

(ਰੇਜ਼ਾਨੀ)
ਮਟਰ
ਦੀਲ

੧੮.੧.੧੧

੧੮.੧.੧੧

86

199

ਪੰ ੧	੧ ਬਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥		ਪੰ ੧	ਸੁਰੀ॥	੩੮੮
ਪੰ ੧	ਸੂਚੀਪੇਖੀਕਤਤਕਰਾਰਾਗ	੪	ਪੰ ੧	ਬਿਲਵਲੁ॥	੪੨੨
ਪੰ ੧	ਸਰੁਨਕ ਪਤਿ		ਪੰ ੧	ਗੋਬਿੰਦ	੪੪੩
ਪੰ ੧	ਸੇਸਤੁ ੧੬ ੧੭ ਅਖ		ਪੰ ੧	ਰਾਮਕਲੀ॥	੪੬੧
ਪੰ ੧	ਦਾਰਨਾਇਤਦਾਰਗਿਰਿਜੀ		ਪੰ ੧	ਨਟਨਾਰਾਇਨ॥	੪੭੯
ਪੰ ੧	ਲੀਖਪਰੁਤ॥		ਪੰ ੧	ਮਾਲੀਗਉੜੀ॥	੪੯੮
ਪੰ ੧	ਨਪਗੁਰੁਰਾਮਦਾਸਜੀਉਕੇ	੧	ਪੰ ੧	ਮਾਰੂ॥	੫੦੨
ਪੰ ੧	ਨਕਲਕਾਨਕਲਥਾਤਿਸਕਾ		ਪੰ ੧	ਤੁਖਾਰੀ॥	੫੦੮
ਪੰ ੧	ਨਕਲਉਤਾਰਿਨਾ ਪਤਿ		ਪੰ ੧	ਕੁੰਦਰਾ॥	੫੨੧
ਪੰ ੧	ਸਰਦੁਪੇਰਸਬੁਰਪਤਿ	੧	ਪੰ ੧	ਕੁੰਦਰੀ॥	੫੨੮
ਪੰ ੧	ਸਪੁਰਖਰਿਸਬਦੁ॥ ਪਤਿ	੧	ਪੰ ੧	ਬਸੰਤੁ॥	੫੩੮
ਪੰ ੧	ਸੇਹਿਲਾਜਚਤੀਪੇਰਸਬਦਿਖ	੧	ਪੰ ੧	ਸਾਰਿਗ॥	੫੪੮
ਪੰ ੧	ਸਿਰੀਰਾਗ॥	੨੩	ਪੰ ੧	ਮਾਲਾਰਾ॥	੫੫੧
ਪੰ ੧	ਮਾਝੁ॥	੭	ਪੰ ੧	ਕਾਨੜਾ॥	੫੬੩
ਪੰ ੧	ਗਉੜੀ॥	੧੦	ਪੰ ੧	ਕਲਿਆਨ॥	੫੬੮
ਪੰ ੧	ਅਸਾਖ	੨੦੨	ਪੰ ੧	ਪਰਗਤੀ॥ ਬਿਰੁਸਾ॥	੫੭੦
ਪੰ ੧	ਗੁਜਰੀ॥	੨੫	ਪੰ ੧	ਜੈਜੈਤੀ॥	੫੭੧
ਪੰ ੧	ਦੇਵਰੀਧਾਰੀ॥	੨੬੧	ਪੰ ੧	ਸਲੋਕਸਰਸਵਿਤੀ॥	੫੭੮
ਪੰ ੧	ਬਿਰਾਗੜਾ॥	੩੦੧	ਪੰ ੧	ਗਾਥਾ॥	੫੭੯
ਪੰ ੧	ਦੁਰ੍ਹਿਸਾ॥	੩੧੧	ਪੰ ੧	ਭੁਭੇਜ॥	੫੮੧
ਪੰ ੧	ਸੋਰਗਿ॥	੩੩੧	ਪੰ ੧	ਚਉਥਲੇ	੫੮੨
ਪੰ ੧	ਧਨਾਸਰੀ॥	੩੬੨	ਪੰ ੧	ਸਲੋਕੁਦਾਰੋਤਦਪੀਕਾ॥	੫੮੪
ਪੰ ੧	ਜੇਤਸਰੀ॥	੩੮੦	ਪੰ ੧	ਸਲੋਕਮਾਝਲਾਦੇਕਾ॥	੫੮੫
ਪੰ ੧	ਕੋਠੀ॥	੩੮੮	ਪੰ ੧	ਸਲੋਕਗੁਰਾਤਕਬੀਰਜੀਕੇ॥	੫੮੬
ਪੰ ੧	ਬੋਝਾੜੀ॥		ਪੰ ੧	ਸਲੋਕਸਪਾਠਰੀਦੇਕਾ॥	੫੮੭
ਪੰ ੧	ਤਿਯੋਝਾ॥	੩੮੯	ਪੰ ੧	ਸਦਯਸੀਮੁਖਦੁਰਮਾਲਾ॥ ੧	੫੮੮

ਮਿਰੀਚਕ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਪੰਨਾ ੧੪
 ੧੪ ਅਪਰਸੀਆਪਿਰਾਸੀ॥ ੨੮
 ਇਹੁਤਨੁਪਰਤੀਬੀਜਸੁਦੇਵਰੇ॥ ੨੯
 ਅਮਲਕਰਿਪਰਤੀਬੀਜਸੁਦੇਵਰੇ॥ ੩੦
 ਸੇਈਮਉਲਾਜਿਨਿਜਗਮਉਲਿਅ ੩੧
 ਏਕਸਮਾਨੁਦਇਸਮਾਨਿਨਾਸਿ॥ ੩੨
 ਏਕਸਰਥਿਨੇਤੋਰੇਨੀਆਪ ੩੩
 ਤੁਰੀਆਉਦਾਨਬੀਨ॥ ੩੪
 ਬੀਤਾਕਰਕਰਮਨਿਮਾਨ॥ ੩੫
 ਅਚੁਲਕੁਲਾਈਨਹਕੁਲੇ॥ ੩੬
 ਮਹਲਾ ੩ ਚਉਪਦ ਪਤਿ
 ਸਤਿਗੁਰਸਦੀਆਪਣ॥ ੧
 ਬਹੁਪੁਖਬਰਿਕੁਰਮਾਈਯੋ॥ ੨
 ਨਿਸਰੀਕੀਸਿਓਤੋਸਰੀਕਾਸਰ॥ ੩
 ਨਿਨੀਸੁਦਿਕਰਿਮੀਨਿਨਾਤਿਨਾਨਿ ੪
 ਨਿਨੀਇਕਮਨਿਨਾਮੁਪਿਆਇਯੋ ੫

ਪੰਨਾ ੧੫
 ਮਹਲਾ ੨ ਚਉਪਦ ਪਤਿ
 ੧੫ ਹਰਿਸਤਿਗੁਰਸਦੀਆਪਣ॥ ੧
 ਬਹੁਪੁਖਬਰਿਕੁਰਮਾਈਯੋ॥ ੨
 ਨਿਸਰੀਕੀਸਿਓਤੋਸਰੀਕਾ ੩
 ਨਿਨੀਸੁਦਿਕਰਿਮੀਨਿਨਾਤਿਨਾਨਿ ੪
 ਨਿਨੀਇਕਮਨਿਨਾਮੁਪਿਆਇਯੋ ੫
 ੧੬ ਹਰਿਕੁਰਤਾਹਰਿਪਨੁਰਾਧਿਯੋ॥ ੬
 ਸੁਖਸਾਗੁਰਹਰਿਕੁਰਮਾਈਯੋ॥ ੭
 ਮਨਮੁਖਮੇਰਿਦਿਨਾਪੋਧਾਯੋ॥ ੮
 ਅਰਹੀਸਉਦਾਪਾਈਯੋ॥ ੯
 ੧੭ ਸਰਸਾਹਿਕੁਸੇਦੀਯੋ॥ ੧੦
 ਏਗੁਣਾਇਯੋਮੇਰੁਯੋ॥ ੧੧
 ਯੋਖਤੁਟੋਭਿਤਿਖਿਅਲੇਕੁਦੇ॥ ੧੨
 ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਮਾਦੇ॥ ੧੩
 ਨਾਪਿਰਨਾਦਾਪਣ॥ ੧੪
 ੧੮ ਗੁਰਮੁਖਿਕੁਪਾਕਰਕੁਰਤੀਕੀ॥ ੧੫
 ਪਨੁਲਨਸੀਨਿਨਿਨਾਇਯੋਪਨੁਪ ੧੬
 ਗੋਬਿੰਦਗੁਣੀਨਿਪਾਨੁਯੋ॥ ੧੭
 ਕਾਇਆਸਾਪੈਉਰਪਤਪਕਰੇਦਿ ੧੮
 ੨੦ ਕਿਰਪਾਕਰਗੁਰਪਾਈਯੋ॥ ੧੯
 ਨਿਨੀਪਰਖੀਸਤਿਗੁਰਨਸੇਰਿਓ ੨੦
 ਕਿਸਹਉਸੇਦੀਕਿਆਜਪੁਕਰੀ॥ ੨੧
 ਜੇਦਲਦੁਖਤੁਦੀਰਾਗੀਯੋ॥ ੨੨
 ੨੧ ਆਪਣੁਭਉਤਿਨਪਾਇਓਨੁ॥ ੨੩
 ਬਿਨੁਗੁਰਰੇਗੁਨਤੁਲੀਹਉਮੇਪੁ ੨੪
 ਤਿਨਅਨਿਦੁਸਦਾਸੁਪੁਰੇ॥ ੨੫
 ਗੁਣਦੀਤੀਸਰਪਾਇਯੋ॥ ੨੬

ਪਨੇ ੨੨ ਅਪੇਕਾਰਨਕਰਤਾਕਰੇਸਿਸਏ ੨੭
 ਪਨੇ ਸਵਿਸਵਿਕਮਗੋਲੀਏ ੨੮
 ਪਨੇ ਇਕਿਪਿਰੁਰਦਹਿਅਪਣਾ ੨੯
 ਪਨੇ ੨੩ ਗਰਿਸੇਸਚਸਚੁਤੁਸਕੁਕਿਤੁਤੋਰੇ ੩੦
 ਪਨੇ ਨਗਿਓਉਮੈਲੇਤੁਪੁਪਾਇਆ ੩੧
 ਪਨੇ ਮਹਲ ੬ ਚਉਪਦ ਪਤਿ ੧
 ਪਨੇ ਮੋਮਨਿਤਨਿਬਿਰਹੁਮਤਿਅਗਲ ੨
 ਪਨੇ ਨਮਮਿਲੇਮਹੁਤਿਪਤੀਐ ੩
 ਪਨੇ ੨੪ ਗੁਣਗਾਦਗੁਣਦਿਬਰਾ ੪
 ਪਨੇ ਚਉਪਦਸਾਈਨਿਤਪਤੀ ੫
 ਪਨੇ ਰਸਮੇਖਿਤਨਾਮੁਸਾਮਤਿਕੁਲ ੬
 ਪਨੇ ਦਿਨਸੁਚੈਏਫਿਰਿਅਥੈ ੭
 ਪਨੇ ਮਹਲ ੧ ਚਉਪਦ ਪਤਿ ੧
 ਪਨੇ ੨੫ ਕਿਆਤੁਰਤਾਏਪਿਕੇਪੁਕਲਤ ੨
 ਪਨੇ ਮਨਿਕਿਸਾਬਥਚੀਰਾਪਣ ੩
 ਪਨੇ ਤੁਲਕੇਥਿਥਿਪਪੇਲੀਐ ੪
 ਪਨੇ ੨੬ ਅਤੀਮਹਤਕਪਾਣ ੫
 ਪਨੇ ਸਤੁਅਲਾਦਿਸਰਨਇਕੋਦਿਸਰਿ ੬
 ਪਨੇ ਸਤੁਥਕਪਰਾਪਤਨੇਦੁਇਕੁਧਿ ੭
 ਪਨੇ ਸੇਈਪਿਆਈਐਠੀਅਣ ੮
 ਪਨੇ ਨਮਪਿਆਏਸੇਸਖੀਐ ੯
 ਪਨੇ ਇਕੁਪਛਾਣੁਨੀਅਕਾਇਕੋਰਖਣ ੧੦
 ਪਨੇ ਨਿਨਾਸਤਿਭਾਰਸਿਭਿਰਿਤੁਲਾਇਆ ੧੧
 ਪਨੇ ੨੭ ਮਿਲਿਸਤਿਗਾਰਸਕੁਦੁਖਗਾਇਆ ੧੨
 ਪਨੇ ਪੂਰਸਤਿਗਾਰਨਮਿਲੇਪਾਏਅਸਥਿ ੧੩
 ਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਤਿਸਮ ੧੪
 ਪਨੇ ਮਨੁਤਨੁਪਨੁਨਿਨਿਪੁਰਿਦੀਐ ੧੫

ਪਨੇ ਮੋਗਤਨੁਅਰੁਪਨੁਮੋਰਾ ੧੬
 ਪਨੇ ੨੮ ਸਰਦਿਪਦਪੁਕਾਪਾਪਣ ੧੭
 ਪਨੇ ਉਦਿਅਕਰਿਹਰਿਨਾਪਣ ੧੮
 ਪਨੇ ਸੇਈਸਾਸਤੁਸਵਿਤੁਸੇਇ ੧੯
 ਪਨੇ ਰਸਨਾਸਚਾਸਿਮਰੀਐ ੨੦
 ਪਨੇ ੨੯ ਸਿਤਨਨਗੁਮਿਲਿਕੁਈਅਥੈ ੨੧
 ਪਨੇ ਮਿਠਾਕਰਿਥੈਥਾਇਆ ੨੨
 ਪਨੇ ਸੇਤੀਨਨਮਿਲਿਕੁਈਅਥਿਅਣ ੨੩
 ਪਨੇ ਚਉਪਦਸੇਸਚਪੁਤੀਐ ੨੪
 ਪਨੇ ਸਤਿਨਨਗੁਸਵਿਤੁਐ ੨੫
 ਪਨੇ ੩੦ ਚੋਇਲਿਅਇਆਗੋਇਲੀ ੨੬
 ਪਨੇ ਤਿਰੁਰੁਦਸਹਿਸੁਗੀਲਤੀ ੨੭
 ਪਨੇ ਬਰਦਕਾਰਦੇਕਉਧੀਨਿਨਿਕੋ ੨੮
 ਪਨੇ ਸਿਰਿਹਰਿਧਨਪੁਨਿਸਤਿਭਾਰ ੨੯
 ਪਨੇ ਦੁਖਤੁਸਕਿਤਮੈਧੈਸੇਸਚ ੩੦
 ਪਨੇ ਤੋਰੇਤੋਰੇਸੇਪਿਆਐਥੈਥੈਥੈ ੩੧
 ਪਨੇ ਅਸਟਪਦੀਐ ਮਹਲ ੧ ਪਤਿ ੧
 ਪਨੇ ੩੧ ਅਧਿਆਧਿਅਨੁਦਦਣ ੨
 ਪਨੇ ਸੇਕੁਕਿਤਮੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈ ੩
 ਪਨੇ ਅਪੇਗੁਣਾਪੇਕਥੈਥੈਥੈਥੈ ੪
 ਪਨੇ ੩੨ ਮਨੁਲੀਨਾਨਾਨਾਨਾਨਾਨਾਨਾ ੫
 ਪਨੇ ਮਨਿਨੇਤੁਨਿਨਿਨਿਨਿਨਿ ੬
 ਪਨੇ ਨਪੁਤਪੁਨਿਨਾਮਾਧੀਐ ੭
 ਪਨੇ ੩੩ ਗੁਰੇਤਨਿਰਮਲੁਨਦੀਐ ੮
 ਪਨੇ ਸਵਿਮਨੁਕੁਲਬਦੋਰਗੁਰਕਰ ੯
 ਪਨੇ ਬਿਨਪਿਰਪਨਸੀਗਾਰੀਐ ੧੦
 ਪਨੇ ੩੪ ਸਤਿਗੁਰਪਰਨਮਿਲੇਪਾਈਐ ੧੧
 ਪਨੇ ਰਮਨਾਮੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈ ੧੨

मिर्चीरुखा

[illegible]

ਤਤਕਰਮਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਦਾਕੇਸੀਦ ੧

ਮਹਲਾ ੬ ਜੁਥਿਪਰ ਪਉ ੧

ਮਧਸਦਨਗੋਰੇਨ ਨਤਰ ਆਯਾ ੨

ਹਰਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨੈ ਹਰਿਗੁਰਦੁਸੈ ॥

ਗੁਰਿਨਾਮਿਤੁਪਾਸਾਹਮੇਰੇਕਏ ੬

੫੪ ਹਰਿਗੁਰਗਿਆਨੁ ਹਰਿਗੁਰਮ ੧
 ਹਰਿਗੁਰਗੋਇੰਦਰਗਿਨਾਮਿ ੨
 ਅਵਤਾਰੁ ਤੇਰੇ ਤੁਸੀ ਮਿਲਹੁ ੩
 ਮਹਲ ੧ ਚਉਪਦੇ ੪
 ਮਰਮਨੁ ਲੇਹੈ ਗੁਰਦਰਸਨ ੫
 ਸਾਰੁ ਤਿਸੁ ਹਾਏ ਨਿਤੁ ਤਪਸ ੬
 ਅਨਹਦੁ ਦਾਨੁ ਸਹਜਿ ਸੋਹ ੭
 ਨਿਤੁ ਅਰਿਪਿ ਰਿਸੇ ਗੁਰਗ ੮
 ੫੫ ਬੇਜਤ ਬੇਜਤ ਦਰਸਨੁ ਰਹੇ ੯
 ਪਾਰਬਰਮ ਅਪਰਿਪਰਦਾ ੧੦
 ਕੁਹਿਅਬਰਦਾਇਤੁ ਲੇਲਾ ੧੧
 ਵਖਤੁ ਦੇਨਾ ਦਿਸਹਿ ਨਾਦੇ ੧੨
 ਲਾਲਾਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲੀ ੧੩
 ਧਨੁ ਸੇਵਕੁ ਲਾਨਿਤੁ ਮੇਸਫਿਗ ੧੪
 ਸਗਲ ਸੇਤੁ ਨੀਪਹਿ ਦਸਤੁਇ ੧੫
 ੫੬ ਦਿਸਹੁ ਨਾਹੀ ਦੇਵਨੁ ੧੬
 ਮਿਠੁ ਤਿਸਾਲਾ ਹੁਤੁ ਰਾਹੁਕ ੧੭
 ਤੁਲਨਿ ਪਿਰਮ ਮੀਨੁ ਤਮਾ ੧੮
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲੀ ੧੯
 ਨਿਧਿ ਸਿਪਿਰਿ ਪਿਰਿ ਹਰਿਗ ੨੦
 ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾਤਰ ਹਰਿਗ ੨੧
 ਚੇਤਿ ਪੇਤਿ ਸੇਵਕੁ ਸੇਗਿ ਰਾਤ ੨੨
 ੫੭ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਮਾਹਿ ਬਾਰ ੨੩
 ਭਿਖੁ ਕਰੁ ਬਾਣੀ ਨਿਨਿਤੁ ਸਾਇ ੨੪
 ਤੁਪੇ ਨੁ ਸਾਖਤੁ ਹੀ ਧੁਖੀ ੨੫
 ਸਭ ਸੁਖਾਈ ਨਿਤੁ ਨਾਮੁ ੨੬

੫੮ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਾਣੀ ਹਰਿਗ ੨੭
 ਤੁਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਤੁਹੇ ਮੇਰਾ ਮਾਤ ੨੮
 ੫੯ ਸੋਅਪਾਠ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮਿ ਅਧ ੨੯
 ਸੁਦਿਸਾਇ ਨੀਵਾਸੇ ਬਿਤੁ ੩੦
 ਹੁਕਮੀ ਦਰਸਣ ਲਾਭ ਮੇਰਾ ੩੧
 ਆਉਸਾਨੁ ਸੇਤੁ ਮੀਤੁ ਪਿਆ ੩੨
 ਭੁਏ ਬਿਪਲਗੋਇੰਦਰਗੁਸਾ ੩੩
 ਨਿਬੇਨਾਮੁ ਨੀਪੀਐ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆ ੩੪
 ਰਰਠਾ ਕੁਰਕੋਰਿ ਦੇਸਮਾਏ ੩੫
 ਮੀਰਪਾਇਆ ਪਕਰਸੇ ਰਸਿ ੩੬
 ੬੦ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਧਨੁ ਭੀ ਤੇਰਾ ੩੭
 ਪਾਰਬਰਮ ਪ੍ਰਤਿਮੇ ਘੁਪਠਾ ੩੮
 ਸੇਰੁ ਖੁਭੁ ਖੁਭੁ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰਾ ੩੯
 ਗੁਨੀਵਾਇ ਅਗੇ ਪਾਲਗੇਸਾ ੪੦
 ਸੇਸਰੁ ਮੇਰੁ ਨਿਤੁ ਸਚੁ ਪਿਆ ੪੧
 ਰੋਇ ਬਹਾਦਰੁ ਹੀ ਦਿਨੁ ਸੁਸ ੪੨
 ਜੇਥੇ ਤੁਹੇ ਅਗਿਆਪੈ ੪੩
 ੬੧ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਰਾਮਿ ਆਗੇ ੪੪
 ਸਿਮਰਤੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੁਖੁ ਪਾ ੪੫
 ਸੇਈ ਕਰਣਾ ਨਿਯਾ ਪ੍ਰਭੁ ੪੬
 ਵਠਾ ਮੇਰਾ ਦੁਨੁ ਕੋਈ ਮੇਰਾ ੪੭
 ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੪੮
 ਸਭਾਇ ਰੇਗਾਏ ਹੁਕਮਿ ਸਭਾ ੪੯
 ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੨ ਪਤਿ ੫੦
 ੬੨ ਕਰਣਾ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਏ ੫੧
 ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਗਮਾ ੫੨
 ਇਥੇ ਅਪਿਛਿਰੇ ਪਰਛਿਨਾ ੫੩

੧੦ ਸਬਦਿ ਮੇਰੇ ਸੇਖਾਨਾ ਪੈ ॥
 ੧੧ ਐਵਰਿ ਹੀਰਾ ਲਾਸੁ ਬਣਾਇਆ
 ੧੨ ਸੁਖ ਪਦ ਅਪਰੇਗੁ ਦੁਹਾਰਾ ॥
 ੧੩ ਐਮਿਤੁ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਕੀ ਮੋਠੀ ॥
 ੧੪ ਆਪੇ ਰੇਗੁ ਸਹਜ ॥
 ੧੫ ਸਤਿਗੁਰ ਸਦਿ ਅੰਦਰੀ ਦਾਨਿ ਆਈ
 ੧੬ ਆਪੁ ਦੁਇ ਤਾਸ ਕੁ ਕਿਰਪਾ ਏ ॥
 ੧੭ ਭੋਗੀਆ ਖਾਣੀ ਤੇ ਗੋਆ ਖਾਣੀ ॥
 ੧੮ ਐਥੇ ਸਾਹੀ ਸੁਆਗੇ ਸਾਰੇ ॥
 ੧੯ ਉਤਪਤਿ ਪਰਲ ਉਸ ਬੰਦੇ ਹੋਵੇ ॥
 ੨੦ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਹੀ ਸਿਖ ਸੁਣਾਈ ॥
 ੨੧ ਐਮਿਤੁ ਨ ਮੁਖੀ ਨਿਰਸਾਈ ॥
 ੨੨ ਐਮਿਤੁ ਵਰ ਸੇ ਸਹਜਿ ਸੁਰੁ ਏ ॥
 ੨੩ ਸਸਚਿ ਲਾਗੇ ਨੇਤ੍ਰ ਪੁਰਾਣ ॥
 ੨੪ ਵਰਨ ਰੂਪ ਵਰਤੀ ਸੁਭ ਤੋਰੇ ॥
 ੨੫ ਨਿਰਮਲ ਸਬਦਿ ਨਿਰਮਲ ਹੋ ਬਾਣੀ
 ੨੬ ਗੋਬਿੰਦ ਉਨ ਲਉ ਨਿਰਮਲ ਹੋ ਸਾ ॥
 ੨੭ ਸਚਾ ਸਦੇ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ॥
 ੨੮ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸੇ ਹਰਿ ਸਾਂਚੇ ਦਰ ਬਾਣੀ ॥
 ੨੯ ਆਤਮਾ ਅਪਰਗਾਸੁ ਗੁਰੋ ਤੋਰੈ ॥
 ੩੦ ਇਹੁ ਭਾਠ ਮਹਿ ਅਖੁਰੁ ਭੁਭਾਰਾ ॥
 ੩੧ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੈ ਮੇਲਾ ਏ ਆਪੇ ॥
 ੩੨ ਏਕਾ ਤੇ ਤ੍ਰਿਨਿ ਤਿਹੇ ਸਰੀਰਾ ॥
 ੩੩ ਮਗ ਪ੍ਰਕੁਰ ਪੁਰਿ ਗਰਿ ਅਸ ਕੁਥਾ
 ੩੪ ਹਰਿ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਸੇਵਕ ਰੇ ॥
 ੩੫ ਉਤਮ ਜਨੁ ਸੁਖਾਨ ਹੋਵਾ ਸਾ ॥
 ੩੬ ਮਨੁ ਮੁਖ ਪ੍ਰਹਿ ਪੀਤਿ ਭ੍ਰਮੁ ਗੁਣਿ ॥

੩੭ ਨਿਰਗੁਣ ਸਰਗੁਣ ਅਪੇਸ ॥ ੩੧
 ੩੮ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਨ ਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ੩੨
 ੩੯ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੬ ਪਤਿ ॥ ੧
 ੪੦ ਆਇ ਪੁਰਖ ਅਪਰਿਪਰ ਆਪੇ ॥ ੧
 ੪੧ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ॥ ੧
 ੪੨ ਐਤਰਿ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ॥ ੧
 ੪੩ ਕਉਣੁ ਲਖੁ ਕਤਾ ਬਉਣੁ ਸੁਜਗਤਾ ॥ ੨
 ੪੪ ਪ੍ਰਭੁ ਅਖਿਨਾਸੀ ਤਾਕਿ ਅਕਾਣੁ ॥ ੩
 ੪੫ ਨਿਤੁ ਨਿਤੁ ਦੁਖੁ ਸਮਾਲੀਐ ॥ ੪
 ੪੬ ਹਰਿ ਜੀਪਿ ਨ ਪੇਸੁ ਮਨੁ ਪੀਰੇ ॥ ੫
 ੪੭ ਬਾਰਹ ਮਾਹ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ॥ ੧
 ੪੮ ਕਿਰਤਿ ਕਰਮ ਕੇਰੀ ਦੁਹਰਾ ॥ ੧
 ੪੯ ਦਿਨੁ ਰੋਇ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ॥ ੧
 ੫੦ ਸੇਵਕ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਣਾ ॥ ੧
 ੫੧ ਮਾਝੁ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ॥ ੧
 ੫੨ ਤੁਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਅਰੀ ਮੋਹੇ ਅਪਿ ॥ ੧

੧ ਉਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ੨ ਤਤਕਰਾ ਭਉ ਭੀ ਕਾਸ ਬਣਾ ਕੇਨ ॥ ੧
 ੩ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਪਤਿ ੧
 ੪ ਭਉ ਮੁਰਤਾਰਾ ਵਡੁ ਭੋਲਾ ॥ ੧

ਗਉੜੀ

ਪਨੇ	ਨੂਰਿਅਰੁਮਾਬਿਨੁਰਨੂਰਿਨੂਰੁਜਾ	੨	
	ਮਾਤਮਤਿਪਿਤਾਸੰਤੋਖਾ॥	੩	ਪੰਨੇ
	ਪਉਣੇਪਾਸੀਅਗਨੀਕਮੇਲੁ॥	੪	ਪੰਨੇ
	ਸੁਣਿਸੁਣਿਬੁਝੈਮਾਨੈਨਾਉ॥	੫	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਨਾਤੋਨਾਇਕਹਤੋਅਏ॥	੬	ਪੰਨੇ
੮੩	ਕਾਮਕੋਪਮਾਇਆਮਾਹਿਰੀਤੁ॥	੭	ਪੰਨੇ
	ਉਲਟਿਓਕਮਲਬਹਮਬੀਰਾਗੁ॥	੮	ਪੰਨੇ
	ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਸਮਰਦੁਰਿਖਏ॥	੯	ਪੰਨੇ
	ਕਿਰਤੁਪਾਇਆਨਹਿਮੈਦੈਕੋਇ॥	੧੦	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਨਿਨਿਅਕਥੁਕਹਾਇਆਆਪੋਓ॥	੧੧	ਪੰਨੇ
੮੪	ਨਨਮਿਮੋਰੈਰੁਦਹਿਤਕਾਰੁ॥	੧੨	ਪੰਨੇ
	ਅਮਿਤਕਾਇਆਰੋਹੇਸੁਖਾਲੀ॥	੧੩	ਪੰਨੇ
	ਅਦਰਪੰਗਮਏਕਜਾਨਾ॥	੧੪	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਮੰਤ੍ਰਾਤੋਪਟਭੀਤਚਿਨ੍ਰੀਤੁ॥	੧੫	ਪੰਨੇ
	ਅਉਖਧਮੇਤੁਮੁਲਮਨਏਕੋ॥	੧੬	ਪੰਨੇ
੮੫	ਬਤਕੀਜਾਈਬਖਤਕਰਾ॥	੧੭	ਪੰਨੇ
	ਹੋਇਭਾਵਈਸੋਇਕੋ॥	੧੮	ਪੰਨੇ
	ਹਰਿਈਹੋਰਾਬਣਿਬਸਾਦਸਾ॥	੧੯	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਜੋਗਰਿਕੀਰਤਿਆਮੀਯੋ॥	੨੦	ਪੰਨੇ
	ਮਹਲ ੨ ਚਉਪਦ ਪਤਿ	੧	ਪੰਨੇ
	ਗੁਰਮਿਲਿਐਹਰੀਲਹੋਏ॥	੧	ਪੰਨੇ
	ਗੁਰਤੇਗਿਆਨਪਾਏਨਕੋਇ॥	੨	ਪੰਨੇ
੮੬	ਸੁਭਾਭਿਸਚੁਮਨਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥	੩	ਪੰਨੇ
	ਇਕਗਾਏਤਰੇਮਨਿਸਾਦਨਾ॥	੪	ਪੰਨੇ
	ਮਨੁਮਚੇਧਾਤੁਮਹਿਜਾਇ॥	੫	ਪੰਨੇ
	ਹਉਮੈਦਿਚਿਸਭਨਗੁਬਥਿਰਾਨਾ॥	੬	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਜੇਕਿਉਦਿਸਰੈਨਿਸਕੋਜੀਅਪਾ	੭	ਪੰਨੇ

ਗਉੜੀ

ਪੰਨੇ	ਤੁਅਚਬੁਕਿਉਕਥਿਆਭਾਇ॥	੮	
	ਬੁਝਸੋਤਸਭਿਕੁਪਹਰਿਰਿਗਾ॥	੯	
੮੭	ਮਨਮੁਖਿਲੁਤਾਮਾਇਆਪਿਯਾਰਿ	੧੦	
	ਸਚਾਅਮਰੁਸਚਾਪਤਿਸਾਗੁ॥	੧੧	
	ਨਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਧਾਇਆਤਿਨਾਪੁ॥	੧੨	
	ਗੁਰੋਸਦਾਨਗਾਰਹੋਏ॥	੧੩	
	ਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਦਨੁਗੁਰਿਸੋਜੇ॥	੧੪	
	ਜੋਸੀਪਰਤੀਉਪਰਮੇਪੁਲਾਬਥ॥	੧੫	
੮੮	ਸਭਨਗੁਕਾਲੇਹੁਸਿਰੇਬਾਧਾਦੇ॥	੧੬	
	ਪਈਅਛੋਦਿਨੁਚਾਰਿਹੋਹਰਿ॥	੧੭	
	ਸਤਿਗੁਰੋਤੋਗਿਆਨਮਾਹਰਿਤੁ॥	੧੮	
	ਮਹਲ ੪ ਚਉਪਦ ਪਤਿ	੧	
	ਪੰਡਿਤੁਸਾਸਤਮਿੰਮ੍ਰਿਤਿਪਛਿਆ	੧	
	ਨਿਰਭਾਵਕਥਾਕਥਾਏਹਰਿਕੋਮ॥	੨	
	ਮਾਤਾਪੀਤਿਰੋਪੁਤਪਾਇ॥	੩	
੮੯	ਗੁੰਥਕਪੀਤਿਗੁੰਥਪਰੁ॥	੪	
	ਸਤਿਸੇਵਾਸਭਲੋਯੇ॥	੫	
	ਹਰਿਆਪੋਜੋਗੀਭੰਡਾਧਾਰੀ॥	੬	
	ਸਾਹੁਯਮਾਰਾਤੁਪਨੀਜੋਸੋ॥	੭	
	ਨਿਉਜਨਨੀਗਰੁਪਾਲਤੀ॥	੮	
	ਕਿਰਸਏਕਿਰਸਾਦੁਕਰੇ॥	੯	
੯੦	ਨਿਤਦਿਨਸਰਤਿਲਾਲਦੁਕਰੇ॥	੧੦	
	ਹਮਰੇਮਨਿਤਿਤਿਹਰਿਆਸਾ॥	੧੧	
	ਕਿਰਨਨਾਰੀਮਹਿਨੀਉਲਕੁਤੋ॥	੧੨	
	ਨਿਉਜਨਨੀਸਤਕਨਿਪਾਲਤੀ॥	੧੩	
੯੧	ਨਿਸੀਮਲਿਐਮਨਿਹੋਇਅਨਿਦ	੧੪	
	ਹਰਿਦਇਆਲਿਦਇਆਪ੍ਰਤਿ	੧੫	

ਪੰਨੇ ਨਗਨੀਰੁ ਨਾਪਰਿ ਪਰਸਾਅਮੀ ੧੮
 ਪੰਨੇ ਕਰੁਪਿਪਾਜਗਨਦਿਨਵਭਾ ੧੯
 ਪੰਨੇ ਤੁਮਦਾਇਆਸਸਰਬਦਖਡਿਨਨ ੨੦
 ਪੰਨੇ ਮੇਰਮਨਸੇਪੁਤੁਸਦਾਨਾਇਹੋਸਾ ੨੧
 ਪੰਨੇ ਹਮੇਰਪਾਨੁਰਸਥਾਤਪੁਤੁਤੁਮਰੇ ੨੨
 ਪੰਨੇ ਇਹਮਨੁਅਪਿਨਨਰਿਕੋਕਰਿਰੇ ੨੩
 ਪੰਨੇ ਕਾਮਗੋਬਿੰਦੋਪਿਨਗਰੁਬਹੁਰਿ ੨੪
 ਪੰਨੇ ਇਸਗੁਰੁਅਹਿਹਰਿਰਾਮਰਾਇ ੨੫
 ਪੰਨੇ ਹਰਿਹਰਿਅਰਥਿਸਗੋਰੁਹਮਥਰਿ ੨੬
 ਪੰਨੇ ਹਮਅਹਿਕਾਰੀਅਹਿਕਾਰਅਗਿਆ ੨੭
 ਪੰਨੇ ਗੁਰਮਤਿਬਾਜਸਬਦੁਅਨਹਦੁ ੨੮
 ਪੰਨੇ ਗੁਰਮਤਿਬਾਜਸਬਦੁਅਨਹਦੁ ੨੯
 ਪੰਨੇ ਅਉਸਖੀਗੁਣਕਾਮਦਕਰੀਧਾਜੀਉ ੩੦
 ਪੰਨੇ ਮਨਮਾਹਿਮਨਮਾਹੀਮਰੇਗੋਇੰਦ ੩੧
 ਪੰਨੇ ਹੇਨੀਮੇਰਗੋਇੰਦਾਹੇਨੀਮਰੀਧ ੩੨
 ਪੰਨੇ ਮਹਰਿਨਾਮੇਹਰਿਬਿਰਹੁਲਗਾਈ ੩੩
 ਪੰਨੇ ਮੇਰਾਬਿਰਹੇਨਾਮੀਮਲਤਿਜੀਵਨ ੩੪
 ਪੰਨੇ ਮਹਲ ੫ ਚਉਪਦੇ ੧ ਪਤਿ ੧
 ਪੰਨੇ ਕਿਨਿਬਿਧਿਕੁਸਲੁਹੇਤੁਮੇਰਭਾਈ ੧
 ਪੰਨੇ ਕਿਉਕੁਮੀਅਕੁਮੁਕਿਸਕਹੋਈ ੨
 ਪੰਨੇ ਕਈਨਨਮਰੁਏਕਟਪਤਿਗ ੩
 ਪੰਨੇ ਕਰਮਕੁਮੀਅਕਿਸੇਹਮਨਾਮ ੪
 ਪੰਨੇ ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਸਦਾਅਥਿਨਾਸੀ ੫
 ਪੰਨੇ ਨਿਨਿਕੀਤਮਟੀਤਰਤਨ ੬
 ਪੰਨੇ ਤਿਸਕੀਸਰਨਿਨਾਹੀਕੁਥਿਸੇਗਾ ੭
 ਪੰਨੇ ਸੁਦਿਹਰਿਕਥਾਉਨਹੀਮੇਲਾ ੮
 ਪੰਨੇ ਅਗਮੁਏਸਿਪਾਦੁਪਰੇ ੯

ਪੰਨੇ ਅਨਿਕਨਤਨਨੀਹੇਤੁਫੁਟਾਰ ੧੦
 ਪੰਨੇ ਬਹੁਤੁਰਬੁਕਰਿਮਨਨਾਅਧਾਨ ੧੧
 ਪੰਨੇ ਬਹੁਰਿਗਮਾਇਆਬਹੁਰਿਬਧਿ ੧੨
 ਪੰਨੇ ਪਾਈਨਾਦੇਰਿਪੁਤਨੁਮੇਕਾ ੧੩
 ਪੰਨੇ ਤਉਕਿਰਪਾਤਮਚਥਾਪਾਈਯੋ ੧੪
 ਪੰਨੇ ਅਨਰਸਾਢੇਤੋਚੋਚਾਧੋ ੧੫
 ਪੰਨੇ ਮਨਮੇਦਰੁਤਨੁਸਾਜੀਬਾਰਾ ੧੬
 ਪੰਨੇ ਚੋਟਿਰਿਨਸਰੋਹੇਇਕਰਿਗਾ ੧੭
 ਪੰਨੇ ਤੁਮੇਰਸਾਖਾਤੁਹੀਮੇਰਾਜੀਗ ੧੮
 ਪੰਨੇ ਬਿਆਪਤਹਰਖਸੇਗਥਿਸਥਾ ੧੯
 ਪੰਨੇ ਨੈਨਹੁਨੀਰਥਪਾਢਿਸਟਿਬਿਗ ੨੦
 ਪੰਨੇ ਜਾਕੇਵਸਿਧਾਨੁਲੁਲਤਨਾ ੨੧
 ਪੰਨੇ ਸਤਿਗੁਰੁਰਸਮਿਅਗਨੇਦਿ ੨੨
 ਪੰਨੇ ਸਾਧਸਿਗਿਨਪਿਓਤੁਗਦਿਤ ੨੩
 ਪੰਨੇ ਬਿਧਨੁਤੁਰਿਕਲਦੁਰਾਮਾ ੨੪
 ਪੰਨੇ ਨਿਸੁਮਨਿਦਸੇਤੋਰਨਿਨੇਸੇਇ ੨੫
 ਪੰਨੇ ਜੀਅਨਗਤਿਨਕੋਹੋਰਾਬਾ ੨੬
 ਪੰਨੇ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਨਮਿਮਨੁਲਗ ੨੭
 ਪੰਨੇ ਹਸਤਪੁਨੀਤੁਹੇਤੁਕਾਸਾ ੨੮
 ਪੰਨੇ ਜੇਪਰਾਇਓਸੇਈਅਪਨਾ ੨੯
 ਪੰਨੇ ਕਲਨਗਮਹਿਮਿਲਿਅਏਸੇਨੇ ੩੦
 ਪੰਨੇ ਹਮਧਨਦੇਤੁਤੁਰਾਠਸਚਨਾਏ ੩੧
 ਪੰਨੇ ਹੁਰਿਨੁਰਿਮਰੇਹੇਨਬਨਾਨੀਯੋ ੩੨
 ਪੰਨੇ ਨਾਕਾਮੀਤਸਾਢਨੁਹੇਸਮੀਯਾ ੩੩
 ਪੰਨੇ ਨਾਕੇਦੁਖਸੁਖਸਮਕਰਿਜਾਪੋ ੩੪
 ਪੰਨੇ ਅਗਮਰੁਪਕਾਮਨਮਹਿਥਾਨ ੩੫
 ਪੰਨੇ ਬਦਨਰੁਪਤੋਰਾਯਾਰਾਧਿ ੩੬

੫੦ ਅਪਨਤਨੀਨਕੇਰਬਾ॥ ੩੬
 ੫੧ ਗੁਰਕੇਰਰਏਉਪਰਿਮੇਰੇਸਾਥੇ ੩੭
 ੫੨ ਰਮਨਮੇਰੇਤੁਤਾਬਭਿਆਹਿ॥ ੩੮
 ੫੩ ਮੀਤਕੇਰੇਸੇਈਹਮਮਨ॥ ੩੯
 ੫੪ ਨਕਉਤਮਭਏਸਮਰਬਾਜੀਗਾ ੪੦
 ੫੫ ਰਲਭੇਰਪਾਈਵਡਭਾਰੀ॥ ੪੧
 ੫੬ ਕਾਕੀਮਾਈਥਾਕੇਥਾਪੁ॥ ੪੨
 ੫੭ ਵਠਵਠਜੇਦੀਸਹਿਲੇਗਾ॥ ੪੩
 ੫੮ ਪੁਰਮਰਗਪੁਰਾਇਸਨਾਨ॥ ੪੪
 ੫੯ ਸਿਤਕੀਪੁਰਮਿਏਅਗਕੋਟ॥ ੪੫
 ੬੦ ਗਉਗਟਨਪਤਕਮਲਪਰਗਾਸੇ ੪੬
 ੬੧ ਏਕਸਮਿਉਕਾਕਾਅਨੁਰਾਤਾ॥ ੪੭
 ੬੨ ਨਾਨਕਗਤਕੋਪਾਨਾਧਾਰਾ॥ ੪੮
 ੬੩ ਸਿਤਪੁਸਾਦਿਹਰਿਨਮੁਪਿਆਇ ੪੯
 ੬੪ ਕਰਕਰਿਟਹਲਰਸਨਾਗੁਣ ੫੦
 ੬੫ ਕਾਕਿਅਪਨੀਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥ ੫੧
 ੬੬ ਛਾਡਿਸਿਆਨਪਬਹੁਰਤੁਰਾਏ ੫੨
 ੬੭ ਰਾਖਲੀਆਗੁਰਿਪੁਰੇਆਪਿ॥ ੫੩
 ੬੮ ਅਨਿਕਰਸਾਖਾਏਜੇਸੇਦੁਰਮ ੫੪
 ੬੯ ਕਲਿਕਲਸਗੁਰਸਬਦਿਨਿਦੁ ੫੫
 ੭੦ ਸਾਧਸਿਰਿਤੰਕੀਸਰਨੀਪਰਤੁ॥ ੫੬
 ੭੧ ਸੁਕੇਹੇਕੀਏਖਿਨਮੇਹ॥ ੫੭
 ੭੨ ਤਾਪਗਈਪਾਏਪੁਰਿਸੀਤਿ ੫੮
 ੭੩ ਭਲੇਦਿਨਸਭਲੇਸਿਜੇਗਾ॥ ੫੯
 ੭੪ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਖਾਖੁਮਨਾਹਿ॥ ੬੦
 ੭੫ ਕਿਸਸਿਮਰਤਦੁਖਸਭਜਾਇ॥ ੬੧
 ੭੬ ਭੈਮਹਿਰਚਉਸਕੁਸੇਸਾਰਾ॥ ੬੨

੫੦ ਤੁਮਬੀਜਿਪਾਉਚਪੀ॥ ੬੩
 ੭੦੪ ਕੁਦਬਿਨਯੋਸੇਧਰਤੁਖਾ॥ ੬੪
 ਤੁਮਸਰਬਤੁਹੇਮੇਰਾਸਾਜਾਮੀ॥ ੬੫
 ਤਾਕਾਦਰਸਨਪਾਈਜੇਦੁਰੁ ੬੬
 ਹਰਿਨਿਮਿਰਤਿਤੁਰੀਜਾਇਬਲ ੬੭
 ਹਿਰਦੈਰਰਨਕਮਲਪੁਰੁਧਾਰੇ॥ ੬੮
 ਗੁਰਜੀਕੇਦਰਸਨਬਭਿਬਲਿਨ ੬੯
 ਕੇਹੇਦੁਹਕਰਮਦਿਖਾਏਹੋਰੁ॥ ੭੦
 ਰਾਮਭਿਗਕੇਦੇਬਿਤਥਨਜਾਈ॥ ੭੧
 ਸਿਮਰਤਿਦੁਆਮੀਕਿਲਟਿਖਾ॥ ੭੨
 ੭੦੫ ਹਰਿਚਰਣੀਜਕਾਮਨੁਲਾਗਾ॥ ੭੩
 ਹਰਿਸਿਮਰਤਿਸਭਿਮਿਠਕੇਲਿਸ ੭੪
 ਨਿਸਕਾਰੀਆਪੈਨਖਾਇ॥ ੭੫
 ਪਛਕੇਰਰਨਮਨਾਹਿਪਿਆਨੁ॥ ੭੬
 ਖਾਣਪੈਨਾਦਮਕਰਪਾਇ॥ ੭੭
 ਅਪਨੇਲੋਕੁਕਥੀਕੀਨੇਮੀਤ॥ ੭੮
 ਕੁਟਿਬਿਖਾਨਹਿਰਪਿਨਮਾਹਿ॥ ੭੯
 ਬਰਿਕਿਰਪਾਉਦੇਘਰਸੇਭਿ॥ ੮੦
 ਬਿਖੇਰਾਨਤੇਅੰਧਲਾਭਾਰੀ॥ ੮੧
 ੭੦੬ ਆਠਪਹਰਸੀਰੀਬਟਦਾਰਾ॥ ੮੨
 ਥਾਤੀਪਾਈਹਰਿਕੇਲਾਨ॥ ੮੩
 ਨਲਿਖਲਿਮਹੀਅਲਿਪੁਰਨਹ ੮੪
 ਗਉਹਰਿਨਾਮੇਮਨਨੁਕਰਿਸੁ ੮੫
 ਪਉਸਰਦਾਈਲਿਨਿਹਰਿਨਤੇ ੮੬
 ਬਾਹਰਿਰਾਖਿਉਰਿਵੇਸਮਾਇ॥ ੮੭
 ਧੰਨਇਹੁਧਾਨਗੋਇੰਦਗੁਦਗਾ ੮੮
 ਜੇਪਾਈਗੋਇੰਦੁਪਿਆਏ॥ ੮੯

ਪਨੇ ॥ ਗਰਬਦਾਸਸਿਖਿਸਾਕਤਨੀ ॥ ੨੧ ॥
 ਪਨੇ ॥ ਸਮਤਿਨਿਰਮਲਕੁਰੀਅਤਪੇ ॥ ੨੨ ॥
 ਪਨੇ ॥ ਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿਤਿਗੋਇੰਦ੍ਰਸਿਰਿ ॥ ੨੩ ॥
 ਪਨੇ ॥ ਰਾਮਰਸਾਇਣਿਨੇਜਨਗੋਪੇ ॥ ੨੪ ॥
 ਪਨੇ ॥ ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਨਦਦੁਰਮਸਰਿ ॥ ੨੫ ॥
 ਪਨੇ ॥ ਸੇਕਿਕੁਕਰਿਜਿਤੁਮੈਸੁਨਲ ॥ ੨੬ ॥
 ਪਨੇ ॥ ਜੀਵਤਛੁਡਿਜਾਤਿਦਵਾਨੇ ॥ ੨੭ ॥
 ਪਨੇ ॥ ਗਗੀਥਉਪਰਿਜਿਥਿਜੇਦਾ ॥ ੨੮ ॥
 ਪਨੇ ॥ ਮਹਜਰੁਧੁਰਕੇਤੇਨੁਆਪਿ ॥ ੨੯ ॥
 ਪਨੇ ॥ ਜਨਕੀਪੁਰਿਮਨਮੀਠਪਦਾਸੀ ॥ ੩੦ ॥
 ਪਨੇ ॥ ਜੀਵਨਪਦੀਹਰਿਕੇਰਾਸਾ ॥ ੩੧ ॥
 ਪਨੇ ॥ ਸੇਤਿਭਈਕੁਰਗੋਇੰਦ੍ਰਪਥੇ ॥ ੩੨ ॥
 ਪਨੇ ॥ ਨੇਤ੍ਰਪ੍ਰਗਾਸੁਗੀਆਗਰਦਵਾ ॥ ੩੩ ॥
 ਪਨੇ ॥ ਧਿਰਿਹੁਮਸਤਬੁਧਨੁਤੇਰੇਨ ॥ ੩੪ ॥
 ਪਨੇ ॥ ਤੁਰੰਮਸਲਾਤੇਹੇਨਾਛਿ ॥ ੩੫ ॥
 ਪਨੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਭੁਭਇਆਕ੍ਰਿਪ ॥ ੩੬ ॥
 ਪਨੇ ॥ ਧੇਤੀਪੋਲਿਦਿਛੁਏਹੋਰੇ ॥ ੩੭ ॥
 ਪਨੇ ॥ ਧਿਰੁਗਰਿਥੇਸਤਹੁਰਿਜ ॥ ੩੮ ॥
 ਪਨੇ ॥ ਹਰਿਸਿਧਿਗੀਤਾਭੁਯਿਨਜਲੇ ॥ ੩੯ ॥
 ਪਨੇ ॥ ਉਦਯਕਰਤਸੀਤਲਮਨਭ ॥ ੪੦ ॥
 ਪਨੇ ॥ ਚੇਤਿਮਜਨਕੀਨੇਇਸਨਨ ॥ ੪੧ ॥
 ਪਨੇ ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿ ॥ ੪੨ ॥
 ਪਨੇ ॥ ਅਪਨਸੇਵਕਕਉਆਪਿਸਹ ॥ ੪੩ ॥
 ਪਨੇ ॥ ਰਾਮਕੁਲਪੁਰਨਕੁਈ ॥ ੪੪ ॥
 ਪਨੇ ॥ ਭੁਜਬਲਪਾਰਬ੍ਰਾਹਮਮਸੁਖ ॥ ੪੫ ॥
 ਪਨੇ ॥ ਦਮਗੁਸਾਈਮੀਤਲਾ ॥ ੪੬ ॥
 ਪਨੇ ॥ ਯੋਕੇਈਰਾਮਪਿਆਰੇਗਾਏ ॥ ੪੭ ॥

ਪਨੇ ॥ ਕੁਨਗੁਨਪ੍ਰਾਣਪਤਿਮਿਲ ॥ ੪੮ ॥
 ਪਨੇ ॥ ੧੫੦ ॥ ਪ੍ਰਭੁਮਿਲਬਕਉਪ੍ਰੀਤਿਮਾਨ ॥ ੪੯ ॥
 ਪਨੇ ॥ ਨਿਕਸਰੇਪੇਖੀਸਿਮਰਿਹਰਿ ॥ ੫੦ ॥
 ਪਨੇ ॥ ਹਰਿਪਖਨਉਸਿਮਰਤਮਨ ॥ ੫੧ ॥
 ਪਨੇ ॥ ਕਿਥਿਧਿਮਿਲੇਗੁਸਾਈਮੈਰ ॥ ੫੨ ॥
 ਪਨੇ ॥ ਐਸੇਪਰੇਪਾਇਓ ॥ ੫੩ ॥
 ਪਨੇ ॥ ਅਭਿਪਪਰੇਦੇਰਿਨਸਰੇਨਕੀ ॥ ੫੪ ॥
 ਪਨੇ ॥ ਰਾਖਪਿਤਾਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇ ॥ ੫੫ ॥
 ਪਨੇ ॥ ਚਿਹਾਬਨਸੀਰਾਇਆ ॥ ੫੬ ॥
 ਪਨੇ ॥ ੧੧੧ ॥ ਛੇਤਿਛੇਤਿਛੇਰਿਧਿਅਰਕਸ ॥ ੫੭ ॥
 ਪਨੇ ॥ ਤੁਛਬਿਨਕਦਨੁਗੀਛੇ ॥ ੫੮ ॥
 ਪਨੇ ॥ ਤੁਛਬਿਨਕਦਨੁਗੀਛੇ ॥ ੫੯ ॥
 ਪਨੇ ॥ ਮਿਲਹੁਪਿਆਰੇਜੀਆ ॥ ੬੦ ॥
 ਪਨੇ ॥ ਹਉਤਾਕੋਬਲਿਹਾਰ ॥ ੬੧ ॥
 ਪਨੇ ॥ ਚੇਗਜਗਤਿਸੁਨਿਆਇਓ ॥ ੬੨ ॥
 ਪਨੇ ॥ ੧੧੨ ॥ ਅਨੁਪਪਦਾਰਥਨਮੁਸਨਤੁ ॥ ੬੩ ॥
 ਪਨੇ ॥ ਦਇਆਮਇਆਕਰਿਪ੍ਰ ॥ ੬੪ ॥
 ਪਨੇ ॥ ਤੁਮਹਰਿਸੇਤੀਰਾਤੇਰਿਤੁ ॥ ੬੫ ॥
 ਪਨੇ ॥ ਸਹਜਿਸਮਾਇਓਰੇਦਾ ॥ ੬੬ ॥
 ਪਨੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਾਹਮਪੁਰਨਪਰਮੇਸ ॥ ੬੭ ॥
 ਪਨੇ ॥ ਹਰਿਹਰਿਕਬਹਨਮਨਹਰਿ ॥ ੬੮ ॥
 ਪਨੇ ॥ ੧੧੩ ॥ ਸੁਖਨਾਹਰੀਹਰਿਕੁਗਤਿਥਿ ॥ ੬੯ ॥
 ਪਨੇ ॥ ਮਨਪਰਤਰਬੇਹਰਿਨਾਮਨ ॥ ੭੦ ॥
 ਪਨੇ ॥ ਦੇਬਾਨੁਗਮਾਰੇਤੁਯੇਕਾ ॥ ੭੧ ॥
 ਪਨੇ ॥ ਜੇਅਰੇਓਲਨਮਨ ॥ ੭੨ ॥
 ਪਨੇ ॥ ਬਾਰਨੇਸੁਭਿਹਰਨੇਲੁਖ ॥ ੭੩ ॥
 ਪਨੇ ॥ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਅਯੋ ॥ ੭੪ ॥

ਪਨ	ਮਨਰਮਨਮਗਨਗਾਈਐ	੧੬੧	ਪਨ	ਮਾਤਰਹਿਗਾਇਗਾਉਲਿਦ	੧੬੨
ਪਨ	ਰਸਨਾਜਪੀਐਏਕੁਲਮੁ॥	੧੬੨	ਪਨ	ਮਰਲਾ ਏ ਪਤਿ॥	੧
ਪਨ	ਜਾਕਉਬਿਸਰੇਰਮਨਮੁਤਾ	੧੬੩	ਪਨ	ਸਾਧਿਮਨਕਮਨਤਿਆਰਹਿ	੧
ਪਨ	ਗਰਬੁਬੰਨੁਮੁਲਇਤਨੇ॥	੧੬੪	ਪਨ ੧੧੮	ਸਾਧੋਰਚਨਾਰਮਬਨਾਹੀ॥	੨
ਪਨ ੧੧੮	ਜਹਿਦਾਸਰੇਰਾਕਰਕੇ॥	੧੬੫	ਪਨ	ਪ੍ਰਾਨੀਕਉਹਰਿਜਸਮਨਨਹੀ	੩
ਪਨ	ਹੈਕਬੀਐਸਾਹਉਮੈਤਰੇ॥	੧੬੬	ਪਨ	ਸਾਧੋਇਹਮਨਗਹਿਉਨਜਾਏ	੪
ਪਨ	ਬਿੰਤਮਇਕਰੁਣਮਏ॥	੧੬੭	ਪਨ	ਸਾਧੋਗੋਬਿੰਦਕਰਾਨਗਾਟਉ॥	੫
ਪਨ	ਮਰੇਮਨਿਗੁਰਗੁਰਗੁਰਸਦ	੧੬੮	ਪਨ	ਕੋਉਮਾਈਕੁਲਿਉਮਨਸਮਝੁ	੬
ਪਨ	ਮਰੇਮਨਿਗੁਰਗੁਰਗੁਰਸਦ	੧੬੯	ਪਨ	ਸਾਧੋਗਮਰੁਨਿਬਿਸਰਮਦਾ	੭
ਪਨ	ਕ੍ਰਿਸਨਾਬਿਰਲੇਗੀਕੀਬੁਝੀਯੋ॥	੧੭੦	ਪਨ	ਮਨਰੇਕਾਹਤਉਚਿਤਕੁਕੁਕੁ	੮
ਪਨ	ਸਬਰੁਕੇਰਸਾਹਚਿਯੋ॥	੧੭੧	ਪਨ	ਨਰਮਰਤਪਾਪਤੋਛੁਰੇਗੇ॥	੯
ਪਨ	ਗੁਨਕੀਰਤਿਨਿਪਿਮੇਰੀ॥	੧੭੨	ਪਨ	ਅਸਟਪਦੀਆਮਹਲਾ੧ਪਤਿ	੧੦
ਪਨ	ਮਾਤਰਹਿਰਿਗਮਾਤੇ॥	੧੭੩	ਪਨ	ਨਿਪਿਸਿਪਿਨਿਰਮਲਨਾ॥	੧੧
ਪਨ ੧੧੯	ਹਰਿਨਾਮੁਲੁਮੀਤਾਲੋਹ	੧੭੪	ਪਨ ੧੧੯	ਮਨੁਕਿਰਚੁਥੀਭਿਆਉਦਿਆ	੧੨
ਪਨ	ਪਾਇਓਕਾਲਬਪਿਸੁਖਾ॥	੧੭੫	ਪਨ	ਨਮਨਮਰੇਨਕਾਰਜੋਏ॥	੧੩
ਪਨ	ਤੁਵਨੁਤਿਆਗਿਰਿਗੀਤਿ॥	੧੭੬	ਪਨ	ਹਉਮੈਕਰਤਿਆਨਸੁਖੁਹੋਇ॥	੧੪
ਪਨ	ਪਾਇਆਲਾਲੁਰਤੁਨਮਨਿਅ	੧੭੭	ਪਨ	ਦੁਨੀਮਾਇਆਨਹਸੁਖੁਹੋਇ॥	੧੫
ਪਨ	ਉਬਰਤਿਰਜਾਹਮਕੀਸਅ	੧੭੮	ਪਨ	ਅਦਿਆਤਮਕਰਮਕਰਤਾਸਾ	੧੬
ਪਨ	ਜਕਉਇਹਬਿਧਿਕੇਸਮਝਾ	੧੭੯	ਪਨ	ਧਿਆਗੀਬਿੰਤੁਸੇਲਸਿਤੋਖਾ॥	੧੭
ਪਨ ੧੧੯	ਹਰਿਬਿਨੁਅਦਰਕਿਆਬਿਸੇ	੧੮੦	ਪਨ ੧੨੦	ਐਸੇਦਾਸਮਿਲੈਸੁਖੁਹੋਇ॥	੧੮
ਪਨ	ਮਾਧਉਹਰਿਹਰਿਹਰਿਮੀਖ	੧੮੧	ਪਨ	ਬ੍ਰਹਮੇਗਰਬਕੀਆਨਹੀਜਾ	੧੯
ਪਨ	ਹੀਨਦਇਆਲਦਮੇਦਹਿਰਾ	੧੮੨	ਪਨ ੧੨੧	ਚੁਆਚੇਦਨੁਮੀਕਿਰਤਾਦਉ॥	੨੦
ਪਨ	ਅਉਗਮਾਰੇਗਮਪਿਅਰੇਜੇ	੧੮੩	ਪਨ	ਸਦੇਦੇਕਨਨਾਨਸਿਅਦੇਰ	੨੧
ਪਨ	ਸੁਇਦਇਸਾਜਨਮਨਮਿਤ	੧੮੪	ਪਨ	ਇਰੁਥਹਿਮਰੇਨਲੇਖੇਪਾਏ॥	੨੨
ਪਨ ੧੧੯	ਬ੍ਰਹਮੇਗਰਬਮਾਣੁਕਰੇਤਾ॥	੧੮੫	ਪਨ	ਹਉਮੈਕਰਤੋਥੀਨਹੀਜਾ	੨੩
ਪਨ	ਦੁਖਕਿਨੁਤਰਾਨਮੁਖ	੧੮੬	ਪਨ	ਪ੍ਰਥਮੇਬ੍ਰਹਮਕਾਲੇਪਾਰਿਆ	੨੪
ਪਨ	ਹਉਮੈਗਰਬਮਰਮਰਮਰਾ	੧੮੭	ਪਨ ੧੨੨	ਕੋਲਹਿਸਾਰੁਮਿਧਿਆਨਜੇਰ	੨੫

ਪੁਨ ਰਾਮਨਾਮਿਉਤਰਾਪੇਜਾਕ ੧੮
 ਚਿਉਕਾਈਚਉਗੋਇਲੀਰਾਖ ੧੯
 ੧੨੩ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝਿਲਤਉਤ ੧੮
 ਅਸਟਪਦੀਆਮਹਲ ੩ ਪਤਿ ੧
 ਮਨਥਾਸੁਤਬੁਝਨਾਭਉ ੧
 ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਪ੍ਰਾਨਮਧਾਰਾ ੨
 ਇਸਨੁਗੁਕਾਧਿਰਮੁਪਤੁਤੁਮ ੩
 ੧੨੪ ਬੁਝਮਾਮੁਲਦਲਾਅਭਿਆਸ ੪
 ਬੁਝਮਾਦੇਵਪ੍ਰਦਾਦੁਖਾਏ ੫
 ਕੇਗੁਣਦਖਾਏਰੁਮੁਨਜਾਇ ੬
 ਨਾਅਸੇਸਕੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਏ ੭
 ੧੨੫ ਮਨਹੀਮਨੁਸਦਾਰਿਆਏਸਰ ੮
 ਸਤਿਗੁਰਤੁਲੇਮੁਹਰੇਤੁਦੁਖ ੯
 ਕਰਹੋਲਮਹਲ ੬ ਪਤਿ ੧੦
 ੧੨੬ ਕਰਹੋਲਮਨਪਰਦੇਸੀਆਰਿ ੧
 ਕਿਉਮਿਲੀਯੋਹਰਿਆਇ ੨
 ਮਨਕਰਹਲਾਦੀਚਾਰੀਆਈ ੩
 ਰਿਦਖੁਸਮਾਲਿ ੪
 ਅਸਟਪਦੀਆਮਹਲ ੫ ਪਤਿ ੧
 ਜਬਇਧਮਨਮਹਿਕਰਤਗਮ ੨
 ੧੨੭ ਗੁਰਸਦਾਤੇਨਮੇਲਾਗਾ ੩
 ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਿਲੀਤਰਿਧ ੪
 ਪਥਮਗਰਭੁਦਸੋਤਦਰਿਆ ੫
 ੧੨੮ ਜੇਇਸਮਾਰੇਸੇਈਸੁਰਾ ੧
 ਹਰਿਸਿਉਜੋਰਤਸਕੁਕੇਨੀ ੨
 ਬਿਨਸਿਮਰਨਲੇਸੇਸਰਪਅਰ ੩
 ਗੁਰਕੋਬਰਨਮੇਰਿਪਰਮਗਤਿ ੪

ਪੁਨ ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸੇਮਰਉਸਾਸਿ ੮
 ੧੨੯ ਮਿਲਮਰਗਬਿੰਦਅਪਨਾਨੁਦੇ ੧੦
 ਆਦਿਮਸੇਜੇਯੋਤਿਨਿਬਾਏ ੧੧
 ਬੇਜਤਫਿਰੇਹਿਸਿਖਅੰਤੁਨਪਾਰ ੧੨
 ਨਾਰਾਇਣਹਰਿਰਿਗਰਿਗੇ ੧੩
 ਹਰਿਹਰਿਗੁਰਗਰਭੁਦਤਤੁਰਮ ੧੪
 ਰੇਗਸਿਗਿਬਿਖਿਆਕੋਭਗਾ ੧੫
 ੧੩੦ ਫੁਤਮਹਲ ੧ ਪਤਿ ੧
 ੧੩੧ ਸਾਧਨਿਬਿਨਉਕਰੇਨੀਬਿਧਰਿਕੇ ੧
 ਪਿਰਬਿਨਖਰੀਨਿਮਾਣੀਨੀਉ ੨
 ਕਾਮਣਿਹਰਿਰਸਿਬੇਧੀਜਉ ੩
 ੧੩੨ ਮਾਇਆਸਰਿਸਬਲਦਰਤੇਜੀਉ ੪
 ਗੁਰਕੀਸਦਾਕਰੁਪਿਰਾਜੀਉ ੫
 ਫੁਤਮਹਲ ੧ ਪਤਿ ੧
 ੧੩੩ ਮੋਹਮਨਿਬੇਰਗੁਰੁਆਜੋਉ ੧
 ਜੋਹਨਤੇਭਉਦੇਮੀਰਰਿਮਹਲ ੨
 ੧੩੪ ਜਪਿਮਨਤੁਰਾਮਨੰਗਇਲ ੩
 ਸੁਣਿਸਖੀਏਮਿਲਿਉਰਮਕੋਰ ੪
 ਬਾਦਨਿਅਖਰੀਮਹਲ ੫ ਪਤਿ ੧
 ੧੩੫ ਚੀਜੀਸਾਧਸਤਿਗੁਰਨਾਮਸਕਰਿ ੧
 ੧੩੬ ਸੁਖਮਨੀਮਹਲ ੧ ਪਤਿ ੧
 ਸਿਮਰਉਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖ ੧
 ਬਿਤੋਮਹਲ ੧ ਪਤਿ ੧
 ੧੩੭ ਏਕਮੰਦਕਾਕਾਹੁਪੁਕਰਉਬ ੧
 ਗਉੜੀਕੀਦਾਰਿਮਹਲ ੨ ਪਤਿ ੧
 ਜੇਤੁਪੁਰਾਦਸੇਕੁਲਾਸਚੁਤਗ ੧
 ੧੩੮ ਗਉੜੀਕੀਦਾਰਿਮਹਲ ੧੫ ੧

ਪੌਨੇ ਜੇਤੁਪੁਰਾਦੇਸੇਰੁਲਾਸਰੁਤੇਰਾਡਾ १
 ਗਉੜੀਰੁਮਤਾਕੀਬਾਣੀ॥ ਪਤਿ १
 ਤਤਕਰਾ १

 १ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਆਸਮਹਲ १ ਪਤਿ॥ १
 १ ਸੇਵਰੇਤਰਾਕੋਗਸੇਅਰੁਕੋਰਾਨਿ १
 ਕੁਬਹਿਸਰਬਸਮਾਲੇ १
 ਆਸਮੇਪੁਰਖਮਹਲ ੪ ਪਤਿ १
 ਸੇਪੁਰਖਨਿਰਿਜਨੁਹਰਿਪੁਰਖਨਿ १
 ਹਰਿਅਗਮਅਮੋਗਮ
 ਆਸਮਹਲ ੧॥ ਰਉਪਦੇਪਤਿ ੧
 ਸੁਣਿਦੁਨਾਅਖੈਸਕੁਕੋਈ॥ ੧
 ਆਖਾਨੀਦਾਦਿਸੇਰਮਾਰਿਜਾਓ ੨
 ੧੨ ਜੇਦਰਿਮੰਗਤੁਕੁਕੋਰੇਮਹਲੀ ੨
 ਪਸਮੁਸੁਣੇ
 ਤਾਲਮਰੀਰੇਪਟਕੇਪਾਟ ੪
 ਜੇਤਾਸਬਦੁਸਰਤਿਏਨਿਤੀਨਿ ੧
 ਬੁਪੁਕਾਇਆਤੇਰੀ॥

ਪੌਨੇ ਟਾਜਮਤਿਪਖਦੁਜਰੁਉ॥ ੬
 ਪਉਦੁਉਪਾਇਪਰੀਸਰੁਪ ੭
 ਕਰਮਕਰਤੁਤਿਬਲਿਬਿਸ ੮
 ੧੬ ਜੇਗਣਗਲਕੇਸਿਰਿਤੁਰਖ ੯
 ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੇਅਰਿਅ ੧੦
 ਗਿਹਬਨੁਸਮਸਰਿਸਹਲਿਸ ੧੧
 ਏਕਸਰਦੁਰੁਕਮਲਅਨੁਪਾ॥ ੧੨
 ਗਰਮਤੀਸਰੀਹੁਜਤਿਦੁਰਿ ੧੩
 ਜੋਤਿਨਿਕੀਅਸੇਸਚੁਕੀਅ॥ ੧੪
 ੧੭ ਇਕਿਅਦਹਿਇਕਿਨਦਹਿ ੧੫
 ਨਿਦਨਿਦਪਾਇਲਗਉਗਰਮ ੧੬
 ਕਿਸਕਉਕਹਿਸੁਣਾਦਹਿਕਿ ੧੭
 ਗੋਈਕੀਖਬਕੀਖਿਆਪਾਇ॥ ੧੮
 ੧੯ ਰਪਬਿਨੁਪਨਪੀਖਬਿਨਪੀਖੀ ੧੯
 ਗਉਆਬੁਰਮਮਨੁਹੋਪੋਤੀ॥ ੨੦
 ਸੇਦਕੁਦਾਸੁਰੁਕਤੁਜਨੁਸੇਈ॥ ੨੧
 ਕਾਠੀਗਗਰਦੇਹੁਦੋਲੀ॥ ੨੨
 ਜੇਹੁਕੁਟਿਬੁਮੇਹਸਕੁਕਰਾ॥ ੨੩
 ੨੪ ਆਪਿਕੋਰੇਸਰੁਅਲਖਾਪਾਰੁ ੨੪
 ਦਿਰਿਅਦੀਰਾਰੀਤਿਪਰਉਪਕਾ ੨੫
 ਏਬਨੁਰੁਗੀਆਗਾਟਕਰਿਖੇਵ॥ ੨੬
 ਪਦਕੋਟੈਪਨਖਰੀਇਆਈ॥ ੨੭
 ਨਕਿਸਕਾਪੁਤਨਕਿਸਕੀਮਾਏ ੨੮
 ਤਿਤੁਸਰਦਾਤੈਕੁਈਲੇਨਿ॥ ੨੯
 ਛਿਅਅਰਉਗਗਰਛਿਅ॥ ੩੦
 ਓਪਦੇਸਾ॥
 ਛਮਲਮਹਲ ੧੨

ਪੰਨੇ ੧੨
 ੧੨ ਦੇਵਸਰੋਵਕਨਮੁਦੁਪਦਿ॥ ੩੨
 ਰਿਪਾਇਆਤੋਲਾ॥
 ੧੩ ਦੇਵਤਿਆਰਸਨਕੋਰਾਈ ੩੩
 ਦੇਖੁਭੁਖ
 ੧੪ ਕੀਤਹਿਪੰਗੁਪਤਮਾਨੰਦ ੩੪
 ਸਨਮੇਤੀਜਗਹਏਹੈਪਉ ੩੫
 ਹੋਵੇਸੁਤਪਾਰੀ॥
 ੧੫ ਕੀਤਹੈਕੋਰਕਰਾਇਆਤਿ ੩੬
 ਆਕਰੀਐਭਾਇ॥
 ੧੬ ਗੁਰਕਾਸਬਦਮਨੇਮਾਹਿਮੀ ੩੭
 ੧੭ ਗੁਰਕਰਿਗਿਆਨੁਪਿਆਨੁ ੩੮
 ਪੁਰਸਾਨਖਸਮਾਨਕੀਆ॥ ੩੯
 ਹਿੰਦਸਤਨਛਰਾਇਆ॥ ੪੦
 ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ
 ੧੮ ਹਰਿਦਰਸਨੁਪਾਵੈਦੁਭੁਕਿ ੧
 ਸਾਬਾਇਮਾਏਦਿਰਹੁਆਪੁ ੨
 ਸਤਿਗੁਰਦਿਚਿਦਛੋਕਣੀਆ ੩
 ੧੯ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਰਾਗਹਿਰਗੀਤੀ ੪
 ਦੁਨੈਕੁਇਲਗਦੁਖੁਪਾਇਆ ੫
 ਮਨੁਖਮਰਹਿਮਰਿਮਰਦੁ॥ ੬
 ਲਾਲੇਅਪੁਨਿਨਾਤਿਗਦੇ ੭
 ਮਨਮੁਖਿਏਰੇਦੁਰਕਮਾਏ॥ ੮
 ਰਗਤਿਰਤਾਨਸਹਜਿਸੁਰੁ ੯
 ੨੦ ਗੁਰਸਾਇਰੁਸਤਿਗੁਰਸਰਸੇ ੧੦
 ਸਬਦਿਮਰਤਿਸੁਸਦਾਅਨੰਦੁ ੧੧
 ਨਿਰਤਿਕੋਰਬਹੁਦੇਨੇਦੁਸਏ ੧੨
 ਹਰਿਕੋਭੋਵੈਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇ ੧੩

ਪੰਨੇ ੧੩
 ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਪਤਿ ੧
 ਤੁਕਰਤਾਸਚਿਆਰੁਮੈਰਾਸ ੨
 ੧੯ ਕਿਸਰੀਪਤਾਕੀਆਮਿਤੁਸੁ ੩
 ਹਿਰੇਦੇਸਟਿਸੁਟਿਮਨਿਮੈ ੪
 ਮੇਰੇਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮਨਾਮੁ ੫
 ਗੁਣਗਾਏਗੁਣਬਲੀਕਾਈ ੬
 ਨਾਮੁਸੁਣੀਨਾਮੇਮਨਿਭੁਏ॥ ੭
 ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਦੇਲਦ ੮
 ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਕੀਮਨਿਭੁਖ ੯
 ੨੦ ਹਥਿਕਰਿਤਤਵਨਦੈਨੇਗ ੧੦
 ਕਥਕੇਬਾਲੇਪ੍ਰੰਘਰੁਤਾਲਕ ੧੧
 ਬਕੇਬਲਾਵੈਰਬਾਠਾ॥ ੧੨
 ਸਤੁਸੈਗਤਿਮਨੀਐਹਰਿਸਾ ੧੩
 ਆਇਆਮਰਦੁਪਰਹੁਰਿਮੈ ੧੪
 ਜਨਮੁਪਦਾਰਬਪਾਇਹਰਿ ੧੫
 ਹਉਮਨੁਦਿਨੁਹਰਿਨਾਮਕੀਰ ੧੬
 ੨੧ ਮਾਈਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਰਾਮੁਬਤਾ ੧੭
 ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਪਤਿ ੧
 ਨਿਨਿਲਾਈਪ੍ਰੀਤਿਸੇਈਛਿਰਿ ੨
 ਸਸੁਤਛਿਰਿਕੀਨੀਦਾਖਿ॥ ੩
 ਨਿਜੁਗਤੀਸੀਲੁਵੈਤੀਨਾਰਿ ੪
 ਮਾਤਾਕਰਉਸੇਪਰਨਿਨਦਈ ੫
 ੨੨ ਪ੍ਰਥਮੇਮਤਾਨਿਪਤੀਰਲਾਵ ੬
 ਪਰਦੇਸੁਭਾਗਿਸਉਦੇਬਉ ੭
 ਗੁਨਾਵਕਾਨੁਮੇਰੇਕਦੁਲਖੀ ੮
 ਦਾਨੁਦੇਇਥਹਿਪ੍ਰਜਾਕਥਨਾ॥ ੯
 ਦੁਖਦੇਗਭਉਗਤੁਤਨਤੋ॥ ੧੦

ਪੰਨਾ ੧ ਅਰੁਣਾਵੇ ਬਿਲਲਾਵੇ ਨਿਰਕ ੧੦
 ਪੰਨਾ ੨ ਨਉਮੈਥੀ ਓਸਗਮੀ ਗਾਰਾ ੧੧
 ਪੰਨਾ ੩ ਪ੍ਰਥਮੇ ਤੇਰੀ ਸੀਕੀ ਨਾਤਿ ੧੨
 ਪੰਨਾ ੪ ਜੀਵਤਰੀ ਸੇਤਿ ਸੁਸਰਪਰ ੧੨
 ਪੰਨਾ ੫ ਪੁਤਰੀ ਤੇਰੀ ਬਿਪਿਚਰਿਥਾ ੧੬
 ਪੰਨਾ ੬ ਇਕਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਸੁਮੈਕ ਉਥ ੧੧
 ਪੰਨਾ ੭ ਹਰਿਸੇਵਾ ਮਹਿ ਪਰਮਾਨਿਨ ੧੬
 ਪੰਨਾ ੮ ਪ੍ਰੇਰੇ ਹਉਇ ਬਿਪਾਸੁ ਤਬਿ ਹੁਮ ੧੭
 ਪੰਨਾ ੯ ਲਾਈ ॥
 ਪੰਨਾ ੧੦ ਰਹਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਪਰਗਟ ੧੮
 ਪੰਨਾ ੧੧ ਜੈਸੇ ਕਿਰਸਾਣੁ ਬੋਧੈ ਕਿਰਸਾ ੧੮
 ਪੰਨਾ ੧੨ ਨਉ ਨਿਪਿਤੈ ਰੋਸਗਲਾਨਿ ੨੦
 ਪੰਨਾ ੧੩ ਨਿਕਟਿ ਨੀਅਤੈ ਸਰਗੀ ਸੇਰਾ ੨੧
 ਪੰਨਾ ੧੪ ਹਰਿ ਰਸਦੁ ਤਿਹੈ ਰਹਿ ਸਿਆ ੨੨
 ਪੰਨਾ ੧੫ ਜੀਅ ਪਾਨੁ ਪਨੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ੨੩
 ਪੰਨਾ ੧੬ ਅਨਾਦਿ ਬਿਨੈ ਰੁਚੇ ਪੁਰਿਥਾ ੨੪
 ਪੰਨਾ ੧੭ ਗੁਰਬਾਸ ਬਦਿ ਬਨਾਵੁ ਹਉਇ ੨੫
 ਪੰਨਾ ੧੮ ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਕੁਈ ਮਤਿ ਪੁਰੀ ੨੬
 ਪੰਨਾ ੧੯ ਹਰਿ ਰਸ ਪੀਵਤ ਸਰਗੀ ਰਾਤ ੨੭
 ਪੰਨਾ ੨੦ ਕਮਲੇ ਪਲੇ ਕੁਮਾਰ ਮਿਟਾਵੈ ੨੮
 ਪੰਨਾ ੨੧ ਤੁਧੀ ਪਰਾਪਤਿ ਮਾਨੁ ਪਦੇ ਹੁਰੇ ੨੯
 ਪੰਨਾ ੨੨ ਤੁਧ ਬਿਨੁ ਅਰੁਨਾ ਜੀ ਸੇਰਾ ੩੦
 ਪੰਨਾ ੨੩ ਹਰਿ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਪੁਕਾਰੁ ਹਉਇ ੩੧
 ਪੰਨਾ ੨੪ ਅਉਖਾ ਪੁਖਾਇ ਓਹਿ ਹਰਿ ਕਾਨ ੩੨
 ਪੰਨਾ ੨੫ ਬਾਕੁ ਤਨਾਹੀ ਸੁਬੇਲਾ ਆਈ ੩੩
 ਪੰਨਾ ੨੬ ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸ ੩੪
 ਪੰਨਾ ੨੭ ਨਾਕਾ ਹਰਿ ਸਾਜੀ ਪੁਕਾਰ ੩੫

ਪੰਨਾ ੨੮ ਕਮਲੇ ਪਲੇ ਕੁਮਾਰ ਮਿਟਾਵੈ ੩੬
 ਪੰਨਾ ੨੯ ਤੁਧ ਬਿਨੁ ਅਰੁਨਾ ਜੀ ਸੇਰਾ ੩੭
 ਪੰਨਾ ੩੦ ਹਰਿ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਪੁਕਾਰੁ ਹਉਇ ੩੮
 ਪੰਨਾ ੩੧ ਅਉਖਾ ਪੁਖਾਇ ਓਹਿ ਹਰਿ ਕਾਨ ੩੯
 ਪੰਨਾ ੩੨ ਬਾਕੁ ਤਨਾਹੀ ਸੁਬੇਲਾ ਆਈ ੪੦
 ਪੰਨਾ ੩੩ ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸ ੪੧
 ਪੰਨਾ ੩੪ ਨਾਕਾ ਹਰਿ ਸਾਜੀ ਪੁਕਾਰ ੪੨
 ਪੰਨਾ ੩੫ ਕਮਲੇ ਪਲੇ ਕੁਮਾਰ ਮਿਟਾਵੈ ੪੩
 ਪੰਨਾ ੩੬ ਤੁਧ ਬਿਨੁ ਅਰੁਨਾ ਜੀ ਸੇਰਾ ੪੪
 ਪੰਨਾ ੩੭ ਹਰਿ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਪੁਕਾਰੁ ਹਉਇ ੪੫
 ਪੰਨਾ ੩੮ ਅਉਖਾ ਪੁਖਾਇ ਓਹਿ ਹਰਿ ਕਾਨ ੪੬
 ਪੰਨਾ ੩੯ ਬਾਕੁ ਤਨਾਹੀ ਸੁਬੇਲਾ ਆਈ ੪੭
 ਪੰਨਾ ੪੦ ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸ ੪੮
 ਪੰਨਾ ੪੧ ਨਾਕਾ ਹਰਿ ਸਾਜੀ ਪੁਕਾਰ ੪੯
 ਪੰਨਾ ੪੨ ਕਮਲੇ ਪਲੇ ਕੁਮਾਰ ਮਿਟਾਵੈ ੫੦
 ਪੰਨਾ ੪੩ ਤੁਧ ਬਿਨੁ ਅਰੁਨਾ ਜੀ ਸੇਰਾ ੫੧
 ਪੰਨਾ ੪੪ ਹਰਿ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਪੁਕਾਰੁ ਹਉਇ ੫੨
 ਪੰਨਾ ੪੫ ਅਉਖਾ ਪੁਖਾਇ ਓਹਿ ਹਰਿ ਕਾਨ ੫੩
 ਪੰਨਾ ੪੬ ਬਾਕੁ ਤਨਾਹੀ ਸੁਬੇਲਾ ਆਈ ੫੪
 ਪੰਨਾ ੪੭ ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸ ੫੫
 ਪੰਨਾ ੪੮ ਨਾਕਾ ਹਰਿ ਸਾਜੀ ਪੁਕਾਰ ੫੬
 ਪੰਨਾ ੪੯ ਕਮਲੇ ਪਲੇ ਕੁਮਾਰ ਮਿਟਾਵੈ ੫੭
 ਪੰਨਾ ੫੦ ਤੁਧ ਬਿਨੁ ਅਰੁਨਾ ਜੀ ਸੇਰਾ ੫੮
 ਪੰਨਾ ੫੧ ਹਰਿ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਪੁਕਾਰੁ ਹਉਇ ੫੯
 ਪੰਨਾ ੫੨ ਅਉਖਾ ਪੁਖਾਇ ਓਹਿ ਹਰਿ ਕਾਨ ੬੦
 ਪੰਨਾ ੫੩ ਬਾਕੁ ਤਨਾਹੀ ਸੁਬੇਲਾ ਆਈ ੬੧
 ਪੰਨਾ ੫੪ ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸ ੬੨
 ਪੰਨਾ ੫੫ ਨਾਕਾ ਹਰਿ ਸਾਜੀ ਪੁਕਾਰ ੬੩

ਜਿਸਨੀਰਕਉਕੇਈਲਲਾਨੇ ੬੩
 ਏਕੇਏਈਨਨਲਿਹਾਰਉ। ੬੪
 ਕੇਇਨਲਮਕੀਰੋਹੁਦੁਰਾ। ੬੫
 ਅਈਤਿਆਸਮਾਰਿਆਨੇ। ੬੬
 ਸਤਿਗੁਰਅਪਨਾਸਦਸਦਾ। ੬੭
 ਅਪੇਪੁਥਿਸਥਾਰੀਸਾਖਾ। ੬੮
 ਥਿਕਤਿਸਿਯਾਨਪਕਦੁਨਨ ੬੯
 ਹਰਿਹਰਿਅਖਰੀਦੁਇਇਹ ੭੦
 ਨਿਸਥਾਸਥੁਕਿਥੁਤਿਸਕਾਰੇ ੭੧
 ਸਉਸੁਖਸਿਨਹੋਇਓਪਰੁਮੇ ੭੨
 ਕਾਮਕੋਪਿਅਹੋਕਾਰਿਦਿਗੁ ੭੩
 ਭੂਮਰਤਰੇਗੁਹਮਮੀਨਤੁਮਾਰੇ ੭੪
 ਰੋਦਨਹਾਰੇਧੁਕੁਮਾਨਾਮ ੭੫
 ਸੇਇਚੋਹਪਰੁਪਥਰਨਲਨੀ ੭੬
 ਚਰਨਕਮਲਕੀਅਸਾਪਿਆ ੭੭
 ਮਨਤਿਪਤਾਨੇਇਦੇਨਲਾਨ ੭੮
 ਰਾਕੁਰਸਿਉਜੀਥਨਿਅਏ ੭੯
 ਜਉਮੇਅਪਨਾਸਤਿਗੁਰਇ ੮੦
 ਅਨਦਿਨੁਸਾਨਾਨਦੁਕਾਈ ੮੧
 ਉਨਕੇਸਿਗਿਤੁਕਰੀਤੀਕੇਲਾ। ੮੨
 ਨਾਉਹਮਰਤਾਨਹਮਨੁਰਿਆ ੮੩
 ਅਨਿਕਰੁਤਿਕਰਿਐਦਾਕਰੀ ੮੪
 ਪਰੁਕੇਪ੍ਰੀਤਿਸਦਾਸੁਖਹੋਇ। ੮੫
 ਰੁਪਤਿਹੋਇਕੇਰਾਨੁਕਾਇ ੮੬
 ਇਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰੀਅਨ ੮੭
 ਆਠਪਹਰਉਦਕਇਸਾ। ੮੮
 ਨਿਰਪੈਲੁਟੀਪਨਿਰਾਰੀ। ੮੯

ਸਗਲਸੁਖਜਪਿਏਕੇਨਾਮ ੯੦
 ਆਠਪਹਰਉਦਕਇਸਾ। ੯੧
 ਨਿਰਪੈਲੁਟੀਪਨਿਰਾਰੀ। ੯੨
 ਸਾਧੁਸਿਗਿਸਿਖਾਇਓਨਾਮ ੯੩
 ਹਰਿਕਾਨਮੁਰਿਦੈਨਿਤੁਪਿਆ ੯੪
 ਸਾਧੁਸਿਗਤਿਗਾਰਿਆਸਿਸਾ ੯੫
 ਮੀਰੀਆਥਿਆਪਿਰਕੀ। ੯੬
 ਮਾਥੇਤ੍ਰਿਕੁਟੀਤ੍ਰਿਸਟਿਕਰੁਰਿ ੯੭
 ਸਰਬਦੁਖਲਬਥਿਸਰਹਿ ੯੮
 ਨਾਮਲਪਤਮਨੁਤਨੁਸਕੁਹਰਿ ੯੯
 ਗਾਦੇਲਹਿਤੁਗਾਦਨਹਾਰੇ। ੧੦੦
 ਪ੍ਰਥਮੇਮਿਦਿਆਤਨਕਦੁਖ ੧੦੧
 ਸਤਿਗੁਰਸਚੈਦੀਅਭੁਭਿ ੧੦੨
 ਸਤਿਗੁਰਪੁਰੋਚਥਿਆਦੁਹਾ ੧੦੩
 ਮੇਥੇਪਥੇਖਰੀਦਸਚਸਾਹਿ ੧੦੪
 ਸਰਬਸੁਖਮੇਰੁਲਿਹੋਰਿਨ ੧੦੫
 ਸੀਈਅਲਾਪਾਰੁਰੇਗੀਮੀ ੧੦੬
 ਲਾਖਕੁਰਾਤਅਗਾਧਹਿਜਪ ੧੦੭
 ਹੋਥੇਕਦਿਸਾਰਿਕੇਪਿਲੁਕ ੧੦੮
 ਨਿਨਾਨਦਿਸਾਰਿਕੇਪਿਲੁਕ ੧੦੯
 ਪੁਰਿਰਹਿਆਸੁਥਠਾਇਆ ੧੧੦
 ਵਿਆਸੇਦਹਿਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿ ੧੧੧
 ਕੇਇਨਕਿਸਰੀਸੇਰਿਥਹਿ ੧੧੨
 ਨਿਸਮਿਮਰਤੁਦਖਲਾਇ। ੧੧੩
 ਗੋਬਿੰਦਗੁਣੀਨਿਪਾਨਗਾਰ ੧੧੪
 ਆਦੁਮੀਤਇਕਰੋਹੋਇਰ ੧੧੫
 ਉਦਮਕੀਅਕਰਾਇਅਰੇ। ੧੧੬

ਪੰਨਾ	ਨਕਾਰਾਕੁਰਤੀਪਰਤਾਕੇ	੧੧੬
ਪੰਨਾ	ਜੀਤਾਛੁਕੇਰਚੇਰੇਰੁਲੀਸੇਸ	੧੧੭
ਪੰਨਾ ੨੧੬	ਸੇਤਾਕੀਹੋਇਦਾਸਰੀਏਹੁ	੧੧੮
ਪੰਨਾ	ਭੀਗਨਛੁਲਾਤਉਲਉਲਉ	੧੧੯
ਪੰਨਾ	ਸੁਖਸਹਜਅਨਿਦਘਰਹਿ	੧੨੦
ਪੰਨਾ	ਚਿਤਵਉਚਿਤਵਿਸਰਬਸੁ	੧੨੧
ਪੰਨਾ	ਅੰਤਰਿਥਾਏਉਥਾਹਰਿਥਾ	੧੨੨
ਪੰਨਾ ੨੧੭	ਨਿਸਨੇਤੁਅਸਥਿਕੁਰਮਾ	੧੨੩
ਪੰਨਾ	ਅਪੁਸਦਥਾਤੋਭਥਾਈਧ	੧੨੪
ਪੰਨਾ	ਰੇਮੁਛੁਲਾਹੋਕਉਤੁਛੁਲਾਛੁ	੧੨੫
ਪੰਨਾ	ਮਿਥਿਆਸੇਰਿਸਿਗਿਲਮਟਾ	੧੨੬
ਪੰਨਾ	ਨਿਮਕਕਾਮਸੁਆਰਕਾਰਣ	੧੨੭
ਪੰਨਾ	ਲੁਕਕਾਮਨੇਸੇਈਕੁਮਪੇਖਿ	੧੨੮
ਪੰਨਾ	ਅਪੁਨੇਸੇਦਥਾਕੀਆਪੇਥਾਥੇ	੧੨੯
ਪੰਨਾ ੨੧੮	ਨਟੁਅਥੁਥਾਥਿਥਾਥੇਥਾ	੧੩੦
ਪੰਨਾ	ਗੁਰਪਰਸਾਈਮੇਰੇਮਨਿਦ	੧੩੧
ਪੰਨਾ	ਚਾਰਿਬਰਨਚਉਗਕੇਮਥ	੧੩੨
ਪੰਨਾ	ਨੀਕੀਨੀਅਕੀਹਰਿਕਥਉ	੧੩੩
ਪੰਨਾ	ਹਮਾਰੀਪਿਆਰੀਅੰਮਿਤਧ	੧੩੪
ਪੰਨਾ	ਨੀਕੀਸਾਧਸਿਗਾਨੀ॥	੧੩੫
ਪੰਨਾ	ਤਿਆਗਿਸਗਲਸਿਗਾਨਾ॥	੧੩੬
ਪੰਨਾ	ਜੀਉਮਨੁਤਨੁਪਾਨਪਰੁਕੇਰੀ	੧੩੭
ਪੰਨਾ ੨੧੯	ਛੋਲਿਛੋਲਿਮਹਾਰੁਧੁਪਾਇਅ	੧੩੮
ਪੰਨਾ	ਉਦਮੁਕਰਉਚਰਦੁਰੁਥਾ	੧੩੯
ਪੰਨਾ	ਅਰਘਅਰਗੋਚਰਦੁਰਸਤ	੧੪੦
ਪੰਨਾ	ਸਤਿਭਾਰਥਚਰਨਤੁਮਥੇ॥	੧੪੧
ਪੰਨਾ	ਥਾਦਰਸੇਇਰੇਗਾ॥	੧੪੨

ਪੰਨਾ	ਚਿਹਾਪੇਮੀਪਰੀ	੧੪੩
ਪੰਨਾ	ਗੁਰਹਿਟਿਥਾਇਉਲੇਇਨ	੧੪੪
ਪੰਨਾ	ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਅਮੋਲਾ॥	੧੪੫
ਪੰਨਾ	ਅਪੁਨੀਛੁਰਾਤਿਨਿਥਾਹਿ॥	੧੪੬
ਪੰਨਾ	ਰਾਕੁਰਰਰਦਸੁਹਾਦੇ॥	੧੪੭
ਪੰਨਾ ੨੨੦	ਏਕਸਿਮਰਿਮਨਮਾਹੀ॥	੧੪੮
ਪੰਨਾ	ਹਰਿਥਿਸਰਤੁਸੇਨਾਮਾ॥	੧੪੯
ਪੰਨਾ	ਚਿਹੁਨੇਹੁਨੇਦਲਾ॥	੧੫੦
ਪੰਨਾ	ਮਿਲੁਰਾਮੀਪਿਆਰੇ॥	੧੫੧
ਪੰਨਾ	ਥਿਥਾਹਿਮਾਇਅਮਾਇਸੇ	੧੫੨
ਪੰਨਾ	ਥਾਪਾਥਿਗੋਥੀਰਨਾਏ॥	੧੫੩
ਪੰਨਾ	ਥੇਥਿਥਿਥਮਥਾਥੁਤੇਰੇ॥	੧੫੪
ਪੰਨਾ	ਕਾਮੁਥੇਥੁਲੇਥੁਤਿਆਰੁਥਾ	੧੫੫
ਪੰਨਾ	ਹਥਥੇਥੁਗਲਥੇਥਾਗਅਨ	੧੫੬
ਪੰਨਾ ੨੨੧	ਥੋਥਿਥੁਥਾਥਿਥੁਥਰਿਥੀ॥	੧੫੭
ਪੰਨਾ	ਅਨਸਾਥਥਮਾਨਥਾ॥	੧੫੮
ਪੰਨਾ	ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗਾਨੀਥੀ॥	੧੫੯
ਪੰਨਾ	ਏਥਾਥਿਥੁਥੁਥੀ॥	੧੬੦
ਪੰਨਾ	ਮਿਲਿਹਰਿਜਸੁਗਾਈਥੀਥੀ	੧੬੧
ਪੰਨਾ	ਕਾਰਨਕਰਨਤੁਥੀ॥	੧੬੨
ਪੰਨਾ	ਥੇਥਿਥਥੇਥੇਥੇਥੀ॥	੧੬੩
ਪੰਨਾ	ਅਹਲ ਦੇ ਪਤਿ	੧
ਪੰਨਾ ੨੨੨	ਥਿਥਥਾਕਉਥਉਥਿਥਿਥਿਥਿ	੧
ਪੰਨਾ	ਅਸਟਪਦੀਅਮਹਲਾਪਤਿ	੧
ਪੰਨਾ	ਉਤਰਿਅਥਥਾਥਿਥਰਥਿਥਿ	੧
ਪੰਨਾ	ਸਤਿਜਪਸਤਿਉਤਪਸਤੁਰੁ	੨
ਪੰਨਾ ੨੨੩	ਲੇਖਅਸਿਥਲਿਥਿਥਿਥਿਥਿ	੩

ਪੰਨਾ	ਦੇਹੁ ਮਰੇ ਪੰਚੇ ਮਿਸਿ ਰਵਹਿ॥	੪	ਪੰਨਾ	ਦੇਹੁ ਗਾਈ ਮਹਾ ਸੁਨ ਪਾਇਲੇ॥	੮
ਪੰਨਾ	ਅਪੁਨੀ ਰਾਏ ਸੁਪਰ ਪੇਰੀ॥	੫	ਪੰਨਾ ੨੨੯	ਸਚੇ ਰਤੇ ਸੇਨਿਰ ਮਹਾ ਲੇ॥	੯
ਪੰਨਾ	ਗੁਰਮੀਖਿ ਗਿਆਨੋ ਨਿਪਿਅਨੁ	੬	ਪੰਨਾ	ਸਕੁਨਾ ਦੇਨੇ ਲੇ ਰਈ॥	੧੦
ਪੰਨਾ ੨੨੮	ਗਾਇਗੀਤਿ ਤੀਤ ਅਨੇਤ॥	੭	ਪੰਨਾ	ਸਚਿਰ ਤੀਅ ਸੇਹਾ ਗਈ॥	੧੧
ਪੰਨਾ	ਮਨ ਮੈ ਗਲ ਸਾਕ ਤੇ ਦਵਾਨ॥	੮	ਪੰਨਾ	ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਨ ਰੀਖਿ ਚਿਤਿ ਨੁਰ	੧੨
ਪੰਨਾ ੨੨੯	ਗੁਨ ਬਿਨੁ ਸੋਧਨੁ ਕਾ ਕੋਧੀਐ	੯	ਪੰਨਾ ੨੩੨	ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਗਾਇ ਪੁਨੇ ਨਾਪੁ	੧੩
ਪੰਨਾ	ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੇਠਾ ਕੁਰੁ ਨਾਨੇ॥	੧੦	ਪੰਨਾ	ਸਬਦੇ ਹੀਤੁ ਕਤਨ ਪਦੇ ਨਿਰ	੧੪
ਪੰਨਾ	ਨਿਨਿ ਸਿਰਿ ਸੇਹਾ ਨਿਪਟੀਯਾ॥	੧੧	ਪੰਨਾ	ਅਨਰ ਸਮਾਹਿ ਕੁਲਾਇਆ॥	੧੫
ਪੰਨਾ	ਕੁਹਾ ਸੁਖੇ ਲਤ ਬੇਲੇ ਪੇੜ॥	੧੨	ਪੰਨਾ	ਅਸਟ ਪਟੀਆ ਮਹਾ ਲਾਪਤਿ	੧
ਪੰਨਾ ੨੨੯	ਜੇ ਸੇਹਾਇ ਚਿਰੇ ਚਿਨੀ॥	੧੩	ਪੰਨਾ ੨੩੩	ਬੇਰ ਮਨਾਏ ਪੰਚਰ ਸਾਢੇ॥	੧
ਪੰਨਾ	ਗੋਰੇ ਕੁੰਡਾ ਛੁਟੀਆ॥	੧੪	ਪੰਨਾ	ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਾਗ ਪੀ	੨
ਪੰਨਾ	ਮਨ ਸਮਾਨ ਹਿਸ ਮਾਇਲੇ॥	੧੫	ਪੰਨਾ	ਬਿਰਹੇ ਫੁਟੀ ਤਾਹਲਾ ਪਤਿ	੧
ਪੰਨਾ ੨੨੯	ਚਲੇ ਚਲੇ ਗੁਰੁ ਦਵਾਇ	੧੬	ਪੰਨਾ	ਪਾਰਬਰਾਮ ਪੁਰੁ ਸਿਮਰੀਐ॥	੧
ਪੰਨਾ	ਬਿਅਨੇ ਗਲੁ ਛੁਟੀ ਨਾ ਬਿਐ	੧੭	ਪੰਨਾ	ਲਨ ਮੁਖ ਚਾਹੁ ਪੁਕਰੀਐ॥	੨
ਪੰਨਾ	ਨਿਨ ਨਾਦਿ ਸਾਹਿਬੀਆ॥	੧੮	ਪੰਨਾ	ਸਕੁ ਬਿਧਿ ਤੁਮਹੀ ਨਨ ਤਪਿ	੩
ਪੰਨਾ	ਗੁਰੁ ਤਾ ਕੁਰਾ ਮਹਾਰੁ ਗੁਰੁ	੧੯	ਪੰਨਾ	ਅਸਾ ਪਟੀਆ ਮਹਾ ੧	੧
ਪੰਨਾ ੨੨੯	ਕੁਤਾ ਆਖਣਾ ਅਪੀਐ॥	੨੦	ਪੰਨਾ ੨੩੪	ਸੇਸੇ ਸੇਸੇ ਚਿਸਿ ਸਦਿ ਨਿਨਿ	੧
ਪੰਨਾ	ਮਨ ਰਾਤੁ ਹਿਰਨਿ॥	੨੧	ਪੰਨਾ	ਅਸਾ ਪਟੀਆ ਮਹਾ ੨॥	੧
ਪੰਨਾ	ਅਵਣ ਨਾਠਾ ਕਿਉਰੇ॥	੨੨	ਪੰਨਾ ੨੩੫	ਅਪੋਘੀ ਫੂਸ ਕੁਨ ਆਇਆ	੧
ਪੰਨਾ	ਅਸਟ ਪਟੀਆ ਮਹਾ ੧ ਪਤਿ	੧	ਪੰਨਾ	ਕੁਤ ਮਹਾ ੧ ਪਤਿ	੧
ਪੰਨਾ ੨੨੯	ਸਾਸ ਤੁਥੇ ਦੁਸਿ ਮ੍ਰਿਤਿ ਸਕੁਤੇ	੧	ਪੰਨਾ ੨੩੬	ਮੁਖੇ ਨੇ ਬਠਿ ਬਾਲੁ ਫੁਟੇ॥	੧
ਪੰਨਾ	ਸਤਿਗੁਰ ਮਹਾਰੁ ਰੁਖਾਦ	੨	ਪੰਨਾ	ਅਨਹੁ ਚੇਅਨੁ ਦਵਾਨੇ ਰੁਦ	੨
ਪੰਨਾ	ਅਸਾ ਅਸ ਕੇ ਸਕੁ ਕੋਈ	੩	ਪੰਨਾ	ਮੇਰੇ ਅਨੇ ਮੇਰੇ ਨਰਾਤ ਆਖ	੩
ਪੰਨਾ	ਗੁਰੇ ਤੇ ਸਿਤਿ ਉਪਨੇ॥	੪	ਪੰਨਾ ੨੩੭	ਤੁਸਕੁ ਨੀਧਾਈ ਨਿਬੇ ਹਿਨ	੪
ਪੰਨਾ	ਸਟਿ ਮਨ ਮਾਨਿ ਰੁਸਾਇਤੁ॥	੫	ਪੰਨਾ	ਤੁਸਟਿ ਹਰਣਾ ਕਾਲਿਆ॥	੫
ਪੰਨਾ ੨੨੯	ਪੋਰਾ ਨੇਰਿ ਸਕੁ ਰਥੇ॥	੬	ਪੰਨਾ	ਕੁਤ ਮਹਾ ੩ ਪਤਿ	੧
ਪੰਨਾ	ਅਪੋਘਾ ਪਪਟੁ ਫਿਅਸਾਦੁ	੭	ਪੰਨਾ ੨੩੮	ਹਮ ਅਰਿਸਾਰ ਸੇਹੀ ਲਾਸਾਏ	੧

ਪੰਨੇ	ਸਾਜਨਮੇਰੇਪੀਤਮੁਹਤਾਸ	੨
ਪੰਨੇ	ਦੁਹਮਹਲ ੬॥ ਪਤਿ	੨
ਪੰਨੇ ੨੮੬	ਜੀਵਨਮੇਜੀਵਨਪਾਇਆ	੨
ਪੰਨੇ	ਵਿਮਿਵਿਮਿਵਿਮਿਵਿਮਿਵ	੨
ਪੰਨੇ	ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਦਖਿਨਾਸ	੩
ਪੰਨੇ ੨੮੭	ਸਤਿਨਗਿਸਤੁਸੰਤੋਖੁਸਰੀ	੪
ਪੰਨੇ	ਹਰਿਬੀਰਤਿਮਨਿਭੁਈ॥	੫
ਪੰਨੇ	ਪਰਮਗਤਿਪਾਈ॥	
ਪੰਨੇ ੨੮੮	ਅਨਿਨਾਮੁਪਨਾਹਰਿਹਰਿ	੬
ਪੰਨੇ	ਦੁਹਮੇਰਗੋਬਿੰਦਾਅਗਮਾ	੭
ਪੰਨੇ	ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਤਿਨਲਦਿਨਾ	੮
ਪੰਨੇ	ਗੁਰਮੁਖਿਕੁੰਦਿਕੁੰਦੇਦਿਨਾ	੯
ਪੰਨੇ ੨੮੯	ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਰਾ॥	੧੦
ਪੰਨੇ	ਨਿਨਿਮਸਤੁਪਰਿਹਰਿਲਿ	੧੧
ਪੰਨੇ ੨੯੦	ਨਿਨਾਨੇਤੁਰਿਹਰਿਹਰਿਪੀਤਿ	੧੨
ਪੰਨੇ	ਨਿਨਾਨੇਤੁਰਿਹਰਿਹਰਿਪੀਤਿ	੧੩
ਪੰਨੇ	ਮੇਰੇਮਨਪਰਦੇਸੇਈ॥	੧੪
ਪੰਨੇ ੨੯੧	ਦੁਹਮਹਲ ੧ ਪਤਿ	੧
ਪੰਨੇ	ਅਨਾਨਾਨਾਨਾਨਾਨਾਨਾਨਾ	੧
ਪੰਨੇ	ਅਕਬਾਰਹਿਅਕਬਾਰਾ॥	੨
ਪੰਨੇ ੨੯੨	ਹਰਿਹਰਨਕਮਲਮਨੁਬਪਿ	੩
ਪੰਨੇ	ਜਲਦਪਨਿਆਸੀਗੀਤਿ॥	੪
ਪੰਨੇ	ਜਾਕੇਪੰਨਹਿਅਸੀਖਮਨੀ॥	੫
ਪੰਨੇ	ਨਾਮੁਪਤਿਗੋਬਿੰਦਨਾਨਾ	੬
ਪੰਨੇ ੨੯੩	ਬਿਰਸੀਤੁਨਸੇਗਾਰਾ॥	੭
ਪੰਨੇ	ਮਿਸਰਿਸੀਤੁਨਕੋਸੇਰਿਮੇਰਿ	੮
ਪੰਨੇ	ਮੁਹਮੁਹਤੁਹਤੁਹਤੁਹਤੁਹੀ	੯

[illegible]

ਪਨ	ਗੁਰਮੁਖਿਸਖੀਸੋਹਲੀਸੋਰੀ	੧	ਪਨ	ਜਲਕੀਪੈਲਸਵਾਰੀਆਪਾ	੨੬
	ਨਿਨਿਸਤਿਕੁਰੁਪੁਰਖੁਨਿਨਿ	੨	ਪਨ	ਕਬਹੁਹੋਰਿਸਿਉਚੇਤੁਨਲਾਇ	੨੭
	ਮਾਈਬਾਪਪੁਤ੍ਰਸਤਿਹਰਿਕੇ	੩	ਪਨ	ਰਸਨਾਰਾਮਰਾਮਰਵਿਤਮ	੨੮
੨੭੦	ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ		ਪਨ	ਫੁਡਿਸਗਲਸਿਆਣਪਾਸਾ	੨੯
	ਕੋਹਰੇਮਨਚਿਤਦੁਹਿਉਚਮੁ	੧	ਪਨ ੨੭੪	ਆਪਨਾਗੁਰੁਸੇਦਿ	੩੦
	ਬਿਰਿਆਚਾਰਕਰਹਿਖਟੁਰ	੨	ਪਨ	ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਪੁਰੁਪਿਆਇਆ	੩੧
ਪਨ	ਹਰਿਧਨੁਨਾਪਹਰਿਧਨੁਤਾਪ	੩	ਪਨ	ਅਰਿਬੁਧਿਬਹੁਸਗਨਮਾਇ	੩੨
	ਨਿਸੁਸਿਮਰਤਸਤਿਕੇਲਰਿ	੪	ਪਨ	ਆਰਾਪਿਸਰੀਧਰਸਭਲਮੁਰ	੩੩
	ਮਾਤਾਕੋਰੋਪਦੁਮਕੋਤਾਈ	੫	ਪਨ	ਤੁਸਮਰਬੁਸਰਨਿਕੋਦਾਤਾ	੩੪
	ਨਾਮਨਿਧਾਨੁਨਿਨਿਨਿਨਿਨਿਨਾ	੬	ਪਨ	ਅਸਟਪਦੀਆਮਹਦਾ ੧੫	
੨੭੧	ਨਿਸੁਮਨਿਖਪਹਿਕਰਉਬਨ	੭	ਪਨ	ਏਕਨਗਰੀਪੈਰੋਚਰਬਸੀਅ	੧
	ਪ੍ਰਥਮਭੈਗਭਰਮਾਤਾਕੋਰ	੮	ਪਨ ੨੭੫	ਕਵਨਕਵਨਜਚਰਿਪੁਰੁਦਾ	੨
	ਦੁਖਬਿਨਸੀਸੁਖਕੀਆਨਿ	੯	ਪਨ	ਐਨੀਜਨਮਮੋਰੇਆਵੇਭਜਨ	੩
ਪਨ	ਪਤਿਤਪਦਿਤੁਲੀਏਕੁਰਿਅ	੧੦	ਪਨ	ਐਨੀਨਾਮੁਉਤਮਨੀਚਨਮਧ	੪
	ਹੈਨਾਧੀਕੋਉਬੁਨੁਨਾਯੋ	੧੧	ਪਨ	ਭੁਗਤਿਪ੍ਰੇਮਮਰਾਧਤਿਸਰੁ	੫
੨੭੨	ਮਾਤਾਮਸੁਰਤਿਅਵਰਸਿਆ	੧੨	ਪਨ ੨੭੬	ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ	੧
	ਦਿਨੁਗਤੀਆਰਾਧਗੁਪਿਆ	੧੩	ਪਨ	ਨਿਰਤਿਕਰੀਉਹਮਨੁਨਚ	੨
	ਮੁਨਿਜੋਗੀਸਾਸਨੁਗਿਕਰਾ	੧੪	ਪਨ	ਮਹਲਾ ੨ ਪਤਿ	੩
	ਦੁਇਕਰਿਜੋਤਿਕੋਰੀਨੀਤੀ	੧੫	ਪਨ ੨੭੭	ਹਰਿਬਿਨੁਨੀਅਰਾਰਹਿਨਸਕੇ	੪
	ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਬਿਧਮ	੧੬	ਪਨ	ਮਹਲਾ ੩ ਪਤਿ	੫
ਪਨ	ਮਾਲਜਾਲਕੁਮਸੋਹਰੁਨਾਏ	੧੭	ਪਨ	ਰਾਜਨਮਹਿਤਿਰਾਜਾਕੀਅਹਿ	੬
	ਪਿਨਮਹਿਥਾਪਿਥਾਪਨਾ	੧੮	ਪਨ	ਨਾਥਨਰਹਰਿਦੀਨਬਿਧਦੁਪਤਿ	੭
	ਭੁਦਾਤਾਨੀਆਸਭਨਾਕਾ	੧੯	ਪਨ ੨੭੮	ਗੁਜਰੀਦਾਰਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ	੮
੨੭੩	ਕਹਿਕਿਰਪਾਅਪਨਾਦਰਸੁਰੀ	੨੦	ਪਨ	ਅਪਨਾਅਪਉਪਾਇਰਿਨੁਤਦ	੯
	ਬਹਮਏਕਅਰੁਰਦਾਲਕਾ	੨੧	ਪਨ ੨੭੯	ਗੁਜਰੀਦਾਰਕੀਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ	੧੦
ਪਨ	ਅਪਨਸੁਸਿਟੋਹੋਗਿਕੀਰ	੨੨	ਪਨ	ਅਕਲਨਿਰਿਜਨਪੁਰਖਮਾਗ	੧੧
	ਬਿਸ੍ਵਿਤਰਜੀਅਨਕੋਦਾਤਾਤੁ	੨੩	ਪਨ	ਭੁਗਤਾਕੀਥਾਈ	੧੨

ਪੰਨੇ	ਮੁਕਤੀਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥	੧	ਪੰਨੇ	ਅਪਨੇਗੁਰਪਾਹਿਬਿਨਤੀਕੋਹ	੧੬
ਪੰਨੇ ੨੨੫	ਤਤਕਰਦੇਵਗੀਧਾਰੇਕਾਮਯ ੬	੨	ਪੰਨੇ	ਭਾਰਕੇਰਗੀਠਰਿਦੇਪਰਦੇਸਾ	੧੭
ਪੰਨੇ	ਜੇਦਥਨਨਥੇਨਠਾਕੁਰਲਿਦ	੩	ਪੰਨੇ	ਮਾਏਪਭੁਕੇਰਨਨਿਹਾਰਉ	੧੮
ਪੰਨੇ	ਜੇਰੇਸੇਰੁਕਰਹੁਮਿਲੈਕਿਤੁ	੪	ਪੰਨੇ	ਪ੍ਰਭੁਨੀਉਪ੍ਰੇਖਉਦਰਸਤਾਮਾ	੧੯
ਪੰਨੇ	ਜੇਰੇਮਨਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਬੰਧੀ	੫	ਪੰਨੇ	ਤੋਰਾਨਨਰਮਰਸਾਉਦਿਮਾ	੨੦
ਪੰਨੇ	ਅਬਹਮਚਲੀਠਾਕੁਰਪਹਿਰਾ	੬	ਪੰਨੇ	ਆਈਗੁਰਬਿਨਗਿਆਨੁਪ	੨੧
ਪੰਨੇ	ਹਰਿਗੁਣਗਾਏਹਉਤਿਸਤੁਲਿ	੭	ਪੰਨੇ	ਰਾਕੁਰੇਹੋਥੇਆਪਿਦਇਆਲੁ	੨੨
ਪੰਨੇ	ਹਰਿਚਨਾਮਬਿਨਸੇਰਚਿਹਨ	੮	ਪੰਨੇ ੨੬੨	ਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਪਹਿਬਿਨ	੨੩
ਪੰਨੇ	ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ	੯	ਪੰਨੇ	ਅਨਾਥਨਾਥਕੁਲਾਹਮਾਰੇ॥	੨੪
ਪੰਨੇ	ਮਾਈਗੁਰਚਰਨੀਚਿਤੁਲਾਇ	੧੦	ਪੰਨੇ	ਪ੍ਰਭੁਦਿਖੇਮਰਥੁਮੇਰਾ	੨੫
ਪੰਨੇ	ਮਾਈਹੋਨਾਥਸੋਹਈਯੋਪ	੧੧	ਪੰਨੇ	ਮੇਰੁਯੋਸੇਹਰਿਜੀਉਪਾਏ॥	੨੬
ਪੰਨੇ	ਮਾਈਸਨਤਸੋਚਭੈਰਭਾ॥	੧੨	ਪੰਨੇ	ਦਰਸਨਨਾਮਕਉਮਨਾਏ॥	੨੭
ਪੰਨੇ ੨੬੦	ਮਨਹਰਿਕੀਰਤਕਰਿਸਦ	੧੩	ਪੰਨੇ	ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਪ੍ਰਿਅਬਚਨਤੁਮਾਰੇ॥	੨੮
ਪੰਨੇ	ਮਨਕਰਿਜਨਉਅਪਨੇਪ੍ਰਭੁਕੋਏ	੧੪	ਪੰਨੇ	ਹਜੀਪਿਸੇਦੁਖਪਾਰਿਕਿਤੁਭਰਿ॥	੨੯
ਪੰਨੇ	ਪ੍ਰਭੁਨੀਤਉਪ੍ਰਸਾਦਿਕੁਮਠਾ	੧੫	ਪੰਨੇ	ਕਰਤਫਿਰੇਬਨੁਪਾਮਪਧਿ	੩੦
ਪੰਨੇ	ਮਨਸਗਲਸਿਆਨਪਰਹੀ॥	੧੬	ਪੰਨੇ	ਮੇਧਾਪਿਉਗੀਉਚਮੇਹਨ॥	੩੧
ਪੰਨੇ	ਹਰਿਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਭੁਸੁਖਦਾਤੇ॥	੧੭	ਪੰਨੇ ੨੬੩	ਮੇਧਾਪਿਉਗੀਉਚਮੇਹਨ॥	੩੨
ਪੰਨੇ	ਸੇਪ੍ਰਭੁਜਤਕਤਪੇਖਉਨੇਦੀ	੧੮	ਪੰਨੇ	ਮੇਧਾਪਿਉਗੀਉਚਮੇਹਨ॥	੩੩
ਪੰਨੇ	ਹਰਿਰਾਮਨਾਮਜੀਪਲਾਹਾ॥	੧੯	ਪੰਨੇ	ਦੇਵੇਰੇਹਰਿਏਵੈਜਨਾ॥	੩੪
ਪੰਨੇ	ਕਾਯੰਤਨਕਾਰਿਅਛਰਾ॥	੨੦	ਪੰਨੇ	ਜਾਨੀਨਜਾਈਤਕੇਗਾਤਿ॥	੩੫
ਪੰਨੇ	ਸੇਪ੍ਰਭੁਨੇਰੇਹੁਤੇਨੇਰੇ॥	੨੧	ਪੰਨੇ	ਪਿਆਏਗਾਏਕਰੇਨੇਹਾਰਾ॥	੩੬
ਪੰਨੇ	ਮਨਗੁਰਮਿਲਿਨਾਮਅਰਾਸਿ	੨੨	ਪੰਨੇ	ਉਸਟੀਹੇਮਨਉਲਟੀਗੇ॥	੩੭
ਪੰਨੇ	ਮਾਈਜੇਪ੍ਰਭੁਕੋਹਨਗਾਏ॥	੨੩	ਪੰਨੇ	ਸਤੁਦਿਨਕੇਸਮਰਥਾ॥	੩੮
ਪੰਨੇ ੨੬੧	ਚਿਰਲੁਸੁਪਨੇਹੀਉਚਸੁਖਿਉ	੨੪	ਪੰਨੇ	ਮਹਲਾ ੨ ਪਤਿ	੩੯
ਪੰਨੇ	ਸਰਬਸੁਖਾਗੁਰਚਰਨਾ॥	੨੫	ਪੰਨੇ	ਮਹਮਨੈਕੁਨਕਹਿਉਕੋਰੇ॥	੪੦
			ਪੰਨੇ	ਸਤੁਕਛੁਨੀਦਰਕੋਬਿਦਹਾਰ	੪੧
			ਪੰਨੇ	ਜਗਤਮੈਦੁਹੀਦੇਖਿਖੀਪ੍ਰੀਤ	੪੨

ਪੰਨੇ
੨੬੪
੨੬੫
੨੬੬
੨੬੭
੨੬੮
੨੬੯
੨੭੦
੨੭੧

੧ ਰਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਤਤਕਾਰਾਬਿਹਾਗੜ੍ਹਕਾ॥
ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ
ਦੁਤਮਸੀਗਰੀਆ
ਮਹਲਾ ੬
ਹਰਿਕੀਰਤਿਨਕਉਜਾਨੇ॥
ਦੁਤਮਹਲਾ ੬
ਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈਐਮੇਰੇ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਐਮੇ
ਜਗਿਸੁਕਤਿਕੀਰਤਿਨਾਮੁ
ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉ
ਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਕਉਤਿਓ
ਸਭਿਨੀਅਤੇਰੇਤੁਦਰਤੁ
ਦੁਤਮਹਲਾ ੫
ਹਰਿਕਾਏਬੁਝਰੇਉਰ
ਅਤਿਪ੍ਰੀਤਿਮਨਮੋਹਨਾਪਦ
ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਪਾਰਬਰ
ਦੁਪਸੁਖਰੇਨਹੀਏਪ੍ਰਿਆ
ਹਰਿਚਠਨਸਰਦਰਤੁ
ਬੇਨਤਸੀਤਫਿਰਹਿਪੁਰ
ਅਨਕਾਏਰਾਤਹਿਆ॥
ਸੁਨਹੁਬੇਨੀਤੀਅਸੁਆਮੀ
ਬੋਲਿਸੁਧਰਮੀਤਿਆ॥
ਦੁਰਬਿਹਾਗੜ੍ਹਕੇਮਹਲਾ
ਸਭੁਤੇਰੇਤੁਸਤੁਸਦਾਸਤੁ

੧
੧
੧
੧
੧
੧
੨
੩
੪
੬
੧
੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦

ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ

ਪੰਨੇ ਤਤਕਾਰਾਦੁਹਰੇਸਕਾ ੭

੧
੧
੧
੨
੩
੧
੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫

੧ ਰਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਪਤਿ
ਅਮਲੀਅਮਲਨਾਮੀਬਤੁਮ
ਗੁਣਵੀਤੀਸਹਰਾਦਿਆ॥
ਮੇਰੀਗੁਣਵੀਤੀਲਾਇਆ॥
ਮਹਲਾ ੩ ਪਤਿ
ਮਨਮੋਲੇਸਭੁਕਿਦੁਮੈਲਾ॥
ਨਰਗੀਗੁਰੇਸਤਿਗੁਰੇਸਦੀ
ਮਾਇਆਮੋਹਗੁਥਾਰੁਐ॥
ਸੋਹਰਾਣੀਸਦਾਮੁਖਿਜਲ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਮੀਰਾ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਸਰੁਸੇਠਮੁ॥
ਰਸਨਾਹਰਿਸਾਦਿਲਗੀ
ਪੁਰਗਾਰੇਤਨਾਮੁਪਾਇਆ
ਹਉਮੈਨਾਵੈਨਾਲਿਦਿਰਪੁ
ਮਹਲਾ ੬ ਪਤਿ
ਸੇਜਏਬਏਵੇਪੁਰੁਕੁਰੁ
ਮੇਰਾਹਰਿਪੁਰਸਿਦਹੁ॥
ਮੇਮਨਿਵਠੀਏਸਾ॥
ਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿ
ਅਉਚਿਤਾਤਾਦਰਥਾਰ
ਧਨੁਸੰਦੁਲਾਜਿਤੁਦਰਸਨ
ਤੁਥੇਅੰਤੁਕੇਦਿਰਥਾਰਏ
ਅੰਤਰਜਮੀਸੇਪੁਰੁਪੁਰਾ
ਤੁਵਠਰਾਤਾਅੰਤਰਿਜਮੀ

ਪੰਨੇ ੨੮ ਸਾਧਸਿਗਿਧਰਿਯੀਮਿਤੁਪੀ ੬
 ਪੰਨੇ ੨੯ ਦਿਸਚਨਾਜੀਪਤ ੮
 ਪੰਨੇ ੩੦ ਤੁਲਾਣਾਇਹਿਤਕੋਈਨਚੇ ੮
 ਪੰਨੇ ੩੧ ਮੋਰੇਜੀਤੁਚਿਲੇਰਮਿਲਦੁਕੇ ੮
 ਪੰਨੇ ੩੨ ਅਸਟਪਦੀਆਮਹਲ ੨ ਪਤਿ ੧
 ਪੰਨੇ ੩੩ ਸਚੀਬਾਣੀਸਚਪੁਨਿਸਚ ੧
 ਪੰਨੇ ੩੪ ਮਨੁਆਦਹੁਪਿਸਿਧਦਰ ੨
 ਪੰਨੇ ੩੫ ਫੁਤਮਹਲ ੧ ਪਤਿ ੧
 ਪੰਨੇ ੩੬ ਕਾਇਆਕੁਟਿਦਿਗਮਿਤੁਕ ੧
 ਪੰਨੇ ੩੭ ਕਰਪੁਦਇਆਤੁਰਾਮਲਮ ੨
 ਪੰਨੇ ੩੮ ਫੁਤਮਹਲ ੩ ੧
 ਪੰਨੇ ੩੯ ਅਪੋਦਪਿਰਕੋਰਿਗਿਤੀ ੧
 ਪੰਨੇ ੪੦ ਗੁਰਮੁਖਿਸਕੁਦਾਪਾਕੁਤ ੨
 ਪੰਨੇ ੪੧ ਮਨਮੋਰਿਆਤੁਸਦਾਸਗ ੩
 ਪੰਨੇ ੪੨ ਰਤਨਪਦਾਰਥਵਟਨੀਮ ੪
 ਪੰਨੇ ੪੩ ਸਚਾਸਚਿਦਾਹਰਿਨਾਮਹੇ ੫
 ਪੰਨੇ ੪੪ ਏਮਨਮੋਰਿਆ ੬
 ਪੰਨੇ ੪੫ ਫੁਤਮਹਲ ੪ ੧
 ਪੰਨੇ ੪੬ ਸਰੋਮਨਿਤਿਲਗਾਈਆ ੧
 ਪੰਨੇ ੪੭ ਹਰਿਗੁਰਬਿਨਾਜੀਨਿਆ ੨
 ਪੰਨੇ ੪੮ ਹਰਿਸਤਿਗੁਰਹਰਿਸਤਿ ੩
 ਪੰਨੇ ੪੯ ਹਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਕਿਰਪਾ ੪
 ਪੰਨੇ ੫੦ ਵੇਹਤੋਨਦਿਨੀਰਾਮਉਮ ੫
 ਪੰਨੇ ੫੧ ਵੇਹਤੋਨਨੀਹਰਿਨਦੀਰ ੬
 ਪੰਨੇ ੫੨ ਫੁਤਮਹਲ ੫ ਪਤਿ ੧
 ਪੰਨੇ ੫੩ ਗੁਰਮਿਲਾਪਾਰਪਿਆਰ ੧
 ਪੰਨੇ ੫੪ ਤਿਨਿਯੋਲਿਪੁਮਾਰੀ ੧

ਪੰਨੇ ੫੫ ਪਰਕਰਣਕਾਰਦਸਮਰਥ ੨
 ਪੰਨੇ ੫੬ ਮਹਲ ੧ ਪਤਿ ੧
 ਪੰਨੇ ੫੭ ਬਨੁਮਿਰਦਾਸਚਾਪਤਿਸਾ ੧
 ਪੰਨੇ ੫੮ ਆਦੁਹਮਿਲਹੁਸੋਲੀਹੇ ੨
 ਪੰਨੇ ੫੯ ਸਚਮਿਰਦਾਸਚਾਨਦੀ ੩
 ਪੰਨੇ ੬੦ ਨਿਨਿਨਗਮਿਰਨਿਸਮਾ ੪
 ਪੰਨੇ ੬੧ ਬਾਬਾਆਇਆਹੇਉਰਿਚ ੫
 ਪੰਨੇ ੬੨ ਮਹਲ ੩ ਪ ੧
 ਪੰਨੇ ੬੩ ਪਰਸਚਤੁਰਿਸਾਛਾਜੀ ੧
 ਪੰਨੇ ੬੪ ਸੁਟਿਅਹਿਚਤਮੋਲੀਹੇ ੨
 ਪੰਨੇ ੬੫ ਰਵਹਿਪਿਰਹਿਤਿਨੀਆ ੩
 ਪੰਨੇ ੬੬ ਇਹਸਚੀਚਨਨੀਹੇ ੪
 ਪੰਨੇ ੬੭ ਵਾਰਵਡਹਿਸਕੀ ਪਤਿ ੧
 ਪੰਨੇ ੬੮ ਤੁਆਪੋਰੀਆਪਿਆਪਿਹੇ ੧
 ਪੰਨੇ ੬੯ ਤਤਕਰਾਸੋਰਠਿਕ ੧
 ਪੰਨੇ ੭੦ ੧ ਰਿਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ ੧
 ਪੰਨੇ ੭੧ ਮਹਲ ੧ ਰਚਿਪਦੇ ਪਤਿ ੧
 ਪੰਨੇ ੭੨ ਸਕੁਨਮਰਦੁਆਇਆ ੧
 ਪੰਨੇ ੭੩ ਮਨੁਹਾਲੀਕਿਰਸਾਣੀਕ ੨
 ਪੰਨੇ ੭੪ ਆਇਬਾਪਕੋਬਟਾਨੀਕਾ ੩
 ਪੰਨੇ ੭੫ ਪੁਤਪਰਤੀਪੁਤਪਾਣੀਪੁਤ ੪
 ਪੰਨੇ ੭੬ ਹਰਿਪਾਪੀਪਤਿਤੁਪਰਮ ੫
 ਪੰਨੇ ੭੭ ਅਲਖਅਪਾਰਅਰੀਮ ੬
 ਪੰਨੇ ੭੮ ਨਿਉਮੀਨਾਬਿਨੁਪਾਣੀਯੇ ੮
 ਪੰਨੇ ੭੯ ਤੁਪੁਤਦਾਤਾਦਾਨਮਤਿਪੁ ੮

ਪੰਨਾ ੧
 ੧੦ ਅਪਨਾਪਰਮੁਸਤਗੀ॥
 ੧੧ ਸਰਬਜੀਅਸਿਰਿਲੇਖਾ॥
 ੧੨ ਨਾਤਿਸੁਭਾਤਦੀਗਾਏ
 ਮਹਲਾ ੨ ਪਤਿ
 ੧ ਸੇਵਕਸੇਵਕਰਹਿਸਚੇਤੀ
 ੨ ਰੁਗਤਿਪਨਾਨੁਗਤਨਕੇ
 ੩ ਹਰਿਸੀਉਤੁਸਨੇਸਦਾਸਲ
 ੪ ਰੁਗਮੀਖਰੁਗਤਿਕਰਹਿ
 ੫ ਸੇਸਿਪੁਸਪਾਏਪਪੁਰੇਭਏ
 ੬ ਸਰੀਰੁਗਤਿਸਤਿਗੁਰੇਤੋਹੇ
 ੭ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਅਉਲਟੀ
 ੮ ਤਿਗੀਗਾਣੀਤਿਰਵਣੁ॥
 ੯ ਸਤਿਗੁਰਸੁਖਸਾਗਰੁ॥
 ੧੦ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਭੁਖਹੁਤੁ
 ੧੧ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਤੁਸਹਜਿ
 ਮਹਲਾ ੬
 ੧ ਅਪੇਅਪਿਦਰਤਦਾਪਿਆ
 ੨ ਅਪੇਅੰਡਲਜੋਰਜੋਸਤ
 ੩ ਅਪੇਜੇਸਕੁਆਪਿਹੋਪਿ
 ੪ ਅਪੇਕੰਠਾਅਪਤਰਾਜੀ
 ੫ ਅਪੇਸਿਸਟਉਪਾਇਦਾ
 ੬ ਅਪੇਸੇਦਾਲਾਭਿਰਾ॥
 ੭ ਅਨਕਜਨਮਦਿਛੁਣਾ॥
 ੮ ਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਅੰਤਰਮ
 ੯ ਅਰਰਰਰੇਤਾਸਿਧਹੁਈ

ਪੰਨਾ ੨
 ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ
 ੧ ਬਿਸਤਉਚਾਰੀਕਿਸਅਗਾਧੀ
 ੨ ਬਾਰਗੋਬਿੰਦਸਲਹੀਐ॥
 ੩ ਜਉਸਉਚਾਉਅਭਉਚਿਉ
 ੪ ਪਤਕਲਤੁਤਕਗਿਅਚਨੇਤ
 ੫ ਗੁਰਪੁਰਬੋਟਿਉਦੁਭਗੀ
 ੬ ਸੁਖੇਭਉਪੈਪੈਸਕੁਅਖੀਆ
 ੭ ਤਨੁਸਿਤਨਕਾਧਨੁਸੇਭਾਅਨ
 ੮ ਨਕੋਹਿਰਦੈਵਸਿਆਤੁ॥
 ੯ ਸਿਗਲਸਮਗੀਮੋਹਿਦਿਆ
 ੧੦ ਖੋਜਤਖੋਜਤਖੋਜਿਥੀਚਾਰਿ
 ੧੧ ਬੁਰਿਭਿਸਨਾਨੁਸਿਮਰਿਪੁਰੁ
 ੧੨ ਏਕਪਿਤਾਏਕੁਸਕੇਹਮਬਾਰਿ
 ੧੩ ਕੋਰਿਥੁਰਮੇਡੁਕੋਰਾਬਰਸਾ
 ੧੪ ਲਿਨਾਬਤਖੋਬਹੁਤਮੇਰਸਰੇ
 ੧੫ ਰਰਨੈਕਮਲਸਿਉਜਕਮ॥
 ੧੬ ਰਾਜਨਮਹਿਰਾਜਾਉਰਜਾਇ
 ੧੭ ਹਮਐਲੇਤੁਮਉਜਲਕਰਤੇ॥
 ੧੮ ਮਾਤਗਰਬੁਮਾਹਿਅਪਨਮਿ
 ੧੯ ਹਮਸਤਨਾਕੀਰੇਨਪਿਆਰੇ
 ੨੦ ਜੋਤੀਸਮਗਰਿਦੇਖਰੇਨਗ॥
 ੨੧ ਮਿਰਤਕਕਰਿਪਾਇਉਤਨ
 ੨੨ ਰਤਨੁਛਾਡਿਭਉਡੀਸਿਰਿ
 ੨੩ ਬਾਣਗੁਏਹੁਪੁਰਨਅਪਿਨ
 ੨੪ ਕਰਦਕਰਾਵਦੁਹਾਰਪੁਰੁ
 ੨੫ ਪੁਰਕੀਸਗਟਿਸਗਲਭੁਲ
 ੨੬ ਮਾਇਆਮੋਹਮਗਨਾਨੀਪਿਆ

ਪਨ ੩੩੭	ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੋਆ ਸਹਾਇ॥	੨੬	ਪਨ	ਸਹਿਬੁ ਗਨੀ ਗਹੇਰਾ॥	੨੬
	ਬਿਨਸੈ ਹੋਰ ਅਰੁ ਤੇਰ	੨੮	ਪਨ	ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨਿਦਾ॥	੨੭
	ਸਗਲ ਬਨ ਸਪਤ ਮੀਰਬੇ	੨੯	ਪਨ	ਤਾਢਿ ਪਾਈ ਕਰਤਾਰੇ॥	੨੮
	ਨਾਕੈ ਸਿਮਰਾਇ ਹੋਇਆ ਨਿ	੩੦	ਪਨ	ਵਿਰਿ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਪਲੇਆ	੨੯
	ਕਾਮ ਕੁਪੁਲ ਭੁਠੀ ਨਿਦਾ॥	੩੧	ਪਨ ੩੪੧	ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਬਾਏ ਪੂਰੀ॥	੩੦
ਪਨ	ਨਾਕੈ ਸਿਮਰਾਇ ਸਕੁ ਕਿਰਪਾ	੩੨	ਪਨ	ਗੁਰਿ ਪੁਰੋਰਤ ਗੀਲਾਇਆ	੩੧
	ਅਬਿਨਾਸੀ ਜੈ ਅਨ ਕੇਰਤਾ	੩੩	ਪਨ	ਗੁਰਿ ਪੁਰੋਰੀ ਤੀ ਪੁਰੀ॥	੩੨
	ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖ ਨਿਦਰੇ	੩੪	ਪਨ	ਦਹ ਦਿਸ ਛਤ੍ਰ ਮਗ ਅਟਾਪ	੩੩
੩੩੮	ਅਤਰ ਬੀਗਾ ਤਿਤ ਮਾਧੀ	੩੫	ਪਨ	ਗਈ ਬਹੇਰੁ ਬੀਦੈ ਢੋਕਾ॥	੩੪
	ਭੁਏ ਬਿਪਾਲ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ	੩੬	ਪਨ	ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭੁਏ	੩੫
	ਗੁਰ ਕਰਤ ਨ ਬਸੈ ਰਿਦੈ	੩੭	ਪਨ ੩੪੨	ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਨਮ ਸਕਾਰ ਕੇ॥	੩੬
	ਸੇਰਾ ਨਿਕਰ ਉਨਾ ਅਪਨ	੩੮	ਪਨ	ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਰੋਰੁ ਰਾਤੋ॥	੩੭
	ਗੁਰ ਪੁਰੋਰਾ ਪਨੀ ਕਲਪਾਰੇ	੩੯	ਪਨ	ਜਿਤੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰਿਤਿਆ	੩੮
ਪਨ	ਸੁਖ ਮੇਗਲ ਕਾਲਿਆਨ	੪੦	ਪਨ	ਆਰੋ ਸੁਖੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ॥	੩੯
	ਸ੍ਰਾਪੁ ਸੇਗਿ ਭੁਇਆ ਮਨਿ॥	੪੧	ਪਨ	ਗੁਰ ਕਾ ਸਤ੍ਰੁ ਰਖਵਾਰੇ॥	੪੦
	ਗਾਏ ਕੇਲੇ ਸਰਗ ਸਤਿ ਨਾਮੇ	੪੨	ਪਨ	ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਬਿਲਿਹਾਰੇ॥	੪੧
	ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰ॥	੪੩	ਪਨ	ਤਾਪੁ ਕਵਾਇਆ ਗੁਰ ਪੂਰੇ॥	੪੨
੩੩੯	ਹਮਰੀ ਗਤ ਨਰਾਇਨ ਕਾ	੪੪	ਪਨ	ਸੋਈ ਕਰ ਬਿਨੈ ਤੁਪੁਰਾਵੇ	੪੩
	ਦੁਰਤੁ ਗਵਾਇਆ ਹਰਿ ਪੂਰ	੪੫	ਪਨ ੩੪੩	ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਪਰਇਆ	੪੪
ਪਨ	ਬਖਸਿਅ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੇ	੪੬	ਪਨ	ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਿਤਾਰਿ	੪੫
	ਭੁਏ ਬਿਪਾਲ ਸੁਆਮੇ ਰੋਮੇ	੪੭	ਪਨ	ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿ	੪੬
	ਸਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿ	੪੮	ਪਨ	ਸਵਾਸ ਦਾਹਰਿ ਨਾਪੇ	੪੭
	ਮੇਰਾ ਸਤਿ ਗੁਰ ਰਖਵਾਲਾ	੪੯	ਪਨ	ਅਪਨਾ ਗੁਰੁ ਪਿਆਏ ਪਰ	੪੮
	ਨਾਨਕ ਤਸਉਤਿ ਸੇਕ ਕ	੫੦	ਪਨ	ਪਰਮੇਸਰਿ ਰਿਤ ਬੇਨਾ॥	੪੯
	ਮਿਲਿ ਪੰਚ ਹੁਨੀ ਸਹਸਾ	੫੧	ਪਨ	ਅਬ ਬਿਬੇਚ ਪਵਾਲਾ॥	੫੦
੩੪੦	ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਦਸਾਇਉ	੫੨	ਪਨ	ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਭਾਣਾ॥	੫੧
ਪਨ	ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ॥	੫੩			

ਪਨੇ ਗਰੀਬੀਗਦਾਹਮਾਈ॥
 ਪਨੇ ਗਰਿਪੁਰੇਪੁਰੀਕੀਨੇ॥
 ਪਨੇ ੩੪੪ ਗੁਰਪੁਰਾਗਾਧੇ॥
 ਪਨੇ ਕੁਖਖਾਦੁਤਲਾਨਨਾਧੇ
 ਪਨੇ ਸੁਖਸੇਵਿਘਰਿਅਧਿਆ
 ਪਨੇ ਪ੍ਰਤੁਅਪਨਾਰਿਦੇਵਿਆਈ
 ਪਨੇ ਹਰਿਮਨਿਤੁਨਿਦ੍ਰਸਿਆਸੇਏ
 ਪਨੇ ਆਗੇਸੁਖਮੇਰੇਮੀਤਾ॥
 ਪਨੇ ਨਾਲਿਨਰਾਇਲੁਮੇਰੇ॥
 ਪਨੇ ਮਰਥਸੁਖਾਕਾਰਾਤਾ॥
 ਪਨੇ ੩੪੫ ਕਰਨਕਰਾਰਨਹਿ॥
 ਪਨੇ ਭੁਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦੀਨਦੁਖਭੇ
 ਪਨੇ ਸਿਮਰਚਿਅਪਨਾਸੀਈ
 ਪਨੇ ਸੁਨਹੁਭਿਨੀਫੀਠਾਰੁਮੇਰੇ॥
 ਪਨੇ ਜੀਅਨਿਤੁਸਾਭਿਦ੍ਰਸਿਕਾਰਿਦੇ
 ਪਨੇ ਮਹਲਾ ੨ ਪਤਿ
 ਪਨੇ ਰੋਮਨਰਾਮਸਿਉਕਾਰਿਪ੍ਰੀਤਿ
 ਪਨੇ ਮਨਕੀਮਨਜੀਮਾਹਿਰਹੀ॥
 ਪਨੇ ਮਨਰਕਉਲਕੁਮਤਿਤੋਲੀਠੇ
 ਪਨੇ ੩੪੬ ਮਨਰੇਪੁਰੁਕੇਸੋਰਨਿਬਿਚਾ
 ਪਨੇ ਪ੍ਰਾਨੀਕਉਨਉਪਦਰਥੇ॥
 ਪਨੇ ਮਾਈਐਕਿਹਥਿਪਿਲਖਉਗ
 ਪਨੇ ਮਾਈਮਨੁਮਰੇਧਮਿਨਾਹਿ॥
 ਪਨੇ ਹਨਰਤਿਹਸਾਰੀਜੀਅਧਾਰਿ
 ਪਨੇ ਇਨਗਿਮੀਤੁਨਦੇਖਿਓਕੇਏ
 ਪਨੇ ਮਨਰੇਹਰਿਉਨਗੁਰਉਪਦੇ
 ਪਨੇ ਜੋਨਉਦੁਖਮੇਦੁਖਨਹੀਮਾਨੇ

੮੦
੮੧
੮੨
੮੩
੮੪
੮੫
੮੬
੮੭
੮੮
੮੯
੯੦
੯੧
੯੨
੯੩
੯੪
੯੫
੯੬
੯੭
੯੮
੯੯
੧੦੦
੧੦੧
੧੦੨
੧੦੩
੧੦੪
੧੦੫
੧੦੬
੧੦੭
੧੦੮
੧੦੯
੧੧੦
੧੧੧
੧੧੨
੧੧੩
੧੧੪
੧੧੫
੧੧੬
੧੧੭
੧੧੮
੧੧੯
੧੨੦
੧੨੧
੧੨੨
੧੨੩
੧੨੪
੧੨੫
੧੨੬
੧੨੭
੧੨੮
੧੨੯
੧੩੦
੧੩੧
੧੩੨
੧੩੩
੧੩੪
੧੩੫
੧੩੬
੧੩੭
੧੩੮
੧੩੯
੧੪੦
੧੪੧
੧੪੨
੧੪੩
੧੪੪
੧੪੫
੧੪੬
੧੪੭
੧੪੮
੧੪੯
੧੫੦
੧੫੧
੧੫੨
੧੫੩
੧੫੪
੧੫੫
੧੫੬
੧੫੭
੧੫੮
੧੫੯
੧੬੦
੧੬੧
੧੬੨
੧੬੩
੧੬੪
੧੬੫
੧੬੬
੧੬੭
੧੬੮
੧੬੯
੧੭੦
੧੭੧
੧੭੨
੧੭੩
੧੭੪
੧੭੫
੧੭੬
੧੭੭
੧੭੮
੧੭੯
੧੮੦
੧੮੧
੧੮੨
੧੮੩
੧੮੪
੧੮੫
੧੮੬
੧੮੭
੧੮੮
੧੮੯
੧੯੦
੧੯੧
੧੯੨
੧੯੩
੧੯੪
੧੯੫
੧੯੬
੧੯੭
੧੯੮
੧੯੯
੨੦੦
੨੦੧
੨੦੨
੨੦੩
੨੦੪
੨੦੫
੨੦੬
੨੦੭
੨੦੮
੨੦੯
੨੧੦
੨੧੧
੨੧੨
੨੧੩
੨੧੪
੨੧੫
੨੧੬
੨੧੭
੨੧੮
੨੧੯
੨੨੦
੨੨੧
੨੨੨
੨੨੩
੨੨੪
੨੨੫
੨੨੬
੨੨੭
੨੨੮
੨੨੯
੨੩੦
੨੩੧
੨੩੨
੨੩੩
੨੩੪
੨੩੫
੨੩੬
੨੩੭
੨੩੮
੨੩੯
੨੪੦
੨੪੧
੨੪੨
੨੪੩
੨੪੪
੨੪੫
੨੪੬
੨੪੭
੨੪੮
੨੪੯
੨੫੦
੨੫੧
੨੫੨
੨੫੩
੨੫੪
੨੫੫
੨੫੬
੨੫੭
੨੫੮
੨੫੯
੨੬੦
੨੬੧
੨੬੨
੨੬੩
੨੬੪
੨੬੫
੨੬੬
੨੬੭
੨੬੮
੨੬੯
੨੭੦
੨੭੧
੨੭੨
੨੭੩
੨੭੪
੨੭੫
੨੭੬
੨੭੭
੨੭੮
੨੭੯
੨੮੦
੨੮੧
੨੮੨
੨੮੩
੨੮੪
੨੮੫
੨੮੬
੨੮੭
੨੮੮
੨੮੯
੨੯੦
੨੯੧
੨੯੨
੨੯੩
੨੯੪
੨੯੫
੨੯੬
੨੯੭
੨੯੮
੨੯੯
੩੦੦
੩੦੧
੩੦੨
੩੦੩
੩੦੪
੩੦੫
੩੦੬
੩੦੭
੩੦੮
੩੦੯
੩੧੦
੩੧੧
੩੧੨
੩੧੩
੩੧੪
੩੧੫
੩੧੬
੩੧੭
੩੧੮
੩੧੯
੩੨੦
੩੨੧
੩੨੨
੩੨੩
੩੨੪
੩੨੫
੩੨੬
੩੨੭
੩੨੮
੩੨੯
੩੩੦
੩੩੧
੩੩੨
੩੩੩
੩੩੪
੩੩੫
੩੩੬
੩੩੭
੩੩੮
੩੩੯
੩੪੦
੩੪੧
੩੪੨
੩੪੩
੩੪੪
੩੪੫
੩੪੬
੩੪੭
੩੪੮
੩੪੯
੩੫੦
੩੫੧
੩੫੨
੩੫੩
੩੫੪
੩੫੫
੩੫੬
੩੫੭
੩੫੮
੩੫੯
੩੬੦
੩੬੧
੩੬੨
੩੬੩
੩੬੪
੩੬੫
੩੬੬
੩੬੭
੩੬੮
੩੬੯
੩੭੦
੩੭੧
੩੭੨
੩੭੩
੩੭੪
੩੭੫
੩੭੬
੩੭੭
੩੭੮
੩੭੯
੩੮੦
੩੮੧
੩੮੨
੩੮੩
੩੮੪
੩੮੫
੩੮੬
੩੮੭
੩੮੮
੩੮੯
੩੯੦
੩੯੧
੩੯੨
੩੯੩
੩੯੪
੩੯੫
੩੯੬
੩੯੭
੩੯੮
੩੯੯
੪੦੦
੪੦੧
੪੦੨
੪੦੩
੪੦੪
੪੦੫
੪੦੬
੪੦੭
੪੦੮
੪੦੯
੪੧੦
੪੧੧
੪੧੨
੪੧੩
੪੧੪
੪੧੫
੪੧੬
੪੧੭
੪੧੮
੪੧੯
੪੨੦
੪੨੧
੪੨੨
੪੨੩
੪੨੪
੪੨੫
੪੨੬
੪੨੭
੪੨੮
੪੨੯
੪੩੦
੪੩੧
੪੩੨
੪੩੩
੪੩੪
੪੩੫
੪੩੬
੪੩੭
੪੩੮
੪੩੯
੪੪੦
੪੪੧
੪੪੨
੪੪੩
੪੪੪
੪੪੫
੪੪੬
੪੪੭
੪੪੮
੪੪੯
੪੫੦
੪੫੧
੪੫੨
੪੫੩
੪੫੪
੪੫੫
੪੫੬
੪੫੭
੪੫੮
੪੫੯
੪੬੦
੪੬੧
੪੬੨
੪੬੩
੪੬੪
੪੬੫
੪੬੬
੪੬੭
੪੬੮
੪੬੯
੪੭੦
੪੭੧
੪੭੨
੪੭੩
੪੭੪
੪੭੫
੪੭੬
੪੭੭
੪੭੮
੪੭੯
੪੮੦
੪੮੧
੪੮੨
੪੮੩
੪੮੪
੪੮੫
੪੮੬
੪੮੭
੪੮੮
੪੮੯
੪੯੦
੪੯੧
੪੯੨
੪੯੩
੪੯੪
੪੯੫
੪੯੬
੪੯੭
੪੯੮
੪੯੯
੫੦੦
੫੦੧
੫੦੨
੫੦੩
੫੦੪
੫੦੫
੫੦੬
੫੦੭
੫੦੮
੫੦੯
੫੧੦
੫੧੧
੫੧੨
੫੧੩
੫੧੪
੫੧੫
੫੧੬
੫੧੭
੫੧੮
੫੧੯
੫੨੦
੫੨੧
੫੨੨
੫੨੩
੫੨੪
੫੨੫
੫੨੬
੫੨੭
੫੨੮
੫੨੯
੫੩੦
੫੩੧
੫੩੨
੫੩੩
੫੩੪
੫੩੫
੫੩੬
੫੩੭
੫੩੮
੫੩੯
੫੪੦
੫੪੧
੫੪੨
੫੪੩
੫੪੪
੫੪੫
੫੪੬
੫੪੭
੫੪੮
੫੪੯
੫੫੦
੫੫੧
੫੫੨
੫੫੩
੫੫੪
੫੫੫
੫੫੬
੫੫੭
੫੫੮
੫੫੯
੫੬੦
੫੬੧
੫੬੨
੫੬੩
੫੬੪
੫੬੫
੫੬੬
੫੬੭
੫੬੮
੫੬੯
੫੭੦
੫੭੧
੫੭੨
੫੭੩
੫੭੪
੫੭੫
੫੭੬
੫੭੭
੫੭੮
੫੭੯
੫੮੦
੫੮੧
੫੮੨
੫੮੩
੫੮੪
੫੮੫
੫੮੬
੫੮੭
੫੮੮
੫੮੯
੫੯੦
੫੯੧
੫੯੨
੫੯੩
੫੯੪
੫੯੫
੫੯੬
੫੯੭
੫੯੮
੫੯੯
੬੦੦
੬੦੧
੬੦੨
੬੦੩
੬੦੪
੬੦੫
੬੦੬
੬੦੭
੬੦੮
੬੦੯
੬੧੦
੬੧੧
੬੧੨
੬੧੩
੬੧੪
੬੧੫
੬੧੬
੬੧੭
੬੧੮
੬੧੯
੬੨੦
੬੨੧
੬੨੨
੬੨੩
੬੨੪
੬੨੫
੬੨੬
੬੨੭
੬੨੮
੬੨੯
੬੩੦
੬੩੧
੬੩੨
੬੩੩
੬੩੪
੬੩੫
੬੩੬
੬੩੭
੬੩੮
੬੩੯
੬੪੦
੬੪੧
੬੪੨
੬੪੩
੬੪੪
੬੪੫
੬੪੬
੬੪੭
੬੪੮
੬੪੯
੬੫੦
੬੫੧
੬੫੨
੬੫੩
੬੫੪
੬੫੫
੬੫੬
੬੫੭
੬੫੮
੬੫੯
੬੬੦
੬੬੧
੬੬੨
੬੬੩
੬੬੪
੬੬੫
੬੬੬
੬੬੭
੬੬੮
੬੬੯
੬੭੦
੬੭੧
੬੭੨
੬੭੩
੬੭੪
੬੭੫
੬੭੬
੬੭੭
੬੭੮
੬੭੯
੬੮੦
੬੮੧
੬੮੨
੬੮੩
੬੮੪
੬੮੫
੬੮੬
੬੮੭
੬੮੮
੬੮੯
੬੯੦
੬੯੧
੬੯੨
੬੯੩
੬੯੪
੬੯੫
੬੯੬
੬੯੭
੬੯੮
੬੯੯
੭੦੦
੭੦੧
੭੦੨
੭੦੩
੭੦੪
੭੦੫
੭੦੬
੭੦੭
੭੦੮
੭੦੯
੭੧੦
੭੧੧
੭੧੨
੭੧੩
੭੧੪
੭੧੫
੭੧੬
੭੧੭
੭੧੮
੭੧੯
੭੨੦
੭੨੧
੭੨੨
੭੨੩
੭੨੪
੭੨੫
੭੨੬
੭੨੭
੭੨੮
੭੨੯
੭੩੦
੭੩੧
੭੩੨
੭੩੩
੭੩੪
੭੩੫
੭੩੬
੭੩੭
੭੩੮
੭੩੯
੭੪੦
੭੪੧
੭੪੨
੭੪੩
੭੪੪
੭੪੫
੭੪੬
੭੪੭
੭੪੮
੭੪੯
੭੫੦
੭੫੧
੭੫੨
੭੫੩
੭੫੪
੭੫੫
੭੫੬
੭੫੭
੭੫੮
੭੫੯
੭੬੦
੭੬੧
੭੬੨
੭੬੩
੭੬੪
੭੬੫
੭੬੬
੭੬੭
੭੬੮
੭੬੯
੭੭੦
੭੭੧
੭੭੨
੭੭੩
੭੭੪
੭੭੫
੭੭੬
੭੭੭
੭੭੮
੭੭੯
੭੮੦
੭੮੧
੭੮੨
੭੮੩
੭੮੪
੭੮੫
੭੮੬
੭੮੭
੭੮੮
੭੮੯
੭੯੦
੭੯੧
੭੯੨
੭੯੩
੭੯੪
੭੯੫
੭੯੬
੭੯੭
੭੯੮
੭੯੯
੮੦੦
੮੦੧
੮੦੨
੮੦੩
੮੦੪
੮੦੫
੮੦੬
੮੦੭
੮੦੮
੮੦੯
੮੧੦
੮੧੧
੮੧੨
੮੧੩
੮੧੪
੮੧੫
੮੧੬
੮੧੭
੮੧੮
੮੧੯
੮੨੦
੮੨੧
੮੨੨
੮੨੩
੮੨੪
੮੨੫
੮੨੬
੮੨੭
੮੨੮
੮੨੯
੮੩੦
੮੩੧
੮੩੨
੮੩੩
੮੩੪
੮੩੫
੮੩੬
੮੩੭
੮੩੮
੮੩੯
੮੪੦
੮੪੧
੮੪੨
੮੪੩
੮੪੪
੮੪੫
੮੪੬
੮੪੭
੮੪੮
੮੪੯
੮੫੦
੮੫੧
੮੫੨
੮੫੩
੮੫੪
੮੫੫
੮੫੬
੮੫੭
੮੫੮
੮੫੯
੮੬੦
੮੬੧
੮੬੨
੮੬੩
੮੬੪
੮੬੫
੮੬੬
੮੬੭
੮੬੮
੮੬੯
੮੭੦
੮੭੧
੮੭੨
੮੭੩
੮੭੪
੮੭੫
੮੭੬
੮੭੭
੮੭੮
੮੭੯
੮੮੦
੮੮੧
੮੮੨
੮੮੩
੮੮੪
੮੮੫
੮੮੬
੮੮੭
੮੮੮
੮੮੯
੮੯੦
੮੯੧
੮੯੨
੮੯੩
੮੯੪
੮੯੫
੮੯੬
੮੯੭
੮੯੮
੮੯੯
੯੦੦
੯੦੧
੯੦੨
੯੦੩
੯੦੪
੯੦੫
੯੦੬
੯੦੭
੯੦੮
੯੦੯
੯੧੦
੯੧੧
੯੧੨
੯੧੩
੯੧੪
੯੧੫
੯੧੬
੯੧੭
੯੧੮
੯੧੯
੯੨੦
੯੨੧
੯੨੨
੯੨੩
੯੨੪
੯੨੫
੯੨੬
੯੨੭
੯੨੮
੯੨੯
੯੩੦
੯੩੧
੯੩੨
੯੩੩
੯੩੪
੯੩੫
੯੩੬
੯੩੭
੯੩੮
੯੩੯
੯੪੦
੯੪੧
੯੪੨
੯੪੩
੯੪੪
੯੪੫
੯੪੬
੯੪੭
੯੪੮
੯੪੯
੯੫੦
੯੫੧
੯੫੨
੯੫੩
੯੫੪
੯੫੫
੯੫੬
੯੫੭
੯੫੮
੯੫੯
੯੬੦
੯੬੧
੯੬੨
੯੬੩
੯੬੪
੯੬੫
੯੬੬
੯੬੭
੯੬੮
੯੬੯
੯੭੦
੯੭੧
੯੭੨
੯੭੩
੯੭੪
੯੭੫
੯੭੬
੯੭੭
੯੭੮
੯੭੯
੯੮੦
੯੮੧
੯੮੨
੯੮੩
੯੮੪
੯੮੫
੯੮੬
੯੮੭
੯੮੮
੯੮੯
੯੯੦
੯੯੧
੯੯੨
੯੯੩
੯੯੪
੯੯੫
੯੯੬
੯੯੭
੯੯੮
੯੯੯
੧੦੦੦

ਪਨੇ ੩੪੭ ਪ੍ਰੀਤਮਜਾਨਿਲੇਹਮਨਮਾਈ
 ਪਨੇ ਅਸਦਪਦੀਅਮਹਲਾ ੨ ਪਤਿ
 ਪਨੇ ਦੁਬਿਧਾਨਪਤੁਉਰਿਭਿਨੇ
 ਪਨੇ ੩੪੮ ਆਸਮਨਸਾਥੀਪਨੀਭਾਈ॥
 ਪਨੇ ਨਿਨੀਸਤਿਗਾਰਸੇਵਿਆ
 ਪਨੇ ਤੁਗੁਣਦਾਤੇਨਿਰਮਲਭਾਈ
 ਪਨੇ ਮਹਲਾ ੩ ਪਤਿ
 ਪਨੇ ੩੪੯ ਤੁਗਤਾਥੀਸਦਾਤੁਰਖਦਾਰ
 ਪਨੇ ਨਿਰਗੁਣਿਅਨੇਅਪੇਖਖਸਿ
 ਪਨੇ ੩੫੦ ਹਰਿਜੰਤਿਸਬਦੇਨਾਪਾਦ
 ਪਨੇ ਮਹਲਾ ੪ ਪਤਿ
 ਪਨੇ ਸਤੁਜਗੁਨਿਨਹਿਓਪਾਇਆ
 ਪਨੇ ੩੫੧ ਮਾਤੁਗਾਰਭੁਦਖਸਾਗੇਰੇ॥
 ਪਨੇ ਪਾਠਪਾਤ੍ਰਿਓਕੇਦੁਬੀਧਾ
 ਪਨੇ ੩੫੨ ਦਾਰਸੋਚਠਿਕੀਮੋਹਲਾ ੨
 ਪਨੇ ਤੁਯਾਪੇਸਿਸਟਿਕਰਤਾਸਿਰਜ
 ਪਨੇ ਤੁਗਤਾਥੀਥਾਕੀ
 ਪਨੇ ਤਤਕਰਾਪਨਾਸਰੀਕਾ॥
 ਪਨੇ ੩੫੩ ਏਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਪਨੇ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਪਤਿ
 ਪਨੇ ੩੫੪ ਜੀਉਛਰਤੁਯੋਅਪਦਾਕੈਸਿਰ
 ਪਨੇ ਹਮਾਧਾਦਮੀਯੋਉਕਦਮੀਆ
 ਪਨੇ ਵਿਉਸਿਮਰੀਸਿਦਰਿਆਨਹ
 ਪਨੇ ਨਦਰਿਕਥੇਤਾਸਿਮਰਿਅਜਾ

੧੧
੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫
੨੬
੨੭
੨੮
੨੯
੩੦
੩੧
੩੨
੩੩
੩੪
੩੫
੩੬
੩੭
੩੮
੩੯
੪੦
੪੧
੪੨
੪੩
੪੪
੪੫
੪੬
੪੭
੪੮
੪੯
੫੦
੫੧
੫੨
੫੩
੫੪
੫੫
੫੬
੫੭
੫੮
੫੯
੬੦
੬੧
੬੨
੬੩
੬੪
੬੫
੬੬
੬੭
੬੮
੬੯
੭੦
੭੧
੭੨
੭੩
੭੪
੭੫
੭੬
੭੭
੭੮
੭੯
੮੦
੮੧
੮੨
੮੩
੮੪
੮੫
੮੬
੮੭
੮੮
੮੯
੯੦
੯੧
੯੨
੯੩
੯੪
੯੫
੯੬
੯੭
੯੮
੯੯
੧੦੦

ਪਨੇ	ਜੀਉਤਪਤੁਹੈਬਾਰੇਬਾਰ	੧	ਪਨੇ	ਇਛਪੁਰਬੁਸਰਬਸੁਖਦਾਤਾ	੧੨
੩੬੩	ਰੇਖਸਲਹੋਰੀਤੁਨਭੀਜੈ॥	੬	ਪਨੇ	ਮੇਰੇਸਾਹਮੇਰਹਿਦਰਸਨ	੧੩
	ਬਾਇਆਕੁਰਾਦੁਮਨਪਰਦਾ	੭	ਪਨੇ	ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ	
	ਕਾਲੁਨਾਜੀਜੇਗੁਨਾਜੀਨਾਜੀਸ	੮	ਪਨੇ	ਭਵਖੰਡਨਦੁਖਭਿਜਨਾ॥	੧
੧੧	ਗਗਨਮੈਬਾਲਰਹਿਰਿਤੁਰੀਖ	੯	ਪਨੇ	ਬਿਨੁਜਲਪਾਨਤਜੇਹੇਮੀਤ	੨
	ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ॥	੧	੩੬	ਬਰਿਕਿਰਪਾਟੀਜੈਮਹਿਨ	੩
	ਇਉਪਨੁਮਾਖਟੁਨਨਿਖੁਟੁਨਨ	੨	ਪਨੇ	ਜਬਤੇਦਰਸਨਕੁਟੇ॥	੪
੩੬੪	ਹਰਿਨਾਮਪਨਨਿਰਮਲਾ॥	੨	ਪਨੇ	ਜਿਸਕਾਤਨੁਮਨੁਪੁਨੁਸਭਾ॥	੫
	ਸਚਾਪਨਮੀਤਰਿਨਾਮੁ॥	੩	ਪਨੇ	ਦੋਹੁਦੋਹੁਰਾਜਨਜੇਕੁਮਨਾ॥	੬
	ਜਗਮੈਲਮੈਲੋਹੋਇਜਾਇ॥	੪	ਪਨੇ	ਲਹੇਨਾਨਗਨਕਉ॥	੭
	ਜੋਹਰਿਸੇਵਹਿਤਿਨਬਲਿਜ	੫	ਪਨੇ	ਬਾਰਿਜਾਉਗੁਰਾਮਪਨੇ॥	੮
੧੧	ਮਨੁਮਰੇਪਾਤੁਮਹਿਜਾਇ	੬	੩੬੬	ਨਿਧਕਰਨੀਹੋਦਹਿਸਰਮੀ	੯
੩੬੫	ਬਾਰਾਪਨੁਸਿਰਹਿਮੁਰਖਾ॥	੭	ਪਨੇ	ਪਾਨੀਪਖਾਪੀਸਉ॥	੧੦
	ਸਾਧੋਕੀਖੀਮਤਿਮਤਿਬੀ	੮	੩੬੭	ਜਿਨਿਕੀਨੀਦਸਿਆਪੁਨੈ॥	੧੧
	ਮਨੁਮੀਖਭੇਤੁਖਾਰੇਤੋਰੇ॥	੯	ਪਨੇ	ਤੁਮਦਾਤੇਰਾਕਉ॥	੧੨
	ਮਹਲਾ ੬ ਪਤਿ		੩੬੮	ਪੁਨਾਦੁਰਤਤਿਲਕਇਸਨਾਨ	੧੩
	ਜੋਹਰਿਸੇਵਹਿਸਿਤਭਗਤਤਿ	੧	ਪਨੇ	ਬਿਧਨਤੇਰੁਟਕਾਵੇ॥	੧੪
	ਹਰਿਕੇਸਿਤਨਨਾਹਰਿਜਪਿਓ	੨	੩੬੯	ਹਰਿਲੋਨੇਸਿਤਉਪਾਰਿ॥	੧੫
	ਹਰਿਕਾਸਿਤੁਸਤਗਰਮੇਤਪੁ	੩	ਪਨੇ	ਅਬਹਰਿਰਾਖਨਗਰੁਰਿਤ	੧੬
੧੧੩੬੬	ਹਮਅੰਪਲੇਅੰਪਬਿਖੋ॥	੪	ਪਨੇ	ਮੇਰਾਲਗੋਰਾਮਸਿਉਹੋਰੁ॥	੧੭
	ਹਰਿਹਰਿਬੂਦਭੁਟਹਰਿਸ	੫	੩੭੦	ਅਉਖਪੁਤੇਰੇਨਾਮ॥	੧੮
	ਬਲਿਜਗਥਾਪਰਮੁਖਗਤੁਤ	੬	੩੭੧	ਹਰਾਪੁਰੁਗਾਖਿਲੇਹੁ॥	੧੯
	ਉਰਪਾਰਿਬੀਚਾਰਿਮੁਰਾਰਿ	੭	੩੭੨	ਦੀਨਦਰਦਨਿਦਾਗਿ॥	੨੦
	ਗੁਨਕਹੁਹਰਿਲਹਾ॥	੮	੩੭੩	ਫਿਰਤਿਫਿਰਤਿਰਤਭੋਟੇਜਨ	੨੧
	ਹਰਿਪਦੁਹਰਿਲਿਖਾ॥	੯	੩੭੪	ਦੋਹਿਜਾਹਿਸੇਕਰਹਿਪਰਲ	੨੨
੩੬੭	ਚਉਰਾਸੀਰਸਿਪਥੁਧਾ॥	੧੦	੩੭੫	ਜਗਮਸਖੀਨਪੁਰੁਨਾਮ॥	੨੩
੧੧	ਸੇਵਕਸਿਖਪੁਜਨਾ॥	੧੧	੩੭੬	ਸੇਕਤਨੁਹੋਨਿਖਸਮੁਸਾਰੈ	੨੪

ਪਨ	ਪਰਬਾਹਿਤਿਰਾਗੁਰਦੁਸਾ	੧੫	ਪਨ	ਚਨਕੀਕੀਨੀਪਾਰਬੁਹਮਾਸ	੫੨
	ਸਗਲਮਨੇਰਬਪੁਰੁਤਪਾਏ	੧੬	ਪਨ	ਹਰਿਚਰਨਸਰਨਗੋਬਿੰਦ	੫੩
	ਜਗਲਪੋਖਬਿਤੁਹਜਗਿ॥	੧੭	ਪਨ	ਹਲਤਿਸੁਖਪਲਤਿਸੁਖੁ॥	੫੪
	ਨਿਨਤੁਮਕੁਜੇਤਿਨਹਿਬੁੱਝ	੧੮	ਪਨ	ਬਿਧਸਹਰਿਬਿਧਨਾ॥	੫੫
੩੨	ਸੁਨਹੁਸਿਤੁਪਿਆਰੇ॥	੧੯	੩੭੫	ਕ੍ਰਿਪਤਿਬਈਸਚੁਰੁਨਨਾ	੫੬
	ਜੇਰੇਲਾਲਤੁਲੇਰੇਕੁਲੇਰੇ॥	੨੦	ਪਨ	ਗੁਰਬਚਰਨਜੀਅਕਾਨਿਸ	੫੭
	ਹਰਿਏਕਸਿਮਹਿ॥	੨੧	ਪਨ	ਕਿਤੇਪ੍ਰਕਾਰਿਨਤੁਛਰਿਪ	੫੮
	ਮਿਮਰਉਸਿਮਹਿਸਿਮਰਿਸੁਖ	੨੨	ਪਨ	ਮਹਲਾ ੮	
	ਕੁੰਦਕਿਰਪਾਲਦਇਆਲ	੨੩	ਪਨ	ਬਾਹੋਰਿਬਨਖੇਨਨਜਾਈ॥	੧
	ਦਰਬਦਿਤੁਰਤੁਰਦੇਖਗਰਬੇ	੨੪	ਪਨ	ਗੋਇਹੁਗੁਗਭਰਮਭੁਲਾਨ	੨
	ਜਾਕਉਹਰਿਰਿਗਲਾਰੇ॥	੨੫	ਪਨ	ਤਿਹਲੇਗੋਕਉਜਗਤਿਨ	੩
	ਜਤਨਕਰੇਮਾਨਖੰਡਹਕਾਦੇਖ	੨੬	ਪਨ	ਅਬਮੋਕਉਨਉਪਾਇਕਰ	੪
੩੩	ਨਾਮਗਭਿਟੀਭਿੰਯੇ॥	੨੭	੩੭੬	ਅਸਦਪਦੀਨਾਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ	
	ਨੇਤਪੁਨੀਤਕੁੰਦਰਸਪਯੋ॥	੨੮	ਪਨ	ਗੁਰਮੀਗੁਰਿਚਤਨੀਕੁਰਪ	੧
	ਅਪਨੀਉਬਤਿਖਲਾਏ॥	੨੯	ਪਨ	ਸਹਜਿਮਿਲੇਮਿਲਿਨਾਪਰ	੨
	ਸਿਤਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲ॥	੩੦	ਪਨ	ਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿ	੧
	ਕੁਠਾਇਲੀਓਮਹਬਲੀ॥	੩੧	੩੭੭	ਜੇਜੇਨੁਨੀਆਇਓਤਿਹਉ	੧
	ਪਰਹਰਨਾਲੇਕੁਠਾ॥	੩੨	ਪਨ	ਫੁੰਤਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ	੧
	ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਾਮੀ॥	੩੩	ਪਨ	ਤੀਰਥਿਨਾਵਦੁਜਉਤੀਥਧੁ	੧
	ਦੁਤਰਸਨੇਮਨਸਭਿਤੁਧੁਤੇ॥	੩੪	ਪਨ	ਜੀਵਤੇਰੇਨਾਇਮਨਿਅਨੇਰ	੨
	ਚੁਤਰਦਿਸਕੀਨੇਕਲੁ॥	੩੫	੩੭੮	ਪਿਰਸਿਗਿਮੁਰੁਹੀਏਖਬਰ	੩
	ਅਉਖੀਅਤੀਨਦੇਖਲੁ॥	੩੬	ਪਨ	ਫੁੰਤਮਹਲਾ ੮ ਪਤਿ	੧
੩੪	ਨਿਸਕਉਥਿਸਰੇਪ੍ਰਾਨਪਤਿ	੩੭	ਪਨ	ਹਰਿਨੇਕਿਪਾਕੇਗ॥	੧
	ਜਨਕਪੁਰਨੁਹੋਵਕਾ॥	੩੮	ਪਨ	ਮਹਲਾ ੫	੧
	ਮੋਗਉਰਮਤੇਤਿਕੁਰਾਨੁ॥	੩੯	੩੭੯	ਸਤਿਗੁਰਦੀਨਦਇਆਲ॥	੧
	ਮਾਗਉਰਮਤੇਸਭਖੇਗ॥	੪੦	੩੮੦	ਬਾਣੀਕੁਗਤਾਕੀ ਪਤਿ॥	੧
	ਕ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੇਹਰਿਕੋਨਾਥਿ॥	੪੧	ਪਨ	ਤਤਕਰਾਝੇਤਸਰੀਕਾ॥	੧

ਪੰਨੇ	੧	੧
੧	੨	੨
੨	੩	੩
੩	੪	੪
੪	੫	੫
੫	੬	੬
੬	੭	੭
੭	੮	੮
੮	੯	੯
੯	੧੦	੧੦
੧੦	੧੧	੧੧
੧੧	੧੨	੧੨
੧੨	੧੩	੧੩
੧੩	੧੪	੧੪
੧੪	੧੫	੧੫
੧੫	੧੬	੧੬
੧੬	੧੭	੧੭
੧੭	੧੮	੧੮
੧੮	੧੯	੧੯
੧੯	੨੦	੨੦
੨੦	੨੧	੨੧

ਪੰਨੇ	ਮਾਏਆਨਿਕੁਲਨਮਕੁਮਸ	੧੨
੧	ਹਰਿਨਨਸਿਮਰਹੁਰਿਰਦੇਗ	੧੩
੨	ਮਹਲਾ ੨ ਪਤਿ	੧੪
੩	ਤੁਲਿਓਮਨਮਾਏਆਬਿਰਤੁ	੧੫
੪	ਮੰਨਮੇਰੇਸਾਚਾਰਗੋਇਰ	੧੬
੫	ਹਰਿਨੁਗਾਖਿਲੇਪਤਿਮੇਰੇ॥	੧੭
੬	ਛੇਤਮਹਲਾ ੧	੧੮
੭	ਸਾਇਯਾਰਗਸਾਰੇਸਜਨਇ	੧੯
੮	ਹਿਉਜਨਹੁਤਿਉਗਾਖਹਰਿ	੨੦
੯	ਪਾਪਾਦੁਸੈਸਾਰਗਾਰਬਿਅ	੨੧
੧੦	ਦਾਰਜੈਤੁਸਰੇਕੀਮਹਲਾ ੫੫	੨੨
੧੧	ਹਰਿਕੇਬੁਨਿਰਿਜਨਗਾਈਐ	੨੩
੧੨	ਬਾਕੀਗੁਗਤਕੀ	੨੪
੧੩	ਤੁਤਕਰਾਟੇਠੀਕੁ	੨੫
੧੪		
੧੫		
੧੬		
੧੭		
੧੮		
੧੯		
੨੦		
੨੧		
੨੨		
੨੩		
੨੪		
੨੫		
੨੬		
੨੭		
੨੮		
੨੯		
੩੦		
੩੧		
੩੨		
੩੩		
੩੪		
੩੫		
੩੬		
੩੭		
੩੮		
੩੯		
੪੦		
੪੧		
੪੨		
੪੩		
੪੪		
੪੫		
੪੬		
੪੭		
੪੮		
੪੯		
੫੦		
੫੧		
੫੨		
੫੩		
੫੪		
੫੫		
੫੬		
੫੭		
੫੮		
੫੯		
੬੦		
੬੧		
੬੨		
੬੩		
੬੪		
੬੫		
੬੬		
੬੭		
੬੮		
੬੯		
੭੦		
੭੧		
੭੨		
੭੩		
੭੪		
੭੫		
੭੬		
੭੭		
੭੮		
੭੯		
੮੦		
੮੧		
੮੨		
੮੩		
੮੪		
੮੫		
੮੬		
੮੭		
੮੮		
੮੯		
੯੦		
੯੧		
੯੨		
੯੩		
੯੪		
੯੫		
੯੬		
੯੭		
੯੮		
੯੯		
੧੦੦		

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਤਿਲਿਗ ਸੁਰੀ

ਸੁਰੀ

ਪਨੇ	ਮਿਹਰਦਾਸਾਹਿਬਮਿਹ	੩
	ਕੁਚੇਰੁਦਰਤੀਮਾਸਤਾਬ	੪
	ਮੇਰਦਾਸਾਹਿਬਸੇਭਾ।	੫
	ਮਹਲਾ ੨	੬
	ਜਾਗਾਲੇਮਨਜਗਲਾਬ	੭
ਪਨੇ ੩੬੮	ਹਰਿਜਥੇਰਮਨਗਾਇਲੇ	੮
	ਧਤਸਾਦੇਤੁਚਿਰੇਤਿਲੇਨਿ	੯
	ਮਹਲਾ ੧	੧੦
	ਨਿਨਿਕੀਆਤਿਨਿਚੇਖਿਅ	੧੧
	ਮਹਲਾ ੬	੧੨
	ਹਰਿਕੀਆਕਥਾਥਾਵੀਆ	੧੩
ਪਨੇ ੩੭੦	ਘਾਟੀਗੁਗਤਾਕੀ॥	੧੪
	ਭਤਕਗਾਸੁਰੀਕਾ॥	੧੫
	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	
	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੧੬
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੧੭
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੧੮
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੧੯
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੨੦
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੨੧
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੨੨
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੨੩
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੨੪
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੨੫
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੨੬
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੨੭
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੨੮
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੨੯
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੩੦
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੩੧
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੩੨
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੩੩
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੩੪
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੩੫
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੩੬
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੩੭
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੩੮
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੩੯
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੪੦
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੪੧
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੪੨
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੪੩
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੪੪
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੪੫
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੪੬
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੪੭
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੪੮
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੪੯
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੫੦
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੫੧
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੫੨
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੫੩
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੫੪
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੫੫
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੫੬
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੫੭
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੫੮
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੫੯
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੬੦
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੬੧
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੬੨
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੬੩
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੬੪
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੬੫
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੬੬
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੬੭
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੬੮
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੬੯
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੭੦
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੭੧
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੭੨
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੭੩
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੭੪
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੭੫
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੭੬
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੭੭
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੭੮
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੭੯
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੮੦
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੮੧
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੮੨
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੮੩
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੮੪
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੮੫
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੮੬
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੮੭
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੮੮
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੮੯
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੯੦
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੯੧
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੯੨
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੯੩
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੯੪
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੯੫
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੯੬
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੯੭
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੯੮
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੯੯
੪੦੦	੧੩੫੩੬੭੮੫੯੬੦	੧੦੦

ਪਨੇ ੪੦੧	ਮਨਿਰਾਮਨਾਮਾਗਾਧਿਆ	੧
ਪਨੇ	ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਕੁਜਥਿਪਰਥੇ	੨
ਪਨੇ	ਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਰੂਧੇ॥	੩
ਪਨੇ	ਹਰਿਹਰਿਕਹਿਨਿਤਕਪਟੁ	੪
ਪਨੇ ੪੦੨	ਗਰਮਤਿਨਗਰੀਖੇਲਿਪੁ	੫
ਪਨੇ ੪੦੩	ਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਮਨਿਹਰਿਰੇ	੬
ਪਨੇ	ਨਿਹਦਹਰਿਰਸਿਰਹੀਆਪਾ	੭
ਪਨੇ ੪੦੪	ਨੀਰਜਾਤਿਹਰਿਨਪਤਿਆ	੮
ਪਨੇ	ਤਿਨੀਅੰਤਹਿਰਿਆਰਾਧਿ	੯
ਪਨੇ	ਲਿਖੇਹਰਿਆਰਾਧੀਐਮ	੧੦
ਪਨੇ	ਲਿਖੇਹਰਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇ	੧੧
ਪਨੇ ੪੦੫	ਤੋਰੇਕੁਥਨਕਦਨਗੁਲਕਹਿ	੧੨
ਪਨੇ	ਤ੍ਰਿਕੁਥਨਕਦਨਗੁਲਕਹਿ	੧੩
ਪਨੇ	ਨਿਨਕੈਅੰਤਹਿਦੁਸਿਆਪੇ	੧੪
ਪਨੇ	ਕੀਤਕੁਥਨਕਦਨਗੁਲਕਹਿ	੧੫
ਪਨੇ	ਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿ	੧੬
ਪਨੇ ੪੦੬	ਕੀਤਕੀਥਿਨੇਸੇਭਾਨੀਪਾਏ	੧੭
ਪਨੇ	ਕੀਤਕੀਥਿਨੇਸੇਭਾਨੀਪਾਏ	੧੮
ਪਨੇ	ਧਨਸੇਹਗਨਿਨੁਪੁਰੁਪਟੁ	੧੯
ਪਨੇ	ਹਿਰਦੁਸਿਗਾਰਿਕੀਨਾਮ	੨੦
ਪਨੇ	ਉਮਕਥਿਗੀਥਿਮਿਲਨਪੁਰੁ	੨੧
ਪਨੇ	ਇਆਗੁਥੇਤੋਰੇਸਾਰਿਸਮਾ	੨੨
ਪਨੇ ੪੦੭	ਸਦਾਥੇਰਮਾਗਨਬਹੁਤਾ॥	੨੩
ਪਨੇ	ਪੁਰੇਕਾਮਕਥਿਥਿਥਿਥਿਥਿਥਿ	੨੪
ਪਨੇ	ਅਰਮਾਹਿਰਾਕੁਥਨਕਦਨਗ	੨੫
ਪਨੇ	ਲਾਲਨੁਗਥਿਆਕਦਨਗ	੨੬
ਪਨੇ	ਤ੍ਰਿਨੀਵਨੁਤ੍ਰਿਪਾਨਅਧਾਰਾ॥	੨੭

੧੨ ੪੫ ਸੁਖਮਹਲਜਕੋਚਿਰਕੁਆਰ
 ਪੰਨੇ ਨਕੋਟਰਸਿਖਾਪੋਕੋਟਉਤਾ ੧੩
 ਪੰਨੇ ਕੁਹਣੁਪਾਵੇਸੁਰਨੇਦਾ ੧੪
 ਪੰਨੇ ਅਟਪਟਅੰਤਰਿਤੁਮਹਿਬ ੧੫
 ਪੰਨੇ ੪੦੬ ਕਦਨਕਾਨਮਾਇਆਰਥਿ ੧੬
 ਪੰਨੇ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿ ੧੭
 ਪੰਨੇ ਗੁਰਕਬਚਨਿਰਿਦੇਪਿਆ ੧੮
 ਪੰਨੇ ਲਾਭਿਮਹਿਮਗਨਾਪਰਾ ੧੯
 ਪੰਨੇ ਪੇਖਤਚਾਖਤਕਹੀਅਤਾ ੨੦
 ਪੰਨੇ ਨੀਦਤਮਰੇਬੁਧੁਪੁਰਸੇਇ ੨੧
 ਪੰਨੇ ਗੁਰਪਰਮੇਸਰੁਕਰਦੇਹਾਰ ੨੨
 ਪੰਨੇ ਗੁਰਮਪਨੇਉਪਰਿਬਲਿਜਾ ੨੩
 ਪੰਨੇ ੪੦੭ ਵਰੁਸਨਦੇਖਿਨੀਦਾਗੁਰਤੇ ੨੪
 ਪੰਨੇ ਮੀਤਸਾਨੁਸੁਤਬਿਧਪੁਤ ੨੫
 ਪੰਨੇ ਗੁਣਗੋਪਾਲਪੁਰੁਕੀਨਦਾਰੇ ੨੬
 ਪੰਨੇ ਬੰਕਿਨਗਰੁਨਗਸਤਦੁਸਾ ੨੭
 ਪੰਨੇ ਅਨਿਕਬੀਗਿਦਾਸਕੋਪਰਾ ੨੮
 ਪੰਨੇ ਦੀਨਦੁਹੁਇਦੁਨੀਲੋਬਲਾਏ ੨੯
 ਪੰਨੇ ੪੦੮ ਪਾਤਰਕਾਲਿਹਰਿਨਾਮੁਚਿਰ ੩੦
 ਪੰਨੇ ਗੁਰਪੁਰਨਬਰੁਦੇਦਇਆ ੩੧
 ਪੰਨੇ ਸੇਸੇਨਗਕਰਹੁਮੇਰੇਪਿਆ ੩੨
 ਪੰਨੇ ਬਹੁਤੀਲਾਤਕੁਦੇਦ੍ਰਿਸਟਿਨ ੩੩
 ਪੰਨੇ ੪੦੯ ਸਾਪਸੇਗਿਤਰੇਕੁਸਾਗਕੁ ੩੪
 ਪੰਨੇ ਅਰਕਾਬਾਨੁਨਾਨੀਕੁਤੁ ੩੫
 ਪੰਨੇ ਸੀਤਪ੍ਰਸਾਦਿਨਿਹਚਲਪ ੩੬
 ਪੰਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਰਨਬਾਦੀਪਾਇ ੩੭
 ਪੰਨੇ ੪੧੦ ਗੋਬਿੰਦਗੁਨਗਾਉ ੩੮

੩੯ ਪੰਨੇ ਤਿਸੁਬਿਨੁਦਨਅਵਰੁਨਕੇ ੪੦
 ਪੰਨੇ ੪੧੧ ਦਰਸਨਕਉਲੇਚੇਸਕੁੰਕਦੇ ੪੧
 ਪੰਨੇ ਕੁਲੀਸੁਹਾਵੇਦੁਪਰੀ ੪੨
 ਪੰਨੇ ਹਰਿਕਾਸੇਤੁਪਰਾਨਪਨਾ ੪੩
 ਪੰਨੇ ੪੧੨ ਨਿਨਿਮੈਰੇਕੁਹਮੀਤੁਪੰਡਾ ੪੪
 ਪੰਨੇ ਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰੀਆ ੪੫
 ਪੰਨੇ ਰਾਸਮੀਠਲਕੀਨਅਖਾਰਾ ੪੬
 ਪੰਨੇ ਤਉਮੈਆਇਸਰਨੀਆਇ ੪੭
 ਪੰਨੇ ੪੧੩ ਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿਬਨੀਤੀਆ ੪੮
 ਪੰਨੇ ਤੇਰਾਭੁਭਾਤੁਹੇਮਨਾਇਜਿ ੪੯
 ਪੰਨੇ ਦਿਸਰਹਿਨਾਹੀਸਿਤੁਤੁਕਬਹੁ ੫੦
 ਪੰਨੇ ਕਰਮਪਰਮਪਾਖੰਡਨੇਰੀਸ ੫੧
 ਪੰਨੇ ੪੧੪ ਰੋਕਿਦੁਕਰੇਸੇਈਪੁਰਮਾਨ ੫੨
 ਪੰਨੇ ਮਹਾਅਯਾਨੁਹਰਪਾਥਕੋਰ ੫੩
 ਪੰਨੇ ਜਬਕਦੁਨਸੀਉਤਬਕਿਆ ੫੪
 ਪੰਨੇ ੪੧੫ ਰਾਗਰੇਤਹਿ ੫੫
 ਪੰਨੇ ਪਾਰਬਹਮਪਰਮੇਸਰਾ ੫੬
 ਪੰਨੇ ਤੁਧੁਚਿਤਿਆਏਮਹਾਅਨੰਦਾ ੫੭
 ਪੰਨੇ ੪੧੬ ਤਿਸੇਕਸਿਉਪਰਿਤੁਸਾਅਮੀ ੫੮
 ਪੰਨੇ ਸਗਲਤਿਆਗਿਗੁਰਸਰਦੇ ੫੯
 ਪੰਨੇ ਅਸਟਪਦੀਆਮਹਲ ੧੫ਤਿ ੧
 ਪੰਨੇ ਸਕੁਮਟਗਣਮੈਗੁਣਨਹੀਕੇ ੨
 ਪੰਨੇ ੪੧੭ ਕਰਾਰੇਕੁਕਸੀਕੁਕਾ ੩
 ਪੰਨੇ ਮਾਣਸਜਨਮੁਦਲੇਕੁ ੪
 ਪੰਨੇ ਨਿਉਆਰਣਿਲੇਯਾਪਾਇਕੁ ੫
 ਪੰਨੇ ਮਨੁਨਨਮੁਦਿਸਾਰਿਅਹਿ ੬
 ਪੰਨੇ ੪੧੮ ਮਹਲ ੩ ਪਤਿ ੭

ਪੰਨਾ ੧੧ ਨਾਮੋਂ ਤੀਸਰਾ ਵਿਚੁ ਹੋਆ	੧	ਪੰਨਾ ੧੧ ਸਕਦਿ ਸਚੇ ਸਚੇ ਸਚਿ ਯਾ	੩
ਪੰਨਾ ੧੨ ਕਾਇਆ ਕਾਮਾਇਆ ਤਿਸੁ ਯਾ	੨	ਪੰਨਾ ੧੨ ਨਗਾਰੇ ਪਨ ਨੇ ਕੁਏ	੪
ਪੰਨਾ ੧੩ ਵਨੀਆਨ ਸਾਲਾਹਿ ਜੇ ਸਾਹਿ	੩	ਪੰਨਾ ੧੩ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ	੫
ਪੰਨਾ ੧੪ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੁਖ ਮੁਆਗਾ ਮੁਹਿ	੪	ਪੰਨਾ ੧੩ ਨੇਲੇ ਫੁਹਿ ਦਰਬਾਲ ਵੀਆ	੬
ਪੰਨਾ ੧੫ ਮਹਲਾ ੬ ਪਤਿ	੧	ਪੰਨਾ ੧੩ ਸੋਹਿਲਾ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ	੭
ਪੰਨਾ ੧੬ ਕੋਈ ਯਾਨਿ ਮਿਲਾਵੇ ਮੇਰਾ ਯਾ	੧	ਪੰਨਾ ੧੩ ਮਹਲਾ ੬	੮
ਪੰਨਾ ੧੭ ਅਵਰਿ ਸਚਾਨੇ ਲਾਭ ਯਾ ਯਾ	੨	ਪੰਨਾ ੧੩ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਮਿਲਾਇ	੯
ਪੰਨਾ ੧੮ ਮਹਲਾ ੪ ਪਤਿ	੧	ਪੰਨਾ ੧੩ ਹਰਿ ਪਾਸ ਫੀਲਾਵੇ	੧੦
ਪੰਨਾ ੧੯ ਉਰਫਿਰਹਿ ਚਿਥਿ ਪਿਆਰ	੧	ਪੰਨਾ ੧੩ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ	੧੧
ਪੰਨਾ ੨੦ ਮਿਥਨ ਮੇਰਾ ਗਾਨਿ ਸਕਸ	੨	ਪੰਨਾ ੧੩ ਆਵੇ ਸਿਤਨ ਨਾਹੁ ਗੁਣ ਗਾ	੧੨
ਪੰਨਾ ੨੧ ਨਿਨਾਨਿਠਿਆ ਮਨੁ ਕਹੀ	੩	ਪੰਨਾ ੧੩ ਗੁਰ ਸਿਤਨ ਨੇ ਪਿਆਰ	੧੩
ਪੰਨਾ ੨੨ ਨੇਰੁ ਲੇਨੇ ਚੁਥੀ ਸਾਈਆ	੪	ਪੰਨਾ ੧੩ ਮਾਰੇ ਹਿਸੁ ਦੇਨ ਨਾਹੁ ਮੈ	੧੪
ਪੰਨਾ ੨੩ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਕੋਟ ਪੁਕਾਰ ਦਿਖੇ	੫	ਪੰਨਾ ੧੩ ਮਹਲਾ ੪	੧੫
ਪੰਨਾ ੨੪ ਕੁਝ ਜੀਅ ਯਾ ਮੈ ਪਤਿ	੧	ਪੰਨਾ ੧੩ ਸੁਰਿਥਾਵੇਰ ਤੁਕਾਵੇਰੇ ਖਿਤ	੧੬
ਪੰਨਾ ੨੫ ਮੰਦੁ ਕੁਝ ਜੀਅ ਮਾਵੇ ਦਿਨੁ ਸ	੧	ਪੰਨਾ ੧੩ ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਕੀ ਚੋਖ	੧੭
ਪੰਨਾ ੨੬ ਜਾਤੁ ਤਾਮੇ ਸਕੁ ਕੋਤੁ ਸਹਿਬੁ	੨	ਪੰਨਾ ੧੩ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਉ ਕਲਾਗੇ	੧੮
ਪੰਨਾ ੨੭ ਮਹਲਾ ੪	੧	ਪੰਨਾ ੧੩ ਤੁਥਾ ਕੁਰੇ ਬੇਰਾਗੇ ਹਿਮੇ ਜੇਹੀ ਘ	੧੯
ਪੰਨਾ ੨੮ ਜੇਦੀ ਸੋਗੁਰ ਮਿਖਤਾ	੧	ਪੰਨਾ ੧੩ ਸਾਨ ਨੁ ਪੁਰਖ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਰਾ	੨੦
ਪੰਨਾ ੨੯ ਫੁੱਤ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ	੧	ਪੰਨਾ ੧੩ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸ	੨੧
ਪੰਨਾ ੩੦ ਤੁਰੇ ਨੇ ਬਨਿ ਖੋਮ ਤਮੇਈਆ	੧	ਪੰਨਾ ੧੩ ਹਰਿ ਜਪੇ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਸਭਿ ਮ	੨੨
ਪੰਨਾ ੩੧ ਹਮਗਰਿ ਸਾਜਨ ਆਏ	੨	ਪੰਨਾ ੧੩ ਰੂਸਾ ਗਰੇ ਰੂਸਾ ਗਰਤ ਰਿਆ	੨੩
ਪੰਨਾ ੩੨ ਅਵਹੇ ਸਾਜਨੁ ਹਉ ਦੇ ਬਾਦ	੩	ਪੰਨਾ ੧੩ ਅਥਿਚਲਨ ਗਰ	੨੪
ਪੰਨਾ ੩੩ ਨਿਨੀਕੀ ਯਾਨਿ ਨਿਰੇ ਪਿਆ	੪	ਪੰਨਾ ੧੩ ਸੇਤੁ ਕੁਥਾਰ	੨੫
ਪੰਨਾ ੩੪ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਗੁਣ ਗਾਵੇ	੫	ਪੰਨਾ ੧੩ ਮਿਰਬਲ	੨੬
ਪੰਨਾ ੩੫ ਮਹਲਾ ੩	੧	ਪੰਨਾ ੧੩ ਵਾਚ ਸਹੀਕੀ	੨੭
ਪੰਨਾ ੩੬ ਸੁਖ ਸੋਹਿਲਾ ਹਰਿ ਪਿਆ	੧	ਪੰਨਾ ੧੩ ਆਪੇ ਤਖਤ ਰਚਾ	੨੮
ਪੰਨਾ ੩੭ ਤੁਗਤਨ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਜੀਉ	੨	ਪੰਨਾ ੧੩ ਈਦੀ ਨੁਗ	੨੯

ਪੰਨੇ ਤਤਕਰਾ ਬਿਲਾਵਲਕਾ

ਪੰਨੇ	੧	ਚਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਪੰਨੇ ੪੩੫	੧	ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦ ਪਤਿ
ਪੰਨੇ	੨	ਤ੍ਰਿਸੁਲਤਾਨੁਕਹਾਹਉਮੀਆ
ਪੰਨੇ	੨	ਮਨੁਮੰਦਰੁਤਨੁਦੇਸਥਲੇਦਰੁ
ਪੰਨੇ	੩	ਆਪੇਸਥਦੁਆਪੇਨੀਸਾਨ॥
ਪੰਨੇ	੪	ਗੁਰਬਚਨੀਮਨੁਸਹਜਧਿਆ
ਪੰਨੇ	੫	ਮਹਲਾ ੩
ਪੰਨੇ ੪੩੬	੧	ਕਿਗੁਰਿਗੁਪਾਇਆਪ੍ਰਿਗੁ
ਪੰਨੇ	੨	ਆਤਲੁਕਿਉਤੁਲਿਅੰਜਾਇ
ਪੰਨੇ	੩	ਸਾਹਿਬਤੇਸੇਦੁਕੁਸੇਦੁ॥
ਪੰਨੇ	੪	ਪੁਰਾਬਾਦੁਬਦਾਇਆ॥
ਪੰਨੇ ੪੩੭	੫	ਗੁਰਦੀਖਪ੍ਰੀਤਿਨਿਸਨੇਆਪੇ
ਪੰਨੇ	੬	ਪੁਰੇਗੁਰੋਤੰਦੁਨਿਆਈਪਾਈ
ਪੰਨੇ	੭	ਮਹਲਾ ੪ ਪਤਿ
ਪੰਨੇ ੪੩੮	੧	ਬੁਦਮਤਿਪ੍ਰਭੁਮੰਤਰਿਨਾ
ਪੰਨੇ	੨	ਹਮਸੁਰਖਮੁਗਧਮਗਿਆਨ
ਪੰਨੇ	੩	ਹਮਗਾਰਿਤੁਲੁਕੁਤਮੋਗਿਬਿ
ਪੰਨੇ	੪	ਅਵਹੁਸਿਤਮਿਲਹੁਮੇਰੇਕੁਏ
ਪੰਨੇ ੪੩੯	੫	ਖੜੀਕੁਹਮਨੁਸੁਦੇਸਕੇਨਾ
ਪੰਨੇ	੬	ਅਨਦਮੁਲੁਧਿਆਇਓ॥
ਪੰਨੇ	੭	ਬੋਲਹੁਤਾਈਆਗਮਨਾਮ॥
ਪੰਨੇ	੮	ਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿ॥
ਪੰਨੇ ੪੪੦	੧	ਨਦਰੀਆਵੇਤਿਸੁਸਿਉਮੇ
ਪੰਨੇ	੨	ਸਰਬਥਲਿਆਣਿਕੀਏਉ
ਪੰਨੇ	੩	ਸੁਖਨਿਧਾਨਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਮੇਰੇ

ਪੰਨੇ ੪੩੯	੪	ਇਯਨਹੀਏਕੈਘਰੁ
ਪੰਨੇ	੫	ਬਿਬੇਬਨੁਭਿਕਾਤਿਆਗਿ
ਪੰਨੇ ੪੪੦	੬	ਦੇਕਰੁਪਸਲੇਪਾਸਾਰਾ॥
ਪੰਨੇ ੪੪੧	੭	ਆਪਿਉਪਾਵਨਆਪਿਸ
ਪੰਨੇ	੮	ਕੁਲੇਮਾਰਗੁਜਿਨਹਿਬ
ਪੰਨੇ	੯	ਤਨਮਨੁਪਨੁਮਰਪਿਉਸਰੁ
ਪੰਨੇ	੧੦	ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਸਾਥਿਨਮਾ
ਪੰਨੇ	੧੧	ਗੁਰਪੁਰਾਵਤੁਰਗੀਪਾਈ
ਪੰਨੇ ੪੪੨	੧੨	ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਿਦੇਮਹਿ
ਪੰਨੇ	੧੩	ਸਲਲਮੇਰਥਪਾਈਅਹਿ
ਪੰਨੇ	੧੪	ਮੋਹਿਨਿਗੁਨਸਕੁਗੁਣ
ਪੰਨੇ	੧੫	ਕਵਨਜਾਨੈਪ੍ਰਭੁਤਮਰੀ
ਪੰਨੇ	੧੬	ਮਾਤਗਰਗੁਮਹਿਗਬੁਦੇ
ਪੰਨੇ	੧੭	ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪਤੁ
ਪੰਨੇ	੧੮	ਸਰਬਨਿਧਾਨਪੁਰਨਗੁਰ
ਪੰਨੇ ੪੪੩	੧੯	ਕਵਨਸਿਝੇਗੁਮਿਲਓ
ਪੰਨੇ	੨੦	ਚਰਨਕਮਲਪੁਰੁਹਿ
ਪੰਨੇ ੪੪੪	੨੧	ਸਿਤਿਪਾਈਗੁਰਿਸਤਿ
ਪੰਨੇ	੨੨	ਮਮਤਾਮੋਹਿਧੁਰਿਮਦਿ
ਪੰਨੇ	੨੩	ਸਗਲਅਨੰਦਕੀਆਖ
ਪੰਨੇ ੪੪੫	੨੪	ਨਿਸਉਪਰਿਹੋਦੁਤਦਇ
ਪੰਨੇ	੨੫	ਅਨਮਹਿਸਿਰਹੁਰਿਹਰਿ
ਪੰਨੇ	੨੬	ਰੰਗਗਇਆਪ੍ਰਤਿਅ
ਪੰਨੇ ੪੪੬	੨੭	ਸਤਿਗੁਰਕਰਿਦੀਨੇਅਸ

ਪੰਨੇ ੪੪੨	ਤਾਪਸੀਤਪਸਗਲੇਗ	੨੮	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਕਾਹਸਿਗਿਰਾਲੀ	੨੯	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਸਗੋਲਿਸਮਾਧਿਅਨ	੩੦	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਮ੍ਰਿਤਮੰਤੁਲਜਗਸਾਜਿ	੩੧	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਲੋਕਨਕੀਆਵਤਿਆ	੩੨	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ ੪੪੩	ਲਾਲੁਰੰਗੁਤਿਸਕਉਲਾ	੩੩	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਰਾਖਹੁਅਪੋਨੀਸਰਨਿਪੁਰ	੩੪	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਦੋਸੁਨਕਾਦੀਜੈਐਪੁਰ	੩੫	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਮਿਰਤੁਹੈਸੇਮਿਰਉਪਰੇਪ	੩੬	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ ੪੪੩	ਪਿੰਗਲਪਰਬਤਪਾਰਿ	੩੭	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਅਰਿਬਧਿਪਰਬਾਦਨੀ	੩੮	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ ੪੪੩	ਚਰਨਭੰਦੇਸਿਤੋਬੇਹਿਥਾ	੩੯	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਬਿਨੁਸਾਧੁਜੋਤੀਦਨਤੋਤੋ	੪੦	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਟਹਲਕਰਉਤੇਰੇਦਾਸ	੪੧	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ ੪੪੪	ਕੀਤਾਲੇਵਹਿਸੇਕਰਹਿ	੪੨	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਸਾਧਸਿਗਤਿਕੇਬਾਸ	੪੩	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਪ੍ਰਾਨੀਪਖਾਪੀਸਦਾਸ	੪੪	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਸੁਵਨੀਸੁਨਉਹਰਿਹਰਿ	੪੫	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ ੪੪੪	ਅਟਲਬਚਨਸਾਧਜਨ	੪੬	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਮਾਟਤੀਛਿਨਿਸਾਜਿਆ	੪੭	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਏਕੋਟਕਗੋਬਿੰਦਕੀ	੪੮	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਮਹਾਤਪਤਿਤੋਰੁਈ	੪੯	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ ੪੪੫	ਸੋਈਮਲੀਨਦੀਨੁ	੫੦	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਜਲੁਛੋਵਉਇਯੀ	੫੧	ਪੰਨੇ

	ਦਿਹੁਸਾਗਰੁਸੇਈ	੫੦
	ਬੰਧਨਕਾਟੇਆਪਿਪੁ	੫੧
੪੪੫	ਭੋਤੇਉਪਜਿਭੁਗਤਿ	੫੨
	ਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੀਮਾਤਾ	੫੩
	ਹਰਿਭੁਗਤੁਕਾਅਸ	੫੪
੪੪੬	ਬੰਧਨਕਾਟੇਸੇਪੁਰੁਜਾ	੫੫
	ਕਦੁਨਕਦੁਨਨੀਪਤਰਿ	੫੬
	ਉਦਮਕਰਤਮਾਨਦੁਰੁ	੫੭
	ਕ੍ਰਿਨਿਤੀਬੰਧਨਕਰਿ	੫੮
੪੪੬	ਬੇਜਤਬੇਜਤਮੋਛਿਰਾਖੇ	੫੯
	ਜੀਅਜੀਤਸੁਪ੍ਰਸਿਨਭੁਏ	੬੦
	ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪੁਰਨਪੁ	੬੧
	ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਅਗਾਂਧੀਐ	੬੨
੪੪੭	ਅਵਰਿਉਪਾਵਉਸਤਿਤਿ	੬੩
	ਕਰੁਪੁਰਿਮਾਤਕਿਥਾਪਿ	੬੪
੪੪੮	ਚਰਨਕਮਲਕਾਅਸਗ	੬੫
	ਮਨਿਤਨਿਪੁਰੁਆਗਾਪੀ	੬੬
	ਜੀਅਨੁਗਤਿਵਸਿਪੁਰੁ	੬੭
	ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪੁਰੁਅਪ	੬੮
	ਦਾਸੇਤੀਕੇਬੇਨਤੀਰਿਦ	੬੯
	ਸਰਬਸਿਧਿਹਰਿਗਾਈ	੭੦
੪੪੮	ਅਰਦਾਸਿਸੁਣੀਦਾਤਾਰਿ	੭੧
	ਮੀਤਹਮਾਰੈਸਾਜਨਾਰਾਥੇ	੭੨
	ਕੁਰੁਪੁਰਆਗਾਧਿਆਹੇ	੭੩

ਪੰਨਾ ੪	ਧਰਤਿਸੁਗਾਦੀਸਫਲ	੨੪	ਪੰਨਾ ੪੫੦	ਸਵਾਸਦਨਪੀਅਖੁਰੁ	੯੭
ਪੰਨਾ ੫	ਰੋਗਮਿਦਾਇਆਅਧਿ	੨੫	ਪੰਨਾ ੪੫੧	ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਖੁਰੁਆ	੯੮
ਪੰਨਾ ੬	ਸਰਿਮਰਿਜਨਮੇਜਿਨ	੨੬	ਪੰਨਾ ੪੫੨	ਧੀਰਉਦੇਖੁਤਮਾਰੀਗਾ	੯੯
ਪੰਨਾ ੭	ਤਤੀਵਾਉਨਲਗਈ	੨੭	ਪੰਨਾ ੪੫੩	ਅਚਤੁਪੁਜਾਜੋਗੁਗੋਪਾਲ	੧੦੦
ਪੰਨਾ ੮	ਅਪਨੇਬਲਕਅਧਿ	੨੮	ਪੰਨਾ ੪੫੪	ਸਿਮਰਤਨਮੁਕੇਟਿਜਨਨ	੧੦੧
ਪੰਨਾ ੯	ਮੇਰੇਮੇਹਨਸੁਦਨੀਇਸ	੨੯	ਪੰਨਾ ੪੫੫	ਸਲਹੀਤੇਨਚਾਇਦਗ	੧੦੨
ਪੰਨਾ ੧੦	ਪੁਰੁਜੀਤੁਮੇਰੇਪਾਨਅ	੩੦	ਪੰਨਾ ੪੫੬	ਪੁਰੇਗੁਰਕੀਪੁਰੀਸੇਦ	੧੦੩
ਪੰਨਾ ੧੧	ਸੁਣੀਅਤਪੁਰੁਤਉਸਗ	੩੧	ਪੰਨਾ ੪੫੭	ਤਾਪਪਾਪਤੇਗਧੇਆ	੧੦੪
ਪੰਨਾ ੧੨	ਸਿਤਨਕੋਸੁਨੀਅਤਪੁ	੩੨	ਪੰਨਾ ੪੫੮	ਜਿਸੇਤਉਪਜਿਆਤਿ	੧੦੫
ਪੰਨਾ ੧੩	ਗਧਿਲੀਦੇਅਪਨੇਜਨ	੩੩	ਪੰਨਾ ੪੫੯	ਦੇਵੈਬਾਹੁਰਧੇਗੁਰਸੂਰ	੧੦੬
ਪੰਨਾ ੧੪	ਤਾਪਲਾਹਿਅਗੁਰਿਸਿਰ	੩੪	ਪੰਨਾ ੪੬੦	ਦਰਸਨਦੇਖਤਦੇਖਨ	੧੦੭
ਪੰਨਾ ੧੫	ਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਉਜੋਰੇ	੩੫	ਪੰਨਾ ੪੬੧	ਤਨੁਪਨੁਜੇਬਨਚਲਤ	੧੦੮
ਪੰਨਾ ੧੬	ਬਿਨਹਰਿਕਾਮਿਨਆਦਤ	੩੬	ਪੰਨਾ ੪੬੨	ਅਪਨਾਪੁਰੁਆਇਆ	੧੦੯
ਪੰਨਾ ੧੭	ਹਰਿਗਰਿਨਾਮੁਅਪਾਰੇ	੩੭	ਪੰਨਾ ੪੬੩	ਗੋਬਿੰਦਸਿਮਰਿਓਆ	੧੧੦
ਪੰਨਾ ੧੮	ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦ	੩੮	ਪੰਨਾ ੪੬੪	ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰੁਤਉਦੇਖਿ	੧੧੧
ਪੰਨਾ ੧੯	ਕਿਆਹਮੰਜੀਅਜੀਤਬੋਧ	੩੯	ਪੰਨਾ ੪੬੫	ਮੁਲਾਲਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿ	੧੧੨
ਪੰਨਾ ੨੦	ਅਗਮਰੁਪਅਥਿਨਾਸੀਕ	੪੦	ਪੰਨਾ ੪੬੬	ਹਰਿਕੇਚਰਨਜਪਿਨਾਉ	੧੧੩
ਪੰਨਾ ੨੧	ਸੀਤਸਰਨਿਸੀਤਦਹਲਕ	੪੧	ਪੰਨਾ ੪੬੭	ਗਧਿਲੀਦੇਸਤਿਗੁਰਕੀ	੧੧੪
ਪੰਨਾ ੨੨	ਮੂਕਿਆਕਹਤਾਹਉਕਿ	੪੨	ਪੰਨਾ ੪੬੮	ਮੈਨਾਗੀਪੁਰੁਸਤੁਕਿਛ	੧੧੫
ਪੰਨਾ ੨੩	ਨਿਦਕਐਸੇਜੀਵਰਿਪ	੪੩	ਪੰਨਾ ੪੬੯	ਤੁਸਮਰਥਾਕਾਰਨਕਰ	੧੧੬
ਪੰਨਾ ੨੪	ਐਸੇਕਹੇਭੁਲਿਪਰੇ	੪੪	ਪੰਨਾ ੪੭੦	ਐਸੀਜਿਪਾਸੇਹਕਰੁ	੧੧੭
ਪੰਨਾ ੨੫	ਮਨਤਨਰਸਨਾਹਰਿਚੀ	੪੫	ਪੰਨਾ ੪੭੧	ਐਸੀਦੇਖਿਆਨਨਸਿ	੧੧੮
ਪੰਨਾ ੨੬	ਗੁਰਪੁਰੇਮੇਰੀਗਧਿਲੀ	੪੬	ਪੰਨਾ ੪੭੨	ਜਿਓਕੁਏਤਿਓਮੇਰਿ	੧੧੯
			ਪੰਨਾ ੪੭੩	ਗੁਰਸਰਾਪੁਰੁਅਪਨੇ	੧੨੦
			ਪੰਨਾ ੪੭੪	ਅਪਨੀਸੇਦਕਉਕਬਹੁ	੧੨੧

ਬਿਲਵਲੁ

ਪੰਨੇ	ਅਗੋਖਾਏਕੁਸਲੁ	੧੨੩
ਪੰਨੇ	ਬਿਨੁਏਰਗਤੀਰਤਨੁ	੧੨੪
ਪੰਨੇ	ਆਪਹਿਮੇਲਿਲਾਏ	੧੨੫
ਪੰਨੇ	ਜੀਵਉਨਾਮੁਸੁਨੀਯਾ	੧੨੬
ਪੰਨੇ	ਮੋਹਨੀਵਨਅਏ	੧੨੭
ਪੰਨੇ	ਮੋਹੀਅਹਿਜਾਇਦਰਸਨ	੧੨੮
ਪੰਨੇ	ਬਿਲਵਲੁਮਘਲਾਏ	੧
ਪੰਨੇ	ਦੁਖਹਰਤਾਰਿਨਾਮੁਪ	੧
ਪੰਨੇ	ਹਰਿਕਹਤਕੁਗਤਰਫ	੧
ਪੰਨੇ	ਜਮੈਭਜਨਗਮਕੋਨ	੨
ਪੰਨੇ	ਅਸਟਪਦੀਆਮਹਲਾ	੧
ਪੰਨੇ	ਨਿਕਟਿਦੋਸੇਦੋਖੈਸਰੁ	੨
ਪੰਨੇ	ਮਾਕਾਕਹਿਆਮਨਸਾ	੩
ਪੰਨੇ	ਮਹਲਾ॥੩॥ ਪਤਿ	੧
ਪੰਨੇ	ਜਗੁਕਉਆਮੁਖਿਓ	੨
ਪੰਨੇ	ਮਹਲਾ॥੮॥ ਪਤਿ	੧
ਪੰਨੇ	ਆਪੋਆਧੁਖਾਇਹਉ	੩
ਪੰਨੇ	ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੀਤਲੁ	੩
ਪੰਨੇ	ਗੁਰਮੁਖਿਅਗਮਅ	੪
ਪੰਨੇ	ਸਤਿਗੁਰਪਰੋਚਮੋਨਿ	੫
ਪੰਨੇ	ਅੰਤਰਿਧਿਆਸਉਠੀ	੫
ਪੰਨੇ	ਜੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰਮਾਅਗ	੬
ਪੰਨੇ	ਮਹਲਾ॥੫॥ ਪਤਿ॥	੧
ਪੰਨੇ	ਉਪਮਾਜਾਤਿਨਕਹੀਮੇ	੧
ਪੰਨੇ	ਪ੍ਰਕੁਜਨਸੁਮਰਨਿਨਵ	੨

ਬਿਲਵਲੁ

ਪੰਨੇ	ਬਿਤੀਮਹਲਾ॥੧॥ ਪਤਿ	੧
ਪੰਨੇ	ਦੇਕਮਏਕੀਕਾਰਨਿਗ	੧
ਪੰਨੇ	ਦੁਰਸਤਾ॥੮॥ ਮਹਲਾ॥੩॥ ਪਤਿ	੧
ਪੰਨੇ	ਅਸਟਤਾਰਿਆਇ	੧
ਪੰਨੇ	੮੫੯ ਦਖਣੀਛਿਤਾ॥੮੬੧	੧
ਪੰਨੇ	੮੬੦ ਮੁਖਨੇਵਲਦੀਆਗੇ	੧
ਪੰਨੇ	੮੬੧ ਜੈਮਨਿਚਉਪਦਾ	੨
ਪੰਨੇ	ਮਹਲਾ॥੮॥ ਛਿਤਮੇਗਲ	੧
ਪੰਨੇ	੮੬੨ ਮੇਰਾਹਰਿਮੂਰੁਸੇਜੈਅ	੧
ਪੰਨੇ	ਹਰਿਪ੍ਰਕਾਸਜਏਲੇਨਿ	੨
ਪੰਨੇ	ਛਿਤਮਘਲਾ॥੫॥ ਪਤਿ	੧
ਪੰਨੇ	ਮੇਗਲਸਾਕੁਰੁਇਆ	੧
ਪੰਨੇ	ਗੁਰਮੁਖਪਨਾਹਰਿ	੧
ਪੰਨੇ	੮੬੩ ਸਖੀਆਉਸਖੀਵਸਿ	੨
ਪੰਨੇ	ਛਿਤਮੇਗਲੁ॥ ਪਤਿ	੧
ਪੰਨੇ	ਸਿਟਰਿਸਿਤਿਦਇਆ	੧
ਪੰਨੇ	੮੬੪ ਹਰਿਖੋਜਗੁਫਤੁਗਾਰੀ	੨
ਪੰਨੇ	ਬਿਲਵਲੁਕੀਵਾਰਮਹਲਾ॥	੧
ਪੰਨੇ	ਤ੍ਰਿਹਰਿਪ੍ਰਕਾਸਪਿਅਗੀ	੧
ਪੰਨੇ	ਬਿਲਵਲੁਬਾਨੀਕਬੀਰਜੀ	੧
ਪੰਨੇ	੮੬੫ ਅੰਜਿਹੁਸੀਸਾਰੁਪੇਖਨਾ	੧
ਪੰਨੇ	ਬਾਨੀਨਾਮਦੇਵਤੀ॥ ਪਤਿ	੧
ਪੰਨੇ	ਸਭਲਜਨਮੁਖਉਗੁਰ	੧

ਪੰਨੇ	੪੬੬	ਦਾਹਿਦੁਦੇਖਿਸਰੁਕੇ ੧	ਪੰਨੇ	੪੭੦	ਕਲਿਕਲੇਸਮਿਟੇਹਰਿ	੧੧
ਪੰਨੇ	੪੬੭	ਬਾਨੀਸਥਾਨੇਜੀ ੧	ਪੰਨੇ		ਕੁਰਕੇਠਰਨਕਮਲਨਮ	੧੨
ਪੰਨੇ		ਨਿਪਕੇਨਿਅਕੇਕਰ ੧	ਪੰਨੇ		ਧਪਦੀਪਸੇਦੁਗੇਪਾਲਾ ੧	੧੩
ਪੰਨੇ		੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ੧	ਪੰਨੇ		ਅਨਿਕਬਾਰਬਿਧਨਕਰ	੧੪
ਪੰਨੇ		ਤਤਕਰਚਾਗੁਰੀਤੁਕਾ ੧	ਪੰਨੇ		ਕਰਿਕਿਰਪਾਸੁਪਅਨਥਰ	੧੫
ਪੰਨੇ	੪੭੦	ਫੁੱਪਦੇਮਹਲਾ ੧੦੫੩	ਪੰਨੇ		ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੇ	੧੬
ਪੰਨੇ	੪	ਨਿਮਨਿਨਿਤਿਅਸਰ ੧	ਪੰਨੇ	੪੭੪	ਕੁਟਸਾਗਰਬੋਧਹਰਿ	੧੭
ਪੰਨੇ	੪੭੦	ਐਸਾਹਰਿਸੇਦੀਐ ੨	ਪੰਨੇ		ਸਿਤਕਲੀਆਧਰਤਿਥਿ	੧੮
ਪੰਨੇ		ਹਰਿਸਿਮਰਤੁਸਦਾਹੇ ੩	ਪੰਨੇ		ਨਾਮਨਿਰੰਜਨੁਨੀਰਿਨਰ	੧੯
ਪੰਨੇ		ਨਿਤੋਨਸਾਦਪਾਤਿਸਾ ੪	ਪੰਨੇ		ਜਾਕਉਗਾਏਗਾਧਨਗਰੁ	੨੦
ਪੰਨੇ		ਹਰਿਐਤੁਰਿਜਾਮੀਸ ੫	ਪੰਨੇ		ਅੰਠਰਜੁਕਧਾਮਗਾਅਨੁਪ	੨੧
ਪੰਨੇ		ਹਰਿਦਰਸਨੁਕਉਮੇਰਾ ੬	ਪੰਨੇ		ਸਿਤਨਬਲਿਹਾਰੇਜਾਓ ੧	੨੨
ਪੰਨੇ		ਗੋਤੁਰਉਪਦੇਮਹਲਾ ੧	ਪੰਨੇ		ਗੋਤੁਅਸਟਪਦੀਆਮਹਲਾ ੧੫	੨੩
ਪੰਨੇ	੪੭੧	ਸਤੁਕਰਤਾਸਰੁ ੫ ੧	ਪੰਨੇ	੪੭੫	ਕੁਰਿਨਮਸਸਕਾਰਪੁਰੇਗੁਰ	੨੪
ਪੰਨੇ		ਠਾਕਿਉਮੀਨੁਕੀਪਿਕ ੧	ਪੰਨੇ		ਗੋਤੁਬਾਨੀਕਬੀਰਜੀ ੧	੨੫
ਪੰਨੇ		ਸੁਅਪ੍ਰਾਨਕੀਏਜਿਨਿ ੨	ਪੰਨੇ		ਸਿਤਮਿਲੇਕਿਦੁਸੁਨੀਐ ੧	੨੬
ਪੰਨੇ		ਨਾਮਸਿਗਿਕੀਨੋਬਿਉ ੩	ਪੰਨੇ		ਗੋਤੁਬਾਨੀਕਬੀਰਜੀ ੧	੨੭
ਪੰਨੇ		ਨਿਮਾਨੇਕਉਜੇਦੇਤਾ ੪	ਪੰਨੇ	੪੭੬	ਕੁਜਾਥਾਧਿਭਿਲਾਕਰਿ	੨੮
ਪੰਨੇ		ਜਾਕੇਸਿਗਿਹਿਗੁਘਾ ੫	ਪੰਨੇ		ਗੋਤੁਬਾਨੀਨਾਮਦੇਉਜੀ ੧	੨੯
ਪੰਨੇ	੪੭੨	ਗੁਰਕੀਮੁਹਤਿਮਨਮਸਿ ੬	ਪੰਨੇ	੪੭੭	ਅਸੁਮੇਧਜਗਨੇ ੧	੩੦
ਪੰਨੇ		ਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰਕਰਿਮ ੭	ਪੰਨੇ		ਗੋਤੁਨਾਮਦੇਉਜੀ ੧	੩੧
ਪੰਨੇ		ਗੁਰੁਮੇਰੀਪ੍ਰਭਾਗੁਰ ੮	ਪੰਨੇ	੪੭੮	ਹਰਿਹਰਿਕਰਤੇਮਿਟੇਸਭਿਕੁਰ	੩੨
ਪੰਨੇ		ਰਾਮਰਾਮਸਿਗਿਕਰਿ ੯	ਪੰਨੇ		ਗੋਤੁਰਵਿਦਾਸਜੀਕੀ ੧	੩੩
ਪੰਨੇ	੪੭੩	ਉਨਕਉਪਸਮਿਕੀਨੀ ੧੦	ਪੰਨੇ	੪੭੯	ਮੁਕੇਦਮੁਕੇਦਹਮੇਕੁਜਪ ੧	੩੪

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਪੰਨੇ ੪੮੬ ਕੋਟਿ ਜਾਪਤਾ ਪਾਇਸਰਾਮ ੨੫ ਪੰਨੇ
 ਪੰਨੇ ਥੀਨ ਮੈਤ੍ਰਹਰਿ ਕੀਰਤ ੨੬ ਪੰਨੇ
 ਪੰਨੇ ਸਿਤਕੇ ਸਿਹਿਗਾਮਰਿਗਿ ੨੭ ਪੰਨੇ
 ਪੰਨੇ ਗੁਹਕਰਿ ਪਕਰੀਨਨਾ ੨੮ ਪੰਨੇ
 ਪੰਨੇ ਆਤਮਰਾਮੁ ਸਰਬਮਹਿ ੨੯ ਪੰਨੇ
 ਪੰਨੇ ੪੮੭ ਦੀਨਾਮੁ ਕੀਉ ਪਵਿਤ੍ਰ ੩੦ ਪੰਨੇ
 ਪੰਨੇ ਕਉਤੀ ਬਦੋਲਤਿਆ ੩੧ ਪੰਨੇ
 ਪੰਨੇ ਰੋਇਦਿਨ ਸੁਜਪਉਰ ੩੨ ਪੰਨੇ
 ਪੰਨੇ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪੁਰੇਗੁਰ ੩੩ ਪੰਨੇ
 ਪੰਨੇ ਰਤਨ ਜੇਹੇ ਹਰਨਾਮੁ ੩੪ ਪੰਨੇ
 ਪੰਨੇ ਮਹਿਮਾਨ ਜਾਨਹਿ ਬੇ ੩੫ ਪੰਨੇ
 ਪੰਨੇ ੪੮੮ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਨਉ ਕੋਸਾ ੩੬ ਪੰਨੇ
 ਪੰਨੇ ਗਖਨ ਗਾਰਦਇਆ ੩੭ ਪੰਨੇ
 ਪੰਨੇ ਸਗਲ ਸਿਆਣਪ ਛੁ ੩੮ ਪੰਨੇ
 ਪੰਨੇ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਭੁਲਾਮਾਨੁ ੪੦ ਪੰਨੇ
 ਪੰਨੇ ਦੁਲਭੁ ਏਹ ਸਦਾਗਿ ੪੧ ਪੰਨੇ
 ਪੰਨੇ ਜਿਸ ਕੀਤਿ ਸਕੀ ਕਰਿ ੪੨ ਪੰਨੇ
 ਪੰਨੇ ੪੮੯ ਮਨਮਾਹਿ ਜਪਿ ਭੁਗ ੪੩ ਪੰਨੇ
 ਪੰਨੇ ਬਿਰਥਾ ਚੁਰਦਾਸ ਲੋਕ ੪੪ ਪੰਨੇ
 ਪੰਨੇ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਕਰੀਮ ੪੫ ਪੰਨੇ
 ਪੰਨੇ ਕੋਇ ਜਨਮ ਕੋ ਬਿਨਸੇ ੪੬ ਪੰਨੇ
 ਪੰਨੇ ਦਰਸਨੁ ਕਉ ਜਾਈਐ ੪੭ ਪੰਨੇ
 ਪੰਨੇ ਕਿਸੁ ਗੁਰਦਾਸੇ ਬਿਚਰ ੪੮ ਪੰਨੇ
 ਪੰਨੇ ੪੯੦ ਇਹ ਲੋਕ ਸਖੁ ਪਾਈ ੪੯ ਪੰਨੇ

ਗਉ ਕਉ ਕਉ ਚਾਰੇਸਾ ੪੯
 ਖੋਰਸਿੰਘ ਰਾਖੋ ਪੂਰ ੫੦
 ਨਤਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਨਤੇ ੫੧
 ੪੯੧ ਰਾਜ ਰਾਮ ਕੀ ਸਰਣ ੫੨
 ੪੯੨ ਈਸ਼ਣ ਤੇ ਬੇਸਿਤਰੁ ੫੩
 ਜੋਤਿ ਸੁਰੂ ਵੈਸੇ ਥੀਆ ੫੪
 ਐਸਾ ਪੁਰਾ ਗੁਰਦੇਉ ਸ ੫੫
 ਗਾਵਹੁ ਰਾਮੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗੀ ੫੬
 ਗੁਰੁ ਪੁਰਾਮੇ ਰਾਗੁ ਪੁਰਾ ੫੭
 ਨਰਨ ਰਹਨਾ ਸਕਾਗਿ ੫੮
 ਰੂਪ ਰਿਗੁ ਸੁਰੀਧਰੇ ਗਤਿ ੫੯
 ਗਾਕਲੀ ਮਹਲਾ ੬੦ ਪਤਿ
 ੪੯੩ ਰੇਮਨ ਉਟਲੇ ਹੁਪੁ ਨਾਮ ੧
 ਸਾਧੋ ਕਉ ਨ ਚੁਗਤਿ ਅਬਿ ੧
 ਪ੍ਰਾਨੀ ਨਾਗਇਣ ਸੁਪਿਲ ੨
 ਅਸਟ ਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧੧ ੧
 ਸੋਈ ਚਿਤੁ ਚਹੁ ਹਿਸੇ ਤਾਰ ੧
 ੪੯੪ ਚੁਗੁਪਰ ਬੋਧ ਹਿਮਣੀ ੨
 ਖਦੁ ਮਟੁਰਾ ਹੀਮਨ ਬੈਰਾ ੩
 ਸੁਗਾਗਣ ਹਿਨ ਕਰਹਿ ੪
 ਹਠ ਨਿਗੁਹ ਕਰਕੇਇ ੫
 ੪੯੫ ਅੰਤਰਿ ਉਤਕੁ ਜਾਇ ੬
 ਜਿਉ ਆਇ ਆਤਿਉ ੭
 ਨਤ ਸਤ ਸਿਨਾਸਾਚ ੮

ਗਮਕਲੀ

ਪੰਨੇ	੪੯੫	ਅਉਗਠਿਹਸਤਮਣੀ	੯
ਪੰਨੇ		ਅਸਟਪਦੀਆਮਃ੩	੧੦
ਪੰਨੇ		ਸਰਮੇਦੀਆਮੇਦਾ	੧੧
ਪੰਨੇ	੪੯੬	ਤੁੰਗਤਿਖਜਾਨਗੁਰ	੧੨
ਪੰਨੇ		ਹਰਿਕੀਪੁਜਾਦੁਲਿਤ	੧੩
ਪੰਨੇ	੪੯੭	ਹਮਕੁਚਲਥੁਨੀ	੧੪
ਪੰਨੇ		ਨਾਮਖਜਾਨਗੁਰਤੇ	੧੫
ਪੰਨੇ		ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਸਟਪ	੧
ਪੰਨੇ		ਕਿਨਹੀਕੀਆਪਰਦਿ	੧
ਪੰਨੇ	੪੯੮	ਇਸਪਾਨੀਤਿਤਿਨਿਤੁ	੨
ਪੰਨੇ		ਕਾਹੁਬਿਹੈਦਰਿਗਰਸ	੩
ਪੰਨੇ		ਦਵਾਅਗਨਿਰੋਹਹਰਿ	੪
ਪੰਨੇ	੪੯੯	ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਪੇਖੀਅ	੫
ਪੰਨੇ		ਦਗਸਨਰੁਦਤਪਾਪ	੬
ਪੰਨੇ		ਸਿਖਹੁਸਬਦਿਪਿਆ	੭
ਪੰਨੇ		ਮਨਬਚਕਰਮਗਮਨਾਮ	੮
ਪੰਨੇ		ਗਮਕਲੀਅਨਿਦਾ	੯
ਪੰਨੇ	੪੯੯	ਅਨਿਦੁਕੁਇਆਮੇਰੀਮਾ	੧੦
ਪੰਨੇ		ਗਮਕਲੀਸਟਾ	੧੧
ਪੰਨੇ	੫੦੦	ਜਗਿਦਾਤਸੇਈਕੁਗ	੧੨
ਪੰਨੇ		ਗਮਕਲੀਤ੍ਰਿਤਮਹਲਾ	੧੩
ਪੰਨੇ	੫੦੧	ਸਾਡਨਨ੍ਹਮਰਾਸਾਡਨ	੧੪
ਪੰਨੇ		ਹਰਿਹਰਿਪਿਆਇਆ	੧੫
ਪੰਨੇ	੫੦੨	ਚਰਨਕਮਲਸਰਣਾ	੧੬

ਗਮਕਲੀ

ਪੰਨੇ		ਰਣਤੁਣਨਨ੍ਹਗਥਿ	੧੭
ਪੰਨੇ		ਗਮਕਲੀਰੁਤੀਸਲੇਖ	੧੮
ਪੰਨੇ	੫੦੩	ਕਰਿਬੀਦਨਪ੍ਰਤੁਪਾਰ	੧੯
ਪੰਨੇ		ਗਮਕਲੀਦਖਣੁਭੀਥਾਰ	੨੦
ਪੰਨੇ	੫੦੪	ਉਭੀਕਾਰਬ੍ਰਹਮਾਉਤਪਤਿ	੨੧
ਪੰਨੇ		ਗਮਕਲੀਸਿਧਰੋਸਟਿ	੨੨
ਪੰਨੇ	੫੦੫	ਸਿਧਸਰੁਕਰਿਆਸਟਿ	੨੩
ਪੰਨੇ	੫੦੬	ਗਮਕਲੀਮਹਲਾ ੩	੨੪
ਪੰਨੇ		ਤ੍ਰੇਪੈਦੀਰੋਪੁਰਬਾਣੀਕੀ	੨੫
ਪੰਨੇ		ਗਮਕਲੀਕੀਦੁਬਮਹਲਾ ੪	੨੬
ਪੰਨੇ		ਜੈਸਾਸਤਿਗੁਰਸੁਣੀਦਾ	੨੭
ਪੰਨੇ		ਵਾਰਗਮਕਲੀਗਾਇਬਲਟ੍ਰਿਤਾ	੨੮
ਪੰਨੇ		ਨਾਉਕਰਤਾਕਾਦਰਕਰੇ	੨੯
ਪੰਨੇ		ਗਮਕਲੀਕਬੀਰਜੀਉ	੩੦
ਪੰਨੇ	੫੦੭	ਕਾਇਅੰਕਲਾਲਲਿਲ	੩੧
ਪੰਨੇ		ਬਾਣੀਕਬੀਰਜੀ	੩੨
ਪੰਨੇ	੫੦੮	ਬੀਧਚਿਬੀਧਨਪਾਇਆ	੩੩
ਪੰਨੇ		ਬਾਣੀਸਮਦੇਉਜੀ	੩੪
ਪੰਨੇ	੫੦੯	ਆਨੀਅਲੇਕਾਗਦੁਗਾ	੩੫
ਪੰਨੇ		ਗਮਕਲੀਬਾਣੀਗਦਿਦਾਸ	੩੬
ਪੰਨੇ	੫੧੦	ਪਟੀਐਗੁਨੀਐਨਾਮੁਸ	੩੭
ਪੰਨੇ		ਗਮਕਲੀਬੋਣੀਜੀਉਕੀ	੩੮
ਪੰਨੇ		ਇਨ੍ਹਾਪਿੰਗੁਠਾਅਉਰਸੁਖ	੩੯

ਪੰਨੇ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ੧
 ਤਤਕਰਾਰਾਗੁਨਟਨਗਭਿ ੧
 ਨਮਹਲਾ॥੪॥ ਖਤਿ ੧
 ਮੋਰਮਨਿਜਪਿਅਹਿਨਿਸਿ ੧
 ਰਾਮਜਪਿਜਨਗਮੈਨਾਮਿ ੧
 ਮੋਰਮਨਿਜਪਿਹਰਿਹਰਿ ੨
 ਮੋਰਮਨਜਪਿਹਰਿਹਰਿਰਾਮ ੩
 ਮੋਰਮਨਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ੪
 ਮੋਰਮਨਿਕਲਿਕੀਰਤਿਹਰਿ ੫
 ਮੋਰਮਨਸੇਵਸਫਲਹਰਿ ੬
 ਮਨਮਿਲੁਸੀਤਸਿਗਤਿਸੁਰੁ ੭
 ਕੋਈਆਨਿਸੁਨਾਵੈਹਰਿਕੀ ੮
 ਨਟਮਹਲਾ॥੫॥ ਖਤਿ ੧
 ਰਾਮਹਰਿਕਿਅਯਨਾਕਿਅ ੧
 ਉਲਾਹੈਮੈਕਾਗੁਨਟੀਉ॥ ੨
 ਜਾਕਉਭੁਟੀਤੁਮਾਰੀਧੀਰਿ ੩
 ਅਪਨਾਨੁਨਾਅਪਹਿਅਪਿ ੪
 ਹਰਿਹਰਿਮਨਿਮਹਿਨਾਮੁ ੫
 ਰਹਨਿਕਮਲਸਿਗਿਲਾ ੬
 ਮੋਰਮਨਿਜਪੁਜਪਿਹਰਿ ੭
 ਮੋਰਮਨਜਪੁਜਪਿਹਰਿਨ ੮
 ਮੋਰਸਰਬਸੁਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ ੯
 ਹਉਰਿਵਾਰਿਵਾਰਿਜਾਉਰੁ ੧੦
 ਕੋਉਰਮੋਰਸਾਜਨਮੀਤ

ਪੰਨੇ ੨ ਨਟਅਸਟਪਟੀਆਮਹਲਾ॥ ੧
 ਰਾਮਮੋਰਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁ ੧
 ਰਾਮਹਮਪਾਥਰਨਿਰਗੁਨੀ ੧
 ਰਾਮਹਰਿਅੰਮਿਤਸਰਿ ੨
 ਰਾਮਗੁਰਸਰਨਿਪੂਰੁ ੩
 ਰਾਮਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਹਉ ੪
 ਮੋਰਮਨਭੁਭੁਭਾਕੁਰਅਗ ੫
 ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ੧
 ਤਤਕਰਾਮਾਲੀਗਉਰਾਕ ੧
 ਅਨਕਿਜਤਨਕਰਿਰਹ ੧
 ਜਪਿਮਨਿਗਮਨਾਮੁਸੁਪ ੨
 ਸਤਿਸਿਧਸਾਧਕਿਮਨਿ ੩
 ਮੋਰਮਨਰਾਮਨਾਮਿਰ ੪
 ਮੋਰਮਨਭੁਭੁਭਹਰਿਨ ੫
 ਮੋਰਮਨਹਰਿਭੁਭੁਸੁਰੁ ੬
 ਮੋਰਮਨਹਰਿਭੁਭੁਸੁਰੁਕਿ ੭
 ਮਹਲਾ॥੫॥ ੮
 ਰੋਮਨਟਹਲਹਰਿਸੁਖਸਾ ੯
 ਰਾਮਨਾਮਕਉਨਮਸਕਾਰ ੧੦
 ਐਸੋਸਹਾਈਹਰਿਕੋਨਾ ੧੧
 ਦਿਹੀਹਮਾਰੇਸਫਲਕਸ ੧੨
 ਸਰੁਕੇਸੀਗਿਨਾਹੀਦੁਰਿ ੧੩
 ਹਰਿਸਮਰਥਕੀਸਰਨਾ ੧੪
 ਪੂਰੁਸਮਰਥਦੇਵਅਪਾਰ ੧੫
 ਮਨਿਤਨਿਬਸਿਰਹਰੇਪਾ ੧੬

ਪੰਨੇ ਮਾਲੀਗਉੜਾਬਾਣੀਸ ੧
 ਪੰਨੇ ਮਦੇਉਨੀ ॥ ॥ ੧
 ਪੰਨੇ ਧਨੁਧੰਨਉਰਾਮਬੋਲਬਾ ੧
 ਪੰਨੇ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਪੰਨੇ ਤਤਕਰਾਰਾਗੁਮਾਰੁਕਾ ॥
 ਪੰਨੇ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧੂਤੋਰੇ ੧
 ਪੰਨੇ ੫੪੯ ਪਿਛੁਗੁਰਜੀਸਦਵਾਨਾਮੁ ੧
 ਪੰਨੇ ਮਿਲਿਮਾਤੁਪਿਤਾਪਿੰਡਕ ੧
 ਪੰਨੇ ਕਰਣੀਕਰਾਦੁਮਨੁਮਸ ੨
 ਪੰਨੇ ਬਿਮਲਮੋਣਾਰਿਬਸਸਿ ੩
 ਪੰਨੇ ਪਸਿਤਪੁਨੀਤਅਸਿਖਹੋਰਿ ੪
 ਪੰਨੇ ਕੋਈਆਖੋਰੁਤਨਾਕੋਕੋ ੫
 ਪੰਨੇ ਇਹੁਪਨੁਸਰਬਰਹਿਆ ੬
 ਪੰਨੇ ਸਰਸਰੋਸੇਮਿਲੇਸੋਮਸਰ ੭
 ਪੰਨੇ ੫੪੦ ਮਾਇਆਮੁਈਨਮਨੁਮੁ ੮
 ਪੰਨੇ ਜੋਗੀਜੁਗਤਿਨਾਮੁਨਿਰ ੯
 ਪੰਨੇ ਅਹਿਨਿਸਿਜਾਗਨੀਦਰ ੧੦
 ਪੰਨੇ ਜਹਬੇਸਾਲਹਿਤਹੋਬਸਾ ੧੧
 ਪੰਨੇ ਆਵਦੁਜਨਾਨਾਥੀਐ ੧੨
 ਪੰਨੇ ੫੪੧ ਪਿਛੁਲੋਗੁਨਾਹੋਬਖਸ ੧੩
 ਪੰਨੇ ਸਚਿਰਤੇਸਟੇਲਿਲਹ ੧੪
 ਪੰਨੇ ੫ ਮਹਲਾ ੪
 ਪੰਨੇ ਨਪਿਓਨਾਮੁਸੁਕਨਤਕ ੧੫
 ਪੰਨੇ ਸਿਧਸਾਮਾਪਿਤੁਪਉਲਿ ੧੬

ਪੰਨੇ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਲੇ ੧
 ਪੰਨੇ ੫੪੨ ਹਰਿਪੁਨੀਨਾਮੁਦਸਾਇ ੨
 ਪੰਨੇ ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਣਦੇ ੩
 ਪੰਨੇ ਹਰਿਕੁਓਲਗਾਬੋਰਚੀ ੪
 ਪੰਨੇ ਹਰਿਹਰਿਤੁਗਤਿਉਤੁਗਾ ੫
 ਪੰਨੇ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪੁਰਮਨਮੇ ੬
 ਪੰਨੇ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਪਤਿ ੭
 ਪੰਨੇ ੫੪੩ ਤੁਰਧੋਧਰਤਿਅਕਾਸੁਨਿਖ ੮
 ਪੰਨੇ ਪੰਠਬਰਖਕੋਅਲਾਬਪੁਬ ੯
 ਪੰਨੇ ਵਿਤਨਵਿਤਕੁਮਿਓਬਹੁਤੁ ੧੦
 ਪੰਨੇ ਕਦੁਨਬਾਨਪੀਰਿਉਹੋਲਾਮ ੧੧
 ਪੰਨੇ ਮਾਨਮੋਹਅਰੁਲੋਕੁਦਿਕ ੧੨
 ਪੰਨੇ ਖਲਿਅਕਰਮੁਕ੍ਰਿਪਾਰੁ ੧੩
 ਪੰਨੇ ੫੪੪ ਸੋਸਮਰਬੁਸਰਬਗੁਣ ੧੪
 ਪੰਨੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਤੁਬਿਧਿਨ ੧੫
 ਪੰਨੇ ਚਰਨਕਮਲਪੂਰੁਗਥੇਰੀ ੧੬
 ਪੰਨੇ ਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤਾਨੀਅਸਖ ੧੭
 ਪੰਨੇ ਗੁਪਤਕਰਤਾਸਗਿਸੋਪੁਰ ੧੮
 ਪੰਨੇ ਬਾਹਰਿਚੁਛਕਤੇਛੁਟਿ ੧੯
 ਪੰਨੇ ਨਿਸਹਿਸਾਨੋਨਿਨਿਵਾ ੨੦
 ਪੰਨੇ ੫੪੫ ਛੋਟੇਅੰਤੁਰੁਗਮਕਾਮ ੨੧
 ਪੰਨੇ ਬੈਦਪੁਕੈਰੇਮਖਤਪੈਤਿਤ ੨੨
 ਪੰਨੇ ਕੋਵਿਲਖਸਰਬਕਉਰਾਨ ੨੩
 ਪੰਨੇ ਉਅੰਕਾਰਿਉਤਪਾਨਿ ੨੪

ਪੰਨੇ ੫੪੬ ਮੋਹਨੀਮਹਿਲੀਏਤੈਗੁ
 ਸਿਮਰਹੁਏਕਨਿਰੰਜਨੁ
 ਕਤਕਉਤੁਰਕਾਟਲਗਾ
 ਮੋਰਠਾਕੁਰਮਤਿਭੁਗਾ
 ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਤਾਰਨ
 ਤਿਪਤਿਆਘਾਏਸਿਤਾ
 ਛੋਤਿਸਗਲਸਿਆਣ
 ਨਿਨੀਨਮਹਿਸਾਰਿਆ
 ਪੁਰਖਪੁਰਨਸੁਖਦਾਤਾ
 ਚਲਤੈਬਸਤਸੇਵਤਜਗ
 ਤਤਿਆਪੁਬਿਨਸੀਤਾਪੁ
 ਪਤਿਪਾਲਿਮਾਤਾਉਰਹਿ
 ਪਤਿਤਪਾਦਨਨਾਮੁਜਾਕਿਅ
 ਸੰਜੋਗੁਵਿਜੋਗੁਧਰਹੁਗੀ
 ਵੈਦੇਨਬਾਈਕੁੰਦੇਨਕੁਈ
 ਰਾਗੁਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧੯ ਪਤਿ
 ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਸਦਾਸਖਦਾਈ
 ਅਬਮੋਕਹਾਕਰਉਗੀਮਾ
 ਮਾਈਮੋਮਕਾਮਾਨੁਨਾਤਿ
 ਮਾਰੂਮਸਟਪਦੀਮਹਲਾ ੧੯
 ਬੇਦਪੁਰਾਣਕਥੇਸੁਣੇ
 ਬਿਖਬਿਹਿਬਾਲਦਿਆ
 ਸਬਦਿਮਰੋਤਮਾਰਿਮਰਤੁ

੧੦ ਪੰਨੇ
 ੧੨ ਪੰਨੇ
 ੧੬ ਪੰਨੇ
 ੨੦ ਪੰਨੇ
 ੨੧ ਪੰਨੇ
 ੨੨ ਪੰਨੇ
 ੨੩ ਪੰਨੇ
 ੨੪ ਪੰਨੇ
 ੨੫ ਪੰਨੇ
 ੨੬ ਪੰਨੇ
 ੨੭ ਪੰਨੇ
 ੨੮ ਪੰਨੇ
 ੨੯ ਪੰਨੇ
 ੩੦ ਪੰਨੇ
 ੩੧ ਪੰਨੇ
 ੧ ਪੰਨੇ
 ੨ ਪੰਨੇ
 ੩ ਪੰਨੇ
 ੪ ਪੰਨੇ
 ੫ ਪੰਨੇ
 ੬ ਪੰਨੇ
 ੭ ਪੰਨੇ

੫੪੭ ਸਾਦੀਕਾਕਾਕਾਕਾਕਾ
 ਲਲਗਾਰਬੁਛਤਿ
 ਮਨਮਖਲਹਰਿਪਰ
 ੫੫੦ ਮਾਤਪਿਤਾਸੰਜੋਗਿਉ
 ਆਵਉਵੇਵਉਤੁਮਣੀ
 ਨਾਉਤਾਤੁਰਿਜਾਈਅ
 ੫੫੧ ਨਾਨਾਣਾਮੁਰਖੁਹੋਕਈ
 ਲਲਗਾਰਬੁਛਤਿ
 ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੨੦ ਪਤਿ
 ਨਿਸੰਨਪ੍ਰੇਮਮੋਨਿਦੁਸਾ
 ਅਸਟਪਦੀਮੋਮਹਲਾ
 ਲਖਚਉਗਸੀਹਕੁਮਤੇ
 ੫੫੨ ਕਰਿਅਨਕਾਹਗਾਖਿਲੀ
 ਸਸਤਿਤੀਖਟਿਕਾਟਿ
 ਦੁਸਟਨਾਚੈਦਨਮੋਗ
 ਆਉਜੀਤੁਆਉਹਮਾ
 ੫੫੩ ਨੀਵਨਸੁਭਲਜੀਵੁਣ
 ਮਾਰੂਮਜਲੀਮਹਲਾ
 ਨਿਸੁਗਿਹਿਬਹੁਤਤਿਸੇ
 ਬਿਰਬੋਹੇਠਿਸਤਿਨਿਤ
 ਮਾਰੂਸੇਲਹੇ ੨੧ ਪਤਿ
 ਸਾਠਸਰੁਸੇਈਅਦੁਰ
 ੫੫੪ ਆਪੇਧਰਤੀਧਉਲਅ
 ਦੁਨੀਦੁਰਮਤਿਅੰਨੀ
 ੫੫੫ ਆਦਿਨੁਗਾਦੀਆਪ
 ਸਭੇਮੇਲਸਬਦਿਮਿ

ਪੰਨੇ ੫੫੬ ਆਪੇਕਰਤਾਪੁਰਖ
 ਪੰਨੇ ੫੫੭ ਕੇਤੇਗੁਰਵਰਤੋਗੁ
 ਪੰਨੇ ੫੫੮ ਹਰਿਸਾਮੀਤੁਨਾਹੀ
 ਪੰਨੇ ੫੫੯ ਅਸਰਸੀਘਾਰਣ
 ਪੰਨੇ ੫੬੦ ਅਰੁਰਹੇਮਨਮੁਗ
 ਪੰਨੇ ੫੬੧ ਸਰਣਿਪਰੇਗੁਰਦੇ
 ਪੰਨੇ ੫੬੨ ਸਾਚੇਸਾਹਿਸਿਰਜ
 ਪੰਨੇ ੫੬੩ ਕਾਇਆਨਗਰਨਗ
 ਪੰਨੇ ੫੬੪ ਦਰਸਨਪਦਾਨੇਤੁਪ
 ਪੰਨੇ ੫੬੫ ਅਰਬਦਨਰਬਦ
 ਪੰਨੇ ੫੬੬ ਅਧਿਆਪੁਊਪਾਇ
 ਪੰਨੇ ੫੬੭ ਸਿਨਕਲਾਅਪਰੀਪਰ
 ਪੰਨੇ ੫੬੮ ਨਹਦੇਖਾਤੁਹਦੀਨਦ
 ਪੰਨੇ ੫੬੯ ਹਰਿਧਨਸੇਚਹੇਰਨ
 ਪੰਨੇ ੫੭੦ ਸਤੁਕੁਹੁਸਚਘਰਿ
 ਪੰਨੇ ੫੭੧ ਕਾਮੁਕੇਧੁਪਰਹੁਪਰ
 ਪੰਨੇ ੫੭੨ ਕੁਦਰਤਿਕਰੈਨਗਰ
 ਪੰਨੇ ੫੭੩ ਸੋਲਹੇਮਹਲਾ ੧੩
 ਪੰਨੇ ੫੭੪ ਹਕਮੀਸਹਜੇਸ੍ਰਿਸ
 ਪੰਨੇ ੫੭੫ ਏਕੋਏਕਵਰਤੋਸਤੁ
 ਪੰਨੇ ੫੭੬ ਜਗਨੀਦਨਸਾਚਾਏ
 ਪੰਨੇ ੫੭੭ ਜੋਆਇਆਸੋਸਕੁਕੇ
 ਪੰਨੇ ੫੭੮ ਸਚਸਾਲਾਹੀਗਹਿ
 ਪੰਨੇ ੫੭੯ ਏਕੋਸੇਵੀਸਦਾਬਿਰੁ
 ਪੰਨੇ ੫੮੦ ਸਚੇਸਾਚਾਤਖਤੁਰ
 ਪੰਨੇ ੫੮੧ ਅਧਿਆਪੁਊਪਾਇ
 ਪੰਨੇ ੫੮੨ ਆਪੇਕਰਤਾਸਤੁਜਿ

੬ ਪੰਨੇ ੫੭੦
 ੭ ਪੰਨੇ
 ੮ ਪੰਨੇ ੫੭੧
 ੯ ਪੰਨੇ
 ੧੦ ਪੰਨੇ
 ੧੧ ਪੰਨੇ ੫੭੨
 ੧੨ ਪੰਨੇ
 ੧੩ ਪੰਨੇ
 ੧੪ ਪੰਨੇ ੫੭੩
 ੧੫ ਪੰਨੇ
 ੧੬ ਪੰਨੇ ੫੭੪
 ੧੭ ਪੰਨੇ
 ੧੮ ਪੰਨੇ ੫੭੫
 ੧੯ ਪੰਨੇ
 ੨੦ ਪੰਨੇ ੫੭੬
 ੨੧ ਪੰਨੇ
 ੨੨ ਪੰਨੇ ੫੭੭
 ੨੩ ਪੰਨੇ
 ੨੪ ਪੰਨੇ ੫੭੮
 ੨੫ ਪੰਨੇ
 ੨੬ ਪੰਨੇ ੫੭੯
 ੨੭ ਪੰਨੇ
 ੨੮ ਪੰਨੇ ੫੮੦
 ੨੯ ਪੰਨੇ
 ੩੦ ਪੰਨੇ ੫੮੧
 ੩੧ ਪੰਨੇ
 ੩੨ ਪੰਨੇ ੫੮੨

ਸੋਸਰੁਸੇਵਿਹੁਸਿਰਜ
 ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਨਿਸੇਵਤਿ
 ਹਰਿਨੀਉਸੇਵਹੁਹਰਿਨਾ
 ਮੈਰੇਪ੍ਰਭੁਸਾਚੈਇ
 ਨਿਹਤਲੁਏਕੁਸਦਾਸਚੁਸੇ
 ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦਿਬੇਦਿਬੀਚਾ
 ਆਪੇਸੂਸਟਿਹੁਕਮਸਮਾ
 ਆਦਿਗੁਗਾਦਿਦਇਆ
 ਨਗਾਨੁਤੀਹਕੀਉਗੁਬਾ
 ਹਰਿਨੀਉਦਾਤਾਅਗਮ
 ਜੋਤੁਧੁਕਰਣਸੇਕਰਿਆ
 ਕੀਇਅਕੀਚਨਸਬਦੁਬੀ
 ਨਿਰੰਕਾਰਆਕਾਰਉਪਾ
 ਅਗਮਅਗੋਦਰਦੇਪਰਵਾ
 ਨਦਰੀਗੁਗਤਿਲੇਹੁਮਿਲਾ
 ਸੋਲਹੇਮਹਲਾ ੧੪ ॥ ਪਤਿ
 ਸਾਚਾਆਪਿਸਦਾਰਣਹਾਰਾ
 ਹਰਿਅਗਮਅਗੋਦਰੁਸਦਾ
 ਸਲਹੇਮਹਲਾ ੧੫ ॥ ਪਤਿ
 ਕਲਾਉਪਾਇਧਰੀਨਿਨੀ
 ਸਿਰੀਜੋਗੀਸਰਿਲਪਟਾ
 ਕੈਰਅਨਿਦਅਨਿਦਅਨਿਦੁ
 ਗੁਰਗੋਪਲਗੁਰਗੋ
 ਆਦਿਨਿਰੰਕਨਪ੍ਰਭੁਨਿਰੰ
 ਜੋਦਸਿਸੇਈਕੇਤੁਹੇ

੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫
 ੨੬
 ੨੭
 ੨੮
 ੨੯
 ੩੦
 ੩੧
 ੩੨

ਪੰਨੇ	੫੮੩	ਸੁਰਤਿ ਦੇਖਿ ਨ ਕੁਲਾਗਵਾਰਾ	੭	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ		ਸਿਮਰੇ ਸਰਤੀ ਮੇਰਾ ਆਖਾ	੮	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	੫੮੪	ਪੁਰੁਸ ਮਰਥ ਸਗਾਏ ਸੁਖ	੯	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	੫੮੫	ਤੁਸਾਹਿ ਧੁਹਿ ਮੇਵ ਕੀ	੧੦	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ		ਅਚਤੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ	੧੧	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	੫੮੬	ਅਲਮਾ ਮੁਖੁ ਦਾਈ ਬੰਦੇ	੧੨	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ		ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਰੁ	੧੩	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	੫੮੭	ਚਕਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦ	੧੪	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ		ਮਾਰੁ ਬਾਣੀ ਕੀ ਦਾਰਮਹਲ	੧	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	੫੮੮	ਗੁਰੇ ਤੇਗਿਆਨ ਪਾਇ	੧	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	੫੮੯	ਮਾਰੁ ਕੀ ਦਾਰਮਹਲ ਪ॥	੧	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	੫੯੦	ਤੁਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬ ਸਚਸ	੧	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	੫੯੧	ਮਾਰੁ ਬਾਣੀ ਕੀ ਬੀਰਜੀ	੧	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ		ਪੰਤਿਆ ਵਰਨ ਕਮਤਿ	੧	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ		ਮਾਰੁ ਬਾਣੀ ਕੀ ਬੀਰਜੀ ਪਤਿ	੧	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ		ਅਨ ਕੁਉ ਵਿਨੈ ਨ ਦੇਖਿ	੧	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	੫੯੨	ਕੀਰਜੀ ਪਤਿ	੧	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ		ਦੀਨ ਬਿਸਾਰਿ ਉਰੇ	੧	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	੫੯੩	ਮਾਰੁ ਬਾਣੀ ਨਾਸ ਦੇਉ ਜੀ	੧	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ		ਚਾਰਿ ਮੁਕਤਿ ਚਾਰੇ	੧	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ		ਚੰਦ ਸਤ ਕੇਉ ਏਆ	੧	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ		ਮਾਰੁ ਰਵਿ ਦਾਸ	੧	ਪੰਨੇ

ਪੰਨੇ		ਐਸੀ ਲਾਲ ਤੁਧ ਬਿਨਕ	੧
ਪੰਨੇ		ਮੀਰਾ ਬਾਈ ਮਾਰੁ ਕਾ	੧
ਪੰਨੇ		ਮਨੁ ਹਮਾਰੇ ਬਾਧਿ ਉਮਾਈ	੧
ਪੰਨੇ		੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ	੧
ਪੰਨੇ	੫੯੬	ਤਤ ਕਰਾਰਾ ਗੁਤ ਪਾਗੀ ਕਾ	੧
ਪੰਨੇ		ਬਾਰਾ ਮਹਾਮਹਲ ਪਤਿ	੧
ਪੰਨੇ	੫੯੭	ਤੁਸੁਟਿ ਬਿਰਤ ਕਰਮਾ	੧
ਪੰਨੇ	੫੯੮	ਪੰਦਲੇ ਮਹ ਰੋਰੇ	੨
ਪੰਨੇ		ਤਾਰ ਚਤ੍ਰਿ ਆਲਿ ਮਾਰਿ	੩
ਪੰਨੇ		ਕੋਲਾ ਦੇਵੇ ਕੁਲੀ ਕੁਲਿ ਕੁਲਿ	੪
ਪੰਨੇ	੬੦੦	ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਰੀਰੀ ਲੇਲਾ	੫
ਪੰਨੇ		ਏਮਨੁ ਮੇਰਿ ਆਤਿ ਸਮਾਏ	੬
ਪੰਨੇ	੬੦੧	ਅੰਤਰਿ ਪਿਰੀ ਪਿਆਰੁ	੧
ਪੰਨੇ		ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ	੧
ਪੰਨੇ	੬੦੨	ਤੁਨ ਗਜੀ ਦੇਨੁ ਜਗਾ ਦੀਸੁ	੩
ਪੰਨੇ		ਨਾਵਤੁ ਪੁਰਬ ਅਰੀ	੪
ਪੰਨੇ	੬੦੩	ਹਉ ਘੋਲਿ ਪ੍ਰਮਾਈ	੫
ਪੰਨੇ		੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ	੧
ਪੰਨੇ		ਤਤ ਕਰਾਰਾ ਗੁਰੇ ਦਾਰਾ ਕਾ	੧
ਪੰਨੇ	੬੦੪	ਮੇਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ	੨
ਪੰਨੇ		ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ	੩
ਪੰਨੇ		ਮਾਈ ਸਿਤ ਸਿਰੀ	੪
ਪੰਨੇ		ਦੀਨ ਬਿਨ ਉਸੁਨੁ ਦਇ	੫
ਪੰਨੇ		ਸਰਨੀ ਆਇ ਨਾਥ	੬
ਪੰਨੇ	੬੦੫	ਹਰਿ ਦੇਵ ਰਾਜ	੮

ਪੰਨੇ	ਪ੍ਰਿਅਵੀਪ੍ਰੀਤਿਧਿ	੪	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਰਹਿਰਹਿਰਹਿ	੫	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਹਰਿਬਿਨੁਜਨੁਅਕਾਰ	੬	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਹਰਿਬਿਨੁਕੋਇਨਠਾਲ	੭	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਬਿਸਰਤਨਾਹਿਮਨ	੮	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਪ੍ਰੀਤਮਬਸਤਰਿਦਮਰਿ	੧੦	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਰਸਨਾਰਾਮੁਨਾਮਥ	੧੧	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੋਅਧਾ	੧੨	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਹਰਿਕੇਨਾਮੁਬਿਨੁਭਿ	੧੩	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਹਰਿਕੇਨਾਮਰੀਮਨੁ	੧੪	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਮਿਲੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮ	੧੫	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਕੇਦਾਰਗਵਧੀਰਜੀਵੀ	੧	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	੬੦੬ ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਦੇ	੧	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਕਿਨਹੀਬਨਜਿਆਥ	੨	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਗੀਕਲਦਾਰਿਗਵਾ	੩	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	੬੦੬ ਕੇਦਾਰਗਵਿਦਾਸਨੀ	੫੩੧	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਧਰਕਰਮਕਲੁਸੀਜਗਤੁ	੧	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	੧	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਤਤਕਰਾਰਾਗਧੈਕੁੰਦਿਕਾ	੧	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਚਉਪਦੇਮਹਲਾ ੧੫੩	੧	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	੬੦ ਤੁਝੇਤਬਾਹਰਿਕਿਦੁਨੁ	੧	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਗੁਰਕੇਸਥਦਿਤਰੇਮੁਖਿ	੨	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਠੰਨੀਦ੍ਰਿਸਟਿਨਹੀਤਨੁ	੩	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਕੁੰਨੀਦਾਦਰੁਤਪ੍ਰਾਦਿਕੇ		

ਸਗਲੀਰੋਇਸੋਦੁਤੰਗ	੫
ਗੁਰਕੇਸੀਗਿਰਹੋਇਨੁ	੬
ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਸਰਬਸਨੁ	੭
ਜਗਨਹੋਮਪੰਨੁਤਪਪੁਜਾ	੮
ਕੁੰਨੀਮਹਲਾ ੨੫੩	੯
੬੦੮ ਜਾਤਿਕਾਰਗਰਬੁਨ	੧
ਜੋਗੀਗੁਰੀਪੰਤਿਤੁਕੇ	੨
ਜਾਕਉਗਥੈਅਪਣੀ	੩
ਮੈਗਾਮਇਮੇਗਸੀਤਕਰ	੪
ਸੋਮਨਿਨਿਮਨਕੀਦਬਧਾ	੫
ਰਾਮਨਾਮਜਗਤਿਨਿਸਤੁ	੬
੬੦੮ ਨਾਮੋਉਧਰੇਸਕਿਨਿਤਨੇ	੭
ਕਲਜੁਰਮਹਿਰਾਮਨਾਮ	੮
ਕਲਜੁਰਮਹਿਬਹੁਕਰਮ	੯
ਦੁਬਿਧਾਮਨੁਮੁਖਰੇਗੁਦਿਆ	੧੧
੬੧੦ ਮਨੁਮੁਖੁਦੁਬਿਧਾਸਦਾਹੋਰੇ	੧੨
ਦੁਖੁਦਿਤਿਲੈਮੈਦੁਖਿਮਰੇ	੧੩
ਸਬਦੁਦੀਚਾਰੇਸੋਜਨਸਾਰ	੧੪
ਮਨੁਮੁਖੁਆਸਾਨਹੀਉਤਰੇ	੧੫
ਕਲਿਮਹਿਖੇਤਜਿਨੀਗਾਮੁ	੧੬
ਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਇਲੈ	੧੭
ਬਜਗੁਰੁਜਗਤੁਬਉਭਾ	੧੮

ਪੰਨੇ ੨੦ ਹਉਮੈਆਇਆਮੇਹਿਧੁਆ ੨੦
 ਪੰਨੇ ੨੧ ਮੇਰੀਪਟੀਆਲਿਖਹੁ ੨੧
 ਪੰਨੇ ੨੨ ਆਪਦੈਤਲਾਇਦਿਤੇਸਿ ੨੨
 ਪੰਨੇ ੨੩ ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ ੧੪ ੨੩
 ਪੰਨੇ ੨੪ ਹਰਿਨਾਨਕਸਤਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾ ੨੪
 ਪੰਨੇ ੨੫ ਬੋਲਿਹਰਿਨਾਮੁਸਠਲੁ ੨੫
 ਪੰਨੇ ੨੬ ਸੁਖਿਤਕਰਣੀਸਾਰੁਨਪ ੨੬
 ਪੰਨੇ ੨੭ ਸਰੁਪਾਇਤੇਰੇਤਿਸਰੁਨਾਮ ੨੭
 ਪੰਨੇ ੨੮ ਹਰਿਕਾਸਿਤੁਹਰਿਕੀਹਰਿ ੨੮
 ਪੰਨੇ ੨੯ ਤੇਸਾਧੁਹਰਮੇਲਹੁਸਆਮੀ ੨੯
 ਪੰਨੇ ੩੦ ਸਤਿਸੰਗਤਿਸਾਈਹਰਿਤੇ ੩੦
 ਪੰਨੇ ੩੧ ਸੰਗਲੀਥੀਤਿਪਾਸਿਤੁਰਿ ੩੧
 ਪੰਨੇ ੩੨ ਓਠਤਿਸੁਖੀਆਏਠਰਸ ੩੨
 ਪੰਨੇ ੩੩ ਵਰਤਨਹਉਨਮਹਰਮਹਿ ੩੩
 ਪੰਨੇ ੩੪ ਦਸਿਮਿਰਗੀਸਹਜੇਥੀਧਿ ੩੪
 ਪੰਨੇ ੩੫ ਨੇਸਓਲੇਦਿਲੇਚਿਖਾਵਾ ੩੫
 ਪੰਨੇ ੩੬ ਜੀਉਪ੍ਰਾਣਜਿਨਿਰਚਿਉ ੩੬
 ਪੰਨੇ ੩੭ ਆਗੈਦੁਪੁਪਾਛੇਨਾਰਾ ੩੭
 ਪੰਨੇ ੩੮ ਕੇਦਿਮਨੋਰਥਆਵਹਿਹ ੩੮
 ਪੰਨੇ ੩੯ ਲੇਪਨੁਲਾਗੈਤਿਲਕਾਮੁ ੩੯
 ਪੰਨੇ ੪੦ ਖੁਬਪੁਬਖੁਬਖੁਬਖੁਬ ੪੦
 ਪੰਨੇ ੪੧ ਸਾਚਪਦਾਰਬੁਗੁਰਮੁਖਿ ੪੧
 ਪੰਨੇ ੪੨ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਸਰਫੁਲ ੪੨
 ਪੰਨੇ ੪੩ ਆਪਨੇਦਾਸਕਉਕੇਠਿਲ ੪੩

ਪੰਨੇ ੪੪ ਸ੍ਰੀਧਰਮੋਹਨਿਸਗਲ ੪੪
 ਪੰਨੇ ੪੫ ਬਨਮਹਿਪੋਖਿਉਤਿਮਹਿ ੪੫
 ਪੰਨੇ ੪੬ ਨਿਕਦਿਬੁਝੈਸੇਬੁਝਾਵਿਉ ੪੬
 ਪੰਨੇ ੪੭ ਨਿਸਤੁਰਾਖਹਿਤਿਸੁਕਉਨੁ ੪੭
 ਪੰਨੇ ੪੮ ਤਉਕਟੀਐਜੇਹੈਦੇਬਾਹ ੪੮
 ਪੰਨੇ ੪੯ ਬਿਨੁਬਾਜੇਕੈਸੈਨਿਰਤਿਰ ੪੯
 ਪੰਨੇ ੫੦ ਹਉਮੈਰੋਗੁਆਨੁਖਕਉਦੀ ੫੦
 ਪੰਨੇ ੫੧ ਹੀਤਿਐਵੇਤਾਮਹਾਮਨ ੫੧
 ਪੰਨੇ ੫੨ ਬਾਪੁਹਮਾਰਸਚਚਰਜੀ ੫੨
 ਪੰਨੇ ੫੩ ਨਿਰਦੇਰੇਵੇਰਪੁਰਖਸਤਿਗੁ ੫੩
 ਪੰਨੇ ੫੪ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਰਾਬੋਮੁਹਤਾ ੫੪
 ਪੰਨੇ ੫੫ ਨਾਮੁਲੇਤਮਨਪ੍ਰਗਟੁਭਉ ੫੫
 ਪੰਨੇ ੫੬ ਨਮਸਕਾਰਤਾਕਉਸਖਿਬਾ ੫੬
 ਪੰਨੇ ੫੭ ਜੋਹਿਦੁਗਾਗਨਿਆਪਿਸੀ ੫੭
 ਪੰਨੇ ੫੮ ਚਿਤਵਤਪਾਪਨਆਲਕੁ ੫੮
 ਪੰਨੇ ੫੯ ਅਪਨੀਦਇਆਕੋਰੇਸੇਖ ੫੯
 ਪੰਨੇ ੬੦ ਨਾਮਹਮਾਰੇਅੰਤਰਜਾਮੀ ੬੦
 ਪੰਨੇ ੬੧ ਤੁਮੇਰਾਪਿਤਾਤੁਮੇਰਾਭਾਤਾ ੬੧
 ਪੰਨੇ ੬੨ ਸਰੁਤੇਉਚਨਾਕਾਰਦਰਬਾ ੬੨
 ਪੰਨੇ ੬੩ ਰੋਵਨਗਾਰੀਰੋਨਬਨਾਇ ੬੩
 ਪੰਨੇ ੬੪ ਸਿਤਕੀਨਿਦਾਨੋਨਕਿਭਵ ੬੪
 ਪੰਨੇ ੬੫ ਨਾਮਹਮਾਰੇਏਵਅਰੁਨਾਦ ੬੫
 ਪੰਨੇ ੬੬ ਨਿਰਧਨਕਉਤੁਮਦੇਫਹ ੬੬
 ਪੰਨੇ ੬੭ ਸਿਤਮੰਤੁਲਮਹਿਹਰਿਮਨਿ ੬੭
 ਪੰਨੇ ੬੮ ਰੋਗੁਕਵਨੁਚੀਰਾਏਆਖਿ ੬੮

ਪੰਨੇ ਤੀਰੀਏਕਰਹਾਕਲਮਾਨਿ ੨੯
 ਪੰਨੇ ਪ੍ਰਥਮੈਛੰਡੀਪਰਾਈ ੪੦
 ਪੰਨੇ ੬੧੮ ਸੁਖਲਾਹੀਬਹੁਤਧਨੁਖਾ ੪੧
 ਪੰਨੇ ਗੁਰਮਾਖਿਤਿਆਗਿਓ ੪੨
 ਪੰਨੇ ਸਰੁਤਉਚਾਨਾਕਾਨਾਉ ੪੩
 ਪੰਨੇ ਨਿਸੁਸਿਅਰਤਮਨਿਹੋਇ ੪੪
 ਪੰਨੇ ਲਾਜਮਰੇਜੈਨਾਮੁਨਲੇਵੇ ੪੫
 ਪੰਨੇ ਗੁਰਸੁਪ੍ਰਸੰਨਹੋਏਕੁਉਗ ੪੬
 ਪੰਨੇ ਕਰਣਕਾਰਣਸਾਗਰਬਹੁ ੪੭
 ਪੰਨੇ ੬੧੯ ਮਨਤਨੁਰਾਤਾਰਾਮਰੰਗਿ ੪੮
 ਪੰਨੇ ਨਾਮੁਲੈਤਕਿਛੁਬਿਘਨਨ ੪੯
 ਪੰਨੇ ਆਪੇਸਾਸਤੁਆਪੇਬੇਦੁ ੫੦
 ਪੰਨੇ ਕੁਗਤਮਨਿਆਨਦੁਗੋ ੫੧
 ਪੰਨੇ ਕੈਕਉਕਉਪਤ੍ਰਿਆਸਿਮ ੫੨
 ਪੰਨੇ ਪਰਮੰਨਬੀਜੈਪੰਚਨਰਾ ੫੩
 ਪੰਨੇ ੬੨੦ ਨਿੰਦਾਕਉਛਿਛਕੇਸੀਸਾ ੫੪
 ਪੰਨੇ ਦੁਇਕਰੋਜੈਰਿਕਰਉਅਰ ੫੫
 ਪੰਨੇ ਸਤਿਗੁਰਅਪੋਨਸੁਨੀਅ ੫੬
 ਪੰਨੇ ਪਰਤਿਪਾਲਪੁਤ੍ਰਿਪਾਲ ੫੭
 ਪੰਨੇ ਕੈਰਉਅਸਟਪਦੀਅਮਃ ੫੮
 ਪੰਨੇ ਆਤਮਮਹਿਰਾਮੁਗਾਮ ੫੯
 ਪੰਨੇ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਪਤਿ ੬੦
 ਪੰਨੇ ੬੨੧ ਤਿਨਿਕਰੋਏਕਰਲਤੁ ੬੧
 ਪੰਨੇ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਛ ੬੨
 ਪੰਨੇ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਤਿ ੬੩

ਪੰਨੇ ੬੨੨ ਨਿਸਾਨਾਮੁਰਿਏਸੇ ੧
 ਪੰਨੇ ਕੈਟਿਬਿਸਨਕੀਨੇ ੨
 ਪੰਨੇ ਸਤਿਗੁਰਮੇਕਉਕੀਨੇ ੩
 ਪੰਨੇ ਕੈਰਉਕਬੀਰਜੀਉ ੪
 ਪੰਨੇ ੬੨੩ ਇਹੁਧਨਮੇਰੇਹਰਿ ੫
 ਪੰਨੇ ਬ੍ਰਹਮਾਮੈਲਾਇਦੁ ੬
 ਪੰਨੇ ਕੈਰਉਕਬੀਰਜੀਪ ੭
 ਪੰਨੇ ੬੨੪ ਅਗਮਦੁਗਮਗਤਿ ੮
 ਪੰਨੇ ੬੨੫ ਕੈਰਉਨਾਮਦੇਉਜੀ ੯
 ਪੰਨੇ ਤੇਨਿਹਬਾਕਰਉਸਤ ੧੦
 ਪੰਨੇ ਅਸਪਦੀਨਾਮਦੇਵਜੀ ੧੧
 ਪੰਨੇ ੬੨੬ ਸੁਲਤਾਨੁਪੁਛੋਸੁਨੁ ੧੨
 ਪੰਨੇ ਕੈਰਉਗਵਿਦਾਸਜੀ ੧੩
 ਪੰਨੇ ਬਿਨੁਦੇਖਿਉਪਜੈਨ ੧੪
 ਪੰਨੇ ੬੨੭ ਭਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ੧੫
 ਪੰਨੇ ਤਤਕਰਹਾਗੁਬਸੀਤਕਾ ੧੬
 ਪੰਨੇ ਚਉਪਦੇਮਹਲਾ ੧੭
 ਪੰਨੇ ੬੨੮ ਮਹਾਮਹਾਮੁਖਾਰਬੀ ੧੮
 ਪੰਨੇ ਰਤਿਆਈਲੇਸਰਾ ੧੯
 ਪੰਨੇ ਸੁਇਨੇਕਾਚਉਕ ੨੦
 ਪੰਨੇ ਬਸਤਉਤਾਰਿਓ ੨੧
 ਪੰਨੇ ੬੨੯ ਸਗਲਕੁਵਨਤੇਰੇ ੨੨
 ਪੰਨੇ ਮੇਰੀਸਖੀਸੋਹਣੀ ੨੩

ਬਸਿਤ

ਬਸਿਤ

੩੮

ਖੋਲੇ ਆਪੋਕਦਰਤਿਕੋਰਸਾਜੇ ੭
 ਖੋਲੇ ਸਾਹਿਬੰਤੁਵੇਸੇਦਕਸੇ ੮
 ਖੋਲੇ ਸਾਲਿਗਾਮਥਿਪਪੁ ੯
 ਖੋਲੇ ਸਾਹੁਰੁਦੀਵਸੁਸਰੁ ੧੦
 ਖੋਲੇ ਰਾਜਾਬਾਲਕਨਗ ੧੧
 ਖੋਲੇ ੬੩੦ ਸਾਹੁਸਾਹਗੁਰੁਸੁਖ ੧੨
 ਖੋਲੇ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਖਤਿ
 ਖੋਲੇ ਮਾਹਾਰੀਮਹਿਸਦਾ ੧
 ਖੋਲੇ ਰਤਿਸਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ੨
 ਖੋਲੇ ਹਰਿਸੇਵੇਸੇਹਰਿਕਾਲੇ ੩
 ਖੋਲੇ ਅੰਤਰਿਪੁਜਾਮਨੁਤੇਰੇ ੪
 ਖੋਲੇ ਕੁਗਤਿਵੇਦੁਲਹਾਰਿਵੇ ੫
 ਖੋਲੇ ੬੩੧ ਮਾਇਆਮੇਹੁਸਬ ੬
 ਖੋਲੇ ਪੁਰੋਤਾਗਿਸਚਕਾ ੭
 ਖੋਲੇ ਕੁਗਤਿਕਰਹਿਜਿਥਿ ੮
 ਖੋਲੇ ਨਾਮਿਰਤੇਕਲੀਕਕੋਰੇ ੧੦
 ਖੋਲੇ ਬਿਨਕਰਮਾਸਰੁਕੁਰਮਿ ੧੧
 ਖੋਲੇ ਕ੍ਰਿਪਾਕੋਰਸਤਿਗੁਰ ੧੨
 ਖੋਲੇ ੬੩੨ ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਚੋਤਿ ੧੩
 ਖੋਲੇ ਤੇਰਾਕੀਆਕਿਰਮ ੧੪
 ਖੋਲੇ ਬਿਨੁਸਪਤਿਮਓਲੀ ੧੫
 ਖੋਲੇ ਸਰੁਜਗਤੇਰੀਕੋਰੀ ੧੬
 ਖੋਲੇ ਤਿਨਬਸਿਤਜੀਹਰਿ ੧੭
 ਖੋਲੇ ਬਸਿਤਰਹਿਆ

ਖੋਲੇ ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਦੁ ੨੧
 ਖੋਲੇ ਬਸਿਤਮਹਲਾ ੧੮
 ਖੋਲੇ ੬੩੩ ਤਿਉਪਸਰੀਸਰਨੁ
 ਖੋਲੇ ਰੇਇਦਿਨਸੁਦਾਇਸ
 ਖੋਲੇ ਰਾਮਨਾਮਰਤਨਬੋਠ
 ਖੋਲੇ ਤਮਦਰੁਪੁਰਖਵੇਖ
 ਖੋਲੇ ਮੇਰਾਇਕਬਿਨੁਮਾਨ
 ਖੋਲੇ ਮਨੁਖਿਨੁਬਿਨੁਕੁਰੇ
 ਖੋਲੇ ਆਦੁਣਜਾਣੁਕੁ
 ਖੋਲੇ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਖਤਿ
 ਖੋਲੇ ੬੩੪ ਹਟਵਾਣੀਧਨਮਾਲ
 ਖੋਲੇ ਤਿਸਬਸਤੁਨਿਸਪੁਤੁ
 ਖੋਲੇ ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਤਾਪਿਤੁ
 ਖੋਲੇ ਪੁਰੁਖੀਪ੍ਰੀਤਿਅਮੋਰੇ
 ਖੋਲੇ ਮਿਲਿਪ੍ਰਾਨੀਜਿਉਹੋਰੇ
 ਖੋਲੇ ੬੩੫ ਤਮਬਰੁਦਤਿਦੇਰੇ
 ਖੋਲੇ ਤਿਸਤੁਸੇਟਿਨਿਨਿਤੁਕੀ
 ਖੋਲੇ ਤਿਸਬੋਲਤਮਖਪਵਿਤੁ
 ਖੋਲੇ ਮਨਤਨਤੀਤਹਿਲਾਗੀ
 ਖੋਲੇ ਰਾਮਰਿਗਿਸਰੁਗਇਪਾ
 ਖੋਲੇ ਸਰੁਪਚਮੇਸਰੁਨਿਵੇ
 ਖੋਲੇ ੬੩੬ ਗੁਰਚਰਨਸਰੇਵਤਦੁਖ
 ਖੋਲੇ ਸਗਲਦਿਛਾਜਪਿ
 ਖੋਲੇ ਕਿਲਦਿਖਬਿਨੁਸੇਰਾ
 ਖੋਲੇ ਰੋਗਮਿਟਾਏਪੁਕੁਅਧੀ

ਗੁਰਸੇਵਉਕਰਿਨਾਮਸ

੨੧
 ੧
 ੧
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫

ਬੰਦੀ

[illegible]

ਪੰਨੇ	ਕਾਹਪੁਤ੍ਰਗਰਤਹਉਸ	੭	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਨਿਧਿਮਨਜਗੀਨਾਥ	੮	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਨਿਧਿਮਨਨਰਹੋਰਨ	੯	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	੬੪੫ ਨਿਧਿਮਨਮਾਧੋਮਧ	੧੦	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਨਿਧਿਮਨਨਿਰਤਉ	੧੧	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਨਿਧਿਮਨਗੋਬਿੰਦੁ	੧੨	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਨਿਧਿਮਨਸਿਰੀਰਾ	੧੩	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿ	੧	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਸਤਿਗੁਰਮੁਰਤਿਕਉਬ	੧	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਹਰਿਨੀਉਐਤੁਰਿਜਾਮੀ	੨	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਅਬਮੇਕੋਚੋਨਰੋਹ	੩	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਅਬਪੁਛੋਕਿਆਕਰਾ	੪	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	੬੪੬ ਮਾਈਧੀਰਿਗੀਪਿਆ	੫	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਮਾਇਸਤਿਸਤਿਹਰਿਸੁਤਿ	੬	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਮੋਰਮਨਬਾਸਥੇਗੁਰਗੋ	੭	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਅਬਮੇਹਿਰਾਮਚੋਰਸਾ	੮	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਉਇਸੁਖਕਾਸਿਉਬਰਨਿ	੯	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	੬੪੭ ਬਿਖਰੀਦਿਨੁਰੋਨਿਏਦੁਹੀ	੧੦	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਅਵਰਿਸਤਿਕੁਲੇਕੁਮ	੧੧	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਅਨਦਿਨੁਗਮਕੋਰੁਣਕ	੧੨	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਦੇਵਚਰ	੧੩	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਗਾਇਉਰੀਮੋਹੁਣਨਿਧਿ	੧੪	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਕੋਸਕਹਉਮੋਹਿਜੀਅਬੋ	੧੫	ਪੰਨੇ
ਪੰਨੇ	ਹੋਮੁਦੇਤੁਕਿਏਸਿਮਰਤ	੧੬	ਪੰਨੇ

੬੪੮	ਕਿਉਜੀਵਨੁਪ੍ਰੀਤਮ	੧੭
	ਓਆਅਰਿਸਰਕੋਹਉ	੧੮
	ਸੋਨਰਬਪੁਰੇਸਤਿਗੁ	੧੯
	ਮਨਕਾਗਲੁਤੁਈਐ	੨੦
	ਮਨਸਦਾਮੋਗਲਗੋ	੨੧
	ਹਰਿਨਨਸਗਲਉ	੨੨
	ਹਰਿਨਨਗਮਨਮ	੨੩
	ਮੋਹਨਘਰਆਦੁਹ	੨੪
	ਅਬਕਿਆਸੋਛਉਸੇ	੨੫
੬੪੯	ਅਬਮੇਹਿਸਰਬਉਪ	੨੬
	ਅਬਮੇਹਿਲਬਧਿਉਹੈ	੨੭
	ਮੋਰਮਨਏਕੋਹੀਪਿ	੨੮
	ਅਬਮੋਰੋਠਾਕਰਸਿਉ	੨੯
	ਸੋਰੋਮਨਿਚੀਤਿਆਈ	੩੦
	ਹਰਿਜੀਉਕੇਦਰਸਨ	੩੧
	ਅਬਮੋਰੋਪੰਗਤੁਸੀ	੩੨
	ਅਬਮੋਰੋਠਾਕਰਸਿਉਮਨ	੩੩
	ਮੋਹਨਸਤਿਜੀਆਤੋਰ	੩੪
	ਅਮੋਹਿਧਨਪਾਇਉਹਰਿ	੩੫
੬੫੦	ਸੋਰੋਮਨਿਮਿਦਲਗੋਪਿ	੩੬
	ਰਸਨਾਗਮਕਹਤੁਗੁਣ	੩੭
	ਨੋਨੁਦੇਖਿਉਚਲਤ	੩੮
	ਚਰਨਗੋਬਿੰਦਮਾਰਹੁ	੩੯
	ਧਿਆਇਉਐਤਿਬਾ	੪੦
	ਗੁਰਮਿਲਿਐਸੇਪੂਰ	੪੧
	ਸੋਰੋਮਨਿਸਬਦੁਲਗੋ	੪੨

ਪੰਨੇ	ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਉਗੁ	੨੩	ਪੰਨੇ	ਅਬਨਨਉਪਰਿਕੋਨ	੨੮
ਪੰਨੇ	ਚੇਮੁਕੇਅਨਕਹੇਕਤ	੨੪	ਪੰਨੇ	ਹਰਿਨਨਛੋਤਿਆਸਗ	੨੯
ਪੰਨੇ	ਉਮੀਪ੍ਰਾਪ੍ਰੀਤੀਗੀਤਿ	੨੫	ਪੰਨੇ	ਮੇਰੇਗੁਰਿਮੇਰੇਸਹਿਸਾ	੩੦
ਪੰਨੇ	ਮਨਉਦਿਨਿਨਸਧਿਨਿ	੨੬	ਪੰਨੇ	ਨਿਮਰਤਨਾਮੁਪ੍ਰਾਨਪਤਿ	੩੧
ਪੰਨੇ	ਅਬਮੇਰੇਸਹਸਾਦੁ	੨੭	ਪੰਨੇ	ਅਪਨੇਗੁਰਪੁਰੇਬਢਿਗ	੩੨
ਪੰਨੇ	ਪ੍ਰਕੁਮੇਰੇਇਤਉਤਸਦਾ	੨੮	ਪੰਨੇ	ਬਿਨੁਹਰਿਹੋਕੇਕਹਾਬਤਾ	੩੩
ਪੰਨੇ	ਅਪਨਾਮੀਤੁਸੁਆਮੀ	੨੯	ਪੰਨੇ	ਠਾਕੁਰਤੁਮਸਰਨਾਈਆ	੩੪
ਪੰਨੇ	ਉਸਤਾਣੀਪ੍ਰਕੁਜੀਉਮਿ	੩੦	ਪੰਨੇ	ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੇਗਤਿਦਾਛੀ	੩੫
ਪੰਨੇ	ਪ੍ਰਕੁਸਿਮਰਤਦੁਪਬਿ	੩੧	ਪੰਨੇ	ਨਿਹਦੇਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣਹਰਿ	੩੬
ਪੰਨੇ	ਮੇਰੇਮਨਜਤਕਤਤੁਤੁਹਿ	੩੨	ਪੰਨੇ	ਚੋਤੀਨੀਕਦਨਕਛੁਕ	੩੭
ਪੰਨੇ	ਮਨਤੇਕੁਰਉਦੁਰਿਖਾ	੩੩	ਪੰਨੇ	ਠੀਕੇਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁ	੩੮
ਪੰਨੇ	ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮਾਨਹਿਆ	੩੪	ਪੰਨੇ	ਆਇਉਸਨਨਪਦਨ	੩੯
ਪੰਨੇ	ਬਿਨੁਪ੍ਰਕੁਰਨਨਜਾਇ	੩੫	ਪੰਨੇ	ਧਨਵੰਤਨਾਮਕੇਵਦਨਾ	੪੦
ਪੰਨੇ	ਰਸਨਾਜਪਤੀਤੁਗੀਤੁ	੩੬	ਪੰਨੇ	ਪ੍ਰਕੁਜੀਮੇਰਿਕਦਨਅ	੪੧
ਪੰਨੇ	ਜਾਹਕਾਹਅਪਨੇਜੀਤਿ	੩੭	ਪੰਨੇ	ਆਵੇਰਾਮਸਗਇਵੰਤ	੪੨
ਪੰਨੇ	ਭੁਠੰਮਾਇਅਕੇਮਦਮਾ	੩੮	ਪੰਨੇ	ਜਾਤੇਸਾਧੁਸਰਨਿਗਾਹੀ	੪੩
ਪੰਨੇ	ਅਪਨੀਇਤਨੀਕਛੁਨ	੩੯	ਪੰਨੇ	ਰਸਨਾਗਾਮਕੇਕਸੁਗਾਉ	੪੪
ਪੰਨੇ	ਮੇਰੀਮੇਰਤਰਹੇਨਹੇ	੪੦	ਪੰਨੇ	ਬੇਰੇਠਗੋਇੰਦਰਨਨਿਤ	੪੫
ਪੰਨੇ	ਕਹਾਕਹਰਿਰੇਖਇਖਦੁ	੪੧	ਪੰਨੇ	ਸਾਂਚੇਸਤਿਗੁਰਦੁਤਾਰਾ	੪੬
ਪੰਨੇ	ਗੁਰਜੀਉਸਿਗਿਤੁਗਾ	੪੨	ਪੰਨੇ	ਗੁਰਕੇਚਰਨਬਸੇਮਨਮੇਰੇ	੪੭
ਪੰਨੇ	ਹਰਿਹਰਿਦੀਉਸੇਵਕਕ	੪੩	ਪੰਨੇ	ਜੀਵਨੁਤਉਗਨੀਐਹਰਿ	੪੮
ਪੰਨੇ	ਤੁਮੇਰੇਮੀਤਸਥਾਹਰਿਪ੍ਰ	੪੪	ਪੰਨੇ	ਨਿਮਤਨਗਾਮਕੇਇਕੁਨਾ	੪੯
ਪੰਨੇ	ਕਰੁਨਗਤਿਦਇਅਸਲ	੪੫	ਪੰਨੇ	ਧਰਤੁਸੇਢਿਧਰਕਉਲਾ	੫੦
ਪੰਨੇ	ਠਾਕੁਰਬਿਨਤੀਕਰਨਜ	੪੬	ਪੰਨੇ	ਹਰਿਹਰਿਸਿਤਰਨਾਤੀ	੫੧
ਪੰਨੇ	ਜਕੀਰਾਮਨਨਿਨਿਦਾਸ	੪੭			

ਪੰਨੇ	ਹਰਿਕੇਨਾਮੀਨਬੋਤਾ	੬੨	ਪੰਨੇ	ਗੋਇਦੀਨੀਉਤੁਮੋਰੇ	੧੧੬
ਪੰਨੇ	ਮਨਿਤਮਿਗਮਕੋਇਉ	੬੩	ਪੰਨੇ	ਨਿਬੀਨਾਮਕੀ	੧੧੭
ਪੰਨੇ	ਹਰਿਕੇਨਾਮਿਸਿਉ	੬੪	ਪੰਨੇ	ਮਾਈਰੇਪੇਬਿਰਹੀ	੧੧੮
ਪੰਨੇ	ਹਿਤਦੁਇਦਾਅਉਸਰ	੬੫	ਪੰਨੇ	ਮਾਈਰੀਮਭੀਚਰਨ	੧੧੯
ਪੰਨੇ	ਮੋਰਾਮੁਕੁਸੀਗੇਅੰਤਰ	੬੬	ਪੰਨੇ	ਬਿਨਮੇਕਾਚੋਕਕ	੧੨੦
ਪੰਨੇ	ਜਾਕੇਰਾਮਕੋਬਲੁਹੋਇ	੬੭	ਪੰਨੇ	ਤੋਤੇਕਰਨਪਲਾਹ	੧੨੧
ਪੰਨੇ	ਜੀਵਤਰਾਮਕੋਗੁਣਗਾ	੬੮	ਪੰਨੇ	ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੋਜਨ	੧੨੨
ਪੰਨੇ	ਮਨੋਰਾਮਕੋਸੁਖਸਾਰ	੬੯	ਪੰਨੇ	ਮਾਈਰਾਮਕੀਤੁ	੧੨੩
ਪੰਨੇ	ਬਿਰਾਜਤਰਾਮਕੋਪਰ	੧੦੦	ਪੰਨੇ	ਮਾਈਰੀਕਾਟੀ	੧੨੪
ਪੰਨੇ	ਆਤਰਾਮਕੋਬਿਨਸੀ	੧੦੧	ਪੰਨੇ	ਮਾਈਰੀਅਭਿਉ	੧੨੫
ਪੰਨੇ	ਮੈਲਾਹਰਿਕੋਨਾਮਬਿਨ	੧੦੨	ਪੰਨੇ	ਨੀਕੀਰਾਮਕੀਪੁਨਿ	੧੨੬
ਪੰਨੇ	ਰਾਮਣਕਉਰਾਮਕੋਗੁਣ	੧੦੩	ਪੰਨੇ	ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਤਿ	੧੨੭
ਪੰਨੇ	ਕੀਨੇਪਾਪਕੋਬਹੁਹੋਟ	੧੦੪	ਪੰਨੇ	ਮਾਨਿਤੁਗਾਮਕੋਦਰਿ	੧੨੮
ਪੰਨੇ	ਅਯੋਧਾਵਹਿਬਿਸੁਕੇਗ	੧੦੫	ਪੰਨੇ	ਤੁਅਚਰਨਾਮਾਸਰੇ	੧੨੯
ਪੰਨੇ	ਟੂਟੀਨਿਟਕਕੀਅਧਬੀ	੧੦੬	ਪੰਨੇ	ਹਰਿਕੁਜਿਆਨਕਰਮ	੧੩੦
ਪੰਨੇ	ਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਤਬਹੁਪਰ	੧੦੭	ਪੰਨੇ	ਸੁਭਧਰਨਿਬੋਲਿ	੧੩੧
ਪੰਨੇ	ਰੇਖਾਪੀਤੋਕਦਨਕੀਮਤਿ	੧੦੮	ਪੰਨੇ	ਕੰਚਨਾਬਹੁਦਤਿ	੧੩੨
ਪੰਨੇ	ਮਾਈਰੀਚਰਨਹਉਟਗ	੧੦੯	ਪੰਨੇ	ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਜਾਪਿ	੧੩੩
ਪੰਨੇ	ਮਾਈਰੀਮਨੁਮੋਰੇਮਤਵਾ	੧੧੦	ਪੰਨੇ	ਹਰਿਹੋਰਹਰਿਮੁਖ	੧੩੪
ਪੰਨੇ	ਮਾਈਰੀਮਨਸਿਮਰਿਮ	੧੧੧	ਪੰਨੇ	ਨਾਮੁਕੁਲਾਤਮੀਗੁ	੧੩੫
ਪੰਨੇ	ਹਰਿਕਾਟੀਕੁਟਿਲਤਾ	੧੧੨	ਪੰਨੇ	ਗੁਨਲਾਲਗਾਵਉ	੧੩੬
ਪੰਨੇ	ਪੈਬੀਪਰਮੇਸਰਕਾਥਾ	੧੧੩	ਪੰਨੇ	ਮਨਬੈਰਾਗੋਰਗਿਓ	੧੩੭
ਪੰਨੇ	ਵਟਾਸਰਬਥਾਈਮੋਹ	੧੧੪	ਪੰਨੇ	ਜੈਸੀਚੋਇਪੁਰੀ	੧੩੮
			ਪੰਨੇ	ਲਾਲਲਾਲਮੋਹ	੧੩੯
			ਪੰਨੇ	ਕਰਤੇਕੇਲਾਬਿਖੇਲ	੧੪੦

ਪੰਨੇ	ਮਠੁ ੬	੧	ਪੰਨੇ	ਭਾਗਵਤ ਪੁਰਾਣ	੧
ਪੰਨੇ ੬੬੨	ਗਰਿਬਿਨਤੋਰੇਨਸਗ	੧	ਪੰਨੇ	ਤੋਨਰਕਿਆਪੁਰ	੧
ਪੰਨੇ	ਕਹਾਨਨਬਿਬਿਅ	੧	ਪੰਨੇ	ਸਰਦਾਸਾ।	੧
ਪੰਨੇ	ਕਹਾਨਰਅਪੰਨੇ	੧	ਪੰਨੇ	ਹੋਰਿਕੋਸੰਗਥਸੇ	੧
ਪੰਨੇ	ਮਨਕਰਿਕਥਹੁ	੩	ਪੰਨੇ	ਭਈਰਜੀ।	੧
ਪੰਨੇ	ਅਸਟਪਦੀਆਮਃ ੧	੧	ਪੰਨੇ ੬੭੩	ਗਰਿਬਿਨਕਉਨਸਗ	੧
ਪੰਨੇ	ਗਰਿਬਿਨਕਉਜੀ	੧	ਪੰਨੇ	੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥	੧
ਪੰਨੇ	ਗਰਿਬਿਨਕਉਪੀਰੇ	੧	ਪੰਨੇ ੬੭੪	ਤਕਗਗਗੁਮਲਾਰਕਾ।	੧
ਪੰਨੇ	ਅਸਟਪਦੀਆਮਃ ੩॥	੧	ਪੰਨੇ	ਮਠੁ ੧॥	੧
ਪੰਨੇ ੬੬੩	ਮਨਮੇਰੇਗਰਿਕੋਨਾਮਿ	੧	ਪੰਨੇ	ਖਾਣਾਪੀਣਾਹਸਨ	੧
ਪੰਨੇ	ਮਨਗਰਿਕਾਨਾਮਅਤਿ	੧	ਪੰਨੇ	ਕਰਉਥੇਨੰਤੀਗੁਰ	੧
ਪੰਨੇ	ਮਨਮੇਰੇਗਰਿਕੀ	੨	ਪੰਨੇ	ਸਾਚੀਸੁਰਤਿਨਾਮਿ	੨
ਪੰਨੇ	ਮਠੁ ੫॥	੧	ਪੰਨੇ	ਜਿਨਪੈਨੀਧਿਰਕਾ	੩
ਪੰਨੇ	ਗੁਸਾਈਪਰਤਾਪੁਤੁ	੧	ਪੰਨੇ	ਪਰਦਾਰਾਪਰਧਨ	੪
ਪੰਨੇ ੬੬੩	ਅਗਮਅਗਾਧਿ	੧	ਪੰਨੇ ੬੭੫	ਪਹੁਣੇਪਾਣੀਜਾਣੇ	੧
ਪੰਨੇ	ਛੋਤਮਠੁ ੫॥	੧	ਪੰਨੇ	ਦੇਖਦੇਛੋੜਾਇਕਦੁ	੬
ਪੰਨੇ	ਸਰੁਦੇਖੀਐਅਨ	੧	ਪੰਨੇ	ਦੁਖਮਹੁਰਾਮਾ	੭
ਪੰਨੇ ੬੬੪	ਵਾਰਸਾਰੰਗਕੀਸਲੇਕਨਾਲਿਮਹਲਾ। ੬	੧	ਪੰਨੇ	ਬਾਰੋਕਾਪੜ੍ਹਥੇ	੮
ਪੰਨੇ	ਸਲੇਕੁਮਠੁ ੨॥	੧	ਪੰਨੇ	ਮਠੁ ੩॥	੯
ਪੰਨੇ	ਗੁਰਕ੍ਰਿਤੀਪਾਹੁਨਿਵਲ	੧	ਪੰਨੇ	ਨਿਰੰਕਾਰਆਕਾਰ	੧੦
ਪੰਨੇ ੬੭੧	ਬਾਨੀਗੁਗਤਕਥੀਰਜੀ	੧	ਪੰਨੇ	ਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖੁ	੧੧
ਪੰਨੇ	ਕਹਾਨਰਗਥਸਿਥਿ	੨	ਪੰਨੇ ੬੭੬	ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈ	੧੨
ਪੰਨੇ	ਰਾਜਾਸੁਮਾਮਿਤਿਨਹੀ	੧	ਪੰਨੇ	ਗੁਰਸਾਲਾਹੀਸਦਾ	੧੩
ਪੰਨੇ	ਬਾਨੀਸਮਦੇਵਜੀਰੀ	੧	ਪੰਨੇ	ਗਨਗੀਪਰਬਨ	੧੪
ਪੰਨੇ ੬੭੨	ਕੀਦਿਰੇਮੇਸ	੧	ਪੰਨੇ	ਸਤਿਗੁਰਤਪਾਹੁਪਰੁ	੧੫

ਪੰਨੇ ੬੭੬	ਜੀਉਪਿਤ੍ਰਪੁਨਸਤਿ	੬	ਪੰਨੇ	ਬਰਸੁਮੇਘਜੀ	੩
ਪੰਨੇ	ਮੇਰਾਪੁਤ੍ਰਸਾਚਾਦੁਖ	੭	ਪੰਨੇ	ਪ੍ਰੀਤਸਾਚਨਾਮੁਖਿ	੪
ਪੰਨੇ	ਹਉਮੈਬਿਖਮਨੋਮਰਿ	੮	ਪੰਨੇ	ਪ੍ਰਭੁਮੇਰੀਪ੍ਰੀਤਮੁ	੫
ਪੰਨੇ	ਇਹਮਨਗਿਰਹੀ	੯	ਪੰਨੇ	ਅਬਾਮਪਨੇਪ੍ਰੀਤਮੁ	੬
ਪੰਨੇ ੬੭੭	ਭੂਮਕੁਮੋਜੋਨਿਮਨ	੧੦	ਪੰਨੇ	ਪਨਿਹਰਬਰਸਿਸਗ	੭
ਪੰਨੇ	ਜੀਵਤਮੁਕਤਗੁਰ	੧੧	ਪੰਨੇ	ਬਿਛੁਰਤਕਿਉ	੧੦
ਪੰਨੇ	ਰਸਨਾਨਾਮੁਸਕੁ	੧੨	ਪੰਨੇ	ਹਰਿਕੋਭੁਜਨਿ	੧੧
ਪੰਨੇ	ਮਠੁ੬॥	੧	ਪੰਨੇ	ਅਜੁਮੈਥੈਸਿਉ	੧੨
ਪੰਨੇ	ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਹਰਿ	੧	ਪੰਨੇ ੬੭੮	ਬਹਾਬਿਖਿਮਾਇ	੧੩
ਪੰਨੇ	ਗੰਗਾਜਮਨਾਗੋਦ	੧	ਪੰਨੇ	ਦੁਸਟਮੁਥੋਬਿਖਾਯਾ	੧੪
ਪੰਨੇ	ਤਿਸੁਜਨਕਉਹਰਿ	੨	ਪੰਨੇ	ਮਨਮੇਰਹਰਿਕੇ	੧੫
ਪੰਨੇ ੬੭੯	ਜਿਤੋਨਜੀਅਜੇਤਪੁਤਿ	੩	ਪੰਨੇ	ਪ੍ਰਭੁਬਿਭੁਗਤਿ	੧੬
ਪੰਨੇ	ਜਿਨਕੋਹੀਅਰੋਥ	੪	ਪੰਨੇ	ਮਠੁ੫	੧੭
ਪੰਨੇ	ਅਗਮਅਗਚਰੁਨਾ	੫	ਪੰਨੇ	ਗੁਰਮੁਖਿਦੀਸੈ	੧੮
ਪੰਨੇ	ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਅੰਮ੍ਰਿਤ	੬	ਪੰਨੇ	ਦੁਰਕੋਹਿਰਦੈਦੁਸਾਏ	੧੯
ਪੰਨੇ	ਮਠੁ੮	੭	ਪੰਨੇ	ਪਰਮੇਸੁਰਗੋਇ	੨੦
ਪੰਨੇ ੬੮੦	ਹਰਿਜਨਕੋਲਤ	੮	ਪੰਨੇ ੬੮੧	ਗੁਰਸਰਨਾਈਸਗ	੨੧
ਪੰਨੇ	ਮਠੁ੫॥	੯	ਪੰਨੇ	ਗੁਰਮਨਾਇਖ੍ਰਿਮ	੨੨
ਪੰਨੇ	ਕਿਆਤਿਸੋਚਹਿ	੧	ਪੰਨੇ	ਮਨਪਨੇ੩ਮੇ	੨੩
ਪੰਨੇ	ਧੀਰਅਗਾਧਿਥਾਰਿ	੧	ਪੰਨੇ	ਪ੍ਰਿਅਕੀਸੋਭਾਸੁਹਾ	੨੪
ਪੰਨੇ	ਸਗਲਾਬਿਧੀਜਰਿ	੨	ਪੰਨੇ	ਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੇ	੨੫
ਪੰਨੇ	ਰਾਜੇਤੋਥੀਟਕੀ	੩	ਪੰਨੇ	ਬਰਸੁਸਹਸੁਮ	੨੬
ਪੰਨੇ	ਮਠੁ੫॥	੪	ਪੰਨੇ	ਗੁਨਗੋਪਾਲਗਾਉਨੀਤ	੨੭
ਪੰਨੇ ੬੮੨	ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਉਦਿਥੈ	੧	ਪੰਨੇ	ਪਨਗਾਰਜਤੋਗੇ	੨੮
ਪੰਨੇ	ਮਾਈਮੋਹਿਪ੍ਰੀਤਮੁ	੨	ਪੰਨੇ	ਜੋਗੋਬਿਦੁਜੋਗੋਪਾਲ	੨੯
ਪੰਨੇ			ਪੰਨੇ		੩੦

ਮਲਾਰੁ

ਪੰਨੇ	ਅਸਟਪਟੀਮਭੂ ੧	੧
ਪੰਨੇ ੬੩	ਚਕਵੀਨੈਨੀਦਨਹਿ	੧
ਪੰਨੇ	ਜਾਗਤਜਾਗਿਰਥੇ	੨
ਪੰਨੇ	ਚਾਤ੍ਰਿਕਮੀਨਜਲ	੩
ਪੰਨੇ ੬੬	ਅਠਪਉਠੀਜਲ	੪
ਪੰਨੇ	ਮਰਨੁਸੁਕਤਿਗਤਿ	੧
ਪੰਨੇ	ਮਭੁਭੁ ੩	੧
ਪੰਨੇ ੬੭	ਕਰਮੁਹੋਤਾਸਤਿ	੧
ਪੰਨੇ	ਬੇਦਥਾਣੀਜਾਗੁਦਰ	੧
ਪੰਨੇ	ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਗੁਰ	੨
ਪੰਨੇ	ਮਭੁ ੧॥	੧
ਪੰਨੇ	ਪ੍ਰੇਤਮਪ੍ਰੀਮਤੁਗਤਿ	੧
ਪੰਨੇ	ਮਲਾਰਕੀਵਾਰਮਭੁ ੧॥	੧
ਪੰਨੇ	ਸਲੋਕਮਭੁ	੧
ਪੰਨੇ	ਗੁਰਮਿਲਿਐਰਹਸੀ	੧
ਪੰਨੇ ੬੮	ਭੁਝੀਭੁਗਤਾਕੀਨਾਮਦੇਵੀ	
ਪੰਨੇ	ਸੇਵੀਲੋਗਪਾਲਗਾਇ	
ਪੰਨੇ	ਭੁਗਤਗਵਿਦਾਸੀ	
ਪੰਨੇ	ਨਾਰਾਜਨਾਮੋਗੀਜਾਤਿਬਿਖਿ	
ਪੰਨੇ		

ਪੰਨੇ	੧	ਓਸਤਿਗੁਰੂਸਾਇ	੧	ਪੰਨੇ	ਤੁਗਤਿਤੁਗਤਨੁਗੁ	੫
ਪੰਨੇ	੧	ਤਤਕਰਾਰਾਕੁਕਾਨ੍ਹਕਾ	੧	ਪੰਨੇ	ਸਿਤਨਪਹਿਅਪਿਓ	੬
ਪੰਨੇ	੬੬	ਚਉਪਦੇਸਹਲਾ ੧ ॥		ਪੰਨੇ	੬੬ ਬਿਸਰਿਗਈਸਕੁਤਾਤ	੭
ਪੰਨੇ	੧	ਮੇਰਾਮਨੁਸਾਪਜਨਾਮਿ	੧	ਪੰਨੇ	ਠਾਕੁਰਜੀਉਤੁਹਾਰੇਪਰ	੮
ਪੰਨੇ	੨	ਮੇਰਾਮਨੁਸੇਤਜਨਾਪਗ	੨	ਪੰਨੇ	ਸਾਧਸਰਨਿਚਰਨਿਚਿਤ	੯
ਪੰਨੇ	੩	ਜਿਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮਪਰ	੩	ਪੰਨੇ	ਹਰਿਚੋਚਰਨਿਹਿਰਦੇਗ	੧੦
ਪੰਨੇ	੪	ਮੇਰੇਮਨਿਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿ	੪	ਪੰਨੇ	ਕਈਐਸਿਤਸਿਗਿਪੁਰੁ	੧੧
ਪੰਨੇ	੫	੬੭ ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਹਰਿਗਮ	੫	ਪੰਨੇ	ਸਾਧਸਿਗਤਿਨਿਪਹਰਿ	੧੨
ਪੰਨੇ	੬	ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮਜਰੀ	੬	ਪੰਨੇ	ਸਾਧਹਰਿਹਰੇਗੁਨਗਾਇ	੧੩
ਪੰਨੇ	੭	ਕਾਨ੍ਹਮਹਲਾ ੮ ਪਤਿ ੭		ਪੰਨੇ	ਪੇਖਿਪੇਖਿਬਿਗਸਾਉਸਾ	੧੪
ਪੰਨੇ	੮	ਮਨਜਾਪਹੁਰਾਮਗੁਪਾ	੮	ਪੰਨੇ	ਸਾਜਨਸਿਤਾਉਮੈਰੇ	੧੫
ਪੰਨੇ	੯	ਹਰਿਗੁਨਗਾਵਹੁਕਗ	੯	ਪੰਨੇ	ਚਰਨਸਰਨਗੋਪਾਲਤੇਰੀ	੧੬
ਪੰਨੇ	੧੦	ਕੁਜੁਰਾਮੋਮਨਿਗਾਮਾ ੧੦		ਪੰਨੇ	੬੮ ਧਨਿਉਗੁਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨਸਿਗਿ	੧੭
ਪੰਨੇ	੧੧	ਸਤਿਗੁਰਚਦਉਪਗ	੧੧	ਪੰਨੇ	ਕੁਓਲਕਠੇਰਕਪਟਕਾਮੀ ॥	੧੮
ਪੰਨੇ	੧੨	੬੯ ਜਪਿਮਨਗੋਬਿੰਦਮਧੈ	੧੨	ਪੰਨੇ	ਨਾਰਾਇਨਨਰਪਤਨਮਸਕਾਰ	੧੯
ਪੰਨੇ	੧੩	ਹਰਿਜਸੁਗਾਵਹੁਕੁ	੧੩	ਪੰਨੇ	ਨਜਾਨੀਸਿਤਨਪੁਰੁਬਿਨੁਆ	੨੦
ਪੰਨੇ	੧੪	ਕਾਨ੍ਹਮਹਲਾ ੯ ੧		ਪੰਨੇ	ਕਹਨਕਹਾਕਵਨਕਉਕਦੀ	੨੧
ਪੰਨੇ	੧੫	ਗੋਬਿੰਦਸੁਗਾਵਹੁਕੁਗ ੧		ਪੰਨੇ	ਹੀਏਕੋਪ੍ਰੀਤਮਬਿਸਰਿਨਜਾਇ	੨੨
ਪੰਨੇ	੧੬	ਗਾਈਐਗੁਣਗੋਪਲ ੧		ਪੰਨੇ	ਆਨੰਦਰਗਬਿਨੋਦਹਸਾਰੇ	੨੩
ਪੰਨੇ	੧੭	ਆਗਧਉਤੁਹੁਹਿਸੁਆ ੨		ਪੰਨੇ	ਸਾਜਨਮੀਤਸੁਆਮੀਨੇਰੇ	੨੪
ਪੰਨੇ	੧੮	ਕੀਰਤਿਪੁਰੁਕੀਗਾਉ ੩		ਪੰਨੇ	ਬਿਬੈਦਲੁਸਿਤਨਤੁਮਰੇਗਾ	੨੫
ਪੰਨੇ	੧੯	ਐਸੇਮਾਰੇਗੋਬਿੰਦ ੪		ਪੰਨੇ	੬੯ ਬੁਡਤਪ੍ਰਾਨੀਹਰਿਜੀਧੀਰੇ	੨੬

ਤੁਗਤਿਤੁਗਤਨੁਗੁ

ਪੰਨੇ	ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਨਹਿਸਪਪਾਈਐ	੨੮
ਪੰਨੇ	ਮੇਰੇਮਨਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨਪ੍ਰਭ	੨੯
ਪੰਨੇ	ਕਰਕਤਕਪਟਪਟਲਰ	੩੦
ਪੰਨੇ	ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮਾਨਦਤਾ	੩੧
ਪੰਨੇ	ਅਵਲੋਕਿਤਰਾਮਕੋਮਪਾ	੩੨
ਪੰਨੇ	ਪ੍ਰਭੁਪੁਜੋਨਾਮੁਅਗਾ	੩੩
ਪੰਨੇ	ਜਗਤਉਧਰਨਾਮੁਪ੍ਰਿ	੩੪
ਪੰਨੇ	ਐਸੇਕਉਨਬਿਧਿਦਰ	੩੫
ਪੰਨੇ	ਰੰਗਰੰਗਰੰਗਕੋਰੰਗਾ	੩੬
ਪੰਨੇ	ਤਿਖਬੁਝਗਈਗਈ	੩੭
ਪੰਨੇ	ਤਿਆਗੀਐਗੁਮਾਨ	੩੮
ਪੰਨੇ	ਪ੍ਰਭੁਕਾਨਮਲਨਰ	੩੯
ਪੰਨੇ	ਪਤਿਤਪਾਦਨਗੁਰਾਤ	੪੦
ਪੰਨੇ	ਚਰਨਸਚਨਦਇਆਲ	੪੧
ਪੰਨੇ	ਵਾਰਿਵਾਰਿਉਅਨਿਕ	੪੨
ਪੰਨੇ	ਅਹਿਤੋਰੇਮੁਖਜੋਰੇਗੁਰ	੪੩
ਪੰਨੇ	ਤਾਤੇਜਪਿਮਨਾਹਰਿਜਪਿ	੪੪
ਪੰਨੇ	ਐਸੇਦਾਨੁਦੇਹਜੀਸਿਤਹੁ	੪੫
ਪੰਨੇ	ਸਹਜਿਸੁਭਾਏਆਪਨਆ	੪੬
ਪੰਨੇ	ਗੋਬਿੰਦਠਾਕੁਰਮਿਲਨਦੁਰ	੪੭
ਪੰਨੇ	ਮਾਈਸਿਮਰਤਰਾਮਗਮ	੪੮
ਪੰਨੇ	ਜਨਕਉਪ੍ਰਭੁਸੰਗੋਅਸਨੇ	੪੯

ਪੰਨੇ	ਕਰਤਕਰਤਚਰਚਰ	੫੦
ਪੰਨੇ	ਅਸਟਪਦੀਆਮਹਲਾ ੧੦	
ਪੰਨੇ	ਜਪਿਮਨਿਰਾਮੁਨਾਮੁਸੁ	੫੧
ਪੰਨੇ	ਜਪਿਮਨਿਹਰਿਹਰਿਨ	੫੨
ਪੰਨੇ	ਮਨਿਗੁਗਾਤਿਰਸਿ	੫੩
ਪੰਨੇ	ਮਨਿਗੁਗਮਤਿਚਾਲੁ	੫੪
ਪੰਨੇ	ਮਨਸਤਿਗੁਰੁਸਰਨਿ	੫੫
ਪੰਨੇ	ਕਾਨ੍ਹਦਿਤਮਹਲਾ ੫	੫੬
ਪੰਨੇ	ਸੋਭਿਧੋਰਨਿਨਰਾਮਨ	੫੭
ਪੰਨੇ	ਵਾਰਕਾਨ੍ਹਕਾਮ ੦੮	੫੮
ਪੰਨੇ	ਤੁਆਪੋਹੀਸਿਧਸਾਧ	੫੯
ਪੰਨੇ	ਕਾਨ੍ਹਧਾਨੀਨਾਮਦਉਜੀ	
ਪੰਨੇ	ਐਸੇਰਾਮੁਰਾਇ ੧ ਤੇਰੇਮਾਨਿਹਰਿ ੩	
ਪੰਨੇ	੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ੧ ਗਨਿਠਾਦੁਪਨਿ ੬	
ਪੰਨੇ	ਤਤਕਾਰਗੁਕਲਿਆ ਕਦੁਨਬਿਧਿਤਾਰੀ ੧	
ਪੰਨੇ	ਰਾਮਾਰਾਮਗੋਮੇ ੧ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿਇਆਲ	
ਪੰਨੇ	ਹਰਿਨਗੁਨਗਾ ੧ ਮਨਤਨਿਕਾਪੀ ੫੬	
ਪੰਨੇ	ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਜਪਿ ੩ ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਅੰਤ ੮	
ਪੰਨੇ	ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਗੁ ੬ ਹਰਿਚਰਨਿਸੁ ੯	
ਪੰਨੇ	ਹਮਰੀਚਿਤਦੁਨੀਹਰਿ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ੧	
ਪੰਨੇ	ਪ੍ਰਭੁਕੀਜੋਕਿਪਾਨਿਧ ੧ ਰਾਮਾਰਾਮਗੋਮੇ	
ਪੰਨੇ	ਕਲਿਆਨਤੋਪਾਲੀ ੧ ਰਾਮਗੁਰਪਾ ੨	
ਪੰਨੇ	ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰ ੧ ਰਾਮਗਮਜੋਤ ੩	
ਪੰਨੇ	ਮਹਲਾ ੫ ਅਤਿ ਰਾਮਾਰਾਮਗੋਮੇ ੬	
ਪੰਨੇ	ਹਮਾਰੇਏਹਦਿਰਪਾਕੀ ੧ ਰਾਮਮੇਸਾਧਚ ੫	
ਪੰਨੇ	ਮੇਰੇਲਾਲਨਕਸੇਰਾ ੧ ਰਾਮਾਰਾਮਦਾਸੋਨਦ ੩	

ਪੰਨੇ	੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ	੫੦	ਆਪੁਗੁਤਿ ਬਣਾਏ ਬਹੁ	੫
ਪੰਨੇ ੨੦੫	ਤਤਕਰਾਗੁ ਪ੍ਰਤੀਕਾਮ ੧	੫੦	ਮੇਰੇ ਮਨੁਗੁਰ ਅਪਨਾ ਸਾਲ	੬
ਪੰਨੇ	ਚਉਪਦਾ ੧੧੧	੫੦	ਬਿਬਾਸਮ ੪	੭
ਪੰਨੇ	ਨਾਇਤੋ ਰੈਤਰਣਾਨਾਇ	੧	੨੦੬ ਰਸਕਿਰ ਸਕਗੁਨ	੮
ਪੰਨੇ	ਤੇਗਨਾ ਮੁਚਤਨਕ	੧	ਉਗਾਏ ਸੁਰਗੁਰ ਮੁਰਖ	੯
ਪੰਨੇ	ਜੈਕਾਰ ਛਿਕੇਦ ਬੂਹ	੨	੨੦੭ ਇਕ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ	੧੦
ਪੰਨੇ	ਜਾਕੈ ਰੁਪਨਾਹੀ ਜਾਤਿ	੩	ਮਗਮਦੁਇਆਦਇ	੧੧
ਪੰਨੇ	ਤਾਕਾ ਕਹਿਆ ਦਰਪਰ	੪	ਮੰਨਿ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ	੧੨
ਪੰਨੇ	ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨੀਰ ਗਿਆ	੫	ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ	੧੩
ਪੰਨੇ	ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਿਦਿ	੬	ਮ ੪ ॥	੧੪
ਪੰਨੇ	ਆਵਤ ਕਿਨੈ ਨਗ ਬਿਆ	੭	੨੦੮ ਜਾਪਿ ਮਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ	੧੫
ਪੰਨੇ ੨੦੬	ਦ੍ਰਿਸਟਾ ਬਿਕਾਰੀ ਬੰਧ	੮	ਪ੍ਰਤੀਤੀ ਬਿਬਾਸਮ ੫ ॥	੧੬
ਪੰਨੇ	ਮਨਾਇਆ ਮਨ ਪਾਇ	੯	ਮਨੁ ਹਰਿ ਕੀਆਤ ਨਸੁ	੧੭
ਪੰਨੇ	ਜਗਤ ਬਿਗਮੈ ਮੋਠੇ	੧੦	ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਸੇਵਾ ਜਨਕੀ	੧੮
ਪੰਨੇ	ਮੁਸਾਇ ਕਰਤਿ ਮੁਰਖ	੧੧	ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਮਨਿ	੧੯
ਪੰਨੇ	ਧਾਇਆ ਮੈਲੁ ਦੁਪਾਇ	੧੨	ਸਗਲੀ ਦੁਖ ਮਿਟੈ	੨੦
ਪੰਨੇ	ਗੀਤ ਦਹਰਖ ਚਤੁਰਾਈ	੧੩	ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕੀਲ	੨੧
ਪੰਨੇ ੨੦੭	ਅੰਤਰਿ ਦੇਖਿ ਸਬਦੁ ਮਨ	੧੪	ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰ	੨੨
ਪੰਨੇ	ਬਾਰਹ ਮਹਿ ਗਵਲ	੧੫	ਸੋਧਨ ਦਿਨੇ ਸੇ ਸਰ ਸਾਰ	੨੩
ਪੰਨੇ	ਸਿਤਾ ਕੇ ਰੇਣੁ ਸਾਧ ਜਨਾ	੧੬	ਗੁਰ ਪ੍ਰਗਾਪੁਰੀਤਾ	੨੪
ਪੰਨੇ	ਮਹਲਾ ੧੨ ॥ ਚਉਪਦਾ ॥	੧੭	ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਗਾਪੁ	੨੫
ਪੰਨੇ	ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਵਿਕਲਾਏ ਕੇ	੧	ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਖ	੨੬
ਪੰਨੇ	ਨਿਰਗੁਣ ਮਾਰੇ ਕਉ	੧	ਕੁਰਬਾਣ ਜਾਈ ਗੁਰ	੨੭
ਪੰਨੇ ੨੦੮	ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬਨਿ ਸਾਲਾਹੀ	੨	ਗੁਰ ਗੁਰ ਕਰਤਾ ਸਦਰ	੨੮
ਪੰਨੇ	ਜੋਤੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ	੩	੨੧੨ ਅਵਰਨ ਦੁਜਾਠਾਉ	੨੯
ਪੰਨੇ	ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜੀਤਿ	੪	ਪ੍ਰਤੀਤੀ ਬਿਬਾਸਮ ੫	੩੦
			ਰਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ	੩੧

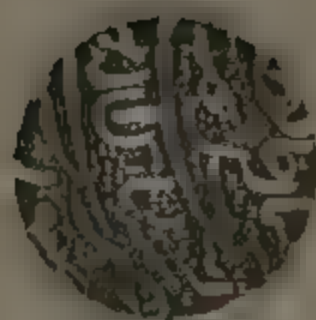
ਪੰਨੇ	ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਅਸਟਪਦੀਆ ੧	ਪੰਨੇ	੧	੧	੧
ਪੰਨੇ	ਪੁਰਬਿਧਾਬਉਤੀ	੧	੧	੧	੧
ਪੰਨੇ	ਮਾਇਆਮੁਹਸ	੧	੧	੧	੧
ਪੰਨੇ	ਨਿਵਲੀਕਰਮਕੁਮੀ	੨	੧	੧	੧
੧੧੩	੩	੧	੧	੧	੧
ਪੰਨੇ	ਆਖਣਸੁਨਣਾਨ	੪	੧	੧	੧
੧੧੪	੫	੧	੧	੧	੧
ਪੰਨੇ	ਗਮਨਾਮਜਪੁਅੰਤਰ	੧	੧	੧	੧
੧੧੫	੧	੧	੧	੧	੧
ਪੰਨੇ	ਅਸਟਪਦੀਆਮਃ ੩	੧	੧	੧	੧
੧੧੬	੧	੧	੧	੧	੧
ਪੰਨੇ	ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਦੇਖ	੨	੧	੧	੧
੧੧੭	੧	੧	੧	੧	੧
ਪੰਨੇ	ਬੈਰੁਧਾਇਜਗੇਸੇਜਨ	੧	੧	੧	੧
੧੧੮	੧	੧	੧	੧	੧
ਪੰਨੇ	ਅਸਟਪਦੀਆਮਃ ੪	੧	੧	੧	੧
੧੧੯	੧	੧	੧	੧	੧
ਪੰਨੇ	ਮਾਤਾਪਿਤਾਤਾਈ	੧	੧	੧	੧
੧੨੦	੧	੧	੧	੧	੧
ਪੰਨੇ	ਮਨਮਹਿਕ੍ਰੋਧਮਹੀ	੧	੧	੧	੧
੧੨੧	੨	੧	੧	੧	੧
ਪੰਨੇ	ਸਿਮਰਤਨਾਮੁ	੧	੧	੧	੧
੧੨੨	੧	੧	੧	੧	੧
ਪੰਨੇ	ਥਾਨੀਕੁਗਤੀਕੀਕਈਰਜੀ	੧	੧	੧	੧
੧੨੩	੨	੧	੧	੧	੧
ਪੰਨੇ	ਅਲਹੁਦੇਕਮਸੀਤ	੩	੧	੧	੧
੧੨੪	੩	੧	੧	੧	੧
ਪੰਨੇ	ਅਲੁਲਅਲਹੁ	੪	੧	੧	੧
੧੨੫	੧	੧	੧	੧	੧
ਪੰਨੇ	ਬੇਦਕਤੇਬਕਹੁ	੧	੧	੧	੧
੧੨੬	੧	੧	੧	੧	੧
ਪੰਨੇ	ਸੋਨਸੀਧਿਆਤੀਰੀਦੇਵ	੧	੧	੧	੧
੧੨੭	੧	੧	੧	੧	੧
ਪੰਨੇ	ਨਾਮਦੇਉਜੀ	੧	੧	੧	੧
੧੨੮	੧	੧	੧	੧	੧
ਪੰਨੇ	ਮਨਾਬਿਹਾਰਮਨਹੀਜਯੇ	੧	੧	੧	੧
੧੨੯	੧	੧	੧	੧	੧
ਪੰਨੇ	ਅਧਾਇਜੁਗਾਦਿਜੁਗਾ	੨	੧	੧	੧
੧੩੦	੧	੧	੧	੧	੧
ਪੰਨੇ	ਅਕਲਪਰਖਾਇਕ	੧	੧	੧	੧
੧੩੧	੧	੧	੧	੧	੧
ਪੰਨੇ	ਥਾਣੀਬੋਝੀਜੀਕੀ	੧	੧	੧	੧
੧੩੨	੧	੧	੧	੧	੧
ਪੰਨੇ	ਤਨਦੇਵਨਮਸਤਕਿ	੧	੧	੧	੧
੧੩੩	੧	੧	੧	੧	੧
ਪੰਨੇ	ਤਤਕਰਾਗਾਗੁਜੈਨਾਵੀਦਾਮਃ ੫	੧	੧	੧	੧
੧੩੪	੧	੧	੧	੧	੧
੧੩੫	੧	੧	੧	੧	੧
੧੩੬	੧	੧	੧	੧	੧
੧੩੭	੧	੧	੧	੧	੧
੧੩੮	੧	੧	੧	੧	੧
੧੩੯	੧	੧	੧	੧	੧
੧੪੦	੧	੧	੧	੧	੧
੧੪੧	੧	੧	੧	੧	੧
੧੪੨	੧	੧	੧	੧	੧
੧੪੩	੧	੧	੧	੧	੧
੧੪੪	੧	੧	੧	੧	੧
੧੪੫	੧	੧	੧	੧	੧
੧੪੬	੧	੧	੧	੧	੧
੧੪੭	੧	੧	੧	੧	੧
੧੪੮	੧	੧	੧	੧	੧
੧੪੯	੧	੧	੧	੧	੧
੧੫੦	੧	੧	੧	੧	੧
੧੫੧	੧	੧	੧	੧	੧
੧੫੨	੧	੧	੧	੧	੧
੧੫੩	੧	੧	੧	੧	੧
੧੫੪	੧	੧	੧	੧	੧
੧੫੫	੧	੧	੧	੧	੧
੧੫੬	੧	੧	੧	੧	੧
੧੫੭	੧	੧	੧	੧	੧
੧੫੮	੧	੧	੧	੧	੧
੧੫੯	੧	੧	੧	੧	੧
੧੬੦	੧	੧	੧	੧	੧
੧੬੧	੧	੧	੧	੧	੧
੧੬੨	੧	੧	੧	੧	੧
੧੬੩	੧	੧	੧	੧	੧
੧੬੪	੧	੧	੧	੧	੧
੧੬੫	੧	੧	੧	੧	੧
੧੬੬	੧	੧	੧	੧	੧
੧੬੭	੧	੧	੧	੧	੧
੧੬੮	੧	੧	੧	੧	੧
੧੬੯	੧	੧	੧	੧	੧
੧੭੦	੧	੧	੧	੧	੧
੧੭੧	੧	੧	੧	੧	੧
੧੭੨	੧	੧	੧	੧	੧
੧੭੩	੧	੧	੧	੧	੧
੧੭੪	੧	੧	੧	੧	੧
੧੭੫	੧	੧	੧	੧	੧
੧੭੬	੧	੧	੧	੧	੧
੧੭੭	੧	੧	੧	੧	੧
੧੭੮	੧	੧	੧	੧	੧
੧੭੯	੧	੧	੧	੧	੧
੧੮੦	੧	੧	੧	੧	੧
੧੮੧	੧	੧	੧	੧	੧
੧੮੨	੧	੧	੧	੧	੧
੧੮੩	੧	੧	੧	੧	੧
੧੮੪	੧	੧	੧	੧	੧
੧੮੫	੧	੧	੧	੧	੧
੧੮੬	੧	੧	੧	੧	੧
੧੮੭	੧	੧	੧	੧	੧
੧੮੮	੧	੧	੧	੧	੧
੧੮੯	੧	੧	੧	੧	੧
੧੯੦	੧	੧	੧	੧	੧
੧੯੧	੧	੧	੧	੧	੧
੧੯੨	੧	੧	੧	੧	੧
੧੯੩	੧	੧	੧	੧	੧
੧੯੪	੧	੧	੧	੧	੧
੧੯੫	੧	੧	੧	੧	੧
੧੯੬	੧	੧	੧	੧	੧
੧੯੭	੧	੧	੧	੧	੧
੧੯੮	੧	੧	੧	੧	੧
੧੯੯	੧	੧	੧	੧	੧
੨੦੦	੧	੧	੧	੧	੧

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਨਾਲਿ॥੧॥ਗੁਰਮੀਹੋਦੁਨਿਆਗਰੁਗੁਰਮੁਨਕਹਿਆ
 ਜਾਈ॥ਗੁਰਮੀਹੋਦੁਨਿਜੀਅਗੁਰਮਿਮਿਲੈਦੁਨਿਆਈ॥
 ਇਕਨਾਗੁਰਮੀਬਖਸੀਸਾਇਕਗੁਰਮੀਸਦਾਭੁਦਾਈਅ
 ਕਗੁਰਮੀਜੇਬੁਝਤਹਭਿਸੈਕਹੈਨਕੋਇ॥ਗਾਏਕੋਤਾਣੁਗੇਦੁ
 ਗੁਣਦੁਨਿਆਈਆਗਾਗਾਗਾਏਕੋਦਿਦਿਆਦਿਖਮੁਦੀ
 ਛਿਰਿਦੇਹਿਗਾਏਕੋਨਾਪੈਦਿਸੈਦੁਗਿ॥ਗਾਏਕੋਦੇਖ
 ਹਾਦਗਾਹਦੁਗਿ॥ਕਥਨਾਕਥੀਨਅਧੁਤੋਟਿ॥ਕਥਿਕਥਿ

ਥਈ ਕੋਟੀ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ। ਦੇ ਦਾ ਦੇ ਲੇ ਵੀ ਥੀ ਕਪਾਹਿ। ਨੁਗਾ ਨੁਗੀ ਤਰਿ ਥਾਹੀ ਪਾਹਿ। ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ
 ਚਾਈ ਗਹੁ। ਨਾਨਕ ਦਿਗੈ ਸੇਵੇ ਪਰਵਾਹੁ॥ ੩॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਨਾਇਕੁ ਥਿਆ ਭੁ
 ਉਅਪਾਹੁ। ਆਖਹਿ ਮੰਗਹਿ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਦਾ ਤਿਕਰੇ ਦਾ ਤਾਰੁ॥ ਛੇਰਿ ਕਿ ਅਗੈ ਰਖੀ ਐ ਜਿ
 ਤੁਦਿ ਸੇਵਰ ਥਾਹੁ। ਮੁਹਿ ਕਿ ਬੇਲ ਨ ਬੇਲੀ ਐ ਜਿ ਤੁਸੁਇ ਪੋਰ ਪਿਆਹੁ। ਅੰਤਿ ਤੁਦੇ ਲਾ
 ਸਚੁ ਨਾਉ ਦੁਨਿਆਈ ਚਰ। ਕਰਮੀ ਅਥੇ ਕਪੜਾਨ ਦਰੀ ਮੇਖ ਦੁਆਹੁ। ਨਾਨਕ ਦੇਵ
 ਜਾਣੀ ਐ ਸਕੁ ਆਪੇ ਸਚਿਆਹੁ॥ ੪॥ ਬਾਪਿਆ ਨ ਜਾਇ ਕੀਤਾ ਨ ਹੋਇ। ਆਪੇ ਆਪਿ
 ਨਿਰੋਜਨ ਸੋਇ। ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਮਾਨੁ। ਨਾਨਕ ਗਾਵੈ ਐ ਗੁਣੀ ਨਿ
 ਪਾ। ਨੁਗਾ ਗਾਵੈ ਐ ਸੁਣਿ ਐ ਮਨਿ ਰਖੀ ਐ ਭਾਉ। ਦੁਖ ਪਰਹਰਿ ਸੁਖ ਪਰਿ ਲੋਚਾਇ। ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਨਾਦੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ। ਗੁਰ ਦੀ ਸਰਗੁਰ ਗੋਰ ਖੁਬਰ ਮਾ
 ਗੁਰ ਪਾਰ ਬਤੀਆਈ। ਜੇ ਹਉ ਜਾਨਾ ਆਖਾ ਨਾਹੀ ਕਹਨਾ ਕਥਨ ਨ ਜਾਈ। ਗੁਰ ਗਾਇ ਕੇ
 ਹਿ ਬੁਝਾਈ। ਸਚੁ ਨਾਜੀ ਆਕਾਏ ਕੇ ਦਾਤਾ ਸੇ ਮੈ ਦਿਸਹਿ ਨ ਜਾਈ॥ ੫॥ ਤੀਰਥ ਨਾਵਾ
 ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵਾ ਦਿਣੁ ਭਾਨੇ ਕਿਨਾਇ ਕਰੇ। ਜੇ ਤੀਸਿ ਰਹਿ ਭੁਪਾਈ ਦੇਖਾ ਦਿਨ ਕਰਮਾ ਕਿਮ
 ਲੇਲਈ। ਮਤਿ ਦਿ ਚਿਰਤ ਨੁ ਜਾਹਰ ਮਾਇ ਕਜੀ। ਇਕ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀ। ਗੁਰਾਏ ਕ
 ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ। ਸਚੁ ਨਾਜੀ ਆਕਾਏ ਕੇ ਦਾਤਾ ਸੇ ਮੈ ਦਿਸਹਿ ਨ ਜਾਈ॥ ੬॥ ਜੇ ਹਰ ਚਰ ਅਸ
 ਜਾਹਰ ਵ ਸੁਣੀ ਹੋਇ। ਨਵਾਖੈ ਬਾਦਿ ਚਿਜਾਨੀ ਐ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ਸਕੁ ਕੋਇ। ਚੰਗਾ ਨਾਦਰ
 ਖਾਇ ਕੇ ਜਿ ਸੁਕੀ ਰਤਿ ਜਗਿ ਲੇਇ। ਜਿ ਤਿਸੁ ਨ ਦਰਿਨ ਆਵਈ ਤਾ ਦਾਤ ਨ ਪੂਛੈ ਕੋਇ॥
 ਕੀਦਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਦ ਕਰਿ ਦੇਸੀ ਦੇ ਸੁਧੇਰੇ। ਨਾਨਕ ਨਿਰਗੁਣ ਗੁਨ ਕਰੇ ਗੁਣੀ ਤਿਆਹੁ
 ਦੇ। ਗਤਿ ਯੋਗੇ ਇਨ ਸੁਝਈ ਜਿ ਤਿਸੁ ਗੁਨ ਕਾਇ ਕਰੇ॥ ੭॥ ਸੁਣਿ ਐ ਸਿਧ ਪੀਰ ਸੁਰਿ ਨਾਥ॥
 ਸੁਣਿ ਐ ਪਰਤੀ ਪਰਲ ਅਕਾਸੁ। ਸੁਣਿ ਐ ਦੀਪ ਲੇ ਅਪਾਤਾਲ। ਸੁਣਿ ਐ ਪੋਹਿਨ ਸੈਕਕ
 ਲਾ। ਨਾਨਕ ਕੁਗਤਾ ਸਦਾ ਦਿਗਾਸੁ। ਸੁਣਿ ਐ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾਨਾਸੁ॥ ੮॥ ਸੁਣਿ ਐ ਦੀਸਰ ਬ
 ਰਮਾਇ ਦੁ। ਸੁਣਿ ਐ ਸੁਖ ਸਲ ਹਨਿ ਮੰਦੁ। ਸੁਣਿ ਐ ਜੇ ਗੁਜੁ ਗਤਿ ਤਨ ਕੇਦੁ। ਸੁਣਿ ਐ ਸਾ

ਸਤਿਸਿਮਤਿਦੇਹਾ॥ ਨਾਨਕਰੁਗਤਾਸਦਾਦਿਗਾਸੁ॥ ਸੁਇਐਦੁਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥ ੯॥
 ਸੁਇਐਸਤੁਸੰਤੋਖਗਿਆਨੁ॥ ਸੁਇਐਅਠਸਠਿਕਾਦਿਸਨਾਨੁ॥ ਸੁਇਐਪਤਿਪਤਿਪਾਦੁ
 ਹਿਮਾਨੁ॥ ਸੁਇਐਲਾਗੇਸਹਜਿਪਿਆਨਿ॥ ਨਾਨਕਰੁਗਤਾਸਦਾਦਿਗਾਸੁ॥ ਸੁਇਐਦੁ
 ਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥ ੧੦॥ ਸੁਇਐਸਗਾਗੁਣਕੇਗਾਗਾਦੁਇਐਸੇਖਪੀਰਪਾਤਿਸਾਗੁ॥ ਸੁਇ
 ਐਅੰਧੇਪਾਦੁਹਿਗਾਗੁ॥ ਸੁਇਐਗਾਬਹੈਦੁਅਸਗਾਗੁ॥ ਨਾਨਕਰੁਗਤਾਸਦਾਦਿਗਾਸੁ॥ ਸੁਇ
 ਐਦੁਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥ ੧੧॥ ਮੰਨੈਕੀਗਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ ਜੇਕੇਕਹੈਪਿਛੁਪਦੁਤਾਇ॥
 ਕਾਗਾਦਿਕਲਮਨਲਿਖਨਹਾਰਾ॥ ਮੰਨੈਕਾਬਹਿਕਰਨਿਟੀਚਾਰਾ॥ ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁ
 ਤੇਇਮਜੇਕੇਮੰਨਿਜਾਨੈਮੰਨਿਕੋਇ॥ ੧੨॥ ਮੰਨੈਸੁਰਤਿਹੋਦੁਮੰਨਿਬੁਧਾ॥ ਮੰਨੈਸਗਲਕੁਰੁ
 ਨਹੀਸੁਧਿ॥ ਮੰਨੈਮੋਹਿਚੋਟਾਨਾਪਾਇ॥ ਮੰਨੈਜਮਕੇਸਾਬਿਨਜਾਇ॥ ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁ
 ਇ॥ ਜੇਕੇਮੰਨਿਜਾਨੈਮੰਨਿਕੋਇ॥ ੧੩॥ ਮੰਨੈਮਾਰਗਿਠਾਕਨਪਾਇ॥ ਮੰਨੈਪਤਿਸਿਓਪ
 ਰਗਦੁਜਾਇ॥ ਮੰਨੈਮੰਗਨਚਲੈਪੀਥਾ॥ ਮੰਨੈਧਰਮਸਤੀਸਨਖੇਧਾ॥ ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ
 ਜੇਕੇਮੰਨਿਜਾਨੈਮੰਨਿਕੋਇ॥ ੧੪॥ ਮੰਨੈਪਾਦੁਹਿਮੇਖਦੁਆਰਾ॥ ਮੰਨੈਪਰਦੁਰਸਾਧਾਗੁ॥ ਮੰਨੈਤਰੇ
 ਤਾਰੇਗੁਰਸਿਖਾ॥ ਮੰਨੈਨਾਨਕਰੁਦਹਿਨਭਿਖਾ॥ ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ॥ ਜੇਕੇਮੰਨਿਜਾਨੈਮੰਨਿ
 ਕੋਇ॥ ੧੫॥ ਪੰਚਪਰਦਾਨੁਪੰਚਪਰਧਾਨੁ॥ ਪੰਚੇਪਾਦੁਹਿਦਰਗਹਿਮਾਨੁ॥ ਪੰਚੈਸੇਹਹਿਦਰ
 ਗਜਾਨੁ॥ ਪੰਚਾਕਾਗੁਰੇਦੁਕਪਿਆਨੁ॥ ਜੇਕੇਕਹੈਕੇਰੇਟੀਚਾਰਾ॥ ਕਰੇਤਕੇਕਰੇਣਨਾਹੀਸੁਮਾ
 ਗਾਪੇਲੁਧਰਮਦਇਅਕਾਪੁਤਾ॥ ਸਿਤਖੁਥਾਪਿਰਖਿਆਜਿਨਿਸੁਤਾ॥ ਜੇਕੇਬੁਝੈਹੋਦੈਸਚਿ
 ਆਗਾ॥ ਪਦੁਲੈਉਪਰਿਕੀਤਾਥਾਗਿ॥ ਪਰਤੀਏਰਪੈਰੇਹੋਰੇਰਾ॥ ਤਿਸੇਤਥਾਹਤਲੈਕਦੁਣੇਜਗੁ॥
 ਜੀਅਜਾਤਿਰਿਗਾਕੇਨਾਦੁ॥ ਸਕੁਨਾਲਿਖਿਆਦੁਸੀਕਲਆ॥ ਏਹੁਲੇਖਾ॥ ਲਿਖਿਜਾ
 ਨੈਕੋਇ॥ ਲੇਖੀਲਿਖਿਆਕੇਤਾਹੋਇ॥ ਕੇਤਾਤਾਦੁਸੁਆਲਿਹੁਰੁਪਾ॥ ਥੀਤੀਦਾਤਿਜਾਨੈਕੋਥੀ
 ਕੁਤਾ॥ ਕੀਤਾਪਸਾਉਏਕੇਕਦਾਦਾ॥ ਤਿਸੇਤੋਹੋਦੈਲਖਦਰਦਰੀਆਉ॥ ਕੁਦਰਕਦਨਕਹਾ
 ਟੀਚਾਰਾ॥ ਦਾਰਿਆਨਜਾਦੁਏਕਦਾਰਾ॥ ਜੇਧੁਭਾਦੈਸਾਈਭੁਲੀਕਾਰਾ॥ ਤੁਸਦਾਸਲਾਮ

ਤਿਨਿਰੇਕਾਗੁ॥੧੬॥ਅਸਿਖਲਪਅਸਿਖਕੁਉ॥ਅਸਿਖਪੁਜਾਅਸਿਖਤਪਤਾਉ॥ਅਸਿ
ਖਗਰਿਬਮੁਖੇਦੁਦਪਾਨਾ॥ਅਸਿਖਜੋਗਮਨਿਰਹਹਿਉਦਾਸਾ॥ਅਸਿਖਕੁਗਤਗੁਨਹਿ
ਆਨਦੀਚਾਰਿ॥ਅਸਿਖਸਤੀਅਸਿਖਦਾਤਾਰੁ॥ਅਸਿਖਸੁਰਮਹਰੁਖਸਾਰੁ॥ਅਸਿਖ
ਮੇਨਿਲਿਵਲਾਇਤਾਰੁ॥ਕੁਦਰਿਤਿਕਦੁਲਕਹਾਵੀਚਾਰਿ॥ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏ
ਕੇਵਾਰੁ॥ਜੇਤੁਪਰੁਵੈਸਾਈਕੁਲੀਕਾਰੁ॥ਤੁਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੇਕਾਗੁ॥੧੭॥ਅਸ
ਸਿਖਸੁਰਖਅੰਧਘੋਰੁ॥ਅਸਿਖਚੋਰਹਰਾਮਖਗੁ॥ਅਸਿਖਅਮਰਕਰਿਜਾਹਿਜੇਗੁ॥ਅ
ਸਿਖਗਲਦੁਨ੍ਹਿਤਿਆਕਮਾਹਿ॥ਅਸਿਖਪਾਪੀਪਾਪੁਕਰਿਉ॥ਅਸਿਖਕੁੜਿਆਕੁੜੇ
ਠਿਰਾਹਿ॥ਅਸਿਖਮੇਲਦੁਮਲੁਕੁਖਧਾਹਿ॥ਅਸਿਖਨਿਦਕਸਿਰਿਕਰਹਿਉਗੁ॥
ਨਾਨਕਨੀਚਕਧੈਵੀਚਾਰੁ॥ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕੇਵਾਰੁ॥ਜੇਤੁਪਰੁਵੈਸਾਈਕੁਲੀਕ
ਗੁ॥ਤੁਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੇਕਾਗੁ॥੧੮॥ਅਸਿਖਨਾਦੁਅਸਿਖਥਾਦੁ॥ਅਰੀਮਅਰੀਮ
ਅਸਿਖਲੇਅ॥ਅਸਿਖਕਹਹਿਸਿਰਿਕੁਰਹੋਇ॥ਅਖਰੀਨਾਮੁਅਖਰੀਸਾਹਿ॥ਅਖਰੀਗਿ
ਅਯੁਗੀਤਗੁਨਗਾਗੁ॥ਅਖਰੀਲਿਖਣੁਬੇਲਨਥਾਨਾ॥ਅਖਰਾਸਿਰਿਸੇਜੇਗੁਦਖਾਨਿ
ਜਿਨਿਏਹਿਲੇਖਤਿਸੁਸਿਰਿਨਾਹਿ॥ਜਿਦੁਰਮਾਏਤਿਉਤਿਦੁਪਾਹਿ॥ਜੇਤਾਕੀਤਾਤੀ
ਤਾਨਾਉ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਨਾਹੀਕੇਥਾਉ॥ਕੁਦਰਤਿਕਦੁਲਕਹਾਵੀਚਾਰੁ॥ਵਾਰਿਆਨਜਾ
ਵਾਏਕੇਵਾਰੁ॥ਜੇਤੁਪਰੁਵੈਸਾਈਕੁਲੀਕਾਰੁ॥ਤੁਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੇਕਾਗੁ॥੧੯॥ਕੁਰੀ
ਐਹਥੈਪਰਤਨਦੇਹਾ॥ਪਾਣੀਧੋਤੈਉਤਰਸਥੇਗੁ॥ਸੁਤਪਲੀਤੀਕਪੜ੍ਹਹੋਇ॥ਦੇਸਾਬੁਦਲ
ਈਐਉਹੁਧੋਇ॥ਓਰਐਮਤਿਪਾਪਾਕੈਸਿਰਿ॥ਉਹਧੋਨਾਵੈਕੈਰਿਗਿ॥ਪੰਨੀਪਾਪੀਆਖਨ
ਨਾਹਿ॥ਕਰਿਗਰਿਕਰਣਾਲਿਖਿਲੈਜਾਗੁ॥ਆਪਈਜਿਐਐਥਾਹ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੀਆ
ਵਹੁਜਾਗੁ॥੨੦॥ਤੀਰਥਤਪੁਦਇਆਦਤੁਦਾਨਾ॥ਜਿਕੋਪਾਵੈਤਿਲੁਕਮਾਨਾ॥ਸੁਇਆ
ਮਨਿਅਮਨਿਕੀਤਾਕੁਉ॥ਅੰਤਰਿਗਤਿਤੀਰਥਿਮਲਿਨਾਉ॥ਸਭਿਗੁਨਤੋਰਮੇਨਾਹੀ
ਕੀਏ॥ਵਿਣੁਕੁਲਕੀਤੀਕੁਗਤਿਨਹੋਇ॥ਸੁਅਸਤਿਆਥਿਬਾਨਿਬਰਮਾਉ॥ਸਤਿਸੁ

ਗਣੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ। ਕਦੁ ਲੁ ਸੁਦੇ ਲਾਵੁ ਖਤੁ ਕਦੁ ਲੁ ਕਦੁ ਲੁ ਖਿਤਿ ਕਦੁ ਨ ਦਾਗੁ। ਕਦੁ ਨ ਸਿ
 ਰਤੀ ਆਹੁ ਕਦੁ ਨ ਚਿਤੁ ਹੋ ਆ ਆ ਕਾਗੁ। ਦੇ ਲਨ ਪਾਇਆ ਪੰਡਿਤੀ ਜਿਹੇ ਦੇ ਲੇਖ ਪੁਰਾਨ। ਦੇਖ
 ਤਨ ਪਾਇ ਉਕਾਰੀ ਆਗਿ ਲਿਖੇ ਲੇਖੁ ਕੁਗਨੁ ਖਿਤਿ ਦਾਰਨੇ ਜਗੀ ਜਾਨੇ ਰੁਤਿ ਮਾਹੁ ਨ ਕੋਇ।
 ਜਾ ਕਰਤਾ ਸਿਰਠੀ ਕਉ ਸਾਜਿ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਸੋਇ। ਕਿਦੁ ਕਰਿ ਆਖਾ ਕਿਉ ਸਾਲਹੀ ਕਿਉ ਦਰਨੀ
 ਕਿਦੁ ਜਾਨਾ। ਨਾਨਕ ਆਖਿ ਸਕੁ ਕੋ ਆਖੈ ਕਦੁ ਇਕਾ ਸਿਆਨਾ। ਦੁਨੁ ਸਾਹਿਬੁ ਦੁਨੀ ਨਾਲੀ
 ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾਹੇ ਵੈ। ਨਾਨਕ ਜੇ ਕੋ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਆਗੈ ਗਾਇ ਆਨ ਸੋਹੈ। ੨੧॥ ਪਾਤਾਲ ਪਾਤਲੁ ਲ
 ਖ ਅਗਾਸ ਅਗਾਸੁ। ਉਤ੍ਰ ਕਉ ਤ੍ਰਿਕੁ ਭੁਗਲਿ ਬੋਕੇ ਦੇਵ ਕਹਿ ਨਿਦੇ ਕਵਾਤ। ਸਹਾ ਸਿਅ ਠਾਰਹੁ
 ਕਹਿ ਨਿਕੇਤ ਬਾਅਸ ਲੁਏ ਕਲਾ ਲਖਾਹੇ ਇਤਲਿ ਖਿਅੈ ਲੇਖੈ ਹੋਇ ਦਿਨਾ ਸੁ। ਨਾਨਕ ਦੁਨੁ ਆਖੀ
 ਐ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਆਪੁ। ੨੨॥ ਸਾਲਹੀ ਸਾਲਾਹਿ ਦੇਤੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾਇਆ। ਨਦੀ ਆਮ ਤੇ ਦਾਹੁ
 ਪਵਹਿ ਸਮੰਦ ਨ ਜਾਨਹਿ। ਸਮੰਦ ਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨੁ ਗਿਰਹਾ ਸੇਤੀ ਮਾਲ ਪਿਨੁ। ਬੀਤੀ ਤੁਲਿਨ
 ਹੋਵਈ ਜੇਤਿ ਸੁਮਨ ਹਨ ਦੀ ਸੁਹਿ। ੨੩॥ ਅੰਤ ਨ ਸਿਛਤੀ ਕਹੀ ਨਿਨ ਅੰਤ। ਅੰਤ ਨ ਕਰ ਦੇਵੇ
 ਇਨ ਅੰਤ। ਅੰਤ ਨ ਦੇਖ ਨਿਸੁ ਇਨ ਨ ਅੰਤ। ਅੰਤ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿ ਆਮ ਨਿਮੰਤ। ਅੰਤ ਨ ਜਾਪੈ ਕੀ
 ਤਾ ਅਗਾਰੁ। ਅੰਤ ਨ ਜਾਪੈ ਪਾਗਾ ਦਾਹੁ। ਅੰਤ ਕਾਰ ਇਕੇ ਤੇ ਬਿਲ ਲਾਗਿ ਰਾਤਾ ਕੇ ਅੰਤ ਨ ਪਾਈ
 ਜਾਹਿ। ਏਹੁ ਅੰਤ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ। ਬਹੁਤਾ ਕਹੀ ਐ ਬਹੁਤਾ ਹੋਇ। ਦੁਨੁ ਸਾਹਿਬੁ ਉਚੁ ਚਾਬਾਉ। ਉਚੇ
 ਉਪਰਿ ਉਚਾਨਾਉ। ਏਵੁ ਉਚਾ ਹੋਵੈ ਕੋਇ। ਤਿਸ ਉਚੇ ਕਉ ਜਾਨੈ ਸੋਇ। ਜੇ ਦੁਨੁ ਆਪਿ ਜਾਨੈ ਆ
 ਪਿ ਆਪਿ। ਨਾਨਕ ਨ ਦਰੀ ਕਰ ਮੀ ਦਾਤਿ। ੨੪॥ ਬਹੁਤਾ ਕਹੁ ਲਿਖਿਆ ਨਾ ਜਾਇ। ਦੁਨੁ
 ਦਾਤਾ ਤਿਲ ਨ ਤੁਮਾਇ। ਕੇਤੇ ਮਗਾਹਿ ਜੇਧ ਅਪਾਰ। ਕੇਤਿ ਆਗ ਨ ਤਨ ਹੀ ਵੀਚਾਰੁ। ਕੇਤੇ
 ਖਾਪਿ ਤੁਹਿ ਦੇ ਕਾਰਿ। ਕੇਤੇ ਲੈ ਲੈ ਮੁਕਰ ਪਾਹਿ। ਕੇਤੇ ਮੁਰਖ ਪਾਹੀ ਖਾਹਿ। ਕੇਤਿ ਆਦੁ ਖਰੁਖ
 ਸਦਾ ਮਾਗੁ। ਏਹਿ ਉਦਾਤਿ ਤੇਰੀ ਦਾਤਾਗੁ। ਬਿਧ ਖਲਾ ਸੀਭੁ ਲੈ ਹੋਇ। ਹੋਰ ਆਖਿਨ ਸੈ ਕੋਇ
 ਜੇ ਕੋ ਆਇ ਕਾ ਆਖਿ ਪਾਇ। ਉਹ ਜਾਣੈ ਜੇਤੀ ਆਪੁ ਹਿਖਾਇ। ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੇ ਦੇਇ।
 ਆਖਹਿ ਸਕੁ ਕੋਇ ਕੋਇ। ਜਿਸਨੇ ਬਖਸੀ ਸਿਛਤਿ ਸਲਾਹਿ ਪਨਾਨ ਕਪਾਤ ਸਾਹੀ ਪਾਤਿ ਸਾਹੁ

ਅਮਲੁ ਗੁਣੁ ਅਮਲੁ ਦੁਖੁ ਅਮਲੁ ਦੁਖੁ ਪਾਰੀਏ ਅਮਲੁ ਭੁੰਨੁ ਗੁਣੁ ਅਮਲੁ ਆਦੁ ਹਿਅ
 ਮਲੈ ਲਜਾ ਹਿਅ ਅਮਲੁ ਭੁਇਅ ਅਮਲੁ ਸਮਾ ਹਿਅ ॥ ੧ ॥ ਅਮ
 ਲੁ ਧਰਮੁ ਅਮਲੁ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਅਮਲੁ ਤਲੁ ਅਮਲੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਅਮਲੁ ਬਖਸੀਸੁ ਅਮਲੁ
 ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਅਮਲੁ ਕਰਮੁ ਅਮਲੁ ਭੁਰਮਾਣੁ ॥ ਅਮਲੁ ਮਮਲੁ ਆਖਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਅਮ
 ਲੁ ਆਖਿ ਧਰੀਲਿ ਦੁਲਾਇ ॥ ਆਖਿ ਰੇ ਦੁਖਾ ਠਪੁਰਾਨੁ ॥ ਆਖਿ ਪੜ੍ਹ ਕਰਹਿ ਵਖਿਅ
 ਨ ॥ ਆਖਿ ਬਰਸੇ ਆਖਿ ਇੰਦੁ ॥ ਆਖਿ ਰੋਪੀ ਤੋਰੇ ਬਿੰਦੁ ॥ ਆਖਿ ਈਸਰੁ ਅ
 ਖਹਿ ਸਿਧਿ ॥ ਆਖਿ ਕੋਤ ਕੋਤ ਬੁਧਿ ॥ ਆਖਿ ਦਾਨੁ ਦੁਆਖਿ ਦੁਆ ॥ ਆਖਿ ਸੁਰਿ ਨਰ
 ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵਿ ॥ ਕੋਤ ਆਖਿ ਆਖਿ ਪਾਹਿ ॥ ਕੋਤ ਕਹਿ ਕਹਿ ਉਠਿ ਠਿਨਾ ਹਿਯੇ
 ਤੋ ਕੋਤ ਹੋਰ ਕਹਿ ॥ ਤਾ ਆਖਿ ਨ ਸਕਹਿ ਕੋਇ ਕੋਇ ॥ ਜੇ ਦੁਖੁ ਭੋਵੇ ਤੇ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨ ਕਰੁ
 ਸਾਚੁ ਸੇਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁ ਦਿਗਾਨੁ ॥ ਤਾ ਲਿਖਿ ਮੇਰਿ ਗਾਵਾ ਗਾਵਾ ॥ ੨ ॥
 ਸੇ ਦੁਖੁ ਕਹਾ ਸੇ ਪਰ ਕਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਦੁਖੁ ਨਾਦੁ ਅਨੇਕੁ ਅਸਖਾ ਕੋਤੁ
 ਦੁਖੁ ਦੁਖੁ ਗੋਰੇ ॥ ਕੋਤ ਗਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀ ਅਨਿ ਕੋਤ ਗਾਵੁ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਗਾਵੁ ਨਿਤ ਹੋਨੁ ਪਉ
 ਨ ਪਾਣੀ ਬੈਸੇ ਤਰੁ ਗਾਵੇ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ ਦੁਆਰੇ ॥ ਗਾਵੁ ਹਿਉ ਤੁਰੁ ਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਨਹਿ
 ਲਿਖਿ ਪਰਮੁ ਦਿਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵੁ ਹਿਯੇ ਸਰਬੁ ਮਾਏ ਹੀ ਸੇ ਹਨਿ ਸਦਾ ਸਦਾਰੇ ॥ ਗਾਵੁ ਹਿ
 ਈ ਦੁਇ ਦੁਸ ਨਿਬੈਠੇ ਦੁਤਿ ਆਦਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵੁ ਹਿ ਸਿਧੁ ਸਮਾਪੀ ਐਵਰਿ ਗਾਵੁ ਨਿ
 ਸਾਧੁ ਦਿਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵੁ ਹਿ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸਿਤੀ ਧੀ ਗਾਵੁ ਹਿ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥ ਗਾਵੁ ਨਿਪੰਤਿ ਤਪ
 ਤੁ ਨਿਰਖੀ ਸੁਰਜੁ ਬਾਲੁ ਗਵੇਦਾ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵੁ ਹਿ ਮੇਰੀ ਆਮਨ ਮੇਰੀ ਸੁਰਗ ਅਵੁ
 ਪਾਇ ਆਲੇ ॥ ਗਾਵੁ ਨਿਰਤ ਨਉ ਪਾਏ ਤੋਰ ਅਨੁਸ ਠਿਤੀ ਰਬ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵੁ ਨਿਜੇ ਪਮ
 ਹਾ ਬਲੁ ਸੁਰਗ ਗਾਵੁ ਹਿ ਪਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵੁ ਹਿ ਪੰਡੁ ਮੰਡੁ ਲਟਕੁ ਭੁਨੁ ਕਹਿ ਬਹਿ ਰਖੇ
 ਰੇ ॥ ਸੇਈ ਤੁਧੇ ਨ ਗਾਵੁ ਨਿਜੇ ਤੁਧੁ ਗਾਵੁ ਨਿਰੇ ਤੇਰੇ ਭੁਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥ ਹੋਰ ਕੋਤ ਗਾਵੁ ਨਿਸੇ
 ਮੇਰਿ ਤਿਨ ਆਵੁ ਨਿਨਾ ਕਕਿ ਆਵਿ ਚਾਰੇ ॥ ਸੇਈ ਸੇਈ ਸਦਾ ਸਚ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਤੀ

ਨਾਈ। ਹੈਰੀ। ਹੋਸੀ। ਜਾਇ। ਨ। ਜਾਸੀ। ਰ। ਚ। ਨ। ਜ਼। ਰ। ਚ। ਈ।। ਰਿ। ਗੀ। ਰਿ। ਗੀ। ਛ। ਤੇ। ਕ। ਰਿ। ਕ।
 ਰਿ। ਜਿ। ਨ। ਸੀ। ਮ। ਆ। ਇ। ਆ। ਮਿ। ਨਿ। ਉ। ਪ। ਈ।। ਕ। ਰਿ। ਕ। ਰਿ। ਕ। ਏ। ਏ। ਕੀ। ਤਾ। ਅ। ਪ। ਨ। ਜਿ। ਉ। ਤਿ। ਸ। ਈ।
 ਦੁ। ਨਿ। ਆ। ਈ।। ਜਿ। ਤਿ। ਸੁ। ਕੁ। ਏ। ਸੇ। ਈ। ਕ। ਰ। ਸੀ। ਹੁ। ਕ। ਮ। ਨ। ਕ। ਰ। ਨ। ਜਾ। ਈ।। ਸੇ। ਪ। ਤਿ। ਸਾ। ਹੁ। ਸਾ। ਹੁ।
 ਪ। ਤਿ। ਸਾ। ਹਿ। ਏ।। ਨ। ਨ। ਕ। ਰ। ਹ। ਨ। ਰ। ਜਾ। ਈ।। ੨੭।। ਮੰ। ਦਾ। ਸਿ। ਤੇ। ਬ। ਸ। ਰ। ਮੁ। ਪ। ਤਿ। ਏ। ਲੀ। ਪਿ। ਆ।
 ਨ। ਕੀ। ਕ। ਰ। ਹਿ। ਬਿ। ਕੁ। ਤਿ।। ਖਿ। ਬ। ਕ। ਲੁ। ਕੁ। ਆ। ਗੀ। ਕ। ਆ। ਇ। ਆ। ਜੁ। ਗ। ਤਿ। ਤਿ। ਨੁ। ਪ। ਰ। ਤੀ। ਤਿ।। ਆ। ਈ। ਪੰ।
 ਥੀ। ਸ। ਗ। ਲ। ਜ। ਮ। ਤੀ। ਮ। ਨਿ। ਜੀ। ਤੇ। ਜੁ। ਗੁ। ਜੀ। ਤਿ।। ਆ। ਏ। ਸ। ਤਿ। ਸੇ। ਆ। ਏ। ਸੁ।। ਆ। ਦਿ। ਅ। ਨੀ। ਲੁ। ਅ।
 ਨ। ਦਿ। ਅ। ਨ। ਹ। ਤਿ। ਜੁ। ਗੁ। ਜੁ। ਗੁ। ਏ। ਕੇ। ਦੇ। ਸੁ।। ੨੮।। ਭੁ। ਗ। ਤੇ। ਗਿ। ਆ। ਨ। ਦ। ਇ। ਆ। ਭੁ। ਰ। ਨਿ। ਪ। ਏ।
 ਪ। ਏ। ਦ। ਜ। ਹਿ। ਨ। ਦ।। ਆ। ਪਿ। ਨ। ਥ। ਨ। ਥੀ। ਸ। ਰੁ। ਜ। ਕੀ। ਰਿ। ਪਿ। ਸਿ। ਪ। ਅ। ਦੁ। ਰ। ਸਾ। ਦ।। ਸਿ। ਜੇ। ਗੁ। ਦਿ। ਜੇ।
 ਗੁ। ਦੁ। ਇ। ਕ। ਰ। ਚ। ਲ। ਦੁ। ਹਿ। ਲੇ। ਪੇ। ਆ। ਦੁ। ਹਿ। ਭੁ। ਗ।। ਆ। ਏ। ਸੁ। ਤਿ। ਸੇ। ਆ। ਏ। ਸੁ।। ਆ। ਦਿ। ਅ। ਨੀ। ਲੁ। ਅ।
 ਨ। ਦਿ। ਅ। ਨ। ਹ। ਤਿ। ਜੁ। ਗੁ। ਜੁ। ਗੁ। ਏ। ਕੇ। ਦੇ। ਸੁ।। ੨੯।। ਏ। ਕ। ਆ। ਈ। ਜੁ। ਗ। ਤਿ। ਦਿ। ਆ। ਈ। ਤਿ। ਨਿ। ਚੇ। ਲੇ। ਪ।
 ਰ। ਵ। ਨ।। ਏ। ਕ। ਸਿ। ਸ। ਰੀ। ਏ। ਕ। ਭੁ। ਰੀ। ਇ। ਕ। ਲੇ। ਏ। ਦੀ। ਥਾ। ਨ।। ਜਿ। ਉ। ਤਿ। ਸੁ। ਕੁ। ਏ। ਤਿ। ਦੇ। ਚ। ਲੇ। ਦੁ।
 ਜਿ। ਉ। ਹੇ। ਦੇ। ਭੁ। ਰ। ਮ। ਨੁ।। ਓ। ਹੁ। ਦੇ। ਪੇ। ਓ। ਨ। ਨ। ਦੁ। ਰਿ। ਨ। ਆ। ਦੇ। ਬ। ਹੁ। ਤ। ਏ। ਹੁ। ਦਿ। ਨੁ। ਨ।। ਆ। ਏ। ਸੁ। ਤਿ।
 ਸੇ। ਆ। ਏ। ਸੁ।। ਆ। ਦਿ। ਅ। ਨੀ। ਲੁ। ਅ। ਨ। ਦਿ। ਅ। ਨ। ਹ। ਤਿ। ਜੁ। ਗੁ। ਜੁ। ਗੁ। ਏ। ਕੇ। ਦੇ। ਸੁ।। ੩੦।। ਆ। ਸ। ਲ।
 ਲੇ। ਇ। ਲੇ। ਇ। ਭੁ। ਰ।। ਜੇ। ਕਿ। ਛੁ। ਪ। ਆ। ਇ। ਆ। ਸੁ। ਏ। ਕੇ। ਦੁ। ਰ।। ਕ। ਰਿ। ਕ। ਰਿ। ਕੇ। ਥੇ। ਸਿ। ਰ। ਜ। ਹ। ਗੁ।। ਨ। ਨ। ਕ। ਸ।
 ਚੇ। ਕੇ। ਸ। ਚੇ। ਕ। ਗੁ।। ਆ। ਏ। ਸੁ। ਤਿ। ਸੇ। ਆ। ਏ। ਸੁ।। ਆ। ਦਿ। ਅ। ਨੀ। ਲੁ। ਅ। ਨ। ਦਿ। ਅ। ਨ। ਹ। ਤਿ। ਜੁ। ਗੁ। ਜੁ। ਗੁ। ਏ। ਕੇ।
 ਦੇ। ਸੁ।। ੩੧।। ਇ। ਕ। ਦੁ। ਜੀ। ਭੇ। ਲ। ਪੇ। ਹੇ। ਹਿ। ਲੁ। ਪੇ। ਹੇ। ਹਿ। ਲੁ। ਪੇ। ਦੀ। ਸੁ।। ਲੁ। ਪ। ਲੁ। ਪੇ। ਗੇ। ਜ਼। ਆ। ਥੀ। ਅ। ਹਿ। ਏ। ਕ।।
 ਮੁ। ਜੁ। ਗ। ਦੀ। ਸੁ।। ਏ। ਤੇ। ਗ। ਹਿ। ਪ। ਤਿ। ਪ। ਉ। ਤਿ। ਆ। ਚ। ਤੀ। ਐ। ਹੇ। ਇ। ਏ। ਕੇ। ਸੁ।। ਸੁ। ਤਿ। ਗੁ। ਲਾ। ਆ। ਕ। ਸ। ਕੀ। ਕੀ।
 ਦੁ। ਆ। ਇ। ਆ। ਗੀ। ਸੁ।। ਨ। ਨ। ਕ। ਨ। ਦੁ। ਰੀ। ਪ। ਈ। ਐ। ਕੁ। ਜ਼ੇ। ਕੁ। ਜ਼ੀ। ਠੀ। ਸੁ।। ੩੨।। ਆ। ਪ। ਲੇ। ਜੇ। ਰ। ਚੁ। ਪੇ। ਨ। ਹੁ। ਜੇ। ਰੁ।
 ਜੇ। ਰ। ਮੰ। ਗ। ਦਿ। ਦੇ। ਇ। ਨ। ਜੇ। ਰ।। ਜੇ। ਰ। ਨ। ਜੀ। ਦੇ। ਦਿ। ਮ। ਰ। ਨ। ਹੁ। ਜੇ। ਰੁ।। ਜੇ। ਰ। ਨ। ਗ। ਲਿ। ਮ। ਲਿ। ਮ। ਨਿ।
 ਸੇ। ਰੁ।। ਜੇ। ਰ। ਨ। ਸੁ। ਰੁ। ਤੀ। ਗਿ। ਆ। ਦਿ। ਦਿ। ਚ। ਰਿ।। ਜੇ। ਰ। ਨ। ਜੁ। ਗ। ਤੀ। ਛੁ। ਏ। ਸਿ। ਸ। ਰਿ।। ਜਿ। ਸੁ। ਹੁ। ਬ। ਜੇ। ਰ। ਕੁ। ਰ।
 ਦੇ। ਥੇ। ਸੇ। ਦਿ।। ਨ। ਨ। ਕੁ। ਉ। ਤੁ। ਮੁ। ਨੀ। ਚ। ਨ। ਕੇ। ਦਿ।। ੩੩।। ਗ। ਤੀ। ਰੁ। ਤੀ। ਬਿ। ਤਿ। ਦੁ। ਰੁ। ਪ। ਉ। ਲੁ। ਪ। ਏ। ਅ। ਰ। ਠੀ।

ਪਾਤਲਾਤਿਸੁਦਿਚਿਧਰਤੀਥਾਪਿਕੀਧਰਮਸਾਲਾਤਿਸਦਿਚਿਜੀਅਜੁਗਤਿਕੇਰੇਗਿ॥
 ਤਿਨਕੇਨਾਮੁਮੇਨਕਮਨਿਤਾਕਰਮੀਕਰਮੀਹਿਦਿਵੀਚਾਰੁ॥ਸਾਚਾਅਪਿਸਾਚਾਦਰਬਾਰੁ॥
 ਓਥੈਸੋਹਨਿਪੰਚਪਰਵਾਣੁ॥ਨਦਰੀਕਰਮਿਪਦੇਨੀਸਾਣੁ॥ਧੁਰਪਕਾਈਉਥੈਪਾਇ॥ਨਾਨਕ
 ਗਾਇਆਜਾਪੈਜਾਇ॥੩੬॥ਧਰਮਖੰਡੁਕਾਏਹੋਧਰਮੁ॥ਗਿਆਨੁਖੰਡੁਕਾਅਖਹੁਕਰਮੁ॥
 ਕੇਤੇਪਦੁਣਪਾਣੀਥੈਸਿਤਰਕੇਤੇਕਾਨਮੋਹਸੁ॥ਕੇਤੇਕੁਰਮੇਘਾੜਤਿਘੜੀਅਹਿਰੁਪਰਿਗੋਕ
 ਦੇਸੁ॥ਕੇਤੀਆਕਰਮਕੁਮੀਮੇਰੇਕੇਤੇਕੇਤੇਦੁਓਪਦੇਸੁ॥ਕੇਤੇਇੰਦੁੰਦਸੁਰਕੇਤੇਕੇਤੇਮੰਡੁਲ
 ਦੇਸੁ॥ਕੇਤੇਸਿਧਧੁਪਨਾਖੰਡੇਕੇਤੇਦੇਵੀਦੇਸੁ॥ਕੇਤੇਦੇਵਦਾਨਦੁਮੁਨਿਕੇਤੇਕੇਤੇਰਤਨਸਮੰਦੁ॥
 ਕੇਤੀਖਾਣੀਕੇਤੀਥਾਣੀਕੇਤੇਪਾਤਲਿਰੰਦਾ॥ਕੇਤੀਆਸੁਰਤੀਸੇਦੁਕਕੇਤੇਨਾਨਕਅੰਤਨਅੰਤੁ॥
 ੩੭॥ਗਿਆਨੁਖੰਡੁਮਹਿਗਿਆਨੁਪਰਚੰਨੁ॥ਤਿਥੈਨਾਦਬਿਨੋਦਕੰਦੁਅੰਨੰਦੁ॥ਸਰਮਖੰਡੁ
 ਕੀਥਾਣੀਰੁਪਾ॥ਤਿਥੈਘਾੜਤਿਘੜੀਐਬਹੁਮੁਨੁਪਾ॥ਤਾਕੀਆਚਾਲਕਥੀਨਜਾਹਿ॥ਓ
 ਕੇਕਧੋਪਿਛੁਪਛੁਤਾਇ॥ਤਿਥੈਘੜੀਐਸੁਰਤਿਮਾਂਤਿਮਨਿਬੁਧਾ॥ਤਿਥੈਘੜੀਐਸੁਰਸਿਧਾ
 ਕੀਸਾਧਿਧਕਰਮਖੰਡੁਕੀਥਾਣੀਜੋਗੁ॥ਤਿਥੈਹੋਰਨਕਦੀਹੋਗੁ॥ਤਿਥੈਜੋਧਮਹਾਬਲਸੁਗ॥ਤਿ
 ਨਮਾਹਿਰਾਮੁਰਹਿਆਰੁਪੁਰਿ॥ਤਿਥੈਸੀਤੇਸੀਤਾਮਹਿਮਾਂਗਿ॥ਤਾਕੇਰੁਪਨਕਥਨੀਜਾਹਿ
 ਨਾਉਹੁਮਰਹਿਨਠਾਗੇਜਾਹਿ॥ਜਿਨਕੇਰਾਮਦੁਸੇਮਨਮਾਹਿ॥ਤਿਥੈਰੁਗਤੰਦੁਸਹਿਕੇਲੇਅ
 ਕਰਹਿਅੰਨੰਦਸਾਚਾਮਨਿਸੇਇ॥ਸਚਿਖੰਡੁਸੇਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਕਰਿਕਰਿਦੇਖਨਦਰਿਨਗਲੁ
 ਤਿਥੈਖੰਡੁਮੰਡੁਲਦਰਭੰਨੁ॥ਜੇਕੇਕਥੈਤਅੰਤਨਅੰਤੁ॥ਤਿਥੈਲੇਅਲੇਅਆਕਾਗੁ॥ਜਿਉਨਿ
 ਉਹੁਕਮੁਤਿਦੈਤਿਦੁਕਾਰੁ॥ਦੇਖੈਦਿਗੈਸਕਰਿਦਿਚਾਰੁ॥ਨਾਨਕਕਥਨਾਕੜੜਾਸਾਂਗੁ॥੩੮॥
 ਜਤਪਹਾੜੀਰਜਸੁਦਿਅਗੁ॥ਅਹਰਣਿਮਭਿਦੇਦਹਥੀਅਗੁ॥ਕੁਉਪਲਾਅਗਨਿਠਪਤਾ
 ਉਉਂਨਾਕੁਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਿਤੁਚਾਲਿ॥ਘੜੀਐਸਬਦੁਸਚੀਦਕਸਾਲਿ॥ਜਿਨਕਉਨਦਰਿ
 ਕਰਮੁਤਿਨਕਾਰੁ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿਨਿਗਾਲਿ॥੩੯॥ **ਲਕੁ**॥੥ਪਦੁਣਗੁਧੁਪਾਣੀ
 ਪਿਤਾਮਾਤਾਧਰਤਿਮਹਤੁ॥ਦਿਦੁਸੁਰਤਿਦੁਈਦਈਦਾਇਆਖੇਲੈਸਗਲਜੁਗਤਿ॥ਚਿਗਿ

ਆਇਆ ਬੁਰਿਆਇਆ ਦੁਰੈ ਪਰਮੁ ਹੁਗਿ ਕਰਮੀ ਅਪੇ ਆਪਨੀ ਕਿਆ ਨੇ ਕਿਆ
ਦੁਗਿ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਈ ਮਸਕਤ ਪਾਲਿ। ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜੇਲੇ ਕੇਤੀ ਫੁਰੀ
ਨਾਲਿ॥੧॥

ਗੁਰੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥੧॥ ਸੇਵਗੁ॥

ਸੇਵ

ਰਤੇ ਰਕੇਗੇ ਸੇ ਪਰਕੇਗੇ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ। ਦਾਨੇ ਭੋਜਨ ਅਨੇਕ ਅਸਿਧਾ ਕੇ ਤੇਰੇ
ਵਾਦੇ ਦੁਹਾਗੇ। ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀ ਅਹਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾਵੁ ਦੁਹਾਗੇ। ਗਾਵੁ ਨਿਤੁ ਪ
ਨੇ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਥੈ ਸੇਤਰੇ ਗਾਵੁ ਗਾਧਰਮ ਦੁਆਗੇ। ਗਾਵੁ ਨਿਤੁ ਪਨੇ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ
ਜਾਨੀ ਲਿਖਿ ਪਰਮੁ ਥੀ ਚਾਗੇ। ਗਾਵੁ ਨਿਤੁ ਪਨੇ ਦੀ ਸਰਬ ਰਮਾ ਦੇਵੀ ਸੇਹ ਨਿਤੇਰੇ ਸੇਰੇ
ਸਦਾਗੇ। ਗਾਵੁ ਨਿਤੁ ਪਨੇ ਇੰਦ੍ਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਸਦਿ ਬੇਰੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਨਾਲੇ। ਗਾਵੁ ਨਿਤੁ ਪ
ਨੇ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵੁ ਨਿਤੁ ਪਨੇ ਸਾਧ ਥੀ ਚਾਗੇ। ਗਾਵੁ ਨਿਤੁ ਪਨੇ ਨਤੀ ਸਤੀ ਸਤੀ
ਗਾਵੁ ਨਿਤੁ ਪਨੇ ਦੀ ਰਕਰੇਗੇ। ਗਾਵੁ ਨਿਤੁ ਪਨੇ ਪੰਡਿਤ ਪ੍ਰਨਿਰਥੀ ਸੁਰਜੁ ਗਜੁ ਗੁਦ ਦਾਨਾਲੇ
ਗਾਵੁ ਨਿਤੁ ਪਨੇ ਮੇਹਨੀ ਆਮਨ ਮੇਹਣਿ ਸੁਰਗੁ ਮਛ ਪਇਆਲੇ। ਗਾਵੁ ਨਿਤੁ ਪਨੇ ਰਤਨੁ
ਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠ ਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ। ਗਾਵੁ ਨਿਤੁ ਪਨੇ ਜੋਧ ਮਹਾ ਬਲ ਸੁਰਗਾ ਗਾਵੁ ਨਿਤੁ ਪਨੇ ਮਾਨੀ
ਚਾਗੇ। ਗਾਵੁ ਨਿਤੁ ਪਨੇ ਪੰਡਿਤ ਮੰਡੁਲ ਵਰੰਦੁ ਕਾਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਤੇਰੇ ਧਾਗੇ। ਸੇਈ ਤੁਧੇ ਨਗਾਵੁ
ਨਿਜੇ ਤੁਧੁ ਗਾਵੁ ਨਿਰਤੇ ਤੇਰੇ ਕੁਗਤ ਰਸਾਲੇ। ਹੋਰ ਕੇਤੇ ਤੁਧੇ ਨਗਾਵੁ ਨਿਸੇ ਮੈਰਿ ਤਿਨ ਆਵੁ ਨਿ
ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਥੀ ਚਾਗੇ। ਸੇਈ ਸੇਈ ਸਦਾ ਸਦੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਚੀ ਲਾਈ ਪੈਰੇ ਕੀਰੇ ਸੀ
ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ। ਰਿਗੀ ਰਿਗੀ ਭੁਤੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨ ਸੀ ਮਾਇਆ
ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ। ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੇ ਕੀਤਾ ਅਪਨਾ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਕੁਠਿਆਈ। ਜੇ ਤਿਸ ਭੁਭੇ
ਭੇਈ ਕਰ ਸੀ ਛਿਰਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਨਾ ਜਾਈ। ਸੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹੁ ਪਤਿਸਾਹਿ ਬੁਨਾਨ ਕਰਹ
ਨਰ ਜਾਈ॥੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਦੁਨਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ। ਕਿਦੁ ਦੁਨੁ

ਸ੍ਰੀਠਸੋਇ। ਕੀਮਤਿਪਾਇਨਿਕਹਿਅਸਾਇ। ਕਹਣੇਦੁਲੇਝੇਰਹੇਸਮਾਇ॥੧॥ ਦੁਨੁਮੇਰੇ
 ਸਾਹਿਬਾਰਾਹਿਰਗੀਤੁ। ਗਾਰੁਣੀਗੀਰਗੀ। ਕੇਦਿਨਜਾਣੈਤੇਰਾਕੀਤਕੇਦੁਨੁਚੀਰਗ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਸਭਿਸੁਰਤੀਮਿਲਿਸੁਰਤਿਕਮਾਈ॥ ਸਭੁਕੀਮਤਿਮਿਲਿਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ ਗੀ
 ਆਨੀਧਿਆਨੀਗੁਰਗੁਰਹਾਈ॥ ਕਹਨਨਜਾਈਤੇਰੀਤਿਲੁਦੁਨੁਆਈ॥ ਸਭਿਸਤਿ
 ਸਭਿਤਪਸਰੁਏਗਿਆਇਆ॥ ਸਿਧਾਪੁਰਖਾਕਾਦੁਨੁਆਈਆ॥ ਤੁਧਦਿਣਸਿਧੀ
 ਕੀਨਨਹਪਾਇਆਕਰਮਿਮਿਲੈਨਾਹੀਠਾਕਿਰਹਾਇਆ॥ ਆਖਣਦਾਲਕਿਆ
 ਵੇਚਾਰਗ॥ ਸਿਛਤਿਬੁਰੇਤੇਰੇਕੁਨਾਰਗ॥ ਜਿਸਤੁਦੇਹਿਤਿਸਹਿਕਿਆਚਾਰਗ॥ ਨਾਨਕਸਚਿ
 ਸਦਾਰਨਹਾਰਗ॥੬॥੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਆਖਾਨੀਦਾਦਿਸਰੈਮਰਿਜਾਉ॥ ਆਖ
 ਏਅਉਖਾਸਚਾਨਾਉਪਸਾਚੇਨਾਮੁਕੀਲਾਗੈਕੁਖਾਉਤੁਕੁਖਾਇਦੁਲੀਅਹਿਦੁਖਾ॥੧॥
 ਸੇਕਿਉਦਿਸਰੈਮੇਰੇਮਾਇ॥ ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾਚਾਨਾਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਚੇਨਾਮੁਕੀ
 ਤਿਲੁਦੁਨੁਆਈ॥ ਆਖਿਥੇਕੇਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ ਜੇਸਰੁਮਿਲੈਕੇਆਖਣਿਪਾਹਿ
 ਦੁਨੁਨਹੈਦੁਖਾਦਿਨਜਾਇ॥੨॥ ਨਉਹਮੈਰੋਨਹੈਸੇਗੁ॥ ਦਿਵਾਰੋਨਚੁਕੇਕੁਗੁ॥ ਗੁਣ
 ਏਹੋਹੋਰਨਾਹੀਕੋਇ॥ ਨਾਕੋਹੋਆਨਾਕੋਹੋਇ॥੩॥ ਜੇਦੁਨੁਆਪਿਤੇਦੁਨੁਤੇਰੀਦਾਤਿ॥ ਨਿ
 ਨਿਦਿਨੁਕਰਿਕੇਤੀਰਾਤਿ॥ ਆਖਸਾਮੁਦਿਸਾਰਹਿਤੇਕਮਜਾਤਿ॥ ਨਾਨਕਨਾਦੈਬਾਧੁਸ
 ਨਾਤਿ॥੬॥੩॥ ਗਾਰੁਗੁਨਕੀਮਹਲਾ॥੬॥ ॥ਹਰਿਕੇਜਨੁਸਤਿਗੁਰਸਤਿਪੁਰਖਾ
 ਬਿਨਉਕਰਉਗੁਰਪਾਸਿ॥ ਹਮਕੇਰੇਕਿਰਮਸਤਿਗੁਰਸਰਨਾਈਕਰਿਦੁਇਆਨਾਮੁਖ
 ਰਗਾਸਿ॥੧॥ ਮੇਰੇਮੀਤਗੁਰਦੇਉਮੇਕਉਰਾਮਨਾਮਪਰਗਾਸਿ॥ ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਮੇਰਾ
 ਪ੍ਰਾਨਸਖਾਈਹਰਿਕੀਰਤਿਹਮਰੀਰਹਗਾਸਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਨਾਨਕੇਦੁਨੁਗੁਰਾਦੇਝੇ
 ਰੇਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਸਰਧਾਹਰਿਧਿਆਸਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਿਲੈਤਿਪਤਸਹਿਮਿਲਿਸਿਗਏ
 ਗੁਣਪੁਰਾਸਿ॥੨॥ ਜਿਨਹਦਿਹਰਿਹਰਿਰਸੂਮੁਨਪਾਇਆਤੇਰਾਗਾਹੀਨਜਮਪਾਸਿ

ਜੇਸਤਿਗੁਰਸਰਦਿ ਸੰਗਤਿਨਹੀਅਵੇਧਿਗੁਜੀਦਿਧਿਗੁਜੀਦੁਸਿਖ੩॥ਜਿਨਸਾਰਿਜਨਸਤਿ
 ਗੁਰਸੰਗਤਿਪਾਈਤਿਨਿਧੁਰਿਅਸਤਕਿਲਿਖਿਅਗਲਿਖਾਸਿ॥ਧਿਨੁਧਿਨੁਸਤਿਸੰਗਤਿਜਿਤੁ
 ਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆਮਿਲਿਨਾਨਕਨਾਮੁਪੁਗਾਸੁ॥੪॥੪॥ਗੁਰੂਗੀਮਹਲਾ॥੫॥ਕਹੋਰੇਮ
 ਨਿਚਤਵਹਿਉਦਮੁਜਾਹੁਹਿਹਰਿਜੀਉਪਰਿਆ॥ਸੇਲਪਥਰਮਹਿਜਿਤਉਪਾਏਤਾਕਾਰਿ
 ਜਕੁਅੰਗਰਿਧਾਰਿਆ॥ਮੇਰੇਮਾਧਉਜੀਉਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲੇਸੇਤਰਿਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਸੁਕੇਕਾਸਟਹਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਨਪਿਤਾਲੇਕਸੁਤਬਨਿ
 ਤਕੇਇਨਕਿਸਕੀਧਾਰਿਆ॥ਸਿਰਿਸਿਰਿਰਿਜਕੁਸੇਬਾਹੋਠਾਕਰੁਕਹੋਮਨੁਉਕਰਿਆ॥
 ੨॥ਉਠੇਉਠਿਐਸੇਕੇਸਾਤਿਸੁਪਾਏਬਚੇਰਦੁਰਿਆ॥ਤਿਨਕਦੁਖਲਾਵੇਕਦੁਖਚੁ
 ਗਾਵੇਮਨਮਹਿਸਿਮਰਨੁਕਰਿਆ॥੩॥ਸਭਿਨਿਧਾਨੁਦਸਅਸਟਸਿਧਾਨੁਠਾਕਰਕਰਤਲਧਰਿ
 ਜਨਨਾਨਕਬਲਿਬਲਿਸਦਾਬਲਿਜਾਈਐਤਰਾਐਤਨਪਾਰਾਵਰਿਆ॥੪॥੪॥
 ੫॥

੧੯ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਸਾਮਹਲਾ॥੪॥
 ਸੇਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਹਰਿਅਰਾਮਅਰਾਮਅਪਾਰਾ॥ਸਭਿਧਿਆਵਹਿ
 ਸਭਿਧਿਆਵਹਿਤੁਧਜੀਹਰਿਸਚੇਸਿਰਜਨੁਹਾਰਾ॥ਸਭੁਜੀਅਤੁਮਾਰੇਜੀਤੁਜੀਅਦੁਦਾ
 ਤਾਰਾ॥ਹਰਿਧਿਆਵਹਿਸਤਹੁਜੀਸਭਿਦੁਖਦਿਸਾਰਨਹਾਰਾ॥ਹਰਿਆਪੇਠਾਕਰਹਰਿਅ
 ਪਸੇਰੁਕੁਜੀਕਿਆਨਾਨਕਜੀਤਦਿਚਾਰਾ॥ਤੁਘਦਘਦਅੰਤਰਸਰਬਨਿਰੰਤਰਜੀਹਰਿਏਕੇਪੁਰ
 ਸਮਾਦਾ॥ਇਕਦਾਤੇਏਕਭੀਖਾਗੀਜੇਸਕੁਤੇਰੇਚੋਜਾਦਿਨਾਨਾ॥ਤੁਐਧੇਦਾਤਾਐਧੇਕੁਰਾ
 ਤਾਜੇਹਉਤੁਧਬਿਨੁਅਦਰਨਜਾਨਾ॥ਤੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਏਅੰਤੁਏਅੰਤਜੀਤੇਰੇਕਿਆਗੁਣਆ
 ਧਿਦੁਖਾਨਾ॥ਜੇਸੇਵਹਿਜੇਸੇਵਹਿਤੁਧਜੀਜਨਨਾਨਕਤਿਨਤਿਨਕੁਰਬਾਨਾ॥੨॥ਹਰਿ
 ਧਿਆਵਹਿਹਰਿਧਿਆਵਹਿਤੁਧਜੀਸੇਜਨਜਗਮਹਿਸੁਖਦਾਸੀ॥ਸੇਮੁਕਤੁਸੇਮੁਕਤੁਤੁ
 ਏਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਜੀਉਤਿਨੁਦੁਟੀਜਮਕੀਠਾਸੀ॥ਜਿਨਨਿਰਕੁਉਜਿਨਹ

ਰਿਨਿਰਕੁਉਧਿਆਇਆਜੀਉਤਿਨਕਾਢਉਸਕੁਗਵਾਸੀ॥ਜਿਨਸੇਦਿਆਜਿਨਸੇਦਿ
 ਆਮੇਗਾਹਰੀਉਤੇਹਰਿਹਰਿਰੂਪਸਮਾਸੀ॥ਸੇਧੇਨੁਸੇਧਨਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਤਿ
 ਨਜੀਉਜਨਨਾਨਕਤਿਨਬਲਿਜਾਸੀ॥੩॥ਤੇਰੇਕੁਗਤੇਤੇਰੇਕੁਗੁੰਡਾਰਜੀਕੁਰੇਬੇਅੰਤਬੇ
 ਅੰਤ॥ਤੇਰੇਕੁਗਤਿਤੇਰੇਕੁਗਤਸਲਾਹਨਿਤੁਧਜੀਹਰਿਅਨਿਕਅਨਿਕਅਨਿਤਾ॥ਤੇਰੇਅ
 ਨਿਕਤੇਰੇਅਨਿਕਕਰਹਿਹਰਿਪੂਜਾਜੇਤਪੁਤਾਤਾਪਹਿਜਪਹਿਬੇਅੰਤਾ॥ਤੇਰੇਅਨੇਕਤੇਰੇਅ
 ਨੇਕਪੜ੍ਹਹਿਬਹਸਿੰਮਤਸਾਸਤਜੀਕੁਰਿਕੁਰਿਅਖਟਕਰਮਕਰਿਤਾ॥ਸੇਕੁਗਤਸੇਕੁਗਤਕੁ
 ਲੇਜਨਨਨਕਜੀਜੇਕੁਹਰਿਮੇਰੇਹਰਿਕੁਗਦਿਤਾ॥੪॥ਤੁਆਦਿਪੁਰਖਅਪਰਿਪੁਰਕਰਤਾ
 ਜੇਤੁਧਜੇਦੁਨੁਅਦਰਨਕੇਈ॥ਤਿਜਗੁਜਗੁਏਕੇਸਦਾਸਦਾਤੂੰਏਕੇਜੀਤੁਨਿਹਚਲਕਰਤਾਸੇ
 ਈ॥ਤੁਧਆਪੇਕੁਦੇਸੇਈਦਰੇਤੇਜੀਤੁਆਪਹਿਕਰਹਿਸੁਹੇਈ॥ਤੁਧਆਪੇਸਿਸਟਿਸਕੁਉ
 ਪਾਈਜੀਤੁਧਆਪੇਸਿਰਜਿਸਕੁਗੇਈ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਣਗਾਏਕਰਤੇਕੇਜੀਜੇਸਕੁਸੇ
 ਕਾਜਾਣੇਈ॥੫॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੪॥ ਤੁਕਰਤਾਸਚਿਆਰੇਮੇਨੁਸਾਈ॥ਜੇਤੁ
 ਉਕੁਦੇਸੇਈਥੀਸੀਜੇਤੂੰਦੇਹਿਸੇਈਹਉਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਕੁਤੇਰੀਤੁਸਕੁਨੀਧਿਆ
 ਦਿਆ॥ਜਿਸੇਨਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਤਿਨਿਨਾਮੁਰਤਨੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲਾਧਾਮਨਮੁ
 ਖਿਗਦਾਇਆ॥ਤੁਧਆਪਿਦਿਛੁੜਿਆਆਪਿਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ਤੁਦਰੀਆਉ
 ਸਕੁਤੁਧੁਹੀਮਾਹਿ॥ਤੁਧਬਿਨੁਦੁਜਾਕੇਈਨਾਹਿ॥ਜੀਅਜੇਤਸਕੁਤੇਰਾਖੇਲਾ॥ਵਿਜੇ
 ਰੀਮਿਲਿਦਿਛੁੜੈਸੇਜੇਗੀਮੇਲੁ॥੨॥ਜਿਸੇਨੇਤੁਜਾਨਾਇਹਿਸੇਈਜਨੁਜਾਨੈ॥ਹਰਿ
 ਗੁਣਸਦਹੀਆਖਿਦੁਖਾਣੈ॥ਜਿਨਿਹਰਿਸੇਦਿਆਤਿਨਿਸੁਖਪਾਇਆਸਹਜੇਹੀ
 ਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੩॥ਤੁਆਪੇਕਰਤਾਤੇਰਾਕੀਆਸਕੁਹੇਇ॥ਤੁਧਬਿਨੁਦੁਜ
 ਅਦਰਨਕੇਇ॥ਤੁਕਰਿਕਰਿਦੇਖਹਿਜਾਨਹਿਸੇਇ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਗੁਖਿਪੂਗਏ
 ਇ॥੪॥੨॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੧॥ ॥ਤਿਤੁਸਰਦਰੈਕੁਈਲੇਨਿਦਾਸਾ॥ਪਾਈ
 ਪਾਵਕੇਤਿਨਹਿਕੀਆ॥੫॥ਕਜਮੇਹਹਿਪੰਗਨੀਚਲੇਖਮਦੇਖਾਤਹੁਥੀਅਲੇ॥੧॥

॥ ੧॥ ਮਨ ਦੇ ਕਨ ਚੇਤ ਸਿ ਮੁਕੁ ਮਨਾ ਹਰਿ ਬਿਸਰ ਤੇ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਲਿ ਮਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਹ ਉ
 ਜਤੀ ਸਤੀ ਨਹੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਮੁਰਖ ਮੁਗਧਾ ਜਨ ਮੁਕੁ ਦਿਆ ॥ ਪ੍ਰਦੁਖ ਦੁਤਿ ਨਾਨਕ ਤਿ ਨ ਕੀ ਸਰਣੁ ਤਿ
 ਨ ਤੇ ਨਹੀ ਕੀ ਸਰਿਆ ॥ ੨॥ ੩॥ ਅਸਾ ਅਹਲਾ ॥ ੪॥ ਭੁਈ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਮਾਨਖੇ ਦੇਹਰੀਆ ॥
 ਗੋਬਿੰਦ ਮਿਲ ਨ ਕੀਇਹੁ ਤੇਰੀ ਬਰੀਆ ॥ ਅਦੁਰਕਾਜਿ ਤੇਰੇ ਕਿਤੈ ਨ ਕਾਮਿ ॥ ਮਿਲੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ
 ਰੁਜੇ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ॥ ੧॥ ਸਰੰਜਾਮਿ ਲਾਗੁ ਭੁਭੁਲੁ ਤਰਨੈ ॥ ਜਨ ਮੁਖਿ ਰਥਾ ਜਾਤੁ ਰੇ ਗਾਇ
 ਆਇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਪੁਤ ਪਸਿ ਜਮੁ ਧਰਮੁ ਭੁਆਇਆ ॥ ਸੇਵਾ ਸਾਧਨ ਜਾਨਿਆ ਹਰਿ ਕ
 ਗਾਇਆ ॥ ਕਹਨਾਨ ਕਹਮੁ ਨੀਚ ਕਰਮੀ ॥ ਸਭਾਇ ਪੇਰੇ ਕੀਰਖਹੁ ਸਰੰਮਾ ॥ ੬॥ ੨॥ ੬॥
 ਸੇਹਿਲਾਗਾ ਭੁਈ ਪਕੀ ਮਹਲਾ ॥

੧ ਬਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜੈ ਪਰਿ ਕੀਰਤਿ ਆਖੀ ਐਕ ਰੇਤ ਕਾਹੇ ਇਥੀ ਰਾਹੇ ॥ ਭਿਤੁ ਪਰਿ ਗਾਵਹੁ ਸੇਹਿਲਾ ਸਿਦਹੁ
 ਸਿਰਜਨ ਹਾਹੇ ॥ ਤੁਮ ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਨਿਰਭੁਭਿ ਕਾ ਸੇਹਿਲਾ ॥ ਹਉ ਦੁਗੀ ਜਿ ਤੁਸੇਹਿ ਲੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ
 ਹੋਇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜੀ ਅੰਤ ਸਮਾਲੀ ॥ ਅਨਿਦੇਖੈ ਗਾਵੇ ਦੁਖ ਹਾਰੁ ਤੇਰੇ ਦੋਸੀ
 ਅਤਿ ਨਾਪਦੈ ਤਿਸੁ ਦਾ ਤੇ ਕਰਨ ਸੁਆਹੁ ॥ ੧॥ ਸਿ ਬਤਿ ਸਾਹਾਲਿ ਪਿਆ ਮਿਲ ਕਰ ਪਾਵਹੁ ਤੇ
 ਦੇਹੁ ਸਜਣ ਅਸੀ ਸਤੀਆ ਜਿਥੇ ਦੇ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥ ੩॥ ਪਰਿ ਪਰਿ ਦੇਹੇ ਪਾਹੁ ਚਰ
 ਸਦੇ ਨਿਤ ਪਦਿਨਿ ॥ ਸਦੁ ਨ ਹਾਰਾ ਸਿਮਰਿ ਐ ਨਾਨਕ ਸੇਹਿਦਿ ਹੋਇਨਿ ॥ ੪॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸਾਮਹਲਾ ॥ ੧॥ ਛਿਅ ਪੁਰੁ ਛਿਅ ਗੁਰੁ ਛਿਅ ਭਉ ਪਦੇ ਸੁ ॥ ਗੁਰ ਗੁਰ ਦੇ ਕੇ ਦੇ ਸੁ ਅਠਕ ॥ ੧॥
 ਬਾਬੈ ਜੈ ਪਰਿ ਕਰੇ ਤੇ ਕੀਰਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸੇ ਪੁਰਾਖ ਦੁਖ ਭਉ ਤੇਇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਿਸੁ ਦੇਤ ਸਿਅ
 ਪਤੀਆ ਪਹਿਰਾ ਬਿਤੀ ਦੁਰੀ ਮਾਹੁ ਹੋਆ ॥ ਸੁਰਜ ਦੇ ਕਰਤਿ ਅਠਕ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰੇ ਤੇ ਕੇਤ ਦੇ ਸੁ ॥
 ੨॥ ੨॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਨਾ ਸਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੧॥ ਗਗਨ ਮੈ ਬਾਲੁ ਰਵਿੰਦਰੀ ਦਈ ਪਕ ਬੇਨਤਾਰਕ
 ਮੰਤ੍ਰੁ ਲਾਜਨ ਕੇ ਮੇਤੀ ॥ ਧੁਪ ਮਲ ਆਨ ਲੇਪ ਦੁਖ ਚਰੇ ਕਰੇ ਸਗਲ ਬਨ ਰਾਇ ਛੁਲਤ ਜੇ

ਤੀ॥੧॥ਕੈਸੀਅਰਤੀਹੋਇ।ਰੁਦਖੰਡਨਤੇਗੀਆਰਤੀ॥ਅਨੁਹਦਾਸਬਦਵੀਤਕੁਰੇ
 ੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਸਤਦੈਨਨਨਨਨਹਰਿਤੇਹਿਕਉਸਹਸਮੂਰਉਨਨਾਦੇਕਤੇਹੀ॥ਸ
 ਹਸਪਦਬਿਮਲਨਨਾਦੇਕਪਦਰੀਧਬਿਨੁਸਹਸਤਦਰੀਧਇਦੁਲਤਮੇਹੀ॥ਸਕੁਮਹਿਜੇ
 ਤਿਜੇਤਿਹੋਸੇਇ॥ਤਿਸਦੈਚਾਨਨਸਕੁਮਹਿਚਾਨਨਹੋਇ॥ਗੁਰਸਾਖੀਜੇਤਿਪ੍ਰਗਟਹੋਇ।ਜੇ
 ਤਿਸੁਕੁਦੈਸੁਆਰਤੀਹੋਇ॥੩॥ਹਰਿਚਰਨਕਦੁਲਮਕਰਿਦਲੈਕਿਤਮੇਨਅਨੁਦਿਨੁਮੇਹਿ
 ਆਹੀਪਿਆਸਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਜਲਦੇਹਿਨਾਨਕਸਾਰੇਗਕਉਹੋਇਜੇਤੇਤੈਰਨਾਇਦਾਸਾ॥੪॥੩
 ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੪॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਪਿਨਗਰਬਹੁਬੁਰਿਆਮਿਲਿਸਾਧੁਖੰਡੁਲਮੰਡਾ
 ਹੀ॥ਪੁਰਬਿਲਿਖਤੁਲਿਖਿਗੁਰਪਾਇਆਮਨਹਰਿਲਿਦੁਮੰਡੁਲਮੰਡੁਹੋ॥੧॥ਕਰਿਸਾਧੁਮੰਡ
 ਲੀਪੈਨਦੁਨੁਹੋ॥ਕਰਿਛੰਡੁਉਤਪੰਨਦੁਨੁਹੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਕਤਹਰਿਰਸੁਸਾਧਨਨਾਮਿਅ
 ਤਿਨਅੰਤੁਰਿਹਉਮੈਕੰਡੁਹੋ॥ਜਿਉਜਿਉਚਲਹਿਚੁਭੈਦੁਖਪਾਦੁਹਿਜਮਕਾਲਸਹਹਿਸਿਰ
 ਸਿਰਿਛੰਡੁਹੋ॥੨॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਦੁਖਜਨਮਮਰਨਭੁਦਖੰਡੁਹੋ॥ਅਥਿ
 ਨਾਸੀਪੁਰਖਪਾਇਆਪਰਮੇਸੁਰਬੋਸੁਖੰਡੁਹੋ॥੩॥ਹਮਗਰੀਬਮਸਕੀਨਪ੍ਰਚੇਤੇਰਹਰਿਰ
 ਖਰਾਖੁਦੁਨੁਹੋ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰੁਦੇਕਹੋਹਰਿਨਾਮੇਹੀਸੁਖੁਮੰਡੁਹੋ॥੪॥੪॥ਰਾ
 ਗੁਗਉੜੀਪੁਰਬੀਮਹਲਾ॥੫॥ਕਰਉਬੇਨਤੀਸੁਨਹੁਮੇਰੇਮੀਤਮਿਤਹਲਕੀਬੋਲਾ॥
 ਈਹਾਂਖਾਟਿਚਲਹੁਹਰਿਲਾਗਾਅਗੈਬਸਨੁਸੁਯੋਲਾ॥੧॥ਅਉਧਘਟੈਦਿਨੁਸੈਰਨਾਗੋ॥
 ਮਨਗੁਰਮਿਲਿਕਾਜਸਦਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਮੀਸਾਰਬਿਕਾਰਸਿਸੇਮਹਿਤਰਿਉਬ੍ਰ
 ਮੁਰਿਆਨੀ॥ਜਿਸਹਿਜਗਾਇਪੀਆਵੈਇਹੁਰਸੁਅਕਿਥਕਥਾਤਿਨਿਜਾਨੀ॥੩॥ਜਾਕਉ
 ਅਓਈਸੇਈਬਿਹਾਏਹੁਹਰਿਗੁਰੇਤਮਨਹਿਬਸੇਗਾ॥ਨਿਜਘਰਿਮਹਲੁਪਾਦੁਹੁਸੁਖਸਹਜੇਬ
 ਹੁਰਿਨਹੋਇਗੁਛਰਾ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇਸਰਧਾਮਨਕੀਪੂਰੇ॥ਨਯਕਦਾਸੁਇਹੇਸੁ
 ਖਮਾਰੇਮੇਕਉਕਰਿਸੇਤਨਕੀਪੂਰੇ॥੪॥੫॥

ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥
 ਸਤਿਨਾਮੁ ॥ ੧ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ॥ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ॥ ੧ ॥
 ਮੇਤੀਤਮੇ ਦਰਉ ਸਰਹਿਰਤ ਨੀਤਿਹੋਇ ਜਨੁਉ ॥ ਕਸਤੂਰਿ ਕ੍ਰਿਗੁ ਅਰਾਰਿ ਚੰਦ ਨ ਲੇਖ ਆਵੈ
 ਚਉ ॥ ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਕੁਲਾਵੀ ਸਰਹਿਤੇ ਗਾਰਿ ਤਿਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਲਿ
 ਜਾਉ ॥ ਮੇ ਅਪਨਾ ਗੁਰ ਪੁਰਿ ਦੇਖਿ ਆ ਅਵਰ ਨਾਹੀ ਬਾਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਰਤੀ ਤਹੀ ਕਲਾਲ
 ਜਨੁ ਤੀਪਲਿ ਘਲਾਲ ਜਨੁਉ ॥ ਮੇਹਣੀ ਮੁਖ ਮੇਹਣੀ ਸੋਹ ਕਰੇ ਰਗਿ ਪਸਾਉ ॥ ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਕੁ
 ਲਾਵੀ ਸਰੇਤੇ ਗਾਰਿ ਤਿਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥ ੨ ॥ ਸਿਧੋ ਦੇਵ ਸਿਧਿ ਲਾਈ ਰਿਪਿ ਆਖਾ ਆਉ ॥ ਗੁ
 ਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ਬੈਸਾਲੇ ਰਾਖੇ ਬਾਉ ॥ ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਕੁਲਾਵੀ ਸਰੇਤੇ ਗਾਰਿ ਤਿਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥ ੩ ॥
 ਸੁਲਤਾਨ ਹੋਵੇ ਮੇਲਿਲ ਸਕਰਤ ਖਰਿ ਰਾਖਾ ਪਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਹਾਸ ਲਕਰੀ ਬੈਠਾਨਾ ਨਕਾਸ ਕੁਦਾਉ ॥
 ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਕੁਲਾਵੀ ਸਰੇਤੇ ਗਾਰਿ ਤਿਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮਤਿ ॥ ੧ ॥
 ਕੋਟਿ ਕੋਟੀ ਮੇਰੀ ਆਰਜਾ ਪਦੁ ਪਾਣੀ ਆਪਿ ਆਉ ॥ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਦਾਇ ਗਾਛਿ ਨ ਦੇਖਾ ਸਪ
 ਏ ਸਉ ਨ ਬਾਉ ॥ ਰੂਤੀ ਗੀਰੀ ਮਤਿ ਨਾਪਦੇ ਹਉ ਕੇਵਲੁ ਆਉ ॥ ੧ ॥ ਸਾਰਾ ਨਿਰੋਕਾਰ ਨਿਰ
 ਬਾਇ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖਣੁ ਆਖਣੁ ਜੇ ਕੁਛ ਦੇ ਕਰਤੁ ਆਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਸਾਕਟੀ ਆਦਾਰੁ
 ਹਪੀ ਸਾਇ ਪੀਸਾ ਪਾਇ ॥ ਅਗੀ ਸੇਤੀ ਜਾਲੀ ਆਕੁ ਸਮੇਤੀ ਗਲਿ ਜਾਉ ॥ ਚਿਤੀ ਗੀਰੀ ਅਭਿਨਾਇ
 ਹਉ ਕੀਦੁ ਆਖਾਨਾਉ ॥ ੨ ॥ ਪੀਧੀ ਹੋਇ ਕੇ ਜੇ ਕੁਛ ਦੇ ਮੇ ਅਸਮਾਨੀ ਜਾਉ ॥ ਨਦਰੀ ਕਿਸੇ ਨ ਆਵੈ

ਉਨਾਕਿਦੁਪੀਆਨਖਾਉ।ਉਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪਦੇਹਉਕਦੁਆਖਾਨਾਉ॥੩॥ਨਾਨਕ
 ਕਾਰਦਲਖਮਨਾਪਤ੍ਰਿਪਤ੍ਰਿਕੀਦੇਭਾਉ।ਮਸੁਤੇਦਿਨਆਰਈਲੇਖਣਪਉਣਚਲਾਉਉਤੇ
 ਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪਦੇਹਉਕਦੁਆਖਾਨਾਉ॥੪॥੨॥ਸਿਰੀਗਾਗੁਮਹਲਾ॥੧॥ਲੇਖੈਬੋਲਣ
 ਬੋਲਨਾਲੇਖੈਖਾਣਾਖਾਉ।ਲੇਖੈਦਾਦਚਲਾਇਆਲੇਖੈਸੁਣਿਦੇਖਾਉ।ਲੇਖੈਸਾਰਲਦਾ
 ਈਆਹਿਪੜਕਿਪੁਦੁਨਾਜਾਉ।ਬਾਬਾਮਾਇਆਰਚਨਾਧੋਹੁ।ਅੰਧਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਆਨਾਤਿ
 ਸੁਦੇਹੁਨਉਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਵਣਮਰਣਜਾਇਕੈਦੈਬੈਬੈਸਮਾਝਾਇਐਤਿਬੈਕੋਇਨਚ
 ਲਿਉਨਾਲਿ।ਰੇਦਨਦਾਲੇਜੇਤੜ੍ਹਸਰੁਬੈਨਹਿਪੰਡੁਪਗਲਿ॥੨॥ਸਭੁਕੋਆਖੈਬਹੁਤਬਹੁਤਪ
 ਦਿਨਆਖੈਕੋਇ।ਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਇਆਕਹਨਨਦੁਹੋਇ।ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਦੇਕਤੁਹੋ
 ਰਜੀਆਕੋਤੇਲੇਆ।ਨੀਚਾਐਦਰਿਨੀਚਜਾਤਿਨੀਚੀਹੁਅਤਿਨੀਚਾ।ਨਾਨਕਤਿਨੈਰਸੇਗਸ
 ਬਿਦੁਆਸਿਉਕਿਆਰੀਸਾ।ਜਿਥੈਨੀਚਸਮਾਲੀਅਨਿਤੈਬੈਨਦਰਿਤੇਰੀਬਖਸੀਸਾ॥੪॥
 ੩॥ਸਿਰੀਗਾਗੁਮਹਲਾ॥੧॥ਲਬੁਕੁਤਾਕੁਜੁਚਹੁਜਾਠਗਿਖਾਦਾਮੁਰਦਾਗੁ।ਪਰਨਿਦਾ
 ਪਰਮਲਮੁਖਸੁਧੀਅਗਨਿਕ੍ਰੋਧੁਚਿਤੁਲਾ।ਰਸਕਸਆਪਸਲਾਹਣਾਏਕਰਮੈਰਕਰਤਾਹੁ।
 ਬਾਬਾਬੋਲੀਐਪਤਿਹੋਇ।ਉਤਮੇਸਦਰਿਉਤਮਕਹੀਆਹਿਨੀਚਕਰਮਬਹਿਰੋਇ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥ਰਸੁਸੁਇਨਾਰਸੁਰਖਾਕਾਮਇਰਸੁਪਰਮਲਕੀਦੁਸੁ।ਰਸੁਘੋੜ੍ਹਰਸੁਸੇਜਾਮੈਦ
 ਰਿਰਸੁਮੀਠਾਰਸੁਮਾਸੁ।ਏਤਰਸੁਸਰੀਰਕੀਕਪਦਿਨਾਮੁਨਿਦਾਸੁ॥੩॥ਜਿਤੁਬੋਲਿਐਪਤਿਪ
 ਈਐਸੋਬੋਲਿਆਪਰਦਾਣਾ।ਛਿਕਾਬੋਲਦਿਗੁਚਨਾਸੁਣਿਮੁਰਖਮਨਅਜਾਨ।ਜਿਤਿਸੁ
 ਰਾਦਹਿਸੇਬੁਲੇਹੋਰਕਿਕਹਣਦੁਖਾਣਾ।ਤਿਨਮਤਿਤਿਨਪਤਿਤੁਨਧਨਪਲੈਜਿਨਹਿਰੇਦ
 ਕਹਿਅਸਮਾਇ॥ਤਿਨਕਾਕੀਆਸਲਾਹਣਾਅਦਰਸੁਆਲਿਉਕਾਇ।ਨਾਨਕਨਦ
 ਰੀਬਾਹਰੀਰਚਹਿਦਾਨਿਨਚਾਇ॥੪॥੪॥ਸਿਰੀਗਾਗੁਮਹਲਾ॥੧॥ਅਮਲਗੋਲੇਲਾਕੁਰੁ
 ਕਾਦਿਤਾਦੇਦੁਨਿਯਗਿ।ਮਤੀਮਰਣਦਿਸਾਰਿਆਖਸੀਕੋਤੀਦਿਨੁਚਾਗਿ।ਸਚਮਿਲਿਆ
 ਤਿਨੋਸੋਛਿਆਗਪਣਕਉਦਰਬਾਗ॥ਮਾਨਾਨਕਸਾਚਕਉਸਚਜਾਣੁ॥ਜਿਤੁਸੇਦਿਖੈ

ਤਉਮਾ

ਸੁਖਪਾਈਐ ਤੇਰੇ ਦਰਗਹ ਚੈ ਲੇਆਇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚ ਸਰਾਗੁ ਤੁਝਾ ਹਰਗਾਜਿ ਸੁਦਿ ਚਿ
 ਸਤਾਨਾਉ ॥ ਸੁਣਹਿ ਦੁਖਾਨਹਿ ਜੇ ਤੇਰੇ ਹਉਤਿ ਨ ਬਾਲਿਹੈ ਰੇ ਜਾਉ ॥ ਤਾਮਨਖੀਵਾ ਜਾਣੀਐ
 ਜਾਮਹਲੀ ਪਾਈਥਾਉ ॥ ੨॥ ਨਾਉ ਨੀਰੁ ਚੇਰੀ ਆਈ ਸੁਤੁ ਸਤੁ ਪਰਮ ਲਤ ਨਿਦਾਸੁ ॥ ਪੁਰਖੁ
 ਖੋਵੈ ਉਜਲਾ ਲਖ ਦਾਤੀ ਇਕ ਦਾਤਿ ॥ ਦੁਖ ਤਿਸਹਿ ਆਖੀ ਅਹਿ ਸੁਖ ਜਿਸਹਿ ਪਾ
 ਸਿ ॥ ਸੋ ਕਉਮਨ ਹੁਦਿ ਸਾਰੀ ਐ ਜਾ ਕੋ ਜੀਅ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਸਕੁ ਅਪਦਿ ਤੇਰੇ ਜੇਤਾ
 ਪੈਨਣੁ ਖਾਣਾ ॥ ਹੋਰ ਗਲ ਸਭਿ ਕੂੜੀਆ ਤੁਧੁ ਕਾਵੈ ਪਰਵਾਣਾ ॥ ੪॥ ੫॥ ਸਿਰੀਗਰੁ ਮਹਲ
 ॥ ੧॥ ॥ ਜਗਲਿ ਮੇਹ ਪਸਿ ਮਸੁਕਰਿ ਮਤਿ ਕਾਰਾ ਦੁਕਰਿ ਸਾਗੁ ॥ ਕੁਓ ਕਲਾ ਮੁਕਰਿ ਰਿ
 ਤੁਲੇ ਪਾਰੀਗੁ ਰੁਪੁ ਛਿਲਿਖੀ ਚਾਗੁ ॥ ਲਿਖੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹ ਲਿਖੁ ਅੰਤ ਨ ਪਾਗਾ ਦਾਗੁ ॥ ਬਾਬ
 ਏਹ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾਣਾ ॥ ਜਿਥੇ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀ ਐ ਤਿਥੇ ਹੋਇ ਸਚਾਨੀ ਸਾਣਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ਜਿਥੇ ਬਿਲਹਿ ਦੁਨਿ ਆਇ ਆਸ ਦੁਖ ਸੀ ਆਸ ਦੁਖਾਉ ॥ ਤਿਨ ਮੁਖਿ ਦਿਕ ਨਿਕਲਹਿ
 ਜਿਨਿ ਮਨਿ ਸਚਾਨਾਉ ॥ ਕਹ ॥ ਸਿਓਤਾ ਪਾਈਐ ਨਹੀ ਗਲੀ ਦੁਓ ਦੁਆਉ ॥ ਏ
 ਕ ਆਰੁਹਿ ਇਕ ਜਾਇਉ ਠਿਓਂ ਇਕ ਨਾਹੁਖੀ ਐ ਹਿਨਾ ਦੁਸਲਾਗੁ ॥ ਇਕ ਉਪਾਏ ਮੰਗੇ ਤੇ ਏਕ ਨਾਟੁ
 ਡੁੰਦੁ ਰਵਾਗੁ ॥ ਆਗੈ ਗਾਇਆ ਜਾਨੀਐ ਦਿਣ ਨਾਟੁ ਦੇਵਾਗੁ ॥ ੩॥ ਕੁੰਤਰਾ ਨੂਰ ਅਗਲਾ ਖਪਿ
 ਖਪਿ ਛੁੱਜੇ ਦੇਗਾ ਨਾਟੁ ਜਿਨਾ ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨਾ ਏਉ ਠੇਥੇਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਉਠੈ ਚਲਿ ਆਸ ਕੁਰੂ
 ਕੁੰਤਰੇ ਨਾਟੁ ॥ ੪॥ ੫॥ ਸਿਰੀਗਰੁ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਸਭਿ ਰਸੁ ਮਿਰੇ ਮਨਿ ਸੋ ਸੁਣਿਐ ਸਾ
 ਲੇਣਾ ॥ ਖਟੁ ਤੁਰਸੀ ਮੁਖਿ ਬੋਲਣਾ ਮਾਰਣ ਨਾਟੁ ਕੀਏ ॥ ਛੁਤੀ ਹਮੀ ਮਿਤੁ ਭਾਉ ਏਕੁ ਜਾਕਉ
 ਨਾਟੁ ਰਿਕਰੇਇ ॥ ਬਾਬਾ ਹੋਰ ਖਾਣਾ ਖੁਸੀ ਖੁਆਗੁ ॥ ਜਿਤੁ ਖਾਧੀ ਤਨੁ ਪੀਤੀ ਐ ਮਨ ਮਹਿ ਰਲ
 ਹਿਦਿਕਾਗੁ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਤ ਪੈਨ ਨੁ ਮਨ ਰਤਾ ਸੁਪੈ ਦੋਸਤੁ ਦਾਨੁ ॥ ਨੀਲੀ ਸਿਅ ਸ੍ਰੀਕ
 ਦਾ ਕਰਣੀ ਪਹਿਰਣ ਸੁਧਿ ਆਨੁ ॥ ਕਰਮ ਬਿਧੁ ਸੇਖ ਕਾਧ ਨੇਥ ਨੇਤਰਾਨਾਉ ॥ ੨॥ ਬਾ
 ਬਾ ਹੋਰ ਪੈਨਣੁ ਖੁਸੀ ਖੁਆਗੁ ॥ ਜਿਤੁ ਪੈਤ ਨੁ ਪ੍ਰੀਤ ਐ ਮਨ ਮਹਿ ਰਲ ਹਿਦਿਕਾਗੁ ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਘੋੜ ਪਾਖਰੁ ਸਾਇਨ ਸਾਖਤਿ ਬੂਝੈ ਤੇਰੀ ਦਾਟਾ ॥ ਤਰਕ ਸਤੀਰ ਕਮਾਣੁ ਸਾ

ਗੇਤਗਬੰਦਗੁਣਧਾਤਾ। ਵਜਾਨੇਜਾਪਤਿਸਿਉਪਰਗਟਕਰਮੁਤੇਰਾਮੇਰੀਜਾਤਿ॥ ੧॥
 ਬਾਹੋਰਚੜ੍ਹਨਾਖੁਸੀਖੁਆਗੁ। ਜਿਤੁਚੜ੍ਹਿਐਤਨੁਪੀਤੀਐਮਨਮਹਿਚਲਹਿਦਿਕਾਗੁ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਅਰਮੇਦਰਖੁਸੀਨਾਮੁਕੀਨਦਰਿਤੇਰੀਪਰਦਾਗੁ। ਏਕਮੁਸੇਤੁਪਗੁਦਸੀਹੋਰੁਅ
 ਖਣਬਹੁਤਅਪਾਗੁ॥ ਨਾਨਕਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਪੁਦੁਨਿਕਰਬੀਚਾਗੁ॥ ਬਾਬਾਹੋਰਸਉਣ
 ਖਸੀਖੁਆਗੁ। ਜਿਤੁਸੇਤੋਤਨੁਪੀਤੀਐਮਨਮਹਿਚਲਹਿਦਿਕਾਗੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਸਿਰੀਚਾਗੁਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਕੂਗੁਬੀਕਾਇਆਰਤਨਾਕੀਲਲਿਤਾਅਗਰਿਦੁ
 ਸੁਤਨਸਾਸੁ। ਅਠਸਾਠੀਤੀਰਥਕਾਮੁਖੰਦਿਕਾਤਿਤੁਪਇਮਤਿਦਿਕਾਸੁ। ਉਤਮਤੀਸਾਲਹ
 ਟਾਸਰਨਾਮੁਗੁਣਤਸੁ॥ ੧॥ ਬਾਬਾਹੋਰਮਤਿਹੋਰਹੋਰ। ਜੇਸਉਦੇਰਕਮਾਈਐਕੂੜਕੂੜਜੇ
 ਗੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੂਜਲਗੋਪੀਰੁਆਖੀਐਸਰੁਮਿਲੇਸੇਸਾਗੁ। ਨਾਉਸਦਾਏਆਪ
 ਟਾਹੋਦੈਸੁਧਸੁਮਾਗੁ। ਜਾਪਤਿਲੇਖੈਨਾਪਦੈਸਰੁਮੁਖੁਆਗੁ। ਜਿਨਕਉਸਤਿਗਾਰਥਾ
 ਪਿਆਤਿਨਮੋਟਨਸਕੋਕਇ। ਉਨਾਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੋਨਾਮੇਪ੍ਰਗਟਹੋਇ। ਨਾਉਪ੍ਰੀਐ
 ਨਾਉਮੰਨੀਐਅਖੰਤੁਸਦਾਸਚਸੇਇ॥ ੨॥ ਬੇਹੁਖਹਰਲਾਈਐਤਾਜੀਓਕਹਹੋਇ। ਜਲੀ
 ਆਸਰਿਸਿਆਣਪਾਉਠੀਚਲਿਆਹੋਇ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਐਦਬਿਗਾਇਆਰਿ
 ਅਧੋਇ॥ ੬॥ ੮॥ ਸਿਰੀਚਾਗੁਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਗੁਣਵੰਤਿਆਗੁਣਵੰਤੀਸੈਰੰਮਉਗੁਣਵੰ
 ਤਿਆਧੁਰਿ। ਜੇਲੋੜਵੰਦਰਕਾਮਣੀਨਹਮਿਲਿਐਪਿਰਕੂੜਿ। ਨਾਥੇਤੀਨਾਤੁਲਹਤਨਾ
 ਪਾਈਐਪਿਰੰਦਾਗੇ। ਮੇਰੇਠਾਕਰਪੁਰੰਤਖਤਿਅਡੁਲੁ। ਗੁਰਮਖਿਪੁਰਾਜੇਕਰੈਪ੍ਰਣੀ
 ਐਸਲਅਤੇਲੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਗਧਾਰੇਮੰਦਰਸੇਹਣਾਤਿਸੁਮਾਰਿਆਣਕਲਾਲੁ। ਮੇਤੀ
 ਤਹੀਰੋਨਿਰਮਲਕੇਚਨਕੋਟਰੀਸਲਾ। ਬਿਨਪਉਤੀਗਾੜਿਕਉਚਨਉਕੁਰਧਰਿਧਿਆਨੁ
 ਨਿਹਾਲਿ। ਗੁਰਪਉਤੀਥੇਤੀਗਾਰਗੁਰਤਲਹਾਰਿਨਾਉ। ਗੁਰਸਾਗਰਗੁਰਬੋਹਿ
 ਥੇਗੁਰਤੀਰਥਦਰੀਆਉ। ਜਿਤਿਸੁਭਾਵੈਉਜਲਸਤਿਸਰਿਨਾਵਣਜਾਉ॥ ੨॥ ਪੁਰੋਪੁ
 ਰੋਆਖੀਐਪੁਰੰਤਖਤਿਨਿਵਾਸੁ। ਪੁਰੋਥਾਨੁਸੁਹਾਵਣੈਪੁਰੋਆਸਨਿਰਾਸ॥ ॥ ਨਾਨਕਪੁਰੋ

ਜੇਮਿਲੈਕਿਉਪਦੈਗੁਲਤਾਸੁ॥ ੪॥ ੯॥ ਸਿਰੀਰਗੁਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਆਦਹੁਕੈਲੇਗਲਿ
ਮਿਲਹੁਮੈਕਿਸਤ੍ਰੀਲੜੀਆਹੁ॥ ਮਿਲਿਕੈਕਰਹੁਕਹਾਣੀਆਸਿਮਸਕਿਤਕਿਆਹੁ॥ ਸਾਠੇ
ਸਾਹਿਬੁਸਤਿਗੁਰੁਅਉਗੁਣਸਭਿਅਸਾਹ॥ ੧॥ ਕਰਤਾਸਕੁਕੈਤੋਭੋਰਿ॥ ਏਕਸਬਦੁਦੀਰ
ਗਐਜਾਤਤਾਕਿਆਹੋਰਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਇਪੁਦੁਹੁਸੇਹਾਗਾਣੀਤੁਸੀਆਗਾਦਿਆਕਿਨੀਗੁ
ਣੀ॥ ਸਹਾਇਸਿਤੋਖਿਸੀਗਾਰਿਆਮਿਠਾਬੇਲਣੀ॥ ਪਿਰੁਰੀਸਾਲੂਤਾਮਿਲੈਜਾਗੁਰਕਾਸਬ
ਦੁਸੁਣੀ॥ ਕੇਤੀਆਤੇਰੀਆਕੁਦਰਤੀਕੇਦੁਨੁਤਰੀਦਾਤਿ॥ ਕੇਤੋਤਰੀਜੀਅਜੇਤਸਿਭਤਿਕਰ
ਹਿਦਿਨੁਗਾਤਿ॥ ਕੇਤੋਤਰੇਰੁਪਰੇਗਕੇਤਜਾਤਿਅਜਾਤਿ॥ ਸਚਮਿਲੈਸਚਉਪਜੈਸਚਿਮਾਹਿ
ਸਾਚਿਸਮਾਇ॥ ਸੁਰਤਿਹੋਦੈਪਤਿਉਗਵੈਗੁਰਬਨੀਕੁਉਖਾਇ॥ ਨਾਨਕਸਚਾਪਾਤਿਸਾ
ਹੁਆਪੇਲੇਮਿਲੇਮਿਲਾਇ॥ ੪॥ ੧॥ ਸਿਰੀਰਗੁਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਬਲੀਸਰੀਜਿਉਬੁਰੀ
ਹਉਮੈਮੁਈਖਰਾਹੁ॥ ਦੁਤਲਗੀਛਿਰੁਕਰੀਸਤਿਗੁਰਕਾਦੇਸਾਹੁ॥ ਕਲਪਤਿਆਗੀਬਾ
ਦਿਸਚਾਦੈਪਰਦਾਹੁ॥ ੧॥ ਅਨਰੇਸਾਚਿਮਿਲੈਕੁਉਜਾਇ॥ ਰੁਬਿਨੁਨਿਰਕੁਉਕਿਉਥੀਐ
ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੇਤਾਅਖਣਆਖੀਐਆਖਣਿਤੇਦਿਨੁਹੋਇ॥ ਮੈ
ਗਣਦਾਲਾਕੀਤੋਤੀਦਾਤਾਦੈਕੋਸੇਇ॥ ਜਿਸਕੀਨੀਅਪੁਰਾਨਹੋਮੈਨਿਦਸਿਐਸੁਖਹੋਇ॥ ੨॥
ਜਗੁਸੁਖਨਾਬਾਨੀਬਨੀਬਿਨਮਹਿਲਖਲਿਖਾਇ॥ ਸਿਰੇਗੀਮਿਲਿਦਿਕੈਸਦਿਜੇਗੀਉਠਿਨਾਹਿ॥
ਉਸੁਰੁਸੇਖੈਰਨਕਰਣਾਜਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਦਸਤੁਦੇਸਾਹੈਐਸਚਦੁਖਰਸਚਿਗਾਮਿ॥ ਜਿਨੀ
ਸਚਦੁਖੈਜਿਆਗੁਰਪੁਰੇਸਾਬਾਸਿ॥ ਨਾਨਕਦਸਤੁਪਦੁਨਸੀਸਚੁਸਉਚਾਜਿਸੁਪਾਸਿ॥
੧॥ ਸਿਰੀਰਗੁਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਧਾਤੁਖਿਲੈਭੁਨਿਧਾਤੁਉਸਿਭਤੀਸਿਭਤਿਸਮਾਇ॥ ਲੁ
੬ਲਗੁਲਲਗੁਹਬਰਾਸਚਾਰੇਗੁਣਨਾਉ॥ ਸਚਮਿਲੈਸਿਤੋਖਿਆਹਰਿਜਪਿਏਕੈਕੁਇ
ਕੁਈਰੇਸਿਤਜਨਾਕੋਰੇਣੁ॥ ਸਿਤਸਭਾਗੁਰਪਾਈਐਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਬੈਣੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਉਰਉਬਾਨਸੁਹਾਦੁਣਉਪਰਿਮਹਲਮੁਗਾਰਿ॥ ਸਚਕਰਣੀਜੇਪਾਈਐਦਰਘਰਮਹਲਿ
ਪਿਆਰਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਣਾਈਐਆਤਮੁਗੰਧੀਚਾਰਿ॥ ੨॥ ਤਿਯਬਿਧਿਕਰਮੁ

ਜੀਨਮਰੇਨਾਅਵੈਨਾਜਾਇ॥ਨਾਨਕਦਰਪਰਧਾਨਮੋਦਗਹਪੈਧਾਜਾਇ॥੬॥੧੬॥ਸਿ
 ਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੧॥ਤਨਜਲਿਬਲਿਮਾਟੀਰੁਇਅਮਨੁਮਾਇਅਮੋਹਮਨੁਗੁਅਉਗੁ
 ਛੁਠਿਰਿਲਾਗੁਕੁਦੇਕੁਵਿਦੁਜਾਵੈਤੋਗੁ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਰੁਰਮਾਈਐਦੁਬਿਦਾਤੁਬੈਪੁਗੁ॥੧
 ਮਨਰੇਸਬਦਿਤਰੁਚਿਤਲਾਇ॥ਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਨਬੁਝਿਅਮਰਿਜੀਮੈਆਵੈਜਾਇ॥
 ੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਤਨੁਸਚਸੇਆਖੀਐਜਿਸੁਮਹਿਸਾਚਾਨਾਉ॥ਭੇਸਚਿਗਤੀਦੇਹਰੀਜਿਹ
 ਵਾਸਚਿਸੁਆਉ॥ਸਚੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਐਬਹੁਤ੍ਰਿਨਪਾਵੈਤਾਉ॥੨॥ਯਾਦੇਤੇਪਦੁਣਾ
 ਰੁਇਆਪਵਨੇਤੇਜਲੁਹੋਇ॥ਜਲਤੇਤ੍ਰਿਰੁਦੁਣਸਾਜਿਅਪਦਿਪਦਿਜੋਤਿਸਮੋਹਿ॥ਨਿ
 ਰਮਲਮੈਲਾਨਾਖੀਐਸਬਦਿਰਤੇਪਤਿਹੋਇ॥ਇਹੁਮਨੁਸਾਚਿਸੰਤੋਖਿਅਨਦਰਿਬਰੇਤਿ
 ਸੁਮਾਹਿ॥ਪੈਚਰੁਤਸਚਿਭੈਰਤੇਜੋਤਿਸਚਿਭੈਰਤੇ॥ਜਨਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕਅਉਗੁਨਵੀਸਰੇਗੁ
 ਰਹਾਖੇਪਤਿਪਾਹਿ॥੬॥੫॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੧॥ਨਾਨਕਬੋਝੀਸਚਕੀਤਰੀਐਗੁਰਵੀਚਾ
 ਰਿ॥ਇਕਿਅਵਹਿਇਕਜਾਵਹੀਪੁਰਿਭੁਰਅਹਿਕਾਰਿ॥ਅਨਹਿਮਤੀਬੁਝੀਐਗੁਰਮੁਖਿਸ
 ਚਸਤਾਰਿ॥੧॥ਗੁਰਬਿਨੁਕਿਉਤਰੀਐਸੁਖਹੋਇ॥ਜਿਉਭੁਵੈਤਿਉਰਖਤੁਮੈਅਵਰੁਨਦੁਜਕੇਇ
 ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਆਗੈਦੇਖਉਤੁਭੈਲਪਾਵੈਹਰਿਉਐਗੁਰਾ॥ਜਿਸਤੇਉਪੈਜੋਤਿਸਤੇਬਿਨਸੇ
 ਅਦਿਅਦਿਸਚਰੁਪੁਗੁਅਪਮੇਲਿਮਿਲਾਵਹੀਸਾਦੈਮਹਲਿਹਦੁਰਿ॥੩॥ਸਾਹਿਸਾਹਿਤੁ
 ਵਸੀਮੁਲਾਕਦੇਨਵਿਸਾਰੇਉ॥ਜਿਉਜਿਉਸਾਹਿਬੁਮੇਲਿਵੈਸੇਗੁਰਮੁਖਿਐਮ੍ਰਿਤੁਪੈਉ॥ਮਨੁਤਨੁ
 ਦੇਗਤੁਪਨੀਰਾਰਬੁਨਿਵਾਰਿਸਮੇਉ॥੩॥ਜਿਨਿਏਹੁਜਗਤੁਉਪਾਇਆਤਿਰੁਦਕਰਿਆਕਾਰੁ
 ॥ਗੁਰਮੁਖਿਚਾਣੁਨਾਣੀਐਮਨਮੁਖਿਮਗਧਗੁਬਾਰੁ॥ਅਦਿਅਦਿਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰੀਬੁਝੈਗੁਰਮ
 ਤਿਸਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਨੀਜਨਿਆਤਿਨਿਕੀਰੈਸਾਬਾਸਿ॥ਸਚੇਸੇਤੀਰਲਿਮਿਲੇਸਚੇਗੁਰਪੁਗਾ
 ਸਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਸੰਤੋਖੀਆਜੀਉਧਿੰਤੁਪੁਰੁਪਾਸਿ॥੫॥੧੬॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੧॥ਸੁਣਿਮਨ
 ਮਿਤ੍ਰਪਿਆਰਿਅਮਿਲੁਵੈਲਾਹੋਏਗਾ॥ਜਬਲਗੁਜੈਬਨਿਸਾਸੁਹੈਤਬਲਗੁਇਹੋਤਨੁਦੇਗਾ॥ਬਿ
 ਗੁਣਬਾਮ੍ਰਿਅਵਈਚੁਹਿਛੇਰੀਤਨੁਖੋਹੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨੈਲਾਹਾਅਰਿਜਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸੋ

੬੬

ਲਾਹੀਐਹਉਮੈਨਿਦਰੀਕੁਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਇਸੁਇਰੀਛੁਣਰੀਛੀਐਲਿਖਿਪਰਿਬਾਝਹਿਕੁ
 ਰੁ॥ਤਿਸਨਾਅਹਿਨਿਸਿਅਰਲੀਹਉਮੈਰੋਗੁਵਿਕਾਰੁ॥ਉਹੋਵੇਪਰਵਾਹੁਅਤੇਲੁਵਾਗੁਰਮਤਿਕੀ
 ਮਤਿਸਾਹੁਲਖਸਿਅਨਪਾਏਕਰੀਲਖਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਮਿਲਾਪੁ॥ਬਿਨੁਸਿਗਤਿਸਾਧਨਘਾਪੀਆ
 ਬਿਨੁਨੈਵੇਦੁਖਸਿਤਪੁ॥ਹਰਿਨਪੀਜੀਅਰੋਛੁਟੀਐਗੁਰਮੁਖਿਚੀਨੈਆਪੁ॥੩॥ਤਨੁਮਨੁਗੁਰ
 ਪਹਿਵੇਦਿਅਮਨਦੀਅਸਿਰਨਾਲਿ॥ਤਿਰੁਦਣਖੋਜਿਦੇਰੋਲਿਅਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਨਿ
 ਹਾਲਿ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਮਿਲਾਇਆਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਕਾਸਿ॥੪॥੧੦॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਯਲ
 ॥੧॥ਮਰੋਣਕੀਚਿਤਾਨਹੀਜੀਵਨਕੀਨਹੀਆਸਾ॥ਤਿਸਰਬਜੀਆਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹੀਲੇਖੈਸਾ
 ਸਿਰੀਗਸਿ॥ਅੰਤਰਿਗੁਰਮੁਖਿਤੁਵਸਹਿਜਿਉਭੁਟੈਤਿਉਨਿਰਜਾਸਿ॥੧॥ਜੇਅੰਤਰੇਗ
 ਮਨਪਤਮਨੁਮਾਨੁ॥ਅੰਤਰਿਲਗੀਜਲਿਬੁਝੀਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁ॥੧॥ਰਹਾ
 ਉ॥ਅੰਤਰਕੀਗਤਿਨਾਣੀਐਗੁਰਮਿਲਿਐਸਿਕਉਤਾਰਿ॥ਅਇਆਜਿਤੁਪਰਿਜਾ
 ਈਐਤਿਤੁਜੀਵਦਿਅਮਰਮਾਗਿ॥ਅਨਹਦਸਬਦੁਸੁਹਦੁਣਪਾਈਐਗੁਰਦੀਚਾਰਿ॥੨॥
 ਅਨਹਦਬਾਣੀਪਾਈਐਤਹਉਮੈਹੋਇਬਿਨਾਸੁ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਅਯਾਪਣਹਉਸਦ
 ਕੁਰਬਾਣੈਤਾਸੁ॥ਖਸਿਰਗਹੋਏਨਾਈਐਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਵਾਸੁ॥ਜਹਦੇਖਾਤਹ
 ਵਿਰਹੇਸਿਵਸਕਤੀਕਾਮੇਲੁ॥ਤਿਗੁਣਬੰਧੀਦੇਯੀਜੇਆਇਆਜਗਸੇਖੇਲੁ॥ਵਿਜੇਗੀ
 ਦੁਖਵਿਛੁੜੇਮਨਮੁਖਲਹਹਿਨਮੇਲਾ॥ਮਨਬੈਰਾਗੀਪਰਛੋਸੈਸਚੈਰੇਗਤਾਰੇਬਿ॥ਗਿ
 ਆਨੁਮਹਾਰਸੁਭੋਗਵੇਬਾਹਰਿਕੁਖਨਹੋਇ॥ਨਾਨਕਇਹੁਮਨਮਾਰਿਅੰਲੁਭੀਛਿਰਦੁਖੁ
 ਹੋਇ॥੫॥੧੬॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਯਲਾ॥੧॥ਏਹੁਮਨਮੁਖਖਲੋਭੀਅਲੋਭੀਲਗਾਲੇਕੁਨ
 ਸਬਾਦਿਨਭੀਜੈਸਾਤ੍ਰੇਕਾਦੁਰਤਿਆਵੁਣਜਾਨੁ॥ਸਾਧੂਸਤਿਗੁਰਜੇਮਿਲੈਤਾਪਾਈਐ
 ਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥ਮਨਰੋਹਉਮੈਛੋਤ੍ਰਿਗੁਮਾਨੁਹਰਿਗੁਰਸਰਵਰਸੇਵਿਤੁਪਾਵਹਿਦੁਰ
 ਹਿਮਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਾਮੁਨਾਮੁਜਪਦਿਨੁਸੁਗਤਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਧੰਨੁਜਾਨੁ॥ਸ
 ਫਿਸੁਖਹਰਿਰਸੁਭੋਗਨੈਸਤਸਭਾਮਿਲਿਗਿਆਨੁ॥ਨਿਤਅਹਿਨਿਸਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੇਵਿਅ

ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਆ ਨਾਮੁ॥ ੩॥ ਕੂਕਰ ਕੂਕਰ ਕਮਾਈ ਐਕੁਰ ਪਰਚੈ ਪਚਾਨੁ॥ ਕੁਰਮੇ ਕੁਲਾਦੁਖ
 ਖੜੇ ਜਮਾਗਿ ਕਰੇ ਬਲਾਨੁ॥ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਸੁਖ ਪਾਈ ਐਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਹੁੰਨੁ॥ ੩॥
 ਐਥੇ ਪੁਪਿਟਾਈ ਐਸਚ ਲਿਖਤੁ ਪਰਵਾਦੁ॥ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਕਰਣੀ ਪੁ
 ਧਾਨੁ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਦੀ ਸੈਰ ਕਰ ਮਿਸੈ ਨੀਸਾਣੁ॥ ੪॥ ੧॥ ਸਿਰੀਗ ਗੁਮ ਹਲਾ॥ ੧
 ਇਕਤਿਲੁ ਪਿਆਰਾ ਦੀਸੈ
 ਰੇਗਦਨੁ ਮਨਮਾਹਿ॥ ਕਿਥੇ
 ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਪਾਈ ਐਜਾਹ ਰਿਨਦੁ ਸੈਮਨ ਮਾਹਿ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐਸੁਖ ਐਅਗ ਨਿਮਰੇ ਗੁਰ
 ਮਾਹਿ॥ ਮਨਰੇ ਅਹਿ ਨਿਸਿਹ ਰਿਗੁਣ ਸਾਹਿ॥ ਜਨੁ ਬਿਨ ਪਲ ਨਾਮੁ ਨਦੀ ਸੈਰ ਤੇ ਜਨ ਦਿਰ
 ਲੈ ਸੈਸਾਹਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇ ਤੀਜੇ ਤਿਮਿਲਾਈ ਐਸਰ ਤੀਸਰ ਤਿਸੇ ਜੇਗੁ॥ ਹਿਸਾਹ ਉਮੈਗ
 ਤੁਗਾਏ ਨਾਹੀ ਸਹ ਸਾਸੇਗੁ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਦੇਸੈ ਤਿਸੇ ਮੇਲੁ ਗੁਰ ਸੇਜੇਗੁ॥ ੨॥
 ੩॥ ਕਾਇਆ ਕਾਮ ਛਿਜ ਕੀਰੋ ਰੋ ਰੋਗਾਣਾ ਗੁ॥ ਤਿਸ ਮਿਥਿ ਨੇਹ ਨ ਰੀਜਈ ਜੇਟੀ ਸੈਰ
 ਲੁਣਾ ਗੁ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਵਿ ਹਿਸੇ ਗਾਗਣੀ ਸੇਖੁ ਕੁਸੇ ਜਤੁਤਾ ਗੁ॥ ੩॥ ਚੇਰੇ ਅਗ ਨਿਨਿਦੁ
 ਰਿਅ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਾਈਆਇ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੁਰਿਆ ਅਪ
 ਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਮੀਤੁ ਕਰਿ ਸਚ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹ ਜਾਇ॥ ੪॥ ੨੦॥ ਸਿਰੀਗ ਗੁਮ
 ਹਲਾ॥ ੧॥ ੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਹੁ ਪਿਆਰਿਆ ਗੁਰ ਮਤਿ ਲੇਹ ਰਿਬੇਲਿ॥ ਮਨ ਸਚ ਕਸ
 ਵਟੀਲਾਈ ਐਪੁਰੇ ਰਾਜੀ ਐਪੁ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਐਰਿਦਮਾਣ ਕੋ ਮੇਲਿ ਅਮੇਲਿ॥ ਬੁਧਾਈ
 ਰੇਹਰਿ ਹੀਗ ਗੁਮਾਹਿ॥ ਸਲੁ ਸੈਗ ਤਿਸਤੁ ਗੁਰ ਪਾਈ ਐਅਹਿ ਨਿਸਿਸਥ ਦਿਸਲਾਹਿ॥ ੧
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਚ ਦੁਖ ਰੁਪ ਨ ਰਾਸਿ ਲੇਪਾਈ ਐਗੁਰ ਪਰਗਾਸਿ॥ ਜਿਉ ਅਗ ਨਿਮੈਰ
 ਜਲਿ ਪਾਇ ਐਤਿਉ ਤਿਸਨਾਦਾ ਸਨਿਦਾਸਿ॥ ਜਮ ਜੇਦਾ ਕੁਲਗਾਈ ਇਉਰੁ ਉਜੇਲੇ ਤਰੇ
 ਤਗਾਸਿ॥ ੩॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕੁੜਨੁ ਟਾਟੁਈ ਸਚਿ ਰੇਤ ਸਚ ਭਾਇ॥ ਸਾਕਤ ਸਚ ਨ ਭਾਵ
 ਈਕੁੜੈ ਕੁੜੀ ਪਾਇ॥ ਸਚਿ ਰੇਤ ਗੁਰੇ ਮੇਲਿ ਐਸੇਰ ਸਚਿ ਸਮਾਇ॥ ੩॥ ਮਨ ਮਹਿ ਮਾਨਕ
 ਲਾਲ ਨਾਮੁ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥੁ ਹੀਗੁ॥ ਸਚਿ ਦੁਖ ਰੁਪ ਨ ਮੇਘ ਪਟਿ ਪਟਿਗ ਹਿਰੀ ਕੀਗੁ॥

ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਦਇਅਕੋਰਹਰਿਗੀਰੁ॥ ੪॥੧॥੨੧॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ॥੧॥
 ਕੁਰਮੇਕੁਗਿਨਦਿਧ੍ਵੇਦੇਜੇਥੈਦੇਦਿਸਿਤਭੇਸਾਅੰਤਰਿਮੇਲਨਭਿਤਰੇਧਿਗੁਜੀਦੁਣਧਿਗੁ
 ਦੇਸੁ॥ਹੋਰਕਿਤੈਕੁਗਤਿਨਹੋਦਈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਉਪਦੇਸੁ॥ਅਨਰੇਗੁਰਮੁਖਿਅਗਨਿ
 ਨਿਦਾਰੁ॥ਗੁਰਕਾਕਹਿਅਮਨਦੁਸੈਹਓਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਮਾਨਕਨਿ
 ਮੇਲੈਗਮਨਾਮਪਤਿਪਾਇ॥ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਸੰਗਤਿਹਰਿਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਲਿਦੁ
 ਲਾਇ॥ਆਪੁਗਾਇਆਸੁਖਪਾਇਆਮਿਲਿਸਲੈਲੈਸਲਲਸਮਾਇ॥ਜਿਨਿਨਿਰਿਨਾਮਨ
 ਰੁਤਿਉਸੁਅਭਿਗਾਂਛਿਐਦੈਜਾਇ॥ਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰਮੁਖਨਕੁਟਿਉਸੁਰੁਭਿਪਦੈਪਦੈ॥ਇ
 ਰਮਾਣਕਜੀਉਨਿਰਮੇਲਹਾਇਉਥੰਨੀਬਦਲੈਜਾਇ॥ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੈਸੇਪੁ
 ਰੇਪੁਰਖਸੁਜਾਨਿ॥ਗੁਰਮਿਲਿਭਉਜਲਲਪੀਐਦਰਗਹਪਤਿਪਰਦਾਣਾਨਾਨਕਤੇ
 ਮੁਖਉਜਲਪੁਨਿਉਪਜੈਸਬਦੁਨੀਸਾਣੁ॥੪॥੨੨॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ॥੧॥
 ਦੁਣਜਕਹੁਦੁਣਜਾਹਿਰੇਦਪਰਲੇਹੁਸਮਾਲਿਐਸੇਦਸਤੁਦਿਸਾਹੀਐਜੈਸੇਨਿਬਹੇਨ
 ਲਿ॥ਅਗੋਸਾਹੁਸੁਜਾਣਹੈਲੀਦੁਸਤੁਸਮਾਲਿ॥੧॥ਕੁਈਬਰਾਮੁਕਹਹੁਦਿਤੁਲਾਇ॥
 ਰਿਜਸੁਦੁਖਲੇਚਲਹੁਸਹਦੈਖੋਮਨਪਤੀਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਾਗਨਿਸਚੁਯੋਕਿਉ
 ਨਾਸੁਖਹੋਇ॥ਖੋਦੈਦੁਖੁਝਿਦੁਨੈਜਿਐਮਨੁਤਲਖੈਹੋਇ॥ਛੋਹਛੋਖੇਮਿਰਗਜਿਉਦੁਖਘ
 ਛੇਨਿਤਹੋਇ॥੨॥ਖੋਦੈਖੋਛੋਨਾਖਦੁਹਿਤਿਨਹਰਿਗੁਰਦਰਸਨੁਹੋਇ॥ਖੋਦੈਨਾਤਿਨਪਾਤਿਉ
 ਖੋਦਿਨਸੀਧੁਸਿਕੋਇ॥ਖੋਦੈਖੋਟਕਮਾਦੁਣਾਅਇਗਾਇਆਪਤਿਖੋਇ॥ਨਾਨਕਮਨੁਸਮ
 ਧ੍ਵਾਈਐਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਲਾਹਿ॥ਗਮਨਾਮਰਿਗਿਰਤਿਆਚਾਰਨਕੁਰੁਭਿਨਾਹਾਹਰਿ
 ਜਪਿਲਾਹਾਅਗਲਾਨਿਕੁਭਿਹਰਿਮੀਨਿਆਹੁ॥੪॥੨੩॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ॥੧॥
 ਘਰੁ॥੩॥ਧਨਜੇਬਨਅਰਛੁਨਾਨਾਠੀਅੰਤ੍ਰੀਦਿਨਚਾਬਿ॥ਪਥਾਣਿਕੋਪਤਜਿਉ
 ਦੁਲਿਲੁਲਿਜਮਣਹਾਰੁ॥੧॥ਬੰਗਮਾਣਿਲੇਪਿਆਰਿਅੰਛਾਜੇਬਨਨੁਭਿਲਾਹੁਰਿ
 ਨਬੋਲੈਬੋਕਉਦਿਆਪਰਾਨਾਚੇਲਾ॥੧॥ਸਜਣਮੇਰੇਗੁਲੇਨਾਇਸੁਤਜੀਗਾਣਿ

ਹੀਰੀਵੇਣੁਮਣੀਰੋਵਾਣੀਨੀਬਾਣਿ। ਕੀਨਸੁਣੀਹੀਰੀਦੀਏਆਪਨਕੀਨੀਸੇਇ। ਲਾਗੇ
 ਆਵਹਿਸਾਹਰੇਨਿਤਨਪੋਈਅਹੋਇ। ੩॥ ਨਾਨਕਸੁਤੀਪੋਈਐਜਾਨਦਿਰਤੀਸੀਨਿ। ਗੁਰ
 ਗਵਾਈਗੀਠਜੀਅਵਗਣਿਚਲੀਬੀਨਿ। ੪॥ ੨੪॥ ਸਿਰੀਗਗੁਮਯਲਾ। ੧॥ ਪ੍ਰਗ। ੨
 ਆਪੇਰਸੀਆਪਿਰਸੁਆਪੇਰਦੁਗਗੁ। ਆਪੇਹੋਵੇਚੇਲੁਆਪੇਸੇਜਰੁਤਾਰੁ। ੧॥
 ਰੀਰਿਤਮੇਰਾਸਾਹਿਬੁਰਦਿਰਹਿਆਕੁਰਪੁਰਿ। ੧॥ ਰਗਉ। ਆਪੇਮਾਛੀਮਛੁਲੀਆ
 ਪੇਪਾਣੀਜਾਲਿ। ਆਪੇਜਾਲੁਮਣਕੜਾਆਪੇਮੰਦਰਿਲਾਲੁ। ੨॥ ਆਪੇਬਹੁਬਿਧਿ
 ਰੋਗਲਾਸਖਈਮੇਰਾਲਾਲੁ। ਨਿਤਰਾਵੇਸੇਰਾਗਣੀਦੇਖਹਮਾਰਾਹਾਲੁ। ਪ੍ਰਣਵੇਨਾ
 ਨਕੁਬੇਨਤੀਤੁਸਰਦਰਤੁਹੋਸੁ। ਕਉਲਕੁਹੋਕਵੀਆਤੁਹੋਆਪੇਵੇਖਦਿਗਸੁ। ੬॥ ੨੫

॥ ਸਿਰੀਗਗੁਮਯਲਾ। ੧॥ ਪ੍ਰਗ। ੩॥ ੧ ਰਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।
 ਇਹੁਤਨਪਰਤੀਬੀਜੁਕਕਮਾਕਰੰਸਲਿਲੁਆਪਉਸਾਰੇਗਪਾਣੀ। ਮਨਕਿਰਸਾਣ
 ਹਰਿਰਿਦੈਨਮਾਇਲੇਇਉਪਾਵਸਿਪਦਨਿਰਬਾਣੀ। ਕਾਹੇਗਰਬਸਿਖੁਹੋਮਾਇਆ
 ਧਿਤਸੁਤੇਸਗਲਕਾਲਤੁਮਾਤਮੇਰੋਹੋਨਅੰਤਿਸਥਾਇਆ। ੧॥ ਰਗਉ। ਬਿਖੋਬਿ
 ਕਾਰਦੁਸਟਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਇਨਤਜਿਆਤਮੇਰੋਇਧਿਆਈ। ਨਪੁਤਪੁਸਿਜਮੁਹੋਇਜਬ
 ਰਾਖੇਬਮਲੁਬਿਗਸੇਮੁਗਪਅਸਟਮਾਈ। ੨॥ ਬੀਸਸਪਤਾਹਰੇਬਾਸੇਰਸਿਗਰੇਤੀਨਿ
 ਬੋੜਾਨਿਤਿਕਾਲਸਾਰੇ। ਦਸਅਸਾਰਾਰੇਅਪਰਿਪਰੇਚੀਨੈਕੋਹਨਾਨਕਦਿਵੇਦਕਤਾਰੇ। ੩
 ੨੬॥ ਸਿਰੀਗਗੁਮਯਲਾ। ੧॥ ਪ੍ਰਗ। ੩॥ ਅਮਲਕਰਿਪਰਤੀਬੀਜੁਸਬਦੇਕਰਿ
 ਸਚਕੀਆਬਲਿਭੇਰਿਪਾਣੀਹੋਇਕ੍ਰਿਸਾਣੁਈਮਨੁਜਮਾਇਲੇਕ੍ਰਿਸਤਰੇਜਰੁਮੁਰੇਏ
 ਦੁਜਾਣੀ। ੧॥ ਮਤੁਜਾਨਹਿਗਲੀਪਾਇਆ। ਮਾਣਕੋਮਾਣੇਰੁਪਕੀਸੇਗੁਇਤਧਿਪੰਜ
 ਨਮੁਗਵਾਇਆ। ੧॥ ਰਗਉ। ਐਬਤਨਿਰਿਕੜੇਇਹੁਮਨੁਮੀਧੁਕੇਕਮਲਕੀਸਾਰਨਹੀ
 ਮੁਲਿਪਾਈ। ਕਉਰਉਸਤਾਦੁਨਿਤਕੁਖਿਆਬੋਲੈਕਿਉਬੁਝੈਜਾਨਹੁਬੁਝਾਈ। ੨॥

ਆਖਣੁ ਸੁਨਨਾ ਪਉਣ ਕੀ ਬਾਨੀ ਇਹੁ ਮਨ ਰਤਾ ਮਾਇਆ ॥ ਖਸਮ ਕੀ ਨਦਰਿ ਦਿਲਹਿ ਪ
 ਸਿੰਦੇ ਜਿਨੀ ਕਰਿ ਦੇ ਕਥਿਆਇਆ ॥ ਤੀਹ ਕਰਿ ਰਖੀ ਪੰਜ ਕਰਿ ਸਾਖੀ ਨਾਉ ਸੇਤਾਨ ਮਤੁ ਕ
 ਰਿਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖੈ ਗਾਰਿ ਪੈ ਚਲਨਾ ਮਾਲ ਪਨੁ ਕਿਤੁ ਕੂ ਸਿਜਿਆਰੀ ॥ ੬ ॥ ਨਾਨਕ ਆ
 ਖੈ ਗਾਰਿ ਪੈ ਚਲਨਾ ਮਾਲ ਪਨੁ ਕਿਤੁ ਕੂ ਸਿਜਿਆਰੀ ॥ ੬ ॥ ੨੨ ॥
 ਸਿਰੀ ਗਗੁ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਘਗੁ ॥ ੪ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਸੇਈ ਮਲਾ ਜਿਨਿ ਜਗਮਲਿ ਮਾਹਰਿ ਅਕੀ ਅਸਿ ਸਾਗੇ ॥ ਅਬ ਖਾਕੁ ਜਿਨਿ ਦੇ ਬਿਧਿ
 ਗਈ ਪੰਨ ਸਿਰ ਜਨ ਹਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਮਰਣਾ ਮੁਲਾ ਮਰਣਾ ॥ ਚੁਕਰਤਾ ਰਹੁ ਨਰਨਾ ॥ ੧ ॥
 ਤਾਤੁ ਮਲਾਤਾ ਤੇ ਕਾਜੀ ਜਾਨਹਿ ਨਾਉ ਖੁਦਾਈ ॥ ਜੇ ਬਹੁਤੇ ਗਾਪੜਿਆ ਰੇਵੇ ਕੇ ਬਹੇ ਨਰ
 ਰੀ ਆਈ ॥ ਸੇਈ ਕਾਜੀ ਜਿਨਿ ਆਪੁਤ ਜਿ ਆਏ ਕਨਾ ਮੁਕੀ ਆ ਅਧਾਰੇ ॥ ਹੋਰੀ ਹੋ ਸੀ
 ਜਾਇ ਨ ਜਾ ਸੀ ਸਠਾ ਸਿਰ ਜਨ ਹਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਪੰਜ ਦੁਖ ਤਨਿ ਦਾਜੁ ਗੁਜਾਰਹਿ ਪਧੁ ਹਿਕਤ ਬੁ
 ਕਰਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖੈ ਗੋਰ ਸਦੇ ਧੀਰ ਹਿਉ ਖਾਣਾ ਪੀਨਾ ॥ ੪ ॥ ਸਿਰੀ ਗਗੁ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥
 ਘਗੁ ॥ ੬ ॥ ਏਕ ਸੁਆਨੁ ਦੁਇ ਸੁਆਨੀ ਨਾਲਿ ॥ ਗੁਲ ਕੇ ਕੁਝ ਹਿਸਦਾ ਬਇਆਲਿ
 ਕੁੜਕੁ ਰਾਮੁ ਠਾਮੁ ਰਦਾਗੁ ॥ ਪਾਨ ਕਰੁ ਪਿਰਹਾ ਕਰਤਾਗੁ ॥ ਮੈ ਪਤਿ ਕੀ ਪੰਦਿ ਨ ਕਰਣੀ ਕੀ ਕ
 ਰੁ ਉਥਿ ਬਿਗੜੇ ਰੁਪਿਰਹਾ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰਾ ਏਕ ਨਾਮੁ ਤਾਰੇ ਸੇ ਸਾਗੁ ॥ ਮੇਈ ਹਾਅ ਸਦੇ
 ਹੋ ਆਧਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਖਿਨਿ ਦਾ ਆਖਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਪਰ ਅਰੁ ਜੇ ਹੀਨੀ ਚੁਸਨਾਤਿ
 ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧ ਤਨਿ ਦੁਹਿ ਚੰਡਾਲਾ ॥ ਪਾਣ ਕਰੁ ਪਿਰਹਾ ਕਰਤਾਗੁ ॥ ੨ ॥ ਛਾਹੀ ਸੁਰਤਿ ਸਲੂਕੀ
 ਵੇਸਾ ਹਉ ਛਗਿਵਾ ਤਾਰਗੀ ਦੇਸਾ ॥ ਖਰਾ ਸਿਆਣਾ ਬਹੁਤਾ ਬੁਢਾ ॥ ਪਾਣ ਕੇ ਰੁਪਿਰਹਾ
 ਕਰਤਾਗੁ ॥ ੩ ॥ ਮੈ ਕੀਤਾ ਨ ਜਾਤਾ ਹਰਾ ਮਖੋਗੁ ॥ ਹਉ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸਾ ਦੁਸਟੇ ਚੋਗੁ ॥ ਨਾਨਕ
 ਨੀਰ ਕੋ ਬੀਚਾਗੁ ॥ ਪਾਨ ਕਰੁ ਪਰਹਾ ਕਰਤਾਗੁ ॥ ੪ ॥ ੨੬ ॥ ਸਿਰੀ ਗਗੁ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥
 ਘਗੁ ॥ ੬ ॥ ਏਕ ਸੁਰਤਿ ਜੋ ਤੋਹ ਜੀਆ ॥ ਸੁਰਤਿ ਦਿਹੁ ਏਕੇ ਦਿਨ ਕੀਆ ॥ ਜੇ ਹੀ ਸੁਰਤਿ ਤੇ
 ਹਾਤਿ ਨ ਰਾਗੁ ਲੇਖਾ ਏਕੇ ਆਦੁ ਹੁਜਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਕੀਹੋ ਜੀਅ ਕਰਿ ਹਿਚਿਤੁ ਗਈ ॥

ਲੇਵੇਦੇਵੇਦਿਲ ਨਪਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਰੀ ਅਲੀ ਅਕਾਤੇਹਿ॥ ਕਿਤੁਕਉਸਾਹਿ
 ਬਾਅਦਹਿਰੇਹਿ॥ ਤੇਤੁਸਾਹਿਬਾਅਦਹਿਅਦਹਿਰੇਹਿ॥ ਤੁਓਨਾਕਾਤੇਰਾਉਹਿ॥ ੨॥
 ਅਸੀਬੋਲਦਿਗਾੜੁਦਿਗਾੜੁਹਬੋਲਾਤਿਨਦਰੀਆਅੰਦਰਿਤੋਲਹਿਤੋਲਾ॥ ਜਥਕ
 ਰਣੀਤਹਪੁਰੀਮਤਿ॥ ਕਰਣੀਦਾਝੁਪਾਇਘਾਇ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਵਤਿਨਲਕਰਿਗਿਆਨੀਕੈ
 ਸਾਹੇਇ॥ ਆਪੁਪਛਾਣੈਬੁਝੈਸੇਇ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਰੇਬੀਚਾਗੁ॥ ਸੇਰਿਗਿਆਨੀਕੈਦਰਗ
 ਹਪਰਦਾਗੁ॥ ੪॥ ੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਘਗੁ॥ ੪॥ ਤੁਦਰੀਆਉਦਾਸਾਬੀ
 ਨਾਮੇਮਛੁਲੀਕੈਸੇਅੰਤੁਲਗਾ॥ ਜਹਜਹਦੇਖਾਤਹਤਹਤੁਹਤੁਸੁਣੇਨਿਕਸੀਛੁਟਿਮਰਾ॥
 ਨਜਾਨਾਮੇਉਨਾਜਾਨਾਜਾਲੀ॥ ਜਾਦੁਖਲਾਗੇਤਾਤੁਝੈਸਮਾਲੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਰੁਬਪੁ
 ਰਿਜਾਨਿਆਮੇਦੁਰਿ॥ ਜੁਕਿਛੁਕਰੀਸੁਤੇਰਹਦੁਰਿ॥ ਤਿਦੇਖਹਿਹਉਮੁਕਰਿਪਾਉ॥ ਤੇਰੇ
 ਕੇਮਿਨਤੇਰੇਨਾਇਸ॥ ੨॥ ਜੇਤਾਦੇਹਿਤੇਤਾਹਉਖਾਉ॥ ਬਿਅਦਰਨਾਹੀਕੈਦਰਿਜਾਉ॥
 ਨਨਕੁਦੇਕੁਕਹੈਅਰਦਾਸਿ॥ ਜੀਉਪਿਨੁਸੁਰਤੇਰੇਪਾਸਿ॥ ੩॥ ਆਪੇਨੇੜਦੁਰਿਅਪੋਰੀ
 ਆਪਿਸੀਝੁਮਿਅਨੇਗਾ॥ ਆਪੇਵੇਖੈਸੁਣੀਆਪੇਹੀਕੁਰਤਿਕਰੇਜਹਨਾ॥ ਜੇਤੋਸਕੁਦੇਨਾ
 ਨਕਾਹੁਕਮੁਸੇਈਪਰਦੇਖੈ॥ ੪॥ ੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਘਗੁ॥ ੪॥ ਕੀਤਾ
 ਕਰਕਰੇਮਨਮਾਨਾ॥ ਦੇਵੁਦੁਹਾਰੈਕੈਹਬਿਦਾਨੁ॥ ਬੁਝੈਦੇਇਨਦੇਈਸੇਇ॥ ਕੀਤੈਕੈਕ
 ਹਿਐਕਿਅਹੇਇ॥ ੧॥ ਆਪੇਸਚਕੁਦੈਤਿਸੁਸਚਾ॥ ਅੰਧਾਕਚਾਕਚਨਕਚਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ਜਾਕੇਰੁ॥ ਬਥਿਰਖਆਗਾਉ॥ ਜੇਹੀਧਾਤੇਤਹਾਤਿਨਨਾਉ॥ ਛੁਲਕੁਉਛੁਲੁਲਿਖਿਆ
 ਪਾਇ॥ ਅਪਿਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਇ॥ ੨॥ ਕਠੀਕਿਧਿਕਚਾਦਿਚਿਰਾਜਾ॥ ਮਤਿਅਲੁਨੀ
 ਛਿਰਾਸਾਦੁ॥ ਨਨਕਅਛੇਆਵੈਰਾਸਿ॥ ਦਿਲੁਨਾਵੈਨਾਹੀਸਾਬਾਸਿ॥ ੩॥ ੩੨॥
 ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਘਗੁ॥ ੪॥

੧੪ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਛਲਛਲਾਏਨਹਛਲੇਨਹ ਛਲਾਏਨਹ ਛਲਾਏਨਹ ਛਲਾਏਨਹ ਛਲਾਏਨਹ
 ਸਾਹਿਬੁਤਉਮਿਲੈ। ਜਿਉਸਾਹਿਬੁਰਾਖੈਤਿਉਹੋ। ਆਇਸੁਲੇਕੀਕਾਜੀਉਟਲਪ
 ਲੈ। ਬਿਨਤੇਲਦੇਵਾਕਿਉਜਲੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਪਿਥੀਪਰਛਕਮਾਈਐਰੁਉਦਾਟੀਇ
 ਤੁਤਨਿਪਾਈਐ। ਸਚੁਥ ਜਨਆਇਜਲਾਈਐ॥ ੨॥ ਆਇਹੁਤੇਲੁਦੇਵਾਇਉਜਲੈ
 ਕਰਿਚਾਨਛਸਾਹਿਬੁਤਉਮਿਲੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਏਹੁਤਨਿਲਾਰੈਬਾਨੀਆਸੇਖਰੇ
 ਵੇਸੇਦੁਕਮਾਈਆ। ਸਚੁਦੁਨੀਆ ਆਵੁਛ ਜਾਣੁਆ॥ ੩॥ ਵਿਚਦੁਨੀਆਸੇਵ
 ਕਮਾਈਐ। ਤਾਦਰਗਹਥੇਸਣਪਾਈਐ। ਕਹੁਨਾਨਕਬਾਹਲੁਨੁਈਐ॥ ੪॥ ੩੩
 ॥੨॥ ੧॥

ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਘਰੁ॥ ੧॥ ੧ਥਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਹਉਸਤਿਗੁਰਸੇਦਿਆਪਣਾਇਕਮਨਿਏਕਾਚਿਤਿਗੁਇ। ਸਤਿਗੁਰਮਨਕਾਨਤੀਰ
 ਥੋਹਜਿਸਨੇਦੇਇਬੁਝਾਇ। ਮਨਚਿਦਿਆਦੁਰਪਾਵੁਛ ਜੇਇਦੈਸੇਛਲਪਾਇ॥
 ਨਾਉਪਿਆਈਐਨਾਉਮੰਨੈਐਨਐਸਹਜਿਸਮਾਇ। ਮਨਮੇਰਹਰਿਰਸੁਠਾਖਤਿ
 ਪਾਜਾਇ। ਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਚਾਖਿਆਸਹਜੇਰੇਹੇਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਜਿਨੀ
 ਸਤਿਗੁਰਸੇਦਿਆਤਿਨਿਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁ। ਅੰਤਰਿਹਰਿਰਸੁਗਵਿਰਚਿਆ
 ਚੁਕਾਮਨਅਭੁਮਾਨੁ। ਹਿਰਦੈਕਮਲਪੂਰਾਗਮਿਆਲਾਗਾਸਹਜਿਧਿਆਨੁ। ਮਨਕਿ
 ਰੁਮਲੁਹਰਿਰਦਿਆਪਾਇਆਦੁਰਗਹਮਾਨੁ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਦਨਿਆਪਨਾਤੇਰਿ
 ਰਲੇਸੇਸਾਗਿ। ਹਉਮੈਮਮਤਾਮਾਰਿਕੈਹਰਿਗਾਖਿਆਉਰਧਾਰਿ। ਹਉਤਿਨਕੈਬਲਿ
 ਹਾਰਣੈਜਿਨਾਨਾਮਲਗਾਪਿਆਗੁ। ਸੇਈਸੁਖੀਏਕੁੰਜੁਗੀਜਿਨਾਨਾਮੁਅਖਟ
 ਅਪਾਰੁ। ਗੁਰਮਿਲਿਐਨਾਉਪਾਈਚੁਕੈਮੋਹਿਪਿਆਸਾ। ਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਰਦਿਰਹਿਆਪ
 ਰਹੀਮਾਹਿਉਦਾਸੁ॥ ਜਿਨਾਹਰਿਕਾਸਾਦੁਆਇਅਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਸੁ॥

٢٤

ਹਿਪੁਕਾਗੁ। ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿ ਸਬੁ ਸੇਟੇ ਦਿਅਧਾਗੁ। ਨਿਰਭਉ ਸਦਾ ਦ
 ਦਿਅਾਲੈ ਸਬੁ ਨਾਨਕੁ ਦਾਗੁ। ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੁਖਿ ਬੁਝੈ ਐਪਾਈ ਐਸੇ ਖਦੁਆਗੁ। ੫॥
 ੩॥ ੩੬॥ ਸਿਰੀਗ ਗੁਮਹਲਾ। ੩॥ ਜਿਨੀ ਸੁਣਿ ਕੈ ਮੰਨਿ ਆਤਿਨ ਨਿਪੁ ਪਰਿਦੁਸੁ।
 ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਲਾਹਿ ਆਸਚਹ ਰਿਪਾਇ ਆਗੁਣ ਤਾਸਾ। ਸਬਦਿ ਰੇਤ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਹਉ
 ਸਦ ਬਾਲਿਹਾਰੇ ਨਾਸਾ। ਹਿਰਿ ਦੈ ਜਿਨ ਕੋ ਹਰਿ ਦੁਸੈ ਤਿ ਤੁਘਟਿਹੋ ਪ੍ਰਥਾਸੁ। ੧॥ ਮਨ ਮੇ
 ਰਹਿ ਰਿਹਿ ਨਿਰਮਲੇ ਪਿਆਇ। ਪਰਿ ਮਸਤਾ ਕੇ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿ ਆਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਰਹੇ ਲਿਵਲਾਇ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਧਰਿ ਸੋ ਤੇ ਹੁਦੇਖ ਹੁਨ ਵਰਿਕ ਰਿਨਿਕ ਦਿ ਦੁਸੇ ਭੁਰਪੁਰਿ
 ਗੁਰਮਤਿ ਜਿਨੀ ਪਛਾਣਿ ਆਸੇ ਦੇਖ ਹਿਸਦਾਹੁਗਿ। ਜਿਨੀ ਗੁਣ ਤਿਨ ਸਦਾ ਮੰਨਿ
 ਦੁਸੇ ਅਉਗੁਨ ਦੇਤਿ ਆਦਰਿ। ਜਿਨ ਗੁਣ ਤਿਨ ਸਦਾ ਮੰਨਿ ਦੁਸੇ ਅਉਗੁਣ ਦੇਤਿ ਆ
 ਆਦਰਿ। ਮਨ ਮੁਖਿ ਗੁਣ ਤੇ ਬਾਹਰੇ ਬਿਨ ਨਾ ਦੇਖ ਮਰਦੇ ਸੁਰਿ। ੨॥ ਜਿਨਿ ਸਬਦਿ ਗੁਰੁ
 ਸੁਣਿ ਆਮੰਨਿ ਆਤਿਨ ਮਨ ਪਿਆਇ ਆਹਰਿ ਸੇਇ। ੪॥ ਅਨਦਿਨ ਭੁਗਤੀ ਰਤਿ ਅ
 ਮਨ ਤਨ ਨਿਰਮਲੇ ਹੋਇ। ਕੁੜਾਰੇ ਗੁਰੁ ਬੁਝਿ ਗਾ ਬਿਨਾ ਸਿਨਾਇ ਦੁਖੁ ਹੋਇ। ਜਿਸੁ ਮੰ
 ਦਰਿਨਾ ਮੁਖੁ ਗਾਸੁ ਹੋਇ ਹੁਸਦਾਸਦਾ ਬਿਰਹੋਇ। ੩॥ ਇਹ ਜਨ ਮੁਖਦਾਰ ਸੁਪਾਇ
 ਕੋਹ ਰਿਨਾ ਮੁਨ ਰੇਤ ਲਿਵਲਾਇ। ਪਰਿ ਧਿਸਿ ਐਰਹਣਾ ਨਹੀ ਆਗੈ ਠਉਰਨ ਪਾਇ
 ਉਹੁ ਦੇਲਾਹ ਬਿਨ ਆਦੁਈ ਅੰਤਿ ਗਾਇ ਆਪਣੁ ਤਾਇ। ਜਿਸੁ ਦਰਿ ਕੋਰੇ ਸੇਭਿ ਕੋਰੇ
 ਗਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵਲਾਇ। ੬॥ ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਸਬੁ ਕੋਰੇ ਮਨ ਮੁਖੁ ਬੁਝਿਨ ਪਾਇ। ਜਿਨੀ ਗੁ
 ਰਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦਾਸੁ ਪੈਰੇ ਸੇਟੁ ਪਈ ਤਿਨ ਬਾਇ। ਗਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੁ ਹਿਰਿ ਰਿਨਿ ਤਪ
 ਜੁ ਹਿਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਮਾਇ ਮਨਾਨ ਕਤਿਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਸਚੇ ਹੋ ਜਿਨਾ ਮਿਰਹੇ ਲਿ
 ਵਲਾਇ। ੫॥ ੪॥ ੩੭॥ ਸਿਰੀਗ ਗੁਮਹਲਾ। ੪॥ ਜਿਨੀ ਏਕ ਮੰਨਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਅ
 ਗੁਰਮਤਿ ਵੀਚਾਰਿ। ਤਿਨ ਕੇ ਮੁਖ ਸਦ ਉਜਲੇ ਤਿ ਤੁਸੈ ਦਰਬਾਰਿ। ਉਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਪੀਵੁ ਹਿਸਦਾਸਦਾ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਗੁ। ੧॥ ਕੁਏ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਪਾਤਿ ਹੋਇ।

ਹਰਿਹਰਿਸਦਾਧਿਆਈਐਮਲੁਹਉਮੈਕਦੈਏਇ। ਮਨਮੁਖਨਾਮੁਨਜਾਨਨੀਦਿਵੁਨਾ
 ਵੈਪਤਿਜਾਇ। ਸਬਦੈਸਾਦੁਨਆਇਉਲਾਗੈਦੂਜੇਭੁਗਇ। ^{੧੪੭੮} ਦਿਸਦਾਕੇਕੀਤ੍ਰਪਦ੍ਰਿ
 ਵਿਚਿਦਿਸਦਾਸੇਦਿਸਦਾਆਹਿਸਮਾਹਿ। ੨। ਤਿਨਕਾਜਨਮੁਸਭਲੈਹੋਜੋਚਲਹਿਸਤਿ
 ਗੁਰੁਭੁਗਇ। ਕੁਲਉਧਾਰਹਿਆਪਨਾਪਿਨਜੋਏਦੀਆਇ। ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ
 ਨਿਸੁਨਕ੍ਰਿਪਾਕਰੋਰਜਾਇ। ੩। ਤਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਈਆਦਿਚਉਆਪੁਗ
 ਟਾਇ। ਉਇਅੰਦਰਹੁਬਾਰਹੁਨਿਰਮਲਸੋਚਸਚਿਸਮਾਇ। ਨਾਨਕਆਏਸਪਰ
 ਵੁਟੁਪਹਿਜਿਨਕੁਰਮਤੀਹਰਿਧਿਆਇ। ੪॥ ੫॥ ੩੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਲਾ। ੩॥
 ਹਰਿਕੁਗਤਾਰਹਿਧਨੁਰਾਸਿਹੋਗੁਰਪ੍ਰਦਿਕਰਹਿਦੁਗੁ। ਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹਨਿਸਦਾਸਦਾ
 ਦੁਖਹੁਹਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰ। ਗੁਰਪ੍ਰੋਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਹਰਿਕੁਗਤਾਅਤ
 ਭੰਡਾਗੁ। ਕੁਈਰੋਇਸੁਮਨਕਉਸਮਸ੍ਰਾਇਏਮਨਮਾਲਸੁਕਿਆਕਰਹਿਗੁਰਮੁਖਿ
 ਨਾਮੁਧਿਆਈ। ੧॥ ਰਗਉ। ਹਰਿਕੁਗਤੁਹਰਿਕਾਪਿਆਹੋਜੋਗੁਰਮੁਖਿਕੋਰੋਈਚਾਰਾ।
 ਪਾਖੰਡੁਗਤਿਨਹੋਦੁਈਦੁਬਿਧਾਬੋਲੁਖੁਆਗੁ। ਸੋਨਨੁਰਲਾਇਆਨਾਰਲੈਨਿਸੁਅੰ
 ਤਰਿਬਬੋਕਈਚਾਰਾ। ਸੋਸਦੁਕਹਰਿਰਾਖੀਐਜੋਹਰਿਰਾਖੈਉਰਧਾਰਿ। ਮਨਤਨਸਉਪੇ
 ਆਗੈਧਰੋਹਥੈਮੈਦਿਚਹੁਸਾਹਿ। ਧਨਕੁਰਮੁਖਿਸੋਪਰਵਾਣੈਹਜਿਨਕਦੇਨਆਵੈਗ
 ਰਿ। ੩। ਕਰਮਿਲੈਤਾਪਾਈਐਦਿਵੁਕਰੋਮੇਪਾਇਆਨਜਾਇ। ਲਖਚਉਰਾਸੀਫਤ
 ਰਸਦੈਨਿਸੁਮੇਲੈਸੋਮਿਲਿਹਰਿਆਇ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪਾਇਆਸਦਾਹ
 ਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇ। ੪॥ ੬॥ ੩੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਲਾ। ੩॥ ਸੁਖਸਾਗਰਹਰਿਨਾਮੁ
 ਹੋਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ। ਅਨੁਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਹਜੇਨਾਮਿਸਮਾਇ। ਅੰ
 ਦਰੁਰਚਿਹਰਿਸਚਿਸਿਓਰਸਨਾਹਰਿਗੁਨਗਾਇ। ੧॥ ਕੁਈਰੋਜਗਦੁਖੀਆਦੁ
 ਜੋਭੁਗਇ। ਗੁਰਸਰਣਾਈਸੁਖਲਹਰਿਅਨੁਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਈ। ੧॥ ਰਗਉ।
 ਸੈਰੈਮੈਲਨਲਗਾਈਮਨੁਨਿਰਮਲਹਰਿਧਿਆਇ। ਗੁਰੁਖਿਸਬਦੁਪਦੁਣੀਐ

ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਪਰਚੈ ਰੂਬੁ ਲਾਇ ॥ ਮਾਮਗਿਆਨੁ
 ਅੰਧੈ ਰਾਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਮੇਲੇ ਮੂਲ ਭਰੇ ਹਉ ਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬੈ
 ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਮਰਿ ਜੀਅ ਹਿਰੈ ਏਖੁ ਆਗੁ ॥ ਧਾਤੁ ਰਬਾਜੀ ਪਲ ਚਿਰੇ ਹੋ ਨਾਉ ਰਵਾਰੁ ਨ
 ਖਾਗੁ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪਤੈ ਸ੍ਰੀ ਜਮੀ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਖਿਆਗੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਪਿਆ
 ਈ ਅੰਧੈ ਕਨਾਮੁ ਕਰਤਾਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਐਸੁ ਕੁਨਾਜੀ ਅਥ ਅਧਾਗੁ ॥ ੪ ॥
 ੭ ॥ ੪੦ ॥ ਸਿਰੀ ਗਾਗੁ ਮਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਮੇਹਿ ਦਿਆ ਪਿਆ ਬੈਰਾਗੁ ਉਦਾਸੀ ਨ
 ਜੇਇ ॥ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਸਦਾ ਦੁਖ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਪੋਇ ॥ ਹਉ ਮੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਈ ਐ
 ਨਾਮਿ ਰੇਤੁ ਮਨ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਪੂਰਿ ਰਹੀ ਨਿਤ ਆਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਸੇਵਿ ਮੇਹ ਪਰਜਾ ਲੈ ਘਰਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮੁ ਕਮਕਮਾਵੈ
 ਬਿਗਮੈ ਹਰਿ ਬੈਰਾਗੁ ਅਨਿਦਾ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਕੁਰਾਤਿ ਕੋਰੇ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਨਿਭ
 ਦਾ ॥ ਫੁਨੁ ਰੁਗਿ ਸਤਿ ਸਿਰਾਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਪਾਇ ਆਸ ਹਜਿ ਅਨਿਦਾ ॥ ੨ ॥ ਸੋਸਾ ਪੂਬੈ
 ਰਾਗੀ ਸੇਈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਅੰਤ ਰਿਲਾਗਿ ਨਤਾਮੁ ਸੁਮੁਲੈ ਦਿਨੁ ਆਪੁ ਰਾ
 ਵਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਿਖਾ ਲਿਆਹਿ ਰਸੁ ਪੀਆ ਆਪੇ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨਿ
 ਕਿਨੈ ਪਾਇ ਆਸਾ ਸੰਗਤੀ ਪੂਰੈ ਰੁਗਿ ਬੈਰਾਗਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਛਿਰਹਿ ਨ ਜਾਨਹਿ ਸ
 ਤਗੁਰੁ ਹਉ ਮੈ ਅੰਤ ਰਿਲਾਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਰੇਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰੇਗਾਏ ਬਿਨੁ ਬੈ
 ਕੈ ਹੀ ਲਾਗਿ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ੪੧ ॥ ਸਿਰੀ ਗਾਗੁ ਮਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ਘਰਹੀ ਸਉਦਾ ਪਾਈ ਐ
 ਅੰਤ ਰਿਸ ਕੁਦੁ ਬੋਹੇਇ ॥ ਬਿਨੁ ਬਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੀ ਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਮੁ
 ਨਿਧਾਨੁ ਅਖਟੁ ਹੋਵੈ ਰੁਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਾਜੇ ਨਿਦਾ ਹਉ ਮੈ ਅਹਿ
 ਕਾਗੁ ॥ ਹਰਿ ਜਿਉ ਸਦਾ ਪਿਆਇ ਆਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਕੈ ਕਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਾ ਕੋ ਮੁਖਿ ਜੇਲੈ ਗੁਰਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸੁਖ ਪਾਇ ਆਦੇ ਜਪਿ
 ਜਪਿ ਰਿਦੈ ਮੁਰਗਿ ॥ ਘਰਹੀ ਵਿਚਿ ਮਹਲੁ ਪਾਇ ਆਗੁਰ ਸੁਬਦੀ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ੨ ॥

ਸਤਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹਰੇ ਰਹਿ ਮਥੇ ਤਿਨ ਕਾਲੇ ॥ ਅਨੁਦਿਨੁ ਦੁਖ ਕਮਾਵੇ ਦੇ ਨਿਤ ਜੋ
 ਜਮ ਨਿਦੇ ॥ ਸੁਖੈ ਨ ਸੁਖ ਨ ਦੇਖੀ ਬਹੁ ਚਿਤਾ ਪਰ ਜਾਲੇ ॥ ੩॥ ਸੁਰੁ ਨਾ ਕਾਦਤ
 ਏਕੈ ਹੋ ਆਪੇ ਬਖਸਕਰੇ ਇਹ ॥ ਕਹਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਵਈ ਨਿਸੁ ਛਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਐ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਸੋਇ ॥ ੪॥ ੫॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਹਲਾ ॥ ੩॥
 ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਿ ਮੈ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿਸ਼ੀ ਆਈ ਦੇਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਵਸੈ ਹਉ ਮੈ ਦੂਰਿ
 ਕਰੇਇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਪਾਵਤੁ ਤਾਰੈ ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਰਾਈ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾ
 ਮੁਖਿ ਆਇ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਦਮੈ ਨਿਵਸੈ ਮਹਲੀ ਪਾਵੈ ਬਾਉ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ
 ਮੁਖ ਮਨ ਤਨੁ ਅੰਧੇ ਹੋਇ ਨ ਸੇਠ ਉਰਨ ਠਾਉ ॥ ਬਹੁ ਜੇ ਨਿਰੁਥਿ ਦਾ ਛਿਰੈ ਨਿਥੁ ਸੇਵੈ ਘਰਿ
 ਕਾਉ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਇ ਚਾਨਣਾ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਬਿਖਿਆ ਅੰਧੁ
 ਹੋ ਆਇ ਆਮੋਹਿ ਗੁਬਾਰਾ ॥ ਲੋਕੁ ਅਲਖ ਉਸੇ ਦੇ ਪੜ੍ਹੇ ਦਾ ਕਰੈ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਬਿਖਿਆ
 ਅੰਦਰਿ ਪਰਿ ਮੁਏ ਨਾਉ ਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰਾ ॥ ੩॥ ਆਇ ਆਮੋਹਿ ਦਿਸਾਰਿ ਆਜਗਤੁ
 ਪਿਤਾ ਪੁਤਿ ਪਾਲਥਾ ਸੁਹੁ ਗੁਰੁ ਅਚੇਤੁ ਹੋ ਸਚੁ ਬਧੀ ਜਮ ਕਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ
 ਉਬਰੇ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇ ॥ ੪॥ ੧੦॥ ੪੩॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਹਲਾ ॥ ੩॥ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਆਇ
 ਆਮੋਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਥੈ ਬਾਪ ਦੁਪਾਇ ॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮੇਲਾਇ ਅਨੁਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੁ
 ਆਮ ਨਿ ਆਇ ॥ ਪੈਤੰ ਨਿਨ ਕੈ ਪੰਨੂ ਹੋਇ ਤਿਨ ਸੇਤਾ ਮੇਲਾਇ ॥ ੧॥ ਰਾਈ ਰੇ ਗੁਰਮ
 ਤਿਸਾਰਿ ॥ ਸਾਚੇ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਾ ਸੈਰੁ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਉ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਨੀ ਨਾ
 ਮੁ ਪਦੁ ਛਿ ਆਤਿ ਨ ਦ੍ਰਿਟੁ ਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਆਪੁ ਦੇਖਿ ਚਰਨੀ ਲਗਾ ਚਲਾ ਤਿਨ ਕੈ
 ਰਾਇ ॥ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ੨॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮੁਹਲਾ ਪਾ
 ਈ ਐ ਨਾਮੁ ਨ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਐਸਾ ਸਤਗੁਰੁ ਲੋਕਿ ਲਹੁ ਜਿੰਦੁ ਪਾਈ ਐ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥
 ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੈ ਸੁਖ ਦੁਸੈ ਜੇ ਤਿਸੁ ਚਾਵੈ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ੩॥ ਜੇਹਾ ਸਤਗੁਰੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿ ਅਤੇ
 ਪੋਜੈ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥ ਇਹੁ ਸਹਸਾ ਮੁਲ ਨਾਹੀ ਰਾਉ ॥ ਏਨੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ਜੇ ਤਿਦੁ

ਗੁਰੂ ਸਮਾਇ ॥

ਸਿਰੀ
ਗੁਰਮੁਖ
ਨ

ਇਸੁਰਤੀਸਬਦਿਮਿਲਾਵਹੋਇ॥੪॥੧੧॥੪੪॥ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਲਾ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਫੁੰਨਿਬਿਖਿਆਲੇਕੁਛੇਸੇਵਾਕਰਹਿਦਿਨੁਦੀ॥ਅਪਨਾਧਰਮੁਗਵਾਵੇਹਿਬੁਧੁ
 ਹਿਨਾਹੀਅਨਦਿਨੁਦੁਖਿਦਿਹਾਣੀ॥ਮਨੁਖਅੰਨਚਤਹੀਨੁਬਿਮੁਖੀਬਨੁਪਾਣੀ॥
 ੧॥ਮਨਰੇਸਦਾਕੁਜਹਹਰਿਸਰਣਾਈ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅੰਤਰਿਵਸੈਤਹਰਿਦਿਸਰਿ
 ਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹਸਰੀਰੁਮਾਇਆਕਾਪੁਤਲਾਦਿਚਿਹਉਮੈਦੁਸਟੀਪ
 ਇਆਦਣਜਾਨਾਉਖਿਪਤਿਗਵਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆਜੇਤੀਜੇ
 ਸੁਮਿਲਾਈ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਅਤਿਸੁਖਾਲੀਜੇਇਛੁਸੇਛਲਪਾਏ॥ਜਪਤ
 ਪੁਸਰੁਪਦਿਤਸਰੀਰਾਹਰਿਹਰਿਮੇਨਿਦੁਏ॥ਸਦਾਅੰਨਦਿਹਰੇਦਿਨੁਗਤੀਮਿਲਿ
 ਪ੍ਰੀਤਿਮਸੁਖਪਾਈ॥੩॥ਜੇਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣਾਗਤੀਹਉਤਿਨਕੈਬਾਲਿਬਲਿਜਾ
 ਊ॥ਦਰਿਸਚੈਸਚੀਦੁਭਿਆਈਸਹਜੇਸਤਿਸਮਾਉ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਗੁ
 ਰਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਉ॥੪॥੧੨॥੪੫॥ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਲਾ॥੩॥ਮਨੁਖ
 ਕਰਮਕਮਾਵਣਜਉਦੇਹਾਗਣਿਤਨਿਸੀਗਾਰ॥ਸੇਜੈਕਿਤਨਆਦਈਨਿਤਨਿਤਉਇ
 ਥੁਆਗੁ॥ਧਿਰਕਾਮਹਲਨਪਾਦਈਨਾਦੀਸੇਗੁਰਬਾਰ॥੧॥ਕੁਈਰੇਇਕਮਨਿਨਾਮੁ
 ਧਿਆਇ॥ਸਿਤਾਸਿਰਾਤਿਮੇਲਿਰੋਜਪਿਰਾਮੁਸਮੁਖਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰ
 ਮੁਖਿਸਦਾਸਿਹਾਗਣੀਪਿਰੁਰਖਿਆਉਰਧਾਰਿ॥ਮਿਠਾਬੋਲਹਿਨਿਦੁਚਲਹਿਸੇਜੈਰ
 ਵੈਰੁਤਾਰ॥ਸੇਹੁਦੇਤੀਸੇਹਾਗਣੀਜਿਨਗੁਕੋਹੇਤਅਪਾਰ॥ਪੁਰੈਰੁਗਿਸਤਗੁਰਮਿ
 ਲੇਜੈਕੁਰੈਕੋਰੁਹੋਇ॥ਅੰਤਰਹੁਦੁਖੁਕੁੰਕਟੀਐਸੁਖਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਗੁਰਕੇ
 ਰੁਣੇਜੈਚਲੈਦੁਖਨਪਾਵੈਕੋਇ॥੩॥ਗੁਰਕੈਰੁਣੈਦਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਸਹਜੇਪਾਵੈਕੋ
 ਇ॥ਜਿਨਾਪਰਾਪਤਿਤਿਨਪੀਆਹਉਮੈਦਿਚੁਖੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿ
 ਆਈਐਸਾਚਿਮਿਲਾਵਹੋਇ॥੪॥੧੩॥੪੬॥ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਲਾ॥੩॥
 ਜਾਪਿਰੁਜਾਨੈਅਪਨਾਤਨੁਮਨੁਅਧੈਧਰੈ॥ਸੇਹਾਗਣੀਕੁਰਮਕਮਾਵਈਆ

ਸਤਨਾਮੁ ਜਿਨ੍ਹਾਗੁਰੁ ਤੇ
 ਜੋ ਨੇ

੨੧੬

ਸੇਈਕਰਮਕਰਾਇ॥ ਸਹਜਸਾਚਿਮਿਲਾਵੁਜੀਸਚੁਦੁਨਾਈਦੇਇ॥ ੧॥ ਰੁਈਰੇਰੁ
 ਰਬਿਨੁਰੁਗਤਿਨਹੋਇ॥ ਬਿਨੁਗੁਰੁਗਤਿਨਪਾਈਐਜੇਲੋਚੈਸਰੁਕੋਇ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਲੁਖਚਉਰਾਸੀਹੁਛੋਰਪਾਇਆਕਾਮਇਦੁਜੇਰੁਾਇ॥ ਬਿਨੁਗੁਰੁਨੀਦਨਅ
 ਦਈਦੁਖੀਰੋਇਦਿਹਾਇ॥ ਬਿਨੁਸਬਦੈਪਿਰਨਪਾਈਐਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਾਦਾਇ
 ਹਉਹਉਕਰਤੀਜਗਾਛਿਰੀਨਾਪੈਨਸਿਪੈਨਾਲਿ॥ ਅੰਧੀਨਾਮੁਨਚੇਤਈਸਰੁਬੀਪਿ
 ਮਥਾਲਿ॥ ਸਤਗੁਰਮਿਲਿਐਧਨਪਾਇਆਹਰਿਨਾਮਾਰਿਦੈਸਮਾਲਿ॥ ੩॥ ਨਾ
 ਮਿਰੇਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸਕੁਾਇ॥ ਮਨਤਨਰਤਾਰੇਗਮਿਉਰਸਨਾਰਸਨ
 ਰਸਾਇ॥ ਨਾਨਕਰਿਗੁਨਉਤਰੈਜੋਹਰਿਧੁਰਿਦੁਭਿਆਲਾਇ॥ ੪॥ ੧੬॥ ੪॥ ਸਿਰੀ
 ਗਗਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਰੁਗਤਿਕੀਜੈਬਿਨੁਗੁਰੁਗਤਿਨਹੋਈ॥
 ਆਪੇਆਪਿਮਿਲਾਏਬੁਝੈਤਾਨਿਰਮਲਹੋਵੈਸੇਈ॥ ਹਰਿਜੀਓਸਾਚਾਸਰੀਬਾਨੀ
 ਸਬਦਿਮਿਲਾਵਹੋਈ॥ ੧॥ ਰੁਈਰੇਰੁਗਤਿਹੀਣਕਾਹੇਜਗਿਆਇਆ॥ ਪੁਰੇ
 ਗੁਰੁਕੀਸੇਵਨਕੀਨੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਾਦਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਪੇਜਗਜੀ
 ਦਨਸੁਖਦਾਤਾਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਏ॥ ਜੀਅਜੇਤਏਕੋਦੁਰਾਰੋਕਿਐਐਆਖਿਸੁ
 ਦਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਦੇਦੁਭਿਆਈਆਪੇਸੇਵਕਰਾਏ॥ ੨॥ ਦੇਬਿਰੇਬਮੇਹਿਕੁਨਾ
 ਚਲਾਇਆਨਾਲਿਨਜਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਦਿਗੁਣਨਿਧਾਨੁਪਾਇਆਤਿਸੰਦੀਕੀ
 ਮਤਿਨਪਾਈ॥ ਹਰਿਪੁਰੁਸਖਾਮੀਤੁਪੁਰੁਖੀਗਾਅੰਤਹੋਇਸਖਾਈ॥ ੩॥ ਅਪੈਨਮ
 ਨਦਿਤਿਕਹੈਕਹਾਏਬਿਨੁਗੁਰਆਪਨਜਾਈ॥ ਹਰਿਜੀਓਦਾਤਾਗੁਗਤਿਦੁਲਹੈਕਰਿ
 ਕ੍ਰਿਪਾਮੀਨਿਦੁਸਾਏ॥ ਨਾਨਕਸੇਰੁਸਰਤਿਦੇਪੁਰੁਆਪੇਰੁਗੁਰਮੁਖਿਦੇਦੁਭਿਆਈ॥ ੪॥
 ੧॥ ੫॥ ਸਿਰੀਗਗਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਧਨਜਨਨੀਜਿਨਜਾਨਿਆਧਨਪਿਤਾਪਰਧਨੁ
 ਸਤਿਗੁਰਸੇਦਿਸੁਖਪਾਇਆਦਿਚਹੁਗਾਇਆਗੁਮਾਨੁ॥ ਦਰਿਸੇਦੁਨਿਸਿਤਜਨ
 ਖੜਪਾਇਨਿਗੁਈਨਿਧਾਨੁ॥ ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਮੁਖਿਪਿਆਇਹਰਿਸੇਇਪਗੁਰਕਾਸ

ਬੁਟਮੈਂਦ੍ਰੈਸਤਨਮਨਿਰਮਲਹੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਘਰਿਆਇਆ
 ਆਪੇਮੋਲਿਆਆਇ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਸਾਲਾਹੀਐਰੋਗਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ ਸੋਰੇਸ
 ਰਿਸਮਾਇਆਮਿਲਿਆਰਹੈਨਦਿਛੁਦ੍ਰਿਅਜਾਇ॥ ੨॥ ਜੇਕਿਛੁਕ੍ਰਕਾਸੁਕਰਿ
 ਰਹਿਆਮਦਰਨਕਰਨਾਜਾਇ॥ ਚਿਰਦਿਛੁਨੇਮੋਲਿਆਨੁਸਤਿਗੁਰਪੈਪਾਇ
 ਆਪੇਕਾਰਕਰਾਇਸੀਅਦਰਨਕਰਣਾਜਾਇ॥ ਮਨਤਨਰਤਾਰੋਗਸਿਉਹਉਮੈ
 ਤਜਿਦਿਕਾਰਪਅਹਿਨਿਸਿਹਿਰਦੈਰਦਿਰਹਿਆਨਿਰਕੋਨਾਮੁਨਿਰਕਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ
 ਆਪਿਮਿਲਾਇਅਨੁਪੁਰਸਬਦਿਅਪਾਰੁ॥ ੪॥ ੧੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥ ੩॥
 ਗੋਬਿੰਦਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਅੰਤਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ ਕਥਨੀਬਦਨੀਨਪਾਇਐਹਉਮੈ
 ਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਸਦੈਰੋਰਐਆਪਿਦ੍ਰੋਸਮੰਨਿਆਇ॥ ਗੁਰੀਰਿਗੁ
 ਰਮੁਖਿਬੁਝੈਕੋਇ॥ ਬਿਨੁਬੁਝੈਕਰਮਕਮਾਦੁਣੀਜਨਮੁਪਦਾਰਬਖੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ਜਿਨੀਰੋਬਿਆਓਨੀਸਾਦੁਪਾਇਆਬਿਨੁਭਾਖੇਕੁਰਮੁਕੁਲਾਇਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਸਾਰਾਨਾਮੁਹੋਕਹਨਕਿਛੁਨਾਜਾਇ॥ ਪੀਵਤਹੀਪਰਦਾਨੁਕੁਇਆਪੁਰੋਸਬਦਿਸ
 ਆਇ॥ ੩॥ ਆਪੇਦੇਇਤਪਾਈਐਹੋਰਕਹਨਾਕਿਛੁਨਾਜਾਇ॥ ਨੇਦੁਣਦੁਲੈਕੋ
 ਹਬਿਦਾਨੈਕੁਰਦੁਆਰੇਪਾਇ॥ ਜੇਹਾਕੀਤਿਨੇਤਹਾਹੁਆਜੇਹੋਕਰਮਕਮਾਇ॥ ਜਿ
 ਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਨਾਮੁਹੋਦਿਣਨਾਦੈਨਿਰਮਲਹੋਇ॥ ਪੁਰੈਗੁਗਿਨਾਮੁਮੰਨਿਦ੍ਰੋਸੈ
 ਸਬਦਿਮਿਲੈਹੋਇ॥ ਨਾਨਕਸਹਜੇਹੀਰੋਗਦੁਰਤੁਹਾਰਿਗੁਣਗਾਦ੍ਰੋਸੈ
 ਇ॥ ੪॥ ੧੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਕਾਇਆਸੋਧੈਉਰਧਪਕਾਰੈਦੇ
 ਰਹਉਮੈਨਾਜਾਇ॥ ਅਪਿਆਤਮਕਰਮੋਕੋਕਰੇਨਾਮੁਨਕਥੁਪਾਇ॥ ਰੁਝੈਸਬ
 ਦਿਜੀਵਤਮਰੋਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰੋਸੈਮੰਨਿਆਇ॥ ੧॥ ਸੁਨੁਮਨਸੋਰਕੁਲਸਤਿਗੁਰਸਰ
 ਣਅਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਛੁਟੀਐਬਿਖਭਉਜਲਸਬਦਿਗੁਰਤਰਣਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਤ੍ਰੇਹਣਸਭਾਧਾਤੁੰਦ੍ਰੋਜੈਰਾਉਵਿਭਾਰੁ॥ ਪੀਤੁਤਪੈਜੈਧਨਮੋਹਬਾਧਨੁਉ

ਬੁਝੈ ਬਿਖਿਆ ਧਿਆਗੁ। ਸਤਿਗੁਰੁ ^{ਮਿਲੇ} ਐਸੁ ਕੁਈ ਛੁਟੇ ਰਉ ਥੈ ਪਦਮੁ ਕਤ ਦੁਆਗੁ॥ ੨
 ਗੁਰਤੇ ਮਾਥਗੁ ਪਾਈ ਐ ਰੁਕੈ ਮੇਰੁ ਗੁਥਾਗੁ। ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਉ ਧਰੇ ਪਾਈ ਮੇਖ ਦੁਆਗੁ॥
 ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਸਚਨਾਮੁ ਕਰਤਾਗੁ। ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਅਤਿ ਸੱਲੈ ਹੋ ਛੁਟੈ ਕਿਤੇ ਓਪਾਇ
 ਦੁਜੈ ਗੁਣਿ ਦੁਖ ਲਾਇ ਦਾ ਬਹੁ ਤੀ ਦੇਇ ਸਜਾਇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਲੰਗੇ ਸਿਉ ਬੋਰਹ ਉਮੈ ਸ
 ਬੋਇ ਗਵਾਇ॥ ੪॥ ੧੮॥ ਸਿਰੀਗੁ ਗੁਮਹ ਲਾਗੁ॥ ੩ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਰਪਾਈ ਐ ਹਰਿ ਨਾਮੋ
 ਦੇਇ ਦ੍ਰਿੜਾਇ। ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਪਾਇ ਉਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ। ਮਨੁ ਮੁਖ ਕਥਾ ਕਮਾਵ
 ਏ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ। ਮਨਰੇ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਰੁਕਾਇ। ਅੰਤ ਰਿਤੇ ਰੋਹ ਰਿਵੈ ਸੇ ਗੁਰ ਸੇਵਾ
 ਸੁਖ ਪਾਇ॥ ੪॥ ਸਚ ਬਾਣੀ ਸਚ ਸਬਦੁ ਹੋ ਜਾ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਗੁ। ਧਰਿਕਾਨਾ ਮੁਮੀਨ
 ਵਸੈ ਉਮੈ ਰੂਪ ਨਿਵਾਰਿ। ਮਨ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਐ ਤਾ ਪਾਈ ਮੇਖ ਦੁਆਗੁ। ਹਉ
 ਮੇਵਿ ਚਿਨ੍ਗੁ ਬਿਨ ਸਦਾ ਮਰਿ ਜੀ ਮੈ ਆਵੁ ਜਾਇ। ਮਨੁ ਮੁਖ ਸਬਦ ਨ ਜਾਨ ਨੀ ਜਾ ਸੁਨਿ
 ਪਤਿ ਗਵਾਇ। ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨਾ ਓਪਾਈ ਐ ਸੇ ਰੋਹੈ ਸਮਾਇ॥ ੩॥ ਸਬਦਿ ਮੀਨਿ ਐ ਗੁਰ ਪਾ
 ਈ ਐਵਿ ਰਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ। ਅਨੁਦਿਨੁ ਰੁਗਤਿ ਕਰੇ ਸਾਚਾ ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚਾ ਰੋਹੈ ਲਿਵਲਾ
 ਇ। ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥ ਮੀਨਿ ਵਸਿ ਆਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ॥ ੪॥ ੧੯॥ ਸਿਰੀਗੁ ਗੁਮਹ
 ਲਾਗੁ॥ ੩॥ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿ ਪੁਰਖੀ ਸਤਿਗੁਰ ਨ ਸੇਵਿਉ ਸੇਵੁਖੀ ਦੇਨੁ ਗੁਰਾਰਿ। ਘਰਿ ਰੋ
 ਦ ਪੁਰਖ ਨ ਪਛੁਣਿ ਆਮਰਿ ਮਾਨੁ ਮੁਠੈ ਅਹਿ ਕਾਰਿ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਿਆ ਛਿਟ ਕਿਆ ਮੰਕਿ
 ਥਕੈ ਸੀਸਾਰਿ। ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਨ ਸੇਵਿਉ ਸਭ ਕਾ ਜਨ ਸਵਾਰਨ ਹਾਗੁ। ਮਨ ਐਰੇ ਸਵਾਰਹਿ ਦੇ
 ਖਹੁ ਦੁਰਿ। ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਪਰਹੈ ਸਬਦਿ ਰਹਿ ਆਕੁਰ ਪੁਰਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥
 ਸਚਿ ਸਲਾਹ ਨਿਸੇ ਸਚੇ ਸਚਾਨਾ ਮੁਖ ਧਾਰੁ। ਸਰੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੁਣੀ ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆ
 ਗੁ। ਸਚਾ ਸਾਹਦੁ ਰਤ ਦਾ ਕੇਇਨ ਮੇਟ ਨ ਹਾਗੁ। ਮਨ ਮੁਖ ਮਹਲ ਨ ਪਾਇਣੀ ਕੂੜਿ ਮੁਠਕੁ
 ਡਿਐ ਆਗੁ॥ ੨॥ ਹਉ ਮੈ ਕਰਤਾ ਜੁਗੁ ਮੁਆਗੁ ਗਬਿਨੁ ਪੇਰ ਅੰਧਾਗੁ। ਆਇ ਆਮੇਹੁ ਵਿ

ਸਾਰਿਆਸੁਖਦਾਤਾਦੁਆਰਾ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਤਾਉਬਖਸਿਸਤੁਰਖਹਿਉਰਖਾਰਿਖਰ੍ਹਿਪਾ
 ਤੇਹਰਿਪਾਈਐਸਚਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਮਨਨਿਗਮਲਾਹਉਮੈਤਜਿਦਿ
 ਕਾਰਾ। ਆਪੁਦੋਢਿਨੀਵਤਮਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਾ। ਧਿਧਾਧਾਦੁਤਰਹਿਗਾਏਲਾਗਾ
 ਸਹਜਿਪਿਆਰਾ। ਸਚਰੇਤਮੁਖਉਜਲਤਿਤੁਸੈਚਦਬਥਾਰਿ॥ ੪॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਨ
 ਮੰਨਿਉਸਬਦੁਨਲਗੋਪਿਆਰਾ। ਇਸਨਾਨੁਦਾਨਜੇਤਾਕਰਹਿ। ਦੁਜੈਗੁਇਖਆ
 ਗਾਹਿਜੀਉਅਪਣੀਖ੍ਰਿਪਾਕੋਰਤਾਲਾਗਨਾਮੁਪਿਆਰਾ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿੰਤੁ
 ਗੁਰਕੈਹਤਿਪਿਆਰਾ॥ ੫॥ ੨੦॥ ਸਿਰੀਗਾਗਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਕਿਸਹਉਮੈ
 ਵੀਆਜਾਪਕਰੀਸਤਿਗੁਰਪੁਛਿਉਜਾਇ। ਸਤਿਗੁਰਕਾਰੁਦਾਮੰਨਿਲਈਦਿਨ
 ਹੁਆਪੁਰਾਇ। ਏਹਸੇਵਾਚਾਕਰੀਨਾਮੁਦੈਸੇਮੰਨਿਆਇ। ਨਾਮੇਹੀਤੇਸੁਖਪਾਈ
 ਐਸਚੈਸਬਦਿਸੁਹਾਇ। ਮੇਨਮੇਰੇਅਨੁਦਿਨੁਜਾਗੁਹਰਿਚੇਤਿ। ਅਪਣੀਖੇਤੀਰਖਿਲੈ
 ਕੁਜਪੜੈਗੀਖੇਤੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨਕੀਇਛਾਪੁਰਿਆਭੈਰੁਗਾਇਗੁਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰ
 ਤੀਹਰਿਜੀਉਦੈਕੈਸਦਾਹਦੁਰਿ। ਸਚੈਸਬਦਿਸਦਾਮਨਰਤਾਕੁਮਗਾਇਆਸਰੀਰਹੁ
 ਦੁਰਿ। ਨਿਰਮਲਸਾਹਿਬੁਪਾਇਆਸਚਾਗੁਣੀਗਾਗੀਗੁ॥ ੨॥ ਜੇਜਗੇਸੇਓਬਰੇਸੁ
 ਤੋਗਾਏਮੁਹਾਇ। ਸਚਾਸਬਦੁਨਪਛਾਣਿਆਉਸਪੜ੍ਹਗਾਇਆਦਿਹਾਇ। ਸਿਏਘਰਕਾ
 ਪਾਹਨਾਜੀਉਆਇਆਤਿਉਜਾਇ। ਮਨਮੁਖਜਨਮੁਬਿਰਥਾਗਾਇਆਮੁਹਿਚੇਸੇ
 ਇ॥ ੩॥ ਸਚੁਕਿਛੁਆਖੇਆਪਿਹੋਹਉਮੈਦਿਨਕਹਨਜਾਇ। ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਣੀਐ
 ਦੁਖੁਹਉਮੈਦਿਨਹੁਗਾਇ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਨਿਆਪਣਹਉਮੈਲੁਗਾਉਪਾਇ। ਨਾਨਕਨਰ
 ਰਿਸੇਚਸਦਿਆਰਹਿਉਤਿਨਕੈਬਾਲਿਹਾਰੈਜਾਏ॥ ੪॥ ੨੦॥ ਸਿਰੀਗਾਗਮਹਲਾ॥
 ੩॥ ਜੇਵੇਲਾਦੁਖਤੁਵੀਚਾਰੀਐਤਾਕਿਤੁ ਵੇਲੇਗੁਗਤਿਨਹੋਇ। ਅਨਦਿਨਨਾਮੇ
 ਰਤਿਆਸਚੈਸਚੀਸੇਇ। ਇਕਤਿਲੁਪਿਆਰਾਵੀਸੈਰਗੁਗਤਿਕਿਨੇਹੀਹੋਇ। ਮਨਨੁ

ਸੀ ਤਲਸਾਤ ਸਿਉ ^{ਸਭ} ਭਾਗੇਇ। ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਕਾ ਲਖੁ ਧਿਆਇ। ਸਾਡੀ ਕੁਗਤਿ ਤਾ
 ਥੀ ਐਨਾ ਹਰਿ ਦੇ ਸੇ ਮਨਿਆਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਹਜੇ ਖੇਤੀ ਰਾਹੀ ਐਸੁ ਨਾਮੁ ਬੀਨੁ ਪਾ
 ਇ। ਖੇਤੀ ਜੀ ਮੀ ਅਗਲੀ ਮਨੁ ਆਰਨਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ। ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੋਇ
 ਤੁਪਿ ਤ੍ਰਿਤਿ ਖਾਜਾਇ॥ ਇਹ ਮਨ ਸਾਡਾ ਸਚੁ ਰਤਾ ਸੇਰ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ। ਅਖਣ ਦੇਖਣ ਕੇ
 ਲਨਾ ਸਬਦੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ। ਬਾਨੀ ਦੁਨੀ ਚਹੁ ਜੁਗੁ ਕੀ ਸਚੇ ਸਭ ਸਨਾਇ। ਹਉ
 ਮਗਾ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਸਚੇ ਲਾਇ ਮਿਲਾਇ। ਤਿਨ ਕਉ ਮਹਲੁ ਹਉ ਰਿਹੈ ਜੋ ਸਚਿ ਰਹ ਲਿ
 ਦੁਲਾਇ। ਨਦਰੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਐਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ। ਪੁਰੈ ਕੁਗਿ ਸਤ ਸੇ
 ਗਤਿ ਲਹੈ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੇ ਟਿਸੁ ਆਇ। ਅਨੁਦਿਨੁ ਨ ਮੋਰਤਿ ਆਦੁ ਖਬਿ ਖਿਆ ਭੂਤੁ ਜਾਇ
 ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵੁ ਨਾਨਕ ਮੇਨਾ ਮਿਸਾਇ॥ ੨॥ ੨॥ ਸਿਰੀ ਰਗੁ ਮਹਲਾ ੩॥
 ਅਪਨਾ ਕੁਝੁ ਤਿਨ ਪਾਇਉ ਨ ਜਨ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਦੀਰਗਾਰਿ। ਸੀਤ ਸੰਗਤੀ ਸਦਾ ਮਿਲਿ
 ਹੈ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰਿ। ਦੁਖਿ ਧਾਮੈ ਲਨ ਚੁਕਈ ਅਨੁਹਰਿ ਰਖਿਆ ਓਰ ਪਾਰਿ। ਸਾਡੀ
 ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ। ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਉ ਮੈਲੁ ਭਰਨਾ ਲੋ। ਹਰਿ ਨਿਰਮ
 ਲ ਸਦਾ ਸੋਹਨਾ ਸਬਦਿ ਸਾਧਾਰਨ ਹਾਰੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਚੇ ਸਬਦਿ ਮਨ ਮੇਰਿਆ
 ਪੁਰੁ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ। ਅਨੁਦਿਨੁ ਨ ਮੁਰਤਿ ਆਜੇ ਤੀਜੇ ਤਿਸਮਾਇ। ਜੇਤੀ ਹੁਪਤ
 ਜਾਪਦੁ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੁ ਭੂਨ ਪਾਇ। ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰ ਬਿਲਿ ਖਿਆ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੇ ਟਿਅ
 ਤਿਨ ਆਇ॥ ੨॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭਨੂੰ ਮਣੀ ਦੁਜੈ ਭਾਇਖੁ ਆਇ। ਤਿਸੁ ਬਿਨ ਗੁਨੀ ਨ ਜੀ
 ਦੁਈ ਦੁਖੀ ਰੋਇ ਦਿਗਾਇ। ਗੁਰ ਮਿਭੁਲਾਨਾ ਐਧੁ ਲਗ ਛਿਰਿ ਛਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ। ਨਦਰਿ
 ਕਰ ਪੁਰੁ ਆਪਨੀ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ॥ ੩॥ ਸਰੁ ਕਿਛੁ ਸੁਨ ਦਾਵੈ ਭਾਖੈ ਭਾਖੈ
 ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ। ਪਾਪੀ ਪਾਪ ਕਮਾਵੈ ਭਾਖੈ ਪਲੁ ਹਿਪਚਾਇ। ਸੇ ਪੁਰੁ ਨ ਦਰਿ ਨ ਆਵੈ
 ਈ ਮਨ ਮੁਖ ਭੂਨ ਪਾਇ। ਜਿਸੇ ਦੇਖਾਲੀ ਸੇ ਦੇਖਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਇ॥ ੪॥ ੨੩॥
 ਸਿਰੀ ਰਗੁ ਮਹਲਾ ੩॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੇ ਗਨ ਤੁਟਈ ਹਉ ਮੈਧੰਨੁ ਨਾਇ। ਗੁਰ ਪਰ

ਸਾਦਿਮੀਨਿਦੈਸੈਨਾਮੇਰਹੈਸਮਾਇ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮੀਨਿਦੈਸੈਨਾਮੇਰਹੈਸਮਾਇ॥ ਗੁਰ
 ਪਰਸਾਦੀਹਰਿਪਾਈਐਬਿਨਸਬਦੈਕੁਰਮਿਕੁਲਾਇ॥ ਮਨੋਰਨਿਜਪ੍ਰਰਿਦਾਸਾਹੋਇ
 ਗਮਨਾਮੁਸਾਲਾਹਿਤੁਛਿਡ ਆਵਣਜਨਹੋਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਏਕੋਦਾਤਾਵਰਤ
 ਦਾਦਾਜਾਅਵਰਨਕੋਇ॥ ਸਬਦਿਸਲਾਹੀਮੀਨਿਦੈਸੈਸਧਜੇਹੀਸੁਖਹੋਇ॥ ਸਭਨਾਅੰ
 ਵਰਿਦੈਖਦਾਤੈਕੁਦੈਦੇਇ॥ ਹਉਸੈਸਭਾਗੁਛਤਹੋਗੁਨਤੈਨਉਸੁਖਨਾਹਿ॥ ਬਿਖਰੀ
 ਕਾਰਕਮਾਵਣੀਬਿਖਰੀਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥ ਬਿਨਨਾਦਠਉਰਨਪਾਇਨੀਜਮਪ੍ਰਰਿ
 ਦੁਪਸਹਾਹਿ॥ ਜੀਉਪਿਤ੍ਰਸਭੁਤਿਸਦਾਤਿਸੇਦਾਆਧਾਗੁ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਬ੍ਰਹਮੀਐਤਾਪ
 ਏਮੋਖਦੁਆਰਾ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿਹਿਤੈਅੰਤਨਪਾਰਾਵਾਰ॥ ੬॥ ੨੪॥ ਸਿਰੀਰ
 ਗੁਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਤਿਨਾਅਨੰਦਸਦਾਸੁਖਹੋਜੀਨਾਸਚਨਾਮੁਅਧਾਗੁ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ
 ਸਚਪਾਈਐਦੁਖਦੈਸਾਰਨਹਾਰਾ॥ ਸਦਾਸੇਰਗੁਣਗਾਵਹਿਸੇਰਨਾਇ
 ਪਿਆਗੁ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਕੈਆਪਨੀਦਿਤੇਨਕੁਗਤਿਬੁਝਾਗੁ॥ ੧॥ ਮਨਰੇਸਦਾਅਨੰਦ
 ਗੁਣਗਾਇਸਚੀਬਾਨੀਹਰਿਪਾਇਐਹਰਿਸਿਉਰਹੈਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਸਚੀ ਕੁਗਤਿਮਨਲਾਲੁਬੀਆਰਤਾਸਹਜਿਸੁਕਾਇ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਮਨਮੋ
 ਹਿਆਕਧਨਾਕਿਛੁਨਜਾਇ॥ ਜਿਹਦਾਰਤੀਸਬਦਿਸਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਦੈਰਸਿਗੁਣ
 ਗਾਇ॥ ਗੁਰਸਬਿਓਏਹਰਿਗੀਪਾਈਐਜਿਸੇਨਕ੍ਰਿਪਾਕਰਰਜਾਇ॥ ਸਿਸਾਏਹਸੈ
 ਸਾਰਹੈਸੁਤਿਅੰਗਾਇਦਿਹਾਇ॥ ਇਕਅਪਨੇਕੁਨੈਕਦਿਲੁਏਅਨੁਆਪੇਲੁਏਉ
 ਮਿਲਾਇ॥ ਆਪੇਹੀਆਪਿਮੀਨਿਦੈਸਿਅਮਾਇਐਮੇਰੁਕਾਇ॥ ਆਪਿਦੁਨਾਈ
 ਦਿਤੀਅਨੁਕੁਰਮੁਖਿਦੇਇਬੁਝਾਇ॥ ੩॥ ਸਭਨਾਕਾਦਾਤਾਏਕੋਕੁਲਿਅਾਲੁਏਸਮਸ੍ਰੁ
 ਏਇਕਆਪੇਆਪਿਅਨੁਦੁਜੈਦੁਭੁਅਲੁਏ॥ ਗੁਰਮਤੀਹਰਿਪਾਈਐਜੇਤੀ
 ਜੇਤਿਮਿਲਾਇ॥ ਅਨੁਦਿਨਨਾਮੇਰਤਿਐਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਇ॥ ੪॥ ੨੫॥
 ਸਿਰੀਰਗੁਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਗੁਣਦ੍ਰੋਤੀਸਚੁਪਾਇਆਤ੍ਰਿਸਨਾਤਜਿਦਿਕਾਰੁ॥

ਗੁਰਸਬਦੀ ਮਨ ਰੇਗੀ ਆਰਸਨਾ ਮੇ ਮਧਿਆਹੁ ॥ ਬਿਨ ਸਬਦੈ ਕਿ ਨੈਨ ਪਾਇਉ
 ਕਰਿ ਦੇਖਹੁ ਮਨ ਦੀ ਚਾਗਿ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮੈ ਲੂਓ ਤੈਰੇ ਨਿਚਰ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਨ ਕੋਰੇ ਪਿਆ
 ਗੁ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਕੁਣੈ ਚਲੁ ॥ ਨਿਜ ਪਰਿਵਰਿ ਸਿਅ ਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹਿ ਤਾ ਸੁਖ
 ਲਹਹਿ ਮਹਲੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵਗੁਣ ਵੇਤੀ ਗੁਣ ਕੋ ਨਾਹੀ ਬਹੁ ਨ ਦਿਸੈ ਲੋਹ
 ਦੁਗਿ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਸਬਦਿ ਨ ਜਾਣਈ ਅਵਗੁਣ ਸੇ ਪੂਰੁ ਦੁਗਿ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚ ਪਛਾਣਿਅ
 ਸੈ ਰੇਤ ਕੁਰ ਪੁਰਿ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨ ਬੇ ਪਿਆ ਮੁਕੁ ਮਿਲਿਅ ਅਪਹੁ ਦੁਗਿ ॥ ੩ ॥
 ਆਪੇ ਰਿਗ ਨ ਰੰਗਿ ਓਨ ਸਬਦੀ ਲਈ ਬੰਨ੍ਹ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਚ ਰਿਗ ਨ ਚਿਤੈ ਰੇ ਜੇ ਸਚਿ
 ਤੇ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਚਰੇ ਕੇ ਰੂਪੁ ਦਿਖੈ ਮਨ ਮੁਖ ਬੁਝੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲੈ ਸੇ
 ਮਿਲੈ ਸੈਰੇ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ ੩ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਪੈ ਨਹੀ ਕਰਿ ਬਕੇ ਮੇਰਾ ਦੁਖ ਕਾ ਦੋਹੈ ॥ ੧ ॥
 ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਦੁ ਪਕਾਇ ਆਸ ਬਦਿ ਮਿਲੁ ਹੋਇ ॥ ਸਚ ਬਦਣਾ ਸਚ ਰਾਸਿ ਹੋ ਸਹੀ
 ਸਹੀ ਸੋਇ ॥ ਸੋਚਿ ਮਿਲੈ ਸਨਦਿ ਛੁੜਹਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ॥ ੪ ॥ ੨੪ ॥ ਸਿਰੀਠ
 ਗੁਮਹ ਲੁਗ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇ ਕਾਰਨ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸਿਸਟੈ ਪਿਆਉ ਪਾਇ ॥ ਸਚੁ ਦੇ ਕੋ ਦੇਕ
 ਦੁਰਤ ਦਾ ਅਲਖ ਨ ਲਿਖਿ ਆਜਾਇ ॥ ਆਪੇ ਪੂਰੁ ਦਇਆ ਲਏ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝੁ
 ਈ ॥ ਗੁਰ ਮਤੀ ਸਦ ਮੰਨਿ ਦ੍ਰੋਸੈ ਸਚਿ ਰਹੇ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਮੀਨਿ ਲੈ ਰਜ
 ਇ ॥ ਮਨ ਤਨ ਸੀਤਲ ਸੀਤੁ ਬੁਝੀ ਐ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰੋਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕ
 ਰਿਕ ਬਿਕਰਣਾ ਧਾਰਿ ਆਸੈ ਸਾਕ ਕੋਰੇਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀ ਐ ਜਾ
 ਅਪੇ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਸੋ ਜਨ ਸਬਦੈ ਸੋ ਹੋ ਜੈ ਤਿਤੁ ਸੈਰੇ ਦਰ ਬਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਮੁ
 ਖਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰੇਤ ਆਪਿ ਮਿਲੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਮਤੀ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ ਜਿਸ ਦਾ
 ਅੰਤੁ ਮਾਰਾ ਦੁਰਾਪਾ ਪਾਇ ॥ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਲਾ
 ਹੀ ਐ ਹਉਮੈ ਦਿਚਹੁ ਬੋਇ ॥ ਸਾਧਨ ਨਾ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਅਵਗੁਣ ਵੇਤੀ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥
 ਸਾਚਿ ਸਲਾਹੀ ਐ ਸਚ ਸੈਰੇ ਨਾਇਤ੍ਰਿ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਗੁਣ ਵੀਚਾਰੀ ਗੁਰ ਸੰ

ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਣ ਕਛੁ ਪੈਦਿ॥ ਅਖੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਛਾਡਿ ਰਿਵਿਛੁ ਤੁਕ ਦੇ ਨਹੈ ਦਿ॥
 ਨਾਨਕੁ ਰਮੁ ਖਿਸਾਲਾ ਹਿਅ ਪਣਾ ਜਿਸ ਪਾਈ ਮੁਖੁ ਮੇਲਿ॥ ੬॥ ੨੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮ
 ਹਲਾ॥ ੩॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਕਾਮਗੋਲੀ ਏਕਿ ਆਲੁ ਹਿਥਾ ਹਲਤੁ ਦਿਅ ਫਣੁ ਪਿ
 ਰਨ ਪਛੁ ਹੀ ਕਿਅ ਯੋਰੇ ਸਹਿਜਾਇ ਪਜਿ ਨੀਸਖੀ ਕੇਤੁ ਪਛੁਣਿ ਆਹਉ ਤਿਨ ਕੋਲਾਗ
 ਓਪਾਇ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਜੇ ਸੇਥੀ ਰਹੀ ਸਤ ਸੀਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ॥ ੧॥ ਮੀਧੇ ਕੁਝਿ ਮੁਠੀ ਕੁਝਿ
 ਆਗੁ॥ ਪਿਰ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਨੁ ਸੇਹਣਾ ਪਾਈ ਐਗੁ ਰਬੀ ਰਾਗਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨ ਮੁਖੀ
 ਤਨ ਪਛੁਣਈ ਤਿਨ ਕਿਉ ਰੋਣਿ ਦਿਹਾਇ॥ ਗੁਰ ਬਿਅਟੀ ਆਤਿ ਸਨ ਯਲੁ ਹਿਦੁ ਪਾ
 ਵਹਿ ਦੁਨੁ ਰਾਇ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੀ ਸੋਹਾਗਣੀ ਤਿਨ ਦਿਹੁ ਹਉ ਮੈ ਜਾਇ॥ ਸਦਾ ਪਿਰ ਗਾਵਹਿ
 ਆਪਣਾ ਤਿਨ ਸੁਖੀ ਸੁਖਿ ਦਿਹਾਇ॥ ੨॥ ਗਿਆਨ ਦਿਹੁ ਣੀ ਪਿਰ ਮਤੀ ਆਪਿ ਰਮ
 ਤੀ ਆਪਿ ਰਮਨ ਪਾਇ ਆਜਾਇ॥ ਆਗਿਆਨ ਮਤੀ ਐਧੇ ਰੋਹੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਦੇ ਖੇਰੁ ਪਨਜਾ
 ਦਿਅ ਅਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸੁਹੇਲੀ ਹੁਮੈ ਪਿਰ ਦੇਹ ਮਿਲਾਇ॥ ਪਰੇ ਰਾਗਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲੈ ਪਿ
 ਰ ਪਾਇ ਆਸਾ ਰਿਸ ਮਾਇ॥ ੩॥ ਸੇਸ ਹੀ ਅਸੇ ਹਾਗਾ ਣਿ ਨਿਕੋਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਦਿ॥
 ਖਸਮ ਪਛੁਣਹਿ ਅਪਨਾ ਤਨ ਮਨ ਆਰੋ ਦੇਇ॥ ਪਰਿਵਰੁ ਪਾਇ ਆਪਨਾ ਹਉ ਮੈ
 ਦੁਖਿ ਕਰੇ ਦਿ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਧਾ ਣੀ ਅਸੇ ਹਾਗਾ ਣੀ ਅਨ ਦਿਨੁ ਰੁਗਤ ਕਰੇ ਦਿ॥ ੪॥ ੨॥
 ਏ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਇਕ ਪਿਰ ਗਾਵਹਿ ਅਪਨਾ ਹਉ ਕੈ ਦਰਿ ਪ੍ਰਭੁ
 ਦਿ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵੀ ਰਾਉ ਕਸਿ ਮੈ ਪਿਰ ਦੇਹ ਮਿਲਾਇ॥ ਸਰੁ ਉਪਾਏ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਕਿਸ
 ਨੇੜੈ ਕਿਸੁ ਦੂਰਿ ਗਜਿ ਨਿਪਿਰ ਸੀਰੋ ਜਾਣਿ ਆਪਿ ਰਠਾਵੈ ਸਦਾ ਹਦੁ ਰਿ॥ ੧॥ ਮੀਦੇ
 ਤੁਚਲੁ ਗੁਰ ਕੋ ਰਾਇ॥ ਅਨੁ ਦਿਨੁ ਰਾਵਹਿ ਪਿਰ ਅਪਨਾ ਸਹੇਲ ਸਹਿ ਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਰਹ
 ਓ॥ ਸਬਦੀ ਰਤੀ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਰੇ ਸਬਦਿ ਸੀਰਾਗੁ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਵਰ ਪਾਇ ਅਨਿਜ ਪਰਿ
 ਆਪਣੇ ਗੁਰ ਕੋ ਹਉ ਤਿਪਿ ਆਗਿ॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਹਰਿ ਰੇਗਾਰੈ ਰੁਗਤਿ ਕੁਰੇ ਕੁਨੁ ਰਾ॥
 ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮਮਨਿ ਦੇਸੈ ਜਿਸ ਬਦਿ ਏਨੇ ਦਿਅ ਧਾਰੁ॥ ੨॥ ਪਿਰ ਸਾਲਾਹ ਨਿਅਪਨਾ

ਸਿਨਕੈਹਉਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਮਨੁਤਨੁਮਰਪੀਸਿਰੁਦੇਈਓਨਕੈਲਾਰੈਪਾਇ॥ਸਿ
ਨੀਦਿਕਪਦੁਇਆਦੁਜਾਉਉਰੁਕਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਦੁਦੀਐਨਾਨਕਸਚਿਸ
ਮਾਇ॥੩॥੨੬॥ ਸਿਰੀਗਗਮਹਲਾ॥੩॥ ਹਰਿਨੀਉਸਚਾਸਚੁਤੇਸਕੁਕਿਛੁ
ਤੈਰੈ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਤਰਸਦੇਛਿਰੈਬਿਨੁਗੁਰੇਕੁਦੇਪੀਰੈ॥ਹਰਿਨੀਉਬਖਸੇ
ਬਖਸਿਲੇਸੁਖਸਦਾਸਰੀਰੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਸਿਦੁਕਰੀਸਚਗਹਿਰਗੀਤੁਰੈ॥

੧॥ਮਨਮੇਰੇਨਾਮਿਰੇਤੇਸੁਖਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖੀਨਾਮੁਸਲਾਹੀਐਦੁਜਾਅਦੁਰਾ
ਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਰਮਰਾਇਨੇਹੁਕਮੁਹੋਬਹਿਸਾਚਾਧਰਦੀਚਾਰਾ॥ਦੁਜੈਰਾਇ
ਦੁਸਟਅਤਮਾਉਹੁਤੇਰੇਸਰਕਾਰਿ॥ਅਧਿਆਤਮੀਹਰਿਗੁਣਤਾਸੁਮਨਿਜਪਹਿਏ
ਕਮੁਗਾਰਿ॥ਤਿਨਕੀਸੇਦੁਧਰਮਰਾਇਕੋਰੋਧਨੁਸਦਾਰਨਹਾਰੁ॥੨॥ਮਨੇਬਿਕਾਰਮਾ
ਧਿਤਜੈਮਨਚਕੋਮੇਹੁਅਰਿਮਾਨਾ॥ਅਤਮੁਰਾਮੁਪਦੁਇਆਸਹਜੇਨਾਮਿਸਮਾਨੁ॥
ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਈਐਮਨਾਖਛਿਰੈਦਿਨਾ॥ਸਬਦਨੀਤੈਕਬਨੀਬ
ਦਨੀਕਰੀਬਿਖਮਾਹਿਸਮਾਨਿ॥੩॥ਸਕੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਹੋਦੁਜਾਅਦੁਰਨਕੋਇ॥
ਜਿਉਬੋਲਦੇਤਿਉਬੋਲੀਐਜਾਅਪਿਬੁਲਾਏਸੇਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬਾਣੀਬ੍ਰਹਮਹੋਸਬ
ਦਿਮਿਲਾਦੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੇਜਿਤੁਸੇਦਿਐਸੁਖਹੋਇ॥੪॥੩੦॥ਸਿ
ਰੀਗਗਮਹਲਾ॥੩॥ ਜਗਿਹਉਮੈਲੋਦੁਖਿਪਾਇਅਮਲੁਲਾਰੀਦੁਜੈਰਾਇ
ਮਲਹਉਮੈਧੋਤੀਕਿਦੈਨਉਤਰੈਜੇਸਉਤੀਰਬਨਾਇ॥ਬਹੁਬਿਧਿਕਰਮਕਮਾਦੁਦੇਦੁ
ਦੀਮਲੁਲਾਰੀਆਇ॥ਪਾਤ੍ਰੈਐਮਲਨਤੈਰਪੁਦਿਹੁਰਿਆਨੀਜਾਇ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਗੁ
ਰਸਰਇਆਦੇਤਾਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈ॥ਮਨਮੁਖਹਰਿਹਰਿਹਰਿਕਰਿਥਕੇਮੈਲਨਸੈਕਧੋਇ
੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੈਲੁਰੁਗਤਿਨਹੋਵਈਨਾਮਾਇਆਜਾਇ॥ਮਨਮੁਖਮੈਲਮੈ
ਲਮੁਖੇਜਾਸਨਿਪਤਿਗਵਾਇ॥ਗੁਰਮਰਸਾਦੀਮਨਵੈਸਮਲਹਉਮੈਜਾਇਸਮਾਇ॥
ਜਿਉਅਧੋਰੈਦੀਪਕਥਾਲੀਐਤਿਉਗੁਰਗਿਆਨੁ.....ਤਜਾਇ॥੨॥ਹਮਕੀਆ

ਲੈਗੁਰਪਾਸਿ॥ ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਨਕੁਟਿਉਸੇਕੁਗਾਹੀਣਜਮਪਾਸਿਕਾਲਾਉਇ
ਛਿਰਿਛਿਰਿਜੇਨੀਕੁਟਦੀਅਹਿਦਿਠਵਿਸਟਾਕਰਿਹੁਗੀਉਨਪਾਸਿਦੁਆਸਿਨਕੁਟੀ
ਐਜਿਨਅੰਦਰਿਕੁਪੁਰੇਨੁਲਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸ ਵਡਗੁਗੀਨਾਦਹਿਆਇ
ਉਨਜਨਮਜਨਮਕੇਮੇਲਉਤਰੈਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਦ੍ਰਿਸ਼ਾਇ॥ ਜਨਨਾਨਕਉਤਮਪਦੁਪਾਇਆ
ਸਤਿਗੁਰਕੀਲਿਦੁਲਾਇ॥ ੪॥੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਗੁਣਗਾਢਗੁਣਦਿਬਰਾ
ਗੁਣਬੋਲੀਮੇਰੀਮਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਸਜਨਗੁਣਕਾਰੀਆਮਿਲਿਸਜਣੁਹਰਿਗੁਣਗਾ
ਇ॥ ਹੀਰੇਹੀਰਮਿਲਿਥੇਧਿਆਰੇਗਚਲੁਲੈਨਾਇ॥ ਮੇਰੇਗੋਬਿੰਦਾਗੁਣਗਾਦੁਖਿਪਥਿ
ਮੰਨਿਹੋਇ॥ ਅੰਤਰਧਿਆਸਹਰਿੰਕੀਗੁਰਤੁਸਿਮਿਲੁਦੈਸੇਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨਰੇਗਹੁਦ
ਤੁਗੁਗੀਹੋਗੁਰਤੁਠਕਰੇਪਸਾਉ॥ ਗੁਰਨਾਮੁਦ੍ਰਿਸ਼ਾਏਰੇਗਸਿਉਹਉਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਜਾ
ਉ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਹਰਿਨਾਮੁਨਲਕੁਟੀਲਖਕੇਟੀਕਰਮਕਮਾਉ॥ ੨॥ ਬਿਨੁਕੁਗਾਸ
ਤਿਗੁਰਨਾਮਿਲੈਘਰਿਥੈਠਿਆਨਿਕਟਿਨਿਤਪਾਸਿ॥ ਅੰਤਰਿਆਗਿਆਨਦੁਖੁਰਮਥੇ
ਵਿਚਿਪੜਦਦੁਰਿਪਈਆਸਿ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੋਟੇਕੇਚਨਨਾਈਐਮਨਮੁਖਲੋਹਬਡੁਬੇ
ਡੀਪਾਸਿ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਬੋਹਿਬੁਹਰਿਨਾਦੈਗਕਿਤੁਬਿਧਿਚੜ੍ਹਿਆਜਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਕੋਕੁਟੈਜੇਚਲਦਿਚੋਬੋਹਿਬੁਥੈਠਾਆਇ॥ ਪਿਨੁਪਿਨੁਦੁਗੁਗੀਨਾਨਕਾਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰ
ਉਮਿਲਾਇ॥ ੪॥੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਹਉਪ੍ਰਥਦਸਾਈਨਿਤਖੜ੍ਹੀਕੋ
ਇਪ੍ਰਕੁਟਸੇਤਿਨਜਾਉ॥ ਜਿਨੀਮੇਰਾਧਿਆਰਚਾਵਿਆਤਿਨਪੀਛੁਲਾਗਿਛਿਰਾਉ॥
ਕਰਿਮਿਤਨਿਕਰਿਜੇਦੁਹੀਮੈਪ੍ਰਥਮਿਲੈਨਕਾਚਾਉ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਕੁਟੀਜਿਨਕੋਈਮੇਕਉ
ਹਰਿਪ੍ਰਥਮਿਲਿਮਿਲਾਇ॥ ਹਉਸਤਿਗੁਰਦਿਟਹੁਦਾਹੀਆਜਿਨਹਰਿਪ੍ਰਕੁਟੀਆਦਿਖਾ
ਇ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਹੋਇਨਿਮਾਨੀਚੁਹਿਪਦਾਪੁਰੇਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥ ਨਿਮਾਣਿਆਗੁਰ
ਮਾਦਿਹੋਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕਰੇਸਾਥਾਸਿ॥ ਹਉਗੁਰਸਾਲਾਹਿਨਰਜਉਮੈਮੇਲੈਹਰਿਪ੍ਰ
ਪਾਸਿ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਨੇਸਕੁਕੋਲੋਚਨਦਾਜੇਤਾਜਗਤਸਕੁਕੋਇ॥ ਬਿਨੁਕੁਗਾਦਰਸ

ਨਨਾਥੀਐਭਾਗੀਣਘਰਿਰੇਇ॥ ਜੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁਗੁਣਸੇਥੀਐਪੁਰਿਲਿਖੇਆਨਮਿਦੈਕੋਇ
 ੩॥ ਆਪੇਸਤਿਗੁਰਆਪਿਹਰਿਆਆਪੇਲੇਲਿਮਿਲਾਇ॥ ਆਪੇਦਇਆਕਰਿਮੇਲਸੀਗੁ
 ਰਸਤਿਗੁਰਪੀਛੁਪਾਇ॥ ਸਬੁਜਗੁਜੀਦੁਨੁਗਿਆਪਿਰੇਨਲਕਜਲਜਲਹਿਸਮਾਇ॥
 ੪੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਮੁਰਸੁਆਤੁਕੁਲਾਕਿਤੁਬਿਧਿਮਿਲੈਰਸੁਖਦਿ
 ਦਿਜਾਇਪਛੁਹੁਸਹਾਗਣੀਤੁਸਾਕਿਉਕਰਿਮਿਲਿਆਪੁਛੁਆਇ॥ ਉਦਿਵੇਪਰਵਾਧਨਬੇ
 ਲਨੀਹਉਮਲਿਮਲਿਧੇਵਾਤਿਨਪਾਇ॥ ੧॥ ਭਾਈਰੇਮਿਲਿਸਜਣੁਹਰਿਗੁਣਸਾਰਿ॥
 ਸਜਣੁਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਹੋਦੁਖਕਛੁਹਉਮੈਮਾਰਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖੀਆਸੇਹਾ
 ਗਣੀਭਿਨਦਇਆਪਾਈਅੰਮਲਿਆਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਦਰਨਰਤਨਹੋਜਮੈਨੇਸੇਹਰਿ
 ਰਸੁਖਾਇ॥ ਸੇਵਨੁਭਾਗੀਦੁਨੁਜਾਣੀਅਹਿਜਿਨਿਹਰਿਰਸੁਖਾਧਾਰੁਗੁਰੁਗਾਇ॥ ਇਹਿਨਿ
 ਸਿਹਰਿਰਸੁਦਇਤ੍ਰਿਣਸਬੁਭੈਰਾਗੀਣਨਹੀਪਾਇ॥ ਬਿਨਸਤਿਗੁਰਪੈਲੇਨਾਪੈਦੇਅਨ
 ਮੁਖਰਹੇਬਿਲੁਲਾਇ॥ ਉਦਿਸਤਿਗੁਰਆਰੋਨਾਨਦਹਿਉਨਾਅੰਤਰਿਕ੍ਰੋਧਕੁਲਾਇ॥ ੨
 ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਰਸੁਹੋਆਪੇਹਰਿਰਸੁਹੋਇ॥ ਆਪੇਦਇਆਕਰਿਦੇਦੁਸੀਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਰੂਇ॥ ਸਬੁਤਨਮਨੁਹਰਿਅਹੋਇਆਨਾਨਕਹਰਿਦੁਸਿਆਮਲਿਸੇਇ॥ ੪॥ ੫॥ ਸਿਰੀ
 ਰਾਗੁਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਦਿਨੁਸੁਚੈਤ੍ਰੇਫਿਰਿਆਬੈਦੈਦਿਸਥਾਇਜਾਈ॥ ਅਵਘਟੈਨਹੁ
 ਨਾਬੁਝੈਨਿਤਿਮੁਸਲਾਜਟਕਾਇ॥ ਗੁਰੁਮਿਟਾਮਾਇਆਪਸਰਿਆਮਨਮਖਲਰਿਅ
 ਥੀਪਚੋਪਚਾਇ॥ ੧॥ ਭਾਈਰੇਮੈਮੀਤਸਖਾਪ੍ਰਭੁਸੇਇ॥ ਪੁਤ੍ਰਕਲਤੁਸੋਹਿਬਿਖੁਹੈਅੰਤ
 ਬਲੀਕੋਇਨਹੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਮਤਿਹਰਿਲਿਵਉਬੈਰੇਅਲਿਪਤੁਰਹੇਸਰਨ
 ਦਿ॥ ਉਨੀਦਲਸਟਾਨਿਧਾਲਿਅਹਰਿਖਰਚੁਲੀਅਪਤਿਪਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਗ
 ਮੈਨੀਅਹਿਹਰਿਆਪਿਲੇਦਗਲਿਲਾਇ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨੇਪੰਥਪ੍ਰਗਟਾਦਰਿਠਾਕੁਨ
 ਕੋਈਪਾਇ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹਨਿਨਾਮੁਮੈਨਿਨਾਮੁਰਹਨਿਲਿਦੁਲਾਇ॥ ਅਨਹਦੁਪੁਨਿ
 ਦਰਿਦੁਜਦੇਦਰਿਸੈਠੇਸੇਭੁਪਾਇ॥ ੩॥ ਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਲਾਹਿਆਤਿਨਾਸਭੁ

ਕਰਹੈਸਾਥਾਸਿ॥ਤਿਨਕੀਸਿਰਾਤਿਦੇਹਿਪ੍ਰਭੁਮੈਜਾਇਕਕੀਅਰਦਾਸਿ॥ਨਾਨਕਕੁਰਤਿਨਦੁ

[illegible]

ਈਤੁਆਇਆਸਲਾਹੁਲੇਇ। ਲਾਰੀਕਿਰਤੁਭਕੇਸੁਕੇਰਲੀਰੋਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ
 ਕਮਕਰੋਪਸੁਪੰਖੀਆਇਸੈਨਾਹੀਕਾਲੁ। ਉਤੈਸਾਬਿ। ਨਖਹੈਛਾਬਾਮਾਇਆਜਇ। ਮੁਕ
 ਤੇਸੇਈਢਲੀਅਹਿਨਿਸਾਚਾਨਾਮੁਸਮਾਇ। ਜਿਘਰਛੇਤ੍ਰਿਗਦਵਾਣਸੇਲਗਾਨਮਾਹਿ
 ਜਿਥੇਜਾਇਤੁਪਦਰਤਨਾਤਿਸਕੀ। ਚਿਤਨਾਹਿ। ਛਾਬੇਸੇਈਨਿਕਲੀਜਿਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਹਿ
 ੨। ਕੋਈਰਖਿਨਸਕਈਦੁਜਕੋਇਨਾਦਿਖਾਇ। ਚਥੇਕੰਠਾਤੁਲਿਖੋਕੋਆਪਾਇ॥੧॥
 ੧। ਨਾਨਕਸਾਚੇਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁਦਾਲੁਇਆਕਛਾਇ। ੬॥੩॥ ਸਿਰੀਗਗਮਹਲ
 ੫॥ ਘਨੀਮਹੁਤਕਾਪਾਹੁਦਥਾਜਸੰਦਰਣਹਾਰਾ। ਮਾਇਆਕਾਗਿਦਿਆਪਿਆਸਮੈਸ੍ਰ
 ਨਾਹੀਗਦਾਰਾ। ਉਠਿਚਲਿਅਪਛੁਤਾਇਆਪਰਿਆਦਸਿਜਿੰਦਾਰਾ। ਅੰਧੇਤੁਬੈਠਕਿਪੀ
 ਪਾਹਿ। ਜੇਹੋਦੁਹਿਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਤਗੁਰਕਾਬਨਕਮਾਹਿ। ਚਹਾਉ। ਹਰੀਨਾਹਿਨਪਤੁਰੀ
 ਪਕੀਦੁਨਾਹਾਰਾ। ਲੈਲੈਦਾਤਿਪਹਤਿਆਲੁਦਕਚਿਤਿ। ਆਗੁ। ਜੇਹੋਅੰਧੇਕਮੁਕਰਸਾ
 ਣਦਾਤਾਲੁਨਿਮਾਇਆਖੇਤਾਰਾ॥੨॥ ਘਲਪਹਰਾਧਿਪੈਰਾਇਆਦੁਨੁਰਿਸੇਇਆ। ਚੀਜੈਸ੍ਰ
 ਖਸੁਖਾਇਅੰਧੇਬੈਠੇਰੁਕੁਇਆ। ਕਦਹੀਚਿਤਿਨਾਮਾਇਉਜਿਨਿਜੈਉਪਿਨੁਦੀਆ॥੨॥ ਸਾਧਸਿਕਤਿ
 ਕਉਦਾਰਿਆਲੀਉਕੀਆਕੁਰਥਾਣਾ। ਜਿਸੇਤੇਸੇਈਮਲਿਪਈਮਿਆਪੁਰਖਦੁਜਾਨਾ। ਨਾਨਕਤ੍ਰਿਠਸਦ
 ਸਲਿਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਣੁ॥੪॥੪॥ ਸਿਰੀਗਗਮਹਲ॥੫॥ ਸੇਰਗਲਾਦਿਸਾਰਿਅਨੁ
 ਕੋਦਿਸਬਿਨਾਉ। ਪਿਧਾਸਰੁਲਾਇਕੋਗੁਲਾਮੁਦੀਆਸਚਸੁਆਉ। ਆਸਾਸੇਰੁਲਾਇਕੋਦਿਖਅੰ
 ਸਕਉਪਾਨਿਨੀਸਤਿਗੁਰਸੇਦਿਆਤਿਨਮਾਰੋਮਿਲਿਆਥਾਉ। ਅਸਜੇਰੁਲਾਇਕੋਦਿਖਅਸਚਮ
 ਉਸਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰਸੇਦਿਆਤਿਨਮਾਰੋਮਿਲਿਆਥਾਉ॥੧॥ ਅਨਮੋਰਕਰਤੇਜੇਸਲਾਹਿ। ਸੇਰੁਟੇਰੀ
 ਸਿਆਨਪਾਕੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਹਿ। ੧। ਰਹਾਉ। ਦੁਖਕੁਖਲਾਹੁਆਪਈਜੇਸੁਖਦਤਾਮੀਨਿਹੋਇ। ਬਿਤਰੀਕੋਖਿ
 ਨਦੁਜੀਅੰਧਾਹਿਰੈਸਾਚਸੇਇ। ਜਿਸਤਿਰਖਹਿਹਥੇਤਿਸਕੇਅਰਨਸਕੋਕੋਇ। ਸੁਖਦਤਾਗੁਰਸੇਈਐ
 ਸਕਿਅਦਗੁਣਕਲਪੋਇ॥੨॥ ਸੇਰੁਆਗੈਸੇਰੁਕਲਾਈਅਪੁਨੇਸੇਦਿ। ਸਾਧਸਿਗਮਸਕਤਿਤੁਠਪਾਟ
 ਰੇਪਸਰੁਕਿਛੁਦਸਗਤਿਸਾਹਿਬੈਆਪੇਕਾਰਨਕਰੇਹੁ। ਸਤਿਗੁਰਕੋਬਾਲਿਹਾਰੈਮਨਸਾਸਰੁਪੈਰੇਹੁ॥੪॥
 ਇਕੋਦਿਸੇਸਜਲੋਇਕੋਰੁਈਮੀਤ। ਇਕੋਸੇਈਸਾਮਗਰੀਇਕਸੇਈਹੈਪਰੀਤਿ। ੧। ਇਕਾਸਿਸਿ

ਮਨਮਾਨਿਅਤਾਹੋਆਨਿਹਲੁਚੀਤਾ। ਸਚਪਾਣਾਸਚੁਪੈਨਣਟੋਕਨਾਨਕਸਚੁਕੀਤਾ॥੪॥
 ੫॥੫॥੧॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ॥੫॥ਸੋਰੁੱਬੋਕਪਰਾਪਤਿਜੀਅਏਏਕੁਹਥਿ॥ਜਨਮਪਦਾ
 ਰਥਸਭਲਹੈਜੇਸਚਾਸਬਦੁਕਥਿ॥ਗੁਰੁਭੇਮਹਲਪਰਾਪਤਿਜਿਸਲਿਖਿਅਏਮਥਿ॥੧॥ਮੇ
 ਰੇਮਨਏਕਸਮਿਉਚਿਤਲਾਇ॥ਏਕਸਬਿਨੁਸਰੁੱਬੋਧੈਸਰੁਮਿਥਿਅਮੇਹਮਾਇ॥੧॥ਰਗ
 ਉ॥॥ਲਖਖੁਸੀਅਪਤਿਸਾਹੀਅਯੋਸਤਿਗੁਰਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਨਿਮਖਏਕਹਰਿਨਾਮੁਦੇਇ
 ॥ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇ॥ਤਿਸਕਉਪੁਰਬਿਲਿਖਿਅਤਿਨਸਤਿਗੁਰਚਰਨਗਯੋ॥੨॥ਸਭ
 ਲੁਮੁਰਤਿਸਭਲਾਪਤੀਜਿਤੁਸਚੇਨਾਲਿਪਿਅਚੁ॥ਦੁਖਸੀਤਾਪੁਨਲਗਾਈਕਿਸਹਰਿਕਾਨਾ
 ਮੁਖਧਾਰਬਾਪਕਤੁਗੁਰਕਾਇਅਸੇਈਉਤਰਿਆਪਾਰਿ॥੩॥ਬਾਨਸੁਹਦਾਪਵਿਤੁਹੋਜਿਥੇ
 ਸੀਤਸਰੁ॥ਦੋਈਤਿਸਹੀਨੇਮਿਲੈਕਿਨਪੁਰਾਗੁਰਾਲਭਾ॥ਨਾਨਕਬਧਾਪਰਤਹੀਜਿਥੇਮਿਰ
 ਤੁਨਜਨਮਜਗਾ॥੪॥੬॥੧॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ॥੫॥ਸੋਈਧਿਆਈਐਜੇਅਏਸਿਰਿ
 ਸਹੀਪਤਿਸਾਹ॥ਤਿਸਹੀਕੀਕਰਿਆਸਮਨਜਿਸਕਾਸਰੁਸਦੁਸਾਹ॥ਸਰੁਸਿਆਨਪਾਣੋਤਿ
 ਕੈਗੁਰਕੀਚਰਣੀਪਾਹਾ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਸੁਖਸਹਜੇਸੇਤੀਜਾਪਿਨਾਉ॥ਅਠਪਹਰਿਪੂਰੁ
 ਧਿਆਇਤੁਗੁਣਗੋਵਿੰਦਨਿਤਗਾਉ॥੧॥ਰਗਉ॥॥ਤਿਸਕੀਸਰਣੀਪਰਮਨਾਜਿਸੁਰੇਦੁਰੁ
 ਮਦਰਨਕੋਇ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸੁਖਹੋਇਪਨਾਦਜਾਦੁਹਦਨਮੁਲੇਹੋਇ॥ਸਦਾਸਦਾਕਰਿਛਾ
 ਰੀਪੂਰੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚਾਸੇਇ॥੨॥ਸਾਧਸੀਗਤਿਹੋਇਨਿਰਮਲਾਕਟੀਐਜਮਕੀਛਾਸਿ॥
 ਸੁਖਦਾਤਾਭੇਜਨੇਤਿਸੁਆਗੋਕਰਿਅਰਦਾਸਿ॥ਮਿਹਰਕੋਰੇਜਿਸੁਮਿਹਰਦਾਨੁਕਾਰਜੁਆਏ
 ਰਾਸਿ॥੩॥ਬਹੁਤੁਬਹੁਤਦੁਖਾਈਐਉਚੈਉਚਾਥਾਉ॥ਬਰਨਾਚਿਹਨਾਬਾਹਰਾਕੀਮਤਿਕ
 ਹਣਸਕਾਉ॥ਨਾਨਕਕਉਪੂਰੁਮਇਆਕਰਿਸਚਦੇਵਹੁਅਪਨਾਉ॥੪॥੧॥ਸਿਰੀਗਗੁ
 ਮਹਲਾ॥੫॥ਨਾਮੁਧਿਆਈਸੋਸਖੀਤਿਸਮਖਉਜਲਹੋਇ॥ਗੁਰਪੁਰੋਤਪਾਈਐਪਰਗ
 ਦੁਸਰੁਨਿਲੇਇ॥ਸਾਧਸੀਗਤਿਕੋਘਰਿਟੁਸੈਏਕੋਸਾਚਾਸੇਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿ
 ਆਇ॥ਨਾਮੁਸਹਾਈਸਦਾਸੀਗਿਅਗੋਲਏਛੁਡਾਇ॥੧॥ਰਗਉ॥॥ਦੁਨੀਆਕਿਅ

੨੬

੧
 ਵਡਿਆ ਕਰੈ ਨੈਅ ਵਹਿਕਾਮਿ॥ ਆਇਆ ਕਰਿ ਕੁਸਰੁ ਛਕਾਤਾ ਤੇ ਬਿਨਸਿ ਨਿਧਾਨੁ॥ ਜਾ ਕੇ
 ਹਿਰੈ ਹਰਿ ਦੈ ਸੰਪੁਰਾਨੁ॥ ੨॥ ਸਾਧੀ ਕੀ ਹੋਰੇ ਟੁਕਾ ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ॥ ਉਪਾਵਾ ਸਿ
 ਆਣ ਪਸਗਲੇ ਛੁਡਿ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਾਗੁ॥ ਤਿਸ ਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਰਤਨੁ ਹੋਇ ਨਿਸੁਮ ਸਤ ਕਿ
 ਹੋਇ ਭਾਗੁ॥ ਤਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਭਾਈ ਹੋਇ ਨਿਸੁ ਦੇਵ ਪੁਰੁ ਆਪਿ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇ ਕਰੇ ਨਿ
 ਸੁ ਬਿਨ ਸੇ ਹਉ ਮੈ ਤਾਪੁ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਭੋਇਆ ਬਿਨ ਸੇ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪੁ॥ ੪॥ ੨॥ ਸਿਰੀ
 ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫॥ ਇਕੁ ਪਛਾਣੁ ਨੀਆ ਕਾਇ ਕੋਰ ਪੁਣਹਾਗੁ॥ ਇਕ ਸਕਾਮ ਨਿਅਸਰਾ
 ਏ ਕੋ ਪੁਣ ਅਧਾਗੁ॥ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕਰਤਾਗੁ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੋਰੇ ਸਗਲ
 ਉਪਵਤਿ ਆਗੁ॥ ਚੁਰ ਪੁਰਾ ਆਗੁ ਧਿਨਿ ਤ ਇਕ ਸਕੀ ਲਿਵਲਾਗੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ੥ ਇ
 ਕੋ ਭਾਈ ਮਿਤੁ ਇਕੋ ਏਕੋ ਮਾਤ ਪਿਤਾ॥ ਇਕ ਸਕੀ ਮਨਿ ਠੇਕੋ ਹੋਇ ਨਿਜੀ ਉਪਿਤੁ ਦਿਤਾ॥ ਸੇ
 ਪੁਰੁ ਮਨ ਹਨ ਵੀ ਸੋਗੇ ਨਿਸਰੁ ਕਿਛੁ ਦੁਸਿ ਕੇਤਾ॥ ਘਰਿ ਏਕੋ ਬਾਹਰਿ ਇਕੋ ਇਕੋ ਬਾਨ ਬ
 ਨਿਤ ਰਿਆਪਿ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਜਿਨ ਕੀ ਏ ਆਠ ਪਹਰ ਤਿਸੁ ਜਾਪਿ॥ ਇਕ ਸੇ ਸੇ ਤੀ
 ਰਤਿ ਆਨ ਹੋਈ ਸੇ ਸੇ ਗਾਇਤਾਪੁ॥ ੩॥ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰੁ ਏਕੋ ਹੋਵੁ ਜਾਨਾ ਹੀ ਕੋਇ॥ ਜੀਉ ਜੀ
 ਉਪਿਤੁ ਸਰੁ ਤਿਸ ਕੇ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭੋਵੈ ਸੁਹੋਇ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਪੁਰ ਬੁਝਿ ਆਨ ਪਿਨਾਨ ਕਸਾਨਾ ਸੇਇ
 ੬॥ ੧੪॥ ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫॥ ਜਿਨਾ ਸਾਤਿ ਗੁਰੀ ਸਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਆਸੇ ਪੁਰੇ ਪਰਧਾਨੁ
 ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਿ ਦਇਆ ਲੁਹੇਇ ਤਿਨ ਉਪ ਜੋ ਮਨ ਗਿਆਨੁ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਮਸਤ ਕਿਲੇ ਬਿਅਸਿ
 ਨ ਆਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ॥ ੧॥ ॥ ਮਨ ਮੋਰੇ ਏਕੋ ਬਿਅਇ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਉਪ ਜਹਿ ਦਰਬ
 ਹ ਪੈਦਾ ਜਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾਰੁ ਉਡਾਇ ਆਤਾ ਉਬੁਰਾਤਿ ਰੋਖਾਲਾ॥ ਸਾਧੁ ਸਿਧ ਸਿ
 ਰਿ ਮਲੁ ਆਪਿ ਕੋਰ ਪੁਤਿ ਪਾਲਾ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਮਲ ਕਟੀ ਮੈ ਗੁਰ ਦਰਸਨਿ ਦੇ ਬਿਨਿਹਾਇ॥ ੨॥
 ਬਾਨ ਬਨਿਤ ਰਿਰ ਦਿਰਹਿ ਆਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰੁ ਸੇਇ॥ ਸਰੁ ਸਕਾਤਾ ਏਕੋ ਹੋਵੁ ਜਾਨਾ ਹੀ ਕੋਇ॥
 ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਛੁਟੀ ਮੈ ਕੀਤਾ ਲੋੜੀ ਸੁਹੋਇ॥ ਜਨਮ ਰਿਹੁ ਸਿਆਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸੇ ਪੁਰੇ ਪਰਧਾਨੁ॥
 ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਭਾ ਨਿਰਮਲੀ ਪੁਰਾਟ ਕੁਈ ਜਹਾਨੁ॥ ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਪੁਰੁ ਪਿਆਇ ਆਨਾਨਕ ਤਿ

ਨਕੁਰਬਾਨੁ॥ ੧੪॥੧੦॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੫॥ ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁਪਦਰਿਸਖਟੁਸਿ
 ਆਮਲਿਅਾਇ॥ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਪ੍ਰਗਾਸਿਅਾਇਕਸਸਿਉਲਿਵਲਾਇ॥ਮਿਲਿਸਾਪੁਮ
 ਖਉਜਲਾਪੁਰਬਿਲਿਖਿਅਾਪਾਇ॥ਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਿਤਗਾਵਨੀਨਿਰਮਲਸਚੇਨਾਇ
 ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਸਬਦੀਸੁਖਹੋਸ੍ਰਿਗੁਰਪੁਰੀਕੀਚਖਰੀਬਿਰਥਾਜਾਇਨਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ
 ਮਨਕੀਇਛਾਪੁਰੀਆਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਸਦਾਸੀਗਿਕਰਦੇਹ
 ਰਪਦੁਣ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਸੁਖਉਜਲਾਜਪਿਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁ॥੨॥ਕਾਅਕ੍ਰੋਧਲੋਭ
 ਬਿਨਸਿਆਤੁਜੇਆਸਰੁਅਰੁਮਾਨਾ॥ਪਾਇਆਲਾਹਾਲਾਕੁਨਾਮੁਪੁਰਨਹੋਏਕਾਮੁ॥ਕ
 ਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪੁਰੁਮੇਲਿਆਦੀਆਅਪਨਾਨਾਮੁ॥ਆਦੁਨਜਾਨਾਰਹਿਗਇਆਆਪੋਰੇ
 ਆਮਿਹਰਵਾਨੁ॥ਸਾਚੁਮਹਲੁਘਰੁਪਾਇਆਗੁਰਕਾਸਬਦੁਪਦੁਨੁ॥ਗੁਰਤਜਨਾਕਉ
 ਰਖਦਾਅਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰਿ॥ਹਲਤੁਪਲਤੁਮੁਖਉਜਲੇਸਾਚੇਕੇਗੁਣਸਾਰੁ॥ਆਠਪ
 ਰਹਿਗੁਣਸਾਰਦੀਤੇਰੇਗਾਅਪਾਠਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੁਖਸਾਰੋਰੇਨਾਨਕਸਦਬਾਲਿਗਾਰੁ॥੪
 ੧॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੫॥ਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੋਜੇਮਿਲੈਪਾਈਐਸਬਦੁਨਿਧਾਨੁ॥ਕਰਿ
 ਕ੍ਰਿਪਾਪੁਰੁਆਪਣੀਜਪੀਐਐਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁ॥ਜਨਮਅਰਨਦੁਖਕਟੀਐਲਾਗੈਸਹਜਿਧਿ
 ਆਨੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਪੁਰੁਸਰਣਾਈਪਾਈ॥ਗਹਿਬਿਨਦੁਜਾਕੇਈਨਹੀਏਕਨਾਮੁਪਿ
 ਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੀਮਤਿਕਹਨਨਜਾਈਐਸਾਗਰਗੁਣੀਅਥਾਗ॥ਦੁਨੁਛਾਰੀ
 ਮਿਲਿਸਿਰਤੀਸਾਚਾਸਬਦੁਵਿਸਾਹੁ॥ਕਰਿਸੇਵਾਸੁਖਸਾਰੋਰੇਸਿਰਿਸਾਹਾਪਤਿਸਾਹੁ॥
 ਚਰਨਕਮਲਕਾਅਸਰਾਦੁਜਾਨਾਹੀਠਾਉ॥ਮੇਧਰੇਤੋਰੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤੇਰੇਤਾਨਿਰਹਾਉ॥
 ਨਿਆਇਆਪੁਰੁਮਾਨਿਤੁਤੇਰੇਸਿਰਿਸਮਾਉ॥੨॥ਹਰਿਜਪੀਐਆਰਾਧੀਐਆਠ
 ਪਹਰਗੋਬਿੰਦਾ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਤਨਧਨਰਖੈਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਗਾਖੀਜਿਉ॥ਜਨਨਾਨਕਸਗ
 ਲੁਦੁਖਉਤੇਰੇਅਨੁਪੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਬਖਸਿਦਾ॥੪॥੧੨॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੫॥
 ਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਤਿਸੁਸਰਿਸਿਉਮੇਰੇਨਾਐਦੇਜਾਇ॥ਨਾਵਿਛੁਡੈਆਵਿਛੁਡੈਸੁਰਮਹਿਰਹਿ

ਆਸਮਾਇ। ਦੀ ਨਦਰ ਦੁਖ ਉਜਨਾ ਸੇਵਕੈ ਸਤੁ ਗਇ। ਅਚਰਜ ਰੂਪ ਨਿਰੰਜਨੁ
 ਹਮੇਲਾਇ ਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਕੁਈ ਰੇ ਮੀਤ ਕਰਹੁ ਪੂਰੁ ਸੇਇਆਇ ਆਸੇ ਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਿਗੁ ਸੁਖੀ
 ਨਦੀ ਸੈ ਕੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਨਾ ਪ੍ਰਾਤੁ ਸੀਤਲ ਦੇਤ ਨਿਰਮਲ ਰੂਪ ਅਪਾਰੁ। ਸਖਾਸ
 ਗਈ ਅਤਿ ਦੁਨੁ ਭ੍ਰਿਗੁ ਦੁਨੁ ਭ੍ਰਿਗੁ ਬਾਲੁ ਕ ਬਿਰਧਿ ਨ ਜਾਨੀ ਐ ਨਿਹਚਲ ਅਤਿ ਦਰਦਾਰੁ॥
 ॥ ਜੋ ਮੰਗੀ ਐ ਸੇ ਪਾਈ ਐ ਨਿਰਾਧ ਆਧਾਰੁ॥ ੨॥ ਜਿ ਸੁਖੇ ਖਤ ਕਿਲਵਿਖ ਹਿਰਾਰਿ
 ਮਾਨਿਤ ਨਿਹੇਵੈ ਸੀਤਿ। ਆਇਕ ਮਾਨਿਏਕ ਧਿਏ ਐ। ਮਨਿ ਕੀਲਾ ਹਿਰੁ ਗਤਿ। ਗੁਣ
 ਨਿਧਾਨੁ ਨਦੁ ਤੁਨੁ ਸਦਾ ਪੁਰਨ ਜੀਵੀ। ਸਦਾ ਸਦਾ ਪੁਰਨ ਜੀਵੀ ਦਾਤਿ। ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਗ
 ਧੀ ਐ ਦਿਨੁ ਦਿਸਾਰੁ ਹਨੀ ਰਾਤਿ॥ ੩॥ ਜਿ ਨ ਕਉ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਮਾਤਿ ਨ ਕਾਸਖਾ
 ਸਖਾਗੋ ਬਿਦਾ। ਤੁਨ ਮਨ ਪਨ ਅਰਪੀ ਸਰੇ ਸਗਲ ਦਾਰੀ ਇਹੁ ਜੀਦਾ। ਦੇਖੈ ਸੁਨੈ
 ਦਰਿ ਸਦਾ ਅਵਿਧਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਰਦੇਦਾ। ਅਕ੍ਰਿਤ ਖਲੋ ਨ ਪਾਲਦਾ ਪੁਰੁ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਖ
 ਸੀਦਾ॥ ੪॥ ੧੩॥ ਸਿਰੀ ਗਗੁ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਮਨ ਤੁਨ ਪਨ ਜਿਨ ਪੁਰੁ ਦੀ ਆਗ ਬਿ
 ਆਸਹ ਜਿ ਸਦਾ ਗਿ। ਸਰ ਬਕਲਾ ਕਰਿ ਬਾਪਿ ਅੰਤਰੇ ਜਤਿ ਅਪਾਰੁ। ਸਦਾ ਸਦ
 ਪੁਰੁ ਸਿਮਰਿ ਐ ਅੰਤਰਿ ਰਖੁ ਭ੍ਰਿਗੁ ਧਾਰਿ। ਗੋਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਬਿਨ ਅਦਰਨ ਕੋਇ। ਪੁਰੁ ਸਰ
 ਰਦਾਈ ਸਦਾ ਰਹੁ ਦੁਖ ਨ ਦਿ ਆਪੈ ਕੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਮਾਨ
 ਕਾ ਸੁਇਨਾਰੁ ਪਾਖਾਰੁ। ਮਾਤੁ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧ ਪਾਕੁ ਸੇ ਸਰੇ ਸਾਕੁ। ਜਿਨ ਕੀਤਾ
 ਤਿਸ ਹਿਨ ਜਾਨਈ ਮਨ ਮੁਖ ਪਸੁਨਾ ਪਾਕੁ॥ ੨॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਆ
 ਤਿਸ ਨੇ ਜਾਣੈ ਦੁਗਿ॥ ੧॥ ਤਿਸ ਨਾਲਾਗੀ ਰਹਿ ਰਹਿ ਆ ਅੰਤਰਿ ਹਉ ਮੇਕੁ ਰਿ॥
 ਰੁਗਤੀ ਨਾਮ ਦਿਹੁਣੀ ਐ ਆਵੁ ਹਿਉ ਪੁਰੁ॥ ੩॥ ਗਾਥਿ ਲੇਹੁ ਪੁਰੁ ਕਰਨ ਹੋਰ
 ਜੀ ਅੰਤਰਿ ਕਰਿ ਦਾਇਆ। ਬਿਨ ਪੁਰੁ ਕੋਇ ਨ ਗਾਖਨਾਗੁ। ਬਿਕਟਨ ਮੁਹੁ ਦਿ ਆਨ
 ਨਕ ਨਾਮੁ ਵੀ ਸਰਉ ਕਰਿ ਅਪਨੀ ਹਰਿ ਅਮੀ॥ ੧॥ ੪॥ ੧॥ ੪॥
 ॥ ੪॥ ੧੪॥ ਸਿਰੀ ਗਗੁ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ॥

ਮੇਰਾਤਨੁਅਰਧਨੁਮੇਰਾਰਾਜਰੂਪਮੈਦੇਸੁ॥ਸੁਤਦਾਰਾਬਨਿਤਾਅਨੇਕਬਹੁਤਰੰਗਅਰੇਦੁਸੁ
 ਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਨਦੁਸਈਕਾਰਜਕਿਤੈਨਲੇਖਿ॥੧॥ਮੇਰੇਮੂਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇ॥
 ਕਰਿਸੰਗਤਿਨਿਤਸਾਧਕੀਗੁਰਚਰਨੀਚਿਤੁਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਪਿ
 ਆਈਐਮਸਤਕਿਹੋਵੈਰੁਗੁ॥ਕਾਰਜਸਕੁਸਦਾਰੀਅਹਿਗੁਰਕੀਠਰਈਲੁਗੁ॥ਹ
 ਈਮੇਰੇਗੁਰਮਕਟੀਐ॥ਨਾਅਵੈਨਾਜਗੁ॥੨॥ਕਰਿਸੰਗਤਿਤੇਸਾਧ
 ਕੀਅੰਠਸਠਿਤੀਰਥਿਉ॥ਨਾਉ॥ਜੀਉਪ੍ਰਾਣਮਨੁਤਨੁਹਰਸਾਚਾਏਹੁਸੁਆਉ॥ਐਥੈਮਿਲ
 ਹਿਵਤਿਆਈਆਦਰਗਹਿਪਾਵਹਿਥਾਉ॥੩॥ਕਰੇਕਰਾਏਆਪਿਪੂਰੁਸਥਿਕਿਦੁਤਿ
 ਸਹੀਹਾਥਿ॥ਮਾਰਿਆਆਪਿਜੀਵਾਲਦਾਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸਾਥਿ॥ਨਾਨਕਪੂਰੁਸਰਣ
 ਗਤੀਸਰਬਪਾਟਕੋਨਾਥਿ॥੪॥੧੧੫॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੫॥ਸਰਣਿਪਈਪੂਰੁਅ
 ਪਣੀਗੁਰਹੋਆਕਿਪਾਲੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਓਪਦੇਸਿਐਥਿਨਸੇਸਰਬਜੀਜਾਲਾ॥ਅੰਦਰ
 ਲਾਗਾਰਾਮਨਾਮੁਐਮਿਤਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥੫॥ਮਨਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਸਾਰੁ॥ਕ
 ਰੇਦਇਅਲੁਪੂਰੁਅਪਣੀਇਕਨਿਮਖਨਮਨਹੁਦੀਸਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਗੁਣਗੋਬਿੰਦ
 ਨਿਤਗਾਵੀਅਹਿਅਵਗੁਣਕਟਣਹਾਰੁ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮੁਨਸਖਹੋਇਕਚਿਤਿਠੇਥਿਸਥਾ
 ਗੁ॥ਸਹਜੇਸਿਠਤੀਰਤਿਆਰੁਉਜਲੁਉਤਰੀਪਾਰਿ॥੨॥ਤੀਰਥਦੁਰਤਲਖਸਿਜਾਪਾਈ
 ਐਸਾਧੂਧਰਿ॥ਲੁਕਿਕਮਾਵੈਕਿਸਤੇਨਾਵੈਸਦਾਹਦੁਰਿ॥ਥਾਨਥਨਤਰਿਰਹਿਰਹਿਆਪੁ
 ਰੁਮੇਰਾਤੁਰਪੁਰਿ॥ਸਾਠਾਪਤਿਸਾਹੀਅਮਰਸਚੁਸਚੇਸਚਾਥਾਨੁ॥ਸਠੀਕੁਦਰਤਿਧਾਰੀ
 ਅਨੁਸਚਸਿਰਜਿਉਨੂਹਾਨੁ॥ਨਾਨਕਜਪੀਐਸਚੁਨਾਮੁਹਉਸਦਾਸਦਾਕੁਰਬਾਣੁ॥੪॥
 ੧੬॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੫॥ਉਦਮੁਕਰਿਹਰਿਜਾਪਣਾਵਡੁਰਾਗੀਧਨੁਪਾਇ॥ਸਿਤ
 ਸੰਗਿਹਰਿਸਿਮਰਨਾਮਲਜਨਮਨਮਕੀਕਾਇ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਰਾਮਨਾਮਜਪੁਨਾਪੁ॥ਮ
 ਨਇਦੁਠਲੁਰੁਚਤੁਸਕੁਚਕੈਸੇਗਸੀਤਾਪੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਜਿਸਕਾਰਣਿਤਨਿਧਾ
 ਰਿਆਐਪੂਰੁਤਿਠਨਾਲਿ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੁਰਿਆਪੂਰੁਅਪਨਿਨਦਰਿਥਿ

ਗਲਿ॥੨॥ਮਨੁਤਨੁਨਿਗਮਲੁਹੋਇਅਲਾਰੀਸਾਚੁਪਰੀਤਿ॥ਚਰਣਕੁਜੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀ
 ਸਕੁਜਪਤਪਤਿਨਹੀਕੀਰੀਤਿ॥੩॥ਚਤਨਜੇਹਰਮਾਇਕਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਉ॥ਸੁਖਸਹ
 ਜਮਾਨੇਦਰਸਨਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥੪॥੧॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ॥੫॥ਸੋਈਸਾ
 ਸਤਸਉਣਸੋਇਨਿਤੁਜਪੀਐਹਰਿਨਾਉ॥ਚਰਣਕਮਲਗੁਰਧਨਦੀਆਮਿਲਿਆਨਿਥਾ
 ਵੇਧਾਉ॥ਸਾਚੀਪੰਥੀਸਚਿਸੰਜਮੈਆਠਪਹਰਗੁਣਗਾਉ॥ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭੁਕੁਟਿਆਮਰ
 ਣਨਅਵੁਣਾਜਾਉ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਕੁਜਸਦਾਇਕਰੰਗਾ॥ਘਟਿਘਟਿਐਤੁਰਿਰਵਿ
 ਰਹਿਆਸਚਾਸਹਾਈਸਿਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਾਕੀਮਤਿਸੁਹਾਗਣੀਜਾਸਿਮਚਿਐਗੇ
 ਥੀਦਾ॥ਨਿਨਾਚਾਖਿਆਸੇਸੁਪਤਾਸਿਆਉਗੁਰਸੁਜਾਣੈਜੀਦਾ॥ਸੀਤਾਸਿਗਤਿਮਨਿਵਸੇ
 ਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰੀਤਮਬਖਸਿਦਾ॥ਜਿਨਿਸੋਵਿਐਪ੍ਰਭੁਆਪਣਾਸੋਈਗਨਨਹਿੰਦਾ॥ਅਉਸਰ
 ਹਰਿਜਸੁਗੁਣਗਮਣਜਿਤੁਕੋਇਮਜਨਇਸਨਾਨਾਰਸਨਾਉਚਰੈਗੁਣਵ੍ਰਤਿਕੋਇ
 ਨਪੁਜੈਦਨਾ॥ਦ੍ਰਿਸਟਧਾਰਿਮਨਿਤਨਿਵਸੈਪ੍ਰਭੁਦਇਆਲੁਪਰਖਹਿਰਿਦੁਨਾ॥ਜੀਉ
 ਖਿੰਤੁਧਨਤਿਸਦਾਕੁਰਬਾਣ॥੨॥ਮਿਲਿਆਕਰੇਨਵਿਛੋੜੈਜੇਮੇਲਿਆਕਰਤਾਰਾ॥ਦਾ
 ਸਕੇਬਧਨਕਟਿਅਸਚੇਸਿਰਜਣਹਰਾ॥ਕੁਲਾਮਾਰਗਿਪਾਇਉਨਗੁਣਅਵਗੁਣਬੀ
 ਠਾਰਾ॥ਨਨਕਤਿਸੁਸਰਣਗਤੀਜਿਸੁਘਣਾਐਧਾਰਾ॥੬॥੧॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ॥੧॥
 ਰਸਨਾਸਚਾਸਿਮਚਿਐਮਨੁਤਨੁਨਿਗਮਲੁਹੋਇ॥ਮਾਤਾਪਿਤਾਸਾਕਅਗਲਤਿਸਾਬਿਨੁਅ
 ਵਰਨਕੋਇ॥ਮਿਹਰਕਰੇਜੇਆਪਣੈਚਸਾਣੁਵਿਸਰੈਸੋਇ॥ਮਨਮੇਰੇਸਚਾਸੋਇਵਿਸਰੈ
 ਸੋਇ॥ਮਨਮੇਰੇਸਾਚਾਸੋਇਜਿਚਰਸਾਸਿ॥ਬਿਨਸਚੇਸਕੁਕੂੜੈਐਤੋਹੋਇਬ੍ਰਾਮ॥੧
 ਰਹਾਉ॥ਸਾਹਿਬਮੇਰੇਨਿਗਮਲਾਤਿਸੁਬਿਨੁਰਹਣਨਜਾਇ॥ਮੇਰੇਮਨਿਤਨਿਕੁੰਖਿ
 ਆਤਿਅਗਲੀਕੋਈਆਇਮਿਲਾਏਮਾਇ॥ਚਾਰਿਕੁੰਡਲੁਆਸਹਬਿਨਅਵਰ
 ਨੁਜਾਇ॥੩॥ਤਿਸੁਅਚੈਅਰਦਾਸਿਕਰਿਜੇਮੇਲੇਕਰਤਾਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਨਾਮੁਕਾਪੁ
 ਰਾਜਿਸੁਭੰਡਾਰਾ॥ਸਦਾਸਚਾਸਾਲੀਯੈਐਤਨਪਚਾਣਾਗੁ॥ਪਰਵਰਦਗਾਰਸਾਲਾਹੀ

ਐਨਿਸੁਦੇਚਲਤੁਅਨੇਕਾਸਦਾਸਦਾਆਗਾਧੀਐਏਹਮਤਿਦਿਸੇਖਾਮਨਤਲਮਿ
ਠਾਤਿਸੁਲਗੈਮੁਸਤਕਨਾਨਕਲੇਖਾ॥੪॥੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥੧੦॥੧੧॥੧੨॥੧੩॥੧੪॥੧੫॥੧੬॥੧੭॥੧੮॥੧੯॥੨੦॥
ਸੀਤਜੂਹਮਿਲਿਕੁੰਹਦੀਹੋਸਾਗਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥ਤੁਸਾਬਿਧਹੁਜੀਆਕਾਐਥੈਉਥੈਨ
ਬਿ॥ਗੁਰਪੁਰੋਤਪਾਈਐਅਪਨੀਨਦਰਿਨਿਗਲਿ॥ਕਰਮਪ੍ਰਾਪਤਿਸੁਹੈਵੈਜਿਸਨਹੋਇ
ਦਇਆਲੁ॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਜੇਵਨੁਮਦਰਨਕੋਇ॥ਦੁਜਾਥਾਉਨੋਮੇਸੁਧੁਗੁਰੋਸਤਿਸੇਇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਪਦਾਰਥਤਿਸੁਮਿਲਜਿਨਕੁਰਤਿਠਾਜਾਇ॥ਗੁਰਚਰਨੀਜਿਨਮਨ
ਲਗਾਸੇਵਨੁਗੁਰੀਆਇ॥ਗੁਰਦੁਤਾਸਸਰਬਗੁਰਗੁਰਸਕੁਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਗੁ
ਰਪਰਮੇਸੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਗੁਰਦੁਤਾਲੇਦੇਤਗਾਇ॥ਕਿਤੁਮੁਖਿਗੁਰਸਾਲਾਹੀਐਕਰਕ
ਕਰਾਵਨਸਮਰਥਾ॥ਸੇਮਥੇਨਿਹਚਲਰਹੈਜਿਨਗੁਰਧਾਰਿਆਹਥਾ॥ਗੁਰਅੰਧਿਤਨਾਮੁਪੀਅ
ਲਿਅਜਨਮਮਰਣਕਾਪੰਥਾ॥ਗੁਰਪਰਮੇਸੁਸੇਵਿਆਭੁਇਆਭੁਜਨਦੁਖਲਥਾ॥
ਸਤਿਗੁਰਗਾਰਿਰਗੀਰੀਰੋਸੁਖਸਾਗਰਅਖੰਡਾ॥ਜਿਨਗੁਰਸੇਵਿਆਆਪਣਾਜਮ
ਦੁਤਲਗੈਤਿਨੁ॥ਗੁਰਨਾਲਿਤੁਲਿਨਲਗਾਈਖੋਜਿਨਿਠਾਬ੍ਰਹਮੰਡਾ॥ਨਾਮੁਨਿਪ੍ਰਸਤਿਗੁ
ਰੋਇਆਸੁਖਨਾਨਕਮਨਮਾਹਿਖੰਡਾ॥੪॥੨੦॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ॥੫॥ ਮਿਠਾਕਰਿ
ਕੈਥਾਇਆਬਉਡਾਆਇਆਸੁਾਦੁ॥ਕੁਈਮਿਤਸੁਰਿਦਕੀਏਬਿਖਿਆਪਰਚਿਆਬਾ
ਦਾ॥ਜਨਕੈਬਿਲਮਨਹੋਵਈਵਿਣੁਨਾਵੈਬਿਸਮਾਦੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਲਗੁ
ਪ੍ਰੇਰੀਸੇਵਿਣੁਸਨਾਮਨਕੀਮਾਤਿਤਿਆਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਕੁਕਹਰਿਕਾਇਆ
ਪਾਵੈਰਿਹਦਿਸਜਾਇ॥ਲੋਕੀਜਿਝਜਾਣਈਕਿਖਅਰਥਸਕੁਪਾਇ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਾਧਿ
ਬਿਆਪਿਆਛਿਰਹਿਰੇਜੇਨੀਪਾਇ॥੨॥ਆਇਆਜਾਲਪਸਾਰਿਆਭੁਤਿਰਿਚੋਗ
ਬਨਾਇ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਪੰਥੀਛਾਬਿਆਨਿਕਸਨਪਾਏਮਾਇ॥ਜਿਨਿਦੀਤਾਤਿਸਹਿਨਜਾਣ
ਈਛਿਰਿਛਿਰਿਐਵੈਨਾਇ॥ਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰੀਮੋਇਆਬਹੁਬਿਧਿਇਹੁਸੀਸਾਭੁ॥ਜਿ

ਗਾਏ ਰੋਸੇ ਸਿੰਘ ਰਬ ਪੁਰ ਅਪਾਗੁ ਹਰਿ ਜਨ ਨਹਿ ਲਿਖਿ ਉਧੇ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਬਲਿ
 ਗਾਗੁ ॥ ੪॥੨॥ ਸਿਰੀ ਗਾਗੁ ਮਹਲਾ ॥ ੫॥ ਸਿਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਭਾਈ ਅਤ੍ਰਾਜ ਮਕ
 ਲਿ ॥ ਸਾਧਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨ ਦੁਠਾਹੇ ਆਖ ਸਮ ਦਇਆਲੁ ॥ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰੇ ਭੁਇਆ ਬਿ
 ਨ ਸਿਆਸਤੁ ਜੀਨਾ ਲੁ ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਹਉ ਤੁਝਿ ਦਿਵਤੁ ਕਰ ਬਾਣ ॥ ਤੇਰਾ ਦਰਸਨ
 ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ਤੁਸਿ ਦਿਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ॥ ੧॥ ਰਗਉ ॥ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸੋਇਆ ਭਾਉ ਕਰਿ
 ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਸਨਾਨਿ ॥ ਤਿਨਾ ਪਿਛੈ ਛੁਟੀ ਐ ਜਿਨ ਅੰਦਰ ਨਾਮੁ ਨਿਪਾਨੁ ॥ ਗੁਰੇ ਜੇ ਵਡੁ ਦ
 ਤ ਕੇ ਨਹੀ ਜਿਨ ਦਿਤਾ ਆਤਮ ਦਾਨੁ ॥ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹਰਿ ਜਿਨਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲੀਆ
 ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਚੀ ਸੇਤੀ ਰਤਿ ਆਦਰ ਗਾਹੈ ਸਣ ਜਾਇ ॥ ਕਰੇ ਤਹਾ ਬਿਦੁ ਭਿਆਈਆ
 ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥ ੩॥ ਸਦੁ ਕਰਤਾ ਸੁਰਣੁ ਹਾਰੁ ਸਨਮਾਹਿ ਬੁਸ ਚੁਟੇ ਕਾ ॥ ਸਚੇ ਸਚ
 ਵਖਾਣੀ ਐ ਸਚੇ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਹਿ ਆਜ ਪਿਨਾਨ ਕਜੀ ਦੇਵੇ
 ਕਾ ॥ ੪॥੨੨॥ ਸਿਰੀ ਗਾਗੁ ਮਹਲਾ ॥ ੫॥ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਪੁਜੀਐ ਮਨ ਤਨ ਲਾਇ ਬਿ
 ਆਗੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤਾ ਜੀ ਅਕਾਸ ਭੂ ਸੈਦੇਇ ਅਪਾਗੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਕਮਾਵੁਣੇ
 ਸਚਾਏ ਕਵੀ ਚਾਰਿ ॥ ਬਿਨ ਸਾਧੂ ਸਿਰਾਤਿ ਗਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸਰੁ ਛਾਗੁ ॥
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਾਜਿ ਨਹ ਰਿਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇ ॥ ਸਾਧੂ ਸਿਰਾਤਿ ਮਨਿ ਦ੍ਰਿਸਤਿ ਪੁਰਨ ਹੋਵੈ ਗਾਪ
 ਲਿ ॥ ੧॥ ਰਗਉ ॥ ਗੁਰ ਸਮਰਥ ਅਪਾਰ ਹੁਕਮੁ ਛੁਡਾਗੀ ਦਰਸਨ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮ
 ਅਗੋਚਰ ਨਿਰਮਲ ਗੁਰੇ ਜੇ ਵਡੁ ਅਵਰਨ ਕੇਇ ॥ ਗੁਰ ਕਰਤਾ ਗੁਰ ਕਰਨ ਗਾਗੁ
 ਰ ਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਬਾਹਰ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਗੁਰ ਕੀਤਾ ਲੇਖੀ ਸੋਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕੀ
 ਰਥਾ ਗੁਰ ਪਾਰਜਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨ ਸਾ ਪੁਰਨ ਗਾਗੁ ॥ ਗੁਰ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆਲੁ
 ਉਧੈ ਸਭ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਸਿਮਰ ਬਹੁਰ ਨਿਰਿਕਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਉਧਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥
 ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਅਕਾਸ ਹੈ ਕਿ ਅਕਾਸ ਕਥਨ ਗਾਗੁ ॥ ੩॥ ਜਿ ਤੇਨੂੰ ਲਮਨੁ ਛੁਟੀ ਅਸਿ

ਤਿਉਸੇਸਤਿਗੁਰਪਾਇ॥ ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਵੁਣੈਸਚਨਾਮੁਦੇਗਾਸਿ॥ ਸਤਿਗੁਰਸ
 ਰਣੀਆਇਆਬਹੁੜਨੀਨੀਬਿਨਾਸੁ॥ ਹਰਿਗੁਰਕਕਦੇਨਵਿਸਰਿਉਇਹੁਜੀ
 ਉਪਿਤੁਤੇਰੇਗਾਸੁ॥ ੪॥ ੨੩॥ ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਸੇਤਜਨਹੁਸੁਇਕੁਇਹੁੜੁਨ
 ਸਾਦੇਨਾਇ॥ ਗੁਰਕੇਚਰਨਸੇਰਵੇਣੁਤੀਰਥਹਰਿਕਾਨਾਉ॥ ਆਗੇਦਰਗਾਹਮੀਨੀਅੰਧਿ
 ਜਿਲੇਨਿਸ਼ਾਦੇਸਾਉ॥ ਭਾਈਰੇਸਚੇਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿ॥ ਸਤਿਗੁਰਤੁਠੈਪਾਈਐਪੂਰਨਅਲ
 ਖਅਭੇਦਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰਦਿਟਹਾਵਾਰੀਐਜਿਨਦਿਤਾਸਚੁਨਾਉ॥ ਅਨਦਿ
 ਨਸਚਸਲਾਹਣਾਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਉ॥ ਸਚਖਣਾਸਚੇਪੈਨਣਾਸਚੇਸਚਾਨਾਉ॥ ਸਾਸਿ
 ਗਿਆਸਿਨਵਿਸੇਸਫਲਮੁਹਤਿਗੁਰਆਪੁ॥ ਗੁਰਜੇਵਡਅਦੁਰਨਾਦਿਸਈਆਠਮ
 ਤਿਸੁਜਾਪੁ॥ ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਪਾਈਐਸਚਨਾਮੁਗੁਣਤਾਸਿ॥ ਗੁਰਪ੍ਰੇਮਸੁਰੇਖਕੇਹੋਸੁ
 ਮਹਿਗਿਆਸਮਾਇ॥ ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਸੇਦੇਨਾਮੁਪਿਆਇ॥ ਨਾਨਕ
 ਸਰਣੀਈਮੁਰੈਨਾਐਵੇਜਾਇ॥ ੪॥ ੨੪॥ ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਪ੍ਰਗਾਯਾ॥
 ਗੋਇਲਆਇਆਗੋਇਲੇਕਿਆਤਿਸੁਤੁਛਪਸਾਰੁ॥ ਅਹਲਤਪੁਨੀਚਲਨਾਚੁਸਮ
 ਲਪਰਬਾਰੁ॥ ਹਰਿਗੁਨਗਾਉਮਨਾਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਖਿਆਗੁ॥ ਕਿਆਬੋਲੀਥੀ
 ਤਿਗੁਮਾਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇਸੇਗੋਇਪਰਸੇਨਿਉਠਿਚਲਸਾਤਿਪ੍ਰਭੁਤਾ॥ ਕਿਆਬੋ
 ਲੀਥੀਅਯੋਰਸੁਤਸਿਉਸਤੁਛਲੁਖੀਕੁਗਾਉ॥ ੨॥ ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਿਆਕਗਜਿਨਦੀਆਂ
 ਸੇਈਪ੍ਰਭੁਲੇਖਾ॥ ਸਰਪਰਉਠੀਚਲਣਾਛੇਤ੍ਰਿਜਾਸੀਲਖਕੋਰੇਗਿ॥ ੩॥ ਲਖਚਥਰ
 ਸੀਹਕੁਮਾਰਿਅਦੁਰਲਭੁਜਨਮੁਪਇਉਉਇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਇਤੁੰਸੋਦਿਨਾਨੇ
 ਵੇਉਇ॥ ੫॥ ੪੫॥ ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ॥ ੫॥ ॥ ਤਿਚਰਵਸਹਿਸੁਹੇਲਜੀਜੇਰ
 ਰਸਾਖਿਨੇਨਾਲਿ॥ ਜਾਸਾਖੀਓਠਿਚਲਿਤਾਇਨਖਾਕੁਰਾਲਿ॥ ਮਨਬੈਰਾਗੁਭਾਇ
 ਆਦਰਸਨਦੇਖਣੈਕਾਗੁਣਿ॥ ਮਨਿਬੈਰਾਗੁਭਾਇਆਦਰਸਨਦੇਖਣੈਕਾਕੁਰੁਲਿ
 ਧੀਨਸੁਤਰਾਥਾਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਚਰਵਹਸਿਆਕਿੰਤਪਰਜੀਉਜੀਉਸਤੁ

ਗਾ

ਰਤਾ

ਗਾਉ

ਆਉਇ

ਪੰਨਾ ੨੦ ਥਾ ੨

ਕਹਾਤਿ ਸਜਾਉ। ੧॥ ਲਸੀਕੰਤ ਨਾ ਕੋਇ ਨ ਪੁਛੈ ਤੇ ਭੀ ਬਾਤਿ। ੨॥ ਪਿਐ ਭੈ ਸੁਵਿਤ੍ਰੇ ਸਹੈ ਸੁ
 ਖਦੁ ਸੁ। ੩॥ ਗੁਰਮਿਲਿਠ ਜੁ ਅਚਾਗ ਸਿਖਾਤੁ ਪੋਕੇ ਦੇ ਨੈ ਲੈ ਗੇ ਦੁਖ। ੪॥ ਸਤੁ ਨਾ ਸਾਹੁ ਜੈ ਦੇਵ
 ਣਾ ਸਤੁ ਮੁਕਲਾਵਣਾ ਗੁ। ੫॥ ਨਕਪੀਨੁ ਸੁਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਸਹੁ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ। ੬॥
 ੨੬॥ ਸਿਰੀਗਗੁ ਮਹਲਾ। ੫॥ ੫੫॥ ੬॥ ਕਰਣਕੁ ^{ਜਾ} ^ਨ ^{ਦੁ} ^{ਹੀ} ^{ਜਿ} ^ਨ ^{ਕੀ} ^ਆ ^ਆ ^{ਕਰ} ^{ਤਿ} ^{ਸਹੀ}
 ਪਿਆਵਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਰਬ ਕੇ ਅਦੁ। ੧॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਸਨਮਾਹਿ ਪਿਆਇ ਦੇ ਤੁਸਗ
 ਲ ਸਿਆਨ ਪਾਸ ਚਾ ਸਬ ਦਿਲਿ ਦੁਲਾਇ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਦੁਖ ਕਲੇਸ ਨ ਭੁਏ ਬਿਅਪੇ
 ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ ਹਿਰਦੈ ਹੋਇ। ਕੇਇ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤ ਬਿਅਨ ਕੇਇ। ਦੇਖੈ ਦੂਸ
 ਮਨ ਸਾਧਾਰੇ ਪਾਸ ਗਲ ਜਗਾਨੁ। ਹਉ ਤਿਸ ਕੇ ਬਲਿ ਗਾਰਣੈ ਜਨ ਗੁਰ ਕੇ ਕੀਪੈ ਰੀਪਾਹਿ
 ੩॥ ਆਪ ਸਿਗਤਿ ਮਨ ਦੇਸੈ ਸਾਚ ਹਰਿ ਕਾਨਾਉ। ਸੇਵਤੁ ਰਾਗੀ ਨਾਨਕ ਕੀ ਜੀਨਾਇਹੁ
 ਭਾਉ। ੨॥ ੪॥ ੫॥ ਸਿਰੀਗਗੁ ਮਹਲਾ। ੫॥ ਸਿਰਿ ਹਰਿ ਪੀਨ ਪੂਜਾ ਤਿ ਗੁਰ ਦੇ ਤਿਸ
 ਗਲ ਵਿਕਾਰੁ। ਜਿਨਾ ਤੁਸਾ ਜਿਸ ਫੁਗਰਿ ਆਹਰਿ ਸਿਮ੍ਰਤ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ। ਜਪ ਅਰਾਮ ਨਾਮ
 ਏਕ ਅਧਾਰੁ। ਪ੍ਰਾਣ ਮਨ ਤ ਜਿਨ ਹਿਟੀ ਆਰਿਦੈ ਕਾ ਆਧਾਰੁ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਕਾਮ ਮੂਏ ਅਰਿ
 ਕਾਮ ਮਤੇ ਵਿਆਪਿ ਆਸੰਸਾਰਿ। ਪਉਸਤ ਸੁਣੀ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਚੁਨੀ ਮਿਟੈ ਦੁਖ ਅੰਧਾਰੁ। ਸਿਤ ਸੰਤੋ
 ਖਦ ਇਆ ਕਮਾਵੈ ਇਹੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ। ਆਪਣੇ ਤਿਸ ਭੁਭੇਇ ਰੋਨਾ ਜਿਸ ਦੇਇ ਖੁਤ ਨਿ
 ਕਾਰੁ। ਜੇਦੀ ਸੇਸੇ ਸਗਲੁ ਤੁਹੇ ਪਸਰਿ ਆਪਾਸਾਰੁ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੁ ਮੁਕਟਿ ਆਸਰ
 ਬੁਧ ਮੁਖੀ ਚਾਰੁ। ੪॥ ੨॥ ੨੮॥ ਸਿਰੀਗਗੁ ਮਹਲਾ। ੫॥ ਦੁਇ ਕਿਤ੍ਰੈ ਬ੍ਰਿਤ ਮੇਧੇ ਸੰਸਾਰਿ ਸ
 ਗਲ ਨਾ ਦੁਹੁ ਤੇ ਰਹਿ ਤਿਭਗਤਿ ਹੋ ਕੇ ਉਹਿ ਰਲਾ ਜਾਨਾ। ਠਕੁਰ ਸੁਬ ਸਮਾਨਾ। ਵਿਆਹੁ ਸੁ
 ਣੈ ਸੁਆਮੀ ਤੂੰ ਦੁਪਰ ਪੁਸੁ ਜਾਣਿ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਮਾਨ ਅਤੁ ਮਾਨੁ ਅੰਧੇ ਸੇਸੇ ਦੁਕਨਾ ਚਿਤੁ
 ਤੁਸਮ ਦੂਸੀ ਸੇਤ ਹੁਕੇਈ ਕੋਇ ਅੰਧਾਰੇ। ਕਾਨਕ ਗਵਨਾਇਹੁ ਕੀਰਤ ਕਰਲਾ। ਕਥਨ ਕਰਨ
 ਤੇ ਮੁਕਤ ਕੇਈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ। ੧॥ ਗਤਿ ਅਦੁਗਤਿ ਕਿਛੁ ਨ ਦਰਿ ਨ ਆਇਆ। ਸਿਤ ਕੇਰੇ
 ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਪਾਇਆ। ੪॥ ੩॥ ੨੯॥ ਸਿਰੀਗਗੁ ਮਹਲਾ। ੫॥ ੫੫॥ ੨॥ ਤੇਰੇ ਤੁਰੈ ਮੇਧਿ ਅਭੇ ਮਿਲੁ ਰਹੈ

32

இ

ਇਕਰਿਜੋਰੀਖਸ਼੍ਰੀਤਕੈਸਚੁਕਰੈਅਰਦਾਸਿ॥ਲਾਲਿਭਤੇਸਚੈਬੁਦਸੀਭਾਇਰਤੀਰਗਰਾਸਿ॥
 ਪ੍ਰਿਅਕੀਚੇਰੀਕੀਠੀਐਲਾਲੀਐਨੈਨਾਉ॥ਸਾਚੀਪ੍ਰੀਤਿਨਤੁਦਈਸਚੈਮਿਲਿਮਿਲਾਇ॥
 ਸਬਦਿਰਤੇਮਨਵੇਧਿਆਹਉਸਦਬੁਲਿਹਾਰੈਜਾਇ॥੩॥ਸਾਧਨਰੰਨੁਖੈਸਈਜੇਸਤਿਨੁ
 ਰਮਾਹਿਸਾਮਾਇ॥ਪਿਰੁਰੀਸਾਲੁਨਉਤਨੈਸਚਾਉਮਸੀਜਾਇ॥ਨਿਤਰੈਸੇਹਾਗਣੀਸਾਚੀ
 ਨਦਰਿਰਜਾਇ॥੪॥ਸਚੁਧਰੀਧਨੁਮਾਤੀਐਕਾਪਿਰੁਪ੍ਰੇਮਸੀਗਾਗਾਚਿਦਨਚੀਤਿਦੁਸਾਇ
 ਆਮੇਦਰਿਦਸਵਾਦੁਆਚੁਾਦੀਪਕੁਸਬਦਿਰਿਗਾਸਿਆਰਾਮਨਮੁਓਰਧਾਰਾ॥੫॥ਪ੍ਰਨਰੀ
 ਅੰਦਰਿਸੇਹਣੀਮਸਤਕਿਮਾਣੀਪਿਅਗੁ॥ਸੇਭੁਸਚਤਿਸੇਹਦੁਈਸਾਚੈਪ੍ਰੇਮਅਪਾਰਾ॥ਬਿਨੁ
 ਪਿਰਪੁਰਖਨਜਾਨਈਸਾਚੈਗੁਰਕੋਹੋਤਿਪਿਅਗੁ॥੬॥ਨਿਸੁਅਧਿਆਰੀਸੁਤੀਏਕਿਉਪਿ
 ਰਬਿਨੁਰੈਦਿਰਿਗਾਇ॥ਅੰਕੁਜਲਉਤਨੁਜਲੀਐਮਨਤਨੁਜਲਿਲਿਜਾਇ॥ਜਾਦਿਨ
 ਕੀਤਿਨਕਰਾਈਆਤਾਬਿਰਥਾਜੇਬਨੁਜਾਇ॥੭॥ਸੇਜੈਕੈਤਸਹੇਲਹੀਸਤੀਬਣੁਣਪਾਇ॥
 ਹਉਸਤੀਪਿਰੁਜਗਣਾਕਿਸਕਉਪੁਛਉਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਮੇਲੀਭੁਵੈਸੈਨਾਨਕਪ੍ਰੇਮਸ
 ਖਾਇ॥੮॥੨॥੨॥ਸਿਰੀਰਚੁਮਹਲਾ॥੧॥ਆਪੇਗੁਣਆਪੇਕੋਥੈਆਪੇਸੁਣਿਵੀਚਾ
 ਗੁ॥ਆਪੇਰਯਾਪਰੀਖਤੀਆਪੇਮੇਲੁਅਪਾਰਾ॥ਸਾਚਉਮਾਨੁਮਹਤੁਤੀਆਪੇਦੇਵੁਣਹਾਰੁ
 ੧॥ਹਰਿਨੀਉਤੈਕਰਤਾਰੁ॥ਨਿਉਭੁਵੈਤਿਉਰਖਤੀਨਮੁਮਿਲੈਅਚਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਈ॥
 ॥ਆਪੇਹੀਰਾਨਿਰਮਲੁਆਪੇਰਗਮਨੀਠਾ॥ਆਪੇਮੇਖੀਉਲੇਲਿਐਆਪੇਗੁਗਤਬਸੀਰਾ॥
 ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਲਾਹਣਾਪਟਿਪਟਿਤੀਠਮਤੀਠਾ॥ਆਪੇਸਾਗਰਬੈਹਿਥਾਆਪੇਪਾਰੁਅ
 ਪਾਰਾ॥ਸਾਚੀਵਾਨਸੁਜਾਣਤੀਸਬਦਿਲਗਾਵੁਣਹਾਰੁ॥ਨਿਤਰਿਆਤੁਰਜਾਣੀਐਬਾਤੁਗੁਰੁ
 ਗੁਰਬਾਰੁ॥੩॥ਅਸਥਿਰਕਰਤਾਰੈਖੀਐਹੋਰਕੀਤੀਆਵੈਜਾਇ॥ਆਪੇਨਿਰਮਲੁਏਕਤੀ
 ਹੋਰਬੀਧੀਧੈਪਾਇ॥ਗੁਰਿਗਾਥੈਸਉਬੋਰਸਾਚੈਸਿਉਲਿਵੁਣਾਇ॥੪॥ਹਰਿਨੀਉਸਬਦੈ
 ਪਛਾਣੀਐਸਾਚਿਰਤੇਗੁਰਵਾਕੀ॥ਤਿਤੁਤਨੈਮੇਲੁਨਲਗਈਸਚਿਪਰਿਜਸਉਤਾਰੁ॥
 ਨਦਰਿਕੋਰੀਸਚਪਾਈਐਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਅਸਾਰੁ॥੫॥ਨਿਨੀਸਚਪਛਾਣਿਅਸਸੁਖੀ

ਏਨੁਗਾਰਗਿਹਉਮੈਤਿਸਨਾਮਾਰਕੈਸਚਰ ਖਿਆਉਰਧਾਗਿ। ਜਗੁਮਹਿਲਾਹਏ
 ਕਨਮੁਪਾਈਐਗੁਰਦੀਚਾਰਿ॥੬॥ ਸਾਚਉਦਖਰੁਲਾਟੀਐਲਾਤੁਸਦਾਸਚਗਾਸਿ॥ ਸਾਚੀ
 ਦਰਗਹਬੈਸਈਐਫੁਗਤਿਸਚੀਅਰਦਾਸਿ॥ ਪਤਿਸਿਉਲੇਖਾਨਿਬਰੈਰਾਮਨਾਮੁਪ੍ਰਗਾਸਿ
 ਉਚਉਚਿਚਾਅਖੀਐਕਹਓਨਦੇਖਿਆਜਾਇ॥ ਜਿਹਦੇਖਾਤਹਏਕਤੁਸਤਿਗੁਰਦੀਆਇ
 ਖਾਇ॥ ਜਿਤਿਨਿਰੰਤਰਿਜਾਣੀਐਨਾਨਕਸਹਜਿਸੁਰੁਪਾਇ॥੮॥ ੩॥ ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ॥੧॥
 ਮਛਲੀਜਾਸਨਜਾਣੀਆਸਾਰਖਰਾਅਸਗਾਗਾ॥ ਅਤਿਸਿਆਣੀਸੋਹਨੀਕਿਉਕੀਤੇਏ
 ਸਾਗਾਕੀਤੀਕਾਰਨਪਕੜੀਕਾਲੁਨਦੈਸਿਰਾਗੁ॥ ੧॥ ਭਾਈਰੋਇਉਸਿਰਿਜਾਨਹੁਕਾਲੁ॥
 ਜਿਉਮਛਲੀਤਿਉਮਾਨਸਾਪਦੈਅਭਿਤਾਜਾਲਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਕੁਜਗਬਾਧੇਕਾਲਕੈ
 ਬਿਨੁਗੁਰਕਾਲਅਛਗੁ॥ ਸਚਿਰਤੋਉਬਰੇਦੁਬਿਧਾਛੁਡਿਕਾਗੁ॥ ਹਉਤਿਨਕੈਬਲਿਹਾਰ
 ਏਦਰਿਸਾਰੈਸਚਿਆਗੁ॥ ੨॥ ਸੋਚਯੋਨਿਉਪੰਖੀਆਜਾਲੀਬੰਧਕਹਾਬਿ॥ ਗੁਰਗਬੈਸੋਉਬ
 ਰੋਰਛਾਬੈਚਗੈਸਾਬਿ॥ ਬਿਨੁਨਾਦੈਚੁਣਿਸਦੀਅਹਿਕੋਇਨਸੀਗੀਸਾਧਿ॥ ਸੋਚੈਸਚਾਅ
 ਖੀਐਸੋਚੈਸਚਾਧਾਨੁ॥ ਜਿਨਿਸਾਚਾਮੰਨਿਆਤਿਨਮੰਨਿਆਸਚੁਪਿਆਨੁ॥ ਮਨਮੁਖਸੋਚੈ
 ਜਾਣੀਅਹਿਗੁਰਮੁਖੀਜਿਨਾਗਿਆਨੁ॥ ੪॥ ਸਤਿਗੁਰਅਬੈਅਚਦਾਸਿਕਰਿਸਨੁਮਿ
 ਲੇਸੁਖਪਾਇ॥ ਆਜਮਦੁਤਮੁਈਬਿਖੁਖਾਇ॥ ਨਾਦੈਅੰਦਰਿਹਉਦੁਸਾਨਾਦੈਦੁਸੈਮੰਨਿਆ
 ਇ॥ ੫॥ ਬਾਣੁਗੁਰਗੁਬਾਰੋਬਿਨੁਸਬਦੈਭੋਜਨਪਾਇ॥ ਗੁਰਮਤੀਪਰਥਾਸੁਹੋਇਸਠ
 ਰਹੋਲਿਵਲਾਇ॥ ਉਥੈਕਾਲਨਸਚਿਰੈਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ॥ ੬॥ ਤ੍ਰੈਸਾਜਨਤੁਸਜਣਤੁਮ
 ਪੇਮੇਲਨਹਾਗੁ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਸਾਲਾਹੀਐਅੰਤਨਪਾਰਦਾਗੁ॥ ਤਿਥੈਕਾਲਨ ਪੜ੍ਹੈਜਿਥੈਗੁਰ
 ਕਾਸਬਦੁਅਪਾਧੁ॥ ੭॥ ਹੁਕਮੀਸਰੋਉਪਜਹਿਹੁਕਮੀਕਾਰਕਰਾਇ॥ ਹੁਕਮੀਕਾਲੈਕਾਲੈਦੁਸਿ
 ਰੋਹੁਕਮੀਸਾਚਿਸਮਾਹਿ॥ ਨਾਨਕਜੋਤਿਸੁਰੂਦੈਸੋਬੀਐਇਨਾਜੋਤੁਦਸਿਕਛੁਨਾਹਿ॥੮॥
 ੮॥ ੪॥ ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਮਨਿਝੁਠੈਤਨਿਝੁਠੈਜਿਹਵਾਝੁਠੀਹੋਇ॥ ਮੁਖਿ
 ਝੁਠੈਝੁਠੈਬੋਲਨਾਕਿਉਕਰਿਝੁਠੈਹੋਇ॥ ਬਿਨੁਅਤੁਸਬਾਇਨਮੰਨੀਐਸੋਚੈਤਸਾਚਿਓ

ਇ॥ ਅੰਧੀ ਗੁਣਗੀ ਨੀ ਸੁਖੀ ਕੇ ਹਿ ਪਿਰ ਰਾਈ ਆਰ ਸਿ ਮਾਣ ਸੇ ਸਾਚਿ ਸੁਖ ਦਿ ਸੁਖ ਨੇਹੁ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਿਰੁ ਪਰਦੇ ਸੀਜੇ ਬੀਐ ਧਨੁ ਵਾਹੀ ਧੁੰਡਾਇ॥ ਨਿਉ ਜਲ ਮਛਲੀ ਕਰਨ ਪਾ
 ਲਵ ਕੇ ਰੋਇ॥ ਪਿਰੁ ਰੁਧਾਵੈ ਸੁਖ ਪਾਈ ਐ ਜਾ ਆਪੇ ਨ ਦਰਿ ਕੇ ਰੋਇ॥ ਪਿਰੁ ਸਾਲੇਹੇ ਆਪ
 ਣਾ ਸੁਖੀ ਸਹੇਲੀ ਨਾਲਿ॥ ਤਨਿ ਸੋਚੈ ਮਨ ਮੋਹਿ ਆ ਕੇ ਰੋਗ ਨਿਗਲਿ॥ ਸੁਖਾ ਦਿ ਸੁਖਾ ਹੀ
 ਸੇਹਣੀ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਗੁਣ ਨਾਲਿ॥ ੨॥ ਕਾਮਾਣਿ ਕਾਮ ਨ ਆਵਈ ਖੋਟੇ ਅਵਗੁਣਿ ਆਗਿ॥ ਨ
 ਸੁਖ ਪੀਏ ਐ ਸਾਹੇ ਰੋਜ ਨਾਨਕੀ ਦਿ ਕਾਗੁ ਆਵਣ ਵੈ ਧੁਣ ਗਾਧੇ ਤੂੰ ਛੋਡੀ ਕੇਤ ਦਿਸਾਗਿ॥
 ਪਿਰੁ ਕੀਨਾ ਰਿਸੁ ਗਾਵੈ ਤੁਮ ਠੀ ਸੇ ਕਿਤੁ ਸਾਇ॥ ਪਿਰੁ ਕੇ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਬੇਲੇ ਛਾ ਦਿਲ
 ਬਾਇ॥ ਦਰ ਘਰੁ ਤੇ ਈਨਾ ਲਿਹੈ ਛੁਟੀ ਦੁਜੈ ਸਾਇ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦੁਰਹਿ ਪੈਥੀ ਆਬੁ ਧੁਰਿ
 ਈਰਾਗੁ॥ ਅਨ ਕਥਿ ਮੇਤੀ ਦੇਚਲੈ ਹਿਮਾਇ ਆਕਾਵੈ ਗੁ॥ ਕਥਨੀ ਸੁਠੀ ਜਗੁ ਤੁਧੈ
 ਰਹਿ ਨਿਸਬਦੁ ਸਿਸਾਗੁ॥ ਕੇਤੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤੇਜ ਅਵੈ ਦਰੁ ਰਹਿ ਬੀਰਾਗੁ॥ ਦੁਰਿ ਦਿਰੋ ਪਸਾਲ
 ਹਣ ਵੈਦ ਆਵਣ ਜਾਣਾ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਰ ਮੁਨ ਛੁਟ ਸੀਥਿ ਸੁਖ ਆਖਿ ਦੁਖਾਣਾ॥ ੩॥
 ਸੁਖੁ ਗੁਣ ਵੈ ਤਿਆਪੀ ਅਹਿ ਮੇ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਕੋਇ॥ ਹਰਿ ਦਰਨਾ ਬਿਸੁ ਗਾਵਣੀ ਮੈ ਭੁਧੈ ਪੁ
 ਕੁ ਸੇਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲਿ ਵਡਾ ਮਦੈ ਤੂੰ ਰਹੋਇ॥ ੪॥ ੫॥ ਸਿਰੀ ਗਗੁ ਮਹਲਾ॥ ੧
 ਜਪਤ ਪਸੰਨ ਮੁਸਾਪੀ ਐਤੀ ਰਬਕੀ ਚੈਦਾ ਸੁ॥ ਪੰਨ ਦਾਨ ਚੰਗਿ ਆਇ ਆ ਬਿਨ ਸਾਚੇ ਕਿਆ
 ਤਾਸੁ॥ ਜੇਹਾ ਗਾਧੀ ਤੇਹਾ ਲੈਣੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਜਨ ਮੁਦਿਨਾ ਸੁ॥ ਮੇਧੇ ਗੁਣ ਗਾਸਿ ਸੁਖ ਹੋਇ॥ ਅ
 ਵਗਾਵਣ ਤਿਆਗਿ ਸਮਾਈ ਐ ਗੁਰ ਮਤਿ ਪੁਰਾ ਹੋਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਵਿਣੁ ਗਾਸੀ ਦਾ ਪਾਰੀ
 ਆਤ ਕੇ ਕੀਤਾ ਰਾਗਿ॥ ਮੁਲ ਨ ਬੁਝੈ ਆਪਣਾ ਦੁਸਤਰ ਹੀ ਪਰ ਬਾਗਿ॥ ਵਿਣੁ ਦੁਖ ਰੁਦੁਖ
 ਅਗਲਾ ਕੁੜੀ ਮਠੀ ਕੂੜੁ ਆਗੁ॥ ੨॥ ਲਾਗਾ ਅਹਿ ਨਿਸਿਨ ਉਤਨਾ ਪਰ ਪੇਰਤ ਨੁਵੀਰਾਗਿ
 ਦੁਸਤੁ ਲੈ ਪਰਿ ਅਪਣੈ ਚਲੈ ਕਾਰਜੁ ਸਾਗਿ॥ ਵਣ ਨਿਭੈ ਸਿਭੈ ਦੁਣ ਜਕ ਰਿਗੁਰ ਮੁ
 ਖਿਬੁ ਮੁਖੀ ਚਾਗਿ॥ ੩॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਜੇ ਮਿਲੈ ਮੇਲੁ ਛੁਗਾਗੁ॥ ਮਿਲਿ ਅਹੋ
 ਇਨਾ ਵਿਦੁ ਤੇਜਿ ਸੁਅੰਤ ਬਿਜੇ ਤਿਆਪਾਗਿ॥ ਸਾਚੇ ਆਸ ਦੇ ਸਰ ਰਹੈ ਸਰੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ

੧॥ ਨਿਗਾਪੁਪਦੁਇਆਪਰਮਹਿਮੰਗਲੁਸੁਥਾਇ॥ ਸੇਰਸੇਤੀਰਤਿਆਸਚੇਪਲੈਪਾਇ
 ਤਿਰਦੁਲੇਸੇਪੁਰੁਜਾਣੀਐਸਾਚੇਸਚੈਨਾਇ॥ ਸਾਪਨਪਤੀਸੁਹਾਦੁਣੀਨਿਨਿਪਿਰਜਾ
 ਤਾਸੀਗਿ॥ ਮਝਲੀਮਹਲੁਬੁਲਾਈਐਸੇਪਿਰਗੈਦੇਰੀਗਿ॥ ਸਾਤਿਸੁਹਾਗਾਇਸਾਕੁਲੀ
 ਪਿਰਮੋਤੀਗੁਣਸੀਗਿ॥ ੬॥ ਭੁਲੀਭੁਲੀਥਲਿਚਨੁਥਲਿਚਾਭਿਤੁਗਾਰਿਜਾਓਬਨਮਥਿ
 ਭੁਲੀਥਿਰਮੇਥੀਬੁਢੇਛਿਗਾਥਿਨਗੁਰਬੁਢੁਨਪਾਇ॥ ਨਾਦੁਹੁਕੁਲੇ~ ਜੇਛਿਗਿਛਿਰਿਅ
 ਓਜਾਓਪਪਦੁਹਜਾਇਪਥਾਨੁਆਚਲੇਚਕੋਰੋਇ॥ ਗਾਜਨੰਜਾਨਹਿਆਪਦੁਦਰਿ
 ਅਰਿਠਾਕੋਰੋਇ॥ ਨਾਨਕੋਦੋਰੋ~ ਦਿਰਹਿਆਦੁਜਾਅਦੁਰਨਕੋਇ॥ ੭॥ ਧਾਸਿਰੀਗਾਰਾ
 ਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਕੁਰੇਤਨਿਰਮਲਜਾਣੀਐਨਿਰਮਲੇਦਹਸਰੀਗਿ॥ ਨਿਰਮਲੁਸਾਚਾਮੰ
 ਨਿਦੁਸੇਸੇਜਣੇਪੁਰੁਪੀਗਾ॥ ਸਹਜੇਤੋਸੁਖਅਗਲੇਨਾਲਾਰੋਜਮਤੀਰੁ॥ ੧॥ ਭੁਈਰੋਮੈਲੁ
 ਨਾਹੀਨਿਰਮਲੁਜਲਿਨਾਇ॥ ਨਿਰਮਲੁਸਾਚਾਏਕੁਤੋਰੋਰੋਮੈਲੁਰੁਗੀਸਰੁਜਾਇ॥ ੧॥ ਰਹ
 ਓ॥ ਹਰਿਕਾਮੀਦਰਸੇਹਣਾਕਿਅਕਰੋਣਗਾਰਾ॥ ਗਦਿਸਾਸਿਟੀਪਅਨੁਪਜੇਤਿਤਿਰੁਦੁਣੇ
 ਤਿਅਪਾਗਾ॥ ਗਟਮੰਨਗਾਨੁਕੋਰੀਸਚਸਥਿਦਾਦੁਪਚੰ॥ ੨॥ ਗਿਐਨਅੰਜਨਕੋਰੋਜਨ
 ਦੇਖਿਨਿਰੰਜਨੁਭਾਇ॥ ਗੁਰੁ~ ਪੁਤਪੁਰਦਸਰੁਜਾਣੀਐਜੇਮਨਰਾਖੀਠਾਇ॥ ਐਸਾਸ
 ਤਿਗੁਰਜੇਮਿਲੇਤਾਸਹਜੇਲਾਇ॥ ੩॥ ਕਸਿਕਸਦੁਟੀਲਾਈਐਪਰਖਹਿਤਚਿਤ
 ਲਾਇ॥ ਘੋਟਠਉਰਨਪਾਇਨੀਪਰੰਧਜੋਨੁ~ ਮਾਇ॥ ਆਸਅੰਦੇਸਾਦੁਰਿਕਰਿਇਥੁਮਲੁ
 ਜਾਇਸਮਾਇ॥ ੪॥ ਸੁਖਕਉਸਾਰੋਸਰੁਕੋਦੁਖਨਮਾਰੋਕੋਇ॥ ਸੁਖੈਕਉਦੁਖਅਗਲਾ
 ਮਨੁਸੁਖਬੁਝੈਨੋਇ॥ ਸੁਖਦੁਖਸਮਕਰਿਜਾਣੈਅਹਿਸਬਦਿਸੁਖ~ ਹੋਇ॥ ੫॥ ਬੇਦੁਪਕਾ
 ਰੀਦਾਰਨੀਐਥਾਣੀਬੁਹੁਮੁਖੀਆਸੁ॥ ਮੁਨਿਜਨਸੇਦੁਕਸਾਧਕਾਨਾਮੁਰੇਤਗੁਣਤਾਸਾ॥ ਸ
 ਚਿਕਉਨਿਨਿਗਾਏਹਉਸਦਥਲਿਹਾਰਜਾਸੁ॥ ੬॥ ਚਹੁਜਗੁਮੇਲਮਲੁਰੁਗੀਜਿਨੁਮੁਖਿਨਾਮੁ
 ਨਾਮੁਨੋਇ॥ ਕੁਗਤੀਭੁਇਦਿਧੁਣੀਆਮੋਹਕਲਾਪਤਿਧੋਈ॥ ਜਿਨੀਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਆਅ
 ਕੁਣਮੁਠੀਰੋਇ॥ ੭॥ ਏਕਤਏਕਤਪਾਇਆਨੁਕਰਿਮਿਲੈਮਿਲਾਇ॥ ਆਪੁਪਦੁਣੇਅ

ਰਿਦ੍ਰਸੈਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਨਿਰਮਲਉਜਲਜੁਗਤੀਹਰਿਨਾਇ॥ ੮॥ ੭॥
 ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਸੁਣਿਮਨਭੁਲੇਕੁਦੇਹੁਰਕੀਠਰਣੀਲਾਗੁ॥ ਹਰਿਜਪਿਨ
 ਮੁਖਿਆਇਤਿਜਮੁਰੁਪੈਦੁਖਭਾਗੁ॥ ਭੁਈਰੇਅਦਰੁ ਨਾਹੀਮੈਥਾਉ॥ ਮੈਧਨਨਾਖੁਮਿ
 ਧਾਨਹੈਗੁਰਦੀਆਬਲਿਜਾਓ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਤਿਸਥਾਸਿਤਿਸੁਦੈਸੰਗੁਮਿ
 ਲਾਉ॥ ਤਿਸੁਬਿਨੁਗੁਰੀਨਜੀਵਉਬਿਨਨਾਦਮਰਿਜਾਓ॥ ਮੈਅੰਧਲੇਸੇਨਾਮਨਦੀਸਰੈ
 ਟੀਕਦਿਕੇਘਰਿਜਾਓ॥ ੨॥ ਗੁਰੂਜਿਨਾਅੰਧਲੇਦੇਲਨਾਹੀਠਾਉ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰ
 ਨਾਓਨਪਾਈਐਬਿਨਨਾਦੇਕਿਆਸੁਆਰਿ॥ ਆਇਗਾਇਆਪਛੁਤਾਦਣਾਜਿਉਸਿਥੈ
 ਘਰਿਕਾਉ॥ ਬਿਨੁਨਾਦਦੁਖਦੇਹਰੀਜਿਉਕਲਰਕੀਠੀਤਿ॥ ਤਬਲਗੁਮਹਲਨਪਾਈਐ
 ਠਿਕਾਉ॥ ਬਾਣੀਪਦਨੀਤਿ॥ ਸਬਦਿਰਪੈਗੁਰਪਾਈਐਨਿਰਬਾਨੀਪਦਨੀਤਿ॥ ੪॥ ਹ
 ਓਗੁਰਪੁਛਉਆਪਨੀਗੁਰਪੁਛਿਕਾਰਕਮਾਉ॥ ਸਬਦਿਸਲਾਹੀਮੰਨਿਦ੍ਰਸੈਹਉਮੈਦੁਖ
 ਲਿਜਾਓ॥ ਸਹਜੇਹੋਇਮਿਲਾਦੁਨਾਸਾਚੇਸਚਿਮਿਲਾਇ॥ ੫॥ ਸਬਦੇਰੁਤਸੈਨਿਰਮਲੇ
 ਤਨਿਕਮੁਰੂਪਅਹੋਕਾਗੁ॥ ਨਾਮੁਸਲਹਨਿਸਦਾਘਰਿਰਾਖਹਿਉਰਧਾਰਿ॥ ਸੇਕਿਉਮਨ
 ਹੁਦਿਸਾਰੀਐਸਰੁਜੀਅਥਾਆਧਾਰ॥ ੬॥ ਸਬਦਿਮਰੇਸੇਮਰਿਰਹੇਛਿਰਿਮਰੇਨਦਰੀ
 ਦਾਗੁ॥ ਸਬਦਿਹੋਤੀਪਾਈਐਹਰਿਨਾਮੇਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ ਬਿਨਸਬਦੇਜਗਤਿਛਿਰੈਮਰਿ
 ਜਨਮੈਦਰੇਦਾਗੁ॥ ਅਸਰੁਸਾਲਾਹੀਆਪਕਉਦੁਨੁਹੁਦੇਨੂਰੋਹੇਇ॥ ਗੁਰੁ... ਬਿਨੁਮ
 ਪਨਚੀਨਐਥਾਹੋਸੁਣਕਿਆਹੋਇ॥ ਨਾਨਕਸਬਦਿਪਛੁਣੀਐਹਉਮੈਕਹੇਨਕੋਇ॥
 ੬॥ ੫॥ ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਬਿਨਪਿਰਧੈਨਸੀਗਾਰੀਐਬਿਨਬਾਦਿਖਅਥਾ॥
 ਨਾਮਾਣੇਸੁਖਸੇਜਨੀਬਿਨੁਪਿਰਥਾਪਿਸੀਗਾਰੁ॥ ਦੁਖਗਐਦੁਖਗਣੀਨਾਘਰਿਸੇਜ
 ਯਾਗੁ॥ ਮਨਮਰੇਨਾਮੁਜਪਹੁਸੁਖਹੋਇ॥ ਬਿਨਗੁਰਪੈਮਨਪਾਈਐਸਬਦਿਮਿਲੈਰਗਹੋ
 ਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਸੇਵਾਪਾਈਐਹਰਿਦਰਸਹਜਿਸੀਗਾਰੁ॥ ਸਚਿਮਾਣੇਪਿਰ
 ਸੇਜਨੀਗੁਰੁਤੁਖਿਆਰੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਨਸਿਜਾਈਐਗੁਰਮਿਲੈਦੁਖਗਾਰੁ॥ ੧੪

ਸਾਧਿ ਮਿਲਦੁ ਦਰਬਾਸੁ ਖਿਰਿ ਜੋ ਹਿਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨ ਤਨ ਸਾਧਿ ਦਿਗਾ ਸਿਆਕੀ ਮ
 ਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਦਰਬਾਰ ਸੇਹਾ ਗਵੰ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੈ ਨਾਇ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਅ
 ਜੇ ਮੈਰਤਾ ਪਿਰ ਗਏ ਗਾਰਿ ॥ ਏਕਤੁ ਤਾਗੈ ਗਲਿ ਮਿਲੈ ਗਲਿ ਮੇਤੀ ਅਨਕਾਰੁ ॥ ਸੀਤ ਸ
 ਰੁ ਸੁਖ ਉਪੈ ਜਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਉਪੈ ਜੈ ਖਿਨ ॥ ਖਪੈ ਖਿਨ ਅਧੈ ਖਿਨ
 ਜਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਪਦੁ ਏਕ ਦਿਰਹਿ ਨਾਤਿ ਸੁਕਾਲ ਸਿਤਾਇ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਅਤੁਲ ਤੇਲੀ ਮੈ
 ਕਲਨ ਪਾਇ ਆਜਾਇ ॥ ਦੁਪਾਰੀ ਦੁਲਜਾ ਰਿਆ ਆਏ ਦੁਜਹੁ ਲਿਖਾਇ ॥ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ
 ਸਾਧਿ ਕੀਲਾਹਾ ਮਿਲੈ ਰਜਾਇ ॥ ਪੁਜੀ ਸਾਹੀ ਗੁਰ ਮਿਲੈ ਨਾਤਿ ਸੁਤਿ ਲਨਤੁ ਮਾਇ ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਤੇਲਿ ਤੇਲ ਸੀ ਸਚਗਤੀ ਤੇਲ ॥ ਆਸਾ ਮਨ ਸਾਮੇ ਹਈ ਗੁਰਤੁ ਠਾਕੀ ਸਚ ਬੇਲਾ ਅ
 ਪਿਤੁਲਾਈ ਤੇਲ ਸੀ ਪੁਰੇ ਪੁਰੇ ਤੇਲੁ ॥ ਕਥਨੀ ਕਹਨੀ ਨ ਦੂਟੀ ਐਨਾ ਪਰਿਪਸਤ ਕਿਉਰ ਕਾਇ
 ਆਸੇ ਰਨ ਪਾਈ ਐ ਬਿਰਹ ਰਿਚੁ ਗਤ ਪਿਆਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਦੀ ਸੈਰੇ ਮੇਲੇ ਗੁਰ ਕਰਤਾਰੁ ॥
 ੮ ॥ ੮ ॥ ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਾਨੇ ਮਿਲੈ ਪਾਈ ਐ ਰਤਨ ਬੀਰਚੁ ॥ ਮਨ
 ਦੀ ਜੈ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਪਾਈ ਐ ਸਬਦਿ ਪਿਆਗੁ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਬ ਪਾਈ ਐ ਅਦੁਗੁਣ ਮੇਟ
 ਟੁਹਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਰਿਆਨ ਨਹੀ ਹੋਇ ॥ ਪੁਛੁ ਹੁ ਬ੍ਰਹਮੰ ਨਦੈ ਦੇਵ ਬਿਅਐ
 ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੀਆਨ ਧਿਆਨੁ ਪਨੁ ਜਾਣੀ ਐ ਅਕਸਰ ਗਏ ਸੇਇ ॥ ਸਭ ਲਿਖਿ
 ਬਰਖੁਰੀ ਆਲ ਦੁਪਟੇ ਰੀ ਹੋਇ ॥ ਲਲ ਜੇਹੁ ਯਮਾਣ ਕੀ ਭੁਰ ਕੁੰਢ ਚੋ ਸੇਇ ॥ ਭੁ
 ਰ ਕੁੰਢ ਰੇ ਪਾਈ ਐ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਪਿਆਗੁ ॥ ਸਚੇ ਦੁਖ ਰਸੀ ਐ ਪੁਰੈ ਗੁਰ ਕਰਮਿ ਪਿਆ
 ਰੁ ਸੁਖ ਚਤਾ ਦੁਖ ਮੇਟੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਸੁਰ ਸੀ ਘਾਰੁ ॥ ਭੁਵਨ ਲਖਿ ਖਮੁ ਨੁਗਾਵੇ ਨ ਕਿਧੀ
 ਨਾ ਪਾਰੁ ॥ ਨਾ ਬੇੜੀ ਨਾ ਤੁਲਾ ਨਾ ਤਿਸੁਵੈ ਝੂਮ ਲਾਗੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੇਕਾਰ ਬੇਹਿਥਾਨ ਦਰੀਪ
 ਰਿਉਤਾਗਿ ॥ ੪ ॥ ਇਕਤਿਲੁ ਪਿਆਰਾ ਵੀ ਸੈਰੇ ਦੁਖ ਲਾਗੈ ਸੁਖ ਜਾਇ ॥ ਜਗੁ ਦੁਨਲ
 ਉਨਲ ਦੁਨੀ ਨਾਮੁ ਨ ਜ ਪੈਰ ਸਾਇ ॥ ਘਟਾ ਬਿਨ ਸੈ ਦੁਖ ਅਗੈ ਲਜਾ ਪਕੜੈ ਪਦੁਤਾਇ

੫॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਰਾਇ ਤਨ ਪਨ ਕਲ ਤਨ ਸਾਖਿ ॥ ਬਿਨ ਨਾਵੈ ਥੰ ਪਨ ਬਾਧਿ ਹੋ ਕੁਲੇ
 ਮਾਰਗਿ ਅੰ ॥ ਬਿਸਾਹੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀ ਐਗੁ ਰਮੁ ਬਿਅਕ ਬੰਕਾ ਬਿਅ ॥ ਆਵੈ ਨਾਇ ਕੁਦ
 ਈ ਐ ਪਾਈ ਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਇ ॥ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਆਕਿਉ ਸਿਟੀ ਐ ਲਿੰ ਅਲੇਖੁ ਰਨੁ
 ਇ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿਨਾ ਮੁਨ ਦੁਰੀ ਐ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲੇ ਮਿਲਾਇ ॥ ੨॥ ਆਤਿ ਸਾਖਿ ਨੁ ਮੇਰਾ ਕੇ
 ਨੀ ਜਿਸ ਕਾਜੀ ਉਪਰਾਨੁ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਤਾ ਜਾਲਿ ਬਲਿਉ ਲੋਕੁ ਜਲਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
 ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ਐ ਪਾਈ ਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ੮॥ ੧੦॥ ਸਿਰੀ ਫਾਗੁ ਮਹਲਾ
 ੧॥ ਰੋਮਨ ਐ ਸੀਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈ ਸੇਜਲੁ ਕਾਲਹਿ ॥ ਲਹਰੀ ਨਾਲਿ ਮਦੁ
 ਵੀ ਐ ਕੁਟਿ ਵਿਗਸੈ ਅਸਨੇਹੁ ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਜੀ ਅਉ ਪਾਇ ਕੈ ਬਿਨੁ ਜਲ ਮਰਣੁ ਤਿਨੇ ਹਿ
 ਮਨੇਰ ਕਿਉ ਫੁਟ ਸਿ ਬਿਨੁ ਪਿਆਗੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿ ਆਬਿਖੁ ਸੇਕੁ ਗੁਰ
 ਕੁੰਡਾਗੁ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੋਮਨ ਐ ਸੀਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈ ਸੀ ਮਦੁ ਲੀਨੀ ਗ ॥ ਜਿਉ
 ਅਧਿਕੁ ਤਿਉ ਸੁਖ ਘੋਲੈ ਮਨ ਤਨ ਸਾਤਿ ਸਗੀ ਗੁ ॥ ਨੂਲੁ ਘਟੀ ਨ ਜੀਵਈ ਪ੍ਰੀਤੁ ਪ੍ਰੀਤੁ ॥ ੧॥
 ੨॥ ਰੋਮਨ ਐ ਸੇਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈ ਸੇ ਰਾਤੁ ਕੇ ਮਹਾ ॥ ਸਰਕੁ ਰਥ ਲਹਰੀ ਆਵੈ
 ਲੇਵੈ ਥੰ ਪਨ ਪਾਈ ਕੇ ਗਾ ਕਰ ਮਿਲੈ ਸੇ ਪਾਈ ਐ ਕਿਤੁ ਪਾਇ ਆਸਿ ਰਦੇਹੁ ॥ ੩॥ ਰੋਮ
 ਨ ਐ ਸੀਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈ ਸੀ ਜਲੈ ਰੂਹੁ ਇ ॥ ਅੰਦਰੁ ਆਪੇ ਖੈਵੈ ਦਧਕੁ ਖਪ
 ਨ ਦੇਇ ॥ ਆਪੇ ਆਲਿਵੈ ਫੁਨਿ ਆਸ ਚਿਵੈ ਫੁਈ ਦੇਇ ॥ ੪॥ ਰੋਮਨ ਐ ਸੇਹਰਿ ਸਿਉ
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈ ਸੀ ਚਕਰੀ ਸੁਗਾ ਬਿਨ ਪਲਨੀ ਦਨ ਸੇਵਈ ਜਾਣੈ ਦੂਰਿ ਹਰਦੂਰਿ ॥ ਮਨੁ
 ਖੋਸੈ ਫੀਨਾ ਪਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਹਰਦੂਰਿ ॥ ੫॥ ਮਨੁ ਖਗੁਣ ਤਗਣਾ ਦੁਣੀ ਕਰਤਾ ਕਰੇ
 ਸੁਹੇਇ ॥ ਤਾਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ਨਾ ਪਾਵੈ ਜੋਲੈ ਰੈ ਸਬੁ ਕੇਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹੋਇ ਤਪਾਈ ਐ ਸਾਰਿ
 ਮਿਲੈ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥ ੬॥ ਸਾਚਾ ਨੇਹਨ ਤੁਰਈ ਜੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭੇਦੈ ਸੇਇ ॥ ਗਿਆਨ ਪਦਾਰ
 ਥ ਪਾਈ ਐ ਤਿਉ ਦੁਣੈ ਸੇ ਫੀਹੋਇ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਨਦੀ ਸਰੈ ਜੋ ਗੁਣ ਕਾ ਗਾਹ ਕੁਹੋਇ

੭॥ ਖੋਲਿ ਗੋਇ ਸੇਖ ਪਦੁ ਜੋ ਰੁਗ ਦੇ ਸਰਤ ਲਿ॥ ੧॥ ਕੀਰੁ ਹਤਿ ਕਿਰਲਾ ਪੇਲਾ ਟਿਅ
 ਜੁ ਕਿਕਲਿ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਮੇਲ ਹਿ ਸੁਮਿਲੈ ਜਾਇ ਸਚਾ ਪਦੁ ਮਲਿ॥ ੮॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਏ
 ਪ ਜੋ ਹਉਮੈ ਮੇਲ ਨ ਜਾਇ॥ ਸੋ ਹਿਆ ਪੁਪਛਾਣੀ ਐਸਾ ਬਿ॥ ਭੁਟਿ ਪਤਿ ਆਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅ
 ਪਛਾਣੀ ਐ ਅਦਰ ਕੇ ਕਰੇ ਕਰਾਇ॥ ੯॥ ਮਿਲਿ ਆਕਾ ਕਿ ਆਸੇ ਲਿ॥ ਮੇਸ ਬਦਿ ਮਿਲੇ ਪਤਿ
 ਆਇ॥ ਮਨੁ ਪਸੈ ਸ੍ਰੀ ਨਾਪੈ ਵੀ ਛੁੜਿ ਰੇਟਾ ਖਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਦਰ ਘਰ ਏ ਕਰੇ
 ॥ ਅਦਰ ਨ ਦੁਜੀ ਜਾਇ॥ ੧੦॥ ੧॥ ਸਿਰੀ ਗਗਨ ਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਭੁਲੈ
 ਭੁਲਾਇ ਐ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਪਤਿ ਆਇ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਸੇ ਸ੍ਰੀ ਨਾਪੈ ਵੀ ਛੁਲੀ ਠਉ ਨ ਪਾਇ॥ ਗੁਰ
 ਬਿਨੁ ਕੋਇ ਨ ਦਿਖਾਵਈ ਐ ਧੋਆਵੈ ਜਾਇ॥ ਗਿਆਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਖੋਇ ਆਠ ਗਿਆਨੁ ਠ
 ਜਾਇ॥ ਬਾਬਾ ਮਾਇ ਆਰੁ ਮੇਸੁ ਭੁਲਾਇ॥ ਗੁਰਮਿ ਭੁਲੀ ਤੋਹ ਗਣੀ ਨਾ ਪਿਰ ਅੰਕਿਸਾ
 ਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭੁਲੀ ਛਿਰੈ ਦਿ ਸਤਰੀ ਭੁਲੀ ਕਿਹਤ ਨਿਜਾਇ॥ ਭੁਲੈ ਤੋਹ ਗਰਿਥਾਲਿ
 ਚੜ੍ਹੈ ਭੁਰੇ ਮੇਸੁ ਭੁਲੈ॥ ਇ॥ ਪਰ ਹਉ ਦਿਛੈ ਨੀ ਕਿਉ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਬਿਪ੍ਰੀਤੀ ਖੋਲੈ ਲਾਇ॥ ੨
 ਵਿਛੁੜਿ ਆਗੁਰ ਮੇਲ ਸੀ ਹਰਿ ਰਸ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੁ॥ ਸਾਚੇ ਸਹਜਿ ਸੇਰੁ ਗਣੀ ਹਉ
 ਗੁਣ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ॥ ਜਿਉ ਭੁਟੈ ਭੁਟੈ ਹਉ ਪਤਿ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਦ ਨ ਭੁਟਾਗੁ॥ ੩॥ ਅਖਰੁ ਪਤਿ
 ਭੁਲੀ ਐ ਭੁਖੀ ਬਹਤ ਆਉ ਮਾਨੁ ਤੀਰ ਕਨਾਤਾ ਕਿ ਆਰੋਗ ਮਨ ਮਹਿ ਮੇਲੁ ਗੁਮਾਨੁ॥ ਗੁਰ ਬਿ
 ਨੁ ਕਿਸਮ ਸੁਣੀ ਐ ਮਨ ਰਾਜਾ ਸੁਲਤਾਨੁ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥਿ ਪਾਈ ਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਵੀਚ
 ਗ॥ ਸਾਧਨ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਆਗੁਰ ਕੇ ਸਾਬੈ ਦਿ ਸੀ ਗਾਗ॥ ਘਰ ਹੀ ਸੇ ਪਿਰ ਪਾਇ ਆਗੁਰ ਕੇ
 ਹਤਿ ਪਿਆਰੁ॥ ੪॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਹੀ ਮਨ ਨਿਰਮਲੁ ਸੁਖੁ ਚੋਇ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਿ
 ਵਸਿ ਆਹਉ ਮੈ ਦਿ ਰਹੁ ਚੋਇ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ਆਲਭੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ਕੁਮਿ ਮਿਲੈ
 ਤਾਪਾਈ ਐ ਆਖਿ ਲਲਾਇ ਆਜਾਇ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗਿ ਹਉ ਆਪੁ ਗਵਾਇ॥ ਸੇਠੇ
 ਤੀਰਤਿ ਆਸੇ ਚੋ ਪਲੈ ਪਾਇ॥ ੫॥ ਭੁਲਣ ਅੰਟ ਰਿਸ ਭੁਕੇ ਅਭੁਰੁ ਰੁਕੁ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੁ ਸਮ
 ਸੁਣੀ ਐ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚ ਨਵੀ ਸਰੈ ਮੇਲੁ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰੁ॥ ੬॥ ੧੨॥

ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ॥੧॥ ਤਿਸਨਾਮਾਇਆਮੋਹਣੀਸਤੁਬਿਧਪਘਰੁਨਾਇ॥ਧਨ
 ਨੇਬਨੁਜਗੁਠਾਰੀਅਘੁਬਿਲੋਕਿਅਹਿਕਾਰਾ॥ਮੋਹਨਗਉਲੀਹਉਮੁਈਸਾਦੁਰਤੈਸੀ
 ਸਾਠਿ॥੧॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਮੈਤੁਇਥਿਨੁਅਦਰਨਕੋਇ॥ਮੈਤੁਇਥਿਨੁਅਦਰਨਕੁਦਈਤੁਭਾਵ
 ਹਿਸਖੋਇ॥੧॥ਰਹਾਥੀ॥ਨਾਮੁਸਲਾਹੀਰੀਗਿਸਿਥਿਗੁਰਕੇਸਥਾਦਿਸੰਤਖਾਜੇਦੀਮੈ
 ਸੋਸੋਚਾਲਸੀਕੁੜਾਮੁਹਨੇਦੇਖਾ॥ਦੁਟਦੁਟਉਆਇਆਨਿਤੁਚਲਦਾਸਕੁਦੇਖਾ॥ਆਖਦਿ
 ਆਖਹਿਕੇਤੜੀਗੁਰਬਿਨਬੁਝਨਹੋਇ॥ਨਾਮੁਦੁਨਾਈਜੇਮਿਲੈਸਚਿਰਖਪਤਿਹੋਇ॥
 ਜਤੁਪਰਾਦੁਨਿਸੋਕੁਲੇਖੇਟਾਖਰਾਨਕੋਇ॥੩॥ਗੁਰਸਰਣਾਈਛੁਟੀਐਮਨਮੁਖੇਟੀਰਾ
 ਸਿ॥ਅਸਟਧਾਤੁਪਾਤਿਸਾਹਕੀਘੜੀਐਸਬਦਿਦਿਗਾਸੁ॥ਆਖੋਮਰਖੇਪਾਰਖੁਪਦੇਖਤੁ
 ਨੇਗਾਸਿ॥੪॥ਓਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪਦੈਸਕੁਠੀਕੋਦੁਜਾਇ॥ਕਹਣੈਗਬਨਲਕੁਈਸੋਇਦਿਕੈ
 ਪਤਿਪਾਇ॥ਗੁਰਮਤਿਤੁਸਾਲਾਹਣਹੋਰਕੀਮਤਿਕਹਨਨੁਜਾਇ॥੫॥ਜਿਤਤਨਿਨਾਮੁ
 ਭਾਵਈਲਿਤੁਤਨਿਉਮੋਦਾਦਾ॥ਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨਨਪਾਈਐਬਿਖਿਆਦੁਜੈਸਾਦੁਮਬਿਨੁ
 ਗੁਣਕਾਮਿਨਾਮਾਦਈਮਾਇਆਠੀਕਾਸਾਦੁ॥੬॥ਆਸਾਅੰਦਰਿਜੋਮੀਆਸਾਰਸ
 ਖਾਇ॥ਆਸਾਖੰਦਿਚਿਲਈਐਮਹਿਮੁਹਿਚੋਟਾਖਾਇ॥ਅਦੁਗੁਣਬਾਧੋਮੀਰੀਐਏ
 ਦੇਗੁਰਮਤਿਨਾਇ॥ਸਰਬੋਥਾਈਏਕਤੁਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਗਾਖਾ॥ਗੁਰਮਤਿਸਾਰਾਮਨਿਏ
 ਸੈਨਾਮੁਲੇਖਪਤਿਸਕਾ॥ਹਉਮੈਰੇਗੁਗਾਦਈਐਸਬਦਿਸਚੈਸਚਕੁਖਾ॥ਆਕਾਸੀਪਾਤਾ
 ਲਿਤੀਤੁਕੁਦੁਣਗਹਿਆਸਮਾਇ॥ਅਪੇਕੁਰਤੀਕੁਭਉਤੁਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥ਨਾਨਕਨ
 ਮਨਵੀਸਰੈਜਿਉਭਾਵੈਰਹਾਇ॥੭॥੧੩॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ॥੧॥ਗਾਨਾਮੁਮਨੇਦੁਪਿ
 ਆਅਦਰਕਿਕਰੀਦੀਚਾਗਾਸਬਦੁਸਰਤਿਸੁਖਉਪਜੈਮੁਕੁਗਤਉਸੁਖਸਾਰੁ॥ਜਿਉਭਾਵੈ
 ਤਿਉਗਾਖੁਤੁਮੈਹਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਮਨਰੇਸਾਚੀਖਸਮੁਰਜਾਇ॥ਜਿਨਿਤਨਮਨਸਾਜਿਸੀ
 ਗਾਰਿਆ॥ਤਿਸੁਸੇਤੀਲਿਦੁਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਥੀ॥ਤਨਬੈਸਤਹੋਮੀਐਇਕਰਤੀਤੇਲਿਕਟਾਇ

ਕਾ
 ਰ

੧੩੬

ਤੁਨਮਨੁਸਮਾਧਾਜੇਕਰੀਅਨੁਦਿਨੁਅਗਨਿਜਲਾਇ। ਹਰਿਨਾਮੋਤੁਲਿਨਪੁਜਾਈਜੇਲਖਕੋਟੀ
 ਕਰਮਕਮਾਇ। ਅਮ੍ਰੁਸਗੀਰਕਟਾਈਐਸਿਰਕਰਦਸਤੁਪਗਾਇ। ਤਨੈਸੰਚਲਿਗਾਈਐਉ
 ਮਨਤੋਰੇਗੁਨਜਾਇ। ਹਰਿਨਾਮੋਤੁਲਿਨਪੁਜਾਈਸਭੁਭਿੰਨੋਕਿਦੁਜਾਇ। ਵੇਚਨਕੀਕੋਟਤੁਕ
 ਰੀਬਹੁਦੇਵਰਗੈਰਦਾਨੁ। ਕੁਮਿਦਾਨਗਉਆਗਾਈਤੁਰਿਗਰਬੁਗਮਾਨੁ। ਗਮਨਾਮ
 ਨਬੇਧਿਆਗੁਰਦੀਆਸਚੁਦਾਨੁ। ਮਨਹਠਿਬਧੀਕੀਤੀਆਕੋਤੀਬੇਦਵੀਚਾਰੁ। ਕੋਤੇ
 ਬਿਧਨਜੀਅਕਛਰਮੁਖਿਮੇਖਦੁਆਗੁ। ਸੁਚਉਰੋਸਭੁਕਉਪਰਿਸਚਅਧਾਗੁ। ੫॥
 ਸਭੁਕਉਚਾਅਪੀਐਨੀਚਨਦੀਸੈਕੋਇ। ਇਕੋਨਕੁੰਡੁਸਾਜਿਐਇਕਚਾਨਨਤਿਹਲੇ
 ਇ। ਕਰਮਮਿਲੈਸਚੁਪਾਈਐਧੁਰਿਬਖਸਨਮੈਟੋਕੋਇ। ਸਾਧਮਿਲੈਸਾਧੁਜੋਨੇਸਿਤੋਖਵੈਸੇ
 ਗੁਰਚਾਇ। ਅਕਥਕਥਾਦੀਚਾਰੀਐਜੇਸਤਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਹਿ। ਗੰਧੀਅੰਮ੍ਰਿਤਸੰਖਿ
 ਆਦਰਗਾਹਪੈਦਾਜਾਇ। ਘਟਿਘਟਿਦੁਜੇਕਿਗੁਰੀਅਨਦਿਨਸਬਦਿਸੁਚੁਐ।
 ਦਿਰਲੀਕਉਸੇਝੀਪਈਗੁਰਮੁਖਿਮਨਸਮਝਾਇ। ਨਾਨਕਨਾਮਨਦੀਸੈਰੋਛੁਟੈਸਬਦੁ
 ਕਮਾਇ। ੬॥ ੪॥ ਸਿਰੀਗਾਗੁਮਹਲਾ। ੧॥ ਚਿਤੇਦਿਸਹਿਧਉਲਹੈਉਰੁਗੈਬੈਕਦੁਆ
 ਰਪਕਰਿਮਲਖਸੀਉਸਾਰਿਆਦੁਰੀਘੋਤਿਪਿਆਗੁ। ਅੰਦਰਖਾਲੀਪ੍ਰੇਮਾਬਿਨੁਚਹਿਚੋਰੀ
 ਤਰੀ। ਭੁਈਭੇਤਨਪ੍ਰੇਮਾਬਿਨੋਇ। ਗਮਨਾਮਪ੍ਰੇਮਲੋਕੁਚਾਤੋਕ੍ਰੇਪੁਸੋਇ। ਰਹਉ। ਰਾਖਨਾਮਪ੍ਰੇਮਲੋਕੋਦੈਦੁ
 ਅਗੈਪੁਚੁਨਹੋਦਈ। ਜਿਸੁਬੋਲੀਗੁਰਕਰਤਾਗੁ। ਆਪਿਛੁਨਾਈਛੁਟੀਐਆਪੇਬਖਸ
 ਨਗਗੁ। ਮਨਮੁਖਜੋਣਆਪਣੇਆਪੇਦੀਆਪੁਤਸੋਗੁ। ਨਾਰੀਦੋਬੇਦਿਗਾਸੀਅਹਿਨ
 ਲੇਹੁਖਸੁਸੋਗੁ। ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਰੇਗਾਦੇਲਅਹਿਨਿਸਿਹੰਰਿਰਸੁਭੋਗੈਸੁਭੋਗੁ। ੩॥ ਚਿ
 ਤੁਰਲੇਦਿਤਜਾਦੁਸਾਕਤੋਡੁਲਿਨੁਲਾਇ। ਬਾਹਰਿਚੁਢਿਦਿਗੁਚੀਐਘਰਮਹਿਦੁ
 ਸਤੁਸੁਥਾਇ। ਮਨਮੁਖਹਉਮੈਕਰਿਉਸੀਗੁਰਮੁਖਿਪੈਲੋਪਾਇਆ। ੪॥ ਸਾਕਤਨਿਕੁ
 ਟੀਆਰਿਆਅਪਨਾਮੁਲਪਛਾਣੁ। ਰਕਤਾਬਿਦਕਾਇਹਤੋਨਅਗਨੀਪਾਸਿਪੁਰਾਣੁ।

ਪਵਣੈ ਕੈਵ ਸਿਦੇਹੁ ਰੀਮ ਸਤ ਕਿਸ ਚ ਨੀ ਸਾਣੁ ॥ ੫ ॥ ਬਹੁਤਾ ਜੀਵਣ ਮੰਗੀਐ ਮੁਆਨ
 ਲੈਵੈ ਕੋਇ ॥ ਸੁਖ ਜੀਵਣੁ ਤਿਸੁ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦ੍ਰਿਸਿ ਮਾਸੇਇ ॥ ਨਾ ਅਦਿਹੁਣੀ
 ਕਿਆ ਗੁਣੀ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਚ ਸਨਹੇਇ ॥ ੬ ॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨੇ ਨਿਸਿ ਭੁਲੀਐ ਜਬ ਲਗਾਨਿ ਦ੍ਰਾਹਿ
 ਇਉ ਸੁਪਨਿ ਕੈਵ ਸਿ ਜੀਅ ਭ੍ਰਾਮੈ ਚਰਿਹਉ ਮੈ ਦੋਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਉ ਏਦੀ ਚਾਹੀਐ ਸੁਪਨਾਇ
 ਹੁਜਗਲੇਇ ॥ ੭ ॥ ਅਗਨਿ ਮਰੈ ਜਲ ਪਾਈਐ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਦੁਪੈ ਮਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਜਲ ਕਮ
 ਲੁ ਸਨਾਥੀਐ ਬਿਨ ਜਲ ਮੀਨ ਮਰਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿ ਲੇਜੀਵਹੁ ਰਿਗੁਣ
 ਗਾਇ ॥ ੮ ॥ ੧੫ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਭੁਗਰਿਏ ਬਿਨੁ ਗਵਣੁ ਪਈਐ ਭੁਗੀਆ ਸੁ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਚਉਪਰਬਤ ਕਾਖਿ ਭ੍ਰਾਮਉ ਤ੍ਰੀਤਿਤਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਤਰਿ ਜਾਣੀਐ ਗੁਰਖ ਲਿਖੁ ਰੀ
 ਆਸੁ ॥ ੧ ॥ ਭਾਈਰੇ ਭਉ ਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਭੁਗਉ ॥ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰਗਮਿ ਲਿਖੁ ਗੁਰਤਾਰੇ ਹਰਿ
 ਨਾਉ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਚਲਾ ਚਲਾ ਜੇਕਰੀ ਜਾਨ ਚਲਣੁ ਹਾਗੁ ॥ ਜੇ ਆਇ ਆਖੋ ਚਲੰ ਸੀ
 ਅਮਰੁ ਸੁਖੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਭੀਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸੈਏ ਬਾਨਿ ਪਿਆਗੁ ॥ ਦਰਘਰ ਮਹ
 ਲਾ ਸੋਹਣੇ ਪਕੇ ਕੋਟਹ ਜਾਗੁ ॥ ਹਸਤੀਘੋੜੀ ਪਾਖਰੀ ਲਸਕਰ ਅਲਖ ਅਪਾਗੁ ॥ ਕਿਸ
 ਹੀ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਿ ਆਖ ਬਿਖ ਬਿਖੁ ਏਈ ਅਸਾਗੁ ॥ ਸੁਇਨਾਰੁ ਪਾਸੀਰੀਐ ਮਾਲੁ ਜਲੁ ਤ
 ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਸੁਰਜਗਾ ਮਹਿ ਦੇਹੀ ਛਿਕੈਐ ਬਿਨੁ ਨਾਦੈ ਸਿਰਿ ਕਾਲਾ ॥ ਪਿੰਡੁ ਪੜ੍ਹੈ ਜੀਉ ਖੇਲ
 ਸੀ ਬਦ ਛਲੀ ਕਿਆ ਹਾਲਾ ॥ ੮ ॥ ਪੁਤਾ ਦੇਖਿ ਦੇਗ ਸਿਐ ਨਾਰੀ ਸੀ ਜਤੁਤਾਰੁ ਪੜੇ ਅੰਦੇ
 ਚ ਨਲਾਈਐ ਕਾਪੜੁ ਪੁਸੀਗਾਰੁ ॥ ਖੇਹੁ ਖੇਹੁ ਰਲਾਈਐ ਟੋਭਿ ਚਲੈ ਪਰਬਾਰਿ ॥ ੫
 ਮਹਰਮ ਲੁਕਕ ਗਈਐ ਰਾਜਾ ਗਉ ਬਿਖਾਨੁ ॥ ਚਉਪਰੀ ਗਉ ਸਚਾਈਐ ਜਲਿ ਬਲੀ
 ਐ ਅਰਿ ਮਾਨੁ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਰਿ ਆਜਿਉ ॥ ਭੁੰਦੁ ਪਾਕਾਨੁ ॥ ਹਉ ਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ
 ਜਾਇ ਸੀਐ ਆਇ ਆਜ ਗਮਾਹਿ ॥ ਸੁਰਜਗੁ ਕਾਜ ਲੋਕੋ ਠੀਤ ਨ ਮਨ ਦੇਇ ਸੁਆ
 ਹਿ ॥ ਗੁਰਗਾਖੇ ਸੋ ਨਿਰਮਲੇ ਸਥਾਇ ਨਿਦਾਰੀ ਭਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਨਾਨਕ ਤਰੀਐ ਸਚਨਾ

੬

ਮਿਸਿਰਿਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹੁ। ਮੈਹਰਿਨਾਮੁਨਦੀ ਸਰੈਹਰਿਰਤਨੁਦੇਸਾਹੁ। ਮਨਮੁਖਭੁਭਿਨ
ਲਪਤਿ। ਮੁਈਗੁਰਮੁਖਿਭੁਗੀਅਥਾਹੁ॥੮॥੧੬॥
ਸਿਰੀਗਾਗੁਮਹਲਾ॥੧॥ ਘਰੁ॥੨॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਮੁਕਾਮੁਕਰਿਬੈਸਣਾਨਿਤਚਲੈਕੋਧਿਪਾ। ਏਕਾਮੁਤਾਪੋਰਜਾਣੀਐਜਾਣੀਗੈਨਿਹੈਲੇ
ਕਾ॥੧॥ਦੁਨੀਆਕੋਸੇਮੁਕਾਮੇ। ਕਰਿਸਿਧਕਰਣੀਖਰਚੁਧੁਲਗਿਰਹੁਨਾਮੇ॥੧॥ਰਹਾਏ
ਜਗੀਤਾਸਣਕਰਿਬੈਸੁਲਾਬੈਸੁਕਾਗਿ। ਪੰਡਿਤਬਖਾਣਹਿਪੋਥੀਆਸਿਧਿਬਹ
ਹਿਦਿਦੁਸਾਧਨਿ। ਸਰਸਿੰਧੁਦੁਰਧਰਬੁਮਨਿਜਨਸੇਖੀਪੀਰਲਾਗੁ। ਦਰਿਕਚਦੁਰ
ਕਰਿਮੁਏਅੰਦਰੇਕਿਚਲਣਗਾਗੁ। ਸੁਲਤਾਨਖਾਨਮਲੁਕਉਮੇਰਗਏਕਰਿਕਰਿਕੁਚ
ਘੜੀਮਹਤਕਿਚਲਣਾਦਿਲਸਮਧੁਰੁਪੁਰੁਚ॥੬॥ਸਬਦੁਹਮਹਿਦੁਖਾਣੀਐਦੇ
ਹਲੁਤੁਧੁਏਕੇਇ। ਨਾਨਕਦਖਾਣੈਬੇਨਤੀਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੇਇ॥੫॥ਅਲਹੁਮ
ਲਖਅਰੰਮਕਾਦਰੁਕਰਣਗਾਰੁਕਰੀਮਾ। ਸਰੁਦੁਨੀਆਆਵਣੀਕਾਮੁਕਾਮਿਏਕਰਹੀ
ਮੁ॥੬॥ਮੁਕਾਮਿਤਿਸੋਨੇਆਖੀਐਜੇਸੁਸਿਹੁਨਹੋਵੀਲੇਖਾ। ਅਸਮਾਨਧਰਤੀਚਲਸੀ
ਮੁਕਾਮੁਉਹੀਏਕਾ॥੭॥ਦਿਨੁਰਹਿਚਲੈਕਿਸਿਸਸਾਸਿਚਲੈਤਾਰਿਕਾਲਖਪੋਰੇਇਮੁਕਾਮੁਉਹੀਏਕੇਨਾਨੁਕੇਨੀ
ਇਘਰੁ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀਅੰਮੀ॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ੨॥੧॥੧੭॥ਸਿਰੀਗਾਗੁਮਹਲਾ॥੩॥
ਗੁਰਮੁਖਿਕ੍ਰਿਪਾਬਰੇਰੁਗਤਿਕੀਜੈਬਿਨੁਗੁਰਗੁਗਤਿਨਹੋਇ। ਆਪੇਆਪੁਮਿਲਦੇਬੁ
ਧੈਤਾਨਿਰਮਭੁਹੋਵੈਕੇਇ। ਹਰਿਜੀਉਸਾਚਾਸਚੀਬਾਣੀਸਬਦਿਮਿਲਾਵਹੋਇ॥੧॥ਕੁ
ਈਹੇਭੁਗਤਿਹੀਣਕਾਹੇਜਾਰਿਆਇਆ। ਪੁਰੀਗੁਸਕੀਸੇਦੁਨਕੀਨੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁ
ਗਵਾਇਆ॥੧॥ਕਾਉ। ਆਪੇਹਰਿਜਗਜੀਵਨਦੁਤਾਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਏ॥ਜੀਅ
ਜੇਤਦੇਕਅਵਿਚਾਰੇਕਿਅਕੋਆਖਿਸੁਨਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਦੇਵਹਿਊਆਈਆਪੇਸੇਦੁਰ
ਗਏ॥੩॥ਦੇਖਿਕੁੰਦਬਮੇਹਿਲੇਹੁਣਾ। ਸੁਖਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੇਵਹੀਆਸੰਤਿਹੁਏ॥੧॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਤਲ
ਕੁਰ
ਜਾਈ

ਸੇ
ਕਠਾ

ਦਿਗੁਨਨਿਧਾਨੁਪਾਇਆਤਿਸਬੀ ^{ਕੀ} ਨਪਾਈ। ਪ੍ਰਤੁਸਪਸਗਾਈਹਰਿਜੀਉਮੇਰ
 ਅੰਤੋਹੇਇਸਖਾਈ॥ ੩॥ ਪੇਏਮੈਜਗਜੀਦਨਦਾਤਾਮਨੁਪਪਤਿਗਦਾਈ॥ ਬਿਨੁਸਤਿ
 ਗੁਰਕੇਮਗਨਜਨੈਅੰਧੇਠਓਰਨਕਾਈ॥ ਹਰਿਸੁਖਦਾਤਾਮਨਿਨਹੀਦੁਸਿਆਅੰਤਿਗਾਇ
 ਆਪਛੁਤਾਈ॥ ੪॥ ਪੇਅੰਜਗਜੀਦਨਦਾਤਾਗੁਰਮਤਿਮੰਨਿਦੁਸਾਇਆ॥ ਅਨਦਿਨੁ
 ਬੁਝਾਤਿਕਰਹਿਦਿਨਗਤੀਹਓਮੈਮੇਹੁਚੁਕਾਇਆ॥ ਜਿਸੁਸਿਉਗਤਾਤੇਸਾਹੇਦੈਸਦੇਸਤਿ
 ਸਮਾਇਆ॥ ੫॥ ਆਪੇਨਦਾਰਕਰੇਕੁਓਲਾਏਗੁਰਕਾਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇ
 ਦਿਐਸਹਜਿਉਪਜੇਹਓਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਰਿ॥ ਹਰਿਗੁਣਦਾਤਾਸਦਾਮਨਿਦੁਸੈਸਚਿਰ
 ਬਿਆਉਰਧਾਰਿ॥ ੬॥ ਪ੍ਰਤੁਮੇਲਾਸਦਾਨਿਰਮਲਾਮਨਿਨਿਰਮਲੁਪਾਇਆਜਾਇ
 ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿਮੰਨਿਦੁਸੈਹਓਮੈਦੁਖਸਬੁਜਾਇ॥ ੭॥ ਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਨਾਇਆ
 ਹਓਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ ਅਪਣੈਮੰਨਿਚਿਤਿਕਹੈਕਹਾਏਬਿਨੁਗੁਰਆਪੁਨਜਾਈ
 ਹਰਿਜੀਉਦੁਲੁਸੁਖਦਾਤਾਕਰਿਕਿਰਪਾਮੰਨਿਦੁਸਾਈ॥ ਨਾਨਕਸੇਰੁਸੁਟਤਿਦੇਇਪ੍ਰ
 ਕੁਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਦੇਦੁਤਿਆਈ॥ ੮॥ ੧॥ ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ॥ ੩॥ ॥ ਹਓਮੈਕਰ
 ਮਥਮਾਦੇਦੇਜਮਠੁਲੁਕੋਤਿਨਿਆਇ॥ ਜਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵਨਿਸੇਉਬੇਰਹਰਿਸੇਤੀਲਿ
 ਦੁਲਾਇ॥ ੧॥ ਅਨਰਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਇ॥ ਪੁਰਿਪੁਰਬਿਕਰੇਤੋਲਿਖਿਆਤਿਨਾ
 ਗੁਰਮਤਿਨਾਮਿਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਿਲੁਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਤੀਤਿਆਦਈਪਤਿਨਾ
 ਨਲਗੋਕੁਉ॥ ਸੁਪਨੈਸੁਖਨਪਦਈਦੁਖਮਹਿਦੁਸੈਸਮਾਇ॥ ੨॥ ਜੇਹਰਿਹਰਿਕੀਚੈਬ
 ਹੁਤਲੈਚੈਕੀਰਤੁਨਮੇਦਿਆਜਾਇ॥ ਹਰਿਕਾਭਾਣਾਗੁਰਤੀਮੰਨਿਆਸੇਰੁਗੋਏਦੁਰਿਥਾ
 ਏ॥ ੩॥ ਗੁਰਸਬਦੁਚੈਰਗਸਿਉਬਿਨੁਕਿਰਿਪਾਲਾਇਨਜਾਇ॥ ਜੇਸਉਅੰਧਿਤਨੀਰੀ
 ਐਭੂਖਪੁਛਲਲਾਗੋਧਾਇ॥ ੪॥ ਸੇਜਨਸਦੇਨਿਰਮਲੇਨਿਨਸਤਿਗੁਰਨਾਲਿਪਿਆਰੁ
 ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਨਾਕਮਾਦੇਦੇਬਿਪੁਹਓਮੈਤਜੈਦਿਕਾਹੁ॥ ੫॥ ਮਨਹਠਿਕਿਤੈਉਪਾਇਨਦੁਖ

ਐਸੀ ਮੁਤ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੇਧ ਹੁਕਮਾਇ ॥ ਮਿਲਿ ਸਿਰਗਤਿ ਸਾਧੂ ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੈ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤੁ ਪਾਇ ॥ ਚਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਈ ਸੇਧੀ ਜਿਨ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਕਰੇ ਕਹਤੁ ॥ ੨ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਤਾ ਏਕੈ ਹੋ ਦੁਜਾ ਅਦਰ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪਾਈ ਐਕ
 ਰ ਮਿਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਸਿਰੀ ਗਾਗੁ ਮਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ਪੰਖੀ ਬਿਰਖ ਸੁਹਾਵੜਾ ਸਚੁ
 ਚੁਗੈ ਗੁਰ ਕੁਇ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਏ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਉਨੁ ਨ ਆਵੈ ਦੁਖਾਇ ॥ ਨਿਜ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਸਾਧ
 ਏ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਅਨੇ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ
 ਲਹਿਤ ਅਨੁਦਿਨੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਲਹਿ ਨਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਖੀ ਬਿਰਖ ਸੁਹਾਵੜਾ ਉਡਿ
 ਚੁਹੁ ਦਿਸ ਜਾਇ ॥ ਜੇਤਾ ਉਡੁ ਹਿੰਦੁ ਖਰੋਇ ਨਿਤ ਦਾਸੁ ਹਿੰਦੁ ਬਿਲ ਲਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁ
 ਰ ਅਹਲੁ ਨ ਜਾਪਈ ਨਾਮੁ ਅੰਤੁ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹਰੀ ਆਵੈ ਲਸ
 ਚੈ ਸਹਜਿ ਸੁਕੁਇ ॥ ਸਾਖਾ ਤੀਨਿ ਨਿਦਾਰੀ ਆਵੈ ਕੈ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਅੰਤੁ ਪਾ
 ਲਹਿ ਏਕੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਖਵਾਇ ॥ ੩ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖੈ ਬਿਰਾਏ ਨਾ ਛਲਤਿ ਨਾ ਦੁਖੁ
 ਤਿਨਾ ਪਾਸਿ ਨ ਬੇਸੀ ਐਓ ਨਾ ਪਰੁ ਨ ਗਿਰਾਉ ॥ ਕੰਠੈ ਅਹਿ ਤੈ ਨਿਤ ਜਪਈ ਅਹਿ ਉਨ
 ਸਬਦੁ ਨ ਨਾਉ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਪਾਈ ਐਕੁ ਤਿਛਿ ਗਾਉ ॥ ਗੁਰਮੇਦਰ ਸਨੰਦੁ ਪ
 ਛਾਜੁ ਹਰੇ ਨਹਿ ਤਹਿ ਜਾਉ ॥ ਗੁਰਮੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੀਨਿ ਦੁਸੈ ਗੁਰਮੀ ਸਹਿ ਸਮਾਉ ॥ ੫ ॥
 ਗੁਰਮੁਖ ਨਾਨਕ ਹਿਥ ਪੈਰੁ ਲਛਿਰਿ ਗਵਾਹੁ ॥ ਮਨੁ ਹਠਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਨਿਤ ਨਿਤ
 ਹੋਇ ਖਮਾਹੁ ॥ ਅੰਤ ਰਿਸੈ ਤਿਨ ਆਵਈ ਮਨਾਸ ਚਿਲਗੋ ਪਿਆਹੁ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਮੁਖੀ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੇਹੈ ਗੁਰ ਕੈ ਹੋਤਿ ਪਿਆਹੁ ॥ ਸਚੁ ਭਗਤੀ ਸਹਿ ਰੇਤ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਹਿ ਆ
 ਗੁਆਵੈ ਸੇਖਰ ਵਾਲੈ ਸੁਕਾ ਕਰਹਿ ਓਧਾਹੁ ॥ ਸਭੁ ਨਦਰੀ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਨਦਰੀ
 ਬਾਹਰਿ ਕੋਇ ॥ ਜੇ ਸੀਨ ਦਰੀ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸਾਚੈ ਸਾਹੀ ਕੋਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੀ ਦੁਖੁ ਆ
 ਈ ਕਰਿ ਮਿਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਸਿਰੀ ਗਾਗੁ ਮਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ

ਧਿਆਈਐਮਨਮੁਖਬੁਝਨਪਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸੁਖਉਜਲੇਹਹਿਦੁਸਿਆਮਨਿ
 ਆਇ॥ਸਹਜੇਹੀਸੁਖਪਾਈਐਸਹਜੇਰੋਹੇਸਮਾਇ॥ਭਾਈਚੇਦਾਸਨਦਾਸਸੁਖੀਇ॥ਗੁ
 ਰਕੀਸੇਵਾਗੁਰਭਗਤਿਹੈਵਿਰਲਾਪਾਏਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਦਾਸੁਹਾਗੁਸੁਹਾਗਣੀਜੇ
 ਚਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਗਾਇ॥ਸਦਾਪਿਰਨਿਹਚਲੁਪਾਏਐਨਾਉਹਮੇਨਜਾਇ॥ਸਬਦਿਮਿ
 ਲੀਨਵਿਦੁਖੈਪਿਰਕੇਅੰਕਿਸਮਾਇ॥੨॥ਹਰਿਨਿਰਮਲੁਅਤਿਅਤਿਉਜਲਾਬਿਨੁਗੁਰ
 ਪਾਇਆਨਜਾਇ॥ਪ੍ਰਾਣੈਨਾਬੁਝਈਉਖੀਭੁਰਮੁਭੁਲਾਇ॥ਗੁਰਮਤੀਹਰਿਸਦਾਪਾਇ
 ਹਸਨਾਹਰਿਸਸਮਾਇ॥੩॥ਆਇਐਮੇਹੁਚੁਕਾਇਆਗੁਰਮਤੀਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਬਿ
 ਨੁਸਬਦੈਨਗੁਦੁਖੀਆਛਿਰੈਮਨਮੁਖੋਨਗਈਪਾਇ॥ਸਬਦੇਨਾਮੁਪਿਆਈਐਸਬਦੇ
 ਸਰਿਸਮਾਇ॥੪॥ਆਇਐਅਰੁਲੇਸਿਧਛਿਰਹਿਸਮਾਧਿਨਟਰੈਸੁਭਾਇ॥ਤੀਨੇਨੇ
 ਆਇਆਖੈਰੈਅਧਿਕਰਹੀਲੋਪਟਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਖਤਿਨਪਾਈਐਨਾਦੁਬਿਧ
 ਮਾਇਆਜਾਇ॥੫॥ਆਇਐਅਕਿਸੋਨੇਆਖੀਐਕਿਆਮਾਇਆਕਰਮਕਮਾਇ
 ਦੁਖਿਸੁਖਿਇਹੁਜੀਉਬਿਧੈਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਇ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਗੁਰਮੁਖਚੁਕਈਨਾ
 ਵਿਚਹੁਹਉਮੈਜਾਇ॥੬॥ਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਿਭਗਤਿਨੇਹਦੁਈਬਿਨੁਸਬਦੈਬਾਇਨਪੁਇ
 ਸਬਦੇਹਉਮੈਮਾਰੀਐਮਾਇਆਕਾਭੂਮੁਜਾਇ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੭॥ਬਿਨੁਗੁਰਗੁਣਨਜਪਨੀਬਿਨੁਗੁਨਭਗਤਿਨੇਹੀਇ॥ਗੁਰ
 ਤਿਵੁਲੁਹਰਿਮਨਿਦੁਸਿਆਸਹਜਿਮਿਲਿਆਖੁਕੁੰਸੇਇ॥ਨਾਨਕਸਬਦੇਹਰਿ
 ਸਾਲਾਹੀਐਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੮॥੬॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਝਲਾ॥੩॥ਆਇਐਮੇ
 ਹਮੈਰੈਪ੍ਰਭੁਕੀਨਾ॥ਆਪੇਗੁਰਮਿਭੁਲਾਏ॥ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਰਹਿਨਹੀਬੁਝਈਬਿਰ
 ਥਜਨਮਗਵਾਏ॥ਗੁਰਬਾਨੀਦਿਸੁਜਗੁਮਹਿਚਾਨਣਾ॥ਕਰਮਿਧੁਰਿਨਹੀਕਮਾਇ
 ਚਰਿਥਿਰਥਾਨਮਚਾਇ॥ਗੁਰਬਾਨੀਦਿਸੁਜਗੁਮਹਿਚਾਨਣਾ॥ਕਰਮਿਧੁਰਿਨਹੀਕਮਾਇ

ਆਇ॥ ੧॥ ਮਨਮੋਰੇ ਨਾ ਚੁਕ ਪਹੁ ਸੁਖ ਹੋਇ॥ ਭੁਰ ਪੁਰਾ ਸਾਲਾ ਹੀ ਐ ਸਹ ਜਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇ
 ਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭੁਰ ਮੁਗਾਇ ਆ ਭੁਭੁਗਾ ਰਿਆਹਿ ਤੂੰ ਨੀ ਤਿਲੁ ਲਾਇ॥ ਭੁਰ ਮੁਖਿ ਸਬ
 ਦੁਕ ਮਾਈ ਐ ਹਰਿ ਦੁਸੈ ਮਨਿਆਇ॥ ਘਰ ਮਹਿਲੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ਐ ਜਮਕਾਲੁ ਨਾ ਸੋ ਕੈ
 ਧਾਇ॥ ੨॥ ਨਾਮਾ ਛੁੰਨੀ ਬੋਕ ਬੀਰੋ ਲਾਗਾ ਪੁਰੇ ਭੁਰ ਤੇ ਰਾਤਿ ਪਾਈ॥ ਬ੍ਰਹਮਕ ਬੇਤ ਸਬ
 ਦੁਪਛਾਨ ਹਿਰਉ ਮੈ ਜਾਤਿ ਗਵਾਈ॥ ਸੂਰਿ ਨਰਤਿ ਨ ਕੀ ਬਾਨੀ ਗਾਵਹਿ ਕੇ ਦਿਨ ਮੈ ਟੈ ਭੁਈ
 ੩॥ ਵੇਤੁ ਪੁਤੁ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕਿਛੁ ਸੇਜ ਮੁਨਾ ਪੈਵੈ ਦੁਜਾ ਭਾਉ ਜਾਣੈ॥ ਸਤਿ ਭੁਰ ਕੇ ਟਿਐ ਨਿ
 ਰਮ ਲੁਹੇ ਆਮਨੁ ਦਿਨ ਰਾਮੁ ਦੁਖਾਣੈ॥ ਏਕੈ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੈ ਨਾਉ ਬੁਝੈ ਦੁਜਾ ਅਦੁਰੁ ਜਾਣੈ॥
 ੪॥ ਖਟ ਦਰਸਨ ਜੇਗੀ ਸਿਨਿਆ ਸੀ ਬਿਨੁ ਭੁਰ ਭੁਰ ਮਿਥੁ ਲਾਏ॥ ਸਤਿ ਭੁਰ ਸੇਵਹਿ ਤ
 ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੰਨਿ ਦੁਸਾਏ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਗੈ ਆਦੁਣ
 ਜਾਨੁ ਰਹਾਏ॥ ਪੰਡਿਤੁ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਦਾਦੁ ਪਾਨ ਹਿ ਬਿਨੁ ਭੁਰ ਭੁਰ ਮੁਕੁ ਲਾਏ॥ ਲਖ ਰਉਰ
 ਸੀ ਹਛੇ ਰੁਪਾਇ ਆ ਬਿਨੁ ਸਬੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ॥ ਜਾਨਾਉ ਚੈਤੈ ਤਗਾਤਿ ਪਾਏ ਜਾ ਸਤਿ ਭੁ
 ਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ॥ ੫॥ ਸਤੁ ਸਿਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਉਪੈ ਜੈ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਭੁਰ ਮਿਲੈ ਸੁਭਾਏ॥ ਮ
 ਨੁ ਭੁਰ ਅਰਪੀ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ਚਲਾ ਸਤਿ ਭੁਰੁ ਏ॥ ਸਟ ਬਲਿਹਾਰੀ ਭੁਰ ਆਪਨੇ ਦ੍ਰਿਹੁ ਜਿ
 ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ॥ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਬ੍ਰਹਮ ਜੈ ਬਿਦੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰੇ ਗਿਗਤਾ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਕਟ
 ਦੁਸੈ ਸਰੁ ਨਾ ਘਟ ਅੰਤ ਰਿਭੁਰ ਮੁਖਿ ਦ੍ਰਿਕੈ ਲੋਚਨਾ॥ ਨ ਲਕਸਮੁ ਮਿਲੈ ਦ੍ਰਿਤੁ ਆਈ
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬ ਦਿਪਛਾਤਾ॥ ੬॥ ਸਿਰੀਰਗੁ ਮਝਲਾ॥ ੩॥ ਸਿਰੈ ਜੈ ਨੇ ਸਰੁ ਲੋਚਨੀ
 ਬਿਨੁ ਭੁਰ ਪਾਇ ਆਨ ਜਾਇ॥ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਪੰਡਿਤ ਜੈ ਭੀ ਬੋਕੁ ਭੀ ਭੁਰ ਮਿਥੁ ਲਾਇ॥
 ਗੁਰ ਭੁਟੈ ਸਹਜੁ ਪਾਇ ਆਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਕੇਰ ਰਜਾਇ॥ ੧॥ ਭੁਈ ਰੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਹਜੁ ਨ
 ਹੋਇ॥ ਸਬ ਦੇਹੀ ਤੇ ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ ਹਰਿ ਪਾਇ ਆਸ ਚੁਸੀਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਹਜੇ ਗਾ
 ਦਿ ਆਥਾਇ ਪਵੈ ਬਿਨੁ ਸਹਜੇ ਕਥਨੀ ਬਾਇ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਭੁਗਤਿ ਉਪਜੈ ਸਹਜਿ ਪਿ
 ਆਰਿ ਬੈਰਾਗੀ॥ ਸਹਜੇ ਹੋਤੀ ਸੁਖ ਸੀਤਿ ਹੋਇ ਬਿਨੁ ਸਹਜੇ ਜੀਵਨ ਬਾਇ॥ ੨॥

ਸਹਜਿਸਦਾਹੀਸਦਸਦਸਹਜਿਸਮਾਪਿਲਗਾਇਸਹਜੇਹੀਗੁਣਉਚਰੇਰੁਗਤਿਥ
 ਰੇਲਿਵਲਾਇਸਬੇਟੇਹੀਹਰਿਮੰਨਿਦੁਸੈਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਖਾਇ॥੩॥ਸਹਜੇਹੀਕਾਲਵਿ
 ਰੁਹਿਅਸਤਸਰਨਾਈਪਾਇਸਹਜੇਹੀਨਾਮੁਮੰਨਿਦੁਸਾਇਆਸਚਕੀਕਾਰਕਮਾਇ॥
 ਸਦਨੁਰੁਗੀਜਿਨੀਪਾਇਆਸਹਜੇਰਹੇਸਮਾਇਆਇਆਵਿਚੁਸਹਜਨਉਪਜੇਮਾਇ
 ਆਦੁਜੇਰੁਗਾਇਮਨਮੁਖਕਰਮਕਮਾਵੁਣਹਉਮੈਜਲੈਜਲਾਇਜਿਮਨਮਰਨਨਏਕ
 ਈਛਿਰਿਛਿਭਿਅਵੈਜਾਇਤ੍ਰਿਗੁਣਵਿਚੁਸਹਜਨਪਾਈਮੈਰੁਗੁਣੁਰਮੁਖੁਲੈਥਿ
 ਪਤੀਮੈਗੁਣੀਮੈਕਿਆਕਥੀਮੈਜਾਮੁੰਨੁਗੁਥਜਾਇਠਉਥੇਪਦਮਹਿਸਹਜਿਹੈਗੁਰ
 ਮੁਖਿਪਲੇਪਾਇਨਿਰਗੁਣਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੋਸਹਜੇਸੇਝੀਹੋਇਗੁਣਵੈਤਿਸਾਲਾਰਿ
 ਆਸਰੇਸਰੀਸੇਇਰੁਲਿਆਸਹਜਿਮਿਲਾਇਸੀਸਬਦਿਮਿਲਾਵਹੋਇ॥੪॥ਥਿਨੁ
 ਸਹਜੇਸਬੁਐਧੋਮਾਇਆਮੇਹੁਰੁਬਾਰੁਸਹਜੇਹੀਸੇਝੀਪਈਸਰੇਸਬਦਿਪਿਆਰੁ॥
 ਆਪੇਬਖਸਿਮਲਾਇਅਨੁਪੁਰੈਗੁਰਕਰਤਾਰਿ॥੫॥ਸਹਜੇਆਇਸਟਪਛਾਣੀਮੈਨਿ
 ਰੁਭਉਜੇਤਿਨਿਰੰਕਾਰੁਸਤੁਨਜੀਆਕਾਏਕੇਦਾਤੋਜੇਤੀਜੇਤਿਮਿਲਾਵੁਣਹਉਪੁਰੇਸ
 ਬਦਿਸਲਾਹੀਮੈਜਿਸਦਾਅੰਤਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥੬॥ਗਿਆਨੀਆਕਾਧਨਨਾਮੁਹੋਸਹਜਿ
 ਕਰਹਿਵਾਪਾਰੁਅਨਦਿਨਲਹਹਰਿਨਾਮੁਲੈਨਿਅਖਟੁਕੁਰੇਰੁਗੁਨਾਨਕਤੋਟਿਨਾ
 ਥਿਟੀਏਦੇਵੁਣਹਾਰਿ॥੭॥੬॥ਸਿਧੀਰਬੁਮਹਲਾ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਠ
 ਰਨਾਪਵੈਜਨਮਮਰਨਦੁਜਾਇਪਰੇਸਬਦਿਸਤੁਸੇਝੀਹੋਇਭਿਨਮੈਰੇਸਮਾਈ॥ਮੁਸੇਸ
 ਏਦਨਵੈਤਨਨਿਮਲਨਾਮੁਰੁਗਾਇਆਪਿਵਸੈਮਨਿਆਇਕਾਉਰਿਜੀਉਰਖਣਮਪ੍ਰੀ
 ਏਈਜਿਉਰਾਖਹਿਤਿਓਰਹਨਾਰੁਰਕੈਸਬਦਿਜੀਵਤਮੈਰੇਗੁਰਮੁਖਿਉਰੁਜਲਤਰਨਾ॥
 ੨॥ਵੈਰੁਗੁਗਿਨਾਉਪਾਈਮੈਗੁਰਮਤਿਸਬਦਿਸੁਗਾਈਆਪੇਮੰਨਿਦੁਸਿਆਪੁਰੁਕਰਤ
 ਸਹਜੇਰਹਿਆਸਮਾਈਏਕਨਾਮਨਮੁਖਸਬਦਨੁਰਾਵੈਬਿਧਨਬਿਧਰੁਦਾਇਆ॥
 ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਛਿਗਿਛਿਭਿਅਵੈਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੪॥ਰੁਗਤ

ਗੁਰਮਤਿ
 ਚਿਨ੍ਤਾਇ

ਨਉਤੀਆਪਦਸੇਅਨਾਏ

ਮਨਿ ਮਨਿ ਦੇਹੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰੇਗਿ ਗਤੀ ॥ ਅਨੁਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਦ ਨਿਰਮਲੁ ਸਹਜੇ
 ਨਾਮਿ ਸਮਾਤੇ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੁਧਾ ਟੀਕੈ ਲਿਹਿ ਸਤੁ ਆਤਮੁ ਗਾਮਪਦੁ ਨੀ ॥ ਏਕੋ ਸੇ
 ਵ ਨਿਏਕ ਅਗਾਧਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਥਾਣੀ ॥ ੬ ॥ ਸਾਚਾ ਸੁਖਿ ਸੇਵਿਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੁ
 ਸੈ ਮੀਨਿ ਆਇ ॥ ਸਦਾ ਰੇਗਿ ਗਤਿ ਸਾਚਿ ਸਿਉ ਅਪਨੇ ਰੂਪਾ ਕਰੇ ਮਿਲਾਇ ॥ ੭ ॥ ਆਖੇ ਕਰੇ
 ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਇਨ੍ਹਾ ਸਤਿ ਆਦੇਇ ਨ ਗਾਇ ॥ ਆਖੇ ਮੇਲਿ ਲਿਭਾਇ ਦਾਨਾਨ ਕਸਬਦਿ ਸ
 ਮਾਇ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿਐ ਮਨ ਨਿਰਮਲਾ ਕੁਏ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਸਰੀ
 ਗਾਮ ਨਿਮਨਿ ਦਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ਭੁਟਿ ਆਗਾਹਿ ਰਹੀ ਕੁੰਗਾ ॥ ਸਾਚੀ ਸਿਗਤਿ ਬੈਸਨਾ ਸਰ
 ਨਾਮਿ ਮਨ ਪੀਗੁ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਨਿਸੰਤੋਗੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੀ ਐਹ ਰਿਮ ਨਿਦੁ
 ਸੈਲਾ ਗੋਨੇ ਮੇਲ ਪਤਿਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਪਤਿ ਉਪਜੈ ਸਾਚੈ ਸਤਾਨਾਉ ॥ ਜਿ
 ਨਿਹਉ ਮੇਆਰਿ ਪਦੁ ਛਿਅਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਹਉ ਮੇਆਰਿ ਪਦੁ ਛਿਅ
 ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਮਨੁ ਖੋਲ੍ਹ ਸਚ ਨ ਜਾਨਣੀ ਤਿਨ ਠਉਰ ਨ ਕਤਹੂੰ ਠਾਉ ॥ ਸਚ ਪਾਣ
 ਸਚੁ ਪੈਨ ਨਾ ਸਚੁ ਹੀ ਦਿਚੁ ਦਾਸੁ ॥ ਸਦਾ ਸਚ ਸਲਾਹ ਨਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਨਿਦੁ ਸੁਆਸੁ ॥ ਸਤੁ ਆਤਮ
 ਗਾਮ ਪਦੁ ਛਿਅਹਉ ਗੁਰਮਤੀ ਨਿਭ ਘਰਿ ਦਾਸੁ ॥ ਸਚ ਦੇਖਣੁ ਸਚ ਬੋਲਣਾ ਤਨ ਮਨ ਸਚ ਹੋਇ
 ਸਚੈ ਸਾਖੀ ਉਪਦੇਸੁ ਸਚ ਸਚੀ ਸਚੈ ਸੇਵਿ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚ ਦਿਸਾਰਿ ਆਸੇ ਦੁਖੀ ਦੇ ਚਲੇ ਰੇ
 ਇ ॥ ਘਾਸ ਭਿਗੁ ਰਜਿ ਨੀ ਸੇਵਿ ਆਸੇ ਕਿਤੁ ਆਦੇ ਸੀ ਸਾਰਿ ॥ ਜਮ ਦਰਬਾਦੇ ਮਾਰੀ ਅਹਿ ਕੂਕ
 ਨ ਸੁਣੇ ਖੁਕਾਰੁ ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ਆਮਰਿ ਜੀ ਮਹਿ ਵਰੇਵਾਰੁ ॥ ੫ ॥ ਇਹੁ ਜਗ
 ਜਲਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਕੁਝਿ ਪਏ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਆਸਟਾ ਸਠ ਸੀ
 ਜਮਿ ਰਹਣਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੈ ਬੋਹਿਥਾ ਸਬਦੇ ਭਉ ਜਲਤ ਰਨਾ ॥ ਧਾਲਖਰ ਉ
 ਗਾ ਸੀ ਗਠਿ ਰੇ ਰੇ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਤੁਮੇ ਨਿਬਕ ਦੁਜੈ ਤਾ
 ਇ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਦੁ ਸੁਨਾਇ ਆਖਿਨੁ ਸਚੈ ਅਦੁਰ ਨ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਸਚੈ ਲਾਏ ਸੇਸ
 ਚਿਲਾਏ ਨਿਤੁ ਸਚੈ ਕਾਟੁ ਰੇ ਨੀ ॥ ਤਿਨਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਦਾਸਾ ਪਾਇ ਆਸਚੈ ਮਹਲਿ ਰਹੀ ਨੀ

ਸਨਕੁਗਤਸੁਖੀਦੇਸਦਾਸਚੇਨਾਮਿਰਚਨਿਗਦ॥ ॥ ੨॥ ॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ॥

ਅਸਟਪਦੀਆ॥

ਸਿਰੀਗਾਗੁਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਘਗੁ॥ ੧॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜਾਕਉਮਸਕਲਅਤਿਬਨੋਦੇਈਕੋਇਨਦੇਇ॥ ਲਾਗੁਹੋਏਦੁਸਮਨਾਸਕਉਕੁਨਿਪਲੇ
ਸਰੋਕੁਜੈਆਸਗਾਚੁਕੈਸਕੁਅਸਗਾਉ॥ ਚਿਤਿਅਦੈਉਸਪਾਰਬ੍ਰਹਮਲਗੈਨਤਤੀਦਉ
੧॥ ਸਾਹਿਬਨਿਤਾਦੈਆਕਾਤਾਣ॥ ਆਇਨਜਾਸੀਥਿਰਸਦਾਗੁਰਸਬਦੀਸਨੁਜ
ਣ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋਕੋਹੋਵੈਦੁਬਲਾਨਿਗਭੁਖਕੀਪੀਰੁ॥ ਦਮਤ੍ਰਪਲੈਨੁਕੋਰੇਵੈਪੀਰੁ॥
ਸੁਅਰਥਸੁਆਉਨਕੋਕੋਰਨਾਕਿਛੁਹੋਵੈਕਾਜ॥ ਚਿਤਿਅਦੈਉਸਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਾਨਿ
ਹਚਲਹੋਵੈਰਾਜ॥ ਜਾਕਉਚਿਤਾਬਹੁਤਬਹੁਤਦੇਹੀਦਿਆਪੈਰੇਗੁਰਿਸਤਿਕੰਠਾਬਿ
ਪਲੈਦਿਆਕੋਦੋਹਰਖਕੋਦੋਸੇਗੁ॥ ਗੁਣਕਾਰੇਚਹੁਕੈਟਕੁਕਾਘਨੀਨਬੈਸਣਹੋਇ॥
ਚਿਤਿਅਦੈਉਸਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਨੁਮਨਸੀਤਲਹੋਇ॥ ੩॥ ਕਾਮਿਕਰੋਧਮੋਹਦੁਸਿਕੀ
ਆਕ੍ਰਿਪਨੋਲਕੁਪਿਆਗਾ॥ ਚਾਰੇਕਿਲਦਿਖਉਨਅਘਕੀਦੋਹੇਆਅਸੁਰਸੇਘਾਉ॥
ਪੇਖੀਗੀਤਾਕਵਿਤਕਿਛੁਕੋਦਨਕਰਿਨਿਧਰਿਬਆ॥ ਚਿਤਿਅਦੈਉਸਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਾ
ਨਿਮਖਸਿਮਰਤਤਰਿਆ॥ ੪॥ ਸਾਸਤਸਿਮ੍ਰਤਬੇਦਚਾਰਿਮਖਗਾਰਬਿਚਿਠੇ॥ ਤਪਤਪੇ
ਸਰਜੋਗੀਆਤੀਰਥਗਵਨਕੋਰੇ॥ ਖਟਕਰਮਾਤੇਗੁਣੇਪੁਜਾਕਰਤਾਨਾਇ॥ ਰੰਗ
ਨਲਗੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਾਸਿਰਪਰਨਰਕੋਜਾਇ॥ ੫॥ ਰਾਜਮਿਲਕਸਿਕਦਾਰੀਆ
ਰਸੁਕੋਗਣਬਿਸਥਾਗੁ॥ ਰਾਗਸੁਹੋਵੈਸੋਹਣੇਚਲੇਹੁਕਮੁਅਛਾਰਿ॥ ਰੰਗਤਮਾਸੇ
ਬਹੁਬਿਧੀ..... ਚਾਇਲੁਗਰਹਿਆ॥ ਚਿਤਿਅਦੈਉਸਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ

ਤਾਸਰਪਰਕੀਜੁਨਿਗ
ਇਆ॥ ੬॥ ॥

ਬਹੁਤਪ ਨਾਹਿ ਅਧਰੂ ਤੇ ਸੇਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਰੀਤਿ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭਾਈ ਆਸਾਨ ਸੇ
ਗਿਪਰੀਤਿ ॥ ਲਸਕਰ ਤਰਕ ਸੇਬੰਦ ਬੰਦ ਨੀਉ ਨੀਉ ਸਗਲੀ ਕੀਤਾ ॥ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਉਸਪਾ
ਰਬੁ ਹਮਤਾ ਪਰਿ ਰਸਾਤਲਿ ਦੀਤਾ ॥ ੭ ॥ ਕਾਇਆ ਚੇਰੁ ਨ ਛੁਡਹਿ ਨਾਕਿ ਛੁਕਾ ਤੁਸੇ ਗੁ
ਮਿਰਤਿ ਨ ਆਵੈ ਚਿਤਿ ਤਿਸ ਅਹਿ ਨਿਸਿਰੇ ਗੋਭੇ ਗੁਮ ਸੁਕਿ ਛੁਕਾ ਤੇ ਨ ਆਪਣਾ ਜੀਇ
ਨ ਸੇਕਧਰਿ ਆਗਿ ਤਿਉ ਆਉ ਉਸਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਕਰੁ ਸਿਪਰਿ ਆਗਿ ॥ ੮ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ
ਜਿਸੁ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹੋਵੈ ਸਾਧੁ ਸੇਗੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਵਹੁ ਵਧਾਈ ਐ ਤਿਉ ਤਿਉ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰੇਗੁ ॥ ਦੁ
ਹਾ ਸਿਰਿ ਆਕਾਖ ਸਮੁ ਆਪਿ ਅਵਰ ਨ ਦੂਜਾ ਬਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਟੇ ਪਾਇ ਆਨਾਨਕ ਸ
ਚਾਨਾਉ ॥ ੯ ॥ ੧ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਅਗ ॥ ੧ ॥ ਜਾਨ ਬੁਝੈ ਨਾਹੀ ਭੁਵੇ ਕਵਨ ਬਾ
ਤਾ ॥ ਮਨ ਕੋ ਕਿਮਾਰਗੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਧਿਆਨੀ ਧਿਆਨੁ ਲਾਵਹਿ ॥ ਗਿਆਨੀ ਗਿਆ
ਨੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਨਹੀ ਜਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਭੁਗਏ ਤੀਰਥੁ ਤਜਗਤਾ ॥ ਜੋਗੀ ਕਹਤ ਮਕਤਾ
॥ ਭਖਸੀਤ ਪਹਿਰਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ਮੋਨੀ ਮੋਨਿ ਧਾਰੀ ॥ ਸੋਨਿਆ ਸੀਬ੍ਰਹਮ ਚਾਰੀ ॥ ਉਦਾਸੀ ਉਦਾ
ਸਿਰਾਤਾ ॥ ੩ ॥ ਭੁਗਤਿ ਨੈਵ ਪਰਕਾਰੁ ਪੈਤ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਗਿਰਸਤੀ ਗਿਰਸਤ ਧਰਮਾਤਾ ॥
੪ ॥ ਏਕ ਸਬਦੀ ਬਹੁਰੁ ਪਿਅਰੁ ਧੁਤਾ ॥ ਕਾਪੜੀ ਕਉਤੇ ਜਾਗਤਾ ॥ ਇਕਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਤਾ
॥ ੫ ॥ ਨਿਰਜਾਰੁ ਦੁਰਤੀ ਆਪਰਸਾ ॥ ਇਕਿ ਲਕਨ ਦੇਵਹਿ ਦੇਰਸਾ ॥ ਇਕੁ ਮਨਹੀ ਗਿਆ
ਤਾ ॥ ੬ ॥ ਘਾਟਿ ਨ ਕਿਨਹੀ ਕਹਾਇਆ ॥ ਸੁਕੁ ਕਹਤੇ ਹੋ ਪਾਇ ਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਮੇਲੇ ਸੇਰੁ
ਗਤਾ ॥ ੭ ॥ ਸਗਲ ਉਕਤਿ ਉਪਾਵਾ ॥ ਤਿਆਗੀ ਸਗਟਿ ਪਾਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਚਰਣਿ
ਪਰਾਪਤਿ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ॥
॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ॥ ਅਗ ॥ ੩ ॥ ੧ ਬਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਤੁ ਜੋਗੀ ਅੰਦਰਿ ਜੋਗੀਆ ॥ ਤੇ ਭੋਗੀ ਅੰਦਰਿ ਭੋਗੀਆ ॥ ਤੇ ਗਾਅ ਤਨੁ ਪਾਇਆ ਸੁਰਗਿ
ਮੰਛੁ ਪਾਇਆ ਲਿਜੀਉ ॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਹਉ ਵਾਰੇ ਕੁਰਬਾਨੁ ਤੇਰੇ ਨਾਉ ਨੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੁਧ ਸੇਸਾਰ ਉਪਾਇਆ ॥ ਸਿਰੇ ਸਿਰਿ ਪੈਲਾਇਆ ॥ ਦੇਖਹਿ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਕਰਿ ਕੁਟ

ਮਤਿ
ਨਦਿ

ਰਤਿਪਾਸਾਚਾਲਿਆਜੀਉ॥ ਪਰਗਟਿਯਹੈਰਜਾਪਦਾ॥ ਸਤੁਨਾਵੈਨੋਪਰਤਪਦੁ
ਸਤਿਗੁਰਬਾਸੁਨਪਾਇਆਸਬੁਮੇਹੀਆਇਆਜਾਲਿਜੀ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਕਉਬਲਿ
ਜਈਐਚਿਤਮਿਲਐਪਰਮਗਤਿਪਾਇਐ॥ ਸਰਨਰਮਨਜਨਲੋਚਨੋਸੇਸਤਿਗੁਰਟੀ
ਆਬੁਜਾਇਜੀਉ॥ ੪॥ ਸਤੁਸੇਗਤਕੋਸੇਜਾਣੀਐ॥ ਜਿਥੈਏਕੋਨਾਮੁਦੁਪਾਣੀਐ॥ ਏ
ਕੋਨਾਮੁਹੁਕਮੁਹੈਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਟੀਆਬੁਝਾਇਜੀਉ॥ ੫॥ ਇਹੁਜਗਤੁਰਗਮਿਰੁ
ਲਾਇਆ॥ ਆਪਹੁਤੁਖੁਆਇਆ॥ ਪਰਤਾਪੁਲਗਦੇਹਾਗਣੀਰੁਗਿਨਿਨਕੇਲੀਜੀ
ਉ॥ ਦੋਹਾਗਣੀਕਿਆਨੀਸਾਇਆ॥ ਧਸਮਪੁਖੀਆਠਿਰਹਿਨਿਮਾਣੀਆ॥ ਮੈਲੇ
ਵੇਸਤਿਨਾਕਾਮਣੀਦੁਖੀਗੈਣਿਦਿਹਾਇਜੀਉ॥ ੬॥ ਸੋਹਾਗਣੀਆਕਿਆਕਰਸਬਗ
ਕਮਾਇਆ॥ ਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਛਲਪਾਇਆ॥ ਨਦਰਿਕਰਿਕੈਆਪਣੀਆਪੇ
ਲਏਮਿਲਾਇਜੀਉ॥ ੭॥ ਹੁਕਮੁਜਿਨਾਨੁਮੋਨਾਇਆ॥ ਤਿਨਿਅੰਤਰਿਸਬਦੁਦੁਸਾ
ਇਆ॥ ਸਹੀਆਸੇਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨਸਹੁਨਾਲਿਖਿਆਰਿਜੀਉ॥ ੮॥ ਜਿਨਿਭੁਟੇਕ
ਰਸੁਆਇਆ॥ ਤਿਨਦਿਚਹੁਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਸਾਤਿਗੁਰਐਸਾਜਾਣੀਐ
ਜੇਸਬੁਸੈਲਏਮਿਲਾਇਜੀਉ॥ ੯॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਛਲੁਪਾਇਆ॥ ਜਿਨਦਿਚ
ਹੁਕਰਨਚੁਕਾਇਆ॥ ਦੁਰਮਾਤਿਕਾਦੁਖਕਾਇਆਭੁਗਾ॥ ਬੈਠਾਮਸਤੁਕਿਆਇਆ
ਜੀਉ॥ ੧੦॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤੇਰੀਬਾਣੀਆ॥ ਤੇਰਿਆਭੁਗਤਾਰਿਦੇਸਮਾਏਆ॥ ਸੁਖਸੇਵਾ
ਅੰਦਰਿਰਖੀਐਅਪਨਿਕਰਹਿਨਿਤਾਰਿਜੀਉ॥ ੧੧॥ ਸਤਿਗੁਮਿਲਿਆਜਾਣੀਐ
ਜਿਤਮਿਲਿਆਨੁਦੁਪਾਣੀਐ॥ ਸਤਿਗੁਰਬਾਸੁਨਪਾਇਉਸਬੁਬਕਕਰਮਕਮਾਇਜੀ
ਉ॥ ੧੨॥ ਹਉਸਤਿਗੁਰਵਿਦਹੁਪੁਆਇਆ॥ ਜਿਨਿਭੁਮਿਰੁਲਮਾਰਗਿਪਾਇਆਨਦ
ਰਿਕਰਜੇਆਪਣੀਆਪੇਰਲੇਰਲਾਇਜੀਉ॥ ੧੩॥ ਤੇਸਰੁਨਾਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥ ਤਿ
ਨਕਰੇਤੁਆਪੁਲੁਕਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਰੁਰਮੁਖਿਪੁਰਾਇਉਇਆ॥ ਜਾਕਉਜੋਤਿਪਰੇਕਲ
ਰਿਜੀਉ॥ ੧੪॥ ਆਪੇਧਸਮਨਿਵਾਜਿਆ॥ ਜੀਉਪਿਰੁਦੇਸਾਜਿਆ॥ ਅਪਣੇਸੇਵਕੀਪ

ਜਰਖਾਈ ਦੁਇ ਕਰਿ ਮਸਤ ਕਿਆ ਰਿਜੀਉ॥ ੧੬॥ ਸਭਿ ਸੇਜ ਮੁਰਹੇ ਜਿ ਅਨਪਾ
 ॥ ਮੇਗ ਪੁਰੁ ਸੁਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ॥ ਅਪੁਰਾਤ ਪਰਤਾ ਦੂਰ ਤਾਇ ਉਸਕੁ ਲੋਕੁ ਕਰੈ
 ਕਾਰਾ ਜੀਉ॥ ੧੭॥ ਮੇਰ ਗੁਨ ਅਦੁਗੁਣ ਨਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਪੁਰੁ ਅਪਣਾ ਬਿਰਧੁ ਸੁਖ
 ਆਗ ਕੇ ਠਿਲਗਾਇ ਕਰਿ ਖਿਉ ਨ ਲਗੈ ਨ ਤਤੀ ਦੁਉ ਜੀਉ॥ ੧੮॥ ਮੇਮ ਨਿਤ ਨਿਪੁਰੁ ਪਿਆ
 ਦਿਆ ਜੀਇ ਦਿਛੁ ਅਨਾ ਛਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਹ ਪਾਤਿ ਹਸਾਹੁ ਸਿਰਿ ਖਸਮੁ ਤੇਜ ਪਿੰਨਾਨ
 ਕਜੀ ਦੈ ਨਾਉ ਜੀਉ॥ ੧੯॥ ਤੁਧੁ ਅਪੇ ਆਪੁ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਦੁਜ ਖੇਲ ਕਾਰੇ ਦਿਖਲ
 ਦਿਆ ॥ ਸਕੁ ਸੇਰ ਸਚੁ ਦਰਤ ਦਾ ਜਿ ਸੁਰੁ ਦਾਹਿ ਤਿਸ ਰਿਬੁ ਧੁੰਗੈ ਜੀਉ॥ ੨੦॥ ਗੁਰੁ ਪਰ
 ਸਾਇ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਥੈ ਮਾਇਆ ਮੇਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਅਧੁਨੀ ਅਪੇ ਲਏ ਸ
 ਮਾਇ ਜੀਉ॥ ੨੧॥ ਗੋਪ ਨਿਗੋਪ ਲਿਆਤੁ ਧਾਪੇ ਗੋਦਿ ਲਉ ਠਾਇਲੀਆ ॥ ਹਕਮੀ ਬੁ
 ਰੁ ਸਾਜਿ ਅਤਿ ਆਪੇ ਭੰਨ ਦੁਰਿਆ ਜੀਉ॥ ੨੨॥ ਜਿ ਨਿਸਤਿ ਗੁਰਮਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ
 ਉਨਿ ਦੁਖ ਚੁਭੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਤਿਨ ਗੁਣੀਆਇ ਉਚੁ ਲੋਚਨ ਮੁਸਵ
 ਰਿਆ ਜੀਉ॥ ਤੇਰੀ ਆਸ ਦਾਸ ਦਾ ਚਰਿਆਇਆ ॥ ਮੇਗ ਤਿਦਿਹੈ ਦੁਰਿ ਆਈਆ ॥ ਅ
 ਨੁਮੰਗ ਆਦਾਨੁ ਦੇਵਣ ਕਹੁ ਨ ਕਸ ਰਿਸ ਮਾਲਿ ਜੀਉ॥ ੪॥ ੨॥ ੪॥ ੧॥

ਰਬੁ ਸਿਰੀ ਗਗੁ ਮਹਲਾ ॥ ੫॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਪੇਪਾਇ ਮਨਾਈ ਸੋਇ ਜੀਉ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਮਿਲਾਇਆ ਤਿਸੁ ਜੇਵਨੁ ਅਦੁਰ ਨ ਕੋਇ
 ਦਿਜੀਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੋਸਾਈ ਮਹਿ ਤਾਇ ਠਹੁ ॥ ਅਮ ਅੰਬੇ ਬਾਦੁ ਮਿਠਹੁ ॥ ਥੋਣੁ ਚੁਭੈ
 ਸੀਰੁ ਸਜਣਾ ਤੁਧ ਜੇਹਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਤੇਰੇ ਹੁਕਮੁ ਸਾਦਣੁ ਆਇਆ ॥ ਮੈਸਤ ਕੋ
 ਲੋਚੇ ਆਇਆ ॥ ਨਾਉ ਬੀਜਣ ਲਗਾਇਆ ਸਕਰਿ ਦਰਿ ਬੋਲ ਬਖਸਿ ਮਾਇ ਜੀ
 ਉ॥ ੨॥ ਹਥਿ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਕਪੜਾ ਛਾਣਾ ਦਇਆ ਕਾਲਗਲ ਚਿਤਿ ਨ ਜਾਣਦਾ ॥ ਹਰਿ
 ਇਕ ਤੇ ਕਾਰੇ ਲਾਇਉ ਨ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਨਿਬਾਹਿ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਤੁਸੀ ਫੇਰਿ ਗੁਰੁ ਭੇਰਾ

੭

੨੧

ਹੁਕਮੁ ਬੀਹੁ ਗੁਰਦੀ ਬਾਣੁ ਕਰਦਾਇ ਪੈ ਨਾਈ ਜੀਉ ॥ ਹਉਰੇ ਮਧੁ ਪਿਤ੍ਰ ਦਾ ਬੀਨਿਆ
 ਦੇ ਪੀਜਿ ਸੁਰੀ ਕੀਉ ॥ ਹਉਆਇ ਆਸਾ ਮੈ ਤਿਹੇ ਨੂੰਆ ॥ ਪੀਜਿ ਕ੍ਰਿਸਾਣੁ ਮੁਜਰੇ ਮਿ
 ਚੁਆ ॥ ਕਨਕੇਈ ਕਤਿ ਨਹਿ ਗੁਈ ਨਾਨਕ ਉਠਾਘੁ ਪਿਰਾਉ ਜੀਉ ॥ ੫ ॥ ਹਉ ਦੁਗੀਘੁ
 ਆਜਾਵਦਾ ॥ ਇਕਸਾਰੁ ਤੁਧੁ ਪਿਆਇਦਾ ॥ ਉਜੜੇ ਹੁਦਸਾਇ ਉਠੇ ਤੁਧੁ ਕਰ ਬਾਣ
 ਜੀਉ ॥ ੬ ॥ ਹਰਿ ਇਦੈ ਨਿਤ ਪਿਆਇਦਾ ॥ ਮਨ ਤਿਦਾ ਮਾਸੇ ਛਲ ਪਾਇਦਾ ॥ ਸਤੁ
 ਕਾਜ ਸਦਾਗੀ ਅਨੁਲਾਗੀ ਅਨੁਮਨੁ ਕੁਖਾਜੀਉ ॥ ਮੈਛੁ ਤਿਆਸੇ ਭੁਧੈ ਪੜਾ ॥ ਗੁਸਾ
 ਈ ਸੇਵੀ ਸਚ ਭਾਗ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਮੈ ਪਲੈ ਬਧਾਛੁ ਕਿਜੀਉ ॥ ੭ ॥
 ਮੈ ਸੁਖੀ ਹੋ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਅੰਤਰ ਸਬਦੁ ਦਸਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਦਿਖਾ
 ਲਿਆ ਮਸਤਕ ਪਾਕਿ ਕੋਹੀ ਜੀਉ ॥ ੮ ॥ ਮੈ ਬੀਧੀ ਸਚ ਸਚ ਧਰਮ ਸਾਲਹੈ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ
 ਲਹੁ ਦਾ ਕੁਲਿ ਕੈ ॥ ਪੈਰੋ ਪੈਦਾ ਪਥਾਛੇ ਰਦਾ ਤਿਸੁ ਨਿਦਿ ਨਿਦਿ ਲਗਾ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ੯ ॥
 ਸਾਇ ਗਲਾ ਗੁਰ ਪਾਹਿ ਆਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਦਿਸਨਾ ਨੁਦਿ ਭਾਇਆ ॥ ਸਚੁ ਮੁਕਤ
 ਹੁਆ ਮੈ ਸਾਰ ਭਾਨਾ ਨਕ ਸਚੀ ਬੈਠਿ ਰਹਿ ਜੀਉ ॥ ੧੦ ॥ ਸਤੁ ਸਿਸਟ ਸੇਵੁ ਦਿਨੁ ਗਤਿ ਜੀ
 ਉ ॥ ਦੇ ਕੇ ਨ ਸੁਣੁ ਹੁਅਰ ਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਠੇਕਿ ਦੁਜਾਏ ਸਤੁ ਭਿਠੀ ਆਤੁ ਸਿਆਪੇ ਲਇਆ
 ਨੁਛੁ ਭਾਇ ਜੀਉ ॥ ੧੧ ॥ ਹਉ ਕੁਮੁਹੋ ਆਮਿ ਹਰਦਾਨ ਦਾ ॥ ਪੈ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸੀ ਰਿਝਾ
 ਣ ਦਾ ॥ ਸਤੁ ਸੁਖਾ ਲੀਓ ਠਿਆਇ ਹੋ ਆਹਲੀ ਮੀਰਾ ਜੀਉ ॥ ੧੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਿਸ੍ਰ ਮਿਸ੍ਰ ਮਿ
 ਤੁ ਦਸਦਾ ॥ ਬੋਲਾਇ ਆਬੋਲੀ ਪਸਮਦਾ ॥ ਬਹੁ ਮਾਣਵੀ ਆਤੁ ਪਉ ਪਰੇਤੁ ਆਪੇ ਪਾਇ
 ਹਿਥਾਇ ਜੀਉ ॥ ੧੩ ॥ ਤੇਰਾ ਆਕੁਰ ਬਾਕੁ ਪਸਦਾ ਤੇਰੀ ਆ ॥ ਹਰਿ ਲੋਚਾ ਪੁਰਨ ਮੇਰਾ ॥
 ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਸੁਖ ਦਾ ਤਿਆ ਮੈ ਗਲ ਵਿਚ ਲੋਹੁ ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ ॥ ੧੪ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇ ਦੁਖ ਮਦ
 ਰਨ ਭਾਲਿਆ ॥ ਤਿਦੀ ਪਲੈ ਆਪੇ ਆਲਿਆ ॥ ਤੁਧਾਨ ਬਨਿਤ ਰਿਗ ਵਿਰਹਿਆ ਨਾਨਕ
 ਕੁਗਤਾ ਸਚ ਅਧਾਰ ਜੀਉ ॥ ੧੫ ॥ ਹਉਰੇ ਸਾਇਦਾ ਪਾਹਿ ਲਾਣੁ ਭਾਗ ॥ ਮੈ ਕੁਰ ਮਿਲਿਓ ਚੈ
 ਮਾਲ ਭਾਗ ॥ ਸਤੁ ਹੋਇ ਦਿਉ ਸੁਖ ਕਟੀ ਆਦਿ ਬੁਝੈ ਠੇਕੈ ਆਪੁ ਜੀਉ ॥ ੧੬ ॥ ਦਾਦੁ ਤੁਨਿ

ਏਮਕਰੇਹੀਆ। ਮਲਲਥੇਲੇਦੇਛੇਰੀਐ। ਨਿਹਤੇਪੰਜਜੁਆਲੇਗੁਰਥਾਪਿੰਦਿਤੀ
 ਕੀਤੀਨੀਉ। ੧੮। ਸਰੁਦੇਕਠੇਹੋਇਆਇਆ। ਪਰਿਜਨਨੁਦਦਦਾਇਆ। ਗੁਰਮੁ
 ਥਿਲੇਗੁਦੇਮਨਮੁਖਚਲੇਮੁਲਗਦਾਇਨੀਉ। ੧੯। ਤਿਦੁਕਨਾਚਿਹਨਾਬਾਹਿਰਾ। ਹਰਿ
 ਦਿਸਹਿਗਜਰਜਾਹਗ। ਸੁਣਿਸੁਣਿਤੁਏਏਧਿਆਇਦੇਤੇਰੁਥਾਤਰੇਤੇਗੁਣਤਾਸਿਜੀ
 ਉ। ੨੦। ਮੈਜੁਗਿਜਗਿਦਥੇਸੇਵੁਨੀ। ਗੁਰਕਾਟੀਮਿਠੀਜੇਵੁਨੀ। ਹਉਬਾਹੁਤ੍ਰਿਛਿ
 ਸੁਨਨਚਉਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਲਪਾਚੁਲਿਜੀਉ। ੨੧। ੨॥ ੧॥ ੨॥
 ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ। ੧॥ ਪ੍ਰਗੁ। ੧॥ ਪਹਿਰੇ। ੧ ਚਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਪਹਿਲੇਪਹਿਰੇਰੈਦਿਕੈਦੁਣਜਾਗਿਆਮਿਤ੍ਰਾਧੁਕਮਿਪਇਆਗਰਥਾਸਿ। ਉ
 ਧਤਮੁਅੰਤਰਕਰੇਦੁਣਜਾਗਿਆਮਿਤ੍ਰਾਧਸਮੁਸੇਤੀਅਰਦਾਸਿ। ਪਸਮੁਸੇਤੀਅਰਦਾਸੁ
 ਦੁਖਦੁਖਉਰਧਾਧਿਆਨੁਲਿਵਲਾਗਾ। ਨਾਮੁਰਜਾਦੁਆਇਆਕਲਿਵੀਤਾਰਿਬਾਹ
 ਥਿਨਸੀਨਾਗਾ। ਜੇਸੇਕਲਮੁਵੁਨੀਹੈਮਸਤਕਿਤੇਸੇਨੀਅੰਨਪਾਸਿ। ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਪ
 ਹਿਲੇਪਹਿਰੇਰਕਮੁਪਇਆਗਰਥਾਸਿ। ੧॥ ਦੁਜੇਪਹਿਰੇਰੈਦਿਕੈਦੁਣਜਾਗਿਆਮਿਤ੍ਰਾ॥
 ਦਿਸਰਿਗਾਇਆਧਿਆਨ। ਹਥੇਹਥਨਚਾਈਐਦੁਣਜਾਗਿਆਮਿਤ੍ਰਾਜਿਉਜਿਸੁਧਾ
 ਅਰਿਕਾਨੁ। ਹੁਥੇਹਥਨਚਾਈਐਪ੍ਰਾਣੀਆਤਕਹੈਸਤਮੇਰਾ। ਤੇਤਿਅਰੇਤਿਮੁਨੁਮਨ
 ਮੇਰੇਅੰਤੁਨਹੀਕਿਛੁਤੇਰਾ। ਜਿਨਿਗਰਿਗਰਿਐਆਤਿਸਹਿਨਜਾਨੈ ਮਨਿਭੀਤਾਰਿਧਰ
 ਗਿਆਨ। ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਦੁਜੇਪਹਿਰੇਦਿਸਰਿਗਾਇਆਧਿਆਨ। ੨॥ ਤੀਜੇਪਹਿਰੇ
 ਰੈਦਿਕੈਦੁਣਜਾਗਿਆਮਿਤ੍ਰਾਧਨਜੇਬਨਮਿਓਚਿਤੁ। ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਚਿਤਹੀਦੁਣਜ
 ਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਬੋਧਾਛੁਟਹਿਜਿਤੁ। ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਚੇਤਪ੍ਰਾਣੀਥਿਕਲੁਕੁਇਆਸਿਗਿਆ
 ਇ। ਧਨਸਿਓਰਤਾਜੇਬਨਮਤਅਹਿਲਾਜਨਮੁਗਦਾਇਆ। ਧਰਮਸੀਤੇਪਰਦਾਰਨਕੀ
 ਤੇਕਰਮੁਨਕੀਤੋਮਿਤੁ। ਕਹੁਨਾਨਕਤੀਜੇਪਹਿਰੇਪ੍ਰਾਣੀਧਨਜੇਬਨਮਿਓਚਿਤੁ। ੩॥
 ਚਉਥੇਪਹਿਰੇਰੈਦਿਕੈਦੁਣਜਾਗਿਆਮਿਤ੍ਰਾਲੇਦੁਆਇਆਧੇਤੁ। ਜਾਜਮੁਪਕੜਚਲਾਇਆ

ਦੁਣ ਜਗਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰ ਕਿਸੈ ਨ ਮਿਲਿਆ ਭੇਤੁ। ਭੇਤ ਦੇਤੁ ਹਰਿ ਕਿਸੈ ਨ ਮਿਲਿਆ ਜਾਨੁ
 ਪਕੜਿ ਢਲਾਇਆ। ਝੁਠਾਰ ਦਨੁ ਹੋਆ ਦੁਆਲੈ ਬਿਨ ਮਹਿ ਭੁਇਆ ਪਰਾਇਆ॥
 ਸਾਈ ਦਸਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ਜਿਸੁ ਸਿਓ ਲਾਇਆ ਹੋਤਾ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਥੈ
 ਪਹੋਰੇ॥ ਲਾਵੀ ਲਾਇਆ ਖਿਤੁ॥ ੪॥੧॥ ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਪਹਿਲੈ ਪਹਿ
 ਰੈਰੈ ਇਕੈ ਦੁਣ ਜਗਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰ ਬਾਲਕ ਬੁਧ ਅਚਿਤ੍ਰ। ਪੀਰ ਪੀਰੈ ਮੇਖੇ ਲਾਈ ਐਵਣ
 ਜਗਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰ ਆਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਹੋਤੁ। ਆਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਨਹੁ ਘਨੇਰਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸੁਭਾਈ॥
 ਸੰਜੋਗੀਆਇਆ ਕਿਰਤੁ ਕਮਾਇਆ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ। ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ
 ਨਹੀ ਬੁਝੀ ਦੂਜੈ ਪੋਤਿ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਲੈ ਪਹਿਰੈ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਚੇਤਿ॥੧॥ ਦੂਜੈ ਪ
 ਹਿਰੈ ਰੈ ਇਕੈ ਦੁਣ ਜਗਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰ ਭਰਿ ਜੋ ਬਨ ਮੈ ਮਿਤ੍ਰ। ਅਹਿ ਨਿਸਿਕਾ ਮਿਰਿ ਆਪਿ
 ਆਵਣ ਜਗਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰ ਅੰਧੁ ਲੇਨਾ ਮੁਨ ਚਿਤਿ। ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਘਟ ਅੰਤਰ ਨਾਹੀ ਹੋਰੁ
 ਟੈਰ ਸਕਸਾ ਮੀਠਾ। ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਗੁਣ ਸੀਜਿ ਮੁਨਾਹੀ ਜਨਮ ਮਰੈ ਗੋਝੁਠਾ। ਤੀਰ
 ਥਵਰਤ ਸੁਚ ਸੰਜਮੁ ਨਾਹੀ ਕਰਮ ਧਰਮ ਨਹੀ ਪੁਜਾ। ਨਾਨਕ ਭੁਗਾਇ ਚੁਗਤ ਨਿਸਤ
 ਗਦੁ ਬਿਧਾਇਆ ਪੈਦੁ ਜਾਨ॥ ੨॥ ਤੀਜੈ ਪਹਿਰੈ ਰੈ ਇਕੈ ਦੁਣ ਜਗਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰ ਸਾਰਿ
 ਹੀ ਸਉ ਬਡੇ ਆਇ। ਜੋ ਬਨ ਘੋਜੁ ਗਿਆ ਜਿਏ ਦੁਣ ਜਗਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰ ਅਦੁਗਰੈ ਘ
 ਦਿਨੁ ਜਾਇ। ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਪਦੁਤਾਇ ਸੈ ਅੰਧੁ ਲੇ ਜਾਜਿ ਪਕੜਿ ਢਲਾਇਆ। ਸਭੁ
 ਕਿਛੁ ਅਪਨਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਗਏ ਆਖਿਨ ਮਹਿ ਭੁਇਆ ਪਰਾਇਆ। ਬੁਧਿ ਦਿਸਰੀ
 ਗਈ ਸੀ ਆਣ ਪਕੜਿ ਕਰਿ ਅਦੁਗੁਣ ਪਦੁਤਾਇ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੀਜੈ ਪਹਿਰੈ ਪ੍ਰ
 ਚੇਤੁ ਹੁਲਿ ਦੁਲਾਇ॥ ੩॥ ਚਥੈ ਪਹੋਰੈ ਇਕੈ ਦੁਣ ਜਗਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰ ਬਿਰਧ ਭੁਇਆ
 ਤਨ ਧੋਨਾ। ਅਖੀ ਅੰਦਰ ਦੀਸਈ ਦੁਣ ਜਗਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰ ਕੀਨੀ ਸੁਣੈ ਨ ਦੇਣਾ। ਅਖੀ ਅੰਧ
 ਜੀ ਬਰਸੁ ਨਾਹੀ ਰੈ ਪਰਾਕ ਭਿਤਾਣਾ। ਭੁਣ ਅੰਤ ਰਿਨਾਹੀ ਕਿਉ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਮਨੁ ਮੁਖ
 ਆਵਣ ਜਾਣਾ। ਪੜ੍ਹ ਪਕੀ ਕੁੜਿ ਭੁਜੈ ਬਿਨ ਸੇਆਇ ਚਲੈ ਕਿਆ ਮਾਣਾ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ

ਪ੍ਰਾਣੀਰਭੈਪਹਰੈਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਪਛਾਣੁ॥੬॥ਉਨਕਆਇਆਤਿਨਜਾਹਿਆਵੁਣ
 ਜਾਹਿਆਮਿਤ੍ਰਜਰਵਾਣਕੇਨਿ॥ਓਕਰਤੀਗੁਣਸਮਾਨਿਆਵੁਣਜਾਹਿਆਮਿਤ੍ਰ
 ਅਵਗੁਣਪਰ੍ਵਸਨਿਬੰਨਿ॥ਗੁਣਜਿਨਮਿਨ੍ਹਾਵੈਚੋਟਨਪਾਵੈਨਾਤਿਸੁਜੰਮਣਮਕਨਾ॥
 ਕਾਲਜਾਲਜਮੁਜੋਹਿਨਸਕੈਕੁਇਰੁਗਤਿਭੈਤਰਣਾ॥ਪਤਿਸੇਤੀਜਾਵੈਸਹਜਿਸਮਾਵੈਸ
 ਗਲੇਦੁਖਮਿਟਾਵੈ॥ਕਹਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਛੂਟੈਸਾਢੇਤਪਾਤਿਪਾਵੈ॥

੨॥੫॥੨॥੩॥

ਸਿਰੀਗੁਰਮਹਲਾ॥੪॥

੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪਹਿਲੈਪਹਿਰੈਗੋਇਕੋਵੁਣਜਾਹਿਆਮਿਤ੍ਰਹਰਿਪਾਇਆਉਦਰਮੇਝਾਰਿ॥ਹਰਿ
 ਧਿਆਵੈਹਰਿਉਚਰੈਵੁਣਜਾਹਿਆਮਿਤ੍ਰਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੁਮਾਝਿ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
 ਜਪੀਆਰਘੀਦਿਚਅਗਨੀਹਰਿਜਾਪਿਜੀਦਿਆ॥ਬਾਹਰਿਜਨਮੁਕੁਇਆਲਾਗਾ
 ਸਰਸੇਪਿਤਾਮਾਤਾਥੀਆ॥ਜਿਸਕੀਦੁਸਤੁਤਿਸੁਚੋਤਹੁਪ੍ਰਾਣੀਕਰਿਹਿਥੈਗੁਰਮੁਖਿ
 ਬੀਚਾਰਿ॥ਕਹਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਪਹਿਲੈਪਹਿਰੈਹਰਿਜੀਪੀਐਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰਿ॥ਦੁਜੈਪ
 ਹਿਰੈਬੋਇਕੋਵੁਣਜਾਹਿਆਮਿਤ੍ਰਮਨਲਾਗਾਦੁਜੈਕੁਇ॥ਮੇਰਾਮੇਰਾਕਰਿਪ
 ਲੀਐਵੁਣਜਾਹਿਆਮਿਤ੍ਰਲੇਮਾਤੁਪਿਤਾਗਲਿਛਾਇ॥ਲਾਵੈਮਾਤੁਪਿਤਾਗਲਿ
 ਸੇਤੀਮਨਜਾਣੈਖਟਖਟਾਏ॥ਜੇਦੀਸੇਤਿਸੇਨਜਾਣੈਮੁੜਦਿਤੇਨੋਲਪਟਾਏ॥ਕੋਈ
 ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਕਰੈਦੀਚਾਰਿ॥ਹਰਿਧਿਆਵੈਮਨਿਓਵੁਣਾਇ॥ਕਹਨਾਨਕਦੁਕੈ
 ਪਹਰੈਪ੍ਰਾਣੀਤਿਸੁਕਾਲਕਬਹੁਖਾਇ॥ਖੀਜੈਪਹਿਰੈਇਕੋਵੁਣਜਾਹਿਆਮਿਤ੍ਰਮਨ
 ਲਾਗਾਆਲਿਜੈਜਾਲਿ॥ਧਨਾਉਵੈਪੀਨਸੈਚਵੈਵੁਣਜਾਹਿਆਮਿਤ੍ਰਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿ
 ਨਮਸੁਨਾਇ॥ਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਕਰੈਨਸਮਾਏ॥ਜੇਹੋਵੈਅੰਤਹਿਸਖਾਈ॥ਇਹਧਨ
 ਸਭੇਮਾਇਆਏਠੀਅੰਤਿਏਠੀਚਲਿਆਪਦੁਤਾਈ॥ਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੈਗੁਰਮਿਲੇ
 ਸੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥ਕਹਨਾਨਕਤੀਜੈਪਹਿਰੈਪ੍ਰਾਣੀਜੇਨਾਹੈਮਿਲੈਹਰਿਨਾਲਿ

੬੫

ਸਮੁੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ॥ ੨੪੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ॥ ੨੪੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ॥ ੨੪੫ ॥

ਚਉਥੇ ਪਹਰੇ ਰੋਇ ਕੇਵਲ ਜਾਗਿਆ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਖੁ ਚਲੀ ਰੋਇ ਦਿਖਾਈ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਬਿ
ਨੁ ਬਿਨੁ ਬਿਨੁ ਚਿਲੁ ਮੁਲਿ ਨ ਕਰਿਹੁ ਜਿਤੁ ਮਸ ਬਿਰਜਾਨੁ ਨ ਕਰਿਹੁ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦ
ਮਾਣਹੁ ਰਲੀ ਆਜਨ ਮੁਮਰਨ ਦੁਖ ਖੋਵਹੁ ॥ ਚੁਰਸਤਿ ਗੁਰ ਸੁਆਮੀ ਭੇਦ ਨ ਜਾਨੁ
ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਹ ਰਿਗਤਿ ਸੁਖੀ ਦੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਉਥੇ ਪਹਿਰੇ ਸੁਭ ਲਿਉਰੇ
ਸੁਭ ਲਿਉਰੇ ਸੁਭ ਲਿਉਰੇ ਇਉਂ ਗਤਾ ਕੀ ਮਿਲ ॥ ੫ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥

ਪਹਰੇ ॥

ਚਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪਹਿਲੈ ਪਹਿਰੇ ਰੋਇ

ਕੋਵੈ ਦੁਜਾਗਿ ਮਿਤ੍ਰ ਧਰਿ ਪਾਇਆ ਤਉ ਧਰੇ ਮਾਹਿ ॥ ਚਲੀ ਮਾਸੀ ਮਾਨ ਸੁਕੀ ਆਵ
ਣ ਜਾਗਿ ਮਿਤ੍ਰ ਕਰਿ ਮਾਹਿ ॥ ਲਤਿ ਕਰ ਮੁਕਾਹਿ ॥ ਮੇਰੇ ਤਿਕਰਿ ਦੀ ਨੀ ਕਰਿ ਮੁਕਾ
ਵੈ ਜੋ ਸਾਲਿ ਖਤੁ ਧਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤ ਚੁਏ ਸੁਤ ਬੰਨਿ ਤਾਤਿ ਨ ਚੁਏ ਤਰਿ ਪੁਰੁ ਸਿਰੇ
ਇਆ ਕਰ ਮੁਸਕਰ ਮੁਕਰਾਏ ਅਘੋਇ ਸੁਜੈ ਤੇਵ ਸਿਧ ਨਾਹਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ
ਪਹਿਲੈ ਪਹਿਰੇ ਧਰਿ ਪਾਇਆ ਤਉ ਧਰੇ ਮਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਦੂਜੇ ਪਹਿਰੇ ਰੋਣੀ ਕੋਵੈ ਦੁਜਾਗਿ
ਆਮਿਤ੍ਰ ਰੁਰਿ ਜੋ ਬਨ ਲਹਰੀ ਦੇਇ ॥ ਬੁਰ ਬੁਲਾਨ ਪਛਾਣੀ ਵੈ ਦੁਜਾਗਿ
ਮਿਤ੍ਰ ਮਨ ਮਤ ਅਹਿ ਮੇਈ ॥ ਬੁਰਾ ਬੁਲਾ ਪਛਾਣੀ ਪ੍ਰਾਣੀ ਆਗੈ ਪਥ ਕਰਗਾ ॥ ਪੁਰਾਸਤਿ
ਗੁਰ ਕਬਹੂ ਨ ਸੇਵਿ ਆਸਿ ਹਰਠ ਚੁਏ ਜਮ ਜੀਵਾਗਾ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਨ ਬਪਕਰਹਿ ਬ
ਵੇਤ ਬਕਿ ਆਜ ਬਾਬੁ ਕਰੇਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦੂਜੇ ਪਹਿਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਰੁਰਿ ਜੋ ਬਨ ਲਹ
ਰੀ ਦੇਇ ॥ ੨ ॥ ਤੀਜੇ ਪਹਿਰੇ ਰੋਣੀ ਕੋਵੈ ਦੁਜਾਗਿ ਮਿਤ੍ਰ ਬਿਖਸਿ ਰੋ ਅੰਧੁ ਗਿਆਨੁ
ਪੜਕਲ ਤ੍ਰੇ ਮੇਹਿਲ ਪਟਿ ਆਵੈ ਦੁਜਾਗਿ ਮਿਤ੍ਰ ਅੰਤ ਰਿਲੈ ਰਿਲੈ ਰੁਨੁ ਪਗਾਨੀ
ਸੋ ਪੁਰੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਸਿਗਾਨੀ ਆਬਹੁ ਜੋ ਨੀਦੁ ਖਾਵੈ ॥ ਸਿਰ
ਜਨ ਹਾਰਿ ਸਾਗਿ ਆਸੁ ਆਮੀ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਲਗੇ ਧਿਆਨੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੀਜੇ ਪ
ਹਿਰੇ ਬਿਖਸਿ ਰੋ ਅੰਧੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਚਉਥੇ ਪਹਰੇ ਰੋਣੀ ਕੋਵੈ ਦੁਜਾਗਿ ਮਿਤ੍ਰ ਤੇਵ ਨ ਨੇੜੇ

ਆਇਆਸੇਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੁਦੁਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਉਤਰਾਦਰਗ
ਹਥੇਲੀਅਹੋਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿਆਪੁਰਾਣੇਅੰਤੋਰੇਇਸਖਾਈ। ਇਹੁ
ਆਇਆਮੇਹੁਤੈਰੈਸੰਗਨਚਏ। ਆਠੀਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈ। ਸਗਲੀਰੋਇਗੁਰਗੀ
ਅੰਧਿਆਰੀਸੰਦ੍ਰਸਤਿਗੁਰਚਾਨਕੁ। ਇ। ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਚਉਥਪਹਰੇਦਿਨੇ
ਤੈਆਇਆਸੇਇ। ੪। ਲਿਖਿਆਆਇਗੋਬਿੰਦਕਾਦੁਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਉਨਿਤ੍ਰਿ
ਚਲਕਾਮਣੇਸਾਧਿ। ਇਕਰਤੀਦਿਲਮਨਹੋਦੁਨੀਦੁਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਉਨਿਤ੍ਰਿ
ਤੈਪਾਏਧਾਥ। ਲਿਖਿਆਆਇਆਕੁੰਦਿਲਾਇਆਮਨਮੁਖਸਦਾਦੁਹੇਲਾ। ਜਿਨਿਪੁ
ਰਾਸਤਿਗੁਰਸੇਦਿਆਸੇਦਰਗਸਦਾਸੁਹੇਲਾ। ਕਰਮਧਰਮਤੀਸਰੀਰਜਗਅੰਤਿ
ਜੇਕੁਦੈਸੇਖਾਤਿ। ਕਹੁਨਾਨਕਭੁਗਤਸੇਹਰਿਦਰਦੁਹੇਲਮਨਮੁਖਸਦਾਭੁਦੁਤਿ॥੫॥

੪॥ ਰਾਗ ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਮਯਲਾ ॥੪॥੨॥੫੫ ਗੁ ॥੨॥੬੩॥ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਇ ॥
ਮੁਧਾਇਆ ਨੀਖੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਪੈਯੋ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਹੁ ਰੈ ਕ੍ਰਿਮਿ ਸਿਖੈ ॥ ਸਾਹੁ ਰੈ ਕ੍ਰਿਮਿ ਸਿਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਪਿਆ
ਇ ॥ ਸਹੀਆ ਦਿਉ ਛਿਰੈ ਸੁਹੇਲੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਬਾਹਲੁ ਤੂਏ ॥ ਲੇਖਾ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ
ਬਾਕੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਿਰਪੈ ॥ ਮੁਧਾਇਆ ਟੀਪੀ ਕ੍ਰਿਪੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਚਰਮ
ਦਿਖੈ ॥੧॥੬੪॥ ਆਹੁ ਰੇ ਅਮੇਰ ਬਾਬਲੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇ
ਰਕਾਇਆ ਗੁਰਗਿਆਨ ਪਰਚਿਤੁ ਬੁਲਾਇਆ ॥ ਬਾਲਿਆ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ
ਬਨ ਸਿਆਹ ਰਿਤ ਨੁਪਦਾਰ ਬਲਧਾ ॥ ਹਉ ਮੈਰੇ ਗੁਗਾਇਆ ਦੁਖਲਾਬਾ ਆਪੁ ਆ
ਪੁਰੁ ਰਮਤਿ ਖਾਧਾ ॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਦਰਪਾਇਆ ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾਕ ਦੇ ਮੈਰੇ ਨ ਜਾਇ
ਆ ॥ ਬਿਅਹੁ ਰੇ ਅਮੇਰ ਬਾਬਲੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਹਰਿ ਸਤਿਸੇਤੇ

ਉਮਿਤ੍ਰਾਬਿਖਸਾਗਰਸਿਸਾਰੇ। ਚਰਨਕਮਲਕੁਰਿਬੋਹਿਧੁਰਤੇਸਹਸਾਦੁਖਨਦਿਆਏ
ਗੁਰਪੁਰਚੁਦੈਦੁਖੁਭੀਆਠਪਹਰਪੁਰਜਾਏ। ਆਦਿਜੁਗਾਟੀਸੇਦੁਕਸੁਆਮੀਭੁਗ
ਤਾਨਮੁਅਧਾਰੇ। ਨਾਨਕਸਿਖਦੀਏਮਨਪ੍ਰੀਤਮੁਬਿਨੁਹਰਿਧੁਠਪਸਾਰੇ। ਮਨਪਿਆਰਿ
ਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਹਰਿਦਰਨਿਹਚਲਅਮਲੀ। ਹਰਿਦਰਸੇਦੈ - ਅਲਖਅਚੇਦ੍ਰੀਨਿਹਰ
ਲੁਆਸਦੁਪਾਇਆ। ਤਹਜਨਮਨਮਰਨਨਆਵਦੁਜਾਨਾਸੇਸਦੁਖਮਿਟਾਇਆ। ਭਿ
ਤੁਪਤਕਾਕਾਗਦਛਾਰਿਆਜਮਦੁਤਾਕਿਦੁਨਚੇਲਾ। ਨਾਨਕਸਿਖਦੇਈਮਨਪ੍ਰੀਤਮੁਹਰਿ
ਦੇਖੀਪਸਦਲੀ। ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਕਰਿਸੇਭਤਾਸੇਗਨਿਦਾਸੇ। ਮਨਪਿਆ
ਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਪਰਗਾਸੁ। ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਸੁਖਹਕਾਮੀਇਛੁ
ਗਾਲੀਪੁਨਿਆ। ਪੁਰਬਿਕਮਾਏਸ੍ਰੀਰਿਗਪਾਏਹਰਿਮਿਲੈਚਿਰੀਦਿਛੁਨਿਆ। ਅੰਤ
ਰਿਬਾਹਰਿਸਰਬਤਿਰਦਿਆਮਨਉਪਜਿਆਬਿਨਅਸੇ। ਨਾਨਕਸਿਖਦੀਏਮਨਪ੍ਰੀਤ
ਮਕਰਿਸਿਤਸੇਗਨਿਦਾਸੇ। ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਪ੍ਰੇਮਕੁਗਤਿਮਨਲੀ
ਨਾ। ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਜਲਿਲਾਭੁਲਿਜੀਵਿਮੀਨਾ। ਹਰਿਪੀਆਗਾ
ਨੀਅੰਮਿਤ੍ਰਬਾਣੀਸਰਬੁਸੁਖਾਮਨਿਦੁਨ। ਸ੍ਰੀਪਿਰਪਾਏਮੰਗਲਗਾਏਇਛੁਪੁਨਿਸ
ਤਿਗੁਰਤੁਠ। ਲਛਮੀਲੀਲਾਏਨਉਨਿ - ਪਿਪਾਏਨਉਸਰਬੁਸੁਠਾਕੁਹਦੀਨਾ। ਨਾਨਕ
ਸੰਤਾਸਮਝਾਈਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁਕੁਗਤਿਮਨਲੀਨਾ॥ ੫॥ ੧॥ ੨॥
ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਛੁਤਾਨੁਖਣ॥ ੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਧਠਿਮਜਾਹੁਮਾਧਿਰੀਪਸੇਕਿਉਦੀਦਾਗ। ਸੰਤਸਰਨਾਈਲਲੁਏਚੁਣੇਨਾਨਕਪ੍ਰਾ
ਣਅਧਾਰੁ॥ ਛੁਤਾ॥ ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਗੀਤਿਸੇਤਨਮਨਿਆਵਈਜੀਉ॥
ਦੁਤੀਆਕੁਉਬਿਖਲੀਤਿਆਨੀਤਿਛੁਸਨਹੁਕਾਵਈਜੀਉ॥ ਦਾਸਾਨਕੁਕਾਵਈ
ਬਿਨੁਦਰਸਦੁਏਇਕਾਪਿਨੁਪੀਰਜਿਕਿਉਕੈਗੇ। ਨਾਮੁਬਿਨੁਨਾਤਨਮਨਹੀਛੁਜਲ
ਬਿਨੁਮਛਲੀਜੀਉਮੈਗੇ। ਮਿਲਿਐਰੇਪਿਆਰੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੁਛੁਸਾਪਸਿਰੀਮਿਲਿ

ਗਾਵੇਦੇ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਸੁਆਮੀ ਧਾਰਿਅਨੁ ਗ੍ਰਹਮਨ ਤਨ ਅੰਕਿਸ ਆਏ॥ ੧॥ ਭੁਖਣ॥
 ਸੋਹਿਦ ਤ੍ਰੇਹ ਕੁਠਾਇ ਕੋਇ ਨ ਦਿਸੈ ਭੁਜੇ॥ ਪੁਲਕੇ ਪਦੁ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਦਿਤੇ॥
 ੧੬੩॥ ਤੇਰ ਬਚਨ ਅਨੁਪ ਅਪਾਰ ਸੋ ਤ ਅਧਾਰੁ ਬਾਂਡੀ ਬੀਚਾਰੀ ਐ ਜੀਉ॥ ਸਿਮਰ
 ਨ ਸਾਸਗਿਰਾ ਸੁਪੁਰਨ ਬਿਸੁਆ ਸੁਕਿਉ ਮਨੁ ਧਿਸ ਚੀ ਐ ਜੀਉ॥ ਕਿਮਨੁ ਬਿ
 ਸਾਰੀ ਐ ਨਿਮਖ ਨ ਹੀ ਦਾਰੀ ਐ॥ ਗੁਣ ਵੰਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹਮਾਰੇ॥ ਮਨੁ ਭੁਤ ਭਲ ਦੇ ਤੇ
 ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਅੰਕੋ ਬਿਰਥਾ ਸਾਗੀ॥ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥ ਸਰਬ ਕੋ ਸਾਥੇ ਜਪਿ ਜੀ ਐ ਜਨਮੁ
 ਨਗਰੀ ਐ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਰੁਦ੍ਰ ਜਲਤਰੀ ਐ॥ ੨॥ ਭੁਖਣ॥
 ਧਰਮ ਜਨੁ ਸਾਧ ਬੇਸਾਈ ਬੀਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ ਲਖੇ ਹਰੁ ਬੇਕੜ ਨਾਨਕ ਹਰਿਧਨ ਮਾਲ॥ ੧
 = ਢੁਤ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੁਆਮੀ ਧਾਰਿਅਨੁ ਗਤਿ ਹਿਸੁ ਮਾਮਲਾ ਗਿਜੀ ਦੇਤੇ ਜੀਉ॥ ਮਨਿ
 ਤਨੁ ਗਲਤ ਅਨੁ ਸਿਮਰਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੀਖਿਤੁ ਪੀਵੇਤੇ॥ ਜੀਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਹਰਿ ਪੀਵੇਤੇ ਸਦਾ ਬਿਰਥੀ ਦੇਤੇ ਬਿਖੈ ਬਿਨੁ ਭੀ ਕਾਜਾ ਨਿਆ॥ ਗੁਣੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋਪਾਲ
 ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਨਿਧਿ ਮਾਨਿਆ॥ ਸਰਬੋ ਸੁਖ ਮਾਨਿਓ॥ ਅਨਪਿਆਰੇ ਹਰਿ
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਅੰਤਰਿ ਸੀਵੇਤੇ॥ ਇਕ ਤਿਲ ਲਹੀ ਦਿਸੈ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੇਤੇ
 ਨਾਨਕ ਜੀਵੇਤੇ॥ ੩॥ ਭੁਖਣ॥ ਚੇਤ ਉੱਕੀ ਨੈ ਆਪਣੇ ਤਿਨਾ ਕੂਮਿਲਿ ਉਗਿ॥ ਆਪੇ ਹੀ
 ਆਪਿ ਮੇਰਿ ਉਹੁ ਜਸੁ ਨ ਨਿਕ ਆਪਿ ਸੁਣਿ ਉਗਿ॥ ੧॥ ਢੁਤ॥ ਪ੍ਰਮਠ ਗਉਰੀ ਪਾਇ
 ਫੂਲੁ ਗਉਰੀ ਬਿੰਦ ਮਨ ਮੇਰਿ ਆਜੀਉ॥ ਸਿਤ ਕੋ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਗਾਇ॥ ਕਿਠ ਲਗਿ ਸੋਹ
 ਆਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਠਿਲ ਗੋਸੇਰਿ ਆਦੁ ਪਸ ਕੁੰਜੇ ਹਿ ਆਰੁ ਗਤਿ ਲਖਣ ਕਰਿ ਦਸ ਕੁ
 ਏ॥ ਮਨਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਵਠੇਰੇ ਬਿੰਦ ਤੇ ਢੁਤ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਸਭਿ ਮਿਟਿ ਗਇ॥ ਸਖੀ
 ਸਿਰੀ ਲਗਾਇ ਆਇ ਢੁਪ ਜਾਇ ਆ॥ ਬਹੁੜ ਨ ਮਾਇ ਆਹੇ ਹਿ ਆਕੂ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰੇ ਸੋ ਸਰਿ ਸਾਗਰ ਨ ਹੀ ਪੈਹਿ ਆ॥ ੪॥ ਭੁਖਣ॥ ਸਾਈ ਨਾਮੁ
 ਅਮੋਲਕੀ ਮਨ ਕੋਈ ਢੁਤ ਦੇ॥ ਨਿਰਾਭੁ ਗੁਮਥਾ ਹਿ ਸੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗ ਮਾਣੇ

੧॥ ਦੁੰਠਾ। ਕਹਤੇ ਪਦਿਤੁ ਸੁਨਤੇ ਸਬੁ ਪੈ ਨੁਲਿਖਤੁ ਕੁਲਤਾਰਿ ਜੀਉ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਸਿਧੁ ਮੇ
ਗੁਨੈ ਤਿਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰਿ ਜੀਉ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਚਾਰਿ ਆਜਨਾ ਸੁਦਾਰਿ ਆਪੁਰਨ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਪ੍ਰਭ ਕਰੀ॥ ਕਰਗਹਿਲੀ ਨਹ ਰਿਜ ਸੁਟੀ ਨੇਜ ਨੇਪਾਵੈ ਨਹ ਮਰੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਇਆਲ
ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਬੁਢਤਤਰੀ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭੁ ਮਾਰਿਆ॥ ਕਥਨ ਜਾਈ ਅਕਥ ਸੁਆਮੀ ਸਦੈ ਕੇ ਜਾਇ
ਨਾਨਕ ਦਾ ਬਿਅਗ॥੫॥੨॥੩॥

ਸਿਰੀਗੁਮੁਹਲਾ॥੪॥ ਦੁੰਠਾ॥

੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿ ਰਿਉ ਤਮੁ ਨਾਮੁ ਹੋ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿਆ ਸਰੋ ਕੇ ਦਿ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੇਖੁ ਪ੍ਰਤਿਪਲਾਪ ਦਿਖਾਇ
ਰਮਈ ਅਸੋਇ॥ ਸੋਹਰਿ ਸਦਾ ਪਿਆਈ ਅੰਤਿ ਸੁਖਿ ਨੁ ਅਵਰਨ ਕੇ ਦਿ॥ ਜੋ ਮੇਠਿਆ ਮਾਇ
ਆਚਿਤੁ ਲਾਇ ਦੇਵੈ ਚਿਤੁ ਚਲੇ ਦੁਖ ਰੋਇ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਆਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅੰਤ
ਸਖਾਈ ਹੋਇ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰਨ ਕੇ ਦਿ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਪਾਈ ਮੈ ਦੁੰਠਾ ਬਿਅ
ਮਿਤਾਵ ਨੁ ਕੁਰੀ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਤ ਜਨ ਦਿਵਤੁ ਗਾਇਆ ਹਰਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾ
ਇਆ ਨਉ॥ ਦਿਵਤੁ ਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਦੇ ਜਿਉ ਦੇ ਸੁਆਪੁ ਤਨਿ ਦਾਉ॥ ਪਿਤ ਜਿਤਿ ਤਹੋਈ ਮੈ
ਗੁਰ ਤੁਠਾ ਕਰੇ ਪਸਾਉ॥ ਦੁੰਠਾ ਗੀ ਗੁਰ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਅਹਿ ਨਿਸਿਲਾ ਗਾਰੁਉ॥ ਜਨ ਨਾ
ਨਕ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਦੁ ਦਿਆਹਰਿ ਰੀਰਤਿ ਕਰਮ ਕਮਾਉ॥੨॥ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਾਗਾ ਚਾਉ॥ ਬੁ
ਰਪੁਰੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਪੂਰੁ ਨਾਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਬ ਲਗੈ ਬਨ ਸਾਸਹੇ ਤਬ ਲ
ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ॥ ਚਲਾਇਆ ਨਾਹਿ ਚਲਾ ਸੀ ਹਰਿ ਅੰਤ ਲੇਖੁ ਨਾਉ॥ ਹਉ ਬੁਲਿਹਾ
ਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਦੁਖੁ ਆਇ॥ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚਿਉ ਸੇ ਅੰਤਿ ਗਇ ਪਛੁ
ਤਾਇ॥ ਪੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਿ ਲਿਖਿ ਅਜਨਾ ਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ॥੩॥ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਪ੍ਰਤਿ ਲਾਗਾਇ॥ ਦੁੰਠਾ ਗੀ ਗੁਰ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਸਬਾਇ ਪਾਰਿ ਲਿਖਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਹਰਿ ਅਪੇ ਆਪੁ ਉਧਾਇ ਦਾਹਰਿ ਅਪੇ ਦੇਵੈ ਲੇਇ॥ ਹਰਿ ਅਪੇ ਬੁਰਮੁ ਬੁਲਾਇ ਦਹਰਿ
ਆਪੇ ਹੀ ਮਤਿ ਦੇਇ॥ ਗੁਰ ਮੁਖੋ ਨ ਪਰਗਾਸੁ ਹੋ ਸੇ ਦਿਰੇ ਲੇਖੇ ਇਕੋ ਦਿ॥ ਹਉ ਬੁਲਿਹਾਰੀ

ਉਨ੍ਹਲੇ ਸੇਆਈਅਲੇ ਰਹਿਯਾ ਫੁਹਿਯੋ ਸਤਾ।
ਹਰਿਆਸਾ।

ਤਿਨਕਉਜਿਨਹਰਿਪਾਇਆਗੁਰਮਤੋ। ਜਨਨਲਕਕਮਲਪਰਗਾਸਿਆ। ਮਨਿਹਰਿ
ਹਰਿਉਠਭਾਗੇ॥੪॥ ਮਨਹਰਿਹਰਿਜਪੁਨਕਰੇ॥ ਹਰਿਗੁਰਸਰਬਾਈਭੁਜਿਪਉਜਿਦੁਸ
ਭੁਕਿਉਦਿਖਦੁਖਪਰਹਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਘਟਿਘਟਿਰਮਈਆਮਨਿਦੁਸੈਕਿਉਪਾਈ
ਐਕਿਉਉਂਗੁਰੁਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰਕਉਟਿਐਹਰਿਆਇਦੁਸੈਮਨਿਚਿਤਿ॥ ਮੇਧਰਨਾਮੁਅਧ
ਕੈਹਰਿਨਾਮੈਤਗਾਤਿਮਿਤਿਮੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦਿਸਾਹੁਹਰਿਨਾਮੈਹੀਜਤਿਪਤਿ॥ ਜਨਨ
ਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਆਰਿਗਰਤੁਫੁਹਰਿਰੇਗਰਤੁਤਿ॥੫॥ ਹਰਿਹਰਿਉਗੁਰੁਸਿਉਰਿ
ਪ੍ਰਭੁਸਤਿਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਨਿਆਸਭੁਹਰਿਉਤਿਉਤਪਤਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨਿ
ਕਉਪੁਰਬਲਿਖਿਆਸੇਆਇਮਿਲੇਗੁਰਪਾਸਿ॥ ਸੈਵਕਉਗਇਦੁਜਾਵਿਆਮਿਤੁਭੁ
ਰਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥ ਧੀਨਧੀਨੁਦੁਜੁਦਾਪਚੀਆਜਿਨਿਦੁਖਰਲਾਇਅਫੁਹਰਿ
ਗਾਸਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਾਦਰਿਮੁਖਉਦੁਆਇਮਿਲੇਹਰਿਪਾਸਿ॥ ਜਨਨਲਕਕਗੁਰਤਿਨਪਾਇ
ਆਜਿਨਾਆਪਿਤੁਠਾਗੁਣਤਾਸਿ॥੬॥ ਹਰਿਪਿਆਦੁਦੁਸਾਸਿਗਿਰਗਾਸਿ॥ ਮਨਯੋਪੀ
ਤਿਲਾਗੀਤਿਨਾਗੁਰਮੁਖਹਰਿਨਾਮੁ॥ ਜਿਨਾਰਹਰਾਸਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥੧॥੬॥
ਕਹਾਉ॥੧॥੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੪॥ ਸਲੋਕਾਨਲਿ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਲੋਕਮਃ ੩॥ ਰਾਗਾਦਿਚਿਸੀਰਾਗੁਹੈਜੇਸਰੇਧਰੇਪਿਆਗੁ॥ ਸਟਹਰਿਸਤਮਨਿ
ਦੁਸੈਨਿਹਚਲੁਮਤਿਅਪਾਗੁ॥ ਕਤਨਮੇਲਕਪਾਇਆਗੁਰਕਾਸਬਦੁਬੀਚਾਗੁ॥ ਜਿ
ਹਵਾਸਰੇਮਨਸਰਾਸਰਾਸਰੀਰਅਕਾਗੁ॥ ਨਾਨਕਸਚੈਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਐਸਦਾਸਚਵਾਪ
ਗੁ॥੧॥ ਮਃ ੧॥ ਹੋਰਬਿਰਹਾਸਭੁਪਾਤੁਹੈਜਬਲਗੁਸਾਹਿਬੁਪ੍ਰੀਤਿਹੋਇ॥ ਏਹੁਮਾਇ
ਅਮੋਹਿਆਵੇਖਣਸੁਣਨਹੋਇ॥ ਸਹਦੇਖੇਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਿਨਉਪਜੈਅੰਧਾਕਿਆਕਰੋਇ
ਨਾਨਕਜਿਨੀਅਖੀਲੀਤੀਆਸੇਈਸਚਦੇਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਏਕੋਕਰਤਾਇ
ਕੁਟੀਬਾਣੁਹਰਿਹਰਿਏਕੈਨਾਮੁਹੈਅਮਰਏਕੋਹਰਿਚਿਤਿਪਾਇ॥ ਹਰਿਤਿਸੁਬਿਨੁਕੋਈ

ਨਾਇਕੁ ਮਰੁਓ ਦਿਕਰਿ। ਤਿਸੇ ਨਸਲਾਹਿ ਜਿਤੁ ਪਰਖੈ ਬਾਹਰਿ ਘਰਿ। ਹਰਿਜਿਸੇ ਨਹੇ ਇ
ਦਾਇ ਅਯੁਸੇ ਹਰਿਜਿ ਪਿਰੁ ਬੁਧੁ ਮੁਤਿ। ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੧ ॥ ਦਾਤੀ ਸਹਿ ਬੁਧੁ ਮੈਦੀ ਆਕਿਆ ਚਲੈ ਤਿ
ਸੁਨਾਲਿ। ਇਕੁ ਜਾਗੈ ਨਾਲਹ ਨਿਇਕੁ ਨਾਸਤਿ ਅਦੇਇ ਉਗਲਿ। ॥ ੧ ॥ ਸਿਦਕੁ ਸਬੁ
ਗੀਸਾਇਕੁ ਬੁਧੁ ਤੇ ਸਾਮਲਾਇਕਾ। ਵੀਦਾਰੁ ਪੈਪਾਇਸਾ ਬਿਉਤੀ ਪਾਇਕਾ। ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸਰੁਆਪੇਤੁ ਪਉਪਾਇਕੈ ਆਪੇਕੈ ਲਾਈ। ਤਿਆਪੇਵੇ ਪਵਿਗਸਦਾ ਅਨੀਵੁ ਤਿਆਈ। ਹਰਿ
ਤੁਧੁ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਤੁਸਠਾ ਸਾਈ। ਤਿਆਪੇ ਆਪਿ ਦਰਤਦਾ ਸਬੁ ਨੀਹੀ ਬਾਈ ਪਹਰਿ ਤਿਸੇ
ਕਿਆ ਦੁਹੁ ਸਿਤਨ ਨਹੁ ਜੇ ਲੇਵੁ ਛੁਡਾਏ। ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੧ ॥ ਛਕੜੁ ਜਾਤੀ ਛਕੜੁ ਨਾਉ। ਸਬੁ ਨ
ਜੀਆਕਾ ਬਾਉ। ਅਪੁਹੁ ਜੇ ਕੋ ਕੁਲ ਬਹਾਏ। ਨਾਨਕ ਤਾਪਰੁ ਜਾਪੈ ਜਾਪਤਿ ਲੇਖੈ ਪਾਏ। ॥ ੨ ॥ ਮਃ
੩ ॥ ਜਿਸੁ ਪਿਅਚੇ ਸਿਉ ਨਹੁ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਮੁਤਿ ਚਲੀਐ। ਪਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸਿਸਾਰਿਤ ਕੋ ਪੀਛੈ
ਜੀਵਣਾ। ॥ ੪ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਸਾਜਿ ਮੈਚੈ ਗੋਦੁ ਸੁਰਜ ਦਇ ਦੇਵੀ। ਦਸਰਾਹਿ ਹਟ
ਤੁਧੁ ਸਾਜਿ ਆਦਾ ਪਾਰੁ ਕਰੀਵੇ। ਇਕੁ ਨਾਨਕ ਰਿਲੁ ਭੁਟੇਇ ਨਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਬੀਵੇ ਤਿਨ ਮਕਲੁ ਨ
ਵਿਆਪਈ ਜਿਨ ਸਚ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੇ। ਉਇਆ ਪਿਛੁ ਟੇਪਰੁ ਦਾਰਸਿਉ ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਸਰੁਜ ਬਾਤੁ
ਛੁਟੀਵੇ। ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੩ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਕੈਦੁ ਸਿਆਸੇਇ। ਦੁਖਤੁ ਵੀਚਰੀ ਸੁਖਿ ਦਹੇ
ਇ। ਦੁਖਤੁ ਵੀਚਰੇ ਸੁਖਿ ਦਹੇਇ। ਕੁਦਰਤਿ ਹੈ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇਆ। ਜਾਕੀ ਮਤਿ ਪਾਇਤ ਕਹੀ
ਨ ਜਾਇ। ਸਰੈ ਸਹੀ ਅਤਿ ਕਰਤਿ ਕਰਾਹੀ ਚਾਰਾ। ਬਿਨੁ ਬੁਧੁ ਕੈ ਸੇਪਾਵਹਿ ਪਾਰਾ। ਸਿਕੁ ਕਰਤਿ
ਜਦਾ ਮਨੁ ਕਰਿ ਮੁਖੁ ਸੁਦਾ। ਜਿਹੁ ਦ੍ਰਿਸ਼ਿ ਦੇਖਾਤਿ ਹਧਰਿ ਮਉ ਮਨੁ ਦਾ। ॥ ੬ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰੁ ਸਭੁ
ਦਦੁ ਨ ਪਾਈਐ ਨਾਨਕ ਨਾਦੁ ਰਿ। ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾਮਿ ਲੈ ਮਨੁ ਕੈ ਹਦੁ ਰਿ। ॥ ੭ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸਪਤੰ ਪਸਪਤ ਸਾਗਰਾਨ ਦੁਖੰ ਛਰਾ ਰਿਵੇਦ ਦਸ ਅਸਟ ਪੁਰਾਨ। ਹਰਿ ਸਭੁ ਨਾਇਕਿ ਤੁਧੁ
ਤਦਾ ਹਰਿ ਸਭੁ ਨਾਬਾਨ। ਸਭੁ ਤੁਧੈ ਪਿਆਵਹਿ ਜੀਅ ਜਿਤਹ ਰਿਸਾਰਿ ਰਾਪਾਣਾ। ਜੇਕੁ ਰਮੁ
ਖਿਹਰਿ ਆਗਾਏ ਤਿਨਹ ਉਕਰ ਬਾਨ। ਤਿਆਪੇ ਆਪਿ ਦਰਤਦਾ ਕਰਿ ਦੇਨ ਦਿਨਾਣਾ।
॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੪ ॥ ਕੁਲੁ ਉਮਾ ਸਜਨੀ ਕਿਆ ਸਦਾਈਐ ਹਿਰਦੈ ਹੀ ਲਿਖਿਐ ਹਸਦਾ ਸਾਹਿਬੁ

ਕੇਰੀਗਿਰਹੈ ਕਬਹੂ ਨ ਤੁਟ ਸਿਨੇਗੁ। ਕਲਉ ਮਸ ਜਨੀ ਜਾਇ ਸੀ। ਲਿਖਿ ਅਖੁ ਨ ਲੇਜਿ।
 ਨਾਨਕ ਸਾਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਜਾਇ ਸੀ ਜੋ ਪੁਰਿ ਛੁਡੀ ਸੈ ਚੋ ਪਾਇ॥੧॥ ਮ ॥ ੩॥ ਨਟਰਿਆ ਦੁਹਾ ਨ ਲਿ
 ਨ ਚਲਈ ਵੇਖਹੁ ਕਈ ਦਿਉ ਪਾਇ। ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸਚਿ ਰਹੁ ਲਿਦੁ ਲਾਇ
 ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੀ ਸਚਹੈ ਕਰ ਮਿਪੈ ਪਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿ ਅੰਦਰਿ ਬਾਹਰਿ ਇਕ ਤੂਤੂ
 ਜਾਨਹਿ ਚੇਤੁ। ਜਿ ਕੀਚੈ ਸੋ ਹਰਿ ਜਾਨਦਾ ਮੇਰੇ। ਮਨ ਹਰਿ ਚੇਤੁ। ਸੇਧੁ ਰੇ ਨਿਆ ਪੁਕਮਾ ਦੁਹਾ ਧਰ
 ਮੀ ਦਿਗਮੇਤੁ। ਤੂ ਸਚਾ ਆਪਿ ਨਿਆ ਆਉ ਸਚੁ ਨੂੰ ਗੈ ਕੇਤੁ। ਜਿਨ ਨਾਨਕ ਸਚ ਪਛਾਣਿਅ
 ਸੇ ਸਚਿ ਰਹੇਤੁ॥ ੫॥ ਸਲੋਕ ਮ ॥ ੩॥ ਕਲੁ ਜਨ ਲਉ ਸੇਧੁ ਸਾਹੁ ਦੁਈ ਐਕ ਬਾਹੁ ਕੀ ਜਹਿ
 ਜਾਉ। ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ ਜਹੁ ਲਿਖ ਲਿਖਿ ਜਿਨ ਲਿਖਿ ਆਦੁ ਜਾਉ। ਨਾਨਕ ਪੁਰਾ ਬਿਲਿਖਿ
 ਆਕਮਾ ਦੁਹਾ ਅਵਰ ਨ ਕਰਨਾ ਜਾਇ॥੩॥ ਮ ॥ ੩॥ ਹੋਰ ਕੁਤੂਪ ਨੁ ਦੁਕੂ ਬੋਲਨਾ ਮਾਇ
 ਆਨਾ ਲਿਖਿਆ ਗੁ। ਨਾਨਕ ਦਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਬਿਰਨਾ ਹੀ ਪਾਤ੍ਰ ਪਤ੍ਰਿ ਹੋਇ ਬੁਆਗੁ॥੨॥ ਪਉ
 ਝੀ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਦੁਤ੍ਰਿ ਆਈ ਦੁਨੀਹੈ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤ ਨ ਬਰਿਕਾਧ ਹਰਿ ਕੀ ਦੁਤ੍ਰਿ ਆਈ ਦੁਨੀਹੈ ਜ
 ਨਿਆਉਹੈ ਪਰਮ ਕਾ। ਹਰਿ ਕੀ ਦੁਤ੍ਰਿ ਆਈ ਦੁਨੀਹੈ ਜਾਹੁ ਲੈ ਜੀ ਅਕਾਧ ਹਰਿ ਕੀ ਦੁਤ੍ਰਿ
 ਆਈ ਦੁਨੀਹੈ ਜਾਨਾ ਸੁਨਈ ਕੋ ਹਿ ਆਚ ਗੁਲ ਕਾ। ਹਰਿ ਕੀ ਦੁਤ੍ਰਿ ਆਈ ਦੁਨੀਹੈ ਆਪੁ ਛਿ
 ਆਕਾ ਦਾਨ ਦੇ ਦੁਕਾ। ੬॥ ਸਲੋਕ ਮ ॥ ੩॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੀ ਜਗੁ ਮਈ ਸਿਖਉ ਕਿਸੈ ਨਾਨ
 ਲੁਟੁ ਜੋ ਰਾਇ ਦੇਖ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਜੋਗੀ ਜਮ ਕਾਲਿ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਸਾਨਾ ਨਾਨੁ
 ਸਮਾਲੇ॥ ੧॥ ਮ ॥ ੧॥ ਗਲੀ ਅਸੀ ਚੋਗੀ ਅਮ ਚਾਗੀ ਬੁਰੀ ਆਗੁ। ਮਨੁ ਕੋ ਸੁਧਾ
 ਕਾਲੀ ਆਬਾਹਰਿ ਚਿਟਵੀ ਆਗੁ। ਰੀਸਾ ਕਰਿ ਰਤਿ ਨਾਈ ਆਜੋ ਸੇਵਹਿ ਦਖ ਪਈ
 ਆਗੁ। ਨਾਲਿਖ ਸਸੈ ਤੇਰਤੀ ਆਮਾਨ ਹਿ ਸੁਖਿ ਰਲੀ ਆਗੁ। ਹੋਵੈ ਤਾ ਨਿਭਿਤਾਈ ਅਬ
 ਹਉ ਨਿਮਾਣੀ ਆਗੁ। ਨਾਨਕ ਜਨ ਮੁਸਕਾਰ ਬੁਝਿ ਤੈ ਨ ਕੇ ਸੀ ਗਿ ਮਿਲਾਗੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ
 ਤੇ ਆਪੇ ਜਨ ਲਮੀ ਨ ਐ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਜਾਨੁ। ਤੁ ਆਪੇ ਜਾਨੁ ਦੁਤਾਇ ਦਾ ਆਪੇ
 ਦੁਇ ਸੇ ਬਾਨੁ। ਤੁ ਆਪੇ ਕਮਲੁ ਮਲਿ ਮਤੁ ਹੋ ਸੇ ਹਥੁ ਦਿਰਗੁ ਸਾਲੁ। ਤੁ ਆਪੇ ਮਕਤੁ

ਨਮਕ
ਰਾ
੨੬

ਪਉੜੀ ॥ ਸਬੁ ਕੇ ਤੇਰੇ ਭਾਉ ਨਾਹੀ ॥ ਸਬੁ ਤੇ ਪੈ ਪਾਸ ਹੁ ਮੰਗ ਦੇ ॥ ਨ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥
 ਜਿਸੁ ਤੇ ਦੇਹਿ ॥ ਸੁਸਕੁ ਕਿਛੁ ਮਿਲੇ ਇਕ ਨਾਹੁ ॥ ਤਿਓ ਪਾਸਿ ॥ ਤੁਧ ਥਾ ਭੁਧ ਥਾ ਉਕੇ ਨਹੀ ॥
 ਜਿਸ ਪਾਸ ਹੁ ਮੰਗੀ ॥ ਮਨੇ ਦੇਖੇ ਕੋ ਨਿਰਖ ॥ ਜਾਸਿ ॥ ਸਬੁ ਤੇ ਪਨੇ ਸਾ ਲਾਹ ਦੇ ਦਰਿ ॥
 ਮੁਖੋ ਨ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੩ ॥ ਪੀੜਿ ਤੁ ਪੜਿ ਪੜਿ ਉਚਾ ਕੂਕ ਦਾ ਮਾਂਇਆ ਮੇ
 ਹਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ਅੰਤ ਰਿਬੁ ਹੁ ਨ ਚੀਨੀ ਮਨਿ ਮੁਖੁ ਗਦਾਗੁ ॥ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਗਤੁ ਪਰਬੰਧ
 ਨ ਬਝੈ ਥੀ ਚਾਗੁ ॥ ਧਿਰ ਥਾਜਨ ਮੁਗਦਾਇਆ ਮਰਿ ਜੈ ਮੈ ਦਾਰੇ ਦਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਮ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਸੇ
 ਤਿਹੁ ਭਸੇ ਦਿਆ ਤਿਨੀ ਨਾਉ ਪਾਇਆ ॥ ਭੁਕ ਰਿਬੀ ਚਾਗੁ ॥ ਸਟਾ ਸੀਤਿ ਸੁਖ ਮਨਿ
 ਦੁਸ ਸਬੁ ਚੁਕੇ ਕੂਕ ਪੁਗਾਗੁ ॥ ਅਪਨੇ ਆਪੁ ਪਾਇ ਮਨ ਨਿਰਮਲੁ ॥ ਹੋਵੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਦੀ ਚਾਗੁ ॥
 ਨਾਨਕ ਸਬੁ ਰੇਤ ਸੇ ਮੁਖ ਤੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹੋਤੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵ ਸੁਖੁ ॥ ਗੁਰ ਮੁ
 ਖਿ ਪਦੈ ਥਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ॥ ਤ੍ਵੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲੈ ॥ ਸੇਹ ਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇ ॥ ਭੁਰਗੁ ਸਬਦੁ ਹਿ
 ਰਿ ਪਾਈ ॥ ਐਕ ਰਿ ਪਾਹ ਰਿ ਪਾਰਿ ਲਿਖਾਇ ਮਨ ਹਠਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ॥ ਉਪਦ੍ਰੁਹ ਬੇਦਾ ਜਾਇ
 ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇਕਰੇ ਜਿਸੁ ਲਏ ਹਰਿ ਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਸੁਗਾਦਰੀ ਆਮੁ
 ਜਿਨਿ ਦਿਚੁ ਦੁਸਟ ਅਹਿ ਕਰ ॥ ਮਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਜਨਮ ਸਦਾ ਰਿਅ
 ॥ ਨਾਮਿ ਹੋ ਆਸਟਾ ॥ ਭੁਕ ਤੁਨ ਭੁਕ ਨਿਸਤਾ ਤਿਆ ॥ ਤ੍ਵੇ ਨਿਜਾ ਤਿਨੈ ਭੁਕ ਤੁਨ ਮੁਖਿ ਆ
 ਰਿਆ ॥ ਪਿਰੇ ਆਸਟਾ ॥ ਸਟਾ ਮੁਕਤੁ ਸਬੁ ਕੁਲ ਨਿਸਤਾ ਰਿਆ ॥ ਸੇਹ ਨਿਸਤਿ ਦੁਆਰ ਨਾਮੁ ਪਿ
 ਮਨ ਮੁਖ ਰਹਿਆ ॥ ਮਹਿ ਕਾਰੀ ਮਰਨ ਦਿਗਾਨੀਆ ॥ ਸੋਭੇ ਵੇਖੇ ਹੁਕਮੁ ਕਿ ਅਕਰਹਿ ਦਿਠਾ
 ਦਿ ॥ ਆਪ ਹੁ ਦੁਜੈ ਲਗਾ ਰਿਖ ਸਮੁ ਦਿਸਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਬੁ ਦੁਖੈ ਸੁਖ ਦਿਸਾ
 ਆ ॥ ੧ ॥ ਮ ॥ ੩ ॥ ਭੁਰਗੁ ਪੁਰੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਤ੍ਵੇ ਨਾਇਆ ਤਿਨ ਦਿਚੁ ਭੁਕ ਮੁਖੁ ਕਾਇਆ ॥ ਰਾਮ ਨ
 ਮਹ ਰਿਕੀਰ ਚਿਗਾਈ ਕਰਿ ਚਾਨਣ ਮਗੁ ਰਿਖਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਮੈ ਮਾਰਿ ਟੋਕ ਲਿਵ ਲਾਰੀ ॥ ਐ
 ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਦੁਸਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਮਤੀ ਜਮੁ ਜੇਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸੇਵਾ ਨਾ ਬਿਸਮਾਇਆ ॥ ਸਬੁ ਆਪੇ ਆਪਿ
 ਦੁਰਤੈ ਕਰਤਾ ਜੇ ਭਾਵੈ ॥ ਸੇਨਾ ਨਿਲਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਏ ਤਾ ਜੀਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਿਨੁ ਮਾਰਿ

ਮਨ ਮੁਖ ਮੇਰੇ ॥ ਮੇਰੇ ਮਰੇ ॥ ਮੇਰੇ ਗਾ ॥ ਮੇਰੇ ॥ ਸੋਭੇ ਵੇਖੇ ॥ ਮੇਰੇ ॥ ਮੇਰੇ ॥ ਮੇਰੇ ॥ ਮੇਰੇ ॥ ਮੇਰੇ ॥ ਮੇਰੇ ॥ ਮੇਰੇ ॥ ਮੇਰੇ ॥

ਜਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੇਮਿਲੈ ਆਹਰਿ ਦੀਬਾਨ ਸਿਉ ਸੇਸੁ ਭੁਨੀ ਦੀ ਭਾਣੀ ਨਿਲਿਮਾ
 ਨਿਕੈ ਉਹੁ ਜਾਇ ਤਿਥੈ ਉਹੁ ਸੁਰਖ ਭੁਉ ਸਕੈ ਮਹਿ ਭੁਕੈ ਸੁਰਪਾ ਪੀਤ ਰਿਆ ਉਸੁ ਅੰਤ ਰਿਨ
 ਮੁਨਿ ਪਾਨੁ ਹੋਨ ਮੇ ਪਰਦਾਰਿਆ॥ ਨਾਉ ਪਜੀ ਐਸਾ ਉਮੀਨੀ ਐਸਾ ਇਕਿਲ ਦਿਖ ਸੁਰਹਿ ਰਿ
 ਆ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਆਇ ਕਮਨਿ ਦੇ ਕਠਿ ਤਿਸੇ ਅਸਥਿਰ ਜਾਗਿ ਰਹਿਆ॥ ੧॥
 ਸਲੋਕ ਮ॥ ੩॥ ਆਤਮ ਦੇ ਉਪਜੀ ਐਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਆਤਮੇ ਨੇ ਆਤਮ ਦੇ ਪ੍ਰੀਤੀ
 ਹੋਇ ਤਾਖਰ ਹੀ ਪਰਦਾ ਪਾਇ ਪਾਇ॥ ਆਤਮਾ ਭੋਲਨ ਨੂੰ ਲਈ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਸੁਭਾਇ॥ ਗੁ
 ਰ ਦਿਣੁ ਸਹਜੁ ਨ ਆਵਈ ਕੁਛੁ ਭੁਮੈਲ ਨ ਦਿਣੁ ਹੁਜਾਇ॥ ਖਿਨ ਪਲ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਦਸੈ ਸ
 ਕੁ ਅਠਸਠਤੀ ਰਬ ਨਾਇ॥ ਸਚੇ ਮੈਲ ਨ ਲੰਘੁਈ ਮਲੁ ਲਗੈ ਭਾਇ॥ ਦੋਤੀ ਮੈਲ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਅ
 ਠਸਠਤੀ ਰਬ ਨਾਇ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਕਰ ਮੁਕੇ ਅਹਿ ਕਾਰੀ ਸੁਭਾਇ ਪਦ ਪਦ ਕਮਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਮੈਲ
 ਉਜਲ ਤਾਈ ਐ ਜਾਸ ਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ॥ ੧ ਮ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਲੋਕ ਸਮਝਾਈ ਐ ਕਯੁ
 ਸਮਝਿਓ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਰਲਾਇ ਆਨਾਰ ਲੈ ਪਾਇ ਐ ਕਿਰਤਿ ਛਿਰਾਇ॥ ਲਿਵ ਪਾਤੁ ਦਇ
 ਰਾਹੈ ਹੋ ਕਮੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅਪਣਾ ਮਨ ਮਾਰਿਆ ਸਬਦਿ ਕਸਟੀ ਲਾਇ॥
 ਮਨ ਹੀ ਨਾਲਿ ਲੁਭਾਨੁ ਅਨਹੀ ਨਾਲਿ॥ ਸਬੰ ਮਨ ਹੀ ਮੀਠੁ ਸਮਝਾਇ॥ ਮਨ ਜੇ ਦਿਛੁ ਸੇਲੋ ਸ
 ਰੇ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਅੰਧਿ ਤਨੁ ਮੁਸੰਦੇ ਭੁਰੀ ਐਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ॥ ਦਿਣੁ ਮੈਨੇ ਨਿ
 ਹੇਰੀ ਨਾਲਿ ਲੁਭੁਣੁ ਜਾਸੀ ਜਨ ਮੁਗਧਾਇ॥ ਮਨ ਮੁਖੀ ਮਨ ਹਠ ਗਾਰਿਆ ਕੁੜਕੁ ਸਤੁ ਕਮਾ
 ਇ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮਣ ਜਿਨੇ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਚ ਕੋ ਮਾਝੁ ਮਨ ਮੁਖਿ
 ਆਵੈ ਜਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸਤੁ ਸੁਣੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਕੁ ਭਾਈ ਇਕ ਸਾਖੀ॥ ਤਿਸੁ ਸੁੱਧ
 ਰਿਭਾ ਭੁਭੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤ ਕਿਤਿ ਜਨ ਲੈ ਹਰਿ ਰੋ ਰਹਾਈ॥ ਹਰਿ ਅੰਧਿ ਤਕ ਥਾਮਹੀ ਸਠ ਬਿਤਮ
 ਭੁਰਬਰਨੀ ਸਹੇਜ ਦਾਖੀ॥ ਤਹੁ ਭੁਇ ਆਪੁ ਰਾਜ ਸੁਮਿਟਿ ਆਖੀ॥ ਪਿਆਰਾ ਰਿਭਿ ਸੁਰਜ ਰੋਇ
 ਕਿਰਾਈ॥ ਅਭੀਸਟੁ ਅਗੋਰ ਰਾਮ ਭਾਖਿ ਰਿਜਨ ਸੇਵੇ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਖੀ॥ ੧੨॥ ਸ

ਅਸਤੁ

ਲੇਕੁਮ ॥ ३॥ ਸਤਿਗੁਰੇ ਸੇਵੇ ਆਪਣੇ ਸੇਜਿਰੇ ਲੈ ਖੈਲਾਇ ॥ ਵਿਚਹੁ ਅਪੁਗਵਾਇ
 ਕੈਰਹ ਨਿਸਚਲਿ ਦੁਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਜਿਨੀ ਨੇ ਦੇਇ ਉਤਿਨਾ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ
 ਨਾਨਕ ਜੋਤਿ ਸੁਰੂਏ ਸੇਕਰੇ ਕਰਣੀ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ੪॥ ੩॥ ਅਨਦੇ ਕਾਰੀ ਦੇਵਿ ਅਨਦੇ ਕ
 ਰਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਅਗਿਆਨੀ ਪੁਜੇ ਦੇਰ ਕਰਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਆਤਮ ਦੇ
 ਉਪੁਜੀ ਮੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੁਝੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਬੁਝਾਣਾ ਸਤਿਗੁਰ ਬੈਠੈ ਕਰਮੀ ਪ
 ਲੈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਵਣੀ ਜੋ ਭੁਏ ਸੇਵਾਇ ਪਾਇ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ
 ਬਿਨਾ ਮੁਜਾਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਹੋਵੈ ॥ ਹਰਿਗੁਰ ਤੀਰਥ ਹਰਿਗੁਰ ਬਿਨਾ ਮੁਜਾਪਹੁ ਮਨ
 ਮੇਰੇ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਹੋਵੈ ॥ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਭੁ ਲਹਿ ਜਾਵੈ ॥ ਹਰਿਗੁਰ ਬਿਨਾ ਮੁਜਾਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸੁਖ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਤੀ ॥ ਜੇਤੁ ਮੁਖਿ ਭਾਉ ਲਿਖਿਆ ਪੂਰਿ ਸਾਧੈ ਹਰਿਤਿ ਤੁਮੁ ਬਿਨਾ ਮੁ
 ਪਾਤੀ ॥ ੧੩॥ ਸਲੋਕ ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਜਿਨੀ ਸੇਵਿ ਆਉ ਸਬਦ ਨ ਕੀਤੇ ਵੀਚਰਾ ॥
 ਤਰਗਿਆਨ ਨ ਆਇ ਉਮਿਰ ਤਕੁ ਹੋ ਸੇ ਸਾਗਿ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਹਛੇ ਰਪਾਇ ਅਧਾਰਿ ਜੀ
 ਹੋਇ ਪੁਆਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਿਦਾ ਸੇਕਰੇ ਜਿਸਨੇ ਆਪਿ ਕੋਏ ਸੇਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਚਿਨਾ
 ਮੁਨਿ ਪਾਹੈ ਕਰਮਿ ਮਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸਚ ਰਤੇ ਭੁਰਸਬਦ ਸਿਉ ਚਿਨਾ ਸਚੀ ਸਦਾ ਲਿਵ
 ਹੋਇ ॥ ੧੨॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸਨੇ ਮੇਲੇ ਨਦਿ ਛੁੜੈ ਸਹਾਇ ਸਮਾਵੈ ਸੇਇ ॥ ੧॥ ੪॥ ੩॥ ਸੇਕਰ
 ਉਤੀ ਜੋ ਭੁਗਵੈ ਤੇਜ ਛੇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਪਾਵਤੁ ਗਏ ਕਿਤੁ ਪ੍ਰਾਰਿਆਣੈ
 ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਹਰਿਨਾਮੁ ਦਖਾਣੈ ॥ ਮੈਸਾ ਭੁਗਉਤੀ ਉਤਮੁ ਹੋਇ ਪਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸੇਇ ॥
 ੨॥ ੪॥ ੩॥ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਭੁਗਉਤੀ ਕਹਾਏ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਪਾਬ ਬੂਹ ਮੁਦੇ ਨ ਪਾਇ ॥ ਪਰਨਿਦਾ
 ਕਰੇ ਅੰਤਰ ਮਲ ਲਾਏ ॥ ਬਾਹਰਿ ਮਲੁ ਪੈਵੈ ਮਨ ਕੀ ਜਠਿ ਨ ਜਾਏ ॥ ਸਿਤ ਸੀਗਤਿ ਸਿਉ ਬਾਦੁ
 ਰਚਾਏ ॥ ਅਨੁਦਿ ਦੇਖੀ ਆਵੈ ਜੋ ਭੁਗਾਇ ਰਚਾਏ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁ ਨ ਰੇਤ ਬਹੁ ਕਰਮੁ ਕਮਾਏ ॥ ਪੂਰ
 ਬਿਲਿਖਿ ਅਸੁ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮੇਖ ਨ ਪਾਏ ॥ ੩॥

ਸਿਤੁ ਸਿਮਰਤੁ ਸਚਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਵਤੁ ਤੀਰਥ ॥

ਸਤਿਗੁਰਜੀਨੀਪਿਆਇਆਸੇਕਹਿਨਸਵਾਹੀ॥ਸਤਿਗੁਰਜੀਨੀਪਿਆਇਆਸੇਤ੍ਰਿ
ਪਤਿਅਪਾਹੀ॥ਸਤਿਗੁਰਜੀਨੀਪਿਆਇਆਤਿਨਜਮਨੁਰੁਨਾਹੀ॥ਜਿਨਕਉਰੇਅਗ੍ਰਿ
ਪਾਲੁਹਰਿਸੇਸਤਿਗੁਰਪੈਰੀਪਾਹੀ॥ਤਿਨਐਥੈਉਥੈਮੁਖਉਜਲੇਹਰਿਦਰਗਾਧੈਪੈਨਾਇ
੧੪॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਜੇਸਿਰਸੀਈਨਾਨਿਦੈਸੇਸਿਰਦੀਜੇਡਾਗਿ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਪਿਜਰਮਹਿ
ਬਿਰਗਨਹੀਸੋਪਿਜਰਲੈਜਾਗਿ॥੧॥ਮਃ੧॥ਮੰਦੁਹੁਤੁਲੀਨਾਨਕਾਛਿਰਿਛਿਰਿਜਨਮਿ
ਮੁਈਆਸੁ॥ਕਸਤੂਰੀਕੋਕੁਲੈਗੈਦੈਡੁਮਿਪਈਆਸੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸੇਐਸਾਹਰਿਨਾ
ਮੁਪਿਆਇਐਮਨਮੋਰੇਜੇਜੇਸਬੁਨਾਉਪਰਿਹੁਕਮੁਦਲਾਏ॥ਸੇਐਸਾਹਰਿਨਾਮੁਜਪੀਐਮ
ਨਮੋਰੇਅੰਤੈਅਉਰਿਲਏਛੁਡਾਇ॥ਸੇਐਸਾਹਰਿਨਾਮੁਜਪੀਐਮਨਮੋਰੇਜਮਨਕੀਲੁਕਿਸਨ
ਸਤੁਕੁਖਗਏ॥ਸੇਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਿਆਵਡੁਭਾਗੀਤਿਨਨਿਦਕਦੁਸੰਦਸਕੁਪੈਰੀਪਾਏ॥
ਨਾਨਕਨਾਮੁਅਗਪਿਸਬੁਨਾਤੇਦੁਹਾਸਬੁਨਾਵੈਅਗੈਆਇਨਿਦੈਸੇ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ
ਸੋਸਦੁਕੂਰੇਕੂਰੁਪਿਕੁਲਖਣੀਮਨਿਪੈਦੈਕੁਡਿਅਗਿ॥ਪਿਰਕੈਕੁਣੈਨਝਲੈਹੁਕਮਿਕਰੇਗਾ
ਟਾਗਿ॥ਗੁਰਕੈਕੁਣੈਜੇਰਲੈਸਬੁਦੁਖਨਿਦਾਰਣਗਾਗਿ॥ਲਿਖਿਆਸੇਟਣਸਕਈਐਜੇਪੁਰ
ਲਿਖਿਆਕਰਤਾਗਿ॥ਮਨਤਨਸਉਪੇਕੈਤਕਉਸਬਦੇਧਰੇਪਿਆਗੁ॥ਬਿਨਨਾਵੈਕਿਨੈਨਪਾਇ
ਆਦੇਖਹੁਰਿਦੈਬੀਚਗੁ॥ਨਾਨਕਸਾਸਆਲਿਉਸੁਲਖਣੀਜਗਦੀਸਿਰਜਣਗਾਗੁ॥
੧॥ਮਃ੩॥ਮਾਇਆਸੇਹੁਗੁਬਾਰਹੈਤਿਸਦਾਨਾਇਸੇਉਰਵਾਰਿਨਪਾਗਿ॥ਮਨਮੁਖੀਗੀ
ਆਨੀਮਹਾਦੁਖਪਾਇਦੈਹੁਬਦੇਹਰਿਨਾਮੁਦਿਸਾਗਿ॥ਕੁਲਕਉਠਿਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵਹਿਦੁ
ਜੈਭਾਇਪਿਆਗੁ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਦੁਹਿਆਪਣਾਹੁਉਜਲਉਤਰੇਪਾਗਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਤਿਸਾਮਾਵਹਿਸਨੁਨਾਮਉਰਧਾਗਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜੇਜਲਿਬਲਿਮਹੀਅਲਿਭੁਰਪੁਰਿਦੁ
ਜਾਨਾਹਿਕੋਇ॥ਹਰਿਅਪੇਬਹਿਕਰੇਨਿਅਉਕੁਡਿਅਰਸਤਿਮਾਰਿਕੋਏਇ॥ਸਤਿ
ਆਰਾਦੇਇਦੁਡਿਅਈਹਰਿਧਰਮਨਿਮਉਕੀਤੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਕੀਕਰਹਉਸਤਤਿਜਿ

ਨਗਰੀਦ ਖਗਖਿਲੀਉਇ। ਨਿਕਾਰਕੀਉਧਨੀਆਦਪਾਪੀਕਉਡਿਡੁਟੀਉਇ। ੫੪
 ਸਲੋਕਮਃ ੩॥ ਮਨਮੁਖਮੈਲੀਕਾਮਣੀਕਲਖਣੀਕਲਨਗਰੀ। ਪਿਰਫੇਡਿਭਿਆਪਰੁਆਪ
 ਟਪੁਰਪੁਰਖੈਨਾਲਿਪਿਅਗੁ। ਤਿਸਨਾਕਦੇਨਚੁਕਈਜਲਦੀਥਰੇਪੁਕਛਾ। ਨਲਕਬਿਨੁ
 ਨਦਕੁਰੁਪਿਦੇਸੇਹਨਿਪਰਹਰਦੇਡੀਭੁਤਾਗਿ। ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਸਥਾਦਿਰਤੀਸੇਹਗਾਣੀਸ
 ਤਿਗੁਰਕੋਭਾਇਪਿਅਗੁ। ਸਦਾਰਾਦੁਪਿਰੁਆਪਣਾਸਚੇਮੁਪਿਅਗੁ। ੨॥ ਅਤਿਅਲਿ
 ਉਸੇਦਗੀਸੁਭਾਦੀਨਗਰੀ। ਨਾਨਕਨਾਮਿਸੁਹਗਣੀਸੇਲਿਮਿਲਾਵਣਗਗੁ। ਪਉੜੀ॥
 ਹਰਿਤੇਗੀਸੁਕਰਹਿਉਸਤਤਿਜਿਨਿਛਬੇਕਾਛਿਆ। ਹਰਿਤੁਪਨੇਕਰਹਿਸਰੁਨਮਸਕਾਰ
 ਨਿਨਿਪੈਤੁਗਾਖਿਆ। ਹਰਿਨਿਮਾਣਿਮਾਤੁਮਾਨਹਰਿਦੁਰਦਿਛਾਛਿਆ। ਹਰਿਅਹਿਕਾ
 ਰੀਆਮਾਰਿਨਿਦਾਏਮਨਮੁਖਮੂਲਸਾਧਿਆ। ਹਰਿਭੁਗਤਾਨੇਦੇਵਤਿਆਈਗਗੀਬੁ
 ਅਨਾਖਿਆ। ੧੭॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਕੋਭਾਇਜੇਚਲੇਤਿਸੁਦਛਿਆਈਦੁਨੀਹੋਇ
 ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਉਤਮੁਮੈਨਿਦੁਸੈਮੋਟਿਨਸੈਕੋਕੋਇ। ਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਆਪਣੀਤਿਸੁਕਰਮਿਪ
 ਰਾਪਤਿਹੋਇ। ਨਾਨਕਕੋਭਾਇਕਰੇਤਦੁਸਿਹੇਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਕੋਇ। ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਨਾਨਕਹ
 ਰਿਨਾਮੁਜਿਨੀਅਗਾਧਿਆਮਨੁਦਿਨੁਹਰਿਲਿਦੁਤਾਗੁ। ਸਾਇਅਬੇਦੀਖਸਾਕੀਤਿਨਅ
 ਥੋਕਮਾਦੈਕਾਰੁ। ਪੂਰੈਪੁਰਾਕਰਿਫੇਡਿਭਿਆਹੁਕਮੁਸਦਾਰਣਹਾਰੁ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਨਿਨਿਬੁਝੈ
 ਆਤਿਨਿਪਾਇਆਮੇਖਦੁਆਰੁ। ਮਨਮੁਖਕਮੁਨਜਾਨਣੀਤਿਨਿਮਾਰੇਜਮਜੇਦਾਰੁ। ਗੁਰ
 ਮੁਖਿਜਿਨੀਅਗਾਧਿਆਤੰਨੀਤਰਿਅਬੁਝੈਜਲਸੈਸਾਗਿ। ਸਰੁਗੁਣਗੁਣੀਕਮਿਦਾਇ
 ਆਗੁਰਆਪੇਬਖਸਨਹਾਰੁ। ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਭੁਗਤਾਪ੍ਰਤੀਤਿਹੋਰਿਸਰੁਕਿਛੁਜਾਨਦਾ
 ਹਰਿਜੇਦੁਨਾਯੀਕੋਈਜਾਣਹਰਿਧਰਮੁਬੀਚਾਰੁ। ਕਾਡ੍ਹਾਅੰਦੇਸਾਬਿਛੁਝੀਕੀਜੇਜਾਨ
 ਹੀਅਧਰਮਮਾਰਦਾ। ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚਨਿਆਉਪਾਪੀਨਰੁਹਾਰਦਾ। ਸਾਲਾਹਿਹੁ
 ਭੁਗਤਿਹੁਕਰਜੇਹਿਹਰਿਭੁਗਤਿਜਨਤਾਰਦਾ। ੧੮॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩॥ ਅਪਨੇਪ੍ਰੀਤਮਮਿ

ਲਿਖਾ ਅੰਤ ਰਿਤਾ ਖੁਭਿ ਰਧਾਰਿ। ਸਾਲਾਹੀ ਸੇਖੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਭੁਰਕੇ ਹੋਤਿ ਪਿਆਰਿ। ਨ
 ਨਕ ਨਿਸੁ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਮੇਲਿ ਲੇਸਾ ਏਹੁ ਗਾਇ ਨਗਰਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਸੁਦੁ ਤਹ ਰਿਪ
 ਈ ਐਸਾ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇਇ॥ ਮਾਨਸ ਤੇ ਦੇਵੇ ਬੁਢੇ ਪਿਆਇ ਨਾ ਮੁਹਰੇ॥ ਹਉ ਮੇਰਾ ਰਿਸਿ ਲ
 ਇਅਨੁ ਰੁਰਕੇ ਸਬਦਿ ਤੇ॥ ਨਾਨਕ ਸਹ ਜਿਸਾ ਮਾਇਅਨੁ ਹਰਿ ਅਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ॥ ੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿ ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤਿਕਰਾਇ ਵਡਿਆਈ ਵੇਖਾਲੀ ਅਨੁ॥ ਅਪਨੀ ਆਖਿ ਕਰੇਖੁ
 ਤ੍ਰਿਤਿਆ ਪੇਸੇ ਦੁਖਾਲੀ ਅਨੁ॥ ਹਰਿ ਕੁਗਤਾ ਨੇ ਦੇਇ ਅਨੇ ਦੁਬਿਧ ਘਰੀ ਬਹਾਲਿਅਨੁ॥ ਪਾ
 ਪੀਆ ਨੇ ਨੇ ਦੇਇ ਬਿਰਗਦਿ ਚੁਟਿ ਨਰਕ ਘੇਰਿ ਚਾਲਿਅਨੁ॥ ਹਰਿ ਕੁਗਤਾ ਨੇ ਦੇਇ ਪਿਆ
 ਰਕ ਰਿਅੰਗੁ ਤਿਸਤਾਰਿਅਨੁ॥ ੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਕੁਬੁਧ ਮੁਖੀ ਭੁਟਾਇ ਅਕਸਾਇ ਟਿ
 ਪਰਨਿ ਦਾਖਟ ਚੁਹੀ ਮੁਠੀ ਰੋਪੇ ਠਾਲਾ॥ ਕਾਰੀ ਕਰੀ ਕਿਆ ਖੀ ਐਸਾ ਚੋਏ ਠਿਆਨਾਲਿ
 ਸਤ ਸਿਜ ਮੁਕਰ ਬੁਝੀ ਕਾਰਾਨ ਦੁਣਾ ਉਜ ਪੇਹੀ॥ ਨਾਨਕ ਆਗੇ ਉਤ ਮੇਸਈ ਨਿਪਾਪ ਪੈ ਚਿਨ
 ਦੇਹੀ॥ ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਬਿਆਹਿ ਸਾਕਿਆ ਬੁਠਾਲਾ ਜਾ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇਇ॥ ਨੇਤਿ ਸੁਭਾ ਦੁਨ
 ਕਾ ਕਗਹੁ ਹੋਸ ਕਰੇਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕੀਲੇ ਲੈਕੇ ਮੁਸੁਹ ਰਿਪ ਰਿਆਖੀ ਐ॥ ਕਬਜ਼ ਦੇਇ ਸਵ
 ਰਿਸਤਿ ਗੁਰ ਸਚ ਸਾਖੀ ਐ॥ ਸਿਤਾ ਸੀਗਿ ਨਿਧਾਨੁ ਸੀਮਿਤੁ ਚਾਖੀ ਐ॥ ਗੁਰੁ ਜਨੇ ਸਿਖੁ ਦਾਸਿ ਸੁ
 ਖਿਯੁ ਬੁਝੁ ਕਥਾਖੀ ਐ॥ ਸਿਤਾ ਸੀਗਿ ਨਿਧਾਨੁ ਨ ਕਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਅਲਖ ਪੁਰੁ ਲਾਖੀ ਐ॥ ੨॥
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਜੀਉ ਪਿਨੁ ਸਰੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਰੁ ਸੇ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਹਰ ਮੁਖਿ ਸੇਵੀ ਐਸ
 ਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ॥ ਹਉ ਬਲਿ ਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿਨਿ ਪਿਆਇ ਆਹਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ॥
 ਉਨਾ ਕੇ ਮੁਖ ਸਦ ਉਜਲੇ ਉਨਾ ਨੇ ਸੁਜਗਤ ਕਰੇ ਨਮ ਸਕਾਰੁ॥ ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਲ
 ਐਉਲ ਦੀਭੁਈ ਨਉ ਨਿਪਿ ਪਰਚਿਉ ਖਾਇ॥ ਆਠ ਚਕ ਸਿਪੀ ਪਿਛੈ ਲਝੀ ਆਠਿ ਰਨਿ
 ਨਿਘਰ ਵਸੈ ਨਿਜ ਬਾਇ॥ ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਸਦ ਵਜੇ ਉਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਲਿਵਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ
 ਹਰਿ ਕੁਗਤ ਤਿਨ ਕੇ ਮਨਿ ਦੁਸੈ ਜਿਨ ਮਸਤ ਕਿਲਿਖਿਆ ਖੁਰਿ ਪਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਉ ਚੁ
 ਚੀਯ ਰਿਪੁ ਖੁਖ ਸਮ ਕਾਹਰਿ ਕੈ ਦਰਿਆਇ ਆ॥ ਹਰਿ ਦੁਰਸੁਣੀ ਦੁਕਾਰ ਚੁਚੀ ਮੁਖਿ ਲਾ

ਦਿਆਸਾਹਰਿ ਪੁਛਿਅਦੁ ਕਿਸਦੇ ਕਿਉ ਅਭਿਤੁਆਇਆ॥ ਨਿਤਦੇਹੁਟਾਨੁਦਾਇ
 ਆਲੁਪੁਰਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਆ॥ ਹਰਿਦਾਤੇਯਾਰੇਨਾਮੁਜਪਾਇਆ॥ ਸਨਕਪੈਨਾਇ
 ਆ॥ ੨੧॥ ੧॥ ੩॥ ਸੋਲਕਦੁਰਨਾਲਿ॥ ਸਿਰੀਗਾਗੁਜਮਾਲਾ॥ ਜੁਮਲਾ ਰੁਪਦੇ॥
 ੧੦੦ ਅਸਟਪਦੀ॥ ੨੨॥ ਸਬਦੁ॥ ਤੁਥਛੰਤਤਥਾਪਹਰੇ॥ ਤਥਾਵੁਣਨਾਰਾ॥
 ਟੁਹੁ॥ ੧॥ ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ॥ ੧॥ ੮੩॥ ਸਿਰੀਗਾਗੁਕਬੀਰਜੀਉ॥ ਗਾਏਕਸੁਮ
 ਨੁਕੈਘਾਰਿਗਾਵੁਣਾ॥ ੧॥

੧ ਚੰਦ੍ਰਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜਨਨੀਜਾਨਤਸੁਤੁਬਡੁਹੋਤੁਹੋਇਤਨਾਕੁਨਜਾਣੈਨੁਦਿਨੁਦਿਨੁਅਉਧਘਟਤੁਹੋਮੋਰ
 ਮੋਰਕਰਿਅਧਿਕਲਾਨੁਪਰਿਖੇਖਤਹੀਜਮਰਾਉਹੋਮੈਜੁਦਿਨੁਦਿਨੁਅਉਧਘਟਤੁਹੋ॥ ਮੋ
 ਰਮੋਰਕਰਿਅਧਿਕਲਾਨੁਪਰਿਖੇਖਤਹੀਜਮਰਾਉਹੋਮੈ॥ ੧॥ ਅੰਸਤੈਜਗੁਰੁਮੁਤੁਲਾਇ
 ਆਪਕੈਸੇਬੁਝੈਜਬਿਮੋਹਅਹੋਆਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਹਤਕਬੀਰਗੋਛੁਤਿਬਿਖਿਆ
 ਰਸਾਇਤੁਸੇਗਤਿਨਿਹਚਲੁਮਰਣਾ॥ ਭਮਈਆਨਪਹੁਪ੍ਰਾਣੀਅਨਤਨੀਵੁਣਬਾਣੀ
 ਇਨਾਬਿਧਿਬੁਝੈਸਾਗਰਤਰਣਾ॥ ੨॥ ਜਾਤਿਸੁਰੁਵੈਤਾਲਾਗੋਰੁਉ॥ ਰੁਗਸਿਭੁਲਾਵੁ
 ਵਿਰੁਧਜਾਇ॥ ਉਪੈਸਹਜੁਗਿਆਨੁਮਭਿਜਾਗੈ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅੰਤੁਰਿਲਿਵੁਲਾ
 ਚੈ॥ ੩॥ ਇਤਸੇਗਤਿਨਾਹੀਮਰਣਾ॥ ਹੁਕਮੁਪਛਿਣਿਤਾਖਸਮੈਮਿਲਣਾ॥ ੧॥ ਰਹਾ
 ਉਦਜਾ॥

ਸਿਰੀਗਾਗੁਤ੍ਰਿਲੋਚਨਜੀਕਾ॥ ੧॥ ੧ ਚੰਦ੍ਰਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਾਇਆਮੋਹਮਨਿਆਗਲਤ੍ਰਾਪ੍ਰਾਣੀਜਗਮਰਣਰੁਉਵਿਸਰਿਗਾਇਆ॥ ਕੰਟਥਦੇ
 ਖਿਬਿਗਸਰਿਕਮਲਾਜਿਉਪਰਘਰਜੇਹਰਿਕਪਟਨਗਾ॥ ਦੁੜਾਆਇਉਹਿਜਮਹਿ
 ਤਰਣਾ॥ ਤਿਨਆਥਾਹੈਮੋਹਣਨਜਾਇ॥ ਕੋਈਕੋਈਸਾਨਨਆਇਕਹੈ॥ ਮਿਲੁਮੇਰੇ
 ਬੀਕੁਲਾਲੇਬਾਹਤ੍ਰੀਵੁਲਾਇ॥ ਮਿਲਿਮੇਰੇਮਈਆਮੈਲੇਹਿਛੁਣਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਅਨਿਅਨਿਕੁਤੁਗੁਜਾਬਿਸਰੇਪ੍ਰਣੀਸੰਸਾਰਸਾਧਾਰਧੈਅਮਰੁਦੁਇਆਆਇਅ
 ਮੁਠਾਚੇਤਸਿਨਾਹੀਜਨਮੁਗਦੁਇਆ॥੨॥ਵਿਖਮੁਧੇਰੁਪਿਬਚਾਲਣਾਪ੍ਰਣੀਗਰਿ
 ਸਸਿਤਹਨਪ੍ਰਦੇਸੀ॥ਆਇਅਯੋਹਤਧਿਬਿਸਰਿਗਾਇਆਜਾਤਜੀਅਲੇਸੇਸਾਗੇ॥ਆ
 ਜੁਮੈਰੈਮਨਿਪ੍ਰਗਟੁਇਆਹੈਪੇਖੀਅਲੇਧਰਮਰਉਤਹਕਰਦਫਕਰਨਿਮਗਥਲੀਤਿ
 ਅਗਲੈਨੈਮੈਰਹਣਨਜਾਇ॥ਜੇਕੋਮੁਖਿਪ੍ਰਦੇਸੁਕਰਤੇਹਤਾਦੁਇਤਿਤਿਫਿਰਤਤਾਨਾਗਾਇ
 ਣ॥ਐਜੀਤੁਆਪੇਸਰੁਕਿਛੁਜਾਣਦਾ॥ਤਾਬਿਦਤਿਤਿਲੋਚਨਰਮਈਅਯ॥੫॥੩॥

ਅਲਸੀਆ

੩॥੫॥੪॥

ਸਿਰੀਗਗੁਰੁਗਤੁਕਈਰਜੀਉਕਾ॥੧॥ਚਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਅਚਰਜੁਦੇਕਸੁਨਹੁਪੇਖੀਆਅਬਵਿਛਕਰਨਨਜਾਈ॥ਸੁਕਰਗੀਪ੍ਰਦਰਬਜਿਨਿਮੇ
 ਤਿਭੁਦਣਮੇਖਲੀਲਾਏ॥੧॥ਗਜਾਗਮੁਅਨਹਦਕਿਗੁਰੀਬਾਜੇ॥ਜਾਕਉਦ੍ਰਿਸਾਇ
 ਦਫਿਦੁਲਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਠੀਗਗਨੁਸਿਫੁਆਮਰੁਚੰਗੀਅਕਨਕਥਲਸਾਇਕਪਾ
 ਇਆ॥ਤਿਸੈਗਿਧਾਰੁਚੁਐਅਤਿਨਿਰਮਲੁਰਸਮਹਿਰਸਨਚੁਆਇਆ॥ਦੇਕਜਬਤ
 ਅਨੁਪਬਨੀਹੈਪਦਨਪਿਆਲਾਸਾਜਿਅ॥ਤੀਨਰੁਦਨਣਮਹਿਏਕੋਜੋਗੀਹੈਗਾਜਾ॥੩॥
 ਐਸੇਗੀਆਨੁਪ੍ਰਗਟਿਆਪੁਰਖੇਇਤੁਮਕਹੁਕਈਰਗੀਗਗਤਾ॥ਅਉਰਦੈਨੀਸਕੁਰ

ਰਮਿਕੁਲਾਨੀਮਨੰਗਤਾ ੪॥੩॥ ਰਾਮਨਿਵੰਸ਼ੀ

ਸਿਰੀਗਗੁਬਾਣੀਕੁਗਤਬਣੀਨੀਉਕੀ॥੧॥ਚਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਪਹਿਰਿਅਕੈਪਾਰਿਗਾਦਣਾ॥ਰੇਨਰਗਰਭੁਕਿਨੁਜਲੁਆਛੁਤਉਰਧਪਿਆਨ
 ਦਿਲਲਾਗਾ॥ਮਿਰਤਕਿਪਿਨੁਪਦਮਦਨਾਅਹਿਨਿਸਿਏਕਅਗਿਆਨੁਸੁਨਾਰਾ
 ਤੇਦਿਨੁਸਿਮਲੁਕਸਟਮਗਦੁਖਅਬਚਿਤੁਅਪਿਕਪਸਰਿਆ॥ਗਰਬੁਛੁਡਮਿਤਮੰਨੁ
 ਲੁਆਇਆਤਉਨਰਗਰਿਮਨੁਹੁਬਿਸਾਰਿਆ॥੧॥ਛਿਰਿਪਦੁਤਾਦਹਿਗਾਯਾਤ੍ਰਿ

ਆਤਮਕਵਨਕੁਮਤਿਕੁਮਿਲਗਾ। ਚੇਤਿਗਾਮੁਨਾਹੀਜਮੁਪਰਿਜਾਗਿਗਾਜਨ
 ਇਕੋਠੈਅਨੁਗਾਧਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਾਲਾਬਿਨੋਦਚਿੰਦਰਸਲਾਗਾਬਿਨੁਬਿਨੁਮੋਤਿ
 ਬਿਅਪੇਰਸੁਮਿਸੁਮੋਧਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਿਬੁਧਾਖੀਤਉਪੰਚਪ੍ਰਗਟਸੀਤਾਪੈ॥ ਜਪੁਤਪੁ
 ਸੰਜਮੁਦੋਤੁਸੁਕ੍ਰਿਤਾਅਤਿਗਾਮੁਨਾਮੁਨਾਮਾਰਾਧਿਆ॥ ਉਦੁਲਿਆਕਾਮਕਾਲਮ
 ਤਿਲਾਗੀਤਉਮਾਇਸਕਤਿਗਲਿਥੀਧਿਆ॥ ੨॥ ਤਰੁਣਤੇਜਪਗਤਿਅਮੁਖੁਲੇ
 ਹਰਿਸਰਾਮਪੁਸਰਾਮਪੁਸਰਾਨਪਛਾਣਾ॥ ਉਨਮਤਿਕਾਮਿਮਗਾਧਿਖੁਲੈਪਾਪੁ
 ਪੰਨੁਪਛਾਣਿਆ॥ ਸੁਤਸੰਪਤਿਦੇਖਿਦਿਹਮਨਗਰਬਿਅਗਾਮੁਰਿਦੋਤੋਖੋਇਆ
 ਅਵਰਮਰਤਮਾਇਆਮਨੁਲੇਤਉਰੁਗਤਿਮਖਜਨਮੁਵਿਗੋਇਆ॥ ੩॥
 ਪੰਡਰਕੇਸਕੁਸਮਤੇਧਉਲੇਸਪਤਪਾਲਾਕੀਬਾਣੀ॥ ਲੋਚਨਸੁਮਹਿਬੁਧਿਬਲਸ
 ਠੀਤਾਕਾਮਧਵਸਿਮਾਧਾਣੀ॥ ਤਾਤੇਧਿਖੈਰੁਈਮਤਿਪਾਵੁਸਿਕਾਇਆਕੁਸਲਕੁਮਲ
 ਣਾ॥ ਅਵਗਤਿਬਾਣਿਛੋਤਿਮ੍ਰਿਤੁਮੰਨੁਲਿਤਉਪਾਛੋਪਛੁਤਾਨਾ॥ ੪॥ ਨਿਕਟੀ
 ਦੇਹਿਦੇਖਿਪੁਨਿਉਪਜੈਮਾਨਕਰਤਨਹੀਬੂਝੈ॥ ਲਾਲਚਕੋਰੇਜੀਵਨੁਪਦਾਕਥਨਲੇ
 ਠਨਕਛੁਨਸੁਝੈ॥ ਬਾਕਤੇਜੁਭਿਭਿਆਮਨੁਪਖੀਪਾਰਿਅੰਗਨਿਨਸੁਖਾਈ॥ ਬੈਠੀ
 ਕਹੈਸੁਨਹੁਰੇਰੁਗਤੁਮਰਨਮੁਕਤਿਕਿਨਿਆਈ॥ ੫॥ ੧॥
 ਸਿਰੀਗੁਰਵਿਦਾਸਜੀਕਾ॥ ੧ਚਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤੇਯੰਮੇਯੰਮੇਯੰਤੇਯੰਅੰਤਰੁਕੈਸਾ॥ ਬਨਕਕਦਿਕਜਲ
 ਤਰੰਗਜੈਸਾ॥ ੧॥ ਜਪੈਹਮਨਪਾਪਕਰਤਾਅੰਗਅਨਤ
 ਪਤਿਤਪਾਵਨਨਾਮੰਕੈਸੇਹੀਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮਜਨਨਾ
 ਇਕਆਦੁਹੁਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਪ੍ਰਕਤੇਜਨੁਜਾਨੀਜੈਚਨਤੇਸੁਆਮੀ॥ ੨॥
 ੨॥ ਸਰੀਰਅਗਾਧੈਕਭੈਥੀਚਾਰੁਦੇਹੁ॥ ਗੁਰਵਿਦਾਸਸਮਦਲਸਮਝੈਕਉ॥

੧ ਉਸਤਿਨਮੁਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਕੁਉਨਿਰਦੇਰੁ
ਅਵਾਲਮੁਰਤਿਅਨੁਨੀਸੈਰੇਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਆਸੁਮਹਲਾ॥ ੬ ॥ ਚਉਪਦੈ॥ ਅਰੁ॥ ੧ ॥ ਗਰਿਹਰਿਨਮੁਮੇਗਰਿਮਨਿਕੁਇਆ॥ ਦੁਤਰੁ
ਗੀਹਰਿਨਮੁਪਿਆਇਆ॥ ਗੁਰਿਪੁਰੇਗਰਿਨਮੁਮਿਪਿਪਾਈਵੇਦਿਰਲਗੁਰਮਤਿਚਲੈਜੀਉ॥
੧ ॥ ਮੇਗਰਿਹਰਿਖਰਚੁਲਇਆਬੈਨਿਪਲੈ॥ ਮੇਗਪ੍ਰਸਾਦਸਖੀਸਦਾਨਲਿਚਲੈ॥ ਗੁਰਿਪੁਰੇਗਰਿਨ
ਮੁਦ੍ਰਿਕਾਇਆ॥ ਗਰਿਨਿਹਚਲੁਗਰਿਪਨੁਪਲੈਜੀਉ॥ ੨ ॥ ਗਰਿਹਰਿਸਜਲੁਮੇਗਪ੍ਰੀਤਮੁਗਇਆ
॥ ਕੋਈਆਇਮਿਲਦੈਮੇਰੇਪਾਲੁਜੀਦਾਇਆ॥ ਗੁਰਿਹਰਿਨਸਕਾਬਿਨੁਦੇਖੇਪ੍ਰੀਤਮਮੈਨੀਰਦੇਰੁ
ਦੁਹਚਲੈਜੀਉ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਤ੍ਰਮੇਗਬਾਲਸਖਾਈ॥ ਗੁਰਿਹਰਿਨਸਕਾਬਿਨੁਦੇਖੇਮੇਰੇਪ
ਈ॥ ਗਰਿਜੀਉਜਿਪਾਕਰਹੁਗੁਰਮੇਲੁਗੁਜਨਨਕਰਹਿਪਨੁਪਲੈਜੀਉ॥ ੬ ॥ ੧ ॥ ਆਸੁਮਹ
ਲਾ॥ ੬ ॥ ਮਧੁਸੁਦਨਮੇਰੇਮਨੁਪਾਲਾ॥ ਗੁਰਿਹਰਿਬਿਨੁਦੁਨਾਅਦੁਨੁਜਨਾ॥ ਕੋਈਸਜਲੁਸੇਤੁ
ਮਿਲਦੈਦੁਤਰੁਗੀਮੇਗਰਿਪੁਰੁਪਿਆਰਦੈਸੇਜੀਉ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਿਮਨੁਤਨੁਖੇਜੀਉਲਿਕੁਲਾਈਵਿ
ਉਪਿਆਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਮਿਲੈਮੇਰੇਮਾਈ॥ ਮਿਲਿਸੇਗਤਿਖੇਜੁਟਸਾਈ॥ ਦਿਚਿਸੇਗਤਿਹਰਿਪੁਰੁਦੇ
ਸੈਜੀਉ॥ ੨ ॥ ਮੇਗਪਿਆਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਸਤਿਗੁਰਰਖਦਲਾਪਰਮਬਾਰਿਕਦੀਨਕਰਹੁਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥
ਮੇਗਪਤਿਪਤਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਗੁਰਜਲਮਿਲਿਕਮਲੁਦਿਗਸੈਜੀਉ॥ ੩ ॥ ਮੇਧਿਨੁਗੁਰਦੇਖੇ
ਜੀਦਨਾਪਦੈ॥ ਮੇਰੇਤਨਿਮਨਿਤਨਿਦੇਨਗੁਰਬਿਰਹੁਲਗਾਦੈ॥ ਗਰਿਹਰਿਦਇਆਕਰਹੁਗੁਰਮੇਲੁ
ਗੁਜਨਨਕਰਹੁਮਿਲਿਰਹਸੈਜੀਉ॥ ੬ ॥ ੨ ॥ ਆਸੁਮਹਲਾ॥ ੬ ॥ ਗਰਿਹਰੁਪਤੀਮੇਗਰਿਗੁ
ਰੁਮੇ॥ ਗਰਿਹਰਿਨਮੁਕਬਾਨਿਤਸੁਦੈ॥ ਮੇਮਿਲਿਸਤਸੀਗਤਿਹਰਿਗੁਰਗਾਏਜਗੁਰੁਉਜਲੁਦੁ
ਤਰੁਤਰੀਮੈਜੀਉ॥ ੧ ॥ ਅਉਸਖੀਹਰਿਮੇਲੁਕਰੇਗਾਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਕਾਮੈਦੇਇਸੇਨਗਾ॥ ਮੇਰਾ
ਮਿਤ੍ਰਸਖਾਸੇਪ੍ਰੀਤਮੁਕਾਈਮੈਦਸੈਗਰਿਨਗਰੀਮੈਜੀਉ॥ ੨ ॥ ਮੇਰੇਬੇਦਨਗਰਿਗੁਰਪੁਰਾਜਲੈ

ਸੁ ਰਾਗੁ ਆਸੁ ਮਹਲਾ

॥ ਹਉਚਹਿਨਸਕਾਧਿਨੁਨਾਮੁਦੁਖੋਨੋ ॥ ਮੇਅਉਖਪੁਮਤਿਦੀਜੈਗੁਰਪੁਰੇਮੈਗਹਿਰਿਨਮਿਉਪਰੀਐਜੀ
 ਓ ॥ ੩ ॥ ਹਮਚਾਤਿਕਦੀਨਸਤਿਗੁਰਸਰੇਨੋਈ ॥ ਹਉਗਹਿਰਿਨਮੇਬੁਦਮੁਖਿਪਾਈ ॥ ਹਰਿਜਲੁ
 ਨਿਧਿਹਮਨਲਕੇਮੀਨੇਜਨਨਾਨਕਜਲੇਧਿਨੁਮਰੀਐਜੀਓ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ਹ
 ਰਿਨਨਮੀਤਮਿਲਹਮੇਰੇਕਾਈ ॥ ਮੇਰਾਹਰਿਪੁਰੁਦਸਹੁਮੈਕੁਖਲਗਾਈ ॥ ਮੇਰੀਸਰਪਾਪੁਰੀਜ
 ਗਜੀਦੁਨੁਦਾਤੇਮਿਲਹਰਿਦਰਸਨੁਕੀਜੈਜੀਓ ॥ ੧ ॥ ਮਿਲਿਸਤਿਮੇਗਿਬੇਲੀਹਰਿਬਾਣੀ
 ॥ ਹਰਿਹਰਿਬਾਣੀਮੇਰੇਮਨਿਕੁਦੀ ॥ ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਮਨਿਕੁਦੈਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈਜੀਓ ॥ ੨ ॥ ਦੁਨੁਕਾਗੀਹਰਿਮੇਗਤਿਪਾਦੁਹਿ ॥ ਕੁਰਗੀਨਕੁਮਿਚੇਟਾਖਾਦੁਹਿ ॥ ਧਿ
 ਨੁਕੁਗਾਸਤਮੇਗੁਨਲਕੈਧਿਨੁਮੇਗਤਿਮੈਲੁਕੁਰੀਜੈਜੀਓ ॥ ੩ ॥ ਮੇਅਉਖਮਿਲਹੁਨਗਜੀ
 ਦੁਨਪਿਅਚੇ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਮੁਦਇਅਅਨਿਪਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮਤਿਨਮੁਮੀਠਅਨਿਕੁਇਅਅਨਨ
 ਕਾਮਿਮਨੁਕੀਜੈਜੀਓ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ਹਰਿਗੁਰਗਿਆਨੁਹਰਿਰਸੁਹਰਿਪ
 ਇਅਅਨਹਰਿਰੀਗਿਗਤਾਹਰਿਰਸੁਪੀਅਇਅਅ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਬੇਲੀਮ
 ਨੁਹਰਿਰਸਿਟੁਲਿਟੁਲਿਪਉਦਾਜੀਓ ॥ ੧ ॥ ਆਦੁਸਿਤਮੇਗਲਿਮੇਲਾਈਐ ॥ ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮ
 ਕੀਮੇਬਥਾਸੁਦਾਈਐ ॥ ਹਰਿਕੇਸਿਤਮੈਲਹੁਮਨੁਦੇਦੁਕੇਗੁਰਬਾਨੀਮੁਖਿਚਉਦਾਜੀਓ ॥ ੨ ॥
 ਦੁਨੁਕਾਗੀਹਰਿਮੇਤਮਿਲਇਅਅ ॥ ਗੁਰਿਪੁਰੇਹਰਿਰਸੁਮੁਖਿਪਾਇਅਅਕੁਰਗੀਨਸਤਿਗੁਰ
 ਨੀਪਾਇਅਅਨਮੁਖਗਰਕੁਨੀਨਿਤਪਉਦਾਜੀਓ ॥ ੩ ॥ ਆਪਿਦਇਅਲਿਟਇਅਪੁ
 ਰੁਪਾਰੀ ॥ ਮਲੁਹਉਮੈਧਿਖਿਅਸਕੁਨਿਦੁਗੀ ॥ ਨਨਧਹਟੁਪਟੁਦਿਚਿਕਾਇਅਹਰਿਲੇ
 ਦੇਗੁਰਮੁਖਿਸਉਦਾਜੀਓ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ਹਉਗੁਦੁਗੋਦਿਦਹਰਿਨਮੁਖਿਅ
 ਈ ॥ ਮਿਲਿਸਤਮੇਗਤਿਮਨਿਨਮੁਦਸਾਈ ॥ ਹਰਿਪੁਰੁਅਗਮਅਗੋਚਰਸੁਅਮੀਮਿਲਿਸ
 ਤਿਗੁਰਹਰਿਰਸੁਕੀਚੈਜੀਓ ॥ ੧ ॥ ਧਨੁਪਨੁਹਰਿਨਨਜਿਨਿਹਰਿਪੁਰੁਨਾਧਾਨਾਇਪੁਦਾ
 ਹਰਿਨਨਕੀਬਾਤਾਪਾਦੁਮੇਲਦੁਅਲਿਮਲਿਪੇਦਮਿਲਿਹਰਿਨਨਗੋਚਰਸੁਪੀਚੈਜੀਓ ॥ ੨ ॥
 ॥ ਸਤਿਗੁਰਦਾਤੇਨਮੁਦਿਨਾਇਅਅ ॥ ਦੁਨੁਕਾਗੀਗੁਰਦਰਸਨੁਪਾਇਅਅ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸੁਸਚੁ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੋਲੀ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੀਵੈ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਗਰਿਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਮਿਲਾਈ॥
 ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਹਰਿਨਾਮੁ ਪਿਆਈ॥ ਨਨਕਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣੈ ਅਖ ਬੋਲੀ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿਨਾਮੁ
 ਪਰੀਵੈ ਜੀਉ॥ ੪॥ ੬॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ॥ ੬॥ ਆਦਰੁ ਕੈਲੇ ਤੁਸੀ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੀਆ ਜਨੇਰਾਪੀ
 ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਸਤਿਸੰਕੇਹ ਉਦਾਰੀਆ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਲਪਹਰਿ ਸਜਣੁ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਦਿਟਹੁ
 ਘੁਮਾਈਆ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਜਨਹਰੇ ਦੇਖਾਤੁ ਹਤੁ ਸੁਆਮੀ॥ ਤਿਥੈ ਏਥੈ ਟਿਕਦਿਆ ਅਤਿ ਰਜਾ
 ਮੀ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਹਰਿਨਾਮੁ ਲਿਖਿ ਖਾਲਿਆ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਦਿਟਹੁ ਸਦਾ ਰਿਆ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਏਕੋ ਪ
 ਦੁਆਈ ਸਤੁ ਏਕਾ ਸਤੁ ਏਕੋ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈਆ॥ ਸਤੁ ਏਕੋ ਜੋਤਿ ਦਰੈ ਤੇ ਤਿਨਿ ਰਿਨਿ ਨਰਲੁਈ
 ਕਿਸੈ ਰੀਰਲਾਈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਈ॥ ਇਕ ਨਦਰੀਆ ਏਕਾ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਦਿਟਹੁ ਦੁਤਾ ਏਕਾ ਜੀਉ॥
 ੩॥ ਜਸੁ ਨ ਨਕੁ ਬੋਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਾਣੀ॥ ਗੁਰ ਸਿਖਾਏ ਮਨਿ ਪਿਆਰੀ ਕੁੰਦੈ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੇ ਗੁਰੁ
 ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਾ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਜੀਉ॥ ੪॥ ੬॥

॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਹਲਾ॥ ॥ ੫ ॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੇਰਾ ਅਨੁਲੈ ਚਗੁਰ ਦਰਸਨਾਈ॥ ਚਿਲ ਪਕੋਰੇ ਚਾੜਿ ਕੀਨਿਆਈ॥ ਮਤਿ ਖਾਨ ਉਤਰੇ ਸੀਤਿ ਨਾ
 ਵੈ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਸੇਤੁ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਸੇਤੁ
 ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਰਾ ਮੁਖ ਸੁਹਾਵਾ ਜੀਉ ਸਹਜ ਪੁਨਿ ਬਾਣੀ॥ ਚਿਰੁ ਹੋਆ ਦੇਖੇ ਸਾਹਿ
 ਗਪਾਣੀ॥ ਪਿਨੁ ਸੁਦੇ ਸੁਜਹਾ ਤੈਵੁ ਸਿਅ ਮੇਰੇ ਸਜਣੁ ਮੀਤ ਮੁਰਾਰੇ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਕ ਘ
 ਨੀਨ ਮਿਲੇ ਤੇਤਾ ਕਲਿ ਨੁਗਹੇਤਾ॥ ਹਨਿ ਕਰਿ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਿਅਾਤੁ ਪੁਰੁ ਗਵੰਤਾ॥ ਮਿਹਿ ਰੋਇ ਨ ਦਿਹਾਵੇ
 ਨੀਦਾਨ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਦੇਖ ਗੁਰ ਦਰ ਬਾਰੇ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਤਿਤੁ ਸਚੇ
 ਗੁਰ ਦਰ ਬਾਰੇ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੁਰਹੁ ਹੋਆ ਗੁਰ ਸੇਤੁ ਮਿਲਾਇਆ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਧਿਨ ਸੀਘ
 ਰ ਮਹਿ ਪਾਇਆ॥ ਸਦਕਰੀ ਪਲਚ ਸਾਨ ਦਿਛੁ ਛੁਨ ਨਨਕ ਵਰਾ ਸਤੁ ਮਾਰੇ ਜੀਉ॥ ੪॥ ਹਉ
 ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲੀ ਘੁਮਾਈ ਜਨ ਨਨਕ ਵਰਾ ਸਤੁ ਮਾਰੇ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਝੁ ਮਹਲਾ॥ ੫ ॥
 ਸਾਹਿਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਜਿਤੁ ਤੁਪੁ ਸਮਾਲੀ॥ ਸਿਵੈ ਮੁਸੁਹਲਾ ਜੇ ਤੇਰੀ ਘਾਲੀ॥ ਸਿਰਿ ਦਸੁ ਹੋਲਾ ਤਿਤੁ ਵਿ

ਦੈਤੁਦੁਠਸਕੁਨਚੇਦਤਾਰਾਜੀਉ॥ ੧॥ ਤੇਸਾ ਸਾਹਿਬੁ ਬਾਪੁ ਹਮਾਰਾ ਨਉ ਨਿਧਿ ਤੈਥੈ ਅਖਦੁ ਉਤ
 ਰਾ॥ ਜਿਸੁ ਤੈਥੈ ਹਿਸਤਿ ਪਤਿ ਅਘਾ ਦੇਸੈ ਈਰੁ ਗਤੁ ਤੁਮਾਰਾ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਸਕੁਚੇ ਅਸੇ ਤੇਰੀ ਬੇਠਾ॥
 ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਿ ਰਿਤੁ ਹੋਵੁ ਠਾ॥ ਸਕੁ ਮਾਝੀ ਦੁਲ ਸਦਾਇ ਨਿਤੁ ਕਿਸੈ ਨ ਦਿਸਹਿ ਬਾਹਰਾ ਜੀਉ॥ ੩॥
 ਤੇ ਅਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕੀ ਤੁਰਾਇਹਿ॥ ਤੇ ਅਪੇ ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮਿ ਕੁਦਾਇਹਿ॥ ਨਨਕ ਦਾਸੁ ਤੇਰੇ ਬ
 ਲਿਹਾਰੇ ਸਕੁ ਤਿਰਾਖੇ ਲੁਦ ਸਾਹਰਾ ਜੀਉ॥ ੪॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਅਨਹ ਦੁਦੈ ਨ ਸਹਜੁ ਸੁ
 ਹੇਲ ਸਬਦਿ ਅਨਿਦ ਕਰੇ ਸਦੇ ਕਲਾ॥ ਸਹਜ ਗੁਣ ਮਹਿਤਾ ਹੀ ਲਈ ਆਸਦੁ ਉਚ ਸਦਾ ਰਿਖਾ
 ਜੀਉ॥ ੧॥ ਠਿਰਿ ਘਿਰਿ ਅਪੁਨੇ ਰਿਹਾ ਮਹਿ ਆਇਆ॥ ਕੋਲੇ ਹੀ ਦਸੈ ਈਧਾਇਆ॥ ਤਿਪਤਿ
 ਆਖਾਇ ਰਹਿ ਅਹੈ ਸੇਤੁ ਹੁਰੀ ਅਲੁ ਉਪਰ ਖੁਦਿ ਬਾਇ ਅਜੀਉ॥ ੨॥ ਅਪੇ ਰਾਜਨੁ ਅਪੇ
 ਲੇਗਾ॥ ਆਖਿ ਨਿਰਬਾਨੀ ਅਪੇ ਕੁਰਾ॥ ਆਪੇ ਤਖਤੁ ਬਹੈ ਸਕੁ ਨਿਅਈ ਸਕੁ ਚਰੀ ਕੁਕ ਪੁਕਾਰਿ
 ਅਜੀਉ॥ ੩॥ ਜਿਹਾ ਤਿਠੈ ਮੇਤੋਰਾ ਮੈ ਕਹਿਆ॥ ਤਿਸੁ ਸੁਖਾਇਆ ਨਿਨਿ ਬੇਰੇ ਦੁਲਹਿ ਆਗਿ
 ਤੀਜੇ ਤਿਮਿਲੀ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਨਨਕਾ ਦਿਕੁ ਪਸਾਰਿਆ ਜੀਉ॥ ੪॥ ੩॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ॥ ੫॥
 ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਘਿਰਿ ਸੇਹਾ ਗੁਬਨਾਇਆ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਖੀਏ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਅਨਦ ਬਿਨੈਦ
 ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸੇਹਾ ਹਿਸੇ ਪਨ ਕੇਤ ਸਿੰਗਾਰੀ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਸਾਗੁ ਦੁਦੈ ਤੀਸਾ ਦੁਰੁ ਗਾਇ॥ ਪੁਕੁਦੈ ਤੀ
 ਸੀਲ ਦੁਦੈ ਸੇਰਾ ਗਾਇ॥ ਚੁਪਦੈ ਤਿਸਾ ਸੁਖਾਇ ਚਿਤ ਪਾਇ ਜੇ ਪਨ ਕੇਤ ਧਿਆਰੀ ਜੀਉ॥ ੨॥
 ਆਚਾਰ ਦੁਤਿਸਾਈ ਪਰਪਾਨੇ॥ ਸਤਿ ਸਿੰਗਾਰ ਬੋਲੇ ਤਿਸੁ ਗਿਆਨੇ॥ ਸਾਕਲ ਦੁਤੀਸਾ ਸੁਰਗ
 ਦੋਖੇ ਪਿਰੈ ਪੈਰੇ ਰਿਸਦਾਰੀ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਅਹਮਾ ਤਿਸ ਕੀ ਕਰਨੁ ਨਾਏ॥ ਜੇ ਪਿਰਿ ਮੇਲਿ ਲਈ ਅੰ
 ਗਿਲਾਏ॥ ਪਿਰੁ ਸੇਹਾ ਗੁਦਰੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਨਨਕਾ ਕੇ ਮਸਾਧਾਰੀ ਜੀਉ॥ ੪॥ ੪॥ ਮਾਝੁ
 ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਬੇਜਤ ਬੇਜਤ ਦਰਸਨੁ ਚਾਹੇ॥ ਕੁਤਿ ਕੁਤਿ ਬਨ ਬਨ ਅਦੁਰਾਹੇ॥ ਨਿਰਗੁਣੁ ਸਰਗੁ
 ਦੁਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਹੋ ਜੀਉ॥ ਆਇ ਮਿਲੈ ਦੁਜੀਉ॥ ੧॥ ਘਟ ਸਾਸਤੀ ਧਿਰਤ ਮੁਖਿ ਗਿ
 ਆਨਾ॥ ਖੁਜਾਤਿ ਲਕੁਤੀ ਬਥਾਇ ਸਨਾਨਾ॥ ਨਿਦੁਲੀ ਕਰਮ ਆਸਨੁ ਚਉਰਾ ਸੀਹ ਦਿਨ ਮਹਿ ਸੀਤਿ ਨ
 ਅਵੇ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਅਨਿਕ ਬਰਖ ਦੀਏ ਜਪਤਾ ਪਾਗਾ॥ ਗਵਨੁ ਦੀਆ ਪਰਤੀ ਕੁਰਮਾਤਾ॥ ਇਕੁ

ਉਚਰਤ

ਬਿਨੁ ਹਿਰੈ ਸਾਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜੋਗੀ ਬਹੁ ਸਿੰਘਹੁ ਤਿਉ ਠਿਧਾਵੈ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭੇਹਿ ਸਾਧੁ
 ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲ ਪੀਰ ਨੁਪਾਇਆ ॥ ਖੁਭ ਆਖਿ ਨ ਸੀਵ ਸਿਆਖ ਦੁਕੀਤ ਰਿਹ ਰਿਮੰਗ
 ਲੁਨਾ ਕੁਗਾਵੈ ਜੀਉ ॥ ੬ ॥ ੫ ॥ ਆਧੁ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਪਾਰਬਰਮ ਅਪਰਿਪਰ ਦੇਵਾ ਅਗਮ ਅਗੋਚ
 ਰ ਅਲਖ ਅਚੁਦਾ ॥ ਟੀਨ ਦਇਆ ਲੋਗ ਪਾਲੇਗੋ ਦਿਟਹ ਰਿਪਿਆ ਦੁਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਤੀ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਪੁਸੁਦ ਨ ਸਿਤਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਹਿ ਗਿਸਨ ਮੁਰਗੇ ॥ ਦਾਇਆ ਲਟਮੇ ਦਰੁ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਸਾਈ ਅੰਗੇ ਰੁਤੁ ਵਿਤੁ ਨ ਕੁਤੀ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਨਿਗਹਾਰੀ ਰੇਸਦ ਨਿਰੈ ਦੇਵਾ ॥ ਬਿਦਿ ਜਨਾ ਜਾਕੇ ਪੁਜਹਿ
 ਪੈਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰੈ ਜਾਕੇ ਹਰਿ ਰਿਸੇ ਦੀ ਕੁਗਤੁ ਇਕਾਤੀ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਅਮੋਖ ਦਰਨ ਸੁਨਥੇ
 ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਦੁਸਮ ਮਰਧੁ ਸਦਾ ਤਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਮੁਕਤ ਪੀਐ ਤਿਤੁ ਤਰੀ ਐਗਤਿ ਨ ਕਵਿਰ
 ਲੀ ਜਾਤੀ ਜੀਉ ॥ ੬ ॥ ੬ ॥ ਆਧੁ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਕਹਿ ਆਕਰਨਾ ਦਿਤਾ ਲੋਨਾ ॥ ਗਰੀਬਾ ਅਨਾਥ ਤੇਰਾ
 ਮਾਈ ॥ ਸਕੁ ਬਿਦੁ ਤੇਰੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਭੁਏ ਉਧੁ
 ਕੁਭੁ ਏਰਾਹਾ ॥ ਭੁਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਾਹਾ ॥ ਭੁਏ ਰੁਮਿ ਭੁਏ ਬਹੁ ਨ ਸਕੁ ਬਿਦੁ ਤਿਸੇਰ
 ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਨਵੇ ਮੁਰਖੁ ਨਾਵੇ ਸਿਆਣਾ ॥ ਦਰੈ ਤੇ ਸਕੁ ਬਿਦੁ ਤੇਰਾ ਕੁਣਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚ
 ਰੁਥੇ ਅਤਿ ਅਥਾਤੇਰੀ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹੁਣੁ ਨ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਖਾਕੁ ਸਿਤਨ ਕੀ ਦੇਹੁ ਪਿਆਰੀ ॥ ਆ
 ਇਪਾਇਆ ਹਰਿ ਤੇਰੈ ਦੁਆਰੇ ॥ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤੁ ਮਨੁ ਅਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮਿਲਣੁ ਸੁਕਾਏ ਜੀਉ
 ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ਆਧੁ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਦੁਖ ਤੇ ਦੇਵਾ ਦਿਸ ਰਿਜਾਵੈ ॥ ਭੁਖਦਿਆ ਪੇਬਹੁ ਬਿਪਿ ਪਾਵੈ ॥ ਸਿਮ
 ਰਤਨ ਮੁਸਟਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਟੀਨ ਦਇਆ ਲਾਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਗਾ ਦੁਸਮ ਮਰਧਾ ॥
 ਜੀਇ ਸੁਮਾਲੀ ਤਾ ਸਕੁ ਦੁਖੁ ਲਖਾ ॥ ਚਿਤਾਰੇ ਗੁਰਾਈ ਹਉ ਪੀੜਾ ਆਖਿ ਕੇਰੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ਜੀਉ
 ॥ ੨ ॥ ਬਾਰਿਕ ਦੇਹੀ ਹਉ ਸਕੁ ਬਿਦੁ ਮਗਿ ਦੇਵੈ ਤੇ ਟਿਨ ਹੀ ਪੁਰੁ ਰੇਗਾ ॥ ਪੈਰੀ ਪੈਧੇ ਬਹੁਤੁ ਮਨਾਈ ਟੀ
 ਨ ਦਇਆ ਲੋਗ ਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਨਿਨਿ ਬਿਪਨ ਕਾ ਦੇਸ
 ਗਲੇ ਮੇਰੇ ॥ ਹਿਰੈ ਨ ਮੁਦੈ ਨਿਰਮਲ ਕੀ ਦੇਨ ਨ ਕਰੇ ਗਿਸਲ ਜੀਉ ॥ ੬ ॥ ੮ ॥ ਆਧੁ ਮਹਲਾ ॥
 ਲਾਲਾਇਗੋ ਪਾਲਦਾਇਆ ਲੋਗੀ ਲੋ ॥ ਗਹਿਰੀ ਭੀਰ ਬੇਅਤਿ ਗੋ ਦਿਟਾ ॥ ਉਚ ਅਥਾਹ ਬੇ

ਅਤਿਸੁਆਮੀਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਹਉਜੀਵਜੀਉ॥ ੧॥ ਦੁਖਭੇਜਨਨਿਪਾਨਅਮੋਲੇ॥ ਨਿਰਭਉਨਿਰ
 ਵੇਰਅਥਾਹਅਤਿਲੇ॥ ਅਵਲਮੁਰਤਿਅਜਨੀਸਿਮਰਤੁਠੇਰੁਥੀਦੁਜੀਉ॥ ੨॥ ਸਦਾਸੀਗਿਹ
 ਰਿਰੇਗਗੋਪਾਲਾ॥ ਉਚਨੀਚਕੋਰਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ ਨਮੁਰਸਾਇਦੁਮਨੁਤਿਪਤਾਇਦੁਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤੁਪੀਦੁਜੀਉ॥ ੩॥ ਦੁਖਿਸੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੁਪਿਆਈ॥ ਇਹਸੁਮਤਿਗੁਰੁਤਪਾਈ॥ ਨਨਕਕੀਧਰ
 ਤੁਹੈਠਾਕੁਰਹਿਰਿਗਿਪਾਰਿਪਰੀਦੁਜੀਉ॥ ੪॥ ੧॥ ਆਯੁਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਪਿਨੁਸੁਦਲਾਜਿਤੁਮੈਸਤਿ
 ਗੁਰਮਿਲਿਮਾਸਲੁਲਦਰਸਨੁਨੇਪੇਖਤਪਤਰਿਆ॥ ਪਿਨੁਸੁਮੁਰਤੁਚਮੇਪਲਪਤੀਅਪਿਨੁਸੁਉ
 ਇਸੈਜੋਗਾਜੀਉ॥ ੧॥ ਉਦਮੁਕਰਤਅਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆ॥ ਹਰਿਮਾਰਗਿਚਲਤਕੁਮੁਸਗਲਾ
 ਬਇਆਨਮੁਨਿਪਾਨੁਸਤਿਗੁਰੁਸੁਨਾਇਆਮਿਦਿਗੋਦਸਗਲੋਰੇਗਾਜੀਉ॥ ੨॥ ਅਤਿਰਿਬ
 ਹਰਿਤੇਰੀਬਾਣੀ॥ ਤੁਪੁਆਪਿਕਥੀਤੈਆਪਿਦੁਖਾਣੀ॥ ਗੁਰਿਬਹਿਅਸਕੁਏਕੋਏਕੋਅਦੁਰਨੋ
 ਈਹੋਇਗਾਜੀਉ॥ ੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸੁਹਰਿਗੁਰੋਤਪੀਆਹਰਿਖੈਨਦਨਮੁਕੁਜਨੁਥੀਆਨਾਮਿ
 ਰੇਗਿਨਅਚੇਨਤਮਾਮੇਨਾਉ॥ ਨਨਕਕੀਨੋਭੋਗਾਜੀਉ॥ ੪॥ ੧०॥ ਆਯੁਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਸਗ
 ਲਮੈਤਨਪਹਿਦਸਤੁਇਕਮਾਗਉ॥ ਕਰੁਏਬੋਨੇਤੀਮਾਨੁਤਿਆਗਉ॥ ਦੁਰਿਦਾਰਿਜਾਈਲਖਦ
 ਰੀਆਇਹਮੈਤਨਕੀਪੁਗਾਜੀਉ॥ ੧॥ ਤੁਮਦੋਤਤੁਮਪੁਰਖੁਧਿਧਾਤਾ॥ ਤੁਮਸਮਰਬਸਦਾਸੁਖ
 ਦਾਤਾ॥ ਸਭਕੋਤੁਮਹੀਤੇਦਰਸਾਏਅਉਸਭਕਰਹੁਆਗਪੁਗਾਜੀਉ॥ ੩॥ ਦਰਸਨਿਤੇਰੇਭਵ
 ਨਪੁਨੀਤਾਅਤਮਗਜਾਧਿਖਮੁਤਿਨਹੀਜੀਭਾ॥ ਤੁਮਦੋਤਤੁਮਪੁਰਖੁਧਿਧਾਤਾਤੁਪੁਜੇਦਤੁਮਦਰੁਨ
 ਸੁਗਾਜੀਉ॥ ੩॥ ਰੇਨੁਮੈਤਨਕੀਮੈਰੇਮੁਖਿਲਗੀ॥ ਦਰਮਤਿਬਿਨਸੀਕਰਮਥਿਅਭਗੀ॥ ਸ
 ਚੁਪਰਿਬੈਸਰਹੇਗੁਨਗਾਏਨਨਕਬਿਨਸੇਕੁਗਾਜੀਉ॥ ੪॥ ੧੧॥ ਆਯੁਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਦਿਸ
 ਰੁਨਹੀਏਵਡੁਦਾਤਾ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਧੁਗਤਨਮੀਗਿਗਾਤੇ॥ ਦਿਨਸੁਰੈਨਿਜਿਉਤੁਪੁਪਿਆਈ
 ਏਹੁਦਾਨੁਮੋਹਿਕਰਨਾਜੀਉ॥ ਆਟੀਅੰਧੀਸੁਰਤਿਸਮਾਈ॥ ਸਭੁਕਿਛੁਦੀਆਕੁਲੀਆਜਾਈ
 ॥ ਅਨਦਬੋਨੇਦਰੇਨਤਮਾਮੇਤੁਪੁਰੁਦੈਸੈਜੇਦੁਜੀਉ॥ ੨॥ ਜਿਸਦਾਦਿਤਾਸਭੁਕਿਛੁਲੈਦਾ॥
 ਛਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭੇਜਨੁਖਦਾ॥ ਸੇਜਸੁਖਾਲੀਸੀਤਲਪਦੁਦਸਹਜਕੇਲਕਿਕਰਨਾਜੀਉ॥

੩॥ ਸਾਬੁਪਿਟੀਜੈਜਿਤੁਦਿਸਰਹਿਨਹੀ॥ ਸਾਮਤਿਟੀਜੈਜਿਤੁਪੁਪਿਆਈ॥ ਸਾਮਸਾਮੇਤਰ
 ਗੁਣਗਾਦਾਓਟਨਕਗੁਰਚਰਨਾਜੀਉ॥ ੧॥ ੧੨॥ ਆਧੁਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਸਿਛਤਿਸਲਹ
 ਲੁਟੇਰਾਹੁਪਮੁਰਜਾਈ॥ ਸੇਝਿਅਨੁਪਿਆਨਜੈਤੁਪੁਛਾਈ॥ ਸੇਈਨਪੁਜੇਪੁਛਾਈਉਚੈਰੁ
 ਏਪੁਗਗਿਆਨੀਜੀਉ॥ ੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਮੁਕੇਸੇਈਗਾਏ॥ ਜੈਸਾਹਿਬੁਤੈਰਮਨਿਕੁਏ
 ਤੁਮੈਤਨਕਾਮਿਤਤੁਮਾਗੇਸਿਤਸਾਹਿਬੁਮਨੁਮਾਨਜੀਉ॥ ॥ ਤੁਮੈਤਨਕੀਵਰਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥
 ਸੇਤਖੇਲਹਿਤਮਸਿਗਿਗੋਪਾਲਾ॥ ਅਪੁਨਸੈਤਤੁਪੁਖਰੇਪਿਅਚੇਤੁਸੈਤਨਕੇਖਾਨਾਜੀਉ॥ ੩॥
 ਉਨਸੈਤਨਕੇਮੇਰਾਮਨੁਕਰਬਾਏ॥ ਜਿਨਿਤਿਨਾਤੁਜੈਤੁਪੁਮਨਿਕੁਏ॥ ਤਿਨੇਕੇਸਿਗਿਸਟਾਸੁ
 ਖੁਪਾਇਆਹਰਿਰਸਨਾਨਕਤਿਪਤਿਅਘਾਨਜੀਉ॥ ੬॥ ੧੩॥ ੨॥ ਆਧੁਮਹਲਾ॥
 ੫॥ ਤੁਨਲਲਿਪਿਹਮਮੀਨਤੁਮਾਗੇ॥ ਤੇਰਾਨਮੁਖੈਦਹਮਚਾੜਿਕਤਿਕਤਿਖਰਿਗਾਤੁਮਰੀਅ
 ਸਪਿਆਸਾਤੁਮਰੀਤੁਮਰੀਸੇਰਿਮਨੁਲੀਨਜੀਉ॥ ੧॥ ਜਿਉਬਾਰਿਕੁਪੀਖੀਰਅਘਾਏ॥
 ਨਿਉਨਿਰਪਨੁਪਨੁਦੇਖਿਸੁਖਪਾਏੜਿਖਾਏਤਨਲਪੀਦਤਰੇਛਤਿਉਹਰਿਸਿਗਿਛਿਹਮ
 ਨੁਕੁੰਨਜੀਉ॥ ੨॥ ਜਿਉਅੰਧਿਅਚੇਟੀਪਰਪਰਗਾਸਾ॥ ਕੁਰਤਾਚਿਤਦੁਤਪੁਕਅਸ
 ਮਿਲਿਪੀਤਮੰਜਿਉਹੋਤਅਨਿਟਾਜਿਉਹਰਿਰੇਗੁਮਨੁਰੀਗੀਨਜੀਉ॥ ੩॥ ਸਿਤਨਮਕਉਹ
 ਰਿਮਾਰਗੁਪਾਇਆਸਾਪੜਿਪਾਲਹਰਿਸਿਗਿਛੁਏਆਹਰਿਹਮਰਹਮਹਰਿਕੇਟਸੇ
 ਨਨਕਸਬਦੁਕੁਰੁਸਚਟੀਨਜੀਉ॥ ੬॥ ੧੪॥ ੨॥ ਆਧੁਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨ
 ਮੁਸਟਾਨਿਰਮਲੀਆਸੁਖਦਾਈਦੁਖਬਿਨਾਸਹਰੀਅਅਦਰਿਸਟਾਰਖਿਸਰਾ
 ਲੇਦੇਖੇਮਨਹਰਿਰਸੁਮਕੁੰਨਮੀਠਜੀਉ॥ ੧॥ ਜੈਜੈਪੀਦੈਸੋੜਿਪਤਾਏ॥ ਅਮਰੁਹੋਦੈਨਮੁ
 ਰਸੁਪਾਏ॥ ਨਮੁਨਿਪਾਨਤਿਸਹੀਪਰਾਪਤਿਜਿਸੁਸਬਦੁਗੁਰੁਮਨਿਦੁਨਾਜੀਉ॥ ੨॥
 ਜਿਨਿਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆਸੇੜਿਪਤਿਅਘਾਨਾ॥ ਜਿਨਿਹਰਿਸਾਦੁਪਾਏਅਸੇਨਹਿਤੁ
 ਲਾਨਾ॥ ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਹਰਿਹਰਿਨਮੁਕਿਸੁਮਸਤਵਿਭਾਗੀਠਜੀਉ॥ ੩॥ ਹਰਿ
 ਦਿਕਸੁਗਧਿਅਏਆਦਰਸਕੇਬਹੁਤੇਰੇ॥ ਤਿਸੁਲਗਿਮੁਕਤਕੁਈਘਨੇਰੇ॥ ਨਮੁਕਿ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਹਰੀ ਭੀਰਾਗਉਹਰੀਭੀਉ॥੬॥੧੮॥ਆਧੁਮਹਲਾ॥੫॥ਸਰੁਕਿਦੁਪਰਹਿਧਾਹਰਿ
ਨਹੀਧਾਹਰਿਲੋਟੈਸੇਰੁਰਮਿਚੁਲਹੀ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਨਿਨੀਅੰਤਿਰਿਪਾਇਆਸੇਅੰਤਿ
ਰਿਧਾਹਰਿਸੁਹੇਲਾਜੀਉ॥੧॥ਧ੍ਰਿਮਿਧ੍ਰਿਮਿਦੁਰਦੈਅੰਮ੍ਰਿਤਪਚਾਮਨੁਪੀਦੈਸੁਨਿਸਬਦੁ
ਬੀਚਾਰਾ॥ਅਨਦਬਿਨੋਦਕੋਰੋਇਨੁਗਤੀਸਦਾਸਦਾਹੋਰਿਕੇਲਾਜੀਉ॥੨॥ਜਨਮਜਨਮਕ
ਦਿਦੁਤਿਆਮਿਲਿਆਸਾਧਜਿਪਾਤੈਸੁਕਾਹਰਿਆਸੁਮਤਿਪਾਏਨਾਮੁਧਿਅਏਗੁਰਮੁ
ਖਿਹੋਦੇਮੇਲਾਜੀਉ॥੩॥ਜਲਤਰੰਗਜਿਉਜਲਹਿਸਮਾਇਆ॥ਤਿਉਜੋਤੀਸੇਗਿਜਿਤਿ
ਮਿਲਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕੁਮੁਕਠੇਕਿਦਾਹਾਨਾਬਹੁਤਿਨਹੋਈਐਜਉਲਾਜੀਉ॥੬॥੧੯॥
॥੩੬॥ਆਧੁਮਹਲਾ॥੫॥ਤਿਸੁਕੁਰਬਾਠੀਜਿਨਿਤਿਸੁਨਿਆ॥ਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰੀਜਿਨਿਰ
ਸਨਾਕੁਇਆ॥ਦੁਰਿਦਾਰਿਕਾਈਤਿਸੁਦਿਦੁਹੋਜੇਮਨਿਤਿਨਿਤੁਪੁਆਰੀਭੀਉ॥੧॥ਤਿਸੁਰ
ਚਨਪੇਖਾਲੀਜੋਤੈਚੇਮਾਰਗਿਚਲੇ॥ਨੈਨਲਿਹਾਲੀਤਿਸੁਪੁਰਖੁਦਇਅਏਲੋਮਨੁਦੇਦਾਤਿ
ਸੁਅਪੋਨੇਸਾਜਨਜਿਨਗੁਰਮਿਲੈਸੇਪੁਕੁਲਾਧੇਜੀਉ॥੨॥ਸੇਦੁਨੁਰਾਗੀਜਿਨਿਤੁਮਜਾਦੇ॥
ਸਰੁਕੈਮਪੇਅਲਿਪਤਨਿਚਬਾਨੇ॥ਸਾਧਵੇਸੇਗਿਉਠਿਰੁਉਜਲੁਤਰਿਆਸਗਲਦੁਤ
ਉਨਿਸਾਧੇਜੀਉ॥੩॥ਤਿਨਕੀਸਰਨਿਪਾਰਿਆਮਨੁਮੋਗਾ॥ਅਦੁਤਾਦੁਤਜਿਐਹੁਅੰਧੇਰਾ॥
ਨਮੁਦਾਨੁਦੀਜੈਨਾਨਕਉਤਿਸੁਪੁਰਖਮਗਮਾਗਾਧੇਜੀਉ॥੬॥੨੦॥੧੦॥ਆਧੁਮਹਲਾ॥
੫॥ਤਿਪੇਤੁਸਾਖਭੇਗੀਛੁਲੀ॥ਤਿਸੁਖਮੁਹੇਅਮਸਧੁਲੀ॥ਤਿਜਲਨਿਪਿਤ੍ਰੇਛੁਬੁਦਧੁਦਾ
ਤੁਪੁਬਿਨੁਅਦਹੁਨੁਗਲੀਐਜੀਉ॥੧॥ਤਿਸੁਤਮਦੀਦੇਗੁੰਤੀਐ॥ਤਿਗੰਠੀਐਰਸਿਰਿਤੀ
ਐ॥ਅਧਿਮਾਧਿਮੀਤਿਪੁਕੁਸੇਈਅੰਦਰਨਕੀਏਦੇਖਾਲੀਐਜੀਉ॥੨॥ਤਿਨਿਰਗੁਣਸਰ
ਗੁਣਸੁਖਦਾਤਾ॥ਤਿਨਿਰਬਾਨੁਰਸੀਅੰਗਿਗਿਰਾਤਾ॥ਅਪੋਨੇਕਰਤਬਾਧੇਜਾਦੁਹਿਆ
ਪੇਤੁਪੁਸਮਾਲੀਐਜੀਉ॥੩॥ਤਿਠਾਕੁਰਸੇਦਕੁਨਿਅਧੇਤ੍ਰਿਗੁਪਤੁਪਰਗਦਪੁਕੁਆ
ਧੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਸਦਾਗੁਣਗਾਵੈਇਕੁਰੇਗੀਨਦੀਰਨਿਹਾਲੀਐਜੀਉ॥੬॥੨੧॥੨੨॥
॥ਆਧੁਮਹਲਾ॥੫॥ਸਰਬਲਸਧਾਨੀਜਿਤਨਾਮੁਦਖਾਣੀ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਕਿਨੈਦਿਰਲੇ

ਨਾਨੀ। ਪਿਨੁ ਮੁੰਦਲਾ ਨਿਤ ਹਰਿਗਾਦਤ ਸੁਨਨ ਆਇ ਤੇ ਪਰਦਾ ਨੀਉਂ॥ ੧॥ ਮੇਨੇ ਤਪਰਦਾ
 ਨਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖ ਮੇਚਰ ਭੁਲੇ ਨਿਨੀ ਹਰਿਕ ਸੁਲੇਖਾ॥ ਮੇਚਰਨ ਸੁਰਦੇ ਜੋ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ
 ਚਲੇ ਹਉ ਬਾਲਿ ਤਿਨ ਮੇਰਿ ਪਦੁ ਨੀਉਂ॥ ੨॥ ਸੁਨਿ ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਮੀਤੀ ਆਚੇ॥ ਸਾਧ ਸੇ
 ਗਿ ਖਿਨ ਆਹਿ ਉਪਾਰੇ॥ ਬਿਲਖਿ ਧਰਾ ਦੇਹੇ ਆਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਿਦਿ ਗਏ ਆਦੁ ਕੂੜੀ
 ਉ॥ ਦੁਇ ਵਖਿ ਜੋ ਤ੍ਰਿਦਿ ਵਖਿ ਨ ਉਵਰੀ ਜੋ॥ ਬਗਿ ਵੰਗ ਪਾਤੁ ਬਟਾ ਪਾਬ ਚੁਲੀ ਜੋ॥ ਨਾਨਕ
 ਵਉ ਪ੍ਰਭੁ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭੁਨਾਨੀਉਂ॥ ੪॥ ੨੧॥ ੨੨॥ ਆਯੁ ਮਹਲਾ॥
 ੫॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇਰੀ॥ ਸੁਦਿ ਸੁਦਿ ਹੋਵੈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ਕਲ ਨਿਬੁ ਝੋਮੀਤ
 ਲੁਹੇਇ ਮਨੁ ਆਸ ਤਿਗੁਰ ਬਾਦਰਸਨ ਪਾਏ ਜੀਉਂ॥ ੧॥ ਸੁਖੁ ਭਇਆ ਦੁਖੁ ਦੁਰਿ ਪਰਾਨ
 ॥ ਮਿਤਰ ਸਨਹ ਰਿਨ ਮੁਦਖਾਨਾ॥ ਕਲ ਬਲ ਨੀ ਰਿਕੁ ਮੇਰ ਸੁਭਰ ਧਿਰ ਬਵੈ ਦਿਨ ਕਾਏ
 ਕੀਉਂ॥ ੨॥ ਦਇਆ ਪਾਰੀ ਤਿਨਿ ਸਿਰਜਨ ਹਾਰੇ॥ ਜੀ ਅਜੀਤ ਸਗਲ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਰੇ ਮਿ
 ਹਰਦਾਨ ਕਿਰਪਾਲ ਦਇਆਲਾ॥ ਸਗਲੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਆਪਾਏ ਜੀਉਂ॥ ੩॥ ਦੁਇ ਤ੍ਰਿਨੁ
 ਤ੍ਰਿਨੁ ਦੁਇ ਤ੍ਰਿਨੁ ਹਰਿ ਆ॥ ਚਰਨ ਹਰਿ ਖਿਨ ਕੀਤ ਰਿਬ ਰਿਭਾ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਨਕੀ ਤਿ
 ਮੈ ਅਗਏ ਮਨੁ ਆਸ ਪੁਨਾਏ ਜੀਉਂ॥ ੪॥ ੨੩॥ ਆਯੁ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਤਿ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਤੇ
 ਮੇਰਾ ਆਯੁ॥ ਤਿ ਮੇਰਾ ਬਿਪਤੀ ਤੇ ਮੇਰਾ ਕੁੰਤਾ॥ ਤਿ ਮੇਰਾ ਰਾਖਾ ਸਕੁ ਨੀ ਥਾਈ ਤਾਰੈ ਉਚੇਰਾ ਕਾੜ
 ਕੀਉਂ॥ ੧॥ ਤਿ ਮੇਰੀ ਰਿਪਾਤ ਤੇ ਪੁਪਦੇਨਾ॥ ਤਿ ਮੇਰੀ ਉਟ ਤੇ ਮੇਰਾ ਆਦਾ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੁਕਾ
 ਅਦਰੁ ਨ ਕੋਈ॥ ਸਕੁ ਤੇਰਾ ਬੇਲੁ ਅਖਾੜਾ ਜੀਉਂ॥ ੨॥ ਜੀ ਅਜੀਤ ਸਕਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ॥ ਜਿਤੁ
 ਜਿਤੁ ਭੁਨਾਤਿ ਤੁਤਿ ਤੁਲਾਏ॥ ਸਕੁ ਬਿਦੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਹੋਵੈ ਨਹੀ ਬਿਦੁ ਅਸਾੜਾ ਜੀਉਂ॥ ੩॥
 ॥ ਨਮੁ ਪਿਆਇ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸੀਤਲਾਇਆ॥
 ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਦੁਨੀ ਦੁਆਈ ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਭਿਖਾੜਾ ਜੀਉਂ॥ ੪॥ ੨੪॥ ੨੫॥ ਆਯੁ ਮਹਲਾ॥ ੫॥
 ਕੀ ਅਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਹਿ ਅਪਾਰਾ॥ ਕੁਗਤ ਜੀ ਦੁਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਅਪਾਰਾ॥ ਗੁਨ ਨਿਪਾਨ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿਨ ਮਾਹਰਿਨ ਮਾਹਰਿ ਪਿਆਇ ਪਿਆਇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੀਉਂ॥ ੧॥

ਮਨਸਾਧਾਰਿਨੇਘਰੇਤੋਭਾਵੈ॥ ਸਾਧਸੇਰਿਜਨਮਮਰਨੁਮਿਦਾਵੈ॥ ਮੇਲਬੁਧੁਰਨਹੈਦੇਕੁਟਤਗੁ
 ਰਦਰਸਾਇਆਜੀਉ॥ ੨॥ ਅਗਮਅੰਗੋਚਰੁਕਿਦੁਮਿਤਿਨਹੀਜਾਨੀ॥ ਸਾਧਿਕਸਿਧਪਿਅ
 ਦੁਹਿਗਿਆਨੀ॥ ਖੁਦੀਮਿਟੀਚੁਕੋਲਦਗੁਰਮਨਹੈਮਹਿਪ੍ਰਗਟਾਇਆਜੀਉ॥ ੩॥ ਅਨਦ
 ਮੰਗਲਕਲਿਆਨੁਲਿਪਾਨਾ॥ ਸੁਖਸਹਜਹਰਿਨਮੁਦਖਾਨਾ॥ ਹੋਇਦ੍ਰਿਪਾਲੁਸੁਖਅਭੀਅਪਨਾ
 ਉਨਨਕਘਰਮਹਿਆਇਆਜੀਉ॥ ੪॥ ੨੫॥ ੩੨॥ ਮਾਝਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਸੁਨਿਸੁਨਿਜੀਦੁਸੇ
 ਇਤੁਮਚੀ॥ ਤਿਪ੍ਰੀਤਮੁਠਾਕੁਰਅਤਿਕੁਚੀ॥ ਤੁਮਰੇਕਰਤਬਹੁਮੰਗੀਜਾਣਹੁਤੁਮਰੀਉਦਰੋਪਾਲ
 ਜੀਉ॥ ੧॥ ਗੁੰਗਾਦੁਤਮਨੁਹਿਰਿਅਹੋਵੈ॥ ਕਥਾਸੁਨਤਮਲੈਸਰਾਲੀਖੈਵੈ॥ ਕੁਟਤਮੇਗਿਸਾ
 ਧਸਿਤਨੇਸਦਾਜਪਉਦਇਆਲਜੀਉ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਸਸਿਸਮਿਸਮਾਰਉ॥ ਇਹਮ
 ਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮਨਿਪਾਰਉ॥ ਤੁਮਰੇਦ੍ਰਿਪਾਤੋਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸਾਸਰਬਮਾਇਆਪ੍ਰਤਿਪਾਲਜੀਉ॥
 ੩॥ ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਪ੍ਰਭੁਸੇਈ॥ ਸਦਾਸਦਾਸਦਾਅਪੋਹੋਈ॥ ਚਲਤਤੁਮਰੇਪ੍ਰਗਟਪੁਤਾਰੇਵੈ
 ਖਿਨਨਕਭੁਏਨਿਹਲਜੀਉ॥ ੪॥ ੨੬॥ ੩੩॥ ਮਾਝਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਗੁਰਮੀਦਰਸਦਲਗੇ
 ਮੇਰਾ॥ ਸਾਜਨਸੇਤਮਿਲਿਨਾਮੁਜਯੋਗਾ॥ ਸੀਤਲਸੀਤਿਸਹਜਸੁਖਪਾਇਆਠੀਦਿਮਾਈਪ੍ਰ
 ਭੁਅਧੇਜੀਉ॥ ੧॥ ਸਭੁਕਿਦੁਬਹੁਤੇਬਹੁਤਉਪਾਇਆ॥ ਵਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਸਗਲਚਰਾ
 ਇਆ॥ ਦਾਤਿਕਰਹੁਮੇਰੇਦਾਤਾਜੀਅਜੀਤਸਭਪ੍ਰਧੇਜੀਉ॥ ੨॥ ਸਾਚਾਸਾਹਿਬਸਾਠੀ
 ਨਾਈ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਤਿਸੁਸਦਾਪਿਆਈ॥ ਜਨਮਮਰਨਕੈਕਾਮੇਮੇਹੁਧਿਨੇਸੇਰਸੇਤਾਧੇਧੁ
 ਜੀਉ॥ ੩॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਨਾਨਕਸਾਲਹੋ॥ ਸਿਮਰਤਨਮੁਕਾਟਸਕਿਠਹੋ॥ ਪੁਰਨਾਮਾਕਾਰਿ
 ਖਿਨਕੀਤਰਿਹਰਿਗੁਨਜਾਧੇਜੀਉ॥ ੪॥ ੨੭॥ ੨੮॥ ਮਾਝਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਅਉਸਾਜਨਸਿ
 ਤਮੀਤਪਿਆਰੀ॥ ਮਿਲਿਗਾਦੁਹੁਗੁਨਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ ਗਾਦੁਤਸਦੁਤਸਭੇਹੀਮੁਕਤਸੇਧਿ
 ਆਈਐ॥ ਜਿਨਿਹਮਕੀਏਜੀਉ॥ ੧॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਵਿਲਖਿਖਨਾਦੁਹਿ॥ ਮਨਿਚਿੰਦੇਸੇਈ
 ਛਲਪਾਦੁਹਿ॥ ਸਿਮਰਿਸਾਹਿਬਸੇਸਚੁਸੁਖਅਭੀਰਿਜਕੁਸਮਭੁਵਉਦੀਏਜੀਉ॥ ੩॥
 ਨਮੁਜਪਤਸਰਬਸੁਖਪਾਈਐ॥ ਸਭੁਕੁਉਖਿਨਸੇਹਰਿਹਰਿਪਿਆਈਐ॥ ਜਿਨਿਸੇਫਿ

ਨਾਮੇ

ਅੰਸੇਪਾਰਗਿਰਾਮੀਵਾਰਜੁਸਗਲੇਬੀਏਜੀਉ॥ ੩॥ ਆਇਪਇਅਤੇਰੀਸਰਨਾਈ॥ ਜਿ
 ਉਭੁਦੈਤਿਉਲੈਹਿਮਿਲਾਈ॥ ਵਰਿਵਿਰਪਾਪੁਕੁਕੁਗਾਤੀਲਾਦੁਹੁਸਚੁਨਨਕਾਮੀਖਿਤਪੀਏਜੀ
 ਉ॥ ੬॥ ੨੮॥ ੩੫॥ ਮਾਝਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਭੁਏਇਪਲਗੋਬਿਦਗੁਸਾਈ॥ ਮੇਘਦਰਮੈਸਕੁਨੀਥਾ
 ਝੀ॥ ਦੀਨਦਇਆਲਸਦਾਵਿਰਪਾਲਗੀਛਪਾਈਕਰਤਰੇਜੀਉ॥ ੭॥ ਅਪੁਨੀਅਜੀਤਪੁਤਿ
 ਖਾਗੇ॥ ਜਿਉਧੋਰਿਕਮਾਤਾਮੀਮਾਰੇ॥ ਦੁਖਭੈਜਨਸੁਖਸਾਗਰਸੁਆਮੀਦੇਤਬਗਲਅਹਾਰੇਜੀ
 ਉ॥ ੮॥ ਜਲਿਬਲਿਪੁਰਿਹਰਿਅਮਿਹਰਦੁਨਾ॥ ਸਦਥਲਹਰਿਜਾਈਐਕੁਰਬਾਨਾ॥ ਰਿਨਿ
 ਦਿਨਸੁਤਿਸੁਸਦਾਧਿਅਈਨਿਖਿਨਮਹਿਸਗਲਉਧਾਰੇਜੀਉ॥ ੯॥ ਰਾਖਿਲੀਏਸਗਲੇ
 ਪ੍ਰਿਅਯੋ॥ ਉਤਰਿਗਏਸਕੁਸੇਰਾਮੀਤਯੋ॥ ਨਾਮੁਜਪਤਮਨੁਤਨੁਹਰਿਅਦੁਲਪੁਕੁਨਾਨਦ
 ਰਿਨਿਹਾਰੇਜੀਉ॥ ੧੦॥ ੨੯॥ ੩੬॥ ਮਾਝਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਜਿਥੈਨਾਮੁਜਪੀਐਪੁਰੁਪਿਅਰੇ
 ਸੇਅਸਥਲਸੇਇਨਚਉਧਾਰੇ॥ ਜਿਥੈਨਾਮੁਜਪੀਐਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਸੇਈਨਗਾਰਉੜਾਜੀ
 ਉ॥ ੧੧॥ ਹਰਿਕੁਖੀਰੇਟੀਧੰਗਏਸਮਲੇ॥ ਹਰਿਅਤਿਰਿਥਾਹਰਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲੇ॥ ਧਾਇਖਾ
 ਇਕੋਰਥਦਲੈਲੁਨੀਨਾਨਦਿਸੁਕੀਦਾਜੀਜੀਉ॥ ੧੨॥ ਸਿਤਮੇਤੀਰੰਗੁਲਾਏ॥ ਸਾਕਤਮੇਗਿਦਿ
 ਬਾਰਮਥਮਾਏ॥ ਦਲਭੁਏਹਥੇਈਅਗਿਆਨੀਜਤੁਅਪੁਨੀਆਪਿਉਪਾੜੀਜੀਉ॥ ੧੩॥
 ਤੇਰੀਸਰਨਿਮੇਰੀਦੈਯਦਇਆਲਾ॥ ਸੁਖਸਾਗਰਮੇਰੇਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ ਵਰਿਵਿਰਪਾਨਾਜ
 ਗੁਨਗਾਦੁਰਾਖਹੁਸਰਮਅਸਾਜੀਉ॥ ੧੪॥ ੩੦॥ ੩੭॥ ਮਾਝਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਚਰਨਠਕੁਰਿਕੇ
 ਰਿਦੈਸਮਾਏ॥ ਬਲਿਕਲੇਸਸਕਿਦੁਰਿਪਥਾਏ॥ ਸਾਤਿਸੁਖਸਹਜਪੁਨਿਉਪਜੀਸਾਪੁਮੀ
 ਗਿਨਿਦੁਸਾਜੀਉ॥ ੧੫॥ ਲਾਗਿਪ੍ਰੀਤਿਨਤੁਏਮੁਲੇ॥ ਹਰਿਅਤਿਰਿਥਾਹਰਿਰਹਿਅਕੁਰਪੁ
 ਰੇ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗਾਵਾਟੀਜਮਕੀਛਮਾਜੀਉ॥ ੧੬॥ ਅੰਖਿਤੁਦਰਖੇਅਨ
 ਹਦਥਾਨੀਪਮਨਤਨਅੰਤਰਿਸੀਤਿਸਮਾਦੀ॥ ਤਿਪਤਿਅਘਾਇਰੇਰੇਨਨਤੇਰੇਸਤਿਗੁ
 ਰਬੀਆਦਿਲਾਸਾਜੀਉ॥ ੧੭॥ ਜਿਸਕਾਸੀਤਿਸਤੇਛਲੁਪਾਇਆ॥ ਵਰਿਵਿਰਪਾਪੁਕੁਸੇ
 ਗਿਮਿਲਾਇਆ॥ ਅਦੁਨਕਾਨਰੇਦੁਰੁਕੁਗੀਨਾਨਕਪੁਰਨਾਸਾਜੀਉ॥ ੧੮॥ ੩੧॥ ੩੮

ਮਾਝਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ ਮੀਰਪਾਇਆਪਰੇਮੇਸਰਿਪਾਇਆ॥ ਜੀਅਜੀਤਸਭਿਸੁਖੀਦੁਸਾਇਆਗਾਇ
ਖਲੇਸੁਰੁਇਆਸੁਖਸਾਚਹਰਿਹਰਿਨਮੁਸਮਾਲੀਜੀਉ॥ ੧ ॥ ਜਿਸਕੋਮੇਤਿਨਹੀਪ੍ਰਤਿਪਰੇ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਕੁਰੇਏਰਖਦਾਰੇ॥ ਸੁਨੀਬੇਨਤੀਠਾਕੁਰਮੇਰੈਪੁਰਨਹੋਈਘਾਲੀਜੀਉ॥ ੨ ॥ ਸਚ
ਬਜੀਆਕਉਰਾਖਨਹਾਰਾ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਨਦਰਿਨਿਹਾਰਾ॥ ਜਲਖਲਮਹੀਅਲਸਭਿਤਿ
ਪਤਨੇਸਾਪੁਚਰਨਪਘਾਲੀਜੀਉ॥ ੩ ॥ ਮਨਕੀਇਲੁਪੁਨਾਦਨਹਾਰਾ॥ ਸਦਾਸਦਾਜਾਈਬਲਿ
ਹਾਰਾ॥ ਨਨਕਦਾਨੁਕੀਆਦੁਖਭਿਜਨਰਤੇਰੇਗਿਰਸਾਲੀਜੀਉ॥ ੪ ॥ ੩੧॥ ੩੬ ॥ ਮਾਝਮਹਲਾ
੫ ॥ ਮਨੁਤਨੁਤੇਗਾਧਨੁਤੀਤੇਗਾ॥ ਤਿਠਾਕੁਰਸੁਆਮੀਪ੍ਰਕੁਮੇਰਾ॥ ਜੀਉਪਿਤ੍ਰਿਸਕੁਰਾਸਿਤੁਆਰੀਤੇ
ਗਜੇਰੇਗੋਪਾਲਜੀਉ॥ ੧ ॥ ਸਦਾਸਦਾਤਿਹੈਸੁਖਦਾਈ॥ ਨਿਦਿਨਿਦਿਲਗਾਤੇਗੋਪਾਈ॥ ਕ
ਰਕਮਾਦੇਜੇਤੁਪੁਰੁਦਾਜੇਤੁਦੇਹਿਦਇਅਲੰਜੀਉ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਕੁਤਮੇਤੇਲਹਣਾਤੇਮੇਰਾਗਹਨਾਜਿ
ਤੇਦੇਹਿਸੇਈਸੁਖਸਹਾ॥ ਜਿਥੈਰਖਹਿਥੈਏਠਤਿਥਾਈਤੇਸਕੁਨਕੋਪ੍ਰਤਿਪਾਲੰਜੀਉ॥ ੩ ॥ ਸਿ
ਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਨਕਸੁਖਪਾਇਆ॥ ਆਠਪਹਰਤੇਰੇਗੁਨਗਾਇ॥ ਸਗਲਮੇਰੇਰਖਪੁਰਨ
ਹੋਏਕੁਦੇਨਹੋਇਦੁਖਲੰਜੀਉ॥ ੪ ॥ ੩੩॥ ੬੦ ॥ ਮਾਝਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਕਿਮੇਘੁਪ
ਠਾਇਆ॥ ਜਲਿਖਲਿਅਬਲਿਹਰਿਮਿਦਰਸਾਇਆ॥ ਸਾਤਿਕੁਈਬੁਝੀਸਭਿਤਿਸਨਅਨਦੁ
ਕੁਇਆਸਕੁਠਾਈਜੀਉ॥ ੧ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾਦੁਖਭਿਜਨਹਾਰਾ॥ ਅਪੇਬਖਮਿਕਰੇਜੀਅਸਾਰਾ॥
ਅਪੇਨਕੀਤੇਨੇਆਪਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇਪੈਇਧੈਗੀਤਿਸਹਿਮਨਾਈਜੀਉ॥ ੨ ॥ ਜਾਕੀਸਰਨਿਪਾਇਆ
ਗਤਿਪਾਈਐ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਹਰਿਨਮੁਪਿਆਈਐ॥ ਤਿਸੁਖਿਨੁਹੋਰਨਦੁਜਨਠਾਕੁਰਸਕੁਤਿਸੇ
ਕੀਅਜਾਈਜੀਉ॥ ੩ ॥ ਤੇਗਮਾਦੁਤਾਦੁਪ੍ਰਕੁਤੇਗਾ॥ ਤਿਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਗੁਨੀਗੋਹਰਾ॥ ਨਨਕਦਾ
ਸੁਕਹੋਬੇਨਤੀਆਠਪਹਰਤੁਪੁਪਿਆਈਐਜੀਉ॥ ੪ ॥ ੩੬॥ ੬੧ ॥ ਮਾਝਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ ਸਚੇ
ਸੁਖੁਕੁਦੇਪ੍ਰਕੁਤੇਨਾ॥ ਗੁਰਪੁਰੇਕੀਚਰਨਮਨਿਦੁਣਾ॥ ਸਹਜਿਸਮਾਪਿਲਗੀਨਿਦੁਅਤਿਰਿਸੇਰਸੁਸੇ
ਈਜਨੇਜੀਉ॥ ੧ ॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰਸਾਹਿਬਮੇਰਾ॥ ਘਟਘਟਅਤਿਰਿਦਰਤੇਨੇਗਾ॥ ਸਦਾਅ
ਲਿਖਤੁਜੀਆਕਾਦਾਤਵੇਦਿਰਲਾਪੁਪਦੁਨੰਜੀਉ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਕੁਮਿਲਨੈਕੀਏਨਹੀਸਾਨਿਮਨਿ

ਇਕੋ ਸਚਾਹੁ ਬਖਸ਼ਿਓ ॥ ਸਭਨ ਸੰਤੋ ਪਿਸਟਾ ਤਿਪਤਾ ਮੇਅਨੁ ਧਰਮ ਸੋਭੈ ਕੈ ਨੀਉ ॥ ੩ ॥ ਹਥੀਇ
 ਤੀਪੁ ਕੋਟੇ ਦੁਹਾਰੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਮੋਰੇ ਗੁਸਰਿ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਰੀਏ ਪ੍ਰਤਿਅਪੁਨੇ ਹਰਿ ਕੀਰ
 ਤਿਰਿਗਾਮਾਨੀ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ੩੫ ॥ ੬੨ ॥ ਆਧੁ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਚੀਨੀ ਦਇਆ ਰੋਪਾਲ ਕੁਸਾਈ ॥
 ਗੁਰੇ ਬੇਚਰ ਦੁਸੇ ਮਨਿਆਰੀ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕੀਆਤਿ ਨਿਕਰੇ ਤੇ ਦੁਖ ਕਾ ਭੁਗਾਏ ਆਜੀਉ ॥ ੧ ॥
 ਮਨਿ ਤਨਿ ਦੁਸਿਆ ਸਚਾ ਸੇਈ ॥ ਬਿਖੜਾ ਬਾਨ ਨੁ ਦਿਸੈ ਕੋਈ ॥ ਦੁਤ ਦੁਸ ਮਨ ਸਚਿ ਸਜਨ ਹੋਏ ਕੇ ਸੁਖ
 ਸੀਆ ਹਿਆਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਜੇਕਿ ਬਿਚੁ ਬੇਰੇ ਸੁਆਧੇ ਆਧੇ ॥ ਬੁਧਿ ਸਿਆਲ ਪਕਰਨ ਕਾਧੇ ॥ ਆਪਨਿ
 ਸੰਤੋਨੇ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੁਰਮਿ ਕੁਲਾਵਲਾ ਹਿਆਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਨ ਕਾ ਆ
 ਧਾਰੇ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਰਾਮ ਨ ਮੁਟਾਧਾਰੇ ॥ ਸਭਨ ਅਨਿਟ ਗਾਵਹਿ ਗੁਰੁ ਦੁਹਾਰੈ ਦਿਖਾਨੁ ਨ ਕਮ
 ਰਬ ਸਾਹਿ ਆਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੩੬ ॥ ੬੩ ॥ ਆਧੁ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਸੇਸ ਚੁਮੈ ਰੁਜਿ ਤੁਸਰੁ ਪਿਆਈ
 ॥ ਸੇਰਿ ਦਾਸੁ ਹੋਲ ਨਿਤੁ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਈਐ ॥ ਸਾਧਰੁ ਤਿਸੁ ਹਾਏ ਨਿਤੁ ਦੁਸਹਿ ਹਰਿ ਜਨ ਸ
 ਚੇਨ ਮਦਿਟ ਹੁਕੁਰ ਬਯੋਨੇ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਸਚੁ ਦੁਹਾਰੀ ਕੀਆ ਪਾਈ ॥ ਬੁਟਰ ਤਿਕਰ ਮੁਖ ਹਨ ਜਾ
 ਏ ॥ ਪਿਆਇ ਪਿਆਇ ਨੀਵਾਰਨ ਤੇ ਰੇਸ ਚੁਸ ਬਦੁ ਮਨਿ ਮੋਨੇ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲ ਹਦੁ
 ਦੁਹਾਰਾ ਗੋਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਈਐ ॥ ਰੀਗਿ ਰੇਤ ਤੇ ਰੇਤੁ ਪੁਰੁ ਦੁਹਿ ਸਚੁ ਨ
 ਮੁਨੀ ਸੋਨੇ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਸਚੇ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਈ ਬਾਨ ਬਨੇ ਤਰਿ ਸਚਾ ਸੇਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਪਿਆਈ ॥
 ਸਦਹੀ ਅਤਿ ਰਿਜਾ ਮੀਜਨੇ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੩੭ ॥ ੬੪ ॥ ਆਧੁ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਰੇਨਿ ਸੁਟਾ ਤੀਰਿ ਨ ਸੁ
 ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਜਪਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਿਤੰ ਸੋਗੇ ਮੇਲਾ ॥ ਘੜ੍ਹ ਮੁਰਤੁ ਸਿਮਰਤੁ ਪਲਦੈ ਪ੍ਰਹਿਜੀ ਦੁਨੁ ਸਭ
 ਲਤਿ ਬਾਈ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਸਿਮਰਤੁ ਨ ਮੁਦੇ ਧਰਮ ਕੁਲਾਏ ॥ ਅਤਿ ਰਿਬਾਹਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ॥ ਭੈ
 ਭਉ ਭੁਭ ਮੁਖੇ ਇਆਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਦੇਖਾ ਸਕੁ ਨਿਬਾਈ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਰਥ ਦੁਤ ਉਚ ਅਪਾਰ
 ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨ ਮੁਕੁ ਰੇਤੁ ਨ ਰਾਗਾ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਪਿ ਪੁਰੁ ਸੇਈ ਦੁਨੁ ਲੈ ਦੁਨੁ ਲਾਈ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ
 ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਜਾਚਿ ਕਰਨੈ ਸਾਧਰ ਦੁਲਾ ॥ ਦਹਿ ਦਾਨੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਮਾਰੈ ਸਦਾ
 ਸਦਾ ਹਰਿ ਪਿਆਇ ਮੇਰੇ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੩੮ ॥ ੬੫ ॥ ਆਧੁ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਐਥੈ ਤੇਰੇ ਆਗੇ ਆਧੇ ॥

ਨੀਅਤਿ ਸਮੁੱਚੇ ਰੇਖਾਧਾ। ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਵਰਤੇ ਮੇਧਰਉ ਟੁਕਾ ਗੈ ਜੀਉ॥੧॥ ਰਸ
 ਨਾਨਕਿ ਪਿਤਾ ਪਿਤਾ ਦੈ ਸੁਆਮੀ॥ ਪਾਚ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰੁਸ਼ ਤਿਰਜਾਮੀ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਓ ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪ
 ਏਅੰ ਸੇਯ ਨ ਮੁਨ ਜੁਐ ਹਾਰੀ ਜੀਉ॥੨॥ ਨਾਮ ਅਉਖ ਪੁਨਿ ਨਿਜ ਨ ਤੇਰੇ ਪਾਇਆ॥ ਜਨਮ ਜ
 ਨਮ ਕੋਰਿ ਗੁਰਾ ਦਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵੁ ਗਾਤੀ ਸਾਫਲ ਏਹਾ ਹੋਵਾਰੀ ਜੀਉ॥੩॥
 ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਾਰਿਅਪਨ ਦਾਸੁ ਸਦਾ ਰਿਅਾ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਿ ਰਿਪਾਹ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਮਸਕਾਰਿਅਾ॥
 ਏਕ ਸੁਦਿ ਦੁੱਗੇ ਰੁਦੁ ਨਾਨਕੀ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਇਹ ਮਤਿ ਸਾਰੀ ਜੀਉ॥੪॥ ੩੯॥ ੪੬॥ ਆ
 ਯੁਮ ਹਲਾ॥੫॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਗ ਮਾਪਿ ਆਗੇ॥ ਸਰਬੰਸੁ ਦੀਜੈ ਅਪਨਾ ਦਰੇ॥ ਆਠ ਪਹਰ
 ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਲਾਈ ਐਥਿ ਸਰਨ ਕੋਈ ਸਾਸਾ ਜੀਉ॥੧॥ ਸੇਈ ਸਾਨ ਨ ਮੀਤ ਪਿਆਰਾ॥ ਰਾ
 ਮਨ ਮੁਸਾਪ ਮੇਰਿ ਥੀ ਚਾਰਾ॥ ਸਾਪੁ ਮੇਰਿ ਤੁਰੀ ਐਕੁ ਉਸਾਰੁ ਕਰੀ ਐਕ ਮਕੀਠ ਸਾਜੀਉ॥੧॥
 ਰੁਚਿ ਪਦਾਰਥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ॥ ਪਾਰ ਜਾਤੁ ਨ ਪਿਅਲਖ ਅਚੇਦਾ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਵਿਲਬਿਖ ਗੁਰਿ ਕਾ
 ਟੇ ਪੁਰਨ ਹੋਇ ਆਸਾ ਜੀਉ॥੩॥ ਪੁਰਨ ਕੁਰਾਨੁ ਦੇਨਿ ਸੁਖਾਨੀ॥ ਸਾਪ ਮੇਰਿ ਮਿਲਿ ਸਾਰੇ ਗਥਾ
 ਸੀ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਦ ਸਿਅੰਗਿ ਸੁਅੰਤਿ ਰਿਯੰਦਾ ਨੁਗਿਰ ਸਤੁ ਉਦਾਸਾ ਜੀਉ॥੪੬॥੧੦੬੦॥
 ਆਯੁ ਮਹਲਾ॥੫॥ ਸਿਮਰਤ ਨ ਮੁਰਿ ਦੈ ਸੁਖ ਪਾਇਆ॥ ਕਰਿ ਵਿਰਧਾ ਕੁਰਾਤੀ ਪਰਗਟਾਇ
 ਆ॥ ਸੀਤੁ ਮੇਰਿ ਮਿਲਿ ਰਿਹ ਰਿਜ ਪਿਆ ਥਿਨ ਸੇ ਆਲ ਸੋਰਗਾ ਜੀਉ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਸਿ ਨ ਦ
 ਨਿ ਪਿਹ ਰਿਪਾਈ॥ ਤਿਸੁ ਮਿਲਿ ਆਜਿ ਸੁ ਪੁਰ ਧਿਕਾਈ॥ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਪੁਰਾਨ ਪਰਮੇਸੁ
 ਰ ਪੁਰੁਸ਼ ਕੁਨਾ ਗਲ ਜੋਗਾ ਜੀਉ॥੨॥ ਪਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਥਿਥਾ ਪਨ ਹਾਰਾ॥ ਆਪਿ ਏਕੀਤੀ ਆਪਿ
 ਪਸਾਰਾ॥ ਲੇਪੁ ਨ ਹੀ ਜਗ ਜੀਵਨ ਦਾ ਤੇ ਦਰਸ ਨਿਹਿਠੇ ਲਗ ਨਿਰਿਯੋਗਾ ਜੀਉ॥੩॥ ਅੰਤਿ ਲਿਲਾ
 ਇਸ ਕੁਮਿਸਟਿ ਤਗਈ॥ ਅਪਨਾ ਨਉ ਅਗੰਧ ਜਪਾਈ॥ ਗੁਰੇ ਬੋਧਿ ਬੁਧਾਇਆ ਵਿਰਧਾ ਤੇ ਨਾਨਕ
 ਪੁਰਿ ਮੰਜੀ ਗਾਜੀਉ॥੪॥੬੧॥੬੮॥ ਆਯੁ ਮਹਲਾ॥੫॥ ਸੇਈ ਕਰਨ ਨਿਅਾਪਿ ਕਰਾਏ॥ ਜਿ
 ਥੈ ਗਥੇ ਸਾਈ ਕੁਈ ਜਾਏ॥ ਸੇਈ ਸਿਅਾ ਦੁਸੇ ਪਤਿ ਦਿਤਾ ਹੁਕਮੁ ਲਗੈ ਨਿਸੁ ਮੀਠਾ ਜੀਉ॥੧॥
 ਸਕੁ ਪੋਰੇਈ ਇਕੁ ਤੁਪਾਗੈ॥ ਜਿਸੁ ਲਾਇ ਲਏ ਸੇ ਚਰਨੋ ਲਗੈ॥ ਉਪੁਕ ਦਲ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਪੁਰਾ

ਸਗਤਿ ਨਿਸਰਬ ਨਿਚੋਜ ਨਹੀ ਠਾਜੀ ਉ॥ ੨ ॥ ਤੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਤੇਰੇ ਜਲਦ ਹਿ॥ ਆਪਨਾ ਆਪੁ ਤੇ ਆਪਿ ਪਛ
 ਨ ਹਿ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸੇਤ ਨੇ ਤੇਰ ਨਿਨਿਕ ਮੁਖੇ ਪੁਲੇਤੁ ਪੀਝਾ ਜੀਉ॥ ੩ ॥ ਤਿਨਿ ਰੇਦੁਰ ਸੇਤ ਤੇਰ ਨਿਰ
 ਮਲਾ॥ ਨਿਨੇ ਦੇਖੇ ਸਰਉ ਤਰਹਿ ਕਲ ਮਲਾ॥ ਨਨ ਕਲ ਮੁਖਿ ਆਇ ਪਿਆਰੀ ਏਨੀ ਦੇਖਿ ਨ ਸਿਆਕੁ ਮੁ
 ਰੁਉ ਨਹੀ ਠਾਜੀ ਉ॥ ੪ ॥ ੪੨ ॥ ੪੩ ॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ ਝੁਠ ਮੰਗ ਨੂੰ ਜੋ ਕੋਈ ਮਾਰੇ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਮੇਰ
 ਤੇ ਘੜੀ ਨ ਲਾਗੇ॥ ਪਾਰਬਰ ਮੁਖੇ ਦੇਹੀ ਸੇਵੇ ਸੇ ਗੁਰ ਮੀਲ ਨਿਹ ਚਲ ਕਹਨਾ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੁਰਾਤਿ ਨਿ
 ਸੇਵੇ ਮਨਿ ਲਾਗੀ॥ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਅਨ ਦਿਨੁ ਨਿਤ ਜਗੀ॥ ਘਾਹ ਪਕੜਿ ਤਿਸੁ ਮੁਖੀ ਮੇਲੈ ਨਿਸੇਵੇ ਮ
 ਸਤ ਕੀਲਨਾ॥ ੨ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਭਗਤ ਮਨਿ ਵਠੇ॥ ਦਿਨੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਗਲੇ ਮੁਠੇ॥ ਸੇਤ ਜਨ
 ਕੀ ਪੁਤ੍ਰਿ ਨਿਤ ਬਾਛੁ ਹਿਨ ਮੁਖੇ ਚਕਾਗਨਾ॥ ੩ ॥ ਉਠ ਤੇਥੇ ਠਾਹਰਿ ਹਰਿ ਗਈਐ॥ ਨਿਸਮਿ
 ਮਰਤ ਦੁਰ ਨਿਰਚਲੁ ਪਾਈਐ॥ ਨਨ ਕਵਉ ਪੁਕੁਰੇ ਦਿਵਾਇ ਆਲੋ ਤੇਰ ਕੀਤਾ ਸਹਨਾ॥ ੪ ॥

੪੩ ॥ ੫ ॥ ਗਗੁ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ॥ ੧ ॥

ਅਸਟ ਪਟੀਆ॥ ਘਰੁ॥ ੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਬਦਿ ਰੇਗਾਏ ਹੁਕਮਿ
 ਸਬਾਏ॥ ਸਚੀ ਦਰਗਾਹਿ ਮਹਾਲੇ ਬਲਾਏ॥ ਸਚੇ ਦੀ ਨਦਾਇ ਅਗੈਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸਚੇ ਮਨੁ ਪਤੀ
 ਅਦੁਇਆ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਦੁਰੀਜੀਉ ਦੁਰੀ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੁ ਦਿਅਾ॥ ਅਖਿਤ ਨ ਮੁਸਦਾ ਸੁਖੁ
 ਦਾਤ ਗੁਰਮਤੀ ਮੀਨਿ ਦੁਸਾਦੁ ਦਿਅਾ॥ ੨ ॥ ਰਾਉ॥ ਨਵੇ ਮੇਰਾ ਹਉ ਕਿਸੇ ਕੇਰਾ ਸਚਾ ਠਾਕੁਰ ਤਿ
 ਭੁਦ ਨਿਮੇਰਾ॥ ਹਉ ਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਾਇਐ ਨੇਰੀ ਕਰਿ ਅਦੁਗਾਨ ਪਛੇਤਾ ਦੁਇਆ॥ ੩ ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛ
 ਨੈ ਸੇਹਰਿ ਗੁਨ ਦੁਖਾਨੇ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਨ ਮਿਲੀ ਸਾਨੇ॥ ਸਕੁਨ ਬਾਦ ਰਿਲੇਖਾ ਸਾਚੇ ਦੁਟਿ ਮਿਨ ਮੁ
 ਸਹਾਵੁ ਦਿਅਾ॥ ੪ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਕੁਲ ਠਉਰ ਨ ਪਾਏ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧ ਚਿਟਾ ਪਾਏ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਦੇਵੇ
 ਸੇਗਿ ਨ ਸਾਧੀ ਮੁਖੇ ਤੇ ਨ ਮੁਖਿ ਆਵੁ ਦਿਅਾ॥ ੫ ॥ ਸਚਤ ਕੁੰਨੇ ਸਚੁ ਨ ਭਾਵੈ ਦੁਖਿ ਸਾਧਾ ਪਾਏ
 ਦੇਨਾ ਦੇ॥ ਲਿਖਿ ਅਲੇਖੁ ਨ ਮੈ ਦੇਵੇ ਏਹੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮੁਖ ਤਿਕ ਗਵਨਿਅਾ॥ ੬ ॥ ਪੇਈ ਅੰਨ੍ਹੇ ਪਿ
 ਰੁਨ ਤੇ ਨਹੀ॥ ਝੁਠਿ ਦਿਵੈ ਨਿਰੇ ਦੇ ਪਾਈ॥ ਅਦੁਗੁਣਿ ਮੁਠੀ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਏ ਅਦੁਗੁਣਿ ਗੁਣਿ ਬ
 ਪਸਾਵੁ ਦਿਅਾ॥ ਘਾਪੇਈ ਅੰਨ੍ਹੇ ਨਿਨਿ ਜਾਤ ਪਿਅਾਰ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਤੁਧੀ ਚਾਰਾ॥ ਅਦੁ

ਦੁਨਾ ਦੁਨਾ ਵਿਰਗਾਏ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਦਿਅਹਾ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਧੈ ਅਵਸਥਾ ਹੋਵੈ ॥ ਸਚੈ
 ਠਾਕੁਰ ਸਾਜੇ ਕੁਦੈ ਮਨ ਕਸਤੁ ਕੈ ਹੋਏ ਨੇਤ੍ਰੀ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰਗਾਵੈ ਨਿਅਹਾ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥
 ॥ ਗੁਰਮਾਏ ਮਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ਅਸਟਪਟੀਆ ਘਰੁ ॥ ੧ ॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾ
 ਇਆ ਮਾਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਾਵਨਿਅਹਾ ॥ ੧ ॥ ਹਉਦਾਰੀ ਜੀਉਦਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰੈ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰ ਨਿਅ
 ਗੁਰਮ ਤੀਪਰਗਾ ਸੁਹੇਅ ਜੀਅ ਨਦਿ ਨੁਹਾਰਿ ਗੁਰਗਾਵੈ ਨਿਅਹਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਖੋਜੇ
 ਤਨੁ ਪਾਏ ॥ ਪਾਵਤੁ ਰਖੇਗਾ ਵਿਰਗਾਏ ॥ ਗੁਰਕੀ ਬਾਨੀ ਅਨਦਿ ਨੁਗਾਵੈ ਸਹਜੇ ਕੁਗਤਿ ਕਰਾਵੈ
 ਦਿਅਹਾ ॥ ੨ ॥ ਇਸਕੀ ਇਆ ਅੰਦਰਿ ਦਸਤੁ ਅਸੀਖਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਤਾਦੁਖਾ ॥ ਸਤਿਦ
 ਰਦੇ ਦਸੈ ਦੁਖਤਾ ॥ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਦੁਨਾ ਦਿਅਹਾ ॥ ੩ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਈ ॥ ਗੁਰਿ ਪਰ
 ਸਾਰੀ ਮੀਨੈ ਦਸਾਈ ॥ ਅਨਦਿ ਨੁਸਟਾਰ ਹੋਰੇ ਗਿਰਤਾ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੇਰੁ ਪਾਵੈ ਦਿਅਹਾ ॥ ੪ ॥ ਪਾ
 ਪਪੁਨ ਕੀ ਸਾਰ ਨਜਾਨੀ ਦੂਜੇ ਲਗੀ ਗੁਰਮਿ ਕੁਲਾਈ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਅਧਿਅਗੁਨ ਜਨੈ ਛਿਰਿ
 ਛਿਰਿ ਅਵਦੁ ਜਾਵੈ ਦਿਅਹਾ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਸੇਵਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਅਹਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਨੁਕਰਿ ਹਾ
 ਇਅਹਾ ॥ ਗੁਰਸਾਖੀ ਮਿਠਿਆ ਅੰਧਿਅਰਾ ਬਜਰ ਕਪਾਟੁ ਪੁਲਾਵੈ ਦਿਅਹਾ ॥ ੬ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ
 ਨਿਰਸਰਿਅਹਾ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਸਦਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇਅਹਾ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮ
 ਲੈ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵੈ ਦੁਅਹਾ ॥ ੭ ॥ ਜੀਵਨ ਮਰਨ ਸਚੁ ਤੇ ਪੈਤਾਈ ॥ ਨਿਸੁਬਖੈ ਸਤਿ ਸੁਦੈ ਨਿਅ
 ਈ ॥ ਨਨਕਾ ਮੁਖਿਅਾਇ ਸਦਾ ਤੇਜੀ ਮਨੁ ਮਰਨੁ ਸਦਾ ਗਿਨਿਅਹਾ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਮਹਲਾ ॥ ੩ ॥
 ਮੇਰਾ ਖੁਰਨਿਰਮਲੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਤਕਤੀ ਤੇ ਲੈ ਸੇ ਸਾਭਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੇਈ ਬੁ
 ਧੈ ਗੁਰੁ ਬਹਿਗੁਈ ਸਮਾਵੈ ਦਿਅਹਾ ॥ ੧ ॥ ਹਉਦਾਰੀ ਜੀਉਦਾਰੀ ਹਰਿ ਕਾਨਮ ਨਿਰਸਾਵੈ ਦਿਅਹਾ
 ॥ ਜਿਸ ਰਿਲਾਗੇ ਸੇਜਨ ਅਨਦਿ ਨੁਗਾਗੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੇਰੁ ਪਾਵੈ ਦਿਅਹਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਧਿਸ
 ਨੈ ਤੇ ਅਧੇਵੈਖੈ ॥ ਜਿਸੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੇਈ ਜਨੁ ਲੇਖੈ ॥ ਅਧੇਲਾਇ ਲੇਖੈ ਸੇ ਲਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਦਿਅਹਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸੁ ਅਧਿਬੁਲਾਏ ਸੁਵਿਥੈ ਹਬੁ ਪਾਏ ॥ ਪੁਰਖਿ ਲਿਖਿਅਾ ਸੁਮੇ

६९
 ਦਲਨਨਾਏ। ਸਿਨਸਾਤਗੁਰਮਿਲਿਅਸੇਦੁਤੁਚੀਪੁਰੋਕਰਮਿਮਿਲਦੁਇਅ॥ ੩॥ ਪੇਈ
 ਅੰਤ੍ਰਪਨਅਨਦਿਨੁਦਿਸੁਤੀ। ਬਿਤਿਦਿਸਾਰੀਅਦਗਦਿਮੁਤੀ। ਅਨਦਿਨਸਦਾਛਿਰੋਬਿਲਲ
 ਦੀਬਿਨੁਪਿਰੁਨੀਪਾਦੁਇਅ॥ ੪॥ ਪੇਈਅੰਤ੍ਰਸੁਖੁਦਾਤਾਤਾ। ਹਉਮੈਮਰਿਗੁਰਸਬਦਿਪਦੁ
 ਤਾ। ਸੇਨਸੁਗਦੀਸਦਾਪਿਰੁਦੇਸੁਦੀਸੀਗਾਰੁਬਨਦੁਇਅ॥ ੫॥ ਲਖਚਉਗਸੀਹਜੀਅਉ
 ਪਾਏ। ਕਿਸੇਨਦਾਰਿਕਰੇਤਿਸੁਗੁਰੁਮਿਲਾਏ। ਬਿਲਬਿਖਕਾਇਸਦਾਨਨ। ਨਿਰਮਲਦਰਿਸ
 ਚੈਨਮਿਸੁਗਦੁਇਅ॥ ੬॥ ਲਖਅੰਤ੍ਰੀਤਵਿਲੇਦੀਐ। ਸੁਖਨੀਛਨਿਦੁਐਤੀਐ। ਅਪੇਬ
 ਖਮਿਲਏਪੁਤਸਾਚਾਅਪੇਬਖਮਿਮਿਲਦੁਇਅ॥ ੭॥ ਅਗਪਿਰੋਤੈਅਗਪਿਕਗਏ। ਪੁਰੋਗੁ
 ਰਵੈਸਬਦਿਮਿਲਾਏ। ਨਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਦੁਤੀਆਈ। ਅਪੇਮੇਲਿਮਿਲਦੁਇਅ॥ ੮॥ ੨
 ਮਾਝਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਏਕਿਅਪਿਛਿਰੋਪਰਛਨਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਦੇਖਾਤਇਹਮਨੁਤਿਨਾ। ਤਿਸਨ
 ਤਜਿਸਹਨਿਸੁਖਪਾਇਅਏਕੈਮਨਿਦੁਸਾਇਅ॥ ੧॥ ਹਉਦਾਰੀਨੀਉਦਾਰੀਇਕਸੁਮਿਉਚਿ
 ਤੁਲਦੁਇਅ॥ ਗੁਰਮਤੀਮਨਦਿਕਤੁਪਾਰਿਅਇਅਸਚੈਰੇਗਿਰਿਗਾਦੁਇਅ॥ ੨॥ ਰਹ
 ਉ। ਇਹਨਗੁਰੁਲਤੈਅਪਿਅਪਿਕੁਲਾਇਅ॥ ਇਕਦਿਸਰਿਦੈਲੋਤਾਇਅਅਨੁਦਿ
 ਨਸਦਾਛਿਰੋਕੁਮੰਕੁਲਾਬਿਨੁਨਦੈਦੁਪਾਦੁਇਅ॥ ੩॥ ਜੇਰੀਗਿਰੋਤਕਰਮਬਿਧਾਤਗੁ
 ਰਸੇਦੁਤੇਜੁਗਚਰੇਜੋਤਾ। ਕਿਸੇਨਾਗਪਦੇਇਦੁਤੀਆਈਹਕਿਵੈਨਮਿਸਮਾਦੁਇਅ॥ ੪॥
 ਮਾਇਅਮੇਹਹਰਿਚੈਤੈਨੀ। ਨਮਪੁਰਿਬਪਾਦੁਖਸਗੀ। ਅਨੋਬੇਲਵਿਦੁਨਦਰਿਨਅਏਮ
 ਨਮੁਪਿਪਾਦੁਦੁਇਅ॥ ੫॥ ਏਕਿਰੇਗਿਰੋਤੈਤੈਤੁਪੁਅਪਿਮਿਲਿਦੁਲਾਏਕੁਇਗੁਗਤਿਤੇ
 ਰੈਮਨਿਕੁਏ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਦਨਿਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਸਕੁਇਦੁਅਪਿਪੁਨਾਦੁਇਅ॥ ੬॥ ਹਰਿਨੀਥਿ
 ਤੇਰੀਸਦਾਸਰਨਈ। ਅਪਹਿਪਸੇਰਿਦੇਦੁਤੀਆਈ। ਨਮਕਾਲੁਤਿਸੁਨੇਨਿਨਅਏਦਾ। ਜੇਹਰਿਹ
 ਰਿਨਮੁਪਿਆਦੁਇਅ॥ ੭॥ ਅਨਦਿਨੁਗਤੀਜੇਹਰਿਉਏ। ਮੇਰੇਪੁਰੁ ਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ। ਸਦਾ
 ਸਦਾਸਚੈਤੇਰੀਸਰਨਈਤੀਅਪੇਸਚੁਬਦੁਦੁਇਅ॥ ੮॥ ਜਿਨਸਚੁਜਪਸੇਸਚੁਸਮਯੋਨ। ਹ
 ਰਿਗੁਨਗਾਦੁਹਿਸਚੁਦੁਖਾਏ। ਨਨਕਨਾਮਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀਨਿਜਪਾਰਿਤੀਲਦੁਇਅ॥ ੯॥ ੩॥

ਮਾਝਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਸਬਦਿ ਮੈਰੋ ਸੇ ਮੁਆਜਾ ਪੈ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਰਖੈ ਚੁਖਨ ਸੇ ਤਾਪੈ॥ ਜੇਤੀ ਦ੍ਰਿਸਿ ਮਿਲਿ ਜੇ
 ਤਿਸ ਮਾਦੀ ਸੁਦਿ ਮਨਿ ਸਚ ਸਮਾਵਦਿ॥ ੧॥ ਹਉ ਦੁਹੀ ਕੀ ਉਦਾਰੀ ਹਉ ਰਿਵੈ ਨਾਇ ਸੇ ਰੁਪਾਵਦਿ
 ਅ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਚਿ ਰਿਤੁ ਲਇ ਅਗੁਰੁ ਮਤੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਦਿ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਕਾਇ
 ਆ ਕਰੀ ਕਰਾ ਕੀ ਕਹੈ ਰਹੈ॥ ਦੁਨੈ ਲਗੀ ਮਹਲੁ ਪਾਏ॥ ਅਨਦਿ ਨੁਕਲ ਦੀ ਚਿਹਰਿ ਨੁਗਤੀ ਬਿਨੁ
 ਪਿਰੁ ਬਹੁ ਦੁਖ ਪਾਵਦਿ॥ ੨॥ ਦੁਹੀ ਨਾਤਿ ਨ ਅਗੈ ਜਾਏ॥ ਕਿ ਬੈਲੁ ਧਮ ਗੀ ਐਤਿ ਬੈਲੁ ਸਚੁ ਕ
 ਮਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਨਿਸੇ ਪਨ ਦਿਤੇ ਐ ਬੈਲੁ ਬਿਨੁ ਮਿਸਮਾਵਦਿ॥ ੩॥ ਕੇਰੁ ਏ ਮੀਗਾ ਰੁਖ ਨਾਏ
 ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੀ ਮਹਲੁ ਪਰੁ ਪਾਏ॥ ਅਨਦਿ ਨੁਸਰਾ ਰੈਵਾ ਦਿਨੁ ਗਤੀ ਮਤੀ ਠੈਰੁ ਗੁਬਨਾਵਦਿ॥ ੪॥
 ਸਚੁ ਨਾ ਪਿਰੁ ਦੈ ਸੇ ਸਟਾਨ ਲੇ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੀ ਕੈ ਨਟ ਰਿਨਿ ਲਾਏ॥ ਮੇਰਾ ਖੁ ਮਤਿ ਉਚੈ ਉਚਾ ਕਰਿ
 ਕਿਰਪਾ ਅਪਿ ਮਿਲਾਵਦਿ॥ ੫॥ ਮਾਏ ਅਮੇਹੁ ਦਿਹੁ ਜਗੁ ਸੁਤਾ॥ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾ ਰਿਅੰਤਿ ਦਿਗਤਾ॥
 ਜਿਸੇ ਤੇ ਸੁਤਾ ਸੇ ਜਾਗੈ ਗੁਰੁ ਮਤਿ ਸੇਈ ਪਾਵਦਿ॥ ੬॥ ਆਪਿ ਉਪੀ ਐ ਸੇ ਰੁਖ ਮੁਕਾਵਾਏ॥ ਗੁ
 ਰੁ ਪਰਸਾਦਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਏ॥ ਭੁਗਤੀ ਰਤਾ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਆਪੁ ਮਰਿ ਮਿਲਾਵਦਿ॥ ੭॥
 ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਪੈਲਾਏ॥ ਲਖ ਰਉਰਾ ਸੀ ਰਿਜ ਕੁ ਅਨਾਏ॥ ਨਨਕਾਨਾ ਮੁਪਿ ਆਇ ਸਚਿ ਰਖੇ
 ਤਿਸੁ ਰੁਦੈ ਸੁਕਾਰ ਕਰਾ ਗਵਦਿ॥ ੮॥ ੬॥ ਮਾਝਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਅੰਦਰਿ ਹੀਰਾ ਲਲ ਬਨਾਇ
 ਅ॥ ਗੁਰੁ ਕੇ ਸਬਦਿ ਪਰਖ ਪਰਖਾਏ॥ ਕਿਨ ਸਚੁ ਪਲੈ ਸਚੁ ਦੁਖ ਦੁਹਿ ਸਚੁ ਧਮ ਦੁਟੀਲਾਵ
 ਦਿ॥ ੧॥ ਹਉ ਦੁਹੀ ਕੀ ਉਦਾਰੀ ਗੁਰੁ ਕੀ ਬਾਨੀ ਮਨਿ ਦੁਸਾਵਦਿ॥ ਅਨਿ ਮਾਹਿ ਨਿਰਿਜਨ
 ਮੁਖਿ ਨਿਰਿਜਨੁ ਪਾਇ ਅਜੇ ਤੇ ਜੇਤਿ ਮਿਲਾਵਦਿ॥ ੨॥ ਰਹਉ॥ ਇਸੁ ਵੀਧਿ ਆ ਅੰਦਰਿ ਬਹੁ
 ਤੁਪ ਸਾਗਾ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰਿਜਨੁ ਮਤਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੇਈ ਪਾਏ ਅਏ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾ
 ਵਦਿ॥ ੩॥ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਚੁ ਦਿਨਾਏ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚੁ ਚਿਤੁ ਲਾਏ॥ ਸਚੇ ਸਚੁ ਦੁਰਤੈ ਸ
 ਰੁਨੀ ਬਾਈ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਦਿ॥ ੪॥ ਦੁਪਰਦੁਹੁ ਸਚੁ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ॥ ਬਿਲਾਇ ਖਮਦੁ
 ਗਨ ਕਾਟਨਾ ਰਾਗਾ॥ ਖੇਮ ਪ੍ਰੀਤ ਸਟਾਪਿ ਆਈ ਐ ਬੈਲੁ ਇਰੁ ਗਤਿ ਦਿਨਾਵਦਿ॥ ੫॥ ਤਿਰੀਕੁ
 ਗਤਿ ਸਚੇ ਜੇ ਸਚੇ ਰੁਦੈ॥ ਅਧੈ ਏਇਨ ਪਛੇਤਾਵੈ॥ ਸਚੁ ਨਾ ਕੀ ਅਵਾਏ ਕੇਰਾਤਾ॥ ਸਬਦੇ ਮਾ

ਰਿਜੀਦੁਦੁਇਆ॥੫॥ਹਰਿਤੁਪੁਬਾਹੁਮੈਕੇਈਨਹੀ॥ਹਰਿਤੁਪੈਸੇਦੀਤੈਤੁਪੁਸਾਲਹੀ॥ਆਪੇਮੇ
 ਲਿਲੈਹੁਪੁਰੁਸਾਚੇਪੁਰੈਕਰਮਿਤੁਪਾਦੁਇਆ॥੬॥ਮੇਹੋਰੁਨਕੇਈਤੁਪੈਜੇਹਾਤੇਰੀਨਦਰੀਸੇਫੁਲਿ
 ਰੇਹਾ॥ਅਨਦਿਨੁਸਾਚੇਸਮਾਲਿ॥ਹਰਿਚਾਖਹਿਕੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਦੁਇਆ॥੭॥ਤੁਪੁਜੇਦੁਤੁਮੇ
 ਹੋਰੁਨਕੇਈ॥ਤੁਪੁਆਪੇਸਿਰਜੀਆਪੇਗੋਈ॥ਤੁਆਪੇਗੀਘਤਿਰਿਫਿਸਦਾਰਹਿਨਨਕਾਮੁਸੁਹਾਦੁ
 ਦੁਇਆ॥੮॥੫॥ਮਾਝਮਹਲਾ॥੩॥ਸਕੁਘਟਿਅਪੇਰੇਗਨਿਹਾਰਾ॥ਅਲਖਦਰਤੈਅਗਮਅਪ
 ਰਾ॥ਗੁਰੁਕੈਸਬਦਿਮੇਰਾਹਰਿਪੁਰੁਪਿਆਈਐ॥ਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਦੁਇਆ॥੯॥ਹਉਦਾਰੀਜੀਉ
 ਦਾਰੀਗੁਰਸਬਦੁਮੀਨਿਦੁਸਾਦੁਇਆ॥ਸਬਦੁਸੁਭੈਤਮਾਮਿਉਲੁਭੈਮਨਸਾਮਾਰਿਸਮਾਦੁਇਆ
 ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਪੰਚਦੂਤਮੁਹਰੀਸੀਸਾਰਅਨੁਖਮਪੈਸੁਧਨਸਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਅਪ੍ਰਸ
 ਘਰੁਰਖੈਪੰਚਦੂਤਸਬਦੁਪਚਾਦੁਇਆ॥੨॥ਇਕਿਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਚੈਰੇਗਿਰਤਾ॥ਸਹਜੇ
 ਪੁਰੁਸੋਦਹਿਅਨਦਿਨੁਮਾਤੇਮਿਲਿਪੀਤਮਸਚੇਗੁਨਗਾਦੁਹਿਹਰਿਦਰਿਸੇਕੁਪਾਦੁਇਆ॥੩॥
 ਏਕਮਏਕੇਆਪਉਪਾਇਆ॥ਦੁਬਿਧਾਦੁਜਾਤਿਬਿਧਿਮਾਇਆ॥ਚਉਥੀਪਉਤੀਗੁਰਮੁਖਿਉ
 ਗੀਸਚੇਸਚੁਕਮਾਦੁਇਆ॥੪॥ਸਚੈਹੋਸਾਚਜੇਸਚੇਰੁਦੈ॥ਜਿਨਿਸਚੁਜਾਤਸੇਸਹਜਿਸਮਾ
 ਦੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਨੀਸਚੇਸੇਦੁਹਿਸਾਚਜਾਇਸਮਾਦੁਇਆ॥੫॥ਸਚੇਬਾਹੁਹੋਵੈਅਦਰਨੁ
 ਦੁਆ॥ਦੁਜੇਲਾਗਿਜਗੁਪਾਪਿਪਿਮੁਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਭੈਕੈਨੈਏਕੇਸੇਦਿਸੁਖਪਾਦੁਇ
 ਆ॥੬॥ਜੀਅਜੇਤਸਭਿਸਰਨਿਤੁਮਾਰੀ॥ਆਪੇਧਰਿਦੇਖਹਿਕਰੀਪਰੀਸਾਰੀਅਨਦਿਨੁਆਪੇਕਾ
 ਰਕਰਾਏਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਦੁਇਆ॥੭॥ਤੁਆਪੇਮੇਲਹਿਦੇਖਹਿਹਦੁਗਿ॥ਸਕੁਮਹਿਅਪਿਰ
 ਹਿਅਚੁਰਪੁਗਿ॥ਨਨਕਾਪੇਆਪਿਦਰਤੈਗੁਰਮੁਖਿਸੇਝੀਪਦੁਇਆ॥੮॥੬॥ਮਾਝਮਹਲਾ॥
 ੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀਗੁਰਕੀਮੀਠੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦਿਰਲੈਕਿਨੈਚਖਿਨੂੰਰੀ॥ਅਤਿਰਿਪਰਗਾਸਮਹਾ
 ਰਸੁਪੀਦੈਦਰਿਸਚੈਸਬਦੁਦੁਨਾਦੁਇਆ॥੧॥ਹਉਦਾਰੀਜੀਉਦਾਰੀਗੁਰਚਰਨੀ॥ਚਿਤਲਾ
 ਦੁਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਹੋਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਕੁਸਾਰਅਨੁਦੈਮੇਲੁਚੁਕਾਦੁਇਆ॥੨॥ਭੇਰਸਚੈਕਿਨੈਅਤਿਨ
 ਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮਚਸਾਦਿਕਿਨੈਦਿਰਲੈਚਿਤਲਾਇਆ॥ਤੁਪੁਸਾਲਹਿਨਰਜਾਕਬਹੁਸਚੈਨੈਵੇਕੀ

ਕੁਖਲਾਵਦਿਆ॥੨॥ਏਕੋਦੇਖਾਅਦਰੁਨਥੀਅਗਾਗੁਰਪਰਸਾਦਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਅਗਾਗੁਰਕੈਸਬ
 ਦਿਤਿਖਾਨਿਦੁਰੀਸਹਜੇਸੁਖਿਸਮਾਦੁਇਆ॥੩॥ਚਤਨੁਪਦਾਰਥਪਲੁਗਿਤਿਅਗੈ॥ਅਨਮੁਖ
 ਅਪਿਦੁਜੈਗੁਇਲਾਗੈ॥ਜੇਥੀਜੈਸੇਈਛਲਪਾਏਸੁਪੈਨੇਸੁਖਨਪਾਦੁਇਆ॥੪॥ਅਪਨੀਕਿਰ
 ਪਾਥਰੇਸੇਈਜਨੁਪਾਏ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅੰਨਿਦਸਾਏ॥ਅਨੁਦਿਨੁਸਦਾਰਹੈਕੈਅਤਿਰਿਭੇਅਗਿਰੁਰਮੁ
 ਰੁਕਾਦੁਇਆ॥੫॥ਗੁਰਮੁਰੁਚਾਇਆਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇ
 ਆ॥ਅਤਿਰਿਭਮਲੁਨਿਰਲੁਬਾਨੀਹਰਿਗੁਣਸਹਜੇਗਾਦੁਇਆ॥੬॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦ
 ਦੁਖਾਨੈਪਰੁਰਮੇਕੁਲਤਤੁਨਜਾਨੈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮੇਦੇਸੁਖਨਪਾਏਦੁਖੇਦੁਖਕਮਾਦੁਇਆ॥੭॥
 ਅਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੈਕੋਈ॥ਅਪਨਿਜਾਈਅੰਕੁਲਹੋਈਨਨਕਆਖੈਕੁਰਕਰਾਏਅਨਮਿਸ
 ਮਾਦੁਇਆ॥੮॥੨॥ਮਾਝਮਹਲਾ॥੩॥ਅਖੈਰੇਗਸਹਜਿਸੁਰਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਰੇਗੁਚ
 ਨਾਏ॥ਅਨੁਤਨੁਰਾਤਰਸਨਰੇਗਿਛਲਲੀਭੈਰੁਇਰਗੀਚਨਾਦੁਇਆ॥੧॥ਹਉਦਾਰੀਜੀਉ
 ਦਾਰਿਨਿਰਕੁਉਮਨਿਦੁਸਾਦੁਇਆ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਨਿਰਕੁਉਮਨਿਦੁਸਾਦੁਇਆ॥ਗੁਰਕਿ
 ਰਪਾਤੇਹਰਿਨਿਰਕੁਉਪਿਆਇਆਬਿਖਰੁਉਜਲੁਸਬਦਿਤਗਾਦੁਇਆ॥੨॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਮੁ
 ਖਮੁਗਪਕਰਹਿਚਿਤੁਰਾਈ॥ਨਤੋਪੇਤਾਬਾਇਨਪਾਈ॥ਨਿਹਆਇਅਤੇਹਾਜਾਸੀਕਰਿਅਦਗੁ
 ਨਪੇਛਤਾਦੁਇਆ॥ਅਨਮੁਖਅਪੈਕਿਛੁਨਸੁਝੈ॥ਅਰਨਲਿਖਾਇਆਏਨਹੀਬੁਝੈ॥ਅਨਮੁਖਕਰ
 ਮਕਰੇਨਹੀਪਾਈ॥ਬਿਨੁਨਦੈਨਨਮੁਗਾਦੁਦੁਇਆ॥੩॥ਸੁਖੁਕਰਲੇਸਬਦੁਹੋਸਾਰੁ॥ਪੂਰੈ
 ਗੁਰੇਤਪਾਈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਆਰੁ॥ਅਨੁਦਿਨਜਾਨੈਸਬਦੁਸੁਨਾਏਸਚਿਰਾਤੇਰੇਗਿਰੇਗਾਦੁਇਆ
 ॥੪॥ਰਸਨਹਰਿਰਸਿਗਤੀਰੇਗੁਲਾਇਆ॥ਅਨੁਤਨੁਮੇਰਿਆਸਹਜਿਸੁਰਾਏ॥ਸਹਜੇਪ੍ਰੀਤ
 ਮੁਖਿਆਰਾਧਾਇਆਸਹਜੇਸਹਜਿਮਿਲਾਦੁਇਆ॥੫॥ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਰਿਰੇਗੁਸੇਈਗੁਲਗ
 ਦੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਹਜੇਸੁਖਿਸਮਾਦੈ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਦਾਤਿਨਦਿਯੁਗੁਰਮੇਦਾਚਿਤੁਲਾ
 ਦੁਇਆ॥੬॥ਸਾਚਾਸਚੈਸਚਿਪਤੀਜੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅਤਿਰੁਤੀਜੈ॥ਬੈਸਿਸੁਖਾਨਿਹਰਿਗੁ
 ਨਗਾਦੁਇਆਖੈਕਰਿਸਤਿਅਨਾਦੁਇਆ॥੭॥ਜਿਸਨੇਨਦਰਿਕਰੇਰੇਸੇਪਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ

ਹਉਮੈ ਨਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦੇਸੈ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਰਿਸੈ ਚੈ ਸੇਰੁ ਪਾਵੁਇਆ॥ ੮॥ ੮॥ ਆਯੁ ਮਹਲਾ॥
 ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੇ ਸਦਿ ਐਵੁ ਛਿਦੁ ਛਿਦੁ ਆਈ॥ ਹਰਿਨੀ ਅਭਿਤੁ ਦੇਸੈ ਮਨਿ ਆਈ॥ ਹਰਿਨੀ ਉਸਛਲਿਉ
 ਬਿਰਖੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਿਨ ਪੀਤਾ ਤਿਸੁ ਤਿਖਾ ਲਹਾਵੁਇਆ॥ ੧॥ ਹਉਦਾਰੀ ਜੀਉਦਾਰੀ ਸਚੁ ਸੰਗਤਿ
 ਮੇਲਿ ਮਿਲਵੁਇਆ॥ ਹਰਿ ਸਿਤ ਸੰਗਤਿ ਅਪੇ ਮੇਲੈ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਵੁਇਆ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰੇ ਸਦੀ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾਨ ਮੁਖੰ ਨਿਦਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮ
 ਲੁ ਹਉਮੈ ਮੇਲੁ ਗਾਵੁਏਦਰਿ ਸਚੈ ਸੇਰੁ ਪਾਵੁਇਆ॥ ੨॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਜਾਇ॥ ਸਿਧ
 ਸਾਧਿਕ ਰੇ ਗਲਿ ਦੁਲਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰੇ ਸਦੇ ਸੁਖ ਨੂੰ ਹੋਈ ਪੁਰੋਤੁ ਗਿਗੁਰ ਪਾਵੁਇਆ॥ ੩॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਆ
 ਰਸੀ ਕੋਈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦੇਖੈ॥ ਸੇਰੁ ਚਾਨਲ ਗੋਜਾ ਹਉਮੈ ਸੇਖੈ॥ ਅਨਹਤ ਬਾਨੀ ਨਿਰਮਲੁ ਸਬਦੁ
 ਜਾਇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚਿ ਸਮਾਵੁਇਆ॥ ੪॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਹੁਨੇ ਦੇਹਿ ਆਜਾਇ॥ ਗੁਰ ਬਿਰਖ
 ਕਰਿ ਆਪੁ ਰਿਤਾ ਦਿਖਾਇ॥ ਆਖੇ ਆਖਿ ਆਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹਿ ਆਸਹ ਜੇ ਸੰਗਤਿ ਸਮਾਵੁਇਆ॥
 ੫॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਇਕ ਸਮਿਉ ਲਿਵਲਾਏ॥ ਦੁਜਾ ਭਰਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨ ਲਾਏ॥ ਕੀਇਆ
 ਅੰਦਰਿ ਦੁਜੁ ਕੋਰੇ ਵਾਪਰਾਨ ਮੁਨਿ ਪਾਨੁ ਸਚੁ ਪਾਵੁਇਆ॥ ੬॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਰਨੀ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ
 ਸਾਰੁ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਏ ਮੇਖ ਦੁਆਰਾ ਅਨਦਿਨੁ ਰੇ ਗਿਰਾਤੁ ਗੁਣ ਗਾਵੁ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾ
 ਵੁਇਆ॥ ੭॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ॥ ਪੁਰੋਤੁ ਗਿ ਮਨਿ ਸਬਦੁ ਸਾਇਆ॥ ਨ
 ਨਕ ਨਾਮਿ ਲੇਵੁ ਛਿਦੁ ਛਿਦੁ ਆਈ॥ ਹਰਿ ਸਚੈ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੁਇਆ॥ ੮॥ ੮॥ ਆਯੁ ਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਆ
 ਪੁੰਦਰਾਏ ਤਾ ਸਚੁ ਵਿਚੁ ਪਾਏ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੀ ਲਿਵਲਾਏ ਸਚੁ ਨਿਜ ਹਿਸਚੁ ਸਿਧ ਰਹਿਸ
 ਚੁ ਵਾਪਰੁ ਕਰਾਵੁਇਆ॥ ੧॥ ਹਉਦਾਰੀ ਜੀਉਦਾਰੀ ਹਰਿਗੁਣ ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵੁਇਆ॥ ਹ
 ਉਤੇਗ ਤੇਠਾ ਕਰੁ ਮੇਰਾ ਸਬਦਿ ਦਾਇਆਈ ਦੇਵੁ ਨਿਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਿਲੁ ਦੁਖ ਤਸਹਿ ਸੁ
 ਹਾਇਆ॥ ਨਿਤੁ ਸਚਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਲੁਇਆ॥ ਸਚੈ ਸਦਿ ਐਸਚੁ ਵਡਿ ਆਈ ਗੁਰ ਬਿਰਖ ਤੇ ਸ
 ਚੁ ਪਾਵੁਇਆ॥ ੨॥ ਕਾਉ ਕੇਜੁ ਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਠ ਪਾਏ॥ ਅਨਰ ਸਚੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮਨਿ ਦਸਾ
 ਏ॥ ਸਚੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਹਜ ਸੁਖ ਬਾਣੀ ਪੁਰੋਤੁ ਗੇਤ ਪਾਵੁਇਆ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੇ ਸਦਹਿ ਮੁਰਖ ਅੰ

ਪਗਦਾਕਾ। ਫਿਰਿਉਹੁਕਿਬਹੁਪਾਇਨਿਮਖਦੁਆਰਾ। ਸਰਿਮਰਿਜੇਮਗਿਫਿਰਿਫਿਰਿਅਵਹਿਨਮ
 ਦਰਿਚੋਟਾਖਾਵੁਇਆ॥ ੬॥ ਸਬਦੈਸਾਦੁਜਾਨਹਿਤਾਪੁਪਛੁਨਹਿ। ਨਿਰਮਲਬਾਨੀਸਬਦਿਦੁਖ
 ਨਹਿ। ਸੋਚੇਸੇਦਿਸਦਾਸੁਖਪਾਇਨਨਉਨਿਪਿਨਮੁਖੰਨਿਦੁਸਾਵੁਇਆ॥ ੫॥ ਸੇਬਾਨੁਸੁਹਾਇਅਯੋ
 ਹਰਿਮਨਿਭਾਇਆ॥ ਸਤੁਸੈਗਤਿਬਹਿਹਰਿਗੁਰੁਗਾਇਆ॥ ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਸਾਲਹਿਸਾਚਾਨਿਰਮ
 ਲੁਨਦੁਦੁਜਾਵੁਜਾਵੁਇਆ॥ ਮਨਮੁਖੋਪਦੀਗਮਿਪੇਟਾਪਾਸਾਗਾ। ਕੁੜਕੁਮਾਵੁਨਿਦੁਖੁਲਗੈਗੁਰਾ॥
 ਕੁਰਮੇਕੁਲੇਫਿਰਨਿਦਿਨਗਈਮਰਿਜਨਮਹਿਜਨਮਗਦਾਵੁਇਆ॥ ੪॥ ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਮੇਅਤਿ
 ਪਿਆਰਾ। ਪੁਰੇਗੁਰੇਰੇਸਬਦਿਅਧਾਰਾ॥ ਨਨਕਨਮਿਮਿਲੈਦੁਨਿਭਾਈ॥ ਦੁਖੁਸੁਖੁਸਮਕਰਿਜਾ
 ਨਦਿਆ॥ ੮॥ ੧॥ ਮਾਝਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਤੇਰੀਆਖਾਈਤੇਰੀਆਬਾਨੀ॥ ਬਿਨੁਨਦੈਸਤਿਤੁਰਮੇਕੁ
 ਲਈ॥ ਗੁਰਮੇਦੇਤੇਹਰਿਨਾਮੁਪਾਇਆ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰੁਕੋਇਨਪਾਵੁਇਆ॥ ੧॥ ਹਉਦਰੀ
 ਨੀਉਦਰੀਹਰਿਸੇਤੀਦਿਤੁਲਵੁਇਆ॥ ਹਰਿਸਚਗੁਰੁਭਗਤੀਪਾਈਐਸਹਜੇਮੀਨਿਦੁਸਾਵੁ
 ਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰਮੇਦੇਤਾਸਕੁਕਿਛੁਪਾਏ॥ ਜੇਹੀਮਨਸਾਕਰਿਲਗੈਤੇਹਾਂਛਲਪਾਏ
 ॥ ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਸਕੁਨਦੁਖੁਪੁਰੈਕੁਗਿਮਿਲਵੁਇਆ॥ ੨॥ ਇਹੁਮਨੁਮੇਲਾਇਕੁਨਪਿਆਏਅੰ
 ਤਰਿਮਲੁਲਗੀਬਹੁਦੁਜੈਕੁਏ॥ ਤਟਿਤੀਰਬਿਦਿਸੀਤਰਿਭੁਦੈ॥ ਅਹਿਕਾਰੀਹੋਰਦੁਪੇਰੈਹਉਮੇਮਲੁਲ
 ਵੁਇਆ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਮੇਦੇਤਾਮਲੁਜਾਏ॥ ਨੀਦੁਤੁਮਰੈਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਲਾਏ॥ ਹਰਿਨਿਰਮਲੁਸ
 ਦਿਮੇਲੁਨਲਗੈਸਤਿਲਗੈਮੇਲੁਗਵਾਵੁਇਆ॥ ਬਾਹੁਗੁਰੈਅੰਧਗੁਬਾਰਾ॥ ਆਗਿਆਨੀਅੰਧਅੰ
 ਪੁਅੰਧਾਰਾ॥ ਬਿਸਟਕੇਕੀਤ੍ਰੇਬਿਸਟਕਮਾਵੁਗਿਠੰਗਿਬਿਸਟਮਾਹਿਪਚਾਵੁਇਆ॥ ੫॥ ਮੁਕ
 ਤੇਸੇਦੇਮੁਕਤਹੋਵੈ॥ ਹਉਮੈਮਮਤਾਸਬਦੇਖੋਵੈ॥ ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਜੀਉਸਚਮੇਦੀਪੁਰੇਕੁਗਿਗੁਰੁ
 ਪਾਵੁਇਆ॥ ੬॥ ਅਪੇਬਖਸੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਨਾਮੁਨਿਪਿਪਾਏ॥ ਸਾਚੈਨਾਮਿਸਦਾਮਨੁਸਾ
 ਚਾਸਕੁਸੇਦੈਦੁਖਗਵਾਵੁਇਆ॥ ੭॥ ਸਦਾਹਰੁਰਿਦੁਰਿਨਜਾਣਹਾ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਅੰਤਰਿਪਛਾਣ
 ਹਾ॥ ਨਨਕਨਮਿਮਿਲੈਦੁਨਿਭਾਈਪੁਰੇਗੁਰਤੇਪਾਵੁਇਆ॥ ੮॥ ੧੧॥ ਮਾਝਮਹਲਾ॥ ੩॥
 ਐਥੈਸਾਚੈਸੁਆਗੈਸਾਚੈ॥ ਮਨੁਸਾਚਾਸਚੈਸਬਦਿਗਾਏ॥ ਸਚਮੇਦੁਹਿਸਕੁਕਮਾਵੁਹਿਸਚੈਸਕੁਕ

ਮਾਦੁਇਆ॥ ੧॥ ਹਉਦੁਰੀਜੀਉਦੁਰੀਸਚਾਨਮੁਮੀਨਿਦੁਸਾਦੁਇਆ॥ ਸਚੇਸੇਦੁਹਿਸਦਿਸਮਾਦੁ
 ਹਿਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਦੁਇਆ॥ ੧॥ ਹਉਉ॥ ਪੰਤਿਅਤ੍ਰਹਿਸਾਦੁਨਪਾਦੁਹਿ॥ ਦੁਜੈਰੁਇਮਾਇਆਮਨੁ
 ਰੁਰਮਾਦੁਹਿ॥ ਮਾਇਆਮੇਹੁਸਉਸੁਫਿਗਾਦੁਈਕਰਿਅਦੁਗਨਪਛੇਤਾਦੁਇਆ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿ
 ਲੈਤਾਤਤੁਪਾਏ॥ ੧॥ ਹਰਿਕਾਨਮੁਮੀਨਿਦੁਸਾਦੁਇਆ॥ ਸਬਦਿਮੇਰੇਮਨੁਮਾਰੇਅਪੁਨਮੁਕਾਂਤੀਕਾਦੁਰੁਪਾਦੁ
 ਦੁਇਆ॥ ੩॥ ਵਿਲਾਖਿਖਕਾਦੇਜੋਪੁਨਿਦੁਰੇ॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰੇਖੇਉਰਪਾਏ॥ ਸਚਿਰੇਤਸਦਬੈਰਾ
 ਗੀਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲਾਦੁਇਆ॥ ੪॥ ਅਤਿਰਿਰਤਨੁਮਿਲੈਮਿਲਾਇਆ॥ ਤਿਥਿਥਿਮਨਸਾਤਿਥਿ
 ਥਿਮਾਇਆ॥ ਪਾਤਿਪਾਤਿਪੰਤਿਤੁਮੇਨੀਥੇਚਉਥੇਪਦਕੀਸਾਰਨਪਾਦੁਨਿਆ॥ ੫॥ ਅਪ੍ਰੇਰੇਗੇਰਿਗੁਰ
 ਨਾਏ॥ ਸੇਜਨੁਰਾਤੇਗੁਰਸਬਦਿਰੇਗਾਏ॥ ਹਰਿਰੇਗੁਚਤ੍ਰਿਅਆਤਿਅਪਾਰਾ॥ ਹਰਿਰਸਿਧਿਰਸਿਗੁਣ
 ਗਾਦੁਇਆ॥ ੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿਰਿਥਿਥਿਸਚੁਸਿਜਮੁਸੇਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨਮੁਮੁਕਤਿਹੋਈ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਕਾਸਚੁਕਮਾਦੁਹਿਸਚੇਸਚਿਸਮਾਦੁਇਆ॥ ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿਥਾਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿਜਾਤਿਪਤਿਸਚੁਅਪੋ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਏਨਮੇਨਮਿਸਮਾਦੁਇਆ॥ ੨॥ ੧੧੨॥
 ਮਾਧੁਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਉਤਿਪਤਿਪਰਲਉਸਕਾਦੇਹੋਏ॥ ਸਬਦੇਹੀਛਿਰਿਉਪਤਿਹੋਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਦੁਰੇ
 ਸਤੈਤੇਸਚੁਅਪੇਸਚਾਮੁਖਿਉਪਾਏਆਸਮਾਦੁਇਆ॥ ੧॥ ਹਉਦੁਰੀਜੀਉਦੁਰੀਗੁਰਪੁਰਮੀਨਿ
 ਦੁਸਾਦੁਇਆ॥ ਗੁਰੇਤਸਾਤਿਗੁਰਤਿਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਣਕਰਿਗੁਣੇਸਮਾਦੁਨਿਆ॥ ੧॥ ਹਉਉ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਧਰਤੀਗੁਰਮੁਖਿਥਾਨੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਦੁਨੁਕਸੀਤਰਖੇਲੈਦਿਨੁਨੀ॥ ਸੇਨਿਗੁਰਾਨੇਮਾਰਿ
 ਜੇਮੇਨਿਗੁਰੇਆਦੁਲੁਜਾਦੁਨਿਆ॥ ੨॥ ਤਿਨਿਕਰੇਤੈਦਿਕਖੇਲਚਾਇਆ॥ ਕਾਇਆਸਰੀਰੈਦਿਰਿ
 ਸਚੁਕਿਛੁਪਾਇਆ॥ ਸਬਦਿਰੇਉਰੇਉਰੇਈਮਹਲੁਪਾਏਮਹਲੇਮਹਲਿਬੁਲਦੁਇਆ॥ ੩॥ ਸਚਾ
 ਸਾਹੁਸਚੇਦੁਲਜੇ॥ ਸਚੁਦੁਇੰਨਹਿਗੁਰਹੋਤਿਪਿਆਰੇ॥ ਸਚਦਿਹਾਏਹਿਸਚੁਕਮਾਦੁਹਿਸਚੇਸਚੁ
 ਕਮਾਦੁਇਆ॥ ੪॥ ਬਿਨੁਗਮਿਕੇਦੁਬੁਧਿਉਪਾਏ॥ ਅਨਮੁਖਕੁਲੈਲੇਕਸਬਾਏ॥ ਬਿਨੁਗਮੀਸਚੁਖਾ
 ਲੀਚਲੇਖਲੀਜਾਏਦੁਪੁਪਾਦੁਇਆ॥ ੫॥ ਇਕਿਸਚੁਦੁਇੰਨਹਿਗੁਰਸਬਦਿਪਿਆਰੇ॥ ਅਪਿਤ
 ਰਹਿਸਰਲੇਕੁਲਤਾਰੇ॥ ਅਏਸੇਪਰਦੁਹੋਏਮਿਲਿਪੀਤਮੁਸੁਖਪਾਨਿਆ॥ ੬॥ ਅਤਿਰਿਦਸਤੁ

ਮੁਖਾਬਾਰੁ ਲੇ॥ ਮਨੁਖ ਅੰਧੇ ਫਿਰਿ ਹਿ ਬਿਤ ਲੇ॥ ਜੀਥੈ ਦੁਖੁ ਹੋਵੈ ਤਿਥੈ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ਮਨੁ ਮੁਕਤੁ
 ਮਰੁ ਲਵੈ ਲਿਖਾ॥ ੭॥ ਅਪੇ ਦੇਵੈ ਸਬਦਿ ਬੁਲਾਏ॥ ਮਹਲੀ ਮਹਲਿ ਸਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿ
 ਲੈ ਦੁਖਿ ਭਾਇ॥ ਈ॥ ਅਪੇ ਸੁਦਿ ਸੁਦਿ ਪਿਆਵੈ ਲਿਖਾ॥ ੮॥ ੧੩॥ ਆਖੈ ਮੋਹ ਲਾ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਸਾਰੀ ਸਿਖ ਸੁਨਈ ਹਰਿ ਚੇਤੁ ਹੁ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ॥ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗੈ ਚਰੁ ਅਲਖੁ ਜੇ ਨੀ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਕੋ ਭਾਇ ਪਾਵੈ ਲਿਖਾ॥ ੧॥ ਹਉ ਦੁਰੀਜੀ ਉਦਰੀ ਅਪਨਿ ਦੁਰਨਿ ਆ॥ ਅਪੁਗਾਵੈ ਤਹ ਰਿਪਾਏ ਹਰਿ
 ਬਿਥੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਲਿਖਾ॥ ੧॥ ਰਾਹਾਉ ਪੂਰ ਬਿਲਿਖਿ ਆਸੁ ਕਰ ਮਰਮਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇ
 ਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਇਆ॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗੁ ਗੁਰੁ ਪਾਈ ਐ ਨਹੀ ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ਲਿਖਾ॥ ੨॥ ਗੁਰੁ
 ਆਲਿਪਤ ਹੀ ਹੋ ਸੀ ਸਾਰੇ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਤਰੀ ਐ ਨ ਮਿਅ ਪਾਰੇ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜੋ ਰੁਕ ਰੇ ਰਿਆ ਤਿਸੇ ਨਾ ਅਪੇਖਿ
 ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਲਿਖਾ॥ ੩॥ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਅੰਧੇ ਸੁਪਿਨ ਕਾਈ॥ ਅਤਮ ਆਤੀ ਹੋ ਜਗਤ ਕਸਾਈ॥ ਨਿਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬ
 ਹੁ ਚਉਠਾਵੈ ਬਿਨੁ ਮਜੂਰੀ ਭਾਰੁ ਪਰਾਵੈ ਲਿਖਾ॥ ੪॥ ਇਹੁ ਜਗਾਵੈ ਮੇਰਾ ਪਤੁ ਮਾਲੀ॥ ਸਦਾ ਸਮਾਏ
 ਕੋ ਨਹੀ ਖਾਲੀ॥ ਜੇਹੀ ਦੁਸਨਾ ਪਾਏ ਤੇਹੀ ਦੁਰਤੈ ਦੁਸਟਾ ਸੁਜਾਵੈ ਲਿਖਾ॥ ੫॥ ਮਨੁ ਮੁਖੇ ਰੀਹੋ ਸੀ ਸਾਰੇ॥
 ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਦਿਸਰਿ ਆ ਅਗਮ ਅਪਰਾ॥ ਦੁਖੀ ਏਨਿ ਤਫਿਰਿ ਹਿ ਬਿਲ ਲੇਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ਲਿਖਾ
 ॥ ੬॥ ਜੀਨਿ ਕੀਤੇ ਸੇਈ ਬਿਧਿ ਜਾਨੈ ਆਪਿ ਕਰੇ ਤਾਹੁ ਕਮੁ ਪਛਾਨੈ॥ ਜੇਹਾ ਅੰਦਰਿ ਪਾਏ ਤੇਹਾ ਦੁਰਤੈ ਆਪੇ
 ਬਾਹਰਿ ਪਾਵੈ ਲਿਖਾ॥ ੭॥ ਤਿਸੁ ਬਾਹੁ ਸਚੇ ਮੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ॥ ਨਿਸੁਲਾਇ ਲਏ ਸੇ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ॥ ਨਾਨਕ
 ਨਾਮੁ ਦੇਖੈ ਅੰਤਿ ਰਿਜਿ ਸੁਦੇਵੈ ਸੀ ਪਾਵੈ ਲਿਖਾ॥ ੮॥ ੧੪॥ ਆਖੈ ਮੋਹ ਲਾ॥ ੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ
 ਮੰਨਿ ਦੁਖਾਇ॥ ਹਉ ਮੇਰਾ ਸਕੁ ਦੁਖੁ ਗਵਾਏ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ਸਦਾ ਸਲ ਹੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਵੈ ਲਿਖਾ
 ॥ ੧॥ ਹਉ ਦੁਰੀਜੀ ਉਦਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ਆਨਿ ਦੁਸਾਵੈ ਲਿਖਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ਨੀ ਨਿਦਾ ਦੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨ
 ਮੁਖਿ ਆਵੈ ਲਿਖਾ॥ ੧॥ ਰਾਹਾਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੋਲੈ ਸਦਾ ਮੁਖਿ ਦੈ ਨੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੇਖਿ ਪਰੇਖੈ ਸਦਾ ਨੈ ਨੀ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਥਾ ਕਹੈ ਸਦਾ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਅਵਰਾ ਅਪਿ ਸੁਣਾਵੈ ਲਿਖਾ॥ ੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੀਰੀ ਰਤਾ ਲਿਖਾ
 ਲਾਏ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਏ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਨ ਬੋਲੈ ਦਿਨੁ ਰਾ
 ਤੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵੈ ਲਿਖਾ॥ ੩॥ ਸੇਕਿ ਛੁਕਰੈ ਜੋ ਦਿਤਿ ਨਹੀ॥ ਤਿਸ ਦਾਹੁ ਕਮੁ ਨ ਮੇ

ਦਿਨਸੈਕੋਈ। ਗੁਰਮੇਵਰੇਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀਗੁਰਮੇਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਅਵਦਿਆ॥ ੬॥ ਅਜਬਕੇਮਰ
 ਰੇਤੇਹਰਿਕੋਰੇ। ਇਹਮਨੁਕੁਲਾਜਾਦਾਛੇਰੇ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀਸਿਉਚਿਤੁਲਾਏਅੰਮ੍ਰਿਤਸਬਦੁਦਾ
 ਦਨਿਆ॥ ੫॥ ਖੋਟੇਖੋਰਤੁਪੁਆਪਿਉਪਾਏ। ਤਪੁਆਪੇਪਰਖੈਲੋਕਸਬਾਏ। ਖੋਰੇਪਰਖਿਖਜਾਨੇ
 ਪਾਇਹਿਖੋਟੇਗੁਰੀਕੁਲਾਦਨਿਆ॥ ੨॥ ਵਿਉਕੀਰਦੇਖਾਵਿਉਸਾਲਗੀ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਬਦਿਸ
 ਲਗੀ। ਤੇਰੇਬੂਨੇਦਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤਦੁਸੈਤੁਕਾਦੇਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਅਵਦਿਆ॥ ੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਹਰਿਬਾਨੀ। ਸਤਿਗੁਰਮੇਵਿਅੈਰਿਦੇਸਮਾਨੀ। ਨਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤਸੁਖ
 ਕੁਖਲਹਿਜਾਵਦਿਆ॥ ੪॥ ੧੫॥ ਮਾਝਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਦੁਰਸੈਸਹਜਿਸੁਕਾਏ। ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਦਿਬਲਾਕੋਈਜਨੁਪਾਏ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਅਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤਸੇਕਰਿਕਿਰਪਾਤ੍ਰਿਸਨਬੁਝਾਵਦਿਆ॥ ੧॥
 ਹਉਦਰੀਜੀਉਦਰੀਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਅਵਦਿਆ। ਰਸਨਰਸੁਚਾਖਿਸਦਾਰਹੈਰਿਗਿਰਾਤੀਸ
 ਹੋਜਹਰਿਗੁਦਗਾਵਦਿਆ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਹਜੁਕੋਪਾਏ। ਦੁਖਿਧਾਰੀਇਕਸਮਿ
 ਉਲਿਦੁਲਾਏ। ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਹਰਿਗੁਦਗਾਵਦੇਨਦਰੀਸਚਿਸਮਾਵਦਿਆ। ਸਕੁਨਉਪਗਿਨਦ
 ਰਿਖੁਰੇਤਗੀ। ਕਿਸੈਥੇਤੀਕਿਸੈਹੈਘਨੇਗੀ। ਤੁਝੇਤਬਾਹਰਿਕਿਦੁਨਹੈਦਗੁਰਮੁਖਿਸੇਧੈਪਾਦੁਦ
 ਆ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਹੈਬੀਰਾਗਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਰੇਤੇਰੇਕੁਨਾ। ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮੇਵੇਸੇਈਨਪ੍ਰਦਗੁ
 ਰਕਿਰਪਾਤੇਪਾਵਦਿਆ॥ ੪॥ ਸਤਿਗੁਰਮੇਵੇਸੇਜਨੁਸੇਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਿਅੰਤਰਮਨੁਸੇਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤਮਨੁਤਨੁਬਾਨੀਰਤਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਹਜਿਸੁਨਾਵਦਿਆ॥ ੫॥ ਮਨਮੁਖਕੁਲਾਦੁਜੈਲਾਇਖੁਆਏ।
 ਨਮੁਲੇਲੇਮੈਗੋਬਿਖੁਖਾਏ। ਅਨਦਿਨਸਦਾਦਿਸਦਾਮਹਿਦੁਸਾਬਿਨੁਸੇਦਾਨਮੁਗਾਵਾਵਦਿਆ
 ॥ ੬॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਦੈਜਿਸੈਨਾਪਿਪੀਆਏ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਹਜਿਲਿਦੁਲਾਏ। ਪੁਰਨਪੁਰਿਰ
 ਹਿਆਸਕੁਆਪੇਗੁਰਮਤਿਨਦਰੀਅਵਦਿਆ॥ ੭॥ ਆਪੇਆਪਿਨਿਰਿਜਨੁਸੇਈ। ਜਿਨਿਸਿਰਜੀ
 ਤਿਨਿਅਪੋਗੋਈ। ਨਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿਸਦਾਤੁਸਹਜਿਸਚਿਸਮਾਵਦਿਆ॥ ੮॥ ੧੬॥ ਮਾਝਮ
 ਹਲਾ॥ ੩॥ ਸੇਸਚਿਲਗੇਜੇਤੁਪੁਕਾਏ। ਸਦਾਸਚੁਸੇਵਹਿਸਹਜਿਸੁਕਾਏ। ਸਚੈਸਬਦਿਸਚਾ
 ਸਾਲਗੀਸਚੈਮੇਲਿਮਿਲਾਵਦਿਆ॥ ੧॥ ਹਉਦਰੀਜੀਉਦਰੀਸਚੁਸਲਾਹਦਿਆ। ਸਚੁਪਿ

ਅਇਨਿਸਚੇਸਚਿਰਤੇਸਚੇਸਚਿਸਮਾਵਦਿਅਗ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਦੇਖਾਸਚੁਸਚੁਨੀਥਾਈ
 ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੇਨਿਦੁਸਾਏ॥ਤਨੁਸਚਾਰਸਨਾਸਚਿਰਾਤੀਸਚੁਸੁਨਿਆਖਿਦੁਖਾਨਦਿਅਗ॥੨॥
 ਮਨਸਾਮਾਰਿਸਚਿਸਮਾਦੀ॥ਇਨਿਅਨਸ੍ਰੀਠੀਸਚੁਆਵਦੁਜਾਨੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਦੇਸਦਾਸਨੁ
 ਨਿਹਚਲੁਨਿਨਘਰਿਦੁਸਾਧਾਵਦਿਅਗ॥੩॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਿਦੈਰਿਖਾਇਅਗ॥ਅਇਅ
 ਮੇਹੁਸਬਦਿਨਲਾਇਅਗ॥ਸਚੇਸਚਾਵੇਖਿਸਲਾਹੀਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਪਾਵਦਿਅਗ॥੪॥ਜੇਸ
 ਚਿਗਤੇਤਿਨਸਚੀਲਿਦੁਲਗੀ॥ਹਰਿਨਮੁਸਮਾਲਹਿਸੇਦੁਹੁਗੀ॥ਸਚੇਸਬਦਿਆਪਿਮਿਲਾ
 ਦੇਸਤਮੇਗਤਿਸਚੁਗੁਨਗਾਵਦਿਅਗ॥੫॥ਲੇਖਾਪਤੀਮੇਜੇਲੇਖੇਦਿਚਿਹੈਵੈ॥ਉਹੁਅਗਮਅਗ
 ਚਰਸਬਦਿਸੁਪਿਹੈਵੈ॥ਅਨਦਿਨੁਸਚੁਸਬਦਿਸਲਾਹੀਹਿਰੁਕੇਦਿਨਕੀਮਤਿਪਾਵਦਿਅਗ॥੬॥ਧਾਪ
 ਨਿਪਤਿਬਾਕੇਸੀਤਿਨੁਆਈ॥ਤਿਸਨਾਜਲੇਸੁਪਿਨਕਾਈ॥ਬਿਖੁਬਿਹਾਝਹਿਬਿਖੁਮੇਹਪਿਆਸੇ॥
 ਕੁਤਿਕੇਲਿਬਿਖੁਦੁਇਅਗ॥੭॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕੇਜਾਣਾ॥ਦੁਨਾਮਾਰਿਮਨੁਸਚਿਸਮਾਦਾ॥ਨ
 ਕਵੇਕੇਨਮੁਦੁਰਤੇਮਨਅਤਿਰਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਵਦਿਅਗ॥੮॥੧੦॥ਆਝਮਹਲਾ॥੩॥ਦੁਰ
 ਨਪਦੁਰਤਹਿਸਚੁਤੇਗ॥ਮਰਿਮਰਿਜੇਮਹਿਠੇਰਿਖਦੁਹਿਘੇਨੇਗ॥ਤਿਏਕੇਨਿਹਚਲੁਅਗਮਅਪਾਰ
 ਗੁਰਮਤੀਬੁਝੁਝਾਵਦਿਅਗ॥੯॥ਹਉਦੁਗੀਜੀਉਦੁਗੀਰਾਸਨਾਮੁਮੀਨਿਦੁਸਾਵਦਿਅਗ॥ਤਿਸੁ
 ਰਘਾਨੀਖਿਅਦੁਰਨਕੇਈਗੁਰਮਤੀਆਪੁਬੁਝਾਵਦਿਅਗ॥੧੦॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੁਦੇਕੇਜੇਤਿਨਾਦੇ
 ਜੇਕੇਈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਦਿਐਪਰਗਾਹੇਈ॥ਗੁਪਤੁਪਰਗਾਵਦੁਰਤੇਸਚੁਥਾਈਜੇਤਿਜੇਤਿਮਿ
 ਲਾਵਦਿਅਗ॥੧੧॥ਤਿਸਨਾਅਗਨਿਜਲੈਸੀਸਾਰਾ॥ਲੇਕੁਮਰਿਮਨੁਬਹੁਤੁਅਹੋਕਾਰਾ॥ਮਰਿਮਰਿ
 ਜਨਮੇਪਤਿਗਾਹੇ॥ਅਪਨੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਾਵਾਵਦਿਅਗ॥੧੨॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕੇਦਿਰਲਾ
 ਬਾਝਾ॥ਆਪੁਮਾਰੇਤਾਤਿਰੁਦੁਸੁਝੈ॥ਭਿਰਿਓਮਰੈਨਮਰਨਹੈਵੈਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਵਦਿਅਗ॥੧੩॥
 ਅਇਅਮੇਹਿਭਿਰਿਚਿਤੁਨਲਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਚਹੈਸਮਾਏ॥ਸਚੁਸਲਾਹੇਸਚੁਘਟਅਤਿਰਿ
 ਸਚੇਸਚੁਸੁਹਾਵਦਿਅਗ॥੧੪॥ਸਚੁਸਾਲਾਹੀਸਦਾਹਜੁਗੇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਹਿਆਰੁਪੁਗੇ॥ਗੁ
 ਰਪਰਦੀਸਚੁਨਦਰੀਆਵੈਸਚੇਹੀਸੁਖਪਾਵਦਿਅਗ॥੧੫॥ਸਚੁਮਨਅਦਿਰਿਰਹਿਆਸਮਾਇ

ਸਦਾਸਦੁਨਿਹਚਲੁਅਵਨਨਾਇ। ਸਚਲਗੈਸੇਜਨੁਨਿਰਮਲੁਗੁਰਮਤੀਸਚੁਸਮਾਦਇਅਧਾ॥੧॥
 ਸਚੁਸਲਾਹੀਅਦਰਨੁਵੇਈ॥ ਨਿਤੁਸੇਦਿਐਸਦਾਸੁਖਹੋਈ॥ ਨਨਕਨਮਿਰਭੈਦੁਚਾਰੀਸਚੇਸਚੁ
 ਕਮਾਦਇਅਧਾ॥੧੫॥ ਮਾਝਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਨਿਰਮਲੁਸਬਦੁਨਿਰਮਲੁਹੋਬਾਨੀ॥ ਨਿਰਮਲੁਜੋਤਿਸਚੁ
 ਅਹਿਸਮਾਣੀ॥ ਨਿਰਮਲੁਬਾਨੀਹਰਿਸਾਲਾਹੀ॥ ਪਿਹਰਿਨਿਰਮਲੁਮੈਲੁਗਦਾਦੁਇਅਧਾ॥੧॥
 ਹਉਦਗੀਜੀਉਦਗੀਸੁਖਦਾਤਾਨਿਦੁਸਾਦਇਅਧਾ॥ ਹਰਿਨਿਰਮਲੁਗੁਰਮਬਦਿਸਲਾਹੀਸਬਦੇਸੁ
 ਦਿਤਿਸਾਮਿਠਾਦਇਅਧਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਿਰਮਲੁਨਮੁਦਸਿਆਮਨਿਅਧਾਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਮਾ
 ਦਿਅਧੇਗਦਾਦੇ॥ ਨਿਰਮਲੁਗੁਦਗਾਦੇਨਿਤਸਾਚੇਕੇਨਿਰਮਲੁਨਦੁਦਨਾਦਇਅਧਾ॥੧॥ ਨਿਰ
 ਮਲੁਮੀਮਿਤੁਗੁਰਤੇਪਾਇਅਧਾ॥ ਦਿਚਹੁਅਪੁਮੁਅਤਿਥੈਮੇਰੁਨਮਾਇਅਧਾ॥ ਨਿਰਮਲੁਗਿਆਨੁਪਿ
 ਅਨੁਅਤਿਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲੁਬਾਨੀਨਿਦੁਸਾਦਇਅਧਾ॥੩॥ ਜੋਨਿਰਮਲੁਸੇਦੇਸੁਨਿਰਮਲੁਹੋਦੇ
 ਹਉਮੈਮੈਲੁਗੁਰਸਬਦੇਪੈਦੇ॥ ਨਿਰਮਲੁਦੋਜਮਨਹਦਪੁਨਿਬਾਣੀਦਰਿਸਚੇਸੇਰੁਪਾਦੁਨਿਅਧਾ॥
 ੬॥ ਨਿਰਮਲੁਤੇਸਚੁਨਿਰਮਲੁਹੋਦੇ॥ ਨਿਰਮਲੁਮਨੁਅਹਰਿਸਬਦਿਪੋਰੇਦੇ॥ ਨਿਰਮਲੁਨਮਿਲਗੇ
 ਬਡੁਭਾਜੀਨਿਰਮਲੁਨਮੁਸੁਹਾਦੁਇਅਧਾ॥੫॥ ਸੋਨਿਰਮਲੁਜੇਸਬਦੇਸੇਹੈ॥ ਨਿਰਮਲੁਨਮਿਮਨੁਤਨੁ
 ਮੇਹੈ॥ ਸਚਿਨਮਿਮਲੁਕੈਨਲਗੈਮੁਖਉਜਲੁਸੁਚੁਕਾਦੁਇਅਧਾ॥੬॥ ਮਨੁਮੈਲੁਹੋਦੇਜੇਤੁਇ॥
 ਮੇਲਾਚਉਕਮੈਲੈਬਾਇ॥ ਮੇਲਾਧਾਇਛਿਰਮੈਲੁਦੁਪਦੇਮਨੁਮੁਖਮੈਲੁਦੁਪਾਦੁਇਅਧਾ॥੭॥ ਮੇਲੈਨਿ
 ਰਮਲੁਸਚਿਉਕਮਿਸਬਦੇ॥ ਸੋਨਿਰਮਲੁਜੇਹਰਿਸਾਚੇਗੁਏ॥ ਨਨਕਨਮੁਦੇਸੇਮਨਅਤਿਰਿਗੁਰਮੁ
 ਖਿਮੈਲੁਚੁਕਾਦੁਇਅਧਾ॥੮॥੧੨॥ ਮਾਝਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਗੋਦਿਦਉਨਲੁਹੀਸਾਮਨੁਬਾਨੀਨਿ
 ਰਮਲੁਤੇਗੀਮਨਸਾਮਨਿਉਨਲੁਸਦਾਸੁਖਸੇਹਰਿਅਤਿਉਨਲੁਨਮੁਪਿਆਦੁਇਅਧਾ॥੧॥
 ਹਉਦਗੀਜੀਉਦਗੀਗੋਬਿੰਦਗੁਦਗਾਦੁਇਅਧਾ॥ ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਕਹੋਦਿਨੁਗਤੀਗੋਬਿੰਦ
 ਗੁਦਸਬਦਿਸੁਨਾਦੁਇਅਧਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੋਬਿੰਦਗਾਦੁਹਿਸਹਜਿਸੁਰੁਏ॥ ਗੁਰਕੈਕੈਉ
 ਜਲਹਉਮੈਮਲੁਜਾਏ॥ ਸਦਾਅਨਿਦਿਰਹਹਿਗੁਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨਰਾਤੀਸੁਦਿਗੋਬਿੰਦਗੁਦ
 ਗਾਦੁਇਅਧਾ॥੩॥ ਮਨੁਅਨਾਚੇਕੁਗਤਿਦਿਨਾਏ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮੈਨੇਮਨੁਮਿਲਾਏ॥ ਸਚਾ

ਤਾਲੁਪੁਰੇਆਇਆਮੇਹੁਚੁਕਾਦੇਸਬਦਲਿਤਿਕਰਾਦੁਲਿਆ॥ ੩॥ ਉਚਾਕੂਤੰਤਨਹਿਪਲੁਜ਼ਾਮਾਇ
 ਆਮੇਹਿਜੇਹਿਆਜਮਜ਼ਾਲੇ॥ ਆਇਆਮੇਹੁਇਸੁਮਨਹਿਨਚਾਏਅਤੇਰਿਕਪਦੁਪੁਪਾਦੁਇਆ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਕੁਗਤਿਨਾਪਿਕਰਾਏ॥ ਤਨਮਨੁਗਤਾਸਹਜਸੁਰਾਏ॥ ਬਾਸਿਦੈਸਬਦਿਦੁਜਾਏਗੁਰਮੁਖਿਕੁਗ
 ਤਿਬਾਇਪਾਦੁਇਆ॥ ੪॥ ਬਹੁਤਾਲਪੁਰੇਦਾਜੇਦੁਜਾਏਨਚੇਸੁਦੇਨਮੰਨਿਦੁਸਾਏ॥ ਮਾਇਆਕਾਰਨਿਪਿ
 ਨਵਿਪਿਨਚੈਦੁਜੇਕੁਇਦੁਖਪਾਦੁਇਆ॥ ੫॥ ਨਿਸੁਅਤਿਰਿਪੀਤਿਲਗੇਸੇਮੁਕਤਾ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਦਮਿਸਚਸੇ
 ਜਮਿਜੁਗਤਾ॥ ਗੁਰਵੈਸਬਦਿਸਦਾਹਰਿਪਿਆਏਏਹਾਕੁਗਤਿਹਰਿਕੁਦੁਇਆ॥ ੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਕੁਗਤਿਜੁਗਚਾਰੇਹੋਏ॥ ਹਿਰੁਤੁਕੁਗਤਿਨਪਾਏਕੋਈ॥ ਨਨਕਸਮੁਗੁਰਕੁਗਤੀਪਾਈਐਗੁਰਚਰ
 ਨੀਚਿਤੁਲਾਦੁਇਆ॥ ੭॥ ੧॥ ੧॥ ਮਾਝਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਸਚਸੇਦੀਸਚੁਸਾਲਹੀ॥ ਸਚੇਨਦਿਦੁਖੁਕਬੀ
 ਨਹੀ॥ ਸੁਖਦਾਤੇਸੇਦੁਨਿਸੁਖਪਾਇਨਿਗੁਰਮਤਿਮੰਨਿਦੁਸਾਦੁਇਆ॥ ੧॥ ਹਉਦਾਰੀਜੀਉਦਾਰੀਸੁ
 ਖਸਹਜਿਸਮਾਪਲਗਾਦੁਇਆ॥ ਜੋਹਰਿਸੇਦੁਹਿਸਿਸਦਾਸੇਹਰਿਸੈਰੁਸੁਰਤਿਸੁਹਾਦੁਇਆ॥ ੨॥
 ਰਹਾਉ॥ ਸਚੁਕੋਤੇਰਾਕੁਗਤੁਕਰਾਏ॥ ਸੇਈਕੁਗਤਿਤੇਰੈਮਨਿਕੁਏ॥ ਸਚੁਬਾਨੀਤੁਪੈਸਾਲਹਨਿਰੰਗਿ
 ਰਤੇਕੁਗਤਿਕਰਾਦੁਇਆ॥ ੩॥ ਸਚੁਕੋਸਚੇਹਰਿਜੀਉਤੇਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੈਤਾਚੁਕੋਛਗਾ॥ ਤਾਤੁ
 ਪੁਰੈਦੁਤਨਾਇਰਚਾਦੁਹਿਤੁਅਧੇਸਉਰਚਾਦੁਇਆ॥ ੪॥ ਗੁਰਮਤੀਹਰਿਮੰਨਿਦੁਸਾਇਆ॥ ਹਰ
 ਖੁਸੇਗੁਸਚੁਮੇਹੁਗਾਦੁਇਆ॥ ਇਕਸੁਮਿਉਲਿਦੁਲਗੀਸਦਹੀਹਰਿਨਮੁਮੰਨਿਦੁਸਾਦੁਇਆ॥ ੫॥
 ਕੁਗਤਰਿਗਰਾਤੇਸਦਾਤੇਰੈਚਾਏ॥ ਨਉਨਿਪਿਨਾਮੁਦਮਿਆਮਨਿਆਏ॥ ਪੁਰਕੁਗਿਸਤਿਗੁਰਪਾ
 ਇਆਸਬਦੇਮੇਲਿਮਿਲਾਦੁਇਆ॥ ੬॥ ਤੁਰਦਿਆਲੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾ॥ ਤੁਅਧੇਮੇਲਹਿਗੁਰ
 ਮੁਖਿਨਾਤਾ॥ ਤੁਅਧੇਹਿਨਾਮੁਦਨੁਈਨਮਿਚਤੇਸੁਖਪਾਦੁਲਿਆ॥ ੭॥ ਸਦਾਸੰਦਾਸਾਏਤੁਪੁਸਲ
 ਹੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਤਾਦੁਨਾਕੋਨਹੀ॥ ਏਕਸਮਿਉਸਨੁਰਹਿਆਸਮਾਏਮਨਿਆਏਮਨਹਿਮਿਲਾ
 ਦੁਇਆ॥ ੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੇਸਾਲਹੇ॥ ਸਾਚੈਠਾਕੁਰਦੁਪਰਦੁਹੇ॥ ਨਨਕਸਮੁਦਸੈਮਨਅਤਿਰਿ
 ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਮਿਲਾਦੁਇਆ॥ ੯॥ ੧॥ ਮਾਝਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਤੇਰੇਕੁਗਤਸੇਹਰਿਸਾਚੈਦਰਬਾ
 ਰੇ॥ ਗੁਰਵੈਸਬਦਿਨਮਿਸਦਾਗੇ॥ ਸਦਾਅਨਿਦਿਨਹਰਿਦਿਨੁਗਤੀਗੁਦੁਕਹਿਗੁਦੈਸਮਾਦੁਇਆ

ਹਉਦਰੀਜੀਉਦਰੀਨਾਮੁਨਿਦਸਾਦੁਇਆ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਸਚਉਚੈਉਚਾਹਉਮੈਸਾਰਿਮਿਲ
 ਦੁਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਜੀਉਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਕਿਸੇਮਿਲਾਏ॥ਗੁਰਸਬ
 ਦਿਮਿਲਹਿਸੇਵਿਦੁਨੁਹਿਨਹੀਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਦੁਨਿਆ॥੨॥ਤੁਝੇਬਾਹਰਿਵਿਦੁਨਹੀਏ॥ਤਿਥੁ
 ਰਿਕਰਿਦੇਖਹਿਜਾਨਹਿਸੇਇ॥ਅਪੇਕੇਕਰਾਏਕਰਤਾਗੁਰਮਤਿਆਪਿਮਿਲਾਦੁਇਆ॥੩॥
 ਕਾਮਾਦਿਗੁਣਦੇਤੇਹਰਿਪਾਏ॥ਭੈਭਉਸੀਗਾਚੁਬਨਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਦਾਸੇਹਾਗਾਇਸਚ
 ਉਦੇਸਿਸਮਾਦੁਇਆ॥੪॥ਸਬਦੁਦਿਸਾਰਨਿਤਿਨਾਠਉਰਨਠਾਉ॥ਕੁਮਿਭੁਲੇਜਿਉਸੁਦੁਪਾਓ
 ਕਾਉ॥ਹਲਤੁਪਲਤੁਤਿਨੀਦੈਦੁਗਾਏ॥ਦੁਖੇਦੁਖਿਦਿਹਾਦੁਇਆ॥੫॥ਲਿਖਦਿਆਲਿਖਦਿ
 ਆਕਾਰਦੁਮਸੁਖੇਈ॥ਦੁਜੈਕੁਇਸੁਖਪਾਏਨਕੇਈ॥ਕੁਨੁਲਿਖਹਿਤੈਕੁਨੁਕਮਾਦਹਿਜਲਿਜਾਦੁ
 ਹਿਕੁਨਿਚਿਤੁਲਾਦੁਇਆ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੈਸਚੁਲਿਖਹਿਦੀਢਾਰਾ॥ਸੇਜਨਸਾਚੇਪਾਦੁਮਿ
 ਖਦੁਆਗੁ॥ਸਚੁਕਾਗਦੁਕਮਲਮਮਸਦਾਨੀਸਚੁਲਿਖਿਸਚੁਸਮਾਦੁਇਆ॥੭॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਮ
 ਤਰਿਖੈਠਾਦੇਖੇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਿਲੈਸੇਈਜਨਲੇਖੇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਦੁਇਆਈਪੁਰੇਗੁ
 ਰਤੇਪਾਦੁਇਆ॥੮॥੧॥ਮਾਝਮਹਲਾ॥੩॥ਆਤਮਗਮਪਰਗਾਸੁਗੁਰਤੇਹੈ॥ਹਉਮੈਮੇਲੁ
 ਲਗੀਗੁਰਸਬਦੀਖੈਦੈ॥ਮਨੁਨਿਰਮਲਮਨੁਨਿਨੁਗਤੀਰਾਤਚੁਗਤਿਕਰੇਹਰਿਪਾਦੁਨਿਆ॥
 ੧॥ਹਉਦਰੀਜੀਉਦਰੀਆਪਿਕੁਗਤਿਕਰਨਿਅਦਰਚੁਗਤਿਕਰਾਦੁਇਆ॥ਤਿਨਕੁਗਤਜਨ
 ਕਉਸਦਾਨਮਸਕਾਰੁ॥ਕੀਜੈਜੈਅਨੁਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਦੁਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਪੇਕਰਤਾ
 ਕਾਰਨੁਕਰਾਏ॥ਜਿਤੁਕੁਦੈਤਿਤੁਕਾਰੇਲਾਏ॥ਪੁਰੈਕੁਗਿਗੁਰਸੇਵਾਹੈਦੁਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸੁਖਪਾਦੁਇ
 ਆ॥੨॥ਅਰਿਮਰਿਜੀਦੈਤਾਕਿਛੁਪਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਅਨਿਦਸਾਏ॥ਸਦਾਮੁਕਤੁਹਰਿਮੈ
 ਨਿਦਸਾਏ॥ਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਦੁਇਆ॥੩॥ਬਹੁਕਰਮੁਕਮੈਦੈਮੁਕਤਿਨਪਾਏ॥ਦਿਸਿਤਰਤੁ
 ਦੈਦੁਜੈਕੁਇਖੁਆਏ॥ਵਿਰਥਾਜਨਮੁਗਾਦਾਇਆਬਪਟੀਬਿਨੁਸਬਦੈਦੁਖੁਪਾਦੁਇਆ॥੪॥ਧ
 ਦੁਤਗਾਖੈਠਾਕਿਰਹਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਰਮਪਦੁਪਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰਅਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏਮਿਲਿ
 ਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖਪਾਦੁਇਆ॥੫॥ਇਕਿਕੁਲਿਲਗੇਕੁਲਠਲਪਾਏ॥ਦੁਜੈਕੁਇਕਿਰਥਾਜਨਮੁਗਾਦੁ

ਏ॥ ਆਖਿਤੁ ਬੰਸਗਲੇ ਕੁਲਡੇ ਬੇਕੁ ਨੂੰ ਬੇਲਿਧਿ ਖੁਬਾਵੁ ਦਿਅ॥ ੬॥ ਇਸੁ ਤਨਮਹਿ ਮਨੁ ਕੇ ਗੁਰਮੁ
 ਥਿਟੈਖੇ॥ ਗੁਰਿ ਗੁਰਗਤਿ ਨਹ ਉਮੈ ਸੇਖੇ ਸਿਪਸਾ ਪਿਰੇ ਮਨਿ ਪਾਗੇ ਰਹੇ ਲਿਦੁਲਾਇ ਤਿਨ ਕੇ ਤਨਮਲੁ
 ਦਿਖਾਵੁ ਦਿਅ॥ ੭॥ ਆਖਿ ਕਰਾਏ ਕਰਤ ਸੇਈ॥ ਹੋਰ ਕਿ ਕਰੇ ਕੀ ਤੇ ਵਿਅਹੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨ
 ਮੁਦੈ ਸੇਏ ਸੇਏ ਨ ਮੇਰੀ ਨਿਦਸਾਵੁ ਨਿਅ॥ ੮॥ ੧੩॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਇਸੁ ਗੁਣਾ ਮਹਿ ਅਖਦੁ ਕੇ
 ਠਾਰਾ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਦਸੇ ਹਰਿ ਅਲਖੁ ਅਪਾਰਾ॥ ਅਪੇ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋ॥ ਅਪੇ ਗੁਰਸਬਦੀਅ
 ਪੁਦਿਦੁ ਦਿਅ॥ ੧॥ ਹਉ ਦੁਗੀ ਜੀਉ ਦੁਗੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨ ਮੁਖੀ ਨਿਦਸਾਵੁ ਦਿਅ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨ ਮੁ
 ਮਹਾਰਸੁ ਮੀਠਾ ਗੁਰਮਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵੁ ਦਿਅ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਉ ਮੇਰਾ ਬਿਬੇਕੁ ਕਪਾਟੁ
 ਲਾਇਅ॥ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਰਾ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਅ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨ ਮੁਨਾ ਪਾਏ ਕੋਈ ਗੁਰਕਿਰ
 ਪਾਤੇ ਮੰਨਿ ਦਸਾਵੁ ਦਿਅ॥ ੩॥ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਅੰਜਨੁ ਸਚੁ ਨੇਤੀ ਪਾਇਅ॥ ਅੰਤਰਿ ਚਾਨਣੁ
 ਗਿਆ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਅ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੀ ਮਨਮਾਨੁ॥ ਅਗਰਿ ਦਰਿ ਸੇਰੁ ਪਾਵੁ ਦਿਅ॥
 ॥ ੩॥ ਸਰੀਰੁ ਗੁਣਾਲੁ ਦਿਵੇ ਬਾਹਰਿ ਜਾਏ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਲਹੈ ਬਹੁਤੈ ਦੇਗੁ॥ ਰਿਦੁ ਖੁਪਾਏ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰ
 ਪਸੈ ਦੇ ਨਹੀ ਭਿਰਿਘਰਿਅ॥ ਇਗੁਰਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵੁ ਦਿਅ॥ ੪॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸਚਾਹ
 ਰਿਪਾਏ॥ ਮੰਨਿ ਤਨਿ ਦੇਖੇ ਹਉ ਮੇਰੁ ਜਾਏ॥ ਬੈਸਿ ਸੁਥਾ ਨਿਸਦਾਹਰਿ ਗੁਣਗਾਏ॥ ਸੇਧੈ ਸਬਦਿ
 ਸਮਾਵੁ ਦਿਅ॥ ੫॥ ਨਉ ਦਰਗੀ ਵਿਪਾਵੁ ਤਰ੍ਹਾਏ॥ ਦਸੈ ਨਿਜੁ ਪਰਿਦਾਸਾਧਾਏ॥ ਉਥੈ ਅਨ
 ਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜਹਿ॥ ਦਿਨੁ ਸੁਤੀ ਗੁਰਮਤੀ ਸਬਦੁ ਸੁਨਾਵੁ ਨਿਅ॥ ੬॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਅੰਤਰਿ ਆਨੁ
 ਕੇ॥ ਨਉ ਮਤੁ ਲਭੈ ਨ ਚੁਕੈ ਭਗਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਗਬਿਕੇ ਨ ਹੋਰੁ ਤੁਰਖੁ ਲੈ॥ ਨਹੀ ਗੁਰਪੁਰੇ ਕੁ ਗਿਮਿ
 ਲਾਵੁ ਦਿਅ॥ ੭॥ ਗੁਪਤੁ ਪਗਟੁ ਤੇ ਸਭੁ ਨੀਥਾਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲਿ ਸੇਧੈ ਪਾਈ॥ ਨਾਨਕ
 ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਸਦਾ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਨਿ ਦਸਾਵੁ ਦਿਅ॥ ੮॥ ੩੬॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਏ ਅਪੋ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਜੋਹੈ ਦੁਖ ਨ ਮੀਤਾਏ॥ ਹਉ ਮੇਰਾ ਬਿਬੇਕੁ ਨ ਸਭੁ ਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸੁ
 ਗਾਵੁ ਦਿਅ॥ ੧॥ ਹਉ ਦੁਗੀ ਜੀਉ ਦੁਗੀ ਹਰਿਗਿਨਿ ਮਿਸੁਰਾਵੁ ਦਿਅ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾ
 ਚੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਿਤੁ ਲਾਵੁ ਦਿਅ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਵੈ ਮਰੈ ਪਰਵਾਨੁ॥ ਅਰਜਾਨੁ ਭੋਜੈ ਸਬ
 ਦੁ ਪਦੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਹੈ ਨ ਕਲੁ ਨ ਖਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵੁ ਦਿਅ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿਦੀਰ

ਸੇਰੁਪਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਿਚਹੁਆਪੁਗਾਦਾਏ॥ ਅਧਿਤੈ ਕੁਲਸਗਲੇਤਾਰੇਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਦ
 ਕਨਿਆ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਵੇਦਨਲਗੈ ਸਗੀਰਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਚੁਕੈ ਪੀਰਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ
 ਨਿਰਮਲੁ ਛਿਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਦਿ ਆ॥ ੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਦੁ
 ਨਿਆਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣਗਵੈ ਸੇਰੁਪਾਏ॥ ਸਦਾ ਅਨਿਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ
 ਕਰਦੁ ਆ॥ ੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਨੁਦਿਨੁ ਸਬਦੇ ਗਤਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੁਗਚਰੈ ਹੋ ਜਾਤਾ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਗੁਨਗਵੈ ਸਚਾ ਨਿਰਮਲੁ ਸਬਦੇ ਰੁਗਤਿ ਕਰਾਵਨਿਆ॥ ੬॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੁ ਹੋ ਅੰਧੁ ਅੰਧਾਰਾ॥
 ਨਮਕਾਲਿ ਰਚੇ ਠਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਚੀ ਖਿਸਟੈ ਕੋਈ ਤੇ ਖਿਸਟੈ ਅਧਿਕੁ ਪਾਵ
 ਦਿਆ॥ ੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਧਿਕਾਰੁ ਕਰਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰੈ ਦੁਨਾ ਅਧਿਕਾਰੁ॥ ਨਨਕਾ ਮਿਮਿ
 ਲੈ ਦੁਨਿਆਈ ਪੁਰੋਗੁਰਤ ਪਾਵਨਿਆ॥ ੮॥ ੨੫॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਏਕਾੰਤਿ ਤਿਯੈ ਤਿਹੈ ਸਗੀ
 ਰਾ॥ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਏ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾ॥ ਅਧਿਕਾਰੁ ਕੀਤੈ ਨੁਪਦਿਅਤਿ ਅਧਿਕਾਰੁ ਨਤਿ ਬਨਵ
 ਦਿਆ॥ ੯॥ ਹਉਦਾਰੀ ਜੀਉਦਾਰੀ ਹਰਿ ਸਚੇ ਬੇਰੁਗੁਣਗਾਵਨਿਆ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੁ ਕੇ ਸਹਜੁ ਨ ਪਾ
 ਦੇਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਦਿ ਆ॥ ੧०॥ ਰਹਉ॥ ਤੁਅਧਿ ਸੇਹਹਿ ਅਧਿਕਾਰੁ ਮੇਹਹਿ॥ ਤੁਅ
 ਪਨਦਰੀ ਜਗਤੁ ਪਰੇਦਹਿ॥ ਤੁਅਧਿ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਝੁਟੈ ਹਿਰੈ ਤਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰੈ ਖਾਵਦੁ ਆ॥ ੧੧॥
 ਅਧਿਕਾਰੁ ਤਬਰੇ ਕਰਾਏ॥ ਅਧਿਕਾਰੁ ਸਬਦੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਦੁ ਸਾਏ॥ ਸਬਦੇ ਉਪਜੈ ਅੰਧਿਤ ਬਾਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਬਦੁ ਸੁਨਾਵਦੁ ਆ॥ ੧੨॥ ਅਧਿਕਾਰੁ ਤਾਅਧਿਕੁ ਗਤਾ॥ ਬਿਬਨਤੈ ਤੁਸਾਰੈ ਮੁਕਤਾ॥ ਸਦਾ ਮੁਕ
 ਤੁਅਧਿ ਸੇਹਾ ਅਧਿਕੁ ਲਖੁ ਲਖਾਵਦੁ ਆ॥ ੧੩॥ ਅਧਿਕਾਰੁ ਅਧਿਕੁ ਲਖਾਵਦੁ ਆ॥ ਅਧਿਕਾਰੁ ਸੇਹੁ ਸ
 ਚੁਨਗਤੁ ਉਪਾਇਆ॥ ਅਧਿਕਾਰੁ ਨਦੁਤਾ ਗੁਣਗਵੈ ਅਧਿਕਾਰੁ ਅਧਿਕੁ ਸੁਨਾਵਦੁ ਆ॥ ੧੪॥ ਅਧਿਕਾਰੁ
 ਕਰਾਏ ਅਧਿਕਾਰੁ ਅਧਿਕਾਰੁ ਅਧਿਕਾਰੁ॥ ਤੁਝੇ ਬਹਿਰਿ ਕੁਨੁ ਹੋਵੈ ਤੁਅਧਿਕਾਰੁ ਲਾਵਦੁ ਆ॥
 ॥ ੧੫॥ ਅਧਿਕਾਰੁ ਅਧਿਕਾਰੁ ਨੀਵਾਏ॥ ਅਧਿਕਾਰੁ ਮੇਲੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਚਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਦਿ ਆ॥ ੧੬॥ ਅਧਿਕਾਰੁ ਉਚੈ ਚੋਹੈ ਏਈ॥ ਜਿਸੁ ਅਧਿਕਾਰੁ ਲੇਸੁ ਦੇਖੈ ਵੇਈ॥ ਨਨਕ
 ਨਮੁ ਦੇਸੈ ਘਰੁ ਅਤਿਰਿਅਧਿਕਾਰੁ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਵਦੁ ਆ॥ ੧੭॥ ੨॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਮੇਰਾ ਪੁਰੁ
 ਕੁਰਪੁਰਿ ਰਹਿਆ ਸਨੁ ਬਾਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਘਰਹੀ ਮਹਿ ਪਾਈ॥ ਸਦਾ ਸੇਰਵੀ ਏਕਮ ਨਿਪਿ

ਆਈਗੁਰਮੁਖਿਸਚਿਸਮਾਵਦਿਅ॥੧॥ਹਉਦਰੀਜੀਉਦਰੀਜਗਜੀਦਨੁਨਿਦਸਾਵਦਿ
 ਅ॥ਹਰਿਜਗਜੀਦਨੁਨਿਰਕੁਉਦਤਾਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿਸਮਾਵਦਿਅ॥੨॥ਰਹਾਉ॥ਘਰਮ
 ਹਿਪਰਤੀਧਉਲੁਪਤਾਲਾ॥ਘਰੀਮਹਿਪ੍ਰੀਤਮਸਦਾਹੈਬਾਲਾ॥ਸਦਾਅਨਿਦਿਰਹੈਸੁਖਦਾਤਾਗੁ
 ਰਮਤਿਸਹਜਿਸਮਾਵਦਿਅ॥੩॥ਬਾਇਆਅੰਦਰਿਹਉਮੈਮੇਰਾ॥ਜੀਮਦਮਰਦੁਨਚੁਕੈਓ
 ਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੈਦੇਸਹਉਮੈਮਾਰੇਸਚੇਸਤੁਪਿਆਵਦਿਅ॥੪॥ਬਾਇਆਅੰਦਰਿਪਾਪਪੁੰਨਦੁ
 ਇਭੁਇ॥ਦੁਹੀਮਿਥਿਕੈਸਿਸਦੈਉਪਾਈ॥ਦੈਵੈਮਾਰਿਜਾਇਇਕਤੁਪ੍ਧਰਿਅੰਦਰਗੁਰਮਤਿਸ
 ਹਜਿਸਮਾਵਦਿਅ॥੫॥ਘਰੀਮਹਿਦੁਜੈਰੁਇਅਨੇਰਾ॥ਚਾਨਨੁਹੈਦੈਓਤੁਹਉਮੈਮੇਰਾ॥ਪ
 ਰਗਦਸਬਦੁਹੈਸੁਖਦਾਤਾਅਨਦਿਨੁਨਮੁਪਿਆਵਦਿਅ॥੬॥ਅੰਤਰਿਜੇਤਿਪਰਗਦਪਾਸਾਰ
 ਗੁਰਸਾਖੀਮਿਟਿਆਅੰਧਿਆਰਾ॥ਕਮਲਬਿਗਾਧਿਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆ॥ਜਿਤੀਜੇਤਿਮਿਲਾਵ
 ਦਿਅ॥੭॥ਅੰਦਰਿਮਲਰਤਨਿਭਰੇਭੈਰੁਰਾਗੁਰਮੁਖਿਪਾਏਨਮੁਅਪਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਦੁਨਜੇਸਦਾਦਾਪਾਰੀਲਾਗਨਮੁਸਦਾਪਾਵਦਿਅ॥੮॥ਅਧੈਦੁਬੁਰਾਖੈਅਧੈਦੇਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਦੁਨਜਿਭੇਈਕੇਇ॥ਨਨਕਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੇਸੇਪਾਏਕਰਿਕਿਰਪਾਅੰਨਿਦਸਾਵਦਿਅ॥
 ੯॥੧॥੨॥੩॥ਮਾਝਮਹਲਾ॥੩॥ਹਰਿਅਧੈਮੇਲੇਸੇਦੁਕਰਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰੁਉਦੁਜਾਝਾ
 ਏ॥ਹਰਿਨਿਰਮਲੁਸਦਾਗੁਨਦਾਤਾਹਰਿਗੁਨਮਹਿਅਪਿਸਮਾਵਦਿਅ॥੧॥ਹਉਦਰੀਜੀ
 ਉਦਰੀਸਚੁਸਚਾਹਿਰਦੈਸਦਾਰਿਅ॥ਸਚਨਮੁਸਦਾਹੈਨਿਰਮਲੁਗੁਰਸਬਦਿਮੈਨਿਦਸਾ
 ਵਦਿਅ॥੨॥ਰਹਾਉ॥ਅਧੈਗੁਰਦਾਤਾਕਰਮਧਿਪਾਤਾ॥ਸੇਵਕਸੇਵਹਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜਤ
 ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਮਿਸਦਾਜਨਸੇਹਰਿਗੁਰਮਤਿਹਰਿਰਸੁਪਾਵਦਿਅ॥੩॥ਇਸੁਗੁਠਾਮਹਿਇਕੁ
 ਥਾਨੁਸੁਹਾਇਆ॥ਪੁਰੇਗੁਰਿਹਉਮੈਕੁਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁਨਮੁਸਲਾਹਨਿਰੇਗਿਰਤੇ
 ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪਾਵਦਿਅ॥੪॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਇਹੁਗੁਠਾਦੀਚਰਿ॥ਨਮੁਕਿਜਨੁਅੰਤਰਿ
 ਦੁਸੇਮੁਰਾਰੇ॥ਹਰਿਗੁਨਗਾਏਸਬਦਿਸੁਹਾਏਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖਪਾਵਦਿਅ॥੫॥ਜਮੁਜ
 ਗਤਿਦੁਜੈਰੁਇਕਰੁਲਾਏ॥ਨਦੁਹਉਲੇਟੇਦਿਸਨਾਏ॥ਘੜੀਮੁਹੁਤਵਾਲੇਖਾਲੇਦੇਰਤੀਅਹੁ

ਮਸਤਲੁਕੁ ਦੁਇਆ ॥ ੫ ॥ ਪੇਈ ਅੰਨ੍ਹੇ ਪਿਰੁ ਚੈ ਤੇ ਨਹੀ ॥ ਦੁਜੈ ਮੁਠੀ ਰਿਵੈ ਪਸ੍ਰੀ ਕੁਆਇ ਉਰੁ
 ਰੁਪਿਰੁ ਲਖੰਦੀ ਸੁਪੈਨ ਪਿਰੁ ਨਹੀ ਪਾਵੁਇਆ ॥ ੬ ॥ ਪੇਈ ਅੰਨ੍ਹੇ ਪਿਰੁ ਮੰਨਿ ਦਸਾਇਆ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁ
 ਰੁਰੁ ਰਿਰਿਖਾਇਆ ॥ ਕਾਮੁ ਲਿਖਿ ਰੁਗਾਖਿ ਆਵੈ ਠਿਲਾ ਦਿਸ ਬਦੇ ਖਿਰੁ ਰਾਵੈ ਸੇਜੁ ਸੁਗੰਦਾਇ
 ਆ ॥ ੭ ॥ ਅਪੇਦੈ ਸਬਦਿ ਬੁਲਾਏ ॥ ਅਪਨਾਨ ਉਮੰਨਿ ਦਸਾਏ ॥ ਨਨਕਾਨ ਮੁਮਿਲੈ ਦੁਇਆ
 ਈ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਗੁਰੁ ਗਾਵੁਇਆ ॥ ੮ ॥ ੧੮ ॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ਉਤਮਨ ਨਮੁ ਸੁਧਾਨਿ ਹੋਵੁ
 ਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਪਰਮਾਗਿਉ ਦਸਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਿਚਰਿਖਿ ਸਦਾ ਰਿਗਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮਨੁ ਤਿ
 ਪਤਾਵੁਇਆ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਦੁਰੀਜੀ ਉਦਾਰੀ ਪਤਿ ਬੁਝਿ ਮੰਨਿ ਦਸਾਵੁਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਤਿ ਹਰਿ
 ਨਮੁ ਸਲਹਿ ਹਿਰਿ ਸਚੈ ਸੇਠਾ ਪਾਵੁਇਆ ॥ ੨ ॥ ਰਗਾਉ ॥ ਅਲਖ ਅਰੇ ਉਹਰਿ ਰਹਿ ਅਸਮਾਏ ॥
 ਉਪਾਇ ਨ ਕਿਤੀ ਪਾਇਆ ॥ ਥਿਰਪਾ ਬਰੇਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਚੈ ਦਨੁ ਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੁਇਆ
 ॥ ੩ ॥ ਦੁਜੈ ਕੁਇ ਪੈਨ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ॥ ਤਿਥਿ ਪਿਥਾਇਆ ਬਾਰੀ ਨਲੁਝੈ ॥ ਤਿਥਿ ਪਿਥੈ ਪਨ ਤੁਹਿ ਗੁ
 ਰਸਬਦੀ ਗੁਰਸਬਦੀ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਵੁਇਆ ॥ ੪ ॥ ਦਿਹੁ ਮਨੁ ਚੈ ਚਲਾ ਦੁਮਿਨ ਆਵੈ ॥ ਦੁਖਿ ਪਾ
 ਲਗੈ ਦਹਿ ਮਿਧਾਵੈ ॥ ਬਿਖੁ ਕਾਕੀ ਤੁਥਿ ਮਹਿ ਰਾਤਾ ॥ ਬਿਖੁ ਹੀ ਮਾਹਿ ਪਚਾਵੁਇਆ ॥ ੫ ॥ ਹਉ
 ਹਉ ਕੋਰੈ ਅਪੁਨਾ ਏ ॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਕਿਦੂ ਬਾਇਨ ਪਾਏ ॥ ਤੁਝੈ ਬਾਹਿਰਿ ਕਿਦੂ ਨਹੈ ਵੈ ਬ
 ਧੈ ਸੇ ਸਬਦਿ ਸੁਗਾਵੁਇਆ ॥ ੬ ॥ ਉਪੈ ਪੈ ਚੈ ਗਰਿਬੁ ਝੈ ਨਹੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਜੈ ਕੁਇ ਠਿਗੀ
 ਮਨ ਮੁਖ ਨਮੁ ਗਾਇਆ ਹੋਵਿ ਰਥਾ ਅੰਤਿ ਗਾਇਆ ਪਦੁਤਾਵੁਇਆ ॥ ੭ ॥ ਪਿਰਪਰੇ ਦਿਸਿ ਮਿ
 ਗਾਰੁ ਬਨਾਏ ॥ ਅਨਮੁਖ ਅੰਧੈ ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਹਲਤਿ ਨ ਸੇ ਕੁਪ ਪਲਤਿ ਨ ਚੈ ਥਿਰ ਬਾਤ
 ਨਮੁ ਗਾਵੁਇਆ ॥ ੮ ॥ ਹਰਿ ਕਾਨ ਮੁਕਿ ਨੈ ਦਿਰ ਲੋਕਾਤਾ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰੁ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਦੁਤਾ ॥ ਅ
 ਨਦਿਨੁ ਕੁਗਤਿ ਕਰਿਨੁ ਗਤੀ ਸਹਜੇ ਜੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵੁਇ ॥ ੯ ॥ ਸਰੁ ਮਹਿ ਦੁਰੈ ਤੇ ਦੋ ਕੋ ਸੇਈ ॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਦਿਰਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਈ ਨਾਨਕਾ ਮਿਰੇ ਤਨੁ ਸੋਹਿ ਰਿਕਿ ਰਪਾ ਅਧਿ ਮਿਲਾਵੁਇਆ ॥ ੧੦ ॥
 ॥ ੨੯ ॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਮੁਖੁ ਚੈ ਹਿਪਤਿ ਭਵਾਵਹਿ ॥ ਦੁਜੈ ਕੁਇ ਮਹਾਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥
 ਬਿਖਿ ਅਮਾਏ ਕਿਦੂ ਸੁਝੈ ਨਹੀ ॥ ਠਿਗਿ ਠਿਗਿ ਜੁਨੀ ਆਵੁਇਆ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਦੁਰੀਜੀ ਉਦਾਰੀ

ਹਉਮੈ ਆਗਿ ਮਿਲਾਵੁ ਦਿਆ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੇਵ ਤੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਦਸਿਆ ਹਰਿ ਸੁਮਹ ਜਿ ਪਿਆਵੁ ਦਿਆ ॥
 ਰਹਉ ॥ ਦਿਖਤੁ ਹਿਰਿ ਸੁਨੀ ਆਇਆ ॥ ਦੁਖੁ ਧਨੁ ਹਿਰੇ ਆਇਆ ਅਗਿਆਨੁ ਮਤੀ ਸਦਾ
 ਅਪਿਆਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਿ ਹਰਿ ਗਾਵੁ ਦਿਆ ॥ ੨ ॥ ਅਰੁ ਬੇਬੰਧੀ ਐਸ ਬਦਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮਤੀ
 ਮਨਿ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ॥ ਸਚੇ ਸਚੁ ਰਬ ਹਿਰਿ ਨਗਤੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਚਿ ਰੇ ਗਾਵੁ ਦਿਆ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਸਚਿ ਰੇ ਤਤਿ ਨ ਸ
 ਚੇ ਭਾਵੈ ॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ਨ ਪੈਛਤੈ ॥ ਗੁਰੁ ਬੇਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸਚੁ ਕਤ ਮਿਲਿ ਸਚੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵੁ ਦਿਆ ॥ ੪ ॥ ਕੁ
 ਰੁ ਸਤਿ ਤਿਨ ਮੇਲੁ ਨ ਲਗੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅਨਹਿ ਨ ਜਾਏ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨ ਮੁਦ ਸੇਘਰੁ ਤੀਤ ਰਿਜੈ
 ਤੀਤਿ ਤਿ ਮਿਲਾਵੁ ਦਿਆ ॥ ੫ ॥ ਬੈਗੁਨ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਤਤੁ ਨ ਜਾਨਹਿ ॥ ਮੁਲੁ ਹੁਕੂਲੇ ਗੁਰਮੁਖ ਦੁਨ ਪਛਨਹਿ
 ਮੇਗ ਬਿਆਪੈ ਬਿਦੁ ਸੁਣੈ ਨਹੀ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਪਾਵੁ ਦਿਆ ॥ ੬ ॥ ਦਿਖਾਧੁ ਗੈਰੇ ਤਿਥਿ ਪਿਆਇ
 ਆਮਨੁ ਮੁਖ ਬੁਝਹਿ ਨ ਜੇ ਕਉਇਆ ॥ ਬੈਗੁਨ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ਨ ਜਾਨਹਿ ਧਿਨ ਬੁਝੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵੁ ਦਿਆ ॥ ੭ ॥
 ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਵੀਸਰੀ ਦੁਭਿ
 ਆਈ ਨ ਮੇਰੀ ਨਿਸੁਖੁ ਪਾਵੁ ਦਿਆ ॥ ੮ ॥ ੩੦ ॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ਨਿਰਗੁਣੁ ਸਰਗੁਨੁ ਅਪੇਸੇਈ ॥
 ਤਤੁ ਪਦੈ ਨ ਸੁਪੈ ਤਿਉ ਹੋਈ ॥ ਆਪਿ ਤੇਰੇ ਸਗਲ ਕੁਲ ਤਚੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਦਸਾਵੁ ਦਿਆ ॥ ੧ ॥ ਹ
 ਉਦਾਰੀ ਜੀਉਦਾਰੀ ਹਰਿ ਸੁਚਖਿ ਸਾਚੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸੁਚਾਖ ਹਿਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨ
 ਮੁਖਿ ਆਵੁ ਦਿਆ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਨਿਹਕਰ ਮੰਜਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਅਤਿ ਰਿਤੁ ਗਿਆ ਅਗਿ ਹਉਮੈ
 ਮਾਰੈ ॥ ਨ ਮੁਖਦਾਰ ਬੁਨਹਿ ਨਿਪਿ ਪਾਏ ਬੈਗੁਣੁ ਮੇਰਿ ਸਮਾਵੁ ਦਿਆ ॥ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਕਰੈ ਨਿਕਰ ਮੀਨ ਹੋ
 ਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਉਮੈ ਖੋਵੈ ॥ ਅੰਤ ਰਿਥਿ ਬੇਕੁ ਸਦਾ ਅਪੁਦੈ ਚਾਰੇ ਗੁਰਮੁਖ ਦੀ ਗੁਣ ਗਾਵੁ ਦਿਆ ॥
 ੩ ॥ ਹਰਿ ਸਾਗਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸੇਈ ॥ ਸਿਤ ਚੁਗਹਿ ਨਿਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ॥ ਇਸਨੁ ਕਰਹਿ ਸਦਾ ਦਿਨੁ
 ਰਾਤੀ ਹਉਮੈ ਮੇਲੁ ਚੁਕਾਵੁ ਦਿਆ ॥ ੪ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋ ਸਾਖੈ ਮਪਿਆਰੀ ॥ ਹਰਿ ਸਚਿ ਦਸੈ ਹਉਮੈ ਆ
 ਰਿ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿਖੀ ਤਿਸ ਬਦਿ ਸਾਚੇ ਹਰਿ ਸਚਿ ਦਸਾਧਾਵੁ ਦਿਆ ॥ ੫ ॥ ਅਨੁਖੁ ਸਦਾ ਬਗੈ ਮੇਲੁ ਹਉ
 ਮੈ ਮੇਲੁ ਲਈ ॥ ਇਸਨੁ ਕਰੈ ਪਰੁ ਮੇਲੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰਮੁਖ ਬੀਚਾਰੈ ਹਉਮੈ ਮੇਲੁ ਚੁ
 ਕਾਵੁ ਦਿਆ ॥ ੬ ॥ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਘਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਪੁਰੈ ਸਤਿ ਗੁਰਮੁਖ ਬਦਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਗੁਰਪ

ਰਸਾਦਿ ਮਿਦਿਅਾਮੀ ਪਿਆਰਾ ਘਟਿ ਚਾਨੁ ਆਪੁ ਪਦੁ ਨ ਦਿਅਾ ॥ ੨ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਤੈ ਆਪੇ ਵੇਖੇ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੇਜ ਨੁ ਲੈਵੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦੇਸੈ ਘਟ ਅੰਤ ਰਿਗੁਰ ਵਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਵੁ ਨਿਅਾ ॥ ੩ ॥ ੩੧ ॥
 ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ਆਇਆ ਮੇਹੁ ਜਗਤੁ ਸਬਾ ਸੇਵਾ ॥ ਤੈਗੁ ਦਰੀ ਸਹਿ ਮੇਹੇ ਮਾਇਆ ਗੁਰ ਪਰ
 ਸਾਦੀ ਕੋ ਦਿਰਲਾ ਬੁਝੈ ਚਉ ਬੈ ਪਦਿ ਲਿਵਲਵ ਨਿਅਾ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਦਾਰੀ ਜੀਉ ਦਾਰੀ ਮਾਇਆ ਮੇ
 ਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਵੁ ਦਿਅਾ ॥ ਆਇਆ ਮੇਹੁ ਜਲਾਏ ਸੇਹ ਰਿਸਿ ਉਂਚਿ ਤੁਲਾਇ ਹਰਿ ਚਰਿ ਮਹਲੀ
 ਸੇਰੁ ਪਾਵੁ ਦਿਅਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਮੁਲੁ ਹੋ ਮਾਇਆ ਸੇ ਮਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰਿ ਨਿਉ ਪਾਇਆ
 ਕਾ ਮੇਲੁ ਪੁਪਸ ਰਿਅਾ ਸੇ ਸਾਗੇ ॥ ਆਇਆ ਏਹੁ ਪੁਪਾਵੁ ਨਿਅਾ ॥ ੩ ॥ ਤਿਸੁ ਦਿਰਿ ਰਿਅਾ ਅਲਖਤ ਨਇ
 ਕੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੇ ਨਿਵਸਾਇਆ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੇਜ ਮਸਚੁ ਕਾ ਦੇਵੁ ਰਿਪੁ ਰੇਨ ਮੁਪਿ
 ਆਵੁ ਦਿਅਾ ॥ ੩ ॥ ਪੇਈ ਐਨੈ ਪਨੁ ਕੁਰ ਮਿਕੁਲਾਈ ॥ ਦੇਵੈ ਲਾਗੀ ਛਿਰਿ ਪਦੁ ਤਨੀ ॥ ਹਲਤੁ ਪਲ
 ਤੁ ਬੇਵੇਗਾ ਵੇਦੁ ਸੁਪੈ ਨੇ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵੁ ਦਿਅਾ ॥ ੬ ॥ ਐਏ ਐਨੈ ਪਨ ਵਿਤ ਸਮਾਲੇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ
 ਦੇਖੈ ਨਾਲੇ ॥ ਪਿਰੈ ਕੇ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਰੇਗਿ ਰਾਤੀ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾ ਬੁਝਾਵੁ ਦਿਅਾ ॥ ੫ ॥ ਸਭ ਲੁਕ ਨ ਮੁ
 ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਦੂਜਾ ਕੁ ਉਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥ ਏਕੈ ਰਹਿ ਰਿਅਾ ਘਟ ਅੰਤ
 ਰਿਮਿਲਿ ਸੇਤ ਸੀਗਾ ਤਿਹ ਰਿਗੁ ਦੁਗਾਵੁ ਦਿਅਾ ॥ ੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨ ਸੇਵੈ ਸੇਵਾ ਕੋ ਆਇਆ ॥ ਪਿ
 ਰੁਜੀ ਵਨੁ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਗਾਵਾਇਆ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਨ ਮੁਚਿ ਤਿਨ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਨ ਦੇਖੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵੁ ਦਿ
 ਅਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨਿ ਸਿਮਰਿ ਸਨੀਸੇਈ ਬਿਧਿ ਜਾਨੈ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਸਬਦਿ ਪਦੁ ਦੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿ
 ਤਿਨ ਨ ਕਉ ਜਿਨ ਪੁਰਿ ਮਸਤ ਬਿਲੇ ਪੁਲਿਖਾਵੁ ਨਿਅਾ ॥ ੨ ॥ ੩੨ ॥

॥ ਰਾਗੁ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ॥ ॥ ੬ ॥ ਘਰੁ ॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਸਾਦਿ ॥
 ਆਇ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੇ ਪਰੁ ਆਪੋ ॥ ਆਪੇ ਥਾਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੋ ॥ ਸਰੁ ਮਹਿ ਦਰੈ ਤੇ ਏਕੈ ਸੇਈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
 ਸੇਰੁ ਪਾਵੁ ਨਿਅਾ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਦਾਰੀ ਜੀਉ ਦਾਰੀ ਨਿਰੇ ਕਾਰੀ ਨ ਮੁਪਿ ਆਵੁ ਦਿਅਾ ॥ ਤਿਸੁ ਰੁਪੁ ਨ ਰੇਖਿ
 ਆਪਦਿ ਘਟਿ ਦੇਖਿ ਆਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅਲਖ ਲਖਾਵੁ ਦਿਅਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੀ ਏ ਅਲੁ ਬਿ
 ਰਪਾਲੁ ਪੁਰੁ ਸੇਈ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੁ ਕਰੇ ਨ ਮੁਦੈ ਦੈ ਨ ਮੇਨ ਮਿਸਰਾ

ਦੁਨਿਆ॥੨॥ਤੁਭਾਧਿਸਚਾਮਿਰਜਨਾਗਾ॥ਗੁਰਗਤੀਭੁਭੇਤੋਰੇਕੁੰਡਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਮਿਲੈਮਨੁਭੀ
 ਜੈਸਹਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਦੁਇਆ॥੩॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਨਗਾਵਾਖੁਭੇਰੇ॥ਤੁਪੁਸਾਲਾਹੀਪ੍ਰੀਤਮਭੇਰੇ॥
 ਤੁਪੁਖਿਨੁਅਦਰੁਨਵੇਈਨਾਚਾਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤ੍ਰਿਪਾਦੁਇਆ॥੪॥ਅਗਮਅੰਗੋਚਰਮਿਤਿਨਹੀ
 ਧਾਈ॥ਅਪਨੀਜ਼ਿਪਾਕਰਹਿਤਿਲੇਹਿਮਿਲਾਈ॥ਪੁਰੇਗੁਰੋਕੇਸਥਾਦਿਪਿਆਈ॥ਐਸਵਦੁਸੇਦਿਸੁਖਪਾ
 ਦੁਇਆ॥੫॥ਰਸਨਾਗੁਨਦਿਤੀਗੁਣਗਾਵੈਨਾਮੁਸਲਹੇਸੁਖੁਭੁਭੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਰਹੈਰਿਗਿਰਾ
 ਤੀਮਿਲਿਸਚੇਸੇਰੁਪਾਦੁਇਆ॥੬॥ਅਨਮੁਖਕਰਮਕੇਰਅਹਿਕਾਰੀ॥ਨੁਐਜਨਮੁਸਰੁਧਾਜੀ
 ਹਾਰੀ॥ਅਤਿਰਿਏਕੁਮਹਾਗੁਬਾਰਾਛਿਰਿਛਿਰਿਆਦੁਇਨਾਦੁਨਿਆ॥੭॥ਅਧੇਕਰਤਾਦੁਇਤੁਭਾ
 ਈ॥ਜਿਨਕਉਭਾਧਿਲਿਖਤਪੁਰਿਪਾਈ॥ਨਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਕੁੰਡੇਨਨਗੁਰਸਥਾਦੀਸੁਖਪਾ
 ਦੁਇਆ॥੩੩॥੩੪॥

ਗੁਰਮਾਛੁਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਅਪ੍ਰਗ॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਅੰਤਿਗਿਅਲਖੁਨਜਾਈਲ
ਬਿਅਗ॥ ਨਮਰਤਨੁਲੈਗੁਧੁਰਬਿਅਗ॥ ਅਗਮਅੰਗੋਰੁਸਕੁਤੇਉਚਾਰੁਰੋਕੇਸਬਦਿਲਖਾਵੁਦਿ
ਅਗ॥ ੧॥ ਹਉਦੁਚੀਜੀਉਦੁਗੀਕਲਿਮਹਿਨਮੁਸੁਨਾਵੁਦਿਅਗ॥ ਸਿਤਪਿਅਰੋਸਚੇਧਾਰੇਦੁਨੁ
ਗੀਦਰਸਨੁਪਾਵੁਦਿਅਗ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧਿਕਾਸਿਧਾਜਿਸੇਕਉਠਿਰੇਦੇ॥ ਬ੍ਰਹਮੇਇਦੁਪਿਅ
ਇਨਿਹਿਰੇਦੇ॥ ਵਿਦਿਤੇਤੀਸਾਥੇਜਹਿਤਾਕਉਗੁਰਲਿਹਿਰੇਦਿਗਾਵੁਦਿਅਗ॥ ੩॥ ਆਠਪਹਰ
ਤੁਪੁਜਾਏਪਦਨਾ॥ ਪਰਤੀਸੇਦੁਖਪਾਇਕਚਰਨਾ॥ ਧਾਨੀਬਏਸਰਪਨਿਵਾਸੀਸੰਤਨਾਕੈਮਲਿਕੁ
ਵੁਦਿਅਗ॥ ੪॥ ਸਾਚਯਾਹਿਬੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਏ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਕੈਸਸੁਦਿਸਿਦੁਏ॥ ਜਿਨਪੈਅਸੇਈ
ਤ੍ਰਿਪਤਸੇਸਚੇਸਚਿਅਪਾਵੁਦਿਅਗ॥ ੫॥ ਤਿਸੁਘਰਿਸੁਹਜਸੇਈਸੁਹਲਾ॥ ਅਨਦਬਿਨੇ
ਦਕਰੇਸਦਕੇਲਾ॥ ਸੇਧਨਵਿਤਸੇਵਡਸਾਹਜੇਗੁਰਚਰਨੀਸੁਲਾਵੁਨਿਅਗ॥ ੬॥ ਪਹਿਲੇ
ਦਿਤੇਗਿਨਕੁਸਿਬੰਹਾ॥ ਧਿਛੁਦੈਤੈਜੀਤਉਪਾਹਾ॥ ਤੁਪੁਜੇਦੁਹੁਦਤਅਦਰੁਨਮੁਆਪੀ॥ ਲੈਵੇ
ਨਏਈਲਾਵੁਨਿਅਗ॥ ੭॥ ਜਿਸੁਤੈਤਠਸੇਤੁਪੁਪਿਸੁਪਨਾਕਾਮਤ੍ਰਿਕਮਾਏ॥ ਅਪਿਤਰੇਸਗਲੇ
ਕਲਤੈਰਤਿਸੁਦਰਗਾਹਠਾਕੁਨਪਾਵੁਦਿਅਗ॥ ੮॥ ਤਿਦੁਤਤਿਉਚਉਚੈ॥ ਤਿਥੇਅਤਿਅਤਿਮੁ

ਚੇਮੁਰਗਾਹਉਕੁਰਬੋਨੇਤੋਰੈਦ੍ਰਿਸਨਨਕਰਮਦਸਾਦ੍ਰਿਸਾ॥੨॥੧॥੩੫॥ਮਾਧੁਮਯਲਾ॥੫॥
 ਕਉਨਸੁਮੁਖਤਾਕਉਨਸੁਮੁਖਗਤਾਕਉਨਸੁਮੁਖਗਤਾਕਉਨਸੁਮੁਖਗਤਾਕਉਨਸੁਮੁਖਗਤਾਕਉਨਸੁਮੁਖਗਤਾ
 ਕਉਨਉਦਾਸੀਕਉਨਸੁਮੁਖੀਮਤਿਪਾਈਜੀਉ॥ਵਿਨਿਬਿਧਿਧਾਧਾਵਿਨਿਬਿਧਿਧਾਧਾਵਿਨਿਬਿਧਿ
 ਧਿਆਵਨੁਜਾਵਨੁਤੁਟਾ॥ਕਉਨਬਰਮਕਉਨਨਿਹਕਰਮਾ॥ਕਉਨਸੁਕਹੈਕਹਾਏਜੀਉ॥੨॥
 ਕਉਨਸੁਮੁਖੀਆਕਉਨਸੁਮੁਖੀਆ॥ਕਉਨਸੁਮਨਮੁਖਕਉਨਸੁਮੁਖੀਆ॥ਵਿਨਿਬਿਧਿ
 ਮਿਲੀਐਵਿਨਿਬਿਧਿਧਿਧੈਰਏਧਿਧਿਕਉਨਪ੍ਰਗਟਾਏਜੀਉ॥੩॥ਕਉਨਸੁਮੁਖਗਤਿਤੁਪਾਦਤੁ
 ਰਹਤਾਕਉਨਉਪਦੇਸੁਜਿਤੁਦਖਸੁਖਸਮਸਹਤਾ॥ਕਉਨਸੁਚਲੀਜਤੁਪਾਰਬਰਮਪਿਆਏ
 ਵਿਨਿਬਿਧਿਕੀਰਤਨੁਗਾਏਜੀਉ॥੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੁਖਤਾਗੁਰਮੁਖਿਜੁਗਤਾਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆ
 ਨੀਗੁਰਮੁਖਿਬਰਤਾ॥ਬਨਗਿਰਹੀਉਦਾਸੀਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਕੀਮਤਿਪਾਏਜੀਉ॥੫॥ਹਉ
 ਮੈਬਾਪਾਗੁਰਮੁਖਿਧੁਟਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਵਨੁਜਾਵਨੁਤੁਟਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਮਗੁਰਮੁਖਿਨਿਹਕ
 ਰਮਾਗੁਰਮੁਖਿਕਹੈਸੁਭਾਏਜੀਉ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੀਆਮਨਮੁਖਦੁਖੀਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਨ
 ਮੁਖਿਦੇਸੁਖੀਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੀਐਮਨਮੁਖਿਦਿਧੈਰਗੁਰਮੁਖਿਧੁਪਿਪ੍ਰਗਟਾਏਜੀਉ॥੭॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਅਖਰੁਜਿਤੁਪਾਦਤੁਰਹਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਉਪਦੇਸੁਦਖਸੁਖਸਮਸਹਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਚ
 ਲਜਿਤੁਪਾਰਬਰਮੁਪਿਆਏਗੁਰਮੁਖਿਕੀਰਤਨੁਗਾਏਜੀਉ॥੮॥ਸਗਲੀਬਦਤਬਨਾਈ
 ਐਧਾ॥ਅਧੇਕਰੇਕਰਾਏਧਾਧੇ॥ਭਿਰਮੁਤੰਹੋਇਉਮਨਿਤਨਨਕਏਕਸੁਮਾਹਿਸਮਾਏਜੀਉ॥੯॥
 ੧॥੩॥੬॥ਮਾਧੁਮਯਲਾ॥੫॥ਪ੍ਰਭੁਅਧਿਨਸੀਤਾਵਿਆਕਾਸ਼ਾਹਰਿਕੁਰਦਿਤਤਾਜਨੁਖਰਾ
 ਸੁਖਾਲਾ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮਾਨਸੁਖਦਾਤੁਕੇਕਰਹਿਸੇਈਸੁਖੁਪਾਵਦਿਅਗ॥੧॥ਹਉਦਾਰੀਜੀਉਦਾ
 ਰੀਗੁਰਮੁਖਿਮਨਿਤਨਿਭਵਨਿਅਗ॥ਤਿਮੇਰਾਪਰਬਤਤੁਮੇਰਾਉਲਾਤੁਮਸੀਗਿਲੈਨਲਦ੍ਰਿ
 ਅਗ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰਾਕੀਤੀਜਿਸੁਲੈਰੈਮੀਠਾ॥ਘਟਿਘਟਿਪਾਰਬਰਮੁਤਿਨਜਨਡੀਠਾ॥ਥਾ
 ਨਥਨਿਤਹਿਤੁਹੈਤੁਹੈਏਕੇਇਕੁਦਰਤੁਦ੍ਰਿਅਗ॥੨॥ਸਗਲਮੋਨਰਬਤੁਏਦਨਹਰਾ॥ਲੁਭਾਏ
 ਕੁਇਭੁਰੇਭੁਰਾ॥ਦਇਆਪਾਰਿਰਖੇਤੁਪੁਸੇਈਪੁਰੈਕਰਮਿਸਮਾਦ੍ਰਿਅਗ॥੩॥ਅਪਿਕੁਧਤੇ

ਵੈਦੇਰੇਵਰਿਕਿਪਾਰਾਸਨਰਹਿਨਿਹਲੇ॥ਗੁਨਗਾਵਹਿਪੁਰਨਅਧਿਨਸੀਵਹਿਸੁਦਿਤੇਰਿਨਆ
ਵਦਿਆ॥੪॥ਅੰਬੈਉਥੈਤੇਹੋਰਖਵਾਲਾ॥ਅਤਗਰਕੁਮਹਿਤੁਮਹੀਪਾਲਾ॥ਅਇਆਅਗਨਿਨ
ਧੋਤੇਨਕਉਰੀਗਿਰਤੁਗੁਣਗਾਵਦਿਆ॥੫॥ਵਿਆਗੁਣਤੇਰੇਅਧਿਸਮਲੀਮਨਅਨਅਤਿ
ਰਿਤੁਪੁਨਰਹਿਨਿਹਲੀ॥ਤੁਮੇਰਾਮੀਤੁਸਾਜਨੇਰਾਸੁਅਮੀਤੁਪੁਬਿਨੁਅਦਰਨਜਨੁਦਿਆ॥੬॥
ਨਿਸੁਕਉਤੁਪੁਕੁਉਦਿਆਸਹਾਈ॥ਤਿਸੁਤਤੀਵਾਉਨਲਗੋਕਾਈਤੁਸਾਹਿਬੁਸਰਨਿਸੁਖਦਾਤਾ
ਸਤਸੇਠਾਤਿਜਪਿਪ੍ਰਗਟਾਵਦਿਆ॥੭॥ਤੁਉਚਅਥਾਹੁਅਪਾਰਅੰਮੇਲਾ॥ਤੁਸਚਾਸਾਹਿਬੁਦਾਸੁ
ਤਰਾਰੇਲਾ॥ਤੁਮੇਰਾਸਾਚੀਨਕੁਰਾਈਨਨਕਬਲਿਧਲਿਜਾਵਦਿਆ॥੮॥੩॥੩੨॥

॥ਆਧੁਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ ਘਰਾ॥ ੩ ॥ ੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਨਿਤਨਿਤਦਯੁਸਮਾ
ਲੀਐ॥ਅਲਿਨਮਨਹੁਦਿਸਾਰੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਤਸੀਗਤਿਪਾਈਐ॥ਨਿਤਨਮੈਕੈਪੈਬਿਨਜ
ਈਐ॥ਤੇਸਾਹਰਿਕਾਨਮੁਲੇਤੇਰੇਕੁਲਹਿਨਲਗੋਗਲਿਜੀਉ॥੧॥ਜੇਸਿਮਰਿਦੇਸਾਈਐ॥ਨ
ਹਰਿਸੇਸਈਪਾਈਐ॥ਤਤੀਵਉਨਲਗਈਨਿਮਨਿਦਰੁਆਇਜੀਉ॥੩॥ਸੇਈਸੁਦਰਸੇਹੋਨ॥
ਸਾਧਸੀਗਿਨਿਨੇਬੋਹਣੇ॥ਹਰਿਪਨੁਜਿਨਿਮਿਜਿਅੰਮੇਈਭੀਭੀਰਅਪਾਰਜੀਉ॥੩॥ਹਰਿਅਮਿਉਰ
ਸਾਈਨੁਪੀਦੀਐ॥ਮੁਹਿਠਿਰੇਜਨਕੈਜੀਵੀਐ॥ਪਕਾਰਜਸਭਿਸੇਦਾਰਿਲੇਨਿਤਪੁਨਹੁਗੁਰਕੈਪਉਜੀਉ
॥੪॥ਜੇਹਰਿਕੀਤਾਅਪਨਾ॥ਤਿਨਹਿਗੁਸਾਈਜਪਨਾਸੇਸੁਰਪਰਪਾਨੁਸੇਮਸਅਕਿਸਦੈਕੁਗੁਜੀ
ਉ॥੫॥ਅਨਅੰਧੇਪੁਕੁਅਵਗਾਹੀਆ॥ਏਹਿਰਸੁਰੇਰਦੁਪਾਹਿਸਾਹੀ॥ਮੰਦਾਮੁਲਿਨਉਪਜਿਓਤ
ਗੰਸੇਚਕੋਰੇਲਗਿਜੀਉ॥੬॥ਬਰਤਅੰਨਿਦੁਸਾਇਆਜਨਮੇਕਾਛਲੁਪਾਇਆ॥ਅਨਿਕੁਵੈ
ਦਕੈਤਹਰਿਤੇਰਾਧਿਰੁਹੇਅੰਸੇਹਚਾਜੀਉ॥੭॥ਅਦਲੁਪਦਾਰਬੁਪਾਇਆ॥ਭੈਓਜਨਕੀਸਕਾ
ਇਆ॥ਲਾਇਅੰਗਲਿਸਨਕਤਾਰਿਅਨੁਜਿਤਾਜਨਮੁਅਪਾਦਜੀਉ॥੮॥

੧ ॥ਆਧੁਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ ਘਰਾ॥ ੩ ॥ ੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਹਰਿਜਪਿਜਪੇਮਨੁਪੀਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਰਦੇਉਮਿਦਿਗਏਕੈਦੁਰੇ॥

ਸਗਲਿ ਭਾਇ ਪਾਚ ਬ੍ਰਹਮ ਵੀਤ ਛਿਰਿ ਵਧੇ ਧੁਰੇ ॥ ੧ ॥ ਭਰਨ ਸੇਵ ਸਿਤ ਸਾਧੇ ਕੇ ਨੇਰ ਬਧੁਰੇ ॥ ੨ ॥ ਅਪਿ
 ਪ੍ਰਦਿ ਦੇਵੁ ਰਤੁ ਰਾਜ ਲਿਖ ਲਿਖ ਮਹੀ ਅਲਿਖੁਰੇ ॥ ੬ ॥ ਪਾਪ ਧਿਨ ਸਨੁ ਸੇਵਿ ਆਪਾ ਦਿਤੁ ਸਿਤ ਨ ਕੀਧੁ
 ਰੇ ॥ ੫ ॥ ਸਰੁ ਰੁਤਾਈ ਧਮ ਮਿਥਾ ਪਿਰਿ ਨਾ ਪਿਰੁ ਟੀਠ ਰੁਏ ॥ ੬ ॥ ਕਰੈ ਤੇਰੀ ਅਭ ਪਾਦੁ ਸੇਵੁ ਸਦੁ
 ਮੁਏ ਹੋਇ ਮੁਰੇ ॥ ੭ ॥ ਨਨ ਕਰਤਾ ਸਚਿ ਨਾਇਕ ਰਿਦੈ ਧੈ ਸਚਾ ਹੁਰੇ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ੩ ॥ ੮ ॥ ਚਾਗੁ ਮਾ
 ਸੁਬਾਹ ਮਾਗੁ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਅਪੁਰਾ ॥ ੬ ॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਿਰਤ ਕਰ ਮੇਵੇ ਦੀ ਦੁਨ
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲੁ ਹੁਰ ਮਾ ॥ ਚਾਰਿ ਚੁਟ ਦਹ ਦਿ ਮਿਕੁ ਮੇਧ ਵਿਆਏ ਪ੍ਰਕੁਰੀ ਸਾਮਾ ॥ ਧੋਨੁ ਦੁਪੈ ਤੇ ਬਾਹਰੀ
 ਵਿਤੈ ਨ ਭਾਇ ਵਾਮਾ ॥ ਜਲ ਧਿਨੁ ਸਾਖ ਕੁਮਲਾ ਦੁਤੇ ਬਿਪਨਾ ਹਿਨ ਹੀ ਦਮਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੀ ਐ ਸਾਜੁ
 ਨੈ ਕਤ ਪਾਈ ਐ ਬਿਸਰਾਮਾ ॥ ਨਿਤੁ ਪ੍ਰਰਿਹਰਿ ਕੇਤਨ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਚੁਰਿ ਨਗਰ ਸੇਰਾ ਮਾ ॥ ਸੂਬ ਸੀ
 ਗਾਰ ਤੇ ਪਲਰ ਸਮਨ ਦੇਹੀ ਸਚਿ ਪਾਮਾ ॥ ਪ੍ਰਕੁਸੁ ਅਭੀ ਕੇਤ ਦਿਹੁ ਦੀ ਅਭੀ ਤਸਨਾਸ ਕਿਜਾ ਮਾ ॥
 ਨਨ ਕਰੀ ਬੇਨਤੀ ਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਜੈ ਨਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਮੇਲੁ ਹੁਸੁ ਅਭੀ ਮੀਗਿ ਪ੍ਰਕੁਤਿ ਸਵਾਨਿ ਹਰ
 ਲਪਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਚੇਤਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਅਰਾਧੀ ਐ ਹੋਵੈ ਅਨਿਦੁ ਪਦਾ ॥ ਸੇਤਨ ਨ ਮਿਲਿ ਪਾਈ ਐ ਰਸਨਾ ਨ
 ਮੁਕੁਨਾ ॥ ਨਿਨ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਕੁਸੁ ਅਪਨਾ ਆਏ ਤਿਸਹਿ ਪਨਾ ॥ ਇਕੁ ਧਿਨੁ ਤਿਸੁ ਧਿਨੁ ਜੀ ਦੁਦੁ ਬਿਰ
 ਬਾਜਨ ਮੁਜਨਾ ॥ ਜਲਿ ਲਿਖ ਲਿਖ ਮਹੀ ਅਲਿਖੁ ਰਿਖਾ ਭਾਇ ਆਇ ਰਿਦੈ ਦੁਖਾ ॥ ਸੇ ਪ੍ਰਕੁਤਿ ਚਿਤਿ ਨ ਭਾਇ ਦੀ
 ਵਿਤਨਾ ਦੁਖ ਗਲਾ ॥ ਨਿਨਿ ਗਾਇ ਅਮੇ ਪ੍ਰਕੁਤਿ ਨ ਕੁਗੁ ਮਨਾ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਬਖਸਿ ਮਨੁ ਲੋਚਨਾ ਨਿ
 ਬਾਧਿ ਅਸਮਾਨਾ ॥ ਕੇਤਿ ਮਿਲੇ ਐ ਸੇ ਪ੍ਰਕੁਤਿ ਸੇ ਕੇ ਪਾਇ ਲਗਾ ॥ ੨ ॥ ਐਸਾ ਧਿਧੀ ਰਨਿ ਵਿਉਦੁ ਭੀ
 ਆਜਿਨ ਪ੍ਰਮਾਦਿ ਚੁਭਾ ॥ ਹਰਿ ਸਜਨ ਪੁਰਖੁ ਦਿਸਾ ਰਿਖੈ ਲਕੀ ਮਾਇਆ ਧੋਰਾ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤਨ ਸੀ
 ਗਿਧਨ ਹਰਿ ਅਧਿਨ ਸੀ ਉਰਾ ॥ ਪਲ ਚਿਪਲ ਰਿਸ ਗਲੀ ਮੁਈ ਚੁਠਿ ਪੈਧੈ ਮੇਰਾ ॥ ਇਕ ਸੁਹਰਿ ਕੇ
 ਨਾਧਿਨ ਅਗੋਲਈ ਅਹਿ ਬੇਇ ॥ ਦਯਾ ਦਿਸਾ ਰਿਦੈ ਗੁਰਨ ਪ੍ਰਕੁਤਿ ਅਦੁਰਨ ਕੇਇ ॥ ਪ੍ਰੀਤੁ ਮ
 ਚਰਦੈ ਜੈ ਲਗੇ ਤਿਨ ਕੀ ਨਿਰਮਲੁ ਸੇਇ ॥ ਨਨ ਕਰੀ ਬੇਨਤੀ ਆ ਪ੍ਰਕੁਤਿ ਮਿਲੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ
 ਦ੍ਰਿਸਾਖ ਸੁਹਾਵੁ ਲਗੈ ਜਾਮੀਤ ਕੈ ਠਹੈ ਰਿਸੇਇ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜੇਠਿ ਨੁਕੈ ਦਾ ਲੋੜੀ ਐ ਜਿਸੁ ਅ
 ਗੈ ਸਚਿ ਨਿਦਿਨਾ ॥ ਹਰਿ ਸਜਨ ਦੁਹੈ ਨਿਲਗਿ ਆਖਿ ਸੇਵੇ ਦੀ ਧਿਨਾ ॥ ਮਨ ਕੇ ਮੇਤੀ ਨਾ ਮੁਖ

ਰੁਓਲਲਗੋਨਹੀਸਿਨਿ। ਰਿਗਸਭੇਨਗਾਇਲੈਜੇਤਮਨਿਭੁਦਿਨਿ। ਜੋਹਰਿਓਲੈਤੈਸੇਕਰੇਸੇਈਜੀਅ
 ਕਰਨਿ। ਜੋਪੁਰਿਕੀਤੇਆਪਨੇਸੇਈਥਹੀਅਹਿਧਨਿ। ਅਪਨਲੈਆਜੇਮਿਲੈਦਿਛੁਤ੍ਰਿਕਿਉਰੇਦੁ
 ਨਿ। ਸਾਪੁਸੇਗੁਪਰਾਪਤੇਨਨਕਰੇਗਮਦੰਨਿ। ਹਰਿਜੇਰੇਗਿਲਤਿਸੁਪਦੰਨਿਸਕੈਕੁਰੀਅਥਨੇ
 ॥੬॥ ਅਸਾਨੁਤਪੰਦਾਤਿਸੁਲਗੇ। ਹਰਿਨਗੁਨਜਿਲਪਾਸਿਨਥਾਜੀਦੁਨੁਪੁਰਖਤਿਅਗਿਕੈਮ
 ਦਸੀਦੀਅਸਾ। ਦੁਯੈਕੁਇਦਿਗੁਰੀਐਗਲਿਪਈਅਸੁਜਮਕੀਭਸਾ। ਜਿਹਬੀਜੈਸੇਲੁਦੈਮ
 ਬੈਠੇਲਿਖਿਆਸੁਰੇਨਿਦਿਹਾਈਪਦੁਤਾਨੀਆਉਠਿਚਲੀਥਾਈਕਿਰਸਾ। ਜਨਕਉਸਾਪੁਰੇਦੀ
 ਐਸੁਦਰਗਹੋਇਖਲਾਸੁਮਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਰੁਆਪਨੀਤੇਰੇਦਰਸਨਹੋਇ। ਧਿਆਸਾ। ਪੁਰੁ
 ਤੁਪੁਥਿਨੁਦੁਜਾਕੇਨਹੀਨਨਥਕੀਅਰਦਾਸਿ। ਆਸਾਨੁਤੁਸੁਹਿਦਾਤਿਸੁਲਗੇ। ਜਿਸੁਮਨਿਹਰਿਚ
 ਰਨੀਨਿਦਾਸਾ। ॥੫॥ ਸਾਦੁਨਿਸਰਸੀਕਾਸਨੀਚਰਨਕਮਲਸਿਉਧਿਆਰਾ। ਮਨੁਤੁਰਤੁਸਾ
 ਰਰੀਗਾਇਕੇਨਮਅਪਾਰਾ। ਧਿਖਿਆਰੇਗਕੁੜਾਦਿਆਦਿਸਨਿਸਕੇਲੁਗਾ। ਹਰਿਐਮਿਤ
 ਬੁਟਸੁਹਾਦੁਇਮਿਲਿਸਾਪੁਪੀਦੁਲਗਾ। ਦੁਨੁਤ੍ਰਿਦੁਪੁਰੁਸੀਗਿਅਉਲਿਅਮਿਅਥਪੁਰਖ
 ਆਪਾਰਾ। ਹਰਿਮਿਲਦੈਨੇਮਨੁਲੋਚਦਾਕਰਮਿਮਿਲਿਦੁਲਗਾ। ਜਿਨਸਪੀਏਪੁਰੁਪਾਇਆ
 ਹਉਤਿਨਕੈਸਦਕਲਿਹਾਰਾ। ਨਨਕਹਰਿਜੀਉਮਇਆਕਰਿਸਕਦਿਸਦਾਦੇਨਹਾਰਾ। ਸਾਦੁਇ
 ਤਿਨਸਹਾਗਨੀਜਿਨਰਅਨਮਉਠਿਹਾਰਾ। ॥੬॥ ਕੁਦੇਇਕੁਰਮਿਕੁਲਾਨੀਆਦੁਜੈਲਗੇਹੇਤੁਮ
 ਲਖਸੀਗਾਰੁਬਨਇਆਕਾਰਜੁਨਹੀਕੇਤੁ। ਜਿਤਿਦਿਨਿਦੇਗਿਦੈਨਸਮੀਤਿਤੁਦੇਲਕਹਸ
 ਨਿਖੇਤੁ। ਪਥਤ੍ਰਿਚਲਾਇਨਿਦਤਨਮਕਿਸੈਨਦੇਨੀਕੇਤੁ। ਦੁਤਿਥੈਤੁਥੈਨੇਮਾਹਿਜਿਨਸਿਉ
 ਲਗਾਹੇਤੁ। ਹਥਮਰੇਤੁਨਕਪੈਸਿਅਹੁੰਭਾਸੇਤੁ। ਜੋਹਾਬੀਜੈਸੇਲਕਰਮਾਸੀਚੜਾਥੇਤੁ।
 ਨਨਕਪੁਰੁਸਰਨਗਤੀਚਰਨਥੇਹਿਥਪੁਰੇਦੁਤੁ। ਸੇਭਾਦੁਇਨਰਕਿਨਈਨੈਹਿਰੁਰੁਪੁਲ
 ਦਾਲਹੇਤੁ। ॥੭॥ ਅਸੁਨਿਖੇਮਉਮਹਤ੍ਰਕਿਉਮਿਲੀਐਹਰਿਜਾਇ। ਮਨਿਤਨਿਧਿਆਸਦਰ
 ਗਹਘਲੈਕੈਈਆਦਿਮਿਲਦੈਆਇ। ਸੀਤਸਹਾਏਪ੍ਰੇਮਕੇਹਉਤਿਨਕੈਲਗਾਧਾਇ। ਦਿ
 ਦੁਪੁਰੁਕਿਉਸੁਖਪਾਈਐਦੁਦੈਨਹੀਜਾਇ। ਜਿਨੀਚਾਧਿਆਪੇਮਰਸੁਸੇਤ੍ਰਿਪਤਿਹੇਅ

ਘਾਇਆ ਆਪੁਤਿ ਅਗਿਬਿਨੀ ਕਰਹਿ ਚੈਹੁ ਪੁਰੁਲਾਇਲਾਇ ॥ ਜੇਹਾ ਰਿਵੀਤਿ ਲਗਾਈ ਆਮਿਦਿਹੁ
 ਤਿਵਤਹਿ ਨਜਾਇ ॥ ਪੁਰੁ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ਨਾਨਕਹਿ ਸਰਸਾਇ ॥ ਅਸੁ ਸੁਖੀ ਦਸੀ ਆਨਿਸ
 ਮਇਆ ਹਰਿਗਾਇ ॥ ੮ ॥ ਭਉਤਿ ਕਿਰਕ ਮਥਮਾ ਦੇਵੇ ਸੁਨਕਾਹੁ ਜੋਹੁ ॥ ਪਰਮੇ ਸੁਰੇਤੁ ਲਿਆ
 ਵਿਆਪਨਿ ਸੁਰੇਤੁ ਦੇ ਸੁਖੇ ਦੇਹਾ ਮੇਲੁ ਲਗਾਨਿ ਨਾਨਕਾਇ ਜੋਹੁ ॥ ਧਿਨ ਮਹਿ ਕਉ ਜੋਹੇ ਦੇਹਾਇ ਨਿ
 ਤੇਨੁ ਆਇ ਅੰਤੁਗਾ ॥ ਦਿਨੁ ਨ ਕੋਈ ਕਰਿ ਸੋਧੇ ਬਿਸੋਧੇ ਰੋਹਿ ਰੋਜਾ ॥ ਕੀਤਾ ਵਿਦੁ ਨੇਹੁ ਢੀਲਿਖਿ
 ਆਪੁਰਿ ਸੀ ਜੋਗਾ ॥ ਦੁਰੁਗੀ ਮੇਰਾ ਪੁਰੁ ਮਿਲਤ ਉਤਰਿ ਸਭਿ ਬਿਉਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪੁਰੁ ਰਾਖਿ
 ਲੇਹੁ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬੁ ਬੀਰੀ ਮੇਰਾ ॥ ਕਤਿ ਕੋਹੈ ਸਾਪਸੀ ਗੁਧਿ ਨ ਸਹਿ ਸਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ੯ ॥ ਮੇਘ ਰਿਆਹਿ
 ਸੋਹੀ ਆਹਰਿ ਪਿਰਸੀ ਗੋਬਿੰਦੁ ਆਹਾ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਧੁ ਕਿਆ ਰਾਨਿ ਸਾਹਿਬਿ ਮੇਲੁ ਡੀਅ
 ਹਾਤਨੁ ਮਨੁ ਆਉ ਆਰਾਮਿ ਉਸੀ ਗਿਸਾਪਸੇ ਲੋਭੀ ਆਹਾ ॥ ਸਾਪਸੀ ਨਾ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਮੇਰਾ ਨਿ
 ਦੇਵੁ ਲੋਭੀ ਆਹਾ ॥ ਤਿਨ ਦੁਖ ਬਧੁ ਹਾਉ ਤੋਰੈ ਸਰਸੀ ਕੋ ਵੀ ਸਪਤੀ ਆਹਾ ॥ ਨਿਨੀ ਰਾਇ ਆਪੁਰੁ
 ਆਪੁਰੁ ਮੇਰਿ ਸਾਨਿ ਨਿਤ ਭੀ ਆਹਾ ॥ ਰਾਨੁ ਜੋਹੁ ਰਲਾ ਲਹਰਿ ਵੀਤਿ ਤਿਨ ਨ ਡੀ ਆਹਾ ॥ ਨਾਨਕ
 ਬੋਝੁ ਪੁਤਿ ਤਿਨ ਪੁਰੁ ਸਰਸੀ ਦਰਿ ਪਤੀ ਆਹਾ ॥ ਮੇਘ ਰਿ ਪੁਰੁ ਆਰਾਪੁ ਬਹੁ ਤਿਨ ਨ ਡੀ ਆ
 ਹਾ ॥ ੧੦ ॥ ਪੋਥਿ ਤੁਖਾਰੁ ਨੁਹਿ ਆਪਈ ਵੀਨਿ ਮਿਲਿ ਆਹਰਿ ਨ ਉ ॥ ਮਨੁ ਬੋਧਿ ਆਚਰਨੁ ਰਬਿ ਦ
 ਰਸ ਨਿਲਗਨੁ ਸਾਹੁ ॥ ਉਲੋਚਿ ਦਿਨੋ ਪਾਲਗਾਇ ਮੇਰਾ ਸੁਖ ਆਲੋਹੁ ॥ ਧਿਖਿ ਆਪੇ ਹਿਸ
 ਵਈ ਮਿਲਿ ਸਾਪੁਰੁ ਦੁਗਾਹਾ ॥ ਜਿਹੇ ਉਪਜੀ ਤਹ ਮਿਲੀ ਸਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਮਾਹੁ ॥ ਕਰੁਗਹਿ ਲੀਨੇ
 ਖਰਬੁ ਹਮਿਧਰੁ ਤਿਨ ਵਿਦੁ ਡੀ ਆਹਾ ॥ ਧਾਰਿਨਾ ਉਲਖੇ ਬੀ ਆਹਰਿ ਸਰਸੁ ਅਗਮ ਅਗ
 ਹਾ ॥ ਸਰਮ ਪਈ ਨਾਗਾਇਲੁ ਸਨਕੁ ਦਰਿ ਪਈ ਆਹਾ ॥ ਪਿਖੁ ਸੁਹੇਰਾ ਸਰਬੁ ਸੁਖ ਨਿਸੁਖ ਖੋਸੇ
 ਦੇ ਪਰਦਾਹੁ ॥ ੧੧ ॥ ਆਪਿ ਮਨੁ ਮੇਰਿ ਸਾਪੁ ਆਪੁ ਤੀ ਕਰਿ ਦਿਸਨਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾਨੁ ਮੁਪਿ ਆ
 ਦਿਸੁ ਲਿਸਕੁ ਨ ਕੋਰਿ ਦਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮ ਅਲੁ ਉਤਰੈ ਮਨੋ ਤਹ ਹਿਰਾਮਾਨੁ ॥ ਕਾਮ ਕੋਰੇ ਪਿ
 ਨੇਹੀ ਆਖਿ ਨ ਮੇਲੁ ਸੁਖਾਨੁ ॥ ਸਚੇ ਆਰਗਿ ਚਲਾਇ ਆਉ ਸਤਿ ਤਿਕੋਰੇ ਤਹਾਨੁ ਅਨਸਠਿ
 ਤੀਰਥ ਸਗਲ ਪੁਨੀ ਕੀ ਅਦਇਆ ਪਰਦਾਨੁ ॥ ਜਿਸੇ ਕੋਰੈ ਦੈਵਿ ਆਕਰਿ ਸੇਈ ਪੁਰਖੁ ਸੁ

ਨਾਨਾਜਿਨਾਮਿਲਿਅਪੁਰੁਆਪ ਨਾਨਾਵਤਿਨੁਕੁਰਬਾਨੁ। ਅਧਿਸੁਚੇਸੇਵਾਦੀਅਹਿਜਿਸ
ਪੁਰਾਗੁਰਮਹਰਦਾਨੁ॥ ੧੨॥ ਛਲਗੁਇਅਨਦੁਉਪਾਰਨਾਹਰਿਸਜਨਪੁਰਾਟੇਆਇ॥ ਸੰਤੁਸ
ਹਾਈਰਾਮੇਕੇਵਰਿਕਿਰਪਾਦੀਆਮਿਲਾਇ॥ ਸੇਜਸੁਹਾਵੀਸਰਬਸੁਖਹੁਨਿਦਖਾਨੀਜਾਇ
॥ ਇਛੁਪੁੰਨਿਦੁਕੁਗਲੀਵਰੁਪਾਇਆਹਰਿਗਾਇਮਿਲਿਸਹੀਆਮੰਗਲੁਗਾਵਹੀਗੀਤੰਗੀ
ਵਿਦਅਲਾਹਿ॥ ਹਰਿਜੇਹੀਅਦਰਨਦਿਸਹੀਵੇਈਦੁਲਾਵੈਨਲਾਇ॥ ਛਲਪੁਲਤੁਸਦਰਿਉਨ
ਨਿਹਚਲਦਿਤੀਅਨੁਨਾਇ॥ ਸਿਸਚਸਾਗਰੇਤਹਥਿਅਨੁਬਹੁਨਿਨਜਨਮੈਪਾਇਨਿਯਥਾਏਮੁਨੇ
ਕਗੁਦਤਰੇਨਾਨਕਚਰਨੀਪਾਇਆ॥ ਛਲਗੁਇਨਿਤਸਲਹੀਐਕਿਸੇਨਤਿਲਨਤਮਾਇ॥ ੧੩॥
ਜਿਨਿਜਿਨਿਨਾਪਿਅਏਅਤਿਨੈਕਾਜਸਰੇ॥ ਹਰਿਗੁਰੁਪੁਰਾਅਚਾਪਿਅੰਦਰਗਹਸਹਕਿ
ਖਰੇ॥ ਸਰਬਸੁਖਨਿਪਿਚਰਨਹਰਿਉਨਲੁਖਿਖਮੁਤਰੇ॥ ਪ੍ਰੇਮਗੁਤਿਤਿਨਪਾਈਆਥਿਥਿਅ
ਨਹਿਜੇਹੇ॥ ਕੁਰਗਏਦੁਥਿਪਾਨਸੀਪੁਰਨਸੰਚਕੁਰੇ॥ ਪਾਰਬਹੁਪੁਰੁਸੇਦੇਮਨਅੰਦਰਿਏਕੁ
ਧਰੇ॥ ਮਾਹਦਿਦਸਮੁਰਤਕੁਲੇਜਿਸਬਉਨਦਰਿਕਰੇ॥ ਨਾਨਕਮੰਗੈਦਰਸੁਦਾਨੁਕਿਰਪਾਕਰਹੁ
ਹਰੇ॥ ੧੬॥ ੧॥ ਗਾਗਮਧੁਮਯਲਾ॥ ੫॥ ਦਿਨਗੈਲਿ॥ ੧॥ ਉਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਰਿ॥ ॥
ਦਿਨਗੈਲਿਸੇਦਿਸਤਿਗੁਰੁਆਪਨਾਰਗਿਮਿਮਰੀਦਿਨਸਭਿਰੈਦਿ॥ ਆਪੁਤਿਅਗਿਸਕਦੀਪ
ਦੀਮੁਖਿਥੇਲੀਮਿਠੇਧੈਦੁ॥ ਜਨਅਜਨਮਵਾਦਿਦੁਭਾਹਰਿਮੇਲਹੁਸਜਲਸੇਦੁ॥ ਜਿਨੀਅਹ
ਰਿਭੇਦਿਦੁਨੇਸੇਸੁਖਿਨਦਸਨਿਰੈਦੁ॥ ਹਰਿਥਿਰਥਿਨੁਚੈਨਾਪਾਈਐਥੇਨਤਿਨਸਭਿਰੈਦੁ॥ ਆਪ
ਕਮਏਵਿਦੁਜੀਯੋਸੁਨਕਾਹੁਦੇਦੁ॥ ਵਰਿਕਿਰਪਾਪੁਰੁਗਥਿਲੇਹੁਰਨਾਹੀਕਰਨਕਰੇਨ॥ ਹਰਿਤੁ
ਪੁਦਿਦੁਖਾਕੁਰਲਾਨਕਹੀਐਵਿਥੈਦੇਦੁ॥ ਨਾਨਕਵੀਥੈਨਤੀਆਹਰਿਸੁਰਜਨੁਦੇਖੈਨੇਨ॥ ੧॥ ਜੀ
ਅਰੀਥਿਰਥੈਸੇਸੁਦੁਹਰਿਮਿਥਿਥਪੁਰਪੁਆਚੁ॥ ਸਰਨਿਜੀਵਦਿਅਗਾਧਦੁਸਕੁਨਕਾਆਪ
ਕਾ॥ ਸੁਸੁਰੈਪੇਈਐਤਿਸੁਰੈਤਵੀਵਤਾਜਿਸੁਪਰਦਾਹੁ॥ ਉਰਾਅਗਮਅਗਾਧਿਥਿਥਵਿਦੁਅੰਤੁਨ
ਪਾਗਦਾਹੁ॥ ਸੇਦਾਸਾਤਿਸੁਰੁਦਸੀਸਿਤਾਵੀਹੋਇਦੁਰਾ॥ ਦੀਨਾਨਾਬੈਚਾਥੇਦੁਪਤਿਤੁਧਾਰ
ਦੁਹਾਰੁ॥ ਅਦਿਨਗਾਦੀਰਖਦਾਸਚੁਨਅਕਰਤਾਰੁ॥ ਕੀਮਤਿਵੇਦਿਨਜਲਦੀਵੇਨਾਹੀਤੋਲਨ

ੳ

ਗੁਰੂ। ਅਨਤਨ ਅਤਿਰਿਦਿਸਿਰਹੇਨਨਕੀਸੁਮਾਰਾ। ਦਿਨੁਸੈਗਨਿਜਿਪੁਰੁਕਉਸੇਦੁਦਿਨਕੇਸੰਥ
 ਲਿਹਾਰਾ। ੨॥ ਸੀਤ ਅਗਪਨਿਸਦਸਦਸਕੁਨਾਕਾਬਖਸਿੰਦੁ। ਨੀਉਪਿਤੁਨਿਨਿਸਾਨਿਅਕਰਿ
 ਪਾਰਿਤੀਨਨਿਦੁ। ਗੁਰਸੁਬਦੀਅਚਾਪੀਐਨਪੀਐਨਿਰਮਲਮੰਤੁ। ਕੀਅਤਿਕੁਹਨਨਨਾਈਐ
 ਪਰਮੇਸੁਰਕੇਅੰਤੁ। ਨਿਸੁਮਨਿਦਸੈਨਾਗਇਦੁਸੇਕੀਐਕੁਗਦਿਤੁ। ਕੀਅਕੀਲੇਕੁਪੁਰੀਐਮਿ
 ਲੇਸੁਅਭੀਕੇਤੁ। ਨਨਕੀਵੈਨਿਧਿਹਰੀਦੇਖਸੇਕੀਹਿਤ। ਦਿਨੇਹੇਦਿਸਿਸੁਨਦਿਸੇਰੇਹਰਿਅਹਿ
 ਦੈਨੇਤੁ। ੩॥ ਸਰਬਕਲਪੁਰੁਪੁਰੇਨਮੰਤੁਨਿਮਾਨੀਥਉ। ਹਰਿਉਠਗੀਮਨਿਮਦਿਰੇਨਪਿਨਪਿ
 ਨੀਦੇਨਉ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਰੁਅਪਦੈਨਿਨਪੁਨੀਸੰਗਿਸਮਾਉ। ਨਿਉਤੇਗਾਧਹਿਤਿਉਰਹਿਤੇਰ
 ਦਿਤਾਪੇਨਖਉ। ਉਦਮੇਸੇਈਕਰਾਇਪੁਰੀਮਲਿਸਾਪੁਰੁਦਗਉ। ਦਨੀਨਾਇਨਸੁਧਈ
 ਬਿਖੈਕੁਕਨਜਉ। ਅਗਿਆਨਧਿਨਸਨਤਮਹਰਨਉਚੇਅਗਮਅਮੰਤੁ। ਅਨਰਿਦੁਨਾਅਹ
 ਰਿਮੇਲੀਐਨਕਦੇਹੁਸੁਅਉ। ਸਰਬਕਲਿਅਨਤਿਤੁਦਿਨਿਹਰਿਪਰਮੀਗੁਰਕੇਪਉ।

॥ ੬ ॥ ੧੮ ॥ ੧ ॥

ਦੁਬਮਾਧੁਕੀਸੇਲਕਾਨਲਿਮਹਲਾ॥ ੧ ॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਰਿ॥ ਮਲਕਮੁਰੀ

ਦੁਤਥਾਚੇਦੁਹਨਸੇਗੀਅਕੀਪੁਨੀਗਾਦਨੀ। ਸੇਲਕਮ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਦਾਤਾਗੁਰਹਿਦੈਘ
 ਰੁਗੁਰਦੀਪਕਤਿਲੇਇ। ਅਮਰਪਦਾਰਰਥਨਨਕਅਨਿਅਗਨਿਐਸੁਖੋਹਈ॥ ਮੜ॥ ੧ ॥ ਘ
 ਹਿਲੇਪਿਅਗਿਲਕਾਥਨਦੁਪਿ। ਦੁਜੇਮਾਇਬੰਧਕੀਸੁਪਿ। ਤੀਜੇਰੁਯਾਨੁਕੀਬਿਥਾ। ਚਉਥੇਪਿ
 ਅਰਿਉਪੋਨੇਖਿਨ। ਪੰਜਵੇਖਾਦੁਪੀਅਨਕੀਪਾਤੁ। ਛਿਵੇਕਾਪੁਦੁਨਾਤਿ। ਸਤਵੇਸੰਯਕੀਅਘ
 ਰਦਸੁਅਠਵੇਕੋਪੋਅਤਨਸੁ। ਨੇਵੇਪਉਰੁਸਾਹ। ਦਸਵੇਦੁਹੇਅਸੁਆਗ। ਗਾਏਸਿਗੀਭੁ
 ਕਸੀਧਾਹ। ਉਤਿਅਹਿਸੁਦਸਾਏਗਾਹੀ। ਅਇਆਗਾਇਆਉਇਆਨਉ। ਪਿਦੁਪਤਲਿ
 ਸਦਿਹੁਕਦ। ਨਨਕਮਨਮੁਖਅੰਧਪਿਆਰਾ। ਬਾਧੁਗੁਰੁਨੁਬਸਿਸਾਰਾ॥ ੧॥ ਮੜ॥ ੧ ॥ ਦਸਦੁ
 ਲਤਨਿਥੀਸਰਦੁਰਤੀਸਾਕਾਸੁਦਰੁਕਾਏ। ਚਲੀਸੀਪੁਰੋਹੇਪਿਚਾਸੀਪਰੁਪਿਸੇਸੰਗੀਕੇਬ
 ਰੁਪੈਦੇ। ਸਤਰਿਕਾਮਤਿਹੀਦੁਅਸੀਹਥਾਦਿਉਹਾਰੁਨਪਾਏ। ਨੇਵੇਕਾਸਿਹਨਸੀਮੁਲਿਨਨ

ਅ

੨

ਲ

੨

੦

ਨੈਅਪਾਥਲੁ। ਚੰਦੋਲਿਮੁਦੁਛਿਮੁਤਿਠੁਮੈਨਕਜਗੁਪਿਏਕਾਪਵਲਹਹੁ॥੩॥ਪਉਤ੍ਰੀ। ਤੁਕ
 ਰਤਾਪੁਰਖੁਅਗੀਮੁਹੈਅਧਿਸਿਸਦਿਉਪਾਤੀ। ਰਿਗਪਰੇਗਉਪਾਰਜਨਪੁਰਖੁਵਿਪਿਰੁਤੀ। ਤਿਜ
 ਦਹਿਜਿਉਪਾਈਐਸਰੁਖੇਲਤੁਅਤੀ। ਇਵਿਆਦਹਿਇਬਿਜਾਹਿਉਤਿਬਿਨਨੈਦੁਮਰਿਜਾਤੀ। ਗੁਰ
 ਮੁਖਿਰਿਗਿਚਲੁਲਿਅਗਿਗਿਗਿਰਿਚਰਾਤੀ। ਸੇਸਦਹਿਸਤਿਨਿਰਿਜਨਹੇਰਿਪੁਰਖੁਬਿਪਾਤੀ। ਤਿ
 ਅਪੇਅਧਿਸੁਨਾਨਹੈਦੁਪੁਰਖੁਦੁਤੀ। ਜੇਮਨਿਚਿਤਿਤੁਪੁਪਿਆਇਦੇਮੇਰੇਸਚਿਅਬਲਿਬਲਿ
 ਹਉਤਿਨਜਾਤੀ। ਸੋਲਕੁਮ॥ ੧॥ ਜੀਅਉਪਾਇਤੁਸਾਜਿਅਗਧਿਆਬਨਤਬਨਇਅਖੀ
 ਦੇਖੀਜਿਹਬੇਲੈਕੀਸੁਗੀਤਸਮਾਇ। ਪੇਰੀਚਲੈਬੀਕਰਨਾਦਿਤਪੇਨੇਧਾਇਜਿਮਿਰਚਿਰਚਿਅਸ
 ਹਿਨਜਾਦੈਅਪੇਅਪੁਕਆਇ। ਜਾਬੁਜੇਤਚੀਵਰਹੈਦੈਘਾਤੁਤਘਤੀਨਜਾਇ। ਨਨਕਗੁਰਬਿਨੁਨ
 ਹਿਪਤਿਪਤਿਦਿਨੁਪਾਪਾਇ॥ ੧॥ ਮ॥ ੨॥ ਦਿਦੇਬਾਦੁਹੁਦਿਤਚਿਗਅਨੁਪੁਐਸਾਜਾਨੀਐ। ਸੁ
 ਰਤਿਮਤਿਚਤੁਰਾਈਤਾਖੀਵਿਆਕਰਿਅਧਿਦੁਖਾਦੀਐ। ਅਤਿਰਿਬਹਿਕੈਕਰਮਕਮਾਦੈਸੇਚਹੁਕੈ
 ਤੀਜਾਦੀਐ। ਜੇਪਰਮੁਕਮਾਦੈਤਿਸੁਪਰਮਨਉਹੈਦੈਪਾਪਿਕਮਾਦੈਪਾਪੀਜਾਨੀਐ। ਤੁਅਪੇਖੇਲਕਰ
 ਹਿਸਕਿਕਰੇਤਕਿਆਦੁਜਾਅਧਿਦੁਖਾਦੀਐ। ਜਿਚੁਰੇਤਗੀਜੇਤਿਤਿਚਰੇਤੀਦਿਚਿਤ੍ਰਕੇਲਹਿ
 ਬਿਨੁਜੇਤੀਕਉਕਿਦੁਕਰਹੁਦਿਖਾਸਿਆਦੀਐ। ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰੀਆਇਅਹਰਿਇਕੈ
 ਸੁਖਤਸਜਾਦੀਐ॥ ੩॥ ਪਉਤ੍ਰੀ। ਤੁਪੁਅਧੇਜਗਤਉਪਾਇਕੈਤੁਪੁਅਪੇਪੈਲਾਇਅਗਮਿਚਠਗ
 ਉਲੀਪਾਇਕੈਤੁਪੁਅਪਹੁਜਗਤੁਖਾਇਅਗਤਿਸਨਅਦਿਰਿਅਗਨਿਹੈਨਤਿਪੈਤੈਕੁਖਤਿਗਾਇਅਗ॥
 ਸੋਸਗਾਇਹੁਮੇਸਾਚੈਮਰਿਜੈਐਅਇਅਜਾਇਅਗ। ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰੇਮੇਹੁਤੁਈਸਚਿਬਕੈਕਰਮ
 ਕਮਾਇਅਗ। ਗੁਰਮਤੀਨਮੁਪਿਆਈਐਸੁਪਰਜਾਜਾਤੁਪੁਕਾਇਅਗ। ਕੁਲਉਪਾਰੇਅਪਦਪਿਨੁ
 ਜਾਨੇਦੀਆਇਅਸੋਕੁਸੁਚਤਿਸੁਗਾਦੀਨਿਨਿਹਿਚਿਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਇਅਗ॥ ੨॥ ਸੋਲਕੁਮ॥ ੧॥
 ਅਦੀਬਾਧੁਹੈਦੁਖਨਾਦਿਨੈਕਸਨਦੁ। ਪੈਰਾਥਾਧੁਹੁਚਲਦਾਦਿਨੁਧਾਕਰਦੁ। ਜੀਕੈਬਾਧੁਹੈਕੇਲ
 ਨਾਇਦੀਦਤਮਰਨਾ। ਨਨਕਹੁਕੈਪਦੁਨਿਕੈਤਉਖਸੇਮੇਮਿਲਦੁ॥ ੧॥ ਮ॥ ੧॥ ਦਿਸੈਸੁਐਜਾਨੀ
 ਐਸਾਉਪਾਇਅਜਾਇ। ਰਹਲਾਟੇਡੁਅਪੁਲਾਵਿਉਗਲਿਲਗੋਪਾਇ। ਕੈਕੈਚਰਨਕਰਕੁਦਕੈ

ਲੇਇਨਸੁਰਤਿਬਹਾਇਆਨਨਕੁਕੈਸਿਆਦੁਇਉਵੰਤਮਿਲਦੁਹੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਦਾਸਦਾ
 ਤੁਏਕੁਹੈਤੁਪੁਦੁਜਾਖੇਲਰਚਾਇਆ॥ਹਉਮੈਗਾਰਬਉਪਾਏਕੈਲੋਕੁਅੰਤਿਰਿਨੀਤਾਪਾਇਆ॥ਜਿਉ
 ਕੁਦੈਤਿਉਰਾਖੰਤੁਸਕੁਕਰੇਤੇਗਾਰਾਇਆ॥ਇਕਨਬਖਾਹਿਮੇਲਿਲੋਹਿਗੁਰਮਤਿਤੁਪੈਲਾਇਆ॥ਇ
 ਵਿਪੋਲਕਹਹਿਤੰਗੀਨਕਰੀਦਿਨੁਨਾਦੈਹਰਨਕੁਇਆ॥ਹਿਰਕਾਰਦੇਵਾਕੁਹੈਇਵਿਸਰੀਕਾਰੇਲਾਇਆ
 ਪੁਤਕਲਤੁਕਠਿਬੁਹੈਇਵਿਪੋਲਕੁਤੁਰਹੈਜੇਤੁਪੁਰਾਇਆ॥ਉਇਅਦਿਰਹੁਧਾਹਰਨਿਰਮਲੇਸਚੇ
 ਨਾਇਸਮਾਇਆ॥੩॥ਸਲਕੁਮੰ॥ਸੁਇਨੋਕੇਪਰਬਤਿਗੁਛਾਕਰੀਕੈਪਾਦੀਪਾਇਆਲਿ॥ਕੋਦਿ
 ਚਿਪਰਤੀਕੈਆਕਾਸੀਉਰਪਿਰਗਮਿਰਿਕੁਗਿ॥ਪੁਰਿਕਰਿਕਾਇਆਕਪਨਪਹਿਰਾਪੈਦਾਸਦਾਕਾ
 ਰਿ॥ਬਗਰਤਾਪੀਅਲਕਾਲਕਾਲਬੇਦਾਕਰੀਪੁਥਾਰਾ॥ਇਕੁਚੁਲੁਕਾਅਲੁਧਾਹੀਦਰਮਤਿਅ
 ਤਿਦਿਕਾਰਾ॥ਨਹਉਨਮੈਨਹਉਹੈਦੀਨਨਕਸਬਦੁਦੀਚਗਿ॥੧॥ ਮੰ॥੧॥ਦਸਤਪਖਾਲਿਪਖ
 ਲੇਕਾਇਆ॥ਅਖੇਸੀਨਮਿਹੈਦਾ॥ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਲਗੀਨਹੀਨਾਨੈਬਾਹਰਹੁਮਾਏਮਲਿਪੈਦਾ॥ਅੰਧਾ
 ਕੁਲਿਪਾਇਆਜਮਜਲੇ॥ਦਸਤਪਕਾਈਅਪੁਨੀਕਰਿਜਾਨੈ॥ਹਉਮੈਦਿਚਿਦੁਖੁਪਾਲੇ॥ਨਨਕਹੁਬ
 ਮੁਖਿਹਉਮੈਤੁਟੈਤਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਏ॥ਨਮੁਜਪੈਨਮੋਆਰਾਪੈਨਮੋਸੁਖਿਸਮਾਏ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
 ਕਾਇਆਹੰਸਸੰਜੋਗੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ॥ਤਿਨਹੀਕੀਅਦਿਜੋਗੁਜਿਨਿਉਪਾਇਆਅਚਖੇਰੇਗੋਰੇ
 ਗਾਦੁਖਸਬਾਇਆ॥ਸੁਖਹਉਠੈਰੇਗਪਾਖਕਮਾਇਆ॥ਹਰਖਸੇਗੁਦਿਜੋਗੁਉਪਾਇਖਪਾਇਆ॥
 ਮੁਰਖਗਨਤਗਨਾਇਏਗਨਾਪਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਹਥਿਨਿਬੇਨੁਨੁਗਨੁਕੁਰਾਇਆ॥ਕਰਤਾਕਰਮੁ
 ਹੋਗੁਨਚਲੈਚਲਾਇਆ॥੪॥ਸਲਕੁਮੰ॥੧॥ਕੁਨਿਕੋਲਿਮੁਰਦਾਰਖਾਇਅਦੁਰੇਨਸਮਧਾਵਦਿ
 ਏਆ॥ਮੁਠਆਖਿਖੁਹਾਏਸਾਥੇ॥ਨਨਕਭੈਸਆਗੁਜਾਏ॥੧॥ ਮੰ॥੧॥ਜਿਸਦੇਅੰਤਰਿਸੁਚੇਹੈ
 ਸੇਸਚਾਨਮੁਖਿਸਚੁਅਲਾਏਪੁਰਿਮਾਰਗਿਆਖਿਚਲਦਹੋਰਨਾਨੇਰਰਿਮਾਰਗਿਪਾਏ॥ਜੇ
 ਅਗੋਤੀਰਬੁਹੈਇਤਅਲੁਲਹੈਦੁਪਤਿਨੈਤੇਸਗਾਵੀਮਲਲਾਇ॥ਤੀਰਬਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਜੇਅਨਇ
 ਨੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਏ॥ਉਹੁਆਪਿਛੁਟਾਕੁਟਬਮਿਉਦੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਕੁਸਿਸਦਿਛੁਡਾਏ॥
 ਨਨਨਕਤਿਸੁਖਲਿਹਾਰਨੈਜੇਅਪਿਨੈਪੈਅਦਰਾਨਮੁਜਪਾਏ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਇਕਿਕਦਮੁਲ

੨

ਚੇਦੇਦੁਪਾਗਾਸਤਿਗੁਰਿਤੁਕੈਪਾਇਅਨਿਅਰਿਰਿਤੁਕੈਤੁਕਾਇਨੁਗੁਰਵਿਨੈਲਲਦਿਆਅਪੈ
 ਕੁਉਵਿਮੁਏਕੁਤਿਅਚਾਮਨਮੁਖਦੁਕੈਪਚਿਮੁਏਨਬੁਧਿਦੀਚਾਰਾਇਕਸੁਧਾਪੁਦੁਕੈਵੇਨੀ
 ਵਿਸਅਗੈਕਰਹਿਪੁਚਾਰਾਇਵਿਨਿਰਪਨਸਦਾਕੁਉਕੋਇਕਨਕੁਰੇਤੁਕਾਰਾਇਨੁਕੈਰੋਰੁਪ
 ਨਨਹੀਹੋਰਵਿਖਿਅਸਕੁਚਰਾਨਨਕਅਮਿਕਰਾਏਕਰੇਅਪਿਹੁਕਮੁਸਦਾਰਨਾਰਾ॥੨॥
 ॥ਸੋਲਕਮ॥੧॥ਮੁਸਲਮਾਨੁਕਹਾਵਦੁਮੁਸਕਲੁਕਹੇਇ॥ਤਮੁਸਲਮਾਨੁਕਹਾਵਦੁਅਵ
 ਲਿਅਉਲਿਟੀਨੁਕਰਿਮਿਰਾਮੁਸਕਲਮਾਨਅਲਮੁਸਾਦੋ॥ਹੇਇਮੁਸਲਿਮੁਦੀਨਮਹੈਨੇਮਰਨ
 ਨੀਦਨਕੁਚਮੁਚੁਕਾਵੈ॥ਰਬਬੀਰਜਾਇਮੈਨੈਸਿਰਉਪਰਿਕਰਤਮੈਨੈਅਪੁਗਾਵੈ॥ਤਉਨਨ
 ਕਸਰਬਨੀਅਮਿਰਿਮਤਿਹੋਇਤਉਮੁਸਲਮਾਨੁਕਹਾਵੈ॥੧॥ਮ॥੬॥ਪਰਹਰਿਕਾਮੈਕੁਪ
 ਧੁਨਨਿਦਾਤਨਿਮਾਇ॥ਅਹਿਕਾਰਚੁਕਾਵੈ॥ਤਨਿਕਾਮੁਕਾਮਿਨੀਮੋਹਤਜੇਤਾਮਿਨਾਅਹਿਹੋਨਿਰ
 ਜਨੁਪਾਵੈ॥ਤਨਿਮਾਨੁਮਰੁਮਾਨਪ੍ਰੀਤਿਨਤਦਚਾਤਨਿਪਿਆਸਅਸਰਾਮਲਿਦਲਾਵੈ॥ਨਨਕ
 ਸਾਚਅਨਿਦਸੈਸਚਸਥਾਦਿਹਰਿਨਮਿਸਮਾਦੋ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਗਜੇਰਯਤਿਸੀਕਦਾਰੋਵੇਇਨਰਸੀ
 ਉ॥ਹਟਪਦੁਬਾਨਾਗੁਰਮੀਦੁਹਸੀਉ॥ਪਵੇਬੰਦੁਆਰਮੂਰਖਜਨੈਅਪੈਦੋ॥ਦਰਬਕੁਰੇਰੁ
 ਡਰਹੀਤਿਇਕਸੇਕੁ॥ਤਨੀਰਸੁਤਮੋਰਹਾਬੀਪਾਖੋਰਾ॥ਬਾਗਮਿਲਖਪਰਧਾਰਕਿਬੈਸਿਆਪ
 ਦੋ॥ਤਿਬੁਪੁਲਘਨਿਦਾਰਸਿਰਾਇਚਲੈਲਤੀ॥ਨਨਕਸਚੁਦਾਤਾਮਿਨਾਖੁਤੁਕਦਰਤੀ॥੮॥
 ਸੋਲਕਮ॥ਨਦੈਅਹੋਦਹਿਪੇਨਦਾਸੁਮਦੋਹੋਦਹਿਦੁਖਪੀਉ॥ਸਗਲੀਪਰਤੀਸਕਰਹੋਦੈਖ
 ਸੀਕਰੈਨਿਤਨੀਉ॥ਪਰਬੁਤਸੁਇਨਰਪਹੋਦੈਹੀਕੇਬਾਲਜਨਾਉ॥ਕੁੰਤਿਹੈਸਾਲਾਹਦਾਅਖ
 ਦਲੈਨਚਉ॥੧॥ਮ॥੧॥ਕੁਰਅਠਾਰਹਮੇਦਹੋਦੈਗੁਰੁਨਹੋਇਸੁਆਉ॥ਤੈਦਸੁਰਜੁ
 ਦਇਛਿਰੁਦੋਰਖੀਅਗਿਨਿਹਚਲੁਹੋਦੈਬਾਉ॥ਕੁੰਤਿਹੈਸਾਲਾਹਦਾਅਖਦਲੈਨਚਉ॥੨॥ਮ॥
 ੧॥ਜੇਦੈਦੁਖਲਈਅੈਪਾਪਗਰਹਦਇਰਾਗਾਰੰਤੁਪੀਨੇਰਾਜੇਸਿਰੈਉਪਰਿਰਖੀਅਹਿਦੈ
 ਕੋਰਾਗੀ॥ਜੇਦੈਦੁਖਲਈਅੈਪਾਪਗਰਹਦਇਰਾਗਾਰੰਤੁਪੀਨੇਰਾਜੇਸਿਰੈਉਪਰਿਰਖੀਅਹਿਦੈ

47

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਸਰੋਕੇਅਘਰਦਾਸੁ। ਕੁਤੇਚੰਦਨਲਾਈਅੰਮ੍ਰੀਸੇਕੁਤੀਪਾਤੁ। ਬਿਲਿਲੇਸਮਝਈਅੰਪਤੀਅ
 ਹਿਸਿਮ੍ਰਿਤਿਪਠਾ। ਅੰਪਾਚਨਲਿਗਾਖੀਅੰਦੇਈਬਲਹਿਪਚਸਾ। ਚਉਦਿਸੁਇਨਪਾਈਅੰਚ
 ਦਿਚੁਦਿਖਾਵੇਘਾਸੁ। ਲੋਹਾਮਾਰਦਿਪਾਈਅੰਚਹੋਲੋਇਕਪਸਾ। ਨਨਕਮੁਰਖਏਹਿਗੁ
 ਲੁਖੋਲਸਦਹਿਦੁਸੁ॥੧॥ਮ੩॥੧॥। ਵੈਰੁਵਿਚਨੁਤੁਣੈਸਾਰਾ। ਅਗਨੀਰੀਚੁਪੈਦੇਲੋਹਾਹਾਗੀ
 ਗੀਸੇਤੀਤੁਣੈਚੁਲਾਹਾ। ਪੁਤੀਰੀਚੁਪੈਦੈਸੰਸਾਰਿ। ਗਨਅੰਗੀਰਿਤੈਰੀਚੁਪਾਇ। ਕੁਖਿਅਗੀ
 ਚੁਪੈਦੈਜਾਖਾਇ। ਕਾਲਗੀਚੁਨਦੈਅੰਮ੍ਰੀਗੋਲਾਗੀ। ਚੁਪਗੀਤਿਮਿਠੈਬੋਲਾ। ਬੇਦਾਗੀਚੁਬੋਲੇ
 ਸਤੰਬੋਇ। ਮੁਏਅਗੀਚੁਨੈਕੀਸਤੁਹੋਇ। ਤੈਰੀਚੁਦਰਤੈਸੰਸਾਰਿ। ਮੁਰਖਗੀਚੁਪਦਹਿਮੁਹਿ
 ਮਾਰਾ। ਨਨਕਅਧੋਏਹੁਬੀਚਾਰਾ। ਸਿਛਤੀਰੀਚੁਪੈਦੈਦਰਬਾਰਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਅਧੋਕੁਦਰ
 ਤਿਸਾਜਿਕੈਅਧੋਕੁਰੇਬੀਚਾਰਾ। ਇਕੱਥੇਦਿਇਕਿਥੇਰਾਧੋਪੁਰਖਨਹਾਰਾ। ਖਰੇਖੇਜਾਨੈਪਾਏਅ
 ਹਿਖੇਦੈਸਟੀਅਹਿਬਾਰਹਿਦੁਗਿ। ਖੈਦੈਸਰੀਟਰਗਹਸੁਟੀਅਹੋਵਿਸੁਆਗੋਕਰਹਿਪੁਕਾਰਾ। ਸ
 ਤਿਗੁਰਪਿਦੈਲੁਕਿਪਦਿਹਿਏਹਕਰਨੀਸਾਰਾ। ਸਤਿਗੁਰਖੇਦਿਅਹੁਖਰੇਕਰੇਸਬਾਦਿਸਦਾਰ
 ਨਹਾਰਾ। ਸਰੀਦਰਗਹਮੇਲੀਅਹਿਗੁਰਕੈਪ੍ਰੇਮਿਪਿਅਰਿ। ਗਨਤਿਤਿਨਟੀਕੋਵਿਅਕਰੇਨੇ
 ਅਪਿਥਖਸੇਕਰਤਾਰਿ॥੩॥ਸਲੋਕਮ੩॥। ਹਮਜੇਗਦੀਮੀਦੁਨੀਅਪੀਰਮਸਾਇਕਾਰਾਇ
 ਅਮੇਰਦੁਇਧਾਰਿਸਾਹਾਅਛਜੁਪੁਦਾਇਅਮਾ। ਇਕੁਤੁਈਏਕੁਤੁਈ॥੧॥ਮ੩॥੧॥। ਨ
 ਦੇਵਦਾਨਦਾਨਰਾ। ਨਸਿਧਸਾਪਿਕਾਧਰਾ। ਅਸਤਿਏਕੁਦਿਗਾਰਿਕੁਈ। ਏਕੁਤੁਈਏਕੁਤੁ
 ਈ॥੨॥ਮ੩॥। ਨਦਾਦੇਦਿਹੋਦਆਦਮੀ। ਨਸਮੁਤਿਜੇਰੀਜਮੀ। ਅਸਤਿਏਕੁਦਿਗਾਰਿਕੁਈ
 ਏਕੁਤੁਈਏਕੁਤੁਈ॥੩॥। ਨਸੁਰਜਸਿਮਤੁਲੇ। ਨਸਪਤਦੀਪਨਹੋਲੇ। ਅਸਉਦਾਸਿ
 ਰੁਨਕੁਈ। ਏਕੁਤੁਈਏਕੁਤੁਈ॥੪॥ਮ੩॥੧॥। ਨਰਿਜਕੁਦਸਤਅਕਸੇ। ਹਮਗਏਕੁ
 ਅਸਦਸੇ। ਅਸਤਿਏਕੁਦਿਗਾਰਿਕੁਈ। ਏਕੁਤੁਈਏਕੁਤੁਈ॥੫॥ਮ੩॥। ਪਰਿਦੇਨ
 ਗਿਰਹਜਗਾ। ਦਰਖਤਅਧਅਸਕਰਾ। ਦਿਹੋਦਸੁਈ। ਏਕੁਤੁਈਏਕੁਤੁਈ॥੬॥ਮ੩॥।
 ੧॥। ਨਨਕਲਿਲਗਿਲਿਖਿਅੰਸੇਇ। ਮੇਟਿਨਸਾਕੈਵੋਇ। ਕਲਪਹੋਹਿਰੇਦੇਸੁਈ। ਏਕੁਤੁ
 ਈਏਕੁਤੁਈ॥੭॥ਪਉੜੀ॥ਸਚਾਤੇਰਾਹੁਕਮੁਗੁਰਮੁਖਿਜਨਿਅਗਾਰਮਤੀਅਪੁਗਦਾ

ਇਸਚੁਪਛਾਇਆਸਚੁਤੇਰਾਦਰਬਚੁਸਬਦੁਨੀਸਾਨਿਅਗਸਚਾਸਬਦੁਈਗੀਚਾਨਿਸਚਿਸ
 ਮਾਨਿਅਗਸਚੁਪਛਾਇਆਸਚੁਤੇਰਾਦਰਬਚੁਸਬਦੁਨੀਸਾਨਿਅਗਸਚਾਸਬਦੁਈਗੀਚਾਨਿਸਚਿਸ
 ਦਿਨੁਨੈਦੈਰੁਖਪਾਇਆਦੁਇਨਾਇਆਨਾਨੁਪਾਰਖੁਆਪਿਨਿਨਿਖੇਟਾਖਰਾਪਛਾਇਆ॥੧੩
 ਸਲੋਕੁਮਃ॥੧॥ਸੀਰਾਬਾਨਾਚਰਗਾਕੀਅਏਲਖਦੁਲੇਪਾਹੁ॥ਪਾਹੁਖਦੁਇਨਾਮੁਖਦੁ
 ਲੇਦੇਹਿਚਲਾਏਗਾ॥ਨਟੀਆਦਿਚਿਟਿਬੇਦੇਖਾਏਲਖਲੇਖਰੇਅਸਗਾਹਾਕੀਲਖਾਪਿਦੇਇ
 ਪਾਤਿਸਾਹੀਲੁਸਕਰਕਰੇਸੁਆਹਾਜੇਤੇਜੀਅਜੀਦੁਹਿਲੇਸਾਹਾਜੀਦੁਲੇਖਾਵਿਅਸਾਹਾ॥ਨਾਨੁ
 ਜਿਉਜਿਉਸਚੇਕੁਦੈਤਿਉਤਿਉਦੇਇਗਿਰਾਹਾ॥੧॥ਮਃ॥੧॥ਇਵਿਅਸਮਾਹਾਗੀਇਕਫਿਲੁ
 ਖਾਹਿਪਾਇਕਨਾਨੁਤੀਹਅੰਮਿਤਪਾਹਿ॥ਇਵਿਮਿਟੀਅਮਹਿਮਿਟੀਅਖਾਹਿ॥ਇਕਪਉਨੁਸੁ
 ਮਾਹੀਪਉਨੁਸੁਮਾਹਿ॥ਇਵਿਨਿਰੰਗੀਨਮਅਪਾਰਿਪਜੀਦੈਦਾਤਾਮਰੇਨਕੇਇ॥ਨਾਨੁਕਮੁਖੀ
 ਨਾਹਿਨਾਹੀਮਨਿਸੇਇ॥੧॥ਪਉਤੀ॥ਪੁਰੇਗੁਰਵੀਕਾਰਕਰਮਿਕਮਾਈਐ॥ਗੁਰਮਤੀਅਪੁ
 ਗਦਾਇਨਾਮੁਪਿਆਈਐ॥ਦੈਨਕਰੇਲਗਿਨਾਨੁਮੁਗਦਾਈਐ॥ਦਿਨੁਨੈਦੈਸਚੁਦਿਸੁਪੈਏ
 ਖਾਇਐ॥ਸਦਾਸਬਦੁਸਲਾਹਿਸਚਿਸਮਾਈਐ॥ਦਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮੇਦੈਨਹੀਸੁਖਿਨਿਦਾਸੁ
 ਛਿਰਿਛਿਰਿਅਈਐ॥ਦੁਨੀਅਥੇਦੀਰਾਮਿਕੁਨੁਕਮਾਈਐ॥ਨਾਨੁਕਮਚੁਖਰਾਮਲਾਹਿ
 ਪਤਿਮਿਤਿਨਾਈਐ॥੧੬॥ਸਲੋਕੁਮਃ॥੧॥ਤੁਪੁਰੁਦਹਿਤਾਦਾਦਹਿਗਾਦਹਿਤੁਪੁਰੁਦੈਨਕਿ
 ਨਾਦਹਿ॥ਨਾਤੁਪੁਰੁਦਹਿਤਾਕਰਹਿਖਿਰੁਤਾਮਿਤੀਨਾਦੁਦਾਦਹਿ॥ਨਾਤੁਪੁਰੁਦੈਤਾਪਨਹਿ
 ਕੇਤੇਬਾਮੁਲਾਮੇਖਕਗਾਦਹਿ॥ਨਾਤੁਪੁਰੁਦੈਤਾਹੇਦਹਿਗੇਰਮਕਸਬਹੁਤੁਕਮਾਦਹਿ॥ਨਾ
 ਤੁਪੁਰੁਦੈਤੇਗਾਦਹਿਮਿਰਮੁੰਡੀਕਟਿਨਾਦਹਿ॥ਨਾਤੁਪੁਰੁਦੈਨਾਹਿਦਿਮੇਤਰਿਸੁਦਿਗ
 ਲਾਪਰਿਅਦਹਿ॥ਨਾਤੁਪੁਰੁਦੈਨਾਇਕਨਾਦਹਿਤੁਪੁਰੁਦੈਤੁਕਾਦਹਿ॥ਨਾਨੁਕਏਕੁਕੇਥੇ
 ਨੀਤੀਹਿਰਿਸਗਲੇਕੁਨੁਕਮਾਦਹਿ॥੧॥ਮਃ॥੧॥ਨਾਤੁਦੁਨਾਮਭਿਦੁਖਦੁਖਨੁਕੇਲਨੁਚਾਲ
 ਦੁਜੀਦੁਨੁਮਰਨਾਪਾਤੁ॥ਗੁਰਮੁਖਾਨਿਰੁਕਮੇਦਿਚਿਰਥੇਨਾਨੁਕਸਚਾਅਪਿ॥੧॥ਪਉਤੀ॥ਸ
 ਤਿਗੁਰਮੇਦਿਨਿਸੇਗੁਰਮੁਖੁਵਾਈਐ॥ਸਤਿਗੁਰਅਥੇਵਾਰਮੁਖਕਮਾਈਐ॥ਸਤਿਗੁ

੩੧

ਤੁਮਾਅਚੰਗੇਰੰਗਾਈ ਨਾਤੁਪੁਰੁਤੰਮਕੁਕੇਲਨੁਚਾਲ
 ਦੁਜੀਦੁਨੁਮਰਨਾਪਾਤੁ

ਅਨਮਧਿਕਵਰਗਧਾਰਕੁਰੁਕਾਏਅੰਮੇਸਰੇਦੇਰੀਤਾਇਸਚਰਦਾਏਅੰਮੇ

ਹੋਇਦਇਅਲਤਨਾਮੁਪਿਆਈਐ। ਲਹਚੁਗਤਿਸੁਮਾਰੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐ। ਸੁਠੈਅਇ
 ਰਿਮਹਲਿਸਚਿਬੁਲਾਈਐ। ਨਨਕਸਚੁਸਦਯਚਿਅਰੁਸਚੀਸਮਾਈਐ॥੧੫॥ ਸਲੋਕਮਃ
 ੧॥ ਬਲਿਕਾਤੀਰਜੇਕਸਾਈਪਰਮਪ੍ਰਥਿਵਰਿਉਤੁਰਿਆ। ਕੁੜਅਮਾਦੁਸਮਚਠੇਦੁਆਰੁਮੈਨਹੀ
 ਕਹਠਾਇਆ। ਹਉਕੁਲਿਦਿਖੈਨੀਹਈ। ਅੰਧੈਰਗਹੁਨਕੋਈ। ਦਿਹਿਹਉਮੈਕਰਿਦਖਰਈ। ਕ
 ਹਨਕਵਿਨਿਪਿਧਿਗਤਿਹਈ॥੧॥ ਮਃ॥੧॥ ਬਲਿਕੀਰਤਿਪਰਗਦਦਨਦਸੇਸਾਰਿ। ਕੁਰ
 ਮੁਖਿਕੋਈਉਤੈਰਪਾਗਿ। ਨਿਸੇਨਦਰਿਕੋਗਤਿਸੁਦੈ। ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਰਤਨੁਮੇਲੈ॥੨॥
 ਪਉਸੀ॥ ਕੁਗਤਾਤੈਸੈਸਾਰੀਅੰਕੇੜਕਦੇਨਆਇਆ। ਕਰਤਾਅਪਿਅਕੁਲੁਨਕੁਲਵਿਸੇ
 ਦਾਕੁਲਾਇਆ। ਕੁਗਤੁਅਯੋਮਲਿਅਨੁਨਿਨੀਸੋਢੇਸਚੁਰਖਾਇਆ। ਸੈਸਾਰੀਅਪਿਖੁਆਇ
 ਅਨੁਨਿਨੀਰੁੜੇਲਿਖੇਲਿਖਿਖੁਆਇਆ। ਚਲਨਸਾਗਨਦਨੀਕਾਮਕੋਰੇਪੁਦਿਸੁਦਪਾਇਆ
 ਕੁਗਤਕਰਨੀਹਰਿਚਾਕਰੀਨਿਨੀਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਪਿਆਇਆ। ਦਸਨਿਦਸਹੋਇਕੋਨਿਨੀਦਿ
 ਚਹੁਆਪੁਗਦਾਇਆ। ਓਨਖਸਮੈਕੈਰਿਮੁਖਉਜਲੇਸਚੇਸਬਦਿਸੁਗਾਇਆ॥੧੬॥ ਸਲੋ
 ਕਮਃ१॥ ਸਾਬਾਹੀਸਾਲਹੀਨਿਨੀਪਿਆਇਆਇਕਮਨਿ। ਸੇਈਪੁਰਸਾਗੁੜਸਤੈਉਪਰਿ
 ਲਲਿਖੁਏ। ਦੁਜੈਬਹੁਤੇਰਾਮਨਕੀਅਅਤੀਥਿੰਡੀਆ। ਬਹੁਤਏਅਸਗਾਹੋਤੇਖਾਹਿਨਿਸਿ
 ਕਲਗਿ। ਤੀਜੈਮੁਹੀਗਿਗਾਹੁਖਤਿਖਾਦੁਇਕੁਉਕੀਆ। ਖਾਧਹੋਇਸੁਅਹੁੰਖਾਨੇਸਿਉ
 ਦੇਸਤੀ। ਚਉਥੈਆਇਉਘਅਖੀਅੀਦਿਪਦਾਰਿਗਾਇਆ। ਕੁੰਉਠਿਰਚਿਉਨਦਾਦੁਸੇ
 ਦਰਿਆਕੀਪਿਨ੍ਨਬਪੀ। ਸੋਠੇਦੁਲਦੁਖਤਸਕਿਜੇਅਗੇਕੁਉਹੋਇ। ਨਨਕਸਾਬਿਖਮਨਿਦੇਸੇ
 ਸਚਾਨਦਨੁਹੋਇ॥੧॥ ਮਃ॥੧॥ ਸੇਈਪੁਰਸਾਗੁੜਨੀਪੁਰਾਪਾਇਆ। ਅਠੇਦੇਪਰਦਾਹਰਹ
 ਨਿਦਿਕੋਤੇਰੇਗਿ। ਦਰਸਨਿਗੁਖਿਅਥਾਹਦਿਰਲੇਪਾਈਅਹਿ। ਕਰਮਿਪੁਰੇਪੁਰਾਗੁਰਪੁਰਾਜਾਕ
 ਬੋਲੁ। ਨਨਕਪੁਰਾਜੇਕਰੇਘੈਨਹੀਤਿਲੁ॥੨॥ ਪਉਸੀ॥ ਜਤੁਤਾਵਿਅਹੋਰਿਮੈਸਚੁਸੁਦ
 ਈਐ। ਮੁਠੀਪੈਪੈਰੇਰਿਮਹਲੁਨਪਾਈਐ। ਏਨੈਚਿਤਿਕੋਰੇਰਿਸੇਫਿਗਦਾਈਐ। ਜਿਤੁਘਟਿ
 ਸਚੁਨਪਾਇਆਸੁਕੇਨਿਘੜਈਐ। ਬਿਉਰਗਿਪੁਰੇਦੁਇਤੇਲਿਤੁਲਾਈਐ। ਕੋਇਨਾਥੇ

३ ५

ਐ॥ ਦਿਲੁ ਸਾਚੇ ਦਰ ਬਾਰੁ ਕੁੜਿ ਨ ਪਾਈ ਐ॥ ਕੁੜੇ ਲਾਲ ਚਿਲ ਚਿਅ ਹਲ ਖੁਆਈ ਐ॥ ਸਰੁ ਜਗੁ ਤ
 ਰਿਉ ਠਗਿ ਆਈ ਐ॥ ਨਾਈ ਐ॥ ਤਨਿ ਮਹਿ ਤਿਸੁ ਨ ਆਗਿ ਸਬ ਦਿਸੁ ਟੁਟੈ ਐ॥ ੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ॥
 ਨਨਕ ਗੁਰੁ ਸਿਤੋ ਪੁਰੁਖ ਪਰਮਾਤਮਾ ਭਲੁ ਭਲੁ ਗਿਆਨੁ॥ ਰਸਿ ਰਸਿ ਆਹਰਿ ਅਸਟਾ ਪੈ ਕੈ ਕਰਮਿ ਪਿ
 ਆਨਿ॥ ਪਤਿ ਸਾਦਿ ਪੀਟ ਲਹੈ ਦਾਨੁ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦਾਨੁ॥ ੧॥ ਮੰ॥ ੧॥ ਸੁਇਨੇ ਕਾ ਬਿਰਖੁ ਪਤ ਪਰ
 ਵਾਲਾ ਭਲੁ ਜਨੇ ਦੁਹਰ ਲਾਲਾ॥ ਤਿਤੁ ਭਲੁ ਰਤਨ ਲਗਹਿ ਮੁਖਿ ਭੁਖਿ ਤਹਿ ਰੈ ਰਿਦੈ ਨਿਹਾਲਾ॥
 ਨਨਕ ਰਮੁ ਹੋ ਆਮੁਖਿ ਮਸਤ ਕਿਲਿਖਿ ਆਹੈ ਦੋਲੇ ਖੁ॥ ਅਠ ਸਠਿ ਤੀਰਥ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਨੀ ਪੁਜੈ
 ਸਟਾ ਦਿਸੇ ਖੁ॥ ਹਿਸੁ ਭੁਭੁ ਕੁੰ ਕੁੰ ਪੁਛੈ ਰਿਨ ਦੀ ਆ ਆਗਿ॥ ਪਦ ਹਿਰਦੁ ਹਿਨ ਨ ਕਾਤ ਗੀ ਬੈ ਕਰ
 ਮੀਲ ਗਿਅ॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੀਵ ਦਿਅ ਅਰੁ ਮਾਰਿ ਨ ਪੈ ਛੋਟੁ ਟੁਟੈ ਐ॥ ਧੁਰਾਇ ਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਕਿਲਿਸ
 ਮਝਾਈ ਐ॥ ਸਚਿ ਨ ਪਰੇ ਪਿਅਰੁ ਪੈ ਪੈ ਬਾਇ ਐ॥ ਕਾਲ ਬਰਾਖੈ ਕਾਲੁ ਸਿਰਿ ਦੁਨੀ ਆਈ ਐ॥
 ਹੁਕਮੀ ਸਿਰਿ ਨ ਦਰੁ ਆਰੇ ਪਾਈ ਐ॥ ਅਪੇ ਦੇਇ ਪਿਅਰੁ ਮਨਿ ਦੁਸਾਈ ਐ॥ ਮੁਹਤੁ ਨ ਚ ਸਾਦਿ
 ਲਿਮੁ ਭਰੀ ਐ ਪਾਈ ਐ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ਐ॥ ੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ॥ ੧॥
 ਤੁਮੀ ਤੁਮਾ ਦਿਸੁ ਆਤਮਾ ਪੁਤ੍ਰ ਗਨਿ ਮਾਭਲਾ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਦਸਹਿ ਤਿਸੁ ਜਿਸੁ ਤਹਿ ਤਿਨ ਆਦੁ ਹੀ॥
 ਨਨਕ ਵਹੀ ਐ ਕਿਸੁ ਹੋਵੈ ਨਿਬਰਾ ਬਾਰੇ॥ ੧॥ ਮੰ॥ ੧॥ ਮਤਿ ਪੈ ਕੈ ਹੁਕਿ ਰਤੁ ਸਾਥਿ ਕਥਉ
 ਤਮ ਕਥਨੀ ਚ॥ ਕਥ ਚੇਦ ਨਿਕ ਕਥੀ ਵਿਡਾ ਲਕ ਬਉ ਚੀ ਪਰੀਤਿ॥ ਨਨਕ ਗੁਰੁ ਮਿਚਲਾਈ ਐ
 ਸਾਹਿਬੁ ਲਗੀ ਗੀਤਿ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਕੇਤੇ ਬਹਹਿ ਦੁਖੁ ਦੁਖੁ ਹਿਕਿ ਨਾ ਦੁਖੁ॥ ਦੇਵ ਕਹਹਿ ਦੁਖਿ
 ਆਦੁ ਅਤਿ ਭੁਖਾ ਦੁਖੁ॥ ਪਸਿ ਐ ਨਹੀ ਰੇਦ ਬੁਝੈ ਐ ਪਦੁਖੁ॥ ਖਟੁ ਦਰਸਨੁ ਕੈ ਭੇਖਿ ਵਿਸੈ ਸਚਿ
 ਸਮਾਦੁਖੁ॥ ਸਚਾ ਪੁਰਖੁ ਅਲਖੁ ਸਬ ਦਿਸੁ ਹਾਦੁਖੁ॥ ਮਨਿ ਨ ਈਥਿ ਸੇਖੁ ਦਰਗਹ ਪਾਦੁਖੁ
 ॥ ਖਾਲ ਕਵਉ ਆਦੇ ਸੁਭਾ ਚੀ ਗਾਦੁਖੁ॥ ਨਨਕ ਜਗੁ ਜਗੁ ਏਕੁ ਮਨਿ ਦੁਸਾਦੁਖੁ॥ ੨੧॥ ਸਲੋਕੁ
 ਮੰ॥ ੧॥ ਮਤੀ ਹੋਇ ਅਤੁੰਗਿ ਆਨ ਚੀਲ ਗੈ ਨ ਜਾਇ॥ ਆਪੁ ਦੁਹਰੀ ਆਪੁ ਦੇਵੈ ਕੁਰਾ ਆਪੁ ਲ
 ਏ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਾਇ ਆਪੁ ਰਿਖ ਸਮ ਕਾ ਅਤੀ ਹੁਪ ਕੈ ਆਇ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਖਮੈ ਫੈਤੁ ਕੈ
 ਵਿਨਿ ਆਇ ਦੁਹਾ ਸਿਰਿ ਆਪੁ ਖੇਖ ਸਮੁਦੈ ਖੇਕਿ ਦਿਉ ਪਾਇ ਨਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੈ ਐ ਸਕੁ ਬਿਦੁ
 ਤਿਸਹਿ ਰਜਾਇ॥ ੧॥ ਮੰ॥ ੧॥ ਨਨਕ ਪਰਖੈ ਆਪੁ ਕਉ ਤਪਾਰ ਖੁਜਾਨੁ॥ ਰਿਗੁ ਦਾ ਕੁੰਦੈ ਬੁ

ਏਤਦੇਵਸੁਜਾਨੁ॥ ਏਤਨੁਕਰਈਅਮਲਾਜਦੈਮਿਹਮਾਨੁ॥ ਮੂਲੁਜਾਨੁਗੁਲਾਕਰਹਾਇਲ
 ਏਹਾਨੁ॥ ਲਿਖਿਨੁਚਲਈਸਚਿਰਹੈਸੇਦਿਸੰਦ੍ਰਪਰਦਾਨੁ॥ ਸਰਸਿਪੇਅਕਾਸਕਉਵਿਉਪਹੁਚੈਬ
 ਦੁਆਰੀਉਹਅਗਮੁਹੋਦਹੋਰਨਕਾਨੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਨੀਪੁਰਖੁਪਿਆਰੁਪ੍ਰੇਮਸੀਗਾਰੀਆ॥
 ਕਰਤਨਿਰੁਗਤਿਨਿਰੁਗਤਿਨਰਹਨੀਦਾਰੀਆ॥ ਮਿਹਲਮੇਇਨਿਦਾਸੁਸਬਦਿਸਦਾਚੀਆ॥ ਸ
 ਚੁਕਹੈਨਿਅਰਦਾਮਿਸੇਦਰਾਗੀਆ॥ ਸਿਹਲਿਖਸੇਮੇਪਾਸਿਪਾਰਿਅਗਾ॥ ਸਖੀਕਹਨਿਅਰਦਾਮਿ
 ਮਨਹੁਪਿਆਰੀਆ॥ ਬਿਨੁਨਦੈਪਿਰਗੁਦਾਸੁ॥ ਛਿਟਸੁਨੀਦਿਅਗਾ॥ ਸਬਦਿਸਦਾਚੀਆ॥ ਸੁਖਮੇਮਿ
 ਤ੍ਰਪੀਦਿਅਗਾ॥ ੨੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ੪॥ ੧॥ ਮਾਰੂਮੀਹਿਨਤ੍ਰਿਪਤਿਅਅਗੀਲਹੈਨਨੁਖਾ॥ ਰਾਨਾਰ
 ਨਨਤ੍ਰਿਪਤਿਅਮਾਇਰੁਰੇਵਿਸੁਕਾਨਨਕਸਚੇਨਮਕੀਕੇਤੇਪੁਲਪੁਲੁ॥ ੧॥ ਮੰ॥ ੨॥ ਨਿਹ
 ਛਲਤਮਿਨਨਮਸਿਨਾਵਤੁਭੁਮਨਧਿਟਤੇ॥ ਸਾਗਰਿਸੇਸਚਮਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੇਤਰਹਿਥੇ॥ ਕ
 ਰਾਕਾਰਦੁਸਮਰਥੁਹੈ॥ ਕਹਨਾਨਕਬੀਰਾਗਿ॥ ਕਾਰਦੁਕਰਤੇਦੁਸਿਹੈਨਿਨਿਕਲਰਖੀਧਾਰਿ
 ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਧਸਮੇਕੈਦਰਬਾਰਿਠਾਠੈਦੁਸਿਅਗਾ॥ ਸਚਾਖਸਮੁਕਾਨਨਿਕਮਲਦੇਰਾਮਿਅਖ
 ਸੁਸਹੁਪੁਰਾਖਾਇਮਨਹੁਰਹਿਅਗਾ॥ ਦੁਸਮਨਕਹੈਮਾਹਿਸਜਲਦੁਸਰਸਿਅਗਾ॥ ਸਚਾਸਤਿਗੁਬਸੇਦ
 ਨਿਸਚਾਅਰਗੁਦਾਮਿਅਗਾ॥ ਸਚਾਸਬਦੁਦੀਚਾਰਿਕਹਲੁਦਿਪਉਮਿਅਗਾ॥ ਠਾਠੈਕਥੇਅਕਥਸ
 ਬਦਿਸਦਾਹਿਅਗਾ॥ ਨਨਕਗੁਗਾਹਰਾਮਿਹਰਿਨੀਉਮੇਲੇਪਿਆਰਿਅਗਾ॥ ੨॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ੪॥ ੧॥
 ॥ ਖਤਿਅਰੁਜੀਐਖੇਤਕਰਨਿਤਖਤਿਅਦਿਚਿਪਾਗਿ॥ ਪੈਤੇਮੂਲਿਨਉਤਰਹਿਜੇਸਉਪੈਦੁਪਾਗਿ॥
 ਨਨਕਬਖਸੇਬਖਸੀਅਹਿਨਹੀਅਪਾਗੀ॥ ੧॥ ਮੰ॥ ੧॥ ਨਨਕਬਲਦੁਖਖਨਦੁਖਦੁ
 ਤਿਮੇਗੀਅਹਿਸੁਖਾ॥ ਦੁਖਸੁਖਦਕਿਉਪੈਨਪਹਿਰਹਿਨਾਇਅਨੁਖਾ॥ ਨਿਖੇਥੇਲਨਹਾਰੀਐਤਿਥੇ
 ਚੰਗੀਰਖਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਚਾਰੇਕੈਠੈਧਿਅਦਿਰਿਠਲਿਅਗਾ॥ ਸਚੈਪੁਰਖਿਅਲਖਿਸਿਰਜਨਿਹ
 ਲਿਅਗਾ॥ ਉਭੁਤਿਨੁਲਗਾਹੁਗੁਰਿਸੇਦੈਧਿਲਿਅਗਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਚੈਦਾਹੁਸਦੁਸਮਾਹਿਲਿਅਗਾ॥ ਪਾਇਅ
 ਰਤਨੁਪ੍ਰਗਾਹੁਦੈਦਾਬਲਿਅਗਾ॥ ਸਚੈਸਬਦਿਸਲਾਹਿਸੁਖੀਏਸਚਦਾਹਿਲਿਅਗਾ॥ ਨਿਰੁਰਿਅਨੁਕੁ
 ਲਗਿਗਾਰੀਵਿਸਿਗਾਲਿਅਗਾ॥ ਨਦੁਹੁਕੁਲਾਜਹੁਠੈਕੈਤਾਲਿਅਗਾ॥ ੨੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ੪॥ ੧॥ ਭੁਇ

24

ਚਿਜੈ ਮੈ ਚੈ ਮਰੇ ਕੁੰਭ ਉਮਲ ਅਹਿੰਗੇ ਆਨਕ ਕੁੰਭ ਦਿਓ ਮੈ ਸਹਿਲ ਆਇ ਮੈ ਸੇਇ ॥ ੧ ॥ ਮੰ
 ੩ ॥ ਚੈ ਦਿਨੁ ਜੀਵੈ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਅਖੁਸੀ ਕਮਾਇ ਨਕ ਕੁੰਭ ਦਿਨੁ ਮੈ ਮਹਿਕ ਲੈ ਓਠਿ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥
 ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਸਰ ਪਾਪੁਰੀ ਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੋਇ ਦਇਆਲੁ ਨਕ ਬਹੁਤੀ ਐ ॥
 ॥ ਸਤਿਗੁਰੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਦੁ ਖੁਨ ਨੀ ਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਹਿ ਰਿਰੇ ਗੁਮਾਸੀ ਐ ॥
 ਸਤਿਗੁਰੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਜਮ ਕਾ ਡੁਰੇ ਬੇਗ ॥ ਸਤਿਗੁਰੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਸਰੀ ਸੁਖ ਦੇਹ ॥
 ਸਤਿਗੁਰੋਇ ਦਇਆਲੁ ਨਦਿ ਪਿਪਾਈ ਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਸਰਿ ਸਮਾਈ
 ਐ ॥ ੩੩ ॥ ਸੰਤੋਖ ਮਥੈ ਰਖੇਗਾਇ ਪੀਅਹਿ ਮਲੁ ਦੁਖੀ ਜਗੁ ਮੈ ਗਿਅਹਿ ਖਾਹੀ ॥ ਛੇਲਿ ਭਰੀ ਹ
 ਤਿ ਮਹਿ ਲੈ ਨਿਕੁ ਨ ਸਾਖਾ ਨੀ ਦੇਖਿ ਸਗਾਹੀ ॥ ਕੁੰਭ ਦੁਖੀ ਮੈ ਰਖੇਗਾਇ ਨੀ ਕੁਰੀ ਮਹਿ ਤਖਸੁ ਆਹੀ
 ਮਉਪੀ ਉਵਿਰਤੁ ਗਾਇ ਨਿਰਬਰੇ ਦੁਨਿ ਪਾਹੀ ॥ ਉਨ ਪਿਛੁ ਨ ਪਤਿ ਲੈ ਵਿਰਿ ਆਨਦੀ ਦਮੁ ਓ
 ਥਿ ਥਉ ਪਾਹੀ ॥ ਅਠ ਸਠ ਠੀਰ ਬੁਢੇ ਨਿਰਛੇ ਦੀ ਧਰ ਮਨ ਮੈ ਨੁਖਾਹੀ ॥ ਸਦਾ ਕੁਰੀ ਲੁਚਹਿ ਹਿਦ
 ਨੁਰਤੀ ਬੁਢੇ ਦਿਵੇ ਨਹੀ ॥ ਫੁੰਡੀ ਪਾਇ ਬਹੁ ਨਿਤ ਮਰੇ ਨਦੁ ਤਿਨੀ ਬਾਗਿ ਨਹੀ ॥ ਲਕੀ ਕਾਸੀ ਹਥੀ
 ਓਮਲ ਮਰੇ ਪਿਛੁ ਨਹੀ ॥ ਜੇਗੀ ਨਉ ਦਿਨੇ ਗਮਨ ਉਦਿ ਕਾਜੀ ਮਲਾ ॥ ਦਯਿ ਹਿਰੋਤੇ
 ਛਿਰਹਿ ॥ ਦਗੁ ਤੇ ਛਿਰਾਵੇ ਤੇ ਗਲਾ ॥ ਕੀ ਅਭਾਰਿ ਜੀਵੇ ਲੇਸੇ ਦੀ ਮਰੁ ਨ ਕੇਈ ਰਖੇ ਗਦਾ
 ਨਹੁ ਤੇ ਇਸਨ ਨਹੁ ਦੇ ਕੇ ਕੁਸੁਪਈ ਸੇਰਿ ਖੁਥੈ ॥ ਪਾਏ ਦਿਓ ਰਤਨ ਉਪੈ ਮੈ ਕੁਰੀ ਆਭਾਪਾ
 ਦੀ ॥ ਅਠ ਸਠ ਠੀਰ ਬੁਢੇ ਦੀ ਥਾਪੇ ਪਰ ਧੀਲੇ ਗੋਧਾਨੀ ॥ ਨਦਿ ਨਿਵਾਨ ਨੇ ਤੇ ਪੁਕਾਨ ਦੁਨਿ ਸ
 ਦਾ ਸੁਜਾਨੀ ॥ ਮੁਇਆ ਜੀਵਿ ਦਇਆ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਨਾ ਸਿਰਿ ਪਈ ਐ ਪਾਈ ॥ ਨਨਕ ॥ ਸਿਰ
 ਬੁਸੈ ਤਾਨੀ ਦੇ ਨਾਗਲ ਨਕਾ ਦੀ ॥ ਦੁਨੈ ਹੋਇ ਮੈ ਹੋਇ ਬਿਲਵ ॥ ਲੁਕੀ ਆਜੁਗਤਿ ਸਮਾਈ ॥ ਫੁੰਡੇ
 ਅਨੁਕਮਾ ਦੁਖ ਪਾਹਾ ਸਕੁ ਮੈ ਪੁਨ੍ਹ ਦੋਹੈ ॥ ਦੁਨੈ ਘਾਹੁ ਚਰਹਿ ਨਿਤ ਸੁਰਗੀ ਸਾਧਨ ਦਈ ਦਿਲੇ ਦੋਹੈ ॥
 ਤਿਤ ਪਿਛਿ ਹੋ ਮਜੁਗਾ ਸਦਾ ਪੁਕਾ ਪਾਇ ਐ ਕਾਰਜੁ ਮੈ ॥ ਗੁਰੁ ਸਮੁੰਦ ਨਦੀ ਸਭਿ ਸਿਖੀ ਨੇ ਤੇ ਨਿ
 ਤਿ ਦੁਤਿ ਆਈ ॥ ਨਨਕ ਜੇ ਸਿਰ ਬੁਥੇ ਨਦਿ ਨਹੀ ਤਾ ਸਤੁ ਚੇਟੇ ਸਿਰਿ ਛੁਹੀ ॥ ੧ ॥ ਮੰ ॥ ੧ ॥
 ਅਗੀ ਪਾਲਾ ਵਿਆਕਰੇ ਸੁਰਜ ਕੇਹੀ ਗਤਿ ॥ ਚਿਦ ਨੇਰਾ ਵਿਆਕਰੇ ਪਉਨੁ ਪਈ ਵਿਆਕਰਤਿ

ਸੁਰ

ਤਾਪ
ਗਾਇ
ਆ

ਪਰਤੀਤੀਜੀ ਵਿਚੋਰਿਸੁਦਿਚਿਸਰੁ ਵਿਦੁ ਹੋਇ ॥ ਨਨਕ ਤਾਪ ਤਿਨਾ ਦੀ ਐਨਾ ਪਤਿਰੈ ਖੋਸੇਇ ॥
 ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਸਰੇ ਸੁਬਹਾਨੁ ਸਦਾ ਕਲਇਆ ॥ ਤੁਸਰਾ ਦੀ ਬਾਨੋ ਰਿਆਵਰੁ ਜਾਨਿਆ ॥ ਸ
 ਚੁਜਿਯੋਗਿ ਦਾਨੁ ਸਿਤੁ ਪੇਜੇ ਹੋਆ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਠਰਮਾਨੁ ਸਵੈ ਸੇਆਹਿ ॥ ਮਨਿ ਐਧਿ ਆਨੁ ਗਿਆ
 ਨੁ ਤੁਪੈ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਕਰਮਿ ਪਦੈ ਨੀਸਾਨੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਇਆ ॥ ਤੁਸਰਾ ਦਾ ਤਾਹੁ ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ ਚੜ੍ਹਹਿ ਸ
 ਵਾਇਆ ॥ ਨਨਕ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਤੇ ਤੁਪੁਕਾਇਆ ॥ ੨੬ ॥ ਸਲੋਕ ਮੰ ॥ ੧ ॥ ਦੀਖਿਆ ਆਖਿ ਬੁਝਾਇ
 ਆਸਿ ਭੀ ਸਾਚਿ ਸਮੇਉ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਵਿਆਉ ਪੈਦੀ ਮੈ ਜਿਨ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦੇਉ ॥ ੧ ਮੰ ॥ ੨ ॥ ਆ
 ਧਿ ਬੁਝਾਈ ਸੇਈ ਬੁਝੈ ॥ ਜਿਸੁ ਆਖਿ ਭੁਏ ਤਿਸੁ ਸਰੁ ਵਿਦੁ ॥ ਸੁਣੈ ਕਹਿ ਬਹਿ ਬੁਝਾਇਆ ॥
 ਲੁਧੈ ॥ ਹੁਕਮੀ ਸਗਲ ਕਰੇ ਆਕਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸਰਬ ਹੀ ਚਾਰੁ ॥ ਅਖਰ ਨਾਨਕ ਆਖਿ ਭੁ
 ਆਖਿ ॥ ਲਹੈ ਭੁਗਤਿ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਦਾਤਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਛਾਢੀ ਦੇਵਾਰੁ ਕਾਰੇ ਲਾਇਆ
 ॥ ਭੂਤਿ ਦਿਹੈ ਵੈਦਾਰੁ ਪੁਰਹੁ ਠਰਮਾਇਆ ॥ ਛਾਢੀ ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਖਸਮਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥ ਸਚੀ
 ਸਿਭ ਤਿਸਲਾ ਹਿਥ ਪੜਾਯਾਇਆ ॥ ਸਚਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨ ਭੁਭੋਜਨੁ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਖਾਧਾ
 ਰਜਿ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਛਾਢੀ ਕਰੇ ਪਸਉ ਸਬਦ ਦੁਆਇਆ ॥ ਨਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ
 ਪਾਰਾਇਆ ॥ ੨੭ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕ ਮੰ ॥ ੬੦ ॥ ਸਲੋਕ ਦੁਹਰ ਨਾਲਿ ॥ ੬੩ ॥ ਰਚਾ ਆਖੁ
 ਕਾਜੁ ਮਲ ਚਉਪਦੈ ॥ ੪੦ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ॥ ੩੪ ॥ ਸਬਦਾ ॥ ੨ ॥ ਬਾਰ ਆਹਾਤ ਬਾ
 ਦਿਲੋ ਹੋਇ ॥ ਦੁਹਰ ॥ ਤਿਨ ਕਾਜੁ ਮਲਾ ॥ ੬ ॥ ੩ ॥

੧ ਉਸਤਿਨ ਮੁਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਨਿਰਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬਾਰਹੀ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਚਉਪਦੈ ॥ ਘਰੁ ॥ ੧ ॥ ਤੁਉ ਮੁਕੁਰਤਾ ਦੁ
 ਭੁਤੇਲੁ ॥ ਮਨ ਮਤਿ ਹਉ ਲੀਥੇ ਲੇਥੇਲੁ ॥ ਸਿਰਿ ਪਾਰਿ ਚਲੀ ਐ ਸਹੀ ਐ ਭੁਗ ॥ ਨਰੁ ਗੀਵ
 ਰਮੀ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਭੈਥਿ ਨੁ ਵੇਦਿ ਨ ਲਘ ਸਿਧਾਰਾ ॥ ਭੈ ਭਉ ਗਾਖਿ ਆਉਇ ਸਦਾ

ਗਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭੈਰਵ ਨਿਮਗਨਿਭੁ — ਖੈਰੈ ਨਾਲਿ॥ ਭੈਰੁ ਉਘੜੀ ਐਸ ਬ ਦਿਸਵਾਇ
 ॥ ਭੈਰਿ ਨੁਘਾੜੁ ਤਕੀ ਕਚ ਨਿਕਰਾ॥ ਅੰਧਾ ਸੂਚਾ ਅੰਧੀ ਸਟਾ॥ ੨॥ ਬੁਧੀ ਬਾਜੀ ਉਪਜੈ ਚਾਉ॥
 ਸਹਸਰਿ ਅਨਪਧੈ ਨਤਾਉ॥ ਨਨਕ ਮਨੁ ਖਿਬਲੇ ਦੁਹਾਉ॥ ਅੰਧਿ ਅਖਰੁ ਦੁਹਾਉ॥ ੪॥
 ਚਾਉ ਸੀ ਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਭੁਰਿ ਘਰੁ ਘਰਿ ਭੁਰੁ ਭੁਰਿ ਭੁਰੁ ਕਾਇ॥ ਸਿਭੁ ਕਰੇ ਹਾਜਿ ਭੁਰਿ ਭੁਰੁ ਪਾ
 ਇ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੁਨੀ ਨਹੀ ਜਾਇ॥ ਜੇ ਵਿਦੁ ਦਰੈ ਤੇ ਸਰੁ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ॥ ੧॥ ਭੁਗੀ ਭੇਜੇ ਭੁਰੁ ਹੋਵੈ
 ਹੋਰਾ॥ ਭੁਰਿ ਭੁਰਿ ਭੁਰੁ ਦੁਆ ਮਨ ਕਾ ਸੋਹਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਜੀ ਉਮੈ ਰੇ ਨਨਕ ਬੇਤਰੇ॥ ਜਿਨਿ ਵਿਦੁ
 ਕੀ ਅਸੇ ਵਿਦੁ ਕਰੇ॥ ਹੁਕਮੇ ਆਵੈ ਹੁਕਮੇ ਜਾਇ॥ ਆਰੋਧਾਵੈ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇ॥ ੨॥ ਹਿਸੇ ਹੁਤੁ
 ਅਸਾ ਅਸਮਾਨੁ॥ ਤਿਸੁ ਦਿਚਿ ਕੁਖ ਬਹੁਤੀ ਸਾਨੁ॥ ਕੁਝ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਅਧਾਰੁ॥ ਦਿਨੁ ਧੰਧ ਮ
 ਰਿਗਵਾਰੁ॥ ੩॥ ਨਿਸਕਾਵੈ ਇਕੋ ਏਕੋ ਇਕੋ ਇਕੋ ਇਕੋ॥ ਸਰੁ ਕੇ ਤੇਰੇ ਤਿਸੁ ਮਨੁ ਕਾ ਸੋਇ॥ ਜਿਕੋ ਜੀ
 ਅਜੇ ਤਪਨੁ ਮਾਲੁ॥ ਨਨਕਾ ਬਿਖ ਮਥੀ ਚਾਰੁ॥ ੪॥ ੨॥ ਰਹਾਉ ਸੀ ਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਆਤਮ ਤਿਪਿਤ
 ਸੰਤੋਖਾ॥ ਸੁਤਕੁ ਏਕੋ ਰਿਦਿ ਸੇਖੁ॥ ੧॥ ਚਹਨਾ ਹੋਵਿ ਦੁਕਹੁ ਨ ਜਾਇ॥ ਤਉ ਕੁਦਰਤਿ
 ਵੀ ਅਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਰ ਮਸੁਰਤਿ ਦੁਇ ਸਮੁਰ ਕੁਏ॥ ਵਰਨੀ ਕਾ ਅਵਿਰ
 ਅਲੇਏ॥ ੨॥ ਸਾਹਾ ਸਿਧੇ ਗੁਣੀ ਆਹੁ ਦਿਯੋ ਗੁਣਾ॥ ਸਚੁ ਸੰਤਿ ਕਹਨਾ ਕੋ ਜੋਗੁ॥ ੩॥ ੩॥ ਰਹਾਉ
 ਸੀ ਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਪਉਨੈ ਪਾਣੀ ਅਗਾਨਿ ਮੇਲਾ॥ ਚਿਚਲ ਚਪਲ ਬੁਧਿ ਕਾ ਖੇਲੁ॥ ਨਉ ਦਰਦੁ ਜੇ
 ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ॥ ਬੁਝੈ ਗਿਆਨੀ ਏਹੁ ਧੀ ਚਾਰੁ॥ ੧॥ ਕਬਤਾ ਕਬਤਾ ਸੁਨਤ ਸੇਈ॥ ਆਪੁ
 ਬੀਚਰੈ ਸੁਗਿਆਨੀ ਹੋਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੇਹੀ ਮਾਈ ਬੋਲੈ ਪਉਨਾ॥ ਬੁਝੈ ਗਿਆਨੀ ਮੁਆ
 ਹੋਵਉ ਦੁਆ॥ ਮੁਈ ਸੁਰਤਿ ਬਾਦੁ ਅਹਿ ਕਾਰੁ॥ ਓਹੁ ਨ ਮੁਅਜੇ ਦੇਖ ਨਹਾਰੁ॥ ੧॥ ਜੇਕਰਾ ਕੁੰਦ
 ਤਟਤੀ ਰਥ ਜਾਹੀ॥ ਧਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਪ੍ਰਦੀ ਮਾਹੀ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਤਬਾਦੁ ਦਖਾਇ॥ ਕੁੰਤ
 ਰਿਹੈ ਏਵ ਸੁਨ ਜਾਇ॥ ੩॥ ਹਉਨੁ ਮੁਆ ਕੀ ਮੁਈ ਬਲਾਇ॥ ਓਹੁ ਨ ਮੁਅਜੇ ਰਹਿ ਆਸਾ
 ਇ॥ ਕਹਨਾ ਕਹਾ ਰਿਖੁ ਮਦਿਖਾਇ॥ ਮਿਰਤ ਜਾਤਾ ਨ ਦਰਿ ਨ ਮਾਇ ਅਗ॥ ੪॥ ੪॥ ਰਹਾਉ
 ਸੀ ਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਟਕਰੈ ਸੁਦਿ ਸੁਦਿ ਬੁਝੈ ਮਨੁ ਉ॥ ਤਵੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ॥ ਆ

ਅਖੌ

ਪਿਤੁਲਾਏਠਉਰਨਠਉਤੁਸਮਝਾਵਹਿਮੇਲਿਮਿਲਉ॥ ੧॥ ਨਮੁਮਿਲੈਚਲੈਮੈਲਲਿ॥
 ਬਿਨੁਨਦੈਬਾਧੀਸਰੁਬਾਲਿ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਖੇਤੀਦੁਲੁਨਦੈਵੀਓਟਾ॥ ਪਾਪੁਪੁਨੀਬੀਜਵੀਧੇਟਾ॥
 ਮੇਲੈਪਜੀਅਮਹਿਚੋਟਾ॥ ਨਮੁਦਿਸਾਰਿਚਲੈਅਨਿਧੇਟਾ॥ ੧॥ ਸਾਧੀਗੁਰਵੀਸਾਧੀਸੀਖਾ॥ ਤਨੁ
 ਮਨੁਸੀਤਲੁਸਾਚਪਰੀਖਾ॥ ਜਲੁਪੁਰਾਇਲਿਸਕਮਲਪਰੀਖਾ॥ ਸਬਦਿਕਤੇਮੀਠੇਰਸਈਖ
 ੩॥ ਰਬਮਿਸਿਜੇਗੀਗਾਇਤਸਦੁਅਚੁ॥ ਪਚਿਦੁਸਰਿਮਿਲਿਜੇਤਿਅਪਾਰਗਅਧਿਕੁਲੈਅਪੇਦ
 ਲੁਕਾਰੁ॥ ੧॥ ਨਨਕਸਮਿਸਦੁਰਲੁਕਾਰੁ॥ ੬॥ ੫॥ ਗਉਤੀਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਜੰਤੋ
 ਨਾਇਕੁਹਏਅਦੇ॥ ਕਹਉਪੈਜੇਕੁਜਾਇਸਮਾਦੇ॥ ਕਹਬਾਪਉਮੁਕਤੀਪਾਦੇ॥ ਵਿਉਭ
 ਬਿਨਸੀਸਹਜਿਸਮਾਦੇ॥ ੧॥ ਨਮੁਰਿਦੈਅੰਮ੍ਰਿਤਮੁਖਿਨਮੁ॥ ਨਰਨਰਨਮੁਨਰਨਰਨਿਗੁਰਮੁ
 ੧॥ ਰਹਉ॥ ਸਹਜੇਅਦੇਸਹਜੇਜਾਇ॥ ਮਨਤੇਉਪੈਜੇਅਨਮਾਰਿਸਮਾਧੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤੋਕਵੈ
 ਪਨਪਾਇ॥ ਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿਦੁਹਰਿਨਾਰਿ॥ ੧॥ ਤੁਹਦੁਰਪੈਖੀਬਹੁਨਿਸਿਧਾਸੁ॥ ਸੁਖਦੁਖੀ
 ਅਮਲਿਮੋਹਦਿਨਸੁ॥ ਸਾਧੁਬਿਗਾਤੁਕਹਿਅਗਾਸੁ॥ ਦੁਹਰਿਸਿਪਾਦੁਹਿਕਰਮਿਲਿਖਿਅ
 ਸੁ॥ ੩॥ ਨਮਸਿਜੇਗੀਗੀਇਲਿਖਦੁ॥ ਕਮੇਲੇਪੁਛੁਟੈਬਿਖੁਮਾਟੁ॥ ਬਿਨੁਦਖਰਸਨੇਘਗੁਟ
 ਗੁਰਮਿਲਿਖੈਲੇਬਜਰਕਪਾਟੁ॥ ੬॥ ਸਾਪੁਮਿਲੈਪੁਰਖਸੰਜੋਗੁ॥ ਸਚਿਰਹਸੇਪੁਰੋਹਰਿਲੋਗ
 ਤਨੁਮਨੁਦੈਲੈਸਹਜਿਸੁਕਾਇ॥ ਨਨਕਤਿਨਕੈਲਗਉਪਾਇ॥ ੫॥ ੬॥ ਗਉਤੀਮਹਲਾ॥ ੧॥
 ਕਾਮੇਲੇਪੁਮਾਇਅਮਹਿਚੀਤੁ॥ ਟੁਠਿਦਿਕਾਰਿਜਾਗੈਹਿਤੀਤੁਪੁਜੀਪਾਪੈਲੋਕੁਕੀਬੀਤੁ॥ ਤ
 ਰੁਤਾਰੀਮਨਿਨਮੁਸੁਚੀਤੁ॥ ੧॥ ਦੁਹਰੁਦੁਹਰੁਸਾਧੈਮੈਤੇਰੀਟੇਕਾ॥ ਰਉਪਾਪੀਤੁਨਿਰਮਲੁਏਕੁ॥ ੧॥
 ॥ ਰਹਉ॥ ਅਗਨਿਪਾਲੈਬੋਲੈਕੁਨੁਦਉ॥ ਜਿਹਦਾਇੰਦੀਏਕਸੁਅਉ॥ ਰਿਸਟਿਦਿਕਾਰੀਨ
 ਹੀਰੁਉਕਉ॥ ਅਪੁਸਚੇਤਾਪਾਏਨਉ॥ ੩॥ ਸਬਦਿਅੰਗੇਠਿਰਿਮਰਦੁਨੁਹੋਇਬਿਨੁਮੁਏਵਿ
 ਉਪੁਰੋਹੋਇ॥ ਪਰਪਚਿਦਿਅਪਿਰਹਿਅਮਨੁਪੇਇ॥ ਬਿਨੁਗਾਇਲੁਕੈਰਸੁਹੋਇ॥ ੩॥ ਬਿਰਿ
 ਬਿਚੜਉਨਾਅਦੈਦਾਕੁ॥ ਨਕੈਬੋਰਿਥਟਰਗਆਰਾ॥ ਸਚੁਸਾਲਗੀਧੀਨੁਗੁਰਦੁਆਰਾ॥ ਨਨ
 ਕਰਿਘਰਿਏਵੈਕਾਰੁ॥ ੬॥ ੭॥ ਗਉਤੀਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਉਲਟਿਉਕਮਲੁਬਹੁਸੁਬੀਚਾ

ਚਿਅੰਮਿਤਪਾਰਗਗਨਦਸਦੁਆਰਿ॥ ਤਿਰੁਦੁਵੇਪਿਆਆਪਿਮੁਰਗਿ॥ ੧॥ ਰਿਮਨੇਰੇਕੁਰ
 ਮੁਨਕੀਜੈ॥ ਮਨਿਮਨਿਐਐਮਿਤਰਸੁਪੀਜੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਨਮੁਜੀਤਿਮਰਦਿਮਨੁਆਨਿਆਆ
 ਪਿਅੁਆਮਨੁਮਨੇਤਜਨਿਆਨਜਰਿਕੁਈਘਰਘਰੇਤਜਨਿਆ॥ ੩॥ ਜਤੁਸਤੁਤੀਰਸੁਮਨਜਨੁਨਮਿ
 ਮਾ ਅਪਿਕਥਿਰਥਾਕਰਉਵਿਸੁਕਾਮਿ॥ ਲਗਨਰਾਇਦੁਮਤਿਰਜਾਮਿ॥ ੩॥ ਆਨਮਨਉਤਉਪਰਘਰ
 ਜਾਉ॥ ਵਿਸੁਜਾਚਉਨਹੀਰੇਥਉ॥ ਨਨਕਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿਸਆਉ॥ ੬॥ ੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥
 ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਸਮਰਦੁਇਥਾਏ॥ ਮਰਦੁਰਹਦੁਰਸੁਮਤਿਰਿਕੁਏ॥ ਜਾਰਥਨਿਦੁਰਿਗਗ
 ਨਪੁਰਿਪਾਏ॥ ੧॥ ਮਰਦੁਲਿਖਿਅਏਨਹੀਰਹਦੁਰਿਸਰਦੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਮਿਲੈਦੁਬਿਧਾਕੁਗੈਕਮਲਬਿਗਾਮਿਮਨੁਹਰਿਪੁਰੁਲਗੈਜੀਵੁਅਮੋਰੇਮਹਾਰਸੁਅਗੈ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰਮਿਲਿਐਸਚੁਮੇਜਮਿਸੁਚਾ॥ ਗੁਰਕੀਪਉੜੀਉਚੈਉਚਾ॥ ਕਰਮਿਮਿਲੈਨਮਕਾਰਉਮੁਚਾ
 ॥ ੩॥ ਗੁਰਮਿਲਿਐਮਿਲਿਐਵਿਸਮਾਇਆ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਘਰਮਹਲੁਇਥਾਇਆ॥ ਨਨਕ
 ਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲਾਇਆ॥ ੪॥ ੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਵਿਰਤੁਪਾਇਆਨਹਮੇਕੈਵੇਇ॥
 ਵਿਅੰਜਾਣਾਵਿਅੰਜਾਗੈਗੋਇ॥ ਜਿਤਿਸੁਕੁਲੁਸੇਈਹੁਆ॥ ਅਦੁਰਨਕਕੈਦੁਲਾਦੁਆ
 ੧॥ ਜਲਦੁਕਰਮਕੈਦੁਤੇਗੈਦਾਤਿ॥ ਕਰਮਪਰਮਤੇਰੇਨਮਕੀਜਾਤਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਿਏਦੁ
 ਦੁਰਾਤਦੇਦੁਲਾਕਾ॥ ਤੇਰਿਨਹੀਤੁਪੁਰੁਗਤਿਉਧੁਗਾ॥ ਕੀਆਗਰਪੁਨਅਦੈਗਮਿ॥ ਜੀਉਧਿਠੁ
 ਸਕੁਤੇਧੇਪਾਮਿ॥ ੩॥ ਤਿਮਰਿਨੀਦੁਲਹਿਥਥਮਿਮਿਲਾਇ॥ ਜਿਉਰੁਦੀਤਿਉਨਮੁਜਪਾਇ॥
 ਤੇਰਨਾਬੀਨਸਚਾਮਿਰਿਮੈਗੈ॥ ਗੁਰਮਤਿਦੇਇਕੁਰਮੈਤੇਰੈ॥ ੩॥ ਅਨਮਹਿਮੈਲੁਨਹੀਮਨੁਰਾ
 ਤੁ॥ ਗੁਰਬਚਨੀਸਚੁਸਥਾਇਪਦੁਤਾ॥ ਤੇਰਾਤਾਦੁਨਮਕੀਵਡਿਓਆਈ॥ ਨਨਕਰਹਦੁਕੁਰਾ
 ਤਿਸਰਦੁਈ॥ ੬॥ ੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਜਿਨਿਅਕਥੁਕਗਓਆਆਪਿਉਪੀਅਇ
 ਆ॥ ਅਲੈਉਦਿਸਰੇਨਮਿਸਮਾਇਆ॥ ੧॥ ਵਿਅੰਜਗੈਮੈਤੁਰਤੁਰਹਿਸਮਾਨਾ॥ ਪੁਰਗੁਰਕੈ
 ਸਥਾਇਪਦੁਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਸੁਲਗਰਮੁਰਿਦੈਹਰਿਗਮਿ॥ ਸਰਜਿਸੁਕੁਇਮਿਲੈਸਾਥਾ
 ਸਿ॥ ੩॥ ਜਾਹਿਸਦੁਰੇਸਾਧੁਵਿਅਲਾ॥ ਇਤਉਤਮਨਮੁਖਥਧੇਵਾਲਾ॥ ੩॥ ਅਹਿਨਿਸਿ

ਜੈਗੁਰਮੁਖਿ

ਨਮਿਰਿਦੈਸੇਪੁਰੇ॥ ਨਨਕਰਾਅਮਿਲੇਕੁਮਦੁਰੇ॥ ੬॥੧੧॥ ਗਉਤੀਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਨਨਮਿਮਰੇ
 ਤ੍ਰੈਗੁਣਹਿਤਕਾਰਾ॥ ਚਰੇਬੇਟਕਬਹਿਅਕਾਰਾ॥ ਤੀਨਿਅਦਸਥਾਸਤਿਗੁਰੇਤਹਰਿਜਾਨੁ॥੧॥
 ਰਾਮਗੁਰਾਤਿਗੁਰਮੇਦਾਤਹਲਾ॥ ਬਹਿਰਿਜਲਮਨਹੋਇਹੋਮਰਦਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਾਰਿਪਦਾ
 ਰਖਵੇਹੋਸਕੁਕੇਈ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਪੀਤਿਤੁਮੁਖਿਸੇਈ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਅਰਬੁਬੀਚਰੁਆਇ
 ਅਗਾਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥਗੁਰਾਤਿਪਰਾਪਤਿਹੋਈ॥ ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਮੁਕਤਿਅਨਿਦਾ॥ ਗੁਰਮ
 ਤਿਪਾਏਪਰਮਨਿਦਾ॥ ੩॥ ਜਿਨਿਪਾਇਅਚਾਰਿਦੇਖਿਦਿਖਾਇਅਗਾਅਸਾਅਹਿਨਿਰਾਸ
 ਬੁਝਾਇਅਗਾ॥ ਟੀਨਨਥਸਰਬਸੁਖਦਾਤਾ॥ ਨਨਕਹਰਿਚਰਦੇਅਨੁਗਤਾ॥ ੬॥੧੨॥
 ਗਉਤੀਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਚੇਤੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਇਅਚਰੇਸੁਖਾਲੀਬਾਜੀਇਹੁਸਿਸਾਰੇ॥ ਲਗੁ
 ਲੋਕੁਮੁਚਕੁਨੁਕਰਮਾਵਹਿਬਹੁਤਉਠਾਵਹਿਕੁਚੇ॥ ਤੁਵੀਕਿਅਮੈਰੁਲਦੀਦੇਖੀਜਿਉਪ
 ਰਉਪਰਿਛੁਕੇ॥੧॥ ਸੁਦਿਸੁਦਿਸਿਖਹਮਾਰੀ॥ ਸੁਦ੍ਰਿਤੁਵੀਤਹਰੇਸੇਮੇਰੇਜੀਅੰਨਬਹੁਤਿ
 ਨਅਵੈਦੁਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਉਤੁਪੁਆਖਯੋਗੀਵਾਇਅਤਿਸੁਦਿਸਿਖਹਮਾਰੀਨਿਦਾ
 ਚਿਟਵਰਹਿਪਰਾਈਝੁਠੀਲਾਇਤ੍ਰਾਸੀ॥ ਦੋਲਿਪਰਾਈਜੇਹਹਿਜੀਅੰਨਕਰਹਿਚੇਰੀਬੁਰਿ
 ਅਰੀ॥ ਹੋਸੁਚਾਲਅਤਿਪਿਦੈਕਹੀਏਹਦੁਦੈਨਹੋਈਅਹਿਨੀ॥੨॥ ਤਿਕਾਇਆਰਗੀ
 ਅਹਿਸੁਖਨਿਤਰਿਤੁਪੁਕਿਅਚਰਮੁਕਮਾਇਅਚਰਿਚੇਰੀਮੈਨਾਵਿਦੁਲੀਅਤਅਨਿਤਲ
 ਕੁਇਅਗਾਹਲਤਿਨਸੇਕੁਪਲਤਿਨੇਕੁ॥ ਅਹਿਲਾਨਨਮੁਗਦਾਇਅਗਾ॥੩॥ ਹਉਖਰੀਦੇਹੇ
 ਲੀਹੋਇਬਾਬਾਨਨਕਮੇਗੀਦਾਤਨਪੈਛੁਕੇਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਾਨੀਤੁਰਵੀਸੁਦਿਨਰੁਪਬਪਤ
 ਕਰੇਕੁਰਾ॥ ਵਿਸਹੀਨਲਿਨਚਲੀਨਨਪੁਤ੍ਰਿਪਦੇਰਦਾਬਾ॥ ਕੁਨਾਕੁਮੇਦਾਮੇਸਕੁਕਿਨੁਲਖਿ
 ਆਇਕੁਅੰਮ੍ਰਿਤਨਮੁਤਮਾਰਾ॥ ੬॥ ਦੋਦੇਨੀਦਰਿਦਾਲਉਸਸੀਲੁਸਮੰਦਰਕੀਦੇਰੀ॥ ਸੰਚੇ
 ਸੰਚਿਨਦੇਈਵਿਸਹੀਅਪੁਜਾਦੈਸਕੁਮੇਗੀ॥ ਸੁਇਲੇਕਸੇਇਨਾਨੀਸੰਧੈਵਿਸੈਨਕਰੀ
 ॥੪॥ ਸੁਦਿਮੁਰਖਮਨਮਾਨੁਦਾ॥ ਹੋਗੁਤਿਸੈਕਾਕੁਦਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਹੁਮਾਰਾਨਕੁਰ

ਈ

ਜਕੈਤਿਰਦੈਦਸਿਆਹੁਸੇਈਗੁਰਮਖਿਨੁਗਤਿਪਰਾਪਤਿਹੋਈ

३६

कुंरगभतिसेवेदलजगे।जीउपिडुमकुगमितिमेवीभारिअपेजीदले।५।१।१३
 रउिडीभगला।अदरिपंठगभेवजलविठिगधउिप्यरुघारुभन।भारगिलदहिनीउ
 नीउविमभगौकवीपुवसजल।१।मीरभनभउिचरुभन।अगौजमदलुधिधमुप्य
 ह।१।रगउि।उिमारिभेडेलीरधैदभार।कुंउरिधैडीसापनन।अभिउेवलचरे
 निउवभदिभदुविलुटेनिसुपंठजल।२।रुहिभेडेलीलुदिभेदगरासापनपवडीऐ
 वजल।नभेडुग।लिमंगलुपदिभारुगिगोऐमेपंठजल।३।वभदिलेडैमुदिलच
 पमिडैलिसुधपाडा।ननवपापवरेडिनवारदिलजमीनमुपुविषपाडा।४।३
 ॥१६॥रउिडीभगला।१।मुदरेउपदिनीउरिमुदवीऐभारीजेधिषाडा।पंठरेल
 दुमिबीनजिगदलुदिरुभनवीनैडुड।१।जिगजुगतिदिएपादमिता।ऐकुसघ
 ददुनगेरुनसडिबेरमुलिभनलदमिता।१।रगउि।मुंठिमुंठुऐभैमेरुपाटी
 भैरभगुववीनीगीगाडा।किरुसुडउरुदहारमुभगीऐकनचेउमिभेपाडा।३।व
 रिपदिघुगलीगलुलदमिमिसाभुलिनजदमिता।ऐवमुठरडीजेचिडुलदहिलधि
 लेठिबीपादमिता।३।जपमिनिरेजलुचमिभन।वगेधैलहिजेगीवपदुप्यन
 ॥१॥रगउि।वगऐभारभलीहिमुदभारुमेगीवउदिरुडीडा।पुददुडिननलन
 गीरऐठिचिपदुपलुडडीडा।४॥३॥१५॥रउिडीभगला।१।अउिधपभेड
 मुलभनऐवैवेविदिडुचिडुवीजेगेभनभनभवेपापवगवेवदगगलडीजेवे
 ॥१॥भनऐवेमहिचुठुटीगे।उेवेडीकिरुदमिसाभिसभदुहिभलपुनलपदुपाटी
 चे।१॥रगउि।मपवधेडभगऐभारुभिनीठीगभउिपंठुउिचरुगि।रडिभनरेमु
 पुमिनगीलकदुवमिभुमाठुटीगे।१॥भनभुधिवरुहिउेअदुपलचैगुभुधिमि
 लैदुडाटीगे।जिडिनवीभमेटीगेभविउनुमेदिभारुटीगे।३॥मुठुवकुवगुदहि

ਉਦੈ ਜੋਗੇਤਰ ਗੁਲਾਈਗੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪੰਕਹੈ ਜੋ ਨ ਨ ਕੁਤ ਉਮੁ ਨ ਵਿਦੁ ਪਾਈਗੇ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੧੬
ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਕਿਤਾ ਵੀ ਮਾਈ ਬਾਪੁ ਕੁਤ ਕੇਗਾ ਵਿਦੁ ਬਾਹੁ ਹਮ ਅਏ ॥ ਅਗਨਿ
ਬਿਬਿਜ ਲਗੀ ਤਹਿ ਨਿਪੋਜੇ ਕਹੇ ਵੀ ਮਿਓ ਪਾਏ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਉ ਦੁਨਾ ਲੈ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥ ਕ
ਹੇ ਨ ਜਾਨੈ ਅਉਗਦੁ ਮੇਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਕਿਤੇ ਕੁਧ ਬਿਰਖ ਹਮ ਚੰ ਨਿਕੋਤ ਪਸੁ ਉਧਾਏ ॥ ਕਿਤੇ ਨ
ਗ ਕੁਲੀ ਮਹਿ ਮਾਏ ਕੇਤ ਪਧਿ ਉਠਾਏ ॥ ੨ ॥ ਹਟ ਪਟ ਬਿਜ ਮੈਂ ਦਰ ਕੁਨੈ ਕਹਿ ਚਿੰਤੀ ਘਰਿ ਮਾਏ
ਅਗਹੁ ਦੇਖੈ ਬਿਦੁ ਹੁਦੈ ਬੈਤੁ ਤੇ ਕਹਾ ਛੁਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਤਟ ਤੀਰ ਥਾਮ ਨ ਦੁਖੀ ਤੁਏ ਖੇਹਟ ਪਟ
ਥਾਨ ਰਾਗ ਲੈ ਕੈਤ ਕੀ ਤੇਲ ਦਿਲ ਗਾਘਟੀ ਮਹਿ ਦੁਨਾਗ ॥ ੪ ॥ ਜੇਤਾ ਸਮੁੰਦੁ ਸਾਗਰੁ
ਨੀਰਿ ਮਾਤੇ ਤੇ ਅਉਗਦੁ ਹਮਾਰੇ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਵਿਦੁ ਮਿਹਰ ਉਪਾਹੁ ਤੁਧ ਦੇ ਪਾਥਰ ਤਾਰੇ ॥
੫ ॥ ਜੀ ਅਨਾ ਅਗਨਿ ਬਗ ਬਚਿ ਤੈਥੀ ਤਹਿ ਦੁਗੋ ਕਾਤੀ ॥ ਪ੍ਰਦੁਤਿ ਨ ਨ ਕੁਹੁ ਕਮੁ ਪਦੁ ਦੈ ਸੁ
ਬੁਧੈ ਦੈ ਦਿਨੁ ਗਤੀ ॥ ੬ ॥ ੫ ॥ ੧੭ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗ ਲਿਖਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਘਰੁ ॥ ੪ ॥
੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਰੈਲਿ ਗਾਵਾਈ ਮੇਰਿ ਵੈਰਿ ਦੁਸੁ ਗਾਵਾਇਆ ਧਾਇਆ ਹੀ
ਰੈ ਜੈ ਸਾਜਨ ਮੁਹਿ ਕਉ ਤੀਬ ਦੇਲ ਜਾਇ ॥ ਨ ਮੁਨ ਕਾ ਨਿਅਰ ਮਕਾ ॥ ਮੁਨੈ ਛਿਰਿ ਪਾਏ ਪਦੁ
ਤਹਿ ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਅਨਤਾ ਪਨੁ ਪਰਦੈ ਪਰੇ ਅਨਤਾ ਦਹਿ ਆਜਾਇ ॥ ਅਨਤ ਕਉ ਚਾਹੁ
ਜੇਗੈ ਸੇ ਅਨਤ ਗਾਵਾਇ ॥ ੨ ॥ ਆਪਦੁ ਲੀ ਅਜੇ ਮਿਲੈ ਤਾ ਸੁਕੁ ਕੇ ਕੁਗਰੁ ਗੋਇ ॥ ਕਰਮਾਉ
ਪਹਿਲਿ ਬੁਝੈ ਜੇ ਲੈ ਰੈ ਸੁਕੁ ਕੇਇ ॥ ੩ ॥ ਨਨਕ ਵਰਦੁ ਨਿਨੀ ਅਸੇਈ ਸਾਗਰੁ ਗੋਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾ
ਧੀਖ ਸਮਕਾ ਕਿਸੇ ਦੁਖਾਈ ਦੇਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੮ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਦੀ ਹੋ ਆਬਨਿ
ਦੁਸਾ ਕੈ ਦਸੁ ਲਟੁ ਦਿਖਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੈ ਸੇਰਾ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਦਾਠਿ ਦਾਹਿ ਹਉ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥
ਮੇਥ ਨ ਜਾਗ ਨਿਰਾਮ ਕੀ ॥ ਤੇਰਾ ਨ ਮੁਖੁ ਦੁਖੁ ਦੁਖਾਉ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਵਿਕਲਿ ਹੋਵਾ ਅੰਬਿ ਬ
ਸਾਸੁ ਹਜ ਸਬਦੁ ਧੀਰਾ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਦਰਸਾਨਿ ਰੁਪਿ ਅਪਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਮ
ਦੁਲੀ ਹੋਵਾ ਨ ਲਿਖ ਸਕੀ ਅਜੀਤ ਸਭਿ ਸਾਹਿ ॥ ਉਰਦਾ ਰਿਪਾ ਰਿਮੇਰਾ ਸਦੁ ਹੁਦੈ ਮੇਰ ਉਮਿਲੀ
ਧਾਹੁ ਪਸਾਰਿ ॥ ੩ ॥ ਨਗਨਿ ਹੋਵਾ ਧਰਦੁ ਸਾਸੁ ਬਦੁ ਸੇਭਉ ਜਾਇ ॥ ਨਨਕ ਸਦੈ ਸੇਰਾ ਲੀ

ਨੇਤਿਨੇਤਿਸਮਾਇ॥ ६॥ २॥ ਗਉਤੀਪੁਰਬੀਦੀਪਵੀਭੁਲਾ॥ १॥ ਘਰੁ॥ ३॥ १ਉ
 ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਜੈਘਰਿਵੀਰਤਿਆਖੀਐਕਰੋਤਕੋਇਧੀਚਰੋ॥ ਤਿਤੁਘਰਿਗਾ
 ਦੁਹੋਸੇਹਿਲਾਮਿਦਰੁਮਿਰਜਲਦੁਹੋ॥ १॥ ਤੁਮਗਾਦੁਹੋਮੇਰੀਲਿਰਕੁਉਕੋਸੇਹਿਲਾ॥ ਗਉਦੁਗੀ
 ਜਿਤੁਸੇਹਿਲੇਸਦਾਮੁਖੰਹੋਇ॥ १॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਿਤਨਿਤਨੀਐਸਮਾਨੀਅਨਿਦੋਧੈਗਾਦੇਦੁ
 ਲਗਾਰੁ॥ ਤੇਰੇਦੋਸੈਮੇਤਿਨਪਾਦੋਤਿਸੁਦਾਤਕਦੁਲੁਸਮਾਰੁ॥ २॥ ਸੀਬਤਿਸਾਹਲਿਖਿਅਮਿ
 ਲਿਖਿਰਿਪਾਦੁਹੋਲੁ॥ ਦੇਹਸਜਲੁਅਸੀਸਤੀਅਨਿਉਹੋਦੈਸਾਹਿਬਸਿਉਮੇਲੁ॥ ३॥ ਘਰਿ
 ਘਰਿਏਹੋਘਰਚਫਰੇਸੇਲਿਖਦਿਸਿ॥ ਸਚਦੁਹਰਾਮਿਮਰੀਐਨਲਕਸੇਦਿਅਦਿਨਿ॥ ६॥ १
 ੧॥ ਗਗੁਗਉਤੀਗੁਆਰੇਰੀਅਹਲਾ॥ ੩॥
 ॥ ਚਉਪਦੋ॥ ॥ ੧ ॥ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਗੁਰਮਿਲਿਐਹ
 ਰਿਮੇਲੋਹੋਈ॥ ਅਘੋਮੇਲਿਮਿਲਦੈਸੇਈ॥ ਮੇਰਾਪੁਰੁਸਕੁਧਿਧਿਅਘੋਨਲੈ॥ ਹੁਕਮੇਮੇਲਸ
 ਬਦਿਪਲੁਲੈ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਕੋਰੁਇਕੁਮੁਕੁਉਨਾਇ॥ ਚੈਰਾਚੈਸਚਿਰਗਿਸਮਾਇ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਮਿਲਿਐਹਰਿਮੋਨਿਦੈਸੇਮੁਕੁਇ॥ ਮੇਰਾਪੁਰੁਕਰਾਵੀਅਤਿਨੀਪਾਇ॥ ਸਬਦਿ
 ਸਲਾਹੈਅਤਿਪਾਗਾਦੁਰਾ॥ ਮੇਰਾਪੁਰੁਕਧਮੇਧਮਸਦੁਹਾਰੁ॥ ੨॥ ਗੁਰਮਿਲਿਐਸਕੁਅਤਿਧੁਧਿ
 ਹੋਈ॥ ਮੋਨਿਨਿਰਮਲਿਦੈਸੇਸਚੈਸੇਇ॥ ਸਚਿਦੁਸਿਐਸਾਨੀਸਕੁਕਾਰਾ॥ ਉਤਮਕਰਦੀਸਬਦੁ
 ਧੀਚਾਰੁ॥ ੩॥ ਗੁਰਤੇਸਾਨੀਸੇਦੁਹੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਮੁਪਲੁਲੈਕੋਇ॥ ਨੀਦੈਦਾਤਾਦੇਦੁਲਾ
 ਰੁ॥ ਨਲਕਹਰਿਨਮੁਮੇਲਗੋਧਿਅਹਾਰੁ॥ ੬॥ ੧॥ ਗਉਤੀਅਹਲਾ॥ ੩॥ ਗੁਰਤੇਗਿਆਨਪਾਏ
 ਜਿਨੁਕੋਇ॥ ਗੁਰਤੇਬੁਝੈਸੀਝੈਸੇਇ॥ ਗੁਰਤੇਸਾਨੁਸਾਚੁਰੀਚਚਮੁਗੁਰਤੇਪਾਏਮੁਕਤੁਦੁਆਰੁ
 ॥ ੧॥ ਪੁਰੋਚੁਗਿਮਿਲੇਗੁਰਆਇ॥ ਸਾਚੈਸਾਗਤਿਸਾਚਿਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਮਿਲਿ
 ਐਤਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝਾਇ॥ ਗੁਰਤੇਸਾਤਿਦੈਸੇਮਨਿਅਐ॥ ਗੁਰਤੇਪਦਿਤਪਾਦਨਸੁਚਿਹੋਇ
 ॥ ਗੁਰਤੇਸਬਦਿਮਿਲਦਹੋਇ॥ ੨॥ ਬਾਝੁਗੁਰੁਸਕੁਕਰਮਿਕੁਲਾਇ॥ ਬਿਨੁਨੈਦੁਬਹੁਤੁਦੁਪੁ
 ਪਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਦੈਸੁਨਮੁਖਿਅਈ॥ ਦਰਸਨਿਸਚੈਸਚੀਪਤਿਹੋਈ॥ ੩॥ ਵਿਸੇਨਕੀ

ਐਦਾਤਾਇਕੁਸੇਈ॥ਵਿਰਧਾਬਰੇਸਥਾਟਿਮਿਲਾਵੇਈ॥ਮਿਲਿਖੀਤਮਸਤਿਗੁਣਗਾਵਾ॥ਲਨਕ
 ਸਚੇਸਾਚਿਸਮਾਵਾ॥੬॥੨॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੩॥ਸੁਥਾਉਸਚੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ਸਚਨਿਦੁ
 ਸੁਕਰੇਸਚੁਸੇਇ॥ਸਚੀਬਾਣੀਜੁਗਾਚਾਰੇਜਾਏ॥ਸਚੁਵਿਦੁਸਚੁਅਧੇਅਧੇ॥੧॥ਬਰਮੁਹੈਸੰਤ
 ਸੀਗਿਮਿਲਾਏ॥ਗਉੜੀਗਾਵੈਬੇਸਿਸੁਥਾਏ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਜਲਉਇਧਿਨਿਹਵਾਵੈਜਗੁਇ
 ਹਰਿਰਸੁਨਰਖੈਭੀਕਾਅਲਾਟਿ॥ਬਿਨੁਬੁਝੈਤਨੁਮਨੁਭੀਕਾਹੋਇ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੀਆਚਲਿਅ
 ਰੇਇ॥੨॥ਰਸਨਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਅਸਹੀਜਸੁਤਾਇ॥ਗੁਰਚਿਰਪਾਤੋਸੁਚਿਸਮਾਈ॥ਸਾਚੀਗਤਿ
 ਗੁਰਸਬਦਈਚਾਰਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈਨਿਰਮਲਪਾਰ॥੩॥ਲਮਿਸਮਾਵੈਨੁਕੋਤੁਹੋਇ॥ਉਪੈਕੋਤੁਇ
 ਵੈਲੋਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਅਨਿਮਿਨਿਦੁਸਾ॥ਲਨਕਸਚੁਕੋਤੁਜਿਸੁਸਬਦਿਪਿਆਸੁ॥੬॥੩॥ਗ
 ਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਮਹਲਾ॥੩॥ਇਵਿਪਾਦਤਰਹੈਮਨੁਸਾਦੁਨਪਾਇ॥ਗਉਮੈਦਿਹਿਗਾਵਹਿਬਿਰਥਾ
 ਜਾਇ॥ਗਾਵਦਿਗਾਵਹਿਜਿਨਨੁਪਿਆਰੁ॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਸਬਦੁਬੀਚਾਰੁ॥ਗਾਵਤਰਹੈਜੇਸ
 ਤਿਗੁਰਕੁਵੈ॥ਮਨੁਤਨੁਗਤਾਨਮਿਸੁਹਾਵੈ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਇਵਿਗਾਵਹਿਇਕਿਗਤਿਕੋਰਹਿ
 ਨਮੁਨਪਾਵਹਿਬਿਨੁਅਸੇਨਹਿਸਚੀਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਪਿਆਰਿ॥ਅਪਨਾਪਿਰਗਧਿਅਸਈਉ
 ਰਿਪਾਰਿ॥੨॥ਗੁਗਤਿਕਰਹਿਮੁਰਖੁਆਪੁਜਨਵਹਿ॥ਨਚਿਨਚਿਪਟੇਹਿਬਹੁਤੁਦੁਖਪਾਵਹਿ॥ਨ
 ਚਿਐਟਪਐਗੁਗਤਿਹੋਇ॥ਸਬਦਿਮੈਰਗਤਿਪਾਏਨਿਨੁਸੇਇ॥੩॥ਗੁਗਤਿਦੁਖਲੁਕ
 ਗਤਿਕੋਰਹਿਸੇਇ॥ਸਚੀਗਤਿਦਿਹੁਆਪੁਖੋਇ॥ਮੇਰਾਪੁਰੁਸੇਚਾਸਚੁਬਿਪਿਨੁਦੇ॥ਲਨ
 ਕਬਖਮੇਨਾਮੁਪਦੁਦੇ॥੬॥੬॥ਗਉੜੀਗਾਵੈਗੀਮਹਲਾ॥੩॥ਮਨੁਮੋਰਪਾਤੁਮਰਿਜਾਇ
 ਬਿਨੁਮੁਏਵੈਮੇਰਿਧਾਇ॥ਮਨੁਮੈਰੇਦਾਰੁਜਾਵੈਵੈਇ॥ਮਨੁਸਬਦਿਮੈਰੇਬੁਝੈਨੁਸੇਇ॥ਜਿਸੇਨ
 ਬਖਸੇਦੇਵਤਿਅਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਦੇਸੈਮਨਿਅਈ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਦੀਕਾਰਕ
 ਮਾਵੈ॥ਤਾਇਸੁਮਨਖੀਸੇਈਪਾਵੈ॥ਮਨਮੇਮਤੁਮੈਗਲਮਿਕਟਾਗੋਗੁਰਅੰਕੁਸੁਮਾਰਿਜੀਵਲ
 ਦੁਹਰਾ॥੨॥ਮਕੁਅਸਾਪੁਸਾਧੈਜਨੁਕੋਇ॥ਅਚਰਚਰੈਤਾਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਇਹਮਲੁ

ਇਅਸਵਾਗਿ। ਹਉਮੈਦਿਚਹੁ ਤੈਨੁ ਦਿਵਾਨ॥ ੩॥ ਜੋ ਪੁਰਿ ਰਾਖਿ ਆਨੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ। ਕਰੇ ਨ ਦਿਖੁ
 ਜਹਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ॥ ਅਪਸੀ ਕਲ ਅਪੇਰੀ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦੁ ਲੈ॥ ੪॥ ੧॥
 ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਗੀ ਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਹਉਮੈ ਦਿਚਿ ਸਚੁ ਨ ਗੁਰਮਤਿ॥ ਦੁਇ ਨਉ ਦਿਚੁ ਰਮਿ ਚੁਲਾਨ
 ਬਹੁ ਚਿਤਾਉ ਤੈਵੇ ਆਪੁ ਪਦੁ ਨ॥ ਪਿਧਾ ਕਰਤਿ ਆਪੁ ਨ ਦਿਖਾਨ॥ ੧॥ ਗਿਰੈ ਰਾਮੁ ਰਹੈ ਮੇਰੇ
 ਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਸ ਨਾਹਿ ਰਸ ਨ ਰਸਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰੈ ਨਿਰਾਮੁ ਪਦੁ ਤਾ॥
 ਜਗਾਨੈ ਦੁਸੈ ਦਿਨੁ ਜਗਾਨੈ ਰੋਜਾ ਤਾ॥ ਹਉਮੈ ਆਰਿ ਗੁਰਮਤਿ ਪਦੁ ਤਾ॥ ਪਿਧਾ ਕਰੇ ਪਰੁ ਬਰਮ
 ਬਿਧਾ ਤਾ॥ ੨॥ ਮੇਰੇ ਨਾਮੁ ਰੋਜੇ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਪਾਦੁ ਤਵ ਰੋਜੇ ਨ ਕਿਰਾਏ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਦਿਖਿ ਰਸੁ
 ਤੇ ਪਾਏ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਦੁਸੈ ਮਨਿ ਆਏ॥ ੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਰਤਿ ਆਸੁ ਪਸੀਤਿ ਸਰੀਰ॥ ਅੰਤਰਿ
 ਦੁਸੈ ਲਲਚੈ ਨਾਮੁ ਪੀਰ॥ ਅਪੇਸਾ ਹਿਬੁ ਆਪਿ ਦੁਨੀਰ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਰਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣੀ ਗੀਰ॥ ੪॥ ੬
 ਗਉੜੀ ਗੁਰਮਤਿ ਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਮੇਰਿ ਪੁਰਿ ਮੇਰੇ ਨਿਸੰਕੇ ਜੀ ਅਪਰਾਨਾ॥ ਮੇਰਿ ਪੁਰਿ ਮੇਰੇ ਸਚੁ ਮਾਹਿ
 ਸਮਾਨਾ॥ ਜਿਤੁ ਮੇਰਿ ਐਵਰ ਗਾਹ ਪਤਿ ਪਰਦਾਨ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਦਿਖਾਉ ਬਲਿ ਨ ਉ॥ ਤਿਉ ਦਿਸ
 ਰਹਿਤ ਦਿਹੀ ਮਹਿ ਨ ਉ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਤਿਨ ਤਿਉ ਦਿਸ ਰਹਿ ਜਿਤੁ ਪੁਆਪਿ ਕੁਲਾਏ॥ ਤਿਨ ਤਿਉ ਦਿ
 ਸ ਰਹਿ ਜਿਤੁ ਕੈ ਕੁਏ॥ ਅਨਮੁਖਿ ਆਗਿ ਆਨੀ ਜੈ ਨ ਪਾਏ॥ ੨॥ ਜਿਨ ਦਿਖ ਮਨਿ ਤੁਠਾ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰੇ
 ਦੁਲਾਏ॥ ਜਿਨ ਦਿਖ ਮਨਿ ਤੁਠਾ ਤਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਦਸਾਏ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ॥ ੩॥ ਜਿਨ
 ਪੈ ਤੇ ਪੁਨਿ ਮੇਰਿ ਆਨ ਬੀਚਾਰੀ॥ ਜਿਨ ਪੈ ਤੇ ਪੁਨਿ ਤਿਨ ਹਉਮੈ ਆਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਜੈ ਨ ਮਿਰੇ ਤੇ ਤਿਨ ਕਉ ਬ
 ਲਿ ਗਾਰੀ॥ ੪॥ ੭॥ ਗਉੜੀ ਗੁਰਮਤਿ ਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਤਿਉ ਅਵਧੁ ਬਿਉ ਬਧਿ ਆਨਾਹਿ॥ ਗੁਰਮਤਿ
 ਦੁਆਰੁ ਮਨ ਆਹਿ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਅਨੇਕ ਵੀ ਮਤਿ ਨ ਹੋ ਪਾਹਿ॥ ੧॥ ਜਿਸ ਵੀ ਬਾਣੀ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈ
 ਤੇਰੇ ਅਵਧੁ ਬਧਾ ਗੁਰਮਤਿ ਦੁਖਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਜਗ ਸਤਿਗੁਰ ਤਹ ਤੇਰੇ ਸਤਿ ਬਣਈ॥ ਜਿ
 ਹ ਸਤਿਗੁਰ ਮਹੇਰੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ॥ ਜਗ ਸਤਿਗੁਰ ਤਹੇਰੇ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਮੇਰੇ ਅਹਲੀ ਬਾਉ ਪਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਸਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਤਿਹ ਰਿਸਾਮਿ

[illegible]

ਗੁਰੇਤੋਸੇਸ਼ੀਪਾਇ॥੧॥ਗਰਿਗਰਿਨਮੁਨਪਹੁਮੇਰੇਕੁਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੇਦਾਹਰਿਘਾਲਵਾਇਪਾਈ॥
 ੧॥ਗੁਰਉ॥ਅਪੁਪਛੁਣੈਮਨੁਕਿਮਲਹੋਇ॥ਨੀਦਮੁਖਤਿਹਰਿਪਾਦੈਸੇਏ॥ਗਰਿਗੁਰਗਾਦੈਮ
 ਤਿਉਤਮੁਹੋਇ॥ਸਗਲੇਸਗਲਮਮਾਦੈਸੇਏ॥੧॥ਦੁਨੈਕੁਇਨਸੇਦਿਆਕਾਇ॥ਗਉਮੈਮਾਇਅਮ
 ਗਾਥਖੁਖਾਇ॥ਪੁਤਿਚੁਟਬਹਿਰਿਮੈਰਿਅਮਾਇ॥ਮਨਮੁਖਿਅਪਿਅਦੈਕਾਇ॥੩॥ਗਰਿਗਰਿ
 ਨਮੁਦੈਦਸਨੁਸੇਏ॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਗਤਿਗੁਰਮਥਦੀਹੋਇ॥ਗੁਰਮਤਿਦਿਕਲੁਬੁਝੈਵੇਇ॥ਨਨ
 ਕਲਮਿਸਮਾਦੈਸੇਏ॥੬॥੧੨॥ਗਉਤੀਗੁਅਰੇਰੀਮਹਲਾ॥੩॥ਗੁਰਮੇਦਾਕੁਗਰਾਰੇਸੇ
 ਇ॥ਪੁਰਜਨੁਚਰਚਮਾਦੈਵੇਇ॥ਅਖਦੁਨਮੁਪਨੁਹਰਿਤੇਰਿਨੋਈ॥ਐਖੈਸਟਾਸੁਪੁਰਹਿਸੇਕੁ
 ਰੇਈ॥੧॥ਏਮਨਮੇਰੇਕੁਰਮੁਨਕੀਜੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੇਦਾਅੰਖਿਤੁਰਸੁਪੀਜੈ॥੧॥ਗਉਉ॥ਸ
 ਤਿਗੁਰਮੇਦਾਹਿਮੇਮਗਪੁਰਖੁਮੇਸਾਰੇ॥ਅਧਉਪਰੇਕਲਮਗਲਕਿਸਤਾਰੇ॥ਗਰਿਗਨਮੁਰ
 ਖਹਿਉਪਰੇ॥ਨਮਿਰੇਤੁਉਜਲਉਤਚਹਿਪਾਰੇ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਮੇਦਾਹਿਸਟਅਕਿਦਮਾ॥
 ਗਉਮੈਮਾਰਿਕਮਲੁਪਰਗਾਸਾ॥ਅਨਦੁਦਨੈਨਿਕਿਪਹਿਦਾਸਾ॥ਨਮਿਰੇਤੋਘਰਮਾਹਿ
 ਉਦਾਸਾ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਮੇਦਾਹਿਤਿਨੀਸਰੀਬਾਈ॥ਨਗੁਗੁਗੁਗੁਗਤੀਅਖਿਦਖਈ॥
 ਅਨਦਿਨੁਪਹਿਗਰਿਸਰਿਗਪਈ॥ਨਨਕਮਿਰੇਤੋਨਿਰਵੇਦਲਕਿਰਬਈ॥੬॥੧੩॥
 ॥ਗਉਤੀਗੁਅਰੇਰੀਮਹਲਾ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਦੁਨੁਗਿਮੈਜੇਗੁ॥ਹਿਰਦੈਨਮੁਨਿਅਰਿਰ
 ਸੋਕੇਗਾ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਈਨਮੁਗਰਿਪਿਆਈ॥ਨਨਮੁਨੀਤਿਲਗਨਮੁਪਾਇ॥੧॥ਗਉਉ॥
 ਗਿਆਪਿਆਨਗੁਰਮਥਦੈਮੀਨਾ॥ਗੁਰਕਿਰਪਤੇਕਿਨੈਦਿਰਲੈਰਖਿਤੀਨਾ॥੨॥ਕਰਮ
 ਕੀਛੁਬਹੁਕਰਹਿਅਚਾਰਾ॥ਬਿਨੁਨਦੈਪਿਗੁਪਿਗੁਅਹਿਕਾਰਾ॥੩॥ਬਿਪਨਿਬਾਪਿਉਮਾਇ
 ਅਛਮਾ॥ਨਨਨਨਕਵਛੁਟੈਗੁਰਪਰਗਾਸਾ॥੬॥੧੪॥
 ਗਗੁਗਉਤੀਬੈਰਚਾਇਮਹਲਾ॥੩॥੧॥੧॥ਉਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਇ॥ਐ
 ਸੀਪਰਤੀਮੇਪਈਪਰਗਾਮਿਅਖਿਨੁਪਗਾਦੈਸੂਤਲਿਗੀ॥੧॥ਬਬਾਤੁਐਮੇਕੁਰਮੁਨੁ
 ਕਾਈ॥ਨੋਕਿਛੁਕਰਤੁਹੋਸੇਈਹੋਰੇਤੈਸੇਨਾਇਸਮਾਗੀ॥੧॥ਗਉਉ॥ਇਸਤੀਪੁਰਖੁਹੋਇ

ਉਪਰਿ ਮੇਲਾ ਪੁਰਸਤੁ ਹੋਇ ਅਪਰ ਮੇਲਾ ਪੁਰਸਤੁ ਹੋਇ ਮੇਲਾ ਪੁਰਸਤੁ ਹੋਇ

ਵੈਵਿਅਉਇਕਰਮਕਮਾਹੀ॥ਨਾਨਾਰੂਪਸਦਾਹਰਿਤੇਚੇਤੁਪੁਰੀਮਾਹਿਸਮਾਹੀ॥੧॥ਇਤੇਨਜਨ
 ਮਹੁਲਿਮਰੇਸੇਜਾਪਾਇਆ॥ਤਕੁਲੇਨਹੀ॥ਨਾਕਾਕਾਰਜੁਸੇਈਪਰਨਾਦੈਜੇਗੁਰੇਸੇਸਬਦਿਸਮਾ
 ਹੀ॥੩॥ਭੇਸਸਬਦੁਭੇਹਰਿਅਪੈਰੁਰਮੁਕਹਾਹੀ॥ਨਾਨਕਤਤਤਤਮਿਉਮਿਲਿਅਪੁਨਰਧਿਨ
 ਨਮਿਨਅਹੀ॥੪॥੧॥੧੫॥ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਾਇਮਹਲਾ॥੩॥ਸਕੁਜਗੁਕਾਲੇਦੁਸਿਹੈਬਾਪਾ
 ਦੁਜੇਗੁਇ॥ਗਉਮੈਕਰਮਕਮਾਦੈਮਨਮੁਖਿਮਿਲੈਸਨਾਇ॥੧॥ਮੈਰੇਮਨਗੁਰਚਰਦੈਚਿ
 ਤੁਲਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਮੁਖਿਪਾਨੁਲੈਦਰਗਾਯਲੈਛੁਲਾਇ॥੧॥ਗਉ॥ਲਖਚਉਰਸੀ
 ਹਰੁਰਮਦੇਮਨਹਰਿਅਦੈਜਾਇ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਨੀਨਿਉਛਿਰਿਜੇਨੇਪਾਇ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਆਪੁਪਦੁਨਿਅਹਰਿਨਮੁਦੁਸਿਅਮਨਿਅਇ॥ਅਨੁਦਿਨੁਗਤੀਰਤਿਅਹਰਿਨਮੇਸੁਖਿ
 ਸਮਾਇ॥੩॥ਅਨੁਸਬਦਿਮੈਰੇਪਰਤੀਤਿਹੋਇਉਮੈਤਜੇਦਿਕਾਚਾ॥ਨਾਨਕਕਰਦੈਪਾਈਅ
 ਨਿਹਰਿਨਅਚੁਗਤਿਚੇਤੁਚਾ॥੪॥੧॥੧੬॥ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਾਇਮਹਲਾ॥੩॥ਪੈਈਅ
 ਜੇਇਨੁਗਰਿਹੋਗਰਿਹਿਲਿਖਿਅਪਾਇਆ॥ਸੇਕੁਦਿਤੀਨਰਿਹੋਗੁਰਮੁਖਿਗੁਦਗਾਇਆ॥
 ਪੈਦਕੈਰਗੁਦਸਿਮਲੈਸਾਹੁਰੇਦਾਸੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਦੀਅਹਰਿਮਨਿਉਇ
 ਆ॥੧॥ਸਸਰੈਪੀਈਐਧਿਰੁਦੈਸੇਕੁਰਿਤੁਬਿਪਿਆਈਐ॥ਆਧਿਨਿਰੰਜਨੁਅਲਖੈਰੇਅਪੇ
 ਮੇਲਾਈਐ॥੧॥ਗਉ॥ਅਪੈਰੀਪੁਰਦੈਅਤਿਹਰਿਨਮੁਖਿਅਈਐ॥ਦੁਤੁਗੀਸਤਿ
 ਗੁਰਮਿਲੈਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਈਐ॥ਗਉਮੈਦੁਬਿਪਾਥਿਨਮਿਜਾਇਸਰਜੇਸੁਖਿਸਮਾਈਐ॥ਸਕੁ
 ਅਪੇਅਪਿਦਰਤਦਾਅਬੋਨਾਇਲਈਐ॥੨॥ਅਨਮੁਖਿਗਰਧਿਨਪਾਇਉਅਗਿਆਨਇਆ
 ਲੈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਨਕਰਹਿਛਿਰਿਛਿਪਕੁਤਲੈ॥ਗਰਕੁਜੇਨੀਦਾਸੁਪਾਇਦੇਗਾਰੇਕੁਗਲਿ
 ਜਾਣੇ॥ਮੈਰੇਕਰਤੇਏਵੈਕੁਦਦਮਨੁਖਿਰੁਰਮਾਣੇ॥੩॥ਮੈਰੇਗਰਿਪੁਰੁਲੇਖੁਲਿਖਾਂਇਆਪੁਰਿ
 ਮਸਤਕਿਪੁਰਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਮੁਖਿਅਗਾਇਆਕੁਦਿਅਗੁਰਮੁਗਾ॥ਅਗਾਧਿਤਮਾਤਾਹਰਿ
 ਨਮੁਹੋਗਰਿਬੰਧਪੁਬੀਰਾ॥ਹਰਿਹਰਿਬਖਸਿਮਿਲਾਇਪੁਰੁਜਨਨਕਵੀਰਾ॥੪॥੩॥
 ੧੦॥ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਾਇਮਹਲਾ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੇਤਗਿਅਨੁਪਾਇਆਹਰਿਤਤੁਬੀ
 ਚੁਚਾ॥ਮਤਿਮਲੈਦੁਪਰਗਾਦੁਕੁਈਜਪਿਨਮੁਰਕਾ॥ਸਿਦਸਕਤਿਮਿਟਾਈਅਚੁਕਾਐ

ਪਿਅਚਗਪੁਰਮਸਤਵਿਜਿਨਕਉਲਿਖਿਅਤਿਨਹਿਨਮੁਪਿਅਰਾ॥ ੧॥ ਹਰਿਵਿਤੁਖਿਪਿ
 ਪਾਈਐਸਤਨਹੁਜਿਸੁਦੇਖਿਹਉਜੀਏ॥ ਹਰਿਵਿਨੁਰਸਾਨੁਜੀਵਤੀਗੁਰਮੇਲਿਹੁਰਿਚਸੁਖੀ
 ਏ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਹਉਹਰਿਗੁਣਗਾਦੁਨਿਤਹਰਿਸੁਦੀਰਹਿਹਰਿਗਤਿਬੀਨੀ॥ ਹਰਿਚਸੁਗੁਰੇਤ
 ਪਾਇਅਯੋਗਮਨੁਤਲੁਲੀਨੀ॥ ਪਨੁਪਨੁਗੁਰੁਸਤਪੁਰਖੁਹੈਜਿਨਕੁਗਤਿਹਰਿਦੀਨੀ॥ ਜਿਸੁਗੁਰ
 ਤੇਹਰਿਪਾਇਅਯੋਗੁਰਹਮਕੀਨੀ॥ ੨॥ ਗੁਣਦਤਹਰਿਗਾਇਹੋਗਮਅਵਗਾਇਅਯੋਗ॥ ਪਾਪੀ
 ਪਾਥਰੁਤੁਬਦੇਗੁਰਮਤਿਹਰਿਤਾਏ॥ ਤੁਗੁਣਦਤਨਿਰਮਲਗੁਰਮਅਵਗਾਨਿਅਯੋਗ॥ ਹਰਿਸਰ
 ਦਗਤਿਗਾਥਿਲੇਹੁਮੁਨੁਮੁਗਪਲਿਸਤਾਰੇ॥ ੩॥ ਸਬਦੁਅਨੇਦੁਸਦਾਗੁਰਮਤੀਹਰਿਹਰਿਮਨਿਪਿ
 ਅਇਅ॥ ਸਜਲੁਹਰਿਪੁਰੁਪਾਇਅਘਰਿਸੇਹਿਲਗਾਇਅਘ॥ ਹਰਿਦਇਅਘਾਰਿਪੁਰੁ
 ਬੇਨਤੀਹਰਿਹਰਿਚੇਤਾਇਅਘ॥ ਨਨਕਮਰੀਗੋਪੁਤਿਤਿਨਜਿਨਸਤਿਗੁਰਪਾਇਅਘ॥ ੪॥ ੪॥
 ੧੮ ਗੁਗਉਤੀਗੁਅਯੋਗੀਮਹਲਾ॥ ੪॥

॥ਚਉਪਦੇ॥ ਪ੍ਧਰਾ॥ ੧॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਪੰਡਿਤਸਾਸਤਮਿ
 ਮ੍ਰਿਤਿਪਤਿਅਯੋਗੀਗੋਚਰਪੁਰਖਿਪੁਰਖਿਅਯੋਗੀਮੁਰਖਹਰਿਹਰਿਨਪੁਪਤਿਅਘ॥ ੧॥ ਨ
 ਨਨਕਿਅਗਤਿਰਾਮਹਮਕੀ॥ ਹਰਿਕੁਮਨੁਮੇਰੇਤਰੁਕੁਦਜਲੁਤਿਤੀ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ॥
 ਸੰਨਿਅਸੀਖਿਕੁਤਲਾਇਦੇਹਸਦਚੀ॥ ਪਰਤਿਅਤਿਅਰੁਕੁਰੀਧੁਰਮੁਚਾਰੀ॥ ਮੇਮੁਰਖ
 ਹਰਿਅਸਤਮਾਰੀ॥ ੨॥ ਖੜੀਵਰਮਕੋਰੇਸੁਰਤਲੁਪਾਏ॥ ਸੁਦੈਸੁਪਰਕਿਰਤਿਕਮਾਏ
 ਮੇਮੁਰਖਹਰਿਨਮੁਦੁਨਾਏ॥ ੩॥ ਸਕੇਤੀਮਿਸਟਿਤੈਅਧਿਰਹਿਸਮਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਨ
 ਕੋਦੈਨਿਅਯੋਗੀਮੇਮੁਪੁਲੇਹਰਿਦੇਕਦਿਕਾਈ॥ ੪॥ ੧॥ ਗਉਤੀਗੁਅਯੋਗੀਮਹਲਾ॥ ੪॥
 ਨਿਰਗੁਣਕਥਾਕਥਾਹੋਹਰਿਕੀ॥ ਕੁਜੁਮਿਲਿਸਾਪੁਸਿਗਤਿਨਕੀ॥ ਤਰੁਕੁਦਜਲੁਅਕਥ
 ਕਥਾਸੁਦਿਹਰਿਕੀ॥ ੧॥ ਗੋਬਿੰਦਸਤਮੀਗਤਿਮੇਲਾਇ॥ ਹਰਿਚਸੁਰਸਨਾਰਾਮਗੁਨਗਾ
 ਏ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਜੇਨਨੁਪਿਅਦੁਹਿਹਰਿਹਰਿਨਮਾ॥ ਤਿਨਦਸਨਿਦਸੁਕਰਹੁਰਮਰ
 ਮਾ॥ ਨਨਕੀਸਿਦਾਉਤਮੁਚਾਮਾ॥ ੨॥ ਜੇਹਰਿਬੀਹਰਿਕਥਾਸੁਦਾਏ॥ ਜੇਨਨੁਮੇਰੇਮ
 ਨਿਰਿਤਿਕੁਦੇ॥ ਨਨਕਪਰਚੋਲੁਦੁਲੁਚੀਪਾਏ॥ ੩॥ ਸੇਤਨਨਮਿਉਪ੍ਰੀਤਿਬਨਿਅਈ॥

ਗਿਆਨਿਕਟਿਟ੍ਰੇਸੇਨਹੀਗਰਿਟ੍ਰਿਗ ॥ ੧ ॥ ਰਰਰਰੀ ॥ ਹਰਿਅਪੇਸਬਦੁਸੁਰਤਿਪੁਨਿਅਪੇ ॥ ਹਰਿਅ
 ਪੇਦੈਖੈਦਿਗੋਸੇਅਪੇ ॥ ਹਰਿਅਪਿਜਪਾਇਅਪੇ ॥ ਹਰਿਅਪੇਸਾਰਿਗਮਿਤਪਾਰਾ
 ਹਰਿਅਮਿਤੁਅਪਿਪੀਆਦੁਲਹਾਰਾ ॥ ਹਰਿਅਪਿਕਰੇਅਪੇਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿਅਪੇਬੀ
 ਨੀਤੁਲਹਾਰਾ ॥ ਹਰਿਅਪੇਗੁਰਗੁਰਮਤੀਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਹਰਿਅਪੇਨਨਕਪਾਦੈਪਾਰਾ ॥ ੪ ॥
 ॥ ੬ ॥ ੧੨ ॥ ਗਉਤੀਬੈਰਗਦਿਅਹਲਾ ॥ ੬ ॥ ॥ ਘਰਾ ॥ ੬ ॥ ॥ ਚਿਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਇ ॥ ॥ ਸਾਹੁਰਮਾ
 ਰਤਿਪਈਜੈਸੀਤੁਰਾਮਿਦੇਹਿਤੈਸੀਰਮਲੇਗਿ ॥ ਹਰਿਨਮੁਦਲੇਨੇਹਕਾਮਿਉਜੇਅਪਿਦੈਅ
 ਲੋਇਦੇਹਿ ॥ ੧ ॥ ਹਮਦਲਨਾਰੇਰਅਚੇਹਰਿਦੁਲੁਕਰਾਦੈਦੇਗਸਿਰੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਲਹਾ
 ਰਿਗੁਰਤਿਪਨੁਖਟਿਅਹਰਿਸਚੇਸਾਹਮਲਿਤਾਇਅਗ ॥ ਹਰਿਨਪਿਹਰਿਦਖਰੁਲਦਿਅਜਮੁਰਗਾ
 ਗਾਤੀਨੇਨਿਅਗਇਅਗ ॥ ੨ ॥ ਹਿਰਦੁਲਦੁਲੁਕਰਹਿਦਾਧਾਰੀਏਅਨਤਤਰੀਦੁਖਪਾਇਅਗ ॥ ਉ
 ਦਿਨੇਹੈਦੁਲਨਿਹਰਿਲਾਇਅਗ ॥ ਲੁਟੇਤਗਤਿਨਪਾਇਅਗ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿਹਰਿਦੁਲੁਜੈਸੇਨਲੁਕੇਰਜਿ
 ਸੁਖਿਪਲੁਕੇਇਖੁਦੇਇ ॥ ਨਨਨਕਸਾਹੁਰਿਸੇਦਿਅਗ ॥ ਹਿਰੇਖਾਮੁਲਿਲੇਈ ॥ ੬ ॥ ੨ ॥ ॥
 ਗਉਤੀਬੈਰਗਦਿਅਹਲਾ ॥ ੬ ॥ ॥ ਨਿਉਨਨੀਗਰਹੁਪਾਲਤੀਸੁਤਵੀਕਰਿਅਸਾਦਲੁਹ
 ਇਪਨੁਖਟਿਦੇਕਰਿਉਗਿਬਿਲਸਾ ॥ ਤਿਉਹਰਿਨਨੀਤਿਹਰਿਰਾਖਦੈਅਪਿਹਥਾਸਾ ॥ ੧ ॥
 ਮੇਰੇਰਾਮੇਮੁਰਖਹਰਿਰਾਖਮੇਰੇਗੁਸਾਈਅਗ ॥ ਨਨੀਉਪਮਾਤੁਪੁਰਿਬਤੁਈਅਗ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥
 ਮੇਰਿਚਘਰਿਅਨਿਦੁਹਰਿਹਰਿਨਸੁਮਾਨਿਲੇ ॥ ਸਰੁਕਸਮੀਠੇਮੁਖਿਲਗਾਜਿਨਹਰਿਗੁਦਗਾਦੈ ॥
 ਹਰਿਨਪੁਰਦਾਰਸਪਾਰਹੈਇਕੀਕੁਲੀਸਰੁਕਗਾਤੁਹੁਡੈ ॥ ੨ ॥ ਜੇਕਿਹੁਕੀਅਸੁਹਰਿਕੀ
 ਅਹਰਿਕੀਵਡਿਅਈ ॥ ਹਰਿਕੀਅਤੇਰੇਤੁਦਰਤਦਹਰਿਪੁਨਕਰਾਈ ॥ ਹਰਿਗੁਤਿਉਸੁਰਲ
 ਗਇਦਅਧਰੁਤਈ ॥ ੩ ॥ ਲਲਹਾਟੀਦੈਗਧਿਅਵਿਅਤਿਸੁਰਤੁਰਾਈ ॥ ਜੇਨਗਾਜਾਬਹਲੇ
 ਤਹਰਿਗੁਲਾਮੁਖਾਸੀਕਉਹਰਿਨਮੁਕੁਈ ॥ ਨਨਨਕਹਰਿਕਾਦਮੁਹੇਹਰਿਕੀਵਡਿਅ
 ਈ ॥ ੬ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ਗਉਤੀਬੈਰਗਦਿਅਹਲਾ ॥ ੬ ॥ ॥ ਚਿਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਇ ॥

ਵਿਰਸਾਣੀ ਵਿਰਸਾ ਲੁਕੇ ਰਲੇ ਚੜੀ ਉਲਾਇ ॥ ਹਲੁ ਚੇ ਤੈ ਉਦਮੁ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਪੀਧਾਇ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ
 ਜਨ ਹਰਿ ਜਪੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਛੁਡਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮੁਖ ਖਰੀਗਾ ਤਿਕੀ ਜੈ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮੇ
 ਦਾ ਹਰਿ ਲਾਇ ਹਮ ਕਾਮ ॥ ੧ ॥ ਰਾਉ ॥ ਲੇ ਤੇਰੇ ਸਉ ਦਾਗੀ ਸਉ ਦਾਗ ਰੁਪਾਇ ॥ ਪਨੁ ਖੋਟਾ
 ਜਾ ਕਰੇ ਮਾਇਆ ਮੇਰੇ ਦੁਪਾਇ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਬਿਲ ਤਹ ਹਰਿ ਬਿਲ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥
 ਬਿਖੁ ਮੈ ਚੋਟ ਦਾਣੀ ਆਬਾਹਿ ਹਰਿ ਕਮਾਇ ॥ ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਪਸਾਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਭਲ ਪਾਇ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ
 ਜਨ ਰਿਪਾਨ ਮੈ ਰਿਖਾ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਦਿਹੁ ਮਾਇਆ ਮੇਰੇ ਦੁਖੈ ਰੂਪਾਇ ਦੈ ਜੈ
 ਸਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮੇਰੇ ਜਨੁ ਤੇਰੇ ਰਾਮ ਨਿਰਾਮ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕਿ ਮੁਖਿ ਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਾਮ ॥
 ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ਰਾਉ ॥ ਬੈਰਾਗਾਇ ਮਹਲਾ ॥ ੬ ॥ ਨਿਤ ਦਿਨ ਸੁਰਤਿ ਲਲਚੁ ਕਰੇ ਰੁਕੇ ਮੇਰੇ
 ਰਮਾਇਆ ॥ ਦੋਗਾ ਰਿਛੈ ਦੇਗਾ ਰੀਅ ਮੈ ਰਿਚੁ ਰੁਠਾਇਆ ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਕੀ ਜਨ ਸਦ ਬਰੇ
 ਸੇ ਘਰੇ ਵੈਰੇ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਰਖੇ ਤੇਰੇ ਪਿਪਾਸਾਇਆ ਘਰਿ ਵੈਰੇ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਨਿਤ
 ਰਿਗੁ ਲਗਾ ਦੁਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਾਉ ॥ ਨਰੁ ਪਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਕਰੇ ਨਰ ਪਤਿ ਰਾਜੇ ਅ
 ਰਥਿ ਸਰੁ ਮਾਇਆ ॥ ਵੈਰੇ ਪੈਰੇ ਤਾਨੇ ਲੇਇ ਕਿਨੈ ਰਪਤਿ ਮਹਿ ਜਾਇਆ ॥ ਪਿਨੁ ਪਿਨੁ ਮੇਰਾ ਸਭ ਲ
 ਸਤਿ ਕੁਰੀ ਨਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਰਿ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਨਿਤ ਸਉ ਦਾ ਸੁਦਰੀ ਚੋ ਬਹੁ
 ਰੁਝਿ ਰਿਖਾਇਆ ॥ ਵੈਰੇ ਤਾਨੀ ॥ ਜਲ ਲਾਗੇ ਦਿਤ ਸੁਖ ਮਨੇ ਤੈ ਮੇਰੇ ਨਾਇ ॥ ਜੇ ਗੁਰੁ ਸਾਧੀ ਗੁਰ
 ਮਿਉ ਕਰੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ੩ ॥ ਨਿਤ ਨੀਕੁ ਖਾਨ ਸਮਾ ਦੇਹੇ ਤਿਤ ਨੀਕੁ ਪਛਿਰਿ ਲ
 ਗੈ ॥ ਨਿਸੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਰਿਪ ਕਰੇ ਮੇਰੇ ਰੇ ਮਿ ॥ ਰਗੁਰ ਅਗੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਮਿ ਤਿਪਤਿ
 ਅਛਿਰਿ ਕੁਖ ਨ ਲਗੈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਰਾਉ ॥ ਬੈਰਾਗਾਇ ਮਹਲਾ ॥ ੬ ॥ ਮੇਰੇ ਨਿਛਿ
 ਤਿਰ ਰਿਖਾ ਸਨਿਤ ਵਿਓ ਦੇਖੁ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਨਿਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਈ ਮੇਰੇ ਲੁਕਾ ਮੇਰੇ ਸ
 ਨਿਨਿ ਤਿਹ ਰਿਖੁ ਤੁਪਿ ਆਰਾ ॥ ਹਉ ਕਰ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਨਿਨਿ ਦਿਛਿ ਰਿਖਾ ਮੇਲਿ ਆ
 ਮੇਰਾ ਸਿਰ ਜਨਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਮਪਾ ਪੀਸਰ ਲਿਖੇ ਹਰਿ ਦੁਆਰਾ ॥ ਮਤੁ ਨਿਰਗਲ
 ਹਮ ਮੇਲੇ ਕਬਹੂੰ ਅਪਨੀ ਵਿਰਧਾ ਪਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਰਾਉ ॥ ਮੇਰੇ ਅਦੁ ਗਲ ਬਹੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਕ੍ਰੋਧੁ

ਹੁਬਾਰਬਾਰਹਰਿਗਾਨੁ ਤਨਅਵੈ॥ ਤਿਗੁਲੁਵੈਤਹਰਿਗਿਰਿਦਇਅਲੁਗਰਿਅਪੇਬਖਮਿਲੈਯੋ
 ਰਿਗੁਵੈ॥ ਹਮਅਪਰਾਪੀਰਾਖੇਗੁਰਮੰਗਤੀਉਪਦੇਸੁਟੀਉਹਰਿਨਾਮੁਲੁਭਵੈ॥੨॥ ਤੁਮਰੇਗੁਲੁਵਿ
 ਆਕਹਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਜਬਕੁਰਬੇਲਹਿਤਬਖਿਸਮੁਹੇਇਨਾਇ॥ ਹਮਜੇਸੇਅਪਰਾਪੀਅਦੁਰ
 ਨੋਕੇਇਰਾਖੇਜੇਸੇਅਮਸਤਿਗੁਰਗਾਖਿਲੀਏਲੁਭਾਇ॥ ਤਿਗੁਰਪਿਤਾਤੁਹੈਗੁਰਮਾਤਾਤਿਗੁਰਬਿਪ
 ਪਮੇਰਾਸਖਾਇ॥੩॥ ਜੇਹਮਰੀਥਿਪਿਰੇਤੀਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਾਸਾਥਿਪਿਤੁਮਹਰਿਜਲਦੁਹਮਯੋ॥
 ਹਮਗੁਲੇਤੀਛਰਤਿਚੋਈਬਾਤਨਪੁਲੁਤਗੁਰਸਤਿਗੁਰਮੰਗਿਕੀਰੇਹਸਿਥਾਪੇ॥ ਪਿਨੁਪੈਨੁਗੁਰੁਨਨ
 ਕਜਿਨੇਕਰਾਜਿਤੁਮਿਲਿਅਚੁਕੇਸਤਿਸੇਗਮੈਤਯੋ॥੬॥੫॥੧੧॥ ਗਉਤ੍ਰੀਬੈਗਗਾਇਮਹ
 ਲਾ॥੬॥ ਕੇਚਨਨਰੀਮਹਿਜੀਉਲੁਭੁਤੈਹੈ॥ ਮੇਹਮੀਠਾਭਾਇਆਪਰਮਦੇਰਯੋਤ੍ਰਖੁਸੀ
 ਮਨੁਅਨੁਰਾਮਿਲਾਇਆਹਰਿਪ੍ਰਭੁਭਿਤਿਨਾਦਈਵਿਉਲੁਭੁਮੇਰੇਹਰਿਗਾਇਆ॥੧॥
 ਮੇਰੇਰਾਮਾਇਹਨੀਚਕਰਮਹਰਿਮੇਰੇ॥ ਗੁਲੁਵੈਤਹਰਿਗਿਰਿਦਇਅਲੁਕਰਿਵਿਰਪਾਬਖਮਿ
 ਅਦੁਗਲੁਸੁਰਿਮੇਰੇ॥੧॥ ਰਗਉ॥ ਵਿਛੁਰੁਪਾਨੀਵਿਛੁਰਾਤਿਨੀਵਿਛੁਰੈਗੁਨਮੇਰਾ॥
 ਵਿਅਮੁਹਲੈਬੇਲਹਿਗੁਲੁਬਿਗੁਨਨਮੁਕਾਧਿਅਨੇਤਰਾ॥ ਹਮਪਾਪੀਸੰਗਿਗੁਰਉਬਰੇਪੁਨਸ
 ਤਿਗੁਰਕੇਰਾ॥੩॥ ਸਰੁਜੀਉਪਿੰਡੁਮੁਖਨਕਈਆਦੁਰਤੁਬਉਪਾਦੀ॥ ਅੰਨੁਖਦੁਬਪਤ੍ਰੇ
 ਨਦੁਦੀਆਰਸਅਨਿਕਰੇਗਾਣੇ॥ ਜਿਨਿਦੀਏਸੁਰਿਤਿਨਅਦਈਪਸੁਹਉਵਰਿਜਾਣੇ॥੩
 ਸਰੁਕੀਤਾਤੇਗਦੁਰਤਦੁਤੇਅਤਰਜਮੀ॥ ਹਮਜੇਤਦਿਚੋਕਿਅਚਗੋਸਕੁਖੇਲੁਤਮਸੁਅ
 ਮੀ॥ ਜਨਨਾਨਕੁਹਾਇਹਿਗਾਇਆਹਰਿਗੁਲੁਮੁਗੁਲਮੀ॥੬॥੬॥੧੨॥ ਗਉਤ੍ਰੀਬੈਗ
 ਗਾਇਮਹਲਾ॥੬॥ ਜਿਉਨਨੀਸੁਤੁਨਾਇਪਾਲਤੀਰਾਖੈਨਦਰਿਮਧੁਰਿ॥ ਅਤੇਰਿਬਾਹ
 ਰਿਮੁਖਿਦੇਇਗਿਰਾਸੁਖਿਨੁਖਿਨੁਪੇਚਾਰਿ॥ ਤਿਉਸਤਿਗੁਰਸਿਖਾਰਾਖਤਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਪਿਅ
 ਰਿ॥੧॥ ਮੇਰੇਰਾਮਹਰਿਮਥਾਰਿਕਰਹਿਪ੍ਰਭੁਕੇਹੈਇਅਦੁ॥ ਪੈਨੁਪੈਨੁਗੁਰੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਾਪਾ
 ਜਿਨਿਹਰਿਉਦੇਸੁਦੇਵੀਏਸਿਅਦੁ॥੧॥ ਰਗਉ॥ ਜਿਸੀਗਗਾਨਿਛਿਰੇਤੀਉਤੁਤੀਕਪਰਬਾਰੇ
 ਦਾਈ॥ ਓਹੁਰਾਖੇਹੀਤੁਪੀਛੈਬਿਚਿਬਚਰੇਨਿਤਹਿਰਦੈਹਿਰਦੈਸਾਰਿਸਮਾਈ॥ ਤਿਉਸਤਿ

ਗੁਰਮਿਖਪ੍ਰੀਤਿਹਰਿਹਰਿਕੀਗੁਰਮਿਖਚਖੇਨੀਅਨਲੋ॥੨॥ਜੈਸੇਵਤੀਤੀਸਧਤੀਸੈਹਦਿ
ਚਿਰਾਖੈਰਸਨਾਮਸਰਤੁਰੇਗੀ॥ਵੇਈਜਾਲੁਹਮਾਸਵਾਤੀਵੈਵਿਹੁਹਥਿਹੈਸਰਤੁਸਰਗਤਿਹੈ
ਹਰਿਬੇਰੀ॥ਤਿਉਸੰਤਨਨਕੀਨਰਾਨਿਟਾਬਰਹਿਹਰਿਰਾਖੈਪੈਨਨਕੇਰੀ॥੩॥ਭਾਈਮਤੰਕੇ
ਈਜਾਲੁਹਰਿਸੀਵੈਵਿਹੁਹਥਿਹੈਸਰਤੁਕਰੇਕਰਾਇਆ॥ਜਗਮਗਤਾਪੁਮਿਰਤਿਮਾਪੁਸਰਤੁ
ਹਥਿਵੈਦੁਸਿਹੈਕੇਈਲਗਿਨਸਵੈਖਿਨੁਹਰਿਕਾਲੁਈਆ॥ਜੈਸਾਹਰਿਨਾਮੁਮਨਿਚਿਤਿਨਿ
ਤਿਪਿਆਦੁਹਜਨਨਾਨਕਜੇਅੰਤਅਉਸਰਿਲੇਦੁਡਾਇ॥੪॥੨॥੧੩॥ਗਉਤੀਬੈਰਾਗ
ਲਿਖਹਲਾ॥੩॥ਜਿਸੁਮਿਲਿਅੰਮਲਿਹੋਇਅਨਿਦੁਸੇਸਤਿਗੁਰੁਕੰਗੀਐ॥ਅਨਕੀਦੁਖਿਧਿਧਿ
ਨਜਿਜਾਇਹਰਿਪਰਮਪਦੁਲੀਐ॥੧॥ਮੇਰਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਰਾਕਿਤੁਖਿਧਿਮਿਲੇ॥ਹਉ
ਖਿਨੁਖਿਨੁਕਰੀਨਮਸਕਾਰੁਮੇਰਾਗੁਰਪੂਰਾਕਿਉਮਿਲੇ॥੧॥ਰਗਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿ
ਮੇਲਿਅੰਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰਪੂਰਾ॥ਇਹੁਪੁਨੀਜਨਕੇਰੀਅਲੇਸਤਿਗੁਰਪੂਰਾ॥੨॥ਹਰਿਕੁ
ਥਾਤਿਤ੍ਰਿਨੇਦੁਹਰਿਕੁਰਾਤਿਸੁਲੈਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇਐ॥ਤੇਟਾਮੁਲਿਨਾਦਈਹਰਿ
ਲਾਕੁਨਿਤਤ੍ਰਿਸੈਐਜਿਸਕਉਰਿਦੈਦਿਗਾਸੁਯੈਕਉਦੁਜਾਨੀ॥ਨਨਕਤਿਸੁਗੁਰਮਿਲਿ
ਉਪੈਰਹਰਿਗੁਲਗਾਦਾਹੀ॥੪॥੮॥੧੪॥

ਉਪਰਗਰਗੁਦਗਾਦੁਗਾ॥੪॥੧੦॥੧੧॥
 ॥ਗਉੜੀਪੁਰਬੀਮਹਲਾ॥੪॥ਪੁਰਖੁਅੰਤਲੀ॥੧॥ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਹਰਿਦ
 ਏਅਲਿਦਇਆਪ੍ਰਿਕੀਲੀਮੇਰੈਅਨਿਤਨਿਮੁਖਿਗਹਿੰਬਿਲੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰੇਗੁਭਇਆ
 ਅਤਿਗੁਣਾਹਰਿਰੇਗਿਨੀਲੀਮੇਰੈਲੀ॥੧॥ਆਪੁਨੇਹਰਿਪ੍ਰਕਾਸੀਉਗੋਲੀ॥ਜਬਹਮਹਰਿ
 ਸੇਤੀਮਨੁਮਾਨਿਅਕਾਰਿਦੀਨੇਜਗਤਸਭੁਗੋਲਅੰਮੇਲੀ॥੧॥ਰਗਉ॥ਕਰਹੁਬਿਬੇਕਸਿਤ
 ਜਨਗੁਣੀਬਿਜਿਹਰੈਦੇਖਿਰੇਦੁਲੀ॥ਹਰਿਗੰਗੁਪਸਰੈਨਤਿਸੇਵਾਈਹਰਿਨਿਬਿਦੈਸੇਹਰਿਕੋਲੀ॥੧॥
 ਰਿਹਰਿਨਿਬਿਦੈਸੇਸਭੁਜਗੈਅਪਿਪਰਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਗਟੁਕੀਉਗੁਰਿਪੁਰੈਸਿਰਦੈਚਿਤਿਗੁਰਪੀਹ
 ਅੰਮੇਲੀ॥੩॥ਹਰਿਨੀਉਅਤਿਰਿਥਾਹਰਿਤਮਸਕੁਗਤਿਤਮਦੁਪੁਰਖਦੋਲੀ॥ਜਨਨੁ
 ਨਕੁਅਨੁਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਏਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਗੁਰਦੋਲੀ॥੪॥੧॥੧੫॥ਗਉੜੀਪੁ

ਪ੍ਰਸਤੁਤੀ।

ਰਬੀਮਹਲਾ॥ ੬॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਅਪਰੇਖਰਸੁ ਅਭੀਜਗਦੀ ਸੁਰਪੁਰਖੁ ਵਿਧਾਤੇ॥ ਜਿਤੁ ਮਾਰ
 ਗਿਤੁ ਮੇਰਹੁ ਸੁਅਭੀਤਿਤੁ ਮਾਰਗਿ ਹਮਜਾਤੇ॥ ੧॥ ਰਾਮ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਗਾਤੇ॥ ਸਤੁ ਮੇਰੀ ਗਾਤਿ
 ਮਿਲਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਪਾਇ॥ ਅਹਰਿ ਰਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਤੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਗਿ
 ਅਦੁਖੁ ਪੁਰਹਿ ਰਿਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਾਤੇ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਪ ਦੇਖ ਸਭਿ ਬਿਨੈ ਸੇਜੈ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਅਰਸੁ ਖੁ
 ਤੇ॥ ੩॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖੇ ਪੁਰਿ ਮਸਤੁ ਬਿਤੇਗੁਰ ਸੰਤੋਖੁ ਸੁਰਿ ਨਾਤੇ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਜਾ
 ਈ ਸਭਿ ਤਿਨ ਕੀ ਜੋਰਾ ਮਨ ਮਰੇ ਗਿਰਾਤੇ॥ ੩॥ ਰਾਮਤੁ ਮਾਖਿ ਆਖਿ ਆਖਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨ ਕਰਤੁ
 ਮਜਦੁ ਅਦਰੁ ਨ ਦਾਤੇ॥ ਜਨਨੁ ਨ ਕਾਨੁ ਮੁਲੋ ਦੋਤਾ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਜਪੀ ਐਹ ਰਿਵਿਰ ਪਾਤੇ॥ ੬॥ ੧॥
 ੧੬॥ ਰਾਉਤੀ ਪੁਰਾਬੀ ਸਹਲਾ॥ ੬॥ ਵਰਹੁ ਤ੍ਰਿਪਾ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਗਾ
 ਤੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬਚਨਿ ਦੀਉ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨੁ ਸਾਚੇ॥ ੧॥ ਰਾਮ ਮੇ
 ਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬੇਧਿ ਲੀਉ ਹਰਿ ਸਾਚੇ ਨਿਰਬਾਲੁ ਬੇਮੁਖਿ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਹਿਰਿ ਮਿਥਾ ਗੁਰ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨਿ ਹਰਿ ਮਾਧਾਤੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਤੇ ਸਾਕਤ
 ਮੁੜ ਨ ਆਵਾਤੇ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਅਤਿ ਕੁਰੀਦਿ ਚਿਦਿ ਸਟਾ ਮਰਿ ਮਰਿ ਪਾਤੇ॥ ੧॥ ਤੁ
 ਦਇਆਲੁ ਸਰਦਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੈ ਕਉ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਹਮ ਜਾਤੇ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਦਾਸ ਹਮ ਕੀ
 ਜੋ ਮਨੁ ਨਿਰਤਿ ਕਰੇ ਕਰਿ ਨਾਤੇ॥ ੩॥ ਅਪੇਸਾ ਹੁਣੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਅਭੀ ਹਮ ਦੁਨ ਕਰੇ ਹਰਿ ਤਾ
 ਤੇ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤੁਜੀ ਉਗਮਿ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਕਨਕ ਕੇ ਸਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚੇ॥ ੬॥ ੩॥ ੧੦॥ ਰਾਉਤੀ
 ਪੁਰਬੀ ਮਹਲਾ॥ ੬॥ ਤੁਮ ਦਇਆਲੁ ਸਰਬ ਦੁਖ ਕੇ ਜਨ ਇਕ ਬਿਨ ਉਸੁਨੁ ਦੇਵਾਨੇ॥ ਜਿਸ
 ਤੇ ਤੁਮ ਹਰਿ ਜਾਨੇ ਸੁਅਭੀ ਸੇਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮੇਰਾ ਪਾਨੇ॥ ੧॥ ਰਾਮ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
 ਬਰਿ ਮਾਨੇ॥ ਹਮ ਮੁੜ ਮੁਗਧ ਅਸੁ ਪਮਤਿ ਹੋਤੇ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨਿ ਹਰਿ ਮਾਨੇ॥ ੧॥
 ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਤੇ ਨਰ ਸੰਗ ਮੇਰੇ ਸਭੁ ਤਿਤੇ ਨੇਠੀ ਕਠਿ ਕਾਨੇ॥ ਹਰਿ ਕਾਨੁ ਮੁਖੀ ਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਚਾ
 ਖਿਅ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੀਰ ਰਸ ਗਾਨੇ॥ ੧॥ ਜਿਨ ਕਉ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀ ਕੋਟਿ ਅਤੇ ਸਾ
 ਕਤ ਮੁੜ ਦਿਵਾਨੇ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਕਰਮ ਧੀਨੁ ਪੁਰਿ ਪਾਏ ਦੇਖਿ ਦੀਪ ਭੁਮੇ ਹਿ ਪਚਾਨੇ॥ ੩॥ ਜਿਨ ਕਉ

ਅਨੰਤ

ਤੁਮਦਇਆਕਰਿਮੇਲਹੁਤੇਹਰਿਹਰਿਸੇਵਾਲਗਾਨੇ॥ ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਜਪਿਪ੍ਰਗਟੇਮਤਿ
 ਗੁਰਮਤਿਨਾਮਿਸਮਾਨੇ॥ ੪॥ ੪॥ ੧੮॥ ਗਉਤੀਪੁਰਬੀਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਮੇਰੇਮਨਸੇਪ੍ਰਕੁਸਦ
 ਨੁਲਿਏਸੁਆਮੀਚਹੁਕਿਥੈਹਰਿਪੁਨਸੀਐ॥ ਹਰਿਅਪੇਖਖਸਿਲਏਪ੍ਰਕੁਸਾਰਹਰਿਅਪਿ
 ਛੁਡਏਛੁਟੀਐ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਮਨਿਜਪੀਐ॥ ਸਤਿਗੁਰਵੀਸਰਦੁਈ
 ਕੁਜਿਪਉਮੇਰੇਮਨਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੀਛੈਛੁਟੀਐ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਮੇਰੇਮਨਸੇਦੁਹੁਸੇਪ੍ਰਕੁਸ
 ਬਸੁਖੁਟਾਤਾਜਿਤੁਸੇਦਿਐਨਿਜਪਿਰਿਦਸੀਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਇਲਹੁਪ੍ਰਕੁਸਾਪਨਾਪ੍ਰਸਿ
 ਚੰਦਨੁਹਰਿਜਸੁਪ੍ਰਸੀਐ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਰੰਜਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਉਤਮੁਲੈਲਹਹਰਿ
 ਮਨਿਹਸੀਐ॥ ਹਰਿਹਰਿਅਪਿਦਇਆਕਰਿਦੈਤਾਅਖਿੰਤਹਰਿਰਸੁਚਪੀਐ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ
 ਮਨਨਾਮਖਿਨਜੇਦੁਜੇਲਗੋਤਸਾਕਤਨਜਪਿਪ੍ਰਟੀਐ॥ ਤੇਸਾਕਤੇਚਰਜਿਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿ
 ਅਮਨਤਿਨਕੋਨਿਕਰਿਨਕਿਟੀਐ॥ ੪॥ ਮੇਰੇਮਨਸੇਦੁਹੁਅਲਖਨਿਰੰਜਨਨਰਹਰਿਜਿਤੁ
 ਸੇਦਿਐ॥ ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਪ੍ਰਕਿਪੁਰਬੀਏਖਿਨੁਸਮਾਓਲੁਨਾਪ੍ਰਟੀਐ॥ ੫॥ ੫॥ ੧੯॥
 ਗਉਤੀਪੁਰਬੀਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਹਮਰੇਪ੍ਰਾਨਦਸਗਤਿਪ੍ਰਕੁਤਮੇਰੇਮੇਰਾਜੀਉਪਿੰਡੁਸਰੁਤੇ
 ਗੀ॥ ਦਇਆਕਰਹੁਹਰਿਦਰਸਾਦਿਖਦੁਹੁਮੇਰੇਮਨਿਤਨਿਲੇਚੇਘਟੇਗੀ॥ ੧॥ ਰਾਮਮੇਰੇ
 ਮਨਿਤਨਿਲੇਜਮਿਲਦੁਹਰਿਕੇਗੀ॥ ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਲਿਕ੍ਰਿਪਾਕਿੰਤਗੁਰਿਕੀਜੀਹਰਿਮਲਿਆ
 ਆਇਪ੍ਰਕੁਮੇਗੀ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਜੇਹਮੇਰੇਮਨਿਚਿਤਿਹੋਸੁਆਮੀਸਾਖਿਪਿਤੁਮਹਰਿਨਾਦੁਹੁ
 ਮੇਰੀ॥ ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਜਪੀਸੁਖੁਪਾਈਨਿਤੀਦੁਆਸਾਹਰਿਤੇਗੀ॥ ੨॥ ਗੁਰਸਤਿਗੁ
 ਰਦੈਤੇਪੈਬੁਝਾਇਆਹਰਿਮੇਲਿਆਆਇਪ੍ਰਕੁਮੇਗੀ॥ ਅਨਦਿਨੁਅਨਦੁਕੁਇਆਦੁਕੁ
 ਥੀਸਕੁਆਪੁਨੀਜਨਕੇਰੀ॥ ੩॥ ਜਗਨਾਥਜਗਦੀਸੁਰਕਰਤੇਸਕੁਦਸਗਤਿਹੋਹਰਿਕੇਰੀ
 ਜਨਨਾਨਕਸਕਦੁਗਤਿਅਏਹਰਿਰਖਹੁਪੈਜਨਕੇਰੀ॥ ੪॥ ੪॥ ੨੦॥ ਗਉਤੀਪੁਰਬੀਮ
 ਹਲਾ॥ ੪॥ ਇਹਮਨੁਆਖਿਨੁਨਦਿਕੈਧੁਹਰਿਗੀਦੁਹਰਿਮਿਚਲਿਚਲਿਹੋਛੈ॥ ਗੁਰਪੁਰ
 ਪਾਇਆਦੁਕੁਗੀਹਰਿਮੰਤ੍ਰੀਉਮਨੁਨੈਦੈ॥ ੧॥ ਰਾਮਹਮਸਤਿਗੁਰਲਾਇਕੀਛੈ॥ ੧॥

ਮਈਅਰਮਤਰਗਮਗਇਗੁਰਸਬਦਿਗੁਰਲਿਵਲਗੈ॥ ਗਉਮਨਤਨੁਦੇਵਉਗੁਟਿਗੁਰੁ
 ਕਉਮੇਗਕੁਮਕਉਗੁਰਬਰਨੀਕੁਚੋ॥ ੧॥ ਅਪਿਅਰੇਦੀਪਕਅਭਿਨਲਾਏ॥ ਗੁਰਗਿਆਨੁ
 ਗੁਰੁਲਿਵਲਗੈ॥ ਅਗਿਆਨੁਅਪਿਗਾਥਿਨਸਿਧਿਨਸਿਉਘਰਿਦੁਸਤੁਲਹੀਮਨਜਗੈ॥ ੩॥
 ਸਾਕਤਬਧਿਕਮਾਇਆਪਥੀਤਿਨਜਮੇਨੇਹਿਨਲਗੈ॥ ਛੁੱਸਤਿਗੁਰਅਗੈਸੀਸੁਨਬੇਚਿਆ
 ਉਇਆਵਹਿਜਾਇਅਕੁਗੈ॥ ੪॥ ਹਮਰਾਥਿਨਉਸੁਨਪੁਰੁਠਾਕੁਰਹਮਸਰਦਿਪੁਰੁਹਰਿਮਾ
 ਗੈ॥ ਨਨਨਕਵੀਲਨਪਾਤਿਗੁਰੁਗੈਸਿਰਬੇਚਿਓਸਤਿਗੁਰਅਗੈ॥ ੫॥ ੧੦॥ ੩੬॥
 ॥ ਗਉਸੀਪੁਰਬੀਮਹਲਾ॥ ੬॥ ਹਮਅਹਿਕਾਰੀਅਹਿਕਾਰੁਅਗਿਆਨੁਮਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐ
 ਆਪਗਾਵਾਇਆ॥ ਗਉਮੈਰੇਗੁਗਾਇਆਸੁਖਪਾਇਆਪੈਨੁਪੈਨੁਗੁਰੁਹਰਿਗਇਆ॥ ੧॥
 ਗਮਗੁਰਵੈਬਰਨਿਹਰਿਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਗਉ॥ ਮੈਰੇਹੀਅਰੇਖੀਤਿਗਮਗਾਇਕੀਗੁਰਮਾ
 ਰਗਪੰਥਬਤਾਇਆਮੇਗਨੀਉਪਿੰਡੁਸਕੁਸਤਿਗੁਰਅਗੈਨਿਨਿਦਿਛੁਨਿਮਾਹਰਿਲਿਵ
 ਗਲਲਾਇਆ॥ ੨॥ ਮੈਰੇਅਤਿਰਿਸ਼ੀਤਿਲਗੀਦੇਖਨਕਉਗੁਰਹਿਰਦੇਨਲਿਵਿਖਾਇਆਸ
 ਹਨਅਨਿਦੁਰੁਇਆਅਨਿਮੈਰੇਗੁਰਅਗੈਆਪੁਦੇਗਾਇਆ॥ ੩॥ ਹਮਅਪਰਾਧਪਾਪਬਹੁਵੀ
 ਨੇਕਰਿਦੁਸਟੀਚੋਰਚੁਗਾਇਆ॥ ਅਬਨਨਕਸਰਦਗਤਿਅਏਹਰਿਕਾਖੁਲਾਜਹਰਿਕੁਇ
 ਆ॥ ੪॥ ੧੧॥ ੨੫॥ ਗਉਸੀਪੁਰਬੀਮਹਲਾ॥ ੬॥ ਗੁਰਮਤਿਬਾਨੇਸਬਦੁਅਨਹਾਏਗੁਰਮ
 ਤਿਮਨੁਅਗਾਏ॥ ਵਡੁਗੁਰੀਗੁਰਦਰਸਨੁਪਾਇਆਪੈਨੁਪੈਨੁਗੁਰੁਲਿਵਲਗੈ॥ ੧॥ ਗਉ॥
 ਹਮਠਗਕੁਰਸਤਿਗੁਰਪੁਰਮਨੁਗੀਰਵੀਕਚਿਕਮਾਏ॥ ਹਮਮਲਿਮਲਿਪੇਵਹਿਪਾਵਗੁਰੁਕੋ
 ਹਰਿਹਰਿਕਸਾਸੁਨਾਏ॥ ੨॥ ਹਿਰਦੇਗੁਰਮਤਿਗਮਰਸਾਇਨੁਨਿਹਵਹਰਿਗੁਲਗਾਏ॥ ਮਨੁ
 ਰਸਚਿਰਸਾਧਿਹਰਿਰਸਆਪਾਏ॥ ਛਿਰਿਬਹੁਰਿਨਕੁਪਲਗਾਏ॥ ੩॥ ਕੇਇਕਰੈਉਪਾਵਅਨੇਕ
 ਬਹੁਤੇਰੇਬਿਨੁਕਿਰਪਾਨਮੁਨਪਾਏ॥ ਨਨਨਕਕਉਹਰਿਕਿਰਪਾਪਾਗੀਮਤਿਗੁਰਮਤਿਨਮੁਦਿ
 ਕੂਏ॥ ੪॥ ੧੨॥ ੩੬॥
 ਗਉਸੀਮਾਝਮਹਲਾ॥ ੮॥ ੧ ਚਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਦੁਨਿਪਨ

੬

ਉਨ

ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਦੁਨਿਪਨ

ਮੁਰਿਅਮਮਤਿਅਤਅਤਿਜੋਉਨਮੁਖਿਰਮਮਸਿਤੋਪਿਤਾਕਰਿਗੁਰਪੁਰਖਿਅਜਨਮਾਦਤ
 ਕੁਗੀਮਿਲੁਰਮਮ॥੧॥ਗੁਰੁਜੋਗੀਪੁਰਖੁਮਿਲਿਅਰੰਗੁਮਾਦੀਜੀਉ॥ਗੁਰਹਰਿਰੰਗਿਰਤ
 ਰਸਦਾਨਿਰਬਾਦੀਜੀਉ॥ਦੁਰਗੁਰਮਿਲੁਸੁਖਸੁਜਾਦੀਜੀਉ॥ਮਿਰਮਨੁਤਨਹਰਿਰੰਗਿ
 ਰਿੰਨ॥੨॥ਅਦੁਸੇਤਹੁਮਿਲਿਨਮੁਖਪਾਯਦਿਰਿਸੈਗਤਿਨਮੁਸਦਾਨੈਲਾਹਾਦੀਉ॥ਕਰਿ
 ਸੇਵਾਸੇਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਿਪਾਹਾਜੀਉ॥ਮਿਲਪੁਰਖਲਿਖਿਅੰਨ੍ਹੇਪੁਰਿਕਰਮ॥੩॥ਸਾਦੁਇ
 ਦੁਰਸੁਅੰਬਿਤੁਜਗਦੁਇਆਜੀਉ॥ਅਨੁਮੋਰਕਰਵਿਅਨੁਸਬਦੁਮੁਖਿਪਾਇਆ॥ਹਰਿਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤੁਦੁਨਾਮਿਲਿਅਹਰਿਰੰਗਇਆਜੀਉ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰੇਮਿਰਤੇਨ॥੬॥੧॥੨॥

॥ਗਉੜੀਆਧੁਮਹਲਾ॥੬॥ ੧ ਚਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਅਉਸਖੀਗੁਰੁਕਾਮਦੁਕਰੇਹਾਜੀ
 ॥ਘਰੁ॥੮॥ ਉਮਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਅਉਸਖੀਗੁਰੁਕਾਮਦੁਕਰੇਹਾਜੀ
 ਉ॥ਮਿਲਿਸੇਤਨਚੇਗੁਮਾਦਿਹਰਲੀਆਜੀਉ॥ਗੁਰਦੀਪਕੁਰਿਅਨੁਸਦਮਨਿਬਲਿਅ
 ਜੀਉ॥ਹਰਿਤੋਠਦੁਇਦੁਲਿਮਿਲੀਆਜੀਉ॥੧॥ਮੈਰੇਅਨਿਤਨਿਖੇਮੁਲਗਾਹਰਿੰਦੁਲੇਜੀ
 ਉ॥ਮੈਮੇਲੇਮਿਤ੍ਰਸਤਿਗੁਰਦੇਰੇਲੇਜੀਉ॥ਅਨਦੁਸੇਤਮੇਰਾਪੁਕੁਮੇਲੇਜੀਉ॥ਹਰਿਦਿਦੁਇਅਹੁ
 ਸਦਾਘੇਲੇਜੀਉ॥੨॥ਦੁਸੁਮੇਰੇਪਿਆਰਿਅਦੁਸੁਮੇਰੇਗੋਦਿਦਾਹਰਿਕਰਿਚਿਰਧਾਅਨਿਦੁਸੁ
 ਜੀਉ॥੩॥ਅਨਿਰੰਗਿਦਿਅਨੁਭਲੁਪਾਇਅਮੇਰੇਗੋਦਿਦਾਗੁਰਪੁਰਾਦੇਖਿਦਿਗਸੁਜੀਉ॥ਹਰਿ
 ਨਮਮਿਲਿਅਸੇਹਾਗਾਦੀਮੇਰੇਗੋਦਿਦਮਨਿਅਨਦਿਨਅਨਦਰਹਸੁਜੀਉ॥ਹਰਿਪੁਰੋਇਅਨੁ
 ਦੁਰਗੁਰੀਏਮੇਰੇਗੋਦਿਦਾਨਿਤਲੇਲਾਹਾਅਨਿਹਸਜੀਉ॥੪॥ਹਰਿਅਗਪਿਉਪਾਏਦੇਖੇਹਰਿਅ
 ਧੇਕਾਰੇਲਾਇਆਜੀਉ॥ਇਵਿਖਾਦੁਹਿਬਖਸੇਤੋਇਨਾਏਇਥਨਾਭਾਕਾਧਾਇਆਜੀਉ॥
 ਇਕਿਰਾਜੇਤਖਤਿਹੁਗਿਨਿਤਸੁਖੀਦੀਵਿਨਭਿਖਮੇਰਾਇਆਜੀਉ॥ਸਭੁਇੰਦੋਸਬਦੁਦਰਤ
 ਦਾਮੇਰੇਗੋਦਿਦਾਨਨਾਨਕਪ੍ਰੇਮਪਿਆਇਆਜੀਉ॥੬॥੧॥੨॥੩॥ ਗਉੜੀਆਧੁਮਹ
 ਲਾ॥੬॥ਅਨਮਾਹੀਅਨਮਾਹੀਮੇਰੇਗੋਦਿਦਾਹਰਿਰੰਗਿਰਤਾਅਨਮਾਹੀਜੀਉ॥ਹਰਿਰੰਗੁਨਲਿ
 ਨਲਖੀਅੰਮੇਰੇਗੋਦਿਦਾਸਭੁਦੁਖਾਜੀਉ॥ਹਰਿਗਗਿਨਮੁਪਰਗਾਸਿਅਮੇਰੇਗੋਦਿਦਾਸਭੁ

ਗਉੜੀਆਧੁਮਹਲਾ

ਦਾਲਦਦੁਕਲਹਿਜੀਜੀਉ।ਹਰਿਪਦਉਤਪਾਇਅਮੇਰੇਗੋਇੰਦਾਵਤੁਕਾਗੀਨਾਮਿਸਮਾਹੀਜੀ
ਉ॥੧॥ਨੈਦੀਮੇਰੇਪਿਆਰਿਅਯੋਦੈਮੇਰੇਗੋਇੰਦਾਵਿਨੈਹਰਿਪਦਉਠਨੈਦੀਜੀਉ।ਮੇਰਾਮਨੁਜਨੁ
ਬਹੁਭੈਰਾਗਿਅਮੇਰੇਗੋਇੰਦਾਹਰਿਬਾਧੁਪਨੁਕਮੇਲੈਦੀਜੀਉ।ਸੇਤਨਨਾਮਿਲਿਪਾਇਅਮੇ
ਰੇਗੋਇੰਦਾਮੇਰਾਹਰਿਪਦੁਸਜਨੁਮੇਲੈਦੀਜੀਉ।ਹਰਿਅਇਮਿਲਿਅਨਗਜੀਦਨੁਮੇਰੇਗੋਇੰਦਾਮੇਸੁ
ਖਿਦਿਹਾਦੀਚੈਦੀਜੀਉ॥੨॥ਮੇਲਹੁਮੇਤੋਮੇਰਾਹਰਿਪਦੁਸਜਨੁਮੇਮਾਨਿਤਨਿਕੁਖਲਗਾਈਆ
ਜੀਉ।ਹਉਰਹਿਨਸਕਉਬਿਨੁਦੈਮੇਰੇਪੀਅਮੇਅੰਤਗਿਬਿਰਹਹਰਿਲਈਅਜੀਉ।ਹਰਿਅਇ
ਅਮੇਰਾਸਜਨੁਪਿਆਰਾਕੁਰਮੇਲੇਮੇਰਾਮਨੁਜੀਦਾਈਆਜੀਉ।ਮੇਰੇਮਨਿਤਨਿਅਸਾਪੁਰੀਅਮੇਰੇ
ਗੋਇੰਦਾਹਰਿਮਿਲਿਅਮਾਨਿਦਾਈਆਜੀਉ॥੩॥ਦਾਰੀਮੇਰੇਗੋਇੰਦਾਦਾਰੀਮੇਰੇਪਿਆਰਿ
ਅਹਉਤੁਪਦਿਟਲਿਅਹੁਸਦਦਾਰੀਜੀਉ।ਅੰਤਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰਧਿਰੇਮਕਾਮੇਰੇਗੋਇੰਦਾਹਰਿਪੁ
ਜੀਗਧਹੁਮਾਗੀਜੀਉ।ਸਤਿਗੁਰਦਿਸਟਮਿਲਿਅਮੇਰੇਗੋਇੰਦਾਹਰਿਮੇਲੇਕਰਿਚੈਪਾਰੀਜੀ
ਉ।ਹਰਿਨਾਮੁਦਇਆਕਰਿਪਾਇਅਮੇਰੇਗੋਇੰਦਾਜਨਨਾਨਕਸਰਦਿਤੁਆਗੀਜੀਉ॥੪॥੩॥
੨੪॥ਗਉਤੀਆਧੁਮਗਲ॥੬॥ਜੇਜੀਮੇਰੇਗੋਇੰਦਾਚੈਜੀਮੇਰੇਪਿਆਰਿਅਹਰਿਪਦੁਮੇਰਾਚੈਜੀ
ਜੀਉ।ਹਰਿਅਪੇਕਾਨੁਉਪਾਇਦਾਮੇਰੇਗੋਇੰਦਾਹਰਿਅਪੇਗੋਪੀਥੇਜੀਜੀਉ।ਹਰਿਅਪੇਸਭ
ਘਟੈਗਿਦਾਮੇਰੇਗੋਇੰਦਾਹਰਿਅਪੇਰਸੀਅਚੁਗੀਜੀਉ।ਹਰਿਸੁਜਾਨਨੁਲਈਮੇਰੇ
ਗੋਇੰਦਾਅਪੇਸਤਿਗੁਰੇਜੀਜੀਉ॥੧॥ਅਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਦਾਮੇਰੇਗੋਇੰਦਾਹਰਿਅਪਿ
ਖੇਲੈਬਹੁਰੇਗੀਜੀਉ।ਇਕਾਨੁਕਾਕੁਗਾਇਦਾਮੇਰੇਗੋਇੰਦਾਇਕਿਨਗਾਨਭਿਰਹਿਨੇਗ
ਨੀਜੀਜੀਉ।ਅਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਦਾਮੇਰੇਗੋਇੰਦਾਹਰਿਦਾਨੁਦੈਸਭਮੰਗੀਜੀਉ।ਕੁਗ
ਤਨਮੁਅਪਾਧੁਮੇਰੇਗੋਇੰਦਾਹਰਿਕਸਾਮੰਗਾਹਰਿਚੈਗੀਜੀਉ॥੨॥ਹਰਿਅਪਿਕੁਗ
ਤਿਕਾਰਇਦਾਮੇਰੇਗੋਇੰਦਾਹਰਿਕੁਗਤਾਲੇਚਮਨਿਪੁਰੀਜੀਉ।ਅਪੇਜਲਿਖਲਿਵਰ
ਤਦਮੇਰੇਗੋਇੰਦਾਹਰਿਅਨਾਹੀਦੁਗੀਜੀਉ।ਹਰਿਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਅਪਿਹਮੇਰੇਗੋ
ਇੰਦਾਹਰਿਅਪਿਰਹਿਅਨੀਦੁਰਿਜੀਉ।ਹਰਿਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਅਪਿਹਮੇਰੇਗੋਇੰਦਾਹ

ਰਿਆਪਿਰਿਆਤੁਰਪੁਰੀਜੀਉ। ਹਰਿਆਤਮੁਰਮੁਪਸਾਰਿਆਮੇਰੇਗੋਇੰਦਾਹਰਿਦੇਪੈਆਪਿਰੁ
 ਦੁਰੀਜੀਉ॥੩॥ ਹਰਿਅੰਤਿਰਿਦਾਜਪਉਦੁਰੇਮੇਰੇਗੋਇੰਦਾਹਰਿਆਪਿਦੁਰਾਇਤਿਉਦੁਰੇਜੀਉ॥
 ਹਰਿਅੰਤਿਰਿਦਾਜਪਉਦੁਰੇਮੇਰੇਗੋਇੰਦਾਹਰਿਮੁਰਮੁਰੀਹਰਿਪੁਰੁਗਾਇੰਦੀਉ। ਅਪੇਸਰਦਿਪਾਵਾਇ
 ਦਮੇਰੇਗੋਇੰਦਾਹਰਿਭੁਗਤਨਰਪੁਲਜੈਜੀਉ॥੪॥ ਦੁਰੁਗੀਮਿਲੁਮੇਗਤਿਮੇਰੇਗੋਇੰਦਾ
 ਨਨਨਕਨਮੁਮਿਪਿਕਜੈਜੀਉ॥੫॥ ੩੦॥ ਗਉਤੀਮਾਧੁਮਹਲਾ॥ ੬॥ ਮੈਰਹਿਨਮੈਰਹਿ
 ਧਿਰਹੁਲਗਾਈਜੀਉ। ਮੈਰਹਰਿਪੁਰੁਮਿਤੁਮਿਲੈਸੁਖਪਾਈਜੀਉ। ਹਰਿਪੁਰੁਦੇਖਿਜੀਦੁਮੈ
 ਗੋਮਾਈਜੀਉ। ਮੈਰਨਮੁਸਧਾਰਹਿਕੁਈਜੀਉ॥੭॥ ਗੁਰਗਾਦੁਰਮੇਤਜੀਉਮੈਰਹਰਿਪੁਰੁ
 ਬੇਰੇਜੀਉ। ਜਪਿਯੁਰਮੁਖਿਨਮੁਜੀਉਕੁਚਾਵੇਡੇਰੇਜੀਉ। ਮਰਹਿਗਹਿਨਮੁਜੀਉਪੁਰੇਹਰਿਮੈਰੇ
 ਜੀਉ। ਹਰਿਬਹੁਰਿਨਕੁਦਸਲਛੇਰੇਜੀਉ॥੮॥ ਵਿਉਹਰਿਪੁਰੁਦੇਖਮੈਰੇਅਨਿਤਨਿਭਉਜੀ
 ਉ। ਹਰਿਮੇਲਹੁਮੇਤਜੀਉਮਨਿਲਗਾਕੁਉਜੀਉ। ਗੁਰਮਧਾਇਪਾਈਮੈਰਹਿਪੀਤਮਰਾਉ
 ਜੀਉ। ਦੁਰੁਗੀਨਪਿਨਉਜੀਉ॥੯॥ ਮੈਰੇਅਨਿਤਨਿਦੁਰੀਗੋਇੰਦਾਪੁਰੁਅਸਾਜੀਉ॥
 ਹਰਿਮੇਲਹੁਮੇਤਜੀਉਗੋਇੰਦਾਪੁਰੁਪਾਸਾਜੀਉ। ਸਤਿਗੁਰਮਤਿਨਮੁਸਟਪਰਗਾਸਾਜੀਉ।
 ਨਨਨਕਪੁਰਿਅਜੀਮਨਿਅਸਾਜੀਉ॥੧੦॥ ੫॥ ੩੧॥ ੫॥ ੩੧॥ ਗਉਤੀਮਾਧੁਮਹਲਾ॥
 ੬॥ ਮੈਰਾਧਿਰਹੀਨਮੁਮਿਲੈਤਜੀਦੁਰੀਉ। ਮਨਤਨਮੁਮਿਤੁਗੁਰਮਤਿਹਰਿਲੀਦੁਰੀਉ। ਮਨ
 ਹਰਿਰਿਗਿਰਤਨਹਰਿਰਸੁਸਟਪੀਦੁਰੀਉ। ਹਰਿਪਾਇਅਨਮਨਿਜੀਦੁਰੀਉ॥੧॥ ਮੈਰੇ
 ਮਨਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਲਗਾਹਰਿਬਾਦੁਜੀਉ। ਮੈਰਾਪੀਤਮੁਮਿਤੁਹਰਿਪੁਰੁਪੁਸ਼ਕਾਦੁਜੀਉ। ਗੁ
 ਰਮੇਲੇਸੇਤਹਰਿਸੁਖਪੁਸ਼ਕਾਦੁਜੀਉ। ਹਉਨਮੁਦਿਦੁਰੁਕੁਬਾਦੁਜੀਉ॥੨॥ ਹਉਗਰਿ
 ਹਰਿਸਨੁਦੁਹਰਿਮੀਤੁਦਸਾਈਜੀਉ। ਹਰਿਦਸਹੁਮੇਤਹੁਜੀਉਹਰਿਬੋਯਪਦਾਇਜੀਉ॥
 ਸਤਿਗੁਰਤਨਾਨੁਦਸੇਹਰਿਪਾਈਜੀਉ। ਹਰਿਨਮੇਲਮਿਸਮਾਈਜੀਉ॥੩॥ ਮੈਦੇਦੁਰਪ੍ਰੇਮੁ
 ਹਰਿਧਿਰਹੁਲਗਾਈਜੀਉ। ਗੁਰਮਰਪਾਪੁਰਿਅੰਮਿਤੁਮੁਖਿਪਾਈਜੀਉ। ਹਰਿਹਰੁਦ
 ਦਿਆਲੁਹਰਿਨਮੁਪਿਆਈਜੀਉ। ਨਨਨਕਹਰਿਰਸੁਪਾਈਜੀਉ॥

२५

५

天

ਇ॥ ੬ ॥੩॥ ਗਉੜੀਗੁਅਰੇਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਕਰਮਤੁਮਿਅਹਿਬੇਅਹੁਨਮੁ॥ ਪੁਰਨਹੋਇਤੁਮਾਰ
 ਵਾਖੁ॥ ਛਲਪਾਵਹਿਮਿਦੈਨਮਤਾ॥ ਨਿਤਗਾਵਹਿਗਰਿਗਰਿਗੁਣਤਾ॥ ੧॥ ਗਰਿਹਰਿਨਮਅਤਿ
 ਰਿਉਰਿਧਾਗਿ॥ ਸੀਘਰਿਕਚਨੁਲੇਹਿਸਦਾਰਿ॥ ੧॥ ਗਉੜੀ॥ ਅਪਨੇਪੁਰੁਮਿਉਹੋਹੁਸਾਵਧਾਨੁ
 ਤੁਤਾਦਰਗਾਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥ ਉਕਤਿਮਿਅਦੁਪਸਗਲੀਤਿਅਥਾ॥ ਸਿਤਨਨਾਚੀਚਰਦੀਲ
 ਗੁ॥ ੨॥ ਸਰਬਜੀਅਹਰਿਜਾਕੈਗਥਾ॥ ਕਰੇਨਦਿਛੁਡੈਸਕੁਵੈਸਾਧਿ॥ ਉਪਾਵੈਛੁਡਿਗਹ
 ਤਿਸਵੀਓਟਿ॥ ਨਿਅਖਮਾਗਿਯੈਤੁਰੀਛੁਡਿ॥ ੩॥ ਸਦਾਨਿਕਛਿਰਿਤਿਸੁਨੈਨਾਦੁ॥ ਪੂਰੁਕੀ
 ਆਗਿਆਸਤਿਕਰਿਮਾਨੁ॥ ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਮਿਟਾਵਹੁਆਪੁ॥ ਗਰਿਹਰਿਨਮੁਨਨਕਜਧਿਨ
 ਖੁ॥ ੬ ॥੬॥ ਗਉੜੀਗੁਅਰੇਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਸਦਾਅਧਿਨਸੀ॥ ਗੁਰਕੈ
 ਬਚਨਿਕਟੀਕਮਕੀਛਸੀ॥ ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਜੀਅਕੈਸੇਗਿ॥ ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਰਚੈਗਮਕੈਰੇ
 ਗਿ॥ ੧॥ ਜੋਗੁਰਿਦੀਆਸੁਮਨਕੈਵਾਸਿ॥ ਸਿਤਥਾਕੀਆਸਤਿਕਰਿਮਾਨਿ॥ ੧॥ ਗਉੜੀ॥ ਗੁ
 ਰਕਾਬਚਨਅਟਲਅਛੇਦਾ॥ ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਕਟੇਕੁਮਭੇਦਾ॥ ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਪਤੁਨਜਾਇ
 ॥ ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਇ॥ ੨॥ ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਜੀਅਕੈਸਾਧਿ॥ ਗੁਰਕਾਬਚਨੁ
 ਅਨਥਕੈਨਾਥਾ॥ ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਨਰਕਨਪੈਦਾ॥ ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਰਸਾਨਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚੈਦਾ॥ ੩॥
 ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਪਰਗਾਵਸਿਸਾਰਿ॥ ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਨਅਵੈਗਾਗਿ॥ ਜਿਸੁਜਨਹੋਏਅਧਿ
 ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ਨਨਕਸਤਿਗੁਰਸਟਾਵਇਅਲਾ॥ ੬ ॥ ੫॥ ਗਉੜੀਗੁਅਰੇਰੀਮਹਲਾ॥ ੫
 ਜਿਨਿਕੀਤਅਟੀਤੇਰਤਨੁ॥ ਗਰਕੁਮਹਿਗਥਿਅਗਿਨਿਕਰਿਜਤਨੁ॥ ਜਿਨਿਕੀਤੀਸੇਭਾਵ
 ਛੁਆਈ॥ ਤਿਸੁਪੂਰੁਕਉਭਾਠਪਹਰਿਭਾਈ॥ ੧॥ ਰਮਈਅਰੇਨਸਾਧਨਪਾਵਉ॥
 ਗੁਰਮਿਲਿਅਪੁਨਾਖਸਮੁਪਿਭਾਵਉ॥ ੧॥ ਗਉੜੀ॥ ਜਿਨਿਕੀਤਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਥਤਾ॥ ਜਿਨਿਕੀ
 ਤੁਕੈਸਰਤੇਨਾ॥ ਜਿਸੁਪਰਸਾਦਿਨੈਦੈਨਿਪਿਧਾਈ॥ ਸੇਪੂਰੁਮਨੇਅਧਿਸਰਤਨਹੀ॥ ੨॥ ਜਿਨਿ
 ਦੀਅਗੈਥਾਵੈਕਉਥਾਨੁ॥ ਜਿਨਿਕੀਤੀਅਗਿਨਿਭਾਵੈਕਉਭਾਨੁ॥ ਜਿਨਿਕੀਨਿਸਕੁਪੁਰਨਆਸਾ॥
 ਸਿਮਰਉਦਿਨਚੈਨਿਸਾਮਿਜਿਰਾਸਾ॥ ੩॥ ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਭਾਇਅਮਿਲਕਵਾਈ॥ ਗੁ

ਰਖਸਾਇਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਖੁ ਖਾਟੀ ਪਕਹੁ ਨ ਕਈ ਸੁਤ ਵਿਦੁ ਨ ਹੀ । ਰਾਖਨ ਹਾਰੇ ਕਉ ਮਾਲ ਹੀ ॥ ੬ ॥ ਖ
 ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਦਿ ਨ ਹੀ ਭਉ ਸੇਗੁ ॥ ਉਸੇ ਤਬ ਹਰਿ ਵਿਦੁ ਨ ਹੋਗੁ ॥ ਤਨੀ
 ਸਿਆਲੁ ਪਬਲ ਬੁਧਿ ਬਿਚਾਰ ॥ ਟਮ ਅਪਨੇ ਕੀ ਰਾਖਨ ਹਾਰ ॥ ੧ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਖ ਮਰ ਮਰੇ
 ਗਿ ॥ ਅਰਿਥਾ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਸਦ ਮੀਗਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਦੇਵ ਮੈ ਨ ਮਹਿ ਰਾਖਾ ॥ ਗੁਰ ਕ ਅਬ ਦੁ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਠਸੁ ਰੁਖਾ ॥ ਅਦੁਰਿ ਜਤਨ ਕਹੁ ਧਉ ਨ ਕਾਜ ॥ ਕਰਿ ਵਿਰਪਾਰਾਖੈ ਅਪਿਲ ਜਾ ॥ ੨ ॥
 ਵਿਅਮਾਨੁ ਖੋਵਹੁ ਕਿਆ ਜੋਗ ॥ ਫੁਠ ਮਾਇ ਅਕਾਸ ਕੁ ਮੇਰਾ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾ ਦੁਨ ਹਾਰ ਸੁਆਮੀ
 ॥ ਸਗਲ ਪਾਟ ਖੋ ਮਤਿ ਰਜ ਅੰ ॥ ੩ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਸਾਂਚੇ ਏਹੁ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਮੈ ਨ ਮਹਿ ਏਹੁ
 ॥ ਨ ਕਉ ਰਾਮ ਨ ਮਲਿ ਦੁਲਹੀ ॥ ਕਹੁ ਨ ਕ ਮੈ ਪੈ ਨੁ ਦੁਭਾਗੀ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆ
 ਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਸੁਦਿ ਹਰਿ ਕ ਬਉਤਾਰੀ ਮੈਲੁ ॥ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ਕੁਏ ਸੁਖ ਮੈਲਾ ॥ ਦੁਭਾਗਿ ਪਾ
 ਦਿਆ ਸਾਧ ਮੈਰਾ ॥ ੧ ॥ ਪਰਬੁ ਹੋ ਮ ਸਿਓਲ ਗੋਰੇ ਗੁ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨ ਮੁਖ ਪਤਨ ਨੁਤਾਰਿਉ
 ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਗੁਰਿ ਪਾਰਿਉਤਾਰਿਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਮਨ ਮੀ ਝਲ ਕੁਏ ॥
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਵਿਲ ਵਿਖ ਗਏ ॥ ਸਰਬ ਨਿਪਾਨ ਪੈਐ ਮਨ ਮਾਗਿ ॥ ਅਬ ਚੁਠਨ ਕੇ ਸੁਉਤਾ
 ਹਿ ॥ ੨ ॥ ਖੁਰਮ ਪਨੇਜ ਕੁਏ ਦਇਆਲਾ ॥ ਪੁਰਨ ਹੋਈ ਸੇਵਕ ਪਾਲਾ ॥ ਬਿੰਧਨ ਕਾਟਿ ਕੀਏ ਅ
 ਧੁਨੇ ਦਾਸਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਣ ਤਾਸ ॥ ੩ ॥ ਏਕੈ ਮਨਿ ਏਕੈ ਸਰੁ ਠਾਇ ॥ ਪੁਰਨ ਪੁਰ
 ਰਹਿ ਉਸ ਕੁਜਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਸਕੁਤ ਰਮੁ ਕੁਵਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨ ਕਰ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥
 ੬ ॥ ੮ ॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਅਗਲੇ ਮੁਏ ਸਿਪਾਇ ਮੇਰੇ ॥ ਜੇ ਉਪਦੇਸੇ ਬੀਪਿਲ
 ਕੁਖੇ ਰੇਖਾ ਜਿਹ ਬੀਪੇ ਮਹਿ ਉਇਲ ਪਟਾਏ ॥ ਉਨੇ ਤੇ ਦਗਦਿਤੀ ਉਨ ਮਾਏ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਬੇਲ ਕਹੁ
 ਸੀਤਿ ਨ ਮਾਏ ॥ ਬਿਨ ਸਿਜਾਇ ਤਾਹੁ ਲਪਟਾਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਸ ਬਿਦੀ ਮੁਰਖ ਏਹਾ ॥ ਕਾਮ
 ਝੋਪਲ ਪਟਿਉ ਅਸੇ ਨਹਾ ॥ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਚੰਦ੍ਰ ਪਰ ਮਗਾਇ ॥ ਮੀਠੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਿਧਿ ਅਥਾਇ
 ॥ ੨ ॥ ਹਉ ਬੀਪ ਉਹ ਉਸਾ ਪਉ ਬੈਰਾ ॥ ਮਰੀ ਕੁਮਿ ਕਉ ਲੁਪਾਇ ਪੈਰਾ ॥ ਹਉ ਪੀਠਿ ਤੁਹ ਉਚ
 ਤੁਰਾ ਸਿਆਲਾ ॥ ਕਰੈ ਨਹਾ ਕੁ ਬੁਝੈ ਬਿਗਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਅਪੇਜਾ ਲੈ ॥ ਬਿਗਾ

ਵੇਵਹੈਵਿਅਦਿਖਾਇ॥ ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਵਹੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨ॥ ਅਮਨਕੁਲਸਰੁਕਾਹੁਮੰਗਲ॥
 ੬॥ ਸਚੁਕਿਛੁਤੇਰਤੀਕਰਦੈਹਰਾ॥ ਅਤੁਨਹੀਕਿਛੁਪਰਾਦੁਹਾ॥ ਦਾਸਅਪਨੇਕਉਦੀਜੈਦਨੁ॥ ਕ
 ਬੁਨਦਿਸੈਰਨਕਨਮੁ॥ ੫॥ ੨॥ ਗਉੜੀਗੁਅਰੇਗੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਅਨਿਕਜਨਨਹੀ
 ਹੋਤੁਦਰਗਾਬਹੁਤਸਿਅਦੁਪਾਅਯਲਕੁਰਾਅਹਰਿਬੀਸੇਵਾਨਿਰਮਲਹੋਤਾ॥ ਪਰੁਕੀਦਰਗ
 ਹਸੇਕੁਸੇਤਾ॥ ੧॥ ਅਨਮੇਰੇਗਹਰਿਨਮਕਾਓਲਾ॥ ਤੁਏਨਲਗੇਤੋਤਾਏਲਾ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਜਿ
 ਉਰੇਹਿਬਚੇਸਾਰਸਮਾਹਿ॥ ਅਧਿਕਾਰਦੀਪਕਦੀਪਾਹਿ॥ ਅਗਨਿਸੀਤਕਾਲਹਜਿਦੁਖਾ॥ ਨਮੁ
 ਜਪੁਤਮਨਿਹੋਵਤੁਦੁਖਾ॥ ੨॥ ਉਤਰਿਜਾਈਤੇਰੇਮਨਕੀਧਿਆਸਾ॥ ਪੁਰਨਹੋਵੇਸਗਲੀਅਸ
 ॥ ਭਿਲੇਲਾਹੀਤੁਮਚਾਠੀਤਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਮੁਜਪਿਗੁਰਮੁਖਿਠੀਤਾ॥ ੩॥ ਨਮੁਅਉਖਪੁਸੇਈਜਨੁਪ
 ਦੈ॥ ਧਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਅਧਿਦਿਵੈ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਮੁਜਾਕੈਹਿਰਦੈਦੁਸੈ॥ ਦੁਖਦਰਦੁਤਿਹ
 ਨਕਨਸੇ॥ ੪॥ ੧੦॥ ਗਉੜੀਗੁਅਰੇਗੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਬਹੁਤਦਰਬੁਕਰਿਮਨਅਘਨ
 ॥ ਅਨਿਕਰੁਪਦੇਖਿਨਹਪਤੀਅਨਾ॥ ਪੁਤ੍ਰਕਲਤੁਉਰਫਿਉਜਨਮੇਗੀ॥ ਉਹੁਧਿਨਮੈਉਇਕ
 ਸਮੇਛੇਗੀ॥ ੧॥ ਧਿਨੁਹਰਿਕੁਜਨਦੇਖਿਥਿਧਿਲਲਤੇ॥ ਫਿਰਤਨੁਪਿਗੁਪਨੁਪਾਇਆ
 ਸੇਗਿਰਤੇ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਜਿਉਧਿਗਾਗੀਬੈਸਿਰਿਦੀਨਹਿਦਾਅ॥ ਓਇਖਸਮੇਕੈਕਿਹਿਨ
 ਦੁਖਸਹਅਜਿਉਸੁਪੈਨਹੋਇਬੈਸਤਰਾਜਾ॥ ਨੇਤ੍ਰਪਸਾਰੇਤਾਨਿਗਰਬਕਾਜਾ॥ ੨॥ ਜਿਉਰ
 ਖੈਤਉਪਰਿਦੁਰਾਏ॥ ਖੈਤੇਖਸਮਕਾਖਉਠਿਜਾਏ॥ ਉਸੁਖੇਤਕਾਰਦਿਰਾਖਬੈਛੈ॥ ਤਿਸੇਕੈ
 ਖਾਏਕਛੁਨਪੈਰੇ॥ ੩॥ ਜਿਸਕਚਾਜਤਿਸੇਕਾਸੁਪਨਾ॥ ਜਿਨਿਅਏਅਦੀਨੀਤਿਨਿਲਾ
 ਈ॥ ਤਿਸਲਾਅਧਿਧਿਗੇਅਧਿਕਾਰਗਮਿ॥ ਨਨਕਪੁਰਮਾਗੈਅਭਿਦਮਿ॥ ੪॥ ੧੧॥
 ਗਉੜੀਗੁਅਰੇਗੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਬਹੁਤਿਗੁਇਆਬਹੁਬਿਪਿਪੇਖੀ॥ ਕਲਮਕਾਰਟਸਿ
 ਅਨੁਪਲੇਖੀ॥ ਮਹਰਮਲੁਕੋਇਛੇਖਿਅਧਾਨ॥ ਤੋਤਰਾਹੀਮਨੁਖਿਪਤਨਾ॥ ੧॥ ਸਿਸੁਖ
 ਮੇਕਉਸੇਤਬਤਾਦੁਹਾ॥ ਤਿਸਨਬੁਝੈਮਨੁਖਿਪਤਾਦੁਹਾ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਅਸੁਪਦਨੁਸਤੀਅ
 ਸਦਾਗੀ॥ ਚੇਅਚੇਦਨੁਸੇਜਸੁਦਰਨਹੀ॥ ਨਨਿਨਟਿਕਾਖਾਰੇਗਾਇਆ॥ ਤਅਹਿਮਨਿ

ਸਿਤਖੁਨਪਾਇਆ॥ ੨ ਤਖਤੁਸਕੁਮੰਡਨਦੇਲੀਚੇ॥ ਸਗਲਏਦੇਸੁਦਰਧਾਗੀਚੇ॥ ਅਧੇੜ
 ਬਿਰਤਿਗਜ਼ਾਕੀਲੀਲਾ॥ ਅਨੁਸੁਹੇਲਪਰਪਚਿਹੀਲਾ॥ ੩॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਸੀਤਨਸਚੁਕਰਿ
 ਆ॥ ਸਰਬਸੁਖਇਹੁਆਨੁਦਲਰਿਆ॥ ਸਾਪਸੇਗਿਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਈਐ॥ ਕੁਹਨਾਨਕ
 ਦੁਰੁਗਾਧਾਈਐ॥ ੪॥ ਜੇਕੋਹਰਿਪਨੁਸੇਈਸੁਹੇਲਾ॥ ਪੁਰੁਕਿਰਪਾਤਸਾਪਸੇਗਿਐਲਾ॥ ੫॥
 ਹਰਾਉਦੁਜਾ॥ ੬॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਮਹਲਾ॥ ੭॥ ਪ੍ਰਾਣੀਜਲੈਇਹੁਤਨਏਗਾ॥ ਬਹੁਨਿਬ
 ਹੁਤਿਉਅੰਗੁਲਪਟੇਰਾ॥ ਪੁਤਕਲਤਗਿਰਸਤਕਾਠਸਾ॥ ਹੋਨਪਾਈਐਗਾਮੈਕਫਾ॥ ੮॥ ਕ
 ਦੁਨੁਸੁਖਿਪਿਨਿਤੁਗਾਮਗੁਲਗਾਇ॥ ਕਦੁਨੁਸੁਖਤਿਨਿਤੁਤੈਰਇਹਮਾਇ॥ ੯॥ ਕਹਾਉ॥ ਜੇਠੁ
 ਲਾਈਸੇਬੁਰਾਜਾਏ॥ ਸਾਚੁਕੋਸੇਵਿਖੇਸਮਾਏ॥ ਜਲੈਨਾਗੀਜੀਤੁਅਬੁਗਾਰਾ॥ ਇਹੁਦਾਲਦਸ
 ਕਤਮਿਸਾਰਾ॥ ੧੦॥ ਜੇਹਲਹਲਸੇਪੀਦੈਬਉਰਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਮੁਨੁਲੈਕਰਿਕਉਰਾ॥ ਸਾਪਸਿਗਾਵੇ
 ਨਾਗੀਨੇਗਿ॥ ਲਖਚਉਗਾਮੀਹਕੁਮਤਛੇਰਿ॥ ੧੧॥ ਏਵੈਨਾਇਕੁਘੋਏਪੰਖੀ॥ ਰਸਿਰਸਿਉਗਕਰ
 ਹਿਬਹਰੇਗੀ॥ ਕਹਨਾਨਕਜਿਸੁਕੁਏਕਿਪਲਾ॥ ਰੁਚਪੁਰਤਕੋਕਾਕਲਾ॥ ੧੨॥ ਕਹਾਉੜੀ
 ਗੁਆਰੇਗੀਮਹਲਾ॥ ੧੩॥ ਤਉਕਿਰਪਾਤੋਆਰਗੁਪਾਈਐ॥ ਪੁਰੁਕਿਰਪਾਤੋਨਮੁਪਿਆਈਐ॥
 ਪੁਰੁਕਿਰਪਾਤੋਬਿਪਨੁਛੁਟੈ॥ ਤਉਕਿਰਪਾਤੋਹਉਮੈਤੁਟੈ॥ ੧੪॥ ਤਮਲਾਦੁਹਤਉਲਗਹਿਮੇਦੁ॥
 ਤਮੇਤਕਦੁਨੋਦੈਦੈਦੁ॥ ੧੫॥ ਕਹਾਉ॥ ਤੁਪੁਰੁਦੈਤੁਗਾਦੁਬਦੀ॥ ਤੁਪੁਰੁਦੈਤੁਸਚੁਦਖਾਦੀ॥
 ਤੁਪੁਰੁਦੈਤੁਸਤਿਰੁਮਇਆ॥ ਸਰਬਸੁਖਾਪੁਰੁਤੇਕੈਦਇਆ॥ ੧੬॥ ਜਿਤੁਪੁਰੁਦੈਸੇਨਿਰਮ
 ਲਿਕਰਮਾ॥ ਜਿਤੁਪੁਰੁਦੈਸੇਸਚੁਪਰਮਾ॥ ਸਰਬਾਨਿਪਾਨਕੁਲਤੁਮਹੀਪਾਸਿ॥ ਤੁਸਾਰਿਯੁਸੇ
 ਦੁਕਅਰਦਾਸਿ॥ ੧੭॥ ਅਨੁਤਲੁਲਿਮਲੁਹੇਇਹਰਿਰੇਗਾ॥ ਸਰਬਸੁਖਾਪਾਦਉਸਤਿਮੇਗਿ॥
 ਨਮਿਤੇਰੇਰੇਅਨੁਗਤਾ॥ ਇਹੁਕਲਿਅਲੁਨਾਨਕਕਰਿਨਾਤਾ॥ ੧੮॥ ੧੯॥ ਕਹਾਉੜੀਗੁਆ
 ਰੇਗੀਮਹਲਾ॥ ੨੦॥ ਅਨਰਸਾਜੇਤੋਰੇਚਾਖੇ॥ ਨਿਅਖਨਤਿਸਨੇਤੀਲਾਖੇ॥ ਹਰਿਰਸਕਾਤੁਚ
 ਖਹਿਸਾਦਾ॥ ਚਖਤੋਹੇਇਰੇਹੇਹਿਕਿਸਮਾਦੁ॥ ੨੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸਨਪੀਉਧਿਆਰੀ॥ ਇਹਰਸ
 ਗਤੀਹੇਇਤਿਪਤਾਰੀ॥ ੨੨॥ ਕਹਾਉ॥ ਹੇਜਿਹਦੇਤੋਰਾਮਗੁਲਗਾਉ॥ ਨਿਅਖਿਨਿਅਖਿਹਰਿਹਰਿ

ਹਰਿਪਿਆਉ॥ ਅਨਨਸੁਨੀਐਕਤੁਹੀਐ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਦੁਲੁਗੀਪਾਈਐ॥ ੩॥ ਅਨ
 ਪਹਰਜਿਹੋਦੇਅਗਾਧਿ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਾਬ੍ਰਹਮਾਗਾਧਿ॥ ਈਹਉਹਾਸਦਾਸੁਹੋਲੀ॥ ਹਰਿਗੁਣ
 ਗਾਵਤਰਸਨਅੰਘੋਲੀ॥ ੩॥ ਬਨਸਪਤਿਅਉਲੇਛਲਛਲਪੇਡੇ॥ ਇਹਰਸਗਤੀਬ੍ਰਹਮਿਨੇਛੁਡੇ॥
 ਅਨਨਰਸਕਸਲਦੈਨਲਈ॥ ਪਕੁਨਨਕਗੁਰੁਕੁਏਹੈਸੁਹਾਈ॥ ੬॥ ੧੫॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੀ
 ਅਹਲਾ॥ ੫॥ ਅਨੁਮੋਦਿਤਨਸਾਜੀਬਾਗਿ॥ ਇਸਹੀਅਪੇਖਸਤੁਅਪਾਰਾ॥ ਇਸਹੀਕੁੰਤਰਿਸੁ
 ਨੀਅਤਸਾਹ॥ ਕਦਨੁਚਾਪਸੀਜਾਕਾਉਹੁਧਿਸਾਹੁ॥ ੧॥ ਨਅਰਤਨਕੈਕੈਧਿਉਹਰੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਕੇਜਨਕਕੋਅਗਾਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨੁਭੂਅਪੀਸੇਦੁਕਰੀਜੈ॥ ਕਦਨੁਸੁਜਗਤਿਜਿਤੁਧਰਿ
 ਕੁੰਜੈ॥ ਪਾਇਲਗਉਤਕਿਮੇਰਾਤੈਗਾਕਦਨੁਸੁਜਨੁਜੈਸਉਦਯੋਗੇ॥ ੨॥ ਮਯਲਸਾਹੁਕਾਕਿ
 ਨਧਿਪਿਪਾਏ॥ ਕਦਨੁਸੁਧਿਪਿਨਿਤੁਕੁੰਤਰਿਬੁਲਾਏ॥ ਤਿਦੁਸਾਹੁਕਾਕੈਕੈਦਿਦੁਲੁਕਾਏ॥ ਕ
 ਦਨੁਸਦਾਤਲੇਸੀਚਾਏ॥ ੩॥ ਖਿਨੁਤੁਖੇਜਤੁਨਿਜਪ੍ਰਧਿਪਾਇਆ॥ ਅੰਘੋਲੁਰਤਨੁਸਚਦਿਖ
 ਲਾਇਆ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਬਮੇਲੇਸਾਹਿ॥ ਕਹਨਾਨਕਗੁਰੋਕੈਦੇਸਾਹਿ॥ ੬॥ ੧੬॥ ਗਉੜੀਗੁ
 ਆਰੀਅਹਲਾ॥ ੫॥ ਗੋਦਿਦਿਨਸੁਰਹੈਇਕਰੰਗਾ॥ ਪੁਰੁਖਉਨਾਦੈਸਦਹੀਸੰਗਾ॥ ਨਾਕੁਖ
 ਨਮੁਕੀਉਉਨਿਦਰਤਨਿ॥ ਤਿਪਤਿਅਪਾਦਨੁਹਰਿਕੈਦਰਸਨਿ॥ ੧॥ ਹਰਿਸੰਗਿਗੋਅਨਤ
 ਨਹੋਗਾ॥ ਕੁਰਪੁਰੇਕੀਸਰਦੀਪਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਰਨਕਮਲਅਤਮਾਧਾਰਾ॥ ਏਕੁਨਿ
 ਹਾਰਹਿਅਗਿਆਆਕਾਰਾ॥ ਏਕੇਬਨੁਕੁਏਕੈਕਿਉਹਾਰੀ॥ ਅਦਰਨਨਾਨਹਿਧਿਨੁਨਿਬਾਰੀ॥ ੩
 ਹਰਖਸੰਗਾਦੁਹਰੁਤਮੁਕੋਤੇ॥ ਸਦਾਅਲਿਪਤੁਜੋਗਾਮਰੁਜਗਤੇ॥ ਈਸਹਿਸਰੁਮਹਿਸਕਤੇ
 ਰਹਤੇ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਾਉਇਧਿਆਨੁਪਰਤੇ॥ ੧॥ ਸਿਤਲਕੀਅਹਿਮਾਕਦਨਬਖਾਨਉ॥ ਅ
 ਗਾਧਿਥੇਪਿਵਿਦੁਮਿਤਿਨਹੀਜਾਨਉ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਮੇਹਿਕਿਰਪਾਕੀਜੈ॥ ਪੂਰਿਸੀਤਨਕੀਨ
 ਨਕਦੀਜੈ॥ ੬॥ ੧੭॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੀਅਹਲਾ॥ ੫॥ ਤਿਮੇਰਾਸਖਾਤੈਹੀਮੇਰਾਮੀਤਾ॥ ਤਿਮੇ
 ਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਤਮਸੰਗਿਹੋਤਾ॥ ਤਿਮੇਰੀਪਤਿਤੈਹੀਮੇਰਾਗਹਦਾ॥ ਤੁੰਦੁਕਿਨੁਨਿਮਖਨੁਨਈਰਹਦਾ॥ ੧॥
 ਤੁੰਮੇਰੇਲਲਨਤੁੰਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਾ॥ ਤੁੰਮੇਰੇਸਾਹਿਬਤੁੰਮੇਰੇਖਾਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਉਤੁਅਰਾਖਹੁਤਿਦ

ਹੀਰਹਨਾ ਜੇਤੁ ਮਕਹੁ ਸੇਈ ਮੋਹਿ ਕਰਨਾ ॥ ਨਾਪੇਖ ਉਤਹਾਤੁ ॥ ਥਸਨਾ ॥ ਨਿਰਕੁ ਉਨਾ ਮੁਖ
 ਪਉਤੇਗਰਸਨਾ ॥ ੨ ॥ ਤਿਮੋਰੇ ਨਦਿ ਪਿਤ੍ਰੇ ਭੁਗਾਰੇਗਰਸਾਤੁ ॥ ਮਨਹਿ ਅਪਾਗੁ ॥ ਤਿਮੋਰੇ ਸੇਭਾਤੁ
 ਮਸੰਗਿ ਰਚੀਆ ॥ ਤਿਮੋਰੇ ਉਟਤਿ ਹੋਮੇਗਤ ਕੀਆ ॥ ੩ ॥ ਮਨਤਨ ਅਤਿ ਰਿਤੁ ਹੀ ਪਿਆਇਆ ॥ ਮ
 ਰਮਤੁ ਮਰਾਗੁ ਰਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੇ ਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਿਅਾਇ ਕੋਏਵੇ ॥ ਨਨਕਰਾ ਸਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਟੈਕੋ ॥ ੪ ॥ ੧੮ ॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇ ਗੋਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਬਿਆਪਤ ਹਰਖ ਮੇਗ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥
 ਬਿਆਪਤ ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਅਵਤਾਰੁ ॥ ਬਿਆਪਤ ਪਾਨਿ ਰਧਨ ਪੇਖਿ ਸੇਕੁ ॥ ਖੁਲੁ ਬਿਆਪੀ
 ਬਿਆਪ ਸਿਲੇਨਾ ॥ ੧ ॥ ਆਇਆ ਬਿਆਪਤ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰੀ ॥ ਸਿਤ ਜੀਵਹਿ ਪੁਰੁ ਉਟਤੁ ਆਗੀ
 ॥ ੧ ॥ ਗਹਉ ॥ ਬਿਆਪਤ ਅਹਿ ਬੁਧਿ ਕਾਮਾਤੁ ॥ ਬਿਆਪਤ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਾਤਿ ਸੀ ਗਿਰਤਾ ॥ ਬਿ
 ਆਪਹ ਸਤਿਐ ਤੇ ਅਰੁਥਾ ਸਤਾ ॥ ਬਿਆਪਤੁ ਪੇਜੇ ਬਨ ਮਦ ਸਸਤਾ ॥ ੨ ॥ ਬਿਆਪਤ ਕੁਮਿਰੇ
 ਕ ਅਰੁ ਰੇਕਾ ॥ ਬਿਆਪਤ ਗੀਤ ਨਦ ਸੁਇ ਸੇਗਾ ॥ ਬਿਆਪਤ ਸੇਜ ਅਹਲ ਸੀ ਗਾਰਾ ॥ ਪਉਦੁ
 ਤ ਬਿਆਪਤ ਅਪਿਆਰਾ ॥ ੩ ॥ ਬਿਆਪਤ ਕਰਮ ਕੋਰੇ ਹਉ ਠਾਸਾ ॥ ਬਿਆਪਤਿ ਗਿਰਸ
 ਤ ਬਿਆਪਤ ਉਦਾਸਾ ॥ ਆਗਿ ਬਿਧਿ ਉਹਾਰਿ ਬਿਆਪਤ ਇਹਨਾਤਿ ॥ ਸਭੁ ਵਿਦੁ ਬਿਆ
 ਪਤ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰੇ ਗਿਰਾਤਾ ॥ ੪ ॥ ਸੇਤਨ ਕੋ ਬਿਪਨ ਕਾਟੇ ਹਰਿ ਗਾਇ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਹਾ ਬਿਆਪੇ
 ਮਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਨਕੁ ਨਿਨਿ ਪੁਰਿ ਸੀਤ ਪਾਈ ॥ ਤਾ ਕੋ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਏ ਮਾਈ ॥ ੫ ॥ ੧੯ ॥ ਗ
 ਉੜੀ ਗੁਆਰੇ ਗੋਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਨੈਨਾਨੀ ਦਧਰ ਦਿਸਟਿ ਦਿਵਾਗਾ ॥ ਬਦਲੁ ਸੇਏ ਸੁਨਿ ਸੀਦਵੀ
 ਚਾਰਾ ॥ ਰਸਨਾ ਸੇਈ ਲਭਿ ਮੀਠੈ ਸਾਗਿ ॥ ਮਨੁ ਸੇਇਆ ਮਾਇਆ ਬਿਸੁ ਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਇਸੁ
 ਗਿਹ ਮਹਿ ਕੋਈ ਨਗਤੁ ਰਹੈ ॥ ਸਾਥਤੁ ਦਸਤੁ ਉਹ ਅਪਨੀ ਲੇਹੈ ॥ ੧ ॥ ਸਗਲ ਸੋਹੇਲੀ ਅ
 ਪੋਨੇ ਰਸ ਮਾਤੀ ॥ ਰਿਹ ਅਪੋਨੇ ਕੀ ਬਥਾ ਗਿਨਾਤੀ ॥ ਮਸਨਾਹ ਰਖ ਚਿਬਟ ਦਾਹੈ ॥ ਸੋਨੇ ਨਗਰ
 ਪਰਿਠਗਾਹੈ ॥ ੨ ॥ ਉਨੇ ਤੇਰਾ ਧੈਰਾ ਪੁਨਾਈ ॥ ਉਨੇ ਤੇਰਾ ਧੀਤੁ ਨ ਕਾਈ ॥ ਦਰਬੀ ਸਿਆ
 ਲੁਪਨ ਉਇਰਹੇਤਾ ॥ ਸਾਧ ਸੇਰਿ ਉਇਦੁ ਸਦਾ ਸੀਰਹੇਤਾ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ ਵਿਰਧ ਅਹਿ ਸਾਗਿਰੀ
 ਪਾਇ ॥ ਸੇਤਨ ਪੁਰਿ ਸਰਬ ਨਿਪਾਨਾ ॥ ਸਾਥਤੁ ਪੁਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੀ ਗਿਨਾਨ ਕਰਨਾ ਗੋਪਾਰ

ਬ੍ਰਹਮਾਵੈਰਿਗਿ ६ ॥ ਸੇਜਾਗੋਜਿਸੁਪੁਕੁਬਿਰਪਾਲੁ ॥ ਇਹਪੁੰਨੀਸਾਬਤਪਨਮਾਲੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥
 ਦੁਜਾ ॥ ੨ ॥ ਰਹਉਤੀਗੁਅਰੇਰੀਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਨਵੈਦੁਸਿਖਾਨੁਸਲਤਾਨਾ ॥ ਨਵੈਦੁਸਿ
 ਹੰਸਗਲਜਹਾਨੁ ॥ ਜਾਬਾਕੀਅਸਕੁਬਿਦੁਹੋਇ ॥ ਤਿਸੇਤਬਾਹਰਿਨਹੀਵੇਇ ॥ ੧ ॥ ਕਹਉਬ
 ਨਤੀਅਪਨੇਸਤਿਗੁਰਪਾਗਿ ॥ ਬਾਜਤੁਮਾਰੇਦੇਇਨਿਬਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਸਕੁਤੇਉਚ
 ਨਾਬਾਦਰਬਾਰਾ ॥ ਸਗਲਕੁਗਤਜਾਨਾਨੁਅਪਾਰਾ ॥ ਸਰਬਧਿਅਪਤਪੁਰਨਪਨੀ ॥ ਨ
 ਵੀਸਿਕੁਘਟਿਘਟਿਬਨੀ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖਡੇਰਾਛੁਹੈ ॥ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਜਮਬਿਦੁ
 ਨਕਹੈ ॥ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਹੋਤਮੁਕਹੈ ॥ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖਤਪਾਹਨਛੋ ॥ ੩ ॥ ਸੇਤਸਕੁ
 ਕਉਸਦਾਜੇਕਾਰਾ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਮੋਨਨਪਾਨਅਪਾਰਾ ॥ ਕਹਨਨਕਮੇਰੀਸੁਦੀਅਰਦਾਸ
 ॥ ਸੇਤਪ੍ਰਸਾਦਿਕਉਨਮੁਨਿਦਾਸ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਰਹਉਤੀਗੁਅਰੇਰੀਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰਦਰਸਨਿਅਗਨਿਨਿਦਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੇਰੁਤਤਉਮੇਮਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਗਿਨਤੀ
 ਮਨੁਡੇਲੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਲੈਗੁਰਮੁਖਿਬੋਲੈ ॥ ੧ ॥ ਸਤੁਜਗੁਸਾਚਾਜਾਮੁਰਿਮਹਿਰਤੇ ॥ ਸੀ
 ਤਲਸੀਤਿਰੁਜੇਤਪੁਰੁਜਤੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਸੇਤਪ੍ਰਸਾਦਿਜੋਪੇਹਰਿਨਉ ॥ ਸੇਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿ
 ਵੀਰਤਨੁਗਉ ॥ ਸੇਤਪ੍ਰਸਾਦਿਸਗਲਦੁਖਮਿਟੈ ॥ ਸੇਤਪ੍ਰਸਾਦਿਬਿਪਨਤੇਛੁਟੈ ॥ ੩ ॥ ਸੇਤ
 ਰਿਪਤੇਮਿਟੈਮੋਹਕੁਰਮਾ ॥ ਸਾਧਰੇਣਮਨੁਸਕਿਪਰਮਾ ॥ ਸਾਧਰਿਪਾਲਟੀਦੁਆਲੇਗੋਦਿ
 ਦਾ ॥ ਸਾਧਮਹਿਇਹਮਹੀਜਿੰਦਾ ॥ ਰਿਚਪਾਨਿਪਿਕ੍ਰਿਪਾਲਪਿਆਉ ॥ ਸਾਧਮੇਗਿ
 ਤਥੈਦੁਪਾਵਉ ॥ ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਣਕਉਪੁਕੁਬੀਨੀਦਇਆ ॥ ਸਾਧਮੇਗਿਨਨਕਨਮੁਲ
 ਦਿਆ ॥ ੬ ॥ ੨ ॥ ਰਹਉਤੀਗੁਅਰੇਰੀਮਹਲਾ ॥ ਸਾਧਮੇਗਿਜਪਿਉਰੁਗਦਿਤੁ ॥ ਕੇਦਲ
 ਨਮੁਟੀਉਗੁਰਮਤਿ ॥ ਤੁਨਿਅਉਮਨੁਕਉਦਿਰਦੈਰਾ ॥ ਆਨਪਹਰਪੁਰੁਗੁਰਪੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਅ
 ਬਮਤੀਥੋਨਸੀਦੁਸਦਧਿਗਾਨੀ ॥ ਜਬਤੇਸੁਨਿਅਹਰਿਨਸੁਕਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਸਹਜੁ
 ਸੁਖਅਨਿਦਨਿਪਾਨਾ ॥ ਹਾਖਨਹਰਿਬਿਲਦੇਨਿਪਾਨਾ ॥ ਦੁਖਦਰਦਬਿਨੁਮੋਕੁਰੁਰਮਾ ॥
 ਅੰਦਰੁਜਾਣਰੇਕਰਿਕਰਮਾ ॥ ੨ ॥ ਪੈਖੈਬੋਲੈਸੁਦੈਸਕੁਅਗੋਧਾ ॥ ਸਦਮੇਗਿਤਕਉਮਨ

ਨਾਪਿ। ਮੈਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੁਇਉ ਪਰਗਾਸੁ। ਪੁਰਿ ਰਹੇ ਏਕੇ ਗੁਣ ਤਾਸਾ॥ ੩॥ ਕਹਤ ਪਦਿ ਤੁਸੁ
 ਨਤ ਪੁਨੀਤ। ਗੁਣ ਗੋਇੰਦ ਗਾਦੁ ਹਿਨਿ ਤਨਿ ਤ। ਕਹਨ ਨ ਕਰਨ ਕਉ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ। ਤਿ
 ਸੁਨ ਨ ਕੀ ਸਰੁ ਪੁਰਨ ਘਾਲਾ॥ ੪॥ ੧੩॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇ ਰੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਬੀਪ ਨ ਤੇਨਿ
 ਬੁਲਾਵੈ ਰਾਮੁ। ਅਮ ਗਿਲ ਗੋਸਤੁ ਪਿਅਨੁ। ਮਿਟਹਿ ਕਲੇਸ ਸੁਖੀ ਹੋਇ ਰਹੀਐ। ਐਸਾ
 ਦਾਸ ਤਿਹੁ ਕਰੀਐ॥ ੧॥ ਸੇਸੁ ਪੁਦਤ ਨਿਨ ਮੁਖ ਪਾਏ। ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤਿਸੁ ਮੇਗਿ ਮਿ
 ਲਾਵੈ॥ ੧॥ ਰਹਉ। ਨਿਸੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਿਸੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ। ਸਰਬ ਨਿਪਾਨੁ ਕੁ
 ਤੇ ਪਾਵੈ। ਆਪੁ ਤਿਐ ਗਿਮਿਟੈ ਆਵੁ ਤਾਨੁ। ਸਾਧੈ ਸੇਗਿ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪਦੁ॥
 ੨॥ ਨਨ ਉਪਰਿ ਪਰਿ ਪੁਰੁ ਕਉ ਦਇਆਲਾ। ਨਾਨਕੀ ਦੇਵ ਏਕੋ ਪਾਲਾ। ਏਕੋ ਲਿਵੈ
 ਕੇ ਮਨਿ ਕਉ। ਸਰਬ ਨਿਪਾਨ ਨ ਲੋਹ ਰਿਨਉ॥ ੩॥ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸਿਉ ਲਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ॥
 ਨਿਰਮਲ ਕਰਦੀ ਸਾਧੀ ਰੀਤਿ। ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਮੇਟਿ ਆਪਿ ਅਰਾ। ਨਨ ਕਵਾ ਪੁਰੁ ਅਪੁਰ
 ਅਰਾ॥ ੪॥ ੨੬॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇ ਰੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਨਿਸੁ ਮਨਿ ਦਸੈ ਤੇਰ ਨ ਮੋਇ
 ਨ ਕੇ ਕਰ ਮਿਪਰਾ ਪਤਿ ਹੋਇ। ਦੁਖੈ ਰਿਗ ਕਛੁ ਉਲਥਿ ਆਪੇ। ਐ ਮਿਤ ਨ ਮੁਰਿ ਦੋਹ
 ਰਿਨਐ॥ ੧॥ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰੇ ਮੇਸੁ ਪਿਅਈਐ। ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਤੇਇ ਹਮ ਤਿਕਸੀਤ ਪਾ
 ਏਐ। ਰਹਉ। ਕਰਦੁ ਕਰਾਦੁ ਹਰਦਇਆਲਾ। ਨੀਅਤੁ ਸਗਲ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥
 ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸਦਾ ਬੇਅਤਿ। ਸਿਮਰਿ ਮਨ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਮਤਿ॥ ੧॥ ਨਾਨਕੀ ਸੇਵਾ ਸਰ
 ਬ ਨਿਪਾਨੁ। ਪੁਰੁ ਕੀ ਪੁਜਾ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ। ਨਾਨਕੀ ਦੇਹ ਲਨ ਬਿਰਥੀ ਕਾਇ। ਸਦਾ ਸ
 ਦਾ ਰਿਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ॥ ੩॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪੁਰੁ ਮਤਿ ਰਜਾ ਮੀ। ਸਾਖ ਨਿਪਾਨ ਹਰਿ ਅ
 ਲਖ ਸੁਆਮੀ। ਨੀਤਿ ਤੇਰੀ ਸਰਦਾਈ। ਨਾਨਕ ਨ ਮੁਮਿ ਲੈਵੁ ਤ੍ਰਿਅਈ॥ ੪॥ ੨
 ੫॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇ ਰੀ ਮਹਲਾ॥ ੬॥ ੧੪॥ ਨੀਅਤੁ ਗਤਿ ਨ ਕੋਹੈ ਗਥਾ। ਸੇਸਿ ਮਰ
 ਹ ਅਨਥੈ ਕਾਥਾ। ਪੁਰੁ ਤਿਤਿ ਆਏ ਸਰੁ ਦੁਖ ਨਾਇ। ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਬਿਨ ਸਹਿ ਰਿਕੈ ਨਾਇ॥
 ੧॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਉ ਕਹੈ ਕਾਮ ਨਾਹਿ। ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਕਹਿ ਸੁਖੁ ਨਾਹਿ॥ ੧॥ ਰਹਉ।

ਨਿਰਪਧਰੇ ਬਹੁਪਰ ਨਿਅਗਾਸਾ ॥ ਜਾ ਕੀ ਜੋ ਤਿਨੀ ਅਪਰਗਾਸਾ ॥ ਜਾ ਕੀ ਬਖਸਨ ਮੈ ਟੈ ਕੋਇ
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੁਰੁ ਨਿਰਕੁ ਉਂਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਆਪਹਰ ਸਿਮਰਹੁ ਪੁਰੁ ਨਾਮੁ ॥ ਅਨਿਕ ਤੀਰ
 ਬਮਜਨਾਇ ਸਨਾਨਾ ॥ ਪਾਰਿਬਹੁ ਮੁਕੀ ਸਰਦੀ ਪਾਗਿ ॥ ਵੇਟਿ ਬਲਕ ਖਿਨ ਮਹਿ ਮਿਟਿ ਜਾਇ
 ॥ ੩ ॥ ਬੇਮੁਹਤ ਜੁ ਪੁਰਾ ਪਤਿ ਸਾਹੁ ॥ ਪੁਰੁ ਮੇਵ ਕਸਰੁ ਦਿਸਾਹੁ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਗਏ ਹੋਇ ॥ ਨ
 ਨ ਕਪਾਰ ਬਹੁ ਮੁਸਮਰਾਥਾ ॥ ੪ ॥ ੨੬ ॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇ ਗੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ
 ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਗਾ ॥ ਜਨਮੁ ਜਨਮ ਕਾ ਮੋਇਆ ਜਾਗਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣੁ ਉਚਰੈ ਪੁਰੁ ਬਾਣੀ ॥
 ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੁਮਤਿ ਪਰਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਤੁ ਕੁਸਲ ਸਭਿ ਪਾਏ ॥ ਪ੍ਰਿਥਿ ਬਹੁ ਰਿ
 ਸੁਖ ਸਹਜ ਸਥਾਏ ॥ ੧ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਸੋਈ ਪਦੁਤ ਨਿਨਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁ
 ਰਿਅਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਬਹੁ ਪਕਰਿ ਲੀਨੇ ਕਰਿ ਅਪਨਾ ॥ ਗਰਿਹ ਰਿਬਸਾ ਸਦਾ ਨ ਪੁਜ
 ਪਨਾ ॥ ਮੰਤ੍ਰਿ ਤੁਭਉ ਖੁਪੁ ਪੁਨਹੁ ਚਾਹੁ ॥ ਗਰਿਹ ਰਿਨ ਮੁਨੀ ਅਪਨ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਚਾ ਪਸਾ
 ਦਿਉਹ ਰਿਰੀਗਾ ॥ ਦੁਤਰੁ ਤਰੇ ਸਾਧੈ ਕੇ ਸਿਗਾ ॥ ੩ ॥ ਸੁਖਿ ਬੈਸਹੁ ਸਿਤ ਸਹਜ ਨ ਪਰਦਾਰੁ ॥
 ਹਰਿ ਪਨਖਾਟਿ ਉਜਾਨ ਹਿ ਸੁਮਾਰੁ ॥ ਨਿਸਰਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਦੇਇ ॥ ਨ ਨ ਕਰਿ ਕੋਇ
 ਬਾਕਿ ਏਨੇ ਹੋਇ ॥ ੪ ॥ ੨੭ ॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇ ਗੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਹਸਤ ਪਨੀਤ ਹੋਇ
 ਤਤ ਕਾਲਾ ॥ ਬਿਨ ਸਿਨਾਹਿ ਮਾਇਆ ਜਿਨ ਲਾ ॥ ਰਸਨਾ ਰਹੁਰ ਅਗੁਣੀਤਾ ॥ ਸੁਖ ਪਾਵ
 ਹੁਕੁ ਈਸੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਲਿਖੁ ਲੇਖ ਲਿਖਾਗਾਇ ਮਸਦੁ ਲੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾ
 ਲੀ ॥ ੧ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਇਹਿ ਕਾਰਨ ਤੇਰੇ ਨਾਹਿ ਬਿਕਾਰੁ ॥ ਸਿਮਰਤ ਰਾਮ ਨਹੀ ਜਨਮ ਮਾਰੁ ॥
 ਪਰਮਾਰ ਇਕੋ ਦੁਨੈ ਜੈ ॥ ਮਾਇਆ ਮਾਗਾ ਨ ਕਹੁ ਮੈ ਮੈ ॥ ੨ ॥ ਉਧੈ ਰੇ ਰਿਅਪਿ
 ਤਰੇ ਸਿਸਾਰੁ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿਏ ਬਿਕਾਰੁ ॥ ਅਪਿ ਕਮਾਉ ਅਦੁਗਾਉ ਪੈਦੇ ਸਾਗਰ ਮਨ
 ਮਹਿ ਰਦੈ ਪਰਦੇਸ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਾਥੇ ਏਹੁ ਨਿਪਨੁ ॥ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਜੋ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਅ
 ਠਪਹਰ ਗਰਿਹ ਰਿਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਬਹੁ ਨ ਕਹਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ੪ ॥ ੨੮ ॥ ਗਉ
 ਝੀ ਗੁਆਰੇ ਗੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੋ ਪ

ਰਸੁਹਰਿਰਸੁਹੇਅਇਉ। ਸੇਅਨਰਸਨਹੀਲਪਟਾਇਉ॥੧॥ ਜਾਕਾਕਹਿਅਦਰੁਗਹਚਲੇ
 ॥ ਸੇਚਿਸਕਉਨਦਰਿਲੇਅਦੇਤਲੇ॥੩॥ ਜਾਕਾਸਕੁਵਿਦੁਤਕਹੇਇ॥ ਨਨਕਤਕਉਸਦ
 ਸੁਖੁਹਇ॥ ੬॥ ੩੩॥ ਗਉਤੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਜਾਕੈਦੁਖੁਸੁਖੁਸਮਕਹਿਜਾਪੇ॥ ਤਾਕਉ
 ਕਾਨਕਗਥਿਅਪੇ॥ ੧॥ ਸਹਜਅਨਿਦਹਰਿਸਾਧੁਮਗੇ॥ ਅਗਿਆਥਾਗੀਹਰਿਹਰਿ
 ਰਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਕੈਅਚਿਤਦੇਸੇਅਨਿਅਇ॥ ਤਾਕਉਚਿਤਕਤਹੁਨਹਿ॥੧॥ ਜਾ
 ਕਉਬਿਨਸਿਉਮਨੋਤਰੁਮਾ॥ ਤਾਕੈਕਹੁਨਹੀਤੁਹੁਮਾ॥੩॥ ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਦੀਉਗੁਰ
 ਨਾਮਾਕਹੁਨਨਕਤਕੈਸਗਲਨਿਪਾਨਾ॥ ੬॥ ੩੪॥ ਗਉਤੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਅਗਮੁਰੁ
 ਪਕਾਮਨਮਹਿਥਾਨਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਫਿਨੈਦਿਰਲੇਨਾਨਾ॥ ੧॥ ਸਹਜਕਥਾਕੈਅਮਿਤੁਕੁ
 ਦਾ॥ ਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਤਿਸੁਲੈਕੈਚਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਹਤਥਾਦੀਥਾਨੁਨਿਰਦਲਾ॥
 ਤਾਕੀਪੁਨਿਮੇਹੋਗੋਪਾਲਾ॥੨॥ ਤਹਿਸਹਜਅਖਾਰੇਅਨੇਕਅਨਿਤਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈ
 ਸੰਗਿਸੰਤਾ॥੩॥ ਹਰਖਅਨਿਤੋਸੇਗਨਹੀਬੀਅਾ॥ ਸੇਘਰੁਗੁਰਨਨਕਕਉਦੀਆ
 ॥੬॥ ੩੫॥ ਗਉਤੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਕਦਨੁਪੁਤੋਗਾਅਰਾਧਉ॥ ਕਦਨੋਗਾਕਾਇ
 ਅਲੇਸਾਧਉ॥੧॥ ਕਦਨੁਗੁਨੇਤੁਲੈਗਾਦਉ॥ ਕਦਨੋਲਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੀਝੁ
 ਦਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਦਨਪੁਜਤੇਗੀਕਰਉ॥ ਕਦਨੁਸੁਖਿਧਿਯਿਤੁਰੁਉਦੁਲਤਰਉ
 ੨॥ ਕਦਨਤਕਉਤਿਤੁਤਪੀਅਹੋਇ॥ ਕਦਨੁਸੁਨਮੁਹਉਮੈਮਲੁਖੋਇ॥੩॥ ਗੁਣ
 ਪੁਜਾਗਿਆਨਪਿਆਨਨਕਸਗਲਪਾਲਾ॥ ਜਿਸੁਕਹਿਕਿਰਪਾਸਤਿਗੁਰਮਿ
 ਲੈਦਇਅਲਾ॥੬॥ ਤਿਸਹੀਗੁਨਤਿਨਹੀਪ੍ਰਭੁਜਤਾ॥ ਜਿਸਕੀਮਨਿਲੇਇਸੁਖਦਾਤਾ
 ੧॥ ਰਹਾਉਦੁਲਾ॥ ੩੬॥ ਗਉਤੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਆਪਨਤਨੁਨਹੀਜੋਕੈਗਰਬਾ॥ ਗਾਜ
 ਮਿਲਖਨਹੀਆਪਨਦਰਬਾ॥੧॥ ਆਪਨਨਹੀਕਾਕਉਲਪਟਾਇਉ॥ ਆਪਨਨਮੁ
 ਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਇਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਤਬਨਤਾਅਪਨਨਹੀਕੁਈ॥ ਇਸਦਮੀਤਾਅ
 ਪੁਥਾਪੁਨਮਾਈ॥੨॥ ਸੁਇਨਕੁਪਾਛੁਨਿਨਹੀਦਾਨਹੈਦਰਗੈਦਰਅਪਨਨਹੀਕਾਮ

॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋਗੁ ਰਿਖਖ ਸਿਮਿਲਾਇਆ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਸੁਰੂ ਵਿਦੁ ਨਿਸਕਾਹ ਰਿਗਾਇ
ਆ ॥ ੮॥ ੩॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰੇ ਕੇ ਚਰਣ ਉਪਰਿ ਮੇਰੇ ਮਾਥੇ ॥ ਤਾ ਤੇ ਦੁਖ
ਮੇਰੇ ਸੁਰਗ ਲਾਏ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੋਨ ਕਉ ਚਰ ਬਾਨੀ ॥ ਆਤਮ ਚੀਨਿ ਪਰਮ ਚੀਰ
ਮਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਚਰਉ ॥ ਚਰਣ ਦੇ ਦੁਰਬੀ ਮੁਖਿ ਲਗੀ ॥ ਅਰਿ ਬਧਿ ਤਿਨ ਸਗਲ ਤਿਅ ਚੀ
੧ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਲਗੇ ਮਨਿ ਮੀਠਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਾਏ ਮੇਰਿ ਛੋਠਾ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਸੁਖ ਦਫਤਰੁ
ਰਕਰਤਾਰੁ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਅੰਧਾਰੁ ॥ ੬ ॥ ੩ ॥ ੮ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਰੇ ਮਨ
ਮੇਰੇ ਤੁ ਤ ਕਉ ਆਗਿ ॥ ਜਾ ਕੇ ਉਦਕ ਛਹੁ ਨਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਸਾਖੀ ਤੁ ਕਹਿ ਮਨ ਮੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰ
ਨ ਅਧਾਰੁ ਰਾਖੁ ਹੁਸ ਦਰੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਚਰਉ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੁ ਤ ਕਉ ਮੇਰਿ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅ
ਪਰਿ ਪਰ ਦੇਵ ॥ ੨ ॥ ਤਿਸੁ ਉਪਰਿ ਮਨ ਕਰਿ ਤੇ ਆਸਾ ॥ ਆਦਿ ਜਗਾਦਿ ਜਾ ਕਾਰੁ ਦੁਸਾ ॥
੩ ॥ ਨਦੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਇ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸੋਇ ॥ ੬ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਮੀਤੁ ਕਰੋ ਮੇਰੀ ਹਮ ਮਾਨਾ ॥ ਮੀਤੁ ਕਰਤੁ ਬ੍ਰਹਮ ਸਲੁਸ ਮਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਟੇਕਾ
ਟੇਕ ਮੇਰੇ ਮਨ ਦੀਤਾ ॥ ਨਿਸੁ ਵਿਦੁ ਕਰਦੁ ਸੁਹਮ ਰਾਮੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਚਰਉ ॥ ਮੀਤੁ ਰਾਮਾ ਦੇ ਪਰ
ਦੁਹਾ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮੇਰਿ ਅਸਨਾਹਾ ॥ ੨ ॥ ਮੀਤੁ ਰਾਮਾ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਸਮੁਰ ਸੁਪੁਰ
ਖ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਖ ਮਾਮੀ ॥ ੩ ॥ ਹਮ ਦੇਸੁ ਤੁ ਮਨ ਕਰ ਮੇਰੇ ॥ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਕੁਤ ਚੋ ॥ ੬ ॥
੬੦ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁ ਮਨੁ ਦੇਸੁ ਮਰਥ ਅੰਗਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਹੁ ਨਾਹੀ ਕਾਲਿ
ਗਾ ॥ ੧ ॥ ਆਪਉ ਨਾ ਕਉ ਹੈ ਆਸ ਤੁ ਮਾਠੀ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਹੁ ਨਾਹੀ ਸੇਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਚਰਉ ॥
ਜਾ ਕੇ ਹਿਰਦੈ ਠਾਕੁਰ ਹੋਇ ॥ ਤਾ ਕਉ ਸਹਸਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁ ਮਦੀ ਨੀ ਪ੍ਰਪੀਰ
ਤਾ ਕੇ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਪੀਰਾ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ ਸੇਗੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੁਰਨ
ਦੇਖਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ੬੧ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਦਲ ਬੁਦੇਹ ਪਾਈ ਦੁਰਗੀ ॥ ਨ
ਮੁਨ ਪਹਿਤੇ ਆਤਮ ਘਾਤੀ ॥ ੧ ॥ ਮਹਿਨਾ ਨਾਹੀ ਨਿਨਾ ਬਿਸਰਤ ਰਾਮਾ ॥ ਨਮੁ ਵਿਗੁਨ ਜੀ
ਦੁਨ ਕਉ ਨ ਕਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਚਰਉ ॥ ਖਾਤੁ ਪੈ ਤੇ ਲਭਹੁ ਸਤ ਬਿਉਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨ ਅਰਥ ਮਿ

੮

ਹਾਉ॥ ॥ਸਾਧਮੇਗਿਪਾਈਐਨਿਪਿਨਮਾਸਾਧਮੇਗਿਪੁਰਨਸਰੁਕਾਮ॥੨॥
 ਹਰਿਕੀਰਤਿਗਤਿਜਨਮਪਰਦਾਨੁ॥ਗੁਰਵਿਰਧਾਤੇਨਮੁਦਖਾਨੁ॥੩॥ਕਹੁਨਨਕੁਮੇਜ
 ਨੁਪਰਦਾਨੁ॥ਜੇਕੋਰਿਦੈਦੁਸੈਕੁਗਦਾਨੁ॥੬॥੬੦॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੫॥ਏਕਸੁ
 ਮਿਉਨਾਕਾਮਨੁਗਤਾ॥ਦਿਸਗੀਤਿਸੇਧਰਾਈਤਤਾ॥੧॥ਧਿਨੁਰੇਖਿਦੁਨਦੀਸੈਕੋ
 ਈ॥ਕਰਨਕਰਾਦੁਨਕਰਤੁਸੇਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਹਿਕਮੈਦੁਖਿਹਰਿਹਰਿਕੋਲੇ
 ਸੇਜਨਇਤਉਤਕਤਹਿਨੋਲੇ॥੨॥ਜੇਕੋਹਰਿਪਨੁਸੇਸਚੁਸਾਹੁ॥ਗੁਰਿਪੁਰੋਕਰਿਦੈ
 ਨੋਦਿਸਾਹੁ॥ਜੇਦੁਨਪੁਰਖੁਮਿਲਿਆਹਰਿਰਾਖਿਆ॥ਕਹੁਨਨਕੁਪਰਮਪਦੁਪਾਇਅ
 ॥੬॥੬੮॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੫॥ਨਮੁਕੁਗਤੈਕੋਪੁਲਅਪਾਰਾ॥ਨਮੋਪਨੁਨਮੋਬਿਉਆਰੁ
 ੧॥ਨਮੁਦੁਨਈਜਨਸੇਕੁਪਾਇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਿਸੁਆਪਿਦਿਦਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਨਮੁਕੁਗਤੈਕੋਸੁਖਅਸਥਾਨੁ॥ਨਮਰਤਨਸੇਕੁਗਤਪਰਦਾਨੁ॥੨॥ਹਰਿਕਾਨਮੁਜਨਨ
 ਕਉਉਪਾਰੇ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਜਨਨਮੁਸਮਾਰੇ॥੩॥ਕਹੁਨਨਕੁਨਿਸੁਪੁਰਕਾਰੁ॥ਨ
 ਮਸੇਗਿਤਾਕਾਮਨੁਲਾਗਾ॥੬॥੬੨॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੫॥ਸਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹ
 ਰਿਨਖੁਪਿਆਇਆ॥ਤਬੋਤਪਾਦੁਤਮਨੁਤਿਪਤਾਇਆ॥੧॥ਸੁਖਖਿਸੂਖਪਾਇ
 ਆਗੁਦੁਗਾਇਆ॥ਸੂਖਮਿਟਿਅਯੋਗੀਤੀਬਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਕਮ
 ਲਆਗਪਿਕੁਗਦਿਤਾ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨੇਤਿਮਿਟੀਮੇਰੀਚਿਤਾ॥੨॥ਸਰੁਤਨਿਅਨਥ
 ਦੇਖਸਰਨਿਆਇਉ॥ਉਚਅਸਥਾਨੁਤਬਸਹੋਯਾਇਉ॥੩॥ਦੁਖਦਰਦੁਕੁਰਮੁ
 ਕਉਨਮਿਆ॥ਕਰਦੁਗੁਨਨਕਮਨਿਖਮਿਆ॥੬॥੧੬॥੫੦॥ਗਉੜੀਮ
 ਹਲਾ॥੫॥ਕਰਿਕਰਿਟਹਲਰਸਨਗੁਦਗਾਉ॥ਚਰਨਕੁਰਕੇਮਾਰਗਿਧਾ
 ਦਉ॥੧॥ਭੁਲੇਸਯੋਸਿਮਰਨਕੀਬਰੀਆ॥ਸਿਮਰਤਨਮੁਕੋਪਾਰਿਉਤਰੀਆ॥
 ੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੇਤ੍ਰਸਿਤਨਕਉਦਰਸਨੁਪੇਖਾ॥ਪ੍ਰਭੁਅਦਿਨਸੀਮਨਮਹਿਲੇਖੁ॥੨॥
 ਸੁਦੀਬੀਰਤਨੁਸਾਧਪਹਿਨਾਇ॥ਜਨਮਮਰਦਕੀਤਸਮਿਟਾਇ॥੩॥ਚਰਦ

ਕਮਲਠਬੁਰਉਰਿਪਾਗਿ। ਦੁਲਰੁਏਹਨਨਕੁਲਿਸਤਾਰਿ॥੬॥੨੦॥੫੧॥ਗਉ
 ਤੀਮਹਲਾ॥੫॥ਜਾਕਉਅਪਨੀਵਿਰਪਾਧਾਰੇ। ਸਿਯਨੁਰਸਨਨਾਮੁਉਚੋਰੇ॥੧॥
 ਹਰਿਵਿਸਰਤਰਸਨਸੋਹਸਾਦੁਖੁਭਿਅਧੈ। ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਕੁਰਮੁਕੁਉਕੁਰੇ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਸੁਦੈਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਵੈ॥ਤਿਸੁਜਨਦੁਖਲਿਖਟਿਨਹੀ
 ਆਵੈ॥੨॥ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਕਰਤਨੁਸੋਹੈ॥ਤਾਕਉਮਾਇਆਅਗਨਨਧੈ॥
 ੩॥ਮਲਿਤਨਿਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਦਇਆਲਾ॥ਨਨਕਤਜੀਅਲੇਅਦੁਰਜੇਜਲਾ॥
 ੬॥੧੧॥੫੨॥ਛੁਡਿਸਿਆਨਪਬਹੁਚਤੁਰਾਈ॥ਗੁਰਪੁਰੇਕੀਟੇਕਟਿਕਈ॥
 ੧॥ਦੁਖਬਿਨਸੇਸੁਖਹਰਿਗੁਦੁਗਾਇ॥ਗੁਰਪੁਰੇਉਟਿਆਲਿਦੁਲਾਇ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਦੀਉਗੁਰਮੰਤ੍ਰ॥ਮਿਟਦਿਸੁਰੇਉਤਰੀਚਿਤਾ॥੨॥ਅਨੁਦ
 ਕੁਏਗੁਰਮਿਲੁਤਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਵਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਟੇਜਮਜਲਾ॥੩॥ਕਹਨਾਨਕਗੁਰਪੁ
 ਰਪਾਇਆ॥ਤਤੇਬਹੁਰਿਨਬਿਅਧੈਮਾਇਆ॥੬॥੨੧॥੫੩॥ਗਉਤੀਮਹ
 ਲਾ॥੫॥ਰਖਿਲੀਆਗੁਰਿਪੁਰੇਆਧਿ॥ਮਨਮੁਖਕਉਲੰਗੀਸੀਤਪੁ॥੧॥ਗੁ
 ਰਗੁਰਨਪਿਓਹਿਮੇਰੇ॥ਖੁਖਉਜਲਹੋਦੁਹਿਦਰਬਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੇ
 ਚਰਣਹਿਰੈਦੈਸਾਇ॥ਦੁਖਦੁਸਮਨਤੇਰੀਤੇਬਲਾਇ॥੨॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁ
 ਤੇਰੀਸੇਗਿਸਹਾਈ॥ਦਇਆਲਰੁਏਸਗਲਕੀਅਕੁਈ॥੩॥ਗੁਰਿਪੁਰੇ
 ਬਕ੍ਰਿਪਾਕਗੀ॥ਛੁਨਤਨਾਨਕਮੇਰੀਪੁਰੀਪਕੀ॥੬॥੨੩॥੫੪॥ਗਉਤੀਮਹਲਾ
 ॥੫॥ਅਨਿਕਰਸਾਖਾਏਜੈਸੇਢੇਰੇ॥ਮੇਰੀਚੇਦੁਡੀਧੀ॥ਪਿਉਚੇਰੇ॥ਮਿਰਤਕ
 ਦੇਹਸਾਧਸੇਗਿਬਿਹੁਨਾ॥ਆਦੁਤਨਾਤੇਜੇਨੀਦੁਖਧੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕ
 ਚਬਸਤ੍ਰਸੇਦਰਪਹਿਰਾਇਆ॥ਜਿਉਛਕਾਖੇਤਮਾਹਿਨੁਰਾਇਆ॥੨॥ਸਗਲੀ
 ਸਰੀਰਆਦੁਤਸਕੁਕਾ॥ਨਿਹਛਲੁਮਾਨੁਖੁਜੋਪੈਨਹੀਨਾ॥੩॥ਕਹਨਾਨਕਜਾ
 ਕਉਕੁਏਦਇਆਲਾ॥ਸਾਧਸੇਗਿਮਿਲਿਕੁਜਹਿਗੁਪਾਲਾ॥੬॥੨੪॥੫॥

੨

॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਕਲਿਕਲੇਸਗੁਰਮਬਦਿਨਿਦੇਗਾ॥ਆਵਲੁਜਲਦਰਹੇਸੁ
 ਪੁਸਾਰੇ॥੧॥ਭੈਬਿਲੇਸੇਨਿਰਭਉਹਰਿਪਿਆਇਆ॥ਸਾਪਸੇਗਿਹਰਿਕੇਗੁਲੁਗਾ
 ਇਆ॥੧॥ਰਹਉ॥ਚਰਨਕਵਲੁਰਿਦਅੰਤਰਿਪਾਰੇਨਅਗਨਿਸਾਗਰਗੁਰਿਪ
 ਰਿਉਤਰੇ॥੨॥ਬੁਝਤਨਤਪੁਰੇਗੁਰਕਾਢੇ॥ਨਨਮਜਨਮਕੇਟੁਟੇਗੀਢੇ॥੩॥ਕਹੁ
 ਨਨਕਤਿਸੁਗੁਰ॥ਲਿਹਾਗੀ॥ਨਿਸੁਕੇਟਤਗਤਿਉਈਅਗੀ॥੬॥੨॥੫॥੫੬॥
 ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਸਾਪਸੇਗਿਤਕੀਸਰਨੀਪਰਹਾ॥ਅਨੁਤਨਅਪਨਅਗੋਪਰ
 ਹਾ॥੧॥ਅੰਭਿਤਨਅਪੀਦੁਹਮੇਰੇਗੁਈ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਰੁਤਪਤਿਬੁਝ
 ਈ॥੧॥ਰਹਉ॥ਤਨਿਅਭਿਮਾਨੁਜਨਮਮਰਦੁਨਿਦੁਰਹਾ॥ਹਰਿਕੇਦਾਸਕੇਚਰ
 ਦੁਨਮਸਕਾਰਹਾ॥੨॥ਸਾਮਿਸਾਸਿਖੁਰੁਮਨਹਿਸਮਾਏ॥ਸੇਪਨੁਸੇਚਰੇਚਰਾਏ
 ਨਾਏ॥੩॥ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਜਿਸੁਮਸਤਵਿਰੁਗਾ॥ਕਹੁਨਨਕਤਕੀਚਰਦੀਲ
 ਗਾ॥੬੩੬॥੫੬॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਸੁਕੇਹੇਕੀਏਖਿਲਾਏਅੰਭਿਤਤਿਸ
 ਏਸੇਚਿਜੀਦਾਏ॥੧॥ਕਾਟੇਕਸਟਪੁਰੇਗੁਰੇਦਾ॥ਸੇਦੁਬਕਉਰੀਨੀਅਪਨੀਸੇਦਾ॥੧॥
 ਰਹਉ॥ਮਿਦਿਗਈਚਿਤਧੀਨੀਮਨਅਸਾ॥ਕਰੀਦਾਇਆਸਤਿਗੁਰਿਗੁਲਤਸਾ॥੨
 ਦੁਖਨੋਠਸੁਖਅੰਏਸਮਾਏ॥ਦੀਲਨਪਰੀਜਗੁਰਿਹੁਰਮਾਏ॥ਇਹੁਪੁਨੀਪੁਰੇਗੁਰ
 ਮਿਲੇ॥ਨਨਕਤੇਜਨਸੁਭਲਭੇਲੇ॥੬॥੨॥੫੬॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਇਤਧ
 ਗਏਪਾਈਪ੍ਰਿਥੀਮੀਤਾ॥ਮੀਤਲਰੁਏਕੀਨੀਪ੍ਰਿਥੀਤਾ॥੧॥ਪ੍ਰਿਥੀਪਾਏਭੁਏ
 ਸੁਭੇਲੇ॥ਨਨਕਜਨਮਕੇਭਿਰੁਰੇਭੇਲੇ॥੧॥ਰਹਉ॥ਸਿਮਰਤਸਿਮਰਤਪ੍ਰਕੁਕ
 ਨਉ॥ਸਗਲਰੇਗਕਾਥਿਨਸਿਅਥਉ॥੨॥ਸੁਹਕਿਸੁਰਾਇਥੇਲੇਹਰਿਬਾਲੀ
 ॥ਅਠਪਰਪ੍ਰਕੁਮਿਮਰਹੁਪਾਲੀ॥੩॥ਦੁਖਦਰਦੁਨਮੁਨਿਨਾਏ॥ਕਹੁਨਨਕ
 ਜੋਹਰਿਗੁਲਗਾਏ॥੬॥੨॥੫੬॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਭੁਲੇਦਿਨਮੁਲੇਸੇ
 ਜੇਗਾ॥ਨਿਤੁਭੇਦਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿਰਜੇਗਾ॥੧॥ਉਹੁਥੇਲਾਕਉਹਉਥਲਿਜਉ॥ਨਿ

ਤੁਮੇਰਾਮਨਜੈਪੈਹਰਿਨਉ॥ਸਭਲਖੁਰਤੁਸਭਲਉਹਘਰੀ॥ਜਿਤੁਰਸਨਉਚਰੇਹ
 ਰਿਹਰੀ॥੩॥ਸਭਲਉਹੁਮਾਥਾਮੈਤਨਮਸਕਾਰਸਿ॥ਚਰਦੁਖੀਤਚਲਹਿਹਰਿਮਾ
 ਰਗਿ॥੩॥ਕਹੁਨਨਕਰੁਲਾਮੇਰਾਕਰਮਾ॥ਜਿਤੁਕੋਟੇਸਾਪੁਕੋਚਰਨ॥੬੨੯॥੬੦॥
 ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੫॥ਗੁਰਵਾਸਥਦੁਰਾਖੁਮਨਅਗਿ॥ਨਮੁਸਿਮਰਿਚਿੰਤਾਸੁਕੁਨਹਿ
 ॥੧॥ਬਿਨੁਕੁਗਦਿਤਨਹੀਅਨੋਵੇਇ॥ਮਾਰੇਗਾਪੈਏਵੇਸੇਇ॥੧॥ਚਹਉ॥ਗੁਰਵੇਚਰ
 ਦੁਹਿਦੈਉਰਿਪਗਿ॥ਅਗਨਿਸਾਗਰੁਕਪਿਉਤਰਹਿਧਰਿ॥੨॥ਗੁਰਮੁਰਤਿਸਿਉ
 ਲਾਇਪਿਆਨੁ॥ਈਹਉਰਾਪਾਦੁਹਿਮਾਨੁ॥੩॥ਸਗਲਤਿਅਗਿਗੁਰਸਬਦੀਆ
 ਦਿਆ॥ਮਿਟੇਅੰਦੇਸੇਨਨਕਸੁਖਪਾਇਆ॥੬॥੩੦॥੬੧॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੫॥
 ਜਿਸੁਸਿਮਰਤੁਖੁਸੁਕੁਨਾਇ॥ਨਮੁਰਤਨੁਦੇਸੇਮਨਿਅਗਿ॥੧॥ਜਪਿਅਨਮੋਰੋਗੋ
 ਵਿਦੀਬਾਲੀ॥ਸਾਪੁਨਰਾਮਰਸਨਦੁਖਾਣੀ॥੧॥ਚਹਉ॥ਏਕਸੁਬਿਨੁਨਹੀਦੁਜਾ
 ਵੇਇ॥ਜਾਵੀਦਿਸਦਿਸੰਦਾਸੁਖੋਇ॥੨॥ਸਾਜਨਭੀਤਸਥਾਕਰਿਏਕਹਰਿਹਰਿ
 ਅਖਰਮਨਮਹਿਲੇਖੁ॥੩॥ਰਦਿਰਹਿਆਸਰਬਤੁਸੁਆਮੀ॥ਗੁਦੁਗਾਦੇਨਨਕਅ
 ਤਰਜਾਮੀ॥੬॥੩੧॥੬੨॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੫॥ਕੁਮਹਿਰਚਿਉਸਚੁਸੇਸਾ
 ਰਾ॥ਤਿਸੁਕੁਉਨਹੀਨਿਸੁਨਾਮੁਅਧਾਰਾ॥੧॥ਗਉੜੀਨਦਿਅਪੈਤੇਰੀਸਰਦਾ॥ਜੇਤੁ
 ਪਕੁਦੈਸੇਈਕਰਦਾ॥੧॥ਚਹਉ॥ਸੇਗਹਰਖਮਹਿਅਵਲੁਕਾਦਾ॥ਤਿਨਸੁਖ
 ਪਾਇਅਜੇਪ੍ਰਕੁਤਦਾ॥੨॥ਅਗਨਸਾਗਰੁਮਹਾਦਿਆਪੈਮਾਇਆ॥ਸੇਸੀਤਲ
 ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆ॥੩॥ਰਾਖੇਲੇਇਖੁਰਾਖਨਹਾਰਾ॥ਕਹੁਨਨਕਵਿਅਜੇਤ
 ਵਿਚਚਾ॥੬॥੩੨॥੬੩॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੫॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਜਪੀਐਨਉ॥
 ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਦਰਹਾਧਾਉ॥੧॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਹੀਵੇਇ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿ
 ਪਾਤੇਸਦਾਸੁਖੋਇ॥੧॥ਚਹਉ॥॥ਤੁਮਨਿਦੇਸੇਤਤੁਦੁਖਨਲੋਗੋ॥ਤੁਮਰੀ
 ਕ੍ਰਿਪਾਤੇਕੁਮਰੁਉਕੁਚੋ॥੨॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅਪਰਿਪਰਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਘਟਵੇ

ਅਤਿਰਜਾਮੀ॥ ੩॥ ਕਰਉ ਆਰੇਟਾ ਸਿਅਪੇਨ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸਚ
 ਰਾਮਿ॥ ੬॥ ੩੩॥ ੬੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਕਲੁ ਬਿਨੈ ਸੇਧੇ ਬਰਤੁ ਬਾਨਾ
 ਮਧਿ ਹੁਨੇ ਸੁਨੇ ਸੁਖਾ॥ ੧॥ ਗਰਿਹ ਰਿਨ ਮੁਜ ਪਹੁ ਨਿਤ ਪਾਈ॥ ਨਾਮ ਧਿਹੁ ਨਾ ਪਿਰੁ
 ਦੇਹ ਬਿਗਾਨੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮ ਬਿਨ ਨਹੀ ਮੁਖਿ ਭੁਗੁ॥ ਕੁਰਤ ਬਿਹੁ ਨ ਕਹਾ ਸੇ
 ਹਾਰੁ॥ ੩॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰੀ ਲਗੇ ਅਨ ਸੁਖਾਇ॥ ਤਾਕੀ ਆਸਨ ਪੁਜੇ ਕਾਇ॥ ੩॥ ਕਰਿ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਪੁਰੁ ਆਪਨੀ ਦਾਤਿ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜੋ ਪੈਦਿ ਨ ਰਾਤਿ॥ ੪॥ ੩੬੬੫॥ ਗਉੜੀ ਮ
 ਹਲਾ॥ ੫॥ ਤਿਸੁ ਮਰਥ ਤੇਰੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ॥ ਹਮ ਸਕੁ ਬਿਦੁ ਤੁਮੈ ਤੇ ਅਤਿ ਰਜਾਮੀ॥
 ੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਨ ਸੁਨ ਉਟਾ ਤੇਰੀ ਸਰਦਿ ਉਪਹਿਜਨ ਕੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਜੋ ਤੇਜੀ ਅਤੇਰੈ ਸਕੁ ਤੇਰਾ॥ ਆਗੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੁਖ ਪਾਨੇਰਾ॥ ੧॥ ਜੋ ਬਿਦੁ ਵਰੈ ਤੇ ਸਕੁ ਤੇਰਾ
 ਸਕੁ ਤੇਰਾ ਭਲੈ॥ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੈ ਸੇ ਸਚਿ ਸਮਝਾਇ॥ ੩॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੀ ਜੋ ਪੁਰੁ ਦਾਨੁ॥ ਨਾਨ
 ਕ ਸਿਮਰੈ ਨਾਮੁ ਨਿਪਾਨੁ॥ ੬॥ ੩॥ ੫੬੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਤਾਕਾ ਦਰਸੁ ਪ
 ਦੀ ਐਵਡੁ ਗੀ॥ ਨਾਕੀ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵਲਗੀ॥ ੧॥ ਜੋ ਕਹਿ ਵਿਦੁ ਸਿਅ ਅਨਮਾਗੀ॥
 ਤਾਕਉ ਦੁਖ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਰਬ ਨਿਪਾਨ ਰਖੇ ਨਾਮਾਹਿ॥ ਤਵੈ ਸੀਗਿ
 ਵਿਲਦਿ ਪਦੁਖ ਜਾਹਿ॥ ੨॥ ਜਨ ਕੀ ਮਹਿ ਮਾਕਸੀ ਨਾਇ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਨ ਰਹਿ
 ਆਸਮਾਇ॥ ੩॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪੁਰੁ ਬਿਨੈ ਸੁਣੀਐ॥ ਦਾਸ ਕੀ ਪੁਰਨ ਨ ਕਵਉ ਦੀਐ॥
 ੬॥ ੩॥ ੬॥ ੬੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਗਰਿਸਿ ਮਰਤ ਤੇਰੀ ਜਾਇ ਬਲੀਐ॥ ਸਰ
 ਬ ਕਲਿ ਅਨਦੈ ਸੇ ਮੁਨਿ ਆਇ॥ ਕੁਲ ਮਨ ਮੇਰੇ ਏਥੇ ਨਾਮੁ॥ ਜੀ ਅਤੇਰੈ ਕੇ ਆਦੈ ਕ
 ਮ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੋਇਦਿ ਨ ਸੁਗੁਣੁ ਗਉ ਮਨਿ ਤਾ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੈ
 ਤਾ॥ ੩॥ ਛਿਤਿ ਉਪਾਵੈ ਏਕੈ ਵਰਾਖੁ॥ ਮਹਾ ਪਦਾਰਥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਚਾਖੁ॥ ੩॥
 ਬਿਖੁ ਮਸਾਗੁ ਰੇਤ ਈਨ ਤੇਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਉਨਦ ਰਿਵਰੇ॥ ੬॥ ੩੭॥ ੬੨॥
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਹਿਰਦੈ ਰਹਨ ਕਮਲ ਪੁਰੁ ਪਾਰੇ॥ ਪੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ
 ਅੰਨਿ ਸਤਾਰੇ॥ ੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣੁ ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਕਾਈ॥ ਮਿਲਿ ਸਾ ਪੁਰਿ ਨਾਮੁ

ਪਿਆਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁਰਲੁਕੁ ਦੇਹੋਈ ਪਰਦਾਨੁ॥ ਸਤਿਗੁਰੇ ਤਪਾਇਆ ਨਮੁ ਨਿਪਾਨੁ॥
 ੩॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਪੁਰਨ ਪਦੁ ਪਾਇਆ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਰੇਤੁ ਰਮ ਮਿਟਾਇਆ॥ ੩॥ ਨਤ ਕੁ
 ਤੋਰਿ ਖਿਉ ਤਤਹਿ ਅਸਮਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਦਾਇ॥ ੬॥ ੩੮॥ ੬੨॥ ਰਹਾਉ
 ਸੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਗੁਰਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਸਤਿਗੁਰ
 ਨਉ॥ ੧॥ ਪਾਰਬਰਹਮ ਪੁਰਨ ਗੁਰ ਦੇਵਾ॥ ਕਰਿ ਰਿਪਾਲ ਗਉ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਉਰਧਾਰਿ॥ ਮਨ ਤਨ ਪਨ ਗੁਰ ਪਾਨ ਅੰਧਾਰੀ॥ ੨॥ ਸਚੁ ਲਜ
 ਨ ਮੋਹੈ ਪਰਦਾਨੁ॥ ਗੁਰ ਪਾਰਬਰਹਮ ਨਿਬਰਿਕ ਰਿਜਾਨੁ॥ ੩॥ ਸਿਤ ਪੁਰਿ ਪਾਈ ਐਵ
 ਤੁਰਗੀ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੇ ਟਤਹਿ ਸਿਉ ਲਿਵਲਾਗੀ॥ ੪॥ ੩੯॥ ੭੦॥ ਰਹਾਉ ਸੀ
 ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਕਰੈ ਦੁਹ ਕਰਮ ਦਿਖਾਵੈ ਹੋਰੁ॥ ਰਾਮ ਕੀ ਦਰਗਾਹ ਬਾਧਾ ਚੈਰੁ॥ ੧॥
 ਰਾਮੁ ਰਮੈ ਸੇਈ ਰਾਮਾਨੁ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿਏ ਕਸਮਾਨੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅੰ
 ਤਰਿ ਬਿਖੁ ਮਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੁਦੈ॥ ਨਮੁ ਪੁਰਿ ਬਾਧੈ ਟਾਧਾਵੈ॥ ੨॥ ਅਨਿਕ ਪਨ
 ਦੇ ਮਹਿ ਕਮਾਵੈ ਬਿਕਾਰੈ ਖਿਨ ਮਹਿ ਪੁਰਾ ਦੇਹਿ ਸੇ ਸਾਰਾ॥ ੩॥ ਅੰਤਿ ਰਿਸਾਚਿ ਨ ਮਿਰਸਿ
 ਮਾਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਧ੍ਰੁਵ ਪ੍ਰਭਾਤਾ॥ ੪॥ ੪੦॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ ਸੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਰਾਮ ਰੇ ਗੁਰ ਦੇ ਉਤਰਿ ਨ ਜਾਈ॥ ਗੁਰ ਪੁਰਾਨਿ ਸੁਰੇ
 ਇ ਬੁਝਾਇ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਰੇ ਗਿਰਾਤ ਸੇ ਮਨੁ ਸਾਚਾ॥ ਲਲਰੇ ਗੁ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਪਾ
 ਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੇਤਾ ਸੰਗਿ ਬੇਸਿ ਗੁਨ ਗਾਇ॥ ਤਾ ਕਰਿ ਗੁਨ ਉਤਰੇ ਜਾਇ॥ ੨॥
 ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਸੁਖ ਨਹੀ ਪਾਇਆ॥ ਅਨਰੇ ਗਾਠੀ ਕੇ ਸਕੁ ਮਾਇਆ॥ ੩॥ ਗੁਰ
 ਸਿਰੀ ਸੇਰੁ ਏਨਿ ਹਲਾ॥ ਕਹਾਨਾ ਕਹੁ ਰੁਏ ਹੋਰਾਇਆਲਾ॥ ੪॥ ੪੧॥ ੨੨॥ ਰਹਾਉ ਸੀ
 ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਸਿਮਰਤ ਸੁਆਮੀ ਬਿਲਾਇ ਖਨ ਮੋ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨਿਟ ਨਿਦਾ ਮੋ॥
 ਰਾਮ ਜਨ ਕਉ ਰਾਮ ਕੁਰੇ ਸਾ॥ ਨਾਮੁ ਰੂਪ ਤਸਕੁ ਮਿਟਿਉ ਐ ਦੇਸਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧ ਸੰ
 ਗਿ ਵਿਦੁ ਰੁਉ ਨ ਕੁਰਾਤੀ॥ ਗੁਰੁ ਚੋ ਪਾਲ ਗਾਈ ਅਗਿਟਿ ਨ ਰਾਤੀ॥ ੨॥ ਕਰਿ ਕਿਰ
 ਪਾ ਪੁਰਖ ਪਨ ਛੋਟਾ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਟੀ ਨੀਉ ਛੋਟਾ॥ ੩॥ ਕਹਾਨਾ ਕਹਿ ਰੁਈ ਪਰਤੀਤੀ॥

ਨਿਰਮਲਜਸੁਰਾਪੀਦੁਰਿਜਨਲੀਤਿ॥੬੬॥੨॥੨੩॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੫॥ਹਰਿਚ
 ਰਦੀਜਬਾਮਨੁਲਗਾਦੁਖਦਰਦਕੁਮਤਬਾਗਾਹਰਿਪਕੇਦੁਪਾਰੀਪੁਰਾ॥ਜਿਸ
 ਹਿਨਿਦੁਜੇਸੇਜਨਸੁਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਉਕੁਏਕਿਪਾਲਗੁਸਾਈ॥ਸੇਜਨਲਰੇਗੁ
 ਰਬੀਪਾਈ॥੨॥ਸੁਖਸਹਜਸੀਤਿਅਨਦਗਜਪਿਜਪਿਜੀਦੇਪਰਮਨਿਦਾ॥੩॥ਯ
 ਮਗਮਿਸਾਪਿਸੇਗਿਖਾਈ॥ਬਹੁਨਕਪ੍ਰਤਿਅਪਦਾਵਾਈ॥੪॥੬॥੩॥੨੬॥ਗਉ
 ਝੀਮਹਲਾ॥੫॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਸਭਿਮਿਟਹਿਕਲੇਸਾ॥ਚਰਦੁਖਮਲਮਨਮਹਿਪਰਦੇਸੁ
 ॥ਉਚਰਹੁਗਮਨਮਲਖਬਾਰੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਦੁਪੁਤੁਪਿਆਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਸੁਖਸਹਜਬਗੰਨਾਨੇਦਗਜਪਿਜਪਿਜੀਦੇਪਰਮਨੇਦਾ॥੨॥ਕਾਮਕੋਪੁਲੇਕੁਮਕੁਖ
 ਏ॥ਸਾਧੁਕੈਸੇਗਿਕਿਲਬਖਸਰੁਪੇਏ॥੩॥ਕਰਿਤ੍ਰਿਪਾਤੁਦੀਨਦਇਆਲਾਨਕਦੀ
 ਜੈਸਾਫਰਦੁਲਾ॥੪॥੬॥੬॥੨੫॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੫॥ਜਿਸਕਾਦੀਅਧੈਨੈਖ
 ਇ॥ਤਿਸੁਮਿਉਆਲਸੁਬਿਉਬਨੈਅਇ॥੧॥ਖਸਮਥਿਸਾਰਿਆਨਕੈਮਿਲਾਰਹਿ॥
 ਕਉੜੀਬਦਲੇਰਤਨਤਿਆਗਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭੁਤਿਆਗਿਲਗਤਅਨਲੇਕੁ॥
 ਦਸਿਸਲਾਮੁਕਰਤਕਤਸੇਕੁ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਖਾਦੁਹਿਖਾਨਪਾਨ॥ਜਿਨਦੀਏਤਿਸ
 ਹਿਨਜਨਹਿਸੁਆਨ॥੩॥ਕਹੁਨਨਕਹਮਲੁਦੁਹਰਾਮੀ॥ਬਖਸਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭਅੰਤਰਿਕ
 ਮੀ॥੪॥੬॥੫॥੨੭॥੬॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੫॥ਪ੍ਰਭੁਕੇਚਰਨਮਨਮਹਿਪਿਆਨੁ॥ਸ
 ਗਲਤੀਬਖਸਨਨਇਸਨਨੁ॥੧॥ਹਰਿਦਿਨੁਹਰਿਸਿਮਰਨੁਮੇਰੇਕੁਈ॥ਕੋਟਿਨਮ
 ਕੀਮਲੁਲਗਿਨਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੀਬਖਾਰਿਦਮਾਗੀਬਸਾਇ॥ਮਨਬਾਛਤਸਗ
 ਲੇਲੁਲਪਾਈ॥੨॥ਜੀਵਨੁਮਰਦੁਨਮਨੁਪਰਦਾਨੁ॥ਜਕੈਰਿਦੈਬਸੈਰੁਗਾਦਨੁ॥੩॥
 ਕਹੁਨਨਕਸੇਈਜਨਪੁਰੈ॥ਜਿਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਧਤਿਸਾਪੁਪੁਰੈ॥੪॥੬॥੬॥੨੮॥ਗ
 ਉੜੀਮਹਲਾ॥੫॥ਕੰਦਾਪੈਦਾਮੁਕਰਿਧਾਇ॥ਤਿਸੈਨੈਹਰਿਦੁਤਰਮਗਇ॥੧॥
 ਤਿਸੁਮਿਉਬਖਸੁਜਿਨਿਜੀਉਪਿੰਡੀਦੀਨਾ॥ਕੋਟਿਨਮਕੁਰਮਇਬਹੁਰੁਨਾ॥੧॥ਰ

ਤਿ॥ ਆਨਸਖਾਨੀ ਆਵਹਿ ਚੀਤੁ॥ ੩॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਿਮਰਉ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ॥ ਸਿਮਰ
 ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਰਿਜਾਮੀ॥ ੬॥ ੫੧॥ ੮॥ ੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਆਠ ਪਹਰ
 ਸੰਗੀ ਬਟ ਬਾਘੇ॥ ਵਰਿ ਸਿਪਾ ਪ੍ਰਤਿ ਲੇਏ ਨਿਦਰੇ॥ ੧॥ ਐਸਾ ਹਰਿ ਚ ਸੁਰ ਮਲੁ ਸਭੁ ਕੇ
 ਏ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਪੂਰਨ ਪੂਰੁ ਮੇਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਹਾਤਮ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਪ੍ਰਭੁ
 ਬਿਨ ਮਹਿ ਪਾਗਿ ਉਤਾਰੁ ਲੁਗਾਉ॥ ੩॥ ਅਨਿਕ ਬੈਧ ਨ ਤੇਰੇ ਨੀਜਾਗਿ॥ ਸਿਮਰਤ ਨ ਮ
 ਮੁਕਤਿ ਛੁਲੁ ਪਾਗਿ॥ ੨॥ ਉਕਤਿ ਸਿਮਰਨ ਪਾਇ ਸੁਤੇ ਕਲਾਸਿ॥ ਵਰਿ ਸਿਪਾ ਨਾਨਕ ਗੁ
 ਲਗਾਗਿ॥ ੬॥ ੫॥ ੨॥ ੮॥ ੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਥੀਤੀ ਪਾਈ ਹਰਿ ਬੇਨਾਮ॥
 ਬਿਚਰੁ ਸੰਸਾਰ ਪੂਰਨ ਸਕਿ ਕਾਮ॥ ੧॥ ਦੁਨੁ ਭਾਗੀ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ॥ ਪਾਰ
 ਬ੍ਰਹਮ ਤੇ ਦੇਹਤੁ ਪਾਈਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨੁ ਹਰਿ ਦੇਉ ਪਾਗਿ॥ ਰੁਦੁ ਸਾਥਾ
 ਚੁਚਿ ਤਿਭਾਗਿ ਪਾਗਿ॥ ੨॥ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਕਰਹੁ ਸਭੁ ਕੇ ਏ॥ ਸਦਾ ਕਲਿਆਣ ਭਿਰਿ
 ਦੁਖ ਨ ਹੋਇ॥ ੩॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਭੁਭੁਗੁਲੀ ਨਿਪਾਨੁ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਗਾਹ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ
 ॥ ੮॥ ੫॥ ੩॥ ੮॥ ੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਪੂਰਨ ਹਰਿ
 ਮੀਤਾ॥ ਬਿਮਾਧਿ ਨ ਮੇਗਾਏ ਗੁਲੀਤਿ॥ ੧॥ ਉਠਤੁ ਮੇਵ ਤਹਰਿ ਸੰਗਿ ਪਹਰੁ ਆਗਾਨੈ ਬੈਸਿ
 ਮਰਦਿ ਨ ਮਨੀ ਡੁਰੁ ਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭੁ ਵਿਦੈ ਨਿਦਰੁ॥ ਸਰਲ ਦੁਖ
 ਬਾਹੋਇ ਆਨਸੁ॥ ੨॥ ਅਸ ਮਲੁ ਤੁਲੁ ਪੁਕਾਏ ਕਾ॥ ਸਦੇ ਸਾਹਵੀ ਮਨੁ ਬੁਨਿਦੇ ਕਾ॥ ੩॥ ਮਹਾ
 ਗੰਗ ਬਜਨ ਸਾਧ ਅਨਾਥਾ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਤਿ ਰਾਖੇ ਦੇਹਾਥਾ॥ ੬॥ ੫੬॥ ੮॥ ੫॥ ਗਉੜੀ ਮ
 ਹਲਾ॥ ੫॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨ ਮੁਖ ਨੁ ਕਰਿ ਬੁਝੇ॥ ਕਿਟਕਾਹੁ ਦੁਖੁ ਨ ਛੁਲੁ ਮੁਝੇ॥ ੧॥ ਰਹਾ
 ਉ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨੁ ਹਰਿ ਦੇ ਮਹਿ ਬੈਸੇ॥ ਮਨੁ ਨ ਲੋਕੈ ਬਿਲ ਵਿਖਨੇ॥ ੧॥ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ
 ਕੀਰਤਨੁ ਛਲੁ ਪਾਇ ਆਗਾਨੈ ਕਮਾਏ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨੁ ਬਚੈ ਮਗੇ
 ਦਿਦੇ ਆਪਾਗਾ॥ ਤੇਤੁ ਛੁਰਿਉ ਬਿਖੁ ਮੇਸਾਉ॥ ੩॥ ਵਰਿ ਵਿਰਧਾ ਪ੍ਰਤਿ ਕੀਨੈ ਆਪਨਾ॥ ਨ
 ਨ ਕਾਪਾ ਪਾਪੈ ਹਰਿ ਸਨਾ॥ ੬॥ ੫੫॥ ੮॥ ੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਪਉਸ ਕਲ

ਈਜਿਹਿਗਿਰਿਜਾਤੋ। ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਚਰਦੁਹਰਿਗਏ॥੧॥ ਰੇਉਜਨਪੁਕਮਨਿਨਬਸ
 ਹੀ। ਡੁਰਪਤਨੁਪਤਨੁਨਮਬਹੁਤੁਜਾਹੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਵੈਰਿਦੈਬਸਿਉਹਰਿਨਮੁ
 ਸਗਲਮਨੋਰਥਨੁਕੇਪੁਰਨਕਾਮ॥੨॥ ਜਨਮੁਜਨਮਿਰਤੁਜਿਤੁਜਿਸੁਦਾਸਿ। ਸੇ
 ਸਮਰਥਿਸਿਮਰਿਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿ। ਅੰਤੁਸਾਜਨੁਸਖਾਪੁਰੁਏਕਾ। ਨਮੁਸੁਅਭੀ
 ਕਾਨਕਦੇਵ॥੪॥੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥੧੦॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੫॥ ਬਹਰਿਗਥਿਉ
 ਰਿਦੈਸਮਗਲਿ। ਘਰਿਅਏਗੋਵਿਦੈਲੁਨਾਹੀ॥੧॥ ਹਰਿਹਰਿਨਮੁਸੇਤਲੁਕੈਸੀਗੀ॥
 ਮਨੁਤਨੁਗਤਾਗਮੈਕੈਰੇਗੀ॥੧॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੁਦੁਸਾਰੁਤਰਿਅਗਾ। ਜਨਮਜਨਮ
 ਕੇਕਿਲੁਬਿਖਿਸੁਕਿਹਿਰਿਅਗਾ॥੨॥ ਸੇਕੁਸੁਰਤਿਨਮਿਕੁਗਵੈਤੁ। ਪੁਰੈਗੁਰਕਾਨਿਰ
 ਮਲਮੰਤੁ॥੩॥ ਚਰਦੁਕਮਲਹਿਰਦੈਮਹਿਨਪੁ। ਨਾਨਕਪੇਖਿਜੈਦੇਪਰਤਾਪੁ॥੪॥
 ੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥੧੦॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੫॥ ਪਿਨੁਇਹੁਥਾਨਗੋਵਿਦੈਗੁਦੁਗਾਏ। ਕੁਸਲਖੇਮ
 ਪੁਰਿਅਪਿਥਸਾਏ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਪਤਿਤਹਾਨਾਹਰਿਸਿਮਰਨੁਨਹੀ। ਕੇ
 ਰਿਅਨਿਦਜਹਰਿਗੁਦੁਗਾਹੀ॥੧॥ ਹਰਿਬਿਸਰਿਅੇਦੁਖੈਗੁਪਨੈਗੇ। ਪੁਰੁਸੇਦਾਜ
 ਮੁਲਗੈਲੇਗੇ॥੨॥ ਸੇਦੁਨੁਕੁਰੀਨਿਹਚਲੁਖਾਨੁ। ਜਗਜਪੀਐਪੁਰੁਕੇਦਲਨਮੁ॥
 ਜਗਜਾਈਐਤਹਨਲਿਐਗਾਸੁਅਭੀ॥ ਨਾਨਕਕਉਮਿਲਿਅਭਤਰਜਾਮੀ॥੪॥੫॥
 ੬॥੭॥੮॥੯॥੧੦॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੫॥ ਜੇਪਾਦੈਗੋਵਿਦੈਪਿਅਏ। ਪਡਿਅਾਅਦਪਡਿ
 ਅਪਰਮਗਤਿਪੈਏ। ਸਾਪੁਸੇਗਿਸਿਮਰਿਗੋਪਾਲਾ। ਬਿਨਨਦੈਝੁਪਨੁਮਾਲੁ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਕੁਪਵਿਤੁਸੇਚਤੁਕੁਸਿਅਦਾ। ਜਿਨਿਜਨਿਅਨਿਅਪੁਰੁਕੈਕਾਕੁਦਾ॥੨॥
 ਜਗਅਹਿਅਏਅਸੇਪਰਦਾਦਾ। ਘਰਿਘਰਿਅਪਦਸੁਅਭੀਜਾਦੁ॥੩॥ ਕਹੁ
 ਨਾਨਕਜਾਕੇਪੁਰਨਕੁਗਹਰਿਚਰਨੀਤਕਾਮਨੁਲਗਾ॥੪॥੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥੧੦॥ ਗਉ
 ਝੀਮਹਲਾ॥੫॥ ਹਰਿਕੇਦਾਸਮਿਉਸਾਕਤਨਹੀਸੰਗੁ। ਉਹੁਬਿਖੁਈਉਸਗਮਕੈਰੇਗੁ
 ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨਅਸਦਾਰੈਜੇਤੁਹੀਸੀਗਾਹੀ। ਜਿਉਕਾਪੁਰਖਪੁਚਾਰੈਨਾਹੀ॥੧॥ ਬੋਲਕ

ਉਨੇਤਾਪਾਇਦੁਹੈ॥ਗਉਚਰਿਸੰਘਪਾਛਪਾਛੈ॥੩॥ਗਾਡੁਰਲੇਵਾਮੇਦੁਨਕਰਿਪੁ
 ਜੀ॥ਸਉਦੇਵਉਪਾਛੈਬਿਨੁਪੁਜੀ॥੩॥ਨਨਥਰਮਾਨਮੁਜਪਿਚੀਤਾ॥ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀ
 ਹਰਿਸਾਮੀਤਾ॥੬॥੬੦॥੧੧॥ਗਉਤੀਮਹਲਾ॥੫॥ਸਾਮਤਿਨਿਰਮਲਕਹੀਅਤਪੀ
 ਗ॥ਗਮਰਸਾਦੁਪੀਦੁਤਧੀਰਾ॥੧॥ਧਰਿਕੇਚਰਦੁਹਿਰਦੇਵਰਿਉਨਾਜਨਮਮਰਦੁ
 ਤੋਹਦੁਤੋਹਦੁ॥੧॥ਗਉ॥ਸੇਤਨੁਨਿਰਮਲੁਜਿਤੁਉਪਜੈਨਪਧਾ॥ਗਮਰਿਗਨਿਰਮ
 ਲਪੁਤਪੁ॥੨॥ਸਾਪਸਿਗਿਮਿਟਿਨਤਧਿਕਾਰਾ॥ਸਉਤਉਚਦੇਹੋਇਉਪਕਾਰਾ॥੩॥ਪ੍ਰੇ
 ਮਕੁਗਤਿਰੋਤਿਰੋਪਲਾ॥ਨਨਕੁਜੋਸੁਸਾਧਰਦਾਲਾ॥੬॥੬੧॥੬੨॥ਗਉਤੀਮਹ
 ਲਾ॥੫॥ਐਸੀਧੀਤਿਗੋਦਿਦਮਿਉਲਠੀ॥ਮੇਲਿਲੇਦੁਪੁਰਨਦੁਕੁਗੀ॥੧॥ਗਉ
 ਚੀ॥ਕੁਰਤਪੇਖਿਗਮੇਜਿਉਨਰੀ॥ਤਿਉਹਰਿਨਨੁਜੀਦੈਨਮੁਚਿਤਾਰੀ॥੧॥ਪੁਤਪੇਖਿ
 ਨਿਉਨੀਦੁਤਮਾਤਾ॥ਉਹੁਪੇਤਿਨਨੁਹਰਿਸਿਉਰਤਾ॥੨॥ਲੇਲੀਅਨਦੁਕਰੇਪੇਖਿਪਨਾ॥
 ਨਨਚਰਨਕਮਲਮਿਉਲਗੋਮਲਾ॥੩॥ਵਿਸਰਨਗੀਇਕਤਿਲੁਦਤਾਰਾ॥ਨਨਥੇਵਪੁਰ
 ਪੁਨਅਪਚਾ॥੬॥੬੨॥੬੩॥ਗਉਤੀਮਹਲਾ॥੫॥ਗਮਰਸਾਇਦਿਨੇਨਨਗੀ
 ਪੋ॥ਚਰਨਕਮਲਮੇਮਕੁਗਤੀਧੀਧੇ॥੧॥ਗਉ॥ਅਨਰਸਦੀਸਰਿਸਕੁਦੁਦਾ॥ਨਅਵਿ
 ਨਨਿਹਛਲਸੇਸਾਰਾ॥੧॥ਅੰਧਕੁਪੋਤਕਾਛੇਅਧਿ॥ਗੁਰਗੋਦਿਦੁਮਚਰਨਪਧਤਪ
 ॥੨॥ਦੁਲਾਡਿਲਿਭਿਦੁਦਿਪੁਰਨਗੋਪਾਲਾ॥ਬੁਧਮਧਸਾਚੁਨੀਅਸਿਗਿਦਇਆਲਮ
 ॥੩॥ਬਹੁਨਨਕਸਾਕਥਨੀਸਾਚੁਮਾਨਿਰਲੇਤਜਿਸੁਮਿਰਨਦੁਹਾਰਾ॥੬॥੬੩॥੩॥੧੧
 ॥੬॥ਗਉਤੀਮਹਲਾ॥੫॥ਨਿਤਪੁਤਿਨਦੁਦੁਰਾਮਸਰਿਗੀਜੇ॥ਫੇਲਿਮਹਚਸੁਹ
 ਰਿਅੰਖਿਤਤਪੀਜੇ॥੧॥ਗਉ॥ਨਿਰਮਲਉਦਕੁਗੋਦਿਦਿਕਾਨਮਾ॥ਮੂਨਕਰਤਪੁ
 ਰਨਸਕਿਕਾਮ॥੧॥ਸਿਤੰਸਿਗਿਤਹੰਗੋਤਹੰਗੋਸਦਿਹੋਇ॥ਵੇਦਿਨਨਮੇਕ੍ਰਿਲਾਬਿਖ
 ਚੇਇ॥੨॥ਸਿਮਰਹਿਸਾਪਕਰਹਿਅਨਿਦੁ॥ਮਿਨਿਤਨਿਰਦਿਅਪਰਮਾਨੇਦੁ॥੩॥ਨਿ
 ਸਹਿਪਰਾਪਧਿਰਚਿਤਰਦੁਨਿਪਾਨੁ॥ਨਨਕਦਾਸਤਿਸਹਿਕੁਚਬਾਨੁ॥੬॥੬੪॥੬੫॥

ਜ

੧॥ ੫॥ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ॥ ੧॥ ਜੀਵਿ ਫੁਲ ਰਜਿ ਤੇ ਮੇਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਗਹਿਰੀ ਰਤਨ ਮਹਿ
 ਏਹੁ ਮਨੁ ਲਾਗੈ ॥ ੧॥ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ॥ ੨॥ ਮੇਤਾ ਸਾਰਿ ਜਪੇ ਵਲ ਨ ਏ ॥
 ਨ ਏ ॥ ੧॥ ਕਰਮ ਪਰਮੇਸਰ ਬੁਝਿ ਪੁਰਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਿਨੁ ਨ ਜਾਨੁ ਦੁਰਾ ॥ ੨॥ ਤਾਕੀ ਪੁਰਨ
 ਹੋਇ ਪਾਲਾ ॥ ਜਾਕੀ ਪੀਤਿ ਅਪਨੇ ਪਤਨ ਲਿ ॥ ੩॥ ਮੇਥੈ ਸੋਨੇ ਆਪੇ ਰਾਖਾ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਕਹਿ ਨਿਤੋ ਜੀ ਬਿਰਾਗੁ ॥ ੪॥ ੬ ੫ ॥ ੧੬ ੬ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ॥ ੫॥ ਜੀਵੁ ਤੁਛੁ ਤਿਸੁ ਗਹਿਰੇ
 ਦੁਨਾ ॥ ਮੁਇ ਅਉਨ ਤੇ ਵੇਦ ਰਸਾਨੇ ॥ ਮਿਖ ਰਿਗੇ ਦਿਰ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿ ਅਗਾ ॥ ਗੁਰੂ
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਆਦਤ ਬਿਖਿਅਗਾ ॥ ੧॥ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ॥ ੨॥ ਤਾਕੀ ਤਿਸੁ ਨਾਨਕ
 ਬਹੁ ਲਾਈ ॥ ੨॥ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਰੂਪ ਦੁਤਰ ਸੇਸਾਗਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕੋਏ ਤੁਰ ਸਿਧਾਗਿ ॥ ੩॥ ਸਾਧ ਸੇ
 ਗਿ ਮੇਲਿ ਰੁਇ ਕੁਲ ਸਾਧਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਆਗਾ ॥ ੪॥ ੬ ੫ ੬ ॥ ੧੬ ੭ ॥ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ
 ਜੀ ॥ ੫॥ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ॥ ੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਾ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਸਾਗ੍ਰੀ ॥ ਪੁਰਾਨਿ ਅਉ
 ਰੇ ਰਵਰਤਾ ॥ ਆਪੁ ਨ ਏਸੁ ਰਵਰਤਾ ॥ ੧॥ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ॥ ੨॥ ਤਿਨੁ ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ ਰਖੇ ਨ ਕੋਇ ॥ ਆਗੈ ਪੀਛੈ ਮੇ
 ਰੀ ਸੇਇ ॥ ੩॥ ਅਪਨੇ ਰਾਸ ਰਾਖੇ ਬਿਰਲਾਇ ॥ ਸਗਾਇ ਨਾਨਕੁ ਗਹਿਰਿ ਮੁਖਿ ਆਈ ॥
 ੪॥ ੬ ॥ ੧੦ ॥ ੧੬ ॥ ੮ ॥ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ॥ ੫॥ ਗੁਰੂ ਰੂਪੁ ਰੀਕੀ ਤੇ ਨੁਆਪਿ ॥ ਪਾਪੀ ਕਉ ॥
 ਲਾਗੈ ਸਿਤਾਪੁ ॥ ੧॥ ਜਿਸ ਹਿਸ ਗਈ ਰੋਇ ਰੁਮੇਗਾ ॥ ਤਿਸੁ ਕਉ ਜਮੁ ਨਾਹੀ ਆਇ ਨੇਗਾ ॥ ੨॥
 ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ॥ ੧॥ ਮਿਰਗਾ ਬਪੋਏ ਨ ਆਖੁ ॥ ੨॥ ਰੇਰੀ ਬਿਅਪੇ ਕਰੇ ਪਾ
 ਪਾ ॥ ਅਰਲੀ ਹੋਇ ਬੇਰਾ ਪੁਰੁ ਆਪਿ ॥ ੩॥ ਆਪ ਨ ਕਮਾਇ ਐ ਆਪੇ ਬਾਧੇ ॥ ਗੁਰੂ ਬੁਗਾਇ ਅ
 ਸਤੁ ਜੀ ਐ ਕੋ ਸਾਥੇ ॥ ੪॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਰਬਾਗਿ ॥ ਰਾਖੀ ਪੈਲੇ ਮੇਰੇ ਰਤਨਾਗਿ ॥ ੫॥ ੬
 ੧੬ ॥ ੧੬ ॥ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ॥ ੫॥ ਜਨਕੀ ਪੁਰਿ ਮਨ ਮੀਰੁ ਖਵਨੀ ॥ ਪੁਰ ਬਿਰਾਮ ਲਿਖਿ ॥
 ਆਪੁ ਰਿਖਾਨੀ ॥ ੧॥ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ॥ ੨॥ ਸਾਧੁ ਪੁਰਿ ਰਿਸੁ ਪਰਮ ਜਾਈ ॥
 ੧॥ ਅਨਿਕ ਜਲਾ ਜੋ ਪੈਦੇ ਦੇਹੀ ॥ ਮੈਲ ਨ ਤਰੇ ਸੁਧ ਨ ਤੇਹੀ ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬੋਏ ਉਸਦਾ ਤ੍ਰਿ

ਪਾਲਾ। ਗਰਿਮਿਮਰਿਮਿਮਰਿਗਟਿਅਤਾਉਕਾਲੁ॥ ੩॥ ਮੁਕਤਿਕੁਗਤਿਜੁਗਤਿਧਰਿਗਤਿ।
 ਖੇਮਕੁਗਤਿਨਾਨਕਗੁਣਗਾਉ॥ ੬॥ ੬॥ ੧॥ ੧੦॥ ਗਉਤੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਜੀਦਨਪਦ
 ਦੀਹਰਿਕੇਦੁਸਾ। ਜਿਨਮਿਲਿਅਤਅਤਅਪਰਗਾਮੁ॥ ੧॥ ਗਰਿਗਮਿਮਰਨੁਸਨਿਮਨੀਨੀ॥
 ਸੁਸੁਖਪਾਦਹਿਗਰਿਗੁਰਿਅਪਰਾਨੀ॥ ੧॥ ਗਉ॥ ਆਠਪਹਰਿਧਿਆਈਐਗੋਪਾਲੁ॥
 ਨਾਨਕਦਰਸਨੁਰੁਖਿਨਿਗਲਿ॥ ੨੦੦॥ ੧੦੧॥ ਗਉਤੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਸਤਿਤੁਈਗੁ
 ਰੋਗਾਦਿਰੁਪਾਈ॥ ਤਾਅਪਾਪਧਿਨਸੈਮੇਰਕਾਈ॥ ੧॥ ਗਉ॥ ਰਾਮਨਾਮਸਨਿਤਰਸਨ
 ਬਖਾਨਾ। ਧਿਨਸੈਰੋਗਕੁਏਕਲਿਅਲ॥ ੧॥ ਪਾਰਬਰਮੁਗੁਣਅਰਾਮਬੀਚਾਰਾ। ਸਾਧੁ
 ਸੇਗਮਿਲੈਨਿਸਤਾਰ॥ ੨॥ ਨਿਰਮਲਗੁਣਗਾਦੁਹਿਤਨੀ॥ ਗਉਧਿਆਧਿਉਬੈਰ
 ਨਨੀਤ॥ ੩॥ ਮਨਬਚਕੁਮਪੁਰੁਅਪਨਾਧਿਆਇ॥ ਨਾਨਕਦਰਸਨੁਤੋਰੀਸਰਦਾਈ॥
 ॥ ੬॥ ੭॥ ੧॥ ੧੦੨॥ ਗਉਤੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਨੇਤ੍ਰਪ੍ਰਗਾਸੁਬੀਅਗੁਰਦੇਵਾ। ਕੁਰਮੇਗਏ
 ਪੁਕਰੁਈਸੇਵਾ॥ ੧॥ ਗਉ॥ ਸੀਤਲਤੇਰਧਿਆਧਿਹਾਰੀ॥ ਪਾਰਬਰਮਪੁਰੁਲਿਪਾਧਾ
 ਰੀ॥ ੧॥ ਨਾਨਕਨਾਨੁਜੇਪੈਸੈਨੀਦੈ। ਸਾਧਸੇਗਿਗਰਿਮੀਮਿਤ੍ਰਪੀਦੈ॥ ੨॥ ੭॥ ੩॥ ੧੦੩
 ਗਉਤੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਪਨੁਉਹੁਮਸਤਕੁਪਨਉਹੇਤਾ। ਪਨੁਉਇਕਗਤਜਿਨਤੁਮਸਿਗਿ
 ਹੇਤ॥ ੧॥ ਨਾਮੁਧਿਨਾਕੈਸੇਸੁਖਲਹੀਐ। ਰਸਨਾਰਾਮਨਾਮੁਜਸੁਕੀਐ॥ ੧॥ ਗਉ॥
 ਤਿਨਉਪਰਿਜਾਈਐਕੁਰਬਾਦੁ। ਨਾਨਕਜਿਨਿਨਿਧਿਆਨਿਰਧਾਦੁ॥ ੨॥ ੭੩॥ ੧੦
 ॥ ੬॥ ਗਉਤੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਤਿਹੇਮਮਲਤਿਤਿਹੇਨਲਿ। ਤਿਹੇਰਾਖਹਿਸਚਿਸਮਲਿ॥
 ਐਸਾਰਾਮੁਦੀਨਦੁਨੀਸਹਾਈ॥ ਰਸਕੀਪੈਜਰੇਖੇਮੇਰਕਾਈ॥ ੧॥ ਗਉ॥ ਅਗੇ
 ਅਧਿਉਭਾਨੁਦਮਿਨਾਕੈ। ਆਠਪਹਰਮਨਹਰਿਕਉਨਪੇ॥ ੨॥ ਪਤਿਪਰਦੁਲੁ
 ਸਚੁਨੀਸਾਦੁ। ਨਾਨਕਉਅਧਿਰਹਿਭਰਮਾਨੁ॥ ੩॥ ਅਪੇਦਾਤੁਅਧਿਪੁਤਿਪਾਲਿ
 ਨਿਤਨਿਤਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਸਮਾਲਿ॥ ੬॥ ੭੬॥ ੧੦॥ ੫॥ ਗਉਤੀਮਹਲਾ॥ ੫॥
 ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਕੁਏਅਕ੍ਰਿਪਾਲੁ। ਹਿਰਦੈਦਮਿਆਸਦਾਰੁਪਾਲੁ॥ ੧॥ ਗਮਰਦਸ

ਸੀਤਲ

੨
 ਦਹੀਸੁਖਪਾਇਆ। ਮਇਆਕਰੀਪੁਰਨਹਰਿਗਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਹੁਨਨਕਜਾਥੇ
 ਪੁਰੇਕੁਗਾ। ਹਰਿਹਰਿਨਅਮਸਥਿਰੁਸੁਹਾਗਾ॥ ੨॥ ੨੫॥ ੧੦੬॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥ ੫
 ॥ ਪੋਤਿਬਲਿਦਿਛੁਏਹੇਠਿ। ਗਾਰਧਥਵਗੁਲੇਹੇਪੇਟਿ॥ ੧॥ ਬਿਨੁਕਰਤੁਤੀਮੁਖਥਿ
 ਨਪਾਈਐ। ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥਨਮੁਪਿਆਈਐ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੁਜਾਤਿਲਕਕਰਾਤਾ
 ਇਸਨਨਾ। ਦੁਰੀਵਾਢਿਲੇਦੇਹਥਿਦਨ ॥ ੩॥ ਬੇਦਪੜੇਮੁਖਿਮੀਠੀਬਾਦੀ। ਜੀਅ
 ਕਰਤਸੀਗੈਪਰਾਦੀ॥ ੩॥ ਕਹੁਨਨਕਜਿਸੁਖਿਪਾਪਾਰੇ। ਹਿਰਦਾਸੁਪਥਹਮਥੀ
 ਚਾਹੇ॥ ੪॥ ੨੬॥ ੧੦੭॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਬਿਰੁਘਰਿਥੈਸਹੁਗੈਰਿਜਨਿਪਿ
 ਅਰੇ। ਸਤਿਗੁਰਿਤੁਮਰੇਕਾਜਸਦਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁਸਟਦੁਤਪਰਮੇਸਰਿਮਰੇ
 ਜਨਕੀਪੈਜਰਥੀਕਰਤਾਰੇ। ਬਾਦਸਾਹਸਾਹੁਸਕੁਦਮਿਕਰਿਦੈਨੇ ਅਭਿਤਨਮੁਮ
 ਹਾਰਸੁਪੀਨੇ॥ ੨॥ ਨਿਰਭਉਹੇਇਕੁਜਹੁਕਾਦਨਾ। ਸਾਧਸੇਗਿਤਿਮਿਲਿਖੀਨੇਦਨ
 ॥ ੩॥ ਸਰਦਿਪਰੇਪੁਰੁਅਤਿਰਨਾਮੀ। ਨਨਕਉਪੁਰੁਚਿਪੁਰੁਸੁਮਾਮੀ॥ ੪॥ ੨੭॥ ੧੦੮॥
 ੧੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਹਰਿਮੀਗਿਰਾਤੇਕੁਹਿਨਨਲੇ। ਹਰਿਮੀਗਿਰਾਤੇਮਾ
 ਇਆਨਗੈਦੁਲੇ। ਹਰਿਮੀਗਿਰਾਤੇਨਗੀਤੁਖੈਜਲਾ। ਹਰਿਮੀਗਿਰਾਤੇਸਭਲ
 ਸਭਲਾ॥ ੧॥ ਸਕੁਕੁਮਿਟਹਿਤੁਮਰੇਨਾਇ। ਕੁਦਤਮੀਗਿਰਹਿਹਰਿਗਦੁਗਾਇ॥ ੨॥
 ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਮੀਗਿਰਾਤੇਮਿਠੈਸਕੁਚਿਤਾ। ਹਰਿਮਿਉਮੇਥੈਚੈਨਿਸੁਸਾਪੈਕਾਮਤਿਗਾ।
 ਹਰਿਮੀਗਿਰਾਤੇਜਮਕੀਨਗੀਬ੍ਰਾਸਾ। ਹਰਿਮੀਗਿਰਾਤੇਪੁਰਨਅਸਾ॥ ੩॥ ਹਰਿਮੀਗਿਰਾਤੇ
 ਦੁਖਨਲਾਗੈ। ਹਰਿਮੀਗਿਰਾਤੇਅਨੁਦਿਨੁਜਚੈ। ਹਰਿਮੀਗਿਰਾਤਾਸਹਜਘਰਿਦੁਸੈ
 ਹਰਿਮੀਗਿਰਾਤੇਕੁਮੁਕੁਉਨਸੈ॥ ੪॥ ਹਰਿਮੀਗਿਰਾਤੇਮਤਉਭੁਮਤੇਧਿ। ਹਰਿਮੀਗਿਰਾ
 ਤੈਨਿਰਮਲੋਇ। ਕਹੁਨਨਕਤਿਨਕਉਬਲਿਜਾਈ। ਨਿਨਕਉਪੁਰੁਮੇਗਾਥਿਸਰ
 ਤਨਗੀ॥ ੫॥ ੨੮॥ ੧੦੯॥ ੧੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥ ਉਦਮੁਕਰਤਸੀਤਲਮਨਕੁਏ॥
 ਅਚਰਾਚਲਤਸਗਲਦੁਖਗਏ। ਨਾਅਜਪਤਮੀਨਕੁਏਅਨਿਦਾ। ਰਸਿਗਏਕੁਨ

ਪਰਮਨਿਦ ॥ ੧ ॥ ਖੇਮੁਤੁਇਅਕੁਸਲਘਰਿਅਏ ॥ ਰੇਟਤਸਾਪਸੇਗਿਗਈਬਲਏ
 ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਨੇਤੁਨੀਤਪੇਖਤਹੀਦਰਸੀ ॥ ਗੋਬਿਦਬੀਟਹਲਸਭਲਇਹਕਾਇ
 ਅਗਸੀਤਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਜਨਕੀਕੀਨੀਅਗਿਸਹਾਇ ॥ ਸੁਖਪ
 ਇਅਲਗਿਟਸਹੁਪਾਇਆਪਗਇਅਤਅਪਹਿਕੁਏ ॥ ਰਿਪਾਨਿਪਾਨਕੀਸਰਨੀ
 ਪਏ ॥ ੩ ॥ ਜੋਚਹਤਸੇਇਨਬਧਾਇਆ ॥ ਤਬਦੁਰਨਕਹਾਵੇਜਾਇਆ ॥ ਅਸਥਿ
 ਰਤੁਏਧਮੇਸੁਖਅਸਨਾ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਕਸੁਖੈਧਾਸਨਾ ॥ ੪ ॥ ੧੦੬ ॥ ੧੧ ॥ ਗਉ
 ਤੀਅਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਵਿਦਿਅਜਨਕੀਨੇਇਸਨਨ ॥ ਲਖਅਰਬਖਰਬਦੀਨੇਟਾਨ ॥ ਜਾ
 ਮਨਿਵਸਿਉਹਰਿਕੇਨਭੁ ॥ ੧ ॥ ਸਗਲਪਦਿਤੁਗਨਗਾਇਗੁਪਾਲ ॥ ਪਾਪਮਿਟਹਿਸ
 ਪੁਸਰਦਿਦਇਆਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਬਹੁਤੁਉਚਤਪਸਾਧਨਸਧੇ ॥ ਅਨਿਬਲ
 ਰੁਮੈਨਬਲਧੇ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਮੁਰਸਨਅਧੇ ॥ ੨ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਬੇਦਬਖੇਨੇ ॥
 ਨੇਗਰਗਿਅਨਸਿਪਸੁਖਜਾਨੇ ॥ ਨਮੁਜਪਤਪ੍ਰਕੁਸਿਉਮਨੁਮਾਨੇ ॥ ੩ ॥ ਅਗਾਪਿਥੇ
 ਪਿਹਰਿਅਗਮਅਪਾਗੇ ॥ ਸਮੁਜਪਤਨਮੁਰਿਦਬੀਚਰੇ ॥ ਨਨਕਕਉਪ੍ਰਕੁਰਿਪਾਪਾਗੇ ॥
 ॥ ੪ ॥ ੧੦੭ ॥ ੧੧੧ ॥ ਗਉਤੀਅਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖੁਪਾਇਆ ॥
 ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਗਿਦੈਬਸਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਗੋਬਿਦੁਪਾਚਬ੍ਰਹਮਪੁਰਾ ॥ ਤਿਸ
 ਹਿਅਗਾਪਿਮੇਰਾਪਨੁਪੀਠਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਅਨੁਦਿਨੁਜਪਉਗੁਰਗਾਰਨਮਾ ॥ ਤਤੇ
 ਸਿਧਕੁਏਸਗਲਕਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਦਰਸਨਦੇਖਿਸੀਤਲਮਨਚਏ ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਵਿਲ
 ਬਿਖਰਾਏ ॥ ੩ ॥ ਕਹਨਨਕਕਹਾਉਏਕਉਈ ॥ ਅਪੋਨੇਸੇਦੁਬਕੀਆਪਿਪੈਨਰਖਾਈ
 ॥ ੪ ॥ ੧੧੧੨ ॥ ਗਉਤੀਅਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਅਪੋਨੇਸੇਦੁਬਕਉਆਪਿਸਹਾਈ ॥ ਨਿਤਪ੍ਰ
 ਤਿਪਾਰੈਬਾਪੈਨੇਸੇਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਪੁਰੁਕੀਸਰਨਿਉਬਰੇਸਕੁਏਇ ॥ ਕਰਨਕਗਦਨਪੁਰਨ
 ਸਕੁਏਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਅਥਮਨਿਬਸਿਅਕਰੈਨਰਗ ॥ ਰੇਵਿਨਸੇਅਭਾਸੁਖਸਾਗਰ
 ॥ ੨ ॥ ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਅਪੋਨੇਜਨਰਾਧੇ ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਵਿਲਬਿਖਲਧੇ ॥ ਕਹਨਨਜਾਇਪ੍ਰਤੁ

ਕੀਦੁਇਆਈ॥ ਨਨਕਦਸਸਦਸਰਨਈ॥ ੬॥ ੨॥ ੧੧ ੩
 ਥਾਰਗਉਤੀਚੇਤੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ੨੫੫੨॥ ੨ ॥ ੧॥ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿ॥ ਰਮੇਕੋਬਲਪੁਰਨਕੁਈ॥ ਤੇਏਬਿਥਨਥਿਅਦੇਵਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋਜੋਚਿ
 ਤੇਦੁਰਾਮੁਹਰਿਮਾਈ॥ ਸੇਸੇਕਰਤਾਅਪਿਕਰਾਈ॥ ਨਿਦਿਕਬੀਪ੍ਰਤਿਪ੍ਰਤਿਗਦਾਈ॥
 ਨਨਕਹਰਿਗੁਲਨਿਕਉਗਾਈ॥ ੨॥ ੧॥ ੧੧੬॥ ਗਉਤੀਚੇਤੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ੨੫
 ਜਲੇਬੰਬੀਰਿਬ੍ਰਹਮਸੁਖਸੰਗਕੁਲਾਤਪਰਤਗਹਿਲੇਪੁਅੰਗੇਗੋਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁ
 ਦਇਨਸੁਰਤਿਨੈਨਸੀਦੁਰਨੀਆਚਤਦੁਆਰਿਰਤਪਿੰਗੀਆ॥ ਦੀਨਾਨਾਥਕਰਦੁਮੇਸ
 ਜਨਮੀਤਪਿਤਮਹਤੀਆ॥ ਚਰਨਕਦਲਹਿਚਦੇਗਹਿਨਨਕੇਰੇਸਾਗਾਰਸੇਤਪਾਰਿਉ
 ਤਰੀਆ॥ ੨॥ ੨॥ ੧੧ ੫॥

ਰਹਾਉਤੀਬੈਰਾਗਦਿਮਹਲਾ॥ ੫॥ ੧॥ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਦਯਗੁਸਾਈ
 ਮੀਤਲਾ॥ ਤੇਸੀਗਿਹਮਾਰੇਧਾਸੁਜੀਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਧੁਬਿਨੁਘਨੀਨਜੀਦੁਨਾਪਿ
 ਗੁਰਹਦਸੈਸਾਰਿਜੀਉ॥ ਜੀਅਪਾਦਸੁਖਦਾਤਿਆਨਿਮਖਨਿਮਖਬਲਿਹਾਰਿਜੀਉ
 ॥ ਹਸਤਅਲਬਨਦੇਹੁਪੁਰਗਾਭਤਉਪਕੋਪਾਲਾ॥ ਮੇਹਿਲਿਚਗੁਲਮਤਿਬੈਰੀਆਤੁ
 ਸਦਹੀਟੀਨਟਇਆਲਾ॥ ੨॥ ਵਿਆਸੁਖੇਤੇਰੇਸੇਮਲਕਦਨਥਿਪਿਥੀਚਾਰਾ॥ ਸਰ
 ਦੁਸਮਾਈਦਾਸਹਿਤਉਚੇਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ ੩॥ ਸਗਲਪਦਾਰਥਅਸਟਮਿਪਿਨਮਮ
 ਹਾਰਸਮਾਗਿ॥ ਸੁਪ੍ਰਸਨੰਤਏਕੇਸਦੁਲੇਨਨਹਰਿਗੁਲਗਾਹਿ॥ ੬॥ ਮਤਾਪਿਤਾਮੁਤ
 ਬਿਪਯੋਤਮੇਰੇਪ੍ਰਦਅਪਾਰਾ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕੁਰੇਜੇਧਿਖੁਤਰਿਅਸੇਸਾਰਾ॥ ੫॥ ੧੧੧੬
 ਗਉਤੀਬੈਰਾਗਦਿਮਹਲਾ॥ ੫॥

॥ ਰਹੇਏਕੇਦੁਏਕੇਘਰੀ॥ ੧॥ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਹੋਵੇਈਰਾਮਧਿਆ
 ਰੇਗਾਏ॥ ਸਰਬਕਾਲਿਅਲਸੁਖਸਦੁਪਦੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਨੁਬਨੁਪੇਜਤਾਬੈਰਾਗੀ
 ॥ ਬਿਲੇਖਪੁਏਕਲਿਦੁਲਾਰੀ॥ ਜਿਨਹਿਰਿਪਾਇਆਸੇਦੁਛੁਕਾਰੀ॥ ੧॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਸ

ਨਕਾਇਚਰਾਏ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਸਿਧ ਹਰਿ ਆਏ ॥ ਜਿਸ ਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਸੇਹ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ੨ ॥
ਤਾਕੀ ਸਰਦਿ ਨਿ ਨੇਧਿ ਸਰਤ ਨਹੀ ॥ ਦੁਰੁਤੁਰਾਗੀ ਹਰਿ ਸੀਤ ਮਿਲਾਹੀ ॥ ਜਨਮ ਮਰਦਤਿਹ
ਮੁਲੇ ਨਹੀ ॥ ੩ ॥ ਵਰਿ ਵਿਪਾ ਮੇਲੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮਿਧਿ ਆਏ ॥ ਬਿਨੁ ਉਸੁਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਉਚ ਅਪਾਏ ॥ ਨ
ਨਕ ਮਗਤੁ ਨ ਮੁਖ ਪਾਏ ॥ ੬ ॥ ੧੧੧ ॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਪੂਰਬੀ ॥ ੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਬਦਨ ਗੁਣ ਪ੍ਰ
ਨਪਤਿ ਮਿਲੁ ਉਭੇਰੀ ਆਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੁਪੀ ਲੀਲੁ ਪਿਥ ਲਹੀ ਨੀ ਮੇਰਿ ਪਰਦੇ ਸਨਿਦੁ ਰਿ
ਤੇ ਆਈ ॥ ੧ ॥ ਨਹਿ ਨਦਰ ਬੁਨੈ ਬਨਿ ਮਾਤੀ ਮੇਰਿ ਆਨ ਬੀਕਰੁ ਮੁਖ ਆਈ ॥ ੨ ॥ ਬਿਨ ਤੋਧੇ
ਜਤੁ ਉਥੈ ਰਾਗ ਨਿਪੁਰੁ ਦਰਸਨ ਕਉ ਹਉ ਛਿਰਤਿ ਤਿਸਾਈ ॥ ੩ ॥ ਟੀਲ ਦਇਆ ਲਕ੍ਰਿਪਾ
ਲਪੁਰੁ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸੇਰਿ ਮੇਰੀ ਜਲ ਨ ਬਝਾਈ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥ ੧੧ ॥ ੮ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥
॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲੇ ਬੇਧੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਲਗੀ ॥ ਪਾਇਲਗਾਉ ਮੇਰਿ ਕਰ ਉਥੈ ਨ ਤੋਧੈ ਮੇਰਿ ਮਿਲੇ ਦੁ
ਰੁਤੁਰਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਮਰ ਪਉ ਪਨੁ ਰਾਖਉ ਆਗੇ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਮੇਰਿ ਸਗਲ ਤਿਆਗੀ
ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਆਦਿ ਨੁ ਛਿਰ ਉਤਿ ਸੁਖਿ ਦੈ ਦਿਗਰੀ ॥ ੧ ॥ ਪੂਰਬ ਕਰ ਮ ਅੰਬੁ
ਜ ਬਿਪ੍ਰਗਟੇ ਭੇਟਿ ਉਪਰ ਪੁਰ ਸਿਵ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਮਿਟਿਉ ਅੰਧੇਰੁ ਮਿਟੁ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਤਮਜ
ਨ ਮਕੀ ਸੇਈ ਜਗੀ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥ ੮ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਨਿਬਸ ਰੇਖ ਪੀਸਿ ਮਹਿ ਹਰਿ
ਪੀਥਾ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਸਰਦਿ ਗੁਪੁਰਾ ਨ ਮਰਤੁ ਨਹੀ ਅਠੇ ਸੇਰਿ ਰਾਖੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਮਾਰੀ
ਕੁੰਦੀ ਤਿਸ ਨਰ ਸੁਖ ਕਰ ਅਤਿ ਤੀਖਣੁ ਮੇਰਿ ਕੀ ਛਾਸਾ ॥ ਕਾਟਨ ਹਰ ਜਗਤੁ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦੁ ਚਰਨ
ਕਮਲ ਤਾਕੇ ਕਰਹੁ ਨਿਦੁਸਾ ॥ ੧ ॥ ਵਰਿ ਵਿਰਪਾਗੋਇੰਦੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰੀਤ ਅਟੀ ਨਾਨਕ ਸੁਨਹੁ ਅਰਦ
ਸਿ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿਲੇ ਹਨ ਨਕ ਬੇਸੁ ਆਖੀ ਜੀਉ ਧਿਤੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰੀ ਗਾਮਿ ॥ ੨੩ ॥ ੧੨ ॥ ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਹਰਿ ਪੇਖ ਨ ਕਉ ਸਿ ਮਰਤੁ ਮਨ ਮੇਰਾ ॥ ਆਸ ਪਿਐ ਆਸੀ ਚਿਤ ਦਉ ਦਿਨੁ ਰੋਨੀ
ਹੈ ਵੇਈ ॥ ਸਿਤੁ ਮਿਲੈ ਦੋਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰਾ ਕਰ ਉਦਮ ਦਸ ਨ ਕੀ ਅਨਿਕ ਕੁਤਿ ਤਿਸ
ਕਉ ਨਿਹੇਗਾ ॥ ਤੁਲ ਪਾਰ ਤੇਲੁ ਸੁਖ ਸਗਲੇ ਸੁਖ ਧਿਨੁ ਹਰਿ ਦਰਸ ਸਭੇਰੀ ਬੈਰਾ ॥ ੧ ॥ ਸੇਤ ਪ੍ਰਸਾ

ਵਿਗਾਏਗੁਨਸਾਗਰੁਨਮਕਾਜਤਕੋਰਾਅਨਦੁਸੁਖੇਰੁਟੇਤਹਰਿਨਨਕਨਮਕ੍ਰਿਤਾਰਥ
 ਸਭਲੁਸੇਦੁਗਾ॥੨੬॥੧੧੧॥
 ॥ਗਗਗਉਤੀਪੁਰਬੀਅਹਲਾ॥੫॥ਚਉਪਦੇ॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਵਿ
 ਨਾਥਿਧਿਮਿਲੇਗੁਸਾਈਮੈਰਾਮਗਾਇ॥ਕੋਈਐਸਾਸੇਤੁਸਹਾਈਜਸੁਖਦਾਤਮੇਹਿਮਾਰ
 ਗੁਦੇਇਬਤਾਈ॥੧॥ਗਗਉ॥ਅਤਿਰਿਅਲਖੁਨਜਾਈਲਖਿਆਦਿਚਿਪੜਦਹਉਮੈਪਾਈ
 ॥ਅਏਅਮੇਹਿਸਰੋਜਗੁਸੇਇਆਇਹੁਰੁਮੁਕਹੁਵਿਉਨਾਈ॥੧॥ਏਕਾਸੇਗਤਿਉਕਤੁ
 ਕਿਹਿਬਸੇਤੇਮਿਲਿਬਾਤਨਕਰੇਤਕਾਈ॥ਇਕਬਸਤੁਬਿਨੁਪਚਦਹੇਲਉਹਬਸਤੁਅਗੇਚ
 ਰਨਾਈ॥੨॥ਜਿਸਕਾਕਿਹੁਤਿਨਿਰੀਅਤਾਲਕੇਨੀਗੁਰਸਉਪਾਈ॥ਅਨਿਕਉਪਾਦਕਾਨ
 ਹੀਪਾਦੇਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸਰਦਾਈ॥੩॥ਜਿਨਕੇਬੇਪਨਕਾਦੇਸਤਿਗੁਰਤਿਨਸਾਪਸੇਗਤਿ
 ਲਿਦੁਲਾਈ॥੪॥ਚੋਜਨਮਿਲਿਅਗਲੁਗਾਇਆਹਰਿਨਨਕਰੇਦੁਨਕਾਈ॥੫॥ਮੇਰੇਗਮ
 ਰਾਇਵਿਨਾਥਿਧਿਮਿਲੇਗੁਸਾਈ॥ਸਹਜੁਕੁਇਆਕੁਮਪਿਨਮਹਿਨਮਹਿਨਠਾਮਿਲਿਬੇਤੀ
 ਜੋਤਿਸਮਾਈ॥੧॥ਗਗਉ॥ਦੁਜਾ॥੧੧੨੨॥ਗਉਤੀਅਹਲਾ॥੫॥ਐਸੇਪਰਚੇਪਾ
 ਇਉ॥ਕਰੀਕ੍ਰਿਪਾਦਇਆਲਬੀਨੁਲੇਸਤਿਗੁਰਮੁਖਹਿਬਤਾਇਉ॥੧॥ਗਗਉ॥ਜਤ
 ਕਤਦੇਖਉਤਤਤਤਤਮਹਿਮੇਹਿਇਹੁਬਿਸੁਆਸੁਹੇਇਆਇਉ॥ਕੋਪਹਿਕਰਉਅਰਦਾ
 ਸਿਬੇਨਤੀਜਉਸਨਤਉਹੇਰਾਘਗਾਇਉ॥੧॥ਲਹਿਉਸਹਸਾਥੇਪਨਗੁਰਿਤੇਰੇਤਾਸਦਾ
 ਸਹਜੁਸੁਖਪਾਇਉ॥ਹਿਦੁਸਾਸੇਈਛੁਨੋਸੀਸੁਖਦੁਖਕਾਦਿਖਾਇਉ॥੨॥ਥੰਡੁਬ੍ਰਹਮੰਡ
 ਕਏਕੇਨਾਦਾਗੁਰਪਰਦਾਖੇਲਿਦਿਖਾਇਉ॥ਨਉਨਿਪਿਨਮੁਨਿਪਨੁਇਕਠਾਈਤਉਬਹ
 ਰਿਬੈਠੇਜਾਇਉ॥੩॥ਏਕੈਕਾਨਿਕਅਨਿਕਭੰਤਿਸਾਜੀਬਹੁਪਰਕਾਚਾਰਚਾਇਉ॥ਕਹੁਨਨ
 ਕਰੁਮਗੁਰਖੋਈਹੇਇਦੁਤਰੈਤਨੁਮਿਲਾਇਉ॥੪॥੧॥੧੨॥੩॥ਗਉਤੀਅਹਲਾ॥੫॥
 ਅਉਪਘੋਟੇਦਿਨੁਸੁਰੇਨਾਰਾਮਨਗੁਰਮਿਲਿਕਾਜਸਦੇਰੇ॥੧॥ਗਗਉ॥ਕਰਉਬੇਨਤੀਸੁਨਹੁ
 ਮੇਰੀਮੀਤਸਿਤਦਹਲਕੀਬੇਲਾ॥ਈਹਾਖਾਦਿਚਲਹੁਹਰਿਲਾਹਾਅਗੇਬਸਨਸੁਹੇਲਾ॥੧॥

१
 २
 ३
 ४
 ५
 ६
 ७
 ८
 ९
 १०
 ११
 १२
 १३
 १४
 १५
 १६
 १७
 १८
 १९
 २०
 २१
 २२
 २३
 २४
 २५
 २६
 २७
 २८
 २९
 ३०
 ३१
 ३२
 ३३
 ३४
 ३५
 ३६
 ३७
 ३८
 ३९
 ४०
 ४१
 ४२
 ४३
 ४४
 ४५
 ४६
 ४७
 ४८
 ४९
 ५०
 ५१
 ५२
 ५३
 ५४
 ५५
 ५६
 ५७
 ५८
 ५९
 ६०
 ६१
 ६२
 ६३
 ६४
 ६५
 ६६
 ६७
 ६८
 ६९
 ७०
 ७१
 ७२
 ७३
 ७४
 ७५
 ७६
 ७७
 ७८
 ७९
 ८०
 ८१
 ८२
 ८३
 ८४
 ८५
 ८६
 ८७
 ८८
 ८९
 ९०
 ९१
 ९२
 ९३
 ९४
 ९५
 ९६
 ९७
 ९८
 ९९
 १००

ਤੁਲੈਰੁਰਮਿਐਰਿਐਰਿਅਨਗਾਤਨਹੀਸੁਤਾ॥ ੩॥ ਧਿਨਉਸਨਹੁਤਮਖਨਪ੍ਰਤਪਿਅਰੇ
 ਰਿਪਾਨਿਪਦਇਆਲਾ॥ ਰਾਖੁਲੇਹੁਪਿਤਾਪੁਰੁਐਰੇਅਨਥਾਹਿਕਰਿਖਿਤਪਾਲਾ॥ ੩॥ ਭਿ
 ਸੋਨਤੁਮਹਿਰਿਖਾਇਉਰਸਨਸਾਪਸਿਗਿਤਵੈਪਾਏ॥ ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪੁਰਦੇਹੁਮੇਭਵੀਸੁ
 ਖਨਨਕਾਇਹੁਬਾਏ॥ ੬॥ ੨॥ ੧॥ ੩॥ ॥ ਗਉਤੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਹਉਤੁਕੈਬਲਿਗਾਰੀ
 ਨਾਵੈਕੇਦਲਨਾਮੁਅਪਾਰੀ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਮਹਿਮਾਤਵੀਕੇਤਕਗਨੀਐ॥ ਜਨਪਾਰਯਮ
 ਰੇਗਿਗਤੇ॥ ਸੁਖਸੁਹਜਅਨਿਦਤਿਨਸੈਗਿਉਨਸਮਥਰਿਅਦਰਨਦਤੇ॥ ੧॥ ਜਗਤ
 ਉਪਾਰਦੇਸੇਈਆਏਜੋਨਦਰਸਖਿਆਸਾਉਨਵੀਸਰਦਿਪਰੈਸੇਤੇਰਿਅਸੈਤਸੀ
 ਗਿਪੁਰਨਅਸਾ॥ ੩॥ ਤਵੈਰੁਰਦਿਪਰਉਤਾਨੀਦੋਜਨੇਖੈਸਿਗਿਨਿਹਾਲਾ॥ ਰੁਗਤਾਖੀ
 ਰੇਦੁਹੋਇਅਨੁਮੇਗਾਹੋਹੁਪੁਰੁਕਿਰਪਾਲਾ॥ ੩॥ ਲੋਭਨਮਦਪਨੇਦੀਜੈਸਕੁਵਿਦੁਜ
 ਗਮਹਿਘਾਟਿਅਗਾਨਾਮਨਿਘਨੁਸਦਨਦਤਨੁਨਿਰਮਲੁਇਹਨਾਨਕਹਰਿਪਨੁਖਾਟਿਅ
 ੬॥ ੧॥ ੧੩੧॥ ੧॥ ਰਉਤੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਜੋਗਜੁਗਤਿਸਨਿਆਇਉਗੁਰਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਮ
 ਤਿਗੁਰਸਬਦਿਬੁਝਾਈਓ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਨਉਖੀਤੁਖਿਬਖੀਇਸੁਤਨੁਮਹਿਰਦਿਅਨਿਅਖਨਿ
 ਮਖਨਮਸਕਾਰੁ॥ ਰੀਖਿਆਗੁਰਵੀਮੇਲੁਕਾਨੀਦਿਤਿਉਦੁਕਨਿਰਿਕਾਰਾ॥ ਪੰਚਚੇਲੇਮਿਲਿਭੋਏ
 ਕਤਿਵਸੁਕੈਦੁਸਿਵੀਏ॥ ਰਸਬੈਰਗਨਿਅਗੀਅਗਾਰੀ॥ ਤਥਨਿਰਮਲਜੋਗੀਬੀਏ॥ ੨॥
 ਤਰਮਜਗਇਚਰਾਈਬਿਭੁਤਾਖੰਬੁਏਕੁਰਿਪੋਖਿਅਗਾਸਹਜਸੁਖੈਸੇਵੀਨਿਭਗਤੁਜੋਰਾਵ
 ਰਿਅਸਤੁਵਿਲੇਖਿਅਗਾ॥ ੩॥ ਜਗਤਉਨਾਜੀਤੁਅਸਨੁਬਾਧਿਉਸਿਰੀਅਨਹਤੁਬਾਣੀ॥
 ਤਤੁਬਿਚਾਰਾ॥ ਤਿੰਨਾਕਰਿਗਾਧਿਉਜਗਤਿਨਾਮੁਮਨਿਭਾਨੀ॥ ੬॥ ਐਸਾਜੋਰੀਦੁਭਰਾਰੀ
 ਬੈਏਆਇਅਬੇਬੈਪਨਕਾਏ॥ ਸੇਦਪੁਜਾਕਰਉਤਿਸਮੁਰਤਿਵੀਨਨਕਤਿਸੁਪਗਾਚਾਏ॥ ੫॥ ੧॥
 ॥ ੧੩੩॥ ਗਉਤੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਅਨੁਪਦਾਰਥਨਾਮੁਸੁਨਹੁਸਗਲਪਿਅਗਇਲੇਖੀਤਾ॥ ਹਰਿ
 ਅਉਖਪੁਜਾਕਉਗੁਰਦੀਆਤਾਵੈਨਿਰਮਲਚੀਤਾ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਐਧਰਾਰਮਿਦਿਉਤਿਹਤ
 ਨੇਤਗੁਰਸਬਦਿਦੀਪਕੁਪਰਗਾਸੁ॥ ਕੁਮਵੀਜਾਲੀਤਾਵੀਕਾਦੀਜਾਕਉਸਾਪਸਿਗਿਤਿਬਿ

ਸਦਾਸਾ॥ ੧॥ ਤਾਗੀਲੇਕੁਦਤਲਤਾਰੁਬਿਖੜਵੇਹਿਦਸਾਧੁਸੀਗਾ॥ ਮੁਰਨਹੋਈਅਨਕੀਆ
 ਸਾਗੁਰੇਕੁਇਉਹਰਿਰੇਗਾ॥ ੨॥ ਨਾਖੁਖਨਾਨੁਗਤੀਪਾਇਆਮਨਤਨਤਿਪਤਿਅਘਾਏ
 ਨਨਬਹਰਿਜੀਉਤਾਕਉਦੈਵਜਵਉਹਕਮਮਨਾਏ॥ ੩॥ ੧੨॥ ੧॥ ੩੩॥ ਗਉਤੀਮਹਲਾ॥
 ੫॥ ਫਿਏਅਘਾਇਆਕਰਿਪੁਨਪਤਿਮੁਰੇਮੇਹਿਅਨਸਗਦਪੁਰੁਤੋਰੀ॥ ਅਧਿਕੁਪਮਹਿਰਾ
 ਬਦੇਰਾਖਹੁਕਛੁਸਿਅਨਪਉਕਤਿਨਮੇਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਨਬਰਾਵਨਸਕੁਕਿਛੁ
 ਤੁਮਹੀਤੁਮਸਮਰਥਨਹੀਅਨਹੋਰੀ॥ ਤੁਮਹੀਗਤਿਮਿਤਿਤੁਮਹੀਜਨੀਐਸੇਸੇਵਕਜਿਨਿ
 ਕੁਗਮੇਬੋਹੁ॥ ੧॥ ਅਪਨੇਸੇਵਕਸੀਗਿਤੁਮਪੁਰਗੋਤਉਤਿਪੋਤਿਕੁਗਤਨਸੀਗਿਜੋਗੀ॥ ਪਿ
 ਉਪਿਉਨਮੁਤਗਦਰਸਨੁਰੋਹਜੇਸੇਦਿਸਦਿਉਰੋਦੈਚੋਕਰੀ॥ ੨॥ ਗਮਸੀਤਮਹਿਕੁਟਕਿ
 ਦੁਨਹੀਏਕਜਨਕੋਈਮਹਿਲਾਖਕੋਰੀ॥ ਜਾਕੋਹੀਐਪੁਗਦਪੁਰੁਹੋਇਅਅਨਦਿਨਕੀਰਤ
 ਨੁਰਸਨਰੋਰੀ॥ ੩॥ ਤੁਮਸਰਥਅਪਾਰਅਤਿਉਚੇਸੁਖਦੋਤੇ॥ ਪੁਰੁਪੁਨਅਧਿਕੀ॥ ਨਨਕ
 ਕਉਪੁਰੁਕੀਜੈਕਿਰਪਾਏਸੀਤਲੇਸੀਗਿਜਿਗਿਰੀ॥ ੪॥ ੧੩॥ ੧॥ ੨੬੩॥ ਗਉਤੀਮਹਲਾ॥
 ੫॥ ਤਹਮਹਰਿਸੇਤੀਗੋਤਸੀਤਹੁ॥ ਨਿਬਾਹਿਲੇਹੁਕੋਕਉਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤੇ॥ ਉਤਿਪਹੁਚ
 ਦੋਤੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮਰਾਮਰਮੁਤਮਾਹੀਜਨਾਨਿਆਤੁਮਪੁਰਨਪਰਖੁਬਿਧਾਤੇ॥ ਰਾਹਸ
 ਰਦਿਅਨਸਦੀਨਕਉਕਰਹੁਮਾਹੀਗਾਤੇ॥ ੧॥ ਤੁਰਦੁਸਰਾਚੁਥੇਹਿਥਾਚਰਨਭਮੋਰਿ॥
 ਤੁਮਜਾਨਹੁਅਪਨੀਗੁਤੇ॥ ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਜਿਸੁਗਾਖਹੁਸਿਰੇਤਿਤਪਿਪਗਤੇ॥ ੨॥ ਈਤਉਤ
 ਪੁਰੁਤੁਮਸਸਰਥਸਕੁਕਿਛੁਤੁਮਰੋਹਥੇ॥ ਐਸਾਨਿਪਾਨੁਦੋਹਐਕਉਹਰਿਜਨਲੇਲੇਹਮਾ
 ਰੇਸਾਥੇ॥ ਨਿਰਥੁਨੀਅਰੋਕਉਗੁਣਕੀਜੈਹਰਿਨਮੇਨਅਰਾਮਨੁਜੋਪੇ॥ ਸਿਤਪੁਸਾਦਿਨ
 ਨਕਹਰਿਕੋਦੇਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲਝਾਧੇ॥ ੪॥ ੧੪॥ ੧੩੫॥ ਗਉਤੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਸਹਜਿ
 ਸਮਾਇਉਦੇਵ॥ ਐਕਉਸਤਿਗੁਰੁਦੇਅਲਦੇਵ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਇਨੋਦਰੀਕੀਉਦ
 ਸੀਰੋਸੀਤਨਟਹਲਾਇਉ॥ ਏਕਨਮੋਕੋਈਉਪੁਰੁਗੋਮੇਕਉਅਚਰਜੁਗੁਰਹਿਦਿਖਾਇ
 ਉ॥ ੧॥ ਕੁਇਉਪੁਗਸੁਸਰਥਉਜੀਆਗਾਗੁਰਗਿਅਨੁਮਨਹਿਪੁਗਠਾਇਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ

ਨਮੁਖੀਉਮਨਤਿਪਾਤਿਅਮਨਕੈਠਹਰਾਇਉ॥ ੩॥ ਅਗਨਿਅਗਿਅਸਰਬਸੁਖਪਾਇਉ
ਪਹਠਾਉਗਦਾਇਉ॥ ਜਉਸੁਖਮੇਨਕੁਏਪੁਰੁਠਕੁਰਸਤੁਅਨਦਰੁਪਦਿਖਾਇਉ॥ ੩॥ ਨ
ਵਿਲੁਭਾਦੁਤਨਵਿਲੁਭਾਦੁਤਸਰੁਖੇਲੁਕੀਹਉਰਿਗਇਉ॥ ਕਹੁਨਾਸਅਗਮਅਗਮਹੈਠ
ਕੁਰਕੁਗਤਏਕਹਰਿਨਇਉ॥ ੪॥ ੧੫॥ ੧੩॥ ੬॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਪੁਰਨਖਰਮੇਸੁਰਮਨਤਚੌਉਠਗਾਧੀਜੈਰੈ॥ ਨਿਨਿਪਾਰੈਬ੍ਰਹਮੰਡਖੰਡੁਰਿਤਕੇਨਮੁਖਪੀ
ਐਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਮਨਕੀਮਤਿਤਿਅਚਾਹੁਰਿਜਨਹੁਕਮੁਬੁਝਿਸੁਖਪਾਈਐਰੇ॥ ਜੇ
ਪੁਰਖੈਰੋਸੇਈਕੁਲਮਾਨਹੁਸੁਖਿਦੁਖਿਉਗੀਪਿਆਈਐਰੇ॥ ੧॥ ਵੇਦਿਪਤਿਤਉਪਾਰੇਖਿਨਅਹਿ
ਬਰਤੇਬਾਰਨਲਗੈਰੇ॥ ਈਨਦਰਦੁਖਉਨਨਸੁਆਮੀਨਿਸਰੁਦੈਤਿਸਹਿਨਿਦੁਜੈਰੇ॥ ੨
ਸਰੁਕੇਅਤਪਿਤਾਪੁਤਿਪਾਲਕਨੀਅਪ੍ਰਾਨਸੁਖਸਾਗਬੁਝੇ॥ ਦੈਤਤੇਟਿਨਹੀਤਿਸੁਕਤੇਪੁ
ਰਿਰਹਿਉਰਤਨਗੁਰੁਰੇ॥ ੩॥ ਜਚਕੁਜਾਚੈਨਮੁਤੇਰਾਸੁਆਮੀਅਟਿਅਟਿਅੰਤਿਰਸੇਈ
ਰੇ॥ ਨਨਕੁਦਸਤਾਕੀਸਰਣਾਈਜਾਤੇਬਿਰਥਾਨਕੋਈਰੇ॥ ੪॥ ੧੬੧੩॥ ਗਉੜੀ
ਪੁਰਖੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਹਰਿਹਰਿਕਬਹੁਨਅਨਹੁਖਿਸਾਰੇ॥ ਈਹਾਉਗਸਰਬਸੁਖਦਾਤਾ
ਸਗਲੁਅਟਾਪ੍ਰਿਤਪਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਮਹਾਬਸਟਿਕਾਏਖਿਨੁਕੁੰਤਹਿਰਸਨਨਮੁਚਿ
ਤਾਰੇ॥ ਸੀਤਲਸੀਤਿਸੁਖਹਰਿਸੁਕਦੀਨਲਤੀਅਗਨਨਿਦੁਰੇ॥ ੧॥ ਗਰਬਉਠਨਰ
ਕੇਤਰਾਖੈਰੁਦਨਲਪਾਰਿਉਤਾਰੇਚਰਨਕਮਲਅਗਪਤਿਅਅਹਿਜਮਕੀਤਾਸਬਿਦਾ
ਰੇ॥ ੨॥ ਪੁਰਨਖਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰਉਚਾਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ ਗੁਣਗਾਏਤਪਿਅਦੁ
ਤਸੁਖਸਚਾਚਨੁਏਕਨਮੁਨਾਰੇ॥ ੩॥ ਕੈਅੰਬੋਪੋਲੇਕੁੰਮੇਹਿਮਨੁਲੀਨੋਨਿਗੁਣਕੇਦਾ
ਤਾਰੇ॥ ਕਰਿਖਿਪਾਅਪੋਨਨਮੁਰੀਜੈਨਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰੇ॥ ੪॥
॥ ੧੧੧੩॥ ੬॥ ਗਗੁਗਉੜੀਚੇਤੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸੁਖਨਹੀਰੇਹਰਿਗੁਗਤਿਖਿਨਾ॥ ਜੀਤਿਨਨਮੁਦਿਹੁਰਤਨੁਅਮੇਲਕੁਸਾਪਸੀਗਤਿਨਪਿ
ਦਿਕਖਿਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਸੁਭਸੀਪਤਿਬਨਤਾਖਿਨੇਦਾ॥ ਛੁਡਿਗਏਬਹੁਲੇਗਉਗ॥

ਹੇਦਰਗੋਦਰਗਾਨਰਗਾ। ਤਿਆਗੋਚਲਉਹੈਮੂਨੇਕਾ॥ ੧॥ ਏਅਏਦਨਦੇਹਛਲਿਆਸਿਤਨੁ
 ਧਰਮਾਦੀਸੇਗਿਰੁਲਿਆ॥ ੩॥ ਮੇਰਿਮੇਰਿਅਜਨੈਦੁਰਿਗੇ। ਕਹਨਾਨਕਸਦਹੈਦੁਰਿਗੇ॥ ੪॥
 ੧੩੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਅਨਪਰਤਚਬੇਹਨਨਮੋਨੇ। ਸਾਰਸਰਹਿਸੈਸਾਰਸਾਰਗੁਰ
 ਬੋਝਿਧੁਪਾਰਗਰਾਮੇਨੇ॥ ੧॥ ਚਹਾਉ। ਕਲਿਕਾਲਖਮੀਧਿਅਗੀਆ। ਗੁਰਗਿਆਨੁ
 ਦੀਪਕਉਨੀਅਗੀਆ॥ ੧॥ ਧਿਖੁਵਿਖੁਅਪਸਰੀਅਤਿਘਨੀ। ਉਬਰੇਜਪਿਨਪਿਰਹਿ
 ਗਨੀ॥ ੩॥ ਮਤਦੁਹੇਅਇਅਸੇਇਆ। ਗੁਰੇਕੁਦੇਤਕੁਮਕੁਉਬੋਇਆ॥ ੩॥ ਕਹਨਾਨਕਏ
 ਹੁਪਿਆਇਆ। ਘਟਿਘਟਿਨਦਰੀਅਗਇਆ॥ ੪॥ ੧੬੦॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥ ੫॥
 ਦੀਨਬਾਨੁਹਮਾਰੇਤੁਹੀਏਕ। ਸੇਵਾਧਾਰੀਗੁਰਹਿਏਕ॥ ੧॥ ਚਹਾਉ। ਅਨਿਕਜੁਗਤਿਨਹੀ
 ਪਾਇਆ। ਗੁਰੇਕੋਚਾਕਰਲੈਲਾਇਆ॥ ੧॥ ਮਾਰੇਪੰਚਾਧਿਖਾਦੀਆ। ਗੁਰਕਿਰਪਏ
 ਦਲੁਸਾਪਿਆ॥ ੩॥ ਬਖਸੀਸਦਨਹੁਮਿਲਿਏਕੁਨਾ। ਸੁਖਸਹਜੁਅਨਦਖਿਸੁਆ॥ ੩॥
 ਪੂਰੇਕਚਾਕਰਸੇਭਲੇ। ਨਾਨਕਤਿਨੁਖਉਨਲੇ॥ ੪॥ ੧੬੧॥ ੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥
 ੫॥ ਜੀਅਰੇਉਲਾਨਾਮੁਕਾ। ਅਦੁਰੁਤਿਕਰਨਕਰਾਦੇ। ਤਿਨਅਹਿਰੁਉਹੈਜਾਅਕਾ॥ ੧॥ ਚ
 ਹਾਉ। ਅਦੁਰਜਨਤਨਿਨਹੀਪਾਈਐ। ਦੇਤੁਰਾਗਰਿਪਿਆਈਐ॥ ੧॥ ਲਖਹਿਕਮਤੀ
 ਜਨੀਐਅਗੈਤਿਲੁਨਹੀਮਾਨੀਐ॥ ੨॥ ਅਹਿਬੁਧਿਕਮਕਮਾਦੇਨ। ਰਿਹਬਾਲੁਨੀਰਕ
 ਦੁਹਾਦੇਨ॥ ੩॥ ਪੁਰੁਖਿਪਾਲੁਕਿਰਪਾਕੈਗੇ। ਨਾਨਕਸਾਪੁਸੇਗਿਮਿਲੈ॥ ੪॥ ੧੬੨॥
 ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਬਾਰੇਨਬਲਿਪਰੈਨੈਲਖਬਰੀਆ। ਨਮੋਨਾਮੁਸਾਹਿਬਕੇ
 ਪ੍ਰਾਨਅਪਰੀਆ॥ ੧॥ ਚਹਾਉ। ਕਰਨਕਰਾਦੁਨਤੁਹੀਏਕ। ਜੀਅਜੇਤਕੀਤੁਹੀਏਕ॥
 ੧॥ ਸਾਜਬੇਬਨੁਪੁਰੁਤੈਪਨੀ। ਤੁਨਿਕਗੁਲਤੈਸਰਗੁਨੀ॥ ੩॥ ਈਹਾਉਹਾਤੁਮਥਥੇ॥
 ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਏਕੇਲਥੇ॥ ੩॥ ਅਤਿਰਿਜਾਭੀਪੁਰੁਸੁਨਾਨ। ਨਾਨਕਤਾਕੀਆਤੁਹੀਤਾਦੁ॥ ੪॥
 ੫॥ ੧੬੩॥ ੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਅਧਾਪੀਐ। ਸੀਤਸੇਗਿਹਰਿਮ
 ਨਿਦਸੈਕੁਰਮੇਹੁਕਉਸਾਪੀਐ॥ ੧॥ ਚਹਾਉ। ਬੇਦਪੁਰਾਦੁਸਿਮ੍ਰਿਤਿਕੁਨੇ। ਸਭਉ

ਚਧਿਗਨਿਤਨਸੁਲੇ॥੧॥ਸਗਲਅਸਥਾਨਭੈਭੀਤਦੀਨ॥ਰਅਸੇਵਕਭੈਰਹਤਕੀਨ॥੧॥
 ਲਖਦਭੈਰਾਸੀਹਿਜਨਿਛਿਰਹਿ॥ਗੋਵਿੰਦਲੇਕਨਹੀਜਨਮਿਮਰਹਿ॥੩॥ਬਲਬੁਧਿਸਿਅ
 ਨਪਹਉਭੈਰਹੀ॥ਹਰਿਸਾਧਸਰਦਿਨਨਕਰਹੀ॥੪॥੬॥੧੬॥੬॥ਗਉੜੀਅਹਲਾ॥੫
 ॥ਅਨਗਅਨਅਗੁਨਗਾਈਐ॥ਨੀਤਨੀਤਹਰਿਸੇਵੀਐ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਹਰਿਧਿਆਈਐ॥
 ੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੇਤਸੀਗਿਹਰਿਮਨਿਦੇਸੇ॥ਦੁਖਦਰਦੁਅਨਕਾਕੁਮਲੇਸੇ॥੧॥ਸੇਤਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਹਰਿਨਾਪੀਐ॥ਸੇਜਨੁਦੁਖਿਨਦਿਅਪੀਐ॥੨॥ਜਾਕਉਗੁਰਹਰਿਮੰਤ੍ਰਿਦੇ॥ਸੇਉਬਰਿਅ
 ਮਾਇਅਮਗਨਿਤੇ॥੩॥ਨਨਕਕਉਪ੍ਰਭੁਮਇਅਕਰਿ॥ਮੇਰੇਅਨਿਤਨਿਦੇਸੇਨਾਮੁਹਰਿ
 ॥੪॥੧੦॥੧੬॥੫॥ਗਉੜੀਅਹਲਾ॥੫॥ਰਸਨਾਜੀਐਏਕਨਾਮੁ॥ਈਹਸੁਖਅਨਿ
 ਦਘਨਾਅਗੈਨੀਅਕੈਸੀਗਿਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਦੀਭੈਤੇਗਅਹਿਰੇਗੁ॥ਤੈਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਕਰਿਗਜਨੇਗੁ॥੧॥ਹਰਿਰਸੁਨਿਨਿਨਿਨਿਰਧਿਅਗਾਤਾਖੀਤਿਸਨਲਖੀਅਗ॥੨॥ਹ
 ਰਿਧਿਸੁਅਨਿਪਿਦਿਅਗ॥ਸੇਬਹੁਰਿਨਕਨੁਮੁਤੀਧਾਇਅਗ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਕਉਗੁ
 ਰਿਦੀਅਗ॥ਨਨਕਤਕਾਰਉਗਇਅਗ॥੪॥੬॥੧੬॥੫॥ਗਉੜੀਅਹਲਾ॥੫॥ਜਾਕਉਬਿਸ
 ਰੈਗਮੁਤਾਹੁਕਉਪੀਗਾ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਹਰਿਹਰਿਗੋਦਿਗੁਲੀਗੀਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਜਾਕਉਗੁਰਮੁਖਿਰਿਦੈਬੁਧਿ॥ਤਕੇਕਰਤਲਨਦੁਨਿਪਿਸਿਪਿ॥੧॥ਜੇਨਾਨਹਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪ
 ਨੀ॥ਕਿਨੁਨਹੀਤਕੇਕਮੀ॥੨॥ਕਰੈਨਾਹੁਪਛਨਿਅਗ॥ਸਰਬਸੁਖਰਿਗਮਾਇਅਗ॥੩॥
 ਹਰਿਪਨੁਜਾਕੈਰਿਹਿਬੰਸੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨਸਿਗਿਦੁਖਨੇਸੇ॥੪॥੬॥੧੬॥੧੦॥ਗਉ
 ਝੀਅਹਲਾ॥੫॥ਗਰਬੁਬਠੇਮੁਲਇਤੋਨੇ॥ਚਹੁਹਨਹੀਗਹੁਕਿਤੋਨੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੇਬ
 ਰਜਤਬੇਦੁਸੇਤਨਾ॥ਉਅਗੁਮਿਉਰੇਹਿਤੋਨੇ॥ਹਾਕੁਆਰਧਿਪੋਇੰਦ੍ਰੀਦੁਮਿਲੈਨਿਤੋਨੇ॥੧॥
 ਹਰਨਕੁਰਨਸੇਪੁਰਨਚਰਨਕਮਲਰੇਗਿਗਿਨੇ॥ਨਨਕਉਪਰੇਸਾਧਸੰਗਿਕਿਰਪਾਨਿ
 ਧਿਐਦਿਤੋਨੇ॥੨॥੧੦॥੧੬॥੬॥ਗਉੜੀਅਹਲਾ॥੫॥ਮੇਰਦਾਸਰੇਠਾਕੁਰਕੇ॥ਧਾ
 ਨੁਪ੍ਰਭੁਕਾਖਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਐਸੇਰੇਖਸੁਮੁਹਮਾਗਾ॥ਧਿਨਅਹਿਸਨਸਦਾਰਦੁ

ਰਾ॥ ੧॥ ਕਾਮੁਕਰੀ ਜੇ ਨ ਕੁਰੁ ਰਾਵਾ ॥ ਕੀਤੁ ਰਿਤ ਪੁਰੁ ਕੁਰੁ ਗਾਵਾ ॥ ੩॥ ਸਚ ਨਿਪ ਰਿਉ
 ਨ ਕੁਰੁ ਵੀਰਾ ॥ ਤਿਨ ਦੇਖਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਪੀਰਾ ॥ ੩॥ ਏਥੇ ਦੇਖੋ ਦੇਖੋ ਅਪਾਰਾਧ ਨ ਨ ਕੁਰੁ ਰਿਵੀ
 ਲੁਗਾ ਬਾਰਾ ॥ ੬॥ ੧੧੧ ੬੬ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਹੋਵੇਈ ਮੈਸਾਹਉ ਮੈ ਤੇਰੇ ਇਸੁ ਮੀਠੀ
 ਤੇ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰੋਰੈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗੋਗ ਅਨੀ ਮਾਨੁ ਪੁਰੁ ਇਅ ਜੇ ਨਹੀ ਮੈਲੈ ਰੋਰੈ ॥ ਰੋਇ ਅਪੀਰੀ
 ਕਾਰੀ ਅਕੁ ਦੁਨ ਕਾਤਿ ਤਿਤੁ ਰੋਰੈ ॥ ੧॥ ਕੁਮੁ ਤੇ ਕੁਮੁ ਤਹ ਰਿਅ ਕਿਥੁ ਪੀਕ ਰਿਟੈ ਰੋਰੈ ॥ ਕੁਰੁ ਨ
 ਨ ਕੁਰਿ ਰਪਾ ਕੁਈ ਸਾਧ ਸੇਗਿ ਤਿਨਿ ਪਿਐ ਰੋਰੈ ॥ ੩॥ ੧੨ ॥ ੧੫ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਸਿੰ
 ਤਮ ਦਿਕੁ ਰਹੁ ਮਏ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੀਨ ਦਇਅ ਲਾਪਾਰਬੂ ਮਨੁ ਕੋਵੇ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਕੁਏ
 ॥ ੫॥ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਅਗਾਧਿ ਬੈਧ ਸੁਨਤ ਨ ਮੋਵੈ ਦਿਅ ਖਏ ॥ ੨॥ ਕਿਥੁ ਪਾਇ ਪਿਪੁਰੁ ਮਏ
 ਆਪਾਗਿ ਨ ਕੁਰੁ ਰਿਹ ਰਿਨੁ ਮੁਲਏ ॥ ੬॥ ੧੩ ॥ ੧੫ ॥ ੧॥
 ॥ ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥
 ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਸੁਨਿ ਪੁਰੁ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਨਾਦਿਨੁ ਬਿਸੈ ਰਾਖੁ ਸੁਖ ਦਾਤ ਮੇਰਿ ਨ ਕੁਝੁ ਭੈ ਭਾਏ ॥ ੧॥
 ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕੋ ਰੋਇ ਵੇਪਾਹੁ ਨ ਤੁਮ ਆਏ ਬਹੁ ਨ ਕੁਰੁ ਅਸ ਬਧਾਇ ॥ ਗਿਰਮੁ ਏਰ ਸਿਪੈ ਨੇ
 ਦੀ ਸੈਲਿ ਉਤਰੁ ਵਰੀ ਦੁਏ ॥ ੧॥ ਤਨੁ ਮੇਰ ਸਿਪੈ ਸਕੁ ਮੇਰੀ ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਸਕੁ ਨਾਏ ॥ ਦੇਵੁ
 ਨਾਗ ਬਿਸਰਿਉ ਨ ਕੁਰੁ ਧਿਨੁ ਮਹਿ ਹੋਤੁ ਪਰਾਏ ॥ ੨॥ ਪਹਿਰੈ ਬਾਗਾ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ
 ਅਦਿਨੁ ਲਏ ॥ ਨਿਰਕੁ ਉਲਿਥੈ ਕਾਰਨੁ ਹੀਤੀ ਨਿਅ ਸਿਉ ਹਸਤੀ ਨਾਦਏ ॥ ੩॥ ਨਹੀ ਹੋ
 ਇਕਿ ਪਾਲਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈਲੈ ਸਤਿ ਸੁਖ ਰਿਕੇ ਨਾਏ ॥ ਮੁਖਤੁਰੁ ਇਅ ਬਿਪਾਨੁ ਰੁਖੇ ਪੈਲੈ
 ਨਨ ਨ ਕੁਰੁ ਰਿਹੁ ਗਾਏ ॥ ੬॥ ੧੧੫ ॥ ੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਪੁਰਬੀ ॥ ਮੇਰੇ ਮ
 ਨੁ ਕੁਰੁ ਕੁਰੁ ਕੁਰੁ ਸਦ ਕਰੀ ਮੇਰ ਤਨੁ ਨ ਮਸਫਲੁ ਕੁਰਿ ਕੀ ਆਦਰਸਨੁ ਕਉ ਬਲਿਗਾਗੀ
 ਐ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਤੇ ਸਾਸਗਾ ਸਮੁਲੇ ਤੇ ਤੇ ਹੀ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥ ਨਉ ਹੋਇ ਦਇ
 ਆਲੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨ ਤੇ ਇਹੁ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈਐ ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਮਲੈ ਦਨੁ ਮਥਿ ਪ
 ਤੇ ਦੁਹਿ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਪਾਈਐ ॥ ਸੇਵਿਸੁ ਅਭੀਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤ ਮਨ ਬਿਦੁ ਅਭਲ

ਪਾਈਐ॥੩॥ਨਮੁਇਸਦੁਮੀਤਸੁਤਕਰਤਮਨਸੀਗਿਤੁਹਾਰੈਰਲੇ॥ਕਹਿਸੇਦੁਸਤਿ
ਗੁਰਅਖੇਨਕੀਗੁਰਤੇਪਾਈਐਪਾਲੇ॥੩॥ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਲਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਿਤਿਪਾਗੀਥਿਨੇਮੇਸਰ
ਬਮੰਦੇਸੇ॥ਨਨਕਸੁਖਪਾਇਆਹਰਿਕੀਰਤਨਮਿਦਿਉਸਗਲਕਲੇਸਾ॥੬॥੩॥੧੫॥
੩॥ਰਗੁਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੫॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਤਿਸਨਾਥਿਰਲੇਹੀਕੀ
ਬੁਝੀਯੋ॥੧॥ਰਗਉ॥ ਕੇਦਿਨੇਰੇਲਖੇਕੋਰੇਮਨੁਨਹੋਰੇਪੈਰੇਪੋਰੇਗੀ॥ਕਉਲਝੀਯੋ॥
੧॥ਸਿਦਰਨਾਰੀਅਲਿਖਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ਪਰਕਿਹਥਿਕਾਰੀ॥ਬੁਰਾਕੁਲਨਾਗੀਬੁਝੀਯੋ॥੩॥
ਅਲਿਖਵੀਧਨਮਾਇਅਚੁਰਮੁਤੁਰਮਾਇਆਗੁਲਨਿਧਿਨਾਗਾਇਆ॥ਮਨੋਬਿਖੀਮ
ਰਿਲੁਝੀਯੋ॥੩॥ਨਕਉਰੇਕਿਰਪਾਕੋਰੇਨੀਦੁਤਮੇਈਅਰੇਸਾਧਸੀਗਿਮਾਇਅਤਰੇ॥ਨ
ਨਕਸੇਨਨੁਦਰਿਹਰਿਸਿਝੀਯੋ॥੬॥੩॥੧੫॥੬॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੫॥ਸਬਹੁ
ਕੋਰਸੁਹਰਿਯੋ॥੧॥ਰਗਉ॥ਕਾਹੁਨੇਗਾਕਾਹੁ॥ਤੇਗਾਕਾਹੁਗਿਅਨਕਾਹੁਪਿਆਕਾਹੁ
ਹੋਤੁਪਯੋ॥੧॥ਕਾਹੁਨਾਪਕਾਹੁਤਪਕਾਹੁਪੁਨਹੋਮੇਨਮਕਾਹੁਹੋਗਉਨਕਰਿਯੋ॥੩॥
ਕਾਹੁਤੀਰਕਾਹੁਨੀਰਕਾਹੁਬੇਦਬੀਚਰਨਨਕਰੁਗਤਿਪ੍ਰਅਯੋ॥੩॥੩॥੧੫॥੫॥
॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੫॥ਗੁਨਕੀਰਤਿਨਿਧਿਮੇਰੀ॥੧॥ਰਗਉ॥ਤੁਹੀਰੇਸੇਤੁਹੀਨਸਤਿ
ਹੀਰਪਤੁਹੀਰੇਗਾਮਾਸਉਦਪ੍ਰਕੁਤੇਰੀ॥੧॥ਤੁਹੀਮਾਨੁਤੁਹੀਪੁਨਿਤੁਹੀਪਤਿਤੁਹੀਪਾਨਾਗੁ
ਰਤੁਹੀਲੋਨੇਰੀ॥੩॥ਤਿਹੀਕਿਰਿਤੁਹੀਥਨਿਤੁਹੀਗਾਉਤੁਹੀਸੁਣਿਯੋ॥ਨਨਕਨੇਰਨੇਰੀ
॥੩॥੫॥੧॥੫੬॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੫॥ਮੰਤੋਹਰਿਰੇਗਿਮੰਤੋ॥੧॥ਰਗਉ॥ਉ
ਹੀਪੀਉਉਹੀਪੀਉਗੁਰਗਿਟੀਉਦਨਕੀਉ॥ਹੇਸੁਖਕਤੇ॥੩॥ਸਰਨਕੇਲਅਨਦਯੋ
ਲਗੇਹੋਰਕੁਦੇਮੇਲਨਨਕਗੁਰਸਕਦਪਗਤੇ॥੩॥੫॥੧॥੫॥੭॥ਉਤਮੁਖੀ
ਗਗੁਗਉੜੀਮਾਲਦੁਮਹਲਾ॥੫॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਗਿਨਮੁਲਹੁਮੀ

ਗੁਰਗਉੜੀਮਾਲਦੁਮਹਲਾ॥੫॥

ਤਲੇਹੁ। ਅਗੈ ਬਿਖਮੁ ਪੈ ਬੈਠੇ ਆਨ॥ ੧॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੇਦੁ ਤ ਮੇਦੁ ਤ ਮਦਾ ਮੇਦੁ ਤੇ ਰੇ ਮੇਗ ਬ
 ਸੇ ਤੇ ਹੋਵਾਲਾ। ਕਰਿ ਮੇਦੁ ਤੇ ਸਾਧ ਵੀ ਹੋਵਾ ਟੀ ਐਨ ਮਨ ਲਾ॥ ੧॥ ਹਿਮਨ ਗਤੀ ਰਖ ਵੀ ਦੇ ਬਿ
 ਚਿਹ ਉਮੈ ਬੈਧ ਬਿਕਾਰਾ। ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਦੁਇ ਰੇ ਤਨ ਹੋਇ ਬਹੁ ਦਿਬਹੁ ਦਿਖਾ ਦੁਤਾਰ॥ ੧॥
 ਸਿਦ੍ਹ ਪੁਰੀ ਬਹਾਇ ਦੇ ਪੁਰੀ ਤਿਹ ਚਲੁ ਕੈਥਾ ਉਨਹੀ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਮੇਦਾ ਸੁਖ ਨਹੀ ਹੋ ਸਾਧ ਤਾ
 ਦਹਿ ਜਾਹਿ ਜੇ ਸੋਗੁ ਰਿਉ ਪਦੇ ਸਿਅ ਮੈ ਤੇ ਸੋਕ ਰਿਅ ਪੁਕਾਰਿ॥ ਨਨਕੁ ਕਹੈ ਸੁਇ ਰੇ ਮਨ ਵ
 ਰਿਬੀਰ ਤਨੁ ਹੋਇ ਉਧਾਰਾ॥ ੬॥ ੧॥ ੧੫॥ ॥ ॥

ਰਾਗ ਰਾਉ ਤੀ ਮਲ ਦੁ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ੧॥ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਪਾਇਉ ਬਾਲ ਬੁਧਿ ਸੁਖ ਰੇ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਹਨ ਮਿਰਤ ਦੁਖ ਸੁਖੁ ਦਿਤਿ ਸਮ ਸਹਿ ਗੁਰ ਮੇਲੇ
 ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਜਲ ਹਉ ਬਿਨੁ ਮੇਚ ਉਲਟਿ ਦੁਖ ਨ ਕਰੇ॥ ਜਉ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਗੁਰ ਪੁਰਾਨੇ
 ਟਿਅ ਤਉ ਆਨਦ ਸਹਜੇ॥ ੧॥ ਜੇਤੀ ਸਿਅ ਨ ਪਕਰ ਮਹਉ ਬੀਏ ਤੇ ਤਬ ਪਧੇ॥ ਜਉ ਸਾਧ
 ਕਰ ਮਸਤ ਬਿਧਾ ਰਿਉ ਤਬ ਹੁਮ ਮੁਕਤ ਕਠੇ॥ ੨॥ ਜਉ ਲਉ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਕਰੇ ਤਉ ਲਉ ਬਿ
 ਧੁ ਪਧੇ॥ ਮਨ ਤਨੁ ਬੁਧਿ ਅਥਾਪੀ ਨ ਕੁਰ ਕਉ ਤਬ ਹੁਮ ਸਹਜ ਸੇਏ॥ ੩॥ ਜਉ ਲਉ ਪੈਟ
 ਉਠਈ ਚਲਿਅ ਉਤਉ ਲਉ ਤਨੁ ਕਰੇ॥ ਪੈਟ ਨੁ ਰਿਗੁਰ ਪੁਰਾ ਮਿਲਿਅ ਉਤਉ ਨਨਕ ਨਿਰਭ
 ਏ॥ ੪॥ ੨॥ ੧॥ ੨॥ ॥ ਰਾਉ ਤੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ॥ ਕੁਦਨੁ ਤਿਅ ਰਿਉਰੀ ਤਿਅ ਗਿਉ॥ ਤਿ
 ਅਗਿਉ ਮੈ ਗੁਰੀ ਮਲਿ ਤਿਅ ਗਿਉ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਆਨਿਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਮਾਨਿਓ ਬਿਦੈ ਅ
 ਗਿਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਨੁ ਅਭਿਅਨੁ ਦੇਉ ਸਮਾਨੇ ਮਸਤ ਕੁਨੁ ਰਿਗੁਰ ਪਾਗਿਉ॥ ਸਿਧ
 ਤਹਾਰ ਖਾਨ ਬਿਅਪਤ ਦੁਖ ਰਿਗੁਰ ਕਰੇ ਲਾਗਿਉ॥ ੧॥ ਬਾਸ ਬਾਸ ਹੀਏ ਕੈ ਸੁਆਮੀ
 ਉਦਿਅਨ ਦ੍ਰਿਸਟ ਦ੍ਰਿਸਟ ਗਿਉ॥ ਨਿਰਭਉਰੁ ਏਸੇ ਤਕੁ ਮਨੁ ਰਿਉ ਪੁਰਨ ਸਰਬ ਗਿ
 ਉ॥ ੨॥ ਜੇਕਿ ਦੁਖ ਰੇਤ ਕਾਰ ਦੁਖੀ ਨੇ ਮਸ ਨਿਬਰੇ ਨਲਾਗਿਉ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਪਰਸਾਦਿ
 ਸੇਤ ਨ ਕੈ ਸੇਇਉ ਮਨੁ ਨਹੀਉ॥ ੩॥ ਜਨ ਨਨਕ ਉਦਿ ਤੁਹਾ ਹੀ ਪਰਿਉ ਆਇਉ ਸਰਦਾ ਗਿ
 ਉ॥ ਨਮਰੇ ਰਿਸਹਜ ਸਮਦੇ ਭਿਰਿ ਦੁਖ ਨਲਾਗਿਉ॥ ੬॥ ੩॥ ੧੬੦॥ ਰਾਉ ਤੀ ਮਲ

ਦੁਮਹਲਾ॥੫॥ਘਾਇਆਲਾਲਚਤੁਨੁਮਨਿਪਾਇਆ॥ਤਨੁਸੀਤਲੁਮਨਸੀਤਲਥੀ
 ਅਮਤਿਗੁਰਸਬਦਿਸਮਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲਥੀਕੁਖਤਿਸਨਸਕੁਲਥੀਚਿਤਅ
 ਗਲਖਿਸਾਰੀਚਰਮਸਤਕਗੁਰਪੁਰੋਪਰਿਉਮਨਜੀਤੇਨਗਸਰੀ॥੧॥ਝਿਪਤਿਅ
 ਘਾਇਚਹੇਭਰਿਟਅਤਿਰਠਲਾਨਤਅਬਚੁਕੇ॥ਅਖਟਖਨਨਸਤਿਗੁਰਦੀਅਤੇਤਿਨੀ
 ਚੇਮੁਕੇ॥੩॥ਅਚਰਜਏਕਸੁਨਹੁਰੇਕੁਈਗੁਰਅਖੀਬੁਝਿਬੁਝਾਈ॥ਲਹਿਪਰਦਾਠ
 ਕੁਰਜਉਕੇਇਉਤਉਖਿਸਰੀਤਤਪਰਾਈ॥੩॥ਕਹਿਉਨਾਈਏਹਅਚੇਕਉਸੇਜਨੇਨਿ
 ਨਚਾਖਿਆ॥ਕਹਨਨਕਸਚੁਕੇਏਥਿਗਾਮਗੁਰਨਿਪਾਨਰਿਦੈਲੋਗਾਖਿਆ॥੬੬॥੧
 ੬੧॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੫॥ਉਬਰਤਰਾਜਚਅਵੀਸਰਨੀ॥ਸਬਲੋਕਾਇਆਵੇਮੰ
 ਠੁਲਗਿਰਗਿਰਪ੍ਰਤਪਰਨੀ॥੧॥ਕਹਾਉ॥ਸਾਸਤਸਿਮ੍ਰਤਬੇਦਥੀਚੇਕਾਮਗਪੁਰਖ
 ਨਇਉਕਹਿਆਗਾਥਿਨੁਹਰਿਕੁਜਨਨੀਨਿਸਤਚਾਸੁਖੁਨਕਿਨਹੁਲਹਿਆ॥੧॥ਤੀਨ
 ਕੁਦਨਕੀਲਖਮੀਜੇਗੀਬੁਝਤਨਹੀਲਹੇ॥ਥਿਨਹਰਿਕੁਗਤਿਕਹਾਥਿਤਪਾਏਕਹਤ
 ਛਿਰਤੇਪਹਰੇਪਹਰੇ॥੩॥ਅਨਿਬਥਿਲਸਕਰਮਨੇਹਨਪੁਰਨਹੇਤਨਕਾਮਾ॥ਨਲਤੇਨ
 ਲਤੇਕਬਹੁਨਬੁਝਤਸਗਲਥਿਥੇਥਿਨਨਮਾ॥੩॥ਹਰਿਕਾਨਮੁਜਪਹੁਮੇਕੇਮੀਤਾਇ
 ਹੋਸਾਰਸੁਖਪੁਰਾ॥ਸਾਪਸੀਗਤਨਮਮਰਨਨਿਦੁਚੈਨਾਕਜਨਕੀਪੁਰਾ॥੬॥੬॥੧॥
 ੬੨॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੫॥ਮੇਕਉਇਹਥਿਪਿਕੇਸਮਝਾਏ॥ਕਰਤਹੇਇਨਨੇਏ॥੧॥
 ॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਾਨਤਕਦੁਇਨਕਮੇਨੇਜਪਤਪਕਦੁਨਸਾਪਾ॥ਦਹਿਦਿਸੁਲੇਇ
 ਹੁਮਨੁਦਉਗਾਇਉਕਦਨਕਰਮੇਕਰਬਾਪਾ॥੧॥ਅਨਤਨਪਨਕਮਵਾਠਾਕੁਰਹਉਇਸ
 ਕਾਇਹਮੇਰਾ॥ਭੁਰਮੇਹੁਕਦੁਸੁਝਮਿਨਹੀਇਹਪੈਖਰਪਾਏਧੈਰਾ॥੩॥ਤਬਇਹਬ
 ਮਾਦੁਨਪਰਿਆਯਇਹਚਲਾਹੇਤਾ॥ਨਕਏਥਾਨਿਰੇਜਨਨਿਰਿਵਾਰਪੁਰੁਸਤਕਿਦੁਅ
 ਪਰਿਕਰਤਾ॥੩॥ਅਪਨੇਕਰਤਬਅਥੇਜਨੇਨਿਨਿਦਿਹੁਰਚਨਰਚਾਇਆ॥ਕਹਨਨ
 ਕਕਰਦਹਾਰੇਅਪੇਸਤਿਗੁਰਕੁਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥੬॥੬॥੧੬੩॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥

ਗਰਿਬਿਨੁ ਅਦਰਿਅ ਥਿਕੈ ॥ ਨਪਤ ਮਿਲ ਮਕਰ ਮਕਮਾ ॥ ਇਹਿ ਉਚੈ ਮੁਸੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਬਰਤਨ ਮੇਲ ਮਹਿ ਰਹਤਾ ਤਿਨ ਕਾ ਅਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਆਗੈ ਚਲ ਲੁਖ ਚੁਕੈ ਚੁਈ ਉ
 ਹਾਕ ਮਿਲ ਮਾ ॥ ਤੀਰ ਬਿਨਾਇ ਅਰੁ ਪਰਨੀ ਕੁ ਮਤ ਆਗੈ ਠਉ ਰਠ ਪਾਏ ॥ ਉਹ ਕਾ ਮਿਲ ਮਾ
 ਦੇਇਹੁ ਬਿਧਿ ਉਹ ਲੇਗਨੀ ਪਤੀ ਆਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਤੁ ਰਬੈ ਮੁਖ ਬਚਨੀ ਉਚੈ ਆਗੈ ਮਹ
 ਲਨ ਪਾਈਐ ॥ ਬੁਝੈ ਨਹੀਏ ਬਸੁ ਪਾਖਰੁ ਉਹੁ ਸਗਲੀ ਝੁਖਾਈਐ ॥ ਨਨਕ ਕਹੈ ਤੇਇਹੁ
 ਬੀਚਰਾ ॥ ਨਿਕ ਮਾਏ ਸੁਪਾਰਗਰਾਮੀ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਦੁ ਮਹਨ ਮੁਪਿਆ ਦੁਹਤਿ ਅਗਰੁ ਮ
 ਨਹੁ ਮਾਨੀ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥ ੧੬ ॥ ੬ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਲ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਮਾਧ ਉਹ ਰਿਹ ਰਿਹ ਰਿ
 ਮੁਖਿ ਕਹੀਐ ॥ ਹਮੇ ਤਕ ਦੁਨੈ ਸੁਆਮੀ ਨਿਉਰਾਖੁ ਤਿਉ ਰਹੀਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਿ
 ਅਕਿ ਦੁਖੈ ਰੇ ਕਰੈ ਨਹਾਰਾ ॥ ਬਿਅਇ ਸੁਹਾ ਬਿਬਿਚਾਰੇ ॥ ਨਿਤੁ ਤੁਮਲਾ ਦੁਹਤਿ ਤੁਹੀਲ
 ਗਾਪੁਰਨਖ ਸਮਾਹਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਕਰਹੁ ਸਿਪਾਸ ਰਬ ਕੇ ॥ ਤੇਏ ਕਰੁ ਪਲਿਦੁਲ ਦੁਹ ਨਮੁ
 ਨਪਾਦੁਹ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ੧੬ ॥ ੫ ॥ ਨਨਕ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਪਰਿਅਪੁਨ ਨਮੁ ਨਪਾਦੁਹ ॥

ਰਾਗੁ ਰਉੜੀ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਟੀਲ ਦਇਆ
 ਲਦੇ ਦਰਗਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਵਿਦਿਨ ਨਕਰਿ ਮੇਦੁ ਲਗਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਭੁਗਤ ਦੁਖ
 ਲੁਤੇਗ ਬਿਰਦੁ ਰਖਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਪੁਰਨ ਸਿਰੁ ਨੀਕਾਈਉ ॥ ੧ ॥ ਵਿਉਪੇਖਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮਕਰ ਦੁਖ
 ਸੁਕਰ ਲੀਜੀਉ ॥ ਸਿਤ ਦਾਸੀ ਮੇਦਾ ਚਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਇਹ ਜੀਉ ਦੁਤਾਈ ਬਲਿਨਾਈ ਜੀਉ ॥
 ਤਿਸੁ ਨੀਵ ਨਿਦਾ ਲਗਾਉ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ਪੇਖੀ ਪੈਂਤਿ ਤਬੈ ਏਕੈ ਜੀਉ ॥ ਹੋਇ ਬੈਰਾਗੀ
 ਤੀਰ ਬਨ ਦਿਤਾ ਜੀਉ ॥ ਗੀਤ ਨਦਰੀ ਰਤਨੁ ਗਾਇਤਾ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਕੁ ਉਨ ਮੁਪਿਆ
 ਈਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਭੁਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਜੀਉ ॥ ਪਤਿ ਅਵਿਤੁਲ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰੇ ਜੀ
 ਉ ॥ ਕੁਮਕੁ ਉਧਾਇ ਕੀਏ ਨਿਰਦੋਰੇ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਮਨ ਕੀ ਅਸ ਪੁਰਾਈ ਜੀਉ ॥ ੬ ॥ ਨਿਨਿ
 ਨਮੁ ਪਾਇਆ ਮੇਧਾਨ ਦਿਤਾ ਜੀਉ ॥ ਨਿਨਿ ਪੁਰੁ ਪਿਆਇਆ ਸੁਮੇਭਾ ਦਿਤਾ ਜੀਉ ॥ ਨਿਸੁ ਸਾਪੁ

ਸੇਗਤਿਤਿਸੁਸਕੁਸੁਕਰਣੀਜੀਉ॥ਜਨਨਨਕਸਹਜਸਮਾਈਜੀਉ॥੫॥੧੧੬੬॥ਗਉ
 ਤੀਮਹਲਾ॥੫॥ਆਉਹਮਾਰੇਰਾਮਪਿਆਰੇਜੀਉ॥ਰੈਦਿਦਿਨਸੁਸਾਮਿਸਾਮਿਚਿਤਾਰੇ
 ਜੀਉ॥ਸਿਤਦੇਉਸੇਦੇਸਾਪੈਚਰਣੀਰੇਜੀਉ॥ਤੁਪੁਬਿਨੁਵਿਤੁਬਿਪਿਤਰੀਐਜੀਉ॥੧॥ਸੇਰਿ
 ਤਮਾਰੇਮੇਕਰੇਅਨੇਦਾਜੀਉ॥ਦੁਇਤਿਦਿਵਿਕੁਦੁਇਸੁਖਪਰਮਾਨੇਦਾਜੀਉ॥ਸੋਜਸੁਹਾਦੀ
 ਇਹੁਮਨੁਬਿਚਮਿਦਾਜੀਉ॥ਪੇਖਿਦਰਸਨੁਇਹੁਸੁਖਲੀਐਜੀਉ॥੨॥ਚਰਣਪਧਾਰਿਥ
 ਰੀਨਿਤਸੇਦਾਜੀਉ॥ਪੁਜਾਅਰਚਾਬਿਦਨਦੇਦਾਜੀਉ॥ਦਾਸਨਦਾਸਨਮੁਜਪਿਲੇਦਾਜੀਉ॥ਬਿ
 ਨਉਠਕੁਚਪਹਿਕਰੀਐਜੀਉ॥੩॥ਇਛੁਪੁਨੀਮੇਰੀਮਨਤਨੁਹਰਿਅਜੀਉ॥ਦਰਸਨਪੇਖਤਮ
 ਕੁਦੁਪਪਰਹਰਿਅਜੀਉ॥ਦਰਸਨਪੇਖਤਸਕੁਦੁਪਪਰਹਰਿਅਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਮੁਜਐ
 ਜਪਿਤਰਿਅਜੀਉ॥ਇਹੁਅਜਰਨਨਕਸੁਖਸਹੀਐਜੀਉ॥੬੨॥੧੬੭॥ਗਉਤੀਮਹੁ
 ਮਹਲਾ॥੫॥ਸੁਦਿਸੁਦਿਸਾਜਨਮਨਮਿਤਿਪਿਆਰੇਜੀਉ॥ਮਨੁਤਨੁਤੇਗਇਹਜੀਉਚਿ
 ਦਾਰੇਜੀਉ॥ਦਿਸਹਨਹੀਪੁਕੁਪਾਦਅਪਾਰੇਜੀਉ॥ਸਦਤੇਰੀਸਰਣਾਈਜੀਉ॥੧॥ਨਿ
 ਸੁਮਿਲਿਐਮਨੁਜੀਦਿਉਈਜੀਉ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੇਹਰਿਹਰਿਪਾਈਜੀਉ॥ਸਕੁਵਿਛੁਪੁ
 ਰੁਥਾਪੁਕੁਕੀਆਜਾਈਜੀਉ॥ਪੁਕੁਕੁਉਸਦਬਲਿਜਾਈਜੀਉ॥੨॥ਏਹੁਨਿਪਾਨੁਜਪੈਦੁਤੁ
 ਰੁਗੀਉ॥ਨਮੁਨਿਰੰਜਨਦੇਵਾਲੇਦੁਲਾਗੀਜੀਉ॥ਗੁਰਪੁਰਾਪਾਇਆਸਕੁਦੁਖਮਿਦਇ
 ਆਜੀਉ॥ਆਠਪਹਰਗੁਦਗਾਇਆਜੀਉ॥੩॥ਬਤਨਪਦਾਰਥਹਰਿਨਮੁਤੁਮਾਰਾ
 ਜੀਉ॥ਤਿਸਚਾਸਾਹੁਗੁਰਗਭਦੁਇਜਾਗੀਉ॥ਹਰਿਪਨੁਗਮਿਸਚੁਦਾਪਾਰਾਜੀਉ॥ਜ
 ਨਨਕਸਦਵਲਿਗੀਜੀਉ॥੬॥੩॥੧੬॥੮॥
 ॥ਗਗੁਗਉਤੀਮਾਝਮਹਲਾ॥੫॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਉਮੇਗਬਹੁਮਾਦੁਕਰਤੇਤੀਮੇਗਬਹੁਮਾਦੁ॥ਜੇਰਿਤੁਮਾਰੇਸੁਖਿਦੁਸਾਸਚੁਸੁਖਦੁਨੀਸਾਦੁ
 ॥੧॥ਗਉ॥ ਸਕੇਗਲਕਤੀਆਸੁਦਿਵੈਚਪਵੀਆ॥ਕਰਹੀਸੁਰਤਿਨਲਪੀਆਆ
 ਇਐਐਗੀਲਮਾ॥੧॥ਦੇਇਬੁਝਾਏਰਤਸਚਤਮਅਖੀਤਿਰੁਝਿਆ॥ਵਿਈਨਿਮੁਰਖੁਲੇ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਪੁਤੁਪੇਨਮੰਗੈਦਨੁ॥੬੬੧੦੨੨॥੬੨॥
॥ਗਗੁਗਉਤੀਮਹਲਾ॥੬॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਸਧੇਮਨਕਾ
ਮਨੁਤਿਆਗਉ॥ਕਾਮੇਲੇਪੁਸਿਗਤਿਦਰੁਜਨਵੀਤਤੇਅਹਿਨਿਸਿਰੁਗਉ॥੧॥ਗਗਉ॥
ਸੁਖਦੁਖਦੋਨੇਸਮਥਰਿਜਨੈਅਉਰਮਾਨਅਪਮਾਨੁ॥ਹਰਖੇਸੇਗੋਤਰੇਅਤੀਤਾਤਿਨਿਜਗਿ
ਤਤੁਪਦਾਨਾ॥੧॥ਉਸਤੁਤਿਨਿਦੰਦਉਤਿਅੰਗੋਖੈਜੈਪਦੁਲਿਖਥਾਨਾ॥ਜਨਨਾਨਕਵਇਹੁਖੇਲੁ
ਕਠਾਹੋਕਿਨੁਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਾ॥੨੧॥ਗਉਤੀਮਹਲਾ॥੧॥ਸਧੇਰਚਨਗਮਥਨਾਈ॥
ਇਥਬਿਨੈਸੇਇਕੁਅਸਥਿਰਮਾਨੈਅਚਰਜੁਲਖਿਉਠਜਾਈ॥੧॥ਗਗਉ॥ਕਾਮੇਲੇਪੁਸਿ
ਥਸਿਖਾਨੀਹਰਿਮੁਰਤਿਥਿਸਗਈ॥ਫੂਠਤਨੁਸਾਚਾਕਰਿਮਾਨਿਉਨਿਉਸੁਪਨਾਰਨਾਈ॥੧
ਜੇਦੀਸੈਸੇਸਗਲਧਿਨਸੈਨਿਉਬਾਟਰਕੀਛੁਈ॥ਜਨਨਾਨਕਜਗੁਗੀਨਮਿਥਿਅਗਹਿਉ
ਗਮਸਰਦੁਈ॥੨੨॥ਗਉਤੀਮਹਲਾ॥੬॥ਪ੍ਰਾਨੀਕੰਝਉਗਰਿਜਸੁਮਨਿਨੀਅਏ॥ਅ
ਹਿਨਿਸਿਮਗਲੁਰੇਮਾਇਅਕੈਕਹੁਕੈਸੇਗੁਨਗਾਏ॥ਸ਼ਾਰਣੀ॥ਪੁਤੁਪੇਨਮੰਗੈਦਨੁ
ਮਤਮਿਉਇਹੋਥਿਅਪੁਖੀਪਾਏ॥ਧਿਗਤਿਸਨਾਨਿਉਫੂਠੇਇਹੁਨਕਾਏਥਿਤਸਿਉਠਿਉਪ
ਏ॥੧॥ਗਗਉਤਿਮੁਖਤਿਕਾਕਚਨੁਸੁਅਮੀਮੁੜਤਾਹਿਥਿਸਗਾਏ॥ਜਨਨਾਨਕਕੋਟਨੈਕੋਉਰ
ਜਨਰਅਕੋਪਾਏ॥੨॥੩॥ਗਉਤੀਮਹਲਾ॥੬॥ਸਧੇਇਹੁਮਨੁਗਹਿਉਨਜਾਈ॥ਚਿਰ
ਲਤਿਸਨਸੇਗਿਥਸਤੁਹੇਯਤੇਥਿਰਨਰਾਈ॥੧॥ਗਗਉ॥ਕਟਨਕੋਰੋਧਘਟੀਕੋਤੀਤਰਿ
ਜਿਹਸੁਪਿਸਤੁਥਿਸਗਈ॥ਚਤਨੁਗਿਅਨੁਸਕੁਕੋਰਿਲੋਨਿਤਸਿਉਕਦੁਨਬਸਾਈ॥
ਜੇਗੀਜਤਨਕਰਤਸਕੁਗਚੇਗੁਨੀਰਹੇਗੁਨਗਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕੁਏਦਇਆਲਾਤਉਸ
ਕੁਥਿਥਿਥਨਿਅਈ॥੨॥੬॥ਗਉਤੀਮਹਲਾ॥੬॥ਸਧੇਗੋਬਿਦੇਕੇਗੁਨਗਾਏ
ਉ॥ਮਾਨਸਨਨਮਅਮੇਲਕਪਾਇਉਥਿਰਥਾਕਹਿਗਦਾਏ॥੧॥ਗਗਉ॥ਪਤਿਤਪੁ
ਨੀਤਦੀਨਥਿਧਰਹਰਿਸਗਨਿਤਹਿਤੁਮਾਏਉ॥ਗਜਕੇਸੁਮਿਦਿਉਨਿਹਮਿਮਰਤਤੁ
ਮਥਰੇਥਿਸਗਾਏਉ॥੧॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਮੇਹੁਮਾਇਆਛੁਨਿਕੁਨਾਗਮਚਿਤੁਲਦਉ॥੧॥

ਨਕਕਹਤੁਪੁਤਪੁਸਇਹਗੁਰਮੁਖਿਹਇਤੁਮਖਾਵਉ॥੨॥ਅਉਤੀ---ਮਹਲਾ॥੨॥ਵਿਉ
 ਮਾਈਕੁਲਿਉਮਨੁਸਮਝੈ॥ਬੇਟਪੁਰਾਨੁਸਾਧਮਗਸਾਨਿਕਰਿਮੁਖਨਹਿਗੁਲਗਾਏ॥੧॥
 ਰਹਉ॥ਰਹਲਕੁਦੇਹਪਾਇਮਨੁਸਕੀਬਿਰਥਜਨਮੁਸਿਗਾਏਮਾਇਅਮੇਹਮਹਸਿਕਟਕਨਤ
 ਸਿਉਕੁਚਉਪਕਾਏ॥੧॥ਅਤਿਰਿਬਾਹਰਿਸਦਾਸੀਗਿਪੁਕੁਤਸਿਉਠੇਹਨਲਾਏ॥ਨਾਨਕਮੁਕਤਿ
 ਤਹਿਤਮਮਾਨੁਪੁਨਿਹਘਟਿਗਮੁਸਮਾਏ॥੨੬॥ਗਉਤੀ---ਮਹਲਾ॥੨॥ਸਾਧੋਰਨਸਰਨਿ
 ਬਿਸਰਾਮ॥ਬੇਟਪੁਰਾਨਪੜੈਵੇਇਹਗੁਨਸਿਮੈਰਹਰਿਕੇਨਾ॥੧॥ਰਹਉ॥ਲੇਖੁਮੇਹਮਾਇ
 ਆਮਮਤਾਨੁਨਿਅਰੁਬਿਬਿਅਨਕੀਸੇਦਾ॥॥ਹਰਖੇਸੇਗਪਰਸੇਲਿਹਨਾਨਕਸੇਮੁਰਤਿਹੋਏ
 ਦਾ॥੧॥ਮੁਰਗਾਨਰਕਾਮਿਤਬਿਖੁਏਸਭਤਿਉਵੇਚਨੁਅਰੋਪੇਸਾ॥ਉਸਤਤਿਨਿਰਾਏਸਮਝ
 ਵੇਲੇਕੁਮੇਹਨਨਿਤੈਸਾ॥੨॥ਮੁਖਰਖੇਏਏਧਿਜਿਹਨਹਿਨਤਿਹੁਤੁਮਜਾਨਉਗਿਆਨੀ॥
 ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਤਹਿਤੁਮਮਾਨਉਇਬਿਧਿਵੇਜੈਪਾਨੀ॥੩॥੨॥ਗਉਤੀਮਹਲਾ
 ੧॥ਮਨਰੇਕੁਗਾਏਇਥੈਬਉਰਾਅਹਿਨਿਸਿਅਉਧਘੋਟਨਹੀਜਾਨੈਤਉਏਲੇ
 ਕੁਮੇਗਿਹਉਰਾਜਿਤਨੈਤੈਅਪਨੇਕਰਿਮਾਦਿਉਅਰੁਸੇਦਰਗਿਹਨਹੀ॥ਇਐਕਫੁਤੇ
 ਰੇਕਨਹਨਿਦੇਖੇਸੇਛਾਬੋਛਾਰੀ॥੧॥ਰਹਤੁਜਨਮੁਅਪਨੈਤੈਹਰਿਉਗਾਧਿਰਗਤਿਨਹੀ
 ਜਾਨੀ॥ਨਿਮੁਖਨਲੀਨਤਉਉਰੁਗਨਨਾਮਿਉਬਿਰਥਾਅਉਧਸਿਰਨਹੀ॥੨॥ਕਹਨਾਨਕ
 ਸੇਈਬੁਰਸਖੀਗਮਨਮੁਗੁਲਗਾਏ॥ਅਉਰਸਗਲਜਗੁਮਾਇਅਮੇਹਿਅਗਨਿਰਭੇ
 ਪਦੁਨਹੀਪਾਏ॥੬॥੮॥ਗਉਤੀਮਹਲਾ॥੧॥ਨਰਅਚੇਤਪਾਪਭੇਡੁਰੁਗਾਦੀਨ
 ਰਇਅਲਸਗਲੈਭੇਡੈਜਨਸਰਨਿਗਾਹਿਤੈਪਰੇ॥੧॥ਰਹਉ॥ਬੇਟਪੁਰਾਨਜਾਮੁ
 ਗੁਨਗਾਦੁਤਤਕੇਨਮਹੀਏਮੇਪਰੇ॥ਪਾਦੁਨਨਾਮੁਜਗਤੈਮੇਰਿਵੈਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿ
 ਕਸਮਫਲਸਭਹਰੇ॥॥ਮਨਸੇਹੁਧਾਹਿਨਹੀਪਾਏਕਫੁਉਪਾਉਮੁਕਤਿਕਾਰੇ॥
 ਨਾਨਕਕਹਤੁਗਾਈਕਰੁਣਮੇਭਦਸਾਗਰੁਪਾਰਉਤਰੇ॥੩॥੧॥੧੮॥੧॥
 ਮੰ॥੧॥੨੪॥ਮੰ॥੩॥੧੮॥ਮੰ॥੬॥੩੨॥ਮੰ॥੫॥੧੭२॥ਮੰ॥੧੧

੧॥੫॥ ਜੇਕਰਾਗਗੁਗਉਰੀਗੁਅਚੇਰੀਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ॥ਘਰੁ॥ ੧॥ ਸਿਪਿਸਿਪਿਨਿਰਮਲਨਮੁਬੀਚਰੁਪੁਰਨਪੁਰਿਰਹਿਆਥਿਖਮਾਗਿ॥ ਤਿਕਟੀਛੁ
 ਟੀਥਿਮਲਮਝੁਗਿ॥ ਗੁਰਬੀਅਤਿਜੀਅਈਵਾਗਿ॥ ੧॥ ਇਨ੍ਹਿਥਿਥਿਰਮਰਮਤੁਮਲਾਨਿਅਗਾਗਿ
 ਅਨਅੰਨਨੁਗੁਰਸਬਦਿਪਛੁਨਿਅਗ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਹੁਸੁਖਮਾਨਿਅਮਹੰਨਿਮਿਲਾਇਅਗ॥
 ਨਿਰਮਲਬਾਦੇਬੁਰਮੁਚੁਰਾਇਆਲਲੁਚੁਏਸੁਹਾਰੇਗੁਆਇਅਗ॥ ਨਰਿਕੁਈਥਿਖਠਾਕਿਰ
 ਗਇਅਗ॥ ੧॥ ਉਲਟਿਕੁਈਨੀਦੁਤਮਰਿਜਾਗਿਅਗ॥ ਸਬਦਿਰਦੇਮਲੁਗਿਮਿਉਲਾਗਿਅਗ॥
 ਰਸੁਮੀਗਹਿਥਿਖਪਕਾਰਿਤਿਅਗਿਅਗ॥ ਕੁਇਬੋਸੇਜਮਕਾਕੁਉਰੁਗਿ॥ ੩॥ ਸਾਧਰੇਚਾ
 ਦੇਅਹੇਕਾਰਾ॥ ਚਿਤੁਗਰਿਮਿਉਰਾਤੁਰਕਮਿਅਪਧਾ॥ ਸਤਿਰਹੇਪਤਿਕੇਅਚਾਰਾ॥ ਦਿਸ
 ਟਿਕੁਈਸੁਖੁਆਤਮਧਾਗ॥ ੬॥ ਤੁਝੁਥਿਨ੍ਹੇਇਨ੍ਹੇਖਉਮੀਤੁ॥ ਕਿਸੁਸੇਦੁਉਕਿਸੁਦੁਉਚਿ
 ਤੁ॥ ਕਿਸੁਪੁਦੁਉਕਿਸੁਲਗਉਪਾਇ॥ ਕਿਸੁਉਪਦੇਸਿਰਗਲਿਦੁਲਾਇ॥ ੫॥ ਗੁਰਮੇਦੀਗੁ
 ਚਲਾਗਉਪਾਇ॥ ਕੁਗਤਿਕਰੀਗਚਉਗੋਰਨਾਇ॥ ਸਿਖਿਅਦੀਥਿਅਛੋਜਨਲਉ॥ ਗੁ
 ਰਮਿਸਿਜੇਗੀਨਿਜਘਰਿਜਾਇ॥ ੬॥ ਗਰਬਗਤਿਸੁਖਅਤਮਪਿਆਨਾ॥ ਜਿਤਿਕੁਈਜੇਤੀ
 ਮਹਿਸਮਾਨਾ॥ ਲਿਖਤੁਮਿਦੈਨਹੀਸਬਦੁਨੀਸਾਨਾ॥ ਕਰਤਾਕਰਣਕਰਤਾਨਾ॥ ੭॥ ਨਰ
 ਪੰਡਿਤੁਨਰਚਤੁਰਸਿਅਨਾ॥ ਨਰਕੁਲੇਨਰਕੁਰਮਕੁਲਾਨਾ॥ ਕਥਉਨਕਥਨਿਹਕਮੁਪ
 ਛੁਨਾ॥ ਨਨਕਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿਸਮਾਨਾ॥ ੮॥ ੧॥ ਗਉਰੀਗੁਅਚੇਰੀਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਅਨ
 ਕਾਚਰੁਕਾਇਅਉਚਿਅਐਨਾਗੁਰਅੰਕਸੁਸਦੁਸਬਦੁਸੇਸਐ॥ ਗਨਦੁਅਚੇਸੇਰੁਸੁ
 ਮਐ॥ ੧॥ ਚਤੁਰਾਈਨਾਨੀਨਿਅਜਾਇ॥ ਥਿਨੁਮਾਰੇਕਿਉਬੀਅਤਿਪਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਘਰਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਸਕਰੇਲਈ॥ ਨਿਨਕਾਰਨਥੇਇਕਰੇਈ॥ ਰਥੇਅਧਿਦੁਤਿਅਈਦੇ
 ਈ॥ ੨॥ ਨੀਲਅਨੀਲਅਗਨਿਇਕਕੁਇ॥ ਜਲਿਨਿਦਰੀਗੁਰਿਬੁਝੁਬੁਝਾਈ॥ ਅਨੁ
 ਦੇਲੀਆਰਗਸਿਗੁਲੁਗਾਈ॥ ੩॥ ਜੇਸਾਘਰਿਬਾਹਰਿਸੈਤੈਸਾ॥ ਬੈਸਿਗੁਠਾਮਹਿਅ
 ਖਉਕੈਸਾ॥ ਸਾਗਰਿਛੁਗਰਿਨਿਰਕੁਉਐਸਾ॥ ੬॥ ਖੁਏਕਉਕਰੁਮਾਰਕਉਨੁ॥ ਨਿਛੋਕ

ਉਐਸਾਤੁਕਵਦਨੁਸਬਦਿਪਛੋਨੇਤੀਕੋਭਉਨ॥੫॥ਨਿਨਿਕਰਿਅਤਿਨਿਕਰਨੁਦੁਖਾਨਿਅਪਨਿਨਿਖੁ
 ਫਿਅਤਿਨਿਸਹਜਿਪਛੁਨਿਅਪਦਿਖੀਓਰਿਮੇਗਮਨਮਾਨਿਅ॥੬॥ਕੀਰਤਿਸੁਰਤਿਮੁਰਤਿ
 ਇਕਨਈ॥ਤਹੀਨਿਰਜਨਰਹਿਅਸਮਾਈ॥ਨਿਨਾਪਰਿਵਿਅਪਿਰਹਿਅਨਿਜਨਈ॥੭॥
 ਉਸਤਤਿਕਰਹਿਕੇਤੇਮੁਨਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ਤਨਿਅਨਿਸੁਚੇਸਾਚੁਸਚੀਤਿ॥ਨਨਕਹਰਿਕੁਜੁਨੀਤਨੀਤਿ॥
 ੧੮॥੨॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥ਗੁਆਰੇਰੀ॥੧॥ਨਮਨੁਮੈਰਨਕਾਰਜੋਹੋਇ॥ਅਨਦ੍ਰਿਸਤਾਦੁਰਮ
 ਤਿੰਦੇਇ॥ਅਨਮਾਨੈਗੁਰਤੇਇਕੁਹੋਇ॥੧॥ਨਿਕਗੁਲਗਮੁਗੁਲਦੁਸਿੰਹੋਇ॥ਅਧਿਨਿਦੁਰਿ
 ਬੀਓਰੇਸੇਇ॥੧॥ਗਉ॥ਅਨਕੁਲੇਬਹੁਚਿਤੈਦਿਕਾਰ॥ਅਨਕੁਲੇਸਿਰਿਅਦੇਕੁਰਾ॥ਅਨ
 ਮਾਹਿਰਿਦੇਖਕਾਰ॥੩॥ਅਨਕੁਲੇਆਇਆਪਹਿਨਾਇ॥ਕਾਮਿਦਿਰੁਪਓਰੇਨਤਾਇ॥
 ਹਰਿਕੁਜੁਪਾਦੀਰਸਨਰਸਾਇ॥੩॥ਗੋਦੁਰਹੈਦੁਰਵੈਚਨਸੁਤਨਗੀ॥ਬਹੁਚਿਤਾਪਿਨੁਚਾਏਰ
 ਰੀ॥ਨਮੈਖੇਲਦੁਖਭੀਸਚੀ॥੬॥ਸੇਪੁਓਸੇਚੀਕੁਏਦਿਕਾਰ॥ਸੁਖਸਹਜੇਨਪਿਰਿਦੇਮੁਰਾਰਿ॥੫॥
 ਨਦਰਿਕਰੇਤਮੈਲਿਮਿਲਾਏ॥ਗੁਲੇਸੇਗਹਿਅਓਗਲਸਬਦਿਨਲਾਏਗੁਰਮੁਖਿਨਮੁਪਦਾਰ
 ਬਪਾਏ॥੬॥ਧਿਨੁਨਦੈਸਕੁਦੁਖਨਿਦੁਸੁ॥ਅਨਮੁਖਮੁਨਮਾਇਆਚਿਤਦੁਸੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿ
 ਐਨਪੁਰਿਕਰਮਿਲਿਖਿਅਸੁ॥੭॥ਅਨੁਦੇਚਲਪਾਦਤੁਭੁਲਿਪਾਦੈ॥ਸਾਚੇਸੁਚੇਮੈਲੁਨਭਾਦੈ॥ਨ
 ਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਲਗਾਦੈ॥੮॥੩॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੧॥ਗਉਮੈਕਰਤਿਅਨਹਸੁਖੁਹੋ
 ਇ॥ਅਨਮਤਿਧੁੰਠੀਸਚਮੇਧੀ॥ਸਗਲੇਖਿਗੁਤੇਭਾਦੈਪੇਇ॥ਸੇਕਮਦੈਪੁਰਿਲਿਖਿਅ
 ਰੇਇ॥੧॥ਐਸਾਨਗੁਦੇਖਿਅਜੁਅਰੀ॥ਸਾਰਿਸੁਖਮਾਗੈਨਮੁਖਿਸਾਚੀ॥੧॥ਗਉ॥
 ਅਗਦਿਸਦੁਇਸੈਤਬਹਿਅਜਾਇ॥ਧਿਨੁਦੇਖੇਕਹਲੁਖਿਰਥਾਜਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦੀਸੈਸ
 ਹਲਿਸਭਾਇ॥ਸੇਦੁਸੁਰਤਿਏਕਲਿਦੁਲਾਇ॥੩॥ਸੁਖਮਾਗਤਦੁਖਮਾਗਲਹੋਇ॥ਸਗ
 ਲਦਿਕਾਰੀਹਾਰਪਰੇਇ॥ਏਕਧਿਨਾਧੁੰਠੇਮੁਕਤਿਨਹੋਇ॥ਕਰਿਕਰਿਕਰਤਾਦੈਖੇਸੇਇ॥
 ੩॥ਵਿਸਨਅਗਨਿਸਬਦਿਬੁਝਾਏ॥ਦੁਨਾਕੁਰਮੁਮੈਦੇਸਹਜਿਸੁਰਾਏ॥ਗੁਰਮਤੀਨਮੁਰਿ
 ਦੈਦੁਸਾਏ॥ਸਾਚੀਬਾਦੀਹਰਿਗੁਲਗਾਏ॥੬॥ਤਨਿਅਹਿਸਾਚੇਗੁਰਮੁਖਿਕੁਓ॥ਨਮਖਿ

ਗੁਪਤੈਕੈਕੈਰਗਧਾਰ॥

ਨਨੀਨਿਨਠਉ॥ ਪ੍ਰੇਮਪਰਇਲੁਪ੍ਰੀਤਮਗਉਨਟਰਿਕਰੇਤਾਬੁਝੈਨਉ॥ ੫॥ ਮਾਇਆਮੇਹੁਸਰ
 ਬਜੇਨਾਲਾ॥ ਮਨਮੁਖਕੁਚੀਲਕੁਛਿਤਬਿਕਰਾਲਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਦੁਚੈਜੇਨਾਲਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨ
 ਮੁਸਟਾਮੁਖਨਾਲਾ॥ ੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਦੇਵਲਿਦੁਲਾਇ॥ ਨਿਨਾਪ੍ਰਚਿਦੁਸੇਸਾਹਿਸਮਾਏ॥ ਜਿੰਮ
 ਦੁਮਰਦੁਠਾਕਿਰਹਾਏ॥ ਪ੍ਰੇਰਗੁਰਤੇਇਹਮਤਿਪਾਏ॥ ੭॥ ਕਥਨੀਕਥਉਨਮਾਦੈਉਗਾ॥ ਗੁਰ
 ਪੁਛਿਦੇਖਿਆਨੀਦੁਹੋਗਾ॥ ਦੁਖਮੁਖੁਕੁਦੈਤਿਮੈਰਨਾਇ॥ ਨਨਕਨੀਚੁਕੈਲਿਦੁਲਾਇ॥ ੮॥
 ਗਉੜੀਅਹਲਾ॥ ੧॥ ਦੁਜੀਮਾਇਆਜਗਤਚਿਤਦਾਸਾ॥ ਕਾਮਯੋਧਅਹਿਕਾਰਬਿਨਾਸੁ॥ ੧॥ ਦੁ
 ਜਾਕਉਦੁਕਹਾਨੀਕੈਦੀ॥ ਸਤੁਮਹਿਏਬੁਨਿਰੰਜਨਮੇਈ॥ ੧॥ ਦੁਜੀਦੁਰਮਤਿਅਖੈਦੇਇ॥ ਅ
 ਦੈਨਾਇਮਹਿਦੁਜਹੋਇ॥ ੨॥ ਪਰਨਿਗਰਾਨਨਹੋਦਖਉਦੇਇ॥ ਨਚੀਪੁਰਖਸਬਾਈਲੇਇ॥
 ॥ ੩॥ ਰਵਿਸਮਿਦੇਖਉਟੀਪਕਉਨਿਆਲਾ॥ ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਮਬਾਲਾ॥ ੪॥ ਕਰਿ
 ਕਿਰਪਾਮੇਰਾਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮੇਕਉਦੇਖਬੁਝੈਦਿਆ॥ ੫॥ ਏਕੁਨਿਰੰਜਨਗੁ
 ਰਮੁਖਿਜਾਤਾ॥ ਦੁਜਮਾਰਿਸਬਦਿਪਦੁਤਾ॥ ੬॥ ਏਕੁਗੁਰਮਦੁਰਤੇਸਰੁਲੇਈ॥ ਏਕੁਸੁਤ
 ਸਰੁਉਪਤਿਹੋਈ॥ ੭॥ ਗਹਰੇਦੁਖਮਮੁਏਕੈਜਾਨਾ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਗੁਕਮੁਪਦੁਲਾ॥ ੮॥ ਯਸ
 ਗਲਰੁਪਦੁਲਾਮਨਮਾਹੀ॥ ਕਹੁਨਨਕਦੇਕੈਸਾਲਹੀ॥ ੯॥ ਗਉੜੀਅਹਲਾ॥ ੧॥ ਅਪਿਆਤ
 ਮਕਰਮਕਰੇਤਾਸਾਚਾ॥ ਮੁਕਤਿਕੁਦਰਿਅਜਾਦੈਕਾਚਾ॥ ੧॥ ਐਸਾਜੇਗੀਨੁਗਤਿਬੀਚੈ॥ ਪੰ
 ਚਮਾਰਿਸਾਚਉਰਿਧਾਏ॥ ੨॥ ਗਹਉ॥ ਨਿਸਬੈਅਤਿਸਾਚਦੁਸਾਦੈ॥ ਜੇਗਾਨੁਗਤਿਕੀਕੀਮ
 ਤਿਪਾਏ॥ ੩॥ ਰਵਿਸਮਿਦੇਕੈਕਿਰਹਉਦਿਅਨੈ॥ ਕਰਦੈਕੀਰਤਿਬਰਮਸਮਾਏ॥ ੪॥ ਏਕੁਸ
 ਬਦਇਕਬਿਖਿਆਮਾਏ॥ ਗਿਆਨੁਪਿਆਨੁਗਤਿਸਚੁਨਾਏ॥ ੫॥ ਕੇਰਚਿਰੈਨਬ
 ਹਰਿਜਾਇ॥ ਕੀਮਤਿਕਉਦੁਹੋਲਿਦੁਲਾਇ॥ ੬॥ ਅਪੇਮੇਲੁਰਮੁਚੁਕਾਏ॥ ਗੁਰਪਰਸਾ
 ਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਏ॥ ੭॥ ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸਬਦੁਦੀਚਾਰਾ॥ ਗਉਮੇਮਾਰਕਰਦੀਸਾਰਾ॥ ੮॥
 ਜਪਤਪਸੇਜਮਪਾਰਪੁਰਦੁ॥ ਕਹੁਨਨਕਅਪਰਿਪਰਮਾਨੁ॥ ੯॥ ਗਉੜੀਅਹਲਾ॥ ੧॥
 ਬਿਮਗਾਹੀਬੁਤਸੀਲੰਸਤਿਕੈ॥ ਚੇਗੁਨਬਿਅਪੈਨਜਮੈਦਖੀ॥ ਮੁਕਤੁਕਉਦੁਪੁਰੁਪਨੇਰਖੀ॥

॥१॥ ਜੇਗੀਕਉਵੈਸਾਨੂਹੋਇ। ਰੁਖਬਿਰਖਿਕਿਰਿਥਾਹਰਿਸੋਇ। १॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਿਰਭੁ
 ਉਜੇਗੀਨਿਰਿਜਨੁਪਿਆਰੇ। ਅਨਦਿਨੁਜਗੈਸਚਿਲਿਦੁਲੈਦੈ। ਸਿਜੇਗੀਮੈਰੈਮਨਿਕੁਦੈ॥੨॥
 ਕਾਲੁਜਲਬ੍ਰਹਮਅਗਨੀਜਾਗੈ। ਜਗਮਰਦੁਗਤਗਰਬੁਨਿਦੁਰੇ। ਅਗਪਤਰੇਪਿਤਰੀਨਿਸੁ
 ਤਰੇ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਦੈਸੇਜੇਗੀਹੋਈ। ਰੇਰਚਿਰੇਸੁਨਿਰਭੁਉਹੋਇ। ਜੇਸਾਸੇਦੈਤੈਸੋਹੋਇ
 ॥੪॥ ਨਰਨਿਹੋਕਦੁਲਨਿਰਭੁਉ। ਅਨਬ੍ਰਹਮਬਕਰੇਬਲਿਜਾਉ। ਪੁਰਗਧਿਜਨਮੁਨਹੀਗੁ
 ਲਗਾਉ॥੫॥ ਅਤਿਰਿਥਾਹਰਿਏਕੈਨਾਦੈ। ਗੁਰੁਕੈਸਬਦੇਆਪੁਪਲੁਦੈ। ਸੈਚੇਸਬਦਿ
 ਦਰਿਨੈਸਾਦੈ॥੬॥ ਸਬਦਿਮੈਰੇਤਿਸੁਨਿਜਪਹਿਦਾਸਾ। ਆਦੈਨਜਾਦੈਚੁਕੈਆਸਾ। ਗੁਰ
 ਕੈਸਬਦਿਕਮਲਪਰਗਾਸਾ॥੭॥ ਜੇਦੀਸੈਸੇਅਸਲਿਗਾਸਾ। ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬਿਖੁਕੁਖਪਿਆ
 ਸਾ। ਨਾਨਕਬਿਰਲੇਮਿਲਹਿਉਦਾਸਾ॥੮॥੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਐਸੇਦਾਸੁਮਿਲੈਸੁ
 ਖੋਹੋਈ। ਦੁਖਦਿਸਰੈਪਾਦੈਸਚੁਸੇਈ॥੧॥ ਦਰਸਨੁਦਿਖਿਭੁਈਮਤਿਪੁਰੀ। ਅਰਸੁਨਿਮਜ
 ਨਦਰਨਾਪੁਰੀ॥੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਤਸੈਤਏਕੈਲਿਦੁਤਾਰਾ। ਨਿਹਦਾਸੁਨੀਹਰਿਰਸਸਾਰਾ।
 ਸਚੁਕਰਦੈਅਭੁਮਤਿਰਸੇਦਾ। ਮਨੁਤਿਪਤਸਿਆਅਲਖਅਰੇਦਾ॥੩॥ ਜਗਜਹਦੇਖਉਤਹ
 ਤਹਸਾਚਾਧਿਨੁਬੁਝੈਪ੍ਰਗਰਤਜਗਵਾਰਾ॥੪॥ ਗੁਰਸਮਝੁਦੈਸੇਈਹੋਈ। ਗੁਰਮੁਖਿਦਿ
 ਰਲਬੁਝੈਕੋਈ॥੫॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖਰਖਦਾਲੇ। ਬਿਨਬੁਝੈਪਸੁਚੇਏਬਤਾਲੇ॥੬॥
 ਗੁਰਿਕਹਿਅਵਰੁਨਹੀਦੁਜਾ। ਕਿਸੁਭਹੁਦੇਹਿਕਰਉਅਨਪੁਜਾ॥੭॥ ਸੇਤਹੋਉਪ੍ਰਭਿਤਿ
 ਭੁਦੁਪਾਰੇ। ਅਭਮੁਚੀਨੈਸੁਤਬੁਝੀਚਾਗੇ॥੮॥ ਸਾਚਰਿਦੈਸਚੁਪ੍ਰਮਾਨਿਦਾਸਾ। ਪੁਦੁਦਤਿਨ
 ਨਕਹਮਤਕੇਦਾਸਾ॥੯॥੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਬ੍ਰਹਮੈਗਰਬੁਕੀਆਨੀਕਾਨਿਆ
 ॥ ਬੇਦਥੀਬਿਪਤਿਪਰੀਪਦੁਤਾਨਿਆ। ਨਿਹਪੁਰੁਸਿਮਰਤਨਹੀਅਨੁਮਾਨਿਆ॥੨॥ ਐਸਾ
 ਗਰਬੁਬ੍ਰਹਮਿਸਾਧੈ। ਨਿਸੁਗੁਰੁਮਿਲੈਤਿਸੁਗਰਬੁਨਿਦਾਗੇ॥੩॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਲਿਗਾਜਮ
 ਦਿਆਅਹੋਵਾਰੀ। ਜਗੁਸਕਰੇਬਪੁਕਾਰਅਠਾਰੀ। ਬਿਨੁਗੁਰਪੁਦੈਜਾਇਪਾਇਆਰੀ॥੪॥
 ॥ ਹਰੀਚੈਦੁਦਾਨੁਕਰੇਜਲਦੈਦੈ। ਬਿਨੁਗੁਰਅਤਿਨਪਾਇਅਰੇਦੈ। ਅਗਪਿਤੁਲਾਇਅਪੇਮ

ਤਿਦੈਦੈ॥੩॥ ਦੁਰਮਤਿਹਰਕੁਖਸੁਦੁਰਾਗੀ॥ ਪੁਰੁਨਗਇਦੁਗਰਬਪੁਰਾਗੀ॥ ਪੁਰਿਲਾਦਉ
 ਪਾਰੇਕਿਰਪਾਪਾਗੀ॥੪॥ ਕੁਲੇਗਦੁਮੁਗਪੁਅਚੈਤਿ॥ ਲਟੀਲੇਕਾਸੰਸਿਸੁਮੇਤਿ॥ ਗਰਬਿ
 ਗਇਆਧਿਨੁਸਤਿਗੁਰੋਤਿ॥੫॥ ਸਹਸਬਾਹੁਮਪੁਰੀਦਮਹਿਬਾਸਾਹਰਕੁਖਸੁਲੇਨ
 ਖਹੁਧਿਪੋਸਾ॥ ਦੋਤਮੇਘਾਰੇਬਿਨੁਗਤਿਅਭਿਮਾਸਾ॥੬॥ ਜਗਸਿੰਧਵਾਲਨਮਨਸੇਘਾਰੇ॥
 ਰਕਤਬੀਜੁਕਾਲੇਨੁਖਿਰਾਗੇ॥ ਦੋਤਮੇਘਾਰਿਸੰਤਲਿਸਤਾਰੇ॥੭॥ ਅਧੇਸਤਿਗੁਰੁਸਬਦੁਬੀ
 ਰਾਗੇ॥ ਦੋਤਮੇਘਾਰੇ॥ ਗਰਮਧਿਸਾਚਿਗੁਰਤਿਲਿਸਤਾਰੇ॥੮॥ ਬੁਝਦਠੇਨਪੁ
 ਪਤਿਏਈ॥ ਗਰਮਨਜਨਿਅਕਰਤਮੇਇ॥ ਜਨਕਉਦੁਖਿਪਠੈਦੁਖਹਈ॥੯॥ ਜਨਮੇਜੇਗੁ
 ਰਸਬਦੁਨਜਨਿਅਾਧਿਉਸੁਖਪਾਦੈਗੁਰਮਿਕੁਲਾਨਿਅਾਇਕੁਤਿਲੁਕੁਲੇਬਹੁਰਿਖਦੁਤ
 ਨਿਅਾ॥ ਆਵਿਸੁਕੇਸੁਚੇਤੁਰੁਲੈਈ॥ ਗਰਮਨਜੀਨਿਅਾਅਨੀਪਤਿਏਈ॥ ਧਿਨਜਗਦੀ
 ਸਨਗਏਏਈ॥੧੦॥ ਧਿਨਗੁਰਗਰਬਨਮੇਦਿਅਾਜਾਇ॥ ਗੁਰਮਤਿਪਰਮਪੀਰਜਗਰਿਨ
 ਦਿ॥ ਨਨਕਨਮੁਮਿਲੈਗੁਦਗਾਇ॥੧੧॥੨॥ ਗਉੜੀਅਹਲਾ॥੧॥ ਚਿਅਚਿਦਨੁਅੰਬ
 ਚਨਾਦਉ॥ ਪਦਪਟਬਰਮਹਿਰਿਹਦਉ॥ ਧਿਨੁਗਰਿਨਮਬਹਾਸੁਖਪਾਦਉ॥੧॥ ਵਿਅ
 ਪਹਿਰਉਵਿਅਉਓਚਿਦਿਖਾਦਉ॥ ਧਿਨੁਜਗਦੀਸਕਗਾਸੁਖਪਾਦਉ॥ ਗਹਉ॥ ਕਨਕਿ
 ਤੁਲਗਲਿਮੇਤੀਅਨਕੀਮਾਲਾ॥ ਲਲਾਹਿਲੀਛੁਲਗੁਲਾਲਾ॥ ਧਿਨੁਜਗਦੀਸਕਗਾ
 ਸੁਖਪਾਦਉ॥੨॥ ਨੈਨਮੇਲੀਮੇਦਰਨਗੀ॥ ਖੇਤ੍ਰਮੀਗਾਰਕਰੈਅਤਿਪਿਆਰੀ॥ ਧਿਨਜਗ
 ਦੀਸਕੁਜੇਨਿਤੁਅਗੀ॥ ਧਿਨਦਰਘਰਮਹਲਾਸੇਜਸੁਖਾਲੀ॥ ਅਨਿਮਿਛੁਲਧਿਛੁਦੈ
 ਮਾਲੀ॥ ਧਿਨੁਗਰਿਨਮਸੁਦੇਹਦੁਖਲੀ॥੪॥ ਹੇਦਰਗੇਦਰਨੇਜੇਦਾਜੇ॥ ਲਸਕਰੇਨਬਖ
 ਦਾਸੀਪਾਜੇ॥ ਧਿਨਜਗਦੀਸਕੁਠੇਰਿਦਾਜੇ॥੫॥ ਸਿਪੁਕਗਦਉਰਿਪਿਸਿਪਿਬੁਲਾਦਉ॥
 ਤਾਜਕੁਲਹਮਿਰਿਛੁਤੁਬਨਉ॥ ਧਿਨੁਜਗਦੀਸਕਗਾਸੁਖਪਾਦਉ॥੬॥ ਕਾਨਮਲੁਕਕ
 ਹਦਉਥਾਨਾ॥ ਅਧੇਏਏਏਏਪਾਜਾ॥ ਧਿਨੁਗੁਰਮਬਦਨਸਦਰਮਿਕਾਜਾ॥੭॥ ਹਉਮੈਅ
 ਮਤਗੁਰਮਬਦਿਦਿਸਾਗੇ॥ ਗੁਰਮਤਿਜਨਿਅਾਰਿਦਮੁਰਾਗੀ॥੮॥੧੦॥ ਗਉੜੀਅਹ

ਪੁਰੁਨਗਇਦੁਗਰਬਪੁਰਾਗੀ॥

ਲਾ॥ १॥ ਸੇਵਾਏਕਲਾਨਨਸਿਅਦੋਘਰਪਠਿਬਿਅਧਿਤਿਅਚੋਦੋਗਲੁਇਮਿਲੈਸਚੁ
 ਸਾਚੈਸਚੁਰੇ॥ ਅੰਸਾਅਕੁਗਤੁਨਹੋਈ॥ ਹਰਿਗੁਦਗਾਇਮਿਲੈਮਲੁਪੈਈ॥ ੧॥ ਰ
 ਹਉ॥ ਓਧੋਕਦਲੁਸਗਲਸੀਸਾਠੈ॥ ਦੁਰਮਤਿਅਗਲਿਨਗਤਪਰਾਜੈ॥ ਸੋਓਬਰੇਘੁਰ
 ਸਬਦਬੀਚੈ॥ ੩॥ ਭਿੰਗਪਤਿਗੁਰਿਚਰੁਅਰੁਮੀਨ॥ ਮਿਰਗੁਮਰੇਸਹਿਅਪਨਕੀਨ॥
 ਤਿਸਨਗਚਿਤੁਨੀਬੀਨ॥ ੩॥ ਕਾਮੁਚਿਤੈਕਾਮਦਿਹਿਤਕਾਰੀ॥ ਕ੍ਰਿਪੁਬਿਨੈਸੇਸਗਲ
 ਦਿਕਾਰੀ॥ ਪਤਿਅਤਿਬੇਦਹਿਨਮੁਦਿਸਾਰੀ॥ ੪॥ ਪਰਘਰਿਚੀਤੁਮਨਮੁਖਿਤੁਲਇਆਗ
 ਲਿਜੇਦਰੀਪੈਲਪਟਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਦੂਰਮਿਹਰਿਗੁਦਗਾਇ॥ ੫॥ ਨਿਉਤਨੁਬਿਪ
 ਦੁਪਰਬਉਦੇਈ॥ ਕਾਮਿਦਮਿਚਿਤੁਪਰਦੁਮਿਸੇਈ॥ ਬਿਨੁਪਿਰਤਿਪਤਿਨਬਧਹੁੰਦੇਈ
 ॥ ੬॥ ਪਤਿਪਤਿਯੋਖੀਸਿਮਿਤਿਪਾਗਾ॥ ਬੇਦਘਰਾਦੁਪੈਸੁਦਿਥਾਣਾ॥ ਬਿਨੁਰਸਗੋਤਮਨੁ
 ਬਹੁਨਾ॥ ੭॥ ਨਿਉਚਤਕਲਲਪ੍ਰੇਮਪਿਆਸਅਜਿਉਮੀਨਜਲਮਾਹਿਉਲਸਾਨਾਨ
 ਬਹਰਿਰਸੁਪੀਤਿਪਤਸਾ॥ ੮॥ ਗਉੜੈਅਹਲਾ॥ ੧॥ ਹਟਕਰਿਮਰੇਨਲੈਪਾਵੈ॥ ਦੋ
 ਸਕਰੇਬਹੁਰੁਸਮਲਗਾਵੈ॥ ਨਮੁਬਿਸਰਿਬਹੁਰਿਪਦੁਤਾਵੈ॥ ੧॥ ਤਿਮਨਿਹਰਿਜੀਉ
 ਤੁਮਨਿਸੁਖਾ॥ ਨਅਵਿਸਰਿਸਹਹਿਜਮਦੁਖਾ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਚੈਅਚੈਟਨੁਅਗਰਰੂਪਰਿ
 ਮਾਇਅਅਗਨੁਪਰਮਪਦੁਦੁਗਿ॥ ਨਮੁਬਿਸਰਿਅੈਸਕੁਕੁੜੈਕੁਗਿ॥ ੧॥ ਨੇਜੇਦਾਜੇਤਖ
 ਤਸਲਾਮੁ॥ ਅਧਕੀਤਿਸਨਦਿਅਧੇਕਾਗਾ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਨਚਰੁਗਤਿਨਨਾਮੁ॥ ੩॥ ਦਾਦਿਅ
 ਚਿਕਾਰਿਨਗੀਪੁਰੁਮੇਲਾ॥ ਮਨੁਦੇਪਾਦਹਿਨਮੁਸੁਹੇਲਾ॥ ਦੁਜੇਕੁਇਅਗਿਅਪੁਦੇਹਲਾ॥
 ॥ ੪॥ ਬਿਨੁਦਮੇਕੇਸਉਦਾਨੀਹਾਟਾ॥ ਬਿਨੁਬਿਗਿਥਸਥਾਰਨੀਦਾਟਾ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਮੇਦੇ
 ਘਾਟਿ॥ ੫॥ ਤਿਸਕਉਦਾਹੁਦਾਹੁਜਿਦਾਟਿਥਾਵੈ॥ ਤਿਸਕਉਦਾਹੁਦਾਹੁਜਿਸਕਦੁਸੁ
 ਦਾਵੈ॥ ਤਿਸਕਉਦਾਹੁਦਾਹੁਜਿਮੇਲਿਮਿਲਾਵੈ॥ ੬॥ ਦਾਹੁਦਾਹੁਤਿਸਕਉਜਿਸਕਾਇ
 ਹੁਜੀਉ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਅਬਾਜੀਖਿਤੁਪੀਉ॥ ਨਮੁਦੁਲਾਈਤਪੁਰੁਲੈਦੀਉ॥ ੭॥ ਨਮੁਬਿਨ
 ਵਿਉਜੀਦੁਮਾਇ॥ ਅਨਦਿਨੁਪਤਰਹਉਤੇਰੀਸਕਦਾਇ॥ ਨਨਕਨਮਿਰੇਤਪਤਿਪਾਇ॥

ਗੀਰਾਈ॥ ਚਾਲਹਿਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਮਿਰਜਾਈ॥ ਚਹਹਿਅਤੀਤੁਸਚੇਸਰਣਈ॥ ੧॥ ਸਚੁਖ
 ਰਿਬੈਸੈਕਾਲਨਜੇਹੈ॥ ਮਨਮੁਖਕਉਆਦੁਤਨਦੁਤਨਦੁਤਖੁਮੇਹੈ॥ ੧॥ ਚਹਹਉ॥ ਅਗੈਪਉ
 ਪੀਉਕਥਕੋਬਿਰਜੀਐ॥ ਜਿਨਪ੍ਰਾਚਿਬੈਸਿਸਹਜਪ੍ਰਲਯੀਐ॥ ਚਹਿਰਸਮਾਤੇਇਹਸੁਖੁਕ
 ਗੀਐ॥ ੨॥ ਗੁਰਮਤਿਚਲਹਿਚਲਨਹੀਭੁਲੈ॥ ਗੁਰਮਤਿਸਹਿਸਹਜਿਹਰਿਬੋਲੈ॥ ਪੀਏ
 ਅਮ੍ਰਿਤਤਤੁਵਿਰੋਲੈ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਦੇਖਿਅਦੇਖਿਅਲੀਨੀ॥ ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਉਅੰਤ
 ਰਿਗਤਿਕੀਨੀ॥ ਗਤਿਮਿਤਿਪਾਈਆਤਮੁਕੀਨੀ॥ ੪॥ ਭੁਜਨੁਨਮੁਨਿਰੇਜਨਸਾਰੁ॥ ਪਰਮ
 ਹੋਸੁਸਚੁਨੇਤਿਅਪਾਰੁ॥ ਜਹਦੇਖਉਤਹਦੇਕਾਰੁ॥ ੫॥ ਰਹੈਲਿਰਾਲਮੁਏਕਾਸਚਕਰਦੀ॥
 ਪਰਮਪਦੁਪਾਇਅਸੇਦਾਰੁਚਰਦੀ॥ ਮਨੋਤਮਨੁਮਾਨਿਆਚੁਕੀਅਹਿਕੁਮਦੀ॥ ੬॥
 ਇਨਥਿਫਿਕਉਦੁਬਉਦਨਹੀਤਾਰਿਆ॥ ਚਰਿਜਮਿਸੀਤੁਗਨਿਸਤਾਰਿਆ॥ ਪ੍ਰਭੁਪਾ
 ਏਹਮਅਦੁਰਲੁਕਾਰਿਆ॥ ੭॥ ਸਾਚਅਹਲਿਗੁਰਿਅਲਖਲਖਾਇਆ॥ ਚਿਚਲਮਹਲੁ
 ਨਹੀਛੁਇਆਮਾਇਆ॥ ਸਾਹਿਸੰਤੋਖੇਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥ ੮॥ ਜਿਨੇਕੇਮਨਿਦੁਸਿਮਾ
 ਸਚੁਸੇਈ॥ ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਗੁਰਮੁਖਿਹੋਈ॥ ਨਨਕਸਾਦਨਮਿਮਲੁਖੇਈ॥ ੯॥ ੧੫
 ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਰਾਮਨਮਿਚਿਤੁਰਾਖੇਜਾਕਾ॥ ਉਪਜਿਪਿਦਰਸਨੁਕੀਜੈਤਕਾ
 ॥ ੧॥ ਰਾਮਜਪਹੁਅਕੁਚੁਤੁਆਰਾ॥ ਜੁਗਿਜੁਗਿਦੁਤਰਾਮੁਹਮਾਰਾ॥ ੧॥ ਕਹਉ॥
 ਗੁਰਮਤਿਗੁਰਮੁਖਪ੍ਰਭੁਪੁਰਾ॥ ਤਿਤੁਪ੍ਰਾਇਅਨੁਤਬਾਝੇਤੁਰਾ॥ ੨॥ ਜੇਨਨਰਅਕੁਗਤਿ
 ਹਰਿਪਿਆਰਿ॥ ਸੇਪ੍ਰਭੁਰਾਖੇਵਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ ੩॥ ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਹਰਿਹਰਿਸੇਈ॥ ਤਿਨ
 ਕਾਦਰਸੁਪਰਸਿਮੁਖਹੋਈ॥ ੪॥ ਸਰਬਜੀਅਅਹਿਦੇਵਰਦੈ॥ ਮਨਮੁਖਿਅਹਿਕਾਰੀ
 ਜੁਨੀਭੈਦੈ॥ ੫॥ ਸੇਬੁਏਜੇਸਤਿਗੁਰਪਾਏ॥ ਉਮੈਮਰੇਗੁਰਸਬਦੇਪਾਏ॥ ੬॥ ਅਰਪਉ
 ਰੋਪਕੀਸੇਪਕਉਜਾਨੈ॥ ਗੁਰਮਖਿਸੇਪਿਮਿਲੈਮਨੁਮਾਨੈ॥ ੭॥ ਰਮਪਾਪੀਨਿਰਗੁਲਕ
 ਉਗੁਲਖੀਐ॥ ਪ੍ਰਭੁਹੋਇਦਇਆਲੁਨਨਕਜਨਤਰੀਐ॥ ੮॥ ੧੬॥ ਸੇਲਹਅਸ
 ਦਪਦੀਆਗੁਅਰੇਗੀਗਉੜੀਕੀਆ॥ ॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਦਿਮਹਲਾ॥ ੫॥

9

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਨਿਉਗਾਈਕਉਗੋਇਲੀਗਖਹਿਕਰਿਸਾਰਾਅਹਿਨਿ
 ਸਿਪਾਲਹਿਗਖਿਲਹਿਆਤਮਸਖਪਚਾ॥ ੧ ॥ ਇਤਉਤਰਾਖਹੁਦੀਨਦਇਆਲਾਤਉਸ
 ਰਦਾਗਤਿਨਦਰਿਨਿਲਾਲਾ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਹਦੇਖਉਤਹਰਦਿਹੋਰਖੁਗਖਨਹਾਰਾ॥
 ਤੁਦਤਾਗੁਗਤਤਿਉਪ੍ਰਾਭਿਅਪਾਰਾ॥ ੨ ॥ ਕਿਰਤਪਾਇਆਆਪਉਰਪੀਬਿਨੁਗਿਆਨੁਬੀ
 ਚਰਾ॥ ਬਿਨੁਉਪਮਾਜਗਦੀਸਕੀਬਿਨੁਮੈਨਅਪਿਆਰਾ॥ ੩ ॥ ਜਗੁਬਿਨਸਤਹਮਦੇਖਿਅ
 ਲੇਖੁਅਹਿਕਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੇਦਾਪ੍ਰਭੁਪਾਇਸਚੁਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾ॥ ੪ ॥ ਨਿਨਿਘਰਿਮਹਲੁਅ
 ਧਾਰਕੇਅਪਰੇਪਰੁਸੇਈ॥ ਬਿਨੁਸਬਦੇਖਿਰਕੇਨਹੀਬੁਝੈਸੁਖੁਹੋਈ॥ ਕਿਅਏਆਇਆ
 ਲਜਾਇਕਿਅਛਾਸਹਿਜਮਜਲਾਏਲੁਖਪਾਕਸਿਜੋਦਹੀਆਕਾਸਿਪਤਾਲਾ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਮ
 ਤਿਅਮੁਦ੍ਰਿਸਰੇਸਹੋਨਪਤਿਪਾਈਐ॥ ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਨਿਪਾਨਹੈਮਿਲਿਆਪੁਗਦਾਚੁਐ॥
 ੭ ॥ ਨਦਰਿਕਰੇਪ੍ਰਭੁਅਪਦੰਗੁਦੁਅੰਕਿਸਮਾਏ॥ ਨਨਕਮੇਲਨਚੁਕਈਲਹਸਚੁਪਏ
 ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੧੦ ॥ ਗਉਨੀਬੋਰਗਇਮਹਲਾ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝਿਲੇਹਤਉਹੋ
 ਇਨਿਬੋਰਾਘਰਿਘਰਿਨਮੁਨਿਰੰਜਨਸੇਠਕੁਚੁਮੇਰਾ॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਨਦੁਏਐ
 ਦੇਖਹੁਦੀਚਾਰਾ॥ ਜੇਲੇਖਕਰਮਕਮਾਦਹੀਬਿਨੁਗੁਰਅੰਪਿਆਰਾ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅੰਧੇਅ
 ਕਲੀਬਾਹਰੇਕਿਆਤਿਨਸਿਉਕਹੀਐ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਪਸਨਸੁਝਈਕਿਤੁਬਿਬਿਨਿਰਬ
 ਹੀਐ॥ ੨ ॥ ਬਿਦੇਕਉਖਰਾਕੋਖੇਰੇਸਾਗਨਜਾਏ॥ ਅੰਧੇਕਾਨਉਪਾਰਿਖੁਕਲੀਕਾਲਦਿ
 ਠੁਏ॥ ੩ ॥ ਸੁਤਕਉਜਗਤੁਕਹੈਨਗਤਕਉਸਤਾ॥ ਜੀਦਤਕਉਮੁਆਕਹੈਮੁਏਨਹੀ
 ਰੇਤਾ॥ ੪ ॥ ਅਵਤਕਉਜਤਾਕਹੈਨਾਤਕਉਆਇਆ॥ ਪਰਕੀਕਉਅਪਸੀਕਹੈਅਪ
 ਨੇਨਹੀਕਉਆ॥ ੫ ॥ ਅੰਠੇਕਉਕਉਨੇਕਹੈਕਉਕਉਕਉਮੀਠਾ॥ ਗਤੀਵੀਨਿਦਕਰ
 ਹਿਐਸਾਕਲਿਅਹਿਨੀਠਾ॥ ੬ ॥ ਚਿਰੀਕੀਸੇਵਾਕਰਹਿਠਕੁਰਨਹੀਦੀਸੀ॥ ਪੇਖਰਨਿਦ
 ਵਿਰਲੀਐਅਖਨੁਨਹੀਗੀਸੀ॥ ੭ ॥ ਇਸੁਪਦੇਨਅਰਥਾਇਲੇਸੇਗੁਰੁਮਾਰਾ॥ ਨਨਕ
 ਨੀਐਅਪਕਉਸੇਤਤੁਬੀਚਾਰਾ॥ ੮ ॥ ਸਚੁਅਪਿਆਪਿਦਰਤਦਾਅਪੇਰੁਚਮਾਇ

੬

ਅਗਰਗੁਰਵਿਰਪਤੋਬੁਝੀਐਸਰੁਬੁਝਮੁਸਮਾਇਆ॥ ੨ ॥ ੧॥੧੮॥ ਗੁਰਗਉਤੀਗੁਰ
 ਚੇਰੀ॥ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਮਹਲਾ॥ ੩॥
 ॥ਮਹੈਨਜਨਮੇਕਾਲੁਨਖਾਇ॥੨॥ ੧੮ਮਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਅਨਕਸੁਤ
 ਕੁਰੁਜਤਾਉ॥ਬਰਮੇਕੁਲੇਆਦਉਜਤਾਉ॥ਅਨਮੁਖਿਸੁਤਕਥਾਹਿਨਜਾਇ॥ਜਿਚਰੁਮਧਇਨਭੈ
 ਨੇਰਿਕੈਨਾਇ॥ ੧॥ਗੁਰਾਉ॥ਸੋਕੁਸੁਤਕੁਤੇਤਐਗਯਾਕਾਰਾ॥ਅਹਿਮਰਿਭੈਮੇਦਰੇਦ
 ਰਾ॥ ੨॥ਸੁਤਕੁਅਗਨਿਪਉਲੇਪਦੀਮਾਗਿ॥ਸੁਤਕੁਕੇਨਲੇਤਾਵਿਦੁਖਾਗਿ॥੩॥ਸੁਤਕਿ
 ਕਯਅਨਪੁਜਹੋਇ॥ਨਮਰੋਤਮਨਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥੪॥ਸੁਤਿਗੁਰਮੇਦਿਐਸੁਤਕੁਕਾਇ॥ਪ
 ਸਾਸਤਸਿੰਘਿਤਿਸੇਪਿਰੇਖਹੁਥੇਇ॥ਦਿਲੁਨਾਵੇਕੁਮੁਕਤੁਨਹੋਇ॥੫॥ਜਗਚਾਰੇਨਮੁਉ
 ਤਮੁਸਧਦੁਧੀਚਾਗਿ॥ਕਲਿਮਹਿਗੁਰਮੁਖਿਉਤਗਸਿਪਾਗਿ॥ ੬॥ਸਾਨੁਮਹੈਨਮਾਦੇਨਾਇ
 ॥ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਰਹੇਸਮਾਇ॥੭॥੧॥ਗਉਤੀਮਹਲਾ॥ ੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੇਦਾਪ੍ਰਨਮ
 ਪਾਗਾ॥ਗਰਿਜੀਉਗਖਹੁਹਿਰਦੈਉਰਪਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੋਭਸਾਚੁਦੁਆਰਾ॥ ੧॥ਧੋਤਿ
 ਤਹਰਿਪਨਤਜਹੁਦਿਕਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਉਨਲੁਉਤਰਹੁਪਰਾ॥ ੧॥ਗੁਰਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਦਿਓਹਉਮੇਜਾਗਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲੁਨਲਗੈਆਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਮਦੇਸੇਮਨਿਆਇ॥
 ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਮਪਰਮਸਚਿਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਹਿਕਾਰੁਜਲਾਏਦੇਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਨਮਿਰਤਸੁਖੁਹੋਇ॥ਅਪਦਅਨੁਪਰੋਖੇਪਹੁਬੁਝਹੋਸੇਈ॥ਲੋਕਸਮਝਦੁਹੁਸਦੇਨਕੋਈ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਸਮਝਹੁਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥੪॥ਅਨਮੁਖਿਭੈਭੁਖਹੁਤਚਤੁਰਾਈ॥ਜੇਵਿਦੁਸਮਾ
 ਦੈਸੁਥਾਇਨਪਾਈ॥ਅਦੈਨਾਦੈਤਉਰਨਕਾਈ॥੫॥ਅਨਮੁਖਿਕਰਮਕਰੇਬਹੁਤਮਤਿ
 ਮਾਨਾ॥ਬਗਿਨਿਉਲਾਇਬਹੋਨਿਤਪਿਆਨਾ॥ਜਮਿਪਕੁਲਅਭਯਹੀਪਦੁਤਾਨਾ॥੬॥
 ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮੇਦਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਿਲੈਹਰਿਸੇਈ॥ਗੁਰਦਯਾਨ
 ਗਚਾਰੋਈ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਿਪਤਿਨਾਏਦੁਤਿਆਈ॥ਸਾਇਰਕੀਪਤੀਬਿਦਾਰਿ
 ਗਦਾਈ॥ਨਨਕਬਿਨੁਨਾਦੈਭੀਚਤੁਰਾਈ॥੮॥੨॥ਗਉਤੀਮਹਲਾ॥ ੩॥ਇਸਤ

ਥਾਕਾਪਰਮਪੜ੍ਹਤੁਮਭਾਈ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਿਸਰੁਮੇਝੀਪਾਈ॥ ਐਸੈਅਗੈਰਿਨਮੁਸਖਾਈ
 ॥੧॥ ਠਾਕਪੜ੍ਹਤੁਮਨਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੈਮੈਲੁਉਤਾਰੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁਇ
 ਦਿਹੋਧਿਨਧਾਇਅਜਾਇ॥ ਮਨੁਤਨੁਛੀਕਾਏਕੁਏ॥ ਗੁਰਸੰਬਦਿਸਚਿਲਿਦੁਲਾਇ॥ ੨॥
 ਹਉਮੈਮੈਲਾਇਹੁਮੀਸਾਰਾ॥ ਨਿਤਤੀਰਧਿਨਾਦੈਨਜਾਇਅਹਿਕਾਰਾ॥ ਧਿਨੁਗੁਰਕੇਦੇਨਮੁਕ
 ਰੇਖੁਆਰਾ॥ ੩॥ ਸੇਜਨਸਾਚਾਜਿਹਉਮੈਮਾਰੈ॥ ਗੁਰਕੇਸਬਦਿਪਦੈਸੇਘਾਰੈ॥ ਅਪਿਤ
 ਰੈਸਗਲੇਦੁਲਤਾਰੈ॥ ੪॥ ਮਾਇਅਮੈਰਿਨਦਬਾਜੀਪਾਈ॥ ਮਨਮੁਖਿਅੰਧਰਹੇਲਪਟ
 ਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅਪ੍ਰਿਤਰਹੇਲਿਦੁਲਾਈ॥ ੫॥ ਬਹੁਤੇਰੁਖਕੇਰੇਖਧਾਰੀ॥ ਅੰਤਰਿਤਿਸਨ
 ਛਿਰੈਅਹਿਕਾਰੀ॥ ਅੰਪੁਨਚੀਨੈਬਾਜੀਹਾਰੀ॥ ੬॥ ਕਾਪੜਪਹਿਰਿਕੇਰਚਤੁਰਾਈ॥ ਮਾਇਅ
 ਮੈਰਿਅਤਿਕੁਰਮਿਕੁਲਾਈ॥ ਧਿਨਸਤਿਗੁਰਸੇਦੇਬਹੁਤੁਦਖਪਾਈ॥ ੭॥ ਨਮਿਰੇਤਸਦ
 ਏਗਾਰੀ॥ ਰਿਹਹੀਅੰਤਰਿਸਾਚਿਲਿਦੁਲਗੀ॥ ਨਨਕਸਤਿਗੁਰਸੇਦਹਿਸੇਦਠਠਗੀ॥
 ੮॥ ੩॥ ਰਹਿਤੀਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਬਹੁਮਾਮੁਲਦੇਦਅਭਿਆਸਾ॥ ਤਿਸੇਤਉਪੇਰੇਦੇਦਅਹਧਿ
 ਅਸਾ॥ ਤੈਗੁਦੁਰਮੇਨਹੀਨਿਜਘਰਿਦੁਸਾ॥ ਹਮਰਿਗਧੇਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਾਇਆ
 ॥ ਅਨਦਿਨੁਕੁਗਤਿਹਰਿਨਮੁਦਿਨਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੈਗੁਦਬਾਣੀਬਹੁਮਜੇਜਲ
 ਪਾਇਦੁਦਖਾਣਹਿਮਿਰਿਅਰੇਜਮਕਾਲਾ॥ ਤਤੁਨਦੀਨਹਿਪਡਿਪਰਾਲਾ॥ ੨॥ ਮਨਮੁਖ
 ਅਗਿਆਨਿਕਮਾਰਗਿਪਾਏ॥ ਹਰਿਨਮੁਖਿਸਾਖਿਆਬਹੁਕਰਮਦਿਨਾਏ॥ ਲੁਦਨਲਿ
 ਨੁਬਦੁਜੈਭਾਏ॥ ੩॥ ਮਾਇਆਕਾਮਹੁਤਾਜੁਪੰਡਿਤੁਕਹਾਏ॥ ਬਿਖਿਆਗਤਾਬਹੁਤੁਦਖ
 ਪਾਏ॥ ਨਮਕਾਨਿਤਜੇਦਨਾਨਿਤਕਾਲਮਿਭਾਏ॥ ੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਮਕਾਲਨੇਤਿਨਆਏ॥
 ਹਉਮੈਦੁਨਾਸਬਦਿਨੁਲਾਏ॥ ਨਮੇਗੇਤਹਰਿਗੁਲਗਾਏ॥ ੫॥ ਮਾਇਆਦਾਸੀਕੁਗਤ
 ਵੀਕਾਰਿਕਮਾਏ॥ ਚਰਣੀਲਗੈਤਅਹਲੁਪਾਏ॥ ਸਦਹੀਨਿਰਮਲਸਹਜਿਸਮਾਏ॥ ੬॥
 ਹਰਿਕਥਾਸੁਣਹਿਸੇਪਨਦੁਤਦਿਸਹਿਜਗਮਾਏ॥ ਤਿਨਕਉਸਚਿਨਿਦਹਿਅਨਦਿਨਪੁਜ
 ਕਰਾਈ॥ ਸਹਜੇਗੁਦਰਦਹਿਸਾਚੈਮਨਮਾਈ॥ ੭॥ ਪੁਰੇਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ॥

ਤੇਗੁਲਮੈਟੈਦਉਥੈਚਿਤੁਲਾਇਆਨਕਹਉਮੈਮਾਰਿਬਹਮਿਮਿਲਾਇਆ॥੮॥੬॥ਗਉ
 ਤੀਮਹਲਾ॥੩॥ਬਹਮਾਦੇਦੁਪੈਤੈਦੁਦੁਪਾਦੈ॥ਅਤਿਰਿਤਮਸੁਆਪੁਨਪਦੁਦੈ॥ਤਪੁਭੁ
 ਪਾਥੇਗੁਰਸਬਦੁਦੁਪਾਦੈ॥੧॥ਗੁਰਮੈਦੁਬਰਉਛਿਰਿਕਾਲੁਨਖਾਇ॥ਮਨਮੁਖਪਾਦੇਦੁ
 ਜੈਭਾਇ॥੧॥ਗਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਾਨੀਅਪਰਾਪੀਸੀਧੋ॥ਗੁਰਵੈਸਬਦਿਅਤਿਰਿਸਹਜਿਰੀ
 ਧੋ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭਪਾਇਅੰਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੀਧੋ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਮੈਲੇਪ੍ਰਭੁਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਮੇਰਪ੍ਰ
 ਭੁਸਾਚੈਕੈਮਨਿਭਾਏ॥ਗਰਿਗੁਰੁਗਾਵੈਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥੩॥ਵਿਨੁਗੁਰਸਾਚੈਕੁਰਮਿਭੁਲਾ
 ਏ॥ਮਨਮੁਖਅਪੈਸਦਾਧਿਖੁਧਾਏ॥ਜਮਤੁਤੁਸਹਹਿਸਦਾਧਿਖਪਾਏ॥੬॥ਜਮੁਅਨੋਜੋ
 ਹਰਿਕੀਸਰਲੇ॥ਗਉਮੈਮਾਰਿਚਿਲਿਦੁਲਾਇ॥ਸਾਦਾਰਹੈਹਰਿਨਮਲਿਦੁਲਾਏ॥੪॥
 ਸਤਿਗੁਰਮੈਦੁਹਿਸੇਜਨਨਿਰਮਲਪਦਿਤਾ॥ਮਨਸਿਉਮਨੁਮਿਲਾਇਸੁਭੁਜਗੁਜੀਤਾ॥
 ਇਨਬਿਪਿਕੁਸਲੁਭੈਮੈਰੀਤਾ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰਮੈਦੁਸੇਛਲੁਪਾਏ॥ਹਿਰਦੈਨਮੁਦਿਚਹੁਅ
 ਪੁਗਦਾਇ॥ਅਨਹਦਬੋਲੀਸਬਦੁਦੁਪਾਏ॥੭॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਕਦਨੁਕਦਨੁਨਸੀਧੋਮੇਰ
 ਕੁਈ॥ਗੁਰਾਤੀਸੀਧੋਰਹਿਸੇਭੁਪਾਈ॥ਨਕਰਾਮਨਮਿਦਠਿਅਈ॥੮॥੫॥ਗ
 ਉਤੀਮਹਲਾ॥੩॥ਤੈਗੁਲਦੁਪਾਦੈਕੁਰਮੁਨਜਾਇ॥ਬਿਪਨਤੈਰਹਿਮੁਕਤਿਨਪਾਇ॥ਮੁ
 ਕਤਿਦਾਤਸਤਿਗੁਰਨੁਰਾਮਾਹਿ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਾਣੀਕੁਰਮੁਗਦਾਇ॥ਸਯੁਪੁਮਿਉ
 ਪਜੈਹਰਿਲਿਦੁਲਾਇ॥੧॥ਗਉ॥ਤੈਗੁਲਕਾਏਕੀਮਿਰਕਾਰਾ॥ਨਮਨੋਚਤਹਿਉਪ
 ਦੁਲਾਰਾ॥ਅਰਿਜੈਮਹਿਛਿਦੁਰੇਦੁਰਾ॥੩॥ਅੰਧਿਗੁਬੁਤੇਕੁਰਮੁਨਜਾਈ॥ਮੁਲੁਦੁਰੰਤ
 ਲਾਗੇਦੁਜੈਕੁਈ॥ਬਿਖੁਕਾਮਾਤਾਬਿਖੁਮਾਹਿਸਮਾਈ॥੩॥ਮਾਇਆਬਰਿਮੁਲੁਜੈ
 ਤੁਰਮਾਏ॥ਹਰਿਨੀਉਦਿਸਾਰਿਅਦੁਜੈਕੁਈ॥ਜਿਸੁਨਦਰਿਕੋਰੋਸੇਪਰਮਗਤਿਪ
 ਏ॥੬॥ਅਤਿਰਿਸਾਚਬਾਹਰਿਸਾਚੁਦਰਤਾਏ॥ਸਚੁਨਦੈਜੈਕੈਰਖੈਛਪਾਏ॥ਗਿ
 ਆਨੀਬੁਝਹਿਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਿਰਹਿਅਲਿਦੁਲਾਏ॥ਗਉਮੈਮਾਇ
 ਆਸਬਦਿਨਲਾਏ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਮੈਲਿਮਿਲਾਏ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਸਬਦੁਸੁਦ

ਏ॥ ਪਾਦੁਤਰਾਥੈ ਠਾਕਿਰਹਾਏ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਸੇਈਧਾਏ॥ ੨॥ ਅਧੇਕਰਤਮਿਸੁਦਿਸਿਰਜਿ
 ਨਿਗੋਇ॥ ਤਿਸੁਖਿਨੁਦੁਜਾਅਦੁਰੁਕੋਈ॥ ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੁਧੈਕੋਈ॥ ੮॥ ਧਾਗਉਤੀ
 ਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਨਨਕਅਮੈਲਕਗੁਰਮੁਖਿਧਾਏ॥ ਨਨਕਸੇਦੁਨਮਿਸਹਕਿਸਮਾਏ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਨਮੁਰਸਨਾਨਿਤਗਾਏ॥ ਨਿਸੇਨੇਤ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੇਹਰਿਰਸੁਪਾਏ॥ ੧॥ ਅਨੁਦਿਨੁਹਿਰਦੈਜਪਉ
 ਤਗਾਦੀਸਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਧਾਦੁਉਪਰਮਪਦੁਸੁਖਾ॥ ੧॥ ਚਹਉ॥ ਹਿਰਦੈਸੁਖਭਇਆਪਰਗ
 ਸਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਦੁਹਿਸਚੁਗੁਣਤਸੁ॥ ਦਾਸਨਿਦਾਸੁਨਿਤਹੋਦੁਹਿਦਾਸੁ॥ ਹਿਰਕਟਿਬਖ
 ਹਿਸਦਉਦਾਸੁ॥ ੧॥ ਜੀਦਨੁਮੁਕਤੁਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈ॥ ਪਰਮਪਦਾਰਬੁਧਾਏਸੇਈ॥ ਤ੍ਰੈਗੁ
 ਟੁਮੇਟੇਨਿਰਮਲਹੋਈ॥ ਸਹਜੇਸਾਹਿਮਿਲੈਪੁਰੁਸੇਈ॥ ੩॥ ਮੇਹਕੁਟਿਬਮਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨੇਹਿ
 ॥ ਜਾਹਿਰਦੈਦੁਸਿਆਸਚੁਸੇਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮੁਨਬੋਧਿਅਅਸਾਥਿਰਹੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਦੁ
 ਲੈਬੁਧੈਸਚੁਸੇਇ॥ ੪॥ ਤ੍ਰਿਕਰਤਮੈਅਦੁਰੁਕੋਈ॥ ਤੁਝਸੇਵੀਤੁਝਤਪਤਿਹੋਇ॥ ਕਿਰਪਾ
 ਕਰਹਿਗਾਦੁਪੁਰੁਸੇਇ॥ ਨਮੁਰਤਨੁਸਰੁਜਗਅਹਿਲੇਇ॥ ੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿਬਾਣੀਮੀਠੀ
 ਲਾਗਿ॥ ਅੰਤਰਿਬਿਗਮੈਅਨੁਦਿਨੁਲਿਦੁਲਾਰੀ॥ ਸਹਜੇਸਚੁਮਿਲਿਆਪਰਸਾਈ॥
 ਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆਪੁਰੇਦੁਰੁਗੀ॥ ੬॥ ਚਉਮੈਮਤਦੁਰਮਤਿਦੁਖਨਸੁ॥ ਜਬਹਿਰਦੈ
 ਰਾਮਨਮਗੁਣਤਸੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਬੁਧਿਪ੍ਰਗਟੈਪੁਰੁਜਸੁ॥ ਜਿਬਹਿਰਦੈਰਦਿਆਚਰਣਨਿ
 ਦਾਸੁ॥ ੭॥ ਨਿਸੁਨਮੁਦੇਸਿਸੇਈਜਨੁਪਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲੇਆਪੁਰਾਦਾਏ॥ ਹਿਰਦੈਸਾ
 ਰਨਮੁਦਸਾਏ॥ ਨਨਕਸਹਜੇਸਹਜੇਸਮਾਏ॥ ੮॥ ੨॥ ਗਉਤੀਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਅਨਹੀ
 ਮਨੁਸਦਾਰਿਅਕੋਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ ਸਬਦਿਅਨਰੇਗਿਅਹਰਿਲਿਦੁਲਾਇ॥ ਨਿਜਘ
 ਰਿਦੁਸਿਆਪੁਰੁਕੀਰਜਾਇ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵੈਜੈਅਤਿਮਾਨੁ॥ ਗੋਦਿਦੁਪਾ
 ਈਐਗੁਣੀਨਿਪਾਨੁ॥ ੧॥ ਚਹਉ॥ ਮਨੁਬੋਰਧੀਨਸਬਦਿਕੁਉਖਾਇ॥ ਮੇਰਾਪੁਰੁਨਿ
 ਰਮਲਾਸਭੁਤੈਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ ਗੁਰਬਿਰਪਾਤੇਮਿਲੈਮਿਲਾਇ॥ ੨॥ ਹਰਿਦਾਸਨ

ਵੇਦਾਸੁਸੁਖਪਾਏ। ਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਇਨਥਿਪਿਪਾਇਆਨਾਏ। ਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਤੇਰਾਮਗੁਣਗਾ
 ਹੈ॥੩॥ ਪ੍ਰਿਥੁਬਹੁਜੀਦੁਜਿਤੁਹਰਿਨਾਮਿਨਲਗੋਪਿਆਰੁ॥ ਪ੍ਰਿਥੁਮੇਜਸੁਖਾਲੀਕਾਮਦਿ
 ਮੇਰੁਬੁਥਾਗਾ। ਤਿਨਸਭਲਲਮੁਕਿਨਨਮੁਅਪਾਰੁ॥ ੪॥ ਪ੍ਰਿਥੁਪ੍ਰਿਥੁਗਿਹੁਕੁਟਿਬੁਜਿਤੁ
 ਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਨਹੇਇ। ਸੇਈਹਮਰਾਭੀਤੁਜੇਹਰਿਗੁਣਗਾਦੇਸੇਇ। ਹਰਿਨਾਮੁਬਿਨਾਮੈਅਦੁਰ
 ਨਕੋਈ॥ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁਤੇਰਮਗਤਿਪਤਿਪਾਈ। ਹਰਿਨਾਮੁਪਿਅਇਆਦੁਖਸਗਲਮਿ
 ਟਾਈ॥ ਸਦਾਅਨਿਦੁਹਰਿਨਾਮਿਲਿਦੁਲਈ॥ ੬॥ ਗੁਰਮਿਲਿਐਹਮਕਉਸਰੀਰਸੁਪਿਕੁਲੀ
 ਹਉਮੈਕਿਸਨਸਭਅਗਨਿਬੁਝਾਈ॥ ਬਿਨਸੇਜੋਪਾਖਿਮਾਗਹਿਲਈ॥ ੭॥ ਹਰਿਅਪੇ
 ਬ੍ਰਿਥਾਕਰੇਨਮੁਦੈਦੈ। ਗੁਰਮੁਖਿਰਤਨੁਕੋਵਿਰਲਲੈਦੈ॥ ॥ ਨਨਕਗੁਣਗਾਦੇਹਰਿ
 ਅਲਖਅਕੁਦੈ॥ ੮॥ ੮॥

॥ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਦਿਅਹਲਾ॥ ੩॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਤਿਗੁਰੁਤੇਰੇਮੁਹਯੋਰੇਤੇਦੇਖੁਬਰੇਦਿਸਨਿ। ਅਨਦਿਨੁਬੋਧੇਆਰੀਆਨਿਛਿਰਿਦੇਲਾਨ
 ਲਹੇਨਿ॥ ੧॥ ਹਰਿਹਰਿਰਾਖਹੁਕਿਰਪਾਧਾਰਿ। ਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਾਇਪ੍ਰਭੁਹਰਿਹਿਰੈਦੇਹਰਿ
 ਬੁਝਸਾਮਿ॥ ੨॥ ਰਹਉ। ਮੇਰੁਗਯਹਿਭੁਦੇਨੇਗੁਰਮੁਖਿਭੁਇਚਲੇਨਿ। ਅਪੁਛੇਤਿ
 ਸੇਵਕਚਨਿਜੀਦੁਤਮੁਏਹੀਨਿ॥ ੩॥ ਕਿਸਦਾਪਿਛੁਪਗਲੁਹੈਤਿਸਕੀਮਿਰਿਕਾਰਾ। ਉ
 ਹੁਕਿਉਮਨਹੁਦਿਸਾਰੀਐਹਰਿਰਾਖੀਐਹਿਰੈਦੇਧਾਰਿ॥ ੪॥ ਨਮਿਮਿਲੀਐਪਤਿਪਾਈਐ
 ਨਮਿਮੰਨਿਅਸੁਖੋਹੇਇ। ਸਤਿਗੁਰੁਤੇਰਨਮੁਪਈਐਕਰਮਿਮਿਲੇਪ੍ਰਭੁਸੇਇ॥ ੫॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁਤੇਰੇਅਹੁਛੈਉਇਕੁਮਦੇਨਦਿਵੀਨਿ। ਪਰਤਿਅਸਮਾਨੁਨਧੁਲਈਦਿਚਿਦਿਸਦਾ
 ਪਏਪਠੇਨਿ॥ ੬॥ ਇਹੁਜੇਗੁਰੁਰਮਿਭੁਲਾਇਐਹਠਰਉਲੀਪਾਇ। ਜਿਨਸਤਿਗੁ
 ਰੁਭੇਦਿਅਤਿਨੇਨੇਝਿਨਭਿਦੈਆਇ॥ ੭॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਕਿਸੇਸੇਗਦੇਹਉਮੈਮੈਲੁਗਦਾਇ
 ॥ ਸਬਦਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲਚਲਹਿਸਤਿਗੁਰੁਭਾਇ॥ ੮॥ ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਦਯਾਏਕੁਤਿਤੁਆਪੇਬ

ਖਮਿਮਿਲਾਇ। ਨਨੁਨਕੁਸਰਲਗਤੀਨਿਉਤਵੈਤਿਵੈਲੁਨਾਇ॥੮॥ ੧॥੨॥
 ੧੦॥ ਰਾਗੁਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀਅਹਲਾ॥ ੮॥
 ਕਰਹਲੇ॥ ॥ ੧॥ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਕਰਹਲੇਮਨਪਰਦੇਸੀਅਵਿਓਮਿਲੀਐਹਰਿਅਗਇ। ਗੁਰੁਗੁਰਿਪੁਰੇਪਾਇਆ
 ਗਲਿਮਿਲਿਅਪਿਅਚਅਗਇ॥ ੧॥ ਮਨਕਰਹਲਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਪਿਆਇ।
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨਕਰਹਲਾਦੀਚਾਰੀਅਹਰਿਰਾਮਨਅਪਿਆਇ। ਨਿਥੈਲੇਖਾਮੰਗੀ
 ਐਹਰਿਅਪੇਲਦੇਲੁਨਾਇ॥ ੨॥ ਮਨਿਕਰਹਲਅਤਿਨਿਰਮਲਮਲੁਲਗੀਹਉਮੈ
 ਅਗਇ। ਪਰਤਾਪਿਰੁਪ੍ਰਗਿਨਲਿਪਿਅਗਦਿਲੁਨਿਚੋਰਾਖਾਇ॥ ੩॥ ਮਨਕਰਹਲਮੇਰੇ
 ਪ੍ਰੀਤਮਾਹਰਿਰਿਦੈਰੁਲਿਲੁਲਾਇ। ਉਪਾਇਵਿਤੇਨਲਲੁਈਗੁਰਹਿਰਦੈਹਰਿਦੇਖਾ
 ਇ॥ ੪॥ ਮਨਕਰਹਲਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਇਨਰੈਦਿਹਰਿਲਿਦਲਾਇ। ਪ੍ਰਕਾਸਾਇਥਾਵਹਿਰੰ
 ਗਮਹਲੀਗੁਰਮੇਲਹਰਿਮੇਲਾਇ॥ ੫॥ ਮਨਕਰਹਲਤਿਮੀਤੁਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤੁਲੇਕੁਤਜਾ
 ਇ। ਪਾਪੀਭਿਲੇਕੁਮਾਰੀਐਨਮਤਿਤੁਦੇਇਸਨਾਇ॥ ੬॥ ਮਨਕਰਹਲਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤੁਮੇਲੁ
 ਪਾਖੰਡੁਰਮੁਗਾਦਾਇ। ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਗੁਰਿਪੁਰਿਅਮਿਲਿਸੇਗਤੀਮਲੁਲ
 ਹਿਨਾਇ॥ ੭॥ ਮਨਕਰਹਲਮੇਰੇਪਿਆਰਿਅਗਦਿਵਗੁਰਕੀਸਿਖੁਸੁਲਾਇ। ਇਹੁਮੈ
 ਹੁਮਾਇਅਪਸਾਰਿਅਅੰਤਿਸਾਥਿਨਵੈਇਕਾਇ॥ ੮॥ ਮਨਕਰਹਲਮੇਰੇਸਾਜਨ
 ਹਰਿਖਰਚੁਲੀਅਪਤਿਪਾਇ। ਹਰਿਦਰਗਾਪੈਨਾਇਅਹਰਿਅਪਿਲਾਇਅ
 ਅਗਲਿਲਾਇ॥ ੯॥ ਮਨਕਰਹਲਗੁਰਿਮੰਨਿਅਗੁਰਮੁਖਿਕਰਕਮਾਇ। ਗੁਰ
 ਅਗੈਕਰਿਛੋਦਤਿਨਨਨਕਹਰਿਮੇਲਾਇ॥ ੧੦॥ ਰਾਉੜੀਮਹਲਾ॥ ੮॥ ਮਨਕ
 ਰਹਲਦੀਚਾਰੀਅਦੀਚਾਰਿਦੇਖੁਸਮਾਗਲਿ। ਬਨਛਿਰਿਬੇਬਨਦਸੀਅਪਿਰੁਗੁ
 ਰਮਤਿਰਿਦੈਨਿਹਾਇ॥ ੧॥ ਮਨਕਰਹਲਗੁਰਬੀਦਿਦਿਪਿਆਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮ

ਨਕਰਹਲਦੀਚਾਰੀਅਮਨਮੁਖਛਾਬਿਅਮਰਾਜਾਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਮੁਕਤੁਹੋਰਿ
 ਹਰਿਨਮੁਸਮਾਇ॥੩॥ ਮਨਕਰਹਲਮੇਰੇਪਿਆਰਿਆਸਤਮੀਗਤਿਸਤਿਗੁਰੁਰੁ
 ॥ ਸਤਮੀਗਤਿਲਗਿਹਰਿਪਿਆਈਐਹਰਿਹਰਿਚਲੇਤੇਰੈਨਾਇ॥ ਮਨਕਰਹਲਦੁ
 ਛੁਰਾਗੀਅਹਰਿਏਕਨਦਰਿਨਿਹਾਇ॥ ਅਪਿਛੁਣੁਏਛੁਣੀਐਸਤਿਗੁਰਚਰਦਸ
 ਮਾਇ॥੪॥ ਮਨਕਰਹਲਮੇਰੇਪਿਆਰਿਆਹਿਚਿਦੇਹੀਜੇਤਿਸਮਾਇ॥ ਗਰਿਨਉਨਿ
 ਧਿਨਮੁਦਿਖਾਇਅਹਰਿਦਿਥਰੀਟਠਿਆਇ॥ ੫॥ ਮਨਕਰਹਲਤੈਚਿਚਲਚ
 ਤੁਰਾਈਛੁਡਿਦਿਕਰਾਇ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਮੁਸਮਾਇਤੁਹਰਿਮੁਕਤਿਕਰੇਅੰਤਿਕਾਇ॥
 ੬॥ ਮਨਕਰਹਲਦੁਛੁਰਾਗੀਅਤੁਗਿਆਨੁਰਤਨੁਸਮਾਇ॥ ਗੁਰਗਿਆਪਨੁਗੁਰ
 ਬਿਧਾਰਿਆਨਮੁਮਾਰਿਅਨੁਕਮਕਾਇ॥ ੭॥ ਅੰਤਿਰਿਨਿਪਾਨੁਮਨਕਰਹਲਦੁਮਿ
 ਰੁਦੁਹਿਬਾਹਰਿਕੁਲਿ॥ ਗੁਰਪੁਰਖੁਪੁਰਖੁਦਿਅਹਰਿਸਨਲਦੁਪਛਾਨਾਇ॥੮॥
 ਚਰਿਗਤਨੁਮਨਕਰਹਲੇਹਰਿਰੇਗੁਸਦਾਸਮਾਇ॥ ਹਰਿਰੇਗੁਕਦੇਨਉਤਰੇਗੁਰਸੇ
 ਦਾਸਬਦਸਮਾਇ॥ ੯॥ ਹਮਪੈਖੀਮਨਕਰਹਲੇਹਰਿਤਰਦੁਪੁਰਖੁਅਕਾਇ॥
 ਦੁਛੁਰਾਗੀਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਅਨਨਨਕਨਮੁਸਮਾਇ॥ ੧੦॥ ੨॥ ੩॥ ੨॥
 ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥

ਰਾਗਉਤੀਗੁਅਰੇਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਨਬਇਹੁਮਨਮਹਿਕਰਤਗੁਮਨਾ॥ ਤਬਇਹੁਬਾਦਰਠਿਰਤਧਿਗਾਨਾ॥ ਨਬਇ
 ਹੁਅਸਗਲਕੀਰੀਨਾ॥ ਤੰਤੋਰਮਈਅਘਾਟਿਅਟਿਰੀਨਾ॥ ੧॥ ਸਹਜਸੁਹੇਲਾਠ
 ਲੁਮਸੁਕੀਨੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਅਪੈਨੇਮੇਰਿਦਨੁਰੀਨੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਬਇਹੁਅਸ
 ਗਲਕੀਰੀਨਾ॥ ਤੰਤੋਰਿਸਬਉਦਿਹੁਜਨਮਿਮੇਦਾ॥ ਤਬਸਗਲੇਇਸੁਮੇਲਹਿਠਿਰਾ॥
 ਮੇਰਤੇਰਨਬਇਨਹਿਚੁਕਾਈ॥ ਤੇਤੋਰਿਮੇਗਿਨਹੀਬੈਰਾਈ॥ ੨॥ ਨਬਇਨਅਪ

ਨੀਅਪਨੀਪਾਗੀ। ਤੁਬਇਹੁਕਉਹੈਮੁਸਕਲੁਕੁਰੀ। ਜਬਇਨਕਰਦੇਹਾਥਪਦੁਤ
। ਤਬਇਸੈਨਨਗੀਵਿਦੁਤਤਾ। ੩। ਜਬਇਨਿਅਲਿਥਾਪਿਉਮੇਹਾ। ਅਦੈਨਾਇਸ
ਦਾਨਮਿਕੇਹਾ। ਜਬਇਸਤੇਸਕੁਬਿਲੇਸੇਕੁਰਮਾ। ਕੁਦਨਗੀਹੈਪਾਰਬੁਹਮਾ। ੪। ਜਬ
ਇਨਿਵਿਦੁਕਰਿਮੇਨੇਉਦਾ। ਤਬਦੇਦੁਖਠੈਠਮਰੁਪੇਦਾ। ਜਬਨਿਦੇਵੇਏਵੀਬੁਧੀਆ।
ਤਬਤਇਸੈਨਸਕੁਬਿਦੁਸੁਇਆ। ੫। ਜਬਇਹੁਥਾਦੈਮਾਇਆਮਰਬੀ। ਨਹਤਿਪ
ਤਾਦੈਨਹਤਿਸਲਾਥੀ। ਜਬਇਸੁਤੇਇਹੁਹੋਇਉਜਲਉਲਾਪੀਛੈਲਗਿਚਲੀਉਠਿ
ਕਉਲਾ। ੬। ਕਰਿਖਿਪਾਜਿਉਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਉ। ਅਨਦਿਰਮਹਿਦੀਪਕਜਲਿਉ
ਜੀਤਹਚਕੀਸੇਧੀਕਰੀ। ਤਉਇਸੁਖਰਕੀਕੀਅਤਿਪਰੀ। ੭। ਕਰਨਕਰਾਦਨ
ਸਤਿਕਿਦੁਏਵੇ। ਅਪੇਬੁਪਿਥੀਚਕੀਬਿਬੇਵੇ। ਦੁਰਿਨੇਰੇਸਕੁਕੈਸੀਗਾ। ਸਕੁ
ਸਾਲਹਦੁਨਾਕਰਹਿਰੇਗਾ। ੮। ੧। ਗਉਤੀਮਾਹਲਾ। ੨। ਗੁਰਮੇਦਤੇਨਮੇਲ
ਗਾ। ਤਿਸਕਉਮਿਲਿਅਕਿਸੁਮਸਤਕਿਰਗਾ। ਤਿਸਕੈਹਿਰਦੈਗਦਿਅਮੇਇ।
ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਨਿਹਚਲੁਹੋਇ। ੧। ਐਸਾਕੀਚਤਨੁਕਰਿਅਨਮੇਵੇ। ਈਹਉਹਕੇਕ
ਮਿਤੇਗੇ। ੧। ਗਉਤੀ। ਨਸੁਜਪਤਕਉਅਪਦਾਨਾਇ। ਪਾਦੁਤਮਨੁਅਦੈਗਾਇ। ਨ
ਸੁਜਪਤਭਿਰਿਦੁਖਨਲਚੈ। ਨਸੁਜਪਤਇਹਉਮੈਕੁਗੇ। ੨। ਨਸੁਜਪਤਦਮਿ
ਅਦੁਰਿਖਚੈ। ਨਸੁਜਪਤਚਿਦੈਅੰਮ੍ਰਿਤਕੁਰਾ। ਨਸੁਜਪਤਇਹੁਤਿਸਨਬੁਧੈ। ਨ
ਸੁਜਪਤਹਰਿਦਰਗਹਮਿਧੈ। ੩। ਨਸੁਜਪਤਕੈਦਿਮਿਦਹਿਅਪਗਾਧਾ। ਨਸੁਜਪ
ਤਹਰਿਹੋਦੁਰਿਸਾਧਾ। ਨਸੁਜਪਤਅਨਿਮੀਤਲੁਹੋਦੈ। ਨਸੁਜਪਤਅਲੁਸਗਲੋਖੈ
। ੪। ਨਸੁਜਪਤਰਤਨੁਹਰਿਮਿਲੈ। ਥਹੁਰਿਨਦੈਛੈਹਰਿਮਿਗਿਰਿਲੈ। ਨਸੁਜਪਤਕ
ਈਏਬਿਠਦਾਸੁ। ਨਸੁਜਪਤਸੁਖਸਹਜਨਿਦੁਸੁ। ੫। ਨਸੁਜਪਤਇਹੁਅਗਨਿ
ਲੋਹਤਾ। ਨਸੁਜਪਤਇਹੁਕਾਲੁਨੇਹਤਾ। ਨਸੁਜਪਤਭੈਰਾਨਿਅਲਮਾਬਾ। ਨਸੁ
ਜਪਤਸੁਗਲਾਦੁਖਲਾਥਾ। ੬। ਨਸੁਜਪਤਮੁਸਕਲਕਦੁਨਾਥੈਨ। ਨਸੁਜਪਤਸੁ

ਵਿਅਨਹਤਧੁਨੈ॥ ਜਾਸੁਨਪਤਇਹਨਿਰਮਲਮੇਇ॥ ਜਾਸੁਨਪਤਕਮਲੁਸੀਧਹੋਇ॥ ੭॥
 ਗੁਰਸੁਭਦਿਸਟਿਸਭਉਪਰਿਕਰੀ॥ ਜਿਸਕੋਹਿਰੋਏਮੰਤ੍ਰਦੇਹੀ॥ ਅਖੰਡਕੀਰਤਨੁਤਿ
 ਨਕੇਜਨਚਰਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾ॥ ੮॥ ੨॥ ਗਉਤੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਗੁਰ
 ਕਾਸਧਦੁਰੀਰੰਤਰਿਧਾਰੈ॥ ਪੰਚਨਾਨਸਿਉਸੀਗੁਨਿਦੁਰੈ॥ ਦਸਇਦੀਕਰਿਗਥੈਦੁ
 ਸਿ॥ ਤਕੈਅਤਮੇਹੋਇਪਰਗਾਸੁ॥ ੧॥ ਅੇਸੀਦਿਨੁਤਕੈਹੋਇ॥ ਨਾਕਉਦਇਆਮਾਇ
 ਆਪੁਤਮੇਇ॥ ੧॥ ਗਉਤੀਪੰਜਾਨਦੁਸਟੁਨਾਕੈਦੇਕਸਮਾਨੈ॥ ਜੇਤਬੋਲਦੁਤੇਤਾਗਿਅਨੈ
 ॥ ਜੇਤਸੁਨਦੁਤੇਤਾਨਾਮੁ॥ ਜੇਤਪੇਖਦੁਤੇਤਾਗਿਅਨੈ॥ ਜੇਤਸੁਨਦੁਤੇ ੧॥ ਸਹਜੇਜਾਗਦੁਸ
 ਹਜੇਸੇਇ॥ ਸਹਜੇਹੋਤਾਨਾਇਸੁਹੋਇ॥ ਸਨਿਥੈਰਾਗੁਸਹਜੇਹੀਹਸਨਾ॥ ਸਹਜੇਚੁਪਸਹਜੇ
 ਹੀਨਪਨਾ॥ ੩॥ ਸਹਜੇਕੇਜਨੁਸਹਜੇਕਉ॥ ਸਹਜੇਮਿਟਿਆਸਗਲਦੁਗਉ॥ ਸਹਜੇਹੁਅ
 ਸਾਧੁਸੀਗੁ॥ ਸਹਜਿਮਿਲਿਉਪਾਰਧੁਮੁਨਿਸੀਗੁ॥ ੪॥ ਸਹਜੇਗ੍ਰਿਹਿਮਹਿਸਹਜਿਉਦਾਸੀ॥
 ਸਹਜੇਦੁਬਧਾਤਨਕੀਨਾਸੀ॥ ਜਨਕੈਸਹਜਿਮਨਿਭਇਆਅਨਿਦੁ॥ ਤਕਉਤੇਟਿਆਪਰਮਨਿ
 ਦੁ॥ ੫॥ ਸਹਜੇਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਉਨਾਮੁ॥ ਸਹਜੇਕੀਨੋਨੀਅੰਕੇਦਾਨੁ॥ ਸਹਜਿਕਥਾਮਹਿਅਤਮੁ
 ਰਸਿਆ॥ ਤਕੈਸੀਗਿਆਬਿਨਾਸੀਦੁਸਿਆ॥ ੬॥ ਸਹਜੇਅਸਟੁਅਸਥਿਰੁਭਇਆ॥
 ਸਹਜੇਅਨਹਦਸਧਦਵਨਇਆ॥ ਸਹਜੇਹੁਲੁਭੁਕਾਰਸੁਹਾਇਆ॥ ਤਕੈਘਰਿਪਾਰਬੁ
 ਹਮੁਸਮਾਲਿਆ॥ ੭॥ ਸਹਜੇਜਾਕਉਪਰਿਉਕਰਮਾ॥ ਸਹਜੇਗੁਰੁਭੇਟਿਉਸਚੁਪਰਮਾਜਾਕੈਸ
 ਹਰੁਭਇਆਸੇਜਾਣੈ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਤਾਕੈਕੁਰਧਾਨੈ॥ ੮॥ ੩॥ ਗਉਤੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਪ੍ਰਥ
 ਮੇਗਾਰਭੁਦਾਸਤੇਟਰਿਆ॥ ਪੁਤਕਲਤ੍ਰੰਟਬਸੀਗਿਨੁਰਿਆ॥ ਭੋਜਨਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਬਹੁ
 ਕਪਰੇ॥ ਸਰਪਰਗਦੁਨੁਕਰਹਿਗੋਧਪੁਰੇ॥ ੧॥ ਕਵਨਅਸਥਾਨਜੋਕਥਹੁਨਟਰੈ॥ ਕਵਨੁਸ
 ਬਦੁਜਿਤੁਦਰਮਤਿਹੋਰੈ॥ ੧॥ ਗਉਤੀ॥ ॥ ਇਦ੍ਰਿਪੁਰੀਮਹਿਸਰਪਰਮਰਣਾਧੁਮਪੁ
 ਰੀਨਿਹਚਲੁਨਹੀਰਹਨਾ॥ ਸਿਦ੍ਰਪੁਰੀਕਹੋਇਗਾਕਾਲਾ॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾਇਆਬਿਨਸਿਬਿਤਾ
 ਲਾ॥ ੨॥ ਗਿਰਿਤਰਪਰਦਿਗਗਨਅਰੁਤਰੇ॥ ਰਵਿਸਿਪਦੁਪਦੁਕੁਨੀਹਾਰੇ॥ ਦਿ

ਨਮੁਰੈ ਦਿਖਰਤ ਅਰਬੇਦਾ ਸਾਸਤ ਸਿੰਘੁ ਤਿਥਿ ਨ ਸਹਿਗੋਸ਼ਟਾ ॥ ੩ ॥ ਤੀਰਥ ਦੇਵ ਦੇਹੁ ਕਪੇਖੀ
 ਮਾਲੁ ਤਿਲਕੁ ਸੋਚ ਪਾਕਹੋਤੀ ॥ ਧਿਤੀ ਨੁਭੇਉ ਤਿਪਰਸਾਦ ਨ ਕੇਗਾ ॥ ਗਾਵਨ ਕਰੈ ਸੋ ਸਗਲੇਲੇ
 ਗਾ ॥ ੪ ॥ ਨਾਤਿ ਦਰਨ ਤੁਰਕ ਅਗੁਹਿ ਦੁ ॥ ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਅਨਿਕ ਜੇ ਨਿਜਿ ਦੁ ॥ ਸਗਲ ਪਾਸਾਰਦੀ
 ਸੇ ਪਾਸ ਚਾਧਿ ਨ ਸਿਨਾਇ ਗੋ ਸਗਲ ਅਕਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ਸੁਹਜਿ ਸਿਧਿ ਭੀ ਤੇਭਗਤਿ ਤਤੁ ਗਿਅ
 ਨਾ ॥ ਸਦਾ ਅੰਨਿ ਦੁ ਨਿਹਚਲੁ ਸਚ ਥਾਨਾ ॥ ਤਹ ਸੇਗਤਿ ਸਾਪਗੁ ਰੁਚੈ ॥ ਅਨੁ ਉਨਹੁ ਰੁਤਹ
 ਸਦਾ ਦੇਸੇ ॥ ੬ ॥ ਤਹੁ ਉਤਰੁ ਅਮੇਗੁ ਨ ਚਿਤਿ ॥ ਅਦੁ ਨਾਵਲੁ ਮਿਰਤੁ ਹੋਤਾ ॥ ਤਹ ਸਦਾ ਅ
 ਨਿਦੁ ਅਨੁਤ ਅਖਾਰੇ ॥ ਕੁਛ ਤਦੁ ਸਹਿ ਵੀਰਤਨੁ ਅਪਾਰੇ ॥ ੭ ॥ ਪਾਰਬੁਹ ਮਕਾ ਅਤਿ ਨੁਪਾਰਾ ॥
 ਬਉਦੁ ਕਰੈ ਤਾ ਕੀ ਚਾਹੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਥਾਨੁ ਸਾਪ ਸੇਗੀ ਤਰੈ ॥
 ੮ ॥ ੧ ॥ ਗਉਣੀ ਮਗਲਾ ॥ ੨ ॥ ਜੇਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੇਈ ਸੁਗਾ ॥ ਜੇਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੇਈ ਪੁਰਾ ॥ ਜੇ
 ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸਹਿ ਦੁਖੁ ਮਾਈ ॥ ਜੇਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸਕਾ ਦੁਖੁ ਨਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜੇਸੇ ਮਾਰੇ ਇੰਨਿ ਦੁਖਿ
 ਪਾਏ ਗਵਦੈ ॥ ਇਸਹਿ ਮਾਰਿ ਗਏ ਨਹੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਗਉਣੀ ਜੇਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸਕਉ
 ਕਉ ਨਹਿ ॥ ਜੇਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁਨਾ ਮਿਸਮਾਗਿ ॥ ਜੇਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸਕੀ ਤਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥ ਜੇਇਸੁ
 ਮਾਰੇ ਸੁਦਰਾਹਿ ਮਿਦੈ ॥ ੨ ॥ ਜੇਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੇਪਾਨ ਦੈਤਾ ॥ ਜੇਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੇਪਤਿ ਦੈਤਾ ॥ ਜੇਇਸੁ
 ਮਾਰੇ ਸੇਈ ਨਹੀ ॥ ਜੇਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸਹੁ ਦੈਗਤੀ ॥ ੩ ॥ ਜੇਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸਕਾ ਆਇਆ ਗਨੀ
 ॥ ਜੇਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁਨਿਹਚਲੁ ਪਨੀ ॥ ਜੇਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੇਦੁਤੁ ਗਾ ॥ ਜੇਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁਅਨੁ ਦਿਨੁ ਨਾ
 ਗਾ ॥ ੪ ॥ ਜੇਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁਨੀਦੁ ਨ ਮੁਕਤਾ ॥ ਜੇਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸਕੀ ਨਿਰਮਲੁ ਜਗਤਾ ॥ ਜੇਇਸੁ
 ਮਾਰੇ ਸੇਈ ਸੁਗਿਆਨੀ ॥ ਜੇਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁਸਹਜੁ ਪਿਆਨੀ ॥ ੫ ॥ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਬਿਨੁ ਥਾਇਨ ਪ
 ਰੈ ॥ ਕੇਦਿ ਕਰਮ ਨਾਪਤ ਪਕਰੈ ॥ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਬਿਨੁ ਨ ਮੁਨ ਮਿਟੈ ॥ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਬਿਨੁ ਨ ਮੋਤ ਨਹੀ
 ਦੈ ॥ ੬ ॥ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨਹੀ ॥ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਬਿਨੁ ਟੂਟਿ ਨ ਪੈਈ ॥ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਬਿਨੁ ਸਤੁ
 ਕਿਦੁ ਮੇਲਾ ॥ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਬਿਨੁ ਸਭ ਕਿਦੁ ਨ ਉਲਾ ॥ ੭ ॥ ਨਾ ਕਉਤੁ ਦੇਖਿ ਪਾਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਪਿ ॥ ੮ ॥
 ਸੁਭਈ ਖਲ ਸੀਹੈ ਇਸਗਲ ਸਿਧਿ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਖਿ ਪਾਨਾ ਕੀਹੈ ਮਾਰੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਧੁ ਮੁ

ਥੀਠਾਗੀ॥੮॥ ੫॥ ਗਉੜੀਅਹਲਾ॥ ੫॥ ਗਰਿਮਿਉਜੈਰਤਸਕੁਕੇਮੀਤਾ॥ ਗਰਿਮਿਉਜੈਰਤਮਿ
 ਹਚਲੀਤਾ॥ ਗਰਿਮਿਉਜੈਰਤਮਿਉਪੇਕਾਨਾ॥ ਗਰਿਮਿਉਜੈਰਤਮਿਉਪੇਕਾਨਾ॥ ੧॥ ਅੰਧੇ
 ਮਨਮੇਰੇਤ੍ਰਿਗਰਿਮਿਉਜੈਰਤਮਿਉਪੇਕਾਨਾ॥ ੧॥ ਗਉੜੀ॥ ਦੜੇਦੜੇਜੈਦੁਨੀਆਦਾਰੁ
 ਕਾਹੁਖਾਨਨੀਗਾਦਾਰੁ॥ ਗਰਿਕਾਦਾਸੁਨੀਚਚਲਉਸੁਦੁਗਿ॥ ਤਿਸਕੇਮੇਗਿਧਿਨਮਹਿਉਧ
 ਰਗਿ॥ ੨॥ ਬੇਟਿਮਨਨਾਕੈਸੁਦਿਨਾ॥ ਬੇਟਿਪੁਜਾਨਾਕੈਰੇਪਿਆਨਾ॥ ਬੇਟਿਪੁਨਿਸੁਦਿਹਰਿ
 ਚੀਬਾਦੀ॥ ਬੇਟਿਛਲਾਚੁਰਤੇਧਿਪਿਜਾਨੀ॥ ੩॥ ਮਨਿਅਪੁਨੇਮਹਿਛਿਰਿਚੇਤਿ॥ ਧਿਨਮਿਨ
 ਇਮਾਇਮਾਕੈਰੇਤਿ॥ ਗਰਿਮਧਿਨਸੀਤਮੈਰੇਮੇਗਿ॥ ਮਨਮੇਰੇਰਚੁਗਮੈਕੈਰੇਗਿ॥ ੪॥ ਜਾ
 ਕੈਕਾਮਿਉਤਰੈਸਕੁਕੁਧਾ॥ ਜਾਕੈਕਾਮਿਨੇਜੋਗਰਿਦੁਤਾ॥ ਜਾਕੈਕਾਮਿਤੇਰਦੁਗਮਹੁ॥ ਜਾਕੈ
 ਕਾਮਿਤੇਰਦੁਰਿਤ੍ਰਿਅਮਹੁ॥ ੫॥ ਜਾਕੈਚਾਕਰਕਉਨੀਛਨਾ॥ ਜਾਕੈਚਾਕਰਕਉਨੀਧਨਾ॥ ਜਾ
 ਕੈਚਾਕਰਕਉਨੀਧਨਾ॥ ੬॥ ਜਾਕੈਉਨਨੀਕਾਹ
 ਬਝਾ॥ ਏਕਹਿਅਧਿਅਨੇਕਹੁਤਿ॥ ਜਾਕੈਦ੍ਰਿਸਟਿਹੇਇਸਟਾਨਿਹਲਾ॥ ਮਨਮੇਰੇ
 ਧਰਿਤਕੀਘਾਲਾ॥ ੭॥ ਜਾਕੈਚਤੁਰਨੀਕੈਮੁਨਾ॥ ਜਾਕੈਚਤੁਰਨੀਕੈਸੁਰਾ॥ ਜਿਤਕੈ
 ਲਾਇਆਤਿਤੁਰੀਲਾਗਾ॥ ਸਿਮੇਦੁਕਨਕਨਿਸੁਰਾਗਾ॥ ੮॥ ੬॥ ਗਉੜੀਅਹਲਾ॥
 ੫॥ ਧਿਨਮਿਮਰਨਜੈਮੇਸਚਧਮਰਜਾਗੀ॥ ਤਿਉਨੀਦੁਹਿਸਾਕਤਨਮੁਧਿਸਾਗੀ॥ ਏਕ
 ਨਿਮਧੇਨੇਮਿਮਰਨਮਹਿਜੀਆ॥ ਬੇਟਿਦਿਨਸਲਾਧਸਟਾਧਿਰੁਧੀਆ॥ ੧॥ ਗਉੜੀ॥ ਧਿਨ
 ਮਿਮਰਨਪ੍ਰਿਗੁਕਰਮਕਰਾਸਾ॥ ਕਾਗਧਧਾਧਿਸਟਾਮਹਿਦੁਸਾ॥ ੨॥ ਧਿਨਮਿਮਰਨਕੁ
 ਏਕੁਕਰਕਾਮਾ॥ ਸਾਕਤਕੈਸੁਅਧੀਪੁਤਨਿਨਾ॥ ੩॥ ਧਿਨਮਿਮਰਨਜੈਮੇਮੀਤੁਦੁਤਰਾ
 ਬੇਲਹਿਰੁਰਸਾਕਤਮੁਖਕਰਾ॥ ੪॥ ਧਿਨਮਿਮਰਨਗਰਬਧੀਨਿਅਈ॥ ਸਾਕਤ
 ਧਨਕੁਰਿਸਟਛਰਾਗੀ॥ ੫॥ ਧਿਨਮਿਮਰਨਕੁਕਰਗਰਕਾਇਆ॥ ਸਾਕਤਲੇਕੀਧੀ
 ਪਨਪਾਇਆ॥ ੬॥ ਧਿਨਮਿਮਰਨਕੈਅਤਮਘਾਤੀ॥ ਸਾਕਤਨੀਚਤਿਸੁਕੁਲਨੀਜਾਤੀ॥ ੭॥
 ਜਿਸਕੁਇਆਕਿਰਪਾਲੁਤਿਸੁਮਤਿਸੇਗਿਮਿਲਾਇਆ॥ ਕਹਨਕਹੁਰੰਜਗਤੁਤਰਾਇ

ਆ॥੮॥੨॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੫॥ਗੁਰਵੈਬਡੁਨਿਮੇਰਿਪਰਮਗਤਿਪਾਈ॥ਗੁਰਪੈਚੈ
 ਮੇਰੀਪੈਨਰਖਾਇ॥੧॥ਗੁਰਵੈਬਡੁਨਿਪਿਅਇਉਮੇਰਿਨਉਗੁਰਪਰਸਾਦਿਮੇਰਿਮਿਲਿਅ
 ਥਾਉ॥੧॥ਗਉ॥ਗੁਰਵੈਬਡੁਨਿਸੁਦਿਰਸਨਦਖਾਨੀ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਮੇਰੀਬਾਨੀ
 ॥੨॥ਗੁਰਵੈਬਡੁਨਿਮਿਦਿਅਮੇਰਾਅਪੁ॥ਗੁਰਕੀਦਇਅਤੇਮੇਰਾਦੁਖਪਰਤਾਪੁ॥੩॥ਗੁ
 ਰਵੈਬਡੁਨਿਮਿਦਿਅਮੇਰਾਕੁਰਮੁ॥ਗੁਰਵੈਬਡੁਨਿਪੇਖਿਉਸਕੁਬੁਝਮ॥੪॥ਗੁਰਵੈਬਡੁ
 ਨਿਕੰਨਿਗਜੁਨੇਗੁ॥ਗੁਰਵੈਸੰਗਿਤਰਿਅਸਕੁਲੇਗੁ॥੫॥ਗੁਰਵੈਬਡੁਨਿਮੇਰੇਕਾਰਨਿ
 ਸਿਧਿ॥ਗੁਰਵੈਬਡੁਨਿਅਇਅਨਉਨਿਧਿ॥ਧਾਨਿਨਿਨਿਨਿਕੀਨੀਮੇਰੇਗੁਰਕੀਆਸਾ॥ਤਿ
 ਸਕੀਥਈਐਨਮਕੀਛਸਾ॥੬॥ਗੁਰਵੈਬਡੁਨਿਨਗਿਅਮੇਰਾਕਰਮੁ॥ਨਨਕਗੁਰੁਕੁ
 ਟਿਅਪਾਰਬੁਝਮੁ॥੮॥੮॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੫॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਮਿਮਰਉਸਾਮਿਸਾ
 ਸਿਧਗੁਰਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਸਤਿਗੁਰਮੇਰੀਗਾਮਿ॥੧॥ਗਉ॥ਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁਦੇਖਿਦੇਖਿਨੀਦੁ
 ਗੁਰਵੇਚਰਨਪੈਦਿਪੈਦੀਦੁ॥੧॥ਗੁਰਕੀਚੇਤੁਤਿਨਿਮਨਨੁਕਰਉ॥ਨਨਮਨਨਮਕੀ
 ਹਉਮੈਮਲੁਹਉ॥੩॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਬੁਲਾਵਉਪਾਖਾ॥ਮਹਾਅਗਨਿਤੇਰਾਬੁਦੇਰਾਖਾ॥੩
 ਤਿਸੁਗੁਰਕੈਰਿਗਿਛੋਦਉਪਾਦੀ॥ਨਿਸੁਗੁਰਤੇਅਕਲਗਤਿਨੀ॥੪॥ਤਿਸੁਗੁਰਕੈਗਿ
 ਹਿਪੀਸਉਨੀਤਾ॥ਨਿਸੁਪਰਸਾਦਿਵੈਰੀਸਕਿਓਤਾ॥੫॥ਨਿਨਿਗੁਰਿਮੇਕਉਟੀਨੀਉ॥
 ਅਪੁਨਾਦਾਸਰਾਅਪੇਮੁਲਿਲੀਉ॥੬॥ਅਪੇਲਾਇਉਅਪੁਨਾਪਿਅਗੁ॥ਸਦਸਦਤਿਸੁ
 ਗੁਰਕਉਕਰੀਨਮਸਕਾਗੁ॥੭॥ਬਲਿਕਲੇਸਭੈਭੁਖਪਲਾਖਾ॥ਕੁਨਨਕਮੇਰਾਗੁਰੁ
 ਸਮਝਾ॥੮॥੮॥੨॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੫॥ਮਿਲੁਮੇਰੇਗੋਦਿਦੇਅਪੁਨਨਖੁਦੇਹੁ
 ਨਅਥਿਨਾਇਗੁਇਗੁਅਸੇਨੇਹੁ॥੧॥ਗਉ॥ਨਮੁਖਿਨਕੇਪਰਿਰੇਖਾਇ॥ਨਿਉਕੁਕ
 ਰਜੁਨਨਮਹਿਪਾਇ॥੧॥ਨਮੁਖਿਨਕੇਤਵਿਉਹਉ॥ਨਿਉਮਿਰਤਕਮਿਥਿਅਸੀਗਾ
 ਚੁ॥੩॥ਨਮੁਖਿਸਾਰਿਕਰੇਰਸਭੇਗਾ॥ਸੁਖਸੁਖੈਨੀਨਨਮਹਿਰੇਗੁ॥੩॥ਨਮੁਖਿਅ
 ਗਿਕਰੇਅਨਕਾਨਾ॥ਵਿਨਮਿਜਾਇਧੁਨੇਸਕੁਪੁਜਾ॥੪॥ਨਮੁਖਿਮਿਗਮਨਿਤੀਤਿਨਲਾਦੇ॥

ਵੇਦਿਕਰਮਬਰਿਤੇਨਚਕਿਜੇਹੇ॥ ੫ ॥ ਹਰਿਕਲਮੁਨਿਨਿਮਨੁਨਅਰਾਧਾਚਿਰਕੀਨਿਅਈਨ
 ਮੁਪਰਿਬਾਧਾ॥ ੬ ॥ ਲਖਅੰਤੁਬਰਬਹੁਤਵਿਸਥਾਰਾਨਮਥਿਨਾਏਠਪਸਾਰਾ॥ ੭ ॥
 ਹਰਿਕਾਨਮੁਸੇਈਨਨੁਲੇਇ॥ ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਨਨਕਰਿਸੁਦੇਇ॥ ੮ ॥ ੧੦ ॥ ਗਉਤੀਮਹਲਾ
 ੫ ॥ ਅਧਿਮਪਿੰਨੇਅੰਤਿਨਿਬਾਹੇ॥ ਸੇਸਾਨਮੇਸਾਮਨੁਚੇਹੇ॥ ੧ ॥ ਹਰਿਕੀਰੀਤਿਸਦਸੇ
 ਗਿਰੇਲੇਅਧਿਅਸਪੁਰਖਪੁਰਨਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ॥ ੧ ॥ ਹਰਉ॥ ਵਿਨੁਸਯਾਗੀਛੇਤਿਨਜਇ
 ਜਹੇਦਖਾਦੇਹਰਹਿਅਸਮਾਇ॥ ੨ ॥ ਸੇਦਰਸੁਪਛਰਤੁਰਜੀਅਦਤਾ॥ ਰੁਈਪੁਤਪਿਤ
 ਖੁਰਮੁਲਾ॥ ੩ ॥ ਜੀਦਨਪ੍ਰਾਨਅਰਾਧਮੇਰੀਰਾਮਿ॥ ਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਕਰਿਕਿਰਿਦੇਨਿਦਾਸਿ॥ ੪
 ਮਾਇਅਮਿਲਕਵਾਟੀਗੋਪਾਲਿ॥ ਕਰਿਅਪਨਲੰਕੇਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥ ੫ ॥ ਮਿਅਰਿ
 ਸਿਅਰਿਕਾਟੇਸਕਿਰੇਗਾ॥ ਚਰਦੁਪਿਅਨਸਰਬਸੁਖਕੇਗਾ॥ ੬ ॥ ਪੁਰਨਪੁਰਖਨਦੁਤਨ
 ਨਿਤਬਲਾ॥ ਹਰਿਅੰਤਿਰਿਬਾਹਰਿਸੇਗਿਕਥਾਵਾ॥ ੭ ॥ ਕਹੁਨਨਕਹਰਿਹਰਿਪਦੁਚੀ
 ਨਾ॥ ਸਰਬਸੁਨਮੁਰਗਤਕਉਦੀਨਾ॥ ੮ ॥ ੧੧ ॥ ਗਉਤੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥
 ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਬਿਨਤਭਿਰੇਅਸੇਖਅੰਤਨੁਪਾਰੀਅਾ॥ ਸੇਈਹੋਈਗੁਗਤ
 ਜਿਨਕਿਰਪਾਧਾਰੀਅਾ॥ ੧ ॥ ਹਉਦੁਗੀਅਹਰਿਦੁਗੀਅਾ॥ ੧ ॥ ਹਰਉ॥ ਸੁਖਿਸੁਖਿ
 ਪੰਥੁਗਉਬਹੁਤੁਰੇਗੀਅਾ॥ ਮੇਤਕੀਉਤੁਮੈਤਾਯੇਹਉਬਾਰਿਅਾ॥ ੨ ॥ ਮੇਰਨਲਲ
 ਅਨੁਪਸਰਬਸਾਧਾਰਿਅਾ॥ ਗੁਰਨਿੰਦੋਲਰਉਪਾਇਦੇਹਉਦਿਖਾਰੀਅਾ॥ ੩ ॥ ਮੇਵੀਏਮਿ
 ਤ੍ਰਅਕਸੁਬਾਲਿਹਾਰੀਅਾ॥ ਸਕੁਗੁਲਕਿਸਹੀਨਹਿਹਰਿਪੁਰਕੇਡਗੀਅਾ॥ ੪ ॥ ਚਹੁਦਿਸ
 ਜਪੀਅੇਨਉਸੁਖਿਸਦਾਰੀਅਾ॥ ਮੈਅਾਗੀਉਤ੍ਰਿਤੁਹਾਰਿਨਨਕਬਾਲਿਹਾਰੀਅਾ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਿ
 ਕਾਇਉਕੁਜਪਸਾਰਿਮੇਰਕੁਪਾਰੀਅਾ॥ ਮੈਜੀਤਿਓਜਨਮੁਅਪਾਰੁਬਹੁਰਿਨਹਾਰੀਅਾ॥
 ੬ ॥ ਮੈਪਾਇਉਸਰਬਨਿਪਨਅਕਥਕਥਾਰੀਅਾ॥ ਹਰਿਦਰਗਹਮੇਭਾਵੈਤਬਹੁਲੁਡ
 ਰੀਅਾ॥ ੭ ॥ ਜਨਨਨਕਲਪਾਰਤੁਮੇਲੁਅਪਾਰੀਅਾ॥ ਗੁਰਮੇਵਾਭਉਜਲੁਤੀਅੇ
 ਕਹਉਪੁਕਾਰੀਅਾ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੧੨ ॥ ॥ ਗਉਤੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥

੨੬

ਨਿਦ

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ॥ ੧ ॥ ਨਰਾਇਣੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੋ॥ ਜਪਿ ਨਿਰਦੁਹਰਿ ਏਥ
 ਮੰਗੇ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ॥ ॥ ਤਜਿਹਉ ਮੈਗੁਰਗਿ ਅਨੁਭਵੇ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਪੁਰਿ ਕਰਮ
 ਲਿਖਿਉ॥ ੧ ॥ ਜੇਦੀ ਸੈ ਸੰਗਿ ਨਗਇਉ॥ ਸਾਬਤੁ ਭੁਲੇਗੇ ਪਚਿਉ॥ ੧ ॥ ਮਿਹਨਨ
 ਮੁਸਦਾਰਹਿ ਦਿਹਉ॥ ਕਿਹਉ ਪੈਕਿ ਨਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹਿਉ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਕਰਿ ਨਮੋ
 ॥ ਨਉ ਲਿਪਿ ਪਾਦੁ ਹਿਅਤੁ ਲੁਖੇ॥ ੬ ॥ ਨੈਨ ਅਲਦੁ ਉਸਾਪਨੇ॥ ਹਿਰਦੇ ਗਾਉਨ ਮਨਿ
 ਧੋ॥ ੫ ॥ ਕਾਮੋ ਪੈਲੇ ਕੁਮੇਰੁ ਤੇ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੇਹੁ ਤੇਰਹਿਉ॥ ਦੁਖ ਅਪਾਰਾਘਰੇ ਤੇ
 ਮਿਟਿਉ॥ ਦੁਖ ਅਪਾਰਾਘਰੇ ਤੇ ਮਿਟਿਉ॥ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨ ਦਿਨੁ ਦਿਉ ਏਦੀ ਪਬਲਿ॥ ੭ ॥
 ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਅ ਸੇ ਪਾਰਿ ਪਰਿਉ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਰਹੁ ਮੁਖਿ ਨਗਤੁ ਤਰਿਉ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੧੩
 ॥ ਗਉਤੀ ਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤੁ ਕਰਮ ਗਏ॥ ਮੈਰੇ ਮਨਿ ਸਤੁ ਸੁਖੁ ਪਾ
 ਦਿਉ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ॥ ਬਲੇ ਤੇ ਨ ਲਤੇ ਤਉ ਕਿਆ ਗੁਰਚੇਦਨ ਸੀ ਤਲਾਇਉ॥ ੧ ॥ ਅਗਿ
 ਆਨ ਅਪਿਗਮਿਟਿ ਗਇਆ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਦੀਪਾਇਉ॥ ੨ ॥ ਪਾਦੁ ਕੁਸਾਗਰੁ ਗਾਹ
 ਰੇ ਰਹਿ ਸੰਤਨ ਨ ਦੁਤਰਾਇਉ॥ ੩ ॥ ਨਹ ਮਥਰਮਨ ਪਰਮ ਸੁਚ ਪੁਤਿਗਤਿ ਭੁਜਾ ਅਪਾਇ
 ਉ॥ ੪ ॥ ਭਉ ਖੰਡੁ ਨ ਦੁਖ ਭੁਜੇ ਨ ਕੁਗਤਿ ਦੁਲਹਰਿ ਨ ਦਿਉ॥ ੫ ॥ ਅਨਥਹਨ ਬੁਝਿ
 ਪਾਲਦੀ ਨ ਸੇ ਮ੍ਰਿਧ ਸੇਤਉ ਠਾਇਉ॥ ੬ ॥ ਨਿਰਭੁਲੀ ਅਰੇ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਹਰਿਗ
 ਦਿਉ॥ ੭ ॥ ਨਨਕ ਸਰਨਿ ਤੁਹਾਰੀ ਨਾਉ ਰੇ ਸੇਵਕੁ ਆਰੈ ਆਇਉ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ੧੪ ॥ ਰਾ
 ਗੁਗਉਤੀ ਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ ਰੰਗ ਸੇਗਿ ਬਿਖਿਅ ਕੈ ਕੁਗਾਇਨ ਸੇਗਿ ਅਪਿਨ ਨਨੀ॥ ੧ ॥
 ਹਉ ਸੇਰਉ ਹਉ ਖਾਦੁ ਤਾਸੁ ਗਲੀ ਅਉ ਪਬਿਹਾਨੀ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ॥ ਹਉ ਸੁਗਾਪਰਾ
 ਨਉ ਬੋਲੀ ਮੁਹਿ ਸੁਮਾਨੀ॥ ੨ ॥ ਨਿਪਨ ਦੇਤ ਅਰਾ ਕੁਲੀ ਨ ਮਨਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਕੁਮਾਨੀ॥
 ੩ ॥ ਨਿਉ ਉਲਾਇਉ ਬਾਲ ਬੁਧਿ ਅਰਤਿ ਅਨੁਗੀ ਬਿਸਰਾਨੀ॥ ੪ ॥ ਭਉ ਮੀਤ ਬੇ
 ਪਪ ਸੇ ਪਾਦੋ ਤਿਨੁ ਕਉ ਸੇ ਪਾਨੀ॥ ੫ ॥ ਨਿਤੁ ਲਗੇ ਮਨੁ ਬਾਸਨਾ ਅਤਿ ਸਾਈ ਪ੍ਰਗਟਾ
 ਨੀ॥ ੬ ॥ ਅਹੋ ਬੁਧਿ ਸੁਚਿ ਕਰਮ ਕਰਿ ਦਿਹ ਬੇਪਨ ਬਿਪਾਨੀ॥ ੭ ॥ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਬਿ

ਰਪਾਬਰਹੁਨਨਕਟਸਟਸਾਨੀ॥੮॥ ੩॥ ੧੫ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਮਠ॥ ੧॥੧੮
 ਮਠ॥ ੩॥ ੮॥ ਮਠ॥ ੧੬॥ ੩॥ ਮਠ॥ ੫॥ ੧੫॥ ਤਿਨਕਲਮਲਾ॥ ੮॥
 ੮॥

ਪੁਰਖ

ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੁਰਬੀਛੰਤਮਹਲਾ॥ ੧ ॥ ਉਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਟਿ॥ ॥ ਮੁੰਪਿਰੈਦਿ
 ਦੇਹਲੜੀਆਜੀਉਨੀਦਨਅਵੈ॥ ਸਾਪਨਦੁਬਲੀਆਜੀਉਨੀਦਨਅਵੈ॥ ਸਾਪਨਦੁ
 ਬਲੀਆਜੀਉਪਿਰਥੈਕਹਾਵੈ॥ ਪਨਕੀਈਦੁਬਲਿਕੇਤਹਾਵੈ॥ ਵੇਦੈਦੇਖਦੇ॥ ਸੀਗਾ
 ਰਮਿਰਸਰਸਰੇਗਉਨਨਸਰੁਪੁਠਵਿਤੇਨਲੇਖਦੇ॥ ਮੇਮਤੋਜਗਨਿਗਚਕਿਗਾਲੀਦੁ
 ਪਾਬਲੀਨਅਵੈ॥ ਨਨਕਸਾਪਨਮਿਲੈਮਿਲਈਬਿਨੁਪਿਰੁਨੀਦਨਅਵੈ॥ ੧ ॥
 ਮੁੰਪਨਿਮਲਤੀਆਜੀਉਬਿਨੁਪਨਿਧਿਆਰੇ॥ ਵਿਉਸੁਖਪਾਵੈਗੀਬਿਨੁਉਰਪਚੇ॥ ਨਹ
 ਬਿਨੁਪਚਿਦੁਸੁਨਹੀਪੁਛੁਦੁਸਖੀਜਲੀਆ॥ ਬਿਨੁਨਮੁਪ੍ਰੀਤਿਪਿਅਰੁਨਹੀਬਸਹਿਸ
 ਚਿਸੁਯੇਲੀਆ॥ ਸਰੁਮਨਿਸਜਨਸੰਤੋਖਿਮੇਲਗੁਰਮਤੀਸਹੁਜਾਦਿਆ॥ ਨਨਕਨਮੁਨ
 ਦੋਛੇਸਾਪਨਨਮਿਸਹਜਿਸਮਾਵੈ॥ ੨ ॥ ਮਿਲੁਸਖੀਸਹਜੇਲੜੀਹੋਰਮਪਿਰੁਰਵੈ
 ਹਾਗੁਰਪੁਛੁਲਿਖਉਗੀਨੀਉਸਬਦਿਸੇਨੇਗਾ॥ ਸਬਦੁਸਚਗੁਰਿਦਿਖਾਇਆਮਨ
 ਮੁਖੀਪਛੁਤਾਵੈ॥ ਨਿਬਸਿਜਤਉਰਹੈਅਸਬਿਰੁਜਾਮਿਸਰੁਪਛਾਇਆ॥ ਸਾਚਕੀ
 ਮਤਿਸਦਾਨਦੁਤਲਸਬਦਿਨੇਹੁਨਦੇਲਤਿ॥ ਨਨਕਨਦਰੀਸਹਜਿਸਾਚਾਮਿਲਹੁਸਖੀ
 ਸਹੇਲੀਹੋ॥ ੩ ॥ ਮੇਰੀਇਛੁਪੁਨੀਨੀਉਹਮਪਚਿਸਜਨਮਾਇਆ॥ ਮਿਲਿਦੁਰਨਗੀਮ
 ਗਲਗਾਇਆ॥ ਗੁਣਗਾਇਮਗਲਪ੍ਰੇਮਿਰਹਸੀਮੁੰਪਮਨਿਉਮਾਹਉ॥ ਸਾਜਨ
 ਰਹਾਸੈਦੁਸਟਦਿਆਪੇਸਾਚੁਨਪਿਸਚੋਲਹਉ॥ ਬਰਜਨਿਸਾਪਨਕੋਧੀਨਤੀਰੇ
 ਦਿਦਿਨੁਰਸਿਭਿੰਨੀਆ॥ ਨਨਕਪਿਰਪਨਕਰਹਿਰਲੀਆਇਛੋਰੀਪੁਨੀਆ॥ ੪ ॥
 ਗਉੜੀਛੰਤਮਹਲਾ॥ ੧ ॥ ਸੁਦਿਨਹਿਪੁਰੁਜੀਉਦੇਕਲੜੀਬਨਮਾਹੀ॥ ਵਿਉਪੀਰੈਗੀ
 ਨਹਿਬਿਨਪੁਛੁਦੇਪਰਦਹੇ॥ ਪਨਨਹਬਾਹੁਰਹਿਨਸਾਵੈਬਿਖਮੈਰੈਦਿਪਨੇਰੀਆ॥

ਨਹੀਦਭਾਵੈਪ੍ਰੇਮੁਕੁਦੈਸੁਦਿਬੇਨਤੀਮੇਰੀਆ। ਥਾਝੁਪਿਅਰੇਵੇਇਨਸਾਰੇਏਕਲਨੀਕ
 ਚਲਾਏ। ਨਨਕਸਾਧਨਮਿਲਮਿਲਈਬਿਨਪ੍ਰੀਤਮੁਖਪਾਏ॥ ੧॥ ਪਿਰਿਛੋਤਿਅਨੀਜੀ
 ਉਕਦੁਲਮਿਲਾਵੈ। ਹਮਿਪ੍ਰਮਿਮਿਲੀਜੀਉਸਬਦਿਸੁਹਾਵੈ। ਸਬਦੇਸੁਹਾਵੈਤਪਤਿਪਾਵੈ
 ਦੀਪਕਦਹਉਜਗੈ। ਸੁਦਿਸਖੀਸਹੇਲੀਸਾਚਿਸੁਹੇਲੀਸਾਚੇਕੇਗੁਣਸਾਰੇ। ਸਤਿਗੁਰਮੇ
 ਲੀਤਪਿਰਿਗਈਬਿਗਸੀਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ ਨਨਕਸਾਧਨਪਿਰੁਗਾਵੈਜਾਤਿਸੁਕੁਮਨਿ
 ਕੁਣੀ॥ ੨॥ ਮਾਇਆਮੋਹੁਦਿਨਿਪਰੀਅਨੀਉਕੁੜਿਮੁਕੁੜਿਅਗੈ। ਵਿਉਖੁਲੇਗ
 ਲਜੇਦੁੜਿਅਨੀਉਬਿਨੁਗੁਰਅਤਿਪਿਅਗੈ। ਹਰਿਖੀਤਿਪਿਅਗੈਸਬਦਿਦੀਚਰੇ
 ਤਿਸਹੀਬਸੇਹੈ। ਪੁੰਨਦਨਅਨਕਨਦਣਵਿਉਅਤਿਰਿਮਲੁਪੈਵੈ। ਨਮਬਿਨਾਗਤਿਏ
 ਇਨਪਾਵੈਹਰਿਨਿਕਰਿਬੇਬੈਦੇ। ਨਨਕਸਚਪਰਸਬਦਿਮਿਝੁਪੈਦੁਵਿਧਅਹਲੁਕਿ
 ਜੈਵੈ॥ ੩॥ ਤੇਗਨਮੁਸਚਾਜੀਉਸਬਦੁਸੁਚਾਵੈਚਰੇ। ਤੇਗਮਹਲੁਸਚਨੀਉਨਮੁਸਚਾ
 ਵੈਚੈ। ਨਮਕਾਵਾਪਾਹੁਮੀਠਚੁਗਤਿਲਗਾਅਨਦਿਨੇ। ਤਿਸੁਬਾਝੁਦੁਖਕੁਏਇਨਸੁਪੈਨ
 ਮੁਲੇਦਹੁਖਿਨੁਖਿਨੇ। ਪਰਖਿਲੇਖਾਨਦਰਿਸਾਈਕਰੰਮਿਪੁਰੇਪਾਇਆ। ਨਨਕਨਮੁਮ
 ਹਾਰਸੁਮੀਠੀਗੁਰਪੁਰੇਸਚੁਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੩॥
 ਗਗੁਗਉਤੀਪੁਰਬੀਛੁਤਮਹਲਾ॥ ੩॥ ੧ ਉਸਤਿਨਮੁਕਰਤਾਪੁਰਪੁਗੁਰਪੁਸਾ
 ਦਿ। ਸਾਧਨਬਿਨਉਕਰੇਨੀਉਹਰਿਕੇਗੁਣਸਾਰੇ। ਪਿਨੁਪਲੁਰਹਿਨਸੇਕੈਜੀਉਬਿਨੁਹਰਿ
 ਪਿਅਗੈ। ਬਿਨੁਹਰਿਪਿਅਗੈਰਹਿਨਸੇਕੈਗੁਰਬਿਨੁਮਹਲੁਨਪਾਈਐ। ਨਿਗੁਰਕਰੇਸੇਪ
 ਚੁਕੀਜੇਤਿਸਨਅਗਨਿਬੁਝਾਈਐ। ਹਰਿਸਾਚੇਸੇਈਤਿਸੁਬਿਨੁਮਦਰਨੁਕੇਈ। ਪਿ
 ਨਸੇਦਿਐਸੁਪੁਨਪਾਏ। ਨਨਕਸਾਧਨਮਿਲੇਮਿਲਾਈਜਿਸੇਨਅਪਿਮਿਲਾਏ॥ ੧॥ ਪਨੈਰੇ
 ਦਿਸੁਹੇਲਨੀਏਜੀਉਹਰਿਮਿਉਚਿਤੁਲਾਏ। ਸਤਿਗੁਰਮੇਵੇਕਉਕਰੇਜੀਉਦਿਚਹੁ
 ਅਪੁਗਵਾਏ। ਦਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏਹਰਿਗੁਣਗਾਏਅਨਦਿਨਲਗਭਉ। ਸੁਦਿ
 ਸਖੀਸਹੇਲੀਅਕੀਮੇਲੀਗੁਰਕੇਸਬਦਿਸਮਾਉ। ਹਰਿਗੁਣਸਾਰੇਤਵਿਤਪਿਅਗੈਨਮ

ਧਰੀਪਿਆਰੇ॥ ਨਨਕਕਾਮਦਿਨਹਪਿਆਰੀਰਾਮਗਲਿਹਾਰੇ॥ ੨॥ ਧਨਏਕਲਤੀਨੀਉਥਿ
 ਨੁਠਾਹਿਪਿਆਰੇ॥ ਦੁਨੈਰਾਇਮੁਗੀਨੀਉਥਿਨੁਗੁਰਸਬਦਕਰਾਰੇ॥ ਧਿਨੁਸਬਦੁਪਿਆਰੇਕਉ
 ਲਦੁਤਰੁਤਾਰੇਮਾਇਅਮੋਹਿਖੁਆਈ॥ ਕੁੜਿਵਿਗਤੀਤਾਪਿਰਿਮੁਤੀਸਾਧਨਮਹਲਨਪਾਈ॥ ਗੁ
 ਰਸਬਦੇਗਤੀਸਹਜੇਮਾਤੀਅਨਦਿਨੁਰਹੈਸਮਾਏ॥ ਨਨਕਕਾਮਦਿਸਦਾਰਗਿਗਤੀਹਰਿਨੀਉ
 ਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ ੩॥ ਤਾਮਿਲੀਐਹਰਿਮੇਲੇਨੀਉਹਰਿਧਿਨੁਕਵਲੁਮਿਲਾਏ॥ ਧਿਨੁਗੁਰੁਆ
 ਪੰਨੀਉਕਉਲੁਕੁਰਮੁਦੁਕਾਏ॥ ਗੁਰਕੁਰਮੁਦੁਕਾਏਇਉਮਿਲੀਐਮਾਏਤਸਾਧਨਸੁਖਪਾਏ॥ ਗੁ
 ਰਸੇਵਾਧਿਨੁਪੈਰਅੰਗਾਰਧਿਨੁਗੁਰਮਗਨੁਪਾਏ॥ ਕਾਮਦਿਗੇਗਿਗਤੀਸਹਜੇਮਾਤੀਗੁਰਕੈਸਬ
 ਦਿਵੀਚਾਰੇ॥ ਨਨਕਕਾਮਦਿਹਰਿਦੁਰੁਪਾਇਆਗੁਰਕੈਰੁਪਾਇਪਿਆਰੇ॥ ੪॥ ੧॥ ॥
 ॥ ਗਉਤੀਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਪਿਰੁਧਿਨੁਖਰੀਨਿਮਾਣੀਨੀਉਧਿਨੁਪਿਰਕਿਉਨੀਵਾਏਰੀਆਈ॥ ਪਿਰੁ
 ਬਿਨੀਦਨਆਵੈਨੀਉਕਾਪਨਤਨਿਤਸੁਹਾਈ॥ ਕਾਪਰੁਤਨਿਤਸੁਹਾਵੈਨਾਪਿਰੁਕੁਵੈਗੁਰਮ
 ਤੀਠਿਤੁਲਾਈਐ॥ ਸਦਸੁਰਗਦਿਨਸਤਿਗੁਰਸੇਵਗੁਰਕੈਅੰਕਿਸਮਾਈਐ॥ ਗੁਰਸਬਦੇ
 ਮੇਲਤਾਪਿਰੁਗਵੈਲਾਹਨਾਮੁਸੇਸਾਰੇ॥ ਨਨਕਕਾਮਦਿਨਹਪਿਆਰੀਨਹਰਿਕੈਗੁਲਸਾਰੇ॥
 ੧॥ ਸਾਧਨਰੇਗੁਮਾਣੇਜੀਉਆਪਣੇਨਾਲਿਪਿਆਰੇਅਹਿਨਿਸਿਰਿਗਿਗਤੀਜੀਉਗੁਰਸਬ
 ਦਵੀਚਾਰੇਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇਉਮੈਮਾਰੇਦਿਨਧਿਪਿਮਿਲਹੁਪਿਆ
 ਰੇ॥ ਸਾਧਨਸੇਹਗਦਿਸਦਾਰਗਿਗਤੀਸਾਚੈਨਮਿਪਿਆਰੇ॥ ਅਪਨੇਗੁਰਮਿਲਿਰਹੀਐ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਰੀਐਦੁਬਿਧਆਰਿਨਿਵਾਰੇ॥ ਨਨਕਕਾਮਦਿਹਰਿਦੁਰੁਪਾਇਆਸਗਲੇਦੁਖ
 ਦਿਸਾਰੇ॥ ੨॥ ਕਾਮਦਿਪਿਰਹੁਕੁਲੀਜੀਉਮਾਇਅਮੋਹਪਿਆਪਿਆਰੇ॥ ਝੁਠੀਝੁਠਿਲ
 ਗੀਜੀਉਕੁੜਿਮੁਠੀਕੁੜਿਅਰੇ॥ ਕੁੜਨਿਵਾਰੇਗੁਰਿਮੁਤੀਸਾਰੇਜੁਐਨਾਮੁਨਹਾਰੇ॥ ਗੁਰ
 ਸਬਦੁਸੇਸੈਸਚਿਸਸਾਵੈਦਿਲਹੁਰਉਮੈਮਾਰੇ॥ ਹਰਿਕਾਨਮੁਰਿਦੈਦਸਾਏਐਸਕਰੇਸੀਗਾ
 ਰੇ॥ ਨਨਕਕਾਮਦਿਸਗਨਿਸਮਾਣੈਨਿਸੁਸਾਚਨਾਮੁਅਪਾਰੇ॥ ੩॥ ਮਿਲੁਮੈਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਨੀ
 ਉਦਧੁਬਿਨੁਖਰੀਨਿਮਾਣੀ॥ ਮੈਨੇਦੀਨੀਦਨਆਵੈਜੀਉਕੁਵੈਅਨਿਨਪਾਣੀ॥ ਪਾਣੀਅਨਿ

ਨਭਾਵੈ ਮਰੀਐ ਗੋਵਿੰਦ ਪਿਰ ਵਿਉ ਸੁਖ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰ ਅਗੈ ਕਰ ਉਧਿ ਨੀਤੀ ਜੇ
 ਗੁਰ ਕੁ ਵੇਨਿ ਉਮਿਲੈ ਤਿਵੈ ਮਿਲਾਈਐ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਾਏ ਸੁਖ ਟਾਤ ਆਪਿ ਮਿਲਿ
 ਆਪ ਰਿਐ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮ ਦਿਸਟਾ ਸੁਹਾਗ ਦਿਸਾ ਪਿਰ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ॥ ੬ ॥ ੨ ॥
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ਕਾਮ ਦਿਹ ਰਿਰ ਸਿਧੇ ਪੀਜੀ ਉਹ ਰਿਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਅਨੁ
 ਮੋਹ ਨਿਮੋਹਿ ਲੀਅਨੀ ਉਦੁ ਬਿਧਿ ਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਸੰਨਿ ਸਮਾਇ ਕਾਮ ਦਿਵ
 ਰੁਪਾਏ ਗੁਰ ਮਤੀ ਥੇ ਗੁਲਾਏ ॥ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਕੁੜਿ ਕੁਸਤਿ ਭਰਿ ਆਗਲਤਾਈ ਪਾਪ
 ਕਮਾਏ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭੁਗਤਿ ਨਿਤੁ ਸਹਜਿ ਪੁਨਿ ਉਪੈ ਜੇ ਬਿਨੁ ਭੁਗਤੀ ਮੇਲੁ ਨ ਕਾਏ ॥
 ਨਾਨਕ ਕਾਮ ਨਿਪਿਰ ਹਿਪਿ ਆਗੀ ਵਿਚਹੁ ਅਪੁਗਦੁ ਥੇ ॥ ੧ ॥ ਕਾਮ ਦਿਖਿ ਰੁਪਾਇ
 ਆਜੀ ਉਗੁਰ ਕੇ ਰੁਇ ਪਿਆਗੀ ॥ ਹੋਇ ਸੁਖਿ ਪੁਤੀ ਜੀਉ ਅਤਿ ਰਿਉ ਰਿਪਾਗੇ ॥ ਅਤਿ
 ਰਿਉ ਰਿਪਾਗੇ ਮਿਲੀਐ ਪਿਆਰਿ ਅਨ ਦਿਨੁ ਦੁਖ ਨਿਦਾਗੇ ॥ ਅਤਿ ਰਿਮਹ ਲੁਪਿ ਰਗ
 ਦੁਕਾਮ ਦਿਗੁਰ ਮਤੀ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨ ਮਪੀ ਆਇ ਨੁਗਤੀ ਦੁਬਿਧਾ ਆਗਿ ਨਿ
 ਦਾਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਮਿਲੀ ਸੋਹਾਗ ਦਿਗੁਰ ਕੇ ਹੋਤਿ ਅਪਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਆਦੁ ਹੁਦਇ
 ਆਕਰੇ ਜੀਉ ਪ੍ਰੀਤ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਕਾਮ ਦਿਪਿ ਨ ਉਕਰੇ ਜੀਉ ਸਚਿ ਸਬਦਿ
 ਸੀਘਰੇ ॥ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸੀਗੀ ਰੇਹ ਉਮੈ ਮਾਰੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਾਰਨੁ ਸਦਾਗੇ ॥ ਜੁਗਿ
 ਜੁਗਿ ਏਕੈ ਸਚਾ ਸੇਈ ਬੁਝੈ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਖਿ ਕਾਮਿ ਦਿਖਾਈ ਮੇਰਿ ਸੀਤ
 ਪੀਕਿ ਸੁਆਗੈ ਜਾਇ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮ ਮੁਖਿ ਥਾਉ ਨ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਤਿ ਪਿਆ
 ਰੇ ॥ ੩ ॥ ਸੁਪਇ ਆਲੀਚੁ ਲੀਨਿ ਗੁਣੀ ਆਜੀਉ ਪਿਰੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਮੇ
 ਲਿ ਮਿਲੀਐ ਜੀਉ ਆਪੇ ਬਖਸਦੁ ਹਾਰਾ ॥ ਅਵਗਾਢ ਬਖਸਦੁ ਹਾਰਾ ਕਾਮ ਦਿਵੈ ਤੁ
 ਪਿਆਗਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿ ਅਸਮਾਈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭੁਇਨੁ ਭੁਗਤੀ ਪਾਈਐ ਸ
 ਤਿਗੁਰਿ ਬੁਝੈ ਬਝਾਈ ॥ ਸਟ ਅਨਦੁਰੈ ਹੋਇ ਨੁਗਤੀ ਅਨ ਦਿਨੁ ਰਹੈ ਲਿਦੁ ਲਾਈ ॥
 ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਦੁਪਾਇ ਅਸਾਧਨ ਉਨਿ ਪਿਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਗਉੜੀ ਮ

24

ਹਲਾ ॥ ३ ॥ ਅਧਿਕਾਰ ਸਰਸਵਤੀ ਦੁਹਰੇ ਤੀਉ ਵਿਉਕਰਿ ਦੁਹਰਤ ਰਿਅਨਾਇ ॥ ਰਾਮਨ
 ਮੁਕਰਿ ਬੇਹਿਜਾਨੀ ਉਸਥ ਦੁਹਰੇ ਦੁਹਰੇ ਦਿਰਿਪਾਇ ॥ ਸਥ ਦੁਹਰੇ ਪੈਰਿ ਰਿਪਾਇ ਹਰਿਅ
 ਪਿਲਪਾਇ ਇਨ ਬਿਪਿਦੁ ਤਰੁਤਰੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੁਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਜੀਵਤਿ ਅ
 ਦਿਉਰੀਐ ॥ ਧਿਨ ਮਹਿ ਰਾਮਨ ਮਿਕਿਲ ਦਿਖਾਵੇ ਕੁਏ ਪਦਿਤ ਸਮਗੀਗਾ ॥ ਨਨਕ
 ਰਾਮਨ ਮਿਨਿ ਸਤਗੁਰ ਬੰਨਹੁ ਏਮਨੁ ਰਾ ॥ ੧ ॥ ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖ ਕਾ ਮਿਦਿਅ ਪੇਜੀ
 ਉਰਾਮਨ ਅਥੀ ਬਿਪਿਨ ਗੀਜਾਣੇ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਕੁਈ ਪਰੇ ਪਿਅਰੇ ਜੀਉ ਤੁਥਿ ਮੁ
 ਏ ਬਿਨ ਪਾਣੀ ਭੁਬਿ ਮਏ ਬਿਨ ਪਾਣੀ ॥ ਗਤਿ ਨਹੀ ਨਦੀ ॥ ਹਉ ਮੇਧਾਤੁ ਸੇਸਾਰੇ ॥ ਜੇਅ
 ਇਅ ਮੇਸ ਕੁਥੈ ਨਾਮੋ ਉਬਰੇ ਗੁਰਬੀਰਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਰਾਮਨ ਮੁਦਖਾਣੇ ਅ
 ਪਿਤਰੇ ਕੁਲਤਾਰੇ ॥ ਨਨਕ ਰਾਮਨ ਮੁਦੈ ਸੇਖਟ ਅਤਿ ਰਿਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲੇ ਪਿਅਰੇ ॥
 ਰਾਮਨ ਅਥਿਨੁ ਕੇ ਬਿਰੁਨਹੀ ਜੀਉ ਬਾਨੀ ਹੋ ਸੇਸਾਰਾ ॥ ਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਸਦੀ ਜੀਉ ਰਾ
 ਮਨ ਮੁਦਾ ਪਾਗਾ ॥ ਰਾਮਨ ਮੁਦਾ ਪਾਗਾ ਅਰਮ ਅਪਾਰਾ ਗੁਰਮਤਿ ਪਨੁਪਾਈਐ ॥ ਸੇ
 ਵਾ ਸੁਗਤਿ ਰੁਗਤਿ ਦਿਹ ਸਾਈ ॥ ਦਿਚੁ ਅਪੁਰਾਵਾਈਐ ॥ ਹਮ ਅਤਿ ਹੀਦੁ ਪੁਰਖ ਮੁ
 ਗ ਅਪੇਸਤਿ ਗੁਰਮਾਰ ਗਿਪਾਇ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ਅਨੁਦਿਨੁ ਹਰਿ
 ਗੁਲਗਾਇ ॥ ੩ ॥ ਅਧਿਕਾਰ ਏਕੇ ਅਧਿਕੀ ਉਅਪੇਸਬਦਿ ਸਦੇਗਾ ॥ ਅਧਿਸਤਿ
 ਗੁਰਮਾਧਿਸਬਦੁ ਜੀਉ ਜੁਗੁਜੁਗੁ ਭਗਤਿ ਪਿਅਰੇ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਰੁਗਤਿ ਪਿਅਰੇ
 ਰਿਅਪਿਸਦੇ ਅਪੇਰੁਗਤੀ ਲਾਏ ॥ ਅਪੇਦਨ ਅਪੇਬੀਨ ਅਪੇਸੇਰੁ ਬਗਾਏ ॥ ਅ
 ਪੇਰੁ ਰੁਗਤ ਅਵਗਾਣਾ ਦੇਹਿਰੇ ਦੇਨ ਮੁਦਸਾਇ ॥ ਨਨਕ ਸਦਬਲਿਹਾਰੀ ਸੇਚੇਦਿ
 ਏਅਪੇਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਗਉਨੀ ਮਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਬੀਸੇਦਾ ਕਰਿ ਪਿਰਾ
 ਜੀਉ ਹਰਿਨ ਮੁਪਿਅਾਏ ॥ ਸਦੁਹੁ ਦੁਰਿਨ ਜਾਹਿ ਪਿਰਾਜੀਉ ਅਰਿਥੈ ਠਿਅਹ ਰਿਪਾਇ
 ਅਰਿਥੈ ਠਿਅਹ ਰਿਪਾਇ ਸਦਾ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਸਹ ਜੇਸਤਿ ਸੁਕਾਏ ॥ ਗੁਰਬੀਸੇਦਾ ਪਰੀ
 ਸੁਪਾਲੀ ਨਿਸਨੇ ਅਧਿਕਾਰਾਏ ॥ ਨਾਮ ਬੀਜੈ ਨਾਮੇ ਜੈ ਨਾਮੇ ਮੀਨਿ ਦਸਾਏ ॥ ਨਨਕ ਸਚਿ

ਨਮਿਦੁਇਆਈਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਏ॥੧॥ਹਰਿਕਾਨਮੁਮੀਠਾਪਿਰਾਜੀਉਜੀਹਰਿਨ
 ਮੁਖਿਅਧਿਯਾਤਮਨਹਰਿਰਸੁਰਾਖਮੁਏਜੀਉਅਨਰਦਸਾਦਗਦੁਏ॥ਸਦਾਹਰਿਰਸੁਪ
 ਦੇਜਾਹਰਿਰੁਏਰਸਨਸਬਦਿਸੁਗਏ॥ਨਮੁਪਿਆਏਸਦਾਮੁਖਪਾਏਨਾਮਿਰਹੇਲਿਦੁਲ
 ਏ॥ਨਮੋਉਪਦੇਨਾਵਿਨਮੋਨਮੋਸਚਿਸਮਾਏ॥ਨਨਕਨਮੁਗੁਰਮਤੀਪਾਏਅੰਮ੍ਰਿਤਪੇਲੇਏ
 ਲਦੁਏ॥੨॥ਏਹਦਿਠਾਣੀਚਾਕਰੀਪਿਰਾਜੀਉਪਨਦੋਤੁਪਰਦੇਸਿਸਿਪਾਏ॥ਦੁਜੈਵਿ
 ਨੇਸੁਖੁਨਪਾਇਉਪਿਰਾਜੀਉਵਿਖਿਆਲੋਕਿਲੁਕੁਏ॥ਵਿਖਿਆਲੋਕਿਲੁਕੁਏਕੁਰ
 ਮਿਕੁਲਾਏਉਹੁਵਿਉਕਰਿਸੁਖਪਾਏ॥ਚਾਕਰੀਦਿਠਾਣੀਪਰੀਦੁਖਾਲੀਆਪੁਦੇਰਿਪਰਮੁ
 ਗਦੁਏ॥ਅਧਿਅਵੇਪਨਟੈਕੋਨਾਹੀਖਿਨੁਖਿਨੁਦੁਖੁਮੈਤਾਏ॥ਨਨਕਮਾਏਅਥਾਦੁਖੁ
 ਤਦੇਕੁਕੋਨਾਗੁਰਸਬਦੀਚਿਤੁਲਾਏ॥੩॥ਮਨਮੁਖਮੁਗਪਗਦੁਰੁਪਿਰਾਜੀਉਸਬਦੁ
 ਮਨਿਨਦੁਸਾਏ॥ਅਧਿਅਕਾਕੁਮੁਖਪਿਰਾਜੀਉਹਰਿਅਕਗੁਵਿਉਪਾਏ॥ਵਿਉਮਾਰ
 ਗੁਪਾਏਖਿਨੁਸਤਿਗੁਰਗੁਏਮਨਮੁਖਆਪਗਾਣੇ॥ਹਰਿਕੇਚਾਕਰਿਸਦਾਸੁਹੇਲਗੁਰ
 ਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਏ॥ਜਿਸੇਨਹਰਿਜੀਉਕਰੇਕਿਰਪਾਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਏ॥ਨਨਕ
 ਨਮੁਰਤਨੁਜਗਿਲਹਾਗੁਰਮੁਖਿਆਪਬੁਝਾਏ॥੪॥੫॥੬॥
 ਰਾਗੁਗਉੜੀਦੁਤਪੁਰਬੀਮਹਲਾ॥੫॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਮੈਰੇਮਨੁਬੈਰਾਗੁਕੁਏਅਜੀਉਵਿਉਪੇਖਾਪੁਕੁਦਾਤੇ॥ਮੇਰੇਮੀਤੁਸਖਾਹਰਿਜੀਉਗੁਰ
 ਪੁਰਖਾਵਿਪਾਤੇ॥ਪੁਰਖੇਖਿਪਾਤੇਏਕਸੀਪਰਿਵਿਉਮਿਲਹਤਏਉਤੀਲੀਆ॥ਕਰਿਕਰ
 ਹਿਸੇਦਾਸੀਸੁਚਰਣੀਮਨਮਾਦਰਸਨਿਮਾਣੀਆ॥ਸਾਮਿਸਾਸਨਪਤੀਦਿਸੇਰੇਪਲ
 ਮੁਹਤਿਦਿਨਗਤੇ॥ਨਨਕਸਾਗਿਗਾਜਿਉਪਿਆਏਕਿਉਮਿਲੀਅੰਮ੍ਰਿਤਪੁਕੁਦਾਤੇ॥੧॥ਏ
 ਥੋਖਿਨਉਕਰਉਜੀਉ॥ਸੁਦਿਵੀਤਪਿਆਚੇਮੇਰਾਮਨਤਨਮੋਹਲੀਆਜੀਉਦੇਖਿਚਲਤ
 ਤੁਮਾਥਾ॥ਚਲਤਤੁਮਾਰੇਖਿਮੇਰੀਉਦਾਸਪਨਕਿਉਪੀਰਏ॥ਗੁਣਦਿਠਾਹਿਦਇਅ

ਲਖਾਲਸਰਬਗੁਣਕੁਰਾ ਪੁਰੇ। ਪਿਰਨ ਦੇ ਸਹੀ ਸਖ ਹਿਏ ਆਉ ਦਿਓ ਇਥੀ ਅ
 ਰੇ। ਬਿਨ ਦਿਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਪਾਰਦੁਪਾਰਿ ਅਦੁਰੁ ਨ ਦਿਓ ਆਗੇ॥ ੨॥ ਹਉਮਨੁ ਅਰ
 ਪੀਸੁ ਕੁਤਲੁ ਅਰਪੀ ਜੀਉ ਅਰਪੀ ਸਕੁ ਦੇਸਾ॥ ਹਉਮਿ ਕੁ ਅਰਿ ਪੀਤਿ ਸੁ ਮਿਤਿ ਪਿਆਰੇ॥ ੩॥ ਮੇਰੇ
 ਮੁਕੁ ਦੇਇ ਸੇ ਦੇਸਾ॥ ਅਰਿ ਪਿਆਤ ਸੀਸੁ ਸੁ ਦੂਰੁ ਗੁਰਪਰਿ ਸੇਗ ਪੁਰੁ ਦਿਖਾਇਆ॥ ਬਿਨ
 ਮਹਿ ਸਗਲਾ ਦੁਖ ਮਿਟਿਅ ਮਨੁ ਹਉਰਿ ਦਿਅ ਪਾਇਆ॥ ਦਿਨੈ ਰੋਨ ਕਲੀ ਆ ਕੋਰੇ ਕਾ
 ਮਿਦੁ ਮਿਟੇ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਾ॥ ਬਿਨ ਦੇਤ ਨਾਨਕ ਕੇਤੁ ਮਿਲਿਅ ਲੇਨ ਤੇਰੇ ਮਨੇ ਸਾ॥ ੪॥ ਮੇਰੇ
 ਮਨੁ ਅਨੰਦੁ ਕੁਇਆ ਜੀਉ ਪਾਈ॥ ਪਰੁ ਲਾਲੁ ਆਇਆ ਪਿਆਰ ਜੀਉ ਸਕੁ ਤਿਖਾ ਬੁਝ
 ਈ॥ ਮਿਲਿਅ ਤਲ ਲਗੁ ਪਾਸੁ ਠਾਕੁਰ ਸਪੀ ਮਰਿ ਲਗਾਇਆ॥ ਸਕੁ ਮੀਤ ਬਿਪ ਪਹਰਖ
 ਉਪਜਿਅ ਦੁਤ ਬਾਉਗਾ ਦਇਆ॥ ਅਨਹਤ ਦੁਨੇ ਦੁਜ ਹਿਯਰ ਮਹਿ ਪਿਰ ਸੇਗ ਸੇਜ ਦਿਓ
 ਈ॥ ਬਿਨ ਦੇਤਿ ਨਾਨਕ ਸਗਲਿ ਰਹੈ ਰਿਮਿਲਿਅ ਕਿਤ ਸੁਖ ਦਾਈ॥ ੫॥ ੧॥ ਗਉ
 ਜੀ ਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਮੇਰੇ ਤੇਰੇ ਉਚੇਰੇ ਦਰ ਅਗਲੁ ਅਪਾਰਾ॥ ਮੇਰੇ ਤੇਰੇ ਸੇਗ ਨਿਦੁ ਆਗੀਉ
 ਸੇਤ ਪਰ ਮਸਾਲਾ ਪਰ ਮਸਾਲੁ ਅਪਾਰੁ ਠਾਕੁਰ ਸਦਾ ਵੀਰ ਤੁਗਾ ਦੋ॥ ਨਹ ਸਾਧ ਸੇਤ
 ਦਿਖਤ ਹੋਵੁ ਹਿਤ ਗਤੁ ਪ੍ਰਹਿ ਪਿਆਵੇਗਾ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਆਇਆ ਦਇਆ ਲਸੁ ਆਮੀਰਿ
 ਦੀਨ ਬਿਪਾਰਾ॥ ਬਿਨ ਦੇਤਿ ਨਾਨਕ ਦਰਸਾ ਪਿਆਸੇ ਮਿਲਿਯ ਮਨੁ ਸੁਖ ਸਾਰਾ॥ ੬॥ ਮੇਰੇ
 ਨੇਤਰੇ ਬਠਾਨ ਅਨੁਪਲ ਨਿਗਲੀ॥ ਮੇਰੇ ਤੇ ਮਾਨ ਹਿਏ ਕੁਲੀ ਅਦੁਰ ਸਕੁ ਰਾਣੀ॥ ਮਨ
 ਹਿਤ ਦੇਕੁ ਅਲਖੁ ਠਾਕੁਰ ਜਿਨ ਹਿ ਸਕੁ ਕਲਪ ਚੀਆ॥ ਤੁਪੁ ਬਠ ਨਿਗੁਰੇ ਦੁਸਿ ਚੀਆ
 ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਬਨਵਾਰੀਆ॥ ਤੁਆ ਪਿਰਲਿ ਅਮਾ ਅਪਿਰ ਗਿਆ ਅਪਿ ਸਕੁ ਕਲਪਾ
 ਗੀਆ॥ ਬਿਨ ਦੇਤਿ ਨਾਨਕ ਬੈਜਗਾ ਪੁਸਤੁ ਸੇਵਕ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀਆ॥ ੭॥ ਮੇਰੇ ਤੁਪੁਸ
 ਤ ਸੇਗ ਤਿਪਿਆਵੇ ਦਰਸਾ ਪਿਆਸਾ॥ ਮੇਰੇ ਜਮੁਨੇ ਨਿਨ ਅੰਦੇ ਤੁਪੁ ਪਰਿ ਨਿਦਾਨਾ॥ ਨਮ
 ਬਾਲੁ ਤਿਨ ਕਉ ਲਗੀ ਨਹੀ ਜੇ ਇਕ ਮਨਿ ਪਿਆਵੇਗਾ॥ ਅਨਿਬਛ ਲਿਕਰ ਮਿਨਿ ਤੁਪੁ ਅਰ

ਇਅ

ਪਹਿਸੇ ਸੇਭੁ ਭਲ ਪਾਵੇਹ ॥ ਅਲਖੁ ਤੁਮ੍ਹਰੁ ਨਿਮ੍ਹਰਾ ਪੈਰੇ ਤਿਸਿ ਦਿਖਿ ਦਰਸੁ ਮੁਗਿ ਆਨ
 ਬਿਨ ਦ੍ਰਿਤਿ ਨ ਕਰਾਨੁ ਨਿਹ ਚਲੁ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖੁ ਭੁਗਵਾਨ ॥ ੩ ॥ ਅੰਗੁਲ ਤਿਸੁ ਭਲ ਭ
 ਲਿ ਆਸੁ ਪਰਦੇਹ ॥ ਅੰਗੁਲ ਪੁਤ੍ਰੀ ਤਭੁ ਏਕੁ ਦਿਖੁ ਸੁਤਿ ਤਥੇ ॥ ਤਰਿ ਆਨੰਦੁ ਹਨੁ ਲ
 ਹਿ ਆਮ੍ਰਿਤੁ ਆਨੁ ਨਿਨੀ ਦਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਿਨੀ ਤੁਧੈ ਪੈਨੁ ਕਹਿ ਆਤਿ ਨ ਕਮੋ ਨਿ
 ਨ ਆਇਆ ॥ ਥੇ ਅੰਤੁ ਗੁਣੇ ਤੇਰੇ ਕਥੈ ਨ ਜਾਹੀ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਬਿਨ ਦ੍ਰਿਤਿ ਨ ਕਦੇ
 ਕਰਾ ਬਿਨਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰਿ ਆਸੇ ਸਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪਤਿ
 ਤ ਅਸਿਖ ਪੁਨੀਤ ਕਹਿ ਪੁਨਹ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਮਨ ਅੰਜ ਪਿਪਾਵੈ ਬਿਨ ਬਿਲ ਬਿਖਟ
 ਹਨਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਛੰਡੁ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਤੁਰਾ ਮਨ ਗਇਨੁ ਚੋਇ ਦਿਹਾਰਿ ਆਪੋ ॥ ਪਿਆਇ ਮ
 ਨ ਮੁਗਰਿ ਮੁਕੀ ਦੇ ਕਟੈ ਐਕਾਲ ਦੁਖ ਭਯੋ ॥ ਦੁਖ ਹਰਦੁ ਦੀਨ ਸਰਦੁ ਸ੍ਰੀ ਪਰਚਥਨ ਕਮਲ ਅ
 ਰਾਧੇ ॥ ਨਮ ਪੰਥੁ ਬਿਖੜਾ ਅਗਗ ਨਿਸਾਗਹੁ ਨਿਮਖ ਸਿਮਰਤੁ ਸਾਧੀ ॥ ਕਲ ਮਲਹਟ
 ਹਤਾ ਸੁਪਕਰਤਾ ਦਿਨੁ ਸੁਰੇਇ ਅਗਧੋ ॥ ਦਿਨ ਦ੍ਰਿਤ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਵਿਰਪਾਰੋ ਪਾਲੁਗੇ ਦ੍ਰਿਟ ਮ
 ਪੋ ॥ ੧ ॥ ਸਿਮਰਿ ਮਨ ਦਾ ਅਟਹੁ ਦੁਖ ਹਰੇ ਭੈਰੋ ਨ ਨਹਿ ਰਿਗਇਆ ਸ੍ਰੀ ਰੰਗੇ ਦਇਆ ਲਮਕੇ
 ਰੁਭੁਗਤਿ ਦ੍ਰੁਲੁ ਬਿਰਦਾਇਆ ॥ ਰੁਭੁਗਤਿ ਦ੍ਰੁਲੁ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਨ ਅਨਹਿਤਿ ਦਿਅ ਪਈਐ ॥
 ਤ ਅੰਧੁ ਪੁਤ੍ਰ ਪੇਤੁ ਪੈਰੇ ਨ ਮੁਰੰ ਨਿਦੁ ਸਾਈਐ ॥ ਸੁਰਸਿ ਪਗਦੁਰੀ ਪਰਬ ਮੁਨਿ ਨ ਗੁਣ ਅਨਿ
 ਕੁ ਰੁਗਤੀ ਗਇਆ ॥ ਬਿਨ ਦ੍ਰਿਤਿ ਨ ਕਰਹੁ ਵਿਰਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹਰਿਗਇਆ ॥ ੨ ॥ ਚੇ
 ਤਿ ਮਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਥੇ ਸੁਰਬ ਕਲ ਕਲੇ ਨਿਨਿ ਪਾਰੀ ॥ ਕਰਣੁ ਐਸ ਮਰਬੁ ਸੁਆਮੀ ਪ
 ਟਪਟਪੁ ਅਪਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਾਣੁ ਮਨ ਤਨੀ ਅਟਾ ਤਾਥੇ ਅਤਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਸਰਦਿ ਜੇਗ
 ਸਮਰਬੁ ਮੇਹਨੁ ਸਰਬ ਦੇਖ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਰੰਗੇ ਸੇਗ ਸਭਿ ਦੇਖ ਬਿਨ ਸਹਿਤ ਪਤਨ ਮੁਰਾਰੀ
 ॥ ਬਿਨ ਦ੍ਰਿਤਿ ਨ ਕਰਹੁ ਵਿਰਪਾਰ ਸਮਰਬ ਸਭਿ ਬਲ ਪਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਗੁਣਗਉ ਮਸ ਅਰੁ ਤਖ
 ਬਿਨ ਸੀਸੁ ਭੁਤੇ ਭਿਰਦਾਇਆ ਲਾ ॥ ਬਿਸਿ ਭੁਭੁਦੇਨ ਬਭਿਏ ਵੈਸਰ ਬਕੁਰੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ਪ੍ਰਤਿ
 ਪਾਲ ਮਗਦਾਇਆ ਲਾਨਾ ਦਇਆ ਪਾਰੇ ਸਭੁ ਬਿਸੇ ॥ ਕਲੁ ਚੁਟ ਬੁਲੇ ਕੁ ਮੇਹਨੁ ਸੇਨੀ ਅ

੨

ਨਵੇ ਪੁਰੁਖ ਸੈ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਦੇ ਦਸ ਠਲ ਸੇ ਦੁਹਈ ਪੁਰਨ ਪਾਲਾ ਧਿਨ ਦੇ ਤਿਨ ਨ ਕਈ ਦੁਪ੍ਰ
 ਨੀਪਤ ਦੀ ਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ੬ ॥ ੩ ॥ ਗਉਤੀ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਦਿ ਸਖੀ ਦੇ ਮਿਲਿ ਉ
 ਦਮ ਕਰੇ ਮਨ ਇਲੈ ਹਿਰਿ ਵੀਤੈ ॥ ਆਨੁ ਤਿਆਗਿ ਕਰਿ ਰੁਗਤਿ ਚਗਉਰੀ ਮੇਹ ਸਾਧ
 ਮੈ ਤੈ ਪਸੰਦੀ ਦਸਿਆ ਆਇ ਆਇ ਰਿਦੈ ਭੁਨਿ ਜਾਇ ਦਿਹਰੀ ਤਿਛਲੀ ਭਗਵੰਤੈ ॥ ਨਾਨਕ
 ਕਨਗ ਮਰਦੁ ਕੁਨਰ ਕਨਿ ਦੋਰੇ ॥ ਪੁਨੀਤ ਕੋਰਤਿ ਸੁਜੈ ॥ ੧ ॥ ਸੁਦਿ ਸਖੀ ਦੇ ਦਿਹਰੁ
 ਲੀ ਧਿਨਿ ਤੈ ਦੇਹੁ ਮਤਿ ਭੁਪਕਾਈ ॥ ਆਸਹਿ ਸੁਖੁ ਆਇ ਉਪਾਧਿ ਰਹਤ ਹੋਇ ਰੀਤੀ ਹੋਇ
 ਹਿਰਾਈ ॥ ਆਖਿ ਕਲਿ ਕਲ੍ਹ ਸਮਿਟਿ ਹਿਰੁ ਮਨ ਸਹਿ ਮਨਿ ਤਿਓ ਦਿਆ ਠਲੁ ਪਾਈ ॥ ਪਾਰਬ
 ਹੁ ਮੁਖੁ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਨਕ ਨ ਮੁਖਿ ਆਈ ॥ ੨ ॥ ਸਖੀ ਦੇ ਦੁਖ ਕੀ ਨਿਤ ਸੁਖ ਮਨਾਈ ਪੁ
 ਕੁ ਮੇਰੀ ਆਸ ਪਨਾਈ ॥ ਚਰਨ ਪਿਅਸੀ ਦਰਸ ਕੈ ਰਾਗ ਨਿਪੋ ਪਉਥਾ ਨ ਸਚਾਈ ॥ ਧੋਤਿ
 ਲਹਉ ਹਿਰੀ ਸੇ ਤਜਨ ਸੇਹੁ ਸਮਿਥ ਪੁਰਖ ਮਿਲਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮਿਲਿ ਆਸੁ ਰਜਨ ਸੁ
 ਖ ਦਾਤ ਪੇਦੁ ਭਗੋ ਪਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸਖੀ ਨ ਲਿਵ ਸਾ ਅਪੁਨ ਨ ਹੁ ਪਿਅਰੇ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਤਨੁ
 ਹਿਸੇ ਗਿਰਿ ਮਾ ਸੁਦਿ ਸਖੀ ਦੇ ਮੇਰੇ ਨੀਦ ਕੁਲੀ ॥ ਮੇਰੇ ਪਨੁ ਧਿਰੁ ਮਿਲਿ ਆ ॥ ਕੁ ਮੁਖੇ
 ਦਿਓ ਸਾਤਿ ਸਹਨਿ ਸੁਆਮੀ ਪਛਾ ਸੁਰੁ ਦਿਆ ਕਉ ਲੁਖਿ ਲਿਖਾ ॥ ਦੁਹ ਪਾਇ ਆਪੁ
 ਕੁ ਮਤਿ ਰਿਜਾ ਮੀਨ ਨ ਕੋ ਮੇਹ ਗੁਨ ਦਇਆ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥ ਮਠੇ ॥ ੨ ॥ ਮਠੇ ॥ ੩ ॥ ੪
 ਮਠੇ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥ ੨੧ ॥ ੨੨ ॥ ੨੩ ॥ ੨੪ ॥ ੨੫ ॥ ੨੬ ॥ ੨੭ ॥ ੨੮ ॥ ੨੯ ॥ ੩੦ ॥ ੩੧ ॥ ੩੨ ॥ ੩੩ ॥ ੩੪ ॥ ੩੫ ॥ ੩੬ ॥ ੩੭ ॥ ੩੮ ॥ ੩੯ ॥ ੪੦ ॥ ੪੧ ॥ ੪੨ ॥ ੪੩ ॥ ੪੪ ॥ ੪੫ ॥ ੪੬ ॥ ੪੭ ॥ ੪੮ ॥ ੪੯ ॥ ੫੦ ॥ ੫੧ ॥ ੫੨ ॥ ੫੩ ॥ ੫੪ ॥ ੫੫ ॥ ੫੬ ॥ ੫੭ ॥ ੫੮ ॥ ੫੯ ॥ ੬੦ ॥ ੬੧ ॥ ੬੨ ॥ ੬੩ ॥ ੬੪ ॥ ੬੫ ॥ ੬੬ ॥ ੬੭ ॥ ੬੮ ॥ ੬੯ ॥ ੭੦ ॥ ੭੧ ॥ ੭੨ ॥ ੭੩ ॥ ੭੪ ॥ ੭੫ ॥ ੭੬ ॥ ੭੭ ॥ ੭੮ ॥ ੭੯ ॥ ੮੦ ॥ ੮੧ ॥ ੮੨ ॥ ੮੩ ॥ ੮੪ ॥ ੮੫ ॥ ੮੬ ॥ ੮੭ ॥ ੮੮ ॥ ੮੯ ॥ ੯੦ ॥ ੯੧ ॥ ੯੨ ॥ ੯੩ ॥ ੯੪ ॥ ੯੫ ॥ ੯੬ ॥ ੯੭ ॥ ੯੮ ॥ ੯੯ ॥ ੧੦੦ ॥

ਗਉਤੀ ਬਾਦ ਨ ਅਖਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਸੋਲ੍ਹਾ ॥ ੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਗੁਰ ਦੇਵ ਮਾਤਾ ਗੁਰ ਦੇਵ ਪਿਤਾ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸੁਆਮੀ ਪਰਮੇਸਰ ॥ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸਾਖੀ ਅਗਿ
 ਆਨ ਭੋਜਨੁ ਗੁਰ ਦੇਵ ਬੋਧਿ ਪਸੰਦਗਾ ॥ ਗੁਰ ਦੇਵ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਪਦੇਸੈ ਗੁਰ ਦੇਵ ਮੰ
 ਤਿ ਭੋਧਗਾ ॥ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸਾਤਿ ਸਤਿ ਬੁਧਿ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰ ਦੇਵ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਪਗਾ ॥ ਗੁਰ ਦੇ
 ਵ ਤੀਰਥੁ ਅਮ੍ਰਿਤ ਸੋਰੇ ਦੁਹ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਮਨੁ ਅਪਰਿਪਗਾ ॥ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕਰਤਾ ਸਰੂਪ
 ਪਾਰਤਾ ਗੁਰ ਦੇਵ ਪਤਿ ਤਪਤਿ ਤਕਰਾ ॥ ਗੁਰ ਦੇਵ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਗੁਰ ਦੇਵ

ਮਤਿਹਰਿਜਪਿਉਪਾਰਾਗੁਰਦੇਵਸੰਗਤਿਪੁਰਖਮੇਲਿਕਰਿਕਿਰਪਾਹਮਮੁਖਪਾਪੀਨਿਤੁਲ
 ਗਿਤਾਰਾਗੁਰਦੇਵਸਤਿਗੁਰੁਪਾਰਾਹਮੁਪਰਮੇਸਰਗੁਰਦੇਵਨਾਨਕਹਰਿਨਮਸਕਾਰਾ॥
 ੧॥ ਸੋਲੇਕੁ॥ ਅਪਿਹਿਰੀਆਕਰਾਇਆਪਹਿਕਰੈਨਜੇਗੁ॥ ਨਨਕਾਏਕੋਰਦਿਹਰਿਅਟੁ
 ਸਰੋਹਮਾਨਹੋਗੁ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਓਅੰਸਾਧਸਤਿਗੁਰਨਮਸਕਾਰੀ॥ ਆਦਿਮਪਿਅਤਿਨਿ
 ਰੰਕਾਰੀ॥ ਆਪਹਿਸੰਨਅਪਹਿਸੁਖਅਸਨਾ॥ ਆਪਹਿਸੁਨਤਅਪਹੀਨਸਨਾ॥ ਆਪਨਅਪੁ
 ਆਪਹਿਉਪਾਇਉ॥ ਆਪਹਿਬਾਪੁਆਪਹੀਮਾਇਉ॥ ਆਪਹਿਸੁਖਮਆਪਹਿਅਸਥੁਲ
 ॥ ਲੁਖੀਨਜਾਈਨਨਕਲੀਲਾ॥ ੧॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਰੁਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ ਤੇਰੇਸਤਨਕੀਮਨਿ
 ਹੋਇਰਦਾਲਾ॥ ੧॥ ਕਹਾਉ॥ ॥ ਸੋਲੇਕੁ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਅਕਾਰਆਪਿਨਿਰੰਗੁਦੁਸਰਗੁ
 ਦੁਇਕਾ॥ ਏਕਹਿਏਕਬਖਾਨੈਨਨਕਾਏਕਅਨੇਕ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਓਅੰਗੁਰਮੁਖਿਕੀ
 ਓਅਕਾਰਾ॥ ਏਕਹਿਸੁਠਪੋਰਦੁਦਹਾਰਾ॥ ਤਿਨਤਿਨੈਤ੍ਰੇਗੁਦਵਿਸਥਾਰੀ॥ ਨਿਬਗੁਦੇਤਸਰ
 ਗੁਦਦਿਸਦਰੀ॥ ਸਗੋਲਰੁਤਿਕਰਿਕਰਹਿਉਪਾਇਉ॥ ਨਨਕਮਰਨਅਨੇਹਬਛਾਇਉ॥
 ਦੁਰੁਤੁਤਿਤੇਆਪਿਨਿਰਚਾ॥ ਨਨਕਅਤਿਨਪਾਰਾਦਾਰਾ॥ ੨॥ ਸੋਲੇਕੁ॥ ਸੋਈਸਾਹਰੁਗਾਏ
 ਤੇਸੇਸੁਸੈਪੈਹਰਿਗਾਸਿਪਾਨਕਸਚੁਸੁਚਿਖਾਈਐਤਿਹਮਿਤਨਕੈਪਾਸਿ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥
 ਸਸਾਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸੋਓ॥ ਸਤਿਪੁਰਖਤੇਰਿਨਨਕਉ॥ ਸੋਓਸਰਨਿਪਰੈਨਿਹਪਾਯੋ॥ ਸਿਮ
 ਰਿਸਿਮਹਿਗੁਨਗਾਇਸੁਨਾਯੀ॥ ਸਿਮੈਕੁਰਮੁਨਹੀਕਚੁਬਿਅਪਤਾ॥ ਪੂਰਾਪੂਤਾਪੁਤਾਹੋਵੇ
 ਜਪਤਾ॥ ਸੋਸਾਧੁਇਹੁਪਹੁਚਨਹਾਰਾ॥ ਨਨਕਤਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰਾ॥ ੩॥ ਸੋਲੇਕੁ॥ ਪਨਪਨ
 ਕਹਾਪੁਕਾਰਤੇਆਇਆਐਹਸਕੁਕਰਾ॥ ਨਮਬਿਹੁਨਨਕਹੋਤਜਾਤਸਰਪੁਰਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ
 ਪਧਾਪੁਰਿਪੁਨੀਤਤੇਰੇਜਨੁਆਪਾਨਿਤਉਨਿਹਰਚਿਅਮਨੁ॥ ਪਿਨਨਹੀਥਾਛਹਿਸੁਰਗਨਅ
 ਦੁਹਿ॥ ਅਤਿਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਸਾਧਰਜਗਚਹਿਪੈਕਹਾਬਿਅਪਹਿਤਾਹਾ॥ ਜੇਏਕਛਾਡਿਅਨਕ
 ਤਹਿਨਜਾਹਾ॥ ਨਾਕੈਹੀਐਦੀਉਪੁਰਨਾਮਾ॥ ਨਨਕਸਾਧਪੁਰਾਨੁਗਦਾਨਾ॥ ੪॥ ਸੋਲੇਕੁ॥ ਅ
 ਨਿਕਰੇਖਅਹੁਦਿਅਨਪਿਅਨਮਨਹਰਿਮਿਲਿਅਉਨਕੋਇ॥ ਕਹਨਨਕਕਿਰਪਾਕੁਈ

ਏਕੁਗਤੁਨ੍ਹਿਅਨੀਸੋਈ॥੧॥ਪਉਤ੍ਰੀ॥ ॥ਵਿਨ੍ਹੁਰਿਅਨਨੀਮੁਖਥਾਤਉ॥ਅਨਿਕਜੁਗ
 ਤਿਸਾਸਤ੍ਰਕਰਿਕੁਤਉ॥ਵਿਅਨੀਸੋਈਜੈਵੈਵਿਨ੍ਹੁਸੋਉ॥ਥਹਤਸੁਨਤਕਰੁਕੋਗੁਨੋਉ॥ਵਿ
 ਅਨੀਰਹਤਅਗਿਅਵਿਨ੍ਹੁਜੈਕੋ॥ਉਸਨਸੀਤਸਮਸਰਿਸਕੁਤੋਕੋ॥ਵਿਅਨੀਤਤੁਰੁਰ
 ਮੁਖਿਧੀਚਾਰੀ॥ਨਨਕਜਾਕਉਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੫॥ਸੁਲੋਕੁ॥ ॥ਆਦੁਨਅਏਮਿਸ
 ਏਮਗਿਬਿਨ੍ਹੁਧੁਪਸੁਏਗਾਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸੋਧੁਨਕੋਕੁਗਮਥੇਰ॥੧॥ਪਉਤ੍ਰੀ॥ ॥
 ਯਾਜੁਗਮਹਿਕਉਆਇਆਜਨਮਤਯੋਹਿਉਮੇਹੀਮਾਇਆਗਾਰਕੁਕੇਟਮਹਿਉਚਪਤ
 ਧਕਰਤੋ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਮਿਸਰਤਪੁਰੁਗਰਤੋ॥ਉਰਧਿਪਚੇਜੇਫੁਡਿਛੁਨਾਦੇਦੁਨਹਾਰੁਮ
 ਨਹਿਬਿਸਗਨਾ॥ਧਾਰੁਕਿਰਪਾਜਿਸਹਿਗੁਸਾਈ॥ਇਉਉਤਨਕਤਿਸਬਿਸਰਹੁਨਹੀ
 ॥੬॥ਸੁਲੋਕੁ॥ਆਦੁਤਹੁਕਮਿਬਿਨਸਹੁਕਮਿਅਗਿਅਰਿਨਨਕੋਇ॥ਆਦੁਨਜਨਤਿ
 ਹਮਿਏਨਕਜਿਹਮਨਿਸੋਇ॥੧॥ਪਉਤ੍ਰੀ॥ਇਉਜੀਅਪਹੁਤੁਕਰੁਦੁਸੋਮੇਹਮਗ
 ਨਮੀਨਨੇਨਿਛਾਸੇ॥ਇਨਿਅਇਅਏਰੁਦੁਬਸਿਕੀਨੇ॥ਅਧਨਮੇਹਧਏਠਧਠਿਟੀਨੇ॥
 ਏਸਾਨਕਕਉਪਾਇਆਜੋਤੋਤਰਉਬਿਖਮੁਇਹਮਾਇਆਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤ੍ਰਸੇ
 ਗਿਮਿਲਏ॥ਨਨਕਤੋਕੋਨਿਕਟਿਨਮਾਏ॥੭॥ਸੁਲੋਕੁ॥ਵਿਰਤੁਬਮਾਦੁਨਸੁਕੁਅਸੁਕੁ
 ਕੀਨੇਤਿਨਪੁਤਿਅਧਿ॥ਪਸੁਅਧਨਹੁਉਕਰੇਨਾਕੁਬਿਨ੍ਹੁਗਰਿਕਗਕਮਾਤਿ॥੧॥ਪਉ
 ਤ੍ਰੀ॥ਏਕਹਿਅਧਿਕਗਦੁਨਹਾਰਾ॥ਅਧਹਿਪਾਪਪੁਨਿਬਿਸਥਾਰਾ॥ਇਆਜੁਗਜਿਤੁ
 ਜਿਤੁਆਪਹਿਲਇਉ॥ਸੋਸੇਧਾਇਉਜੇਅਧਿਦਿਦਾਇਉ॥ਉਆਕਾਅਤਿਨਕਨੋਕੋਉ॥
 ਜੇਜੇਕਰੇਸੋਉਛੁਨੋਉ॥ਏਕਰਿਤੇਸਗਲਬਿਸਥਾਰਾ॥ਨਨਕਅਧਿਸਦਰਨਹਾਰਾ॥੮॥
 ਸੁਲੋਕੁ॥ਗੰਗਚਰੇਬਨਿਤਾਬਿਨੇਦਕੁਸਮਰੇਗਾਧਿਖਸੇਰਾ॥ਨਨਕਤਿਹਸਰਨੀਪਰਉਬਿ
 ਨਸਿਯਾਇਮੇਰੇ॥ਪਉਤ੍ਰੀ॥ਰੇਮਨਬਿਨ੍ਹੁਗਰਿਜਹਰਚਹੁਤਹਤਹਵਿਧਨਪਾਹਿ॥ਜਿਹਬਿਧਿਬੁਤ
 ਹੁਨਛੁਟੀਐਸਾਕਤੋਉਕਮਾਹਿ॥ਹਉਉਕਰੇਤੋਕਰਮਰਤਤੋਕੋਕੁਰਮਾਛਗਾ॥ਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਜਿ
 ਉਨਅਸਿਉਦਉਕਰਮੰਬਿਕਾਰਾ॥ਧਧਜਮਕੀਜੇਦੁਰੀਮੀਰੀਮਾਇਆਰੇਰਾ॥ਕੁਮਕੋਮੇਹੇਲਾ

ਬੁਝਹਿਸੇਖੁਹੁਸਦਹੁਸੇਗ। ਲੇਖੈਗਾਨੁਤਨਦੁਟੀਐਕਾਚੀਭੀ। ਤਿਨਨਸੁਪਿ। ਜਿਸਹਿਬੁ
 ਧੁਏਨਾਨਕਾਤਿਹਗੁਰੁਮੁਖਿਨਿਰਮਲਬੁਧਿ॥ ੧॥ ਸੋਲੇਕੁ॥ ਟੁਟੇਬਿਪਨਕਾਸੁਕੋਹੇਅ
 ਸਾਪੁਸੇਗ। ਜਿਗੋਤੇਰਗਏਕੋਕੈਨਾਨਕਾਗੁਲਾਰੇਗ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਰਾਰਹਿਗਹੁਇਅ
 ਮਨੁਅਪਨਹਰਿਹਰਿਨਮੁਜਪਹੁਜਪੁਰਸਨ। ਰਿਰੇਦਰਗਹਕਹੈਨੋਕੇਉ। ਅਉਬੈਭੁਅ
 ਦਰੁਸਕੁਦਉ। ਉਅਪਹਲੀਪਾਵਹਿਤੁਬਾਸਾ। ਜਨਮਮਰਨਨਹੇਇਬਿਨਾਸਾ। ਅਸਤਕ
 ਕਰਮਲਿਖਿਓਪੁਰਿਜਨੈਕੈ। ਹਰਿਸੇਖੈਨਾਨਕਾਘਰਿਤਕੈ॥ ੧੧॥ ਸੋਲੇਕੁ॥ ਲਲਚਝੂਠ
 ਬਿਕਾਰੋਹੇਹਵਿਅਪਤਮੁਝੈਅਪਿ। ਲਗਿਘਰੇਦੁਰਗੀਪਸਿਓਨਾਨਕਾਏਅਥਿਧਾ॥ ੧
 ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਲਲਪਟਿਬਿਖੈਰਸਰਤੇ। ਅਹਿਬੁਧਿਗਏਅਦਮਤੇ। ਏਅ
 ਮਾਇਅਮਹਿਜਨਮਹਿਰਮਨਾ। ਨਿਉਜਿਉਹੁਕਮੁਤਿਦੋਤਿਉਬਠਨਾ। ਕੋਉਉਨੋਕੇਉ
 ਪੁਰਾਕੋਉਸੁਘਰੁਨੋਕੇਉਮੁਗਾ। ਨਿਤੁਜਿਤੁਲਾਦਹੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨਾ। ਨਾਨਕਠਾਕੁਰਮ
 ਦਾਅਲਿਪਨ॥ ੧੧॥ ਸੋਲੇਕੁ॥ ਲਲਗੁਪਾਲਗੋਦਿਦਪੁਰੁਗਹਿਰਗੀਭੀਗਾਅਥ
 ਹ। ਦੁਸਰਨਗੀਅਦਕੋਕੈਨਾਨਕਾਬੇਪਰਦਹੁ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਲਲਤਾਕੈਲਿਦੈਨੋਕੇਉ॥
 ਏਕਹਿਅਥਿਅਦਰਨੋਉ। ਹਿਦਨਾਹਾਰੇਤਸਦਅਇਆ। ਏਅਕਾਅਤਿਨਕਾਹੁਪਾਇ
 ਅਗਾਕੀਦਹਸਤਮਹਿਪੁਰਸਮਾਨੇ। ਪੁਗਟਪੁਰਖੁਸਭਿਠਉਜਾਨੇ। ਜਾਕਉਦੀਨੋਹਰਿਰ
 ਸੁਅਪਨਾਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਤਿਜਪਨ॥ ੧੨॥ ਸੋਲੇਕੁ॥ ਆਤਮਰਸੁਜਿ
 ਹਜਨਿਅਹਰਿਰੇਗੁਸਹਜੇਮਾਨੁ॥ ਨਾਨਕਪਿਨਿਪਿਨਿਜਨਮਾਏਤੇਪਰਦਾਨੁ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥
 ਅਇਅਸਭਲਤਹੁਕੇਗਨੀਐ। ਜਾਸੁਰਸਨਹਰਿਹਰਿਜਸੁਭਨੀਐ। ਅਇਬਸ
 ਹਿਸਾਪੁਕੈਸੇਗੇ। ਅਨਦਿਨੁਨਮੁਪਿਆਵਹਿਰੇਗੇ। ਆਦਤਸੇਜਨੁਨਮਹਿਗਤਾ। ਜਾਕ
 ਉਦਇਅਮਇਅਥਿਧਾਤਾ। ਏਕਹਿਅਦਨਠਿਰਿਜੇਨਿਅਇਅਗਾਨਾਨਕਹਰਿਕੈ
 ਦਰਸਿਸਮਾਇਆ॥ ੧੩॥ ਸੋਲੇਕੁ॥ ਜਾਸੁਜਪਤਮਨਿਹੋਇਅਨਿਦੁਬਿਨੁਸੈਦੁਜਾਭਉ॥
 ਦੁਖਦਰਦਤਿਸਨਬੁਝੈਨਾਨਕਮਿਸਮਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਜਾਜਾਰਉਦੁਰਮਤਿਦੇ

ਉ॥ ਤਿਸਹਿਤਿ ਅਗਿਸੁਖੁ ਸਹਜੇ ਸੇਉ॥ ਯਾਯਾ ਜਾਇ ਪਰਹੁ ਮੇਤੁ ਸਰਦਾ॥ ਜਿਹ ਅਸਰ
 ਇਅ ਭਵਨੁ ਲੁਤਗਾ॥ ਯਾਯਾ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ਸੇਉ॥ ਏਕਨ ਅਲੇਖਨ ਹਿਧੈਰਉ॥ ਯਾਯਾ
 ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੀ ਐਗੁਰ ਪੁਰੇ ਕੀਟੇਕਾ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਾ ਕੋਈ ਐਰੈ ਏਕਾ॥ ੧੬
 ॥ ਸੋਲੇਕਾ॥ ਅਤਿ ਰਿਮਨ ਤਨੁ ਬਸਿ ਰਹੇ ਏਤ ਉਤ ਕੇ ਜੀਤਾ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੇ ਉਪਦੇਸਿ ਆਨ ਨ ਕਜ ਪੀ
 ਐਨੀਤਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਨਰਿਨੁ ਸਿਮਰਹੁ ਤਸੁ ਬਉ ਜੇ ਅਤਿ ਸਹਾਈ ਹੋਇ॥ ਏਹ ਬਿਖਿ
 ਆਦਿ ਨ ਚਾਹਿਦੁ ਅਛੁ ਛਿਰ ਲਿਉ ਸਭ ਕੋਇ॥ ਕੋਥੇ ਆਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਪੀਆ॥ ਗਿਰ ਬਨਿ
 ਤਾਬ ਦੁਸੀ ਗਿਨ ਲੀਆ॥ ਐਸੀ ਸੇਠਿ ਕੁਧਿ ਨ ਸਤ ਨਹੀ॥ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਅਪੈ ਨ ਘਰਿ ਜਾਹੀ॥
 ਸਾਪਸੀ ਗਿਕ ਲਿਕੀ ਰਤ ਲੁਗਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਤੇ ਬਹੁ ਗਿਨ ਆਇਆ॥ ੧੭॥ ਸੋਲੇਕਾ॥
 ਅਤਿ ਸੁਦਰੁ ਕੁਲੀਨ ਚਤੁਰ ਮੁਖਿ ਡਿਅਾ ਨੀਪ ਨ ਦੇਤਾ॥ ਮਿਰਤ ਕ ਕਰੀ ਅਹਿ ਨ ਨਵਾ ਜਿਹ ਪੀ
 ਤਿ ਨਹੀ ਕੁਗਾ ਦੇਤਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਛੁਛਾ ਖਟੁ ਸਾਸ ਤੋ ਹੋਇ ਡਿਅਾਤਾ॥ ਪੁਰ ਕੁਥੈ ਕੁਥੈ ਚਕ
 ਕਰ ਮਾਤਾ॥ ਡਿਅਾਨ ਪਿਅਾਨ ਤੀਰਥ ਇਸ ਨ ਨੀ॥ ਸੇਅ ਪਾਕ ਅਪਰ ਸਉਦਿਅਾਨੀ॥ ਗਾਮ
 ਨਾਮ ਸੀ ਗਿਮ ਨਿਲੀ ਹੋਤਾ॥ ਜੇ ਕਹੁ ਵੀ ਨੇ ਸੇਉ ਅਨੇਤਾ॥ ਉਅ ਤੇ ਉਤ ਅਗਨ ਉਚੈ ਡਾਲਾ॥
 ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਮਨਿ ਬਸਹਿ ਰੁਪਾਲਾ॥ ੧੮॥ ਸੋਲੇਕਾ॥ ਬੁਟ ਚਾਹਿਦੁ ਹਰਿ ਸਖੁ ਜੇ ਕਰ ਮਾਨਿ
 ਰਤ ਕੀਰੇਖਾ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਮੁਖਿ ਤੇ ਨਿਨ ਨ ਕਲਿ ਭਿਓ ਲੇਖਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਕਕਾਕਾ
 ਬਨ ਕਰਤਾ ਸੇਉ॥ ਲਿਖਿ ਉਲੇਖ ਨ ਮੇਟਤ ਕੋਉ॥ ਨਹੀ ਹੋਤ ਕਹੁ ਦੇਉ ਬਾਗਾ॥ ਕਰੈ ਨ ਹਾਰੁ ਨ ਕੁ
 ਲੁ ਨ ਹਾਰਾ॥ ਥਾਹੁ ਪੁਰਿ ਥਾਹੈ ਆਪੇ॥ ਕਹੁ ਉਦਿਅਾਨ ਕੁਮੰਤ ਪਦੁਤ ਪੈ॥ ਆਪ ਨ ਪੈਲੁ
 ਆਪੀ ਕੀਨੇ॥ ਜੇ ਜੇ ਵੀ ਨੇ ਸੁਨ ਨ ਕਲੀਨੇ॥ ੧੯॥ ਸੋਲੇਕਾ॥ ॥ ਖਾਤ ਪਰ ਚਤ ਬਿ
 ਲੈ ਦੁਤ ਚਹੇ ਦੁਦਿਨ ਜਾਹਿ ਬੇਡੁਗਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪ ਅਨੇ ਬਨ ਨਾਨਕ ਨਾਹਿ ਸੁਮਾਰਾ॥ ੧॥
 ਪਉੜੀ॥ ਖਖਾ ਖੁਨ ਕਹੁ ਨਹੀ ਤਿਸੁ ਅਮਿ ਸੋ ਕੇ ਪਾਹਿ॥ ਜੇ ਦੇਨ ਸੇ ਦੇਰ ਹਿਓ ਕੁਢੈ ਤਹ ਤਾ
 ਕਾਹਿ॥ ਖਰ ਚੁਖ ਜਾਨ ਨ ਮੁਪਾਉਦਿ ਆਭੁਗਤ ਨ ਕੀਰਾ ਸਿ॥ ਖਿਮ ਚਾਹੀ ਬੀ ਅਨਦ ਸਹ
 ਜ ਪਤਰ ਹਰਿ ਗੁਲਤ ਸਾ॥ ਖੇਲੁ ਹਿਕਿ ਗਸਹਿ ਅਨਦ ਮਿਉ ਜਾ ਕਉ ਹੋਤ ਰੁਪਾਲਾ॥ ਸਟੀ

ਦੁਗਲੀਦੁਸੁਹਾਦੁਨੇਰਾਮਾਗਿਰਿਜਾਦੁਖੇਦੁਨਦੁਖੁਨੁਤਿਹਨਕਉਨਦਰਿਕਰੀ॥
 ਨਨਕੋਜੇਪੁਰੁਦਿਅਪੁਰੀਤਿਨਪਰੀ॥੧੮॥ ਸੋਲੇਕੁ॥ ਗਲਿਮਿਨਿਦੇਖਹੁਮਨੈਅਹਿਸਰ
 ਪਰਚਲੈਨਲੇਗਾ॥ਅਸਮਨਿਤਹੁਰਮੁਖਿਮਿਦੇਨਨਕਨਅਮਰੇਗਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਗ
 ਗਾਂਗੋਬਿੰਦਗੁਦੁਰਦੁਸਾਸਿਸਾਸਿਜਪਿਨੀਤਾ॥ਕਾਧਿਸਾਸਦੇਹਥਾਬਿਲਾਨਕਰਿ
 ਜੁਸੀਤਾ॥ਨਹਕਾਰਿਕਨਹਜੇਧੈਨਹਥਿਰਪੀਕਦੁਵੇਪਾ॥ਓਹਥੇਗਨਹਬੁਝੈਜੈਭਾ
 ਇਪੈਰੇਜਮਛਿਪਾ॥ਗਿਅਨੀਪਿਅਨੀਚਤਰੁਪੇਖਿਰਹਨੁਨੀਇਹਾਭੁਇ॥ਦੁਭਿਦੁ
 ਭਿਸੁਗਲੀਗਈਮੁਤੁਤਾਥਪਦਾਗਿ॥ਗੁਰਪੁਸਾਰਿਸਿਮਰਤਹੈਜਹੁਅਸਤਕਿਰਾਗਾ॥
 ਨਨਕਅਏਸਛਲਤੇਜਾਬਉਖਿਅਹਿਸੁਹਾਗਾ॥੧੯॥ਸੋਲੇਕੁ॥ ਘੋਖੇਸਾਸਤੁਥੇਦ
 ਸਰੁਅਨਨਕਬਤਉਵੇਇ॥ਅਦਿਜੁਗਾਦੀਗੁਣਿਹੋਦੁਨਨਕਏਕੈਸੇਇ॥੧॥ਪਉ
 ਝੀ॥ਘਘਘਘਲਹੁਮਨਹਿਏਹਥਿਨਹਰਿਦੁਸਰਨਾਗਿ॥ਨਹੋਅਨਹੋਦੁਨਨਤਕਤ
 ਉਹੀਸਮਾਗਿ॥ਘੁਲਹਿਤਉਮਨੁਜਉਆਦਹਿਸਰਨਾ॥ਨਮਤਤੁਕਲਿਅਹਿਪੁਨਯਚਰ
 ਨਾ॥ਘਾਘਲਿਘਾਘਲਿਅਨਿਕਪਦੁਤਾਦੁਗਿ॥ਥਿਨਹਰਿਕੁਗਤਿਕਰਾਧਿਭਿਅਦੁਗਿ॥
 ਘੋਲਿਅਹਾਰਸੁਖੰਮਿਤੁਤਿਹਪੀਅਨਨਕਹਰਿਗਾਰਿਜਾਕਉਦੀਆ॥੨੦॥ਸੋਲੇਕੁ॥
 ਛੁਦਿਘਾਘੇਸਨੁਦਿਦੁਸਸਾਸਨਹਥਚੁਨਘਟਨੁਤਿਲੁਸਾਗਾ॥ਜੀਦਨਲੇਰਹਿਕੁਰਮਮੇ
 ਹਨਨਕੋਤਉਗਦਾਗਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਛੁਛੁਛੁਮੈਵਾਲੁਤਿਜੇਸਾਕਤਪੁਰੀਨਾਅ
 ਨਕੋਨੇਨਿਜਨਮਹਿਮਰਹਿਅਤਮਰਾਮਨਰੰਧਾ॥ਛੁਮਨਥਿਅਨਤਹੁਕਉਆਏ॥ਕ
 ਰਿਕਿਥਪਾਕਿਹਅਧਿਦਿਦੁਏ॥ਛੁਦਤੋਛੁਦੀਨਹੋਕਉਦੁਏ॥ਕਾਨੀਗਾਗਰਿਸਰ
 ਸਰਪਰਛੁਏ॥ਸੇਜੀਦੁਤਿਹਜੀਦੁਤਨਪਿਅਪੁਰਾਦੁਏਨਨਕਨਹਚੁਪਿਅਾ॥੨੧
 ॥ਸੋਲੇਕੁ॥ ਚਿਤਚਿਤਦਉਚਰਦਾਰਥਿਚਉਪਕਦੁਲਥਿਗਸਾਤਾ॥ਪੁਰਾਦੁਏਅਪ
 ਹਿਗੋਦਿਦਨਨਕਸੀਤਮਤਤਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਚਚਾਚਰਨਕਮਲਹੁਚਲਾਗਾ॥ਪਨਿ
 ਪਨਿਉਆਦਿਨਸੰਜੇਗਸਭਾਗਾ॥ਚਾਰਿਬੇਦਹਰਿਸਿਭੁਮਿਅਾਇਉ॥ਕੁਈਕਿ

भुय
मुञ्चि
सुग
रुष्टि
मेनि
ध्या
कि।
कवि
तिष्ठ
मुञ्चि
दल
एक
जवलि
मयहि
ताना
विषा
हुअ
ति
मो
दि
रे

ਦੁਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਨਨਕ ਬਾਨੁ ਨ ਧੀ ਸੇਰੇ ॥ ਗੁਣਿ ਪਿਰੋ ਦਿਟ ਗਇ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਟਹਲ
 ਕਰਹੁ ਤਉ ਏਕੀ ਜਤੋ ॥ ਬਿਰਥਾ ਨ ਕੋਇ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਹੀ ਐ ॥ ਬਸੈ ਜੇ ਚਹੈ ॥ ਹੋ ਸੇ ਹੋਇ ॥
 ਟਹਲ ਮਹਲ ਤ ਕਉ ਮਿਲੈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਾਪ ਸ੍ਰਿ ਪਾਲ ॥ ਸਾ ਪੁਸੀ ਗਤਿ ਤਉ ਬਸੈ ॥ ਜਉ ਆਪ ਨਹ
 ਹਿਟਇ ॥ ਆਲਾ ॥ ਟਹੇ ਟਹੇ ਬਹੁ ॥ ਕੁਟਨ ਬਿਨੁ ਨ ਦੇਸੁ ॥ ਧਨਾ ॥ ਟਲਹਿ ਜਾ ॥ ਭੇਦੁ ਤਤਿ ॥ ਜਨੁ ਸਾ
 ਪੁਸੀ ॥ ਗਿਸਮਾ ॥ ਘਰਿ ॥ ਘਰਿ ॥ ਜਾ ॥ ਉਸੈ ॥ ਤਸਦੇ ॥ ਨਨਕ ਪਾਪ ਬਿਨੁ ॥ ਸੇਵਕਿ ॥ ੨ ॥ ਸ
 ਲੋ ॥ ਠਾ ॥ ਕਰੇ ॥ ਹੀ ॥ ਨਹੁ ॥ ਦਰਿ ॥ ਜਿ ॥ ਹੋ ॥ ਦੁਸੁ ॥ ਪੁਸੀ ॥ ਨਾ ॥ ਜਿ ॥ ਨ ॥ ਪੁਤਿ ॥ ਅਪੁਨੇ ॥ ਕਰੇ ॥ ਨ ॥ ਕਤੇ ॥ ਪਾ
 ਧਿ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਠਾ ॥ ਠਾ ॥ ਮਨੁ ॥ ਮਨੁ ॥ ਹਿ ॥ ਨਹੀ ॥ ਜਿ ॥ ਸਗਲ ॥ ਤਿ ॥ ਅਗਿ ॥ ਦੇ ॥ ਕਹਿ ॥ ਲਪਟਾ ॥ ਹੀ
 ॥ ਰਹ ॥ ਬਿ ॥ ਠਹ ॥ ਵਿ ॥ ਮਾ ॥ ਟਿ ॥ ਮੀ ॥ ਗਮੁ ॥ ਏ ॥ ਓ ॥ ਆ ॥ ਕੈ ॥ ਰੁ ॥ ਸ ॥ ਲ ॥ ਕ ॥ ਤ ॥ ਹੁ ॥ ਏ ॥ ਗੁ ॥ ਚਿ ॥ ਪ ॥ ਠੀ ॥ ਮਿ ॥ ਤ ॥ ਹ
 ਮਿ ॥ ਗਿ ॥ ਬ ॥ ਮਿ ॥ ਮਾ ॥ ਅੰ ॥ ਮਿ ॥ ਤ ॥ ਨ ॥ ਮੁ ॥ ਤ ॥ ਹੁ ॥ ਡੀ ॥ ਅ ॥ ਰ ॥ ਆ ॥ ਮਿ ॥ ਠ ॥ ਕ ॥ ਰ ॥ ਅ ॥ ਪੁ ॥ ਨੇ ॥ ਜੇ ॥ ਨ ॥ ਰੁ ॥ ਟਿ ॥ ਆ ॥ ਨ
 ਨ ॥ ਕਉ ॥ ਆ ॥ ਕਾ ॥ ਮਨੁ ॥ ਸੀ ॥ ਤਲ ॥ ਏ ॥ ਆ ॥ ੩੮ ॥ ਸੋ ॥ ਲੋ ॥ ਕੁ ॥ ਡੇ ॥ ਡੇ ॥ ਤਿ ॥ ਬੀ ॥ ਰ ॥ ਨ ॥ ਅ ॥ ਨਿ ॥ ਕ ॥ ਬ ॥ ਚ ॥ ਸ ॥ ਰ ॥ ਕ
 ਕ ॥ ਲ ॥ ਸ ॥ ਮ ॥ ਰ ॥ ਥਾ ॥ ਡੇ ॥ ਲ ॥ ਨ ॥ ਤੇ ॥ ਰਾ ॥ ਧ ॥ ਪੁ ॥ ਭੁ ॥ ਨ ॥ ਨ ॥ ਕ ॥ ਏ ॥ ਕ ॥ ਰਿ ॥ ਹ ॥ ਥਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਡੁ ॥ ਡੇ ॥ ਡੇ ॥
 ਏ ॥ ਹ ॥ ਨ ॥ ਹੀ ॥ ਜ ॥ ਹ ॥ ਡੇ ॥ ਗ ॥ ਤ ॥ ਹ ॥ ਨ ॥ ਡੁ ॥ ਓ ॥ ਆ ॥ ਡੇ ॥ ਗ ॥ ਕ ॥ ਮੈ ॥ ਫੁ ॥ ਐ ॥ ਗੁ ॥ ਕੈ ॥ ਬੈ ॥ ਸ ॥ ਕ ॥ ਰਿ ॥ ਪ ॥ ਡੁ ॥ ਡੁ ॥ ਏ ॥ ਆ ॥ ਏ ॥ ਆ ॥ ਡੇ ॥
 ਗ ॥ ਕਉ ॥ ਸੁ ॥ ਮ ॥ ਕ ॥ ਰਿ ॥ ਘਾ ॥ ਲੇ ॥ ਜਾ ॥ ਬ ॥ ਤ ॥ ਸੁ ॥ ਨ ॥ ਹੀ ॥ ਸੀ ॥ ਗਿ ॥ ਚਾ ॥ ਲੇ ॥ ਓ ॥ ਆ ॥ ਡੇ ॥ ਗ ॥ ਕੀ ॥ ਸੀ ॥ ਮਿ ॥ ਤਿ ॥ ਜਾ ॥ ਨੈ ॥
 ਜਾ ॥ ਕਉ ॥ ਦਿ ॥ ਸ ॥ ਦਿ ॥ ਪੁ ॥ ਰ ॥ ਨ ॥ ਰੁ ॥ ਗ ॥ ਏ ॥ ਨੈ ॥ ਡੇ ॥ ਗ ॥ ਨਿ ॥ ਚ ॥ ਲ ॥ ਸੁ ॥ ਚੁ ॥ ਮੈ ॥ ਪ ॥ ਸੀ ॥ ਗਿ ॥ ਪਾ ॥ ਏ ॥ ਆ ॥ ਨ ॥ ਕ ॥ ਏ ॥
 ਨ ॥ ਨ ॥ ਹਿ ॥ ਡੁ ॥ ਲ ॥ ਏ ॥ ਆ ॥ ੩੯ ॥ ਸੋ ॥ ਲੋ ॥ ਕੁ ॥ ਡੇ ॥ ਡੇ ॥ ਹ ॥ ਨ ॥ ਲ ॥ ਗੇ ॥ ਪ ॥ ਰ ॥ ਮ ॥ ਰ ॥ ਏ ॥ ਬਿ ॥ ਨ ॥ ਹਿ ॥ ਆ ॥ ਲਿ
 ਓ ॥ ਥ ॥ ਪਾ ॥ ਨ ॥ ਨ ॥ ਕਉ ॥ ਬ ॥ ਰੇ ॥ ਨ ॥ ਪਿ ॥ ਹ ॥ ਰੀ ॥ ਸਾ ॥ ਪ ॥ ਸੀ ॥ ਗਿ ॥ ਸ ॥ ਨ ॥ ਬੀ ॥ ਪਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਡੁ ॥ ਡੇ ॥ ਡੁ ॥
 ਡੁ ॥ ਤ ॥ ਕ ॥ ਹਿ ॥ ਚ ॥ ਹ ॥ ਡੁ ॥ ਡੁ ॥ ਪਾ ॥ ਏ ॥ ਆ ॥ ਮ ॥ ਆ ॥ ਗਿ ॥ ਮਿ ॥ ਗਿ ॥ ਤੁ ॥ ਹ ॥ ਚੇ ॥ ਪੁ ॥ ਭੁ ॥ ਬੈ ॥ ਸੈ ॥ ਧ ॥ ਨ ॥ ਧ ॥ ਨ ॥ ਧ ॥ ਗ ॥ ਡਿ ॥
 ਹਿ ॥ ਡੇ ॥ ਹੀ ॥ ਡੁ ॥ ਹ ॥ ਸਾ ॥ ਪ ॥ ਸੀ ॥ ਗਿ ॥ ਅ ॥ ਹਿ ॥ ਬੁ ॥ ਪਿ ॥ ਬਿ ॥ ਕ ॥ ਰਾ ॥ ਲਾ ॥ ਸ ॥ ਧ ॥ ਪਾ ॥ ਦੁ ॥ ਸ ॥ ਹ ॥ ਜੇ ॥ ਧ ॥ ਸ ॥ ਹ ॥ ਦ ॥ ਰ ॥ ਸ ॥ ਰ ॥ ਨ
 ਦੇ ॥ ਬਿ ॥ ਨਿ ॥ ਹ ॥ ਲਾ ॥ ਡੇ ॥ ਹੀ ॥ ਜਾ ॥ ਮੈ ॥ ਨ ॥ ਮਿ ॥ ਮੈ ॥ ਰ ॥ ਗ ॥ ਰ ॥ ਭੁ ॥ ਜੇ ॥ ਦਿ ॥ ਧ ॥ ਪਾ ॥ ਏ ॥ ਆ ॥ ਮ ॥ ਗ ॥ ਨ ॥ ਲ ॥ ਪ ॥ ਟ ॥ ਤ ॥ ਰੋ ॥ ਹ
 ਉ ॥ ਆ ॥ ਡੇ ॥ ਕਾ ॥ ਏ ॥ ਡਿ ॥ ਡੁ ॥ ਤ ॥ ਡੁ ॥ ਤ ॥ ਅ ॥ ਬ ॥ ਕੁ ॥ ਹਿ ॥ ਪ ॥ ਰੇ ॥ ਸਾ ॥ ਪ ॥ ਜ ॥ ਨ ॥ ਸ ॥ ਰ ॥ ਨ ॥ ਏ ॥ ਡੁ ॥ ਧ ॥ ਕੇ ॥ ਡੇ ॥ ਹੇ ॥ ਕਾ
 ਏ ॥ ਆ ॥ ਨ ॥ ਨ ॥ ਕ ॥ ਲੀ ॥ ਏ ॥ ਸ ॥ ਮਾ ॥ ਏ ॥ ੪੦ ॥ ਸੋ ॥ ਲੋ ॥ ਕੁ ॥ ਡੇ ॥ ਡੇ ॥ ਹ ॥ ਸਾ ॥ ਪੁ ॥ ਗੇ ॥ ਦਿ ॥ ਟ ॥ ਕੁ ॥ ਨ ॥ ਕੀ ॥ ਰ ॥ ਤ ॥ ਨ ॥ ਨ

ਸਾ

ਕਨੀਤਾ। ਇਹ ਉਠਾ ਤੁਲਹੁ ਦੁਹਿ ਨਿਕਟਿ ਨਾਈ ਅਹੁਤਿ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਇਹ ਕੁਛ ਤੇ ਸੀ
 ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੰਜੀ ਤੈ ਕੋਇ॥ ਹਉ ਮੈ ਅਨਮਿਉ ਲਰ ਮੈ ਰੋ ਸੋ ਮੈ ਕੁਛ ਹੋਇ॥ ਅਈ ਮਿਟਾਇ ਨੀਦੁ
 ਤਮੈ ਰਗੁਰ ਪੁਰੋਉ ਪਦੇ ਸੁ॥ ਅਨੁਮਾਨੀ ਤੈ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਤਿਹ ਸੁਰਤ ਲਵੈ ਸਾ॥ ਦੋ ਬੋਲਾਵੈ ਅ
 ਪਣੁ ਏਕ ਹਿੰਦ ਕ ਅਧਾਰ॥ ਰੋਇ ਦਿਲੁ ਸੁ ਸਿਮਰਤ ਰੋ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖੁ ਅਧਾਰਿ ਦੁ ਸੁਰ
 ਲਇਆ ਮਨ ਕਰੈ ਏਉ ਕਰ ਮਕ ਮਾਇ॥ ਹੁਕਮੈ ਬੁਝੈ ਸਦਾ ਸੁਖ ਨ ਕਲਿਖਿ ਆਪਾਇ॥
 ੩੧॥ ਸਲੋਕ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਨੁ ਅਰਪਉ ਤਿਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲੈ ਦੋ ਮੇਰਿ॥ ਸਨ ਬਕੁ ਮਰੁ ਉਕਾਈ
 ਐਚੁ ਕੈ ਨ ਮਕੀ ਜੋਗ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਤਾ ਤਸਿ ਉਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਗੁਣ ਨਿਪਿਰੋ ਬਿੰਦ
 ਰਾਇ॥ ਛਲ ਪਾਵਹਿ ਮਨ ਬਾਛੈ ਤਤਾ ਤਿਹੁ ਗੀ ਜਾਇ॥ ਤਸ ਮਿਦ੍ਰਿਜ ਮਪੈ ਥਕੀ ਜਾਸੁ
 ਬਸੈ ਮਨਿ ਭੁਭਿ॥ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ਮਤਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਮਹਲੀ ਪਾਵਹਿ ਠਾਉ॥ ਤਹੁ ਸੇ ਗਿਨ ਪਨੁ
 ਚਲੈ ਰਿਗ ਜੇ ਬਨ ਨਾਰਾਜਾ॥ ਸਿਤ ਸੇ ਗਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹੁ ਇਹੋ ਤੁਹੈ ਰਕਾਜਾ॥ ਤਤਾ ਕੁਛੁ
 ਨਹੋਈ ਜੈਜੈ ਤਪ ਨਿਵਰੈ ਅਧਾ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਏ ਨਨ ਕਰ ਮਹਿ ਅਧਰਿ ਆਈ ਬਾਧਾ॥੩੨॥
 ॥ ਸਲੋਕ॥ ਬੋਕਿ ਬਹੁ ਬਿਪਿ ਘਾਲੇ ਤਿਪਤਿ ਸਨ ਲਾਥਾ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਸਾਕਤ ਮਏ ਨਾਨਕ
 ਮਾਇ ਅਧੂਸਾਥਾ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਬਥਾ ਬਿਰੁ ਕੋਉ ਨਹੀ ਕਾਇ ਪਸਾਰਹੁ ਪਾਵਾ॥ ਅ
 ਨਿਕਈ ਚਬਲ ਛਲ ਕਰਹੁ ਮਾਇ॥ ਆਏ ਕਉ ਪਾਵਾ॥ ਬੋਲੈ ਸਿਰਹੁ ਸਮਕਰਹੁ ਬਾਕਿ ਪਰਹੁ
 ਗਾਵਾਰ ਮਨ ਕੋ ਕਾਮਿਨ ਅਵਈ ਅੰਤੈ ਅਉ ਸਰਬਾਰ॥ ਬਿਤਿ ਪਾਵਹੁ ਗੋ ਬਿੰਦ ਕੁਚੁ
 ਸੰਗੁ ਕੀ ਸਿਖ ਲੋਹਾ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਹੁ ਸਦਾ ਏਕ ਸਿਉਇ ਆਸਾਰਾ ਅਸੀਨਹਾ॥ ਕਾਰਨ
 ਕਰਨ ਗਵਨੇ ਸਭ ਬਿਪਿ ਏਕੋ ਗਾਥਾ॥ ਨਿਤੁ ਨਿਤੁ ਨਿਤੁ ਲਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਾਰਿਨ
 ਨਕਦੰਤ ਅਨਾਥਾ॥੩੩॥ ਸਲੋਕ॥ ਦਾਸ ਹੋ ਕੁਨਿਗਾਰਿ ਆਸ ਕੁਛੁ ਦੇਵ
 ਨਹਾਰ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਨਾਨਕੁ ਦਰਸ ਅਧਾਰੇ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਦ
 ਦਾਦਾ ਤਾਏ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕਉ ਦੇਵੁ ਨਹਾਰ॥ ਦੇਵ ਤੈ ਨਿਅਵਈ ਅਗਨ ਤਕ ਕੋ ਕੁਛੁ ਨਹਾਰ
 ॥ ਦੈ ਨਹਾਰ ਸਦਨੀ ਦੁਨਹਾਰਾ॥ ਮਲ ਮੁਖ ਕਿਉ ਤਾਹਿ ਬਿਸਾਰਾ॥ ਦਿਸੁ ਨਹੀ ਕਾਹੁ

ਉਮੀਤ ਆਇਓ ਅਯੋਧਿਯ ਪ੍ਰਤਿਬੀਤਾ ਦਰਚਨੀ ਦੁਰਹਿਕ ਵੇ ਆਪੋ ਨਾਨਕ ਤੇਤੇ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਪੋ ॥ ੩ ॥ ੬ ॥ ਸੋਲੇ ਕੁ ਪਰਿਜੀ ਅਰੇ ਇਕੋ ਕੁਤਾਲਾ ਹਿਥਿ ਛੁਨੀ ਆਸਿ ॥ ਨਾਨਕ
 ਕਾ ਮੁਖਿ ਆਈ ਐਕਾਰ ਜਨ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪਪਾਧਾਵੁ ਤਤ ਉਮੀਠੈ ਸੈਤ
 ਸੰਗਿ ਹੋਇ ਬਾਸੁ ਪਰਤੇ ਵਿਰਪਾਕਰਹੁ ਆਪਿ ਤਉ ਹੋਇ ਮਨ ਹਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਪਨੁ ਸਾ
 ਰਾਤੇ ਉਸਰੁ ਸਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪੁਜੀਨ ਅਧਿਸਾਹਾ ॥ ਪੀਰਨ ਜਨੁ ਸੇਕੁ ਤਿਹ ਬਲਿ ਆ ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸ੍ਵਨ ਜਿਹ ਸੁਨਿ ਆ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਿਹ ਘੜਿ ਹਰਿ ਆਸ ਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿ
 ਹ ਜਨ ਮਿਲਿ ਦੁਹਈ ॥ ੩੫ ॥ ਸੋਲੇ ਕੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਮੁਨ ਪੁ ਨ ਪਿਅ ਅਤੇ ਰਿਬਾਹ
 ਰਿਰੇ ਗਿ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਉਪਦੇਸਿ ਆਨ ਕੁਨ ਹਿ ਸਾਧ ਸੈਗਿ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ
 ਪਰਹਿ ਤੇਨ ਗਿ ॥ ਜਕੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਸਥਾ ਗਿ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਪਾਨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜੋਤ ਪਤੋ ॥ ਧਿਖੁ ਮਇ
 ਆਮਹਿ ਨ ਉਇਖ ਪਤੋ ॥ ਨਿਨ ਕਾਰਨੁ ਹੋਤਾ ਕੁਹਾ ॥ ਨਾਮੁ ਮੰਤ੍ਰ ਗੁਰਿ ਦੀਨੈ ਨ ਕਹਾ ॥ ਨਿਪਿ
 ਨਿਪਾਨ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੁਰੇ ॥ ਤਹ ਬਾਜੇ ਨਾਨਕ ਅਨਹੁ ਤੁਹੇ ॥ ੩੬ ॥ ਸੋਲੇ ਕੁ ਪਤੀਰਾਖੀ
 ਗੁਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਤਾਂ ਮਰਪ ਚਮੇਹ ਬਿਬਚਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਉ ਮਗਾਪੀ ਐ ਅਤਿ ਪਾਰਾਦੁਰਾ ॥
 ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪਪਾਧਰ ਮਿਤਿ ਪਾਰੁਨ ਪਾਇ ਆਪ ਤਿਤ ਪਾਵਨ ਅਗ ਅਹਰਿ ਗਇ ਆ ॥
 ਹੋਤ ਪੁਨੀ ਤੋ ਕੇਟ ਅਪਰਾਧਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੀ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਪਰਪੰਚ ਦ੍ਰੋਹ ਮੇਹ ਮਿਟਿ ਨ
 ਈ ॥ ਨਾਨਕ ਉਰਾਖਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਮਾਈ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਦੁਖ ਮਿਰ ਸੇਉ ॥ ਨਾਨਕ ਦੂਸਰ ਅਦਰਨ
 ਕੋਉ ॥ ੩੭ ॥ ਸੋਲੇ ਕੁ ॥ ਛਹੋ ਕੋਠ ਮਿਠੇ ਗਾਵਨ ਛਤਿ ਹਉਈ ਮਨ ਜੀਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੇ ਤੇ ਬਿਤ
 ਪਈ ਛਿਰਨ ਮਿਟੇ ਨਿਤ ਲੀਤੁ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਛਛਾ ਛਿਰਤ ਛਿਰਤ ਤੁਭਾਇ ਆਗਾ ਦੁਰਲ
 ਕੁ ਦੇਹ ਕਲਜੁ ਅਹਿ ਪਾਇ ਆਗਾ ਛਿਰਿ ਆ ਅਉਸਰ ਚਰੇ ਨਹਾਬਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਪਹੁਤ ਉਕਟੀ
 ਅਹਿ ਛਾਸਾ ਛਿਠਿ ਛਿਰਿ ਆਵਨੁ ਨ ਨਹੇਈ ॥ ਏਕ ਹੋਇ ਕਲਪਹੁ ਜਪ ਸੇਈ ॥ ਕਹਹੁ ਕ੍ਰਿ
 ਪਾ ਪ੍ਰਕੁਰੇ ਨੇਹਾਰੇ ॥ ਮੇਲਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਵੇਚਾਰੇ ॥ ੩੮ ॥ ਸੋਲੇ ਕੁ ॥ ਬਿਨ ਉਸਨਹੁ ਤੁਭਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹ
 ਮ ਦੇਖਣ ਇਥਾ ਲਗੁ ਪਾਲਾ ॥ ਸੁਖ ਸੰਪਦ ਹੋਰੁ ਗਰਸਨ ਨਾਨਕ ਸਾਧਕ ਦਲਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥

ਬਬਾਬੁਮੁਜਨਤਤਬੁਮਾ। ਬੈਸਨੇਤੇਗੁਰਮੁਖਿਸਹਿਧਰਮਾ। ਬੀਰਾਅਪਨਬੁਰਮਿਏਵੇ।
 ਤਾਹੁਬਰਾਨਿਕਟਿਨੀਅਏਵੇ। ਬਾਧਿਓਅਪਨਉਹਉਬੈਪਾ। ਦੇਸੁਦੇਤਅਗਹਕਉਅੰਧਾ
 ਬਾਤਚੀਤਸਚੁਰਗੀਓਮਿਅਨਪਾ। ਨਿਸਹਿਨਨਦੁਹੁਸੇਜੇਫੇਨਾਨਕਾ॥ ੧॥੩੯॥ ਸੋਲੇਕੁ॥
 ਭੇਭੇਜਨਅਪਦੁਖਲਸਮਨਹਿਅਗਪਿਰੇਗੇ। ਸਿਤਸੀਗਾਜਿਹਰਿਟਵਿਮਿਓਨਨਕੇਤਨ
 ਕੁਮੇ॥ ੧॥੫੩੩ੀ॥ ਕੁਕੁਕੁਰਮੁਮਿਟਾਦੁਹੁਅਪਨਾ। ਇਅਸੈਸਾਹਿਸਗੱਲਹੈਸੁਪਨ
 ਕੁਰਮੇਸੁਰਨਰੋਦਵੀਦੇਵਾ। ਭੁਮੇਸੇਪਸਾਪਬਧਿਰਮੇਦਾ। ਕੁਰਮਿਕੁਰਮਿਅਨੁਖਡੁਹਿ
 ਕਾਏ। ਕੁਤਦੁਭੁਮਾਗਵਿਪਮਓਹਮਠਿ। ਕੁਰਮੁਖਿਕੁਮਿਓਮੇਹਮਿਠਾਇਅਗਾਨਨ
 ਕਤਿਹਪਰਮਸੁਖਪਾਇਆ॥੬੦॥ ਸੋਲੇਕੁ॥ ਮਾਇਅੰਤੋਲੇਬਹੁਵਿਧੀਅਨੁਲਪਟਿ
 ਓਤਿਹਸੀਗਾ। ਮਾਰਨਤਿਜਿਹਤੁਅਰਖਉਨਨਕਨਮਹਿਰੇਗਾ॥ ੧॥੫੩੩ੀ॥ ਅਮਅ
 ਗਨਹਾਹੁਇਅਨਾ। ਦੇਨਹਾਰੇਦੇਹਹਿਸੁਜਨਾ। ਜੇਦੀਨੋਸੇਏਕਹਿਬਾਰ। ਅਨਮੁਰਖਕ
 ਹਕਰਹਿਪੁਕਾਰਾ। ਜਉਮਾਗਹਿਤਉਮਾਗਹਿਬੀਅਾ। ਜੇਤੁਕੁਸਲਨਕਾਹੁਬੀਅਾ॥
 ਮਾਗਨਮਾਗਤਏਕਹਿਮਾਗਾ। ਨਨਕਜੇਤਪਰਹਿਪਰਾਗਾ॥੬੧॥ ਸੋਲੇਕੁ॥ ਮਤਪੁਰੀ
 ਪਰਪਾਨੇਗੁਰਪੁਰੇਅਨਮਤਿ। ਜਿਹਜਾਨਿਉਪੁਰਅਪਦਨਨਕੇਤਕੁਗਵੰਤਾ॥ ੧॥੫੩੩
 ਈ॥ ਅਮਾਜਾਹੁਅਰਮਪਦਨਾ। ਰੇਟਸਾਪਸੇਗਪਤੀਅਨਾ। ਦੂਪੁਸੁਖਉਅੰਧੇਸਮਤਵੀ
 ਚਾਗਾਨਰਕਸੁਗਾਗਹਤਅਉਤਾਰਾ। ਤਹੁਸੀਗਤਹੁਨਿਰਲੇਪਾ। ਪੁਰਨਘਟਘਟਿ
 ਪੁਰਖਵਿਸੇਖਾ। ਉਮਾਰਸਮਹਿਉਅਹੁਸੁਖਪਾਇਇਅਗਾਨਨਕਲਿਪਟਤਨੀਤਿਹ
 ਮਾਇਆ॥੬੨॥ ਸੋਲੇਕੁ॥ ਜਾਰਮੀਤਸੁਨਿਸਾਜਨਹੁਬਿਨੁਹਰਿਛੁਟਨੁਨਹਿ। ਨਨਕਤਿ
 ਹਬੈਪਨਕਟੇਗੁਰਵੀਚਰਨੀਧਾਰਿ॥ ੧॥੫੩੩ੀ॥ ਜਜਨਤਨਕਰਤਬਹੁਵਿਧਿਅ
 ਥਾਏਕਨਮਬਿਨੁਕਹਲਉਮਿਧੀਅਾ। ਜਾਹੁਜਨਤਨਕਰਿਹਤਦੁਟਰਾ। ਉਮਾਹੁਜਤ
 ਨਸਾਪਸੇਗਾਰਾ। ਜਉਬਰਨਪਾਰੇਸਕੁਕਉ। ਉਮਾਹਿਜਪੇਧਿਨਉਬਰਨੈਹਉ। ਜਾ
 ਹੁਤਕਨਤਕਨਸਮਰਾਧਾ। ਰਾਖਿਲੇਹੁਨਿਰਗੁਦਨਰਨਥਾ। ਮਾਘਏਕੁਅਜਿਹਅਧਿਜ

ਨਾਈ। ਨਨਕਤਿ ਹਮਤਿ ਪ੍ਰਗਟੀਆਈ॥ ੬੩॥ ਸੋਲਕੁ॥ ਰੇਸੁਨਕਹੁ ਸਿਰਗਬਰਹੁ ਆਪੁ
 ਆਪੁ ਬੀਚਾਰਿ॥ ਹੋਇ ਨਿਅਨ ਜਗਿ ਰਹੁ ਨਨਕੁ ਨਦਰੀਪਾਰਿ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਰਾਗਿ
 ਹੋਤ ਸੁਰਜਾਕੀ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਛੁਟੈ ਤੇਰੀ ਬਾਕੀ॥ ਗਵਿਦਰਗ ਹਿਤੁ ਮੀਧੁ ਹਿਕਾਈ
 ਜਿਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨ ਮਲਿਦਲਾਈ॥ ਰਚਤੁ ਰਹਤੁ ਰਜਿ ਰਿਬਿਧਾਰਾ॥ ਗੁਰਪੁਰੇ
 ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਾ॥ ਹੋਤੈ ਰਗ ਨ ਮਰਸ ਮਾਤੇ॥ ਨਨਕਹੁ ਰਿਗੁ ਰਿਖੀ ਨੀਦਾਤਿ॥ ੬੪॥ ਸ
 ਲੋਕੁ॥ ਲਾਲਚੁ ਧੁਨ ਬਿਖੈ ਬਿਅਪਿਏ ਅਦੋਹੀ ਮਹਿ ਬਾਸ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਖੀ ਆਸ ਨ ਕਸੂਖਿ ਨਿਦਾਸ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਲਲਾਲਾ ਦੁਖੁ ਅਉਖ ਪਜਾਹੁ॥ ਦੁਖ ਦਰਦ
 ਤਿਹ ਮਿਟਹਿ ਖਿਨਾਹੁ॥ ਨਮ ਅਉਖ ਪਜਿਹ ਰਿਦੈ ਹਿਤੈ॥ ਤਾਹਿ ਰੋਗੁ ਸੁਖੈ ਨਹੀ ਆਵੈ॥
 ਹਰਿ ਅਉਖ ਪਸਰੁ ਘਟੈ ਹੋਰੁ ਆਈ॥ ਗੁਰਪੁਰੇ ਬਿਨਿਪਿਨ ਬਨਾਈ॥ ਗੁਰਪੁਰੇ ਸਿਜ ਮੁਕਰਿਦੀ
 ਆ॥ ਨਨਕਤ ਉਛਿਰਿ ਦੁਖ ਨ ਥੀਆ॥ ੬੫॥ ਸੋਲਕੁ॥ ਦਾਸੁ ਦੇਵ ਸਹ ਬੜੇ ਮੈਉ ਨਨਕਤ
 ਹੁਗਾਇ॥ ਅਤਿ ਰਿਬਾਹ ਰਿਸੀ ਗਿਹੈ ਨਨਕ ਕਾਇਦੁ ਗਾਇ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਵੇਦੈ ਵੇਦੁ ਨ ਕਰੀ
 ਐਕਾਰਾ॥ ਪਟ ਪਟ ਅਤਿ ਰਿਬਾਹ ਮਸਮਾਹੁ॥ ਦਾਸੁ ਦੇਵ ਨਲ ਬਲ ਮਹਿ ਰਵਿਅਾ ਗੁਰਪੁ
 ਸਾਇ ਵੇਦ ਕਲੇਹੀ ਗਾਇਆ॥ ਵੇਰਵਿਰ ਲੇਹੀ ਗਾਇਆ॥ ਵੇਰਵਿਰੋ ਪਮਿਟੈ ਤਿਹ ਮਨ ਤੇ
 ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤ ਨੁਗੁਰਮੁਖਿ ਜੇ ਸੁਨਤਾ॥ ਦੁਰਨ ਉਹ ਨ ਸਗਲ ਹੋਤੈ ਰਹਤਾ॥ ਨਨਕਹੁ ਰਿਹ
 ਰਿਗੁਰਮੁਖਿ ਜੇ ਕਹਤਾ॥ ੬੬॥ ਸੋਲਕੁ॥ ਹਉ ਉਕਰਤ ਬਿਗਲੈ ਅਸਬਤ ਮੁਗਾਪ ਅਜਾਨਾ॥ ਤ
 ਨ ਕਮੇਦ ਜਿਉ ਤਿਖਵਿਤ ਨਨਕ ਕਿਰਤ ਕਮਾਨ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਨੂਨ ਨੂਨ ਨਿਮਿਟੈ ਸਿਗਿਸਾ
 ਪੁ॥ ਕਰਮ ਪਰਮਤ ਤੁਨ ਅਮਰਾਪੁ॥ ਕੁੰਨੇ ਨਿਰਬ ਸਿਓ ਰਿਦਾਹੀ॥ ਉਆ ਕੀਨ ਨਿਮਿਟਤ
 ਬਿਨਸਾਹੀ॥ ਨੂਨ ਨਿਕਰਤ ਸਾਕਤ ਗਾਵਾਰਾ॥ ਜੇਹੀ ਐ ਮਹਿ ਬਿਬਿਕਾਰਾ॥ ਨੂਨ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਨ ਨਿਮਿਟਾਈ॥ ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਨਨਕ ਸਮਝਾਈ॥ ੫੭॥ ਸੋਲਕੁ॥ ਸਾਧੁ ਕੀ ਮਨ ਉਟਗ
 ਹਉ ਕਤਿ ਸਿਆਨ ਪਤਿ ਆਗੁ॥ ਗੁਰਦੀਖਿ ਆਨਿਹ ਮਨਿ ਬੇਸੇ ਨਨਕ ਮਸਤ ਕਿਭਾਹੁ॥ ੧॥
 ਪਉੜੀ॥ ਸਸਾਸ ਰਨਿ ਪਰੇ ਅਬਹਾਰੇ॥ ਸਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਕਚੇ॥ ਸੋਪਤ ਸੋਪਤ ਪੇਸੇ ਪਿ

ਧੀਚਰੇਗਾਥਿਨੁਹਰਿਕੁਨਨਨੀਛੁੜਕਾਰਾਸਾਮਿਸਾਮਿਯਮਕੁਲਨਾਰੇਅਸਮਰਬੁਅਗ
 ਨਤਅਪਾਰੇਸਰਨਿਪਰੇਰੀਰਾਖੁਦਇਆਲਾਨਨਕਤੁਮਰੇਬਲਪਾਲਾ॥੬੮॥ਸਲੇਕਾ॥
 ਪੁਟੀਮਿਟੀਤਬਸੁਖੁਏਮਨਤਨੁਏਅਰੇਗਾਨਨਕਵਿਸਟੀਅਇਅਉਸਤਤਿਕਰੇਨੇਜੇ
 ਗੁ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਖਖਖਰਾਸਗਰਉਤਗਾਜੇਖਿਨਮਹਿਉਨੇਸੁਰੁਰਗੁਗਾਖਗਨਿਮਾ
 ਨਹੇਤਪਰਨੀਅਨਦਿਨੁਜੇਪੇਪੁਰਨਿਰਬਾਨੀ॥ਕੁਏਖਸਮਤਉਅਸੁਖਦੇਤਾਪਾਰਬੁਰਮ
 ਐਸੇਮਾਗਨਤਾਅਮਿਖੇਤਖਿਨਬਖਸਨਾਰਾਨਨਕਸਾਹਿਬਸਾਦਾਦਇਆਰਾ॥੬੯॥
 ਸਲੇਕਾ॥ ਸਤਿਕਹਉਸੁਨਿਅਨਿਐਰੇਸਰਨਿਪਰਹੁਹਰਿਗਾਇ॥ਉਕਤਿਸਿਅਲਪਸਕਾ
 ਲਤਿਅਗਿਨਨਬਲਦੇਸਮਾਇ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਸਸਾਮਿਅਨਪਛੁਡਿਇਆਨਾਹਿਕਮ
 ਤਿਹੁਕਮਿਲੁਪਤੀਮਾਨਾਸਹਸਕੁਤਿਕਹਹਿਚਤੁਧਾਈ॥ਸਿਗਿਤਾਰੇਏਕਨਨਾਈ॥ਸੇ
 ਉਸੇਉਜਪਿਦਿਨੁਗਤੀ॥ਚੇਜੀਅਚਲੇਤੁਰਚੇਸਾਧਿ॥ਸਾਪਸੇਦਾਲਦੁਨਿਹਅਪੇ॥ਨਨਕ
 ਤਾਕਉਦੁਖਨਬਿਅਪੇ॥੪੦॥ਸਲੇਕਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਮੁਖੇਤੋਬੇਲਨਮਨਿਦੁਏਸੁਖੋਇਆਨ
 ਨਕਸੁਰਮਹਿਰਦਿਹਰਿਅਥਾਨਥੀਤਰਿਸੇਇ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਹੇਰਉਪਾਟਿਅਟਿਸਥਲੇਬੇ
 ਪੁਰਿਗੇਰੁਗਦਾਨ॥ਹੇਦਤਅਥੇਸੁਦਸਦੀਵਦੁਖਦੇਨਨਚੁਰਗਿਆਨ॥ਹਉਦੁਵੈਰੇਇਅਨਿਦੁ
 ਤਿਹਉਨਹੀਤਹਅਪਿਹੇਤਦੁਖਨਮਹਮਰਮੀਤਸੇਗਿਪਰਭਾਪਾਹਿਤਕਰਿਨਮੁਦਿਨ
 ਦਇਆਲਾ॥ਸਿਅਸੇਗਿਹੇਤਕਿਰਪਾਲਾ॥ਓਰੇਕਦੁਨਖਿਨੁਰੀਅਗਾਨਨਕਸਰੁਕਦੁ
 ਪੁਰੁਤੇਹਅਗ॥੪੧॥ਸਲੇਕਾ॥ਲੇਖੇਕਤਹਨਛੁਟੀਐਖਿਨੁਖਿਨੁਕੁਲਨਾਰਾ॥ਬਖਸਿਨਾਰ
 ਬਖਸਿਲੈਨਨਕਪਾਰਿਉਤਰਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਲੁਦੁਰਾਮੀਗੁਦੁਗਾਰਬੇਗਾਨਅਲਪਮ
 ਤਿਨੀਉਥਧਿਨੁਨਿਨਿਸੁਖਦੀਏਤਾਹਿਨਨਨਤਤਾਲਾਹਅਇਆਕਾਰੇਨਦਹਦਿਸਿਛੁ
 ਕੁਨਨਾਇਦੇਦੁਨਬਦਾਤਰੁਪੁਰਨਿਮਖਨਮਨਹਿਕਸਾਇ॥ਲਲਚਛੁਠਬਿਕਾਰੇਮੇਹ
 ਇਅਸੇਪੈਮਨਅਗਿ॥ਲਿਪਟਚੇਰਨਿਦਕਮਹਾਤਿਨੁਮੀਗਿਧਿਹਾਇ॥ਤੁਪੁਰੇਦਤਬਖਸਿ
 ਲੇਹਿਖੇਟੇਸੇਗਿਖੇਗਾ॥ਨਨਕਕੁਏਪਾਰਬੁਰਮੁਪਹਨਨਿਰਭੇ॥੪੨॥ਸਲੇਕਾ॥ਖਾਤਪੈਤਖ

ਲਤਹਸਤਕੁਰਮੇਜਨਮਅਨੇਕਾ। ਕੁਦਨਲਤੇਕਾਛਹੁਪੁਕੁਨਕਤੇਗੀਠੇਕਾ॥ ੧॥੫
 ਉਤੀ। ਪੇਲਐਲਤਮਾਉਉਅਨਿਕੰਨਿਨਿਦੁਖਪਾਇ। ਖੋਟਮਿਟੇਸਾਪੁਮਿਲਤਸਤਿਉ
 ਰੋਬਰਨਸਮਾਇ। ਧਿਆਗੀਸਚਮੇਰਿਉਖਾਇਉਅੰਮ੍ਰਿਤਨਮਾ। ਧਰੀਜ਼ਿਪਾਠਕੁਰ
 ਕੁਈਅਨਦਸੁਖਿਸੂਆ। ਕੇਪਨਿਥਾਗੀਬਹੁਕੁਲਘੁਰਿਅਏਪਤਿਦੇਤ। ਖਰਾਇਲਸਾ
 ਕੁਰਦੀਅਅਾਇਮਿਲਕੁਗਦੇਤ। ਆਪਨਕੀਅਕਰਹਿਅਧਿਆਗੀਪਾਦੈਅਧਿ॥
 ਨਨਕੋਸੇਉਸਰਾਗੀਐਨਿਘਟਿਘਟਿਗਹਿਅਧਿਆਧਿ॥ ੫੩॥ ਸੋਲੇਕਾ॥ ਆਏਪੁਰੁ
 ਸਰਨਗਤੀਕਿਰਪਾਨਿਪਿਦਇਆਲਾ। ਏਥਅਖਰੁਹਰਿਅਨਿਥਸਤਨਨਕਹੇਤਨਿਹਾਲਾ॥
 ੧॥੫ਉਤੀ। ਅਖਰਮਹਿਤਿਕੁਦੁਪੁਰਿਪਾਰੇ। ਅਪਰਥਰਿਕਰਿਥੇਧੀਚਰੇ। ਅਖ
 ਰਸਾਸਤ੍ਰਮਿਮ੍ਰਿਤਪੁਰਨ। ਅਪਰਨਦਕਥਨਦੁਖਆਨਾ। ਅਖਰਮੁਕਤਿਤੁਗਤਿਕੇਰੁ
 ਰਮਾ। ਅਖਰਕਰਮਕਿਰਤਿਸੁਚਿਪਰਮਾ। ਦ੍ਰਿਸਦਿਨੈਮਾਨਅਖਰੁਯੋਨੇਤਾਨਨਕਪਾ
 ਰਬੁਰਮਨਿਰਲੇਪਾ॥ ੫੪॥ ਸੋਲੇਕਾ॥ ਹਥਿਕਲੇਅਮਗਿਅਮਸਤਕਿਲਿਖਦੁਤੀ। ਉਰ
 ਭਿਰਹੇਉਸਰੁਸੇਗਿਅਪੁਰੁਪਾਦੇਤੀ। ਉਸਤਤਿਕਹਨੁਨਨਇਮੁਖਹੁਤੁਗੀਅਮਾਐ
 ਹਿਰੇਖਿਦਰਸੁਨਨਕਥਲਿਖਾਰੀਅਮ॥ ੧॥੫ਉਤੀ। ਹੇਅਚੁਤੇਪਾਰਬੁਰਮਅਵਿਨਾ
 ਸੀਅਪਨਾਸ। ਹੇਖੁਰਨਹੇਸਰਥਮੈਦੁਖਭੇਜਨਗੁਣਤਸਾ। ਹੇਸੇਗਿਹੇਨਿਰੋਕਾਰੇਗੀਨਰ
 ਗੁਣਸਰੁਦੇਕਾ। ਹੇਗੋਦਿਦੇਹੇਗੁਣਨਿਪਾਨੁਜੈਕੇਸਦਾਵਿਥੇਕਾ। ਹੇਅਪਰੇਪਰਗਹਿਰੇ
 ਹਰਿਭੀਹੇਦੁਨਹਾਰਾ। ਹੇਸਿਤੈਕੇਸਦਾਸੇਗਿਨਿਪਾਰਾਆਪਾਰਾ। ਹੇਠਕੁਰਰਹਉਦਸਰੇ
 ਮੈਨਿਰਗੁਣਨਹੀਕੋਇ। ਨਨਕਦੀਨੈਨਮੁਦਾਨੁਰਾਖਓਹੀਐਪੋਰੇਇ॥ ੫੫॥ ਸੋਲੇਕਾ॥
 ਗੁਰਦੇਦਸਾਤਾਗੁਰਦੇਦੁਪਿਤਾਗੁਰਦੇਦਸੁਆਮੀਪਰਮੇਸੁਰਾ। ਗੁਰਦੇਦਸਖਾਅਗਿ
 ਆਨਉਜਨਗੁਰਦੇਦੁਖਪਸੰਹੋਦਗਾ। ਗੁਰਦੇਦਟਾਤਾਹਰਿਨਮੁਉਦੇਸੈਗੁਰਦੇਦਮਤੁ
 ਨਿਰੋਪਗਾਗੁਰਦੇਦਸਾਤਿਸਤਿਬੁਧਿਮੁਰਤਿਗੁਰਦੇਦਪਾਰਸੁਪਰਾ। ਗੁਰਦੇਦਤੀਰ
 ਬੁਨੀਮਿਤਸੇਰੇਦੁਰੁਗੁਰਗਿਆਨਅਨਨਅਪਰਿਪਰਾਗੁਰਦੇਦਕਰਤਸਤਿਪਾਪਹਰ

ਤਾਰੁਰਦੇਵਪਤਿਤਪਦਿਤੁਕਗ। ਗੁਰਦੇਵਆਦਿਨੁਗਾਦਿਨੁਗੁਨੁਗੁਰਦੇਵਮਤਿਹਰਿ
 ਨਪਿਉਪਗ। ਗੁਰਦੇਵਸੰਗਤਿ। ਭੁਮੇਲਿਕਰਿਕਿਰਪਾਹਮਮੁਤਪਪੀਨਿਤੁਲਗਿਤਗ।
 ਗੁਰਦੇਵਸਤਿਗੁਰਪਾਰਥੁਪਰਮੇਸੁਰਗੁਰਦੇਵਨਾਨਕਹਰਿਨਮਸਕਰਾ॥ ੧॥ ਦੇਹੁ
 ਸੇਲਕੁਆਦਿਅਤਿਪਨਾ॥ ੧॥

ਗਉੜੀਸੁਖਮਨੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ॥ ਸੇਲਕੁ॥ ੧ ਉਸਗੁਰਪੁਸਗਇ॥ ਆਦਿ
 ਗੁਰਦੇਨਮਹ॥ ਜੁਗਾਦਿਗੁਰਦੇਨਮਹ॥ ਸਤਿਗੁਰਦੇਨਮਹ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਦੇਵਦੇਨਮਹ॥ ੧॥
 ਅਸਟਪਦੀ॥ ॥ ਸਿਮਰਉਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖਪਾਦਉ॥ ਕਲਿਕਲੇਸਮੁਖਅਗਿਮਿ
 ਟਉ॥ ਸਿਮਰਿਉਜਾਸੁਖਿਸੇਕੁਰਦੈਕਾਨਾਸੁਜਪਤਅਗਨਤਅਨੈ॥ ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮਿ
 ਤਿਸੁਪਾਖਰਾਕੋਨੇਰਾਅਨਅਇਕਆਖਰਾ॥ ਕਾਜਾਦੇਵਜਿਸੁਜੀਅਥਸਾਦੈ॥ ਤਾਕੀਅਹਿ
 ਮਾਗਨੀਨਅਦੈ॥ ਕਾਖੀਦੈਵੈਦਰਸਤੁਹਰੇ॥ ਨਾਨਕਉਨਸੇਗਿਐਹਿਉਪਰੇ॥ ੧॥ ਸੁਖ
 ਮਨੀਸੁਖਅੰਮ੍ਰਿਤਪੂਰਨਮ॥ ਕੁਗਤਕਨਕੈਮਨਿਖਿਸਾਮ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਪੁਰੈਵੈਸਿ
 ਮਰਿਨਿਗਰਉਨਖਮੈ॥ ਪੁਰੈਵੈਸਿਮਰਨਿਦੁਖਜਮਨੈ॥ ਪੁਰੈਵੈਸਿਮਰਨਿਕਾਸੁਪਰਹਰੇ
 ਪੁਰੈਵੈਸਿਮਰਨਿਦੁਸਮਨਟੈ॥ ਪੁਰੈਵੈਸਿਮਰਤਕਲੁਵਿਘਨਨਲੈ॥ ਪੁਰੈਵੈਸਿਮਰਨਿਅ
 ਨੁਦਿਨੁਜਾਗੈ॥ ਪੁਰੈਵੈਸਿਮਰਨਿਉਨਖਿਅਧੈ॥ ਪੁਰੈਵੈਸਿਮਰਨਿਦੁਖਨਸੇਤਪੈ॥
 ਪੁਰੈਵੈਸਿਮਰਨੁਸਾਧੈ॥ ਸੇਵੈਸਿਮਰਨਿਪਾਨਨਾਨਕਹਰਿਰੇ॥ ੩॥ ਪੁਰੈਵੈਸਿਮ
 ਰਨਿਰਿਪਿਸਿਪਿਲਉਨਿਪਿ॥ ਪੁਰੈਵੈਸਿਮਰਨਿਗਿਅਨਪਿਅਨਤਤੁਬੁਧਿ॥ ਪੁਰੈਵੈਸਿ
 ਮਰਨਿਪੁਤਪੁਜਾ॥ ਪੁਰੈਵੈਸਿਮਰਨਿਬਿਨਸੇਦਨਾ॥ ਪੁਰੈਵੈਸਿਮਰਨਿਤੀਗਾਥਇਸਨਾ
 ਨੀ॥ ਪੁਰੈਵੈਸਿਮਰਨਿਦਰਗਮਾਠੀ॥ ਪੁਰੈਵੈਸਿਮਰਨਿਹੋਇਸੁਕੁਲਾ॥ ਪੁਰੈਵੈਸਿਮਰ
 ਨਿਸਫਲਫਲਾ॥ ਸੇਸਿਮਰਨਿਨਿਅਪਸਿਮਰਾਇ॥ ਨਾਨਕਤਾਕੈਲਗਉਪਾਏ॥ ੫॥
 ਪੁਰੈਵੈਸਿਮਰਨਿਸਭਤੇਉਚਾ॥ ਪੁਰੈਵੈਸਿਮਰਨਿਉਪਰਖੁਰਾ॥ ਪੁਰੈਵੈਸਿਮਰਨਿਤ੍ਰਿਸਨ
 ਬੁ॥ ਪੁਰੈਵੈਸਿਮਰਨਿਸਭਕਿਦੁਸਾਏ॥ ਪੁਰੈਵੈਸਿਮਰਨਿਨੀਜਮਝਾ॥ ਪੁਰੈਵੈਸਿਮਰ

ਨਿਪੁਰਨ ਅਸਾ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਮਿਮਰ ਨਿਮਨ ਕੀ ਮਲਨਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਮ੍ਰਿਤ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ਪ੍ਰ
 ਕ੍ਰਿਤਿ ਸਹਿ ਸਾਧਕੀ ਰਸਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ ਸਨਿਦ ਸਨਾ ॥ ੬ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਮਿਮਰ ਹਿਸੇ ਪ
 ਨਦਿ ਤੇ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਮਿਮਰ ਹਿਸੇ ਪਤਿ ਦਿ ਤੇ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਮਿਮਰ ਹਿਸੇ ਜਨ ਪਰਦਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਮਿ
 ਮਰ ਹਿਸੇ ਪੁਰਖ ਪਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਮਿਮਰ ਹਿਸੇ ਬੇਮੁਹ ਤੇ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਮਿਮਰ ਹਿਸੇ ਸਰਬ
 ਕੇ ਰੇ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਮਿਮਰ ਹਿਸੇ ਸੁਖ ਦਾਸੀ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਮਿਮਰ ਹਿਸੇ ਦਾ ਅਧਿਨਾਸੀ ॥ ਮਿਮ
 ਰ ਨਿਤੇ ਲਗੇ ਨਿਮਨ ਅਧਿਦਇਆ ਲਗਾਨਾ ਨਕਨ ਕੀ ਮੋਰੇ ਰਦਾ ਲਾ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਮਿਮ
 ਰ ਹਿਸੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਮਿਮਰ ਹਿਤਿ ਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਮਿਮਰ ਹਿ
 ਸੇ ਸੁਖ ਸੁਹਾਇ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਮਿਮਰ ਹਿਤਿ ਨ ਸੁਖਿ ਬਿਹਾਇ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਮਿਮਰ ਹਿਤਿ ਨ ਭਾਤੁ ਸੁ
 ਕੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਮਿਮਰ ਹਿਤਿ ਨ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਮਿਮਰ ਹਿਤਿ ਨ ਅਨਦਘਨੇਰੇ ॥
 ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਮਿਮਰ ਹਿਸੇ ਸਹਿ ਰਿਨੇਰੇ ॥ ਮਿਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਮਿਮਰ ਨੁ ਪ੍ਰੇ
 ਕੁ ਗਿ ॥ ੬ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਮਿਮਰ ਨਿਕਾਰ ਨੁ ਪ੍ਰੇਰੇ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਮਿਮਰ ਨਿਕਾਰ ਨੁ ਪ੍ਰੇਰੇ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ
 ਮਿਮਰ ਨਿਗਰਿਗੁ ਦੁਖ ਫੀ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਮਿਮਰ ਨਿਸਹਜਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਮਿਮਰ ਨਿਨਿਹ
 ਰਲੁ ਅਸਨੁ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਮਿਮਰ ਨਿਕਮਲ ਬਿਰਾਮਨਾ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਮਿਮਰ ਨਿਅਨਹਦ ਧੂਨ ਕਾਰ
 ॥ ਸੁਖ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਮਿਮਰ ਨਕਾ ਅਤਿ ਨ ਪਾਰਾ ॥ ਮਿਮਰ ਹਿਸੇ ਜਨ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਮਿਮਰ ॥ ਨਾਨਕ
 ਤਿਨ ਜਨ ਸਰਨੀ ਪਾਇਆ ॥ ੭ ॥ ਹਰਿ ਮਿਮਰ ਨੁ ਕਰਿ ਰੁਤ ਪ੍ਰਗਟਾਇ ॥ ਹਰਿ ਮਿਮਰ ਨਿਲ
 ਗਿ ਬੇਦ ਉਧਾਇ ॥ ਹਰਿ ਮਿਮਰ ਨਿਕੁਏ ਮਿਪਨ ਤੀਰੇ ਤੇ ॥ ਹਰਿ ਮਿਮਰ ਨਿਨੀਚ ਚਹੁ ਬੇਟੀ
 ਕੇ ਤੇ ॥ ਹਰਿ ਮਿਮਰ ਨਿਪਾਰੀ ਸਤੁ ਪਰਨਾ ॥ ਮਿਮਰਿ ਮਿਮਰਿ ਹਰਿ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ॥ ਹਰਿ
 ਮਿਮਰ ਨਿਕੀਉ ਸਗਲੁ ਅਕਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਮਿਮਰ ਨਿਮਰਿ ਅਧਿਨਿ ਰੇ ਕਾਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਾ
 ਨਿ ਸੁਆਧਿ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਮਿਮਰ ਨੁ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਸੋਲ
 ਕੁ ॥ ਦੀਨ ਦਰਦ ਕੁ ਪ੍ਰੇਰੇ ਨਾਨਕ ਧਿਧਿਨ ਬਖਸ਼ਾ ॥ ਸਰਦਿ ਤੁਮਰੀ ਆਇਓ ਨਾਨਕ ਕੇ
 ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਸਾਧਾ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਸਹਜ ਭਾਤਿ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਨ ਕੁਈ ॥ ਅਨਉਹਾਨ ਮੁਤੇਰੇ

ਸੰਗਿ ਸਗਈ। ਜਗਮਗਾਉਇਆ ਨਦੁ ਤਜ ਮਦਲੈ। ਆਵੇ ਵਲ ਨ ਮੁਸੀਗਿ ਤੇਰੇ ਚਲੈ। ਜਗਮੁਖ
 ਕਲਹੈ ਵੇਅਤਿ ਭਾਈ। ਗਰਿਬੇ ਨ ਮੁਖਿ ਨ ਮਾਹਿ ਉਪਾਰੀ। ਅਗਿ ਸਪੁ ਨ ਹਰ ਨ ਕਰਤ ਨ ਹੀ ਤੇਰੇ।
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਮੁਖ ਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ। ਨਾਨਕ ਪਾਦੁ ਹੁ ਸੁਖ ਘੋਲੇ। ੧॥ ਸਗਲ ਸਿਖ ਸਿਰਿ ਵੇਰਾ ਨਾਦੁ
 ਧੀਆ। ਗਰਿਬਾਨ ਮੁਖ ਪਤਿ ਹੋਇ ਸੁਖੀਆ। ਲਖ ਕਰੇ ਗੰਧਿ ਪਲ ਪੈਰੇ। ਗਰਿਬਾਨ ਮੁਖ ਪਤ
 ਨਿਸਤਰੇ। ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਰਗਤਿ ਖਾਨ ਬੁਝੈ। ਗਰਿਬਾਨ ਮੁਖ ਪਤ ਆਪਾਦੈ। ਨਿਹਮ
 ਰਗਿ ਇਹ ਨ ਤਇ ਕੇਲਾ। ਤਹ ਗਰਿਬਾਨ ਮੁਸੀਗਿ ਹੋਤ ਸੁਹੇਲਾ। ਐਸਾ ਨ ਮੁਖ ਮਨ ਸਦਾ ਪਿ
 ਆਈਐ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈਐ। ੨॥ ਦੁਹਤ ਨ ਤੀਕੇ ਟਿਲ ਪਥਰੀ। ਨ
 ਮੁਖ ਪਤ ਤਹ ਪਾਰਿ ਪਰਾਈ। ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਨ ਹੋਇ ਮੈ ਘਰੈ। ਗਰਿਬਾਨ ਮੁਖ ਤਤ ਕਾਲ
 ਉਪਾਰੈ। ਅਨਿਕ ਜੋ ਨਿਜ ਨ ਮੇਰਿ ਜਾਨਾ। ਨ ਮੁਖ ਪਤ ਪਾਦੈ ਬਿਸੁਆ। ਗੁਣਿ ਮੇਲ ਅਲੁ ਕਬ
 ਹੁ ਨ ਪੈਦੈ। ਗਰਿਬਾਨ ਮੁਖੇ ਟਿਪ ਪੈਦੈ। ਐਸਾ ਨ ਮੁਖ ਪਹੁ ਮਨ ਰੇਗਿ। ਨਾਨਕ ਪਾਦੈ ਐਸਾ
 ਪਵੈ ਸੰਗਿ। ੩॥ ਨਿਹਮ ਰਗ ਵੇਰੇ ਨੇਕ। ਨਿਕੇ ਸਾਗਰਿਬਾਨ ਮੁਖਿ ਹੋ ਸੰਗਿ ਤੇਸਾ। ਨਿ
 ਹੋ ਪੈਡੈ ਮਗ ਅਪਿਗੁ ਬਾਰਾ। ਗਰਿਬਾਨ ਮੁਸੀਗਿ ਉਜੀਆਰਾ। ਨਾਨਕ ਪਾਦੈ ਤੇਰੇ ਨਾ ਸਿਦਨੁ
 ਗਰਿਬਾਨ ਮੁਖ ਨ ਲਿਖ ਦੁਨ। ਜਗਮਗਾਉਇਆ ਨ ਤਪਤਿ ਬਹੁ ਘਾਮ। ਆਹ ਗਰਿਬੇ ਨ ਮ
 ਕੀਤੇ ਉਪਰਿ ਦੁਆ। ਨਾਨਕ ਤਿਖਾ ਮਨ ਤੁਝ ਆਇ ਕਰਾਖੈ। ਆਨਾ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬ
 ਰਕੈ। ੪॥ ਕੁਗਤ ਨ ਕੀਬਰਤ ਨਿਨਾ। ਸਿਤ ਨ ਨੈਥੇ ਅਨਿਕ ਸਿਖ ਮਾ। ਗਰਿਬਾਨ ਮੁਖ ਦਾਸ
 ਕੀਉਟਾ। ਗਰਿਬੇ ਨ ਮੁਖਿ ਪੋਰ ਨ ਲੇਵੈ। ਗਰਿਬਾਨ ਮੁਖ ਰਤ ਸਿਤ ਦਿਨੁ ਗਤਿ। ਗਰਿਹ ਰਿਅ
 ਉਪਸਾਧ ਕਮਾਤਿ। ਗਰਿਬਾਨ ਕੇ ਰਿਨ ਅਨਿਪਾਨ। ਪਸ ਬਹੁ ਮੁਖ ਨ ਕੀਨੈ ਦਾਇ। ਅਨਤ
 ਨਹਿ ਗਿਰੇ ਤੇਰੇ ਗਾਏ। ਨਾਨਕ ਵੇਨ ਨੈਥੇ ਬਿਰਤੀ ਧਿਯੈ। ੫॥ ਗਰਿਬਾਨ ਮੁਖ ਨ ਕਉ ਮੁਕਤਿ ਨ
 ਗਤਿ। ਗਰਿਬੇ ਨ ਮੁਖ ਨ ਕਉ ਤਿਖਤਿ ਭੁਗਤਿ। ਗਰਿਬਾਨ ਮੁਖ ਨ ਕਉ ਪਰੇਗੁ। ਗਰਿਬਾਨ ਮੁ
 ਨ ਪਤ ਕਵ ਪੈਰੇ ਨੇਗੁ। ਗਰਿਬਾਨ ਮੁਖ ਨ ਕਉ ਦੁਇ ਆਈ। ਗਰਿਬੇ ਨ ਸਿਤ ਨੈਥੇ ਕਉ ਪਾਈ। ਗਰਿ
 ਬਾਨ ਮੁਖ ਨ ਕਉ ਕੇਰੇ ਨੇਗ। ਗਰਿਬਾਨ ਮੁਖ ਪਤ ਕਦੁ ਨ ਹਿਥਿ ਉਗੁ। ਜਗੁ ਰਤਾ ਹਰਿ ਨ ਅਕੀ

ਮੇਦਾਨਾਨਕਪੁਜੇਹਰਿਹਰਿਦੇਵਾ॥੬॥ਹਰਿਹਰਿਜਨੈਕੈਮਾਲਖਸੀਨਾ॥ਹਰਿਪਨਜਨਕਉਮਾਪ
 ਖੁਰਦੀਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਜਨੈਕੈਉਦਸਤਾਨੀ॥ਹਰਿਪਤਾਪਨਜਨਅਦਰਨਜਦੀ॥ਉਤਿਪਤਜਨਹਰਿ
 ਰਸਿਰਾਤੇ॥ਮੈਨਸਮਾਪਨਮਰਮਮਾਤੇ॥ਆਠਪਹਿਰਜਨਹਰਿਹਰਿਜਨੈਪੈ॥ਹਰਿਵਚੁਗਤਪੁਗਟ
 ਨਹੀਛੁਪੈ॥ਹਰਿਵੀਰਗਤਿਮੁਕਤਖੁਰਕੇ॥ਨਾਨਕਨਮੈਗਵੇਤੇਤੇ॥੭॥ਪਾਰਜਨਤਇਹੋਰਿ
 ਵੇਨਮੁਕਾਮਪੇਨਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਮ॥ਸਰੁਤੇਉਤਮਹਰਿਵੀਰਬਾ॥ਨਮੁਸਨਤਦਰਦੁਖਲ
 ਧਾਨਮਕੀਮਹਿਮਮੈਤਰਿਦੇਸੈ॥ਮਿਤਪਤਾਪਦੁਰਤਸਰੁਨਮੈ॥ਮਿਤਵਮੈਗੁਦਭਗਪਾਈ
 ਐ॥ਮਿਤਕੀਮੇਦਾਨਮੁਪਿਅਈਐ॥ਨਮੁਸਨਤਦੁਰਦੁਖਲ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਮੁਪਾਦੈਨ
 ਨੈਵੇਇ॥੮॥੨॥ ਸੋਲਕੁ॥ ਬਹੁਸਮਤਬਹੁਸਮਤੀਪੈਖੈਸਰਬਛੋਲੇ॥ਪੁਜਸਨਹੀਹਰਿ
 ਹੋਰਨਾਨਕਨਮੁਅਮੇਲਾ॥ ੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ਜਪਤਾਪਹਿਅਨਸਰੁਪਿਅਨਾਖਟਸਮ
 ਤਮਿਮ੍ਰਿਤਿਵਿਅਨਾਜੋਗਾਅਭਿਅਸਕਰਮਪ੍ਰਮਾਦਿਅਸਗਲਤਿਅਗਬਨਸੋਪਛਿਰਿਅ
 ॥ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਵੀਇਬਹੁਨਤਨਾ॥ਪੁਨਿਨਾਨੈਭੇਬਹੁਰਤਨਾ॥ਸਰੀਰਕਟਾਇਹੋਮੈਕਰਿਗਤੀ॥ਦੁਰ
 ਤੇਮਕੈਰਬਹੁਗਤੀ॥ਨਹੀਝਲਗਮਸਮਧੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਮਜਪੀਐਇਕਬਾਰ॥
 ੧॥ਨਉਖਡਿਪਿਥਮੀਛਿਰੈਦਿਰਜੀਦੈ॥ਅਹਉਦਸੁਤਪੀਸਰਬੀਦੈ॥ਅਗਨਮਾਹਿਮਤਪਰ
 ਨਾਕਨਕਅਸ੍ਰੈਦੁਰਕੁਮਦਨਾ॥ਨਿਉਲੀਕਰਮਕੈਰਬਹੁਅਸਨਾ॥ਜੈਨਾਰਗਮੈਜਮਅਤਸਾਧ
 ਨਾਨਿਮਖਨਿਮਖਕੈਰਿਸਰੀਰਕਟਾਦੈ॥ਹਉਕੀਹਉਮੈਲਲਾਛੋਦੈ॥ਹਰਿਕੇਨਮਸਮਸਰਬ
 ਦੁਨਹਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਮੁਜਪਤਗਤਪਾਹ॥ ੩॥ਅਨਕਅਨਤੀਰਬਦੇਹਛੋਦੈ॥ਗਰਬ
 ਗੁਮਾਨਨਮਨਤੇਹੋਦੈ॥ਸੋਚਿਕੈਰੇਦਿਨਸਅਰਗਤਿ॥ਮਨਕੀਮੈਲੁਨਤਨੇਤਨਾਤਿ॥ਇਸਦੇਹੀ
 ਕਉਧਹੁਸਾਧਨਕਰੈ॥ਅਨਤੇਕਬਹੁਨਧਿਪਿਅਟੈ॥ਜਲਪੈਦੈਬਹੁਦੇਹਅਨੀਤ॥ਸੁਪਕਰ
 ਹੋਇਕਾਚੀਕੀਤ॥ਅਨਹਰਿਕੇਨਮਕੀਮਹਿਮਉਚਾ॥ਨਾਨਕਨਮਉਪਰੇਪਤਤਬਹੁਮੁਚਾ॥੩॥
 ਬਹੁਮਿਅਲਪਜਮਕਾਕਉਧਿਅਥੈ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਤਿਸਨਾਪ੍ਰਾਪੈ॥ਉਖਮੈਨਕਅਗਨਿ
 ਨੀਖੋਧੈ॥ਵਿਦਿਉਪਾਤਦਰਗਯਗੀਨਿਏ॥ਭੁਟਮਿਨਹੀਉਕੁਪਇਅਲਿ॥ਮੇਰਿਧਿਅਧੀ

ਮਾਇਆ ਨਾਲਿ। ਅਦੁਰਕਰਤੁ ਤਿਸਗਲੀਨ ਮੁਛੁ ਨੈ। ਗੋਬਿੰਦ ਕੁਜਨ ਬਿਨੁ ਤਿਲੁ ਨੀ ਮੈਨੈ। ਹਰਿ
 ਕਾਸ ਮੁਜਪਤ ਪਦੁਖਾਇ। ਨਾਨਕ ਵੇਲੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ॥ ੪॥ ਚਰਿਪਦ ਰਬੈ ਨੇਕੇ ਮਚੈ। ਸਾਧਨ
 ਨ ਕੀ ਸੇਵਾਲਗੈ। ਜੇਕੋ ਅਪਨਾ ਦੁਖ ਮਿਟਾਵੈ। ਹਰਿਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦਗਾਵੈ। ਜੇਕੋ ਅਪਨੀ ਸੇ
 ਕਾਲੈ ਰੈ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਉਮੈ ਛੋਰੈ। ਜੇਕੋ ਜਨਮ ਮਰਨ ਤੇ ਝੁਕੈ। ਸਾਧਨ ਨ ਕੀ ਸਹਜੀ ਪੈਰੈ।
 ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪੁਰੁ ਦਰਗਾਹਿ ਪਾਸਾ। ਨਾਨਕ ਵੇਲੈ ਲਿਖਾ ਸਾਧ॥ ੫॥ ਸਰਲ ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਪੁਰਖ
 ਪਾਨ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ। ਆਪ ਸੇਵਉ ਜੋ ਜਾਣੈ ਹੀ। ਸੋ ਉਗਨੀ ਅੰਸਰੁ
 ਤਉ ਛਾ। ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ਸਗਲ ਕੀਰੀਨਾ। ਹਰਿਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਚੀਨਾ। ਮਨ ਮ
 ਪੈਨੈ ਤਬੁ ਰਾਮਿ ਟਾਨਾ। ਪੈਸੈ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜਨਾ। ਸੁਖ ਦੁਖ ਜਨਮ ਮਰਿ ਸਟੇਤਾ। ਨਾਨਕ ਕਾ ਪੁ
 ਪੈਨ ਨੀ ਲੇਖਾ॥ ੬॥ ਨਿਰਪਨ ਕਉ ਤੈਰੈ ਨਉ। ਨਿਥੈ ਵੈ ਕਉ ਲਉ ਤੇਰਾ ਥਉ। ਨਿਮਕੈ ਕਉ ਪੁਰੁ
 ਤੈਰੈ ਮਨੁ। ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਉ ਦੇਵੁ ਦੁਹਾਨੁ। ਕਰਨ ਕਰਾਵਨੁ ਹਾਰ ਸੁਆਮੀ। ਸਗਲ ਘਟਾ
 ਕੋ ਅਤਿ ਰਜਾ ਮੀ। ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਨਹੁ। ਆਪੇ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਆਪਿ ਪੁਰਗਤੇ। ਤੁਮਰੀ
 ਉਸਤਤਿ ਤੁਮੈ ਤੋਹਿ। ਨਾਨਕ ਅਦੁਰ ਨ ਜਾਨ ਸਿੰਘੇ। ੭॥ ਸਰਬ ਪਾਪ ਮਹਿ ਸੇਸਟ ਪਰਮਾ।
 ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲੁ ਕਰਮਾ। ਸਗਲ ਕਿਅ ਅਹਿ ਉਤਮ ਕਿਰਿਆ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਦੁਰਮ
 ਤਿਮਲੁ ਹਿਰਿਆ ਸਗਲ ਉਦਮੁ ਮਹਿ ਉਦਮੁ ਕੁਲਾ। ਹਰਿ ਕਾ ਸੁਨ ਪਹੁ ਜੀ ਅਸਦਾ। ਸਗਲ
 ਬਾਣੀ ਮਹਿ ਅੰਤਿ ਬਾਣੀ। ਹਰਿ ਕੋ ਜਸੁ ਸੁਨਿ ਰਸਨਾ ਧਾਨੀ। ਸਗਲ ਬਾਨੈ ਤਉ ਹਉ ਤਮ ਬਾਨੁ॥
 ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਘਟਿ ਦੇਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ॥ ੮॥ ੩॥ ਸੋ ਲੇਖਾ। ਨਿਰਗੁਣੀ ਆਰਇਆ ਨਿਅਸੇ ਪੁ
 ਕੁਸਟ ਸਮਾਇ। ਨਿਨਿਕੀ ਆਤਿ ਸੁਚਿਤਿ ਰਪੁ ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੀ ਨਲਿ॥ ੯॥ ਅਸਟ ਪਦੀ॥
 ਰਾਮਈ ਆਕੇ ਗੁਨ ਚੇਤਿ ਪਰਾਨੀ। ਕਦਨ ਮੁਲੈ ਤੇ ਕਦਨ ਦਿਸਟਾਨੀ। ਨਿਨਿਤੈ ਸਾਜਿ ਸਦਾ ਰਿ
 ਸੀ ਗਾਗਿਆ। ਗਾਠੁ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਿਨ ਹਿਉ ਬਾਗਿਆ। ਬਾਗਿ ਬਿਦੁ ਸਥਾਤੁ ਪ੍ਰਹਿ ਪਿਆ
 ਚੇਦੁ ਪਾ। ਕੁਰੰਜੀ ਬਨੈ ਤੇ ਜਨ ਸੁਖ ਸੁਖਾ। ਬਿਰਪਿ ਕਉ ਆਉ ਪਰਿ ਸਾਕੇ ਸੇਨਾ। ਮੁਖਿ ਆਪਿ ਆ
 ਉਬੈ ਨ ਕਉ ਦੇਨ। ਇਹ ਨਿਗੁਨ ਗੁਨ ਕਉ ਕੁਛੁ ਨ ਭੂਏ ਪਖਿ ਲੇਹੁ ਤਉ ਨਾਨਕ ਸੀਝੈ॥ ੧॥ ਨਿ

ਰਮਹਾਲੇਭੁਖੇਗਾ। ਇਆਹੁਜੁਗਤਿਬਿਗੇਕਈਜਨਮ। ਨਨਕਰਾਖਿਲਹੁਆਪਨਕਰਿਕਰਮ
 ॥੨॥ ਤੁਗਕੁਰਤੁਮਹਿਅਰਦਾਸਿ। ਕੀਉਪਿੰਡੁਸਕੁਤੇਹੀਰਾਸਿ। ਤੁਮਮਤਪਿਤਾਹਮਥਾਵਿ
 ਕੁਤੇਗੇ। ਤੁਮਗੀਜ਼ੁਪਾਅਹਿਸੁਖਘੋਨੇਗੇ। ਵਿਇਕੋਨਤੁਮਰਾਅਤਿ। ਉਚੇਤੇਉਚਾਤੁਗਦੰਤਾ। ਸ
 ਗਲਸਾਮਿਕੀਤੁਮਰੈਸਾਝਿਧਾਰੀ। ਤੁਮਤੇਹੇਇਸੁਆਗਿਅਕਾਰੀ। ਤੁਮਗੀਗਤਿਮਿਤਿ
 ਤੁਮਗੀਜਨੀ। ਨਨਕਦਾਸਸਦਾਕੁਰਬਾਨੀ॥ ੮॥ ੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਦੇਨਹਾਰਪ੍ਰਭੁਛੇਤਿ
 ਕੋਲਗਹਿਆਨਸੁਆਇ। ਨਨਕਵਹੁਨਸੀਦਈਬਿਨੁਨਦੇਪਤਿਜਾਇ॥ ੧॥ ਅਸਟਪ
 ਦੀ॥ ॥ ਦਸਬਸਤੁਲੇਪਾਏਮਾਏ। ਏਕਬਸਤੁਕਾਰਨਿਬਿਧੇਟਿਗਦਾਏ। ਏਕਭੀਨਦੇ
 ਇਦਸਭੀਹਿਰੇਲਾਇ। ਤਉਮੁਨਕਹੁਕਹਾਕਰੇਇ। ਜਿਸੁਠਾਕੁਰਮਿਉਨਹੀਚਾਰਾ। ਤਾਕ
 ਉਕੀਜੈਸਦਨਮਸਥਾਰਾ। ਜੈਕੈਮਨਿਲਾਗਾਪ੍ਰਭੁਭੀਠਾ। ਸਰਬਸੁਖਤਹੁਮਨਿਦੁਠਾ। ਜਿਸੁ
 ਜਨਅਪਨਹੁਕਮੁਮਨਇਆ। ਸਰਬਥੇਕਨਨਕਤਿਨਿਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਅਗਨਤਸਾਹੁ
 ਅਪਨੀਦੇਰਾਸਿ। ਖਾਤਪੀਤਬਰੈਤੇਅਨਦਉਲਾਸਿ। ਅਪਨੀਅਮਾਨਕਦੁਬਹੁਰਿਸਾਹੁਲ
 ਇ। ਅਗਿਆਨੀਮਨਿਰੇਸੁਕੋਰਇ। ਅਪਨੀਪਰਤੀਤਿਅਧੀਥੈਵੈ। ਬਹੁਰਿਉਸਕਾਥਿ
 ਬਿਸੁਸੁਨੇਵੈ। ਜਿਸੁਕੀਬਸਤੁਤਿਸੁਅਗੈਗਾਥੈ। ਪ੍ਰਭੁਕੀਆਗਿਅਮਾਨੇਮਾਥੈ। ਉ
 ਸਤੇਚਉਗੁਨਕੋਰੇਨਿਹਾਲੁ। ਨਨਕਸਾਹਿਬੁਸਦਾਦਇਆਲੁ॥ ੨॥ ਅਨਿਬਭੁਤਮਾਇ
 ਅਕੋਹੇਤਾ। ਸਰਪਰੋਹੇਦੁਤਜਾਨੁਮੇਨਤਾ। ਬਿਖਰੀਕੀਦੁਇਆਮਿਉਰੇਗੁਲਾਵੈ। ਉਹ
 ਬਿਨੈਸੇਉਹਮਨੁਪਦੁਤਾਵੈ। ਜਿਦੀਸੈਸੇਚਾਲਦੁਹਾਰਾ। ਲਪਟਰਹਿਉਤਹਅਪਿਅਧਾਰ
 ਬਟਉਮਿਉਜੇਲਾਵੈਨਾਗਾਤਾਕਉਗਾਥਿਨਅਵੇਕੇਗਾਮਨਰਿਕੇਨਮਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸੁਖੁਦ
 ਦੀ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਨਕਆਪਿਲਈਲਾਈ॥ ੩॥ ਮਿਥਿਅਤਨੁਪਨੁਕਟਿਬੁਸਥਾਇਅ
 ॥ ਮਿਥਿਅਹਉਮੈਮਮਤਮਾਇਆ। ਮਿਥਿਅਰਜਨੇਕਨਪਨਮਾਲਾ। ਮਿਥਿਅਕਾਮਯੋ
 ਪਬਿਕਰਾਲਾ। ਮਿਥਿਅਰਬਹਸਤੀਅਦੁਬਸਤੰਗ। ਮਿਥਿਅਰਗਿਸਿਗਿਮਾਇਆ
 ਧੇਥਿਹਸਤਾ। ਮਿਥਿਅਧੋਹਮੇਹਅਭਿਮਾਨੁ। ਮਿਥਿਅਅਪਸਉਪਰਿਕਰਤਹੁਮਾਨੁ॥

ਅਸਿਖਰੁਰੁਤਿਸਾਧਵੀਸੁਰਨਾਨਨਕਨਪਿਨਪਿਨੀਵੈਰਹਿਕੀਚਰਨਾ॥ ੬॥ ਮਿਥਿਅ
ਸੁਦਨਪਰਨਿਦਾਸੁਨਹਿ॥ ਮਿਥਿਅਹੁਸਤਪਰਦਰਬਕਉਹਿਰਹਿ॥ ਮਿਥਿਅਨੇਤ੍ਰਪੇਖਤ
ਪਰਤਿਅਰੁਪਾਦਾ॥ ਮਿਥਿਅਰਸਨਭੇਜਨਅਨਦਾਦਾ॥ ਮਿਥਿਅਚਰਅਰਿਥਿਕਾਰਕ
ਉਪਾਦਹਿ॥ ਮਿਥਿਅਮਨਪੁਰੇਲੁਲੁਕਾਦਹਿ॥ ਮਿਥਿਅਤਨੁਲੀਪਰਉਪਕਾਰਾ॥ ਮਿ
ਥਿਅਥਾਸੁਲੇਤਥਿਕਾਰਾਥਿਨੁਬੁਝੈ॥ ਮਿਥਿਅਸਕੁਭੇਦਾ॥ ਸਭਲੇਦਾਨਨਕਹਹਿਰਹਿ
ਨਮੁਲੇਦਾ॥ ੭॥ ਵਿਰਥੀਸਾਕਤਕੀਅਚਰਨਾ॥ ਸਾਭਵਿਸਕਹੋਦੁਤਸੁਦਾ॥ ਵਿਰਥਾਨਮ
ਧਿਨਤਨਅਧਿ॥ ਮੁਖਿਅਵਤਤੈਵੇਦਰਗੀਧਾ॥ ਥਿਨੁਮਿਮਰਨਦਿਨਰੋਲਿਥਿਥਾਥਿਰਾਇ॥
ਮੇਘਿਥਿਨਨਿਉਖੇਤੀਜਾਇ॥ ਗੋਬਿੰਦਕੁਜਨਥਿਨੁਥਿਥੇਸਕੁਕਾਮਾ॥ ਨਿਉਵਿਰਪਨਕੇ
ਨਿਗਰਥਦਾਮਾ॥ ਪਿਨਿਪਿਨਿਤੇਜਨਜਿਹਘਟਿਥਮਿਉਹਰਿਨਉ॥ ਨਨਕਤਥੇਥਲਿਥਲਿ
ਜਉ॥ ੮॥ ਚਹਤਅਦਰਕਛੁਅਦਰਕਮਾਦਤਾ॥ ਮਨਿਨੀਪੀਤਿਮੁਖਹੁਗੀਚੁਲਾਦਤਾ॥ ਨ
ਨਹਾਰਪੁਰੁਪੁਰੀਨਾ॥ ਥਾਹਰਿਭੇਖਨਕਹੁਗੁਰੀਨਾ॥ ਅਦਰਉਪਦੇਸੈਅਪਿਨਕੇਰਾ॥ ਅਦਤ
ਜਾਦਤਨਨਮੈਅਗੈ॥ ਨਿਸੇਵੈਅਤਿਰਿਥੈਮਨਿਰੇਵਾਗਾ॥ ਤਿਸਰੀਸੀਖਤੇਰੇਸੀਸਾਰਾ॥ ਜੇਤੁਅ
ਨੁਨੇਤਿਨਪੁਰੁਜਤਾ॥ ਨਨਕਉਨਜਨਚਰਨਪਰਤਾ॥ ੯॥ ਕਰਉਬੇਨਤੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸ
ਤੁਜੈਨੇਆਪਨਵੀਆਆਪਰਿਭਾਨੈ॥ ਆਪਰਿਆਪਆਪਿਕਰਤਨਿਚੇਰਾ॥ ਕਿਸੈਦਰਿ
ਜਨਦਤਵਿਸੈਬੁਝਾਦਤਨੇਰਾ॥ ਉਪਾਦਮਿਅਨਪਸਗਲੇਤਰਹਤਾ॥ ਸੁਕੁਕਛੁਜਨੈਅ
ਤਮਕੀਰਹਤਾ॥ ਜਿਸੁਕੁਦੈਤਿਸੁਲੇਦਲਲਿਲਾਇ॥ ਥਾਨਥਨੇਤਰਿਰਹਿਅਸਮਾਇ॥
ਸੇਸੇਦੁਕਜਿਸੁਵਿਰਪਾਕਰੀ॥ ਨਿਅਖਨਿਅਖਜਪਿਨਨਕਹਰੀ॥ ੧੦॥ ੫॥ ਸੇਲਕੁਆਕਾ
ਮੇਧਪਅਰੁਲੇਕੁਮੇਧਥਿਨਮਿਜਾਇਅਹਿਮੇਦਾ॥ ਨਨਕਪੁਰੁਸਰਦਗਤੀਕਰਿਪੁਸਾਦੁਗੁਰ
ਦੇਦਾ॥ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਜਿਹਪੁਸਾਦਿਛੁਤੀਰਅੰਮ੍ਰਿਤਖਾਹਿ॥ ਤਿਸੁਠਕੁਰੁਕਉਰਾਖ
ਮਨਮਾਹਿ॥ ਜਿਹਪੁਸਾਦਿਸੁਰੀਪਤਤਨਿਲਾਦਹਿ॥ ਤਿਸਕਉਮਿਮਰਤਿਪਰਮਗਤਿਪਾਦ
ਹਿ॥ ਜਿਹਪੁਸਾਦਿਥਮਹਿਸੁਖਮੰਦਹਿ॥ ਤਿਸਹਿਧਿਅਇਸਦਮਨਅੰਦਹਿ॥ ਜਿਹਪੁ

ਸਾਦਿਰਿਹਮੀਗਿਸੁਖਿਬਸਨਾ। ਅਯਾਹਰਮਿਮਰਹੁਤਿਸੁਰਸਨਾ। ਨਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਚੇਗਰਸੁਖੇਗ
 ਨਨਕਸਦਾਪਿਆਈਐਪਿਆਦਨਜੇਭਾ॥੧॥ ਨਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਟਪਰਿਬਰਹੁਦੁਹਿ। ਤਿਸਹਿ
 ਤਿਅਗਿਕਤਅਦਰਲੁਕੁਦੁਹਿ। ਨਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਿਸੇਜੋਸੇਏਜੋ। ਅਨਭਾਠਪਹਰਤਾਕਾਨ
 ਸੁਗਦੀਜੋ। ਨਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਧੁਸਥੁਕੇਉਮੈਨੋ। ਮੁਖਿਤੋਕੇਨਸੁਰਸਨਕਥੈਨੋ। ਨਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਤੋਕੇਹਤਾਪਰਮੁ। ਅਨਸਦਾਪਿਆਇਕੇਦੁਲਪਾਰਬੁਹਮੁ। ਪ੍ਰਕੁਜੀਜਪਤਦਰਗਮਲੁਪਾ
 ਦੁਹਿ। ਨਨਕਪਤਿਸੇਤੀਘਰਿਜਾਦੁਹਿ॥੨॥ ਨਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਅਹੇਗਵੇਰਨਦੇਗੀ। ਇਦਲ
 ਦੁਹਿਸੁਰਾਮਸੇਨਹੀ। ਨਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੋਰਓਲਾਹਰਤਾ। ਅਨਮੁਖਪਾਦੁਹਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਕ
 ਰਤਾ। ਨਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੋਰੇਸਗਲਦਿਫੁਰਦੇਕੋ। ਅਨਸਰਨੀਪਰਨਾਉਰਪ੍ਰਕੁਤੋਕੋ। ਨਿਹਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿਤੁਧੁਕੇਨਪਹੁਚੇ। ਅਨਸਾਮਿਸਾਮਿਮਿਮਰਹੁਪ੍ਰਕੁਉਚੇ। ਨਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਈਦੁਲਥੁਦੇਹ
 ਨਨਕਤਖੀਭੁਗਤੀਕਰੇਹ॥੩॥ ਨਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਅਕੁਪਨਪਹਿਗੀਜੋ। ਅਨਤਿਸੁਮਿਮਰਤ
 ਕਿਉਆਲਸਕੀਜੋ। ਨਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਅਦੁਹਸਤਅਸਦਗੀ। ਅਨਤਿਸੁਪ੍ਰਕੁਕਉਕਬਹੁਨ
 ਬਿਸਾਈ। ਨਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਧਾਗਮਿਲਖਪਨਾ। ਰਾਖੁਪੋਰੇਦਿਪ੍ਰਕੁਅਪਨੇਅਨਾ। ਨਿਫਿਤੇਗੀਮ
 ਨਕਨਤਬਨਾਈ। ਉਠਤੋਥੇਠਤਸਦਾਤਿਸਹਿਪਿਆਈ। ਤਿਸਹਿਪਿਆਇਜੇਏਰਅਲ
 ਥੈ। ਏਹਾਉਗਨਾਨਕਤੋਗੀਰਥੈ॥੪॥ ਨਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਕਰਹਿਪੁਨਿਬਹੁਦਾਨੁ। ਅਨਭਾਠਪਹ
 ਰਕਰਿਤਿਸਕਪਿਆਨਾ। ਨਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਭਾਚਾਰਕਿਉਹਾਗੀ। ਤਿਸੁਪ੍ਰਕੁਕਉਮਾਮਿਸ
 ਮਿਚਿਤਗੀ। ਨਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਗਮੇਦਰਰੁਪੁ। ਸੇਪ੍ਰਕੁਮਿਮਰਹੁਸਦਾਅਨੁਪਾ। ਨਿਹਪ੍ਰ
 ਸਾਦਿਤੇਗੀਨੀਕੀਨਾਤਿ। ਸੇਪ੍ਰਕੁਮਿਮਰਿਸਦਾਦਿਨੁਰਾਤਿ। ਨਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਗੀਪਤਿ
 ਰੋਹੇ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਨਕਜਸਮੁਕੋ॥੫॥ ਨਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਨਹਿਕਰਨਨਦਾ। ਨਿਹਪ੍ਰ
 ਸਾਦਿਪੇਖਹਿਬਿਸਮਾਦਾ। ਨਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਬੇਲਹਿਅੰਝਿਤਰਸਨਾ। ਨਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਸ
 ਹੇਠਬਸਨਾ। ਨਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਹਸਤਕਰਦਲਹਿ। ਨਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸਪੁਰਨਭਲਹਿ। ਨਿਹ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਗਤਿਪਾਦੁਹਿ। ਨਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਿਸਗਨਿਸਮਾਦੁਹਿ। ਐਸਪ੍ਰਕੁਤਿਅ

ਗਿਅਵਰਕਤਲਾਗਾਗੁ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਨਕਮਨਜਾਗਾਗੁ॥ ੬॥ ਨਿਰਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਪ੍ਰਗਟੁ
 ਸਿਸਾਗਿ। ਤਿਸੁਪ੍ਰਕੁਕਉਮੁਲਨਮਨਹੁਧਿਸਾਰੀ। ਨਿਰਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰਾਪਰਤਪ੍ਰਾ। ਰਿਮਨਮੁ
 ਨਤੁਤਵਉਲਪੁ। ਨਿਰਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੇਕਾਰਜਪੁਗ। ਤਿਸਹਿਜਯੁਅਨਸਟਗਜੋਰ। ਨਿਰਪ੍ਰ
 ਸਾਦਿਤੁਪ੍ਰਾਦਹਿਸਾਚੁ। ਰਿਮਨਮੇਰੇਤੁਤਾਸਿਉਗਾਚੁ। ਨਿਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸਰੁਕੀਗਤਿਹੋਇ
 ਨਨਕਜਪੁਨਪੇਨਪੁਸੇਇ॥ ੭॥ ਅਪਿਨਪਾਏਨਪੇਸਨਉ। ਅਪੁਗਦਾਇਸੁਗਰਿਗੁਨਗ
 ਉ। ਪ੍ਰਕੁਕਿਰਪਾਤੇਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸੁ। ਪ੍ਰਕੁਟਾਇਅਤੇਕਮਲਵਿਗਾਸੁ। ਪ੍ਰਕੁਸੁਪ੍ਰਸੇਨਕੇਸੇ
 ਮਨਿਸੇਇ। ਪ੍ਰਕੁਟਾਇਅਤੇਅਭਿਉਤਮੁਹੋਇ। ਸਰਬਨਿਪਾਨਿਪ੍ਰਕੁਤਗੀਮਾਇਅਪ
 ਹੁਕਦੁਨਕਿਨਹੁਲਇਅਗ। ਨਿਤੁਨਿਤੁਲਦੁਹਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਹਿਗਰਿਨਥਾ। ਨਨਕਇ
 ਨੇਕੇਕਦੁਨਹਾਥ॥ ੮॥ ੬॥ ਸੇਲੇਕਾਅਗਮਅਗਾਪਿਪਾਰਬੁਹਮੁਸੇਇ। ਜੇਜੇਕੇਹੇਸੁਮੁ
 ਬਤਹੋਇ। ਸੁਨਿਭੀਤਨਨਕਵਿਨਦੇਤਾ। ਸਾਪਨਨਕੀਅਚਰਜਕਥਾ॥ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ
 ॥ ਸਾਪਕੇਸੇਗਿਮੁਖਉਜਲਹੋਤਾ। ਸਾਪਸਿਗਿਅਲਸਰਲੀਥੇਤਾ। ਸਾਪਕੇਸੇਗਿਮਿਟੇ
 ਅਭਿਮਯੁ। ਸਾਪਕੇਸੇਗਿਪ੍ਰਗਟੇਸੁਗਿਅਨੁ। ਸਾਪਕੇਸੇਗਿਬੁਝੈਪ੍ਰਕੁਨੇਗਾ। ਸਾਪਸੇ
 ਗਿਸਰੁਹੋਤਨਿਥੇਗਾ। ਸਾਪਕੇਸੇਗਿਪਾਏਨਮੁਰਤਨੁ। ਸਾਪਕੇਸੇਗਿਏਕਉਪਕਿਨਨੁ
 ਸਾਪਕੀਅਹਿਮਾਬਰੈਨਕਉਲਪੁਨੀ। ਨਨਕਸਾਪਕੀਸੇਰੁਪ੍ਰਕੁਮਾਹਿਸਮਾਨੀ॥ ੧॥ ਸ
 ਪਕੇਸੇਗਿਅਗੋਚਰੁਮਿਲੈ। ਸਾਪਕੇਸੇਗਿਸਦਾਪਰਛੁਲੈ। ਸਾਪਕੇਸੇਗਿਅਦਹਿਬ
 ਸਿਪਚਿਗਾ। ਸਾਪਸੇਗਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਕੁਚਾ। ਸਾਪਸੇਗਿਹੋਇਸਰੁਕੀਦੁਨ। ਸਾਪਕੇਸੇਗਿ
 ਮਨਹਰਬੈਨ। ਸਾਪਕੇਸੇਗਿਨਕਤਹੁਪਾਏ। ਸਾਪਸਿਗਿਅਸਥਿਤਿਅਨੁਪਾਏ। ਸਾਪਕੇਸੇ
 ਗਿਅਭਿਅਤੇਭਿਨ। ਸਾਪਸੇਗਿਨਨਕਪ੍ਰਕੁਸੁਪ੍ਰਸੇਨ॥ ੩॥ ਸਾਪਸੇਗਿਦੁਸਮਨਸਭ
 ਮੀਤਾ। ਸਾਪਕੇਸੇਗਿਅਹਾਪੁਨੀਤਾ। ਸਾਪਸੇਗਿਵਿਸਮਿਉਨਹੀਬੈਰਾ। ਸਾਪਕੇਸੇਗਿਨਲੀ
 ਰਾਪੇਰਾ। ਸਾਪਕੇਸੇਗਿਨਹੀਕੇਅੰਦਾ। ਸਾਪਸੇਗਿਨਨੇਪਰਮਨਿਦਾ। ਸਾਪਕੇਸੇਗਿਨਹੀ
 ਹਉਤਾਪੁ। ਸਾਪਕੇਸੇਗਿਤੇਜੇਸੁਕੁਆਪੁ। ਅਪੇਜੇਸੇਸਾਪਕੁਛਾਈ। ਨਨਕਸਾਪਪ੍ਰਕੁਬ

ਨਿਭਾਈ॥ ੩॥ ਸਾਪਵੈ ਮੇਗਿ ਨ ਕਬਹੂੰ ਪੋਏ॥ ਸਟ ਮੇਗਿ ਸਟ ਸੁਖੁ ਪਾਏ॥ ਸਾਪ ਮੇਗਿ ਸੁਖੁ
 ਅੰਗੋ ਚਰ ਲਾਗੇ॥ ਸਾਪੁ ਵੈ ਮੇਗਿ ਅਜਰੁ ਸਾਗੇ॥ ਸਾਪੁ ਵੈ ਮੇਗਿ ਥੈ ਸੇਧਾ ਨ ਉਠੈ॥ ਸਾਪੁ ਵੈ ਮੇਗਿ ਮ
 ਹਲਿ ਪਹੁੰਚੈ॥ ਸਾਪੁ ਵੈ ਮੇਗਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ਸਹਿ ਪਰਮੁ॥ ਸਾਪੁ ਵੈ ਮੇਗਿ ਕੇ ਦੁਲ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ॥ ਸਾਪੁ ਵੈ
 ਮੇਗਿ ਪਾਏ ਨ ਭੁਲਿ ਪਾਨੁ॥ ਨ ਨ ਕ ਸਾਪੁ ਵੈ ਕਰ ਬ੍ਰਹਮੁ॥ ੪॥ ਸਾਪੁ ਵੈ ਮੇਗਿ ਸੁਖੁ ਲਉ ਪਾਰੇ
 ਸਾਪੁ ਮੇਗਿ ਸਾਜ ਨੀਤ ਕੁਟਿ ਬਨਿ ਸਤਾਗੇ॥ ਸਾਪੁ ਵੈ ਮੇਗਿ ਸੇ ਪਨੁ ਪਾਏ॥ ਨਿਸਧਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਵੈ
 ਦੁਰ ਸਾਏ॥ ਸਾਪੁ ਮੇਗਿ ਪਰਮ ਰਾਇ ਕੇ ਰੇ ਸੇਵਾ॥ ਸਾਪੁ ਵੈ ਮੇਗਿ ਸੇ ਕੁ ਗੁਰ ਦੇਵਾ॥ ਸਾਪੁ ਵੈ ਮੇ
 ਗਿ ਪਾਪ ਲਾਇ ਨਾ॥ ਸਾਪੁ ਮੇਗਿ ਅੰਤ ਗੁਨ ਗਾਇ ਨਾ॥ ਸਾਪੁ ਵੈ ਮੇਗਿ ਸਰਬ ਧਾਨੀ ਮਾ॥ ਨ
 ਨ ਕ ਸਾਪੁ ਵੈ ਮੇਗਿ ਸੁਖੁ ਲਾਜ ਨਾ॥ ੫॥ ਸਾਪੁ ਵੈ ਮੇਗਿ ਨ ਹੀ ਕੁਝ ਪਾਲਾ॥ ਦਰ ਸੁਖੁ ਟੁਟ
 ਹੋਤ ਨਿਗਲਾ॥ ਸਾਪੁ ਵੈ ਮੇਗਿ ਕੁਲੁ ਖਤ ਹੋਰੇ॥ ਸਾਪੁ ਵੈ ਮੇਗਿ ਨ ਰਖ ਪਰ ਹੋਰੇ॥ ਸਾਪੁ ਵੈ ਮੇਗਿ
 ਏਹ ਉਗ ਸੁਹੇਲਾ॥ ਸਾਪੁ ਮੇਗਿ ਬਿਛੁਰਤ ਹਰਿ ਮੇਲਾ॥ ਜੇ ਇਛੈ ਸੇਈ ਛਲੁ ਪਾਏ॥ ਸਾਪੁ
 ਵੈ ਮੇਗਿ ਨ ਬਿਰਥਾ ਜਾਏ॥ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸਾਪੁ ਰਿਦ ਬਸੈ॥ ਨ ਨ ਕ ਉਪਰੈ ਸਾਪੁ ਸੁਨਿ ਰਸੈ॥ ੬॥
 ਸਾਪੁ ਮੇਗਿ ਸੁਨ ਉਗਰਿ ਨਾਉ॥ ਸਾਪੁ ਮੇਗਿ ਗਰਿ ਵੈ ਗੁਨ ਗਾਉ॥ ਸਾਪੁ ਵੈ ਮੇਗਿ ਨ ਅਨੇਤ ਵਿ
 ਸਰੇ॥ ਸਾਪੁ ਮੇਗਿ ਸਰਪਰ ਨਿਸਤਾਗੇ॥ ਸਾਪੁ ਵੈ ਮੇਗਿ ਲਗੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ॥ ਸਾਪੁ ਵੈ ਮੇਗਿ ਘ
 ਰਿ ਪਾਟੀ ਡੀਠਾ॥ ਸਾਪੁ ਮੇਗਿ ਕੁਏ ਆਗਿ ਆਕਾਰੀ॥ ਸਾਪੁ ਮੇਗਿ ਗਤਿ ਕੁਈ ਹਮਾਰੀ॥ ਸਾ
 ਪੁ ਵੈ ਮੇਗਿ ਮਿਟੇ ਸੁਖੁ ਰੇਗਾ॥ ਨ ਨ ਕ ਸਾਪੁ ਕੁਏ ਮੇਰੇ ਜੇਗਾ॥ ੭॥ ਸਾਪੁ ਵੀ ਮਹਿ ਮਾਧੋ ਦਨ ਜਲ
 ਗਿ ਚੇਤਾ ਸੁਨ ਹਿ ਤੇਤਾ ਬਾਪਿ ਆਨਗਿ॥ ਸਾਪੁ ਵੀ ਉਪਮਾ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇਰੁ ਗਿ॥ ਸਾਪੁ ਵੀ ਉਪ
 ਰਹੀ ਕੁਚ ਪੁਗਿ॥ ਸਾਪੁ ਵੀ ਸੇ ਕੁ ਧਾਨੀ ਅਤਿ॥ ਸਾਪੁ ਵੀ ਸੇ ਕੁ ਸਟਾ ਬਿਅਤਿ॥ ਸਾਪੁ ਵੀ
 ਸੇ ਕੁ ਉਚੇ ਤੇ ਉਚੀ॥ ਸਾਪੁ ਵੀ ਸੇ ਕੁ ਮੁਚੇ ਤੇ ਮੁਚੀ॥ ਸਾਪੁ ਵੀ ਸੇ ਕੁ ਸਾਪੁ ਬਨਿ ਆਈ॥ ਨ ਨ
 ਕ ਸਾਪੁ ਪੁਕੁ ਚੁਕੁ ਨ ਕੁਈ॥ ੮॥ ੧॥ ਸੇ ਲੋਕੁ॥ ਅਨਿਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਸੇਇ॥ ਅਦੁਰ
 ਨ ਪੈਏ ਬਸ ਬਿਛੁਰੇਇ॥ ਨ ਨ ਕ ਇਹ ਲੋਕੁ ਦੁਬਰਾ ਮਹਿ ਆਨੀ ਹੋਇ॥ ੯॥ ਅਸਟ ਪਟੀ
 ਸੁਰ ਮਹਿ ਆਨੀ ਸਟਾ ਨਿਰਲੇਪਾ॥ ਜੇ ਸੇ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲ ਅਲੇਪਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹਿ ਆਨੀ ਸਟਾ

ਨਿਰਦੇਖਾ ਜੈਸੇ ਸੁਰ ਸਰਬ ਕਉ ਸੇਖਾ ॥ ਧੁਰ ਮਗਿ ਆਨੀ ਵੈ ਦ੍ਰਿਸਟ ਸਮਾਨਿ ॥ ਜੈਸੇ ਰਾਜ ਰੇ
 ਕ ਕਉ ॥ ਲਚੀ ਤੁਲਿ ਪਦਨਾ ॥ ਧੁਰ ਮਗਿ ਆਨੀ ਵੈ ਪੀਚ ਜੁਏ ਕਾ ॥ ਨਿਉ ਬਸੁ ਪਵੇ ਉਖੈ ਦੇਵ
 ਉਚੈ ਦਲੇ ਪਾ ॥ ਧੁਰ ਮਗਿ ਆਨੀ ਕਾਇਹੈ ਗੁਨ ਉ ॥ ਨਨਕ ਜਿਉ ਪਾਦੁ ਕਰਮ ਹਜ ਸੁਰੁ ਉ ॥
 ਧੁਰ ਮਗਿ ਆਨੀ ਨਿਰਮਲੁ ਤੇ ਨਿਰਮਲੁ ॥ ਜੈਸੇ ਮੇਲੁ ਨਲ ਗੋਜਲੁ ॥ ਧੁਰ ਮਗਿ ਆਨੀ
 ਵੈ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਜੈਸੇ ਪਰਉ ਪਰਿਆ ਕਸੁ ॥ ਧੁਰ ਮਗਿ ਆਨੀ ਵੈ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਸਮਾਨੀ
 ॥ ਧੁਰ ਮਗਿ ਆਨੀ ਵੈ ਨਹੀ ਮਹਿਮਾਨੁ ॥ ਧੁਰ ਮਗਿ ਆਨੀ ਉਚੈ ਤੇ ਉਚਾ ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਸਰੁ
 ਤੇ ਨੀਚਾ ॥ ਧੁਰ ਮਗਿ ਆਨੀ ਸੇਜ ਨ ਕੁਏ ॥ ਨਨਕ ਜਿਨ ਪ੍ਰਕੁ ਮਧਿ ਕਰੇ ਫਿ ॥ ੨ ॥ ਧੁਰ ਮਗਿ
 ਆਨੀ ਸਗਲ ਕੀਰੀਸਾ ॥ ਆਤਮ ਰਸੁ ਧੁਰ ਮਗਿ ਆਨੀ ਚੀਨਾ ॥ ਧੁਰ ਮਗਿ ਆਨੀ ਕੀਸਰੁ
 ਉਪਰਿ ਮਇਆ ॥ ਧੁਰ ਮਗਿ ਆਨੀ ਤੇ ਕਹੁ ਬੁਰਾਨੁ ॥ ਧੁਰ ਮਗਿ ਆਨੀ ਸੁਦਾਸ ਮਰ
 ਰਸੀ ॥ ਧੁਰ ਮਗਿ ਆਨੀ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮੈ ਮਿਤ੍ਰ ਬਰਸੀ ॥ ਧੁਰ ਮਗਿ ਆਨੀ ਬੈਠੈ ਮੁਕਤਾ ॥
 ਧੁਰ ਮਗਿ ਆਨੀ ਕੀ ਨਿਰਮਲੁ ਜੁਗਤਾ ॥ ਧੁਰ ਮਗਿ ਆਨੀ ਕਾਢੇ ਜਨ ਗਿਆਨ ॥ ਨਨਕ ਬੁ
 ਰ ਮਗਿ ਆਨੀ ਕਾ ਧੁਰ ਮੁਪਿ ਮਾਨ ॥ ੩ ॥ ਧੁਰ ਮਗਿ ਆਨੀ ਦੇਵ ਉਪਰਿ ਮਾਸਾ ॥ ਧੁਰ ਮਗਿ ਆ
 ਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥ ਧੁਰ ਮਗਿ ਆਨੀ ਕੈ ਰਾਗੀ ਕੀ ਸਮਾਨਾ ॥ ਧੁਰ ਮਗਿ ਆਨੀ ਪਰਉਪਕ
 ਰ ਉਮਾਨਾ ॥ ਧੁਰ ਮਗਿ ਆਨੀ ਕੈ ਨਹੀ ਪਿਪਾਸਾ ॥ ਧੁਰ ਮਗਿ ਆਨੀ ਲੇਪਾ ਦੁਖੇ ਪਾਸਾ ॥ ਧੁਰ ਮਗਿ
 ਆਨੀ ਕੈ ਗੋਇ ਸੁਕੁਲਾ ॥ ਧੁਰ ਮਗਿ ਆਨੀ ਮਛਲੁ ਲਲਾ ॥ ਧੁਰ ਮਗਿ ਆਨੀ ਸੇਗ ਸਗਲ ਉਪ
 ਰਾ ॥ ਨਨਕ ਬੁਰ ਮਗਿ ਆਨੀ ਸਗਲ ਸੇਸਾ ॥ ੪ ॥ ਧੁਰ ਮਗਿ ਆਨੀ ਕੈ ਦੇਵ ਰੇਗਾ ॥ ਧੁਰ ਮ
 ਗਿ ਆਨੀ ਕੈ ਬਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਰੀ ॥ ਧੁਰ ਮਗਿ ਆਨੀ ਕੈ ਨ ਮੁਖ ਪਾਹੁ ॥ ਧੁਰ ਮਗਿ ਆਨੀ ਕੈ ਨ
 ਮੁਪਰ ਦੁਹਾ ॥ ਧੁਰ ਮਗਿ ਆਨੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਚਗਤਾ ॥ ਧੁਰ ਮਗਿ ਆਨੀ ਅਹਿ ਬੁਧਿ ਤਿਆਗ
 ਤਿ ॥ ਧੁਰ ਮਗਿ ਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਧੁਰ ਮਗਿ ਆਨੀ ਕੈ ਸੁਖ ਸਹ ਜਨਿ ਦੁਖਾ ॥ ਨ
 ਨਕ ਬੁਰ ਮਗਿ ਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ੫ ॥ ਧੁਰ ਮਗਿ ਆਨੀ ਬੁਰ ਮਗਿ ਕੈ ਤਗਾ ॥ ਧੁਰ ਮਗਿ
 ਆਨੀ ਦੇਵ ਸੇ ਗਿਰੇਤਾ ॥ ਧੁਰ ਮਗਿ ਆਨੀ ਕੈ ਗੋਇ ਅਚਿਤਾ ॥ ਧੁਰ ਮਗਿ ਆਨੀ ਕਾ ਨਿਰਮਲ

ਮਤਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਨਿਸੁਖ ਰੇ ਪੂਰੁ ਅਪਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬਹੁ ਪਰਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆ
 ਨੀ ਕਾ ਦਰਸੁ ਬਹੁ ਗੀ ਪਾਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਬਹਿ ਬਹਿ ਨਾਈ ॥ ਬ੍ਰਹ
 ਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਬਹਿ ਹਿ ਮੇ ਸੁਗ ॥ ਨਨ ਕਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਅਪਿ ਪਰ ਮੇ ਸੁਗ ॥ ੬ ॥ ਬ੍ਰਹਮ
 ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ਨਹਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਸਗਲ ਮਨ ਮਾਗਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕਾ
 ਕਉ ਨ ਜੋ ਨੇ ਕਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬਿਅਨੁ
 ਦਿਅ ਪਾਖਰੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਸਬ ਬਾਹੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਮਤਿ ਕਉ ਨੁਬ
 ਧਾਨੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਗਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਅਤੁ ਨ ਪ
 ਰੁ ॥ ਨਨ ਕਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਨ ਮਕਾਉ ॥ ੭ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਸਤੁ ਸਿਮਟਿ
 ਕਾ ਕਰਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਜੀ ਦੇ ਨਹੀ ਮਰਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ
 ਕੀ ਮਕਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਪੁਰੁ ਪੁਰੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਅਨਾ ਬਾਨਾ ਬਾ ॥
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਤੁ ਉਪਰਿ ਗਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਗਲ ਮਕਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿ
 ਆਨੀ ਅਪਿ ਨਿਰੋਕਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸੋ ਕਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨੀ ॥ ਨਨ ਕਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿ
 ਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਪਨੀ ॥ ੮ ॥ ੮ ॥ ਸੋ ਲੋਕਾ ਬਿਰਧਾ ਰੇ ਜੇ ਅਤਿ ਰਿਨਾ ॥ ਸਰਬ ਮੇ ਬੇਖਤ
 ਗਾਨਾ ॥ ਨਿਮਖਿ ਨਿਮਖਿ ਨਾ ਕੁਰਨ ਮਸਕਾ ॥ ਨਨ ਕਬ੍ਰਹਮਾ ਪਰਸੁ ਸੁਗਲ ਨਿਸਤਾ ॥
 ੯ ॥ ਅਸੁਟ ਪਦੀ ॥ ਅਧਿਅਨੀ ਰਸਨਾ ਪਰਸਾ ॥ ਅਨਮਾ ਗਿਤਿ ਨਿਰੋਕਤ ਨਦਰਸਾ ॥ ਪ
 ਰੁਤਿਅ ਰੁਪੁ ਨੇ ਪੈ ਨੇ ॥ ਸਾਪਕੀਟਰ ਲਮੀਤ ਮਿਗਿ ਹੇਤਾ ॥ ਬਰਨਨ ਸੋ ਕਾ ਕੁਰੀ ਨਿਦਾ ॥ ਸ
 ਕੁਤੇ ਨਾਨੇ ਅਪਸ ਕਉ ਮਦਿ ॥ ਗੁਰਪੁਸਾਟਿ ਬਿਧਿ ਅਪਰ ਹੇ ॥ ਅਨਕੀ ਬਾਸਨ ਮਨੇ ਤੇ ਰੇ
 ਇੰਦੀ ਨੀਤ ਪਚਿਦੇ ॥ ਨਨ ਕਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਪੈ ਪੈ ॥ ੧ ॥ ਬੈਸੇ ਨੇ ਸੇ ਇਤਿ ਸੁ
 ਓਪਰਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਬਿਸਨ ਕੀ ਮਾਇ ਅਪੈ ਹੇ ਇਤਿ ॥ ਕਰਮ ਕਰਤ ਹੇ ਦੈ ਨਿਰਕਰ ਮਾ ॥ ਤਿਸੁ
 ਬੈਸੇ ਨੇ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਪਰਸਾ ॥ ਕਾਗੁਲ ਕੀ ਇਨ੍ਹ ਨਹੀ ਬਾਢੇ ॥ ਕੇਦੁਲ ਕੁੰਤਿ ਕੀ ਰਤਨ ਮੇਗਿ
 ਰਾਢੇ ॥ ਅਨਤਨ ਅਤਿ ਰਿਸਿ ਮਰਨੇ ਪਾਲਾ ॥ ਸਕੁਉ ਪਰਿ ਹੇਤੁ ਵਿਰਪਾਲਾ ॥ ਅਪਿ ਦਿਲੇ ਮਦੁਰ

ਹਨ ਮੁਖ ਪਾਏ ॥ ਨਨਕ ਬਿਹੁ ਬੈਸਨੇ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥ ੨ ॥ ਭੁਗਉਤੀ ਭੁਗਾਏ ਤਨੁ ਗਤਿ ਕ
 ਰਿਗੁ ਸਗਲ ਤਿਅਗਿ ਦੁਸਟ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥ ਮਨ ਤੇ ਬਿਨੁ ਸੇ ਸਗਲ ਭੁਗਾ ॥ ਕਰਿ ਪੁੰਜੇ ਸਗ
 ਲ ਪਾਰ ਬੁਧਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਮਲੁ ਖੋਏ ॥ ਤਿਸੁ ਭੁਗਉਤੀ ਕੀ ਮਤਿ ਉਤਮੁ ਹੋਏ ॥ ਭੁਗਾਏ
 ਤੁਧੀ ਟਹਲੁ ਕਰੈ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥ ਮਨ ਤਨੁ ਮਰੈ ਪ੍ਰਥਿ ਸਨ ਪਰੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾ
 ਏ ॥ ਨਨਕ ਬੈਸਾ ਭੁਗਉਤੀ ਭੁਗਾਏ ਤਨੁ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਸਿਪੰਡਿ ਤੁਝੇ ਮਨੁ ਪਰ ਕੋ ਪੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ
 ਆਤਮ ਮਹਿ ਸੋ ਪੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਾਹੁ ਰਸੁ ਪਾਏ ॥ ਉਸ ਪੰਡਿ ਤੁਝੇ ਪਰੇ ਸਿਨੁ ਗੁਨੀਏ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕ
 ਰਿ ਰਿਦੈ ਬਸਾਏ ॥ ਸਿਪੰਡਿ ਤੁਝੇ ਨਿਰਜੇ ਨਿਰਮਾਏ ॥ ਬਿਦੁ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁੰਜੁ ਮੁਲੁ ॥ ਸੁਖ ਮਮਰਿ
 ਨਨੇ ਅਸ ਬੁਲੁ ॥ ਚਹੁ ਦਰਨ ਕਉ ਦੇਇ ਉਪਦੇਸੁ ॥ ਨਨਕ ਤਿਸੁ ਪੀਤਿ ਤਨੁ ਪਾਏ ॥ ਅਰਸੁ ॥ ੪ ॥
 ਬੀਜ ਮਤੇ ਸੁਰਬ ਕਗਿ ਮਨੁ ॥ ਚਹੁ ਦਰਨ ਮਹਿ ਜੋ ਪੈ ਕਾਨੁ ॥ ਜਿਨੇ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸਾ
 ਪਸਿ ਗਿ ਪਾਏ ਨਨਕ ਹੋਇ ॥ ਕਰਿ ਵਿਰਧ ਅਤਿ ਰਿਉ ਰਪਾਏ ॥ ਸਰਬ ਰੋਗ ਕਾ ਅਉਖ ਦੁਨੁ ਮਾਕ
 ਲਿ ॥ ਮਨੁ ਪਰਮ ਗਲ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥ ਕਹੁ ਜੁਗਤਿ ਕਿ ਤੈਨੁ ਪਾਏ ॥ ਅਪਰਮਿ ॥ ਨਨਕ ਤਿਸੁ ਮਿਲੇ
 ਜਿਉ ਸੁਲਿਖਿ ਮਾਪੁ ਰਿਕਰਮਿ ॥ ੫ ॥ ਜਿਸੇ ਕਾ ਮਨਿ ਪਾਚ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਿਦਾਸੁ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸ
 ਤਿ ਰਾਮ ਦਾਸੁ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮ ਤਿਸੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ ਰਾਮ ਦਿਸੈ ਤਨੁ ਭੁਇਨਿ ਪਾਇਆ
 ਸਟਾ ਨਿਕਟਿ ਨਿਬਟਿ ਹਰਿ ਨਾਨੁ ॥ ਸੇਵਾ ਸੁਦਰਗਾ ਹਪਕ ਦਾਨੁ ॥ ਅਪੁਨੇ ਰਾਮ ਕਉ ਮਾਪਿ ਕਿਰ
 ਪਾ ਕਰੇ ॥ ਤਿਸੁ ਰਾਮ ਕਉ ਸ ਕੁੰਝੇ ਪੈ ॥ ਸਗਲ ਸਿਗਿ ਆਤਮ ਉਦਾਸੁ ॥ ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ ਨਨਕ
 ਰਾਮ ਦਾਸ ॥ ੬ ॥ ਖੁਰਬੀ ਆਗਿ ਆ ਆਤਮ ਹਿਤ ਏ ॥ ਜੀ ਦੁਨੁ ਮੁਕਤਿ ਸੋ ਉਕਰੇ ॥ ਤੈਸਾ ਹਰ
 ਖੁ ਤੈਸਾ ਉਸੁੰ ਸਗੁ ॥ ਸਦਾ ਅਨਿਦੁ ਤਨੁ ਨੀਧਿ ਉਗੁ ॥ ਤੈਸੁ ਸੁਦਰਗਾ ਤੈਸੀ ਉਸ ਮਾਟੀ ॥ ਤੈਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤੁ ਤੈਸੀ ਬਿਖਾਟੀ ॥ ਤੈਸਾ ਮਾਨੁ ਤੈਸਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਤੈਸਾ ਨੁਕੁ ਤੈਸਾ ਗਾਨੁ ॥ ਜੇ ਦੁਰਤਾਏ ਸਾਈ ਜੁ
 ਗਤਿ ॥ ਨਨਕ ਉਹੁ ਪੁਰਖੁ ਕਹੀ ਐ ਜੀ ਦੁਨੁ ਮੁਕਤਿ ॥ ੭ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸਗਲ ਲਭੁ ॥ ਜਿ
 ਤੁ ਜਿਤੁ ਪਰਿਗਥੈ ਤੈਸਾ ਤਿਨੁ ਉ ॥ ਅਪ੍ਰਕਰਨ ਕਰਾ ਦੁਨ ਜੇਗਾ ॥ ਖੁਰਬੁ ਏਸੇ ਏਈ ਛੁ ਨਿਹੇਗੁ ॥
 ਪਸਰਿ ਉਹੇ ਇਆਪਿ ਮਨ ਤਤਰਗਾ ॥ ਲਪੇ ਨਜਾਇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰੇਗਾ ॥ ਜੈਸੀ ਮਤਿ ਏ ਤੈਸਾ

ਪਸ੍ਰਪ੍ਰਤਮਾਪਪਾਤਰਕਉਤਰੈ।

ਪਰਗਥਾ॥ ਪਾਰਬਰਮਕਰਤਾ ਅਥਿਨਾਸਾ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਨ
 ਕਉ ਏਨਿਹਾਲਾ॥ ੨॥ ੨॥ ਸੁਏਕਾ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕ ਨਨ ਅਤਿ ਪਾਰਦੁਗਾ॥ ਨਨ ਕਰ
 ਚਨ ਪ੍ਰਭਿ ਚੀਬਹੁ ਬਿਧਿ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਪੁਨਰੀ
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਚਾਰ ਬਿਧਿ ਹਾਰੀ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੁਏ ਤੀਰਥ ਦੁਸੀ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਨ ਕੁਮਹਿ ਉ
 ਦਸੀ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਕੋ ਸੋਤੇ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਪੀ ਸੁਰ ਹੋਤੇ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਤਮਾ ਪਿਐ ਨਾਪ
 ਹਰਿ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਵਿ ਕਾ ਬਿਧੀ ਚਾਰਹਿ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਵ ਤਨ ਮੁਖਿ ਆਵਹਿ॥ ਨਨ ਕਕ
 ਰਤੇ ਕਾ ਅਤਿ ਮਾਦੁਹਿ॥ ੧॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੁਏ ਅਭਿਮਾਨੀ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਧਿਅਗਿਆਨੀ॥ ਕ
 ਈ ਕੋਟਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇਗਾ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਭਿਗਾਮਾਤਮਾ ਹੋਗਾ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰਦਰਬ ਕਉ ਹਿ
 ਰਹਿ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰਦੂਖ ਨ ਕਰਹਿ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਇਆ ਸੁਖ ਮਾਹਿ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰਦੇਸ
 ਯੁਆਹਿ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਾ॥ ਨਨ ਕਕ ਰਤੇ ਕੀ ਜੈ ਨੇ ਕਰਤ ਚਰਨਾ॥ ੧॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਿਧ ਜਤੀ ਜੋਗੀ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਰਜੇਰ ਸੰਚੁਗੀ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪੰਥੀ ਸਰਪਉ ਪਾਏ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਥਰ ਬਿਰਥਾ ਨਿਪਜਾਏ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਦੁਪਦੀ ਬੈਸਤਗਾ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਦੇਸ
 ਕੁਮਾਉ ਲਾ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਮੀ ਅਰਸੁ ਰਾਨਿ ਪੜਾ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇਵ ਦਾਨ ਦੁਇ ਦੀ ਸਿਰੇ ਛੁੜਾ॥
 ਸਗਲ ਸਮਿਧੀ ਅਧੇਨ ਸੁਤਿ ਪਾਏ॥ ਨਨ ਕਕ ਜਿਸੁ ਜਿਸੁ ਭਾਉ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਨਿਸਤਾਏ॥ ੩॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਰਾਜ ਸਤਾ ਅਸਮਾ ਕਤਾ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਘਿਤ ਅਰੁ ਸਾਸਤਾ ਕਈ ਕੋਟਿ
 ਕੀ ਏਰਤ ਨ ਸਮੁੰਦਾ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੇਤਾ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀ ਏਰਿ ਚੁਕੀ ਦੇ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ
 ਗਿਰਿ ਮੇਰ ਸੁਦਹ ਨ ਥੀ ਦੇ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਪ ਧਿਨ ਰਾਪਿ ਸਾਚਾ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੂਤ ਨ ਪ੍ਰਤ ਸੁਕਰ ਮਿ
 ਰਗਾਚਾ॥ ਸਕੁਤੇ ਨੇਰੇ ਸਕੁਤੇ ਦੁਹਿ॥ ਨਨ ਕਕ ਅਪਿਅ ਲਿਪਤ ਰਹਿ ਆਕੁ ਚ ਪੁਰਿ॥ ੬॥ ਕ
 ਈ ਕੋਟਿ ਪਾਤਲ ਕੇ ਦੁਸੀ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਰ ਕ ਸੁਰਗਾ ਨਿਦੁਸੀ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਹਿਨੀ ਦੁਹਿ
 ਮਰਾਗਾ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਹੁ ਜੇਨੀ ਚਿਹਰਾ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੈਠਤੀ ਧਾਹਿ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਲਹਿ ਬਕ
 ਪਾਹਿ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਈ ਪਾਦੈਤਾ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਇਆ ਮਹਿ ਚਿੰਤਾ॥ ਨਨ ਕਕ ਕੁਦੁਤਾਤਾ

ਰਾਖੇ॥ ਨਾਨਕ ਸਕੁ ਬਿਦੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋ॥ ੫॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਭੁਏ ਵੇਰ ਬੀ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿ
ਗਿ ਤਿਨਿ ਦੁਲਾਰੀ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਬੇਨਤੀ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਸਾ॥
ਤਿਸ ਕਉ ਮਿਲਿ ਉਪ੍ਰਭੁ ਅਧਿਨਾਸਾ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਗਿ ਸਤ ਸੰਗੁ॥ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਤਿਨਿ
ਲਗਾ ਰਿਗੁ॥ ਨਿਨਕ ਉਹੋ ਏਅ ਪਿਸੁ ਪ੍ਰਸੰਨ॥ ਨਾਨਕ ਤੇਜ ਨ ਸਦਾ ਪੈਨਿ ਪੈਨਿ॥ ੬॥ ਕਈ
ਕੋਟਿ ਖਾਣੇ ਅਹੁ ਪਤੀ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਕਾਸ ਬ੍ਰਹਮ ਭੀ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਅਵਤਾਰ॥ ਕਈ ਜੁ
ਗਤਿ ਕੀਨੇ ਬਿਸਥਾਰੁ॥ ਕਈ ਬਾਰ ਪਸਰਿ ਓਪਾਸਾਰੁ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਕੁ ਏਕੈ ਕਾਰੁ॥ ਕ
ਈ ਕੋਟਿ ਕੀਨੇ ਬਹੁ ਭੁਤਿ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਤਿ॥ ਤਬ ਅੰਤੁ ਨ ਕਾਨੈ ਕੋਇ॥
ਅਪੇਅ ਪਿਨਾਨ ਕ ਪ੍ਰਚੁ ਸੇਇ॥ ੭॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਦਾਸਾ॥ ਤਿਨ ਹੋਵਤ ਅਤ
ਮ ਪਰਗਾਸਾ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਤ ਕੇ ਬੇਤੇ॥ ਸਦਾ ਨਿਗਰਿਏ ਕੇ ਨੇਤੇ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨ ਅਰਸੁ
ਪੀਦੁ ਹਿ॥ ਅਮਰ ਕੁਈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜੀਵੀਦੁ ਹਿ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨ ਅਗੁਨ ਗਾਦੁ ਹਿ॥ ਅਤਮ ਰ
ਸ ਮਿਸੁ ਪਿਸਹ ਨਿਸਮਾਦੁ ਹਿ॥ ਅਪਨੇ ਨਾਨਕ ਉਸਾ ਮਿਸਾ ਮਿਸਮਾਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਓਇ ਪ
ਰਮੇ ਸੁਰ ਕੇ ਪਿਆਰੇ॥ ੮॥ ੧੦॥ ਸੇਲੇ ਕਾ॥ ਕਰਨ ਕਾਰਣੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੋਵੁ ਸਰਨ
ਹੀ ਕੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੈ ਨ ਲਿਖ ਲਿਖ ਅਹਿ ਅਲਿਸੇਇ॥ ੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ
॥ ਕਰਨ ਕਾਰਣੁ ਕਰੈ ਨੇਗੁ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਕੁਦੈ ਸੇਈ ਹੋਗੁ॥ ਧਿਨ ਮਹਿ ਬਾਧਿ ਓਥਾ ਪਨਾ
ਰਾ॥ ਅਤਿ ਨੀਕੁ ਪਾਗਾਦਾਰਾ॥ ਹੁਕਮੇ ਪਾਰਿ ਅਪਰਕਾਦੈ॥ ਹੁਕਮੇ ਉਪੈ ਨੇਹੁ ਕਮਿ ਸਮ
ਦੈ॥ ਹੁਕਮੇ ਉਚ ਨਿਚ ਬਿਉਗਾਰਾ॥ ਹੁਕਮੇ ਅਨਿਬਰੀਹਾ ਪਰਕਾਰਾ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਅਪਨ
ਦੁਤਿ ਆਈ॥ ਨਾਨਕ ਸਕੁ ਮਹਿ ਹਿਅ ਸਮਾਈ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੁਦੈ ਮਾਨੁ ਪਗਤਿ ਪਾਵੈ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਕੁਦੈ ਤਾਪਾ ਬਰਤਾਰੈ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੁਦੈ ਬਿਨਾਸਾ ਸਤੋ ਰਾਖੈ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੁਦੈ ਤਾਹਿ ਗੁਨ ਰਾ
ਖੈ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੁਦੈ ਤਾਪ ਤਿਤ ਉਪਾਰੈ॥ ਅਪਿ ਕਰੈ ਅਪਨ ਬੀਚਾਰੈ॥ ਦੁਹਾ ਮਿਰਿ ਆਕਾ ਅਪ
ਸੁਖ ਅੰਗ॥ ਬੇਲੇ ਬਿਗਮੇ ਅੰਤਿ ਰਜਾ ਮੀ॥ ਜੋ ਕੁਦੈ ਸੇਵਾਰ ਕਮਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਦਿਸਟੀ ਅਦੁ
ਨ ਆਵੈ॥ ੨॥ ਕਹੁ ਮਾਨਖ ਤੇ ਬਿਅਹੋਇ ਆਵੈ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਕੁਦੈ ਸੇਈ ਕਰਵੈ॥ ਇਸੈ

ਹਾਥਿਹੋਇਤੁਸਕੁਕਿਲੁਲੇਇ। ਜੇਤਿਸੁਕੁਦੇਸੇਈਕਰੇਇ। ਅਨਨਤਵਿਖਿਅਮਹਿ
 ਰੇਏ। ਜੇਨਨਤਅਪਨਅਪੁਬੈਏ। ਰੁਕੇਕੁਲਦਹਦਿਸਿਪਾਏ। ਨਿਅਖਮਹਿਚਰਕੁਟ
 ਫਿਰਿਅਏ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਅਪਨੀਰੁਗਤੀਦੇਇ। ਨਨਕੇਤਨਨਾਮਿਮਿਲੇਇ॥੩॥
 ਖਿਨਮਹਿਨੀਚਕੇਟਕਉਗਨ। ਪਚਬੁਰਮਗਰੀਧਨਿਦੁਕਾਨਾਕਾਸਿਦਿਕਦੁਨਅਏ
 ਤਿਸੁਤਤਕਾਸਦਹਦਿਸਪੁਗਦੇਏ। ਨਾਕਉਅਪਨੀਕਰੇਬਖਸੀਸ। ਤਾਕਾਏਪੁਨਨਗ
 ਦੀਸਾ। ਜੀਉਪਿਠਿਸਕੁਤਿਸਕੀਰਾਸਿ। ਅਪਿਘਟਿਪੁਰਨਬੁਰਮਪੁਗਾਸ। ਅਪਨੀਬਦ
 ਤਅਪਿਬਨਾਈ। ਨਨਕਜੀਦੇਦੇਖਿਦੁਲਾਈ॥੪॥ ਇਸਕਾਬਲੁਨਹੀਇਸੁਗਾਥਾ। ਕਰ
 ਨਕਰਾਣਨਸਰਬਕੇਨਧਾ। ਅਗਿਅਕਾਰੀਵਿਪੁਰਾਜੀਉ। ਜੇਤਿਸੁਕੁਦੇਸੇਈਫੁ
 ਨਿਖੀਉ। ਕਬਹੂਤਿਚਲੀਚਮਹਿਬਸੇ। ਕਬਹੂਸੇਗਹਰਖਰੀਗਿਹਮੇ। ਕਬਹੂਨਿਦ
 ਰਿਦਬਿਉਗਾਗ। ਕਬਹੂਤੁਰਮਬਾਸਪਾਇਐਲਾ। ਕਬਹੂਕੇਤਾਬੁਰਮੁਖੀਚਾਰਾ। ਨ
 ਨਕਅਪਿਮਿਲਦੁਲਾਗਾ॥੫॥ ਕਬਹੂਨਿਰਤਿਕਰੇਬਰੁਤਾਤਿ। ਕਬਹੂਸੇਇਰੇਰੇਦਿਨੁ
 ਗਤਿ। ਕਬਹੂਮਹਾਕ੍ਰੇਪਥਿਕਰਲਾ। ਕਬਹੂਸਰਬਕੀਐਤਰਦੁਲਾ। ਕਬਹੂਹੋਇਬੋਰ
 ਬਤਰਾਜਾ। ਕਬਹੂਕੁਖਾਰੀਨੀਚਕਾਸਾਜਾ। ਕਬਹੂਅਪਕੀਰੇਤਿਮਹਿਮਏ। ਕਬਹੂਕੁ
 ਲਕੁਲਕਹਾਏ। ਜਿਉਪੁਰਗਾਥੇਤਿਦੁਹੀਥੇ। ਰੁਰਪੁਸਾਦਿਨਨਕਸਕੁਕਰੇ॥੬॥ ਕਬ
 ਹੂਹੋਇਪਾਤਿਤਕਰੇਬਖਾਨੁ। ਕਬਹੂਮੇਨਿਪਾਰੀਲਾਏਪਿਅਨੁ। ਕਬਹੂਤਤੀਰਬੁਦਿਸਨ
 ਨਾ। ਕਬਹੂਸਿਪਚਮੁਖਿਗਿਅਨੁ। ਕਬਹੂਕੀਟਹਸਤਿਪਤਿਗਹੋਇਜੀਭਾ। ਅਨਿਕਜੇਨਿ
 ਕੁਰੇਮੇਰੁਕਮਿਅਨਾਨਾਤੁਪੁਨਿਉਸੁਗੀਦਿਖਾਏ। ਜਿਉਪੁਰਕੁਏਤਿਦੇਨਚਾਏ। ਜੇ
 ਤਿਸੁਕੁਦੇਸੇਈਹੋਇ। ਨਨਕਦੁਨਾਅਵਰਨਕੇਇ॥੭॥ ਕਬਹੂਸਾਪਸੀਗਿਤਿਇਹਪਾਏ॥
 ਓਸਅਸਥਾਨਤੇਬਹੁਰਿਨਅਏ। ਅਤਿਹਿਹੋਇਗਿਅਨਮਰਗਾਸੁ। ਓਸਅਸਥਾਨਕਾ
 ਨਹੀਧਿਨਾਸ। ਅਨਤਨਨਮਿਰਤੇਇਕਰੇਗਿ। ਸਟਾਬਸਹਿਪਾਕਬੁਰਮੁਖੇਸੀਗਿ। ਜਿਉਨ
 ਲਮਹਿਜਲੁਆਇਪਟਾਨਾ। ਤਿਉਜੇਭੀਸੀਗਿ। ਜੇਤਿਸੁਅਨਾ। ਮਿਟਿਗਾਏਗਦੁਪਾਏਵਿ

ਸਾਮਾਨਕਪੁਰੁਕੇਸਦਕਰਬਾਨ॥੨॥੧੧॥ਸਿਲੇਕੁ॥ ਸੁਖੀਬਸੈਮਸਕੀਲੀ
ਆਪੁਪੁਨਿਦਾਚਿਤਲੇ॥ਬਡੇਬਡੇਅਹਿਕਾਰੀਆਨਾਨਕਗਰਬਿਗਲੇ॥੧॥ਅਸਟਪ
ਦੀ॥ ਜਿਸੈਕੈਅਤਿਗਿਰਾਜਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸੇਨਰਕਪਾਤੀਹੋਦੁਤਸੁਆਨੁ॥ਜੇਜੈਜੈਜੈ
ਬਨਦਿਤਾ॥ਸੋਹੋਦੁਤਬਿਸਟਾਕਾਜੇਤਾ॥ਆਪਸਕਉਕਰਮਦੇਤੁਕਹਾਏ॥ਜਨਮਮੇਰੇਬਹੁ
ਜੇਜਿਨੁਆਏ॥ਪਲਕੁਮਕਾਜੇਕੈਰੇਗੁਆਨੁ॥ਸਿਮੁਰਖੁਅੰਧਾਅਗਿਆਨੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਜਿਸੈਕੈਹਿਰਦੇਗੀਬੀਪਾਏ॥ਨਾਨਕਈਹਾਮੁਕੁਤੁਆਗੇਸੁਖਪਾਏ॥੧॥ਪਨਦੇਤਹੋਇ
ਕਰਿਗਰਬਾਏ॥ਤਿਲਸਮਾਨਿਕਚੁਮੀਗਿਨਾਏ॥ਬਹੁਲਸੰਕਰਮਾਨਪਉਪਰਿਕਰੇ
ਅਸਾ॥ਪਲਕੀਤਚਿਤਾਕੋਹੋਇਬਿਨਸਾ॥ਸਕੁਤੇਆਪਨਾਨਬਲਦੇਤਾ॥ਖਿਨਮਹਿਹੋਇਯ
ਦਿਕੁਸਮਤਿ॥ਵਿਸੈਲਬਦੈਆਪਿਅਹਿਕਾਰੀ॥ਪਰਮਗਇਤਿਸਕਰੇਪੁਆਰੀ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਜਾਕਾਮੈਟੇਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸੇਨਨਾਨਕਦਰਗਾਪਰਦਾਨੁ॥੧॥ਕਿਦਿਕਰਮਕਰੇਹਉ
ਪਾਚਾ॥ਸੁਆਪਾਏਸਗਲੇਬਿਰਥਾਰੇ॥ਅਨਿਥਤਪਸਿਆਕਰੇਅਹਿਥਾਏ॥ਨਰਕਸੁਹਗ
ਛਿਰਿਛਿਰਿਅਦੁਤਾਰਾ॥ਅਨਿਥਜਤਨਬਰਿਅਤਮਨੀਦੈਦੈ॥ਹਰਿਦਰਗਾਹਕਹੁਕੈਸੇ
ਗਏ॥ਆਪਸਕਉਜੇਤੁਲਾਬਹਾਏ॥ਤਿਸਹਿਕੁਲਈਨਿਕਟਿਨਆਏ॥ਸਰਬਕੀਰੇਨ
ਨਾਕਾਮਨੁਹੋਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਕੀਨਿਰਮਲਸੇਇ॥੨॥ਨਬਲਗੁਜੈਨੇਮੁਟੇਤਕਹੁਹੋਇ
॥ਤਬਇਸਕਉਸੁਖਨਹੀਕੋਇ॥ਨਬਇਹਜੈਨੇਮੈਕਦੁਕਹਤਾ॥ਤਬਲਗੁਗਰਕੁਜੈ
ਨਿਮਹਿਛਿਰਤਾ॥ਨਬਪਾਰੈਕਉਬੈਗੀਮੀਤਾ॥ਤਬਲਗੁਨਿਰਚਲਨਹੀਚੀਤਾ॥ਨਬਲ
ਗੁਮੇਹਮਗਾਨਸਿਗਿਆਇ॥ਤਬਲਗੁਪਰਮਗਇਦੇਇਸਜਾਇ॥ਪੁਰੁਕਿਰਪਾਤੇਬਿਪਨ
ਕੁਟੇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਹਉਦੁਟੇ॥੬॥ਸਹਸਪਟੇਲਪਕਉਨਿਪਾਏ॥ਤਿਪਤਿਨਆ
ਦੈਅਭਿਮਾਨੁਪਾਏ॥ਅਨਿਕਉਗਾਥਿਧਿਅਕੈਕੈ॥ਨਹਤਿਪਤਾਏਖਧਿਧਿਧਿਅਰੇ॥
ਬਿਨਸੰਤੋਖਾਨੀਕੋਉਗਾਏ॥ਸੁਪਨਮੇਰੇਬਧਿਧਿਸਮੁਕਾਏ॥ਨਮਰਿਗਿਸਰਬਸੁਖਹੋ
ਇ॥ਬਡੁਲਗੀਕਿਸੇਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਕਰਨਕਰਾਦਨਆਪੇਆਪਿ॥ਸਟਾਸਟਾਨਾਨਕ

ਹਰਿਨਾਮਿ॥੫॥ ਘਰਨਕਰਦੁਨਕਰੇਨਹਾਰੁ॥ ਇਸਕੈਹਾਥਿਕਹਾਥੀਠਾਉ॥ ਜੇਸੀਦ੍ਰਿਸ
 ਟਿਕਰੇਤੈਸੋਹੋਇ॥ ਅਪੇਅਪਿਅਪਿਪੁਰੁਸੇਇ॥ ਜੇਕਿਛੁਕੀਲੇਸੁਪੈਲੇਰੀ॥ ਸਕੁਤਦੁਰਿ
 ਸਕੁਹੁਕੇਸੀਗਿ॥ ਬੁਝੈਦੈਵੈਕਰੈਬਿਬੇਕਾ॥ ਅਪਹਿਏਕਅਪਹਿਅਨੇਕਾ॥ ਮੈਰਨਬਿਨਸੈ
 ਅਦੁਨਜਾਇ॥ ਨਨਕਸਦੀਰਹਿਅਸਮਾਇ॥੬॥ ਅਪਿਉਪਦੈਸੇਸਮਝੈਅਪਿਅਪ
 ਖੇਰਹਿਅਸਕੁਚੈਸਾਧਿ॥ ਅਪਿਕੀਲੇਅਪਨਧਿਸਥਾਉ॥ ਸਕੁਕਚੁਤਿਸਕਉਹੁਕਰੇ
 ਹਾਉ॥ ਉਸੇਤਕਿਨਕਹਹੁਕਿਛੁਹੋਇ॥ ਬਾਨਸਨਿਤਥਿਏਕੈਸੇਈ॥ ਅਪੁਨੇਚਲਿਤਅਪਿ
 ਕਰੇਨਹਾਰੁ॥ ਉਤਕਕਰੇਰੇਗਅਪਾਰਾ॥ ਅਨਮਹਿਅਪਿਮਨਅਪੁਨੇਅਗਿ॥ ਅਨਥਕੀਮਤਿ
 ਕਹਹੁਨਜਾਇ॥੭॥ ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਪੁਰੁਸੁਅਮੀ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਿਨੈਦੁਖਿਅਨੀ॥ ਸ
 ਚਸਚੁਸਚੁਸਕੁਕੀਨਾ॥ ਵਿਟਿਅਪੇਕਿਨੈਬਿਰਲੇਚੀਨਾ॥ ਭੁਲਭੁਲਭੁਲਤੇਰਾਰਪਾ॥
 ਅਤਿਸੁਦਰਅਪਾਰਅਨੁਪਾ॥ ਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਤੇਰੀਥਦੁਈ॥ ਅਪਿਅਪਿ
 ਸੁਨਿਸੁਦਨਬਖੀਦੀ॥ ਪਾਇਤ੍ਰਪਦਿਤ੍ਰਪਦਿਤ੍ਰਪੁਨੀਤਾ॥ ਨਮੁਜੇਪੈਨਾਨਕਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿ॥੮॥
 ੧੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸਿਤਸਰਨਿਜੇਜਨੁਪਰੈਸੇਜਨੁਉਧਰਨਹਾਰਾ॥ ਸਿਤਬੀਨਿਟਿਨਨਕਾਬ
 ਹੁਬਿਬਹੁਰਿਅਟਤਾਰਾ॥੧॥ ਅਸਦਪਟੀ॥ ਸਿਤਵੈਦੁਖਨਿਭਾਰਜਾਪਟੈ॥ ਸਿਤਵੈਦੁਖ
 ਨਿਜਮਤੇਨੀਦੁਟੈ॥ ਸਿਤਵੈਦੁਖਨਿਸੁਖਸਕੁਨਾਇ॥ ਸਿਤਵੈਦੁਖਨਿਨਰਕਮਹਿਪਾਇ॥
 ਸਿਤਵੈਦੁਖਨਿਅਤਿਭੇਇਮਲੀਨਾ॥ ਸਿਤਵੈਦੁਖਨਿਸੇਕੁਤੇਰੇਗੀਨਾ॥ ਸਿਤਵੈਦੁਖਉਰਧ
 ਨਕੇਇ॥ ਸਿਤਵੈਦੁਖਨਿਥਾਨਕੁਸਟੁਹੋਇ॥ ਸਿਤਕ੍ਰਿਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਜੇਕਰੈ॥ ਨਨਕਸਿਤਸੇਗਿ
 ਨਿਟਕੁਭੀਤਰੈ॥੧॥ ਸਿਤਵੈਦੁਖਨਿਤੇਸੁਖਭੁਏ॥ ਸਿਤਵੈਦੁਖਨਕਚਾਨਿਉਲੈਦੈ॥ ਸਿਤ
 ਯੈਦੁਖਨਿਸਰਪਯੋਨੇਨਿਪਾਇ॥ ਸਿਤਵੈਦੁਖਨਿਤ੍ਰਿਗੁਟਨੇਨਿਕਿਰਮਾਇ॥ ਸਿਤਵੈਦੁਖਨਿ
 ਤ੍ਰਿਸੁਖਯੋਕਿਜਲੈ॥ ਸਿਤਵੈਦੁਖਨਿਸਕੁਭੈਲੈ॥ ਸਿਤਵੈਦੁਖਨਿਤੇਨੁਸਕੁਨਾਇ॥ ਸਿ
 ਤਵੈਦੁਖਨਿਨੀਚੁਨੀਚਾਇਆ॥ ਸਿਤਕਰੈਪੀਥਾਥਉਕੈਨਾਗਿ॥ ਨਨਕਸਿਤਭੁਏਤਉ
 ਥਿਭੁਗਤਿਪਾਗਿ॥੨॥ ਸਿਤਕਾਨਿਟਕੁਮਹਾਅਤਤਾਈ॥ ਸਿਤਕਾਨਿਟਕੁਖਿਨੁਟਿਕਨੁਨ

ਪਾਈ॥ ਮਿਤਕਾਨਿਦਿਕੁ ਮਹਾਤਿ ਆਗਾ॥ ਮਿਤਕਾਨਿਦਿਕੁ ਪਰਮੇਸੁ ਰਿਮਾਗਾ॥ ਮਿਤਕਾਨਿਦਿਕੁ
 ਰਾਜੇਤੀਨਾ॥ ਮਿਤਕਾਨਿਦਿਕੁ ਧੀਆ ਅਰਦੀਨਾ॥ ਸੁਤਕਾਨਿਦਿਕੁ ਕਉ ਸਰਬੋਰਗਾ॥ ਮਿਤ
 ਕਾਨਿਦਿਕੁ ਕਉ ਸਦਾ ਬਿਜੇਗਾ॥ ਮਿਤਕਾਨਿਦਿਕੁ ਦੇਖ ਮਹਿ ਦੇਖਾ॥ ਨਨਕ ਸੇਤਕੁ ਦੇਤਾ ਉਸਕਾ
 ਕੀਯੋ ਈਸਾ॥ ੩॥ ਮਿਤਕਾਨਿਦਿਕੁ ਸਦਾ ਅਪਦਿਤਾ॥ ਮਿਤਕਾਨਿਦਿਕੁ ਕਿਸੇ ਕਾ ਨਹੀ ਮਿਤਾ॥ ਮਿਤ
 ਕਾਨਿਦਿਕੁ ਕਉ ਭੁਲਾ ਲੈਗਾ॥ ਮਿਤਕਾਨਿਦਿਕੁ ਕਉ ਸੁਭਾਤਿ ਅਚੋ॥ ਮਿਤਕਾਨਿਦਿਕੁ ਮਹਾ ਅਹਿਕਾਰੀ॥ ਮਿਤ
 ਕਾਨਿਦਿਕੁ ਸਦਾ ਬਿਕਾਰੀ॥ ਮਿਤਕਾਨਿਦਿਕੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ॥ ਮਿਤਕਾਨਿਦਿਕੁ ਪੁਖ ਨਾ ਸੁਖ ਦੇਰੇ॥ ਮਿਤਕਾਨਿਦਿਕੁ
 ਕਉ ਨਹੀ ਨਉ॥ ਨਨਕ ਸੇਤਕੁ ਦੇਤਾ ਲੇਖਿ ਲਾਇ॥ ੪॥ ਮਿਤਕਾਨਿਦਿਕੁ ਅਪਧੀ ਚੋਤੈਟੈ॥
 ਮਿਤਕਾਨਿਦਿਕੁ ਵਿਤੈ ਕਾ ਨਿਪਹੁੰਦੈ॥ ਮਿਤਕਾਨਿਦਿਕੁ ਕਉ ਉਦਿ ਆਨ ਕੁ ਮਾਈਐ॥ ਮਿਤਕਾਨਿਦਿਕੁ ਉ
 ਧ੍ਰਿਪਾਈਐ॥ ਮਿਤਕਾਨਿਦਿਕੁ ਅਤਿ ਰਤੇ ਬੇਧਾ॥ ਨਿਉ ਸਾਸਿ ਧਿਨਾ ਮਿਰਤੁ ਕੀ ਲੇਖਾ॥ ਮਿਤ
 ਕਾਨਿਦਿਕੁ ਕੀ ਜਨਿ ਵਿਦੁ ਨਹੀ॥ ਅਪਨ ਕੀ ਨਿਅਪੇਯੀ ਖਾਹਿ॥ ਮਿਤਕਾਨਿਦਿਕੁ ਕਉ ਅਦੁਰ ਨਗ
 ਪਨ ਹਾਰਾ॥ ਨਨਕ ਸੇਤਕੁ ਦੇਤਾ ਲੇਖਿ ਲਾਇ॥ ੫॥ ਮਿਤਕਾਨਿਦਿਕੁ ਇਉਂ ਬਿਲੁ ਲਾਇ॥ ਨਿਉ
 ਨਾਉ ਬਿਭੁ ਨ ਮਦੁ ਲੀਤੁ ਨ ਨਹੀ॥ ਮਿਤਕਾਨਿਦਿਕੁ ਕਉ ਪਾਨ ਨਹੀ ਗੋਲਾ॥ ਨਿਉ ਪਾਵੁ ਕਈਧ
 ਨਿਨੀਯਾਏ॥ ਮਿਤਕਾਨਿਦਿਕੁ ਕਉ ਦਿਖੇ ਲਾ॥ ਨਿਉ ਬੁਝਾ ਨ ਤਿਲੁ ਪੇਤਾ ਮਹਿ ਚੋਲਾ॥ ਮਿਤ
 ਕਾਨਿਦਿਕੁ ਪਰਮੇਤਗਤਾ॥ ਮਿਤਕਾਨਿਦਿਕੁ ਸਦਾ ਮਿਥਿ ਆਕੁਤਾ॥ ਬਿਰਤੁ ਨਿਦਿਕੁ ਕਾ ਪੁਰੀਧ
 ਦਿਖਾ॥ ਨਨਕ ਕੋ ਤਿਸੁ ਕਉ ਦੇਸੇ ਈਸਾ॥ ੬॥ ਮਿਤਕਾਨਿਦਿਕੁ ਵਿਗਾੜੁ ਪੁਰੇ ਇਨਾਇ॥ ਮਿ
 ਤਕਾਨਿਦਿਕੁ ਕਉ ਦੁਰਗਾਹ ਮਿਲੈ ਸਭਾਇ॥ ਮਿਤਕਾਨਿਦਿਕੁ ਸਦਾ ਸਹਕਾਰੀਐ॥ ਮਿਤਕਾਨਿਦਿਕੁ
 ਨ ਮੋਹੈ ਨ ਕੀਦੁ ਈਐ॥ ਮਿਤਕਾਨਿਦਿਕੁ ਪੁਜੈ ਨ ਆਸਾ॥ ਮਿਤਕਾਨਿਦਿਕੁ ਉਠਿ ਚਲੈ ਨਿਰਾਸਾ॥ ਮਿਤ
 ਕਾਨਿਦਿਕੁ ਨ ਤਿਸੇ ਦੇਵੇ॥ ਜੇ ਸਾਕੁ ਦੇਵੈ ਤੇ ਸਾਕੇ ਈਹੇਇ॥ ਧਇ ਆਕਿਰਤੁ ਨ ਮੈ ਦੇਵੇਇ॥ ਨਨਕ
 ਜਾਨੈ ਸਾਸੇਇ॥ ੭॥ ਸਭੁ ਪਾਟਿ ਸੁਭੇ ਭੋਗੁ ਕਰੇਗਾ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿਸੁ ਕਉ ਨ ਮਸਕਾਰਾ॥
 ਭੂਤੀ ਉਸਤਿ ਤਿਕੁ ਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ॥ ਤਿਸੁ ਹਿਧਿ ਆਦੁ ਹੁਸਾ ਮਿਗਿ ਰਾਸਿ॥ ਸਭੁ ਬਿਦੁ ਦ
 ਰੇਤੈ ਤਿਸੁ ਕਾ ਕੀ ਆਗੈ ਜੇ ਸਾਕੇ ਰੇਤੈ ਸਾਕੇ ਥੀ ਆਗਾ॥ ਅਪਨਾ ਬੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰੇਗਾ॥ ਦੁਸਰ

मन्त्र
विष्णु
वैष्णव
सुरा
कुट्टिमे
सिलो
विष्णु
गङ्गा
शिवज
क्रेडि
विष्णु
सुरा
योगान
नाडि
भय
नर
पद्मा
विष्णु
सुरा
विष्णु
सुरा

ਨਮੋ ਨਹਿ ਵਿਦੁ ਮੇਰੇ ॥ ਅਪਨ ਚਲਿਤ ਅਪਰੀ ਕਰੇ ॥ ਅਦੁ ਨੁਕਦੁ ਨੁਕਦਿ ਸਦਿ ਅਨੁਕਦਿ ॥
 ਅਗਿ ਅਕਾਰੀ ਪਰੀ ਸਰੁ ਦਿਸਟਿ ॥ ਅਧੇ ਅਪਿ ਸਗਲ ਮਹਿ ਅਪਿ ॥ ਅਨਿਕ ਨੁਗਤਿ ਰ
 ਚਿ ਬਾਧਿ ਉਥਾਪਿ ॥ ਅਧਿਨ ਸੀ ਨਹੀ ਵਿਦੁ ਖੰਡਿ ॥ ਪਾਰਦਿ ਪਾਰਿ ਰਹਿ ਉਥਰ ਮੰਡਿ ॥ ਅਲਖ ਅ
 ਕੁਦ ਪੁਰਖ ਪਰਤਪਾ ॥ ਅਪਿ ਨ ਪਾਏ ਤਨ ਕਰਤਪਾ ॥ ੬ ॥ ਨਿਪੁਰੁ ਜਤ ਸੁ ਮੇਰੁ ਦੇਤਾ ॥ ਸਗਲ ਸੇ
 ਸਾਰੁ ਉਪੈਰਿ ਤਨ ਮੰਡਿ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਗਲ ਉਪਾਰਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਸੇਵਕ ਦੁਖ ਵਿਸਾਰਨਾ ॥ ਅਧੇ
 ਮੇਲਿ ਲਏ ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਪਿ ਰੁਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਉਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮੇਰੀ ਲਗੈ ॥ ਜਿਸ
 ਨੇ ਰਿਪਾ ਖਰਹਿ ਬਡੁ ਭਗੈ ॥ ਨਮੁ ਜਪਤ ਪਾਦੁ ਹਿ ਵਿਸਰਾਭੁ ॥ ਨਨਕ ਤਿਨ ਪੁਰਖ ਕਉ ਤਮ ਕਹਿ ਮ
 ਨਾ ॥ ਅੰਨੇ ਵਿਦੁ ਕੇਰੇ ਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਰੰਗਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਧਮੈ ਹਰਿ ਮੇਰਿ ॥ ਸਗਲ ਸੁਰੁ ਇਹੈ ਦੇਸੇ
 ਇ ॥ ਕਰੇ ਹਰੁ ਪਦੁ ਦੇਸੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਆਨਾਭੀ ਠਲਗਾਨਾ ॥ ਜੇ ਮੇਰੇ ਸਾਧਿ ਸਟਨ
 ਜਿਸੇ ਤਉ ਪੰਨੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਝੇ ॥ ਓਹਿ ਸੁਖ ਨਿਪਾਨ ਉਨੁ ਧਨਿ ਅਧੇ ॥ ਅਪ ਸੁ ਕਉ ਅਧਿ
 ਦੀਨੇ ਮਾਨੁ ॥ ਨਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਜਨ ਦੇਵ ਜਨੁ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ਸੇ ਲੇਖਾ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਪੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਰਥਾ
 ਕਲਾ ਹਾਰਾ ॥ ਜੇ ਕੇ ਸਿਮਰਨਿ ਉਪਰੀ ਐਨ ਨਕਤਿ ਸੁਖ ਲਿਹਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥
 ਦੁਰੀਗਾ ਦੁਰਾਚਾਰੀ ਪਾਲਾ ॥ ਸਰਬ ਜੀਅ ਅਧੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ਸਗਲ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਜਿਸੁ ਮਨ ਮਾ
 ਹਿ ॥ ਤਿਸੇ ਤਉ ਬਿਰਥਾ ਕੇ ਦੀਨਾ ॥ ਰੇ ਅਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥ ਅਧਿਨ ਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਧੇ ਅਧਿ
 ॥ ਅਪਨ ਕੀ ਆਕਰੁ ਨਹੇ ॥ ਜੇ ਸਉ ਪਾਸੇ ਲੈ ਕੈ ਵੇਇ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਤੇਰੈ ਵਿਦੁ ਕਾ ਮਾਗ
 ਤਿਨ ਨ ਕਰਤ ਪਿਏ ਕਹਿ ਨ ਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰੂਪ ਦੇਤੁ ਹੇਇ ਨਹੀ ਮੇਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਜੇ ਤਿਸ ਗਲ ਪਯੋ
 ਹੈ ॥ ਪਨ ਦੇਤੁ ਹੇਇ ਬਿਅਕਾਰ ਰੇਖੇ ॥ ਨਾ ਸਰੁ ਵਿਦੁ ਤਿਸ ਕਾ ਦੀ ਆਦਰ ਰੇਖੇ ॥ ਅਤਿ ਸੁਰਜੇ
 ਕੇ ਉਕਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਕਲਾ ਬਿਨ ਕਹ ਪਾਏ ॥ ਜੇ ਕੋ ਹੋਇ ਬਹੈ ਦਤਾਰੂ ॥ ਤਿਸੁ ਦੇ ਨਾ ਕੁਜਾਨੇ
 ਗਾਵਾਰੂ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਟੈ ਉਠੇਗੁ ॥ ਨਨਕ ਸੇ ਜਨੁ ਸਦਾ ਆਰੇਗੁ ॥ ੧ ॥ ਜਿਉ ਮੇਰੇ
 ਰਖ ਉਥੈ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ॥ ਤਿਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅਨਹਿ ਅਸਥਿ ਮਨੁ ॥ ਜਿਉ ਪਾਖਾਨਾ ਦੁਚ ਨਿਤ ਰੇ ॥
 ਪਾਣੀ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਗਤਿ ਸਿਤੈ ॥ ਜਿਉ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਦੇਖ

ਮਨਿ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸਾ ॥ ਜਿਉ ਮਹਾਉ ਦਿਖਾਨ ਅਹਿ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗ
 ਟਾਵੈ ॥ ਤਿਨ ਸੰਤ ਨ ਕੀ ਬਾਹੁ ਉਧਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਹਰਿ ਲੇਖੁ ਪੁਰਿ ॥ ੩ ॥ ਅਨਮੁਰਖ ਕਹੇ ਬਿਲਲ
 ਈਐ ॥ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖੇ ਕਾਲਿ ਖਿਖਾਧਈਐ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਖੁਦੇ ਦੁਨਹੁ ॥ ਅੰਦਰ ਤਿਅਗਿਤੁ
 ਤਿਸ ਰਿਚਿਤੁ ॥ ਜਿਕੁ ਦੁਖੈ ਰੋਸੇਈ ਸੁਖ ਮਨ ॥ ਭੁਲਾ ਕਹੇ ਚਿਰ ਹਿਖਨਾ ॥ ਕਉ ਦੁਖ ਸਤੁ ਮ
 ਈ ਤੋਰੈ ਸੰਗ ॥ ਲਪਟਿ ਰਹਿ ਓਰ ਮਿਲੇ ਭੀ ਪਤਿਗਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਹਿਰਾਦੇ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇ
 ਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ਜਿਸ ਦੁਖ ਰਕਉ ਲੇਖਿ ਤੁਭਾਇਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਤ ਨ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤ
 ਜਿਅ ਭਿਅਨੁ ਲੇਖੁ ਮਨ ਮੇਲਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਿਰਾਦੇ ਮਹਿ ਤੇਲੁ ॥ ਲਾਇ ਕੇ ਪਸੰਤ ਹੋ ਸੰਗਿ ਚਲੁ ॥
 ਅੰਦਰ ਤਿਅਗਿ ਬਿਖਿਅ ਜੋਤਿ ਲੇਖੁ ॥ ਪੈਨਿ ਪੈਨਿ ਕਹੇ ਸਭੁ ਕਉ ॥ ਮੁਖ ਉਜਲੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹ
 ਸੋਇ ॥ ਇਹੁ ਦੁਖਾ ਰੁਦਿਰ ਲਾਵਾ ਪੈਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਹਾਰੈ ॥ ੫ ॥ ਚਹਨ ਸਾਧਕੋ ਪੈ
 ਦਿਧੋਇ ਪੀਉ ॥ ਅਰਪਿ ਸਾਧਕਉ ਅਪਨ ਜੀਉ ॥ ਸਾਧਕੀ ਪੁਰਿ ਕਰਹੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸਾਧਉ ਪ
 ਰਿਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਦੁਨੁ ਗੀਪਾਈਐ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈ
 ਐ ॥ ਅਨਿਕ ਬਿਘਨੇ ਤਸਾਧੁ ਰਾਖੈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਅੰ ਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ॥ ਓਟ ਗਈ ਸੰਤ ਹ
 ਦਰਿ ਆਇਆ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਪਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਮਿਰਤ ਕਉ ਜੀਵਾਲ ਨਹਾਰ
 ॥ ਭੁਖੇ ਕਉ ਦੇਵਤ ਅਪਾਗ ॥ ਸਰਬ ਨਿਪਾਨ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ ॥ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖੇ ਕਾਲੁ ਹੁ
 ਪਾਹਿ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਉ ਹਰੈ ਨੇਹੁ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੁਸਰੇ ਅਨਹੋਗੁ ॥ ਜਪਿ ਨਾਮ ਸਦ
 ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤ ॥ ਸਭੁ ਤੇਉ ਦਨਿ ਰਮਲਾਇ ਕਰਦੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਿਸਕਉ ਨ ਮੁਟੀਅ
 ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਭੀਆ ॥ ੭ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨਮ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪੁ
 ਚੀਤਿ ॥ ਭੁਗਤੁ ਭੁਗਤੁ ਸੁਨੀਐ ਭ੍ਰਿਗੁ ਲੇਖਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਾਦੇ ਏਕੈ ਹੋਇ ॥ ਸਭੁ ਕਰਦੇ ਸਚੁ ਤਾ
 ਕੀ ਹਰਤਾ ॥ ਸਚੁ ਹਿਰਾਦੇ ਸਤਿ ਸੁਖਿ ਕਰਤਾ ॥ ਸਾਚੀ ਦ੍ਰਿਸਟ ਸਾਚਾ ਆਕਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਦਰੈ ਤਸ
 ਚਾਪਾ ਸਾਹੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਜਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਤਾ ॥ ੮ ॥ ੧੫
 ॥ ਸੋਲੇ ਕਾ ॥ ਰੁਪੁ ਨ ਰੇਖਾ ਨ ਰੇਗੁ ਕਿਛੁ ॥ ਤਿਹ ਗੁਣ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਿੰਨ ॥ ਤਿਸ ਹਿਥੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸ

ਹੋਵੇ ਸੁਖ ਮਿਲਾ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੋ ॥ ਅਧਿਨ ਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖਾ ॥ ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਭ੍ਰਮੀ ਤਿਤਿ ਅ
ਗੁ ॥ ਤਿਸੁ ਤੇ ਪੈਰੈ ਨਹੀ ਵਿਦੁ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੋਝੀ ਹੋਵੈ ਸੋਇ ॥ ਅਪੇਖੀ ਨ ਅਪੇਦ ਨਾ ॥ ਗ
ਹਿਰ ਗੀਤੁ ਰਗ ਗੀਰ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਹੋਇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਿਸ ਨ ਦਇਆ ਦੁਖ
ਸੀਦਾ ॥ ਸਾਧ ਤੇਰੇ ਕੀ ਚਰਨੀ ਪਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਇਹੁ ਭਨਾਈ ॥ ੧ ॥ ਅਨਸਾ ਪੁਰਨ ਸਰਨ
ਜੇਗਾ ॥ ਜੇਕਰਿ ਪਾਇ ਅਸੇਈ ਹੋਗੁ ॥ ਭਰਨ ਕੁਕਨ ਨ ਫੈਲੈ ਭੋਗੁ ॥ ਤਿਸੁ ਬਖਸਿ ਨ ਜਨੈ ਹੋਰੁ ॥
ਅਨਦੁਖ ਮਹਿ ਲਸਦਾ ਕੈ ॥ ਸਰਬ ਸੇਵ ਸੁਨੀ ਮਹਿ ਘਰਿ ਤਕੈ ॥ ਰਾਜ ਮਹਿ ਰਾਜੁ ਜੇਗਾ ਮਹਿ
ਜੇਗੀ ॥ ਤਪ ਮਹਿ ਤਪੀ ਸਰੁ ਰਿਹ ਸਤ ਮਹਿ ਭੋਗੀ ॥ ਪਿਆਈ ਪਿਆਇ ਭੁਗਤੁ ਸੁਖ ਪਾਇ
ਅਗਾਨ ਨ ਕਤਿ ਸੁਪੁਰਖੁ ਕਾਇਨੈ ॥ ਅਤਿ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਨ ਕੀਲੀ ਲਾਕੀ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ॥ ਸਗ
ਲੁ ਦੇਵੁ ਹਰੇ ਅਵਗਾਹਿ ॥ ਧਿਤ ਚਾਨਨ ਮੁਕਿ ਜਨੈ ਪੁਤਾ ॥ ਸਗਲ ਪੋਰੇਈ ਅਪੈ ਨੇ ਸੁਤਿ ॥ ਸੁਮ
ਤਿਗਿ ਮਾਨ ਪਿਆਨੁ ਨਿਨੈ ਦੇਇ ॥ ਜਨ ਦਾਸ ਨ ਭੁਧਿ ਆਵਹਿ ਸੋਇ ॥ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਜਾ ਕਉ
ਕੁਰਮਾਏ ॥ ਜਲ ਮਿਮਰੈ ਭਰਿ ਮਾਏ ਜਾਏ ॥ ਉਦਨੀ ਚਤਿ ਸੇਵੇ ਅਸਥਾਨ ॥ ਜੇਸਾ ਜਨ ਦੇਵ ਤੇ
ਸਾਨ ਨ ਕਲਨਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਨਾਨ ਕਰੈ ਹੋਗਾ ॥ ਨਾਨ ਛੇ ਪਕ ਰਹਿ ਇਕ ਰੀਗਾ ॥ ਨਨ ਬਿ
ਧਿ ਕੀਨੈ ਬਿਸੁਖਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮਹਿ ਨ ਸੀ ਦੇਵੀ ਕਾਰਾ ॥ ਨਾਨ ਚਲਿ ਆਵੈ ਰਖਿਨ ਮਾਧਿ ਪੁ
ਰਿਹਿ ਉਪਰਨ ਸੁਰਗਈ ॥ ਨਾਨਾ ਧਿ ਪਿਯਗਿ ॥ ਨਾਨ ਤਬ ਨਾਨਾ ॥ ਅਪਨੀ ਕੀ ਮਤਿ ਆਪੇ
ਪਾਈ ॥ ਸਤੁ ਘਟ ਤਿਸੇ ਸੇ ਸੁਤਿ ਸੇ ਕਠਉ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ੪ ॥ ਨ
ਮੇਕ ਪਦੇ ਸਗਲੇ ਜੀਤਾ ॥ ਨ ਮੇਕ ਪਦੇ ਖੈ ਨ ਬਰਮੰਡਾ ॥ ਨ ਮੇਕ ਪਦੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨਾ ॥ ਨ
ਮੇਕ ਪਦੇ ਸੁਨਨ ਗਿਆਨ ਪਿਆਨਾ ॥ ਨ ਮੇਕ ਪਦੇ ਅਗਾਸ ਪਝਲਾ ॥ ਨ ਮੇਕ ਪਦੇ ਸਗ
ਲ ਅਵਾਰਾ ॥ ਨ ਮੇਕ ਪਦੇ ਪੁਰੀ ਅਸੁਰੁ ਕੁਦਨਾ ॥ ਨ ਮੇਕ ਸੇ ਮਿਥਿ ਉਪਰੇ ਸੁਨਿ ਸੁਦਨਾ ॥ ਬਾਰਿ
ਵਿਰਪਾ ਨਿਸੁ ਮਪਨੈ ਨ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਚਉਥੇ ਪਦ ਮਹਿ ਸੇ ਨ ਨਗਤਿ ਪਾਏ ॥ ੫ ॥ ਰੁਪ
ਸਤਿ ਨਾਨਕ ਮਤਿ ਅਸਥਾਨਾ ॥ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿ ਦੇਵੁ ਲਪਰਧਾਨਾ ॥ ਕਰਤੁ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਤਿਨ ਕੀ
ਧਾਣੀ ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਸਤੁ ਮਹਿ ਸਮਾਈ ॥ ਸਤਿ ਕਰਮੁ ਜਕੀਰ ਚਨ ਸਤਿ ॥ ਮੁਲੁ ਸਤਿ

ਸਤਿਉਤਪਤਿ॥ ਸਤਿਕਰਦੀ ਨਿਰਮਲੁ ਮੇਰਮਲੀ॥ ਜਿਸਹਿ ਬੁਝੈ ਏਤਿਸਹਿ ਸਤੁ ਕੁਲੀ॥
 ਸਤਿਨਾਮੁ ਪੁਰਖੁ ਸੁਖਦਾਈ॥ ਵਿਸੁਸੁ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰੁ ਜੇ ਪਾਈ॥ ਧਾਮਤਿ ਬਚਨਾ ਸਾਧੁ ਉ
 ਪਦੇਸੁ॥ ਸਤਿਤੇਜਨਾ ਕੇ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਦੇਸੁ॥ ਸਤਿਨਿਰਤਿ ਬੁਝੈ ਜੇ ਕੋਇ॥ ਨਾਮੁ ਪਤਤੀ ਗਤਿ
 ਹੋਇ॥ ਅਧਿਸਤਿਕੀ ਅਸਤੁ ਸਤਿ॥ ਅਧਿਜਨੈ ਅਪਨੀ ਮਿਤਿ ਗਤਿ॥ ਜਿਸਕੀ ਮਿਸਟਿ
 ਸੇਕਰੈ ਲੋਹਾ॥ ਅਦੁਰਨ ਬੁਝੈ ਕਰਤੀ ਚਾਰਾ॥ ਕਰਤੀ ਮਿਤਿਨਾ ਜੋ ਕੋਈ ਅਧਾ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ
 ਤਿਸੁ ਕਉ ਦੇਸੈ ਦਰਤੀ ਅਧਾ॥ ਧਿਸਮਾਨੁ ਵਿਸਮਾਨੁ ਦੇ ਵਿਸਮਾਦਾ॥ ਜਿਨਿ ਬੁਝੈ ਅਸੁਆਇਆ
 ਸੁਦਾ॥ ਪੁਰਖੈ ਰੇਗਿ ਰਾਜਿ ਨਾਹੀ॥ ਗੁਰੈ ਬੇਬਾਨੁ ਪਦਰਸਲੋ॥ ਚਿਦਿਦੇਹੁ ਪਦਰਸ
 ਹਾਰਾ॥ ਜੇਕੋ ਸੇਗਿ ਤੇਰੇ ਸੇਸਾਗਾ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਤੁ ਕੁਗੀ॥ ਪਸਨੈ ਕੇ ਸੁਗਿਏ ਬਲਿਦੁਲ
 ਗੀ॥ ਗੁਨਗੋ ਵਿਦੀ ਰਸੁ ਨਾਨਕਾ ਦੇ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕਾ ਲੁਪਾਏ॥ ੮॥ ੧੬॥
 ਸੋਲੇਕੁ॥ ਅਦਿਸਚੁ ਨਾਗਾਦਿਸਚੁ॥ ਹੋਰੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕਾ ਹੋਰੀ ਸਚੁ॥ ੧॥ ਅਸਟ
 ਪਦੀ॥ ਚਰਨ ਸਤਿਸਤਿ ਪਰਸਨਾਹਾ॥ ਪੁਨਾ ਸਤਿਸਤਿ ਸੇਵਦਾਹਾ॥ ਦਰਸਨ ਸਤਿ
 ਸਤਿਪੇਖਨਾਹਾ॥ ਨਾਮ ਸਤਿਸਤਿ ਪਿਅਦਨਾਹਾ॥ ਅਧਿਸਤਿਸਤਿ ਸਤੁ ਪਾਗੀ॥
 ਅਧਿਗੁਣਕਾਰੀ॥ ਸਬਦੁ ਸਤਿਸਤਿ ਪੁਰਖਕਤਾ॥ ਸਚਤਿਸਤਿਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਨਾਤਾ॥
 ਬੁਝਨਾਹਾਰਕਉ ਸਤਿਸਤਿ ਕਉ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਸਤਿ ਪੁਰਖੈ ਸੋਇ॥ ੧॥ ਸਤਿਸਤੁ ਪੁਰਿਦੈ ਨਿ
 ਨਿਮਾਨਿ ਅਧਾ॥ ਚਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤਿਨਿ ਸੁਲਪਛਾਨਿ॥ ਜਾ ਕੇ ਰਿਦੈ ਬਿਸੁਪੁਰਖਾਇਆ
 ਤੁਹਿਗਿਅਨੁ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਪਗਟਾਇਆ॥ ਭੈਤੇ ਨਿਰਕੁਝੈ ਹੋਇ ਬਸਾਨਾ॥ ਜਿਸਤੇ ਉਪਨਿ
 ਆਤਿ ਸੁਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥ ਬਸਤੁ ਮਾਹਿਲੇ ਬਸਤੁ ਗਤਾਈ॥ ਤਾਕਉ ਭਿਨਾਨਕ ਹਨਾਜਾਈ
 ਬੁਝੈ ਪੁਰਖਾਹਾਰਿ ਬੇਬਾ॥ ਨਾਗਾਇਟ ਮੇਲਨਾ ਕਰੇ ਵਾਹੁ ਕੁਰਕੁ ਸੇਵਕੁ ਅਗਿਆਵ
 ਗੀ॥ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਟਾਪੁ ਨਾਹੀ॥ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕੁ ਕੋ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਾ॥ ਠਾਕੁਰ
 ਕੇ ਸੇਵਕੀ ਨਿਰਮਲੀਤਾ॥ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਸੇਵਕੁ ਜਾਨੈ ਸੇਗਿ॥ ਪੁਰਖਾ ਸੇਵਕੁ ਨਾਮ
 ਕੇਰੀਗਾ॥ ਸੇਵਕੁ ਕਉ ਪੁਰਖਾ ਲਨਾਹਾਰਾ॥ ਸੇਵਕੀ ਗਾਥੇ ਨਿਰਕਾਰਾ॥ ਸੇਵਕੁ ਕਿਸ

ਦਇਆ ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਏ ॥ ਨਨਕ ਸੇ ਸੇ ਦੁਕ ਸਾ ਮਿਸਾ ਮਿਸ ਮਾਏ ॥ ੩ ॥ ਅਪਨੇ ਜਨ ਕਥਰ ਦ
 ਢੈਥੈ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇ ਦੁਕ ਧੀ ਸਰ ਪਰ ਰਥੈ ॥ ਅਪਨੇ ਦਾ ਸਥਰ ਦੇ ਦੁਹਾਈ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇ ਦੁਕ ਕਉ
 ਨ ਅਜ ਪਾਈ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇ ਦੁਕ ਕੀ ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਥੈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਏਇ ਨ ਲਖੈ ॥ ਪ੍ਰਭੂ
 ਕੇ ਸੇ ਦੁਕ ਕਉ ਕੈਨ ਪਹੁੰਚੈ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਸੇ ਦੁਕ ਉਚੈ ਤਉ ਚਾ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਭੂ ਅਪਨੇ ਸੇ ਦੁਲਾਇਆ ॥
 ਨਨਕ ਸੇ ਸੇ ਦੁਕ ਦਹਾਇ ਸਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਸੀਬੀ ਬੀਰੀ ਮਹਿ ਕਲ੍ਹਾਏ ॥ ਕੁਸਮ ਕੋਰੇ
 ਲਸਕਰ ਕੋਇ ਲਖੈ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾਮੁ ਕਾ ਛੁਤ ਆਪਿ ॥ ਤਾ ਕਉ ਰਖਤ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥਾ ॥ ਆ
 ਸਾਜਤ ਕਾ ਕਤ ਬਹੁਤਿ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਕਰਤ ਬਧਿ ਰਖੈ ਨਤਿ ॥ ਮਾਏ ਰਥੈ ਅਦੁਰ ਕੋਇ ॥ ਸ
 ਰਬ ਜੀ ਮਾਥਾ ਰਥੈ ਸੇਇ ॥ ਕਹੇ ਸੇ ਚ ਕਰਿ ਰੇ ਪ੍ਰਦੀ ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੂ ਮਲਖ ਦਿਲੁ ਟੀ
 ॥ ੫ ॥ ਬਚਿ ਬਾਰ ਬਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਜਪੀਐ ॥ ਪੀਅੰਖਿ ਤੁਹਿ ਹੁਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰੀਐ ॥ ਨਮਰਤਨ
 ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਦੁ ਅਦੁਰ ਨਾਇ ਸਟਾਇਆ ॥ ਨਮੁ ਪਨੁ ਨ ਮੇਰੁ ਪ
 ਰੈਗੁ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਖੁ ਗਰਿ ਨ ਮਕਾਸਿਗੁ ॥ ਨਨਕ ਸਿ ਜੇ ਜਨੁ ਨਿਪਤਾਨੈ ॥ ਅਨੁਤਨੁ ਮਹਿ ਨ ਮਿ
 ਸਮਾਏ ॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸੇ ਦੁਤਨਾ ਮੁ ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਜਨ ਕੈ ਸਦਕਾ ॥ ੬ ॥ ਬੋਲੁ ਏਨੁ ਸੁਜਿ
 ਹਥਾਇ ਨੁਗਤਿ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਅਪਨੇ ਜਨ ਕੀ ਨੀਦਾਇ ॥ ਕਰਹਿ ਕੁਗਤ ਆਭਾ ਕੈ ਰਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਅ
 ਪਨੇ ਸਿ ਉਚਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ਜੇਹੇ ਆਹੁ ਦੁਤ ਸੇ ਜਾਨੈ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਅਪਨੇ ਕਾਹੁ ਕਮੁ ਪਦੁਨੈ ॥ ਤਿ
 ਸ ਕੀ ਮਹਿ ਮਾਥਉ ਨ ਬਖਾਨਉ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਬਹੁ ਦੁਕ ਹਿਏ ਕਾਜਾਨਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੂ
 ਬਸਹਿ ਹੁਕਮ ਕਹੁ ਨਨਕ ਸੇਈ ਜਨੁ ਪੁਰੈ ॥ ੭ ॥ ਅਨੁ ਮੇਰੇ ਤਿਨ ਕੀ ਉਦੇਲਹਿ ॥ ਅਨੁਤਨੁ
 ਅਪਨਾ ਤਿਨ ਜਨ ਦੇਹਿ ॥ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਮਪਨਾ ਪ੍ਰਭੂ ਪਦੁਤਾ ॥ ਸੇ ਜਨ ਸਰਬ ਬੇਕ ਕਾ ਦੁਤਾ ॥ ਤਿ
 ਸ ਕੀ ਸਰ ਨਿਸਰ ਬਸੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਦਰਸਿ ਸਚੁ ਪਾਪ ਮਿਟਾਵਹਿ ॥ ਅਦੁਰ ਸਿ ਮ
 ਨੁ ਪਸਰਾ ਲੀਛੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਤੁਮੇ ਦੁਲਾਹੀ ॥ ਆਵੁ ਨ ਜਾਨੁ ਹੋਈ ਤੇਰਾ ॥ ਨਨਕ ਤਿਸੁ ਜ
 ਨ ਕੋ ਪੁਨਹੁ ਸਦ ਪੈਰਾ ॥ ੮ ॥ ੧੦ ॥ ਸੇ ਲਕਾ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਮਾਸ ਤਿਗੁਰੁ ਤਿਸ ਕਾ
 ਨਉ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਸੇ ਗਿ ਮਿਖਉ ਪੈਰਾ ਨ ਕਹਹਿ ਕੁਦਗਾਉ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਈ ॥ ਸਤਿ

ਗੁਰਸਿਖਕੀਕਰੈਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ। ਸੇਵਕਕਉਗੁਰਸਦਾਇਆਲਾ। ਸਿਖਕੀਗੁਰਦੁਰਮਤਿ
 ਮਲੁਹਿਰੈ। ਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿਨਮਉਚਰੈ। ਸਤਿਗੁਰਸਿਖਧੇਧੈਪਨਕਾਏ। ਗੁਰਕਾਮਿਖੁ
 ਬਿਕਰਤੇਹਦੈ। ਸਤਿਗੁਰਸਿਖਕਉਨਮਪਨੁਦੇਇ। ਗੁਰਕਾਮਿਖਦੁਲੁਗੀਯੋ। ਸਤਿ
 ਗੁਰਸਿਖਕਾਹਲਤਪਲਤੁਸਦਾਯੋ। ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਸਿਖਕਉਨੋਅਨਲਿਸਮਾਯੋ॥ ੧
 ਗੁਰਬੈਰਿਗਹਿਸੇਵਕਜੇਰੋਗ। ਗੁਰਕੀਆਗਿਅਮਨਮਹਿਸੋਗੋ। ਆਪਸਕਉਕਰਿਕਛੁ
 ਨਜਨਦੈ। ਗਹਿਗਹਿਨਮੁਰਿਦੈਸਦਪਿਅਦੈ। ਮਨੁਬੈਰੈਸਤਿਗੁਰਕੈਪਾਸਿ। ਤਿਸੁਸੇਵ
 ਕਕੈਕਾਰਸਨਾਸਿ। ਸੇਵਕਰਤੇਹਦਿਨਿਯਯਾਯੋ। ਤਿਸਕਉਹੋਤਪੁਰਾਪਤਿਸੁਆਯੀ॥
 ਆਪਨੀਤ੍ਰਿਪਾਨਿਸੁਆਪਿਕਰੇਇ। ਨਾਨਕਸੇਸੇਵਗੁਰਕੀਮਤਿਲੇਇ॥ ੩ ॥ ਥੀਸ
 ਬਿਸੇਵਗੁਰਕਾਅਨੁਮਾਨੈ। ਸੇਸੇਵਕਪਰਮੇਸੁਰਕੀਗਤਿਨੈ। ਸੇਸਤਿਗੁਰਨਿਸੁਰਿ
 ਤੈਹਰਿਨਉ। ਅਨਿਕਬਾਰਗੁਰਕਉਬਲਿਨਉ। ਸਰਬਨਿਪਾਨਜੀਆਕਾਦਾਤਾ॥
 ਆਠਪਹਥਪਾਰਬ੍ਰਹਮਰੇਗਿਰਾਤਾ। ਬ੍ਰਹਮਮਹਿਨਜਨੁਮਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮ। ਏਕਹਿਅ
 ਪਿਨੀਕਛੁਤੁਰਮੁ। ਸਹਸਮਿਅਨਪਲਇਅਨਜਾਈਐ। ਨਾਨਕਐਸਾਗੁਰਬਡੁਕ
 ਗੀਪਾਈਐ॥ ੩ ॥ ਸਭਲਦਰਸਨੁਪੇਖਤਪੁਨੀਤਾ। ਪਰਸਤਚਰਨਗਤਿਨਿਰਮਲਜੀ
 ਤਿ। ਭੁਟਨਸੇਗਿਰਾਸਗੁਨਚੇਦੈ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕੀਦਰਗਹਗਦੈ। ਸੁਨਕਰਿਬਚਨਬ
 ਰਨਆਪਾਨੈ। ਅਨਸੇਤੇਖਅਭਮਪਤੀਅਨੈ। ਪੁਰਾਗੁਰੁਅਖਉਨਕਾਅਤੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਦ੍ਰਿਸਟਿਪੈਧੈਹਦਿਸੀਤਾ। ਗੁਰੁਕਿਅਤੀਕੀਅਤਿਨੀਪਾਇ। ਨਾਨਕਨਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਲ
 ਏਮਿਲਾਇ॥ ੪ ॥ ਨਿਰਬਾਏਕਉਸਤਤਿਅਨੇਕਾ। ਸਤਿਪੁਰਖੁਪੁਰਨਬਿਬੇਕਾ। ਕਾ
 ਹੁੰਦੈਲਲਪਹੁਚਤਪੁਨੀ। ਅਗਮਅਗੋਚਰਪੁਰੁਨਿਰਬਾਨੀ। ਨਿਰਾਗਰਨਿਰਦੇਹੁਸੁ
 ਪਦਾਈ। ਤਾਕੀਕੀਅਤਿਬਿਨੈਨਪਾਈ। ਅਨਿਕਕੁਗਤਬੈਦਨਨਿਤਕਹਹਿ। ਚਰਨਕ
 ਮਲਹਿਚੈਸਿਮਰਹਿ। ਸਦਬਲਿਗਕੀਸਤਿਗੁਰਅਪਨੈ। ਨਾਨਕਨਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਐ
 ਸਾਖੁਕੁਜਮਨੈ॥ ੫ ॥ ਇਹਾਹਰਿਚਸੁਪਾਵੈਜਲੁਕੇਇ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵੈਅਮਰਸੋਹਇ॥

ਉਸਪੁਰਖਕਾਨਹੀਕਦੇਨਬਿਨਸਾਨਚੈਮਨਿਪ੍ਰਗਟੇਗੁਣਤਸਾ। ਅਠਪਹਰਹਰਿਕਨਮੁ
 ਲੇਇ। ਸਚੁਉਪਦੇਸੁਸੇਵਕਵਉਦੇਇ। ਮੇਯਆਇਅਥੈਸੇਗਿਨਲੇਪੁ। ਮਨਮਹਿਗਏਹਰਿ
 ਹਰਿਦੇਕੁ। ਅਪਿਕਾਰਦੀਪਕਪਰਗਾਸੇ। ਨਨਕਕੁਹਮੇਹਦੁਖਤਹੇਤਨਸੇ। ੬। ਤਪਤਿਆ
 ਗਿਗਛਿਦੁਰਤਾਈ। ਅਨਦੁਰਦੀਆਦਖਨਠੇਕੁਈ। ਨਨਮਮਰਨਕੇਮਿਟੇਅਦੈਸੇ। ਸਾਪੁਕੇ
 ਪੁਰਨਉਪਦੇਸੇ। ਤੁਓਚੁਕਾਨਿਰਕੁਉਹੋਇਬਸੇ। ਸਭਲਬਿਅਪਿਮਨਤੈਥੈਨਸੇ। ਜਿਸਕ
 ਸਾਂਤਿਨਿਕਿਥਪਾਧਾਰੀਪਸਾਪਸੇਗਿਨਪਿਨਮੁਮੁਰਾਰੀ। ਬਿਤਿਪਾਈਚੋਕੇਕੁਮੁਗਦਨ।
 ਸੁਨਿਨਨਕਹਰਿਹਰਿਨਸੁਸ੍ਰਦਨ। ੭। ਨਿਰਗੁਣਅਪਿਸਰਗੁਣਕੁਉਹੀ। ਕਲਾਧਾਰੀ
 ਜਿਨਿਸਗਲੀਐਹੀ। ਅਪਨੇਚਰਿਤਪ੍ਰਭਅਪਿਬਨਾਏ। ਆਪੁਨੇਖੀਅਤਿਅਥੇਪਾਏ।
 ਹਰਿਬਿਨੁਦੁਜਾਨਹੀਕੋਇ। ਸਰਬਨਿਰਿਤਹਿਦੇਵੇਸੇਇ। ਓਤਿਪ੍ਰਤਿਹਦਿਅਰੁਪਰੇਗ।
 ਕੁਏਪ੍ਰਗਾਸੁਸਾਪਵੈਸੇਗ। ਰਚਿਰਚਨਅਪਨੀਬਲਿਪਾਰੀ। ਅਨਿਬਧਾਰਨਕਬਲਿ
 ਰੀ। ੮। ੧੫ਲੇਕੁ। ਸਾਧਿਨਚਲੇਧਿਨੁਤਨਨਬਿਖਿਅਸਗਲੀਛੁਗੁ। ਹਰਿਹਰਿ
 ਨਸੁਕਮਾਦਨਾਕਾਇਹੁਪਨੁਸਾਰੁ। ੯। ਅਸਟਪਦੀ। ਸੀਤਨਨਮਿਲਿਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ
 । ਏਕਮਿਮਰਿਨਅਥਾਧਾਰੁ। ਅਦੁਰਿਉਪਾਦੁਸਤਿਭੀਤਬਿਸਾਰਹੁ। ਚਰਾਕਮਲਚਿ
 ਦਮਹਿਉਰਿਧਾਰਹੁ। ਕਰਾਕਾਰਨਸੇਪ੍ਰਕੁਸਮਬਥ। ਦ੍ਰਿੜਕਉਗਹੁਨਮੁਹਰਿਦਥ।
 ਇਹੁਪਨੁਸੇਚਹੁਹੋਵਤੁਗਦੇਤ। ਸੀਤਨਾਕਾਨਿਯਮਲਮੰਤ੍ਰ। ਏਕਅਸਰਾਖਹੁਮਨਮ
 ਹਿ। ਸਰਬਰੋਗਨਨਕਮਿਟਿਨਾਹਿ। ੧੦। ਜਿਸੁਪਨਕਉਚਾਰਿਕੁਟਿਉਠਿਪਾਦੁਹਿ। ਸੇ
 ਪਨੁਹਰਿਸੇਵਤੇਪਾਦੁਹਿ। ਜਿਸੁਸੁਖਉਨਿਤਬਾਛਹਿਮੀਤ। ਸੇਸੁਖੁਸਾਪੁਸੇਗਿਪਰੀ
 ਤਿ। ਜਿਸੁਸੇਕੁਉਕਰਹਿਉਲੋਕਰਨੀ। ਸੰਸੇਕੁਕੁਨਹੁਹਰਿਕੀਸਰਨੀ। ਅਨਿਕਉਪ
 ਦੀਰੇਗੁਨਕਾਇ। ਰੇਗੁਮਿਟੈਹਰਿਅਦਖਪੁਲਾਇ। ਸਰਬਨਿਪਨਮਹਿਹਰਿਨਮੁਨਿਪਾ
 ਨੁ। ਜਨਪਿਨਨਕਦਰਗਹਪਰਦਾਨੁ। ੧੧। ਮਨਪਰਥੇਪਹੁਹਰਿਕੈਨਾਇ। ਦਹਦਿਸਿਪਾ
 ਦਤਅਦੈਨਾਇ। ਤਾਥਉਵਿਘਨੁਨਲਚੈਕੋਇ। ਨਾਕੈਰਿਦੈਬਸੇਹਰਿਸੇਇ। ਕਲਿਤਾ

ਤੀਗਠਹਰਿਨਉ। ਮਿਅਰਿਮਿਅਰਿਸਦਾਸੁਪੁਪਉ। ਕੁਉਧਿਨਸੈਪੁਰਨਹੋਇਅਸਾ। ਕੁਰਾ
 ਤੁਉਇਅਤਮਪਰਗਾਸ। ਤਿਉਪਰਿਜਾਇਥਸੈਅਧਿਸੈ। ਕੁਰਨਕਕਾਟੀਜਮਠਾਸੀ
 ੩। ਤਤੁਬੀਚਾਰੁਕੋਜਨੁਸਾਠਾ। ਜਨਮਿਅਰੇਸੇਕਾਢੇਕਾਚਾ। ਆਵਗਦਨਮਿਏਪੁਰੁਸਦ
 । ਅਪੁਤਿਅਗਿਸਰਗਿਗੁਰਦੇਵਾ। ਇਉਰਤਨਜਨਮਕੋਹੋਇਉਪਾਰਾ। ਹਰਿਹਰਿਮਿਅ
 ਨਿਪੁਨਅਧਾਰਾ। ਅਨਿਕਉਪਾਦਨਦੁਟਨਾਗੇ। ਸਿੰਘਿਤਿਸਾਸੁਤ੍ਰੇਵਦਥੀਠਾਗੀ। ਹਰਿਕੀਰ
 ਗਤਿਕਰਹੁਮਨੁਲਇ। ਅਨਿਬੰਧਤਨਨਕਠਲਪਾਇ। ੪। ਮਿਗਿਨਚਾਲਸਿਤੇਰੈਧਸਾ।
 ਤੁਕਿਅਲਪਟਾਦਹਿਪੁਰਖਸਾ। ਸੁਤਭੀਤਕੇਦੇਥਅਰੁਥਨਿਤਾ। ਇਨੇਤਕਹਹੁਤਮਕਦ
 ਨਸਨਾਥਾ। ਭਾਜਰੇਗਾਇਅਥਿਸਥਾ। ਇਨੇਤਕਹਹੁਕਦਨਦੁਟਕਾਰਾ। ਅਸੁਹਸਤੀ
 ਰਥਅਸਦਰੀ। ਧੂਰੀਠੁਧੂਠਪਾਸਥੀ। ਨਿਨਿਰੀਏਤਿਸੁਬੁਏਨਧਿਗਾਨਾ। ਨਮਥਿਸ
 ਰਿਨਨਕਪਦੁਤਨਾ। ੫। ਗੁਰਕੀਮਤਿਤੁਲਹਿਇਅਨੇ। ਕੁਗਤਿਧਿਨਬਹੁਤੁਕੇਮਿਅਨੇ
 । ਹਰਿਬੀਕੁਗਤਿਕਰਹੁਮਨੀਤ। ਨਿਰਮਲਹੋਇਤੁਅਰੇਚੀਤ। ਚਰਨਕਮਲਗਪਹੁਮ
 ਨਾਗਿ। ਜਨਮਜਨਮਕੇਵਿਲਧਿਖਜਾਗਿ। ਅਗਪਿਜਪਹੁਅਦਰਾਨਮੁਜਪਾਦਹੁ। ਸੁਨਤ
 ਕਹਤਰਹਤਗਤਿਪਾਦਹੁ। ਸਾਰਕੁਤਸਤਿਹਰਿਕੈਨਉ। ਸਹਜਸੁਕੁਇਨਾਕਰਗੁਲਾ
 ਉ। ੬। ਗੁਨਗਾਦਤਏਗੀਉਰੁਮਿਐਲੁ। ਧਿਨਸਿਜਗੈਏਉਐਵਿਪੁਠੇਲੁ। ਹੋਹਿਅਚਿ
 ਤੁਕਸੈਸੁਖਨਾਲਿ। ਸਾਮਿਥਾਮਿਹਰਿਨਮੁਸਮਾਨਿ। ਦੁਤਿਮਿਅਨਪਸਗਲੀਅਨਾਸਾ
 ਪਸੰਗਪਾਦਹਿਸੁਚੁਪਨਾ। ਹਰਿਪੁਨੀਸੀਚਿਕਰਹੁਧਿਉਗਾ। ਈਹਸੁਖਦਰਗਾਹੋਜੇਕਾਰਾ।
 ਸਰਬਨਿਰੋਤਗਿਏਕੇਦੇਧਾ। ਕੁਰਨਨਕਜਕੈਮਸਤਕਿਲੇਖੁ। ਏਕੇਜਪਿਏਕਸਥਾਗਿ।
 ਏਕਮਿਅਰਿਏਕੈਅਨਅਗਿ। ਏਕਸੇਕੇਗੁਨਗਾਉਅਨਿਤਾ। ਮਨਿਤਨਿਜਧਿਏਕਕੁਰਦਿ
 ਤਾ। ਏਕੇਏਕਏਕਹਰਿਅਧਿ। ਪੁਰਨਪੁਰਿਹਰਿਉਪੁਰੁਧਿਅਧਿ। ਅਨਿਕਧਿਸਥਾਰੇਕਤੇ
 ਕੁਏ। ਇਕਅਗਧਿਪਰਾਦੁਅਗੇ। ਅਨਤਨੁਮਤਿਰਿਏਕਪੁਰੁਤਾ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਨਕਇ
 ਕੁਜਤਾ। ੭। ੧੪। ਸਲੇਕਾ। ਚਿਰਤਚਿਰਤਪੁਰੁਆਇਅਪਰਿਅਤਉਸਰਨਇ।

ਨਨਕਵੀਪ੍ਰਭੁਬਾਨੀਅਪਨੀਕੁਗਤੀਲਾਇ॥ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਜਾਚਕਨਨੁਜਾਚੈਕੁਦਾਨੁ
 ਕਹਿਕਿਰਪਾਦੇਦੁਹਰਿਨਮੁ॥ ਸਾਧਨਨਕੀਆਗਉਪੁਰਿ॥ ਪਾਰਕ੍ਰਮਮੇਰੀਸਰਧਾਪੁਰਿ॥
 ਸਦਾਸਦਾਪ੍ਰਭੁਕੇਗੁਨਗਾਦਉ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਭੁਤੁਅੰਗਿਧਿਆਦਉ॥ ਚਰਨਕਮਲਸਿ
 ਉਲਗੇਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਕੁਗਤਿਥਰਉਪ੍ਰਭੁਕੀਨੀਤਨੀਤਿ॥ ਏਕਉਟਏਕੇਅਧਾਰੁ॥ ਨਾਨਕਮਾਰੋ
 ਨਮੁਪ੍ਰਭੁਸਾਰੁ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭੁਕੀਦਿਸਦਿਅਹਾਸੁਖਹੋਇ॥ ਹਰਿਰਸੁਪਾਦੈਬਿਰਲਵੇਇ॥ ਜਿਨਚ
 ਖਿਅਧੋਜਨਤਿਪਤਾਨੇ॥ ਪੁਰਨਪੁਰਖੁਨਹੀਨੁਲਾਨੇ॥ ਸੁਕੁਰਕੁਰਪ੍ਰੇਮਰਸਿਰੇਗਿ॥ ਉਪੈਜੇਚਾ
 ਉਸਾਧੈਕੇਸੀਗਿ॥ ਪਰੇਸਰਨਿਅਨਸਰੁਤਿਅਗਿ॥ ਅੰਤਰਿਪ੍ਰਗਾਸਮਨਦਿਨੁਲਿਟਲਗਿ
 ਬੰਨ੍ਹਕੁਗੀਨਪਿਆਪ੍ਰਭੁਸੇਇ॥ ਨਨਕਨਮਰੇਤੇਸੁਖਹੋਇ॥ ਸੇਦਕਵੀਅਨਸਾਪੁਰੀਕੁਈ
 ਸਤਿਗੁਰਤੇਨਿਮਲਮਤਿਲਈ॥ ਜਨਕਉਪ੍ਰਭੁਹੋਇਉਦਇਆਲਾ॥ ਸੇਦਕਵੀਨੇਸਦਾਨਿ
 ਹਾਲਾ॥ ਧਿਪਨਕਾਟਿਮੁਕਤਿਨਨੁਕੁਦਿਅਗ॥ ਜਨਮਮਰਨਦੁਖਕੁਮੁਗਾਇਅਗ॥ ਇਦ੍ਰਿਸੁਨੇਸ
 ਰਪਾਸਕੁਪੁਰੀ॥ ਭਵਿਰਹਿਅਸਟਮੇਗਿਹਜੇਗਾ॥ ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਨਿਲੀਅਮਿਲਾਇ॥ ਨ
 ਨਕੁਗਤੀਲਾਮਿਸਮਾਇ॥ ੨॥ ਸੇਵਿਉਧਿਸਰੈਨਿਪਾਲਨਭੁਨੇ॥ ਸੇਵਿਉਧਿਸਰੈਨਿ
 ਕੀਅਨਾਨੇ॥ ਸੇਵਿਉਧਿਸਰੈਨਿਸਰੁਕਿਦੁਦੀਅਗ॥ ਸੇਵਿਉਧਿਸਰੈਨਿਜੀਦਨਜੀਅ
 ਸੇਵਿਉਧਿਸਰੈਨਿਅਗਨਿਮਹਿਗਏ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੇਬਿਰਲਲਾਏ॥ ਸੇਵਿਉਧਿਸਰੈ
 ਜਿਥਿਪੈਤਕਾਏ॥ ਜਨਮਜਨਮਕਾਦੂਟਾਗਾਏ॥ ਗੁਰਪ੍ਰੇਤਤੁਇਹੈਬੁਧਾਇਅਗ॥ ਪ੍ਰਭੁ
 ਅਪਨਾਨਨਕਜਨਪਿਆਇਅਗ॥ ੩॥ ਸਾਜਨਸੀਤਕਰਹੁਇਹੁਖਾਮੁ॥ ਅਨਿਤਿਅ
 ਗਿਨਪਹੁਹਰਿਨਮੁ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖਪਾਦਹੁ॥ ਆਪਿਜਪਹੁਅਦਹੁ
 ਨਮੁਜਪਾਦਹੁ॥ ਕੁਗਤਿਕੁਇਤਰੀਐਸੀਸਾਗ॥ ਬਿਨੁਕੁਗਤੀਤਨੁਹੋਸੀਛੁਰਾ॥ ਸਰਧਵ
 ਲਿਅਏਸੁਖਨਿਪਿਨਮੁ॥ ਨੁਬਤਜਤਪਾਏਧਿਸਾਮੁ॥ ਸਗਲਦੁਖਕਹੋਦੁਤਨਮੁ॥
 ਨਨਕਨਮੁਜਪਹੁਗੁਨਤਾਮੁ॥ ੪॥ ਉਪਨੀਪ੍ਰੀਤਿਏਮਰਸੁਚਉ॥ ਅਨਨਅੰਤਰਿਇ
 ਹੀਸੁਆਉ॥ ਨੇਕਹੁਪੇਖਿਦਰਸੁਸੁਖਹੋਇ॥ ਅਨੁਧਿਗਸੇਸਾਧਚਰਨਸੇਇ॥ ਕੁਗਤਜ

ਨਵੈ ਮਨਿ ਤਿਰਿਗੁ ਪਿਰਲ ਕੋਉ ਪਦੈ ਸੇਧੁ ਏਕ ਬਸਤੁ ਟੀਜੈ ਕਰਿ ਮਾਇਆ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਨ ਮੁਕਤਿ ਪਿਲਾਇਆ ਤਾਹੀਉ ਪੈ ਚਰੀ ਨ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕ ਗੰਭੀਰ ਸਰਬ ਸਮਾਇ ॥ ੬ ॥ ਪ੍ਰਭੁ
 ਖਸੈ ਦਰੀ ਨਦਇਆਲਾ ਕੁਗਤ ਦੁਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲਾ ਅਨ ਬਨ ਬੰਧੋ ਦਿੰਦੁ ਗੁਪਾਲਾ ॥
 ਸਰਬ ਘਟ ਕਰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ਮਾਇ ਪੁਰਖ ਕਰ ਕਰਤਾਰਾ ਕੁਗਤ ਨ ਕੇਪੁ ਨ ਅਧਾਰਾ ॥
 ਜੇਜੇ ਨ ਪੈ ਸੋਹੈ ਪੁਨੀਤਾ ਕੁਗਤਿ ਕੁਇਲੈ ਦੁਆਰੀਤਾ ਹਮ ਨਿਕਰੁ ਦੀ ਆਰਨੀਚ ਅਜਾਨ
 ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਸਰਨਿ ਪੁਰਖ ਕੁਗਦਾਨਾ ॥ ੭ ॥ ਸਰਬ ਬੈਰੇ ਕੁਮੁਕਤਿ ਮੇਖ ਪਾਇ ਏਕ ਨਿਮਖੁ
 ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇਆ ਮਨਿ ਕਰਨ ਕੇ ਗਾਥਾ ਭੀ ਹਰਿ ਕੇ ਨਮਰੀ ਕਥਾ ਅਨੁਭਵੀ ॥ ਧਰੁ
 ਜਨ ਕਾ ਪਰਸੀ ਗੀਤਾ ਰਸਾਨ ਪਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨੀਤਾ ਕੁਲੀ ਸੁਕਰ ਦੀ ਸੇਧੁ ਪਨ ਦੇਤਾ ॥ ਜਿਹੈ
 ਬੈਸੇ ਪੁਰਨ ਕੁਰਮਤਿ ਸਾਧ ਸੇਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਹ ਨਿਦਾਸਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਨ ਕਪਰ ਗਾਸਾ ॥ ੮ ॥ ੨੦
 ॥ ਸੋਲਕ ॥ ਸਰਗੁਲ ਨਿਰਗੁਲ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੁਨ ਸਮਾਪੀ ਆਖਿ ਆਪਨ ਕੀ ਅਨਾਨ ਬਾਅਪੇ
 ਹੀ ਠਿਠਿ ਜਾਪਿ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਟੀ ॥ ਨਵ ਅਕਾਰੁ ਇਹੁ ਕਰੁ ਨ ਦਿਸੈ ਤੇਤਾ ॥ ਪਾਪ ਪੁਨਿ ਨ ਬ
 ਕਹੈ ਤੇਤਾ ॥ ਜਨ ਬਾਰੀ ਆਪਨ ਸਮਾਪਿ ॥ ਤਬ ਬੈਰ ਬਿਰੋਧਾ ਕੁ ਸੁਮੀਰਿ ਗਾਇ ॥ ਨ ਬਇਸ
 ਕਾ ਬਰਨੁ ਦਿਹੁ ਨ ਜਾਪਤਾ ॥ ਤਬ ਹਰਖ ਸੇਧਾ ਕਹੁ ਕਿਸ ਹਿਥਿ ਆਪਤਾ ॥ ਜਬ ਆਪਨ ਅਧਿ
 ਆਪਿ ਪਾਰ ਬਹੁ ॥ ਤਬ ਮੇਹ ਕਾਹਾ ਕਿਸੁ ਹੋਵਤ ਕੁਰਮਾ ॥ ਆਪਨ ਕੇਲੁ ਆਪਿ ਰਤ ਨੀਜਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਕਰੈ ਨਾਹੁ ਨ ਦੁਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਖ ਹੋਵਤ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਦੁਲ ਪਨੀ ॥ ਤਬ ਬਿਧਿ ਮੁਖ ਤਿਕਹੁ ਕਿਸ
 ਕਉ ਗਨੀ ॥ ਨ ਬਏਕ ਹਿਰਿ ਅਗਮ ਅਧਾਰਾ ॥ ਤਬ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਕਹੁ ਕਉ ਨ ਅਉਤ
 ਰਾ ॥ ਨ ਬਨਿਰਗੁਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥ ਤਬ ਸਿਦ੍ਹ ਸੁਖ ਤਿਕਹੁ ਹੁ ਵਿਤਰਾਇ ॥ ਜਬ ਅ
 ਪਹਿ ਆਪਿ ਅਪਨੀ ਜੋਤਿ ਪੈਰਾ ॥ ਤਬ ਕਦਨ ਨਿਕੁਹੁ ਕਦਾ ਕਤ ਨੁਰੈ ॥ ਆਪਨ ਚਲਿਤ ਅ
 ਪਿਕਰੈ ਨਾਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਹੁ ਅਗਮ ਅਧਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਸੁਖ ਅਪਨ ਅਸਨਾ ॥ ਤਹ
 ਨਾਨਕ ਸਰਨ ਬਹੁ ਕਹਾਇ ਨਾਸਨਾ ॥ ਜਬ ਪੁਰਨ ਕਰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਇ ॥ ਤਬ ਜਨਮ ਕੀ ਤਾਸ ਕਹੁ
 ਕਿਸੁ ਹੋਇ ॥ ਨ ਬ ਅਬਗਤ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕਾ ॥ ਤਬ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਕਿਸੁ ਪੁਰੁਤ ਲਖ

ਜਬਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨ ਅਗੋਚਰ ਅਗਾਧੋ ॥ ਤਬ ਬਉਨ ਦੁਟੇਕ ਉਨ ਥੇ ਪਨ ਬਾਧੋ ॥ ਅਪਨ ਅ
 ਪ ਅਪਹੀ ਅਚਰ ਜਾਨਾਨ ਕ ਅਪਨ ਰੂਪ ਅਪਹੀ ਉਪਰ ਜਾ ॥ ੩ ॥ ਜਗੈ ਨਿਰਮਲ ਪੁਰ
 ਧੁ ਪੁਰਖ ਪਤਿ ਹੋਤਾ ॥ ਤਹ ਬਿਨੁ ਮੈਲੁ ਕਹਹੁ ਵਿਅਧਿ ॥ ਜਗ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰ
 ਬਾਨ ॥ ਤਹ ਕਉਨ ਕਉ ਮਾਨ ਕਉਨ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਜਗ ਸਰੂਪੇ ਵੇਦ ਲਜਗ ਦੀਸਾ ॥ ਤਹ
 ਛਲ ਛਿਦ੍ਰ ਲਗਤ ਬਹੁ ਕੀਸਾ ॥ ਜਗ ਜੇਤਿ ਸੁਰੂਪੀ ਜੇਤਿ ਮੈ ਗਿਸਮਾਵੈ ॥ ਤਹ ਵਿਸਹਿ
 ਰੁਖ ਕਦਨ ਤਿਪਤਾਵੈ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰੇ ਨਾਹੁ ॥ ਨ ਕਰ ਕਰੇ ਤੇ ਕਾਨਹਿ ਸੁਮਾਰਾ ॥
 ॥ ੪ ॥ ਜਬ ਅਪਨੀ ਸੇਰੁ ਅਪਨ ਸੈਗਿ ਬਨਾਈ ॥ ਤਬ ਬਦਨ ਆਇ ਬਾਪ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਤ
 ਭਾਈ ॥ ਸਨਹ ਸਰਧ ਕਲਾ ਅਪਰਿਪਰ ਬੀਨਾ ॥ ਤਹ ਬੇਦ ਕੇਤ ਬਕਹ ਕਉ ਚੀਨਾ ॥ ਜਬ ਅ
 ਪਨ ਅਪੁ ਅਪਿ ਉਰਧਾਰੈ ॥ ਤਉ ਸਗਨ ਅਪਸਗਨ ਧਰਾ ਧੀ ਚਾਰੈ ॥ ਜਗ ਅਪਨ ਉਚ
 ਅਪਨ ਅਪੋਨਗਾ ॥ ਤਹ ਕਉਨ ਨ ਕਰ ਕਉਨ ਕਹੀ ਮੈਚੇਗਾ ॥ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮਰ ਹੋ ਬਿਸ
 ਮਾਦਾ ॥ ਨ ਕਰ ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਜਨਹੁ ਅਧਿ ॥ ੫ ॥ ਜਗ ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਸਮਾਇ
 ਆ ॥ ਉਹ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਧ ਤਮਾਇਆ ॥ ਅਪਸ ਕਉ ਅਪਹੀ ਅਛੇਦੁ ॥ ਤਿਹ ਗੁਣ
 ਕਾਨਹੀ ਪਰਦੇਸੁ ॥ ਜਹ ਏਕਹਿ ਏਕੇ ਏਕ ਕੁਗ ਦਿਤਾ ॥ ਤਹ ਕਉਨ ਅਚਿਤੁ ਕਿਸੁ ਲਗੈ ਚਿਤੁ
 ਜਗ ਅਪਨ ਅਪੁ ਅਪਹਿ ਪਤੀ ਅਰਾ ॥ ਤਹ ਕਉਨ ਕੇਥੈ ਕਉਨ ਸੁਨੈ ਨਾਰਾ ॥ ਬਹੁ ਬੇਅਤਿ
 ਉਚਤੇ ਉਚਾ ॥ ਨ ਕਰ ਅਪਸ ਕਉ ਅਪਹਿ ਪਹੁਚਾ ॥ ੬ ॥ ਜਗ ਅਧਿਰ ਚਿਉ ਪਰ ਪਚੈ
 ਅਕਾਰਾ ॥ ਕਿਹੁ ਗੁਣ ਅਹਿ ਵੀਨਿ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਪਾਪ ਪੁਨੁ ਤਹੁ ਭਈ ਕਹਾਵਤਾ ॥ ਕਉਨ ਕਰ
 ਕਉ ਸੁਰਗ ਬਿਛਾਵਤਾ ॥ ਆਲਜਾਲ ਆਇ ਅਜੀਨਾਲਾ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮੇਰੁ ਰਮੈ ਰੁਕੁਰਾ ॥
 ਦਖ ਸੁਖ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਉਬਧਾਨਾ ॥ ਅਪਨ ਪੇਲ ਅਪਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ
 ਬੈਲ ਮੈ ਕੈਚੈ ਤਉ ਨ ਕਏ ਕੇ ॥ ੭ ॥ ਜਗ ਅਧਿਗਤੁ ਭੁਗਤੁ ਤਹ ਅਧਿ ॥ ਜਗ ਪਸਰੇ ਪਾ
 ਸਾਰੁ ਮੇਤ ਪਰਜਾ ਪਿ ॥ ਦੁਹੁ ਪਾਪ ਕ ਅਪਹਿ ਬਨੀ ॥ ਉਨ ਕੀ ਸੇਰੁ ਉਨਹੁ ਬਨੀ ॥ ਅਪਹਿ

ਕਉਤਕਕਰੈਅਨਦਰੋਜਾਅਪਹਿਰਸਕੇਗਨਨਿਰੋਜੇਗ। ਜਿਸੁਭੁਵੈਤਿਸੁਆਪਨਾਇ
 ਲੈਵੈ। ਤਿਸੁਭੁਵੈਤਿਸੁਖੇਲੁਪਿਲੈਵੈ। ਬਿਸੁਆਰਅਥਾਹਅਗਨਤਅੰਤਲੈ। ਜਿਉਕੁਲ
 ਵਹੁਤਿਉਨਨਕਦਮੁਬੋਲੈ॥ ੫॥ ੩੧॥ ਸੋਲੈਕੁ॥ ਜੀਅਜੇਤਕੇਠਾਕਰਅਪਹਿਦਰ
 ਤਦੁਗਗਨਨਕਦੈਕੇਪਸਰਿਅਦੁਨਾਕਹਾਦਿਸਦਾਗ॥ ੧॥ ਅਸਦਪਦੀ॥ ਆ
 ਪਿਕੈਥੈਅਪਿਸੁਨਨਾਗੁ। ਆਪਹਿਦੈਕੇਅਪਿਧਿਸਥਾਗ। ਜਾਤਿਸੁਭੁਵੈਤਾਸਿਸਦਿ
 ਉਪਾਏ। ਅਪਦੈਕੁਲੈਲੈਸਮਾਏ। ਤੁਮਤੇਕਿਨਨੀਵਿਛੁਰੇਇ। ਅਪਨਸੁਤਿਸਕੁ
 ਜਗਤੁਪਰੇਇ। ਜਾਕਉਪੁਰੁਜੀਉਅਪਿਬੁਝਾਏ। ਸਚੁਨਾਮੁਸੇਈਜਨੁਪਾਏ। ਸੇਸਮ
 ਦਰਸੀਤਤਕਾਬੇਤਾ। ਨਨਕਸਗਲਸਿਸਦਿਬਾਜੇਤਾ॥ ੧॥ ਜੀਅਜੇਤਸਕੁਤਾਕੇ
 ਹਾਥ। ਦੀਨਦਇਆਲਅਨਬਕੇਨਾਥ। ਜਿਸੁਰਖੈਤਿਸੁਕੇਇਨਮਾਹੈ। ਸੇਮੁਆਜਿਸੁ
 ਮਨੁਭਿਸੈਰੈ। ਤਿਸੁਤਜਿਅਦਰਕਹਾਕੇਨਾਇ। ਸਕੁਸਿਰਿਏਕੁਨਿਰੋਜਨੁਗਾਇ। ਜੀ
 ਅਕੀਜੁਗਤਿਨਾਕੈਸਕੁਰਾਥਿ। ਅਤਿਰਿਬਾਹਰਿਜਾਨੁਸਾਥਿ। ਗੁਨਨਿਪਨੇਥੈਅਤਿ
 ਅਪਾਰਾ। ਨਨਕਦਮਸਦਾਬਲਿਹਾਰਾ॥ ੩॥ ਪੁਰਨਪੁਰਿਰਹੇਦਇਆਲ। ਸਕੁਉ
 ਪਰਿਹੋਵਤਕਿਰਪਾਲ। ਅਪਨੇਕਰਤਕਨਾਨੈਅਪਿ। ਅਤਿਰਿਜਮਿਰਹਿਥਿਅਪਿ॥
 ਭੁਤਿਪਾਲੇਜੀਅਸਕੁਰਾਤਿ। ਜੇਜੇਰਹਿਉਸੁਤਿਸਹਿਪਿਆਤਿ। ਜਿਸੁਭੁਵੈਤਿਸੁਲ
 ਏਮਿਲਾਇ। ਕੁਗਤਿਕਰਹਿਰਿਕੈਗੁਣਗਾਇ। ਅਨਅਤਿਰਿਥਿਥਾਸੁਕਰਿਮਾਨਿਮਾ॥
 ਬਰਨਾਚਨਾਨਕਾਇਕੁਨਾਨਿਅ॥ ੩॥ ਜਨੁਲਗਾਹਰਿਏਕੈਨਾਇ। ਤਿਸਕੀਅਸਨਥਿਰ
 ਥਾਜਾਇ। ਸੇਦਕਕਉਸੇਦਾਬਲਿਅਈ। ਗੁਬਮੁਖਾਇਪਰਅਪਦਪਾਈ। ਇਸੇਤਉਪ
 ਰਿਨੀਬੀਚਾਗ। ਜਾਕੈਅਨਿਥਸਿਅਨਿਰੋਕਾਗ। ਬੈਧਨਤੇਹਿਭੁਏਲਿਰੈਵੈਗ। ਅਨਦਿਨੁਪੁ
 ਜਹਿਗਰੇਕੈਪੈਰਾ। ਇਹਲੋਕਸੁਖੀਏਪਰਲੋਕਸੁਹੇਲੈ। ਨਨਕਹਰਿਪੁਰੁਆਪਹਿਮੇਲੈ॥
 ਸਾਪਸੇਗਿਮਿਲਿਕਹੁਅੰਨਦਾ। ਗੁਣਗਾਦੁਪੁਰੁਪਰਮਨਿਦਾ। ਰਾਮਨਮਤਕੁਕਰਹੁਬੀ

ਰਾਗ। ਦੁਲਕੁ ਦੇਹ ਕਾ ਕਰਹੁ ਚਿਧਾਰਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਰਨਹੁ ਰਿਵੇਗੁ ਦੁਗਾਉ। ਖੁਨ ਤਰਨ ਕਾ ਇਹੋ
 ਸੁਆਉ। ਅਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਯੋ। ਮਿਟੈ ਆਗਿ ਆਨੁ ਬਿਨੈ ਸੇ ਅੰਧੇਰਾ। ਸੁਨਿਉ ਪਦੇ
 ਸੁਹਿਰੇ ਦੇ ਬਸਾਵਹੁ। ਅਸੀਂ ਦੇ ਨਾਨਕ ਕਲਪਾਵਹੁ। ੫॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦਇਲੇ ਹੁਸਦਾਰਿ
 ਰਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਰਿਧਿ ਪਾਈ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੁਰੀ ਟੀਖਿ ਆਗਿ। ਨਿਸੁ ਅਨਿਬੈ ਸੇ ਤਿਸੁ ਸਾਚੁ ਪਰੀਖਿ
 ਆਗਿ। ਅਨਿਤ ਨਿਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਹੁਲਿ ਦਲਾਇ। ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਮਨ ਤੇ ਰੁਝਿ ਜਾਇ। ਸਚੁ ਦਾਪਾ ਕੁ ਕਰਹੁ
 ਦੁਪਾਰੀ। ਦਰਗਹ ਨਿਬੈ ਬੇਪਤੁ ਮਾਰੀ। ਏਕੇ ਦੇ ਕਾਰਖੁ ਮਨ ਮਾਰੀ। ਨਾਨਕ ਬਹੁ ਚਿਨ ਆਵ
 ਹਿ ਜਾਹਿ। ੬॥ ਤਿਸੇ ਤੇ ਦੁਹਿ ਕਹੈ ਕੇ ਜਾਇ। ਓ ਬੈਠੈ ਰਾਖੁ ਨਹਾਰਿ ਆਇ। ਨਿਰਕੁ ਉਨ ਪੇਸੁ ਗ
 ਲੁ ਉਮਿਟੈ। ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪ੍ਰਦੀ ਦੁਇ। ਨਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਬੈਤਿ ਸੁਨੀ ਦੁਖ। ਨਾਨਕ ਪਤੁ ਮਨ ਹੋ
 ਦੁਤ ਸੁਖ। ਚਿਤਿ ਜਾਇ ਮਿਟੈ ਅਹਿ ਕਾਰਾ। ਤਿਸੁ ਨਾਨਕ ਉਕੇਇ ਨ ਪਹੁਚ ਨਹਾਰਾ। ਸਿਰਉ ਪਰਿ
 ਠਾਠੁ ਗੁਰੁ ਸੁਰਾ। ਨਾਨਕ ਤੇ ਕੇ ਕਾਰਨੁ ਪੁਰਾ। ੭॥ ਅਤਿ ਪੁਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਥੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ। ਦਰ
 ਸਨੁ ਪੇਖਤੁ ਉਪਰਤ ਮਿਸਟਿ। ਚਕਰ ਅਲਨ ਕ ਆਪਾ। ਸਲਲ ਦਰਸਨੁ ਸੁਦਰਹ ਰਿਰੁਪਾ।
 ਪੈਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇ ਕੁਪਰ ਦਾਨ। ਅੰਤਿ ਜਾਮਿ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਧਾਨ। ਨਿਸੁ ਅਨਿਬੈ ਸੇ ਸੁਹੇਤ ਨਿਰਾਲਾ।
 ਤੇ ਕੇ ਨਿਰਟਿ ਨ ਆਵਤ ਕਾਲਾ। ਅਮਰੁ ਰੁਟੈ ਅਠ ਪਦੁ ਪਾਇ ਆਗਿ। ਸਾਧ ਸੇ ਗਿਨ ਕਹਰਿ
 ਪਿਆਇ ਆ। ੮॥ ੧॥ ੧॥ ਸੇ ਲੋਕ। ਗਿਆਨ ਅੰਤਿ ਨਹਾਰੀ ਆਗਿ ਆਨ ਅੰਧੇਰਾ
 ਬਿਨਸਾ। ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੇ ਤੇਰੇ ਟਿਅ ਨਾਨਕ ਅਨਿਪਰਗਾਸਾ। ੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ। ਸੇ ਤੇ
 ਗਿਅਤਿ ਰਿਪੁ ਝੁਝੀਠਾ। ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਲਗਾ ਆਇ। ਸਗਲ ਸਮਿ ਗੀਏ ਕਾ ਅਘਟ ਮਾਰੀ।
 ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟਾਹਿ। ਕਉ ਨਿਪਿਅੰ ਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਆਇ। ਗੀਅਤਿ ਸਿਰਾ ਬਿ
 ਸਾਖਾ। ਸੁਨ ਸੁਆਪਿ ਅਨਰਤ ਤਹ ਨਾਦਾ। ਕਹਨ ਨਾਨਕੀ ਅਚਰ ਜਥਿ ਸਮਾਦਾ। ਤਿਨਿ ਦੇਖਿ
 ਆਨਿ ਸੁਆਪਿ ਦਿਖਾਏ। ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਪਾਏ। ੧॥ ਸੇ ਅੰਤਿ ਰਿਸੇ ਬਾਹਰਿ ਅਨਿਤਾ।
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਿਅਧਿ ਰਹਿ ਆਕੁਰਾਵੈ ਤਾ। ਪਰਨ ਮਾਰਿ ਆਕਾਸ ਪਾਇ ਆਲਾ। ਸੁਚ ਬਲੇ
 ਕੁ ਪੁਰਨੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ। ਬਨਿ ਤਿਨਿ ਪਰਧਾਤਿ ਹੈ ਪਾਰਧਰਮ। ਜੇ ਸੀ ਆਗਿ ਆਤੈ ਸਾਕਰ ਮੁਆਪ

ਉਲਪਾਈਏਸੇਤਰਮਾਗਿ। ਭਾਰਿਕੇਟਰਦਿਸੇਸਮਾਗਿ। ਤਿਸੇਤੇਭਿਨਨੀਕੇਠਾਉ। ਗੁਰ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿਨਨਕਸੁਖਪਾਇ। ੨। ਥੇਦਪੁਰਾਦਸਿੰਘਿਤਿਮਹਿਦੇਖਾ। ਸਸੀਅਰਸੁਰਨਖਤਮ
 ਹਿਏਕੁ। ਥਾਈਪ੍ਰਭੁਕੀਸਕੁਕੇਥੇਲੈ। ਅਧਿਅੰਤੁਲਨਕਥਹੋਫੈਲੈ। ਸਰਬਕਲਕਰਿ
 ਥੇਲੈਕੇਲਾ। ਮੇਲਿਨਪਾਈਐਗੁਲੁਅੰਘੇਲਾ। ਸਭਯੋਜਿਤਿਅਹਿੰਜਾਕੀਛੇਤਿ। ਪਰਿਗਹਿ
 ਉਸੁਅੰਘੀਓਓਪੈਤਿ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੁਰਮਕਾਸੁ। ਨਨਕਤਿਨਅਹਿਦੇਹੁਧਿਗਾਸੁ।
 ੩। ਸਿਤਜਨਚਪੇਖਨਸਕੁਧਿਰਮਾ। ਸਿਤਜਨਕੇਹਿਰਦੈਸਕਿਪਰਮਾ। ਸਿਤਜਨਸੁਨਹਿਸੁਰੁ
 ਬਠਨ। ਸਰਬਧਿਅਪੀਰਾਅੰਗਿਰਚਨ। ਜਿਨਿਨਪ੍ਰਤਿਸਕੀਹਿਰਚਨ। ਸਤਿਬਚਨਸਾ
 ਪੁਸਕਿਕਹਤਾ। ਜੇਜੇਹੋਇਸੇਈਸੁਖਮਾਨੈ। ਕਰਨਕਰਾਦਨਹਾਰਪ੍ਰਭੁਜਨੈ। ਅਤਿਰਿਥਸੇ
 ਬਾਹਰਿਕੀਉਯੀ। ਨਨਕਦਰਸਨੁਦਿਖਸਕੁਮੇਹਿ। ੪। ਅਧਿਤਿਸੰਧੀਅਸਕੁਸਤਿ।
 ਤਿਸੁਪ੍ਰਭੁਤੇਸਗਲੀਉਤਪਤਿ। ਸਿਸੁਰੁਦੈਤਕਰੇਧਿਸਥਚਾ। ਪ੍ਰਭਿਅਧਿਨਸੀਏਕੇਕਾ
 ਕਾਰਾ। ਅਨਿਕਕਲਲਖੀਨਜਨਾਇ। ਤਿਸੁਰੁਦੈਤਿਸੁਲਏਮਿਲਾਇ। ਕਦਨਨਿਕਦਿਕਦ
 ਨਕਰੀਮੇਦੁਗਿ। ਅਪੇਅਧਿਅਕੁਰਪੁਰਿ। ਅਤਿਰਗਤਿਤਿਸੁਅਧਿਜਨਾਏ। ਨਨਕਤਿ
 ਸੁਨਨਅਧਿਬਝੁਏ। ੫। ਸਰਬਭੁਤਅਧਿਦੁਰਤਾਰਾ। ਸਰਬਨੈਅਧਿਪੇਖਨਹਾ
 ਰਾ। ਸਗਲਸੋਮਿਰੀਜਾਕਾਤਨਾ। ਅਪਨਜਨਸੁਆਪਹੀਸੁਨਾ। ਆਦਨਜਨਇਕਥੇਲੁ
 ਬਨਾਇਅਗਾ। ਅਗਿਅਕਾਰੀਥੀਸੀਅਇਆ। ਸਕੁਕੈਅਪਿਅਲਿਪੋਤਰਹੈ। ਜੇਕਿਛੁਕ
 ਹਦਸੁਅਪੇਕਹੈ। ਅਗਿਅਅਦੈਅਗਿਅਜਾਇ। ਨਨਕਜਨਭੁਦੈਤਲਏਸਮਾਇ।
 ॥੬॥ ਓਸੇਤੇਹੋਇਸੁਨਹੀਬੁਰਾ। ਓਰੈਕਹੁਕਿਨੈਕਦੁਕਰਾ। ਅਧਿਕੁਲਕਹਤੁਤਿਅਤਿ
 ਨੀਕੀ। ਅਪੇਜਨੈਅਪੈਨੈਜਾਕੀ। ਅਧਿਸਾਚੁਪਚੀਸਕੁਸਾਚਾ। ਓਤਿਪੈਤਿਅਪਨਸੀਗਿ
 ਹਾਚੁ। ਤਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕੀਨਜਾਇ। ਦਸਰਹੋਇਤਸੇਧੀਪਾਇ। ਤਿਸੁਕਾਕੀਅਸ
 ਕੁਪਰਦਾਨਾ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਨਕਇਹੁਜਨਾ। ੭। ਜੇਜਨੈਤਿਸੁਸਦਾਸੁਖਹੋਇ। ਅਧਿ
 ਮਿਲਾਇਲਏਪ੍ਰਭੁਸੇਇ। ਓਹੁਪਨੁਦੈਤੁਕਲਦੈਤਪਤਿਦੁਣੈ। ਨੀਦਨਮੁਕਤਿਤਿਸੁਹਿਦੈ

ਕੁਗਵਿਤੁ। ਪੰਨੁਪੰਨੁਪੰਨੁਜਨੁਆਇਆ। ਨਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਸੰਕੁਲਗਤੁਤਗਇਆ। ਜ
 ਨਮਦੁਲਕਾਇਹੈਸੁਆਉ। ਜਨਕੇਸਿਗਿਛਿਤਿਅਵੇਨਉ। ਅਪਿਮੁਕਤੁਮੁਕਤੁਕਰੈ
 ਸੰਸਾਰੁ। ਨਨਕਤਿਸੁਜਨਕਉਸੁਜਨਕਉਸਦਾਨਮਸਕਾਰੁ॥ ੮॥ ੧੩॥ ਸਲੋਕੁ॥
 ਪੁਰਾਪੁਰੁਮਚਾਪਿਆਪੁਸ਼ਾਜਾਕਾਨਉ। ਨਨਕਪੁਰਾਪਾਇਆਪੁਰੇਕੇਗੁਨਗਾਉ॥ ੧॥
 ਅਸਟਪਦੀ। ਪੁਰੇਗੁਰਚਾਸੁਨਿਉਪਦੇਸੁ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿਕਟਿਕਰਿਪੇਖੁ। ਸਾਸਿਸਾ
 ਸਿਸਿਮਰਗੁਗੋਵਿੰਦਾ। ਮਨਮਤਿਰਕੀਉਤਰੈਚਿੰਦਾ। ਅਸਮਨਿਤਤਿਅਗਹਤਰੈ
 ਗਾ। ਸਿਤਜਨਕੀਪੁਰਿਮਨਮੰਗਾ। ਅਪੁੰਦੁਤਿਥੇਨਤੀਕਰਹੁ। ਸਾਸਿਗਿਅਗਨਿਸ
 ਗਰਤਰਹੁ। ਹਰਿਪਨਕੇਰੁਹਿਲੇਹੁਕੁੰਡਗ। ਨਨਕਗੁਰਪੁਰੇਨਮਸਕਾਰੁ॥ ੧॥ ਪੇਸਕ
 ਸਲਸਹਜਅਨਿਦਾ। ਸਾਸਿਗਿਕੁਜਪੁਰਮਨਿਦਾ। ਨਰਥਨਿਦਾਬਉਪਾਰਹੁਜੀਉ। ਗੁ
 ਨਗੋਵਿੰਦਮੇਭਿਤਰਸੁਪੀਉ। ਚਿਤਿਚਿਤਦੁਗਨਗਇਦੇਦੇਕੁ। ਇਕਰੁਪਜਕਿਰੰਗਅ
 ਨੇਕਾਗੋਪਾਲਦੇਰਦੋਨਦਇਆਲਾ। ਦੁਖਉਤਨਪੁਰਨਕਿਰਪਾਲਾ। ਸਿਮਰਿਸਿ
 ਮਰਿਨਮੁਬਾਰੇਬਾਗ। ਨਨਕਜੀਅਕਾਇਐਅਧਾਰੁ॥ ੨॥ ਉਤਮਸਲੋਕਸਾਧਕੇਬਚ
 ਨ। ਅਮੁਲੀਬਲੀਲਾਏਹਿਰਤਨ। ਸੁਨਤਕਮਾਦੁਭੇਤਉਪਾਰ। ਅਪਤੋਲੇਕਹਨਿਸ
 ਤਗ। ਸਲੋਕਜੀਦੁਨਸਲੋਕਤਾਕਾਸਿਗੁ। ਜਨਕੇਅਨਿਲਗਾਹਰਿਰੰਗੁ। ਜੋਜੋਸਬਦੁ
 ਅਨਹਦੁਦੇਕੇ। ਸੁਨਿਸੁਨਿਅਨਦਕਰੇਪ੍ਰਭੁਗਾਯੋ। ਪ੍ਰਗੋਟਗੁਪਾਲਮਹਿਤਕੇਮਾਥਾ। ਨਨ
 ਕਰਿਪਰਿਤਿਨਕੇਸਾਥੇ॥ ੩॥ ਸਰਨਿਜੋਗੁਨਿਸਰਨੀਅਏ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਅਪਿਮਿ
 ਲਏ। ਮਿਟਿਗਏਬੈਰਕੁਏਸਕੁਰੇਨ। ਅੰਭਿਤਨਮੁਸਾਧਸਿਗਿਲੇਨ। ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਕੁਏਗੁ
 ਰੇਦੇਵ। ਪੁਰਨਹੋਏਸੇਦਕਕੀਸੇਵਾ। ਆਲਜੇਨਾਲਧਿਕਾਰਤੇਰਹਤੇ। ਰਾਮਨਮੁਨਿਰਸ
 ਨਕਹਤੇ। ਕਰਿਪ੍ਰਸਾਦੁਦਇਆਪ੍ਰਭਿਪਾਰੀ। ਨਨਕਨਿਥਰੀਖੇਪਹਮਾਰੀ॥ ੪॥ ਪ੍ਰਭਉ
 ਸਤਤਿਕਰਹੁਸੀਤਮੀਤਾ। ਸਾਦੁਪਾਨਏਕਗੁਰਚੀਤਾ। ਸੁਖਮਨਿਸਹਜਗੋਵਿੰਦੇਗੁਨਨ
 ਮਾ। ਨਿਸੁਮਨਿਥਮੇਸੁਹੇਤਨਿਪਨਾ। ਸਰਬਇਦੁਤਾਕੀਪੁਰਨਹੋਇ। ਪ੍ਰਧਨਪੁਰਖਪ੍ਰਗ

ਤੁਸਕੁਲੀਟਿ। ਸਕੁਤੇਉਚਪਾਏਅਸਥਾਨੁ। ਬਹੁਚਿਹੈਦੈਅਦੁਨਜਨਾ। ਹਰਿਪਨੁਅਟਿ
 ਚਲੈਜਨੁਸੇਇ। ਨਨਖਲਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ ੫ ॥ ਐਸਮਾਤਿਰਿਪਿਨਵਨਿਪਿਬੁ
 ਪਿਗਿਅਨਸਰਬਤਹਮਿਪਿ। ਧਿਰਿਅਭਮੁਚੇਗੁਪੁਰੁਪਿਆਨੁ। ਗਿਅਨਸਰੇਸਰ
 ਉਤਮਇਸਨਾਨੁ। ਚਰਪਦਾਰਬਕਮਲਪੁਗਾਸਾ। ਸਕੁਕੈਅਪਿਸਗਲਤੇਉਦਾਸਾ॥
 ਸੁੰਦਰਚਤੁਰਤਤਕਬੇਤਾ। ਸਮਦਰਸੀਏਕਦਿਸਦੇਤਾ। ਇਹਭਲਤਿਸੁਨਾਨੁਕੈਮ
 ਖਿਉਏ। ਗੁਰਨਾਨਕਅਬਚਨਮੇਨਸੁਨਿ॥ ੬ ॥ ਇਹਨਿਧਾਨਜਪੈਅਨਿਕੋਇ। ਸਕੁਜੁਗ
 ਮਹਿਤਾਕੀਗਤਿਹੋਇ। ਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਅਪਨਿਬਦੀ। ਸਿੰਘਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਕੇਦਥਾ
 ਦੀ। ਸਗਲਮਤੀਤਕੇਵਲਹਰਿਨਾਮ। ਗੋਬਿੰਦਗੁਗਤਏਅਨਿਧਿਸੁਖੁ। ਕਿਟਿਅਪੁ
 ਧਾਸਾਪਸੇਗਿਮਿਟੈ। ਸਿਤਰਿਪੋਤਨਮੇਤਛੈ। ਨਕੋਕੈਮਸਤਕਿਕਰਮਪੁਰਿਪਾਏ॥ ੭ ॥
 ਨਿਸੁਮਨਿਕੈਸੇਸੁਨੇਲਇਪ੍ਰੀਤਿ। ਤਿਸੁਨਨਅਵੇਹਰਿਪੁਰਿਚੀਤਿ। ਜਨਮਮਰਨਤ
 ਕਾਦੁਪੁਨਿਦੈਰੈ। ਦੁਲਭਦੇਹਤਤਕਾਲਉਧਾਰੈ। ਨਿਰਮਲਸੇਕੁਅਮ੍ਰਿਤਤਾਕੀਥਾ
 ਨੀ। ਦੁਖਰੋਗਥਿਸੇਰੇਰੁਮਾਸਾਧਨਅਨਿਰਮਲੁਭਕੇਕਰਮਾ। ਸਕੁਤੇਉਚਤਾ
 ਕੀਸੇਕੁਥਾਨੀ। ਸਨਖਇਗੁਣਿਨਾਮੁਸੁਖਮਨੀ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥
 ਥਿਤੀਗਉਨੀਆਲਾ॥ ੫ ॥ ਸੋਲੇਲਾ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜਲਿਥਲਿਮਹਿਅਲਿਪੁਰਿਅਸੁਅਭੀਸਿਰਜਨਾਹੁ। ਅਨਿਬਰੁਤਿਹੋਇਪਸਰਿ
 ਆਨਕਏਕੇਕਾਗੁ॥ ੧ ॥ ਪਉਨੀ॥ ਏਕਮਏਕੇਕਰੁਪੁਰੁਕਰਉਬੇਦਨਪਿਆਇ
 ॥ ਚੁਣਕੋਬਿੰਦਗੁਪਦਪੁਰੁਸਰਨਿਪਰਚਿਹਰਿਗਾਇ। ਤਾਕੀਆਸਕਲਿਅਦਸੁਖਜ
 ਤੇਸਕੁਕਦੁਹੋਇ। ਚਾਰਕੇਦਰਹਰਿਸਿਕੁਮਿਉਤਿਸੁਖਿਨੁਅਦੁਨਏਇ। ਬੇਦਪੁਰ
 ਦੁਸਿੰਘਿਤਿਸੁਨੇਬਹੁਧਿਪਿਕਰਉਬੀਚਾਰੁ। ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਏਹਰਨਸੁਖਸਾਗਰਨਿ

ਰੰਗਾਗਾਦਾਤੁਗਤਾਦੇਨਾਹਤਿਸੁਬਿਨੁਅਦਰੁਨਜਾਇ। ਨਿਦਾਹਿਸੇਇਮਿਲੈਨ
 ਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਇ॥ ੧॥ ਗੋਬਿੰਦਨਸੁਗਾਈਐਹਰਿਨੀਤਾ। ਮਿਲਿਕੁਜੀਐਸਾਧ
 ਸੰਗਿਐਰੇਮੀਤਾ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਸੋਲਕਾ॥ ਕਰਉਬੈਰਨਅਨਿਕਦਰਸਰਨਿਪੁ
 ਰਉਹਰਿਗਾਇ। ਕੁਮੁਕਟੀਐਨਨਕਸਾਧਸੰਗਿਰੁਤੀਆਰੁਉਮਿਟਾਇ॥ ੧॥ ਪਉ
 ਤੀ॥ ਰੁਤੀਆਦਰੁਤਿਅਤਿਦੁਰਿਕਰਿਗੁਰੁਸੇਦਾਕਰਿਨੀਤਾ। ਗਾਮਤਤਨੁਅਨਿਤਲਿ
 ਬੰਸੇਤਲਿਕਐਕੁਪੋਲਕੁਮੀਤਾ। ਮਰਨਮਿਦੈਨੀਦਨੁਮਿਲੈਬਿਨਸਹਿਸੁਗਲਕਰੇਸਾ॥
 ਆਪੁਤਨੁਗੋਬਿੰਦਰੁਨੁਕੁਉਧੁਗਤਿਪਰਦੇਸਾ। ਲਕੁਮਿਲੈਤੋਟਾਹਿਰੇਗਰਿਦਰਗ
 ਰਪਤਿਦੈਤਾਗਾਮਨਮਪਨੁਸੰਚਦੇਸਾਚਸਾਹਭਗਦੈਤਾ। ਉਨਤਬੈਠਤਹਰਿਕੁਜਗੁਸ
 ਧੁਸੰਗਿਪਰੀਤਿ॥ ਨਨਕਦਰਮਤਿਛੁਟਿਗਾਈਪਾਰਬੁਹਮਥਸੇਚੀਤਿ॥ ੩॥ ਸ
 ਲੋਕਾ॥ ॥ ਤੀਲਿਖਿਆਪਹੀਜਗਤਕਉਤੁਰੀਆਪਾਦੈਕੋਇ। ਨਨਕਸਿਤਲਿ
 ਰਮਲਕੁਏਜਿਨਅਨਿਬਸਿਅਸੇਇ॥ ੩॥ ਪਉਤੀ॥ ਤਿਤੀਐਤੈਗੁਦਬਿਖੈਛ
 ਲਕਬਉਤਮਕਬਨੀਚਾ। ਨਨਕਸੁਗਕੁਮਤਉਘੋਲੇਸਦਸੰਘਾਏਮੀਚਾ। ਹਰ
 ਬੰਸੇਗਸਹਸਾਸਿਸਾਹੁਉਹਉਕਰਤਬਿਗਾਇ॥ ਜਿਨਿਥੀਏਤਿਸਹਿਨਜਾਦ
 ਨੀਚਿਤਦੁਹਿਅਨਿਕਉਪਾਇ। ਅਪਿਥਿਅਪਿਉਪਾਪਿਰਸਕਬਹੁਨਤੁਦੈਤਾਪਾ। ਪਾ
 ਰਬੁਹਮਪੁਰਨਪਨੀਨਾਬੁਏਪਰਤਾਪਾ। ਮੇਹਕੁਰਮਬੁਛਤਘੋਲੇਅਗਨਰਕਅਹਿਦਸ
 ਬਰਿਕਿਪਾਪੁਰਾਧਿਲੋਹਨਨਕਤੋਰੀਆਸਾ॥ ੩॥ ਸੋਲਕਾ॥ ਚਤੁਰਸਿਅਦ
 ਸੁਖਨੁਸੇਇ॥ ਜਿਨਿਤਲਿਆਅਭਿਮਾਨੁ। ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅਸਦਸਿਪਿਕੁਜਨ
 ਨਕਹਰਿਨਮ॥ ੧॥ ਪਉਤੀ॥ ਚਤੁਰਬਿਠਾਰੇਬੈਦਸੁਦਿਸੇਪਿਉਤਤੁਬੀਚਾਰੁ॥
 ਸਰਬਥੇਅਕਲਿਅਦੁਲਿਪਿਰਮਨਮੁਜਪਿਸਾਹੁ। ਨਨਕਨਿਦਾਰੈਦਖਹੈਰਤੁਦਹਿਅ
 ਨਿਕਬਲੇਸਾ। ਮੀਚਹੁਕੈਸਮੇਤੋਹੁਦੇਹਰਿਵੀਰਤਨੁਪਰਦੇਸਾ। ਕਉਉਬਿਨਸੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਰੰਸੇਰੇਗਿਰਤੇਨਿਰੰਕਾਰੁ। ਦੁਪਦਾਰਿਦਅਪਦਿਤਨਸਹਿਨਮਅਪਾਰੁ। ਸੁਰਿ

ਨਰਮੁਨਿਨਲੇਖੇਜੇਤਸੁਖਸਾਗਰਗੋਪਾਲਮਾਨੁਨਿਰਮਲੁਖੁਉਜਲਹੋਇਨਨਕਸਾਪ
 ਰਦਾਲਾ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਖੰਡਵਿਕਾਰਮਨੁਮਿਖਸੇਗਚੇਮਾਇਅਸੇਗਿ॥ਸਾਧਮਿ
 ਚਿਹੋਇਨਿਰਮਲਨਕਪ੍ਰਕ੍ਰੇਰੇਗਿ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਪ੍ਰਿਥਿਪ੍ਰਿਥਪਰਪਾਨਤੇਜਿਹਜਾਨਿ
 ਆਪਰਪਉ॥ਕੁਸਮਥਾਸੁਬਹੁਰੇਗਾਘੋਟਸਕੁਮਿਖਿਅਥਲੈਧਰਾ॥ਨਾਨਾਪੈਨਹੁ
 ਈਐਨਕਛੁਕਰਤਧੀਚਾਰਾ॥ਸੁਦਮੇਹਰਸੇਧੋਪਿਠਿਅਗਿਆਨਿਰਤਿਓਮੇਸਕੁ॥
 ਨਨਮਮਰਦੁਬਹੁਜੇਨਿਕੁਮਦੇਵੀਨੇਕਰਮਅਨੇਕਾ॥ਰਚਨਹਚੁਨਹਸਿਅਥਿਓਮਨਿਨ
 ਧੀਚਾਰਿਉਧਿਧੇਕਾ॥ਰੁਉਕੁਗਤਿਕੁਗਦੁਨਮੇਗਿਆਇਅਲਿਪਤਨਰਿਚਾ॥ਨਨਕਾਧਿ
 ਰਲੇਪਾਈਅਹਿਨੇਨਰਚਹਿਪਰਪਉ॥੫॥ਸਲੋਕੁ॥ ਖਟਸਾਸਤ੍ਰਉਚਉਕਹਿ
 ਅਤਿਸਮਾਰਦੁਰਾ॥ਕੁਗਤਿਸੇਗਹਿਗੁਦੁਗਾਦੇਤਨਕਪ੍ਰਕ੍ਰੇਰੇਆਗੁ॥੧॥ਪਉੜੀ॥
 ਖਸਟਮਿਖਟਸਾਸਤ੍ਰਕਹਿਸਿਮਿਅਤਿਕਥਹਿਅਨੇਕਾ॥ਉਤਮਉਚੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਦਅੰਤੁ
 ਨਜਾਨਹਿਸੇਖੇ॥ਨਰਦਮੁਨਿਨਨਸੁਕਧਿਅਸਜਸੁਗਾਦੀਤਗੋਇਟਾ॥ਰਸਕੀਧੋਰ
 ਚਿਸਿਉਥਾਧੇਰੁਗਤਿਕੇਚੁਗਦਿਤਾ॥ਮੇਹਮਕੁਮੁਖਿਨਸਿਓਪਾਈਸਰਨਿਦੁਇਆਲ
 ਚਰਨਕਮਲਮਨਿਤਨਿਕੇਸਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਹਲਾ॥ਲਕੁਮਿਏਤੋਟਹਿਰੇਸਾਧਮਿਗਿ
 ਲਿਵਲਾਇ॥ਧਾਦਿਖਜਾਨਾਗੁਣਨਿਪਿਹਚੇਨਨਕਨਮੁਪਿਆਇ॥੬॥ਸਲੋਕੁ॥ਸਿਤ
 ਮੰਗਲਹਰਿਜਸੁਕਥਹਿਬੋਲਹਿਸਤਿਸੁਕੁਇ॥ਨਨਕਮਨੁਸੇਤੇਖੀਅੰਏਕਸੁਸਿਉਲਿਵ
 ਲਾਇ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਸਪਤਸਿਸੰਦਹਨਅਧਨਵੁਟਿਨਜਾਹਿਭੰਤਾਰਾ॥ਸਿਤਸਿਗ
 ਤਿਮਹਿਪਾਈਐ॥ਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਾ॥ਅਪੁਤਕੁਹੋਗਾਧਿੰਦਭਕੁਹਸਰਨਿਪਰਪੁਹਰਿ
 ਗਇ॥ਦੁਖਹੋਰੁਕੁਵਜਲੁਤੋਰੇਮਨਾਦੀਦਿਆਛਲੁਪਾਇ॥ਆਰਪਹਰਮਨਿਹਰਿਨਪੈ
 ਸਠਲਜਨਮੁਪਰਵਾਣਾ॥ਅੰਤਹਿਬਾਰਹਿਸਦਾਸੇਗਿਕਰਨੈਗਾਰੁਪਛਾਣਾ॥ਸੇਸਾਨ
 ਨੁਸੇਸਖਾਖੀਤੁਛਹਰਿਕੀਮਤਿਦੇਇ॥ਨਨਕਤਿਸੁਖਲਿਹਾਰਦੇਹਰਿਹਰਿਨਮੁਜਪੋਇ
 ॥੭॥ਸਲੋਕੁ॥ ਅਠਪਹਰਿਗੁਨਗਾਇਅਹਿਤਜੀਅਹਿਅਦਰਿਜੇਜਲਾ॥ਨਮ

ਵੇਰੁ ਜੇਹਿ ਨ ਸੁਰੀਈ ਨ ਨ ਕ ਪੁਰੁ ਦਇਆਲਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਸਟ ਮੀ ਅਸਟ ਸਿਪਿਨ
 ਦੁਨਿ ਪਿ ॥ ਸਗਲ ਪਦਾਰਥੁ ਪੁਰੁ ਨ ਬੁਧਿ ॥ ਕਦੁ ਲ ਪੁਰਾ ਸੁਸਟ ਅਨਿਦਾ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਗੋ
 ਤਿ ਨਿਰੋਪਰ ਮਤਿ ॥ ਸਗਲ ਪਰਮ ਪਦਿਤੁ ਦਿਸਨ ਨ ॥ ਸੁਰੁ ਮਹਿ ਉਚ ਬਿਸੇਖੁ ਗਿਆਨੁ ॥
 ਗਹਿਗਹਿ ਕੁਜਲ ਪੁਰੇ ਗੁਰੁ ਮੀਰਿ ॥ ਨ ਪਿਤਰੀ ਮੈ ਨ ਨ ਕਲ ਮੁਹਿ ਰਿਹੈ ॥ ੨ ॥ ਸੋਲਕ ॥ ਨ
 ਗਇਦੁ ਨ ਹਮਿ ਮਹਿ ਉਚੈ ਉਚੈ ਦੁਖਿ ਕਾਰ ॥ ਨ ਨ ਕਲ ਮਿਖਿ ਸਾਰਿ ਮੈ ਨ ਕਲ ਸੁਰਗ ਮੁ
 ਦੁਤਾਗ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਉ ਮੀ ਨਦੈ ਛਿਦੁ ਅਪਦੀਤਾ ॥ ਗਹਿਨ ਮੁਨੁ ਪਹਿ ਕਰਤ ਬਿਪਰੀ
 ਤਿ ॥ ਪਰਤਿ ਅਰਵਹਿ ਬਕਿ ਸਾਧਿ ਨਿਦਾ ॥ ਕਰਨ ਸੁਨੀ ਗਹਿ ਜਸੁ ਵਿਦਾ ॥ ਹਿਰਹਿ ਪੁਰ
 ਦਰ ਬਉਦਰ ਬੈਤਾਈ ॥ ਅਗ ਨਿਨਿਦੈ ਰੇ ਨਿਸਨ ਕ ਬੁਝਈ ॥ ਗਹਿ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਏਹੁ
 ਲਲਕੈ ॥ ਨ ਨ ਕ ਪੁਰੁ ਬਿਸਰਤੁ ਮਹਿ ਜਮਹਿ ਅਭੁਗੈ ॥ ਸੋਲਕ ॥ ਦਸ ਦਿਸੈ ਕੁਨਤ ਮੈ
 ਛਿਰਿ ਉਨਤ ਦੇਖੈ ਤਤ ਮੇਇ ॥ ਮਨੁ ਬਸਿ ਮੈ ਦੋ ਨ ਨ ਕ ਜੇ ਪੁਰੁ ਨ ਕਿਰਪਾ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਪਉ
 ਝੀ ॥ ਦਸ ਮੀ ਦਸ ਦੁਆਰ ਬਸਿ ਕੀਨੇ ॥ ਅਨਿਸੈ ਤੇ ਪੁਨ ਮਨ ਪਿਲੀਨੇ ॥ ਕਰਨੀ ਸੁਨੀ ਮੈ ਨ ਸੁ
 ਗੋ ਪਾਲਾ ॥ ਨੀਪੇ ਪਤ ਸਾਧਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ਰਸਨ ਗੁਨ ਗਾਇਓ ਮਤਿ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਚਿਤੈ ਦੋ ਪੁਰ
 ਨ ਕੁਗਵੈਤਾ ॥ ਸੁਤ ਚਰਨ ਸੇਤ ਹਲਕ ਮਾਈ ॥ ਨ ਨ ਕ ਇਹ ਸੁਨ ਮੁਖੁ ਕਰਿ ਪਾਪਾ
 ਬੀਐ ॥ ੧੦ ॥ ਸੋਲਕ ॥ ਏਕੇ ਏਕੁ ਬਖਸੀ ਮੈ ਬਿਰਲਾ ਜਦੀ ਮੈ ਨ ਨ ਕ ਸੁਰੁ ਬਿਸਮਾ
 ਦੁ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏਕਾਦਸੀ ਨਿਕਟਿ ਪੇਖਹੁ ਗਹਿ ਰਾਮੁ ॥ ਏਦੀ ਬਸਿ ਕਰਿ ਸੁਨਹੁ
 ਰਿਨ ਮੁ ॥ ਮਨਿ ਸੈ ਤੇ ਬੁਸਰ ਬਨੀ ਅਦਇਆ ॥ ਇਨ ਬਿਬਿਧ ਰਤੁ ਸਿ ਪੁਰੁ ਨ ਕੁਇਆ ॥ ਪਾਦ
 ਤ ਮਨੁ ਰਖੈ ਇਬਰਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੁਪੁਜ ਪਤੁ ਗਹਿਨਾਇ ॥ ਸੁਰੁ ਮਹਿ ਪੁਰਿ ਰਹੇ ਪਾਰ ਬੁਰਮ ॥
 ਨ ਨ ਕ ਗਹਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿ ਅਟਲ ਏਹੁ ਪਰਮ ॥ ੧੧ ॥ ਸੋਲਕ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਕ
 ਈ ਕੁਟੇ ਸਾਧਿ ਪਾਲਾ ॥ ਨ ਨ ਕ ਕੁਇ ਮਿਉ ਛਿਰਿ ਰਹੈ ਬਿਨੁ ਸੇ ਸਗਲ ਜੰਨ ਲਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਦੁਆਦਸੀ ਦਾ ਨ ਨ ਮੁਇ ਸਨ ਨ ॥ ਗਹਿ ਕੀਰਤਨੁ ਤਿ ਕਰਹੁ ਤਨਿ ਮਾਨੁ ॥ ਗਹਿ ਮੀਰਿ ਤਪਾ
 ਨ ਕਰਹੁ ਸਾਧਿ ਸੀਰਿ ॥ ਮਨੁ ਪਤ ਮੈ ਕੀਰਤਨੁ ਪੁਰੁ ਰੇ ਗਿ ॥ ਕਮਲ ਬਾਨੀ ਸੁਰੁ ਕਉ ਮੈ ਤੇ

ਥੇ। ਪੰਚਤੁਆਤਮਾਰਿਨਮੁਰਸਿਧੇਥੇ। ਗੁਰਪੁਰੇਤੇਏਨਿਚਉਪਾਈਐ। ਨਨਕਰਮ
 ਰਮਤਭਿੰਚੇਨਿਨਆਈਐ॥ ੧੨॥ ਸਲੋਕ॥ ਤੀਨਿਗੁਣਮਹਿਧਿਆਪਿਅਪੁਰ
 ਨੋਤਨਕਾਮ। ਪਤਿਤਉਪਚਰਮਭਿਧੇਸੈਨਾਨਕਛੁਟੈਨਾਮ। ਪਉੜੀ॥ ਤਉਦਸੀਤੀਨਿ
 ਤਪਸੈਸਾਗ। ਆਵਤਜਤਨਰਕਅਵਤਾਰ। ਗਹਿਗਹਿਚੁਜਨਮਨਮਹਿਆਇਉ। ਸੁਖ
 ਸਾਰਗਪੁਰੁਨਿਅਖਨਗਇਉ। ਗਰਬਸੇਗਕਦੇਹਕਰਿਥਾਪਿਉ। ਰੀਰਘਰੇਗਮਾਇ
 ਅਅਸਪਿਉ। ਦਿਨਹਿਧਿਕਾਰਕਰਤਸੂਪਾਇਉ। ਨੇਨੀਨੀਦਸੁਪਨਬਰਤਾਇਉ।
 ਹਰਿਥਿਰਤਹੋਵਤਏਹਹਾਲਾ। ਸਰਨਿਨਨਕਪੁਰੁਪੁਰਖੁਦਇਆਲਾ॥ ੧੩॥ ਸਲੋਕ॥
 ਚਾਰਦੁਹਉਦਹਉਦਨਸਗਲਧਿਆਪਤਰਮਾ। ਨਨਕਉਨਨਦਪੀਐਪੁਰਨਤੋਕਕ
 ਮ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਚਉਦਹਿਠਾਰਿਉਪੁਰੁਆਪਾ। ਸਰਲਭਉਨਪੁਰਨਪਰਪਤਾ
 ਪਾਦੇਸੇਰਿਸਾਰਦਿਆਪੁਰੁਏਰਾ। ਪਰਨਿਅਥਾਸਸਰੁਮਹਿਪੁਰੁਪੇਖਾ। ਜਲਥਲਥਨ
 ਪਰਥਤਪਾਤਾਲ। ਪਰਮੇਸੁਰਤਹਥਸਹਿਦਇਆਲਾ। ਸੁਖਮਅਸਥਲਸਗਲਭ
 ਗਵਨਪਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਧੂਮਪਛੁਲਾ॥ ੧੪॥ ਸਲੋਕ॥ ਅਤਮਜੀਤਗੁਰਮਤੀ
 ਗੁਣਗਏਗਧਿੰਦਾ। ਸੇਤਪ੍ਰਸਾਦਿਥੇਮਿਟੈਨਨਕਧਿਨਸੀਚੰਦਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਮਾਦ
 ਸਮਾਭਸਮੁਖੀਰੁਈਸੇਤੇਪੁਰੀਆਗੁਰਚੇਦਾ। ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਸਿਤਿਸਹਜਲਚਾਪੁਰ
 ਕੀਸੇਦਾ। ਟੁਟੈਥੇਪਨਬਹੁਧਿਕਾਰਸਭਲਪੁਰਨਤੋਕਕਾਮ। ਦੁਰਮਤਿਮਿਟੀਹਉਮੈਦੁ
 ਟੀਸਿਮਰਤਹਰਿਕੈਨਾਮ। ਸਰਨਗਾਧੀਪਾਰਬੁਰਮਕੀਮਿਟਿਅਵਚਾਦਨਾ। ਆਪਿਤਰਿ
 ਆਕੁਟੈਥਮਿਉਗੁਣਗਧਿੰਦਪੁਰੁਰਦਨਾ। ਹਰਿਕੀਟਹਲਕਮਾਦਨੀਜਪੀਐਪੁਰਕਾਨ
 ਮਾ। ਗੁਰਪੁਰੇਤੇਪਾਇਆਨਨਕਸੁਖਧਿਸਮੁ॥ ੧੫॥ ਸਲੋਕ॥ ਪੁਰਨਕਬਹੁਨੇਲ
 ਤਾਪੁਰਸੀਆਪੁਰੁਆਪਾ। ਦਿਨੁਦਿਨੁਏਨਸਬਾਇਆਨਨਕੋਤਨਘੋਟਿ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ
 ॥ ਪੁਰਨਮਾਪੁਰਨਪੁਰੇਕੇਏਕਕਰਦੁਕਾਰਦੁਸਮਰਥਾ। ਕੀਅਜੇਤਦਇਆਲਪੁਰਖਸ
 ਚਉਪਚਿਜਕਾਯਾ। ਬੁਲਸਿਪਨਗਧਿੰਦਗੁਰਦੀਅਨਾਥਹੋਇ। ਅਤਿਰਿਜਮੀਪੁਰੁ

ਸੁਜਾਨੁ ਅਲਖਾਨਿਰਜਲਸੇਇ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰੇਸਰੁਬਿਪਿਨਦਨਹਾਰ। ਸਿਤਸਹ
 ਈਸਰਨਿਜੋਗਆਠਪਹਰਨਮਸਕਾਰ। ਅਕਥਕਥਾਨਬੁਝੀਐਸਿਅਹਹਰਿਕੇਚਰ
 ਨ। ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਅਨਾਥਨਾਥਨਾਕਪੁਕੀਸਹਨ॥ ੧੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਦੁਖਵਿਨਸੇਸਹ
 ਸਾਗਇਉਸਰਨਿਗੀਹਰਿਗਇ। ਮਨਿਓਂਦੇਚਲਪਾਇਆਨਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਇ॥ ੧॥
 ਪਉੜੀ॥ ਵੇਈਗਾਵੇਈਸੁਦੇਵੇਈਕੇਰਬੀਚਾਰੁ। ਕਿਉਪਦੇਸੈਕੇਦ੍ਰਿੜੈਤਿਸਕਾਹੇਇਉਧ
 ਰੁ। ਕਿਲੁਬਿਖਕਾਦੇਹੇਇਨਿਰਮਲਜਨਮਜਨਮਅਲੁਜਇ। ਹਲਤਿਪਲਤਿਮੁਖਚਿਜ
 ਲਨਹੋਪੈਤਿਸੁਆਇ। ਸੇਸਰਤਸੇਬੈਸੇਨੇਸੇਗਿਆਨੀਪਨਦੇਤ। ਸੇਸੁਰਾਕਲਦੇਤੈਸੇ
 ਇਨਿਨਿਕੁਨਿਅਭੁਗਦੇਤ। ਪਰੀਬ੍ਰਹਮੁਦਸੁਦੇਬਸੁਉਪਰੇਸਿਮਾਰਿਚੈਤੁਲਾ। ਜਿਨਿ
 ਨਾਨਿਉਪੁਰੁਅਪਨਾਨਕਤਿਸਹਿਰਵਾਲਾ॥ ੧੭॥
 ਗਉੜੀਕੀਦਾਰ। ਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਸਲੋਕੁਮੁੜ॥ ੪॥ ੧ਉਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਇ।
 ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਇਆਲੁਹੈਨਿਸਨੇਸਮਤੁਸਰੁਕੇਈਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿਕਹਿਦੇਖਦਮਨੁ
 ਵਲੀਤੇਸਿਧਹੋਇ। ਸਤਿਗੁਰਦਿਓਮਿਤੁਹੋਗਹਿਉਤਮੁਗਰਿਪਦਸੇਇ। ਨਾਨਕਵਿਹਧਾ
 ਤੇਹਰਿਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੇਕੇਇ॥ ੧॥ ਮੜ॥ ੬॥ ਹਉਮੈਅਇਆਸਕੁਬਿਪੁਹੈਨਿਤਜੁ
 ਗਤੇਟਸੀਸਾਗਿ। ਲਹਹਰਿਧਨੁਖਟਿਆਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਹੀਤਾਗਿ। ਹਉਮੈਲੁਧਿਖਉ
 ਤਹੋਗਰਿਅਮਿਤੁਹਰਿਉਰਧਾਗਿ। ਸਤਿਗੁਰਜਨਤਿਨਕੇਸਿਧਿਹਿਨਿਨਗੁਰਮੁਖਿਵਿ
 ਰਧਾਧਾਰਿਮਿਲੇਸੇਮਿਲਿਰਹੇਹਰਿਮੇਲਸਿਰਜਨਗਾਗਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਸਾਣਸਾਹਿ
 ਬੁਸਚਸਚਗੋਸਾਈ। ਤਪੁਨੇਸਰੁਪਿਅਇਦੀਸਰੁਲੇਠੈਤੇਰੀਪਾਈ। ਤੇਰੀਸਿਠਤਿਸੁ
 ਆਇਉਸਰੁਪੁਹੈਨਿਕੀਤੀਤਿਸੁਪਾਰਿਲਘਾਈ। ਗੁਰਮੁਖਾਨੇਠਲਪਾਇਦਾਸਚਿਨ
 ਮਿਸਮਾਈ। ਦੁਨੁਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਦੁਨੀਤੇਰੀਵਡਿਅਥ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁਮੁੜ॥ ੪॥ ਵਿਦੁਨਦੇ
 ਹੋਰਸਲਹਸਕੁਬੇਲਣਠਿਕਸਾਦਾ। ਮਨਮੁਖਅਹੰਕਾਰੁਸਲਹਦੇਹਉਮੈਮਮਤਾ
 ਵਾਦਾ। ਜਿਹਸਲਹਨਿਸੇਮਰਹਿਧਾਪਿਜੈਦੇਸਰੁਅਪਦਾਦਾ। ਜਨਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿ

ਉਬਰੇਜਪਿਹਰਿਹਰਿਪਰਮਾਨਾਦੁ॥ ੧॥ ਮੰ॥ ੬॥ ਸਤਿਗੁਰਿਹਰਿਪੁਰੁਦਸਿਨਾਮੁਪਿਅ
 ਈਮਨਿਹਰੀ॥ ਨਨਕਨਾਮੁਪਦਿਤੁਹਰਿਮੁਖਿਥੇਲੀਸਚਿਦੁਖਪਰਹਰੀ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁ
 ਅਪੇਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰੁਹੈਨਿਰੰਜਨੁਹਰਿਗਇਆ॥ ਨਿਨਿਤੁਇਕਮਮਨਿਸਚਪਿਅਗਇਆ
 ਤਿਨਕਾਸਕੁਦਖਗਦਾਇਆ॥ ਤੇਰਾਸਰੀਰੁਕੇਨਹੀਨਿਸੋਲੈਦੇਲਦਿਸੁਨਾਇਆ॥ ਤੁਪੁਜੇ
 ਦੁਰਾਤਾਤੁਹੈਨਿਰੰਜਨਤੁਹੈਸਚੁਮੇਰੇਮਨਿਕੁਇਆ॥ ਸਚੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਸਚੇਸਚੁਨਾਇਆ॥
 ੩॥ ਸਲੋਕੁਮੰ॥ ੬॥ ਮਨਅਤਿਹਿਉਮੈਰੇਗੁਹੈਕੁਮਿਰੁਲੇਮਨਮੁਖਦੁਰਜਨਾ॥ ਨਨਕ
 ਰੇਰੁਗਦਾਇਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਸਾਧੁਸਜਨਾ॥ ੧॥ ਮੰ॥ ੯॥ ਮਨੁਤਨੁਰਤਰਿਗਮਿਉਗੁ
 ਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣਤਸਾ॥ ਨਨਕਨਕਹਰਿਸੁਰਨਗਤੀਹਰਿਮੇਲਗੁਰਸਾਧਸਿ॥ ੨॥ ਪ
 ਉੜੀ॥ ਤੁਕਰਤਪੁਰਖੁਅਗੀਮੁਹੈਕਿਸੁਨਲਿਤੁਦੁਲੀਐ॥ ਤੁਪੁਜੇਦੁਹੈਦਿਸੁਅਖੀਅਤੁਪੁ
 ਜੇਹਾਤੁਹੈਪੜੀਐ॥ ਤੁਪਦਿਪਦਿਇਕਦੁਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਪਗਗਤੀਐ॥ ਤੁਸਚਾਸਕੁਸਦ
 ਖਸਮੁਹੈਸਕੁਦੁਤਚੜੀਐ॥ ਤੁਕਰਹਿਸੁਸਚੈਹੈਦਿਸੀਤਾਕਾਇਤਥੜੀਐ॥ ੪॥ ਸਲੋਕੁਮੰ॥
 ੬॥ ਮੈਮਨਿਤਨਿਖੇਮੁਪਿਰੰਮਕਾਅਠਪਹਰਲਗੀਨਿ॥ ਨਨਕਨਕਵਿਰਪਾਧਾਰਿਪੁਰੁਸਤਿ
 ਗੁਰਮੁਖਿਦਸੇਨਿ॥ ੧॥ ਮੰ॥ ੬॥ ਨਿਨਿਅਦਿਰਿਪ੍ਰੀਤਿਅਰੰਮਥੀਨਿਉਬੋਲਨਿਤਿਦੈਸੇਰੀਨਿ
 ਨਨਕਹਰਿਅਪੇਜਾਦੁਦਾਨਿਨਿਲਾਈਪ੍ਰੀਤਿਪਿਰਿਨਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਕਰਤਾਅਪਿ
 ਅਕਲੁਹੈਕੁਲਦਵਿਚਿਨਹੀ॥ ਤੁਕਰਹਿਸੁਸਚੈਕੁਲਾਹੈਗੁਰਸਾਧਦਿਬਧੁਹੀ॥ ਤੁਕਰ
 ਦੁਕਰਦੁਸਮਰਥੈਹੈਦੁਜਾਕੇਨਾਹੀ॥ ਤੁਸਾਹਿਬੁਅਰਾਮੁਦਾਇਆਲਹੈਸਚਿਤਪੁਪਿਅ
 ਹੀ॥ ਸਚਿਜੀਅਤੇਰੇਤੁਸਕੁਦਾਤੁਸਕੁਦੁਨਹੀ॥ ੬॥ ਸਲੋਕੁਮੰ॥ ੬॥ ਸੁਨਿਸਾਜ
 ਨਪ੍ਰੇਮਸਿਦੇਸਅਖੀਤਾਰਲਗੀਨਿ॥ ਗੁਰਤੁਠਸਜਦੁਮੇਲਿਅਜਨਨਕਸੁਖਸਦੈਨਿ॥
 ੧॥ ਮੰ॥ ੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਦਇਆਲੁਹੈਨਿਸੋਲੈਦਇਆਸਦਹੈਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਅ
 ਈਰੁਨਿਰੰਦੈਰੁਹੈਸਕੁਦੈਖੈਕੁਮੁਇਯੋਸੇਇ॥ ਨਿਰੰਦਗਨਲਿਜਿਦੈਕੁਚਲਾਇਦੈ
 ਤਿਨਦਿਚਹੁਤਿਸਇਆਨਕਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸਕੁਨਦਕੁਲਮਨਾਇਦਾਤਿਸਦਾਬੁ

ਰਾਕਿਉਹੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰਨੇਜਾਵੇਇਕੁਟਾਤੇਰਾਛਲੁਪਾਏਵੇਇ॥ਨਨਕਕਰਤਾਸ
 ਕੁਕਿਨੁਲਾਟਦਾਨਿਦੁਕਿਨੁਰਾਛਲੁਹੋਇ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਜਿਸੇਨਸਾਭਿਦੁਨੁਕਰੇਸੇ
 ਈਦੁਨੁਲਾਟੀ॥ਜਿਸੁਸਾਹਿਬਭੁਦੈਤਿਸੁਬਖਸਿਲਾਏਸਾਹਿਬੁਮਨਿਕੁਲੀ॥ਜਿਕੋਉਸ
 ਓਦੀਰੀਸਰਬਰੇਸੇਮੁਨੁਅਜੋਲੀਜਿਸੇਨਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਸੁਗੁਲੁਕਰੈਗੁਲੁਆਖਿਦੁਖ
 ਰੁੀ॥ਨਨਕਸਚਾਸਚੁਹੈਬੁਝਿਸਚਿਸਮਾਦੀ॥੫॥ਸੋਲਕਮ॥੩॥੬॥ਹਰਿਸਤਿਨਿ
 ਰੰਜਨਅਮਹੁਹੈਨਿਰਕੁਉਨਿਰਦੈਰੁਨਿਰਕਾਰੁ॥ਜਿਨਿਜਾਪਿਆਇਕਮਨਇਕਚਿਤਤਿ
 ਨਲੁਥਾਹਉਮੇਕੁਰੁ॥ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਅਰਾਪਿਆਤਿਨਸੀਤਨਨੇਕਚਾਕਿਈ
 ਨਿਦਰੁਰੇਪੁਰੇਸਤਿਗੁਰੁਕੀਤਿਸੇਨਛਿਟਛਿਟਕਹੈਸਕੁਮੇਸਾਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰਦਿਚਿ
 ਅਪਦਰਤਦਹਰਿਅਪੋਰਬਦਹਾਰੁ॥ਪਿਨੁਪਿਨੁਗੁਰੁਗੁਲੁਗਾਦਦਾਤਿਸੇਨਸਦਾਸ
 ਦਾਨਮਸਕਾਰੁ॥ਨਨਕਤਿਨਕਉਦਾਰਿਅੰਨਿਨੁਪਿਆਸਿਰਤਦਹਾਰੁ॥੭॥ਮੰ
 ੪॥ਅਪੋਧਰਤੀਸਾਜੀਅਨੁਅਪੋਅਚਾਸੁ॥ਦਿਚਿਅਪੋਜੀਤਉਪਾਇਅਨੁਪੁਖਿਆ
 ਪੇਦੇਇਗਿਰਾਸੁ॥ਸਕੁਅਪੋਅਪਿਦਰਤਦਾਅਪੋਹੀਗੁਲੁਤਾਸਾ॥ਨਨਕਨਕਮੁਖਿ
 ਅਇਤਿਸਤਿਕਿਲਦਿਖਕਟਤਾਸੁ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਤੁਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਹੈਸਚੁਸਚੈ
 ਭੁਦੈ॥ਜੋਤੁ ਸਚੁਸਲਹਦੈਤਿਨਜਮਕਿਕਰੇਨਤਿਨਅਧੈ॥ਤਿਨਕੇਮੁਖਦਰਿਓਨਲੋਤਿ
 ਨਹਿਹਿਰੈਸਚੁਭੁਦੈ॥ਕੁੜਿਅਚਾਪਿਨੁਹਾਸਟੀਅਨਿਕੁੜਹਿਰੈਕਪਦਮਹਾਦੁਖੁ
 ਪਾਏ॥ਮੁਹਿਬਲੇਕੁੜਿਅਚੀਅਕੁੜਿਅਰਕੁਧੈਹੋਇਜਾਏ॥੫॥ਸੋਲਕੁ॥੬॥ਮੰ
 ਸਤਿਗੁਰਧਰਤੀਧਰਮਹੈਤਿਸੁਦਿਚਿਜੋਹਕੇਬੀਜੋਤੇਰਾਛਲੁਪਾਏ॥ਗੁਰਸਿਖੀਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤੁਬੀਜਿਅਤਿਨਅੰਮ੍ਰਿਤਛਲਹਰਪਾਏ॥ਓਨਹਲਤਿਪਲਤਿਮੁਖਓਨਲੋਓਇਹੋਰਿ
 ਦਰਗਹਸਚੀਪੈਨਾਏ॥ਇਕਨਅੰਦਰਿਧੈਟਨਿਤਖੈਦੁਕਮਾਦਹਿਓਹੋਨਾਬੀਜੋਤੇਰਾ
 ਛਲਪਾਏ॥ਨਸਤਿਗੁਰਸਗਾਛਨਿਰਕਿਰਿਦੈਖੈਸੁਆਦਗਰਿਸਤਿਉਪਾਇਅ
 ਓ॥ਉਇਨੇਗਾਉਤਦਹਨਿਤਤੇਰਾਪਾਇਨਿਤੇਹੋਜੋਦਯੀਦੁਨਾਏ॥ਨਨਕਦੁਹੀਸਿ

ਗੀਖਸਮੁਅਪੇਦੁਰੈਤੈਲਿਕਰਿਦੈਖੈਚਲਤਸਵਾਏ॥੧॥ ਮਃ॥੦॥੦ ਇਕੁਮਨੁਇਕੁ
 ਦੁਰਤਦਾਨਿਤੁਲਗੋਸੇਥਾਇਪਾਇ।ਕੋਈਗਲਕਰੇਅਲੇਗੀਆਨਿਪੁਰਿਦਸੁਹੈਦੈਸ
 ਈਖਾਇ॥ਵਿਨਸਤਿਗੁਰੁਸੇਧੀਨਪੈਦੁਅਹਿਕਾਕੁਨਦਿਚਹੁਨਾਇ॥ਅਹਿਕਾਕੀਅਯੋਦੁ
 ਖਰੁਖੈਹਬੁਤਤੁਹਿਘਰਿਘਰਿਅਗਾਇ॥ਕੁਲਠਗੀਗੁਧੀਨਰੋਮੁਲਅਪਾਜਲੁ
 ਹਿਨਾਇ॥ਨਿਸੁਹੈਦੈਪੁਰਖਲਿਖਿਅਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੇਪੁਰਖਾਇ॥ਨਿਉਲੇਹ
 ਪਾਰਮਿਭੇਟੀਅੰਮਿਲਿਸੇਗਤਿਸੁਦਰੁਨੋਇਨਾਇ॥ਜਲਨਕਕੇਪੁਰਤੁਪਦੀਨਿਉਕੁ
 ਦੈਤਿਦੈਚਲਾਇ॥੩॥੫ਉਤੀ॥ ਜਿਨਹਰਿਹਿਰੈਦੈਸੇਦੁਆਤਿਨਹਰਿਅਪਿਮਿਲਾ
 ਏ॥ਗੁਦਕੀਸਾਇਤਿਨਮਿਉਕਰੀਸਭਿਅਦੁਗੁਦਸਥਦਿਨਲਾਏ॥ਅਉਗੁਦਦਿ
 ਕਦਿਪਲਹਤਿਸੁਦੇਹਿਸੇਸਚੇਪਾਏ॥ਥਲਿਹਾਰੀਗੁਰਅਪਦੇਨਿਨਿਅਉਗੁਦਮੇਟ
 ਗੁਪਰਕਾਦੀਖਾਏ॥ਦੁਠੀਦੁਤਿਅਈਦੋਠੀਕੀਗੁਰਮੁਖਿਅਲਾਏ॥੭॥ਸੋਲੇਕੁਮਃ
 ਸਤਿਗੁਰਦਿਚਿਦੁਠੀਦੁਤਿਅਈਜੇਅਨਦਿਨਹਰਿਹਰਿਨਮੁਪਿਅਦੈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਮੁ
 ਚਪਤਸੁਚਸੇਨਮੁਹਰਿਨਮੇਹੀਤਿਪਤਾਏ॥ਹਰਿਨਮੁਤਾਦੁਹਰਿਨਮੁਦੀਬਾਦੁਹਰਿਨਮੇ
 ਰਥਕਰਾਏ॥ਜੋਚਿਤੁਲਾਇਪੁਜੇਗੁਰਮੁਰਤਿਸੇਅਨਇਏਛਲਪਾਏ॥ਜੋਨਿਦਕਰੇ
 ਸਤਿਗੁਰਪੁਰੇਕੀਤਿਸੁਕਰਤਅਗਦਿਦਾਏ॥ਛੇਰਿਉਹੁਦੇਲਓਸੁਹਥਿਨਅਏਓਹੁ
 ਅਪਦਾਬੀਨਿਅਅਪੇਖਾਏ॥ਨਰਕਿਘੇਰਿਅਹਿਕਾਏਖਤਿਅਜਿਉਤਸਕਰੁਪਾ
 ਇਗਲਾਏ॥ਛੇਰਿਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਨੀਪੈਦੈਤਉਬਰੇਅਹਰਿਹਰਿਨਮੁਪਿਅਦੈ॥
 ਹਰਿਬਾਤਅਥਿਸੁਨਾਏਨਕਹਰਿਕਰਤੇਏਵੈਤਾਏ॥੧॥ ਮਃ॥੦॥੦॥੪॥ਪੁਰੇਗੁਰਕਾ
 ਹੁਕਮੁਨਮੈਓਹੁਮਨੁਖਅਗਿਆਨੁਸੁਰਾਬਿਖੁਮਾਇਆ॥ਓਸੁਅਦਿਗਿਕੁਨੁਕੁਨੇਕ
 ਰਿਅਯੋਦੈਯੁਗੇਨੇਦਿਉਸੈਦੈਗਲਿਪਾਇਆ॥ਓਹਗਲਛੇਰੇਸੀਕਰੇਬਹੁਤਕੀ
 ਉਸਦਾਬੇਲਿਅਕਿਸੈਨਕੁਦਿਆ॥ਓਹਘਰਿਘਰਿਹੈਦੈਜਿਉਨਨਦੇਹਾਗਾਇਉਸੁ
 ਨਲਿਮੁਹੁਜੇਨੇਉਸਕੀਲਛੁਨਲਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਸੁਅਲਿਪਤੈਦਰਤੇਉਸਦਾ

ਧਾਮੁ ਛੁਡਿ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ਬਹਿ ਜਾਇਆ ॥ ਜਿਗੁਰੁ ਗੁਪੇਆ ਪਦੁ ਸੇਰੁ ਲਾਗੀ ਪੁਰਿ ਹੁੰਦਿ ਨਿ
 ਗਲਾ ਮੁਲੁ ਸੁਬੁ ਗਾਇਆ ॥ ਪਹਿਲਾ ਆਗਮ ਨਿਰਮੁਲ ਨ ਕੁਆਰਿ ਸੁਨਾਏ ਪੁਰੇ ਗੁਰ
 ਕਾ ਬਚਨੁ ਉਪਰਿ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਦੁਤਿ ਆਈ ਭੁਵੈ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਕੀ ਮਨ ਮੁਖਾ ਓਹੁ
 ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਇਆ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਦੁਖੁ ਦੁਖੈ ਸੇ ਲਏ ਨਿਸੁ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਦਿਕਾ ॥ ਸੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਨਿਸੁ ਚੁਪਿ ਆਇ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦਿਕਾ ॥ ਸੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ
 ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਪੈਚੈ ਦੁਤਿ ਵੇਤੇ ਦੁਮਿ ਦਿਸੇ ॥ ਨਿਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪੁ ਗਣਾਇ ਦੇ ਤਿਨ
 ਅੰਦਰਿ ਕੁਨੁ ਛਿਟੁ ਛਿਟੁ ਮੁਹਿ ਛਿਕੋ ॥ ਓਇ ਬੇਲੇ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵਨੀ ਮੁਹਿ ਕਸੇ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ
 ਤੇ ਚੁਕੇ ॥ ੮ ॥ ਸੋਲੇ ਦੁਖ ॥ ੧੦ ॥ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਸਚੁ ਪੈਤੈ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਿਰਸਾਈ ਲਾਇ
 ਆਗੁਰੁ ਮਖਿ ਬਖਸਿ ਜਾਇ ॥ ਮਨੁ ਮਨੁ ਸੁਖੀ ਮੁਲੁ ਗਾਇਆ ॥ ਸਚੁ ਕੀਜੈ ਆਪ
 ਦੇ ਭੁਲੈ ਨ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੁਖੇ ॥ ਜਮਾਇਆ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੀਜਿ ਆਹਰਿ ਕਰ
 ਤੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨ ਮੁਠਾਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਇਆ ॥ ਜਮੁ ਚੁਹਾ ਕਿਰਸਾਨਿ ਤੁਰਕੁ ਦਹਾਹਿ ਕਰੈ ਤਮਾ
 ਹਿ ਕਚੁ ਆਇਆ ॥ ਕਿਰਸਾਈ ਜੀ ਮੀਰੁ ਉਕਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੁ ਬਖਸਿ ਜਾਇਆ ॥ ਤਿ
 ਨ ਕਾਨ੍ਹਾ ਅੰਦਿਸਾ ਸਚੁ ਲਾਹਿ ਉਨੁ ਨਿਨਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪਿਆਇਆ ॥ ਜਨਨ ਨ ਕੁਆ
 ਰਾਇਆ ॥ ਅਪਿਤਰਿ ਆਸੁ ਚੁਗਾ ਚੁਗਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮੰ ॥ ੧੬ ॥ ਸਾਰਾ ਦਿਨੁ ਲਾ
 ਲਾਇਆ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਹੋਰੇ ਗਲਾ ॥ ਗਤੀ ਉਧੈ ਦਵਿ ਮਨੁ ਦੇਸੈ ਤਸੁ ਭਿਚਿਲਾ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖਾ
 ਵੈ ਸਿਰਿ ਜੋਗਾ ਮਰਹੋ ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ ਕੁਲਾ ॥ ਜੋਗਾ ਦਾਖਿ ਆਪੁ ਰਖ ਕਮਾਵੈ ਸੇ ਅਪਦਿ
 ਤ ਅਮਪਖਲਾ ॥ ਕਾਮਿ ਆਇਆ ਪੇਖੁ ਸੁਪਨਾ ਰਸੇ ਜੋਗਾ ਪੁਰਿ ਚਲਾ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕੈ ਆਪਿ
 ਐਕੈ ਚਲੈ ਸੇ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਕੁਲੁ ਕੁਲਾ ॥ ਜੋਗਾ ਪੁਰਸ ਸਤਿ ਆਪਿ ਉਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਬੋਲ
 ਸਤਿ ਖਿਲਾ ॥ ਸਚੁ ਤੇਗੀ ਪਨ ਤਬ ਦੁਲੀ ਨ ਨ ਕੁਲੁ ਕੁਲਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭੁਵੈ ਪਰ
 ਦੁਹੁ ਅਥਾਹੁ ਹੈ ਅਤੁਲੁ ਵਿਉਤੁ ਲੀਐ ॥ ਸੇ ਦੁਨੁ ਭਾਗੀ ਨਿਤੁ ਪੁਪਿਆਇ ਦੇ ਨਿਨਿ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਮਿਲੀਐ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਤਿ ਸਚੁ ਪੁਰਖਾਈ ਬਣੀਐ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ

ਕੀਰੀਸੇਹਰਿਕਚੁਪਿਚਬੇਲਦੇਸਕੁਲਿਅਰਕੁਲੁਲੁਪਤੀਐ॥ਓਨਅਦਿਰਿਹੇਰੁਮੁ
 ਧਿਹੇਰਹੇਧਿਧਮਾਟਿਅਨੇਧੁਪਿਮਰਦਕਲਿਐ॥੧੫॥ਸਲੇਕੁਮ੪॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇ
 ਵਾਨਿਰਮਲੀਲਿਭਮਲੁਜਨੁਹੋਇਸੁਸੇਵਾਘਾਲੇ॥ਜਿਨਅਦਿਰਿਕਪਦੁਦਿਕਾਰੁਦੁਰੁ
 ਉਇਆਪੇਸਚੈਦੁਪਿਕਦੇਜਨਅਲੇ॥ਸਚਿਆਰਸਿਖਧਰਿਸਤਿਗੁਰਧਾਸਿਘ
 ਲੁਨਿਕੁਲਿਅਰਨਲਰੁਨੀਵਿਤੇਥਾਇਰੁਦੇ॥ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਕਾਅਧਿਆਸੁਖਦੇ॥
 ਗੀਤਿਨਮੁਹਕੁਸੇਰੇਠਿਰਹਿਦਇਗਏ॥ਜਿਨਅਦਿਰਿਪ੍ਰੀਤਨਹੀਹਰਿਕੇਰੀਸੇਵਿਚਰ
 ਕੁਦੇਗਈਅਨਿਮਨਮੁਖੇਤਲੇ॥ਸਤਿਗੁਰਨੇਮਿਏਸੁਆਪਨਮਨੁਥਾਇਰੇਥੇਓਹੁਅ
 ਪਿਦਰਤੇਆਪਦੀਦੁਬੁਨਲੇਜਨਨਾਨਕਇਕਨਗੁਰੁਮੇਲਿਸੁਖਦੇਦੈਇਕਿਅਪੇਦੁਪਿ
 ਕਠੇਰਗਦੇ॥੧॥੨॥੩॥੪॥ਜਿਨਅਦਿਰਿਨਮੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿਤਿਲਿਕਾਜਿਦ
 ਜਿਅਦੇਰਾਸਿ॥ਤਿਨਦੁਬੀਮੁਤਾਜੀਲੇਕਲੀਹਰਿਪੁਰੁਅਗੁਕਰਿਥੈਠਪਾਸਿ॥ਜੀਵ
 ਰਤਾਦਲਿਤਸਕੁਦੇਲਿਸਚਿਦਰਸਨੁਦੇਪਿਕਰਹਿਸਾਥਸਿ॥ਸਾਗੁਪਤਿਸਾਗੁਸਰੁ
 ਹਰਿਕਾਕੀਅਸਤਿਜਨਕਥੀਆਇਕਰਹਿਗਯਾਇ॥ਗੁਰਪੁਰੇਕੀਦੁਤਿਦੁਤੀਆਈ
 ਹਰਿਦੁਸੇਵਿਅਤੁਲਸੁਖਪਾਇਆ॥ਗੁਰਿਪੁਰੇਦੁਨੁਦੇਅਗਰਿਹਿਚਲਨਿਤਕਖ
 ਸੇਚੈਨੇਸਦਾਇਆਗਵਈਨਿਦੇਕੁਦੁਤੀਆਈਦੋਖਿਨਸਕੈਸੇਕਰਤੇਆਪਿਪਚਾਇਆ॥
 ਜਿਨਨਾਨਕਗੁਲੇਕੇਕਰਤੇਪੇਰੁਗਤਨੇਸਦਾਰਖਦਾਅਇਆ॥੩॥੫ਉਤੀ॥ਤਿਸ
 ਹਿਥਅਗਮਦਇਆਲੁਹੈਦੁਰਤਾਦਾਦਾ॥ਤੁਧਜੇਦੁਰੁਮੈਹਰੇਕੇਦਿਸਿਨਅਦੁਈਤੁਹੈਸੁ
 ਘਨੁਮੈਰੇਅਨਿਕੁਦਾ॥ਮਿਹਕਦੇਧਰਿਸਿਅਦੁਦਸਤੁਲਦੁਹਾਅਦੁਲਨਾਦਾ॥ਜੇ
 ਧਿਨੁਸਚੈਹੋਰਤੁਠਿਤੁਲਾਠਿਦੇਸਕੁਲਿਅਰਕੁਲੁਤਿਅਲਾ॥ਨਨਕਸਚੁਪਿਅਇ
 ਤੁਸਚੈਪਠਿਪਠਿਅਏਅਜਦਾ॥੧॥੨॥੩॥੪॥ਅਗਦੇਸਤੁਰੁਉਨਦਿਚੈਪਿ
 ਠੇਰੇਆਪਿਅਕੈਮਿਨਅਦੈ॥ਅਪਦਿਓਠਿਰੇਮਨਮੁਖਦੇਰਾਗਲੀਵਿਉਸੁਖਪਾ
 ਦੈ॥ਜਿਸੁਅਦਿਰਿਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਸਤਿਗੁਰਕੀਸੁਕੁਲੀਨਦੈ॥ਜੇਤ੍ਰਿਪਾਕਰੇਮੇਗਹਰਿਪੁਰੁ

ਕਰਤਾ ਤਸਤਿਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਦਗੀਅਦੈ॥ ਤਾਅਧਿਉਪੀਦੈਸਬਦੁਗੁਰਕੇਰਾਸਤੁਕਾੜਾ
 ਅੰਦਸਾਤੁਰਮੁਚੁਕਾੜੈ॥ ਸਦਾਅਨਿਦਿਰਹੈਦਿਨੁਗਤੀਜਨਨਾਨਕਅਨਦਿਨਹਰਿਗੁਰੁਗ
 ਦੈ॥ ੧॥ ਮਃ ॥ ੬॥ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਬਾਜੇਸਿਖਅਖਾਏ॥ ਸਰੁਲੋਕਉਠਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆ
 ਦੈ॥ ਉਦਮਕਰੇਕੁਲਕੇਪਰਕੁਤੀਇਸਨਾਨਕਭਾਖਿਉਤਸੁਰਮਿਨਦੈ॥ ਉਪਦੇਸਿਗੁਰੁਗਰਿਹ
 ਰਿਜਪੁਜਾਧੋ॥ ਸਭਿਕਿਲਵਿਖਪਾਪਦੇਲਹਿਜਾਵੈ॥ ਛਿਰਿਭੈਦਿਦੁਸੁਗੁਰਬਾਣੀਗਾਵੈਧਹਿ
 ਦਿਅਉਠਦਿਅਗਰਿਨਾਮੁਪਿਆਦੈ॥ ਜੇਸਸਿਗਿਰਾਸਿਪਿਆਏਮੇਰਾਹਰਿਹਰਿਸੇਗੁਰਸਿ
 ਖਰੁਕੁਮਨਿਕੁਦੈ॥ ਜਿਸੇਨਦਇਅਥੁਹੈਦੈਮੇਰਾਸੁਅਭੀਤਿਸੁਗੁਰਸਿਖਗੁਰਉਪਦੇਸੁਸੁਫ
 ਦੈ॥ ਜਨਨਾਨਕਪੁਰਿਗੀਤਿਸੁਗੁਰਸਿਖਕੀਜੇਅਧਿਜੋਪੈਅਦੁਰਹਨਾਮੁਜਪਾਵੈ॥ ੧॥ ਪਉ
 ਤੇ॥ ਜੇਤੁਪੁਸਤੁਪਿਆਇਦੇਸੇਦਿਹਲੋਥੋੜੇ॥ ਜੇਮਨਓਤਦਿਕੁਅਗਾਧਦੇਤਿਨਕੀਬਰਕਤਖੀ
 ਗਿਅਸੇਖਕਰੇੜੇ॥ ਤੁਧਨੇਸਤੁਪਿਆਇਦੇਸੇਥਾਇਪਦੈਭੇਸਾਹਿਬਲੋੜੇ॥ ਜੇਕਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇ
 ਦੇਖਾਦੈਪੈਨਦੇਸੇਮੁਏਮਰਜੇਮੇਥੋੜੇ॥ ਓਇਹਾਜਰਮਿਠਾਥੇਲਦੇਥਾਹਰਿਦਿਸਕਰਹਿਮੁਖ
 ਘੋਲੇ॥ ਅਨਥੇਦੇਦਿਯਦਿਛੋੜੇ॥ ੧੧॥ ਸਲੋਕਮਃ ੬॥ ਮਲਜੁਟੀਭਰਿਆਨੀਲਾਕਲਖਿ
 ਧੋਲੜਾਤਿਨਦੇਮੁਖਦੇਮੁਖੋਪਾਇਆਪਾਸਿਨਦੇਈਵੈਈਬਹਲੁਜਗਤਅਹਿਗੁਰਪਨੁਸਗ
 ਦੀਮਲੁਲਾਇਆਪਗਾਇਜੇਨਿਦਾਚੁਗਲੀਨੇਦੇਮੁਖਕਰਿਕੈਰੇਕਿਅਉਥੈਕੀਮੁਹਕਾਲ
 ਦੁਹਥੇਮੁਖਾਦਾਕਰਾਇਆ॥ ਤਤ੍ਤਿਸੁਦਿਆਸਤੁਜਗਤਹਿਚਿਰੁਈਦੇਮੁਖਸਦੈਨਛੋਰੇ॥ ਪ
 ਉਲੀਪਉਟੀਛਾਦਹੈਦਿਵੈਉਠਿਆਇਆ॥ ਅਗੈਸੰਗਤੀਕੁਲਮੀਦੇਖੁਰਲਲਾਨਮਿਲੇਤਾ
 ਦੁਹਟੀਤਤੀਜੀਛਿਰਿਆਦਿਘਰਿਪਾਇਆ॥ ਹਲਤੁਪਲਤੁਦੈਵੇਗਾਇਨਿਤਕੁਖਕੁਕੇਤਿ
 ਗਇਆ॥ ਧਨੁਪਨੁਸੁਅਭੀਕਰਤਾਪੁਰਖੁਹੈਨਿਨਿਨਿਆਉਸਚੁਬਹਿਆਪਿਕਰਾਇਆ॥
 ਜੇਨਿਦਾਕਰੇਸਤਿਗੁਰਪੁਰਕੀਸੇਸਾਢੇਸਾਹਿਪਚਾਇਆ॥ ਏਹੁਅਬਹੁਤਿਨਿਆਖਿਆਨਿ
 ਨਿਜਗਤੁਸਰੁਉਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਮਃ ॥ ੬॥ ਸਾਹਿਬੁਜਿਸਦਨਿਗਾਭੁਖਾਹੈਦੈਤਿਸਦਾਨਛਰੁ
 ਵਿਬਹੁਰਸਿਖਾਏ॥ ਜਿਸਾਹਿਬਕੈਘਰਿਦੁਬੁਹੈਦੈਸੁਨਛਰੁਹਥਿਆਦੈ॥ ਅਲਹੋਦੀਵਿਬ

ਹੁਪਾਏ॥ ਜਿਸਦੀ ਸੇਵਾ ਬੀਤੀ ਛਿਰਿ ਲੇਖ ਅਗੀਐ ਸੇਵਾ ਅਤਿ ਪੀਰੇਈ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਹਰਿ
 ਗੁਰਸਾਭ ਲਦਹ ਸਨਕੀ ਛਿਰਿ ਲੇਖ ਅਗੀ ਨੋ ਕੋਇ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਨਕ ਵੀਚਾਰ ਹਿਸਤਿ ਨਨ
 ਚਾਰਿ ਦੇਵ ਕਹੀਏ॥ ਚੁਗਤ ਮੁਖੈ ਤੈਲ ਦੇ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਦੇਈ॥ ਪੁਗਟ ਪਹਾਰ ਜਾਪ ਦਸ ਕ੍ਰਿਲੇਕ
 ਸੁਦੇਈ॥ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇ ਨ ਮੁਗਧ ਨ ਰਸੀਤ ਨ ਲਿਖਹੀਏ॥ ਭੀਇ ਲੋਚਨਿ ਭੀਨ ਗੁਣੈ ਨ ਭੀਇ ਅਹਿ
 ਥਾਰਿ ਸੁਝੇਈ॥ ਭੀਇ ਦਿਚਾਰੇ ਵਿਆਕਰਹਿ ਨ ਚੁਗਤ ਪੁਰਿ ਮੰਦੇ॥ ਜਿਅਹਿ ਤਿਅ ਚਬੁ ਹੀਮੇ
 ਕਿਸੈ ਨ ਸੇਈ॥ ਵੇਹੁ ਕਰਹਿ ਨਿਰਵੈਰੁ ਨ ਲਿਖਹੀਏ॥ ਨਿਅ ਭਿਖਰੇਈ॥ ਜਿਜੇ ਸਿਤਿ ਸਗਾਪਿਅ
 ਮੇਛਿ ਰਹਿਓਈ॥ ਪੇਨੁ ਮੁਤੁ ਹੁਕਾਇਆ ਤਿਸੁ ਨੁਲੁ ਸੁਕੇਈ॥ ੧੨॥ ਸੁਲੋਕ ਮਃ ॥ ੪॥ ਹਰਿ
 ਅਤਿ ਗੁਰੁ ਪਿਆਇਆ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ॥ ਹਿਕਤਿ ਤੁਸਿ ਦਿਤੀ ਪੁਰੈ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਏ
 ਨਹੀਂ ਲੁਕਿ ਸੇਈ ਪਾਈ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕੈ ਵਲੈਤੀ ਭੁਖਿ ਭੁਖਿ ਮੇਰੇ ਸਕੂਲੇ
 ਕਾਈ॥ ਨਿਦ ਕਾ ਕੇ ਮੁਹ ਕਾ ਲੇਕਰੇ ਹਰਿ ਕਰੇ ਤੇ ਆਪਿ ਦੁਪਾਈ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਨਿਦ ਬੁਨਿਦ ਬ
 ਰਹਿਤਿ ਉਤਿਉ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਦਾਈ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਗਾਪਿਅ ਤਿਨਿ ਪੈਰੀ ਆਇ
 ਸਕੁ ਪਾਈ॥ ੧॥ ਮਃ ॥ ੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਤੀ ਗਲਤ ਨਿਰਖੈ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਕੁਤਿ ਸਕਾ
 ਗਇਆ॥ ਨਿਤ ਧੁਰੀ ਆਪਾਏ ਧੁਰਾ ਸੁਦ ਧੁਖ ਦਾ ਧੁਖ ਦਾ ਚਨਿ ਪਇਆ॥ ਨਿਤ ਉਪਦ੍ਰਵੈਰ
 ਮਾਇਆ ਪਨ ਕਾਰਣਿ ਅਗਲਾ ਪਨੁ ਤੀਉ ਡਿਠਾਇਆ॥ ਵਿਆਉਹੁ ਖੈਵੈ ਵਿਆਉਹੁ ਖੈਵੈ
 ਜਿਸੁ ਅਰਿ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਪਇਆ॥ ਨਿਰਵੈਰੈ ਨ ਲਿਜਿ ਵੈਰੁ ਚਲਾਏ ਸਕੁ ਬਾਪੁ ਜਗਤ ਕਾ
 ਸੀਤ ਨਿਸਿਰਿ ਲਇਆ॥ ਉਸੁ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਛੋਟੀ ਨਹੀਂ ਜਿਸੁ ਅਰਿ ਨਿਦਾ ਮੁਹਿ ਅੰਖ ਪਇ
 ਆ॥ ਜਸੁ ਇਨੈ ਉਹੁ ਬੁਧਾਏ ਤਾਖੋਰੁ ਸੇਤੀ ਰਲਿ ਗਇਆ॥ ਜੇਗੁਰੁ ਵੀਸਰਈ ਛਿਰਿ
 ਉਹੁ ਅਵੈਤਾ ਪਿਛੈ ਲਾਭੁ ਚੁਲ੍ਹਾ ਵਖ ਮਿਲਾਇਆ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਨ ਮੁਪਿਆਇਆ
 ॥ ਹਰਿ ਮਿਅਰਤ ਕਲਿਖ ਪਾਪ ਗਇਆ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਿਹੈ ਸਹਾ ਸਚੁਤੁ ਸਕੁਦੁ ਉਪਰਿ
 ਤੁਈ ਬਾਣੁ॥ ਜਿਤੁ ਪੁਸਤੁ ਪਿਆਇਦੁ ਸਚੁ ਸੇਵਾ ਨਿਸਚੈ ਤੇਰਾ ਮਾਣੁ॥ ਭੀਨ ਅਰਿ ਸਚੁ ਸੁਖ
 ਉਜਲੈ ਸਚੁ ਬੋਲ ਨਿਸਚੈ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ॥ ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਜਿਉ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਮਾਲਾ ਹਿਅ ਸਚੁ ਸੇਵਾ

ਨਿਸਦੁ। ਸਚੁ ਨਿਸਚੈ ਸੇਵਦੇ ਤਿਨਦਾਗੀ ਸਦਕੁ ਰਬਦੁ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ੨॥ ੬॥ ਪੁਰਿ ਮਾਰੇ
 ਪੁਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਈ ਹੁਇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਾਰੇ। ਜੇ ਮੇਲੁ ਨ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਲੇਈ ਮੈ ਨ ਦੇਈ ਮਿਲੁ ਕੁਰ
 ਤੇਰੇ। ਸਤੁ ਸੇਗ ਤਿਨੇ ਏਈ ਨ ਲਹੈ ਨਿਦਿਚਿ ਸੇਗ ਤਿਗੁਰੁ ਦੇਰੇ। ਕੇਈ ਨ ਏਈ ਮਿਲੇ ਹੁਇ ਓਨ ਨੇ
 ਤਿਸੁ ਮਾਰੇ ਜਮ ਜੇਰੇ। ਗੁਰਿ ਬਖੈ ਛਿਬਦੈ ਸੇਛਿ ਦੇਗੁ ਰਿਅਗ ਤਿਕੀ ਤੇ ਕੁਨਿ ਆਗੇ। ਗੁ
 ਰਿਤੀ ਜੀ ਪੀਤੀ ਦੀਚਾਰਿ ਆਖਿ ਆਖਿ ਏਨੇ ਦੇਰੇ। ਗੁਰਿ ਰਉ ਥੀ ਪੀਤੀ ਏਵਿ ਆਤਿ ਨਿ
 ਨਿਦਿ ਕਦੁ ਸਦੁ ਸਤਿ ਤੇਰੇ। ਕੇਈ ਪੁਤੁ ਮਿਖੁ ਸੇਵਾ ਬਗੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਤਿਸੁ ਕਾਰਨੁ ਸਤਿ ਸਦਾ
 ਰੇ। ਜੇ ਇਛੈ ਸੇਛੁ ਲੁਪਾਇ ਸੀ ਪੁਤੁ ਪਨੁ ਲਖ ਸੀ ਪਤਿ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ। ਸਤਿ ਨਿਪਾਨ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਿਚਿ ਤਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਰਿਓ ਰਧਾਰੇ। ਸੇਪਾਏ ਪੁਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਸੁ ਲਿਖਿ ਆਲਿ
 ਪੁਤੁ ਲਿਲਾਰੇ। ਜਨਨ ਨ ਕਮਾਏ ਪੁਤਿ ਤਿਨੇ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ਮਿਤ ਪਿਅਰੇ॥ ੧॥ ਮੰ ੨॥ ੬॥
 ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਤਤਿ ਪੁਰਾਈ ਹੋਵੈ ਤਿਸਦਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵੀ ਭੁਲਾ। ਓਸੈ ਚਾਖਿ ਮੇਵੇ ਏਈ ਨ ਲੇਗੇ
 ਨਿਤ ਓਨਾ ਤੀ ਪੁਰਾਣੇ ਪਲਾ। ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਰਿਚੁ ਗਲੀ ਚੁਗਲੇ ਦੇਰੇ ਕੀ ਤਕਰ ਤਿਅ ਓਸਦ
 ਸਚੁ ਗੁਰਿ ਆ। ਨਿਤ ਚੁਗਲੀ ਕਰੇ ਅਲੋਹੇ ਏ ਪੁਰਾਣੀ ਮੁਹੁ ਕਚਿ ਨ ਸਵੈ ਓਸਦਾ ਕਾਲੁ
 ਦਿਅ ਆਕਰ ਮਧਰ ਤੀ ਸਗੀ ਕੁਕਲੁ ਗਾਇਚਿ ਜੇਯਾ ਕੇਈ ਜੇਤੇ ਹੋਵੇ ਥਾਏ। ਗਲ ਓਪਰਿ
 ਅਪਦੁ ਸਨੇ ਏਈ ਦਿਸੁ ਧਾਧੀ ਤਤ ਕਾਲੁ ਮਰਿ ਜਾਏ। ਕੁਲੀ ਦੇਖੁ ਨਿਅ ਓਸੁ ਚੁਕਰੇ ਤਕਾਏ
 ਜੇ ਕੇਈ ਕਰੇ ਤੇਰੇ ਕੇਈ ਪਾਏ। ਜਨਨ ਨ ਕਰ ਉਸੁ ਕੁ ਸੇਈ ਪਾਈ ਹਰਿ ਦਰਬੀ ਆਬਾਤੁ ਆ
 ਖਿਸੁਦਾਏ॥ ੧॥ ਮੰ ੩॥ ੬॥ ਹੋਵੈ ਪਰਤ ਖਿਗੁਰੁ ਜੇ ਦਿਲੁ ਤੇ ਤਿਨ ਕਉ ਦਰਿ ਦੇਈ ਨਹੀ। ਕੇ
 ਏਈ ਨ ਏਈ ਮਿਲੇ ਤਿਨ ਨਿਦਿ ਬਾਹੁ ਛਿਵੇ ਬੁਕ ਬੁਕ ਮੁਹਿ ਪਾਏ। ਜੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਛਿਟ ਕੇ ਸੇਸ
 ਕੁਨ ਗਤਿ ਛਿਟ ਕੇ ਨਿਤ ਕੁਲੁ ਲੁਕੁ ਸੇਧਾਏ। ਨਿਨ ਗੁਰੁ ਗੋਪਿ ਆਪਾਪੁ ਸੇਛੈ ਦੇ ਲੁਗਾਏ
 ਰਹੀ। ਤਿਨ ਕੀ ਕੁਖ ਕਦੇ ਨ ਉਤਰੈ ਨਿਤ ਕੁਖਾ ਕੁਖ ਕਰਹੀ। ਓਨ ਦਾ ਆਖਿ ਆਖੇ ਸੁਦੈ ਨਿਤ
 ਹਉ ਲੋਹੀ ਲਿਖ ਰਹੀ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਦੇ ਤਿਅ ਏਈ ਦੇਖੁ ਨ ਸਕੀ ਓਨ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਥਾਉ
 ਨਹੀ। ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਾਰੇ ਤਿਨ ਨ ਦਿ ਮਿਲੁ ਹਿਰਦੀ ਪੁਰੀ ਸਤੁ ਪਤਿ ਗਵਾਹੀ। ਓਇ ਅ

ਗੈਰੁ ਸਦੀ ਗੁਰ ਕੇ ਛਿਟ ਕੇ ਤਿਉ ਸੁਮਿ ਲੈ ਤਿਸੁ ਕੁ ਸਟ ਉਠਾ ਹੀ। ਹਰਿ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਨ ਕਰਹੁ ਜੋ
 ਦੁਜੈ ਕੁ ਗਿਏ ਤਿਲੁ ਹੀ। ਪੁਰਿ ਕਰੈ ਤੇ ਆਪਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ਤਿਸੁ ਨ ਲਿਖਿ ਕਿਹੁ ਚਾਰਨ ਹੀ॥
 ਨਨ ਨ ਕਨ ਮੁਖ ਮਗਾ ਪਿਤੁ ਤਿਸੁ ਆਪਿ ਨਿਕੋ ਨ ਸਕਾ ਹੀ ਨਾ ਦੇਵੀ ਦੁਠਿ ਆਈ ਦੁਠੀ ਹੋ ਨਿਤ ਸਦਾਈ
 ਚੈ ਨੈ ਚਨਾਈ॥੧॥ ਮੰ॥ ੪॥ ਨਿਹੈ ਦੇ ਗੁਰੁ ਬਹਿ ਵਿਆ ਤਿਸੁ ਨ ਕੀ ਦੁਠਿ ਆਈ ਦੁਠੀ ਹੋਈ॥
 ਤਿਸੇ ਕੇ ਨਗਤੁ ਨਿਦਿ ਆਸ ਕੁ ਪੈਰੀ ਪਇਆ ਨ ਸੁਦਰ ਤਿਅ ਲੇਈ॥ ਤਿਸੇ ਕੇ ਖੰਡਿ ਬ੍ਰਹਮੰਤੁ ਨ ਮੁ
 ਸਕਾ ਕੁ ਕਰਹਿ ਨਿਸਕੈ ਮਸਤ ਕਿਹੁ ਬੁਧਿ ਆਗੁਰੁ ਪੁਰੈ ਪੁਰੈ ਹੋਈ॥ ਗੁਰੁ ਕੀ ਦੁਠਿ ਆਈ ਨਿ
 ਤ ਚੈ ਨੈ ਸਦਾਈ ਅਪਨਿ ਕੋ ਨ ਸਕੈਈ॥ ਨਨ ਨ ਕਨ ਕਰਹਿ ਕਰੈ ਤੇ ਆਪਿ ਬਹਿ ਦਿਖਿ ਆ ਆਪੈ ਪੈ ਨ
 ਰਖੈ ਖੁਰੈ ਸਦੀ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਕਾਇ ਅਕੇ ਦੁਆ ਪਾਰੈ ਅਦਿ ਰਿਰਯ ਲੇ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸਉ
 ਦਾ ਜੋ ਕਰਹਿ ਦਿਸੁ ਤੁਸੁ ਮਾਲੇ॥ ਨਮਨਿ ਪਯੁ ਹਰਿ ਦੁਲੀ ਐ ਹੀ ਰੇ ਪਰਦਾ ਲੇ॥ ਦਿਲੁ ਕਾ
 ਇਆ ਨਿਹੈ ਰਖੈ ਪਨੁ ਪੈ ਨੈ ਸੇ ਮੁਨੈ ਕੇ ਤਲੇ॥ ਸੇਉ ਸੁਨਿ ਕੁਰ ਮਿਰਦਾਈ ਅਹਿ ਨਿਉ ਸੁਤੁ
 ਮਿਰਗੁ ਗੁਲੇ॥੧੫॥ ਸਲੇ ਕੁ ਮੰ॥ ੪॥ ਜੋ ਨਿਦਾ ਬੇਰ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰੈ ਕੀ ਸੁਖਿ ਖਾਜਾ ਮਹਿ
 ਰੇਇਆ॥ ਨਨ ਕਯੋ ਰੁਦੁ ਪੁਰੈ ਓਥੈ ਪਕ ਨਿਉ ਹੋਇ ਏਆ॥ ਕੁਕ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਨ ਸੁਣੈ ਉਹ ਅਉ
 ਖੋਹੈ ਏਹੋ ਦਿਹੈ ਏਆ॥ ਓਨਿ ਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸੁਰਗ ਦਾਇਆ ਲਾਗੁ ਖੁਲੁ ਸਕੁ ਪੈਇਆ॥ ਓਹੁ
 ਤੇਲੀ ਸੀ ਦਾ ਬਲਦੁ ਕਰਿ ਨਿਤ ਕੁਲੈ ਕੇ ਓਠਿ ਪੁਰਿ ਜੋਇਆ॥ ਹਰਿ ਦੇਖੈ ਸੁਣੈ ਨਿਤ ਸੁਰੁ ਕਿਹੁ
 ਤਿਹੁ ਕਿਹੁ ਗੁਣੁ ਲੋਇਆ॥ ਜੈ ਸਾਖੀ ਜੈ ਸੇਲੈ ਜੈ ਪੁਰ ਬਿਕਿਨੈ ਬੋਇਆ॥ ਨਿਸੁਕਿ
 ਪਾਕਰੇ ਪੁਰੁ ਆਪਣੀ ਤਿਸੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕੇ ਚਰਣੁ ਪੈਇਆ॥ ਗੁਰੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਿਛੈ ਤਰਿਗ
 ਇਆ ਨਿਉ ਲੋਹਾ ਕਾ ਠਮੈ ਗੋਇਆ॥ ਨਨ ਨ ਕਨ ਮੁਖਿ ਆਤੁ ਨ ਪਿਹਰਿ ਹਰਿ ਨ ਮਿਸੁ
 ਖੋਹੈ ਏਆ॥੧॥ ਮੰ॥ ੪॥ ਦੁਲੁ ਚੀ ਅਮੋਹ ਗਈ ਨਿਨ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿਗ
 ਇ॥ ਅੰਤਿ ਹਿਜੈ ਤਿਪੁਗਾ ਸੀ ਅਨਾ ਕਨ ਮਿਸੁ ਆਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਸੁਰੁ
 ਪਮੁਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਸਚੈ ਕੀ ਦਿਚਿ ਜੋਇਆ॥ ਗੁਰੁ ਜਨਤੁ ਨ ਦਿਚਿ ਲੁਕਿ ਰਹੈ ਕੇਈ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ
 ਸੇਵੁ ਕਰੈ ਏਥੇ ਤਿ॥ ਸੁਕੁ ਆਤਮੁ ਆਪੁ ਦੁਇ ਆਤ ਇਕੁ ਗਾਇਆ ਇਕੈ ਓਤਿ ਪੈਤਿ॥

ਇਕੁ ਦੇਖਿ ਆਇ ਕੁ ਮੀਏ ਕੇ ਸੁਇ ਆਸੁ ਦੁਸੁ ਮੋਹ ਤਿਹ ਨ ਨ ਕਨ ਭੁਸੁ ਲਹਿ ਤੁਸੁ ਭੁਸੁ ਚੇ
 ਸੇਵੇ ਤੇਰੀ ਤੇਰੀ ॥੧੬॥ ਸੋਲੇ ਕੁ ਮੰ ॥ ੬ ॥ ਸਕਿਰ ਸਤਿ ਨ ਕੈ ਰਿਏ ਹਰਿ ਨਿਨ ਹਰਿ ਦੁਸਿ ਆਮ
 ਨ ਆਹਿ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਤੇ ਭੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਨ ਕਉ ਸਕਿਰੇ ਖੁਦ ਜਾਹਿ ॥ ਨਿਨ ਨਿਰ ਕਉ ਭੁਖ ਆਪਿ
 ਆਇ ਆਤਿ ਨ ਕਉ ਭੁਖਿ ਕੇਈ ਨਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਤਿਨੀ ਸੁਰੇ ਵਿਆਜਿ ਨ ਕਉ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿ ਆ
 ਆ ॥ ਤੇਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਪੈਨਾਈ ਆਹਿ ਨਿਨ ਹਰਿ ਦੁਸੁ ਆਮ ਆਹਿ ॥ ਚਿਏ ਆਪਿ ਤਚੇ ਸੁਰ ਕੁਟਿ ਬ
 ਸਿਓ ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਸੁਰੁ ਜਗਤੁ ਛੁਡਾਹਿ ॥ ਜਨ ਨ ਕਨ ਕਉ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਨ ਨ ਤਿਨੇ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਹਮ
 ਜੀਵਹਿ ॥੧॥ ਮੰ ॥ ੬ ॥ ਸਾਧਰਤੀ ਕੁਈ ਹਰੀ ਆਵੁ ਲੀਨਿ ਬੇ ਮੇਰਾ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੈ ਠਾ ਆਇ ॥
 ਸੇਜੇ ਤਹੁਈ ਹਰੀ ਆਵੁ ਲੀਨਿ ਬੇ ਮੇਰਾ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੈ ਠਾ ਆਇ ॥ ਪਿਨੁ ਪਿਨੁ ਪਿਤਾ ਪਨੁ ਪਿਨੁ
 ਕੁਲ ਪਨੁ ਪਨੁ ਸੁਜਨ ਨੀਨਿ ਨਿਭੁ ਕੁਨ ਦਿ ਆਮ ਆਇ ॥ ਪਿਨੁ ਪਨੁ ਗੁਰੁ ਨਿਨਿ ਨ ਆਮ ਆਇ ॥
 ਆਪਿ ਤਰਿ ਆਜਿ ਨੀਨਿ ਤਿਨ ਲਾਇ ਆਵੁ ਛੁਡਾਇ ॥ ਹਰਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲੁ ਹੁਦਾਇ ਆਕਰਿ
 ਜਨ ਨ ਕਉ ਪੈਵੇ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚ ਸਚਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਅਮਰੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ
 ਪਾਰਿ ਆ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਪਾਉ ਪੈਥਿ ਆਰਿ ਆ ॥ ਜਾਤਿ ਠਾ ਪੁਰਾ
 ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਤਾ ਅੰਦਰੁ ਮਾਸਾ ਪਾਰਿ ਆ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰੁ ਆਪਣੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਘੁਮਿ ਦੁਰਿ
 ਆ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਜਿਤੁ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆ ॥੧੦॥ ਸੋਲੇ ਕੁ ਮੰ ॥ ੬ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਓਨ ਮੁਖਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਨ ਆਪਿ ਆਇ ਸੀ ॥ ਸੇਕਰੇ ਜਿਸੁ ਤਿ ਗੁਰੁ ਕੁਦੁ ਸੀ ॥ ਗੁਰੁ
 ਪੁਰਾਖੁ ਗੀਵੁ ਸੀ ॥ ਇਸੀ ॥ ਨਿਨ ਅੰਦਰਿ ਨਿਨ ਮੁਖਿ ਪਾਨੁ ਹੈ ਤਿਨ ਕਉ ਉਸੁ ਗੁਰੁ ਦਾਇ ਸੀ ॥ ਨਿਨ
 ਰਖ ਦੁਖ ਉਹਰਿ ਆਪਿ ਹੋਇ ਰੇ ਰੇ ਤੀਝੁ ਧਿਧਿ ਜਾਇ ਸੀ ॥ ਜਨ ਨ ਕਨ ਮੁਖਿ ਆਇ ਤੁ
 ਹਰਿ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਛੁਡਾਇ ਸੀ ॥੧॥ ਮੰ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੈ ਮਨਿ ਭੁਦੁਈ ਗੁਰੁ ਸਤਿ ਗੁ
 ਰ ਕੀਵੁ ਆਈ ॥ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਪੈ ਜਸੁ ਤਿ ਗੁਰੁ ਕੀਨਿ ਚੇਨੈ ਸਦਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕੈ ਮਨਿ
 ਆਰਥੁ ਮਹੇ ਪਾਰਥੁ ਮੁਛੁ ਛੁਡਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਤਾ ਦੁਈ ਬਾਹੁ ਹਰਿ ਤਿਨਿ ਸੁਭਾਇ
 ਨਿਦਾਈ ॥ ਜਿਨੀ ਤਿਨ ਮੇਰਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕਉ ਕਰਿ ਤਿਨੇ ਕੇ ਸਕਿ ਪਾਪ ਗਵਾਈ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗ

ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਸਹੁ ਸੇ ਭੁਖਾਈ। ਨਨ ਨਨ ਕੁ ਮੰਗੈ ਪੁਤ੍ਰਿ ਤਿਨਿ ਨਗੁਰੈ ਸਿਖ ਮੇਰੇ ਕਾਈ॥੧॥
 ॥ ਪਉੜੀ॥ ਗਉ ਭਾਖਿ ਆਲੀ ਮਿਠ ਤਿਸੁ ਚੁਸ ਚੁਸ ਚੁਸ ਵੇਦੁ ਛਿਅਈ॥ ਸਾਲਹੀ ਸਚੁ ਸਲਹੁ ਸ
 ਚੁਸ ਚੁਸੀ ਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ॥ ਸਚੁ ਸਚਾਰੁ ਸੁਨਿ ਨੀਰਖਿ ਅਸੇ ਤਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਪਾਈ॥ ਇ
 ਜੰਗ ਰਿਸੁ ਸੇਈ ਜਾਦੁ ਦੇ ਨਿਉ ਗੈ ਮਿਠਿ ਆਈ ਪਾਈ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿ ਅਮ
 ਨਿ ਦਾਜੀ ਦਾ ਪਾਈ॥ ੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ॥ ॥੬॥ ਜਿਨ ਅਦਿ ਰਿਉ ਮਰ ਬੁਲ ਸੇਈ ਜਾਦੁ ਨਿਸੁਲੀ
 ਆ॥ ਗਰਿ ਜਾਦੁ ਹਿਸੇਈ ਬਿਰਹੁ ਉਤਿਨ ਦਿਟੁ ਹੁਸਟ ਪ੍ਰਮਿਧੇਲੀ ਆ॥ ਗਰਿ ਮੇਲੁ ਹੁਸ
 ਜਾਦੁ ਪੁਰਖੁ ਮੇਗ ਸਿਰ ਤਿਨ ਦਿਟੁ ਤਲੁ ਰੇਲੀ ਆ॥ ਜੇਗੁਰ ਸਿਖ ਗੁਰ ਕਾਰ ਕਮਾਵੁ ਹਿ
 ਉਗਲ ਮਤਿ ਨ ਕਾਗੇਲੀ ਆ॥ ਗਰਿ ਰਿਹੀ ਚਲੇ ਲੇਜੇ ਰੇਤ ਤਿਨ ਭਿਨੀ ਹਰਿ ਰੇ ਗਿਰੇਲੀ ਆ॥
 ਬਰਿ ਬਿਰਪ ਨ ਕਮੇ ਲਿਗੁ ਪਹਿਸਿ ਰੇਦੁ ਚਿਅ ਮੇਲੀ ਆ॥ ੧॥ ਮੰ॥ ੬॥ ਅਉਗਲੀ
 ਚੁਰਿ ਆਸਰੀ ਗੁਰੈ ਵਿਉ ਮੈਤ ਹੁਨਿ ਰਮ ਲਹੇਇ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗੁਣ ਦੇਹਾਈ ਅਹਿ ਮਲੁ ਹਉ ਮੈ
 ਕਰੈ ਪੈਇ॥ ਸਚੁ ਦਲੁ ਜਹਿ ਰੇਗਾ ਸਿਉ ਸਚੁ ਸਉਦ ਹੋਇ॥ ਤੇਟ ਮੁਲੁ ਨ ਆਈ ਲਹਾਹ
 ਰਿਕੁ ਦੇਸੇਇ॥ ਨਨ ਕਤਿਨ ਸਚੁ ਦਲੁ ਜਿਅ ਨਿਨਾ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿ ਅਪਰ ਪਤਿ ਹੋਇ॥ ੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਸਾਲਹੀ ਸਚੁ ਸਾਲਹੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪੁਰਖ ਨਿਰਾਲੇ॥ ਸਚੇ ਸੇਵੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਦੇਸੇ
 ਸਚੁ ਸਚੁ ਹਰਿ ਕਾਦੇ॥ ਸਚੁ ਸਚੁ ਨਿਨੀ ਅਗਾਧਿ ਅਸੇ ਜਾਇ ਰੇਲੁ ਸਚੁ ਨਾਲੇ॥ ਸਚੁ ਸ
 ਚਾਜੇ ਨੀਨ ਸੇਵਿ ਅਤੇ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਨੇ ਕੇਤਾਲੇ॥ ਓਹੁ ਆਲੁ ਪਤਾਲੁ ਮੁਹੁ ਬੇਲੁ ਦੇ ਨਿਉ ਪੀਤੇ
 ਮਦਿ ਮਤੁ ਦਾਲੇ॥ ੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ॥ ॥੭॥ ਗਉੜੀ ਗਗੁ ਸੁਲਖ ਦੇ ਜੀਖ ਸੇ ਮੇਰਿ ਤਿਕੋ ਕੇਇ
 ਕੁ ਦੇਲੈ ਲੈਸ ਤਿਗੁਰੁ ਕੈ ਮੈਸਾ ਸੀ ਗਾਰੁ ਕੇਇ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਕੁਤਾਰੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਰਹੇ
 ਇ॥ ਨਿਉ ਉਬਲੀ ਮਜੀ ਫੇਰੇ ਗੁਗਾਗਾ ਤਿਉ ਸਚੇ ਨੇਨੀ ਉਦੇਇ॥ ਰਿਗਿ ਚਲੇ ਲੈ ਅਤਿ
 ਰਤੀ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਗਾਨੇ॥ ਕੁਛੁ ਨ ਭੀ ਬੁਝੀ ਨ ਰਹੈ ਕੁਛੁ ਅਲਮਾ ਪਲੇਟਿ ਪੈਰੇ॥ ਕੁਛੀ
 ਕਰੀ ਦਲੁਈ ਆ ਕੁਛੁ ਸਿਉ ਲਗਾਨੇ॥ ਨਨ ਕਸਚੁ ਅਧਿਐ ਅਪੇਨ ਦਰਿ ਕੋਰੇਇ॥ ੧
 ਮੰ॥ ॥੮॥ ਸਤ ਸੰਗਾ ਤੇ ਅਹਿ ਰਿਉ ਸਤ ਤਿਹੈ ਸੰਗਿ ਸਾਧੁ ਮਿਲਿਐ ਅਰਿ ਆ॥ ਓਇ

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾਰਖਹ ਚਾਹੁ ਰਿਅ ਪਿਯੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੈ ਪਿਛੈ ਹਰਿ ਸਤਿ ਬਾਰਿਅਾ ਜਿ ਮਦੇ ਚਿਤ
 ਵੈਖੁਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾ ਸੇਅ ਪਿਓ ਪਾਵੁਣੁ ਹਰੇ ਮਾਰਿਅਾ ਏਹ ਗਲੁ ਹੋਵੈ ਚਿਤਰ ਗਾਹ ਸਚੇ
 ਕੀ ਜਨਨ ਕਾ ਅਗਮੁ ਦੀਚਾ ਰਿਅਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸਤਿਅਾ ਜਿ ਨੀਅਗਾ ਪਿਅਾ
 ਜਾਉ ਠੇਤਾ ਸਚੁ ਦੇਵੇ ਸੇਵਿ ਰਲੇ ਜੁਗ ਮਹਿ ਜਲੈ ਅਹਿ ਜੇਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਚੁ ਰੇਹਾ ਹਉ ਬਲਿ
 ਹਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਭਿਅਨੁ ਦਿਨੁ ਸਚੁ ਲੇਹਾ ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਚੁ ਚਾਵੁਣੁ ਸੇ ਸਚੀ ਦਰਗਾਹਾ
 ਦੇ ॥ ਜਨਨ ਕਉ ਕੋਲੈ ਸਚੁ ਨ ਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਦਾ ਨੇਹਾ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ ॥ ੪ ॥ ਵਿਅਾਸ
 ਦੁਖ ਵਿਅਾਸ ਗਲਾਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤੇ ਪਰਵਾਣਾ ॥ ਜਿਨਾ ਸਾਮਿ ਗਿਰਾ ਸਿਨੁ ਦਿਸੈ ਰੇ ਸੇ ਪੁਰ ਪੁਰ
 ਖਪਰ ਪਾਠਾ ॥ ਕਰਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਅਨਾਦਿਨੁ ਲੋਗੇ ਪਿਅਾਨੁ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ
 ਰਹਾ ਦਰਗਾਹ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥ ਸਉਦੇਵਾ ਹੁਣਾ ਹਉ ਚਰਹਿ ਓਠ ਦੇ ਭੀਵਾ ਹੁਕਾਰੇ ਨਿ ॥ ਨਨਕ
 ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਜਿਨਿ ਤਉ ਠਿਸ ਮਾਲੇਨਾ ॥ ੧ ॥ ਮੰ ॥ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਅਪਦੁ ਪਾ
 ਈਐ ਨ ਮੁਖ ਪਾਗ ॥ ਕਉ ਜਲੁ ਤੁਧਿ ਦਿਆ ਕਹਿ ਲੇਹਾ ॥ ਹਰਿ ਦਾਤ ਕਰੇ ਦਾਤਾ ॥ ਪਿਨੁ ਪਿਨੁ
 ਸੇ ਸਾਰੇ ਜਿਨ ਮਕਰਿ ਦਾਪਾਗ ॥ ਦੁਖ ਜਾਗੇ ਸਿਖ ਅਵੇ ਦੇ ਸਬਦੁ ਲਾਪਾਵੁਣਾ ॥ ਜ
 ਨਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਉਈ ਤਿਨ ਸੇਵਿਅਾ ਸਿਰਜਲੁ ਹਾਹਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ
 ਕੇ ਨਾਨਕੁ ਤਹ ਰਿਸੁ ਸਚੁ ਜਿਨੀ ਅਗਾ ਪਿਅਾ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋ ਜਿਨੂੰ ਛੇਲਿਅਾ
 ਤਿਨ ਅਤਿ ਰਹੀ ਸਚੁ ਲਾਪਿਅਾ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਜਿਨੀ ਸੇਵਿਅਾ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰ
 ਤਿਨੀ ਸਾਪਿਅਾ ॥ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਵਡੇ ਹੋ ਸਚੁ ਸੇਵਨਿ ਸਚੁ ਰਲਾਪਿਅਾ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਨੀ
 ਸਾਬਾ ਸੇ ਹੋ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸੇਵਨੁ ਲਾਪਿਅਾ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ ॥ ੪ ॥ ਅਲਖੁ ਪਾਈ ਮੁਗ
 ਹੋ ਨ ਮਹੀ ਦੁਰ ਮਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਮਨੁ ਮਾਨੁ ਦਿਵੈ ਛਿਰਿ ਛਿਰਿ ਚੁਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅ
 ਪਿਦ ਦਿਅੋ ਹੋਇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਅਾ ॥ ਜਨਨ ਕਾ ਅਗਮੁ ਲਾਗਿ ਤੁਨ ਮਮਰਦ
 ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮੰ ॥ ੪ ॥ ਕੁਰਮੁ ਲਾਗੀ ਅਪਦੁ ਬਹੁ ਧਿ ਪਿਰੇ ਗੁਸੁ ਕਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁ
 ਰੁ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਹਤਾਰਿ ਅਖਾਇ ਤਬ ਨਾਇ ॥ ਜਿਹ ਦੁਸਲਾ ਹਿਨ ਜਲੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਚਿਤੁ

ਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਕੀ ਮਨ ਕੁ ਧਰੈ ਮਨੁ ਤਿਪੈ ਤੇ ਹਰਿ ਸੁਖਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਕੁ
 ਦਰ ਤਿਨਾ ਦੀ ਐਰਿ ਨੁਗਤੀ ਨਿਨਿਬਨ ਦੀਆ॥ ਸੋ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ
 ਦੁਤਿ ਮਾਈਆ॥ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਲਾਹ ਸਚੁ ਸਚੁ ਕੀ ਮਤਿ ਵਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਜਾਮਿਲਿ
 ਅਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਤਾਹਾ ਨਰਨ ਦਰੀ ਮਾਈਆ॥ ਸਚੁ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਨਿਨੀ ਸਲਾਹਿ ਮਾਤਿ
 ਨ ਕੁਖਾ ਸਾਹਿਗਦਾਈਆ॥ ੨੨ ਸਲੋਕੁ ਮ० ॥ ੪॥ ਮੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬੇਨਿ ਬੇਨੇ ਦਿਅੰ ਸੇ ਪੁਰੁ
 ਲਪਾ ਲੋੜਿ॥ ਦਿਸਦੁ ਗੁਰੁ ਮੇ ਪਾਇਆ ਨਿਨਿ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਦਿਤਿ ਤਿਨੇ॥ ੧॥ ਮ०॥ ਮਾਇ
 ਆਪਾਰੀ ਮਤਿ ਅਨੰ ਬਲਾ॥ ਸਬਦੁ ਨ ਸੁਦਈ ਬਹੁਰੇ ਲਘੁ ਚੇਲਾ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਸਬ
 ਦਿ ਲਿਦੁ ਲਾਇ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਦਿ ਮਨੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ॥ ਤਿਨਿ ਸੁਰੁ ਦੇ ਸੁਕੇ ਹਰਾ
 ਦਿਆ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਜੇਤੁ ਦੁਜਾਇਆ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਥਰਤਾ ਸਚੁ ਵਿਚੁ ਨ ਦੁਦਾ
 ਜੋ ਜੀ ਮਾ ਅਦਿ ਰਿਦਰੇ ਤੇ ਪਤੁ ਕਰਤਾ ਅਪਿ ਅਗਾਣੁ ਤੇ ਸਚੁ ਜਗਾਇ ਰਿਗਦੇ ਤੇ॥ ਸਚੁ
 ਵੀਤ ਤੇ ਗਾਵਰਤਾ ਸਚੁ ਤੇ ਗੋਬਦੇ ਤੇ॥ ਤੁਘਟਿ ਪਟਿ ਇਕੁ ਦੁਰਤੁ ਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਚਲ
 ਤੇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨੇ ਮਿਲੇ ਸੁਹਰਿ ਮਿਲੇ ਸੁਹਰਿ ਮਿਲੇ ਨਹੀ ਵਿਸੈ ਪਰੇ ਤੇ॥ ੨੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮ०
 ॥ ੪॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਅਦਿ ਤੁਥਰਿ ਰਖੀ ਐ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਲਾਈ ਨੈ ਚਿਤਾ॥ ਵਿਉਸਾ ਮਿਗਿ ਰਾਮਿ
 ਦਿਸਾਰੀ ਐ ਬਹਾਇਆ ਉਠਾਇਆ ਨਿਤਾ॥ ਮਰਦੁ ਜੀ ਦੁਦਕੀ ਚਿਤਾਰਾਈ ਇਹੁ ਜੀ ਮਨੁ
 ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਦਮਿ॥ ਨਿਉਰਾ ਦੇ ਤਿਉਰ ਪੁਤੁ ਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਬਖਸਿ॥ ੧॥ ਮ०॥ ੩॥ ਮਨ
 ਮੁਖ ਅਹਿਕਾਰੀ ਮਹਲੁ ਨ ਜਾਣੈ ਖਿਨੁ ਅਗੋ ਖਿਨੁ ਪੀਛੈ॥ ਸਦਾ ਬਲਈ ਐ ਮਹਲਿ ਨਾ
 ਦੈ ਵਿਉਰਿ ਰਿਦਰਗਾ ਸੀਧੈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾ ਮਹਲੁ ਦਿਰਲਾ ਜਾਣੈ॥ ਸਦਾ ਰਹੈ ਕਰ ਜੋੜਿ
 ॥ ਆਪਣੀ ਰਿਪ ਬਰੇ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਨਾਨਕ ਲੇਖੇ ਹੋਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਮਿਦਾ ਵੀਤੀ ਸਚ
 ਲੇਖੇ ਨਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾ ਮਨੁ ਮਨੋ॥ ਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾ ਮਨੁ ਮਨਿ ਅਤਾ ਪਾਪ ਕਸਮ ਲਹਿਓ॥
 ਉਪਦੇਸੁ ਨਿਦਿਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇ ਸੁਦਿਅਾ ਮਿਖੀ ਵੇਨੋ॥ ਨਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾ ਕੁਦਰਤਿ ਮਨਿ
 ਤਿਨ ਚੜੀ ਚੜਗਾਇ ਦਿਨੋ॥ ਇਹੁ ਚਲ ਨਿਗਲੀ ਗੁਰੁ ਮੁਖੀ ਗੁਰੁ ਦੀਖਿ ਆਸੁ ਦਿਮੁ

ਭਿਨਿ॥ ੨੫॥ ਸਲੋਕੁਮੰ॥ ਨਿਨਿਗੁਰਗੋਪਿਅਅਪਦਤਿਸੁਠਉਠਨਠਉਹਲਤਪ
 ਲਤੁਦੈਗਏਦਰਗਨਹੀਥਾਉ॥ ਓਹਦੇਲਗਥਿਨਅਦਈਠਿਰਿਸਤਿਗੁਰਗਰਿਪ
 ਦਿਸਤਿਗੁਰਗੀਗਲੁਤੇਪੁਸੀਅਦੁਪੇਦੁਖਿਦਿਗਥਿਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਨਿਰਦੈਰੋਅ
 ਪੇਲਏਨਿਸੁਲਾਇ॥ ਨਨਕਦਰਸਨੁਨਿਨਦੇਖਾਇਓਹਤਿਨਦਰਗਹਲਦੇਛੁਲਾਇ॥
 ੧॥ ਮੰ॥ ਮਨੁਮੁਖਿਅਗਿਆਨੁਦਰਸਤਿਅਹਿਚਾਰੀ॥ ਅਤਿਰਿਕੋਧੁਨੁਮੈਅਤਿਹਾਰੀ
 ਕੁਲਕੁਸਤੁਓਹਪਾਪਥਮਾਦੈ॥ ਵਿਅਓਹਸੁਦੈਵਿਅਅਥਿਸੁਦੈ॥ ਅੰਨਬੋਲਖੁਇ
 ਉਧੁੰਨਪਾਇ॥ ਮਨੁਮੁਖਿਅਧਿਆਦੈਨਾਇਥਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੋਦੇਖਾਇਨਪਾਇ॥ ਨਨਕ
 ਪੁਰਖਿਲਿਖਿਅਕਮਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਿਨਕੋਚਿਤੁਕੋਠਹਰਿਸੇਬਹਿਨਸਤਿਗੁ
 ਰਪਾਸਿ॥ ਓਥੇਸਚੁਦਰਤਦਾਕੁਨਿਅਗਠਿਤਉਦਾਸ॥ ਓਇਦੁਲਛਲੁਕਹਿਧੁਤਿਕਦ
 ਦੇਠਿਰਿਨਹਿਬਹਿਕੁਨਿਅਗਥਾਸਿ॥ ਦਿਠਿਸਚੇਕੁਨਾਗਨੁਈਅਨਿਦੇਖਹੋਕਿਰਨ
 ਸਿਧਾਕੁਨਿਅਗਕੁਨਿਅਗੀਜਾਇਓਲੇਸਚਿਅਗਸਿਧਕੋਲੇਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥ ੨੬॥ ਸਲੋ
 ਕੁਮੰ॥ ੫॥ ਗਹਦੇਖੁਹਦੈਨਿਟਕਮਾਰਿਅਨੁਕਰਿਅਪੇਅਗਥਾਸਿਤਸੁਹਾਈਨਨਕਾਦਰੋਤ
 ਸਕੁਨਾਹਰੁ॥ ੧॥ ਮੰ॥ ੫॥ ਮੁਹਿਗੁਰੂਕੋਲੁਕੋਤਕਿਥੋਪਾਇਨਿਹੁ॥ ਤਿਨੈਅਹੋਨਨਕਾਨਿ
 ਬਰਲੁਕਾਚਲੁਸਮਝਥੁ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ੫॥ ਲੋਠਹੋਰਤੀਤੁਰਹਿਪੁਰੁਜਾਦੇਪੁਲੀ
 ਤਬਹਿਨਹਿਪਰਾਈਆਲੁਕਿਅਦਿਠਿਲੀ॥ ਸਿਨਿਦੇਨਿਖਮਥਾਇਮਿਠਅਦੁਮਾਈ॥
 ਕਰਮੀਅਧੇਅਪਦੈਅਧੇਪਛੁਤਾਈ॥ ਅਨਗਈਲੁਛੇਸਤਾਤਿਲਪੀਨੋਪਾਈ॥ ੨॥
 ਸਲੋਕੁਮੰ॥ ੫॥ ਸੇਦੁਕਸੇਦੇਸਾਹੋਕੇਸਈਪਰਦਾਨੁ॥ ਦੁਨਸੇਦਨਨਕਸੇਪਚਿਪਚਿ
 ਮੁਏਅਨਾਦੁ॥ ੧॥ ਮੰ॥ ੫॥ ਜੋਪਰਿਲਿਖਿਅਏਖੁਪੁਰੁਮੇਟਨਨਾਇਚਮਨਮੁਖ
 ਨੁਦਖੋਰਨਨਕਸਦਾਧਿਆਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮੰ॥ ੫॥ ਨਗਇਲੁਲਾਇਅਨੁਨੁਗ
 ਨੁਪੇਰਕਿਥੋਰਥੋ॥ ਕਰਦਾਪਾਪਅਮਿਤਿਅਨਿਤਦਿਸੇਚਥੋ॥ ਨਿਦਕਰਦਾਪਚਿਮੁਇਆ
 ਦਿਠਿਦੇਹੀਕਥੋ॥ ਸਚੇਸਾਹਿਬਮਾਰਿਅਕਉਲਤਿਸਨੇਰਥੋ॥ ਨਨਕਤਿਸੁਸਰਨਗਤੀਜੋ

ਪੁਰਖ ਅਲੋ ॥ ੨੨ ॥ ਸਲੋਕ ਮੰ ॥ ੫ ॥ ਨਰਕ ਘੋਰ ਬਹੁ ਦੁਖ ਅਲੋ ਅਭਿਰਤ ਅਲੋ ਕਾਥਾ
 ਨਾ ॥ ਤਿਨ ਪ੍ਰਕੁਮ ਚੇ ਨ ਨ ਕਹੇ ਇਹੋ ਇਮੁ ਦੇਹ ਰਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਮੰ ॥ ਅਦਖ ਧਸ ਰੇ ਕੀ ਲਿਖਾਨੁ
 ਨਿਦਕ ਕਾ ਦਾਨੁ ਨਾ ॥ ਅਪੁਕੁਲਾ ਦੇ ਨ ਨ ਕਪ ਚਿਪ ਚਿਜੇ ਨੀ ਪਾਗ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮੰ
 ੫ ॥ ਤੁਸਰਿ ਤਾ ਪੁਰੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰਿ ਪਾਸੁ ਚੁ ਅਪੁਦੁ ॥ ਸਰੁ ਅਦੈ ਸੇ ਮਿਟਿ ਗਏ ਨ ਮ ਕਾਥੁ
 ਉਛੁਟੁ ॥ ਕ ਮੇਰੇ ਪੁਰਿ ਅਈ ॥ ਮੀਗ ਸਾਧੁ ਤੁਟੁ ॥ ਦਿਲੁ ਸਚੇ ਦੁਜ ਸੇ ਦਿਦੈ ਹੋਇ ਮਰ ਸਨਿਬੁ
 ਟਾ ॥ ਨ ਨ ਕਹੇ ਉਗਰਿ ਬਖਸਿ ਮਾਨ ਮੇਰੀ ਗਿਜੁਟੁ ॥ ੨੨ ॥ ਸਲੋਕ ਮੰ ॥ ੪ ॥ ਤਪਾਨੁ ਦੇ ਅ
 ਦੇਹੁ ਲੋਕੀ ਨਿਅਗ ਇਅਨੇ ਛਿਰੈ ਨ ਨ ਮਾ ਲੋ ਅਪਾ ॥ ਅਗੇ ਦੇ ਸਦਿ ਅਸੇ ਤੇ ਦੀ ਰਿਖਿ
 ਅਲੋ ਦੇ ਨ ਹੀ ਪਿਛੇ ਦੀ ਪਦੁਤ ਇਕੈ ਅਗੇ ਤਿਥੈ ਪੁਤੁ ਦਿਚਿ ਬਹਾ ਲਿਅਗ ॥ ਪਚੇ ਲੋਗ ਸ
 ਭਿਰ ਸਦੁ ਲਗੇ ਤੇ ਪਲੋ ਕੁਲੁ ਹਰਿ ਗੇ ਗ ਲਿਅਗ ॥ ਜਿਥੈ ਥੈ ਪਨੁ ਦੇ ਥੈ ਤਪਾ ਤਿਦੇ ਨ ਹੀ
 ਪਨਿਬਹੁ ਤੇ ਛਿਰੈ ਤੇ ਪੈਧਰ ਮੁਹਾਰਿ ਅਗ ॥ ਕੁਈ ਏਹੁ ਤਪਾ ਨ ਹੋਈ ਬਹੁ ਲਾਹੈ ਬਹਿ ਸਾਪਨ
 ਨ ਦੀ ਚਗਰਿ ਅਗ ॥ ਸਤ ਪੁਰਖ ਕੀ ਤਪਾ ਨਿਦਾ ਕੈ ਰੇ ਸੇ ਸਾਗੇ ਕੀ ਉਸਤਤੀ ਦਿਚਿ ਹੋਵੈ ਦੇ ਤੇ ਥੈ
 ਤਪਾ ਦ ਜਿਮਾਗਿ ਅਗ ॥ ਮਹੀ ਪੁਰਖੀ ਕੀ ਨਿਦਕਾ ਦੇ ਪਹੁ ਜਿਤ ਪੈ ਨੇ ਛਲਗਾ ਸਕੁਗ ਇ
 ਅਯੋਧਾ ਘਾ ਲਿਅਗ ॥ ਬਾਹਰਿ ਬੋਹੇ ਪਚਿ ਦਿਚਿ ਤਪਾ ਸਦਾ ਏ ॥ ਅਦਿ ਰਿਬੋਹੇ ਤਪਾ ਪਪ
 ਮਾਏ ॥ ਹਰਿ ਅਦਿ ਰਲਾ ਪਪ ਪਚਿ ਨੇ ਉਘਾ ਕਰਿ ਦੇ ਘਾ ਲਿਅਗ ॥ ਪਰ ਮਰਾਇ ਨ ਮ ਕੈ ਕਰਾ
 ਨੇ ਅਧਿਛਾ ਤਿਅ ਏ ਸੁਤ ਪੈ ਨੇ ਤਿਥੈ ਬਲਿ ਪਾਇ ਹੁ ਨਿਥੈ ਮਹਾ ਮਹਾ ਤਿਅ ਰਾਅ ॥ ਛਿਰਿ ਏ
 ਸੁਤ ਪੈ ਚੈ ਮਹਿ ਕੋਇ ਲਗਾ ਹੁ ਨ ਹੀ ਏਹੁ ਸਤਿਗੁਰੋ ਦਿਦਕਾ ਰਿਅਗ ॥ ਹਰਿ ਬੈਰ ਰਿਦਰ ਤਿਅ
 ਸੁਨਾਨ ਕਿਅ ਧਿ ਸੁਦਾ ਤਿਅ ਸੇ ਬੁਝੈ ਜੁਦੁ ਜਿਸ ਦਾ ਰਿਅਗ ॥ ੧ ॥ ਮੰ ॥ ੪ ॥ ਹਰਿ ਕੁ
 ਗਤਾ ਹਰਿ ਅਗਾ ਪਿਅ ਹਰਿ ਕੀ ਵੈ ਤਿਅ ਏ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤ ਨੁਕੁਗ ਤਿਨਿ ਤਗਾ ਦੇ ਹਰਿ
 ਕੀ ਰਤ ਨੁਕੁਗ ਤਿਨਿ ਤਗਾ ਦੇ ਹਰਿ ਨ ਮੁਖ ਦਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕੁਗ ਤਾ ਨੇ ਨਿਤ ਨੇ ਵੈ ਦੀ ਵੈ ਤਿ
 ਆਈ ਬਖਸੀ ਮਨੁ ਨਿਤੁ ਚੈ ਸਦਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕੁਗ ਤਾ ਨੇ ਬਿਰੁ ਘਰੀ ਬਹਾ ਲਿਅਗ ਮੁਖ ਪਦੈ
 ਪੈ ਨ ਰਖਾਈ ॥ ਨਿਦਕਾ ਪਸਹੁ ਹਰਿ ਲੇਖਾ ਮਗੀ ਬਹੁ ਦੇ ਸਨਾਈ ॥ ਜੇਹਾ ਨਿਦਕ ਅਪਦੇ

ਜੀਇਕਾਦ੍ਵੈਤੋਂ ਭਲਾਈ॥ ਅੰਦਰਿਕਮਾਦਾਸਰਪਰਉਪਾਏਕੁੰਦੈਬੰਧਪਤੀਦਿ
 ਰਿਕਮਾਈ॥ ਜਨਨਾਨਕਦੇਖਿਦਿਗਮਿਅਗਰਿਬੀਦੁਇਮਾਈ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ ਮੰ॥ ੫॥
 ਕੁਗਤਿਜਨਾਕਾਖਾਹਰਿਅਪਿਰੇਬਿਅਪਾਪੀਕਰੀਅਐ॥ ਗੁਮਾਨਕਰਹਿਮੁਕੁਮਾਨੀ
 ਅਦਿਸੁਖਾਪੀਅਗੀਐ॥ ਅਇਲਗੋਨੀਦਿਗੋਬੇਨੇਨਿਉਪਕਾਥੇਤੁਲੀਐ॥ ਜੋਕਰਮ
 ਕਮਾਵੇਤੋਵੇਰੁਲੀਐ॥ ਜਨਨਾਨਕਾਕਾਖਸਮਾਨੁਹੈਸਰੁਨਾਦਾਪਈਐ॥ ੩੦॥ ਸੋਲ੍ਹੇਮੰ॥
 ੪॥ ਮਨਮੁਖਮੂਲਗੁਰੁਲਿਅਦਿਓਲਥੇਭੁਮਹਿਕਾਗੁ॥ ਧੁਗਨਕਵਰਿਦੀਅਅਨਿਦਿਨੁ
 ਗੁਦੈਸਬਦਨਕਰਹਿਦੀਚਾ॥ ਸੁਪੁਮਤਿਕਰੇਤੇਸਰੁਹਿਰਲਈਬੋਲਨਸਰੁਦਿਕਾਰੁ
 ॥ ਦਿਤੇਬਿਡੈਨਮੈਤੇਖੀਅਹਿਅਤੇਰਿਤਿਸਨਾਬਹੁਅਗਿਆਨੁਅਪਿਕਾ॥ ੧੦॥ ਮੰ॥ ੬॥
 ਜਿਨਅਦਿਰਿਦੁਜਾਭਉਹੈਤਿਨਗੁਰਮੁਖਪ੍ਰੀਤਿਨਹੈਇ॥ ਉਨੁਅੰਦਨਾਇਕੁਦਾਈਐ
 ਸੁਪੈਨਸੁਖਾਏ॥ ਕੁਨਕਮਾਦੈਕੁਨਉਚੈਕੁਨਲਗਿਅਕੁਨਹੈਇ॥ ਅਇਅਭਿਉ
 ਸਰੁਦੁਖੁਹਦੁਖਧਿਨਸੈਦੁਖਹੈਇ॥ ਨਾਨਕਪਾਤੁਮਿਲੈਜੇਨਾਅਦਈਜੋਲੈਚੈਸਰੁਕੁ
 ਇ॥ ਜਿਨਿਓਏਏਪੈਪੈਨਪਇਅਤਿਨਗੁਰਸਬਦੀਸੁਖਹੈਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮੰ॥
 ੫॥ ਨਾਨਕਦੀਚਾਰਹਿਸੰਤਅਨੁਜਨਾਚਾਰਦੇਰਕਹਿਦੇ॥ ਕੁਗਤਮੁਖੈਤੇਬੋਲਦੇਸੇਬਚਨਿ
 ਹੋਦੇ॥ ਪਰਗਾਇਪੈਰੇਜਾਪਦੇਸਰੁਲੋਕਸੁਦੇ॥ ਸੁਖਨਪਾਇਮਗਪਨਰਸੰਤਨ
 ਲਿਖਾਹਿਦੇ॥ ਉਦਿਲੋਚਨਿਉਨਗੁਦੈਨਉਦਿਹੋਕਾਰਸੰਦੇ॥ ਉਹਿਦੇਚਰਕਿਅਵ
 ਰਹਿਨੀਕੁਗਪਰਮੈ॥ ਜੇਮਾਰੇਤਿਨਪਚਯਮਸੇਕਿਸੈਨਸੈਦੇ॥ ਦੋਹਰਕਰਨਿਨਿਰਦੇਹ
 ਨਾਲਪਰਮਾਇਓਰੇ॥ ਜੇਜੇਸੰਤਸਗਪਿਅਮਿਛਿਰਹਿਕੁਗਦੈ॥ ਪੇਤੁਮੁਰੁ
 ਹੁਕਾਇਅਤਿਸੁਨੁਲਸੁਵੈਦੇ॥ ੩१॥ ਸੋਲ੍ਹੇ ਮੰ॥ ੫॥ ਗੁਰਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮਦਿਨੁ
 ਦਿਅਗਿਨਲਿਪਤੁਲਿਸਮਥਲੁ॥ ਪੁਰੁਸਦਾਸਮਾਲਹਿਮਿਤੁਤੁਖਸਥਾਇਅਲਥਾ॥ ੧॥ ਮੰ॥
 ੫॥ ਖੁਪਿਅਦਿਤੁਨਾਨਦਈਲਾਜੁਲਾਨਕੁਬੋਲੁ॥ ਨਾਨਕਮੰਗੋਨਮਹਰਿਬਰਿਤਿਪਸੰਜੋਗੁ॥
 ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੇਦੋਹਕਰਮਕਮਾਦਾਦੇਤੋਭਲਤੇ॥ ਚਬਿਤਤੋਲਹਸਾਗੁ॥ ਦਿਓਸੇਧੇ

ਪਲੇਤਪਤਿਗਲਵਰਲਾਇਆਤਿਨਦੁਤਅਮਲੇਤਾ। ਭਾਈਅਮਲਪੈਨੀਅਨਿਤਪਰਮ
 ਲੁਹਿਰੇਤਾ। ਭਾਈਅਮਲਜਲੈਅਵਿਰਿਤਪਦਿਦਿਓਨੀਠਿਰੇਤਾ। ਸਰੋਪਿਰੀਨਿਖਰੀਅ
 ਬੁਹਿਰਲਾਈਅਸੁਪਰੇਤਾ। ਦਿਧੁਨਕਲਹਨਿਦੇਦਤਾਲਇਆਚਰੇਤਾ। ਜਿਯੋਕਰੇਤਾਅੰ
 ਮੇਦਧੁਨਪਰਤੀਪਲੇਤਾ॥ ੩੨॥ ਸਲੋਕੁਮੰ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨਬੇਬੇਕਬਪੋਹੇ
 ਏ। ਗਰਿਗੁਰਮੁਖਿਦੇਹਾਰਪੋਰੇਇ। ਪਦਿਤੁਪਾਦਨਪਰਮਬੀਚਾਰੀ। ਨਿਉਸੁਮਿਲੇ
 ਤਿਸੁਪਾਰਉਤਾਰੀ। ਅਤਿਗਿਰਿਨਮੁਬਾਸਨਾਸਮਾਦੀ। ਗਰਿਦਰਸੇਰੁਮਹਾਉਤਮਬਾ
 ਫੀ। ਨਿਪੁਰਸੁਲੇਸੁਹੇਦਿਨਿਗਲਾ। ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਪਾਇਆਨਮੁਪਨੁਮਾਲੁ
 ॥੧॥ ਮੰ॥ ੪॥ ਸਤਿਗੁਰਬੇਕੀਅਬੀਸਾਰਨਾਪੈਕਿਪੁਰੇਸਤਿਗੁਰਭਾਏ। ਗੁਰਮਿਖ
 ਅਦਰਿਸਤਿਗੁਰਦੁਰੇਤਸੇਸਿਖਯੋਲੇਚੈਸੇਸਤਿਗੁਰਮਖਮੀਅਏ। ਸਤਿਗੁਰਮਾਥ
 ਸੁਕਾਰਨਕਮਾਵਨਿਸਨਪੁਕਮਾਦੁਹਿਗੁਰਮਿਖਾਬੀਪਾਲਸਚਾਥਾਇਪਾਏ। ਦਿਲੁਸਤਿ
 ਗੁਰਕੇਹੁਕਮੈਨਿਗੁਰਮਿਖਾਪਾਸਹਰੇਮਕਰਾਇ। ਅਲੇਲੇਤਿਸਗੁਰਮਿਖਾਠਿਰਿਨੇਨ
 ਆਏ। ਗੁਰਮਤਿਗੁਰਮਾਗੋਚੈਨੀਉਲਾਇਘਾਲੇਤਿਸੁਅਗੋਗੁਰਮਿਖਚਰਕਮਾਏ॥
 ਨਿਠਗੀਆਏਲਗੀਉਠਿਨਾਇ। ਤਿਸੁਨੇਤੁਗੁਰਮਿਖਮੁਲਨਾਏ। ਬਹਮਬੀਚਾਰਨਾ
 ਨਕਮਾਪਸੁਲੇਏ। ਨਿਦਿਲੁਸਤਿਗੁਰਕੇਮਨੈਮਨੈਕੀਮੁਕਰਾਏਸੇਨਿਤੁਮਹਾਦੁਖਪਾਏ॥
 ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਿਸਚਾਸਾਹਿਬੁਅਤੁਦਨਤੁਹਿਯੋਦਨਤੁਦਨਦੇ। ਨਿਸਤਿਮੇਲਹਿਮੇਤੁਪੁ
 ਮਿਲੈਤੁਅਪੇਬਖਸਿਲੈਲੇਖਾਛੇਨ। ਨਿਸਤਿਅਪਮਿਲਾਇਦਸੇਸਤਿਗੁਰਮੇਏਮੇਨੁ
 ਗਛਗਛੇ। ਤਿਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਤੁਸਕੁਨੀਉਪਿਤੁਚੈਮੁਰੇਰਾਛੇ। ਨਿਉਭਾਏਤਿਉਚਖੁ
 ਤਿਸਚਿਅਨਕਮਨਿਅਮਤੇਰੀਦਨਦੇ॥ ੩੩॥ ੧
 ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ੬੮॥ ਗਉਨੀਕੀਦਾਰਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਗਇਕਮਾਲਦੀਮੇਜਰੀਕੀਦਾਰਕੀਪੁਨਿਉਪਰਿਗਾਵਲੀ। ਸਲੋਕੁਮੰ॥ ੧॥ ਗਰਿ
 ਰਿਨਮਲੇਜਨਾਪੈਸੇਅਇਆਪਰਦੁਲਾ। ਤਿਸੁਨਾਨੇਬੇਬਲਿਹਾਰਲੈਨਿਨਿਤੁਨਿਅ

ਪੁਰੁ ਨਿਰਮਾਣਾ ਨਾਨਕ ਮਰਦੁ ਧੁਕਾਇਆ ਹਿਰੈ ਭੁਟਿ ਆਪੁਰ ਖੁਸਨਾਨੁ ਸਿਤ ਸਿਗਿਸ
 ਗਰ ਤੇਰੇ ਨਾਨਕ ਕਸਰੁ ਤਾਨੁ ॥ ੧੪੦ ॥ ੫ ॥ ਭੁਲੇਖੇ ਉਲਿਖ ਗੁਣ ਮੇਰੇ ਘਰਿ ਆਵਉ
 ॥ ਪਾਉ ਖਥਾ ਲਿਖਿ ਮੇਰੇ ਅਭਿਮਤਿ ਤੁਹਾਵਉ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣੈ ਨਾਮੁ ਮੇਰੇ ਨਾਮੇ ਲਿਖਿ ਲਵਉ ॥
 ਚਿਹਰੁ ਪਨੁ ਸੁਖ ਪਾਇ ਤੇਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਾ ਪਾਗੀ ਨਾਨਕ ਵਡੁ ਭਯੋ
 ਪਾਵਉ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੇਤੁ ਪੁਰੁ ਦੇਸੁ ਕੁਲਾਸੁ ਤੇਰਾ ਭਾਨੁ ॥ ਤੁਸਕੁ ਮਹਿ ਦੇਖੁ ਦਰ ਤੇ
 ਸੁਖ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੁ ॥ ਥਾਨ ਥਾਨੇ ਤਰਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਆਜੀ ਆ ਮੇਰਿ ਨਾਨਕ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸਿ
 ਲਿਖਾਈ ਮੇਰੇ ਅਭਿਮਤਿ ਕੁਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰੁ ਸਰਣੁ ਚਾਤੀ ਸਦ ਸਦ ਕਰ ਬਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਸੋਲੇ ਕੁ
 ਮ ॥ ਚੇਤਈ ਤੇਰੇ ਤਿਸਾਹਿ ਬੁਝਾ ਚਾਹੇ ਪਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਿ ਚਿਤਿ ਬੈਠਿ ਧਿਰੁ
 ਉਜਲੁ ਪਾਹਿ ਪਉ ॥ ੧੪੦ ॥ ਦਾਉ ਮੇਰੇ ਕਪੜੇ ਪਾਹਿ ਹਿਗਰ ਬਿਗਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ
 ਨਚਲੀ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿ ਲਿਖੇ ਕੁਣਾ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋਈ ਉਥੇ ਜਗੈ ਦਿਓ ਸਚੇ ਰਖੇ ॥ ਪੁ
 ਰਿਤਿ ਰੇਤਿ ਨੈਕੀ ਦੇਖੈ ਹਰਿ ਆਮਿਤੁ ਚਖੇ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੇਰੇ ਸੰਗਿ ਸਾਧਾ ਕੁਝ ॥ ਕਰਿ
 ਰਖਾ ਪੁਰਿ ਅਪਣੀ ਹਰਿ ਆਪਿ ਪਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਚਲੈ ਨਾਨਕ ਪਾਨੀ ਕੈ ਸੇਵੇ ਨਾਨਕ ॥ ੨ ॥ ਸੋਲੇ ਕੁ
 ਮ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਦਿਨੁ ਸੁਸਾਹੁ ਧੁਨਿ ਤੁਹਾ ਮੇਰੇ ਚਿਤਿ ॥ ਜਿਤੁ ਦਿਨੁ ਦਿਸੈ ਪਾਰ ਬਹੁ ਮਹਿ
 ਟੁਹਾ ਲਗੀ ਰੁਤਿ ॥ ੧ ॥ ਮ ॥ ਨਾਨਕ ਮਿਤਾਈ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਸੁਖੁ ਵਿਦੁ ਜਿਸੇ ਧਰਮ ॥ ਕੁ
 ਮਿਤਾਈ ਸੋਈ ਕੈ ਚਿਤਿ ਅਹਿ ਟਿਕੈ ਨਚਲੈ ਸਾਧਿ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਅਮਿਤੁ ਨ ਆਨਿ ਪਾ
 ਕੁੰਹਿ ਮਿਲਿ ਪੀਵਹੁ ਕਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤੁ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਮੇਰੇ ਤਿਖਾ ਬੁਝਈ ॥ ਕਰੇ ਸੇਵਾ ਪਾਰ
 ਬਹੁ ਮਗੁਰ ਕੁਖਰੈ ਨਾਨਕਾਈ ॥ ਸਗਲ ਅਨਿਰਥ ਪੁੰਨਿ ਆਮਗਾ ਪਦੁ ਪਾਈ ॥ ਤੁਪੁ ਜੇਦੁ
 ਤੇਰੇ ਪਾਰ ਬਹੁ ਮਨ ਕਸਰੁ ਕਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸੋਲੇ ਕੁ ਮ ॥ ੫ ॥ ਛਿਨ ਹੋਰੁ ਕੁਝ ਏਉ ਲੁਨਾ
 ਏੀ ਨਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਲਪਾ ਤਿਨੁ ਸੁਖੁ ਉਤਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੁਟਿ ਆਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮ ॥ ੫ ॥
 ਰਾਮ ਨੀਚ ਅਤਿ ਕਾਰ ਤਿਉ ਦਰ ਤੇਰਾ ਭਗੋ ॥ ਦੁਖ ਸਾਹੁ ਵੀਸਾਇ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਪੈ ਤਿਸੁ
 ਪਈ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਿਮਿਤਿ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਸਿਮਿਤਿ ਵਿਨੋਬੀ ਮਨ ਕਾਈ ॥ ਜੇਨਾ ਕੁੰਹੈ ਸਾਧ ਸੰਗਿ

ਮੇਰਿ ਰਿਹਾ ਮਾਦੀ ॥ ਸਚ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਦੇਹ ਭਰਤ ਨਾਮਾਦੀ ॥ ਅਸਤੁ ਵਿਹੈ ਦੈਲਿਖ ਆ
 ਹਰਿ ਮਿਅਰਿ ਪਰਾਦੀ ॥ ਤੇਸਾ ਦਿਹੈ ਸਚ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਮਿਹ ਮਾਦੀ ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ ੫
 ॥ ਅਤਿ ਰਿਹਿ ਤਾਨੈ ਦੀ ਸੁਖੀ ਮੁਲਿ ਉਤਰੈ ਕੁਖ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਚਨ ਮਧਿ ਨੁਕਿ ਮੈ ਨ ਲੋਥੈ ਰਖ ॥
 ੧ ਮਃ ॥ ਮਠੈ ਸੋਈ ਸਾਧਨਿ ਨੀ ਸਚ ਨਾਮਾਦੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਚਨ ਮਧਿ ਮਿਨਿ ਨੀ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸਿ
 ਕੁ ਪਛਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਥੈ ਬੈਸ ਨਿਸਾ ਪਜਨ ਸੋਧਾਨ ਸੁਹਿਦਾ ॥ ਉਏ ਮੇਦੁ ਨਿਮੀ
 ਮਿਥੁ ਆਪਣਾ ਧਿਨ ਮੈ ਸਕੁ ਆਪਤਿ ਤਉ ਪਾਰਦੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੰਤ ਬੇਰ ਕਹਿਦਾ ॥ ਕੁਗ
 ਤਿ ਦੁਲੁ ਤੇਗਾ ਬਿਰਦੁ ਯੈਨੁ ਗਿਨੁ ਗਿਦਰ ਤੇਦਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਪੈ ਦੇਵ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਕੁਦੇ
 ਦਾ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ ॥ ੫ ॥ ਚਿਨੀ ਚੁਹ ਕੀ ਪਹੁ ਛੁਨਿ ਗਾਵੁ ਨਿਬਹੁ ਤਬਹੁ ਤਤਰਿਗਾ ॥ ਅ
 ਚਰ ਰਜ ਕੁਪ ਸੰਤ ਨ ਰਚੇ ਨਾਨਕ ਅਹਿਰਿਗਾ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ॥ ੫ ॥ ਅਰਿ ਮਦਿ ਰਖ ਸੀ ਆਤਮੀ
 ਜਹ ਤੇ ਆਹਿ ਰਿਹਿ ਤਿ ॥ ਵਲੀ ਆਬੀ ਆਵੁ ਛੁਆਈ ਆਨਾਨਕ ਸਕਿ ਕੁ ਮਿਤੁ ॥ ੩ ॥ ਪਉ
 ਝੀ ॥ ਹਰਿ ਪਨੁ ਸਚੀ ਗਾਇ ਹੈ ਵਿਨੈ ਦਿਰਲੈ ਨਾਤਾ ॥ ਤਿਸ ਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਉਏ ਰਹੁ ਨਿਸੁਦੇ
 ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਮਨ ਤਨ ਕੀ ਤਰਿ ਮੁਢਿ ਲਿਖਾ ਹਰਿ ਹੇ ਗਿਨੁ ਨਾਤਾ ॥ ਸਾਧ ਸੇ ਗਿਗੁ ਲਗਾਇ
 ਅਸ ਕੁਦੇ ਪਹੁ ਪਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਨੀ ਦਿ ਆਨਿ ਨਿਏ ਕੁ ਪਚੁਤਾ ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ
 ॥ ੫ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਸੁ ਹਾਵੀ ਆਲਗ ਨੀ ਅਭ ਕਵੇਨਿ ॥ ਬਿਰਹਿ ਦਿਛੁ ਤੂ ਪਦੀ ਸਿਉ ਨਾਨਕ ਸ
 ਹ ਮੇਰੀ ਨਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ॥ ੫ ॥ ਦਿਸਾਹੇ ਦੇ ਮਹਿਰਾਇ ਮਹਿ ਭਿਨ ਸਕਹਿ ਮੁਲਿ ॥ ਦੇਖੋ ਹੋਏ ਗਾਮ
 ਤੁਨਿ ਉਤ ਸਕਹਿ ਉਪਰਿ ਸੁਲਿ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁਖਿ ਨਿਧਾਨੁ ਪੁਰੁ ਦੇ ਕੁਹੈ ਅਧਿਨ ਸੀ ਸੁਦਿ
 ਆਨਾਨਕ ਲਿਖ ਲਿਖ ਮਹੀ ॥ ਲਿਖੁ ਪੁਰਿ ਆਪਣਿ ਆਪਣਿ ਹਰਿ ਭੁਇਆ ॥ ਉਚੀ ਰਸ ਕੁ ਗੇਥ
 ਸਮਾਨਿ ਕੀ ਨਹ ਮੇਰੀ ਬਾਇਆ ॥ ਮੀ ਤਿਸ ਧਾਸੁ ਤਬਿ ਧਿਧਿ ਸਭਿ ਤਿਸ ਦੇ ਨਾਇਆ ॥ ਤੁ
 ਮਿਨ ਨ ਕਰੇ ਦੇ ਨਿਸੁਨ ਅਤਿ ਨਿਹਰਿ ਹੇਗੁ ਮਦਿ ਆ ॥ ੭ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ ॥ ੫ ॥ ਨਿਨਾ ਸਾਮਿ
 ਰਿਸਾ ਸਿਨ ਦਿਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅਨਿਮੰਤੁ ॥ ਪਿਨੁ ਸਿਮੇਈ ਨਾਨਕਾ ਪੁਰਨ ਸੋਈ ਸਿਤੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ
 ੫ ॥ ਅਠ ਪਯਰ ਕੁ ਉਦਾਹਿਰੇ ਪਾਵੁ ਲੁਮੈ ਦੇਵੈ ਸੁਲਿ ॥ ਦੇਨ ਕਿ ਪਉਦਾ ਵਿਉਰੇ ਨਾਚਿਤਿ

ਨਹਿਦਿਰਸਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਤਿਸੈਸਰੇਦੁਪੁਦੀਹਿਤਿਸੁਦੇਨਉਪੈਐ॥ਐਬੈਰਹੁਸੁਹੇ
 ਲਿਅਅਗੈਨਾਇਰਐ॥ਅਰਥਿਪਹਿਸਚਪਰਮਕਥਾਭਿਖਮੁਅਹਿਐਉਦੇਹੁਨਗਇ
 ਲੈਦੀਨਦੁਨੀਆਪੁਲੈਨਕਪਕੇਤਰਲਹਰਿਤਿਸੁਦਰਗਹਮਐ॥੨॥ਸੋਲੇਖੁ॥ ਮਃ
 ੫॥ਨਚਕੁਮਗੈਦਾਨੁਦੇਹੁਪਿਆਰਿਆ॥ਦੇਹੁਨਾਉਦਤਚੁਮੈਨਿਤਚਿਤਾਰਿਆ॥ਨਿਖੁਟਿ
 ਨਜਾਈਮੁਲਿਅਤੁਲਭੇਨੁਰਿਆ॥ਨਨਕਸੁਬਦੁਅਪਾਰੁਤਿਨਿਸਕੁਕਿਦੁਸਾਰਿਆ॥੧॥ਮਃ
 ੫॥ਸਿਖਹੁਸਬਾਦਿਪਿਆਰਿਹੈਨਮਮਰਦੁਕੀਟੇਕਾ॥ਮੁਖਉਨਲਸਹੁਸੁਖਿਨਨਕਸਿਮ
 ਰਤਦੇਕਾ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ ਉਥੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੁਹੀਐਸਖੀਅਹਰਿਬਰਦੇ॥ਨਮਕੈਪੈਖੀਨਪਾਈ
 ਅਹਿਭਿਰਿਭਿਰਿਨਹੀਮਰਦੇ॥ਨਿਸੈਨਾਇਅਪ੍ਰੇਮਰਸੁਰਿਸੈਹੀਜਰਦੇ॥ਥਾਦੀਉਚ
 ਰਹਿਸਾਧਨਨਅਮਿਉਚਲਹਿਧੁਰਦੇ॥ਪੇਖਿਦਰਸਨੁਨਨਕੁਜੀਦਿਅਅਨੁਮਦਿਹਿਧਰ
 ਦੇ॥੧॥ਸੋਲੇਖੁਮਃ੫॥ਸਤਿਗੁਰਿਪੁਰੇਸੇਦਿਐਦੁਖਾਕਹੈਇਨਸੁ॥ਨਨਕਨਮਿਅ
 ਰਾਪਿਐਕਾਰਜੁਆਦੈਗਾਸਿ॥੧॥ਮਃ੫॥ਨਿਨਿਸਿਅਤਸੀਵੰਦਹੁਟਹਿਅਨਦਮੈਰਸ
 ਬਿਸਰਾਅ॥ਨਨਕਜਪੀਐਸਦਹਰਿਨਿਅਖਨਬਿਸਰਉਨਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਤਿਨਕੀਸੇ
 ਕੁਕਿਅਗਦੀਨਿਨੀਹਰਿਹਰਿਲਪਾਸਾਧਸਰਦੀਜੋਪਦੈਸੇਦੁਖੈਥਾਗਾਗੁਦਗਾਦੈ
 ਅਥਿਨਸੀਐਜੋਨਿਗਾਰਭਿਨਦਪਾਗਾਗੁਦੁਦੇਇਅਪਾਰਬੁਹਮੁਹਰਿਪਤ੍ਰਿਬੁਧਿਸਮਧਾ॥
 ਨਨਕਪਾਇਅਸੋਪਦੀਹਰਿਅਗਮਅਗਾਧਾ॥੧०॥ਸੋਲੇਖੁਮਃ੫॥ਕਾਮੁਨਕਰ
 ਹੀਅਪਦੁਭਿਰਹਿਅਦੁਤਾਏਇ॥ਨਨਕਨਇਦਿਸਾਰੀਐਸੁਖਕਿਨਹੈਇ॥੧ਮਃ
 ੫॥ਬਿਖੈਕਉਤਤਿਸਗਲਸਹਿਜਗਤਿਰਹੀਲਪਟਾਇ॥ਨਨਕਨਨਿਦੀਚਾਰਿਆ
 ਮੀਠਾਹਰਿਕਾਨਉ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਇਹਨੀਸਾਦੀਸਾਧਕੀਨਿਸੇਭੇਟਤਤਰੀਐ॥ਜਮ
 ਕੰਕਰੁਨੇਨਿਨਅਦੁਈਭਿਰਿਬਹੁਨਿਨਮਗੀਐ॥ਕੁਦਸਾਰੁਮੈਸਾਰੁਬਿਖੈਸੋਪਾਰਿਉਤ
 ਰੀਐ॥ਹਰਿਗੁਦਗੀਭਹੁਮਨਿਅਲਹਰਿਸਕੁਮਲੁਪਰਹਰੀਐ॥ਨਨਕਪ੍ਰੀਤਮਮਿਲਿ
 ਰਹੋਪਾਰਬੁਹਮਨਰਹਰੀਐ॥੧॥੧॥ਸੋਲੇਖੁਮਃ੫॥ਨਨਕਅਏਸੋਪਰਦਾਦੁਹੈ

ਨਿਦ੍ਰਿਤੁ ਹੋਵੁ ਦੁਇ ਚਿਤਿ ਆਗਲੀ ਅਲਪ ਲਈ ਅਮਿਨ ਆਵੁ ਹਿਮਿਤੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰ
 ਹਮੁ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਸਦੀ ਅਧਿਅ ਪੁਰਨ ਅਗਮ ਅਧਿਸਮਾਦਾ ॥ ਨਨਕਰਾਮੁ ਨ ਮੁਪਨੁ ਵੀਤ ਪੁਰਗੁਰ
 ਪਰਸਾਦਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੈਰ ਨੁਚ ਲੀਖ ਸਮਨ ਲਿਲ ਬਿਮੇ ਹਿਦਿ ਗੋਤਾ ॥ ਕਰਤ ਬਕਰ ਨਿ
 ਕੁਲੇ ਰਿਅ ਅਦਿਅ ਗਇਅ ਸੁਤਾ ॥ ਭਿਗਿਭਿ ਰਿਜੂ ਨਿਕੁਦਾਈ ਅਨਿਜ ਮਮਾਰ ਗਿਅੁ ਤੇ ॥ ਕੀ
 ਤਾ ਪਾਇ ਨਿਅਪਦਾ ਦੁਖੁ ਸੇਤੀ ਜੁਤਾ ॥ ਨਨਕ ਨਾਇਦਿ ਸਾਗਿ ਐਸ ਕੁਮਟੀ ਰੇਤਾ ॥ ੧੨ ॥ ਸੋਲੇ ਬ੍ਰ
 ਮਃ ॥ ੫ ॥ ਉਠੈ ਰਿਅ ਬਹਿ ਰਿਅ ਸਦੈ ਰਿਅ ਸੁਖੁ ਸੋਈ ॥ ਨਨਕ ਨਾ ਮਿਸਲ ਹਿਐ ਮਨੁ ਤਨੁ
 ਸੀ ਤਲੁ ਹੋਇ ॥ ੧ ਮਃ ॥ ਲਲਚਿਅ ਰਿਅ ਨਿਤ ਭਿਰੇ ਸੁਆਰ ਬਕਰੇ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਰੇ
 ਟੈ ਨਨਕਾ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਦਸਿਅ ਸੋਈ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੇਭੁ ਦਸਤੁ ਕਉ ਤੀਸ ਰੇ ਨ ਉਮਿਠਾ ॥
 ਸਾਦੁ ਅਗਇਅ ਤਿਨ ਹਰਿ ਜਨ ਚ ਧਿਸਾ ਪੀਤੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਜਿਸੁ ਲਿਅ ਅਨਿਤਿ ਸੇਵੁ
 ਹਾਇ ਕੁਲਿ ਰਿਜ ਨੁਹ ਦਿਗ ਹਿਅ ਕੁਉ ਦੁਯਾ ਕਠਾ ॥ ਹਰਿ ਨਨਕ ਮੰਗੈ ਜੋ ਤਿਨ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਦੈਤੁ
 ੧੩ ॥ ਸੋਲੇ ਬ੍ਰ ॥ ਜਾਚ ਤੀਸੇ ਸਾਰੁ ਜੇ ਨ ਚਿਟੀ ਹੋਵੈ ॥ ਗਾਲੀ ਬਿਅ ਦਿਵਾਨ ਨ ਕਪਲੀ ਦਿ
 ਹੁਈਆ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ॥ ੫ ॥ ਨੀਹਿ ਨਿਦਿ ਪਾਅਨੁ ਪਲੁਦੁ ਦਿਰਲੇ ਬੀਉ ॥ ਜੋ ਤਨੁ ਹਰਾ ਸੇਤੁ ਨ
 ਨਕ ਪਾਪ ਰੁਪਧੋਰੇ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੇਈ ਸੇਵੁ ਜੇ ਅਝੇਰਾ ਤਬ ਪਸਿਦੈ ॥ ਬਿਲਦਿਖ ਸੁਭਿ
 ਬਿਨਾਸੁ ਹੋ ਨਿਮਿਤਤੁ ਗਾਇਦਾ ॥ ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਸਾਧੁ ਦਸਿਅ ਜਪੀ ਐ ਗੁਰ ਮਤਿ ॥ ਆਇਅ
 ਸੁਆਦ ਸੁਭਿ ਭਿਰਿਅ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਕੁਦੈਦਾ ॥ ਪਿਅਗੈ ਨਨਕ ਪਰਸੇ ਸੋਰੇ ਨਿਨਿਦਿ ਤੀਕਿੰਦਾ ॥
 ੧੪ ॥ ਸੋਲੇ ਬ੍ਰ ਮਃ ੫ ॥ ਦੁਤਲਗੀ ਸੇਚ ਨ ਮਕੀ ਜੋ ਬੀਜੇ ਸੇਧਾਇ ॥ ਤਿਸੁ ਹਿਪ ਰਾਖ ਤਿਨ
 ਕਾਜਿ ਸੋਨੇ ਲਿਖਿਅ ਆਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮੰਗਲਾਤ ਸਚੁ ਦਿਕੁ ਜਿਸੁ ਤੁਮਿ ਦੇਵੈ ਆਪਿ ॥
 ਜਿਤੁ ਪਾਧੈ ਮਨੁ ਤਿਪਤੀ ਐ ਨਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਤਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਲਗਾ ਕਰਾ ਮਹਿ ਸਖ
 ਟਹਿਲਿ ਨ ਹਰਿ ਪਨੁ ਰਾਮਿ ॥ ਦੁਤੀ ਆਕੁ ਉਨ ਨ ਕਨੀਸੇ ਟੀਆਸਾ ॥ ਨਿਗੁਲੁ ਟੇਕੁ ਸੇਰੇ
 ਦਿਅ ਹੋਰੁ ਸਭੁ ਦਿਲੁ ਸੁਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਸੁ ਦਿਸੈ ਰੇ ਤਿਸੁ ਬਿਰਥਾ ਸਾਸੁ ॥ ਬਿਠਿਲੁ ਹਿਜਿ
 ਨਰਖਿਅ ਨਨਕ ਬਲਿਨਾ ਸੁਆ ॥ ੧੫ ॥ ਸੋਲੇ ਬ੍ਰ ਮਃ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਭੁਰਮਾਇ ਦੁਸੁ ਸੀ

ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਸੁਭਾਇ ਅਨੁਸਿਨੁ ਬਹੁਤੁ ਉਪਜਿਆ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਰਜੀਤਿ ਪਤਿਅਘਾਇ। ਸਦਾ ਸਦਾ
 ਗੁਰੂ ਉਚੈ ਰੇਖੁ ਦਲਦੁਰਾਇ ਅਥਿਲਾਇ। ਪੂਰਵਿ ਲਿਖਿਅਘਾਇ ਅਥਿਲਿਅਤਿ ਮੈਰ
 ਕਾਇ। ਪਰਮੇਸੁਰਿ ਨੀਦਾ ਲਿਅਨ ਨਕਤਿ ਮੈ ਪਿਆਇ। ੧ ਮਃ ॥ ੫ ॥ ਨੀਦੁ ਨ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾ
 ਦਾਇਕੇ ਸਿਮਰੀਐ। ਦੁਨੀ ਨਹੀ ਨਾਇ ਨਿਨੀਥਿ ਪਿਧੀਐ। ਤਿਨੁ ਸਹੁ ਸੇਸਾਰੁ ਸੁਖੁ ਨ ਮ
 ਥਿਨ। ਤਨੁ ਪਨੁ ਮੀਦੁ ਰੁਨਾ ਲੈਵੇਇਨ। ਰਿਗੁ ਪਰਸਥਾਇ ਵਿਕਰਹਿ ਪਰਾਦੀਐ। ਨਿਸੁ
 ਰੁਲਾਏ ਅਧਿਤਿ ਸੁਕਲਾਹੀ ਨਾਦੀਐ। ਰਿਗਿ ਰਤੇ ਲਿਥਾ ਦਸੁ ਰਾਗਾਦਰੀ। ਨਨਕ ਸਰ
 ਦਿਦੁ ਅਗਿਨੇ ਤੁਪਰਾਦਰੀ। ੨ ॥ ਪਉੜੀ। ਜੇਮਦੁ ਮਰਦੁ ਤਿਨ ਕਉ ਨੋਹਿ ਲਗਿ ਲਗੇ। ਨੀ
 ਦੁ ਤੇ ਸਦਾ ਪਦਾ ਲੈਏ ਹਰਿ ਵੀਰ ਤਨੁ ਰਾਗੇ। ਸਾਧ ਮਿਗੁ ਨਿਪਾਇ ਅਮੇਈ ਦੁਤਿ ਰਾਗੇ। ਨ
 ਦਿਦਿ ਸਾਧਿਐ ਪ੍ਰਿਗੁ ਨੀਦੁ ਤੇ ਦੇਵ ਰਾਧੇ। ਨਨਕ ਪੁਤ੍ਰਿ ਪੁਨੀਤ ਸਾਧ ਲਖ ਵੇਦਿ ਧਿਰ ਰਾਗੇ।
 ੧੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ॥ ੫ ॥ ਪਰਦਿ ਸੁਦੇਸੀ ਖੜਕ ਤਨੁ ਰਾਗੇ। ਰਿਖੇ ਮਪੁਰਖ ਮਨਿ ਦੁਖਾ। ਸਹੁ
 ਕਾਨ ਸੁਹੇਲੇ ਵੀਏ ਗੁਰਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਠਾ। ੧ ॥ ਮਃ ॥ ੫ ॥ ਚਿਰਦੀ ਚਿਰਦੀ ਦਹਦਿ
 ਸਾਨਲ ਪਰਬਤ ਧਰਾਇ। ਨਿਬੈ ਡਿਗ ਮਿਰਤ ਕੇਇਲ ਬਹਿਰੀਐ। ੨ ॥ ਪਉੜੀ। ਨਿਸੁ
 ਸਰਸੁ ਮੁਖਾ ਛਲੇ ਸੀ ਅਗਿ ਸੇਸੁ ਕਾਦਉ। ਨੈਨੈ ਦੇਖਉ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਇ ਕੁਨ ਭੁਪਿਅਦਉ।
 ਹੇਇ ਸਗਲ ਵੀਰੇ ਦੁਕਾਰਿ ਮੀਗਿ ਸਮਾਦਉ। ਦੁਖ ਨ ਦੇਈ ਵਿਸੇਜੀ ਅਧਤਿ ਮਿਉ ਕਰਿ
 ਜਾਦਉ। ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਾਨਕ ਸੁਦੈਦਉ। ੧੭ ॥ ਸਲੋਕੁ ਦੇਹ ਮਃ ੫ ॥ ਏ
 ਕੁ ਨਿਸਾਨੁ ਮੇਰੀ ਅਸਰ ਬਕਲਾ ਸਮਰ ਬੁ। ਨੀਉ ਆਰਾਖੀ ਬੈਰਾਗਿ ਅਨਾਨੀ ਸੇਦੀ ਦ
 ਥਾ। ੧ ਮਃ ੫ ॥ ਜੇਕਰ ਗਹਿਧਿਅਾ ਤੇਰੇ ਤੁਪਨੈ ਦੁਖੁ ਭੁਲਿ। ਗਹਿਦੁ ਨ ਮੇਰੇ ਦੁਰਜਾਨ ਪ
 ਨਾਹਿ ਦੇਜ ਕੇ ਸੁਲਿ। ੨ ॥ ਪਉੜੀ। ਸਚਿ ਨਿਪਾਨੁ ਪ੍ਰਗਿਨਿ ਸੇਦਹ ਰਿਕਰ ਸੁਹੇਦੈ।
 ਨਪਿਨ ਪਿਨੀਦੁ ਹਿਮੀਤੁ ਨਾਪਾ ਅਮੁਲੈ ਪੈਦੈ। ਚਕਰ ਮਲਹਿ ਰੇਦੁ ਸਹਿ ਸੇਵਟ ਸਹਿ
 ਬੈਦੈ। ਗੁਰ ਪੁਰਾਨਿ ਸੁਚੇਟੀਐ ਅਰਿਜਨ ਮਿਨਚੈਦੈ। ਪੁਰੁਦਰਸ ਪਿਆਸ ਨਾਨਕ ਪਾਦੀ
 ਵਿਰਧਾ ਬਹਿਰੈਦੈ। ੧੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ਤੁਪਲ ਮਃ ॥ ੫ ॥ ਚਿਰੀ ਕੁਰਮੁ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਪਿਰੀ ਮੁਹ

ਧਤਿਹਿਕੁਤੇ॥ ਜਿਥਹੁਦੈਵਜਾਇਤਿਥਾਉਮਧਿਜੁਟੁਸੇਇਅੰ॥ ਚਤ੍ਰਿਕੈਘੋਜੈਨਕੈਦੇਪਕ
 ਤ੍ਰਹਿਧੰਡੀਦੈਖੇਡੁਗੀ॥ ਹਿਸਘੇਤੀਚਿਤ੍ਰਉਲਸਹਿਕੁਕੜਦੋਉਡੁਗੀ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
 ਰਸਨਉਚਰੇਹਰਿਸੁਦੁਲੀਸੁਦੈਸੇਉਪੈਰਮਿਤਾ॥ ਹਰਿਜਸੁਲਿਖਹਿਲਾਇਕੁਦੁਲੀਸੇ
 ਹਸਤਪਾਦਿਤਾ॥ ਅਠਸਨਿਤੀਰਬਅੰਨਨਸਭਿਪੈਨੀਤਿਨਕਿ॥ ਤਾ॥ ਮਿਸਾਰਸਾਰਗਰ
 ਤੇਉਬਰੇਵਿਖਿਆਗਫੁਲਿਤਾ॥ ਨਨਕਲਫੁਲਾਇਉਧਾਰਿਉਨਦਜੁਮੇਦਿਅਗਮਿਤਾ
 ॥ ੧੪ ॥ ਸੋਲੇਕੁਮੰ ੪ ॥ ਪੀਧੇਨਕੁਲਾਹਚਿਤਿਨਅੰਦ੍ਰੇਕੜੇ॥ ਨਨਕਸੇਈਤਿਨੁਛੁਟੇ
 ਨਿਨਿਨਸਾਈਦਿਸਰੇ॥ ੧੫ ੪ ॥ ਪਰੇਤਹੁਕੀਤੈਨਦੇਰੁਤਾਤਿਨਿਕਥਦੈਹਾਰੇ॥ ਸੋਕੁਮਿ
 ਖਉਧਾਰਿਅਨੁਪੁਰਿਕਾਜਸਦੁਰੇ॥ ਨਿਦਕਪਕਤਿਨਿਪਛਤਿਅਨੁਧੁਟੇਦਰਬਾਰੇ॥
 ਨਨਕਕਾਪੁਕੁਦੁਲੈਅਧਿਸਾਜਿਸਦੁਰੇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪੁਰਬੇਅੰਤੁਵਿਛੁਅੰਤਿਨ
 ਹੀਸਭੁਤਿਸੈਕਰਦਾ॥ ਅਗਅੰਗਚਰੁਸਾਹਿਬੇਨੀਅੰਕਾਪਰਦਾ॥ ਹਸਤਦਇਪੁ
 ਤਿਪਾਲਚਕੁਰਦੈਪਖਦੁਬਰਦਾ॥ ਮਿਹਰਦਾਨੁਬਖਸਿਦੁਅਧਿਜਪਿਜਪਿਸਚੇਤ
 ਰਦਾ॥ ਜੇਤੁਪੁਰਦੈਸੇਕੁਲਾਨਨਕਦਸਸਰਦਾ॥ ੨੦ ॥ ਸੋਲੇਕੁਮੰ ੪ ॥ ੪ ॥ ਤਿਨਕੁਖ
 ਨਕਾਰਹੀਜਿਸਦਾਪੁਕੁਹੈਸੇਇ॥ ਨਨਕਚਰਦਿਲਗਿਆਉਪਰੇਸੋਕੋਕੋਈ॥ ੧॥ ਮੰ
 ੪ ॥ ਜਾਚਿਕੁਮੰਗੀਨਿਤਨਾਮਸਾਹਿਬੁਕਰਕਬੁਲਾ॥ ਨਨਕਪਰਮੇਸਰੁਜਨਮਾਨੁਤਿ
 ਸਹਿਕੁਖਨਮੁਲਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਨੁਰਤੋਗੋਦਿਦਿਸੈਗਿਸਚਭੇਜਨਜੈਜੈਪ੍ਰੀਤਿਲ
 ਗੀਹਰਿਨਅਮਿਉਦੇਹੁਸਰੀਜੈਜੈ॥ ਗਾਜਮਿਲਖੁਸੀਅਅਪਦੀਪਿਆਇਮੁਖਨਮੋਜੈ
 ॥ ਛੁਛੀਦਹਿਪੁਰਮੰਗਲਦੁਕੁਕੰਦੇਨਛੇਜੈ॥ ਨਨਕਮਨਿਤਨਿਚਉਦੇਹੁਨਿਪਪੁਰੁਕ
 ਉਲੇਜੈ॥ ੨੧ ॥ ੧੨ ॥ ਸੋਲੇਕਾਦੁਰਿਨਲਿ॥ ੬ ॥ ੨ ॥ ਗਉੜੀਗਾਗੁਕਾਜੁਮਲਾ॥ ੧੫੧
 ॥ ਚਉਪਦੇ॥ ੬੬ ॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਚੰਤਾ॥ ੧੧ ॥ ਗਿਰਿਬਖਦੁਨਅਖਰੀ॥ ੧॥ ਸੁਖ
 ਮਨੀ॥ ੧ ॥ ਬਿਤੀ॥ ੧ ॥ ਦੁਭਾ॥ ੨ ॥ ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ॥ ੩ ॥ ੧੧ ॥
 ॥ ਸਧਦਗਉੜੀਕੈ॥

੧ ਉਸਤਿਨਮੁਕਰਤਪੁਰਖੁਗੁ

ਰਮੁਸਾਇ॥ ॥ ਗੁਰਗਉਤੀਕੁਗਤਾਕੀਬਾਲੀ॥ ॥ ਗਉਤੀਕੁਅਰਿਗੀਸੀਵ
 ਬੀਰਜੀਉਕੀਚਉਪਦੇ॥ ॥ ੧੬॥ ਅਬਮੇਹਿਨਲਤਰਅਜਲੁਪਾਇਅਗ॥ ਗ
 ਮਉਦਵਿਤਨੁਜਲਤਬੁਧਾਇਅਗ॥ ੧॥ ਗਉ॥ ॥ ਮਨੁਮਾਰਦੁਕਾਰਦੁਬਨਨਾਈ
 ਐ॥ ਸੋਨਲੁਬਿਨੁਗਦੈਤਨਪਾਈਐ॥ ੧॥ ਜਿਹਪਾਦੁਬੁਸੁਹਿਨਰਹੈਨਾਗੇ॥ ਰਾਮ
 ਉਦਵਿਜਨੁਜਲਤਉਬਾਗੇ॥ ੨॥ ਭੁਦਸਾਗਰਸੁਖਸਾਗਰਮਾਗੀ॥ ਪੀਦਿਗੋਜਲ
 ਨਿਬੁਟਤਨੀ॥ ੩॥ ਕਹਿਬੀਰਕੁਉਸਾਰਿਗਪਾਨੀ॥ ਰਾਮਉਦਵਿਗੇਗੀਤਿਬਬੁਧ
 ਨੀ॥ ੪॥ ਗਉਤੀਕਬੀਰਜੀ॥ ਅਪਉਜਲਕੀਪਿਆਸਨਜਾਇ॥ ਜਲਮਹਿਅਗਨਿ
 ਉਠੀਅਪਿਕਾਇ॥ ੧॥ ਗਉ॥ ॥ ਤੁਜਲਨਿਪਹਉਜਲਕਾਮੀਨੁ॥ ਜਲਮਹਿਰ
 ਹਉਜਲਹਿਬਿਨੁਖੀਨੁ॥ ੧॥ ਉਪਿਜਿਉਹਉਸੁਅਠਤੋਰ॥ ਜਮੁਅਠਕੁਕਹੈਦੇਮੇਰ॥
 ੨॥ ਤੇਤਰਦੁਬਉਪੀਖੀਆਗਿ॥ ਮਦਿਭਗੀਤੋਰੇਦਰਸਨੁਨਹਿ॥ ੩॥ ਤਿਸਤਿਭੁਗੁ
 ਉਨਉਤਨੁਚਲਾ॥ ਕਹਿਬੀਰਮਿਲੁਅਭੀਸੇਦਾਸੁ॥ ੪॥ ਗਉਤੀਕਬੀਰਜੀ॥
 ਜਬਅਏਵੇਦੇਕੁਕਰਿਨਾਨਿਅ॥ ਤਬਲਗਹਕਹੈਦੁਖੁਮਾਨਿਅ॥ ੧॥ ਰਮਅਪਤ
 ਅਪਨੀਪਤਿਬੇਈ॥ ਰਮੈਰਖੇਨਿਪਰਹੁਮਤਿਬੇਈ॥ ੧॥ ਗਉ॥ ॥ ਰਮਮਦੇਮਦੇ
 ਮਨਮਾਗੀ॥ ਸਾਧੁਪਤਿਬਾਹੁਮਿਉਨਹੀ॥ ੨॥ ਪਤਿਅਪਤਿਤਾਕੀਨਹੀਲਾਜਾ॥ ਤਬ
 ਜਨਗੁਗੋਜਧਉਪਰੋਗੋਪਾਜੁ॥ ੩॥ ਕਹਬੀਰਪਤਿਹਰਿਪਰਦਾਸੁ॥ ਸਰਬਤਿਅ
 ਗਿਭੁਜੁਕੇਦਲੁਰਮੁ॥ ੪॥ ੩॥ ਗਉਤੀਕਬੀਰਜੀ॥ ਨਗਨਠਿਰਤਕੋਪਾਈਐਜੇਗੁ॥
 ॥ ਬਨੁਕਾਮਿਰਗੁਮੁਕਤਿਸਕੁਹੈਗੁ॥ ੧॥ ਵਿਅਨਗੇਵਿਅਬਾਧੇਚਾਅ॥ ਜਬ
 ਨਹੀਚੀਨਮਿਅਤਅਰਾਮ॥ ੧॥ ਗਉ॥ ॥ ਮੁਲਮੁਡੇਏਜੈਸਿਪਾਈ॥ ਮੁਕਤੀਵੇਰਿ
 ਨਗਈਅਕਾਈ॥ ੨॥ ਧੀਦੁਗਧਿਜੇਤਗੀਐਕਾਈ॥ ਪੁਸਰੇਧਿਉਨਪਰਮਗਤਿ
 ਪਾਈ॥ ਕਹੁਕਬੀਰਸਨਹਨੁਕੁਟਾਈ॥ ਰਾਮਸਮਧਿਨਕਿਰਤਿਪਾਈ॥ ੬॥ ਗਉਤੀਕ
 ਬੀਰਜੀ॥ ਸੀਪਿਅਪ੍ਰਾਤਇਸਨਨੁਕਗੀ॥ ਜਿਉਭੁਏਦਾਦਹੁਪਾਨੀਮਾਗੀ॥ ੧॥

ਨਉਖੈਗਮਗਮਰਤਿਨਹੀ॥ ਤੇਸਕੁਪਰਮਗਇਕੇਨਹੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਇਆਰਤਿ
 ਬਹੁਪਰਚਾਹੀਤਿਨਕਉਦਾਇਆਸੁਪਨੇਕੀਨਹੀ॥ ੩॥ ਚਾਰਿਚਰਨਬਹਹਿਬਹੁਅਰਜ
 ਸਾਪਸੁਖਪਾਵਹਿਕਲਿਸਾਗਰ॥ ੩॥ ਕਹੁਕਬੀਰਕਾਇਆਕਰੀਜੈ॥ ਸਰਬਸੰਦੇਹਿ
 ਮਹਾਰਸੁਖੀਜੈ॥ ੪॥ ੫॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥ ॥ ਵਿਆਜਪੁਕਿਆਤਪੁਕਿਆਬੁਤਪੁ
 ਕਾ॥ ਨਕੋਰਿਦੈਕਉਹੈਦੁਨਾ॥ ੧॥ ਰੋਜਨਮਨੁਮਾਪੁਉਮਿਉਲਈਐ॥ ਚਤੁਰਾਈਨਚਤੁ
 ਰੁਤਪਾਈਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਰਪਰੁਲੇਲੁਅਰੁਲੇਕਾਚਾਉ॥ ਪਰਹਰੁਬਾਅਝੇਪਅਹਿਕ
 ਰੁ॥ ੨॥ ਕਰਮਕਰੁਬਧੇਅਹੈਮੇਲਮਿਲਿਪਾਬਰਕੀਕਾਰਹੀਸੇਵਾ॥ ੩॥ ਕਹੁਕਬੀਰਕੁ
 ਰਤਿਕਰਿਪਾਇਆ॥ ਲੇਕੇਕਉਇਮਿਲੇਰਘਰਾਇਆ॥ ੪੬॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥
 ਗਰੁਧੁਦਾਸਮਹਿਕਲਨਹੀਜਾਤੀ॥ ਬ੍ਰਹਮਿੰਦ੍ਰਿਯਤੇਸਕਉਤਪਾਤੀ॥ ੧॥ ਕਹੁਕਬੀਰਜੀ
 ਬਾਮਨਕਬਕੇਹੋਏ॥ ਬਾਖਨਕਹਿਕਹਿਜਨਮੁਮਤੁਖੋਏ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋਤਿਬ੍ਰਹਮਣੁ
 ਬ੍ਰਹਮਣੀਜਾਇਆ॥ ਤਉਮਨਬਾਟਕਹੋਨਹੀਆਇਆ॥ ੨॥ ਤੁਮਕਤਬ੍ਰਹਮਣੁਹਮਕ
 ਤਸੁਦਾਹਮਕਤਲੇਤੁਤੁਮਕਤਦੁਪਾ॥ ੩॥ ਕਹੁਕਬੀਰਜੈਬ੍ਰਹਮੁਖੀਠਕੇ॥ ਬ੍ਰਹਮਣੁਕਹੀ
 ਅਤੁਹੋਹਮਾਰੈ॥ ੪॥ ੫॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥ ਅਪੁਕਾਰਸੁਖਿਕਬਹਿਨਸੇਈਹੈ॥
 ਰਾਜਾਕਿਉਦੇਉਮਿਲਿਰੇਈਹੈ॥ ੧॥ ਜਉਪੈਰਸਾਗਮਨਕਬਹਿਬੋ॥ ਉਪਜਤਧਿਸਤੁਰੇ
 ਦੁਹਹਿਬੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਸਦੇਖੀਐਤਰਦਰਕੀਛੁਇਆਪ੍ਰਾਨਾਏਕਹੁਖੀਮਾ
 ਇਆ॥ ੨॥ ਜਸਜੇਤੀਮਹਿਜੀਉਸਮਾਨਾ॥ ਮੁਏਮਰਮੁਕੈਕਾਕਰਜਨਾ॥ ੩॥ ਹਿਸਾਸਰ
 ਦੁਰੁਥਾਲਸਰੀਰਾ॥ ਰਾਮਰਸਾਇਨਪੀਉਬੈਰਕਬੀਰਾ॥ ੪॥ ੫॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥
 ਜੇਤਕੀਨਤਿਕੀਜੇਤਿ॥ ਤਿਤਲਗੇਕੋਰੁਆਛਲਮੇਤੀ॥ ੧॥ ਕਦਨਸੁਖੁਕੋਜੇਨਿਰ
 ਤਉਕਹੀਐ॥ ਭਉਕੁਤਿਨਇਆਭਉਹੋਇਰਹੀਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਠਿਤੀਰਧਿਨਹੀ
 ਮਨੁਪਤੀਆਇ॥ ਚਾਰਅਚਰਹੋਉਰਝਾਇ॥ ੨॥ ਪਾਪਪ੍ਰੇਨੁਦਾਇਕੇਸਮਾਨਾ॥ ਨਿਜਘ
 ਰਿਪਾਰਸੁਤਜਹਗੁਨਆਸੁ॥ ੩॥ ਕਬੀਰਨਿਰਗੁਣਨਾਮਨਰੇਸੁ॥ ਇਸੁਪ੍ਰਭਾਇਪ੍ਰਚਿ

ਰਹੁਏਸਾ॥੪੯॥ਗਉਤ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀ॥ਜੇਨਾਪਰਮਿਤਿਪਰਮਨਾਨਾਬਾਤਲੀਬੈਬੁਠ
 ਸਮਾਨਾਨਾਨਾਨਾਬੈਬੈਠਕਹੀ॥ਨਾਨਾਨਾਮਭਿਕਹਹਿਤਹੀ॥੧॥ਗਉ॥ਕਹਾਧਰ
 ਦੁਨਹਪਤੀਆਈਯੋ॥ਤਉਮਨੁਮੋਨੇਜਤੇਹਉਮੈਜਈਯੋ॥੨॥ਜਬਲਗਮਨਿਬੈਬੈਠਕੀਆ
 ਸਾ॥ਤਧਲਗੁਯੋਇਨਹੀਦਰਨਿਨਿਦਾਸਾ॥੩॥ਕਹਾਧਬੀਰਇਹੁਕਹੀਮੈਕਾਹਿ॥ਸਾਪਸੇ
 ਗਤਿਬੈਬੈਠਕੀਆਹਿ॥੪੧॥ਗਉਤ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀ॥ਉਪੈਜੈਨਿਪੈਜੈਨਿਪਜਿਸਮਾਈ
 ॥ਨੈਨਦੇਖਤਇਹੁਜਗੁਜਾਈ॥੧॥ਲਜਨਮਰਹੁਕਹੁਪਰਮੇਗਾਅਤਿਬੀਬਾਰ
 ਨਹੀਕਹੁਤੇਗਾ॥੧॥ਗਉ॥ਅਨਿਕਤਨਕਰਿਕਾਇਆਪਾਲੀ॥ਮਰਤੀਬਾਰਮ
 ਗਨਿਸੈਗਿਜਾਈ॥੨॥ਛਿਆਏਦਨਮਰਦਨਮਰਗਾਮਿਤਨੁਜਲੈਕਾਠਕੈਸੈਗਿ॥੩
 ਕਹੁਧਬੀਰਸੁਨਹੁਰਗਾਨੀ॥ਆਧਿਨੈਸੈਗੋਰੁਪਦੈਸਕੁਦੁਨੀਆ॥੪॥੧१॥ਗਉ
 ਤ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀ॥ਅਦੁਰਮੁਏਵਿਆਸੇਯੁਕਰੀਜੈ॥ਤਉਕੀਜੈਜਉਆਪਨਜੀਜੈ॥੧
 ਮੇਨਮਰਉਮਰਿਬੈਸੈਸਾਗਾ॥ਅਬੈਮਹਿਮਿਲਿਉਚੈਜੀਆਦੁਲਾਰਾ॥੧॥ਗਉ॥
 ਇਅਦੇਹੀਪਰਮਲਗਮਕੀਦਾ॥ਤਸੁਖਧਿਸੈਰਪਰਮਾਨਿਦਾ॥੨॥ਕੁਆਠਏਕੁਪਦਿਪ
 ਨਹੀ॥ਦੁਟੀਲਾਜੁਕੁਰੈਮਤਿਹਾਰੀ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਇਕਬੁਧਿਬੀਚਾਰੀ॥ਨਉਹੁ
 ਕੁਆਠਨਾਪਨਿਹਾਰੀ॥੪॥੧੨॥ਗਉਤ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀ॥ਅਸਥਾਦਹਜੰਗਮਕੀਦਪਤਿ
 ਗਾ॥ਅਨਿਕਜਨਮਕੀਦੇਧਰੁਠੇਗਾ॥੧॥ਅਸੇਘਰਿਹਮਧਹੁਤੁਧਸਾਏ॥ਨਧਹਮਰ
 ਮਗਰਭੁਝੇਇਅਏ॥੧॥ਗਉ॥ਜੇਗੀਜਤੀਸਤੀਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ॥ਕਬਹੁਗਾਜਾਦੁ
 ਤਪਤਿਕਬਹੁਕੁਖਾਰੀ॥੨॥ਸਾਕਤਮਹੀਰਸੀਤਸਭਿਨੀਦਹਿ॥ਗਮੁਰਸਾਇਨਅਮਿ
 ਤਪੀਦਹਿ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਪੁਰੁਕਿਰਪਾਰੀਜੈ॥ਹਰਿਪਰੇਅਥਪੁਰਾਣੀਜੈ॥੪॥੧੩॥
 ਗਉਤ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਕੀਨਾਸਿਰਲਾਇਲਿਖਿਆਮਹਲਾ॥

੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥੫੫

॥ਅਸੇਅਚਰਨੁਦਖਿਉਕਬੀਰ॥ਦਪਿਕੈਕੁਲੈਧਿਰੈਲੈਨੀਰੁ॥੧॥ਗਉ॥ਹਰੀ

ਅੰਗੁਰੀਗਦਾਏਗਾ। ਨਿਤਉਤਿਹਾਸੈਹੀਗੈਮਰੇ॥ ੧॥ ਅਤਵੈਸਾਅਮੁਹਾਇਕੁਟਿਕੁਟਿ
 ਚੁਹੇਰੁਸਾਤਲਿਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਕਹੁਕਬੀਰਪਰਗਦੁਕੁਈਖੇਡੁ। ਏਲੇਕਉਚੁਪੈਨਿਤਕੇਡੁ॥
 ੩॥ ਰਾਮਰਮਤਮਤਿਪਰਗਦੀਆਈ॥ ਕਹੁਕਬੀਰਗੁਰਿਸੇਰੇਪਾਈ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੬॥ ਗਉ
 ਤੀਕਬੀਰਜੀਪਚਿਪਟੇ॥ ੨॥ ਨਿਉਜਲੁਦੇਢੁਡਿਬਾਹਰਿਕੁਏਮੀਨਾ। ਪੁਰਬਜਨਮਹਉਚੁਪੁ
 ਕਾਗੀਲਗੀ॥ ੧॥ ਅਬਕਹੁਰਾਮਕਦਨਗਤਿਮੇਰੀਤੁਜੀਲੇਬਨਰਸਪਤਿਕੁਈਖੇਡੀ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਸਗਲਜਨਮੁਸਿਦੁਪੁਰੀਗਦਾਇਆ। ਮਰਤੀਬਾਰਮਰਾਹਰਿਉਠਿਆਇਆ॥
 ਬਹੁਤਬਰਸਤੁਪਵੀਆਕਾਸੀ॥ ਮਰਨੁਕੁਈਆਮਰਾਹੁਰਚੀਧਾਸੀ॥ ੨॥ ਕਾਸੀਮਰਾਹਰਿਸ
 ਮਬੀਚਾਰੀ॥ ਹੋਢੀਕੁਗਤਿਕੈਸੇਉਤਰਸਿਪਾਰੀ॥ ੬॥ ਕਹੁਗੁਰਗਨਸਿਦੁਨਸਿਦੁਸਬੁਕੇ
 ਜਾਨੈ॥ ਮੁਆਕਬੀਰਰਮਤਸੀਰਮੇ॥ ੫॥ ੧੫॥ ਗਉਤੀਕਬੀਰਜੀ॥ ਚੇਆਚੇਦਨਮਰਦ
 ਨਅੰਗਾ॥ ਸਿਤਨੁਜਲੇਕਾਰਕੈਸੀਗਾ॥ ੧॥ ਏਸੁਤਨੁਪਨਖੀਕਦਨਦੁਛਾਈ॥ ਪਰਨਿਪੇਰੇ
 ਉਰਦਾਰਿਨਜਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗਤਿਜੇਨੇਦਹਿਦਿਨਕਰਹਿਕਾਮਾਇਬੁਖਿਲੇਹਿਨਹ
 ਰਿਕੇਲਮਾ॥ ੩॥ ਹਾਥਿਤੋਠਰਮੁਖਿਪਾਈਤੋਬੇਠਾ॥ ਮਰਤੀਬਾਰਕਸਿਧਾਪਿਉਚੋਰਾ॥ ੩॥
 ਗੁਰਮਤਿਰਸਿਰਸਿਰਹਿਗੁਦਗੋ॥ ਗਮੇਰਮਤਪਤੁਸੁਖਪਾਵੈ॥ ੪॥ ਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਲ
 ਮੁਦ੍ਰਿਨਾਇ॥ ਹਰਿਹਰਿਬਾਸਸੁਗੀਪਬਸਾਏ॥ ੫॥ ਕਹੁਤਕਬੀਰਚੋਤੁਰੀਅੰਗਾ॥ ਸਤਿਨਾਮ
 ਦੁਠਾਸਕੁਪੈਧਾ॥ ੬॥ ੧੬॥ ਗਉਤੀਕਬੀਰਜੀ॥ ਤਿਪਟੇ॥ ਚਾਹੁਦੁਤੇਕਾ॥ ਜਮੇਤਉਲ
 ਟਿਕੁਏਹੋਰਾ॥ ਦੁਖਧਿਨਸੇਸੁਖਕਉਧਿਸਰਾਮੁ॥ ਬੈਰੀਉਲਟਿਕੁਏਹੋਮੀਤਾ॥ ਸਾਕਤਉ
 ਲਟਿਸੁਜਨਕੁਏਹੀਤਾ॥ ੧॥ ਅਬਮੇਰਿਸਰਬਕੁਸਲਕਰਿਮਾਨਿਅਮਾਸੀਤਿਕੁਈਜਬ
 ਗੋਵਿੰਦਨਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਨਮਹਿਹੋਤੀਕੈਟਿਉਪਾਧਿ॥ ਉਲਟਿਕੁਈਸੁਖ
 ਸਹਜਿਸਮਾਧਿ॥ ਆਪਪਛੁਛੈਛੁਛਾਪੈਆਪੁ॥ ਰੋਗਨਧਿਅਪੈਤੀਨੇਤਾਪਾ॥ ੨॥ ਅਬ
 ਮਨਉਲਟਿਸਨਤਨੁਪੁਆ॥ ਤਬਜਾਨਿਅਜਬਜੀਦੁਤਮੁਆ॥ ਕਹੁਕਬੀਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸ
 ਮਾਦਉ॥ ਆਪਨਉਤੁਨਆਪਿਉਡੁਵਉ॥ ੩॥ ੧੭॥ ਗਉਤੀਕਬੀਰਜੀ॥ ॥ ਧਿਉਭੁਭੇ

ਨੀਉਵਿਰਘਰਿਜਤਾਸਬਦਿਅਤੀਤਅਨਹਦਿਰਾਤਾ। ਨਿਨਿਰਾਮੁਜਾਨਿਅਤਿਨਹਿਪਛ
 ਨਿਅਗ। ਨਿਉਗੀਗੈਸਾਕਰਮਨੁਮਾਨਿਅਗ। ੧॥ ਐਸਾਗਿਆਨੁਕੋਥੇਬਨਿਦਾਗੀ। ਅਲੇਪਦ
 ਸਿੰਧੁਸੁਖਮਨਨਗੀ। ੧॥ ਰਹਉ। ਸੇਰੁਕੁਕਰਹੁਨਿਬਹੁਰਿਨਕਰਨ। ਸੇਪਦੁਦੁਹੁਨਿਬਹੁ
 ਰਿਨਰਦਨ। ਪਿਪਿਅਨਪੁਹਨਿਬਹੁਰਿਨਪਰਨ। ਐਸੇਮਰਹੁਨਿਬਹੁਰਿਨਖਨ। ਉਦੁਟੀ
 ਗੀਗਾਨਮੁਨਮਿਟਾਵਉ। ਧਿਨੁਜਲਸੰਗਮਮਨਮਹਿਨਵਉ। ਲਿਛਮਮਸਰਿਦਿਹੁਬਿਹਰ
 ॥ ਤੁਤੁਬੀਚਾਰਿਕਿਅਅਦਰਿਬੀਚਾਰਾ। ੩॥ ਅਪੁਤੁਜੁਬਾਇਪਿਥਈਆਕਾਸਾ। ਐਸੀ
 ਕਤਰਹਉਹਰਿਪਸਾ। ਕਹੈਕਬੀਰਨਿਰਿਨਪਿਆਵਉ। ਤਿਤੁਪਹਿਨਉਨਿਬਹੁਰਿ
 ਨਆਵਉ। ੬॥ ੧੮॥ ਗਉਤੀਕਬੀਰਜੀ। ਤਿਪਦੇ। ੧੫॥ ਕੰਠਨਮਿਉਪਾਈਐਨੀ
 ਤੇਲੀ। ਅਨੁਦੇਗਮਲੀਅਹੈਮੇਲਿ। ੧॥ ਅਵੰਮੇਹਿਰਾਮਅਪਨਕਰਿਜਾਨਿਅਗ। ਸਹਜਿ
 ਸੁਭਾਇਮੇਰਾਮਸੁਮਾਨਿਅਗ। ੧॥ ਰਹਉ। ਬੁਝੇਕਾਥਿਕਥਿਅਤਿਨਪਾਇਅਗ। ਮਾਰਗਤਿ
 ਬੈਠੇਪਹਿਅਇਅਗ। ਕਹਕਬੀਰਦੰਢਲਮਤਿਤਿਆਗੀ। ਕਿਦਲਰਾਮਕੁਗਤਾਨਿਨਕੁਗੀ
 ੨॥ ੨੨॥ ਗਉਤੀਕਬੀਰਜੀ। ਨਿਰਮਲੇਸਕੁਜਗਤੁਤਰਾਸਿਅਗ। ਸੇਮਰਨਗੁਰਸਬ
 ਦਿਪ੍ਰਗਮਿਅਗ। ੧॥ ਅਬਕੈਸੇਮਰਉਮਰਨਿਅਨੁਮਾਨਿਅਗ। ਮਹਿਮਹਿਨਉਤਿਨਕਾਮੁਨਜਾ
 ਨਿਅਗ। ੧॥ ਰਹਉ। ਮਰੰਨਮਰਨੁਕਹੈਸਕੁਕੋਇ। ਸਹਜੇਮਰੇਅਮਰਹੋਇਸੇਇ। ੨॥
 ਬਹੁਕਬੀਰਮਨਿਕੁਇਅਅਨਿਦਾ। ਰਾਇਆਕੁਰਮੁਰਹਿਅਪਰਮਾਨਿਦਾ। ੩॥ ੨੦॥ ਗ
 ਉਤੀਕਬੀਰਜੀ। ਬਤਨੀਠਉਰਮੁਲਕਤਲਾਵਉ। ਕਿਨਤੁਕਮਹਿਠਉਰਨਆਵਉ। ੧॥
 ਲਗੀਹੋਇਸੁਜਾਨੈਪੀਰ। ਰਾਮਕੁਗਤਿਅਸੀਅਲੇਤੀਗ। ੧॥ ਰਹਉ। ਏਥਭਾਇਦੇਖ
 ਉਸਕੁਨਗੀ। ਕਿਆਜਾਨਉਸਹਕਉਨਪਿਆਗੀ। ੨॥ ਕਹਕਬੀਰਜੀਕਮਸਤਕਿਭਾ
 ਰਾ। ਸਕੁਪਰਹਰਿਤੈਕਉਮਿਲੈਦੁਹਾਗਾ। ੩॥ ੨੧॥ ਗਉਤੀਕਬੀਰਜੀ। ਕਾਕੈਹਰਿ
 ਸਾਨਕੁਕੁਭਾਈ। ਮੁਕਤਿਅਨਿਤਪੁਕਾਰਦਿਨਾਈ। ੧॥ ਅਬਕਹੁਰਾਮਕੁਰੇਸਤਿਰਾ।
 ਤਬਕਾਹੁਕਾਕਦਨਨਿਹੋਰਾ। ੧॥ ਰਹਉ। ਤੀਨਦੇਖਜਕੈਹਰਿਭਾਗ। ਸੇਕਹੈਕਾਕੈਪ੍ਰ

ਤਿਪਲਾ ॥ ੨ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਕ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਵਿਆਖਯੁਤ ਉਬਿਖੁ ਦੇਖਤ ਤਾਰੀ ॥
 ॥ ੩ ॥ ੧੨ ॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਸਤਿਗੋਇ ਵੈਸੇ ਨਹੀ ॥ ਪੰਤਿ ਤੇ ਪੁਰੁਚਿ
 ਦੇ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਪੁਤਿ ਬਿਨੁ ਵੈਸੇ ਬੋਧੇ ਮੇਲਹੁ ॥ ਜਬ ਲਗਾ ਮੁਤ ਬਲਗਾ ਨਹੀ ਨੇਹੁ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸਤੁ ਕਰੇ ਜੀ ਅਪਨੈ ਰੋਮੇ ਜੇ ਕਉ ਮਿਲੈ ਨ ਸੁਪਨੇ ॥ ੨ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪ
 ਨਰਿ ਰਹੁ ਸਉ ਪਿਸਰੀ ਗੁ ॥ ਸੇਈ ਸੁਹਾਗ ਨਿਕਰੈ ਕਬੀਰੁ ॥ ੩ ॥ ੨੩ ॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ
 ਜੀ ॥ ਬਿਬਿਖਾ ਬਿਖਾ ਪਿਅਸਰਾ ਲੁਸੀ ਸਾਰੁ ॥ ਬਿਬਿਖਾ ਲੈਤੁ ਬੀਪਰਦਾਰੁ ॥ ੧ ॥
 ਰੋਨ ਰਨ ਦੁਚ ਉਤ੍ਰਿਕ ਤਬੇ ਜੀ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਤੋ ਬਿਬਿਖਾ ਮੇਰਿ ਜੰਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੁਲਹੀ ਅਗਿ ॥ ਨਿਕਟਿ ਨਿਰੁਪਸੁਪੀ ਹਿਮਿ ਲਾਗਿ ॥ ੨ ॥ ਚਿਤ ਤੇ ਚਿਤ ਤਿਯ
 ਸਿਉ ਨੀਰਿ ॥ ਸਿਯ ਲੁਭਿ ਮਲੁ ਕਬ ਝੀਗੁ ॥ ੩ ॥ ੨੪ ॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਜਿਹ ਕੁ
 ਲਿਖੁ ਤਨੁ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਬਿਪਦ ਬਸਤੁ ਏਈ ਮਹਤਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਜਿਹ ਨਰ ਅਰੁ ਗਤਿ
 ਨਹੀ ਸਾਧੀ ॥ ਜਨਮ ਤਬ ਸਨਮੁ ਉਪਰਾਧੀ ॥ ਮੁਚੁ ਮੁਚੁ ਗਰਬੁ ਕੁਏ ਬੀਨ ਬਚਿ ਆਧਾ ਬਡੁ
 ਕੁਜਲੁ ਪਜੀ ਦੇਸੇ ਜਗ ਮਝਿ ਆ ॥ ੨ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੇ ਸੀਸੁ ਦੁਰਸਤੁ ਪਾ ॥ ਨ ਅਵਿਨਾਸੇ ਸ
 ਦੁਬਜ ਕਰੁ ਪਾ ॥ ੩ ॥ ੫ ॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਜੇਨੁ ਲੁਭਿ ਪਸ ਅਵਾਨਾ ॥ ਤਿਨੇ ਵੈਸ
 ਦੁਬਲਿ ਹੋਰ ਨਉ ॥ ੧ ॥ ਸੈਨਿ ਬਮਲ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਬੁਲਗਾ ਦੇ ॥ ਸੋਰੁ ਏਈ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਭੁਏ ॥
 ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਰਹਿ ਆ ਕੁਰ ਪੁਗਿ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਪਰਿਧਿ ਕਰੁ ਮਧੁਗਿ ॥ ੨ ॥ ਜਗਤਿ
 ਲਗਾ ਮਤਿ ਕਾਪੀ ਗੁ ॥ ਸਹਜਿ ਸਹਜਿ ਗੁਣ ਬੈਧੀ ਗੁ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥
 ਗਗਨਿ ਰਸਾਲੁ ਭੁਐ ਮੈਰੀ ਕੁਟੀ ॥ ਸਿਰਿ ਮਹਾਰ ਸੁਤਨ ਕੁਟਿ ਆਧਾ ਏਈ ॥ ਉਭਾ ਕਉ ਕਹੀ
 ਅਸਹਜੇ ਮਤ ਦਾਰਾ ॥ ਪੀਦਤ ਰਾਮੁ ਸੁਗਿਅ ਨ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜੁ ਕਲਾਲ
 ਨਿਜ ਉਮਿਲਿ ਆਈ ॥ ਅਨਿਦਿ ਮਤੇ ਅਨਦਿ ਨੁਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਚੀਨ ਚੀਤ ਨਿਰੰਜਨੁ ਦਿਅ
 ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤੇ ਅਨੁ ਉਪਦਿਆ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਮਨ ਕਾ ਸੁਕੁ ਉਮਨ
 ਮਹਿ ਬਿਖਾਪੀ ॥ ਮਨ ਹਿਮਾ ਰਿਕਟੁ ਨ ਸਿਪਿਧਾਪੀ ॥ ੧ ॥ ਕਹਨੁ ਸੁਮਨਿ ਜੇ ਮਨੁ ਮੈਰੀ ਮਨ ਕ

ਉਮਹਿਕਹੁਹੁਕਿਸੁਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਮਨਮਤਿਰਿਬੈਲੈਸਕੁੰਦਈ॥ਮਨਮਰੇਬਿਨੁਬੁ
 ਗਤਿਨਹੈਇ॥੨॥ਕਹੁਬਖੀਰਜੈਨਕੈਨਕੇਉ॥ਮਨੁਮਪਸੁਪਨਤਿਕੁਦੁਦੇਉ॥੩॥੨੮
 ਗਉਤੀਬਖੀਰਜੀ॥ ਉਇਨੁਦੀਸਹਿਅੰਬਰਿਤਾਰੇ॥ਕਿਉਇਚੀਤੇਰੀਤਨਹਾਰੇ॥੧
 ਕਹੁਪੀਠੰਤਅੰਬਰੁਕਾਸਿਉਲਾਗਾ॥ਬੁਝੈਬੁਝੁਨਹਾਰਸਕੁਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਸੁਰਜੁਚੇਦਨੁਕਰਹਿਉਨੀਆਰਾ॥ਸਕੁਮਹਿਪਸਹਿਅਥਹਮਪਸਾਰਾ॥੨॥ਕਹੁਬਖੀ
 ਰਜੈਨਕਾਸੇਇ॥ਹਿਰਦੈਰਮੁਖਿਰਮੈਹੋਇ॥੩॥੩੨॥ਗਉਤੀਬਖੀਰਜੀ॥ ॥ਬਿ
 ਦਕੀਪੁਸੀਸੀਮ੍ਰਿਤੁਈ॥ਸੀਕਲਜੇਦਰੀਲੈਹੋਅਈ॥੧॥ਅਪਨਲਗੁਰੁਅਪੇਤਥਾ
 ਪਿਆ॥ਮੇਯੋਭਸਿਕਾਲਸਕੁਮੈਪਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਥਟੀਨਕੈਦੁਠਿਨਹਜਈ॥
 ਸਾਸਾਪਤਿਹੋਇਨਗਕਉਖਈ॥੨॥ਅਮਦੇਖਤਨਿਨਿਸਕੁਰਗਲੁਇਆ॥ਕਹੁਬਖੀਰਮੈ
 ਰਮਹਿਦੁਇਆ॥੩॥੩੪॥ ਗਉਤੀਬਖੀਰਜੀ॥ ਦੋਇਮੁਹਰਲਗਾਅਪਹਿਗਦੁ
 ਉ॥ਸਗਲਤਜੀਨੁਗਗਨਦਉਗਦਉ॥੧॥ਅਪਨੇਬੀਰਾਰਿਅਸਦਰੀਬੀਜੈ॥ਸਹਜੈਕ
 ਪਾਦੈਨਪਗੁਪਹਿਲੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਲੁਭੈਬੈਠਤੁਹਿਲੇਤਾਰਉਹਿਤਮੇਰਾਬੁ
 ਕਮਾਰਉ॥੨॥ਕਹੁਤਬਖੀਰਕੁਲੇਅਸਦਾਰਾ॥ਬਿਦਕਤੇਥੇਤਹਹਿਗਗਾ॥੩੩੧॥
 ਗਉਤੀਬਖੀਰਜੀ॥ ਨਿਹੁਮੁਖਿਪਾਚਉਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਏ॥ਤਿਅਖਦੇਖਤਲੁਕਠਲਾਏ
 ॥੧॥ਇਕਦੁਪਰਾਮਗਾਇਕਾਟਹੁਮੈਰੇ॥ਅਗਨਿਨਦਹੈਅਬੁਗਾਰਨੁਕਸੈਰਾ॥੧॥ਰ
 ਹਾਉ॥ ਕਾਇਆਕਹੁਤੀਬਖੀਰਪਿਉਤੀ॥ਕਿਜਰੈਕਿਗਤਿਲੇਆਈ॥੨॥ਕਹੁਬ
 ਧੀਹਹਰਿਚਕਦਿਖਾਦੁਹਾ॥ਪਾਛੈਦੇਜਮੁਕਿਉਨਪਠਾਦੁਹਾ॥੩॥੩੨॥ਗਉਤੀਬਖੀਰ
 ਜੀ॥ਅਪੇਪਾਦਕੁਅਪੇਪਦਨਾ॥ਜਕੈਖਸਮੁਤਗਾਧੈਕਦਨਾ॥ਰਮਜਪਤਤਨੁਜਰਿਬੀਨ
 ਨਾਇ॥ਰਮਨਮਰਿਤੁਰਹਿਅਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਕਾਕਿਜਰੈਕਾਹਿਹੋਇਆਨਿ
 ਨਦਦਕੇਲੇਸਾਹਿਰੀਪਾਨਿ॥੨॥ਕਹੁਬਖੀਰਅਪਕੁਦੁਇਕੁਖਿ॥ਹੋਇਗਾਖਸਮਤੁ
 ਲੇਲਿਗਾਰਖਿ॥੨੩੩॥ਗਉਤੀਬਖੀਰਜੀ॥ ਦੁਪਦੇ॥੨॥ਨਮੈਜੈਗਾਪਿਆਨਚਿ

ਤਲੁਇਅਗਾਥਿਨੁਬੈਗਾਰੁਛੁਟੁਮਿਮਾਇਅਗਾਥੈਸੇਜੀਦੁਹੁਹਇਹਮਾਰਗਾਜਲਬਨਹੇ
ਇਹਅਨਮਅਪਾਰਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਹੁਕਬੀਰਬੋਝਉਅਸਮਾਨਾਰਾਮਸਮਾਨਨਦੇ
ਖਉਅਨਾ॥ ੨॥ ੩੬॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥ ੬॥ ਜਿਹਮਿਰਿੰਦਿਰਚਿਥਾਪਤਪਾਰਗਾਮਿ
ਸਿਹੁਚੇਚਸਦਾਰਹਿਚਾਰਗਾ॥ ੧॥ ਥਿਸੁਤਨੁਪਨੁਧਉਵਿਅਗਾਰਬੀਅਗਾਰਮੁਨਮੁਖ
ਹਨਦਿਛਿਅ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਹੁਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਮਨਮੇਰਾਇਹੀਹਦਾਲਹੋਹਿਰੇ
ਤੇਰੇ॥ ੨॥ ੩॥ ੪॥ ਅਸਟਪਦੀਕਬੀਰਜੀ॥
ਗਉੜੀਗੁਅਚੇਰੀਵਿਧੈਵੈਤੀਸਪਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਅਚੇਰੀ॥ ੧॥ ਓਸਤਿਗੁਰਖੁ
ਸਾਦਿ॥ ਸੁਖਮਗਤਦੁਖਅਗੈਅਦੈਸੇਸੁਖੁਮਹਿਨਮੀਗਿਆਭੁਦੈ॥ ੧॥ ਥਿਥਿ
ਆਅਜਹੁਸੁਚਤਿਸੁਖਅਗੈ॥ ਵੈਸੇਹੇਈਹੈਗਜਗਮਨਿਦੁਸਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਥਿਸੁ
ਸੁਖੇਤੇਸਿਦੁਬੁਧਮਡਰਾਨਾ॥ ਸੇਸੁਖਸਾਹੁਮਹੁਸਾਚੁਚਰਿਜਾਨਿਅਗਾ॥ ੨॥ ਸਨਧਾਦਿਕਨ
ਰਦਮਨਿਸੇਖਾਅਤਿਨਕੀਤਨਮਾਹਿਅਨੁਨਹੀਪੇਖਾ॥ ੩॥ ਥਿਸਮਨਕਉਕੋਇਥੈਛਹਰੁ
ਈ॥ ਤਨੁਛੁਟੇਮਨਕਹਾਸਮਾਇ॥ ੬॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਕੈਦੇਉਨਮਾ॥ ਕੁਗਤਿਕੈਪ੍ਰੋ
ਮਿਇਨੀਹੋਜਨਾ॥ ੪॥ ਥਿਸਮਨਕਉਨੀਅਦਨਜਾਨਾ॥ ਜਿਸਕਾਰੁਰਮੁਗਾਇਅ
ਤਿਨਿਸਾਚੁਪਦੁਨਾ॥ ੬॥ ਥਿਸਮਨਕਉਰੂਪੁਨਰਖਿਅਕਾਈ॥ ਗੁਰਮੀਹੋਇਅਗੁਕਸੁ
ਬੁਧਿਸਮਾਈ॥ ੭॥ ਥਿਸਮਨਕਾਕੇਈਜਾਨੈਕਉ॥ ਥਿਹੁਮਨਿਲੀਲੁਭੈਸੁਖਦਿਉ॥
ਜੋਉਇਹੁਅਚੁਸਗਲਸਰੀਰਾ॥ ਥਿਸਮਨਕਉਰਹਿਹੀਕਬੀਰਾ॥ ੨॥ ੧੩੬॥
ਗਉੜੀਗੁਅਚੇਰੀ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਏਕਨਮੇਜਨਚੋ॥ ਕੇਤਕਸਿਪੁਰੁਏਲਿਦੁਲਾਏ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧਿਕਸਿਧਸਗਲਮਨਿਹਾਰੇ॥ ਏਕਨਮਕੁਲਿਪਿਤਰਤਾਰੇ॥ ੧॥ ਜਿਹਰਿ
ਹਰੇਸੋਹੋਇਨਅਨਾ॥ ਕਥਿਕਬੀਰਗਮਨਮਪਦੁਨਾ॥ ੨॥ ੩੭॥ ਗਉੜੀਕੀਸਗਟਿਕੀ
॥ ਰੇਜੀਅਨਿਲਜਲਜੋਤਹਿਨਹੀ॥ ਹਰਿਤਜਿਕਤਕਹੁਜੇਨਹੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੀਕੇ
ਠਾਠੁਉਦੋਹਈ॥ ਸੇਜਨੁਪਰਘਰਜਾਤਨਸਹੀ॥ ੧॥ ਸੇਸੀਹਿਬੁਰਹਿਅਚੁਰਪੁਰਿ

ਸਦਾ ਮੇਰੀ ਨੀਹ ਰਿਹਾ ॥ ੨ ॥ ਬਦਲੁ ਚਰਨ ਸਰਨ ਹੋ ਜੈ ਕੋ ॥ ਕਹੁ ਨ ਕਾਨੀ ਘ
 ਰਤ ਕੋ ॥ ੩ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਏਕੈ ਹੋ ਨਾਮ ਕੀ ਬਾਤ ॥ ਮੇਰੇ ਮੁਖ ਮਿਥਿ ਜਪਤਿ ਹੋ ਰਾਤ ॥ ੪ ॥ ਕ
 ਹੋ ਕਬੀਰ ਪੁਰਾਨ ਨਾਮੁ ਏਈ ॥ ਨਾ ਕੋ ਏਕੈ ਅਦੁਰੁ ਹੋਇ ॥ ੫ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਸੋ ਰਣ
 ॥ ਕਉਨ ਕੋ ਪੁਤ੍ਰ ਪਿਤਾ ਕੋ ਕਾ ॥ ਕਉਨੁ ਮੈਰੋ ਕੋ ਦੇਇ ਮਤੰਧਾ ॥ ਹਰਿ ਲਗਾ ਜਗ ਕਉ ਠਗ
 ਉਗੀ ਲਈ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਏਕੈ ਹੋ ਕੈ ਮੇਰੀ ਮੈਰੀ ਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਉਨ ਕੋ ਪੁਰਖ
 ਕਉਨ ਕੀ ਨਹੀ ॥ ਏਕੈ ਅਤੁਲੁ ਹੋ ਸਗੀਰ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਠਗਾ ਮਿਉ ਮਨ ਮਾ
 ਨਿਆ ॥ ਗਈ ਠਗ ਗਈ ਠਗ ਪਹਿਚਾਨਿਆ ॥ ੩ ॥ ੩੬ ॥ ਗਉੜੀ ਰਾਮ ਆਰੋਗੀ ॥ ਅਬੈ
 ਕਉਨੁ ਦੇਗਾ ਜਗ ਮਸਹਾਈ ॥ ਮਨੁ ਮਮ ਹਰ ਦੁਖ ਦਿਖ ਮਗਾਤਿਆਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾ
 ਧੂ ਮੇਰਾ ਤਿਰੀ ਉਰ ਲਾਇ ॥ ਪਰਿਦੁ ਤੇ ਤਲੀ ਉਠਾਇ ॥ ਆਮ੍ਰਿਤ ਨ ਮੁਖ ਪਉਰ ਮਨ ॥
 ਅਮੋਲਾ ਦਾ ਸੁਕਰੀ ਲੀਨੇ ਅਪਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਨੇਪਰ ਉਪਕਾਏ ॥ ਘਾਹਿਲੀ
 ਨ ਸਾਗਰ ਸੀਸਾਗ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਿਉ ਲਗੀ ਪ੍ਰੀਤ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਬੰਸੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਰੀਤ ॥
 ੨ ॥ ਆਇਆ ਤਪਤਿ ਬੁਝਿ ਆ ਆਗਿ ਅਹਰਾ ॥ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਮਾਧਾਰਾ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ
 ਪੁਰਿ ਹੋ ਪੁਰੁ ਮੁਖੀ ॥ ਨਤ ਪੇਖਿ ਤਤ ਅੰਤਰ ਨ ਆਈ ॥ ੩ ॥ ਅਪਨੀ ਧੁਗਤਿ ਆਪ ਹੀ ਦਿ
 ਝਾਈ ॥ ਪੁਰਖਿ ਲਿਖਿ ਤੁਮਿ ਲਿਖ ਮੇਰੀ ਕਾਈ ॥ ਫਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਪੁਰਨ ਸਾਧਾ ॥ ਬਬੀ
 ਰੋ ਕੇ ਸੁਖ ਆਗੀ ਬਨਿ ਦਾਜ ॥ ੪ ॥ ੪੦ ॥ ਗਉੜੀ ਮਾਸਾ ॥ ਨਲੁ ਹੋ ਸੁਤ ਕੁ ਬਲਿ ਹੋ
 ਸੁਤ ਕੁ ਸੁਤ ਕਉ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਤ ਕੁ ਮੁਏ ॥ ਨਿਸੁਤ ਕੁ ਸੁਤ ਕੁ ਪਗ ਜਿਥੇ ਗਈ ॥
 ੧ ॥ ਕਹੁ ਰੇ ਪੰਡੀ ਆ ਕਉਨ ਪਈਤਾ ॥ ਮੇਰਾ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਹੁੰਚੇ ਮੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਨੈਨ ਹੁ ਸੁਤ ਕੁ ਬੈਨ ਹੁ ਸੁਤ ਕੁ ਮੂਰੀ ਹੋਈ ॥ ਉਠਤ ਸੁਤ ਕੁ ਲਗੈ ਸੁਤ ਕੁ ਪੈਰੋ ਰੋ ਮਈ ॥ ੨ ॥
 ਛਾਮਨ ਕੀ ਬਿਪਿ ਸਭੁ ਕੋ ਏਕੈ ਨੈਨੁ ਤਕੀ ॥ ਏਕੈ ਬੀਰ ਆਗਿ ਦੇ ਬਿਚਾਰੈ
 ਸੁਤ ਕੁ ਤਿਨੈ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ੪੧ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ॥ ਪ੍ਰਦੋ ਗਾਏ ਕਾ ਬਰਹਮਾ ॥ ਜ
 ਉਤੁ ਮਾਪਨੈ ਨਾਮੇ ਕਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੁਖ ਵਿਜਾ ਮਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥

ਰਾਮੁ ਦੁਹੈ ਕਰਮ ਅਹਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ੧ ॥ ਬੁਧਮਾਧਾ ਬਿਨੁ ਸੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਦੁ ਬਡਾ ਬਿਨੁ ਹਤਿਆ
ਇਆ ॥ ੨ ॥ ਕਹਿ ਕਈ ਰਹਉ ਭਇਆ ਉਦਾਸੁ ॥ ਤੀਰਥੁ ਦੁਹੈ ਕਹਿ ਕਰਾਸੁ ॥ ੩ ॥ ਫਿਰ
ਰਾਗੁ ਰਹਿਤੀ ਚੇਤੀ ॥ ॥ ਦੇਖਦੁ ਰੁਇ ਗਿਆ ਨਵੀਆਈਆਈ ॥ ਸੈਭੈ ਉਡੁ ਸੇਕੁ ਮ
ਵੀਦਾ ਦੀਰਹੈ ਨ ਸਾਇਆ ਬੀਧੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ॥ ਦੁਹਿ ਤੇ ਕੀਰਇ ਬੁਨਿ ਮੈ ਗਿਰਾਸੀ ਸੈਹ
ਬਲੈ ਭੰਦੁ ॥ ਤਿਸ ਨ ਚੁਕਿ ਪਰਉ ਪਰਿਦੁ ਹਮ ਤਿਉ ਭੰਡਾ ਚੁਟਾ ॥ ੧ ॥ ਅਧੀ ਪਾਇ ਚੁਕੇ
ਨਲ ਬਰਖੈ ਤਿਹਿ ਤੇ ਰਾਜ ਨੁਕੀਨਾ ॥ ਕਹਿ ਕਈ ਰਮ ਨਿਕੁਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਉਦੈ ਕੁਨੁ ਕਵਚੀ
ਨਾ ॥ ੨੬੩ ॥

॥ ਗਉਤੀ ਚੇਤੀ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਐਸੇ ਲੋਗ ਨ ਮਿਉ ਵਿਆ
ਕਰੀ ਐਸੇ ਪੁਕੁ ਕੀਦੈ ਰੁਗਤਿ ਤੇ ਧਾਹੁ ਸ੍ਰਾਤਿ ਨ ਤੇ ਸਦਾ ਭੁਗੈ ਰਹੀ ਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਹਿ ਨਹਿ ਰਿਹਾ ਦੁਗਾਹਿ ॥ ਧਾਤੁ ਨਹੀ ਅਸਮਾ ਭੁਗਿ ਗਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਅਧਿ ਨ ਦੇ
ਹਿ ਚੁਕੁ ਰਿਪਾਨੀ ॥ ਤਿਹਿ ਨਿਦੇਹਿ ਨਿਹੀ ਗਾਆਨੀ ॥ ੨ ॥ ਬੈਠਤ ਉਠਤ ਬੁਢਿ ਲਭਾ
ਲਾਹਿ ॥ ਅਪੁਰਾਏ ਅਉਰ ਨੁਹ ਘਾਲਹਿ ॥ ੩ ॥ ਲੁਛਿ ਕੁਚਰ ਚਾਅ ਨ ਨ ਜਾਨਹਿ ॥ ਬੁਧਮਾਧੁ
ਕੇ ਕਹਿਉ ਨਿਆਨਹਿ ॥ ੪ ॥ ਅਪੁਰਾਏ ਅਦੁਰਹੈ ਖੇਦਹਿ ॥ ਅਗਿਲਾ ਗਿਅਦਿ ਰਮਹਿ ਸੈ
ਦੁਹਿ ॥ ੫ ॥ ਅਦੁਰਨ ਹਮਤ ਅਪਹਿ ਕੈਨਾ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਦੇਖਿ ਕਈ ਰਲ ਜਾਨ ॥ ੬ ॥ ੧
੬ ॥ ੬ ॥

ਰਾਗੁ ਰਹਿਤੀ ਪੂਰਬੀ ਕਈ ਰਚੀ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਜੀਵਤ ਪਿਤਰ ਨ ਐਕਉ ਮੁਏ ਸਿਧਾ ਪਕਰੀ ॥ ਪਿਤਰ ਭੁੰਧ ਪੁਰੇ ਕਹਿਉ ਪਾਹਿ
ਧਉ ਆਕੁ ਕਰਖਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਮੇਕਉ ਕਸਲੁ ਬਡਾ ਦੁਹੈ ਕਈ ॥ ਕੁਸਲੁ ਕੁਸਲੁ ਕਰਤੇ
ਨਗੁ ਬਿਨੁ ਸੈਕੁ ਸਲੁ ਕੀ ਕੈਸੇ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਮਾਟੀ ਕੇ ਕਹਿ ਦੇਵੀ ਦੇਵੀ ਤਿਸੁ ਅ
ਗੈ ਕਉ ॥ ਦੇਹੀ ॥ ਐਸੇ ਪਿਤਰ ਤੁਮਾਰੇ ਕਈ ਅਹਿ ਆਪ ਨ ਕਹਿ ਆਨ ਲੁਹੀ ॥ ੨ ॥ ਸਰ
ਜੀਉ ਕਟਹਿ ਨਿਰਜੀਉ ਪੁਜਹਿ ਅਤੇ ॥ ਕਾਲ ਬਉਰਾਹੀ ॥ ਰਾਮ ਨ ਮਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀਉ

ਭੁਬਸੀਸਾਰੀ॥ ੩॥ ਦੇਈ ਦੇਵ ਪੁਨਰਿ ਭੈਲਿ ਪਾਰਬਰਾਮੁ ਹੀ ਜਾਨਾ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਅਕਲ
 ਜੀ ਦੇ ਤਿਅ ਬਿਖਿਆ ਸਿਉ ਲਪਟਾਨਾ॥ ੬॥ ੧੬॥ ੫॥ ਗਉੜੀ॥ ਜੀਤੁ ਮੈ ਗੈਰੁ ਭੁਲਿ ਜੀ
 ਦੇ ਮੈ ਸੇ ਮੈ ਨਿਸਾਗਿ ਆਗਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਗਹਿ ਨਿਰੋਲ ਰਹੀ ਮੈ ਬਹੁ ਰਿਤੁ ਦੁਨਾ ਲਿਖਾਇਆ॥ ੧
 ਮੇਰੇ ਗਾਮੈ ਸਾਖੀ ਰਖਿ ਲੇਈ ਮੈ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੁ ਆਸਾ ਸਿਰੁ ਰਾਖਹੁ ਇਸ ਬਿਖਿਆ ਮਿਤੁ
 ਪੀਉਈ ਮੈ॥ ੧॥ ਗਉੜੀ॥ ਗੁਰੇ ਕੇ ਬਾਇਬ ਜਰੁ ਕਲਹੈ ਏ ਪ੍ਰਗਟਿ ਆਪਦੁ ਪਹਗਾ ਸਾਸ
 ਕਤਿ ਅੰਧੇ ਰਜੇ ਦੇ ਨੀਕੁ ਮਚੁ ਕਾਨਿ ਚਲੁ ਸਿਦਘ ਰਿਬਸਾ॥ ੨॥ ਤਿਨਿ ਬਿਨੁ ਬਾਝੈ ਪਨੁ ਸੁਖ ਚ
 ਦੁਈ ਮੈ ਇਹੁ ਜਗੁ ਬੀਧਿ ਭੁਈ॥ ਦਹ ਦਿਸਿ ਗੁਣੀ ਪਦੁ ਪੁਲੈ ਦੇ ਤੇਰਿ ਰਹਿ ਲਿਖੁ ਲਾਇ॥ ੩॥
 ਉਮਾ ਦਿਖਾਨੁ ਆਸੀ ਸਮਾਨੁ ਦੁਬਿਧਾ ਦੁਰਮਤਿ ਭੁਗੀ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਅਨੁ ਉਦਿ ਕੁਦੇਖਿ
 ਆਰਾਮ ਨ ਮਿਲਿ ਦੁਲਾਰੀ॥ ੬॥ ੨॥ ੬॥ ੬॥ ॥ ਗਉੜੀ॥ ਤਿਪਦੇ॥ ੩॥ ਉਲਟ ਪਦੁ
 ਚਕੁ ਪਦੁ ਭੇਟੇ ਸੁਰਤਿ ਸਿਨਿ ਅਨੁਗਾਰੀ॥ ਅੰਦੁ ਨ ਕਾਇ ਮੇਰੇ ਨੀ ਦੇ ਤਾ ਸੁਖੇ ਜੁ ਬੇਰਗੀ॥ ਮੇਰੇ
 ਮਾਨੁ ਜੀ ਉਲਟਿ ਸਮਾਨਾ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਅਬ ਲਿਖੁ ਏ ਅੰਦੁ ਰਤਾਰ ਤੁਥਾ ਬੇਗਾਨਾ॥ ੧
 ਗਉੜੀ॥ ਨਿਰਦੈਰੇ ਰਿਦੁ ਹਿਛੁ ਨਿਰਦੈਰੇ ਨਿਨਿ ਜੈ ਸੀ ਕਰਿ ਮਾਨਿ ਮਾ॥ ਅਲਉਤੀ ਕਾਜੈ ਸੇ
 ਭੁਇਅ ਕੇਰੇ ਨੁ ਨਿਨਿ ਪੀਅਤਿ ਨਿਨਿ ਨਿਅਾ॥ ੨॥ ਤੇਰੀ ਨਿਰਭਾਨੁ ਕਾ ਕਾਇ ਸਿਉ ਕਹੀ ਮੈ
 ਮੈ ਸਾਧਿ ਵਿਖੇ ਕੀ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਨਿਨਿ ਏ ਮਾਪ ਲਿਤਾ ਤਿਨਿ ਤੈ ਸੀ ਪੁਲਦੇਖੀ॥ ੩॥ ੩॥
 ੬॥ ੭॥ ਗਉੜੀ॥ ਤਹ ਪਦੁ ਸਮਿ ਪੁਪਾਨੀ ਚੁਹੀ ਆਤੁ ਉਤਪਤਿ ਪਰਲਉ ਨਹੀ॥ ਜੀ
 ਦੁਨ ਮਿਰਤਨ ਦੁਖ ਸੁਖ ਬਿਅਧੈ ਸੁਨ ਸਮਾਪਿ ਦੇ ਉਤਹ ਨਹੀ॥ ੧॥ ਸਾਹਜ ਕੀ ਅਕਥ ਕਥਾ
 ਹੈ ਨਿਗਾਰੀ॥ ਤੁਲੈ ਨਹੀ ਚੜੈ ਸਾਇਨੁ ਕੁਤੀ ਹਲੁ ਕੈ ਲਗੈ ਨਹੀ॥ ੧॥ ਗਉੜੀ॥ ਅਰ
 ਪਉਰ ਪਦੇ ਉਤਹ ਨਹੀ ਗਤਿ ਦਿਨ ਸੁਤਹ ਨਹੀ॥ ਜਲੁ ਨਹੀ ਪਦੁ ਪਾਦੁ ਕੁਨਿ ਨਹੀ
 ਸਤਿਗੁਰ ਤਹ ਸਮਾਹੀ॥ ੨॥ ਅਗਮ ਅਗੈਰੁ ਰਹੈ ਨਿਰੰਤਰਿ ਗੁਰ ਬਿਪਤਿ ਲਹੀ ਮੈ
 ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਬਲਿਨ ਉਗੁਰ ਅਪਨੇ ਸਤ ਸੇ ਗਤਿ ਮਿਲਿ ਨਹੀ ਮੈ॥ ੩੬॥ ੬॥ ੮॥ ਗ
 ਉੜੀ॥ ਧਾਪ ਪੁਨਰੁ ਇਥੈ ਲਖਿ ਸਾਧੇ ਪਦੁ ਪੁਨੀ ਪਰਗਾ -- ਸਿਉ॥ ਤਿਸ ਨਗੁ ਲਿਖੁ ਹੀ

ਅਟਉਤਰਿ ਇਨ ਬਿਪਿਠਿ ਭਾਖਿ ਸਾਗਿਉ॥੧॥ ਐਸਾ ਨ ਦਿਖੁ ਰਾਮੁ ਰਾਮਾ ਸਗਲ
 ਸੇਸਾ ਬੁਧੀ ਉਬਨ ਨਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਦੁਖਿ ਕੁਏ ਨਗਾ ਤੀ ਮਨ ਤਰੰਗ
 ਬਟਵਾਰਾ॥ ਪਿਚਤਤੁ ਮਿਲਿਟਾਨਾ॥ ਨਿਬੇਰਹਿਟਾ ਤੁਝਿ ਤਰਿਉ ਪਾਰਾ॥੨॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀ
 ਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੇਤਹੁ ਅਬ ਐਸੀ ਬਾਨਿਆਈ॥ ਘਾਈ ਰੁਤ ਬੈਲ ਦਿਕੁ ਬਾਕਾ ਚਲੈ ਰੇ ਨਿ
 ਛਿਟਕਾਬੀ॥੨॥੫॥੬੨॥ ਗਉੜੀ ਪਰਿਪਚਾ॥ ਪੇਦ ਦੜੈ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਹੋ ਸਾਚ ਰੇ ਨਾ
 ਛੁ॥ ਅਪਿਐ ਲੋਕੁ ਨਾਨਾ ਦਈ ਮੁਰਖੁ ਏਆ ਦਾ॥੧॥ ਕਹਤੁ ਤੁਝੀ ਆਬਾਧੈ ਪਨਖ ਨੀ ਪਾਰੁ
 ਪਾਰਿ ਆਏ॥ ਮੁਕਲਾਉ ਆਏ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਉਹੁ ਨਿਦਿ ਮੇਸੁ ਹੁਨੀ ਕਉਨ ਲਾਜੁ ਦੁਹ
 ਰੀ॥ ਲਾਜੁ ਅਨੀ ਸਿਉ ਤੁਝਿ ਪਨੀ॥ ਉਠਿ ਰਲੀ ਪਨਿਹਾਰੀ॥੨॥ ਸਾਗਿ ਬੁਹੇ ਇਦ ਦਿ
 ਆਲੁ ਸਿਪਾ ਕੋਰੇ ਅਪਨ ਬਾਰ ਜਸ ਦੁਰੇ॥ ਤੋਸਾ ਗਾਇ ਨੀ ਟੀ ਐ ਗੁਰ ਸਬ ਦੁਬੀ ਚਾਰੇ
 ੩॥ ਬਿਰਤ ਕੀ ਬੀਸੀ ਸਤੀ ਛਿਰੈ ਦਖ ਬੀ ਚਾਰੀ॥ ਏਸੇ ਨਿਕਾ ਆਖੀ ਐ ਬਿਖਾ ਕੋਰੇ ਦਿ
 ਚਾਰੀ॥੬॥ ਕੁਈ ਨਿਰਾ ਸਿਉ ਠਿਕ ਲੀ ਚਿਤ ਬੀ ਪਿਨ ਪੀਰਾ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਚਰਦੈ ਲਾਗਿ ਹਰ
 ਤਜੁ ਸਗਲਿ ਕਬੀਰਾ॥੫॥੬॥੫੦॥ ਗਉੜੀ॥ ਕੇਥੀ ਕਹਹਿ ਜੇ ਗੁਰੁ ਲੀਠਾ ਅ
 ਦੁਰ ਨ ਦੁਨਾ ਕੁਈ॥ ਰੇ ਤੁਝੀ ਤਮਿ ਠਿਕੈ ਕੇ ਸਬ ਦੈ ਕੇ ਇਕ ਹਰਿ ਸਿਪਿਆਈ॥੧॥ ਹਰਿ
 ਬਿਨੁ ਕੁਰਮਿ ਕੁਲ ਨ ਐ ਪਾਪ ਨ ਪਹਿਜਾਉ ਆਪੁ ਦੁਰ ਕਾਟੁ ਨਿਤ ਬਾਧੈ ਬਹੁ ਛਿਧਾ॥੧॥ ਰ
 ਹਾਉ ਸਹਜੇ ਉਪਨੀਤੀ ਸਮਾਨੀ ਇਹੁ ਬਿਪਿ ਬਿਸਰੀ ਤਬੀ॥ ਪਠਿਤੁ ਗੁਲੀ ਸੁਰਹ ਮਦ
 ਤੁਝੇ ਹਿਕ ਹਰਿ ਬਡੁ ਅਹੀ॥੨॥ ਜਿਸ ਹਿਬੁ ਫੁਟੈ ਸੇਈ ਬੁਝੈ ਬਿਉਰਹੀ ਐ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਮਿਲੈ ਅਪੈ ਗਾਢੁ ਕੋਇ ਨ ਬਿਪਿ ਮਾਲੁ ਕੁਲਹੀ ਐ॥੩॥ ਤਜਿ ਬਾਢੁ ਰਹੈ ਨ ਬਿਕਾਰ ਹਰਿ
 ਪਦੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਰਹੀ ਐ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਗੀਗੀ ਗੁਰੂ ਇਥਾ ਪੁਰੁ ਤੇ ਬਿਅਕਹੀ ਐ॥੪॥
 ॥੬੭॥੫੧॥
 ਗਗਾਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀਰ ਜੀ॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਨਾਭ ਛੁਆਹਤਾ ਬਿਨੁ ਨ ਹਿਪਚਿਤਤ ਆਨਹੀ॥ ਇਨ੍ਹੀ ਪਿਗੁਲ ਸੁਖ ਮਨ ਬੈਦੈ

ਅਵਗਣਕਤਨਾਹੀ॥ ੧॥ ਤਕਤਨਗਗਨਧਿਨਮਿਗਇਅਤੇਰਾਬੇਲਤਕਰਾਮਮਾ
 ਈ॥ ਇਹਸਿਸਚਮੇਕਉਮਲੁਇਨੁਧਿਅਪੈਮੇਕਉਕੇਨਕੇਸਮਾਧਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥
 ਨਹਬਰੁਤੁੰਡੀਪਿੰਡਨਹਨਾਰੀਰਚਾਨਾਰਤਨਹੀ॥ ਜੇਨੁਨੁਹੋਸਦਾਅਤੀਤਾਏਹਕਰੀ
 ਐਕਿਸਮਾਹੀ॥ ੨॥ ਜੇਨੀਨੁਨੇਨੇਤੀਤੁੰਡੇਨਬਲਗੋਹਇਧਿਨਸੀ॥ ਕਚੇਨਕੁਕਕੋ
 ਸੇਦੁਬੇਕਾਹੋਕੇਸਮੀ॥ ੩॥ ਕਹੁਕਬੀਰਲਿਦਲਗਿਰਹੀਹੈਨਗਥਮੇਦਿਨਾਤੀ॥ ਉਅ
 ਕਮੁਰਸੁਉਤੀਪਰਨਾਨੇਉਤਉਸਦਾਅਬਨਸੀ॥ ੪॥ ੧॥ ੫॥ ਗਉਤੀ॥ ਮੁਰਤਿਸਿ
 ਮ੍ਰਿਤਿਦੁਇਕੀਮੇਦਾਪਰਮਿਤਿਬਹਰਿਧਿਧਾਮਿਨਗਠਾਮਹਿਅਸਦਬੈਸਦੁਬਲੁ
 ਪਥਿਰੁਬਰਜਿਤਪੰਥਾ॥ ੧॥ ਮੇਰਗਜਨਮੈਬੈਰਾਹੀਜੇਗੀ॥ ਮਰਤਨਸੇਗਧਿਉਗੀ॥ ੧
 ਰਹਉ॥ ਪੰਡੁਬੁਰਮੰਤੁਅਹਿਸਿੰਘੈਮੇਰਾਬਦੁਆਸਰੁਨਗਧੁਸਮਾਧਾਹੀ॥ ਤਤੀਲਾਹੀ
 ਤਿਪਲੁਦੀਐਦੁਹੋਇਸਾਹੀ॥ ੨॥ ਮਨੁਪਦੁਨੁਦਇਤੁਬਾਕੀਹੈਨੁਗਜਨੁਸਾਰਦਸਾ
 ਹੀ॥ ਧਿਰੁਬੁਏਤੀਤੁੰਡਹਿਨਹੀਅਨੁਦਧਿਗੁਰੀਧਾਜੀ॥ ੩॥ ਸੁਨਿਮਨਮਗਨਕੁਏਹੈ
 ਪੁਰੇਮਾਇਅਤੁਲਨਲਗੀ॥ ਕਹੁਕਬੀਰਤਕਉਪੁਨਹਰਿਨਲੁਨਹੀਖੇਲਿਗਇਉਬੈਰਾ
 ਹੀ॥ ੪॥ ੨॥ ੫॥ ਗਉਤੀ॥ ॥ ਗਜਨਦਗਜਦਸਗਜਇਕੀਸਪੁਰੀਅਏਕਤ
 ਨਹੀ॥ ਸਚਸੁਤਨਦਧਿਨੁਬਹੁਤਰਿਪਾਦੁਲਗੇਅਧਿਕਾਈ॥ ੧॥ ਗਈਬਨਦੁਨਮੋਹੇ
 ॥ ਘਰੇਛੁਡਿਐਨਾਇਨੁਲੋਹੇ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਗਜੀਨਮਿਨਿਐਤੈਲਿਨਤੁਲੀਐਪਾਚਨ
 ਸੇਰਅਛੁਈਜੇਕਰਿਪਾਚਨੁਥੇਗਿਨੁਪੈਦੁਗਹੁਕਰੇਘਰਿਅਈ॥ ੨॥ ਦਿਲਧੀਬਿਠ
 ਪਸਮਕੀਬਰਕਸਇਹੇਬਲਕਤਅਈ॥ ਦੁਹੋਕੇਤੁੰਡੀਗੋਪੁਰੀਆਚਲੀਉਨਲੁਹੇਤੀ
 ਸਾਈ॥ ੨॥ ਦੁਹੋਨਲੀਤਿਤਨਹੀਮਿਕਸੈਨਤਕਰਹੀਉਰਛਾਈ॥ ਦੁਹਿਪਸਚੁਹੁਬਪੁ
 ਰੀਕਹੁਕਬੀਰਸਮਾਧਾਈ॥ ੩॥ ੫॥ ਗਉਤੀ॥ ਬੈਰਗਣ॥ ਏਕਜੇਤਿਏਕਮੇ
 ਲੀਵਿਧਾਹੇਈਮਹੇਇ॥ ਨਿਤੁਧਨਿਨਮਾਉਪਜੈਛੁਟਿਮੇਰੇਨਲਸੇਇ॥ ੧॥ ਸਾਦੁਲ
 ਸੇਦਰਗਮਈਆਮੇਰਾਮਨੁਲਗਾਤੋਹੀ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਸਾਪੁਮਿਲੇਸਿਪਿਪਾਈਐ

ਵਿਦੇਹੁ ਜੇਗੁ ਵਿਰੇਗੁ ॥ ਦੁਹ ਮਿਲਿ ਕਾਞੁ ਉਪੈ ਰਾਮ ਨ ਖੁਸਿ ਜੋਗੁ ॥ ੨ ॥ ਲੋਗੁ ਨ ਨੇਇ
 ਹਰੀ ਤੁਧੇ ਇਹੁ ਤਉ ਬੁਝ ਮਧੀ ਚਾਗੁ ॥ ਨਿਉ ਕਾਸੀ ਉਪਦੇਸੁ ਹੋਇ ਮਾਨਸ ਮਰਏ ਬਾਗੁ ॥
 ੩ ॥ ਕੋਈ ਗਾਇ ਕੇ ਸੁਣੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਭਉ ਤੁਲਾਇ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੇ ਸਾਨੀ ਅਤਿ ਪਰਮ ਕਾ
 ਤਿ ਪਾਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਜੋ ਤੇ ਕਨਕ ਤਕਰ ਤੇ ਤੇ ਕੇ ਕੁਦਮ ਚਾਰੁ ਨੀਤ
 ਰਿਉਰੇ ॥ ਕਰਮ ਪਰਮ ਕਰਤੇ ਬਹੁ ਸੇ ਨਾਮ ਅਹਿ ਬੁਧਿ ਮਨੁ ਕਰਿਉ ॥ ੧ ॥ ਸਾਸ ਕਾ ਸੇਵ
 ਦੇ ਤੇ ਬੁਝ ਰੇ ਕੇ ਉਮਨੁ ਧਿਸਾਰਿਉਰੇ ॥ ਹੀਰਾਲ ਲੁਖ ਮੇਲੁ ਨ ਮੁਹੇ ਕਉ ਛੀ ਬਟ ਲੈ
 ਹਰਿਉਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸ ਨ ਤਿਖਾ ਕੁਖਾ ॥ ਕੁਮਿਲ ਗੀ ਹਿਰਦੈ ਨ ਰਿਖੀ ਚਾਰਿ
 ਉਰੇ ॥ ਉਨ ਸਤ ਮਾਨ ਹਿਰਿਉ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਪਾਰਿਉਰੇ ॥ ੨ ॥ ਸੁਆਦ
 ਲੁਤੁ ਤਇ ਤੀਰ ਸਪ੍ਰੇਰਿਉ ਮਦਰ ਸਲੈਤ ਵਿਕਾਰੀਉਰੇ ॥ ਕਰਮ ਕੁਗ ਸੀਤ ਨ ਸੰਗ ਨੇਕ
 ਸਦ ਲੋਭਿ ਪਾਰਿਉਰੇ ॥ ੩ ॥ ਪਾਦੁ ਤੇ ਨਿਨ ਨ ਮਨੁ ਮਿਕਾ ਕੇ ਅਧਰੁ ਧਰਿ ਹਮਰਿਉਰੇ
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੁਰ ਮਿਲਤ ਮਹਾਰ ਸੁਖ ਮਨੁ ਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰਿਉਰੇ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੫ ॥ ਧਾਗ
 ਉੜੀ ॥ ੧ ॥ ਕਾਲ ਬੁਤ ਕੀਰ ਸਤ ਨਾਮ ਨ ਬਉਹਾਰੇ ਦੁਲਤ ਰਹਿਉ ਜਗਨੀਸਾ ॥ ਕਾਮ ਸੁ
 ਅਇਗਾ ਨ ਧਮਿ ਪਰੇ ਮਨ ਬਉਹਾਰੇ ॥ ਕੁਸੁਮ ਹਿਉ ਸੀਸਾ ॥ ੧ ॥ ਬਿਖੈ ਬਾਹੁ ਹਰਿ
 ਗਚੁ ਸਮਝ ਮਨ ਬਉਹਾਰੇ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰੇ ਇਹ ਹਰਿ ਕੁਲ ਮਨ ਬਉਹਾਰੇ ਗਹਿਉ ਨ ਰਾਮ
 ਕਹਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਦੁਖੀ ਸਟੀ ਮਨ ਸਕੀ ਮਨੁ ਬਉਹਾਰੇ ਲੀਲੀ ॥ ਹਾਥੁ ਪਸ
 ਰਿ ਮਾਨੁ ਕੁਟ ਕੇ ਸਹ ਸਾਧ ਰਿਮ ਮਨੁ ਬਉਹਾਰੇ ਨ ਰਿਉ ਘਰਿ ਘਰਿ ਧਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਨਿ
 ਉਨ ਲੀਲੀ ਸੁਆਠ ਗਹਿਉ ਮਨੁ ਬਉਹਾਰੇ ਮਾਯਾ ਦਿਹੁ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥ ਕੇਸ ਰਿਗੁ ਕਸੀ
 ਰੁਕਾ ਮਨ ਬਉਹਾਰੇ ਤਿਉ ਪਸਰਿਉ ਪਾਸਾ ॥ ੩ ॥ ਨਦਰੁ ਉਤੀਰ ਥਪੈ ਨ ਮਨ ਬਉ
 ਰੇ ਪੁਨ ਨ ਕਉ ਬਹੁ ਦੇਵ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਦੁਖ ਨੁ ਨ ਹੀ ਮਨ ਬਉਹਾਰੇ ਕੁਟਨੁ ਹਰਿ ਕੀਸੇ
 ਦਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੫ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੬ ॥ ਅਗਨਿ ਨ ਦੇਹ ਪਦੁ ਨ ਕਹੈ ਮਗੈ ਤਸਕ
 ਕੁਨੇ ਰਿਨ ਅਧੈ ॥ ਰਾਮ ਨ ਮਨੁ ਕਰਿ ਸੰਤ ਉਨੀ ਸੇ ਪਨੁ ਕਤ ਹੀ ਨ ਕਾਏ ॥ ੧ ॥ ਹਮਰਾਧ

ਨੁਮਾਧਉਗੋਬਿੰਦੁਪਰਦੀਪਰੁਇਹੈਸਾਚੁਪਨੁਕਰੀਐ॥ ਕਿਸੁਪੁਪੁਰੁਗੋਬਿੰਦੋਸੇਦੋਸੇ
 ਸੁਖਗਾਨਿਲਲੀਐ॥੧॥ਗਉ॥ ਇਸੁਪਨੁਕਾਰਿਦਿਸਿਦੁਸਨੁਕਾਰਿਕੋਖੇਜਤਭੇ
 ਉਦਮੀ॥ਸਨਿਮੁਕੇਦੁਨਿਧਾਨਗਾਇਨੁਪੈਰਨਨਅਵੀਠਸੀ॥੩॥ਨਿਜਪਨੁਗਿਅ
 ਨੁਕੁਗਤਿਗੁਰਿਦੀਨੀਤਾਨੁਸੁਸਤਿਮਨੁਲਾਗਾ॥ਨਲਤਅਰੁਥਿਉਮਨੁਪਾਦਤਕੁਰਮ
 ਬੇਧਨਕੁਉਕੁਗਾ॥੩॥ਕੋਕੇਕਥੀਰਮਦਨੁਕੇਮਤਿਹਿਰਦੈਦੇਖਥੀਚਾਰੀ॥ਤੁਮਘਰਿ
 ਲਖਕੇਦਿਅਸਦੁਹਸਤੀਹਮਘਰਿਦਿਖੁਮੁਰਬੀ॥੬॥੭॥੫॥੬॥ਗਉੜੀ॥
 ਜਿਉਬਧਿਰਕੁਮੁਸਟਿਚਨਲੀਲੁਬੁਧਿਨਤਿਅਗਿਦਇਉ॥ਜਿਨੇਕਰਮਕੀਏਲ
 ਲਚਮਿਉਤੀਠਿਗਿਗਰਹਿਪਰਿਉ॥੧॥ਕੁਗਤਿਧਿਨੁਧਿਰਬੇਨਨੁਮੁਕਾਇਉ॥ਸਾਧ
 ਮੰਗਤਿਕੁਗਦਾਨੁਨਨਧਿਨੁਕਰੀਨਸਾਚੁਰਹਿਉ॥੧॥ਗਉ॥ ਜਿਉਉਦਿ
 ਅਨੁਕਸਮਪਰਹੁਲਿਤਵਿਨੀਲਘਉਲਦਿਉ॥ਤੈਸੇਕੁਮੁਅਨੇਕਜੇਨਿਮਗਿਠਿ
 ਗਿਠਿਰਕਲਹਇਉ॥੨॥ਇਅਪਨੇਧਨਅਰੁਸੁਤਦਾਗਪਧਨਕਉਜੁਦਇਉ॥
 ਤਿਨੀਅਗਿਅਟਬਿਜਉਰਧੇਇਏਪੇਰਿਲਇ॥੩॥ਅਉਪਅਲਤਨੁਤਿਨੇਮਦੇ
 ਰਚਹੁਦਿਸਠਾਹੁਦਇਉ॥ਕਹਿਕਥੀਕੇਸਾਗਰੁਤਰਨਕਉਮੈਸਤਿਗੁਰਉਲਲ
 ਦਿਉ॥੪॥੮॥੫੨॥ਗਉੜੀ॥ ਖਾਨੈਲਮਾਦੀਗੋਗੀ॥ਧਿਸਮਾਦੀਕੀਪੁਤਰੀਜੇ
 ਗੀ॥੧॥ਮੈਨਗੀਕਲੁਅਗਿਨੇਗਾ॥ਤੁਨਪਨੁਸਕੁਰੁਸੁਗੋਬਿੰਦੋਤਰਾਗਉ॥ਇਸਮਾ
 ਟੀਮਾਗੀਪਦਨਚਲਾਇਅਗਾ॥ਤੁਰਪਧਪਚਿਜੇਚਿਚਲਇਅਗਾ॥੨॥ਕਿਨੁਲੁਪਪਚਿ
 ਕੀਜੇਗੀ॥ਅਤੇਰਿਕੀਬਨਾਗਾਗੀਅਠੇਗੀ॥੩॥ਕਹਿਕਥੀਗਇਕਨੀਦੁਉਸਾਗੀ॥
 ਧਿਨਮਹਿਧਿਨਸਿਨਾਇਅਹੇਕਾਗੀ॥੪॥੧੬॥੬੦॥ਗਉੜੀ॥ ॥ਗਮਜਪਉੜੀ
 ਅਐਸੇਐਸੇ॥ਪੁਰੁਪੁਰਿਥਾਦਨਪਿਉਹਰਿਜੇਸੇ॥੧॥ਦੀਨਦਇਅਲਕੁਰੇਮੇਤਰੇ॥
 ਸਕੁਪਰਦਾਹੁਚਨੁਇਅਬੇਡੇ॥੧॥ਗਉ॥ ਜਨਤਿਸੁਭਾਦੇਤਹੁਕਮੁਮਨਦੇ॥ਇ
 ਸੇਥੇਕਉਪਾਰਲੇਖਾਦੇ॥੨॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੈਐਸੀਬੁਧਿਸਮਾਗੀ॥ਚੁਕਿਰਾਈਠਿ

ਰਿਅਦੁਲਕਾਨੀ॥੩॥ਕਹੁਬਖੀਰਕੁਜੁਸਾਗੀਰਾਪਾਨੀ॥ਉਚਫੁਰਿਪਾਰਿਅੰਮੈਰੁਦੇਵੇਦਨੀ
 ॥੬੨॥੧੦॥੬੧॥ਗਉੜੀ॥ਕਿਸੀਦੁਭਿਨਉਜੁਗਮਹਿਅਇਉ॥ਲਚਾਤਪਦਨਖਸਮੁ
 ਧਿਸਰਾਇਉ॥੧॥ਜੀਅਗਹਰਿਕੇਗੁਦਗਉ॥੧॥ਗਉ॥ਕੁਚਕੁਜੇਨਿਮਹਿਉਰਪਤ
 ਪੁਕਰਤਾ॥ਤਉਜਰਠਅਗਨਿਮਹਿਰਹਤਾ॥੩॥ਲਖਰਉਰਸੀਹਜੇਨਿਕੁਮਿਅਇਉ॥
 ਅਬੇਕਦੁਟੇਕਉਰਨਗਇਉ॥੩॥ਕਹੁਬਖੀਰਕੁਜੁਸਾਗੀਰਾਪਾਨੀ॥ਅਵਤਰੀਸੈਨ
 ਤਨਕਾਨੀ॥੬॥੧॥੧੧॥੬੧॥ਗਉੜੀ॥ਭੁਬਖੀ॥ਸੁਰਗਬਸਨਚਾਦੀਐਤ੍ਰੀਗੀਐ
 ਨਰਵਿਨਿਦੁਸੁਹਿਨੇਸੇਹੋਇਹੈਮਨਹਿਨਕੀਐਅਧ॥੧॥ਰਸਈਅਗਨਗਈਐਨ
 ਤੇਪਈਐਪਰਮਿਨਿਪਾਨੁ॥੧॥ਗਉ॥ਕਿਅਜਪੁਕਿਅਯੁਸੈਜੇਐਕਿਅਧਰਤੁਕਿਅ
 ਇਸਨਨੁ॥ਲਖਲਗੁਜੁਗਤਿਨਜਾਨੀਐਰੁਉਰੁਗਤਿਰੁਗਦਾਨੁ॥੨॥ਸੈਪੈਦੇਖਿਨਰਖੀ
 ਐਧਿਪਤਿਦੇਖਿਨਚੇਇ॥ਨਿਓਸੈਪੈਤਿਉਧਿਪਤਿਹੈਧਿਪੋਨਰਚਿਅਐਹੋਇ॥੩॥ਕਹਿ
 ਕਬੀਰਅਸਜਾਨਿਅਸੈਤਨਹਿਦੈਮਧੁਰਿ॥ਸੇਵਕਸੇਸੇਵਕੁਲੇਨਿਹਘਟਕਸੇਮੁਰਗਿ॥੬
 ੧॥੬੨॥ਗਉੜੀ॥ਰੇਅਨਤਰੇਖਿਰਿਲੇਇਨਿਨਿਕੁਭਾ॥ਧਿਰਖਬਸੇਰੇਪੀਧਿਵੈਤੈਸੇਇਹੁ
 ਸੈਸਾਰੁ॥੧॥ਗਅਰਸੁਖੀਅਗੇ॥ਨਿਹਰਸਾਰਿਗਇਰਸਖਉਗ॥੧॥ਗਉ॥ਅਉਰਮੁ
 ਦੇਕਿਅੰਚਈਐਨਉਆਪਾਧਿਰੁਨਰਹਾਇ॥ਜੇਉਪੇਜੇਸੇਧਿਨਸਿਹੈਦੁਖਕਰਿਚੇਦੁਖਲਾ
 ਇ॥੨॥ਨਰਖੀਉਪਜੀਤਹਰਦੀਪੀਦਤਮਰਦਨਲਗਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਚਿਤਿਏਤਿਅਗ
 ਮਸਿਮਰਿਐਰਾਗੁ॥੩॥੨॥੧੩॥੬॥੬॥ਗਉੜੀ॥ਪੰਥਿਨਾਰੈਕਅਨਿਦੇ
 ਰਨਕੁਰੀਸੇਉਸਾਸਾਉਰਨਉਜੇਪਗੁਨਾਧਿਸੈਹਰਿਦਰਸਨਕੀਆਸਾ॥੧॥ਉਡੁਗੁਨਕਾ
 ਗਾਕਚੇ॥ਬਿਗਿਸਿਲਿਜੇਅਪੁਨਰਅਧਿਅਰੇ॥੧॥ਗਉ॥ਕਹਿਕਬੀਰਜੀਦਨਪਦਕ
 ਰਨਿਹਰਿਕੀਕੁਗਤਿਬੀਜੈ॥ਦੇਖਅਧਾਰੁਨਮੁਨਰਾਇਨਰਸਨਰਾਮੁਰਦੀਜੈ॥੧੧੬॥੬
 ੫॥ਗਗਗਉੜੀ॥ਅਸਪਸਘਨਤੁਰਸੀਕਵਿਰਭੁਆਭੁਨਰਸਿਗਉਰੇ॥ਉਆਧਾ
 ਸਰੁਪੁਦੇਖਿਐਗੀਗੁਆਰਨਿਮੇਕਉਛੇਡਿਨਅਉਨਕਾਹੁਗੇ॥੧॥ਤੇਹਿਚਰਾਨੁਲਗੇਸਾ

ਰਿਗਪਰਾਸੇਮਿਲੈਜੇਦੁਰੁਰੇਗੀ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਵਿਦੁਬਨਮਾਹਰਨਮੇਲਰਕਿਸਲਰ
 ਦੁਰੁਰੇਉਰੇ॥ ਨਕਾਠਬੁਰੁਤੁਰੀਸਾਰਿਗਪਰੇਅਹਿਕਬੀਰਾਨਉਰੇ॥ ੧॥ ੧੫॥ ੬੬॥ ਗਉਤੀਪੁਰ
 ਬੀ॥ ਬਿਪੁਲਬਸਤੁਰੇਤੋਪਹਿਰੇਕਿਅਬਨਮਧੇਬਸਾਕਹਾਤੁਇਅਨਰਦੇਦੁਪੇਖੇਕਿਅ
 ਨਲਿਕੇਰਿਉਗਿਆਤਾ॥ ੧॥ ਕੀਅਰੇਨਹਿਰਮੇਨਲਿ॥ ਅਕਿਗਤੁਸਮਧੁਇਅਨਿ॥ ਨਤ
 ਨਤਦੇਖਉਬਹੁਤਿਨਪੇਖਉਸੇਗਿਆਇਅਲਪਟਾਨ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਗਿਆਨੀਪਿਆਨੀਬ
 ਹੁਉਪਦੇਸੀਇਹੁਨਗੁਸਰਲੇਪਿਪਾਕਾਹਿਕਬੀਰਏਕਰਮਨਮਧਿਨੁਇਅਨਗੁਮਇ
 ਅਅਪਿ॥ ੧॥ ੧॥ ੬॥ ੬੭॥ ਗਉਤੀ॥ ਅਨੇਰੁਹੁਰੁਰੁਰੁਪੁਰਾਦੇਇਨਚਹੁਇ
 ਅਮਾਇਅਕੇਨੁਨੇ॥ ਸੁਰਕਿਸਨਮੁਖਰਨੇਤੁਰਪੈਸਤੀਕਿਸੇਦੇਉਰੇ॥ ੧॥ ਨਗਮਗਦੁ
 ਤਿਰੇਅਨਬਉਗਾਅਬਤਉਪੈਰੇਅਨੇਸਿਪਿਪਈਅੈਲੀਨੇਹਾਧਿਸੇਪਉਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥
 ਕਮਧੋਧਮਾਇਅਕੇਲੀਨੇਇਅਥਿਪਿਨਗਤੁਬਿਗਤਾ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਗਲਰਾਮਨੇਦੁਰੁ
 ਉਸਗਦਉਰੇਤਉਰਾ॥ ੨੨॥ ੧੦॥ ੬॥ ੮॥ ਗਉਤੀ॥ ਯੁਰਮਨੁਤੇਰਾਸਿਰੇਉਪਰਿ
 ਛਿਰਿਨਕਰਤਬੀਚਾਰਾ॥ ਤੁਰੀਦਰੀਅਤੁਰੀਵੰਗੀਅਤੁਰੇਅਨੇਸਤਾਰਾ॥ ੧॥ ਬਿਰੇਬਿਰ
 ਗੀਟਿਕਤੀਆਰਾ॥ ਸਾਹਿਬੁਰੇਸੁਪਰਉਕਿਪਿਆਰਾ॥ ਰਹਉ॥ ਨਮੁਤੇਰਾਆਧਾਰੁਮੇਰਾ
 ਨਉਛੁਲਨਦੀਹੇਹਾਗਿ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਗੁਲਾਮੁਪਰਬਾਜੀਅਇਰੁਦੇਸਾਰਿ॥ ੨॥ ੧੮
 ॥ ੬॥ ੨॥ ਗਉਤੀ॥ ॥ ਸਮਚਉਰਸੀਹਨੀਅਨੇਨਿਮਹਿਕੁਮਤਨੇਦੁਪਹੁਖਾਕੇਰੇ॥ ਰੁ
 ਗਉਰੇਤਿਅਦੁਤਾਰਲੀਉ॥ ਹਉਰਾਬਡੇਬਖਾਕੇਰੇ॥ ੧॥ ਤੁਮੈਕਹਤੋਹਨਿਦੇਕਨਿਦੁ॥
 ਨਿਰਸਨੇਦਨੁਕੇਰੇ॥ ਪਰਨਿਅਕਾਸੁਰਸੇਇਸਨਹੀਤਬਇਹਨਿਦੁਕਹਾਕੇਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥
 ਸਿਥਦਿਨਹੀਪੈਰੇਨੇਨਿਨਹੀਅਦੁਨਮੁਨਿਰੇਨਨਜੰਕੇਰੇ॥ ਕਬੀਰੇਕਾਸੁਅਮੀਅੈਸੇਨਕੁਰੁਨ
 ਕੈਮਾਈਨਬਾਪੇਰੇ॥ ੨॥ ੧੨॥ ੧੦॥ ਗਉਤੀ॥ ਨਿਰਉਨਿਰਉਮੇਕਉਲੇਗਾਨਿਰਉ॥ ਨਿ
 ਰਨਕਉਪਰੀਪਿਆਰੀ॥ ਨਿਰਾਬਪੁਨਿਰਮਹਤਾਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਨਿਰੇਹੇਇਤੋਬਕੇਰਿ
 ਨਈਅੈ॥ ਨਮੁਪਟਾਰਬੁਮਨਹਿਬਸਾਈਅੈ॥ ਰਿਦੇਸੁਪੁਨਉਨਿਰੇਹੇਇ॥ ਹਮਰੇਕਪਰੇਨਿ

ਦੁਖਪੇਦਿ॥ ੧॥ ਨਿਦਿਕੇਰਸੁਹਮਰਾਮੀਤੁ॥ ਨਿਦਿਖਮਾਹਿਰਮਾਦੀਤੁ॥ ਨਿਦਿਕੁਮੈਜੇਨਿਦਿਹੈ
 ॥ ਹਮਰਾਜੀਦੁਨਿਦਿਕੁਲੈ॥ ੨॥ ਨਿਦਿਹਮਰੀਪੁਮਧਿਅਕੁ॥ ਨਿਦਿਹਮਰਾਕੇਰਉਪਕੁ॥ ਨ
 ਨਕਬੀਰਕਉਨਿਦਿਸਚੁ॥ ਨਿਦਿਹੁਤੁਬਾਹਮਉਤਰੇਪਾਰਿ॥ ੩॥ ੨੦॥ ੨੧॥ ਗਉਤੀ॥ ਰਾਜ
 ਰਾਮਤੈਅਸਾ॥ ਨਿਰਕਉਤਰਨਤਰਨਰਾਮਰਾਇਆ॥ ੧॥ ਚਹਉ॥ ਨਬਹਮਹੈਤਤਬਹਮ
 ਨਹੀਅਬਤੁਮਹਹਮਨਹੀ॥ ਅਬਹਮਤੁਮਏਬਛੇਹੈਏਵੈਦਖਤਮਨੁਪਤੀਅਹੀ॥ ੧॥ ਨਬ
 ਬਧਿਹੈਤੀਤਬਬਲੁਕੈਸਾਅਬਬੁਧਿਬਲਨਖਟਾਈ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਬਧਿਹਰਿਲਈਮੇਰੀ
 ਬੁਧਿਬਚਲੀਸਿਧਧਾਈ॥ ੨॥ ੨੧॥ ੨੨॥ ਗਉਤੀ॥ ਖਟੇਨਮਕਰਿਕੈਰੀਬਾਧੀ॥ ਬਸ
 ਤੁਅਨੁਪੁਬੀਚਪਾਈ॥ ਕੋਨੀਕਲਭੁਪਾਨਕਰਿਕਾਏਕਰੇਤਬਾਰਨਲਈ॥ ੧॥ ਅਬਮਨਾ
 ਗਤਰਹੁਰੇਤੁਈ॥ ਗਾਭਲੁਹੈਏਕਨਮੁਗਦਾਇਉਚੇਰੁਮੈਘਰੁਨਈ॥ ੧॥ ਚਹਉ॥
 ਪੰਚਪਹੁਆਦਰਮਹਿਰਹੈਤਿਨਕਾਨਹੀਪਤੀਆਰਾ॥ ਚੇਤਿਸੁਚੇਤਚਿਤਹੈਇਰਹੁਤਉਲੈ
 ਪਰਗਾਸੁਉਨਾਗ॥ ੨॥ ਨਉਘਰਦੇਖਿਨੁਕਅਣਿਕੁਲੀਬਸਤੁਅਨੁਪਨਪਾਈ॥ ਚਹਤੁਕ
 ਬੀਰਨੈਘਰਮੁਸੇਦਸੈਦਤੁਸਮਾਈ॥ ੧੩॥ ੩੩॥ ੨੩॥ ----- ਮਾਈਮੈਅਦੁ
 ਨਨਾਨਿਉਮਾਨੀ॥ ਸਿਦਸਨਕਾਦਕਨਾਮੁਗੁਨਗਾਦਹਿਤਾਸੁਬਸਹਿਮੇਰੇਪਾਨੀ॥ ੧॥ ਚਹ
 ਉ॥ ਹਿਰਦੇਪ੍ਰਗਾਸਹਿਅਨੁਗੁਰਗੀਮਿਤਗਗਨਮੰਡਿਲਮਹਿਪਿਆਨੀ॥ ਬਿਖੈਰੇਗੁ
 ਬੁਧਿਪਾਨੁਗੈਮਾਨੀਜਪਹਿਸੁਖਨਾਨੀ॥ ੧॥ ਏਕਸੁਮਤਿਗਤਿਨਾਨਿਮਾਨਿਖੁਦਸਰਮ
 ਨਹਿਨਮਾਨਿਨਾਨੈਦਨਵਾਸੁਰੇਮਨਾਮਸਤਿਅਗਿਘਰਿਉਮਾਨਿਨੀ॥ ੨॥ ਜੈਨ
 ਗਾਇਪਿਅਪਦਿਨਸੁਠਕਰਤਾਸੁਪ੍ਰਭੁਏਬਾਨੀ॥ ਤਿਹਬਡੁਲਚਾਬਸਿਉਮਲਿਕੈਕਰਮ
 ਪ੍ਰਧਾਨਮਾਨੀ॥ ੩॥ ਕਾਟਿਸਕਤਿਸਿਦਸਹੁਪ੍ਰਗਾਸਿਉਏਵੈਦਵਸਮਾਨੀ॥ ਕਰਿਕ
 ਬੀਰਗੁਰੇਬੁਦਿਮਹਾਸੁਖਕੁਮਤਰਹੈਮਨੁਮਾਨੀ॥ ੪॥ ੨॥ ੩॥ ੨੪॥
 ਕਬੀਰਜੀਉਕੀ॥
 ॥ ਗਗੁਗਉਤੀਪੁਰਬੀ॥ ਬਾਦਨਅਪਰੀ॥ ੧ ਉਸਤਿਨਮੁਕਰਤਾਪੁਰਪੁਗੁਰਪੁ

ਸਾਹਿ। ॥ ਬਾਦਨ ਅਖਰੀ ਲੈ ਕੇ ਨ ਸਹਿ ਵਿਦੁ ਇਨਹੀ ਮਾਹਿ। ਦਿਅ ਖਰਖਿ ਜਾਹੀ ਗੇਉ ਦਿਅ ਖ
 ਚਿਨਹੀ ਗੇਉ ਦਿਅ ਖਰ ਦਿਨ ਮਹਿ ਨਹੀ। ੧॥ ਜਗੁ ਬੇਲ ਤਹ ਅਨੁਰ ਅਵਾ। ਜਗੁ ਅਬੇ
 ਲਤਹ ਮਨੁ ਨਹੀ ਦਾ। ਬੇਲ ਅਬੇਲ ਮਾਪਿ ਹੋ ਸੇਈ। ਜਸ ਉਹੈ ਹੋਤ ਸਲ ਮੇ ਨ ਕੇਈ। ੨॥ ਅਲ
 ਹਲਹ ਉਤ ਉਕਿਅ ਕਹ ਉਕਹ ਉਤ ਕੇਉ ਪਕਾਗ। ਬਟ ਕਬੀ ਜਮਹਿ ਰਹਿ ਉਜ ਕੇਤੀ ਮਿ
 ਲੇ ਕਬਿ ਸਥਾਗ। ੩॥ ਅਲਹ ਲਹਿਤ ਰਿਦੈ ਦੁਖ ਦੁਖ ਦੁਖਾਇ ਉਥੇ ਦੁ। ਸਲਟਿ ਕੁਟ ਮਨੁ ਬੇ
 ਪਿਉ ਪਾਇ ਉ ਮਰੇਗ ਮਛੋਦ। ੪॥ ਤੁਠ ਕੁਤੀ ਕਉ ਜਨੀ ਮੇਰਿ ਦੇਵੇ ਪੁਰਨ। ਮਨੁ ਸਮਝ
 ਦੁਨ ਕਾਰੇ ਕਹੁ ਮਕਪਤੀ ਗਿਆਸੀ। ੫॥ ਉ ਮੇਰਾ ਅਰਿ ਮੈ ਨਾ। ਇਥਿ ਮਰੇ ਮੈ ਤਹਿ
 ਨਾਨਾ। ਉ ਮੇਰਾ ਲਖੈ ਨ ਉਥੇਈ ਪੋਸੇਈ ਲਖਿ ਮੇਰੇ ਦਾਨੇ ਹੋਈ। ਏਕ ਕਾਰਿ ਰਹਿ ਕਮਲ
 ਮਹਿ ਪਦੁ। ਸਾਸਿ ਬਿਗਾਸ ਸਿਪਟ ਨਹੀ ਮਦੁ। ਮਰੇ ਤਹ ਪ੍ਰਸਮ ਮਸੁ ਪਾਦੁ। ਅਕਹ ਕਹ
 ਕਹਿ ਕਮ ਮਝਦੁ। ੬॥ ਖਖਾਇ ਹੋ ਬਨਿ ਮਨੁ ਮਾਦੁ। ਬੇਨੇਹੁ ਭਿਨੁ ਹਰਿ ਸਪਾਦੁ। ਖਖ ਮਹਿ
 ਨ ਲਿਖਿ ਮਾਕ ਬਿਰਹੇ। ਤਉ ਹੋਇ ਲਿਖਿ ਮਉ ਮੈ ਪਟ ਲਹੇ। ੭॥ ਗਗਾ ਬਾਰੇ ਕਬ ਚਨ ਪਦੁ
 ਨਾ। ਦਨੀ ਬਾਤ ਨ ਪਰਈ ਕੋ। ਗਗੇ ਬਿਰਹ ਮਕਤ ਹਿਨੁ ਭਈ। ਅਗਾ ਹੋਗੇ ਗਹਿ ਗਗਨ
 ਰਹਈ। ੮॥ ਘਘਾ ਘਟਿ ਨਿ ਮੈ ਮੇਈ। ਘਟ ਭੁਟੇ ਘਟਿ ਕਬ ਰਿਨੇ ਹੋਇ। ਤਘ ਘਟ ਮਹਿ
 ਘਟ ਨ ਉਪਾਦੁ। ਸੇਘ ਘਟੁ ਭੁ ਮਦੁ ਘਟ ਕਝ ਪਾਦੁ। ੯॥ ਛਿਨੁ ਨਿਕਰਿ ਸੇਨੇ ਹੁਕ ਰਿਨਿ
 ਦੁਰ ਮੇਰੇ ਹੁ। ਨਹੀ ਦੇਖਿ ਨ ਕੁਨੀ ਮੈ ਪਰ ਮਿਅ ਨ ਮੇਏਗ। ੧੦॥ ਚਚਾਰ ਚਿਤ ਚਿਤ ਹੋਰ
 ਰੀ। ਤਜਿ ਚਿਤੈ ਤਹੁ ਚਿਤ ਕਰੀ। ਚਿਤ ਬਚਿਤ ਚਿਤੈ ਮਦੇ ਰਾ। ਕੁਨਿ ਚਿਤੈ ਚਿਤੁ ਰਾਖਿ ਚਿਤੈ
 ਰਾ। ੧੧॥ ਛਛਾਇ ਹੋ ਦੁਖ ਪਤਿ ਪਾਸਾ। ਦੁਖਿ ਵਿਨ ਰਹੁ ਹੁਛਿ ਵਿਨ ਮਾਸਾ। ਰੇ ਮਨ ਮੇਤ
 ਉਦੁ ਨ ਛਿਨ ਸਮਝਾਦੁ। ਤਹਿ ਛਛਿ ਕਤ ਮਪੁ ਬਾਪਾਦੁ। ੧੨॥ ਜਜਪ ਉਤ ਨਹੀ ਦੁਤ
 ਨਗੈ। ਨੇਕ ਨਾਗ ਰਿਚਗ ਤਿਸੇ ਪਾਦੈ। ਅਸਨ ਰਿਪਰ ਜਰਿਨ ਰਿਨ ਬਰੇ। ਤਬ ਜਾਇ
 ਨੇਤਿ ਉਜਾਰ ਉਲੇ। ੧੩॥ ਝੁਝ ਉਰ ਝਿਸੁ ਰਜਿ ਨਹੀ ਨਾਨ ਰਹਿ ਉਝੁ ਝੁ ਬਿਨਾ ਹੀ ਪਰ
 ਦੁਨ। ਕਤ ਝੁਝਿ ਮਉਰ ਨ ਸਮਝਾਦੁ। ਝੁਗ ਕੁਰੀ ਝੁਗਾਰ ਉਹੀ ਪਾਦੁ। ੧੪॥ ਝੁ

ਕੁਛ ਘੋਟ ਹਿਓ ਟਮਿਲ ਦਾ ਅਥਵਾ ਉਕਤਿ ਕਰਿ ਸਤਿ ਆਵਾ ਜਿ ਬਾਹਰਿ ਸੇਠੀ ਤਰਿ ਨਾ
 ਨਿਯਾ ਕੁਇ ਅਥੇ ਦੁਕੁ ਪਤਿ ਪਹਿ ਚਾਨਿ ਮਾ ॥ ੩੦ ॥ ਮਿਥਾ ਭੁਲਾ ਗਹਿ ਅਥਨ ਮਾਨੇ ਮ
 ਰੀ ਹੋਇ ਸੁਖ ਕਉ ਚਾਨੇ ॥ ਮਮਾ ਤੇ ਕੋਈ ਮਨ ਮਿਲਤਾ ਧਿਲ ਮਾਵੈ ॥ ਮਗਨ ਕੁਇ ਅਥੇ
 ਸੇ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥ ੩੧ ॥ ਮਮਾ ਮਨ ਮਿਉ ਕਹੈ ਕਬੀਰਾ ॥ ਮਨ ਸਾ ਮਿਲਿ ਮਨ ਕੋਈ ॥ ੩੨ ॥ ਇਹੁ ਮ
 ਨੁ ਸਕਤੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸੀਉ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਪਰਿ ਤ ਅਕੀਉ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲੇਖਿ ਉਉਨ ਮਹਿ ਰਹੈ ॥ ਤਉ
 ਤੀਨ ਲੇਖ ਕੀ ਬਾਤ ਕਹੈ ॥ ੩੩ ॥ ਯਾ ਯਾ ਜਉ ਨਾਨਿ ਤਉ ਦੁਰ ਮਤਿ ਧਨਿ ਕਰਿ ਬਿਸਿ ਕਾਇਆ
 ਗਉ ॥ ਰਹਿ ਕੁਤ ਉਚੈ ਨੀ ਸੁਰ ਉਧਾਰ ਉਨਉ ॥ ੩੪ ॥ ਰਾਗ ਰਸੁ ਨਿਰਸ ਕਰਿ ਨਾਨਿ
 ਅਗ ਹੋਇ ਨਿਰਸ ਸਰਸੁ ਪਰਿ ਚਾਨਿ ਮਾ ॥ ਇਹੁ ਰਸੁ ਛੁਡੈ ਉਹੁ ਰਸੁ ਆਵਾ ॥ ਉਹੁ ਰਸੁ ਪੀਅ
 ਇਹੁ ਰਸੁ ਨੀ ਕੁਵਾ ॥ ੩੫ ॥ ਲਾਲਾ ਐਸ ਲਿਖ ਮਨੁ ਲਾਵੈ ॥ ਅਨਤ ਨਾਇ ਪਰ ਮਸਚੁ ਪਾਵੈ
 ਅਰੁ ਚਉਤ ਹੋਇ ਮਲਿ ਦਲਾਵੈ ॥ ਤਉ ਮਲੁ ਹੋਇ ਲਹਿ ਚਰਨ ਸਮਾਵੈ ॥ ੩੬ ॥ ਦਵਾ ਘਾ
 ਰਿ ਧਾਰਿ ਬਿਸਨੁ ਸਮਾਗਿ ॥ ਬਿਸਨੁ ਮਹਾਰਿ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥ ਬਿਸਿ ਬਿਲੇ ਵਿਸਨੁ ਤਨੁ ਜਸੁ
 ਗਾਵੈ ॥ ਦਿਸਨੁ ਮਿਲੈ ਸੁਰੀ ਸੁਚੁ ਪਾਵੈ ॥ ੩੭ ॥ ਦਵਾ ਵੀ ਨਾ ਲੀਐ ਦਾਨ ਨੇ ਇਹੁ ਹੋਇ ॥
 ਇਹੁ ਅਰੁ ਉਹੁ ਨਾ ਬਿਲੇ ਤਬ ਮਿਲਤ ਨਾਨੇ ਵੇਇ ॥ ੩੮ ॥ ਸਸਾ ਮੇ ਸਿਕਾ ਕਰਿ ਸੇਧਾ ॥
 ਘਟ ਪਰ ਚਾਕੀ ਬਾਤ ਨਿਰਪਾ ॥ ਘਟ ਪਰ ਚੋਰ ਉਪੈ ਜੋ ਕਉ ॥ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਆਤ ਹਰਿ ਉ
 ਦੁਰ ਗਉ ॥ ੩੯ ॥ ਧਖ ਧਖੇ ਨਿਪਰੇ ਜਉ ਕੋਈ ॥ ਜੋ ਧਖੇ ਸੇਧਾ ਰਿਨ ਹੋਈ ॥ ਬਿਨ ਬੁਝੈ ਨ
 ਉਕਰੇ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਤਉ ਕੁਦਨ ਲਤਨ ਨ ਲਾਵੈ ਬਾਰਾ ॥ ੪੦ ॥ ਸਸਾ ਮੇਈ ਸਹੇ ਸੇਧਾ ਸਹਾਰੈ ॥
 ਸੇਈ ਸਹੀ ਬਿਟੋ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਅਲਪ ਸੁਖ ਛੁਡਿ ਪਰ ਮਸੁਖ ਪਾਵਾ ॥ ਤਬ ਇਹੁ ਤਿਆਉ ਹੁਕੈ
 ਤੁਕ ਹਾਵਾ ॥ ੪੧ ॥ ਰਾਗ ਹੋਤ ਹੋਇ ਨੀ ਨਾਨਾ ॥ ਜਬ ਹੀ ਹੋਇ ਤਬ ਹਿ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥ ਹੋਤ ਉਸ ਹੀ ਲ
 ਖੈ ਨ ਉਕਰੇਈ ॥ ਤਬ ਉਹੀ ਉਹੁ ਦੁਰ ਜੋਈ ॥ ੪੨ ॥ ਲਿਉ ਲਿਉ ਕਰਤਾ ਛਿਰੇ ਸੁਕੁ ਲਗਾ ॥
 ਤਕਾਰ ਦਿਖਿ ਅਧਿ ਬਹੁ ਸੇਧਾ ॥ ਲਖ ਮੀ ਬਹੁ ਸਿਉ ਤਉ ਲਿਖ ਦਲਾਵੈ ॥ ਸੇਧਾ ਮਿਟੈ ਸੁਰੀ ਸੁ
 ਧ ਪਾਵੈ ॥ ੪੩ ॥ ਧਖ ਧਖਿ ਰਤ ਧਪਤ ਗਏ ਕੋਤ ॥ ਧਿਰਤ ਧਨ ਪਤ ਮਨੁ ਹੁਕੈ ਚੋਤ ॥ ਅਥ

ਨਗੁਨਾਨਿਨਉਮਨਰੋਗੇ। ਨਾਕਾਧਿਲੁਗਤਹਥਿਰੁਲੈਗੇ॥੬॥੬॥ ਬਾਦੁਨਅਖਰਜੋਰੇ
 ਅਧਿਮਸਕਿਅਨਅਖਰਏਕੁਪਛਾਨਿ। ਸਤਕਾਸਬਦੁਕਬੀਰਕੋਗੇ। ਪੀਠਿਤੋਹੇਇਸੁਮ
 ਨੇਕੁਰੋਗੇ। ਪੀਠਿਤੋਲਗਹਕਉਥਿਉਹਾਰਾ। ਰਿਹਿਕਰਿਅਨਦੇਤਕਉਤਤੁਬੀਚਾਗਾਨਾ
 ਕੈਨੀਅਐਸੀਬਧਿਹੋਈ। ਕਹਿਕਬੀਰਜੋਨੇਗਾਸੇਈ॥੬॥੫॥
 ਰਾਗੁਗਉੜੀਥਿਤਿਕਬੀਰਜੋਕੀ॥ ਸੋਲੇਕਾ॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਪਠਿਹਥਿਤੀਸਤਦੁਗਾ। ਕਹਿਕਬੀਰਉਰਧ੍ਵਾਨਪਾਰ॥ ਸਧਿਕਸਿਧਲਖੇਜਉਚੇਤੀ॥ ਅ
 ਪੇਕਰਤਾਅਪੇਦੇਤੀ॥ ੧॥ ਥਿਤੀ॥ ਅਮਾਦਸਮਹਿਅਸਨਿਦੁਰਹਾ॥ ਅਤਿਰਿਜਮੋਰਾਮ
 ਸਮਾਰਹਾ। ਜੀਵਤਪਾਦੁਹੇਅਖਦੁਆਰਾ॥ ਅਨਕਉਸਬਦਤਨਾਨਿਸਮਾਰ॥ ੧॥ ਚਰਨਕਮ
 ਲੋਗੇਦਿਦੇਰੀਗੁਲਗਾ। ਸਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਕੁਏਅਨਨਿਰਮੁਹਰਿਕੀਰਤਨਮਹਿਅਨਦਿਨੁਜਗ
 ॥੧॥ ਚਰਉ॥ ਪਰਦੁਪ੍ਰੀਤਮਕਰਹੁਬੀਚਰੀ। ਅਘਟਮਹਿਖੇਲੈਅਘਟਪਾਰਾ। ਕਾਲਕ
 ਲਪਾਕੇਦੇਨਖਾਹਿ॥ ਆਦਿਪੁਰਖੁਮਹਿਰਹੈਸਮਾਇ॥ ੨॥ ਦੁਤੀਅਦੁਹਾਕਰਿਨਦੇਅੰ
 ਗਾ। ਮਾਇਆਬੁਰਮੁਰੈਸਕੁਮੀਗਾ। ਨਉਹੁਬਦੈਨਘਟਤਾਨਾਇ॥ ਅਰੁਲਲਿਜਿਨਦੇ
 ਕੈਰੁਇ॥ ੩॥ ਤਿਥੀਅਤੀਨੇਸਮਕਹਿਲਿਅਦੈ॥ ਅਨਦਮੁਲਪਰਅਪਦੁਪਾਦੈ॥ ਸਾਧਸੀ
 ਗਤਿਉਪੈਜੇ॥ ਅਨਦਮੁਲਪਰਪਦੁਪਾਦੈ॥ ਸਾਧਸੀਗਤਿਉਪੈਜੇਧਿਸ੍ਰਾਮਾਬਹਰਿਕੁੰਤ
 ਰਿਸਟਪ੍ਰਗਾਸ॥੬॥ ਚਉਥਹਿਚੈਰਲਅਕਉਗਹਰਾ। ਕਾਮੋਧੈਪਸੀਗਿਕਬਹੁਨਕਰ
 ਹਾ। ਜਲਥਲਮਹੇਅਪਹਿਅਧਾ। ਅਧੈਨਪਹੁਅਨਾਨਾਪਾ॥ ੫॥ ਪੀਠੈਪਰਿਤਤਧਿਸਥਾ
 ਗਾ। ਕਲਿਕਕਾਮੀਨਗੁਧਿਉਹਾਰਾ। ਪ੍ਰੇਮਸੁਧਾਰਸਪੀਦੈਕੋਇ॥ ਜਗਮਰਦੁਪੁਛਿਰਿ
 ਨੇਇ॥ ੬॥ ਦੁਇਪਰਚਕੁਦੁਇਸਧਾਰਿ॥ ਧਿਨੁਪਰਚੈਨਗੀਧਿਗਰਹਾਇ॥ ਦੁਬਿਦਅੰ
 ਰਿਧਿਮਾਰਾਹਿਰਹਾ। ਕਰਮਪਰਮਬੀਸੁਲਨਸਹਾ॥ ੭॥ ਸੀਤੈਸਤਿਕਰਿਬਾਰਾਨ
 ਨੀ॥ ਅਮਰਅਲੇਹੁਪਕਟਾਇ॥ ਦੁਦੈਸਹਸਾਮਿਦਿਨਾਹਿਦੁਖਾ। ਸੀਨਸੇਰਦੁਸੁਖਾ॥ ੮
 ਅਸਟਮੀਅਸਟਥਾਤੁਕੀਕਾਇ॥ ਅਤਅਹਿਅਕੁਲਮਹਾਨਿਪਿਰਾਇਆ। ਗੁਰਚਰਮਹਿਅ

ਨਬਤੈ ਵੇਖੇਦਾ ਬਿਟਰੇ ਐਮਰਿਗ ਅਛੇਦਾ ॥ ੨ ॥ ਨਉ ਮੀਨੈ ਵੇਖਾਰ ਕਉ ਸਾਗਿ ਬਹਤ ਮਨ
 ਆਗਾਖਹੁ ਬੇਧਿ ਲੋਕੁ ਮੇਰੁ ਸਰਿ ਚੀਸ ਬਿਨਾਗਿ ॥ ੩ ॥ ਨਉ ਜਗੁ ਜੀਵਹੁ ਅਮਰ ਭਲੁ ਖਾਹੁ ॥ ੪ ॥
 ਦਸ ਮੀਦਹ ਦਿਸਿ ਹੋਇ ਅਨਿਦਾ ॥ ੫ ॥ ਏਕੁ ਰਮੁ ਮਿਲੈ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਜੇਤਿ ਸਰੁ ਪੀਤਤ ਅਨੁਪਾ ॥
 ਅਮਲ ਮਲ ਨਹੁ ਹਲੀ ਪੁਪਾ ॥ ੬ ॥ ਏਕਾਦਸੀ ਏਕ ਦਿਸ ਪਾਵੈ ॥ ਤਉ ਜੋ ਨੀਸ ਕਟ ਬਹੁ ਦਿ
 ਲਾਵੈ ਸੀਤ ਲਲਿ ਮਲੁ ਕੁਏ ਮਾਸਰੀਰਾ ॥ ਦੁਹਿ ਬਤਾਵਤ ਪਾਇ ਮਨੋਰਾ ॥ ੭ ॥ ਬਾਹਰ ਸੀ
 ਬਾਹਰ ਉਗੈ ਵੇਸੁਰਾ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਬਾਜੇ ਅਲਾਵਤੁ ॥ ਏਥਿ ਮਾਤਿ ਹੋਲੇ ਕਰਾਪੀ ਉ ॥ ਅਚ
 ਰਜੁ ਕੁਏ ਮਾਨੀ ਵੇਸੁ ਸੀਉ ॥ ੮ ॥ ਤੇਰ ਸੇਤਰ ਹਾ ਅਗਮ ਬਖਾਇ ॥ ਅਰਧ ਉਰਧ ਬਿਚਿ
 ਸਮਪ ਹਿਠਾਇ ॥ ਨੀਚ ਉਚ ਨਹੀ ਮਾਨ ਅਰਿ ਮਾਨਾ ॥ ਬਿਆਪ ਕਰਾ ਮਸਗਲ ਸਮਾਨਾ ॥
 ੯ ॥ ਉਦਿ ਮਿਲਦਹੁ ਲੋਕ ਮਝੁ ਗਿ ॥ ਰੇ ਮੇਰੇ ਮਮ ਹਿ ਬਸ ਹਿ ਮੁਗਾਗਿ ॥ ਸਤ ਸਤ ਪੁਕਾਰਹੁ ਪਿ
 ਆਨੁ ॥ ਕਥਨੀ ਕਥੀ ਐ ਬੁਹ ਮਹਿ ਮਾਨ ॥ ੧੦ ॥ ਪੁਨਿ ਉਪੁਚਿ ਦਾ ਕਾਸਾ ॥ ਪਸਰਿ ਹਿ ਬਲ
 ਸਹਜ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਆਇ ਅਤਿ ਮਾਧਿ ਹੋਇ ਰਹਿ ॥ ਅਥੀਰ ਸੁਖ ਸਚਾ ਮਹਿ ਰਮਹਿ ਕਥੀਰਾ ॥
 ॥ ੧੬ ॥

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜਉ ਕੇਵਰਾ ॥ ੧ ॥ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਬਾਹ ਬਾਹਰ ਹਿ ਕੇਗੁਣ ਗਾਉਦਾ ॥ ਗੁਰਗ ਮਿਲੇ ਦੁਸੁਹਰਿ ਕਾ ਪਾਵਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਆਦਿ ਤਕੈ ਭਗਤਿ ਆਰੰਭੁ ॥ ਕਾਇ ਮਾ ਅਦਿ ਰੁਮਲ ਸਾਥਿ ਭੁ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਆਖੈ ਸੁਰ
 ਹੀਨਾਇ ॥ ਉਤ ਮਲਾਵੇ ਨੁਸਹਤ ਮਹਿ ਬਾਈ ॥ ੨ ॥ ਏਕਾਦਸਿ ਸਿਮਰਿ ਆਖਿ ਤੁਝੈ ॥ ਰਾਖ
 ਤੇ ਬਹਿ ਸਗਲ ਬਿਖੁ ਹੋਗਾ ॥ ਬਾਣੀ ਰੇ ਬਿਆਰੈ ਹੋਵੁ ਅਚਾ ॥ ਤਉ ਮਨ ਮਤ ਦੋਰੇ ਖੀਦੁ ਨਹ
 ਗਾ ॥ ੩ ॥ ਮਹਿ ਲਵੇ ਰੇ ਲਮਾਹੀ ਤਿ ॥ ਪਚਿ ਤੇਰ ਬੀਜਾ ਦੈ ਗੀਤਿ ॥ ਘਰੇ ਛੋਡੁ ਬਾਹਰਿ ਜਿਨਿ ਨਿ
 ਏਪਨ ਤਚੁ ਖਰਾਗਿ ਮੇਰੇ ਰਉ ॥ ੪ ॥ ਬੁਧਵਾਰਿ ਬੁਧਿ ਕਰੈ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਹਿਰੈ ਕਮਲ ਮਹਿ
 ਰਿਕਾ ਬਾਸਾ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲੈ ਉਏ ਕਸਮ ਪੈਗੈ ॥ ਉਰਧ ਪਕਿਲੈ ਸੁਧ ਬੈਗੈ ॥ ੫ ॥ ਬਿਰਮਾ ਪਤਿ ਬਿ
 ਬਿਮਾਦੇ ਇਬਹਾਇ ॥ ਤੀਨਿ ਦੇਵੈ ਕਸਿ ਗੋਲਾਇ ॥ ਤੀਨਿ ਨੀਤਹੁ ਬਿਕੁ ਦੇ ਮਾਹਿ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿ

ਵਸਮਲਪੇਦਹਿਨਇ॥੫॥ਸੁਤ੍ਰਿਤਸਹਰੇਸੁਇਹੁਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਅਨੁਟਨੁਮਾਪਿਅਪਸਿਉਲੇਨੁ।ਸੁਰਖੀਖੇ
 ਉਰਾਖੇਬੋਸੇ॥ਤਉਦੁਜੀਦਿਸਦਿਨਪੈਸੈਕਥੈ॥੬॥ਥਾਦਰਬਿਹੁਥਰਿਰਾਖੈਸੇਇ।ਜੋਤਿਦੀਦੁਟੀ
 ਅਯਹਿਜੋਇ।ਬਾਹਰਿਨੀਤਹਿਕੁਇਅਧਰਗਾਸੁ।ਤਬਹੁਅਸਗਲਕਰਮਕਾਨਸੁ॥੭॥ਜਬਲ
 ਗੁਪਟੇਮਹਿਦੁਜੀਆਨ।ਤਉਲਉਮਹਲਿਨਲੋਕੇਜਾਨੁ।ਅੰਤਰਅਸਿਉਲੋਗੋਰਹੁ।ਕਹਿਕਵੀਰ
 ਤਬਲਿਰਮਲੁਅੰਗਾ॥੮॥੧॥ਕਬੀਰਕੀਬਾਣੀਕਾਜੁਮਲਾ।ਹਉਪਦੇ॥੨॥ਗਿਰਿਬਾਣੁਅਪਰੀ॥
 ੧॥ਧਿਤੀ॥੧੬॥੨॥੧॥ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ॥੨॥ਗਾਗੁਭਾਉਤ੍ਰੀਚੀਬਦੀਨਅਦੇਉਨੀਉਕੀ॥੧॥ਓ
 ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।ਦੇਵਪਾਯਨਤਾਰੀਅਲੇ।ਰਾਮਕਹਤਨਕਸਨਤਕੇ॥੧॥ਰਹਉ।ਤਾਰੀਲੇਗ
 ਨਿਕਾਇਨੁਰੁਪਕੁਬਜਾਇਅਪਿਅਜਾਮਲੁਤਾਰੀਅਲੇ।ਚਰਨਬਪਿਕਨਨੇਤਉਮੁਕਤਿਕੁਏਹਉ
 ਬਲਿਖਲਿਜਿਨਾਮਕਹੇ।ਦਾਸੀਸੁਤਨੁਬਿਦਰੁਸੁਦਾਮਉਕਸੈਕਉਰਾਜਦੀਏ।ਨਪਰੀਨਤਪ
 ਹੀਨਕਲਹੀਨਕੁਮਰੀਨਨਮੇਕੇਸੁਅਪੀਤੇਉਤਕੇ॥੨॥੧॥ਰਚਾਰਉਤ੍ਰੀਰਦਿਦਯਜੀਕੇਖਟੇ॥੧॥
 ਓਸਤਿਨਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।ਰਉਤ੍ਰੀਚੀਤੀਗੁਆਰੇਗੀ।ਮੇਰੀਸਿਗਤਿਪੈਰਸੇਚਦਿ
 ਨੁਰਤੀ॥ਮੇਰਕਰਮੁਕਟਲਤਾਨਮੁਕੁਤੀ॥੧॥ਰਅਗੁਸਈਅਜੀਅਕੇਨੀਦਨਾ।ਮੇਹਿਨ
 ਬਿਸਚਹੁਮੈਨਨੁਤੇਰਾ॥੧॥ਰਹਉ।ਮੇਰੀਰਹਉਬਿਪਤਿਨਕੁਕਹੁਸੁਭਾਈ॥ਚਰਦੁਛਾਤਉਸ
 ਰੀਰਕਲਜਾਈ॥੨॥ਕਹੁਰਦਿਦਾਸਪਰਉਮੇਤੀਸੀਕੁ।ਬੇਗਿਮਿਲਹੁਨਕਹਿਨਬਿਲਿਖਾ॥੩॥ਗ
 ਉਤ੍ਰੀ।ਬੇਰਾਮਪੁਰਸਹਰਕੋਨਉ।ਦੁਖਅੰਦਾਨੀਤਿਹਿਠਉ।ਤਸਦੀਸਖਿਰਾਜੁਨਮਾਲੁਖਉ
 ਭਾਖਤਾਨਤਰਸੁਜਦੁਲੁ॥੧॥ਅਬੋਮੇਹਿਖੁਬਦੁਤਨਗਾਪਾਏ॥ਉਹੈਖੈਰਿਸਦਮੇਰੇਕੁਈ॥੧
 ਰਹਉ।ਕਾਇਮਦਾਈਮਦਾਇਮੁਸਦਪਾਤਿਸਾਗੀ।ਦੇਅਨਸੇਏਕਸੇਅਹੀ।ਅਥਦਾਨੁਸਦਾ
 ਮਹੁਗ।ਉਹਾਗਨੀਬਸਹਿਮਾਸੁਰ॥੨॥ਤਿਉਤਿਉਮੈਲਕਰਹਿਜਿਉਕੁਏ।ਮਹਰਮਮਲਨ
 ਕੇਅਨਕਾਦੈ।ਕਹਿਰਦਿਦਾਸਖਲਸਚਮਧਾ।ਜੋਹਮਸਹਰੀਸੁਮੀਤਹਮਾਰਾ॥੩॥ਗਉਤ੍ਰੀ
 ਬੇਰਗਦਿਰਦਿਦਾਸਜੀਉ॥੧॥ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥੧॥ਅਯਅਦਘਟਨੁਗਰਘਟ
 ਇਕਲਿਰਗੁਦੁਬਲੁਹਮਾਰਾ।ਰਸਦੀਏਮਿਉਇਕਬੇਨਤੀਮੇਰੀਪੁਜੀਰਾਖਮਰਗੀ॥੧॥ਕਿ
 ਬਨਜਾਰੇਰਾਮਕੇਮੇਰਠਾਡੁਲਾਇਅਜਾਇਗੇ॥੧॥ਰਹਉ।ਹਉਕਨਜੋਰਗਮਕੇਮੇਰਾਨ

ਮੁਦਪਰਬੈਪਾਰੁਰੇਸਹਜੁਕਰਉਥਾਪਥਾ। ਮੇਰਾਮਨਮਪਨੁਲਾਇਅਵਿਖਲਾਈਸੀਸਾਗਿ॥੭॥
 ਉਰਧੁਚਪਾਰਬੈਦਾਨੀਆਲਿਖਿਲੇਹੁਅਲਪਤਾਲੁ। ਮੇਰਿਨਮਤਿਨੁਲਗਾਈਤਜੀਲੇਸਰਬਜੀਨੁ
 ਲ॥੩॥ ਜੇਸਰਿਗੁਰਉਸੁਰੁਕਥੈਸਾਇਹੁਮਿਸਾਲੁ। ਮੇਰੇਰਮਈਏਰਗੁਮਜੀਰਕਾਰਹੁਰਦਿਟਸਚੇ
 ਮਾਗ॥੪॥੧੩॥ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗਰਉਨੀਪੁਰਬੀਚਦਿਟਸਨੀਉ। ਕੁਪਕੁਰਿ
 ਉਜੈਸੈਦਾਰਿਗਵਲੁਦੇਸੁਬੈਦੇਸੁਨਬੁਧਾ। ਮੇਸੇਮੇਰਾਮਨੁਧਿਓਧਿਅਧਿਮੇਰੀਆਕਰੁਮਾਗਾ॥੫॥
 ਰੁਲਸੁਧੁ॥੧॥ ਸਗਲਕੁਦੁਕੈਨਇਕਾਇਕੁਦਿਨੁਦਰਸੁਦਿਖਾਇਕੀਉ॥੧॥ ਰਗਉ। ਮ
 ਲਿਲੁਈਮਤਿਮਾਪਿਦੁਤਿਰੀਗਤਿਲਖੀਨਕਾਇ। ਕਰਹੁਤ੍ਰਿਪੁਕੁਮਚੁਕਈਮੇਸਮਤਿਦੇਹੁ
 ਸਮਝਾਇਕਾ। ਜਿਹੀਸਮਰਪਾਵਹਿਨੀਤੁਮਹੁਦੁਕਬਨੁਅਪਾਗਾ। ਪ੍ਰੇਮਕੁਗਤਿਕੇਕਾਰਦੇ
 ਕਹੁਰਦਿਟਸਰਮਾਗ॥੩॥੧॥
 ਰਗਰਉਨੀਬੈਰਗਾਇ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਤਨੁਗਿਸਰੁਤੇਤਾਨੁਗੀਦੁ
 ਅਪਰਿਪੁਨਾਚਾਗਾਤਿਜੁਗਤੀਨੇਦਿਨੇਕਲਿਕਦੁਲਾਨਮਅਪਾਗ॥੧॥ ਪਾਰੁਕੈਸੇਪਾਧਿਥੈ
 ਰਾਮੇਕਉਕੇ। ਉਲਕੈਸਮਝਾਇ। ਜੇਤਾਮਦੁਚਾਦੁਨੁਬਿਲਲਾਇ॥੧॥ ਰਗਉ। ਬਹੁਬਿਧਿ
 ਪਰਮਨਿਰੁਪੀਅਕਰਤਾਰੈਸੇਰੁਲੇਲਾਇ। ਕਦੁਕਰਮਤੇਦੁਦੀਮੇਕਿਹਸਾਪੇਸਰੁਮੇਪਿਹੇਇ
 ॥੩॥ ਕਰਮਅਕਰਮਬੀਚਚੀਮੇਰਿਸਾਸੁਦਿਬੈਦਪੁਰਾਣੁ। ਸੇਸਾਸਦਹਿਰਦੇਬਮੇਕਉਨਹਿ
 ਰੈਅਥਿਮਾਨੁ॥੩॥ ਬਹੁਕਉਦਵਿਪਧਾਰਿਐਘਟਤੀਤਰਿਧਿਧਿਧਿਧਿਵਾਗਾ। ਸੁਪਕਦੁਨ
 ਪਰੋਗਇਬੇਸਉਕੈਚਰਧਿਧਿਧਿਉਰਾਗ॥੪॥ ਰਦਿਪ੍ਰਗਾਸੁਰਜਨੀਨਬਾਰਾਤਿਨਨਤਸਰੁ
 ਸੇਸਚਾਪਾਰਸੁਮੇਨਤੈਬੈਦੁਦੇਬਨਕੋਹਤਨੀਬਾਗ॥੫॥ ਪਰਮਪਰਮਗੁਰਕਉਦੀਮੇਪੁ
 ਰਵਿਲਿਖਤਲਿਲਾਟਾ। ਉਲਮਨਮਨਮਨੀਮੇਲੇਨੁਕਤਬਜਰਕਪਾਠ॥੬॥ ਰਗਤਿ
 ਨੁਗਤਿਮਤਿਸਤਿਕਰੀਕੁਮਧਪਨਕਾਦਿਧਿਵਾਗਾ। ਸੇਈਧਮੇਰਸਿਮਨਮਿਲੇਗੁਨਨਿਰ
 ਗੁਲਦੇਕਧਿਚਚਾ॥੭॥ ਅਨਿਕਜਤਨਨਿਰਗਵੀਦੇਨਹੀਨਠੇਰਾ। ਕੁਮਾਠਸਾ। ਪ੍ਰੇਮਕੁਗਤਿ
 ਨਹੀਉਪੈਜੇਤਤੇਰਦਿਟਸਉਦਸੁ॥੮॥੫॥ ਨੁਮਲਕੁਗਤਾਰੀਬਾਦੈਕਾਨੁਮਲਾ। ਕਬੀਚ
 ਕੀ॥੭੭॥ ਨਮਦੇਇਜੀ॥ ੧ ॥ ਰਦਿਟਸਨੀ॥੫॥ ਤਿਲਕਨੁਮਲਾ॥੨੩॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈ
ਰਾਮਕਾਲੁ ਪੁਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਗੁਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੧॥ ੫੫ਗ॥ ੧॥ ਸੇਦਗ॥ ਸੇਦਕੇਤੰਰਕੇਗਸੇ ੫ਰੁਕੇਹਾਨਿਤੁਬ
ਹਿਸਰਬਸਮਾਲੇ॥ ਗਾਵੇਤੋਰੇਨਾਦਅਨੇਕਅਸਿਖਕੋਤੇਵਾਦੁਣਗੇ॥ ਕੇਤੇਤੇਰਗਾਪਰੀਸਿਉ
ਕਹੀਅਹਿਕੋਤੇਗਾਦੁਣਗੇ॥ ਗਾਵਨਿਤੁਪੋਨਪਉਣਪਾਣੀਬੈਸਿਤਰਗਾਵੇਰਾਜਾਪਰਮੁਦੁ
ਆਥੇ॥ ਗਾਵਨਿਤੁਪੋਨਉਤੁਗੁਪਤਲਿਸਿਜਾਨਨਿਲਿਖਿਲਿਖਿਧਰਮੁਦਿਗੇ॥ ਗਾਵ
ਨਿਤੁਪੋਨਈਸਰਬਰਮਾਦੇਵੀਸੋਹਨਿਤੇਰੇਸਦਾਸਦਾਗੇ॥ ਗਾਵਣਿਤੁਪੋਨੇਇੰਦ੍ਰਇੰਦ੍ਰਾਸੁਕਿ
ਬੈਠਦੇਵਤਿਆਦਰਨਾਲੇ॥ ਗਾਵਨਿਤੁਪੋਨਸਿਧਸਮਾਧੀਅੰਦਰਿਗਾਵਨਿਤੁਪੋਨਸਾਧਈ
ਚਾਗੇ॥ ਗਾਵਣਿਤੁਪੋਨਸਤੀਸਤੀਸੈਤੋਖੀ॥ ਗਾਵਨਿਤੁਪੋਨਦੀਰਕਰਾਗੇ॥ ਗਾਵਨਿਤੁਪੋਨ
ਪੰਡਿਤਪੜ੍ਹਨਿਰਖੀਸੁਰਜੁਗੁਜੁਦੇਦਾਨਾਲੇ॥ ਗਾਵਨਿਤੁਪੋਨਮੋਹਣੀਆਮਨਮੋਹਣੀਸਰ
ਗੁਮਛੁਪਾਇਆਲੇ॥ ਗਾਵਨਿਤੁਪੋਨਰਤਨੁਉਪਾਏਤੇਰੇਅਠਸਠਿਤੀਰਬਨਾਲੇ॥ ਗਾਵਨਿ
ਤੁਪੋਨਪਮਹਾਬਲਸੁਗਗਾਵਨਿਤੁਪੋਨਖਾਣੀਚਚੇ॥ ਗਾਵਨਿਤੁਪੋਨਖੰਡਮੰਡੂਲਵਰਤੋਬੁਕ
ਰਿਕਰਿਖੇਤੇਰੇਧਾਗੇ॥ ਸੇਈਤੁਪੋਨਗਾਵਨਿਜੇਤਪਭਾਵਨਿਰੇਤੇਤੇਰੇਬੁਗਤਰਸਾਲੇ॥ ਹੋਰਿਕੇ
ਤੇਤੁਪੋਨਗਾਵਨਿਸੇਮੈਰਿਤਿਨਾਮਾਵਨਿਨਾਨਕੁਕਿਆਵੀਚਾਰੀ॥ ਸੇਈਸੇਈਸਦਾਸਚਸਾ
ਹਿਬਸਾਚਾਸਠੀਨਾਈ॥ ਹੋਭੀਹੋਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀਰਚਨਾਜਿਨਿਰਚਾਈ॥ ਰਿਗੀਰਿਗੀਤੁ
ਤੀਕਰਿਕਰਿਨਿਨਸੀਆਇਆਜਿਨਿਉਪਾਈ॥ ਕਰਿਕਰਿਵੈਖੈਕੀਤਾਅਪਨਾਜਿਉਤਿਸ
ਦੀਵੁਡਿਆਈ॥ ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਸੇਈਕਰਸੀਛਿਰਦੁਕਮਨਕਰਣਾਨਾਈ॥ ਸੇਪਾਤਿਸਾਹੁ
ਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁਨਾਨਕਰਹਣਰਜਾਈ॥ ੧॥ ੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੪॥

ਜੇਪੁਰਪੁਨਿਰੰਜਨਹਰਿਪੁਰਖਲਿਰੰਜਨਹਰਿਅਗਮਅਗਮਅਪਾਰਾ। ਸਚੁਪਿਆਵਹਿ
 ਸਚਿਪਿਆਵਹਿਤੁਧਜੀਹਰਿਸਚੇਸਿਰਜਨਹਰਾ। ਸਾਭਿਜੀਅਤੁਮਾਰੇਜੀਤੁਜੀਅ
 ਕਾਦਾਤਾਗਾ। ਹਰਿਪਿਆਵਹਿਸਿਤਹਜੀਸਚੁਦੁਖਾਦਿਸਾਰਨਹਾਰਾ। ਹਰਿਅਪੇਠਾਕੁਰ
 ਹਰਿਆਪੇਸੇਵਕਜੀਕਿਆਨਾਨਕਜੋਤਦਿਠਾਗਾ। ੧॥ ਤੁਘਟਘਟਅੰਤਰਸਰਬਨਿਰੰਤ
 ਰਿਜੀਹਰਿਦੇਕੇਪੁਰਖਸਾਮਾਣਾ। ਇਕਿਦਾਤੇਏਕਈਪਾਰੇਜੇਸਭਿਤੇਰੇਚੋਜਿਵਿਨੁ
 ਣਾ। ਤੁਘਾਪੇਦਾਤਾਅਪੇਚੁਗਤਾਜੀਹਉਤੁਪਾਥਿਨੁਅਵਰਨਜਾਣਾ। ਤੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਬ
 ਅੰਤੁਏਅੰਤਜੀਤੇਰੇਕਿਆਗਾਣਾ। ਆਖਿਦੁਖਾਣਾ। ਜੇਸੇਵਹਿਜੇਸੇਵਹਿਤੁਧਜੀਜਨਨਾ
 ਨਕਤਿਨਕੁਰਬਾਣਾ। ੨॥ ਹਰਿਪਿਆਵਹਿਹਰਿਪਿਆਵਹਿਤੁਧਜੀਸੇਜਨਜਗਮ
 ਹਿਸੁਖਵਾਸੀ। ਸੇਮੁਕਤਸੇਮੁਕਤੁਬੁਏਜਿਨਹਰਿਪਿਆਇਆਜੀਉਤਿਨਦੁਟੀਜਮ
 ਕੀਠਾਸੀ। ਜਿਨਨਿਰਕੁਉਜਿਨਹਰਿਨਿਰਕੁਉਪਿਆਇਆਜੀਉਤਿਨਕਰੁਉਸੁ
 ਗਵਾਸੀ। ਜਿਨਸੇਵਿਆਜਿਨਸੇਵਿਆਮੇਗਾਹਰਿਜੀਉਤੇਹਰਿਹਰਿਪੁਸਾਮਾਸੀ॥
 ਸੇਧਨਸੇਧਨਜਿਨਹਰਿਪਿਆਇਆਜੀਜਨਨਾਨਕਤਿਨਬਲਿਜਾਸੀ॥ ੩॥ ਤੇਰੇ
 ਰੂਗਤਿਤੇਰੇਰੂਗਤਿਉਂਨਾਰਜੀਉਰੇਥੇਅੰਤਏਅੰਤਾ। ਤੇਰੇਰੂਗਤੇਤੇਰੇਰੂਗਤਸਦਾਹਨਿ
 ਤੁਧਤੁਧਜੀਹਰਿਅਨਕਅਨਕਅਨਤਾ। ਤੇਰੇਅਨਕਤੇਰੇਅਨਕਕਰਹਿਹਰਿਪੁਜਨੀਉ
 ਤਾਪਹਿਜਪਹਿਏਅੰਤਾ। ਤੇਰੇਅਨਕਤੇਰੇਅਨਕਪੜਹਿਥਹਾਸਿਮੁਤਸਾਸਤਜੀਕਰਿ
 ਕਰਿਅਖਟਕਰਮੁਕਰੰਤਾ। ਸੇਬੁਗਤੇਸੇਬੁਗਤੁਲੰਜਨਨਾਨਕਜੇਜੇਬੁਦੁਹਿਮੇਰੇ
 ਹਰਿਬੁਗਵੇਤਾ। ੪॥ ਤੁਘਾਦਿਪੁਰਖਅਪਰੰਪਰਕਰਤਾਜੇਤੁਪੁਜੇਵਠਾਅਵਰਨਕੇ
 ਈ। ਤੁਘਾਜਨਗੁਏਕੇਸਦਾਸਦਾਤੇਏਕੇਜੀਤੁਨਿਹਰਲਕਰਤਾਸੇਈ। ਤੁਘਾਪੇਰੁ
 ਵੇਸੇਈਵਰੰਤਜੀਤੁਘਾਪੇਕਰਹਿਸੁਹੇਈ। ਤੁਘਾਪੇਸਿਸਟਸਭਉਪਾਈਜੀਤੁ
 ਧੁਆਪੇਸਿਰਜਿਸਭੁਗੇਈ। ਜਨਨਾਨਕਗੁਣਗਾਵੇਕਰਤੇਕੇਜੇਜੀਸਭੁਸੇਕਾ
 ਜਾਣੇਈ॥ ੫॥ ੨॥ ॥ ੩॥ ਚਉਪਦੇ॥

ਗਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਅਗੁ॥ ੨॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੁਦਿਵਨੁ ਅਪੈਸਰੁ ਕੇਇ॥ ਕੇਵਨੁ ਵਨੁ ਭੀ ਠਹੇਇ॥ ਵੀ॥ ਤਿਪਾਇਨ ਕਹਿ ਆਜਾਇ ਕ
ਹਿਣੇ ਵਾਲੇ ਤੇਰੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ॥ ਵਨੁ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾਗ ਹਿਰਗੰਭੀ ਰਹੁਣੀ ਰਹੀ॥ ਕੇਇਨ
ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਕੀਤ ਕੇਵਨੁ ਚਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਸੁਰਤੀ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਈ॥ ਸਰੁ ਕੀਮ
ਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ॥ ਰਿਆਨੀ ਪਿਆਨੀ ਗੁਰਗੁਰਹਾਈ॥ ਕਰੂਨ ਜਾਈ ਤੇ ਕੀਤਿ ਲੁਫ
ਤਿ ਆਈ॥ ੨॥ ਸਤਿਸਤਿ ਸਤਿ ਪਸਤਿ ਤੇ ਗਿਆਈ ਆ॥ ਸਿਧਾ ਪੁਰਖਾ ਕਿਆ ਵਡਿਆ
ਈ ਆ॥ ਤੁਧ ਦਿਣ ਸਿਧੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਨਾਠਾ ਕਿਰਹਾਇ ਆ॥ ਆਖਣੁ
ਵਾਲਾ ਕਿਆ ਵਡੀ ਚਾਰਾ॥ ਸਿਛਤੀ ਕੁਝੇ ਤੇਰੇ ਭੰਗਾ॥ ਜਿਸਤੁ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਕਿਆ ਚਾਰਾ॥ ਨਾਨ
ਕ ਸਤਿਸਵਾਣੁ ਹਰਾ॥ ੪॥ ੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਆਖਾਨੀ ਵਾਟਿ ਸੇਰੇ ਮਰਿ ਜਾਓ
ਆਖਣਿ ਅਭਖਾਸ ਨਾਉ॥ ਸਾਨੀ ਨਾਮੁ ਕੀਲੈ ਗੋਕੁਖਾ॥ ਤਿਤੁ ਕੁਖੈ ਪਾਇ ਚਲੇ ਮਹਿ
ਦੁਖਾ॥ ੧॥ ਸੇਕਿਉ ਦਿਸੈ ਰੇ ਮੇਰੀ ਮਾਇ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਨਾ ਨਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸ
ਚੈ ਨਾਮ ਕੀਤਿ ਲਵਨੁ ਆਈ॥ ਆਖਥੇ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ॥ ਜੇ ਸਤਿ ਮਿਲਿ ਕੋ ਆਖ
ਣਿ ਪਾਇ॥ ਵਨੁ ਨਹੈ ਵਾਟਿ ਨ ਜਾਇ॥ ੨॥ ਨਾਉ ਹਮੇਰੇ ਨਹੈ ਵੈਸੇ ਗੁ॥ ਦੇਵਾਰਹੈ ਨ
ਚਕੋ ਚੁਕਾ॥ ਗੁਣ ਦੋਹੇ ਰੇ ਨਾਗੀ ਕੇਇ॥ ਨਾਕੋ ਹੋ ਆਨ ਕੋ ਹੋਇ॥ ੩॥ ਜੇ ਵਨੁ ਆਪਿ ਤੇ
ਵਨੁ ਤੇਰੇ ਦਾਤਿ॥ ਜਿਨਿ ਦਿਨ ਕਰਿ ਕੇ ਕੀਤੀ ਗਤਿ॥ ਖਸਮੁ ਦਿਸਾਰਹਿ ਤੇਰੇ ਮਜਾ
ਤਿ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਬਾਝੁ ਸਨਾਤਿ॥ ੪॥ ੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਜੇ ਦੇਹਿ ਮਾਯਾ
ਤ ਕੁਕਰੇ ਅਹਲਿ ਖਸਮ ਸੁਣਇ॥ ਭੁਏ ਪੀਰੁ ਭੁਏ ਪੈ ਕੋਏ ਕਵਨੁ ਈ ਦੇਇ॥ ੧॥ ਜਨਨੁ ਜੇ
ਓਨ ਪੁਰੁ ਹਜਾਤੀ ਆਗੈ ਜਾਤਿ ਨਹੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਖੇ ਕਰਾਏ ਆਪਿ ਕਰੇਇ॥ ਆਪੇ ਓ
ਲਾਮੇ ਤਿਤਿ ਪਰੇ॥ ਜਾਤੁ ਬਰਣੁ ਹਰ ਬਰਤਾਉ॥ ਕਿਆ ਮੁਧਤਾਨੀ ਕਿਆ ਸੀਸਾ ਗਿ॥ ੫॥ ਆ
ਖਿਉ ਪਾਏ ਆਪੇ ਦੇਇ॥ ਆਪੇ ਦੁਰਮਤਿ ਮਨਹਿ ਕਰੇਇ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵੈਸੇ ਮਨਿ ਆਇ॥

ਦੁਖ ਅਨੇਗਾਇ ਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਸਥਾਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥ ਅਉਰੇ ਕਉ ਸਚ ਨ ਦੇਇ
 ਜੋ ਕੋ ਸੇਟੇਇ ਦੁਖਾਇ ਨਾਨਕ ਆਗੈ ਪੁਛਿ ਨ ਲੇਇ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਤਲੁ ਮ
 ਈਰੇ ਘਟ ਕੇ ਘਾਟਾ ॥ ਦੋਲ ਕੇ ਦੁਨੀ ਆਵਾਜ ਹਿਵਾਜਾ ॥ ਨਾਰਦ ਨਾਚੈ ਕਲਿਕਾ ਭਾਉ ॥ ਜਨੀ
 ਸਤੀ ਕਰ ਗਾਧਿ ਪਾਉ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦਿਟਹੁ ਕਰ ਬਾਝੁ ॥ ਅੰਧੀ ਦੁਨੀ ਆਸਾ ਹਿਬ
 ਜਾਣੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਪਾਸਹੁ ਛਿਰਿ ਚੇਲਾ ਖਾਇ ॥ ਤਾਮਿ ਪਹੀਤਿ ਦੁਸੈ ਘਰਿ ਆਇ
 ਜੋ ਸਉਦੈ ਸੇਮੀ ॥ ਅਪੁੰਦਿ ਲਖਾਣਾ ਪਸਮੁ ਪਛੁਣੈ ਸੇ ਦਿਨੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ੨ ॥ ਦਰਸਨ
 ਦੇਖਿ ਐਵੇ ਦਿਆਨ ਹੋਇ ॥ ਲੇਵੇ ਦਿਤੇ ਦਿਲ ਰਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਰਾਜ ਨਿਆਉ ਕਰੇ ਹਥਿ ਹੋਇ
 ਕਹੈ ਖੁਦਾ ਦਿਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਮਾਨ ਸਮੁਰਤਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ॥ ਕਰਣੀ ਕੁਤਾਦ ਰਿਹੁ ਮਾਣੁ ॥
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਾਣੈ ਸਿਰ ਦੁਨਾ ॥ ਤਾਕਿ ਦੂਰ ਰਗ ਰਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥
 ੧ ॥ ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ਪੁਨਿ ਤੇਤੇ ਜੇਤਾਰੁ ਪਕਾਇ ਆਤੇਰੀ ॥ ਏਥੇ ਆਪੇ ਰਸ ਨਾ ਆਪੇ ਬਸਣਾ ਅ
 ਦੁਰ ਨ ਦੁਨਾ ਕਹਉ ਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਏਕੋ ਹੈ ॥ ਏਕੋ ਹੋਰੁ ਈਏਕੋ ਹੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਆਪੇ ਮਾਰਿ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ॥ ਆਪੇ ਲੇਵੇ ਦੇਇ ॥ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਆਪੇ ਦਿਗੈ ਸੇ ਆਪੇ ਨ ਦਰਿ ਕੋਇ
 ॥ ਜੋ ਕਿ ਦੂਰ ਰਣ ਸੇ ਕਰਿ ਰਹਿ ਆਮ ਦੁਰ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ ਜੇ ਸਾਦੁ ਰਤੇ ਤੇ ਸੋ ਕਰੀ ਐ
 ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ਕਲਿਕਲ ਦਾਲੇ ਮਾਇ ਆਮ ਦੁਨੀ ॥ ਮਨ ਮਤ ਦੁਲਾ ਪੀਵਤ ਰਹੈ
 ਆਪੇ ਰੂਪ ਕਰੇ ਬਹੁ ਤੀ ਨਾਨਕ ਬਪੜਾਵੈ ਦੁਕਹੈ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥
 ਵਜਾ ਮਤਿ ਖਾਵਾ ਵਜਾਉ ॥ ਹੋਇ ਅਨਿਦਾ ਸਟਾਮ ਨਿਰਾਉ ॥ ਏਹਾ ਗੁਗਤਿ ਏਹੋਤ ਪਤਾਉ ॥ ਇ
 ਤਰੀ ਨ ਚੈਹੁ ਰਖਿ ਰਖਿ ਪਾਉ ॥ ਪੂਰਤਾਲ ਜਾਣੈ ਸਾਲਾਹਾ ॥ ਹੋਰ ਨ ਚਣਾ ਖੁਸੀ ਆਮ ਮਾਹਾ ॥ ੧ ॥
 ਗੁਰੁ ॥ ਸਤੁ ਸਿਤੋ ਪੁਦੁ ਜਾਹਿ ਦੁਇਤਾਲ ॥ ਪੈਦੀ ਵਾਜਾ ਸੁਦਾ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਗਗਨਾਦ ਨ ਹੀਰ
 ਜਾਉ ॥ ਇਤੁ ਰੀਗਿ ਨਾ ਚਹੁ ਰਖਿ ਰਖਿ ਪਾਉ ॥ ੨ ॥ ਰੁਝਿ ਛੇਕੀ ਹੋਵੈ ਮਨ ਚੀਤਿ ॥ ਬਹੁ ਦਿ
 ਆਉ ਠਾਇ ਆਨੀ ਤਾਨੀਤਿ ॥ ਛੋਟਾ ਲੇਟਿ ਜਾਣੈ ਤਨੁ ਸੁਆਹੁ ॥ ਇਤੁ ਰੀਗ ਨਾ ਚਹੁ ਰਖਿ
 ਰਖਿ ਪਾਉ ॥ ੩ ॥ ਹੁਸਿ ਬੇਸੁ ਭੰਦੀ ਬਿਸੇਖੁ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੁਨ ਨਾ ਸਚਾਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਆ

ਖਣ ਵੇਰਾ ਵੇਰਾ। ਇਤੁਰਿਗਿਨਾ ਚਹੁਰ ਬਿਰਖਿ ਪੇਰਾ॥੧॥੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥੧॥ ਪਉਣੁ ਉ
 ਪਾਇ ਪਰੀ ਸਭੁ ਪਰੀ ਸਭੁ ਪਰਤੀ ਜਲ ਮਗਨੀ ਕਾ ਬਿਧੀ ਆ॥ ਅੰਧੇਲ ਦਹ ਸਿਰਿ ਮੁਨੁ ਕਟ
 ਇਆ ਗਾਵੁਣੁ ਮਾਰਿ ਕਿਆ ਵਡਾ ਭਾਇਆ॥੧॥ ਕਿਆ ਉਪਮਾ ਤੇਰੀ ਆਖੀ ਜਾਇ॥ ਤੁਸ
 ਸਰਬੇ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਆਇ ਲੁਲਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੀ ਅਉ ਪਾਇ ਜਗਤਿ ਧਬਿ ਕੀ ਨੀਕਾਲੀ
 ਨ ਬਿਕਿਆ ਵਡਾ ਭਾਇਆ॥ ਕਿਸੁ ਤੂੰ ਪੁਰਖੁ ਜੇ ਰੁਕਉ ਟਕਰੀ ਐ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਹਿ
 ਆ॥੨॥ ਨਾਲਿ ਕੁਟਿ ਬਸਾ ਬਿਰਦੁ ਦਾਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭੂਲਣਾ ਸਿਸਟਿ ਗਾਇਆ॥ ਅਗੈ ਅੰਤੁ ਨ
 ਪਾਇ ਉਤਾਰਾ ਕੇ ਸੁਲੇਟਿ॥ ਦਿਵਿਆ ਵਡਾ ਭਾਇਆ॥੩॥ ਰਤਨ ਉਪਾਇ ਪੇਰ ਪੀਰ ਮਥਿ ਅਰਿ
 ਰਿ ਰੁਖ ਲਾਏ ਨਿਅਸੀ ਕੀਆ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਛੁਪੈ ਕਿਉ ਛੁਪਿਆ ਏਕੀ ਦੇਵੀ ਦੇਵੀ ਛਿਟੀ ਆ॥
 ੪॥੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥੧॥ ਕਰਮ ਕਰਤੁ ਤਿ ਬੋਲਿ ਬਿਸਥਾਰੀ ਗਾਨਾ ਮਛਲੁ ਹੁਆ॥
 ਤਿਸੁ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖ ਅਨਾਹਦੁ ਦਾ ਜੈ ਸਬਦੁ ਨਿਰੰਜਨ ਕੀਆ॥੧॥ ਕਰੇ ਵਖਿਆਣੁ ਜਾਣੈ ਜੇਕੋ
 ਈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਸੋਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨ ਪੀਐ ਸੇ ਮਸਤ ਭਏ ਹੋਵੈ ਬਿਧਨ ਛਾਯੇ॥ ਜਿਤੀ
 ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਭੀ॥ ਰਿਛੇ ਭੀ ਮਾਇਆ ਕੇ ਲਾਯੇ॥੨॥ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਰੂਪਿ ਤਰਾਰੇ ਬਿਸਗਲ ਭੁਟ
 ਨ ਤੇਰੀ ਮਾਇਆ॥ ਗਾਏ ਰੂਪ ਨਿਗਲ ਮੁਖੈ ਠਾਨ ਦਕਿਉ ਦਿਠਿ ਛੁਇਆ॥੩॥ ਬੀਣਾ ਸਬਦੁ
 ਵਜਾਵੈ ਜੋਰੀ ਵਰਸ ਨਿਰੂਪ ਅਪਾਰਾ॥ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਸੋ ਸਹਗਤਾ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਦਿਤਾਰ
 ੪॥੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥੧॥ ਮੈ ਗੁਣ ਲੇਖੇ ਸਿਰਿ ਭੁਗਾ॥ ਗਲੀ ਗਲਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ ਪਾਣੀ
 ਟਾਹ ਸਨਾ ਬਾਦਿ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਰਿਦੈ ਨ ਆਵਹਿ ਯਾਦਿ॥੧॥ ਤਉ ਪਰਵਾਰੁ ਕੇਰੀ ਕਿਆ ਕੀਜੈ॥
 ਅਜਨਮ ਕਰੁ ਲੀਜੀ ਲੀਜੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਮਤਾ ਚਾਲ ਮਤਾ ਜੋ ਕਿਛੁ ਬੋਲੀ ਐਸ
 ਉਥੇ ਤੇ ਪੋਤਾ॥ ਕਿਆ ਮਹੁ ਲੇਖੀ ਛੇ ਅਰਦਾਸਿ॥ ਪਾਪੁ ਪੰਨੈ ਦੁਇ ਸਾਖੀ ਪਾਸ॥ ਜੈਸ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਤੈਸਾ
 ਕੋ ਹੋਇ॥ ਛੁਟਿ ਬਿਨ ਦੁਨਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ॥ ਜੇਹੀ ਤੁਮ ਤਿਦੇ ਬਿਤੇ ਹੀ ਕੋ ਪਾਵੈ॥ ਤੁਧ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਤਿ

ਚਲਾਵੈ॥ ਗਗਰਤਨਪਰੀਆਪਰਦੁਗ॥ ਤਿਸੁਦਿਤਿਉਪਜੈਅੰਮ੍ਰਿਤਸਥਾ॥ ਨਾਨਕਕਰਤੇ
 ਕਾਇਹਧਨਮਾਲੁ॥ ਜੋਕੋਬੁਝੈਏਹੁਬੀਚਥੁ॥ ੬॥ ੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅ
 ਪੈਨੇਘਰਿਆਇਆ॥ ਤਮਿਲਿਸਾਖੀਅਕਾਰੁਰਚਾਇਆ॥ ਖੇਲੁਦੇਖਿਅਨਮਨਦੁਕੁਇ
 ਆ॥ ਗਾਦੁਹੁਗਾਦੁਹੁਕਾਮਣੀ॥ ਬਿਬੇਕੀਬੀਚਾਗੁ॥ ਹਮਰੇਘਰਿਆਇਆ॥ ਗਗਨੀਦੁਤ
 ਗੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਦੁਆਰੇਮਰਾਵੀਆਹੁਜਿਹੇਅੰਜਨਸਹੁਮਿਲਾਮਾਤਾਜਾਨਿਆ॥
 ਤਿਓਲੇਕਾਮਹਿਸਬਦੁਰਦਿਆਹੈਆਪੁਗਾਇਆ॥ ਮਨਮਾਨਿਆ॥ ੨॥ ਅਪਨਾਕਾਰਜੁਆ
 ਪਿਸਦੁਰੇਹੋਰਨਕਾਰਜੁਨਹੋਈ॥ ਜਿਤੁਪ੍ਰਕਾਰਜਿਸਤਸੇਜਪੁਦਇਆ॥ ਧਰਮੁਹੋਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈ
 ਕੋਈ॥ ੩॥ ਭੁਨਤਿਨਾਨਕਸਥੁਨਾਕਾਪਿਰਏਕੋਸੋਇ॥ ਜਿਸਨਨਦਰਿਕੇਸੋਸੋਧਗਾਇਹੋ
 ਇ॥ ੪॥ ੧੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਕ੍ਰਿਧਬਨਸਮਸਰਿਸਹਜਿਸੁਗੁਇ॥ ਦੁਰਮਤਿਗਤ
 ਭੁਈਕੀਰਤਿਠਾਇ॥ ਸਚਪਉੜੀਸਥਾਮੁਖਿਨਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਦਿਪਾਏਨਿਜਬਾਉ
 ਮਨਚੁਰੇਖਦਦਰਸਨਜਾਣ॥ ਸੁਚਬਜੇਤਿਪੁਰਨਕੁਗਦਾਨੁ॥ ੧॥ ਆਧਿਕਤਿਆਸੁਰੇਖਬ
 ਹੁਕੈਗੋ॥ ਦੁਖਾਭਿਖਿਆਸੁਖਤਨਿਪਰਹੈ॥ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅੰਤਰਿਧਨਹੈ॥ ਦੁਖਿਪਾਏਭੰਡਿ
 ਮਿਨਿਸਤਾਹੈ॥ ੨॥ ਸਿਛਤਿਸਲਾਹਨਸਹਜਿਅਨਿਦਾ॥ ਸਖਾਸੇਨਪ੍ਰੇਮਗੋਬਿੰਦਾ॥ ਆਪਿ
 ਕਰੇਆਪੇਬਖਸਿਦਾ॥ ਤਨਮਨਹਰਿਪਰਿਆਗੈ॥ ਸੁਠਦਿਕਾਰਮਹਾਦੁਖਦੇਗਿ॥ ਭੁਖਦਰਨ
 ਏਸਹਿਸਕੁਥੇਗਾ॥ ਜੋਉਪਜੈਸੇਆਵੈਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਅਸਥਿਰਨਾਮਿਰਜਾਇ॥ ੬॥ ੧੧॥
 ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਏਕੋਸਰਦੁਰਕਮਲਅਨਪ॥ ਸਦਾਵਿਸਾਸੈਪਰਮਲੁਪਾ॥ ਉਜਲਮੇ
 ਤੀਚੁਗਾਹਿੰਸਾ॥ ਸਰਬਕਲਾਜਗਨੀਦੁਣਅੰਸਾ॥ ਜੋਦੀਸੈਸੇਉਪਜੈਬਿਨਸੈ॥ ਬਿਨਜਲ
 ਸਰਦੁਰਕਮਲਨਦਿਸੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਰਲਾਬੁਝੈਪਾਵੈਭੇਦਾ॥ ਸਖਾਤੀਨਿਕਹੈਨਿਤਬੇਦਾ॥
 ਦਬਿਦਕੀਸੁਰਤਿਸਮਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਦਿਪਰਮਪਦਪਾਇ॥ ੨॥ ਸੁਕੁਤੇਗਾਤਾਤੁਝੈ

ਗਿਰਦਾਤਉ। ਗਾਨਿਨਗਾਨਿਸਦਾਇਗਸਾਤਉ। ਜਿਸਤੁਰਾਖਹਿਕ੍ਰਿਪਾਪਾਰਿ। ਬੁ
 ਰਤਪਾਹਨਤਾਰਹਿਤਾਰਿ। ੧॥ ਤਿਰੁਦੁਣਮਹਿਜੇਤਿਤਿਰੁਦੁਣਮਹਿਜਾਇਆ। ਤਿ
 ਲਟਕੁਈਘਰੁਘਰਹਿਆਇ। ਅਹਿਨਿਸਿਰੁਗਤਿਕਰੇਲਿਟੁਲਾਇ। ਨਾਨਕੁਤਿ
 ਨਕੇਲਾਰੈਪਾਇ। ੪॥ ੧੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ। ੧॥ ਗੁਰਮਤਿਸਾਨੀਹੁਜਿਤਿਦੁਰਿ
 ਬਹਤਸਿਅਏਪਲਾਰੈਦੁਰਿ। ਲਾਰਮੈਲੁਮਿਟੈਸਚਨਾਇ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਹੋਰੈ
 ਲਿਟੁਲਾਇ। ੧॥ ਹੋਹਜੁਰਿਹਜਰਅਰਦਾਸਿ। ਦੁਖਸੁਖਸਾਚਕਰਤੇਪੁਕੁਪਾਸਿ। ੧
 ਕੁਕਰਮਾਵੈਅਵੈਜਾਵੈ। ਕਹਨਕਥਨਦੁਗਾਨਹੀਆਵੈ। ਕਿਅਦਿਪਾਸੁਸੁਖੁਨੁਨੀ
 ਪਾਵੈ। ਬਿਨੁਨਾਦੁਮਨਿਤ੍ਰਿਪਤਿਨਾਵੈ। ੨॥ ਜੇਜਨਮੇਸੇਰੋਗਦਿਅਪੋ। ਹਉਮੈਮਾਇ
 ਆਦੁਖਿਸਤਾਪੋ। ਸੇਜਨਥਾਰੇਜੇਪੁਕੁਗਥੋ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਦਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸੁਚਾਖੋ। ੩॥ ਚ
 ਲਤਉਮਨਰਾਖੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਾਖੋ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਦਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਬਦੁਭਾਖੋ। ਸਚੈਸ
 ਬਦਿਮੁਕਤਿਗਤਿਪਾਏ। ਨਾਨਕਦਿਚੁਆਪੁਗਾਦੇ। ੪॥ ੧੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ। ੧
 ਜੋਤਿਨਿਕੀਅਸੇਸਚੁਥੀਆ। ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਸਤਹੁਰਿਦੀਆ। ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਨਾਹੀ
 ਮਨਿਬੁਧਾ। ਅਨਦਿਨੁਨਾਲਿਖਿਅਰੇਸੇਗੁ। ੧॥ ਹਰਿਜੀਉਰਾਖਹੁਅਪਨੀਸਰਣ
 ਈ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਹਰਿਰਸੁਪਾਏ। ਨਾਮੁਪਦਾਰਬਨਉਨਿਪਿਪਾਈ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਕੁ
 ਮਧਰਮਸਚੁਸਾਚਾਨਾਉ। ਤਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ। ਜੋਹਰਿਕਤੇਸੇਚਨਪਰਦੁ
 ਣ। ਤਿਨਕੀਸਿਗਤਿਪ੍ਰਮਾਨਿਧਾਨੁ। ੨॥ ਹਰਿਦੁਰਜਿਨਿਪਾਇਆਧਨਨਾਰੀ। ਹ
 ਰਿਸਿਉਗਤੀਸਬਦੁਦੀਨਾਰੀ। ਅਪਿਤੈਰਸੇਗਤਿਕੁਲਤਾਰੈ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਦਿਤੁ
 ਬੀਨਾਰੈ। ਹਮਰੀਜਾਤਿਪਾਤਿਸਚਨਾਉ। ਕਰਮਧਰਮਸੇਜਮਸਤਭਾਉ। ਨਾਨ
 ਕਬਖਸੇਪੁਦੁਨਹੋਇ। ਦੁਜਾਮੇਟੈਏਕੋਸੇਇ। ੪॥ ੧੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ। ੧॥
 ਇਕਿਆਦਹਿਇਕਿਜਾਦੁਹਿਆਈ। ਇਕਿਹਰਿਰਾਤੇਰਧਹਿਸਮਾਈ। ਇਕਿ

ਰਨਿਗਗਨਮਹਿਉਰਨਪਾਵਹਿ। ਸੇਕਰਮਹੀਏਹਰਿਨਾਮੁਨਥਿਆਵਹਿ॥
 ੧॥ ਗੁਰਪੁਰੇਤਗਤਿਮਿਤਿਪਾਈ॥ ਇਹਸੀਸਾਰਬਿਖਵਤਮਤਿਜਲਗੁਰਸਬ
 ਏਹਰਿਪਾਰਿਲਿਪਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨਕਉਆਪਿਲੇਪੂਰੁਮੋਲਿ॥ ਤਿਨ
 ਕਉਕਾਲਨਸਕੈਪੋਲਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲਰਹਹਿਪਿਆਰੇ॥ ਜਨੈਉਜਲਮੋਰੁ
 ਉਪਰਿਕਮਲਨਿਰਾਰੇ॥ ੨॥ ਬੁਰਾਕੁਲਾਕਹੁਕਿਸਨਕਹੀਐ॥ ਏਸੈਬੁਰਮੁਗੁਰਮੁ
 ਖਿੰਸਚਲਹੀਐ॥ ਅਕਥਕਥਉਗੁਰਮਤਿਦੀਛਾਗਿ॥ ਮਿਲਿਗੁਰਸਿਗਤਿਸਿਗਤਿ
 ਪਾਏਉਪਾਰੁ॥ ੩॥ ਸਾਸਤਬੇਦਸਿਮਿਤਬਹੁਬੁਦਾ॥ ਆਠਸਰਮਜਣਹਰਿਰਸੁ
 ਰਦੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲਮੈਲਨਲਾਗੇ॥ ਨਾਨਕਹਿਰਦੈਨਾਮੁਦੇਖੈਪੁਰਿਗੁਰੇ॥
 ੪॥ ੧੫॥ ੧੫॥ ਅਸਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਨਿਦੁਨਿਦੁਪਾਇਲਗਉਗੁਰਮਪਨੇਅਤ
 ਮਰਾਮੁਨਿਹਾਰਿਆ॥ ਕਤਬੀਚਾਰਹਿਰਦੈਹਰਿਰਦਿਆਹਿਰੈਦੇਖਿਬੀਚਾਰਿ
 ਅਗੋਬੋਲਹੁਗਮੁਕਰੇਨਿਸਤਾਰਾ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਰਤਨੁਲਾਭੈਮਿਦੈਅਗਿਆਨੋ
 ਦਿਉਜੀਆਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਦਨੀਰਦੈਬੰਧਨਹੀਤੁਟਹਿਦਿਛਹਉਮੈਰੁਗਮਨ
 ਝਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਹਉਸੈਤੈਤਾਕੋਲੈਪਾਈ॥ ੨॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕੁਰਾਤਿ
 ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਮੁਖਸਾਗਰਓਰਪਾਰੇ॥ ਕੁਰਾਤਿਵਦੁਲਜਗਜੀਵਨਟਾਤਾਮਤਿਗੁਰ
 ਮਤਿਹਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੩॥ ਮਨਸਿਉਜੁਝਿਮੈਰਪੂਰੁਪਾਏਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਏ॥ ਸਾ
 ਕੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਜਗਜੀਵਨਸਹਜਿਗੁਗੋਲਿਦੁਲਾਏ॥ ੪॥ ੧੬॥ ਅਸਮਹਲਾ॥
 ੧॥ ਕਿਸਕਉਰਹਹਿਸੁਣਾਵਹਿਕਿਸਕਉਕਿਸਸਮਸੁਣਾਵਹਿਸਮਸ਼੍ਰਿਰਹੇ॥ ਕਿ
 ਸਪੜਾਵਹਿਪੜਿਭੁਣਬੁਝੈਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਜੈਤਖੁਸੁਰੇ॥ ੧॥ ਐਸਾਗੁਰਮਤਿ
 ਰਮਤੁਸਰੀਗਾ॥ ਹਰਿਕੁਜੁਮੈਰਅਨਗਹਿਰਗੀਭੀਛਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਤਤਰੇ
 ਗਕੁਰਾਤਿਹਰਿਰੇਛਾ॥ ਅਨਦਿਨੁਸੁਰੇਹਰਿਕੁਲੁਸੀਗਾ॥ ਮਿਥਿਐਜਨਮੁ

ਸਾਕਤਸਿਸਾਗੁ। ਰਾਮਕੁਗਤਿਜਨਰੈਹੈਨਿਰਾਗੁ॥ ੨॥ ਸੁਚੀਕਾਇਆਹਰਿਗੁਣੁ
 ਇਸਾਅਤਮਚੀਨਿਰਹੈਇਵਲਾਇ॥ ਆਗਾਇਅਪਾਰੁਅਪਰਿਪਰਹੀਗਾ॥ ੩॥
 ਲੁਰਤਮੇਰਾਮਨਪੀਰਾ॥ ੪॥ ਕਥਨੀਕਹਹਿਕਹਹਿਸੇਮੁਦੇ॥ ਸੇਪੁਰੁਦੁਰਿਨਾਹੀਪੁਰੁ
 ਤੁਹੈਸਕੁਜਗੁਦੇਖਿਆਆਇਆਛੁਇਆਗਾਨਕਰੁਰਮੁਖਿਨਾਮਾਪਿਆਇਆ
 ੬॥ ੧੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਕੋਈਤੀਖਬੁਤੀਖਿਆਧਾਇ॥ ਕੋਈਰਾਜਹਿ
 ਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ ਕਿਸਹੀਮਾਨਕਿਸੈਅਪਮਾਨੁ॥ ਛੁਹਿਉਸਚੇਪੇਰੇਪਿਆਨੁਸਤੁ
 ਤੇਦੁਨਾਨਹੀਕੋਇ॥ ਜਿਸਦੇਖਾਲੀਠੇਗਾਹੋਇ॥ ੧॥ ਮੈਤਾਨੁਮੁਤੇਰਾਆਪਾਗੁ॥ ਤੁ
 ਦਯਾਕਰਣਹਾਰਕਰਤਾਗੁ॥ ਆਰਹਾਉ॥ ਦੁਦਨਪਾਉਦੀਗਾਜੋਇ॥ ਦਰਗਹਬੇਸ
 ਣਨਾਹੀਥਾਉ॥ ਮਨਕਾਅੰਧਲਾਆਇਆਕਾਬੇਧਾ॥ ਘੀਨਖਰਾਖੁਹੈਦੈਨਿਤਕਿਧਾ॥
 ਪਾਦੁਣਜੀਵਨਾਂਕੀਬਹਤੀਆਸਾ॥ ਲੇਖੈਤੇਰਾਸਸਿਗਿਰਾਸਾ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਅੰਧ
 ਲੇਦੀਪਕੰਦੇਇ॥ ਕੁਝਜਲਨੁਬੇਤਢਿਝਕੋਇ॥ ਕਹਹਿਸੁਨਹਿਜੋਮਾਨਹਿਨਾਉ॥
 ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਾਕੋਜਾਉ॥ ਨਾਨਕਾਇਕਕਹੈਅਰਦਾਸਿ॥ ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਕੁਤੇਰੇਪਾ
 ਸਿ॥ ੩॥ ਜਾਤਿਦੇਹਿਜਪੀਤੇਰਾਨਾਉ॥ ਦਰਗਹਬੇਸਣਹੈਦੈਬਉ॥ ਜਾਤੁਪਛਾਦੈਤਾ
 ਦੁਰਮਤਿਜਾਇ॥ ਅਨੁਰਤਨਮਨਿਦੁਸੈਆਇ॥ ਨਦਰਿਕੋਰੇਤਾਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈ॥ ਪ੍ਰ
 ਛੰਦੁਤਿਨਾਨਕੁਉਜਲਤੇਰੇ॥ ੪॥ ੧੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਪੰਚਪਦਾ॥
 ਦੁਖਬਿਨਪੀਨਪੰਥਾਬਿਨਪੰਥੀਜਲਬਿਨਉਤੁਰੁਜਕਾਮਿਲਹੀ॥ ਕਿਆਸੁਲਤਾਨੁ
 ਸਲਾਮੁਦਿਹੁਣਾ॥ ਅੰਧੀਕੋਠਿਤੇਰਾਨਾਮੁਨਹੀ॥ ਕਿਆਦਿਸਰਹਿਦੁਖਬਹੁਤਾਲੈਰੇ
 ਦੁਖਾਦੈਤੇਸਰੁਰਨਾਹੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅੰਧੀਅੰਧੁਜੀਕੁਰਸੁਨਾਹੀਕੋਨੀਪਦਨਨਸੁ
 ਜੈ॥ ਚਰਨੀਚਲੇਪਜਤਾਅਗੈਦਿਣਸੇਵਾਛਲਲਾਰੇ॥ ੨॥ ਅਖਰਬਿਰਖਥਾਗ
 ਭੁਇੰਤੋਪੀਸਿੰਭਤਰਾਉਕਰੇਹੀ॥ ਸਚਨਾਛਲਲਾਰੇਨਾਮੁਦੈਕੋਬਿਨਕਰਮਾਕੈਸੀ
 ਲੇਹੀ॥ ੩॥ ਜੀਤੋਜੀਅਤੇਤਸਕੁਤੇਰੇਦਿਨਸੇਵਾਛਲੁਕਿਸੈਨਾਹੀ॥ ਸੁਖਦੁਖਭਾਣਤੇ

ਰਹਿਵੇ। ਦੁਣ ਨਾਵੈ ਜੀਉ ਰਹੈ ਨਾਹੀ॥੪॥ ਅਤਿ ਵਿਚ ਅਤ ਦੁਣੀ ਦੁਣੁ ਹੋਰ ਕੋ ਸਾਜੀ ਦੁ
 ਤਾਨੁ ਗਾਤਿ ਨਾਹੀ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਲੇਜੀ ਆਜੁ ਹਰੁ ਦੈ ਤਾਗੁ ਧੁਤੁ ਹੀ॥ ੫॥
 ੧੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਕਹਾਇ ਅੰਬੁ ਮਾਮਨੁ ਹੋ ਪੀਤੀ॥ ਗਿਆਨੁ ਜਿਨੀ ਓ
 ਧਿਆਨ ਕੁਸਪਾਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਜਿਸੁ ਜਾਚੁ ਨਾਉ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਮਾਉ॥
 ੧॥ ਪੀਤੁ ਮੈਸਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਨਾਮੇ ਸਭ ਨਾਮੇ ਪ੍ਰਭੁ ਉਨਾਮੇ ਰਜ ਅਚਾਰਿ॥੧॥ ਰ
 ਹਾਉ॥ ਬਾਹ ਜਿਨਿ ਨਿਉ ਜਿ ਰਹੈ ਤਿਹੈ ਨਾਲਿ॥ ਪੈਤੀ ਦਿਕਾਨਾ ਮੁਸੱਮਾ ਲਿ॥ ਅੰਬੈ
 ਉਥੈ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ॥ ਦਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹਰਿ ਕਰਮ ਨ ਕੁਲਿ॥ ਪੂਜਾ ਪ੍ਰੇਮ ਮਾਇਆ ਪ੍ਰਯਾਇ
 ਦੋ ਕੋ ਦੋਖੁ ਮਦਰ ਨ ਕੁਲਿ॥ ਨੀਨੈ ਤੁਗਗਨ ਦਸ ਦੁਆਰਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹੈ
 ਬੀਚਾਰੁ॥ ਕੁੰਜ ਨ ਕੁੰਭੁ ਮੁਖਿ ਕੁੰਭੁ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਪਾਹੁ ਅਥਾਹੁ ਬਿਠੈ ਰਾਜ ਰਾਜੈ॥ ਤਿਲ ਕਲਿ
 ਲਾਟਿ ਜਾਣੈ ਪੁਰੇ ਕਾ॥ ਬੁਝੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕੁ॥ ਆਚਾਰੀ ਨਹੀ ਜੀਤਿ ਆਜਾਇ॥
 ਪਾਠ ਪੜ੍ਹੈ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ॥ ਅਸਟ ਦਸੀ ਚਹੁ ਭਿਟ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ
 ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਇਆ॥ ੨੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਸੇਵਕ ਦਾਸੁ ਬੁਗਤ ਜਨ ਸੇਵਕੀ॥
 ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਦਾਸੁ ਬੁਝੁ ਮੁਖਿ ਹੋਈ॥ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿ ਸਾਜੀ ਤਿਨਿ ਛਨ ਹੋਈ॥ ਤਿਸੁ ਬਿ
 ਦ੍ਯਾ ਅਵਰਨੈ ਕਈ॥ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਗੁਰ ਸਬ ਦਿਦਿ ਚਾਰਿ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਾਜੀ ਸਾ
 ਚੈ ਦਰ ਬਾਰਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੀਨੁ ਅਰਜ ਸਾਨੀ ਅਰਦਾਸਿ॥ ਮਹਲੀਖ ਸਮੁ
 ਸੁਣੈ ਸਾਧਾ ਸਿ॥ ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਬੁਲਾਵੈ ਸੋਇ॥ ਦੇਵੁ ਡਿਊ ਆਈ ਕਰੇ ਸੁਹੋਇ॥ ੨
 ਤਗਤਾਣੁ ਤ੍ਰੈ ਥਾਣੁ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸੁਖ ਨੀ ਸਾਣੁ॥ ਮੰਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸੁਪ੍ਰਗਤ ਜਾਇ॥ ਸਚ
 ਨੀ ਸਾਣੈ ਠਾਕੁ ਨ ਪਾਇ॥ ਪੀਤੁ ਤਪੜੁ ਹਿਦੁ ਥਾਣੁ ਹਿਬੇ ਚਾ॥ ਅੰਤਰ ਦਸਤੁ ਨ ਜਾਨਿ ਕੁਦਾਰੁ॥ ਗੁ
 ਰ ਬਿਨੁ ਸੁਈ ਬੁਝੈ ਨ ਹੋਇ॥ ਸਾਚਾਰ ਦਿਰਹਿ ਆਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ॥ ੪॥ ਕਿਆ ਹੋ ਆਖਾ ਅਖਿ
 ਦੁਖਾਣੀ॥ ਤ੍ਰਿਆਪੋ ਜਾਨਹਿ ਸਰਬ ਦਿਨੁ ਲੀ॥ ਨਾਨਕ ਦੋ ਕੋ ਦਰਦੀ ਬਾਨੁ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
 ਸਾਚਤਾ ਗੁਰ ਗਾਣਾ॥ ੫॥ ੨੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਕਾਚੀ ਗਾਗਰ ਦੇਹਿ ਦੁਹੇ

ਲੀਉਪਜੈਬਿਨਸੈਦੁਖਪਾਈ॥ਇਹੁਜਗਸਾਫਾਰਦੁਤਰਕਿਉਠੀਐਬਿਨੁਹਰਿਗੁਰਪ
 ਰਿਨਪਾਈ॥੧॥ਤੁਝਬਿਨੁਅਦੁਰਨਕਈਮੇਰੇਪਿਆਰੇ॥ਤੁਝਿਬਿਨੁਅਦੁਰਨਕਇਹਰੇ॥
 ਸਰਬੀਰਿਠੀਰੂਪੀਤੁਹੈਤਿਸੁਬਿਖੇਸਲਿਸੁਨਦਰਿਕਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਸੁਬੁਰੀਪਰਿਦੁਸੁ
 ਨਦੈਵਪਿਰਸ੍ਰਿਉਮਿਲੁਣਨਦੇਬੁਰੀ॥ਸਖੀਸਾਜਨੀਕੁਉਠਰਠਸੈਰਦੁਉਹਰਿਗੁਰਕ੍ਰਿਪ
 ਨਦਰਿਧਰੀ॥੨॥ਆਪੁਬੀਚਾਰਿਮਾਰਿਮਨਦੇਖਿਆਤੁਮਸਾਮੀਨੁਨਅਦੁਰਨਕਈ॥ਜਿ
 ਉਤੁਗਾਖਹਿਤਿਦੁਹੀਰਹਣਦੁਖਸੁਖਦੇਵਹਿਕਰਹਿਸੇਈ॥੩॥ਆਸਾਮਨਸਾਦੋਭਾਬਿਨਸ
 ਤਤਿਹੁਗੁਣਅਸਨਿਗਸਰੁਈ॥ਤੁਰੀਆਅਦਸਥਾਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਸਤਸਰੁਕੀਉਟਲ
 ਈ॥੪॥ਗਿਆਨਪਿਆਨਸਗਲੇਸਰੁਜਾਪੁ॥ਤਪਾਜਿਸੁਹਰਿਹਿਰੇਦਅਲਖਅਕੁਦਾ
 ਨਾਨਕਰਾਮੁਨਾਮੁਮਨਰਾਤਧੁਰਮਤਿਪਾਈਸਹਜੇਸੇਦਾ॥੫॥੨੨॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੧॥ਪੈਰ
 ਦਾ॥ਮੇਹੁਕਦੇਬਮੇਹਸਕੁਕਾਰਾ॥ਮੇਹੁਤੁਮਮਤੁਜਹਸਗਲਦੇਕਾਰਾ॥ਮੇਹੁਅਰਕੁਰਮਤਜਹਤੁ
 ਮਬੀਗਾ॥ਸਚਨਾਮੁਰਿਦੈਰੈਦਸਰੀਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚਨਾਮੁਜਾਨਦੁਨਿਪਿਪਾਈ॥ਰੈਦੈਪੁਤ
 ਨਕਲਪੈਮਾਈ॥੨॥ਏਤੁਮੇਹਿਨੂਬਾਸਿਸਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਕਈਉਤੈਰੇਪਾਰਿ॥੩॥ਏਤੁਮੇਹਿਠਿ
 ਰਿਜਨੀਪਾਰਿ॥ਮੇਹੀਲਾਗਾਨਮਪਰਿਜਾਇ॥ਗੁਰਦੀਖਿਆਲੇਜਪੁਤਪੁਕਮਾਇ॥ਨਾਮੇ
 ਹੁਤੈਨਾਥਾਇਪਾਇ॥੪॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਏਹੁਮੇਹੁਜਾਇ॥ਨਾਨਕਹਰਿਸਿਉਰਹੈਸਾਮਾਇ
 ਏ॥੨੩॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੧॥ਆਪਿਕਰੇਸਚਅਲਖਅਪਾਗੁ॥ਹਉਪਾਪੀਤੁਬਖਸਣ
 ਹਾਰਾ॥ਤੇਰਾਕੁਣਾਸਰੁਕਿਛੁਹੈਦੈ॥ਮਨਯਠਿਕੀਚੈਅੰਤਿਦਿਗੈਦੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖਿ
 ਕੀਮਤਿਕੁੜਿਦਿਆਖੀ॥ਬਿਨੁਹਰਿਸਿਮਰਣਪਾਪਸਿਤਾਖੀ॥੨॥ਦੁਰਮਤਿਤਿਆਗਿਲਾ
 ਹਾਕਿਛੁਲੇਵਹੁ॥ਜਿਉਪਜੈਸੇਅਲਖਕੇਵਹੁ॥ਐਸਾਹਮਰਸਖਾਸਹਾਈ॥ਗੁਰਹਰਿਮਿਲਿ
 ਆਕੁਗਤਤ੍ਰਿਜਾਈ॥੪॥ਸਗਲੀਸਉਦੀਤੇਰਾਅਵੈ॥ਨਾਨਕਰਾਮੁਨਾਮੁਮਨਿਕੁਦੈ॥੫॥
 ੨੪॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੧॥ਚਉਪਦਾ॥ਦਿਦਿਆਵੀਚਾਰੀਤਾਪਰਉਪਕਾਰੀ॥ਜਾਪਰਿਗ

ਸੀਤਾਤੀਰਥਵਾਸੇ॥ ੧॥ ਅੰਪੁਤਵਜੈਜੈਮਨਿਲਾਗੇ॥ ਤਉਨਮੁਕਹਾਕਰੈਮੋਸਿਉਆਗੇ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਸਨਨਿਗਾਨੀਤਉਸੇਨਿਆਸੀ॥ ਜੀਨਤੁਜੇਗੀਤਾਕੀਇਅੰਕੁਤੀ॥ ੨॥
 ਦਇਆਦਿਰੀਬਹੁਤਤੁਬੀਠਾਰੀ॥ ਆਪਿਮਰੇਅਵਰਾਨਹਮਾਰੀ॥ ੩॥ ਏਕਤੁਹੋਰਵੇਸਥ
 ਹੁਤੇਗੇ॥ ਨਾਨਕਜਾਨੈਜੇਜਨਤੇਰੇ॥ ੪॥ ੨੫॥ ਅਸਾਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਏਕਨਰੁਗੀਆਗੁ
 ਲਕਰਿਧੋਵਾ॥ ਮੇਰਾਸਹੁਜਾਗੈਹਉਨਿਸਿਭਰਿਸੇਵਾ॥ ੧॥ ਇਉਕਿਉਕੀਤਪਿਆਰੀਰੇ
 ਵਾ॥ ਸਹੁਜਾਗੈਹਉਨਿਸਭਰਿਸੇਵਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਸਾਪਿਆਸੀਸੇਜੈਆਵਾ॥ ਆਰੋਸਤੁ
 ਹਭਾਵਾਕਿਨਰੁਵਾ॥ ੨॥ ਕਿਆਸਾਨਾਕਿਆਹੋਇਗਾਮੇਈ॥ ੧॥ ਧਰਿਦਰਸਨਕਿਨਰ
 ਹਨਨਜਾਈ॥ ੧॥ ਮੇਮਿਨਤਾਧਿਆਮੇਰੀਤਿਸਨਬੁਝਾਨੀ॥ ਗਾਇਆਸੁਜੇਬਨਧਨਪਦੁਤਾਨੀ
 ੩॥ ਅੰਜੈਸੁਜਾਗਉਆਸਪਿਆਸੀ॥ ਕੁਈਲੇਉਦਾਸੀਰਹਉਨਿਰਾਸੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਹਉਮੈਖੋਇਕਰੇਸੀਗਾਗੁ॥ ਤਉਕਾਮਇਸੇਜੇਰੋਵੁਤਾਗੁ॥ ਤਉਨਾਨਕਕੀਤੈਮੰਨਿਗਾਵੈ॥
 ਛੋਡੁਦੁਨਾਈਅਪਨੇਖਸਮਸਮਾਵੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ੨੬॥ ਅਸਾਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਪੇਦੁਕ
 ਕ੍ਰੋਧਨਖਰੀਇਆਨੀ॥ ਤਿਸਸਹਿਕੀਮੈਸਾਰਨਜਾਣੀ॥ ਸਹੁਮੇਗਾਏਕਦੁਜਾਨਹਿਕੀਈ
 ਨਦਰਿਕਰੇਮੇਲਾਵਹੋਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਹੈਕ੍ਰੋਧਨਸਰਪਛਾਇਆ॥ ਸਹਜਿਸਭ
 ਇਅਪਣਾਪਿਰਜਾਗਿਆ॥ ੨॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਐਸਾਮਤਿਐ॥ ਤੀਕਾਮਇਕੀਤੈਮਧਿ
 ਭੁਭਾਵੈ॥ ੩॥ ਕਹਤਨਾਨਕਕ੍ਰੋਧਵਥਾਕਰਸੀਗਾਗੁ॥ ਸਦਹੀਸੇਜੇਰੋਵੁਤਾਗੁ॥ ੪॥ ੨੭॥
 ਅਸਾਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਨਾਕਿਸਕਾਪੁਤਨਕਿਸਕੀ॥ ਝੂਠੇਮੋਹਿਰੁਗਮਿਕੂਲਾਈ॥ ੧॥ ਮੇ
 ਸਾਹਿਬਹਉਕੀਤਾਤੇਰਾ॥ ਜਾਤੈਦੇਹਿਜਪੀਨਾਉਠੇਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਹੁਤੇਅਉਗ
 ਲਕੁਕੈਕੀਈ॥ ਜਾਪਤਿਉਭਾਵੈਬਖਸੈਸੇਈ॥ ੨॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਦੁਰਮਤਿਖੋਈ॥ ਜਹਦੇ
 ਖਾਤਹੋਵੈਸੇਈ॥ ੩॥ ਕਹਤਨਾਨਕਐਸੀਮਤਿਆਵੈ॥ ਤਾਕਭਿਸਚੇਸਾਤਿਸਮਾਏ॥ ੪॥
 ੨੮ ਅਸਾਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਦੁਪਦੇ॥ ਤਿਸੁਸਰਵਰੈਕੁਈਲੇਨਿਦਾਸਾਪਾਣੀਪਾਵਕਤਿ

ਨਹਿਕੀਆ॥ ਪੰਕਜਮੋਤਪਗੁਲੀ॥ ਨਛਲੇਯਮਦੇਖਾਤਹਨੁਬੇਅਲੇ॥ ਅਨਦੇਕਨਚੇਤਸਿਮੁੜ
 ਮਨਾ॥ ਹਰਿਬਿਸਰਤੇਤਰੀਗੁਣਗਲਿਆ॥ ਨਾਉਹਜਤੀ॥ ਸਤੀਨਹੀਪੜਿਆਮੁਰਖਮੁਗਧਾ
 ਜਮੁਕੁਇਆ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਨਾਨਕਤਿਨਕੀਸਰਣ॥ ਨਿਨਿਤੁਨਾਹੀਵੀਸਰਿਆ॥ ੨॥ ੨੯॥
 ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਛਿਅਪਰਛਿਅਮਹੁਰਛਿਅਉਪਦੇਸਾ॥ ਗੁਰਗੁਰੇਕੋਵੇਸੁਅਨੇਕ
 ਜੇਪਰਿਕਰੇਤਕੀਥਤਿਹੋਇ॥ ਜੇਪਰਗਾਖੁਦਨਾਈਉਹਿ॥ ੧॥ ਦਿਸੁਦੇਰਸਿਆਪੜੀਆ
 ਪ॥ ਗਬਿਤੀਵਾਰੀਮਾਹੁਕੁਇਆ॥ ਸੁਗਜਿਦੇਬੋਰਤਿਅਨੇਕਾ॥ ਨਾਨਕਕਰਤੇਕੇਤੇਵੇਸ
 ੩॥ ੩੦॥
 ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਗ॥ ੩॥ ੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਲਖਲਸਕਰਲਖਦਾਜੈਨਜੇਲਖਉਠਿਕਰਹਿਸਲਾਮੁ॥ ਲਖਉਪਰਿਛੁਰਮਾਈਸਤੇਰੀਲ
 ਪਉਠਿਗਾਖਹਿਆਨੁ॥ ਜਾਪਤਿਲੇਖੈਨਾਪੈਵੇਤਾਸਕੁਨਿਗਛਲਕਾਮੁ॥ ੧॥ ਹਰਿਕੇਨਾਮੁਬਿ
 ਨਾਜਗਪਿਧਾਮਜੇਬਹੁਤਾਸਮਝੀ॥ ਮੈਛੇਲਕੁੀਅੰਧਅੰਧਾ॥ ੧॥ ਲਖਖਟੀਅਹਿਭਖਮੇਜੀ
 ਅਹਿਖਾਜਹਿਲਖਆਵਹਿਲਖਜਾਹਿ॥ ਜਾਪਤਿਲੇਖੈਨਾਪੈਵੇਤਾਜੀਕਿਥੈਛਿਰਿਪਾਰਿ
 ੨॥ ਲਖਸਾਸਤ੍ਰਸਮਝਾਈ॥ ਮੈਲਖਪਿਨੁਤਪੜਹਿਪੁਰਾਣਾ॥ ਜਾਪਤਿਲੇਖੈਨਾਪੈਵੇਤਾਸ
 ਕੁਕੁਪਰਵਾਣੁ॥ ੩॥ ਸਚਿਨਾਮਿਪਤਿਉਪਜੈਕਰਮਿਨਾਮੁਕਰਤਾਗੁ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਹਿਰਦੇ
 ਜੇਦੁਸੈਨਾਨਕਨਦੀਪਾਰੁ॥ ੪॥ ੧॥ ੩੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਦੇਵਮੇਰਾਏਕਨਾਮੁਦੁਖਵਿ
 ਰੁਪਾਇਅਯੋਲਪਉਨਿਚਾਨਣਿਉਹੋਸੋਖਿਆਚੁਕਾਜਮਸਿਉਮੇਲੁ॥ ਲੇਕਾਮਤਿਛੋਕੜਿ
 ਪਾਇ॥ ਲਖਮਾੜਿਅਕਰਿਏਕਠੇਕਰਤੀਲੇਕੁਹਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਿਨੁਪਤਲਮੇਰੀਕੋ
 ਸੇਕਿਆਸਚਨਾਮੁਕਰਤਾਗੁ॥ ਮੈਥੈਉਥੈਆਗੋਪਾਛੈ॥ ਦੇਹਮੇਰਾਆਧਾਗੁ॥ ਰੀਗਾਬਨਾਰ
 ਜਿਸਿਛਤਿਤੁਮਾਰੀਨਾਅਵੇਅਤਮੁਰਾਉ॥ ਸਚਨਾਵੁਣਤਾਬੀਜਾਅਹਿਨਿਲਗੋਰੁ
 ਉ॥ ੩॥ ਇਕੋਲਕੀਹੋਰਛਮਿਛੁਰੀਬ੍ਰਹਮਣੁਦ੍ਰਿਪਿਨੁਪਾਇ॥ ਨਾਨਕਪਿਨੁਪਿਨੁਬ
 ਖਸੀਸਕਾਕਬਹੁਨਿਪੁਦਸਿਨਾਹਿ॥ ੪॥ ੩॥ ੩੨॥

ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਘਰਾ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਦੇਵਤਿਆਦਰਸਨਕੈਤਾਈਦੁਖਭੁਖਤੀਰਥਿਕੀਏ॥ ਜੋਗੀਜੋਤੀਜੁਗਤਿਮਹਿਭੇਕਰਿ
ਕਰਿਭੁਭਵੈਭੁਖਭੁਏ॥ ੧॥ ਤਉਕਾਰਕਿਸਾਹਿਬੁਰਿਗਰਭੇ॥ ਭੇਰਨਾਮਅਨੇਕਾਰੁਪਅੰ
ਤਾਕਹਛਨਜਾਹੀਤੇਰੇਗੁਣਕੇਤੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਰਘਰਮਹਲਾਸਹਤੀਘੋੜੈਛੋੜਿ
ਛਿਦਿਲਾਇ॥ ਤਿਦੇਸਗਏ॥ ਪੀਰਪੈਕਾਬਰਸਾਲਿਕਸਾਧਕਛੋੜੀਦੁਨੀਆਥਾਇਪ
ਏ॥ ੨॥ ਸਾਧਸਹਜਿਸੁਖਰਸਕਲਸਤਜੀਅਲੋਕਾਪੋੜੈਛੋੜੈਚਮੜਲੀਏ॥ ਦੁਖੀਏ
ਦਰਦਵੈਦਰਦਤੈਰਨਾਮਿਰਤੇਦਰਦੁਸਭਏ॥ ੩॥ ਖਲੜੀਖਪਰੀਲਕੜੀਚਮੜੀਸਿਖ
ਸੁਤਪੋਤੀਕੀਨੀ॥ ਤੁਸਾਹਿਬਹਉਸਾਰੀਤੇਰਾਪੁਣਨਾਨਕਜਾਤੀਕੈਸੀ॥ ੪॥ ੧॥ ੩੩
ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਘਰਾ॥ ੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਿਪੰਚਗੁਪਤਮਨਦਾਸੋ॥ ਬਿਰੁ
ਹਹਿਨਹਹਿਜੈਸੇਰੁਦਹਿਉਦਾਸੋ॥ ੧॥ ਮਨੁਮੋਹਦਇਆਲੁਸੇਤੀਬਿਰੁਨਾਰੋ॥ ਲੋਭੀ
ਕਪਟੀਪਾਪੀਪਾਖੰਡੁਮਾਇਆਅਧਿਕਲਾਭੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਛੁਲਮਾਲੁਗਾਲਿਪਹਿਰਉ
ਗੀਹਾਰੋ॥ ਮਿਲੈਗਾਪ੍ਰੀਤਿਮੁਤਬਕਰੇਗੀਸੀਗਾਰੋ॥ ੨॥ ਪੰਚਸਖੀਹਮਏਕੁਭੁਤਾਰੋ॥
ਪੇਤੁਲਗੀਧੈਨੀਅੜਾਚਾਲਣਹਾਰੋ॥ ੩॥ ਪੰਚਸਖੀਮਿਲਿਭੁਦਨਕਰੇਹੰਗ॥ ਸਚਪ
ਜੁਤਾਪੁਣਦੁਤਿਨਾਨਕਲੇਖਾਏਹੰਗ॥ ੪॥ ੧॥ ੩੪॥

ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੬॥ ਘਰਾ॥ ੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਨੋਮੋਤੀਜੋਗਹਣਹੋਵੈਪੁਣਹੋਵੈਸੁਭਾਗੀ॥ ਧਿਆਯੀਗਾਰਕਮਾਤੁਨਿਪਹਿਰੈਲਾ
ਵੈਲਾਛਪਿਆਰੀਲੁਲਾਬਹੁਕੁਣਕਾਮਣਿਮੋਹੀ॥ ਤੇਰੇਗੁਣਹੋਹਿਨਅਵਰੀ॥ ੧॥

੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਹਰਿਗਾਰਕੀਠਿਲੇਪਹਿਚੈਦਾਸੇਦਰਦੁਲੇਈ॥ ਕਰਿਕਰਿਕਰਤ
ਕੰਗਨਾਪਹਿਚੈਦਿਨਿਬਿਧਚਿਤਪਰੇਈ॥ ਅਧਸੁਦਨਕਭਮੰਦਰੀਪਹਿਚੈਪਰਸੇਸਰੁ

ਪਦੀ॥ ਪੀਰਜਪਤੀ ਬੰਧਾਏ ਕਾਮਾਇ ਬੀਰਕਾਸਰਮਾਏਈ॥ ਮਨਮੰਦਰਜੀਟੀਪਕੁਜ
 ਲੀਕਾਇਆਸੇਜਕਰੇਈ॥ ਗਿਆਨਰਾਜਿਸਬਸੇਜੇਅਵੇਤਨਾਨਕਭੇਗੁਕਰੇਈ॥ ੪॥
 ਪ॥ ਅਸਾਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਕੀਤੁਚੈਵੈਕੇਰਕਰਾਇਆਤਿਸੁਕਿਆਕਹੀਐਭਾਈ॥ ਜੇਕਿ
 ਛੁਕਰਨਾਸੁਕਰਿਰਹਿਅੰਸੇਕਕਰਹਿਅਕੀਤਕਿਆਚਤੁਰਾਈ॥ ੧॥ ਤੇਰਾਹੁਕਮੁਭੁਲਾਤੁ
 ਧਰਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਤਾਕਉਮਿਲੈਦੁਖਿਆਈਸਾਚੇਨਾਮਿਸਮਾਏ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਿਰਤੁਪਲਿਆ
 ਪਰਦਾਨਾਲਿਖਿਆਬਾਹਰਹੁਕਮੁਨਹੇਈ॥ ਜੇਸਾਲਿਖਿਆਤੇਸਾਪੜਿਮੇਟਨਸਕੋਕੇਈ॥ ੨॥ ਜੋ
 ਕੇਦਰਗਹਬਾਤਲੈਝਨਾਉਪੈਵੈਬਾਜਾਰੀ॥ ਸਤਰਿਜਬਾਹੀਪੈਕਨਾਹੀਕਚੀਅਵੈਸਾਰੀ॥
 ਨਕੋਪੜਿਆਪੀਤੁਬੀਨਾਨਕੇਮੁਖਮੰਦਾ॥ ਬਟੀਅੰਦਰਿਸਿਛਾਤਿਕਰੇਤਾਕਉਕਹੀਐ
 ਬੰਧਾ॥ ੪॥ ੨॥ ੨੬॥ ਅਸਾਮਹਲਾ॥ ੧੦॥ ਚੁਕਕਾਸਬਦੁਮੈਨਮਹਿਮੰਦਾ॥ ਬਿਥਾਖਿਆ
 ਚਾਵਉ॥ ਜੇਕਿਛੁਕੇਰਭੁਲਾਕਰਿਆਨਉਸਹਜੇਜਗਨਿਪਿਪਾਵਉ॥ ਬਾਬਾਜੁਗਤਿਜੀਉ
 ਜਗਹਜੁਗਜੋਗੀਪਰਮਤਿਤੁਮਹਿਜੋਗੀਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਪਾਇਆਗਿਆਨਕਾਇ
 ਆਰਸੁਭੇਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਦਨਗਰੀਮਹਿਆਸਣਏਸਉਕਲਪਤਿਆਗੀਬੰਧੀ
 ਸਿਨੀਸਬਦੁਸਦਾਧਨਿਸਿਹੈਅਹਿਨਿਸਿਪੁਰੇਨੇਈ॥ ਪਤਿਵੀਚਾਰਗੀਆਨਾਤਿਠੰਨਾਬਰਤ
 ਮਾਨਾਬਿਭੁਤਾ॥ ਹਰਿਕੀਰਤਿਗਹਿਗਾਸਿਹਮਾਰੇਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥਅਤੀਤੀ॥ ੩॥ ਸਰਲੀਜਿਤਿ
 ਹਮਾਰੀਸੰਮਿਆਨਾਨਾਦਰਨਅਨੇਕੀ॥ ਕਹਨਾਨਕਸੁਣਿਭਰਬਰਜੋਗੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
 ਲਿਵੇਏਕੀ॥ ੪॥ ੩॥ ੩॥ ਅਸਾਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਗਤ੍ਰਕਰਿਗੀਆਨਪਿਆਨਕਰਿਧਾ
 ਵੈ॥ ਕਰਿਕਰਣੀਕਸੁਪਾਈਐ॥ ਭੁਠੀਭਾਉਪ੍ਰੇਮਕਾਪੇਚਾਇਤੁਗਸਿਆਮਿਉਚਆਈ
 ਐ॥ ੧॥ ਬਾਬਾਮਨਮਤਦਾਰੇਨਾਮੁਰਸੁਪੀਵੈਸਹਜਿਰੰਗਗਤਿਰਹਿਆ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਖਿ
 ਨੀਪ੍ਰੇਮਲਿਵਲਾਰੀਸਬਦੁਅਨਾਹਦੁਗਹਿਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੁਰਾਸਾਤਿਪਿਆਲਾਸ
 ਹੋਜੇਤਿਸਹਿਪਿਆਈਜਾਕਉਨਦਰਿਕਥਾਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਵਾਪਾਰੀਹੋਵੈਕਿਆਮਪਿਛੁਛੇ
 ਭਾਉਧਰੇ॥ ੨॥ ਗੁਰਕੀਸਾਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਪੀਦੁਤਹੀਪਰਵਾਣੁਭਾਇਆ॥ ਦਰੋਚ

ਸਨਕਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੋ ਵੈ ਮੁਕਤਿ ਬੈ ਕੰਠ ਕਰੈ ਕਿਆ ॥ ੩ ॥ ਸਿਛਿ ਤਿਤਾ ਸਬੈ ਬੈਰਾਗੀ
 ਜੁ ਮੈ ਜਨ ਮਨ ਯੋਗ ॥ ਕਧਨਾ ਨਕ ਸੁਣਿ ਕੁਰਬਾਨੋ ਨਗੀ ਖੀਵਾ ਅੰਧਿਤ ਧਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ੨੬ ॥
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਖੁਰਾ ਸੂਖ ਸਮਨਾ ਕੀ ਅਹਿ ਦੁਸਤਾਨੁ ਠਗਾਇਆ ਆਪੈ ਦੇਸ
 ਨ ਦੇ ਕਰਤਾ ਜਮ ਕਰਿ ਮੰਗਲ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ॥ ਏਤੀ ਮਾਰ ਪਈ ਕਥਲਾਣੇ ਤਕੀ ਦਰਦਨਾਮ
 ਦਿਆ ॥ ਕਰਤਾ ਤੂੰ ਸਤੁ ਨਾ ਕਾ ਸੇਈ ਜੇ ਸਕਤਾ ਸਕਤ ਕਉ ਮਾਰੇ ਤਾਮ ਨਿਰੋ ਸੁਨ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥
 ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਕਤਾ ਸੀ ਹੁ ਮਾਰੇ ਬੈ ਦੁਗੈ ਖ ਸਮੈ ਸਾਰ ਪੁਸਾਈ ॥ ਰਤਨ ਵਿਗਾੜਿ ਵਿਗੋਏ ਕ
 ਤੀ ਮੁਈ ਆਸਾਰ ਨ ਕਾਈ ॥ ਆਪੈ ਜੇ ਹਿਰਿ ਛੇੜੇ ਆਪੈ ਦੁਖ ਤਰੀ ਦੁਖਿ ਮਾਈ ॥ ੩ ॥ ਜੋ
 ਕੋ ਨ ਉਪਗਾਏ ਦੁਖ ਸਾਦ ਕਰੇ ਮਾਣਿ ਰੁਝਾਇ ॥ ਖ ਸਮੈ ਨ ਦਰਿ ਕੀੜਾ ਆਵੈ ਰੁਝੇ ਦਾਇਮ
 ਰਿਮ ਰਿਜੀਵੈ ਤਾ ਕਿਨੁ ਪਏ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦੁਖਾਇ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥

ਸਾ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ਘਰੁ ॥ ੩ ॥
 ੧ ਚਿਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਪਾਵੈ ਦੁਨੁ ਰਾਗੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ
 ਸਚੈ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਖਦ ਦਰਸਨ ਦਰ ਤੈ ਦਰ ਤਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨ ਮਗ ਮਾਪਾਰਾ ॥ ਗੁ
 ਰੁ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਾਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸਚਾ ਆਪਿ ਦੁਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁ
 ਰ ਦਰਸਨਿ ਉਦੈ ਸੀ ਸਾਰਾ ॥ ਜੋ ਕੇ ਲਾਭੇ ਭਾਉ ਪਿਆਰਾ ॥ ਭਾਉ ਪਿਆਰਾ ਏਵਿ ਰਲਾ ਕੇ
 ਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਮੇਖੁ ਦੁਆਰਾ ॥ ਸਤਿ ਬਹੁ
 ਸੇਵੈ ਪਰਵਾਰਾ ਸਾਧਾਰਾ ॥ ਨਿਗੁਰੇ ਕਉ ਗਤਿ ਕਾਈ ਨਾਹੀ ॥ ਅਵਗੁਣ ਮੁਠੇ ਧੋਣਾ ਪ
 ਹੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਖ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਾ ਕਉ ਨ ਲਗੈ ਨ ਪੀਰਾ ॥ ਜਮੁ ਕਾਲ
 ਤਿ ਸੁਨੇ ਨਿਨ ਆਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਾਧਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੪੦ ॥ ਆਸਾ ਮ
 ਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ਸਬਦਿ ਮੁਆਵਿ ਰਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵੈ ਤਿਲੁ ਨਤ ਮਾਇ
 ਨਿਰਬੁਝਿ ਦਾਤਾ ਸਦਾ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥ ਸਰੀ ਬਝੀ ਪਾਵੈ ਰਾਗਿ ਕੋਇ ॥ ਗੁਣ ਸੰਗੁ ਹਵਿ
 ਰਹੁ ਅਵਗੁਣ ਜਾਗੀ ॥ ਪੁਰ ਗੁਣ ਬੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਣ ਕਾ ਗਾਹੁ

ਹੋਵੈ ਸੋਗ ਨ ਜਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬ ਦੁਨਾ ਮੁਖੈ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸੁਚਾਰੇ ॥ ਗੁਣ ਤੇ ਨਾਮ ਪ੍ਰਾਪ
 ਤਿ ਹੋਇ ॥ ਗੁਨ ਅਮੋਲ ਕਪਾਇ ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਮਨ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਾਹਿ ॥ ਸੇਵ ਨੁਤਾਰੀ
 ਨਿਨ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਦਾ ਗੁਣ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਦੁਸਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਗੁਣ ਸਿਰੀਯਤਿ ਨ ਬਲਿ
 ਹਰੈ ਜਾਇ ॥ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚੈ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਮਤਿ ਕਰ
 ਨ ਜਾਇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੪੧ ॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਿਉ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਈ ॥ ਰਿ
 ਗੀ ਵਿਛੋੜੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਨਕੀ ਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥
 ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਅਪਰੰਪਰ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ
 ਮਿਲੈ ਜਨ ਕੇ ॥ ੧ ॥ ਬਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕੀ ਮਤਿ ਜਾਣੈ ਕੇ ॥ ਦਿਰਲੇ ਕਰ ਮਿਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥
 ਉਚੀ ਬਾਣੀ ਉਚਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਦੁਖਾਇ ਕੇ ॥ ਦਿਣ ਨਾਵੈ ਦੁਖ ਦਰਦ ਸਰੀਰ
 ਸਤਿਗੁਰ ਉਛੇਟੀ ਤਾਉ ਐ ਪੀਰ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੇ ਦੁਖ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਅਤਿ ਰਸੁ ਹੋਇ ॥ ਪੀਵਤ ਰਹੈ ਪੀਆਇ ਸੇਇ ॥ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾ
 ਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗਾਤਿ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੪੨ ॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ਮੇਰਾ ਸਚਾਰਾ ਹਿਰ
 ਰਾਉ ਗੁਸੇਵਤੀ ਸੁਖ ਸੀਤਿ ਸਰੀਰਾ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਜਨ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਹਮ ਸ
 ਦਲ ਗਾਹਿ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਜੇ ਮਨ ਰਤੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਲੁਥਾਉ
 ਹਰਿ ਦਰਗਾਹਿ ਮਿਲੈ ਸਚਾਇ ॥ ਸਦਾ ਦੁਖ ਐ ਸਚਾ ਸਦਾ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਦੁਸਾਇ
 ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਅਰੁ ਪੁਰਿ ॥ ਆਪੇ ਨੈਛ ਆਪੇ ਆਪੇ ਦੁਰਿ ॥ ੨ ॥ ਆਖਣਿ ਆਖੇ ਬਕੈ ਸੁ
 ਕੇ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ਸੇ ॥ ਕਹੈ ਨੈਕ ਬਨ ਪਾਈ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦ੍ਰਿਸਟੀ
 ਨਿਆਇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦਿਖਾਉ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤ ਮੇਹਿ ਰੁਕਾਇ ॥ ਅਤਿ ਨਿ
 ਮਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਹੀਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਰਣ ਗਧਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੪੩ ॥ ਅਸਾ ਮਹ
 ਲਾ ॥ ੩ ॥ ਦੁਜੈ ਰੁਇਲੇ ਰੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨ ਸਬਦੇ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ਸੇਵੀ ਹੋਇ ॥ ਦੁਜੈ ਰੁਇਲੇ ਰੁਖ ਕੋ ॥ ਮੁਲਿ ਲਗੇ ਸੇ ਜਨ ਪ੍ਰਵਾਣੁ ॥ ਅਨ

ਦਿਨੁ ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਰਿਚੈ ਕੁਰਸਬਦੀ ਹਰਿ ਏਕੈ ਜਾਣੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੁਲੀ ਲਗੈ ਯਹ
 ਲੁਜਾਇ ॥ ਅੰਧੀ ਕੀ ਮੀ ਅੰਧਸ ਜਾਇ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਅੰਧਾ ਠਉਰਨ ਪਾਇ ॥ ਬਿਸਟਾ ਬਕੀ ਜਾ ਬਿ
 ਸਟਾ ਮਾਹਿ ਪਚਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥
 ਸਮੇਨਾ ਮਿਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਅਪਿਤਰੈ ਕੁਲ ਉਧਰਨ ਹਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਨੀ ਨਾ ਮਿਟ ਜਾਏ ॥
 ਨਾਨਕ ਮਹਲਿ ਸਬਦਿ ਪਰਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਸਤ ਸਰਿ ਹਰਿ ਜਲਨਾਇਆ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ
 ਸਤਿ ਦੁਰਤੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥
 ਗੁਮ ਹਿਠਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਦਿਹੁ ਧੁਣ ਗਾਰੁ ਗੁਗਲਿ ਜਾਇ ॥ ਬਿ
 ਰਥਾ ਜਨਮ ਦੁਜੈ ਲੋਕੁ ਗਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਦਿਹੁ ਧੁਣੀ ਦੁਖ ਜਲੈ ਸਭਾਈ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਬੁਝੁ ਸੁਖੁ ਸੁਖਾਈ ॥ ੧ ॥
 ੨ ॥ ਮਨ ਚਿੰਤ ਲਬਹੁ ਚੇਟਾ ਪਾਇ ॥ ਏਥਹੁ ਢੁਕੁ ਕਿਆ ਠਉਰਨ ਪਾਇ ॥ ਗਰਬੁ ਜੇਨੀ ਦਿਸਟ
 ਕਾਵਾਸਾ ॥ ਤਿਛਾਗ ਮਨੁ ਮੁਖ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਅਪਨੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਪਾਖਿ ਜੇ
 ਤੀਜੈ ਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਨਿਰਮਲ ਬਖਸ਼ੀ ਨਿਜ ਅਰਿਦਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉ ਮੈ ਮਾਏ ਸਦਾ ਉਦਾਸਾ ॥
 ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥
 ਈ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵੰਨੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਦਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮਪੁਰੁ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸੋਲਾ ਲਾਜੀ ਵਤ ਮ
 ਰੈ ॥ ਸੋ ਗੁਰ ਪਦੁ ਦਿਸ ਮਕਰਿ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਬਦਿ ਉਪਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਰਾ ਦ
 ਰਹੁ ਭੁਗਾਈ ॥ ਗਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕੋਥਾ ਦਿਨ ਪਾਏ ॥ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ ॥ ਆਪੇ
 ਵੇਦਿ ਛਿਲਿਨ ਪਾਈ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖੁ ਰੁਕੁ ਮੁਕੁ ਲੈ ਸਿਸਾਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਰਾਸੀ ਕੂੜਾ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਦਿ
 ਟਕਾ ਸੀ ਦੁਖੁ ਲੈਨ ਪਾਇ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖੁ ਕੂਲਾ ਜਨੁ ਮੁਗਾਵਾਇ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਸੁਲਾਲਾ ਹੋਇ
 ਓਤੁ ਜਤੀ ਉਤੁ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਉੜੀ ਸਬਦੁ ਉਚਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਦੁਨਾਈ ਹੋਇ
 ੪ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥

ਪਾਵੈਦੁਜੈਲਰੀਕੁਰਮੁਕੁਲਾਇ। ਮਮਤਾਬਾਧੋਅਵੈਜਾਵੈ॥ ੧॥ ਦੋਹਾਕਟੀਕਾਮਨਦੇਖਿ
ਸੀਗਾਰੁਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਪਨਪਾਇਆਤਿਤੁਲਾਏ॥ ਝੁਠਾਮੇਹੁਪਾਖੰਡੁਵਿਕਾਰੁ॥ ਮਿਰਹਾਓ॥ ਸ
ਦਾਸੇਧਾਗੈਛੇਜੇਪ੍ਰਕੁਰਾਵੈ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਸੀਗਾ॥ ਰਬਨਾਵੈ॥ ਮੇਜਸੁਖਾਲੀਅਨਦਿਨੁਹਰਿ
ਗੈਵੈ॥ ਮਿਲਿਖੀਤਮੁਸਦਾਸੁਪਾਵੈ॥ ੩॥ ਸਾਸੇਧਾਗਾਇਸਾਦੀਜਿਸੁਸਾਢਿਧਿਆਗੁ॥ ਅਪ
ਨਾਪਿਰਗਾਥੇਸਦਾਉਰਧਾਗੁ॥ ਨੇੜੇਵੈਖੇਸਦਾਹਦੁਰਿ॥ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਰਬਰਹਿਆਕੁਰਪੁਰਿ॥ ੩॥
੩॥ ਅਗੈਜਾਤਿਰਪਨਜਾਇ॥ ਤੁਹਾਹੈਵੈਜੇਕੋਕਰਮਕਮਾਇ॥ ਸਬਦੇਉਚੈਉਚਹੋਇ॥ ਨਾਨ
ਕਸਤਿਸਮਾਵੈਸੇ॥ ਇ॥ ੪॥ ੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਕੁਰਗਤਿਰਤਾਜਿਨਸਹਜਿਸੁਕੁਇ
ਹੁਰਕੈਥੈਸਾਚੈਸਾਰਿਸਮਾਇ॥ ਬਿਨੁਰੁਪੁਰੇਕੁਰਗਤਿਨਹੋਇ॥ ਮਨਮੁਖਰੈਨਾਪੇਨਪਤਿਥੈ
ਇ॥ ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਜਾਪਿਸਦਾਧਿਆਇ॥ ਸਦਾਅਨਿਦਹੈਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਜੇਦਿਛੈਸੇਈਛਲੁ
ਪਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਪੁਰੇਤੇਪੁਰਾਪਾਏ॥ ਹਿਰਦੈਸਬਦੁਸਚਨਾਮੁਦਸਾਏ॥ ਅੰਤਰਿਨਿ
ਮਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਨਾਏ॥ ਸਦਾਸੁਚੈਸਾਰਿਸਮਾਏ॥ ਹਥਿਪ੍ਰਭੁਵੈਖੇਸਦਾਹਜੁਰਿ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਰਹਿਆਕੁਰਪੁਰਿ॥ ਜਗੇਜਾਥੈਤਹੈਵੈਖੇਸੇਇ॥ ਗੁਰਬਿਨਦਾਤਾਅਦਰਨਕੋਇ॥ ਗੁਰਮ
ਗਰਪੁਰਾਭੈਨੁਗੁ॥ ਉਤਮੁਰਤਨਜਵਾਪਹਰਅਪਾਗ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਦੇਵਦੁਹਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ
ਬਖਸੇਬਖਸਨਹਾਰੁ॥ ੪॥ ੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਗੁਰਸਾਇਰੁਸਤਿਗੁਰਸਚੈਸੇ
ਇ॥ ਪ੍ਰਭੁਗੁਰਗੁਰਸੇਵਹੋਇ॥ ਸੇਬੁਝੈਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਸੇਵ
ਕਰਾਏ॥ ੧॥ ਗਿਆਨੁਰਤਨੁਸਭੁਸੇਵੀਹੋਇ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਆਗਿਆਬਿਨਸੇਅਨਦਿ
ਨੁਜਾਗੈਸਚੈਸੇਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੇਹੁਗੁਮਾਨਗੁਰਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ ਪ੍ਰਭੁਗੁਰਤੇਸੇਝੀਪਾ
ਈ॥ ਅੰਤਰਿਮਲੁਗੁਰਸਬਦਿਪਛਾਣੈ॥ ਆਦੁਣਜਾਣੁਰਹੈਬਿਰਨਮਿਸਮਾਏ॥ ੨॥
ਜੀਮਣਮਰਣਹੈਸੀਸਾਗੁ॥ ਮਨਅਚੇਤੁਮਾਇਅਮੋਹੁਗੁਬਾਗੁ॥ ਪਰਨਿਦਾਬਹੁਕੁਲੁ
ਮਾਵੈ॥ ਵਿਸਟਬਾਕੀਜਾਵਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਵੈ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਸਤੁਸੇਝੀਪਾਈ

ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਹਰਿਕੁਗਤੁਦ੍ਰਿੜਾਇ॥ ਭੁਨਾਮੈਨੇਸਦਾਸੁਖਹੋਇ॥ ਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾ
 ਵੇਸੇਇ॥ ੪॥ ੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਖੰਡਘਟਾ॥ ਸਬਦਿਮੈਰੋਤਿਸੁਸਦਾ
 ਅਨਿਦਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੇਦੇਗੁਰਗਾਥਿਦਾ॥ ਨਾਨਕਿਰਿਮੈਰੋਨਾਮੈਦ੍ਰਿੜਾਇ॥ ਗੁਰਪੁਰੇਤਸਾਚਿ
 ਸਾਚਿਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਜਿਨਿਕਉਨਾਮੁਲਿਖਿਆਪੁਰਿਲੇਖੁ॥ ਤਅਨੁਦਿਨੁਨਾਮੁਸਦਾਪਿਆ
 ਵਹਿਪੁਰੇਗੁਥੇਕੁਗਤਿਦ੍ਰਿਸੇਖੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨਕਉਹਰਿਖੁਭਲੇਏਮਿਲਾਇ॥ ਤਿ
 ਨਕੀਗਹਣਾਗਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ ਪੁਰੇਸਤਿਗੁਰਦਿਤੀਵ੍ਰਤਿਭਾਈ॥ ਉਤਮਪਦਵੀਹਰਿ
 ਨਾਮਿਸਮਾਈ॥ ੨॥ ਜੇਕਿਛੁਕਰੇਸੁਆਪੇਆਪਿ॥ ਏਕਘੜੀਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਿ॥ ਕਹਿਕ
 ਹਿਕਹਣਾਆਖਿਸੁਨਾਏ॥ ਜਿਸਥੇਘਾਲੀਥਾਇਨਪਾਈ॥ ਜਿਸਕੋਪੁਰੇਖੰਨੁਤਿਨਾਗੁਰਮਿ
 ਲਾਏ॥ ਸਚੁਬਾਣੀਗੁਰਸਬਦਿਸੁਣਾਏ॥ ਜਗਸਬਦਵੇਸੇਤਹਾਦੁਖਜਾਏ॥ ਗਿਆਨ
 ਰਤਨਸੈਰਸਹਜਿਸਮਾਈ॥ ੪॥ ਨਾਨਕਦੇਨ੍ਹੇਰਧਨਨਾਹੀਕੋਇ॥ ਜਿਸਨੇਬਖਸੇਸਚਰਸੇ
 ਇ॥ ਪੁਰੇਸਬਦਿਮੈਨਿਦ੍ਰਸਾਏ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੈਕਤੇਸੁਖਪਾਏ॥ ੫॥ ੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ॥
 ੩॥ ਨਿਰਤਿਕਰੇਬਹੁਦਾਜਦਜਾਏ॥ ਇਹਮਨਅੰਧਾਬੋਲਹੇਕਿਸੁਆਖਿਸੁਣਾਏ॥ ਅੰ
 ਤਰੰਏਕੁਚੁਰਮੁਅਨਦਾਦੁਓਦੇਵਾਬਲਨਸੇਝੀਪਾਇ॥ ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕੁਗਤਿਘਟਿਛਾ
 ਨਣਹੋਇ॥ ਆਪੁਪਛਾਣਿਮਿਲੇਖੁਕੋਸੇਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਤਿਹਰਿਲਛੋ
 ਰਾਉ॥ ਪੁਰੇਤਾਲਕਿਚਹੁਆਪੁਗਦਾਇ॥ ਮੇਰਾਪੁਰੁਸਾਚਾਆਪੇਜਾਣੁ॥ ਗੁਰਕੇਸਬਦਿ
 ਅੰਤਰਿਬੂਰਮੁਪਛਾਣਿ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕੁਗਤਿਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੁ॥ ਗੁਰਕਾਸਬ
 ਦੁਸਹਜਿਦੀਚਾਰੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕੁਗਤਿਜੁਗਤਿਸਚਿਸੇਇ॥ ਪੀਖੰਨੁਕੁਗਤਿਨਿਰਓਤੁ
 ਖਹੋਇ॥ ਏਹਾਜਨਜੀਵਤਮਰੇ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਕੁਉਜਲਤਰੇ॥ ਗੁਰਕੇਬਚਨਿਕੁਗਤਿਥਾ
 ਇਪਾਇ॥ ਹਰਿਜੀਉਆਪਿਦ੍ਰਸੈਮਨਿਆਇ॥ ੪॥ ਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸਤਿਗੁਰਮਿਲਾਏ॥
 ਨਿਹਚਲਕੁਗਤਿਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਲਾਏ॥ ਕੁਗਤਿਰੇਤਤਿਨਸਚੀਸੇਇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿ

3 ਬੁੱਤੋਹੋਇ॥ ੪॥੧੨॥ਕਾਛੀ॥

ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੩॥੫੫੫॥੮॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿਕੈਭੁਏਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇਸਚਸੇਈਹੋਈ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਮਨਿਦ੍ਰੈਸੇਹਰਿਬੁਝੈਸੇਈ॥
ਮੈਸਹੁਦਾਤਾਏਕਹੈਅਵਰਨਾਹੀਕੋਈ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮਨਿਦ੍ਰੈਸੇਤਾਸਦਾਸੁਖੋਹੋਈ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਇਸੁਜਗਮਹਿਨਿਕੁਭੁਹਰਿਪਾਈਐਗੁਰਦੀਚਾਰਿ॥ ਬਿਨਨੈਵਜਮੈਕੋਦ੍ਰਸਿ
ਹੈਮਨਮੁਖਅੰਧਗਵਾਰੁ॥ ਹਰਿਕੈਭੁਏਜਿਨਸੇਦਾਕਰੈਬੁਝੈਸਚੁਸੇਈ॥ ਹਰਿਕੈਭੁਏਸੇ
ਲੀਹੀਐਮਨੀਐਸੁਖੋਹੋਈ॥ ੩॥ ਹਰਿਕੈਭੁਏਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆਮਤਿਉਤਮੋਹੋ
ਈ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੈਗੁਰਮੁਖਿਗਤਿਹੋਈ॥ ੪॥ ੧॥ ੧॥ ੩॥ ੫੨॥ ॥

ਗੁਰੁਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੪॥੫੫੫॥੮॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤੁੰਕਰਤਾਸਤਿਆਰਮੈਨ੍ਹਾਸੇਈ॥ ਜੇਤਉ

ਭੁਏਸੇਈਥੀਸੀ॥ ਜੇਤਉਦੇਹਿਸੇਈਹਉਪਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਬੁਤੇਰੇਤੈਸਰੁਨੀਧਿਆ
ਇਆ॥ ਜਿਸਨੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਤਿਨਿਨਾਮੁਰਤਨੁਪਾਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਲਾਧਾਮਨਮੁਖਿਗ
ਵਾਇਆ॥ ਤੁਧਮਾਪਿਦ੍ਰਿਫੁਜਿਅਯਾਪਿਮਿਲਾਇਆ॥ ਤਿਦਹੀਆਉਸਰੁਤੁਸੁਹੀਆ
ਹਿ॥ ਤੁਧੁਬਿਨਦੁਜਾਕੋਈਨਾਹਿ॥ ਜੀਅਜੇਤਸਰੁਤੇਰਾਖੇਲੁ॥ ਦ੍ਰਿੜਗੀਮਿਲਿਦ੍ਰਿਫੁਜਿ
ਆਸਿਜੋਗੀਮੇਲੁ॥ ੨॥ ਜਿਸਨੇਤੈਜਾਨਾਅਹਿਸੇਈਜਨੁਜਾਣੈ॥ ਹਰਿਗੁਣਸਦਹੀਆ
ਖਿਵਖਾਣੈ॥ ਜਿਨਿਹਰਿਸੇਦਿਆਉਨਸੁਖਪਾਇਆ॥ ਸਹਜੇਹੀਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ
੩॥ ਤਿਆਪੇਕਰਤਾਤੇਰਾਕੀਆਸਰੁਹੋਇ॥ ਤੁਧਬਿਨਦੁਜਾਅਵਰਨਕੋਇ॥ ਤੁੰਕਰਿਕ
ਰਿਜਾਨਹਿਦ੍ਰਿਖਹਿਸੇਈ॥ ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਗਟਹੋਇ॥ ੪॥ ੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ
੪॥

ਘਰੁ॥੧॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਵਿਸਹੀਧਨ੍ਹਾਕੀਆਮਿਤ੍ਰਸੁਤਨਾਲਿਭਾਈ

ਵਿਸਹੀਧਨ੍ਹਾਇਆਕੁਨ੍ਹਮਸੇਕਨਾਲਿਜਵਾਈ॥ ਵਿਸਹੀਧਨ੍ਹਾਕੀਆਸਿਕਦਾਰਚਉ

ਧਰੀਨਾਲਿਅਪਨੇਗਾਵਾਈ॥ਹਰਾਪੜਾਹਰਿਹਰਿਹਰਿਆਸਮਾਈ॥ਹਮਹਰਿਸਿਉ
 ਪੜਾਅਮੇਰੀਹਰਿਦੇਵ॥ਮੈਹਰਿਬਿਨਖਖਪੜਾਅਵਰਨਕੋਈ॥ਅਭਿਗੁਣਗਾਵਾਅ
 ਸੇਖਅਨੇਕ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਸਿਉਪੜੇਕਰਸੇਜਾਹਿਜਨਪੜੇਕਰਿਪਛੁਤਾਹਿਬਿ
 ਰਨਰਹਹਿਮਨਖੇਟ॥ਕਮਾਹਿ॥ਹਮਹਰਿਸਿਧਰਾਕਿਆਜਿਸੁਮਨਕੋਕੋਈਸਮਰ
 ਬਿਨਾਧਿ॥੨॥ਏਹਸਭਿਧਾਰੇਮਾਇਅਮੋਹੁਪਸਾਰੀ॥ਮਾਇਆਕਥਿਲੁਟਹਿਗਵ
 ਰੀ॥ਜਨਮਿਮਰਹਿਜੀਐਬਲੀਹਾਰੀ॥ਹਮਰੈਹਰਿਪੜਾਜਿਹਲਤੁਪਲੋਤੁਸਰੁਸਵ
 ਰੀ॥ਕਲਿਜਗਮਹਿਪੜੇਪੜੇਰੋਰਝਗੜਾਏ॥ਕਾਮਰੂਪੁਲੋਕੁਮੋਹਅਤਿਮਨੁਦੁਪਾ
 ਏ॥ਜਿਸਨੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਿਸੁਸਿਤਸਿਰਿਮਿਲਾਏ॥ਹਮਰਾਹਰਿਪੜਾਜਿਨਿਦੇਹੁਪੜੇਸੁ
 ਗਵਾਏ॥੪॥ਮਿਥਿਆਦੁਜਾਥਾਉਪੜੇਬਹਿਪਾਵੇ॥ਪਰਾਇਆਛਿਤ੍ਰਅਟਕਲੇਅ
 ਪਨਾਅਧੀਕਾਰੁਦੁਪਾਵੇ॥ਜੈਸਾਬੀਜੈਤੋਸਾਖਾਵੇ॥ਜਨਨਾਨਕਕਹਹਿਪੜਾਧਰਮਸਰੁ
 ਬ੍ਰਿਸਟਜਿਣਿਆਵੇ॥੫॥੩॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੪॥ਹਿਰਦੈਸੁਇਸੁਇਸੁਮੀਨਿਮੀਮ੍ਰਿਤੁ
 ਇਆਗੁਰਬਾਣੀਹਰਿਅਲਖਲਖਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸੁਣਹੁਮੋਰੈਕੁਣਾਏ
 ਕੋਰਦਿਹਰਿਆਪਟਅੰਤਰਿਮੁਖਿਬੋਲਹੁਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੋਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੈਮਨਿ
 ਤਨਿਮ੍ਰਮਮਹਾਬੈਰਾਗੁ॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਪਾਇਆਵਡੁਰੁਗੁ॥੨॥ਦੁਜੈਰੁਗਇਕੁਦਾ
 ਰਿਅਥਿਖਮੁਇਆ॥ਭਾਗਹੀਣਨਾਹੀਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਹਰਸੁਹਰਿ
 ਆਪਿਪਿਆਇਆ॥ਗੁਰਪੁਰਖਨਾਨਕਹਰਿਆ॥੪॥੩॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੪॥
 ਮੋਰੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮਨਾਮੁਅਧਾਛਾ॥ਨਾਮੁਜਪੀਨਾਮੋਸੁਖਸਾਰੁ॥੧॥ਨਾਮੁਜਪੁਹਮੋਰੈਸ
 ਜਨਸੈਨਾ॥ਨਾਮੁਖਿਨਾਮੋਅਵਰਨਕੋਇਵਡੁਰੁਗਾਰਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਲੈਨਾ॥੧॥ਰਹਾ
 ਉ॥ਨਾਮਾਖਿਨਾਨਾਹੀਜੀਵਿਆਜਾਇ॥ਵਡੁਰੁਗਾਰਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪਾਇ॥੨॥
 ਨਾਮਹੀਨੁਕਾਲਖਮੁਖਿਮਾਇਆ॥ਨਾਮੁਖਿਨਾਮੋਪ੍ਰਿਗੁਜੀਵਾਇਆ॥੩॥ਵਡੁਰੁਗ
 ਰਿਭੁਭਾਕਰਿਪੀਈਆ॥ਨਾਨਕਹੁਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਦਿਵਾਇਆ॥੪॥੪॥ਆਸਾਮਹਲਾ

੪॥ ਗੁਣਗਾਦਾਗੁਣਥਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗਰਿਗੁਣਮਾਧਿਦੁਪਾਲੀ॥੧॥ ਜਲੁਪਿਪਿ
ਨਾਮੁਮਨਿਕੁਇਆਨੁਦਿ॥ ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਦਿਕੁਇਆਨੁਦਿ॥ ਸਿਰੁਪਾਈ
ਗੁਨਪਰਿਮਾਨਿਦਾ॥ ੧॥ ੧੨॥ ਗਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਦਾਗੁਣਿਨਲੇਗਾ॥ ੧੨॥
ਤੁਰਗਾਗਿਪਾਇਹਰਿਨਿਰਜੇਗਾ॥ ੧੩॥ ਗੁਣਦੁਇਹੁਣਮਾਇਆਮਲੁਪਾਰੀ॥ ਦਿਣੁਗੁਣ
ਜਨਮਿਮੁਦੇਅਧਿਕਾਰੀ॥ ੧੪॥ ਸਰੀਰਿਸਰੇਵਰਿਗੁਣੁਪਰਗਾਦਿਕੀਏ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
ਬਤਤਕਏ॥ ੧੫॥ ੧੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਨਾਮੁਸੁਣੀਨਾਮੇਮਨਿਕੁਦੈ॥ ਦ੍ਰੋਣੁਰਾਗਿਗੁਰ
ਮੁਹਰਿਪਾਵੈ॥ ੧॥ ਨਾਮੁਜਪਹੁਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਾਸਾਨਾਮੁਬਿਨਾਮੇਧਰਨੀਹੀਕਾਈਨਾਮੁ
ਰਵਿਆਸਕੁਸਾਸਗਿਰਾਸਾ॥ ੧॥ ਗਰਹਾਉ॥ ਨਾਮੇਸੁਰਤਿਸੁਣੀਮਨਿਕੁਦੈ॥ ਜੇਨਾਮੁਸੁ
ਨਾਦੈਸੇਮੇਗਾਮੀਤੁਸਥਾਈ॥ ੨॥ ਨਾਮਹੀਣਗਾਏਮੁੜਨਿਗਾ॥ ਪਰਿਪਰਿਮੁਦੇਬਿਖੁਦੇਬਿਖ
ਤੰਗਾ॥ ੩॥ ਆਪੇਥਾਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਦੈਦ੍ਰੋਹਰਿਆਪੇ॥ ੪॥ ੫॥ ਆਸਾਮਹਲ
੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗਰਿਗਰਿਦੇਦੁਥਾਈ॥ ਛਲਲਾਗੇਹਰਿਗਰਿਸੁਕਰਸਾਈ॥ ੧॥ ਹਰਿਗਰਿ
ਨਾਮੁਜਅਨਤਤਰੰਗਾ॥ ਜਪਿਜਪਿਨਾਮੁਗੁਰਮੁਖਿਸਲਾਹੀ॥ ਮਾਰਿਆਕਾਲੁਜਮਕੈਕ
ਰਕੁਇਅੰਗਾ॥ ੧੨॥ ਗਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਗਰਿਗੁਰਮੁਖਿਕੁਗਤਿਰਥਾਈ॥ ਗਰੁਤੁਠਾਸਿਖਦੇਵੈ
ਮੈਰੰਭਾਈ॥ ਹਉਮੈਕਰੇਕਿਛੁਬਿਖਿਨਹੀਜਾਣੈ॥ ਜਿਉਕੁਚਰੁਨਾਇਖਾਕੁਮਿਰਿਛਾਣੈ
੩॥ ਜੇਦ੍ਰੋਣੁਰਾਗੇਦ੍ਰੋਹਿਦ੍ਰੋਣੁਥੁੰਬੀ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪਹਿਸਲੁਸੁਚੇ॥ ੪॥ ੫॥ ਆਸਾਮਹ
ਲਾ॥ ੪॥ ਹਰਿਗਰਿਨਾਮਕੀਮਨਕੁਪਲਗਾਈ॥ ਨਾਮਿਸੁਣਿਐਮਨਤ੍ਰਿਪੈਤੇਮੈਰੰਭਾਈ॥
੧॥ ਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੇਗੁਰਸਿਖਮੀ॥ ੩॥ ਨਾਮਜਪਹੁਨਾਮੇਸੁਖਧਾਦੁਨਾਮਰਖਹੁਗੁਰ
ਮਤਿਮਨਿਦੀਤਿ॥ ੧॥ ਨਾਮੇਨਾਮੁਸੁਣਿਮਨਸਰਸਾ॥ ਨਾਮੁਲਾਹੇਲੈਗੁਰਮਤਿਬਿਰਾਸ
੨॥ ਨਾਮੁਬਿਨਾਕੁਸਟੀਮੇਹਅੰਧਾ॥ ਸਰੁਨਿਹਛੁਲਕਰਮਕੀਏਦੁਖਧਿਧਾ॥ ੩॥ ਹਰਿਗਰਿ
ਹਰਿਜਸੁਜਪੇਦ੍ਰੋਣੁਰਾਗੀ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਨਾਮਿਛੁਲਗੀ॥ ੪॥ ੫॥
ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੪॥ ੫॥ ਗ॥ ੬॥ ੧੩॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਹਰਿਕਰਿਤੁਤਦ੍ਰੋਣੁਦੇਜੇਗੀ॥ ਬਿਖਰਦ੍ਰੋਣੁਥੇਨੁ॥ ਗੁਰਮਤਿਹਰਿਗੁਣੁਬੋਲਹੁਜੇਗੀ॥ ਦਿਹਮਨੁ

ਆਹਰਿਰਗੁੰਨ॥ ੧॥ ਜੋਗੀ ਹਰਿ ਦੇ ਗਮ ਤੀਉ ਪਦੇਸੁ॥ ਜਰਿਸੁ ਰਿਹ ਰਿਹ ਰਿਹ ਕੋਟਰ
 ਤੇਤਿਸੁ ਆਰੋਹ ਮਾਦੇਸੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗਾਵਹਿ ਰਾਗ ਬਾਸਿ ਬਹੁ ਬੋਲਹਿ ਇਹ ਮ
 ਨ ਮਾਘ ਲੈਖੇਲੁ ਜਿਵਹਿ ਰਾਖਿ ਸਿੰਧ ਨ ਕਉ ਬਸੁ ਪਾਉ ਠਿਥੈ ਲਗਾ ਦੇਰ ਬੋਲਾ॥ ੨॥ ਕਾਇ
 ਕਾਇ ਅਲਰ ਰਾਮ ਹਿ ਕਰਮ ਹਰਿ ਬੇਦੁ ਹਰਿ ਜਾ ਮੈ ਹਰਿ ਆਖੇਤੁ॥ ਮਨੁ ਆਮ ਸਥਿ
 ਰ ਬੋਲ ਮਨ ਜੋਵਹੁ ਹਰਿ ਸਿੰਧੁ ਰੁਹ ਮਥਿ ਜੇਤੁ॥ ੩॥ ਜੋਗੀ ਜੋਗ ਮਸਿੰਸਟ ਸਰੁਤੁ
 ਗੋਜੋ ਦੇਹਿ ਮਤੀ ਤਿਤੁ ਰੇਲੁ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤ ਰਜਾ ਮੀ ਹਰਿ ਲਾਵਹੁ ਮਨੁ ਆਪੇਲੁ
 ੪॥ ੧॥ ੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਕਬੋਕੇ ਭਾਲੈ ਘੁੰਘਰੂ ਤਾ॥ ਲਾਕ ਬੋਕੇ ਬਜਾ
 ਵੇਰ ਬਾਬੁ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਬਾਰਾ ਬਿਨੁ ਲਾਗੈ ਹਉ ਤਬ ਲਾਗੁ ਸਮਝਉ ਨਾਮੁ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮ
 ਨ ਮੈ ਸੀਰੁ ਗਾਤਿ ਬਨਿਆਈ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਬਿਨੁ ਘਲ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਜੇ ਸੇਜ ਲਬਿ
 ਨੁ ਮੀਨ ਮਰਿ ਜਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਬੋਕੇ ਮੇਲੈ ਪੰਚ ਸਤ ਗਾਇ ਲਕ ਬੋਕੇ ਗਾਉ ਪੁਮਿੰ
 ਨਾਵੈ ਮੇਲਤੁ ਨਤ ਬਿਨ ਪਲਚ ਸਾਲਾਗੈ ਤਬ ਲਾਗੁ ਮੇਰਾ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ॥
 ੨॥ ਕਬੋਕੇ ਨਾਚੈ ਪਾਵੁ ਪਸਾਰੈ ਕਬੋਕੇ ਹਬ ਪਸਾਰੈ॥ ਗਾ ਬਿਪਾਵੁ ਪਸਾਰਤੁ ਬਿਲ ਮੁਤਿ ਲੁਲ
 ਗੈ ਤਬ ਲਾਗੁ ਮੇਰਾ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੈ॥ ੩॥ ਕਬੋਕੇ ਉਲੇਗ ਨ ਕੋ ਪਤੀ ਅਲੇਕ ਪਤੀ
 ਕੈ ਨਾਪਤਿ ਹੋਇ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਿਰੈ ਸਦੁ ਪਿਆਵਹੁ ਤਾ ਜੋ ਜੋ ਕਾਰੇ ਸਰੁਕੇ
 ਇ॥ ੪॥ ੩॥ ੧੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਸਤ ਸਤ ਗਾਤਿ ਮਿਲਿ ਮੈ ਹਰਿ ਸਾਧੁ ਮਿਲਿ ਸੰਗ
 ਤਿਹ ਰਿਹੁ ਨ ਗਾਇ॥ ਬਿਅਨੁ ਰਤ ਨ ਬਲਿ ਆਪਾਟਿ ਚਾਨਣ ਅਗਿ ਆਨੁ ਅੰਧੇ
 ਰ ਜਾਇ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਜਨ ਨਾਚੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਿਆਇ॥ ਮੈ ਸੇਸਿ ਤ ਮਿਲੁ ਮਿਰੇ ਰੁਈ
 ॥ ਹਮ ਜਨ ਕੋ ਧੋਵਹੁ ਪਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅਨਾਦਿ ਨਾ
 ਲਿਵ ਲਾਇ॥ ਜੋਇ ਦੁਹੁ ਸੇਈ ਛੁਲ ਪਾਵਹੁ ਛਿਰਿ ਰੁਖ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ॥ ੨॥ ਆ
 ਪਿਹਰਿ ਆਪਰੇ ਪਰ ਕਰੂਤਾ ਹਉ ਆਪੋ ਬੋਲ ਬੋਲਾਇ॥ ਸੇਈ ਸੇਤੁ ਕੁਲੇਤੁ ਬਰਾਵਹਿ
 ਜਿਨ ਕੀ ਪਤਿ ਪਾਵਹਿ ਕਾਇ॥ ੩॥ ਨਾਨਕ ਅਖਿਨ ਰੋਜੇ ਹਰਿ ਰੁਣ ਗਾਇਉ ਆਖੇਉ
 ਉਸੁ ਪਾਇ॥ ਰੁਗੁੰਨੁ ਰੁਗੁੰਨੁ ਹਰਿ ਅਪਨੇ ਗੁਣ ਗਾਯਕ ਵਣ ਜਲੇ ਜਾਇ॥

੮॥੩॥੧੧॥

ਆਸਾਮਲਾ॥੪॥੫੫॥ਕਾਠੀ॥ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਆਇਆਮਰਦੁਪੁਰਾਹੁਉਮੈਰੋਈਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਇਆਸਥਿਰੁਹੋਈ
 ਐ॥੧॥ਗੁਰਪੁਰੋਸਾਬਾਸਿਚਲਦੁਜਾਇਆ॥ਲਾਹਨਪੁਸੋਸਰੁਸਬਦਿਸਮਾਇ
 ਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੁਰਬਿਲਿਖੈਨੂਹਸਿਆਇਆਇਆ॥ਚਲਦਅਜੁਕਿਰਦਿਪੁ
 ਰਹੁਰਮਾਇਆ॥੨॥ਬਿਰਜਨਾਮਤਿਨਾਮਿਨਿਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਆ॥ਜੁਐਪੈਲੇ
 ਦੁਜਾਗਿਬਿਦਿਹਮਨੁਗਾਰਿਆ॥੩॥ਜੀਵਦਿਮਰਦਿਸੁਖਹੋਇਜਿਨ॥ਗੁਰ
 ਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸੇਵੇਸਚਿਮਾਹਿਸਮਸਦਿਆ॥੪॥ ੧॥੧੩॥ਆਸਾਮਲਾ॥
 ੪॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆਨਾਮੁਪਿਆਇਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਬੁਝਿਸਤਿਸਮਾ
 ਦਿਆ॥੧॥ਜਿਨਪੁਰਿਲਿਖਿਆਲੇਪੁਓਨਿਲਮੁਕਮਾਇਆ॥ਦਰਿਸੇਵੇਸਦਿਆ
 ਰਮਹਲਿਬੁਲਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤੁਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐ॥ਅ
 ਨਦਿਨੁਨਾਮੁਪਿਆਇਹਰਿਗੁਣਗਾਏਗਾਈਐ॥੩॥ਅੰਤੁਰਿਵਸਤੁਅਨੇਕਮਨਮੁ
 ਖਨਾਹੀਪਾਈਐ॥ਰਉਮੈਗਰਬੈਗਰਬੁਆਪਿਖੁਆਈਐ॥੩॥ਨਾਨਕਆਪੇਆਪਿ
 ਬੁਝਾਈਐ॥ਗੁਰਮਤਿਮਨਪਰਥਾਮੁਸਚਾਪਾਈਐ॥੪॥੨॥੧੩॥

ਆਸਾਵਰੀ

ਸੁਰੀਧਮਲਾ॥੪॥੫੫॥੧੬॥

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਹਉਅਨਦਿਨਹਰਿਨਾਮੁਕੀਰਤਨੁਕਰਉ
 ਸਤਿਗੁਰਮੋਕਉਹਰਿਨਾਮੁਬਤਾਇਆਰਉਹਰਿਬਿਨੁਬਿਨੁਪਲਰਹਿਨਕਸਕਉ॥
 ਰਹਾਉ॥ਹਮਰੇਬੁਝਦਿਸਿਮਰਦਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਹਉਹਰਿਬਿਨੁਰਹਿਨਸਕਉਰ
 ਓ॥੧॥ਦਿਬਿਨੁ॥ਜੇਸੇਹਸੁਸਰਵਰਬਿਨੁਰਹਿਨਸਕੈ॥ਤੇਸੇਹਰਿਨੁਕਿਉਰਹੈਹਰਿ
 ਸੇਵਾਬਿਨੁ॥੧॥ਕਿਨਹੁਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਦੁਨਾਭਾਉਰਿਦਧਾਰਿ॥ਕਿਨਹੁਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੀ
 ਮੋਹਅਮਨਾ॥ਹਰਿਜਨਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਹਰਿਨਿਰਭਾਛਾ॥ਪਦਨਾਨਕਸਿਮਰਤ
 ਹਰਿਗਉਗਾਵਾਨਾ॥੨॥੧॥੧੪॥ਆਸਾਮਲਾ॥ਮਾਈਮੈਰੇਪ੍ਰਭਮੁਰਾਮੁਬਤ

ਵਰੁਗੀਆਈ॥ਹਉਹਰਿਬਿਨੁਖਿਨਪਲਹਹਿਨਸਕਉਜੈਸੇਕਰਹਲੁਬੋਲਿਗੀਝਾਈ॥
 ੧੨੭੫॥ਹਮਰਾਮਨਬੈਰਾਗੁਬਿਰਕਉਤੁਕੁਇਉਹਰਿਦਰਸਨਮੀਤਕੈਤਾਈ॥ਜੈਸੇ
 ਅਕਲਿਮਲਾਬਿਨੁਰਹਿਨਸਕੈਤੈਸੇਮੇਰਿਹਰਿਬਿਨੁਕਨਨਜਾਈ॥੧॥ਰਾਖਸਰਦਿ
 ਜਗਦੀਸੁਰਫਿਅਭੇਰਮੇਹਿਸਰਧਾਪੁਰਿਅਗਾ॥ਹਰਿਗੋਸਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਕੇਮੰਨਿਅਨ
 ਹੋਤਹੈਹਰਿਦੂਸਨਨਿਅਪਦਿਖਾਈ॥੨॥੩੧॥੫
 ਰਾਗਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥੫੨॥੨॥ ੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਜਿਨਿਲਾਈਪ੍ਰੀਤਿਸੇਈਛਿਰਿਧਾਇਆ॥ਜਿਨਿਸੁਖਬੈਠਾਲੀਤਿਸੁਰਉਬਹੁਤਦਿਖ
 ਏਆ॥ਭਾਈਮੀਤਕੁਟਿਬੈਠਿਬਿਬਾਏ॥ਹਮਆਈਵਸਗਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੇ॥ਐਸਦੇਖ
 ਬਿਮੇਰਿਤਹੋਏ॥ਸਾਧਿਕਸਿਧਸੁਰਦੇਵਮੁਖਬਿਖਿਖਿਨੁਸਾਧੁਸਭਿਧੋਹਲਿਖੋਹੇ॥੧
 ੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਕਛਿਰਿਹਉਦਾਸੀਤਿਨਕਾਮਿਦਿਅਪੈ॥ਇਕਿਸੈਤਗੁਰਗੀਤਿਨਹੋ
 ਇਨਅਪੈ॥ਇਕਿਸਤੀਕਹਾਵਹਿਤਿਨਥਹਤਕਲਾਵੈ॥ਹਮਿਹਰਿਰਾਖੇਲਾਗੀਰਾਗੀਤਿਨ
 ਹੋਇਨਅਪੈ॥ਇਕਿਸਤੀਕਹਾਵਹਿਤਿਨਬੰਧਪਾਵੈ॥੩॥ਤਪਕਰੇਤਤਪਸੀਕੁਲਾਏ॥ਪੰਤਿ
 ਤਮੇਗੀਲੇਕੁਸਰਾਏ॥ਝੋਗੁਛਮੇਹੋਆਕਾਸੁ॥ਹਮਸਤਿਗੁਰਰਾਖੇਦੇਕਰਿਹਾਥਾ॥੨॥ਗਿਆ
 ਨੀਕੀਹੋਇਦਰਤੀਦਾਸਿ॥ਕਰੇਜੋਜਿਸੇਦਾਕਰੇਅਰਦਾਸਿ॥ਜੇਤੁਕਹਹਿਸੁਕਾਰਕਮਾ
 ਦਾ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨੇਕੁਨਆਦਾ॥੪॥੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਸਸੁਤਪਿਰੁਕੀ
 ਨੀਵਾਖਿ॥ਦ੍ਰੋਜਠਾਣੀਮੁਈਦੁਖਿਸਿਤਾਪਿ॥ਘਰਕੇਜਿਠੇਰੇਕੀਚੁਕੀਕਾਇ॥ਪਿਰੁਗਖਿ
 ਆਕੀਨੀਸੁਖਜੁਸੁਜਾਇ॥੬॥ਸੁਨਹੁਲੇਕਾਮੇਪ੍ਰਮਰਸੁਪਾਇਆ॥ਦੁਜਨਮਾਰੇਵੈ
 ਰੀਸੇਪਾਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰਮੇਕਉਹਰਿਨਾਮੁਦਿਵਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਥਮੀਤਿਆਗੀ
 ਹਉਮੈਪ੍ਰੀਤਿ॥ਦੁਈਆਤਿਆਗੀਲੋਗਾਗੀਤਿ॥ਝੋਗੁਛਤਿਆਗਿਦੁਰਜਨਮੀਤਸਮਾਨੇ॥
 ਤੁਰੀਆਗੁਛਮਿਲਿਸਾਧਪਛਾਣੇ॥ਸਹਿਜਗੁਛਮਹਿਅਸਦਈਧਿਆ॥ਜੇਇਉ
 ਸਰੁਪਅਨਹਦੁਦਜਾਇਆ॥ਮਹਾਅਨੰਦਗੁਰਸਬਦਿਵੀਠਾਗਿ॥ਪ੍ਰਿਅਸਿਉਰਾਤੀ
 ਧਨੇਸਹਾਗੁਨਿਨਾਗਿ॥੩॥ਜਨਨਾਨਕਕੇਲੇਬੁਧਮੁਖੀਠਾਗਿ॥ਜੇਸਦੇਕਮਾਵੈਸੁਭ

ਤਰੇ ਪਾਗਿ॥ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰੇ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਉਹ ਰਹੈ ਸਮਾਈ॥ ੪॥ ੨॥ ਆਸਾ ਮਹ
 ਲਾ॥ ੫॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਰੁਗਤੀ ਸੀਲਵਤੀ ਨਾਗਿ॥ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਪੁਰੀ ਆਚਾਰੁ॥ ਨਿਤੁ ਬਹਿਦੈ ਸੇ
 ਸੇ ਕਿਹੋ ਸੇ ਰੁਵੈ ਤਾ॥ ਰੁਚ ਮੁਖਿ ਪਈ ਐ ਕਿਨੈ ਦਿਰਲੈ ਜਤਾ॥ ੧॥ ਸੁਕਰਣੀ ਕਾ ਮਣਿ ਗੁਰਮਿ
 ਲਿਹ ਮਪਾਈ॥ ਜਨਿ ਕਾ ਨਿਪਰਥਾਇ ਸੁਹਾਈ॥ ੧॥ ਰਗਾਉ॥ ਨਿਚਰਦੁ ਸੀ ਪਿਤਾ ਕੇ ਸਾਥਿ
 ਤਿਚਰੁ ਕੀਤ ਬਹੁ ਛਿਰੈ ਉਦਾਸਿ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਮਨਾਇਆ॥ ਗੁਰ ਅਪਨੀ ਘਰ
 ਮਹਿਤਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਬਤੀਹ ਸੁਲਖਣੀ ਸਰ ਸਿਤਤਿ ਪੁਤਾ॥ ਆਗਿ ਆਕਾ
 ਰੀ ਸੁਗਤੁ ਸਰੂਪਾ॥ ਇਦੁ ਪੁਰੀ ਮਨ ਕੇਤ ਸੁਆਮੀ॥ ਸਗਲ ਸੰਤੋਖੀ ਦੇਰ ਜਠਾਨੀ॥ ੩॥ ਸੁ
 ਸਰੂਪ ਰਵੈ ਮਾਹਿ ਸੇਰ ਸਟਾ॥ ਮਤੀ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਰੇ ਜੇ ਸਟਾ॥ ਪਿਨ੍ਹਰੀ ਗਜਿਤੁ ਪੁਰਾਣੀ ਆਇਆ
 ਜਨਨ ਯਕ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਦਿਹਾਇ॥ ੪॥ ੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਮਤਾ ਕਰ ਉਸੇ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਨ ਦੇ
 ਈ॥ ਸੀਲ ਸੇਜ ਮੁਕੈ ਨਿਕਟਿ ਖਲੋਈ॥ ਦੇਸ ਕਰੈ ਬਹੁ ਰੂਪ ਦਿਖਾਵੈ॥ ਗਿਹ ਬਾਸ ਨਿਨ ਦੇ
 ਈ ਵਖਿ ਵਖਿ ਰੁਚ ਮਾਵੈ॥ ਘਰ ਕੀ ਨਾਇਕ ਘਰਿ ਦਾਸੁ ਨ ਦੇਵੈ॥ ਜਤਨ ਕਰ ਉਭੈ ਰਸੁ ਏਪ
 ਰੇਵੈ॥ ਰਸੁ ਉਪਰੁ ਕੀਚੈ ਜੀ ਆਈ ਆਮਰਿ॥ ਨਉ ਖੰਡ ਜੀ ਤੇ ਸਾਧਿ ਬਾਨ ਬਨਿਤਾਰਿ॥ ਤਾਇਤੀ
 ਰਬਿ ਨ ਦੇਵੈ ਜੇਗ ਸੀਨਿਆਸਾ॥ ਪੜਿਥਾ ਕੇ ਸਿਖ ਤੇ ਬੇਦ ਬੇਦ ਅਭਿਆਸਾ॥ ੨॥ ਜਗੈ ਸਭ
 ਤਹ ਨਾਲਿ ਬੈਸੈ॥ ਸਗਲੁ ਦੁਨ ਮਹਿ ਸਰੂਪ ਰਖੈ ਸੇ॥ ਹੋਵੈ ਸਗਲਿ ਪਇਆ ਬਹੁ ਨ ਪ
 ਈ॥ ਕਹੁ ਮੀਤਾ ਹਉ ਕੈ ਪਹਿ ਜਾਈ॥ ਸੁਣਿ ਉਪਦੇਸੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਆਇਆ॥ ਗੁਰ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਸਮੁ ਮੇਹਿ ਮੰਤ੍ਰ ਦਿਖਾਇਆ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਦੁਸਿਆ ਗੁਣ ਗਾਇ ਅਨਿਤਾ॥ ਪ੍ਰਭੁ
 ਮਿਲਿ ਉਨ ਯਕ ਬੁਏ ਅਚਿਤਾ॥ ਘਰੁ ਮੇਰਾ ਦਿਹੁ ਨਾਇਕ ਹਮਾਰੀ॥ ਇਹਿ ਅਮਰਿ ਘਰੁ
 ਰਕੀਏ ਦਰਬਾਰੀ॥ ੧॥ ਰਗਾਉ॥ ਦੁਜਾ॥ ੪॥ ੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਪ੍ਰਥਮ
 ਤਾਜਿ ਪਤੀ ਚਲਾਵਉ॥ ਦੁਤੀਏ ਮਤਾ ਦੁਇ ਮਾਨਖ ਪਹੁਚਾਵਉ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਏ ਮਤਾ ਕਿਛੁ ਕਰ
 ਉਭੈ ਪਾਇਆ॥ ਮੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਦੇਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਹੀ ਧਿਆਇਆ॥ ੧॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ਅਦਿ

ਤਸਹਜਾਇਆ॥ ਦੁਸਮਨ ਦੁਤਮੁਈ ਸੁਖ ਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰਮੇਕਉਦੀ
 ਆਉਪਦੇਸੁ॥ ਜੀਓਪਿਤ੍ਰਸਬੁਹਰਿਕਾਦੇਸੁ॥ ਜੇਕਿਛੁਕਰੇਸੁਤੇਰਾਤਾਣੁ॥ ਤਿਮੇਰੇਉਦੁਤੁ
 ਹੋਈਥਾਣੁ॥ ੨॥ ਤੁਧੈਨੋਛੋਡਿਜਾਵੀਐਪ੍ਰਭੁਕੇਦੁਆਰਿ॥ ਆਨਨਖੀਅਤੇਰੀਸਮਾਰਿ
 ਤੇਰਾਸੇਵਕਕਉਕਿਸਕੀਕਾਇ॥ ਸਾਕਤਬਲਾਛਿਰੇਬੇਬਾਇ॥ ਤੇਰੀਦ੍ਰਿਸ਼ੀਆਈਕਹਿ
 ਆਨਜਾਇ॥ ਜਯਕਹਗਾਖਿਲੈਹਿਗਾਲਿਲੈ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ ਮੁਖ
 ਰਾਖਿਧੈਜਵਜੀਵਪਾਈ॥ ੪॥ ੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਪਿਰਦੇਸਯੁਗਿਸਓਦੇਕਉ
 ਆਇਆਦੁਸਹਅਨੁਪਸੁਣੀਲਾਭੁ॥ ਗੁਣਗਾਮਿਥੀਨਿਪਲੈਆਨੀ॥ ਦੇਖਿ
 ਰਤਨੁਇਹੁਮਨਲਪਟਾਨੀ॥ ਸਾਹਦੁਪਾਰੀਦੁਆਰੇਆਏ॥ ਦੁਖਰਕਾਚੁਹੁਸਉਦਾਕਰਾ
 ਏ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਹਿਪਠਾਇਆਸਾਹੈਪਾਸਿ॥ ਅਮੇਲੁਰਤਨੁਅਮੇਲਾਰਾਮਿ॥ ਦਿਸਦੁਸੁ
 ਭਾਈਪਾਇਆਮੀਤਾ॥ ਸਉਦਾਮਿਲਿਆਨਿਹਤਲੁਣੀਭਿ॥ ਭਾਉਨਹੀਤਸਕਰਪਉਨਪ
 ਛੀ॥ ਸਹਜਿਦਿਹਾਈਸਹਜਿਲੈਜਾਨੀ॥ ਸਤਕੈਖਟਿਐਦੁਖਨਹੀਪਾਇਆ॥ ਸਹੀ
 ਸਲਾਮਤਿਘਰਿਲੈਆਇਆ॥ ੩॥ ਮਿਲਿਆਲਾਗਭਗਾਇਅਨੰਦਾ॥ ਧਨਸਾਹੁਪੁ
 ਰੇਬਖਸੀਦਾ॥ ਇਹੁਸਉਦਾਗੁਰਮੁਖਿਕਿਨੈਦਿਰੈਲਪਾਇਆਸਹਲੀਖੇਪਨਲਕੁਲੈਆ
 ਇਆ॥ ੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਗੁਨਅਵਗੁਣਮੇਰੇਕੁਛੁਨਬੀਝੋਰੇ॥ ਨਹਦੇਖਿਉਰੁਪ
 ਥੀਗਸੀਗਥੋ॥ ਚਜਅਚਾਰਕਿਛੁਬਿਧਿਨਹੀਜਾਨੀ॥ ਬਾਹਪਕੜਿਪ੍ਰਿਅਸੇਜੈਆ
 ਨੀ॥ ੧॥ ਸਨੋਬਲੀਸਖੀਕੀਤਿਹਮਾਰੇਕੀਆਲੇਖਸਮਾਨਾ॥ ਕਰੁਮਸਤਕਿਰਾਖਿਉਕ
 ਰਿਅਪਨਾਕਿਆਜਾਣੈਇਹਲੋਕਅਜਾਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਹਾਗਹਮਾਰੇਅਬਹ
 ਏਸੇਹਿਉ॥ ਕੇਤੁਮਿਲਿਉਮੇਰੇਸਭਦੁਖਜੋਹਿਉ॥ ਅੰਗਨਿਮੇਰੇਸੇਰੁਤੀਏ॥ ਮਿਥਿ
 ਬਾਸੁਰਪ੍ਰਿਅਸੀਗਿਆਨਿਦੁ॥ ੨॥ ਬਸਤੁਹਮਾਰੇਠੰਗਤਲੁਲਾ॥ ਸਗਲਆਰੁਰਣ
 ਸੇਰੁਕੀਠਿਛੁਲਾ॥ ਪ੍ਰਿਅਪੇਖੀਤ੍ਰਿਸਦਿਪਾਏਸਗਲਨਿਧੀਨਾ॥ ਦੁਸਟਦੁਤਕੀਰੁ

ਕੀਕਾਇ॥੩॥ਸਦਖਸੀਆਸਦਰਿਗਮਾਇ॥ਨਉਲਿਪਿਨਾਮੁਗਿਯਮਹਿਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ॥
 ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਉਪਿਰਸੀਗਾਰੀ॥ਬਿਰਸੇਹਾਗਨਿਸਿਗਿਕੁਤਾਰੀ॥੪॥੨॥ਆਸਾਮ
 ਹਲਾ॥੫॥ਦਾਨੁਦੇਇਬਰਿਪੁਜਾਕਰਨਾ॥ਲੋਤਦੇਤਉਨਮੋਕਉਪਰਨਾ॥ਜਿਤੁਦਰਿਤੁਮ
 ਰੇਬ੍ਰਹਮਣੁਜਾਣਾਤਿਤੁਦਰਿਤੁਗੀਧੈਪਛੁਤਾਣਾ॥੧॥ਐਸੇਬ੍ਰਹਮਣੁਬੇਕੁਈ॥ਨਿਗ
 ਪਗਧਿਤਦਹਿਬੁਰਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿਲੋਕੁਛਿਰਹਿਹਲਕਾਏ॥ਨਿੰਦਾਕਰ
 ਹਿਸਿਰਿਕੁਰਉਠਾਏ॥ਮਾਇਆਮੁਠਾਚੁਤੇਨਾਹੀ॥ਬੁਝਮੇਕੁਲਬਹੁਤਰਾਹੀ॥੨॥ਬ
 ਹਰਿਕੇਖਕਰਹਿਘੋਨੇ॥ਅੰਤਰਿਬਿਖਿਆਉਤਰੀਘੋਨੇ॥ਅਵਰਉਪਦੇਸੈਆਪਿਨਬੁ
 ਝੇ॥ਐਸਾਬ੍ਰਹਮਣਕਹੀਨਸੁਝੇ॥੨॥ਮੁਰਖਬਾਅਣਿਪ੍ਰਭੁਸਮਾਲਿ॥ਦੇਖਤਸੁਨਤ
 ਰੋਹਨਾਲਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜੋਹੀਭਾਗੁ॥ਮਾਨੁਦੇਤ੍ਰਿਗੁਰਚਰਨੀਲਾਗੁ॥੪॥੬॥ਆਸ
 ਮਹਲਾ॥੫॥ਦੁਖਰੋਗਾਭੁਏਗਤਤਨਤੇ॥ਮਨਨਿਰਮਲੁਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥ਬੁਏ
 ਅਨਿਦਮੀਲਸਾਧਸਿਬਿਅਬਮੇਰਾਮਨਕਤਹੀਲਨਜਾਇ॥ਤੁਪਤਬੁਝੀਭੁਰਸਬਦੀ
 ਮਾਇ॥ਬਿਨਸਿਗਾਏਉਤਾਪਸਰੁਸਹਸਾਗੁਰਸੀਤਲੁਮਿਲਿਉਸਹਜਿਸੁਰੁਇ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥ਧਾਵਤਹੈਏਕਾਇਕਬੁਝਿਆਆਇਬਸੇਅਬਨਿਹਚਲੁਥਾਇ॥ਜਗ
 ਤਉਧਾਰਨਸੀਤਤੁਮਾਰੇ॥ਦਰਸਨਪੇਖਤਹੈਅਘਾਇ॥੨॥ਜਨਮਦੇਖਪਰੇਮੇਰੇਪਾਛੈਅ
 ਬਪਕਰੇਨਿਹਚਲਸਾਧੁਪਾਇ॥ਸਜਨਪੁਨਿਗਾਏਮੰਗਲਮਨੁਆਮਬਤਾਕਉਛਨਿ
 ਕਾਲਨਖਾਇ॥ਕਰਨਕਾਰਨਸਮਰਥਹਮਾਰੇਸੁਖਦਾਈਮੇਰੇਹਰਿਹਰਿਗਾਇ॥ਨਾਮਤੇ
 ਗਜਪਿਨੀਦੈਨਾਨਕਉਤਿਪੋਤਿਮੈਰੇਸਿਰਿਸਹਾਇ॥੪॥੬॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥
 ਅਰਝਾਵੈਬਿਲਲਾਵੈਨਿਦੈਕਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸੁਰਬਿਸਰਿਆਅਪਣਾਕੀਤਾਪ
 ਵੈਨਿਦਕਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਕੋਈਉਸਕਾਸਿਗਿਹੈਨਾਲਿਲਾਏਸਿਧਾਏ॥ਆਣਹੈ
 ਅਜਗਗਰਭਾਉਠਾਏਨਿੰਦਾਕੁਅਗਨੀਮਾਹਿਲਜਲਾਏ॥੧॥ਪਰਮੇਸਰੈਕੇਦੁਆ

ਗੇਜਿਹੋਇਥਿਤੀਤੈਸੁਨਾਨਕਆਖਿਸੁਣਵੈ। ਭੁਗਤਜਨਾਕਉਸਦਅਨਿਦਹੋਹਰਿਕੀ
 ਰਤਨੁਗਾਇਥਿਗਸਾਵੈ॥੨॥੧੦॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਜਿਓਮੇਕੀਉਸਗਲਸਿਸਾਰਾ
 ਤਉਕੁੰਮੇਰਾਮਨਪਤੀਆਰਾਅਨੇਕਸਿਗਧਤਤਨਮਹਿਲੁਉ। ਉਹਸੁਖਤਿਲਸਮਾਧਿ
 ਨਹੀਪਾਵਉ। ਮਨਮਹਿਚਿਤਵਉਐਸੀਆਸਾਏ। ਪ੍ਰਅਦੇਖਤਜੀਉਦੇਮੇਰੀਮਾਇ॥੧੫॥
 ਮਾਈਕਹਾਕਰਉਇਹਮਨਨਹੀਗੈ। ਪ੍ਰੀਅਪ੍ਰੀਤਮੁਕੈਰਾਗੁਹਿਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਸਤ੍ਰੀਬ
 ਬਖਨਸੁਖਬਹੁਤਬਿਸੇਖੈ। ਉਇਕੁੰਜਾਨਓਕਿਤੈਨਲੇਖੈ। ਪਤਿਸੇਕੁਅਰੁਮਨਮਹਤੁ।
 ਆਗਿਅਕਾਗੀਸਗਲਜੁਗਤੁ। ਗ੍ਰਿਹਐਸਹੈਸੇਵਰਲਾਲ। ਪ੍ਰਕੁਭਵਤਾਸਦਾਨਿ
 ਹਾਲੁ॥੨॥ਉਜਨਕੁੰਜਨਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਗਰਿਗਤਮਾਸੇਬਹੁਬਿਸਥਾਰਾ। ਰਾਜਨਮਿਲਖਮ
 ਰਬਹਤੁਛਹੁਮਾਇਸਾ। ਮਨਨਹੀਧਾਪੈਤ੍ਰਿਸਨਾਨਾਇਸਿ। ਬਿਨਮਿਲੇਉਇਹਾਦਿਨੁਨਬਿ
 ਹਾਵੈ॥ਮਿਲੈਪ੍ਰਕੁਤਾਸਰੁਸੁਖਪਾਵੈ। ਖੋਜਤਖੋਜਿਤਸੁਣੀਇਹੁਸੈਏ। ਸਾਧਸੈਗਾਤੋਬਿ
 ਨੁਤਰਿਓਕੋਇ। ਜਿਓਮਸਤਕਿਰਾਗੁਤਿਨਿਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆ। ਪੂਰੀਆਸਾਮਨਤ੍ਰਿ
 ਪਤਾਇਆ। ਪ੍ਰਕੁਮਿਲਿਆਤਸਚੁਕੀਭੈਯਾਨਾਨਕਲਸਾਮਨਤਨਮਿਯੁ॥੪॥੧॥
 ੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਪੰਚਪੈਟੇ। ਪ੍ਰਥਮੀਤੇਰੀਨੀਕੀਜਾਤਿ। ਦੁਤੀਅਲੇਖੇਮਨੀਐ
 ਪਾਤਿ। ਤ੍ਰਿਤੀਅਤੇਰਾਸੁੰਦਰਥਾਨੁ। ਬਿਗਤ੍ਰਰੁਪਮਨਮਹਿਅਭਿਆਨੁ। ਮੋਹਣੀਸ
 ਰੂਪਿਜਾਇਬਿਚਖਨਿ। ਅਤਿਗਰਬੈਮੋਧਿਛਾਕੀਤ੍ਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਤਿਸੁਖੀਤੇਰੀਪਾ
 ਕਸਾਲੁ। ਕਰਿਇਸਨਾਨਪੂਜਾਤਿਲਕੁਲਾਲੁ। ਗਲੀਆਗਾਰਬਾਹਿਮੁਖਿਗੋਦੁਹਿਰਿ
 ਆਨੁ। ਸਭਿਬਿਧਪੈਲੋਕੁਸੁਆਨੁ॥੨॥ਕਾਪਰਪਹਿਰਹਿਭੋਗਹਿਭੋਗ। ਅਚਾਰ
 ਕਰਹਿਸੇਕੁਮਹਿਲੇਗਾ। ਚੋਆਚੇਦਨੁਸੁਰੀਧਾਬਿਸਥਾਰੁ। ਸਿਗੀਖੋਟਕੋਧੁਚੰਡਲ
 ਅਵਰਜੇਨਿਤੇਰੀਪਨਿਹਾਰੇ। ਇਸਧਰਤੀਮਹਿਤੇਰੀਸਿਕਦਾਰੀ। ਸੁਇਨਾਰੁਪਾਤੁ
 ਸੁਹਿਪਹਿਧਾਮੁ। ਸੀਲਬਿਗਾਰਿਉਤੇਰਾਕਾਮੁ॥੪॥ਨਾਕਉਦ੍ਰਿਸਾਇਮਾਇਹਰਿ

ਗਾਇ॥ ਸਬ ਦਿਤੇ ਲਈ ਛੁਡਾਈ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭ ਲ
ਉਹੁ ਕਾਇਆ॥ ਸਭਿ ਰੂਪ ਸਭਿ ਸੁਖ ਬੇਨ ਸੁਹਾਗਨਿ॥ ਅਤਿ ਸੰਦਰਬਿ ਚਿਖ ਨਿਤੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
੨॥ ੫॥ ੧੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥ ਜੀਵਤ ਦੀ ਸੈਤਿ ਸੁਸਰ ਪਰਮ ਰਣ॥ ਮੁਆਰੇ ਵੈਤਿ
ਤੁਨਿ ਹਰ ਲੁਹਨਾ॥ ਜੀਵਤ ਮੁਏ ਮੁਏ ਸੇਜੇ ਦੀ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਉਪਰੁ ਮੁਖ ਪਾਇਆ॥
ਗੁਰ ਸਬ ਦੀ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਨੀ ਮਟਕੀ ਬਿਨ ਸਿ ਬਿਨਾਸਾ॥ ਨਿਸੁ ਛੁ
ਟੈ ਤਿਕੁਟੀ ਤਿਸੁ ਨਿਜ ਪਰਿਦਾਸਾ॥ ੩॥ ਉਚੁ ਚੈਤੁ ਸੁਪਦੈ ਪਾਇਆ ਲਾ॥ ਧਰਨਿ ਪੜੈ ਤਿਤੁ ਲਾ
ਨਕਾਲਾ॥ ੩॥ ਕੁਮਤ ਛਿਰੈ ਤਿਨਿ ਕਛੁ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਸੋ ਅਸ ਬਿਰਜਿ ਨਰੁ ਰਕਾ ਸਬ ਦੁਨਕ
ਮਾਇਆ॥ ਜੀਉ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕਾ ਆਲੋ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭੁਏ ਨਿਹ ਲਾ॥ ੫॥ ੧੩॥ ਆ
ਸਾ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਪੁਤਰੀ ਤੇਰੀ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਥਾਈ॥ ਜਿਨ ਸਤਿ ਕਰਿ ਹੋਇ ਗੀਆ ਟੀ॥ ੧॥ ੧
ਮੁਲ ਸਮਾਲੁ ਅਚੇਤੁ ਗਵਾਰਾ॥ ਇਤੇ ਨ ਕਉਤੁ ਮਾਕਿ ਆਗ ਰਬੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੀਨ ਸਰੇ
ਕਾਇ ਹੋਤੁ ਮਿਹ ਮਾਣ॥ ਅਵਰ ਵਸਤੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਮਾਨੁ॥ ੨॥ ਬਿਸਟਾ ਅਸਤੁ ਰੁਕਟ ਪਰੇ
ਠੇਚਾ॥ ਇਸੁ ਉਪਰਿ ਲੈ ਗਾਥਿ ਉਗਮਾਨੁ॥ ਏਕ ਵਸਤੁ ਬੁਝੁ ਹੋਵਹਿ ਪਾਕਾ॥ ਬਿਨੁ ਬੁਝੁ
ਸਦਾ ਨਾਪਾਕਾ॥ ੪॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਉ ਕਰ ਬਾਣ॥ ਜਿਸ ਤੁਪਾਈ ਐਹ ਬਿਪੁਰਖ ਸੁਜਾ
ਣ॥ ੧੫॥ ੧੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਇਕੁ ਤੇਕਾ॥ ਚਉਪਦੈ॥ ਇਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨੁਸੁ ਮੇਕ
ਉਬਹਤੁ ਦਿਹੈ ਜੋੜਾ॥ ਮਨ ਨ ਰਹੈ ਕੋ ਸੇ ਮਿਲਿ ਪਿਆਰੇ॥ ਇਕ ਪਲ ਦਿਨੁ ਸੁਮੇਕ ਉਬਹੁ ਨ ਦਿਹਾ
ਵੈ॥ ਵਰ ਸਨਿਕੇ ਮਨਿ ਆਸਾ ਪਨੇਰੇ ਕੇਈ ਐਸਾ ਸਿਤੋ ਪਕਉ ਪਿਰਹੀ ਲਾਵੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਚਾਰਿ ਪਹਰ ਚਹੁ ਨਗਾਹ ਸਮਾਨੇ॥ ਰੇਤਿ ਕੁਟੀਤ ਬਅੰਤ ਨ ਜਾਣੇ॥ ੨॥ ਪੰਡਤੁ ਮਿਲਿ ਦ੍ਰਿ
ਛੁਣੀ॥ ਕੁਮਿ ਕੁਮਿ ਰੇਵੈ ਗਾਥ ਪਛੋਰੀ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਦਿਖਾਇਆ॥
ਆਤਮ ਚੀਨਿ ਪਰਮੁ ਸੁਖ ਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੧੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਮਹਿ
ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਸਖੀ ਸੀਰੀ ਸਖਾਈ॥ ੨
ਪਿਸੁ ਬਿਸਿ ਮਰਤੁ ਮਉਚੁ ਜਮੁ ਬਪੁਰਾ ਮੇਕਉ ਕਹਾ ਠੁਰਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਸੇਵੇ

ਉਠਮੈਹਰਿਕਾਤਾਣੁ॥ਹਰਿਮੇਰਾਸਖਾਅਨਮਾਹਿਦੀਬਾਣੁ॥੩॥ਹਰਿਮੇਰੀਪੁਨੀਮੇਰਾਹਰਿ
 ਸਾਹੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਨੁਪਟੀਹਰਿਮੇਰਾਸਾਹੁ॥੩॥ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਤੇਇਹਮਭਿਆਏ॥ਜਨਨਯਕ੍
 ਹਰਿਕੇਅੰਕਿਸਮਾਏ॥੪॥੧੬॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਪ੍ਰਭੁਹੋਇਸ੍ਰੀਪਾਲੁਤਾਇਹਮਨਲ
 ਈ॥ਸਭੇਗੁਰਸੇਵਿਸਭੈਛਲੁਪਾਈ॥ਮਨਕਿਉਬੈਰਾਗੁਕਰਹਿਗਾਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਮਨ
 ਸਕਾਦਾਤਾਸਕੁਸੁਖਨਿਧਾਨ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਸਦਹੀਭੁਰਪੁਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਕਮਲਸਿ
 ਦਮੰਤਰਿਧਾਰੇ॥ਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਮਿਲੇਗਾਪ੍ਰਾਪਿਆਰੇ॥੩॥ਪੰਤਿਸਖੀਮਿਓਗਲਗਾਇ
 ਆ॥ਅਨਹਦਬਾਣੀਨਦਦੁਜਾਇਆ॥੩॥ਗੁਰਨਾਨਕੁਤੁਠਾਮਿਲਿਆਹਰਿਗਾਇਆ॥
 ਸੁਖਿਰੋਣਿਦਿਹਾਇਸਹਜਿਸੁਭਾਇਆ॥੪॥੧੭॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਕੁਰਿਕ੍ਰਿਪਾਹ
 ਰਿਪ੍ਰਗਟੀਆਇਆ॥ਮਿਸਤਿਗੁਰਪਨਪੁਰਾਪਾਇਆ॥੧॥ਐਸਾਹਰਿਹਰਿਧਨਸੈਠੀਐ
 ਭਾਈ॥ਬਾਹਿਨਯਲੈਜਲਿਨਹੀਨੂਬੈਸੈਗਛੁਡਿਕਰਿਕਤਹੁਨਯਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੋਦਿਨ
 ਆਏਨਿਖਟਿਨਜਾਇਆ॥ਪਾਇਧਰੰਦਿਮਨਰਬਿਆਅਘਾਇ॥੨॥ਸੋਸਦੁਸਾਹੁਨਿਸੁਖ
 ਰਿਹਰਿਧੰਨੁਸੈਰਾਨਾਗਾਇਸੁਪਨੁਤਸਕੁਜਗੁਦਰਸਾਣੁ॥੩॥ਤਿਨਿਹਰਿਧਨਪਾਇਨਿਸੁ
 ਪੁਰਬਿਲਿਖਿਕਾਲਾਣਾ॥ਜਨਨਕਅੰਤਰਿਵਾਰਨਾਮੁਗਾਹਣਾ॥੪॥੧॥ਆਸਾਮਹ
 ਲਾ॥੫॥ਜੈਸੇਕਿਰਸਾਣੁਬੈਵੈਕ੍ਰਿਸਾਣੀ॥ਕਾਦੀਪਬੀਬਛਿਪਗਾਨੀ॥੧॥ਜੈਲ
 ਮੈਸੋਜਨਹੁਮੁਆ॥ਗੋਵਿੰਦੁਰਾਤਾਅਸਥਿਰਹੋਬੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਿਨੇਤੇਸਿਰਪ
 ਪਉਸੀਗਾਤਿ॥ਰੇਣਿਗਾਈਛਰਿਹੋਇਪਰਭਾਤਿ॥੨॥ਮਾਦਿਆਮੋਹਿਸੋਇਰਹੋਅਰੁ
 ਗੇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੋਦਿਰਲਾਜਾਗਿ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਣਗਾਈਅਹਿਨੀਤਾ॥ਪੁਖਉ
 ਜਲਹੋਇਨਿਰਮਲਗੀਤਿ॥੪॥੧੮॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਨਭਿਨਿਧਿਤੇਰੇਸਗ
 ਲਨਿਧਾਨੁ॥ਇਛਾਪੁਰਕੁਬਖੈਨਿਧਾਨ॥੧॥ਤੁਮੇਰੇਪਿਆਰੇਤਾਕੈਸੀਭੁਖਾਤਿਮਨਿ
 ਦੁਸਿਆਲਗੈਨਦੁਖਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਤੁਕਰਹੋਹਿਸੇਈਪਰਵਾਣਾ॥ਸਾਂਚੇਸਾਹਿਬੁ
 ਤੇਰਾਸਦਛੁਰਮਾਣੁ॥੨॥ਜਾਤੁਪਰੁਵੈਤਾਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥ਤੈਰਾਪਰਿਸਦਾਸਦਾ

ਆਉ॥੩॥ਸਚੇਸਾਹਿਬੁਅਲਖਅਉਦਾਨਾਨਕਲਾਇਆਲਗਾਸੇਵ॥੬॥੨॥ਆਸਾ
 ਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਨਿਕਟਿਜੀਅਕੈਸਦਹੀਸੀਗਾ॥ਕੁਦਰਤਿਦੁਕੈਰੁਪਮੈਰੁਰੇਗਾ॥ ੧॥
 ਕੈਰਹਨਸੁਏਨਾਮੁਨਰੇਵਨਹਾਗਾ॥ਅਦਿਨਾਸੀਅਦੁਗਤੁਅਗੋਚਰੁਸਦਾਸਲਮਭਿਖਸਮ
 ਹਮਾਗਾ॥ ੧॥ਕਹਾਉ॥ਤੇਰੇਦਾਸਕਉਕਿਸਕੀਕਾਇ॥ਜਿਸਕੀਮੀਰਾਥੈਐਆਇ॥੨॥
 ਜੋਲਭਿਭਾਪ੍ਰਭਿਕੀਆਅਜਾਤਿ॥ਤਿਸਲਭਿਭੁਕਉਕਿਸਕੀਤਾਤਿ॥੩॥ਵੇਮਹਤਾਜੇਵੇਪਰ
 ਫਹਾ॥ਨਯਕਦਾਸਕਹੁਹਰੁਬਦਹਾ॥ ੧॥ ੨॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੫॥ਹਰਿਰਸੁਏਨਿਊਰੇ
 ਸੁਮਾਤਾ॥ਪਰਿਮਹਿਦੁਸਤੁਬਾਹਰਿਭਿਭਿਜਾਤਾ॥ ੧॥ਸੁਣੀਨਜਾਈਸਚਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਥਾ
 ਰਾਗਿਕਰਤੁਠੀਲਾਗਿਗਾਥਾ॥ ੧॥ਕਹਾਉ॥ਦੁਜਹੁਸਾਹਿਬੁਕਾਸਿਦੁਕਰਾਨੀ॥ਐਸੇਹੁ
 ਨਹਅਦੁਦਿ॥ਉਪ੍ਰਾਨੀ॥੩॥ਤਿਸੁਸਿਭੁਲੁਕੈਜੇਸਦਹੀਸੀਗੀ॥ਪਕਾਮਿਨਅਵੈਸੇਛਿਰਿ
 ਛਿਰਿਮੰਗੀ॥੩॥ਕਹੁਨਯਕਪ੍ਰਭੁਦੀਨਦੇਇਆਲਾ॥ਜਿਭਿਭੁਦੇਤਿਭਿਕਰਿਭ੍ਰਿਤਿਪਾਲ
 ਣ॥੨॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਧਨਹਰਿਕੋਨਾਮ॥ਈਹਉਹਉਨਸੀਗਿ
 ਕਾਮੁ॥ ੧॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮੁਅਦੁਰਸਕੁਥੇਗਾ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਪਾਦੈਹਰਿਦਰਸਨਿਮਨਮੋਗੀ॥
 ਕਹਾਉ॥ਕੁਥਾਭਿਭੇਰੁਰਗੁਰਬਾਣੀਲਲਾ॥ਗਾਵਤਸਨਤਕਮਾਵਤਨਿਹਾਲਾ॥੨॥ਚਰਨ
 ਕਮਲਾਸਿਭਿਲਾਗੇਮਾਨੁ॥ਸਤਿਗੁਰਤੁਠਕੀਨੇਦਨੁ॥ ੩॥ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਦੇਖਿਆਦੀ
 ਨਾ॥ਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀਘਟਿਘਟਿਚੀਨਿ॥੬॥੩॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਅਨਦਾਇ
 ਨੇਦੁਰੇਪੁਰਧਾਰਿਆ॥ਅਨਕਾਰਜੁਆਪਿਸਦਾਰਿਆ॥ ੧॥ਪੁਰਾਸਮਥੀਪੁਰਠਾਕਰਕੀ
 ਕੁਰਿਪੁਰਿਧਾਰਿਕੀਸੇਜਾਕੀ॥ ੧॥ਕਹਾਉ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਾਕੀ॥ਨਿਰਮਲੁਸੇਇਓਜੀਆ
 ਪੇਕਰਤਾਅਦੁਰਨੋਕੇਇ॥੨॥ਜੀਅਜੇਤਸਤਿਤਾਕੇਗਾਥਿ॥ਸਵਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਸਕੁਕੈਸਾ
 ॥੩॥ਪੁਰਾਗੁਰਪੁਰੀਬਣਤਬਣਈ॥ਨਯਕਭਗਤਮੇਲਿਫੁਡਿਆਈ॥੬॥੨੬॥
 ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਬਣਾਵਹੁਇਹੁਮਨੁ॥ਪ੍ਰਭੁਕਾਦਰਸਨੁਸਿਚਹੁ
 ਹਰਿਧਨੁ॥ ੧॥ਉਤਮਮਤਿਮੇਰੈਰਿਦੈਤੁਆਉ॥ਪਿਆਦੁਰਾਉਗੁਨਗੇਬਿਦਾਅ

ਤਿਪ੍ਰੀਤਮੇਹਿਲਾਗੋਨਾਉ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਦਨਸਾਦੇਨਾਇ॥ਅਠਸਠਮਜਨਸੇਤਿਪੁਰਗ
 ਇ॥ਸਕੁਮਹਿਜਾਨਉਕਰਤਾਏਕ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਧੁਪਿਬਿਬੇਕ॥੩॥ਦਸਸਗ
 ਲਕਾਛੇਤ੍ਰਿਅਰਿਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਦੀਨਦਯੁ॥੪॥ਮਖ॥ਅਸਾਮਹਲਾ॥੫॥
 ਬੁਧਿਪ੍ਰਗਾਸੁਕੁਈਮਤਿਪੁਰੀ॥ਤੋਤੇਬਿਨਸੀਦੁਰਮਤਿਦਰੀ॥੧॥ਐਸੀਗੁਰਮਤਿਪਾ
 ਈਅਲੇ॥ਬੁਝਤਘੋਰਅੰਧਕੁਪਮਹਿਨਿਕਸਿਉਮੇਰੇਕੁਈਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਅਥਾ
 ਹੁਅਗਨਿਕਾਸਾਗਹੁਕੁਰੇਬਹਿਬੁਤਤੇਰਤਨਾਗਗ॥ਦੁਤਰਅੰਧਬਿਖਮੁਇਹੁਮਾਇਅ
 ਗੁਰਪੁਰੋਪਰਗਟਮਾਗਰੁਦਿਖਾਇਆ॥ਜਾਪਤਾਪੁਕਿਛੁਉਕਤਿਨਮੇਰੀ॥ਗੁਰਨਾਨਕ
 ਸਬਦਾਗਤਿਤੇਰੀ॥੪॥੩॥੬॥ਅਸਾਮਹਲਾ॥ਤ੍ਰਿਪਦੇ॥ਹਰਿਰਸੁਪੀਦੁਤਸਦ
 ਹੀਰਾਤਾ॥ਆਨਰਸਾਬਿਨਮਾਹਿਲਹਿਜਾਤੇ॥ਹਰਿਰਸੁਕੇਮਤੇਮਨਿਸਦਾਮੈਨਦਾ॥
 ਆਨਰਸਾਮਹਿਦਿਅਪੈਚਿੰਟਾ॥ਹਰਿਸਪੀਦੈਅਲਮਸਤੁਮਤਦੁਰਾ॥ਆਨਰਸਾਸਕੁ
 ਹੋਛੇਗੇ॥੧॥ਰਹਿਉ॥ਹਰਿਰਸੁਕੀਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਹਰਿਰਸੁਪਾਧੁਗਟਿਸਾਮਾਇ
 ਲਖਕੋਰੇਗੀਮਿਲੈਨਕਹ॥ਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਤਿਸਹੀਦੇਹਿ॥੨॥ਨਾਨਕਗੋਬਿੰਦੋਬਿਸ
 ਮਾਦਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਤੇਆਇਆਸਾਦਾ॥ਈਤਉਤਕਤੋਛੇਤ੍ਰਿਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਗੀਧਹਰਿ
 ਰਸਮਾਰਿ॥੩॥੨॥ਅਸਾਮਹਲਾ॥੪॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਕੁਮੇਹਮਿਟਾਵੈ॥ਦੂਟਕੈਦੁ
 ਰਮਤਿਅਪਨੀਧਾਰੀ॥ਹੋਇਨਿਮਾਣੀਸੇਦੁਕਮਾਦੁਤਾਪ੍ਰੀਤਹੋਇਹਿਮਨਪਿਆਰੀ॥
 ੧॥ਸੁਇਸੁੰਦਰਸਾਪੁਬਚਨਉਧਾਰੀ॥ਦੁਖਭੂਖਮਿਟੈਤੇਰੇਸਹਸਾਸੁਖਪਾਦਹਿਤੁਸੁ
 ਪਮਨਿਨਾਰੀ॥੧॥ਚਰਨਪਖਾਰਿਕਰਉਗੁਰਸੇਦਾਅਸੁਖਬਿਖਿਤਿਅਸਨਿਦਾਰੀ
 ਦਾਸਨਕੀਹੋਇਦਾਸਾਰੀਤੁਪਾਦਹਿਸੇਕੁਹਰਿਦੁਆਰੀ॥੩॥ਇਹੀਅਚਰਇਹੀਬਿਉਰ
 ਹਾ॥ਆਗਿਆਮਾਨਭੁਗਤਿਹੋਇਤੁਮਾਰੀ॥ਜੇਇਹਮੰਤ੍ਰਕਮਾਵੈਨਾਨਕਸੇਕੁਉਚਲਪ
 ਰਿਉਤਾਰੀ॥੩॥੨॥੬॥ਅਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਦੁਪਦੇ॥ਕੁਈਪ੍ਰਾਪਤਿਮਾਨਖਦੇਹੁਰੀਅ
 ਗੋਬਿੰਦੁ॥ਲਿਨਕੀਇਹਤੇਰੀਬਰੀਆ॥ਅਦੁਰਕਾਜਿਤੇਰੇਕਿਤੇਨਕਮਾ॥ਮਿਲਿਸ

ਧਸੀਗਤਿਭੁਜੁਕੇਦਲਨਾਮੁ॥੧॥ਸਰਿਜਾਮਿਲਾਬੁਭੁਭੁਜਲਤਰਨਕੋ॥ਜਨਮਿਥਿਰਬੁ
 ਜਾਤੁਰੇਗਿਮਾਇਅਕੋ॥੧॥ਜਪੁਤਪੁਸਿਜਮੁਧਰਮਨਕਮਾਇਅਮ॥ਸਿਦਾਸਾਧਨਜਾ
 ਨਿਆਹਰਿਗਾਇਅਮ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਮਨੀਚਕਰਮਾ॥ਸਗਣਿਪਰੇਕੀਰਾਖਧੁਸਰਮ
 ॥੨॥੨੬॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ ਤੁਝਾਬਿਨੁਅਦੁਨਾਹੀਮੈਦੁਤਿਮੇਰੇਮਨਮਾਹੀ
 ਤੁਮੇਰੇਮਨਮਾਹੀ॥ਤੁਸਾਜਨਸਿਰੀਪੁਕੁਮੇਰਾਕੋਜੀਅਡੁਗਾਹੀ॥੧॥ਤੁਮਰੀਉਟੁਮਥੀ
 ਆਸਾ॥ਬੈਠਤਸੇਵਤਜਾਗਤਦਿਸਰੁਨਾਹੀ॥ਤੁਸਾਸਗਿਰਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਖੁ
 ਰਾਖੁਸਗਣਿਪੁਕੁਆਪਨੀਅਥਾਨਿਸਾਗਰਦਿਕਰਾਲਾ॥ਨਾਨਕਕੇਸੁਖਦੋਤਸਤਿਗੁ
 ਰਹਮਤੁਮਾਰੇਬਾਲਹੁਪਾਲਾ॥੨॥੩੦॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ ਹਰਿਜਨੁਲੀਨੇਪੁ
 ਕੁਛਨਹੀ॥ਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਮੇਰਾਮਨਮਾਨਿਆਤਾਪੁਮੁਆਬਿਖੁਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ੨੫॥ਲਤਉਕਛੁਬਿਅਪੇਰਾਮਨਾਮੁਗੁਨਗਾਇਮਸੁਕੀਕੋਤਿਕਛੁਨਲਾਗੇਰ
 ਹਨਕਮਲਸਰਨਾਇ॥੧॥ਸੀਤਪ੍ਰਸਾਦਿਕੁਏਕ੍ਰਿਪਾਲਹੋਏਆਪਿਸਗੋਇ॥ਗੁਨ
 ਨਿਪਾਨਨਿਤਗਾਏਨਾਨਕਸਹਲਾਦੁਖਮਿਟਾਇਅਮ॥੨॥੩੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥
 ੫॥ਅਉਖਧਧਾਇਉਹਰਿਕੇਨਾਉ॥ਸੁਖਪਾਏਦੁਖਬਿਨਸਿਆਬਾਓ॥੧॥ਤਾਪਭ
 ਏਆਬਚਨਗੁਰਪੁਰੇ॥ਅਨਦੁਏਆਸਭਿਮਿਟੈਦਿਸੁਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉਪਨੀਅਜੇ
 ਤੁਸਗਲਸੁਖਪਾਈਆ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਕਮਨਿਧਿਆਇਅਮ॥੨॥੩੨॥ਆਸਾ
 ਮਹਲਾ॥੫॥ਬਾਛੁਤਨਾਹੀਸੁਬੇਲਾਆਈ॥ਬਿਨੁਕੁਮੈਵਿਉਬੁਝੁਬੁਝਾਈ॥
 ੧॥ਠਾਛੀਤਾਤੀਮਿਟੀਖਾਈ॥ਉਹਨਬਾਲਾਬਡਾਭਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਨਕ
 ਦਾਸਸਾਧਸਰਣਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੁਉਪਾਰਿਪਰਾਈ॥੨॥੩੩॥ਆਸਾਮਹਲਾ
 ੫॥ਸਦਾਸਦਾਆਤਮਪਰਗਾਸਾਸਾਧਸੀਗਤਿਹਰਿਚਰਨਨਿਦਾਸੁ॥੧॥
 ਗਮਨਾਮੁਨਿਤਜਪਿਮਨਮੇਰੇ॥ਸੀਤਲਸੀਤਿਸਦਾਸੁਖਪਾਵਹਿਕਿਲਦਿਖਜਾਹਿ
 ਸਚੇਮਨਤੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਨਾਨਕਜਾਕੇਪੁਰਨਕਾਮੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕੇਪੁਰਨਪਾਰ

ਬ੍ਰਹਮਾਦੁਜਘਰਕਠਉਤੀਸਾ॥ ੨॥ ੩੪॥ ਅਸਾਮਹਲਾ॥ ਘਾਜਾਕਉਸੁਆਮੀਪ੍ਰ
 ਕੁਬੇਲੇ॥ ਪੀਨ੍ਰਗਈਛਿਰਨਹੀਦੇਹਲੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਚਰਨਸੀਗਮੇਠੀ
 ਸਾਖਸਹਨਿਅਨਿਦਸੁਹੇਲੀ॥ ੧॥ ਸਾਧਸੀਗਿਗੁਨਗਾਇਅਤੇਲੀ॥ ੨॥ ੩੫॥
 ਅਸਾਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਾਇਆਮਧਮਤਸਰਬੇਦੇਖੇਲਤਸਕਿਜਮੇਹ
 ਰੇ॥ ਸਤ੍ਰਸੰਤੋਖਦਇਆਧਰਮੁਸਤੁਇਹੁਅਪਨੇਗਹੁਤਿਰਿਵੇਢਾਜਨਮਾਥਨਕੁਕੇ
 ਸਤੁਭਾਗੇ॥ ਮਿਲਤਸੰਗਿਆਮਨੀਨਰਮਲਾ॥ ਗੁਰਪੁਰੈਲੇਖਿਨਮਾਹਿਤਗੇ॥ ੧॥
 ਸਕੁਧੀਰੇਨਹੋਇਰਹੇਮਨੁਆਸਗਲੀਦੀਸਹਿਮੀਤਪੀਆਰੀ॥ ਸਤੁਮਥੇਰਦਿਆ
 ਮੇਰਾਠਾਰੁਰਦਾਨਦੇਤਸੰਭੁਜੀਅਸਮਾਗੇ॥ ੨॥ ਏਕੇਏਕਆਪਿਇਕਏਕੇਏਕੇਹੋਸ
 ਗਲਪਾਸਾਗਿ॥ ਜਪਿਜਪਿਹੋਏਸਗਲਾਸਾਜਨਏਕਨਾਮੁਪਿਆਇ॥ ਬਹਉ
 ਧਾਗੇ॥ ਗਹਿਰਗੀਭੀਰਬੇਅੰਤਗੁਸਾਈਅੰਤਨਹੀਕਿਛੁਪਾਰਾਦੁਰੇ॥ ਤੁਮਹੀਕ੍ਰਿ
 ਪਾਤੇਗੁਨਗਾਇਨਾਨਕਪਿਆਇਪਿਆਇਪ੍ਰਭਕਉਨਮਸਕਰੇ॥ ੪॥ ੩॥ ੬
 ਅਸਾਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਤਿਥੇਅੰਤਦਿਗੁਤਅਗੋਚਰਾਇਹਸਕੁਤੇਰਾਆਕਾਗੁਕਿ
 ਆਹਉਜੰਤਕਰਹੁਚਿੰਤਰਾਈ॥ ਜਾਸਕੁਕਿਛੁਤੁਏਆਗਿ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰ
 ਅਪਨੇਬਠਿਕਰਾਖਹੁਲੀਲਾਧਾਰਿ॥ ਦੇਹੁਸੁਮੰਤਸਦਾਰੁਣਗਾਇਮੇਰੇਠਾਕ
 ਰਅਗਮਅਪਾਰਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੈਸੇਜਨਜਨਠਰਮਹਿਪ੍ਰਾਣੀਉਹਰਹਤਾਨਾਮੁ
 ਅਧਾਰਿ॥ ਅਨਿਦਕਰਹਿਸਾਸਿਸਾਸਿਮਾਰੈਲੋਮੇਪਹੈਅਗਨਾਰਿ॥ ਪਰਮਪਰ
 ਦਾਰਾਪਰਨਿਦਾਇਨਿਸਿਭੁਖੀਤਿਨਿਦਾਰੀ॥ ਚਰਨਕਮਲਸੇਵੀਰਿਦਅੰਤ
 ਤਰਿਗੁਰਪੁਰੈਕੇਆਧਾਰਿ॥ ਗੁਰਮੰਦਰਮਹਲਾਜੇਦੀਸੈਨਾਕੇਈਸੀਪਾਰਿ॥
 ਜਬਲਗੁਜੀਦੁਹਿਕੀਲੀਕਲਮਹਿਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਗਿ॥ ੪॥

੨੨॥

ਅਸਾਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਅਗੁ॥ ੩॥

੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਜਮਿਲਕਜੋਬਨਿਗੁਪਸੇਬੁਪਵਿਤਜੁਅਨੀ॥ਬਹੁਤੁਦਰਬਹਸਤੀਅਰਘੋਲੁ
ਲਲਖਥੈਆਨੀ॥ਅਗੋਦਰਗਕਾਮਿਨਅਵੈਛੁਡਿਚਲੈਅਭਿਅਭਿਮਾਨੀ॥੧॥
ਕਾਹੇਦੇਕਬਿਨਾਚਿਤੁਲਾਈਐ॥੧॥ਕਾਹੇਦੇਕਬਿਨਾਚਿਤੁਲਾਈਐ॥ਉਠਤੋਸੇਵਤਜਗ
ਗਤਸਦਾਹਰਿਐਆਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਹਾਬਾਚਿਤੁਸਿਦਰਅਘਾਤ੍ਰੇਰਣਮਹਿਜਿਤੇ
ਪਾਵਾਏ॥ਹਉਮਾਰਗੁਉਹਉਬਿਧਿਉਛੋਡੁਉਮੁਖਤੇਦੇਵਬਥੇ॥ਅਏਆਹਕਮੁਪਚਬੁਹ
ਮੁਕਾਛੋਡਿਚਲਿਐਕਦਿਹਾਏ॥ਕਰਮਫਲਮਜੁਗਾਤਿਬਹੁਕਰਤਾਕਰਣੈਗਰਨਜਾਣੈ
ਉਪਦੇਸੁਕਰੈਆਪਿਨਕਮਾਵੈਤਤੁਸਬਦੁਨਪਛਾਣੈ॥ਨਾਗਾਆਇਆਨਾਗੋਜਾਸੀਜਿਉ
ਹਸਤੀਖਾਕਪਛਾਣੈ॥੩॥ਸਿਤਜਨਸੁਨਹੁਸਰਿਮੀਤਾਧੁਠਾਏਹੁਪਾਸਾਰਾ॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਥਿ
ਕਰਿਨੁਬੈਥਿਥਾਧਿਮੁਦੇਰਦਿਰਾਗੁਰਮਿਲਿਨਾਨਕੈਨਾਮੁਪਿਆਇਆਸਚਿਨਾਮਿ
ਨਿਸਤਾਰਿ॥੪॥੧੩॥੮॥

ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥੫੫ਗੁ॥੫॥ ੧੪ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕੁਮਿਮਹਿਸੇਈਸਗਲਜਗਤੁਪੈਧਅੰਧਾ॥ਕਿਉਜਾਣੈਹਰਿਜਨੁ॥੧॥ਮਹਾਮੋਹਨੀਮ
ਗਨਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਮੁਪ੍ਰਾਨਾ॥ਕਿਉਤਿਅਗੋਦਿਰਲਾ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਅਨੁਪਹਰਿਸਿਤ
ਮੰਤਾ॥ਕਿਉਲਾਗੋਸਾਧਾ॥੩॥ਨਾਨਕਸਾਧਸੀਰਿਜਾਰੀਗਿਆਸੀਰੀਗੀ॥ਦੁਨੁਭਾਥੀ
ਪਾ॥੪॥੧॥੩॥੮॥

ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥੫੫ਗੁ॥੬॥ ੧੪ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜੇਤੁਪਤਾਵਸੇਪਰਵਾਨਸੁਖਸਹਜਿਮਨਿਸੇਈ॥ਕਰਨਕਰਨਸਮਰਥਅਪਾਰਾ॥ਅਦਰਨ
ਹੀਰੋਕਈ॥ਤੇਠੇਜਨਸਾਕੀਰਸਕਿਭੁਛਰਾਵਾਧਿ॥ਸਸਲਤਿਮਤਾਸਿਆਨਪਲਨਕੀਜਿ
ਤਕੁਰਹਿਕਰਾਵਾਧਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਧਿਤਨਾਮੁਤਮਾਰੇਪਿਆਰੇਸਾਧਸੀਰਿਰਸੁਪਾਇਅ
ਉਪਤਮਗਾਏਸੇਈਜਨਪੁਰੇਸੁਖਨਿਧਾਨਹਰਿਗਾਇਆ॥੨॥ਜਾਕਉਦੇਕਤੁਮਾਰੀਸੁ
ਆਮੀਤਾਕਉਨਾਹੀਛਿਤਾ॥ਜਾਕਉਦਾਇਆਤੁਮਾਰੀਹੋਈਸੇਸਾਹੁਲੇਭੁਗਵੀਤਾ॥

३॥ बुद्धमिहपूगसतिनिक्कसंजयकाचरसन्नापादिदृष्टादिनामुनानकसत्तुकी
 नामेरेदिगसमादिआ॥४॥ १॥ आसामहल्ला॥ जन्मजन्मकीमल्लपेदेपरणीम
 पट्टावीतापादे॥ एहिगसुखनहीदरगहदेदीजमुपरिजादिपरदे॥ १॥ निदकि
 अहिमिलिजन्ममुगदुआ॥ पण्डनसौकराचुघाँआरौठिठनपादिआ॥ १
 १॥ रगछि॥ विरतुपादिआनिदकिधपुवेकाविआउिहकरेधिंरारापत्तायिह
 तजन्मराधेउिहकिमुपहिकरेपुकारा॥ २॥ निदक्कीगतिक्कतुसहीपसमेदेदेउ
 टागजैजैनिदक्केसितनकीतिउिसितनसुखमाला॥ ३॥ सितदेक्कतुआगीसुआमीति
 सैतनकासगादी॥ कहुनानकसितहगिगधेनिदक्कीदेक्कादी॥ ४॥ २॥ ४१॥ आस
 महल्ला॥ ५॥ घागिधेदिअंतमनमैल्लादेठिठनअपेनेपेदे॥ एहिगधामि
 रूपिमोहिदिआपिआआरौमुसिमुसिक्की॥ १॥ गिदिदुजन्मकीमतिपेरेगा॥
 दुरमीमारिसापुनहमरदीनामुनासुनादीडुरा॥ १॥ रगछि॥ आदिआकीकीर
 तिठेठिठगदुदीरुगतीसारनजाने॥ घेदसासक्कउितरक्किल्लगातुतजैगुन
 पट्टादे॥ २॥ उिपरिगदिआजैसोषेटादुआनदरिसराछाआदिआ॥
 अंतरिजामीसबुकिहुजल्लैउिसेक्कहदुपादिआ॥ ३॥ कक्कपट्टीचिमनीआ
 दगधिनसिरादिआततघदेल॥ सतिसतिसतिनानक्ककिआपुनेदिदेदु
 समल्ल॥ ४॥ ३॥ ४॥ २॥ आसामहल्ला॥ ५॥ उिदमुक्कतुदेमननिरमल्लाने
 आपुनिदुगि॥ पिंनजन्मलेदुसरातिगधेमनमहिदेक्की॥ १॥ तैराफलुनिठ
 तिक्करगुल्लगादे॥ रघाषपधादुजतल्लुपिपरुअनहदुदुजादे॥ १॥ रगछि॥
 पूषमेमनपरषपेअपलापादेउमररीशुदे॥ रगमनामुजपुहिदेजपुमुपेत्तसवाल
 सुनादे॥ कुरसिदिगापचरनपधारेसितदुगितिल्लादे॥ मनतनअरपिपेरगुर
 आरौसतिगुरपदरषपादे॥ ३॥ जैजैसुनपेधेलादि॥ सरपातक्कजन्ममरद

ਦੁਖਭੁਗੋ॥ ਐਸੀ ਨਿਰਤਿ ਕਰਿ ਦਰੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੇ॥ ੪॥ ੪॥ ੪॥ ੩॥ ਆਸਾ
 ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਅਧਮ ਚਢਾਈ ਭੁਈ ਬ੍ਰਹਮਣੀ ਸੁਦੀ ਦੇਸਟਈਗੇ॥ ਪਤਾਲੀ ਆਕਾਸੀ ਸ
 ਖਨੀ ਲਹਬਰ ਬੁਝੀ ਪਾਈਗੇ॥ ੧॥ ਪਰਕੀ ਬਿਲਾਈ ਅਦਰ ਸਿਖਾਈ ਮੁਸਾਦੇ ਪਿਤ੍ਰਗਈ
 ਗੇ॥ ਅਜ ਕੈਵਲਿ ਗੁਰਕੀ ਨੇਕੇ ਹਰਿਕੁ ਕਰਤਿ ਨਹਿ ਲਗਈਗੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਾਝੁ ਬੁਨੀ
 ਆਛੁ ਪਰਥਾ ਮਿਆਨੀ ਪਾਰਿਆ ਪ੍ਰਚੁ ਪਾਇਗੇ॥ ਬਿਨੁ ਜਨੀ ਦੇਲੇ ਜਤਿ ਉਜੜਾਵਾ ਅਰ
 ਰਜਲਾਇਗੇ॥ ੨॥ ਦਾਦੀ ਦਾਦਿ ਨ ਪਹੁਚਨਗਾ ਰੂਪੀ ਨਿਰਨਉ ਪਾਇਆਗੇ॥ ਮਾਇ
 ਦੁਲੀਚੈ ਬੈਠੀ ਲੇ ਮਿਰਤ ਕੁਨੈ ਨੁਦਿ ਪਾਲਨੁ ਪਾਇਆਗੇ॥ ੩॥ ਸੋਈ ਆਜਾਣੁ ਕਹੈ ਮੇਜ
 ਣਾ ਜਾਨਣਾ ਜਾਨਨਹਾਰਾ॥ ਨਦੁ ਨਾਗੇ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੀਆਰ ਸਕਿਰ ਸਕਿ
 ਬਿਗਸਾਨਗੇ॥ ੪॥ ੫॥ ੪॥ ੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਬਿਧਨ ਕਾਟਿ ਬਿਸਾਰੇ ਅਉਗੁਣ
 ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰਿਆ॥ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਮਾਤ ਪਿਤ ਨਿਆਈ ਬਾਰਕ ਜਿਉ ਪ੍ਰਤਿਪਾ
 ਰਿਆ॥ ੧॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਰਾਖੇ ਗੁਰਗੋਪਾਲਿ॥ ਕਾਇਲੀ ਦੇ ਮੁਹ ਬੁਦੁ ਜਲੇਤ ਅਪਨੀ ਨ
 ਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਜਮੇਤ ਛੁਟੀ ਐਹ ਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸੁਖ ਪਾਈ
 ਸਾ ਸਿਗਿਰਾ ਸਿਰਪਹੁ ਜਪਰਸ ਨਾਨੀਤ ਨੀਤ ਗਈਐ॥ ੨॥ ਗੁਰਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਚਮ ਪਦੁ ਪਾ
 ਆਸਾ ਪਸਿਗਿ ਦੁਖ ਨਾਏ॥ ਛਿਜੈ ਨ ਜਾਇ ਕਿਛੁ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੇ ਹਰਿਧਨੁ ਨਿਰਮਲ
 ਗਾਏ॥ ੩॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭੁਏ ਸਹਾਈ॥ ਇਤ ਉਤਰਾਧਨ ਗੇ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਮੀਤ ਹੀਤ
 ਧਨ ਮੇਰੈ ਨਾਨਕੁ ਸਦ ਬਾਲਿਹਾਰੇ॥ ੪॥ ੬॥ ੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਜਾਤੁ ਸਾਹਿਬੁ
 ਤਾਭੁ ਉਕੇਹਾ ਹਉਤੁ ਪਾਇਨੁ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ॥ ਏਕ ਤੇਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਮੇਤੁ ਪਾਇਨੁ ਦੁਜ
 ਨਾਹੀ॥ ਬਾਝ ਬਿਖੁ ਦੇਖਿਆ ਸਿਸਾਰਾ॥ ਰਖਿਆ ਕਰੁ ਗੁਸਾਈ ਮੇਰੇ ਮੇਨਾ ਮੁਤੇਰਾ ਆ
 ਧਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਨਹਿ ਬਿਰਥਾ ਸਭਾ ਮਨ ਕੀ ਹੋਰ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ॥
 ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਗਾਇਆ॥ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖ ਪਾਈਐ॥ ੨॥ ਕਿਆ ਕਹੀ
 ਐਕਿ ਸੁਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ॥ ਜਿ ਕਹਣਾ ਸੁਖੁ ਭੁਜੀ ਪਾਸਿ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਤੇਗਵ

ਦੁਰੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਮੈ ਤੇਰੀ ਆਸ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਦੇਹਿ ਦੁਨੀ ਤੇਰੀ ਦੁਨਿਆਈ ॥ ਇਤਉਤ
 ਤੁਧੁ ਹਿ ਪਿਆਵਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਦਾ ਸੁਖ ਦਾ ਤੇ ਮੈ ਤਾਣੇ ਤੇਰਾ ਇਕ ਨਾਉ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥
 ੪ ॥ ੬ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਠਾਕੁਰ ਦੇਹ ਮਹਾਰਾ ਸੁਯੋਗ ਨਹਿ ਪੀ
 ਉ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੈ ਕੁਰੁ ਰੇ ਦੁਤ ਬਨਾ ਸਿਉ ਕੁਰਮੁ ਬੀਉ ॥ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਮੈ ਜੀਉ ॥
 ਸੁਨਿਕਰ ਬਚਨ ਤੁਮਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨ ਤਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰ ਬੀਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮਰੀ ਬ੍ਰਿਧਾ ਤੇ
 ਭਉ ਸਾਧ ਸਿਰਾ ਦੇਹੁ ਕਾਰਜੁ ਤੁਮ ਆਪਿ ਹੀਉ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਕਰਿ ਚਰਨ ਗਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮੇਰੇ ਸ
 ਹ ਜੇ ਬਿਖਿਅ ਕੁਈ ਪੀਉ ॥ ੨ ॥ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੁ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮਾਰਾ ਦੇਹੁ ਅਭਿਨਾਸੀ ਮੰਤ੍ਰ ਲੀ
 ਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਨਾਤਾ ਪ੍ਰਸੰਤਾ ਪ੍ਰਮੇਰਾ ਬੈਰਗੀਉ ॥ ੩ ॥ ਪਿਨੁ ਸੁਮਾਨਾ
 ਸਦੇਹੀ ਪਾਈ ਜਿਤ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੈ ਮੋਲਿ ਲੀਉ ॥ ਪਿਨੁ ਸੁਕਲ ਜੁਗ ਸਾਧ ਸੀਰੀ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾ
 ਈ ਮੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੀਉ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੁ
 ਕਿਰਦੁ ਆਮਦੁ ਰਕਿ ਜਾਣੈ ਗਿਆਨਾ ॥ ਭੁਲ ਚੁਕਾ ਅਪਨਾ ਬਾਰਿਕ ਬਖਸਿ ਆਪਾਰ
 ਬ੍ਰਹਮ ਚੁਗਾਵਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਰਾ ਸਦੈ ਵੀ ਆਲਾ ਮੇਰਿ ਦੀਨ ਕਉ ਗਾਇਲੀ ਆ
 ਬਾਇ ਆਰੇਗ ਮਹਾ ਸੁਖ ਪਾਇ ਆਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ
 ਪਾਪ ਮੇਰੇ ਪਰਹਰਿ ਆਬੰਧ ਨ ਕਾਟੇ ਮੁਕਤ ਭੁਏ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਾ ਘੋਰੇ ਤ ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਗੁਰ
 ਰਾਇ ਲੀਏ ॥ ੨ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭੁਏ ਸਗਲ ਭਉ ਮਿਟੈ ਆਰਥੇ ਰਾਖਨ ਹਾਰੇ ॥ ਮੈ ਸੇਰ
 ਤਿਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਕਰਜੁ ਸਗਲ ਸਵਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨ ਮੇਰਾ ਸਰਬ
 ਪਾਇ ਆਨਾਨਕ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ੪ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਿਉ ਦਿਸਰਿ ਤਾ ਸਕੁ ਕੋਲਾ
 ਗੁਰੀ ਤਿਆਵਹਿ ਤਾ ਸੇਵਾ ਅਵਰ ਕੈ ਉਦੁ ਜਾ ਸੁਧੈ ਸਾਰੇ ਅਲਖ ਅਭੇਦਾ ॥ ੧ ॥
 ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾ ਸਦਾ ਦਇਆ ਲਾਲੇ ਗੰਨ ਕਿਨ ਕਿਆ ਦੇਚਾਰੇ ॥ ਬੁਰਾ ਭੁਲਾ ਕਹ
 ਕਿਸਨੇ ਕਹੀ ਮੈ ਸਗਲੇ ਝੀਅਤੁ ਮਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੀ ਦੇਕ ਤੇਰਾ ਆਖਾਰਾ
 ਹਾਥ ਦੇਇ ਤੇਰਾ ਧਰਿ ॥ ਜਿਸੁ ਤੁਜਾਨ ਉਪਰਿ ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤਿਸ ਕਉ ਬਿਪਨ ਕੈ ਉਤ

ਖੈ॥੧॥ਉਹਸੁਖਉਹਾਵਡਿਓਆਈ॥ਜੇਪੁਰੁਜੀਮਾਣਿਥਾਨੇ॥ਤਿਦਾਨਤੁਸਦਾਮਿਹਰ
 ਦੁਲਾਨਾਮੁਮਿਲੈਰੰਗੁਮਾਣੀ॥੩॥ਤਧਆਰੈਅਰਦਾਸਿਹਮਾਰੀਜੀਉਪਿੰਡਸਬੁਤੇ
 ਗਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਬੁਤੇਰੀਵਡਿਓਆਈਕੋਈਨਾਉਨਜਾਣੈਮੇਰਾ॥੪॥੧੦॥੪॥੬॥
 ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪੂਰੁਅੰਤਰਜਾਮੀਸਾਧਸਿਰਿਹਰਿਪਾਈਐ॥ਕੋਲਿ
 ਕਿਵਾਗਦਿਖਲੇਦਰਸਨੁਪਨਰਪਿਜਨਸੁਨਆਈਐ॥ਮਿਲਿਉਪਰੀਤਸੁਸਾਮੀ
 ਅਪੋਨਸਗਲੇਦੁਖਯਹਉਰੇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਜਿਨਿਰਿਦੈਅਗਾਧਿਆਤਾਕੋਸਿਗਿਤਰਉ
 ਗੇ॥੧॥ਰਹਾਓ॥ਮਹਾਓਦਿਆਨਪਾਦੁਕਸਾਗਰਬੁਏਹਰਖੇਸੁਗਮਾਹਿਬਸਨਾ॥ਸਤਿ
 ਗੁਰੇਕੁਏਕੁਏਆਮਨਾਨਿਰਮਲਜਪਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਰਸਨਾ॥੨॥ਤਨਧਨਥਾਪਿਕੀਉ
 ਪੂਰੁਅਪੁਨਾਕੋਮਲਬੰਧਨਥਾਪਿਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਰੁਏਜਨਮੁਕਤੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
 ਅਗਾਧਿਆ॥੩॥ਗਾਥਿਲੀਏਪੂਰੁਰਖਨਹਾਰੈਜੇਪੂਰੁਅਪੋਨਕੁਏ॥ਜੀਉਪਿੰਡਸਬੁ
 ਤਮਗਾਦਾਤੇਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਨੇ॥੪॥੧੧॥੫੦॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਮੋਹਲ
 ਨਨੀਦਤੇਚੁਟਕੇਕਉਨਅਨੁਗਿਹਰੁਇਉਰੀ॥ਮਹਾਮੋਹੁਣੀਤੁਧਨਵਿਆਪੈਤੇਰਆਲ
 ਸੁਕਹਾਗਾਇਉਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉਪ੍ਰਕਾਸਕ੍ਰੋਧਅਹਿਕਾਰਗਾਧਰੇਸਿਜਿਮਕਉਨਛੁਦਿਉ
 ਰੀ॥ਸੁਰਿਨਰੈਦੇਅਸੁਰਤ੍ਰੇਕੁਨੀਆਸਗਲੇਕੁਦਨਲਟਿਉਰੀ॥੧॥ਦਵਾਅਗਾਨਿਬ
 ਹੁਤ੍ਰਿਏਜਲਲੋਕੋਈਹਰਿਆਖੁਟਗਹਿਉਰੀ॥ਐਸੇਸਮਰਥਦੂਰਨਿਨਿਸਕਉਤਥੀ
 ਓਪਾਜਾਤਨਕਹਿਉਰੀ॥੨॥ਕਾਜਰਕੋਠਮਹਿਭੁਈਨਕਥੀਨਿਰਮਲਥਰਨਥਨਿ
 ਓਰੀ॥ਮਹਾਮੰਤ੍ਰਗੁਰਹਿਰੈਬਖਸਿਉਅਚਾਰਜਨਾਮੁਸੁਨਿਉਰੀ॥੩॥ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾ
 ਪੂਰੁਨਦਰਿਅਵੇਲਕਲਅਪੋਨਚਰਨਿਲਾਰਾਈ॥ਪ੍ਰੇਮਭੁਗਤਿਨਾਨਕਸੁਖਪਾਈ
 ਆਸਾਪੁਸਿਗਸਾਈ॥੬॥੧੨॥੫੧॥
 ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਘਰੁ॥੭॥ ੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਲਾਲਚਲੇਨਾਤੇਤਨਿਸੋਹਿਆ॥ਸੁਰਜਨਬਾਣੀਤਤਨਿਸੋਹਿਆ॥੧॥

ਕਵਨਬ ਨੀਰੀਤੇਰੀਲਾਲੀ॥ ਕਵਨਬੇਗਤੁਭੁਈਗੁਲਾਲੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮਰੀਸੇਰ
 ਬਤੁਮਹਿਸੁਹਾਗੁ॥ ਤੁਮਘਰਿਲਾਲਨਤੁਮਘਰਿਭਾਗੁ॥ ੩॥ ਤੁਸਤਵੀਤੀਤੁਪਰਧਾਨਿ
 ਤੁਪ੍ਰੀਤਮਭਾਨੀਤੁਹੀਸੁਗਰਿਆਨਿ॥ ੩॥ ਪ੍ਰੀਤਮਭਾਨੀਤਾਰਿਗੁਲਾਲੁ॥ ਕਹਨਾਨਕ
 ਸੁਭਦ੍ਰਿਸਦਿਨਿਹਾਲਾ॥ ੪॥ ਸੁਨਿਰੇਸਖੀਇਹੁਹਮਰੀਘਾਲਿ॥ ਪ੍ਰਭੁਆਪਿਸੀਰਾ
 ਰਸਦੁਰਦੁਹਾਰੁ॥ ੫॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁਜਾਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਦੁਖਘਨੇਜਥੇਤੇਦੁ
 ਅਥਮਸਲਤਿਮੇਰਿਮਿਲੀਹਦੁਗਿ॥ ੧॥ ਦੁਕਾਨਿਹੋਰਾਸਖੀਸੁਹੰਗੀ॥ ਭੁਰਮੁਗਾਇ
 ਆਗੁਰਿਪਾਰਸੀਗਿਮੇਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਿਕਟਿਆਨਿਪ੍ਰਿਅਸੇਜਧਰੀ॥ ਕਾਇ
 ਕਚੁਨਤੇਛੁਟਿਪਰੀ॥ ਮੰਦਰਿਮੈਰੇਸਬਦਿਉਜਾਗਾ॥ ਅਨਦਥਿਨੇਦਪਸਮੁਹਮਾਗਾ॥
 ੩॥ ਸਤਾਕੋਭੁਗੁਮੈਪਿਰਘਰਿਅਯਾਇਆ॥ ਬਿਰੇਸੇਹਾਗੁਨਾਨਕਜਨਪਾਇਆ
 ੬॥ ੧੫॥ ੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਸਾਰਿਨਾਮਿਮੇਰਾਮਨਲਾਗਾ॥ ਲੋਗਨਸਿਉ
 ਮੇਰਾਠਾਠਾਬਾਗਾ॥ ੧॥ ਬਾਹਰਿਸੁਤਸਗਲਾਸਿਉਮਉਲਾ॥ ਅਲਿਪਤੁਰਹਿਉਨੇ
 ਸੇਜਲਮਹਿਕਉਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਸਮਕੀਬਾਤਸਗਲਾਸਿਉਕਰਤਾ॥ ਜੀਅਸਿ
 ਰਿਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਧਰਤਾ॥ ੩॥ ਦੀਸੀਆਦੁਤੈਹਬਹੁਤੁਭੀਹਾਲਾ॥ ਸਗਲਾਅਚਕ
 ਕੀਇਹੁਮਨੁਰਝਾ॥ ੩॥ ਨਾਨਕੁਨਿਨਿਗੁਰਪੁਰਾਪਾਇਆ॥ ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏ
 ਦਿਖਾਇਆ॥ ੬॥ ੩॥ ੫॥ ੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਪਾਵਤਰਲੀਅਜੇਬਨਿਬ
 ਲੀਆ॥ ਨਾਮੁਬਿਨਾਮਾਦੀਸਿਗਿਛਲੀਆ॥ ੧॥ ਕਾਨਕੈਤੁਲੀਆ॥ ਬਸਤਉਚ
 ਲੀਅਸੇਜੁਸਖਾਲੀਆਮਨਿਗਰਬੁਲੀਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਲੇਵੀਰਗੀਆ
 ਸਿਬਿਕਨਕਛੁਰੀਆ॥ ਹਰਿਭੁਗਤਾਬਿਨੁਲੇਖਰਨਿਗਨੁਰੀਆ॥ ੩॥ ਰੁਪਸਿਛਰੀ
 ਆ॥ ਹਰਿਸੁਬਿਨੁਸਭਿਸੁਅਦਾਠਿਕਾਰੀਆ
 ੩॥ ਇਆਛੁਰੀਆਬਿਕਾਰਬਿਖਲੀਆ॥ ਸਗਲਨਾਨਕਪ੍ਰਤਪੁਰਪੁਦਾਇਆ
 ਲਈਆ॥ ੪॥ ੫੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਏਕਬਰੀਚਪੈਨੁਘਨਕਰਿਆ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤਤਾਮਹਿਭਲਿਆ॥੧॥ ਐਸਾਕਲੁਬੀਚਾਰਗਿਆਨੀ॥ ਜੋਤਪਾਈ
 ਐਪਦੁਨਿਰਬਾਨੀ॥ ਆਸਿਪਾਸਿਬਿਖੁਅਥੇਕੀਠਾਈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਰੁਈਗੇ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਸਿਰਨਹਰੈਦੇਕੇਮਾਲੀ॥ ਖਬਰਿਕਰਤੁਹੈਪਾਤਪਤਨੁਲੀ॥੨॥ ਸਗਲਧਨਸ
 ਪਤਿਆਇਜਨ੍ਹਾਏ॥ ਸਗਲੀਛਲੀਨਿਹਛਲਨਕਾਈ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਛਲਨਾਮੁਜਿ
 ਨਿਗੁਰੇਤੇਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਤਰੀਤਿਨਿਆਇਆ॥੪॥੫॥੫॥ ਏਕਾਸ਼ੁਮ
 ਹਲਾ॥੫॥ ਰਾਜਲੀਲਤੇਰੈਨਾਮਿਥਨਾਈ॥ ਜੋਗਬਨਿਆਤੇਗਵੀਬਤਸਗਾਈ॥
 ੧॥ ਸਬਧੁਸਪਾਬੇਨੈਤੈਰਉਲੋ॥ ਕੁਮਕੀਪਰਦੇਸਤਿਗੁਘੋਲੋ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹੁਕਮੁਬੁਝਿ
 ਰੰਗੁਕਸਮਾਦੁ॥ ਸਤਿਗੁਰੇਸੁਦਾਮਗਾਨਿਰਬਾਣੇ॥ ਜਿਨਿਤਜਾਤਾਸੇਰੀਰਸਤਉਚਸੀ
 ਪਿਗਾਣੁ॥ ਨਾਮਿਰਤਾਸੇਇਨਿਰਬਾਣੁ॥੩॥ ਜਾਕਉਮਿਲੈਉਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥ ਕੁਨਤਿਨ
 ਨਕਤਾਕਾਪੁਰਖਜਾਨਾ॥੪॥੫॥੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ ਉਥਿਥਜਾਉਤਉਹਉਕਰ
 ਤੇ॥ ਪੀਤੁਤਪੁਦੁਉਤਮਾਇਆਰਾਤੇ॥੧॥ ਸੇਅਸਥਾਨਬਤਾਵਹੁਮੀਤਾ॥ ਜਾਕਉਰਿਹਰਿ
 ਕੀਰਤਨੁਨੀਤਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਪਾਪੁਪੰਨੁਬੀਚਾਰੁ॥ ਨਕਸੁਰਗਾਛਿਰਿਛਿ
 ਰਿਅਉਤਾਰਾ॥੨॥ ਬਿਕਸਤਮਹਿਦਿਤਉਚਸਅਹਿਬਾਗੁ॥ ਕਰਮਕਰਤਜੀਅਕਉਨੀਜ
 ਰੁ॥੩॥ ਪ੍ਰਭੁਕ੍ਰਿਪਾਤੇਅਨਦੁਸਿਆਇਆ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਤਰੀਤਿਨਿਆਇਆ॥੪॥
 ਸਾਧਸੀਗਿਹਰਿਕੀਰਤਿਨਗਾਈਐ॥ ਏਹੁਅਸਥਾਨੁਗੁਰੁਤੇਪਾਈਐ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਦੁਜਾ॥੧॥੫॥੬॥ ਆਸਮਹਲਾ॥੫॥ ਘਰਮਹਿਸੁਖਬਾਹਰਿਛੁਨਿਸੁਖਾ॥ ਹਰਿਸਿ
 ਮਰਤਸਗਲਬਿਨਾਸੇਦੁਖਾ॥੧॥ ਸਗਲਸੁਖਹਰਿਸਿਮਰਤਸਗਲਬਿਨਾਸੇਦੁ
 ਖਾ॥੧॥ ਸਗਲਸੁਖਜਾਤੁਉਤਿਅਏਸੋਨਾਮੁਜਪੈਜੋਨਨਤੁਪ੍ਰਭਾਵੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਤਨੁਮਨਸੀਤਲਜਧੀਨਾਮੁਤੇਗਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਜਪਤਦੈਦੁਖੇਨੁਗਾ॥੨॥ ਹੁਕਮੁਬੁਝੈ
 ਏਪਰਵਾਨਾ॥ ਸਾਦਸਬਦੁਤਾਕਾਨੀਸਾਨਾ॥੩॥ ਗੁਰਪੁਰੈਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ
 ਕੁਨਤਿਨਨਾਨਕਮੇਰੈਮਨਿਸੁਖਪਾਇਆ॥੪॥੫॥੬॥ ਆਸਮਹਲਾ॥੫॥

ਜਗਪਠਾਵਹੁਤਹਤਹਜੀਈ॥ ਜੋਤਸਦੇਧਸੇਈਸੁਖਪਾਈ॥ ੧॥ ਸਦਚੇਰੇਗੋਵਿੰਦਗੋ
ਸਾਈ॥ ਤੁਮਰੇਕ੍ਰਿਪਭੇਭਿਪਤਿਅਪਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮਰਾਦੀਅਪੈਨਉਪਾਈ॥ ੩
ਉਪ੍ਰਸਾਦਿਪ੍ਰਭੁਸੁਖੀਵਸਾਈ॥ ਅਨਅੰਤਰਿਤੁਥੈਧਿਆਈ॥ ਤੁਮਰੇਲੈਦੁਨਕੋਭੁਲ
ਈ॥ ੩॥ ਕਹਨਾਨਕਨਿਤਇਵੈਧਿਆਈ॥ ਗਤਿਹੋਵੈਸੀਤਹਲਾਗਪਾਈ॥ ੪॥ ੮
੮॥ ੬੦॥ ਅਸਾਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਉਠਤਥੈਠਤਸੇਵਤਧਿਆਈ॥ ਮੋਮਚਰਿਚਲਤਹਰੇ
ਹਰਿਗਾਈ॥ ੧॥ ਸ੍ਰਵਨਸੁਨੀਐਅੰਧਿਤਕਥਾ॥ ਜਾਸੁਸੁਨੀਮਨਿਹੋਇਅੰਨਦਾਦੁਪਰੇ
ਗਮਨਸਗਲਲਥਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਰਜਿਕਾਮਿਬਾਟਘਟਜਪੀਐਪਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਤੈ॥ ੩॥ ਦਿਨੁਸੁਰੇਇਹਰਿਕੀਰਤਨਗਾਈ॥ ਸਿੰਜਨਜਮਕੀਵਦ
ਨਪਾਈਐ॥ ੩॥ ਅਠਪਰਚੰਨਿਸੁਦਿਸਰਹਿਨਾਹੀ॥ ਬਤਿਹੋਵੈਨਾਨਕਤਿਸੁਲਰਿਪਾਈ
॥ ੬॥ ੧੦॥ ੮੧॥ ਅਸਾਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਜੇਕੇਸਿਸੁਨਿਸੁਖਨਿਧਾਨੁ॥ ਰੁਈਕਲਿਅਣ
ਦੁਖਹੋਵਤਨਾਸੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਦਕਰਹੁਪ੍ਰਭੁਕੇਗੁਣਗਾਵਹੁ॥ ਸਤਿਗੁਰਅਪਨਾ
ਸਦਾਸਸਦਾਅਨਾਵਹੁ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਕਾਸੁਚੁਸਬਦੁਕਮਾਵਹੁ॥ ਬਖਧਾਰਿਥੈਐਮੁ
ਭੁਅਪਨਾਪਾਵਹੁ॥ ੩॥ ਪਰਕਾਥੁਰਾਖਹੁਚੀਤਿ॥ ਤੁਮਕਉਨਦੁਖਨਹੀਭੁਈਮੀਤੁ॥ ੩॥ ਹਰਿ
ਹਰਿਤਿਤਮੰਤੁਗੁਰਦੀਨਾ॥ ਇਹਸੁਖਨਾਨਕਅਨਦਿਨਚੀਨਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੬੨॥ ਅਸਾਮਹਲਾ
੫॥ ਜਿਸੁਨੀਚਕਉਕੇਈਨਜਾਨੈ॥ ਨਾਮੁਜਪਤਉਚਰਹੁਕੈਮੈਨੈ॥ ੧॥ ਦਰਸਨਮਾਰਗ
ਇਥੇਦੇਖਿਧਿਆਗੇ॥ ਤੁਮਗੀਸੇਵਕਉਨਕਉਨਭਗੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਕੈਨਿਕਟਿਨਅਵੈ
ਕੇਈ॥ ਸਗਲਸਿਸਟਏਅੰਕਚਕਨਮਲਿਧਈ॥ ੨॥ ਜੋਪ੍ਰਾਨੀਕਯੁਨਅਵਤਕਾਮੁ॥ ਸਿ
ਤਪ੍ਰਸਾਦਿਤਕੋਜਪੀਐਨਾਮੁ॥ ੨॥ ਸਾਧਸਿਰਿਅੰਨੇਸੇਵਤਾਜਾਗੇ॥ ਤਬਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕਮੀਲ
ਗੇ॥ ੪॥ ੧॥ ੨॥ ੬੨॥ ਅਸਾਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਦੋਕੋਏਕੈਨਿਹਾਰਉ॥ ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਨਾ
ਮੁਸਮਾਰਉ॥ ੧॥ ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਰਾਮਗਾਵਉ॥ ਸਿਤਪ੍ਰਤਪਿਸਾਧਕੈਸਿਰੇਹਰਿਹਰਿਨਾ
ਮੁਧਿਆਇਆਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਗਲਸਮਗੀਜਕੈਸੁਧਿਪਰੇਈ॥ ਘਟਘਟਅੰ

ਤੁਰਿਗਵਿਅਸੇਇ॥੩॥ਤਿਪਤਿਪਹਲਉਖਿਨਮਹਿਕਰਤਾ॥ਆਪਿਅਲੇਪਨਿਰਗੁ
 ਟੁਰਹਤਾ॥੩॥ਕਰਨਕਥਾਵਨਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਅਨਦਕਰੈਨਾਨਕਥਾਸੁਆਮੀ॥
 ੪॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਕੋਟਨਨਮਕੇਹੋਕੁਣਾਰੋ॥ਦੁਰਲੁਕੁਦੇਹਜੀਤੀਨਹੀ
 ਹਾਰੋ॥੧॥ਦੁਲਥਿਖਾਬਿਨਾਸੇਦੁਖਦਰਦਦੁਰਿ॥ਕੁਏਪੁਨੀਤਿਸੀਤਨਕੀਧੁਰਿ॥੧॥
 ੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਕੁਕੇਸਿਤਓਧਾਰਨਜੋਗਾ॥ਤਿਸੁਕੁੰਟੇਜਿਸੁਧਰਿਸੇਜੋਗੁ॥੨॥ਮੰਨਿਆ
 ਨਿਦੁਮੰਤ੍ਰਗੁਰਦੀਆ॥ਤਿਸਨਬਝੀਮਨਨਿਹਚਲੁਥੀਆ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਨਉਨਿ
 ਧਿਸਿਧਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਤੇਪਾਈਐਬੁਧਾ॥੪॥੧੪॥੬੫॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਮਿ
 ਟੀਤਿਆਸਾਮਾਗਿਆਨੁਮੰਧੇਗਾ॥ਸਾਧਸੇਵਾਅਪਕਟੇਘਨੇਗੇ॥੧॥ਸੁਖਸਹਜਿ
 ਆਨਿਦੁਪਾਣਾ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਕੁਏਮਨਨਿਰਮਲਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਸੁਲਾ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥ਬਿਨਸਿਉਮਨਕਾਮੁਰਖਦੁਠਾ॥ਪ੍ਰਕੁਕਾਕੁਣਾਲਾਗਾਮੀਠਾ॥੨॥ਗੁ
 ਰਪੁਰੋਕਚਰਨਗੋਗੇ॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਪਾਪਲੋਗੇ॥੩॥ਬਤਨਜਨਮਾਇਹੁਸਛਲਕੁਇ
 ਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਕੁਕਰੀਮਾਇਆ॥੬॥੧੫॥੧੫॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਸਤਿਗੁ
 ਅਨਾਸਦਾਸਦਾਸਮਾਰੇ॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਕੇਸਗਿਝੁਰੇ॥੧॥ਜਾਗੁਰਮਨਜਾਗਨਹਾ
 ਰੇ॥ਬਿਨਸਾਰਿਅਵਕਾਮਾਦੁਸਿਕਾਮਾਇਜਨਠਮੇਹਮਿਥਿਆਪਾਸਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਗੁਰਕੀਬਾਨੀਸਿਉਰੰਗੁਲਾਇ॥ਗੁਰਸ਼ੀਆਲੁਹੋਇਦੁਖਜਾਇ॥੨॥ਗੁਰਬਿਨੁਦੁਜ
 ਨਾਹੀਥਾਉ॥ਗੁਰਦਾਤਾਗੁਰਦੇਵੈਨਾਉ॥੩॥ਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰੇਸੁਰਆਪਿ॥ਆਠ
 ਪੜਨਾਨਕਗੁਰਜਾਪਿ॥੪॥੧੬॥੬੦॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਆਪੇਪੇਤੁਬਿਸਥਾਰੀਸਾ
 ਥਾ॥ਅਪਨੀਪੇਤੀਆਪਿਗਾਥਾ॥੧॥ਜਤਕਤਪੇਖਉਦੈਕੈਓਹੀ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਅਪੇਸੇ
 ਈ॥੧॥ਅਪੇਸੁਰਕਿਰਣਬਿਸਥਾਰਾ॥ਸੇਈਗੁਪਤੈਸੇਈਆਕਾਰਾ॥ਸਰਗੁਨਨਿਰ
 ਗੁਨਥਾਪੇਨਾਉ॥ਦੁਹਮਿਲਿਦੈਕੀਨੇਠਾਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਕੁਰਮਕੁਉਖੋਇਆ
 ਅਨਦਕੁਪਸਕੁੰਨਨਅਲੇਇਆ॥੪॥੧੭॥੨॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥

ਓਕਤਿਸਿਆਨਪਕਿਛੁਨਜਨਾ॥ਦਿਨਰੈਣਿਤਰਾਨਾਮੁਦੁਪਾਨਾ॥੧॥ਮੈਨਿਕੁ
 ਟੰਚੁਨਨਾਹੀਕੋਇ॥ਕਰੰਨਕਗਦਨਹਾਰੁਪ੍ਰਬੁਸੇਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੁਰਖਮੁਗ
 ਧਆਗਿਨਮਦੀਚਾਗੀ॥ਨਾਮਤੇਰੇਕੀਆਸਮਾਇਧਾਰੀ॥੨॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਯੰਮੁ
 ਸਾਧਾ॥ਨਾਮਪ੍ਰਬੁਕਾਮਨਹਿਅਰਧਾ॥੩॥ਕਿਛੁਨਜਨਾਮਤਿਮੇਰੇਬੇਰੀ॥ਥਿਨਦ੍ਰਿ
 ਨਾਨਕਉਟਪ੍ਰਬੁਤੇਰੀ॥੪॥੧੮॥੬੮॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਹਰਿਅਖਰਦਇਇਹ
 ਮਾਲਾ॥ਜਪਤੁਜਪਤੁਬੁਏਦੀਨਦਇਆਲਾ॥੧॥ਕਰਉਬੇਨਤੀਸਤਿਗੁਰਅਪ
 ਨੀ॥ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਰਾਖਹੁਸਰਣਾਈਮੇਕਉਦੇਹੁਹਰੇ॥ਹਰਿਜਪਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਹਰਿਆਲੁਓਰਅੰਤਰਧਥੈ॥ਜਨਾਮਰਣਕਾਦੁਪਨਿਦਾਏ॥੧॥ਧਿਰਦੈਸਮਾਲੇ
 ਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਬੋਲੇ॥ਸੋਜਨਇਤਉਤਹਿਨੇਤੁਲੇ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜੋਰਾਚੈਨਾਇ॥
 ਹਰਿਆਲੁਤਾਕੈਸੇਗਿਜਾਇ॥੪॥੧੯॥੭੦॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਜਿਤੁਕਾਸਹੁਕਿ
 ਛੁਤਿਸੁਜਨਲੇਪਾਬਿਆਪੈਕੋਇ॥੧॥ਹਰਿਕਾਸੇਦੁਕਸਦਾਹੀਮੁਕਤਾ॥ਜਿਕਿਛੁ
 ਰੈਸੇਈਭੁਲਜਨਕੈਅਤਿਨਿਰਮਲੁਦਾਸਕੀਜੁਗਤੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਤਿਆਰੀ
 ਹਰਿਸਰਣੀਆਇਆ॥ਤਿਸੁਜਨਕਹਾਬਿਆਪੈਆਇਆ॥੨॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਾ
 ਕੈਮਨਮਾਗਿ॥ਤਿਸਕਉਤਿਤਸੁਪੈਨਾਗਿ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਪੁਰਾਪਾਇਆ॥
 ਕੁਰਮੇਹਸਗਲਬਿਨੁਸਾਇਆ॥੪॥੨੦॥੭੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਜਿਉਉਸਪ੍ਰ
 ਸੀਨੁਹੋਇਉਪ੍ਰਬੁਸੇਗਾ॥ਤਿਦੁਖਕੁਰਮੁਕਹੁਕੈਸੇਨੇਗਾ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਨੀਦੁਸੇਇਤੁਮਾ
 ਗੀ॥ਮੇਹਿਨਿਰਗੁਣਕਉਲਹੁਉਧਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਟਿਗਾਇਆਦੁਖਬਿਸਰੀਓ
 ਗੀਓਤਾ॥ਛਲਪਾਇਆਜਪਿਸਤਿਗੁਰਮੰਤ੍ਰਾ॥੨॥ਸੇਈਸਤਿਸਭਿਹੋਸੇਇ॥ਸਿਮ
 ਰਿਸਿਮਰਿਮਰਪੁਕੈਠਿਪਰੇਇ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਉਨਉਹੁਕਰਮਾ॥ਜਾਕੈਮਨਿਦੁ
 ਸਿਆਹੀਰੈਨਾਮਾ॥੪॥੨੧॥੭੨॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਕਾਸਿਕ੍ਰੋਧਅਹਿਕਾਠਿਦਿ
 ਗੁਤਾ॥ਹਰਿਸਿਮੁਕੁਨਕਰਿਹਰਿਜਨਦੁਟੈ॥੧॥ਸੋਇਰਹੇਮਾਇਆਮੁਦਮਾਤੇ

੧॥ ਜਾਗਤੁਗਤਸਿਮਰਹਿਰਤੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੇਹਕੁਰਮਬਹੁਜੇਨਿਬੁਦਾਈਅ
 ਅਸਥਿਰੁਗਤੁਹਰਿਚਰਚਰਣਪਿਆਇਆ॥੨॥ ਬਿਧਨਅੰਧਕੁਪਾਰਿਹਮੇਰਾ॥
 ਮੁਕਤੇਸਿਤਬੂਧਹਿਰਿਨੇਰਾ॥੩॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜੇਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈ॥ਈਹਸੁਖਆ
 ਗੋਗਤਿਪਾਈ॥੪॥੨੨॥੭੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ ਤੁਮੇਰਾਤਰੰਗੁਹਮਮੀਨਨੁਮ
 ਮਾਰੇ॥ਤੁਮੇਰਾਠਾਕੁਰਹਮਤੇਰੈਦੁਆਰੇ॥੧॥ਤੁਮੇਰਕਰਮਤਾਂਹਉਸੇਦੁਕਤੇਗਾ॥ਸਗਣਿ
 ਗਹੀਪ੍ਰਭੁਗੁਨੀਗਹੀਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮੇਰਾਜੀਦਨਤੁਆਧਾਰਾ॥ਤਾਭਿਪੇਖਿਬਿਗ
 ਸੈਕਉਲਾਗੁ॥੨॥੨॥ਤੁਮੇਰੀਗਤਿਪਤਿਤੁਪਰਦਾਣੁ॥ਤੁਸਮਰਥਮੇਤੇਰਾਤਾਨੁ॥੩॥
 ਅਨਦਿਨਜਪਉਨਾਮੁਗੁਣਤਾਸਿ॥ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਪਹਿਅਰਦਾਸਿ॥੪॥੨੩॥੭੪
 ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ ਰੋਟਨਹਾਰੇਝੁਠਕਮਾਨਾ॥ਹਸਿਹਸਿਸੇਗੁਕਰਤੇਬੇਗਾਨਾ॥
 ੧॥ਕੇਮੁਆਕੇਖਪਰਿਗਾਦਨੁ॥ਕੂੜੈਕੋਹਸਿਹਸਿਪਾਦਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਛੁਬਿ
 ਦੁਸਥਾਤੇਬਿਰਧਾਨਾ॥ਪਹੁਚਿਨਮੁਕਾਛਿਰਪਤਾਨਾ॥੨॥ਤ੍ਰਿਹਗੁਣਮਾਹਿਦੁਰੈਸੀ
 ਸਾਰਾ॥ਨਰਕਸੁਰਗਿਛਿਰਿਛਿਰਿਅਉਤਾਗੁ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜੇਲਾਇਆਨਾਮੁ॥
 ਸਭਲਜਨਮੁਤਾਕਾਪਰਦਾਣੁ॥੪॥੨੪॥੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ ਸੋਇਰੀਪੁਤ
 ਖਬਰਿਨਜਾਨੀ॥ਬੁਰਤੁਇਆਬਹੁਰਿਪਦੁਤਾਨੀ॥ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੇਮਸਹਜਿਮਨਿਅਨਦਪ
 ਰਿਉਰੀ॥ਪ੍ਰਭਮਿਲਬੇਕੀਲਾਲਸਾਤਾਤੇਅਲਸੁਕਹਾਕੂਉਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਮ
 ਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਆਣਿਨਿਜਾਰਿਉ॥ਬਿਸਰਿਗਾਇਓਕੁਮਪਰਿਨੁਰਿਉ॥੨॥ਸਾਗਿਮੇ
 ਹਿਲਾਦੀਅਹਿਕਾਰੀ॥ਦੋਸਨਾਹੀਪ੍ਰਭੁਕਰਣੈਹਾਰੀ॥੩॥ਸਾਧਸੀਰੀਮਿਟਿਕੁਰਮਅੰ
 ਧਾਰੇ॥ਨਾਨਕਮੇਲੀਸਿਰਜਣਹਾਰੇ॥੪॥੨੫॥੭੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ ਚਰਨਕ
 ਮਲਕੇਆਸਥਿਆਰੇ॥ਜਮਕੈਕਰਨਸਿਗਾਏਦਿਚਾਰੇ॥ਤੁਭਿਤਿਆਦੁਹਿਤੁਰੀਮਾਇ
 ਆ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਸਰਾਲਰੋਗਖਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਕਦੁਖਦੇਦਹਿਅ
 ਦੁਗਕਉ॥ਪਹੁਚਨਸਕਹਿਜਨਤੇਰੇਕਉ॥ਦਰਸਨਿਤੇਰੇਪਿਆਸਮਾਂਨਿਲਾਗੀ॥

ਸਹਜਿ ਅਨਿਦ੍ਰੁਸੈ ਬੈਰਾਗੀ॥ ੩॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਜੈ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਰਿ
 ਦੈ ਮਹਿਦੀ ਜੈ॥ ੪॥ ੨੬॥ ੧੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਮਨ ਤਿਪਤ ਨੇ ਮਿਟੈ ਨੀ ਜਾਲਾ॥
 ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨ ਹੋਇਆ ਪ੍ਰਿਪਾਲੁ॥ ੧॥ ਸਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰੁਲੀ ਬਨੀ॥ ਜਾ ਕੇ ਗ੍ਰਹਿ ਸਭੁ ਕਿ
 ਫੁਹੈ ਪੁਰਨ ਸੇ ਕੁਟਿ ਆਨਿ ਰਹੈ ਧਨੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਇਆ ਸਾਧ ਪ੍ਰਿਪਾਲੁ
 ॥ ਮਿਟਿ ਗਈ ਕੁਖ ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਲਾ॥ ੨॥ ਠਾਕੁਰ ਅਪੈ ਨ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ॥ ਜਲ ਨਿ
 ਬੁਝੀ ਮਨਿ ਹੋਇ ਸੀਤਿ॥ ਮਿਟਿ ਗਈ ਭੁਗਲਿ ਮਨ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਪ
 ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਖਜਾਨਾ॥ ੪॥ ੨੭॥ ੧੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ
 ਜਾ ਕੀ ਬਨਿਆਈ॥ ਭੁਜਨ ਪੁਰਨ ਰਹੈ ਅਘਾਈ॥ ੧॥ ਕਛੁ ਨ ਬੈਰਾਗਹਿ ਰੁਗ
 ਤਨ ਕਉ ਪਾਤਖਰ ਚਤ ਬਿਲ ਦੁਤ ਦੇਵ ਨ ਕਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾ ਕਾ ਧਨੀ ਅਗਮ
 ਹੁ ਸੀਈ॥ ਮਾਨਖ ਕੀ ਕਹੁ ਕੇਤ ਚਲਾਈ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਦਸ ਅਸਟਾ ਸਿਧਾਈ ਪਲ
 ਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤਾ ਕੀ ਲਾਗੁ ਪਾਈ॥ ੩॥ ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ॥ ਸੁ
 ਹ ਨਾਨਕ ਨਾਹੀ ਤਿਕਾਮੀ॥ ੪॥ ੨੮॥ ੧੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਜਉ ਮੈ ਅਪਨ
 ਸਤਿ ਗੁਰ ਪਿਆਇਆ॥ ਤਬ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਮਿਟਿ ਗਈ ਭੁ
 ਦਤ ਬਨਾ ਸਿਉ ਸੇ ਸਾਰਾ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜਨੁ ਦੇ ਭੁਗਟੈ ਤਾ॥ ੧॥ ਜਉ ਮੈ ਲਾ ਅਪੁਨ
 ਸਾਹਿਬੁ ਚੀਤਿ॥ ਤਉ ਭਉ ਮਿਟਿ ਉਮੇਰੇ ਮੀਤ॥ ੨॥ ਜਉ ਮੈ ਟਗੀ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੀ॥ ਤ
 ਪੁਰਨ ਹੋਈ ਮਨ ਸਾਮੇਰੀ॥ ੩॥ ਦੇਖਿ ਚਲਿਤ ਮਨਿ ਭੁਏ ਦਿਲਾਸਾ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰ
 ਭੁੰਰਵਾਸਾ॥ ੪॥ ੨੯॥ ੨੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਅਨਦਿਨੁ ਮੁਸਾਲਾ ਜੁਟਕਾਈ
 ਗਿਰਤ ਰੂਪ ਮਾਹਿ ਪਾਇ ਮਿਠਾਈ॥ ੧॥ ਸੇਰਤ ਸਾਚ ਤਰੈ ਨਿਬਿਹਾਨੀ ਅਨਿਕ ਰਿਗ
 ਮਾਇਆ ਕੇ ਚਿਤ ਦੁਤ ਬਤਨ ਸਿਮਰੈ ਸਾਹਿਗ ਪਾਨੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦ੍ਰੁਮ ਕੀ ਦੁ
 ਇਆ ਨਿਹ ਚਲ ਗਿਹ ਥੋਧਿਆ॥ ਕਾਲ ਕੇ ਛਾਸਿ ਕਤ ਸਭੁ ਸਾਧਿਆ॥ ੨॥ ਬ
 ਲੁਕ ਨਾਗਤ ਰਿਗ ਮੁਖਿਆਇਆ॥ ਸੇਥਾ ਨੁਹਿ ਨਿਹ ਚਲੁ ਕਰਿ ਪਾਇਆ॥

੩॥ ਸਾਧ ਸਿਰਿ ਜਪਿਉ ਹਰਿਗਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਹਰਿਗੁਨਗਾਇ॥ ੪॥ ੩੦॥
 ੮੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਦੁਤਕੇ॥ ਓਨਕੈ ਸਿਰਿ ਤੁਕਰਤੀ ਕੇਲਪ ਓਨਕੈ ਸਿਰਿ ਹਮਤੁ॥
 ਰਿਮੇਲਾ ਓਨਿਕੈ ਸਿਰਿ ਤਮ ਸਕੁ ਕਲੈ॥ ਓਸੀ ਬਨਕ ਓਖਨਹੀ ਜੋਰੈ॥ ੧॥ ਤੇਬੈਰਾ
 ਗੀਕਹਾ ਸਮਾਏ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਤੁਹੀ ਦੁਹੀ ਰੀਰੀਗੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਓਨਕੈ ਸਿਰਿ ਤੁਹੀ
 ਹਮਹਿ ਮਾਹਰਿ॥ ਓਨਕੈ ਸਿਰਿ ਤੁਹੀ ਹੀ ਹੋ ਜਾਹਰਿ॥ ਓਨਕੈ ਸਿਰਿ ਤੁਹੀ ਹੀ ਹੋ ਜਾਹਰਿ॥ ਓ
 ਨਕੈ ਸਿਰਿ ਤੁਹੀ ਪਪੇਲਿ॥ ਓਸੀ ਬਿਨੁ ਤੁਹੀ ਛੁਟਕੀ ਰੇਲਿ॥ ੨॥ ਓਨਕੈ ਸਿਰਿ ਤੇਰਾ ਮਧਮ
 ਹੁਤਾ ਓਨਕੈ ਸਿਰਿ ਤੁਹੀ ਸਾਕੁ ਜਗਤਾ॥ ਓਨਕੈ ਸਿਰਿ ਸਕੁ ਬਿਧਿ ਧਾਟੀ॥ ਓਸ ਬਿਨੁ ਤੁਹੀ
 ਹੋਆਟੀ॥ ਓਹ ਬੈਰਾਗੀ ਸਰੈ ਨ ਜਾਇ॥ ਹੁਕਮੇ ਬਾਧਾ ਕਾਰ ਕਮਾਇ॥ ਜੋ ਹਿੰਦਿ ਦਿਖੈ ਨਾਨਕ
 ਬਾਧਿ॥ ਅਪਨੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਨੈ ਆਪਿ॥ ੪॥ ੩੧॥ ੮੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਨਾਉ ਹਮਰ
 ਤਾਨਾ ਹਮਰੁ ਰਿਆ॥ ਨਾਉ ਹਬਿਨ ਸੈਨਾ ਹਮਰੁ ਕੁਆ॥ ਨਾਉ ਹਨਿਰਧਨ ਨਾਹਮਰੁ ਖੋ॥ ਨਾ
 ਉਸ ਦੁਪਨ ਹਮਰੁ ਕਉ ਦੁਖਾ॥ ੧॥ ਅਦਰਨ ਕਉ ਮਾਰਨ ਦੁਗਾ॥ ਜੀ ਅਉਹਮਾਰਾ ਜੀਉਦੇ
 ਨਹਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਉ ਸਬੰਧਨ ਨਾਹਮਰੁ ਧੀਯੋ॥ ਨਾਉ ਸਬੰਧਨ ਹਿਮਧਾਯੋ॥ ਨਾਉ
 ਸਮੇਲਨ ਹਮਰੁ ਕਉ ਮੈਲਾ॥ ਓਸ ਅਨਿਦਤ ਹਮਰੁ ਦੋਕਲਾ॥ ਨਾਉ ਸਸੁਚਨ ਹਮਰੁ ਕਉ ਸੋਚਾ॥
 ਨਾਉ ਸਲੇਖਨ ਹਮਰੁ ਕਉ ਪੋਚਾ॥ ਨਾਉ ਸਰੂਪਨ ਹਮਰੁ ਕਉ ਤ੍ਰਿਸਨਾ॥ ਨਾਉ ਹਨਿਰਮਲ ਤੇਹਮ
 ਜਨਨਾ॥ ਹਮਰਿ ਛੁਨਾਹੀ ਏਕੈ ਉਹੀ॥ ਅਗੈ ਪਾਛੈ ਏਕੈ ਸਈ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਖੋ ਏਕੁ ਮਕੀਰਾ
 ੪॥ ੩੨॥ ੮੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਅਨਿਕੁ ਭੰਗਤਿ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਕਰੀਐ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾ
 ਨਧਨ ਅਗੈ ਪਰੀਐ॥ ਪਾਨੀ ਪਖਾ ਕਰਉ ਤਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਜਾਈ ਕਰਬ
 ਟੁ॥ ੧॥ ਸਾਈ ਲੁਹਾਰਾ ਦਿਜੈ ਪੁਰੁ ਭਾਈ॥ ਤਿਸਕੈ ਸਿਰਿ ਮਿਲਿਓ ਮੇਰੀ ਮਾਈ॥ ੧॥ ਦਾ
 ਸਨਿਦਾ ਸੀਕੀ ਪਨਿਗਾਗੁ॥ ਓਨਕੈ ਰੇਣ ਬਸੈ ਜੀਅ ਨਾਲਿ॥ ਆਖੈ ਭਾਗਤ ਪਾਉ ਸੀਰਾ॥
 ਮਿਲੈ ਸੁਆਮੀ ਅਪਨੈ ਰੀਰੀ॥ ੨॥ ਜਾਪਤਾ ਪਦੈ ਉਸਰੇ ਨਮਾ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਅਰਪਉ
 ਸਕੁ ਹੋਆ॥ ਗਾਹ ਬਸੇ ਹੁਤ ਜਿਹੈ ਦੁਇ ਰੇਨਾ॥ ਓਨਕੈ ਸਿਰਿ ਦੇਖਉ ਪ੍ਰਭੂ ਨੈਨਾ॥ ੩॥ ਨਿਮਖੰ

ਅਬਮੇਰੋਮਨਿਉਇਆਅਨਿਦਾ। ਚੁਓਚੁਕਾਦੈਸਕੁਛਿਧਾ। ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਸਤਿ
ਗੁਰਪਾਇਆ। ਪਰਸਗਲਾਮੈਸੁਖੀਬਸਾਇ। ਆਮ॥ ੪॥ ੩੩॥ ੨੮॥ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਆਠਪਹਰਨਿਕੈਟਕਰਿਜਾਨੈ॥ ਪੂਰੁਕਬੀਆਮੀਠਾਮਾਨੈ॥
ਏਕੁਨਾਮੁਸਿਤਨਆਧਾਰੁ॥ ਹੋਇਰਹੇਸੁਕੁਕੀਪਗਛੁਗਾ। ਸੀਤਰਹਤਸੁਨਹਮੇਰੇਕੁ
ਈ॥ ਉਆਕੀਮਹਿਮਾਕਥਨਨੁਜਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਰਤਇਜਾਕੈਕੇਦੁਲਨਾ
ਮੁ॥ ਅਨਦਰੁਪਕੀਰਤਨਾਬਿਸੁਆ॥ ਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰਯੈਨੈਏਕਸਮਾਨੈ॥ ਪੂਰੁਅਪਨੇਬਿ
ਨੁਅਦਰਨਜਾਨੈ॥ ੨॥ ਕੋਟਿਕੋਟਿਅਗਕਾਟਨਹਾਰਾ॥ ਦੁਖਦੁਰਿਕਰਨਜੀਅਕੇਦ
ਤਾਰਾ॥ ਸੁਰਬੀਰਬਚਨਕੈਬਲੀ॥ ਕਉਲਾਪਬਿਹੀਸਿਤੀਦੁਲੀ॥ ਤਾਕਾਸੀਗੁਬਾ
ਹਿਸੁਰਦੇਵਾ॥ ਅਮੋਘਦਰਸਸਛਲਜਾਕੀਸੇਵਾ॥ ਕਰੋਜੋਰਿਨਾਨਕਕੋਰੇਅਰਦਾ
ਸਿ॥ ਮੋਹਿਸਿਤਹਟਲਦੀਜੈਗੁਣਤਾਸਿ॥ ੪॥ ੩॥ ੨੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੫॥
ਸਗਲਸੁਖਜਧਿਏਕੈਨਾਮਿ॥ ਸਗਲਪਰਮਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਮਾਮਗਪਵਿਨੁਸਾ
ਧਕਾਸੀਗੁ॥ ਜਿਸੁਕੇਟਤਲਾਗੈਪੂਰੁਰੇਗਾ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਉਇਆਨਿਦਪਾਵੈ॥ ਜਿ
ਸਸਿਮਰਤਮਨਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸਾਤਾਕੀਗਾਤਿਮਿਤਿਕਰਨਨੁਜਾਵੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਦੁਖਤਨੇਮਮਜਨਤਿਸੁਪੁਜਾ॥ ਬੇਦਪੁਰਾਣਤਿਨਿਸਿਮੁਤਸੁਨੀਜਾ॥ ਮਧਾਪੁਨੀ
ਤਜਾਕਾਨਿਰਮਲੁਬਾਨੁ॥ ਸਾਧਸੀਗਤਿਜਾਕੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮਾ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਗਟਿਉਸੇ
ਜਨਸਗਲੇਕੁਦਨਾ॥ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਤਾਕੀਪਗਾਰੇਨਾ॥ ਜਾਕਉਰੇਦਿਉਹਰਿਹਰਿ
ਗਾਇ॥ ਤਾਕੀਗਾਤਿਮਿਤਿਕਥਨਨੁਜਾਇ॥ ੩॥ ਆਠਪਹਰਹਰਿਕਰਿਜੈਤ੍ਰਿ
ਧਿਆਉ॥ ਉਨਸਾਧਾਕਾਦਰਸਨਪਾਵਉ॥ ਮੋਹਿਗਰੀਬਅਨਾਥਕਉਲੇਹਰਲਾਇ
ਨਾਨਕਆਇਪਏਸਰਨਾਇ॥ ੪॥ ੩੮॥ ੨੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਆਠਪਹਰਉ
ਦਕਾਦਿਸਨਾਨੀ॥ ਸਦਹੀਭੋਗਲਾਰਾਗਾਇਸੁਗਿਆਨੀ॥ ਬਿਰਥਾਕਾਹੁਛੈਰੂਨਾਗੀ॥
ਬਹੁਰਬਹੁਰਤਿਸੁਲਾਗਹਪਾਈ॥ ਸਾਲਕਾਮਹਮਾਰੈਸੇਵਾ॥ ਪੂਜਾਅਰਤਾਬੀਧਨਦਣ

੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਟਾਜਾਕਾਸੁ ਨੀਅੰਚਹੁ ਕੰਠਪਾਸਾਸੁ ਜਾਬਾਸਦਾ ਬੈਬੰਟਾ॥ ਜਾਕ
 ਚਰ੍ਹਾਸੁ ਚੁਓਂ ਪਰਿਸ੍ਰਵੈ॥ ਤਾਕਾਪੁ ਪਸਦਾ ਪਰਛੁਲੈ॥ ੩॥ ਅਟਿਅਟਿਸਿਪਟੈ ਰੇਜਾ
 ਕਾ॥ ਅਬੁਸੁ ਸਿਰੀਸਾਧਾ॥ ਆਰਤੀ ਕੀਰਤਨੁ ਸਦਾ ਅਨਿਟਾ॥ ਮਹਿਮਾ ਸੰਦਰਸ
 ਦਾ ਬੈਅੰਤੁ॥ ੩॥ ਜਿਸਹਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਤਿਸਹੀ ਲਹਨਾ॥ ਸਿਤਰਨ ਉਹ ਆਇਉ ਸਰਨ
 ਹਾਥ ਚੜ੍ਹਿਉਹਾਰਿ ਸਾਲਗ੍ਰਿਥਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਕੀ ਨੇਦਾਨੁ॥ ੪॥ ੩੯॥ ੬੦
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਪੰਚਪਦਾ॥ ਜਹੈ ਪੈਰੁ ਲੂਟੀ ਪਨਿਹਾਰੀ॥ ਸੋਮਾਰਗ ਸਿਤਨ ਦੁ
 ਰੀ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੈ ਸਾਧਕਾਹਿ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰੀ ਮੁਕਤੀ ਬੀਬੀ ਜਮਕਾ ਆਰਗ
 ਦੁਰਹਾਰਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਹਲਾਲ ਚਜਾਗਾਤੀ ਘਾਟਾ॥ ਦੁਰਹਾਰੀ ਉਰਜਨ ਤੇ
 ਬਾਠਪ ਜਹ ਅਰੁਣੇ ਬਹੁਤ ਘਨਸਾਥਾ॥ ਪਸਬੁਹਾ ਮੈ ਸਿਰੀਸਾਧਾ॥ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤ ਸਤੁ
 ਲਿਖੇ ਤੇਲੇ ਪਾ॥ ਗੁਗਤ ਜਨਾਕ ਉਦ੍ਰਿਸਟਨ ਪੇਖਾ॥ ੬॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਸਤਿਗੁਰ
 ਪੁਰਾ॥ ਦਾਜੇ ਤਾਕੈ ਅਨਹਦ ਤੂਰਾ॥ ੪੦॥ ੬੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਦੁਪਦਾ॥
 ੧॥ ਸਾਧੂ ਸੀਰੀਸਾਧਿਉ ਨਾਮੁ॥ ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਕਾਮਾ॥ ਬੁਝਿ ਰਾਈ
 ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਹਾਰਿ ਜਿਸਹਿ ਅਘੋਨਾ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਦਾ ਸਾਰੰਗ ਪਾਨੇ॥ ੧॥ ਕਰਨ ਕੁ
 ਦੁਲਸਹ ਨਿਪਰਿਆ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਹਜਿ ਅਰੁ ਪਾਇ॥ ਆਮਿਟਿ ਆਖੈ ਧੇਰ
 ਚੰਦਰ ਫਿਰਿਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਲਾਲ ਜੇਦੁ ਹਰ ਭੁਰੇ ਭੁਗਾ॥ ਤੇਟਿਨ ਆਵੈ ਜਪਿ ਨਿ
 ਰੰਕਾਰੁ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਬਦੁ ਪੀਵੈ ਜਨਕੇਇ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਇ॥ ੨॥ ੬੧
 ੬੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਪ੍ਰਗੁ॥ ੩॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁ ਬਿਦੈ ਨਿਤ ਧਿਆਈ॥ ਸਿਰੀਸਾ
 ਥੀ ਸਗਲ ਤਰਾਈ॥ ੧॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰੈ ਸੀਰੀਸਾਦਾ ਹੋਨਾ ਲਿ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਸਮਾ
 ਲੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਰੀ ਆਸੀਠਾ ਲਾਗੈ॥ ਹਰਿਨਾਮੁ ਪਦ ਬਖਸ਼ ਨਾਨਕ ਮੀਰੈ॥ ੨॥
 ੬੨॥ ੬੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਹਰਿਨਾਮੁ ਪਦ ਬਖਸ਼ ਨਾਨਕ ਮੀਰੈ॥ ੬॥ ੬੨॥ ਸਾਧੂ
 ਸਿਰੀਸਾਧਿਉ ਨਾਮੁ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਆਧਾਰੁ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰਦੇਵ ਪਿ

ਰੇ॥ ਪੁਜਾਹਿ ਸੰਤਹ ਰਿਪੂ ਤਿਪਿਆਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੁ ਕੈ ਮਸਤ ਕਿਲਿਖਿ ਆਉ
 ਗਾਪ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਾ ਬਿਰਸੁ ਹਰਾਉ॥ ੨॥ ੪੩॥ ੬੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥ ੫॥
 ਮੀਠੀ ਆਗਿਆ ਪਿਰਕੀ ਲਾਗੀ॥ ਸਉ ਕਨਿ ਘਰ ਕੀ ਕਿਤਿ ਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰਿਆਸੇ
 ਹਾਗ ਨਿਸੀ ਗਾਰਿ ਕਰੀ॥ ਮਨ ਮੀਠੀ ਕੀ ਤਪਤਿ ਹਰੀ॥ ਕੁਲੇ ਕੁਇਉ ਪ੍ਰਿਆ ਕਹਿ ਆ
 ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਇਸੁ ਘਰ ਕਾ ਜਾ ਲਿਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਹਿਉ ਬਿਟੈ ਪ੍ਰਿਆ ਪਿਜਮਤ
 ਗਾ॥ ਉਹ ਆਖਿ ਨਾਸੀ ਅਗਮ ਅਪਾਗੁ ਲੇਖ ਪਾ ਪ੍ਰਿਅ ਸੁਲਉ ਪਾਏ॥ ਰਾਗ ਕੁਏ ਪੰਚ
 ਝਾਏ॥ ੨॥ ਨਾਮੈ ਕੁਲ ਨਾਸੇ ਕੁਟਿਤਾ॥ ਕਿ ਆਜਾਨਾ ਕਿਉ ਭਾਨੀ ਕੀਤਾ॥ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਗ
 ਰੀ ਬਨਿ ਮਾਨੇ॥ ਕਿਤ ਪਕੜਿ ਹਮ ਕੀ ਨੀਗਨੀ॥ ਜਬ ਮੁਖ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਾਜ ਨ ਲਾਗਾ॥ ਸੁ
 ਖ ਸਹਜਿ ਮੇਰਾ ਮਨ ਸੁਹਾਗਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਪੁਰਨ ਆਸਾ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲੀ ਪ੍ਰਭ
 ਏਤਾ ਸਾ॥ ੬॥ ੧॥ ੬੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਮਾਥੈ ਤਿਕਟੀ ਦਿਸਟਿ ਕਰਗਿ॥ ਬੋਲੀ
 ਕਉ ਨ੍ਰਾਜਿ ਕੀ ਛੁਡਿ॥ ਸਦਾ ਭੁਖੀ ਪਿਰਜਾ ਨੇ ਦੁਰਿ॥ ਐਸੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਇਕਰਾ ਮੇਠਿ ਪਾਈ
 ਉਨਿ ਸਕੁ ਜਗਤੁ ਖਾਇ ਆਹ ਮੰਗੁਰ ਕਾਖੇ ਮੇਰੇ ਕੁਝੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਾਇ ਠਗਉਲੀ ਸ
 ਕੁ ਜਗਤੋ ਧਿਆ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਮਹਾਦੇਉ ਮੋਹਿ॥ ਆਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਲੇਖੇ ਸੇਸੇ
 ਰਿਆ॥ ੨॥ ਦੁਰਤ ਨੇ ਮਕਰਿ ਥਾਕੇ ਪੁਨਹ ਚਰਨਾ॥ ਤੁਟੀ ਰਬ ਕੁਝੈ ਸਕੁ ਪਰਨਾ॥ ਮੇਠਿ ਬ
 ਰੇ ਨਿਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਨਾ॥ ੩॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸੋਭੇ ਜਗ ਬਾਧਾ॥ ਹਉ ਮੈ ਪੈਦੈ ਮਨ
 ਮੁਖ ਮੁਰਖਾ॥ ਗੁਕਾਨ ਕਬਹੂ ਪਕਰਿ ਹਮ ਰਾਖਾ॥ ੪॥ ੨॥ ੬੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥ ੫॥
 ਸਰਬ ਦੁਖ ਜਬਾ ਬਿਸਰਹਿ ਸੁਆਮੀ॥ ਈਹ ਉਹੇ ਕਾ ਮਿਨ ਪ੍ਰਾਨੀ॥ ਸੀਤ ਤ੍ਰਿਪਤ ਸੇਰਹਿ
 ਹਰਿ ਪਿਆਇ॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਪਨੈ ਨਾਇਲਾਇ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮਰੀ ਰਜਾਇ
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੀਰੀ ਹੋਰੁ ਤਕਉ ਜਾਨਤੁ ਦੁਰਿ॥ ਸੇਜ ਨ ਮਰਤਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਫੂਰਿ॥ ੨॥ ਨਿ
 ਨਿਸਤੁ ਕਿਛੁ ਟੀਅਤਿ ਸੁਚਿਤੁ ਦੁਤ ਨਾਹਿ॥ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਦਿਨੈ ਰੈ ਨਿਜਾਹਿ
 ੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹੁ ਏਕਾ॥ ਗਤਿ ਪਾਈ ਐਗੁਰ ਪੁਰੈ ਦੇਕਾ॥ ੪॥ ੩॥ ੬੭

ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਨਾਮਜਪਤਮਨਤਨਸਭੁਹਰਿਆ॥ ਕਲਮਲਦੇਖਸਰਲ
 ਪਰਹਰਿਆ॥ ੧॥ ਸੋਈਦਿਵਸਭੁਲਾਮੇਰੀਮਾਈ॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਪਰਮਗਤਿ
 ਪਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧਨਾਕੇਪੁਜੇਪੈਰੈ॥ ਮਿਟੇਉਪਦ੍ਰੁਘਮਨਤੇਧੈਰੈ॥ ੨॥ ਭੁਰਪੁਰੇ
 ਮਿਲਿਸੁਗਰੁਚਕਾਇਆ॥ ਪਿਤਦੁਤਸਕਿਦੁਸਗਤਿਆਇਆ॥ ੩॥ ਜਿਸਮਨਿਦੁ
 ਸਿਆਹਰਿਕਾਨਾਮੁ॥ ਨਾਨਕਤਿਸੁਭਿਪਰਿਕੁਰਬਦੁ॥ ੪॥ ੪॥ ੪॥ ਆਸਾਮ
 ਹਲਾ॥ ੫॥ ਗਾਏਉਹਿਤੁਗਾਵਨਹਾਰੇਪਜੀਉ॥ ਪਿੰਡੁਕੇਖਾਨਅਧਾਰੇ॥ ਜਾਕੀ
 ਸੇਵਾਸਰਬਸੁਖਪਾਵਹਿ॥ ਅਵਰਕਾਧੁਪਹਿਬਰਿਨਜਾਵਹਿ॥ ਸਦਾਅਨਿਦਅ
 ਨ੍ਦੇਸਾਹਿਬੁ॥ ਗੁਣਨਿਧਾਨਨਿਤਨਿਤਨਾਪੀਐ॥ ਬਲਿਹੋਰਤਿਸੁਸਿਤਪਿਆਐ॥
 ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਪ੍ਰਭੁਮੀਨਿਦੁਸਿਐ॥ ੧॥ ਜਾਕਾਦਾਸੁਨਿਖੁਟੈਨਾਹੀ॥ ਭੁਲੇਕੁਤਿਸ
 ਰੁਸਹਜਿਸਮਾਹੀ॥ ਜਥੈਬਖਸਨਮੈਟੈਕੋਈ॥ ਮਨਿਦੁਸਾਈਐਸਾਚਾਸੇਇ॥ ੨॥
 ਸਰਲਸਮਰੀ॥ ਰਿਹਜਾਕੈਪੁਰਨ॥ ਪ੍ਰਭੁਕੇਸੇਵਕਦੁਖਨਸੁਰਨ॥ ਉਟਗਹੀਨਿਰਤੁ
 ਉਪਦੁਪਾਈਐ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਸੇਗੁਨਪਿਗਾਈਐ॥ ਦੁਰਿਨਹੋਈਕਤਹੁਜਾਈਐ
 ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਹਰਿਹਰਿਪਾਈਐ॥ ਅਰਦਾਕਰੀਪ੍ਰੇਰਗੁਰਪਾਸਿ॥ ਨਾਨਕਮੀਰੋ
 ਹਰਿਧਨਗਾਸਿ॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਪ੍ਰਥਮੇਮਿਟਿਆਤਨਕ
 ਦੁਖ॥ ਮਨਸਗਲਾਕਉਹੋਆਸੁਖ॥ ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਗੁਰਦੀਨੇਨਾਉ॥ ਬਲਿਬਲਿ
 ਤਿਸਸਤਿਗੁਰਕਉਜਾਉ॥ ੧॥ ਗੁਰਪੁਰਾਪਾਇਉਮੇਰੇਕੁਈ॥ ਰੋਗਸੇਗਸਰੁਦੁਖ
 ਬਿਨਾਸੇਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਦੁਸਾਈ॥
 ਮਨਚਿੰਤਤਸਗਲੇਲਪਾਏ॥ ਅਗਨਿਧੁਸ਼੍ਰੀਸਰੁਹੋਇਸੀਤਿ॥ ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਗੁਰ
 ਕੀਨੀਦਾਤਿ॥ ੨॥ ਨਿਸਾਦੇਕਉਗੁਰਦੀਨੇਥਾਨ॥ ਨਿਮਲੇਬਉਗੁਰਿਕੀਨੇਆਨ॥
 ਬਿਪਲਕਾਟਿਸੇਵਕਕਰਿਰਾਖੋ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਨੀਰਸਨਾਚਾਖੋ॥ ੩॥ ਦੇਨੁਭਾਗਿਪੂਜ
 ਗੁਰਚਰਨ॥ ਸਗਲਤਿਆਗਿਪਾਈ॥ ਸਰਨ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਜਾਕਉਭਇਆ

ਦਇਆਲਾ। ਸੋਜਨਹੋਆਸਦਾਨਿਹਾਲਾ॥ ੪॥ ੬॥ ੧੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੫॥
 ਸਤਿਗੁਰਸਾਚੈਦੀਅਭੁਨਿ॥ ਚਿਰਜੀਵੁਭੁਪਦਿਅਸਿਜੋਗਿ॥ ਓਦਰੈਮਾਹਿਆਇ
 ਕੀਆਨਿਦਾਸਾ॥ ਮਾਤਕੈਮਨਿਬਹੁਤੁਬਿਗਾਸੁ॥ ਜੇਮਿਆਪੁਤਰੁਗਤੁਗੋਬਿਦਕਾ॥ ਪ੍ਰਗ
 ਦਿਆਸਕੁਮਹਿਲਿਖਿਆਧੁਰਕਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਸੀਮਾਸੀਹੁਕਮੁਕਮਿਬਾਲੁਕ
 ਜਨਮੁਲੀਆ॥ ਮਿਦਿਆਸੋਗਮਹਾਂਅਨਿਦੁਬੀਆ॥ ਗੁਰਬਾਣੀਸਪੀਅਨਿਦੁਗਾਇ
 ਸਰਸਾਹਿਬੁਕੈਮਨਿਭੁਦੈ॥ ੨॥ ਵਧੀਵੇਲਬਹੁਪੀਤੀਚਾਲੀ॥ ਧਰਮਕਲਾਹਰਿਬਿਧਿ
 ਬਿਹਾਲੀ॥ ਮਨਰਿਦਿਆਸਤਿਗੁਰੁਦਿਦਾਇਆ॥ ਭੁਏਅਠਿਐਕਲਿਦੁਲਾਇਆ
 ੩॥ ਜਿਉਬਾਲਕਧਿਤਾਉਪਰਿਕਰੇਬਹੁਮਾਛੁ॥ ਬੁਲਾਇਆਥੇਲੇਹੁਰੋਕਭਾਣਿ
 ਗਝੀਛੁਨੀਨਾਹੀਬਾਤਾ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਤੁਠਾਕੀਨੀਦਾਤਿ॥ ੪॥ ੧੦॥ ਆਸਾਮ
 ਹਲਾ॥ ੫॥ ਗੁਰਪੁਰੋਰਾਖਿਆਦੇਹਾਬਿ॥ ਪ੍ਰਗਟੁਇਆਜਨਮਕਾਪਰਤਾਪਿ॥ ਗੁਰਗੁਰਜ
 ਪੀਗੁਰਗੁਰੁਆਈ॥ ਜੀਅਕੀਅਰਦਾਸਿਗੁਰੁਪਹਿਪਾਈਪਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਸਰਨਿਪਰੈਸਨਚੇਗੁਰਦੇਵ॥ ਪੁਰਨਹੋਈਸੇਵਕਕੀਸੇਵ॥ ਜੀਉਪਿਤੂਜੇਬਨਰਾਖੇਪ੍ਰਾਨ
 ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਕਉਗੁਰਬਾਣੁ॥ ੩॥ ੮॥ ੧੦੨॥

ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਪ੍ਰਗ॥ ੮॥ ਕਾਛੀ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਮੈਬਿਧਾਉਪਈਦੁਸਰਸਾਹਿਬਮੇਰਾ॥ ਜੀਉਪਿਤੂਸੁਕਿਛੁਹੋਤੇਗਾ॥ ਮਾਛੁਨਿਮਾਛੇਤੁਪ
 ਣੀਤੇਗਗੁਰਦਾਸਾ॥ ਬਿਨਸੋਚਅਨਦੇਕਹੈਸੇਜਾਨਹੁਕਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਰਾਹੁਕਮੁ
 ਅਪਾਰੈਕੋਈਅੰਤਨਪਾਏ॥ ਜਿਸੁਗੁਰੁਪੁਰਾਬੇਦਸੀਸੇਭਲੈਰਜਾਈ॥ ੨॥ ਚਿਤਰਾ
 ਈਸਿਆਣਪਾਰਿਤੈਕਾਮਿਨਆਈ॥ ਭੁਟਾਸਹਿਬੁਜੇਦੈਵੈਸੇਈਸੁਖਪਾਈਐ॥ ੩॥ ਜੇਲ
 ਖਕਰਮਕਮਾਈਅਹਿਕਿਛੁਪਦੈਨਬੰਧਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਕੀਤਾਨਾਮੁਧਰਯੋਭਛੁਡਿਯਾਪਿਧ
 ੪॥ ੧॥ ਮ ੮॥ ੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਸਰਬੁਸੁਖਾਮੈਪਾਇਆਹਰਿਜੇਦੁਨੁਨਕੋਇ
 ਗੁਰਤੁਏਤੇਪਾਈਐਸਰਸਾਹਿਬੁਸੇਈ॥ ੫॥ ਬਲਿਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਸਦਾਸ

ਦਾਕੁਰਬਾਣੁ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਉ ਏਕੁ ਪਿਨੁ ਚਸਾਇਹ ਕੀਜੈ ਦਾਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਭਾਗੰਠ ਸਚਾ ਸੋਇਹ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਪਨ ਅੰਤ ਰਿ॥ ਸੋਢੈ ਮਹਾ ਜਾਲ ਤੇ ਜਿਸੁ ਗੁਰ
 ਸਬਦੁ ਨਿਰੰਤਰਿ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਾਹਿਮਾ ਕਿਆ ਕਹੈ ਗੁਰ ਬਖਸਤ ਸਰਿ॥ ਉਅ
 ਦਿ ਜਗਾ ਦਿ ਜੁਗੁ ਜਗੁ ਪੁਰਾ ਪ੍ਰਸੰਸਕੁ॥ ੩॥ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੁ ਦੁਸ ਦਾਸ ਦਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮ
 ਨ ਰੰਗਾ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣੁ ਧਨੁ ਗੁਰੂ ਹੋ ਨਾਨਕ ਕੈ ਸੰਗੇ॥ ੪॥ ੨॥ ੧੪॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ॥ ੫॥
 ਥਾਈ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਕੁਰੇ ਮਨਿ ਦੁਸੈ॥ ਦੁਖ ਦਰਦ ਰੋਗ ਮਾਇਆ ਮੇਨੁ ਚੁਕੁ ਸੈ॥
 ੧॥ ਹਉ ਵੇਖੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਸਾਈ ਅਪਨੇ॥ ਤੇਵੇ ਅਨਦਘਣਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪਣੇ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਬਿਦਕ ਗਾਲਿ ਸੁਣੀ ਸਚੀ ਤਿਸੁ ਧਣੀ॥ ਸੁਖੀ ਹੁਸੁ ਧਾਇਆ ਇਨ ਕੀ ਮਗ
 ਣੀ॥ ੨॥ ਨੈਨ ਪਸੈ ਦੇਸੈ ਪੇਖਿ ਸਸਤਾ ਕਾਈ॥ ਮੈਨਿ ਗੁਣਿ ਮੇਰੀ ਮਾਇਆ ਪਿਲਾਇ ਲ
 ਏ॥ ੩॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਸੀਸਾਰ ਹੁਕੁ ਬਾਹਗ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪਤਿ ਸਾਹੁ ਦਿਸੈ ਜਾਹ ਨ੍ਹਾ॥
 ੪॥ ੩॥ ੧੦੫॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਲਖ ਕੁਛੁ ਤਾਹਾ ਪਹਿਜ ਪਤੀ ਪੀਉ ਪੀਉ॥
 ਕਹਣੁ ਜਗਤਿ ਮਿਲਾਵਉ ਨਿਰਗੁਣ ਬਿਖਈ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਤੇਰੀ ਤੇ ਕੋਰੋ ਬਿਦਗੋ ਪ
 ਲਦਇ ਆਲਖੁ॥ ਭੁੰਸੁ ਭੁੰਨਾ ਕੇ ਨਾਥ ਤੇਰੀ ਬਿਸਟ ਸਰੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਦਾ ਸ
 ਗਈ ਸੰਤ ਪੇਖਿ ਹਰਿ ਸੰਦਾਹ ਜੁਰਿ॥ ਨਾਮ ਬਿਗੁਨੁ ਛਿਆ ਸੇ ਮਰਨਿ ਦਿ ਕੁਰਹਿ ਸੁਰਿ
 ਦਾਸ ਦਸਤੁ ਛੁਗਾਇ ਮਿਟਿਆ ਛਾਗੁ ਉਲਾ॥ ਦਿਸਰਿ ਆਜਿ ਨਾਨਾ ਮੁਤਿ ਨਾਨਾ ਗੁਣ
 ਣ॥ ੩॥ ਜੈਸੇ ਪਸੁ ਧਰਿਆ ਉਤੈ ਸਾਸੀ ਸਾਰ ਸਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮਿਲਦੁ ਯੁਗ ਪਿਪ
 ਰੁ॥ ੪॥ ੧੦੬॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਹਉ ਬੇਕਰਿ ਸਾਗਿ ਹਕੁ ਪਿਆਲ ਕਰਿ॥ ਸੁਠਾ ਲਾਹਿ
 ਛੁਮਾਨ ਮਨ ਤਨ ਅਰ ਪਿਛਰਿ॥ ੧॥ ਆਠ ਪਯਸਾ ਲਾਹਿ ਸਿਰਜਨ ਹਾਰਤੀ॥ ਜੀਵਤੈ
 ਰੋਦਾ ਭਿਖਿ ਪਾਕਰਹੁ ਮੂੰ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੋਈ ਕੀ ਮੁਕਾਮਾਇ ਜਿਤੁ ਮੁਖ ਅਥੀਲਾ॥ ਸੋਈ ਲ
 ਗੈ ਸਚਿ ਜਿਸੁ ਤੇ ਦੇਹਿ ਅਲਾ॥ ੨॥ ਜੈਨ ਚੁਹੈ ਮੁਲਿ ਸੇ ਪੁਰਗਾ ਸਿਕੰਗਾ॥ ਹਿਕੈ ਚਿਤ
 ਦੁਸਾਇ ਕਦੇ ਨ ਜਾਹਿ ਮਾਗਿ॥ ਤਿਨਾ ਪਿਆਰਾ ਮੁਜੇ ਪੁਰੁ ਭਾਇਆ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਕਬਨਾਨਕਦੁਖਾਇਆ॥੪॥੫॥੧੦੭॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਕਿਨਾਨਵਿਸੈਰੈਨਾਮੁਸੇਕਿਨੇ
 ਹਿਆ॥ਤੇਦੁਣਕਾਣਹੁਮੁਲਿਸਾਈਜੇਹਿਆ॥੧॥ਮਨੁਤਨੁਹੋਇਨਿਹਾਲੁਤੁਮਸਿਰਿਭੁਟਿਆ
 ॥ਸੁਖੁਪਾਇਆਨਪਰਸਾਦਿਦੁਖੁਸਰੁਮੇਇਆ॥੧॥ਰਗਾਉ॥ਜੇਤੇਖੰਡਧ੍ਰੁਗਮੇਤੁਭੀਧਾਰੇਤਿ
 ਨਖੇਖਨਿਮਨਿਦੁਠਾਅਪਿਪੁਰੇਰੁਗਤਿਸੇ॥੨॥ਕਿਸੇਨੇਮੰਨਿਆਪਿਸੇਈਯਾਨੀਐ॥ਪ੍ਰਗਟਪੁ
 ਰਖੁਪਰਵਾਣੁਸਰੁਠਾਈਜਾਨੀਐ॥੩॥ਦਿਨੁਸੁਰੈਇਆਗਪਿਸਮਾਲੇਸਾਗਸਾਗ॥ਨਾਨਕਕੀ
 ਲਿਠਾਪੁਰਿਸਚੇਖਾਤਿਸਾਗ॥੪॥੫॥੧੦੮॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਪੁਰਿਰਹਿਆਸੁਖਠਾਇਹ
 ਮਾਰਾਖਸਮੁਸੇਇ॥ਏਕੁਸਾਹਿਬੁਸਿਰਿਠੁਤੁਕਾਨਾਹਿਕੇਇ॥੧॥ਕਿਉਰੁਏਤਿਉਰਾਖੁਰਾਖ
 ਏਹਾਰਿਆ॥ਤੁਹਿਨੁਅਵਰਨਕੇਇਨਦਨਿਗਾਰਿਆ॥੧॥ਰਗਾਉ॥ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇਪ੍ਰਭੁਆ
 ਪਿਘਟਿਘਟਿਸਾਰੀਐ॥ਕਿਸੁਮਨਿਦੁਠਾਅਪਿਤਿਸੁਨਵਿਗਾਰੀਐ॥੧॥ਜੇਕਿਠੁਕੇਰਸੁਆਪਿ
 ਆਪਣਾਭਾਇਆ॥ਰੁਗਤਾਕਾਸਹਾਈ॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਜਾਇਆ॥ਜਨਪਿਨਪਿਹਰਿਕਾ
 ਨਾਮੁਕਦੇਨਤੁਰੀਐ॥ਨਾਨਕਦਰਸਪਿਆਸਲਿਠਾਪੁਰੀਐ॥੪॥੫॥੧੦੯॥ਆਸਾਮਹਲਾ
 ॥੫॥ਕਿਆਸੈਵਹਿਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਗਾਛਲਗਹਿਲਿਐ॥ਕਿਤੀਇਕੁਤਰੀਆਇਵੈਵਨਿਦੁ
 ਹਿਦਿਆ॥੧॥ਬੋਹਿਬਣਹਰਿਚਰਣਿਮਨਚਵਿਲਿਖੀਐ॥ਆਠਪਹਰਗੁਣਗਾਇਸਾਪੁਸੇ
 ਗੀਐ॥੧॥ਰੋਗਹਿਰੋਗਅਪਨਕਵਿਣੁਨੈਵੈਸੀਤਿਆਹਰਿਕੀਰੁਗਤਿਬਿਨਾਮਰਿਰੁਨਿਆ
 ॥੨॥ਕਪਤੁਰੇਗੁਪਿਤਨਿਮਰਦਨਮਾਲਣਾ॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਤਨਠੁਹੁਸਰਪਰਚਾਲਣਾ॥
 ੩॥ਮਹਾਬਿਖੁਤਿਸਾਗੁਵਿਰਲੇਖੇਖਿਆ॥ਦੂਰਨੁਹਰਿਕੀਸੇਵੇਲਖੁਨਾਨਕਲੇਖਿਆ॥੪
 ॥੧੧੦॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਕੇਇਨਕਿਸਹੀਸੀਗਿਕਹੇਗਰਬੀਐ॥ਏਕੁਨਾਮੁਅਧਾਰੁ
 ਕੁਭੀਨਲੁਤਰਬੀਐ॥੧॥ਮੈਗਰੀਬਸਚੁਦਕਤੁਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਪੁਰੇ॥੧॥ਦੇਖਿਤੁਮਾਰਦਰਸ
 ਨੁਮੇਰਾਮਨੁਧੀਠੇ॥੧॥ਰਗਾਉ॥ਗਾਨਮਾਲੁਨੇਨਲੁਕਾਨਿਨਕਿਤੈਗਨਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਆ
 ਧਾਰੁਨਿਝਲੁਏਹੁਧਨੇ॥੩॥ਜੇਤੇਮਾਇਅਰਿਗੁਤੇਤਪਛਾਣਿਆਸੁਖਕਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਚ
 ਰਮੁਖਿਗਾਇਆ॥੩॥ਸਚਾਗੁਣੀਨਿਨੁਤੁਪ੍ਰਭੁਗਹਿਰੀਭੁਗਿਆਸਭਰੇਸਾਖਸਮਕਾਨ

ਨਕਕੇਜੀਆਰੇ॥੪॥੧੧੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖੁਜਾਇਸਹਜੁਸੁਖਪਾ
 ਈਐ॥ਰੈਦਿਨਸੁਕਰਿਜੇਤ੍ਰਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਈਐ॥੧॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਸੇਇਕਿਸੁਕਾਸ
 ਕੁੰਕੇਇ॥ਸਰਬਰਹਿਆਤੁਰਪੁਰਿਸਥਾਸਥੁਸੇਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਅੰਤਰਿਬਾਰਹਿਸਿਰਿਸ
 ਹਾਈਗਿਆਨੁਜੇਗੁ॥ਤਿਸਹਿਅਰਾਧਿਮਨਾਥਿਨਾਸੈਸਰਾਲੁਰੇਗੁ॥੨॥ਰਾਖਨਹਾਰਅਪ
 ਰੁਗਾਧੈਅਗਨਿਮਾਹਿ॥ਸੀਤਲੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਿਮਰਤਿਤਪਤਿਜਾਇ॥੩॥ਸੁਖਸਹਜਿਅ
 ਨਿਦੁਪਣਾਨਾਨਕਜਨਪੁਰਾ॥ਕਾਰਜਸਰਗਲੇਸਿਧਕੁੰਏਏਦਿਆਗੁਰਪੁਰਾ॥੪॥੧੦॥੧੧੨॥
 ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਗੋਵਿੰਦੁਕੁਣੀਨਿਧਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐ॥ਗੋਵਿੰਦ੍ਰਿਪਾਲੁਦਇਅਲੁ
 ਹਰਿਚੰਗੁਮਾਣੀਐ॥੧॥ਆਦੁਹੁਸੰਤਮਿਲਾਹਰਿਕਥਾਕਹਾਣੀਆਅਨਦਿਨੁਸਿਮਰਹਿਨ
 ਮੁਤਕਿਲਾਜਿਲੇਕਾਣੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਕਪਿਜਪਿਜੀਵਨਾਮੁਹੋਵੈਅਨਦੁਪਣਾ॥ਮਿ
 ਥਿਆਮੇਹੁਸਿਸਾਰੁਤੁਠਾਵਿਣਸਣਾ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਗਿਨੇਹੁਕਿਨੈਵਿਰਲੇਲਾਇਆ॥
 ਧੀਨੁਸੁਹਾਵਾਮੁਖਿਨਿਹਰਿਧਿਆਇਆ॥੩॥ਜਨਮਮਰਨਦੁਖਕਾਲਸਿਮਰਤਮਿਟਿਜਾਵੁ
 ਈ॥ਨਾਨਕਕੋਸੁਖੁਸੇਇਜੇਪ੍ਰਭੁਕੁਵਈ॥੪॥੧੧॥੧੧੩॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਆਦੁਹੁਮੀ
 ਤੁਇਕਤ੍ਰੇਇਰਸਕੇਸਸਥਿਤੁਚਹੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਹਰਿਹਰਿਪਹਿਮਿਲਿਪਾਪੁੰਚਹੁ॥੧॥
 ਤਤੁਵੀਚਾਰਹੁਸੰਤਜਨਹੁਤਾਤੇਬਿਖਨੁਨੁਲਾਗੋ॥ਪੀਨਚੁਏਸਕਿਤਸਕਰਾਗੁਰਮੁਖਿਜਨੁ
 ਜਾਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਬੁਧਿਗਰੀਬੀਖਰਚੁਲੇਹੁਉਮੈਬਿਖੁਜਾਰਹੁ॥ਸਾਚਾਹੁਪੁਰਾਸਉ
 ਵਾਦੁਪਰੁਨਾਮੁਵਾਹੁ॥੨॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਧਨਅਰਧਿਆਸੇਈਪਤਿਵੇਤੇ॥ਆਪਨੇਪ੍ਰਭੁ
 ਕੁਵਾਇਆਨਿਤਕੇਲਕਰਿਤੇ॥੩॥ਦੁਰਮਤਿਮਦ੍ਰੋਖੀਵੇਤੇਬਿਖਲੀਪਤਿਕਮਲੀ॥ਰਾਮਰਸ
 ਇਟਿਕੇਰੇਤਨਾਨਕਸਚਅਮਲੀ॥੪॥੧੨॥੧੧੪॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਉਦਮੁਕੀਆ
 ਕਰਾਇਆਅਰੰਭੁਰਚਾਇਆ॥ਨਾਮੁਕਪੇਜਪਿਜੀਵਣਾਗੁਰਮੇਤ੍ਰਿਵਿਣੁਇਆ॥੧॥ਪਾ
 ਇਪਰਹਿਸਤਿਗੁਰੂਕੋਨਿਨਿਰੁਗਮੁਬਿਦਾਰਿਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਅਪਣੀਸਥਸਾਕਿ
 ਸਵਾਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਕਰਗਹਿਲੀਨੇਆਪਣੇਸਚਹਕਮਰਜਾਈ॥ਜੇਪ੍ਰਭੁਦਿਤੀਵ

ਤਿਸਾਪੁਰਨਵਤਿਆਈ॥੨॥ਸਦਾਸਦਾਗੁਣਗਾਈਅਹਿਜਪਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀਐਨਮੁ
 ਨਿਬਾਰਿਉਸਤਿਗੁਰੂਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੩॥ਨਾਮੁਪਨੁਗੁਣਗਾਉਲਾਗੁਪੁਰੇਗੁ
 ਰਿਦਿਤਾ॥੪॥ਦੁਨੀਰੇਸਿਤਨਾਨਕਾਪ੍ਰਭੁਸਾਹੁਅਮਿਤਾ॥੪॥੧੩॥੧੧੫॥ਅਸਾਮਹਲਾ॥
 ੫॥ਜਾਕਾਠਾਕੁਰਤੁਗੀਪ੍ਰਭੁਤਾਕੇਵਡੁਰਾਗਾ॥ਉਹੁਸੁਹੇਲਾਸਦਸੁਖੀਸਰੁਕੁਮਰੁਉਰੁ
 ਗਾ॥੧॥ਹਮਚਾਕਰਗੀਵਿਦਕੇਠਾਕੁਰਮੇਰਾਕੁਰਾਗਾ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਸੁਗਲਧਿਧਿਸੇਸ
 ਤਿਗੁਰੂਹਮਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥੥ਦੁਨਾਨਾਹੀਅਦੁਰਨਕੇਠਾਕਾਉਕਰੀਐ॥ਰੁ
 ਰਸੇਵਾਮਹਲੁਪਾਈਐਕਗੁਣੁਤਰੀਐ॥੨॥ਦ੍ਰਿਸਦਿਤੇਰੀਸੁਖਪਾਈਐ॥ਨਮਾ
 ਹਿਨਿਧਾਨਾ॥ਜਕਉਤੁਮਕ੍ਰਿਪਾਲਕੁਏਸੇਵਕਸੇਪਰਵਾਨਾ॥੪॥੧੪॥੧੧੬॥ਅਸਾ
 ਮਹਲਾ॥੫॥ਜਾਪ੍ਰਭੁਕੀਰਉਚੇਰਲੀਸੇਸਰੁਤੇਉਚਾਸਰੁਕਿਛੁਤਕਾਕਾਛੀਐਥੇ
 ਰਾਅਰੁਮੁਚਾ॥੧॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮੇਰਾਧੋਨਸਾਹਿਬਕੀਮਨੀਆ॥ਨਾਮੁਤਿਸੇਕੈਉਜ
 ਲੀਤਿਸੁਦਾਸੀਗਨਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥੥ਦੁਪਥਵਾਹੁਅਨਿਦੈਅਨਉਮਾਣਕਹੀਰਾ
 ॥ਰਜੀਧਾਈਸਦਾਸੁਖੁਨਾਕਾਤੁਮੀਰਾ॥ਸਖੀਸੋਹਰੀਸਿਗਕੀਸੁਮਤਿਦ੍ਰਿਣਵਉ॥
 ਸੇਵਉਸਾਧੁਕਾਉਕਰਿਤਉਨਿਧਿਹਰਿਪਾਵਹੁ॥੨॥ਸਗਲੀਦਾਸੀਠਾਕੁਰੇਸਤੁ
 ਕਹਤੀਮੇਰਾ॥ਜਿਸਹਿਸੀਗਾਰੇਨਾਨਕਾਤਿਸੁਸੁਖਹਿਬੇਸਰਾ॥੪॥੧॥੫॥੧੧੭॥
 ਅਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਸਿਤਾਕੀਹੋਇਦਾਸਰੀਏਹੁਅਚਾਰਾਸਿਖੁਰੀ॥ਸਗਲਕੁਣਾ
 ਗੁਣਉਤਮੇਰੁਰਤਾਦੁਰਿਨਪਿਖੁਰੀ॥੧॥ਇਹੁਮਨੁਸਿਦਰਿਆਪਣਾਹਰਿਨਾਮੁਮਜੀ
 ਠੇਰੀਗੀ॥ਤਿਆਗਿਸਿਆਣਪਚਾਤੁਰੀਤੁਨਾਣਗੁਪਾਲਹਿਸਿਗਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ
 ॥ਕੁਰਤਾਕੈਸਮਾਨੀਐਏਹੁਸੀਗਾਰਬਨਾਇਰੀ॥ਦੁਨਾਉਵੈਸਾਰੀਐਏਹੁਤੇਬੋਲ
 ਖਾਇਰੀ॥੨॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਰਿਦੀਪਕੈਇਹਸਤਕੀਸਿਜਵਿਦੁਇਰੀ॥ਆਠਪਹ
 ਰਕਰਿਜੇਤ੍ਰਿਰਹਤਉਕੁਟੈਹਰਿਗਾਇਰੀ॥੩॥ਤਿਸਹੀਚੁਨੁਸੀਗਾਰੁਸਰੁਸਾਈਰੁ
 ਪਿਅਪਾਰਿਰੀ॥ਸਾਈਸੋਗਗਣਿਨਾਨਕਾਜੇਰੁਾਈਕਰਿਤਾਰਿਰੀ॥੪॥੧੬॥੧੧੮॥

ਸਿਰੀਸਾਹਿਬਾਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀਐਨਮੁ
 ਰਿਦਿਤਾ॥੪॥ਦੁਨੀਰੇਸਿਤਨਾਨਕਾਪ੍ਰਭੁਸਾਹੁਅਮਿਤਾ॥੪॥੧੩॥੧੧੫॥ਅਸਾਮਹਲਾ॥

ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ ਭੀਗਨੋਲਾਤਉਲਉਜਉਮਨਕੇਬੁਰਮਾਭੂਖਕਾਟੇਗੁਰਆ
 ਪਣੈਪਾਏਬਿਬਾਮਾਪਉਇਬਿਪਾਟੀਦੋਖੀਅਤੇਗੁਰੋਗੁਟੇਗੁਟੇਅਬਉਨਾਤੇਉ
 ਇਹਮਤੇਛੁਟੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੇਰਤੇਗਜਨਤਾਤਬੀਧਾਗੁਰਿਕਾਟੀਆਗਿਆਨ
 ਤਾਤਛੁਟੇਅਬਉਨਾਤੇਉਇਹਮਤੇਛੁਟੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੇਰਤੇਗਜਨਤਾਤਬੀਧੀ
 ਬੀਧਾਗੁਰਿਕਾਟੇਆਗਿਆਨਤਾਤਬਛੁਟੇਕਛਿਧਾ॥੨॥ ਜਬਲਗਹੁਕਮੁਖ
 ਸੁਤਾਤਬੀਲਉਦੁਖੀਆਗੁਰਮਿਲਿਹੁਕਮੁਪਛਾਣਿਅਤਬੀਤੇਸੁਖੀਆ
 ੩॥ ਕੋਦੁਸਮਨਦੋਖੀਅਨਾਹੀਕਿਮੰਦਾਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸੇਵਕੇਨਾਨਕਖਸਮੇਬੰਦਾ॥੪॥
 ੧੦॥੧੧੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ ਸੁਖਸਹਜਿਮਾਨਿਟਪਣਹਰਿਕੀਰਤਨਗਾਉ॥
 ਗਰਹਨਿਦਾਹੇਸਤਿਗੁਰੁਦੇਅਪਣਾਨਾਉ॥ ਬਲਿਗਾਰੀਗੁਰਆਪਣੈਸਦਸਦਬਲਿ
 ਜਾਉ॥ ਗੁਰੁਦਿਟੁਹਭਉਦਾਰਿਆਜਿਸੁਮਿਲਿਸਚਸੁਆਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਬਨ
 ਅਪਸਰਾਨਿਤਿਸੁਕਉਸਗਹਿਜਿਸੁਠੀਤਿਨਅਭੈ॥ ਤਿਸੁਜਨਮਠੇਛਿਨਆਦੁਈ
 ਜੋਹਬਿਪੁਰੁਭਾਵੈ॥੨॥ ਪੰਨਦਾਨਜਪਤਪਜੇਤੇਸੂਉਪਹਿਨਾਮੁ॥ ਹਰਿਹਰਿਰਸਨਾ
 ਜੋਜਪੈਤਿਸੁਪੁਰਨਕਾਮ॥੩॥ ਬੁਝਿਨੁਸੇਕੁਮੋਹਗਏਕੋਇਦਿਸੈਨਬੀਆ॥ ਨਾਨ
 ਕਗਬਿਪਾਰਬੁਧਮੁਪਾਰਬੁਧਮਾਛਿਰਿਦੁਖਨਬੀਆ॥੪॥੧੮॥੧੨੦॥ ਆਸਾਘ
 ਰੁ॥੬॥ ਮਹਲਾ॥੫॥

੧੮ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਚਿਤਦਿਉਤਿਤਿਵਿਸਰਬੁਸੁਖਪਾਵਉ॥ ਆਗੋਭਾਵਉਕਿਨਭਾਵਉ॥ ਏਕਦਾਤਬੁ
 ਸਗਲਯੋਜਾਚਕਦੁਸਰੁਕੋਪਹਿਜਾਵਉ॥੧॥ ਹਉਮਾਗਉਆਨਲਜਾਵਉ॥ ਸਗ
 ਲਛੁਤਪਤਿਏਕੋਠਾਕੁਥਕਉਨਸਮਸਰਿਲਾਵਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਉਠਉਬੈਸਉ
 ਹਿਉਨਸਾਕਉਦਰਸਨਯੋਜਿਯੋਜਾਵਉ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਸਨਕਾਦਿਕਸਨੰਦਨਸਨ
 ਤਨਸਨਤਕੁਮਾਰਤਿਨਕਉਮਹਲੁਦਲਭਾਵਉ॥੨॥ ਅਗਮਅਗਮਅਗਮਿ

ਬੋਧਕੀਮਤਿਪਰੈਨਪਾਵਉ। ਤਾਕੀਸਰਨਿਸਉਤੁਰਖਕੀਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਾਧਿਆਵਉ
 ੩॥ ਗੁਇਉਤ੍ਰਿਪਾਲੁਦਇਅਲੁਪੁਰੁਠਾਕਰਕਾਇਉਬਿਧੁਗਗਵਉ। ਕਹੁਨਾਨਕਜਉ
 ਸਾਧਸਿਗੁਪਾਇਉਤਉਛਿਰਿਜਨਮਿਨਅਉ। ੪॥ ੧॥ ੧੨੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੫॥
 ਅੰਤਰਿਗਾਵਉਬਾਹਰਿਗਾਵਉਗਾਵਉਜਾਗੀਸਵਾਰੀ। ਸੀਗਿਚਲਨਕਉਤੇਸਾ
 ਦੀਨਾਰੀਦਿੰਦਨਾਮਕੋਬਿਉਹਾਰੀ। ੧॥ ਅਸੁਰਬਿਸਾਰੀ। ਬਿਸਾਰੀ। ਨਾਮੁਦਾਨੁਰੁ
 ਪੁਰੈਦੀਉਮੈਦੇਹੋਆਧਾਰੀ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਦੁਖਨਿਗਾਵਉਸੁਖਿਭੀਗਾਵਉਮਾਰ
 ਰੀਪੀਬਿਸਮਾਰੀ। ਨਾਮੁਦਿੰਦੁਰੁਰਿਮਨਮਾਇਟੀਆਮੇਰੀਤਿਸਾਬੁਝਾਰੀ।
 ੩॥ ਦਿਨਕੀਗਾਵਉਰੈਨੀਗਾਵਉਗਾਵਉਸਾਸਕਿਸਿਰਸਨਾਰੀ। ਸਤਸਿਗਤਿ
 ਮਹਿਬਿਸਾਸੁਹੋਇਹਰਿਜੀਦੁਤੁਮਰਤਸਿਗਾਰੀ। ੩॥ ਜਨਨਾਨਕਕਉਇਹੁਦਾ
 ਨਦੇਹੁਪੁਰੁਪਾਵਹਿਸਿਤਰੇਨਉਰਿਧਾਰੀ। ਸ੍ਵਨਿਕਥਾਨੈਨਦਰਸੁਖਉਮਸਤ
 ਕੁਰੁਰਚਰਨਾਰੀ। ੪॥ ੨॥ ੧੨੨॥

ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਮਹਲਾ॥ ੫॥

੧ਉਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਇ।

ਜਿਸਨੇਤੁਅਸਥਿਰਕਥਿਮਾਨਹਿਤੇਪਧਨਦੇਦਾਹੰਗ। ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਕਿਹਸਗ
 ਲਸਮਗੀਸਭੁਮਿਥਿਆਆਸਨਹਾ। ੧॥ ਰੋਮਨਕਿਆਕਰਹਿਹੋਗਾ। ਦ੍ਰਿਸਟਿ
 ਦੇਖੁਜੈਹਰਿਚੰਦਉਰੀਇਕੁਰਾਮਕੁਲੁਲੈਲਾਹਾ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਜੈਸੇਬਸਤ੍ਰਦਹ
 ਉਚੁਨੇਦਿਨਦੇਇਚਾਰਿਭੋਗਾਹੀ। ਕੁੰਤਿਉਪਥਿਕੇਤ੍ਰਪਾਈਐਅੰਤਕੋਆਧਾ
 ਗਾਮ। ਜੈਸੇਅੰਤਕੁਕਰਿਗਾਧਿਉਪਰੋਤਸਿਧਗਾਲਿਜਾਗਾ। ਅਸੁਰੀਆ
 ਰਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਉਰਿਜਾਸੀਮੁਤੁਚਸਧਾ। ੩॥ ਰੋਮਨਲੇਖੈਬੈਸਥਿਲੇਖੈ
 ਦਾਸਾਹਾ। ਸਦਾਕੀਰਤਿਕਰਿਦਿਸਨਾਨੁਕਹਰਿਕੀਉਬਰੇਸਤਿਗੁਰਚਰਨਉਟਾਹੀ
 ੪॥ ੧੨੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਅਪਸਟਬਾਤੇਤੁਭਈਸਧਰੀਦੁਤਦੁਸਟਸਜ
 ਨਈ। ਅੰਧਕਾਰਮਹਿਰਤਨਪ੍ਰਗਾਸਿਉਮਲੀਨਬੁਧਗਛਨਈ। ਜਉਉਕਿ

ਪਾਗੋਇੰਦਰੁਦੇਮੁਖਸੀਪਤਿਹਰਿਨਾਮੁਛਲਪਾਏਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਈ॥੧॥ਭਗਉ॥
 ਮੇਰਿਕਿਰਪਨਕਉਨਜਾਨਤਾਸਗਲੁਦੁਨਪ੍ਰਗਦਈ॥ਸੋਗਿਥੈਠਨਕਹੀਨਪਾਵਤੁ
 ਹੁਇਸਰੰਲਰਨਸੇਵਈ॥੨॥ਆਦੁਆਦੁਕਉਠਿਰਤਦੁਤੇਮਨਸਗਲਤਿ
 ਸਨਬੁਝਿਗਈ॥ਏਕੋਬੇਲਤੀਖਣਤੇਨਾਹਿਸਾਧਸੇਗਤਿਸੀਤਲੰਈ॥੩॥ਏਕਜੀ
 ਹਰੁਦਕਦਨਦੁਖਏਅਗਮਅਗਮਅਗਮਈ॥ਦਾਸਦਾਸੁਦਾਸਕੋਕਰੀਅਹੁ
 ਜਨਨਕਹਰਿਸਰਣਈ॥੪॥੧੨੪॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ ਹੇਮੁਨੇਨਹੋਕਉਤੁ
 ਠੀਲਤੇਟੇਕਉਬੇਗਿਧਾਇਆਸਸਤਦੁਖਉਤੁਪਨਹਿਨਾਹੀਪਾਪੀਬਾਧਾਰੋਨ
 ਦਿਆ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਰੀਆਸਾਇਆਪਤਿਪਾਵਨਤੇਰੇਨਾਮੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ
 ਏਹਉਦਾਇਆ॥੧॥ਰਗਭੀ॥ਗਧਣਵੈਣਸੁਨਹਿਉਰਸ੍ਰਵਹਿਨਾਮੁਭੈਭੁਮ
 ਲਕਾਇਆ॥ਨਿੰਦਤਿੰਦਕਉਬਹੁਤਭੀਮਾਹਿਭੀ॥ਬੁਝੀਲਪਦਾਇਆ॥੩॥੫
 ਹਧਨਪਰਤਨਪਰਤੀਨਿੰਦਾਆਖਾਇਖਾਹਿਰਖੁਕਾਇਆ॥ਸਸਤਧਰਮਾਮਿਓਰਭਿ
 ਉਨਹੀਆਵੈਸੁਨਤਦੁਹਾਇਆ॥੩॥ਦੀਨਦਾਇਆਲੁਕ੍ਰਿਪਾਲਪੁਰੁਠਕਰਕੁ
 ਗਤੇਕਹਰਿਨਾਇਆ॥ਨਾਨਕਆਹਿਸਰਨਿਪੁਰੁਆਇਉਗਪੁਲਾਜਮਪ
 ਨਾਇਆ॥੪॥੧੨੫॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ ਮਿਥਿਆਸਿਗਿਸੀਗਿਸਿਗਿਲ
 ਪਟਾਏਮੋਹਮਾਇਆਕਰਿਬਾਧੋ॥ਜਹਜਾਨੇਸੇਰੀਤਿਨਐਵੈਅਹਿਬੁਧਿਕੁਏਅ
 ਧੋ॥੧॥ਮਨਬੈਰਾਢੀਕਿਉਨਅਰਾਧੋ॥ਕਸਰੋਕੋਠਰੀਮਾਹਿਤਿਬਸਤਾ॥ਸਿਗਿਸਰ
 ਲਥਿਥੈਕੀਬਿਅਧੋ॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਰਤਾਦਿਨੁਰੋਇਬਿਹਾਵੈਪਲੁਖਿਨੁਛੀਜੈਅਰ
 ਜਾਧੋ॥ਜੈਸੇਮੀਨੇਸਾਦਿਲੋਭੁਦੋ॥ਸ੍ਰੁਠਪੀਧਿਦੁਰਗਾਧੋ॥੨॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਭੁਲੇਤੋ
 ਹੁਇਹੁਇੰਦ੍ਰੀਰਜਿਲੇਪਟਾਧੋ॥ਦੈਬਦਰੀਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇਬਹੁਬਹੁਤ੍ਰਿਜਨਮਾ
 ਧੋ॥੩॥ਜਉਭੁਇਉਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦੁਖਉਜਨਤਉਗੁਰਮਿਲਿਸਭੁਸੁਖਲਾਧੋ
 ਕਹੁਨਾਨਕਾਦਿਨਰੋਇਧਿਐਵਉਮਾਰਿਕਾਦਿ॥ਸਗਲਉਧਾਧੋ॥੪॥ਇਉਜ

ਪਿਉਰਾਈਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤੇ। ਤੁਇਉਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦੁਖਉਜਨਜਨਮਮਰਨਦੁਖਲਾਥੇ
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁਜਾ॥ ੪॥ ੨੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਨਿਮਖਕਾਮੁਸੁਆਦਕਾਰਣਿ
 ਕੋਟਿਦਿਨਸਦੁਖਪਾਵਹਿ॥ ਪਰੀਮਹਤਰੰਗਮਾਣਹਿਛਿਰਿਬਹਛਿਬਹਛਿਪਦੁਤਾਵ
 ੧॥ ਅੰਧੇਠੇਤਿਹਰਿਹਰਿਗਾਇਆ॥ ਤੇਭਾਸੇਦਿਨਨੈਝੁਆਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਲ
 ਕਦ੍ਰਿਸਟਿਦੇਖਿਕੁਲੇਆਕਨੀਮੋਕਤੁਸੈ॥ ਜੇਸਾਸਿਗੁਬਿਸੀਅਗਸਿਉਹੈਰੋਤੇਸੇਹੀ॥
 ਇਤਪ੍ਰਕਾਰਿ॥ ੨॥ ਬੈਰੀਕਚਲਿਪਥਕਰਤਾਬਸਤੁਰਹੀਅਮਨਾਛੋਡਿਜਾਹਿਤਿਨ
 ਹੀਸਿਉਸਿਰੀਸਾਜਨਸਿਉਬੈਰਾਨਾ॥ ੩॥ ਸਰਲਸਿਸਾਗਦਿਹੈਬਿਧਿਬਿਧਿਆਪਿਉਸਉ
 ਬਰਿਛਿਸੁਗੁਰੂਪੁਰਾ॥ ਕਹਨਾਨਕਭਦ੍ਰਸਚਾਰਿਤਰਿਉਰੁਈਪੁਨੀਤਸਰੀਆ॥ ੪॥
 ੧੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਦੁਪਦੇ॥ ਲੁਕਕਾਮੋਰੇਸੇਈਤੁਮਥੇਖਿਉਮਨੁਮੁਗਧਮੁਰਾਨੀ
 ਆਪਕਮਯੋਕਿਉਲਬਾਧੇਛਿਰਿਛਿਰਿਪਦੁਤਾਨੀ॥ ਪੁਰੇਮੋਰੇਸਭੁਬਿਧਆਗੈਜਾਨੀ
 ਕੁਮਕੇਮੁਸੇਤੁਰਾਖਤਪਰਦਾਪਾਛੋਨੀਅਕੀਮਾਣੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਏਤਿ
 ਤੁਤਿਤੁਲਾਗੋਕਿਅਕੈਕੈਪੁਰਾਣੀ॥ ਬਖਸਿਮਿਲੈਹੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੁਆਮੀਨਫਕਸਦਕੁਰ
 ਬਾਨੀ॥ ੨॥ ੬॥ ੧੨੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਅਪਨੇਸੇਵਕਕੀਆਪੇਰਾਖੈਆਪੇਨਾਮੁ
 ਜਪਾਵੈ॥ ਜਹਜਹਕਾਜਕਿਰਤਿਸੇਵਕਕੀਤਹਤਹਉਠਿਧਾਵੈ॥ ੧॥ ਸੇਵਕਕਉਨਿਕਟਿ
 ਹੋਇਦਿਖਾਵੈ॥ ਜੇਕੈਠਾਕਰਪਰੇਸੇਵਕਤਤਕਲੋਹਾਇਆਵੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਿਸਸੇ
 ਵਕਕੈਹਉਬਾਲਿਹਾਰੀਜੇਅਪਣੀਪ੍ਰਭੁਭਾਵੈ॥ ਤਿਸਕੀਸੇਦਿਸੁਣੀਮਨਹਰਿਆਤਿ
 ਸੁਜਨਨਯਕਪਰਸਾਨਿਅਵੈ॥ ੩॥

ਆਸਾਪੁਰਾ॥ ੧॥ ਮ ੮ ੫॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਨਦੁਆਭੇਖਿਦਿਖਾਵੈਬਹੁਬਿਧਿਜੈਸਾਹੈਹਉਹੈਸਾਹੈ॥ ਅਨਿਕਜੋਨਿਕੁਮਿਉਕੁਮ
 ਭੀਤਰਿਸੁਖਹਿਨਾਹੀਪਰੇਦੁਸੁਭੇ॥ ੧॥ ਸਾਜਨਸੇਤਹਮਾਰੇਮੀਤਾ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਹਰਿਆ
 ਨੀਤਥੇ॥ ਸਾਧਸਿਰੀਮੇਲਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏਇਹੁਨਨਮੁਪਦਾਰਬੁਜੀਤਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾ

ੳ॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾਦਿਆਬ੍ਰਹਮਕੀਨੀਕਹੁਹਕਦਨਾਧਿਪਤੀਐਰੇ॥੧॥ਅਮਨਪ੍ਰੇਰਮਗਾਰ
 ਗਾਧਰੀਗੁਰਸਬਦੀਪਾਰਿਓਤਾਰੀਐਰੇ॥੨॥ਐਨਤੋਐਜਤੋਐਜਿਥੀਚਾਰਿਓਤਤਾਇਹੁਨ
 ਨਕਦਿਹੁਜਾਨਾਰੇ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਨਿਰਮਲੁਕਮਨਮਾਨਕਪਤੀਆਨਚੇ॥
 ੩॥੧॥੩॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ ਦੁਪਦੇ॥ਭੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮੇਰੇਮਨਿਵਸਿਅਜੇਮਾ
 ਗਏਸੇਪਾਵਓਰੇ॥ਨਾਮਰਿਗਿਦਿਹੁਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਨਾ॥ਬਹੁਰਿਨਕਤਉਬਾਵਓਰੇ॥ਹਮਗਾਰ
 ਕੁਰਸਕੁਤੇਉਚਾਰੈਦਿਨਸੁਤਿਸੁਗਾਵਓਰੇ॥ਖਿਨਮਾਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾ॥ਤਿਸੇਤ
 ਤੁਝਹਿਨੁਗਾਵਓਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਦੇਖਉਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਸੁਆਮੀਤਉਅਵਰੇਹਿਚੇਤਿਨ
 ਪਾਵਓਰੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਮੂਭਿਆਧਿਪਹਿਰਿਆਕੁਮਰਉਮੇਦਿਲਿਖਾਵਓਰੇ॥੨॥੩॥੧੩
 ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਚਾਰਿਬਰਨਿਚਉਹਾਰੇਮ੍ਰਦਨਪਟਦਰਬਨਕਰਤਲੀਰੇ॥ਸੁ
 ਦਰਸੁਘਰੁਸਰੁਪਸਿਆਜੇਪੰਚਹੁਹੀਮਿਹਿਫੁਲੀਰੇ॥ਜਿਨਿਮਿਲਿਮਾਰੇਪੰਠਸੂਰ
 ਥੀਰਐਸੇਕਥਿਨਬਲੀਰੇ॥ਜਿਨਿਪੰਚਮਾਰਿਬਿਦਾਰਿਦਾਰੁਦਾਰੇਰਸੇਪੁਗਾਇਹੁ
 ਕਲੀਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਨੁਕੋਮਿਵਸਿਰੁਗਾਹਿਨਾਹਿਮੁਹਕਮਛਉਜਹਠਲੀਰੇ॥
 ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨਿਜਨਿਨਰਦਲਿਆਸਾਧਸੇਗਤਿਕਰਿਫੁਲੀਰੇ॥੨॥੩॥੧੩॥੨
 ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਨੀਕੀਜੀਅਕੀਹਰਿਕਥਾਉਤਮੁ॥ਅਨਸਗਲਰਸਛੀ
 ਕੀਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਹੁਗੁਨਪੁਨਿਮੁਨਿਜਨਪਦੇਬੇਤਾ॥ਅਵਰਨਕਛਲੀਕੀਰੇ॥੧॥
 ਬਿਖਾਰੀਨਿਗਾਰੀਅਪਾਰੀਸਹਾਜਾਰੀ॥ਸਾਧਸੇਗਿਨਾਨਕਪੀਥੀਰੇ॥੩॥੪॥੩੨
 ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਹਮਾਰੀਪਿਆਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਰੀ॥ਗੁਰਨਿਮਖਨਮਨੇਤੋਟਾਰੀ
 ਰੇ॥੧॥ ਦਰਸਨਪਰਸਨਸਰਸਨਹਰਸਨ॥ਚਿਗਰਿਗੀਕਰਤਾਰੇ॥ਖਿਨਰਸ
 ਗੁਰਮਹਰਿਦਰਮਨਹਜਮਾਹਰਿਵੀਠਿਨਾਨਕਉਰਿਹਾਰੀਰੇ॥੨॥੫॥੧੩੬
 ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ ਨੀਕੀਸਾਸਾਸੇਗਿਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰੇਰਹਮੁਹ
 ਤ੍ਰੈਲੋਕਾਵਤਗਾਵਤਗੋਬਿੰਦੁਖਾਨੀ॥੧॥ਚਲਤਏਸਤਸੇਵਤਹਰਿਜਸੁ

ਮਸਿਤਨਚਕਪਾਟੀਨੀ॥੨॥ਹਉਹਉਰਤੁਠਾਕੁਰਕੁਉਰੇ॥ਨਾਨਕਰਸਨਪਦੁਨੀ॥੩
 ਥ॥॥ ੧੩॥ ੫॥
 ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥੫॥੧੨॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਤਿਆਗਿਸਗਲਸਿਆਫਪਾਰੁਜਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿਰੇਕਾਰੁ॥ਏਕਸਾਚੇਨਾਅਬੁਝੁਹਸ
 ਗਲਦੀਸੈਛਾਰੁ॥ ੧॥ਸੇਖੁਰੁਜਾਣੀਐਸਦਾਸੈਗਿ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਬੁਝੀਐਏਕਹਰਿ
 ਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਨਿਸਮਰਬਏਕਕੀਦੁਜਾਨਾਹੀਠਾਉ॥ਅਹੰਕਾਰੁਜਲਸੰਪੀਐ
 ਸਦਾਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥ਜਨਮਮਰਨਨਿਵਾਰੀਐਦੁਖਨਜਮੁਪਰਿਹੋਇ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸੇ
 ਈਪਾਏਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਪ੍ਰਭੁਸੇਇ॥੩॥ਏਕਏਕਅਧਾਰੈਏਕਏਕਕਾਮਨਿਜੇਗੁ॥ਨਾਨਕਜਪੀ
 ਐਮਿਲਿਸਾਧਸੈਗਤਿਹਰਿਬਿਨੁਅਦੁਰਨਹੋਗੁ॥੪॥ ੧॥੩੬॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥੧੧
 ਉਮਨਤਨਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਭੁਕੇਦੀਏਸਕਿਰਸੇਕੁਗੁ॥ਦੀਲਧੰਧਜਪੀਅਦਾਤਾਸਰਨਿਰਾਖਣਜੇ
 ਗੁ॥ਐਰੇਮਨਧਿਆਇਹਰਿਹਰਿਨਾਇ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਸਗਾਇਸਿਗੋਇਕਸਿਉਲਿ
 ਵਲਾਉ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੇਦਸਾਧਜਨਧਿਆਵਹਿਤਰਣਾਕਉਸੇਸਾਗੁਕਰਮਧਰ
 ਮੁਐਨਕਕਿਰਿਅਸਰੁਉਪਰਿਨਾਮੁਅਚਾਰੁ॥੨॥ਕਾਐਕ੍ਰੇਪੁਅਹਿਕਾਰੁਬਿਨਸੈਸਿਲੇਸ
 ਸਤਿਗੁਰਦੇਵੁ॥ਨਾਮੁਰਿੜਕਰਿਕੁਰਤਹਰਿਕੀਰੁਲੀਖੁਕੀਸੇਵੁ॥੩॥ਚਰਨਸਰ
 ਨਦਇਆਲੇਤਰੀਤੁਨਿਮਾਣੇਮਾਣਾਜੀਅਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰੁਤੇਰਾਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਤਾਣੁ
 ਣ॥੩॥ ੧੩॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਤਿਉਲਿੰਨੁਲਿਮਹਾਂਦੁਖਪਾਇਆਬਿਨਾਸਾਧੁਸੇਗ
 ਧਾਇਲਚੁਗੈਬਿਦਹਰਿਰਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਇਕਕਿਰਗਿ॥੧॥ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਜਪੀਐਨੀਮਿ
 ਸਾਸਿਸੀਸੋਧਿਆਇਸੇਖੁਰੁਤਿਆਗਿਅਦੁਰਪੰਗੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਨਕਥਨਸ
 ਮਰਬਸੇਖੁਰੁਜੀਅਦਾ॥ਤਾਆਪਿ॥ਤਿਆਗਿਸਗਲਸਿਆਫਪਾਅਠਪਹਰਪ੍ਰਭੁਜ
 ਪਿ॥੨॥ਮੀਤਸਖੀਸਗਾਇਸੈਗੀਉਚਾਅਰਾਮਅਪਾਰੁ॥ਚਰਨਕਮਲਬਸਾਇਹਿ
 ਰਦੈਜੀਅਕੇਆਧਾਰੁ॥੩॥ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਰੁਤੇਰਾਜਸੁਗਾਤਿ॥ਸਰਬ

ਸੁਖਦੁਨੀਵਡਿਆਈਜਪਿਜੀਵੈਨਲਕਨਉ॥੪॥ ੧੩੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੫॥
 ਉਦਮੁਕਰਉਕਰਾਵਹੁਠਬਰਮੇਖਤਸਾਧੁਸੀਰਿ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਚਰਾਵਹੁਰੀਰੀਨਿਅ
 ਪੇਹੀਪ੍ਰਬੁਰੇਗਿ॥ ੧॥ਮਨਮੁਹਿਰਾਮੁਨਾਮਾਜਾਪਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਦੁਸਹਮੈਰੈਹਿਰਦੈਧੋਇਸ
 ਹਾਈਆਪਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾਪ੍ਰੀਤਪ੍ਰਭਪੇਖਨਕਾਰਾਉ॥
 ਦਇਆਕਰਹੁਕਿਰਮਅਪੋਨਕਉਇਹੋਮੋਨਰਥਸੁਆਉ॥ ੩॥ਤਨੁਪਨੁਤੇਰਾਪ੍ਰਭਮੇ
 ਮਾਹਮਾਰੇਵਸਿਕਿਛੁਨਾਹਿ॥ਜਿਉਜਿਉਰਾਖਹਿਤਿਉਤਿਉਰਹਣਤੇਰਾਦੀਆਪਾਹਿ
 ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲੋਵਿਖਕਾਟੇਮਜਨਹਰਿਜਨਪੂਰਿ॥ਰਾਉਭਗਤਿਭਗਮੁਕਉਨਾਹਿ
 ਹਰਿਨਾਨਕਸਦਾਹਜੁਗਿ॥੪॥੧੩੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੫॥ਅਗਮਅਗੋਚਰ
 ਚਰਸੁਤੇਰਾਸੇਪਾਏ॥ਜਿਸੁਮਸਤਕਿਰਾਗੁ॥ਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਲਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਧਾਰੀਸਤਿ
 ਗੁਰਬਖਸਿਆਹਰਿਨਾਮੁ॥੧॥ਕਲਜਗੁਉਧਾਰਿਆਗੁਰਦੇਵ॥ਅਲਮੁਤਮੁਨੁਕਿ
 ਮੁਖਦਹੈਤੇਸਭਿਲਗੋਤੇਰੀਸੇਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂਆਪਿਕਰਤਾਸਭੁਬਿਸੈਟਧਰਤਾ
 ਸਭਿਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਧਰਮਗਜਾਬਿਸਮਾਦਹੋਆਸਭੁਪਾਈਐਪੈਰੀਆਇ
 ਸਤਜੁਗੁਤੇਤਾਦੁਆਪਰੁਭੁਣੀਐਕਲਿਜੁਗਉਤਮੋਜਗੁਮਾਹਿ॥ਅਹਿਕਰਿਕਰੇ
 ਸੁਅਹਿਕਰਿਪਦੈਕੋਈਨਪਕੜੀਐਕਿਸੇਥਾਇ॥ ੩॥ਹਰਿਜੀਉਸੇਈਕਰਹਿਜਿਭਗ
 ਤੇਤੇਰੇਜਾਚਹਿਦੇਕਤੇਰਾਥਿਰਦੁ॥ਕਥਿਜੋਤ੍ਰਿਨਾਨਕਦਾਨੁਮਾਗੈਆਪਣਿਅਸਿਭਦੇਹੀ
 ਹਿਰਦੈਰਸੁ॥੪॥੫॥੧੪੧॥

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥੫੫॥੧੨॥ ੧੪ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸਤਿਗੁਰਬਖਨਤੁਮਾ
 ਰੇਸਤਿਗੁਰਬਚੋਨਿਤੁਮਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾਬਿਖਾਇਦੁਸਟਆਪਦਾਦੀਤੇਪ੍ਰੀ
 ਤਸਿਜਾਗੇ॥੧॥ਜਨਮਭਵਿਤੇਨਰਕਪੜ੍ਹਿਤੇਤਿਨਕੇਕਲਓਧਾਰੇ॥੨॥ਕੋਇਨਜਾਣੈਕੋ
 ਇਨਮਾਨੈਸੇਪਰਗਟੁਹਰਿਦੁਆਰੇ॥੩॥ਕਵਨਉਪਮਾਦੈਉਕਵਨਵਨਾਈ॥ਨਾਨਕਖਿਨੁ
 ਖਿਨੁਦਾਰੇ॥੪॥੧॥੪੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੫॥ਬਾਦੁਰਸੇਇਰਹੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਮੇਹੁ ਕੁਰੁ ਬਥਿ ਖਿਰਸਾ ਤੇ ॥ ਮਿਖਿ ਆਗਨੁ ਗਏ ॥ ੧ ॥ ਮਿਥਨ ਮਨੋਰਥ ਸੁਖ ਨ ਆ
 ਨਿਦੁ ਉਲਾਸਾ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਸਤਿ ਕਏ ॥ ੨ ॥ ਅੰਤਿ ਤਨੁ ਮੁਪਦਾਰ ਬੁਝਿ ਗੋਤਿ ਇਕ ਮਰਮੁ
 ਨ ਲਏ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ ਭ੍ਰਿਪਾਰਾ ਖੇਸਤ ਸੰਗੋ ਨ ਕਸਰ ਨਿਅਏ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੧੪੨ ॥ ਆਸਾ
 ਮਲਾ ॥ ੫ ॥ ਤਿਖਤੋ ॥ ਉਹਾ ਮੁਖਿ ਧੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਲਿਕ ਮਾਨਿਕ ਗਜ ਮੋਤੀ ਅ
 ਲਾ ਲਨ ਨਾਹ ਨਹੀ ॥ ਰਾਜ ਨ ਕੁਰੁ ਨਹੁ ਕਮੁਨ ਸਦ ਨਾ ॥ ਕਿਛੁ ਕਿਛੁ ਨ ਚਾਹੀ ॥ ੨
 ਚਰਨ ਸਰਨ ਨ ਸੀਤ ਨ ਖੰਟ ਨ ॥ ਸੁਖੇ ਸੁਖ ਪਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਖਤਿ ਹੀ ॥ ਮਿਲੇ ਮੁਖਿ ਧੀ ॥ ੩
 ੩ ॥ ੧੪੩ ॥ ਆਸਾ ਮਲਾ ॥ ੫ ॥ ਕੁਰਹਿ ਦਿਖਾਇ ਉਲੇਇ ਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਈਤਹਿ ਓਠ
 ਹਿਘਟ ਘਟ ਘਟਿ ਘਟ ਤੂੰਹੀ ਤੂੰਹੀ ਮੋਹਿ ਨਾ ॥ ੧ ॥ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਸਾਰਨ ਸਾਰਨਾ ॥ ਏਕੋ ਏਕੀ
 ਸੋਹਿਣ ਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸੀਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਚਰਸ ਨਿਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸੁਖਿ ਸੋਈ ॥ ੧ ॥
 ੩ ॥ ੪ ॥ ੧੪੪ ॥ ਆਸਾ ਮਲਾ ॥ ੫ ॥ ਹਰਿਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ਮਉਹ ਸਹਜਿ ਸੁਖੇ
 ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਰਿ ਸਹਾਈ ਛੋਡੁ ਨ ਜਾਈ ਉਹ ਅਗਾਹ ਅਤੇਲਾ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਰਾਈ ਬਾਪੁ ਮੇ
 ਰੇ ਮਾਈ ਕੁਰਗਤ ਨ ਕਾਉਲਾ ॥ ਅਲਖ ਲਾਇ ਆਗੁ ਭੋਤ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕਾਇ ਹੁਹਰਿ
 ਕਾ ਚੋਲਾ ॥ ੩ ॥ ੫ ॥ ੧੪੫ ॥ ਆਸਾ ਮਲਾ ॥ ੫ ॥ ਅਪਣੀ ਕੁਰਗਤਿ ਨਿਬਾਹਿ ॥ ਠਕੁਰ ਮਾ
 ਇਉ ਆਹਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨ ਮੁਪਦਾਰ ਬੁਝੇ ਇਸ ਕਾਰ ਬਹਿਰੇ ਚਰਨ ਸਬਾਹਿ ॥
 ੧ ॥ ਏਹੁ ਮੁਕਤਾ ਏਹੁ ਜਗਤਾਰਾ ਖੁਸੰਤ ਸੰਗਾਇ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੁ ਉਸਹ ਜਿਸ ਮਾ
 ਦੁ ਉਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥ ੩ ॥ ੬ ॥ ੧੪੬ ॥ ਆਸਾ ਮਲਾ ॥ ੫ ॥ ਠਕੁਰ ਚਰਨ
 ਸੁਹਾਵੇ ॥ ਹਰਿ ਸੀਤ ਮਾਵੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਅਸੇਵਕ ਮਾਇਆ ॥ ਗਿਨ
 ਰ ਸਿਰ ਸਿਰਾਵੇ ॥ ਏਕਹਿ ਮਾਸਾ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ ॥ ਆਨ ਨ ਪਾਵੇ ॥ ੧ ॥ ਦਇਆ ਤੁ
 ਗਰੀ ਕਿਆ ਜੀਤ ਦਿਚਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵੇ ॥ ੩ ॥ ੭ ॥ ੧੪੭ ॥ ਆਸਾ
 ਮਲਾ ॥ ੫ ॥ ਏਕ ਸਿਮਰਿ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੁ ਹੁਰ ਭੈ
 ਬਸਾਵੁ ਤਿਸ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨਹੀ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਣੀ ਆਈ ਐਸਰ ਬਛਲ ਮਾਈ ਐਸਰ

ਲੇਦੁਖਜਾਹੀ। ਜੀਮਨਕੇਦਤਾਪੁਰਖਬਿਧਤਾਨਾਨਕਪਟਿਪਦਿਆਹੀ॥੨॥੩॥
੧੪੮॥ ਅਸਾਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਹਰਿਬਿਸਰਤੁਸੇਸੁਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮੁਧਿਆਵੈਸ
ਰਬਸੁਖਪਾਵੈਸੋਜਨਸੁਖੀਆਹੁਆ॥ ੧॥ ਕਾਜੁਕਮਾਵੈਹਉਕਰਮੁਕਰਾਵੈ॥ ਬਾਧਿਉ
ਨਾਲਿਨੀਕੁਮਿਸੁਆ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸਤਿਕੁਰਬੁਟੈਸੋਜਾਣੈਨਿਹਲਥੀਆ॥

੩॥੬॥੨॥੬

ਅਸਾਪਰਾ॥੧੪॥ ਮਹਲਾ॥੫॥

੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਉਹਨਦੇਲਾ॥ ਅਪਨੇਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਲਾਗਿਰਹੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇਪ੍ਰਕੁਟੈਜਨਮਿ
ਆਵੈਹਰਿਮੁਮੁਕਤਿਰਹੈ॥ ਪ੍ਰਕੁਸੀਰਿਮਿਲਿਜੈਦਿਹੁਮਨਦੀਜੈਨਨਕਨਾਮੁਮਿ
ਲੈਅਪਨੀਦਇਆਕਰਹੁ॥੨॥੧॥ ੧੫੦॥ ਅਸਾਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਮਿਲਿਰਮੁਪਿ
ਆਗੀਤੁਮਾਥਿਨਪੀਰਚੁਕੇਨਕਰੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿੰਮਤਸਾਸਤੁਬਹੁਕਰਮਕਮਾ
ਏ॥ ਪ੍ਰਕੁਤਮਰੀਦਰਸਨਸੁਖਨਾਹੀ॥ ਦੁਰਤਨਮਸਿਜਮੁਕਰਸਾਕੇ॥ ਨਾਨਕਸਾਧ
ਸਰਨਿਪ੍ਰਕੁਸੀਰਿਦੈਸੇ॥੨॥੨॥ ੧੫੧॥ ਅਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ ੧੫॥ ਪਹੁਤਾਲਾ॥

੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਿਕਾਰਮਾਇਆਮਦਿਸੋਇਉਸੁਧੁਬੁਧੁਨਾਵੈ॥ ਪਕਰਿਕੇਸਜਮਿਉਨਾਰਿਉਤਚ
ਹੀਘਰਿਯਾਵੈ॥ ਲੇਖੁਬਿਖਿਆਬਿਖੈਲੁਗੋਹਿਰਿਦਿਤਤਿਤੁਦੁਖਾਹੀ॥ ਬਿਨੁਕੇਗੁਨ
ਕੈਮਾਨਿਮਾਤੇਅਸੁਰਜਾਣਹਿਨਾਹੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬੇਦਸਾਸਤੁਜਨਮੁਕਾਰਹਿਸੁਨੇ
ਨਾਹੀਤੋਰੁਪਨਿਪਾਇਬਾਜੀਗਾਰਿਮੁਪਹੁਤਾਇਉਮਨਿਕੁਰਾਨੈਨੁਸਗਲਰੋਰਦੁਜ
ਹਿਕੁਰਿਆਦੀਦੁਲਲੈਮੈਨਪਰਿਆ॥ ਜੇਹਕਾਰਜਿਰਹੈਉਲਾਸੈਕਾਮੁਨਕਰਿਆ॥੩॥
ਐਸੇਜਗੁਮੇਹਿਕੁਰਾਇਖਾਇਉਤਤੈਕਕੀਰਤਿਰਾਇਆ॥ ਮਨਤਾਨੁਤਾਜਿਸਿ
ਆਪਸਗਣਿਨਾਨਕਆਇਆ॥੪॥੧॥ ੧॥੨॥ ਅਸਾਮਹਲਾ॥ ੫॥
ਬਾਧਿਗੋਵਿੰਦਨਾਏ॥ ਸਾਧਸੰਤਮਨਦੇਪ੍ਰਿਆਪਾਏਰੁਨਗਾਏਪੰਚਨਾਦਤੁਰਬਨੇ

੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਿਰਪਾ ਪਾਏ ਸਹਜਾਏ ਦਰਸਾਏ ਅਬਗਤਿ ਅਗੋਬਿੰਦ ਸਿਉ॥ ਸਿਤਸੇਵ
 ਪ੍ਰੀਤ ਨਾਥ ਰੰਗੁ ਲਾਲੁ ਲਾਏ॥ ੧॥ ਗੁਰਕਿਆਨ ਮਨਿ ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟਾਏ ਰਹਿ ਸਾਏ ਨਹੀ
 ਆਏ ਨਹੀ ਆਏ ਸਹਿਜਾਏ ਮਨੁ ਨਿਧਾਏ॥ ਸਭੁ ਤਜੀ ਮੈਨੇ ਕੀਕਾ ਮਕੂ॥ ਚਿਰਚਿਰੁ ਇ
 ਰੁ ਚਿਰਕਾਇਆ ਮਨ ਸਹੁ ਤਪਿਆ ਸਲਰੀ॥ ਹਰਿ ਦੁਰਸਨਾਇ ਪਾਰਹਮੇ ਹਿਤੁ ਮਥਤਾ
 ਦੁਹਨਾਨ ਕਦੇ ਨ ਸਰਦਿ ਆਏ ਗਲਿ ਲਏ॥ ੨॥ ੩॥ ੧੫੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥ ੫॥
 ਕੇਉ ਬਿਖਮ ਗਰੋਤੈ ਰੈ॥ ਆਸਾ ਬਿਆਸਧੇ ਹਮੇ ਹੁਰ ਮਹੀ ਤੋਹੈ ਰੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਮੇ
 ਪੰਠਿ ਕੁਮਾਨ ਇਹ ਬਿਆਧਿ ਛੋਰੈ॥ ੧॥ ਸਿਤਸਿਕਾ ਮਰਿ ਗਗਨੁ ਗੋਬਿੰਦਾ॥
 ਗਾਵਉ॥ ਅਨਦਿਨ ਪੁਰੁ ਪਿਆਵਉ॥ ਕੁਮਾਰੀ ਤਚੀ ਤਮਿਟਾਵਉ॥ ਨਿਧਨਾ ਮੁਨਾਨਕ
 ਮੋਰੈ॥ ੩॥ ੧੩॥ ੧੧॥ ੧੫੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਕਾਮੇ ਕੁਧੁ ਲੇਤੁ ਤਿਅਗੁ॥ ਮਨ ਸਿਮਰੁ
 ਗੋਵਿੰਦ ਨਾਮੁ॥ ਹਰਿ ਕੁਜ ਸਫਲ ਕਾਮਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਜਿ ਮਾਨ ਮੇਹੁ ਬਿਕਾਰ ਮਿਥਿ
 ਆਜਪਰਾ ਮਰਾਮਰਾਮੀ॥ ਮਨ ਸਿਤਨ ਕੈ ਚਰਨ ਲਾਗਾ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭੁ ਗੋਪਾਲ ਦੀਨ ਦਇ
 ਆਲਪਤਤ ਪਾਦੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਿਮਰ ਜਾਗੁ॥ ਕਉਤੁ ਗਤਨਾਨਕ ਪੁਰੁ
 ਕਾਗੁ॥ ੨॥ ੧੪॥ ੧੫੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਹਰਿਖੋਸੇ ਗਏ ਗਗਨ ਦੀਧੇਲੀ
 ਦਿਖਾਇਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਨੁ ਹੁੰਭੈ ਨਿਰਭੈ ਬਿਨੁ ਹੁੰਭੈ ਨਿਧਾਇਉ॥ ਬਿਨੁ ਹੁੰਭੈ
 ਸਭੇ ਗਨ ਬਿਨੁ ਹੁੰਭੈ ਨਿਧਾਇਉ॥ ਬਿਨੁ ਹੁੰਭੈ ਗਤਾ ਪਬਹੁ ਪੁਜਾ ਬਿਨੁ ਹੁੰਭੈ
 ਇਉ॥ ਬਿਨੁ ਹੁੰਭੈ ਪਾਲਸਾਧ ਸੰਗਾ ਮਾਇਉ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗ ਲਾਇਉ॥ ੩॥ ੧੫॥
 ੫॥ ੬॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ੫॥ ੫॥ ਆਸਾ ਦਰੀਸਹਲਾ॥ ੧॥ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਭੀ ਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਕਰੇਗਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੀਹੀ॥ ਗੁਰ ਕਹਿ ਸੋਚਿਤ ਪਰੀ॥
 ਅਨ ਸਿਉ ਤੋਰੇ ਰਿਹੀ॥ ਐਸੇ ਲਾਲ ਨ ਪਾਇਉ ਗੀ ਸਖੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੰਚ ਕੋਮੇ
 ਹਿਸਰਹੇ॥ ਪਗਨਹੀ ਚਲੇ ਹਰਹੰਗਾ॥ ਗਾਹਿ ਤਿਉ ਮੁਲ ਨਹੀ॥ ਆਨਨ ਉਪਾਦਕ ਕੀ

ਤਉਨਿਸੈਸਰਨਸੈਰੇਸਖੀ॥੧॥ਥਿਗਥਿਰਚਿਤੁਥਿਰਹੀ॥ਥਿਨੁਗੁਰਸਮਰਹੀ॥
 ਅੰਤਰੇਦਕਪਿਰਹੀ॥ਥਾਹਿਰਅਨੇਕਧਰਹੀ॥ਰਾਜਨੇਰੇਗਕਰਹੀ॥ਕਹੁਨੇਕਲੇਗ
 ਅਲੇਰੀਰੀਸਖੀ॥੩॥੧॥੧੫॥ਆਸਾਦੁਰੀਮਹਲਾ॥੫॥ ਮਨਸਾਏਕਮਾਨਿ
 ਹੰਗਾਗੁਰਸਿਉਨੇਤਧਿਆਨਿਹੀ॥ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟੀਤਮੰਤਰਿਗਿਆਨਹੀ॥ਸੇਵਚੁਰਚਰਾਨਿ
 ਹੀ॥ਤਉਮਿਲੀਐਗੁਰਬੁਧਾਨਿਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਏਅਨੁਗਾਨਿਹੀ॥
 ਰਵਿਉ ਸਰਬਥਾਨਿਹੀ॥ਲਹਿਹਿਉਜਨਮੁਰੁਦਿਆਨਿਹੀ॥ਪਾਇਉਪੇਡਥਾਨਿਹੀ॥੩
 ਉਚੁਕੀਸਗਲਥਾਨਿਹੀ॥੧॥ਲੇਹਨੇਜੇਸੁਮਥਾਨਹੀ॥ਭੁਧਾਦੁਕਪਾਰਿਖਗਾਨਿਹੀ॥
 ਨਿਜਪਰਿਤਿਸਾਹਿਥਾਨਿਹੀ॥ਹਰਿਗਸਰਸਹਿਮਾਨਿਹੀ॥ਲਖੀਤਿਸੁਭਥਾਨਿਹੀ॥
 ਨਯਕਸਹਜਿਸਮਾਇਉਰੇਮਨਾ॥੨॥੨॥੧॥੫੭॥ਆਸਾਦੁਰੀਮਹਲਾ॥੫॥
 ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨੀਚਹੀ॥ਜਪੀਐਸਹਜਿਪੁਨੀਹੀ॥ਸਾਧੂਰਸਨਬਨੀਹੀ॥ਪਈਐਵ
 ਡੁਪੁਨੀਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖੇਜਹਿਜਨਮੁਨੀਹੀ॥ਸਰਬਕਾਪੁਰੁਪੁਨੀਹੀ॥
 ਦੁਲਭਕਲਿਦੁਨੀਹੀ॥ਦੁਖਾਬਿਨਾਸਨੇਹੀ॥ਪ੍ਰਭਪੁਰਨਾਸਨੀਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਪ੍ਰਭਸੁ
 ਸੇਵੀਐਹੀ॥ਅਲਖਐਕੁਦੀਐਹੀ॥ਤਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਹੀ॥ਬਿਨਸਨਜਾਇਮਰ
 ਹੀ॥ਪ੍ਰਭਤੇਜਾਨਿਆਹੀ॥ਨਾਨਕਸਨਮਾਨਿਆਮੇਰੇਮਨਾ॥੩॥੩॥੧੫੮॥
 ਆਸਾਦੁਰੀਮਹਲਾ॥੫॥ਏਕਾਉਟਗਹੁੰਗਾਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਹੀ॥ਆਗਿਆਸਤਿ
 ਸਹੁੰਗਾ॥ਮਨਹਿਨਿਧਾਨਲਹੁੰਗਾ॥ਸੁਖਹਿਸਮਾਈਐਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਵ
 ਤੇਜੇਮੇਰੇਹੀ॥ਦੁਤਰੇਸੇਤਰੇਹੀ॥ਸਭਕੇਰੀਰੇਨੇਇਹੀ॥ਨਿਰਭਉਕਹਉਸੇਇਹੀ॥ਮਿ
 ਦੇਅੰਦੇਸਿਆਹੀ॥ਸੰਤਉਪਦੇਸਿਆਮੇਰੇਮਨਾ॥ਜਿਸੁਜਿਨਨਾਮੁਸੁਖਹੀ॥ਤਿਸੁਨਿਕ
 ਦਿਨਕਦੇਦੁਖਹੀ॥ਜੇਹਰਿਹਰਿਜਿਸੁਸੇਨਹੀ॥ਸਭਕੇਤਿਸੁਮਨਿਹੀ॥ਸਭਲਸੁਆ
 ਇਆਹੀ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਭਾਇਆਮੇਰੇਮਨਾ॥੩॥੬॥੧੬੦॥ਆਸਾਦੁਰੀਮਹਲਾ॥੫॥
 ਮਿਲਿਹਰਿਜਸੁਗਾਈਆਹੀ॥ਪਰਮਪਦੁਪਾਈਐਹੀ॥ਉਆਰਸਜੇਬਿਧੇਹੀ॥੩

ਕਉ ਸਗਲ ਸਿਧੇ ਹੋਗੇ ਅਨ ਦਿਨ ਜਾਗਿਆ ਹੋਗੇ ਨਾਨਕ ਬਖਸ਼ੁ ਗਿਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ।
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤ ਪਗ ਦੋਈ ਐਹੋਗੇ ਦੁਰ ਮਤਿ ਖੋਈ ਐਹੋਗੇ ਦਾਸ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਹੋਗੇ ਬਿਅ
 ਪੇ ਦੁਖ ਨਹੀਂ ਹੋਇਹੋਗੇ। ਭਗਤੀ ਸਰਨਿ ਪਰੁ ਹੋਗੇ। ਜਨ ਮਿਕ ਦੇ ਨ ਮਰੁ ਹੋਗੇ। ਅਸ ਬਿਰੁ ਸੇਭ
 ਏਹੋਗੇ। ਹਰਿ ਰਿਜਨ ਮਿਜ ਪਿਲੇ ਮੇਰੇ ਮਨਾ। ਸਾਜਨ ਸੀ ਤੁ ਤੁ ਹੋਗੇ। ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾ ਮੁਹੰ
 ਤਿ ਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ਹੋਗੇ। ਮਨ ਹਿ ਅਗ ਪਿਸੇ ਹੋਇਹੋਗੇ। ਨਿਮਖ ਨ ਵੀ ਸੇਰੇ ਹੋਗੇ। ਤਿਸ ਬਿ
 ਨ ਕਿਉ ਸੇਰੇ ਹੋਗੇ। ਗੁਰ ਕਉ ਕਰ ਬਾਨ ਜਾਓਹੋਗੇ। ਨਾਨਕ ਜਪੇ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਮਨਾ॥ ੨॥੫॥
 ੧੬੧॥ ਆਸਾ ਵਰੀ ਮਹਲਾ॥੫॥ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਤੁਹੀ। ਅਵਰ ਨ ਸੁਝੈ ਮੁਹੀ। ਕਰ ਬਿ
 ਸੁਹੇਈ ਐਹੋਗੇ। ਸਹਾਜਿ ਸੁਖ ਸੁਈ ਐਹੋਗੇ। ਧੀਰ ਜੁ ਮਨਿ ਭੁਏਹੋਗੇ। ਪ੍ਰਭੁ ਕਰ ਰਿਪ ਏਮੇਰੇ
 ਮਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਮੇਹੋਗੇ। ਪੁਰਨ ਸੰਜੇ ਮੇਹੋਗੇ। ਜਬ ਤੇ ਦੂਟੇ ਆਪ ਹੋਗੇ। ਤਬ ਤੇ
 ਏ ਪਾਪ ਹੋਗੇ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਆਹੋਗੇ। ਪਤਿ ਰਖ ਬਨ ਵਾਰੀ ਆਖੇਰੇ ਮਨਾ॥੧॥ ਇਹ ਸੁਖ ਜ
 ਨੀ ਐਹੋਗੇ। ਹਰਿ ਕਰੇ ਸੁਮਾਨੀ ਐਹੋਗੇ। ਮੰਦਾ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ਹੋਗੇ। ਸਿਤ ਕਰੇ ਨਹੀਂ ਹੋਇਹੋਗੇ। ਆ
 ਪਾਜਿ ਸਰ ਬੈਹੋਗੇ। ਹਰਿ ਐ ਮ੍ਰਿਤ ਸੇਢੈ ਮੇਰੇ ਮਨਾ॥੨॥ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ਹੋਗੇ। ਮਤਿ ਸ
 ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਇਹੋਗੇ। ਅੰਤ ਰਿਗ ਤਿ ਬੁਝੈ ਹੋਗੇ। ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿ ਸੁ ਸੁਝੈ ਹੋਗੇ। ਪਤਿ ਤਉ ਪਾਰਨ
 ਲੇਹੁ ਹੋਗੇ। ਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸਿ ਇਹੋ ਮੇਰੇ ਮਨਾ॥੩॥੬॥੧੬੩॥ ਆਸਾ ਵਰੀ ਮਹਲਾ॥੫॥
 ਦੇ ਕਤ ਕਾ॥ ਉਇ ਪਰ ਦੇ ਸੀ ਆਹੋਗੇ। ਸੁਨਤ ਸਿਧੇ ਸਿ ਆਹੋਗੇ। ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾ ਸਿਧਿ ਰਹਿ
 ਰਹਿ ਰਹੇ ਹੋਗੇ। ਸਭੁ ਕਉ ਨਿਗਏਹੋਗੇ। ਸੁਖ ਨਾਜਿ ਉਭੁ ਏਹੋਗੇ। ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨਿ ਲੇਹੋਗੇ।
 ੧॥ ਹਰਿ ਤਜਿ ਅਨ ਲਾਗੇ ਹੋਗੇ। ਜਨ ਮਮ ਰਿਭਾਗੇ ਹੋਗੇ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਲੇਹੋਗੇ। ਸੀ
 ਜੀਤ ਸੇਰੇ ਹੋਗੇ। ਜਿਸ ਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੁਭੇ ਹੋਇਹੋਗੇ। ਨਾਨਕ ਬੁਝਤੁ ਸੇਇਹੋਗੇ॥ ੩॥ ॥੩॥ ਇ

੩॥

ਆਸੂ ਮਹਲਾ॥੧॥

ਚਿਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਿਰਥ ਕਹਉ ਕਉਨ ਸਿਉ ਮਨ ਕੀ॥ ਲੇਖੁ ਕਿਸਿ ਉਚ ਸਹੁਟਿ ਸਦੁ ਭਾਸ ਲਾਗਿ ਉ

ਪਾਠੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਕੈਹੈਤਬਯਤੁਦੁਖਪਾਵਤਸੇਵਕਰਤਜਨਜਨਕੀਦੁਆ
 ਰਹਿਦੁਆਰਿਸੁਆਯਿਉਠੈਲਤਨਹਸੁਧਿਰਾਮਭੁਜਨਕੀ॥੧॥ਮਾਨਸੁਜਨਮੁਅਰੁ
 ਰਬੁਪਵਉਲਾਜਨਲੋਕਹਸਨਕੀ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜਸੁਕਿਉਨਹੀਗਾਵਤਕਮਤਿਥਿ
 ਨਾਸੋਤਨਕੀ॥੧॥ਚਉਆਕਾਜੁਮਲਾਮਃ॥੧॥ਸੋਦਗੁ॥੧॥ਮਃ੬॥ਸੋਪੁਰਖਾ॥
 ੧॥ਮਃ॥੧॥੩੬॥ਮਃ੩॥੧੩॥ਮਃ੧੫॥ਮਃ੫॥੧੬੩॥ਮਃ੮੬॥
 ੧॥੧॥ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾਮਃ੨੨॥ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ॥-੧॥

ਅਸਰਪਦੀਅੰਧ

ਪਗੁ॥੩॥

੧੬ ਸਤਿਬੁਰਖਸਾਦਿ॥ ਉਤਰਿਅਦੁਪਦਿਸਰਵਰਿਨਾਦੈ
 ਬੈਕੋਨਬੈਲੋਹਰਿਗੁਣਗਾਦੈ॥ਜੁਲਆਕਾਸੀਸੁਨਸਮਾਦੈ॥ਰਸੁਸਤੋਲਿਮਹਾ
 ਰਸੁਪਾਦੈ॥੧॥ਐਸਾਗਿਆਨੁਹਬੁਰਮੈਰੈ॥ਕੁਰਿਪੁਰਿਧਾਰਿਰਹਿਆਸਭੁਠਉਰੈ॥
 ੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚਬੂਤਨਮਨਕਾਲਸਿਤਾਦੈ॥ਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਕ੍ਰੋਧਜਲੋਦੈ॥ਗਗ
 ਨਿਨਿਦਾਸੁਸਮਾਧਿਲਗਾਦੈ॥ਪਾਰਸਿਪਰਸਿਪਰਮਪਦੁਪਾਦੈ॥੨॥ਸਚਮਨਕਾਰ
 ਟਿਤਤਬਲਾਦੈ॥ਸੁਭਰਸਰਦੁਰਮੈਲਨਪੈਦੈ॥ਜੋਸਿਉਗਤਾਤੈਸੋਹੈ॥ਆਪੇਕਠਤਾ
 ਕਰੇਸੋਹੈ॥ਗੁਰਹਿਦਸੀਤਲਮਗਨਿਬੁਝਾਦੈ॥ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਥਿਕੁਤਚੜ੍ਹਾਦੈ॥ਦੁਰ
 ਸਨਆਪਿਸਹਜਿਪਰਿਆਦੈ॥ਨਿਰਮਲਬਾਲਕੀਨਾਦਦਜਾਦੈ॥ਅੰਤਰਿਗਿਆ
 ਨਮਹਾਰਸੁਸਾਰਾ॥ਤੀਰਥਮਜਨਗੁਰਦੀਚਾਰਾ॥ਅੰਤਰਿਪੁਜਾਧਾਨਮੁਗਾਰਾ॥ਜੀ
 ਤ੍ਰਿਜੋਤਿਮਿਲਾਵਣਹਾਰਾ॥ਗਸਿਰਸਿਆਮਤਿਏਕੈਚੁਇ॥ਤੱਖਤਨਿਵਾਸੀਪੰਚਸਾਹ
 ਕਾਰਕਮਾਈਖਸਮਰਜਾਇ॥ਅਵਰਤਨਬਨਲਿ॥ਧਾਜਲਮਹਿਉਪਜੈਜਲਤੇਦੁਖ
 ਜਲਮਹਿਜੋਤਿਰਹਆਭੁਰਿਪੁਰਿ॥ਵਿਸਨੇਝੈਕਿਸੁਆਖਾਦੁਰਿ॥ਨਿਧਿਗੁਣਗਾਦੈ
 ਵੇਖਿਹਦੁਰਿ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਅਵਰਨਕੈਦਿ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਛੁਨਿਹੋਇ॥ਸੁਦਿ
 ਕੁਰਬਰਿਨਾਨਕੁਕੈਰੇਖੀਚਭਾ॥ਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਮੇਰਾਅਧਾਰੁ॥੮॥੧॥ਅਸਾਮਲ

੧॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਤੁਤੁ ਪਸਤੁਤੁ ਗਈ॥ ਉਸੁਤਿ ਰੁਮੈ ਰਾਹਿ ਨ ਪਾਈ॥ ਬਿਨ ਬੁਝੈ ਕੋ ਬਇ
 ਲਾਈ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਹੁਣੇ ਮਾਥੇ ਛੁਟੀ॥ ਸਚ ਪਣੀ ਜਗ ਆਇ ਬਿਨਾ ਸਾਗ॥ ਛੁਟ ਸਿਖਾ ਕੀ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਾਸਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਗ ਸੇ ਹਿਥਾ ਪਾਥੁ ਹੁਤੀ ਆਸਾ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਵਿਚਿ ਭੋਏ
 ਉਦਾਸਾ॥ ਅੰਤਿ ਰਿਨਾਮੁ ਕਮਲ ਪਰਗਾਸਾ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਨਾਹੀ ਜਮ ਕੀ ਝਾਸਾ॥ ੨॥ ਜ
 ਗਤਿ ਸਨਾਮੁ ਅੰਤਿ ਕਾਮਣਿ ਹਿਤ ਕਾਰੀ॥ ਪੁਸ਼ਕਲ ਲਗਿ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਰੀ॥ ਬਿਘ
 ਜਨ ਮੁਗਧਾਇ ਆਬਾਜੀ ਹਾਰੀ॥ ਸਭਿ ਗੁਰਮਤੀ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ॥ ੩॥ ਬਾਹਰ ਗੁਰੂ ਉਮੈ
 ਕੋ ਰੋਕ ਗਏ॥ ਅੰਤਿ ਕੁਰਮੁ ਕਤਲੇ ਮਕੈ ਨ ਲਾਏ॥ ਆਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਰ ਸਬੁ ਦਿਜ ਲਾਏ
 ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਸਦ ਹਿਰੈ ਦਇਆਏ॥ ਧਾਵਤ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ॥ ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਕਬ
 ਝਮਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕੁਲ ਆਵੈ ਜਾਏ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੈ ਸੰਜੋਗਿ ਮਿਲਾਏ॥ ੪॥
 ਰੋਨੈ ਕਹਉ ਨਕਹਿ ਆਜਾਏ॥ ਅਕਥ ਕਥਉ ਨਹੀ ਮਤਿ ਪਾਈ॥ ਸਤੁ ਦੁਖ ਤੇਰੇ ਸੁਖ ਰ
 ਜਾਈ॥ ਸਤੁ ਦੁਖ ਸੇਵੇ ਸਚੀ ਨਾਈ॥ ਕਰਿ ਬਿਨੁ ਦਾਜਾ ਪਗ ਬਿਨ ਤਤਾਲਾ॥ ਜਿਸ ਬਦੁ
 ਬੁਝੈ ਤਾ ਸਚ ਨਿਹਾਲਾ॥ ਅੰਤਿ ਰਿਸਾਚ ਸੇਬੁ ਸੁਖ ਨਾਲਾ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੈ ਰਾਖੈ ਰਖਦਾ
 ਬਿਰਦੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ॥ ਬਾਣੀ ਬੁਝੈ ਸਾਹਿ ਸਮਾਏ॥ ਸਬਦੁ ਵੀਚਰੈ ਏਕ ਲਿਖ
 ਤਾਰੈ॥ ਨਾਨਕ ਪੀਨ ਸਵਾਰਣੁ ਗਰਗ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਲੇਖ ਅਸਿਖ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ
 ਮਾਨੁ ਮਨਿ ਐਸਾ ਸਚ ਸੁਰਤਿ ਦਾਖਿ ਆਨੁ॥ ਕਥਨੀ ਭਦਨੀ ਪਵਿ ਪਵਿ ਰਾਗੁ॥ ਲੇਖ ਅਸਿਖ
 ਅਲੇਖੁ ਅਪਾਰੁ॥ ੧॥ ਐਸਾ ਸਾਚੁ ਤੇਰੇ ਜਾਣਾ॥ ਜੀਮਣੁ ਮਰਣੁ ਹੁਕਮੁ ਪਚੁਣਾ॥ ੨॥
 ਰਹਾਉ॥ ਆਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਗ ਬਾਜ ਮਕਾਇ॥ ਬਿਧਾਏ ਛੁਟੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ॥ ਗੁਰ ਸੁਖ
 ਤਾ ਅਵਰਨ ਬਾਲਿ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਨਿਬਹੀ ਝੁਧ ਨਾਲਿ॥ ੩॥ ਸਬਦਿ ਮੈਰਤੁ ਏਕ ਲਿ
 ਦੁਲਾਏ॥ ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤਾ ਕੁਰਮੁ ਚੁਕਾਏ॥ ਜੀਵਤ ਮੁਕਤ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਦਸਾਏ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਹੋਇ ਤਸਾਹਿ ਸਮਾਏ॥ ੩॥ ਜਿਨਿ ਪਰਸਾਜੀ ਗਗਨ ਅਭਾਸੁ॥ ਜਿਨਿ ਸਤੁ ਬ
 ਪੀਥਾ ਪਿਉ ਬਾਪਿ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ॥ ਕਿਸੇ ਪੁਛੈ ਬਖਸੇ ਆਪਿ॥

ਤੁਪਰਸਾਗਰਮਾਛਕੁਹੀਗੁ। ਤੁਨਿਗਮਲੁ ਸਚਗੁਣੀਠਾਹੀਗੁ। ਸੁਖਮਾਨੇਕੁਟੇਗੁਰਮੀ
 ਗੁ। ਏਕੇਸਾਹਿਬੁਦੇਕਦੁਜੀਗੁ॥ ੫॥ ਜਗੁਬੰਦੀਪੁਕਤੇਹਉਮਾਰੀ॥ ਜਾਗਿਆਨੀਦਿਰਲਾ
 ਅਸਾਰੀ॥ ਜਾਗਿਪੰਛਿਤੁਦਿਰਲਵੀਠਾਹੀ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰੁਕੁਟੇਸਤੁਠਿਰੈਅਹੇਕਾਰੀ
 ੬॥ ਜਗਦੁਖੀਆਸੁਖੀਆਜਨਕੇਇ॥ ਜਗਰੋਗੀਕੁਰੀਗੁਣਗੇਇ॥ ਜਗਉਪਜੈਬਿਨ
 ਸੇਪਤਿਧੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਬੁਝੈਸੋਇ॥ ੭॥ ਅੰਤਘੋਸੇਲਿਭਾਰਿਅਛਾਗਾਅਟਲਅ
 ਛੁਗੁਰਮਤੀਧਾਰੁ॥ ਕਾਇਮਿਲੇਕੁਦੈਕਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਨੀਚਕਹੈਵੀਠਾਰੁ॥ ੮॥ ੮॥
 ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਏਕਮਰੈਪੰਛੇਮਿਲਿਰੇਦੁਹਿ॥ ਹਉਮੈਜਾਇਸਬਦਿਮਲਧੇਦੁਹਿ॥
 ਸਮਝਿਸੁਝਿਸਹਜਘਰਿਹੋਦੁਹਿ॥ ਬਿਨੁਬੁਝੈਸਗਲੇਪਤਿਖੋਦੁਹਿ॥ ੧॥ ਭਉਲੁਖ
 ਰੈਕਉਛਰੈਉਹੀ॥ ਕਰਣਕਾਰਣਸਭੈਸਸਿਰਿਤੇਹੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੁਖਏਕਉਰੈਦੈ
 ਖੋਕੋਇ॥ ਸੋਰੈਦੈਜਿਸੁਬਦਨਹੋਇ॥ ਜਿਸੁਬੀਤੀਜਾਣੈਪੁਭੋਸੋਇ॥ ਅਘੋਕਰਤਾਕਰੇ
 ਸੁਹੋਇ॥ ਜੀਵਤਮਰਣਤਾਰਤਰਣ॥ ਜੇਜਗਦੀਸਪਰਮਗਤਿਸਰਣਾ॥ ਹਉਬਾਲਿ
 ਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਚਰਨਾ॥ ਗੁਰਬੋਹਥਸਥਾਦਿਭੈਤਰਣਾ॥ ੨॥ ਨਿਰਭਉਆਪਿਨਿਰੋਤ
 ਚਿਜੇਤਿ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਸੁਤਕਜਗਿਛੋਛੋਤਿ॥ ਦੁਰਮਤਿਬਿਨਸੇਕਿਆਕਹਿਰੇਤਿ॥ ਜਨਮਿ
 ਮੁਏਬਿਨੁਕੁਗਤਸੋਰੇਤਿ॥ ੪॥ ਮੁਏਕਉਸਚਰੇਦੁਹਿਮੀਤਾ॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣਕੋਦੁਹਿਨੀਤਾਨੀਤ
 ਦੁਖਸੁਖਪਰਹਰਿਸਹਜਿਸੁਚੀਤਿ॥ ਤਨੁਮਨੁਸਉਪਉਕ੍ਰਿਸਪਗੀਤਿ॥ ੫॥ ਭੀਤਰਿ
 ਏਕਅਨੇਕਅਸੰਖਾ॥ ਕਰਮਧਰਮਬਹੁਸੰਖਅਸੰਖਾ॥ ਬਿਨੁਕੁਗਤੀਜਨਮੁਬਿਰਥਾ॥
 ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਮਿਲਿਪਰਮਾਰਿਥਾ॥ ੬॥ ਆਪਿਮਰੈਮਾਰੈਭੀਆਪਿ॥ ਆਪਿਓਪ
 ਏਥਾਪਿਉਥਾਪਿ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਉਪਾਈਜੇਤੀਤ੍ਰਿਜਾਤਿ॥ ਸਬਦੁਵੀਚਾਰੀਮਿਲਣਨਹੀਰੂ
 ਤਿ॥ ੭॥ ਸੁਤਕੁਆਗਨਿਭੁਖੈਜਗੁਖਾਇ॥ ਸੁਤਕਜਲਿਬਲਿਸਕੁਧੀਥਾਇ॥ ਨਨ
 ਕਸੁਤਕਜਨਮਮਰੀਜੈ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਹਰਿਚਸੁਪੀਜੈ॥ ੮॥ ੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ॥
 ੧॥ ਆਪੁਵੀਚਾਰੈਸੁਖਰਖੈਹੀਰਾ॥ ਏਕਾਦ੍ਰਿਸਟਿਤਾਰੇਗੁਰਪੂਰਾ॥ ਗੁਰਮਾਨੋਮਨ

ਤੇ ਮਨ ਪੀਰਾ ਐਸਾ ਸਾਹੁ ਸਗਾ ਛੁਕੈ ਗੋਸਾ ਚਨ ਦਰਿ ਦੇ ਕਲਿ ਦੁ ਤੈ ॥ ੧॥ ਭਹਾਉ ਪੂਜੀ ਨ
 ਮੁਨਿ ਰਿਜਨ ਸਾਗੁ ॥ ਨਿਰਮਲ ਸਾਧਿਰ ਤੈ ਪੈ ਕਾਗਾ ਸਭ ਤਿ ਸਹਜਿ ਪਰਿ ਰੁਝ ਕਰਤਾ ॥
 ਆਸਣੁ ਮਨ ਸਾਸ ਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਗਾਮਨ ਰਾਇ ਦੁ ਕਰੈ ਕਹਾਏ ॥ ਪਰੇਤ ਦਾਟਮ ਹਲ ਪਰ
 ਪਾਏ ॥ ਕੀਚਨ ਕਾਇ ਆਜੇ ਤਿ ਅਨੁਪਾ ॥ ਸ੍ਰਿਭੁ ਦੁ ਦੁ ਦਾਸ ਗਲ ਸਰੂਪਾ ॥ ਸੇਧਨ ਮਲੇ ਸਾਸ
 ਅਖਯਾ ॥ ੪॥ ਪੰਚਤੀ ਨਨ ਝੁਗਰ ਸਮਾਏ ॥ ਧਾਕਨ ਗਗਨ ਕਲਧ ਚਰਹਾਏ ॥ ਬਾਹਰਿ ਜ
 ਤ ਉਲਟ ਪਗਾਏ ॥ ਮਰਖਹੋ ਇਨ ਅਖੀ ਸੁਏ ॥ ਜਿਹ ਧਾਰਨੀ ਕਹਿਆ ਬੁਏ ॥ ਬਿਖਕਾ ਮ
 ਤ ਜਗਿ ਸਿਉ ਲਏ ॥ ੬॥ ਉਤਮ ਸੀਗਤ ਉਤਮ ਹੋਏ ॥ ਗੁਣ ਕਥਿ ਘਾਵੈ ਅਉ ਗੁਣ ਪੈਏ ॥
 ਬਿਨ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਹਜਿ ਨ ਹੋਏ ॥ ਹੀਰਾਲ ਲੁਕੇ ਦੁਹ ਚਲਾ ॥ ਮਨ ਮੇਤੀ ਹੋਤਿ ਸਕਾਮਾਲਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਰਖੈ ਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੮॥ ੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੧॥ ਭਰਮੁ ਖਿਰਿਆ
 ਨ ਖਿਆਨ ਮਨ ਮਨਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਹਲੀ ਮਹਲ ਪਛਾਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ
 ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਐਸੇ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ ਦਿਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ੧॥ ਭਹਾਉ ॥
 ਅਹਿਨਿ ਸਿਨਿ ਰਮਲ ਧਾਨ ਸੁਥਾਨੁ ॥ ਤੀਨ ਭੁਦੁ ਨਿਹੇ ਕੇਵਲ ਗਿਆਨੁ ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ
 ਤੇ ਦੁਖੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ੩॥ ਸਾਚਾ ਹਰਖ ਨਾਹੀ ਤਿ ਸੋ ਸੋਗੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗਿਆਨ ਮਹਾਰ
 ਸੁਭੇਗੁ ॥ ਪੰਚ ਸਮਾਈ ਸੁਖੀ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ॥ ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਆਪੇ ਜੋ
 ਹ੍ਰਿਦੈ ਦੋਹੈ ਸੋਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੋ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ੪॥ ਛਾਹਿ ਉਸਾਰਹੁ ਕਮੁ ਸਮਾਏ ॥
 ਹੁਕਮੇ ਵਰਤੈ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਪੁਗਾ ਕੋਇ ਨ ਪਾਏ ॥ ੫॥ ਬੁਲਕ ਬਿਰਧਨ ਸੁਰਤ
 ਪੁਗਾਨੁ ॥ ਭਰੋ ਜੋ ਬਨ ਬੂਝੈ ਅਭਿਆਨੁ ॥ ਬਿਨ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਲਹਿ ਸਨਿਦਾਨੁ ॥ ੬॥ ਜਿ
 ਸਕਾਧਨ ਸਹਜਨ ਜਾਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖੁ ਲਨਾ ਛਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥ ਗਲ ਛਾਹੀ ਬਉਚ
 ਬਉਗਨਾ ॥ ੭॥ ਬੂਝਤ ਜਗੁ ਦੇਖਿ ਆਤਉ ਰੁਝ ਕਰੇਗਾ ॥ ਸਤ ਗੁਰ ਗਾਏ ਸੇਵ ਨੁਕਾਰੇ ॥
 ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਾਗੇ ॥ ੮॥ ੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੫॥ ਗਾਵਹਿ ਗੀਤੋ ਚੀ
 ਤ ਅਨੀਤਾ ॥ ਰਾਗ ਸੁਣਾਇ ਕੋਹਾਵਹਿ ਧੀਤਾ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਨ ਝੂਠ ਅਨੀਤਾ ॥ ੧॥ ਕ

ਹਾਚਲਹੁਮਨਰਹੁਪਯੋਗ। ਬੁਰਮੁਖਿਗਮਨਤ੍ਰਿਪਤਸੇਖੇਜਤਪਦੁਸਤੁਜਿਗੇ॥੧॥
 ਰਹਉ। ਕ੍ਰਿਅਕ੍ਰਿਧਮਨੋਹਸਗੀਰ। ਲਬਏਕੁਅਹਿਕਾਰੁਪੀਰਗਾਰਮਨਮਖਿਨਕਿ
 ਉਮਨਪੀਰ॥੨॥ ਅੰਤਰਿਨਾਦੁਸਚੁਪਦੁਏ॥ ਅੰਤਰਿਕੀਰਤਿਬੁਰਮੁਖਿਜਾਏ
 ਸਾਚਸਬਦਬਿਨੁਮਹਲਨਪਦੁਏ॥੩॥ ਨਿਰੰਕਾਰਮਹਿਅਕਾਰਸਮਾਏ॥ ਅਕ
 ਲਕਲਸਚੁਸਾਚਿਦਿਕੈਦੋਸੈਦੁਨਰਗਰਭੁਜੋਨਿਨਹੀਅੰਦ੍ਰੇ॥੪॥ ਜਹਾਨੁਮੁਖਿ
 ਲੇਤਹਜਾਉ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕਰਮਕਉਥਮਾਉ। ਨਾਮੇਗਤਾਹਰਿਗੁਣਗਾਉਪ
 ਗੁਰਸੇਵੇਤਾਪੁਪਦੁਤਾ॥ ਅੰਖਿਤਨਾਮੁਦਸਿਆਸੁਖਦਾਤਾ॥ ਅਨਦਿਨੁਬਾਣੀ
 ਨਾਮੇਗਤਾ॥੬॥ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਲਾਏਤਾਕੇਲਾਗੈਹਉਮੈਮਾਰੇਸਬਦੇਜਾਗੈ॥ ਅੰਖਿਉਬੈਸਦ
 ਸੁਖਅਗੈ॥੭॥ ਮਨਚੈਚਲਾਬਿਧਨਾਹੀਜਾਏ॥ ਮਨਮੁਖੈਲਾਸਬਦੁਪਦੁਏ॥ ਬੁ
 ਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲੁਸਮੁਦਖਾਏ॥੮॥ ਹਰਿਜੀਉਆਗੈਕਰੀਅਰਦਾਸਿ॥ ਸਾਧੁਜਨਸੇਭ
 ਤਿਹੋਇਨਿਦਾਸੁ॥ ਕਿਲਦਿਖਦੁਖਕਾਟਹਰਿਨਾਮੁਪ੍ਰਗਾਸਾ॥੯॥ ਕਰਿਬੈਚਾਰਅ
 ਚਾਰਖਾਤਾ॥ ਸਤਿਬਚਨੀਏਕੇਜਾਤਾ॥ ਨਾਨਕਗਮਨਾਮੁਮਨਗਤਾ॥੧੦॥੧॥ ਅਸ
 ਮਹਲਾ॥ ੧੫॥ ਮਨਮੈਗਲੁਸਾਕਤਦੇਵਾਨਾ॥ ਬਨਖੀਤ੍ਰਿਮਾਇਆਮੋਹਿਧੈਰਾਨਾ॥ ਇਤ
 ਉਤਜਾਹਿਕਾਲੇਕੇਚਾਪੇਪਰਭਮੁਖਿਖੋਜਲੇਰਾਪਰਾਪੇ॥੧॥ ਬਿਨਗੁਰਸਬਦੇ
 ਮਨਨਹੀਠਉਰਾ॥ ਸਿਮਰਹੁਰਾਮੰਨਾਮੁਅਤਿਨਿਰਮਲੁਅਦਰਤਿਆਗਹਉਮੈਕਉ
 ਰਾ॥੧॥ ਰਹਉ॥ ਇਹਮਨਮੁਗਾਪਕਹਹੁਕਿਉਰਹਸੀ॥ ਬਿਨਸਮਝੈਨਮਕਾਦੁਖਸ
 ਹਸੀ॥੧੦॥ ਆਪੇਬਖਸੇਸਤਿਗੁਰਮੈਲਾ॥ ਕਾਲਕੇਦਕਮਾਰੇਸਠਪੈਲਾ॥੨॥ ਇਹਮਨ
 ਕਰਤਮਾਇਆਮਨਪੀਰਾਮਾ॥ ਇਹਮਨਪੰਚਤਤੋਜਨਮਾ॥ ਸਾਕਤਲੋਭੀਇਹ
 ਮਨਮੂੜਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਨਅਸਥਾਨੈਸੇਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤ੍ਰਿਕੁੰਦਾਇਸੇਝੰਝੀਏ॥
 ਇਹਮਨਜੋਗੀਫੋਗੀਤਪਤਾਪੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਚੰਨੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਆਪੈ॥੬॥ ਮਨਬੋਧ
 ਗੀਹਉਮੈਤਿਆਗੀ॥ ਅਦਿਪਟਿਮਨਸਾਦੁਬਿਧਾਲਾਗੀ॥੭॥ ਮਰਸਾਇਣੁਗੁ

ਰਮੁਖਿਚਾਖੈਦਰਘਰਮਹਲੀਹਰਿਪਤਿਗਐ॥ ੫॥ ਇਹਮਨਗਜਾਸੁਰਸੰਗਾਮੁ॥ ਇਹ
 ਮਨਨਿਰਕੁਉਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿ॥ ਆਰੇਖੰਚਅਪੁੰਦ੍ਰਸਿਕੀਨੇ॥ ਹਉਮੈਗਾਸਿਇਕਤੁਬਾ
 ਇਕੀਏ॥ ੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿਬਾਗੁਸੁਆਦਮਨਤਿਆਕੋ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਇਹਮਨਭਰਤੀਜਾਕੋ
 ਅਨਹਦਸੁਇਮਾਨਿਆਸਬਦੁਦੀਚਾਰੀ॥ ਅਭਮੁਚੀਨਿਭੁਦੇਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ ਇਹਮਨ
 ਨਿਰਮਲਦਰਿਘਰਿਸੇਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕੁਗਤਿਭਾਉਪਨਿੰਹੋਈ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਹਰਿਜਸੁ
 ਗੁਰਮੁਖਾਦਿ॥ ਪਦਿਪਦਿਸੇਪ੍ਰਭੁਆਦਿਜੁਗਾਦਿ॥ ੭॥ ਰਾਮਰਸਾਇਣਿਇਹਮਨਮਾ
 ਤਾਸਰਬਰਸਾਇਣਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾ॥ ਭਗਤਿਹੋਤੁਗੁਰਚਰਣਨਿਦਾਸਾ॥ ਨਾਨਕ
 ਹਰਿਜਨਕੇਦਾਸਨਦਾਸਾ॥ ੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਤਨਬਿਨੈਸੇਧਨਕਕੇਕਹੀਐ
 ਬਿਨਗੁਰਗਮਨਾਮੁਕਤਲਹੀਐ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਧਨਸਿਰਿਸਖਾਈ॥ ਸਮਝਿਨਿਸਿਨਿਰਮ
 ਠਹਰਿਲਿਦੁਲਾਈ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਬਿਨੁਕਰਨਹਮਾਰਾ॥ ਸੁਖਦੁਖਸਮਕਰਿਨਾਮੁਛੋਡੁਏਅ
 ਪੇਖਖਸਿਮਿਲਾਦੁਣਹਾਂਗਾ॥ ੧॥ ਰਨਕਕਾਮਨੀਹੋਤਗਦਾਰਾ॥ ਦੁਬਿਧਾਲਾਹੋਨਾਮੁਦਿ
 ਸਾਰਾ॥ ਜਿਸੁਤੁੰਬਖਾਸਹਿਨਾਮੁਜਪਾਇ॥ ਦੂਤਨਲਾਗਿਸਕੈਗੁਨਗਾਇ॥ ੨॥ ਹਰਿ
 ਗੁਰਦਾਤਾਰਾਮਗੁਪਾਲਾ॥ ਜਿਓਭੁਵੈਤਿਓਰਾਖੁਦਇਆਲਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਬਾਮੁਮੈਰੇ
 ਮਨਿਭੁਇਆ॥ ਰੋਗਮਿਦਦੁਖਠਾਕਿਰਗਾਇਆ॥ ੩॥ ਅਦੁਰਨਅਉਧਤੰਨਮੀਤਾ॥
 ਹਰਿਸਿਮਰਣਵਿਲਦਿਖਹੰਤਾ॥ ਤ੍ਰਿਅਪਿਭੁਲਾਹੁਹਿਨਾਮੁਦਿਸਾਰੀ॥ ਤ੍ਰਿਅਪੇਗ
 ਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀ॥ ੪॥ ਰੋਗਾਭੁਰਮੁਕੇਦੁਮਨਿਦੁਜਾ॥ ਗੁਰਬਿਨਕੁਰਮਿਜਪਹਿਛੁਜਾ॥ ਅ
 ਦਿਪੁਰਖਗੁਰਦਰਸਨਦੇਖਹਿ॥ ਦਿਣਗੁਰਸਬਦੈਜਨਮੁਕਿਲੇਖੁਹਿ॥ ੫॥ ਦੇਖਿਅਚਰ
 ਜੁਰੇਹਬਿਮਾਦਿ॥ ਪਦਿਪਦਿਸੁਰਸਹਜਿਸਮਾਧਿ॥ ਭੁਰਿਪੁਰਿਧਾਰਿਰੇਹਮਨਮਾਹੀ॥ ਤ੍ਰਿਸ
 ਮਸਰਿਅਦੁਰਕੋਨਾਹੀ॥ ੬॥ ਜਾਕੀਭੁਗਤਿਧੋਤਿਮੁਖਿਨਾਮੁ॥ ਸਿਤਸਿਗਤਿਕੀਸਿਗਤਿ
 ਗਾਮੁ॥ ਬਿਧਨਤੇਰੈਸਹਜਿਧਿਆਨਿ॥ ਦੁਦੇਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਕੁਰਗਿਆਨੁ॥ ੭॥ ਨਾਨਕ
 ਮੁਦੁਤਦੁਖਤਿਸੁਲਾਗੈ॥ ਜਿਨਨਗਾਮੁਨੈਮਿਲਿਦੁਲਾਗੈ॥ ਭੁਗਤਿਦੁਲਭੁਗਤਾਹਰਿ

ਸੀਗਿ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਕਤਿ ਬੁਝੇ ਹਰਿ ਥੀਗਿ॥ ੮॥ ੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਏਕਤੁਕੀ॥
 ਗੁਰਸੇਵੈ ਸੇਠਾ ਕਰ ਜਾਣੈ॥ ਦੁਖ ਮਿਟੈ ਸਚ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ॥ ਗਾਮ ਜਪਹੁ ਮੇਰੀ ਸਖੀ ਸੇ
 ਨੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਦਿ ਦੇਖਹੁ ਖੁਨੈ ਨੀ॥ ੧॥ ਬਿਧਨ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੀਸਾਗਿ॥ ਬਿਧਨ ਸੁਤ ਕੀਨਿਆ
 ਅਰੁ ਨਾਗਿ॥ ੨॥ ਬਿਧਨ ਕਰਮ ਧਰਮ ਹਉ ਕੀਆ॥ ਬਿਧਨ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ ਮਨਿ ਕੀਆ॥ ੩॥ ਬਿ
 ਧਨ ਕਿਰਖੀ ਕਰਹਿ ਕਿਰਸਾਨ॥ ਹਉ ਮੈਂਡੂ ਝੁਮੈ ਰਾਜਾ ਨ ਮੰਗੈ ਦਾਨ॥ ੪॥ ਬਿਧਨ ਸਉਦ
 ਆਇ ਵੀਚਾਰਾ॥ ਤਿਪਤਿ ਨਾਹੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਸਾਰੀ॥ ੫॥ ਬਿਧਨ ਸਾਹੁ ਸਿਚਹਿ ਪਨ
 ਜਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਬੁਰਾਤਿ ਨ ਪਵਈ ਥਾਇ॥ ੬॥ ਬਿਧਨ ਬੇਦ ਬਾਦ ਅਹਿਕਾਰਾ॥ ਬਿਧ
 ਨਿ ਬਿਸੈ ਮੋਹਿ ਵਿਕਾਰਾ॥ ੭॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਰਣਾਈ ਸਤ ਗੁਰਗਾਥੇ ਬਿਧਨ ਪਾਈ
 ੮॥ ੬॥

ਚਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀਆ॥ ੧॥ ੧ ਬਿਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਜਿਨਿ ਸਿਰਿ ਸੋਹਨਿ ਪਈਆ ਮਾਗੀ॥ ਪਾਇ ਸੰਪੂਰਨਾ ਸੋ ਸਰਿ ਗਤੀ ਮੁਨਿ ਘਨਿ ਗਲਵੈ
 ਚਿਅਵੈ ਪੂਰਿ॥ ਮਹਲਾ ਅੰਦਰਿ ਹੋਈ ਆਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖ ਪਿਦੇਸੁ॥ ੧॥ ਗਹਾਉ॥ ਜਨ ਦਹੁ ਸੀ
 ਆਹੀ ਆਲਾ ਤੇ ਸੋਹਨਿ ਪਾਸਿ॥ ਹਉ ਤੇ ਲੀਠਨਿ ਆਈ ਆਇ ਦੁਖੈ ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਾਸਿ॥
 ਉਪਰਹੁ ਪਾਈ ਵਾਰੀ ਐਠੁ ਲਝੁ ਮਕਨਿ ਪਾਸਿ॥ ੨॥ ਇਕਲ ਖਲਹ ਨਿਬਹਿਰੀ ਆਲ
 ਖਲਹ ਨਿਖੜੀਆ॥ ਗਾਹੀ ਛੁਹਾਰੇ ਪੰਦੀ ਆਮਾਣ ਨਿਸੇਜੜੀਆ॥ ਤਿਨ ਗਲਿ ਸਿਲ
 ਕਾ ਪਾਈ ਆਤੁਟ ਨਿਸੇਤ ਸਰੀਆ॥ ੩॥ ਧਨ ਜੇ ਬਨ ਦੁਇ ਵੈਰੀ ਹੋਏ॥ ਜਿਨਿ ਰਖੇ ਹੋ ਗੁਲ
 ਦਿ॥ ਦੁਤਾਨੇ ਛਰ ਮਾਇਆ ਲੈ ਚਲੈ ਪਤਿ ਗਵਾਇ॥ ਜੇਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਦੇਵੁ ਤਿ ਆਈ ਜੇ
 ਕੁ ਵੈਦੇ ਦਿਸ ਜਾਇ॥ ੪॥ ਅਗੇ ਦੇ ਜੇ ਰੇਤੀ ਐਤ ਕਾਇਤ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ॥ ਸਾਹੁ ਸੁਰਸਿ
 ਗਵਾਈ ਆਗਿ ਗੀਤ ਮੈ ਚਾਇ॥ ਬਾਬਰ ਦਾਈ ਕੋਟਿ ਨ ਰੇਟੀ ਖਾਇ॥ ਇਕ ਨਾ ਦਸਤੁ
 ਖਵਾਈ ਅਹਿ ਇਕ ਨਾ ਪੂਜਾ ਜਾਇ॥ ਚਉਕੇ ਵਿਣਹਿ ਦਵਈ ਆਕਿਉ ਟਿਕੇ ਕਚਹਿ ਨ
 ਇ॥ ਗਾਮਨ ਕਬਹੂ ਚੇਤਿ ਉਹਾਇ ਕਰਾਇ ਨ ਮਿਲੈ ਖੁਦਾਇ॥ ੬॥ ਇਕਿ ਪਾਇਆ

੮੬੦

ਦਹਿਅਪਣਇਕਿਮਲਿਮਲਪੁਟਹਿਸੁਖਿ॥ਇਕਨੋਏਹੋਲਿਖਿਅਬਹਿਬਹਿਰੋਦਹਿਦੁਖਾ॥ਜਤਿਸੁਭ
 ਏਸੇਥੀਐਨਾਨਕਕਿਲਅਮਨਧਾ॥੨॥੧॥੧੧॥ਅਸਮਹਲਾ॥ ॥ਕਹਾਸੁਖੀਲਤ
 ਲੇਲੇਐਫੇਕਹਾਭੁਰੀਸਹਾਈ॥ਕਹਾਸੁਤੇਰਬਿਦਗਏਰਫ਼ਿਕਹਾਸਲਲਕਵਾਇ॥ਕਹਾਸੁ
 ਅਰਸੀਅਮੁਹਥੇਕੇਐਥੈਦਿਸਹਿਨਾਹੀ॥ਇਹਜੁਗੀਤਰਾਤੂੰਗੋਸਾਈ॥ਏਕਅਤੀਮਹਿਬਥਿਥਾਪੇ
 ਜਰਦੇਫਿਦੇਵੈਭਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਹਾਸੁਪਰਰਦਮੰਡਪਮਹਲਕਹਾਸੁਬਕਸਰਾਈ॥
 ਕਹਾਸੇਸਜਸੁਖਾਲੀਕਮਦਿਨਿਸੁਦੇਖਨੀਰਨਪਈ॥ਕਹਾਸੁਪਾਨਤੋਬਲੀਰਰਮੋਹਈਅਦੁਕਿਅ
 ਈ॥੨॥ਇਸਜਹਕਾਰਇਅਈਦਿਗਤੀਇਨਿਜਪਰਿਅਈਸੁਖਾਈ॥ਪਪਬ੍ਰਹ੍ਮਹੋਏਨਾਹੀ
 ਮੁਇਅਸਾਥਿਨਜਾਈ॥ਜਿਸੋਨੇਅਪਿਖੁਅਕਰਤਾਖੁਸਿਲਚੰਗਿਅਈ॥੩॥ਕੋਟੀਹੁਪੀਰਦੁਰ
 ਨਿਹਾਏਜਮੇਰਸੁਣਿਅਧਾਇਅਥਾਨਮੁਕਮੁਜਲੇਬਿਜਮੇਦਰਿਮੁਛਿਮੁਛਿਓਰਰਲ
 ਇਅਥੋਕੋਈਮੁਗਲਨੋਹੋਇਅਅੰਧਕਿਨੇਨਪਰਛਾਇਅਥਾ॥੪॥ਮੁਗਲਪਠਾਣਭੁਈਲ
 ਟਾਈਰਣਮਹਿਤੇਗਦਗਾਈ॥ਓਨੀਤੁਪਕਤਾਇਚਲਾਈਓਨੀਨੀਹਸਤਿਦਿਤਾ
 ਈ॥ਜਿਨਕੀਰੀਰਗਹਪਈਤਿਨਮਰਣਭੁਈ॥੨॥ਇਬਹਿੰਦਦਾਈਅਦੁਰ
 ਤੁਤਰਕਾਣੀਠਾਕਰਾਣੀ॥ਇਕਨਾਮੇਰਣਸਿਰਪੁਰਪਠੇਇਕਨਾਦਾਸੁਮਮਾਈ
 ॥ਜਿਨਕੇਬੇਥੇਅਰਿਨਅਇਅਤਿਨਕਥਿਰੋਇਦਿਹਾਈ॥੩॥ਅਪੇਕੋਰਕ
 ਗਏਕਰਤਾਕਿਸਨੇਅਪਿਸੁਣਾਈਐ॥ਦੁਖਸੁਖੁਤੇਰੋਭੁਣੈਹੋਵੈਕਿਸਬੈਜਾਇ
 ਰੂਅਈਐ॥ਹਕਮੀਹੁਕਮੁਚਲਈਦਿਗਸੇਨਾਨਕਲਿਖਿਅਪਾਈਐ॥੨॥

॥੨॥੧੨॥

ਅਸਟਪਦੀਅ॥

ਅਸਕਾਛੀਮਹਲਾ॥੧॥ਅਰੁ॥੮॥ ੧ ਬਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਜੈਸੀਗੋਇਲਗੀਇਲੇਤੈਸੇਸੀਸਾਗਾਕੂੜਕਮਾਦਹਿਅਦਮੀਬਾਧਹਿਅਰਬਾਰਾ
 ਜਗਹੁਜਗਹੁਸੁਤਿਹੋਚਲਿਅਵਣਜਾਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਨੀਤਨੀਤਪਰਬਾਪੀ

ਅਹਿਜਰੁ ਹੋਈ॥ ਪਿੰਡ ਜੀਉ ਚਲ ਸੀ ਜੇ ਨ ਲੋਕੋਈ॥ ੨॥ ਭੀਯੋ ਭੀਯੋ ਕਿਅ ਕਰਹੁ ਹੋ
 ਸੇਈ॥ ਤਮਰੁ ਦੁਹੋਗੇ ਭੀ ਸੁਨੇ ਤਮ ਕਉ ਕੋਟੁ ਚੋਈ॥ ੩॥ ਪਿਧਾ ਪਿਟੁ ਹੁਭਾਈ ਹੋਤੁ ਮਥੂਰੁ
 ਕਮਾਵਹੁ॥ ਭੀ ਹਨੁ ਸੁਣਈ ਕਤਹੀ ਤੁਲੇ ਕਸੁਣਾਵਹੁ॥ ੬॥ ਜਿਸੇ ਨੁ ਸੁਤਾ ਨਾਨਕ ਜਗ
 ਸੇਈ॥ ਜਿਅ ਰਬੁ ਭੈਅ ਪਣਤਾ ਨੀਵੇ ਨਹਈ ਪਨੀ ਚਲਦਾ ਲੈ ਚੋਲਿਅ ਬਿਛੁ ਸਿਪੇ ਨਾਲੇ
 ਤਾਪਨ ਸਿਰੁ ਹੋਰੀ ਖਿਕੇ ਬੂਟੁ ਹੀ ਚਰੀ॥ ੬॥ ਅਵਤਰੁ ਕਰਹੁ ਮਾਪਸੁ ਦੁਲਹੁ ਮਤੁ ਪਦੋ
 ਤਾਵਹੁ॥ ਅਭਿਗੁਣੁ ਭੁਗੁਣੁ ਕਰਹੁ ਮੈਸੈ ਤਹੈ ਤੁਪਰਾਵਹੁ॥ ੭॥ ਪਰਮ ਭੁਮਿ ਸਤਬੀ
 ਨ ਕਰਿ ਮੈਸੀ ਕਿਰਸ ਕਮਾਵਹੁ॥ ਤਾਵਾ ਪਰੀਜਣੀ ਅਹੁਲਾਹਾ ਲੈ ਜਾਵਹੁ॥ ੮॥ ਕਚ
 ਮੁਹੋਦੈ ਸਤਿਗੁਰੀ ਮਲੈ ਬੂਟੇ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਨਾਮੁ ਦਖਾਣੈ ਨਮੁ ਨਮੋ ਬਿਭਿਗਾਰੁ॥ ਜਿਉ ਲਾਹ
 ਤੇਟਾ ਤਿਵੈ ਦਾਦ ਚਲੀ ਮਈ॥ ਜੇਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਨਾਨਕ ਸਈ ਵਡਿ ਮਈ॥ ੧੦॥ ੧੩॥
 ਅਸਮ ਹਲਾ॥ ੧॥ ॥ ਚਾਰ ਕੰਠਾ ਛੁਟੀ ਮੈ ਕੀਨੀ ਮੀਮੈ ਛੁਟਾ ਜੇਤੁ
 ਪਭੁਦੈ ਸਾਹਿਬ ਤੁਮਹੁ ਭੀ ਤੇਛਾ॥ ੧॥ ੧੪॥ ਭੁਟੀ ਭੁਟੀ ਮੈ ਨੀ ਮਿਕੋ ਕੋ ਕਰੀ ਸਲਾਮੁ॥ ਹਿੰਕ
 ਮੈ ਛੁਟਾ ਤਪਨੀ ਸਚਾ ਮਖਿਨਾਮੁ॥ ੧॥ ੧੫॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸਿਧਾ ਸੇਵ ਨਿਲਿਪੁ ... ਪੀਰ
 ਮਾਗਹਿ ਰਿਪਿਸ ਪਿ॥ ਮੈ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਨ ਛੀਸੈ ਰੋਸ ਚੇ ਗੁਰ ਬੁਧਿ॥ ੨॥ ਜੇਗੀ ਭੋਗੀ ਕਾਪਈ
 ਕਿਅ ਕੁਦਰਿ ਸਿਤਗੁ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨਹੀ ਨਹੀ ਤੁਤ ਸਾਰ ਨਿਰੰਤਰਿ॥ ੨॥ ਪੀਠਿ ਤਪਾ
 ਪੈ ਜੇ ਇਸੀ ਨਿਤ ਪੜ੍ਹਹਿ ਪੁਰਾਣਾ॥ ਅੰਤਰਿ ਦਸਤੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਅਦਿਕੁ ਮੁਲੁ ਕਾਣਾ॥ ੬॥
 ਏਕਤਪਾਸੀ ਬਨ ਮਹਿਤੁ ਪੁਕਰਹਿ ਨਿਤ ਨੀਰਬੁਦ ਸਾ॥ ਅਪੁਨ ਛੀ ਨਹਿਤ ਮਸੀਕ ਹੋਭੁ
 ਏਉਦਾਸ॥ ੫॥ ॥ ਇਕਿ ਬਿੰਦੁ ਨਤ ਨ ਕਰਿ ਰਾਖਦੇ ਸੇ ਜਤੀ ਕਹਾਵਹਿ॥ ਬਿਨ ਗੁਰ ਸ
 ਬਦੁ ਨ ਛੁਟੀ ਭੂਮਿ ਅਵਹਿ ਜਨਾਵਹਿ॥ ੫॥ ॥ ਇਕਿ ਗਿਰੀ ਸੇਵ ਕਸਾ ਪਿਕਾਰੁ
 ਰਮਤੀ ਲੋਭੋ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ ਨਿਸਨਾਨ ਕਵਿੰਦੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁਜਾਗੇ॥ ੬॥ ਗੁਰ ਤੇ
 ਦਰ ਪਰ ਜਾਣੀ ਮੈਸੀ ਜਾਇ ਸਿਧੁ ਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦੀ ਸਰੋਸ ਚੇ ਮਨ ਮਾਨੈ॥ ॥
 ॥ ੬ ॥ ੨॥ ੧੬॥ ਅਸਮ ਹਲਾ॥ ੧॥ ਮਨ ਸਮਾਇ ਸਮਾਇ

ਅਲੋਕੁ ਉਜਲੁ ਸਾਧਿਤ ਰਣਾ ॥ ਆਇ ਜੁਗਾਇ ਦਇਆਲੁ ਠਾਕੁ ਰਤੇ ਹੀ ਸਰਣਾ ॥
 ੧॥ ਤੁੰਦਾ ਤਾਉ ਹਮ ਜਾਇ ਕਾਹਰਿ ਦਰਸਨ ਦੀ ਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਮੈ ਮਨ
 ਮੰਦਰੁ ਕੀ ਜੈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੁਝਾਲਾ ਲਚੁ ਛੁਡੀ ਮੈ ਤਉ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ
 ਸਮਾਈ ਮੈ ਪਰਮਾਰਥ ਜਾਣੈ ॥ ੨॥ ਇਹੁ ਮਨ ਗਜਾਲੇ ਕੀ ਆਲੁ ਕੁਝੁ ਲੋਕੁ ਘੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੇ
 ਕੁ ਨਿਦਾਰੀ ਮੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਣਿਆਈ ॥ ੩॥ ਕਾਲ ਰਿਖੀ ਤੀਬੀ ਜੀ ਮੈ ਕਿਉ ਲਾਹਾ ਪਾਵੈ ॥
 ਮਨੁ ਮੁਖ ਸਚਿ ਨ ਕੀ ਜਟੀ ਕੁੜ ਕੁੜ ਗਠਾਵੈ ॥ ਲਾਲਚੁ ਛੁਡੁ ਅੰਧੇ ਹੋ ਲਾਲਚੁ ਛੁਡੁ
 ਕਾਰੀ ॥ ਸਾਚੇ ਜਾਹਿ ਬੁਧ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉ ਮੈ ਬਿਖਾਰੀ ॥ ੪॥ ਦੁਬਿਧਾ ਛੁਡੁ ਤਿਕੁ ਦਾਟੀ ਮਸਤੁ
 ਹੋ ਭਾਈ ॥ ਮਹਿ ਨਿਸੰਨਾ ਮੁਸਲਾਹੀ ਮੈ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਪਥਰੁ ਮੈ ਲੁਹੇ ਪ੍ਰਿ
 ਗੁ ਜੀ ਵਣ ਛੀਕਾ ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਕੇਤਾਰ ਘੀ ਮੈ ਅਕੁ ਅੰਤਰਿ ਸੁਕਾ ॥ ੫॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿ
 ਧਾਨੁ ਹੋ ਪੁਰੇ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀ ਸੈ ਰਮ ਬਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥ ੬॥ ੩॥ ੧੫॥
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੫॥ ਚਲੇ ਚਲਣ ਹਾਰ ਦਾਟ ਦਾਇਆ ॥ ਧਿਧੁ ਪਿਟੇ ਸਿਸਾਚੁ ਸਚਨ
 ਭਾਇਆ ॥ ੧॥ ਕਿਆ ਭੁਧੀ ਮੈ ਕਿਆ ਛੁਟੀ ਮੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਇਆ ਮਮਤਾ
 ਮੇਹੁ ਦਿਸਰ ਜਿਅ ਅਪੈ ਨ ਪਰਿਆਇਆ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚਿ ਮੇਲੈ ਸਚਿਆਰ ਕੂਨ
 ਪਾਈ ਮੈ ॥ ਸਚਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਬਹੁ ਕ੍ਰਿਨ ਆਈ ਮੈ ॥ ੨॥ ਮੁਇਆ ਕਉ ਕਿਅਰੇ ਦਹੁ
 ਰੇਦਨ ਜਾਨਹੁ ॥ ਰੇਦਹੁ ਸਚ ਸਲਾਹਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਹੁ ॥ ੩॥ ਹੁਕਮੀ ਵਜਹੁ ਲਿਖਾਇਆ
 ਜਾਣੀ ਮੈ ॥ ਲਾਹਾ ਪੈਲ ਪਾਇ ਹੁਕਮੁ ਸਿਧਾਈ ਮੈ ॥ ੪॥ ਹੁਕਮੁ ਪੈ ਪਾਇ ਦਰਗਹ ਜਾਣੀ
 ਮੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਸੀਗਿਆਰ ਬਿਦਿ ਰਥਾਣੀ ਮੈ ॥ ੫॥ ਲਹਾ ਸਚੁ ਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੀਨਿ ਵਸਾਇ
 ਮੈ ॥ ਲਿਖਿ ਅਪੈਲ ਪਾਇ ਗਰਬੁ ਦੁਵਾਈ ਮੈ ॥ ੬॥ ਮਨ ਮੁਖੀ ਆਸਿ ਰਿਮਾਰ ਦਾਇਖ
 ਪਾਈ ਮੈ ॥ ਠਗਿ ਮੁਠੀ ਦੁਖਿ ਮਾਰ ਬੀਨਿ ਚਲਾਈ ਮੈ ॥ ੭॥ ਸਾਹਿਬ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇ ਨ
 ਪਦੁ ਤਾਰੀ ॥ ਗੁਨਹਾਂ ਬਖਸਣ ਹਾਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵਹੀ ॥ ੮॥ ਨਾਨਕ ਮੈ ਗੈ ਸਚੁ ਗੁਰ
 ਧਿਗਾਲੀ ਮੈ ॥ ਮੈ ਤੁਝੁ ਅਦੁਰ ਨ ਕੇਇ ਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀ ਮੈ ॥ ੯॥ ੪॥ ੧੬

ਆਸਾਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਕਿਆਜੇਗੁਲੁਚੁਠੀਜਾਇਮੇਘਰੁਬਨਹੀਆਵੇਲਾਸਾਇਹਿ
 ਇਕੋਘਰਿਆਇਸਬਦਿਉਤਾਵੇਲਾ ॥ ੧ ॥ ਜਹਦੇਪਾਤਹਸੇਇਅਵਰਨਜਾਣੀਐ ॥ ਗੁ
 ਰਕੀਕਾਕਾਰਮਾਇਮਹਲਪਛਾਣੀਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿਸਿਲਾਵੈਸਚੁਤਾਮਨੁਕਾਵੀ
 ਚਲੈਸਦਰਜਾਇਅੰਕਿਸਾਮਾਵਈ ॥ ਸਤਾਸਾਹਿਬੁਮਨਿਦੁਸੈਦੁਸਿਅਮਾਨਿਸੋਈ ॥ ਅ
 ਪਦੇਵਤ੍ਰਿਆਈਆਦੇਤੋਰਿਨਹਈ ॥ ੩ ॥ ਅਬੇਤਬੇਕੀਰਾਕਰੀਕਿਉਦਰਗਪਾਵੈ ॥ ਪ
 ਥਰਕੀਥੇਜੀਜੇਚਲੈਕੁਰਿਨਾਲਿਬੁਡਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ਆਪਨਜਾਮਨਵੇਚੀਐਸਿਰਦੀਜੈਨਾਲੇ
 ਰੁਚਮੁਖਿਵਸਤੁਪਛਾਣੀਐਅਪਨਾਘਰੁਕੁਲੇ ॥ ੫ ॥ ਜੇਮਣਮਰਣਾਆਖੀਐਤਿਨ
 ਕਰਤੇਕੀਆ ॥ ਆਪੁਗਵਾਇਆਮਰਿਰਹੇਛਿਰਿਮਰਣਨਥੀਆ ॥ ੬ ॥ ਸਾਈਕਾਰ
 ਕਮਾਵਣੀਪੁਰਕੀਛਰਮਾਈ ॥ ਜੇਮਨਸਤਿਗੁਰਦੇਮਿਲੈਕਨਿਕੀਮਤਿਥਾਈ ॥ ੭ ॥
 ਰਤਨਪਾਰਥੋਸੇਧਣੀਤਿਨਿਕੀਮਤਿਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਮਨਿਦੁਸੈਸਚੀਵਤ੍ਰਿਆ
 ਈ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨੀਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਆਵੈਜੇਕੁਰਸਿਕੁਲਾਈ ॥
 ਮੂਲੋਛਤ੍ਰਿਨਾਲੀਲਗੋਕਿਆਪਾਵਹਿਛਾਈ ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਉਛੁਟੈਮੈਜੇਜਾਕੈਕੋਈ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਤਛੁਟੀਐਮਨਮੁਖਪਤਿਥੋਈ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨੀਏਕੋਸੇਵਿਆਪੁਰੀਮਤਿਭਾਈ
 ਆਦਿਜਗਾਦਿਨਿਰੰਜਨਾਜਿਨਹਰਿਸਰਨਾਈ ॥ ਸਾਹਿਬੁਮੇਗਾਏਕੋਹੋਅਵਰਨਹੀਭਾ
 ਈ ॥ ਕਿਰਪਾਏਸੁਪਖਾਇਆਸਾਚੇਪਰਥਾਈ ॥ ੩ ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਓਕੇਤ੍ਰੀਕੋਥੋਕ
 ਹਏ ॥ ਆਪਿਦਿਖਾਏਦਾਦਸੀਸਚੇਕੁਰਤਿਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥ ੪ ॥ ਮਨਮੁਖਜੇਸਮਝਾਈਐਤੀ
 ਉਝਾਏ ॥ ਬਿਨਹਰਿਨਾਮੁਨਛੁਸੀਮਰਿਨਰਕਸਮਾਏ ॥ ੫ ॥ ਜਨਮਿਮੇਰੇਕੁਰਮਾਈਐ
 ਹਰਿਨਾਮੁਨਲੇਵੈ ॥ ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਬਿਨੁਗੁਰਕੀਸੇਵੈ ॥ ੬ ॥ ਜੇਹੀਸੇਵਕਗਈ
 ਐਕਰਣੀਭੀਸਾਈ ॥ ਆਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਵੈਪੈਵਤ੍ਰਿਆਈ ॥ ੭ ॥ ਕੁਰਕੀਸੇਵਾਸੇ
 ਕਰੇਜਿਸੁਆਪਿਕਰਾਏ ॥ ਨਾਨਕਸਿਰਦੇਛੁਟੀਐਦਰਗਪਤਿਪਾਈ ॥ ੮ ॥ ੧੮ ॥
 ਆਸਾਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰੁਨੈਠਾਕੁਰਮਾਹਰੇਰੁਨੈਠਾਕੁਰਬਾਨੀ ॥ ਦੁਨੈਠਾਗਿਸਤਿਗੁਰਮਿ

ਲੇਪਾਈਐਪਦੁਨਿਰਬਾਣੀ॥ਐਓਲਗੀਆਓਲੁਗੀਹਮਏਰੁਥਾਰੇ॥ਜਿਓਤ੍ਰੁਗਪਰਿ
 ਤਓਰਹੰਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਹਮਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਾਘਣੀਰੁਨੈਮਨਿ
 ਭਾਈਐ॥ਸੋਰਠਾਕਰਹਬਿਵੁਡਿਆਈਆਕੁਣੈਪਤਿਪਾਈਐ॥੨॥ਸਾਚਉਦੁਰਿਨਜਾ
 ਣੀਐਅੰਤਰਿਹੋਸੇਈ॥ਜਲਦੇਖਾਤਰਵਿਰਹੋਹੋਬਿਨਕੀਮਤਿਹੋਈ॥੩॥ਆਖਿਕਰੇਆ
 ਪੇਰੇਵੇਖੈਵੁਡਿਆਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਨਿਹਾਲੀਐਇਉਕੀਮਤਿਆਈ॥ਜੀਵਦਿਆਲਾ
 ਹਮਿਲੇਕੁਬਕਰਕਮਾਵੈ॥ਪੁਰਬਿਹੋਵੈਲਿਖਿਆਤਸਤਿਗੁਰਪਾਵੈ॥੪॥ਮਨਮੁਖਤੇਰਾਨਿਤ
 ਹੋਰੁਗਮਹਿਗੁਰਮਾਏ॥ਮਨਮੁਖਅੰਧਨਚੇਤਈਕਿਓਦਰਸਨਪਾਏ॥੫॥ਤਾਜਗਿਆਇ
 ਆਜਾਣੀਐਸਾਚੈਲਿਵਲਾਏ॥ਗੁਰਕੁਟੇਪਾਰਸੁਕੁਟੇਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਏ॥੬॥ਅਤਿਨਿ
 ਸਿਰਹੈਨਿਗਾਲਾਐਕਰਪੁਰਕੀਕਰਣੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਸੰਤੋਖੀਆਰਗਤੀਹਰਿਚਰਣੀ॥
 ੭॥੧੮॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥ਕੇਤਾਆਖਣਆਖੀਐਤਾਕੇਅੰਤਨਜਾਣਾ॥ਮੈਨਿਧਰਿ
 ਆਪਰੇਕਤੁਮੈਤਾਣਤਾਣਾ॥੧॥ਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿਹੋਸਰਿਨਾਮਿਸੁਹੇਲਾ॥
 ਆਪੁਗਾਇਐਸੇਇਪਾਈਗੁਰਸਬਦੀਮੇਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਮੈਗੁਰਬੁਗਦਾਈ
 ਐਪਾਈਐਵੀਚਾਗੁ॥ਸਾਹਿਬਸਉਮਨਮਾਂਨਿਆਏਸਾਚੁਆਪਗੁ॥੨॥ਅਹਿਨਿਸਿ
 ਨਾਮਿਸੰਤੋਖੀਅਸੇਵਾਸਚਸਾਈ॥ਤਾਕਉਬਿਘਨੁਨਲਯਾਈਚਾਲੈਗੁਕਮਿਰਜਾਈ
 ੩॥ਹੁਕਮੁਰਜਾਈਜੇਚਲੈਸੋਪੈਦੁਖਜਾਜਾਨੈ॥ਖੇਟਠਦਰਨਪਾਈਨਿਰਲੇਜੁਠਾਨੈ॥
 ਨਿਤਨਿਤਪਰਾਸਮਾਲੀਐਸਚਿਦਾਪਾਈਐ॥ਖੇਟੇਨਦਰਿਨਆਵਨੀਲੇਅਗਨਿ
 ਰਸਾਈਐ॥੪॥ਜਿਨੀਆਤਮਾਚੀਨਿਆਪਰਮਾਤਮੁਸੇਈ॥ਜੇਕੋਐਪਿਤੁਬਿਖੁਹੈਠ
 ਲਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੋਈ॥੫॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਠਲਜਿਨੀਚਾਖਿਆਸਚਿਰਹੋਅਘਾਈ॥ਤਿਨਾਗੁਰਮੁ
 ਨਚੇਦਹੋਹਰਿਰਸਨਰਸਾਈ॥੬॥ਹੁਕਮਿਸੰਜੋਗੀਆਇਆਚਲਣਸਦਾਰਜਾਈ॥
 ਅਉਗੁਣਆਰੋਕਉਗੁਨਨਾਨਕਾਸਚਮਿਲੈਵਡਾਈ॥੭॥੩੦॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥
 ਮਨਰਾਤਉਹਰਿਨਾਇਸਚੁਦੁਖਾਣਿਆ॥ਲੋਕਾਦਕਿਅਜਾਇਤੁਪਭੁਗਣਿਆ

੧॥ ਜਥੇ ਲਗਾ ਜੀਉ ਪਰਾਣ ਸਚੁ ਪਿਆਈ ਐਲਾ ॥ ਲਹਾਹ ਰਿਗੁ ਨਗਾਇ ਮਿਲੈ
 ਸੁਖ ਪਾਈ ਐ ॥ ੧॥ ਰਗਾਉ ॥ ਸਾਚੀ ਤੇਰੀ ਕਾਰ ਦੇਹਿ ਦਇਆ ਲਤਾ ॥ ਹਥਿ ਜੀਵਾ ਤੁਧ
 ਸਾਲਾਹ ਮੋਟੇ ਬਖਸ਼ਿ ਪਰਤਾ ॥ ਨਾ ਦਰਿ ਸੇਵਕੁ ਦਰਦੁ ਤੁਜਾਣੀ ॥ ਬੁਝਾ ਤਿਤੇਰੀ ਹੋਰ
 ਨੁਦਰਦੁ ਗਾਵਾਵੀ ॥ ਅਦਰਗ ਹਨਾ ਮਿਹ ਦੁਰਿਗੁ ਰਮੁ ਖਿਜਾਣ ਸੀ ॥ ਵੇਲਾ ਸ
 ਚੁਪਰਦਾਣੁ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣ ਸੀ ॥ ੪॥ ਸਤ ਸੰਤੋਖ ਕਰਿ ਦਾਉ ਤੇ ਸਾਹਿ ਨਾਮੁ ਸੇਇ
 ਮਨ ਹੁੰਦੇ ਭਿਦਿ ਕਾਰ ਸਤਾ ਸਚ ਦੇਇ ॥ ੫॥ ਸਚੇ ਸਚਾ ਨੇਹੁ ਸਚੇ ਲਾਇਆ ॥ ਆਪੇ
 ਕਰੇ ਨਿਅ ਭਿਦੁ ਤਿਸੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ੬॥ ਸਚੇ ਸਚੀ ਦਾਤਿ ਦੇਹਿ ਦਇਆ ਲਤਾ ॥ ਨਿਸੁ
 ਸੇਵੀ ਦਿਨ ਗਾਤਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੈ ॥ ੭॥ ਤੁਝੇ ਤੁਹੁ ਭੀ ਨੀਚੇ ਸੇਵਕ ਕਾ ਚੀਆ ॥ ਨਾਨ
 ਕ ਦਰ ਕੋਰਹੁ ਸਾਚਿ ਦਾਤਿ ਆ ॥ ੮॥ ੨੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੧॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਕਿ
 ਓਰ ਹੋਵਿ ਭਿਖੁ ਮੇਲਾਵਹੋਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਦੁਖ ਘੋਣੈ ਨਿਤ ਸਹਿ ਸਾਂਧੀ ॥ ੧॥
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੇ ਰਿਆਜੀ ਵਣਾ ਛਿਟੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਚਤਰਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧਨ ਸੇਵਿ ਆਹਰਿ
 ਕੁਗਤਿ ਨ ਕੁਈ ॥ ੧॥ ਰਗਾਉ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਨਾ ਤਉ ਰੋਪਾਈ ਐ ਕੁਰ ਪੁਰਾਗਾ ॥
 ਨਾਮੁ ਧਨ ਗਾਇ ਇਥਿ ਨ ਸੋ ਕੂਮ ਕੂਗਾ ॥ ੨॥ ਸੰਤ ਜਨ ਕਉ ਮਿਲ ਰੋਪਨ ਧਨ ਜ
 ਗਾਏ ॥ ਆਇ ਪੁਰਖ ਅਖਰਿ ਪਰਾਗੁ ਰਮੁ ਖਿਹਰਿ ਪਾਏ ॥ ੩॥ ਨਦ ਐ ਸੀ ਗਾਥਾ ਦਿ
 ਆਬਾਜੀ ਸੀ ਸਾਗਾ ਬਿਨੁ ਪਲ ਬਜੀ ਦੇਖੀ ਐ ਉਦਰ ਠਨ ਹੀ ਬਾਗਾ ॥ ੪॥ ਹਥਿ ਮੇਰੇ
 ਪੜ੍ਹ ਮੇਲਣਾ ਝੂਠੇ ਅਧਿਕਾਰਾ ॥ ਸਕੁ ਜਗਹਾਰੈ ਸੋ ਨਿਛੈ ਗੁਰ ਸਦੁ ਦੀਚਾ ॥ ੫॥
 ਜਿਉ ਅੰਧੁ ਲੋਹ ਬਿਟੋਹਣਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ॥ ਗਾਮਨਾਮੁ ਹਰਿ ਦੇ ਕਰੈ ਨਿਸੰਦ ਉਤਿ
 ਸਵਾਗੇ ॥ ਧਾਜਿ ਉਤ੍ਰਾ ਪਹਿਤਿ ਉਰਹ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਅੰਤ ਰਿਸ ਪੀਥੀ ਪਾਇ
 ਆਨਨ ਮਕਤ ਦੁਆਰਾ ॥ ੭॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਖੋਟਿ ਆਨ ਪਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਨਨਕ
 ਨਾਮੁ ਨਵੀ ਸਰੈ ਪੁਰਾ ਕੁਰਤਾਰੇ ॥ ੮॥ ੨੨॥
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੩॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ਐਗਾਘਗਾ ॥ ੨॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਸਿਮਿਤ ਸਕੁਤੇਗ ਸਰ ਸੁਫਾਂਚਰਨ ਸਾਮਾਣੀ॥ ਸਾਖਾਤੀ ਨਮੁਲ ਮਤਿਗ
 ਵੇਤੁਤਾ ਸਰਬ ਵਿਭਾਣੀ॥ ਤਕਿਚਰਨ ਜਪੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬੋਲੇ ਅੰਤਿ ਬਾਣੀ॥ ੧॥
 ਹਾਉ॥ ਤੇਤੀ ਸਕੋਰੇ ਜੀ ਦਾ ਸੁਤੁ ਮਾਰੇ ਰਿਧ ਸਿਧ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੀ॥ ਤਕੇ ਰੂਪ ਨ ਜਾਹੀ ਲ
 ਖਣੇ ਕਿਆ ਕਰਿਆ ਖਵੀ ਚਰੀ॥ ਤੇ ਨ ਗੁਣ ਤੇ ਰੇ ਜਗ ਹੀ ਅੰਤਰ ਚਰੇ ਤੇਰੀ ਆਖਾ
 ਣੀ॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੇ ਤਾ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ਐਕ ਥੀ ਅਕ ਬਕ ਹਾਣੀ॥ ਤੁਕਰਤਾ ਕੀ ਆਸ ਭੇਤ
 ਗ ਕਿਆ ਕੇ ਕਰੇ ਪਰਾਣੀ॥ ਜਾਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕ੍ਰ ਹਿਤੁ ਅਪਣੀ ਸਾਈ ਸਤਿ ਸਾਮਾਣੀ॥
 ੪॥ ਨਾਮੁ ਤੇਗ ਸਕੁ ਕੇ ਈਲੇ ਪਤੁ ਹੋ ਜੇਤੀ ਆਵਣ ਜਾਣੀ॥ ਜਾਤੁ ਪਤੁ ਵੇਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁ
 ਝੰਹੇਰ ਮਨੁ ਪਾਛਿ ਗੈ ਇਆਣੀ॥ ਚਰੇ ਵੇਦ ਬ੍ਰਹਮੇ ਕਉ ਦੇਏ ਪਤਿ ਪਤਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੀ॥
 ਤਾਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝੈ ਬਪਤ੍ਰਾ ਨ ਕਰ ਸੁਰਗ ਅਵਤਾਰੀ॥ ੩॥ ਜੁਗ ਹਜੁਗ ਹਕੇਰਾ ਜੇ ਕੀਏ
 ਗਾਵੁ ਕਿਰਿ ਅਵਤਾਰੀ॥ ਤਿਨ ਕੁੀ ਅੰਤ ਨ ਪਾਇਆ ਤਾਕਾ ਕਿਆ ਖਿਵੀ ਚਾਰੀ॥ ੭॥
 ਤੁਸਾਚੇ ਤੇਗ ਕੀ ਆਸ ਕੁ ਸਾਚਾ ਦੇਹਿਤ ਸਾਚ ਦੁਖਾਣੀ॥ ਜਾਕਉ ਬੁਝਾਵਹਿ ਆਪਣਾ
 ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਾਮਾਣੀ॥ ੮॥ ੧॥ ੨३॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਹਮਰਾ ਕੁਰਮੁ
 ਗਵਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਮੀਨਿ ਦੁਸਾਇਆ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖ
 ਪਾਇਆ ਕਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਤੁ ਗਿਆਨਾ॥ ਦੇਵੁ ਦਵਾਲਾ ਸਕੁ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਪਾਈ ਐਨਾ ਮੁਨਿ ਧਾਨੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੇ ਟੇਕੀ ਦੁਠਿ ਆਈ॥ ਨਿਨਮ
 ਮਤਾ ਅਗਨਿ ਦੂਜੇ ਲੇ ਕਾਣੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਬਾਣੀ॥ ੩॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾਤ
 ਪਾਸਿ ਰਿਤੁ ਸਾਰਾ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਨਿ ਦੁਸੈ ਸਕੁ ਦੁਖ ਦਿਸਾਰਣ ਹਾਥਾ॥ ਹਰਿ ਸਚੈ ਏਈ
 ਸੈ ਸਚਿ ਆਗਾ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾਤੇ ਤਿਭੁ ਦੁਣੈ ਸੇਝੀ ਹੋਇਆ॥ ਆਪੁ ਪਦੁ ਟਿਹਰਿ ਪਾਏ ਸੇ
 ਇ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਮਹਲੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇਆ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾਤੇ ਸਕੁ ਕਲਉ ਪਯੋਗਾ॥ ਨਿ
 ਰਮਲ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ॥ ਸਾਚੀ ਸੇਵਾ ਸਾਚਿ ਦਆਗੇ॥ ੩॥ ਸੇਵਾ ਕੁਰਾ ਗੀ
 ਜਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਏ॥ ਅਨੁਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਤ੍ਰਿਣਾਏ॥ ਨਾਮੁ ਉਪਰੇ ਭ

ਲਸਬਾਏਨਾਨਕਸਚਕਹੈਵੀਚਗੁ। ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਬਖਹਉਰਿਧਾਰਿ। ਹਰਿਕੁ
 ਤੀਰਥੋਖਦੁਅਬੁ। ੮॥੩॥੨੬॥ ਆਸਾਅਹਲਾ। ੩॥ ਆਸਾਅਸਕਰੇਸਥੁਕੇ
 ਇ। ਹੁਕਮੈਬੁਝੈਨਿਰਾਸਹਈ। ਆਸਾਦਿਓਸੁਤੀਕਈਲਿਈ। ਸੇਜਾਗੇਜਗਾਏ
 ਸੋਈ। ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਬੁਝਾਇਆਵਿਣੁਨਾਵੈਕੁਖੈਨਜਾਈ। ਨਾਮੇਤ੍ਰਿਸਨ
 ਅਗਨਿਬੁਝੈਨਾਮੁਮਿਲੈਤਿਸੇਰਜਾਇ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਕਲਿਕੀਰਤਿਸਬਦੁਪਦੁਨੁ
 ਏਹਾਂਗੁਗਤਿਚੁਕੈਅਰਿਮਾਨੁ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੀਐਰਹੈਪਰਵਾਨੁ। ਜਿਨਿਨਿਆਸਾਕੀ
 ਤੀਓਸੋਨਜਾਨੁ। ੨॥ ਤਿਸੁਕਿਅਾਦੀਜੈ। ਹੁਕਮੈਬੁਝੈਸਦਾਸੁਖਪਾਏ। ਜਿਸਬਦੁ
 ਸੁਣਾਏ। ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਨਾਮੁਸੰਨਿਸਾਏ। ਇਹੁਸਿਰਦੀਜੈਆਪੁਗਵਾਏ। ਹੁ
 ਕਮੈਬੁਝੈਸਦਾਸੁਖਪਾਏ। ਆਪਿਕਰੇਤੈਆਪਿਕਰਾਏ। ਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਨ
 ਮੁਦਸਾਏ। ਆਪਿਭੁਲਾਏ। ਆਪਿਭੁਲਾਵੈਆਪਿਮਧੁਗਿਪਾਏ। ਸਚਾਸਬਦਿ
 ਸਚਿਸਮਾਏ। ੪॥ ਸਚਾਸਬਦੁਸਚੀਹੋਬਾਣੀ। ਗੁਰਮੁਖਿਜਗਿਆਪਿਦੁਖਾ
 ਣੀ। ਮਨਮੁਖਮੇਹਿਗੁਰਮੁਖੇਲਾਣੀ। ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਰੁਛਿਰੈਬਓਗਾਣੀ। ੫॥
 ਤੀਨਭਵੁਣਮਹਿਏਕਾਸਾਇਆ। ਮੂਰਖਿਪਤ੍ਰਿਪਤ੍ਰਿਦੁਜਾਤਾਉਦ੍ਰਿੜਾਇਆ।
 ਬਹੁਕਰਮੁਕਮਾਵੈਦੁਖੁਸੁਖਾਇਆ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆ। ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤਮੀਠਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ। ਅਨਦਿਨੁਰੋਗੋਹਉਮੈਸਾਰਿਸਹਜਿਅਦਿਕ੍ਰਿਪਾ
 ਧਾਰਿ। ਨਾਮਿਰੇਤੇਸਚੇਸਚਿਆਰੁ। ੭॥ ਹਰਿਨੀਪਪਤ੍ਰੀਐਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ
 ਹਰਿਜਪਿਪਤ੍ਰੀਐਹਉਮੈਸਾਰਿ। ਹਰਿਜਪੀਐਕੁਇਸਚਿਪਿਆਰਿ। ਨਾਨਕਨਾਮੁ
 ਗੁਰਮਤਿਉਰਧਾਰਿ। ੮॥ ੩॥੨੫॥
 ਆਸਾਅਹਲਾ। ੩॥ ਅਸਟਪਦੀਐਗਾਘਰੁ। ੮॥ ਕਾਛੀ। ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸਾਂਤਿਉਪਜੈਜਿਨਿਤ੍ਰਿਸਨਅਗਨਿਬੁਝਾਈ। ਗੁਰਤੇਨਾਮੁਪਾਈਐ
 ਵਡੀਵਡਿਅਈ। ੧॥ ਏਕੋਨਾਮੁਚੋਭਿਐਰੇਤਾਈ। ਜਗਤਜਲੰਦਰੇਖਿਕੈਰੁਜਿ

ਪਈ ਸਰਣਾਈ। ਗੁਰਤੇਗਿਆਨ ਉਪਜੈ ਮਦਾਤਤ ਬੀਚਾਰਾ। ਗੁਰਤੇਦਰਪ ਪਰਪਾਈ ਸੇ
 ਰੁਗਤਿ ਕੁਰੇ ਕੁੰਤੁ ਚੰਗ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਐ ਬੁਝੈ ਵੀਚਾਰਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੁਗਤਿ ਸ
 ਲਾਹੈ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਪੁੱਜੈ ਦੁਖ ਕਦੇ ਨ ਹੋਈ। ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ਐ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹੋਈ। ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਆਤਿ ਰੁਦੁ
 ਸੋਈ ਹੋਈ॥੪॥ ਨਿਗਲੇ ਜੇ ਤਿਪ ਸਰਿ ਹੀ ਜੇ... ਤ ਮਿਲਾਈ। ਪੁਰੈ ਕੁਰਸ ਸਤ੍ਰ
 ਇਆ ਮਤਿ ਉਤਮ ਹੋਈ। ਅੰਤਰ ਸੀਤਲ ਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਨਾਮੇ ਸੁਖ ਹੋਈ॥੬॥ ਪੁਰਸ
 ਤਿ ਗੁਰਤਾ ਮਿਲੇ ਜਾਨਦ ਰਿਕੇਰਈ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਸਭੁ ਅਹਿ ਛਿਰਿ ਦੁਖਾ ਬਿਘਨ
 ਨ ਹੋਈ॥ ਅਪਣੈ ਹਥਿ ਵਡਾਇਆ ਦੇ ਨਾਮੇ ਲਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਧਾਨੁ ਮਨਿ ਵ
 ਸਿਆਵੁ ਤਿਆਈ ਪਾਈ॥੪॥੪॥੨੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮਨ ਵ
 ਸਾਇ ਤੇ ਆਪੇ ਆਇ ਮਿਲੇ ਮੇਰੇ ਕੁਈ॥ ਅਨੁਦਿਨ ਸੇਰੇ ਰੁਗਤਿ ਕਰਿ ਸੋਚੈ ਤੇ ਲਾ
 ਈ॥੧॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਤੂ ਸੁਖ ਪਾਵੁ ਹਿਮੇਰੇ ਕੁਈ॥ ਹਉਮੈ ਦੂਜਾ ਦੂਰਿ ਕਰਿ
 ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਸੁ ਰੁਗਤੀ ਨੇ ਸੁਰਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਲੇਚੈ ਦੇਵਿ
 ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਈ ਨ ਜਾਇ॥ ਪਿਛਤ ਪੜ੍ਹੇ ਜੇ ਤਕੀ ਤਿਨ ਬੁਝੁ ਨ ਪਾਇਆ॥੨॥ ਅਪੇ
 ਸੁਰਜਗ ਬਿਉਨੈ ਕਿਛੁ ਕਰਨ ਨ ਜਾਈ॥ ਆਪੇ ਦਇਸੁ ਪਾਈ ਐ ਗੁਰ ਬੁਝੁ ਬੁਝਾਈ
 ੩॥ ਜੀਅ ਜੇਤ ਸਤਿ ਤਿਸ ਦੇ ਸਭੁ ਨ ਘੋਸੇਈ॥ ਅੰਦਾ ਕਿਸੇ ਨਾ ਆਖੀ ਐ ਜੇ ਦੁਜਾ ਹੋ
 ਈ॥ ਇਕੋ ਹੁਕਮੁ ਦਰਦਾਏ ਕਾ ਸਿਰਿ ਕਚਾ ਆਪਿ ਰੁਦੁ ਲੀਦਿ ਤੀਅਨੁ ਅੰਤਰਿ ਲੇ
 ਕੁ ਵਿਕਾਰਾ॥੪॥ ਇਕ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀ ਤਿਅਨੁ ਬੁਝੁ ਨਿਵੀਚਾਰਾ। ਰੁਗਤੀ ਉਨ ਨੇ
 ਬਖਸੀ ਅਨੁ ਅੰਤਰਿ ਕੁੰਤੁ ਰਾਗ॥੬॥ ਗਿਆਨੀ ਆਨੇ ਸਭੁ ਸਚੈ ਸਚੈ ਸੋਈ ਹੋਈ
 ਉਇ ਕੁਲਾਏ ਕਸੇ ਦੇ ਨ ਕੁਲਨੀ ਸਚ ਜਾਨਣਿ ਸੋਈ॥੭॥ ਪਰਮ ਹਿ ਪੰਚ ਦਰਤ ਦੇ
 ਪੰਚੇ ਵੀਚਾਰੀ॥ ਨਾਨਕਾ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਵਸਿ ਨ ਆਵੁ ਨੀ ਨਾ ਮਿਹਉ ਮੈ ਮਾਰੀ॥੮॥
 ੫॥ ੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਪਰੇ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਵਬੁ ਹੋ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ

ਨਾਹੀ॥ ਕੁਰਮੁਸਾਦੀ ਪਾਈ ਐ ਅੰਤ ਰਿਕ ਪਟੁ ਪੁਲਾਈ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈ ਐ ਰੁ
 ਈ॥ ਅੰਤ ਰਿਨਾ ਮੁਨਿ ਪਾਨੁ ਹੈ ਪੁਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਆਗਿ ਪਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਕਰਾ
 ਹ ਕੋ ਦੈ ਸੋ ਲੇਵੇ ਰਤ ਨੁ ਪਾਏ ਰਤ ਨ ਦੀ ਚਾਗ ਅੰਦਰੋ ਪੈਲੈ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੇ ਪੈ ਮੁਕਤਿ
 ਕੁੰਡਾਗ॥ ੨॥ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲੁ ਅਨੇਕ ਹਰਿ ਜੀ ਉਕਰੇ ਵਸੇਗਾ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਛਲੁ ਮਾ
 ਇਸੀ ਛਿਰਿ ਹੋਇ ਨ ਛੇਗਾ॥ ੩॥ ਪਾਰਖੀ ਆਟ ਬਸਮਾ ਲਿਲਾਈ ਗੁਰ ਸੇਝੈ ਹੋਈ॥
 ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਅਮਲੁ ਸਾਗਰ ਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੇਈ॥ ੪॥ ਬਾਹਰੁ ਭੁਭੇਸੁ ਵਿਆਲੇ ਹੋਵਾ ਪ
 ਰੈ ਅੰਦਰਿ ਰਿਤੁ ਈ॥ ਚੁਗੇ ਰੁਲਾਸ ਰੁਜਗਾ ਛਿਰੈ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ਗਵਾਈ॥ ੫॥ ਪੁਰ ਦਰੋ
 ਰੁਆ ਪਣਾ ਪਰ ਪਥਿ ਫੁਠਾ ਜਾਈ॥ ਛਿਰੈ ਵਾਗੁ ਪਕੜੀ ਐ ਬਿਨੁ ਨ ਦੈ ਚੋਟਾ ਪਾਈ॥ ੬॥ ਜਿ
 ਨੀ ਪਰੁ ਜਾਤਾ ਪਾਣੀ ਸੇ ਸਖੀ ਈ ਰੁਈ॥ ਅੰਤ ਰਿਬੁ ਹੁਪ ਛਾਣਿ ਅਚੁਰ ਕੀ ਵਡਿ
 ਆਈ॥ ੭॥ ਆਪੇ ਚਲੁ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀ ਐ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ
 ਤੇ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸੇ ਰੁਪਾਈ॥ ੮॥ ੮॥ ੧੨੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਆਪੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ
 ਆਸਾ ਦੁਮੀ ਠਾਢਾਈ॥ ਹਰਿ ਰਸਿ ਚਾਖਿ ਮੁਕਤ ਭਏ ਜਿਨਾ ਸੋਚੇ ਰੁਪਾਈ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਜੀ
 ਉਨਿ ਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਮਨਿ ਵਾਸਾ ਹੋਰਿ ਮਤੀ ਸਾਲਾਹੀ ਐ ਬਿਖਿਆ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਆਪੁ ਨ ਜਾਪਈ ਸਰੁ ਅੰਧੀ ਰੁਪਾਈ॥ ਸੁਰਮਤੀ ਪਟਿ ਚਾਨਣ
 ਨਾਮੁ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ॥ ੨॥ ਨਾਮੇ ਹੀ ਨਾਮਿ ਦੁਰਤ ਦੇ ਨਾਮੇ ਦੁਰਤਾ॥ ਅੰਤਰ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ
 ਹੋ ਨਾਮੇ ਸਬਦਿ ਦੀ ਚਾਗਾ॥ ੩॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀ ਅੰਨਾ ਮੁਮੰਨੀ ਐ ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ॥ ਨਾਮੁ
 ਸਲਾਹੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਮੇ ਮਹਲੁ ਪਾਈ॥ ੪॥ ਨਾਮੇ ਹੀ ਪਟਿ ਚਾਨਣਾ ਨਾਮੇ ਸੇ ਰੁਪਾਈ
 ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖ ਉਪਜੈ ਨਾਮੁ ਸਰਣਾਈ॥ ੫॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋਇ ਨ ਸੰਨੀ ਐ ਮਨੁ ਪਾਪਿ
 ਗਵਾਈ॥ ਜਨਮ ਪਰਿਥੇ ਮਾਗਿ ਅਗਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ॥ ੬॥ ਨਾਮੇ ਕੀ ਸਰੁ ਸੇ
 ਵਾ ਕਰੈ ਕੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਬੁਝਾਈ॥ ਨਾਮੁ ਹੀ ਨਾਮੁ ਮੰਨੀ ਐ ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ॥ ੭॥
 ਸਿਸਨੇ ਦੇਵੈ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਬੁਝਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਸਰੁ ਵਿਛਰੈ ਕੇਵਲ ਸਿ

ਹੇਧੁਰੇਭੁਗਰਿਕੋਪਾਈ॥੮॥ ੨੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਦੁਹਾਗਣੀਮਹਲੁਨਪਾਇਆ
 ਸਿਨਾਜਣਨਿਪਿਰਕਾਸੁਆਉ॥ ਛਿਕਬੇਲਹਿਨਾਨਿਵਹਿਦੁਜਾਭੁਉਸੁਆਉ॥੧॥ ਆਇ
 ਹੁਮਨੁਆਕਿਉਕਬਿਦੁਸਿਆਵੈ॥ ਬੁਰਖੁਸਾਦੀਰਾਕੀਐਗਿਆਨਮਤੀਪਰਿਆਵੈ॥੧॥
 ਸੇਹਾਂਗੀਟੀਆਪਿਸਵਾਰੀਉਨੁਲਾਇਪ੍ਰਮਪਿਆਗੁ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੇਰੁਛੈਚਾਲਟੀਅ
 ਨਾਮੇਸਹਜਿਸੀਗਾਗੁ॥ ਸਦਾਰਹੀਹਪਿਰਅਪਣਾਸੇਰੇਸੇਜਸੁਭਾਇ॥ ਪ੍ਰਕੇਮੇਮਸੇਹੀਅ
 ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮੁਸੁਖਪਾਇ॥ ਗਿਆਨੁਅਪਾਰਸੀਗਾਰਹੈਸੇਭੁਵੰਤੀਨਾਗਿ॥ ਸਾਸਭੁਗਈ
 ਸੁਦਰੀਪਿਰਕੇਹੋਤਿਧਿਆਗਿ॥੬॥ ਸੇਹਾਗਣੀਵਿਚਿਰਿਰਸਥਿਉਨਸੇਰੇਅਲਖਿਅ
 ਪਾਗਿ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਨਿਆਪਣਾਸੇਰੇਭੁਗਇਧਿਆਗੁ॥੫॥ ਸੇਹਾਗਣੀਸੀਗਾਰਬ
 ਣਾਆਗੁਣਕਾਰੁਲਿਹਾਰੁ॥ ਪ੍ਰਮਪਰਮਲੁਤਨਿਲਾਫੁਣਾਅੰਤਰਿਕਤਨਹੀਰਾਗੁ॥੬॥
 ਭੁਗਤਿਰਤੇਸੇਉਤਮਾਜਤਿਪਤਿਸਥਦੇਹੋਇਪਾਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭੀਚਜਾਤਿਥੈਬਿਸਟ
 ਕਾਕੀਜੁਹੋਇ॥੭॥ ਹਉਹਉਕਰਦੀਸਭੁਛਿਰੇਬਿਨੁਸਥਦੇਹਉਨਜਾਇਖਨਾਨਕਾ
 ਮਿਥੇਭਿਨਹਉਮੈਗਈਸੇਰੇਰਹੇਸਮਾਇ॥੮॥ ੮॥ ੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੩॥
 ਸਚਿਕਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਸਦਾਸਚੀਸੇਇ॥ ਐਥੈਪਰਿਜਾਪਦੇਅਥੈਜੁਗਾਜੁਗਪ੍ਰਗਟਹੋ
 ਇ॥੧॥ ਏਅਨੁਰੁਕ੍ਸੇਰਗੁਲੇਤੁਸਫਾਰਗੁਚੜਾਇ॥ ਕੁਨੀਥਾਣੀਜੇਰਥੇਨਾਇਹੁਰਿਗਲਹੋ
 ਨਜਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗਮਨੀਚਮੈਲੈਅਤਅਭੁਮਾਨੀਦੁਜੈਭਾਇਵਿਕਾਕਸਗੁਰਪੁਰ
 ਸੁਮਿਲਿਐਕਿਚਨਹੋਇਨਿਰਮਲਜੋਤਿਅਪਾਰੁ॥੨॥ ਬਿਨੁਗੁਰਕੇਇਨਰੇਗੀਐਗੁ
 ਰਮਿਲਿਐਰੇਗਚੜਾਉ॥ ਗੁਰਕੇਰੁਛੈਭੁਗਇਜੇਰਤੇਸਭਤੇਸਚਿਸਮਾਉ॥ ਕ੍ਰੋਥਿਨੁ
 ਲਗਰਿਨਲਗਈਨਾਮੁ... ਨਿਰਮਲਹੋਇ॥ ਬਿਨੁਕੇਕਰਮਕਮਾਵਣੇਧੁਨਠਾਉਨ
 ਕੋਇ॥੪॥ ਜਿਸਨੇਆਪੇਰੇਗੇਸੁਰਪਸੀਸਚਿਸੀਗਤਿਮਿਲਾਇ॥੫॥ ਬਿਨੁਸੇਰਾਤੀ
 ਤੀਸਭੁਐਸੇਰਹਹਿਜੇਸੇਪਸੇਦੁਗਾਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਸੈਨਜਾਨਣੀਬਿਨਨਾਵੈਸਭੁਰੇਗਾ
 ਘਾਇਕੋਰਣਾਵਹਾਧੁਹਿਅਉਗਣਵਿਕਣਹਿਗੁਰਕੇਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ ਗੁਰਸੇਵਾ

ਤੇ ਨਾਉ ਪਾਇਆ ਵਠਾ ਅੰਦਰਿਆਇ ॥੨॥ ਸਤੁ ਨਾ ਕਾਦਾ ਤਾ ਦੇ ਕੈ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਪੈਲਾਇ
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਲਾਇ ਸੰਵਾਰਿ ਅਨੁਸਥਾਨੇ ਲੇਇ ਲਿਲਾਇ ॥੮॥ ੩॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੩॥
 ਸਤੁ ਨਾ ਵੈ ਨੇ ਲੇਦੀ ਜਿਸੁ ਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਸੇ ਪਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਤੁ ਦੁਖੈ ਸੁਖ ਤਿਸੁ ਜਿਸੁ
 ਮੰਨਿ ਦਸਾਏ ॥੧॥ ਉਥੇ ਅੰਤੁ ਦਾਇਆ ਲੈ ਤੇਰੀ ਸਰਲਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਪਾਈ ਐ ਨਾਮੇ ਦੁ
 ਠਿ ਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੰਤਰਿ ਬਾਹਿਓ ਕਰੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਕਾਰ
 ਕਰਾਇ ਦਾ ਦੁਜਾ ਕਿਸੁ ਕਰੀ ਐ ਭਾਈ ॥੨॥ ਥਾਏ ਅਥੁ ਸ੍ਰਨਾਤੁ ਪਕੀਆਇ ਹੋਤੈ ਸਿਰਿ
 ਗਾਇਕ ਨਾਥ ਸਹਿ ਮੇਲਿ ਲੈ ਹਿਇ ਕਰਤ ਗਾਹ ਮਾਰਿ ਕਰੇ ਕੁੜਿਆਰੁ ॥੩॥ ਇਕ ਪੁਰਿ
 ਵਿਤ ਪਾਵਨ ਹਰਿ ਤੁਧ ਨਾਮੇ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖ ਉਪਜੈ ਸਚੈ ਸਥਾਇ ਬੁਝਾਏ ॥ ਇਕਿ ਕੁਰ
 ਲੁ ਵਿਖਲੀ ਪਤੇ ਨਾਵਹੁ ਆਪਿ ਖੁਆਏ ॥ ਨਾਉ ਨਾ ਸਿਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਹੈ ਨ ਸੰਜ ਸੀਠਿ ਰਿਹਿ ਉ
 ਤਵਤਾਏ ॥੪॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਲਾਏ ॥ ਸਿਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਇਹੁ ਸੰਜ ਸੀ ਮਨ ਨਿਰਮ
 ਲੁ ਸਥਾ ਦੁਸੁਣਾਏ ॥ ੬॥ ਲੇਖਾ ਪਾਤਿ ਨ ਪਹੁੰਚੀ ਐ ਕਥਿ ਕਹੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰ ਤੇ
 ਕੀ ਮਿਤਿ ਪਾਇ ਐ ਸਚਿ ਸਥਾਇ ਸੇ ਸ੍ਰੀ ਪਾਇ ॥੭॥ ਇਹ ਮਨ ਦੇਹੀ ਸੇਧਿ ਤੁੰਗੁ ਸਥਾਇ
 ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕਾਇ ਸੁਦੇਹੀ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੋ ਪਾਈ ਐ ਗੁਰ ਕੇ ਹੋਤਿ ਅਪਾਰਿ
 ੮॥੧॥ ੩॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੀ ਆਸੇ ਗਾਣੀ ਜਿਨਾ ਗੁਰ ਕੇ ਸਥਾਇ ਸੀ ਗਾਗਿ ॥
 ਪਰਹੀ ਸੇਧਿ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਸਥਾਇ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਅਵਗੁਣ ਗੁਣੀ ਬਖਸਾਇਆ
 ਰਿਸਿ ਉਲਿਵਲਾਈ ॥ ਹਰਿ ਵਠ ਪਾਇਆ ਕਾਮਣੀ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਇਕਿ ਪਿਰਹ ਦੁਰਿ ਨ ਜਾਣੀ ਦੂਜੈ ਗੁਰ ਮਿਥੁ ਲਾਇ ॥ ਕਿਉ ਪਾਇਨਿ ਤੁੰਗਾ ਗਣੀ ਦੁਖੀ
 ਰੋਣਿ ਵਹਾਇ ॥੨॥ ਜਿਨ ਕੇ ਮਨਿ ਸਚ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਆਸੇ ਚਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨ ਸੇਵ
 ਹਿ ਸਹਜਿ ਸਿਉ ਸਚੇ ਆਹਿ ਸਮਾਗਿ ॥੩॥ ਇਹ ਗਾਣੀ ਗੁਰ ਮਿਥੁ ਲਾਈ ਆਵੁੜਿ ਬੋਲਿ
 ਧਿਖ ਧਾਰਿ ॥ ਪਿਰ ਨ ਜਾਣਨਿ ਆਪਣਾ ਸੇਵੈ ਸੇਵੈ ॥ ਜਦੁ ਖਪਾਇ ॥੪॥ ਸਾਚਾ ਸਾ
 ਹਿ ਬੁਧੈ ਕਹੈ ਮਤ ਮਨੁ ਗੁਰ ਮੁਠੁ ਲਾਗਿ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਸਚ ਨਿਰਮਲੁ ਮੇਨਿ ਵ

ਸਾਇ। ਸੋਹਾਗਾਣੀ ਸਦਾ ਪਿਰਪਾਇਆ ਹਉਮੈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ। ਪਿਰਸੇਤੀ ਅਨਦਿਨ ਗ
ਹਿਰਗੀ ਸਚੀ ਸੋਜ ਸੁਖਾਇ॥ ੬॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿਗਾ ਦੇਪ ਦੇਪ ਲੈ ਕਿਛੁ ਨ ਖਾਇ ਮਹਲ ਨ
ਹੀਨੁ ਹਾਗਾਣੀ ਅੰਤ ਰਿਗਾ ਦੇਪ ਛੁਤਾਇ॥ ਸੋ ਪਿਰਮੇਗਾ ਦੇਰੁ ਹੋ ਦੇਕ ਸੁਸਿ ਉਲਿਕੁ ਲਾਇ॥
..... ੥੮॥ ੧੧ ੩੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਿਸ
ਚਖਾਇ ਉਨਰ ਸੁਆਇਆ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਆਇਆ ਸਹਜਿ ਸੁਕੁਾਇ॥ ਸਚਾ ਦੇਪ ਵਾ
ਹੋਤਿ ਸੋਨੇ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਚਾ ਦੁਰਸਦਾ ਗੁਰਮੁਖ ਮੁਖਿ ਪਾਇ॥ ਅਨਸਦਾ ਹ
ਗੀ ਆਵੁ ਲਾਸੇ ਹੋਰਿ ਗੁਣਗਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ੥ ਅਨਮੁਖਿ ਸਦਾ ਦੇਹ ਬਾਣੀ ਦਰਿ ਪੜੀ ਅ
ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ॥ ਜਿਨਾ ਪਿਰਕ ਸੁਆਦੁ ਨ ਆਇ ਉਝੈ ਪਰਿਲਿਖਿ ਆਸੋ ਕਮਾਇ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਬੀਜੇ ਸਚੁ ਜੈਸੇ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਦਾ ਪਾਕੁ॥ ਜੈਇ ਤੁਲਾ ਹੋਲਾਇ ਅਨੁਗਤਿ ਦੇਰੁ ਤਾਰਾ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਾਣੀ ਭੈ ਭੁਗਤਿ ਸੀ ਗਾਗਿ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਵਹਿ ਪਿਰੁ ਅਪਨਾ ਸਚੁ ਰਖਹਿ ਉਰ
ਧਾਰਿ॥ ੪॥ ਜਿਨਾ ਪਿਰੁ ਗਵਾਇਆ ਆਪਣਾ ਤਿਨਾ ਦ੍ਰਿਗੁ ਬਲਿ ਜਾਏ॥ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਕੋ ਸੰਗਿ
ਰਹਿ ਦ੍ਰਿਗੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ॥ ੫॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਮੁਖਿ ਉਝੈ ਲੇਪਿ ਰੋਕੁ ਉਪਿ ਆਗਿ॥
ਸੋਜ ਸੁਖਾਲੀ ਪਿਰੁ ਰੋਹੈ ਉਮੈ ਤਿਸ ਨਾ ਆਗਿ॥ ੬॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਰਿ ਆਇ ਆਗੁਰ ਕੋ
ਤਿਅ ਪਾਗਿ॥ ਦੁਰੁ ਪਾਇ ਆਸੋ ਹਾਗਾਣੀ ਕੇ ਵਲੁ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰਾ॥ ੭॥ ਸਚੇ ਗੁਨ ਹਬਖ ਸਾਇਲ
ਇਉ ਨੁਮੋਲੋ ਮੋਲੁ ਹਾਗਿ॥ ਨਾਨਕ ਆਖੁ ਆਖੀ ਐ ਜੇ ਸੁਣਿ ਧੈਰੇ ਪਿਆਰਾ॥ ੮॥ ੧੨॥ ੩੪
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਗੁਣੁ ਉਪਜੈ ਜਾਪੁ ਰੁਮੈ ਲੈ ਸੋਇ॥ ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ
ਐਗਿ ਆਨ ਪਰਗਵਹੇਇ॥ ਏਮਨ ਮਤ ਜਾਣਹਿ ਰਿਦੁ ਰਿਹੈ ਸਦਾ ਦੇਖਹੁ ਦੂਰਿ॥ ਸਦਾ ਸੁ
ਣਦਾ ਸਦਾ ਦੇਖਦਾ ਸਬਦਿ ਰਹਿ ਆਗੁਰ ਪੁਰਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ
ਆਤਿ ਨੀਏ ਕਮਨਿ ਪਿਆਇਆ॥ ਸਦਾ ਰਵਿਹਿ ਪਿਰ ਆਪਣਾ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸੁਖ ਪਾਇਆ
ਏਮਨ ਤੇ ਹੋ ਕੇ ਨਹੀ ਕਰਿ ਦੇਖਹੁ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ॥ ਹਰਿ ਸਰਨਾਈ ਭੁਜਿ ਪਉ ਪਾਇਹਿ ਮੋਖ
ਦੁਆਰਾ॥ ਸਬਦਿ ਸੁਣੀ ਐ ਸਬਦਿ ਬੁਝੀ ਐ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵਲਾਇ॥ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ

ਐਸੈ ਮਹਲੁ ਸੁਖ ਪਾਇ॥੪॥ ਦਿਸੁ ਜਗਮਹਿ ਸੇਭਾ ਨਾਮ ਕੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੇਭੁ ਨ ਹੋਇ॥ ਦਿ
 ਹੁ ਮਾਇ ਅਖੀ ਸੇਭਾ ਚਾਰਿ ਦਿਹੇ ਜਨਾ ਦੀ ਖਿਲ ਜਨ ਹੋਇ॥ ੫॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੇ ਨ ਦਿਸਾਰਿ ਅਸੇ
 ਮੁਏ ਮਰਿ ਜਾਹਿ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਾਦਨ ਆਇਉ ਬਿਸਟਾਹਿ॥ ਹਿਸ ਮਾਹਿ॥ ਏਕ ਅਪੇਖ ਪਸਮਿਲ
 ਇਅਨੁ ਅਨੁ ਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਲਾਇ॥ ਸਤ ਕਮ ਦੁਹਿ ਸਤ ਰਹਿ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ॥ ਬਿਨ ਸਬਦੇ
 ਸੁਣੀ ਐਨ ਦੇਖੀ ਐ ਜਗੁ ਭੁਲਾ ਅਨੁ ਭੁਰਮਾਇ॥ ਬਿਨ ਨਾਵੈ ਦੁਖ ਪਾਇ ਸੀਨਾ ਮੁਮਿਲੈ ਤਿਸੇਰ
 ਜਾਇ॥੬॥ ਜਿਨੀ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਪਰਦਾਣੁ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
 ਤਿਨਾ ਕਦੀ ਨ ਵੀ ਸੇਰ ਸੇਰ ਰਿਸਚੇ ਜਾਣੁ॥੬॥੧੩॥੩੫॥ ਅਸਮ ਹਲਾ॥੩॥ ਸਚੁ ਦੇਹੀ
 ਰੁਗਤ ਜਾਪ ਦੇ ਜਿਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਚੀ ਹੋਇ॥ ਵਿਚਿ ਹੁਆ ਪੁਰਾਣਾ ਦਿਆਨ ਉਮੀਨਿ ਅਸ
 ਚਿ ਮਿਲਾਵਹੋਇ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕੀ ਪਤਿ ਹੋਇ॥ ਸੁਛਲ ਤਿਨਾ ਕਾ ਜਨਮੁ ਹੋਇ
 ਨਾਨੈ ਸਚੁ ਕੋਇ॥੧॥ ਹਉ ਮੈ ਸੇਰਾ ਜਾਤ ਹੋ ਅੰਤਿ ਕੂਧ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਪੁਰਾਸਤਿ ਭੁਰੁ ਤੇਟਿ
 ਆਸ ਛਲ ਜਨਮੁ ਹਮਾਰਾ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਉਨਿ ਪਿਪਾਇਆ ਭੁਰੇ ਅਖਟ ਭੰਡਾਰਾ॥੩॥ ਆਵਹਿ ਇ
 ਸੁਗਾ ਸੀ ਕੇਵਾ ਪਾਰੀ ਦੇ ਨਿਨਾ ਸਮੁਪਿਆਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੇਧ ਨ ਪਾਏ ਤਿਨ ਅੰਤ ਰਿਸਬ
 ਦੁਈ ਚਾਰਾ॥੪॥ ਭੁਗਤੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ਮਨਮੁਖ ਅਹਿਕਾਰੀ॥ ਧਰਹੁ ਆਪਿ ਖੁਆਇ ਅ
 ਨੁਜੁ ਐਥਲੀ ਗਾਰੀ॥੫॥ ਬਿਨੁ ਪਿਆਰੇ ਭੁਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾਮੁ ਖੋਹੇ ਇਸਰੀਗਾ॥ ਪ੍ਰੀਮ ਪ
 ਦਾਰਥ ਪਾਈ ਐਗਰ ਸਤੀ ਮਨ ਪੀਰੀ॥੬॥ ਜਿਸੇ ਭੁਗਤਿ ਕਰਾਏ ਸੇ ਕੇਰ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀ
 ਚਾਰੀ॥ ਹਿਰਦੈ ਏਕੇ ਨਾਮੁ ਦੈ ਸਹਉ ਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰੀ॥੭॥ ਭੁਗਤਿ ਕੀ ਜਾਤਿ ਪਾਤਿ ਏਕੇ ਨਾਮੁ
 ਦੈ ਸਹਉ ਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰੀ॥੮॥ ਭੁਗਤਿ ਕੀ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਏਕੇ ਨਾਮੁ ਹੋ ਆਪੇ ਲਏ ਸਵਾਰੀ॥
 ਸਦਾ ਸੁਰਣਾਈ ਤਿਸਰੀ ਜਿਉ ਭੁਵੇ ਤਿਉ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰੀ॥ ਭੁਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ਆਲਾਘਣੀ
 ਜਾਪੈ ਭੁਰਵੀ ਚਾਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਦੈ ਸੇਭੈ ਭੁਗਤੀ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰੀ॥੬॥੧੪॥੩੮
 ਅਸਮ ਹਲਾ॥੩॥ ਅਨਰ ਸਿਮਹਿ ਭੁਲਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਦੁਖ ਪਾਇ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੁਰ
 ਪਨੇ ਭੁਇਉ ਜਿਸ ਦੀ ਬੁਝੁ ਬੁਝਾਇ॥ ਇਸਨੇ ਰੇਬਾ ਘੁਲੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਸਾਦੁ ਪਾਇ

ਅਨਰਸਿਲਾਗਤਿ ਛਿਰਹਿ ਬਿਰਥਾਨ ਮੁਗਾਦਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਏ ਸੁਜਗੁ ਮਹਿ ਗੁਰਮੁ
 ਬਿਨਿਰਮਲੇ ਸਥਿਨਾਰਹਿ ਲਿਵਲਾਇ॥ ਵਿਣਕਰਮਾ ਕਿਛੁ ਮਾਈ ਐਨਹੀ ਕਿਆ ਕਹਿ
 ਆਜਾਇ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਸਬਦਿ ਮੂਹਿ ਮੇਨੁ ਹੁਸੰਬਤ ਨਿਵਿਕਾਰ॥ ਗੁਰਸਰਣਾਈ ਭੁ
 ਜਿ ਪਏ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰ॥ ੩॥ ਬਿਨਨਾਵੈ ਸੁਖਨ ਪਾਈ ਐਨਾ ਦੁਖ ਵਿਚ ਹੁਜਾਇ॥ ਏ
 ਹੁਜਗੁ ਮਾਇਆ ਭੁਗਮੇ ਹਿਦਿਆ ਪਿਆ ਦੂਜੇ ਭੁਰਮਿ ਭੁਲਾਇ॥ ੪॥ ਦੋਹਰਾ ਗਣੀ ਪਿ
 ਰੀ ਸਾਰਨਾ ਜਣਹੀ ਕਿਆ ਕਰਿ ਕਰਹਿ ਸੀ ਗਾਰੁ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਜਲਦਿਆ ਛਿਰਹਿ
 ਸੇਜੈ ਨੁਕੁਤਾਰੁ॥ ੫॥ ਸੋਹਾਗਣੀ ਮਹਲਮਾਇਆ ਵਿਚ ਹੁਆ ਪੁਗਵਾਇ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ ਸੀ
 ਗਾਰੀ ਆਪਣੇ ਸਹਿਲਈ ਆਮਿਲਾਇ॥ ਮਰਨਾ ਮਨੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਾਇਆ ਮੇਰੁ ਬ
 ਗਾ ਮਨੁ ਮੁਖ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਮਹਿ ਜਮਦਰਿ ਹੋਰਿ ਖੁਆਰੁ॥ ੬॥ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਅਨੁਸੇ ਮਿਲੇ ਕੁ
 ਰਸ ਬਦਿ ਵੀਚਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸੈਠੈ ਦਰਬਾਰਿ॥ ੮॥ ੨੨॥ ੧੫

੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥ ੫॥

ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੫੫॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਮੁ ਸਾਇ॥

ਪੰਠਮਨਾਏ ਪੰਠਹੁ ਸਾਏ॥ ਪੰਚਵਸਾਏ ਪੰਠਗਵਾਏ॥ ੧॥ ਇਸ ਬਿਨਿਗਾਰਵਠਾ ਮੇਰੇ ਕੁ
 ਈ॥ ਦੁਤਗਾਇਆ ਗੁਰਗਿਆਨ ਦ੍ਰਿੜਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਚਧਰਮ ਕੀ ਕਰਿ ਦੀਨੀ
 ਦ੍ਰਾਗਿ॥ ਛਰੇ ਮੁਹਕ ਸੇਰੁ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰਿ॥ ਨਾਮੁ ਪੇਤੀ ਬੀਜਹੁ ਭਾਈ ਮੀਤ॥ ਸਉਦਾ
 ਕਰਹੁ ਗੁਰਸੇਵਹੁ ਨੀਤ॥ ੩॥ ਸਾਂਤਿ ਸਾਧਜੁ ਸੁਧੇ ਕੇ ਸਭਾਹਟਾ॥ ਸਾਹਦਾ ਪਾਰੀਏ ਕੈ ਬਾਟਾ॥
 ੪॥ ਜੋਜੀ ਅੰਤ੍ਰੇ ਨੁਕੇਲੇ ਦੇਨ ਜਗਤਿ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਪੁਰਖੀ ਛਾਪਾ॥ ਦੁਖਹੁ ਨ
 ਮੁਲਦਿ ਖੋਪਚਲਾਵਹੁ॥ ਲੈਲਾਹਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਵਹੁ॥ ੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਹੁ ਸਿ
 ਖਾਵਣ ਜਥੇ॥ ਪੰਜੀ ਨਾਮੁ ਲੇਖਾ ਸਾਚੁ ਸਮਾਰੇ॥ ੭॥ ਸੇਵੈ ਸੇਵਿਤੁ ਪਰਿਜਿ ਸੁਗੁਰ ਪੁਰਾ
 ਸੇਵਾ॥ ਅਥਿਚਲ ਨਗਰੀ ਨਾਨਕ ਦੇ॥ ੮॥ ੩੬॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ੫੫॥ ੩॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਮੁ ਸਾਇ॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਸਾਧ ਸਿੰਗ ਹਰਿ ਗੰਗ ਪਤ ਨਿਰਮਲ ਸਾਹੀ ਰੀਤਿ॥ ੧॥
 ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸਾ ਪਾਣੀ ਚਿਤ੍ਰਤੁ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਨੁ ਕਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹਰਿ ਸਿ
 ਪਾਧਾਰਿ ਮੁਰਗਿ॥ ਮਨੁ ਪਰੇ ਦਸੀ ਆਇ ਆਮਿਲਿ ਉਸਾਧ ਕੇ ਸਿੰਗਾ॥ ਜਿਸੁ ਦੁਖ ਰਕਉ ਚਾ
 ਹਤੁ ਸੋ ਪਾਇ ਉਨਾਮ ਹਿਰਿਗਿ॥ ੩॥ ਜਿਤਿ ਆਇ ਅਰਿਗਰ ਸਬਿ ਨੁਸਿ ਜਾਹਿ ਬਿਨਾਮ ਹਿਗਿ॥ ਭੁ
 ਗਤ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਸਿਉ ਸੁਖ ਉਚਹਿ ਸਭੁ ਠਾਇ॥ ੩॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਚਲਤੁ ਉਪੇਖੀ ਐਲਿ ਚਲੁ
 ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਉ॥ ਕਰਿ ਮਿਤ੍ਰਾਏ ਸਾਧ ਸਿਉ ਨਿਰਭਲ ਪਾਵੈ ਹਿਠਾਉ॥ ੪॥ ਸੀਤ ਸਾਜਨ ਸੁਖਿ ਪਾ
 ਕੈ ਉਪੇਤਿ ਨ ਸਾਧਏ ਕਨਿ ਦੁਖੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਟੀਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਥਾ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੋ ਹਿਥੁ ਦੇ
 ਲਾਗਿ ਸਾਗੁਰ ਤਰਿ ਉਤੈ ਗੈ॥ ਚੁਰ ਉਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰੂ ਸਾਧਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਉ ਨੇਹੁ॥ ਸਾਧ ਤੇਰੇ ਕੀ ਜਾਤ
 ਨਾਵਿ ਸਰੁ ਨ ਸਾ ਸਿਰਿ ਗਾਸਿ॥ ਜੇਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦੈ ਸੋ ਭੁਲਾ ਤੈਰੇ ਭੁਇ ਕਾਰ ਜਿਗਾਸਿ॥ ੭॥ ਸੁ
 ਖ ਸਾਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਿਲੇ ਉਪਜੇ ਮਹਾਂ ਅਨੰਦਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਦੁਖ ਮਿਟੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕੁਏ ਪਰਮਾ
 ਨੰਦਾ॥ ੮॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥

ਬਿਰਹੇੜਾ॥ ਪ੍ਰਗਾ॥ ੪॥ ਛਿਤ ਕੀ ਜਤਿ॥ ੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀ ਐਧਿ ਆਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ॥ ੧॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਬੀ
 ਸਰਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੋ ਕਿਉ ਤਜਣਾ ਜਾਇ॥ ੨॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਦੇਹੀ ਸਿਤ ਪਹਿ ਪਿਆਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਦੇ
 ਇਮਿਲਾਇ॥ ੩॥ ਸੁਖ ਸੀਗਾਰ ਬਿਬਿ ਅਕੇ ਛੀਕੇ ਤਜਿ ਦੇਹੁ ਮੇਰੀ ਮਾਇ॥ ੪॥ ਕਾਮ ਰੂਪ
 ਲੇਕੁ ਤਜਿ ਗਏ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਪਾਇ॥ ਜੇ ਜਨ ਨਰਤੇ ਰਾਮ ਸਿਉ ਪਿਆਰੇ ਆ
 ਤੁ ਕਹੁ ਜਾਇ॥ ੩੬॥ ਹਰਿ ਸੁਜਿ ਨੀਰਾ ਬਿਆਪਿ ਆਰੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਅਪਾਇ॥ ਅੰਚ
 ਭੁਗਾਹਿ ਆਸਾਧ ਕਾਨਾਨ ਕੈ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ਪਾਇ ਪਰਾਇ॥ ੮॥ ੩॥ ੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥

॥੫॥ ਜਨਮ ਸਰਣ ਦੁਖ ਕਟਕੀ ਐਧਿ ਆਰੇ ਜਬ ਭੁਏ ਦੈ ਹਰਿ ਗਾਇ॥ ੧॥ ਸਿਦਹੁ ਸੁ
 ਘਰੁ ਸੁਜਾਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸੀਫੁ ਨ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇ॥ ੨॥ ਜੇ ਜੀਅ ਤੁਝੇ ਬੀਛੁਰੇ ਪਿਆਰੇ
 ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ਬਿਖੁ ਪਾਇ॥ ੩॥ ਜਿਸੁ ਤੁਝੇ ਲਹਿ ਸੋ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ਤਿ ਸਕੈ ਲਾਗਉ

ਪਾਇ॥ ੪॥ ਸੋ ਜੋ ਸੁਖ ਦਰਸਨੁ ਪੋਖਤੋ ਪਿਆਰੇ ਮੁਖ ਤੋ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ॥ ੫॥ ਸਾਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨੁ ਤੁਠਈ
ਪਿਆਰੇ ਜੁਗੁ ਜਗੁ ਗਾਹੀ ਸਮਾਇ॥ ੬॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਕੁਠੈ ਸੇ ਕੁਲੁ ਪਿਆਰੇ ਤੇਰੀ ਅਮਰ ਰਜਾਇ॥ ੭॥
ਨਾਨਕ ਰੀਰੇ ਤੇ ਨਾਗਇਏ ਪਿਆਰੇ ਮਾਤੇ ਸਹਜਿ ਸੁਰੁਇ॥ ੮॥ ੨॥ ੪੧॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ॥ ੫॥
ਸਰੁ ਬਿਧਿ ਤੁਮਹੀ ਜਾਨੇ ਤੇ ਪਿਆਰੇ ਤੇਰਾਇ ਤਾਪਹਿ ਰਹਿ ਪਾਇ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਤੇਰੀ ਆਗਿਆ
ਪਿਆਰੇ ਦੁਨੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ॥ ੩॥ ਜੇ ਤੁਕਰਦੁ ਹਿਸੇ ਕਰੀ ਪਿਆਰੇ ਅਦੁਰ ਕਿਛੁ ਕਰਣੁ ਨ ਜਾ
ਇ॥ ੪॥ ਚਿਨ੍ਹੈ ਟਿਸਰੁ ਗੁਣੁ ਪਿਆਰੇ ਜਿਤੁ ਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਉ॥ ੫॥ ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਈ
ਪਿਆਰੇ ਧਰਿ ਮਸਤ ਕਿਲੇ ਪਲਿਖਾਇ॥ ੬॥ ਏਕੈ ਅਪਿਦੁਰਤ ਦਾ ਪਿਆਰੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਅ
ਸਮਾਇ॥ ੭॥ ਸਿਸਚ ਕੁਪਤੋ ਉਧਰਿ ਲੈ ਪਿਆਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣਾਇ॥ ੮॥ ੩॥ ੫॥ ਮਃ ੩॥

੧੫॥ ਮਃ ੫॥ ੫॥ ਨੁਮਲਾ ਅਸਟ ਪਦੀ ਆਕਾ॥ ੬੨॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮਹਲਾ॥ ੧॥ ॥ ਪਦੀ ਲਿਖੀ॥

ਸੋ ਸੋਇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਜਿਨਿ ਸਾਜੀ ਸਰੁ ਨਾਸਾ ਹਿਊ ਏਕੁ ਰੁਇਆ॥ ਸੇਵੁ ਤਰੇਹਿ ਚਿਤੁ ਜਿਨ ਕਾਲਾ
ਗਾਇਆ ਤਿਨ ਕਸਛੁ ਲੁਕੁਇਆ॥ ੧॥ ਅਨਕਹੇ ਕੁਲੈ ਮੁਨ ਮਨਾ॥ ਨਬਲੇ ਪਾਚੇ ਦੁਹਿਧੀ
ਗਤੁ ਉਪਦ੍ਰਿਅਾ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ॥ ਈਦੁੜੀ ਅਦਿ ਪੁਰਖੈ ਹੋਤਾ ਅਪੇਸ ਚਾਸੇਈ॥ ਏਨਾ ਅਖ
ਰਾਮਹਿ ਜੇ ਕੁਰਮੁ ਖਿਬੁਏ ਤਿਸੁ ਸਿਰੇ ਲਖੁ ਨਹੀ॥ ੨॥ ਉਏ ਉਪਮਾਤਾ ਕੀ ਕੀਜੈ ਜੀ ਕਾ ਅੰਤੁ
ਪਾਇਆ॥ ਸੇਵੁ ਕਰਹਿ ਸੇਈ ਛਲੁ ਪਾਵਹਿ ਜਿਨੀ ਸਭ ਕਿਮਾਇਆ॥ ੩॥ ਡਿਓ ਡਿਓ ਆਨੁ ਬੁ
ਏ ਜੇ ਕੋਈ ਪਦ੍ਰਿਅਾ ਪੈ ਤਿਤੁ ਸੇਈ॥ ਸਰਬ ਜੀ ਮਹਿ ਏਕੈ ਜਾਣੈ ਤਾਹਿ ਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਈ॥ ੪॥
ਬਹੈ ਕੇ ਸਪੰਡੁ ਰਜ ਬਹੁ ਏਇ ਦੁਸਾਬੁ ਏਉ ਜਲਿਅਾ॥ ਜਮਗਾਏ ਕੋਹੇ ਰਾਏ ਮਾਇਆ
ਕੈ ਸੀਗਿ ਲਿਖਿ ਪਿਲਾਇਆ॥ ੫॥ ਪੈਪੈ ਦਕਾਰੁ ਸਾਹ ਅਲਮ ਕਰਿ ਬਹੀ ਦਿਨਿ ਨਿਖਰ
ਚਈਆ॥ ਧਿਧਨਿ ਜਾ ਕੇ ਸਰੁ ਜਗੁ ਬਾਧਿਅਾ ਅਦੁਰੀ ਕਾਨਹੀ ਹੁਕਮ ਪਾਇਆ॥ ੬॥ ਗ
ਗੋਗੋਇ ਗਾਇਨਿ ਨਿਛੋਰੀ ਗਲੀ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗਰਬਿ ਕੁਇਆ॥ ਘੜੁ ਕੁਤੇ ਜਿਨੀ ਆਈ
ਸਾਜੀ ਚਾੜੁ ਦੁਹੈ ਤਾਈ ਕੀਆ॥ ੭॥ ਘਪੈ ਘਾਲੇ ਸੇਵੁ ਕੇ ਜਾਏ ਸਬਦਿ ਰਹੁ ਕੇਲਾਗਿ

੨੨ ਨੈਨਾ ਹੁਕੇ ਗਾਨਾ ਗਾਨਾ ਸੰਮਲਿ ਅਗਾ ਗਲੀ ਹਉ ਸੋ ਗਾ ਗਾਣੈ ਬੈਣੈ ਕੰਤ ਕਬਹੂੰ ਮੇਲਿ
 ਆ॥ ੨੩॥ ਪੈਪੈ ਪਾਤਿ ਸਾਹ ਪਰ ਮੇਸਰ ਦੇਖਣ ਕਉ ਪਰਥੰ ਚੁਕੀ ਆ॥ ਦੇਖੈ ਬੁਝੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ
 ਅੰਤ ਰਿਬਾਹ ਰਿਰਵਿਰਹਿ ਆ॥ ੨੪॥ ਛੋਛੋ ਛਾਥੀ ਸਭ ਜਗੁ ਛਾਥੀ ਮਿਕੈ ਸੀਗਿ ਬੈਧਿਲ ਇਥਾ
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸੋ ਨਰ ਕਿਉ ਬੇਰੇ ਜਿਹ ਬਿਸਰ ਨਿਗਤਿ ਭੁਜਿ ਪਇਆ॥ ਬਥੈ ਬਾਜੀ ਪੇਲਣ ਲਾਗੀ
 ਚਉਪੜਿ ਕੀਤੇ ਚਾਰਿ ਜੁਗਾ॥ ਜੀ ਅਜੇਤ ਸਤੁ ਸਾਰੀ ਕੀਤੇ ਪਾਸਾ ਡਾਲਣੁ ਆਪਿਲ ਗਾ॥ ੨੫॥
 ਕੁਝੇ ਕੁਲਹਿ ਸੋ ਛਲਾਵੁ ਹਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਿਨ ਕਉ ਭਉ ਪਾਇਆ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਛਿਰਹਿ ਨੇਤਹਿ
 ਮੋਲੁ ਲਖ ਚਉਗਾ ਸੀ ਹਛੇ ਰਪਇਆ॥ ੨੬॥ ਮੈ ਮੈ ਹੁਮਰਣੁ ਮਧ ਸੁਦਨ ਮਰਣੁ ਭਉ ਆਮ
 ਕਾਇਆ ਭੀਤ ਰਿਅਵੈ ਪੜਿ ਆਮੀ ਮਾ ਅਖਰ ਵੀ ਸਾਰਿ ਆ॥ ਅਯੋ ਨਨ ਮੁਨੋ ਦੀ ਕਦ ਹੀ ਜੋ ਕ
 ਰਿਸ ਚੁਪ ਛੁਣੈ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਖੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ॥ ੨੭॥ ਗਰੇ ਗਰੇ
 ਰਹਿ ਆਸਤ ਅੰਤ ਰਿਜੈ ਤਕੀ ਏਜੰਤਾ॥ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਪੈਸਤੁ ਲਏ ਕਰ ਮੁਹੇ ਆਤਿ ਨਨਾ ਮੁਲ
 ਇਆ॥ ੨੮॥ ਲੈਲ ਲਾਇ ਪੈਸੇ ਜਿਨਿ ਛੋਛੀ ਮੀਠੀ ਮਾਇਆ ਹੋਰੀ ਆ॥ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਸ
 ਮਕਰਿਸ ਪਣਾ ਭਾਣੈ ਤਕੈ ਪੁਕ ਮੁਖਇਆ॥ ੨੯॥ ਵੇਵੇ ਵਾਸੁ ਦੇਵ ਪਰ ਮੇਸਰ ਦੇਖਣ ਕਉ ਜਿ
 ਨਿਦੇ ਸੁਕੀ ਆ॥ ਦੇਖੈ ਚਾਖੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ॥ ਦੁਖਣ ਕਉ ਜਿਨਿ ਦੀਆ॥ ੩੦॥ ਜੁੜੈ ਜੁੜੈ
 ਰਹਿ ਰਿਖਾ ਪਾਣੀ ਤਿਸ ਹਿਧਿ ਆਵੁ ਜਿਅ ਮਹੁ ਹੋ ਆ॥ ਤਿਸ ਹਿਧਿ ਆਵੁ ਸਹਿਸ ਮਾਵੁ
 ਉਸੁ ਵਿਟੁ ਕਰ ਬਾਣ ਕੀ ਆ॥ ੩੧॥ ਗਹੈ ਕੋਰ ਨ ਕੋਈ ਦੇਖਾ ਜੀ ਅਉ ਪਾਇ ਜਿਨਿ ਰਿਸ ਕੁਰੀ
 ਆ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੁ ਹਿਨਾ ਮਿਸ ਮਾਵੁ ਹਿਨਾ ਨਿਨੁ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੀ ਆ॥ ੩੨॥ ਆਇ
 ਜੈ ਆਪਿ ਕੋਰੇ ਜਿਨ ਛੋਛੀ ਜੁਕਿ ਛੁਕਰਣੁ ਸੁਕਰਿ ਰਹਿ ਆ॥ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਨ
 ਨਕਸਾਇ ਗਇ ਕਹਿ ਆ॥ ੩੩॥ ੧॥

ਗੁਰੁ ਮਾਸਾ ਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਪਟੀ॥ ਪਘੁ॥ ੧ ਚਿਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਆਯੋ ਅੰਧੈ ਸਭ ਜਗੁ ਆਇ ਆਕਾਖੈ ਪੈਰੈ ਕਾਲ ਭਇਆ॥ ਗੀਰੀ ਲਲੀ ਪਾਪ ਕਮਾਣੈ ਪੜਿ
 ਅਵਗੁਣ ਗਣਵੀ ਸਰਿ ਆ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੈਸਾ ਲਖਾ ਭੁਕੀ ਪੜਿ ਆ॥ ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਤੋਰੈ ਸਿਰਿ
 ਹਿ ਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਧੰ ਡੂਏ ਮੈਸਿ ਮਰਿ ਨਾਹੀ ਨੈਨਾ ਤੁਧ ਨਾਮੁ ਲਇਆ॥ ਛੋਛੋ ਛੋਛੀ

ਜਹਿਅਹਿਨਿਸਿਮੁਕੇਕਿਉਛੁਦਹਿਜਮਿਪਕੜਿਆ॥੨॥ਬਥੈਬੁਝਹਿਨਾਹੀਮੁਕੇਭਰਮਿਭੁਲੇ
 ਤੇਗਜਨਮੁਗਾਇਆ॥ਅਥੈਹੋਦਾਨਾਉਧਰਾਇਉਪਾਧੰਅਵਰਾਥਭੁਤਪਲਾਇਆ॥੩॥
 ਜੈਜੈਤਿਹਿਰਿਲਈਤੇਰੀਮੁਕੇਅੰਤਤਿਗਾਇਆਪਛੁਤਾਵਹਿਗਾ॥ਏਕੁਸਬਦੁਤੈਰੀਨਹਿਛਿ
 ਨਦੀਛਿਰਿਛਿਰਿਜੁਨੀਆਵਹਿਗਾ॥੪॥ਤੁਧਸਿਓਲਿਖਿਆਸੇਪੜਪੰਤਿਤੁਅਵਰਾਨੇ
 ਨਸਿਖਾਲਿਬਿਖਿਆਪਹਿਲਾਛਹੰਧਾਇਆਪਾਧੇਪਿੰਦੋਦੇਗਲਿਚਾਰੜਿਆ॥੫॥
 ਸੈਸੈਸਿਮਜਮੁਗਾਇਉਮੁਕੇਦੇਵਦਾਨੁਤੁਧਕਥਾਇ॥ਆਸਾਈਪੁਤੀਜਨਮਾਨਕੀਸਭੇਰੀਏ
 ਤੁਧਾਨਿਖਾਧੇਤੇਗਜਨਮੁਗਾਇਆ॥੬॥ਸੈਸੈਸਿਓਰਿਲਈਤੇਰੀਮੁਕੇਓਸੈਦੁਰੋਗੁਧਾ
 ਇਆ॥ਅੰਤਰਿਅਤਮੁਬੁਹਮੁਨਦੀਨਿਆਆਇਆਕਾਮੁਹਤਯੁਭਇਆ॥੭॥ਕੋਕੋਕਮਿ
 ਕੋਧਭਰਮਿਉਹਮੁਕੇਸਮਤਾਲਗੇਤੁਧਹਿਰਿਵਿਸਾਰਿਆ॥ਪੜਿਹਿਗੁਹਿਤੁਬਹੁਤਪੁਕਾ
 ਹਹਿਵਿਣਬੁਝੈਤੁਭਿਮੁਇਆ॥੮॥ਤੈਤਾਮਾਸਿਜਲਿਓਮੁਕੇਥਾਨਿਭਰਿਸਟਹੋਆ॥
 ਘਪੈਘਰਿਘਰਿਛਿਰਿਤੁਮੁਕੇਦੇਵਦਾਨੁਤੁਧੁਲਾਇਆ॥੯॥ਪੈਪਾਰਿਨਧਵਹੀਮੁਕੇ
 ਪਰਪੰਤਿਤੁਪਲਗਿਰਹਿਆ॥ਸਾਢੇਆਪਿਪੁਆਇਉਹੁਸਿਰਿਤੇਰੇਲੇਖਾਪਾਇਆ॥
 ੧੦॥ਭੈਭੁਭੁਭੁਭੁਭੁਮੁਕੇਆਇਆਵਿਛਿਗਲਤਾਨੁਭੁਇਆ॥ਭੁਰਮੁਸਾਈਏਕੋਕ
 ਏਏਕਘੜੀਮਹਿਪਾਰਿਪਾਇਆ॥੧੧॥ਵੈਵੈਵਾਰਿਆਈਆਮੁਕੇਵਾਸੁਦੇਓਤੁਪਈ
 ਸਰਿਆ॥ਏਹੋਵਲਾਨਲਾਇਨਲਹਸਹਿਮੁਕੇਛਿਰਿਤਿਤੁਜਸੈਵੈਸਿਪਾਇਆ॥੧੨॥
 ਝੁਝੁਕੇਦੇਨਝੁਰਹਿਮੁਕੇਸਤਿਗੁਰਕਾਉਪਦੇਸੁਸੁਇਤੁਵਿਖਾ॥ਸਤਿਗੁਰਾਥਾਝੁਹੁਭ
 ਹੁਨਹੀਕੋਈਨਿਗੁਰੇਕਾਹੈਨਾਉਬਰਾ॥੧੩॥ਪੈਧਾਵਤਵਰਜਿਰਧਮੁਕੇਅੰਤਰਿਤੇਰੇਨਿ
 ਧਾਨੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਕਿਹੋਵਹਿਤਾਹਰਿਹਸੁਪੀਵਹਿਜੁਗਾਜੁਗੰਤਰਿਖਾਹਿਪਾਇਆ॥
 ੧੪॥ਗੰਗਿਗੰਗਿਧਿਦੁਤਿਕਰਿਮੁਕੇਗਲੀਕਿਨੈਨਪਾਇਆ॥ਗੁਰੇਕੇਰਹਿਨਿਰਦੇਵਸ
 ਇਮੁਕੇਖਿਛੁਲੇਗੁਨਾਹਸਤਿਬਖਸਿਲਾਇਆ॥੧੫॥ਗਰੇਹਰਿਬਥਾਬੁਝੈਤੁਮੁਕੇਤਾ
 ਸਦਾਸੁਖਹੋਇ॥ਮਨਮੁਖਪੜਹਿਤਿਤਾਦੁਖਲਗੋਵਿਣਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥੧੬॥

ਗਰੇਸੁ ਫੁਹਿ ਰਵੇ ਨਿਨ ਕੋਰ ਵਿਰਹਿ ਆਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਨਿਨੀ ਰਾਸੁ ਪਛੁਤਾਨਿ ਰੁਪੁ ਰਾਤਿ ਨੀ
ਬੁਝਿ ਲਇਆ ॥ ੧ ॥ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਤੁਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਅਕਬੁ ਨ ਜਾਈ ਹਰਿ ਕਥਿਆ ॥ ਨਾਨਕ
ਜੋ ਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਆ ਤੇ ਨ ਕੋਲੇ ਮਾਨਿ ਬੜਿਆ ॥ ੧੮ ॥ ੩ ॥

ਰਹੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਛੇਤਾ ਪਘਰੁ ॥ ੧ ॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੰਧੁ ਜੋ ਨਿਬਨਿ ਬਾਲ ਲੜੀ ਏ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਰਲੀ ਆਲਾਰਾ ਮਾਧਨ ਪਿਰ ਨੇਹੁ ਪਛਾਤਾ ਸਿਖੀ
ਤਿਦਾਇਆ ਲਾਰਾ ਮਾਧਨ ਪਿਰ ਹਿਮੇਲ ਹੋਇ ਸੁਆਮੀ ਆਪਿ ਪੁਰੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ॥ ਸੇਜਾ ਸੁਗਾਈ
ਸੀਰਿ ਪਿਰ ਕੇ ਸਾਤ ਸਰਬੰ ਮ੍ਰਿਤੁ ਭਰੇ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਾਇਆ ॥ ਦਇਆਲੁ ਸਚੇ ਸਬਦਿ ਮਿ
ਲਿ ਰੁਪੁ ਗਾਵਉ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਦੁਰਦੇਖਿ ਬਿਰਾਸੀ ਮੁੰਧੁ ਮੜਿਉ ਮਾਹਉ ਕਮਾ ॥ ਪਿਸਹ ਜਿ
ਸਾਜਿ ਸਲੋਨੀ ਏਇ ਕਪੋ ਮਥਿਨੀ ਤੀਰਾ ਮਾਮੋ ਮਨਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਪੁਰੁ ਸਿਰਾ ਸਿਰਾ ਮਤੀਰਾ ਮਾਪੁ
ਭੁਪੋ ਸਿਰਾ ਤੀਰਾ ਬਿਨੀਤੀ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਕੇ ਸੀਰਿ ਦੁਸੈ ॥ ਤਉ ਰੁਪੁ ਪਛੁਤਾਨਿ ਤਾਪੁ ਭੁਜਾਣ
ਹਿ ਰੁਪੁ ਹਰਾਸਿ ਅਵਰੁਪੁ ਨ ਸੇ ॥ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਇਕੁ ਤਿਉ ਰਹਿਨ ਸਕਾ ਕਹਣਿ ਸੁਣਨ ਨਿਨ
ਪੀਜੇ ॥ ਨਾਨਕਾ ਬਿਉਭਿਉ ਕਰਿ ਪੁਕਾਰੇ ਸਨਰ ਸਿਮਨ ਭੀਜੇ ॥ ੩ ॥ ਸਖੀ ਹੋਲੀ
ਐਰਾ ਪਿਰ ਦੁਣ ਜਾਰਾ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਵਣਿ ਜਾਇਆ ਸਿਮੋਲਿ ਅਪਾਰਾ ਰਾਮਾ ॥ ਮੋਇ
ਅਮੋਲ ਸਚ ਪਰਿਛੋਲੇ ਪੁਰੁ ਭਾਵੈ ਮੁਪ ਭੁਲੀ ॥ ਇਕਿ ਸੀਰਿ ਹਰਿ ਕੇ ਕਰਹਿ ਰਲੀ ਆਹਉ ਪੁ
ਕਾਰੀ ਦਰਿਖਲੀ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਸੀ ਧਰਾ ਪਿਕਾਰੁ ਸਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨ ਦਰੀਧ
ਨ ਸੋਹਾਗਾਣਿ ਸਬਦਿ ਅਭੁਸਾਧਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਹਮ ਪਰਿਸਾਰੇ ਸੇਹਿਲ ਨ ਪੁਰੁ ਆਇ ਅਝੇ
ਮੀਤਾਰਾ ॥ ਰਾਵੇ ਰੀਰਾਤ ਵਿਆਮਨੁ ਲੀਅੜਾ ਦੀਤਰਾ ਮਾ ॥ ਆਪਣਾ ਮਨ ਦੀਆਹਉ
ਦੁਰਲੀਆ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਵੇ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਿਰ ਆਗੈ ਸਬਦਿ ਸਭੁ ਗੋਪਾਰਿ ਅੰਧਿ
ਛਲ ਪਾਵੇ ॥ ਬੁਧਿ ਪਾਰਿਨ ਪਾਈ ਐਥਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਐਥਹੁ ਇਮਿਲੇ ਮਨਿ ਭੁਝੇ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਠਾਕੁਰ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ਮਨਾਹੀ ਲੋਕਾਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਅਨਹਦੁ ਅਨਹਦੁ
ਵਾਜੈ ਰੁਪੁ ਰੁਪੁ ਕਾਰੇ ਰਾਮਾ ॥ ਸੋਗ ਮਨ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਲੁਲਖਿ ਆਰੇ ਰਾਮਾ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁਗਤ

ਬੇਗਰੀ ਸੈਨ ਮੰਡਲਿ ਪਰਪਾਇਆ ॥ ਆਦਿ ਸੁਗਾਏ ਅਖਰ ਪਰਪਿ ਆਗਸਤਿ ਗੁਰਿ ਅਲ
 ਖਲਖਾਇਆ ॥ ਆਸਾਇ ਬੈਸਇ ਬਿਰਨਾ ਗਇਣ ਤਤੁ ਮਨਗਤੁ ਵਿਚਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ
 ਬੇਗਰੀ ਅਨਹਦੁ ਭੁਝਕਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਤਿਤੁ ਅਗਮਤਿਤੁ ਅਗਮ ਪਰੀਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜਾਈ
 ਗਾਮੁ ॥ ਸਚੁ ਸੰਜੋ ਸਾਰਿ ਗੁਣਾ ਗੁਰਸਬਦੁ ਕਮਾਈ ॥ ਐਨਿ ਜਪਾਰਿ ਜਾਈ ॥ ਐਪਾਈ ॥ ਐਗੁਣੀ ॥ ਨਿ
 ਧਾਨਾ ॥ ਗਾਮੁ ॥ ਸੁਦਿ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈ ॥ ਐਨਿ ਜਪਾਰਿ ਜਾਈ ॥ ਐਗੁਣੀ ॥ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਤਿਤੁ ਸਾਖਾਮੁ
 ਲੁਪਤੁ ਨਹੀ ਡਾਲੀ ॥ ਸਿਰਿ ਸਤੁ ਨਾਪਰਧਾਨਾ ॥ ਜਪਤੁ ਪਕਰਿ ਕਰਿ ਸੰਜਮੁ ਥਾਕੀ ॥ ਹਠਿ ਨਿ
 ਕਹਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਐ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ਜਗਜੀ ॥ ਵਣਸਤਿ ਗੁਰਬੁਝੁ ਭੁਝੁ ਐ ॥ ੨ ॥
 ਗੁਰਸਾਗਰੋਰਤੁ ਡਾਗਰਤਿ ਤੁਰਤੁ ਨ ਘਨੇਰੇ ਗਾਮ ॥ ਕਰਿ ਮਜਨੇ ਸਥਤੁ ਸਰੇ ਸਨ ਨਿਰਮਲ
 ਮੇਰੇ ਗਾਮ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜਲਨਾਏ ਜਾਪੁ ਭੁਭਾਏ ਪੰਚ ਮਿਲੇ ਵੀ ॥ ਚਗੇ ॥ ਕਾਮੁ ਕੋਰੇ ਪਕਪਟ ਬਿਖਾਤ
 ਨਿਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਹਠਿ ਮੇਲੇ ਭੁਲਹੁ ਰਿਲਬਥ ਥੇ ਪਾਏ ਵੀ ॥ ਨਦਇਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕ
 ਗੁਰਸਾਮਨਿ ਤੀਰਥੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਸਚੇ ਗੁਰਗੋਪਾਲਾ ॥ ੩ ॥ ਹਠਿ ਭੁਭੂਦੇ ਬਿਰਹੀ ॥ ਤ੍ਰਿਣਦੇ ਪਿਸ
 ਥਾਇਆ ॥ ਗਾਮ ॥ ਤ੍ਰਿਭੁਵਣੇ ਤੁਹਿ ਕੀ ॥ ਆਸਭੁਜਗਤੁ ਸਥਾਇਆ ਗਾਮ ॥ ਤੇਗਸਭੁ ਕੀ ॥ ਆ
 ਤ੍ਰਿਬਿਰਥੀ ॥ ਆਤੁ ਪਸਮਨਿ ਕੋ ਨਹੀ ॥ ਤੁੰਦਾਤਾਸਤਿ ਜਾਚਿ ਕਤੇਰੇ ॥ ਤੁਪਬਿਨੁ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥
 ਅਣਮੀਗਾ ॥ ਆਦਾਨੁ ਵੀ ਜੈਦਾਤੇ ॥ ਤੇਰੀ ਭੁਗਤਿ ਭੁਰੇ ਭੰਗਾ ॥ ਗਾਮਨਾਮ ॥ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਦੇਈ
 ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਵੀ ॥ ਚਾਗਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੇ ਮੇਰਾ ਮਨਗਤਾ ਗਾਮ ॥ ਪਿਆ
 ਰੇ ਗਾਮ ॥ ਪਿਆਰੇ ਗਾਮ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੇ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਅਪਰੇ ਪਰੇ ॥ ਧਰੇ ਗਾਮ ॥ ਅਗਮ ਗੋਚਰ ਅ
 ਪਰੰਪਰਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਧਾਨ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ॥ ਹੋਤੀ ਹੋਸੀ ॥ ਅਵਰੁ ਸੁਰਾਸਤੁ ਮਨੇ ॥ ਕਰਮ
 ਧਰਮ ਕੀ ਸਾਰਨ ਜਾਣੈ ॥ ਸੁਰਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਪਾਈ ॥ ਐ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੈ ॥ ਅ
 ਹਿਨਿ ਸਿਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ॥ ਐ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੇ ਮੇਰਾ ਮਨਮਾਨਿਆ ॥ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੀ ਗਾਮ ॥
 ਹਠਿ ਮੈਮਤਾ ॥ ਸਾਇਆ ਸੀ ॥ ਜਿਨ ਜਾਈ ਗਾਮੁ ॥ ਆਤਾ ਪਿਤਾ ॥ ਭਾਈ ਸੁਤ ॥ ਭਤੁ ॥ ਭਈ ਸੀ ॥ ਗਿਨ ਸੇ
 ਪੈ ॥ ਨਾਰੇ ॥ ਪਸਾਇ ॥ ਰਕੀ ॥ ਪੁਤੀ ॥ ਪਰਗਰਿ ॥ ਤਿਆ ॥ ਚਰਣ ॥ ਤਲੈ ॥ ਵੀ ॥ ਚਰੇ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖਾਇ ਕਰ

ਲਤੁਇਖਾਇਆਸਹਦੇਖਾਤਹੋਈ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਕੀਭੁਗਤਿਨੋਛੋਛੋਓਸਹਜੋਤੋਇਸੁ
ਹੋਈ॥ ੨॥ ਮੇਰਾਮੇਨੇਮੇਰਾਮਨਨਿਰਮਲਸਠਸਮਾਲੇਤਾਮੁ॥ ਅਵਗੁਣਮੇਟਿਚਲੇਗੁਣਸੇ
ਰਾਮਨਾਲੇਰਾਂਮਾ॥ ਅਵਗੁਣਪਰਹਰਿਕਰਣੀਸਾਗੀਦਰਿਸੈਏਸਚਿਆਰੋ॥ ਅਵਣਜਾਣਾ
ਠਾਕਿਰਹਾਏਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਵੀਚਰੋ॥ ਸਾਜਣਮੀਤਸੁਜਾਣਸਖਾਤੂਸਚਿਮਿਲੇਵਡਿਆਈ॥
ਨਾਨਕਨਾਮੁਰਤਨਪਰਗਾਸਿਆਐਸੀਗੁਰਮਤਿਪਾਈ॥ ੩॥ ਸਤੁਅੰਜਨੇਅੰਜਨੁਸਾਰਿਨਿਰੰਜ
ਨੁਗਤਾਰਾਮੁ॥ ਮਨਿਤਨਿਰਵਿਰਹਿਆਜਗਜੀਵਨਦਾਤਾਰਾਮਾ॥ ਜਗਜੀਵਨਦਾਤਾਹਰਿ
ਮਨਿਰਾਤਾਸਹਜਿਮਿਲੇਮੇਲਾਇਆ॥ ਸਾਧਸਭਾਸੰਤਾਕੀਸਿਗਤਿਨਦਰਿਖੂਕੁਸੁਖਪਾਇਆ
ਹਰਿਕੀਭੁਗਤਿਰੇਤੋਬੈਰਾਗੀਚੁਕੋਮੋਹਪਿਆਸਾ॥ ਨਾਨਕਹਉਮੈਮਾਰਿਪਤੀਛੋਵਿਰਲੇਦਾ
ਸਉਦਾਸਾ॥ ੪॥ ੩॥

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਛਿਤਾਘਗੁ॥ ੧॥ ਚਿਤਿਗੁਰਮੁਸਾਦਿ॥
ਤੁਸਰੁਨੀਥਾਈਜਿਥੈਹਉਜਾਈਸਾਗਾਸਿਰਜਣਹਾਰਜੀਉ॥ ਸਭਨਾਕਾਦਾਤਾਕਰਮਿ
ਬਿਧਾਤਾਦੁਖਦਿਸਾਰਨਹਾਰਜੀਉ॥ ਦੁਖਬਿਸਾਰਨਹਾਰਸੁਆਮੀਕੀਤਾਜਾਕਹੋਵੈ॥ ਕਿਟਕੇ
ਦੰਤਰਪਾਪਾਕੇਰੇਏਕਘੜੀਅਹਿਖੈਵੈ॥ ਹਿਸਸਿਹਿਸਭਾਰਾਸਿਧਾਗਾਘਟਘਟਕਰੇਥੀਚਾਰਜੀਉ॥
ਤੁਸਰੁਨੀਥਾਈਜਿਥੈਹਉਜਾਈਸਾਗਾਸਿਰਜਣਹਾਰਜੀਉ॥ ੧॥ ਜਿਨਇਕਮਨਿਪਿਆਇ
ਆਤਿਨਸੁਖਪਾਇਆਤੇਵਿਰਲੇਸਿਸਾਰਿਜੀਉ॥ ਤਿਨਜਮੁਨੇਤ੍ਰਿਨਆਵੈਗੁਰਸਥਦੁਕਮਾ
ਵੈਕਬਹੁਨਆਵੈਹਾਰਿਜੀਉ॥ ਤੇਕਬਹੁਨਹਾਰਹਿਹਿਰਿਗੁਣਸੁਹਿਤਿਨਜਮੁਨੇਤ੍ਰਿਨਆਵੈ॥
ਜੀਅਣਮਰਣਤਿਨਾਕਾਚੁਕਾਜੋਹਰਿਲਗੋਪਾਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਤਿਹਰਿਰਸੁਹਰਿਪਾਇਆਹਰਿਹ
ਰਿਨਾਮੁਉਰਧਾਰਿਜੀਉ॥ ਜਿਨਏਕਮਨਿਪਿਆਇਆਤਿਨਸੁਖਪਾਇਆਤੇਵਿਰਲੇਸਿਸਾਰਿਜੀ
ਜੀਉ॥ ੨॥ ਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇਪੈਲਾਇਆਤਿਸੈਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣਜੀਉ॥ ਤੇਕੇਸੇਵਕਰੀ
ਯੋਲਾਹਾਲੀਜੋਹਰਿਦਰਗਹਪਾਈਐਮਾਣਜੀਉ॥ ਹਰਿਦਰਗਹਮਾਨਸੇਈਜਨਪਾਵੈਜੇਨਰਏਖ
ਪਛਾਣੈ॥ ਉਹਨਉਨਿਪਿਪਾਵੈਗੁਰਮਤਿਹਰਿਪਿਆਵੈਨਿਤਹਰਿਗੁਣਆਖਿਦੁਖਾਣੈ॥

ਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਤਿਸੈਕਾਲੀਜੈਹਰਿਉਤਮੁਪਰਮਪਰਧਾਨੁ॥ਜੀਉ॥ਜਿਜਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆ
 ਧੈਲਾਇਆਹਉਤਿਸੈਵਿਦੁਕਰਬਾਨੁਜੀਉ॥ਨਾਮੋਦੈਨਿਸਿਸੋਹਰਿਤਿਨਸੁਖਛਲੋਹੇਵੁ
 ਹਿਮਾਨਹਿਸੋਜਿਛਿਜਾਹਿਜੀਉ॥ਤਿਨਛਲੋਤੇਟਿਨਅਵੈਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਜੇਜਗਕੇਤੇਜਾਹਿ
 ਜੀਉ॥ਜੇਜਗਕੇਤੇਜਾਹਿਸੁਆਮੀਤਿਨਛਲੋਤੇਟਿਨਅਵੈ॥ਤਿਨਜਗਨਮਰਣਾਨਰਕਿ
 ਨਪਰਛਾਜੈਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵੈ॥ਹਰਿਹਰਿਕਰਹਿਸਿਸੁਕਹਿਨਾਹੀਨਾਨਕਪੀੜਨਾਹਿਜੀਉ
 ਨਾਮੁਲੇਨਿਸਿਸੋਹਰਿਤਿਨਸੁਖਛਲੋਹੇਵੁਹਿਮਾਨਹਿਸੋਜਨਜਾਹਿਜੀਉ॥੪॥੧॥੪॥

॥
 ਮਾਸਮਹਲਾ॥੧॥ਛੇਤਾ॥ਘਰਾ॥੩॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਮੁਸਾਦਿ॥
 ਤੂਸੁਦ੍ਰੁਕਾਲਿਆਕੀਦਾਜੀਐਰਾਤਾਗਾਮਾ॥ਬਿਖੁਛਲੁਮੀਠਾਚਾਰਿਟਿਨੁਛਿਰਿਹੋਵੈਗਾਤਾਤੇਰ
 ਮਾ॥ਛਿਰਿਹੋਇਤਾਤਾਪਰਮਾਤਾਨਾਮੁਧਿਨੁਪਰਤਾਪਏ॥ਉਹੋਜੇਦੁਸਾਇਰੇਦੇਇਲਹਰੀਬਿ
 ਸੁਜਲਜਿਵੈਰਮਕਏ॥ਹਰਿਬਾਧੁਰਾਖੋਕੋਇਨਾਹੀਸੋਇਤੁਧੁਹਿਬਿਸਾਰਿਆ॥ਸਤੁਕੈਤੇਨਾਨ
 ਕੇਤੇਉਰੇਮਨਮਰਹਿਰਛਾਕਾਲਿਆ॥੧॥ਕੁਦਰਾਛਲਿਕੁਟਿਤਿਆਦੁਖਅਓਕੁਰੀਰਾਮ
 ਮਐਗੁਰਪੁਛਿਆਅਪਣਾਸਾਚਾਈ॥ਚਾਰੀਰਾਮਾ॥ਬੀਚਾਰਿਸਤਿਗੁਰਮੁਧ੍ਰੁਪਾਛਿਅਕੁਦਰਬੋਲੀ
 ਰਾਤਉ॥ਸੁਰਜੁਰਜ਼ਿਆਪਿੰਡੁਪੜਿਆ॥ਤੇਲਾਵਾਇਤਾਤਉ॥ਜਨਮਗਿਬਾਧਾਖਾਹਿਚੋਟਾ
 ਸਥਦਿਬਿਨੁਬੇਤਾਲਿਆਸੁਕਹੈਨਾਨਕੁਤੇਰੇਮਨਮਰਹਿਕੁਦਰਾਕਾਲਿਆ॥੨॥ਮੇਰੇਜੀਅ
 ਛਿਆਪਰਦੇਸੀਆਕਿਤੁਪਵਹਿਜਿਜਲੇਰਾਮਾ॥ਸਾਧਸਾਹਿਬੁਮਨਿਦੈਸੈਕੀਛਾਸਹਿਜਮ
 ਜਲੇਰਾਮਾ॥ਮਛਲੀਦਿਛੁਨੀਨੈਵੁਰੇਨੀਜਾਲਬਾਧਿਕਿਪਾਇਆ॥ਸੀਸਾਹੁਮਾਇਆਜੋਹੁ
 ਮੀਠਾਅਤਿਕੁਰਮੁਚਕਾਇਆ॥ਕੁਰਾਤਿਕਾਰਿਤਿਤੁਲਾਏਹਿਸਿਉਛੋਡਿਮਨਹੁਅੰਦੇਸਿ
 ਮਾ॥ਸਚਕਹੈਨਾਨਕੁਤੇਰੇਮਨਜੀਅਛੁਆਪਰਦੇਸੀਆ॥੩॥ਨਦੀਆਵਾਹਵਿਛੁਨਿਆਮੇ
 ਲਾਸੈਜੇਗੀਰਾਮਾ॥ਜੁਲੁਜਗੁਮੀਠਾਦਿਸੁਭਾਵੈਜਾਣੈਜੇਗੀਰਾਮਾ॥ਕੋਈਸਹਜਿਜਾਣੈਹਰਿ
 ਪਛਾਣੈਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨਿਚੋਭਿਆ॥ਬਿਨਾਨਾਮਹਰਿਕਿਕੁਰਮਿਕੁਲੇਪਹਿਹਿਮੁਗਧਅਚੋਤਿ

ਹਰਿਨਾਮਿਭਗਤਿਨਰਿਦੇਸਾਰਸੀਸੇਅੰਤਿਸਦਾਯੀਰੁਇਆਸਦਕਹਨਾਨਕਸਬਦਿਸ
ਦੇਮੇਲਿਓਹੀਵਿਛੋਨਿਆ॥ ੮॥੧੫॥

ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੩॥ਛੰਡਾ॥੫੮॥੧॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਮਘਰਿਸਾਰਸੇਹਿਲਾਸਦੈਸਬਦਿਸੁਹਾਇਆਰਾਮ॥ਧਨਪਿਰਮੇਲੁਕੁਇਆਪੁਕੁਆਪਿ
ਮਿਲਾਇਆਰਾਮੁ॥ਮੁਕੁਆਪਿਮਿਲਾਇਆਸਦੁਮਨਿਦੁਸਾਇਆ॥ਕਾਮਾਇਸਹੇਸਮਾਤੀ॥
ਗੁਰਸਬਦੁਸੀਗਾਰਿਸਚਿਸਦਾਗੀਸਦਾਗਾਵੀਗੰਮਾਤੀ॥ਆਪੁਗਵਾਏਹਰਿਦੁਰਪਾਏਤਾਰਿ
ਰਸੁਮੰਨਿਦੁਸਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਸਬਦੁਸਦਾਗੀਸਛਲਿਉਜਨਮੁਸਬਾਇਆ॥੧॥

੧॥ਦੁਜੈਕਾਮਾਇਭੁਰਮਿਭੁਲੀਹਰਿਦੁਰਪਾਏਰਾਮਾਕਾਮਾਇਗੁਣਨਾਗੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁ
ਗਵਾਏਆਰਾਮੁ॥ਧਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਈਮਨਮੁਖਇਆਛੀਅਉਗੁਣਵੰਤੀਝੁਰਪਾਪਣਾ
ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆ॥ਤਾਪਿਰਮਿਲਿਆਹਦੂਰਿ॥ਦੇਖਿਪਿਰੁਵਿਗਸੀਅੰਦਰ
ਹੁਸਰਸੀਸੈਦੈਸਬਦਿਸਕੁਏ॥ਨਾਨਕਵਿਣੁਨਾਵੈਕਾਮਾਇਭੁਰਮਿਭੁਲਾਛੀਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮ
ਸੁਖਪਾਏ॥੨॥ਪਿਰੁਸਿਰੀਕਾਮਾਇਜਾਇਆਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਏਰਾਮਾਅੰਤਰਿਸਬਦਿ
ਮਿਲੀਸਹਜੇਤਪਤਿਬੁਝਾਈਰਾਮਾ॥ਸਬਦਿਤਪਤਿਬੁਝਾਈਅੰਤਰਿਸੰਗਤਿਆਈਸਹਜੇ
ਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਆਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮੁਅਪਣੇਸਦਾਰਿਗੁਮਾਇਸੈਦੈਸਬਦਿਸੁਕੁਏਆਪਤ੍ਰਿਪ
ਤ੍ਰਿਪਤਿਤੰਮਨੀਥਾਕੇਭੇਖੀਮੁਕਤਿਪ੍ਰੀਤਮੁਅਪਣੇਸਦਾਰਿਗੁਮਾਇਸੈਦੈਸਬਦਿਸੁਕੁਏਆ॥
ਨਪਾਈ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਕੁਗਤੀਜਗੁਬਉਗਨਾਸੈਦੈਸਬਦਿਮਿਲਾਈ॥੩॥ਸਾਧਨਮਨਿ
ਅਨਮਨਅਨਦੁਕੁਇਆਹਰਿਜੀਉਮੇਲਿਪਿਆਰਿਗਾਮਾ॥ਸਾਧਨਹਰਿਕੋਰਸਿਰਸੀਗੁਰ
ਕੈਸਬਦਿਅਪਾਰੇਗਾਮਾ॥ਸਬਦਿਅਪਾਰੇਮਿਲੇਪਿਆਰੇਸਦਾਗੁਣਸਾਰੇਮਨਿਦੁਸੇ॥ਸੇਜ
ਸੁਹਾਵੀਜਾਪਿਰਿਗਵੀਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮੁਅਵਗੁਣਨਸੇ॥ਜਿਤੁਘਰਿਨਾਮੁਹਰਿਸਦਾਖਿਆ
ਈਐਸਰਿਲਨ੍ਹਾਜਗੁਰਾਰੇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਚੇਤੇਸਦਾਅਨੁਦੁਹੇਹਰਿਮਿਲਿਆਕਾਰਜੁਸੇਰੇ

੬॥੧॥੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ॥੩॥ਛੰਡਾ॥੫੮॥੩॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਾਜਿਨ ਮੇਰੇ ਖੀਤ ਮਸ਼ਹੂਰੀ ਕਰ ਗਤਿ ਕਰੇ ਗੇਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹਿਸਦਾ ਅਪਣਾ ਨਾਮ ਪਦਾਰਥ ਲੇਖੇ। ਭ
 ਗਤਿ ਕਰ ਗੁਤੁ ਮਸ਼ਹੂਰੀ ਕਰੇ ਗੇਗੇ ਸਹਜਿ ਖਿਅਰੇ ਕਾਵੇਰੇ। ਅਪਣਾ ਭਾਣਾ ਤੁਧੁ ਕਰ ਗੁਤੁ ਗਛਿ ਰਿਸ
 ਹਖਸੀ ਨਾਮ ਦੇਵੇ। ਭਗਤਿ ਕਾਵੇਰੇ ਹਮਾਰ ਗੁਥਿ ਖੜਾ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਕਾਵੇਰੇ। ਕਰੇ ਨਾਨਕ ਨਿ
 ਸੁਕਰੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੇਹ ਰਿਗਤੀ ਤਿਤੁਲਾਵੇ। ੧॥ ਮੇਰੇ ਸਨੈ ਬੇਗਾਰੀ ਕੀ ਆਤਿ ਬੈਰਾਗੁ ਕਾਰਿ ਕਿਸੁ
 ਦਿਖਾਵੇਗਿ। ਹਰਿ ਸੇਹਿਲਾ ਤਿਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜੋਹ ਰਿਗੁਣ ਗਾਵੇਗਿ। ਕਰਿ ਬੈਰਾਗੁ ਤੁਛੇ ਨੀ
 ਪਾਧੈ ਤੁਸੇ ਸਰੁ ਸਰੁ ਕਿਛੁ ਜਾਨੇ। ਜਾ ਲਿਖ ਲਿਖ ਮਹੀ ਅਲਿਖੈ ਕੇ ਸੁਈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖ
 ਛਾਣੇ। ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖ ਛਾਤਿ ਰਿਕਰੇ ਸੇਈ। ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਪਾਵੇ। ਸਿਦਕੁ ਹੈ ਨਾਨਕ
 ਸੇ ਬੇਗਾਰੀ ਅਨ ਦਿਨੁ ਗਿਲਿਵਲਾਵੇ। ਜਹ ਜਹ ਮਨ ਤੁਧਾਵਦਾ ਤਹ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਨਾਲੇ। ਮਨ
 ਸਿਆਣਪ ਛੇਨੀ ਐ ਗੁਰਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲੇ। ਸਾਥਿ ਤੇਰੇ ਸੇ ਸਹੁ ਸਦਾ ਹੋਇ ਕਾ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
 ਸਮਾਲੇ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਤੇਰੇ ਪਾਪ ਕਟੇ ਅੰਤਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵੇ। ਸਾਧੇ ਨਾਲਿ ਤੇਰੇ ਰੀਝੁਲ
 ਗੇਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ। ਇਉਂ ਕਰੇ ਨਾਨਕੁ ਨਿਹਮਨ ਤੁਧਾਵਦਾ ਤਹ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਸਦਾ ਨਾਲੇ
 ੨॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿ ਐਧਾਵਤੁ ਪੰਮਿਹ ਅਨਿਜ ਘਰਿ ਦੁਸਿਆ ਆਇ। ਨਾਮੁ ਦਿਹਾਏ ਨਾ
 ਮੁਲ ਦਿਨਾ ਮਿਰਹੇ ਸਮਾਏ। ਧਾਵਤੁ ਬੰਮਿਹ ਅਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿ ਐ ਦਸਦਾ ਦੁਆਰੁ ਪਾਇ
 ਅਗਾਤਿ ਬੰਮਿਤੁ ਰੇ ਜਨੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਜਿਤੁ ਸਬਦਿ ਜਗਤੁ ਬੰਮਿਹ ਰਹਾਇਆ॥
 ਤਹ ਅਨੇਕ ਵਾਰੇ ਸਦਾ ਅਨਿਦੁਹੇ ਸੇਰੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ। ਇਉਂ ਕਰੇ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿ ਐਧਾ
 ਵਤੁ ਬੰਮਿਹ ਅਨਿਜ ਘਰਿ ਦੁਸਿਆ ਆਇ। ੬॥ ਮਨ ਤੁਝੇ ਤਿਸਰੂਪੈ ਅਪਣਾ ਮੁਲ ਪਛਾਣ
 ਮਨ ਹਰਿ ਜੀਤਿ ਰੇ ਨਾਲਿ ਹੋਗੁਰਮਤੀ ਰੇ ਗੁਮਾਣ। ਮੁਲੁ ਪਛਾਣਹਿ ਤਾ ਸਹੁ ਜਾਣਹੇ ਮਰਣ
 ਜੀਵਣ ਕੀ ਸੋਈ ਹੋਈ। ਗੁਰਮੁਖਾ ਦਿਏ ਕੇ ਜਾਣਹਿ ਤੁਧੁ ਜਾਨੁ ਉਨਹੋਈ। ਮਨਿ ਸਤਿ
 ਆਈ ਵਜੀਵ ਪਾਈ ਤਹੋ ਆਪਰਵਾਣ। ਇਕ ਕਰੇ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਤੁਝੇ ਤਿਸਰੂਪੈ। ਅਪਣਾ
 ਮੁਲ ਪਛਾਣ। ੫॥ ਮਨ ਤੁਝੇ ਗਾਰਬਿ ਆਇ ਆਗਰ ਬਿਲਾਹਿ। ਜਾਹਿ ਸੁਫਲ ਮਨ ਅੰਤਿ ਗਇ ਆਪ
 ਆਛਿ ਗਿਛਿ ਜਨੀ ਕੁਧਿ ਗਾਰਬਿ ਲਾਗਾ। ਜਾਹਿ ਸੁਫਲ ਮਨ ਅੰਤਿ ਗਇ ਆਪ
 ਛੁਤਾਵੇ ਮਹਿ ਕਾਰਿ ਤਿਸਨਾਰੇ ਗੁਲਗਾਰਬਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵੇ। ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ

ਚੇਤਹਿ ਨਾਹੀਆ ਗੈਰਾਇਆ ਪਦੁਤਾ ਵੇਹੋ। ਏਕ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਮਨ ਤੂਹੁ ਗੁਰਗਾਥਾ ਬਿਲਾਇ
 ਆਜਾਹੋ॥੧੬॥ ਮਣਤੁ ਮਤੁ ਮਾਨਕ ਗਹਿ ਜਿਹ ਉਕਿ ਦੂਜਾ ਦਰਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਿਆਣਾ ਨਹੈ
 ਗਰਬ ਆਇਆ ਅੰਤ ਰਿਆਗਿਆ ਨਕਉ ਬਧਿ ਤਸਾਇ ਸਬਾਇ ਮਲਖੇ ਗੁਰੇ ਹੁਨਿਆ
 ਦਾਸਤਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ਸਤਿ ਕਿਦੁ ਆਪੁ ਲਖਾਵੇਹੋ॥ ਅਪਣੇ ਅੰਤ ਕਾਰਨ ਗਤ ਨ ਲਿਆ ਮਤੁ
 ਤੂ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਗਵਾਵੇਹੋ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੈ ਕੁਣੈ ਕਰਹਿ ਕਾਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੈ ਕੁਣੈ ਲਾਗਿ
 ਰਹਾ॥ ਇਉਂ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਦੂਢਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਮਨ ਨਿਆਣਾ ਹੋਇ ਰਹਾ॥ ੨੭॥ ਬੀਨ ਸੇ
 ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਮੈ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿਆ ਸੇ ਸੁਹੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ॥ ਮਹਾ ਅਨਿਟ ਸਹਜੁ ਭੁਇਆ
 ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖ ਪਾਇਆ॥ ਸੇ ਸੁਹੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ ਮਨਿ ਦਸਾਇਆ ਅਦੁ ਗੁਣ ਸਭੁ ਵਿਸਾਰੇ
 ਜਾਤਿ ਸਭਾ ਦਾ ਗੁਣ ਪਰਗਟ ਹੋਏ ਸਤਿ ਗੁਰ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ॥ ਸੇ ਜਨ ਮਰਵਾਣ ਹੋਏ ਜਿਨੀ ਇ
 ਕਨਾ ਮਾਝਿ ਫਿਰਿਆ ਦੁਤੀ ਆਭਾਉ ਚੁਕਾਇਆ॥ ਇਉਂ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਬੀਨ ਸੇ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਮੈ ਸਤਿ ਗੁ
 ਰ ਮਿਲਿਆ ਸੇ ਸੁਹੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ॥ ਇਕਿ ਜਿਤ ਸਭੁ ਰਮਿ ਭੁਲੇ ਤਿਨਿ ਸਹਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ॥
 ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਛਿਰਿ ਹਉ ਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਏ॥ ਤਿਨਿ ਸਹਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਕਮਰਾਹਿ ਪਏ ਤਿਨ ਕਾ
 ਕਿਦੁ ਨ ਦਸਾਈ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਗਤਿ ਅਦੁ ਗੁਣ ਗਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ਜਿਨਿ ਇਹ ਰਚਨ ਰਚਾਈ॥
 ਹੁਕਮੁ ਤੇਰਾ ਪਰ ਭਰਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਿਸੇ ਬੁਝਾਏ॥ ਇਕਿ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਜੇਤੁ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਤੁ
 ਪਰੁ ਰਮਿ ਭੁਲਾਏ॥ ੧੭॥ ਸੇਰੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ॥ ਤੂ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ
 ਤੇਰੀ ਕਰਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਕਉ ਤੁਧ ਮਨਿ ਦਸਾ ਸਦਾ ਤੇਰੀ ਗੁਣ
 ਗਾਵੇਹੋ॥ ਤੇਰੀ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਜਾਤੁ ਪਰਾਵਹਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਵੇਹੋ॥ ਜਿਸੇ ਨੇਤ੍ਰਿ ਆਪੇ ਮੇਲ
 ਹਿ ਸੁਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਹੇ ਸਾਈ॥ ਇਉਂ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸੇਰੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ॥
 ਗ। ੧੦॥੨॥੨॥

ਹਾਗੁ ਆਸਾਇ ਤਮ ਹਲਾ॥੧੮॥੧੧॥੧॥ ੧੮ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਜੀਵਨੇ ਮੈ ਜੀਵਨ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਾਵੇਗਾ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਵ ਮਰੇ ਪ੍ਰਾਨਿ ਦਸਾ

ਏ॥ ਸਤੁ ਸੀਸਾ ਦੁਖ ਗਵਾਇਆ॥ ਆਇ ਸਟ ਅਗੋਤਰ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਪਿਆਇਆ ਪਵਿ
 ਤੁਪਰ ਮਖਦੁ ਪਾਇਆ॥ ਅਨਹ ਦਧੁ ਨਿਵਾਜਹਿ ਨਿਤ ਵਾਜੇ ਗਾਈ ਸਤਿ ਗੁਰ ਬਾਨੀ ਨਾਨ
 ਕ ਦਾਤਿ ਕੋਰ ਪ੍ਰਕੁਟੈ ਤੇਜੋ ਤੀਜੋ ਤਿਸ ਮਾਣੀ॥ ਅਨੁ ਮੁਖ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਦੇ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਮਾਇ ਮਾਰਾਮ
 ਬਿਨੁ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਜਾਵੈ ਦੁਰਗੰਧ ਮਝੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਆਰਾਮ॥ ਲਾਇਆ ਦੁਰਗੰਧ ਮਝੈ
 ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ॥ ਨਿਉਰਿ ਗੁਕ ਜੁ ਕੁਦਿ ਪਾਇਆ॥ ਬਿਨੁ ਪੁਰਬ ਬਿਨੁ ਪਦੁ ਮਿਛੁ ਏ॥ ਜਿਉਤ
 ਕ੍ਰਮਿ ਹਮ ਆਰਿ ਕੁਦਾਇਆ॥ ਦੁਖ ਪਾਵਹਿ ਦੁਖ ਸੇਚਹਿ ਰੋਗ ਰਿਦੁਖ ਕੀ॥ ਬਿਰਧ ਦੁਧਾਈ
 ਨਾਨਕ ਬਿਖ ਮੁਸੁਹੇ ਲਾਤਰੀ ਐਜਾ ਆਵੈ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ॥ ੩॥ ਘੋਰਾ ਲਕਰ ਠਾਕੁਰ ਨੀਕਾ
 ਗਮ ਅਥਾਗਾ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਾਹੀ॥ ਮੇਰੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਾਹਾਰਾ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਾ
 ਹੀ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਹੀ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਕੁੰਦਾ॥ ਨੀਦੁ ਪ੍ਰਸਤੁ ਪਰਹਰਤਿ ਆਗੀ॥ ਸੁਨ ਸੁਨ ਸਾ
 ਵੈ॥ ਵੁਛ ਜਾਹੇ ਇਕ ਕੁਤੀ॥ ਆਵਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੋਚਾਹੇ॥ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਿ ਪਿਗੁਰਾ
 ਗੋ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਤਿਸੁ ਪਾਏ॥ ੩॥ ਭਤ ਨਾਰਤ ਨ ਪਟਾਰ ਬੁਧੁ ਸਾਗਰ ਕੁਰਿ ਆਰਾਮ॥ ਥਾਣੀ
 ਗੁਰ ਬਾਣੀ॥ ਲਾਗੋ ਤਿਨ ਹਬਿ ਚੜ੍ਹਿਆਰਾਮ॥ ਗੁਰ ਬਾਣੀ॥ ਲਾਗੋ ਤਿਨ ਹਬਿ ਚੜ੍ਹਿਆਰਿ
 ਮੇਲ ਕਰਤ ਨੁ ਅਪਾਰਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ॥ ਅਮੇਲ ਕਪਾਇ ਆਤੇਰੀ॥ ਕੁਗ ਤਿਕੁ ਕੇ ਕੁੰਡਾ
 ਸਮੰਦ ਵਿਗੋਲ ਸਰੀਰ ਹਮੇਦੇ ਬਿਆਇ ਕਦੁ ਸਤੁ ਅਨੁਪਦਿਖਾਈ॥ ਗੁਰ ਗੁਵਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ
 ਗੁਰੁ ਪੈ ਨਾਨਕ ਕੇ ਕੁੰਦ ਨ ਕੁਈ॥ ੪॥ ੧॥ ੮॥ ਆਸਾ ਅਹ ਲਾ॥ ੪॥
 ... ਸ੍ਰਮਿ ਸ੍ਰਮਿ ਦੁਰ ਸੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਧਾਰਾ ਗਾਮ॥ ਗੁਰ ਮੁਖੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਗਾਮ॥ ਪਿਆਰ
 ਗਾਮ॥ ਗਾਮ ਨਾਮ॥ ਪਿਆਰ ਜਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰਾ॥ ਗਾਮ ਨਾਮੁ ਦੁਖਿ ਆਈ॥ ਕਲਿ ਨੁਗਰਾਮ
 ਨਾਮੁ॥ ਬੇਹਿਥਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਰ ਲਘਾਈ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਰਾਮੁ॥ ਨਾਮਿ ਸੁਹੇਲੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਰ
 ਣੀ ਸਾਹੀ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਸਾਹੀ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਤਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ਗਾਮ ਨਾਮੁ॥ ਨਿਸਤਾਰੀ
 ੧॥ ਗਾਮੇ ਗਾਮੁ॥ ਨਾਮੁ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਆਦੁਖ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾ ਸਗਾਇ ਆਰਾਮ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰੈ
 ਗੁਰ ਮੁਖਿ ... ਪਿਆਇਆ॥ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਰਵਾਇ ਆਰਾਮ॥ ਰਵਿ ਆਰਾਮੁ॥ ਰਿਦੈ ਪਰ

ਮਗਤਿ ਪਾਈ॥ ਜਾਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਅਏ॥ ਲੋਕੁ ਵਿਕਾਰ ਨਾ ਵਠ ਬਟੀ ਨਿਕਲੀ ਜਾ ਸਤਿ
 ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਏ॥ ਜੀਅ ਦਾਨ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ਦੀਆਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦਿਤੁ ਲਾਏ॥ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਲਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣਾਏ॥ ੩॥ ਥਾਈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀ ਸਿਧਿ ਕਾਰ ਜੁ ਸਾਭਿ
 ਸੁਹਾਏ ਰਾਮੁ॥ ਰਿਮਿਰੇ ਮਿਰੇ ਮਿਰੇ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗਾਮੁ ਪਿਆਏ ਰਾਮਾ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ
 ਪਵਿਤਰੇ ਇਤਿ ਸੁਰੂਪ ਨਰੇ ਪਿਆ ਕਾਈ॥ ਰਾਮੇ ਰਾਮੁ ਰਵਿ ਆਪ ਦਮੋਤਰਿ ਸਰੂਤਿ ਸਣ ਬੁ
 ਖਗਵਾਈ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲ ਸੀਗਾਰ ਸਰੂਹੇ ਆਗੁਰ ਮਤਿ ਰਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ
 ਅਨੁਗਹੁ ਕੀਅਹੁ ਮੰਦਾਸ ਨਿਦਾਸ ਸਨਿਦਾਸਾ॥ ਜਿਨੀ ਰਾਮੇ ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਵਿ ਅਸਮਨ
 ਮੁਖ ਮੁਖ ਅਭਾਗੀ ਰਾਮੁ॥ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਮੇਹ ਵਿਆਪੈ ਬਿਨ ਬਿਨ ਮਾਇਆ ਲਾਗੀ ਰਾਮਾ॥
 ਮਾਇਆ ਮਲ ਲਾਗੀ ਮੁਖੁ ਕੁਏ ਅਭਾਗੀ ਜਿਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਹ ਰਹਾਇਆ॥ ਅਨੇ ਕਰਕਮ
 ਕਰਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹਰਿ ਰਾਮੇ ਨਾਮੁ ਚੋਰਾਇਆ॥ ਸਹਾ ਬਿਖਮੁ ਜਮ ਪੀਥ ਦੁਹੇਲਾ ਕਾਲੁ
 ਪਤ ਸੇਹ ਅੰਧਿਆਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਤਾਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ॥ ੪॥
 ਰਾਮੁ ਰਾਮੇ ਨਾਮੁ ਗੁਰੁ ਗਾਮੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਣੇ ਰਾਮਾ॥ ਇਹੁ ਮਨ ਆਖਿਨ ਭੂਤ ਪਾਇਆ ਲੀਕੁ ਰਮ
 ਦਾਇਕ ਤੁਘ ਰਿਐ ਏਰਾਮੁ ਮਨਾਇ ਕਿਤਿ ਘਰਿ ਐਸੇ ਸਰੂਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਰਾਮੇ ਨ
 ਮੁਰ ਸਾਏ॥ ਜਨ ਕੀ ਪੈ ਜਰਖੇ ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਉਪਾਰਿ ਤਰਾਏ॥ ਰਾਮੇ ਰਾਮੁ ਰਾਮੇ ਰਾਮੁ ਉਚਾ
 ਗੁਣ ਕਹਤਿ ਆਖੈ ਤੁਨ ਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਕੁੰਗੇ ਨਾਮੇ ਸਮਾਇਆ॥
 ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਤਿਨ ਤਿਤਾ ਸਰੂਗਵਾਇਆ॥ ਰਾਮਾ॥ ਸਾਭਿ ਅਰਥ ਸਾਭਿ ਪ
 ਰਮ ਮਿਲੇ ਮਨਿ ਤਿਓ ਦਿਅਸੋ ਛਲ ਪਾਇਆ ਰਾਮਾ॥ ਮਨ ਤਿਓ ਦਿਅ ਛਲੁ ਪਾਇਆ॥ ਰਾਮ
 ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਆਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਣ ਗਾਏ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਕੁਬੁਧਿ ਗਈ ਸੁਖਿ ਰੇਈ ਰਾਮ ਨਾਮ
 ਮਨ ਲਾਏ॥ ਸਭ ਲਜਨ ਮੁਸਰੀਰ ਸਰੂਹੇ ਆਜਿ ਤੁਰਾਮ ਨਾਪਰ ਗਾਸਿ ਮਾ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ
 ਕੁਨੁ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਿਨ੍ਹ ਘਰਿ ਵਸਿਆ॥ ੬॥ ਜਿਨਿ ਸਰਧਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਲਾਗੀ
 ਤਿਨ ਦੂਜੇ ਤਿਨੁ ਲਾਇਆ ਰਾਮਾ॥ ਜੇ ਪਰਤੀ ਸਭ ਕੀਰਨ ਕਰਿ ਦੀਜੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਅਵਰੁ

ਨਤੁਾਇਆਚਾਮਾ। ਰਾਮਨਾਮੁ ਮਨਿ ਰਾਇਆ ਧਰਮੁ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਅੰਤਿ ਚਲਿਆ ਨਾ
 ਲਿਸਖਾਈ। ਰਾਮਨਾਮੁ ਪੰਨ ਪੂਰੀ ਸੀਰੀ ਨਾਨਕ ਬੇਨ ਜਾਈ। ਰਾਮਨਾਮੁ ਇਸੁ ਜਗੁ ਮਰਿ
 ਬੁਲਹੋ ਜਮੁ ਕਾਲੇ ਨਹਿ ਨ ਆਵੈ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਖੁ ਪਦੁ ਤਾ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਆਪਿ ਮਿ
 ਮਿਲਾਵੈ॥ ੨॥ ਰਾਮੇ ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਸੇਤੇ ਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਇ ਆਰਾਮੁ। ਸੇਵ ਕੇ ਗੁਰ ਸੇਵ
 ਲਾਗਾ ਜਿਨਿ ਮਨ ਤਨ ਅਰਪਿ ਚੜ੍ਹਾਇ ਆਗੈ ਸੇ॥ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅਰਪਿ ਆਬਹਤੁ
 ਨਿਸੰਧਿ ਆਗੁਰ ਸੇਵ ਕਰਾਇ ਮਿਲਾਏ॥ ਟੀਨਾ ਨਾਥ ਜੀ ਆਕਾ ਵਧਾ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਏ
 ਗੁਰੁ ਸਿਖੁ ਸਿਖ ਗੁਰੁ ਹੋਏ ਕੇ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਚਲਾਏ॥ ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਅੰਤਿ ਹਿਰੈ ਦੇਵੈ ਨਾਨਕ ਮਿ
 ਲਣੁ ਸੁਚਾਏ॥ ੮॥ ੭੨॥ ੬॥

ਆਸਾਉ ਤਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਅਗ॥ ੨॥

੧ ਚਿਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਦੁਖ ਬਿਨਾ ਸਨੁ ਪਤਿ ਤਪਦੁ ਨਹ ਰਿਨਾ ਮੁਜੀਉ। ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਕਾਈ ਪਰਮ ਗ
 ਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਉਤਮ ਹਰਿ ਕਾ ਮੁਜੀਉ। ਹਰਿ ਉਤਮ ਕਾ ਮੁਜੀ ਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਜਪੀ
 ਐ ਅਸ ਬਿਗੁਹੈ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੇਵੈ ਦੁਖੁ ਮੇਟੈ ਸਹੈ ਜੀ ਸੇਵੈ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਰਿ ਹੁ
 ਠਾ ਕਰ ਹਰਿ ਜਪੀ ਐ ਆਤਮ ਗਾਮੁ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਦੁਖ ਬਿਨਾ ਦੁਖ ਬਿਨਾ ਸਨੁ ਪਤਿ
 ਤਪਦੁ ਨਹ ਰਿਨਾ ਮੁਜੀਉ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਕਲਿ ਜੁਗ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਜਪੀ ਐ ਸਤਿ ਗੁ
 ਰ ਕੁਾਇ ਜੀਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਸੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸੁਣੀਐ ਹਰਿ ਜਪਤਿ ਸੁਣਤੁ ਦੁਖ
 ਜਾਇ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਆਦੁਖ ਬਿਨਾ ਸਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਇ
 ਆ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬਾਲਿ ਆਨੁ ਬਾਲਿ ਆਪਾਇ ਚਾਨਣ ਅਗਿਨ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇ
 ਆ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨੀ ਆਗਾਧਿ ਆਜਿਨ ਮਸਤ ਕਿਧੁ ਰਿਲਿਖਿ ਪਾਇ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਨਾ
 ਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਕਲਿ ਜੁਗ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਜਪੀ ਐ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੁਾਇ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਾਇ
 ਆਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਇ ਆਗਿ ਰਿਲਾਹ ਪਦੁ ਨਿਬਛਾਣ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਮੂਰਤਿ ਲਗਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾ
 ਈ ਕੁਮੁਕੁ ਕਾਣੈ ਜਾਣੈ ਜੀਉ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਧੂਮ ਭੂਮਿ ਭਾਗਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੁਣ ਗਾਇ

ਆਪਨਾ ਮਨ ਮਨ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖੁ ਖੁਏ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆ
 ਇਆ ਪੁਰਤਾ ਗਿਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਛਲ ਜਨ ਮੁਖ ਰਵਾਣ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ
 ਭੁਗਇਆ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਲਾਗ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਿਟ ਲਗ
 ਨਾਤੇ ਜਨ ਪਰਧਾਨ ਤੇ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੇਗ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੁਆਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਗੁ
 ਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਗ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਗ ਮਯਾ ਨਿਰੋਜੋ ਗਵਨੁ ਭੁਗੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ
 ਸੇਧ ਨੁ ਦੇਖੁ ਸਤ ਪੁਰਖ ਪੁਰੇ ਜਿਨ ਭੁਰਮ ਤਿਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੋਇ ਮੰਗੈ ਪਗ
 ਸਾਧੁ ਮਨਿ ਚੁਕੋ ਸੇਗੁ ਵਿਜੇਗੁ ॥ ਜੀਉ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗ ਨਾਤੇ ਜਨ ਪਰਧਾਨ ਤੇ ਉਤਮੁ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਲੇਗ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੧੦੫ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ਸਤ ਜਗਿ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖ ਸਰੀਰ ਪਗ ਚਰੇ
 ਧਰਮਾ ਧਿਆਨ ਜੀਉ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਤਾਰ ਭੁਗਾਵਹਿ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਦੇਹ ਰਿਗੁਣ ਗਿਆਨ ਜੀਉ ॥ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥ ਹਰਿ ਸਭਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥ ਅੰਤ
 ਰਿਬਾਹ ਰਿਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵੇ ਦੁਨਾ ਅਵਰ ਨ ਕੋਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਹਰਿ
 ਚਰਥਾ ਹਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ਜੀਉ ॥ ਸਤ ਜਗ ਸਤ ਸੰਤੋਖ ਸਰੀਰ ਪਗ ਚਰੇ ਧਰਮਾ ਧਿਆਨ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥
 ਤੇਯੋ ਜਗ ਆਇਆ ਅੰਤ ਰਿਜੋ ਰਪਾਇਆ ਜਤ ਸੰਜਨ ਮੁਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਪਗੁ ਚਉਥਾ
 ਖਿਸਿ ਅੰਤੋ ਪਗਟਿ ਕਿਆ ਮਨਿ ਹਿਰੈ ਦੇਵੈ ਧ੍ਰੁਵ ਜਲਾਇ ਜੀਉ ॥ ਮਨਿ ਹਿਰੈ ਦੇਵੈ ਧ੍ਰੁਵ ਮਹਾ ਬਿਸਥੇ
 ਧਨਿ ਰਪਾਵਹਿ ਲੜਿਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤ ਰਿਮ ਮਤ ਭੋਗ ਲਗਾਨ ਚਉਥੈ ਅੰਤਿਕਾਰ ਦੁਆਇ
 ਆਹ ਰਿਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁ ਰਿਖਿ ਭੁਗਮਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਹਿ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਜੁਗੁ
 ਆਇਆ ਅੰਤ ਰਿਜੋ ਰਪਾਇਆ ਜਤੁ ਸੰਜਨ ਮੁਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਜਗੁ ਦੁਆ ਪੁਰਿਆ
 ਇਆ ਭੁਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਹਰਿ ਗੋਪੀ ਕਲਉ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ਤਾ ਪੁਤਾ ਪਨ ਤਾ ਪਹਿ ਜਗ ਪੁੰਨ ਅ
 ਰੰਭੁ ਰਿਅਤਿ ਕਿਰਮਾ ਕਰਮੁ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਕਰਿਅ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ਪਗ ਦੁਇ ਬਿ
 ਸਕਾਇਆ ਦੁਇ ਪਗਟਿ ਕੈਟਿਕਾਇ ਜੀਉ ॥ ਮਹਾ ਜੁਧੋ ਜੇਧ ਧਰੁ ਕੀਨੇ ਵਿਚਿ ਹਉ ਮੇਧ ਚੇ ਪਰਾ
 ਇ ਜੀਉ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਗੁ ਰਸਾਧਿ ਮਿਲਾਇਆ ਮਿਲਿ ਸਤਿ ਗੁਰਮ ਲਲਾਹਿ ਜਾਇ ਜੀਉ

॥ ਜੁਗੁਪਤੁ ਆਪਦੁ ਆਇ ਆਕੁ ਮਿਕੁ ਮਾਇ ਆਗਿ ਰੇ ਰੇ ਪੀਕਾਨ ਉਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥
 ਕਲਿਜੁ ਗੁਹਰਿ ਕੀ ਆਪਗੁ ਤੈ ਵਿਸਕੀ ਆਪਗੁ ਰਉ ਥਾਇ ਕੈ ਟਿਕਾਇ ਜੀਉ ਚਰਸ ਬਟੁ
 ਕਮਾਇ ਆਖੁ ਉਪਦੁ ਰਿਪਾਇ ਆਜਿ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤਿ ਸਾਂਤਿ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਰ
 ਤਿ ਰਤਿ ਆਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਲਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਖੇਤੁ ਜਮਾਇ ਆਗ ॥ ਕਲਿਜੁ ਗਈ ਚੁ
 ਥੀ ਜੇ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਲਾਗੁ ਮੁਲਗਾ ਦੁਇ ਆਗ ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਗੁ ਰਪੁ ਰਾਪਾਇ ਆਮ ਨਿਹਿ
 ਵੈ ਨਾਮਿ ਲਿਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ਕਲਿਜੁ ਗੁਹਰਿ ਕੀ ਆਪਗੁ ਰਉ ਥਾਇ ਕੈ ਟਿਕਾਇ ਜੀਉ ॥ ੪
 ੧੧ ॥ ਆਸਾ ਅਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਪਰਮਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠ
 ਲਗਾਨ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇ ਆਕੁ ਰਮਤਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਆਪੁ ਰਿਮਸਤ ਕਿਭਾਗੁ
 ਪੁਗਾਨ ਜੀਉ ॥ ਪੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਭਾਗੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਗਾਗੁ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਆ ॥
 ਮਸਤ ਕਿਮਣੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਹੁ ਪ੍ਰਗਟੀ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹਰਿ ਸੇਹਾਇ ਆ ॥ ਜੇ ਤੀਜੇ ਤਿ ਮਿਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇ ਆ
 ਮਿਲਿ ਸਤਿ ਗੁਰਨੁ ਆਮਨ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਪਰਮਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ
 ਮੀਠ ਲਾਗਾਨ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਭਾਇ ਆਪਰਮਪਦੁ ਪਾਇ ਆਤੇ ਉਤਮੁ ਜਨ ਪਰਧਾਨੁ
 ਜੀਉ ॥ ਤਿਨ ਹਮ ਚਰਨ ਸੇਵੇ ਧਿਨ ਧਿਨੁ ਪਗੋ ਪੈਦੁ ਹਜਿਨੁ ਰਿਮੀਠ ਲਾਗਾਨ ਜੀਉ ॥ ਤਿਨ ਹਮ
 ਚਰਨ ਸੇਵੇ ਧਿਨੁ ਧਿਨੁ ਪਗੋ ਪੈਦੁ ਹਜਿਨੁ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਾਗਾਨ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਾਇ ਆਪਰਮ
 ਸੁਖ ਪਾਇ ਆਮੁ ਧਿਭੁ ਗਾਠੀ ਚਾਰੇ ॥ ਗਰਮਤਿ ਹਰਿ ਗਾਇ ਆਹਰਿ ਆਹਰਿ ਧਾਰਉ ਠਿਪਾ
 ਏ ਆਹਰਿ ਨਾਮ ਕੈ ਠਿਧਾਰੇ ॥ ਸਭੁ ਏਕੋ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮਤ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸਭੁ ਆਤਮੁ ਗਾਪਦੁ ਟੁਟੀ
 ਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਭਾਇ ਆਪਰਮਪਦੁ ਪਾਇ ਆਤੇ ਉਤਮੁ ਜਨ ਪਰਧਾਨ ॥ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਸਤ ਸੰਗ
 ਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ਵਿਚ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੋਇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਗਾ ਧਿਆ
 ਯੁਗ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸਿ ਆਬੀਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਹਰਿ ਅੰਧਿ ਤੇ ਸੋਇ ਜਿ
 ਨਿਪੀ ਆਸੋ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਧਿਨੁ ਧਿਨੁ ਭੁਭੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇ ਆਲਗਿ ਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥
 ਨਾਖੇ ਸੇਵਿਨ ਆਸਾ ਪੈ ਧਿਨੁ ਨਾਮੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਹਰਿ ਰਸੁ

ਨਰਸਾਈਵਿਚਿਸੰਗਤਿਹਰਿਰਸੁਹੋਇਜੀਉ॥ਮੋਹਹੀਕਵਿਛਾਬੇਨਿਘਰਤਹਮਜ
 ਤੇਹਰਿਬਾਹਿਪ੍ਰਭੁਪਕਰਾਇਉ॥ਪ੍ਰਭਿਬਾਹਪਕਰਾਈਉਤਮਮਤਿਪਾਈਗੁਰਦਰਣੀ
 ਜਨਲਾਗਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਆਆਰਾਧਿਆਆਰਾਧਿਆਮੁਖਿਮਸਤਕਿਭਾਗੁ
 ਸੁਭਾਗਾ॥ਨਾਨਕਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀਮਨਹਰਿਹਰਿਮੀਠਾਲਾਇਜੀਉ॥ਹਰਿਦਇਆਪ੍ਰਭੁ
 ਰਹੁਪਾਖਣੁਹਮਤਾਰੁਕੁਦਿਲੇਦੁਹਸਬਦਿਸੁਭਾਇਜੀਉ॥੪॥੫॥੧੪॥ਆਸਾਮਹਲਾ
 ੪॥ਮਨਿਨਾਮੁਜਪਾਨਾਹਰਿਹਰਿਮਨਿਭਾਨਾ॥ਹਰਿਭੁਗਤਜਨਮਨਿਠਾਉਜੀਉ॥
 ਜੋਜਨਮਰਿਜੀਏਤਿਨਅੰਖਿਤੁਪੀਵੈਮਨਿਲਾਗਾਰੁਮਤਿਭਾਉਜੀਉ॥ਮਨਿਹਰਿਹਰਿ
 ਭਾਉਗੁਰੁਕਰੋਪਸਾਉਜੀਵਨਮੁਕਤਿਸੁਖਹੋਇ॥ਜੀਵਨਮਰਣਿਹਰਿਨਾਮੁਸੁਹੇਲਾਮਨਿ
 ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਦੈਸੇਈਜੀਉ॥ਮਨਿਹਰਿਰਿਵਸਿਆਗੁਰਮਤਿਹਰਿਰਸਿਆਹਰਿਰਿਸਗ
 ਟਾਕਪੀਆਉਜੀਉ॥ਮਨਿਨਾਮੁਜਪਨਾਹਰਿਹਰਿਮਨਿਭਾਣਹਰਿਹਰਿਭੁਗਤਜਨਮਨਿਠਾ
 ਉਜੀਉ॥੧॥ਜਗਿਮਰਣੁਨਭਾਇਆਅਨਿਤਾਪੁਲੁਕਾਇਆਮਤਜਮੁਪਕਰੈਲੈਜਾਇ
 ਜੀਉ॥ਹਰਿਅੰਤਰਬਾਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਦੈਵੇਦਿਹਜੀਅਜ਼ਾਰਖਿਆਨਜਾਇਜੀਉ॥ਕਿਉ
 ਜੀਉਰਖੀਜੋਹਰਿਦੁਸਤੁਲੈਜੀਜੋਜਿਸਕੀਦੁਸਤੁਸੇਲੈਜਾਇਜੀਉ॥ਅਨਮੁਖਕਰਣਪਲਾ
 ਦੁਕਰਿਭੁਗੇਸਾਭਿਅਉਖਧਟਾਰੁਲਾਇਜੀਉ॥ਜਿਸਕੀਦੁਸਤੁਪ੍ਰਭੁਲੇਦੇਸੁਆਮੀਜਿਨ
 ਉਧਰੇਸਬਦੁਕਮਾਇਜੀਉ॥ਜਗਿਮਰਣੁਨਭਾਇਆਨਿਤੁਆਪੁਲੁਕਾਇਆਮਤਜਮੁਪ
 ਕਰੈਲੈਜਾਇਜੀਉ॥੨॥ਧਰਿਮਰਣੁਲਿਖਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸੋਗਾਇਆ॥ਜਨਉਥਰੇਹਰਿ
 ਹਰਿਹਰਿਪਿਆਨਿਜੀਉ॥ਹਰਿਸੇਭੁਪਾਈਹਰਿਨਾਮਿਦੁਭਿਆਈਹਰਿਦਥਗਧੇਧੋਜਾਇ
 ਜੀਉ॥ਹਰਿਧਰਗਧੇਧੋਹਰਿਨਾਮੋਤੋਸੁਖਪਾਇਆ॥ਜਨਮਮਰਣਦੈਵੇਦੁਖੁਮੇਟੇਹਰਿਗ
 ਮੈਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥ਹਰਿਜਨਮਪ੍ਰਭੁਰਲਿਖੇਕੋਹੋਇਹਰਿਜਨਪ੍ਰਭੁਦੇਕਸਮਾਨਿਜੀਉ॥ਧੁ
 ਰਿਮਰਣੁਲਿਖਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸੋਗਾਇਆਜਨਉਥਰਹਰਿਹਰਿਪਿਆਨਿਜੀਉ॥੩॥
 ਜਗੁਉਪਜੈਥਨਸੈਥਨਸਿਥਿਨਸੈਲਗਿਗੁਰਮੁਖਿਅਸਥਿਰਹੋਇਜੀਉ॥ਗੁਰਮੰਤ੍ਰਾ
 ਝਾਇਹਰਿਰਸੁਕਿਰਸੁਦੇਹਰਿਅੰਖਿਤੁਹਰਿਮੁਖਿਭੋਇਜੀਉ॥ਹਰਿਅੰਖਿਤੁਰਸੁਪਾਇਆ

ਮੁਆਜੀਵਾਇਆਛਿਰਿਬਾਹੁਤ੍ਰਿਮਰਣਨਹੇਈਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਮਰਪਦਪੁ
 ਇਆਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਵੈਸੇਈ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅਪਾਰੁਦੇਕਹੈਬਿਨਾਵੈਅਵਰਨਕੈ
 ਈਜੀਉ॥ਜਗੁਉਪਜੈਬਿਨਸੋਬਿਨਸਿਬਿਨਸੈਲਗਿਗੁਰਮੁਖਿਅਸਥਿਰਹੋਇਜੀ
 ਉ॥੪॥੬॥੧੩॥ਆਸਵੈਤਮਹਲਾ॥੪॥ਵਡੁਮੇਗੋਗੋਵਿਦਅਗਮਅਗੋਚਰਆਇਨਿ
 ਰਜਨਨਿਰੰਕਾਰਜੀਉ॥ਤਾਕੀਗਾਤਿਕਹੀਨਜਾਈਅਮਿਤਵਡਿਅਈਮੇਗੋਗੋਬਿਦਅ
 ਲਖਅਪਾਰਜੀਉ॥ਗੋਵਿਦੁਅਲਖਅਪਾਰਅਪਰਿਪਰਆਪੁਅਪਣਾਜਾਣੈ॥ਕਿਆਇ
 ਹੁਜੀਤਵਿਚਾਰਕਹੀਅਹਿਜੇਤੁਧਆਖਿਏਪਾਣੈ॥ਜਿਸੇਨਨਦਰਿਕਰਹਿਤੁਅਪਣੈਸੋਗੁ
 ਰਮੁਖਿਕੋਰਵੀਚਾਰੁਜੀਉ॥ਵਡੁਮੇਗੋਗੋਵਿਦਅਗਮਅਗੋਚਰਆਇਨਿਰਜਨਾਨਿ
 ਰੰਕਾਰਜੀਉ॥ਤੁਆਇਪੁਰਖਅਪਰਿਪਰਕਰਤਾਤੇਰਾਪਾਰੁਨਪਾਇਆਜਾਇਜੀਉ॥
 ਤੁਘਟਘਟਅੰਤਰਸਰਬਨਿਰੋਤਰਸਕੁਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇਆਸਮਾਇਜੀਉ॥ਘਟਅੰ
 ਤਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰਤਾਕਾਅੰਤਨਪਾਇਆ॥ਓਸੁਰੂਪਨਰੋਖਿਆਅਦਿਸਟਅਗੋ
 ਚਹੁਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥ਸਟਅਨਿਦਿਰਹੈਦਿਨਗਤੀਸਹਜੇਨਾਮਿਸ
 ਮਾਇਆਜੀਉ॥ਤੁਆਇਪੁਰਖਅਪਰਿਪਰਕਰਤਾਤੇਰਾਪਾਰਨਪਾਇਆਜੀਉ॥੩॥
 ਤ੍ਰਿਸਤਿਪਰਮੇਸਰਸਟਅਬਿਨਾਸੀਹਰਿਹਰਿਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਖੁਬੁਏਕੋਅਦੁ
 ਰਨਤ੍ਰਿਅਪੇਪੁਰਖਸੁਜਾਨਜੀਉ॥ਪੁਰਖਸੁਜਾਣਤੁਪਰਧਾਨਤੁਪਜੈਵਡੁਅਦੁਰਨਕੋਈ॥
 ਤ੍ਰਿਸਤਿਪਰਮੇਸਰਤੁਹੈਦਰਤਹਿਤੁਆਪੇਕਰਹਿਸੁਹੋਏ॥ਹਰਿਸਭਮਹਿਗਵਿਅਏਕੋਸੇਈ॥ਓ
 ਖੁਖਲਿਖਿਆਹਰਿਨਾਮੁਜੀਉ॥ਤ੍ਰਿਸਤਿਗੁਰਪਰਮੇਸਰਸਟਅਬਿਨਾਸੀਹਰਿਹਰਿਗੁਣੀ
 ਨਿਧਾਨਜੀਉ॥੩॥ਸਕੁਤੁਹੈਕਰਤਾਸਕੁਤੇਰੀਵਡਿਅਈਜਿਉਭਾਵੈਤਿਏਚਲਾਇਜੀਉ
 ਤੁਧਆਪੇਭਾਵੈਤਿਏਚਲਾਵਹਿਸਕੁਤੇਰੈਸਬਦਿਸਮਾਇਜੀਉ॥ਸਕੁਸਥਿਦਿਸਮਾਵੈ
 ਜਾਤੁਪਕੁਏਤੇਰੈਸਬਦਿਵਡਿਅਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੁਧਿਪਾਈਐਆਪੁਗਵਾਗਵਾਇਐ
 ਸਬਦੇਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਤੇਰਾਸਬਦਅਗੋਚਰਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾ
 ਇਜੀਉ॥ਸਕੁਤੁਹੈਕਰਤਾਸਕੁਤੇਰੀਵਡਿਅਈਜਿਉਭਾਵੈਤਿਏਚਲਾਇਜੀਉ॥੪॥

ਆਸਾਉਤਮਹਲਾ॥ ੬੫੫੫ਗੁ॥੬॥ ੧ਭਿਨਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤ੍ਰਿਨੇਲੇਇਣਮਨਪ੍ਰਮਿਭੰਨਾਗਮਗੋਜਾਮਨਗਮਕਸਦੀਲਾਇਆ
 ਕੋਚਨਸੇਵਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਰਿਗਿਚਲੁਲਿਖਾਮੇਰਾਮਨਤਨਤਿਨਾ॥ਜਨਨਾਨਕਮੁਸਕ
 ਸੁਕੋਲਿਆ॥ਸਕੁਜਨਮੁਪਨੁਪਨੇ॥੧॥ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਬਾਣੀਮਨਮਾਰਿਆਆਣੀਅਲੇਖ
 ਣੀਆਗਮਗੋਜਾਜਿਸੁਲਾਗੀਖੀਮਪਰਿਮਕੀਸੇਜਾਏਜਗੀਆ॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਸੁਖ
 ਖੀਤ੍ਰੈਮਰਿਜੀਵੇਮਗੀਆ॥ਜਨਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਹਰਿਜਗਦੁਤਰਤਗੀਆ॥
 ਜਮਮੁਰਖਮੁਗਧਸਰਣਾਗਤੀਮਿਲਿਓਵਿਦੁਰਗਾਰਾਮਗੋਜਾ॥ਰੁਖਪੂਰੇਹਰਿਪਾ
 ਇਆਹਰਿਬੁਗਤਿਇਕਮੰਗਾ॥ਮੇਰਾਮਨਤਨੁਸਬਦਿਵਿਗਾਸਿਆਜਪਿਅਨਤਪਰਿ
 ਗਾ॥ਮਿਲਿਸੇਤਜਨਾਹਰਿਪਾਇਆਨਾਨਕਸਤਸੰਗਾ॥ਦੀਨਦਇਆਲਸੁਛਿਬੇਨ
 ਤੀਹਰਖੁਹਰਿਗਾਇਆ॥ਗਮਗੋਜਾ॥ਹਰਿਮਾਰਉਸਰਣਿਹਰਿਨਾਮਕੀਹਰਿਹਰਿ
 ਮੁਖਿਪਾਇਆ॥ਬੁਗਤਿਦਫੁਲੁਹਰਿਬਿਰਦੁਹਰਿਲਾਚੁਰਪਾਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕ
 ਸਰਣਾਗਤੀਹਰਿਨਾਮਿਤਗਾਇਆ॥੬੫੭੥੧੬੥॥੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੬੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਚੁਛਿਛੁਛੁਦਿਆਲਾਹਰਿਸਜਣਲਪਾਰਾਮਗੋਜਾ॥ਕੋਚਨਕਾਇਆਕੋਟਗਾੜੁਵਿ
 ਚਿਹਰਿਹਰਿਸਿਧਾ॥ਹਰਿਹਰਿਗੀਗਾਰਤਨੈਮੇਰਾਮਨਤਨੁਦਿਧਾ॥ਪੁਰਿਗੁਰਦੇਰੁਹਰਿ
 ਪਾਇਆਨਾਨਕਰਸਿਗੁਧਾ॥੧॥ਪੰਥੁਦਸਾਵਾਨਿਤਖੜੀਮੰਧੁਜੇਬਨਬੋਲੇਸ਼ਾਮਚਾਏ
 ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਚੇਤਾਇਗੁਰਹਰਿਮਾਰਗਿਚਾਲੀ॥ਮੇਰੇਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁਅਧਾਰੈਹਉ
 ਮੇਥਿਖਜਾਲੀ॥ਜਨਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਹਰਿਹਰਿਮਿਲਿਆਬਨਦੁਲੀ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖ
 ਪਿਆਰੇਆਇਮਿਲੁਮੇਰਿਗੀਵਿਛੁਨੇਗਮਗੋਜਾ॥ਮੇਰਾਮਨਤਨੁਬਹੁਤੁਬੈਗਾਰਿਆਹਰਿਨੈ
 ਣਿਰਸੁਭੰਨੇ॥ਮੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਿਆਰਾਦਸਿਗੁਰਮਿਲਿਹਰਿਮਨਮੰਨੇ॥ਹਉਮੁਖਕਾਰੈਲਾ
 ਈਆਨਾਨਕਹਰਿਕੰਮੇ॥੩॥ਗੁਰਅੰਮ੍ਰਿਤਭਿਨੀਦੇਹੁਗੀਅੰਮ੍ਰਿਤਬਰਕੇਗਮਗੋਜਾ॥ਜਿਸਗੁ

ਰਥਾਨੀਮਨਿਭਾਈਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛਕਿਛਕੇ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਠੇਧਰਿ ਪਾਇਆ ਚੁਕੇ ਪਥਰੇ॥ ਹਰਿ
 ਜਨ ਧਰਿ ਹਰਿ ਹੋਇਆ ਨਾਨਕ ਧਰਿ ਏਕਾ॥ ੪॥ ੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਗਤਿ ਏਨ੍ਹਾ ਰਹੈ ਗੁਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪਾਸੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਗੁਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਚਾ ਹੋਇ ਸਿਖ ਦੇਇ ਚਰਿ
 ਰਾਸੇ॥ ਪੈਨ ਪੈਨ ਦੁਜ ਦੁਜਾਰਾ ਦੁਖ ਜੁ ਹੋ ਗੁਰ ਪਾਸੁ ਸਾ ਬਾਸੇ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਓਨੀ
 ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਪੁਰਿ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖਾਇ ਲਿਖਾਸੇ॥ ੧॥ ਸਤ ਸਚੁ ਹਮਾਰਾ ਤੂਪਨੀ ਸਰੁ ਜਲ
 ਤੁਝ ਦੁਜਾਰਾ॥ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਸੁਖ ਭਾਉ ਤੁਝੈ ਸਾਜਿਆ ਦਿਖਾਵੈ ਸਤੁ ਹਰਿ ਬਰਾ॥ ਜੇ ਪਾਵੈ ਹਿ
 ਠੁਵੈ ਚਿਦ ਸਤਾ ਨਿਲੈ ਕਿਐ ਕਈ ਕਰੈ ਦੁਰਾਗੁ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਭਉ ਹਰਿ ਬਖਸਾ ਅਹਿ ਚੰ
 ਠੁਰਾ॥ ੨॥ ਹਮ ਕਿਐ ਆਰੁਣ ਤੇਰੇ ਦਿਖਾਹੁ ਸੁਆਮੀ ਤੂ ਅਪਰ ਪੈਰ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
 ਸਲਹਹਿ ਦਿਨੁ ਸੁਗਤਿ ਏਹਾ ਆਸਾ ਅਧਾਰੇ॥ ਹਮ ਮੁਰਖ ਕਿਛੁ ਅਨ ਜਾਣਹਾ ਕਿਦੁ ਪਾ
 ਵਹਿ ਪਾਰੇ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੋਹਰਿ ਦਾਸ ਨਿਹਾਰੇ ਮਜਿ ਉਠੈ ਉਠੈ ਰਾਖਿਐ
 ਮਸਰਾਇ ਖੁਆਏ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਹਉ ਛੁਇ ਦਿਗਾ ਤੂ ਹਉ ਦਿਨੁ ਸੁਗਤਿ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਏ॥
 ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੂ ਗੁਰ ਪਿਤਾ ਹੋਏ ਮਤਿ ਸਮਝਾਏ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਕੰਗਣਿਆ ਅਭਿਉ
 ਪੈ ਜਰਖਾਏ॥ ੪॥ ੧०॥ ੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਜਿਨ ਮਸਤ ਕਿਪੁਰਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿਆ ਓ
 ਨਾ ਸਭਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਆਰਿ ਆਨ ਅੰਧੇਰਾ ਕਾਟਿ ਆਗੁਰ ਗਿਆਨ ਪ
 ਦਿਬ ਲਿਖਾ॥ ਹਰਿ ਲਪਾਰਤ ਨੁਪਦਾਰ ਬੇਛਿਰਿ ਬਹੁ ਤਿਨ ਚਲਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
 ਅਗਾਧਿ ਅਗਾਧਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ॥ ੧॥ ਜਿਨੀ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿ ਉਸੇ ਕਥੇ ਜ
 ਗਿਆ ਏਰਾਮ॥ ਰਾਜੇ॥ ਇਹੁ ਮਾਣ ਸਜਨ ਪੁਦੁਇ ਤੁਹੈ ਨਾਮਾ ਬਿਨਾ ਬਿਬਾਸੁ ਜਾਇ
 ਹੁਣਿ ਦੁਤੈ ਰਿਨਾਮੁ ਨ ਥੀਜਿ ਉਐ ਗੈਰੁ ਪਾਕਿਆ ਖਾਏ॥ ਨਾਮੁ ਖਾਨੇ ਛਿਰਿ ਜਨਾਮੁ
 ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਭਾਏ॥ ੨॥ ਤੂ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਸਭ ਕੇ ਸੁਖੁ ਸਭਿ ਤੁਝੈ ਪਾਏ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਕਿਛੁ
 ਬਿਕਿਸੈ ਦੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ॥ ਸਭਿ ਚਲਹਿ ਚਲਾਏ॥ ਜਿਤ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੇਤੁ ਪੁਮਿ
 ਲਹਿ ਜੋਹਰਿ ਮਾਏ॥ ਭਾਏ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਆਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਗਾਏ॥ ੩॥

੩॥ ਕੋਈ ਗਾਵੇ ਗਾਢੀ ਨਾਦੀ ਬੇਦੀ ਬਹੁਤਾ ਤਿਕਰਿ ਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀ ਜੈ ਗਾਮ ਗਾਜੇ ॥ ਜਿਨ ਅੰ
 ਤਰਿ ਕਪਟੁ ਵਿਕਾਰ ਹੋਤਿ ਨਾਰੋਇ ਬਿਆਜੀ ਜੈ ॥ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਨਦਾ ਸਿਰਿ ਰੋ
 ਗਾਧਿ ਦੀਜੈ ॥ ਜਿਨ ਨਾਨਕ ਕਰੁ ਮੁਖਿ ਧਿਰਦਾ ਸੁਰ੍ਹੋ ਹਰਿ ਬੁਰਾਤੀ ਹਰਿ ਲੀਜੈ ॥ ੪॥ ੪
 ੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੪॥ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਹੋਤੇ ਜਨ ਸੁਖ ਭੀ ਸਿਆਣੇ ਰਹੇ
 ਗਾਜੇ ॥ ਜੇ ਬਾਹਰੁ ਕੁਲਿ ਕੁਝਿ ਬੇਲੇ ਦੇ ਕੁਝਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਕੁਝੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਤਾ ਨੇਰੇ ਰਥਾਉ ਨਾ
 ਹੀ ਹਰਿ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦੀ ਬਾਣੁ ਹੋਰਿ ਤਾਣੁ ਸਤਾਣੁ ॥ ੧॥ ਜਿਥੈ ਜਾ
 ਇਥੈ ਜਾਇ ਬਹੇ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਬਾਨ ਸੁਹਾਦਾ ॥ ਗਾਮ ਗਾਜੇ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖੀ ਸੇਬਾਨੁ ਭਾਲਿ
 ਆਲੇ ਪੁਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਦਾ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਦੀ ਪਾਲ ਬਾਇ ਪਈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਜਿ
 ਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜੀ ਆਤਿ ਨਹਿ ਪੂਜ ਕਰਾਇ ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਮਨਿ ਧਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋਰਿ
 ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਗਾਮ ਗਾਜੇ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਹਿ ਪੁਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੁਖ ਜਾਇ ਲਇ ਮੇਰੀ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖਾ
 ਕੀ ਕੁਖ ਸਭੁ ਗਈ ਤਿਨ ਧਿਛੈ ਹੋਰ ਬਾਇ ਘੋਲੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਪੰਨ ਕੀ ਸਿਆਣਿ ਰਿਤੇ
 ਦਿਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪੰਨ ਕਰੀ ॥ ੩॥ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਮਨਿ ਦੁਧਾਈ ਜਿਨ ਮੇਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਛਿਛਾ ਗਾਮ
 ਜੇ ॥ ਕੋਇ ਕਰਿ ਗਲ ਸੁਣਾਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗੋਰੁ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਮਨਿ ਮੀਠਾ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ
 ਗੁਰ ਸਿਖੇ ਪੈ ਨਾਈ ਅਹਿ ॥ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਜੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੋਇ ਆਹਰਿ
 ਹਰਿ ਮਨਿ ਦੁਠਾ ॥ ੪॥ ੨॥ ੧੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੪॥ ਜਿਨ ਭੁਇ ਆਮੇਰਾ ਪੁਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਤਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਗਾਮਿ ਗਾਜੇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਨਾ ਕੁਖ ਸਭੁ ਉਤੈ ਰਹੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
 ਵੈ ॥ ਜੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਦੇ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ
 ਨਿਤ ਜਾਇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਹਰ ਨਾਮੁ ਤਰਾਵੈ ॥ ੧॥ ਜਿਨੀ ਕੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਆਤਿ ਨਾਛਿ
 ਰਿ ਬਿਨ ਬਿਘਨ ਨਹੋਈ ਗਾਮ ਗਾਜੇ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖ ਮਨਾਇਆ
 ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਸੇਵਾ ਆਤਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖ ਸਦਾ ਹੋਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋਏ
 ਆਤਿ ਨਾਮਿ ਲਿਆਹਰਿ ਸੇਇ ॥ ੨॥ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋਤਿ ਨਹਿ ਰਖਨ

ਹਾਗਮਰਾਜੀ॥ ਤਿਨਕੀਨਿ ਦੋਕਈ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿਨਾਮੁ ਪਿਆਗੁ॥ ਜਿਨ
 ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨ ਮਾਨਿਆ ਸਤੁ ਦੁਸਟ ਭੁਖ ਮਾਗੁ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ॥
 ਹਰਿ ਰਖਣੁ ਹਰਾ॥ ਹਰਿ ਦੁਗੁ ਜਗ ਜਗਤ ਉਪਾਇਆ ਪੈਰ ਪਦਾ ਆਇਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੇਉ ਮੁਖਿ ਲਾਇਆ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਅੰਤਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿ॥ ੪
 ੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੪॥ *ਭਗਵੰਤ ਸੇਵਕੁ ਮਨੁ ਮਾਨਿ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਕੁ ਮਨੁ ਮਾਨਿ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਕੁ ਮਨੁ ਮਾਨਿ॥*
 ਛੇਤ ਪਗੁ॥ ੫॥ *੧ ਬਿਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥*
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਪਰ ਦੇਸਿ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਆਉ ਪਰੇ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮਿਲਾ ਦੁਹ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਪਾਸਿ ਦੇਸੇ
 ਹੋ॥ ਹਿਰਿ ਗਲੀ ਆਸਨੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ॥ ਭੁਰਨਾਨਕ ਤੁਝ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੇਲ
 ਹੋ॥ ੧॥ ਮੈ ਪ੍ਰਮਾਨੁ ਰਾਖਿਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਭਾਉ ਕਰੇ॥ ੨॥ ਕਿਸਾਨ ਨ ਬੁਝਈ ਮੇਰੇ ਪਿਆ
 ਰੇ ਨਿਤਾ ਸਕੇ॥ ਨਿਤ ਜੇ ਬਨ ਜਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਮ ਸਾਸਹਿ॥ ਭਾਗਮਣੀ ਸਹਕਾਧ
 ਣਿ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਉਰਧਾਰੇ॥ ੩॥ ਪਿਰ ਰਤਿ ਅਛੈ ਮੈ ਡੁਲੈ ਏਣੇ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ
 ਰਾਤ ਬੁਝ ਜਿਵੈ॥ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਰੇ ਆਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਗੁਰਿ ਬੁਝ ਪੀਵੈ॥ ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਜਗ
 ਦੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੀ ਨੀਦ ਨ ਪਾਵੈ ਕਿਵੈ॥ ਹਰਿ ਸਜਣ ਲਧਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਰੁਚੈ॥
 ਚੜ੍ਹਿ ਚੜ੍ਹ ਬਨ ਤੁਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਰੁਲੀ ਰੁਤੀ॥ ਪਿਰ ਬਾਝੁ ਤ੍ਵਿ ਅਹ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਅੰਗ ਏਧੁ
 ਲੇਤਾ॥ ਮਨ ਆਸਾ ਤੁਲੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਦੁਇ ਨੈ ਨ ਜੁਤੇ ਮਹੁਰ ਨਾਨਕ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾ ਸੀ ਮੇਰੇ ਪਿ
 ਆਰੇ ਜਿਉ ਮਤ ਸੁਤੇ॥ ੪॥ ਹਰਿ ਕੀ ਆਕਥਾ ਕਹਾਣੀ ਆਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੁਨਾ
 ਈ ਆਪ ਗੁਰ ਦਿਵ ਤ੍ਵਿ ਅਹੁ ਉਘੇਲੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨਿ ਮੇਲਾਈਆ॥ ਸਤਿ ਆਸਾ ਹ
 ਰਿ ਪੁਚੀ ਆਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮਨ ਤਿਓ ਦਿਅ ਝਾਛ ਲੁਪਾਇ॥ ਹਰਿ ਤੁਛ ਨਾ ਪਿਆਰਾ ਮੇਰੇ ਮੇ
 ਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸਮਾਇਆ॥ ੫॥ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਖੋਲ ਸਾ॥ ਕਿਉ ਪਾ
 ਈ ਬੈਰ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਆਗੇ ਦੇਖ ਸਾ॥ ਹਰਿ ਦਾ ਤੇਜ ਮੇਲਿ ਭੁਰੁ ਮੁਖਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮੇਲਾ ਸਾ॥
 ਭੁਰਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਪੁਰਿ ਸਤ ਕਿਲਾਸਾ॥ ੬॥ ੧॥ ੧੪

੨੧॥ ੫॥੨॥੧੬॥੧॥
 ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੫॥੬੩॥੫੪॥੧॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਅਨਦੇਅਨਦਪਦਸੈਮੇਪ੍ਰਭੁਨੀਲਗਾਮਾਚਾਖਿਅਨ੍ਹਾਤਾਖਿਅਨ੍ਹਾਮੈਰਹਿਰਸੁਮੀ
 ਠਾਗਾ॥ਰਹਿਰਸੁਮੀਠਾਮਨਮਹਿਦੁਠਾਸਤਿਗੁਰੁਤੁਠਾਸਹਜੁਤੁਇਆ॥ਕਿਹੁਦੁ
 ਸਿੰਘਾਇਆਮੰਗਲਗਾਇਆਪੰਚਦੁਸਟਉਦਿਭੁਗਿਗਾਇਆ॥ਸੀਤਲੁਅ
 ਘਾਨੇਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੇਸਾਜਲਸੰਤਬਸੀਠਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਸਿਉਮਨਮਾਨਿਆ
 ਸੇਪ੍ਰਭੁਨੀਲੀਠਾ॥ ੧॥ਸੋਹਿਅਨ੍ਹੇਸੋਹਿਲਅਨ੍ਹੇਮੇਰੇਬੈਕਦੁਆਰੇਗਾ॥ਖਾਹੁਨੇਪਾ
 ਹੁਨੇਨ੍ਹੇਮੇਰੇਸੀਤਪਿਆਰੇਗਾ॥ਸੀਤਪਿਆਰੇਕਾਰਜੁਸਾਹੇਨਮਸਕਾਰਕਰਿਲਾਗੇ
 ਦੁਆ॥ਅਪੇਜਾਈਅਪੇਮਾਈਅਪੇਸੁਆਮੀਅਪੇਦੇਵਾਅਪਣਾਕਾਰਜੁਆਪਿ
 ਸਦਾਰੇਅਪੇਧਾਰਨਧਾਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਹੁਘਰਮਹਿਬੈਠਾਸੋਰੇਬੈਕਦੁਆਰੇ॥੨॥
 ਨਦੁਨਿਧੇਨਦੁਨਿਧਸੇਰੇਘਰਮਹਿਆਈਗਾ॥ਸਭਿਕਿਛੁਮੇਸਭੁਕਿਛੁਪਾਇਆ
 ਨਾਮੁਪਿਆਈਗਾ॥ਨਾਮੁਪਿਆਈਸਖਾ...ਈਸਹਜੁਸੁਭਾਇਮਿਲਿਗੋਵਿੰਦਾ॥
 ਗਣਤਮਿਟਾਈਚੁਕੀਧਾਈਕਦੇਨਦਿਆਪੈਮਨਿਤਿੰਦਾ॥ਗੋਵਿੰਦਗਾਜੇਅਨਹ
 ਵਜੇਅਨਹਜਸਭਾਬਾਣਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪਿਰਮੇਰੇਸੈਗਿਤਮੇਨਦੁਨਿਗੁਰਮਿ
 ਲਿਜੀਤੈਗਾ॥ਗੁਰਮਿਲਿਜੀਤਾ॥ਹਰਿਹਰਿਕੀਤਾਤੁੰਟੀਭੀਤੁਰਮਗਨਾ॥
 ਪਾਇਆਖਜਾਨਾਬਹੁਤੁਨਿਧਾਨਾਸਾਣਬਮੇਰੀਆਪਿਖੰਡਾ॥ਸੋਈਸੁਗਿਆਲ
 ਸੋਪਰਧਾਨਜੇਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਕੀਤਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਵੁਲਿਸੁਆਮੀਤਾਸਰਸੇਭਾਏ
 ਮੀਤਮੀਤਾ॥੬॥੧॥੨੨॥ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਅਕਥਾਹਰਿਅਕਥਕਥਾਕਿਛੁ॥
 ਜਾਇਨਜਾਣੀਗਾ॥ਸੁਰਿਨਰਸਹਿਨਰਮੁਨਿਜਨਸੁਜਿਵਪਾਣੀਗਾ॥ਸਹਜੇਵ
 ਖੰਡੀਆਮਿਉਬਾਣੀਚਰਣਕਮਲਰੇਗਲਾਇਆ॥ਜਪਿਏਕਅਲਖਪ੍ਰਭੁਨਿਰੰਜਨ
 ਮਨਤਿੰਦਿਆਛਲਪਾਇਆ॥ਤਸਿਆਨੋਮੋਹੁਦਿਕਾਰੁਦੁਜਾਜੇਤੀਸਮਾਣੀ॥ਬਿਨਦਿ

ਤਿਨਾਨਕਕੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸਦਾਹਰਿਗੁਮਛੀ॥੧॥ਹਰਿਸੰਤਾਹਰਿਸੰਤਸਜਨਮੇ
 ਮੀਤਸਹਾਈਗਾ॥ਵਡੁਭਾਗੀਵਡੁਭਾਗੀਸਤਬੰਗਤਪਾਈਗਾ॥ਵਡੁਭਾਗੀ
 ਪਾਏਨਾਮੁਪਿਆਈਲੇਖਦੁਖਸੀਤਾਪੈ॥ਗੁਰਚਰਣੀਲੇਖੋਕੁਮਕੁਓਕੁਗੀ॥ਅ
 ਪਮਿਟਾਇਆਐ॥ਕੋਰਿਕ੍ਰਿਪਾਐਲੇਖੁਭਾਪੁਨੈਦਿਛੁਕਿਤਹਿਨਜਾਈ॥
 ਬਿਨਦੇਤਿਨਾਨਕਦਾਸੁਤਰਾਸਦਾਹਿਰਿਸਰਣਾਈ॥੨॥ਹਰਿਚੇਹਰਿਦਰਿਸੇਹਰਿ
 ਤੇਰੇਕੁਗਤਪਿਆਰੇਗਾ॥ਵਡੀਤਿਨਦਾਗੀਜਾਵਾਸਦਬਲਿਹਾਰੇਗਾ॥ਸਦਾਬਲਿ
 ਹਾਰੇਦਰਿਸੇਹਰਿਤੇਰੇਕੁਗਤਪਿਆਰੇਗਾ॥ਵਡੀਤਿਨਦਾਗੀਜਾਵਾਸਦਾਬਲਿਹ
 ਰੇਗਾ॥ਸਦਾਬਲਿਹਾਰੇਕਰਿਨਾਮਸਕਾਰੇਜਿਨਤੇਟਤਪ੍ਰਭਜਾਤਾ॥ਘਟਿਘਟਿਰ
 ਦਿਗਿਆਸਕੁਥਾਈਪੁਰਨਪੁਰਖਿਬਿਧਾਤੇ॥ਗੁਰਪੁਰਾਪਾਇਆਨਾਮੁਪਿਆਇ
 ਆਜੁਮੈਜਨਮੁਨਹਾਰੇ॥ਬਿਨਦੇਤਨਾਨਕਸਰਣਿਤੋਰੀਗਾਖੁਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੇ॥੩॥ਬੇ
 ਅੰਤਬੇਅੰਤਗੁਣਤੇਰੇਕਤਕਗਾਵਾਰਾ॥ਤੇਰੇਚਰਣਤੇਰੇਚਰਣਪੁਕਿਦੁਭਾਗੀਪ
 ਦਾਰਾ॥ਹਰਿਪੁਤ੍ਰੀਨਾਈਮੈਲੁਗਵਾਈਮੈਜਨਮਮਰਣਦੁਖਲਾਏ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿ
 ਸਦਾਪਦੁਰੰਪਰੇਸਰਪ੍ਰਭਸਾਏ॥ਮਿਟਿਦੁਖਕਲਿਅਣਕੀਰਤਨੁਬਧੁਕਿਜੇਨਿਨਪਾ
 ਬਿਨਦੇਤਿਨਾਨਕਕੁਰਸਰਣਿਤੁਰੀਮੈਅੰਪਣਪ੍ਰਭੁਭਾਵਾ॥੪॥੧॥੩੩॥੨॥

ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ਘੁੰ॥੪॥ ੧੯ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿਚਰਣਕਮਲਮਨਬੇਪਿਆ... ਕਿਛੁਆਨਨਮੀਟਾਰਾਮਰੇਜੇ॥ਮਿਲਿਸੰਤਸੰ
 ਰਿਅਸਾਧਿਆਹਰਿਘਟਿਘਟੇਡੀਠਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੁਠਾਜਨਮਮਰਣਦੁਖਨਾਹੇ॥ਗੁਣ
 ਨਿਪਿਰਾਗਇਆਸਕੁਦੁਖਮਿਟਾਇਆਹਰਿ॥ਬਿਨਠੀਗਾਠੇ॥ਪ੍ਰਭੁਸਹਜਿਸੁ
 ਭਈਛੋਡਿਨਜਾਈਮਨਿਲਾਗਾਰਿਗੁਮਜੀਠਾ॥ਹਰਿਨਾਨਕਏਏਦਰਸਨਕਮ
 ਲਕਿਛੁਆਨਨਮੀਠਾ॥੧॥ਜਿਦੁਰਾਤੀਜਲਿਮਛੁਲੀਤਿਤੁਓਰਾਮੁਰਸਿਮਾਤੇ॥

ਗਮਰਜੇ॥ ਗੁਰਪ੍ਰੇਉਪਦੇਸਿਆਜੀਵਣਗਤਿਗਮਰਜੇ॥ ਜੀਵਣਗਤਿਸੁਆਮੀਅ
ਤਰਿਜਾਮੀਆਪਿਲੈਏਲੜਿਲਾਏ॥ ਹਰਿਰਤਨਮਦਬੋਧਰਗਟੇਪੁਰੋਨਦੋਛੁਨਕਤਹੁ
ਜਾਏ॥ ਪੁਰੁਸੁਘਰਸਰੁਪੁਸੁਜਾਨਸੁਆਮੀਤਬੀਮਿਦੈਨਦਾਤੇ॥ ਜਲੈਸਿਗਿਗਤੀਆਛੁ
ਲੀਨਾਨਕਹਰਿ ਮਾਰੇ॥ ੨॥ ਭਾਤ੍ਰਿਕਜਨੈਬੁਦਜਿਓਹਰਿਪੁਨਅਧਾਰੁਗਮਰਜੇ॥ ਆ
ਲਾਖਜੀਨਾਸੁਤਕੁਤਮੀਤਸਭਹੁਤੇਪਿਆਰਾਗਮਰਜੇ॥ ਸਭਹੁਤੇਪਿਆਰਾਪੁਰਖੁਨਿ
ਗਗਤਾਕੀਗਤਿਨਹੀਜਾਣੀਐ॥ ਹਰਿਸਾਸਿਗਿਗਮਿਨਬਿਸੈਕਧਹੁਗੁਰੁਸਬਦੀਰਿਧ
ਆਣੀਐ॥ ਪੁਰੁਪੁਰਖਜਾਗੀਜੀਵਣੈਸੇਤਰਸੁਪੀਵਣੈਜਪਿਰੁਗਮੇਹਦੁਖਨੁਗਾ॥ ਭਾਤ੍ਰਿ
ਕਜਾਦੈਬੁਦਜਿਓਨਾਨਕਹਰਿਪਿਆਰਾ॥ ਮਿਲਿਨਗਦਿਣਅਪਣੈਮੋਨੇਰਬਪੁਰਾਗਮਰ
ਜੇ॥ ਗੀਰੀਤਿਭਰਮਿਕੀਛੇਟਤਕੁਰਸੁਰਾਗਮਰਜੇ॥ ਪੁਰਨਗੁਰਪਾਏਪੁਰਬਿਲਿਖਾਏਸ
ਰੁਨਿਧਿਟੀਨਦਇਆਲਾ॥ ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਪੁਰੁਸੇਈਸੇਦਰਗੁਰਗਪਾਲਾ॥ ਸੁਖਸਹ
ਜਮਾਨਿਦਘਨੇਰਪਭਿਤਪਾਧੁਆਪੁਪੁਰਾ॥ ਗਰਿਮਿਲੇਨਾਗਾਇਣਨਾਨਕਾਮਨੇਰੋਬਪੁਰ
॥੪॥੧॥੩॥੨੪॥

ਆਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ ਛਿਤਾ॥੫੪॥੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ੧ਬਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸਾਕਉਤੁਏਕ੍ਰਿਪਾਲਪੁਰੁਹਰਿਹਰਿਸੇਈਜਾਪਾਤਾ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਤਿਨਗਮੁਸਿ
ਉਭੇਟਤਸਪਾਤੁ॥ ਛਿਤਾ॥ ਜਲਦੁਨਿਆਈਗੀਤਿਅਬਦਅਦਿਨਹੀਮਨਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿਹਰੇ॥
ਅਬਉਹਾਇਉਆਲਿਕਮਲੇਹਥਾਸਨਮਾਹਿਮਗਨਇਕੁਖਿਨੁਭੀਕਰਿਟਰੇ॥ ਧਿਨਨਾ
ਹਿਟਗੀਐਪੁਤਿਹੰਗੀਐਸੀਗਾਰੁਹਭਿਰਸੁਅਭਪੀਐ॥ ਜਹਦੁਖਸੁਖੀਐਜਮਪੰਥੁਕੁਣੀਐ
ਤਹਸਘਸੀਗਿਨਲੁਪੀਐ॥ ਕਰਿਕਰਿਤਿਗੋਬਿਦਗੁਣੀਐਸਗਲਪੁਛਤੁਦਖਹੇ॥
ਕਹੁਨਾਨਾਛੁਤਰੋਦਿਦਹਰਿਕੀਮਨਹਰਿਸਿਉਕਰੇਹੁਐਸੀਮਨਪ੍ਰੀਤਿਹਰੇ॥ ਆਜੈਸੀਮਛੁਲੀ
ਨੀਹਇਕਖਿਨੁਭੀਨਾਪੀਰੇਮਨਐਸਨੇਹੁਕਰੇਹੁ॥ ਜੈਸੀਠਾਤ੍ਰਿਕਬਿਆਸਧਿਨਬਿਨੁਬੁਦ
ਚੈਵੇਬਰਸੁਸੁਗਾਦੇਮੇਹੁ॥ ਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਕਰੀਜੈਇਹਮਨਦੀਜੈਅਤਿਲਾਈਐਚਿਤਮੁਰਾ

ਰੀ॥ ਮਾਨ ਨ ਕੀਜੈ ਸਰਪਰੀ ਜੈ ਦਰਸਨ ਕਉ ਸੁਖਿ ਹਰੀ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸੰਨੇ ਮਿਲੁ ਨਾਹ ਫਿਛੁ
 ਨੇਪਨ ਦੇਈ ਸਦਸੇ ਨੇਹੰ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੁਤ ਅਨੰਤ ਠਾਕੁਰ ਕੋ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕੀਜੈ ਨਹੀ
 ਮਨ ਮੈ ਸਾਨੇ ਹੁਕਰੇ ਹੁ॥ ੧॥ ਚੁਕਦੀ ਸੁਰਸਨ ਹੁ ਚਿਤੈ ਆਸ ਪਈ ਕਹਿ ਦਿਨੀ ਅਰੁ ਦੇਖਿ
 ਐਕੋ ਕਿਲ ਅੰਬ ਪਰੀ ਤਿਚੈ ਸੁਹਾਵੀ ਆਮਨ ਹਰਿ ਰੇ ਗਕੀ ਜੀਐ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਕੀ ਜੈ
 ਇਕ ਗਤੀ ਕੋ ਪਉ ਪਾਹੁ ਛਿਆ॥ ਅਥ ਕਿ ਆਰੇ ਗੁਲਾਇ ਉਮਹੁ ਰਚਾਇ ਉਨਾਗੇ
 ਆਵੁਣ ਜਾਇ ਆਵਿ ਹਸਾ ਪੁਸਰਣੀ ਪੜੀਐ ਚਰਣੀ ਅਬ ਟੁਟਿ ਸੇ ਮੇਹੁ ਕੀਤੀਐ॥ ਕਹੁ
 ਨਾਨਕ ਛੁਤ ਦਾਇ ਅਲੁਪੁ ਰਖੈ ਮਨ ਹਰਿ ਲਾਇ ਪਰੀ ਤਿਕ ਬਹਿਨੀ ਅਰੁ ਦੇਖੀਐ॥ ੩॥
 ੩॥ ਨਿਸਕਰਿ ਕੇ ਜੈ ਸੇਨਾ ਦਸਾਇ ਸ੍ਵਦੁਣੀ ਹੀਉ ਚਿਤੈ ਮਨ ਮੈ ਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀ ਜੈ॥ ਜੈ ਸੀਓ
 ਟੀਕੁ ਰਤਾ ਹਉਰਣੀ ਪਿਰਹਿ ਸਿਵੈ ਇਹੁ ਮਨ ਲਾਲ ਦੀਜੈ ਪਮਨ ਲਾਲ ਹਿਟੀ ਜੈ ਰੋਗ ਕਰਿ
 ਜੈ ਹਰਿ ਪਸੀ ਅਰਿਗੁ ਸਾਣੇ॥ ਪਿਰੁ ਅਪਨਾ ਪਾਇ ਆਰੇ ਗੁਲ ਲਬਣਾਇ ਆ ਅਤਿ ਸਿ
 ਲਿਉ ਮਿਤ੍ਰ ਚਿਰਾਣੇ॥ ਗੁਰ ਬੀ ਆਸ ਪੀਤਾ ਛੁਠ ਮੁਆਖੀ ਬਿਰਜੇ ਰਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੇ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੁਤ ਦਾਇ ਆਲੇ ਮੇਹ ਨ ਕੇ ਮਨ ਹਰਿ ਚਰਣ ਗਯ ਜੈ ਮੈ ਸੀ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀ ਜੈ
 ੪॥ ੧॥ ੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੫॥ ਸਲੋਕਾ ਬਨੁ ਬਨੁ ਛਿਰਤੀ ਖੋਜਤੀ ਹੰਗੀ ਬਹੁ ਆ
 ਗਾਰਿ ਨਾਨਕ ਭੋਟੇ ਸਾਧ ਜਬ ਹਰਿ ਪਾਇ ਆਮਨ ਮਾਹਿ॥ ੧॥ ਛਿਤੁ ਜਾ ਕਉ ਖੋਜ ਰਿਮ
 ਸਖ ਮੁਨੀ ਅਨੇਕ ਤਪੇ॥ ਬੁਝੇ ਕੋਇ ਅਗਾਧ ਹਿਰਿ ਗਾਨੀ ਜਾਪ ਜੋਧੇ॥ ਜਪ ਤੁਪ ਸੇਜ ਮੁਕਿ
 ਆਪੁ ਜਾ ਅਨੇਕ ਸੇਧ ਨ ਬਿਧਨਾ॥ ਕਹਿ ਗਾਵੁਤ ਬਸੁ ਪਤੀ ਰਬ ਮਜਨ ਮਿਲਨ ਕਉ ਚਿ
 ਜਨਾ॥ ਮਾਨੁ ਬਨੁ ਤਿਨੁ ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਸਗਲ ਤੁਝੁ ਹਿ ਅਰਾਧੇਤਾ॥ ਦਇਆ ਲਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਨ
 ਨਕ ਮਿਲੁ ਸਾਧ ਜੀਗਤਿ ਹੋਇ ਗਤਿ॥ ੧॥ ਕੋਇ ਬਿਸਨ ਅਵਤਾਰ ਸੀ ਕਰ ਜਟਾਧਾਰਾ॥ ਰਾਹ
 ਧਿਤੁ ਝੁਹਿ ਦਇਆ ਗਮਨਿ ਤਨਿ ਰਚਾ ਅਦੁ ਪਾਰਾ॥ ਅਪਾਰ ਅਥ ਮੇਰੀ ਬਿੰਦ ਠਾਕੁਰ ਸਗ
 ਲ ਪੁਰਖ ਪੁਰੁਸ਼ ਪਨੀ॥ ਸੁਰ ਸਿਧ ਗਣਗੀ ਪ੍ਰਬਧਿ ਆਵੁ ਹਿ ਜਖ ਕਿਨ ਰਗੁ ਲੁਕੁਨੀ॥
 ਕੋਇ ਇੰਦੁ ਅਨ ਕੋਇ ਦਵਾ ਜਪ ਤੁਮ ਆਸੀ ਜੈ ਜੈ ਕਰਾ॥ ਅਨਾ ਬਨਾ ਬਦਾਇ ਆਲਾਨ

ਕਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਓਧਾਰੁਕੋਟਿਦੇਵੀਜਾਕਉਸੇਵਹਿਲਖਾਮੀਅਨਿਕਭਾਤਿ। ਕੁਪ
 ਤਪ੍ਰਗਟਜਾਕਉਅਗਧਹਿਪਉਦੁਪਾਣੀਦਿਨੁਸੁਗਤਿ। ਨਖਿਅਤਸਸੀਅਰਸੁਰਧਿ
 ਆਵਹਿਬਸੁਧਗਗਨਾਗਾਏ। ਸਗਲਖਾਣੀਸਗਲਬਾਣੀਸਦਾਸਦਾਧਿਆਵੇ
 ॥ ਸਿਮ੍ਰਤਪ੍ਰਗਟਚਤੁਰਬੇਦਹਪਦੁਸਾਸਤ੍ਰਜਕਉਜਪਤਿ। ਪਤਿਤਪਾਦਨਭੁਗਤਿਵਦੁ
 ਲਨਾਨਕਮਿਲੀਐਸੀਗਿਸਾਤਿ। ਜੇਤੀਪ੍ਰਭੂਨਾਈਰਸਨਤੇਤਕੁਨੀ। ਅਨਜਾਨ
 ਤੇਜੇਸੇਵਤੇਤੀਨਹਜਾਹਿਗਾਨੀ। ਅਵਿਗਤਅਗਨਤਅਧਾਹਠਾਕੁਰਸਗਲਮੰਏਕ
 ਹਗਾ। ਸਬੰਧਜਾਚਕਏਕਦਾਤਾਨਹਦੂਰਿਸਿਗਿਜਾਗੁਗਾ। ਵਸਿਕੁਗਈਆਮਿਲੇਜੀ
 ਆਤਾਕੀਉਪਮਾਕਿਤਗਾਨੀ। ਇਹਦਾਨਮਾਨਨਾਏਕੁਪਾਏਸੀਸੁਸਾਧਹਰਿਚਰਨੀ।
 ੬। ੨॥ ੫॥ ੨੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ। ੫॥ ਸੇਲੇਕਾਉਦਮੁਕਰਹੁਦੁਤੁਬੀਰੇਸਿਮਰਹੁ
 ਹਰਿਹਰਿਗਾਇ। ਨਾਨਕਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸਭੁਸੁਖਹੋਵਹਿਦੁਖਦਰਦਕੁਮਜਾਇ। ੧॥
 ਛੰਤਾ। ਨਾਮੁਜਪਤੋਗੋਬਿਦਨਾਅਲਸਾਈਐ। ਬੇਦਤਸਾਪ੍ਰਸੰਗਜਨਮੁਪਰਿਨਜਾਈ
 ਐ। ਦੁਖਦਰਦਨਭਉਬਿਅਪੈਨਾਮੁਸਿਮ੍ਰਤਸਦਾਸੁਖੀ। ਸਾਸਿਸਾਸਿਅਗਧਿਹ
 ਰਿਹਰਿਧਿਆਇਸੇਪ੍ਰਥਿਮਨਮੁਖੀ। ਕ੍ਰਿਪਾਲਦਿਆਲਰਸੁਲਿਗੁਣਨਿਧਿਕਰਿਦ
 ਇਆਸੇਵਾਲਾਈਐ। ਨਲਕਪੈਅੰਪੈਚਰਣਜੈਪੈਨਾਮੁਜਪਤੋਗੋਬਿਦਨਾਅਲਸਾਈ
 ਐ॥ ੧॥ ਪਾਵਨਪਤਿਤਪੁਨੀਤਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਾ। ਭੁਗਮਅੰਧੇਰਬਿਨਾਸਗਿਆਨਗੁਰ
 ਅੰਜਨਾ। ਗੁਰਗਿਆਨਅੰਜਨਪ੍ਰਭੂਨਿਰੰਜਨਜਲਿਥਲਿਸਹੀਅਲਿਪੁਰਅਧਾਇ
 ਕਨਿਮਖਜਾਏਵੈਸਿਅਮਿਦੇਤਿਸਹਿਦਿਸੁਰਿ। ਅਗਧਿਥੇਥਿਸਮਰਥਸੁਅਧੀਸ
 ਰਥਕਾਕਉਉਚਨਾਗ। ਨਾਨਕਪੈਅੰਪੈਚਰਣਜੈਪੈਪਾਵਨਪਤਿਤਪੁਨੀਤਨਾਮੁਨਿਰੰਜ
 ਨਾ॥ ੨॥ ਉਦਗਾਹੀਗੋਪਾਲਦਿਆਲਕ੍ਰਿਪਾਨਧੋ। ਮੇਧਿਆਸਰਤਅਚਰਨਤੁਮਾਰੀਸ
 ਰਨਿਸਿਧੋ। ਹਰਿਚਰਨਕਰਨਕਰਨਸੁਅਧੀਪਤਿਤਉਧਾਰਨਹਰਿਹਰੇਗਾਸਾਗਰਸੇ
 ਸਾਰੁਭਉਉਤਾਰਨਮੁਸਿਮਰਤਬਹੁਤੋਗੇ। ਆਦਿਅੰਤਬੇਅੰਤਧੇਜਹਿਸੁਨੀਉਧਰਨਿ

ਸੀਤਸੀਗਿਥਿਧੋ॥ ਨਾਨਕਪੈਅੰਪੈਚਰਨਜੈਪੈਉਰਗੀਗੋਪਾਲਾਦਇਅਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧੇ
 ੩॥ ਭੁਗਤਿਫੁਲਹਗਿਥਿਰਦੁਆਪਿਵਾਨਾਇਅਗਾ॥ ਜਹਜਹਸਤਅਗਾਧਾਗਿਤਯ
 ਪ੍ਰਗਾਇਆ॥ ਪ੍ਰਭੁਆਪਿਲੰਦੀਸਮਾਇਸਹਜਿਸੁਕੁਇਕੁਗਤਕਾਰਜਸਾਸਿਆ
 ਅਲੰਦਹਰਿਜਸਮਗੰਮੰਗਲਸਰਬਦੁਖਵਿਸਾਰਿਆ॥ ਚਮਤਕਾਰਪ੍ਰਗਾਸੁਦਹਇ
 ਸਦੇਕਤਹਦਿਸਦਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਪੈਅੰਪੈਚਰਨਜੈਪੈਭੁਗਤਿਫੁਲਹਗਿਥਿਰਦੁ
 ਆਪਿਬਨਾਇਆ॥ ੪॥ ੬॥ ੨॥ ਅਸਮਾਹਲਾ॥ ੫॥ ਬਿਰਸੀਤਨਸੋਗਾਗੁਮਰੈਨ
 ਜਾਵੇ॥ ਜਾਕੈਕ੍ਰਿਹਿਰਿਨਹੁਸਸਦੀਗਾਵੇ॥ ਅਦਿਨਾਸੀਅਦਿਗਤੁਸੇਪ੍ਰਕੁਸ
 ਦਾਨਦੁਤਨਨਿਰਮਲਾ॥ ਨਹਦਰਿਸਦਾਹਦਰਿਠਾਬਰਦਹਦਿਸਪਰਨਸਦਸਦ
 ਪ੍ਰਾਨਪਤਿਗਤਿਮਤਿਜਾਤੇਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਮੁਕੁਦੇ॥ ਨਾਨਕਦੁਖਾਣੈਗੁਰਬਚਨਿਜਾ
 ਏਬਿਰਸੀਤਨਸੋਗਾਗੁਮਰੈਨਜਾਵੇ॥ ਜਾਕਉਰਾਮਕੁਤਚਤਾਕੈਅਨਦੁਖਣਾ॥ ਸੁਖਦਿ
 ਤੀਸਾਨਾਸੇਕੁਪੁਰਬਣਾ॥ ਮਨਮਹੁਤਕਾਲਿਆਣੁਹਰਿਜਸਸੀਗਿਸੁਚਜਨਸੇਪ੍ਰਕੁ॥
 ਸਰਬਸਿਧਿਨਦਨਿਧਿਭਿਤੁਗਹਿਨਹੀਉਸਸਕੁਕਫੁਮਪੁਰਬਾਨੀਪਿਰਹਿਆਨੀਬਿਰੁ
 ਸੋਗਾਗੁਤਾਕਾਬਣਾ॥ ਨਾਨਕਦੁਖਾਣੈਗੁਰਬਚਨਿਜਾਣੈਜਾਕੈਗਾਮੁਕੁਤਾਗਾਤਾਕੈਅ
 ਨਦੁਖਣਾ॥ ੨॥ ਅਉਸਖੀਸੀਤਪਾਸਿਸੇਵਾਲਾਗੀਐ॥ ਪੀਸਉਚਰਨਪਧਾਰਿਆਪੁ
 ਤਿਆਗੀਐਤਜਿਅਗਾ॥ ਪੁਮਿਦੈਸੀਤਪੁਅਪੁਨਹਜਣਾਈਐ॥ ਸਗਦਿਗੀਜੈਮਾਨਿ
 ਲੀਜੈਕਰੋਸੇਸੁਖਪਾਈਐ॥ ਕਰਿਦਾਸੁਦਾਸੀਤਜਿਉਦਾਸੀਕਕੋਜੇਕ੍ਰਿਦਿਨੁਰੋਣਿਜਾਗੀ
 ਐ॥ ਨਾਨਕਦੁਖਾਣੈਗੁਰਬਚਨਿਜਾਣੈਆਅਉਸਖੀਸੀਤਪਾਸਿਸੇਵਾਲਾਗੀਐ॥ ੩॥
 ਜਾਕੈਮਸਤਕਿਭਾਗਸਿਸੇਵਾਲਇਆ॥ ਤਫੀਪੁਰਨਾਸਜਿਨਾਧਸਿਗੁਪਾਇਆ॥
 ਸਾਧਸੀਗਿਹਰਿਕੈਰੀਗਿਗੋਬਿੰਦਸਿਮਰਣਲਾਗਿਆ॥ ਭੁਗਮੋਰਦਿਕਾਰਦੁਜਾਸਗ
 ਲਤਿਨਹੀਭਿਆਗਆ॥ ਮਨਿਸੀਤਿਸਹਜੁਸਕੁਉਦੁਠਾਅਨਦਮੰਗਲਕੁਣਗਾਇਆ॥
 ਨਾਨਕਦੁਖਾਣੈਗੁਰਬਚਨਜਾਣੈਜਾਕੈਮਸਤਕਿਭਾਗੀਸਿਸੇਵਾ॥ ੪॥ ੪॥

੭॥ ੨੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤਿ ਆਕਰੁ ਨ ਕਹੈ
 ਜਮਕਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨ ਤਨ ਸੁਖੀ ਹੋਇ ਅੰਤ ਮਿਲੈ ॥ ਪਾਲਾ ॥ ੧॥ ਛਿਤਾ ॥ ਮਿਲਿਓ ਮੇਤ
 ਨ ਕੈਸੀ ਗਿਐ ਹਿਉ ਧਾਰਿ ਲੇਵਾ ॥ ਬਿਨ ਉਕਰ ਉਕਰਿ ਜੇ ਹਿਰਿ ਰਹਿ ਨਾ ਮੁਦੇਹਾ ॥ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁ ਮੀਰ ਉਚਰਨ ਲਗਾਉ ਮਨੁ ਤਿਆਗ ਉਤੁ ਮਦਾਇਆ ॥ ਕਤਹੁ ਨ ਪਾਉ ਸਰਣਿ ਪਾ
 ਵਉ ਕਰਣਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਿ ਮਾਇਆ ॥ ਸਮਰਥ ਅਪਾਰ ਨਿਰਮਲ ਸੁਨੁ ਸੁਆਮੀ ਬਿਨ
 ਉਥੇਹਾ ॥ ਕਰ ਜੇ ਹਿਨਾਨ ਕਦਾ ਨੁ ਮਥੈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਵਾਰਿ ਲੇਹਾ ॥ ਅਪਰਾਧੀ ਮਤਿ
 ਹੀ ਨ ਨਿਕੁਲੁ ਅਨਾਥ ਨੀਚਾ ॥ ਸਰਕੋ ਠਰ ਕੁਲੀ ਨ ਬਿਆਪਤ ਮੋਹ ਕੀ ਚਾਮਲੁ ਭਰ
 ਮ ਕਰਮ ਅਹੰ ਮਤ ਮਰਣ ਚੀਤਿ ਨ ਮਦੇਹਾ ॥ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ਅਨੰਦ ਮਾਇਆ ॥
 ਅਗਿਆਨ ਤਾਲ ਪਟਾਵੇ ਖਿਸੈ ਜੇ ਬਨੁ ਪੇਜ ਰੂਪਾਇ ਨੁ ਨਿਹਾਰੇ ਸਿਰੀਸੀਤਾ ॥
 ਬਿਨੋਦਿ ਨਾਨਕ ਆਸੇ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਸਾਧਗੁ ਨੀਚੁ ॥ ੨॥ ਚੁਰੇ ਜਨਮ ਅਨੇਕ ਸਿ
 ਕਟ ਮਹਾਂ ਜੇ ਨਿ ॥ ਲਪਟਿ ਰਹਿ ਉਤਿਹ ਸਿਰੀਸੀਤਾ ॥ ਠੇਕੁ ਗੁੰਮਨਾ ॥ ਭਾਤ ਭਾਰ ਅਗਨ ਤਾ
 ਇਉ ਬਹੁ ਪ੍ਰਦੇਸ ਧਿਆਇਉ ॥ ਅਬ ਉਦ ਪਾਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮੁਰਾਰੀ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹਰਿ ਜਾਇ ॥
 ਰਾਖ ਨ ਹਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰੇ ਮੁੰਡੇ ਤੇ ਕਿਹੁ ਨ ਹੋ ਅਹੰ ਨਾ ਸੁਖ ਸਹਨਿ ਆਨੰਦ ਨਾਨਕ
 ਹ੍ਰਿਪ ਬੇਰੀ ਤੇਰੇ ਚੁਉਨਾ ॥ ੩॥ ਨਾਮੁ ਪਗੈ ਕਉ ਧਾਰੇ ਰੁਗਤ ਹਸਿ ਸਾਕਉ ਨਾ ॥ ਜੇਨ ਕੇ
 ਮੁਕਾਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨੁ ਸੁਦਨਾ ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਦਣ ਨ ਬਾਨੀ ਪਰਪ ਗਿਆਨੀ ਮਨਿ
 ਧਨੁ ਪਾਵਹੁ ॥ ਹਰਿ ਰੀਰੀ ਕਠੇ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਧਾਤੇ ਰਾਮੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ॥ ਬਸੁ ਪਾਕਾ ਗਦੁ ਬ
 ਨਾਨਕ ਕਲਮਾਲਿ ਪਣ ਕਉ ਜੇ ਹੋਇ ਪਵਨਾ ॥ ਬੇਅੰਤ ਅੰਤ ਨ ਜਾਇ ਪਾਇ ਆਗੀ ਨ
 ਨਕ ਚਰਨ ਸਰਨਾ ॥ ੪॥ ੫॥ ੨੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੫॥ ਪੁਰਖ ਪਤੇ ਰੁਗਦਾਨ ਤਾ
 ਕੀ ਸਰਣਿ ਰਾਹੀ ਮਾਨਿ ਰਹਉ ॥ ਭੁਏ ਪਰਾਨ ਚਿਤ ਸਗਲ ਲਹੀ ॥ ਮਾਤ ਮਿਤਾ ਸੁਤੀਤ
 ਸੁਰਿਜ ਨਾਇ ਸਟ ਬਿਪ੍ਰਪਨ ਟਿਆ ॥ ਹਰਿ ਰਿਲਾਇ ਆਰੁ ਰਾਮਿ ਲਾਇ ਆਨ
 ਸੁਖ ਮਲੁ ਸੁਖ ਸੁਖ ਟਿਆ ॥ ਬੇਅੰਤ ਚੁਣ ਅਨੇਕ ਮਹਿ ਸਾਕੀ ਮਤਿ ਕਹੁ ਨ ਜਾਇ

ੴ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵ ਅਨਿਕ ਅਲਖ ਠਾਕਰ ਉਨਾਨ ਕਤਿ ਸਗੀ ॥ ੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਨੁ ਸੀਸਾ
 ਰੁਸਹਈ ਆਪਿ ਭੁਏ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਕਾਰੁ ਬਿਖਰੈ ਦਿਸੁ ਗਏ ॥ ਗਤੁ ਭੁਗਮੁ ਮੋਹ
 ਬਿਕਾਰ ਬਿਨਸਿ ਜੋਨਿ ਆਵੁ ਸੁਭ ਕਰੇ ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਭੁਏ ਸੀਤਲ ਸਾਧ ਅੰਤ
 ਲਗ ਪਿਛੇ ॥ ਗੋਦਿ ਦੋਗ ਪਾਲਦੁ ਇਅਲੁ ਸੀਮੁ ਬੋਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਜੈ ਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ
 ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਆਪੁਰਨ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਪਾਈ ਪਰਮ ਗਤਿ ॥ ੨ ॥ ਜਗਦੇਖ ਉਤਮ ਸੀ ਗਿਏ
 ਕੋਰਹਿ ਰਹਿਆ ॥ ਘਟ ਘਟ ਵਾਸੀ ਆਪਿ ਦਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਲਹਿਆ ॥ ਜਲਿ ਖਾਲਿ ਮਹੀਅ
 ਲਿ ਪੁਰਿ ਬੁਢਿ ਨ ਕੀਟਹੁ ਸਤ ਸਮਾਨਿਆ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਸੋਈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਾਨਿ
 ਆਗਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਬ੍ਰਹਮੁ ਲੀਲਾ ਗੋਦਿ ਦਰੁਣੀ ਨਿਪਲਾਨਿ ਕਹਿ ਮਾਗਿ ਮਰਿਸੁ
 ਆਖੀ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਹਰਿਏ ਕਨਾਨ ਕਰਹਿ ਰਹਿਆ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਸੁਹਾਵੁ ਨੀ ਆਈ ਸਿ
 ਮਰਤ ਨਾਮੁ ਹਰੇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਲ ਮਲ ਪਾਪਟੇ ॥ ਦੁਖ ਭੁਖ ਦਾਰਿਦ੍ਰ
 ਨਾਨਾ ਠੇ ਪ੍ਰਗਟੇ ਮਗਾਇਖਾਇਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰੰਗ ਮਨ ਲੋਢੀ ਦਾਖਾ
 ਇਆ ॥ ਹਰਿ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਇਛੁ ਪੁੰਨੀ ਕੁਲ ਸੰਬੁਹਾ ਸਭਿ ਤੇਗ ॥ ਦਿਨ ਸੁਰੇਣਿ
 ਅਨਿਦ ਅਸੁ ਦਿਨ ਸਿਮਰਿਤ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੮ ॥ ੧੦ ॥ ਆਸਾ ਅਲ
 ਪ ॥ ਘਗੁ ॥ ੧ ॥ ਛਿਤਾ ॥ ਸਲੇਕੁ ॥ ੧ ॥ ਓਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਸੁਭ ਚਿਤ ਨ ਕੋਈ ਦਰਮਣ ਨਿਰਮਲ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਦਿਸਰਉ ਇ
 ਬ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰਿ ਸ੍ਰਿ ਪਾਭੁ ਦਿਤਾ ॥ ੧ ॥ ਛਿਤਾ ॥ ੧ ॥ ਉਨੀ ਰੈ ਨ ਨੀ ਐਰਾਮ ਕਨਿਤਾਰੇ ॥ ਜਾ
 ਗਹਿ ਸੀਤ ਜਨਮੇ ਰੇਰਾ ਮਧਿ ਆਗੇ ॥ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਸਦਾ ਜਾਗਹਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਹਿ
 ਅਨਾਦਿ ਨੇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਿਆਨਿ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ਦਿਖਿ ਨੇ ॥
 ਤਜਿ ਮਾਨ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰੁ ਮਨ ਕਾ ਕਲਮ ਲਾਦੁ ਪਜਾਰੇ ॥ ਬਿਨੈ ਤਿਨਾਨਕ ਸਦਾ
 ਜਾਗਹਿ ਹਰਿ ਚਾਸ ਸੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੀ ਸੇਜ ਨੀ ਐ ਮਊ ਬਰ ਬਣਿਆ ॥ ਮਾਨਿ
 ਅਨਦੁਤ ਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਵੁਤ ਸੁਣਿ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ ਜਗਾਮੀ ਚਾਉ

ਮੰਗਲਰ ਸਕੁਰੇ ਪਾਏ ਸਿਰਿ ਗਿਲਗੇ ਦੁਖ ਕੁਚੋ ਪਾਣ ਮਨ ਤਨ ਸਕੁਰੇ ਗੇ ॥ ਮਨ ਇਹੁ ਪਾਈ ५
 ਕੁਪਿ ਆਈ ਸਿ ਜੇ ਗੁਸਾਹੁ ਕੁਰਗੁ ਆਇ ॥ ਬਿਨੁ ਦਿਨਿ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਸਗਲ ਆਨ
 ਚਰ ਸੁਥਾਇ ਆ ॥ ੨ ॥ ਮਿਲਿ ਸਖੀ ਆਪੁ ਚੁ ਹਿ ਕੁਰਿ ਤਨੀ ਸਾਈ ॥ ਲਸਿ ਮੁਖ ਭਰੇ ਕਛੁ
 ਬੇਲਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਗੁਣੀ ਗੁਣ ਗੁਪਤ ਅਪਾਰ ਕਥੇ ਨਿਗਮ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵੇ ॥ ਭੁਗਤਿ ਭੁਗਇ
 ਧਿਆਇ ਸੁਆਮੀ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੇ ॥ ਸਗਲ ਗੁਣ ਸੁਗਿਆਨ ਪੂਰਨ ਆਪਣੇ ५
 ਕੁਭਾਈ ਬਿਨੁ ਦਿਨਿ ਨਾਨਕ ਰੀਗਤੀ ਪ੍ਰੇਮ ਹਜ ਸਮਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸੁਖ ਸੇਹਿ ਲੇਖੁ ਰੀਗਾਵ
 ਟਲਾਗੇ ॥ ਸਾਜਨ ਸਰਸਿ ਅੰਨ੍ਹੇ ਦੁਖ ਦੁਸਮਨ ਕੁਰੇ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸਰਸੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਹਿ
 ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਸਦਾ ਜਾਗੇ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਸੁ
 ਕੁਦਿ ਦੁਸਆਇ ਸਹਜਿ ਪਾਏ ਸਗਲ ਨਿਧਾ ਪ੍ਰਕੁਤ ਗੇ ॥ ਬਿਨੁ ਦਿਨਿ ਨਾਨਕ ਸਗਲਿ ਸੁਆਮੀ
 ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਨ ਤਗੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੦ ॥ ੩੧ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਉਠਿ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਉਕ੍ਰਿਅ ਤੈਕਿ
 ਆਚਿ ਰੁਲਾਇਆ ॥ ਮਹੁਲ ਤਿਪੰਨੀ ਆਕਿ ਤੁਕ੍ਰਿ ਲੇਕੁ ਆਇਆ ॥ ਕੁੜਿ ਲੁਕੁ ਆਇਆ
 ਹੁਆਇ ਆਕਰਹਿ ਪਾਪ ਅਮਿਤਿ ਆ ॥ ਤਨ ਕੁਸਮੇ ਚੁਰੀ ਜਮੇ ਹਿਰੇ ਰੀਕਾ ਲਿਖ ਪੇੜ ਨਿਤਿ ਆ
 ਮਾਲੇ ਬਨੇ ਚੁਰੀ ਦੇ ਸੀਰਹਿ ਉਪੈ ਨੇ ਛਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਕਮਾਣੀ ਸੀਰਿ ਜੁਲਿਆ ॥ ਨਹ ਜਾ
 ਇ ਕਿਰਤੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਛਾਥਾ ਹੁਮਿਰ ਗਨਿ ਦੇ ਪੇਖਿ ਰੇਇ ਚੇਤ੍ਰਾਇਣਾ ॥ ਸੁਹ ਦੁਖ
 ਕੁਦੇ ਨਿਤ ਪਾਪ ਕਮਾਇ ਛਾਪਾ ਪਕਮਾਇ ॥ ਛਾਤੁ ਹਿ ਨਾਗੀ ਲੇ ਚਲੇ ਪਤਿ ਰਲਾਇਆ ॥ ਹਰਿ
 ਚੇਤ ਉਗੀ ਦੇਖਿ ਮੁਠਾ ਕੂੜੇ ਸਜਗਾਇਆ ॥ ਲਬਿ ਲੇਤਿ ਅਹ ਕਾਗ ॥ ਮਾਤਰ ਬਰਕੁ ਆਸ
 ਮਾਣ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਗੁ ਆਗਿਆ ਨਿਬਿਨ ਸੇ ਨਹ ਮਿਟੇ ਆਵੁ ਜਾਇਣਾ ॥ ੨ ॥ ਮਿਠੇ ਮੁਖ ਮੁ
 ਅਕਿ ਉਲੇਖੁ ਕੁਰੀ ॥ ਹਸਤੀ ਗਰਤਿ ਪਾਇਆ ਬਿਉਤਰੀ ਐਤਰੀ ॥ ਤਾਰਣ ਦੁਹੇਲਾ
 ਭਾਇਆ ਬਿਨ ਮਹਿ ਪਸਮੁਰਿ ਤਿਨ ਆਇਉ ॥ ਦੁਖਾ ਸਾਜਾਈ ਗਣਤਨ ਧੀਕੀ ਆਅਪ
 ਟਾਪਾਇਉ ॥ ਭੁਭੁਕਾ ਆਪੁ ਗਣੇ ਆਈ ਤਉ ਤਹਿ ਖੁਆਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਬਧੁ
 ਮੁਠਾ ਮਨ ਮੁਖੇ ਅਹਿ ਕਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਜੀ ਦੇ ਲਗਿ ਪ੍ਰਕੁਰੀ ਸਰਣੀ ॥ ਕੇਠਿ ਲਗਾਇ

ਦੇਤਿ ਸੁਠਾ ਕੁਰਸਰਣੀ॥ ਬਲੁ ਬੁਧਿ ਗਿਆਨਿ ਪਿਆਨਿ ਅਪਣਾ ਆਪਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ॥
 ਸਥਾ ਸਿੰਗਤਿ ਆਪਿ ਹੋਆ ਅਪਿ ਜਾਗਤੁ ਤਰਾਇਆ॥ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਰਖਣੁ ਹੋਰੈ ਸਦਾ ਨਿਰ
 ਮਲੁ ਕਰਣੀ॥ ਨਾਨਕ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਹਿ ਕਥਹੂੰ ਹਰਿ ਸਿਤਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣੀ॥੪॥੨॥੧੧॥੨੩
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਮੇਰੇ ਆਲਸਾਹ ਰਿਪਾ ਸਿਧੇ ਨੇਤੀ॥ ਰਾਵੁ ਹੁਸਰੁ ਆਪੁ ਨ ਜਾਪੁ
 ਸਿਰਿ ਸੇਹੀਤੀ॥ ਸਿਰਿ ਸੇਹੀਤੀ ਕੀਤੁ ਸੁਆਮੀ॥ ਦਿਨੁ ਸੁਰੈਣੀ ਰਾਵੀ ਐ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤਾ ਰਿਨੀ
 ਵਾਪੁ ਕੁਪੇ ਪਿਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ॥ ਬਿਰਹਾਲ ਜਾਇਆ ਦਰਸੁ ਪਾਇਆ ਅਮਿਉ ਦ੍ਰਿਸ
 ਦਿ ਸਿਰੈਤੀ॥ ਬਿਨੁ ਦੇਤਿ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਇਛੁ ਮੁਨੀ ਮਿਲੇ ਜਿ ਸੁਖੇ ਜੀਤੀ॥ ਨਸਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੁ ਕਿ
 ਲਵਿਖ ਕਰਤਾ ਪਰਿਆਇਆ॥ ਦੂਤ ਨਦਹ ਨੁਕੁਇ ਆਗੈ ਵਿਦੁ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ ਪ੍ਰਗਟੇ
 ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਲਾਲ ਨ ਸਾਧ ਸਿੰਗਾ ਵਧਾਇਆ॥ ਆਚਰ ਜੁਝੀਠਾ ਅਮਿਉ ਦੁਠਾ ਗੁਰ
 ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਾਇਆ॥ ਮਨਿ ਸੰਤਿ ਆਵਈ ਝੁਨੀ ਵਧਾਈ ਨਹ ਅੰਤੁ ਜਾਈ ਪਾਇਆ॥
 ਬਿਨੁ ਦੇਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਮੇਲਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਬਣਾ॥੩॥ ਨਰਕਿ ਨ ਡੀਠੈ ਆਸਿ
 ਮਥਤ ਨਾਗਇਣਾ॥ ਜੈਜੈ ਪਰਮੁ ਕਰੈ ਦੂਤ ਕੁਏ ਪਾਲਾਇਣਾ॥ ਪਰਪੀਰ ਜਸਹ ਜਸੁਖੀਏ
 ਸਾਧ ਸਿੰਗਤਿ ਹਰਿ ਕੁਜੇ॥ ਕਰਿ ਅਨਗੁਹ ਗਾਖਿ ਲੀਨੇ ਮੇਰੁ ਮਮਤਾ ਸਕੁ ਤੇਜੇ॥ ਰਹਿ ਕਿਠਿ
 ਲਾਏ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਹੋਰੇ ਬਿੰਦੁ॥ ਦਨ ਪਤ ਅਧਾਇਣਾ॥ ਬਿਨੁ ਦੇਤਿ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਿ
 ਸੁਆਮੀ ਸਗਲ ਆਸ ਪੁਜਾਇਣਾ॥ ਨਿਪਿ ਸਿਧਿ ਚਰਣ ਗੇਤ ਚੇਹ ਕਾੜਾ ਸਕੁ ਕਿ
 ਛੁਦੁ ਸਿਨੈ ਸੈ ਸੇਖੁ ਅਸਾਨੁ॥ ਗਹਿ ਕੁਜਾਲੀ ਨੇ ਨਾਮ ਦੀਨ ਕਰ ਪਾਰਿ॥ ਸਤ ਕਿਰਾਖਿ
 ਆ॥ ਸਿਸਾਰ ਸਾਗਰ ਨਹ ਦਿ ਆਪੇ ਅਮਿਉ..... ਹਰਿ ਰਸੁ ਠਾਖਿ ਆ॥ ਸਾਧਿ ਸਿੰਗੇ
 ਨਾਮ ਰਿਗਿ ਰਮਣ ਜੀਤਿ ਦੁਨੁ ਅਧਾਨੁ॥ ਬਿਨੁ ਦੇਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਬਹੁ ਜਨ
 ਮਿਨ ਉਪਾਜਾ॥੪॥੧੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਦਿਨ ਗਤਿ ਕਮਾਇਐ ਤ੍ਰੈ ਸੇਆਇਉ ਮ
 ਥੈ॥ ਜਿਸੁ ਪਾਸਿ ਲੁਕਾਇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੈ ਸੇਖੀ ਸਾਧੈ ਸਿੰਗਿ ਦੇਖੈ ਕਰਣ ਗੁਰੁ ਕਾਇ ਪਾਪ ਕਮਾਈ
 ਐ॥ ਸੁਖਿ ਤਵੀਜੈ ਨਾਮੁ ਲੀਜੈ ਨਰਕਿ ਮੁਲਿ ਨ ਜਾਈਐ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮ

ਰਹੁਲੈ ਤੈਸੇ ਸਾਥੇ॥ ਰੁਜੁ ਸਾਧ ਸੇਗ ਤਿਸ ਦਾ ਨਾਨਕ ਮਿਦ ਹਿੰਦੇ ਪਕਮਾ ਤੇ॥ ਦੁਲਦੈ ਰਕਰਿ
ਉਦਰ ਰੁਰਹਿ ਮੁਰਖ ਗਵਾਰੁ॥ ਸਬੁ ਕਿਛੁ ਦੇਰਹਿ ਆਗਰਿ ਦੇ ਦੁਸ਼ਹਾਰਾ॥ ਦਾਤਾਰ ਸਦਾ
ਦਇ ਅਲੁ ਸੁਆਮੀ ਕੰਗਇ ਅਮਨ ਹੁਦਿ ਸਾਰਿਐ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੇਗੇ ਰੁਜੁ ਨਿਸੇਗੇ ਕੁਲ
ਸਮੁਹਤਾਰੀਐ॥ ਸਿਧ ਸਾਦਿ ਕੁਦੇ ਦੁਮਨਿ ਜਨ ਭਗਤ ਨਾਮੁ ਅਗਾਧਾ॥ ਬਿਨਦਿ ਤਿਨ ਨ
ਕਸਟਾ ਰੁਜੀਐ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ਕਰਣੇ ਹਾਰਾ॥ ੨॥ ਖੇਟੁ ਨ ਕੀਚਈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਖਣ ਹਾਰਾ॥ ਕੁੜਕ
ਪਟੁ ਕਮਾਵੇ ਜਨ ਮਹਿ ਸੇਸਾਰਾ॥ ਸਿਸਾਰ ਸਾਗਰੁ ਤਿਨੀ ਤਰਿ ਆਜਿ ਨੀਏ ਕਥਿਆ
ਇਆ॥ ਤਨਿ ਕਾ ਮੁਕੁ ਪਮਨਿ ਦਨਿ ਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ
ਅਲਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੁਆਮੀ ਉਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ॥ ਬਿਨਦਿ ਤਿਨ ਨ ਕਟੇ ਕਜਨ ਕੀਚ
ਰਣੀ ਕਮਲ ਅਗਾਧਾ॥ ੩॥ ਪੇਖੁ ਹਰਿ ਤੇ ਦੁਊਰ ਨੀਅਸ ਬਿਰੁ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਮਾਇਆ
ਗੇਗਿ ਜੇ ਤੇ ਸੇਸੇ ਗਿਨ ਜਾਹੀ॥ ਹਰਿ ਸਿਰਿ ਸਾਥੀ ਸਟਾ ਤੇਰੇ ਦਿਨ ਸਰੇਣੇ ਸਮਾਲੀਐ॥ ਹ
ਰਿਏ ਕਥਿ ਨ ਕਛੁ ਅਦੁਰ ਨਹੀ ਰੁਊ ਦੁਤੀ ਆਨਾਲੀਐ॥ ਮੀਤ ਜੇ ਬਨੁ ਮਾਲ ਸਰਬ
ਸੁਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ਕਰਿ ਮਨ ਮਾਹੀ॥ ਬਿਨਦਿ ਤਿਨ ਨ ਕਵਡੁ ਭਾਗ ਪਾਈਐ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਹੀ
॥ ੬॥ ੧॥ ੩੧॥

ਆਸਾ ਅਰੁਲਾ॥ ੫॥ ਘਰੁ॥ ੮॥ ਛਿਤਾ॥ ੧॥ ਓਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਕਮਲ ਕੁਮਰੀ ਤਿ ਕਮਲ ਕੁਮਰੀ ਤੀਤੀ ਪਣ ਮਧਾ ਬਿਪਰੀਤਿ ਹੋ ਅਦੁਪ ਅਕਾਰ ਬਜਤਾ॥ ਗਾਹ
ਬਰਬਣ ਪੇਰ ਗਾਹ ਬਰਬਣ ਪੇਰ ਹਰਿ ਹਮੁ ਸਤ ਮਨੇ ਰਹੁ ਦਿਨ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਾ॥ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਾ
ਤੇ ਪ੍ਰਿਅ ਸੇਗ ਬਨੁ ਕਛੁ ਨਹ ਰਾਤੇ॥ ਕੁਲ ਰੂਪ ਦੁਪਾਗਿ ਆਨਹੀ ਨੀਤੁ ਬਿਨ ਮੋਹਿ ਕਰਨ
ਮਾਤਾ ਕਰੇ ਜੇ ਨਿਨਾਨਕੁ ਸਗਣਿ ਆਇਉ ਪ੍ਰਿਅ ਨਾਥ ਨਰ ਕਰਹੁ ਗਾਤਾ॥ ੧॥ ਮੀਸ ਜਲ
ਗੀਨ ਮੀਨਾਨ ਜਲਹੀ ਨਹਉ ਹਰਿ ਬਰਛੁ ਤਮਨ ਤਨ ਪੀਨ ਹੋ ਕਤਿ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਿਅ ਬਿਨ ਹੋਤ
ਸਨ ਮੁਖ ਸਹਿ ਬਾਨ ਹੋ ਪ੍ਰਗਾ ਅਗਾਧੇ ਮਨ ਤਨ ਪ੍ਰਾਨ ਹੋਉ ਹੁਬੇਧਿ ਉਹੇਧੇਧਿ ਉਸਰ ਜਿ ਰੇਤਾ॥
ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਮਿਲੈ ਬੇਗਾਗੀ ਬਿਨ ਰਹਨ ਪ੍ਰਿਗੁਤ ਨੁ ਤਿਸਾ ਬਿਨਾ॥ ਅਲਕਾਲਾ

ਗੋਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰਿਅਪਥੋਰਿਤਿਤਿਅਨਦਿਨਪ੍ਰਤਮਨਾਸ੍ਰੀਦਿਕਰਾਤੇਨਾਮਮਾਤੇਕੇਕੁਰਮ
 ਦੁਤੀਆਸਗਲਧੇਤਾ। ਕਰਿਦਇਆਮਾਇਆਦਾਇਆਲਪੁਰਨਹਰਿਪ੍ਰੇਮਨਨਕ
 ਮਗਨਹੇਤਾ॥੨॥ ਅਲੀਅਲਗੁੰਜਾਤਅਲੀਅਲਗੁੰਜਾਤਹੇਤਾ॥੩॥ ਕਰਿਦਰਸਬਾਸਨ
 ਮਹੈਪ੍ਰੀਤਿਕਮਲਬੰਧਾਦਤਅਪਾਗ। ਚਾਤ੍ਰਿਕਰਿਤਪਿਆਸਚਾਤ੍ਰਿਕਰਿਤਪਿਆ
 ਸੇਹਘਨਬੰਦਬਚਿਤਮਨਿਆਸਹੇਅਲਪੀਦਤਬਿਸਨਸਤਤਾਪਾ। ਤਾਪਥਿਨਾਸੁਮੀ
 ਨਦੁਖਨਾਸਨਮਿਲਪ੍ਰੇਮਮਨਿਤਨਿਅਤਿਘਨਾ। ਸ੍ਰਿਦਰਚਤੁਰਸੁਜਾਨਸੁਅਧੀਕ
 ਦੁਨਰਸਨਾਗੁਣੀਕੁਨਾ। ਗਹਿਕੁਜਾਲੇਦੁਨਾਮੁਦੇਦੁਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਮਿਟਤਪਾਪਾ
 ਨਾਨਕਜੈਪੈਪਤਿਤਪਾਦੁਨਹਰਿਦਰਸੁਪੇਖਤਨਹਸੀਤਾਪਾ। ਚਿਤਦੁਓਚਿਤਨਾਥਚਿ
 ਤਦੁਓਚਿਤਨਾਥਹੇਰਥਿਲੇਦੁਓਸਰਣਿਅਨਾਥਹੇਮਿਲਿਚਾਉਚਾਈਲੇਪ੍ਰਨਾ। ਸ੍ਰਿਦ
 ਰਤਨਪਿਆਨਹੇਮਨਲਬੁਧਗੋਪਾਲਗਿਆਨਹੇਜਾਚਿਕਜਨਗਧਤਮਾਨਾ। ਪ੍ਰਭ
 ਮਾਨਪੁਰਨਦੁਖਬਿਦੀਰਨਸਗਲਇਛੁਪ੍ਰਜੇਤੀਆਹਰਿਕੀਠਿਲਥੇਦਿਨੁਸੁਕੁਰਗੇਮਿ
 ਲਿਨਾਰਸੇਜਸੁਹਿਚੀਆ। ਪ੍ਰਭੁਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰੀਮੇਲਿਮੁਰਾਰੀਸਗਲਕਲਮਲਭੇ
 ਹਾਨਾ। ਬਿਨਦੇਤਿਨਾਨਕੇਸਰੀਆਸਪੁਰਨਮਿਲੇਸ੍ਰੀਧਰਗੁਨਨਿਧਾਨ॥ ੪॥
 ੧॥ ੧੪॥ ਮੌ੧।੫॥ ਮੌ੨॥ ੩॥੨॥ ਮੌ੩੪॥ ੧੪॥ ਮੌ੪੫॥ ੧੪॥

੧੪ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਕੁਓਨਿਰਦੋਗੁ॥
 ਮਕਲਮੁਰਤਿਅਨੁਨੀਥੈਓਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥੧॥

ਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਵਾਰਸਲੇਕਾਨਾਲਿਸਲੇਕਭੀਮਲੇਪਹਲੇਕੇਲਿਓ॥
 ਏਠੁਆਸਰਜੇਕੀਧੁਨਿ॥ ੧॥ ਸਲੋਕ॥੨॥ ਬਲਿਹਾਰੀਕੁਰਆਪਣੇਦਿਓਗ੍ਰੀਸ

ਦਵਾਰਾ ਜਿਨਿ ਮਾਣੁ ਸਤ ਦੇਵਤੀ ਇਕਤ ਨਲ ਚੀਵਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨ ॥ ਜੇ ਸਉ ਚੇਦਾ ਉਗਰੁ
 ਹਿਸੂਰ ਜਰਹੁ ਹਿਕ ਜਰਾ ॥ ਏ ਤੇ ਨਾਨਕ ਹੋਇ ਅਗੁਰ ਬਿਨ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਮਃ ੧ ॥
 ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਮਨਿ ਅਪੁਣੈ ਮੁਚੈ ਤ ਛੁਟੈ ਤਿਲੁ ਬੂਝਾ ਤੁ ਸਿਉ ਸੇਏ ਅੰਦਰਿ ਖੇਤਾ ॥ ਖੇ
 ਤੇ ਅੰਦਰਿ ਛੁਟਿ ਆਕਰੁ ਨਾਨਕ ਉਨਾਹਾ ॥ ਛਲੀ ਅਧਿ ਬਪੁੜੇ ਤਨ ਵਿਚਿ ਸੁਆਹਾ ॥
 ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੀ ਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਓ ਆਪੀ ਨੈ ਰਚਿਓ ਨਾਉ ॥ ਦੁਖੀ ਕੁਛ ਰਤਿ ਸਾਜੀ
 ਐਕਰਿ ਆਸਣ ਛਿਠੇ ਚਾਉ ॥ ਦਾਤਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਤੂੰ ਤੁਸ ਦੇਵ ਹਿਕਰ ਹਿਪ ਸਾਉ ॥
 ਤੂੰ ਜਾਣੇ ਈਸਰੁ ਸੇਵੇ ਲੇਸ ਹਿਯੈ ਦਾਕੁਰਾਉ ॥ ਕਰਿ ਆਸਣ ਛਿਠੇ ਚਾਉ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
 ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਕੰਠੁ ਸਚੇ ਬੁਧ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਲੇਖ ਸਚੇ ਆਕਾਰੁ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਕਰਣੇ ਸਰਬ ਥੀ
 ਚਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਆਰਾਸ ਚਾਦੀ ਬਣੁ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਗੁਰੁ ਮੁਸਥਾ ਛੁਰ ਮਾਣੁ ॥ ਸਚੇ ਤੇ
 ਰਾਜੁ ਮੁਸਥਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਸਚੇ ਤੁਧ ਆਖਿ ਲਖ ਕਰੇ ਜੀ ॥ ਸਚੇ ਸਤਿ ਤਾਇ ਸਚੇ ਸਕੁ ਜੇ
 ਗੁ ॥ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਸਿਛਤਿ ਸਚੀ ਸਾਲਾਹ ॥ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ
 ਸਚੁ ਪਿਆਇ ਨਿਸਚੁ ॥ ਜੁਮਰਿ ਜੇ ਮੁਕਰੇ ਕਰਾ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿ ਆਈ ਜਾਵ
 ਤੁਨਾਉ ॥ ਵਡੇ ਵਡਿ ਆਈ ਜਾਸਾ ਰਿਨਿ ਆਉ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿ ਆਈ ਜਾਨਿ ਹਰ ਲਥਾਉ
 ਵਡੀ ਵਡਿ ਆਏ ਜਾਣੇ ਆਲਾਉ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿ ਆਈ ਬੁਝੈ ਸਕੁ ਭਉ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿ ਆਈ
 ਜਾਪੁ ਛੁਨਿ ਦਾਤਿ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿ ਆਈ ਜਾ ਅਧੇ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਰਨ ਕਥਨੀ ਜਾਇ ॥
 ਕੀਤ ਕਰਣ ਸਰਬ ਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਭ ਕੀ ਹੈ ਕੋਠੜੀ ਸਰਬ ਆਉ ਚਿਵਾਸੁ ॥
 ਏਕ ਨਾਹੁ ਕਮਿ ਸਮਾਇ ਲਏ ॥ ਏਕ ਨਾਹੁ ਕਮੇ ਕਰੇ ਵਿਣਾਸੁ ॥ ਏਕ ਨਾਹੁ ਕਾਣੇ ਕਾਣਿ ਲਏ
 ਇਕ ਨਾਮਾਇ ਆਵਿ ਰਿਨਿ ਦਾਸੁ ॥ ਏਵਡੁ ਅਧਿ ਨ ਜਾਪਈ ਜਿਸ ਕੇ ਆਇ ਗਸਿ
 ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਜਾਣੀ ਅਹਿ ਜਾ ਕਉ ਅਧਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਨ
 ਕ ਜੀ ਅਉਪਾਇ ਕੇ ਲਿਖਨਾਵੈ ਪਰਮ ਖਲਿਆ ॥ ਓਥੈ ਸਤਿਗੀ ਸਹਿ ਨਿਬੜੇ

ਇਹੁਖਕਚੇਜਜਮਲਿਪਥਾਉਨਪਾਇਨਿਕੁੜਿਆਰਮੁਹਿਕਾਲੈਦੋਜਿਕਿਚਾਲਿਆ॥
 ਤੈਰੇਨਾਇਕਤੇਸੇਜਿਇਗਏ॥ਹਾਰਿਗਏਸਿਠਗਣਦੁਲਿਆ॥ਲਿਖਿਨਾਵੈਧਰਮੁਬ
 ਹਾਲਿਆ॥੨॥ਸਲੋਕੁ॥ਮਃ ੧॥ਵਿਸਮਾਦਨਾਦੁਵਿਸਮਾਦਵੇਦਾ॥ਵਿਸਮਾਦਨੀਅਵਿਸ
 ਮਾਦਬੇਦਾ॥ਵਿਸਮਾਦਰੂਪਵਿਸਮਾਦਰੰਗਾ॥ਵਿਸਮਾਦਨਾਗੋਛਿਰਹਿਜੰਤਾ॥ਵਿਸਮਾਦ
 ਪਉਣਵਿਸਮਾਦਪਾਣੀ॥ਵਿਸਮਾਦਅਗਨੀਖੇਡੁਹਿਵਿਡੁਖੀ॥ਵਿਸਮਾਦਧਰਤੀਵਿਸ
 ਮਾਦਖਾਣੀ॥ਵਿਸਮਾਦਸਾਇਲਗਹਿਪਗਣੀ॥ਵਿਸਮਾਦਸੀਜੋਗੁਵਿਸਮਾਦਵਿੰਜਗ
 ॥ਵਿਸਮਾਦਰੂਪਵਿਸਮਾਦਭੋਗਾ॥ਵਿਸਮਾਦਸਿਛਤਿਵਿਸਮਾਦਸਾਲਾਹਿ॥ਵਿਸਮਾ
 ਦੁਭੈਲੁਕਿਵਿਸਮਾਦਰਾਗੁ॥ਵਿਸਮਾਦਨੇੜੈਵਿਸਮਾਦਦੁਗਿ॥ਵਿਸਮਾਦਦੇਖੈਗਦ
 ਰਾਹਜੁਗਿ॥ਵੇਖੈਵਿਡੁਖਰਹਿਅਵਿਸਮਾਦੁ॥ਨਾਨਕਬੁਝੁਣੁਪੁਰੋਰੁਗਾ॥੧॥ਮਃ
 ਕੁਦਰਤਿਦਿਸੈਕੁਦਰਤਿਸੁਣੀਐਕੁਦਰਤਿਰੁਭਿਸੁਪਸਾਰੁ॥ਕੁਦਰਤਿਪਤਾਲੀਅ
 ਕਾਸੀਕੁਦਰਤਿਸਰਬਅਕਾਰੁ॥ਕੁਦਰਤਿਦੇਦਪੁਰਾਣਕੇਤੇਬਾਕੁਦਰਤਿਸਰਬਦੀ
 ਭਾਗੁ॥ਕੁਦਰਤਿਖਾਣਾਪੀਣਾਧੈਨਣਾਕੁਦਰਤਿਸਰਬਪਿਆਰੁ॥ਕੁਦਰਤਿਜਾ
 ਤੀਜਿਨਸੀਰੰਗੀਕੁਦਰਤਿਜੀਅਜਗਨ॥ਕੁਦਰਤਿਨੇਕੀਆਕੁਦਰਤਿਬਦੀਆ
 ਕੁਦਰਤਿਮਾਨਅਭਿਮਾਨੁ॥ਕੁਦਰਤਿਪਉਣਪਾਣੀਖੈਸਤਰਕਦਰਤਿਧਰਤੀਖਾਰੁ॥
 ਸਰੁਝੀਕੁਦਰਤਿਤੂਕਾਦਰਕਰਤਾਪਾਕੀਨਾਈਖਾਰੁ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੈਐਦਰਿਦੇਖੈ
 ਦਰਤੇਤਾਕੇਤਾਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਪੀਨੈਲੋਗੋਗੋਗੋਗੋਇਰੁਸਮਕਿਭਉਗਾ॥
 ਧਾਇਆ॥ਵਡੋਰੇਆਦੁਨੀਆਦਾਰੁਗਲਿਮੰਗਲੁਗਤਿਚਲਾਇਆ॥ਅਬੋਖ
 ਰਣੀਕੀਰਤਿਦੁਖੀਐਬਹਿਲੇਖਾਕਰਿਸਮਾਝਾਇਆ॥ਥਾਉਨਹੋਦੀਪਉਦੀਦੀਹੁ
 ਟਿਸੁਣੀਐਕਿਆਰੁਆਇਆ॥ਮਨਿਐਜਨਮੁਗਰੁਦਾਇਆ॥੩॥ਸਲੋਕੁ॥
 ੧ ਭੂਵਿਚਿਖਉਣੁਰਹੈਸਦਕਾਉ॥ਭੂਵਿਚਿਚਲਹਿਲਖਦਗੀਆਉਭੈਵਿਚਿ

ਅਗਨਿਕਦੇਦੇਗਾਗਿ। ਭੇਦਿਓਧਰਤੀਥੀਭਾਗਿ। ਭੇਦਿਓਇਦਓਰੈਸਿਰਿ
 ਭਾਗਿ। ਭੇਦਿਓਰਾਜਾਧਰਮਦੁਆਰਾ। ਭੇਦਿਓਸੁਰਜਭੇਦਿਓਏਦੁ। ਕੋਹਕ
 ਰੇਡੀਚਲਤਨਭੇਤਾ। ਭੇਦਿਓਸਿਧਬੁਧਸੁਰਨਾਥਾ। ਭੇਦਿਓਆਤਮਾਏਆਕਾਸਾ। ਭੇ
 ਦਿਓਜੇਧਮਹਾਬਲਸੁਰਾ। ਭੇਦਿਓਆਦ੍ਰਿਪੁੰਧਰ। ਸਗਲਿਆਭੁਖਾਲਿਖਿਆਸਿ
 ਰਿਲੇਖੁ। ਨਾਨਕਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰਸਚਏਕ॥ ੧॥੪੦॥ ੧॥ ਨਾਨਕਨਿਰਭਉਨਿਰੰ
 ਕਾਰੁਹੋਰਕੇਤੇਗਮਰਦਾਲਾ। ਕੇਤੀਆਕੰਚਨਕਧਾਣੀਆਕੇਤੇਥੇਦਥੀਗਾਗਾ। ਕੇਤੇ
 ਰਹਿਮੰਗਤੇਗਿ। ਤਿਸੁਪੁਰਹਿਤਾਲਾ। ਬਾਜਾਗੀਬਾਜਾਗਮਹਿ। ਅਧਿਕਚੁਹਿਥਾ
 ਜਾਗੁ। ਗਾਵਹਿਰਾਜੀਗਾਣੀਆਥੇਲਹਿਆਲਪਤਾਲਾ। ਲਖਵਕਿਆਸੇਮੁਦੇ
 ਲਖਵਕਿਆਕੇਗਾਗਾ। ਜਿਤੁਤਨਿਪਾਈਅਹਿਨਾਨਕਸੇਤਨੁਹੋਰਹਿਛੁਗਾ। ਗਿ
 ਆਨਨਗਲੀਈਚੁਓਐਕਥਨਾਕਰਜਾਸਚੁ। ਕਰਮਿਮਿਲੇਤਾਪਾਈਐਹੋਰਹਿਕਮ
 ਤਿਹੁਕਮੁਖਅਗੁ। ੨॥੫੩॥ ਨਦਰਿਕਰੇਹਿਜੇਆਪਣੀਤਾਨਦਰੀਸਥਿਗੁਰਪਾ
 ਇਆ। ਏਹੁਜੀਉਬਹੁਤੇਜਨਮੁਭਰੇਮਿਆਤਾਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆਸ
 ਤਿਗੁਰਜੇਵਡਦਾਤਾਕੇਨਹੀਸਥਿਸੁਣਿਅਹੋਲੇਕਸਬਾਇਆ। ਸਤਿਗੁਰਮਿ
 ਐਸਚੁਪਾਇਆਜਿਨੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਦਾਇਆ। ਜਿਨਿਸਥਿਸਚੇਸਚੁ
 ਝੁਇਆ। ੪॥੫੪॥ ਸਲੋਕੁਸਃ ੧॥੫੫॥ ਆਸੇਭੇਗੋਪੀਆਪਹਰਰਕਨਗੁਪਾ
 ਲਾਗਾਹੋਣਪਉਣਪਾਣੀਥੇਸੰਤਰੰਦਸੁਰਜੁਅਵਤਾਰਾ। ਸਗਲੀਧਰਤੀਮਿ
 ਲਪਨੁਦਰਤਇਸਰਬਜੰਨਾਲਾ। ਨਾਨਕਮੁਸਾਗਿਆਨਹਿਉਣੀਪਾਇਗਾ
 ਇਆਜਮਕਾਲਾ। ੧॥੫੬॥ ੧॥ ਦਾਇਨਿਚੇਲੇਨਚਨਗੁਗਾ। ਪੈਰਹਲਾਇਨਿ
 ਛੇਰਨਿਰਸਿਗਾ। ਉਡਿਉਡਿਗਾਦਾਝੂਟੇਪਾਇ। ਦੋਖੈਲੋਕਹਸੇਘਰਿਜਾਇ। ਰੋ
 ਟੀਆਕਾਰਇਪੁਰਹਿਤਲਿ। ਆਪੁਪਛੁੜਹਿਧਰਤੀਨਾਲਿ। ਗਾਵਹਿਗੋਪੀਆ
 ਗਾਵਹਿਕਾਨਾਗਾਵਨਿਸੀਤਾਗੋਜਰਾਮੁ। ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰਸਚਨਾਮੁ॥

ਜਾਕਾ ਕੀਆ ਸਗਲ ਜਗਾ ਨਾ। ਸੇਵਕ ਸੇਵਕ ਹਿਕਰ ਮਿਚੜਾਉ। ਭਿਨੀ ਰੇਣਿ ਸਿਨ
 ਮਨਿ ਚਾਉ। ਸਿਖੀ ਸਿਖਿਆ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ। ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਲੰਘਾਏ ਪਾਰਿ।
 ਕੇਲੁ ਨ ਰਖਾ ਚਕੀ ਚਕਾ। ਪਲ ਕੁਚੇ ਲੀਥਹੁ ਤਅਨਿਤਾ। ਲਾਟੁ ਮਾਧਾਣੀ ਅਨ
 ਗਾਹੁ। ਪੀਖੀ ਭੁਭਿਦਿਆ ਲੈਨਿ ਨਸਾਹੁ। ਸੁਮੈ ਚਾੜ੍ਹਿ ਕੁਦਾਈ ਅਹਿ ਜੰਤਾ। ਨਾ
 ਨਕ ਭੁਭਿਦਿਆ ਗੁਣ ਤਨ ਅੰਤਾ। ਬਿਧਨ ਬਿਧ ਭੁਭਿਦਾ ਬੰਸੇਇ। ਪਾਇਐ ਕਿਰਤਿ ਨਦੇ
 ਸ ਭੁਕੋਇ। ਨਉ ਨ ਚਹ ਸਹਿ ਚਲਹਿ ਸਹਿ ਰੋਇ। ਉਡਿ ਨ ਜਾਹੀ ਸਿਨ ਜੋਇ।
 ਨ ਚ ਛਕੁ ਦਨ ਮਨ ਕਾ ਚਾਉ। ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਮਨਿ ਭੁਭਿਤਿ ਨ ਮਨਿ ਭੁਭਿ। ੩॥
 ਪਉੜੀ॥ ਨਾਉ ਤੇਗ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੈ ਨਾਇ ਲਾਇਐ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਈਐ। ਜੀਉ
 ਪਿੰਡ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਦੇਖਾ ਜੈਆ ਧਿਗਦਾਈਐ। ਜੇ ਲੋੜ ਹਿਰੀਗਾ ਮਾਪਣ ਬ
 ਰਿਪੰਨ ਹੁਨੀ ਚ ਸਦਾਈਐ। ਜੇ ਜਰਵਾਣਾ ਪਰਹਰੈ ਜਰਵੇ ਸਕਰੇ ਦੀਆਈਐ।
 ਕੇਰਹੈ ਨ ਭੁਗੀਐ ਪਾਈਐ॥ ੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧॥ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਸਿਛਤਿ ਸਰੀਅ
 ਤਿ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਕਰਹਿ ਧੀ ਚਾਗ। ਬੰਦੇ ਸੋ ਜਿ ਪਦੁ ਹਿਦਾਇ ਬੰਦੀ ਦੇਖਣ ਕਉ ਦੀ
 ਦਾਹੁ। ਹਿੰਦੂ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹ ਨਿਦਰ ਸਨਿ ਰੂਪਿਆਹੁ। ਤੀਰਥ ਨਦੁ ਹਿਅਰ
 ਚਾਪੁ ਜਾ ਅਗਰਵਾ ਸੁਬਹ ਬਾਹੁ। ਜੇਗੀ ਸਿਨਿ ਪਿਆਵਨਿ ਜੇਤੇ ਅਲਖ ਨਾਮੁ
 ਕਰਤਾਰੁ। ਸੁਖ ਸੁਖ ਭਿਰਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਕਾਇਆ ਕਾਂਆ ਕਾਹੁ। ਸਤੀਅ
 ਮਨਿ ਸਿਤੋਖ ਭੁਭਿਦੈ ਕੈਵੀ ਚਾਗ। ਦੇਵੇ ਮੰਗਹਿ ਸਹਸਾ ਗੁਣ ਸੇਭੁ ਕਰੇ ਸੈ
 ਸਾਹੁ। ਚੋਗ ਜਾਗੈ ਤੇ ਕੁੜਿਆ ਰਾਖਾ ਬਾਏ ਬਾਗ। ਇਕ ਹਿੰਦੂ ਪਾਇ ਚਲਹਿ
 ਐਥਾ ਉਤਿਨਾ ਭਿਕਾਈ ਕਾਰ। ਜਲਿ ਥਲਿ ਜੀਆ ਪੁਰੀਆ ਲੋਆ ਮੀਕਾ ਗਕਸ
 ਉਇ ਜਿਅ ਪਹਿਸੁ ਤੇ ਜਾਣਤਿ ਨਾਉ ਤੇਰੀ ਸਾਗ। ਨਾਨਕ ਭੁਭਿਦੁ ਭੁਭਿਸਾ
 ਲਾਹਣੁ ਨਾਨਾ ਮੁਖ ਧਾਰੁ। ਸਦਾ ਅਨਿਦਰ ਹਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਗੁਣ ਵੰਤਿਅ
 ਪਾਛੁ ਗੁ॥ ੧॥ ਮਃ ੧॥ ਸਿਟੁ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੀ ਪੈੜ ਪਾਈ ਕੁਮਿਆਹੁ। ਪੜ੍ਹਿਤਾ

ਤੁਹਿਫਾਕੀਆਜਲਦੀਕਰੇਪੁਕਾਰਾ। ਜਲਿਜਲਿਰੈਵੈਬਪੁਰੀਏਤਿਏਤਿਖਦਹਿ
 ਅੰਗਿਆਗੁ। ਨਸੁਨਿਨਿਕਰੈਤਕਾਰਣੁਕੀਆਸੇਜਾਏਕਰਤਾਗੁ। ੨॥ ਪਉੜੀ॥
 ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਉ। ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਆ। ਸਤਿਗੁਰਵਿ
 ਤਿਆਪੁਰਖੁਉਨਕਰਿਪਰਘਟਆਖਿਸੁਣਾਇਆ। ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਸਦਾ
 ਸਦਾਮੁਕਤੁਹੋਜਿਨਿਦਿਚਹੁਮੇਹੁਚਕਾਇਆ। ਉਤਮੁਦੇਹੁਬੀਚਾਰੁਹੋਜਿਨਿ
 ਸਚੈਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆ। ਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਪਾਇਆ। ੬॥ ਸਲੋਕੁਮੰ॥
 ੧॥ ਹਉਦਿਚਿਆਇਆਹਉਦਿਚਿਆ। ਹਉਦਿਚਿਜੇਮਿਆਹਉਦਿਚਿਮੁਇ
 ਆ। ਹਉਦਿਚਿਦਿਤਾਹਉਦਿਚਿਲਾਇਆ। ਹਉਦਿਚਿਖਟਿਆਹਉਦਿਚਿਕ
 ਇਆ। ਹਉਦਿਚਿਸਾਰਿਆਰੁਕੁਇਆਗੁ। ਹਉਦਿਚਿਪਾਪੁਪੰਨਦੀਚਾਗੁ। ਹਉਦਿ
 ਚਿਨਕੈਕਿਸੁਗਗਿਅਤਾਗੁ। ਹਉਦਿਚਿਹੋਸਹਉਦਿਚਿਰੋਵੈ। ਹਉਦਿਚਿਭਰੀਐਹ
 ਉਦਿਚਿਧੈਵੈ। ਹਉਦਿਚਿਜਾਤੀਜਿਨਸੀਧੈਵੈ। ਹਉਦਿਚਿਮੁਰਖਾਹਉਦਿਚਿਸਿਆ
 ਣਾ। ਮੇਖਮੁਕਤਿਕੀਸਾਰਨਜਾਣਾ। ਹਉਦਿਚਿਆਇਆਹਉਦਿਚਿਛਾਇਆ
 ਹਉਮੈਕਰਿਕਰਿਜੰਤਉਪਾਇਆ। ਹਉਮੈਬੁਝੈਤਾਦਰਸੁਝੈਗਿਆਨਾਇਹੁਣਾ
 ਕਥਿਕਥਿਲੁਝੈ। ਨਾਨਕਹੁਕਮੀਲਿਖੀਐਲੇਖੁ। ਜੇਯਾਦੈਖੈਤਹੰਦੇਖਾ। ੧॥ ਮੰ॥ ੨॥ ਹਉ
 ਮੈਦੇਹਾਜਾਤਿਹੋਹਉਮੈਕਰਮੁਕਮਾਹਿ। ਹਉਮੈਦੇਹੀਬੰਧਨਾਛਿਰਿਛਿਰਿਜੇਨੀਪਾਰਿ
 ਹਉਮੈਬਿਥਹਉਪਜੈਬਿਤੁਸਿਜਮਿਇਹੁਜਾਇ। ਹਉਮੈਦੇਹੋਹੁਕਹੁਹੋਪਾਇਐਕਿਰਿ
 ਤਿਛਿਰਾਹਿ। ਹਉਮੈਦੀਰਖੁਰੇਗੁਹੋਦਾਰੁਤੀਇਸੁਮਾਹਿ। ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਜੇਆਪਣੀ
 ਤਾਗੁਰਕਾਸਥਦੁਕਮਾਹਿ। ਨਾਨਕਕਹੈਸੁਣਹੁਜਨਹੁਇਤਸਿਜਾਮਿਦੁਖਜਾਹਿ
 ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੇਵਕੀਤੀਸੇਤੋਖੀਈਜਿਨੀਸਚੈਸਚੁਪਿਆਇਆ। ਉਨੀਮੈਦੈਪਹੁਰਖਿ
 ਉਕਰਿਸੁਕ੍ਰਿਤੁਪਰਮੁਕਮਾਇਆ। ਉਨੀਦੁਨੀਅਤੇਜੇਬੰਧਨਮੰਨੁਪਾਣੀਬੋਝਾ
 ਧਾਇਆ। ਤ੍ਰਿਬਖਸੀਸੀਅਗਲਾਨਿਤਦੇਵਹਿਚੜ੍ਹਹਿਸਦਾਇਆ। ਵਡਿਆ

ਈਵੁਧਾਇਆ॥ ੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ १॥ ਪੁਰਖਾਬਿਰਖਾਤੀਰਥਾਤਟਾਮੇਘਾਧੇਤੁਗਾਟੀ
 ਪਾਲੇਆਮੰਡਲਾਖੰਡਾਦਰੁੰਡਾਗਾਅੰਡੁਜਜੇਰਜਉਤਤੁਜਾਪਾਣੀਸੀਤਾਜਾਨਾ॥
 ਸੋਮੀਤਿਜਾਨੈਨਾਨਕਾਸਰਾਮੇਰੇਜੇਤਾ॥ ਨਾਨਕਜੰਤਉਪਾਇਕੈਸਮਾਲੇਸਕੁਨਾਹ
 ਜਿਨਿਕਥੇਕਰਣਾਕੀਆਉਤਉਂਕਰਣੀਤਾਹ॥ ਸੋਕਰਤਾਉਤਾਕਰੇਜਿਨਿਉ
 ਪਾਇਆਜਗਾ॥ ਤਿਸੁਜਗਾਰੀਸੁਅਸਤਤਿਉਤਿਸੁਦੀਘਾਣਅਭਗਾ॥ ਨਾਨਕ
 ਸਚਨਾਮਿਥਿਨੁਕਿਆਇਕਾਕਿਆਤਗਾ॥ ੧੪॥ ਲਖਨੀਕੀਆਚੇਰੀਆਈ
 ਆਲਖਪੁੰਨਾਪਰਦਾਰੁਲਖਤਪਉਪਾਰਿਤੀਰਥਾਸਹਜੇਜਗੁਥੇਬਾਣ॥ ਲਖਸੁਰਤ
 ਟਸੀਗਰਾਮਰਣਮਹਿਛੁਟਹਿਪੁਰਾਣ॥ ਲਖਸੁਰਤੀਲਖਗਿਆਨਪਿਆਨੁਪ
 ਝੀਅਹਿਪਾਠਪੁਰਾਣ॥ ਜਿਨਕਰਤੈਕਰਣਾਕੀਆਲਿਖਿਆਆਰੁਣਜਾਣ॥ ਨ
 ਨਕਮਤੀਮਿਥਿਆਕਰਮੁਸਚਾਨੀਸਾਣ॥ ੧੫॥ ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਏਕਤੁਜਿਨਿਸਚੇਸ
 ਚੁਦਰਤਾਇਆ॥ ਜਿਸਤੁਦੇਹਿਤਿਸੁਮਿਲੈਸਚੁਤਤਿਨੀਸਚਕਮਾਇਆ॥ ਸਤਗੁ
 ਰਮਿਲਿਐਸਚੁਪਾਇਆ॥ ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਸਚੁਦਸਾਇਆ॥ ਪੁਰਖਸਚੁਨਜਾਣੀ
 ਮੁਨਮੁਖੀਜਨਮੁਗਾਦਾਇਆਦਿਉਦੁਨੀਆਕਧੇਆਇਆ॥ ੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ
 ੧॥ ਪਤਿਪਤ੍ਰਿਗਤੀਲਦੀਅਹਿਪਤ੍ਰਿਪਤ੍ਰਿਤੁਗੀਅਹਿਸਾਥਪਤ੍ਰਿਪਤ੍ਰਿਬੇਨੀਪਾਈਐ
 ਪਤ੍ਰਿਪਤ੍ਰਿਗਤੀਅਹਿਖਾਤਾ॥ ਪਤ੍ਰਿਮਤ੍ਰਿਹਿਜੇਤਬਰਸਬਰਸਪਤ੍ਰੀਆਹਿਜੇਤਮਾਸੁ
 ਪਤ੍ਰੀਐਜੇਤੀਆਰਜਾਪਤ੍ਰੀਅਹਿਜੇਤਸਾਸੁ॥ ਨਾਨਕਲੇਖੇਏਕਗਲੁਹੋਰਹਉਮੈ
 ਝੁਖਣਾਝੁਖਾ॥ ੧॥ ੧੬॥ ਲਿਖਿਲਿਖਿਪਤ੍ਰਿਅਤੇਤਾਕਤ੍ਰਿਆ॥ ਬਹੁਤੀਰਥ
 ਕੁਵਿਅਤੇਤੇਲਾਵਿਆ॥ ਬਹੁਤੇਖਕੀਆਦੇਹੀਦੁਖਦੀਆ॥ ਸਹਦੀਜੀਆਆਪ
 ਣਾਕੀਆ॥ ਅੰਨਨਖਾਇਆਸਾਦੁਗਾਦਾਇਆ॥ ਬਹੁਦੁਖਪਾਇਆਦੁਜੇਬਾਇ
 ਆ॥ ਬਸਤ੍ਰਪਹਿਰੈਅਹਿਨਿਸਿਕਰੇ॥ ਮੋਨਿਦਿਗੁਤਾਕਿਉਜਾਗੇਗੁਰਬਿਨ
 ਸੁਤਾ॥ ਪਗਉਪੇਤਾਣਾਪਣਾਕੀਆਕਮਾਣਾ॥ ਅਲੁਮਲੁਖਾਈਸਿਰ

ਛੁਟੀ ਪਾਈ ਮੁਰਖਿ ਅੰਚ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ਮਦਿ ਨਾ ਦੇ ਕਿਨੁ ਖਾਇ ਨ ਪਾਈ। ਰੋਹੇ ਬਾਣੀ
 ਮਨੀ ਮਸਾਣੀ। ਅੰਧਨ ਜਾਣੈ ਛਿਰਿ ਪੈਦੁ ਤਾਣੀ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋਟੇ ਸੇ ਸੁਖ ਪਾਇ। ਹਰਿਕ
 ਨਾਮੁ ਮੀਨਿ ਦੁਸਾਇ। ਨਾਨਕ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਸੇ ਪਾਇ। ਆਸ ਅੰਦੇ ਸੇ ਤਿਨਿ ਕੇ ਦੁਲਹ ਉਮੈ ਸ
 ਬ ਦਿਜਲਾਇ। ॥ ੫੯੩ ॥। ਰੁਗਤਿ ਤੇਰੇ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਦਰਿ ਸੇ ਹਨਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਵੈ।
 ਨਾਨਕ ਕਰਮਾ ਬਹਰੇ ਦਰਿ ਚੇ ਅਨ ਲਹ ਨੀ ਦੁਇ। ਇਕਿ ਮੂਲ ਨ ਬੁਝੁ ਨਿਆਪਣਾ
 ਮਣਹੋ ਦਾ ਅਪੁਗਣਾ ਦਿਓ। ਹਉ ਛਾ ਛਿਕੀ ਨੀ ਚਜਾਤਿ ਹਰਿ ਉਤ ਸੁਜਾਤਿ ਸਟਾਇ
 ਓ। ਤਿਨਾ ਮੰਗਾ ਜਿਤੁ ਏਧਿ ਆਇਓ। ॥ ੫੯੪ ॥। ਕੁੜਗ ਜਾ ਕੁੜਪ ਰਜਾ ਕੁੜ
 ਸਬੁ ਸੰਸਾਰਿ। ਕੁੜਮੰਤ੍ਰ ਪਕੁੜ ਮਾਨੀ ਕੁੜ ਬੈਸਣਹਾਰਾ। ਕੁੜ ਸਾਇਣ ਕੁੜ ਰੁਪਾ ਕੁੜ ਪੈਨ
 ਟਹਾਰਾ। ਕੁੜ ਕੰਠਾਇਆ ਕੁੜ ਕਪੜਾ ਕੁੜ ਰੁਪ ਅਪਾਰਾ। ਕੁੜ ਮੀਆ ਕੁੜ ਬੀਬੀ ਪਿਧਿ
 ਕੁੜਿ ਕੁੜੇ ਨੇਹੁ ਲਗਾ ਦਿਸ ਰਿਆ ਕਰਤਾਰਾ। ਕਿਸਨਾ ਲਿਕੀ ਚੈਵੇ ਸਤੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਚਲਣ
 ਹਾਰਾ। ਕੁੜਾ ਮਿਠਾ ਕੁੜਾ ਮਾਖਿ ਉਕੁੜੇ ਬੇਪੁਗਾ। ਨਾਨਕ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਤੁਧਾ ਏਕੁੜੇ ਕੁੜਾ।
 ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਸਚਤਾ ਪਰਜਾਣੀ ਐ ਜਾ ਰਿਦੈ ਸਚ ਹੋਇ। ਕੁੜਿ ਕੀ ਮਲ ਉਤਰੇ ਤਨ ਕਰੇ
 ਹਛੁ ਪੋਇ। ॥ ੧ ॥ ਸਚਤਾ ਪਰਜਾਣੀ ਐ ਜਾ ਸਚਿ ਪੋਗੇ ਪਿਆਰਾ। ਨਾਓ ਸਚਾ ਮਨ ਰਹ ਸੀ ਐ
 ਤਾਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ। ਸਚਤਾ ਪਰਜਾਣੀ ਐ ਜਾ ਰੁਗਤਿ ਜਾਣੈ ਜੀਉ। ਪਰਤਿ ਕਾਇਆ
 ਸਾਧਿ ਕੈ ਦਿਓ ਦਿਓ ਇਕਰਤਾ ਬੀਉ। ਸਚਤਾ ਪਰਜਾਣੀ ਐ ਜਾ ਸਿਖ ਸਚੀ ਲੇਇ। ਦ
 ਇਜਾਣੈ ਜੀਅ ਕੀ ਕਿਛੁ ਪੁੰਨ ਦਾ ਨੁਕਰੇਇ। ਸਚਤਾ ਪਰਜਾਣੀ ਐ ਜਾ ਮਾਤ ਮਤੀ ਰ
 ਬਿਕਰੇ ਨਿਵਾਸਾ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੈ ਬਹਿਰੇ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸਾ। ਸਚੁ ਸਭੁ ਨ ਹੋਇ ਦਾ
 ਰੁਪਾ ਪੁਕਚੈ ਪੋਇ। ਨਾਨਕ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਜਿਨ ਸਚ ਪਲੈ ਹੋਇ। ॥ ੧ ॥ ੫੯੫ ॥।
 ਦਾਨੁ ਮਾਹਿਤੁ ਤਲੀ ਖਾਕੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਾਸਤ ਬਿਲਾਈ ਐ। ਕੁੜਾ ਲਾਲ ਚਛੇ ਨੀ ਐ ਹੋਇ
 ਇਕਾ ਨਿਅਲ ਖਾਧਿ ਆਈ ਐ। ਛਲੁ ਤੇਵੇ ਪੇਮਾਈ ਐ ਜੇਵੇ ਹੀ ਕਰਮ ਕਮਾਈ ਐ।
 ਜੇਹੈ ਪੁਰਾ ਬਿਲਿਖਿ ਆਤਾ ਪੁਤ੍ਰਿ ਓਨਾ ਦੀਪਾਈ ਐ। ਮਤਿ ਬੇਨੀ ਸੇਵਕਾ ਵਾਈ ਐ।

੫੯੪

੧੦॥ ਸਲੋਕ ੪॥ ਸਚੁ ਕਾਲੁ ਭੁਜਵਰਤਾਇ॥ ਕਲਿਕ ਲਖ ਬੇਤਾਲਾ ਬੀਉ ਬੀਯੋ
 ਪਤਿ ਲੈ ਗਏ॥ ਅਬ ਕਿਉ ਉਗੈ ਦਾਇ॥ ਜੇ ਇਕੁ ਹੋਇ ਤਾਉ ਗਵੈ ਰਤੀ ਹੁਰੁ ਤਿਹੋਇ॥ ਨ
 ਨ ਕਪਾਹੈ ਬਾਹਰਾ ਕੇ ਫੈਰੇ ਗੁਨ ਸੋਇ॥ ਭ੍ਰੇਵਿ ਚਿਖੰ ਬੁਝ ਜਾਇ॥ ਸਰਸੁ ਪਾਹੁ ਤਨਿ ਹੋਇ॥
 ਨਾਨਕੁ ਰਤੀ ਜੇ ਰੋਖੈ ਕੁਝੈ ਸੋਇ ਨ ਕੋਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੧॥ ਲਬੁ ਪਾਪੁ ਦੁਬਿਗਾਜਾ ਮਹਤਾ ਕੁ
 ਜੋਇ॥ ਸਿਕਦਾਗੁ ਕਾਮੁ ਨੇ ਬੁਸਾਦਿਆ ਪੁਛੀ॥ ਐਥਹਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਅੰਧੀ ਰਯਾ ਤਿ
 ਰੀਆ ਨ ਵਿਹੁਣੀ ਬਾਹਿਰੇ ਮੁਰਦਾਰੁ॥ ਰੀਆ ਨੀ ਨ ਚਹਿਵੈ ਜੇਵਾ ਵਹਿਰੁ ਪਕਰਹਿ ਸੀ
 ਗਾਰੁ॥ ਉਚੇ ਕੁਕਹਿ ਵਾਦਾਗਾ ਵਹਿਜੇ ਪਾਕਾ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਮੁਰਖ ਪੀਤੁ ਤਹਿ ਕਮਤਿ ਹੁਜਤਿ
 ਸਿਐ ਕਰਹਿ ਪਿਆਰੁ॥ ਪਰਮੀ ਪਰਮੁ ਕਰਹਿ ਗਵਾਹਿ ਮੰਗਹਿ ਮੇਖ ਦੁਆਰੁ॥ ਜਤੀ ਸਦ
 ਵਹਿਜੁ ਗਤਿ ਨ ਜਾਨਹਿ ਛੋਡਿ ਬਹੋ ਹਿਘਰ ਬਾਰੁ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਪੁਰਾ ਆਪੇ ਹੋਵੈ ਘਟਿ ਨ ਕੋਈ
 ਆਖੈ॥ ਪਤਿ ਪਰਵਾਣਾ ਪਿਛੈ ਪਾਈ ਮੈਤਾਨਾ ਨ ਕੋਤੇ ਲਿਆ ਜਾਪੈ॥ ੨॥ ਮਃ ੧॥ ਵਦੀਸੁ
 ਵਜੀਰੀ ਨਾਨਕਾ ਸਚੇ ਦੇਖੈ ਸੋਇ॥ ਸਚੁ ਨੀ ਛਾਲਾ ਮਾਰੀ ਆਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁਹੋਇ॥
 ਆਗੈ ਜਾਤਿ ਨ ਜੇ ਰੋਰੇ ਅਗੈ ਜੀਵਨ ਵੇ॥ ਜਨ ਕੀ ਲੇਖੇ ਪਤਿ ਪਵੈ ਚੰਗੇ ਸੋਇ ਕੋਇ॥
 ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਜੀਨਾ ਕਉ ਤੁਧ ਪਾਇਆ ਤਾਤਾ ਤਿਨੀਖੁ ਸਮੁਧਿਆਇ
 ਆ॥ ਇਨਾ ਜੰਤ ਕੈ ਦਸਿ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਤੁਧ ਦੇਵੀ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ॥ ਇਕ ਨਾਨੇ
 ਤੁਮੇ ਲਿਲੈ ਹਿਇ ਕਾ ਪਹੁਤੁ ਪੁਪਾਇਆ॥ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜੋ ਨਿਆਨਿ ਬੈਤੁ ਪੁ
 ਆਪੁ ਬੁਝਾਇਆ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਹਿ ਸਮਾਇਆ॥ ੧॥ ਸਲੋਕ ੪॥ ੧॥
 ਦੁਖ ਦਾਰੁ ਸੁਖ ਰੋਗ ਤੁਇ ਆਜਾ ਸੁਖਿ ਤਾਮਿ ਨ ਹੋਈ॥ ਤੁਕਰਤਾ ਕਰਣੈ ਨਾਹੀ
 ਜਾਹ ਉਕਰੇ ਨ ਹੋਈ॥ ਬਾਲਿਹਾਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਵਸਿਆ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿ
 ਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਤਿ ਮਹਿ ਜੋ ਤਿਜੋ ਤਿਮਹਿ ਜਾਤਾ ਅਕਲ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ਰ
 ਰਹਿਆ॥ ਤੁਸਾਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਛਤਿ ਸੁਆਲਿ ਉਜਿ ਨਿਕੀਤੀ ਸੋ ਪਾਰਿ ਪਾਇ
 ਆ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ਜੇ ਕੀ ਕੁਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ॥

॥ ੪੦ ॥ ੨ ॥ ਜੇਗਸਬੰਦਗਿਆਨੁਸੰਬੰਦਬੰਦਸਬੰਦਕੁਹਮਣਾ ॥ ਪਤੀਸਬੰਦਸੁਰਸਬੰਦ
 ਸੁਦੁਸਬੰਦਪਗਕ੍ਰਿਤਯਾ ॥ ਸਰਬਸਬੰਦਏਕਸਬੰਦਜੇਕੋਜਾਣੈਭੇਓ ॥ ਨਾਨਕਤਾ
 ਕਾਦਾਸੁਹੈਸੇਈਨਿਰੰਜਨਦੇਓ ॥ ੩ ॥ ੪੦ ॥ ੩ ॥ ਏਕਕ੍ਰਿਸਨਿਸਰਬੰਦਦਾਦੇਵਦੇਵਤ
 ਆਤਮਾ ॥ ਆਤਮਾਸੁਦੇਵਸਿਜੇਕੋਜਾਣੈਭੇਓ ॥ ਨਾਨਕਤਾਕਾਦਾਸੁਹੈਸੇਈਨਿ
 ਰੰਜਨਦੇਓ ॥ ੪ ॥ ੪੦ ॥ ੧ ॥ ਕ੍ਰਿਭੁਬਧਾਜਲਹੈਜਲਬਿਨੁਕ੍ਰਿਭੁਨਹੈਇ ॥ ਗਿਆਨਕ
 ਥਧਾਮਨਰਹੈਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨਨਹੈਇ ॥ ੫ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪਤ੍ਰਿਅਹੈਬੈਗੁਨਹਗਾਰਤ
 ਉਮੀਸਾਧੀਨਮਾਰੀਐ ॥ ਜੇਹੰਘਾਲੈਘਾਲਣਾਤੇਰੇਨਾਉਪਚਾਰੀਐ ॥ ਐਸੀਕਾਲਨ
 ਖੇਡੀਐਜਿਤੁਦਰਗਹਗਇਆਹਾਰੀਐ ॥ ਪਤ੍ਰਿਅਹੈਐਉਮੀਆਦੀਲਾਗੁਮਾਰੀਐ
 ਐਸੀਐ ॥ ਮਹਿਚਲੈਸੁਅਗੈਸਾਰੀਐ ॥ ੧੨ ॥ ਸੱਲੇਕੁਮ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕਮੀਹੁਸਠੀਰਕਾਇ
 ਕੁਰਥਾਇਕੁਰਥਦਾਉ ॥ ਜੁਗੁਜਗੁਛਰਿਵਦਾਈਅਹਿਗਿਆਨੀਬੁਝਹਿਤਾਹਿ ॥
 ਸਤਜੁਰਥਥਸੰਤੋਖਕਾਧਰਮੁਆਗੈਰਥਦਾਉ ॥ ਤੈਰਥਜੇਤੈਕਾਜੇਰੁਆਗੈਰਥਦਾਉ
 ਦੁਆਪੁਰਿਰਥੁਤੇਪੈਕਾਸਤੁਆਗੈਰਥਦਾਉ ॥ ਕਲਜੁਗਰਥਅਗਨਿਕਾਕਿਝੁਆਗੈ
 ਰਥਦਾਉ ॥ ੧ ॥ ੪੦ ॥ ੧ ॥ ਸਾਮੁਕਹੈਸੰਤੋਖਰਸੁਆਮੀਸਚਿਮਤਿਅਛੈਸਾਚਿਰਹੈ ॥
 ਸਭੁਕੇਸਚਿਸਮਾਏ ॥ ਰਿਗੁਕਹੈਰਹਿਆਤੁਰਪੁਰਿਪਰਮੇਨਾਮੁਦੇਵਾਮਹਿਸੁਗ ॥
 ਨਾਇਲਈਐਪਗਾਛੁਤਜਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕਤਉਮੇਖੰਤਰਪਾਹਿ ॥ ਜਨਮਹਿਜੇਰਿਛੁ
 ਲੀਚੇਦ੍ਰਾਵਲਿਕਾਨਕ੍ਰਿਸਨਜਾਦਮਭੁਇਆ ॥ ਪਾਰਜਾਤੁਗੋਪੀਲੇਆਇਆ ॥
 ਬਿਝਾਬਨਮੰਰਿਰਗੁਕੀਆ ॥ ਕਲਿਮਹਿਬਿਦਅਰਥਬਣਹੁਆ ॥ ਨਉਖੁਦਾਈਅ
 ਲਹੁਤੁਇਆ ॥ ਨੀਲਬਸਤਲੇਕਪੇੜਪਹਿਰੇਤੁਰਕਪਠਾਈਆਮਲੁਕੀਆ ॥ ਠਾਰੇ
 ਦੇਦਹੈਏਸਾਚਿਆਹੁ ॥ ਪਤ੍ਰਿਹਿਛੁਹਿਤਿਨਚਾਰਵੀਚਗੁ ॥ ਤਾਉਛਗਤਿਕਰਿਨੀ
 ਰਸਦਾਏ ॥ ਤਉਨਾਨਕਮੇਖੰਤਰਪਾਏ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰਦਿਖਹੁਦਾਰਿਅ
 ਜਿਤੁਮਿਲਿਐਪਸਮੁਸਮਾਲਿਆ ॥ ਜਿਨਿਕਰਿਓਪਦੇਸੁਗਿਆਨਅੰਜਨਹ

ਏਆਇਨੀਨੇਤ੍ਰਜਗਤੁਨਿਤਾਲਿਆ॥ਖਸਮੁੱਛੁਰਿਦੁਜੈਲਾਰੋਨੁਬੇਸੇਵਣਾ
 ਰਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰਹੋਬੋਦਿਬੁਦਿਰਲੈਕਿਨੈਬੀਚਾਇਆ॥ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪਾਰਿਉਤ
 ਰਿਆ॥੧੩॥ਸੱਲੋਕਮਃ ੧॥ ਸਿਮਲੁਕਖਸਗਾਇਗਾਅੰਤਰੰਪੁਅਤਿਮੁਚੁ॥
 ਉਦਿਜਿਆਹੁਰਿਆਸਕਰਿਜਾਹਿਨਿਗਸੇਕਿਤੁ॥ਛਲਛਿਕੇਛਲਬੰਕਬੇਕੇਕੀਸਿ
 ਨਆਵਹਿਪਤਪਮਠਤਨੀਵੀਨਾਨਕਾਗੁਣਚੰਗਿਆਈਤਤੁ॥ਸਚੁਕੇਨਿਵੈਆਪਕਰਿ
 ਉਨਿਵੈਆਪਕਉਪਰਕਉਨਿਵੈਨਕੋਇ॥ਧਰਿਤਾਗਜੋਏਲੀਐਨਿਵੈਸੁਗਉਗਹੋਇ
 ਅਪਗਾਧੀਦੁਣਾਨਿਵੈਜੇਹੀਤਾਮਿਰਗਾਹਿ॥ਸੀਸਨਿਵਾਈਐਜਾਰਿਦੈਜਾਰਿਦੈ
 ਕੁਸੁਪੇਜਾਹਿ॥੧॥ਮਃ ੧॥ਪਤ੍ਰਿਪਸਤਕਸਿਧਿਆਬੀਦੈ॥ਸਿਲਪੁਜਸਿਬਗਲਸ
 ਮਾਧੀ॥ਮੁਖਿਛੁਠਬਿਬੁਖਨਸਾਰੀ॥ਤ੍ਰੇਪਾਲਤਿਹਾਲਬਿਚਾਰੀ॥ਗਾਲਿਮਾਲਾਤਿਲਕ
 ਲਿਲਾਇ॥ਦੁੱਏਦੇਤੀਬਸਤ੍ਰਕਪਾਈ॥ਜੇਜਾਨਸਿਬ੍ਰਹਮੰਕਰਮੀ॥ਸਚੁਛੋਕਟਨਿਸਰ
 ਉਪਰਮੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਨਿਸਚਉਧਿਆਦੋ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਦਾਦਨਪਾਦੋ॥੨॥ਪਉ
 ਜੀ॥ਕਪਟਰੂਪਸੋਹਾਵਣਾਛੋਨੁਦੁਨੀਆਅੰਦਰਿਜਾਵਣਾ॥ਮੰਦਾਰੰਗਾਆਪਣ
 ਆਪੀਯੀਕੀਤਪਾਵਣਾ॥ਹੁਕਮੁਕੀਏਮਨਿਭਾਵਦੇਗਹਿਤੀਵੈਆਗੈਜਾਵਣਾ॥
 ਨੰਗਾਦੇਜਕੁਚਾਲਿਆ॥ਤਾਂਦੈਸੈਖਰਾਡੁਗਾਵਣਾ॥ਕਰਿਅਵਗੁਣਪਛੋਤਾਵਣਾ
 ੧੪॥ਸੱਲੋਕਮਃ ੧॥ਦਇਆਕਪਾਹੁਸੰਤੋਖਸੁਤੁਜਤੁਗੰਠੀਸਤਦੁਹਾਇਹੁਜਨੇਉ
 ਜੀਆਕਾਹਈਤਾਪਾਡੇਪੁਤੁ॥ਨਾਦੇਹੁਤੁਦੈਨਾਮੁਲੁਲਗੈਨਾਬੇਹੁ॥ਜਲੋਨਜਾਇ॥
 ਧੰਨੁਸੁਮਾਨਸੁਨਾਨਕਜੋਗਲਿਭਲੇਪਾਇ॥ਚਉਕਤ੍ਰਿਮਲਅਣਾਇਆਬਹਿਰ
 ਉਕੋਪਾਇਆ॥ਸਿਖਕ੍ਰਿਸ਼ਿਚੜਾਈਆਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਣਬਿਆਪਉਹਮਅਉ
 ਦੁਣੁਤ੍ਰਿਪਾਇਆਵੇਤਗਾਰਾਇਆ॥੧॥੧॥ਮਃ ੧॥ਲਖਚੋਰੀਆਲਪਜਾਰੀ
 ਆਲਖਕੁਵੀਆਲਖਗਾਲਿ॥ਲਖਠਲੀਮੁਪਿਹਿਨਾਇਯੀਆਗਤਿਦਿਨਸੁ
 ਜੀਆਨਗਲਿ॥ਤੁਹਾਕਖੁਹੁਕਤੀਐਧਾਮਵੁਵਈਆਇ॥ਕੁਹਿਬਕਗਾਰਿਨਿ

ਖਾਇਆ ਸਭੁ ਕੇ ਆਖੈ ਖਾਇ। ਹੋਇ ਪੁਰਾਣਾ ਸੁਟੀ ਦੇਵੀ। ਛਿਰਿ ਪਾਇ ਮੋਹੇ। ਨਾਨਕ ਕਹੁ
 ਟਤੁ ਗੁਨ ਤਟੁ ਈਜੇ ਤਗਿ ਹੋਵੇ ਜੇਗੁ॥ ੨॥ ਮਃ ੧॥ ਘਾਇ ਮੰਨੀ ਮੇਖਤਿ ਪਤਿ ਉਪਜੈ ਸਾਲਾ
 ਹੀ ਸਚੁ ਸੁਤੁ। ਦਰਗਹ ਅੰਦਰਿ ਪਾਈ ਐਤ ਗੁਣ ਤੁਟ ਸਿਪੁਤਾ॥ ਮਃ ੧॥ ਤਕੁ ਨ ਦਿਵੀਤ ਗੁ
 ਨ ਨਾਰੀ॥ ਭੁਲ ਕੇ ਥੁਕ ਪਾਵੈ ਨਿਤ ਦਾੜੀ॥ ਤਗੁ ਨ ਪੈਰੀ ਤਗੁ ਨ ਹਥੀ॥ ਤਗੁ ਨ ਜਿਹ ਦਾਤ ਗੁ
 ਣ ਅਖੀ॥ ਦੇਤਾ ਗਾ ਅਪੇ ਦੇਤੈ ਦਿਧਾਗੈ ਅਦਾ ਪੈਤੈ॥ ਲੋਭਾ ਜਿ ਕਰੇ ਦੀਆਹੁ॥ ਕਦਿ ਭਾਗੁ
 ਦ ਸੇਰਾਹੁ॥ ਸੁਣ ਦੇਖ ਹੁਲੇ ਕਾਏ ਹ ਦਿੜਾਣਾ॥ ਮਨਿ ਅੰਧਾ ਨ ਉਸੁ ਜਾਣਾ॥ ੪॥ ਪਉੜੀ॥
 ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਇ ਦਇਅ ਲਕ੍ਸ਼ਿ ਪਾਕੇ ਤਾ ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਗਾਇ ਸੀ॥ ਸੇ ਸੇ ਦੁਕ ਸੇ ਦਾ ਕੇਰ ਜਿ ਸਨੇ
 ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇ ਸੀ॥ ਹੁਕਮਿ ਮਨਿ ਹੋਵੈ ਪਰ ਟਾਟਾ ਤਾਖ ਸੈ ਕਾਮ ਹਲੁ ਪਾਇ ਸੀ॥ ਪਸ ਸੈ ਭਾਵੈ
 ਸੇ ਕੇਰ ਮਨ ਹਾਇ ਦਿਆ ਸੇ ਛਲ ਪਾਇ ਸੀ॥ ਤਾ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ਸੀ॥ ੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ
 ਗਉ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਕਰਿ ਲਾਵਹੀ॥ ਗੋਬਰਿ ਤਰਣ ਨ ਜਾਈ॥ ਧੋਤੀ ਟਿਕੈ ਤੇਜ ਪਮਾਲੀ ਧਨ ਮਲੀ
 ਦੁਖਾਈ॥ ਅੰਤਰ ਪੂਜਾ ਪੜ੍ਹਹਿ ਕੇ ਤੇਥਾ ਸਿਜ ਸੁਤੁ ਰਕਾਭਾਈ॥ ਛੋੜੀ ਲੇਖਾ ਖੰਡੁ॥ ਨਾਮਿ ਲਈ
 ਐ ਜਾਹਿ ਤਰੇ ਦਾ॥ ੧॥ ਮਃ ੧॥ ਮਾਣ ਸਖਾ ਨੇ ਕਰਹਿ ਨਿਵਾਜਾ॥ ਛੁਰੀ ਵਗਾਇ ਤਿਨ ਗਲਿ
 ਤਾਗਾ॥ ਤਿਨ ਪਰਿ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਪੁਰਹਿ ਨਾਦਾ॥ ਉਨਾ ਭੀ ਆਵਹਿ ਉਈ ਸਾਦਾ॥ ਕੁੜੀ ਗਾ ਸਿਕੂੜਾ
 ਦਾ ਪਾਗਾ॥ ਕੁੜੀ ਬੋਲਿ ਕਰਹਿ ਅਹਾਗੁ॥ ਸਰਮ ਦਰ ਕਾ ਤੇਰਾ ਦੂਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੁ ਕੁੜੀ ਆਰੁ
 ਪਰਿ॥ ਮੋਢੈ ਦਿਕਾ ਤੇ ਤ੍ਰਿਧੋਤੀ ਕਖਾਇ॥ ਹਥ ਛੋਰੀ ਜਗਤ ਕ ਸਾਈ॥ ਨੀਲ ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰ
 ਹੋਵਹਿ ਪਰਦਾਣਾ ਮਲੇ ਦੁਪਾਨੁ ਲੇਖੁ ਜਪਿ ਪੁਰਾਣਾ॥ ਅਰੁ ਖਿਆ ਕਾ ਕੁਠਾ ਖਾਣਾ॥ ਤਉ
 ਕੇ ਖਿਪਰਿ ਕਿਸੈ ਨ ਜਾਣਾ॥ ਦੇਵੈ ਚਉਕਾ ਕਚੀ ਕਾਗੁ॥ ਉਪਰਿ ਆਇ ਬੈਠੈ ਕੁੜੀ ਆਗਿ॥ ਮਤੁ ਭਿ
 ਦੇਵੈ ਮਤੁ ਭਿਟੈ॥ ਇਹੁ ਅੰਨੁ ਅਸਾਡਾ ਛਿਟੈ॥ ਤਿਨ ਛਿਟੈ ਛੋੜ ਕਾਰੇ ਨਿ॥ ਮਨਿ ਛੁਠੈ ਛੋੜ ਕਾਰੇ
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚ ਪਿਆਈ ਐ॥ ਸਾਚਿ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਾਚਿ ਪਾਈ ਐ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥
 ਚਿਤੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੇ ਦੇਖੈ ਨ ਦਰੀਹੀ ਠਚ ਲਾਇ ਦਾ॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ਦੁਇ ਆਈਆ ਆਪੇ ਹੀ
 ਕਰਮ ਕਰਾਇ ਦਾ॥ ਵਡੁ ਹੁਦੁ ਵਡੁ ਹੋਵੈ ਨੀ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਪੈਲਾਇ ਦਾ॥ ਨਦਰਿ ਉਪਰੀ ਜੇ

ਕਰੇ ਸੁਲਤਾਨਾ ਘਾਹੁ ਕਰਾਇ ਦਾ ॥ ਦਰਿ ਮੰਗਾਇ ਭਿਖਨਾ ਆਇ ਦਾ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ
 ॥ ੧ ॥ ਜੇ ਮੇਰਾ ਕਾਘਰ ਮੁਹੈ ਘਰ ਮੁਹਿ ਪਿਤਰੀ ਦੇਇ ॥ ਮੇਰੇ ਦਸਤੁ ਸਿਧਾਣੀ ਐ ਪਿਤਰੀ ਦੇ
 ਰਕਰੇਇ ॥ ਵਚੀ ਅਹਿਰਥ ਦਲਾਲ ਕੇ ਮੁਸਫੀ ਦੇ ਹੁਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਗੈ ਸੇ ਮਿਲੇ ਸਖ
 ਟੇ ਘਾਲੇ ਦੇਇ ॥ ੧ ॥ ਮ ॥ ੧ ॥ ਜਿਉ ਜੇਰੁ ਸਿਰਨਾ ਵਣੀ ਆਵੈ ਦੁਰਦਾਰੁ ॥ ਜੁਠ ਜੁਠਾ ਮੁਖਿ ਦੁ
 ਸੈਨਿ ਤਨਿ ਹੋਇ ਪਆਰੁ ॥ ਸੁਚੇ ਦੇਹੁ ਨ ਆਖੀ ਅਹਿਥੁ ਨਿਜਿ ਪਿਤ੍ਰੁ ਪੇਇ ॥ ਸੁਚੇ ਸੇਈ ਨ
 ਨਕਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੇਰੇ ਪਲਾਣੇ ਪਉਣੇ ਦੁਗਹ ਰਿਰੰਗੀ ਹਰਿ ॥
 ਸਦਾ ਰਿਆ ਕੋ ਠੇ ਮੰਤ੍ਰ ਪਾਪਾ ਜੀ ਆਲਾਇ ਬੈਠੇ ਕਰਿ ਪਾਸਾਰਿਆ ॥ ਚੀਜ ਕਰਨਿ ਮਨਿ
 ਭਾਵੈ ਹਰਿ ਬੁਝਨਿ ਨਾਹੀ ਗਾਰਿਆ ॥ ਕਰਿ ਫੁਰਮਾਇ ਸਿਖਾਇ ਆਵੈ ਬਿਮਹਲਿ ਤਿਸਰ
 ਟੁ ਦਿਸਾਰਿਆ ॥ ਜਰੁ ਆਈ ਜੋ ਬਨਿ ਗਾਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ ॥ ॥ ਜੇ ਕਰਿ ਸੁਤ ਕਮਾ
 ਨ ਐ ਸੁਤੈ ਸੁਤ ਕਰੇਇ ॥ ਗੋਹੇ ਅਤੇ ਲਕੜੀ ਅੰਦਰਿ ਕੀੜਾ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਤੇ ਦਾਣੇ ਅੰਨ ਕੇ ਜੀ
 ਆਥਾ ਸੁਨੇ ਕੋਇ ॥ ਪਹਿਲਾ ਪਾਣੀ ਜੀਉ ਹੋ ਜਿਤੁ ਹਰਿਆ ਸੁਤ ਕੋਇ ॥ ਸੁਤ ਕਰਿ ਉਕਰਿ
 ਰਖੀ ਐ ਸੁਤ ਕੁਪੈ ਵੇਰ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਤ ਕਰੇ ਦਨ ਉਤਰੇ ਗਿਆ ਨਉ ਤਰੇ ਪੋਇ ॥ ੧ ॥
 ਮ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਕਾ ਸੁਤ ਕ ਲੋਕੁ ਹੋ ਜਿਹ ਦਾ ਸੁਤ ਕ ਕੁੜਾ ਅਖੀ ਸੁਤ ਕ ਦੇਖਣਾ ਪਰਤਿ
 ਅਪਰ ਪਨ ਰੂਪਾ ॥ ਕਿਨੀ ਸੁਤ ਕ ਕੀਨਿ ਪੈਲਾਇ ਤਬਾਰੀ ਖਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹੋ ਸਾ ਆਦਮੀ ਬਧੇ
 ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਮ ॥ ੧ ॥ ਸੋਰੁ ਸੁਤ ਕ ਕੁਰਮੁ ਹੋ ਦੁਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ ਜਮਣ ਮਰਣਾ ਹੁ
 ਕਮੁ ਹੋ ਭਾਵੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਇ ਤਨੁ ਰਿਜ ਕੁਸੈ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ
 ਨੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬਾਹਿ ਆਤਿ ਨਾ ਸੁਤ ਕੁ ਨਾਹਿ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਦੁਹ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹੀ
 ਐ ਜਿਤੁ ਦਿਓਂ ਦੁਨੀ ਆਵੈ ਭਿਆਈ ॥ ਸਹਿ ਮੇਲੇ ਤਾਨ ਦਰੀ ਆਈ ਆਗਾ ॥ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਣਾ
 ਤਾਮੀ ਨਿਵਸਾਈ ਆ ॥ ਕਰਿ ਹੁਕਮੁ ਸਤ ਕਿਹਥੁ ਦਰਿ ਦਿਚਹੁ ਮਾਰਿਆ ਕੁਠੀ ਆਥੁ ਰਿਆ
 ਈ ਆ ਸਹਿ ਤੈਨ ਉਨਿ ਪਿਪਾਈ ਆ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ ॥ ॥ ਪਹਿਲਾ ਸੁਚਾ ਆਪਿ ਹੋਇ ਸੁਚੇ
 ਬੈਠਾ ਆਇ ॥ ਸਚੇ ਅਰੈ ਬਖਿਉ ਨੁਕੇ ਦਿਨ ਭੁਟਿਓ ਜਾਇ ॥ ਸੁਚੇ ਹੋਇ ਕੈ ਜੇ ਦਿਆਲ ਗਾ

ਪੜ੍ਹਦਿਸੁ ਬੁਧੁ ਪਦੁ ਬੀਜਾਈ ਸੁਇਆ ਮੋਇ ਸੁਲਗਾ ਦੇਖਾ ਅੰਨੁ ਦੇਵਤਾ ਪਾਣੀ
 ਵਤਾ ਬਸੰਤ ਰਦੇਵਤਾ ਲੁਣੁ ਪੰਜਦਾ ਪਾਇਆ ਘਿਰਤਾ ਤਾਂਹੋ ਆਪਾ ਕੁਪਾਇਤਾ ਪਾਪੀ
 ਸਿਉ ਤਨੁ ਗਾਤਿ ਆਬੁ ਕਾਪਈ ਆਤਿਤਾ ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨ ਭਮੁ ਨ ਉਚਰਾਹਿ ਬਿਨ ਨਾਵੈ ਕਸੂ
 ਪਾਹਿ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜਾਣੀ ਐਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਬਕਾਪੀ ਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਭ੍ਰਿਤਿ ਜੀਅ ਐਭ੍ਰਿਤਿ ਨ
 ਮੀ ਐਭ੍ਰਿਤਿ ਮੰਗਣ ਦੀ ਆਗੁ ਭ੍ਰਿਤੁ ਹੋਵੈ ਦੇਸਤੀ ਭ੍ਰਿਤੁ ਹੋਵੈ ਲਗਾਹੁ ਭ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖ ਭ੍ਰਿਤੁ
 ਲੀ ਐਭ੍ਰਿਤੁ ਹੋਵੈ ਬਿਧਾਨੁ ਸੇਕਿ ਉਮੰਦਾ ਆਖੀ ਐਜਿਤੁ ਜੀਮਹਿ ਰਾਜਾਨਾ ਭ੍ਰਿਤੁ ਹੁੰਦੀ
 ਭ੍ਰਿਤੁ ਉਪਜੈ ਭ੍ਰਿਤੁ ਬਾਣੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਿਤੁ ਬਾਹਰ ਦੇ ਕੋ ਸਚਾ ਸੇਇ ॥ ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਦਾ
 ਸਾਲਾਹੀ ਐਤੁ ਗਾਹੁ ਤੀਰਥਾਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਗਿ ॥ ੨ ॥
 ਸਚੁ ਕੇ ਆਖੇ ਆਪਣਾ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਸੋਚੁ ਟਿਕਰੀ ਐ ॥ ਕੀਤਾ ਆਪੇ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ
 ਲੇਖਾ ਸਿਤੀ ਐ ॥ ਜਾਹੁ ਹਣਾ ਨਾਹੀ ਐਤੁ ਜਗਿਤਾ ਕਾਇ ਉਰਾਗਿ ਬਿਹੰਦੀ ਐ ॥ ਮੰ
 ਦਾ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖੀ ਐ ਪੜ੍ਹਿਅਖਰੁ ਦੇਹੁ ਬੁਝੀ ਐ ॥ ਮੁਰਬਿਨਾ ਲਿਨ ਲੁਣੀ ਐ ॥ ੧੮ ॥
 ਸੋਲੇ ਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕਾ ਛਿਕੈ ਬੋਲੀ ਤਨ ਮਨ ਛਿਕੈ ਹੋਇ ॥ ਛਿਕੈ ਛਿਕਾ ਸਦੀ ਐਛਿ
 ਕੈ ਛਿਕੀ ਸੋਇ ॥ ਛਿਕਾ ਦਰਗਹੁ ਸੁਟੀ ਐ ਮੁਹਿ ਬੁਕਾ ਛਿਕੇ ਪਾਇ ॥ ਛਿਕਾ ਮੁਰਖੁ ਆ
 ਪੀ ਐ ਪਾਣਾ ਲੈਹੋ ਸਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਅੰਦਰੁ ਹੁੰਦੈ ਪੈ ਜਰਬਾਹਰਿ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰ
 ਛੇਲੁ ॥ ਅਠ ਸਠ ਤੀਰਥ ਜੇ ਨਾਵਹਿ ਉਤਰੈ ਨਾਹੀ ਮੇਲੁ ॥ ਪੰਜ ਨ ਪਦੁ ਅੰਦਰਿ ਗੁਟ ਤੇ ਤੇ
 ਲੇ ਸੀਸਾਗਿ ॥ ਤਿਨੇ ਨੇਹੁ ਲਗਾਰ ਬਸੇਤੀ ਦੇਖੋ ਨ ਦੀਚਾਗਿ ॥ ਰਿਗਿ ਹਸਹਿ ਰੰਗਰੇਵਹਿ
 ਰੁਪਤੀ ਕਰਿ ਜਾਗਿ ॥ ਪਰਵਾਹ ਨਾਹੀ ਕਿਸੇ ਕੀਰੀ ਬਾਣੁ ਸਚੀ ਨਾਹੁ ॥ ਦਰਦਾਦ ਉਪ
 ਰਿਖਰੁ ਚਮੰਗਾ ਜਬੈ ਦੇਇਤੁ ਪਾਹਿ ॥ ਦੀਬਾਣੁ ਏਕੈ ਕਲਮ ਏਕਾਹ ਮਾਤਮਾ ਮੇਲੁ
 ਦਰਿ ਲੇਏ ਲੇਖਾ ਪੀੜੁ ਛੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿਉ ਤੇਲੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਣਾ ਕੀ
 ਉਕਲ ਆਪੀ ਹੀ ਤੇ ਧਾਗੀ ਐ ॥ ਦੇਖਿ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਪਾਰਿਕਰੀ ਪਕੀ ਸਾਗੀ ਐ ॥

੧੮
੨੫੭

ਜੇਆਇਅਸੇਚਲਸੀਸਥੁਕੇਅਈ॥ਜਿਨਕੀਜੀਅਪੁਗਣਹਗਿਕਿਉਸਾਹਿ
 ਬੁਮਨਹੁਦਿਸਾਰੀਐ॥ਅਪਣਾਹਥੀਆਪਣਾਅਪੇਹੀਕਾਰਜੁਸਦਾਰੀਐ॥੨॥
 ਸਲੋਕਮਃ ੨॥ਏਹੁਕਿਨੇਹੀਆਸਕੀਦੁਜੈਲਗੈਜਾਇ॥ਨਾਨਆਸਕੁਕਾਢੀਐ
 ਸਦਹੀਰਹੈਸਮਾਇ॥ਚਿਗੈਚਗਾਕਰਿਮੰਨੇਮੰਦੇਮੰਦਾਹੋਇ॥ਆਸਕੁਏਹੁਨਖਾਖੀ
 ਐਜੇਲੈਖੈਵਰਤੈਸੋਇ॥੧॥ਮਃ ੨॥ਸਲਾਮੁਜਥਾਬੁਦੈਕਰੇਮੰਦੁਹੁਪੁਥਾਜਾਇ
 ਸਨਕਦੈਵਕੁੜੀਆਬਾਇਨਕਾਈਪਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਿਤੁਸੇਦਿਐਸੁਖਪਾਈ
 ਐਸੀਸਹਿਬਸਦਾਸਮਾਲੀਯੀਐ॥ਜਿਤੁਕੀਤਾਪਾਈਐਅਪਣਾਸਾਘਾਲਬੁਰੀ
 ਕਿਉਪਾਈਐ॥ਮੰਦਾਮੂਲਨਕੀਚਈਦੇਲੀਮੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲੀਐਜਿਉਸਾਹਿ
 ਬੁਨਾਲਿਨਹਾਰੀਐਤੇਏਹਾਪਾਂਸਾਚਲਿਐਕਿਛੁਲਾਹੋਉਪਰਿਪਾਲੀਐ॥੩॥
 ਸਲੋਕਮਃ ੨॥ਚਾਕੁਰਲਗੈਚਾਕਰੀਨਾਏਗਾਰਬੁਦਾਦੁ॥ਗਲਾਕੋਰੇਪਾਏਗੀ
 ਅਖਸਮਾਨਪਾਏਸਾਦੁ॥ਆਪੁਗਵਾਇਸੇਰੁਕਰਤਾਕਛੁਪਾਏਮਨ॥ਨਾਨਕਜਿ
 ਸੋਨਲਗਾਤਿਸੁਮਿਲੈਲਗਾਸਿਰਦਾਹ॥੧॥ਮਃ ੨॥ਜੇਜੀਏਹੋਇਸੁਭਿਗਦੈਮੁ
 ਹਕਾਕਹਿਆਦੁਉ॥ਬੀਜੇਬਿਖੁਮੰਗੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੇਖਹੁਏਹੁਨਿਆਉ॥੨॥ਨਾਲਿ
 ਇਆਣੇਦੇਸਤੀਕਦੇਨਾਏਗਾਸਿ॥ਜੇਹੰਜਾਣੈਤੇਹੋਬਰਤੈਵੇਖਹੁਕੋਨਿਰਜਾ
 ਸਿ॥ਦੁਸਤੈਅੰਦਰਿਦੁਸਤੁਸਮਾਰੈਦੁਜੀਏਵੇਪਾਸਿ॥ਸਾਹਿਬਸੇਤੀਹੁਕਮੁਨਚ
 ਲੈਕਹੀਬਣੈਅਰਦਾਸਿ॥ਕੁੜਕਮਾਣੈਕੁੜ੍ਹਹੈਵੈਨਾਨਕਸਿਛਤਿਦਿਗਾਸਿ॥੩॥
 ਮਃ ੨॥ਨਾਲਿਉਐਆਣੇਦੇਸਤੀਦੁਤਾਰੁਸਿਉਨੇਹਾ॥ਪਾਣੀਅੰਦਰਿਲੈਕਜਿਉਓ
 ਸਦਾਬਖਿਸੇਏਮੰ॥੪॥ਮਃ ੨॥ਜੇਹੋਇਐਆਣਾਕਰੇਕੀਮਾਇਆਨਨਸੈਕੇਗਾਸਿ
 ਜੇਇਕਅੰਤਰੀਖੈਦੇਖੁਅਸਿਨਸੈਕੇਗਾਸਿ॥ਜੇਇਕਅਪਰੰਗੀਕਰੇਦੁਨੀਭੀ
 ਵੇਗਾਸਿ॥੫॥ਪਉੜੀ॥ਚਾਕੁਰਲਗੈਚਾਕਰੀਜੇਚਲੈਖਸਮੈਰਾਇ॥ਪੁਰਮੰਤਿਤਿ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਨੇ ਅਗਲੀ ਦੁਹੁ ਦੁਹੁ ਭਿਦੁ ਖਾਇ। ਖਸਮੇ ਕੀ ਬਰੀ ਛਿਰਿ ਗੋਰੀ ਅੰਦਰਿ
 ਪਾਇ। ਦੁਹੁ ਦੁਹੁ ਆਇ ਅਗਲਾ ਮੁਹਿ ਮੁਹਿ ਪਾਇ। ਜਿਸ ਕਾ ਦਿਤਾ ਖਾਇ।
 ਤਿਸ ਕੀ ਐਸਾ ਬਾਸਿ। ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਾਲੀ ਨਾਲਿ ਖਸਮਾ ਚਲੇ ਅਰਦਾਸਿ॥
 ੨੨॥ ਸੋਲਕਮ ੪॥ ੨॥ ਏਹੁ ਕਿਨੇਹੀ ਦਾਤਿ ਆਪਸੇ ਤੇ ਪਾਇਐ। ਨਾਨਕ ਸਾਕਰਮਾ
 ਸਾਹਿਬੁ ਤੇਰੇ ਮੇਲੇ॥ ੧॥ ਮ ੪ ੨॥ ਏਹੁ ਕਿਨੇਹੀ ਚਾਕਰੀ ਜਿਤੁ ਭੁਖਿ ਖਸਮੁ ਨ ਜਾਇ
 ਨਾਨਕ ਸੇਵਕ ਕਾ ਦੁਖੈ ਜਿਸੇ ਤੇ ਖਸਮ ਸਮਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਤ ਨ ਜਾਪ
 ਨੀਹ ਰਿਤਾ ਕੇ ਪਰਵਾਰੁ। ਆਪਕਰਾਏ ਸਾਖਤੀ ਛਿਰਿ ਆਖਿ ਕਰਾਏ ਮਾਰੁ। ਏਕ ਨਾਰਲੀ
 ਜੀਰੀ ਆਇ ਕਤੁਰੀ ਚੜ੍ਹਹਿ ਬਿਸੀ ਆਗ। ਆਪਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਹਉਰੈ ਸਿਉ ਕਰੈ
 ਪੁਕਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਕੀ ਆਛਿ ਰਿਤਿ ਸਾਹੀ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ॥ ੨੩॥ ਸੋਲਕਮ
 ੪॥ ੧॥ ਆਪੇ ਭੁਭੇ ਸਾਜਿ ਆਨੁ ਆਪੇ ਪੁਰਣ ਦੇਇ। ਏਕ ਨੀ ਦੁਪੁ ਸਮਾਈ ਐਇ
 ਕਿਚੁ ਲੋਰਹ ਨਿਚੜੇ। ਏਕਿ ਨਿਹਲੀ ਪਸਵਨਿ ਏਕਿ ਉਪਰਿ ਹਨਿ ਪੜੇ। ਤਿਨਾ
 ਸਵਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ॥ ੧॥ ਮ ੪ ੧॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜਾ
 ਭਿਰਖੈ ਆਪਿ। ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੰਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਦੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ। ਕਿਸਨੇ ਕਹੀਐ
 ਨਾਨਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ। ਪਉੜੀ॥ ਵੇਡੇ ਵਿਆਵਡਿ ਆਈ ਆਕਲੁ ਕਰਣ
 ਕਰਣ ਨ ਜਾਇ। ਸੇਕ ਬਤਾ ਕਦਰ ਕਰੀ ਮੁਟੀ ਜੇ ਰਿਜ ਕੁਸਮਾਹਿ। ਸਾਈ ਕਾਰਕਮਾ
 ਦੁਣਿ ਪਿਛੋਨੀ ਤਿਨੇ ਪਾਇ। ਨਾਨਕ ਦੇਵੀ ਬਾਹਰੀ ਹੋਰ ਦੁਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ। ਸੇਕਰੇ
 ਜਿਤਿ ਸੇਰ ਜਾਇ॥ ੨੪॥ ੧॥ ੬੦॥ ੧॥ ਸੇਵਕੁ ਸੇਖੁ ਰਖਾ॥ ੧॥ ਚਉਪਦੇ॥
 ਆਸਾਕੇ॥ ੨॥ ੩੩॥ ਅਸਟ ਪਈ ਆ। ਪੈਟੀ ਆ॥ ੨॥ ਛੰਤਾ॥ ੩੫॥
 ਵਾਰੁ॥ ੧॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ੩੧੩॥ ਚੌੜ ਸੁਧਾ

ਜਿਤ ਕੇ ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਏਕ ਰਮ ਕਮਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਿਸੁ ਸਤਿ
 ਲੁਹ ਭੁਏ ਪੁਨਰ ਪਿਜਨ ਮੁਨ ਆਵੈ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਆਸਾ ਪਬੰਗ ਪਿਪਿਲਾਸਾ ਮੇਰੀ ਕੀ
 ਨਾ ॥ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੀਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਬਾਪ ਕਉ ਕਿਉ ਮਨੁ ਹੁ ਬਿਸਾਰੀ ॥
 ਆਗੈ ਗਇਆ ਨ ਬਾਜੀ ਧਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਮੁਈ ਮੇਰੀ ਆਈ ਹਉ ਖੁਰਾ ਸੁਖਾਲਾ ॥ ਪਿਹਿ ਰਉ
 ਨਹੀ ਦਗ ਲੀਲ ਗੋਨ ਪਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਲਿ ਤਿਸੁ ਬਾਪੋ ਜਿਨਿ ਨਿਨਾਇਆ ॥ ਪੰਚ
 ਤੇ ਮੇਰਾ ਸੀਗੁ ਕੁਕਾਇਆ ॥ ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਪਾਵਾ ਤਲਿ ਦੀਨੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਮੇਰਾ ਮਨ
 ਤਨੁ ਭੁਏ ॥ ੨ ॥ ਪਿਤਾ ਮਾਰੇ ਦੁਰਗੋ ਸਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਪਿਤਾ ਪਹਿ ਹਉ ਕਿਉ ਕਹਿ ਜਾਈ
 ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤਮਾਰ ਗੁਇਆਇਆ ॥ ਜਗਤੁ ਪਿਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਭੁਗਇਆ ॥ ੩ ॥ ਹ
 ਉਪੁਤ ਤੇਰਾ ਤੁਥਾ ਪੁਮੇਰਾ ॥ ਏਕੈ ਠਾਹਰਿ ਦੁਹਾ ਬੇਸੇਰਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਨ ਏਕੈ ਬੁਝਿਆ
 ਕੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਇਆ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ਇਕ ਤੁਪਤ ਰਿਭ
 ਰਿਪਾਨੀ ॥ ਅਸਿ ਪਾਸਿ ਪੰਚ ਬੰਸਿ ਆਇ ਬੈਠੇ ਈਰਨ ਕਠਿ ਦੇਰਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਨਕਟੀ
 ਕੋਟ ਨਗਨ ਬਾਡਾਡਾ ॥ ਕਿਨਹਿ ਬਿਬੇਕੀ ਕਾਟੀ ਤੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ਸਗਲੀ ਮਾਇਨ ਕਟੀ ਕ
 ਬਾਸਾ ਸਗਲ ਮਰਿ ਅਉਰੇਰੀ ॥ ਸਗਲ ਆਕੀ ਹਉ ਬਾਤਿ ਭਾਨੀ ਜਿਨਹਿ ਬਰੀਤਿ
 ਸੁਭੇਰੀ ॥ ੨ ॥ ਹਮਰੇ ਭਰਤਾ ਬੰਡ ਬੇਕੀ ਆਪੇ ਸੀਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਉਹੁ ਮਾਰੇ ਮਾਥੈ ਕਾਇ
 ਮੁਅਉਰ ਹਮਰੇ ਨਿਕਟਿ ਆਵੈ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਟੀ ਕਾਨਹੁ ਕਾਟੀ ਕਾਟਿ ਕੁਟਿ ਕੇਡਾਗੀ ॥
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਨ ਕੀ ਬੈਰਨਿ ਤੀਨੇ ਲੋਕ ਕੀ ਪਿਆਈ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਆਸਾ ॥ ਜੋਬੀ ਜਤੀ
 ਤਪੀ ਸੀਨਿ ਆਸੀ ਬਹੁਤੀ ਰਬ ਕੁਮਨਾ ॥ ਲਿਜਿ ਤਸੰ ਜਿਤ ਮੋਨਿ ਜਟਾਧਰ ਅੰਤਤ ਉਮਰਨ
 ੧ ॥ ਤੀਤੇ ਸੇਵੀ ਅਲੋਰਾ ਮਨਾ ॥ ਰਸਨਾਰਾ ਮਨਾ ਮੁਹਿਤੁ ਜਕੈ ਕਹਾਂ ਕੇਰੇ ਜਮਨਾ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਆਗਾ ਮਨਿ ਗੋਜੇ ਤਕ ਜਹਿ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਆਕਰਨਾ ॥ ਤਿਤ ਮਤਿ ਸਭੁ ਅਉਖ
 ਪਜਾਨਹਿ ਅੰਤਿ ਤਉ ਮਰਨਾ ॥ ੨ ॥ ਰਾਜੇ ਭੁਯਾ ਮਰੁ ਭੁਤਿ ਪਿਆਸ ਨਿਬਹੁ ਸੀਦਿ ਰਿਗ
 ਨਾ ॥ ਪਾਨਕੁ ਪੁਰ ਸੁਖਾ ਸਕਏ ਦਨ ਅੰਤਤ ਉਮਰਨਾ ॥ ੩ ॥ ਬੇਦ ਪੁਨ ਸਿੰਘਿਤ ਸਭੁ ਪੇਜੇ ਕ

ਹੁਨਉ ਬਗਨਾ। ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਉਰਾਮਹਿ ਜੈਪਉਮੋਇ ਜਨਮਿ ਮਰਨਾ॥ ੪॥
 ਪ॥ ਬਿੰਦੁ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮਰਤ ਸਰੁ ਪੇਜੇ ਕਹੁ ਨਉ ਬਥਨਾ। ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਉਰਾਮਹਿ ਜੈ
 ਪਉਮੋਇ ਜਨਮ ਮਰਨਾ॥ ੪॥ ਪ॥ ਅਸਾ॥ ਛੇਲੁ ਰਬਾਈ ਬਲਦ ਪਖਾਵੁ ਜੁਕ
 ਉਆਤਾਲ ਬਜਾਵੈ। ਪਹਿਰਿ ਚੇਲ ਨਾ ਬਾਦਗਾਨਾ ਚੈਠੈ ਸਾਰੁ ਗਤਿ ਕਰਾਵੈ॥ ੧॥ ਰਾਜ
 ਗਾਮ ਕਕਰੀ ਭੇਬੇਰ ਪਕਾਏ। ਕਿਨੈ ਬੂਝੁ ਨ ਧਰੈ ਪਾਏ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬੈਠਿ ਸਿੰਘੁ ਘ
 ਰਿ ਪਾਨ ਲਗਾਵੈ ਘੀ ਸਗਲ ਉਗੇਲਿ ਆਵੈ। ਪਰਿ ਘਰਿ ਮੁਸਰੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵੈ ਹਿਕ
 ਛੁਆ ਸੇਖ ਬਜਾਵੈ॥ ੨॥ ਬੈਸਕੋ ਪੁਤ ਬੀਆਹ ਨ ਚਲਿ ਆਸਾਇ ਨ ਮੰਡੁ ਪਛਾਏ। ਰੁਪ
 ਕੋ ਨਿ ਆਸੰਦ ਰਬੇ ਪੀਸੇ ਸੇ ਸਿੰਘੁ ਗੁਨ ਗਾਏ॥ ੩॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੇ ਸੰਤ ਹੁਕੀ
 ਟੀਪਰ ਬਤੁ ਪਾਇਆ। ਕਛੁ ਆਕੈ ਹੇ ਅੰਗਾਰਿ ਬਿਲੇਰ ਉਲਕੀ ਸਬਦੁ ਸੁਨਾਇਆ
 ੪॥ ਘਾਮਾਸਾ॥ ਬਟੁ ਆਏ ਕਬਹਤ ਰਿਆਧਾਰੀ ਏਕੋ ਜੈ ਸਰੁ ਦੁਆਗਾ ਨਵੈ
 ਪੰਡਾ ਕੀ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਮਾਰੈ ਸੇ ਜੈ ਗੀਜ ਗਿਸਾਗਾ॥ ੧॥ ਐਸਾ ਜੋਗੀ ਨਵ ਨਿਪਿ ਪਾਵੈ। ਤ
 ਲਕਾਈ ਚਾਮੇਲ ਗਗਨਿ ਚਰਾਵੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਥਾਰਿ ਆਨੁ ਪਿਆਨ ਕਰਿ
 ਸੁਈ ਸਬਦੁ ਤਾਗਾ ਮਾਥਿ ਪਾਲੇ ਪੰਚਤਤ ਕੀ ਕਰਿ ਮਿਰਥਾ ਛੀ ਚੁਰਕੈ ਮਾਗੀਰ
 ਲੈ॥ ੧॥ ਦਾਇਆ ਛਾਹੁਰੀ ਕਾਇਆ ਕਰਿ ਪੁਈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕੀ ਅਗਨਿ ਜਲਾਵੈ। ਤਿਸੁ
 ਕਾਰੁ ਉਲਏ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਚਹੁ ਜੁਗਤਾ ਜੀ ਲਾਵੈ॥ ੩॥ ਸਾਭਿ ਜੋਗਤ ਏਗਾ ਮਨਾ ਮੁਹੈ
 ਜਿਸ ਕਾ ਪਿੰਡੁ ਪੁਰਾਨਾ। ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਏ ਦੇਇ ਸਚਾਨੀ ਸਾਨਾ॥ ੪॥ ੨॥
 ਅਸਾ॥ ਹਿੰਦੁ ਤਰਕ ਕਹਾਤੇ ਆਏ ਕਿਨਿ ਏਹ ਗਾਹਤ ਲਾਈ॥ ਦਿਲ ਮਹਿ ਸੇਰ ਬਿ
 ਚਾਰ ਕਦਾਚੇ ਚੈਠੈ ਸਤ ਦੇ ਜਕ ਕਿਨਿ ਪਾਇ ਖੁਇ॥ ੧॥ ਕਾਜੀ ਤੈ ਕਦੁ ਨ ਕੇਤ ਬਥ ਪਾਨੀ
 ਪੜਤ ਗੁਣ ਅਸੇ ਸਭ ਮਾਰੇ ਕਿਨ ਹੁਪ ਬਰਿਨ ਜਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਕਤ ਸੇਨੇਹੁ
 ਕਾਰਿ ਸੀਨ ਕੀ ਐ ਮੈਨੇ ਬਦ ਉਰਾ ਅਉਰਤਿ ਬਾਕਿ ਆਕਰੀ ਐ। ਅਰਧ ਸਰੀਰੀ ਨਾ
 ਰਿਨ ਛੋੜੈ ਤਾਤੇ ਹਿੰਦੂ ਹੀਰੀ ਐ॥ ੩॥ ਛਾਡਿ ਕੇਤ ਬਗਾਮ ਭੁਖੁ ਬਉਰੇ ਨੁ ਲਖੁ ਕਰ

ਕੁਏ ਪੁਰਾਨਾ ਨਵੈ ਪੁਰਾਨਾ

ਮਤੁ ਪੁਰਾਨਾ ਨਵੈ ਪੁਰਾਨਾ

ਤੁਧੇਭਾਗੀ॥ ਕਈਰੋਪਕਰੀਦੇਕਰਮਕੀਤੁਰਕਰਹੋਪਾਤਿਹਾਰੀ॥ ੬॥੫॥ ਆਸਾ॥
 ਜਬਲਗੁਤੇਲੁਦੇਵੀਮੁਖਿਥਾਤੀਤਬਸੁਏਸੁਭਕੇਈ॥ ਤੇਲਜਲੇਥਾਤੀਠਹਰਾਨੀ॥ ਸਿ
 ਨਮੰਦਰਹੋਈ॥ ੧॥ ਰੇਬਥੇਰੇਤੁਹਿਘਰੀਨਗਪੈਕੇਈ॥ ਤੇਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਸੇਈ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਕਾਕੀਮਾਤਪਿਤਾਕਹੁਕਰਕਦਨਪੁਰਖਕੀਜੇਈ॥ ਘਟਛੁਟੇਕੇਥੁਥਾਤਨਪੁਰ
 ਕਾਛੁਹੁਕਾਛੁਹੋਈ॥ ੨॥ ਦੇਹੁਗੀਥੈਠੀਮਾਤਰੈਵੇਪਟੀਅਲੇਗਏਭਾਈ॥ ਲਟਾਛਿ
 ਕਾਏਤਿਰੀਆਰੇਵੇਹੋਸੁਇਕੇਲਾਜਾਇ॥ ੩॥ ਕਹਤਕਈਰਸੁਨਹੁਰੇਸੀਤਹੁਰੇਸਾ
 ਗਰਕੇਤਾਈ॥ ਇਸੁਬੀਦੇਸਿਰਿਜਲਮੁਹੇਤੈਜੁਮਨਹੀਹੋਏਗੁਸਾਈ॥ ੪॥੬॥ ਦੁ
 ਤੁਕੀ॥ ਆਸਾਈਕਈਰਜੀਕੇਚਥੁਪਦੇ॥ ਇਕਤੁਕੇ॥ ਸਨਕਸਨਿਦਮੀਤੁਨਹੀਪਾਇ
 ਆ॥ ਬੇਦਪਦੇਪਦਿਬੁਹਮੇਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ ੧॥ ਹਰਿਕਾਬਿਲੇਦੁਨਾਬਿਲੇਦੁਹੁਮੇਰ
 ਭਾਈ॥ ਸਹਜਿਬਿਲੇਦੁਹੁਜੇਸੇਤੁਤੁਨਜਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਨਕਰਿਮਟਕੀਮਨਮਾਥਿ
 ਬਿਲੇਈ॥ ਇਸੁਮਟਕੀਮਹਿਸਬਦੁਸੰਜੇਈ॥ ਹਰਿਕਾਬਿਲੇਦੁਨਾਮਨਕਾਬੀਚਾਹੁ॥
 ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਪਾਵੈਅੰਧਿਤੁਧਾਰਾ॥ ੩॥ ਕਹੁਕਈਰਨਦਰਿਕੇਰੇਜੇਮੀਰਾ॥ ਰਾਮਨਾਮੁ
 ਲਗਿਉਤਰੇਤੀਰਾ॥ ੪॥੧॥੧੦॥ ਆਸਾ॥ ਥਾਤੀਸੁਕੀਤੇਲਨਿਖੁਟਾ॥ ਮੰਦਲਥਾ
 ਜੈਨਦੁਪੈਸੁਤਾ॥ ੧॥ ਥਾਇਰਾਈਅਗਨਿਨਨਿਕਸਿਉਪੁਆ॥ ਗਵਿਰਹਿਅਏਕ
 ਅਦੁਰਨਹੀਦੁਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁਟੀਤਿਤੁਨਬਜੈਰਥਾਬੁ॥ ਬੁਲਿਬਿਗਾਰਿਉਆਪ
 ਨਕਾਜੁ॥ ੨॥ ਕਥਨੀਥਦਨੀਕਹਨਕਹਾਵਨਾ॥ ਸਮਝਿਪਰੀਤਥੁਬਿਸਰਿਗਵਨਾ॥ ੩॥
 ਕਹਤਕਈਰਪੰਚਜੇਚਰੇ॥ ਤਿਨੇਤੇਨਾਹਿਪਰਮਪਦੁਦੇਰੇ॥ ੬॥੨॥੧१॥ ਆਸਾ॥
 ਸਤੁਅਧਰਾਪਕਰਤੈਜੈਤੇ॥ ਸਤੁਨੀਚੀਤਿਨਰਾਖਸਿਤੇਤੇ॥ ੧॥ ਰਾਮਈਆਹਉਥਾਰ
 ਕੇਤੇਰਾ॥ ਕਾਹੇਨਪੰਡੂਸਿਅਵਰੁਣਮੇਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇਤੇਅਕ੍ਰੁਪਕਰਕਰਿਧਾਇ
 ਆ॥ ਤਾਭੀਚੀਤਿਨਰਾਖਸਿਆਇਆ॥ ੨॥ ਚੈਤੁਦੁਨਿਮਨੁਪਰਿਉਹਮਾਗਾ॥
 ਨਾਮਾਬਿਨਾਕੈਸੇਉਤਰਸਿਧਾਰਾ॥ ੩॥ ਦੇਹਿਸਿਮਲਮਤਿਸਦਾਸਰੀਰਾ॥ ਸਹਜਿ

ਜਨਭੀਤਨ

ਸਹਜਿਗੁਨਰੇਵਕਬੀਰ॥ ੪॥੩॥੧੨॥ਆਸਾ॥ ਹਨਹਮਾਰੀਗੋਮਤੀਤੀਗਾ॥ਜਹ
ਬਸਹਿਪੀਤਿਬਰਪੀਗਾ॥੧॥ਵਾਹਵਾਹੁਕਿਆਖੁਬਗਵਾਤਾਹੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੇ
ਰੈਮਨਿਰੂਤਾਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਰਦਸਾਰਦਕਰੋਹਿਵਖਾਵੁਸੀ॥ਪਾਸਿਥੈਠਬੀਬੀ
ਕਰੁਲਾਦੈ॥ਸੀ॥ਕਿਠੇਮਾਲਾਜਿਹਵਾਰਾਮ॥ਹਿਸਨਾਮੁਲੈਲੈਕਰਉਸਲਾਸੁ॥੩
ਕਹਤਕਬੀਰਗਮਚੁਣਗਾਉ॥ਹਿਦੂਤੁਰਕਦੇਉਸਮਸੁਣਾਵਉ॥੪॥੪॥੧੩॥

ਆਸਾਬੀਕਬੀਰਜੀਉਕੇਪੰਚਪਦੇ॥੮॥੮॥੧੩॥ਆਸਾ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਪਤੀਤੇਰੈਮਾਲਨੀਪਾਤੀਪਾਤੀਜੀਉ॥ਨਿਸੁਪਾਹਨਕਉਪਾਤੀਤੇਰੈਸੋਪਾਹਨਨਿਰਜੀ
ਉ॥੧॥ਬੁਲੀਮਾਲਨੀਹੋਏਉ॥ਸਤਿਗੁਰਜਾਗਤਾਹੋਏਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰ
ਤੀਬਿਸਨਤੁਰੀਛਲਸੰਕਰਦੇਉ॥ਤੀਨਦੇਵਪ੍ਰਤਖਿਤੇਰਹਿਕਰਹਿਕਿਸੇਕੀਸੇਉ॥
ਪਾਪਾਨਥਾਇਕੋਮੂਰਤਿਕੀਨੀਦੇਖੈਛਾਤੀਪਾਉ॥ਜੇਏਹਮੂਰਤਿਸਾਦੀਹੋਤਉਗਨ
ਣਹਾਰੇਖਾਉ॥੩॥ਛੁਪਹਿਥਿਅਰੁਲਾਪਸੀਕਰਕਰਾਕਾਸਾਰੁਪੁਰੋਗਨਰੋਗੇਰੇ
ਗਿਆਇਸਮੂਰਤਿਕੇਮੁਖਛਾਰੁ॥ਮਾਲਨਬੁਲੀਜਗੁਬੁਲਾਨਾਹਮਬੁਲਾਨੇਨ
ਹਿ॥ਕਹੁਕਬੀਰਗਮਗਮਗਾਖੇਰੁਪਾਕਰਿਹਰਿਗਾਇ॥੫॥੧੧॥੧੪॥ਆਸਾ॥
ਬਾਹਬਰਸਬਾਲਪਨੇਥੇਤਬੀਸਬਰਸਕਿਛੁਤਪੁਨਕੀਉ॥ਤੀਸਬਰਸਕਛੁਦੇਵਨ
ਪੂਜਾਛਿਰਿਪਛੁਤਾਤਨਿਬਿਰਧਿਛੁਇਉ॥੧॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰੇਤਜਨਮਗਾਇਉ॥
ਸਾਇਰਸੇਖਿਭੁਜੈਬਲਇਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਕੇਸਰਵਰਿਪਾਲਿਬਿਧਵੈਲੁਣੇਖੇ
ਤਹਥਵਾਰਿਕਰੈ॥ਆਇਓਰੇਰਤੁਰੇਤਹਲੇਗਾਇਉ॥ਮੇਰੀਗਾਥਤਮੁ॥ਗਧਾਛਿਰੇ
॥੨॥ਪਲਨਸੀਸੁਕਰਕੰਪਨਲੈਗੈਨੀਨੀਰਅਸਾਰਬਯੋ॥ਜਿਹਵਾਬਰਨਸੁਪਨ
ਹੀਨਿਕਸੈਤਧੇਠਧਰਮਕੀਆਸਕੇ॥੩॥ਹਰਿਜੀਉਰੁਪਾਕਰੇਲਿਵੁਲਾਵੇਲਾ
ਹਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਲੀਉ॥ਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਸਾਦੀਹਰਿਪਨੁਪਾਇਉ॥ਅੰਤੇਚਲਦਿਆਨ

ਲਿਖਲਾਇਉ॥੬॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੋਰੇ ਸਿਤੁ ਅਨ ਦਿਨੁ ਕਛੁ ਮੈਲੈ ਨਗ
 ਇਉ॥ ਆਈ ਤਲਬੋਗ ਪਾਲਗਾਇਕੀ ਮਾਇਆ ਸੀ ਦਰਜੇ ਨਿਚਲੋਉ॥੫॥
 ੨॥ ੧੧॥ ੧੫॥ ਆਸਾ॥ ਕਾਹੁ ਦੀਨੇ ਪਾਟ ਪਟੇ ਬਰਕਾਹੁ ਪਲਪ ਨਿਦਾਗ॥ ਕਾਹੁ
 ਗੀਗੇਦੀ ਨਾਰੀ ਕਾਹੁ ਪਾਨ ਪਗਗ॥ ੧॥ ਅਹਿਗਾਵਦੁ ਨ ਕੀਜੈ ਰੋਮਨ॥ ਸੁਖਿ
 ਤੁਕਰਿ ਕਰਿ ਲੀਜੈ ਰੋਮਨ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੁਮਾਰੈ ਦੇ ਕਜੁ ਮਾਟੀ ਗੁਪੀ ਬਹੁ ਬਿ
 ਪਿਥਾਨੀ ਲਾਈ॥ ਕਾਹੁ ਮਹਿ ਮੇਤੀ ਮੁਕਤ ਹਲਕਾਹੁ ਬਿਆਧਿ ਲਗਾਈ॥੨॥
 ਸੁਮਹਿ ਧਨੁ ਗਾਧਨ ਕਉ ਦੀਆ ਮੁਗਧੁ ਕਹੈ ਪਨ ਮੇਰਾ॥ ਜਸ ਕਾ ਛੰਡੁ ਮੰਡੁ ਮਹਿ
 ਲੋਗੈ ਬਿਨ ਮਹਿ ਕਰੈ ਨਿਧੇਗ॥੩॥ ਹਰਿ ਜਨ ਉਤਮ ਭੁਗਤੁ ਸਦਾ ਵੇਆਰਿ ਆ
 ਮਾਨਿ ਸੁਖ ਪਾਈ॥ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸਿਥਿ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਭਾਣਾ ਮੀਨਿ ਬੁਝਾਈ॥੪॥ ਕਹੈ
 ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੋਰੇ ਸਿਤੁ ਹੋਰੀ ਮੇਰੀ ਬੁਝੇ॥ ਚਰਗਦ ਛਾਰਿ ਚਲੈ ਗਸਟਿ ਉਤੀ ਬੁ
 ਠੀ ੫॥੩॥ ੧੬॥ ਆਸਾ॥ ਹਮ ਮੱਸਕੀ ਨ ਖੁਦਾਈ ਬਿਦੇਤੁ ਮਗਜਿ ਸੁਮਨਿ ਭੁ
 ਵੈ ਅਲਖੁ ਅਵਲਿ ਦੀਨੈ ਕੇ ਸਾਹਿਬੁ ਜੇਰੁ ਨ ਹੀ ਛੁਗਾਵੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਿਜਾਪ
 ਰੈ ਨਿਵਾਜੁ ਗੁਜਾਥੈ ਕਲਮਾ ਬਿਸਤਿ ਨ ਹੋਈ॥ ਸਤ ਕਥਾ ਥਾਪਰ ਹੀ ਭੀਤਾਰਿ
 ਜੇ ਬਰਿ ਜਾਣੈ ਕਈ॥ ੨॥ ਨਿਵਾਜੈ ਸੇਈ ਜੋ ਨਿਆਉ ਬਿਚਾਰੈ ਕਲਮਾ ਅਬਲ
 ਹਿ ਜਾਣੈ॥ ੫॥ ਚਹੁ ਮਸਿ ਮੁਸਲਾ ਬਿਛੁਰੈ ਤਬ ਤਉ ਦੀਨ ਪਛਾਣੈ॥ ੫॥ ਸਮੁਪ
 ਛਾ ਛਿਤਰ ਸੁਕਰਿ ਜੀਅ ਮਹਿ ਮਾਰਿ ਮਛੀ ਕਰਿ ਛੀਕੀ॥ ਆਪੁ ਜਨਾਇ ਅਰੁ
 ਬਉ ਜਾਣੈ ਤਬ ਹੋਇ ਰਿਸਤ ਸਰੀ ਕੀ॥੬॥ ਆਈ ਏਕੁ ਭਖ ਧਰਿ ਨਾਨਤਾ ਮਹਿ
 ਪਛਾਣਾ॥ ਕਹੈ ਤਬ ਕੀਰਾ ਬਸਤੰ ਛੁਡੁ ਕਰਿ ਦੇ ਜਕ ਸਿਉ ਮਨ ਮਾਨਾ॥੫॥ ਰੇ
 ੧੭॥ ਆਸਾ॥ ਗਗਨਿ ਨਗਾਰਿ ਰਇ ਕਬੀਰੁ ਨ ਬਰਖੈ ਨਾਦੁ ਕਹਾ ਜੁਮਾਨਾ॥
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮਾਧੋਪਰਮ ਹਿ ਸਭੈ ਸੀਧਾਨਾ॥ ਬਾਬਾ ਬੋਝ ਤੇ ਤੇ ਕਹਾ
 ਏ॥ ਦੇਹੀ ਕੀ ਸਾਗਿ ਰਹੇ॥ ਸੁਰਤਿ ਮਾਹਿ ਜੋ ਨਿਰਤੇ ਕਰਤੇ ਕਥਾ ਬਾਰਤਾ ਕ

ਹਤੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਜਾਵੁਣੁ ਹੋਰਿ ਕਹਾਗਾਇਉ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਮੰਦਰ ਕੀਨਾ॥
 ਸਾਖੀ ਸੁਰਤਿ ਨਹੀਉ ਪੈਐ ਖਿਚਿਤੇ ਜੁ ਸੁਕੁਲੀਨਾ॥ ਸੁਦਨ ਨ ਬਿਕਲ ਭਏ ਸੀਗਿਤੇ
 ਰੈਇ ਝ੍ਰੀਕਾ ਬਲ ਬਾਕਾ॥ ਚਰਨ ਨ ਪੈਕਰ ਚੁਰਕਿ ਪਰੈ ਹਉ ਖਹੁ ਨਿਸੁ ਸੈ ਬਾਤਾ
 ਬਾਕਿ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸਤਿ ਤਸਕਰ ਆਪ ਆਪ ਕੈ ਕੂਮਰੇ॥ ਬਾਕਾ ਮਨ ਕੈ ਚਰ ਉਰਥਾ
 ਕਾਤੇ ਜੁ ਸੁਤ ਪੁਰਿ ਗਮਤੇ॥ ੪॥ ਮਿਰਤ ਕਭਏ ਦਸੇ ਬਿਛੁੜੇ ਮਿਤ੍ਰ ਭਾਈ ਸਤੁ ਚੁਕੀ
 ਕਹਤ ਕਈ ਰਜੇ ਹਰਿ ਪਿਆਵੈ ਜੀਵਨ ਬਿਧ ਨ ਤੋਰੇ॥ ੫॥ ੫॥ ੧੮॥ ਆਸਾਇ ਬ
 ਤੁਕਾ॥ ੪॥ ਸਰਪ ਨੀਤੇ ਉਪਰਿ ਨਹੀ ਬਲੀ ਆਜਿ ਨਿਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਮਹਾ
 ਦੇਵ ਛੁਲੀ ਆ॥ ਮਾਰ ਮਾਰ ਸੁਪਨੀ ਨਿਗਮ ਲਜ ਲਿਖੇ ਠੀ॥ ਜਿਨਿ ਤਿਰੁ
 ਵਣ ਛੁਸੀ ਅਲੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਝੀਠੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਪਨੀ ਸੁਪਨੀ ਕਿਆ
 ਕਹਹੁ ਭਾਈ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਪਦੁ ਨਿਆਤਿ ਨਿਸੁਪਨੀ ਖਾਇ ਆ॥ ੨॥ ਸੁਪ
 ਨੀ ਜਿਠੇ ਅਨ ਛੁਛ ਨਹੀ ਅਦੁਗਾ॥ ਸੁਪਨੀ ਜੀਤਿ ਕਹਾ ਕਰੇ ਨਰਾਮਾ॥ ੩॥
 ਇਹੁ ਸੁਪਨੀ ਤਾ ਕੀ ਕੀਤੀ ਹੋਇ॥ ਬਲੁ ਮਬਲੁ ਕਿਆਇ ਸੇਤੇ ਹੋਈ॥ ੪॥
 ਇਹੁ ਸਤੀਤਾ ਬਸਤੁ ਸਰੀਰਾ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਹਜਿ ਤੇਰੇ ਕਬੀਰਾ॥ ੫॥ ੬
 ੧੯ ਆਸਾ॥ ਕਹਾਂ ਸੁਆਨੁ ਕਉ ਸਿਖਤੁ ਸੁਨਾਏ॥ ਕਹਾਂ ਸਾਕਤ ਪਰਿਹਰਿ ਗੁ
 ਨ ਗਾਏ॥ ੧॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮੇਰ ਮਿਰਹੀ ਐ॥ ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਭੁਲ ਨਹੀ
 ਕਈ ਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਉ ਅਕਹਾਂ ਕਪੂਰ ਦਗਾਏ ਕਹ ਬਿਸੀ ਅਰੁ ਕਉ ਦੁਪ
 ਪੀਆਏ॥ ੨॥ ਸਿਤ ਸਿਗਾਏ ਮਿਲਿ ਬਥੇ ਕਬੁਧ ਹੋਈ॥ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿਲੇ ਹਾ
 ਕੀਰਨ ਸੋਈ॥ ੩॥ ਸਾਕਤ ਸੁਆਨੁ ਸੁਕੁ ਕਰੇ ਕਰਾਇ ਆ॥ ਜਿਉ ਰਿਲਿਖਿਆ
 ਸੁਕਰ ਮਕਮਾਇ ਆ॥ ੪॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੈ ਲੈ ਨੀਮੁ ਸਿੰਢਾਈ॥ ਕਹਤ ਕਈ ਰਉ ਅ
 ਕੇ ਸਹਜੁ ਨ ਜਾਈ॥ ੫॥ ੭॥ ੨੦॥ ਆਸਾ॥ ਲਿਕੋ ਕੇਵਲੁ ਸਮੰਦ ਸੀਖਾਈ॥ ਤਿ
 ਹਰਾਵਨ ਅਰਖ ਬਰਿਨ ਪਾਈ॥ ੧॥ ਕਿਆ ਮਾਗਾਉ ਬਿਛੁਭਿਰ ਨਰਾਈ

ਦੇਖਤੈਨਚਲਿਉਨਰੁਜਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਕਲਖਪੁਤਸਵਾਲਖਨਾਤੀ॥ ਤਿਹ
 ਗਵਨਘਰਿਦੀਆਨਥਾਤੀ॥ ਚਿਟਸੁਰਜੁਜਾਕੀਕਰਤਰਸੋਈ॥ ਥੈਸੈਤਰਜਾਕੇਕਪ
 ਰੋਧੋਈ॥ ਰੁਰਮਤਿਗਮੁਸਮਥਸਾਈ॥ ਅਸਥਿਰਰੋਹੇਨਕਤਹੀਜਾਈ ॥ ੪॥ ਕਹਤ
 ਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਲੇਈ॥ ਰਾਮਨਾਮਥਿਨੁਕੁਡਿਨਹੋਈ॥ ੫॥ ੮੫੧੮॥ ਆਸਾ॥
 ਪਹਿਲਾਪੁਤਧਿਛੈਰੀਮਾਈ॥ ਰੁਰਲਾਗਉਚੇਲੇਕੀਪਾਈ॥ ਏਕਅਚੰਦੁਸੁਨਹੁਤਮ
 ਰਾਈ॥ ਦੇਖਤਸਿਖੁਚਗਵਤਗਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਲਕੀਅਛਲੀਤਰਦੁਗਥਿਆਈ
 ਦੇਖਤਕਤੁਰਲੇਗਾਈਥਿਲਾਈ॥ ਤਲੇਰੀਥੈਸਾਉਪਰਿਸੁਲਾ॥ ਤਿਸਕੋਪੇਢਿਲਗੇਟੁ
 ਲਛੁਲਾ॥ ੩॥ ਘੋਰੋਚਰਿਥੈਸਰਗਵਨਜਾਈ॥ ਬਾਹਰਿਥੈਲਗੁਨਿਘਰਿਆਈ
 ॥ ੪॥ ਕਹਤਕਬੀਰਜੁਇਸੁਪਦਬੁਝੈ॥ ਰਾਮਗਮਤਤਿਸੁਸਭੁਕਿਛੁਸੁਝੈ॥ ੫॥ ੨੨॥
 ੨੨॥ ਬਾਈਸਚਉਪਦੇਤਥਾਪੰਚਪਦੇ॥ ਸ਼ੀਕਬੀਰਜੀਉਕੇਤਿਪਦੇ॥ ੮॥

ਦੁਤਕੇ॥ ਇਤੁਕਾ॥ ਆਸਾ॥ ੧॥ ਚਿਸਤਿਰੁਰਪੁਸਾਦਿ॥
 ਬਿਦੇਤੋਜਿਨਿਪਿਤਰੀਆਅਗਨਿਕੇਰੁਰਹਾਇਆ॥ ਦਸਮਾਸਮਾਤਉਦਰਿਗਥਿਆ
 ਬਹੁਰਿਲਾਗੀਮਾਇਆ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਾਨੀਕਾਹੇਕਉਲੇਢਿਲਾਗੇਰਤਨਜਨਮੁਖੇਇਆ॥
 ਪੂਰਬਜਨਮਕਰਮਭੂਮਿਥੀਜਨਹੀਥੇਲਿਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਾਰੇਕੇਤਬਰਪੁਛਉ
 ਆਹੋਨਾਸੋਇਆ॥ ਜਾਨੁਮੁਆਇਏਪਕਰੇਤਪਹਿਕਾਹੇਰੋਇਆ॥ ਜੀਵੇਨਕੀਆ
 ਸਕਰਹਿਜਮਨਿਹਾਰੇਸਸਾ॥ ਬਾਜੀਗਰਸੇਸਾਰਕਬੀਰਾਚੇਤਿਦੁਲਿਆਸਾ॥ ੩
 ੩॥ ੧॥ ੩॥ ਆਸਾ॥ ਤਨੁਰੋਨਿਮਨੁਪਨਰਧਿਕਰਿਹਉਪਾਚਉਤਤਬਰਾਤੀ॥ ਰਾਮਗਾਇ
 ਸਿਉਰੁਦਹਿਲੈਹਉਆਤਮਤਿਹਤਰਗਰਾਤੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗਾਉਗਾਉਰੀਦਲਹਨੀਮੰਗਲਤਾ
 ਗਾ॥ ਜੋਰੋਗੀਧਾਏਰਾਜਗਮਭੁਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਤਿਕਮਲਮਹਿਬੇਦੀਰਚਿਲੇ
 ਬੂਹਮਾਰੀਅਧਉਚਾਗਾ॥ ਰਾਮਗਾਇਸੇਦੁਲਹੁਪਾਇਉਅਸਥਫੁਰਾਗਹਮਾਰਾ॥

੨॥ ਸੁਰਿ ਨਰਮੁ ਨਿਜ ਨ ਕਉ ਤਕੁ ਆਕੈ ਕੇ ਦਿਤਿ ਤੇ ਸਉ ਜਾਨਾ ॥ ਕਹਤ ਕਈ ਰੋਮੇ ਗਿਐ
 ਆਹਿ ਚਲੈ ਪੁਰਖ ਏਕੁ ਗਵਾਨਾ ॥ ੨॥ ੨॥ ੨੬॥ ਆਸਾ ॥ ਸਾਸੁ ਕੀ ਦੁਖੀ ਸਸੁ ਕੀ ਪਿ
 ਆਹਿ ਜੇ ਠਕੀ ਨਾ ਮਿਡੁਰ ਉਰੇ ॥ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਨ ਨੁਗਹੇਲੀ ਦੇਵਰ ਕੈ ਬਿਰਹਿ ਜਰ ਉਰੇ ॥
 ਮੇਰੀ ਮਤਿ ਬਉਰੀ ਮੈਗਾ ਮਾਥਿ ਸਾਰਿ ਉਕਿਨਾ ਬਿਧਿ ਕਹਾ ਨਿਰਹ ਉਰੇ ॥ ਸੇਜੈ ਰਮਤੁ ਨੈਨ
 ਹੀ ਪੇਖ ਉਦਿਹੁ ਦੁਖ ਕਾ ਸਉ ਬਹ ਉਰੇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਪੁ ਸਾਵਕ ਕਰੇ ਲਗਾਈ ਮਾਥਿ ਆਮ
 ਦ ਮਤ ਵਾਰੀ ॥ ਬੇਰੂਗਾਈ ਕੈ ਜਬ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਤ ਬਹ ਉਰੇ ਨਾਹਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ੨॥ ਕਹਤ ਕਈ
 ਰਪੈ ਚਕੋ ਟੁਗ ਗੁਰਗਤ ਜਨ ਮੁਗਾ ਭਿਆ ॥ ਵਠੀ ਮਾਇਆ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਾਧਿ ਆਮੇਰ
 ਮੁਗ ਮਤ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ੩॥ ੩॥ ੨੫॥ ਆਸਾ ॥ ਹਮ ਘਰਿ ਸੁਤਨੁ ਨਿਤ ਤਨਾ ਕੈ
 ਨਿਜ ਨੇ ਉਤਮਾਰੇ ॥ ਤੁਮਤ ਉਬੇਟ ਪੜਹੁ ਗਾਇਤੀ ਗੋਬਿੰਦ ਰਿਦੈ ਮਾਰੇ ॥ ੧॥ ਮੇਰੀ ਨਿਹ
 ਬਾਥਿ ਸਨੈ ਨੈਨ ਨਾਗ ਬਿਨ ਹਿਰਦੈ ਬਸਹਿ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਜਮ ਦੁਆਰੁ ਜਬ ਪੁਰੁ ਸਿਬਰੇ
 ਤਬ ਕਿਆ ਹਸਿ ਮੁਕੇਦਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਗੋਰੁ ਤਮਗੁ ਆਰਗੁ ਸਾਈ ਜਨ ਮਜਨਮ
 ਰਖਵਾਰੇ ॥ ਕਬਹੂ ਨ ਪੀਰ ਉਤਾਰਿ ਚਿਰਾਇ ਹੁਕੈ ਸਾਖਸ ਮਹਸਾਰੇ ॥ ੨॥ ਤੁਥਾ ਮਨ ਮੈਕ
 ਸੀ ਕਾਜ ਲਗਾ ਬੁਝੁ ਮੇਰ ਗਿਆਨਾ ॥ ਤੁਮਤ ਉਰੇ ਜਾਹੁ ਪਤਿਗ ਜੇਹ ਰਿਸਿ ਉਮੇਰ
 ਧਿਆਨਾ ॥ ੩॥ ੪॥ ੨੬॥ ਆਸਾ ॥ ਜਗ ਜੀਵਨ ਐਸਾ ਸੁਖ ਨੈ ਜੈ ਸਾਜੀ ਦੁਨ ਸੁਖ ਨ ਸਮ
 ਨਾ ॥ ਸਾਚੁ ਕਰਿ ਹਮ ਗਾਠਿ ਦੀਨੀ ਦੇਵੁ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨਿ ॥ ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਮੇਰ ਹਿਤ
 ਕੀਨਾ ॥ ਜੇ ਨਿਗੀਆ ਲੁਭਤ ਨੁਹਿ ਰਿਲੀਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨੈਨ ਦੇਖਿ ਪਤਿਗੁ ਉਥੈ ਪ
 ਸਨ ਨ ਦੇਖੈ ਆਗਿ ॥ ਕਲਾਛਾ ਸਨ ਮੁਗਾ ਪੁਚੈ ਤਿਕ ਕਨਿਕ ਕਾ ਮਿਨਿ ਲਾਗਿ ॥
 ਕਰਿ ਬਿਚਾਰ ਬਿਕਾਰ ਪਰਹਿਤ ਰਨ ਤਾਰੁ ਸੋਇ ॥ ਕਹਿ ਕਈ ਰੁਜਗ ਜੀਵਨ ਐਸ
 ਦੁਤੀ ਆਨਾ ਹੀ ਕੋਇ ॥ ੩॥ ੫॥ ੨੭॥ ਆਸਾ ॥ ਜਉ ਮੈਰੂਪ ਕੀਏ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਅਬਯੁ
 ਨਿਰੁਪਨ ਹੋਈ ॥ ਤੁਗਾ ਤੇਤੁ ਸਾਜੁ ਸਦੁ ਬਾਕਾਰਾ ਮਨਾ ਮਬਸਿ ਹੋਈ ॥ ੧॥ ਅਥਮੇ
 ਹਿਨ ਚਨੈਨ ਆਵੈ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨ ਮੰਦਰੀ ਆਨ ਬਜਾਵੈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ

ਮਾਇਆਲੋਨਾਦੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾਗਾਰਿ ਛੁਟਿ॥ ਕ੍ਰਮੰਚੋਲਨਾਛੁਟਿ ਅਥੇ ਪੁਰਨਾਗਇ
 ਆਰੁ ਗੁਪੁਤ੍ਰਿ ਛੁਟੀ॥ ੨॥ ਸਰਬਬੁਤ੍ਰੇ ਕੈ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ਚੁਕਾ ਦਾ ਬਿਬਾਦਾ॥
 ਕਹਿ ਕਈ ਰਮੈ ਪੁੰ ਗਾਧਾਇ ਆਉ ਏਰਾਮ ਪਰਸਾਦਾ॥ ੩॥ ੨੪॥ ਆਸਾ॥ ਰਿਜਾਧਾਰੇ
 ਮਨਾਵੈ ਅਲਹੁ ਸੁਆਦ ਜੀ ਅਸਿ ਪਾਰੈ॥ ਆਪਾ ਦੇਖਿ ਅਚਰਨ ਹੀ ਦੇਖੈ ਕਹੇ ਕਉ ਸੁ
 ਖਮਾਰੈ॥ ੧॥ ਕਾਜੀ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੋ ਤੇਰੀ ਮਹਿ ਤੇਰਾ॥ ਸੋਚਿ ਬਿਚਾਰਿ ਨ ਦੇਖੈ॥ ਪਾਬਿ
 ਬਿਨ ਕਰਿ ਹਿੰਦੀ ਨ ਕੋ ਬਥੁਰੇ ਤਾਤੇ ਜਨਮੁ ਅਲੇਖੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਚ ਕੋ ਤੇ ਬਬ
 ਖਾਨੈ ਅਲਹੁ ਨਾਰਿ ਪੁਰਖ ਨਹੀ ਕੋਇ॥ ਪੈਦੇ ਗੁਨ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਬਥੁਰੇ ਜਿਉ ਦਿਲ
 ਮਹਿ ਬਾਰਿ ਨ ਹੋਈ॥ ਅਲਹੁ ਗੋਬੁ ਸਗਲ ਪਟਭੀਤ ਰਿਹਿ ਰੋਏ ਲੋਹ ਬਿਚਾਰੀ॥
 ਹਿੰਦੁ ਤੁਰਕ ਦੁਹਿ ਮਹਿ ਏਕੈ ਕਹੈ ਕਈ ਰਪੁ ਕਾਰੀ॥ ੩॥ ੨੫॥ ਆਸਾ॥ ਤਿਪਦਾਇ
 ਕਤੁਕਾ॥ ਕੀਉ ਸੀ ਗਾਗ ਮਿਲਨ ਕੋ ਤਾਈ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲੇਨਗਾ ਜੀਵਨ ਗੁਸਾਈ॥
 ਰਹਿ ਓਮੇਰੇ ਬਿਰਹੁ ਉਹਰਿ ਕੀ ਬਹੁਰੀ ਅਸਾਗਾਮ ਬਡੈ ਮੈਤਨ ਕਲਹੁਰੀ ਆ॥ ੧॥
 ਧਨੈ ਪਿਰਏ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੇਗਾ॥ ਸੇਜ ਏਕੈ ਪੈ ਮਿਲਨੁ ਦੁਹੇਗਾ॥ ੨॥ ਧਨਿ ਸੁਹਾਗ ਨਿਜੇ
 ਪੀਯਾ ਛੁਟੈ॥ ਕਹਿ ਕਈ ਗਾਠਿ ਰਿਜਨ ਮਿਨ ਆਵੈ॥ ੩॥ ੨੬॥ ੩੦॥ ਆਸਾ॥ ਕਈ
 ਰਜੀਉ ਕੇ॥ ਦੁਪਦੇ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜੀਰੈ ਗੀਰਾ ਬੋਧਿ ਪਵਨ ਮਨੁ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ॥ ਸਗਲ ਜੋਤਿ ਇਨੀ ਗੀਰੈ ਬੇ
 ਧੀ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨਿ ਮੈ ਪਾਈ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਅਨਹਦ ਭਾਨੀ ਪਹਿ ਸੁਹੇਇ ਹੀ
 ਗੋਲੇ ਪਿਛਾਨੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਹਿ ਕਈ ਰਹੀ ਗਾ ਅਸਟੇ ਪਿਉ ਜਗਮਹਿ ਰਹਾ ਸਮਾ
 ਈ॥ ਗੁਪਤਾ ਹੀ ਗਾ ਪ੍ਰਗਟ ਭਾਇਉ ਜਬ ਗੁਰਗਾਮ ਦੀ ਆਇ ਪਾਈ॥ ੨॥ ੧॥ ੩੧॥
 ਆਸਾ॥ ਪਹਿਲੀ ਕੂਰ ਪਿਕੁ ਜਾਤਿ ਕਲਖ ਨੀ ਸਾਹੁ ਰੋਪੈ ਈ ਐ ਬੁਰੀ॥ ਅਬ ਕੀ ਸਰੂਪ
 ਸੁਚਾਨ ਸੁਲਖ ਨੀ ਸਹਜੇ ਉਟਰਿ ਧਰੀ॥ ੧॥ ਕੁਲੀ ਸਰੀ ਮੁਏ ਮੇਰੀ ਪਹਿਲੀ ਬਾਰੀ॥

ਨੁਗੁਨਗੁਨੀਵਉਮੇਰੀਅਬਕੀਧਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਤਕਬੀਰਜਬਲਹੁਬੀ
 ਆਈਬਡੇਕਾਸੁਹਾਗੁਦਰਿਉ॥ਲਹੁਰੀਸਿਟਿਕੁਈਅਬਮੇਰੀਜੇਠੀਅਉਰਧਰਿ
 ਉ॥੨॥੧॥ਆਸਾ॥ਮੇਰੀਬਹੁਰੀਆਕੋਧਨੀਆਨਾਉ॥ਲੇਗਾਖਿਉਰਾਮਜਨੀ
 ਆਨਾਉਪਾਇਨਮੁਡੀਅਨਮੇਰਾਘਰਧੁਧਰਾਵਾ॥ਬਿਟਵਹਿਰਾਮੁਰਉਅਲੇ
 ਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਗੇਆਈ॥ਇਨੁਮੇਡੀਅਨਮੇਰੀਜਗਤਿਗ
 ਵਾਈ॥੨॥੩॥੩॥ਆਸਾ॥ਰੁਹਰੁਰੀਬਹੁਰੀਆਘੁਘਟੁਨਿਨਿਕਾਏ॥ਅੰ
 ਤਕੀਬਾਰਲੈਗੀਨਅਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘੁਘਟਕਾਏਕੀਹੋਬਡਾਈ॥ਦਿਨ
 ਦਸਪਾਤਬਹੁਰੁਲੇਆਈ॥ਘੁਘਟੁਤੇਰੇਤਉਪਰਿਸਾਏ॥ਹਰਿਗੁਨਗਾਇਕੁਦ
 ਹਿਅਰਨਾਏ॥੩॥ਕਹਤਕਬੀਰਬਹੁਤਬਜੀਤੇ॥ਹਰਿਗੁਨਗਾਵਤਜਨਮਾਥਿ
 ਤੀਤੇ॥੪॥੪॥੩॥੪॥ਆਸਾ॥ਕਰਵਤੁਭਲਾਨਕਰਵਟੇਰੀ॥ਲਾਗੁਗਲੇਸੁਨ
 ਨਬਿਨਤੀਮੇਰੀ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਮੁਖਛਿਰਿਪਿਆਰੇ॥ਕਰਵਟੇਰੇਮੇਕਉਕਾਹੇਕ
 ਉਹਮਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਉਤਨਰੀਰਗਿਅੰਗੁਨਮੇਰਉ॥ਪਿਛਪਚੇਤਉਪ੍ਰੀਤਿ
 ਨਤੋਰਉ॥੨॥ਧਮਤੁਮਥੀਰੁਤਇਉਨਹੀਕੇਈ॥ਤੁਮਹਿਸੁਕਿਤਨਾਰਿਹਸਸੇ
 ਈ॥ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਗੇਲੇਈ॥ਅਬਤੁਮਰੀਪਰਤੀਤਿਨਹੋਈ॥੪॥੫॥
 ੩॥੫॥ਆਸਾ॥ਕੇਰੀਕੇਸਾਥਾਹੁਮਰਮਨਕਾਹੁਜਾਨਾ॥ਸਭੁਜਗੁਆਨਿਤਾ
 ਇਉਤਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਤੁਮਸੁਨਿਲੇਬੇਦਪੁਰਾਨਾ॥ਤਬਹਮਾਇਤਨਕੁ
 ਪਸਰਿਤਿਤਾਨਾ॥ਧਰਨਿਅਕਾਸਕੀਕਰਗਾਧਬਨਾਈ॥ਚਿੰਦੁਸੁਰਜੁਦਾਇਸਾ
 ਬਚਲਾਇ॥ਪਾਈਜੋਰਿਬਾਤਾਇਕਕੀਨੀਤਹਤਾਤੀਮਨਮਨਾ॥ਜੇਲਹੋਘਰਅ
 ਪਨਾਹੀਨਾਘਟਹੀਗਾਮੁਪਛਾਣਾ॥ਕਹਤਕਬੀਰਕਾਰਗਾਹੇਰੀ॥ਸਤੈਸਤਮਿਲ
 ਏਕੇਰੀ॥੪॥੪॥੩॥੪॥ਆਸਾ॥ਅੰਤਰਿਮੇਲਜੇਤਰਬਾਨਾਵੈਤਿਸੁਬੈਕੀਠਨ
 ਜਾਨਾ॥ਲੇਕਪਤੀਕੇਕਦੁਹੋਵੈਨਾਹੀਰਾਮੁਅਯਾਨਾ॥੧॥ਪੂਜਹੁਗਾਮਏ

ਕਹੀ ਦੇਵਾ ॥ ਸਾਡਾ ਨਾਵੁ ਛੁਰਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲਕੈ ਮਜਨਿ ਜੇ
ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮੇਰੁ ਕਨਾਵਹਿ ॥ ਜੈਸੇ ਮੇਰੁ ਕੈਸੇ ਸੇਉ ਦਿਨ ਗਠਿ ਰਿਠਿ ਰਿਠੇ
ਨੀ ਆਵਹਿ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁ ਕੁਰਹ ਮਰੈ ਧੀ ਨਾਰ ਸਿਨਰ ਕੁਨ ਬਾਠਿ ਅਜਾਈ ॥
ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤ ਮੈਸ਼ਹ ਕੁ ਬੈਤ ਸਗਲੀ ਸੈਨਤ ਰਾਈ ॥ ਦਿਨ ਸੁਰੈ ਛੇ ਬੇਟ ਨਹੀ ਸਾ
ਸਤੁ ਹਥ ਸੈਨਿ ਰੀਕਾਰਾ ॥ ਕਹਿ ਕੀਰਨ ਰਤਿ ਸਹਿ ਪਿਆਰੁ ਬਾਵਹਿ ਆਸੇ
ਸਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਅ ॥ ੩ ॥

ਅਸਾ ਬਾਣੀ ਨਾਮੁ ਦੇਉ ਜੀ ਕੀ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਇਕ ਅਨੇਕਾ ਬਿਆਪਕ ਪੁਰਕ ਜਤ ਦੇਖ ਉਤਤ ਸੇਈ ॥ ਮਾਇਆ ਦਿਤਾ ਬਿਚ
ਤਾ ਬਿਸੇਹਤਾ ਬਿਰਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਈ ॥ ਸਕੁੰਗੇ ਬਿਦੈ ਹੋਗੇ ਬਿਦਾ ਬਿਨ ਨਹੀ ਕੋਈ
॥ ਸੁਤੇ ਦੇਵ ਮਾਇ ਸਤੁ ਸਹਿ ਸਜੈ ਸੇਉ ਤਿਪੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲ ਤਤਰਿ ਗ
ਅਗੁ ਛੇਨ ਬੁਦ ਬੁਦਾ ਜਲ ਤੇ ਡਿਨ ਨਹੀ ॥ ਇਹ ਪਰਪੰਤ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀਲੀ ਲਾਇ
ਚਰਤਾ ਮਾਨ ਨਹੀ ॥ ੨ ॥ ਮਿਥਿਆ ਭੁਰਮੁ ਅਰਸੁ ਪਨ ਮੇਨ ਰਬ ਸਤਿ ਪਦਾਰਥੁ
ਜਾਨਿਆ ॥ ਸੁਖਿ ਤੁਮਨ ਸਾਗੁ ਰਉ ਪਦੇ ਸੀ ਜਾਰਤ ਹੀ ਮਨ ਮਾਨਿਆ ॥ ੩ ॥
ਕਹਤ ਨਾਮੁ ਦੇਉ ਹਰਿ ਕੀ ਰਚਨਾ ਦੇਖ ਹਰਿ ਦੇ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰ
ਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਕੇਵਲ ਦੇਵ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ॥ ਆਸਾ ॥ ਆਨੀ ਲੇਖੁ ਭੁਭੁਗਾਈ ਲੇਖੁ
ਦਕ ਠਾਕਰ ਉਦਿ ਸਨਾਨ ਕਰਉ ॥ ਬਾਇਆਲੀ ਸਲਖ ਜੀ ਅਜਲ ਮਹਿ ਹੋਤੇ ਬੀਠ
ਲੁਭੈ ਲਾਕਾ ਇਕਰਉ ॥ ਜਤੁ ਜਉ ਤਤ ਬੀਠ ਲੁਭੈ ਲਾ ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਕਰੇ ਸਦਕੇਲ
॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਨੀ ਲੇਖੁ ਲਪਰੇਈ ਲੇਖਾ ਲਾਠਾ ਕਰਕੀ ਹਉ ਪੁਜ ਕਰਉ ॥ ਪਹਿ
ਲੇਖਾ ਸਲਖੀ ਹੋਭੁ ਵਰਗ ਬੀਠ ਲੁਭੈ ਲਾਕਾ ਇਕਰਉ ॥ ੨ ॥ ਆਨੀ ਲੇਖੁ ਪੁਰੀ
ਧਾਈ ਲੇਖੀ ਰਿਠਾ ਕਰਕਉ ਨੈਵ ਦੁਕਰਉ ॥ ਪਹਿ ਲੇਖੁ ਪਾਇਤਾਰਿ ਉਬਛੈ ਹੋਈ
ਠਲੁ ਭੇਲਾ ਕਾਇਕਰਉ ॥ ਈਥੈ ਬੀਠ ਲੁਭੈ ਬੀਠ ਲੁਠਲ ਬਿਨੁ ਸਿਸਾਰ ਨਹੀ

ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਨਾਮੁਪ੍ਰਦੇਵਪੁਰਗਹਿਉਤੁਲਥਮਹੀ॥੪॥ ੨॥ਆਸਾ॥
 ਮਨਮੇਰੇਗਾਜਿਨਹਬਾਮੇਰੀਕਾਤੀ॥ਮਿਖਿਅਧਿਕਾਉਜਮਕੀਛਾਸੀ॥੧॥
 ਕਹਾਕਰਉਜਾਤੀਕਹਕਰਉਪਾਤੀ॥ਗਮਕਉਨਾਮੁਜਪਉਦਿਨੁਰਾਤੀ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥ਗਾਗਾਨਿਗਾਥਾਉਸੀਵਉਮਨਸੀਵਉ॥ਗਮਨਾਮਥਿਨੁਘੜੀਜੀਉ॥
 ੨॥ਕੁਗਥਿਕਰਉਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਵਉ॥ਆਠਪਹਰਅਪਨਾਪਸੁਮਾਧਿਆਵਉ॥
 ਸੁਇਨੇਕੀਸੁਇਰੁਪੇਕਾਧਗਾ॥ਨਾਮੇਕਾਉਤਹਰਿਸਉਲਾਗਾ॥੪॥ ੩॥ਆ
 ਸਾ॥ ਸਾਪਕੈਚਛੋਛੋਥਿਖਨਹੀਛੋਛੋ॥ਉਦਮੁਕਮਹਿਜੈਸੇਬਗੁਦਿਆ
 ਨੁਮੋਤੁ॥ਕਹੈਕਉਕੀਜੈਧਿਆਨਜਪਾਨਾ॥ਜਬਤੇਸੁਧਨਹੀਮਨਅਪਨਾ॥੧॥
 ੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਖਚਭੋਜਨਜੋਨਰਜਦੇ॥ਐਸੇਹੀਠਗਾਦੇਉਥਖਾਨੇ॥੧॥
 ਨਾਮੇਕੈਸੁਅਧੀਲਾਹਿਲੇਫੁਰਗਾ॥ਗਮਰਸਾਇਨਪੀਉਰੇਦਗਗਾ॥੨॥੪
 ਆਸਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਿਚੀਨਸੀਆਸਾਤੇਨਭਾਵਸੀ॥ਗਮਰੁਗਤਾਹੋਤੀ
 ਅੰਲਾਉਤਮਨਰਾਖਸੀ॥੧॥ਕੈਸੇਮਨਤਰਹਿਗਾਥੈਸੈਸਾਰਸਾਗਰਥਿਖਬੋਥ
 ਨਾ॥ਫੁਲੀਮਾਇਅਦੇਥਿਕੈਰੁਲਰੇਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਛੁੱਪੇਕੇਘਰਿਜਨ
 ਮੁਦੈਲਾਗੁਰਉਪਦੇਸਭੈਲਾ॥ਸਿਤਹਾਂਕੈਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਮਾਹਰਿਭੇਦੁਲਾ॥੨॥੫

ਆਸਾਥਾਣੀਸੀਰਹਿਦਾਸਜੀਉਕੀ॥ ੧॥ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਮ੍ਰਿਗਮੀਨਤ੍ਰਿਗਪਤਿਗਕਿਚਰੇਕਦੇਖਾਥਿਨਾਸਾ॥ਪੰਚਦੇਖਅਸਾਧਜਾ
 ਮਹਿਤਾਕੀਕੇਤਆਸਾ॥ਮਾਦਉਅਥਿਦਿਅਹਿਤਕੀਨਾ॥ਥਿਥੇਕਟੀਪਮਸ੍ਰਿ
 ਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰਿਗਦੇਜੇਠਿਅਚੇਤਸੀਭੁਧੰਨਪਾਪਅਸੇਚੁ॥ਮਨੁਖਾਅਦੁਤਾ
 ਰਦੁਲਕੁਤਿਹੀਸੰਗਥਿਪੋਐ॥੨॥ਜੀਅਜਿਤਜਾਨਗਾਲਭੁਕਰਮਕੇਥਾਸੀਜਾਇ
 ਕਾਲਛਾਸਅਥਧਲਾਘੇਕਚੁਨਚਲੈਉਪਾਇ॥੩॥ਰਹਿਦਾਸਦਾਸਉਦਾਸ

ਤਜੁਕੁਤਪਨਤਪੁਕੁਕਗਿਆਨਾ। ਕੁਤਤਜਨਕੇਰਨਪਰਮਾਨੰਦਕਰਹੁਨਿਦਾਨਾ॥
 ੪॥੧॥ਆਸਾ॥ਸਿਤਤੁਣੀਤਨੁਸਿਗਤਿਪ੍ਰਾਸਾ॥ਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨਜਾਨੈਸਿਤਦਵ
 ਦੇਵਾ॥੧॥ਸਿਤਦੀਸਿਗਤਿਸਿਤਕਥਾਰਸੁਸੰਤਮੁਆਏਦੀਜੈਦੇਵਾਦੇਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਸਿਤਆਚਰਣਸੰਤਦੇਆਰਗੁਸਿਤਚਉਲਗਾਣੀ॥੨॥ਅਉਗਇਕਮਾਗਉਭਗਤਿਓ
 ਤਾਮਇ॥ਜਣੀਲਮਾਦੁਅਸਿਤਪਾਪੀਸਾਇ॥੩॥ਰਵਿਦਾਸੁਕੁਏਜੈਜਾਣੈਸੋਜਾਣ
 ਸਿਤਅਨੰਤਹਿਅੰਤਰੁਨਹੀ॥੪॥੧॥ਆਸਾ॥ਤੁਮੰਦਨਹਮਾਇਰੰਧੁਧਾਪਰੇਸਿਗਿ
 ਤੁਮਾਰੇਬਾਸਾ॥ਨੀਚੁਕੁਪੇਤਉਚਭੁਏਹੈਰੀਧਸੁਰੀਧਸਿਦਾਸਾ॥੧॥ਆਧਉਸਤਸਿਗਤਿ
 ਸਰਨਿਤੁਮਾਗੀ॥ਹਮਅਉਗਨਤੁਮਉਪਕਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਖਤੁਲਸੁਪੇਦਸੁਪੀ
 ਅਲਖਮਧਪੇਰਜਸਕੀਲਕੀਰਾ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਹੀਐਮਾਧਉਜੈਸੇਮਧੁਪਮਖੀ
 ਰਾ॥੧॥ਜਾਤੀਉਛਾਪਾਤੀਉਛਉਛਾਜਨਮੁਹਮਾਰਾ॥ਗਜਗਮਕੀਸੇਵਨਕੀਨੀ
 ਕਹੈਰਵਿਦਾਸਠਮਾਰਾ॥੩॥੩॥ਆਸਾ॥ਕਧਾਭਉਓਜਉਤਨਭਉਓਛਿਨਾਛਿਨੁ
 ਪ੍ਰੇਮਜਾਇਤਉਤੁਰਪੈਤੈਰੇਜਨਾ॥੧॥ਤੁਣਹਿਚਰਨਅਗਸਿੰਨਦਭਦਨਮਨੁ॥ਪਾਨਕਰ
 ਤਪਾਇਉਪਾਇਉਗਮਈਆਧਾਨੁ॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਪਤਿਬਿਪਤਿਪਟਲਮਾਇਆ
 ਧਨੁ॥ਤਾਮਹਿਮਗਨਹੋਤਨੇਤਰੇਜਨੁ॥੨॥ਪ੍ਰੀਸਕੀਜੇਵਰੀਧਾਪਿਉਤੈਰੇਜਨੁ॥ਕਹਿਰ
 ਵਿਦਾਸਛੁਟਹਿਬੋਕਦਨਭੁਨਾ॥੩॥੪॥ਆਸਾ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥
 ਹਰਿਸਿਮਰਤਜਨਗਏਨਿਸਤਰਿਤੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕਬੀਰਉਜਾਗਰਾ॥
 ਜਨਮਜਨਮਕੇਕੋਟੇਕਾਗਰਾ॥ਕਿਮਤਿਨਾਮੁਦੇਉਤੁਪੁਪੀਆਇਆ॥ਤਉਜਗਜਨ
 ਮਸਿਕਟਨਹੀਆਇਆ॥੨॥ਜਨਰਵਿਦਾਸਗਮਰਿਗਿਰਾਤਾ॥ਇਉਕੁੰਧੁਸਾਇ
 ਨਕਨਹੀਜਾਤਾ॥੩॥੫॥ਆਸਾ॥ਮਾਏਕੇਪੁਤਰਾਕੈਸੈਨਚਤੁਰੇ॥ਦੇਖੈਦੇਖੈਸੁਨੈ
 ਬੋਲੈਦਉਰਿਭਿਰਤੁਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਕਛੁਪਾਵੈਤਬਗਰਬਕਰਤੁਰੇ॥ਮਾਇ

ਆਗਈਤਬੋਰੇਗੁਵਨਲਾਗਤੁਯੋ॥ਮਨਬਦਰਮਸਕਹਿਭੁਫਾਨਾ॥ਬਿਨਸਿਭ
ਇਆਜਾਬਿਕਹੁਸਮਾਨਾ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਥਾਜੀਜਗਤਾਈ॥ਥਾਜੀਗਰਮ
ਉਮੇਧਿਪ੍ਰੀਤਬੁਨਿਆਈ॥੩॥੬॥

ਆਸਾਥਾਛੀਭਗਤਪੰਨੇਜੀਓਕੀ॥

੧ਬਸਤਿਕੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕ੍ਰਮਤਛਿਰਤਛਿਰਤਬਰਜਨਮਾਬਿਲਾਨੇ॥ਤਨਮਨੁਪੈਨਨਹੀਪੀਰੇ॥ਲਾਲਚਾਬਿ
ਖੁਕਾਮਰਤਬਧਗਮਨਿਬਿਸਰੇਪ੍ਰਕੁਹੀਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਖਛਲਮੀਠਲਰੋਮ
ਨਬਉਰੇਚਾਕੀਚਾਰਨਜਾਨਿਆ॥ਗੁਨੇਤਪ੍ਰੀਤਿਬਛੀਅਨਭਾਤੀਜਨਮਾਥਨ
ਛਿਰਿਤਗਨਿਆ॥ਜਗਤਿਜਾਨਿਨਹੀਰਿਦੈਨਿਰੁਸੀਜਲਤਜਾਲਜਮਛੰਧਪ
ਰੇ॥ਬਿਖਛਲੁਸੰਦਿਭਰੇਮਨਜੈਸੇਪ੍ਰੇਮਪੁਰਖਪ੍ਰਕੁਮਨਬਿਸਰੇ॥੨॥ਗਿਆਨਪ੍ਰ
ਵੇਸੁਗੁਰਹਿਧੰਨੁਦੀਆਧਆਨੁਮਾਨਮਨਏਕਮਏ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਾਨੀਸੁਖਜਾ
ਨਿਆਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਨੇਮੁਕਤਿਭਏ॥੩॥ਜੋਤਿਸਮਾਇਸਮਾਨੀਜਕੈਅਲਛੀ
ਪ੍ਰਕੁਪਹਿਚਾਨਿਆ॥ਪੈਨੇਪੈਨਪਾਇਆਧਰਛੀਧਰੁਮਿਲਜਨਸੰਤਸਮਾਨਿਖਾ
੪॥੧॥ਅਸਾਮਹਲਾ॥੫॥ ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਸੀਗਿਨਾਮਦੇਉਮ
ਨਲੀਛਾ॥ਆਦੁਦਾਸੋਕੋਛੀਪੋਰੇਹੋਇ॥ਉਲਾਖੀਛਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਬਨਨਾਤਿਆਗਿਕੈਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨਕਬੀਰਾਨੀਚਕੁਲਾਜੇਲਹੋਰਭੁਇਉਗੁਨੀ
ਗਯੋਗ॥ਰਵਿਦਾਸੁਛੰਦੰਤਛੋਰਨੀਤਤਿਨਿਤਿਆਗਿਆਇਆ॥ਪ੍ਰਗਟੁ
ਹੋਆਸਾਧਸੰਗਹਰਿਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥੨॥ਸੋਨਨਾਈਬੁਤਕਾਰੀਆਉਹੁਘ
ਰਿਘਰਿਸੁਨਿਆ॥ਫਿਰਚੈਵਾਸਿਆਪਾਰਬੁਹਮੁਭਗਤਾਮਹਿਗਾਨਿਆ॥੩॥
ਇਹਿਬਿਧਿਸੁਨਿਕੈਜਾਵੇਉਠਿਭਗਤਿਲਾਗਾ॥ਮਿਲੇਪ੍ਰਭੁਬਿਗੁਸਾਈ॥
ਆਪੈਨਾਵਸੁਭਾਗ॥੪॥੨॥ ਆਸਾ॥ ਰੇਦਿਤੇਰੇਤਮੀਨਦਥਾਲਦਮੇ

ਦਰਬਿਬਹਿਨਜਾਨਾਸਿਕੋਈ। ਜਿਧਾਵਹਿਬੁਰਮੰਡੁਪੰਡੁਕਉਕਰਤਾਕੋਰੇਸੁਰੇਈ॥੧॥

੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਨੀਕੋਰੇਉਦਰਉਦਰਮਹਿਪਿੰਡੁਆਦਸਦੁਆਰੁ। ਏਅਹਾਰਅ
ਗਨਿਮਹਿਗਏਐਸਾਖਸਮੁਹਮਾਰਾ॥ਕਿਮੀਜਲਮਾਹਿਤਨਤਿਸੁਬਾਰੁ॥ਰਿਪੈਖ
ਖੀਰੁਤਿਨਨਾਹੀ॥ਪੂਰਲਖਮਾਨਿਦਮੋਨਿਰਬਰਸਮਝਿਖੁਬੇਖੁਮਾਹੀ॥੨॥ਪਾਥਟਿ
ਕੀਟੁਗੁਪਤੁਹੋਇਰਹਾਂਤਾਤਾਂਚੇਮਾਰਗੁਨਾਹੀ॥ਕੋਧੈਨਾਪੂਰਨਤਾਉਕੋਮਤੋਰਜੀ
ਅਨੁਗਾਹੀ॥੩॥੩॥ਆਸਾਸੇਖਛਰੀਦਜੀਉਕੀ॥ਬਾਣੀ॥

੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਦਿਲਹੁਮੁਹੁਬਤਿਜਿਨਸੇਈਸਤਿਆ॥ਜਿਨਮਾਨਿਹੋਰਮੁਖਹੋਰਸਿਕਾਉਛਕਾਚਿਆ
ਰਤੇਇਕਖੁਦਾਇਰੇਗਦੀਦਾਰਕੇ॥ਵਿਸਰਿਆਜਨਨਸਮੇਤਕੁਭਿਰਾਰਬੀਏ॥੧॥

ਰਹਾਉ॥ਆਪਿਲੰਏਲੜਿਲਾਇਦਰਿਦਰਿਦੁਸੇਸਾ॥ਤਿਨਪੰਨਜਛੇਦੀਆਉ
ਅਏਸਛਲੇਸਾ॥੨॥ਪਰਵਦਗਾਰਅਪਾਰਅਗਮਥੇਅੰਤਤਿ॥ਜਿਨਾਪਛਤਾਸ
ਚਏਮਾਧੇਰਮੁੰਗਤੇਰੀਪੰਨਖਦਾਇਤੁੰਬਖਸਿਦਗੀ॥ਸੇਖਛਰੀਦੈਖੈਆਉਈਲੈਖੈ
ਗੇ॥ਇਹੁਤਨੁਹੋਸੀਖਾਕਾਨਿ॥੪॥੧॥ਆਸਾ॥ ਅਸਦਪਦੀ॥

ਬੋਲੈਸੇਖਛਰੀਦੁਪਿਆਰੇ॥ਅਲਹਲਗੇ॥ਇਹੁਤਨੁਹੋਸੀਖਾਕਾਨਿਆਣੀਗੋਰ
ਘਰੇ॥੧॥ਅਜੁਮਿਲਾਵਾਸੇਖਛਰੀਦਟਾਕਿਮਕੁਜਜੀਆ॥ਮਨਹੁਅਚਿਦਜੀਆ
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਜਾਨਾਮਾਰਿਜਾਈਐਪੁਮਿਨਆਈਐ॥ਝੂਠੀਦੁਨੀਆਲਗਿਆ
ਨਆਪੁਦੁਈਐ॥੨॥ਬੋਲੀਐਸਚੁਧਰਮੁਛੁਠਨਬੋਲੀਐ॥ਜੇਗੁਰਦਸੇਦਾਦ
ਮੁਰੀਦਾਜੇਲੀਐ॥੩॥ਛੁਲਲਪਦੇਪਾਰਿਗੋਰੀਮਲਪੀਰਿਆ॥ਕਿਚਨਵੇਨ
ਪਾਸੇਕਲਵਤਿਚੀਰਿਆ॥੪॥ਸੇਖਹਿਯਾਤੀਜਗਿਨਕੋਈਬਿਰਹਹਿਆ॥ਜਿ
ਸਆਸਟਿਹਮਥੇਠੇਕੋਤੈਬੈਗਿਗਾਇਆ॥ਕਿਤਕਕੁਜਾਚੇਤਿਛੁਭੁਸਾਵਨਿਬਿ
ਜੁਲੀਆ॥ਜੀਅਲੈਸੇਹੋਦੀਆਪ੍ਰਿਗਲਿਧਾਹਜੀਆ॥੬॥ਚੋਲੇਚਲਣਹਾਰੁਇ

ਰਾਗਛੇਤਿਮਨਾਗੀਛੇਤਿਆਛਿਅਮਾਛੁਛੇਤਿਅਹਿਕਥਿਨੇ॥ ਆਜਿਮੀਪੁਛੇ
 ਅਸਮਾਨਛਰੀਦਾਘੇਵਟਕਿਨਿਗਏ॥ ਜਾਲਛੇਗੋਗਨਾਲਿਉਲਾਮੇਜੀਅ
 ਸਾਹ॥ ੨॥੨॥ ਤੁਗਤਾਕੀਥਾਣੀਕਾਜੁਮਲਾ॥ ੩॥੨॥ ਕਬੀਰਜੀ॥
 ਨਾਮੋਦੇਵਜੀ॥ ਧਾਰਵਿਦਾਸਜੀ॥ ੩॥ ਪਿਨਾਜੀ ੨॥ ਸੇਖਛਰੀਦੁਜੀ॥
 ੫੩॥ ਜੋੜਾ॥

ਚਿਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਕੁਉਨਿਰੋਏ
 ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਗੁਜਰੀਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਚਉਪਦੋ॥੫॥ ੧॥ ਤੁਗਨਾਮੁਕਰੀ
 ਛਰਨਾਠੀਆਜੇਮਨਉਸਰੋਇ॥ ਕਰਣੀਥੰਗੁਜੇਰਲੇਪਟਅੰਤਰਪੁਨਹੋਇ॥
 ਪੁਜਾਕੀਚੈਨਾਮੁਪਿਆਈਐਥਿਨੁਨਾਵੈਪੁਜਨਹੋਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਾਹਰਿਦੇਵ
 ਖਖਾਲੀਅਹਿਜੇਮਨਧੋਵੈਕੋਇ॥ ਜੁਠਿਲਹੋਜੀਉਮਾਜੀਐਸੇਖਪਾਇਆਨਹੋ
 ਇ॥ ੨॥ ਪਸੁਮਿਲਹਿਚੰਗਿਆਈਆਖੜਪਾਵਹਿਅੰਮਿਤਦੇਹਿ॥ ਨਾਮੁ
 ਵਿਹੁਣੇਆਦਮੀਪ੍ਰਿਗੁਜੀਦੁਨਕਰਮਕਰੇਹਿ॥ ਨੇੜਥੈਦੂਰਿਨਜਾਣਿਅਹੁਨਿਤ
 ਸਾਰੇਸਮਾਲੇ॥ ਜੇਦੈਵੈਸੇਖਾਵੁਣਾਕਹੁਨਾਨਕਸਚਹੋ॥ ੪॥ ੧॥ ਗੁਜਰੀ
 ਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਨਾਭਿਕਮਲਤੇਬ੍ਰਹਮਾਉਪਜੀਵੈਦਪੜਹਿਮੁਖਿਕਿਠਿਸ
 ਦਾਗਿ॥ ਤਕੇਅੰਤਨਜਾਈਲਖਣਾਮਾਵਤਜਾਤਰਹੋਗੁਬਾਗਿ॥ ਪ੍ਰੀਤਮਕਿ
 ਥਾਥਿਸਰਹਿਮੇਰਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੇ॥ ਜਾਕੀਭੁਗਤਿਕਰਹਿਜਨਪੁਰੇਮੁਨਿਜਨਸੇਵ
 ਹਿਗੁਰਦੀਤਾਗਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭਵਿਸਸਿਦੀਪਕੁਜਾਕੇਬਿਭੁਵਣੇਦੇਕਾਜੇਤਿ
 ਮੁਗਾਗਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਸੁਆਹਿਨਿਸਿਨਿਰਮਲੁਮੁਖਿਚੈਤੀਪਾਗਿ॥

ਸਿਧੁਸਮਾਧਿਕਰਹਿਨਿਤਸੁਗਰਾਦੁਪੁਲੇਚਨੁਕਿਅਹੈਰੈ॥ ਅੰਤਰਿਜੇਤਿਸਬਦੁ
 ਪੁਨਿਆਸਾਗੈਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾਨਿਬੋਝੈ॥ ੩॥ ਸੁਰਿਨਰਨਾਥਬੋਝੈਤਅਜੇਨੀਸਾਏ
 ਮਹਲਿਅਪਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਸਹਜਿਮਿਲੇਜਗਿਜੀਵਨੇਨਦਰਿਕਰਹੁਨਿਸਤਾਰਾ॥
 ੪॥੨॥

ਗੁਰਗੁਜਰੀਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਪਾਰਾ॥ ੧॥ ਚੰਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਪ੍ਰਿਗੁਇਦ੍ਰਹਜੀਕੁਛਾਜਿਤੁਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਨਪਾਈ॥ ਜਿਤੁਕਮਿਹਰਿਵੀਸੈਦੁਜੈਲਲੀ
 ਜਾਇ॥ ੧॥ ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਦੀਐਮਨਾ॥ ਜਿਤੁਸੇਦਿਐਗੋਇਦਪ੍ਰੀਤਿਭੁਪਜੈ
 ਅਦਰਿਸੇਰਿਸਕੁਜਾਇ॥ ਹਰਿਸੇਤੀਤਿਤੁਗਹਿਰਚੈਜਰਾਕਾਰੁਭਿਨਹੇਦਈਜੀਵ
 ਨਪਦਈਪਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰੀਤਸਿਉਇਕਸਹਜਿਭੁਪਜਿਅਦੇਖੁਜੈ
 ਸੀਭਗਤਿਬਨੀ॥ ਆਪੁਸੇਤੀਆਪੁਪਾਇਆਤਾਮਨਨਿਰਮਲੁਹੋਅਜੇਤੀਜੇਤਿਸ
 ਸਮਾਈ॥ ੨॥ ਬਿਨੁਗੁਰਾਐਸਾਸਤਿਗੁਰਨਪਾਈਐਜੇਲੇਚੈਸਫਕੋਇ॥ ਕੂੜੈਕੀ
 ਪਾਲਿਵਿਚੁਨਿਕਲੈਤਾਸਦਾਸੁਖਹੋਇ॥ ੩॥ ਨਾਨਕਐਸੇਸਤਿਗੁਰਕੀਕਿਆਇ
 ਹੁਸੇਦੁਕਸੇਦੁਬਰੇਗੁਰਾਭੋਜੀਉਫੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਕਾਰੁਗੁਣਾਭਿਕੇਰਸਭਿਗੁਰ
 ਆਪੇਕ੍ਰਿਪਾਕੇਗੇ॥ ੪॥ ੧॥ ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਹਰਿਕੀਤੁਮਸੇਦਾਕਰਹੁਨਕੋਇ॥
 ਜੀਹਰਿਕੀਸੇਦਾਤੇਮਨਹੁਤਿਏਆਛਲੁਪਾਇਐਦੁਜੀਸੇਦਾਸਨਾਥਿਰਥਾਜਾਭਿ
 ਜੀ॥ ਹਰਿਮੇਰੀਪ੍ਰੀਤਿਰੀਤਿਹੋਹਰਿਮੇਰੀਕਥਾਕਹਾਨੀਜੀ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮੇਰਾਮਨੁਜੈ
 ਏਹਸੇਦੁਬਨੀਜੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਮੇਰਾਸਿਤਹਰਿਮੇਰਾਸਾਸਤ੍ਰਹਰਿਮੇਰਾਬਿਧਪੁਰ
 ਰਿਮੇਰਾਭਾਈ॥ ਹਰਿਕੀਮੇਭੁਖਨਲਗੈਹਰਿਨਾਮਿਮੇਰਾਮਨੁਬਿਪੈਤਹਰਿਮੇਰਾਸਾਕੁਐ
 ਤਿਹੋਇਸਖਾਈ॥ ੨॥ ਹਰਿਬਿਨੁਹੋਰਾਗਾਸਿਕੂੜੀਹੈਚਲਦਿਆਨਾਲਿਨਜਾਈ॥ ਹ
 ਰਿਮੇਰਾਪਨੁਮੇਰੇਸਾਥਿਚਲੈਜਹਉਜਾਉਤਹਜਾਈ॥ ੩॥ ਸੋਭੁਠਜੇਜੁਠਲਾਗੈ
 ਦੂਠਕਰਮਕਮਾਈ॥ ਕਹੈਨਾਨਕਹਰਿਕਾਰੁਨਾਹੋਆਕਾਰਨਾਕਛੁਨਜਾਈ॥ ੩॥

ਸੇਧੁ ਭਾਜੇ ਜੁ ਠਲਾ ਗੈ ਝੁਠ ਕਰ ਮਕ ਮਾਇ। ਕਰੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਾਹੇ ਆਕਰ ਮੁ
 ਨਾ ਕਛੁ ਨ ਜਾਈ॥੪॥੨॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ॥੩॥ ਚੁਗਾ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਦੁਲਿ ਤੁਹੇ
 ਰਮੁ ਖਿਪਾਈ ਅਜਾਇ। ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਦੇਖੇ ਖੁਬੇ ਦਿਉ ਪਾਇ॥੧॥ ਬ
 ਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਸਦ ਬਾਲਿਹਾਰੇ ਜਾਉ। ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐਹ ਰਿਮ ਨਿਵ
 ਸੈ ਸਹਜ ਰਹੇ ਸਮਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾ ਕੁ ਉਪਾਏ ਅਪਣੈ ਬੈਰਾਗਉ ਪਜੈ ਮਨਿ
 ਆਇ। ਬੈਰਾਗੈ ਤੇਹ ਰਿਪਾਈ ਐਹ ਰਿਸਿ ਭਿਰੇ ਸਮਾਇ॥੨॥ ਸੇਇ ਮੁਕਤ ਜਿਸ
 ਨ ਜਿਨ ਹਿਛਿ ਰਿਪਾਤੁ ਲਾਗੈ ਆਇ। ਦਸਵੈ ਦੁਆਰਿ ਹਰ ਤਬ ਰੇਤਿ ਭੁਵਲੁ ਸੇਈ ਪਾ
 ਇ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੇ ਤੇ ਗੁਰੇ ਹੋਇ ਆਵੇ ਖੁਤਿ ਸਕੀਰ ਜਾਇ॥ ਇਹੁ ਕਾਰ ਨੁਕਰਤਾ
 ਏਕੈ ਜੇਤੀ ਜੇਤਿ ਸਮਾਇ॥੪॥੩॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ॥੩॥ ਗਮ ਮਰੈ ਕੁਕਰੈ ਕਹਿ ਐ
 ਗਮੁ ਨ ਹੋਇ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਰਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਛਲੁ ਪਵੈ ਕੇਇ॥ ਅੰਤ ਰਿਗੈ ਦਿਵਜ ਸੁ
 ਲੈ ਗੋ ਪ੍ਰੀਤਿ। ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਵੀ ਸੈਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰ ਹਿਸਦਾ ਮਨਿ ਚੀਤਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਹਿਰਦੈ ਜਿਨ ਕੈ ਪਦੁ ਸੇਧਾ ਹਰ ਹੁਮੈ ਤਕ ਗਾਇ। ਤਿਸ ਨਾਮੁ ਲਿਖਿ ਚੁਕਈ ਅੰਤਿ ਗ
 ਏ ਪਛਤਾਇ॥ ਅਨੇਕ ਤੀਰਥ ਜੇ ਜਤਨ ਕਰੈ ਤਾ ਅੰਤ ਰਕੀਐ ਮੇਥ ਦੇ ਨ ਜਾਇ॥ ਜਿਸੁ
 ਨ ਕੀਏ ਬਿਧਾ ਨ ਜਾਇ ਧਰਮ ਗਾਇ ਤਿਸੁ ਦੇਇ ਸਜਾਇ॥੩॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸੇਈ ਜਨੁ
 ਪਾਏ ਚੁਗਮੁ ਖਿਬੁ ਏਕੈ ਏਈ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਚ ਹੁਹੁ ਮੈ ਮਾਰੇ ਤਾਹ ਰਿਭੁ ਦੈ ਸੇਈ॥੪॥੪॥
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ॥੩॥ ਤੇ ਸੁਜਨ ਸਾਤਿ ਸਦਾ ਮਤਿ ਨਿਹ ਚਲੁ ਜਿਸ ਕਾ ਅਭਿਮਾਤੁ
 ਗਵਾਏ॥ ਸੋ ਜਨ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿਸੁ ਰਮੁ ਖਿਬੁ ਏਹ ਰਿਚਰੀ। ਤਿਭੁ ਲਾਇ॥੧॥
 ਹਰਿ ਚੇਤ ਅਚੇਤ ਮਨ ਜੇਇ ਛਹਿ ਸੇਛ ਲੁਹੇਈ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਏ ਹਿਪੀਤ
 ਵਤ ਰਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਹੋਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਦੇ ਤਾ ਪਾਰਸੁ ਹੋਵੈ ਪਾਰਸੁ ਹੋ
 ਇਤ ਪੁਜ ਕਰਾਏ ਜੇਥੇ ਸੁਪੁਜੈ ਸੇਛ ਲਾਏ ਏਈ ਪਾ ਆਵੈ ਵੈਸਾ ਰਿਬੁ ਲਾਏ॥੨॥ ਵਿਦੁ
 ਪਾਰਸੈ ਪੁਜਨ ਹੋਵਈ॥ ਵਿਦੁ ਮਨ ਪਰੇ ਅਵਰਾ ਸਮਾਏ॥ ਗੁਰੁ ਸਦਾ ਏ ਅਗਾਏ

ਧਾਕਿਸਉਹੁਮਾਰਗਿਪਾਈ॥੩॥ਨਾਨਕਵਿਣੁਨਦਰੀਕਛੁਨਪਾਈਐਕਿਸੁਨਦਰਿਕਰੇ
 ਸੇਪਾਏ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਦੇਵਤਿਅਈਅਪਨਾਸਬਦੁਰਤਾਏ॥੪॥੫॥੬॥ਗੁਰਗੀਮ
 ਹਲਾ॥੩॥ਪੰਚਪਦੇ॥ਨਾਕਾਸੀਮਤਿਉਪਜੈਨਾਕਾਸੀਮਤਿਨਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿ
 ਐਮਤਿਉਪਜੈਤਾਇਹੁਸੇਈਪਾਇ॥੧॥ਹਰਿਕਥਾਤ੍ਰਿਸੁਨਿਰੋਮਨਸਬਦਮੇਨਿਵਸਾਇ॥
 ॥ਇਹਮਤਿਤੇਰੀਬਿਰਗੈਤਾਕੁਮੁਵਿਚਹੁਨਾਇ॥੧॥ਗਾਉ॥ਹਰਿਚਰਨੁਰਿਦੈਵਸਾਇ
 ਤ੍ਰਿਕਿਲਵਿਖੋਵਹਿਨਾਸੁ॥ਪੰਚਰੁਆਤਮਾਵਸਿਕਰਹਿਤਾਤੀਰਬਕਰਿਹਿਨਿਵਾਸੁ॥੨॥ਮ
 ਨਮੁਖਿਏਹੁਮਨੁਮੁਗਧੁਯੋਸੇਤ੍ਰੀਕਿਛੁਨਪਾਇ॥ਹਰਿਕਾਨਮੁਨਬੁਝਈਅੰਤਿਗਾਇ
 ਆਪਛੁਤਾਇ॥੩॥ਇਹਮਨੁਕਾਸੀਸਰਿਤੀਰਬਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਤਿਗੁਰਦੀਆਬੁਝਾਇ
 ਅਠਸੰਠਤੀਰਬਤਿਸੁਮੈਗਿਰਹਹਿਜਿਨਹਰਿਹਿਦੈਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਸ
 ਤਿਗੁਰਮਿਲਿਹੋਹੁਕਮੁਬੁਝਾਏਇਕਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਜੇਤੁਧੁਭਾਵੈਸਭ
 ਸਰੋਸੇਚੇਰੋਸਮਾਇ॥੪॥੬॥ਗੁਰਗੀਮਹਲਾ॥੩॥ਏਕੋਨਾਮੁਲਿਪਾਨਪੀਤ੍ਰਿਤ
 ਸੁਣਿਸਿਖਸਚਸੇਈ॥ਦੂਜੇਭਾਇਜੇਤਾਪੰਥੁਹਿਪੜਤਗੁਣਤਸਦਾਦੁਖੋਈ॥
 ਹਰਿਚਰਨੀਤੁਲਾਗਿਰਹੁਗੁਰਸਬਦਿਸੇਈਹੋਈ॥ਹਰਿਰਸੁਰਸਨਾਚਾਖੁਤੁਤਾ
 ਮਨਨਿਰਮਲੋਇ॥੧॥ਗਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਮਨਸੰਤੋਖੀਐਤਾਛਿਰਿ
 ਤ੍ਰਿਸਨਾਕੁਖਨੋਈ॥ਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁਪਾਇਆਪਰਘਰਿਜਾਇਨੋਕੋਈ॥੩॥
 ਕਰਨੀਬੰਦਨੀਜੇਬਰੋਮਨਮੁਖਿਬੁਝਨੋਈ॥ਗੁਰਮਤੀਪਾਛਿਤਾਨਣਾਹਰਿਨ
 ਮੁਪਾਵੈਸੇਈ॥੩॥ਸੁਣਿਸਾਸਤ੍ਰੇਨੁਬੁਝੀਤਾਛਿਰਿਹਿਬਾਰੋਬਾਰਸੇਮੁਰਜੇਆਪ
 ਨਪਛਾਨਈਸਾਚਿਨਪਰੇਖਿਆਰ॥੪॥ਸਚੈਜਗਤਤੁਹੁਕਾਇਆਕੁਹੁਨਾਕ
 ਛੁਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੇਕਰੋਜਿਉਤਿਸਕੀਰਜਾਈ॥੫॥੭੫੯
 ੩੫੧੦ ੧॥੭॥ਮਃ੩॥੭॥
 ਗਗੁਗੁਜਗੀਮਹਲਾ॥੪॥੫੭॥੧॥ਚਉਪਦੇ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿਕੇਜਨਸਤਿਗੁਰਸਤਿਪੁਰਖਾਹਉਬਿਨਉਗੁਰਪਾਸਿਮਹਮਕੀਰੋਕ੍ਰਿਮਸ
 ਤਿਗੁਰਸਰਨਾਈਕਰਿਦਇਆਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ। ॥ १ ॥ ਮੇਰੇਮੀਤਗੁਰਦੇਵਮੇਕਉਗਮੁ
 ਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ। ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਮਰਾਪ੍ਰਾਨਸਥਾਈ। ॥ २ ॥ ਮਕੀਰਤਿਹਮਰੀਚਹ
 ਰਾਇ। ॥ १ ॥ ਰਾਉ। ॥ ਹਰਿਜਨਕਉਦੁਰੁਗਾਵੇਨੁਰੇਜਿਨਹਰਿਹਰਿਸਰਧਾਹਰਿ
 ਪਿਆਸਿ। ॥ ਪਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਿਲੈਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿਮਿਲਿਸੇਗਤਿਗੁਣਪ੍ਰਗਾਸਿ।
 ਜਿਨਕਉਹਰਿਹਰਿਰਸੁਨਾਮੁਨਪਾਈ। ॥ ३ ॥ ਮੇਰੇਭਾਗੀਨਜਮਪਾਸਿ। ॥ ਜੇਸਤਿ
 ਗੁਰਸਰਇਸੇਗਤਨਹੀਅਏਪ੍ਰਿਥਾਜੀਵੇਪ੍ਰਿਥਾਜੀਵਾਸੁ। ॥ ४ ॥ ਜਿਨਹਰਿਜਨ
 ਗੁਰਸਿਗਤਿਪਾਈਤਿਨਪੁਰਿਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਲਿਖਾਸਿ। ॥ ५ ॥ ਪ੍ਰਿਨੁਪ੍ਰਿਨੁਸਤਮੇ
 ਗਤਜਿਤੁਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆ। ॥ ६ ॥ ਮਿਲਿਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ। ॥ ७ ॥ १ ॥
 ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ। ॥ ੪ ॥ ਗੋਵਿੰਦਗੋਵਿੰਦਪ੍ਰੀਤਿਮੁਮਨਿਪ੍ਰੀਤਮੁਮਿਲਿਸਤਸੇਗਤਿ
 ਸਬਦਿਮਨੋਹੈ। ॥ ਜਾਪਿਗੋਬਿੰਦਗੋਵਿੰਦਪ੍ਰਿਥਾਈਐਸਕਉਦਾਨਦੇਇਪ੍ਰਭ
 ਉਹੈ। ॥ ਮੇਰੇਭਾਗੇਜਨਾਮੇਕਉਗੋਵਿੰਦਗੋਵਿੰਦਗੋਵਿੰਦਮਨਮੋਹੈ। ॥ ਗੋਵਿੰਦਗੋਵਿੰਦ
 ਗੋਬਿੰਦਗੁਲਗਾਵਹਿਮਿਲਿਗੁਰਸਾਧਸਿਗਤਿਜਨਸੇਹੈ। ॥ १ ॥ ਰਾਉ। ॥ ਸੁਖਸਾ
 ਗਰਹਰਿਭੁਗਤਿਹੈਗੁਰਮਤਿਕਉਲਾਗਿਪਿਸਿਧਿਲਾਗੈਪਾਗਿਉਹੈ। ॥ ਜਨਕਉ
 ਰਾਮੁਨਾਮੁਅਧਾਰਾਪੁਰਿਭੁਗਤਿਹੈਗੁਰਮਤਿਕਉਲਾਗਿਨਾਮੁਜਪਤਹਰਿਨਾਮੋਸੇਹੈ
 ॥ ੨ ॥ ਦੁਰਮਤਿਭਾਗੀਨਮਤਿਛੀਕੇਨਾਮੁਸੁਨਤਅਵੈਮਨਿਸੇਹੈ। ॥ ਭਉਅਕਾਗ
 ਕਉਅੰਧਿਤੁਰਸੁਪਾਈਐਤ੍ਰਿਪਤੈਵਿਸਟਾਖਾਇਮੁਖਿਗੋਹੈ। ॥ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਰਸ
 ਤਿਗੁਰਸਤਿਵਾਦੀਜਿਤੁਨਾਤੈਕਉਅਹਿਸੁਹੈ। ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰਿਨੁਪ੍ਰਿਨੁਦੇਨੁਰਾਗੀ
 ਜਿਨਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਰਿਦੈਮਲੁਪੈਵੈ। ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ। ॥ ੪ ॥ ਹਰਿਜ
 ਨਉਤਮੁਥਾਣੀ। ॥ ਪ੍ਰਿਥੋਲਹਿਪਰਉਪਕਾਰੀ। ॥ ਜਿਨਨਸੁਣੈਸਰਧਾਭੁਗਤਿਸੇਤ੍ਰੀ
 ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਹਰਿਨਿਸਤਾਹੈ। ॥ ੧ ॥ ਰਾਮਮੇਕਉਹਰਿਜਨਮੇਲਿਪਿਆਹੈ। ॥ ਮੇਰੇ

ਤੀਤਮਪ੍ਰਾਨਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਪ੍ਰਗਾਹਮਪਾਪੀਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਦਨੁਭਾਖੀ..... ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਪਾਰੇ॥ ਹਰਿਹਰਿਅੰਪ੍ਰਿਤੁਹਰਿਸੁ
 ਪਾਵਹਿਭੁਭਮੁਖਿਭੁਗਤਿਭੁਭਾਰੇ॥ ੨॥ ਜਿਨਚਰਸਨੁਸਤਿਗੁਰਸਤਿਪੁਰਖਨਪਾ
 ਇਆ॥ ਤੇਭਾਗੀਨਜਮਾਰੇ॥ ਸੁਕੁਕਰਸੁਕਰਗਾਧਪਾਵਹਿਗਰਜੇਨਿਦਾਇ
 ਆਮਾਰੇਮਹਾਹਤਿਆਰੇ॥ ੩॥ ਟੀਲਦਇਆਲੁਹੇਹੁਜਿਨਊਪਰਿਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲੇਹੁ
 ਓਥਾਰਿ॥ ਨਾਨਕਜਨਹਰਿਕੀਸਚਨਾਈਹਰਿਭਾਵੈਹਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੪॥ ੩॥
 ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਹੋਹੁਦਇਆਲੁਮੇਰਾਮਨਲਾਵਹੁਓਅਨਦਿਨੁਗਾਮੁਨਾਖੁ
 ਨਿਤਧਿਆਈ॥ ਸਹਿਸੁਖਸਤਿਗੁਣਸਤੁਨਿਪਾਨੁਹਰਿਜਿਤੁਜਪਿਐਦੁਖਭੁਖਸ
 ਕੁਲਹਿਜਾਈ॥ ਮਨਮੋਰੇਮੇਰਾਗਾਮਨਾਮੁਸਪਾਹਰਿਭਾਈ॥ ਗੁਰਮਤਿਗਾਮਨਾਮੁਜਿ
 ਸੁਗਾਵਾਅੰਤਿਭੁਲੈਦਰਗਹਲੇਏਛੁਡਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭੁਆਪੇਦਾਤਾਆਪੇਅੰ
 ਤਰਜਾਮੀ॥ ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲੇਚਮੇਰੈਮਨਿਲਾਈਮੈਮਨਿਤਨਿਲੇਚਲਥੀਹਰਿਸੇਤੀਪ੍ਰ
 ਭੁਲੇਤਪੁਰੀਸਤਿਗੁਰਸਰਨਾਈ॥ ਮਾਨਸਜਨਮੁਪੰਨੁਕਰਿਪਾਇਆਧਿਨਨਾਵੈ
 ਬ੍ਰਿਗੁਪ੍ਰਗੁਬਿਰਥਾਜਾਈ॥ ਨਾਮੁਧਿਨਾਰਸੁਕਸੁਦੁਖਪਾਵੈਸੁਖਛੀਕਾਬੁਕੁਥਕੁਮੁ
 ਧਿਪਾਈ॥ ੨॥ ਜੇਜਾਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਹਰਿਹਰਿਸਰਨਾਤਿਨਦਰਗਹਰਿਹਰਿਦੇਵਤਿ
 ਆਈ॥ ਧੀਨੁਧੀਨੁਸਾਧਾਸਿਕਹੈਪ੍ਰਭੁਜਨਨਕਓਜਨਨਾਨਕਮੇਲਿਲਏਗਾਲਿ
 ਜਾਈ॥ ੪॥ ੪॥ ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਖੀਸਹੇਲੀਮੇਰੀਮੇਕਉ
 ਦੇਵਹੁਦਾਨੁ॥ ਹਰਿਪ੍ਰਭਜੀਦਾਇਆ॥ ਹਮਰੇਵਹੁਲਾਏਰੋਲੇਗੁਰਸਿਖਾਕੇਜਨਅ
 ਨਦਿਨੁਹਰਿਪ੍ਰਭਪੁਰਖਾਧਿਆਇਆ॥ ਮੇਰੇਮਨਤਨਧਿਗੁਰਗਸਿਖਪਗਲਾਇਆ
 ਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਸਪਾਗੁਰਕੇਸਿਖਭੁਮੇਕਉਕਰਹਉਧੇਦੇਸੁਹਰਿਮਿਲਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਜਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਭਾਵੈਤਾਕੁਰਮੁਖਿਮੇਲਾਨਿਨਵਚਨਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰਮਨਿਭਾਇਆ॥

ਵਡੁ ਭਗੋ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖਾ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥
 ਸਤ ਸੰਗਾ ਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ਜਨਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਨਿ
 ਨਸਤਿ ਗੁਰ ਸੰਗਾ ਤਿ ਸੰਗੁ ਨ ਪਾਇਆ ਸੇ ਭਾਗੀ ਨ ਪਾਪੀ ਜਨ ਸਿਖਾਇਆ ॥ ੩ ॥
 ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਜਨ
 ਨਾਨਕੁ ਬੈਲੇ ਗੁਣ ਬਾਨੀ ਗੁਰ ਬਾਨੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਗੁਜਰੀ ਮ
 ਹਲਾ ॥ ੬ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੁਰਖ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸੇ ਕਉ ਕੀਰਉ ਪਦੇ
 ਹਰਿ ਮੀਠਲ ਗਾਵੈ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਆਰੇ ਆਵਡੁ ਭਾਗੀ ਜਿਨ ਹਰਿ
 ਖੁਸ਼ਿ ਆਵੈ ॥ ਭਾਈ ਰੇ ਸੇ ਕਉ ਕੋਈ ਆਇ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਲ
 ਸਭੁ ਦੇਵਾ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਗਉ ॥ ਪੀਰ ਜੁ ਪਰ ਮੁਹੁ ਰਮ
 ਤਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਿਤ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਚਨ ਸਤਿ ਕੀ
 ਰੀ ਬਾਨੀ ਜੋ ਬੋਲੈ ਸੇ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਜਿਤੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਇ
 ਕੁਰਮਾਤਿ ਨਾਮੁ ਜੋ ਪੈਲਿ ਵਲਾਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜਿਨ ਨ ਰਨੀ ਪਾਪਾਇਆ ਸੇ
 ਭਾਗੀ ਨ ਮੁਏ ਮਰਿ ਜਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਅਨਦਮੁ ਲਜਗ ਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ਸਭੁ ਜਨਕ
 ਉਮਨ ਦਕਰ ਧੁਹਰਿ ਬਿਆਵੈ ॥ ਭ੍ਰਿਟਾਤਾ ਜੀ ਅਸਭੁ ਤੇ ਜਨਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬ
 ਖਾਸਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ਗੁ ॥ ੩ ॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਾਇ ਬਾਪੁ ਪ੍ਰਤਸਵਿ ਹਰਿ ਕੀ ਕੀਏ ਸਤਨਾਕ ਉਸਨ ਬੰਧ ਹਰਿ ਕੀਰੀ ਦੀਏ ॥ ੧ ॥
 ਹਮਰ ਜੋਭ ਸਭੁ ਹਰਿ ਉਮੇਰੇ ਭੀਗਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕੇਵਾ ਸਿਰੈ ਸਰੀਰਾ ॥
 ੧ ॥ ਰਗਉ ॥ ਭੁਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਰਧਾ ਆਪਿ ਹਰਿ ਲਾਵੈ ॥ ਦਿਓ ਗ੍ਰੰਥ ਤਉ ਦਾਸ ਰਾ
 ਈ ॥ ੨ ॥ ਜਬ ਅੰਤ ਰਿਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਨਿਉ ਬਨਿਆਈ ॥ ਤਬ ਜੋ ਕ੍ਰੋਧੁ ਸੁਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ

ਈ॥੩॥ਜਿਤੁਕਰੈਕੈਮਿਧਮਤਭਿਲਾਏਸੋਹਮਕਰਜੁਆਖਿਕਰਾ॥੪॥ਜਿਨਕੀ
 ਭਗਤਿਮੇਰੀਪ੍ਰਭੁਭਈ॥ਤੇਜਨਨਾਨਕਗਮਨਮੁਲਿਦੁਲਾਏ॥੫॥੧॥੨॥੩॥
 ੧੧੨॥

ਗਗੁਗੁਜਰੀਮਹਲਾ॥੫॥ਚਉਪਦੇ॥੫੨॥੧॥ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਕਹੇਰੇਮਨਾਚਿਤਫੁਹਿਉਦਮੁਜਾਆਹਰਿਹਰਿਜੀਉਪਰਿਆਸੈਲਪਥਰਮਹਿਜੰ
 ਤਉਪਾਈਤਾਕਾਰਿਜਨਭੁਆਗੈਕਰਿਧਰਿਆ॥ਮੇਰੇਆਪਉਨੀਅਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੇ
 ਸੁਤਰਿਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮੁਪਦੁਪਾਇਆਸੁਕੇਕਾਸਟਹਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ
 ਜਨਨਪਿਤਾਲੇਕਸੁਤਬਨਿਤਾਕੋਇਨਕਿਸਕੀਧਰਿਆ॥ਸਿਰਿਸਿਰਿਰਿਜਕੁ
 ਸਿਬਾਹੇਠਾਕਰਕਹੇਮਠਭਉਕਰਿਆ॥ਉਡੁਉਡੁਅਵੈਸੈਕੋਸਾਤਿਸੁਆਗੈਬਰ
 ਰਛਰਿਆ॥ਤਿਨਕਦੁਨਪੁਲਾਵੇਕਦੁਨਚੁਗਾਵੈਮਨਿਮਹਿਸਿਮਰਨੁਕਰਿਆ॥
 ਸਾਭੁਨਿਧਾਨਦਸਅਸਟਸਿਧਾਨਠਾਕੁਰਕਰਤਲੁਧਰਿਆ॥ਜਨਨਾਨਕਬਾਲਿ
 ਬਾਲਿਸਦਾਬਲਿਜਾਈਐਤੇਗਅੰਤਨਪਾਗਾਵਰਿਆ॥੪॥੧॥ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ
 ੫॥੫੨॥੩॥ਚਉਪਦੇ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਰਿਆਚਾਕਰਹਿਸਤਿਕਰਮਾਇਤੁਰਾਤੇਸੰਸਾਰੀ॥ਅੰਤਰਿਮੇਲਨਉਤਰੈਹਿਉ
 ਮੇਥਿਨੁਗੁਰਬਾਜੀਗੀ॥੧॥ਮੇਰੇਠਾਕਰਗਥਿਲੇਵਹੁਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰਿਕੋਇਮਧੋਕੋ
 ਵਿਰਲੁਮੇਵਕੋਰਸਰਲੇਬਉਗਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਸਤਬੇਦਾਸੀਮੂਤਿਸਭੁਸੇ
 ਧੋਸਕੁਏਕਾਬਭਪੁਕਾਰੀ॥ਥਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਕੋਉਪਾਵੈਮਨਚੇਖਕਰਿਬੀਰਾ
 ਗੀ॥੨॥ਆਠਸਠਮਜਨਨੁਕਰਿਏਸਨਾਨਾਭੁਮਿਆਏਪਰਸਰੀ॥ਅਯੋਕਸੋਚਕਹਿ
 ਦਿਨੁਰਾਤਥਿਨੁਸਤਿਗੁਰਅੰਧਿਆਰੀ॥੩॥ਪਾਵੁਤਪਾਵੁਤਸਭੁਜਗੁਧਾਇਉਅ
 ਬਆਏਹਚਿਦੁਆਰੀ॥ਦੁਰਮਤਿਮੇਟਿਧੁਪਿਪੰਰਗਾਸੀਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਭਰੀ

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫॥ ਹਰਿਧਨੁ ਜਾਪਹਰਿਧਨੁ ਤਾਪਹਰਿਧਨੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਇਆ
 ਨਿਮਖਨਾ ਬਿਸਥਿਉ ॥ ਤੇਹਰਿਹਰਿਸਾਧੁ ਨਿਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ੧॥ ਮਾਇ
 ਖਾਇਆਇਉ ਘਰਿ ਪੁਤਾ ॥ ਹਰਿਧਨੁ ਚਲੇ ਤੇਹਰਿਧਨੁ ਬੈਸਹਰਿਧਨੁ ਜਾਗਤੁ ਸੁਤਾ
 ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿਧਨੁ ਇਬਨਾਨੁ ਹਰਿਧਨੁ ਗਿਆਨੁ ਹਰਿਸੀਰੀਲਾਇਧਿਐ
 ਨਾ ॥ ਹਰਿਧਨੁ ਤਲੁਹਾਰਿਧਨੁ ਬੇੜੀ ॥ ਹਰਿਹਰਿਤਾਰਿਪਗਨਾ ॥ ੨॥ ਹਰਿਧਨੁ
 ਮੇਰੀਉ ਤਵਿਸਾਰੀ ॥ ਹਰਿਧਨੁ ਲਹਿਐ ਧਿਆਇਐ ॥ ਤੇਐਨਹੁ ਨਿਧਿਪਾਈਯਾਇ
 ਚਰਿਉਹਰਿਬੋਕੁ ॥ ੩॥ ਖਾਵਹੁ ਖੁਚਹੁ ਤੇਟਿਨਾ ਖਾਵਹੁ ਲਤਿਪਲਤਕੇ ਸੇਰੇ ॥ ਲਾਇ
 ਖਜਾਨਾ ਗੁਰਨਾਨਕ ਕਉ ਦੀਆਇਹੁ ਮਨੁ ਹਰਿਰੇਗਿ ਰਿਗੇ ॥ ੪॥ ੧॥ ੩॥
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫॥ ਨਿਸਾਸਿ ਮਰਤੁ ਸਕੁ ਕਿਲਨਾ ਸਹਿਧਿਤਗੀਹੋਇਉ ਪਾਰੇ ॥
 ਸੇਹਰਿਹਰਿਤੁ ਮਸਦਹੀ ਜਾਪਹੁ ਜਾਕੇ ਅੰਤਨ ਪਾਰੇ ॥ ੧॥ ਪੁਤਾ ਮਾਤਾ ਕੀ ਅਸੀਸਾ ॥
 ਨਿਮਖਨ ਬਿਸਰਿਉ ਤੁਮਕਉ ਹਰਿਹਰਿਸਦਾ ਭੁਜਹੁ ਜਗਦੀਸਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸਤਿਗੁਰਤੁ ਮਕਉਹੋਇਦਇਆਲਾਸੀਤਸੀਗਤੇਗੀਪ੍ਰੀਤਾ ॥ ਕਾਪਨੁ ਪਤਿਪ੍ਰਮੇਸੁਰ
 ਰਾਖੀਭੋਜਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਨੀਤਿ ॥ ੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹੁ ਸਦਾ ਚਿਰਜੀਵਹੁ ਹਰਿਸਿਮਰ
 ਤਅਨਿਦਅਨਿਤਾ ॥ ਰਿਗਤੁ ਮਾਸਾ ਪੁਰਨਾ ਮਾਸਾ ਕਬਹਿਨਾ ਬਿਅਪੋਏਤਾ ॥ ੩॥
 ਭਵਰਤੁ ਮਾਰਾਇਹੁ ਮਨੁ ਹੋਵਉਹਰਿਚਰਨਾਹੋਹੁ ਕਉਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਉਨਸੀਗਿ
 ਲਪਟਾਇਉ ਨਿਉਬੁਦਹਿਤਾ ਤਿਕੁਮਾਉਲਾ ॥ ੪॥ ੩॥ ੪॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫॥
 ਮਾਤਾ ਕੈਪਦੁ ਮਕੈਤਾਈ ਪੁਰਖੀ ਲੇਜਾਤਾ ॥ ਬਿਨਮਹਿਥਾਧਿਉਥਾਪਨੁ ਹਾਰਾਅ
 ਆਪਨਹਾਥਮਤਾਤਾ ॥ ੧॥ ਸੀਆਨਪਕਾਹੁਕਾਮਿਨਾਮਤਾ ॥ ਜੇਅਨਰੂਪਉਠਾਕੁਰ
 ਮੇਰੈਹੋਇਰਹਾਉਹਬਾਤਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਿਸੁਕਮਾਵਨਧਨੁ ਜੇਰਨਕੀਮਨਸਾਈ
 ਤੇਨਿਕਸੇਸਾਸਾ ॥ ਲਸਕਰੇਨਬਖਵਾਸਸਕੁਤਿਆਗਜਪੁਰਿਉਠਸਿਧਾਸਾ ॥
 ੩॥ ਹੋਹਿਅਨਿਦਮਨਹਠਿਕੀਦ੍ਰਿਸ਼ਾ ਆਪਸਕਉਚਾਨਤਾ ॥ ਜੇਆਨਿਦਕ

ਫੁੱਲਿਸੇਈਠਿਰਿਖਾਤਾ॥੩॥ਸਤਿਸੁਤਾਇਭੁਏਕ੍ਰਿਪਾਲੁ॥ਤਿਸਜਨਕੀਕਾਟੀ
 ਛਾਸੁ॥ਕੁਨਾਨਕਕੁਰਪੁਰਾਉਦਿਆਪਰਵਣਗਿਸਤਉਦਾਸਾ॥੪॥੫੫੫॥
 ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ॥੫॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਿਨਿਜਿਨਿਜਪਿਉਤਿਨਕੇਬੈਧਕਾਟੋ॥ਕਾ
 ਕ੍ਰੋਧੁਮਾਇਆਬਿਖਮਮਤਾਇਧੁਬਿਆਧਿਤਹਾਟੋ॥੧॥ਹਰਿਜਸੁਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿ
 ਗਾਇਉ॥ਕੁਰਪੁਸਾਇਭੁਏਮਨਨਿਰਮਲੁਸਰਬਸੁਖਾਸੁਖਪਾਇਆਉ॥੧॥ਬਹਾ
 ਉ॥ਜੋਕਿਛੁਕੀਉਸੇਈਭੁਲਾਮਾਨੈਐਸੀਛੁਗਤਿਕਮਾਣੀਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰਸਭੁਏਕਸਮਾ
 ਏਚੁਗਚੁਗਤਿਨੀਸਾਨੀ॥੨॥ਪੁਰਨਪੁਰਿਰਹਿਉਸਰਬਥਾਈਆਨਾਨਕਕ
 ਤਹੁਨਜਾਤਾ॥ਪਾਇਪਾਇਅੰਤਰਸਰਬਨਿਰੰਤਰਰਹਿਉਰੋਗਿਥਾਤਾ॥ਕੁਈਕ੍ਰਿਪ
 ਲਗੁਪਾਲਤਾਨਿਰੰਤਰਕੈਪਰਿਆਇਆ॥ਕਲਿਕਲੇਸਸਿੰਦੋਖਿਨਤੀਤਰਿਨਾਨਕ
 ਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥੪॥੬॥ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ॥੫॥ਜਿਸੁਮਾਨਖਪਹਿਕਥਾਉਬਿਨ
 ਤੀਸੇਅਪਨੇਦੁਖਭਗਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਿਨਿਹਿਰਦੈਅਗਧਿਆਤਨਰੁਉਸਾਗਾਰਤਰਿ
 ਆ॥੧॥ਕੁਰਹਰਿਬਿਨਕੇਨਬਿਥਾਦੁਖਕਾਟੋ॥ਪ੍ਰਭਤਜਿਅਵਰਸੇਵਕਜੋਹਈਹੈ
 ਉਤੁਮਾਨਮੁਹਤਾਜੇਸੁਘਟੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਇਅਕ੍ਰੇਸਨਬੈਧੈਨਸਾਕਕਿਤਹੀਕਾ
 ਨਆਇਆ॥ਹਰਿਕਾਦਾਸੁਨੀਚਕੁਲਉਚਾਤਿਸੁਸੰਗਿਅਨਥਾਛੁਤਛਲਪਾਇ
 ਆ॥ਲਾਪਕੇਟਿਬਿਖੇਕੇਬਿਜਨਤਾਹਿਤ੍ਰਿਸਨਨਬੁਝੀਸਿਮਰਤਨਾਮੁਕੋਟਿਉਜੀਅ
 ਗਾ॥ਬਤਅੰਗੋਚਰਸੁਣੀ॥੩॥ਛਿਤਛਿਤਤੁਮਰੈਦੁਆਰਿਆਇਆਭੈਭੈਜਨ
 ਹਰਿਗਾਇਆ॥ਸਾਧਕੇਚਰਣਪੁਰਿਜਨਬਾਛੁਸੁਖਨਾਨਕਇਹੁਪਾਇਆ॥

॥੪॥੩॥

ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ॥੫॥ਪੰਠਪੋਟਾ॥੫੩॥ਭਸਤਿਕੁਰਪੁਸਾਇ॥
 ਪ੍ਰਥਮੇਗਰਭੁਮਾਤਾਕੈਦਾਸਾਉਹੋਛੁਤ੍ਰਿਪਰਨਿਮਹਿਆਇਆ॥ਤਿਤ੍ਰਸਾਲਸੰਦਰ
 ਭਾਰਾਮੰਦਰਸੀਗਿਨਕਛੁਹੁਜਾਇਆ॥੧॥ਅਵਰਸਭੁਮਿਬਿਆਲੇਭੁਲਥੀ॥

ਗੁਰਪ੍ਰਦੇ ਦੀਉਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ਅਕਉ ਏਹਾ ਵਸਤੁ ਛੁਬੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਸਟ
 ਮੀਤ ਬਿਧਿ ਪਸੁਤ ਭਾਈ ਸਿਗਿ ਬਨਿਤਾ ਗਚਿਹ ਸਿਆ॥ ਜਬ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰੁ ਆਇ
 ਬਿਨਿਉਹੈ ਉਨ ਪੇਖਤ ਹੀ ਕਾਲਿ ਗੁਸਿਆ॥੨॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਅਨਰਥ ਦਿਗਈ
 ਸਿਪੈ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਦਾਮਾ॥ ਭਾਜੀ ਕਉ ਉਹੁ ਭਾਜੀ ਲਿਆਹੈ ਰਸ ਗਲ ਭਾਇਉ
 ਬਿਗਾਨਾ॥ ਹੋਵਰ ਗੋਵਰ ਰਥ ਸਿਥਾ ਹੋਕਰਿ ਕਰਿ ਕੀਨੇ ਸੇਰੇ॥ ਜਬ ਤੇਹੇ ਦੀਲਾ ਮੀ
 ਧਾਈ ਚਲਹਿ ਨਹੀ ਇਕੋ ਪੈਰੇ॥੪॥ ਨਾਮੁ ਪਨੁ ਨਾਮੁ ਸੁਖ ਗਾਨਾ ਨਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧ ਸ
 ਰਾਈ॥ ਨਾਮੁ ਸਿਪਤਿ ਭੁਰ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦੀਈ ਉਹੁ ਮਰੈ ਨਾਮੁ ਵੈਜਾਈ॥੫॥
 ੧॥੧॥੫॥

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ॥੫॥ ਦੁਪਦੇ॥੫॥੨॥ ੧ ਉਸਤਿ ਭੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਕੀ ਨਿਵਾਸਾ॥ ਤਿਸ ਨਾਜਲ ਨਿਬੁਝਾਈ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਿ
 ਗੁਰਾ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਬਿਨਸਿਨ ਆਵੈ ਜਾਈ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਮਾਇ ਆਖੈ ਪਨ ਤੁਟੇ
 ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਾਇਆ ਲਖੁ ਭੁਯੇ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਮਿਲਿ ਛੁਟੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਭੁਗਤਿ ਮੇਰਾ ਸਿਮਾਤਾ ਹਰਖ ਮੇਰਾ ਦੁਹਮਾਰਿ
 ਨਿਰਾਲਾ ਕਰਣੈ ਹਾਰੁ ਪਛੁਤਾ॥ ਜਿਸ ਕਾਸਾਤਿ ਨਹੀ ਰਖਲੀ ਆਸ ਗਲ ਜਗ
 ਤਿ ਬਨਿਆਈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖ ਰਖਵਾਇ ਆਲਾ ਕੀਮਤਿ ਕਰਨ ਨ
 ਜਾਈ॥੩॥੧॥੬॥

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ॥੫॥ ਦੁਪਦੇ॥੫॥੨॥ ੧ ਉਸਤਿ ਭੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਪਤਿਤ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਲੀਏ ਕਰਿ ਅਪਨੇ ਸਗਲ ਕਰਤ ਨ ਮਸਕਾਰੇ॥ ਬਰਨ ਜਾਤਿ ਕਉ
 ਪੂਛੈ ਨਾਹੀ ਬਾਛਹਿ ਚਰਨ ਵਾਰੇ॥੧॥ ਠਾਕੁਰ ਐਸੇ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰੇ ਸਗਲਾ ਸ੍ਰਿਸ
 ਟਿ ਕੋ ਪਈ ਕਹੀ ਜੈ ਜਿਨ ਕੇ ਅੰਗੁ ਨ ਧਾਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧ ਸਿਗਿ ਨਾਨਕ ਬੁਧ
 ਪਾਈ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤ ਨ ਆਧਾਰੇ॥ ਨਾਮੁ ਦੇਵ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਕਬੀਰ ਦਾਸ ਰੇ ਮੁਕਤਿ ਭ

ਇਉਂ ਤੇ ਸਿਆਰੇ ॥੨॥ ੧॥ ੧੦॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫॥ ਏਨਾ ਤੀਕ ਉਥੁ ਨਹਾ
 ਤੇ ਜਾਨੈ ਕਦੁ ਨ ਭੁਤਾ ॥ ਸਿਰੁ ਬਿਰੀਚਿ ਅਰੁ ਸਗਲ ਮੋ ਨਿਜ ਨਗ ਹਿਨ ਸਕ ਹਿਰਤਾ
 ੧॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਕਥਾ ॥ ਸੁਨੈ ਐ ਅਵਰ ਅਵਰੁ ਦਿਧਿ ਬੁਝੀ ਐ ਬਕਨ
 ਕਥ ਨ ਰਹਤਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਆਪੇ ਸੁਆਮੀ ਆਪਨ ਸੀ ਗਿਰਤਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਉਹੈ ਪੇਖਿ ਉਜੜ ਕਤਾ ॥ ੨॥ ੨॥ ੧१॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ॥
 ੫॥ ਮਤਾ ਮਸੂਰਤਿ ਅਵਰ ਸਿਆਨ ਪਜਨ ਕਉ ਕਛੁ ਨ ਆਇਉ ॥ ਜਪ ਜਪ ਅ
 ਉਸਰੁ ਆਇ ਬਾਨਿ ਉਹੈ ਤਹਾਤ ਹਰਿ ਪਿਆਇਉ ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਭੁਗਤ ਦਛੁ ਲੁਧਿ
 ਰਹਾਇਉ ॥ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲ ਬਾਲ ਕੇ ਕਨਿਆਈ ਜਨ ਕਉ ਤੁਲਨੁ ਦਾਇਉ ॥ ੧॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਪ ਭਧ ਸੰਜਮੁ ਕਰਮ ਧਰਮ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤ ਨ ਜਾਨਿ ਗਾਇਉ ॥ ਸਰਨਿ
 ਪਰਿ ਉਨਾਨ ਕੁਰਾ ਕੁਰਕੀ ਅਭੁਦਾਨੁ ਸੁਖ ਪਾਇਉ ॥ ੨॥ ੩॥ ੧੨॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ
 ੫॥ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਆਗੇ ਪਿਓ ਆਗੇ ਨਿਮਖ ਨ ਕੀਜੈ ਚੀਲਾ ॥ ਸਿਤ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਭੁਟਾ
 ਨੀਲਾਈ ਐ ਰਿਆਗਿ ਮਾਨ ਹਾਠੀ ਲਾ ॥ ੧॥ ਐਹ ਨ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਰਾਗੀ ਲਾ ॥ ਬਸਿ
 ਰਹਿ ਉਹੀ ਆਰ ਕੇ ਸਿਰੇ ਪੇਖਿ ਮੇਹਿ ਉਮਨੁ ਲੀਲਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨਿ
 ਹੋਇ ਅਨੇ ਦਾਉ ਤੈਰੇ ਮਨੁ ਜੈ ਗੀਲਾ ॥ ਮਿਲੇ ਕੀ ਮਹਿ ਮਾ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਨਾ
 ਨਕ ਪ੍ਰੇਪਰੀ ਲਾ ॥ ੪॥ ੨॥ ੪॥ ੧੩॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫॥ ਮਨ ਜੇਗੀ ਸਾਸਤ੍ਰ
 ਗਿਕ ਹਾਵਤ ਸਭੁ ਕੀ ਨੇ ਬਸਿ ਆਪਨ ਹੀ ॥ ਤੀ ਨਿਦੇਵ ਅਰ ਕੇ ਲਿਤੇ ਤੀ ਸਾਤਿ ਨ ਕੀ
 ਹੋਰ ਉਕਛੁ ਨ ਰਹੀ ॥ ੧॥ ਬਾਲ ਦੇ ਤਿਥਿ ਆਪਿ ਰਹੀ ਸਭੁ ਮਹੀ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਿ
 ਕੋਉ ਮਚ ਮਾਰੁ ਰਖਿ ਪਛੁਲੀ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਜੀਤਿ ਜੀਤਿ ਜੀਤਿ ਸਭੁ ਬਾਨਾ ਸਗਲ
 ਭੁਦਨ ਲਪਟੀ ਹੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾਧੇ ਤੇ ਭਾਰੀ ਹੋਇ ਚੋਰੀ ਚਰਨ ਗਹੀ ॥ ੨॥
 ੫॥ ੧੪॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੇ ਕਰੀ ਬੇਨੀ ਤੀਠਾ ਕੁਰ ਅਪਨਾ ਪਿ
 ਆਇਆ ॥ ਗਥੇ ਦਾਇਗ ਬੇਧਰੇ ਸੁਰਿ ਸਗਲ ਦੁਰਤੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ੧॥

ਠਾਕੁਰਹੋਏਅਧਿਦਾਇਆਲਾ। ਭੁਏਦਲਿਆਨਅਨੰਦਰੂਪਹੋਈਹੈਉਬਰੇ
 ਬਾਲਗੁਪਾਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਮਿਲਿਦੁਰਨਾਰੀਮੰਗਲੁਗਾਇਆ॥ ਠਾਕੁਰ
 ਕਾਜੈਕਥਾ। ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸਗੁਰਬਲਿਹਚੀਜਿਨਿਸਰੁਕਾਕੀਆਉਧਾਗੁ॥
 ੨॥ ੬॥ ੧੫॥ ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ॥ ਸਾਤਖਿਤਾਤੁਾਈਸੁਤਬੰਧਪਤਿਨਕਾਬਲ
 ਹੋਬਰਾ॥ ਅਨਿਕਰੰਗਮਾਏਅਕੇਪੇਖੇਕਿਲੁਸਾਬਿਨਚਲੈਲੋਗਾ॥ ੧॥ ਠਾਕੁਰਤੁ
 ਧੁਬਿਨਅਹਿਨਮੇਗਾ॥ ਮੇਰਿਅਨਾਥਨਿਹਗੁਣਨਾਹੀਸੇਅਹਿਉਤਮਧੇਗਾ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਲਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਬਰਣਤੁਮਾਰੇਈਹਉਗਤਮਗਜੇਗਾ॥
 ਸਾਧਸਿਗਿਨਾਨਕਦਾਸੁਪਾਇਉਬਿਨਸਿਉਸਗਲਨਿਹੋਗਾ॥ ੨॥ ੨॥ ੧੬॥ ਗੁ
 ਜਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ॥ ਅਲਜਾਲਕੁਮਮੋਹਤਜੀਵੈਖੁਭੇਤੀਰੰਗਲਾਈ॥ ॥ ਅ
 ਉਇਹਉਪਦੇਸੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈਸਹਜਿਸਹਜਿਗੁਣਗਾਈ॥ ਸਾਜਨਐਸੇਸੰਤਸਹ
 ਈ॥ ਜਿਸੁਭੇਦੁਤਹਿਮਾਇਆਬੰਧਬਿਸਰਿਨਕਬਹੁਜਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਕਰਤਕਰਤਅਨੇਕਬਹੁਬਾਤੀਨੀਕੀਇਹੁਠਹਗਈ॥ ਮਿਲਿਸਾਧੂਹਬਿਨੁਸੁਗਾ
 ਵੈਨਾਨਕਭੁਵਨਲੁਪਾਰਿਪਾਗਈ॥ ੨॥ ੮॥ ੧०॥ ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥
 ਬਿਨਮਹਿਬਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾਕੀਮਤਿਜਾਇਨਕਰੀ॥ ਰਾਜਾਰਕੁਕਰੈਬਿਨ
 ਫੀਤਰਿਨੀਚਹੁਜੇਤਿਧੋਰੀ॥ ਇਆਈਐਅਪਨੇਸਦਾਹਾਰੀ॥ ਜੋਚਅੰਦੇਸਾਤਾਕਾ
 ਕਹਾਕਰੀਐਜਾਮਹਿਏਕਘਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮਰੀਦੇਕਪੁਰੇਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਮਨ
 ਸਰਣਨਿਤੁਮਾਰੇਪਰੀ॥ ਅਚੇਤਇਆਨੇਬਾਰਿਕਨਾਨਕਹਮਤੁਮਗਾਖਹੁਧਾਬ
 ਰੀ॥ ੩॥ ੯॥ ੧੮॥ ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ॥ ਤ੍ਰਿਦਾਤਾਜੀਆਸਰੁਨਾਕਾਬਸੇਹੁ
 ਮੇਰੇਮਨਮਾਹੀ॥ ਚਰਨਕਮਲਾਰਿਵੈਮਾਹਿਸਮਾਏ॥ ਤਹੁਰੁਮਅੰਧੇਰਾਨਹੀ
 ਠਾਕੁਰਜਾਸਿਮਰਿਤੁਤਾਹੀ॥ ਕਹਿਕ੍ਰਿਪਾਸਫਬਖੁਤਿਪਾਲਕਪੁਰੁਕਉਸਦਾ
 ਸਲਾਹੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਤੇਰਾਨਾਸੁਮਾਰਉਤੁਮਰੀਕਉਖ

ਆਗੀ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਕੁਈ ਕਰਤੇ ਕੀ ਹੋਰੁ ਆਸ ਕਿਹੁ ਛੀਲਾ ਹੀ॥ ੩॥ ੧੦॥ ੧੬॥
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਕਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਪਨਾ ਦਰਸਨ ਦੀ ਜੇ ਜੁਗਾਵੁ ਇਨਿ ਸਿਅਰੁ
 ਰੁਹਾ॥ ਕੇਸ ਸੀ ਗਿਦਾ ਸਪਗਾ ਯੁਰਉ ਇਐ ਐਨੇ ਰਬ ਮੇਰਾ॥ ੧॥ ਠਕੁਰ ਤੁਇ ਬਿਨੁ ਬੀਅ
 ਨ ਹੋਰੁ॥ ਚਿਤਿ ਚਿਤ ਰਉ ਹਰਿਗ ਸਨ ਅਗਾਧਉ ਨਿਰਖਉ ਤੁਮਰੀ ਉਰੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਚੰਦ ਆਲਪੁ ਰਖ ਸਰਬ ਕੇ ਠਾਕੁਰ ਕਰਉ ਕਰ ਜੇਗੁ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸੁਤੁ ਮਾ
 ਰਉ ਬਰ ਸਿਆਖੀ ਛੋਗ॥ ੨॥ ੧੧॥ ੨॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਲੋਕ ਅਰੁ ਰਦੁ
 ਲੋਕ ਆਈ॥ ਏ ਦੂਲੋਕ ਆਈ॥ ਏ ਦੂਲੋਕ ਤੇ ਪਾਇ ਸਾਧ ਸਿਧ ਤਿ ਕੋ ਜੇ ਹਿਨ ਸਾਕਉ
 ਮਲਿ ਮਲਿਐ ਵੈ ਪਾਇ॥ ੧॥ ਅਥੋ ਮੇਰਿ ਆਇ ਪਰਿ ਉਸਰ ਨਾਇ॥ ਗੁਜਰ ਪਾਵੁ
 ਕੇ ਬਹੁ ਤ ਮੁਜਾਰੈ ਮੇਰਉ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਉ ਹੈ ਬਤਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਪਿਸਾਧਿ ਕੁਅ
 ਰੁਜਾਖਿ ਕਿਨ ਰਨ ਰਕੇ ਠਿਉ ਰਿਦਾਇ॥ ਜਨ ਨਨਕ ਅੰਗੁ ਕੀ ਆਖੁ ਕਿ ਕਰਤੇ ਜਾ
 ਕੋ ਕੋਇ ਐਸੀ ਦਰਸਾਇ॥ ੨॥ ੧੨॥ ੨੧॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਆਪ ਜਸੁ
 ਮਿਟੈ ਹੋਵੈ ਜਾਗੀ ਕੀਰਤਿ ਦਰਗਾਏ ਸਣ ਪਾਈਐ॥ ਜਮ ਕੀ ਝਾਸ ਨਾ ਸਹੈ ਇਥਿ ਨ
 ਮਹਿ ਸੁਖ ਅਨ ਦਸੇ ਤੀਘ ਰਿਜਾਈਐ॥ ੧॥ ਜਾਤੇ ਘਾਲ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਈਐ॥
 ਆਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਮੇਰਿ ਸਰਨ ਦੀ ਨ ਦੁਖ ਉਜਨ ਤੁਏ ਹਿਸੇਈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈਐ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਾਨਕ
 ਰੀਰਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਦਾਸ ਪੈ ਜਰ ਪਾਈਐ॥ ੨॥ ੧੩॥ ੨੩॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥
 ਬਿੰਦੂ ਰਜੀ ਅਨ ਕੇ ਦਾਤਾ ਚੁਗਤਿ ਭੁਰੇ ਭੁਗਾ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਗਲ ਲੋਹੇ ਦੁਤ
 ਥਿਨ ਮਹਿ ਕਰੀ ਉਦਾਗੁ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਚਰਣ ਕਮਲ ਸੀ ਬਿਗਾਨੁ॥ ਸਗਲ ਜੀਅ
 ਜਾ ਕਉ ਆਗਾਧ ਹਿਤਾਹੁ ਕਉ ਤੁਜਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਸਗਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਕੂਤੇ
 ਤੁਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਗੁ॥ ਹੋਇ ਸਗਈ ਜਿ ਸੁ ਤੇਗਾਧ ਹਿਤਿ ਸੁ ਕਰਾ ਕਰੇ ਸੀ ਸਾਗੁ॥ ੨॥
 ੧੬॥ ੨੩॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਜਿਨ ਕੀ ਪੈ ਜਸ ਦਾ ਹੀ ਆਪਾ॥ ਪਰਿ ਹਰਿ ਨ

ਮੁਟੀਓ ਗੁਰਗਰਿਅਵਸੁਦੁਓਡਰਿਗਾਇਉਸਤੁਤਾਪੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗਰਿਗੀਥੀ
 ਦਗਖਿਉਪਰਮੇਸੁਰੁਅਪਨੀਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰਿ॥ ਮਿਟੀਥਿਆਧਿਸਰਬਸੁਖੁਰੇਏਹਰਿ
 ਗੁਣਸਦਾਬੀਚਾਇ॥੧॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਉਮੈਰੈਕਰਤੈਗੁਰਪੂਰੇਕੀਵਡਿਆਈ
 ਅਥਿਚਲਨੀਵਧਰੀਗੁਰਨਾਨਕਨਿਤਨਿਤਚੈਲੈਸਵਾਇ॥੨॥੧੫॥੨੬॥
 ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ॥੫॥ ਕਬਹੂਗਰਿਸਿਉਤੀਤੁਨਲਾਇਉ॥ ਧੰਧਾਕਰਤਾਇਗ
 ਨੀਅਉਧਰਿਗੁਣਨਿਧਿਨ੍ਰਾਮੁਗਾਇਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਉਨੀਕਉਨੀਜੇਤੁਰ
 ਕਪਟੇਅਨਿਕਜਗਗਾਤਕਰਿਧਾਇਉ॥ ਬਿਸਰਤਪ੍ਰਚੁਕੇਤਦੁਖਗਾਨੀਅਹਿਮ
 ਹੋਯੋਰਨੀਪਾਇਉ॥੧॥ ਕਰਹੁਅਨਗਹੁਸੁਅਮੀਮੇਰੇਗੁਨਹੁਨਮੋਹਿਕਮਾਇਉ
 ਗੋਬਿੰਦਦਇਆਲੁਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਖਸਾਗਰਨਾਨਕਹਰਿਸਰਣਾਇਉ॥੨॥੧੬॥
 ੨੫॥ ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ॥੫॥ ਰਸਨਾਰਾਮੁਰਾਮੁਰਵੈਤਾਛੋਡਿਅਨਕਉਹਰਿ
 ਮਿਥਿਆਭੁਜੁਸਦਾਭੁਗਵੈਤਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮੁਏਕਅਧਾਰੁਗੁਰਗਤਾਈ
 ਤਆਗੈਏਕਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਗੋਬਿੰਦਦੀਆਭੁਗਰਿਆਨਧੁਧਿਬਿਬੇਕਾ॥ ਕਰਕ
 ਕਾਰਣਸਮਰਥਈਧਰਸਰਸਕਣਿਤਾਕੀਗਾਧੀਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਰਵਾਲਸਾਧੁ
 ਨਾਕਹਰਿਨਿਧਿਲੀ॥੨॥੧॥੨੬॥
 ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ॥੫॥ ਚਉਪਦੋ॥ ਪ੍ਰਗ॥੧॥ ੧ਚਿਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਛਤ੍ਰੁਸਰਲਸਿਆਨਪਾਸਾਧਸਰਣਾਉ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸੁਰੇਪ੍ਰਚੁਕੇ
 ਗੁਣਗਾਉ॥੧॥ ਕੇਰਿਤਚਰਣਕਮਲਅਗਧਿ॥ ਸਰਬਸੁਖਕਲਿਆਨਪਾ
 ਵਹਿਮਿਏਸਗਲਉਪਾਧਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਤਾਪਿਤਾਸੁਤਮੀਤੁਤਾਈਤਿ
 ਸੁਖਿਨਾਨੀਕੋਇ॥ ਈਤਉਤਜੀਅਨਗਲਿਸਿਰੀਸਰਬਰਵਿਆਸੋਇ॥
 ਕੇਟਿਜਤਨਉਪਾਵੁਮਿਥਿਆਕਰਨੁਅਵੈਕਾਮਿ॥ ਸਗਣਿਸਾਧਨਿਰਮਲ
 ਗਤਿਹੋਇਪ੍ਰਚੁਕੇਨਾਮਿ॥੩॥ ਅਗਮਦਇਆਲੁਪ੍ਰਚੁਰਗਣਿਸਾਧੁਜੇਗੁ

ਤਿਸੁਪਗਪਤਿਨਨਕਾਜਿਸੁਲਿਖਿਆਲਿਪੁਰਿਸੰਜੋਗੁ॥੪॥੬॥੨੫॥
 ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ॥੫॥ ਅਪਣਾਗੁਰੇਸੇਦਿਸਦਾਹੀਰਮਧੁਗੁਣਗੋਵਿੰਦਾਸ
 ਸਿਸਾਸਿਅਗਾਧਿਹਰਿਹਰਿਲਹਿਜਾਹਿਖਨਕੀਢਿੰਦਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿ
 ਪ੍ਰਭੁਕਾਨਾਉ॥ਸੁਖਸਹਜਿਆਨੰਦਪਾਵਹਿਮਿਲੇਨਿਰਮਲੁਥਾਉ॥੧॥ਰਹਾ
 ਉ॥ਸਾਧਸੰਗਉਧਾਰਿਏਹੁਮਨਆਠਪਹਰਆਗਾਧਿ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਹਿਕਾਰਿ
 ਬਿਨਸੈਸੇਮਿਦੈਸਗਲੁਉਧਾਧਿ॥ਅਟਲਅਛੇਦਅਭੇਦਸੁਆਮੀਸਗਣਿਤਾਰੀ
 ਆਉ॥ਚਰਨਕਮਲਅਗਾਧਿਹਿਰਦੈਇਕਾਸਿਉਲਪਟਲਾਉ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
 ਪ੍ਰਭੁਦਇਆਧਾਰੀਬਖਸਿਲੀਨੇਆਪਿ॥ਸਰਬਸੁਖਹਰਿਨਾਮੁਦੀਆਨਾਨ
 ਕੋਸੇਪ੍ਰਭਜਾਧਿ॥੪॥੨॥੨੬॥ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ॥੫॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪ੍ਰਭੁਧਿ
 ਆਇਆਗਈਸੰਕਾਤੁਟਿ॥ਦੁਖਅੰਨੇਰਾਭੈਬਿਨਸੈਪਾਪਗਏਨਿਖੁਟਿ॥੧॥
 १॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਖੀਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ਮਿਲਿਸਾਧਤਰਨਗੋਬਿੰਦਪਿਆਈਮਹਾ
 ਨਿਰਮਲੁਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਪਤਾਪਅਨੇਕਕਰਣੀਸਟਕਲਸਿਮਰਤਨਮ
 ਕਰਿਅਨੁਗਏਆਪਿਗਏਭੁਏਪੁਰਨਕਾਮੁ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਨਬਿਸਰਕਬਹੁਪਾ
 ਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁਸਮਰਥਾ॥ਗੁਨਅਨੇਕਰਸਨਾਕਿਆਬਖਾਨੇਅਗਨਤਸਦਾ
 ਅਕਥਾ॥੩॥ਦੀਨਦਰਦੁਨਿਵਾਰਿਤਾਰਣਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਕਰਣ॥
 ਅਟਲਪਦਵੀਨਾਮੁਸਿਮਰਣਾਦ੍ਰਿੜਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਸਰਣਾ॥੪॥੩॥੨੬॥
 ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ॥੫॥ਅਹਿਬੁਧਿਬਹੁਸਘਨਮਾਇਆਮਹਾਦੀਰਪੁਰੇਗੁ॥ਹ
 ਰਿਨਾਮੁਅਉਪਧੁਗੁਗੰਤੁਦੀਨੇਕਰਣਜੋਗੁਮਨਿਤਨਿਬਾਣੁਐਜਨਸੁਗਿ॥
 ਕੇਦਿਜਨਮਕੇਲਹਾਰਿਪਾਤਿਕਰੋਬੰਦਾ॥ਲੋਚਾਪੁਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਦਿਅੰ
 ਤਮਾਧਿਆਸਾਕੂਕਰੀਬਿਕਾਲਪ੍ਰਭੁਗਿਆਨਕੀਰਤਨੁਗੋਬਿੰਦਰਮਣਕਾਟੀ
 ਐਜਮਜਾਲਾ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਚਮੇਹਮੁਠੇਸਦਾਅਵੁਗਵਣਾ॥ਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰੇਮਭਗੋਤਿ

ਗੁਪਾਲਸਿਮਰਣਮਿਦਤਜੇਨਿਬੁਦਣ॥੩॥ਮਿਤ੍ਰਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਸੁਹਰਿਦਤੀ
 ਨਿਤਪਜਲੰਤ॥ਜਪਿਰਾਮਨਾਮੁਦੁਖਨਿਵਾਰਿਮਿਲੇਹਰਿਜਨਸੇਤਾ॥੪॥ਸਥ
 ਥਾਥਿਧਿਭੂਮਤੇਪੁਕਾਰਹਿਕਤਹਿਨਾਹੀਛੇਟਿ॥ਹਰਿਚਰਣਸਰਣਅਪਾਰਪ੍ਰ
 ਕੁਕੇਦ੍ਰਿਸ਼ਗਹੀਨਾਨਕਉਦਾ॥੫॥੪॥੩੦
 ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ॥੫॥ਘਰੁ॥੪॥ਦੁਪਦੇ॥ ੧੮ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਆਗਧਿਸ੍ਰੀਧਰਸਾਛਲਮੂਰਤਿਕਰਣਕਾਰਣਜੇਗੁ॥ਗੁਣਰਵਣਬੁਦਣਅ
 ਪਾਰਮਹਿਮਾਛਿਰਨਹੇਤਾਬਿਓਗਾ॥ਮਨਚਰਣਾਗਬੰਦਉਪਾਧਾ॥ਕਲਿਕਲੇ
 ਸਮਰਣਿਕਾਟਿਜਮਦੁਤਰਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤੁਦਹਨਹਰਿਨਾਮੁਕਰਨਅ
 ਵਰਨਕਛੁਓਪਾਉ॥ਕਰਿਅਨੁਘ੍ਰਾਤਪ੍ਰਭੁਮੇਰਨਾਨਕਨਾਮੁਸੁਆਉ॥੨॥੫॥੩੧
 ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ॥੫॥ ਤੂੰਸਮਰਥਸਰਨਿਕੇਦਾਤਾਦੁਖਭੋਜਨੁਸੁਖਗਾਇ॥
 ਜਾਹਿਕਲੇਸਮਿਟੇਭੈਬੁਥਮਾਨਿਰਮਲਪੁਕੁਘਾਣਗਾਇ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦੁਤੁਧੁ
 ਥਿਨੁਅਦਹਨਠਾਉ॥ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੁਆਮੀਜਪੀਤੁਘਾਗਾਨਉ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਲਕੋਹਹਰਿਚਰਣੀਵੈਛੈਭਾਗਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ਕਦੁਲਖੁ
 ਗਾਸਭੁਏਸਮਧਸੀਬੋਦੁਰਮਤਿਬੁਧਤਿਆਗੀ॥੨॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਕੇਗੁ
 ਣਗਾਏਸਿਮਰੈਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਆਪਿਤਰੈਸੀਗਤਿਸਭੁਓਧੈਰੈਥਿਨ
 ਸੇਸਗਲਜੰਜਾਲਾ॥ਚਰਣਅਧਾਰਤੇਗਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀਉਤਿਪੋਤਿਪ੍ਰਭੁਸਾ
 ਧੀ॥ਸਰਣਿਪਾਰਿਉ.....॥ਨਕਪ੍ਰਭੁਤੁਮਰੀਦੇਗਥਿਉਹਰਿਗੋਬਿ॥
 ੪॥੧॥ ੩੩॥ ੨੭॥੭॥ ੩੩॥੪੮॥
 ਗਗੁਗੁਜਰੀਮਹਲਾ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀਅੰ॥੫੫॥੧॥੧੮ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿ॥ਏਕਨਗਰੀਪੰਚਦੇਥਸੀਅਲੇਬਰਜਤਤੇਰੀਧਾਵੈ॥ਤ੍ਰਿਹੁਦਸਮਾਲਰਖੈ
 ਜੇਨਾਨਕਸੇਖਮੁਕਤਿਸੇਖਵੈ॥੧॥ਚੇਤਹੁਥਾਸੁਦੇਉਥਨਵਾਲੀਗਮਥਿਦੈਜ

ਮਾਸੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਓਹੁ ਧਮੁਲ ਜਿਸੁ ਸਾਖਤ ਹਾਲਾਗ ਚਾਰ ਭੇਟ ਜਿਤੁ ਲਾਗੇ॥
 ਸਰਜੁ ਸੁਰੁ ਇਜਾਇ ਤੇ ਨਾਨਕ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਲਿਵੁ ਜਾਲਾਗੇ॥ ੨॥ ਪਾਰਜਾਤੁ ਪਾਰਿ
 ਅਗਨਿ ਮੈਰੇ ਪੁਰਖ ਪਤਤ ਤੁਲਾ॥ ਸਰਬ ਜੇਤਿ ਨਿਰੋਜਨ ਸੀਤੁ ਛੇ ਨੂਰ ਬਹਤੁ ਜੰਜਾਲੁ
 ਸੁਇ ਸਿਖਾਵੰਤੇ ਨਾਨਕ ਬਿਨੈ ਦੇਛੇ ਨੂਰ ਬਹਤੁ ਜੰਜਾਲਾ॥ ੩॥ ਅਨਥੀ ਚਾਰ ਏਕ ਲਿ
 ਵਲਾਗੀ ਪੁਨਰ ਪਿਜਨ ਮਿਨ ਕਲਾ॥ ੪॥ ਸੇਕੁ ਰੁਸੇ ਸਿਖ ਕਥੀ ਅਲੇਸੇ ਵੈਦੇ ਜਨਾਇ
 ਰੋਗੀ ਤਿਸੁ ਕਾਗਇ ਕੰਮੁ ਨ ਧੰਧਾ ਨਾਹੀ ਥੈ ਪੈ ਗਿਰਹੀ ਜੋਗੀ॥ ੫॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹਿਕਾਰ
 ਤੇਜੇ ਅਲੇਲੇ ਕੁਮੋਹ ਤਿਹ ਮਾਇਆ॥ ਮਨਿ ਤਤੁ ਅਵਿਗਤੁ ਪਿਆਇਆ ਗੁਰਸਾਇ ਪਾ
 ਇਆ॥ ੬॥ ਥੀਆ ਨੁਪਿਆ ਨੁਸਾਤਿ ਦਾਤਿ ਕਥੀ ਅਲੇਸੇ ਤਬਰਨ ਸਭਿ ਦੁਤਾ॥ ਬ੍ਰਹ
 ਮੁਕੰਲ ਮੁਪਤਾ ਸੁਰਸਾਇ ਜਾਗਤ ਨਾਹੀ ਸੂਤਾ ਮਹਾਰੀ ਥੀਰ ਪੁਤ ਪਤਾਲਾ ਨਾਨਕ ਸਰਬੁ
 ਜੁਆਇਆ॥ ਓਪਦੇ ਸੁਗੁਰੂ ਮਮਪੁਨ ਹਿਨ ਗਰਭੁ ਬਿਖਤ ਜਿਅੰ ਮ੍ਰਿਤੁ ਪਿਆਇਆ॥
 ੭॥ ੧॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਜਾਚਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤੇ ਪਰਵਾਸੁ ਮਾਗੁ॥ ਜੇਸੇ
 ਭੁਖ ਹੋਇ ਅਰੁ ਅੰਤ ਰਿਤੁ ਸਮਰਥ ਸਚ ਦੇਵੁ ਛਾਗੁ॥ ਐਸੇ ਜਪੁਤ ਪੁਸਿ ਜਮੁ ਸੰਤ ਆਧਾਰ
 ਹਰਿ ਰਿਨਾ ਮੁਦੇ ਹਿ ਸੁਖ ਪਾਈ ਐਤੇ ਰੇ ਕੁਗਤਿ ਭੁਰੇ ਭੰਡਾਗੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਨ ਸਮਾਧਿ ਰਹ
 ਹਿ ਲਿਵਲਾਗੀ ਏਕਾਏਕੀ ਸਬਦੁ ਥੀ ਚਾਗੁ॥ ਜਲ ਸਲਾਹ ਰਇ ਗਗਨ ਤੁਲਨੀ ਆਪੇ
 ਆਪੁ ਕੀ ਆਕਰਤਾਗੁ॥ ਨਾਤੁ ਦਮਾਇਆ ਮਗਨ ਛੁਇਆ ਨਾ ਸੁਰਜ ਰੇਦਨ ਜੇਤਿ ਅਪ
 ਦਾ ਸਰਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਲੋਚਨ ਅਭ ਅੰਤ ਰਿਏ ਕਨਕ ਰਿਸੁ ਤ੍ਰਿਭੁਵੁ ਛਾਗੁ॥ ੩॥ ਪਦੁ ਪਾ
 ਛੀ ਅਗਨਿ ਤਿਨ ਕੀ ਆਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸ਼ਾ॥ ਅਕਾਗੁ॥ ਸਰਬੇ ਜਾਚਹਿ ਤੁਪ੍ਰਭੁ
 ਦਾਤਾ ਤਿਨ ਕਰੇ ਅਪਨੇ ਥੀ ਚਾਗੁ॥ ੪॥ ਕੋਇ ਤਿਤੇ ਸਜਾਚਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਇਕ ਦੇਵੇ ਤੇਇ
 ਨਾਹੀ ਭਿਨੁਗੁ॥ ਓਥੈ ਭਾਨੈ ਕਛੁ ਨ ਸਮਾਵੈ ਸੀਪੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਰੇ ਨਿਗਾਗੁ॥ ੫॥ ਸਿਧ ਸਮਾ
 ਧੀ ਅੰਤਰ ਜਾਚਹਿ ਰਿਪਿ ਸਿਧ ਜਾਚ ਕਰਹਿ ਜੇਕਾਗੁ॥ ਜੇਸੀ ਪਿਆਸ ਹੋਇ ਮਨ ਅੰਤ
 ਰਿਤੇ ਸੇ ਜਲ ਦੇਵਹਿ ਪੁਕਾਰਾ॥ ੬॥ ਵੇਡੇ ਭੁਗਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਅਪਨਾ ਬੇਦ ਨਹੀ ਗੁਰ ਦੇ

ਹੁਗਗਾਤਕਉਕਲਨਾਹੀਜਮੁਜੋਹੈਬੁਝਹਿਭੰਤਲਿਸਬਦੁਬੀਚਾਗੁਅਬਤਮਅਵਕ
 ਮਾਗਉਹਰਿਪਉਨਾਮੁਨਿਰੋਜਨਦੀਜੋਧਿਆਗਿਨਾਨਕਚਾਤਿਕਅੰਦਿਤੁਜਲਮਾਥੇ
 ਹਰਿਜਸੁਦੀਜੈਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰਿ॥੮॥੨॥ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ॥੫॥ਐਸੀਜਨਾਮਿਮੇਰਛੁਨਿਆ
 ਵੇਛੁਨਿਜਾਵੈਬਿਨੁਗੁਰਗਤਿਨਹੀਕਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਾਣੀਨਾਮੇਗਤੇਨਾਮੇਗਤਿ
 ਪਤਿਪਾਈ॥੧॥ਭਾਈਰੇਗਮਨਾਮੁਚਿਤੁਲਾਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਚੇਐ
 ਸੇਨਾਮਬਡਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਐਸੀਬਹੁਤੇਭੇਖਕਰਹਿਬਿਖਿਆਕਉਕੇਤੇਉਪਾਗੁ
 ਕੁਰਨਕੇਤਾਈ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭੁਗਤਿਨਹੀਸੁਖਪ੍ਰਾਣੀਬਿਨੁਗੁਰਗਰਬਨਜਾਈ॥੨॥
 ਐਜੀਕਾਲਸਦਾਸਿਰਿਉਪਰਿਠਾਛੇਜਨਾਮਿਜਾਨਮੇਦੁਰਾਈ॥ਸਾਚੇਸਬਦਿਰਤੇਸੇ
 ਸੇਭਾਦੇਸਤਿਗੁਰਬੁਝਿਬੁਝਾਈ॥੩॥ਗੁਰਸਰਣਾਈਜੇਹਿਨਸਾਕੇਸਤਾਈ॥ਅਵਗ
 ਤਨਾਥਨਿਰੋਜਨਗੋਤਨਿਰਭਉਸਿਉਲਿਵਲਾਈ॥੪॥ਐਜੀਨਾਮੁਦ੍ਰਿਸੁਨਾਮੇਲਿ
 ਵਲਾਵਹੁਸਤਿਗੁਰਦੇਕਟਿਕਾਈ॥ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਸੇਈਕਰਸੀਕਿਰਤਨਮੇਦਿਆਜਾ
 ਈ॥੫॥ਐਜੀਭਾਗਿਪਰੇਗੁਰਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀਐਅਵਰਨਦੂਜੀਭਾਈ॥ਅਬਤਬਏ
 ਕੇਏਕਪੁਕਾਰਉਆਦਿਜੁਗਾਦਿਸਖਾਈ॥੬॥ਐਜੀਰਾਖਹੁਪੈਜਨਾਮਅਪਨੇਕੀਤੁ
 ਸੁਹੀਸਿਉਥਾਨਿਆਈ॥ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਗੁਰਦਰਸਾਦਿਖਾਵਹੁਉਮੈਸਬਾਦਿਜਲਾ
 ਈ॥੭॥ਐਜੀਕਿਆਮਾਗਉਕਿਛੁਰੇਹਨਦੀਸੋਇਸੁਜਗਮਹਿਆਦਿਆਜਾਈ॥
 ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਦਾਰਥਈਐਹਿਰਦੈਕੇਠਿਬਿਲਾਈ॥੮॥੩॥ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ॥੫॥
 ਐਜੀਨਾਮੁਉਤਮੁਨੀਚਨਮਾਧਿਮਹਰਿਸਰਣਾਗਤਿਹਰਿਕੇਲੇਗਾ॥ਨਾਮੁਰਤੇਕੇਵਲ
 ਰੋਗੀਸੋਗਵਿਜੇਗਾਬਿਸਰਜਤਰੇਗਾ॥੧॥ਭਾਈਰੇਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਤੇਭੁਗਤਿਠਾਕੁਰਕੀ
 ਸਤਿਗੁਰਵਾਕਿਹਿਰਦੈਹਰਿਨਿਰਮਲੁਨਾਜਮਕਾਨਿਨਜਮਕੀਬਥੀ॥੨॥ਰਹਾਉ
 ਹਰਿਗੁਣਰਸਨਰਵਹਿਪ੍ਰਭੁਸੀਰੋਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸਹਾਜਿਹਰੀ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮੁਬੁਝ
 ਜਗਜੀਵਨਹਰਿਬਿਨਨਿਰਾਛੁਪ੍ਰੇਮਕਘਰੀ॥੨॥ਐਜੀਕੇਏਠਉਰਨਾਹੀਘਰਿ

ਬਾਹਰਿ ਨਿਦਕੁ ਰਾਤੇ ਨ ਕੀ ਕਾਈ ॥ ਰੋਸ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸਿ ਨ ਮੈ ਦੇ ਨਿਤ ਨਿਤ
 ਕੈ ਸਵਾਈ ॥ ੩ ॥ ਐਜੀ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾ ਤਿਨ ਮੈ ਦੇ ਕੋਈ ਮਰੇ ਠਾਕੁਰ ਆਪਿ ਦਿਵਾਈ ॥
 ਨਿਦਕੁ ਨ ਕਰਾਏ ਮੁਖਿ ਨਿਦਕੁ ਨਿਨ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾ ਤਿਨ ਕਾਈ ॥ ੪ ॥ ਐਸੀ ਸਰਦਿ
 ਪਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸਿ ਗਿਲਾਵੈ ਬਿਮਲ ਨ ਅਪੁ ਅਰਾਈ ॥ ਅਨ ਦਾ ਮੂਲ ਨਾ ਬਾਸਿ ਰਿਨਾ ਬ
 ਸਤਿ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ੫ ॥ ਐਜੀ ਸਦਾ ਦਇਆ ਲੁਟਾਇਆ ਕਾ ਕੁਇਆ ਭੁ
 ਰਮਤਿ ਕੁਮਨਿ ਦੁਕਾਈ ॥ ਪਾਗੁ ਚੁਏ ਟਿਕੈ ਤਨੁ ਪਾਤੁ ਹੋਈ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਕੀ ਦੁਇਆ
 ਈ ॥ ੬ ॥ ਹਰਿ ਜਲ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨਾਇ ਸਨਾਨੀ ਮਜਨ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭਾਈ ॥ ਪੁਨਰ ਪਿ
 ਜਨ ਮੁਨਾਹੀ ਜਨ ਸਗਤਿ ਜੋ ਤੀਜੇ ਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ੭ ॥ ਤ੍ਰਿਦੁ ਪੁਰਖੁ ਅਗਮੁ ਤਰੇ
 ਹੁਮ ਪੀਖੀ ਤੁਝ ਮਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੋਜਨੁ ਦੀ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਬਦਿ ਸਲਾਈ ॥

੮ ॥ ੪ ॥

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ੫੫ ਗੁ ੪ ॥

੧ ਚਿਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਤੁਗਤ ਮੇਰਾ ਆਗਾ ਪਿਤੈ ਸਦੁ ਪਿਆਸ ਪਰਮਾ ਹਿਤੁ ॥ ਬਿਲਾ ਲਖ ਬਿਲਾ ਲਖ ਬਿਨ
 ਤੀ ਆਹੁ ਪੁਤਾਈ ਚਿਤੁ ਹਿਤੁ ॥ ੧ ॥ ਜਾਪਿ ਮਨ ਨਾਮ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ॥ ਸਿਸਾਰ ਸਾਗਰ
 ਤਾਰਿਤ ਰਣਗ ਮਨਾਮ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਣੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਮਨ ਮਿਰਤ ਸੁਭੁ ਚਿਤ
 ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਗਮਣ ॥ ਅਤਿ ਤੁਗਿ ਆਨਿ ਕਲਿ ਮਛ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ
 ਰਮਣ ॥ ੨ ॥ ਚਲਾ ਚਿਤੁ ਫੂਕੂ ਜਗ ਮੋਹਿ ਮਗਨ ਹਿਤ ॥ ਬਿਰੁਨਾ ਮੁਕਤ ਗਤਿ ਤ੍ਰਿ
 ਮਤੀ ਗੁਰ ਵਾਕਿ ਸਰਬ ਰਤ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮਾਤਿ ਭੁਰਮੁਨ ਕੁਈ ਜਗੁ ਜਨ ਮਿਥਿਆ
 ਪਿਖ ਪੰਅਸ ਥਾਨੁ ਹਰਿ ਨਿਹ ਕੇਵਲ ਸਤਿ ਮਤੀ ਨਾਮੁ ਤਪੀ ॥ ੪ ॥ ਏਹੁ ਜਗੁ ਮੋਹੁ ਹੇਤ ਬਿ
 ਆਪਿ ਤੇ ਦੁਖ ਆਪਿ ਕਲਨ ਮਮਰਣ ॥ ਭੁਜੁ ਸਗਣਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਬੁਝਿ ਬਰਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿ
 ਦਰਮਣ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਮਾਤਿ ਨਿਹ ਚਲ ਮਨਿ ਮਨੁ ਮਨਿ ਸਹਜ ਬੀਰਾਰੀ ॥ ਸੋਮਨੁ ਨਿਰਮ
 ਲੁ ਜਿਤੁ ਸਾਚ ਅੰਤ ਰਿਗਿ ਆਨਰ ਤਨੁ ਸਾਰੀ ॥ ੬ ॥ ਭੈ ਭਾਇ ਭੁਗਤਿ ਤੁਝੁ ਦੁਖ

ਲਮਨਾਚਿਤੁਲਾਇਉਹਰਿਚਰਣੀ॥ਹਰਿਨਾਮੁਹਿਰੇਪਵਿਤ੍ਰਪਾਵਨਾਇਹੁਸਰੀ
 ਰਤਉਸਰਣੀ॥ਅਲਖਲੇਕੁਹਰਿਨਿਵਚਨੇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਗਸਿਰਮਣਿਮਨ
 ਮਾਰਿਤੁਹੀਨਿਭੰਜਨਾਕਹਨਾਨਕਸਰਣੀ॥੮॥੫॥੫॥
 ਗਗੁਜਰੀਮਹਲਾ॥੩॥੫੫॥੧॥ ੧ਉਸਤਿਗੁਰਮੁਖਾਦਿ॥
 ਨਿਰਤਿਕਰੀਇਹੁਮਨੁਚਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਾਦੀਆਪੁਰਾਵਾਈ॥ਚਿਤੁਬਿਰਸੇਮੁਕ
 ਤਿਹੈਵੈਜੇਇਛੋਸੇਛਲੁਪਾਈ॥੧॥ਨਾਚਰੇਮਨਗੁਰਕੇਆਗੈ॥ਗੁਰਕੇਕੁਣੈਨਾਚ
 ਹਿਤਾਸੁਖਪਾਵਹਿਅੰਤੇਜਨਮਭਉਭਾਰੈ॥੧॥ਗੁਰਉਪਾਘਾਪਿਨਚਾਈਸੇਕੁਰਾ
 ਤੁਕਰੀਐਅਪਣਾਧਿਰੁਆਪੇਲਾਏ॥ਆਪੇਗਵੈਆਪੇਸੁਣਾਵੈਇਸੁਮਨਅੰ
 ਧੇਕਉਮਾਰਗਿਪਾਏ॥ਅਨਾਦਿਨਨਾਚੈਸਕਤਿਨਿਦਾਗੀਸਿਦੁਪਰਿਨੀਦਹੋਈ
 ਸਕਤੀਪਾਰਿਜਗਤੁਸੁਤਾਨਾਚੈਦਾਪੈਅਦੁਰੇਗਾਵੈਮਨਮੁਖਿਤੁਕਤਿਨਹੋਈ
 ਸੁਰਿਨਗਦਿਰਤਿਪਥਿਕਰਮੀਨਾਚੈਮਨਿਜਨਗਿਆਨਬਿਚਰੀ॥ਸਿਧਸਾਧਿ
 ਕਾਲਿਦਲਾਗੀਨਾਚੈਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਬੁਧਿਦੀਚਾਰਿ॥੪॥ਖੰਡਬੁਧਮੰਡੁਤ੍ਰੇਕੁਨਾ
 ਚੈਜਿਨਲਾਗੀਹਰਿਲਿਵਤੁਮਾਰੀ॥ਜੀਅਜੇਤਸੇਭੁਗੀਨਾਚਹਿਖਇਚਾਰੀ॥
 ਜੇਤੁਪੁਰਾਵਹਿਸੇਈਨਾਚਹਿਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਲਿਵਲਾਏ॥ਸੇਕੁਰਾਤਸੇ
 ਭੁਗਤੁਗਿਆਨੀ॥ਜਿਨਕਉਹੁਕਮੁਮਨਾਏ॥੬॥ਏਹਾਂਭੁਗਤਿਸੇਤਾਸਿਉਲਿਵਲਾ
 ਗੋਬਿਨੁਸੇਵਾਭੁਗਤਿਨਹੋਈ॥ਜੀਵਤੁਮਾਰੇਤਾਸਬਦਾਵੈਕੇਚਾਰੇਤਾਸਚਪਾਵੈਕੇ
 ਈ॥੭॥ਮਾਇਆਕੈਅਗਥਿਬਹੁਤੁਲੇਕਨਾਚੈਕੇਬਿਰਲਾਤਤੁਥੀਚਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁ
 ਖਾਦੀਸੇਈਜਨੁਪਾਏ॥ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਤੁਮਾਗੀ॥੮॥ਇਕੁਦਮੁਸਾਚਾਵੈਸਰੈਸਾ
 ਵੇਲਾਬਿਰਥਾਜਾਇ॥ਸਾਹਿਸਾਹਿਸਦਾਸਖਾਲੀਐਅਪੇਬਖਸੇਕਰੇਰਜਾਇ
 ਈ॥ਸੇਈਨਾਚਹਿਜੇਤੁਪੁਰਾਵਹਿਜੇਦੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਦੀਚਾਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੇ
 ਸਹਜਸੁਖਪਾਵਹਿਜਿਨਕਉਦਰਿਤੁਮਾਏ॥੧੦॥੧॥੬॥

ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੪॥੫੫॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੨੭

ਹਰਿਬਿਨੁ ਜੀਅਗਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਿਉ ਬਾਲਕੁ ਖੀਰ ਅਧਾਰੀ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਲ
ਰਪੁਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਐ ਅਪਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ॥ ੧॥ ਮਨ ਰੇ ਹਰਿ ਕੀ ਬ
ਤਿ ਤਰੁਤਾਰੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਪਾਈ ਐ ਜਿਨ ਕਉ ਪਾਤੁ ਮਾਰੀ॥ ੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਸਨਕ ਸਨੀਦ ਨ ਲਭੁ ਮੁਨਿ ਸੇਵਹਿ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਜਪੁ ਰਹਿ ਬਨਾਰੀ॥
ਸਰਣਾਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਲਾਦ ਜਨ ਆਏ ਤਿਨ ਕੀ ਪੈ ਜਸ ਦੁਖੀ॥ ੨॥ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜ
ਨ ਏਕੇ ਦਰ ਤੇ ਏਕਾ ਜੋ ਤਿਸੁ ਰਚੀ॥ ਸਾਭਿ ਜਾਚਿ ਕਤੁ ਏਕੇ ਦਾਤਾ ਮਾਗਹਿ ਗਥ ਪਸਾ
ਰੀ॥ ੩॥ ਕੁਗਤਿ ਜਨਾ ਕੀ ਉਤਮੁ ਬਾਨੀ ਗਾਵਹਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਨਿਤ ਨਿਆਰੀ॥ ਸ
ਭਲ ਜਨ ਮੁਰਮਤਿ ਬਿਆਪਿ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਮੋਹਿ ਗੁਬਾਰੀ॥ ਸਿਤ ਜਨਾ ਕੀ ਕਥਾ
ਨ ਭਾਵੈ ਉਏ ਭੁਧੇ ਸਣ ਪਰਵਾਰੀ॥ ੪॥ ਨਿੰਦਕ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਮਲੁ ਪੈਵੈ ਉਮਲੁ
ਖਾਮਾਇਆ ਧਾਰੀ ਸਿਤ ਜਨਾ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਦਿਆਪਣਾ ਉਰਵਾਰ ਨ ਪਾਰੀ॥ ੬॥
ਇਹੁ ਪਰਪੰਥ ਖੇਲ ਕੀ ਆਸ ਕੁਲ ਧਾਰੀ॥ ਹਰਿ ਏਕੇ ਸੁਤੁ ਦਰ ਤੇ ਜਗੁ ਅੰਤਰਿ ਸੁ
ਤਖੀ ਤੇ ਏਕੇ ਕਾਰੀ॥ ੭॥ ਅਗਸ ਨਿਰਸਾ ਨਿਬਸਿ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਸ ਨਾਹਿ
ਰਸੁ ਧਾਰੀ॥ ਨਲਕੁ ਹਰਿਬਿਨੁ ਅਦੁਨ ਮਾਗਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ॥ ੮॥
੬॥ ੧॥ ੭॥

ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੫॥੫੬॥੩॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਰਾਜਨ ਮਹਿਤੁ ਰਾਜਾ ਕੀ ਅਹਿ ਭੂਮਨ ਮਹਿ ਭੂਮਾ॥ ਠਾਕੁਰ ਮਹਿ ਰਕੁ ਗਈ ਤੇਰੀ
ਕੋ ਮਨਿ ਸਿਰਿ ਕੋ ਮਾ॥ ੧॥ ਪਿਤਾ ਮੇਰੇ ਬੰਨ੍ਹਿਯੋ ਅਧਮਾ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਵਨ ਕਰੀ
ਜੈ ਕਰਤੇ ਪੇਖਿ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਖੀ ਅਨਮਹਿ ਸੁਖੀ ਅਤ੍ਰਿ ਕਹੀ ਅਹਿ
ਦਾਦਨਾ ਸਿਰਿ ਦਾਤਾ॥ ਤੇਜਨ ਮਹਿ ਤੇਜ ਦੇ ਸੀ ਕਹੀ ਅਹਿ ਗਸੀ ਅਨਿ ਮੁਗਤਾ॥ ਸੁ

ਰਨਮਹਿਸੁਰਾਤ੍ਰੇਕਹੀਅਹਿਰੇਗਨਮਹਿਰੇਗੀ॥੨॥ਸਤਨਮਹਿਤੁਬੋਰੇਗਿਸਤੀਜੇ
 ਗਨਮਹਿਜੇਗੀ॥੩॥ਕਰਤਨਮਹਿਤ੍ਰੇਕਰਤਥਹੀਅਹਿਅਚਾਰਨਮਹਿਆਚਾਰੀ
 ॥ਸਾਹਨਮਹਿਤ੍ਰੇਸਾਚਾਸਾਹਾਦਾਪਰਨਮਹਿਦਾਪਾਰੀ॥੪॥ਦਰਬਾਰਨਮਹਿਤ੍ਰੇ
 ਰੇਦਰਬਾਰਸਰਨਪਾਲਨਟੀਕਾ॥ਲਖਮੀਕੇਤਕਗਨੀਨਜਾਈਐਗਨਿਨਸਕ
 ਉਸੀਕਾ॥੫॥ਨਾਮਨਮਹਿਤ੍ਰੇਪ੍ਰਭੂਨਮਾਗਿਆਨਮਹਿਗਿਆਨੀ॥ਜੁਗਤਨ
 ਮਹਿਤ੍ਰੇਪ੍ਰਭੂਜੁਗਤਾਇਸਨਾਨਮਹਿਇਸਨਾਨੀ॥੬॥ਸਿਧਨਮਹਿਤ੍ਰੇਪ੍ਰਭੂ
 ਸਿਧਾਕਰਨਾਸਿਰਿਕਰਮਾ॥ਆਗਿਆਮਹਿਤ੍ਰੇਪ੍ਰਭੂਆਗਿਆਹੁਕਮਨਸਿ
 ਰਿਹੁਕਮੁ॥੭॥ਨਿਉਂਬੇਲਾਵਹਿਤ੍ਰਿਉਂਬੇਲਹੁਸੁਆਮੀਕੁਦਰਤਿਕਦੁਨਹਮਾਰੀ
 ਸਾਧਸਿਰੀਨਾਨਕਜਸੁਗਾਇਉਂਜੇਪ੍ਰਭੂਕੀਅਤਿਪਿਆਰੀ॥੮॥੧॥੯॥ ॥
 ॥੧॥

ਬੁਝਰੀਮਹਲਾ॥੫॥ ੧੯ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਨਾਥਨਰਹਰਦੀਨਬਿਧਦੁਪਤਿਤਪਾਵਨਦੇਵਾਉਤ੍ਰਾਸਨਾਸਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਣਨਿ
 ਧਿਸਛਲਸੁਆਮੀਸੇਵਾ॥੧॥ਹਰਿਗੋਪਾਲਗੁਰਗੋਬਿੰਦਾ॥ਚਰਨਸਰਨਦਇ
 ਆਲੋਕਸਦੁਤਾਰਿਜਗਤੁਦਸਿਧਾ॥੧॥ਕਹਾਉ॥ਕਾਮੇਕ੍ਰੋਧਹਰਨਮਦਨਮੋਹ
 ਹਨਮੁਗਾਰਿਮਨਮੁਕੰਦਜਨਮਮਰਨਨਿਵਾਰਿਧਰਣੀਧਰਪਤਿਗਮੁਪਰਮਾ
 ਨੰਦਾ॥੨॥ਜਲਤਅਨਿਕਤਰੇਗਮਾਇਆਹੁਗਰਗਿਆਨਹਰਿਗਟਿਮੰਤੁ॥ਦੇਹਿ
 ਅਹਿਬੁਧਿਕਰਣਐਸੇਉਤਮੇਟਿਪੁਰਖਅਨੰਤ॥੩॥ਸਿਮਰਸਮਰਥਪਲਮਹਰਤ
 ਪਰੁਪਿਆਨਸਹਜਿਸਮਾਧਿ॥ਦੀਨਦਇਆਲਪ੍ਰਸੰਨਪੂਰਨਜਾਤੀਐਰਜਸਾ
 ਧਾ॥੪॥ਮੋਹਮਿਥਿਨਦੁਤਰੇਤਾਸਾਥਾਸਨਾਈਗਾ॥ਰਖੁਧਰਮਕੁਮਾਰਿਦਾਰਿਮ
 ਨਤੇਉਧਾਰੁਹਰਿਨਿਰੰਕਾਰੁ॥੫॥ਸਨਾਢਿਅਗਛਿਤ੍ਰਿਤੁਹਰਿਨਿਧਿਹੇਤੰਜਿਨਾਨ
 ਹੀਗ॥ਲਖਮੁਗਾਧਮੁਕੁਦਾਸੀਧਰਬੁਏਗੁਣਮਤਿਧੀਗਾ॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਜ

ਗਦੀਸਜਾਖਿਮਨਧਾਇਪਰਤੀਤਿ। ਜੀਅਦਇਆਸਰਬਤ੍ਰਮਣਿਪਰਮ
 ਹੋਸਹੀਤਿ। ੨॥ ਨੇਤਦਰਸਨਸੂਦਨਹਰਿਜਸੁਰਸਨਨਮਉਚਾਰਾਅੰਗਸੀ
 ਗਤੁਗਦਨਪਰਸਿਨਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕਪਤਿਤਉਧਾਰਾ॥ ੮॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ੪॥ ੫॥
 ਮ० ੩॥ ੧॥ ਮ० ੫॥ ੨॥ ਤਿਨਕਾਨੁਮਲਾ॥ ੬॥
 ਗੁਜਰੀਕੀਵਾਰਸੇਲੇਕਾਨਾਲਿਮਹਲਾ॥ ੩॥ ੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਸਿਕੰਦਰਬੁਹਮਕੀਵਾਰਕੀਧਨਿਗਉਨੀ॥ ਸੇਲੇਕਮ० ॥ ਇਹੁਗੁਰਮਤਾਮੁਆ
 ਜੀਵਣਕੀਬਿਧਿਨਾਹਿ॥ ਭੁਰਕੇਕੁਦੈਜੇਚੇਲੇਤਜੀਵਣਪਦਵੀਪਾਇ॥ ਉਏ
 ਸਦਾਸਦਾਜਨਜੀਵੇਤੇਹਹਿਚਰਣੀਚਤੁਲਾਹਿ॥ ਨਯਕਨਦਰੀਮਨਿਦੈਸੇਗੁਰ
 ਮੁਖਿਸਹਾਜੇਸਮਾਹਿ॥ ੧॥ ਮ० ੩॥ ਅੰਦਰਿਸਹਸਦੁਖਰੇਆਪੈਸਿਬਿਧੈਮਾਰਿ॥
 ਦੂਜੇਭਾਇਸੇਤਕਬਹਿਜਾਹਿਮਾਇਅਯੋਹਿਧਿਆਰੁ॥ ਨਾਮੁਨਚੇਤਹਿਸਬਦੁਨ
 ਬੀਚਰਹਿਏਹੁਮਨਮੁਖਕਾਆਚਾਰੁ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਨਪਾਇਆਜਨਮੁਖਿਰਬਾਰੁ
 ਇਆ॥ ਨਾਨਕਜਮੁਮਾਰਿਕਰੇਖੁਆਰੁ॥ ੨॥ ੫ਉਤ੍ਰੀ॥ ਅਪਨਾਆਪੁਉਪਾਇਉ
 ਨੁਤਦਹੁਹੋਰਨਕੇਈ॥ ਮਤਾਮਮੁਰਤਿਆਪਿਕਰੇਜੇਕਰੇਸੁਯੋਈ॥ ਤਦਹੁਅਥਾਸੁ
 ਨਪਤਾਲੁਹੋਨਾਏਲੇਈ॥ ਤਦਹੁਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰਹੋਨਉਪਤਿਹੋਈ॥ ਜਿਉਓ
 ਸੁਭਾਵੈਤਿਵਕਰੇਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰਨਕੇਇ॥ ੧॥ ਸੇਲੇਕਮ० ੩॥ ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਸ
 ਦਾਹੋਦਿਸੇਸਬਦੁਕਮਾਇ॥ ਉਹੁਅਉਗਾਣੀਕਹੇਨਾਹਿਨਅਹੋਜਾਇ॥ ਸਦਾ
 ਦਾਸੇਸੇਵੀਐਜੇਸਭਮਹਿਰਹੈਸਮਾਇ॥ ਅਵਰਨਦੂਜਾਕਿਉਸੇਵੀਐਜੀਮੈਤੈ
 ਸਰਿਜਾਇ॥ ਨਿਹਛਲੁਤਿਨਕਾਜੀਵਿਆਜਿਖਸੁਮੁਨਜਾਣਹਿਆਪਣਅ
 ਵਰੀਕਉਚਿਤੁਲਾਹਿ॥ ਨਾਨਕਏਵਨਜਾਪਈਕਰਤਖੇਤੀਦੇਭ੍ਰਿਸਜਾਇ॥ ੧॥
 ਮ० ੩॥ ਸਾਦਾਨਾਮੁਪਿਆਈਐਸੇਭੁਵਰੈਸਚੁ॥ ਨਾਨਕਹਕਮੁਖੁਇਪਰਵਾਦੁਹੋ
 ਇਤਾਛਲੁਪਾਵੈਸਚੁ॥ ਕਥਨੀਬਦਨੀਕਰਤਾਛਿਰੈਗੁਰਮੈਮੁਲਨਬੁਝੀਅੰਧਲੁ

ਠਨਿਕਗੁ। ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਿਜੇਗੁ ਵਿਜੇਗੁ ਤੇ ਆਇਉ ਨ ਸਿਸਟੀ ਕਾ ਮੂਲੁ ਰਚਾਇ
 ਆ॥ ਹੁਕਮੀ ਸਿਸਟੀ ਸਾਜੀ ਅਨੁਜੇਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਆ॥ ਜੇ ਤੇ ਹੁਸਬੁ ਰਾਨ
 ਣਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਤ੍ਰੈਗੁਣਾ ਸਿਰਿ ਥੈ
 ਲਾਇਆ॥ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੂਲੁ ਰਚਾਇਉ ਨ ਤੁਰੀਆ ਸੁਖ ਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਸਲੋਕ
 ਮਃ ੩॥ ਸੋ ਜਪੁ ਸੇਤਪੁ ਜਿਸਤਿ ਗੁਰੁ ਬੋਧੈ ਸਤਿਗੁਰੈ ਕੋ ਭਏ ਵਡਿਆਈ ਪਾਵੈ॥
 ਨਾਨਕ ਆਖੈ ਛੁਡਿ ਗੁਰਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ॥ ੧॥ ਮਃ ॥ ਗੁਰਕੀ ਸਿਖ ਕੋ ਵਿਰਲਾ
 ਲੇਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸਹਿ ਆਪਿ ਵਡਿਆਈ ਦੇਵੈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਾਇਆ ਮੇਹੁ
 ਗਿਆਨ ਹੋ ਬਿਖਮੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ॥ ਪਥਰ ਪਾਪ ਬਹੁ ਦਿਆ ਕਿਉ ਤਰੀ ਐਤਰੀ
 ਅਨੁਦਿਨੁ ਭਰਤੀ ਰਤਿ ਆਹਰਿ ਪਾਰਿ ਚਿਤਾਰੀ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ ਮਨ ਨਿਰਮਲ
 ਹਉ ਮੈ ਛੁਡਿ ਵਿਕਾਰੀ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੀ॥ ੩
 ਸਲੋਕ ਮਃ ॥ ਕਈ ਗੁਰਮੁਖ ਤਿਦੁ ਆਗ ਸਿਕਤਾ ਗਈ ਦਸੈ ਵਰੁਣਾਇ॥ ਮਨ ਤਉ
 ਮੈ ਗਲੁ ਹੋਇ ਰਸ ਆਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਇ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤੁਠਾ ਕਰੇ ਪਸ
 ਉ॥ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਮੇ ਕਲਾਸ ਹੋ ਜੇ ਆਵੁ ਵਉ ਜਾਉ॥ ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਨਾਨਕ ਮੁਖ
 ਤਿਦੁ ਆਰਾਮ ਤਿਨੀ ਕਾ ਨਾਹੇ ਸੁਜਾਇ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਨੁ ਅਸਥੁਲੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਵਿਚਰੈ
 ਜਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਮੈ ਹਉ ਮੈ ਗਈ ਜੋਤਿ ਰਹੀ ਸਭੁ ਆਇ॥ ਏਹੁ ਜੀਉ ਸ
 ਦਾ ਮੁਕਤ ਹੋ ਸਹੈ ਗਹਿ ਆਸ ਮਾਇ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸੀਸਾਰੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਵਸਿ
 ਆਪਣੈ ਕੀਤਾ॥ ਧਾਇ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਨ ਪਾਇ ਐਵੈ ਜੁ ਭਖੀਤਾ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਲੇ ਮੈ
 ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਬੁਝਿ ਸਹਿ ਸਮੀਤਾ॥ ਸਬਦੇ ਹਉ ਮੈ ਖੋਈ ਮੈ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲੀਤਾ॥
 ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਕਰੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਵਿਗਾਸੀਤਾ॥ ੪॥ ਮਃ ੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ
 ਸਤਿਗੁਰ ਸਉਚਿ ਤੁਨ ਲਾਇਉ ਨਾਨਕ ਦੁਸਿਉ ਮਨਿ ਅਸਾਇ॥ ਪ੍ਰਿਗੁ ਅਵੇਹਾ ਜੀ
 ਵਿਆਕਿ ਆਚੁਰਾ ਸਹਿ ਪਾਇਆ ਆਉ ਮਾਇਆ ਖੋਈ ਗਾ ਸਿਹੈ ਦੇ ਕਰਤ ਸੇਮ

ਹਿਖਾਜੁਲਹਿਜਾਇ। ਬਸੁਹਛੁੜਕੀ। ਮਤਨਸਿਅਹੁਹੋਇਬਦੁਨਜਾਇਕੁਮਲੁ
 ਏ।। ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆਤਿਨਸੁਖਵਸਿਆਮਨਿਆ
 ਏ।। ਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵਹਿਰਿਗਸਿਉਹਰਿਨਾਮੁਰਹੋਲਿਵਲਾਇ।। ਨਾਨਕਸ
 ਤਿਗੁਰਸੇਧਨੁਸਉਪਿਆਜਿਨੀਆਮਹਿਗਹਿਆਸਮਾਇ।। ਰਿਗੁਤਿਸੈਕਥਿ
 ਅਗਲਾਵੇਤੀਚੜ੍ਹਚੜ੍ਹਾਇਆ।। ੧।। ਮਃ ੩।। ਆਇਆਹੋਈਨਾਗਨੀਜਗ
 ਤਿਰਹੀਲਪਦਾਇ।। ਏਸਕੀਸੇਵਾਜੇਕਰਤਿਸਹੀਕਥਿਛਿਰਿਖਾਇ।। ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਕੋਗਾਰੜਤਿਨਿਮਲਿਦਲਿਲਾਈਪਾਇ।। ਨਾਨਕਸੇਈਉਕਰੇਨਿਚਿਰਹੋ
 ਲਿਵਲਾਇ।। ੨।। ਪਉੜੀ।। ਛਾਠੀਕੋਰਪੁਕਾਰਪੁਕੁਸੁਛਾਇਸੀ।। ਅੰਦਰਿਧੀ
 ਰਕਿਹੋਇਪੁਰਾਪਾਇਸੀ।। ਜਿਧੁਗਿਲਿਖਿਅਛੇਪੁਸੇਕਰਮਕਮਾਇਸੀ।। ਜਾਹੋ
 ਦੇਖਸਮੁਦਾਇਆਲੁਤਾਮਹਲੁਪਾਇਸੀ।। ਸੇਪੁਛੁਮੇਗਾਅਤਿਦੁਰਾਗੁਰਮੁਖਿਮੇ
 ਲਾਇਸੀ।। ੫।। ਮਃ ਸਲੋਕੁ।। ਸਭਨਾਕਾਸਹੁਏਕੋਰਸਦਹੀਰੋਹੋਜੁਗਿ।।
 ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਨਮੰਨਈਤਾਪਰਹੀਅੰਦਰਿਦੁਰਿ।। ਹੁਕਮੁਭੀਤਿਨਾਮਨਾਇ
 ਸੀਜਿਨਕਥਿਨਤਰਿਕਰੇਇ।। ਹੁਕਮੁਮੰਨਿਸੁਖਪਾਇਆਪ੍ਰਮਸੁਹਾਗਾਇ
 ਹੋਇ।। ਮਃ ੩।। ਗੋਇਸਬਾਈਨਲਿਮੁਈਕੇਤਨਲਾਇਓਕੁਓ।। ਨਾਨਕਸੁ
 ਖੇਰੁਸਨਿਸੇਹਾਗਾਇਜਿਨਪਿਆਰਾਪੁਰਖੁਹਰਿਗਉ।। ੩।। ਪਉੜੀ।। ਸਿਉ
 ਜਗੁਛਿਰਿਮੈਦੇਖਿਆਹਰਿਏਕੋਦਾਤਾ।। ਉਪਾਇਕਿਤੈਨਪਾਈਐਹਰਿਕਰਮ
 ਬਿਧਾਤਾ।। ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਮੰਨਿਦੈਸੇਹਰਿਸਹਜੇਜਤਾ।। ਅੰਦਰਹੁਤਿਸਨਾ
 ਅਗਨਿਬੁਝੀਹਰਿਅੰਪਿਤੁਸਰਿਨਾਤਾ।। ਵਡੀਵਡਿਅਈਵਡੁਕੀਗੁਰਮੁ
 ਲਿਖੇਲਾਤਾ।। ੬।। ਮਃ ੩।। ਸਲੋਕੁ।। ਕਾਇਆਹੋਸੁਕਿਆਪ੍ਰੀਤਿਹੋਲਿਪਾ
 ਇਆਹੀਛੁਛੁਜਾਇ।। ਏਸਨੇਕੁਜਬੋਲਿਕਿਪਦਾਲੀਐਜਿਚਲਾਇਆ
 ਨਲਨਜਾਇ।। ਕਾਇਆਮਿਈਅੰਪੁਰੇਪਉਕੈਪੁਛੁਹੁਜਾਇ।। ਹਉਤਾਮਾਇ

ਆਠਿਬਿਠਿਰਿਆਵੁਣੁਗਾਇ॥ ਨਾਨਕਹੁਕਮੁ ਨਜੋਤਿਪਸਮਕਾਜਿਗੇਸਰਿਸਮ
 ਏ॥ ੧॥ ਮ॥ ੭॥ ਏਕੋਨਿਹਚਲਨਾਮੁਪੈਨਾਨਾਵੈਜਾਇ॥ ਇਸੁਧਨਕਉਤਸਕਰ
 ਜੋਹਿਨਸਕਈਨਉਚਕਾਇਜਾਇ॥ ਇਹੁਹਰਿਧਨਜੀਐਸੇਤੀਰਵਿਰਹਿਅਜੀ
 ਐਨਲੇਜਾਇ॥ ਪੁਰਗੁਰਤੇਪਾਈਐਮਨੁਮੁਖਿਪਲੈਨਾਪਾਇਅਧਿਨਦਾਪਾਰੀਨ
 ਨਕਾਜਿਨਾਨਾਮੁਪੈਨੁਖਦਿਆਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮੇਰਾਸਾਹਿਬੁਅਤਿਦੁਨਾਸਰੁ
 ਗਹਿਰਗੀਤੀਗੁ॥ ਸਕੁਜਗੁਤਿਸਕੈਦੁਸਿਸਰੁਤਿਸਚੀਗਾ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਪਾਈ
 ਐਨਿਹਚਲੁਧਨਪੀਗਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਤੇਹਰਿਮੀਨਿਦੁਸੈਭੁਦੈਗੁਰਸੁਗਾ॥ ਗੁਣਦੇਤੀ
 ਆਲਾਹਿਅਸਦਾਬਿਰੁਨਿਹਚਲੁਹਰਿਪੁਰਾ॥ ੩॥ ਸੋਲਕ੍ਰਮ॥ ੫॥ ਪ੍ਰਿਗੁਠਿਨ
 ਦਾਜੀਵਿਅਜੋਹਰਿਸੂਖਪਰਹਰਿਤਿਆਗਿਦੇਦੁਪਹਉਮੈਪਘੁਕਮਾਇ॥ ਮਨ
 ਮੁਖਆਗਿਆਨੀਆਇਆਮੋਹਿਵਿਅਪੇਤਿਨਾਬੁਝੁਨਕਾਈਪਾਇ॥ ਹਲਓ
 ਪਲਓਉਇਸੁਖਨਪਾਵਹਿਅੰਤਿਗਏਪਛੁਤਾਇ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਕੋਨਾਮੁਪਿਆ
 ਏਤਿਸੁਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਜਿਸੁਪੁਰਖਿਹੋਵੈਲਿਖਿਅਸੇਗੁਰਚਰਨੀ
 ਆਇਪਾਇ॥ ੧॥ ਮ॥ ੭॥ ੧॥ ਮਨਮੁਖਉਪਾਕਉਲ੍ਹੇਨਾਤਿਸੁਰੁਗਤਿਨਨਾਉ॥
 ਸਕਤੀਅੰਦਰਿਦਰਤਦਾਕੂੜਤਿਸਕਾਹੋਉਪਾਉ॥ ਤਿਸਕਅੰਦਰਚਿਤਨਕਿਜਈ
 ਮੁਖਿਛੀਕਯਾਇਉ॥ ਉਏਧਰਮਰਲਾਏਨਰਲਨਿਉਸਾਅੰਦਰਿਕੂੜਸੁਆਉ
 ਨਾਨਕਕਰਤੇਬਣਤਬਨਾਈਮਨਮੁਖਕੂੜਬੇਲਿਬੇਲਿਨੁਬੇਗੁਰਮੁਖਿਤੇ
 ਜਪਿਉਹਰਿਨਾਉ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਬਿਨੁਬੁਝੈਦੁਨਾਛੇਰੁਪਾਇਆਠਿਰਿਅਵੈ
 ਜਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਰਾਨਕੀਤੀਆਅੰਤਿਗਏਆਪਛੁਤਾਇ॥ ਆਪਣੀ
 ਕ੍ਰਿਪਾਕੋਰੇਗੁਰਪਾਈਐਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਈ॥ ਤਿਸਨਾਰੂਖਵਿਚਹਉਤੈਰੇਸੁ
 ਖਵੈਸੇਮਲਿਆਈ॥ ਸਦਾਸਦਾਸਾਹੀਐਹਿਰਦੈਲਿਦੁਲਾਈ॥ ੩॥ ਸੋਲਕ੍ਰਮ॥
 ੩॥ ਜਿਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਅਪਣਾਤਿਸੋਨਪੁਜੈਸਭੁਕੋਇ॥ ਸਭਨਾਉਪਾਰਾਮਿ

ਰਿਉਪਾਵੈਹੋਰਿਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ। ਅੰਤਰਿਸੀਤਲਸੀਤਿਦੁਸੇਜਾਹਿਰਦੈ
 ਸਦਾਸੁਖਹੋਇ। ਅੰਤਰਿਪਾਣੀਅੰਤਰਿਪੈਨਣਾਨਕਨਾਮੁਦੁਨਾਈਹੋਇ
 ॥੧॥੧੦॥੩॥। ਏਮਨਗੋਬਿੰਦਰਕੀਸਿਖਸੁਣਿਹਰਿਪਾਵਹਿਗੁਣੀਨਿਧਾਨਾ। ਹ
 ਰਿਸੁਖਦਾਤਾਮਨਿਦੁਸੇਹਉਮੈਜਾਇਗੁਮਾਨਾ। ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਮੈਤਾਅਨੁ
 ਦਿਨੁਲਾਗੋਧਿਆਨਾ। ੨॥੧੫ਉਤੀ। ਸਤੁਸੈਤਖਸਰੁਸੈਰਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਵਿਤਾ।
 ਅੰਦਰਿਹੁਕਪਟੁਵਿਕਾਰਗਾਇਆਮਨਸਹਜੇਜਿਤਾ। ਤੁਹਜੇਤਿਪ੍ਰਗਾਸੁਅਨਿ
 ਦਰਸੁਅਗਿਆਨੁਗਾਵਿਤਾ। ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਕਗੁਣਰਦੈਗੁਣਪ੍ਰਗਟਕਿਤ
 ਸਤੁਨਾਕਾਦਾਤਾਏਕਹੈਏਕਹਰਿਮਿਤਾ। ੬॥੧੮ਲੇਕੁਮ॥੩॥। ਬ੍ਰਹਮੁਖਿਏ
 ਸੇਬ੍ਰਹਮਣਕਰੀਮੈਜਿਅਨੁਦਿਨੁਹਰਿਲਿਵਲਾਏ। ਸਤਿਗੁਰਪੁਣੈਸਰੁਸਿਜ
 ਮੁਕਆਵੈਹਉਸੈਰਹੈਗੁਸੁਜਾਏ। ਹਰਿਗੁਣਗਾਏਗੁਣਸੇਗਿਹੈਜੇਤੀਜੇਭਿਮਿਲ
 ਏ। ॥੬॥। ਇਸੁਜਗਮਹਿਕੋਵਿਰਲਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਜਿਹਉਮੈਮੇਦਿਸਮਾਏ। ਨਾਨ
 ਕਤਿਸਨੇਮਿਲਿਆਸਦਾਸੁਖਪਾਈਮੈਜਿਅਨੁਦਿਨੁਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਆ
 ॥੬॥। ਵਿਚੋਕਿਹੰਗੁਰਬੰਚਨਿਉਦਾਸੀਹਉਮੈਮੇਹੁਜਲਾਇਆ। ਆਪਿਤਰਿਆ
 ਕੁਲਜਗਤੁਗਾਇਆ। ਬਿਨਜਣੇਦੀਆਇਆ। ਐਸੇਸਾਤਿਗੁਰਸੇਈਪਾਏਜਿ
 ਸੁਧਰਿਮਸਤਕਿਹਰਿਦਿਨੋਪਿਆਪਾਇਆ। ਪਜਨਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਮ
 ਪਵੇਦਿਤਾ। ੧॥੧੦॥੩॥। ਅੰਤਰਿਕਪਟੁਮਨਮੁਖਗਿਆਨੀਰਸਨਾਸੁਠਖੇਲਾ
 ਇ। ਕਪਟੁਕੀਤੈਹਰਿਪੁਰਖਨਕੁੰਜੇਨਿਤਵੇਖੇਸੁਖੈਸੁਕੁਇ। ਦੁਨੈਕਉਹਿ
 ਜਾਇਜੁਗਪਰਬੋਧੈਬਿਖਮੁਗਾਇਆਮੇਹੁਸੁਆਇ। ਇਤੁਕਮਾਣੈਸਦਾਦੁਖਪਾ
 ਵੈਜੈਮੇਮਰੇਛਿਰਿਅਵੈਜਾਇ। ਸਹਸਾਮੁਲਿਨਚੁਕਈਵਿਚਵਿਸਟਾਪਚੈਪਚਾ
 ਇ। ਜਿਸਨੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਸੁਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣਾਇ। ਹਰਿਨਾਮੁਪਿ
 ਆਵੈਹਰਿਨਾਮੁਗਾਵੈ। ਹਰਿਨਾਮੇਅੰਤਿਛੁਡਾਈ। ੨॥੧੫ਉਤੀ। ਜਿਨਾਹੁਕਮੁਮ

ਨਾਇਉਨਤੋਪੁਰੇਸਿਸਾਗਿ॥ਸਾਪਿਬੁਸੇਵਨਿਅਪਨਾਪੁਰੇਸਬਦੁਵਿਚਾਰਿ॥
 ਰਿਕੀਸੇਵਾਚਾਕੀਸੇਚੇਸਬਦਿਪਿਆਗਿ॥ਹਰਿਕਾਮਹਲੁਤਿਨੀਪਾਇਆਜਿ
 ਨਹਉਮੈਵਿਚਹੁਮਾਗਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਰੈਜਾਪਿਹਰਿਨਾਮਿਓਪਾ
 ਗਿ॥੧॥ਸੋਲਕ੍ਰਮਃ ੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਿਆਨਿਸਹਜੈਪੁਨਿਉਪਚੈਸਤਨਾਮੁਰਿ
 ਤੁਲਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਨਦਿਨੁਰੋਰੈਰਿਗਿਰਾਤਾਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮਨਿਤੁ
 ਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਵੇਪਹਿਗੁਰਮੁਖਿਬੋਲਹਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਹਜਿ
 ਰੰਗੁਲਾਇਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈਤਿਮਰਗਿਆ
 ਨਅੰਧੇਰੁਚੁਕਾਇਆ॥ਜਿਸਨੇਕਰਮੁਹੋਵੈਧੁਰਿਗੁਰਿਪੁਰਾਤਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿ
 ਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਆ॥੧॥੪ਃ ੩॥ਸਤਿਗੁਰਜਿਨਾਨੁਸੇਵਿਉਸਬਦਿਨਲ
 ਰੋਪਿਆਗੁ॥ਸਹਜੇਨਾਮੁਨਾਮੁਨਪਿਆਇਆਕਿਤੁਆਇਆਸਿਸਾਰਿ
 ਛਿਰਿਛਿਰਿਜੁਨੀਪਾਈਐਵਿਸਵਾਸਦਾਖੁਆਗੁ॥ਕੁੰਦੈਲਾਲਚਲਗਿਆਨ
 ਉਰਵਾਰਨਪਾਗੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਜਿਆਪਿਮੇਲੇਕਰਤਾਗਿ॥੨॥੪ਃ
 ੩॥ਗੁਰਾਤਿਸਚੈਦਰਸੋਹਦੇਸਚੈਸਬਦਿਰਹਾਏ॥ਹਰਿਕੀਪ੍ਰੀਤਿਤਿਨਉਪਜੀਧ
 ਰਿਮ੍ਰੇਸਕਸਾਏ॥ਹਰਿਰਿਗਿਰਹਹਿਸਦਾਰੀਗਿਰਾਤੇਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਨਾਹਰਿ
 ਰਸੁਪਿਆਏ॥ਸਫਲਜਨਮੁਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਹਰਿਜੀਉਰੈਦੇਦੁਸਾਇ
 ਬਾਝੁਗੁਰੁਛਿਰੈਬਿਲਲਾਦੀਦੁਜੈਭਾਇਖੁਆਏ॥੧॥ਸੋਲਕ੍ਰਮਃ ੩॥
 ਕਲਜੁਗਮਸਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗਤੀਖਟੀਆਹਰਿਉਤਮਪਦੁਪਾਇਆ॥ਸ
 ਤਿਗੁਰਸੇਵਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਦੁਸੁਗਇਆਅਨੁਦਿਨੁਨਾਮੁਪਿਆਇਆ॥ਵਿ
 ਤੇਰਿਗੁਰੁਬਚਨਿਉਦਾਸੀਹਉਮੈਮੋਹਜਲਾਇਆ॥ਅਪਿਭਰਿਆਕੁਲ
 ਜਗਤਤਰਾਇਆ॥ਧੰਨੁਜੈਦੀਮਾਇਆ॥ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਪਾਏਜਿ
 ਸੁਧਰਿਅਸਤੁਕਿਹਰਿਦਿਖਿਪਾਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਬਾਤਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇ

ਦਿਤੁ ਜਨਿ ਨਿਰੁ ਮਿਰੁ ਲਾਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ੧॥ ੧੫੦ ॥ ੧॥ ਐਕੁ ਦੁਆਇਆ ਏਕਿ ਬੁ
 ਲਾਜਿ ਓਦੇ ਬਿੰਦੀ ਪੈਰ ਪਤਿਗ ਪਠਾਇਆ ॥ ਪੰਤਿ ਤੁਰੁ ਲਿਭੁ ਲਿਮਾਇਆ ਏਕੁ
 ਦਿਖਾਇਕੈ ਕਰੁ ਆਇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ॥ ਦੁਜੇ ਕੁਇ ਪੜ੍ਹਿ ਗਿਠਿ ਤਬਿ ਬਿਅਯਾਵਹੁ
 ਯੁਪੁ ਆਇਆ ॥ ਜੋ ਕੀਜਿ ਗਮ ਸਿਨਿਆ ਸੀਰੁ ਲੇਖਿ ਨਾ ਅਉਕਾਰ ਬਹੁਗਰ ਬੁਧੁ ਸਾ
 ਇਆ ॥ ਛਾਦੁ ਨ ਲੇਖੀ ਸਤ ਰਿਖਿਆ ਮਨੁ ਗਠਿ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇਆ ॥ ਏਤ੍ਰਿ ਆਇ
 ਰਿਹੁ ਸੇਜਨੁ ਸਮਾਪਿ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਿਸੁ ਨਾਮੁ
 ਬਿਸੁਨਾਇਆ ਜਾਕਰ ਦੇਸੁ ਕਰਾਇਆ ॥ ੨॥ ੧੫੧ ॥ ੧॥ ਆਇਆ ਮੇਰੁ ਪਰੀਤੁ ਕ
 ਮੇਰੁ ਧਰਮੁ ਕਾਗ ॥ ਇਹੁ ਜਮਕੀ ਸਿਧ ਕਾਰੋ ਹੋਇ ਨਾਉ ਪਰਿ ਜਮ ਤਿਤੁ ਕਰਾ ॥ ਮਨੁ
 ਪਜਨ ਮੁਖਾਈ ਅਨਿ ਜਿਨਿ ਦੁਜਾਤਾਉ ਪਿਆਰਾ ॥ ਜਮ ਪਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀ
 ਅਠਿ ਕੇ ਸੁਣੇ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਜਿਸੇ ਨੇਕੁ ਪਾਕੇ ਰੇਤਿ ਸੁਗੁਰ ਮਿਲੈ ਹੁਬਹੁ ਬਿਨਿਸਤਾ
 ਗਾ ॥ ੧੨॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ੧॥ ਐਸੇ ਮਾਮਤਾ ਮੇਰੇ ਹਿਮਨੁ ਮੁਖਾਨੇ ਗਈ ਪਾਇ ॥ ਜੋ ਮੇਰੇ
 ਦੁਜੇ ਬਿਰੁਲਾਇ ਦੇਤਿ ਨਹਿ ਆਪਿ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਾਇ ਪਰਜਾ ਲੀਐ
 ਤਾਇ ॥ ਹੁਇ ਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਤਨ ਮਨੁ ਹੋਵੈ ਬੁਝਲਾ ਨਾਮੁ ਦੋਸ ਮਨਿਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਇ
 ਕਾ ਮਾਰਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੋਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ੧॥ ੧੫੨ ॥ ੧॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕੇਤਿ
 ਆਜੁਗਾ ਕੁਰਮੁ ਮਾਧਿ ਰਹੈ ਨਾਮੁ ਦੋਸ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕੁਟਾਤਾ ਕੁਰਮਾਇ ਅਨੁਕਰਿ
 ਪਰਪੰਚੁ ਖੇਲੁ ਉਪਾਇ ॥ ਜੀਹ ਰਿਬ ਪਸਤਾ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਅਸ ਬਿਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾ
 ਨਕ ਮਨੁ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾ ਕਿਛੁ ਮੈਰੇ ਨ ਜਾਇ ॥ ੨॥ ਕੁੰਦਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਆ
 ਪਿਵੁ ਸਿਰਰ ਆਪੇਰ ਸੁਰੇਗੀ ॥ ਆਪਿ ਅਤੀਤੁ ਮਾਲਿ ਪਰੈ ਨਿਰੋਗੁ ਰਹਿ ਜੋਗੀ
 ਜੇਤਿ ਸੁਭੁ ਪੈਸੇ ਕਰਹ ਰਿਕਰੇ ਸੁਰੇਗੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ॥ ਲਰਿ
 ਜਾਇ ਵਿਜੇਗੀ ॥ ੧੩॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧॥ ੧॥ ਦੁਹੁ ਦੁਹੁ ਆਪਿ ਅਖਾਇ ਦਾਗੁਰਸ
 ਬਟੀ ਸਰਸੇ ਦੁਹੁ ਦੁਹੁ ਸਿਧ ਤਿਸਲਾ ਹੋਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਕੇਇ ॥

ਵਾਹੁਵਾਹੁਬਾਣੀਸਚੈਸਚਮਲਾਵਾਹੋਇ॥ ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਆਪੁਰੁ
 ਪਾਇਅਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ ੧॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤੀਰਸਨਾਸਬਦਿਸੁਹਾਈ
 ਪੁਰੈਸਬਦਿਪੁਰਮਿਲਿਆਈ॥ ਵਡਭਾਗੀਅਵਾਹੁਵਾਹੁਮਹਾਕਲਈ॥ ਵਾਹੁ
 ਹਕਰਹਿਸੇਈਜਨਸੇਹਏਤਿਨਕਉਪਰਜਾਪੁਜਾਣਆਈ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਮਿ
 ਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈਨਾਨਕਵਾਰਿਸਚੈਸੋਕੁਪਾਈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਬਜਰਕਪਟੁਕਾਇਅ
 ਗੜੁਤੀਤਰਿਕੂੜਕੁਸਤੁਅਭਿਆਨੀ॥ ਭਰਮਿਉਲੇਨਦਕ੍ਰਿਆਵਈਮਨਮੁਖਅੰ
 ਪਅਗਿਆਨੀ॥ ਉਪਾਇਕਿਤੈਨਲਭਈਕਰਿਭੁਖਭੋਕੁਖਵਾਨੀ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ
 ਖੇਲਈਅਨਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾਨੀ॥ ਗਰਿਜੀਅਉਅੰਮ੍ਰਿਤਾਬਿਰਥਾਧੈਨਿਨਪੀ
 ਅਏਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ॥ ੧੪॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਆਰੋਸਿਉਧਿਉ
 ਗਾਇ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਆਸਟਾਅੰਜਦਹੋਵੈਮੇਰੀਮਾਇ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿ
 ਆਹਰਿਸਿਉਲਿਵਲਾਇ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਮੀਘੋਲੈਥੇਲਾਇ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿ
 ਆਸੋਕੁਪਾਇ॥ ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਸਤਿਰਜਾਇ॥ ੧੫॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਬਾਣੀ
 ਸਚੈਰੁਚਮੁਖਿਲੇਪੀਭੁਗਲਿ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਬਦੇਉਚੈਵਾਹੁਵਾਹੁਰਿਦੈਨਾਨਕ
 ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਆਹਰਿਪਾਇਆਸਹਜੇਹਰਬੁਰਮੁਖਿਭੁਗਲਿ॥ ਸਿਵੁਡੁਭਾ
 ਣੀਨਾਨਕਾਹਰਿਰਿਦੈਸਮਾਲਿ॥ ੧੬॥ ਪਉੜੀ॥ ਏਮਨਅਖਿਲੇਭੀਅੋਲੇਨਿ
 ਤੋਲੇਭੇਰਾਤਾ॥ ਮਾਇਅਮਨਸਾਮੋਹਣੀਦਿਹਦਿਸਾਛਿਰਭਾ॥ ਅਗੈਨਉਜਾਸਿ
 ਨਜਾਸੀਮਨਮੁਖਦੁਖਾਤਾ॥ ਰਜਨਹਰਿਰਸੁਨਚਾਖਿਉਕੀਕਾਥੇਲਾਤਾ॥ ਨਿ
 ਨਸੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਚਾਖਿਅਸੋਜਨਤ੍ਰਿਪਤਾਤਾ॥ ੧੭॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩॥ ਵਾਹੁ
 ਹੁਤਿਸੋਨਆਖੀਐਨਿਸਚਾਗਹਿਰਗੁਰੀਗਾਵਾਹੁਵਾਹੁਤਿਸੋਨਆਖੀਐਨਿਗੁ
 ਟਦਾਤਾਮਤਿਧੀਗਾ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਤਿਸੋਨਆਖੀਐਨਿਸਭਮਹਿਰਿਆਸਮਾਇ॥
 ਵਾਹੁਵਾਹੁਤਿਸੋਨਆਖੀਐਨਿਦੇਵਾਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿ॥ ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਦਿਕੋਕਰਿਸਾ

ਲਾਹੀਐਜਿਸਤਿਗੁਰਦੀਆਇਖਾਇ॥੧॥ਮਃ॥੧॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਗੁਰਮੁਖਿਦਾਕਰਹਿ
 ਮਨਮੁਖਿਮਰਹਿਬਿਖਖਾਇ॥ਉਨਾਵਾਹੁਵਾਹੁਨਾਵਾਹੁਦੁਖੈਦੁਖਵਿਯਾਇ॥ਵਾਹੁਮੁਖਿ
 ਅੰਖਿਤਪੀਵਣਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਹਿਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਹਿਸੋਜਿਨਨਿਰ
 ਮਲੇਤ੍ਰਿਭਵਣਸੇਈਪਾਇ॥੨॥ਮਃ॥੧॥ਗਰਿਕੈਭਾਣੈਗੁਰਮਿਲੈਸੇਵਾਕੁਗਤਿਬਾਇ
 ਜੈ॥ਗਰਿਕੈਭਾਣੈਗਰਿਵਸੇਸਹਜੇਗਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥ਗਰਿਕੈਭਾਣੈਸੁਖਪਾਈਐਹਰਿਲ
 ਗਾਨਿਤਲੀਜੈ॥ਗਰਿਕੈਭਾਣੈਤਖਤਿਬਾਲੀਐਨਿਜੀਖਰਿਸਦਾਦਸੀਜੈਗਰਿਕਾਭ
 ਣਾਤਿਨੀਮੀਨਿਆਜਿਨਾਗੁਰਮਿਲੀਜੈ॥੧੬॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸੇਜਨਸਦਾਕਰਹਿਜਿ
 ਨਕਉਆਪੇਦੇਇਬਝਾਈ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਹਿਤਿਆਮਨਨਿਰਮਲੁਦੁਹਉਮੈਦਰਹੁਜਾ
 ਵਾਹੁਵਾਹੁਗੁਰਸਿਖਜੈਨਿਤਕਰੇਸੇਮਨਿਤਿਓਇਅਛਲੁਪਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਹਿਸੇਜਿ
 ਨਸੇਹਣੇਗੁਰਿਤਿਨਕੈਸੀਗਿਮਿਲਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਹਿਰੈਉਚਰਾਮੁਖੀਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰੇ
 ਉ॥ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਜੇਕਰਹਿਹਉਤਨਮਨਤਨਕਉਦੇਉ॥੧॥ਮਃ॥੩॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਾਹ
 ਬੁਸਠਹੈਅੰਖਿਤੁਜਾਕਾਨਉ॥ਜਿਨਸੇਵਿਆਤਿਨਛਲੁਪਾਇਆਹਉਤਿਨਬਾਲਿਯਾ
 ਰੋਜਾਉ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਹੈਜਿਸੇਨੇਦੇਇਸੁਖਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਜਲਿਥਲਿ
 ਕੁਰਪੁਰਿਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਗੁਰਸਿਖਨਿਤਸੁਕਰਹੁਗੁਰਪੁਰੇ
 ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰੇ॥ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਜੇਮਨਿਤਿਤਿਕੇਤਿਸੁਜਮੁਕੈਕਰਨੇਤ੍ਰਿਨਅਵੈ
 ੨॥ਮਃ॥੧॥ਗਰਿਕੀਉਸਾਢਾਸਰਹੈਸਚੀਗੁਰਬਾਨੀ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਸਰਪਦੁਣੀ
 ਐਸਰਿਸਹਜਿਸਮਾਣੀ॥ਅਨੁਦਿਨਜਾਗਹਿਨਾਸਵਹਿਜਾਗਤਰੈਇਵਿਗਾਣੀ
 ਕੁਰਮੁਤੀਹਰਿਰਸੁਠਾਖਿਆਸੇਪੰਨਪੁਗਾਣੀਵਿਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਲਪਾਇਉਪਤਿਮਦੇ
 ਅਜਾਣੀ॥੧੨॥ਸਲੋਕਮਃ॥੫॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਨਿਰੰਕਾਰਹੈਤਿਸੁਜੇਦੁਨਅਵਰਨਕੋਇ
 ਵਾਹੁਵਾਹੁਅਗਮਅਥਾਹੁਹੈਵਾਹੁਵਾਹੁਸਚਸੇਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਦੇਪਰਵਾਹੈਵਾਹੁਵਾਹੁਕ
 ਰੇਸੁਹੈਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਅੰਖਿਤੁਸਮੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਏਕੋਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਮੀਪਾਈ

ਐਯਾਪੇਦਾਇਆਕਰਿਦੇਦੀ। ਨਾਨਕਵਦੁਦੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਅਨਦਿਨਨਾਮੁ
 ਲੇਇ॥੧॥੧੦੩॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਦੇਸੀਤਿਨਮਾਵਈਦੁਜੇਨਾਹੀਜਾਇ। ਜੇਬਹੁ
 ਤੇਰਾਏਰੀਐਵਿਣਕਰਮੈਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ ਜਿਨਅੰਤਭਿਲੇਬੁਦਿਕਾਰਹੈਦੁਜੇਨਾਹੀ
 ਖੁਆਇ॥ ਜੀਮਣਮਰਣਨਰਕਈਹਉਮੈਨਦਿਚਹੁਦੁਖਭਾਇ॥ ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰ
 ਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆਸੁਖਾਈਕੋਈਨਾਹੀ॥ ਤਿਨਜਮਕੀਤਲਬਨਹੈਦੁਈਨਉਇ
 ਦੁਖਸਹਾਹਿ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਓਬਰਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਹਿ॥੩॥੫੩੩॥
 ਛਾਛੀਤਿਸਨੇਆਖੀਐਜਿਸਸੋਧਰੇਪਿਆਹਿ॥ ਦਰਿਪੜਸੇਵਾਕਰੀਭੁਰਸਬ
 ਦੀਵੀਚਾਹਿ॥ ਛਾਛੀਦਰਘਰਪਾਇਸੀਸਚਰਖੈਉਰਧਾਰਿਸਚਰਖੈਉਰਧਾਰਿ
 ਛਾਛੀਕਾਮਹਲੁਅਗਲਾਹਰਿਕੈਨਾਇਪਿਆਹਿ॥ ਛਾਛੀਕੀਸੇਵਾਚਾਕਰੀਹਉ
 ਜਪਿਹਰਿਨਿਸਤਾਰਿ॥੧੮॥ਸੱਲੋਕਮ॥ ਗੁਜਰੀਜਾਤਿਗਦਾਰਿਜਾਸਹੁਪ
 ਏਆਪਣਾ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿਅਨਾਦੇਨਹਰਿਜਪੁਜਾਪਣਾ॥ ਜਿਸ
 ਸਤਿਗੁਰਮੈਲੇਤਿਸੁਬਉਪਾਵੈਸਾਕੁਲਵੇਤੀਨਾਰਿਸਾਹੁਕਮੁਪਛੁਟੈਕੀਤਕਾਸਿ
 ਨੇਕੀਪਾਕੀਨੀਕਰਤਾਰਿ॥ ਉਹੁਕਰਜੀਕਲਖਣੀਪਰਹਰਿਛੋਡੀਭੁਰਤਾਰਿ॥
 ਕੁਪਾਇਐਮਲਕਦੀਐਨਿਰਮਲੁਹੈਵੈਸਰੀਰ॥ ਅੰਦਰਿਪ੍ਰਗਾਸੁਮਤਿਉਤਮੁਹੋਰਹਿ
 ਜਪਿਗੁਣੀਗਹੀਰ॥ ਭੈਛਿਦਿਓਸੈਬੁਰਹੈਭੈਛਿਕਮਾਵੈਕਾਰ॥ ਐਥੈਸੁਖਦੁਡਿਅ
 ਈਅਦੁਬਗਹਮੇਖਦੁਆਰਾ॥ ਕੁੰਤੈਨਿਰਕੁਉਪਾਈਐਮੀਲਿਜੇਤੀਜੇਤਿਅਪਾਰਾ॥
 ਨਾਨਕਪਾਸੈਕੁਦੈਸਕੁਲੀਜਿਸਨੇਆਪੇਬਖਸੇਕਰਤਾਰਿ॥੧॥੧੦੩॥
 ਸਦਾਸਦਾਸਾਲਾਹੀਐਸਚੈਕਉਬਲਿਜਾਉ॥ ਨਾਨਕਦੇਕੋਛੋਤ੍ਰਿਦੁਜੈਲਾਗੇ
 ਸਾਜਿਹਜਲਿਜਾਉ॥੨॥੫੩੩॥ ਆਸਾਅਵਤਾਰਹਉਪਾਇਉਰੁਉਦੁਜ
 ਕੀਆ॥ ਜਿਉਗਾਜਗਜੁਕਮਾਵਦੇਦੁਖਸੁਖਭਿੜੀਆ॥ ਈਸਹੁਬੁਹਮਾਸੇਵ
 ਦੇਦੁਖਸੁਖਭਿੜੀਆ॥ ਈਸਹੁਬੁਹਮਾਸੇਵਦੇਅਤੁਨੀਨਲਹੀਆ॥ ਨਿਰਕੁਉ

ਨਿਰਕਾਰ ਅਲਖ ਰੇਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟੀਆ। ਤਿਥੇ ਸਗੁ ਵਿਚੈ ਗੁਨ ਦਿਆਪਈ ਅਸ
 ਥਿਰ ਜਗੁ ਥੀਆ। ੧੯। ਸਲੋਕ ਮਃ ੩। ਇਹੁ ਸੁਖ ਬਿਨੁ ਆਵਣ ਜਾਨੈ ਤੇਤਾਰੈ
 ਆਕਾਰੁ ਜਿਨਿ ਇਹ ਲੇਖਾਲਿ ਮਿਥਿਆ ਸੋਹਿਆ ਪਰਵਾਣ। ਨਾਨਕ ਜੇ ਕੋ ਆਪਣ
 ਇਹ ਥੋ ਮੁਖ ਦੁਆਰੁ। ੧। ਮਃ ੩। ਮਨ ਕ੍ਰੋਚ ਰਪੀਲ ਕਗੁਰੁ ਗਿਆਨੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜਹ
 ਚਿਤੋ ਹਤ ਜਾਇ। ਨਾਨਕ ਸੋ ਤੀਕ੍ਰੋਧੁ ਬਾਹਗਾਨਿ ਰਿਛਿ ਰਿਛਿ ਏਹੁ ਸ੍ਵਿਪਾਇ। ੨।
 ਪਉੜੀ। ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ। ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨਾ ਸੇਵਿਸ
 ਛਲੁ ਪਾਇਆ। ਅੰਧੇ ਤੁਹ ਰਿਕਾਨ ਉਸਦਾ ਪਿਆਇਆ। ਸਿਤ ਜਨਾ ਕੇ ਸੀਰੀ
 ਦੁਖ ਸਿਟਾਇਆ। ਨਾਨਕ ਕੁਏ ਅਚਿਤ ਹਰਿ ਪੈਨੁ ਨਿਹਚਲਾਇਆ। ੨। ਸਲੋਕ
 ਮਃ ੩। ਖੇਤਿ ਮਿਲ ਉਦੀ ਆਪੁ ਰਉਤਾ ਨਿਰਨਉ ਅਲੁ ਚਾਤੀ ਪਰਿਸਰੇ ਸ
 ਜਣ ਪਾਹਾਇਆ। ਬਰਸਨਾਤ ਬਰਸੁ ਪਨਾ ਬਹੁ ਬਿਬਰਸ ਹਿਕਾਹਿ ਨਾਨਕ ਤਿ
 ਨ ਬਾਲਿਹਾਰ ਕੈ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਮਨ ਮਾਹਿ। ੧। ਮਃ ੩। ਮਿਟਾਏ ਭੈ ਫੁ
 ਦਾਸ ਜਣ ਸੇਜੇ ਗੀਰਾਸਿ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀ ਐ ਜਾਕਉ ਆਪਿ ਕਰ ਪਰ
 ਗਾਸੁ। ੨। ਪਉੜੀ। ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਸਿ ਜਨ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਤੂੰ ਸਾਂਚਾ ਸਾਂਦੀ। ਤਿਰਖਣ
 ਹਾਲਾਸ ਦਾਸ ਦਾਸ ਦਾਹ ਉਤੁ ਪਿਆਈ। ਜੀ ਅਜੇ ਤਸੁ ਤੇਰੀ ਆਤ੍ਰੇ ਘੋਰੇ ਅਸ
 ਮਾਈ। ਜੇ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਨਿਦਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਰਿ ਪਚਾਇ। ਚਿਤਾ ਛੁਡਿ ਅਚਿਤ ਕੁ
 ਨਾਨਕ ਲਗਿ ਪਾਈ। ੨। ਸਲੋਕ ਮਃ ੩। ਅਸਾਕਰ ਤਾਜੁ ਬੁਧੁ ਆਸਾ ਸਾਮਰੇ
 ਨ ਜਾਇ। ਆਸਾ ਪੁਰੀ ਆਸੇ ਰਹਿ ਉਰਿ
 ਤੁਲਾਇ। ੧। ਮਃ ੩। ਅਸਾ ਮਨ ਸਾਮਰਿ ਜਾਇ ਸੀ ਜਿਨ ਕੀ ਤੀਸੇ ਲੇਜਾਇ।
 ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲ ਕੋਨੀ ਬਾਝੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ। ੩। ਪਉੜੀ। ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉ
 ਪਾਇ ਉਨੁ ਕਰਿ ਪ੍ਰਗਥਾਦੁ। ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਦੁਣ ਜਾਗਾ ਆਪੇ ਹੀ ਹਰਿ ਗਾਦੁ।
 ਆਪੇ ਸਾਗਰ ਆਪੇ ਬੋਹਿਥਾ ਆਪੇ ਹੀ ਖੇਵਾਦਾ। ਆਪੇ ਗੁਰ ਚਲਾਏ ਆਪੇ ਆਪੇ ਦ

ਸੇਖਾਵਾ ਜਲਨਾਨਕਸਾਮੁਪਿਆਇਤੁਸਕਿਲਵਿਖਥਾਵਾਸਲੇਕਾਵਾਥਾਨਾਛਿ
॥੪੪॥ ੨੨॥

ਗਗੁਗੁਜੀਕੀਸਲੇਕਾਨਾਛਿਮਹਲਾ॥੫॥ ੧ ਥਿਸਥਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸਲੇਕੁਮਹਲਾ॥੫॥ ਅੰਤਰਿਗੁਰੁਮਰਾਧਣਾਨਿਹਵਾਜਪਿਗੁਰਨਾਉਪਨੇਤੀਸ
ਥਿਗੁਰਪੇਖਣਬੇਦੁਣੀਸੁਨਣਗੁਰਨਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਤੀਰਥਿਆਦਰਗਾਹ
ਪਾਈਐਠਾਥਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਜਿਸਨੇਏਹੁਦੁਬੁਢੇਇ॥ਜਗਮਹਿਉਤਮ
ਕੀਠੀਅਹਿਵਿਰਲੇਕੇਏਕੇਇ॥੧॥੫੦॥੫॥ ਰਖੇਰਖਣਗਾਰਿਆਪਿਉਬਾਰਿਆ
ਨਾਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਇਥਾਜਿਸਦਾਰਿਆਨੁ॥ਹੋਆਆਪਿਦਇਆਲੁਮਨਹੁਨਾ
ਵਿਸਾਖਿਆਨੁ॥ਸਾਧਜਨਕੈਸੰਗਿਭੁਦੁਜਲੁਤਾਰਿਆਨੁ॥ਸਾਕਤਾਨੰਦਕਦੂਸ
ਟਖਿਨਮਾਹਿਬਿਦਾਰਿਆਨੁ॥ਤਿਸਸਾਹਿਬਕੀਟੇਕਨਾਨਕਮਨੇਮਾਹਿ॥ਜਿਸਸਿਮ
ਰਤੁਪਹੋਇਸਗਲੇਦੁਖਜਾਹਿ॥੨॥੫੧॥੩॥ ਅਕਲੁਨਿਰੰਜਨਪੁਰਖਅਗੰਮਅ
ਪਾਰੀਐ॥ਸਚੇਸਚਾਸਚਸਚਨਿਹਾਗੀਐ॥ਕੂੜਨਚੁਪੈਕਿਛੁਤੇਰੀਧਾਰੀਐ॥੩॥
ਸੇਦੇਦਾਤਾਰੁਜੇਤਿਥਿਪਾਰੀਐ॥ਇਕਤਸੁਤਪਰੋਜਤਿਜਿਨਾਰੀਐ॥ਹੁਕਮੇਭਉਜ
ਲਮੀਏਹੁਕਮੇਤਾਰੀਐ॥ਪ੍ਰਭੁਜੀਉਤੁਪਧਿਆਇਸੋਇਜਿਸੁਬਾਗਮਥਾਰੀਐ॥ਤੇਰੀ
ਗਤਿਮਿਥਿਲਖੀਨਜਾਇ॥ਹਉਤੁਪਧਾਲਿਹਾਰੀਐ॥੧॥੫੨॥੪॥ ਜਾਤੁਤੁਸ
ਹਿਮਿਹਰਵਾਨਾਨਾਨਕਸਾਹਿਸੁਮਾਹਿ॥੧॥੫੩॥੫॥ ਜਾਤੁਤੁਸਹਿਮਿਹਰਵਾਨ
ਨਉਲਿਪਿਘਰਮਹਿਪਾਥੀ॥ਜਾਤੁਤੁਸਹਿਮਿਹਰਵਾਨੁਤਾਰੁਗੁਰਕਾਮੰਤ੍ਰਕਮਾਹਿਸਜ
ਤੁਤੁਸਹਿਮਿਹਰਵਾਨੁਤਾਨਾਨਕਸਾਹਿਸਮਾਹਿ॥੧॥੫੪॥੬॥ ਕਤੇਬਹਛਿਬ
ਹਣਮੁਰਵਜਾਇਨਿਰੁਜਾ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਸਾਮੁਦਿਣੁਕਿਸੈਨਰੀਆਲਜਾ॥੨॥
੨॥੫੫॥੭॥ ਤੁਧਪਿਆਇਨਿਬੇਦਕੇਏਥਾਸਣਪੜਾਗਾਣਤੀਗਾਣੀਨਜਾਇਤੇ
ਰੇਦਰਿਪੜਾਬੁਹਮੇਤੁਧਪਿਆਇਨਿਏਦੁਇਦੁਸਣਾ॥ਸਿਕਰਾਥਿਸਨਅਦੁਤਾਰ

ਹਰਿਜਿਸੁਮੁਖਿਭੁਟਾ। ਪੀਰਖਿਕਾਬਰੇਸੇਖਸਸਾਇਕਅਉਲੀਏ। ਓਤਿਪੋਤਿਨਿਰ
 ਕਾਰਘਟਿਘਟਿਮਉਲੀਐ। ਕੁਲੁਕਰੇਵਿਣਸੁਧਰਮਤਗੀਐ। ਜਿਤੁਨਿਤੁਲਾ
 ਇਹਆਪਿਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗੀਐ। ੨॥ ਸੋਲਕੁਮਃ॥ ਏਰਿਗੀਆਈਅਲੁਕਕਰੇਬੁਰਿ
 ਆਈਗੇਇਸੇਗ। ਨਾਨਕਅਜੁਕਲਿਅਵਸੀਗਘਲਛਾਹੀਪੈਰ। ਵਿਤੀਆਕੁਠੰ
 ਗਗੁਣਾਅਥੀਐਨਹਿਤੁ। ਨਾਨਕਤੈਸਹਿਚਰਿਅਮਨਮਹਿਸਚਮਿਤੁ। ੨॥ ਪਉ
 ਤੀ। ਹਉਮਾਗਉਤੁਏਦਇਆਕਰਿਦਾਸਗਉਲਿਅਨਉਨਿਪਿਪਾਈਗਜਨੀਵ
 ਬੋਲਿਅਮ। ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਨਿਸਾਨੁਦਾਸਾਘਰਿਘਣਾ। ਤਿਨਕੈਸੰਗਿਨਿਹਾਲਬੁਦ
 ਛੀਜਿਸੁਸੁਣਾ। ਕਮਾਵਾਤਿਨਕੀਕਾਰਸਗੀਰਪਵਿਤੁਹੋਇ। ਪਖਾਪਾਣੀਪੀਸਿਬਿ
 ਗਸਪੈਰਧੋਇ। ਆਪਰਕਛੁਨਹੋਇਪੂਰਨਦਰਿਨਿਹਾਲੀਐ। ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਣਇ
 ਥੈਚੈਬਾਉਸਿਤਧਰਮਸਾਲੀਐ। ੩॥ ਸੋਲਕੁਮਃ॥ ੪॥ ਸਾਜਨਤੇਰਚਰਨਕੀਹੋਇਗ
 ਸਦਪੁਰਿ। ਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਹਾਰੀਅਘੇਖਉਸਦਾਹਜੁਗਿ। ੧॥ ਮਃ॥ ੫॥ ਪਤਿਪੁ
 ਨੀਤਅੰਸਿਖਧੋਹਿਹਰਿਚਰਣੀਮਨਲਾਗਾ। ਮਠਸਠਤੀਰਥਨਾਮੁਬਿਨੁਖੁਰਿਸਿ
 ਨਾਨਕਮਸਤਕਿਛਾਗ। ੨॥ ਪਉਤੀ। ਨਿਤਜਪੀਐਸਾਸਿਗਿਗਸਿਨਾਉਪਰਵਿ
 ਏਗਾਰਦਾ। ਆਪਿਉਪਾਵੁਲੁਗਾਰੁਆਪੇਹੀਮਾਰਦਾ। ਸਰੁਕਿਜਛੇਜਾਣਬੁ
 ਏਵੀਚਾਰਦਾ। ਅਨਿਕਰੁਪਖਿਨਮਹਿਕੁਦਰਤਿਧਾਰਦਾ। ਜਿਸੇਲਾਏਸਹਿਤਿ
 ਸਹਉਧਾਰਦਾ। ਜਿਸੁਦੋਹੈਵੈਵਲਿਸੁਕਦੇਨਹਾਰਦਾ। ਸਦਾਅਉਚੁਦੀਧਾਣ
 ਤੇਹਉਤਿਸੁਨਮਸਕਾਰਦਾ। ੬॥ ਸੋਲਕੁਮਃ॥ ੫॥ ਕਾਮਕੁਪੋਲੋਕੁਛੁੰਨੀਐਦੁਜੈਅ
 ਗਨਿਜਲਾਇ। ਜੀਵਦਿਅਨਿਤਜਪੀਐਨਾਨਕਸਦਾਨਉ। ੧॥ ਮਃ॥ ੫॥
 ਸਿਮਰਤਸਿਮਰਤਪੂਰੁਆਪਨਾਸਛਲਪਾਏਆਹਿ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਅਗਧਿਆਗੁ
 ਬੁਪੁਰੋਦੀਆਮਿਲਾਇ। ੨॥ ਪਉਤੀ। ਸੋਮੁਕਤਾਸਿਸਾਗਿਜਿਗੁਭਉਪਦੇਸਆ। ਓ
 ਸਕੀਗਈਬਲਾਇਮਿਦੈਅੰਦੇਸਿਆਤਿਸਕਾਰਸਨੁਦੇਖਿਜਗਤੁਨਿਹਾਲੁਹੈ

ਇਹ ਜਿਨ ਕੇ ਸੰਗਿ ਨਿਗਲੁ ਪਾਪੁ ਮੇਲੇ ਬੋਇ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਾਨ ਉਥੇ ਬੈਠਾ ਪੀਐ॥
 ਮਨ ਕਉ ਹੋਇ ਸੇਤੇ ਖਥੁ ਖਾਧਾ ਪੀਐ॥ ਜਿ ਸੁਘਟਿ ਵਸਿਆ ਨ ਉਤਿ ਨ ਥੀ ਧਰਮ
 ਟੀਐ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਦਿਹੈ ਲੋਹ ਰਿਧ ਨ ਪਾਈਐ॥ ੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੫॥
 ਮਨ ਮਹਿ ਚਿਤ ਦੁਖ ਚਿਤ ਦੁਖ ਚਿਤ ਮੁਕਰ ਉਥੇ ਨੀਤ। ਗਰਿ ਕੀਰਤਨ ਕਾ ਆਹਰੇ
 ਹਰ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੀਤਾ॥ ੧॥ ਮ॥ ੧॥ ਦ੍ਰਿਸਟ ਪਾਰਿ ਪੁਰੁ ਬਾਧਿਆ ਮਨ ਤਨੁ ਰਤਾ
 ਮੂਲਿ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਪੁਰੁ ਬਾਣੀ ਆਮਰ ਉਦਿ ਚਾਰੀ ਸੁਲਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੀਅ ਕੀ
 ਬਿਰਥਾ ਹੋਇ ਸੁਰੁ ਬਾਧਿ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰਿ ਛੇਤੁ ਸਿਆਨ ਪਸਗ ਲਮਨ ਤਨੁ ਅਰ
 ਪਿਥਿ॥ ਪੁਸ਼ਟੁ ਗੁਰੁ ਕੀ ਪੈਰ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਇ ਜਾਰਿ॥ ਸਧ ਜਨ ਬੈਸਿ ਰਿਬੁ ਦੁਜਲ
 ਬਿਖ ਮੁਤਾ ਬੀ॥ ਸੇਵੁ ਹੁਸਤਿ ਗੁਰ ਦੇਵੁ ਅਗੈ ਨ ਮਰਹੁ ਛੁਬਿ॥ ਬਿਨ ਮਹਿ ਕਰੇ ਨਿਹ
 ਲਓ ਛੇ ਸੁਰੁ ਰੁਗਿ॥ ਮਨ ਕਉ ਹੋਇ ਸੇਤੇ ਖਾਧਿਆ ਆਇਐ ਸਦਾ ਹਰਿ॥ ਸੋ ਲਗਾ
 ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵੁ ਜਾ ਕਉ ਕਰ ਮੁਧਰਿ॥ ੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੫॥ ਲਗਤੀ ਸੁਥਾ ਨਿਜੇ ਰੁਖ
 ਹਾਥੇ ਜੋੜਿਆ॥ ਨਾਨਕ ਲਹਰੀ ਲਖੈ ਸੇਆ ਨੁਬ ਛਨ ਛੇਦਿ ਨ ਆਪਿ ਹੀ॥ ੧॥
 ਮ॥ ॥ ਬਨਿ ਭੀ ਗਾਵੈ ਲੋਹਿ ਕੁ ਸਾਥੀ॥ ਲਖ ਮੁਖ ਹਰਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ
 ਜਾਈ ਸਿਤ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਪੁਰਨ ਕਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪਾਈ ਅਨਿਸਭੁ ਨਿਧਾਨੁ ਤੇਰੇ
 ਬਿਗਿਰਤਿ ਆ॥ ਨਹੈ ਵੀ ਪਛਿਤਾਉ ਤਧੈ ਨ ਜਪਾਤਿ ਆਖਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ਤੇਰੀ ਟੋਕ
 ਜਨਾ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਰੇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸੁਖ ਲਗਾ ਚਿਤਾ ਰਿਮਨਾ॥ ਗੁਰ ਪਹਿ ਸਿਛ ਤਿਥੇ ਸੁਰੁ ਕ
 ਰਾਮੀ ਪਾਈਐ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਨਦਰਿ ਨਿਗਲੁ ਕਹੁ ਜਿਨ ਪਾਈਐ॥ ਰਖੈ ਆਪਿ ਦ
 ਇਅ ਲੁਕ ਰਿਦਾਸਾ ਆਪਣੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਵਾ ਸੁਣਿ ਸੁਣੇ॥
 ੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੫॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਟੇ ਲਾਏ ਸਹਿ ਦਿਤਾ ਛਕਣ ਕੁ ਪਤਿ ਮੇਰੀ॥ ਦਾਨਾ ਥੀ
 ਸਥੀਐ ਨਾਨਕ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ਤੇਰੀ॥ ੧॥ ਮ॥ ੫॥ ਤੈਤ੍ਰੇ ਸਿਮਰਾਇ ਗੁਰੁ
 ਬਿਛੁਲ ਪਮੁ ਬਿਖ ਮਨ ਡਿਠ ਮੁਕੇਈ॥ ਜਿ ਸੁਪਤਿ ਰਖੈ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ

ਮੇਦਿਨ ਸਬੈ ਕੋਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹੋਵੈ ਸੁਖ ਘਣਾ ਦੁਖ ਧਿਆਇਐ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੇ ਰੋਗ ਘਾਟਿ
 ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਇਐ ॥ ਅੰਦਰਿ ਵਰਤੈ ਠਾਠੁ ਖੁਸ਼ਾਇਤਿ ਆਇਐ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਆਸਨਾ
 ਇਮਾਨਿ ਦੁਸਾਇਐ ॥ ਹੋਇ ਨ ਲੋਗ ਬਿਘਨੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਐ ॥ ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥੁ
 ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਇਐ ॥ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਸੇਬੁ ਬੋਕ ਜਿ ਸੁਆਪੁ ਦਿਵਾਇਐ ॥ ਤਿਸੁ ਕੁਨਾਕ
 ਖਾਸੁ ਸੁਰੁ ਤੇਰੀ ਛਾਇਐ ॥ ਪਾਸ ਲੇਖ ੪੦ ॥ ੫ ॥ ਨਦਰੀ ਤਰੇਈ ਮੈ ਡੁੱਖ ਜਨ ਤੇ ਮੁ
 ਹਬ ਤਿ ਤੇਰੀ ॥ ਤਉ ਸਹਚਰ ਕਈ ਮੈ ਡੁੱਖੀ ਅਨੁਤ ਮੁਹਰਿ ਨਾਨਕ ਤਲਯਾਏਈ ॥੧॥
 ੧ ॥ ਮ ॥ ੫ ॥ ਜਿਨਾ ਦਿਸਿ ਦੜਿ ਆਦਰਸ ਮਤਿ ਦੇਵੈ ਮਿਤ੍ਰ ਅਸਾ ਡੂਏ ਸੇਈ ॥ ਹਉ ਛੁਟੇ ਛਟੀ
 ਜਗੁ ਸਥਾਇ ਆਜ ਨਾਨਕ ਦਿਹ ਲੇਖੇਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਵੈ ਸਾਹਿਬੁ ਚਿਤਿ ਤੇਰੀ ਅ
 ਕੁਗਤਾ ਤ੍ਰਿਠਿਆ ॥ ਮਨ ਕੀ ਬਟੀ ਮੈ ਮੈਲੁ ਸਾਧ ਸਿਰਿ ਗਵਠਿਆ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਬੁਝਿ ਕਈ
 ਐ ਜਨਕਾ ਸਬਦੁ ਜਪਿ ॥ ਬਿਘਨੁ ਖੋਲ ਨਿਸਿਤ ਦੁਤ ਸੁਰੁ ਜਾਹਿ ਛੁਪਿ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਲਾ
 ਇਨਿ ਰਿਗੁ ਜਿਸ ਦੀ ਸਭੁ ਧਰੀਆ ॥ ਉਚੀ ਹਉ ਛਾਬਨੁ ਮਗਮੁ ਅਪਾਰੀ ॥ ਰੋਇ ਦਿਨੁ ਸੁ
 ਕਰ ਜੋੜਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿਆਈਐ ॥ ਜਨਮ ਆਪੈ ਹੋ ਆਦਿ ਆਲੁ ਤ ਚੁਗਤਿ ਸਿੰਗੁਈਐ
 ॥੩॥ ਸਲੋਕ ੪੦ ॥ ਭਾਗਿ ਦਿਭਾ ਠਹੈ ਹੋ ਮਸਧੀ ॥ ਸਕੂਕੀ ਪਾਈਐ ਗਹੀ ॥ ਤਉ ਸਹਸੇ ਤੀਲ
 ਤੇਰੀ ਨਾਨਕ ਅਨਦ ਸੇਤੀ ਬਿਨੁ ਗਾਹੀ ॥੧॥ ਮ ॥ ੫ ॥ ਸਚੀ ਬੈਸਕਤਿ ਨਾਸਿ ਬਿਨਿ ਨਸਿ
 ਗਿ ਜਪੀਐ ਨਉ ॥ ਤਿਨ ਸਿਰਿ ਸਿਗੁ ਨ ਕੀਜਈ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਅਪਨਾ ਸੁਆਉ ॥੨॥ ਪ
 ਉੜੀ ॥ ਸਾਵੈ ਲਾਪਰਵਾਹੁ ਜਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰੇਦਿਆ ॥ ਹੋ ਆਸਾਪੁ ਸਿਗੁ ਛਿਰਿ ਦੁਖ ਨ ਤੇਰੇ
 ਆ ॥ ਪਾਇਆ ਨਿਹਚਲੁ ਬਾਨੁ ਛਿਰਿ ਬਾਰ ਬਨ ਲੇਦਿਆ ॥ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਏਕੁ ਸ
 ਹਲੁ ਬ੍ਰਹਮੇ ਦਿਆ ॥ ਤਿਤੁ ਲਾਇ ਪਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮੇਦਿਆ ॥ ਸੇਬੁ ਜਪੀਐ ਜਾਪੁ ਜਿ
 ਮੁਖ ਹਉ ਬੇਲੇਦਿਆ ॥ ਏਕੁ ਮੇ ਬੁਝਿ ਨਿਹਾਲੁ ਸੁਖ ਸੁਖੇਦਿਆ ॥ ਪਰ ਬਿਖ ਜਾਨੈ ਮਏ ਸੇਬ
 ਹੁਣਿ ਨ ਪੇਦਿਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ੪੦ ॥ ਦਿਢੇ ਜਿ ਬੁਰਖੈ ਦੇਨ ਦੇਣੁ ਨਿਗਾਖੇ ॥ ਜੋ ਸੇਧਣੀ ਮਿ
 ਲਿਨਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਿਬੁ ਹਸਤੁ ॥੧॥ ਮ ॥ ੧ ॥ ਜਿਸੀ ਦਿਸੀ ਪਾਣੀ ਐ ਏਧਣੁ ਰਖਵੈ ਭਾਹਿ

ਨਾਨਕ ਸੋਸਹੁਆਹਿਜਾਕੈਆਛਾਲਿਸਕੁਕੇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਓਰਕੀਤੈਕੀਮੁਤਪੈਰੀਰੋਰ
 ਰੇ॥ਸੇਈਛੁਤੈਜਗਿਜਿਅਤੁਪਧਰੇ॥ਬਿਸਮੁਕੁਏਬਿਸਮਾਦਦੇਖਿਕੁਦਗਤਿਤੇਰੀ
 ਆ॥ਸਗਾਇਪਰੇਤੇਰੀਦਾਸਕਥਿਗਤਿਹੋਇਸਰੀਆ॥ਤੀਰਥਨਿਪਯੁਕੁਵੈਤਿਸੁ
 ਦੇਹਿ॥ਜਿਸੁਨੇਹੋਇਦਾਇਆਲੁਹਰਿਨਾਮੁਸੇਇਲਹਿਅਗਮਅਗੋਚਰੇਬਅੰਤੁਅੰ
 ਤੁਨਪਾਈਐ॥ਜਿਸੇਨੇਹੋਹਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸੁਨਾਮੁਪਿਆਇਐ॥੧੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੫॥
 ਕੁਛੁਛੀਆਛਿਰੀਨਿਸੁਆਉਨਜਾਣੁਨਿਸੇਈਆ॥ਸੇਈਮੁਖਿਦਿਸਿਨਿਨਾਨਕਰ
 ਤੇਪ੍ਰੇਮਰਸਿਅ॥ਮਃ੫॥ਘੋਜੀਲਪੁਮੁਖੇਚੁਛੁਛੀਆਉਜਾਣੁ॥ਤੇਸਹਿਦਿਤੀਦਾਇ
 ਨਾਨਕਖੇਤੁਨਛਿਜਈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਰਾਧਿਹੁਸਤਾਸੇਇਸਕੁਕਿਛੁਜਿਸੁਪਾ
 ਸਿ॥ਦੁਹਾਸਿਰਿਆਪਸਮੁਆਪਿਖਿਨਮਹਿਕੋਰਗਸਿ॥ਤਿਅਗਹੁਸਗਲੁਪ
 ਦੁਤਿਸਕੀਉਟਗਹੁ॥ਪਉਸਕਨਾਈਭੁਜਿਸੁਖੀਉਸੁਖਲਹੁ॥ਕਰਮਧਰਮੁਤਤੁਗਿਅ
 ਨੁਸਿਗਿਹੋਇ॥ਜਪੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਬਿਖਨਨਲਗੋਕੋਇ॥ਜਿਸੇਨੇਆਪਿਦ
 ਏਆਲੁਤਿਸੁਮਨੁਵੁਠਿਆ॥ਪਾਈਅਨਿਸਭਿਨਿਪਾਨਸਾਹਿਬੁਤੁਠਿਆ॥
 ੧੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ੫॥ਲਧਮਲੁਕੁਛੁਛਾਹੁਕੁਰਮੁਕਰੇਦੇਮਾਪਿਰੀ॥ਏਕੋਸਿਰਜ
 ਛੁਹਾਕੁਰਮੁਕਰੇਦੇਮਾਪਿਰੀ॥ਏਕੋਸਿਰਜਛੁਹਾਰਨਾਨਕਬਿਆਨਪਸੀਐ
 ੧॥ਮਃ੫॥ਪਾਪਹ੍ਰਿਆਪਛੁਹ੍ਰਿਥਾਣੁਸਦਾਵਸਨਿਕੋ॥ਗੁਰੋਕਮੀਤ੍ਰਿਜਾਚਿਤਾ
 ਰਿਨਾਨਕਦੁਖਨਥੀਵਈ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਵਹੁਵਾਹੁਸਿਕੁਛੁਛੁਹਾਰਪਾਈਐਨੁਠ
 ਛੁਮਾਪਿ॥ਜੀਅਜੇਤਮਿਹਰਵਾਨੁਤਿਸੇਨੇਸਦਾਜਾਪੀ॥ਦਾਇਆਧਾਰੀਸਮਰਥ
 ਕੁਕਬਿਮਲਬਿਲਾਪਾ॥ਨੇਠਤਾਪਦੁਖਰੇਗੁਪੁਰੇਗੁਰਪ੍ਰਤਾਪਿ॥ਕੀਤੀਅਨੁਅਪਈ
 ਰਖਗਾਰੀਬਨਿਵਾਜਿਥਾਪਿ॥ਆਪੇਲਇਅਨੁਛੁਛੁਹਾਇਬੰਧਨਸਗਲੁਥਾਪਿ॥ਤਿ
 ਸਨਾਬੁਝੀਅਸਪੁਨੀਮਨਸਿਤੇਬਿਧਾਪਿ॥ਵੁਛੁਛੁਛੁਛੁਅਧਾਰਧਾਮੁਜਿਸੁਲੇਪੰਨਪੰ
 ਨਮਾਪਿ॥੧੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ੫॥ਜਾਕਉਕੁਏਕ੍ਰਿਪਾਲੁਪੁਰਹਰਿਹਰਿਸੇਈ॥

ਜਾਪਤਾ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਨ ਰਾਮ ਸਿਉ ਏਤ ਸਾਧ ਸਿਗਾਤਾ ॥੧॥ ਮ ੪੫
 ਰਾਮ ਰਾਮ ਹੋਵੁ ਬੁਝਿ ਹੋਵੁ ਲਿਖ ਲਿਖ ਅਧੀ ਅਲਿਖੇ ਦਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਧੀ
 ਐਥਿ ਘਨ ਨਲ ਗੋਕੇ ਦਿ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭੁਗਤਾ ਕਾ ਬੇਲਿ ਆਪਰਦੁ ਏਹੇ ਦਰਗ
 ਹ ਪਾਵੈ ਥਾਇ ॥ ਭੁਗਤਾ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਰਤੇ ਸਾਚਿ ਨਾਇ ॥ ਜਿਸੇ ਨੇਹੇ ਆਗ੍ਰਿ ਪਾਲਤਿ ਮੁ
 ਕਾ ਦੁਖ ਜਾਇ ॥ ਭੁਗਤਾ ਤੇਰੇ ਦਿਆਲੁ ਉਨਾ ਮਿਹਰ ਪਾਇ ॥ ਦੁਖ ਦਰਦ ਦੁਨੁ ਰੋਗ
 ਨੁਪੇਹ ਤਿਸਾ ਮਾਇ ॥ ਭੁਗਤਾ ਏਹੁ ਅਧਾਰੁ ਭੁਣੇਗੇ ਦਿ ਦਰਗਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਿ
 ਨੁ ਰੋਇ ਦੇ ਕੇ ਦੇ ਕਾਧਿ ਮਾਇ ॥ ਪੀਵਤਿ ਅੰਧਿ ਤਨਾ ਮੁਨਿ ਨਾਸੇ ਰੋਅ ਪਾਇ ॥੧੬
 ਸਲੋਕੁ ਮ ੪ ਪਾ ॥ ਕੋਇ ਬਿਘਨ ਤਿਸੁ ਲਗੇ ਤਿਸੇ ਨੇਹਿ ਸੇਰੇ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿ
 ਨੁ ਬਿਲਪਤਿ ਉਸੁ ਥੈ ਘਰਿ ਕਾਉ ॥੧੭॥ ਪਾ ॥ ਪਿਰੀ ਮਿਲਾਵਾ ਥੀ ਐਸਾਈ ਸੁਹਾਈ
 ਹੁਤਿ ॥ ਘੜੀ ਮੁਹਤ ਨਵੀ ਸੇਰੇ ਨਾਨਕ ਰਵੀ ਐਨਿਤਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁਰਬੀਰ ਵਰੀ ਆਖ
 ਕਿ ਨੈਨ ਹੋਵੀ ਐ ॥ ਭਉਜ ਸਤਾਈ ਗਟ ਪੰਜ ਜੋੜੀ ਐ ॥ ਦਸ ਨਾਗੀ ਅਉ ਦੁਤ ਚਨਿ
 ਚਮੇੜੀ ਐ ॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਲੈ ਨਿਰਲਾਏ ਏਹੇ ਦੇ ਨਲੇੜੀ ਐ ॥ ਭੈਰਵਾਇ ਨ ਕੇਵੁ ਸਿ
 ਕਿ ਨੈਨ ਮੋੜੀ ਐ ॥ ਭੁਗਮੁ ਕੇਵੁ ਮਾਇ ਆਖਾਈ ਕਹੁ ਕਿਉ ਬਿਧ ਤੇੜੀ ਐ ॥ ਭੁਰਪੁਰ
 ਅਗਾਧਿ ਬਿਖਮੁ ਦਲੁ ਛੜੀ ਐ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਮਗੇ ਦਿਨੁ ਗਤਿ ਰਹ ਬਚਿ ਜੋੜੀ ਐ ॥
 ੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮ ੪ ਪਾ ॥ ਬਿਲਵਿਖ ਸੇਢੁ ਤਰ ਰਨਿ ਨੀਤ ਨਿਤ ਹੁਣ ਗਾਉ ॥ ਕੋਇ
 ਕਲੇਸਾ ਉਪਜਹਿ ਨਾਨਕ ਬਿਸੇਰੇ ਨਾਉ ॥੧੮॥ ਮ ੪ ਪਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਬੁਝਿ
 ਐ ਪੁਰੀ ਹੋਵੁ ਜੁਗਤਿ ॥ ਹਸਿਦਿ ਆਲਾਇ ਆਪੇ ਨਦਿ ਆਖ ਰਿਦਿ ਆਵਿ ਚੋਹੇ
 ਮੁਕਤਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੇਸਤਿ ਗੁਰ ਪੀਨੁ ਪੀਨੁ ਨ ਭੁਖ ਮੁਗੜੇ ਤੇੜੀ ਆਪੇ ਸੇਸਤਿ
 ਗੁਰ ਦਾਹੁ ਦਾਹੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੋੜੀ ਆ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਅਖ ਦੁਗੁਰ ਚੇਇ ਦਾ
 ਰੁਉ ॥ ਮਹਾਰੇਗਾ ਬਿਕਰਾਲੁ ਚਿਨੈ ਬਿਦਾਰੁ ਉਜੋੜੀ ਆ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਅਖ ਦੁ
 ਰਦੇ ਦਿਦਾਰੁ ਉ ॥ ਮਹਾਰੇਗਾ ਬਿਕਰਾਲੁ ਚਿਨੈ ਬਿਦਾਰੁ ਉ ॥ ਪਾਇਨੈ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ

ਬਹੁਤਖਜਾਨਿਆਜਿਤਨਨਮੁਅਪਾਰਆਪੁਪਦੁਨਿਆਮਹਿਮਾਕਹੀਨਜ
 ਇਹੁਰਸਮਰਥਦੇਵਾਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸੁਰਅਪਰਿਪਰੁਅਲਖਅਭੇ
 ੧੬॥ਸਲੋਕਮਃ॥੫॥ਉਦਮੁਕਰੇਦਿਆਜੀਉਤੁਕਮਾਵਦਿਆਸੁਖਉਤੁ॥ਪਿ
 ਆਇਦਿਆਤਿਪ੍ਰਭੁਮਿਲੁਨਾਨਕਉਤਰੀਉਤੁ॥੧॥ਮਃ੫॥ਸੁਭਉਤਨਗੋ
 ਬਿਦਰਮਣਨਿਚਮਲਸਾਪੁਸੀਗੁਨਾਨਕਨਮੁਨਦਿਸਰਉਇਕਘੜੀਕਿਗਿਕ੍ਰਿ
 ਪਾਭੁਗਵਿਤੁ॥੨॥੫ਉੜੀ॥ਤੋਰਾਕੀਤਹੋਇਤਾਕਾਹੋਰਰਪੀਐ॥ਜਿਸਮਿਲਜ
 ਪੀਅਨਾਉਤਿਸੁਜੀਉਅਰਪੀਐ॥ਆਇਐਚਿਤਿਨਿਗਲੁਸਾਹਿਬੁਬਸੁਮਾਰ
 ਤਿਸੋਠੇਯੋਕਵਨਜਿਸਦੁਲਿਨਿਰੋਕਾਰੁ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸੋਕਵਸਿਨੋਕਈਥਾਹ
 ਰਾਸੋਰੁਗਤਾਮਨਿਦੁਠਾਸਾਇਸਮਾਹਰਾ॥ਤੇਰੇਦਾਸਾਪਿਆਇਨਿਤੁਪਤੁਰਖਦ
 ਵਾਲਿਆ॥ਸਰਿਸਭੁਨਾਸਮਰਬੁਨਦਰਿਨਿਗਲਿਆ॥੧੭॥ਸਲੋਕਮਃ॥੫॥
 ਕਾਮੇਰੁਪੁਮਧੋਲੇਭੁਮੇਹਦੁਸਦਬਾਸਨਾਨਿਦੁਗਿ॥ਥਾਖਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭੁਆਪਣੇਨ
 ਨਕਸਦਾਬਲਿਗਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੫॥ਖਾਇਆਖਾਇਆਮੁਹਘਠਪੈਨੀਦਿ
 ਆਸਰੁਅੰਗੁ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਿਗੁਤਿਨਾਦਾਜੀਵਦਿਆਜਿਨਸਤਿਨਲੋਰੀਗੁਮ
 ੩॥੫ਉੜੀ॥ਜਿਉਜਿਉਤੋਰਾਹੁਕਮੁਤਿਵੈਤਿਉਹੋਵਦੁ॥ਜਹਜਹਰਖਹਿਆਪਿ
 ਤਹਜਾਇਖੜੇਵਦੁ॥ਨਾਮੁਤੋਰਾਕੈਰੇਗਿਦੁਰਮਤਿਧੋਵਦੁ॥ਜਪਿਜਪਿਤੁਧ
 ਨਿਬੰਕਭੁਰੁਮੁਭੁਉਧੋਵਦੁ॥ਜੋਤੋਰੇਰੀਗਿਰਤੇਸੋਜੋਨਿਨੋਜੋਵਦੁ॥ਅੰਤਰਿ
 ਬਾਹਰਿਏਕਨੈਣਅਲੋਵਦੁ॥ਜਿਨਿਪਛੁਤਾਹੁਕਮੁਤਿਨਕਦੇਨੋਰੇਵਦੁ॥
 ਨਾਉਨਾਨਕਬਖਸੀਸਮਨਮਾਹਿਪੋਰੇਵਦੁ॥੧੮॥ਸਲੋਕਮਃ॥੫॥ਜੀ
 ਵਦਿਆਨਚੋਤਿਉਸੇਆਰੁਣੈਦੜੇਖਥਾ॥ਨਾਨਕਦੁਨੀਆਸੀਗਗੁਦਾਰਿਅ
 ਸਾਕਤਮੁਨੁਨਖਾਰੁ॥੧॥ਮਃ੫॥ਜੀਵਦਿਆਹਰਿਚੋਤਿਆਸਰਿਆਹਰਿ
 ਰੀਗਿ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਦੁਤਾਰਿਆਨਾਨਕਸਾਪੁਸੀਗਿ॥੨॥੫ਉੜੀ॥ਆ

ਦਿਜੁਗਾਦੀਆਪਿਰਖਣਵਾਲਿਆ॥ ਸਚਨਾਮੁਕਰਤਹੁਸਚਪਸਾਰਿਆ॥
 ਉਨਾਕਹੀਨੇਗਾਇਘਟੇਘਾਟਿਸਾਰਿਆ॥ ਮਿਹਰਦਾਨਸਮਰਥਆਪੇਹੀਘਾਲਿ
 ਆ॥ ਜਿਨਮਨਵਠਾਆਪਿਸੇਸਦਾਸੁਖਾਲਿਆ॥ ਆਪੇਰਚਨੁਕਰਦਾਇਆਪੇਹੀ
 ਆਲਿਆ॥ ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਬੇਅੰਤਅਪਾਰਿਆ॥ ਗੁਰਪੁਰੇਕੀਟੇਕਨਾ
 ਨਕਸਮਾਲਿਆ॥ ੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥ ਆਪਿਸਾਧਿਅਰਅੰਤਿਪਰਮੇਸਾਰਿ
 ਰਖਿਆ॥ ਸਤਿਗੁਰਦਿਤਾਹਰਿਨਾਮੁਅੰਤਿਤੁਖਿਆ॥ ਸਾਧੂਸਿਗੁਅਪਾ
 ਰਅਨੁਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਰਵੈ॥ ਪਾਏਮਨੋਰਥਸਭੁਜੇਨੀਨਹੁਵੈ॥ ਸਭੁਕਿਛੁਕਰ
 ਤੇਹਥਿਕਾਰਣਜੇਕੋਰਪਨਾਨਕਮੀਰੋਦਾਨੁਸਿਤਾਪੁਰਿਭੈ॥ ੧॥ ਮਃ ੧॥ ਤਿਸ
 ਨੇਮੀਨਿਦੁਸਾਇਜਿਨਿਓਪਾਇਆ॥ ਜਿਨਿਨਿਨੀਨਿਧਿਆਇਆਖਸਾਮੁਤਿਨਿ
 ਸੁਖਪਾਇਆ॥ ਸਭਲਜਨਮੁਪਰਦਾਨਗੁਰਮੁਖਿਆਇਆ॥ ਏਕੋਪੁਰਿਨਿਗਲੁਖ
 ਸਮੁਦ੍ਰਮਾਇਆ॥ ਜਿਸਨੇਹੋਆਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸਨਦੁਬਰਮਾਇਆ॥ ਜੇਜੇਦਿਤਖ
 ਸਮਿਸੇਈਸੁਖਸਾਮਿਸੇਈਸੁਖਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਜਿਸਹਿਦਇਆਲੁਬੁਝਾਏਹੁਕ
 ਮੁਮਿਤਾ॥ ਜਿਸਹਿਬੁਲਾਏਆਪਿਮਰਿਮਰਿਜਮਹਿਨਿਤਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਿੰਦਕਅਥੇ
 ਤਤਕਾਲਖਿਨਟਿਕਨਾਦਿਤੇ॥ ਪ੍ਰਭੁਦਾਸਕਾਦੁਖਨਖਦੁਸਕਹਿਛੁਜਿਜੇਨੀਜੁਤੇ॥
 ਮਥੇਦੁਗਲਿਪਛੁਜਿਅਨੁਜਮਮਾਰਗਿਮੁਤੇ॥ ਦੁਖਲਗੇਬਿਲਲਾਇਅਨਰਕਿਘੇਰੁ
 ਸੁਤੇ॥ ਕੇਠਿਲਾਇਦਾਸਰਖਿਅਨੁਨਾਨਕਹਰਿਸੇਤੇ॥ ੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥ ਗਮਜ
 ਪਹੁਵਡਿਬੁਝੀਜਲਿਥਲਿਪੁਰਨੁਸੇਇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਈਐਬਿਘਨਨੁਲਾਗੇ
 ਕੇਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੫॥ ਕੇਦਿਬਿਘਨੁਤਿਸੁਲਗਤੇਜਿਸਨੇਦਿਸੇਰੇਨਉ॥ ਨਾਨਕਅਨੁ
 ਦਿਨੁਬਿਲਪਤੇਜਿਉਸੁਥੈਪਰਕਾਥੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਦਾਤਾਰਮਨੇ
 ਰਬੁਪੁਰਿਆ॥ ਇਛੁਪੁਨੀਮਨਿਆਸਗਏਵਿਸੁਰਿਆਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਕਿ
 ਸੋਨੇਭਾਲਦਾ॥ ਜੇਤਿਮਿਲੀਸਿਗਜੇਤਿਰਹਿਆਪਾਲਦਾਸੁਖਸਹਜਿਆਨੇਦਵੇ

ਠੇਤਿਤੁਪਾਰਿ। ਆਵੁਦੁਜਾਨਰਹੇਜਨਮੁਪੁਰਮਾਰਿ। ਸਾਹਿਬਸੇਵਕੁਦੇਕਦੇਕਦ੍ਰਿਸਟ
 ਇਆ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਇਆ। ੨॥ ॥ ਅਸਲੇਕੁਦਾਰਨਾਈ।
 ੪੨। ਗੁਜਰੀਕਾਜੁਮਲਾ। ੪॥ ੨੪੮। ਚਉਪਦੇ। ਅਸਟਪਦੀਆ। ੪॥ ਦੁਰਗ।
 ੨। ਜੁਮਲਾ। ੫੯। ਥਾਗੁਗੁਜਰੀਭਗਤਾਕੀਬਾਣੀਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉਕਾਚਉਪ
 ਦਾ। ਪ੍ਰਗ। ੨। ਦੁਜਾ।

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਗੁਰਿਪਦਿਦੁਇਸਿੰਗੁਗੁਮੁਖਤਧੈਕੇਸੇਗੁਦੁਗਈਯੈ। ਉਠਤਬੈਠਤਠਗਾਪਾਰਿਯੈ
 ਤਬਕਤਮੁਠੁਲੁਕਈਯੈ॥ ੧॥ ਗੁਰਿਬਿਲੁਬਿਰਾਨੇਹਈਯੈਛਾਦੇਨਾਨਕਵੁਟੇਪੀਨੁਕੋਕੁਸੁ
 ਖਈਯੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਸਾਰੇਦਿਨਤੋਲਤਬਨਮਹੀਆਅਜਨੁਪੇਦਿਅਘਾਈਯੈ॥
 ਜਨੁਗਤਨਕੋਕਹੇਅਨਕੀਉਅਪੋਠਪਈਯੈ॥ ੨॥ ਦੁਖਸੁਖਕਰਤਮਧਾਰੁਮਬੂਤ
 ਅਨਿਕਜੇਨਿਭੁਮਾਈਯੈ। ਰਤਨਜਨਮੁਖੇਇਉਪੁਰੁਬਿਸਰਿਉਇਹੁਅਉਸਰਕ
 ਰਤਪਈਯੈ॥ ੩॥ ਬ੍ਰਿਮਤਛਿਭਤੇਲਕੋਕਪਿਜਿਉਗਤਿਬਿਨੁਰੇਨਿਬਿਧਈਯੈ॥
 ਕਹਤਕਬੀਰਗਮਨਾਮੁਬਿਨੁਮੁਠੁਪੁਨੇਪਛੁਤਈਯੈ॥ ੪॥ ੧॥ ੪॥ ੧॥ ਗੁਜਰੀਪ੍ਰਗ।
 ੩॥ ਮੁਸਿਮੁਸਿਰੇਵੈਕਬੀਰਕੋਮਾਈ। ਏਥਾਗਿਕੋਕੋਸੇਜੀਵਹਿਰਪ੍ਰਗਈ। ਤਨਨਾ
 ਖੁਨਨਾਸੁਭੁਤਨਿਉਹੈਕਬੀਰ। ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਲਿਖੀਲੀਉਸਰੀਰੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ।
 ਜਬਲਗੁਤਯਾਧਯਉਥੇਹੀ। ਤਬਲਗੁਬਿਸਰੈਰਾਮੁਸਨੇਹੀ॥ ੨॥ ਉਦੈਮਤਿਮੇ
 ਰੀਜਾਤਿਜੁਲਾਹੰਗ। ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਲਹਿਉਮੇਲਾਹੰਗ। ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਮੇਰੀਆ
 ਈ। ਹਮਰਗਦਿਨਕਾਦਾਤਾਏਕਰਪ੍ਰਗਈ॥ ੪॥ ੨॥ (

ਗੁਜਰੀਸ਼ੀਨਾਮੁਦੇਉਜੀਕੇਪਦੇਪ੍ਰਗ॥ ੧॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਜੋਗੀਜਦੇਹਿਤਕਦਨਬਡਾਈ। ਜੋਭੀਖਮੰਗਾਵਿਹਿਤਕਿਆਪਦਿਜਾਈ॥ ੧॥ ਤਿ
 ਹਰਿਭੁਜਮਨਸੇਰੇਪਦਨਿਰਬਾਣੁ। ਬਹਰਿਨੇਹੈਤੇਰਾਆਵਨਜਾਨੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ

ਸੁਭੇਤਉਪਾਈਭਰਮੁਕੁਲਦੀ॥ ਜਿਸਤ੍ਰਿਦ੍ਰਿਹਿਤਿਸਹਿਬੁਝਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇਤਸ
 ਹਸਾਜਾਈ॥ ਕਿਸੁਹਉਪੁਛੁਦੁਜਾਨਦਰਿਨਆਈ॥ ਏਕੈਪਾਥਰਕੀਜੈਭਉ॥ ਦੁਜਾਪ
 ਬਰਧਰੀਐਪਉ॥ ਜੋਉਹੁਦਉਤਉਵਹੁਭੀਦੇਦੁਗਾ॥ ਕਹਿਨਾਮੁਦਉਹਮਹਰਿਕੀਸੇਵਾ॥
 ੪॥੧॥ ਗੁਜਰੀਘਗੁ॥੧॥ ਮਲੈਨਲਾਛੁਪਰਮਲੇਪਰਮਲੀਉਥੈਠੇਰੀਆਈਆਵਤ
 ਕਿਨੈਨਪੇਖਿਉਕਵੈਨੈਜਾਣੈਰੀਥਾਈ॥੧॥ ਕਉਕਉਕਿਨਿਬੁਝੈਐਰਮਾਈਆਮਕੁਲ
 ਰੀਥਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਉਆਕੈਸੇਖੀਅਲੋਖੋਜੁਨਿਰਥਉਨਚਾਈ॥ ਜਿਉਨ
 ਲਮਾਏਮਛੁਲੇਮਾਰਗੁਪੇਖਣੈਨਜਾਇ॥ ਜਿਉਅਕੈਸੇਖਫੁਲੈਮਿਰਾਤਿਸਨਾਭ
 ਰਿ॥ ਨਾਮੋਚੇਸੁਆਮੀਬੀਲੋਜਿਨਿਤੀਜੈਜਰਿਆ॥੩॥੨॥

ਗੁਜਰੀਬੀਰਵਿਦਾਸਜੀਕੇਪਦੇ॥੧॥੧॥ ੧ਉਸਤਿਗੁਰਮੁਸਾਇ॥
 ਦੁਪਤਬਛੁਰੈਬਨਹੁਬਿਟਾਰਿਉ॥ ਫੂਲਭੁਵਰਿਜਲਮੀਨਿਬਿਗਾਰਿਉ॥੧॥ ਆਈਭੀਬਿ
 ਦਪੁਜਾਕਹਾਏਚਰਾਵਉ॥ ਅਵਰੂਫੂਲਅਨੁਪ੍ਰਾਵਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੇਲਗਰਬੇਹਰੇ
 ਹੋਭਉਅੰਗਾ॥ ਬਿਖੁਅੰਮ੍ਰਿਤਬੈਸਹਿਦਿਕਸੰਗਾ॥੩॥ ਸੁਪਦੀਪਲਈਬੇਦਹਿਥਾਸਾ॥
 ਕੈਸੋਪੁਜਕਰਹਿਤੋਰਦਾਸਾ॥੩॥ ਤਨਅਨਅਰਪਉਪੁਜੁਚਰਾਵਉ॥ ਗੁਰਮੁਸਾਇਨਿ
 ਰੰਜਨਪਾਉ॥੪॥ ਪੁਜਾਅਰਚਾਆਹਿਨੇਤਰੀ॥ ਕਰਹਿਰਵਿਦਾਸਕਦਨਗਤਿਮੇਰੀ॥
 ੫॥੧॥ ਗੁਜਰੀਬਿਲੋਚਨਜੀਉਕੇਪਦੇ॥੧॥੧॥ ੧ਉਸਤਿਗੁਰਮੁਸਾਇ॥

ਗੁਜਰੀ॥ ਨਵਨਿਪਿਪੁਰਸੀਤਉਕਾਇਗਾਇਤਾਅਚਿਤਕਲਪੇਤਾ॥ ਕੇਵਪਾਸਿਹਉਮਾ
 ਗਤਆਛੁਉਗਾਪ੍ਰਕੁਲਜੈਲਾਛੁਧਰੇ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦੋਗੋਬਿੰਦੋਗੋਬਿੰਦੋਗੋਬਿੰਦੋਗੋਬਿੰਦੋਗੋਬਿੰਦੋ
 ਵਰਨਜਾਚਉਨਾਮੁਵਪਾਨਉਗੋਬਿੰਦਕਾ॥੧॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੋਬਿੰਦਕੇਰੀ
 ਮੁਕਤੀਦਾਸੀਸਿਨਿਆਸੀਸਿਵਰਾਚੇਮੇਲਾ॥ ਤਾਤੀਦਾਸੀਮਹਾਅਸਟਾਸਿਪਿਨਾਹੀਥਾਜੁ
 ਹਮਾਤਿਸੁਸੇਤੀ॥ ਪਉਰਥਾਜੀਰਸਾਉਪਜੀਲੇਤਜੀਲੇਹੁਕਬੁਪੀ॥ ਮਨਭੀਤਰਿਬੀਰ
 ਰਿਨਦੇਖਹਿਗੋਬਿੰਦਾ॥ ਭੁਗਤਿਭੁਲੀਰਸੁਸੁਪੀ॥ ਗੋਬਿੰਦਕੇਰੀਥਾਤਸੁਣੀਐਕਹੁਕਿਨਿ

ਦੇਖਿਐਨੇਦੀਗੋਬਿਦਨਾਮੁਚਾਤਿਕੁਸਟਾਤਕੀਥੈਦੀ॥੪॥ਗੋਬਿਦਕੇਰੀਛਾਉਭਾ
 ਗਵਤਮਾਨਮਛੁਰਮਦਰਹਤਾ॥ਬਦਤਿਤਿਲੋਚਨਸੁਨਰੇਪ੍ਰਾਣੀਆਗਉਜੇਸੀਜਾਗੋਬਿ
 ਕਕਤਾਅੰਤਰਿਮਲਿਨਿਰਮਲੁਨਹੀਕੀਨਾਥਾਹਰਿਭੁਖਉਦਾਸੀ॥ਪ੍ਰਿਦੇਕਮਲੁਪਾਇ
 ਬ੍ਰਹਮੁਨਚੀਨਾਕਹੋਬੁਦਿਅਸਿਨਿਆਸੀ॥ਅਭੁਰਮੇਭੁਲੀਰੇਜੈਚੇਦਾ॥ਲੀਨਹੀਚੀਨ
 ਆਪਰਮਲਿਚਾ॥੧॥ਗਹਉ॥ਪਰਿਪਰਿਪਾਇਅਪਿਤੁਬਧਾਇਆਬਿਥਾਮੁਦਾਮਾਇ
 ਆ॥ਬੁਮਮਸਾਣਕੀਰੁਸਮਲਗਾਈਗੁਰਬਿਨੁਤਨੁਨਪਾਇਆ॥੨॥ਕਾਏਜ
 ਪੰਹੁਰੇਕਾਇਆਤਪਹੁਰੇਕਾਇਆਬਲਾਵਹੁਪਾਣੀ॥ਲਖਚਉਗਸੀਹਜਿਨਿਉਪਾਈ
 ਜੇਸਿਮਰਹੁਪਦੁਨਿਰਥਾਣੀ॥ਕਾਇਆਕਮੰਤੁਲੁਕਾਪੜੀਅਥੀਅਠਸਠਿਕਾਇ
 ਆਛਿਗਾਹੀ॥ਬਦਤਿਤਿਲੋਚਨਸੁਨਰੇਪ੍ਰਾਣੀਕਣਬਿਨਗਾਹੁਕਿਪਾਹੀ॥੪॥੧॥ਬੁ
 ਜਰੀ॥ਅੰਤਕਾਲੇਲਲਛਮੀਸਿਮਰੈਐਸੀਚਿਤਾਮਹਿਜੇਮਰੇ॥ਸਰਪੰਜੇਨਿਵਲਿਵਲਿਅਉਤੈ
 ॥੧॥ਅਗੀਥਾਈਗੋਬਿਦਨਾਮੁਮਤਿਬੀਸਰੇ॥੧॥ਗਹਉ॥ਅੰਤਿਕਾਲਿਜੇਦਿਸਤੀਸਿਮਰੈਐਸੀ
 ਚਿਤਾਮਹਿਜੇਮਰੇਥੇਸਵੰਜੇਨਿਵਲਿਵਲਿਅਉਤੈ॥੨॥ਅੰਤਕਾਲੇਲਲਛਮੀਸਿਮਰੈਐਸੀਚਿਤਾਮ
 ਹਿਜੇਮਰੇ॥ਸੁਕਰੰਜੇਨਿਵਲਿਵਲਿਅਉਤੈ॥੩॥ਅੰਤਕਾਲੇਲਲਛਮੀਸਿਮਰੈਐਸੀਚਿਤਾਮਹਿਜੇਮ
 ਰੇਪ੍ਰੇਤਜੇਨਿਵਲਿਵਲਿਅਉਤੈ॥੪॥ਅੰਤਕਾਲਿਜੇਨਾਗਾਇਣਸਿਮਰੈਐਸੇਚਿਤਾਮਹਿਜੇਮਰੇ
 ਦਤਿਤਿਲੋਚਨਤੇਨਰਮੁਕਤਾਪੀਤਿਬਰਦਾਕੇਕਿਦੇਬਸੇ॥੫॥੨॥ਗੁਜਰੀਜੇਦੇਵਜੀਉਕਾਪਦਾਪਰ
 ੪ ੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਪਰਮਾਨਿਦਪੁਰਖਮਨੇਪਿਮੰਸਤਿਆਦਿਭਾਵਰਤੀ॥ਪਰਮਪਦੁਭੁਤਪ੍ਰ
 ਤਿਪਰਿਜਾਇਉਤਿਸਰਬਰਤਿ॥੧॥ਕੇਵਲਗਾਮਨਾਮਨੇਗਮੰਬਦਿਅੰਮ੍ਰਿਤਤਤੁਮਾਇਆ॥ਨਦੇ
 ਤਿਜਸਮਰਣੇਨਜਨਮਜਰਾਪਿਮਰਣਹੁਇਅੰ॥੧॥ਗਹਉ॥ਇਛਾਸਿਜਾਗਦਿਪਰਾਗੁਮੰਦੁਸੁ
 ਬੂਤਿਕ੍ਰਿਤੀ॥ਬੁਭੁਤਭਾਵਸਮਾਬ੍ਰਿਅਧਰਮੰਪ੍ਰਸਨਮਿਦੀ॥੨॥ਲੋਕਾਇਦ੍ਰਿਸਦਿਪਰਗਿਹਜਦਿ
 ਬਿਦਿਆਚਰਣੀ॥ਤਾਜਿਸਕਲਦੁਹਕ੍ਰਿਤਦੁਰਮਤੀਭੁਜੁਕ੍ਰਪ੍ਰਸਰਣੀ॥੩॥ਹਰਿਗੁਰਤੀਨ
 ਨਿਹਕੇਵਲਾਰਿਦਕ੍ਰਮਣਾਬਚਸਾ॥ਜੇਗੋਨਕਿਜਗੋਨਕਿਛੇਨਕਿਤਪਸਾ॥੪॥ਗੋਬਿਦਗੋਬਿਦ
 ਤਿਜਾਪਿਨਰਸਕਲਸਿਧਪਦੀ॥ਜੈਦੇਵਾਗਾਇਉਤਸਸਛਦੇਭੁਭੁਤਸ੍ਰਬਤਿ॥੫॥ਗੁਜਰੀਭੁਭੁਤਬੀਕ
 ਜੁਮਲਾ॥੨ਉਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖਨਿਰਉਨਿਰਵੈਰਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਘਰਾ॥ ੧॥ ॥ਸਿਵਕੁਲਨਬੋਨੇਰਾਕੁਰਲਿ
 ਵਲਾਗੇ॥ਜੇਤਮਰਾਜਸਕੁਰਤੇਗੁਰਮਤਿਤਿਨਸਪਕੁਰਾਗਸਕੁਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਦੁਦੇ
 ਮਾਇਆਕੇਬੈਧਨਠਹੋਹਰਿਨਾਮਗਮਲਿਵਲਾਗੇ॥ਹਮਰਾਮਨਾਮੇਹਿਓਗੁਰਮੋਹਨਿਹਮਥਿ
 ਸਮਕੁਈਮਖਿਲਾਗੇ॥੧॥ਸਗਲੀਰੈਦਿਸੇਈਐਪਿਆਰੀਗੁਰਕਿਓਤਕਿਰਪਾਜਾਗੇ॥ਜ
 ਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭੁਸ੍ਵਰਸਾਮੀਮਿਹਿਤਮਸਰਿਅਵਰੁਨਲਾਗੇ॥੨॥੧॥ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਹ
 ਲਾ॥੧॥ਮੇਰੇਕੁਰਮਿਲੈਕਿਤੁਗਲੀ॥ਹਰਿਕੇਸੀਤਬਤਾਵਹੁਮਰਿਗਹਮਪੀਛੁਲਾਗਿਚਲੀ
 ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਪ੍ਰਿਅਕੇਬਚਨਸਖਾਨੇਹੀਐਰੈਹਚਾਲਬਨੀਹੋਕੁਲੀ॥ਲਵਗੀਮਧਰੀ
 ਰਾਕੁਰਕੁਲੀਓਹੁਸ੍ਵਰਿਹਰਿਚੁਲਿਮਿਲੀ॥੧॥ਦੇਵਪ੍ਰਿਥਿਸਖੀਆਸਕੁਪ੍ਰਿਅਕੀਜੇਕੁਵੈਪ੍ਰਿ
 ਰਸਾਕੁਲੀ॥ਨਾਨਕਗੀਬਕਿਅਕੇਰਬਿਚਾਰਾਹਰਿਕੁਵੈਤਿਤਰਾਹਿਚਲੀ॥੨॥੨॥ਦੇਵ
 ਗੀਧਾਰੀਮਹਲਾ॥ ੪॥ ॥ਮੇਰੇਮਨਮਖਿਹਰਿਹਰਿਮਖਿਬੋਲੀਐ॥ਗੁਰਮਖਿਰੇਗਿਚਲੁਲੈ
 ਗਤੀਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭੁਨੀਮੇਰੀਚੋਲੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਛਿਰਉਦਿਵਾਨੀਆਵਲਬਾਵਲਤਿਸ
 ਕਾਰਦਿਹਰਿਚੋਲੀਐ॥ਕੇਈਮੇਲੈਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮਧਿਐਗਾਹਮਤਿਸਕੀਗੁਲਗੋਲੀਐ॥੧॥ਸਤਿ
 ਤੁਰਪੁਰਖਮਨਾਵਹੁਅਪੁਨਾਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈਲੀਐ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜਨਨਾਨਕਪਾਇਆਹਰਿ
 ਲਾਪਾਦੇਰੁਦੇਲੀਐ॥੨॥੩॥ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਹਲਾ॥ ੪॥ ॥ਅਬਹਮਚਲੀਰਾਕੁਰਪਹਿਹ
 ਰਿ॥ਜਬਹਮਸਰਦਿਪ੍ਰਭੁਰੀਆਈਗਖਪ੍ਰਕੁਰਾਵੈਮਾਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਲੋਕਨਕੀਚਤੁ
 ਗਈਉਪਮਾਤੈਸੇਤਰਿਜਾਗਿ॥ਕੇਈਕੁਲਾਚਹਉਭਾਵੈਬੁਰਾਕਹਉਹਨਤਨੁਦੀਉਢਾਗਿ॥੧
 ॥ਜੇਆਵਤੁਸਰਨਿਰਾਕੁਰਪ੍ਰਭੁਤਮਰੀਤਿਸਗਾਧੁਰਿਰਪਾਧਾਗਿ॥ਜਨਨਾਨਕਸਰਨਿਤਮਾ
 ਗੀਹਰਿਨੀਉਗਖਹੁਲਾਜਮਗਾਗਿ॥੨॥੪॥ ॥ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਹਲਾ॥ ੪॥ ॥ਹਰਿਗਣਗਾ
 ਵੈਹਉਤਿਸੁਬਾਲਿਗਾਰੀਦੇਖਿਦੇਖਿਜੀਵਾਸਾਧਗੁਰਦਰਸਨਜਿਸੁਹਿਰਦੈਨਾਮਮਗਾਗੀ॥੧
 ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਤਮਧਾਵੈਤ੍ਰਪਾਵਨਪੁਰਖਪ੍ਰਭੁਸਾਮੀਹਮਕਿਉਕਰਿਮਿਲਹਿਜੁਗਾਰੀ॥ਹਮ

ਰੋਜੀ ਅੰਗਰ ਮੁਖ ਹੋਰੁ ਤੈ ਹੋਰ ਮਕਰ ਮਹੀ ਏਕੁ ਹਿ ਆਰੀ॥ ੧॥ ਹਰ ਮੀ ਮੁੰਡ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਰਿਦ
 ਅੰਤ ਰਿਦ ਸਦਰੁ ਸਦਾਗੀ॥ ਜਿਉ ਭਵੈ ਤਿਉ ਗਾਖੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਦਿ ਤਮਾਰੀ॥ ੨॥
 ੫॥ ਦੇਵਰੀ ਧਾਰੀ ਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸੁੰਦਰਿ ਹੋ ਕੁਟੀ॥ ਜਿਉ ਏਸ ਅਕੋਘ ਚਿਪੁ
 ਤੁਜ ਮਤੁ ਹੋਤਿ ਸਨਾਮ ਪਰਿ ਓਹੋ ਪ੍ਰਗਟੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਜਿਨ ਕੋ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹਿ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ
 ਤੇ ਬਿਗੜੁ ਰੂਪ ਬੇਰ ਕੁਟੀ॥ ਜਿਉ ਨਿਗੁਰਾ ਬਹੁ ਬਾਤਾ ਜਾਨੈ ਓਹੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹੋ ਬ੍ਰਿਸਟੀ॥ ੧
 ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਦਇਆ ਲੁਹੇ ਆਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨਾ ਸਾਧ ਜਨਾ ਪਗ ਚਰਕੀ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਤੁਪ
 ਵਿਤੁ ਮਿਲਿ ਸੇਗ ਤਿਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਛੈ ਛੁਟੀ॥ ੨॥ ੬॥ ਛੁਕਾ॥ ੧॥
 ਦੇਵਰੀ ਧਾਰੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਘਰਾ॥ ੨॥ ੧ ਚੁਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਮਾਈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਪਿਆ
 ਈਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਅੰਤ ਰਿਏ ਕੋ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਸੁਮਹਿ ਏਕੁ ਸਮਾਈਐ॥ ਘਟਿ ਅਵਘ
 ਟਿਰਵਿ ਆਸ ਭੁਫਾਈ ਹਰਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਈਐ॥ ੧॥ ਉਸ ਤਤਿ ਕਰਹਿ ਸੇਵਕ ਮਨਿ ਕੋ ਤੇ
 ਤੇਰਾ ਅੰਤ ਨ ਕਤ ਹੋ ਪਾਈਐ॥ ਸੁਖ ਦਾ ਤੇ ਦੁਖ ਭੋਜਨ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲ ਜਾਈਐ॥
 ੨॥ ੧॥ ਦੇਵਰੀ ਧਾਰੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਮਾਈ ਹਿ ਆਨਹਾਰ ਸੇਹੋਈਐ॥ ਗਾਇ ਹਰਿ ਚਿਰ ਚਨਾ ਪ੍ਰ
 ਭੁ ਅਪਣੀ ਕਹਾਲਾ ਭੁਕਹਾਏਈਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਕਹੁ ਫੁਲਹਿ ਆਨੰਦ ਬਿਖੈ ਸੇਗ ਕਬਹੂ
 ਸਨੈ ਕਬਹੋਈਐ॥ ਕਬਹੂ ਮੈਲੁ ਭੁਰੇ ਅਭਿਮਾਨੀ ਕਬਹੂ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਪੋਈਐ॥ ੧॥ ਕੋਇ ਨ ਮੈਟੈ ਪ੍ਰਭੁ
 ਕਾ ਕੀ ਆਦੁ ਸਰਨਾਹੀ ਆਲੈਈਐ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਲਿਗਾਰੀ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖੁ ਸੇਈਐ
 ॥ ੨॥ ੩॥ ਦੇਵਰੀ ਧਾਰੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਮਾਈ ਸਨੈ ਸੋਚ ਲੈ ਭੁਭੁਰਤਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਤੇਰ ਤਜ ਓਅ
 ਭਿਮਾਨਾ ਸਰਨਿ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਪਰਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਜੇ ਕੋ ਹੋਸੀ ਕੁਲਮਾਨ ਉਨਾਹਿ ਨ ਕਾ
 ਬੇਲ ਕਰਤਾ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰ ਉਹੀ ਈਸਰੇ ਤੇ ਬਿਸਰਤ ਜਾਈਹ ਉਮਰਤਾ॥ ਸੁਖ ਦਾਈ ਪੂਰਨ
 ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤਾ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤ ਸਿਆਣਪ ਜਰਤਾ॥ ਨਿਰਗੁਨਿ ਕਰੁ ਪਿਕੁਲ ਹੀ ਨਾਨਕ ਹਉ ਅਨੰਦ ਭੁ
 ਪੁ ਸੁਆਮੀ ਭੁਰਤਾ॥ ੨॥ ੩॥ ਦੇਵਰੀ ਧਾਰੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਮਨਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਿ ਸਦ ਹੋ

॥ ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਜਪਤ ਉਪਰੈ ਬਰਨ ਅਬਰਨਾ ਸਕੁਹੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਜਹੇ ਤੇ ਉਪਜਿ
ਉਤਰੀ ਸਮਾਇ ਉਇਹ ਬਿਧਿ ਜਾਨੀਤ ਬਹੁ ॥ ਜਗ ਜਗਾਇ ਹੋਏ ਹੀ ਧਾਰੀ ਰਹੁ ਨ ਪਾਇ ਉ
ਕਬਹੂੰ ॥ ੧ ॥ ਸੁਖ ਪਾਇ ਉਕੁਰ ਮਥਿ ਨਾ ਸੋ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹੁਏ ਪ੍ਰਭੁ ਜਬਹੂੰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਰੇ ਪ੍ਰੇਮ
ਮਨੋਰਥ ਸਿਧ ਸੰਗਿ ਤਜਿ ਲਬਹੂੰ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ਏਵਰੀ ਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਮਨਿ ਜਿਉ ਅਪ
ਨ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵਉ ॥ ਨੀਚ ਹੁਨੀ ਚ ਨੀਚ ਅਤਿ ਨਾਨਕੋਇ ਗਰੀਬੁ ਲਾਵਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥
ਅਨਿਕ ਅਭਿਬਰਮਾਇ ਅਕੇ ਬਿਰਥ ਤਾਸਿ ਉਪ੍ਰੀਤਿ ਘਟੈ ॥ ਜਿਉ ਅਪ੍ਰਨੇ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖਮਾ
ਨੈ ਤਾਮਹਿ ਸੇਭਾ ਪਾਵਉ ॥ ਦਾਸ ਨ ਦਾਸੇਰੇ ਸੇਤ ਨ ਕੀਜਨ ਕੀ ਦਹ ਲਕਮਾਵਉ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ
ਬਡਿ ਆਈ ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਮਖਹੁ ਬਲਾਵਉ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ਏਵਰੀ ਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ
ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕ੍ਰਮੁ ਭਾਰਿਉ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸਕੁ ਕੇ ਅਪਨਾ ਮਨ ਮਹਿ ਇਹੋ ਬਿਚਾਰਿਉ ॥ ੧ ॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਪਗਾਧਿ ਮਿਟੇ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਦਰਸਨਿ ਦੁਖ ਉਤਾਰਿਉ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਹਾ ਸੁਖ ਪਾਇ
ਉਤਿ ਤਰੇਗ ਬਿਚਾਰਿਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਕੋਟਿ ਪਗਾਧਿ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭੁ ਭੁਭੁਨਿ ਦਾਸਾ ਪ੍ਰਸੰ
ਬਿ ਸਾਰਿਉ ॥ ਮਾਇਆ ਬੰਧ ਕਾਟੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਉਧਾਰਿਉ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ਏਵਰੀ ਧਾ
ਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਮਨ ਮਗਲ ਸਿਆਨ ਪਰਹੀ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਉਦਗ
ਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਆਪੁ ਮੇਟਿ ਪਏ ਸਰਨੀ ਈਇਹੁ ਸਤਿਸਾਧਕ ਹੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਆਗਿ ਆਮਾਨਿ
ਸੁਖ ਪਾਇ ਆਕੁਰ ਮਥੇ ਧੋਗ ਲਈ ॥ ੧ ॥ ਜਾਨ ਪ੍ਰਬੀਨ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ਅਹੀ
॥ ਬਿਨ ਮਹਿ ਬਾਧਿ ਉਥਾਪਨ ਹੋਰੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀ ਮਨ ਪਹੀ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ਏਵਰੀ ਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥
ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਾਹੁ ਜਾਤੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਸਿਤ ਤੁਮਾਰੀ ਪ੍ਰੀਤਾ ਮਤਿ
ਨਕ ਉਕਾਲ ਨ ਪਾਤੇ ॥ ਰਿਗਿ ਤੁਮਾਰੇ ਲਾਲ ਕੁਏ ਹੋਰਾ ਮਨਾ ਮਰਸਿ ਸਾਤੇ ॥ ੧ ॥ ਮਹਾ ਕਿਲਬਿਖ ਕੇ
ਦਿਏ ਬਰੇਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਸਦਿ ਤੁਹਾਰੀ ਹਾਤੇ ॥ ਸੇਵਤ ਜਾਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇ ਆਨਾਨਕ ਗੁਰ
ਚਰਨ ਪਾਗਤੇ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ਏਵਰੀ ਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਿ ਉਨੈ ਈ ॥ ਸੁ
ਦਾਈ ਜੀ ਆਨ ਕੇ ਦਾਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਾ ਕੀ ਬੈਠੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਆਗਿ ਆਨ ਅੰਧੇਰਾ ਸੇਤੀ ਕ

ਦਿਆਲੀਆਦਾਨੁਗਰਦਈ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਲੀਨੇਅਪਨਾਜਾਤਸੇਤੀਲਹੋਈ॥੧॥ ਕਰਮਧਰ
 ਮਕਿਛੁਓਪਜਿਨਅਇਓਨਹਓਪਜੀਨਿਰਮਲਕਰਈ॥ ਛੁਡਿਸਿਆਪਦਸੇਜੈਨਨਕਲਗੋਗਰ
 ਕੀਚਰਈ॥੨॥ ੬॥ ਦਿਵਰੀਧਾਰੀਮਹਲਾ॥੫॥ ਹਰਿਗੁਨਾਮਜਪਿਲਾਗਾਗਤਿਪਾਵਹਿਸੁ
 ਖਸਹਜਅਨੇਦਾਕਾਟੇਜਮਕੇਛਾਗਾ॥੧॥ ਰਗਉ। ਖੇਜਤਖੇਜਤਖੇਜਿਬੀਚਾਰਿਓਹਰਿਸਿਤਨਜਨਾਪ
 ਹਿਆਗਾ। ਤਿਨਾਪਰਾਪਤਿਏਹੁਨਿਧਾਨਾਜਿਨਕੇਕਰਮਿਲਿਖਗਾ॥੧॥ ਸਿਬਡੁਗਰੀਸੇਪਤਿਏਤਸੇ
 ਈਪੁਰੇਸਾਗਾ। ਸੁਦਰਸੁਖਸੁਰਖੈਤਨਾਨਕਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦਿਸਾਗਾ॥੨॥੧੦॥ ਦਿਵਰੀ
 ਧਾਰੀਮਹਲਾ॥੫॥ ਮਨਕਹਅਹਿਕਾਰਿਆਛਾਗਾ। ਦੁਰਗੀਧਅਪਵਿਤ੍ਰਅਪਾਵਨਭੀਤਰਿਜੇਦੀ
 ਸੇਸੇਦੁਗਾ॥੧॥ ਰਗਉ। ਜਿਨਿਕੀਅਤਿਸੁਸਿਮਰਿਪਗਨੀਜੀਉਪ੍ਰਾਨਜਿਨਿਧਾਗਾ। ਤਿਸਹਿ
 ਤਿਆਗਿਅਦੁਰਲਪਦਾਵਹਿਮਰਿਜਨਮਿਮੁਗਧਗਦਾਗਾ। ਅਧਰੀਧੀਧਿਗਲਮਤਿਹੀਨਾਪੂਰੁ
 ਰਾਖਹੁਗਾਖਨਹਾਗਾ। ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰਸਮਰਬਾਕਿਆਨਾਨਕਜੈਤਬਿਦਾਰਾ॥੨॥੧੧॥
 ਦਿਵਰੀਧਾਰੀਮਹਲਾ॥੫॥ ਸੇਪੂਰੇਨੇਰਹੁਤੇਨੇਰੈ। ਸਿਮਰਿਪਿਆਇਗਾਇਗੁਨਗੋਬਿਦਰਿ
 ਨੇਰਨਸਾਧੁਸੇਵੈਗਾ॥੧॥ ਰਗਉ। ਉਪਰੇਦੁਹੁਦੁਲਭਸਾਧੁਸਿਗਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੈਗਾ। ਘਰੀ
 ਨਮਹਤਨਚਸਾਥਿਲਿਬਹੁਕਾਲਨਿਤਹਿਨਿਤਹੈਗਾ॥੧॥ ਅਧਿਲਾਤੇਕਾਚੁਹੁਕਰਤੇਕਿਆਨਾਹੀ
 ਘਰਿਤੇਗਾ। ਨਾਮੁਆਧਾਰਦੀਜੈਨਾਨਕਕਉਆਨਦਸੁਖਘਨੇਗਾ॥੨॥੧੨॥ ਛੁਕੇ॥੩॥ ਦਿਵ
 ਰੀਧਾਰੀਮ॥੫॥ ਮਨਗੁਰਮਿਲਿਨਾਮੁਆਪਗਾਪਿਓ। ਸੁਖਸਹਜਅਨੇਦਮੇਗਲਰਸਜੀਵ
 ਨਕਮੁਲਬਾਪਿਓ॥੧॥ ਰਗਉ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨਾਦਾਸੁਗੀਨੇਕਾਟੇਮਾਇਆਛਾਪਿਓ
 ॥ ਭੁਓਭੁਗਤਿਗਾਇਗੁਦਗੋਬਿਦਜਸਕਾਮਾਰਗੁਸਾਪਿਓ॥੧॥ ਭੁਓਓਅਨੁਗੁਹਮਿਟਿਓਮੇ
 ਰਾਚਾਅਮੇਲਪਦਾਰਥਲਾਪਿਓ। ਬਲਿਗੈਰਨਾਨਕਾਲਖਏਗਾਮੇਰੇਚਾਕਰਅਗਮਅਗਾ
 ਪਿਓ॥੨॥੧੩॥ ਦਿਵਰੀਧਾਰੀਮਹਲਾ॥੫॥ ਆਈਜੇਪੂਰੇਕਗੁਣਗਾਵੈ॥
 ਸਭਲਆਇਆਨੀਵਨਭਲੁਤਾਕੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਲਿਵਲਾਵੈ॥੧॥ ਰਗਉ॥ ਸੁਦਰ
 ਸੁਖਸੁਰਖੈਸੇਬੇਤਾਜੇਸਾਧੁਸਿਗੁਪਾਵੈ॥ ॥ ॥ ॥

ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਰਸ ਨਾ ਬਹੁ ਨਿਨੋ ਯਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਪੁਰਨ ਬਹੁ ਮੁਰਵਿ ਆਮਨ ਤਨ ਮਹਿ ਆਨ ਨਹਿ
 ਸਟੀ ਆਵੈ ॥ ਨਰ ਕਰੇ ਗਨ ਹੀ ਹੋਵਤ ਜਨ ਸਿਗਿ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਲਲਿ ਲਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ੧੪ ॥ ਏਵੇ ਗਿਧਾਰੀ
 ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਏਚਲ ਸੁਖ ਨੈ ਗੀਉਰ ਭਾਇਉ ॥ ਇਤਨੀ ਨ ਬੁਝੈ ਕਬਹੂੰ ਚਲ ਨਾ ਬਿਕਲਿ ਕੁਇਉ
 ਸਿਗਿ ਸਮਾਇਉ ॥ ੧ ॥ ਰਗਾਉ ॥ ਕੁਸਮ ਰੇਗ ਸੇਗ ਰਸਿ ਰਚਿ ਓ ਬਿਖਿ ਆਏ ਕਉ ਧਾਇਉ ॥ ਲੇਕੁ
 ਸੈਨੇ ਮਨ ਸੁਖ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਬੇਗਿ ਤਗਾਉ ਰਿਧਾਇਉ ॥ ੧ ॥ ਫਿਰ ਫਿਰ ਤਬਹੁ ਤਸਮ ਪਾਇਉ ਸੁਤਦੁ
 ਆਰੇ ਆਇਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰ ਬਹੁ ਮੁਸੁ ਆਮੀ ਨਾਨਕ ਲੀਓ ਸਮਾਇਉ ॥ ੨ ॥ ੧੫ ॥ ਏਵੇ ਗਿਧਾਰੀ
 ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਗੁਰ ਚਰਨਾ ॥ ਕਲਿ ਮਲ ਭਾਰ ਨ ਮਨ ਹਿਸ ਪਾਰ ਨਹਿ ਹ ਆਸ ਰੁਸੇ
 ਹਿਤ ਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਗਾਉ ॥ ॥ ਪੁਜਾ ਅਰਚਾ ਸੇਵੇ ਬਿਧਿ ਨਹਿ ਹੋਵ ਲੰਮੇ ਕਰਨਾ ॥ ਬਿਗਸੇ ਮਨਿ ਹੋਵੇ
 ਪਰਗਾਸਾ ਬਹੁ ਰਿਨ ਗਰਭੈ ਪਰਨਾ ॥ ਸਭ ਲਮੁਰ ਤਿਪਰਸਉ ਸੈਤਨ ਕੀ ਇਹੋ ਧਿਆਨਾ ਪਰਨਾ ॥
 ਕੁਇਉ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਰਾਕੁਰ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪਰਿਉ ਸਾਧੀ ਸਰਨਾ ॥ ੨ ॥ ੧੬ ॥ ਏਵੇ ਗਿਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ॥
 ੫ ॥ ਅਧੋਨਹਰਿ ਪਹਿ ਬਿਨ ਤੀਕਹੀ ਐ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅੰਦ ਮੇਗਲ ਨਿਧਿ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਿਧ
 ਲਹੀ ਐ ॥ ੧ ॥ ਰਗਾਉ ॥ ਮਾਨਤਿ ਆਗਿ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਲਾਗਉ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਚ ਲਗਹੀ ਐ ॥ ਆਚ
 ਨ ਲਾਗੈ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਤੇ ਸਰਨਿ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਅਹੀ ਐ ॥ ੧ ॥ ਕੋਟਿ ਪਗਧ ਮਹਾ ਅਕ੍ਰਿਤ ਘਨ ਬਹੁ ਰਿ
 ਬਹੁ ਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਹੀ ਐ ॥ ਕੁਰਨਾ ਮੈ ਪੁਰਨ ਪਰਮੇ ਸਰਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਨਾਹੀ ਐ ॥ ੨ ॥ ੧੭ ॥ ਏਵੇ ਗਿਧਾਰੀ
 ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਗਰੇ ਕਚਰਨ ਰਿਏ ਪਰੇਵੇ ਸਾਗਰੇ ਗਸੇ ਗਸਭਿ ਦੁਖ ਬਿਨਾ ਸੇਉ ਤੇਰੇ ਸਗਲ ਕ
 ਲੇਸਾ ॥ ੧ ॥ ਰਗਾਉ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲ ਬਿਖ ਸਹਿ ਕੋਟਿ ਮਜਨੈ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ
 ਗਾਵਤ ਗੁਣ ਗੋਬਿਲ ਗੋਸਹਜਿ ਧਿਆਨਾ ॥ ੧ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਲਾਦਾ ਸੁਰੀ ਨੈ ਬੋਧਨ ਤੇਰਿ
 ਨਿਗਰੇ ॥ ਜਾਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਜੀਵੇ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬਲਿਗਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ੧੮ ॥ ਏਵੇ ॥ ੪
 ॥ ਏਵੇ ਗਿਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਮਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਚਰਨ ਨਿਹਾਰਉ ॥ ਕਰਹੁ ਅਨਗ੍ਰਹ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ
 ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂੰ ਨ ਭਾਰਉ ॥ ੧ ॥ ਰਗਾਉ ॥ ॥ ਸਾਧੂ ਪੁਰਿ ਲਾਈ ਮੁਖਿ ਸਸਤ ਕਿਰਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖਲਾ
 ਰਉ ॥ ਸਭ ਤੇ ਨੀਚ ਆਤਮ ਕਰਿ ਮਾਨਉ ਮਨ ਮਹਿ ਇਹੁ ਸੁਖ ਪਾਰਉ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਰਾਕੁਰ ਅਬਿਨ

ਸੀਕਲਮਲਸਗੋਲੇਧਾਰਉ॥ ਨਾਮੁਨਿਧਾਨਨਾਨਕਦਾਨਪਾਵਉਕਿਟਿਲਾਇਉਰੇਪਾਰਉ॥ ੧॥
 ੧੬॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਪ੍ਰਭੁਜੀਉਖੇਖਉਦਰਸਤਮਾਰਾ॥ ਸਿਦਰਪਿਆਨੁਪਾਰਦਿ
 ਨੈਰੀਜੀਆਪ੍ਰਾਨੇਤਪਿਆਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸਾਸਤਬੰਦਪੁਰਾਨੁਅਵਿਲੋਕਸਿਮ੍ਰਿਤਿਤਤੁ
 ਬੀਚਾਰਾ॥ ਦੀਨਾਨਾਥਪ੍ਰਾਨਪਤਿਪੁਰਨਕੁਦਜਲਉਪਰਨਹਾਰਾ॥ ੧॥ ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਕੁਗਤਿ
 ਜਨਸੇਵਕਤਾਰੀਬਿਖੈਅਧਾਰਾ॥ ਤਿਨਜਨਕੀਪੂਰਿਥਾਛੋਨਿਤਨਾਨਕਪਰਮੇਸਰਦੇਵਨਹਾਰ
 ॥ ੨॥ ੨੦॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਤੋਗਜਨਗਮਰਸਾਇਦਿਮਾਤਾ॥ ਪ੍ਰੇਮਰਸਾਨਿ
 ਧਿਜਾਕਉਉਪਜੀਛੋਡਿਨਕਤਹੁਜਾਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬੈਰਤਹਰਿਹਰਿਸੇਵਤਹਰਿਹਰਿਹ
 ਰਿਰਸੁਕੁਜਨੁਖਾਤਾ॥ ਅਰਸਤਿਤੀਰਥਮਜਨਕੀਨੇਸਾਪੁਪ੍ਰਗੀਨਾਤਾ॥ ੧॥ ਸਭਲੁਜਨਮੁਹ
 ਰਿਜਨਕਾਉਪਜਿਆਜਿਨਿਕੀਨੇਸਉਤੁਬਿਦਾਤਾ॥ ਸਗਲਸਮੁਹਲੈਉਪੇਰਨਾਨਕਪੁਰਨਬ੍ਰਹ
 ਮਪਦੁਤਾ॥ ੨॥ ੨੧॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਹਲਾ॥ ੬॥ ੫॥ ਮਾਈਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨਨਪਾ
 ਈਐ॥ ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਛਿਰਤਬਿਲਲਾਤੇਮਿਲਤਨਹੀਗੋਸਾਈਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਿਹਰੇਗ
 ਸੇਗਤਨਬਾਧਿਉਬਹੁਜੇਨੀਕੁਰਮਾਈਐ॥ ਦਿਕਨਨਪਾਵੈਬਿਨਸਤਿਸੇਗਤਿਕਿਸੁਆਗੋਜਾਇ
 ਹੁਆਈਐ॥ ਕਰੈਅਨੁਗ੍ਰਹਸੁਆਮੀਮੇਰਾਸਾਧਚਰਨਦਿਤੁਲਾਈਐ॥ ਸਿਕਦਪੈਰਕਦੇਬਿਨਕੀ
 ਤਰਿਨਾਨਕਹਰਿਦਰਸਸਮਾਈਐ॥ ੨॥ ੨੨॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਚਾਕੁਰਹੋਏ
 ਆਪਿਦਇਆਲਾ॥ ਕੁਈਕਲਿਆਣਅਨੇਦਰੁਪਹੋਈਹੋਉਬਰੇਬਾਲਗਪਾਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਦਇਆਕਰਿਜੇਲਿਕਰੀਬਨਤੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮਨਿਪਿਆਇਆ॥ ਗਬਿਦੇਇਗਬੇਪਰਮੇਸਰ
 ਸਗਲਾਦੁਰਤੁਮਿਟਾਇਆ॥ ੧॥ ਦੁਰਨਾਰੀਮਿਲਿਸੰਗਲਗਾਇਆਚਾਕੁਰਕਾਜੇਕਾਰਾ॥
 ਕਹਨਾਨਕਜਨਕਉਬਲਿਜਾਈਐਜੇਸਕੁਨਾਕਰੇਉਪਾਰਾ॥ ੨॥ ੨੩॥
 ॥ ॥

ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ॥ ਪ੍ਰਗ॥ ੩॥

੧ਚਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਪਨੇਸਤਿਗੁਰਪਹਿਬਿਨਉਕਹਿਆ॥ ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਦੁਖਭੈਜਨਮੇਰਾਸਗਅੰਦੇ

ਸਰਗਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਹਮ ਪਾਧੀ ਪਾਧੀ ਡੀਲੇ ਡੀਹ ਮਗਾਨੁ ਅਵਗੁਨ ਸਰੁ ਸਹਿਅ ॥
 ਕਰਮ ਸਤ ਕੀਧਾਰਿ ਸਾਜਿ ਨਿਵੇਲੇ ਮੁਏ ਦਸ ਦੋਜੇ ਖਇਆ ॥ ੧ ॥ ਪਰ ਉਪਕਾਰੀ ਸਰਬ ਸਧਾ
 ਰੀ ਸਭ ਲਦ ਰਸਨ ਸਹਜਿ ਇਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਰਗੁਨ ਕਉ ਦਾਤਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਉਰ ਪਰਿਆ
 ॥ ੨ ॥ ੨੪ ॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਅਨਾਥ ਨਥ ਪੂਰੁ ਹਮੇਗਾ ਸਰਨਿ ਆਇ ਓਰਾ
 ਖਨ ਹੋਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਪਾਖਰਾਖੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਆਰੋਪਾਛੁ ਭੈ ਭੀ ਵਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਜਬ ਚਿ
 ਤੁੰ ਉਤਬਤੁ ਹੋਰੇ ॥ ਉਨ ਸਮਾਰਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਸੁਨਿ ਗਾਵੁ ਉਗਰ ਬਚਨਾਰੇ ॥ ਬਲਿ
 ਬਲਿ ਜਾਉ ਸਾਧ ਦਰਸਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖ ਉਏ ਕ ਅਸਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰੁ ਮੇਰੇ ਕਰਨੇ ਹਾ
 ਰੇ ॥ ੪ ॥ ੨੫ ॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਪੂਰੁ ਇਹ ਮੇਰੇ ਬੁਝੇ ਮੇਰਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨੁ
 ਦਇਆਲੁ ਮੇਹਿ ਦੇਵੀ ਕਰਿ ਸੇਤ ਨ ਕਢੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਾਤ ਹਕਾਲ ਲਾਗ ਉਜਨ ਚਰਨੀ
 ਨਿਸੁ ਬਾਸੁਰ ਦਰਸੁ ਪਾਵੁ ਉ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਿ ਕਰ ਉਜਨੇ ਸੇਵਾਰ ਸਨਾਹਿ ਗੁਨ ਗਾਵੁ ਉ ॥
 ੧ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰ ਉਪੁਰੁ ਅਪਨਾ ਸੇਤ ਸੇਗਿ ਨਿਤ ਰਹੀ ਐ ॥ ਏਕ ਅਪਾਰੁ ਨਾਮੁ ਪਨੁ ਮੇਰਾ
 ਅਨਦ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਲਹੀ ਐ ॥ ੨ ॥ ੨੬ ॥
 ਗਗਨ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਪਥਾ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਮੀਤ ਐ ਸੇਹਰਿ ਜੀਉ ਪਾਏ ॥ ਛੇਡਿ ਨ ਜਾਈ ਸਦਹੀ ਸੇਰੇ ਅਨਦਿ ਨ ਗਰੇ ਮਿਲਿ ਗਾਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾ
 ਉ ॥ ਮਿਲਿ ਉਮੇਰੇ ਹਰ ਸਰਬ ਸੁਖੈ ਨਾਤਿ ਆਗਿ ਨ ਕਤ ਹੁਜਾਏ ॥ ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਬਹੁਏ
 ਖੋਪ੍ਰਿ ਆਰੇ ਮਨ ਸਮ ਸਰਿ ਲਾਏ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਬੁਝੇ ਸੇਰੇ ਅਰੇ ਅਨਹਤ ਰੁਣੁ ਟੁਟ ਲਾਏ ॥ ਕਹੁ
 ਨਾਨਕ ਸਦਾਰੇ ਗਮੇ ॥ ਕਹੁ ਪ੍ਰਅਖੀਤੇ ਸਦ ਬਾਏ ॥ ੨ ॥ ੨੭ ॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫
 ॥ ਦਰਸਨ ਨਾਉ ਮਨ ਆਏ ॥ ੧ ॥ ਬੁਝਿ ਆਇ ਉਹੈ ਸਗਲ ਬਾਨਰੇ ਅਹਿ ਪਰਿ ਉਸਿਤ ਪਛੇ ॥
 ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਕਿਸਹ ਉਸੇਵੀ ਕਿਸੁ ਆਰਾਏ ॥ ਦਿਸੈ ਸੇਗਾਏ ॥ ਸਾਧ ਸਿਗਤਿ ਕੀ ਸਰਨਿ ਪ
 ਰੀ ਐ ਚੁਰਦੇ ਰੇ ਮਨੁ ਭਾਏ ॥ ੧ ॥ ਜਗਤਿ ਨ ਜਾਨਾਗੁ ਨਨਹੀ ਕੋਈ ਮਹਾਦੁਤ ਰੁਮਾਇ ਆਏ
 ॥ ਆਇ ਪਰਿ ਉਨਾਨਕ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ॥ ਤਉ ਉਤਰੀ ਸਗਲ ਦੁਗਾਏ ॥ ੨ ॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀ ਮਹਲ

ਤਿਸ
 ਤੇ

॥ ५ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਧ੍ਰਿਅ ਬਚਨ ਤਹਾਰੇ ॥ ਅਤਿ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਮਨ ਮਹਨ ਧਿਅ ਰੇ ॥ ਸਭੁ ਹੁਮ ਪਨਿਗਾਰੇ ॥ ੧ ॥
 ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਾਜਨ ਚਾਹੁ ਉਮਰ ਤਿਨ ਚਾਹੁ ਉਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਕਮਲਾਰੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਸੋਹ ਸਸਿ ਪਮਨਿ
 ਇੰਦ੍ਰਾ ਮੇਹਿ ਚਾਕਰ ਹੀ ਦਰਸਾਰੇ ॥ ਦੀਨ ਦੁਆਰੇ ਆਇ ਉਦਾਰ ਸਾਰ ਨਿਧਿ ਰਿਓ ਸਿਤ ਹਾਰੇ ॥ ਕਹੁ
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲੇ ਮਨ ਹਰ ਮਨ ਸੀਤਲ ਬਿਗਸਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੨੬ ॥ ਦੇਵ ਗੋਪਾਗੀ ਮਹਲਾ
 ॥ ੫ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸੇਵੁ ਪੁਰਿ ਉਤਾਰਿਉ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭੁਏ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੇ ਬਹੁ ਫਿਜਨ ਮਿ
 ਨਹੀ ਮਾਰਿਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਕੋਰਤ ਨਜਨ ਮੁਨਹੀ ਹ
 ਰਿਉ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਨ ਗਾਇ ਬਿਖੈ ਬਹੁਤ ਰਿਅ ॥ ਕੁਲਹਿ ਸਮੁਹ ਉਧਾਰਿਉ ॥ ੧ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਸਿ
 ਮਾਰਿ ਦੁਹੀਤ ਰਿਸਾ ਸਿਗਿਰਾ ਸਿਉ ਚਾਰਿਉ ॥ ਨਾਨਕ ਉਦਗੀ ਜਗਦੀਸੁ ਰਖੁ ਨਹ ਪੁਨਹ ਬ
 ਲਿਹਾਰਿਉ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਨ ਗਾਇ ਬਿਖੈ ਬਹੁਤ ਰਿਅ ॥ ਕੁਲਹਿ ਸਮੁਹ ਉਧਾਰਿਉ ॥ ੧ ॥ ਚਰਨ
 ਕਮਲ ਬਸਿ ਮਾਰਿ ਦੁਹੀਤ ਰਿਸਾ ਸਿਗਿਰਾ ਸਿਉ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੩੦ ॥ ੧
 ਗਗਨ ਦੇਵ ਗੋਪਾਗੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਅਰੁ ॥ ੪ ॥ ੧ ਉਸਤਿਗਾਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਕੁਰਤ ਫਿਰੇ ਬਨ ਬੇਖ ਮੇਹ ਨ ਰਹਤ ਨਿਗਾਰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਕਥਨ ਸੁਨਾਵਨ ਗੀਤ ਨੀ
 ਕੋ ਗਾਵਨ ਮਨ ਮਹਿ ਪਰਤੇ ਗਾਰ ॥ ੧ ॥ ਅਤਿ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਹੁਤ ਰਸਿ ਅੰਗੇ ਬਿਦਿ ਆਰਸਨਾ ਚਾਰ
 ॥ ੨ ॥ ਮਾਨ ਮੇਹ ਮੇਰੇ ਤਰ ਬਿਬਰਜਿ ਤੇਹੁ ਮਾਰਗੁ ਖੈਡ ਪਾਰ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਬੁਝਲ
 ਤਰੀ ਅਲੇਖੁ ਕੋਰਿ ਰਖਾ ਸਿਤ ਸੇਗਾਰ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੩੧ ॥ ੬
 ਦੇਵ ਗੋਪਾਗੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਅਰੁ ॥ ੫ ॥ ੧ ਉਸਤਿਗਾਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਜੇਧੇ ਬਿਓਰੀ ਉਚ ਮੇਹ ਨੁ ਸਭੁ ਤੇ ਉਚਾ ॥ ਆਨਨ ਸਮ ਸਰਿ ਕੋ ਉਲਗੈ ਲੁਲੀ ਐ ਮੇਲਿਨ ਮੁਲੀ ਐ
 ਕਤ ਪਾਈ ਐ ਮਨ ਰਚਾ ॥ ੧ ॥ ਖੋਜ ਐ ਸੇਖਾ ਅਨਿਕੁ ਤਪੈ ਬਾ ਬਿਨੁ ਗਾਰ ਨਹੀ ਪਹੁ ਚਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾ
 ਨਕ ਬਿਰਪਾ ਬਰੀ ਚਾਕਰ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਰਸਿ ਕੋ ਚਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ਦੇਵ ਗੋਪਾਗੀ ਮਹਲਾ
 ॥ ੫ ॥ ਮੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪੈ ਬਿਉਦੁ ਨਾਨਾ ਹੀ ਕੋ ਕੋ ॥ ਬੰਡੁ ਦੀਪ ਸਭੁ ਤੁਰਿ ਰਵਿ ਆਪੁ ਰਿਰਹਿ
 ਓਸ ਕੁਲੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਅਗਮ ਅਗੀ ਮਾਕਦਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਸੀਵੈ ਸੁਨਿ ਸੇਉ ॥ ਚਾਰਿ ਅ

ਤੁਹਿ ਭੋਗੇ ਮੁਚਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਅਤਿ ਬੰਡੁ ਗਾਰ ਬਾਹਨੀ ਅਗਰੁ ਗਾਉ ॥ ਲੋਨ ਤੁਹੀ

ਸਰਮਚਾਰਿ ਥਰਨਾਮੁ ਕਤਿ ਕੁਏ ਸੇਵੇ ਤਉ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਸਬਦੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਪਰਮਪਦੁ ਤਿਆਗ
 ਏਸੁ ਖੋਹੇ ਉ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕੁਏ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਸਹੁ ਜੇਉ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥

੩੩ ॥ ॥

ਦੇਵਰੀ ਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਘਰਾ ॥ ੬ ॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਏਕੈ ਰੇ ਹਰਿ ਏਕੈ ਜਾਨ ॥ ਏਕੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਨੁ ਮੁੰਤਰੁ ਬਾਨੁ ਸਦੁ ਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸੇਜ ਮਨ ਹੀ ਕ

੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਿ ਮੁਖਿ ਤਹੁ ਉਤਮ ਕੁਮਾਰੁ ਨ ਕਛੁ ॥ ਰਹਿ ਰੇ ਰਵਿ ਆਸਰ ਬਾਨ ॥ ੧ ॥ ਜਿਉ ਬੈਸੇ

ਤਰਕਾਸਟ ਮਰਗਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸੇਜ ਮਨ ਹੀ ਕਾਰਜ ਸਾਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਨ ਪਾਵੈ ਗੋਹਰਿ ਜੀ ਕੇ ਦੁਆ

ਰਮਿਲਿ ਸਿਗਤਿ ਤਜਿ ਅਰਿਮਾਨ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਏ ਹੋ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੩੪ ॥ ਦੇਵਰੀ

ਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਜਾਨੀ ਨ ਜਾਈ ਤਾਰੀ ਗਾਤਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹੁ ਧੇਖਾਰ ਉਹੁ ਉਕਰਿ ਚਤੁ

ਗਈ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮੇ ਕਹੁ ਨ ਕਹਾਂਤਿ ॥ ੧ ॥ ਗਣਗੀ ਧਰ ਬਸਿ ਪਾਏ ਅਰੁ ਸਾਧਿਕ ॥ ਸੁਰਿਨ ਬੋ

ਵ ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮਾਇਕ ॥ ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਉਚਰਤ ਦਿਨੁ ਗਾਤਿ ॥ ਅਗਮ ਅਗਮਤਾ ਕੁਰੁ ਅਗਾਧਿ ॥

ਗਨ ਬੇਅੰਤ ਬੇਅੰਤੁ ਕੁਲ ਨਾਨਕ ॥ ਕਹੁ ਨ ਜਾਈ ਪਰੈ ਪਗਤਿ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੩੫ ॥ ਦੇਵਰੀ

ਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਪਿਆਏ ਗਾਏ ਕਰੈ ਨ ਗਾਗੁ ॥ ਕੁਉ ਨਾਹੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨਿਧਾ ॥ ਅਨਿ

ਕਉਹੀ ਰੇਏ ਕਸਮ ਮਾਰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਲਮੁਰ ਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰੇ ਮਾਥੈ ॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖ ਉਤਤ

ਤ ਸਾਥੈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥ ੧ ॥ ਸਮਰਥ ਅਥਾਹੁ ਬਡਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥ ਘਟ ਘਟ

ਅੰਤ ਰਿਸਾਹਿ ਬਨੇਗਾ ॥ ਤਾਰੀ ਸਰਨਿ ਆਸਰ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ॥ ਜਾਕਾ ਅੰਤ ਨ ਪਾਗਾਵਾਰਾ ॥ ੨ ॥

੩ ॥ ੩੬ ॥ ਦੇਵਰੀ ਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਉਲਟੈ ਰੋਮਨ ਉਲਟੀ ਰੋ ॥ ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਕਰਿ ਉਲ

ਟੀ ਰੋ ॥ ਝੂਟ ਕੀਰਿ ਝੂਟ ਪਰੀ ਤਿਛੁਟ ਕੀਰੇ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਛੁਟ ਕੀਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਕਾ

ਰਜ ਕੁਰਿ ਮੇਦਰ ਗਾਂਧਿ ਉਝੈ ਪੈ ਸੋ ਕਾਲੁ ਖੀਰੀ ॥ ਦੁਰਹੁ ਜੀਤੇ ਕੁਗਿ ਗਇਉ ਹੋ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਛੁਟ

ਕੀ ਤਿਕਟੀ ਰੋ ॥ ੧ ॥ ਰਾਗ ਉਦਾਨੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿ ਪਿਮੇਗਾ ਮੁਖ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਜਦੁ ਸੀਰੇ ॥ ਜ

ਸਨਾਨ ਕਦਾ ਸਾਧਾ ਸਕੈ ਕਰੀ ਅਹੁ ਮੇਰਾ ਮੁੰਡ ਸਾਧ ਪਛਾਹੈ ਨਿਕੁਲ ਸੀਰੇ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥

੨੭॥ ॥

੨੭॥

ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ ਅਘਗਾ ੭॥

੧ ਉਸਤਿਗਰਪੁਸਾਇ॥

ਸਰੁਦਿਨਕੇਸਮਰਬਧੇਬਥਿਰਲੇਹਉਬਲਿਜਾਉ॥ ਗਾਵਨਲੁਵਨਸਿਤਨਤੈਰਚਰਨਉਦੁਕੇਪਾ
ਉ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਸਾਜਨਬਾਸਨਸਹਜਕੇਵਲਕਰਦਮੇ॥ ਏਕਅੰਤਅਨੁਪੈਚਉ॥ ੧॥ ਰਿਧਿਸਿ
ਧਿਨਿਧਿਕਰਤਲਜਗਜੀਵਨਸੁਖਨਾਥਅਨੇਕਉ॥ ਦਇਆਮਇਆਕਿਰਪਾਨਾਨਕਕਉ
॥ ਸੁਨਿਸੁਨਿਜਸੁਜੀਵਉ॥ ੨॥ ੧॥ ੩੨॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਗੁਜਮਲਾਛਕਾ॥ ਮਃ ੪ ॥ ੩੨॥
ਮਃ ੫ ॥ ਤਿਨਕਾਜਮਲਾ॥ ੪ ॥ ੪ ॥

ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥

੧ ਉਸਤਿਗਰਪੁਸਾਇ॥

ਯਹਮਨੈਕਨਕਹਿਉਕੈਰੇ॥ ਸੀਖਸਿਖਾਇਰਹਿਉਅਪਨੀਸੀਦਰਮਤਿਤਨਦਰੇ॥ ੧॥ ਰਗਉ
॥ ਮਦਿਮਾਇਅਕੈਰੁਇਉਬਾਵੇਰਹਰਿਜਸਨਹਿਉਚੈਰੇ॥ ਕਰਿਪਰਧੈਚਜਗਤਕਉਡੁਹਕੈਅਪ
ਨੈਉਦਰੁਕੈ॥ ੧॥ ਸੁਆਨਪੁਛਜਿਉਹੋਇਨਸੁਧੈਕਹਿਉਨਕਾਨਪੈਰੇ॥ ਕਹਨਾਨਕਕੁਜਗਮ
ਨਾਮਨਿਤਜਾਤੇਕਾਜਸਰੇ॥ ੨॥ ੧॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਹਲਾ॥ ੬ ॥ ਸਕਿਰਿਛੁਜੀਵਤਕੈਬਿਦੁ
ਗਰੁਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸਤਬੰਧਅਭਿਛਨਿਬਿਹਰੀਨਾਰਿ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਤੜਤੇਪ੍ਰਾਨਹੇ
ਤਜਬਨਿਅਰੈਦੇਰਤਪ੍ਰਤਮਕਾਰਿ॥ ਆਧਿਘਰੀਕਉਨਹਰਾਥੈਘਰੈਤੇਦੇਤਨਿਕਾਰਿ॥ ੧॥
ਮਿਗਤਿਸਨਾਜਿਉਜਗਰਚਨਾਹਿਉਚੇਖਹਰਿਦੈਬਿਚਾਰਾ॥ ਕਹਨਾਨਕਕੁਸਗਾਨਾਮਨਿਤ
ਜਾਤੇਹੋਤਉਧਾਰਾ॥ ੨॥ ੨॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਹਲਾ॥ ੬ ॥ ਜਗਤਮੈਝੁਰੀਦੈਖੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਅ
ਪਨੇਹੀਸੁਖਸਿਉਸਰੁਲਗੇਕਿਆਦਾਕਾਕਿਆਮੀਤ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਮੇਰੇਉਮੇਰੇਉਸੇਰੁਕ
ਹਤੈਹਹਿਤਸਿਉਬਾਧਿਉਚੀਤਾ॥ ਅੰਤਕਾਲਸਿਗੀਨਹੀਕੈਈਇਹਅਚਰਜਹੋਹੀਤਾ॥ ੧॥ ਮ
ਨਮੁਰਖਅਜੁਹਨਹੀਸਮਝਤਸਿਖਦੇਹਰਿਉਉਨੀਤਾ॥ ਨਾਨਕਕਉਜਲਪਰਿਧੈਹੋਜਉਗਾ
ਦੁਖੁਭੋਗੀਤਾ॥ ੨॥ ੩॥ ੪੩ ॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰਗਾਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਗਬਿਹਗਗਜਾਤਉਪਦਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ ਘਰ॥ ੨ ॥ ਦੁਤਨਸੰਗਰੀਆ॥ ਕੁਇਐਗਨਿ
ਬਸਰੀਆ॥ ਅਨਿਕਉਪਰੀਆ॥ ੨ ॥ ਤਉਮੈਹਰਿਹਰਿਕਰੀਆ॥ ਤਉਸਖਸਹੁਜੀਆ॥ ੧ ॥ ਰਹਾ
ਉ॥ ਮਿਥਨਮੋਹਰੀਆ॥ ਅਨਿਕਉਮੇਰੀਆ॥ ਦਿਚਿਪੂਸਨਘਿਰੀਆ॥ ੨ ॥ ਸਗਲਬਦਰੀਆ॥
ਬਿਰਖਇਕਤਰੀਆ॥ ਬਹੁਬਿਧਹਿਪਰੀਆ॥ ੩ ॥ ਬਿਰੁਸਾਧਸੂਠਰੀਆ॥ ਜਗਰੀਰਤਨਹਰੀ
ਆ॥ ਨਨਕਸਰਨਰੀਆ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਗੁਰੂਬਿਰਾਗਤਮਹਲਾ॥ ੪ ॥ ਘਰੁ॥ ੧ ॥ ੧੩ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਹਰਿਬੀਰਾਤਨਹਰੇਉਚੈਨਾ॥ ਜਿਹੀਤਜੀਤਪੀਸਚਿਹਾਰੇਅਰੁਬਹੁਲੇਗਸਿਆਨੇ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥
ਛਿਨਮੇਰਾਉਰੇਕਕੋਰਈਗਉਰੇਕਕਛਿਨਾਰੇ॥ ਰੇਤੇਭਰੇਭਰੇਸਖਨਾਵੈਯਹਤਾਰਉਬਿਦੁਹਾਰੇ॥
੧॥ ਅਪਨੀਮਾਇਆਆਪਿਪਸਾਰੀਆਪਹਦੇਖਨਿਹਾਰਾ॥ ਨਾਨਾਕੁਪਧਰੇਬਹੁਰੇਗੀਸਭੁਤੇਰੇਹਨਿ
ਆਰਾ॥ ੧॥ ਅਗਤਿਅਪਾਰਅਲੇਖਨਿਰੇਜਿਨਜਿਹਸਭੁਜਗੁਰੁਮਾਇਉ॥ ਸਗਤਭਰਮਤਜਿ
ਨਾਨਕਪ੍ਰਾਨੀਚਰਨਤਹਿਚਿਤੁਲਾਇਉ॥ ੩॥ ੧ ॥ ੩ ॥

ਗਗੁਬਿਗਗਨਾਢੈਤਾਮਹਲਾ॥ ੪ ॥ ਘਰਾ॥ ੧॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਪਿਆਈਐਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀਏਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅਮੇਲੇਰਾਮ॥ ਹਰਿਰਸਿਬੀਧਾਹ
ਰਿਮਨੁਪਿਆਰਾਮਨੁਹਰਿਰਸਿਸਮਝਿਕੇਲੇਰਾਮ॥ ਗੁਰਮਤਿਮਨੁਰਗਾਈਐਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀ
ਏਅੰਨਤਨਕਾਹੁਡੇਲੇਰਾਮ॥ ਮਨਚਿਦਿਅਨਾਢਲਪਾਇਆਹਰਿਪ੍ਰਭੁਗੁਣਨਾਨਕਬਾਣੀਬੋਲੇਰਾ
ਮ॥ ੧॥ ਗੁਰਮਤਿਮਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵਰਨਾਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀਏਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੋਲਾਆਲਾਏਰਾਮ॥ ਅੰਮ੍ਰਿ

ਤਬਾਣੀਕੁਗਤਜਨਾਕੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀਏਮਨਿਸੁਣੀਐਹਰਿਲਿਵਲਾਏਗਾਮਾ॥ਚਿਰੀਵਿਛੁਨਾਹ
 ਰਿਪੁਕੁਪਾਇਆਗਲਿਮਿਲਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਏਗਾਮਾ॥ਜਨਨਾਕਮਨਿਅਨਦਭੁਇਆਹੋਮੇਰੀ
 ਜਿੰਦੁਨੀਏਅਨਹਤਸਬਦੁਵਜਾਏਗਾਮਾ॥ ੨॥ਸਖੀਸਹੇਲੀਮੇਰੀਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀਏਕੇਈਹਸਿ
 ਪ੍ਰਭੁਆਇਮਿਲਾਵੈਗਾਮਾ॥ਹਉਮਨਦੇਵਉਤਿਸਅਪਣਾਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀਏਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕੀਹਰਿਕ
 ਥਾਸੁਨਾਵੈਗਾਮਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਅੰਗਾਪਿਹਰਿਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀਏਮਨਚਿੰਦਿਅਨਾਛਲਪਾਵੈ
 ਗਾਮਾ॥ਨਾਨਕਕੁਜਹਰਿਸਰਣਾਗਤੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀਏਵਡਭੁਭੀਨਾਮਪਿਆਵੈਗਾਮਾ॥ ੩॥ਕਰਿ
 ਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਆਇਮਿਲਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀਏਗੁਰਮਾਤਿਨਾਮਪਰਗਾਸੈਗਾਮਾ॥ਹਉਹਰਿਬਾਧੁਉ
 ਡੀਣੀਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀਏਜਿਉਜਲਬਿਨਕਮਲਉਦਾਸੈਗਾਮਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰੇਰਮੇਲਾਇਆਮੇਰੀ
 ਜਿੰਦੁਨੀਏਹਰਿਸਜਣੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਸੈਗਾਮਾ॥ਪਨੁਪਨੁਗੁਰੁਹਰਿਦਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀਏਜਲ
 ਨਨਾਨਕਨਾਮਿਬਿਗਾਸੈਗਾਮਾ॥ ੪॥੧॥ ਖਿਲਾਵਲਮਹਲਾ॥ ੪॥ਐਮ੍ਰਿਤਹਰਿਨਾ
 ਮੇਰੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀਏਐਮ੍ਰਿਤਗੁਰਮਾਤਿਪਾਏਗਾਮਾ॥ਹਉਸੇਮਾਇਆਬਿਖਮਹੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀ
 ਏਹਰਿਐਮ੍ਰਿਤਬਿਖਲਹਿਜਾਏਗਾਮਾ॥ਮਨੁਸੁਕਾਹਰਿਅਹੋਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀਏਹਰਿਹਰਿ
 ਨਾਮਪਿਆਈਐਗਾਮਾ॥ਹਰਿਭਾਗਵਡੇਲਿਖਿਪਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀਏਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਸ
 ਆਏਗਾਮਾ॥ ੧॥ਹਰਿਸੇਤੀਮਨਬੋਧਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀਏਜਿਉਬਾਲਕੁਲਗਦੁਪਖੀਰੋਗਾਮਾ
 ॥ਹਰਿਬਿਨਸਤਿਨਪਾਈਐਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀਏਜਿਉਚਤ੍ਰਿਕੁਜਲਬਿਨਟੇਰੇਗਾਮਾ॥ਸਤਿਗੁ
 ਰਸਰਨੀਜਾਇਪਉਨੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀਏਗੁਣਦਸੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕੋਰੇਗਾਮਾ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਮੇ
 ਲਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀਪ੍ਰਰਿਵਾਜੇਸਬਦੁਘੋਨੇਰੇਗਾਮਾ॥ ੨॥ਸਨਧਹਉਮੇਵਿਛੁਨੇਮੇਰੀ
 ਜਿੰਦੁਨੀਏਬਿਖਬਾਧਹਉਮੈਜਾਲੇਗਾਮਾ॥ਜਿਉਪੰਖੀਕਪੋਤਿਅਪਿਥਨਾਇਆਮੇਰੀ
 ਜਿੰਦੁਨੀਏਤਿਉਮਨਮਖਿਸਭਿਵਸਿਕਾਲੇਗਾਮਾ॥ ॥ਐਮੇਰਿਮਾਇਆਚਿਤੁਲਾ
 ਦਿਏਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀਏਸੇਮਨਮੁਖਮੁਖੁਬਿਤਾਲੇਗਾਮਾ॥ ॥ਜਨਾਤਾਹਿਤਾਹਿਸਰ
 ਣਾਗਤੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀਏਗੁਰਨਾਨਕਰੋਹਰਿਰਖਵਲੇਗਾਮਾ॥ " "

ਗੁਰਨਾਨਕਹਰਿਰਖਵਾਲੇਗਾਮ॥ ੩॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਲਿੰਓਬਾਰੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀਏਪਰਿਭਾਗ
 ਵਡੇਹਰਿਪਾਇਆਗਾਮ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪੈਤਹੋਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀਏਗੁਰਖੇਵਦੁਸਬਦਿਭਾਗਇ
 ਆਗਾਮ॥ ਹਰਿਹਰਿਪੁਰਖਦਇਆਲੁਹੋਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀਏਗੁਰਸਤਿਗੁਰਮੀਚਲਗਾਇਆ
 ਗਾਮ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਸੁਦਿਬੈਨਤੀਹਰਿਹਰਿਜਨਨਾਨਕਨਾਮਪਿਆਇਆਗਾਮ॥ ੪॥ ੨॥
 ਬਿਹਾਗਨਾਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਜਗਿਸੁਕਤਕੀਰਤਿਨਾਮੁਹੋਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀਏਹਰਿਕੀਰਤਿਹਰਿ
 ਮਨਪਾਰੇਗਾਮ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਵਿਤੁਹੋਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀਏਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਉਪਾਰੇਗਾ
 ਮ॥ ਸਰੁਕਿਲਵਿਖਪਾਪਦੁਖਕੁਦਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀਏਮਲਗੁਰਮਖਿਨਾਮਿਉਤਾਰੇਗਾਮ॥
 ਵਡਪੁਨੀਹਰਿਪਿਆਇਆਜਨਨਾਨਕਹਮੁਰਖਮਗਪਾਨਿਸਤਾਰੇਗਾਮ॥ ੧॥ ਜਿਹਰਿਨਾ
 ਮਪਿਆਦੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀਤਿਨਾਪੈਚਵਸਗਤਿਆਏਗਾਮ॥ ਅੰਤਰਿਨਿਵਨਿਪਿਨਾਮਹੋਮੇ
 ਰੀਜਿੰਦੁਨੀਏਗੁਰਸਤਿਗੁਰਅਲਖਥਾਏਗਾਮ॥ ਗੁਰਿਆਸਾਮਨਸਾਪੁਰੀਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁ
 ਨੀਏਹਰਿਮਿਲਿਆਰੁਖਸਰੁਜਾਏਗਾਮ॥ ਪੁਰਿਮਸਤਕਿਹਰਿਪੁਰੁਲਿਖਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀ
 ਏਜਨਨਾਨਕਹਰਿਚਾਣਗਾਏਗਾਮ॥ ੨॥ ਹਮਪਾਪੀਕਰਵੀਏਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀਏਪਛੋਂਹੀ
 ਨਗਾਮਾਇਆਗਾਮ॥ ਵਡਭਾਗੀਗੁਰਪਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀਏਗੁਰਿਪੁਰੇਗਤਿਮਿਤਿਪਾਇਆ
 ਗਾਮ॥ ਗੁਰਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਮਖਿਓਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀਏਗੁਰਿਪੁਰੇਗਤਿਮਿਤਿਪਾਇਆਗਾਮ॥ ਗੁ
 ਰਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਮਖਿਓਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀਏਫਿਰਿਮਰਦਾਬਹੁੜਨੀਵਾਇਆਗਾਮ॥ ਜਨਨਾਨ
 ਕਸਤਿਗੁਰਜੇਥਿਲੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀਏਤਿਲਕੇਸਰੁਦੁਖਗਵਾਇਆਗਾਮ॥ ੩॥ ਅਤਿਉਤਮੁਹਰਿ
 ਨਾਮਹੋਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀਏਜਿਤੁਜਪੀਐਪਾਪਗਵਾਏਗਾਮ॥ ਪਤਿਤਪਵਿਤੁਗੁਰਹਰਿਕੀਏਮੇਰੀਜਿੰਦੁ
 ਨੀਏਚਹੁਕੁਠੀਚਹੁਜਗਿਜਾਏਗਾਮ॥ ਹਉਮੈਲੁਸਰੁਉਤਰੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿ
 ਸਰਿਤਾਰਾਮ॥ ਅਪਰਾਧੀਪਾਪੀਉਧੋਰੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀਜਨਨਾਨਕਖਿਨੁਹਰਿਗਤੇਗਾਮ॥ ੪॥
 ੩॥ ਬਿਹਾਗਨਾਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀਏਜਿਨਿਹਰਿਹ
 ਰਿਨਾਮਅਪਾਰੇਗਾਮ॥ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਇਨਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀਏਬਿਖੁਭਉਜਲੁ

ਤਾਰਣਹਾਰਗਾਮਾ। ਜਿਨਇਕਮਨਿਹਰਿਧਿ ਆਇ ਅਮੇਰੀਜਿਦੁ ਨੀਏ ਤਿਨਸੇਤਜਨਾਜੈਕਰਿ
 ਗਾਮਾ। ਨਾਨਕਹਰਿਜਪੁਸੁਖਪਾਇ ਅਮੇਰੀਜਿਦੁ ਨੀਏ ਸਭਦੁਖਨਿਵਾਰਣਹਰਿਗਾਮਾ॥ ੧॥ ਸਾ
 ਰਸਰਨਾਧਨਪੈਨਹੈਮੇਰੀਜਿਦੁ ਨੀਏਗੁਣਗਾਇਹਰਿਪੁਕੁਕੋਰਗਾਮਾ। ਸੇਸੁਵਨਲੇਸੇਭੁਈਕਹਰਿ
 ਮੇਰੀਜਿਦੁ ਨੀਏਹਰਿਕੀਰਤਨਸਦਹਿਹਰਿਤੋਰਗਾਮਾ। ਸਿਸੀਸੁਭਲਾਪਾਇਤ੍ਰਖਾਵਨਹੈਮੇਰੀ
 ਜਿਦੁ ਨੀਏਜੇਜਾਇਲਗੈਗਰਪੈਰੋਰਗਾਮਾ। ਗੁਰਦਿਟਹਨਾਨਕਵਾਰਿਅਮੇਰੀਜਿਦੁ ਨੀਏਜਿਨਿ
 ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਚਿਤੋਰਗਾਮਾ॥ ੨॥ ਤੇਨੇਤ੍ਰੁਲੇਪਰਵਾਣਹਹਿਮੇਰੀਜਿਦੁ ਨੀਏਏਜੇਸਾਧੂ
 ਸਤਿਗੁਰਦੇਖਿਹਿਗਾਮਾ। ਤੇਹਸਤਪੁਨੀਤਪਵਿਤ੍ਰਹਰਿਮੇਰੀਜਿਦੁ ਨੀਏਜੇਹਰਿਜਸੁਹਰਿਹ
 ਰਿਲੇਖਹਿਗਾਮਾ। ਤਿਸਜਨਕੇਪਗਨਿਤਪੁਜੀਅਹਿਮੇਰੀਜਿਦੁ ਨੀਏਜੇਮਾਰਗਿਧਰਮਚਲੇ
 ਸਹਿਗਾਮਾ। ਨਾਨਕਤਿਨਵਿਦਦੰਹਮੇਰੀਜਿਦੁ ਨੀਏਹਰਿਸੁਇਹਰਿਨਾਮਮਨੈਸਹਿਗਾ
 ਮਾ॥ ੩॥ ਧਰਤਿਪਾਤਲਆਕਾਸਹੈਮੇਰੀਜਿਦੁ ਨੀਏਸਭਿਹਰਿਹਰਿਸਮੁਪਿਅਵੈਗਾਮਾ॥
 ਪਵਿਤ੍ਰਪਾਇਬੈਸਿਤੋਰਮੇਰੀਜਿਦੁ ਨੀਏਨਿਤਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਗਾਇਗਾਮਾ। ਵਣਤ੍ਰਿਣਸ
 ਭੁਆਕਾਰਹੈਮੇਰੀਜਿਦੁ ਨੀਏਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਅਵੈਗਾਮਾ। ਨਾਨਕਤੇਹਰਿਦਰਿਪੈ
 ਨਾਇਆ। ਮੇਰੀਜਿਦੁ ਨੀਏਭਰਮੁਖਿਭੁਗਤਿਮਨਲਾਵੈਗਾਮਾ॥ ੪॥ ੪॥ ਬਿਹਗਾਨਾਖ
 ਹਲਾ॥ ੪॥ ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮਨਚੇਤਿਮੇਰੀਜਿਦੁ ਨੀਏਮਨਮਖਮੁੜਇਅਵੈਗਾਮਾ॥
 ਜੇਮੇਹਿਮਾਇਆਚਿਤੁਲਾਇਦੇਮੇਰੀਜਿਦੁ ਨੀਏਸੇਸ਼ੇਤਗਏਪਛੁਤਾਏਹਰਿਦਰਗਹਰੇਈ
 ਨਾਲਾਹਨਿਮੇਰੀਜਿਦੁ ਨੀਏਜੇਮਨਮੁਖਪਲੁਕਾਏਗਾਮਾ। ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮਿਲਿਉਬੋਰੇਮੇ
 ਰੀਜਿਦੁ ਨੀਏਹਰਿਜਪਿਹਰਿਨਾਮਸਮਾਏਗਾਮਾ॥ ੧॥ ਸਕਿਜਾਇਮਿਲਹਸਤਿਗੁਰਕਉ
 ਮੇਰੀਜਿਦੁ ਨੀਏਜੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਤ੍ਰਿਨਵੈਗਾਮਾ। ਹਰਿਜਪਿਦਿਆਖਿਨੁਛਿਲਨਕੀਜਈ
 ਮੇਰੀਜਿਦੁ ਨੀਏਮਤਕਿਜਾਪੈਸਾਹਅਵੈਗਾਮਾ। ਸਾਵੇਲਾਸੇਮੁਕਤਿਸਾਗਨੀਸੇਮਹਤਸਭ
 ਲਹੈਮੇਰੀਜਿਦੁ ਨੀਏਜਿਤਹਰਿਮੇਰੀਜਿਦੁ ਨੀਏਅਵੈਗਾਮਾ। ਨਾਨਕਨਾਨਕਨਾਮਪਿਆਇਅ
 ਮੇਰੀਜਿਦੁ ਨੀਏਜਮਕੇਕਕਰਨੇਵਿਗਾਮਾ॥ ੨॥ ਹਰਿਦੇਖੈਸੁਣੈਨਿਸਭੁਕਿਛਮੇ

ਗੀਜਿਦੁ ਤੀਏ ਸੇਘੈ ਚਿਨਿ ਪਾਪ ਕਮ ਤੇਗਾਮਾ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਹਿਰਦਾਸੁ ਪਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿਦੁ
 ਤੀਏ ਤਿਨਿ ਜਨਿ ਸਕਿ ਭਰਸਦਿ ਘੋਤਗਾਮਾ ਹਰਿ ਨਿਰਕੁ ਉਨਾਮ ਪਤੀ ਜਿਅ ਮੇਰੀ ਜਿਦੁ ਤੀਏ
 ਏਸ ਭਿਖੁ ਮਥਨੁ ਦਸਦੁ ਕੁਪੋਤਗਾਮਾ ਗਰਪੁਰਾ ਨਾਨਕ ਸੇਵਿ ਅਮੇਰੀ ਜਿਦੁ ਮੇਰੀ ਤੀਏ ਜਿ
 ਨਿਪੈਰੀ ਆਇ ਸਕਿ ਘੋਤਗਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ਸੇਘੈ ਸਾਹਰਿ ਨਿ ਤੇਸਦੀ ਅਮੇਰੀ ਜਿਦੁ ਤੀਏ ਜੇਸਕੁ
 ਸਾਹਿਬੁ ਦੁਗਾਮਾ ਜਿਨਿ ਇਕੁ ਮਨਿ ਇਕੁ ਅਗਾਇ ਅਮੇਰੀ ਜਿਦੁ ਮੇਰੀ ਏ ਜੇਸਕੁ ਤਿਨਾਨਾ
 ਜੀਕਿ ਸੇਦੀ ਕਿਛੁ ਦੁਗਾਮਾ ਗਰਸੇਵਿ ਅਹਰਿ ਮਹਲ ਪਾਇ ਅਮੇਰੀ ਜਿਦੁ ਤੀਏ ਏ ਏ ਏ ਏ
 ਨਸਕਿ ਚਿਦ ਕਰੀ ਦੁਗਾਮਾ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਅਮੇਰੀ ਜਿਦੁ ਤੀਏ ਏ ਪੁਰਮ ਸਤਕਿ
 ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਦੁਗਾਮਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਬਿਗਾਗੁ ਨਾਮੁ ਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ਸਕਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੇਰੁ
 ਤੇਰੇ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਤੇ ਜਾਣਹਿ ਜੇਨੀ ਇਕੁ ਮਾਈ ਅੰਗਾਮਾ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਾ ਲਿਖਿ
 ਹੇ ਮੇਰੀ ਜਿਦੁ ਤੀਏ ਸੰਕੁ ਵੇਖੈ ਮਨਿ ਮਕੁ ਗਈ ਅੰਗਾਮਾ ਮਨਮੁਖੈ ਨੇਹਰਿ ਦੁਰਿ ਹੇ ਮੇਰੀ ਜਿ
 ਦੁ ਤੀਏ ਸਕੁ ਬਿਰਥੀ ਘਾਲਗਾ ਦਾਈ ਅੰਗਾਮਾ ਜਨਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਇ ਮੇਰੀ ਜਿ
 ਦੁ ਤੀਏ ਹਰਿ ਗਾਜਰਨ ਦਰੀ ਆਈ ਅੰਗਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਸੇਘੈ ਤੇਸੇ ਸੇਵਕ ਮੇਰੀ ਜਿਦੁ ਤੀਏ
 ਜੇ ਪੁਰੁ ਮੇਰੀ ਮਇਕੁ ਏਗਾਮਾ ਸੇਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਇ ਅਮੇਰੀ ਜਿਦੁ ਤੀਏ ਅਹਿਨਿ ਸਿਸ
 ਚਿਸਮਾ ਏਗਾਮਾ ਤਿਨੈ ਸੇਗਿ ਮਲੁ ਉਤਰੇ ਮੇਰੀ ਜਿਦੁ ਤੀਏ ਰੀਗਿ ਗਤੇ ਨਦਰਿ ਨੀਸਾਇ
 ਗਾਮਾ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪੁਰੁ ਬੇਨਤੀ ਮੇਰੀ ਜਿਦੁ ਤੀਏ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਸੇਗਿ ਅਘਾਇ ਗਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਹਰ
 ਸਨਾਜ ਪਿਗੋ ਬਿਦਮੇਰੀ ਜਿਦੁ ਤੀਏ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਸੈ ਨਾਜਾ ਏਗਾਮਾ ਜਿਸਦੁ ਇਅਕ
 ਰੇ ਮੇਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੇਰੀ ਜਿਦੁ ਤੀਏ ਤਿਸਮਨਿ ਨਾਮੁ ਦਸਾਏਗਾਮਾ ਜਿਸਕੇ ਦੇ ਪਰਾਸਤਿਗੁ
 ਰੇ ਮੇਰੇ ਜਿਦੁ ਤੀਏ ਸੇਹਰਿ ਪਨਨਿ ਪਿਪਾਏਗਾਮਾ ਦੁਨੁ ਭਾਗੀ ਸੇਗਿ ਮਿਲੈ ਜਿਦੁ ਮੇਰੀ ਏਨਾ
 ਨਕਹਰਿ ਗੁਣਗਾ ਏਗਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ਬਾਨਥਨੈ ਤਰਿ ਰਵਿਰਹਿ ਅਮੇਰੀ ਜਿਦੁ ਤੀਏ ਪੁਰਨ
 ਪੁਰਖ ਬਿਪਾਤਾ ਗਾਮਾ ਤਾਕਾ ਅੰਤ ਪਾਈ ਅਮੇਰੀ ਜਿਦੁ ਤੀਏ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਬਿਪਾਤਾ ਗਾਮਾ ॥
 ਸਰਬਜੀ ਅਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਦਾ ਮੇਰੀ ਜਿਦੁ ਤੀਏ ਜਿਉ ਬਲਕ ਪਿਤਮਾ ਤਾਗਾਮਾ ਸਹਸਾ ਸਿਆਨ

ਪਨਹਮਿਲੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਜਨਨਾਕ ਗਰਮ ਖਿਜਾਤ ਰਾਮਾ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਛਕਾ ॥ ੧ ॥
 ਗਗੁਬਿਹਾਗ ਜਾਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਛੁਤਾ ॥ ਘਗਾ ॥ ੧ ॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਹਰਿਕਾਏ ਕੁ ਅੰਦਰੁ ਉਦੇਖਿ ਅਮੋਰਲਾਲ ਜੀ ਉਜੇ ਕੈ ਰਸ ਪਰਮ ਨਿਅਏ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿਰੇਗੁ ਅ
 ਖਾਤ੍ਰਾ ਪਾਇ ਉਨ ਮੇਰਲਾਲ ਜੀ ਉਆਵਣ ਜਾਵਣੁ ਸਬਾਇ ਰਾਮਾ ॥ ਆਵਣੁ ਤਜਾਣਾ ਤਿਨਹਿ
 ਗੀਆ ਜਿਨ ਮੇਰਨਿ ਸਿਰਜੀਆ ॥ ਇਕਨਾ ਮੇਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮਹਿਲਿ ਬਲਾਏ ਇਕਿ ਰੁਗਮਿ ਰੂ
 ਲੇ ਛਿਰਿ ਦਿਅਾ ॥ ਅਤਿ ਤੇਗ ਤੁਹੈ ਜਾਣੁ ਰਿਤੁ ਸਕੁ ਮਹਿਰਹਿ ਆਸਮਾਏ ॥ ਸੁਚਕਹੈ ਨਾਨਕੁ
 ਸਣਹੁ ਸੀਤੁ ਹੁਰਿ ਵਰਤੈ ਪਰਮ ਨਿਅਏ ਰਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀ ਹੋ ਮੇਰਲਾਲ ਜੀ
 ਉਹਰਿ ਹਰਿਨਾਮੁ ਅਗਏ ਰਾਮਾ ॥ ਕਰਿਸੇ ਵਹੁ ਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਲਾਲ ਜੀ ਉਜਮਕਾ ਮਾਰ
 ਗੁਸਾਏ ਰਾਮਾ ॥ ਮਾਰਗ ਬਿਖੜਾ ਸਾਧਿਗੁਰ ਮਖਿਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੇਕੁ ਘਾਈਐ ॥ ਜਿਨਕ
 ਉਬਿਧਾ ਤੈ ਪਰਹਲਿ ਖਿਆਤਿ ਨਾਹੈ ਦਿਨੁ ਲਿਵਲਾਈਐ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮੇਹੁ ਛੁਡਾ
 ਜਾਸੀਗਿ ਮਿਲਿ ਆਸਾਏ ॥ ਜਨਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਕਤੁਹੈ ਆਹਰਿ ਹਰਿਨਾਮੁ ਅਗਏ ॥ ੨ ॥ ਕ
 ਰੋਜੇ ਤ੍ਰਿਸੁ ਤਇਕੁ ਤਹੈ ਇਮੇਰਲਾਲ ਜੀ ਉਅਥਿਨਾ ਸੀ ਪੁਰਖੁ ਪੁਜੇਗਾ ਰਾਮਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪੁਜ
 ਖੇਜੀ ਅਮੋਰੀਲਾਲ ਜੀ ਉਇਹੁ ਮਨ ਤਨੁ ਸਕੁ ਅਰਧੇਗਾ ਰਾਮਾ ॥ ਤਨਮਨੁ ਪਨੁ ਸਕੁ ਪੁਕੁ ਕਰਾਕਿ
 ਅਕੇ ਪੁਜਾਵਣਾ ਵੇਏ ॥ ਜਿਸਹੈ ਇਕਿ ਪਾਲਦੈ ਆਲਸੁ ਆਮੀ ਸੇ ਪੁਕੁ ਅਕਿ ਸਮਾਵੇਏ ॥
 ਰਾਗਮਸਤ ਕਿਹੈ ਇਨਿ ਸਕੈ ਤਿਸੁ ਗੁਨ ਨਾਲਿ ਸੋਨਹਾ ॥ ਜਨਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਿਲਿ ਸਾਸੁ ਸੰਗ
 ਤਿਹਰਿ ਹਰਿਨਾਮੁ ਪੁਜੇਗਾ ॥ ੩ ॥ ਦਹਦਿ ਸਖੇ ਜਤਹ ਮਛਿਹੈ ਮੇਰਲਾਲ ਜੀ ਉਹਰਿ ਪਾਇ
 ਆਤ੍ਰਾ ਘਰਿ ਆਏ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਮੇਰੁ ਹਰਿ ਜੀ ਉਸਾਜਿ ਅਮੋਰਲਾਲ ਜੀ ਉਹਰਿ ਤਿਸੁ ਮਹਿ
 ਰਹਿ ਆਸਮਾਏ ਰਾਮਾ ॥ ਸਰਬੇ ਸਮਾਣਾ ਆਪਿ ਸਆਮੀ ਗੁਰਮਖਿ ਪਰਘਟੁ ਹੋਇ ਆਮਾ ॥ ਮਿ
 ਦਿ ਆਮੀ ਪੇਗਾ ਦੁਖ ਨਾਗ ਅਮਿਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਏਇ ਆਮਾ ॥ ਜਗਾਵੈ ਪਤਗਾ ਸਆਮੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹ
 ਮੁ ਸਕੁਤਾਏ ॥ ਜਨਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਾਇ ਆਹਰਿ ਪਾਇ ਅਤ੍ਰਾ ਘਰਿ ਆਏ ॥
 ੪ ॥ ੧ ॥ ਬਿਹਾਗ ਜਾਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਮਨ ਮੇਰਨਾ ਘਟ ਸੋਹਨਾ ਪ੍ਰਾਨ

ਆਪਾਗਾਗਾਮਾ। ਸੁੰਦਰ ਸੇਰੁ ਲਾਲਗੇ ਪਾਲਦੁ ਇ ਆਲਕੀ ਅਪਰ ਅਪਾਗਾਗਾਮਾ। ਗੋਪਾਲਦੁ ਇ
 ਆਲਗੇ ਬਿੰਦੁ ਲਾਲਨ ਮਿਲਹੁ ਕੇਤਨਿ ਮਾਣੀ ਆਗਾ। ਨੈਨ ਤਰਸ ਨਦਰ ਸਪਰਸਨ ਨਹੀ ਦਰੈ
 ਵਿਗਾਣੀ ਆਗਾ। ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਨਾਮ ਬਿੰਜਨ ਕੁਏ ਸਗਲ ਸੀ ਗਾਗਾ। ਨਾਨਕ ਪਇ ਅੰਧੇ ਸਿਤ
 ਜੈਧੇ ਮੇਲਿ ਕੇਤਹ ਮਾਰਗਾ। ੧॥ ਲਾਖ ਉਲਾਹੇ ਨੇ ਮੇਰਿ ਹਰਿ ਜਬ ਲਗਨ ਹਮਿ ਲੈਰਾ ਮਾਮਿਲ
 ਨਕੁ ਉਕਰ ਉਧਾਵੁ ਕਿਛੁ ਹਮਗਨ ਹਚ ਲੈਰਾ ਮਾ। ਚਲ ਚਿਤ ਬਿਤ ਅਨਿਤ ਪ੍ਰਿਥਾ ਬਿਨੁ
 ਵਠ ਬਿਧੀ ਨ ਪੀਜੀ ਐ। ਧਾਨ ਪਾਨ ਸੀ ਗਾਰ ਬਿਰਥੇ ਹਰਿ ਕੇਤ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਜੀ ਜੀ ਐ ਆਸ
 ਪਿਆਸੀ ਰੇ ਨਿਦਿਤੀ ਅਰਹ ਹਿਨ ਸਕੀ ਐ ਇਕੁ ਤਿਲੈ। ਨਾਨਕ ਪਇ ਅੰਧੇ ਸਿਤ ਦਾਸੀ
 ਉਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰਾ ਪਿਰ ਮਿਲੈ। ਸੋਯੇ ਕੁ ਪ੍ਰਿਥਿ ਸੰਗਿ ਦਰਸਨ ਪਾਈ ਐ ਰਾਮਾ। ਅਵਗਨ ਮੇ
 ਰੇ ਅਨੇਕ ਕਤ ਮਹ ਲਿਬੁ ਲਾਈ ਐ ਰਾਮਾ। ਨਿਰਗੁਣ ਨਿਮਾਣੀ ਅਨਾਥ ਬਿਨੈ ਸਿਲਹੁ
 ਰਪਾ ਨਿਪੇ। ਕੁਮਰੀ ਤਿਥੇਈ ਐ ਸਹਜਿ ਸੇਈ ਐ ਪੁਰੁਪਲਕ ਪੇਖਤ ਨਵ ਨਿਪਿ। ਗ੍ਰਿਹਿਲ
 ਲੁਆਵੇ ਮਹਲ ਪਾਵੇ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਗਿਰੰਗਲੁ ਗਾਈ ਐ। ਨਾਨਕ ਪਇ ਅੰਧੇ ਸਿਤ ਸਰਣੀ
 ਮੇਰਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਈ ਐ। ੩॥ ਸਿਤ ਕੈ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਇ ਆਗਾਮਾ। ਇਛੁ ਪੁਨੀ ਮ
 ਨਿਸਾਤਿ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਇ ਆਗਾਮਾ। ਸਭ ਲਾਸੁ ਦਿਨ ਸੁਰੈ ਦਿਸੁ ਗਾਈ ਅਨਦ ਮੰਗਲੁ
 ਸਘਣਾ। ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੋਪਾਲਗੇ ਬਿੰਦੁ ਲਾਲਨ ਕਵਨੁ ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਕੁਣਾ। ਕੁਮਲੇ ਕੁ ਮੇਰ ਬਿਕ
 ਰਥਾ ਕੈ ਮਿਲਿ ਸਖੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇ ਆ। ਨਾਨਕ ਪਇ ਅੰਧੇ ਸਿਤ ਜੈਧੇ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੰਜੋਗਿ
 ਮਿਲਾਇ ਆ। ੪॥ ੨॥ ਬਿਗਾਗਾ ਮਹਲਾ। ੫॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਪ੍ਰਾਪੁ ਹਮੁ
 ਪੁਰੇ ਅਨਦਿਨ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨਾ ਗਾਮਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਉਚਗ ਹਰਿ ਜਿਸ ਮਿਰਾਲ ਲੋਤਰ ਛੁ
 ਛਾਗਾ। ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਇਆ ਗੋਪਾਲਗੇ ਦਿੰਦੇ ਕੋਇ ਨਾਹੀ ਤੁਧੁ ਬਿਨਾ। ਸਮਰਥ ਅਕ
 ਥ ਅਪਾਰ ਪੁਰਨ ਜੀਉ ਤਨੁ ਪਨੁ ਤਮ ਮਨਾ। ਮੁਰਖ ਮਗਧ ਅਨਾਥ ਚੰਚਲ ਬਲਹੀ ਨਨੀ
 ਚ ਅਜਾਣਾ। ਬਿਨੈ ਤਿਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੇਰੀ ਰਖਿ ਲੈਹੁ ਆਵਣ ਜਾਣਾ। ੧॥ ਸਾਧੁ ਹਸ
 ਰੀ ਪਾਈ ਐ ਰਹਿ ਜੀਉ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਹਰਿ ਨੀਤਾ ਗਾਮ ਪੁਰਿ ਕੁਗਤ ਨਕੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲਿਗ

ਉਹਰਿਜੀਉ ਸਚੁ ਪਤਿ ਤਪੁ ਨੀਤਾ ਗਾਮਾ ॥ ਪਤਿ ਤਪੁ ਨੀਤਾ ਹੋਰਿ ਤਿਨ ਸੇ ਗਿਜੇ ਨ ਬਿਧਾਤਾ ਪਾਇ ਅ
 ਆ ॥ ਨਾਮ ਗਾਏ ਜੀ ਆਦਿ ਤੇ ਨਿਤ ਦੇਹਿ ਦ੍ਰੁਹਿ ਸਦਾ ਏਆ ॥ ਰਿਪਿ ਸਿਧਿ ਨ ਦੁਨਿ ਪਿਹਰਿ ਅਧਿ
 ਜਿਨੀ ਆਤਮੁ ਜੀਤਾ ॥ ਬਿਨ ਵੇਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦੁਰਗੀ ਪਾਈ ਅਹਿ ਸਾਧ ਸਾਜਨ ਮੀਤਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿ
 ਨੀ ਸਚੁ ਦੁਣਿ ਆਹਰਿ ਜੀਉ ਸੇ ਪੂਰੈ ਸਾਗਰਾਮਾ ॥ ਬਹੁਤ ਖਜਾਨਾ ਤਿਨ ਪਹਿਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ
 ਲਾਗਾ ਗਾਮਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨ ਲੋਭੁ ਬਿਐ ਜੇਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਉ ਗਤਿ ਆਇ ਕੁਜਾਨ ਹਿਏ ਕੁਮਾ
 ਨ ਹਿਰਾਮੈ ਰੇ ਰੀਗਿ ਮਾਤਿ ਆ ॥ ਲੋਗਿ ਸੇਤ ਚਰਣੀ ਪੜ੍ਹੈ ਸਰਣੀ ਮਨਿ ਤਿਨਾ ਏ ਮਾਗਾ ਬਿਨ ਵੇ
 ਤਿਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਨਾਮ ਪਲੈ ਸੇਈ ਸੇਏ ਸਾਗਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸੇਈ ਸਿਮਰੀ ਐਹਰਿ ਜੀਉ ਜ
 ਕੀ ਕਲੰਧੰਗਾ ॥ ਗੱਰਮ ਖਿਮਨ ਹੁਨ ਵੀ ਸਰੈ ਹਰਿ ਜੀ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਮਗਰੀ ਗਾਮਾ ॥ ਦੁਖ
 ਰੋਗੁ ਨ ਕੁਓ ਬਿਐ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਿਆਇ ਆ ॥ ਸਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੋਰੁ ਦੁਜਲੁ ਪੁਰੀ ਬਿ
 ਲਿਖਿ ਆਪਾਇ ਆ ॥ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਮਨਿ ਸੀਤਿ ਮਿਲਿ ਆਪੁ ਰਖੁ ਅਪਾਰੀ ॥ ਬਿਨ ਵੇਤਿ
 ਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰਹਰਿ ਹਰਿ ਇਹੁ ਪੁਨੀਰ ਮਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥
 ਬਿਗਾਗੁ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਛੁਤਾਨ ਘਗਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਵਪਸੁ ਖੈਰਨ ਵੀਏ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰਮੁਲਾਗਾ ॥ ਘਟੁ ਦੁਖਣੀ ਦੁਨੀਏ ਪਰਸਉ ਸਦਾ ਪਗਾ ॥ ਪਗ
 ਪੁਰਿ ਬਾਹੁ ਉਸਦਾ ਜਾਚੁ ਉਨਾਮੁ ਰਸਿ ਬੈਰਾਗਨੀ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਰੇ ਬਿਗਾਤੀ ਸਹਜਿ ਮਾਤੀ ਮਗ
 ਦੁਗਮਤਿ ਤਿਐ ਗਨੀ ॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾਲੀ ਨੀ ਪ੍ਰੇਮ ਭੁਨੀ ਮਿਲਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਚ ਮਗਾ ॥ ਬਿਨ ਵੇ
 ਤਿਨਾਨਕੁ ਪਾਰਿਕਿਰ ਪਾਰਹਉ ਚਾਰਣੁ ਹਸੇ ਗਿਲਗਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਸਖੀ ਸੇ ਰਲੇ ਲੀਹੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ
 ਚਰਨਿ ਲਗਾ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮੁ ਘਣਾਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਮੰਗਾ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਾਈ ਐ
 ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਈ ਐ ਨੀਇ ਮਿਲੀ ਐਹਰਿ ਜਨਾ ॥ ਮਾਨ ਮੇਹ ਬਿਕਾਰੁ ਤਜੀ ਐ ਅਰਪੁ ਤਨੁ
 ਧਨੰਇਹੁ ਮਨਾ ॥ ਬਡੁ ਪਰਖੁ ਪੁਰਨਗਣ ਸਿਪੁਰਨ ਕੁਮਭੁ ਤਿਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿ ਭੁਗਹ
 ॥ ਬਿਨ ਵੇਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸਾਇ ਮੇਰੇ ਸਖੀ ਏਹਰਿ ਨਾਮ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਪਹਾ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਨਾ
 ਰਿਸੁ ਗਾਗੇ ਸਚਿ ਰੇ ਗਾਮਾਇ ॥ ਗਠੁ ਨ ਬੈਸਈ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖ ਚਿਗਣ ॥ ਨਹ ਦੁਖ ਪਾਵੈ

ਪੁਰਖਿ ਆਵੈ ਪੈ ਨਿਤੋ ਬਡੁ ਭਾਗੀ ਆ। ਸੁਖ ਸਹ ਜਿ ਸੇਵਹਿ ਕਿਲ ਬਿਖ ਖੇਵਹਿ ਨਾਮ ਰਸਿਰੇ
 ਗਿ ਜਾਗੀ ਆ। ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਹਣਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਾਹੁ ਆ। ਬਿਖ ਚਨ ਮੀਰੇ ਕੁਠੇ। ਬਿਨਵੇ ਤਿਨ
 ਨ ਕਮਨ ਇਛੁ ਪਾਈ ਹਰਿ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰਭ ਚਿਗਣੇ॥ ੩॥ ਤਿਤੁ ਗਿ ਹਿਸੇ ਹਲੇ ਕੁਠੇ ਅਨੇ ਦਾਮ
 ਨਿਤ ਨਿਰਵਿਗਹਿ ਆਪੁ ਪੁਰਖ ਮਾਏ। ਹਰਿ ਕੇਤ ਅਨੇਤ ਦਇਆਲੁ ਸ੍ਰੀ ਪਰਗੇ ਬਿਦ ਪਤਿਤ
 ਓਪਾਰਣੇ। ਪੁਰਖਿ ਪਾਧਾਰੀ ਹਰਿ ਮਗਰੀ ਕੇ ਸਿੰਧ ਸਾਗਰ ਤਾਰਣੇ। ਜਿਰਣਿ ਆਵੈ ਤਿਸ ਕੇ ਰਿ
 ਲਾਵੈ ਇਹ ਬਿਰਦੁ ਸੁਆਮੀ ਸੇਵਾ। ਬਿਨਵੇ ਤਿਨਾਨ ਕਹਰਿ ਕੇਤੁ ਮਿਲਿ ਆਸਦਾ ਕੋਲ ਕੋਰਣੇ॥
 ੪॥ ੧॥ ਬਿਗਾਗੁ ਝਾਮ ਹਲਾ। ੫॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਸੇਵੇ ਵਰਤੁ ਧੁਰੁ ਹੁਨਿ ਦਾਸੁ ਮਨਾ
 ॥ ਕਰਿ ਮਜਨ ਹਰਿ ਸੇਵੇ ਸਭੁ ਕਿਲ ਬਿਖ ਨਾਸੁ ਮਨਾ। ਕਰਿ ਸਦਾ ਮਜਨ ਰੇ ਬਿਦ ਸਜਨੁ ਦੁ
 ਖੁ ਅੰਧੇ ਗਠਾ ਸੇ। ਜਨਮ ਮਰਨ ਹੋਇ ਤਿਸ ਕੇ ਉਕਟੈ ਜਮ ਕੇ ਠਾਸੇ। ਮਿਲ ਸਾਧ ਸੇ ਗੋਨਾ
 ਮਰਿਗੋਤ ਗਪੁਰਨ ਆਸੇ। ਬਿਨਵੇ ਤਿਨਾਨ ਕਪਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਿਵਾਸੇ॥
 ੧॥ ਤਹ ਅਨਦ ਬਿਨੇਦ ਸਦਾ ਅਨਹ ਦੁ ਨ ਕਾਰੇ ਰਾਮ। ਮਿਲਿ ਗਾਵਹਿ ਸਿਤ ਜਨਾ ਪੁਰਖਾ
 ਜੇ ਕਾਰੇ ਰਾਮ। ਮਿਲਿ ਸੇਤ ਗਾਵਹਿ ਖਸਮ ਭਾਵਹਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਤਸੇ ਰੇ ਗਿਉ ਨੀ ਆ। ਹਰਿ
 ਲਾਭੁ ਪਾਇ ਆ ਆਪ ਮਿਟਾਇ ਆ ਮਿਲੇ ਦਿਰੀ ਵਿਛੋੜੇ ਨੀ ਆ। ਗਹਿ ਭੁਯਾਲੀ ਨੇਦਾਇ ਆ
 ਗੀਨ ਪੁਰੇ ਕੇ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ। ਬਿਨਵੇ ਤਿਨਾਨ ਕਸਦਾ ਨਿਰਮਲ ਸਚ ਸਬਦੁ ਰਣੁ ਝੁਣ
 ਕਾਰੇ॥ ੨॥ ਸੁਣਿ ਵਡਿ ਭਾਗੀ ਆਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਰਾਮ। ਜਿਨ ਕਥੈ ਕਰ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਸਰਿਦੈ ਸਮਾਣੀ ਰਾਮ। ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ਤਿਓ ਜਾਣੀ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਪੁਰਖਿ ਰਪਾ ਕਰੇ। ਅ
 ਮਰਥੀ ਆਠਿ ਰਿਨ ਮੁਆ ਕਲਿ ਕਲੇਸੁ ਚੁਖ ਹਰੇ ਹਰਿ ਸਰਨਿ ਪਾਈ ਤਾ ਜਿਨ ਜੀਈ ਪੁਰਖੁ
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਤਇਓ ਭਾਣੀ। ਬਿਨਵੇ ਤਿਨਾਨ ਕਸਦਾ ਗੀ ਐਪਵਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ॥ ੩॥
 ਮਨ ਤਨ ਗਲ ਤਭੁਏ ਕਿਛੁ ਕਹੁਨ ਨ ਜਾਈ ਰਾਮ। ਜਿਸੇ ਤੇਓ ਪਜਿ ਅਜੀਤਿ ਨੀਲੀ ਆ
 ਸਮਾਈ ਰਾਮ। ਮਿਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਜੇਤੀ ਉਤਪਤੀ ਉਦਕ ਉਦ ਕਿਸਮਾਇ ਆ। ਜਲਿ ਬਲਿ
 ਮਹੀ ਅਲਿਏ ਕਰਦਿ ਆਨਹੁ ਦੁ ਜਾਇ ਸਦਾਇ ਆ। ਬਣਿ ਤੇਣੁ ਤਿਭੁਵਣਿ ਪੁਰਿ ਪੁਰਨ ਕੀ

ਅਤਿਗੁਣਨਜਾਈ॥ ਬਿਨਵੈਤਿਨਾਨਕਾਪਿਜਾਇ ਨਿਨਿਏਹਬਣਤਬਣਾਈ॥ ੪ ॥੨॥ ੫ ॥
 ਬਿਗਗਨਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ ਬਿਨਤਸਿਤਫਿਰਹਿਪੂਰੁਪ੍ਰਾਣਾਅਧਾਰਗਾ॥ ਤਾਣਤਨਖੀਨਕੁਇਅ
 ਬਿਨਮਿਲਿਤਪਿਆਰਗਾ॥ ਪੂਰੁਮਿਲਹਧਿਆਰਮਇਆਪਾਗਕੁਰਿਦਇਆਲਹਿਲਾਇਲੀ
 ਜੀਐ॥ ਦੇਹਿਨਾਮਅਪਨਾਜਪਉਸਆਮੀਹਰਿਦਰਸਧੇਖੇਜੀਜੀਐ॥ ਸਮਰਥਪੂਰਨਸਦਾਨਿ
 ਹਰਲੁਉਚਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ ਬਿਨਵੈਤਿਨਾਨਕਪਾਰਿਰਿਧਾਮਿਲਹੁਪ੍ਰਾਣਪਿਆਰੇ॥ ੧॥ ਜਪ
 ਤਪਬਰਤਕੀਨਿਪੇਖਨਕਉਚਰਨਗਾ॥ ਤਪਤਿਨਕਤਹਿਬੁਝੈਬਿਨੁਸੁਆਮੀਸਰਨਾਰਾਮਾਪ੍ਰ
 ਕੁਸਰਨਿਤੇਰੀਕਾਰਿਬੇਰੀਸਿਸਾਰਸਾਗਰੁਤਾਰੀਐ॥ ਅਨਾਥਨਿਰਗੁਣਕਚੁਨਜਾਨਾਮੇਰਾਗੁ
 ਣਅਭਿਗਣਨਬੀਚਾਰੀਐ॥ ਟੀਦਇਅਲਗਪਾਲਪ੍ਰੀਤਮਸਮਰਥਕਾਰੁਇਕਰਣਾ॥ ਨਾ
 ਨਕਲਾਤ੍ਰਿਕਹਰਿਬੰਦਮਾਗੋਜਪਿਜੀਵਹਰਿਹਰਿਚਰਨਾ॥ ੧॥ ਅਮਿਅਸਰੇਵੇਰਪੀਉਹਰਿ
 ਹਰਿਨਾਰਾਮਾ॥ ਸੇਤਹਸਿਗਿਮਿਲੈਜਪਿਪੂਰਨਕਾਰਾਮਾ॥ ਸਰੁਕਾਮਪੂਰਨਦਥਬਿਦੀਰ
 ਨਹਰਿਨਿਮਖਮਨਹੁਨਬੀਸਰੇ॥ ਅਨਿਦਅਨਦਿਨੁਸਦਾਸਾਚਾਸਰਬਗੁਣਜਗਦੀਸਰੇ
 ਅਗਨਤਉਚਅਪਾਰਰਾਕੁਰਅਗਮਜਾਕੇਪੀਮਾ॥ ਬਿਨਵੈਤਿਨਾਨਕਮੇਰੀਵਿਛੁਪੂਰਨਮਿਲੇ
 ਸੀਰਿਗਗਮੀ॥ ੩॥ ਕੇਈਕੋਇਕੁਲਗਛਲਾਸੁਇਗਾਵਣਹਰੇਗਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਜਪ
 ਤਸੇਹੰਤਪ੍ਰਾਨੀਤਾਕੀਮਹਿਮਾਕਿਤਗਾਨਾ॥ ਹਰਿਬਿਸਰਨਾਹੀਪ੍ਰਾਨਪਿਆਰੇਚਿਤਵੈਤਿਦਰ
 ਸਨਦਸਮਨਾ॥ ਸੁਭਦਿਵਸਆਏਗਹਿਕੋਰਿਲਾਏਪੂਰੁਉਚਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ ਬਿਨਵੈਤਿ
 ਨਾਨਕਸਭਲੁਸਰੁਕਿਛੁਪੂਰੁਮਿਲੈਅਤਿਪਿਆਰੇ॥ ੬ ॥੨॥ ੫ ॥ ਬਿਗਗਨਮ
 ਹਲਾ॥ ੫ ॥ ਛੁਤਾ॥ ॥ ਅਨਕਾਏਗਤਹਿਆਵਾਦੁਦੇਹਲੀਗਾ॥ ਪਾਪਕਮਾਦਇਅ
 ਤੇਗਕੋਇਨਬੇਲੀਗਾ॥ ਕੋਏਨਬੇਲੀਹੋਇਤੇਗਸਦਾਧੁਛੁਤਾਵੇਹਾ॥ ਗਨਗਪਾਲਨਜਪ
 ਹਿਰਸਨਾਫਿਰਿਕਦਹੰਸੇਦਿਹਆਵੇਹਾ॥ ਤਰਦੁਰਹਿਛੁਨੇਨਹਪਾਤੁਜੁਨ੍ਹੇਤੇਜਮਮਗਿਗਉ
 ਨਹਿਕੇਲੀ॥ ਬਿਨਵੈਤਿਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਮਹਰਿਕੇਸਦਾਫਿਰਤਵੈਹੋਲੀ॥ ੧॥ ਤਿਵਲਵੈਹ
 ਲੁਕਿਕਰਹਿਸਰੁਜਾਇਜਾਈਗਾ॥ ਲੇਖਾਪਰਮਕੁਇਆਤਿਲਧੇਜੀਘਾਈਗਮਕਿਰ

ਤਕਮਾਵਣੇਦੁਖਸਹੁਪਗਣੀਅਨਿਕੁਜੇਨਿਕੁਮਾਇਆਮਹਮੇਹਨੀਸਿਗਿਗਤਾਰਤਨਜਨ
 ਮਗਵੀਇਆਇਰੁਸਹਹਰਿਕੁਨਾਮੁਬਾਦੁਹੁਆਨਕਾਜਸਿਆਣੀ॥ਬਿਨਵੇਤਿਨਾਨਕੁਲੇ
 ਖਲਿਖਿਆਕੁਰਮਿਮੇਹਿਲੁਭਾਣੀ॥੨॥ਬੀਚਨਕੋਇਕੋਰਅਕੁਤਘਣੁਵਿਛੁੜਿਪਇਆ॥
 ਆਇਖੇਰਕਰਿਨਜਮਕੋਰਿਪਕੁਲਿਲਇਆਪਕੁਲੇਚਲਾਇਆਅਪਣਕੋਮਾਇਆਮਹ
 ਮੇਹਨੀਗਤਿਆਗਨਗੋਬਿਦਗੁਰਮੁਖਿਨਜਧਿਆਤਘਤਧੇਮੁਗਲਿਲਾਤਿਆਕਾਮ
 ਰੂਪਅਹੰਕਾਰਿਮੁਗਏਇਗਿਆਨਪਛੁਤਾਧਿਆ॥ਬਿਨਵੇਤਿਨਾਨਕਸੰਜੋਗਿਭੁਲਾਹਰਿ
 ਜਾਪੁਰਸੁਨਨਜਾਧਿਆ॥੩॥ਤੁਝਬਿਨਕੋਨਾਹੀਪੁਰੁਗਧਨਗਾਰਾਮਾ॥ਪਤਿਉਧਾਰਨ
 ਹਰਿਬਿਰਦੁਤਮਾਰਾਮਾ॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਸਰਨਿਸੁਆਮੀਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਦਇਆਲਾਭੁਧ
 ਕੁਪਤੇਉਧਾਰਕਰਤੇਸਗਲਘਟਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਸਰਨਿਤੇਰੀਕਦਿਮਹਾਬੇੜੀਇਕੁਨਾਮਦੇ
 ਹਿਆਧਾਗਾ॥ਬਿਨਵੇਤਿਨਾਨਕਕਰਦੇਇਗਧਹੁਗੋਬਿਦਦੀਨਦਇਆਗਾ॥੪॥ਸਿਰਿਨ
 ਸਭਲਗਇਆਹਰਿਪੂਰੁਮਿਲਾਇਆਗਾ॥ਸਕੁਸੁਖਪਰਗਾਇਆਦੁਖਦੁਹਿਪਗਾਇਆ
 ਗਾ॥ਸਖਸਹਜਿਅਨਦਬਿਨੇਦਸਦਹੀਗਨਗੋਪਾਲਨਿਤਗਾਈਐ॥ਭੁਜਸਾਧਸੰਗੇਮਿਲੇ
 ਰੰਗਬਹੁਤ੍ਰਿਜੇਨਿਨਧਾਈਐ॥ਗਹਿਕੋਰਿਲਾਏਸਹਜਿਸਕੁਏਆਦਿਅੰਕੁਰਆਇਆ
 ॥ਬਿਨਵੇਤਿਨਾਨਕਆਧਿਮਿਲਿਆਬਹੁਤ੍ਰਿਕਤਹੇਨਜਾਇਆ॥੫॥੪॥੩॥
 ਬਿਗਗਭੁਮਹਲਾ॥੫॥ਛਿਤਾ॥॥ਸੁਨਹੁਏਨੰਤੀਆਸਆਮੀਮੇਰਗਮਾਕਿਦਿਅਪਰਾ
 ਧਕੁਰਕੁੀਤੇਰੇਏਰੇਗਮਾ॥ਦਖਹਰਨਕਿਰਪਾਕੁਰਨਮੇਹਨਕਲਿਕਲੇਸਹਕੁਲਨਾ॥ਸਰਨਿਤੇ
 ਰੀਰਖਿਲੇਹੁਮੇਰੀਸਰਬਮੈਨਿਰੇਜਨਾ॥ਸਨਤਧੇਖਤਸੰਗਿਸਕੁਏਪੁਰੁਨੇਰਹੁਤੇਨੇਰੇ॥ਅਰ
 ਦਾਸਿਨਾਨਕਸੁਨਿਸੁਆਮੀਰਖਿਲੇਹੁਘਰੋਕੇਏਰੇ॥੧॥ਤੇਸਮਰਥਸਦਾਹਮਦੀਨਕੁਖਾਰੀ
 ਗਮਾ॥ਮਾਇਆਮੇਹਮਗਨਕੁਲਿਲਹੁਮੁਗਰੀਰਾਮਾ॥ਏਭਿਮੇਹਿਬਿਕਾਰਿਬਾਧਿਉਅਨਿਕਦੇਖ
 ਕਮਾਵਣੇ॥ਅਲਿਪਤਥੇਧਨਰਹਤਕੁਰਤਾਕੀਆਅਪਨਾਪਾਵਨੇ॥ਕਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਪਤਤਿ
 ਪਾਵਨੁਕੁਰੁਜੇਨਿਕੁਮਤੇਗਰੀ॥ਬਿਨਵੇਤਿਨਾਨਕਦਾਸਹਰਿਕਾਪੁਭੁਜੀਆਅਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੀ

੨੫੨

॥ २ ॥ ਤੇ ਸਮਰਥ ਵਡਾ ਮੇਰੀ ਮਤਿ ਥੋਈ ਰਾਮਾ ਪਾਲਹਿ ਅਕਿਰਤੁ ਪਲਾਪੁਰਨ ਦਿਸਦਿ ਤੇਰੀ ਗ
 ਮਾ ਅਗਾਧਿ ਥੋਧਿ ਅਪਾਰ ਕਰਤੇ ਮੇਰੀ ਨੀਚ ਕਰਨ ਜਾਨਾ ਰਤਨ ਤਿਥਾਗਿ ਸਿਰਗੁਰਨ ਕਉ ਡੀਧ
 ਸੁਨੀ ਚਉ ਆਨਾ ਤਿਥਾਗ ਚਲਤੀ ਮਹਾ ਚੰਚਲਿ ਦੇਖ ਕਰਿ ਕਹਿ ਜੋਰੀ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਸਮ
 ਰਥ ਸੁਆਮੀ ਪਿਯੋਰਾ ਪਹੁ ਮੇਰੀ ॥ ੩ ॥ ਜਾਤੇ ਵੀ ਛੁਡਿ ਆਤਿ ਨਿਅਧਿ ਮਿਲਾਇ ਆਰਾਮਾ ਸਾਧੂ
 ਗਮੈ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਇ ਗਾਮਾ ਗਾਣਗੇ ਬਿੰਦੁ ਸਦਾ ਨੀਕ ਕਲਿ ਅਏ ਮੈ ਪ੍ਰਗਟਾ ਕਰੇ ॥ ਸੇਜਾ ਸੁਰ
 ਵੀ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਕੁਰਿ ਲਏ ॥ ਛੁਡਿ ਚਿੰਤ ਅਠਿ ਤੇ ਹੋਏ ਬਹੁ ਝੁਖੁ ਧਾਇ ਆਨਾ ਨਾਨ
 ਕ ਦਰਸਨ ਪੇਖਿ ਜੀਵੇ ਗਾਇ ਦਗੁਨ ਨਿਧਿ ਗਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ਬਿਗਾਗੁ ਮਹਲਾ ॥
 ੫ ॥ ਛੁਤਾ ॥ ਬੋਲਿ ਸੁਧਰਮੀ ਲਿਖਾ ਮੇਨਿ ਕਤਿ ਧਾਰੀ ਗਾਮਾ ਤੁਨੇ ਤੀਰੇ ਬਿਚਲਿ ਆਮਾ
 ਇਆ ਬਿਓਹਾਰੀ ਗਾਮਾ ਸਿਗਿ ਤੇਰੇ ਬਹੁ ਨ ਚਾਲੈ ਬਿਨੁ ਬੋਧਿ ਦਨਾ ਮਾਗੇ ਸੇਵ ਸੁਵਰਨ ਰੁਪਾ
 ਸਗਲ ਉਣੈ ਗਾਮਾ ਪਤ ਕਲ ਤੁਨ ਸਿਗਿ ਸੇਭਾ ਹਸਤ ਪਰਿਵਿਕਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਦੇਤਿ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ
 ਸਾਧ ਸੰਗ ਮ ਸਰੁ ਮਿਥਿ ਆਸਿ ਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਗਾਨ ਨ ਕਿਉਂ ਸੇਇ ਆਤੁ ਨੀਦ ਬੁਰੇ ਜਾਗਤ ਕੁਤ ਨਾਹੀ
 ਗਾਮਾ ਮਾਇਆ ਧੁਰੁ ਦਰਨ ਕੋ ਤੇ ਬਿਲ ਲਾਹੀ ਗਾਮਾ ਬਿਲ ਲਾਹਿ ਕੁਤ ਮਹਾ ਮਿਹਨ ਬਿਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ
 ਕੇ ਸਖ ਨਹੀ ॥ ਸਹ ਸਸਿ ਆਨ ਪਉ ਪਾਵੁ ਨ ਥਕੇ ਜਹੁ ਭਾਵਤ ਤਹ ਜਾਰੀ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤੋ ਮਧਿ ਪੂਰ
 ਨ ਸਰਬ ਤੁਘ ਟਿਘ ਟਿਘ ਆਹੀ ॥ ਬਿਨੁ ਦੇਤਿ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮੁਸੇ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਪਰਿ ਜਾਰੀ ॥
 ੨ ॥ ਨਰ ਪਤਿ ਜਾਇ ਗਹਿ ਉਸੇ ਵਰ ਸਿ ਆਇ ਗਾਮਾ ਸਰ ਪਰਿ ਵੀ ਛੁਡਣ ਮੇਰੇ ਪਛੁਤਾਇ ਗਾਮਾ ॥
 ਰਹਿ ਚਿਦ ਉਰੀ ਦੇਖੁ ਕੁਲਾਕਗਾ ਅਸ ਬਿਤ ਪਾਈ ਐ ਬਿਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕੋ ਆਨਰ ਚਨਾ ਅਹਿਲਾਜ
 ਮੁਗਵਾਈ ਐ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤਿ ਨ ਤਿਸ ਨ ਬੁਝੈ ਨਹ ਕਾਮ ਪੂਰਨ ਗਿਆਨੇ ॥ ਬਿਨੁ ਦੇਤਿ ਨਾਨਕ ਬਿ
 ਨੁ ਮਾਪੁ ਹਰਿ ਕੇ ਕੋਤਿ ਆਪ ਛੁਤਾ ॥ ੩ ॥ ਧਾਰਿ ਆਨੁ ਕਹੈ ਅਪਨਾ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ਗਾਮਾ ॥ ਕੁੰਝ
 ਗਹਿ ਕਾਢਿ ਲੀਉ ਸਾਧੁ ਸੰਗ ਦੀਨ ਗਾਮਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮਿਹ ਅਗਾਧੇ ਸਗਲ ਕਮਲ ਛੁ
 ਖ ਜਲੇ ॥ ਮਹਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਧਾਨ ਕਿਰਿ ਆਸਿ ਗਿ ਤੇਰੇ ਸੇਵ ਲੇ ॥ ਰਸਨਾ ਅਗਾਧੇ ਸੰਗ
 ਏਕੁ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨਹ ਰਿ ਮਿਲਾਏ ਸੇ ਸਰਬ

ਮਿਲਾਏਸਸਰਬਗੁਣਪਰਬੀਨਾ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੬ ॥ ਚੁਤਕਾਜਮਲਾ॥ ੬ ॥ ਮਃ ੬ ॥ ੬ ॥
ਮਃ ॥ ੪ ॥ ੧੫ ॥

ਬਿਗਾਹੋਕੀਵਰਮਹਲਾ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕਾਨਾਲਿ॥ ੧੩ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸਲੋਕਮਃ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸੁਖਪਾਈਐਹੋਰਬੈਸੁਖਨਭਾਲਿ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮ
ਨਕੁਈਐਸਦਾਦੁਸੈਹਰਿਨਾਲਿ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਤਿਨਾਕਉਮਿਲੈਜਿਹਰਿਵੇਖੈਨਦਰਿਨਿਗਲਿ
॥੧॥ ਮਃ ੮ ॥ ਸਿਛਤਿਪਜਾਨਾਬਖਸਹੈਜਿਸੁਬਖਸੈਸੇਖਰਚੇਖਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਬਿਨੁਹਧਿ
ਨਆਵਈਸਰੁਬਕਕਰਮਕਮਾਇ॥ ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਜਗਤਪਨਹੀਦੁਹੈਅਗੈਰੁਖਾਕਿਥਾਇ
॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਸਰੁਤੇਰੀਤੁਸਰੁਬਦਾਸਰੁਤੁਪਉਪਾਇਆ॥ ਸਰੁਨਾਦਿਉਤੁਦੁਰਤ
ਦਾਤੁਸਰੁਨੀਧਿਆਇਆ॥ ਤਿਸਦੀਤੁਕੁਗਤਿਥਾਇਪਾਇਹਿਜੇਤੁਪਮਨਿਕੁਆਇਆ॥ ਜਿਹ
ਰਿਪੁਕੁਭਾਵੈਸੇਬੀਐਸਰੁਕਰਨਤੇਰਾਕਰਾਇਆ॥ ਸਲਾਹਿਹਰਿਸਰੁਨਾਤੇਦੁਹੈਸੇਤਜ
ਐਕੁਮਦਾਆਇਆ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕਮਹਲਾ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕਗਿਆਨੀਜਗੁਜੀਤਾਜਗਿ
ਜੀਤਾਸਰੁਕਾਇ॥ ਨਾਨਕਾਰਜੁਸਿਧਿਹੈਸਹੇਜਹੈਇਸਹੈਇ॥ ਗੁਰਮਤਿਸਤਿਅਚਲੁਹੈਚਲਾ
ਇਨਸੈਕੋਕਾਇ॥ ਭਗਤਾਗਹਰਿਐਗੀਕਾਬਕਰੇਕਾਰਜੁਸਗਾਵਹੈਇ॥ ਮਨਮਖਮਲਹੁਕੁਲ
ਅਨਦਿਤਿਲਬਲੇਕੁਅਹਿਕਾਰ॥ ਧੁਗਨਾਕਰਦਿਅਮਨੁਦਿਨਗਰਹੈਸਬਾਦਿਨਕੋਰਵੀਚ
ਗਾ॥ ਸਪਿਮਤਿਕਰਤੇਹਿਰਲਈਬੋਲਨਿਸਰੁਵਿਕਾਰ॥ ਦਿਤੇਕਿਤੇਨਸੇਤਖੀਅਨਿਅਨੇ
ਰਿਤਿਸਨਾਬਹੁਤੁਅਗਾਨੁਐਧਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਸੇਨਮਖਾਨਾਲੁਹਤਦੀਆਕੁਲੀਜਿਨਾਮਾਇ
ਆਮੇਹਿਧਿਆਰਾ॥ ੧ ॥ ਮਃ ॥ ੩ ॥ ਤਿਨਕਉਸੇਸਾਕਿਅਕਰੋਜਿਨਸਤਿਗੁਰਸਿਰਿਕਰ
ਤਾਗਾ॥ ਪਰਿਨਿਨਕੀਪੈਜਰਖਦਾਆਪੇਰਖਦਗਗਾ॥ ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖਪਾਇਆਸੈਰਸਬ
ਦੁਹੈਰਾਹਿਐ॥ ਨਾਨਕਸੁਖਦਾਤਾਸੇਦਿਆਆਪੇਪਰਖਦਗਗਾ॥ ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖਪਾ
ਇਆਸੇ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਜੀਅਜੇਤਸਰੁਤੇਰਿਆਤੇਸਰੁਨਾਗਸਿ॥ ਜਿਸਨੇਤੋਦਕਿਤਿਸੁ
ਸਰੁਕਿਛੁਮਿਲੈਕਈਹੋਰੁਸਰੀਰੁਨਾਹੀਤੁਪ੍ਰਧਾਮਿ॥ ਤੂੰਇਕਦਾਤਾਸਰੁਸਦਾਹਰਿਪਹਿਅਰਾ

ਸਿ॥ ਜਿਸਦੀ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸਦੀ ਤਮੈ ਨਿਏ ਹਿਸੇ ਜਨ ਸਾਥਾ ਸਾ॥ ਸਕੁ ਤੇਗ ਚੋ ਜੋ ਸਦਰ ਤਦ ਦੁਖ
 ਤੁਧੁ ਪਾਸਿ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ਦੇਵਰਿ ਸਚੇ ਸਚਿ ਆਗੁ॥ ਸਾਜਨ ਮਨਿ ਆ
 ਨੈਦੁ ਹੋ ਗੁਰਕਾ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਐਤਰਿ ਸਬਦੁ ਸਾਇਆ ਦੁਖ ਕਇਆ॥ ਲਾਨੁ ਵੀ ਆਕਰਤਾ
 ਗਿ॥ ਨਾਨਕ ਰਖਣੁ ਗੁਰਾਰਖ ਸੀ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਪਾਗਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਗੁਰਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ
 ਕੁੰਗ ਚਿਕਾਰ ਕਮਾਇ॥ ਜਿਹਾ ਸੇਵੇ ਤੋਹ ਹੋਵੈ ਜੋ ਚਲੈ ਤਿਸੇ ਰਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਕੁ ਕਿਹੁ ਅਧਿਹ ਅ
 ਰਨ ਦੁਜੀ ਜਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਤੋਹ ਜਾਨੁਦਾ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰ ਨ ਕੋਈ॥ ਤੁਧੁ
 ਜੇਵਡੁ ਹੋਰੁ ਸਗੋ ਕਹੈ ਤੁਧੁ ਆਖੀ ਐਤੁ ਪਜੇਵਡੁ ਤੋਹ ਹੋਈ॥ ਜਿਨਿ ਤੋਸੇ ਦਿਆਤਿ ਨਿਸਖ ਪਾਇ
 ਅਹਰਿ ਤਿਸਦੀ ਗੋਸਕਰੇ ਕਿ ਆਕੇਈ॥ ਤਿਉਂ ਨੋਣੁ ਪੜੁਣੁ ਸਮਰਥੈ ਦਾਤਾਰੁ ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਆਗੈ ਮੈ
 ਗੋਨੁ ਬਜੇ ਲਿਖ ਲੀਸਕੁ ਹੋਈ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾਰੁ ਮੈ ਕੋਈ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਤੁਧੁ ਸਕੁ ਸੈਨੇ ਦਾ
 ਨਦਿ ਤਾਖੰਡੀ ਵਰਥੇ ਡੀ ਪਾਤਾਲੀ॥ ਪੁਰਈ ਸਕੁ ਲੋਈ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਮਨੁ ਪ
 ਰੰਤੀ ਤਿਨ ਆਈ ਆਸਹ ਜਿਨ ਲਗੇ ਭਾਉ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦਨੁ ਪਾਇ ਓਮ ਨਹ ਰਿਕਿ ਆਗੁਣ
 ਗਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਆਇ ਆਸਿ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋ ਜਿਗਰ ਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਆ
 ਪਣਾ ਆਪਨਾ ਪਛਾਨੈ ਮੁੜੁ ਗਾ ਅਵਗਾ ਆਖਿ ਦੱਖਾਏ॥ ਮੈਦੁ ਦੀਖ ਸਲਤਿਨ ਗਈ ਆ ਅੰਧੇ ਦਿ
 ਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭੁਭੈ ਨਿਨ ਘੋੜਿ ਚਿਰੇ ਐ ਕਿਸ ਆਇ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਸਾ ਕਰੈ
 ਲੋਚ ਕੇ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਦੁਖ ਪਾਏ॥ ਕਾਮ ਕੋ ਪੁਲੇ ਭੁਭੈ ਤਰਿ ਸਬਲਾਨਿ ਤੁਧੁ ਪਾਰੁ ਰਤੁ ਦਿਹਾਏ॥
 ਚਰਣ ਕਰੰਦੇ ਖਤ ਸਦਿ ਬੇਕਰਿ ਹਮੇ ਕਨੈ ਭੁਭਾਏ॥ ਸਚਾਨਾ ਮਲਗੈ ਮੀਚਾ ਜਿਤਾਨਾ ਮਨ
 ਵਨਿ ਪਿਪਾਏ॥ ਜੀਵੁ ਤੁਮਰੇ ਮਰੇ ਭਾਨੈ ਜੀਵੈ ਤੁਮੇ ਖੰਤੁ ਰਪਾਏ॥ ਪਰਿਕਰ ਮਨ ਪਾਇ ਓਖੁ
 ਵੀਵਿਣ ਕਰਮਾ ਕਿ ਆਪਾਏ॥ ਜੀਵੁ ਤੁਮਰੇ ਗੁਰਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲੈ ਤੁਮੁ ਭੁਗਤਿ ਮਿਤਿ ਸ
 ਬਦੈ ਪਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਤਦੁ ਹੋ ਪਾਏ ਜਾਵਿਦੁ ਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
 ਜਿਸਦੈ ਚਿਤਿ ਵਸਿ ਆਮੇਗਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸਨੇ ਕਿਉ ਐਵੇ ਸਾਗਿ ਸੈ ਗਲੇ ਵਾਲੇ ਹੀ ਐ॥ ਹ
 ਰਿਸੁਖੁ ਦਾਤਾ ਸਕੁ ਨਾਗਲਾ ਕਾਤਿ ਸਨੇ ਪਿਆਇ ਪਿਆਇ ਦਿਆ ਕਿਵਨਿ ਮਖਘੁ ਹੀ ਮੁ

ਹੁਮੇਨੀਐ॥ ਨਿਨਿਹਰਿਧਾਇਆਤਿਸਨੇਸਰਬਿਕਲਿਅਇਹੋਏਨਿਤਿਸਿਤਿਜਨਾਕੀਸੰਗਤਿ
 ਜਾਇਬਹੀਐਮੁਹੁਜੇਨੀਐ॥ ਸਿਤਦਖਕੁਖਰੇਗਗਏਹਰਿਸੇਵਕਰੇਸਭਿਜਨਕੇਬੇਧਨੇਤੀ
 ਐ॥ ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਹੋਆਹਰਿਕੁਗਤਹਰਿਕੁਗਤਜਨਾਕੇਮਹਿਤਿਏਜਗਤਤਰਿਆਸਭੁ
 ਲੇਨੀਐ॥ ੪॥ ਸਲੋਕੁਮ ੪ ੪॥ ਸਾਰਸਨਾਜਲਿਜਾਤਿਨਿਨਿਹਰਿਕਾਸੁਆਉਨਪਾਇਆ
 ॥ ਨਾਨਕਰਸਨਾਸਬਦਿਰਸਾਇਨਿਨਿਹਰਿਹਰਿਮੇਨਿਦੇਸਾਇਆ॥ ੧॥ ਮ ੪ ੩॥ ਸਾ
 ਰਸਾਨਾਜਲਿਜਾਤਿਨਿਨਿਹਰਿਕਾਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਆ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮਖਿਰਸਨਾਹਰਿਜਪੈਹ
 ਰਿਕੈਨਇਧਿਆਰਿਆ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿਆਪੇਰਾਕਰੇਸੇਵਕੁਗਤਾਹਰਿਆਪੇ
 ਕਰੇਕਰਾਏ॥ ਹਰਿਆਪੇਦੈਦਿਗੈਸੋਆਪੇਜਿਤਕੁਵੈਤਿਤੁਲਾਏ॥ ਹਰਿਦਿਕਨਾਮਾਰਗਿ
 ਪਾਏਆਪੇਹਰਿਦੇਕਨਉਧੁੜਿਪਾਏ॥ ਹਰਿਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਤਪਾਵਸੁਕਰਿਦੈਖਚਲਤ
 ਸਬਾਏ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਕੈਹੋਜਨਨਾਨਕਹਰਿਸਚੇਕੁਗਤਗਾਏ॥ ੫॥ ਸਲੋਕੁਮ ੩ ੩
 ॥ ਦਰਦੇਸੀਕੈਜਾਨਸੀਦਿਰਲਕਿਦਰਦੇਸੁ॥ ਜੇਘਰਿਘਰਿਹੋਏਮੇਗਦਾਪਿਗੁਜੀਵਨਪਿਯ
 ਵੇਸਾ॥ ਜੇਐਸਾਐਸਾਤਜਿਰੇਗੁਰਮਖਿਕਿਖਿਅਨਾਉ॥ ਤਿਸਕੇਚਰਨਪਖਾਲੀਅਹਿਨਾ
 ਨਕਉਬਲਿਹਰੈਜਾਉ॥ ੧॥ ਮ ੪ ੩॥ ਨਾਨਕਤਰਵਰੁਏਕੁਛਲਦੁਇਧੈਕੇਰੁਆਹਿ
 ॥ ਆਵਤਜਾਤਨਦੀਸਗੀਨਾਪਰਪੈਖੀਤਾਹਿ॥ ਬਹੁਰੇਗੀਰਸਿਭੁਗਿਆਸਬਦਿਰੈਨਿਰਬਾਣੁ
 ॥ ਹਰਿਰਸਿਭਲਿਗੋਤਨਾਨਕਾਕਰਮਿਸਚਾਨੀਸਾਣੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਆਪੇਪਰਤੀਆ
 ਧਿਹੋਗੁਰਕਆਧਿਜੇਮਾਇਪੀਸਾਵੇ॥ ਆਧਿਪਕਾਵੇਆਧਿਭਾਵੇਪਰੇਸੇਆਧਿਗੀਬਹਿਖਾਵੇ
 ॥ ਆਪੇਜਲਆਪੇਆਪੇਦੇਛਿਗਾ॥ ਆਪੇਚਲੀਕੁਗਾਵੇ॥ ਆਪੇਸੰਗਤਿਸਦਬਲਿਸਦਿਬੁਝੈ
 ਆਪੇਦਿਦਾਕਗਾਵੇ॥ ਜਿਸਨੇਕ੍ਰਿਪਾਲਹੋਵੇਹਰਿਆਪੇਤਿਸਨੇਹੁਕਮਮਨਾਵੇ॥ ੬॥ ਸਲੋਕੁ
 ਮ ੪ ੪॥ ਕਰਮਧਰਮਸਭਿਧੰਧਨਾਧਾਪੁਨਸਨਬੰਧੁਮਮਤਮੋਹਸੁਬੰਧਨਾਧੁਤਕਲ
 ਤਸਬੰਧਾ॥ ਜਗਦੇਖਾਤਹਜੇਵਰੀਆਇਆਕਾਸਨਬੰਧਾ॥ ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਿਬਿਨੁਦਰਤਨ
 ਦਰਤੈਐਧਾ॥ ੧॥ ਮ ੪ ੫॥ ਐਦੇਚਾਨਣਤਾਈਐਜਾਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਰਜਾਇਗਾਬਿਧ

ਨੇਤ੍ਰੈ ਸਦਿ ਵਸੈ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ। ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇਖੈ ਤਿਸ ਕਾ ਲਿਨਿ ਹੀ ਆਤਨੁ ਸਾਜਿ। ਨਾਨਕੁ ਸ
 ਰਨਿ ਕਰਤਾਰ ਕੀ ਕਰਤਾਰਾ ਕੈ ਲਾਜ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਜਦੁ ਹੁਆ ਧੇ ਬਾਦੁ ਹੀ ਆਬਹਿ ਕਰਤੇ ਤਦ
 ਹੁਪ੍ਰਿ ਨ ਸੇਵਕੁ ਬੀ ਆ॥ ਤਦੁ ਹੁਕਿ ਆਕੋਲੈ ਵੇਕਿ ਆਕੋਲੈ ਵੇਨਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਜੀ ਬੀ ਆ॥ ਠਿਰਿ ਆ
 ਪੈ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਆਕਰਤੈ ਦਾਨੁ ਸਭੁ ਨਾਕੁ ਉਦੀ ਆ॥ ਆਪੇ ਸੇਵ ਬਾਣੀ ਆਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆ
 ਪੈ ਅੰਤਿ ਤਪੀ ਆ॥ ਆਦਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਕਾਰੁ ਹੁਆ ਆਪੇ ਆਪੇ ਕਰੈ ਸੁਖੀ ਆ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰੁ ਸੇਵ ਹਿਸਦੁ ਸਾਚਾ ਅਨਦਿਨ ਸਹਜਿ ਧਿਆਰਿ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਗਾਵਹਿ ਗਣ
 ਸਾਂਦੇ ਅੰਗੁ ਪਿਉਰਿ ਪਿਉਰਿ ਪਾਰਿ॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਦੁ ਸਿਆਪੁ ਰਿਕਰਮਿ ਲਿਖੈ ਆਕਰਤਾਰਿ॥
 ॥ ਨਾਨਕੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਅਨੁ ਆਪੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਰਹਿਐ ਕਰਿਐ
 ਨਪਾਈ ਅੰਮਨ ਦਿਨੁ ਰਹੈ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਇ॥ ਵਿਦੁ ਕਰਮੈ ਕਿਨੈ ਨਪਾਇ ਉਰੁ ਉਰਿ ਮੁਏ ਕਿ
 ਲਲਾਇ॥ ਗੁਰਸ ਬਦਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭਿਜੈ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਨਾਨਕੁ ਨ ਦਰੀ ਪਾਈ ਅੰ
 ਆਪੇ ਲੇਏ ਮਿਲਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇ ਵੇਦ ਪੁਰਾਨੁ ਸਤਿ ਸਾਸਤਾ ਆਪਿ ਕਰੈ
 ਆਪਿ ਭੀਜੈ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿ ਪੂਜੈ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਪਰਪੰਚ ਕਰੀ ਆ॥ ਆਪਿ ਪਰਵਿਰਤਿ ਅ
 ਪਿ ਨਿਰਦੁਰਤੀ ਆਪੇ ਅਕੁ ਬੁਕ ਬੀਜੈ॥ ਆਪੇ ਪ੍ਰੰਨ ਸਭੁ ਆਪੇ ਕਰਾਏ ਆਪੁ ਅਲਿਪਤ ਦੁਰਤੀ
 ਜੈ॥ ਆਪੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਦੇਵੈ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸ ਕਰੀ ਜੈ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ॥ ੩॥ ਸੋਖਾ ਅੰ
 ਦਰੁ ਹੁ ਜਰਾ ਦੁਰੁ ਤੁਰੁ ਉਕਹਿ ਝਲਗਵਾਇ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਤੇ ਨਿਸਤ ਭੈ ਭਉ ਦਿਚਿ ਨਿਰਭਉ ਪਾ
 ਇ॥ ਮਨ ਕਰੈ ਰੁਸ ਬਾਣੀ ਭਉ ਤਿਸਾਤਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਵਿਚਿ ਕਾਰਕੁ ਮਾਵਣੀ ਸਾਖਸੁ
 ਪਾਏ ਬਾਇ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਮਿ ਰੂਪਿ ਕਿਨੈ ਨਪਾਇ ਉਪਦ੍ਰੁਹਿ ਆਨੀ ਜਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ॥ ਮ
 ਨੁਖ ਮਾਇ ਆਮੇਰੈ ਨਾ ਮਿਲ ਲਗੈ ਧਿਆਰੁ॥ ਕੁੜਕ ਮਾਵੈ ਕੁੜਕੁ ਸਿਰਹੈ ਕੁੜਕੁ ਰੇ ਅਹ
 ਰੁ॥ ਬਿਖ ਮਾਇ ਆਪਨੁ ਸਚਿ ਮਰਹਿ ਅੰਤੈ ਹੋਇ ਸੰਭੁ ਛਾਰੁ॥ ਕਰਮ ਪਰਮ ਸੁਚ ਸਿਜ ਮਕੁ
 ਰਹਿ ਅੰਤਰਿ ਲੇਕੁ ਵਿਕਾਰੁ॥ ਨਾਨਕੁ ਲੇ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਕਮਾਵੈ ਸੁਖਾਇ ਨਪਾਵੈ ਦਰਗਹੁ
 ਇਪੁ ਆਰੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਬਾਣੀ ਆਪੇ ਬਾਣੀ ਆਪੇ ਬੰਢ

ਬਾਈ ਆਪੇ ਖੰਡੁ ਰਚੇ ਭਾਗੁ ਰੇ। ਆਪਿ ਸਮੇਂ ਆਪਿ ਹੋ ਸਾਗਰ ਆਪੇ ਹੀ ਵਿਚਿ ਰਤ ਨਧੇਰ
 ॥ ਆਪਿ ਲਾਏ ਕਰੇ ਜਿਸ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੈ ਨਗੁਰ ਮਖਿ ਕਰੇ ਹੋਗੇ। ਆਪੇ ਭੁਵਨ ਲਾ ਆਪਿ ਹੋਏ
 ਹਿਥਾ ਆਪੇ ਖੰਡੁ ਆਪਿ ਤੇਰੇ। ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਜਾ ਤੈਥੁ ਸੇਰੇ॥ ੬॥
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਲਹੈ ਜੇ ਕਰੇ ਕਰਿ ਤੇ ਲਾਇ। ਨਾਮ ਪਦਾਰਥ
 ਪਾਈ ਐ ਆਇ ਤਵ ਸੇ ਮਨਿ ਆਇ। ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਕਟੀ ਐ ਹਉ ਮੈ ਮਤਾ ਜਾਇ। ਓ
 ਤ ਮਪਦ ਵੀ ਪਾਈ ਐ ਸਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ਅੰ ਨਾਨਕ ਪੁਰ ਬਿਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿ ਆਤਿ ਨਾਸ
 ਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਆ ਆਇ ਆ॥ ੧॥ ਮਃ ॥ ੩॥ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਲਿ ਜਗ ਬੇ
 ਹਿਥੁ ਹੋਇ। ਗੁਰ ਮਖਿ ਹੋਵੈ ਸਪਾਰਿ ਪਵੈ ਜਿਨਾ ਐ ਦਰਿ ਸਚਾ ਸੇਇ। ਨਾਮ ਸਮਾਲੈ ਨਾਮ
 ਸੰਗੁ ਹੋ ਨਾਮੇ ਹੀ ਪਤਿ ਹੋਇ। ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਇ ਆਕਰ ਮਪਰਾਪਤਿ ਸੇਇ॥ ੨॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਪਾਰਸੁ ਆਪਿ ਪਾਤੁ ਹੋ ਆਪਿ ਕੀਤੇ ਨ ਕੰਚਨ। ਆਪੇ ਰਾਕੁਰ ਸੇਵ ਕੁ ਆ
 ਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਪਾਪ ਖੰਡੁ ਨ। ਆਪੇ ਸਰਿ ਪਦ ਭੁਗਵੈ ਸੁ ਆਮੀ ਆਪੇ ਹੀ ਸਰੁ ਅੰ ਜਨ। ਆਪਿ
 ਬਿਬੇਕੁ ਆਪਿ ਸਚੇ ਤਾ ਆਪੇ ਗੁਰ ਮਖਿ ਭੁਜਨ। ਜਨਨਾਨਕੁ ਸਾਲਾਹਿ ਨ ਰਜੈ ਤਪੁ ਕਰ ਤੇ
 ਤੁਹ ਰਿਸੁ ਖੁਦਾ ਤੋ ਵਡਨ॥ ੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਨੀ ਐ ਕੋ ਬਿਪਨ
 ਤੇ ਜੇ ਕਰ ਮਕ ਮਾਹਿ। ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਰਵਰਨ ਪਾਵਹੀ ਮਰਿ ਜੈ ਮਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਇ॥
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਛਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ਨਾਮ ਨਵੈ ਸੇ ਮਨਿ ਆਇ। ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ
 ਨ ਮੱਧ ਰਿਬ ਪੋ ਮਰੀ ਅਹਿ ਮਹਿ ਕਾ ਸੇਓ ਰਿਜਾਹਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਇਕਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇ
 ਵਾ ਕਰੇ ਹਿਥਾ ਕਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ। ਨਾਨਕ ਜਨਮੁ ਸਦਾ ਰਨਿ ਆਪੁਣਾ ਕਲਕਾਰ
 ਨਿਉ ਪਾਰੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਆਪੇ ਚਾਟ ਸਾਲ ਆਪਿ ਹੋ ਪਾਪਾ ਆਪੇ ਚਾਟੈ ਪੁਨੁ
 ਕਉ ਆਇ। ਆਪੇ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਹੋ ਆਪੇ ਆਪੇ ਕਰੇ ਸਿਆਇ। ਇਕ ਬੈਧਿ ਬੈਧਿ ਸਰੁ ਆਪੇ
 ਆਪੇ ਇਕ ਬੈ ਆਪੇ ਕਰੇ ਇਆਇ। ਇਕ ਨਾ ਐ ਦਰਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਏ ਜਾ ਆਪਿ ਤੈਰੇ ਮਨਿ ਸਚੇ
 ਰੁਏ। ਜਿਨਾ ਆਪੇ ਗੁਰ ਮਖਿ ਦੇਵੁ ਡਿਓ ਆਈ ਸੇ ਜਨ ਸਚੀ ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੇ॥ ੧੧॥ ਸਲੋਕੁ

ਮ ३ ॥ ੧ ॥ ਮਰਦਾਨਾ ਕਲਿਕਲਵਾਲੀ ਕਾਮਪਦਮਨੁ ਆਪੀ ਵਣਗਰਾ ਕ੍ਰਿਪਕਦੇਰੀ
 ਮੇਹਿਰੀ ਪੀਲਾਵਾ ਅਹਿਕਾਰਾ ਮਲਲ ਸੂਕੁਣ ਲਬਕੀ ਪੀਪੀ ਹੋਇਖਾ ਆਗਾ ਕਰਣੀਲ
 ਹਇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚੁ ਸਗਾ ਕਰਿ ਸਾਰਾ ਗੁਣ ਮੈਂਡ ਕਰਿ ਸੀਲ ਘਿਉ ਸਰਮਾ ਸ ਅਗਰਾ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਐਨਾਨਕਾ ਖਾਧੈ ਜਾਹਿ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਇ ਆਲ
 ਰਨਿ ਆਪਿ ਮਦਾ ॥ ਜਲਸਾ ਤਿਸ ਨਾਧਾਤਾ ਮਨਸਾ ਕਦੇਰੀ ਕੁੜਿ ਕਰਿ ਪੀਲਾਏ ਜਮਕਾ
 ਲਾਇ ਤੁਮ ਪਿੱਪੀ ਤੈਨਾਨਕਾ ਬਹੁਤ ਖਟੀ ਅਹਿ ਬਿਕਾ ਅਨਗੁਨ ਸਾਲਾਹ ਮੈਂਡ ਕੁਓਮ
 ਸੋ ਆਗਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਹੋ ਸਚਨਾਮਾ ਅਧਾਰਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਇ ਆਲਹਨੁ ਅ
 ਪੰਮਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਿਸ ਕੀਰਾ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤ ਸਿਉ ਮੇਲਾ ਪਹੋਇ ਲਿਵ ਕਦੇਰੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੁ
 ਰੀ ਪੀਪੀ ਕਟਹਿ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਆਪੇ ਸਰਨ ਰੀ ਦਰਬਾ ਆਪੇ ਖਰ
 ਦਰ ਸਨਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਆਪੇ ਸਿਵ ਸਿਕਰ ਸੋਰਸਾ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕੁ ਬਕਹਾਣੀ ॥ ਆ
 ਪੇ ਜੋਗੀ ਆਪੇ ਭੋਗੀ ਆਪੇ ਸਿਨਿਆ ਸੀਠਿ ਰੋ ਬਿਬਾਨੀ ॥ ਆਪੇ ਨਾਲਿ ਰੋ ਸਟਿ ਆਪੇ ਉਪ
 ਦੇਸੇ ਸਘੜੁ ਸੁਰੁਪੁ ਸਿਆਣੀ ॥ ਅਪਨਾ ਚੋਜ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਸਭਨਾ ਜੀ ਆਕਾ
 ਹੋ ਜਾਣੀ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ ३ ३ ॥ ਏਹਾ ਸੋ ਪਿਆਰ ਵਾਣੈ ਹੋ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ
 ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥ ਗਹਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਉਪਜੈ ਮਾਇ ਆਮੇਰੁ ਜਲਾਵੈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਦ
 ਬਿਰਾਮੇਰ ਮਨੁ ਆਸ ਬਿਰੁਸੈ ਪਿਆਰੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪਿਆਰੇ ਮਨਖੀ ਜੀ
 ਉਨਦਿ ਕੇ ਮੈਂਡੇ ਮੈਂਡੇ ਹੋਇ ਮੁਆਰਾ ॥ ੧ ॥ ਮ ३ ੩ ॥ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰਤੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਛਿਰੇ ਮੇ
 ਰੀ ਪਿਆਸ ਨਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐ ਮੇਰੀ ਪਿਆਸ ਗਈ ॥ ਪਿਰੁ ਪਾਇ ਆਪੁ ਬਿ
 ਆਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਤਿਤੁ ਪਰਮ ਤਿਤੁ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਰਾਕੁਰਦਾ ਸਭੁਇ ਆ ॥ ਆਪੇ
 ਦਸ ਅਰਵਰਨ ਉਪਾਇ ਅਨ ਆਪਿ ਬ੍ਰਹਮ ਆਪਿ ਗਜਲਾਇ ਆ ॥ ਆਪੇ ਮੇਰੇ ਆਪੇ ਛੋਠੇ ਆ
 ਪੇ ਬਖਸੇ ਕਰੇ ਦਇਆ ॥ ਆਪਿ ਅਕੁਲ ਦੁਕੁਲੈ ਕਬਹੂੰ ਸਭੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵੁ ਸੁਸਚੁ ਬਿਆ ॥ ਆਪੇ ਜਿ
 ਨਾ ਬੁਝਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨ ਐ ਦਰਹੁ ਦੁਜਾ ਕੁਰਮੁ ਰਇਆ ॥ ੧੩ ॥ ਮ ੪ ੫ ॥ ਗਹਿਨਾਮੁ ਨ ਸਿਮਰਹਿ ਸਾਧ ਸੰਸਾਰ

ਜਿਨੀਕੀਤੀਤਿਸੇਨਜਾਣਹੀਨਾਨਕਭਿਦੁਅਲਈਦੇਹਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਅਪਿਦੁਸਹਿ
 ਚਰਨਾਰਥਿਦਰਸਨਾਜਧੇਗੁਪਲਾ॥ ਨਾਨਕਸੇਪੁਕੁਸਿਮਰੀਐਤਿਸੁਦੇਹੀਕਉਘਾਲਿ॥ ੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ॥ ਆਪਿਅਰਸਤਿਤੀਰਥਕਰਤਾਆਪਿਕਰੇਇਸਨਾਨਾ॥ ਆਪੇਸਿਜਮਿਦਰਤੈ
 ਸੁਆਮੀਆਪਿਜਪਾਇਹਿਨਾਮ॥ ਆਪਿਦਇਆਲਹੇਇਕੁਉਥੰਨਅਪਿਕਰੇਸਕੁਦਾਨਾ॥
 ਜਿਸਨੇਗੁਰਮੁਖਿਆਪਿਬੁਝਾਏਸੇਸਦਗੀਦਰਗਾਹਿਪਾਏਮਾਨਾ॥ ਜਿਸਦੀਪੈਜਰਖੈਹਰਿਸ
 ਆਮੀਸੇਸਚਾਹਰਿਜਾਨਾ॥ ੧੪॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩॥ ਨਾਨਕਥਿਨਸਤਿਗੁਰਕੁਦੇਜਗਅੰ
 ਧੈਅਪੇਕਰਮਕਰਮਾਇ॥ ਸਬਦੇਸਿਉਚਿਤਨਲਾਵਈਜਿਤੁਸੁਖਦੁਸੈਮਨਿਆਇ॥ ਤਾ
 ਮਸਿਲਗਾਸਦਾਭਿਰੈਅਹਿਨਿਸਿਜਲਤੁਬਿਗਾਇ॥ ਜਿਤਿਸੁਕਾਵੈਸੇਥੀਐਕਹਨਾਕਿਛੁ
 ਨਜਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਭਰਮਾਇਆਕਾਰੀਏਹਕਰੇਗਾ॥ ਗੁਰਦੁਆ
 ਰੈਹੈਇਕੋਸਾਹਿਬਸਮਾਲੇਗਾ॥ ਸਾਹਿਬੁਸੰਦਾਹਜੁਰਿਹੈਕੁਰਮੈਕੋਛੁਓੜਕਦਿਐਐਤਰਿ
 ਜੇਤਿਧਰੇਹਰਿਕਾਨਾਮੁਐਮਿਤਹੈਦਾਹੁਏਹਲਾਏਗਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਗਾਭਾਦਾਦਿਤਿਰਖਹੁਸਿ
 ਨਮੁਸਚਾਨੇਗਾ॥ ਨਾਨਕਐਸੁਖੈਐਤਰਿਰਖਸੀਐਗੈਹਰਿਸਿਉਕੋਲਕਰੇਗਾ॥ ੨॥ ਪਉ
 ਝੀ॥ ॥ ਆਪੇਭਾਰਅਭਾਰਹਬੰਨਾਸਪਤਿਆਪੇਹੀਛਲਲਾਏ॥ ਆਪੇਮਾਲੇਆਪਿਸਕੁਸਿ
 ਏਆਪੇਹੀਮਹਿਪਾਏ॥ ਆਪੇਕਰਤਾਆਪੇਕੁਰਤਾਆਪੇਦੇਇਦਿਵਾਏ॥ ਆਪੇਸਾਹਿਬੁ
 ਪੈਗਥਾਐਰਹਿਆਸਮਾਏ॥ ਜਨਨਾਨਕਵਡਿਆਈਆਖੈਹਰਿਕਰਤਕੀਜਿਸਨੇ
 ਤਿਲਨਤੁਮਾਏ॥ ੧॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩॥ ਮਾਨਸਕੁਰਿਆਆਨਿਆਮਨਸਕੁਰਿਆਅ
 ਏ॥ ਜਿਤੁਪੀਤੈਮਤਿਦਰਿਏਇਬਰਲਪਵੈਦਿਚਿਆਇ॥ ਅਪਨਾਪਗਾਇਆਨਪਦੁ
 ਨਈਖਸਮਹੁਧਰੇਖਾਏ॥ ਜਿਤੁਪੀਤੈਖਸਮੁਦਿਸੈਰਦਰਗਾਹਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ ਧੁਰਾਮ
 ਦਮਲਿਨਪੀਚਈਜਿਕਾਖਰਦਿਸਾਇ॥ ਨਨਕਨਦਰੀਸਚਅਦਪਾਈਐਸਤਿਗੁਰਮਿ
 ਲੈਜਿਸੁਆਇ॥ ਸਦਾਸਾਹਿਬਕੈਰਗਿਰਹੈਮਹਲੀਪਾਵੈਥਾਉ॥ ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਐਹੁਜ
 ਗਤੁਜੀਵਤੁਮਰੈਜਾਇਸੇਨੇਸੇਤੀਹੋਇ॥ ਜਾਤਿਨਿਸਵਾਲਿਆਤਾਸਦਿਰਹਿਆਜਗਾ

ਏ। ਏਤੀਸੁਧਿਹੋਇ। ਨਾਨਕਨਦੀਬੇਰੇਜੇਅਪਈਸਤਿਗੁਰਮੇਲੇਸੇਇ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜੀਵੁ
 ਮੈਰੇਤਾਛਿਰਿਮਰਣਨਹੋਇ। ਨਾਨਕਨਦੀ॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਜਿਸਦਾਕੀਤਾਸਕੁਕਿਛੁਹੋਵੇਤਿਸ
 ਨੇਪਰਵਾਹਨਾਹੀਕਿਸੈਕੀਰੀ। ਹਰਿਜੀਉਤੇਗਾਇਤਾਸਕੁਕੇਖਾਵੇਸਕੁਮਹਤਾਜੀਕਦੋਤੇਰੀ॥
 ਜਿਤੁਪਨਸਾਲਾਹੇਸੁਸਕੁਕਿਛੁਪਵੇਜਿਸਨੇਕਿਰਪਾਨਿਰੇਜਨਕੇਰੀ। ਸਿਹੀਸਾਹੁਸਦਾਦੁਖਾ
 ਗਜਿਨਿਦੁਖਰਲਦਿਆਹਰਿਨਾਮਪੁਨਤੇਰੀਸਕੁਤਿਸੇਸੋਸਾਲਾਹਿਹੁਸੇਤਹੁਜਿਨਿਦੁਖੇਜੁ
 ਵਕੀਮਾਰਿਦਿਛੁਗੀਦੁਰੀ॥ ੧੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩॥ ਕਬੀਰਠਮਰਤਾਮਰਤਾਜਗਅਮ
 ਰਿਭਿਨਜਾਨੈਕੋਇ। ਐਸੀਮਰਨੀਜੇਮੈਰੇਤਿਸਬਹੁਰਿਨਮਰਨਹੋਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩॥
 ॥ ਕਿਆਜਾਨਾਕਿਵਮਰਹਗੋਕੇਸਾਮਰਨਾਹੋਇ। ਜੇਕਰਿਸਾਹਿਬਮਨਹੁਨਦੀਸੇਰੇਤੇਸਹਿ
 ਲਾਮਰਨਾਹੋਇ। ਮਰਦੈਤੇਜਰਤਭੂਰੇਜੀਵਿਅਲੈਭੂਸਕੁਕੋਇ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਜੀਵ
 ਤੁਮੈਰਹਕਮੇਬੁਝੈਸੇਇ। ਨਾਨਕਐਸੀਮਰਨੀਜੇਮੈਰੇਤੀਸਦਜੀਵਦੁਹੋਇ॥ ੨॥ ਪਉ
 ਝੀ॥ ॥ ਜਾਅਧਿਕਿਪਾਲਹੋਵੇਹਰਿਸੁਆਮੀਤਾਅਪਣਾਨਾਉਹਰਿਆਧਿਜਪਾਵੇ॥
 ਆਪੇਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਸੁਖਦੇਵੇ। ਆਪਨਾਸੇਵਕੁਆਪਿਹਰਿਭਾਵੇ। ਆਪਣਿਅਸੇਵਕ
 ਕੀਆਪਿਪੈਜਰਖੈਆਪਣਿਅਕੁਗਤਾਕੈਥੈਰੀਪਾਵੇ॥ ਪਰਮਗਾਇਹੇਹਰਿਕਾਕੀਆਹਰਿ
 ਜਨਸੇਵਕਨੇਨਿਨਅਵੇ। ਜੇਹਰਿਕਾਧਿਆਗਸੇਸਕੁਨਾਕਾਧਿਆਰਹੇਰਕੇਤੀਧੁਖਿ
 ਧੁਖਿਆਵੇਜਾਵੇ॥ ੧੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ॥ ੩॥ ਰਾਮਰਾਮਕਰਤਾਸਕੁਜਗਾਛਿਰੇ
 ਰਾਮਨਪਾਇਆਜਾਇ। ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਤਿਵਡਾਅਤਲਨਤਲਿਅੱਜਾਇ। ਹੀ
 ਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਅਕਿਤੇਨਲਇਆਜਾਇ। ਗੁਰਕੋਸੋਬਦਿਭੁਟਿਆਇਨਬਿਧਿ
 ਵਸਿਆਮਨਿਆਇ। ਨਾਨਕਆਪਅਮੋਭੈਹੇਗਰਕਿਰਪਾਤੇਰਹਿਆਸਮਾਇ। ਆ
 ਪਮਿਲਿਮਿਲਿਆਰਹਿਆਅਪੇਮਿਲਿਅਸਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਏਮਨੁਇਹੁਪਨ
 ਨਾਮਹੇਜਿਤਸਦਾਸਦਾਸਖਹੋਇ। ਤੇਟਾਮਲਿਨਅਵਈਲਾਗਾਸਦੁਹੀਹੋਇ। ਖਾ
 ਪੈਖਰਚਿਅੰਤੇਦਿਨਅਵਈਸਦਾਸਦਾਉਹੋਇ। ਸਹਸਾਮੂਲਨਹੋਵਈਗਣਤ

ਕਟਨਹੋਇ। ਨਾਨਕਗਰਮਖਿਪਾਈਐਜਾਕਉਨਦਰਿਕੋਰਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਆਪੇਸ
 ਕੁਘਟਐਵੇਰੇਆਪੇਹੀਬਾਹਗਿ। ਆਪੇਗੁਪਤਵਰਤਦਾਆਪੇਹੀਜਾਹਗਿ। ਜਗਦੁਤੀਗਥਾ
 ਰਕਰਿਵਰਤਿਆਸੁਨਾਹਗਿ। ਓਥੇਵੇਦਪੁਰਾਨਨਸਾਸਤਾਐਹਰਿਨਰਹਗਿ। ਬੈਰਾਤਾ
 ਤੀਲਾਇਆਪਿਸਕੁਦੁਹੀਬਾਰਗਿ। ਆਪਨੀਮਿਤਿਆਪਿਜਾਣਦਾਆਪੇਹੀਗਉਹਰ
 ॥੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩॥ ਹਉਮੈਵਿਚਿਜਗਤੁਆਮਰਦੇਮਰਦਾਜਾਇ। ਨਿਚਿਰਹਿ
 ਚਿਟੇਮਹੋਤਿਚਰਨਤੀਈਇਕੋਰਗਅਗੈਜਾਇ। ਗਿਆਨੀਹੋਇਸੁਚੇਤੁਨਹੋਇਅਗਿ
 ਆਨੀਐਧਰਮਾਇ। ਨਾਨਕਦੇਕਰਮਾਦੈਸੇਮਿਲੈਅਗੈਪਏਜਾਇ॥੧॥ ਮਃ ॥ ੩
 ॥ ਪਰਿਖਸਮੇਕਾਹੁਕਮਪਇਆਵਿਦੁਸਤਿਗਰਦਤਿਆਨਜਾਇ। ਸਤਿਗਰਮਿਲਿਐਐਤ
 ਰਿਗਵਿਰਹਿਆਸਦਾਰਹਿਆਲਿਵਲਾਇ। ਦਮਿਦਮਿਸੰਦਾਸਮਾਲਦਾਏਮੰਨਬਿਰਥਾਜਾ
 ਇ। ਜਨਮਮੁਖਨਕਾਰੁਭਿਗਇਆਜੀਵਨਪਦਵੀਪਾਇ। ਨਾਨਕਇਹੁਮਰੇਤੁਬਾਤਿਸੁਨੇ
 ਦੇਇਜਿਸਨੇਕਿਰਪਾਕੋਰਰਜਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਦੁਨਾਬੀਨਿਆਆਪੇਧਰ
 ਦਾਨੀ। ਆਪੇਰੁਪਦਿਖਾਲਦਾਆਪੇਲਾਇਧਿਆਨੀ। ਆਪੇਮੇਨੀਵਰਤਦਾਆਪੇਕਥੋਗਿ
 ਆਨਾ। ਕਉਤੁਕਿਸੇਨਲਗਈਸਕੁਨਾਹੀਕੁਨੀ। ਉਸਤਤਿਬਰਨਿਨਸਕੀਐਸਦਸਦ
 ਕੁਰਬਾਨਾ॥ ੧੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੪॥ ਕੁਲੀਐਦਰਿਨਾਨਕਾਨਿਨਾਦਾਅਉਤਾ
 ਗਾਪਤਨਿਨੀਗਾਧੀਅਜਿਨੁਗੀਜੇਰੁਜਿਨਾਦਾਸਿਕਦਾਰਾ॥ ੧॥ ਮਃ ॥ ੧॥ ਹਿ
 ਤੁਮੁਲੇਕੁਲੇਅਖਦੇਜਾਹੀ। ਨਾਰਦਿਕਹਿਆਸਿਪੁਜਕਰਾਹੀ। ਐਧੇਗੁਗੇਐਧਐਧਾਰੁ
 ॥ ਪਾਥਰਲੇਪੁਜਹਿਮਗਧਗਵਾਰਾਤਿਹਿਜਾਆਪਿਰੁਬੇਤਮਕਗਤਾਰਣਗਰਾ॥ ੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਸਕੁਕਿਹੁਤੇਰੇਵਸਿਧੇਤੁਸਤਾਸਾਹ। ਕੁਗਤਿਰੇਤੇਰੇਗਿਏਕੇਪੁਗਵੇਸਾਹੁ
 ॥ ਐਮਿਤਭੇਜਨਨਾਮੁਹਰਿਰਜਿਨਨਖਾਹਾ। ਸਕੁਦਾਰਬੁਧਾਈਅਨਿਸਿਮਰ
 ਨਸਤੁਸਾਹ। ਸਿਤਧਿਅਰੇਧਾਰਬੁਹਮਨਾਨਕਅਗਮਅਗਾਹੁ॥ ੨੦॥ ਮਃ ੩॥
 ਸਕੁਕਿਹੁਕਮੇਆਵਦਾਸਕੁਕਿਹੁਕਮੇਜਾਇ। ਜੇਕੁਮੁਖਐਐਪਹੁਜਾਏਐਧਾਐਧ

ਕਮਾਇ। ਨਾਨਕੁ ਹੋ ਮੁਕਿ ਗੁਰ ਮਖਿ ਬੁਝੈ ਜਿਸੇ ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਸੁਝੈ
 ਜਗਤਿ ਸੁਖਾਇ ਜਿਸੇ ਨੇ ਗੁਰ ਮਖਿ ਨਾਮ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ॥ ਤਿਸੇ ਜਗੀਰੀ ਨਗਰੀ ਸਰਕੁ ਵਸੇ ਰੁ
 ਥੀ ਜਗਨ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕੁ ਐਸਾ ਵਿਰਲੈ ਕੇ ਜਗੀ ਜਿਸੁ ਘਟੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ
 ॥ ਆਪੇ ਲੋਤਉ ਪਇਅਨ ਆਪੇ ਆਧਾਰ॥ ਆਪੇ ਸੁਖ ਮਰੁਲੀ ਐ ਆਪੇ ਪਾਸਾਰ॥ ਆਪਿ
 ਇਕਾਤੀ ਹੋਇ ਰਹੈ ਆਪੇ ਵਡੁ ਪਰਦਾਰ॥ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਸੀਤਰੇ ਨਾਰ॥ ਹੋਰੁ ਦਾਤ
 ਹੁਸੁ ਝੁਟੀ ਤਿਏ ਵਡੁ ਗਾਰ॥ ੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ਦਾਰਨਾਲਿ॥ ੪੨॥ ਬਿਗਗੈ ਗਗਨ ਕਾਜ
 ਜਮਲਾ॥ ਚਉਪਦਾ॥ ੧॥ ਮਃ ੫॥ ਮਃ ॥ ੬੧॥ ਛੰਤ॥ ੧੫॥ ਦੁਹਰਾ॥ ੧
 ॥ ਤਿਨ ਕਾਜ ਮਲਾ॥ ੧੨॥ ॥

ਗਾਉ ਵਡੁ ਹੋ ਸੁਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਘਰਾ॥ ੧॥ ॥ ਅਮਲੀ ਮਮਲਨ ਅਮੈ ਮਝੀ ਨੀਰ
 ਨੇਹਿ॥ ਜਿਰੇ ਤੇ ਸਹਿ ਅਪੇਨੇ ਤਿਨ ਕੁਏ ਸਰੁ ਹੋਇ॥ ੧॥ ਹਉ ਦਾਰੀ ਜਿਵਾ ਥੀਨੀ ਐ ਜੇ ਦਾਤ
 ਉਸਾਹਿ ਬੇਕਨਾਵੇ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਸਾਹਿਬ ਸਭ ਲਿਭਿ ਰਖ ਜਾ ਐ ਸਿਤੁ ਜਾ ਕਾਨਾਉ॥ ਜਿ
 ਨ ਪੀ ਆਤੋ ਤਿਪਤਿ ਕੁਏ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੇ ਜਾਉ॥ ੨॥ ਮੈਰੀ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਵਸਹਿ
 ਹਈ ਨਾਲਿ॥ ਤਿਥਾ ਤਿਹਾਇ ਆਕਿ ਉਲਹੈ ਜਾ ਸਰਬੀ ਤਰਿ ਪਾਲਿ॥ ੩॥ ਨਾਨਕੁ ਤੇ ਗਾਥਾ
 ਈ ਆਉ ਸਾਹਿਬ ਮੇਰਾ ਸਿ॥ ਮਨੇ ਤੇ ਪੈਖਾਤਾ ਲਹੈ ਜਾ ਸਿਭ ਤਿ॥ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ॥ ੪॥
 ੧॥ ਵਡੁ ਹੋ ਸੁਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਗਵੈਤੀ ਸਹੁਰਵਿ ਆਨਿ ਰਕੂ ਕੇ ਕਾਇ॥ ਜਿਗੁਣ ਵੀਤੀ ਥੀਰ
 ਹੋਤਾ ਕੁੀ ਸਹੁਰਾ ਵਣਿ ਜਾਇ॥ ੧॥ ਮੇਰਾ ਕੋਤੁ ਕੀ ਸਾਲੂਕੀ ਧਨ ਅਵਗਾਰ

ਵੇਲੀਭੀ॥ ੧॥ ਰਗਾਭੀ॥ ਕਰਣੀਕਾਮਣੀਥੀਐ ਜੇਮਨਧਾਗਹੋਇ॥ ਮਾਣਕਮਲਿਨ
ਪਾਈਐਲੀਜੈਤਿਤਿਪਰੇਇ॥ ੨॥ ਰਗਦਸਾਈਨਜਲਾਭਾਖਾ ਐਮੰਡੀਆ
ਸਾ॥ ਤੇਸਹਿਠਾਲਿਅਕੁਅਣਕਿਉਥੀਵੈਘਰਿਵਾਸਾ॥ ਨਾਨਕਦੇਵੀਭਾਗਦੂਜਾਨਾਹੀਕੇ
ਇ॥ ਤੇਸਹਲਗੀਜਿਰਹੰਭੀਸਹੁਗਵੈਸੇਇ॥ ੪॥ ੨॥

ਵਡਹੰਸਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਘਰਾ॥ ੨॥ ੧ ਤਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਮੇਰੀਰੁਣਦੁਣਲਾਇਆਉਦੇਸਾਦੁਣਆਇਆ॥ ਤੇਰਮਧਕਦਾਰੇਜੇਵਡਾਤਿਨਿਲੇਕੁੀਲਕੁ
ਭਾਇਆ॥ ਤੇਰਦਰਸਨਵਿਦੁਹੁਖੰਨੀਐਵਦਾਤੇਰਨਾਮਾਦਿਦਹੁਕਰਬਾਨੇ॥ ਨਾਤਤਾਮੇਮਾਣ
ਕੀਆਹੋਤਧਬਿਨਕੇਹਮੇਗਆਨੇ॥ ਚੁੜਾਕੁਨਪਲਘੋਸਿਉਮੈਧੋਸਦੁਬਾਹੀਸਦੁਬਾਹੀ
ਇਤੇਦੇਸਕਰੇਈਐਮੈਧੋਸਹੁਗਤੇਅਵਗਾਗਾ॥ ਨਾਮੰਨੀਆਰੁਨਚੁੜੀਆਨਾਸੇਵੇਗੁੜੀ
ਆਗਾ॥ ਜਿਸਹਰੀਰਿਨਲਗੀਆਜਲਨਸਿਬਾਹੜੀਆਗਾ॥ ਸੋਰਿਸਹੀਆਸਹੁਗਵ
ਇਗਈਆਰਉਧਾਈਕੇਦਰਿਵਾਜਾ॥ ਐਮਾਲੀਹਉਪਗੀਸੁਚਨੀਤੇਸਹਏਕਨਕੁ
ਦਾ॥ ਮਾਡਿਗਦਾਈਪਈਆਕੁਰੀਐਮੋਗਿਸੰਧਰੇ॥ ਅਗੈਗਈਨਮੰਨੀਆਮਾਰਉਦਿ
ਸਰਿਦਿਸੁਰੇ॥ ਮੈਰੇਵੀਸਤੁਜਗਰਿਨੇੜਦੁਨਹੁਧੈਕੇਰਾ॥ ਇਕਨਹਿਨਾਮੇਰੇਤਨਕਾਬਿਰਹਾ
ਜਿਨਿਹਉਧਿਰਹੁਵਿਛੜੀ॥ ਸੁਪਨੇਆਇਆਕੁੰਗਇਆਮੇਜਲਕੁੰਰਿਐਰੇਇ॥ ਆਇਨ
ਸਕਾਤੁਤੁਕੇਨਿਧਿਐਰੇਕੁੰਨਸਕਾਕੇਇ॥ ਆਉਸਕੁਭੀਨਚੜੀਏਮਤੁਸਹੁਦੇਥਾਸੇਇ
॥ ਤੇਸਹਿਬਕੀਥਾਤਜਿਐਐਕਹਨਾਨਕਕਿਆਈਜੇ॥ ਸੀਸੁਦੇਛਕਰਿਥੈਸੁਦਈਜੇਵੇ
ਦੁਸਿਰਸੇਵਕਰੀਜੇ॥ ਕਿਉਨਮਰੀਜੇਜੀਅਜਾਨਦੀਜੇਜਾਸਹੁਕੁਇਆਵਿਡਾਨਾ॥ ੧॥

੧॥ ੩॥
ਗਗਵਡਹੰਸਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਘਰਾ॥ ੧॥ ੧ ਤਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਮਨਿਮੈਲੇਸੁਕੁਕਿਛੁਮੈਲਾਤਨਿਧੈਤੇਮਨਹੁਛਾਨੇਹੋਇ॥ ਇਹੁਜਗਤਕੁਰਮਿਭੁਲਾਇ
ਵਿਰਲਾਬੁਏਕੇਇ॥ ੧॥ ਜਧਿਮਨਮੇਰੇਤੁਏਕਨਾਮਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਮੇਕਉਏਹੁ

ਨਿਧਾਨ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਧਕਿਆਸਦੇਸਿਖੈਇੰਦ੍ਰੀਵਸ੍ਰਿਕਰਿਕਮਾਇ॥ ਮਨਕੀਮੈਲਨ
 ਉਤਰਹਉਮੈਮੈਲਨਜਾਇ॥ ੨॥ ਇਸਮਨਕਉਹੋਰਸੇਜਮਕੋਨਹੀਵਿਣੁਸਤਿਗਰਕੀਸ
 ਰਨਾਇ॥ ਸਤਿਗਰਿਮਿਲਿਐਉਲਈਰੁਈਕਹਣਾਕਿਛੁਨੋਜਾਇ॥ ੩॥ ਕੁਣਤਿਨਾਨਕੁ
 ਸਤਿਗਰਕਉਮਿਲਦੇਮੈਰਗਰਕੋਸਬਦਿਛਿਰਿਜੀਵੈਕੋਇ॥ ਮਮਤਾਕੀਮਲਉਤਰਹਉਮੁ
 ਨਹਛੁਹੋਇ॥ ੪॥ ੧॥ ਵਡਹੋਸਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਨਦਰੀਸਤਿਗਰਸੇਈਐਨਦਰੀਸੇਵਾ
 ਹੋਇ॥ ਨਦਰੀਇਹਮਨੁਸਿਆਵੈਨਦਰੀਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ ੧॥ ਸੋਰਮਨਚੇਤਿਸਚਾਸੇ
 ਇ॥ ਏਕੇਚੇਤਹਿਤਾਸੁਖਪਾਵਹਿਛਿਰਿਦੁਖਨਮੋਲਿਹੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਦਰੀਮਰਿਕੇ
 ਜੀਵੀਐਨਦਰੀਸਬਦਵੈਸੇਮਨਿਆਇ॥ ਨਦਰੀਹੁਕਮਬੁਝੀਐਹੁਕਮਰਹੈਸਮਾਇ॥
 ੨॥ ਜਿਨਿਜਿਹਵਾਹਰਿਰਸਨਚਖਿਓਸਾਜਿਹਵਾਜਲਿਜਾਤਿ॥ ਅਨਰਸਸਾਦੇਲਗਿ
 ਰਹੀਦੁਖਪਾਇਆਦੁਖੈਰੁਹਾਇ॥ ੩॥ ਸਕੁਨਾਨਦਰਿਏਕਹੋਆਪੇਛਰਕਰੇਇ॥ ਨਾਨਕ
 ਸਤਿਗਰਮਿਲਿਐਛਲਪਾਇਆਨਾਮੁਵਡਾਈਦੇਇ॥ ੪॥ ੨॥ ਵਡਹੋਸਮਹਲਾ॥
 ੩॥ ਮਾਇਆਮੇਹੁਗਰਬਾਰੁਹੋਗੁਰਬਿਨਗਿਆਨਨਹਈ॥ ਸਬਦਿਲਗੋਤਿਨਬੁਝਿ
 ਆਦੁਖੈਪਰਜਿਵਿਗਈ॥ ੧॥ ਮਨਮੇਰੀਗੁਰਮਤਿਕਰਣੀਸਾਰ॥ ਸਦਾਸਦਾਹਰਿ
 ਪੂਰੁਵਹਿਤਾਪਾਵਹਿਮੇਖਦੁਆਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਣਗੁਨਿਧਾਨਏਕਹੋਆਪੇਦੇਤਾ
 ਕੋਧਾਏ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਕੁਵਿਛੁਣੀਗੁਰਕੋਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥ ੨॥ ਸੋਰੀਮੇਰੀਦੇਖਦਿਗਏ
 ਤਿਨਾਹਥਿਕਿਹੁਨਅਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਸਦਿਮਿਲਿਐਸਚਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ
 ॥ ੩॥ ਆਸਾਮਨਸਾਏਹੁਸਰੀਹੋਐਤਰਿਜੇਤਿਜਗਾਏ॥ ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਿਬੰਧੁਹੋਗੁਰ
 ਮਖਿਮਕਤਿਕਰਾਏ॥ ੪॥ ੩॥ ਵਡਹੋਸਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਸੋਗਗਣੀਸਦਾਮੁਖਉਜਲਾ
 ਗੁਰਕੋਸਹਜਿਸੁਕਾਇ॥ ਸਦਾਧਿਰੁਗਾਵਹਿਆਪਣਾਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆ॥ ਸੋਰਮਨਤੁ
 ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਮੇਕਉਹਰਿਦੀਆਬੁਝਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੋਗਗਣੀਖਰੀ
 ਆਬਿਲਲਈਆਤਿਨਾਮਹਲੁਨਪਾਇ॥ ਦੁਖੈਰੁਹਾਇਕਰੁਪੀਦੁਖਪਾਵਹਿਅਗੋਜਾਇ॥

੨॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਨਿਤ ਗੁਣੈਰੋ ਨਿਵਹਿਰਦੇ ਨਾਮੁ ਦਸਾਇ॥ ਅਉ ਗੁਣਵੰਤੀ ਕਾਸਨੀ ਦੁਖਲਾ
 ਗੋਬਿਲ ਲਾਇ॥ ੩॥ ਸਰੁਨਾਕਾ ਕੁਤਾਰੋ ਏਕਹੈ ਸੁਆਮੀ ਕਹਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ
 ਆਪੇ ਵੇਕਰੀ ਤਿਅਨੁ ਨਾਮੋ ਲਇ ਆਨੁ ਲਾਇ॥ ੪॥ ੪॥ ਵਡੁ ਹੋ ਸੁਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ ਸਦਮੀਰਾਲਾਗਾਗਰ ਸਬਦੀ ਸਾਦੁ ਆਇਆ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨੀ
 ਹਰਿਨੀਉ ਮਨਿ ਦਸਾਇਆ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਕਰਿ ਬਿਰਪਾਸ ਤਿਗੁਰ ਮਿਲਾਇਆ॥ ਪਰੇ ਸਤਿਗੁ
 ਰਿ ਹਰਿਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬ੍ਰਹਮੈ ਬਦ ਬਾਨੀ ਪਰਗਾਸੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪ
 ਸਾਰਾ॥ ਮਹਾਦੇਉ ਗਿਆਨੀ ਦਰੈ ਤੇ ਪਾਰਿ ਆਪਿ ਦੈ ਤਾਮ ਸਬਹੁ ਤੁਅਹਿ ਕਾਗਾ॥ ਕਿਸਨ
 ਸਦਾ ਅਵਤਾਰੀ ਰੂਪਾ ਕਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰੈ ਸਿਸਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨਿ ਰਤੀ ਜਗ ਅੰਤਰਿ
 ਚਕੋ ਮੋਹੁ ਗਧਾਰਾ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੈ ਸਿਸਾਰਾ॥ ਸਾਚੇ ਨਾ
 ਮੁ ਰੇ ਤੇ ਬੋਗਰੀ ਪਾਇ ਨਿਮੋਖ ਦੁਆਰਾ॥ ੪॥ ਇਕੋ ਸਚੁ ਦਰੈ ਤੇ ਸਕੁ ਅੰਤਰਿ ਸਰੁ ਨਾਕਰੇ ਪੁ
 ਤਪਾਲਾ॥ ਨਾਨਕ ਇਕੋ ਬਿਨੁ ਮੈ ਅਵਰਨ ਜਾਣਾ ਸਰੁ ਨਾਦੀ ਵਾਨੁ ਦਇਆਲਾ॥ ੫॥ ੫॥
 ॥ ਵਡੁ ਹੋ ਸੁਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦ ਸਿਜਮੁ ਤਤੁ ਗਿਆਨਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਲਗੇ
 ਧਿਆਨਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨ ਮੋਰਨਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿ॥ ਸਦਾ ਨਿਬੇ ਚਲੈ ਤੈਰੇ ਨਾਲਿ॥ ੧॥ ਰਹਾ
 ਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਤਿ ਪਤਿ ਸਚੁ ਸੇਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਿ ਸਿਖਾਈ ਪੂਰੁ ਹੋਇ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਜਿਸਨੇ ਆਪਿ ਕਰ ਸੁਹੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਦੁਹਾਈ ਦੇਵੈ ਸੇਇ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬ
 ਦੁ ਸਚੁ ਕਰਨੀ ਸਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰਾ॥ ੪॥ ੬॥ ਵਡੁ ਹੋ ਸੁਮਹ
 ਲਾ॥ ੩॥ ਭਸਨਾ ਹਰਿ ਸਾਚਿ ਲਗੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਮਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਆਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
 ਇ ਸਦਾ ਸੁਖ ਸਾਚੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚੀਰੀ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦਿਦੁ ਸਦਾ ਬਲਿਹਰੀ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਅਖੀ ਸਿਤੋ ਧੀ ਆਇ ਕਿਲਿ ਦੁਲਾਇ॥ ਮਨ ਸੈ ਤੇ ਬਿਆਦੁ ਜਾ ਕੁ ਉਗਵਾਇ॥ ੨॥
 ॥ ਇਹ ਸਗੀਰੁ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿਨਾਇ॥ ਨਾਮੁ ਪਰਮਲ ਹਿਰੈ ਦਰਇ ਆਸਮਇ॥ ੩॥
 ਨਾਨਕ ਮਸਤਕਿ ਜਿਸੁ ਵਡੁ ਭਗਾ॥ ਗੁਰਕੀ ਬਾਣੀ ਸੋਹ ਜੈ ਬੋਰਾ॥ ੪॥ ੭॥ ਵਡੁ ਹੋ ਸੁਮਹਲ

॥ ३ ॥ ਪੁਰੇਗੁਰੇਤਨਾਮੁਪਾਇਆਜਾਇ॥ ਸਦੈਸਬਦਿਸਚਿਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਏਮਨਨਾਮਨਿ
 ਧਾਨੁਤਪਾਇ॥ ਆਪੈਨਗੁਰੇਕੀਮੰਨਿਲੈਰਜਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਕ੍ਰਿਸਬਦਿਵਿਚਹੁਮੈ
 ਲੁਗਵੈ॥ ਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ ੨॥ ਕੁਰਮੇਰੁਲਾਛਿਰੈਸਿਸਾਗੁ॥ ਮਰਿਜਨਮੈ
 ਜਮਕਰਖਆਰੁ॥ ੩॥ ਨਾਨਕਸੇਵਤੁਗੁਰੀਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਆ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਮੈ
 ਨਿਵਸਾਇਆ॥ ੪॥ ੨॥ ਵਡਹਿਸਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਹਉਮੈਨਾਵੈਨਾਲਿਵਿਰੋਧੁਹੋਇਨ
 ਵਸੁਹਿਇਕਠਾਇ॥ ਹਉਮੈਵਿਚਿਸੇਵਾਨਹੋਵਈਤਾਮਨਬਿਰਥਾਜਾਇ॥ ੧॥ ਹਰਿਚੇਤਿ
 ਮਨਮੇਰੇਤਗਰਕਾਸਬਦੁਕਮਾਇ॥ ਹਰਮਮੰਨਹੋਤਹਰਿਮਿਲੈਤਾਵਿਚਹੁਹਉਮੈਜਾਇ
 ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਉਮੈਸਰੁਸਰੀਰੁਹੋਹਉਮੈਭਿਪਤਿਹੋਇ॥ ਹਉਮੈਵਡਾਗੁਰਬਾਰਹੋ
 ਭਿਮੈਵਿਚਿਬੁਝਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ ੨॥ ਹਉਮੈਵਿਚਿਕੁਗਤਿਨਹੋਵਈਹਰਮਨਬੁਝਿਆ
 ਇ॥ ਹਉਮੈਵਿਚਿਜੀਉਬਿਧੁਹੋਨਾਮੁਨਵਸੈਮਨਿਆਇਆ॥ ੩॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐ
 ਹਉਮੈਗਈਤਾਸਚੁਵਸਿਆਇ॥ ਸਚੁਕਮਾਵੈਸਚੁਰਹੈਸਚੈਸੇਵਿਕੁਮਾਇ॥ ੪॥ ੬॥ ॥
 ੧੨॥ ॥

ਵਡਹਿਸਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਅਗੁ॥ ੧॥

੧੭੩ਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੇਜਏਕਏਕੇਪੁਰੁਠਾਕੁਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗਵੈਸੁਖਸਾਗੁਗੁ॥ ਮੈਪੁਰੁਮਿਲਣਪ੍ਰੇਮਮਨਿ
 ਆਸਾ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੈਪ੍ਰੀਤਮੁਹਉਵਾਰਿਵਾਰਿਅਪਣੈਗੁਰਕਉਜਾਸਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਮੈਅਟਗਣਕੁਰਪੁਰਿਸਰੀਰੇ॥ ਹਉਕਿਉਕਰਿਮਿਲਾਅਪਣੈਪ੍ਰੀਤਮਪੁਰੇ॥ ੨॥ ਜਿਨਿਗੁਵੈ
 ਤੀਮੇਗਪ੍ਰੀਤਮੁਪਾਇਆ॥ ਸਮੈਗਣਨਾਹੀਹਉਕਿਉਕਰਮਿਲਾਮੇਰੀਆਇਆ॥ ੩॥
 ਹਉਕਰਿਕਰਿਥਾਕਉਪਾਵਬਹੁਤੇਰਨਾਨਕਗਰੀਬਗਧਹਾਹਰਿਮੇਰੀ॥ ੪॥ ੧॥
 ਵਡਹਿਸਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਮੇਰਾਹਰਿਪੁਰੁਸੰਦਰਮੈਸਾਰਨਜਾਈ॥ ਹਉਹਰਿਪੁਰੁਚੁਡਿਡਿਏ
 ਲੋਭਾਈ॥ ੧॥ ਹਉਕਿਉਕਰਿਧਿਰਕਉਮਿਲਉਆਣੀ॥ ਜੇਧਿਰੁਭਾਵੈਸਾਸੇਗਗਣਿ
 ਸਾਈ॥ ਧਿਰਕਉਮਿਲੈਸਿਆਣੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੈਵਿਚਿਦੇਸੁਹਉਕਿਉਕਰਿਧਿਰੁਪਾ

ਵਾ। ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪਿਓ ਆਰੇ ਹਉ ਪਿਰ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਾ। ੨॥ ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਰਾਇ ਆਸਾ ਕੁਲੀ ਸ
ਗਾਇ। ਸੇ ਮੈ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਹਉ ਕਿ ਆਕਰੀ ਦੇ ਗਾਇ। ੩॥ ਨਿਤ ਸੁਹਾਗ ਨਿਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਇ
ਮੈ ਕਰਮ ਹੀ ਦੁਕ ਥੀ ਗਲਿ ਲਾਵੈ। ੪॥ ਤੇ ਪਿਰੁ ਗੁਣ ਵੇਤਾ ਹਉ ਅਉਗਇ ਆਕਰੈ ਨਿਰਗੁਣ
ਬਖਸਿ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਚਾਰਾ। ੫॥ ੩॥ ਵੰਡੁ ਹੋ ਸੁਮਹਲ
ਵੰਡੁ ਹੋ ਸੁਮਹਲਾ। ੪॥ ੫॥ ੨॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੈ ਮਨਿ ਵੇਤੁ ਆਸ ਹਰੇ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਪਾਵਾ। ਹਉ ਜਾਇ ਪੁਛੁ ਅਪਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਰ
ਪੁਛਿ ਮਨ ਮਗਧ ਸਮਝਾਵਾ। ਕੁਲਾਮਨ ਸਮਝੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਪਿਆਏ। ਨਾ
ਨਕ ਜਿਸ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਸੇ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤ ਲਾਏ। ੧॥ ਹਉ ਸਭੁ ਦੇਸ ਕਰੀ ਪਿ
ਰਕਾਰ ਇਯੋ ਹਰਿ ਪੂਰੁ ਸਾਚੇ ਭਾਵਾ। ਸੇ ਪਿਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮੈ ਨਦਰਿ ਨ ਦੇਖੈ ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪੀ
ਰੁ ਪਾਵਾ। ਜਿਸੁ ਕਾਰ ਇਹ ਉਸੀ ਗਾਰ ਸੀ ਗਾਰੀ ਸੇ ਪਿਰੁ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਅਵਰਾ। ਨਾਨਕ ਪੀ
ਰੁ ਪੈ ਨ ਪੈਨੇ ਸੇ ਗਾਗ ਨਿਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਪਾਇ ਅਨਾ ਸਦ ਸਵਾਰਾ। ਮੈ ਉਪਰਿ ਨਦਰਿ ਕਰੀ ਪਿਰਿ
ਸਾਚੈ ਮੈ ਛੋਡਿ ਅਨਾ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ। ਸਭੁ ਮਨ ਤਨ ਜੀਉ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਪੂਰੁ ਕਾਇ ਤੁਮਾਰ ਗਿਰੈ
ਮਿਲੀ ਐ। ਆਪਨ ਜਾਪੁ ਕਰਨ ਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਯੋ ਤੀਰ ਲੀ ਐ। ੩॥ ਜੇਹਰਿ
ਪੂਰੁ ਕਾਮੇ ਦੇਇ ਸਨੇ ਗਾਤਿ ਸਮਨ ਤਨੁ ਅਪਨਾ ਦੇਵਾ। ਨਿਤ ਪਖਾਛੇ ਗੀ ਸੇਵਕ ਮਾਵਾ
ਤਿਸ ਆਗੇ ਪਾਈ ਦੇਵਾ। ਨਿਤ ਨਿਤ ਸੇਵਕ ਹੀ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਜੇਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਾਏ।
ਪੈਨ ਪੈਨ ਗਾਰੁ ਗਾਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਾਨਾ ਨਕ ਮਨਿ ਆਸ ਪਜਾਏ। ੪॥ ਗੁਰ ਸਜਣ ਮੇ
ਰਾ ਮੈਲਿ ਹਰੈ ਜਿਤ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਾ। ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸ ਹਉ ਹਰਿ ਗੋਸਟਿ ਪੁ
ਛੈ ਕਰਿ ਸਾਈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ। ਗਾਣਗਾਵਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਸਦ ਹਰਿ ਕੇ ਮਨ ਜੀਵੇ ਨਾਮੁ ਸੁ
ਨਿਤੇਰਾ। ਨਾਨਕ ਜਿਤ ਦੇਲਾਵਿ ਸੇਰੇ ਮੇਰਾ ਸਆਮੀ ਤਿਤੁ ਦੇਲੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ਜੀਉ ਮੇਰਾ
॥ ੫॥ ਹਰਿ ਦੇਖਣੁ ਕਉ ਸਭੁ ਕੋਈ ਲੈਚੈ ਸੇਵੈ ਪ੍ਰਿਥੁ ਆਪਿ ਦਿਖਾਏ। ਜਿਸੇ ਨਦਰਿ
ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਸੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ। ਸੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ

ਸੁਸਤਿਗੁਰਪੁਰਮੇਗਮਿਲਿਆ। ਨਾਨਕਹਰਿਜਨਰਹਿਏਕੋਰੇਏਹਰਿਸੇਤੀਰਲਿਆ॥ ੬॥ ੧
॥ ੧॥ ੫॥

ਵਡੁਹੇਸੁਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਘਰਾ॥ ੧॥

੧੩ ਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ॥

ਅਤਿਉਚਾਤਾਕਾਦਰਬਾਰਾ॥ ਅੰਤੰਗੀਕਿਦੁਪਾਰਾਦਾਰਾ॥ ਕੋਟਿਕੋਟਿਕੋਟਿਲਖਧਾਵੈ॥ ਇਕੁ
ਤਿਲੁਤਾਕਾਮਧੁਲੁਨਪਾਵੈ॥ ੧॥ ਸੁਹਾਵੀਕਉਦਸੁਦਲਾਜਿਤਪੂਰੁਮੇਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਲਾਖਕੁਗਤਜਾਕਉਆਗਾਧਹਿ॥ ਲਾਖਤਪੀਸਰਤਪੁਰੀਸਾਧਹਿ॥ ਲਾਖਜੇਗੀਸਰਕਰ
ਤੇਜੇਗਾ॥ ਲਾਖਭੇਗੀਸਰਕੇਗਾਹਿਭੇਗਾ॥ ਘਟਿਘਟਿਵਸਹਿਜਾਨਹਿਬੇਗਾ॥ ਹੋਕਈਸਾ
ਜਨੁਪਰਦਾਤੇਗਾ॥ ਕਰਉਜਤਜੇਹੋਇਮਿਹਰਵਾਨਾ॥ ਤਾਕਉਦੇਈਜੀਉਕਰਬਾਣਾ॥ ਛਿ
ਰਤਛਿਰਤਸਿਤਨਪਹਿਆਇਆ॥ ਦੁਖਕੁਮੁਹਮਾਰਾਸਗਲਮਿਟਾਇਆ॥ ਮਹਲਿਬੁਲਾ
ਇਆਪੂਰੁਅੰਧਿਤੁਤਚਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਪੂਰੁਮੇਰਉਚਾ॥ ੪॥ ੧॥ ਵਡੁਹੇਸੁਮਹਲਾ॥
੫॥ ਪਨਸੇਵਲਾਜਿਤਦਰਸਨਕਰਣਾ॥ ਹਉਬਲਿਗਾਰੀਸਤਿਗੁਰਚਰਨਾ॥ ੧॥ ਜੀ
ਅਕੇਦਾਤੇਪ੍ਰੀਤਮਪੂਰੁਮੇਰਾ॥ ਮਨੁਜੀਵੈਪੂਰੁਨਾਮਉਤੇਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਚੁਮੇਤੁਮਾਰਾ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀ॥ ਸੀਤਲਪੁਰਖਾਇਸਦਿਸੁਜਾਣੀ॥ ੨॥ ਸਚੁਹੁਕਮੁਤੁਮਾਤਖਾਤੇਨਿਵਾ
ਸੀ॥ ਆਇਨਜਾਵੈਮੇਰਾਪੂਰੁਅਬਿਨਾਸੀ॥ ੩॥ ਤਮਮਿਹਰਵਾਨਦਾਸਹਮਦੀਨਾ॥ ਨਾਨ
ਕਸਾਹਿਬੁਰਿਪੁਰਿਲੀਨਾ॥ ੪॥ ੨॥ ਵਡੁਹੇਸੁਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਤੇਬੇਅੰਤੰਕੋਟਿਰਲਾ
ਜਾਣੈ॥ ਗੁਰਪੁਸਾਦਿਕੋਸਬਦਿਪਛਾਣੈ॥ ੧॥ ਸੇਵਕਰੀਅਰਦਾਸਿਐਆਗੇ॥ ਜਪਿਜੀਵਾ
ਪੂਰੁਚਰਨਤੁਮਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਇਆਲਪੁਰਖਮੇਰਪੂਰੁਦਾਤਜਿਸਹਿਜਨਾਦੁਹਤਿ
ਨਹਿਤਮਜਾਤੇ॥ ਸਦਾਸਦਾਜਾਈਬਲਿਗਾਰੀ॥ ਇਤਉਤੇਦੇਖਉਓਟਤੁਮਾਰੀ॥ ੩॥ ਮੇਰਿ
ਨਿਰਗੁਣਗੁਣਕਿਦੁਨਜਾਤਾ॥ ਨਾਨਕਸਾਧੁਦੇਖਿਮਨੁਗਤਾ॥ ੪॥ ੩॥ ਵਡੁਹੇਸੁਮਹਲਾ
॥ ੫॥ ਅੰਤੰਗਮੀਸੇਪੂਰੁਪੁਰਾ॥ ਦਾਨੁਦੇਇਸਾਧੁਕੀਧਰਾ॥ ੧॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੂਰੁਦੀਨ
ਦਇਆਲਾ॥ ਤੇਹੀਓਟਪੂਰਨਗੋਪਾਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਲਿਬਲਿਮਹੀਅਲਿਰਹਿਆਕੁਰਪੂਰੇ

॥ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਨਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰੈ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸਨੇ ਨਦਰਿ ਕਰੈ ਸੋ ਪਿਆਏ ਆਰਧ ਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ
 ਗਾਏ ॥ ੩ ॥ ਜੀਅ ਜਿਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਰੇ ॥ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓਨਾਨ ਕਹਰਿ ਦੁਆਰੇ ॥ ੪ ॥ ੪
 ॥ ਵਡੁ ਹੋ ਸੁਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਤਿਵਡੁ ਦਾਤਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਸਕੁ ਮਹਿਰਦਿ ਆਪੁਰਨ ਪ੍ਰਭੁ
 ਸਆਮੀ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥ ਹਉ ਸਦਿ ਸਦਿ ਨੀਵਾਨਾ ਮਤ ਮਾਰਾ ॥
 ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ॥ ਮਨ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ਸੀਤਾ ਪ੍ਰਿਥਿ ॥ ਚਰਨ ਕਮ
 ਲ ਹਿਰੈ ਚਉਰ ਪਾਰੇ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇਰੇ ਗਣਗਾ
 ਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਜਪਤ ਸਖ ਪਾਵਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਵਡੁ ਹੋ ਸੁਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਸਾਧੋ ਸੰਗਿ
 ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਜੈ ॥ ਨ ਜਾਏ ਮੇਰੇ ਨਕਸ਼ ਹੁਣੀ ਜੈ ॥ ੧ ॥ ਵਡੁ ਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਗਾਧਾਈ ਐ ॥
 ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਈ ਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਹਰ ਮਾਨੁ ਕਲਾਲਾ ॥
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੁਏ ਨਿਗਲਾ ॥ ੨ ॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਸਾਧੁ ਸਰਨਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ
 ਨਿਰਮਲ ਮਨ ਕਰਣਾ ॥ ੩ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਦੂਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ
 ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਰਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਵਡੁ ਹੋ ਸੁਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਦਿਸੁਰਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀ ਨਦਇ ਆਲਾ ॥
 ਤੇਰੀ ਸਰਨਿ ਪੁਰਨ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਚਿਤਿ ਆਵਹਿ ਸੇ ਬਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਜਿਤੁ
 ਵਲਾਵਿ ਸਰਹਿਤਾਲ ਗੋਗਵਾ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰੀ ਜੀਅਤੁ ਸਦਹੀ ਸਾਥੀ ॥ ਸੇਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੇਰਾ
 ਛੇਦ ਗਾਈ ॥ ੨ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਤਮਹੀ ਕੀਆ ॥ ਜਿਸ ਤੇਰਾ ਖਹਿਤਿ ਸੁਦੁਖ ਨਥੀਆ ॥
 ੩ ॥ ਤਿਏ ਕੇ ਸਾਹਿਬੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਗਿ ॥ ਬਿਨ ਓਕੈ ਨਾਨਕ ਕਰੈ ਜੋਗਿ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਵਡੁ
 ਹੋ ਸੁਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਤਿਜਾਣਾਇਹਿ ਤਕੈ ਏਈ ਜਾਣਾ ॥ ਤੇਰਾ ਏਈ ਆਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਤ
 ਅਚਰਜ ਕਦਰ ਤਿਤੇਰੀ ਬਿਸਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕਾਰਨੁ ਆਪੇ ਕਰਨਾ ॥ ਹੁਕਮੇ
 ਜੇਮਣੁ ਹੁਕਮੇ ਮਰਨਾ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਮਨ ਤਨ ਆਪਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬਖਸੀ ਤਮਾਰੀ
 ॥ ੩ ॥ ੨ ॥

ਵਡੁ ਹੋ ਸੁਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ੨ ॥

੧੪ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੇਰੇ ਅੰਤਰਿ ਲੇਖਾ ਮਿਲਨ ਕੀ ਪਿਆਰੇ। ਹਉ ਕਿਉ ਪਾਈ ਗਰ ਪ੍ਰੇਰੇ। ਜੇ ਸਉ ਬੇਲ ਬਿਲਾਈ ਐ
 ਬਲ ਕੁਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਬਿਨੁ ਖੀਰੇ। ਮੇਰੇ ਅੰਤਰਿ ਖਨ ਉਤਰੇ ਐ ਮਾਲੀ ਜੇ ਸਉ ਸਉ ਰੋਜਨ ਮੈ
 ਨੇਰੇ। ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੇ ਮੁਕਾ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਕਿਉ ਮਨੁ ਪੀਰੇ। ਸੁਣਿ ਸਜਣ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀ
 ਤ ਮਰਾਈ ਮੈ ਮੇਲਹੁ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਖ ਦਾਤਾ। ਉਹ ਜੀ ਆਕੀ ਮੇਰੀ ਸਰੁ ਬੇਦਨ ਜਾਣਿ ਤ ਸੁਣਾਵੇ ਹ
 ਰਿਕੀ ਆਬਾਤਾ। ਹਉ ਇਉ ਬਿਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਜਿਉ ਚਾੜ੍ਹਿ ਕੁ ਜਲ ਕਉ ਬਿਲ
 ਲਾਤਾ। ਹਉ ਕਿ ਆਗੋਂ ਤੇਰੇ ਸਾਰ ਸਮਾਲੀ ਐ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਰੁਖਿਲੇ ਤਾ। ੨॥ ਹਉ ਕੁਈ
 ਉਡੀਣੀ ਕੇਤ ਕਉ ਐ ਮਾਲੀ ਸੇ ਪਿਰ ਕਉ ਨੈ ਨੀ ਦੇਖਾ। ਸਕਿਰ ਸਰੁ ਗਣ ਦਿ ਸੇਰ ਬਿਨੁ ਪਿਰ
 ਕਉ ਤਨ ਲੇਖਾ। ਇਹ ਕਾਪੜੁ ਤਨਿ ਤ ਸੁਖਾਵਈ ਕਰਿ ਨ ਸਕਉ ਹਉ ਸੇਵਾ। ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਲਾਲੁ
 ਗਉ ਆਪਿ ਆਗਤਿ ਨ ਆਗੇ ਹਮ ਆਦੇ ਸਾ। ੩॥ ਮੈ ਸਉ ਸੀ ਗਾਰ ਬਨਾਇ ਆ ਐ ਮਾਲੀ ਬਿ
 ਨ ਪਿਰ ਗਾਮਿਨੁ ਆਇ। ਜਾਸ ਹਿ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੀ ਆ ਐ ਮਾਲੀ ਤਾ ਬਿਰਥ ਜੇ ਬਨੁ ਸਰੁ ਜਾਇ
 ਆਪਨੁ ਪਨੁ ਤੇ ਸੇ ਗਾਗਣੀ ਐ ਮਾਲੀ ਜਿਨ ਸੁਹਰਹਿ ਆਸ ਮਾਇ। ਹਉ ਦੁਰਿ ਆਤਿ ਨ ਸੇਹ
 ਗਣੀ ਐ ਮਾਲੀ ਤਿਨ ਕੋ ਪੇਵਾ ਸਦ ਪਾਇ। ੪॥ ਜਿਨੁ ਰੁਦੁ ਜਾ ਕੁਰ ਮਸਾ ਐ ਮਾਲੀ ਤਿਨੁ ਰੁ
 ਜਾਨਿ ਆਪੁ ਰੁਦੈ। ਜਾ ਮਿਲਿ ਆਪੁ ਗਸਤਿ ਗੁਰੁ ਐ ਮਾਲੀ ਤਾ ਆਸਾ ਮਨ ਸਾਸ ਕੁ ਪੁਰੈ।
 ਮੈ ਸਰ ਬਸੁ ਪਾਸੁ ਪਾਇ ਆ ਐ ਮਾਲੀ ਪਿਰ ਸਰ ਬਰਹਿ ਆ ਕੁਰ ਪੁਰੈ। ਜਨ ਨਾ ਕਹਿ
 ਰੈਗ ਮਾਇ ਆ ਐ ਮਾਲੀ ਗੁਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੇ ਲਾਗੈ ਪੈਰੈ। ੫॥ ੧॥ ੬॥ ੨੪॥ ਮੌੜੀ
 ॥ ੩॥ ੬॥ ਮੌੜੀ ॥ ੪॥ ੩॥ ਮਹਲਾ ॥ ੫॥ ਭਉ ਪਦੇ ਵਡਹਿ ਸੁ ਕਾਜੁ ਮਲਾ
 ॥ ੨੪॥ ॥

ਵਡਹਿ ਸੇ ਮਹਲਾ ॥ ੩॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ਆ ॥ ੧॥ ਤਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਰੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਪੁਨਿ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ। ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹੁ ਤਾਪਨੁ ਪਨੁ ਵਡੁ
 ਗਹਮਾਰਾ ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੈਰ ਸਾਚੇ ਨਾਮਿ ਦਿਹੁ ਬਲਿ ਜਾਤਿ। ਦਾਸ ਨਿਦਾਸੁ ਹੋਰਹਿ ਤਾ
 ਪਾਵਹਿ ਸਾਦਾ ਨਾਤਿ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹ ਦਾਸ ਕੀ ਸਚਿ ਰਤੀ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਾਦਾ ਹੋਇ। ਕਿ

ਨਸਾਚੇ ਹੋਰੁ ਸਾਲਾ ਸਾਲਾ ਹਣਾ ਜਾਸਹਿ ਜਨਮੁ ਸਭੁ ਖੋਇ॥ ੨॥ ਸਭੁ ਬੀਤੀ ਸਚੁ ਬੀਜਣਾ
ਸਾਚਾ ਵਾਚਾਰੁ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਪਨੁ ਰੁਗਤਿ ਕੁਰੈ ਕੁਝਾਰੁ॥ ੩॥ ਸਚੁ ਖਾਨਾ ਸ
ਚੁ ਪੈਨ ਨਾ ਸਚੁ ਦੇਹੁ ਰਿਨਾਉ॥ ਛਿਸੇ ਨੇ ਬਖਸੈ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਮਹਲੀ ਪਾਇ ਬਾਉ॥ ੪॥ ਆਵ
ਹਿ ਸਚੇ ਭਾਵੁ ਹਿ ਸਚੇ ਛਿਰਿ ਜਨੀ ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਹਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੁ ਆਰਹਿ ਸਾਚੇ
ਆਹਿ ਸਮਾਹਿ॥ ੫॥ ਅੰਤੈ ਰੁਸਚਾ ਮਨੁ ਸਚਾ ਸਚੀ ਸਿਛਤਿ ਸਨਾਇ॥ ਸਚੈ ਬਾਨਿ ਸਚੁ ਸਾਲਾ
ਯਾ ਸਤਿਗੁਰ ਬਲਿ ਗਾਰੈ ਜਾਉ॥ ੬॥ ਸਚੁ ਵੇਲਾ ਮੂਰਤ ਸਚੁ ਜਿਤੁ ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਧਿਆਰੁ॥
ਸਚੁ ਵੇਖਣਾ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ਸਚਾ ਸਚੁ ਆਕਾਰੁ॥ ੭॥ ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਮੇਲੇ ਤਾ ਮਿਲੇ ਆਪੇ ਲਏ
ਮਿਲਾਇ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖ ਸੀ ਆਪੇ ਕਰੈ ਰਜਾਇ॥ ੮॥ ਵਡਹੁ ਸੁਮਹਲਾ॥ ੯॥
ਮਨੁ ਆਇ ਹਰਿ ਸਧਾ ਵਚਾਵਹੁ ਕੈ ਸੇਹ ਰਿਗੁਣ ਗਾਵੈ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਵਿ ਆਪਿ ਰਹੀ ਆਪਿ ਗਾਈ
ਗਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਤ ਸਿਤਾਵੈ॥ ੧॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਰਵੈ ਜੈ॥ ਰਾਸ ਨਾਮੁ ਇਸ ਜਗੁ ਮਹਿ
ਦੁਲਰੁ ਹੋਗੁ ਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸ ਪੀਜੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਬਦੁ ਦੀ ਨਿਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਤਾ
ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਆਪੇ ਆਪੁ ਪਲਾਏ ਤਾ ਨਿਜ ਪ੍ਰਰਿਦਾ ਸਾਧਾਵੈ॥ ੨॥ ਏਮਨ
ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਰਿਗਿ ਗੋਤ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨ ਚਿ
ਦਿ ਆਛਲੁ ਪਾਉ॥ ੩॥ ਹਮ ਨੀਚੇ ਸੇਭਿ ਤਮ ਭੁਏ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰ ਨਾਈ॥ ਪਾਥੁ ਰੁਝ ਬਦਾਥੁ
ਛਿਲੀ ਆਸਾ ਚੈ ਵਠਿ ਆਈ॥ ੪॥ ਬਿਖੁ ਸੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭੁਏ ਗੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ॥ ਅਰੁ
ਹਪਰਮਲੁ ਭੁਏ ਅੰਤ ਰਿਦਾ ਸਨਾਵੁ ਸਾਈ॥ ੫॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਦੁਨੁ ਰੁਧੈ ਜਗਮਹਿ ਖਦਿ
ਆ ਆਇ॥ ਪੁਰੈ ਰੁਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ॥ ੬॥ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਰੁਲੇ ਬਿ
ਖਲੁ ਗੋਮਹਿ ਲਾਜਨ ਮੁਗਧਾਇ ਆ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਨ
ਭੁਏ ਆ॥ ੭॥ ਮੁਖੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਭੁ ਕੇ ਕਹੈ ਦਿਰਲੇ ਰਿਰੈ ਵਸਾਇ ਆ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ
ਨੈ ਕੇ ਹਿਰੈ ਵਸਿ ਅਮੇਖੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਇ ਆ॥ ੮॥ ੨॥ ੬੬੬
ਵਡਹੁ ਸੁਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਛੰਤਾ॥ ੧ ਤਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਾਇਆ ਕੁੜਿ ਵਿਗਾੜਿ ਕਾਹਨਾਈਐ॥ ਨਾਤਮੇ ਪਰਵਾਨ ਸਚੁ ਕਮਾਈਐ॥ ਜਬ ਸਚਾ ਅੰਤ
 ਰਿਹੋਇ ਸਾਚਾਤਮਿ ਸਾਚਾ ਪਾਈਐ॥ ਲਿਖੇ ਬਾਬੁਹੁ ਸਰਤਿ ਨਾਹੀ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਗਵਾਈਐ
 ॥ ਲਿਖੇ ਜਾਇ ਬਹੀਐ ਭੁਲੀ ਕਹੀਐ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ ਲਿਖਾਈਐ॥ ਕਾਇਆ ਕੁੜਿ ਵਿਗਾੜਿ
 ਹੋਨਾਈਐ॥ ੧॥ ਤਮੇ ਕਹਿ ਆਕਰਣਾ ਜਾਤੁ ਭੁਕਾਇਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾਨਾਮੁ ਮੇਰੇ ਮ
 ਨਿਕਾਇਆ॥ ਨਾਮੁ ਮੀਰਾਮਨ ਹਿਲਾਗਾ ਦੁਖਿ ਭੁਗਾਢਾ ਹਿਆ॥ ਸਖ ਮਨ ਮਹਿ ਆਇਦੁ
 ਸਿਆਜਾ ਮਿਤੈ ਛੁਮਾਇਆ॥ ਨੂਰ ਰਿਤੁ ਪੁੰਭਰਦਾ ਸਿਮੇਰੀ ਜਿਨਿ ਆਪਿ ਉਪਾਇਆ
 ॥ ਤਮੇ ਕਹਿ ਆਕਰਣਾ ਜਾਤੁ ਭੁਕਾਇਆ॥ ੨॥ ਵਾਰੀਖ ਸਕਰਦੁ ਏ ਕਿਰਤੁ ਕਮਾਵਦੁ
 ॥ ਮੇਰਾ ਕਿਸੈ ਨ ਆਪਿ ਭੁਗਾੜਾ ਪਾਵਨਾ॥ ਨਹ ਪਾਇ ਭੁਗਾੜਾ ਸਆਮਿ ਸੇਤੀ ਆਖਿਆ
 ਪੁਵਝਾਵਨਾ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਲਿ ਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਸਰੀਰੀ ਜਾਇ ਕਿਐਰੁ ਆਵਨਾ॥ ਜੇਦੇਇ
 ਸਹਨਾਮਨ ਹਿਕਰਨਾ ਆਖਿ ਨਾਹੀ ਵਾਵਨਾ॥ ਵਾਰੀਖ ਸਮੁਕਰਦੁ ਏ ਕਿਰਤੁ ਕਮਾਵਨਾ
 ॥ ੩॥ ਸਭੁ ਉਪਾਈ ਅਨੁ ਆਪਿ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ॥ ਕਉ ਝੁਕੇਇ ਨ ਮਾਗੇ ਮੀਰਾ ਸਭੁ ਮੰਗੇ
 ॥ ਸਭੁ ਕਉ ਮੀਰਾ ਮੰਗਿ ਦੇਖੈ ਸਮਭਾਵੈ ਸੇਕਰੇ॥ ਇਹੁ ਪਨ ਦਾਨੁ ਅਨੇ ਕਰਕਰੀ ਨਾਮੁ ਤਲਿ
 ਨ ਸਮੇਸੇਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਨਾਮੁ ਮਿਲਿ ਆਕਰਮੁ ਹੋ ਆਪੇ ਰਿਕਰੇ॥ ਸਭੁ ਉਪਾਈ ਅਨੁ ਆ
 ਪਿ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ॥ ੪॥ ੧॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ਤੇਰਾ ਨਾਮੋ ਵਧਾ
 ਨਾ॥ ਸਭੁ ਉਪਾਈਐ ਆਪਿ ਆਪਿ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ॥ ਸਰਬੇ ਸਮਾਨਾ ਆਪਿ ਤੇਹੋ ਉਪਾਇਐ
 ਪੈਲਾਈਐ॥ ਇਕਿ ਤੁਧੁ ਹੀ ਕੀਏ ਗਯੋ ਇਕ ਨਾਉ ਖਰਦੁ ਏਈ ਆ॥ ਲਿਖੁ ਮੇਹੁ ਤੁਧੁ ਕੀਆ
 ਮੇਰਾ ਏਤੁ ਰੁਮਿ ਭੁਲਾਣਾ॥ ਸਦਾ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਆਪਣੀ ਤਾਮਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨਾ॥ ੧॥ ਨਾ
 ਮੇਤਰਾ ਹੋ ਸਦਾ ਸਾਚਾ ਸਾਹਮੇ ਮਨਿ ਭੁਨਾਨਾ॥ ਦੁਖ ਗਇਆ ਸਖ ਆਇ ਮੇਰਾ ਨਾ॥ ਗਾਵਨਿ ਸੁ
 ਰੰਨਰ ਸਘੜੁ ਸਜਾਣਾ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਸਘੜੁ ਸੁਝੈ ਨਾਗਾ ਵਹਿ ਜੇ ਤੇਰੇ ਮਨਿ ਭੁਵਹੇ॥ ਮਾਇ
 ਆਮੇਹੁ ਤੇਹਿ ਨਾਹੀ ਅਹਿਲਾਜਨ ਮੁਗਵਾਇਹੇ॥ ਇਕਿ ਮੁੜ ਮੁਗਧ ਨਚੇ ਤ
 ਹਿ ਮੁਲੈ ਨ ਆਇਆ ਤਿਸੁ ਜਾਨਾ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਸਾਚਾ ਸੇਇ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਭੁਨਾਣਾ॥ ੨॥ ਤੇਰਾ

ਵਖਤੁ ਸੁਗਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ । ਸੇਵਕ ਸੇਵ ਹਿਰੁ ਤਿਕਰਿ ਲਾਗਾ ਸਉ ਪਰਾਨੀ । ਸਾਉ ਪੁ
 ਰਾਨੀ ਤਿਨ ਲਾਗਾ ਜਿਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਇਆ । ਨਾਮਿ ਤੇਰੇ ਜੇ ਇਹੋ ਤੇ ਨਿਤ ਚੜ੍ਹਹਿ ਸਵਾਇਆ
 ॥ ਇਕ ਕਰਮ ਪਰਮ ਨਹੋਇ ਸੇਜਮ ਜਾਮਿਨ ਏਕ ਪਛਾਣੀ । ਵਖਤੁ ਸੁਗਵਾ ਸਦਾ ਤੇ ਕੁਬ
 ਹਨ ਜਾਵੈ । ਗੋਜੇ ਤੇ ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਨਿਹ ਚਲੇ ਕਬਹੂੰ ਨ ਜਾਵੈ । ਚਾਕਰ ਤੇ ਤੇਰੇ ਸੇਇ ਹੋਵੈ
 ਜੇਇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ । ਦਸ ਮਨ ਤੁਧੁ ਨ ਲਗੈ ਮੂਲੇ ਪਾਪੁ ਨੇ ਭਿਨ ਆਵੈ । ਹਉ ਬ
 ਲਿਗਰੀ ਸਦਾ ਹੋਵਾਇ ਕੁਤੇਰੇ ਨਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ਜਗਹ ਜੁਗੀਤ ਰਿਕੁ ਗਗਤੁ ਤਮਾਰੇ । ਕੀਰਤਿ
 ਕਰਹਿ ਸਆਮੀ ਤੇਰੇ ਦੁਆਰੇ । ਜਪਹਿ ਤਸਾਚਾ ਏਕ ਮਗਰੇ । ਸਚਾ ਮੁਗਰੇ ਤਾਮਿ ਜਪਹਿ
 ਜਾਮਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵੈ । ਭਰਮੇ ਭੁਲਾਵਾ ਤੁਧੁ ਹਿਰੋ ਆਜਾਮਿ ਏਹੁ ਚਕਾਵੈ । ਗਰਪ
 ਰਸਾਦੀ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾਲੇ ਹੁ ਜਪਹੁ ਉਬਾਰੇ । ਜਗਹ ਜੁਗੀਤ ਰਿਕੁ ਗਗਤੁ ਤਮਾਰੇ । ਵਡੇ ਮੇ
 ਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾਗ । ਕਿਉ ਕਰਿ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਹਉ ਆਖਿ ਨ ਜਾਣਾ । ਭਵ ਰਿ
 ਕਰਹਿ ਤਸਾਚੁ ਪਛਾਣਾ । ਸਾਚੇ ਪਛਾਣ ਤਾਮਿ ਤੇਰਾ ਜਾਮਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਵੈ । ਦੁਖ ਕੁਖ ਸਾ
 ਸਰਿ ਕੀਏ ਹਸਹ ਸਾਧੁ ਹੁ ਚਕਾਵੈ । ਬਿਨਵੇ ਤਿਨਾ ਨ ਕਜਾਇ ਸਹਾ ਬੁਝੈ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਾ ॥
 ਵਡਾ ਸਾਹਿਬ ਹੈ ਆਪਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾਗ ॥ ੫ ॥ ਤੇਰੇ ਬੇਕੇਲੇ ਇਦੈ ਤਤਰੀ ਸਾਲਾ ।
 ਸੇਹ ਨੇਨ ਕਜਿ ਨ ਲਿਖੇ ਵਾਲਾ । ਕਿਚਨ ਕਾਇਆ ਸਇਨੇ ਕੀ ਚਾਲਾ । ਸਿਦੈ ਨ ਛਾਲਾ ਬ੍ਰਿ
 ਸਨ ਮਾਲਾ ਜਪਹੁ ਤੁਸੀ ਸਹੀਲੀ ਹੋ । ਜਮ ਦੁਆਰਿ ਨਹੋ ਖਾਲੀ ਆਸਿਖ ਸੁਨਹੁ ਮਹੇਲੀ
 ਹੋ । ਹਿਸਹੇ ਸਾਬਗ ਬਗਾਲੇ ਹੋ ਮਨ ਕੀ ਜਾਲਾ । ਬੇਕੇਲੇ ਇਦੈ ਤਤਰੀ ਸਾਲਾ ॥ ੬ ॥ ਤੇ
 ਰੀ ਚਾਲ ਸੁਗਵੀ ਮਧੁਰਾ ਜੀ ਬਾਣੀ । ਕਹਕ ਨਿਕੇ ਕਲਾਤਰ ਲਜ ਆਨੀ । ਤਰਲਾਜ
 ਆਨੀ ਆਪਿ ਭਾਈ ਇਛੁ ਮਨ ਕੀ ਪੁਰੈ । ਸਾਰਿ ਗਜਿ ਉਪਗਧੇ ਰੋਰਿ ਮਿਰਿ ਮਿ ਆਪਿ
 ਸੁਧਰੀਏ । ਸੀਰਿ ਗਗਤੀ ਛਿਰੇ ਮਾਂਤੀ ਉਦਕਰੀ ਗਾਵਾਈ । ਬਿਨਵੇ ਤਿਨਾ ਨ ਕਦਾਸੁ
 ਹਰਿ ਕਾ ਤੇਰੀ ਚਾਲ ਸੁਗਨੀ ਮਧੁਰਾ ਜੀ ਬਾਣੀ ॥ ੭ ॥ ੨ ॥
 ਵਡਹਿ ਸਮਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ਛਿਤਾ ॥

੧ ਤਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਪਨੀ ਪਿਰਕੈਰੇ ਗਿਰਤੀ ਮੁਏ ਏ ਸੇਭਾਵੇ ਤੀ ਨਾਹੇ। ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀ ਮੁਏ ਏ ਪਿਰਗਵੈ
 ਕੁਇ ਮਿ ਆਹੇ। ਸੇਭੁ ਕੁਇ ਪਿਆਰੀ ਕੀਤ ਸਵਾਰੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਨਹੁ ਰਚਾਇ ਆ। ਆਪੁ ਗਵੈ
 ਇ ਆਤਾ ਪਿਰੁ ਪਾਇ ਆਗੁ ਰੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ਆ। ਸਾਧਨ ਸਬਦਿ ਸੁਗਈ ਪ੍ਰੇਮ ਕਸਾਇ ਆ
 ਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ। ਨਾਨਕ ਸਾਧਨ ਮੇਲਿ ਲਈ ਪਿਰਿ ਆਪੇ ਸਾਚੈ ਸਾਹਿ ਸਵਾਰੀ॥ ੧॥ ਨਿਰ
 ਗੁਣ ਵੇਤੀ ਨੀਏ ਪਿਰੁ ਦੇਖਿ ਹੁੰਦੇ ਰਗਮ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਗਵਿਆ ਮੁਏ ਏ ਪਿਰੁ ਰਵਿ ਰਹਿ ਆ
 ਕੁਰਪੇ ਰਗਮ। ਪਿਰੁ ਰਵਿ ਰਹਿ ਆਕੁਰਪੇ ਰੇਖੁ ਹਜ਼ੂਰੇ ਜਗਿ ਜਗਿ ਇਕੋ ਜਾਤਾ। ਪਨਿਥਾ
 ਲੀਕੁ ਲੀ ਪਿਰੁ ਸਹਜਿ ਰਾਵੈ ਮਿਲਿ ਆਕਰਿ ਮਿਥਿ ਧਾਤਾ। ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਰਸ ਚਾਖਿ ਆਸੁ ਬ
 ਦਿ ਸਤਾਖਿ ਆਹਰਿ ਆਸਰਿ ਰਹੀ ਕੁਰਪੇ ਰਾ। ਨਾਨਕ ਕਾਮ ਨਿਸਾ ਪਿਰੁ ਕੁਏ ਸਬਦੇ ਰਹੇ
 ਹੁੰਦੇ ਰਾ॥ ੨॥ ਸਿਹਾਗਣੀ ਜਾਇ ਪੁਛੁ ਹੁੰਦੇ ਏ ਜਿਨੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਨਗਵਾਇ ਆ। ਜਿ
 ਨੀ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਆਤਿਨੀ ਪਿਰੁ ਪਾਇ ਆਰੇਗਿ ਸਿਉ ਰੇ ਲੀ ਆਮਾਏ। ਸਦਰਿ ਗਿਰ
 ਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਅਨਦਿਨ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨੇ। ਕਾਮਣੁ ਵਡੁ ਕੁਝੀ ਐ ਤਰਿ ਲਿਵ ਲਸੀ ਹਰਿ
 ਕਾ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸਭਾਇ ਆ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਕਾਮਣਿ ਸਹਜੇ ਰਾਤੀ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਸੀ ਗਾਰੁ ਬਨਾਇ ਆ॥
 ੩॥ ਹਉ ਮੈ ਆਰਿ ਮੁਏ ਤੁਚਲੁ ਗੁਰੇ ਕੁਝਾਏ। ਹਰਿ ਵਰੁ ਗਵਹਿ ਸਦਾ ਮੁਏ ਏ ਜਿਨ ਪਰਿਵ
 ਸਾ ਪਾਏ। ਨਿਜ ਪਰਿਵਾਸਾ ਪਾਏ ਸਬਦੁ ਵਸਾਏ ਸਦਾ ਸਹਾਗਣਿ ਨਾਹੀ। ਪਿਰੁ ਲੀ ਆ
 ਲਾਜੇ ਬਨ ਬਾਲਾ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਤਿ ਸਵਾਰੀ। ਹਰਿ ਵਰੁ ਸੋਗ ਗੋਗੇ ਮਸਤ ਕਿ ਕੁਰਗੇ ਸਾਚੇ
 ਸਬਦਿ ਸਹਾਏ॥ ੪॥ ੧॥ ਵਡੁ ਹੋ ਸਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਦਾ ਪਾਰੁ ਕੁਲਾਜੇ
 ਸਹਜੇ ਕੀਜੇ ਰਾਮ। ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ਐ ਲਾਗੁ ਹਰਿ ਰਸ ਪੀਜੇ ਰਾਮ। ਲਾਗੁ ਹਰਿ
 ਰਸ ਪੀਜੇ ਹਰਿ ਰਾਵੀ ਜੇ ਅਨਦਿਨੁ ਵਖਾਣੇ। ਗੁਣ ਸਿਧੁ ਹਿ ਅਵਗਣ ਵਿਕਣ ਰਿ ਆਪੈ ਆ
 ਪੁਪੁ ਛੁਏ। ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ਵਡਿ ਵਡੀ ਆਈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਸ ਪੀਜੇ। ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ
 ਕੁਗਤਿ ਨਿਗਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕੀਜੇ॥ ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੇਤੀ ਹਰਿ ਅਤੇ ਰਿਬੀਜੀ ਐ
 ਹਰਿ ਲੀਜੇ ਸਹੀ ਰਿਜ ਮਾਏ ਰਾਮ। ਆਪਣੇ ਪਰ ਅੰਦਰ ਰਸੁ ਉਚੁ ਤੁਲਾਹ ਲੈ ਪਰ ਥਾਏ

ਗਾਮਾਲਾਹਾਪਰਥਾਏਹਰਿਮੀਨਿਵਸਾਏਧਨਖੇਤੀਵਾਪਾਗਾ।ਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਏਮੇਨਿਵਸ
 ਏਥੇਏਗੁਰਬੀਚਾਰਾ।ਮਨਮਖਖੇਤੀਵਦੁਜੁਰਿਥਾਕੇਤਿਸਨਾਕੁਖਨਜਾਏ।ਨਾਨਕਨਾਮ
 ਬੀਜਮਨਅੰਦਰਿਸਚੈਸਬਦਿਸੁਕਾਏ॥੨॥ਹਰਿਵਾਪਾਰਿਸੇਜੰਨਲਾਗੇਜਿਨਾਮਸਤਕਿ
 ਮਣੀਵਤੁਰਗੇਗਾਮ।ਗੁਰਮਤੀਮਨਨਿਜਪਾਰਿਦੁਸਿਆਸਚੈਸਬਦਿਬੈਰਗੇਗਾਮ।ਮਖਿ
 ਮਸਤਕਿਭਾਗੇਸਚਿਬੈਰਗੇਸਾਚਿਰਤੇਵੀਚਾਰੇ।ਨਾਮਖਿਨਾਸਕੁਜਗਬਉਗਨਾਸਬਦੋਹ
 ਉਮੈਮਾਰੀ॥ਸਾਚੈਸਬਦਿਲਾਗਿਮਤੀਉਪਜੇਗੁਰਮਖਿਨਾਮਸੇਹੈਗੇ॥ਨਾਨਕਸਬਦਿਮਿਲੇ
 ਕੁਉਕੁੰਨਨਹਰਿਗਵੈਮਸਤਕਿਗੁਗੇ॥੩॥ਖੇਤੀਵਦੁਜਸਕੁਹੁਕਮਹੈਗੁਰਮੇਨਿਵਤੁਆ
 ਈਗਾਮ।ਗੁਰਮਤੀਹੁਕਮਬੁਝੀਐਹੁਕਮੇਮੇਲਿਮਿਲਾਈਗਾਮ।ਹੁਕਮਿਮਿਲਾਈਸਹਜਿ
 ਸਮਾਈਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅਪਾਰਾ।ਸਚੀਵਛਿਆਈਗਰਤੇਪਾਈਸਚੁਸਦਾਰਨਗਾਰਾ।
 ਕੁਉਕੁੰਨਨਪਾਇਆਆਪਗਵਾਇਆਗੁਰਮਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਈ।ਕੁਹਨਾਨਕਨਾਮਨਿਰੰਜ
 ਨਅਗਮਅਗੋਚਰਹੁਕਮੇਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੪॥੨॥ਵਤੁਹਿਸੁਮੋਹਲਾ॥੩॥ਮਨਮੇ
 ਰਿਆਤੁਸਦਾਸਚੁਸਮਾਲਿਜੀਭਿ।ਆਪਦੇਘਰਿਤੁਸਖਸਹਿਧਿਨਸਕੈਜਮਕਾਲਜੀਉ॥
 ਕਾਲਜਾਲਜਮਜੇਹਿਨਸਕੈਸਚੈਸਬਦਿਲਿਵਲਾਏ॥ਸਦਾਸਚਿਰਤਾਮਨਨਿਰਮਲੁਆ
 ਵਦੁਜਾਨਰਹਾਏ॥ਦੁਜੈਭਾਇਕੁਰਮਿਦਿਗਤੀਮਨਮਖਿਮੇਰੀਜਮਕਾਲਿ।ਕਹੈਨਾਨਕਸਨਿ
 ਮਨਮੇਰੇਤੋਸਦਾਸਚੁਸਮਾਲਿ।ਮਨਮੇਰੇਆਅਤੇਰਿਤੋਰੇਨਿਧਾਨਹੈਬਾਹਰਿਵਸਤਨਕੁਛਿ
 ਜੇਕੁਵੈਸਕੁਚਿਤੁਗੁਰਮਖਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ।ਮਨਮੇਰੇਅੰਤਰਿਹਰਿਨਾਮਸਖਾਈ॥ਮਨੁਮ
 ਖਅੰਧਲੀਗਿਆਨਦਿਉਂਨੇਦੁਜੈਭਾਇਖੁਆਈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕਦੁਜੈਨਾਹੀਸੁਬੰਧਾਧੀਜਮਕਾ
 ਲਿ।ਨਾਨਕਅੰਤਰਿਤੋਰੇਨਿਧਾਨਹੈਤੁਬਾਰਹਿਵਸਤਨਕੁਛਿ॥੨॥ਮਨਮੇਰਿਆਜਨਮੁਖ
 ਦਾਰਬਪਾਇਕੈਇਕਿਸਚਿਲਗੇਵਾਪਾਰਾ।ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਨਿਆਪਦਾਅੰਤਰਿਸਬਦੁਅਪ
 ਰਾਅਤਰਿਸਬਦੁਅਪਾਰਾਹਰਿਨਾਮਪਿਆਰਾਨਾਮੇਨਉਨਿਧਿਪਾਈ॥ਮਨਮੁਖਮਾਇਆ
 ਮੇਹਵਿਆਪੇਦੁਖਿਸਿਤਾਪੇਦੁਜੈਪਤਿਪਗਵਾਈ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਸਚਸਬਦੁਸਮਾਨੇਸਚਿਰ

ਤੇ ਅਧਿਕਾਈ ਨਾਨਕ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਦੁਲਹੁ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ਬੁਝੁ ਬੁਝਾਈ॥ ੩॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਸੇਵਨਿ
 ਆਪਨ ਸੇਜਨ ਵਡਿ ਕੁਰੀ ਗਾਮ॥ ਜੇ ਮਨ ਮਾਰਹਿ ਆਪਨ ਸਿਖਰ ਖੈ ਗਰੀ ਗਾਮ॥ ਸੇਜਨ ਬੇ
 ਗਰੀ ਗਾਮ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਆਪਨ ਆਪੁ ਪਛਾਨਿਆ॥ ਤਿਨਿ ਹੁਲ ਅਤਿ ਗੁਣ ਗੁਰੁ ਮ
 ਖਿ ਸਹੇਜਨਾ ਮਵਖਾਇਆ॥ ਇਕ ਕਾਮ ਨਿਹਿਤ ਕਾਰੀ ਮਾਇ ਅਮੋਹਿ ਧਿਆਰੀ ਮਨ ਮਖਿ ਸੇ
 ਇਰੈ ਹੋ ਅਕੁਰੈ॥ ਨਾਨਕ ਸਹੇਜੇ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰ ਅਪਨਾ ਸੇ ਪੁਰੇ ਵਡੁ ਕਾਰ॥ ੪॥ ੩॥ ਵਡੁ ਹੋ ਸੁ
 ਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਵਨ ਜੀ ਅਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਆਬੁ ਝੀਰਾਮ॥ ਲਾਹਾ ਲਾਹੁ ਹ
 ਰਿ ਕੁਰਤਿ ਹੋ ਗਏ ਮਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਈ ਗਾਮ॥ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗਾ ਸਮਾਏ ਜਿ ਸੁ ਆਖਿ ਬੁਝਾਏ ਲਾਹ
 ਕੁਰਤਿ ਸੇ ਸਾਰੇ॥ ਬਿਨ ਕੁਰਤੀ ਸਖੇ ਹੋਈ ਦੁਜੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ਗੁਰ ਮਤਿ ਨਾਮ ਅਧਾਰ॥ ਵਖਰੁ ਨ
 ਮਸਦਾ ਲਾਹੁ ਹੈ ਜਿ ਸੇ ਨੇ ਦੇਤੁ ਦਾ ਪਾਰ ਲਾਹੇ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਵਨ ਜੀ ਅਹਿ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਇਬਲਾ
 ਏ॥ ੧॥ ਮਾਇ ਅਮੋਹੁ ਸਕੁ ਦੁਖੁ ਹੋ ਖੋਟਾਇ ਹੁ ਦਾ ਪਾਰਾ ਗਾਮ॥ ਕੁੜੇ ਲਿਖਿ ਖਖਾਵੁ ਨੀਰ ਹੁ ਦੁਖੁ ਹਿ
 ਵਿਕਾਰ ਗਾਮ॥ ਬੁਝੁ ਦੁਖੁ ਹਿ ਵਿਕਾਰ ਸਮਾਇ ਹੁ ਸੇ ਸਾਰਾ ਬਿਨ ਨਾਵੇ ਪਤਿ ਖੋਈ॥ ਪਤਿ ਪਤਿ ਪਤਿ
 ਤਵਾ ਵਖਾਨ ਹਿ ਬਿਨ ਬੁਝੁ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਈ॥ ਆਵਨ ਜਾਨ ਕੇ ਦੇਨ ਦੁਕੈ ਮਹਿ ਅਮੋਹ ਧਿਆਰਾਮ॥
 ਇਅਮੋਹੁ ਨ ਸਕੁ ਦੁਖੁ ਹੋ ਖੋਟਾਇ ਹੁ ਦਾ ਪਾਰਾ॥ ੨॥ ਖੇਦ ਖੋਰ ਸਕੈ ਪਰਖੀ ਅਨਿ ਕਿਤ ਸਚੇ ਕੇ ਦਰ
 ਬਾਰਾ ਗਾਮ॥ ਖੇਦ ਦਰਗਹਿ ਸਟੀ ਅਨਿ ਬੁਝੇ ਕਰਨਿ ਪੁਕਾਰਾ ਗਾਮ॥ ਉਤਰਨਿ ਪੁਕਾਰਾ ਮਗਧ
 ਗਵਾਰਾ ਮਨ ਮਖਿ ਜਨਮ ਗਵਾਇਆ॥ ਬਿਅਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਕੁਲਾਇਆ ਸਾਚਾ ਨਾਮਨ
 ਕੁਇਆ॥ ਮਨ ਮਖ ਸੇ ਤਾਨਾ ਲਿਵੇ ਕੁਰਿ ਰੁਖੁ ਖੋਟੇ ਸੇ ਸਾਰਾ॥ ਖੇਦੇ ਖੋਰ ਪਰਖੀ ਅਨਿ ਤਿਤ ਸਚੇ
 ਦਰਵਾਰਾ ਗਾਮ॥ ੩॥ ਆਪਿ ਕੋਰ ਕਿ ਸੁ ਆਖੀ ਐ ਹੋ ਕੁਰਨਾ ਕਿਨੁ ਨ ਜਾਈ ਗਾਮ॥ ਜਿਤੁ ਕੁਝੋਂ ਵਤਿ
 ਤੁਲਾਇ ਸੀ ਜਿਤਿ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿ ਆਈ ਗਾਮ॥ ਜਿਤਿ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿ ਆਈ ਆਪਿ ਕਗਈ ਵਗੀ ਅ
 ਮਨ ਭਸੀ ਕੇਈ॥ ਜਗ ਜੀਵਨ ਦਾ ਤਕਰ ਮਿਥਿ ਧਾਤਾ ਆਪੇ ਬੁਖ ਸੇ ਸੇਈ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ
 ਗਵਾਈ ਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਪਤਿ ਪਾਈ॥ ਆਪਿ ਕੋਰ ਕਿ ਸੁ ਆਖੀ ਹੋ ਕੁਰਨਾ ਕਿਨੁ ਨ ਜਾਈ ਜਾਈ
 ॥ ੪॥ ੪॥ ਵਡੁ ਹੋ ਸਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਸਦਾ ਸਉਟਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਸਚਾ ਦਾ ਪਾਰਾ ਗਾਮ॥ ਗੁਰ ਮਤੀ

ਕਰਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਈ॥ ੪॥ ੪॥ ਵਡੁ ਹੋਸੁ ਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਸਦਾ ਸਤਿ ਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੋਸ
 ਚਾਵਾ ਪਾਗੋ ਰਾਮਾ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡੀ ਐ॥ ਅਤਿ ਮੁਲੁ ਅਠ ਰਾਮਾ॥ ਅਤਿ ਮੇਲੁ ਅਠ
 ਰਾਸ ਚਿਟੁ ਚਾਪਾ ਰਾਸ ਚਿਟੁ ਪਾਰਿ ਲੋਗੇ ਵਡੁ ਕੁਰੀ॥ ਐਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਕੁਰੀ ਤੇਰਾ ਸਚਿ ਨਾਮ
 ਲਿਵਲਾਗੀ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੇਈ ਸਚੁ ਪਾਵੇ ਗਰਬੁ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ
 ਹੀ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਸਾਢੇ ਕੇਵਾ ਪਾਰਾ॥ ੧॥ ਹਉ ਮੈ ਮਾਇਆ ਮੈਲੁ ਹੋ ਮਾਇਆ ਮੈਲੁ ਕੁਰੀ ਜੋ ਰਾਮ
 ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਰਸਿ ਨਾਹਰਿ ਰਸ ਪੀਜੋ ਰਾਮਾ॥ ਰਸ ਨਾਰਸ ਨਾਹਰਿ ਰਸ ਪੀਜੋ
 ਤਰੰਤੀ ਜੋ ਸਾਚੁ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ॥ ਐਤਰਿ ਖਹਣਾ ਐਖਿਤੁ ਤਰਿ ਆਸ ਬਦੇ ਕਾ ਚੁਪੀ ਐ
 ਪਾਨਿ ਗਰੀ॥ ਜਿਸ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੇਈ ਸਚਿ ਲਾਗੈ ਰਸ ਨਾਰਾਮੁ ਰਵੀ ਜੋ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ
 ਨਿਰਮਲ ਹੋਰ ਹਉ ਮੈਲੁ ਕੁਰੀ ਜੋ॥ ਪੰਡਿਤ ਜੋ ਤਕੀ ਸਤੁ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਕਰਦੇ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰਹਿ
 ਪੁਕਾਰਾ ਰਾਮਾ॥ ਮਾਇਆ ਮੈਰੁ ਐਤਰਿ ਮਲੁ ਲਾਗੈ ਮਾਇਆ ਕੇਵਾ ਪਾਰਾ॥ ਰਾਮਾ॥ ਮਾਇਆ ਕੇਵਾ
 ਪਾਰਾ ਰਾਮਾ॥ ਮਾਇਆ ਕੇਵਾ ਪਾਰਾ ਜਗਤਿ ਪਿਆਰਾ ਆਵੁ ਨਿਜਾ ਨਿਦੁ ਖਪਾਈ॥ ਬਿਨੋ ਕਾ ਕੀ
 ਨਾ ਬਿਖੁ ਸਿਉ ਲਾਗਾ ਬਿਸਟਾ ਮਾਧਿ ਸਮਾਈ॥ ਜੋ ਪਰਿ ਲਿਖਿ ਆਸੈ ਏਕੁ ਮਾਵੈ ਕੈ ਦਿਨ ਮੇਰ
 ਨਹਾਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹੋਰੁ ਮੁਰਖ ਕਰਿ ਮੇਰਾ ਵਾਰਾ॥ ੩॥ ਮਾ
 ਇਆ ਮੈਰੁ ਮਨੁ ਰੋਗਿ ਆਮੇਹਿ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ਰਾਮਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰੋਗੀ ਐ ਦੁਖਾਰੰਗੁ
 ਜਾਈ ਰਾਮਾ॥ ਦੂਰਿ ਰਿਗੁ ਜਾਈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ਸਚਿ ਕੁਰੇ ਕੁੰਡਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੇਈ ਬੁ
 ਧੁ ਸਚਿ ਸਦਾ ਰਨਹਾਰਾ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਸੇਹਰਿ ਮਿਲੇ ਹੋਰੁ ਕਰਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਦਿਣੁ ਨ
 ਵਡੁ ਰਮਿ ਕੁਲਾਇ ਆਇ ਕਿਨਾ ਮਿਰਤੇ ਰੰਗੁ ਲਾਈ॥ ੪॥ ੫॥ ਵਡੁ ਹੋਸੁ ਮਹਲਾ॥ ੩॥
 ਏਮਨੁ ਮੈ ਆਵਾਗੁ ਉਦਸੀ ਸਾਰੁ ਹੋ॥ ਅਤਿ ਸਚਿ ਨਿਬੇੜਾ ਰਾਮਾ॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਬਖਸਿ ਲਏ
 ਛਿਹਿ ਹੋਇ ਨ ਛੇਰਾ ਰਾਮਾ॥ ਛਿਹਿ ਹੋਇ ਨ ਛੇਰਾ ਐਤਿ ਸਚਿ ਨਿਬੇੜਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੇ ਵਡਿ ਆ
 ਈ॥ ਸਾਢੇ ਹੀ ਗਿਰਾਤੇ ਸਰੋਜੇ ਸਾਤੇ ਸਹਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਈ॥ ਸਚਾ ਮਨਿ ਕੁਇ ਆਸੁ ਚੁਵਾਇ
 ਆਸ ਬਦਿ ਰਤੇ ਐਤਿ ਨਿਬੇਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਸਚਿ ਸਮਾਨੇ ਬਹੁ ਰਿਨ ਕੁਵਲੁ ਲਛੇਰਾ॥

॥१॥ भाष्टिअमेहुसकुतुबलैहैरुजैकुष्टिअष्टिआष्टीरामा॥ भाताथितासकुहैसकुहैतुहैहै
 पलचाष्टीरामा॥ हेतपलचाष्टीपुगबिबामाष्टीमेदिनसैबैकैष्टी॥ जिनिमिसुंदि साजीसे
 कबिदैधैतिमुजैदुअदुरनैकैष्टी॥ मनमधिअपातधिउपिधैधिनसबदैसुतिन
 आष्टीनानकधिननदैसकुबैष्टीकुलामाष्टिअमेहिअष्टी॥ २॥ ॥ एहुजगजलतारे
 बिबैकुजिपयेहरिसरनाष्टीरामा॥ अरदासिकरीगुरपुअगैरबिलेदुहैदुहैदुहै
 रामा॥ बिलेदुहैसरनाष्टीहरिनामुदुहैतुपजैदुअदुरनदातामेदालागेमे
 दुहुगोगेजगिजगिदैकैजाता॥ जतसतसैजमैकरमुकामादैबिनगारतिनहीपाष्टी॥
 नानकतिमनैसबदुष्टुएजैजगिपदैहरिसरनाष्टी॥ ३॥ जैहरिमतिदेष्टिसाति
 पजैहैरुमतिनकाष्टीरामा॥ अंतबिबाहरिदैकतुआपेदेष्टिदुष्टुएरामा॥ आपेदेष्टि
 दुष्टीअदुरनकुष्टीगुरमधिहरिरसदाधिअ॥ हरिसादेसदहैसादासादेबस
 दिमुकुधिअ॥ पारिमहिनिजपरिपाष्टिआसतिगुरदेष्टिदुष्टी॥ नानकजैनामि
 रेतमेष्टीमहलुपाष्टिनिमतिपरदादुसकुसाष्टी॥ ४॥ ६॥ ८॥

दुहुहैसमहलगा॥ ४॥ ६॥ ८॥ १॥ उमितिगुरपुसादि॥
 मेरैमनिमेरैमनिसतिगुरगीप्रीतिलगाष्टीरामा॥ हरिहरिहरिहरिनामुमेरैमनि
 दसाष्टीरामा॥ हरिहरिनामुमेरैमनिदसाष्टीसकिदुधदिसारनगार॥ दहुकुगीब
 रिदरसनपाष्टिआपनपनसतिगुरहमार॥ उरैतबैउतसतिगुरमेदुहैजितुमेदि
 असातिपाष्टी॥ मेरैमनिमेरैमनिसतिगुरप्रीतिलगाष्टी॥ १॥ १॥ उरैनीदाहउरैनीदा
 सतिगुरदेधि सरसेरामा॥ हरिनामेहरिनामुदुहैहरिहरिनामुदुहैगोसेरामा॥
 नपिहरिहरिनामुकमलपरगासेहरिनामुनदेनीपिपाष्टी॥ उरैमेरैगगदिआदुध
 लाबाहरिसहजिसमापिलगाष्टी॥ हरिनामुदुहैसतिगुरेतपयेमुधसतिगुरदे
 दमनपसे॥ उरैनीदाहउरैनीदासतिगुरदेधि सरसे॥ केष्टीआदिआदिमिलदैमेर

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਗਾਧਾ ॥ ਹਉਮਨ ਤਨੁ ਹਉਮਨ ਤਨੁ ਦੇਵਤਿ ਸਕਾਇ ਆਸਰੀ ਰਾਖਾ ॥ ਹਉਮਨ
 ਤਨੁ ਕਾਇ ਰੂਪਿ ਲਿਸੇ ਈਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੁ ਸੁਨਾਏ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇ ਆਬੈ ਰਾਗੀ
 ਮਿਲਿਗੁਰ ਦਸਨਿ ਸੰਖ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ਦੇਹ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਹਮ ਪ੍ਰ
 ਗਾ ਕੇ ਈ ਆਇ ਕੇ ਈ ਆਇ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਗਾ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰੁ ਜੇ ਵਡੁ ਗੁਰੁ ਜੇ ਵਡੁ ਦਾਤਾ ਮੈ
 ਅਵਰਨ ਕੇਈ ਰਾਖਾ ॥ ਹਰਿ ਦਾਨੇ ਹਰਿ ਦਾਨੇ ਦੇਹੁ ਰਿਪੁ ਰਖੁ ਨਿਰੋਜਨ ਸੇਈ ਰਾਖਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
 ਜਿਨੀ ਆਗਧਿ ਆਤਿਨ ਕਾ ਦੁਖ ਭਰਮ ਭੁਤਿ ਗੁਰਾਗਾ ॥ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਮਿਲੇ ਵਡੁ ਭਾਗੀ ਜਿਨ ਗੁਰ ਚਰ
 ਨੀ ਮਨ ਲਾਗਾ ॥ ਕਹਨਾਨ ਕਹਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਸੁਖ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰੁ ਜੇ ਵ
 ਡੁ ਗੁਰੁ ਜੇ ਵਡੁ ਦਾਤਾ ਮੈ ਅਵਰਨ ਕੇਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਵਡੁ ਹੋ ਸੁਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ਹਉਗੁਰ ਬਿਨੁ
 ਹਉਗੁਰ ਬਿਨੁ ਖਰੀ ਨਿਮਾਣੀ ਰਾਖਾ ॥ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸਮਾਣੀ ਰਾ
 ਖਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਆ ॥ ਜਿਸੁ
 ਕਾਇ ਹਉ ਚੁਠੀ ਚੁਠੈ ਈਸੇ ਸਭ ਦੁਹਰਿ ਘਰਿ ਪਾਇ ਆ ॥ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹਰਿ ਏਕੇ ਜਾਤਾ ਹ
 ਰਿ ਆਤਮ ਗਾਮ ਪਛਾਣੀ ॥ ਹਉਗੁਰ ਬਿਨੁ ਹਉਗੁਰ ਬਿਨੁ ਖਰੀ ਨਿਮਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁ
 ਰੁ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਇ ਆਤਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਰਾਖਾ ॥ ਤਿਨ ਚਰਨੀ ਤਿਨ ਚਰਣ
 ਸੇਰੇ ਵਹਹ ਮਲਾਗਾ ਹਤਿ ਨੈਕ ਪਾਏ ਰਾਖਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਨ ਸੇਰੇ ਵਹਹ ਤਿਨ ਕੇ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ
 ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਪਿਆਇ ਆ ॥ ਤੁਵਡੁ ਦਾਤਾ ਅਤਿ ਰਜਾ ਮੀ ਮੇਰੀ ਸਰਪਾ ਪ੍ਰਹਿ ਹਰਿ ਗਾਇ ਆ ॥
 ਗੁਰੁ ਮਿਖ ਮੇਲਿ ਮੇਰੀ ਸਰਪਾ ਪ੍ਰੀ ਅਨਦਿਨ ਗਾਮ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁ
 ਰੁ ਪਾਇ ਆਤਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ੨ ॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਹਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰੁ ਮਿਖ ਕੀ ਤਪਿ
 ਆਰੇ ਰਾਖਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਸੁਨਾਏ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮਨਾਮੁ ਅਪਾਰੇ ਰਾਖਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾ
 ਮੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਜੀਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ
 ਗੁਰੁ ਮਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵੈ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਰਪਾਲਾਇ ਮਿਲਾਏ ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥
 ਹਉ ਵਾਰੀ ਹਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰੁ ਮਿਖ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਰੇ

ਜਨ ਸੇਈ ਗਾਮਾ। ਹਰਿ ਅਧਿ ਹਰਿ ਅਧਿ ਮੇਲੈ ਕਰੈ ਸੇਈ ਗਾਮਾ। ਜਿਹ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਸੇਈ ਹੋਵੈ ਅਵਰਨ
 ਕਰਨਾ ਜਾਈ। ਬਹੁਤ ਸਿਆਨ ਪਲਾਇਆ ਨ ਜਾਈ ਕਰਿ ਥਾਕੈ ਸਕਿ ਚਤੁਰਾਈ। ਗੁਰ ਪਰਸਾ
 ਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦੇਵਿ ਅਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰਨ ਕੇਈ। ਹਰਿ ਅਧਿ ਹਰਿ ਅਧਿ ਪੁਰਖ ਨਿਰਯੋਗ ਨ ਸੇ
 ਈ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਵਡੁ ਹੋਸਮ ਹਲਾ॥ ੪ ॥ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਸਤਿ ਨਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਸ
 ਤਿਗੁਰ ਚਰਨੁ ਹਮ ਭਾਇਆ ਗਾਮਾ। ਤਿਸਰ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਜ
 ਨ ਗੁਰ ਪਾਇਆ ਗਾਮਾ। ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਅਗਿਆਨ ਅਧਿ ਰਬਿ
 ਨਾਮੋ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਰਮੁ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸੇ। ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ
 ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਰਧਾਧਾਰੀ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਾਲਾਇਆ। ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਹਰਿ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਚਰਨੁ ਹਮ ਭਾਇਆ॥ ੧ ॥ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮੇਰਾ ਰਬਿ
 ਨੁਰ ਹੁਣੁ ਨ ਜਾਈ ਗਾਮਾ। ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਦੇਵੈ ਮੇਰਾ ਅੰਤਿ ਸਥਾਈ ਗਾਮਾ। ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਨਾਮ ਅੰਤਿ ਸਥਾਈ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾਮੁ ਝਿਝਾਇਆ। ਜਿਥੇ ਪੁਤ ਕਲ ਤ੍ਰੇਵਈ ਬੇਲੀ
 ਨਾਹੀ ਤਿਥੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਛੁਡਾਇਆ। ਪਨੁ ਪਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖ ਨਿਰਯੋਗ ਨ ਜਿਤੁ
 ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ। ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮੇਰਾ ਰਬਿ ਨਰ
 ਹੁਣ ਨ ਜਾਈ॥ ੨ ॥ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਮਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖ ਨ ਪਾਇਆ ਗਾਮਾ।
 ਤਿਨ ਨਿਹ ਛਲੁ ਤਿਨ ਨਿਹ ਛਲੁ ਜਨਮੁ ਸਕੁ ਬਿਰਥਾ ਗਵਾਇਆ ਗਾਮਾ। ਨਿਹ ਛਲੁ ਜ
 ਨਮੁ ਤਿਨ ਬਿਥਾ ਗਵਾਇਆ ਤੇ ਸਾਕਤ ਮੇਏ ਮਰਿ ਪੂਰੇ। ਘਰਿ ਹੋਵੈ ਰਤ ਨਿਪਟਾਰ ਬਿ
 ਭੁਖੇ ਭੁਗਾਰੀ ਨ ਹਰਿ ਦੇਵੈ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਨਾ ਕਾ ਦੇਰ ਸਨ ਕਰੀ ਅਹੁ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨ
 ਮੁੰਨ ਪਿਆਇਆ ਝਿਝਾਇਆ। ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖ ਨ ਪਾਇਆ
 ੩॥ ਹਮ ਚਾੜਿ ਕਹਮ ਚਾੜਿ ਕਹੀ ਨ ਹਰਿ ਪਾਸਿ ਬੈਠੀ ਗਾਮਾ। ਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮੇ
 ਰਾ ਪਿਆਰਾ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਤੀਰਾਮਾ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਤੀਰਾਮਾ ਹਰਿ
 ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਰਧਾਧਾਰੇ ਮੇਰਾ ਰਬਿਨੁ ਅਵਰਨ ਕੇਈ ਬੇਲੀ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਾਨੁ ਆਰੇ। ਕਹੁ ਨਾ

ਨਕੁਹਰਿਨਾਮੁਇਤ੍ਰਾਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਸਤੀ॥ਹਮਚਾਤ੍ਰਿਹਮਚਾਤ੍ਰਿਕਦੀ
 ਨਹਰਿਧਾਸਿਬੇਨਤੀ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ॥ ੪ ॥ ਹਰਿਹੰਕਿਰਪਾਹਰਿਕਿ
 ਰਪਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਸੁਖਦਾਤਾਰਾਮਾ॥ਹਮਪੁਛੁਹਮਪੁਛੁਹਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿਹਰਿਬਾ
 ਤਾਰਾਮਾ॥ਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿਹਰਿਬਾਤਪੁਛੁਹਜਿਨਿਨਾਮਪਦਾਰਥਪਾਇਆ॥ਪਾਇਗ
 ਲਹਨਿਤਕੁਰਹਬਿਨੀਤੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੇਖਬਤਾਇਆ॥ਸੇਈਕੁਗਤੁਸੇਈਕੁਗਤੁ
 ਖਸੁਖਮਸੁਤ੍ਰੁਰਿਜਾਇਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਹਰਿਗਤਾ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਕਿਰਪਾਕੁਰਿ
 ਗੁਰਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਸੁਖਦਾਤਾ॥੧॥ਸੁਣਿਗੁਰਮੁਖਿਸੁਨਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਸਕਿਉਬਿਨ
 ਸੇਹਉਮੈਪਾਪਾਰਾਮਾ॥ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਲਖਿਅੰਨ੍ਹਜਗਤਪਾਰ
 ਮਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਿਨੀਆਗਪਿਆਤਿਨਕੇਦਖਪਾਪਨਿਵਾਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰਗਿਅਨਖ
 ਝਗੁਹਬਿਦੀਨਾਜਮਕਿਕਰਮਾਰਿਬਿਧਾਰੇ॥ਹਰਿਪ੍ਰਕਿਰਪਾਧਾਰੀਸੁਖਦਾਤੇਦਥਲਾਖੇ
 ਧਾਪੈਸੇਤਾਪਾ॥ਸੁਣਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਸਕਿਉਬਿਨਸੇਹਉਮੈਪਾਪਾ॥੨॥ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਸੁ
 ਧਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਮੇਰੇਮਨਿਕੁਇਆਰਾਮਾ॥ਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਜਪਿਸਕਿਉਗੁਣਾਇ
 ਆਰਾਮਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਪਿਸਕਿਉਗੁਗੁਣਾਇਆਅੰਗਤਕੁਏਸਰੀਰਮਅਨਦਿਨਸਹਜਿ
 ਸਮਾਪਿਹਰਿਲਚੀਹਰਿਜਪਿਆਗਹਿਰੀਤੀਰਾ॥ਜਾਤਿਅਜਾਤਿਨਾਮਜਿਨਿਪਿਆਇ
 ਆਤਿਨਪਰਮਪਦਾਰਥਪਾਇਆ॥ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਮੇਰੇਮਨਿਕੁਇਆ
 ॥੩॥ਹਰਿਧਾਰਹੁਰਿਧਾਰਹੁਕਿਰਪਾਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁਏਬਾਰੇਰਾਮਾ॥ਹਮਪਾਧੀਹਮਪਾਧੀ
 ਨਿਰਗੁਣਦੀਨਤੁਮਾਰੇਰਾਮਾ॥ਹਮਪਾਧੀਨਿਰਗੁਣਦੀਨਤੁਮਾਰੇਹਰਿਦਇਆਲਸਰਨਾਇ
 ਦਇਆਸਰਨਾਇਆ॥ਤ੍ਰਿਦੁਖਕੁੰਜਨੁਸਰਬਸੁਖਦਾਤਾਹਮਪਾਥਰਤੇਰਤੇਰਤਗਾਇਆ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁਕੁਇਰਾਮਰਸੁਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਉਧਾਰੇ॥ਹਰਿਧਾਰਹੁਰਿਧਾਰਹੁਕਿ
 ਰਪਾਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁਏਬਾਰੇਰਾਮਾ॥੪॥੪॥
 ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ॥ ੪ ॥ ਘੋੜਾਆ॥
 ੧੩ਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਤਿ॥

गुहवि
गुहच
रामध
मभा
संभगा
कृताव
साप्य
विगी
दृष्टि
प्रकार
सीमा
कुटे
दिपा
इतिम
तमि
मनुवि
आह
ओके
शशा
अथ
मन

ਸਿਤਹੁਰਿਕੁਗਤਿਗੋਵਿਦੁਚੇਗੀਆ॥ ੧॥ ਦੇਹਕਿਚਨਜੀਨੁਸੁਵਿਨਾਰਾਮਾਜਨਿਹਰਿਹ
 ਰਿਨਾਮੁਚਤਿਨਾਰਾਮਾਜਨਿਨਾਮੁਰਤਨਗੋਵਿਦੁਪਾਇਆਹਰਿਮਿਲੇਹਰਿਗਣੁਸਖਘਨੇ
 ॥ ਗੁਰਸਬਦੁਪਾਇਆਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਆਵਡੁਕੁਗੀਹਰਿਰਿਗਹਰਿਬੋਨਾਹਰਿਮਿ
 ਲੇਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਹਰਿਨਵਤਨਹਰਿਨਵਰੀਆ॥ ਨਾਨਕਵਖਾਣੇਨਾਮਜਾਨੇਹ
 ਰਿਨਾਮੁਹਰਿਪੁਕੁਮੰਗੀਆ॥ ੨॥ ਕੁੜੀਆਲੁਮੁਖੇਗਰਿਅੇਕਸੁਪਾਇਆਗਾਮਾਮਨਮੇ
 ਗਲੁਗੁਰਸਬਦਿਵਸਿਆਇਆਗਾਮਾਮਨਵਸਿਗਤਿਆਇਆਪਰਮਪਦੁਪਾਇ
 ਆਸਾਧਨਕੇਤਿਪਿਆਰੀ॥ ਅੰਤਰਿਪ੍ਰੇਮਲਗਾਹਰਿਸੇਤੀਘਰਿਸੇਰੇਹਰਿਪੁਕੁਨਾਰੀ॥
 ਹਰਿਰੀਗੀਗਤੀਸਹਜੇਮਾਤੀਹਰਿਪੁਕੁਹਰਿਹਰਿਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਜਨਹਰਿਦਾਸਕਹੁ
 ਤੇਹੋਵਡਿਕੁਗੀਹਰਿਹਰਿਪਿਆ॥ ੩॥ ਦੇਹਘੇੜੀਜੀਤੁਹਰਿਪਾਇਆਗਾਮਾਮਿਲਿ
 ਸਤਿਗੁਰਜੀਮੇਗਲਗਾਇਆਗਾਮਾਹਰਿਗਾਇਮੇਗਲਗਾਮਨਾਮਾਹਰਿਸੇਵੇਸੇਵਕੁਸੇਵ
 ਸੇਵੀ॥ ਪੁਕੁਜਾਇਪਾਵੇਰੇਗਮਧਲੀਹਰਿਰੀਗਮਾਏਰੇਗਕੀਪਗਨਗਮਗਾਇਮਨਿ
 ਸੁਕੁਏਹਰਿਗਰਮਾਤੀਮਨਿਪਿਆਇਆ॥ ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਦੇਹਘੇੜੀ
 ਚੜ੍ਹਿਹਰਿਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੨॥ ੬॥

ਵਡਹੇਸਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਛੰਤਾ॥ ਘਰੁ ੪ ੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਗੁਰਮਿਲਿਲਧਾਜੀਕਾਮੁਪਿਆਗਾਮਾ॥ ਇਹਤਨਮਨੁਦਿਤਨਾਵਰੇਦੁਗਾਰਾ॥ ੩
 ਨਮਨੁਦਿਤਾਕੁਵਜਲਚਿਤਾਕੁਕੀਆਨਿਜਮਾਨੀ॥ ਅਸਬਿਰਥੀਆਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਆਰਹਿ
 ਆਆਵਨਜਾਣੀ॥ ਸੇਘਰਲਧਾਸਹਜਿਸਮਧਾਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਧਾਰਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸੁ
 ਧਿਮਾਨਰਲੀਆਗੁਰਪ੍ਰੇਰੇਕੀਉਨਮਕਾਰਾ॥ ੧॥ ਸਦਿਸਜਣਜੀਮੇਰੁੜੇਮੀਤਾਰਾਮਾ॥
 ਰਮੇੜਸਬਦੁਸਚੁਦੀਤਾਰਾਮਾ॥ ਸਦੁਪਿਆਇਆਮੇਗਲਗਾਇਆਕੁਕੇਮਨਹੁਅੰਦੇਸਾ
 ॥ ਸੇਪੁਕੁਪਾਇਆਕਤਹਿਨਜਾਇਸਦਾਸੇਗਿਬੈਸਾ॥ ਪੁਕੁਜੀਕੁਨਾਸਚਾਮਾਨਾਪੁਕੁਹਰਿ
 ਧਨੁਸਹਜੇਦੀਤਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਬਛਿਹਾਰੀਦਾਨੁਸਚੁਨੀਹੈਲੀਤਾ॥ ੨॥ ਤਉਕੁਨਾ

ਤਿਪਤਿਅਘਾਇਰਾਮਾ। ਮਨਮੁਖੀਆਰੰਚੁਸਭੁਤਿਸਨਬੁਝਾਇਰਾਮਾ। ਮਨੁਖੀਆਰੰਚੁ
 ਤੁਕੀਠੈਧਾਪਾਇਆਬਹੁਤਖਜਾਨਾ। ਸਿਖਸੇਵਕਸਭਿਉਂਚੁਲਚੋਹਉਸਤਿਗੁਰਕੈਕਰ
 ਘਾਨਾ। ਨਿਰਕੁਉਂਚੁਏਖਸਮਰੰਗਿਗਤੇਜਮਕੀਤਾਸਬੁਝਾਏ। ਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਸਿਬਿਸੇ
 ਦੁਕਤੇਗੀਤੁਗਤਿਕਰਉਲਿਵਲਾਏ॥ ੩॥ ਪਰੀਆਸਾਜੀਮਨਸਾਮੇਰਗਾਮਾ। ਮੇਹਿਨਿਰਗੁ
 ਤਿੰਨੀਉਸਭਿਗੁਣਤੇਰਗਾਮਾ। ਸਭਿਗੁਣਤੇਰਗੁਰਮੇਰਕਿਤਮੁਖਿਤੁਧਸਾਲਾਹੀਗੁ
 ਏਅਵਗੁਣਮੇਗਕਿਛੁਨਬੀਚਾਰਿਆਬਖਸਿਲੀਆਧਿਨਮਾਹੀ। ਨਤਿਨਿਧਿਪਾਈਵਜੀ
 ਵਧਾਈਵਾਜੇਅਨਹੋਰਤੇਗਾ। ਕੁਹਨਾਨਕਮੇਵਰੁਪੁਪਾਇਆਮੇਰਲਾਥੇਜੀਸਗਲਵਿ
 ਸਰੇ॥ ੪॥ ੧॥ ਵਡਹੰਸਮਹਲਾ॥ ਸਲੋਕ॥ ॥ ਕਿਆਸੁਦੇਦੇਕੁਡਕੁਵੇਵਨਿਪ
 ਵੇਣੁਲਗਿਅਨਾਨਕਸਦੀਅਰਧੇਪਰਵਾਣੇਜੇਸੁਦੇਦੇਸਚੁਪਨੀ॥ ੧॥ ਛੰਤ॥
 ਤਿਨਪਲਿਪੁਮਾਣੀਜਿਨਪੁਰੁਸੁਵਦੀਅੰਸਦਿਆਗਾਮਾ। ਸੇਸਹਜਿਸਹੇਲਜਿਨਹ
 ਰਿਹਰਿਰਸਨਾਕੁਇਆਗਾਮਾ। ਸੇਸਹਜਿਸਹੇਲਗੁਣਅਮੇਲੇਜਗਤਉਧਾਰਣਆ
 ਏ। ਕੁੰਥੇਹਿਥਸਾਗਰਪੁਰੁਚਰਣਕੋਤੇਪਾਰਿਲਿਪਾਏ। ਜਿਨਕਉਕਿਰਪਕਰੀਮੇਰੇ
 ਰਾਕੁਰਿਤਿਨਕਾਲੇਖਾਨਗਨਿਆ। ਕੁਹਨਾਨਕਤਿਸੁਘੇਲਿਪੁਮਾਣੀਜਿਨਿਪੁਰੁ
 ਸੁਵਨੀਆ॥ ੧॥ ਸਲੋਕ॥ ਲੇਇਨਿਲੇਈਤਿਰਪਿਆਸਨਬੁਝੁਸੁਪਦੀ। ਨਾਨਕ
 ਸੇਅਖਣੀਆਬਿਅਨਿਜਿਨੀਤਿਸੇਦੇਮਾਧਿਰੀ॥ ੧॥ ਛੰਤ॥ ਜਿਨੀਹਰਿਪੁਰੁਤਿਰ
 ਤਿਨਕਰਘਾਣੇਗਾਮਾ। ਸੇਸਾਦੀਦਰਗਹਕੁਨੇਗਾਮਾ। ਰਾਕੁਰਿਮੋਨੇਸੇਪਰਧੋਨਹਰਿਸੇ
 ਤੀਰੀਗੀਗਤੇ। ਹਰਿਰਸਹਿਅਘਾਇਸਹਜਿਸਮਾਏ। ਅਦਿਅਦਿਰਮੇਈਆਜੋਤ॥
 ਸੇਈਸਜਣਸਿਤਸੇਸੁਖੀਏਚਾਕੁਰਅਪੋਨਕੁਨੇ। ਕੁਹਨਾਨਕਜਿਨਹਰਿਪੁਰੁਤਿਰਤਿਨ
 ਕੇਸਦਕਰਥਾਨੇ॥ ੨॥ ਸਲੋਕ॥ ॥ ਦੇਹਅੰਧਲੀਅੰਧਸੁਈਨਾਮਦਿਹੰਨਆ। ਨਾ
 ਨਕਸਭੰਲਜਨਮੁਜੇਅਦਿਵਰਾਸਚੁਪਨੀ॥ ੧॥ ਛੰਤ॥ ਤਿਨਖੋਨੀਅੰਦੇਵੀਜਿਨ
 ਮੇਰਾਹਰਿਪੁਰੁਤਿਰਾਗਾਮਾ। ਜਨਚਾਖਿਆਪਾਨਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਰਾਮੀਟਾਰਾਮਾ॥

ਹਰਿਮਨਹਿਮਨਹਿਮੀਰਾਪੂਰੁਤੁਚਾਅਮਿਉਵਰਾਸੁਖਚੁਏ। ਦਖਨਸਭੁਰਮਥਿਨਾਸਤਨੇ
 ਜਥਿਜਗਦੀਸਈਸੈਜੇਏ। ਮੈਰਹਤਥਿਕਾਰਥਕੋਪੰਚੋਤਸਿਕਤੁਟਾ। ਕਹੁਨਾਨਕਤਿ
 ਨਖੰਨੀਐਵੇਦਾਜਨਘਟਿਮੇਗਹਰਿਪੂਰੁਦਰਾ॥ ੩॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਜੋਲੋੜੀਦੇਰਾਮਸੇਵਕ
 ਸੇਈਕਾਦਿਅਗਾਨਾਨਕਜਾਨੈਸਤਿਸਾਈਸਿਤਜਨਬਾਹਰਾ॥ ੧॥ ਛੁਤਾ॥ ਮਿਲਿਜ
 ਲਲਿਹਿਖਟਾਨਾਗਮਾਸਿਗਜੇਤੀਜੇਤੀਮਿਲਨਾਗਮਾ। ਸਮਾਇਪੁਰਪੁਰਖਕਰਤੇਅ
 ਧਿਆਪਹਿਜਾਨੀਐ। ਤਹਸੁਨਿਸਹਜਿਸਮਾਪਿਲਾਗੀਏਕੇਏਕੁਵਖਾਨੀਐ। ਆਧਿਗ
 ਪਤਾਅਧਿਮੁਕਤਾਅਧਿਆਪੁਵਖਨਾ। ਨਾਨਕਕੁਮੈਰੁਰਦੁਸਮੇਰਥਨਾਮਾ। ਰਖਜਗੁ
 ਤਸਗਲਦੇਹਥਾਗਮਾ। ਸਮਰਥਸਰਨਜੇਗਸੁਆਮੀਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਸਖਦਾਤਾ। ਹ
 ਉਕਰਬਾਣੀਦਾਸੇਤੇਰੀਜਿਨੀਏਕੁਪਛੁਤਾ। ਵਰਨੁਚਿਹਨੁਜਾਇਲਖਿਅਕਥਨਤੇਅ
 ਕਥਾ। ਹਉਕਰਬਾਣੀਦਾਸੇਤੇਰੀ। ਬਿਨਵੇਤਿਨਾਨਕਸੁਨਹੁਬਿਨਤੀਪੂਰੁਕਾਰਨਸਮ
 ਰਥਾ॥ ੧॥ ਈਹਜੀਤੋਰੇਤੁਕਰਤਾਰਾਮਾ। ਪੂਰੁਦੁਖਦਰਦੁਨਿਵਾਰਿਬਿਨਮਹਿਰਬਿਲੇ
 ਹੁਦੀਨਦਇਆਲਾਮਾਤਪਿਤਾਸੁਆਮਿਸਜਨਸਭੁਜਗਤੁਗੋਪਾਲਾ। ਜੇਸਰਨਿਆ
 ਵਗਣਨਿਧਾਨੁਪਾਵੈਸੇਬਹਜਿਜਨਮਿਮਰਤਾ। ਬਿਨਵੇਤਿਨਾਨਕਦਾਸੁਤੇਰਾਸਕਿਜੇ
 ਅਤੇਰੇਤੁਕਰਤਾ॥ ੨॥ ਆਦਪਹਰਹਰਿਧਿਆਈਐਗਮਾ। ਮਨਇਛੁਅੰਨਾਭਲਪਾਈ
 ਐਗਮਾ। ਮਨਇਛੁਪਾਈਪੂਰੁਧਿਆਈਐਮਿਦਹਿਜਮੇਕਤਾਸਾਗੋਵਿਦਗਾਇਆ
 ਸਾਧਸਿਗਾਇਆਕੁਈਪੁਰਨਆਸਾ। ਤਲਮਾਨਮੇਹੁਬਿਕਾਰਸਗਲੇਪੂਰੁਕੈਮਨਭਾ
 ਈਐ। ਬਿਨਵੇਤਿਨਾਨਕਦਿਨਸੈਰਨਿਸਦਾਹਰਿਹਰਿਧਿਆਈਐ॥ ੩॥ ਦਰਿਦਾਜ
 ਹਿਅਨਹਤਦੁਜੇਗਮਾ। ਘਟਿਘਟਿਹਰਿਗੋਵਿਦੁਗਜੇਗਮਾ। ਗੋਵਿਦਗਾਜੇਸਦਾਬਿ
 ਰਾਜੇਅਗਮਾ। ਅਗੋਚਰਓਚਾ। ਗਣਬੇਅਤੇਕਿਛੁਕਹਣਨਜਾਈਕੇਇਨਸਕੈਪੂਰੁ
 ਪਅਧਿਓਪਾਏਅਧਿਪੁਤਿਪਾਲੇਜੀਅਤੇਤਸਕਿਸਾਜੇ। ਬਿਨਵੇਤਿਨਾਨਕਸੁਖਨਅੰਭੁ
 ਗਤੀਦਰਿਦਜਹਿਅਨਹਦਵਾਜੇ॥ ੪॥ ੩॥ ਮੜ ੩॥ ੨॥ ਮੜ॥ ੩॥

੬॥ ਮੜ ॥ ੫॥ ੩॥ ਛੁਤਾ ॥ ਨਮਲਾ ॥ ੧॥
 ਵਡਹੰਸੁਮਲਾ ॥ ੧॥ ਘਰਾ ॥ ੪॥ ਅਲਾਹਣੀਆ ॥ ੧॥ ਚਸਤਿਗਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਧਨਸਿਰੰਦਾਸਚਾਪਤਿਸਾਂਹੁਜਿਨਿਜਗਪੈਪੈਲਾਇਆ ॥ ਮਹਲਤਿਧੰਨੀਪਾਈਕੁਰੀ
 ਜਾਨੀਅਝਾਘਤਿਚਲਾਇਆ ॥ ਜਾਨੀਪਤਿਚਲਾਇਆਲਿਖਿਆਆਇਆਰੇਨਵੀਰਸ
 ਬਾਇ ॥ ਕਾਇਆਹਿਸਬੀਆ ॥ ਵੇਛੁਝਾਜਾਦਿਨਪੈਨੇਮਰੀਮਾਇ ॥ ਜਿਹਾਲਿਖਿਆਤੇਹਾ
 ਪਾਇਆਜੇਹਾਪਰਬਿਕਮਾਇਆ ॥ ਬੰਨਸਿਰੰਦਾਸਚਾਪਤਿਸਾਂਹੁਜਿਨਿਜਗਪੈਪੈਲਾ
 ਇਆ ॥ ੧॥ ਸਾਂਹਿਬਸਿਮਰਹੁਮੇਰੇਕੁਈਹੇਸਭੁਨਾਏਹੁਪਇਆਣਾ ॥ ਏਥੇਧੰਧਾਕੂੜ
 ਚਾਰਿਦਿਹਾਝੇਆਗੇਸਰਪਰਜਾਣਾ ॥ ਆਗੇਸਰਪਰਜਾਣਾਜਿਉਮਿਰਮਾਣਕਾਹੋਗਰ
 ਬਕੀਜੇ ॥ ਜਿਤਸੇਵਿਐਦਰਗਹਸਖਪਾਈਐਨਾਮਤਿਸੇਕਾਲੀਜੇ ॥ ਆਗੇਹੁਕਮਨਚਲੇ
 ਮੁਲੇਸਿਰਿਸਿਰਿਕਿਆਦਿਹਾਨਾ ॥ ਸਾਂਹਿਬਸਿਮਰਹੁਮੇਰੇਕੁਈਹੇਸਭੁਨਾਏਹੁਪਇ
 ਆਣਾ ॥ ੨॥ ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਸੀਮੁਖਸੇਖੀਐਗੋਲਝਾਏ ॥ ਸੀਸਾਰੇ ॥ ਜਲਿਬਲਿਮਹੀਅ
 ਲਿਰਵਿਰਹਿਆਸਾਚਝਾਸਿਰਜਨਹਾਰੇ ॥ ਸਾਚਾਸਿਰਜਣਹਾਰੇਅਲਖਅਪਾਰੇਤਾਕਾ
 ਐਤੁਨਪਾਇਆ ॥ ਆਇਆਤਿਨਕਾਸਭਲੁਕੁਇਆਹੋਇਕਮਨਿਜਿਨੀਪਿਆਇ
 ਆ ॥ ਟੁਹਿਤਿਸਾਰੇਆਪੇਹਕਮਿਸਵਾਰਣਹਾਰੇ ॥ ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਸੀਮਰਥਾਸੁਈਐਗੀ
 ਲਝਾਏਹੁਸੀਸਾਰੇ ॥ ੩॥ ਨਾਨਕਰੇਨਾਬਾਧਾਜਾਨੀਐਝੇਰੇਵੇਲਾਇਪਿਆਗੇ ॥ ਵਾ
 ਲੇਵੇਕਾਰਣਿਬਾਬਾਰੇਈਐਰੇਵੇਲਾਸਗਲਬਿਕਾਰੇ ॥ ਰੇਵੇਲਾਸਗਲਬਿਕਾਰੇਗਾਭ
 ਲਸੀਸਾਰੇਮਾਇਆਕਾਰਣਿਰੇਵੇ ॥ ਚੰਗਾਮੇਛਾਕਿਸੁਸੁਣਨਾਹੀਇਹਤਨੁਏਵੇਖੇਵੇ ॥
 ॥ ਐਥੇਆਇਆਸਭੁਕੇਜਾਸੀਕੁਝਿਕਰਹੁਅਹਿਕਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕਰੇਨਾਬਾਧਾਜਾਣੀਐਜੇ
 ਰੇਵੇਲਾਇਪਿਆਗੇ ॥ ੪॥ ੧॥ ਵਡਹੰਸੁਮਲਾ ॥ ੧॥ ਆਵਹੁਮਿਲਹੁਸੋਹਲੀ
 ਹੇਸਚਝਾਨਾਮਲਏਗਾ ॥ ਰੇਵਹੁਬਿਰਹਾਤਨਕਾਆਪਣਾਸਾਂਹਿਬਸਮਾਣਾਲੇਗਾ ॥
 ਸਾਂਹਿਬਸਮਾਣਾਲਿਹਪੈਬਨਿਹਾਲਿਹਅਸਾਭਿਉਥੇਜਾਨਾ ॥ ਜਿਸਕਾਰੀਆਤਿਨਹੀ

ਲੀਹੋਸਚਨਾਨਾਮੁਲਏਗਾ। ਰੇਵਹੁਬਿਰਗਤਨਕਾਅਪਣਾਸਾਹਿਬਸਮਾਲੇਗਾ। ਸਾ
 ਹਿਬਸਮਾਲਿਹੁਪੇਬਨਿਗਲਿਹੁਅਸਾਉਭੈਜਾਨਾ। ਜਿਸਕਾਕੀਆਤਿਨਹੀਲੀਆਹੋ
 ਤਿਸੈਕੁਕਾਨਾ। ਜਿਤਿਨਿਕਰਿਧਾਇਆਸਅਗੈਆਇਆਅਮੀਵਿਹੁਕਮਕਰੇਗਾ। ਆਵੁ
 ਹਮਿਲੁਹੁਸਹੇਲੀਹੋਸਚਨਾਨਾਮੁਲਏਗਾ। ੧॥ ਮਰਣਮੇਦਾਲੇਕਾਅਖੀਐਜੇਮਰਿਜਾਨੇ
 ਆਸਾਕੋਇ। ਸੇਵਹੁਸਾਹਿਬਸਿਮੁਖਅਪਣਾਪੰਥਸਹੇਲਾਅਗੈਹੋਇ। ਪੰਥਸਹੇਲੇਜਾ
 ਵਹੁਅਗੈਮਿਲੇਵਡਾਈ। ਰੇਵੈਸਿਉਜਾਵਹੁਸਚਿਸਮਾਵਹੁਤਾਪਤਿਲੇਖੋਪਾਈ॥
 ਮਹਲੀਜਾਇਧਾਵਹੁਬਸਮੇਕਾਵਹੁਰੰਗਾਸਿਉਰਲੀਆਮਾਨੇ। ਮਰਨਸੇਦਾਲੇਕਾਅ
 ਥੀਐਜੇਕੋਈਮਰਿਜਾਣੇ॥ ੨॥ ਸਮਰਣਮਨੁਸਾਸਚਿਅਹੁਕਮੇਜੇਹੋਇਮਰਨਿਪਰ
 ਵਾਨੇ। ਸੇਰਸੇਈਅਗੈਅਖੀਅਹਿਦਰਗਾਹਪਾਵਹਿਸਾਦੀਮਾਣੇ। ਦਰਗਾਹਮਾਨਪਾ
 ਵਹਿਪਤਿਸਿਉਜਾਵਹਿਅਗੈਦੁਖਨਲਾਗੇ। ਕਰਿਦੁਖਿਐਵਹਿਤਾਛਲਪਾਵਹਿਜਿ
 ਤਸੇਵਿਐਕੁਕਾਨੇ। ਉਚਾਨਹੀਕਹਨਾਮਨਮਹਿਰਹਣਾਐਜਾਣੇਜਾਣੇ। ਮਰਣਮ
 ਨੁਸਾਧਰਿਅਹੁਕਮੇਜੇਹੋਇਮਰਹਿਪਰਵਾਣੇ॥ ੩॥ ਨਾਨਕਕਿਸਨੇਬਾਬਾਰੇਈਐਬਾ
 ਜੀਹੋਇਹੁਸੇਸਾਗੇ। ਕੀਤਾਵੇਖੇਸਾਹਿਬਅਪਣਾਕੁਦਰਤਿਕਰੇਬੀਚਾਰੇ। ਕੁਦਰਤਿਬੀ
 ਚਾਰੇ। ਕੁਦਰਤਿਬੀਦਰਿਕਾਰਣਪਾਰੇਜਿਨੀਕੀਆਸੇਜਾਣੇ। ਆਪੇਵੇਖੇਆਪੇਬੁਝੇਆ
 ਪੇਹੁਕਮਪਛਾਣੇ। ਜਿਨਿਕਿਛੁਕੀਆਸੇਈਜਾਣੇਤਾਕਾਰੁਪਅਪਾਰੇ। ਨਲਕਕਿਸਨੇ
 ਬਾਬਾਰੇਈਐਬਾਜੀਹੋਇਹੁਸੇਸਾਗੇ॥ ੪॥ ੨॥ ਵਡਹੋਸਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਦਖਣੀ
 ॥ ਸਚੁਸਿਰਦਾਸਾਚਾਜਾਣੀਐਸਚਨਾਪਰਦੁਰਦੁਗਾਰੇ। ਜਿਨਿਐਧੀਨੇਆਪਸਾ
 ਜਿਆਸਚਨਾਅਲਖਅਪਾਰੇ। ਦਇਪੁਤਿਜੇਜਿਦਿਛੁਨਿਅਨੁਘਰਬਿਨੁਘਰਐਧਾਰੇ
 ॥ ਸੁਰਜਦੇਦਸਿਰਜਿਅਨੁਅਹਿਨਿਸਿਚਲਤਵੀਚਾਰੇ॥ ੧॥ ਸਚਿਨਾਸਾਹਿਬਸਚਤੁ
 ਸਚਨਾਦੇਹਿਐਐਗੇ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ॥ ਤਪਸਿਰਜੀਮੇਦਨੀਦਖਸਖਦੇਵਨਹੋਗੇ॥
 ਨਾਰੀਪਰਖਸਿਰਜਿਐਬਿਖੁਮਾਇਆਮੇਹੁਐਐਗੇ। ਖਾਣੀਘਾਣੀਤੋਗੈਐਦੇਹਿਐਆ

ਪਾਗੇ। ਕੁਦਰਤਿ ਤੁਖ ਤੁਰਚਾਇਆ ਸਚਿ ਇਥੇ ਨਹੀਂ। ੨॥ ਅਵਗਾਢਨ ਸਿਰਜਿ ਅਤਿ
 ਖਿਰਕੁ ਦੇਹਿ। ਜਿ ਮਨ ਮਰਨਾ ਆਇਗਾਇਆ ਬਿਕ੍ਰਿਤਿ ਬਿਕ੍ਰਿਤਿ। ਤੁਰੈ ਨਾਮਾ ਦਿਸੈ।
 ਰਿਆ ਬੁਝੈ ਕਿ ਆਤਿ ਸਚੀ। ਗੁਣ ਛੁਡਿ ਖਿਖੁਲਾਇਆ ਅਵਗਾਢਨ ਕਾਂਦੁ ਜਾਗੇ। ੩॥ ਸ
 ਦੇਹੁ ਆਇਤਿ ਨਾਜਾਨੀ ਆਹਰਮਿ ਸਚੇ ਕਰਤਾਰੇ। ਨਹੀ ਪੁਰਖੁ ਦਿਖੈ ਨਿ ਆਇਛੁ ਭੁਖਿ ਆਮੇਲ
 ਦੁਹਾਰੇ। ਰੁਪ ਨ ਜਾਣੈ ਸੋਹਣੀ ਐਰਕ ਮਿਥਪੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰੇ। ਬਾਲ ਕਬਿਰ ਪਨ ਜਾਣੀ ਤੇ ਨਹੀ
 ਹੋਤਿ ਆਗੇ। ੪॥ ਨਤਿ ਦਰਿ ਰਾਹੁ ਹਰਮਿ ਸਚੇ ਹੋ ਸਕਾਇਆ ਕੋਰਾਰੇ। ਸਾਧਨ ਦੁਹੀ ਮਰੀ
 ਦੁਹੀ ਦਿਖਣੀ ਆਮਿਰ ਤੋ ਕੁਝ ਅਵੇ ਨੇ ਕੋ ਬਾਰੇ। ਸਰਿ ਮਈ ਮਰਮਾਈ ਦੇ ਮਹਲੁ ਹੋ ਨੀ ਦਰ
 ਬਾਰੇ। ਰਿਦੁ ਰਵੇ ਤੁਮੇ ਹਲੀ ਹੋ ਸਚੇ ਰਗਣ ਸਾਰੇ। ੫॥ ਜਲਿ ਮਲਿ ਜਾਨੀ ਨਾਹੁ ਲਿਆ
 ਕਪੜ ਪਟਿ ਅੰਬਾਰੇ। ਦਾਨੀ ਵੇਲੇ ਸਚੀ ਬਾਨੀ ਆ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਮੁਏ ਮਨੁ ਮਾਰੇ। ਜਾਨੀ ਦਿਖੈ ਨੇ
 ਮਗ ਮਰਣੁ ਏ ਆਇਗਾ ਜੀਵਨ ਸਿ ਸਾਰੇ। ਜੀਵਤੁ ਮੈਰ ਸੁ ਜਾਣੀ ਐ ਪਿਰ ਸਤੋ ਨੇ ਹੋਤਿ
 ਧਿਆਗੇ। ੬॥ ਤੁਸੀਰੇ ਦੁਹੇਰ ਵਨ ਆਈ ਹੋ ਪੁਰਿ ਮਰੀ ਸਿ ਸਾਰੇ। ਹਉ ਮਰੁ ਨੀ ਪੈਧੇ ਪਾਵਣੀ
 ਆਪਿਰ ਛੁਡਿ ਅਨੀ ਦਿਖਨ ਕਾਰੇ। ਪਰਿ ਘਰਿ ਕੇਤ ਸਹੇਲੀ ਆਰੁ ਤੋ ਹੋਤਿ ਧਿਆਗੇ।
 ਮੈ ਪਿਰ ਸਾਧੁ ਸਾਲਾਹ ਨਾਹਿਰ ਹਿ ਸਿ ਅਨੀ ਨ ਮਿਕੁਤਾਰੇ। ੭॥ ਗਰਮਿ ਲਿਐ ਵੇ ਸੁਖ
 ਲਦਿਆ ਸਾਧਨ ਸਚੁ ਸੀ ਗਾਰੇ। ਆਵਹੁ ਮਿਲੁ ਹੋ ਸਹੇਲੀ ਹੋ ਸਿ ਮਰਹੁ ਸਿਰਜਨ ਗਾਰੇ
 । ਕੁਈ ਅਰਿ ਨਾ ਸਿ ਸੋਗ ਗਨੀ ਸਚੁ ਸਵਾਰਨ ਹਾਰੇ। ਗਾਵਹੁ ਗੀਤ ਨ ਬਿਰਹ ਜਾਨਾ ਨਰ
 ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੇ। ੮॥ ੩॥ ਵਡੁ ਹੋ ਸੁ ਮਹਲਾ। ੩॥ ਜਿ ਨਿਜਗ ਸਿਰਜਿ ਸਮਾਇ
 ਆਸ ਸਾਹਿਬੁ ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਇਦਾ। ਸਚੁ ਜਾਦੁ ਰਿਨ ਕੁਲੀ ਐ ਪਟਿ ਪਟਿ ਸਬਦੁ ਪਦੁ
 ਨੇਵਾ। ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਪਦੁ ਨਹੁ ਰਿਨ ਜਾਨਹੁ ਜਿ ਨਿਏ ਹਰ ਚ ਨਾਗਾਚੀ। ਨਾਮ ਪਿਆ
 ਦੇਤ ਸਬਦੁ ਪਟਿ ਬਿਨ ਨਾਵੁ ਪਿਛੁ ਗਾਚੀ। ਜਿ ਨਿਥਾਪੀ ਬਿਧਿ ਜਾਨੈ ਸੋਈ ਕਿ ਕੋਹੁ ਦੁਖਾਨੈ
 । ਜਿ ਨਿਜਗ ਬਾਪਿ ਦੁਤਾਇ ਆਜਾ ਲੇ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਪਰਦਾ। ੧॥ ਬਾਬਾ ਆਇ ਆਹੇ ਉਰਿ
 ਚਲਣਾ ਅਪਈ ਪੈ ਹੋ ਸਿ ਸਾਰੇ ਦਾ। ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਸਚੇ ਨੇ ਲਿਖਿ ਆਵੁ ਸੁਖ ਪੁਰ ਬਿਚਾਰੇ

ਵਾਹੁਖਸੁਖਦੀਆਜੇਹਕੀਅਸੇਨਿਬੈਠੀਅਨਾਲੇ। ਨੇਹਰਮਕਰਾਏਕਰਤਾਦੁਨੈ
 ਕਾਰਨਕਾਲੇ। ਆਪਿਨਿਗਲਮਧੈਧੈਬਾਧੀਕਰਿਹਕਮੁਛੁਡਾਵਨਹਾਰੇ। ਅਜਕਲਿਕਰ
 ਦਿਆਕਾਲਬਿਆਪੇਦੁਜੈਭੁਭੈਦਿਕਾਰੇ॥ ੨॥ ਜਮਮਾਰਗਧੈਬਨਸੁਈਉਦੁਅੰਧਗੁਬ
 ਰੇਵਾ। ਨਾਜਲਲੇਛੁਤਲਾਈਆਨਾਉਨਨਪਰਕਾਰੇਵਾ। ਭਿਜਨਭੁਉਨਚੇਚੁਪਾਣੀਨਾਕਾ
 ਪੜਸੀਕਾਰੇਵਾ। ਗਲਿਮੇਗਲਸਿਰਿਮਾਰੇਉਭੁਨਦੀਸੈਘਰਬਾਰੇ। ਇਥਕੇਗਾਰੇਜਮ
 ਨਿਨਾਧੀਪਛੁਤਾਨੇਸਿਰਿਬਾਰੇ। ਬਿਨਸਾਚੀਕੋਬੇਲੀਨਾਹੀਸਾਦਾਏਹਬੀਚਾਰੇ॥ ੩॥
 ਬਾਬਰੇਵਾਹੋਰਵਹਿਸੁਜਨੀਅਹਿਮਿਲਿਰੇਵੇਗੁਣਸਾਰੇਵਾ। ਰਿਵੇਮਾਏਆਮਰਤੀਕੀ
 ਪਾਰੇਵਨਹਾਰੀਵਾ। ਧੀਪਰੇਵੇਮੈਲੁਣਧੈਵੇਸੁਧਨਤਰਿਸੈਸਾਰੇ। ਜਿਉਬਾਜੀਗਰੁਭੁਰਮੇਭੁ
 ਲੇਦੁਰਿਮੁਤੀਅਹਿਕਾਰੇ। ਆਪਮਾਰਗਿਪਾਵਨਹਾਰਾਅਧੇਕਤਮਕਮਾਏ। ਨਾਮਿਰਤੁਗਥੈ
 ਪੁਰੰਗਥੈਨਾਨਕਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ ੪॥ ੪॥ ਵਡਹੋਸਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਬਾਬਾਅੰਦ੍ਰਿ
 ਆਹੋਉਠਿਚਲਣਾਇਹੁਜਗੁਦੁਕਾਪਸਰਿਵਾ। ਸਦਾਘਰੁਸਚੈਸੇਵੀਅੰਸਚੁਖਰਾਸਰਿ
 ਆਰੇਵਾ। ਕੁਲਿਲਬਿਜਾਬਿਨਪਾਸੀਅੰਗਲਹੈਨਰਾਉ। ਅੰਤਰਿਅਉਨਬੈਸਹੁਕਹੀਅੰ
 ਨਿਉਸਿਏਘਰਿਕਾਉ। ਜੰਮਨਮਰਨਵਡਾਵਿਛੋੜਾਬਿਨਸੈਜਗਸਬਾਏ। ਲਬਿਧੈਧੈਮਾ
 ਦਿਅੰਜਗਤੁਕੁਲਾਇਆਕਾਲਖੜਾਰੁਆਏ॥ ੧॥ ਬਾਬਾਅੰਦ੍ਰਿਹੁਕਾਈਹਿਗਮਿਲਿਲਹ
 ਮਿਲਿਮਿਲਿਦੋਹਅਸੀਸਾਹੇ। ਬਾਬਾਸਚਲਾਮੈਲਨਚਕਈਪ੍ਰੀਤਮਰੀਅੰਚੋਹਅਸੀ
 ਸਾਹੇ। ਅਸੀਸਾਦੇਵਹੋਰੁਗਤਿਕਰੇਵਹੋਮਿਲਿਆਕਾਇਆਮੇਲੇਇਕਿਕੁਲਨਾਦਹੁਬੋਹੁ
 ਥਾਵਹਗਰਸਬਦੀਸਚੁਖੇਲੇ। ਜਮਮਾਰਗਿਨਹਿਜਾਨਾਸੁਖਦਿਸਮਾਨੇ। ਜਗਿਜਗਿਸਾ
 ਚੈਵੇਸੈ। ਸਾਜਨਸੈਨਿਮਿਲਦੁਸੈਜੇਗੀਗੁਰਮਿਲਿਯੋਲੇਛਾਸੇ॥ ੨॥ ਬਾਬਾਨਗੋਤਾਅ
 ਦਿਅੰਜਗਮਹਿਦੁਖਸੁਖੇਲੁਖਲਿਖਨਦਿਆ। ਲਿਖਿਅੰਨਾਸਾਧਨਾਦਲੇਜੇਹਤਾਪੁਰਬੇ
 ਕਮਾਇਆ। ਬਹਿਸਾਚੈਲਿਖਿਅੰਮਿਤੁਵਿਖਿਅੰਜਿਤੁਲਾਇਆਤਿਤੁਲਾਗਾ। ਬਾਮ
 ਨਿਅਗੀਕਾਮਦਿਪਾਏਧਰੇਗੀਗਲਿਤਥਾਪਹੋਛੀਮੋਤਿਭੁਇਆਮਨੁਪਛਾਗੁਡੁਸਾਮ

ਖੀਖਾਇਆ॥ ਨਾਮਰਜਾਦੁਆਇਕਲਿਕੁੰ ਤਰਿਨਗੋਵਿਚਲਾਇਆ॥ ੩॥ ਬਾਬਾਰੇਵਹੁਜੇ
ਕਿਸੈਰੇਵਣਾਜਾਨੀਅਜਾਈਧਿਪਚਾਇਆ॥ ਲਿਖਿਅਜਲਖਨੁਸੇਈਐਦਰਿਗਕਾਰਜਾ
ਆਇਆ॥ ਹਾਕਾਰਾਆਇਆਜਾਤਿਸੁਕੁਇਆਰੈਨੋਰੇਵਨਹਾਰੇ॥ ਪੁਤਕੁਈਗਤੀਜੇਰੇ
ਵਹਿਪ੍ਰੀਤਮਅਤਿਪਿਆਰੇ॥ ਭਿਰੇਵੇਗੁਣਸਾਰਿਸਮਾਲੇਕੇਮੈਰਨਮੁਇਆਨਾਲੇ॥ ਨਾਨਕਜੁ
ਗਿਜਗਿਜਾਨਸਿਜਾਨਾਰੇਵਹਿਸਚੁਸਮਾਲੇ॥ ੪॥ ੫॥

ਗਗਵਡਹੇਸਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਅਲਾਹਦੀਆ॥ ੧॥ ਚਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਪ੍ਰਭੁਸਚੜਾਹਰਿਸਾਲਾਹੀਐਕਾਰਜੁਸਕੁਕਿਛੁਕਰਨੇਜੇਗਾ॥ ਸਾਧਨੁਡੇਨਕਬਹੁਖੈਸਈਨਾ
ਕਦੇਹੋਵੇਸੇਗਾ॥ ਨਾਕਦੇਹੋਵੇਸੇਗੁਅਨੁਦਿਨਰਸਭੇਗਸਾਧਨਮਹਲਿਸਮਾਨੀ॥ ਜਿਨਿਪ੍ਰਿਉ
ਜਾਤਾਕਰਮਬਿਧਾਤਾਬੋਲੇਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ ਗੁਣਵੇਤੀਆਗੁਣਸਾਰਹਿਆਪਦੇਕੇਤਸਮਾ
ਲਹਿਨਾਨਕਦੇਲਗੇਵਿਜੇਗੇ॥ ਸਚੜਾਧਿਰਸਾਲਾਹੀਐਸਕੁਕਿਛੁਕਰਨੇਜੇਗੇ॥ ੧॥ ਸਚ
ੜਾਸਾਹਿਬੁਸਬਦਿਪਛੁਨੀਐਆਪੇਲਏਮਿਲਾਏ॥ ਸਾਧਨਪ੍ਰਿਅਕੈਰੇਗਿਰਤੀਵਿਚਹੁ
ਆਪਗਵਾਏ॥ ਵਿਚਿਹੁਆਪੁਗਵਾਏਫਿਰਿਕਾਲੁਨਖਾਏਗੁਰਮੁਖਿਏਕੇਜਾਤਾ॥ ਕਾਮਨਿ
ਇਛੁਪਨੀਅੰਤਰਿਭਿਨੀਮਿਲਾਇਜਗਜੀਵਨਦਾਤਾ॥ ਸਬਦਿਰੇਗਿਗਤੀਜੇਬਨਿਮ
ਤੀਧਿਰਕੇਅੰਕਿਸਮਾਏ॥ ਸਚੜਾਸਾਹਿਬੁਸਬਦਿਪਛੁਨੀਐਆਪੇਲਏਮਿਲਾਏ॥ ੨॥
ਜਿਨੀਆਪਨਾਕੰਤੁਪਛੁਨਿਆਹਉਤਿਨਪੁਛੁਉਸੇਤਾਜਾਏ॥ ਆਪੁਛੁਛੁਸੇਵਾਕਰੀ
ਧਿਰੁਸਚੜਾਮਿਲੈਸਹਜਿਸਕੁਏ॥ ਧਿਰੁਸਚੜਾਮਿਲੈਆਏਸਾਚੁਕਮਾਏਸਾਹਿਸਬਦਿਪ
ਨਗਤੀ॥ ਕਦੇਨਰੇਡਿਸਦਾਸੇਗਾਨਿਅੰਤਰਿਸਹਜਿਸਮਾਧੀ॥ ਧਿਰੁਰਹਿਆਚੁਕਪ੍ਰਚੈ
ਵੇਖਹੁਏਰੇਰੰਗਮਾਨਸਹਜਿਸਕੁਏ॥ ਜਿਨਿਆਪਨਾਕੰਤੁਪਛੁਨਿਆਹਉਤਿਨਪੁਛੁ
ਉਸੇਤਾਜਾਏ॥ ੩॥ ਧਿਰੁਹੁਵਿਛੁਨੀਆਭੀਮਿਲਹੋਜੇਸਤਿਗਰਲਾਗਹਸਾਚੇਪਾਏ॥ ਸ
ਤਿਗਰਸਦਾਦਇਆਲਹੈਅਵਗੁਣਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ ਅਭਿਗੁਣਸਬਦਿਜਲਾਏਦ
ਜਾਗੁਏਗਵਾਏਸਚੇਹੀਸਚਿਗਤੀ॥ ਸਚੈਸਬਦਿਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆਹਉਮੇਗਾਈਬੁ

ਗਤੀ॥ ਪਿਰੁ ਨਿਰਮਾਇ ਲੁਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਪਿਰੁ ਹੁਇ ਛੁਨੀ
 ਆਤੀ ਮਿਲਹ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਗ ਹਸਾਏ ਪਾਏ॥ ੪ ॥ ੧॥ ਵਡਹੰਸ ਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਸੁਨਿ
 ਅਹੁ ਕੇਤ ਮਹੇਲੀ ਹੋ ਪਿਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ॥ ਅਵਗੁਣ ਵੰਤੀ ਪਿਰੁ ਨ ਜਾਨਈ ਮਰੀ
 ਰੇਵਹਿ ਕੇਤ ਵਿਸਾਰਿ॥ ਰੇਵ ਕੇਤ ਸੀਮਾਲਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਸਾਰਿਨਾ ਪਿਰੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ਮਗੁਰ ਮੁ
 ਖਿਜਾਤਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਸਾਚੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਸਮਾਏ॥ ਜਿਨਿ ਅਪਨਾ ਪਿਰੁ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ਕਰਮ
 ਬਿਧਾਤਾ ਕੁਨਿ ਮੁਰੀ ਕੁਨਿ ਆਰੇ॥ ਸੁਨਿ ਅਹੁ ਕੇਤ ਮਹੇਲੀ ਹੋ ਪਿਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਸਬਦਿ ਵੀਚ
 ਰੇ॥ ੧॥ ਸਰੁਜਗ ਆਪਿ ਭਿਖਾਇ ਓਨ ਆਵ ਨ ਜਾਨੁ ਸੇ ਸਾਰਾ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਖੁਆ
 ਇਅਨ ਮਰਿ ਜੈ ਮੈਵਾਰੇ ਵਾਰਾ॥ ਮਰਿ ਜੈ ਮੈਵਾਰੇ ਵਾਰਾ ਵਧਹਿ ਬਿਕਾਰਾ ਆਨਹਿ ਹੁਣੀ ਮੁਰੀ
 ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੇ ਪਿਰੁ ਨ ਪਾਇ ਆਓ ਜਨ ਮਗਵਾਇ ਓ ਰੇਵ ਅਗੰਵ ਗਨਿ ਆਗੈ ਦਰੀ॥
 ਪਿਰੁ ਜਗ ਜੀਵਨ ਕਿਸਨੇ ਰੇਈ ਐ ਰੇਵ ਕੇਤ ਵਿਸਾਰੇ॥ ਸਰੁਜਗ ਆਪਿ ਭਿਖਾਇ ਓਨ
 ਆਵ ਨ ਜਾਨੁ ਸੇ ਸਾਰੇ॥ ੨॥ ਸੇ ਪਿਰੁ ਸਦਹੀ ਸਦਹੀ ਸਾਚਾ ਹੋ ਨਾਉ ਹੁ ਮਰੈ ਜਾਏ॥ ਚੁਲੀ
 ਛਿਰੇ ਪਨਇ ਆਨੀ ਆਰਿ ਡੁਬੈ ਰੀਦੁ ਜੇ ਕਾਏ॥ ਰਿਡੁ ਬੈਰੀਦੁ ਜੇ ਕਾਏ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦੁਖ
 ਪਾਏ ਆਵ ਘਟੇ ਤਨੁ ਛੁੰਨੈ॥ ਲੋਕਿ ਛੁਆਇਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾ ਸੀ ਦੁਖ ਲਾਗਾ ਕਾਇ ਦੁਜੇ
 ॥ ਜਮ ਕਾਲ ਨ ਸੁਏ ਮਾਇਆ ਜਗ ਲੁਝੈ ਲਭਿ ਲੇਕਿ ਚਿਤ ਲਾਏ॥ ਸੇ ਪਿਰੁ ਸਚਾ ਸਦਹੀ
 ਸਚਾ ਨਾਉ ਹੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ॥ ੩॥ ਇਕ ਰੇਵਹਿ ਪਿਰੁ ਹਿ ਵਿਛੁਨੀ ਆਮੈ ਪੀਨ ਜਾਵੈ ਪਿਰੁ ਹੋ ਨਾਲੇ॥
 ਨਾਲੇ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਾਚਾ ਪਿਰੁ ਮਿਲੈ ਅੰਤਰਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ॥ ਪਿਰੁ ਅੰਤਰਿ ਸਮਾਲੇ
 ਸਚਾ ਹੋ ਨਾਲੇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਜਾ ਦਾਤਾ ਦਰੇ॥ ਏਹੁ ਤਨੁ ਰਲੇ ਰਲਾਇ ਆਗੈ ਮੇਨ ਆਇ ਆਜਿ
 ਨਿਖ ਸਮਨ ਜਾਤਾ ਹੁ ਦਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਨ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਪਿਰੁ ਅੰਤਰਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ॥
 ਇਕਿ ਰੇਵਹਿ ਪਿਰੁ ਹਿ ਵਿਛੁਨੀ ਆਮੈ ਪੀਨ ਜਾਵੈ ਪਿਰੁ ਹੋ ਨਾਲੇ॥ ੪ ॥ ੨॥ ਵਡਹੰਸ
 ਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਰੇਵਹਿ ਪਿਰੁ ਹਿ ਵਿਛੁਨੀ ਆਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚ ਜਾਹੈ ਨਾਲੇ॥ ਜਿਨੀ ਚਲਦ
 ਸਹੀ ਜਾਨਿ ਆਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ॥ ਸਦਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਨਾਲੇ

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਸਬਦੇ ਕਾਲ ਮਾਰਿ ਸਚ ਉਰ ਪਾਰਿ ਭਿਰਿ ਆਵੁ ਜਾਨਨੁ
 ਹੋਇਆ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ਵੈਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥ ਰੇਵਹਿ ਧਿਰ ਹੁਇ ਛੋਨੀਆ
 ਮੈਧਿਰ ਸਚੁ ਨਾਹੈ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਉਚਾਹੈ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲ ਪ੍ਰੀਤਮ
 ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਤਾਸਹ ਜਿ ਮਿਲੀ ਪਿਰਗਾਧਿ ਆਉਰ ਪਾਰੇ ॥ ਸਦਾ ਉਰਦਾਰੇ
 ਨਹ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਿਰੁ ਦਿਸੈ ॥ ਆਇਆ ਮੇਰਾ ਕਾਕਚਾ ਚੇਲਾ ਤਿ ਤਪੈ ਪੈਪ
 ਗਾਇਸੈ ॥ ਪਿਰ ਰੇਗਿ ਗਤੀ ਸੇ ਸਦਾ ਚੇਲਾ ਤਿ ਤਪੈ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿ
 ਬੁ ਸਚੁ ਉਚਾਹੈ ਕਿਉਂ ਮਿਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ੨ ॥ ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚੁ ਪਛਾਨੈ ਆਹੋਰੁ ਕੁਲੀ
 ਅਵਗਾਨੈ ਆਰੇ ॥ ਮੈ ਸਦਾ ਵੈਧਿਰੁ ਅਪਨਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀ
 ਚਾਰੇ ਰੇਗਿ ਗਤੀ ਨਾਰੇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਰੇਗਿ ਗਤੀ ਸਹਜੇ
 ਮਾਤੀ ਗਇਆ ਦਸਮਨਦੁਖ ਸਬਾਇਆ ॥ ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਕਉ ਤਨ ਮਨ ਦੀਜੈ ਤਾਮਨੁ ਕੀ
 ਜੈ ਤਿਸਨਾਦੁਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਮੈਧਿਰ ਸਚੁ ਪਛਾਨੈ ਆਹੋਰੁ ਕੁਲੀ ਅਵਗਾਨੈ ਆਰੇ ॥ ੩ ॥
 ਸਚੈ ਫੁਆਇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਆਰੇ ਸਹਜਿ ਫੁਆ ਪਾਰੇ ਗੁਰ ਮੈ ਖਿਜਨ ਮਸਵਾਰੇ ਮਧਨ
 ਜਗਮਹਿ ਆਇਆ ਪੁਗਵਾਇਆ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚਿ ਆਰੇ ॥ ਗਿਆਨਿ ਰਤਨਿ ਪ੍ਰਦਿ
 ਚਾਨਨੁ ਹੋਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਚੈ ਫੁਆਇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਆਗੁਰ ਬਿਨਘ
 ਹਯੈ ਆਰੇ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਵਡਹੰਸ ਮਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ਏਹ ਸਰੀਰੁ ਜਜਹੈ ਇਸੇ ਨੇਜ
 ਰੁਪਹੈ ਆਇਆ ਏਹਾ ਗਾਰਿਗਾਖੈ ਸੇਉ ਬਰੇ ਹੋਰ ਮਰਿਜੈ ਮੈ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ ਹੋਰ ਮਰਿਜੈ
 ਮਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛਤਾਵਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖ ਨਹੋਈ ॥ ਐਥੈ ਕਾਰਕ
 ਸਾਵੈ ਸੇਛਲ ਪਾਵੈ ਮਨ ਮਖਿਓ ਪਤਿਖੋਈ ॥ ਜਮ ਪਰੁਪਰੁ ਐਧਾਰੁ ਮਗਗੁਰ ਬਾਰ
 ਨਾਤਿ ਬੋਕੈ ਨਿਨਕਾਈ ॥ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਜਜਹੈ ਇਸੇ ਨੇਜ ਰੁਪਹੈ ਆਇਆ ॥ ਕਿ
 ਇਆਰੇ ਚਨਤਾਈ ਐ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥ ਕੁਮਮਾਇਆ ਵਿਚੁ ਕੁਦੀ ਐਸ
 ਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਲਹ ਰਿਗੁ ਨਗਾਵੈ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖ ਪਾ

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿਰੈ ਹੋਇ ਨਗਤੀ ਵਿਚ ਹੁਹ ਉਮੈ ਜਾਏ ॥ ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਦਿਤੁ ਲਾਇ
 ਆਤਿ ਨ ਕੋਹ ਉਲਾਹ ਉਪਾਏ ॥ ਕਾਇਆ ਕੰਚ ਨਤਾਖੀ ਐ ਜੀ ਸਤਿਗੁਰ ਲੇਖੇ ਮਿਲਾਏ ॥
 ੨ ॥ ਸੇ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲਾਹੀ ਐ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਇ ਬੁਝਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੁਰਮਿ ਭੁ
 ਲਾਈ ਆਖਿ ਆਮੁ ਹੋ ਦੇਸਨਿ ਆਗੈ ਜਾਏ ॥ ਵਿਆਏ ਨਿਮਹ ਜਾਏ ਅਵਗੁਣਿ ਪਛੁਤਾ
 ਏਦੇਖੇ ਦੁਖੁ ਕਮਾਏ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਆਸੇ ਰੇ ਗਿਚਲੁ ਲਾਧਿ ਰੇ ਕੇ ਐ ਕਿਸਮਾਏ ॥ ਤਿਸੁ ਜੇਵ
 ਠੁ ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਦਾਈ ਕਿਸ ਆਗੈ ਕਹੀ ਐ ਜਾਏ ॥ ਸੇ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲਾਹੀ ਐ ਜਿਸੁ ਤਿਗੁ
 ਰੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਏ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ਆਹੁ ਤਿਨ ਲਗਉ ਪਾਏ ॥ ਸੇ ਜ
 ਨ ਸਚੇ ਨਿਰਮਲੇ ਤਿਨ ਮਿਲਿ ਆਮਲੁ ਸਭੁ ਜਾਏ ॥ ਤਿਨ ਮਿਲਿ ਆਮਲੁ ਸਭੁ ਜਾਏ ॥ ਤਿ
 ਨ ਮਿਲਿ ਆਮਲੁ ਸਭੁ ਜਾਏ ਸਚੇ ਸਚਿ ਨਾਹਿ ਸਚੇ ਸਹ ਜਿਸੁ ਭੁਏ ॥ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਅਗਮ
 ਅਗੋਚਰੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਆਬੁ ਝਾਏ ॥ ਅਨੁਦਿਨੁ ਗਤਿ ਕਰਹਿ ਰੇ ਗਿਰਤੇ ਨਾਨਕ ਸਚਿ
 ਸਾਏ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਪਿਆਇ ਆਹੁ ਤਿਨ ਕੋ ਲਗਉ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਮ ੩੧
 ॥ ੫ ॥ ਮ ੩ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ਜਮਲਾ ॥ ੬ ॥

ਦਾਰਵਡੁ ਹੋ ਸੁਰੀ ਸਲੇ ਗਨਾਲਿ ਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਲਲਾਬੁ ਗਲੀ ਮੀਰੀ ਪੁਨਿ ਗਾਵਈ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ ੩ ੩ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਦੁਹੁ ਹੋ ਸੁਹੇ ਸਚੁ ਨਾਮੁ
 ਉਰਿ ਪਾਗਿ ॥ ਸਚੁ ਸੰਗੁ ਹੁਇ ਸਦਾ ਸਦਿ ਰਹਿ ਸਚੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲੁ ਮੇਲਨ
 ਨਗਈ ਨਦਰਿ ਕੀਤੀ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉ ਤਿਨ ਕੋ ਬਲਿਗਾਰ ਨੈਐ ਅਨੁਦਿਨੁ ਜਪਾਹਿ ਮੁ
 ਗਰਿ ॥ ੧ ॥ ਮ ੩ ॥ ੩ ॥ ਮੈ ਜਾਨਿ ਆਵਡੁ ਹੋ ਸੁਹੇ ਤਾ ਮੈਰੀ ਆਸੀ ਗਾ ॥ ਜੇ ਜਾਨਾ ਬਗੁ ਬ
 ਬਗੁ ਬ ਪ੍ਰਭਾਤ ਜਨਮਿ ਨ ਦੇਈ ਅੰਗ ॥ ੨ ॥ ਮ ੩ ੧ ॥ ਹਿਸਾਇ ਬਿੰਤਰਿ ਦਿਆ ਬਗੁ ਬ
 ਆਇ ਆਚਉ ॥ ਭੁਬੁ ਮੇ ਬਗੁ ਬ ਪ੍ਰਭੇ ਸਿਰਿ ਤ ਸਿਉ ਪਰਿ ਪਾਉ ॥ ੨ ॥ ਪਉਨੀ ॥ ਤੁਆ
 ਪੇਹੀ ਆਖਿ ਆਖਿ ਹੋ ਆਖਿ ਕਾਰ ਨਹੀ ਆ ॥ ਤੁਆ ਨ ਮੰਗਿ ਆਦਾਨੁ ਦੇਵ ਨਾ ਸਭੁ ਨਾਗ ਜੀ ਆ
 ॥ ਸਤਿ ਆਖਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿਨਿ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਖਿ ਦੀਆ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ ੩

॥ ३ ॥ ਭੈਵਿਚਿ ਸਭੁ ਅਕਾਰੁ ਹੋ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੇਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਇ ਐ ਹਰਿ ਮਨਿ ਦੁ
 ਸੈਤਿ ਬੈਠੁ ਉਕਦੇ ਨਹੈਇ ॥ ਚੁਸਮਨ ਦਖਤਿ ਸਨੇਨੇ ਫਿਨ ਆਵੈ ਪੈ ਹਿਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਰਜ ਮਾਥਿ
 ਮਨਿ ਵੀਚਾਰੀ ਆਜੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰੇ ਸੁਹੈਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਹੀ ਪਤਿ ਰਖ ਸੀ ਗਾਰਜ ਸਦਾਰੇ ਸੇਇ
 ॥ ੧ ॥ ਮ ੪ ੩ ॥ ਇਕਿ ਸਜਨ ਚਲੇ ਇਕਿ ਚਲਿ ਗਏ ਰਹਈ ਭੀ ॥ ਨਿਜਾ ਹਿ ॥ ਜਿਨੀ
 ਸਤਿਗੁਰ ਨ ਸੇਵਿ ਉਸੇ ਆਇ ਗਏ ਪਦੁ ਤਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸੈ ਨ ਦਿਛੁ ਝੁਹਿ ॥ ਸ
 ਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਸਮਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਤਿਸ ਮਿਲੀ ਐ ਸਤਿਗੁਰ ਸ ਜਣੈ ਜਿਸ ਅੰਦ
 ਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਕਰੀ ॥ ਤਿਸ ਮਿਲੀ ਐ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤ ਮੈ ਜਿਨਿ ਹਉ ਮੈ ਦਿਹੁ ਮਾਗੀ ॥ ਸੇ ਸ
 ਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਗਾਧਨ ਪੈਨੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਭਿਓ ਦੇ ਸ ਸਭੁ ਸਿਸ ਦਿਸਦਾਰੀ ਨਿਤ ਜਪਿ ਅਹੁ ਰਾਮ
 ਨਾਮੁ ਉਜਲੁ ਬਿਖਤਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਗਾਧਨੈ ਹਰਿ ਭਿਓ ਦੇ ਸਿ ਆਗੁ ਵਿਟਾ ਫਿ ਅਹੁ ਹਉ ਸਦਦਾ
 ਰੀ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ ੪ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਸੁਖੀ ਹੋ ਸਖ ਸਾਰਾ ॥ ਐ ਬੈ
 ਸਿਲਿ ਨਿਵਛੁ ਆਈ ਆਦਰ ਗਹੇ ਖਦੁ ਆਗੁ ॥ ਸਦੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ਨੈ ਸਦੁ ਪੈਨ ਨੁ ਸਚੁ
 ਨਾਮ ਅਥਾਗੁ ॥ ਸਦੀ ਸਿਗਤਿ ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਸਚੈ ਨਾਇ ਧਿਆਗੁ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਹਰਖ ਸਦਾ ਦੇ
 ਰਿਸੈ ਸਚਿ ਆਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇਕਰੇ ਜਿਸਨੇ ਨ ਦਰਿ ਕਰੈ ਕਤਾਭਾ ॥ ੧ ॥ ਮ
 ੪ ੩ ॥ ਹੋਰੁ ਵਿਡਾਈ ਚਾਕਰੀ ਪ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਨੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਦਾਸਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋੜਿ ਬਿਖੇ ਬਿਖਟਨਾ
 ਬਿਖੁ ਗਸਿ ॥ ਬਿਖ ਖਾਨਾ ਬਿਖ ਪੈਨਣਾ ਬਿਖ ਕੁ ਮੁਖਿ ਗਿਗਮਿ ॥ ਐ ਬੈਦੁ ਖੇਦੁ ਖੁਕ ਮਾਵੁ
 ਮਇ ਆਨਰ ਕਿਨਿ ਦਾਸਾ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਮਹਿ ਮੈਲੈ ਸਬਦ ਨ ਜਾਣੈ ਨੀਕਾ ਮਕੂ ਪੈ ਦਿਨਾਸਾ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਉ ਛੋੜਿ ਆਮਨ ਹਰਿ ਕਿੰਮੁ ਨ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀ ਅਹਿ ਕੇ
 ਸੈਨ ਅਰੁ ਦਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰ ਬਿਲਿ ਖਿ ਆਕ ਮਾਵੁ ਨ ਭਾਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮ ਨਿਵਸਾਸਾ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਹੁ ਸਾਧ ਜਨ ਹੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਆਗੈ ॥ ਸੇ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਜਹੁ ਦਿਨ ਸੁਗਤਿ ਜਿਨਿ ਜੀਨੀ ਨਾ ਖੁਜ ਗਈ ਸੁਜ ਪਾਇ ਆਗੈ ॥ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵਹੁ
 ਇਕ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਹਰਿ ਪੈ ਬਖਤਾਇ ਆਗੈ ॥ ਤਿਸ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਭੁ ਪਗੈ ॥

ਪਵਹੁ ਜਿਨਿ ਮੇਹੁ ਅੰਧੇਰੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਸੇਸਤਿ ਗੁਰ ਕਹੁ ਹੁਸ ਭਿਧਨੇ ਪਜੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕੁਗ
 ਤਿਉ ਭੁਗੁਲੁ ਗਇਆ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐਕੁ ਥਗਈ ਭੇਖੀ ਭੁ
 ਖਨ ਜਾਇ ॥ ਦੁਖਿ ਲਗੈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਛਿਰੇ ਅਗੈ ਦੁਈ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਅੰਦਰਿ ਸਹਜੁ ਨ
 ਆਇ ਉਸਹ ਜੇਹੀ ਲੇਖਾਇ ॥ ਮਨਹ ਦਿਸਿ ਸੇਤੀ ਮੰਗਣ ਲੇਖਾ ਦੁਖ ਮਨਾਇ ॥ ਇਸੁ ਕੁਥੈ ਥਾ
 ਵਹੁ ਗਿਰੇ ਪੋਰੁ ਲਾਜਿ ਬਰੁ ਕੇਵਰੁ ਸਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਨਿਤਾ ਸੇਧੀ ਪਈ ਦੁਜੈ ਕੁਰਮਿ ਚੁਲਾ
 ਇ ॥ ਪਇ ਐਕਿ ਰਤਿ ਕਮਾਵਨਾ ਕਹੁ ਨਾ ਕਹੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੋ ਤਿਸੁ ਕੁਥੈ ਹਿਸੇ ਕੁਲੇ ਨਿ
 ਨਰੀ ਪਤਿ ਪਾਵਹਿ ਥਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਐਸਾ ਸੁਖ ਜਨਮ
 ਮਰਦੁ ਦੁਖ ਜਾਇ ॥ ਚਿੰਤਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਅਚਿੰਤੁ ਦੁਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤੀਰ
 ਥਾਗਿ ਆਨੁ ਹੋ ਸਤਿਗੁਰੀ ਆਬੁ ਧੁਇ ਮੇਲਗਈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋ ਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿਤੀ
 ਰੇਖਿ ਗਿੰਨਾਇ ॥ ਸਜਨ ਮਿਲੈ ਸਜਨਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਰਾਇ ॥ ਘਰੁ ਜੀ ਪਰਚਾ ਪਾਇ
 ਆਜੇ ਤੀਜੇ ਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਜਮ ਕਾਲ ਨ ਛੁਡਈ ਲੇਖਾ ਸੀ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ ਨਾ
 ਨਕ ਨਾ ਮਿਰਤੇ ਸੇਧਿ ਬਰੇ ਸਚੈ ਸਿਉ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਤੁ ਜਾਇ ਬਹੁ ਹ
 ਸਤ ਸੇਗਤੀ ਜਿਥੈ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਬਿਲੇਈ ਐ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੇਹੁ ਹਰਿ ਤਤੁ ਨ ਕੇ
 ਈ ਐ ॥ ਨਿਤ ਜਪਿ ਅਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਿਨ ਸਰਾਤਿ ਹਰਿ ਦਰਗਹੁ ਏਈ ਐ ॥ ਸੇਖਾਏ ਪੁਰਾ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਸੁ ਪਰਿ ਮਸਤ ਕਿਲਿਲਾਇ ਏਈ ਐ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਭਿਨ ਮਸਕਾਰ
 ਕਰਹੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਗਲ ਗਲੇਈ ਐ ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ॥ ੩ ॥ ਸਜਨ ਮਿਲੈ
 ਸਜਨਾ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਤਿ ਨੀਪਿ ਆਇ ਆਸ ਏਥੈ ਮੁ
 ਪਿਆਰਾ ॥ ਮਨਹੀ ਤੇ ਮਨ ਮਾਨਿ ਆਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਇਹਿ ਸਜਨ ਮਿਲੈ ਵਦਿ
 ਛੁਡਹਿ ਜਿ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਇਕ ਨਾਦ ਰਸ ਨ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਈ ਆਸ ਬ
 ਦਿਨ ਕਰਹਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਵਿਚੁ ਛੁਡਹਿ ਜਿ ਆਗੁ ਕਿ ਆਵਿ ਛੁਡਹਿ ਜਿਨਾ ਦੁਜੈ ਕੁਰਾਇ ਪਿ
 ਆਗੁ ॥ ਮਨੁ ਮਖੋਸੀ ਥੇ ਛੁਡਿ ਆਇ ਨ ਚਾਰਿ ॥ ਇਸੁ ਪਰਤੀਤਿ ਤੁਰਈ ਬਿਲ ਮੁਨਹੇ

ਵਈਇਤੁਦੇਸਤੀਚਲਨਿਵਕਾਰਾ। ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਸਦੇਕਾਰੁਉਂਨਾਹੀਨਾਮਿਨਕਰਹਿਖਿਆਰਾ।
 ਨਾਨਕਤਿਨਸਿਉਕਿਆਕੀਚੈਦਸਤੀਜਿਧਿਕੁਲਾਏਕਰਤਾਰਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਕਿਸਦਾਇਕ
 ਤੇਰੇਬਿਰਹਹਿਤਿਨਕੋਹਉਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਤਾ। ਤਨਮਨਪਨਅਰਧੀਤਿਨਕਉਨਿਵਨਿਵਲਾ
 ਗਉਪਾਇ। ਤਿਨਿਮਿਲਿਆਮਨਸੈਤੇਖੀਐਤਿਸਨਾਨੁਖਿਸਰੁਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰੇਤਸਖੀ
 ਈਸਦਾਸਦੇਸਿਉਲਿਵਲਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਹਉਵਾਰਿਆਜਿਨੀਹਰਿਕੀਹਰਿ
 ਕਥਾਸੁਨਾਇ॥ ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਹਉਬਲਿਹਾਰੈਨਿਜਿਹਰਿਸੇਵਾਬਣਤਬਣਾਈ॥ ਸੋਸਤਿਗੁਰ
 ਪਿਆਰਾਮੇਰੇਨਾਲਿਹੈਜਿਥੇਕਿਥੈਮੈਨੇਲਈਛੁਡਾਈ॥ ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਾਬਾਸਿਹੈਜਿਨਿਹਰਿ
 ਸੇਈਪਾਈ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਵਿਦਹੁਵਾਰਿਆਜਿਨਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਆਮੇਰੇਮਨਕੀਆਸਪੁਰਾਈ
 ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਤਿਸਨਾਪਾਈਜਲਿਮੁਈਜਲਿਜਲਿਕਰੇਪਕਾਰਾ। ਸਤਿਗੁਰ
 ਸੀਤਲਜੇਮਿਲੈਛੈਰੇਜਲੈਨਦੁਜੀਵਾਰਨਾਨਕਵਿਦਨਾਵੈਨਿਰਕਉਕੋਨਹੀਜਿਦਰੁਸਬਦਿ
 ਨਕੋਰਦੀਚਾਰਾ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਭਉਖੀਅਗਨਨਿਬੁਝੀਢਿਤਾਮਨਮਾਹਿ। ਦੁਰਮੀਮਾਰੀ
 ਸਾਪੁਨਾਮੈਰੋਜਿਉਨਿਗੁਰੇਕਰਮਕਮਾਹਿ। ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਸੇਵੀਐਸਬਦਿਵਸੈਮਨਿਅ
 ਈ॥ ਮਨਤਨਸੀਤਲੁਸੀਤਿਹੋਇ॥ ਤਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝਾਇਗੁਰਮੁਖਿਉਦਾਸੀਸੇਕੋਰਜਿ
 ਸਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ ਢਿਤਾਮਲਿਨਹੋਦਈਹਰਿਨਾਮਿਰਜਾਅਪਾਇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿ
 ਬਿਨਾਨਪੁਛਦੀਐਹਉਮੈਪਚਹਿਪਚਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਜਿਨੀਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਖਿ
 ਆਇਆਤਿਨੀਪਾਇਐਤੁਸਰਬੁਸਖਾ। ਸਰੁਜਨਮਤਿਨਾਕਾਸਫਲਹੈਜਿਨਹਰਿਕੋਨਾ
 ਮਕੀ॥ ਮਨਿਲਾਗੀਕੁਖਾ॥ ਜਿਨੀਗੁਰਕੋਬਚਨਿਅਗਾਧਿਆਤਿਨਵਿਸਰਿਗੋਦਸੁਕਿਦੁਖਾ
 ॥ ਤੇਸੈਤੇਕੁਲੇਗੁਰਸਿਖੈਜਿਨਨਾਹੀਢਿਤਾਪਰਾਈਕੁਖਾ॥ ਧਿਨੁਪਨੁਤਿਨਕਾਗੁਰੁਹੈਜਿਸਐ
 ਸਿਤਫਲਹਰਿਲਾਭੇਮਖਾ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਕਲਿਮਹਿਜੈਮਜੈਦਾਰਹੈਹਕਮੈਕ
 ਰਕਮਾਇ॥ ਗੁਰਗਖੈਸਉਬਰੇਮਨਮੁਖਾਦੇਇਸਜਾਇਮਜਮਜੈਦਾਰਹੈਹਕਮੈਕਾਰ
 ਕਮਾਇ॥ ਗੁਰਗਖੈਸਉਬਰੇਮਨਮੁਖਾਦੇਇਸਜਾਇ॥ ਜਮਕਾਲੇਵਸਿਜਗਬੀਖਿਆ

ਤਿਸਦਾ ਛਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਨਿ ਜਮ ਕੀ ਤਾਂ ਸੇ ਸੇਵੀ ਐ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦੁਖ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ
 ਮੁਖ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਜਿਨ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਸੇਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਏਹਾ ਕਾਇ ਆਰੇ ਗਿਰੁ ਗੋਬਿ
 ਨੁ ਸਬਦੈ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ਮੈਰੇ ਗੁਨ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੇ ਤਾਨਿ ਰਮ ਲਹੈ ਵਹਿ ਨਾਮੇ ਮਨਿ ਵ
 ਸਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਆਸੁ ਖੁਦਾ ਤਾ ਦੁਖੁ ਦਿਸਰਿ ਆਸਹ ਜਿਸੁ ਕੁਇ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨਿ ਜਗ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਿ ਅਤਿ ਸੁਗੁਰ ਕਉ ਹੋਇ ਸਦਾ ਪੁਆਇ ਆ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ
 ਕਉ ਹੋਇ ਖੈ ਨੀ ਐ ਜਿਨਿ ਮੁਸੁਦ ਨਹਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਇ ਆ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹੋਇ ਵੈ ਨੈ ਜਿ
 ਨਿਹਉ ਮੈ ਬਿਖੁ ਸਕੁਰੇ ਗੁਗਾਇ ਆ ॥ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਵਡੁ ਪੁੰਨ ਹੋਇ ਜਿਨਿ ਅਵਗਾਇ ਕ
 ਇਗੁ ਨੀ ਸਮਝਾਇ ਆ ॥ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਨ ਕਉ ਚੋਇ ਆ ਜਿਨ ਕੋ ਮੁਖਿ ਮਸਤ ਕਿਭਾ ਗਲਿ
 ਖਿਧਾਇ ਆ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਮਰ ਜੀਵੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਚੁਗਤਿ ਸ
 ਦਾ ਹੋਇ ॥ ਉਨ ਕਉ ਪੁਰਿ ਭੁਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ॥ ਬਖਸਿ ਅਮੋਇ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ
 ਮਨਿ ਪਾਇ ਆਇ ਕੋ ਸਚਾ ਸੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਛਿਰਿ ਵਿਛੋੜਾ ਕੇ ਦੇਨ ਹੋਇ ॥
 ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਨ ਕੀ ਨੀ ਆਵਿ ਆਉ ਹਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾ
 ਨਈ ਬਿਖੁ ਭੁਲਾ ਗਵਾਰੁ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਐ ਪਬਹੁ ਕਰ ਮਕਮਾਵੈ ਦੁਜੈ ਕੁਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਅਨ
 ਹੋਰ ਆਪੁ ਗਾਨਾਇ ਦੇ ਜਮ ਮਾਰਿ ਕਰੇ ਤਿਨ ਖੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਸਨੇ ਆਖੀ ਐ ਜਾ ਆਪੇ ਬ
 ਖਸਿ ਨਹਾਰ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਤੁਕਰ ਤਾ ਸਕੁ ਕਿਭੁ ਜਾਨਦਾ ਸਕੁ ਜੀ ਅਤ ਮਾਰੇ ॥ ਜਿਸੁ
 ਤੁਕੁਲਾਵੈ ਤਿਸੁ ਤੁਮੇ ਲਿਲੇ ਹਿਰਿ ਆਇ ਤੁਦਿ ਚਾਰੇ ॥ ਤੁਕਰ ਦੁਕਾਰਣ ਸਮਰ ਬਹੈ ਸਚੁ ਸਿਰ
 ਜਨ ਗਾਰੁ ॥ ਜਿਸੁ ਤੁਮੇ ਲਹਿ ਪਿਆਰਿ ਆਸੇ ਤੁਪ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਹਉ ਬਲਿਗਾਰੀ
 ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ਜਿਨਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਅਲਖ ਖਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਰਤਨਾ ਪਾਰ
 ਖੋਜੇ ਹੋਵੈ ਸੁਰਤ ਨਾ ਕਰੇ ਵੀ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਰਤਨਾ ਸਾਰ ਨ ਜਾਨਈ ਅਗਿਆਨੀ ਐ ਪੁਆਰਾ ॥ ਰ
 ਨ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਹੋਵੈ ਬੁਝੈ ਨਹਾਰੁ ॥ ਮਰਖ ਆਪੁ ਗਾਨਾਇ ਦੇ ਮਰਿ ਜਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਖੁਆ
 ਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਰਤਨਾ ਸੇ ਲਹੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ

ਨਿਤ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਅਪਨੇ ਤਾਹਰਿ ਰਖਾਉ ਰਧਾਗਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ
 ਸੇਵਨ ਕੀ ਨੀਆਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਤੁ ਤੁਮ ਜਾਨਹੁ ਉਇ ਜੀਵੇ ਉਇ ਆਪਿ
 ਆਰੋਕਰ ਤਾਗਿ ॥ ਹਉ ਮੈਵ ਭਾਰੇ ਗੁਹੈ ਭਾਇਦੁ ਜਾਕਰ ਮਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨ ਮੁਖਿ ਜੀਵੇ
 ਆਮੋਇ ਹਰਿ ਦਿਸਰਿ ਆਦੁਖ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਜਿਸ ਅੰਤਰੁ ਹਿਰਦਾਸੁ ਪੂਰੈ
 ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਸਰਨੁ ਮਸਕਾਰੀ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥
 ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਬੁਧਿ ਬੇਬੈਰੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਗਾਰੀ ॥ ਸਿਸਤਿ ਕਰ ਸਰਨੁ ਨਾਕਾ ਮਿਤੁ ਹੈ ਸ
 ਭਿਉ ਸਹਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਸਭੁ ਆਤਮਾ ਮਪਸਾਰਿ ਆਗਰ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕੁ
 ਮਃ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ਜੀਅ ਕੋ ਬੇਧ ਨਾਵਿਚਿ ਹਉ ਮੈਕਰ ਮਕਮਾਗਿ ॥ ਬਿਨੁ
 ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ਚਉਰਨ ਪਾਵਹੀ ਮਰਿ ਜੀਮਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਗਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ਛਿ
 ਕਾ ਬੇਲ ਨਾਨਾ ਮਨ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰਿ
 ਅਨਿਮਹਿ ਕਾਲੈ ਚਿਰਿ ਜਾਗਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਾਲੁ ਉਐ ਸੀਗਤਿ ਜਿਤੁ ਮੈ ਪਿਆਰਾ
 ਵੀਸਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਈ ਕੁਲੀ ਪਰੀ ਤਿਜਿ ਤੁਸਾਹਿ ਬੁਧੇ ਤੀਪਤਿ ਰਹੈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਸੇਵੈ ਅੰਗਰਿ ਇਕੁ ਪਿਆਈਐ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਮੰਗੀ ਅੰਮਨਿ ਤਿਉ
 ਆਪਾਈਐ ॥ ਜੇ ਦੁਜ ਪਾਮਹੁ ਮੰਗੀਐ ਤਾਲਾ ਜਿਮ ਗਈਐ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿ ਆਤਿ ਨਿਛ
 ਲ ਪਾਇ ਆਤਿ ਸੰਜਨ ਕੀ ਸਰਬੁ ਧਗਦਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਦਿਟਹੁ ਦਾਰਿ ਆਤਿ ਨਖ
 ਨ ਦਿਨ ਹਿਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈਐ ॥ ੧੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ
 ਆਖੈ ਤੁਟਾ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਲਇ ਅਨ ਜਨ ਲਾਇ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ
 ਦਿਤੀ ਅਨੁਸਿਰਿ ਚੁਤੁ ਸਨਾਹਿ ਬਨਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸਖੀਏ ਨਿਰਮਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ
 ਕਮਾਇ ॥ ਰਾਜੇ ਉਇਨ ਆਖੀ ਅਹਿ ਭਿਮ ਰਹਿ ਛਿਰਿ ਜਨੀ ਪਾਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਦਿਨੁ ਨਾਵੈ
 ਨ ਕੀਵੁ ਛੋਛਿ ਰਹਿ ਸੇਵਾ ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਗਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸੁਇ ਸਿਖਿ ਅੰਸਾਦਨ ਆ
 ਇਉ ਜਿਚਰੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਬਾ ਦਿਨ ਲਗੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਆਨਾਮੁ ਨਿਵਸੇ ਵਿਚਹੁ ਪੂਰੁਤੁ

ਉਥਾਭੈ। ਜੇਹਾਸਤਿਸੰਗਾਰੇਨੇਨੈਤੋਹੋਵੈਤੀਸਚਿਨਾਨਿਲਿਵਲਾਭੈ। ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿਲੇ
 ਵਡਭਾਈ। ਹਰਿਦਰਿਸੇਗੋਨਿਅਭੈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ। ਗੁਰਸਿਖਾਮਨਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਹੋਗੁਰਪ੍ਰ
 ਜਨਆਦਿ। ਹਰਿਨਾਮੁਦੁਨੈਨਹਿਰਿਗਸਿਉਲਾਹਾਹਰਿਨਾਮਲੈਲਾਦਿ। ਗੁਰਸਿਖਾਕੋਮੁ
 ਖਉਜੇਲੇਹਰਿਦਰਗਹਕਾਦਿ। ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਬੋਹਲਹਰਿਨਾਮਕਾਦਿਤ੍ਰਿਗੁੰਗੀਸਿਖਗੁਣ
 ਸੀਤੁਕਰਾਦਿ। ਤਿਨਗੁਰਸਿਖਾਕਉਹਉਵਾਰਿਅਜੇਬਹਦਿਅਉਚਦਿਅਹਰਿਨਾਮਪਿ
 ਆਦਿ॥ ੧੧॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩॥ ਨਾਨਕਨਾਮਨਿਧਾਨੈਹੋਗੁਰਮਖਿਪਾਇਆਜਾਇ॥
 ਮਨਮਖਘਰਿਹੋਈਵਖੰਨਜਾਣਨੀਅੰਧੋਭਉਰਿਮੁਏਬਿਲਲਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩॥
 ਕੇਚਨਕੀਇਆਨਿਰਮਲੀਜੇਸਚਿਨਾਮਿਸਚਿਲਾਗੀ॥ ਨਿਰਮਲਜੇਤਿਨਿਰਜਨ
 ਪਾਇਆਗੁਰਮਖਿਭੁਮਕਉਭੁਗੀ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮਖਿਧਨੁਦਾਸੁਖਪਾਦਿਅਨਦਿ
 ਨਦਿਨੁਹਰਿਬੋਗਾਗੀ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੇਗੁਰਸਿਖਧਨੁਧਨਹੈਜਿਨਿਗੁਰਉਪ
 ਦੇਸਸੁਇਆਹਰਿਕੋਨੀ॥ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਨਾਮਦ੍ਰਿੜਾਇਆਤਿਨਿਹਉਮੈਦੁਬਿਦਾਭੈ
 ਭੰਨੀ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਵੈਕੋਮਿੰਤਨਾਰੀਵੀਦਾਰਿਤ੍ਰਿਗੁਰਿਕੋਨੀ॥ ਜਿਨਾਗੁਰਸਿਖਕ
 ਉਹਰਿਸਿਤੁਸਦ੍ਰਹੋਤਿਨੀਸਤਿਗੁਰਕੀਗਲਮੀਨੀ॥ ਜੇਗੁਰਮਖਿਨਾਮਪਿਆਇਓਤਿ
 ਨੀਚਫੀਚਵਗਨਦੇਨੀ॥ ੧੨॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩॥ ਮਨਮਖੁਕਾਇਕੁਕੁਪੁਹੋਬਿਨਨਾ
 ਵੈਨਕਨਾਪਿ॥ ਅਨਦਿਨਪੈਪੈਵੈਆਪਿਆਸਪੈਨਕੁਸੁਪੁਨਾਪਿ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮਖਿਪੈਦੁਹਿ
 ਤਉਬਰਹਿਨਾਰਿਤਬੋਧੇਦੁਖਸਨਹਾਪਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਗੁਰਮਖਿਸਦਾਦਰਿਸੇ
 ਹਨੇਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਮਾਇ॥ ਅੰਦਰਿਸੀਤਿਸਦਾਸੁਖਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਪਿ॥ ਨਾਨਕ
 ਗੁਰਮਖਿਹਰਿਨਾਮਪਾਇਆਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਪਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਮਖਿਪੁ
 ਹਿਲਾਦਿਜਪਿਹਰਿਗਤਿਪਈ॥ ਗੁਰਮਖਿਜਨਕਿਹਰਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਈ॥ ਗੁਰਮ
 ਖਿਬਸਿਸਦਿਹਰਿਉਪਦੇਸੁਸਨਾਈ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਹਰਿਗੁੰਨਨਾਮਨਿਹਿਨੈਪਾਇਆਮੋਰ
 ਯਈ॥ ਗੁਰਮਖਿਹਰਿਭੁਗਤਿਹਰਿਆਖਿਲਹਾਈ॥ ੧੩॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩॥

ਸਤਿਗੁਰਕੀਪਰਤੀਤਿਨਆਈਆਸਬਦਿਲਗੋਕੁਭਿ। ਉਸਨੇਸੁਖਠਉਪਜੈਕੁਵੈਸਉਗੋਕੁਆ
 ਵਤਿਜਾਉ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਮਿਲੈਸਚੈਸਿਉਲੋਵਲਾਉ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਏਮਨਐਸਾ
 ਸਤਿਗੁਰਖੇਜਿਲਹੁਜਿਤੁਸੇਵਿਐਜਨਮਮਰਨਦਖਜਾਇ॥ ਸਹਸਾਮਲਿਨਹੋਵਈਹਰਿਮੈਸਬ
 ਦਿਲਲਾਇ॥ ਕੁੰਡਕੀਪਾਲਿਦਿਹੁਨਿਕਲੈਸਚੈਸੈਮਨਿਅਇ॥ ਐਤਰਿਸੀਤਿਤਿਮਨਿਸੁ
 ਖੁਹੋਇ॥ ਸਚਸੇਜਮਿਕਾਰਕਮਾਇ॥ ਨਾਨਕਪੁਰੈਕਰਸਿਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਹਰਿਜੀਉਕਿਰਪਾਕ
 ਰੋਰਜਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸਕੈਪਰਿਦੀਬਾਨਹਰਿਹੋਵੈਤਿਸਰੀਮਤੀਵਿਦਿਜਗਤਸਰੁ
 ਆਇਆ॥ ਤਿਸਕਉਤਲਕੀਬਿਸੇਦੀਨਾਹੀਹਰਿਦੀਬਾਦਹੁਕਈਕਿਥੈਜਾਇਆ॥ ਸੇਐਸਾ
 ਹਰਿਦੀਬਾਨਵਸਿਆਰੁਗਤਕੈਹਿਰਦੈਤਿਨਿਰਹੋਦਖਹੋਦਆਨਿਸਰੁਗਤਾਐਗੋਖਲਵਾ
 ਇਆ॥ ਹਰਿਨਾਵੈਕੀਵਤਿਆਈਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈਗੁਰਮੁਖਿਦਿਰਲੈਕਿਨੈਪਿਆਇਆ॥
 ੧੪॥ ਸੋਲਕ੍ਰਮਃ ੩॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਜਗਤਮੁਆਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ ਦੁਸੈ
 ਕੁਇਅਤਿਅਤਿਦਖਲਗਾਮਰਿਜੈਮੈਆਵੈਜਾਇ॥ ਵਿਸਟਾਐਦਰਿਵਾਸਿਹੋਛਿਛਿਛਿਰਿਜੁ
 ਨੀਪਾਇ॥ ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਜਮਮਾਰਸੀਐਤਿਗਵਾਇਪਛੁਤਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਏ
 ਸਜਗਮਹਿਪੁਰਖੁਦੇਵਹੋਹੋਰਸਗਲੀਨਾਰਿਸਬਾਈ॥ ਸਰਿਪਦਿਰੋਗਵੈਅਲਿਪਤਰਹੋ
 ਅਲਖਨਲਖਨਾਜਾਈ॥ ਪੁਰੈਗੁਰਿਵੇਖਾਲਿਆਸਬਦੇਸੇਈਪਾਈ॥ ਖਰਖੇਸੇਵਹਿਸੇਪੁਰ
 ਖੋਹੋਹੋਜਿਨੀਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਈ॥ ਤਿਸਕਾਸਰੀਕਰੋਨਾਹੀਨਾਕੁਕੈਵਕੈਵਗਈ॥
 ਨਿਹਚਲਗਜਹੋਸਦਾਤਿਸਕੋਗਨਾਐਵੈਨਾਜਾਈ॥ ਅਨੋਦਿਨਸੇਵਕੁਸੇਵਾਕਰੋਹਰਿਸਚੈ
 ਕੋਗਨਗਈ॥ ਨਾਨਕਵਿਖਿਵਿਗਸਿਆਹਰਿਸਚੈਕੀਵਡਿਆਈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥
 ਜਿਨਕੈਹਰਿਨਾਮੁਵਸਿਆਸਦਾਹਿਰਦੈਹਰਿਨਾਮੇਤਿਨਕਉਰਖਨਹਾਰਾਹਰਿਨਾਮੁਪਿਤਾ
 ਹਰਿਨਾਮੇਮਾਤਾਹਰਿਨਾਮਸਬਾਈਮਿਤ੍ਰਹਮਾਰਾ॥ ਹਰਿਨਾਮੈਨਾਲਿਗਲਾਹਰਿਨਾਮੈਨਾਲਿਮ
 ਸਲਤਿਹਰਿਨਾਮੁਹਮਾਕੀਕਰਦਾਨਿਤਸਾਦਾ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਹਮਾਕੀਭਿਗਤਿਅਤਿਧਿਆਰੀਹਰਿ
 ਨਾਮੁਕੁਲਾਹਰਿਨਾਮੁਪਰਵਾਹਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਉਹਰਿਨਾਮੁਗੁਰਿਦੀਅਹਰਿਹਲਤਿਪਲਤਿਸ

ਗਾ॥ ੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੁਟਿ ਆਸੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਸਦਾ ਕਮਾਇ॥
 ਅਠਿ ਤਹ ਰਿਨਾ ਮੁਤਿ ਨ ਕੋਮ ਨਿਵਸਿ ਆਸੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ॥ ਕੁਲ ਉਧਾਰਿ ਅਪਨ ਮੇ
 ਖ ਪਦਵੀ ਆਪੇ ਪਾਇ॥ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮ ਤਿਨ ਕਉ ਸੇਤ ਸਦੁ ਭੁਟਿ ਆਜੇ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਜਨ ਪਾਇ
 ॥ ਜਨ ਨਾਨ ਹਰਿ ਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੈ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਹਉਮੈ
 ਅੰਤਰਿ ਬਨ ਕਹੈ ਪੈ ਕਵਿ ਵਿਗਾਇ॥ ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੈ ਮਰਿ ਜੇ ਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ॥ ਜਿਨ ਕਉ
 ਪੂਰ ਬਿਲਿਖਿ ਆਤਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਆਪੁ ਭੁਭਾ ਬਿਗਤ ਅਗੋਚਰ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਪੂਰ ਬਿ
 ਪਾਤਾ॥ ਹਰਿਨਾ ਮੁਹਮ ਸੇਵਹਰਿਨਾ ਮੁਹਮ ਪੁਜਾ ਹਿਰਿਨਾ ਮੇਹੀ ਮਨ ਰਾਤਾ॥ ਹਰਿਨਾ ਮੇਜੇ
 ਵਡ ਕਈ ਅਵਰਨ ਸੁਏ ਹਰਿਨਾ ਮੇ ਅੰਤਿ ਛੁਡਾਨਾ॥ ਹਰਿਨਾ ਮੁਦੀ ਆਗਰ ਉਪਕਾਰੀ ਪਨ ਪੈ
 ਨਗਰ ਕਾ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ॥ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮ ਸਕਾਰੀ ਜਿਤ ਮਿਲਿ ਮੇ ਹਰਿਨਾ
 ਮੇ ਜਾਤਾ॥ ੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਨ ਕੀਨੀ ਆਹਰਿਨਾ ਮਨ ਲਗੇ ਧਿਆ
 ਗਾ॥ ਸਬਦੇ ਸਾਦਨ ਆਇਉ ਮਰਿ ਜਨ ਮੈ ਵਾਰੇ ਵਾਰਾ॥ ਜਨ ਮੁਖਿ ਮੈ ਅੰਪਨ ਚੇਤਈ ਕਿਤੁ
 ਆਇ ਆਸਿ ਸਾਗਿ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦ ਰਿਕੇਰੇ ਸੇਗਰ ਮੁਖਿ ਲਘੇ ਪਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ
 ੩॥ ਇਕੋ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾਗਤਾ ਹੋਰ ਜਗ ਸੁਤਾ ਮੇਹਿ ਧਿਆਸਿ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਨਿ ਸੇਜੇ ਰੇਤ ਸ
 ਚਿਨਾ ਮਿਗਨ ਤਾਸਿ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਮੈ ਪੁਨ ਚੇਤਨੀ ਜਨ ਮਿਮਰੇ ਹੋਹਿ ਬਿਨਾਸਿ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਤਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਆ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਿ ਪੂਰ ਬਿਲਿਖਿ ਆਸਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਹਰਿਨਾ ਮੁਹਮ ਰਾਖੈ ਨਦ ਜਿਤੁ ਚਿਰਿ ਨੈਕਾ ਨੈਹ ਹੋਰ ਪੈਨਦ ਕੀ ਹਮਾਰੀ ਸਰ ਪਾਗਈ
 ॥ ਹਰਿਨਾ ਮੁਹਮ ਰਾਗਾ ਵਨ ਜੁ ਹਰਿਨਾ ਮਵਾ ਪਾਰੁ ਹਰਿਨਾ ਮੇਰੀ ਹਮ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਾਰੁ
 ਕਨੀਦੀਈ॥ ਹਰਿਨਾ ਮੇਕਾ ਹਮ ਲੇਖਾਲਿ ਧਿਆਸੁ ਕੁਜ ਮਕੀ ਅਗਲੀ ਕਾਨਿਗਈ॥ ਹਰਿ
 ਕਾਨਾ ਮੁਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਧਿਆਇ ਆਇ ਆ ਜਿਨ ਕਉ ਕਉ ਪੂਰਿ ਕਰਮ ਪਰਾਪਤਿ
 ਲਿਖਿ ਤਪਈ॥ ੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਜਗਤ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਪਨ ਦੁਜੈ ਕੁਠਾਇ ਕਰਮ
 ਕਮਾਇ॥ ਦੁਜੈ ਕੁਠਾਇ ਜੇਤੋ ਕਰਮ ਕੁਠੈ ਦੁਖ ਲਗੈ ਤਨਿ ਪਾਇ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੁਖ ਉਪਜੈ ਜਾ

ਗਰਬਾ ਸਬਦ ਕਮਾਇ। ਸਚੀ ਬਾਨੀ ਕਰਮ ਕਰੇ ਅਨਦਿਨ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ। ਨਾਨਕ ਜਿ ਤੁ
 ਆਪੇ ਲਾਏ ਤਿ ਤੁਲਾ ਗੋ ਕਰਣਾ ਕਿਹੁ ਨ ਜਾਇ॥੧॥ ਮਃ ੩॥ ਹਮ ਪਾਰਿ ਨਾਮੁ ਖਜਾਨਾ
 ਸਦਾ ਹੋਰੁ ਗਤਿ ਕੁਰੇ ਬਿਨੁ ਗਾ। ਸਤਿਗੁਰ ਦਾ ਤਜੀ ਅਕਾਸ ਦਰੀ ਵੇਦੇ ਵਨੁ ਗਾਗਾ। ਅਨਦਿ
 ਨ ਕੀਰਤਨੁ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ਗਰਬੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਾ। ਸਬਦ ਗੁਰੁ ਕਾ ਸਚੁ ਚਰਹਿ ਜਗਜ
 ਗੁਰ ਤਾ ਵਨੁ ਗਾਗਾ। ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਸਦਾ ਸੁਖਿ ਵਸੈ ਸਰੋਜੁ ਕਰੇ ਦਾ ਪਾਰਾ। ਅੰਤਰਿ ਗਰਬੀ
 ਆਨੁ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਹੈ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾ ਵਨੁ ਗਾਗਾ। ਨਾਨਕ ਜਿ ਸੇਨੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੇ ਪਾਏ ਸੇ ਹੋ
 ਦਰਿ ਸਚਿ ਆਗਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੇ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਕਹੀ ਐ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨੀ
 ਜਾਇ ਪਇਆ। ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੇ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਕਹੀ ਐ ਜਿ ਸੁਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਿ ਐ ਮਨਿ ਅਨਦੁ
 ਇਆ। ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੇ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਕਹੀ ਐ ਜਿ ਨਿਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਇਆ॥
 ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਕਉ ਹਉ ਸਦਾ ਨ ਮਸਕਾਰੀ ਜਗਰ ਕੈ ਕੁਨੈ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਲਿਆ॥ ੧੨
 ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ੩॥ ਮਨ ਹਰਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ਉਸੁ ਬਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ। ਮਨ ਹਰਿ ਕੁਖ
 ਕਰਿ ਕੁਰਮੇ ਦੇਖੁ ਪਾਇ ਆਦੁ ਜੈ ਕੁਇ। ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸਰੁ ਮੇਰੇ ਨਾਮੁ ਨ ਦਸੈ ਮਨਿਆ
 ਇ। ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਮਨ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਅਗਿਆਨ ਐ ਧੋਗਾ ਜਾਇ। ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਪਾਰਿ ਪਰਗ
 ਦਹੇ ਆਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਸਬਦੇ ਸਾਦਨੁ ਆਇ ਤਿਨਾ ਮਿਲੇ ਗੋਪਿ
 ਆਗ। ਰਸਨਾ ਠਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਗ। ਨਾਨਕ ਕਿਰਤਿ ਪਇ ਐ ਕਮਾਵਦੁ
 ਕੇਇ ਦਮੇਦੁ ਗਾਗਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਮਾਰਾ ਜਿ ਤੁ ਮਿ
 ਲਿ ਐ ਹਮ ਕਉ ਸੀਤਿ ਆਈ। ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਮਾਰਾ ਜਿ ਤੁ ਮਿਲਿ ਐ ਹ
 ਮੁ ਹਰਿ ਕੁਗਤਿ ਪਾਈ। ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਕੁਗਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਮਾਰਾ ਜਿ ਸਕੇ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਮਿ ਹ
 ਰਿਨਾ ਮਿਲਿ ਵਲਾਈ। ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਗਿਆਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਮਾਰਾ। ਜਿਨਿ ਵੇਰੀ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹ
 ਮ ਕਉ ਸਰੁ ਸਮਾਇ ਸਦਿ ਦਿਖਾਈ। ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਮਾਰਾ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿ
 ਉਹ ਮਾਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨਾਈ॥ ੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ੩॥ ਪਰੇ ਹੀ ਮੁਖਿ ਵਿਦੇ ਸਿਧਿ ਗੁਨਿ ਤੁ

ਰੇਸੀਮਾਏ। ਮਿਲਿਦਿਆਹਿਲਿਨਹੋਵਈਜੇਨੀਅਤਿਗਸਿਕੇਗੇ॥ ੧॥ ਮਃ ੧॥ ਨਾਨ
 ਕਗਾਲੀਕੁੜੀਆਬਾਧੁਪਾਗੀਤਿਕੇਰੇਇ॥ ਤਿਚਰੁਜਾਵੈਕੁਲਾਕਰਿਜਿਚਰੁਲੈਵੈਦੇਇ
 ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨਿਉਪਾਏਨੀਅਤਿਨਿਹਰਿਗਾਖਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਦਾਨਾਉਕੁਜਨ
 ਯਾਖਿਆ॥ ਤਿਪਤਿਰੇਹਅੰਘਾਇਮਿਦੀਕੁਭਾਖਿਆ॥ ਸਭੁਅੰਦਰਿਇਕੁਦਰੁਤੈਕਿਨੈਵੈ
 ਰਲੈਲਾਖਿਆ॥ ਜਨਨਾਨਕਕੁਏਨਿਗਲਪੁਕੁਰੀਧਾਖਿਆ॥ ੨੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩
 ॥ ਸਤਿਗੁਰਨੇਸਕੁਕੇਵੇਖਣਾਦਾਜੇਤਾਜਗਤੁਸਿਸਾਰਾ॥ ਡਿਰੈਅਕਤਿਨਹੋਵਈਜਿਚਰੁ
 ਸਬਦਿਨਕਰੇਵੀਚਾਰਾ॥ ਹਉਮੈਲਨਤਕਈਨਾਮਿਨਲਗੋਧੈਆਰਾ॥ ਇਕਿਆਪੇਬ
 ਖਸਿਮਿਲਾਇਅਨਦਾਬਿਧਾਤਾਜਿਓਵੈਗਾਰਿ॥ ਨਾਨਕਇਕਿਦਰਸਨਦੇਖਿਮਰਿਮਿਲ
 ਸਤਿਗੁਰੇਹਤਿਧਿਆਰਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਨੇਸੇਵਿਉਮੁਰਖਅੰਧਗਵਾਰਿ॥
 ਦੁਜੈਗਾਇਬਹੁਤੁਦੁਖਲਾਗਾਜਲਤਾਕਰੇਪੁਕਾਰਾ॥ ਜਿਨਕਾਰਹਿਗੁਰੁਦਿਸਾਰਿਆਸੇ
 ਨਉਪਕਾਰੈਅੰਤੀਵਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮਤੀਸਖਪਾਇਆਬਖਸੇਬਖਸਨਹਾਰਾ॥ ੨॥ ਪ
 ਉੜੀ॥ ਤਿਆਪੇਆਧਿਆਧਿਸਭੁਕਰਤਾਕੇਈਦੁਜੈਹੋਇਸੁਅਵੇਰਕਰੀਐ॥ ਹਰਿਆਪੇ
 ਬੋਲੈਆਧਿਬੁਲਾਵੈਹਰਿਆਪੇਜਲਿਥਲਿਰਵਿਰਹੀਐ॥ ਹਰਿਆਪੇਮਾਰੇਹਰਿਆਪੇਛੁਡੈ
 ਮਨਿਹਰਿਸਰਨੀਪੜਿਰਹੀਐ॥ ਹਰਿਬਿਨੁਕੇਈਮਾਰਿਜੀਵਾਲਿਨਸਕੈਮਨਹੋਇਨਚਿਰ
 ਰਿਸਲੁਹੋਇਰਹੀਐ॥ ਉਰਿਦਿਆਬਹਰਿਆਸੁਤਿਆਸਸਦਾਸਦਾਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ
 ॥ ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਲੀਐ॥ ੨੧॥ ਸਲੋਕੁਵਾਰਿਨਾਲਿ॥ ੪੩॥ ੧॥ ਵਡ
 ਹੋਸੁਗਾਗਕਾਜੁਮਲਾ॥ ਚਉਪਦੇ॥ ੨੪॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੨॥ ਛੰਤਾ॥ ੧੭॥
 ਅਲਾਹਈਆ॥ ੬॥ ਵਾਰਾ॥ ੧॥ ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ॥ ੫੩॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਿ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਗਨੋਰਚਮਹਲਾ॥ ਘਰੁ॥ ੧॥ ਚਉਪਦੇ॥ ॥ ਸਭੁ ਨਾਮੁ ਰਨਾ ਆਇ ਆਵੈ ਛੇ
ਨਾਮੁ ਨਾਗਾ ਪ੍ਰਫੁਲ੍ਲਾਇ ਸਿ ਆਇ ਆ ਆਗੈ ਮਿਲਣ ਕਿਨਾਹ॥ ਜਿਨੇ ਮੇਰਾ ਸਹਿਬੁ ਵੀਸ
ਰੇ ਵਡੇ ਦੇਵਿ ਨ ਤਿਨਾਹ॥ ੧॥ ਕੀਸਾਲਾਹਿ ਹੁਸਾਰਾ ਸੋਇ॥ ਜ਼ਬੀਨੁ ਦਰਿਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਵਡੁ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹਨਾ ਹੋ ਕੁੰ ਹੋ ਸੀ ਸੋਇ॥ ਸਭੁ ਨਾਦਾ ਤਾਏ ਕੁਤੁ ਮਾਨ ਸਦਾ
ਤਿਨ ਹੋਇ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਕੁਵੈ ਸੇਧੀ ਐਰਿ ਨਿਕਿ ਹੁਨੈ ਹੋਇ॥ ੨॥ ਧਰਤੀ ਉਪਰਿ ਕੋਇ ਗਨੈ
ਤੀਗਈ ਜਦਾਇ॥ ਜੇ ਅਸਮਨ ਨਾਮਾਵਨੀ ਤਿਨ ਨ ਕਿਨ ਨ ਬਾਧਾਇ॥ ਜੇ ਮਨ ਜਾਵੈ ਸੁਲੀ ਆ
ਕੋਹਿ ਸਿਰਾਖਾਹਿ॥ ੩॥ ਨਾਨਕੁ ਅਉਗਣੁ ਏਤੈ ਤੇ ਤੇ ਗਲੀ ਜੇ ਜੀਗ॥ ਜੇ ਗਣੁ ਹੋਨਿ ਤਕੁਟੀ
ਅਨਿ ਸਰੁਈ ਸੇਵੀਗ॥ ਅਗੇ ਗਏਨ ਮੇਨੀ ਅਨਿ ਮਾਰਿ ਕੁਰੁ ਵੀਧੀਗ॥ ੪॥ ੧॥ ਸੇਰ
ਇਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਘਰੁ॥ ੧॥ ਮਨ ਗਲੀ ਕਿਰਸਾਨੀ ਕਰਨੀ ਸਰਮ ਪਾਈ ਤਨੁ ਖੇਤੁ॥ ਨਾਮੁ
ਬੀਜੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸੁਗਗਾ ਗਾਖੁ ਗਈ ਗੋਵੁ ਸੁ॥ ਕੁਉ ਕਰਮ ਕਰਿ ਜੇ ਮਸੀ ਸੋ ਘਰੁ ਤਾਗੋਰਦੁਖੁ
੧॥ ਬਾਬਾ ਆਇ ਆਸਾ ਬਿਨੋਇ॥ ਇਨਿ ਆਇ ਆਜਗੁ ਮੇਹਿ ਆਵਿਰਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਇ॥ ੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਗਣੁ ਰਦੁ ਕਰਿ ਆਰਜਾ ਸਭੁ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਵਖਾ॥ ਸਰਤਿ ਸੋਇ ਕਰਿ ਭਾਤਿ ਸਾਲੁ ਤਿ
ਸਵਿਤਿ ਤਿਸਨੇ ਰਖਾ॥ ਵਡੁ ਜਗਿ ਆਸਿ ਉਵਡੁ ਕੁਰਿ ਲੋਲਾਹਾ ਮਨਿ ਹਸੁ॥ ੨॥ ਸਤਿਸ
ਸਾਸਤਾ ਸਿਉ ਦਯਾਹੀ ਸਤੁ ਘੋੜੈ ਲਚਲੁ॥ ਧਰਤੀ ਬੀਨ ਚੇਗਿ ਆਈ ਆਮਤੁ ਮਨ ਜਾਨਹਿ ਕ
ਲ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੋਇ ਸਿ ਜਾਇ ਤਾ ਸੁਖਿ ਲਾਹਿ ਮਹਲੁ॥ ੩॥ ਲਾਇਉ ਤੁਕੁਰਿ ਚਾਕਰੀ
ਮੇਨਿ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਕੇਮੁ॥ ਬੀਨ ਬਣੀ ਆਕਰਿ ਪਾਵਣੀ ਤਾ ਕੇ ਆਖੈ ਪੈਨੁ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖੈ ਨ ਦਰਿ

ਕਹਿ ਚੜ੍ਹੇ ਚੜ੍ਹੇ ਗਣੇਨ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਸੇਰਿ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਚਉਤ੍ਰੇ ਕੇ ਮਾਇਥਾ ਪਰੇ ਬੇ
 ਟਾਨੀ ਕਾ ਸੁਰੇ ਚਉਤ੍ਰੇ ਜਵਾਈ ॥ ਬਲਿ ਤੇ ਨਿਅਰੇ ਬਾਧਿ ਆਗਾਊ ਏਕੇ ਆਤਿ ਕਾਈ ਹੁ
 ਕਮੁ ਕੁਇ ਆਗਾਹੁ ਪਰੇ ਡੁਆਖਿ ਨ ਮਹਿ ਭਾਈਐ ॥ ਏਈ ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਮਨਮੁ
 ਖਿਤਿ ਭੁਨਿਧੁ ਤਿਧੁ ਸਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥ ਪਾਇ ਪਰੇ ਗਰੇ ਬਲਿਹੁ
 ਰੇਜਿ ਨਿਸਾਈ ਬੁਝੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਗਾਉ ॥ ਜਗਾ ਸਿਉ ਚੁਰਖੀ ਤਿ ਮਨ ਬੋਧਿ ਆਜਨ ਸਿ
 ਓਵਾ ਦਰਦਾਈ ॥ ਮਾਇ ਅਗਨੁ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਮਗਾ ਜੋਹਨਾ ਮੈਨੇ ਲੈਵੈ ਮਰੇ ਬਿਖਾਈ ॥ ਗੀਧਇ
 ਵੇਨਿ ਚੋਤਾ ਹਿਤ ਕਾਰੀ ਸਬਦੇ ਸੁਰਤਿ ਆਈ ॥ ਰਿਗਿ ਨਰਤਾਰ ਸਿਨੀ ਬੋਧਿ ਆਮਨ ਮੁਖਿ
 ਪਤਿਗਵਾਈ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪਨੁ ਅਪਨਾ ਕਰਿ ਜਾਨਿ ਆਚਰਕੀ ਪਰਬਰ ਪਾਈ ॥ ਅ
 ਧੀਮੀ ਦਿਲੁ ਲਿਆ ਅੰਧਿ ਆਗਾ ਪਰਦਰਿ ਸੈਨ ਕਾਈ ॥ ਸਾਧ ਸਭੁ ਮਹਿ ਸਹਜ ਨ ਚਾ
 ਖਿ ਆਤਿ ਹਬਰ ਸਨੁ ਪਗਈ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧਾ ਰਉਰਨ ਪਾਵੈ ਅਪਨਾ ਕੀ ਆਕਮਾਈ ॥
 ੩ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਅਖੀ ਵੇਖਾ ਕਹਣਾ ਕਬਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਕਿਨਿ ਸੁਇ ਸੁਇ ਸਬਦਿ ਸਲਾ
 ਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਿਦੈ ਵਸਾਈ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੋਕਾਰ ਨਿਵੈ ਰੁਪੁਰਨੈ ਤਿਸ ਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ
 ਗੁਰਦਿਨੁ ਭੁਰਮੁ ਨ ਭਾਰੀ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਸੇਰਿ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥
 ਦੁਤ੍ਰੇ ॥ ॥ ਪੁਨ੍ਹ ਪਰਤੀ ਪੁਨ੍ਹ ਪਾਨੀ ਆਸਨ ਚਾਰਿ ਕੁਰਚਉ ਬਾਰਾ ॥ ਸਗਲ ਕੁਵਨ ਕੀ
 ਮੁਰਤਿ ਏਕਾ ਮੁਖਿ ਤੇਰੇ ਦਰਸਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਮੈਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਨਾ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ
 ਮੇਰੀ ਅਲਿ ਭਰਪ ਰਿਲੀ ਨਾ ਆਪੇ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਰਗਾਉ ॥ ॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ
 ਤਹ ਜੇਤਿ ਤਮਾਗੀ ॥ ਤੇਗਰੁ ਪਕਨਹਾ ॥ ਇਕ ਤੁਰੁ ਪਬ ਮੈ ਤੇਗਾ ਦੇਖਿ ਆਤ ਸਭੁ ਨਾਮਾਹਿ
 ਰਵਿਤਾ ॥ ੩ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਬਹੁ ਤੇ ਮੈ ਏਕੁ ਨ ਜਾਇ ਆਮੈ ਮੁਖ ਕਿਛੁ ਰੀਜੈ ॥ ਪੁਲਵਤਿ ਨਾ
 ਨਕੁ ਸੁਇ ਮੈਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਭੁਬੁਦਾ ਪਾਬੁ ਰਲੀਜੈ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਸੇਰਿ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥
 ਹਉ ਪਾਪੀ ਪਤਿ ਤੁਪਰਮਾ ਪਾਖੰਡੀ ਤੁਨਿ ਰਮਲ ਨਿਰੋਕਾਰੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਚਾਖਿ ਆਪਰਮ
 ਰਸਿ ਰਾਤੀ ਰਾਕੁਰ ਸਰਨਿ ਤਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਕਰਤਾ ਤੁਮੈ ਮਾਨ ਨਿਮਾਣਾ ॥ ਮਾਨ ਮਹਤੁ ਨਾਮੁ

ਧਨੁਪਲੈਸਾਚੈਸਬਦਿਸਮਾਨੇ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਤੁਧੁਗਹਮਉਰੇਹੋਢੁਤੇਗਉਗਹਮਹਉਗੇ॥ ਤੁਧੁ
 ਹੀਮਨਰਾਤੇਅਹਿਨਿਸਿਪਰਕੁਤੇਹਰਿਸਨਾਜਧਿਮਨੇ॥ ੨॥ ਤਮਸਾਚੀਹਮਤਮਹੀਰਾਦੇਸ
 ਬਦਿਭੈਦਿਆਨਿਸਾਚੇ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮਿਰੇਤੇਸੇਸੁਚੇਮਹਿਜਨਮੇਸੇਕਾਚੇ॥ ੩॥ ਅਵਰਨ
 ਦੀਸੈਕਿਸੁਸਾਲਾਹੀਤਿਸਹਿਸਰੀਕੁਨਕਈ॥ ਪ੍ਰਦਵਤਿਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸਾਗਰਮਾਤਿਜਾ
 ਨਿਅਸੇਈ॥ ੪॥ ੫॥ ਸੋਰਰਿਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਅਲਖਅਪਾਰਅਗੰਮਅਗੋਚਰਨਾਤਿ
 ਸੁਕਾਲਨਕਰਮਾ॥ ਜਾਤਿਅਜਾਤਿਅਜੇਨੀਸੇਕੁਉਨਾਤਿਸੁਕਾਉਨਕੁਰਮਾ॥ ੧॥ ਸਾਚੇਸਬਿ
 ਆਗਵਿਦਹੁਕਰਬਾਨਾ॥ ਨਾਤਿਸੁਰੁਪਦਹਨਨਹੀਰਿਖਿਆਸਾਚੈਸਬਦਿਨੀਸਾਦਾ॥ ੧॥ ਰ
 ਹਉ॥ ਨਾਤਿਸੁਮਾਤਧਿਤਾਸਤਬੰਧਾ॥ ਨਾਤਿਸੁਕਾਮਨਨਾਰੀ॥ ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨੁਅਪਰ
 ਪਰੇਪਰਸਗਲੀਜੇਤਿਤੁਮਾਰੀ॥ ੨॥ ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਬ੍ਰਹਮਲਕਾਇਆਘਟਿਘਟਿ
 ਜੇਤਿਸੁਬਾਈ॥ ਬਜਰਕਪਾਟਮੁਕਤੇਗੁਰਮਤੀਨਿਰਭੇਤਾਨੀਲਾਈ॥ ੩॥ ਜਿਤਉਪਾਇ
 ਕਾਲੁਸਿਰਿਜੀਤਾਵਸਿਗਤਿਜਗਤਿਸਬਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਪਦਾਰਥੁਪਾਵਹਿਛੁਟਹਿ
 ਸਬਦਿਕਮਾਈ॥ ੪॥ ਸੁਚੈਕੁਛੈਸਚੁਸਮਾਦੈਵਿਰਲੇਸੁਚਾਚਾਰੀਤੇਤੈਕਉਪਰਮੰਤੇਤੁਮਿ
 ਲਾਇਆਨਾਨਕਸਰਦਿਤੁਮਾਰੀ॥ ੫॥ ੬॥ ਸੋਰਰਿਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਜਿਉਮੀਨਾਬਿਨੁ
 ਪਾਣੀਐਤਿਉਸਾਕਤਮਰੈਧਿਆਸਾ॥ ਤਿਉਹਰਿਬਿਨੁਮਗੀਐਮਨਾਜੇਬਿਰਥਾਨਾਦੈਸਾਸ
 ॥ ੧॥ ਮਨਰੇਗਮਨਾਮੁਜਸੇਲਾਇ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਇਹੁਰਸੁਕਿਉਲਹਉਗੁਰਮੇਲੈਹਰਿਦੇਇ
 ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਸਿਤਜਨਾਮੇਲਸੇਗਤੀਗੁਰਮੁਖਿਤੀਰਥੁਹੋਇ॥ ਅਰਸਦਿਤੀਰਥਮਜ
 ਨਾਗੁਰਦਰਸਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ ੨॥ ਜਿਉਐਗੀਜਤਬਾਹਗਤਪੁਨਾਹੀਸਤਸੇਤੇਖਾ॥ ਤਿ
 ਉਨਾਮੇਬਿਨੁਚੇਹਰੀਜਮਮਾਰੈਅੰਤਰਿਦੇਖਾ॥ ੩॥ ਸਾਕਤਪ੍ਰੇਮਨਪਾਈਐਹਰਿਪਾਈ
 ਐਸਾਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ ਸੁਖਦੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮਿਲੈਕੁਨਾਨਕਸਿਠਤਿਸਮਾਇ॥ ੪॥
 ੭॥ ਸੋਰਰਿਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਤੁਧੁਕੁਦਾਤਾਦਾਨਮਤਿਪਗਹਮਥਾਰੇਕੁਖਾਰੀਜੀਉ॥ ਮੇਕਿਅ
 ਮਾਗਉਕਿਛੁਬਿਰਨਰ ਏਹਰਿਦੈਜੇਨਾਮੁਧਿਆਰੀਜੀਉ॥ ੧॥ ਘਟਿਘਟਿਰਵਿਰਹਿ

ਆਬਨਿਵਾਰੀ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿਗੁ ਪਤਿ ਦੁਰਤ ਸਬਦੀ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਰੀ ਜੀਉ॥ ੧
 ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਿਤੁ ਪਇ ਆਲ ਅਗੁ ਸੁਦਿਖਾਇ ਉਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਪਾਗੀ ਜੀਉ
 ॥ ਸੋਬੁ ਹਮ ਅਜੇ ਨੀ ਹੋਰੀ ਹੋਨੀ ਘਟ ਕੀ ਤਰਿ ਦੇਖੁ ਮਗਰੀ ਜੀਉ॥ ੨ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਉ
 ਇਹ ਜਗੁ ਬਧੈ ਇਨ ਦੁਜੈ ਰਗਤਿ ਵਿਸਾਰੀ ਜੀਉ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤਗੁਰ ਮਤਿ ਪਾ
 ਈ ਅੰਸਾ ਕਤ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ਜੀਉ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬੀਧਨ ਤੇ ਤਿਨਿ ਹੋਰ ਬਹੁ ਤਿਨ ਗ
 ਲੁ ਮਝਾਰੀ ਜੀਉ॥ ਨਾਨਕ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਪਰਗਾਸਿ ਆਹਰਿ ਮਨਿ ਦੁਸਿ ਆਨਿ ਰੋਕ
 ਗੀ ਜੀਉ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ॥ ੧ ॥ ਜਿਸੁ ਜਲ ਨਿਧਿ ਕਾਰਣਿ ਤੁਮ ਜਗਿ
 ਆਇ ਸੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਰ ਪਾਗੀ ਜੀਉ॥ ਛੇਡੁ ਦੇਸੁ ਭੋਖਤੁ ਗਈ ਦੁਬਿਧਾਇ ਹੁਣੁ ਨਾਹੀ
 ਜੀਉ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਰੇ ਬਿਰਹੁ ਮਤੁ ਕਤ ਜਾਹੀ ਜੀਉ॥ ਬਾਹਰਿ ਰੂਠੁ ਤਬਹੁ ਤੁਦੁਖ ਪਾ
 ਵਹਿਘਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇ ਮਾਹੀ ਜੀਉ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਵਗੁਣੁ ਛੋਡਿ ਗੁਣਾ ਕ
 ਉਪਾਵੁ ਕਰਿ ਅਵਗੁਣੁ ਪਛੁਤਾਹੀ ਜੀਉ॥ ਸਰ ਅਪਸਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਨਹਿ ਛਿਰਿ
 ਛਿਰਿ ਕੀ ਚ ਬੁਠਾਹੀ ਜੀਉ॥ ੨ ॥ ਅੰਤ ਰਿਸੈ ਲੁਕੈ ਬੁਧੁ ਪੁਰ ਬਾਹਰਿ ਨਾਵਹੁ ਕਾ
 ਹੀ ਜੀਉ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਦਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅੰਤਰੀ ਗਤਿ ਦੇਹੀ ਜੀਉ॥ ੩
 ॥ ਪਰਿਹਰਿ ਲੋਕੁ ਨਿੰਦਕੁ ਤਿ ਆਗੁ ਸਚੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਛਲ ਪਾਗੀ ਜੀਉ॥ ਜਿਉ ਭੁ
 ਵੈਤਿ ਉਗਾਧਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਜਲਾਹੀ ਜੀਉ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਸੋਰ
 ਠਿ ਮਹਲਾ॥ ੧ ॥ ਧੰਦੁ ਪਦੇ॥ ॥ ਅਪਨਾ ਘਰ ਮਸਤ ਰਾਖਿ ਨ ਸਾਕਹਿ ਕੀ ਪਰ
 ਘਰੁ ਜੇਹਨ ਲਾਗਾ॥ ਘਰੁ ਦਰਗਾਖਹਿ ਜੇਹ ਸੁਭਾਖਹਿ ਜੇਹੁ ਮੁਖਿ ਸੇਵਕ ਲਾਗਾ॥
 ੧ ॥ ਮਨ ਰੇ ਸਮੁਦ੍ਰਵਨ ਮਤਿ ਲਾਗਾ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਅਨਰਸ ਲੋਕੁ ਨੇ ਛਿਰਿ ਪਛੁ
 ਨਾਹਿ ਅਭਾਗਾ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਵਤ ਕਉ ਹਰਖੁ ਜਾਵਤ ਕਉ ਰੋਵਹਿ ਇਹੁ ਦੁਖੁ ਸੁ
 ਖਨਾ ਲਾਗਾ॥ ਆਪੇ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਭੋਗਿ ਭੋਗਾਵੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੇ ਅਨਗਾਗਾ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ
 ਉਪਰਿ ਅਵਰੁ ਆਕਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਆ ਸੋ ਤ੍ਰਿਪਤਾਗਾ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਤਜਿ ਨਿਹਿ

ਰਸਖੇਇਆਜਾਸਾਕਤਦੁਰਮਤਿਲਾਗਾ॥ ੩॥ ਮਨਕਾਨੀਉਪਵਨਪਤਿਦੇਹੀਦੇਹੀਮਹਿ
 ਦੇਉਸਮਾਗਾ॥ ਜਿਤਦੇਹਤਹਰਿਰਸੁਗਾਈਮਨਤ੍ਰਿਪਤੈਹਰਿਲਿਵਲਾਗਾ॥ ੪॥ ਸਾਧਸਿ
 ਗਤਿਮਹਿਰਸੁਪਾਈਐਗਿਰਿਮਿਐਜਮਕੁਉਭੁਗਾ॥ ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਜਪਿਗਰਮਖਿਹ
 ਰਿਪਾਏਮਸਤਕਿਭੁਗਾ॥ ੫॥ ੧੦॥ ਸੇਰਠਿਮਹਲਾ ੧॥ ਸਰਬਜੀਆਸਿਰਿਲੇਖੁਪੁ
 ਰਾਹਬਿਨੁਲੇਖੈਨਹੀਕੋਈਜੀਉ॥ ਆਪਿਅਲੇਖਕੁਦਰਤਿਕਰਿਦੈਖੈਹਕਮਿਚਲਾਏਸੇਈ
 ਜੀਉ॥ ੧॥ ਮਨਰਗਮਜਪਹੁਸੁਖਹੋਈਅਹਿਨਿਸਿਗਰਕੇਚਰਨਸਰੇਵਹੁ॥ ਹਰਿਦਾ
 ਤਾਭੁਗਤਾਸੇਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਐਤਰਿਸੇਬਾਹਰਿਦੇਖਹੁਅਵਰਨਦੁਜਾਕੋਈਜੀ
 ਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਏਕਦ੍ਰਿਸਦਿਕਰਿਦੇਖਹੁਪਟਿਪਟਿਜੇਤਿਸਮੇਈਜੀਉ॥ ੨॥ ਚਲ
 ਤੇਰਾਕਿਰਖਹੁਪਰਿਅਪੁਨੈਗੁਰਮਿਲਿਐਇਹਮਤਿਹੋਈਜੀਉ॥ ਦੇਖਿਆਦ੍ਰਿਸਦਰ
 ਹਉਬਿਸਮਾਦੀਦੁਖਬਿਸਰੈਸੁਖਹੋਈਜੀਉ॥ ੩॥ ਪੀਦਹੁਅਪਿਉਪਰਮਸੁਖਪਾ
 ਈਐਨਿਜਪਰਿਦਾਸਹੋਈਜੀਉ॥ ਜਨਮਮਰਣਭੁਵਭੁਜਨਗਾਈਐਪਨਰਪਿ
 ਜਨਮੁਨਹੋਈਜੀਉ॥ ਤਤੁਨਿਰੰਜਨਜੇਤਿਸਬਾਈਸੇਹੋਭੁਦਨਕੋਈਜੀਉ॥ ਅਪ
 ਰੋਪਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰੁਨਾਨਕਗੁਰਮਿਲਿਆਸੇਈਜੀਉ॥ ੧੧॥ ੫॥

॥੬॥

ਸੇਰਠਿਮਹਲਾ ੧॥ ਪਰਾ॥ ੩॥

੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਦਿ॥

ਜਾਤਿਸਕਾਦਾਤਦਹੀਗਾਵੁ॥ ਤਾਗਾਵਾਕਾਠਲਪਾਵੁ॥ ਗਾਵੈਕਾਠਲਹੋਈ॥ ਜਾਅ
 ਪਦੈਸੇਈ॥ ੧॥ ਮਨਮੇਰਗੁਰਬਚਨੀਨਿਖਿਪਾਈ॥ ਤਾਤਸਚਿਪਰਸਾਖੀਕਾਉ
 ਜੀਆਰਾ॥ ਤਾਮਿਦਿਆਸਗਲਐਧਾਰਾ॥ ਗਰਚਰਨੀਮਨਲਾਗਾ॥ ਤਾਜਮਕਾਸਾ
 ਮਾਰਗਭੁਗਾ॥ ਭੈਵਿਚਿਨਿਰਕੁਉਪਾਇਆ॥ ਤਾਸਹਜੈਕੁਪਰਿਆਇਆ॥ ੩॥
 ਕੁਨਤਿਨਾਨਕਬੁਝੈਕੋਈਚਾਰੀ॥ ਇਸੁਜਗਮਹਿਕਰਨੀਸਾਗੀਕਰਣੀਕੀਰਤਿਹੋਈ
 ॥ ਜਾਅਪੇਮਿਲਿਆਸੇਈ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੨॥

੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਘਰਾ॥ ੧॥

ਸੇਵਕ ਸੇਵਕ ਰਹਿ ਸਭਿ ਤੇਰੀ ਜਿਨ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਆਇਆ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋ
 ਆਜਿ ਨਿਵਿਚਹੁ ਆਪ ਗਵਾਇਆ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦ
 ਦਿਸਹਾਇਆ॥ ੧॥ ਮੇਰਾ ਰਾਕੁਰ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ॥ ਏਕੈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਤੂ ਕੇ
 ਵਲ ਆਪਿ ਮਗਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਗਤਿ ਰਹੀ ਤਿਨੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸਬਦੇ ਹਮ ਉ
 ਮੈ ਮਾਰੇ॥ ਗਿਰਹੀ ਮਹਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਦਾਸੀ ਗਿਆਨ ਤੇ ਤੁਝੀ ਚਾਹੀ॥ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਉਰਧਾਰੀ॥ ੨॥ ਇਕ ਮਨੁ ਆਦਹ ਦਿਸਦ
 ਵਧਾ ਦੁਜੈ ਕੁਇ ਖੁਆਇਆ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਗਧ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੇ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ
 ਗਵਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਦੁਤਾਨ ਉਪਾਏ ਹਉ ਮੈ ਮੇਰੁ ਕੁਇਆ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸਾ
 ਚੇ ਸਾਚਾ ਕਮਾਵਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਚੇ ਸਾਚੁ ਰਖਿ
 ਆਉਰਧਾਰੀ॥ ਨਾਨਕੁ ਨਾਦੁ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਈਏ ਗਾਗ ਸਿਰਮਾਰੀ॥ ੪॥ ੧॥
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ॥ ੨॥ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਭਗਤ ਨ ਕਉ ਦੀਆਨਾ ਉਹਰਿ ਪਨ ਸਚੁ ਸੇ
 ਈ॥ ਅਖੁ ਦੁਨਾਮੁ ਪਨ ਕਉ ਨਿਖੁ ਦੈ ਨਾਹੀ ਕਿਨ ਨਹੀ ਮਤਿ ਹੋਇ॥ ਨਾਮੁ ਪਨ ਮੁਖ ਉਜਲੇ
 ਹੋਇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸੇਇ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ॥ ਬਿ
 ਨੁਸਬਦੈ ਜਗੁ ਕੁਲ ਦਾ ਛਿਰ ਦਾ ਦਰਗਾਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਸੇ ਦੇਹੀ ਭੇਦ
 ਕ੍ਰਿਪੈ ਚ ਚੇਰੇ ਵਸੈ ਰਿਕਾ ਮੁਕੁ ਪੁਲੇ ਕੁ ਮੇਰਾ ਅਹੀ ਕਾਰਾ॥ ਐਮ੍ਹਿ ਤੁਲੁ ਦਹਿ ਮਨ ਮੁਖ ਨਹੀ ਬੁਝ
 ਹਿਕੋਇ ਨ ਸੁਣੇ ਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਐਧਾ ਜਗਤੁ ਐਧਵੇਰ ਤਾਰਾ ਬਾਝੁ ਗੁਰ ਗੁਬਾਰਾ॥ ੨॥ ਹਉ ਮੈ
 ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵਿਗੁਤੇ ਕਿਹੁ ਚਲੈ ਨ ਚਲਦਿ ਆਨਾ ਲਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਨਾਮੁ ਪਿਆ
 ਵੈ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ॥ ਸਤੀ ਬਾਨੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨ ਦਰੀ ਨ ਦਰਿ ਨਿਗਲਿ॥
 ੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨ ਸਦਾ ਪਾਇ ਚਾਨਣੁ ਅਮਰੁ ਸਿਰਿ ਬਾਦਿ ਸਾਹਾ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭੁ
 ਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਸਚਲਾਹਾ॥ ਨਾਨਕੁ ਰਾਮੁ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਸਬਦਿ ਰਤੇ

ਹਰਿਖਾਨਾ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ॥ ੩ ॥ ਦਸ ਨਿਰਾਕਾਰੈ ਤ੍ਰਿਪਾਦੈ ਵਿਚੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ
 ॥ ਭੁਗਤਾ ਕਾਰਜੁ ਹਰਿ ਅਨੰਦ ਹੈ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ॥ ਸਬਦਿ ਰੇਤ ਸਦਾ ਇਕ ਰੰਗੀ ਹਰਿ
 ਸਿਉ ਰਹੇ ਸਮਾਈ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਚੀ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ॥ ਆਪਣਿ ਆਦਾਸ ਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਪਿਆ
 ਰੇ ਗਾਧੁ ਪੈ ਜਹ ਮਾਰੀ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਸਦਾ ਹਉ ਜੀਵਾ ਗੁਰਮਤੀ ਭੁਭਿਭਾਗਾ॥
 ॥ ਸੇਰਾ ਪੂਰੁ ਸਾਚਾ ਅਤਿ ਸੁਆਤਿ ਸੁਆਲਿ ਉਗਰ ਸੇਵਿ ਆਤਿ ਤੁਲਾਗਾ॥ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸਦੀਸ
 ਚ ਬਾਣੀ ਸੋ ਜਿਨੁ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ॥ ੨ ॥ ਮਹਾਰੀ ਭੀਰ ਸਦੁ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਤ ਨ ਪਾਇ
 ਆ॥ ਪ੍ਰੇਰ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕੀ ਨੀਅਤਿ ਤੁਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਾਇ ਆ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਅੰ
 ਤੁਰਿ ਵਿਚੁ ਹੁਰੁ ਮੁਚੁ ਕਾਇ ਆ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਸਦਾ ਪੈਥ ਬਿਖੜਾ ਕੇ ਪਾਇ ਗੁਰੁ ਵੀਚ
 ਰਾ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਰੰਗਿ ਗਤਾ ਸਬਦੇ ਮਾਤਾ ਹਉ ਮੇਤ ਜੇਵਿ ਕਾਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤਾਇ ਕਰੰਗੀ ਸ
 ਬਦਿ ਸਵਾਰਨੁ ਗਾਗਾ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਧੈ ਨੇ ਸਦਾ ਸਾ
 ਲਾਹੀ ਪਿਆਰੇ ਲਿਖ ਰੁਪੁ ਟਿਅਤਿ ਰਿਹੈ ਸਾਸਾ॥ ਇਕ ਪਲ ਬਿਨੁ ਦਿਸ ਰਹਿ ਤੁਸੁ ਆਜਾਨ ਉ
 ਬਰ ਸਪਸਾਚਾ॥ ਹਮ ਮੁਝ ਮਗਧ ਸਦਾ ਸੇਕਾਈ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜੀ
 ਉਤੁ ਮਆਧੇ ਦੇਹੁ ਬੁਝਾਈ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਵਿਦਹੁ ਵਾਰਿ ਆਸਦੁ ਹੀ ਤੇਰੇ ਨਾਮਿ ਵਿਦਹੁ ਵਾਸਿ
 ਆ॥ ਬਲਿ ਜਾਈ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਮ ਸਬਦਿ ਮੁਏ ਸਬਦਿ ਮਾਰਿ ਜੀਵ ਲੇ ਕੁਈ ਸਬਦੇ
 ਹੀ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈ॥ ਸਬਦੇ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋ ਆਹਰਿ ਵਸਿ ਆਮਨਿ ਆਈ॥ ਸਬਦੁ ਗ
 ਰਦਾਤਾ ਜਿ ਤੁਮੁ ਗਤਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਿ ਆਸਮਾਈ॥ ੨ ॥ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਨਹਿ ਸੇ ਅੰਨੇ ਬੋ
 ਲੇ ਸੇ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸਿਸਾਰਾ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਪਾਇ ਆਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ਆਮਰਿ ਜੀਮਹਿ
 ਵਾਰੇ ਵਾਗਾ॥ ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ਮਨੁ ਮਖਮੁ ਗਧ ਗਵਾਗਾ॥ ੩ ॥ ਆ
 ਪੇ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਮਾਰਗਿ ਲਾਏ ਕੁਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਜੇ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿ ਆਸ ਕੇ ਇਨੁ ਮੇ
 ਏ ਕੁਈ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁਹੇਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸਿ ਆਮਨੁ ਅੰਤਰਿ ਕੁਈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਨਾ ਕੇ
 ਈ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੁਗਤਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵਹਿ ਅਨ

ਦਿਨਨਾਮੁਵਖਾਨੇ। ਭੁਗਤਾਕੀਸਾਰਕਰਹਿਆਪਿਰਾਖਹਿਜੇਤੈਰੈਮਨਿਭੂਨੇ। ਤੁਗਣਦ
 ਤਾਸਬਦਿਪਦੁਤਾ। ਗਨਕਹਿਗਣੀਸਮਾਣੇ॥ ੧॥ ਮਨਿਤੇਰਹਰਿਜੀਸਦਾਸਮਾਲਿ। ਐ
 ਤਕਾਲਿਤੇਗਬਲੀਹੋਵੈਸਦਾਨਿਬਹੋਤੈਰੈਨਾਲਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁਸਦਚਉਕੜੀਸ
 ਦਾਕੁੜਕਮਾਵਹਿਮਨਮਖਿਨਾਬਧਿਹਿਬੀਚਾਰੇ॥ ਨਿਦਾਦੁਸਦੀਤੇਕਿਨਛਲਪਾਇਆਹ
 ਰਨਾਖਸਨਖਹਿਬਿਦਾਰੇ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਜਨੁਸਦਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਹਰਿਜੀਉਲੰਏਉਬਾ
 ਰੇ॥ ੨॥ ਆਪਸਕਉਬਹੁਕੁਲਾਕਰਿਜਾਨਹਿਮਨਮਖਿਮਤਿਨਕਾਈ॥ ਸਾਧੁਜਨਕੀਨਿ
 ਦਾਵਿਆਏਜਾਸਨਿਜਨਮੁਗਵਾਈ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਕੋਦੇਤੇਹਿਅੰਤਿਗਏਪਦੁਤਾਈ॥
 ੩॥ ਸਭਲਜਨਮਭੁਗਤਾਕਾਕੀਤਾਗੁਰਸੇਵਾਆਪਿਲਾਏ॥ ਸਬਦੇਗਤੇਸਹਜੇਮਾਤੇ
 ਅਨਦਿਨਹੋਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ ਨਾਨਕਦਾਸੁਕਹੈਬੇਨਤੀਹਉਲਾਗਾਤਿਨਕੋਪਾਏ॥ ੪॥
 ੫॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਸੇਸਿਖੁਸਖਾਬੰਧੁਪੁਹੈਭਾਈਜਿਗੁਰਕੋਭੂਨੇਦਿਓਆ
 ਵੈ॥ ਅਪਣੈਭੂਨੇਜੇਚਲੈਭਾਈਵਿਛੁੜਿਏਦਾਖਾਵੈ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੁਖਕੋਦਨਪਾਵੈ
 ਭਾਈਛਿਰਿਛਿਰਿਪਦੋਤਾਵੈ॥ ੧॥ ਹਰਿਕੇਦਾਸਸੋਹਕੀਭਾਈ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੋਕਿਲ
 ਬਿਖਕਾਏਆਪੋਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਹੁਕਦੇਬਸਭੁਜੀਅਕੋਬੰਧਨਭਾਈ
 ਕੁਰਮਿਕੁਲਸੇਸਾਗਾ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਬੰਧਨਦੁਹਿਨਾਹੀਗੁਰਮੁਖਿਮੋਖਦੁਆਗਾ॥ ਕਰਮਕ
 ਰਹਿਗੁਰਸੁਖਦੁਨਪਦੁਨਹਿਮਰਿਜਨਮਹਿਵਰੇਵਾਰਾ॥ ੨॥ ਹਉਮੈਗਜਗਪਲਚਿਰ
 ਹਿਆਭਾਈਕੋਇਨਕਿਸਾਹੀਕੋਗਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਹਲੁਪਾਇਨਿਗੁਣਗਾਵਨਿਨਿਜਪ੍ਰਰਿ
 ਹੋਇਬੋਸੇਗਾ॥ ਐਬੋਬੋਏਸੁਆਪਪਦੁਨੈਹਰਿਪੁਭੂਹੋਤਿਸਕੋਗਾ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਸਦ
 ਦਇਆਲਹੈਭਾਈਵਿਦੁਭਾਗਾਕਿਆਪਾਈਐ॥ ਏਕਨਦੋਰਿਕਰਿਵੈਖੈਸਭੁਉਪਰਿਜੇ
 ਗਭਾਉਤੇਗਛਲਪਾਈਐ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਮਨਅੰਤਰਿਵਿਚਹੁਆਪਗਵਾਈਐ॥ ੪
 ॥ ੬॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਚਉਤ੍ਰੇ॥ ਸਦੀਭੁਗਤਿਸਤਿਗੁਰਤੇਹੋਵੈਸਦੀਹਿਰੈ
 ਬਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਸਦਾਸੁਖਪਾਏਹਉਮੈਸਬਦਿਸਮਾਣੀ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਸਾਚੇਭੁਗਤਿ

वि
म
कुटी
सुध
कतमे
दृगि
मह
रुध
योज
इतच
४ ॥
रवे
विव
मा १
वमु
दीह
मा
पा
ने

ਗੁਣਗਾਇ॥ ੧॥ ਰਗਾਉ॥ ਨਾਮੋ ਤੇ ਸਚਿ ਉਪਜੈ ਕੁਈ ਨਾਇ ਵਿਸਰਿ ਐ ਮਰਿ ਜਾਇ॥ ਅਗਿ
 ਆਨੀ ਜਗਤੁ ਐ ਪ੍ਰਭੁ ਕੁਈ ਸੁਤੀ ਗਏ ਮੁਹਾਇ॥ ੨॥ ਗੁਰਮਖਿ ਜਾਗੇ ਸੇਉ ਬੇਰ ਕੁਈ ਭੁਵ
 ਜਲੁ ਰਿਉ ਤਾਰਿ॥ ਜਗਮਹਿ ਲਾਗਹਿ ਨਾਮੁ ਕੁਈ ਹਿਰਦੈ ਰਖਿ ਆਉਰਧਾਰਿ॥ ੩॥
 ਗੁਰਸਰਨਾਈ ਉਬਰੇ ਕੁਈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਬੇੜਾ ਨਾਉ ਤੁਲ
 ਹੁਕਾ ਕੁਈ ਜਿ ਤੁਲਗਿ ਪਾਰਿ ਜਨ ਪਾਇ॥ ੪॥ ੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਜਗਿ ਐ ਤਰਿ ਹੋਰ ਬੇਨਾਹੀ॥ ਹਉ ਮੈ ਜਗਤੁ ਦਿਖੈ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪਿ ਆਮ
 ਰਿਜਨ ਮੈ ਰੋਵੈ ਪਾਹੀ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸੁਖ ਪਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਹਿ ਤਾਸੁ
 ਖੁਪਾਵਹਿ ਨਾਹਿ ਤਜਾਹਿ ਗਾਜਨ ਮੁਗਵਾਇ॥ ੧॥ ਰਗਾਉ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਪਾਤਕ ਹੁਕਰ
 ਮਕਮਾਵਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇ ਆ॥ ਸਿਧਿ ਆਤਰ ਪ੍ਰਣ ਕਰਹਿ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਬਿਨੁ
 ਬੁਝੈ ਦੁਖ ਪਾਇ ਆ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ਸੇਵੁ ਭੁਗੀ ਜਿ ਸਨੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਹਰਿ
 ਰਸ ਪੀਜਨ ਸਦਾ ਤਿਖਤਾ ਸੇਵਿ ਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ॥ ੩॥ ਇਹ ਜਗੁ ਐ ਪਾਸ ਕੁ ਐ ਪੁਕਮ
 ਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਗਨੁ ਪਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐ ਤ ਅਖੀਵੈ ਖੈ ਪਰੇ ਐ ਦਰਿ ਸਚੁ ਪਾ
 ਏ॥ ੪॥ ੧੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ਬਹੁ ਤਾ ਦੁਖ ਲਾਗਾ
 ਜਗੁ ਚਾਰੇ ਕੁਰਮਾਈ॥ ਹਮਦੀਨ ਤੁਮ ਜਗੁ ਜਗੁ ਦਾ ਤੇ ਸਬਦੇ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ॥ ੧॥ ਹਰਿ
 ਨੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਪਿਓਗੇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾ ਤੁਮੇ ਲਿਮਿਲਾਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਆ
 ਪਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਗਾਉ॥ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਦੁਖਿ ਦਾਸਹ ਜਿਸ ਮਾਨੀ ਪਾਇ ਆਨਮ ਆਪਾਰਾ॥
 ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋ ਆਕਿ ਲਬਿਖ ਕਾਦਨਹਾਰਾ॥ ੨॥ ਸਬਦਿ ਮਰਹੁ ਭਿ
 ਬਿ ਜੀਵਹੁ ਸਦਹੀ ਤਾਭਿ ਰਿਮਰਣ ਨਹੋਈ॥ ਐਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਸਦਾ ਮਨਿ ਮੀਚਾ ਸਬਦੇ ਪਾਵੈ
 ਕੇਈ॥ ੩॥ ਦਾਤੇ ਦਾਤਿ ਰਖੀ ਹਰਿ ਆਪਰੇ ਜਿ ਸਭਾ ਵੈ ਤਿ ਸਦੇਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ
 ਸੁਖ ਪਾਇ ਆਦਰਗ ਹਜਾਧਹਿ ਸੇਵੀ॥ ੪॥ ੧੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਸੇਵੈ ਤਾਸਹ ਜਿ ਪੁਨਿ ਉਪਜੈ ਗਤਿ ਮਤਿ ਸਦਹੀ ਪਾਏ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵ

ਸਿਆਨਐਨਾਮਿਸਮਾਏ॥ ੧॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸਤੁਜਗਬਉਗਨਾ॥ ਮਨਮੁਖਿ
 ਐਧਾਸਬਦੁਨਜਾਏ॥ ਏਤੁਰਮਿਭੁਲਾਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਤ੍ਰਿਗੁਣਮਾਇਆਰੁਮਿਭੁ
 ਲਾਇਆਬਿਧਨਕਮਾਏ॥ ਜਮਦਮਰਦਸਿਰਿਉਪਰਿਭੁਉਗਰਭੁਜੇਨਿਦੁਪਾਏ॥ ੨॥
 ਤ੍ਰਿਗੁਣਵਰਤਹਿਸਗਲਸੀਸਾਰਾਹਉਮੈਵਿਉਪਤਿਖੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਚਉਥਾਪ
 ਦੁਠੀਠੈਰਾਮਨਾਮਿਸੁਖਹੋਈ॥ ੩॥ ਤ੍ਰਿਗੁਣਸਭਿਤੇਰੇਤੁਆਪੇਕਰਤਾਜੇਤੁਕਰਹਿਸੁਹੋਈ
 ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਗਾਮਿਸਤਾਰਾਸਬਦਹਉਮੈਖੋਈ॥ ੪॥ ੧੨॥ ੨੪॥ ੨॥
 ॥ ॥

ਸੇਰਰਿਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਘਰਾ॥ ੧॥ ੧੩ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਆਪਿਅਪਾਰਾ॥ ਵਨੁਜਾਗਜਗੁਆਪਿਹੈਪਿਆ
 ਰਾਆਪੇਸਾਚਾਸਾਰਾ॥ ਆਪੇਵਦੁਨੁਪਾਰੀਆਪਿਆਰਾਆਪੇਸਚੁਦੇਸਾਹ॥ ਜਪਿ
 ਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮਸਲਾਇ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪਾਈਐਪਿਆਰਾਅੰਮ੍ਰਿਤਅਗਮਅ
 ਥਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਆਪੇਨਨਿਸਭਿਦੇਖਦਾਪਿਆਰਾਮੁਖਿਬੋਲੀਆਪਿਮੁਹੀਹੁਪ
 ਆਪੇਉਤ੍ਰਿਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪਿਵਿਖਾਲੇਗਾਹ॥ ਆਪੇਹੀਸਚੁਆਪਿਹੈਪਿਆਰਾ
 ਪੇਵੈਪਰਦਾਹ॥ ੨॥ ਆਪੇਆਪਿਉਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਸਿਰਿਆਪੇਧੰਧੈਲਾਹ॥ ਆਪਿਕ
 ਰਾਇਸਾਖਤੀਪਿਆਰਾਆਪਿਮੋਰਮਰਿਜਾਹ॥ ਆਪੇਪਤਦੁਪਾਤਈਪਿਆਰਾਆਪੇਪਾਰਿਲੇ
 ਪਾਹ॥ ੩॥ ਆਪੇਸਾਗਹੈਹਿਥਾਪਿਆਰਾਗਰਬੈਵਦੁਆਪਿਚਲਾਹ॥ ਆਪੇਹੀਚੜ੍ਹਿਲੇ
 ਪਦਾਪਿਆਰਾਕਰਿਚੇਜੈਵੈਪਾਤਿਸਾਹ॥ ਆਪੇਆਪਿਦਇਆਲਹੈਪਿਆਰਾਜਨਨਾਨ
 ਕਬਖਸਿਮਿਲਾਹ॥ ੪॥ ੧॥ ਸੇਰਰਿਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਆਪੇਅੰਤੁਜੇਜੇਰਜੇਸੇਤਜੁਓ
 ਤੁਭੁਜਆਪੇਖੰਡਆਪੇਸਚੁਲੇਇ॥ ਆਪੇਸੁਤਆਪੇਬਹੁਮੁਈਆਕਰਿਸਕਤੀਜਗਤਖਰੇ
 ਇ॥ ਆਪੇਹੀਸੁਤਾਧਾਤਹੈਪਿਆਰਾਸੁਤੁਖਿਚੇਚੁਹਿਦੇਰੀਹੋਇ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਮੇਹਰਿਬਿ
 ਨੁਅਵਰਨਕੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਪਿਆਰਾਕਰਿਦਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤਮੁਖਿ

ਏਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਪੇ ਜਲ ਬਲਿ ਸਭੁ ਤੁਹੈ ਪਿਆਰਾ ਪੂਰੁ ਆਪੇ ਕਰੇ ਸੋਹੈਇ॥ ਸਭੁ ਨਾ
 ਸਿਰੁ ਸੁਮਾਹਿਦਾ ਪਿਆਰਾ ਦੁਜਾ ਅਵਰ ਨ ਕੋਇ॥ ਆਪੇ ਖੋਲਿ ਖੋਲਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆ
 ਪੇ ਕਰੇ ਸੋਹੈਇ॥ ੨॥ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਨਿਰਮਲਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ॥ ਆਪੇ ਕੀਮ
 ਤਿ ਪਇਆ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਕਰੇ ਸੋਹੈਇ॥ ਆਪੇ ਅਲਖ ਨ ਲਖੀ ਐ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਲਖ
 ਹੈ ਸੋਇ॥ ੩॥ ਆਪੇ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਤਿਸੁ ਜੇ ਵਡੁ ਅਵਰ ਨ ਕੋਇ॥ ਸਭੁ ਘਟ ਅ
 ਪੇਰੇ ਗਹੈ ਪਿਆਰਾ ਵਿਚਿ ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਸਭੁ ਸੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਪਤ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰਾ ਗੁ
 ਰਮੁ ਖਿਪੁ ਗਵਹੈਇ॥ ੪॥ ੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਆਪੇ ਹੀ ਸਭੁ ਅਪਿ ਹੋ ਪਿਆਰਾ
 ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਐ॥ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਦਾ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਚੋਲੇ ਦੇਖੈ ਪੂਰੁ ਆਪੇ॥ ਆਪੇ
 ਵਣਿ ਤਿਓ ਸਭੁ ਤੁਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਐ॥ ੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਰਿਰ ਸਿਧੂ
 ਐ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਹਾਰਸਮੀ ਦਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚਖਿ ਜਾਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਪੇ ਤੀਰ
 ਥੁ ਤੁਲਹੁ ਜਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਤਰੈ ਪੂਰੁ ਆਪੇ॥ ਅਪਿ ਜਾਲੁ ਦੁਤਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਸਭੁ
 ਗੁਮ ਢਲੀ ਹਰਿ ਆਪੇ॥ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਨ ਭੁਲਈ ਪਿਆਰਾ ਅਵਰ ਨ ਦੁਜਾ ਜਾਐ॥ ੨॥
 ਆਪੇ ਸਿੰਘੀ ਨਾਦੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਪੁਨਿ ਆਪਿ ਵਜਾਏ ਆਪੇ॥ ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਪੁਰਖ ਹੈ ਪਿਆ
 ਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਤਪਤਾਐ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਿ ਹੋ ਚਲਾਉ ਪਦੇ ਸੁਕਰੈ ਪੂਰੁ ਆਪੇ॥ ੩॥
 ਆਪੇ ਨਾਉ ਜਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਜੁਪ ਜਾਐ॥ ਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਆਪਿ ਹੋ ਪਿਆਰਾ
 ਆਪੇ ਹੀ ਰਸ ਆਪੇ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਲਾਹਦਾ ਪਿਆਰਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸ ਪ੍ਰਾਪੇ॥
 ੪॥ ੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਆਪੇ ਕੰਡਾ ਆਪਿ ਤਰਾਜੀ ਪੂਰਿ ਆਪੇ ਤੋਲਿ ਤੋਲਾ
 ਇਆ॥ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਣ ਜਾਰਾ ਆਪੇ ਵਣ ਜੁਗਾਇਆ॥ ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਸਾਜੀ ਅ
 ਨੁਪਿ ਆਰੇ ਪਿਛੁ ਵੇਕਰੁ ਜਗਇਆ॥ ੧॥ ਸੋਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਿਆਇ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਕੁਰਪੁਰੈ ਮੀਚਾਲਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਆ
 ਪਿ ਜਲੁ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ॥ ਆਪੇ ਹੁਕਮਿ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰਾ ਜਲੁ ਮਾਟੀ ਬੀਧਿ

ਰਖਇਆ। ਆਪੇਰੀਭਉਪਾਇਦਾਧਿਆਰਾਬਨਿਬਕਰੀਸੀਹੁੰਦੁਇਆ॥ ੨॥ ਆ
 ਪੇਕਾਸਦੁਆਧਿਹਰਿਧਿਆਰਾਵਿਚਿਕਾਸਦੁਅਗਨਿਰਧਾਇਆ। ਆਪੇਰੀਆਧਿਦੁਰ
 ਤਾਧਿਆਰਾਭਉਅਗਨਿਨਸਕੈਜਲਾਇਆ। ਆਪੇਮਾਰਿਜੀਵਾਇਦਾਧਿਆਰਾਸਾਹਲੈ
 ਦੇਸਕੁਲਵਾਇਆ॥ ੩॥ ਆਪੇਤਾਣਦੀਬਾਨੁਹੋਧਿਆਰਾਆਪੇਕੌਰਲਾਇਆ। ਜਿਉਆ
 ਧਿਚਲਾਇਤਿਉਚਲੀਐਧਿਆਰਾਜਿਉਹਰਿਪ੍ਰਕੁਮੋਰਕੁਇਆ। ਆਪੇਜੀਤੀਜੀਤਹੋਧਿਆ
 ਗਜਨਨਾਨਕਵਜਰਿਵਜਾਇਆ॥ ੪॥ ੪॥ ਸੋਰਰਿਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਆਪੇਸਿਸ
 ਦਿਉਪਾਇਦਾਧਿਆਰਾਕਰਿਸੁਰਜੁਚੰਦੁਚਾਨਾਣੁ। ਆਧਿਨਿਤਾਇਆਤਾਣੁਹੋਧਿ
 ਆਰਾਆਧਿਨਿਮਾਇਆਮਾਣੁ। ਆਧਿਦਇਆਕਰਿਰਖਦਾਧਿਆਰਾਆਪੇਸੁਖਤੁ
 ਸਜਾਣੁ॥ ੧॥ ਸੋਰੇਮਨਜਧਿਰਾਮੁਨਾਮੁਨੀਸਾਣੁ। ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਧਿਆਇਤੁਹ
 ਰਿਹਰਿਬਹੁਚਿਨਆਵੁਣੁਜਾਣੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਪੇਰੀਗਣਵਰਤਦਾਧਿਆਰਾ
 ਆਪੇਰੀਪਰਵਾਣੁ। ਆਪੇਬਖਸਕਗਾਇਦਾਧਿਆਰਾਆਪੇਸਤਨੀਸਾਣੁ। ਆਪੇਹਰਮਿਦ
 ਰਤਦਾਧਿਆਰਾਆਪੇਰੀਠਗਮਾਣੁ॥ ੨॥ ਆਪੇਭਗਤਿਭੰਡਾਰਹੋਧਿਆਰਾਆਪੇਦੈਵਦ
 ਣੁ। ਆਪੇਸੇਵਕਗਾਇਦਾਧਿਆਰਾਆਧਿਦਿਵਾਵੈਮਾਣੁ। ਆਪੇਤਾਣੀਲਾਇਦਾਧਿਆ
 ਰਾਆਪੇਗਣੀਨਿਧਾਣੁ॥ ੩॥ ਆਪੇਵਡਾਆਪੇਧਿਹੋਧਿਆਰਾਆਪੇਰੀਪਰਧਾਣੁ। ਆਪੇਕੀਮ
 ਮੁਤਿਪਾਇਦਾਧਿਆਰਾਆਪੇਤੁਲਪਰਵਾਣੁ। ਆਪੇਤੁਲਤੁਲਾਇਦਾਧਿਆਰਾਜਨਨਾਨ
 ਕਸਦਕੁਰਬਾਣੁ॥ ੪॥ ੪॥ ਸੋਰਰਿਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਆਪੇਸੇਵਾਲਾਇਦਾਧਿਆਰਾ
 ਆਪੇਭਗਤਭਿਮਾਹਾ। ਆਪੇਗਣਗਾਵਾਇਦਾਧਿਆਰਾਆਪੇਸਬਦਿਸਮਾਰਾ। ਆਪੇ
 ਲਖਨਿਅਧਿਲਿਖਾਰੀਆਪੇਲੇਖਲਿਖਾਹਾ॥ ੧॥ ਸੋਰੇਮਨਿਜਧਿਰਾਮੁਨਾਮੁਤਿਮਾਹਾ
 ॥ ਅਨਦਿਨਅਨਦੁਹੋਵੈਵਡਭਾਰੀਲੇਗੁਰਪ੍ਰੇਰਹਰਿਲਾਹਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਪੇਗੋਪੀ
 ਕਾਨੁਹੋਧਿਆਰਾਬਾਨਿਆਪੇਰਾਉਚਗਾਹਾ। ਆਪੇਸਾਵਲੁਸੁੰਦਰਾਧਿਆਰਾਆਪੇਵੈਸੁ
 ਵਜਾਹਾ। ਕਵਲੀਆਪੀਆਧਿਮਰਾਇਦਾਕਰਿਵੈਐਆਧਿਚੁਜਾਹਾ॥ ੨॥ ਆਧਿਅ

ਖੜਪਾਇਦਾਪਿਆਗਕਰਿਦੈ ਐਆਪਿਚੋਜਾਗਾ। ਕਰਿਬਾਲ ਕਿਰਪਿਉਪਾਇਦਾਪਿਆਗ
 ਏਤੁਰਕੇਸੁਕੇਸੁਮਾਗਾਗਾ। ਆਪੇਹੀਬਲਿਆਪਿਹੋਪਿਆਗਬਲੁਕੈਨੇਮੁਰਖਮੁਗਧਾਗਾ॥
 ੨॥ ਸਭੁਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਦਾਪਿਆਗਵਸਿਆਪੇਜਗਤਿਹਥਾਗਾਗਲਿਜੇਵਨੀ
 ਆਪੇਪਾਇਦਾਪਿਆਗਜਿਉਪੁਰੁਕਿੰਚੋਤਿਉਜਾਗਾ। ਜਗਰਥੈਸੇਪਦਸੀਪਿਆਰੇਜਪਿ
 ਨਾਨਕਰੁਗਤਿਸਾਮਾਗਾ॥ ੪॥ ੬॥ ਸੋਰਰਿਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਦੁਤਕੇ॥ ॥ ਅਨਿਕਜਨ
 ਮਦਿਛੁਨੇਦੁਖਪਾਇਆਮਨਮੁਖਿਕਰਮਕਰੇਅਹਿਕਾਰੀ॥ ਸਾਧੁਪਰਸਤਹੀਪੁਰੁਪਾਇ
 ਆਗੇਬਿਦਸਰਨਿਤੁਮਾਰੀ॥ ੧॥ ਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਅਤਿਪਿਆਰੀ॥ ਜਬਸਤਸੇ
 ਗਰੁਏਸਾਧੁਜਨਹਿਰਦੈਮਿਲਿਆਸੀਤਿਮਾਰੀ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਤਿਹਿਰਦੈਗਪਤੁਦੁ
 ਸਹਿਦਿਨੁਗਤੀਤੇਗਰੁਉਨਬੁਝਹਿਗਵਾਰੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਪਰਖਮਿਲਿਆਪੁਰੁਪੁਗਦਿ
 ਆਗਣਗਾਵੈਗੁਣਦੀਦਾਰੀ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪੁਰਾਸੁਕੁਇਆਸੀਤਿਆਈਦੁਰਮਤਿ
 ਬਧਿਨਿਦਾਰੀ॥ ਆਮਬ੍ਰਹਮਚੀਨਿਸੁਖਪਾਇਆਸਤਸੰਗਤਿਪੁਰਖਤੁਮਾਰੀ॥ ੩॥ ਏ
 ਰਥੈਪੁਰਖਮਿਲਿਆਗੁਰੁਪਾਇਆਜਿਨਕਉਕਿਰਪਾਛੁਈਤੁਮਾਰੀ॥ ਨਾਨਕਅਤੁਲੁ
 ਸਹਜਸਖਪਾਇਆਅਨਦਿਨੁਜਾਗਤੁਰਹੈਬਨਦਾਰੀ॥ ੪॥ ੭॥ ਸੋਰਰਿਮਹਲਾ॥
 ੪॥ ਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਅੰਤਰੁਮਨਬੇਦਿਆਹਰਿਬਿਨੁਰਹਣਨਜਾਈ॥ ਜਿਉਮਛੁ
 ਲੀਬਿਨੁਨੀਰੋਬਿਨੈਸੈਤਿਉਨਾਮੋਬਿਨੁਮਰਿਜਾਈ॥ ੪॥ ਮੇਰੇਪੁਰੁਕਿਰਪਾਜਲਦੈਵ
 ਹੁਰਿਨਾਈ॥ ਹਉਅੰਤਰਿਨਾਮੁਮੰਗਾਦਿਨੁਗਤੀਨਾਮੇਹੀਸੀਤਿਖਾਈ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥
 ਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿਕੁਜਲੁਬਿਨੁਬਿਲਲਾਵੈਬਿਨੁਜਲੁਪਿਅਸਨਜਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਲੁਪਾ
 ਵੈਸੁਖਸਹਜੇਹਰਿਅੰਗੁਇਸਭਾਈ॥ ੨॥ ਮਨਮੁਖਿਕੁਖੇਦਹਦਿਸੰਡੇਲਹਿਬਿਨਨਾ
 ਵੈਦੁਖਪਾਈ॥ ਜਨਮਿਮੇਰੇਛਿਰਿਜੋਨੀਆਵੈਦਰਗਹੈਮਿਲੈਸਜਾਈ॥ ੩॥ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਕਰਹਿਤਹਰਿਗਣਗਾਵਹਰਿਰਸੁਅੰਤਰਿਪਾਈ॥ ਨਾਨਨਦੀਨਦਇਆਲੁਕੁਏਹੈ
 ਤ੍ਰਿਸਨਾਸਬਦਿਬਧਾਈ॥ ੪॥ ੮॥ ਸੋਰਰਿਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਧੰਦਪਦਾ॥ ॥

ਅਰੁਚਰੈ ਤਾਸਿ ਧਿਹੇਈ ਸਿਧੀ ਤੇ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥ ਪ੍ਰਮਕੇ ਸਰਲ ਗੋਤ ਨਭੀ ਤਰਿਤਾ ਕੁਮਕ
 ਟਿਆ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਅਪਨੇ ਨਨ ਕਉ ਦੇਹਿ ਦ੍ਰਿਸਤਿ ਆਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਗਮੇ ਨਾਮੁ
 ਪਰਗਾਸੁ ਹੁਸਦਾਰ ਹੁਸਰਨਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਸਿਸਾਰੁ ਸਕੁ ਆਵੁ ਜਾਣਾ
 ਮਣਮੁਖ ਦੇਤਿ ਆਜਾਣਾ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰਮੇਲੁ ਹੁਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਾ
 ਮਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸੁ ਕੀ ਵਖਸੇਈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ਜਿਸੇ ਦੇਇ ਸੁਖਾਇ ॥ ਵਸਤੁ ਅਨੁਪ ਅਤਿ
 ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਪੁਰਾ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨਿ ਦੇਹੁ ਚਾਈ ਸੇਈ ਜਾਣੈ ਗੋਬਿ
 ਂਦੀ ਮਿਰਿਆਈ ॥ ਰਤਨੁ ਲਕਾਇ ਆਲੋਕਨਾਹਿ ਜਿ ਕੇ ਰਖੈ ਲਗਾਈ ॥ ੪ ॥ ਸਕੁ ਕਿਦੁ ਤੇ
 ਗਤੁ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ ਤੁਸਕੁ ਨਾ ਕਾਪੁ ਕੁਸੇਈ ॥ ਜਿਸੇ ਦੇਹਾਤਿ ਕਰਹਿ ਸੇ ਪਾਏ ਜਨਨਾਨਕ ਅ
 ਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੩੩ ॥

ਸੇਰ ਰਿਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਅਗ ॥ ੧ ॥ ਚਉਪਦੈ ॥ ਤਿਤ ਕੋ ॥ ੧ ॥ ਤਿਸਤਿ ਗਰਪੁ ਸਾਇ ॥
 ਕਿਸੁ ਹਉ ਜਾਦੀ ਕਿਸੁ ਆਗਾ ਪੀਜਾ ਸਕੁ ਕੋ ਕੀਤਾ ਹੋ ਸੀ ॥ ਜਿਨੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦ੍ਰਿਸਤਿ ਗੋਸੇ ਸੇਖਾਰ
 ਰਲ ਸੀ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਦੁਖੈ ਨੁਸਕਿ ਸੁਖ ਨਵਨਿਧੈ ਦੇ ਸੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇ
 ਗੀਤਾ ਤੀ ਗਾਜਾ ॥ ਮਾਨਸ ਬਪੁ ਲਾਕਿ ਅਸਾਲਾਹੀ ਕਿਆ ਤਿਸ ਕਾ ਮਹਤਾਜਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾ
 ਉ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪਿਆਇ ਆਸਕੁ ਕਿਦੁ ਤਿਸ ਕਾ ਤਿਸ ਕੀ ਭੁਖ ਗਵਾਈ ॥ ਐਸਾ ਪਨ ਦੀਆ
 ਸੁਖ ਦਾ ਤੇ ਨਿਖਦਿ ਨ ਕਬਹੂੰ ਜਾਈ ॥ ਅਨਦੁ ਭੁਇਆ ਸੁਖੈ ਸੰਹ ਜਿਸ ਮਾਨੇ ਸਤਿ ਗੁਰਮੇ
 ਲਿ ਮੇਲਾਈ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਆਗਾ ਪਿਅਨ ਦਿਨ ਨਾਮੁ ਦੁਖਾਈ ॥ ਚਉਪਦੈ
 ਸੁਸੁਣਿ ਸਾਧ ਸੇਤ ਨ ਕਾ ਸਕੁ ਚਰੀ ਕਾਇ ਜਮਾਨੀ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋ ਆਪੁ ਕੁਸੇਲਾ
 ਸੇਲਾ ਗੋਗਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ੩ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਉ ਦੁਖੈ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੀ ਤੁਸਹ ਬਜਾ ਆਵਇ ਆਲਾ
 ॥ ਸਕੁ ਕਿਦੁ ਤੇ ਗਤਾਵਰੈ ਤੇ ਕਿਆ ਹਮ ਬਾਲੰਗੁ ਪਾਸਾ ॥ ਗਾਖੈ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਤੁਮਰਾ ਜਿ
 ਉਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸੇਰ ਰਿਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਅਗ ॥ ੧ ॥ ਚਉਤ
 ਕੋ ॥ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦ ਸਲਾਹੀ ਐਕੁ ਏਅਨਿ ਤਨਿ ਹਿਰੈ ਧਾਰਾ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਦੁਸੈ

ਭਾਈਏਹਾਕਰਨੀਸਾਗ। ਜਿਤੁਤਨਿਨਾਮੁਨਉਪਜੈਭਾਈਸੇਤਨਹੋਏਦੁਰਗ। ਸਾਧਸੇ
 ਗਤਿਕਉਵਾਰਿਆਭਾਈਜਿਨੇਕੇਕਾਰਅਧਾਰ॥ ੧॥ ਸੇਈਸਚੁਅਗਧਨਾਭਾਈਜਿ
 ਸੇਤਸਚੁਕਿਛੁਧੇਇ। ਗੁਰਪ੍ਰੈਰਜਾਨਾਲਿਅਭਾਈਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰਨਕੋਇ॥ ੧॥ ਰ
 ਗੁਰਿ। ਨਾਮਾਵੇਹੁਨੇਪਚਿਮੇਭਾਈਗਣਤਨਜਾਇਗਣੀ॥ ਵਿਦੁਸਚੁਸੇਚਣਪਾਈ
 ਐਭਾਈਸਾਚਾਅਗਮਧਣੀ॥ ਆਵਣਜਾਣਨਚੁਕਈਭਾਈਧੁਰੀਦੁਨੀਮਣੀ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿਕੋਇਉਧਾਰਦਾਭਾਈਦੋਨਾਵੇਏਕਕਣੀ॥ ੨॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਸੇਧਿਆਭਾਈ
 ਵਿਦੁਸਤਿਗੁਰਗੁਰਮੁਨਜਾਇ॥ ਅਨਿਕਕਰਮਕਰਿਥਾਕਿਆਭਾਈਫਿਰਿਫਿਰਿਬਿਧ
 ਨਪਾਈ॥ ਚਾਰੇਕੁਡਾਂਸੇਧੀਆਭਾਈਵਿਦੁਸਤਿਗੁਰਨਾਹੀਜਾਇ॥ ਵਡਭਾਗੀਗੁਰ
 ਪਾਇਆਭਾਈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇ॥ ੩॥ ਸਚੁਸਚਾਹੈਨਿਰਮਲਾਭਾਈਨਿਰ
 ਮਲਸਾਚੇਸੇਇ॥ ਨਦਰਿਕੋਰੇਜਿਸਅਪਣੀਭਾਈਤਿਸੁਪਗਧਤਿਹੋਇ॥ ਕੋਟਿਮਧੇ
 ਜਨੁਪਾਈਐਭਾਈਵਿਰਲਾਕੋਈਕੋਇ॥ ਨਾਨਕਰਤਾਸਚਿਨਾਮਿਭਾਈਸੁਦਿਮ
 ਨਤਨਨਿਰਮਲਹੋਇ॥ ੪॥ ੨॥ ਸੋਰਰਿਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਦੁਤਕੇ॥ ਜਉਲਉਕੁ
 ਉਅਭਾਉਇਹੁਮਾਨੈਤਉਮਿਲਨਦੁਗਈ॥ ਆਨਆਪਨਾਕਰਤਬੀਚਾਰਾਤਉਲ
 ਉਬੀਚਬਿਖਾਈ॥ ੧॥ ਮਾਧਵਐਸੀਦੋਹਬਭਾਈ॥ ਸੇਵਉਸਾਧਗਹਉਉਦਚਰ
 ਨਾਨਹਬਿਸਰੈਮੁਹਤਚਸਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ॥ ਰੇਮਨਮਗਧਅਚੇਤਚੇਚਲਚਿਤ
 ਤਐਸੀਰਿਦੇਨਆਈ॥ ਧੂਨਪਤਿਆਗਿਆਨਤਰਫਿਅਉਰਫਿਉਸੀਗਿਬੈਗਈ॥ ੨॥
 ਸੋਗਨਬਿਆਪੈਆਪਨਥਾਪੈਸਾਧਸੇਗਤਿਬਾਧੈਪਾਈ॥ ਸਾਕਤਗਾਥਕਨਾਇਉਜਾਨ
 ਉਜੈਸੇਪਵਨਫੁਲਾਈ॥ ੩॥ ਕੋਇਪਗਧਿਅਭਾਉਉਇਹੁਮਨਕਾਣਾਕਛੁਨਜਾਈ॥
 ਜਨਨਾਨਕਦੀਨਸਰਨਿਆਇਉਪੂਰੁਸਕੁਲੇਖਾਰਖਉਹਉਭਾਈ॥ ੪॥ ੩॥ ਸੋਰਰਿਮ
 ਹਲਾ॥ ੫॥ ਪੁਤਕਲਕਲੇਕਗਿਹੋਬਿਨਿਤਾਮਾਇਆਸਨਬੈਦੇਹੀ॥ ਅੰਤਰੀਬਾਰਕੂਖ
 ਗਹੇਸੀਸਚੁਮਿਥਿਆਅਸੇਨਹੀ॥ ਰੇਨਰਕਾਹੇਪਪਰਹੁਦੇਹੀ॥ ਉਤ੍ਰਿਜਾਇਗੋਧਮਬਾਦਰੇ

ਇਕੁਤੁਜਹਗਮਸੋਨਹੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੀਨਿਸਿਧਿ ਆਕਰਿਦੇਹੀਕੀਨੀਜਲਕੁਕਰਤੁ
 ਸਮੇਹੀਹੋਇਅਮਰਗਿਹਮਹਿਬੈਰਾਕਰਦਕਰਦਬਿਸਰੇਹੀ॥ ੨॥ ਅਨਿਕਕੁਤਿਕ
 ਰਿਮਨੀਏਸਾਜੇਕਾਢੇਤਾਗਿਪਰੇਹੀ॥ ਤੁਦਿਜਾਇਗੇਸੁਤਬਾਧਰੇਠਿਰਿਪਾਢੈਪਢੁਏਯੀ
 ॥ ੧॥ ਜਿਨਿਤਮਸਿਰਜੇਸਿਰਜਸਦੁਰੈਤਿਸੁਖਿਆਵੁਹੈਰੇਨਹੀ॥ ਜਨਨਨਕਪੁਰੁ
 ਕਿਰਪਾਧਾਰੀਐਸਤਿਗੁਰਉਦਗਹੇਹੀ॥ ੪॥ ੪॥ ਸੇਰਰਿਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਰਪੁਰ
 ਕੇਦਿਓਵਡੁਕਾਗੀਮਨਹਿਰੁਇਆਪਰਗਾਸਾਕਿਇਨਪਹੁਚਨਹਾਗਾਦੁਜਾਅਪਦੇ
 ਸਾਹਿਬਕਾਰੁਰਵਾਸਾ॥ ੧॥ ਅਪਨੇਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਹਾਰੇ॥ ਆਗੈਸੁਖਪਾਢੈਸੁਖ
 ਸਹਜਾਘਰਿਅਨੇਦਹਮਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀਕਰਦੇਹਾਗਸੇਈਖਸ
 ਮੁਹਮਾਰਾ॥ ਨਿਰਕੁਉਕੁਦੇਗੁਰਚਰਣੀਲੋਗੇਇਕਰਾਮਨਾਮਆਧਾਰਾ॥ ੨॥ ਸ
 ਭਲਦਰਸਨੁਅਕਾਲਿਮੁਰਤਿਪੁਰੈਕੁੰਹੋਵਨਹਾਰਾ॥ ਕਿਰਿਲਗਾਪਿਅਪਨੇਜਨ
 ਰਾਖੇਅਪਨੇਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰਾ॥ ੩॥ ਵਡੀਵਡਿਆਈਅਚਰਜਸੇਕੁਕਾਰਜੁਆਇ
 ਆਗਸੇ॥ ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਪੁਰਕਉਦਿਓਸਗਲੇਦੁਖਬਿਨਾਸੇ॥ ੪॥ ੫॥ ਸੇਰਰਿ
 ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਸੁਖੀਏਕਉਪਖੈਸਕੁਸੁਖੀਅਰਗੀਕੈਕੁਏਸਕੁਰੇਗੀ॥ ਕਰਦਕ
 ਗਦੁਨਹਾਰਸਆਮੀਆਪਨਹਾਥਿਸਿਜੈਗੀ॥ ੧॥ ਮਨਮੇਰੇਜਿਨਿਅਪੁਨਾਕੁਰਮੁਕੁ
 ਦਾਤਾ॥ ਤਿਸੈਕੁਏਕੈਇਨਕੁਲਾਜਿਨਿਸਗਲੇਬ੍ਰਹਮਪਦੁਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿ
 ਤਸਿਗਿਜਾਕਾਮਨਸੀਤਲੁਓਹੁਜਾਏਸਗਲੀਤੀਦੁਨੀ॥ ਹਉਮੈਰੇਗੁਜਾਕਾਮਨਬਿਅ
 ਧਿਤਉਜੋਹਜਨਮਿਮੈਰੇਬਿਲਲਾਤੀ॥ ੨॥ ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਕਾਕੀਨੇਜੀਪੜਿਅ
 ਤਾਕਉਸਰਬਪੁਰਾਸਾ॥ ਅਗਿਆਨਿਅੰਧੈਰੇਸੁਝੁਸਿਨਾਹੀਬਹੁਡਿਬਹੁਡਿਕੁਰਮਾਤ
 ॥ ੩॥ ਸੁਣਿਬੇਨੀਤੀਸੁਆਮੀਅਪਨੇਨਾਨਕਇਹੁਸਖਮਾਰੇ॥ ਜਹਕੀਰਤਨੁਸਿਤਨਕਾ
 ਧਨੁਸਿਤਕਾਮਨਸਿਤਕਾਕੀਆ॥ ਸਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਆਸਰਬਕੁਸਲ
 ਤਬਧੀਆ॥ ੧॥ ਸਿਤਨਾਥਿਨੁਅਦੁਰਨਦਾਤਾਧੀਆ॥ ਜਿਨੇਸਗਨਿਪੈਰਸਾਪੁਕੀਸੇਧਾਰ

ਗਗਾਮੀਕੀਆ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਕੇਟਿਪਰਾਧਮਿਦਹਿਜਨਸੇਵਾਹਰਿਕੀਰਤਨੁਰਸਿਗਾ
 ਈਐ॥ ਈਹਾਸੁਖਅਗੈਮੁਖਉਜਲਜਨਕਸੇਗਵਡੁਗੁਗੀਪਾਈਐ॥ ੧॥ ਰਸਨਾਏਕ
 ਅਨਕਗੁਣਪੁਰਨਜਨਕੀਕੋਤਕਉਪਮਾਕਹੀਐ॥ ਅਗਮਅਗੈਚਰਸਦਅਥਿਨਾਸੀਸ
 ਰਨਿਸਿਤਕੀਲਹੀਐ॥ ੨॥ ਨਿਰਗੁਨਨੀਚਅਨਾਥਅਪਰਾਧੀਉਦਸਿਤਨਕੀਆਹੀ
 ॥ ਬੁਡੁਤਮੋਰਗਿਹਅੰਧਕੂਪਮਹਿਨਾਨਕਲੇਹੁਨਿਬਹੀ॥ ੪॥ ੩॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥
 ੫॥ ਜਾਕੈਹਿਰੈਦਵਸਿਆਤੁਕਰਤੇਤਾਕੀਤੈਅਸਪੁਜਾਈ॥ ਦਾਸਅਪਨੇਕਉਤੁਵਿਸਰਹਿਨਾ
 ਹੀਚਰਣਪੁਰਿਮਨਿਭਾਈ॥ ੧॥ ਤੇਗੀਅਕਥਕਥਾਕਥਨੁਨਜਾਈ॥ ਗੁਣਨਿਧਾਨਸੁਖਦਾਤੇ
 ਸੁਆਮੀਸੰਕੁਤੇਉਚਬਡਾਈ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਸੋਸੇ॥ ਰਮਕਰਤਹੋਪ੍ਰਾਣੀਜੈਸੀਤਮਲਿਖਿ
 ਪਾਈ॥ ਸੇਵਕਕਉਤਮਸੇਵਾਦੀਨਦਰਸਨੁਦੇਖਿਅਘਾਈ॥ ੨॥ ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਤਮਰਿ
 ਸਮਾਨੇਜਾਕਉਤਪਅਪਿਬੁਝਾਈ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮਿਦਿਉਅਗਿਆਨਾਪ੍ਰਗਟਭੁਏਸ
 ਭੁਗਾਈ॥ ੩॥ ਸਿਈਗਿਆਨੀਸੇਈਧਿਆਨੀਸੇਈਪੁਰਖਸੁਕਾਈ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜਿ
 ਸੁਭਏਦਇਆਲਾਤਾਕਉਮਨਤੇਬਿਸਰਿਨਜਾਈ॥ ੪॥ ੨॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੫॥
 ਸੁਗਲਸਮਕੀਮੇਹਿਦਿਅਪੀਕਥਉਚੇਕਥਨੀਦੇ॥ ਸੁਧਨਹੋਈਐਕਾਹੁਜਤਨਉਤ੍ਰ
 ਕਕੇਨਪਹੁਚੇ॥ ੧॥ ਮੋਰਮਨਸਾਧਸਰਨਿਦੁਦਕਾਰਾ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਪ੍ਰੇਰਜਨਮਮਰਨਰ
 ਹਈਠਿਰਿਆਵਤਬਰੋਬਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਉਹੁਜੁਭਰਮੁਭਲਾਵਾਕਹੀਅਤੁਤਿਨ
 ਮਹਿਤਿਗਉਤਿਸਗਲਸੀਸਾਰਾ॥ ਪੁਰਨਭਗਤਪੁਰਖਸੁਆਮੀਗਾਸਰਬਥਕਤੇਨਿ
 ਆਰਾ॥ ੨॥ ਨਿਦਉਨਾਹੀਕਹੁਬਾਤੈਹੁਬਾਤੈਖਸੋਮਕਾਕੀਆ॥ ਜਾਕਉਕਿਰਪਾ
 ਕਰੀਪ੍ਰਭੁਮੈਰੇਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਨਾਉਲੀਆ॥ ੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰਸਤਿ
 ਸਤਿਗੁਰਸਰਨਾਕਰਤਉਧਾਰਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਬਿਨਨਹੀਤਰੀਐਇਹੁਪੁਰਨਤਨਬੀ
 ਚਾਰਾ॥ ੪॥ ੬॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਖੋਜਤਖੋਜਤਖੋਜਿਬੀਚਾਰਉਗਮਨਾਮ
 ਤਤੁਸਾਰਾ॥ ਕਿਲਦਿਖਕਾਟੇਨਿਮਖਅਗਾਧਿਅਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਉਤਾਰਾ॥ ੧॥ ਹਰਿਰ

ਸੁਨਪੀਵਹੁਪਰਪਗਿਆਨੀ॥ ਸੁਣਿਸੁਣਿਮਗਤਿਪਤਿਮਨੁਪਾਵੈਸਾਧੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਾਨੀ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਕਤਿਕੁਗਤਿਜੁਗਤਿਸਚੁਪਾਈਐਸਰਬਸਖਾਕਾਦਤਾ॥ ਅਪੋਨਦਾਸਕਉ
 ਕੁਗਤਿਦਾਨੈਦੇਵਪੁਰੰਨਪੁਰਖਬਿਧਾਤਾ॥ ਸੁਦੁਣੀਸੁਣੀਐਰਸਨਾਕਾਈਐਹਿਰਦੈਪਿਅ
 ਈਐਸੇਈ॥ ਕਰਨਕਾਰਣਸਮਰਥਸੁਆਮੀਜਾਤਿਬਿਥਾਨਕੇਈ॥ ੩॥ ਵੇਡੁਕੁਗਿਰਤਨ
 ਜਨਮੁਪਾਇਆਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਕਿਰਪਾਲਾ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕੁਗੁਣਗਾਵੈਸਿਮਰੈਸਦਚੇ
 ਪਾਲਾ॥ ੪॥ ੧੦॥ ਸੋਰਰਿਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਕਰਿਇਸਨਾਨਸਿਮਰਿਪੂਰੁਅਪੁਨਾਮ
 ਨਤਨਕੁਏਅੰਗਾ॥ ਕੇਦਿਬਿਘਨਲਾਥੈਪੂਰੁਸਰਨਾਈਪ੍ਰਗਟੁਕੇਲੈਸੇਜਗਾ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭ
 ਬਾਣੀਸਬਦੁਸੁਭਾਖਿਆ॥ ਗਾਵਹੁਸੁਣਹੁਪੜਹੁਨਿਤਭਾਈ॥ ਗੁਰਿਪ੍ਰੇਤਗਾਖਿਆ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਚਾਸਾਹਿਬਅਮਿਤਿਵਡਾਈਕੁਗਤਿਵਡੁਲਦਇਆਲਾ॥ ਸੀਤਾਕੀਪੈਲ
 ਰਪਦਾਅਇਆਦਿਬਿਰਦੁਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ ੨॥ ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਭੋਜਨਨਿਤਭੁਭਹੁਸ
 ਰਬਵੇਲਾਮਖਿਪਾਵਹੁ॥ ਜਗਮਗਤਾਪੁਸਚੁਰਾਗਾਰੰਗਬਿਤਨਿਤਗਾਵਹੁ॥ ੩॥ ਸੁਣੀ
 ਅਰਦਾਸਿਸੁਆਮੀਐਰਸਰਬਕਲਾਬਾਣਿਆਈ॥ ਪ੍ਰਗਟੁਭਈਸਗਲੇਜੁਗਅੰਤਰਿ
 ਗੁਰਨਾਨਕਕੀਵਡਿਆਈ॥ ੪॥ ੧੧॥ ਸੋਰਰਿਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਚਉਪਦੇ॥ ੧॥ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਸੋਰਰਿਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਪ੍ਰਭ॥ ੨॥ ਚਉਪਦੇ॥ ੧॥ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਏਕਪਿਤਾਏਕਸੇਕਹਮਥਾਰਿਕਤੁਮੇਰਾਗੁਰਗਾਈ॥ ਸੁਣਿਮੀਤਾਜੀਉਹਮਗਬਲਿਬ
 ਲਿਜਾਸੀਹਰਿਦਰਸਨੁਦੇਹੁਦਿਖਾਈ॥ ਸੁਣਿਮੀਤਾਪ੍ਰਗਟੁਬਲਿਜਾਈ॥ ਇਹਮ
 ਨੇਤਗਾਭਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਾਵਮੇਲਵਾਮਲਿਮਲਿਧੈਵਾਇਹੁਮਨੁਤੈਕੁਚਸਾ॥ ਸਨਿ
 ਮੀਤਾਹਉਤੇਰਾਸਰਨਾਈਆਇਆਪ੍ਰਭਮਿਲਿਉਦੇਹਉਪਦੇਸਾ॥ ੨॥ ਮਾਨੁਕੀਜੈਸਰ
 ਨਿਪਗੀਜੈਕਰੈਸੁਭਲਾਮਨਾਈਐ॥ ਸੁਣਿਮੀਤਾਜੀਉਖਿੰਡੁਸਭੁਤਨਅਰਪੀਜੈਇਉ
 ਦਰਸਨੁਹਰਿਜੀਉਪਾਈਐ॥ ੩॥ ਭਉਭਿਅਨੁਗੁਪ੍ਰਸਾਦਿਸੰਤਨੈਕਹਰਿਨਾਮੈਰੇਮੀ
 ਰਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਕਉਗੁਰਕਿਰਪਾਧਾਰੀਸਭੁਅਕੁਲਨਿਰੋਜਨੁਡੀਰਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੨

ਸੋਰਤਿ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕੋਰਾ ਕੁਰਸੁ ਆਮੀ ਸਰਬ ਜੀ ਆਕਾਦਾ ਤਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਲੈ ਨਿਤ ਸਾਰ ਸਮਾਲੈ ਇਕ ਗੁਨ ਨਹੀ ਮੁਰਖ ਜਾਤਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਅਰਾਧਿ ਆਜਾਨਾਰੇ
॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਗੁਰ ਕਰ ਤਾਰੇ ਹਰਿ ਜੀ ਤਿਨ ਮੁਖ ਪਰਿ ਉਗਮ ਦਾਸੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵੀ
ਨਦ ਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸਰਬ ਘਟਾ ਕੁਰ ਪ੍ਰਗੀਰੇ ॥ ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਸਦਾ ਹੋ ਸੇ
ਗੁਮੈ ਮੁਰਖ ਜਾਨਿਆ ਦੁਗੀਰੇ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਬਿਅੰਤ ਹਉ ਮਿਤਿ ਕਰਿ ਬਰਨ ਉਕਿਆ ਜਾ
ਨਾ ਹੋਇ ਕੈ ਸੋਰੇ ॥ ਕੁਰ ਉਥੇ ਨ ਤੀਸਤਿ ਗੁਰ ਅਪਨੈ ਮੈ ਮੁਰਖ ਦੇਹ ਉਪਦੇਸੇ ॥ ੩ ॥ ਮੇਮੁ
ਰਖ ਕੀਕੋਤ ਕਬਾਤ ਹੋ ਕੇਦ ਪਗਾਧੀ ਤਰਿਆਰੇ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਸੁਣਿ ਆਪੇ ਖਿਆ ਸੇਠਿ
ਰਿਗਰਗੁ ਸਿਨ ਪਰਿਆਰੇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੧੩ ॥ ਸੋਰਤਿ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਜਿਨਾ ਬਾਤ ਕੇ
ਬਰਤੁ ਮੇਦ ਸਰੋਤ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਗਇਆ ॥ ਸਹਜ ਸੈਨ ਅਰੁ ਸੁਖ ਮਨ ਨਾਰੀ ਉਪਕਮਲ ਬਿਗ
ਸਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਦੇਖਹੁ ਅਚਰ ਜੁਭੁਇਆ ਜਿਰਗਾ ਕੁਰ ਕਉ ਸਨਤ ਅਘਾਧਿ ਬੋਧਿ ਸੇਰਿਏ
ਗੁਰਿ ਦਇਆ ॥ ੧ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਇ ਦੁਤ ਮੇਹਿ ਬਹੁਤੁ ਸੰਤਾਵਤ ਤੇ ਕੁਇਆ ਨ ਕੁਭੁਇ
ਆ ॥ ਕੁਰਹਿ ਬੇਨਤੀ ਗਾਪੁਰਾ ਕਰੋਤੀ ਸਰਨਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਜਹੁ ਭੰਡਾਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਪੁਲਿ
ਆਜਿਹ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਤਿਹ ਲਇਆ ॥ ਏਕਰਤ ਨੁ ਮੇਕ ਉਗਰਿ ਦੀਨਾ ਮੇਗਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ
ਬਿਆ ॥ ੩ ॥ ਏਕ ਬੰਦ ਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੀਨੇ ਤਾ ਅਦਲ ਅਮਰ ਨ ਮੁਆ ॥ ਭੁਗਤਿ ਭੰਡਾਰੁ ਗੁ
ਰ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸਉ ਪੇਠਿ ਰਿਲੇਖਾ ਮੂਲ ਨ ਲਇਆ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੧੪ ॥ ਸੋਰਤਿ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਜਾਕਾ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਸੇਜ ਨ ਤਿਪਤ ਅਘਾਈ ਗੁਣ ਅਮੋਲ ਜਿ
ਸੁਰਿਏ ਨਵ ਸਿਆਤੇ ਨਰ ਤਿਸ ਨ ਤਿਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਆਗਏ ਅਰੇਗ ਅਨਦਾਈ ॥ ਬਿ
ਸੈਨੇ ਵਿਸੈ ਮੇਗਾਰਾ ਮਸੇਨੇ ਹੀ ਤਿਸੁ ਲਾਖ ਬੇਦ ਨ ਜਨ ਆਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹ ਜਨ ਉ
ਦਗਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੀ ਸੁਖੀਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰੋਣੇ ॥ ਜਿਹ ਨਰ ਬਿਸਰਿਆ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਤੇਦੁ
ਬੀਆ ਮਝਿਗਨਣੇ ॥ ੩ ॥ ਜਿਹ ਗੁਰ ਸਾਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ਤਿਹ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਰਸੁ
ਕਰਿਆ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਾਰਿ ਗੁਰੋ ਤੇ ਬੇਮਖਾਈ ਤੇ ਨਰ ਕਘੇਰ ਮਹਿ ਪਰਿਆ ॥ ੩ ॥ ਜਿ

ਤੁਕੇਲਾਇਆਤਿਤੁਹੀਲਾਗਾਤੈਸੇਹੀਵਰਤਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਹਪਕਰੀਸਿਤਨਕੀਰਿਦੇਰੁ
 ਏਮਗਨਚਰਨਾਰਾ॥੪॥੪॥੧੫॥ਸੋਰਰਿਮਹਲਾ॥੫॥ਰਾਜਨਮਰਿਗਾਜਾ
 ਉਰਦੁਇਉਮਾਨਨਮਹਿਅਭਿਮਾਨੀ॥ਲਿਖੁਨਮਹਿਲਕੁਲੇਰੁਇਉਤਿਉਹਰਿਰੇਗਿ
 ਰਚੇਗਿਆਨੀ॥੧॥ਹਰਿਜਨਕਉਇਹੀਸੁਹਾਵੈ॥ਪੇਖਨਿਕਦਿਕਰੈਸੇਦੁਸਤਿਗਰਹਰਿ
 ਕੀਰਤਨੀਹੀਤਿਪਤਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਮਲਨਸਿਉਅਮਲੀਲਪਦਾਇਉਕੁਮਨਕੁ
 ਮਿਧਿਆਰੀ॥ਖੀਰਸੇਗਿਬਾਰਿਕੁਹੈਲੀਨਾਪੂਰੁਸਿਤਐਸੇਹਿਤਕਾਰੀ॥੨॥ਬਿਦਿਅ
 ਮਹਿਬਿਦੁਐਸੀਰਚਿਅਨੈਨਦੇਖਿਸੁਖੁਪਾਵਹਿ॥ਜੈਸੇਰਸਨਾਸਾਦਿਲੁਗੁਨੀਤਿਉਹ
 ਰਿਜਨਰਚਿਗੁਣਗਾਵਹਿ॥੩॥ਜੈਸੀਕੁਖਤੈਸੀਕਾਪੁਰਕਸਗਲਘਟਾਕਾਸੁਆਮੀ
 ॥ਨਾਨਕਪਿਆਸਲਗੀਦਰਸਨਕੀਪੂਰੁਮਿਲਿਆਐਤਰਜਾਮੀ॥੪॥੫॥੧੬
 ॥ਸੋਰਰਿਮਹਲਾ॥੫॥ਹਮਐਲੇਤੁਮਉਜਲਕਰਤੇਹਮਨਿਰਗੁਣਤੁਦਾਤਾ॥ਹ
 ਮਮੁਰਖਤੁਮਦੁਤਰਸਿਅਨੈਤੁਸਰਬਕਲਾਕਾਗਿਆਤਾ॥੧॥ਮਾਧੋਹਮਐਸੇਤੁਐ
 ਸਾ॥ਹਮਪਾਪੀਤੁਮਪਾਪਖੰਡਨਕੀਕੋਰਾਕੁਰਦੇਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਸਭਸਾਜੈਸ
 ਜਿਦਿਵਾਜੇਜੀਉਪਿੰਡਦੇਪ੍ਰਾਨਾ॥ਨਿਰਗੁਣੇਅਰੇਗੁਨਨਹੀਕੋਈਤੁਮਦਾਨੁਦੇਹਮਿ
 ਹਰਦਾਨਾ॥੨॥ਤੁਮਕਰਹੁਕੁਲਾਹਮਕੁਲੇਨਜਾਨਹੁਤੁਮਸਦਾਸਦਾਦਇਆਲਾ॥ਤੁ
 ਮਸੁਖਦਾਈਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇਤੁਮਰਾਖਹੁਆਪਨੇਬਾਲਾ॥੩॥ਤੁਮਨਿਧਾਨਅਦਲਸ
 ਲਤਾਨਜੀਅਜਿਤਸਭਿਜਾਚੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਮਇਹੈਹਵਾਲਾਗਾਖੁਸਿਤਨਕੋਪਾਵੈ॥੪
 ॥੫॥੧੭॥ਸੋਰਰਿਮਹਲਾ॥੫॥ਘਰੁ॥੩॥ਮਾਤਗਰਕੁਮਹਿਆਪਨਸਿ
 ਮਰਨੁਦੇਹੁਤੁਮਰਾਖਹੁਰਾਖਨਹਾਰੇ॥ਪਾਵਕਸਾਗਰਅਬਾਹੁਲਹਰਿਮਰਿਤਾਰਹੁਤ
 ਰਨਹਾਰੇ॥੧॥ਮਾਧੋਤੁਰਾਕੁਰਸਿਰਿਮੇਰਾ॥ਈਹਾਉਹਾਤੁਹਾਰੇਧੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਕੀਤੇਕਉਮੈਰੈਸਮਾਨੈਕਰਨਹਾਰਤਿਨਜਾਨੈ॥ਤੁਦਾਤਾਮਾਗਨਕਉਸਗਲੀਦਾਨੁਦੇਹਿ
 ਪੁਰੁਭਾਨੈ॥ਪਿਨਮਹਿਅਦਰਖਿਨੈਮਹਿਅਦਰਾਅਚਰਜਚਲਤੁਤੁਮਾਰੇ॥ਰੁਣੁਗੁਣੇਗ

ਹਿਰਹੀਰੀਰੇਉਚੇਅਗਮਅਪਾਰੇ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਤਿਤੁਮਹਿਮਿਲਾਇਉਤਤਿਸੁਨੀਤੁ
 ਮਾਰੀਬਾਣੀ॥ਅਨਦੁਕੁਇਅਪੇਖਤਹੀਨਾਨਕਪ੍ਰਤਾਪਪੁਰਖੁਨਿਰਬਾਣੀ॥੪॥੭
 ॥੧੮॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੫॥ਹਮਸਿਤਨਕੀਰੇਨਪਿਆਰੇਹਮਸਿਤਨਕੀਸਰਨਾ॥
 ਸਿਤਹਮਾਗੀਉਦਸਤਾਨੀਸਿਤਹਮਾਰਾਗਹਣਾ॥੧॥ਹਮਸਿਤਨਸਿਉਬਣਿਆਈ॥
 ਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਈ॥ਇਹਮਨੇਤਗਾਭਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਤਨਸਿਉਮੇਰੀਲੇ
 ਵਾਏਵੀਸਿਤਨਸਿਉਬਿਉਗਾਗਾ॥ਸਿਤਨਸਿਉਹਮਲਾਗਾਖਦਿਆਹਰਿਕੁਗਤਿਕੁਰੇ
 ਕੁੰਡਾਗਾ॥੨॥ਸਿਤਨਮੇਕਉਪ੍ਰੀਤੀਸਉਪੀਤਉਤਿਉਤਰਿਆਮਨਕਾਧੇਖਾ॥ਧਰਮਗਾਇ
 ਅਬਕਹਾਕਰੈਗੋਜਤਿਛੁਟਿਓਸਗਲੇਲੇਖਾ॥੩॥ਮਗਅਨੇਦਕੁਏਸੁਖਪਾਇਆਸਿ
 ਤਨਕੇਪਰਸਾਏ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆਰੇਗਿਰਤੇਬਿਸਮਾਏ॥੪॥
 ੮॥੧॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੫॥ਜੇਤੀਸਮਘੀਦੇਖਹੁਰੇਨਰਤੇਤੀਹੀਛੁਡਿਛਾਨੀ॥
 ਰਾਮਨਾਮਸੰਗਿਕਰਿਬਿਉਗਾਗਾਪਾਵਹਿਪਦਨਿਰਬਾਣੀ॥੧॥ਪਿਆਰੇਤੁਮੇਰੇਸੁਖ
 ਦਾਤਾ॥ਗੁਰਿਪ੍ਰੇਰੀਆਉਪਦੇਸਾਤੁਮਹੀਸੰਗਿਪਗਾਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਮਕੈਪੈਲੇ
 ਕੁਮੇਹਅਭਿਮਾਨਾਤਾਮਹਿਸੁਖਨਹੀਪਾਈਐ॥ਹੋਹਰੇਨਤੁਸਗਲਕੀਮੇਰੇਮਨਤਉਅ
 ਨਦਮੰਗਲਸੁਖਪਾਈਐ॥੨॥ਪਾਲਣਭਾਨੈਅੰਤਰਿਬਿਧਿਜਾਨੈਤਾਕੀਕਰਿਮਨਸੇ
 ਵਗਾਕਰਿਪ੍ਰਯਾਹੇਮਿਇਹਮਨੁਆਅਕਾਲਮੂਰਤਿਗੁਰਦੇਵਾ॥੩॥ਗੋਬਿੰਦਦਮੇਦਰਦ
 ਇਆਲਮਾਧੇਵਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ਨਾਮੁਵਰਤਣਿਨਾਮੇਵਾਲੇਵਾਨਾਮੁਨਾਨਕ
 ਪਾਲਆਧਾਰਾ॥੪॥੬॥੨੦॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੫॥ਮਿਰਤਕਕਉਪਾਇਉ
 ਤਨਸਾਸਾਬਿਛੁਰਤਆਨਿਮਿਲਾਇਆਪਸੁਪਰਤਮੁਗਾਧਕੁਏਸੁਤੇਹਰਿਨਾਮਾਮੁ
 ਬਿਗਾਇਆ॥੧॥ਪ੍ਰੇਰਗੁਰਕੀਦੇਖੁਵਡਾਈ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਹੁਨੁਣਜਾਈ॥੧॥ਰ
 ਹਾਉ॥ਦੁਖਸੋਗਕਾਲਹਿਉਛੋਗਅਨਦਮੰਗਲਬਿਸਰਾਮਾਮਨਬਾਛੁਤਛਲਮਿਲੇਅ
 ਤਿਤਾਪੁਰਨਹੇਈਕਾਮਾ॥੨॥ਈਹਸੁਖਅਗੈਮੁਖਉਜਲਮਿਟਿਗਏਆਵੁਣਜਾਏ॥

ਨਿਰਭਉ ਭਉਹਿਰੈ ਨਾਮੁ ਵਸਿ ਆ ਅਪਨੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਇ॥ ੩॥ ਉਚਤ ਬੈ
 ਰਤ ਹਰਿਗਣ ਗਾਵੈ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਭੂਮੁ ਭਾਗਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਕੈ ਪੁਰ ਕਰੈ ਮਾਜਾ ਕਾ
 ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ॥ ੪॥ ੧੦॥ ੨੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਰਤਨ ਛਾ
 ਡਿਕਉ ਠੀ ਸਿਗਿਲਾ ਗੋਜਾ ਤੇ ਕੁਛੁ ਨ ਪਾਈਐ॥ ਪੁਰਨ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇ ਸਰਸੇਰੇ
 ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ॥ ੧॥ ਸੋ ਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਨੀ॥ ਬਿਨ ਸੈਕਾਦੀ
 ਦੇ ਹਿ ਅਗਿਆਨੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮ੍ਰਿਗਾ ਤਿਸਨ ਅਰੁ ਸੁਪਨ ਮਨਿ ਰਖਤਾ ਕੀ ਕੁਛੁ ਨ
 ਵਛਾਈ॥ ਰਾਮ ਭੁਜਨ ਬਿਨ ਕਾਮਨ ਅਵਸਿ ਸਿਗਿਨ ਕਾਉ ਜਾਈ॥ ੨॥ ਹਉ ਹਉ ਕ
 ਰਤਿ ਬਿਗਾਇ ਅਵਰਦਾ ਜੀ ਅਕੇ ਕਾਮਨ ਕੀਨਾ॥ ਪਾਵਤ ਪਾਵਤ ਨਹ ਤਿਪਤਾ ਸਿਆ
 ਰਾਮਨਾਮ ਨਹੀ ਚੀਨਾ॥ ੩॥ ਸਾਦ ਬਿਕਾਰ ਬਿਖੈਰ ਸਮਾਤੇ ਅਸਿਖ ਖੋਤ ਕਰਿ ਛੋਗੇ॥
 ਨਾਨਕ ਕੀ ਪੁਰੁ ਪਾਹਿ ਬੇਨਤੀ ਕਾਦਹੁ ਅਵਗੁਣ ਮੇਰੇ॥ ੪॥ ੧੧॥ ੨੨॥ ਸੋਰਠਿ
 ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਪੁਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖ ਜਾਗੇ॥ ਮਹਾ
 ਬਿਖਮ ਅਗਨਿ ਕੇ ਸਾਗਰੁ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਭਿਧਾਗੇ॥ ੧॥ ਪੁਰ ਗੁਰਿ ਮੇਰਿ ਭਿਧੁ ਰਮ ਅੰਧੇ
 ਗਾ॥ ਭੁਜ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਪੂਰਨੇ ਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਪਾਨੁ ਰਸੁ ਪੀਆ
 ਮਨ ਤਨ ਰਹੇ ਅਪਾਈ॥ ਜਤ ਕਤ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਭਿਧੁ ਰਮੇ ਸਰੁ ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਜਾਈ॥ ੨॥
 ਜਪਤੁ ਪਸੰਜ ਮਗਿਆਨ ਤਤੁ ਬੇਤਾ ਜਿ ਸੁਮਨ ਬਸੈ ਗੋਪਾਲਾ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨ ਜਿਨਿ
 ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਤਾ ਕੀ ਪੁਰਨ ਪਾਲਾ॥ ੩॥ ਕਲਿ ਕਲੇ ਸਮਿਰੇ ਦੁਖ ਸਗਲੇ ਕਾਰੇ
 ਜਮ ਕੀ ਛਾਸਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪੁਰੁ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰੀ ਮਨ ਤਨ ਭਉਹਿ ਬਿਗਾਸਾ॥ ੪॥ ੧੨॥
 ੩੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਕਰੁਣ ਕਰਾਵੁਣ ਗੁਰ ਪੂਰੁ ਦਾਤਾ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰ
 ਕਾਸ ਅਮੀ॥ ਸਗਲੀ ਜੀ ਅਕੀਏ ਦਇਆਲ ਸੇ ਪੂਰੁ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ॥ ੧॥ ਸੋ ਗੁਰ
 ਰੁਹੈ ਆ ਆਧਿ ਸਗਾਈ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨਿਦੁ ਮੰਗਲ ਰਸ ਅਚਰ ਜੁਝੁਈ ਬਛਾਈ
 ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਨਿ ਪਏ ਭੁਨੈ ਸੇ ਸਾਦੀ ਦਰਗਹ ਮਾਨੀ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤੁ ਆ

ਗਾਇ ਨਾਮਹਰਿ ਆਇ ਅਪਨੈ ਥਾਨੇ ॥ ੨ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਕਰੈ ਸਰੁ ਤਿਸ ਤਤਿ ਸਿਰਾਤਿ ਸਾ
 ਧਾਇ ਆਗੈ ॥ ਸਦ ਬਲਿਗ ਰਿਜਾਉ ਪੂਰੁ ਅਪਨੈ ਜਿਨਿ ਪੂਰਨ ਪੈ ਜਸ ਦਾਗੈ ॥ ੩ ॥ ਗੋ
 ਸਟਿ ਗਿਆਨ ਨਾਮ ਸੁਨਿ ਉਬਰੈ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਦਰਸਨ ਪਾਇਆ ॥ ਕੁਇ ਉਕ੍ਰਿਪਾਲ
 ਨਾਨਕ ਪੂਰੁ ਅਪਨਾ ਅਨਦ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ਸੇਰ ਰਿਮਹਲਾ ॥ ੫
 ॥ ਪੂਰੁ ਕੀ ਸਰਦਿ ਸਗਲ ਕੈਲਾ ਬੇਦ ਖੁ ਬਿਨ ਸੇ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਦਇਆਲ ਹੋ ਆਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ
 ਸੁਆਮੀ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰ ਪਿਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਪੂਰੁ ਨੀਉ ਤੁਮੈ ਸਾਹਿਬ ਦਾਤਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
 ਪੂਰੁ ਦੀਨੈ ਦਇਆਲਾ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰੰਗ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ
 ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਚਿਤ੍ਰਾ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੈ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ਮਨਿ ਦ੍ਰਿਸਿਆ ਅ
 ਬਿਨਾਸੀ ॥ ੨ ॥ ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਕਉ ਲਾਗੈ ਜੋ ਸਤਿ ਗੁਰ ਆਪੁ ਨੈ ਗਾਏ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬ
 ਸੇਰਿ ਦਸੈ ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਸੁਚਾਏ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕ ਪੂਰੁ ਅਪਨੈ ਜਿਨਿ ਮਨ
 ਕੀਇ ਚੁਪੁ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿਗ ਰੈ ਜਿਨ ਪੂਰਨ ਪੈ ਜਸ ਦਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧੪
 ॥ ੨੫ ॥ ਸੇਰ ਰਿਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਆਇ ਅਮ੍ਰਿਤ ਮੰਗਨਿ ਅਪਿ ਆਰੈ ਦੇਵ ਨਹਾਰਨ
 ਜਾਨੈ ॥ ਜਿਉ ਧਿੰਨੁ ਸਾਜਿ ਜਿਨ ਰਚਿ ਆਬਲ ਅਪਨੈ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੁੜੇ ਦੇਖਿ
 ਰਹਿਉ ਪੂਰੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰਹਿ ਸੇਈ ਸੇਈ ਜਾਨੈ ਰਹੈ ਨ ਕਹੁ ਐਛਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹ
 ਉ ॥ ਜਿਹ ਦਾਸੁ ਆਦ ਲੋਕੁ ਮਾਇਆ ਤਉ ਪਯੋ ਅਨਿਕ ਬਿਗਾਰਾ ॥ ਬਹੁ ਤੁਝੇ ਨਿਭ ਰਮ
 ਤਦੁ ਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਉ ਮੇ ਬਿਧਨ ਕੇ ਕੁਠਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਦਇ ਕਿਦਾ ਝੁ ਅਨਿਕ ਪੜ੍ਹ ਦੇ ਮਹਿ ਪ
 ਕਾਰਾ ਸਾਗਿ ਛਾਕੈ ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਪਤੁ ਜਬ ਲੇਖਾ ਮਾਗਹਿ ਤਬ ਕਉਣੁ ਪੜ੍ਹ ਦਾਤੇ ਰਾਛਾ ਕੈ ॥
 ੩ ॥ ਦੀਨੈ ਦਇਆਲ ਪੂਰਨ ਦੁਖ ਕੁੰਜਨ ਤੁਮ ਬਿਨੁ ਉਦਨ ਗਾਈ ॥ ਕਾਇਲੇ ਹੁਸੀ ਸਾਰ
 ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਪੂਰੁ ਸਰਨਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ਸੇਰ ਰਿਮਹਲਾ ॥
 ੫ ॥ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਹੋ ਆਸ ਗਾਈ ॥ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨ ਸੁਖ ਦਾਈ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਜ
 ਧਿ ਅਨਦ ਕਰਹੁ ਨਿਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਸਾਚਾ ਸਿਮਰਹੁ ਭਾਈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸਦਾ

ਸਖਪਾਈਐਹਰਿਬਿਸਰਿਨਕਬਹੁਜਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਪਰਮੇਸਰਭੇ
 ਜੋਸਿਮਰੈਸੇਜੀਵੈ॥ ਜਿਸਨੇਕਹਮਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈਸੇਜਨਨਿਰਮਲੁਖੀਵੈ॥ ੨॥ ਆਖਿਘ
 ਨਬਿਨਾਸਨਸਭਦੁਖਨਾਸਨਗੁਰਚਰਨੀਮਨਲਾਗਾ॥ ਗੁਣਗਾਵਤਅਚਤਅਬਿਨਾ
 ਸੀਅਨਦਿਨਹਰਿਰੇਗਿਜਾਗਾ॥ ੩॥ ਮਨਾਇਛੁਸੇਈਛਲਪਾਏਹਰਿਕੀਕਥਾਸੁਹੇਲੀ
 ॥ ਆਦਿਅੰਤਿਮਧਿਨਾਨਕਉਸੇਪ੍ਰਭੁਹੋਆਬੇਲੀ॥ ੪॥ ੧੬॥ ੨੦॥ ਸੇਰਭਿਮਹਲਾ
 ॥ ੫॥ ਪੈਚਪਦਾ॥ ਬਿਨਸੈਮੋਹਮੇਰਾਅਰੁਤੇਰਾਬਿਨਸੈਅਪਨੀਧਾਰੀ॥ ੧॥ ਸੇਤ
 ਹੁਇਗਾਬਤਾਵਹੁਕਾਰੀ॥ ਜਿਤੁਹਉਮੇਰਾਬਖੁਨਿਵਾਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਰਬਕੁਤਪਾਰ
 ਬ੍ਰਹਮਕਰਿਮਾਨਿਅਹੋਵਾਸਗਲੇਰਨਾਰੀ॥ ੨॥ ਪੇਖਿਉਪ੍ਰਭੁਜੀਉਅਪੈਨੇਗੀਗੋਚੁਕੈਤੀਤ
 ਕੁਮਾਰੀ॥ ੩॥ ਅਉਖਧਨਾਮੁਨਿਰਮੁਜਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਈਐਗੁਰੁਦੁਆਰੇ॥ ੪॥ ਕਹੁਨਾ
 ਨਕਜਿਸੁਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਤਿਸੁਗੁਰਿਮਿਲਿਰੇਗੁਬਿਟਾਰੀ॥ ੫॥ ੧੭॥ ੨੨
 ॥ ॥

ਸੇਰਭਿਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਘਰੁ॥ ੨॥ ਦੁਖਦੇ॥ ੧॥ ਤਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਸਗਲਬਨਸਪਤਿਮਹਿਬੈਸੇਤਰਸਗਲਦੁਖਮਹਿਘੀਆ॥ ਉਚਨੀਚਮਹਿਜੋਤਿਸਮਾ
 ਣੀਘਟਿਘਟਿਮਾਏਜੀਆ॥ ੧॥ ਸੇਤਹੁਘਟਿਘਟਿਰਹਿਆਸਮਾਹਿਓ॥ ਪੁਰਰਪੁਰਰ
 ਹਿਉਸਰਬਮਹਿਜਲਬਲਮਰੀਅਲਿਆਹਿਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਣਨਿਧਾਨਨਾਨਕ
 ਜਸੋਗਾਵੈਸਤਿਗੁਰਕੁਰਮਚਕਾਇਉ॥ ਸਰਬਨਿਵਾਸੀਸਦਾਅਲੇਪਾਸਕਿਮਹਿਰਹਿਅ
 ਸਮਾਇਉ॥ ੨॥ ੧॥ ੧੬॥ ਸੇਰਭਿਮਹਲਾ ੫॥ ਜਾਕੈਸਿਮਰਦਿਹੋਆਅਨਿਦ
 ਬਿਨਸੈਜਨਮਮਰਨੈਭੁਦਖੀ॥ ਚਾਰਿਪਟਾਰਬਨਵਨਿਧਿਪਾਵਹਿਬਹੁਰਿਨਤਿਸਨਾਰੁਖੀ
 ॥ ਜਾਕੈਨਾਮੁਲੈਤਤੁਸੁਖੀ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਧਿਆਵਹੁਰਾਕਰਕਉਮਨਤਨਜੀਅਰੇਮਖੀ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੀਤਪਾਵਹਿਹੋਵਹਿਮਨਸੀਤਲਅਗਨਿਨਅੰਤਰਿਪੁਖੀ॥ ੧॥ ਗੁਰਨਾ
 ਨਕਕਉਪ੍ਰਭੁਦਿਖਾਇਆਜਲਿਬਲਿਤਿਕੁਦ੍ਰਹਿਰੁਖੀ॥ ੨॥ ੨॥ ੩੦॥ ਸੇਰਭਿਮਹ

ਲਾ॥ ੫ ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਕੁਤ੍ਰਿਨਿਦਾਇਨਤੇਆਪਛੁਡਾਵਹੁ॥ ਇਹਭੀਤਰਿਤੇਇਨਕ
 ਉਡਾਰਹੁਆਪਨਨਿਕਟਬਲਾਵਹੁ॥ ੧॥ ਅਪਨੀਬਿਧਿਆਪਨਨਾਵਹੁ॥ ਹਰਿਜਨਮੰ
 ਗਲਗਾਵਹੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਸਰਨਾਹੀਕਬਹੁਹੀਏਤੇਇਹਬਿਧਮਨਮਹਿਪਾਵਹੁ
 ॥ ਗੁਰਪੁਰਾਉਦਿਉਦੁਗੁਰੀਜਨਨਾਨਕਕਤਹਨਧਾਵਹੁ॥ ੨॥ ੩॥ ੩੧॥ ਸੋਰਠਿਮ
 ਹਲਾ॥ ੫॥ ਜਾਕੇਸਿਮਰਦਿਸਭੁਕਿਛੁਪਾਈਐਬਿਰਥੀਘਾਲਨਜਾਈ॥ ਤਿਸੁਪੁ
 ਕੁਤਿਆਗਿਅਵਰਕਤਗਚਹੁਜੇਸਭੁਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ ੧॥ ਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰ
 ਹੁਸੀਤਗਧਾਲਾ॥ ਸਾਧਸਿਗਿਮਿਲਿਨਾਮੁਪਿਆਵਹੁਪੁਰਨਹੈਘਾਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਸਾਰਿਸਮਾਏਨਿਤਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇਪ੍ਰਮਸਹਤਿਗਲਿਲਾਵੈ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਪੁਕੁਤਮਰੇਬਿਸ
 ਰਤਸਭੁਮਲਖੇਈ॥ ੨॥ ੪॥ ੩੨॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਅਥਿਨੀਸੀਜੀ
 ਅਨਕੇਦਾਤਾਸਿਮਰਤਸਭੁਮਲਖੇਈ॥ ਗੁਣਨਿਧਾਨਗੁਗਤਨਕਉਬਰਤਨਿਬਿਰਲਾਪੇ
 ਵੇਕੇਈ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਗੁਰਗਧਾਲਪੁਕੁਸੇਈ॥ ਜਾਕੀਸਰਨਿਪਇਐਸਖਪਾਈ
 ਐਬਹੁਛਿਦਖਨਹੇਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਵਡਗੁਰੀਸਾਧਸਿਗੁਪਗਪਤਿਤਿਨਕੁਦਤਦੁਰਮੰ
 ਤਿਖੇਈ॥ ਤਿਨਕੀਪੁਰਿਨਾਨਕਦਾਸਧਾਛੇਲਿਨਹਰਿਨਾਮੁਕਿਵੈਪਰੇਈ॥ ੨॥ ੫॥ ੩੩
 ॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਜਨਮਜਨਮੇਕਦੁਖਨਿਵਾਰਿਸੁਕਾਮਨੁਸਾਧੈਗ॥ ਦਰਸਨਕੁਦਤ
 ਹੋਤਨਿਗਲਾਹਰਿਕਾਨਾਮੁਬੀਚਾਰੈ॥ ੧॥ ਮੇਰਾਬੈਦਗੁਰਗੋਵਿਦਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
 ਅਉਖਧਮੁਖਿਦੈਵੈਕਾਦੇਜਮਕੀਠਧਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਮਰਥਪੁਰਖਪੁਰਨਬਿਧਾ
 ਤੇਆਪੇਕਰਣੈਗਾਗਾ॥ ਆਪਨਾਦਾਸੁਹਰਿਆਪਿਉਬਾਰਿਆਨਾਨਕਨਾਮਆਧਾਰਾ॥
 ੨॥ ੬॥ ੩੪॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਅੰਤਰਿਕੀਗਤਿਤੁਮਹੀਜਾਨੀ॥ ਤੁਝ
 ਪਾਹਿਨਿਬੇਰੇ॥ ਬਖਸਿਲੈਹੁਸਾਹਿਬੁਪੁਕੁਅਪਨੇਲਾਖਖਤੇਕਰਿਛੋਰੇ॥ ੧॥ ਪੁਕੁਜੀ
 ਤੁਮੇਰੇਰਾਕੁਰਨੇਗੇ॥ ਹਰਿਚਰਨਸਰਦਿਸੇਹਿਛੋਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਸੁਮਾਰਬੇਅੰਤ
 ਸੁਆਮੀਉਚੈਗੁਨੀਬਹੋਰੇ॥ ਕਾਦਿਸਿਲਕਕੀਨੇਅਪਨੇਦਾਸੇਰਤਉਨਾਨਕਗਾਨਿਧੋਰੇ॥

॥ २ ॥ ७ ॥ ३५ ॥ ਸੇਰਿ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਭੁਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਰਗੋਵਿੰਦਾ ਸਗਲ ਮਨੇ
 ਰਖ ਪਾਏ ॥ ਅਸ ਬਿਰਭੁਏ ਲਾਗਿ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਗੋਵਿੰਦ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਗਾਏ ॥ ੧ ॥ ਭਿਲੇ ਸਮੁਰਤੁ
 ਪੁਰਾ ॥ ਸੀਤਿ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਨਾਮ ਜਪਿ ਵਾਜੈ ਅਨਰਦ ਤੁਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਲੇ
 ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਪੁ ਨ ਘਰ ਮੈ ਦਰ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਪਾ
 ਇ ਅਸ ਗਲੀ ਇਛੁ ਪੁਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ੩੬ ॥ ਸੇਰਿ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੇ
 ਦਰ ਨ ਬੇਸਰਿਦ ਭੀਤ ਰਿਸ ਭੁਲ ਖਣ ਪ੍ਰਭਿ ਭੀਨੇ ॥ ਭੁਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪੁਰਨ ਪਰਮੇ ਸਰਨ
 ਮੁਨਿ ਪਾਨ ਮਨਿ ਦੀਨੇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਰਖ ਵਾਰੇ ਮੀਤਾ ॥ ਦੁਨੇ ਚਉ ਟੀ ਦੇਵੁ ਡਿਊ ਆਈ ਸੇ
 ਕੁ ਨਿਤਾਨੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀ ਅਜੇ ਤ ਪੂਰੁ ਸਗਲ ਓਧਾਰੇ ॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖ ਨਹ
 ਗਾਗੁਰ ਪੂਰੀ ਕੀ ਅਚਰਜ ਵਡਿ ਆਈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਹਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ੯ ॥ ੩੭
 ॥ ਸੇਰਿ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਸਿਰਨਿ ਕਰ ਉਨਾਮ ਪਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਥਾਤੀ ਅਗਮ ਅ
 ਪਾਰ ॥ ਬਿਲਛਿ ਬਿਨੇਦ ਅਨੰਦ ਸੁਖ ਮਾਨੁ ਹੁਖਾਏ ਜੀਵਹੁ ਸਿਖ ਪਰਵਾਰ ॥ ੧ ॥
 ਹਰਿ ਕੇ ਦਰ ਨਕ ਮਲ ਆਪਾਰ ॥ ਸਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਇ ਉਸਚ ਬੇਹਿ ਬੁਝਾਇ ਲੇਖ ਉ
 ਬਿਖ ਸੇਸਾਰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੁਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪੁਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਆਪਹਿ ਕੀਨੀ ਸਾ
 ਗਾਧੇ ਬਿਧੋ ਬਿਨਾਨਕ ਬਿਗਸਾਨੇ ਨਾਨਕ ਨਾਹਿ ਸੁਆਰ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ੩੮ ॥
 ਸੇਰਿ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰੈਰ ਅਪਨੀ ਕਲ ਪਾਰੀ ਸਭੁ ਘਟ ਉਪਜੀ ਦਇਆ
 ॥ ਅਪੇ ਮੇਲਿ ਵਡਾਈ ਕੀਨੀ ਕੁਸਲ ਖੇਸ ਸਭੁ ਭਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਾਮੇ ਰੇ
 ਨਾਲਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਪਿ ਸਦਾ ਨਿਗਲ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤ ਰਿਬਾਹ ਰਿਬਾਨ
 ਬਨਿ ਤਰਿ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖ ਉਸੇਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਾਇ ਉਦਭੁਤ ਗੀਤਿ ਸੁਨੇ ਵਡ
 ਅਵਰਨ ਕਈ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥ ੩੯ ॥ ਸੇਰਿ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਸਖ ਮੰਗ
 ਲਿ ਕਲਿ ਆਇ ਸਹਜ ਪੁਨਿ ਪੂਰੇ ਕਰਨ ਨਿਗਰਿ ਆਗਾ ॥ ਰਾਖਨ ਹੋਰੇ ਗਾਇ ਉਥਾ
 ਰਿਕ ਸਤਿਗੁਰ ਤਾਪੁ ਉਭਰਿ ਆਗਾ ॥ ੧ ॥ ਉਬਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਨਾਈ ॥ ਜਾਕੀ ਸੇਵ

ਨਬਿਰਥੀ ਜਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਘਰਿ ਮਹਿ ਸਖ ਬਾਹਰਿ ਭਨਿ ਸੁਖਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਕੁਏਦ
 ਇਆਲਾ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਘਨ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਊ ਮੋਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋ ਆਕਿਰ ਪਾਲਾ॥ ੨॥ ੧੨ ॥
 ੪੦॥ ਸੇਰਿ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਭੁਇਆ ਮਨਿ ਉਦਮ ਨਾਮੁ ਰਤ ਨ ਜਸੁ
 ਗਾਈ॥ ਮਿਦਿ ਗਾਈ ਲਿਤਾ ਸਿਮਰਿ ਅਨਿਤਾ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਭਾਈ॥ ੧॥ ਧਿਰੈ ਦੇਹ ਰਿ
 ਕੋਰਣ ਦੁਸਾਈ॥ ਸਖ ਧਾਇਆ ਸਖ ਸਹਜ ਪਨਿ ਉਪਜੀ ਰੋਗਾ ਘਾਣ ਮਿਦਈ॥ ੧॥
 ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਿਆ ਗਣੈ ਤੋਰੇ ਆਖਿ ਵਖਾਨਾ ਕੀ ਮਤਿ ਕਰੁਣੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਭੁਗਤ ਕੁਏ
 ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆ ਸਹਾਈ॥ ੨॥ ੧੩ ॥ ੪੧॥ ਸੇਰਿ ਮਹਲਾ॥ ੫॥
 ॥ ਗਏ ਕਲੇ ਸਰੋਗਾ ਸਭਿ ਨਾਮੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ॥ ਆਰਪਹਰ ਆਗਾਧ ਹੁਸ
 ਆਮੀ ਪੁਰਨ ਘਾਲਹ ਮਾਰੀ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤ ਸਖ ਸੇ ਪਤਿ ਰਾਸਿ॥ ਗਖਿ ਲੈਹੁ ਭਾਈ
 ਮੇਰੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋ ਮਾਰਗੁ ਸੇਈ ਸੇਈ ਪਾਵੈ ਉਅਪ
 ਨੇਖ ਸਮੇਂ ਕੁਰੇ ਸਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪ੍ਰਗਭੁ ਦਿਉ ਮਿਦਿ ਉਸ ਗਲ ਅੰਦੇਸਾ॥ ੨॥ ੧੪
 ॥ ੪੨ ॥ ਸੇਰਿ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗਰਸਤਿ ਗੁਰ ਅਪਨਾ ਸਗ
 ਲਾ ਦੁਖ ਮਿਦਾਇਆ॥ ਤਾਪ ਰੋਗੁ ਗਏ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨ ਇਛੈ ਛਲ ਪਾਇਆ॥ ੧॥
 ਮੋਗਾ ਗੁਰ ਪ੍ਰਗਾਸਖ ਦਾਤਾ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤਾ
 ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨੇ ਦਬਿਨੇ ਦੁਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕੁਏਦ ਦਇਆ
 ਲਾ॥ ਜੋ ਕਾਰੁ ਕੁਏ ਜਗਤੀ ਤਰਿਹੈ ਆਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਰਖ ਦਾਨਾ॥ ੨॥ ੧੫ ॥
 ੪੩॥ ਸੇਰਿ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਹਮਰੀ ਗਣੈ ਤਨਗਾਣੀ ਆਕਾਈ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ
 ਪਲੁਟਿ॥ ਗਬਦੇ ਗਬੇ ਕਰਿ ਅਪਨੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਰਿਗ ਮਾਇ॥ ੧॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦ
 ਮਿਹਰ ਦਾਨਾ॥ ਬੇਧ ਮਾਇਆ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪ੍ਰੇਰੇਈ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣਾ॥ ੧॥ ਰ
 ਹਾਉ॥ ਜੀਉ ਪਾਇ ਪਿਛੁ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿ ਆਦਿ ਤਾਪੇ ਨ ਦੁਖਾਣਾ॥ ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕੀ
 ਆਪਿ ਪੈ ਜਗਾਖੀ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰ ਬਾਣਾ॥ ੨॥ ੧੬ ॥ ੪੪॥ ਸੇਰਿ ਮਹਲਾ॥

ਪ॥ ਦੁਰਤਗਵਾਇਆਹਰਿਪ੍ਰਭਿਅਧੇਸਭੁਸੇਸਭੁਉਬਾਰਿਅਧਾਰਬ੍ਰਹਮਿਪ੍ਰਭਿਕਿਰ
 ਪਾਧਾਰੀਅਪਣਾਬਿਰਦੁਸਮਾਰਿਅਧਾਰਿ॥ ੧॥ ਹੋਈਗੋਲਰਾਮਕੀਰਖਵਾਲੀ॥ ਸੁਖਸਰ
 ਜਿਅਨਿਦਗੁਣਗਵਹੁਮਨੁਤਨੁਦੇਹਸੁਖਾਲੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਤਿਤਉਧਾਰਣਸਤਿ
 ਗੁਰਮੇਰਾਮੇਹਿਤਿਸਕਾਰੁਰਵਾਸਾ॥ ਬਖਸਿਲਏਸਕਿਸਚੈਸਾਹਿਬਿਸਨਿਨਾਨਕਬੀਅ
 ਰਦਾਸਾ॥ ੨॥ ੧੦॥ ੪੫॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫॥ ਬਖਸਿਅਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰੇ
 ਸਰਿਸਗਲੇਰੋਗਬਿਦਾਰੇ॥ ਗੁਰਪ੍ਰੇਰਕੀਸਰਣੀਉਬਰੇਕਾਰਜਸਗਲਸਵਾਰੇ॥ ੧॥
 ਹਰਿਨਨਸਿਮਰਿਅਨਾਮਅਧਾਰਾ॥ ਤਪੁਉਤਾਰਿਅਸਤਿਗੁਰਿਪ੍ਰੇਰਅਪਣੀਕਿਰਪਾ
 ਰਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਦਾਅਨਿਦਕਰਹੁਮੇਰੇਪਿਅਰੇਹਰਿਗੋਬਿੰਦੁਗੁਰਿਗਾਖਿਅਧਾਰੁ
 ਭੀਵੁਡਿਅਈਨਾਨਕਕਰਤੇਕੀਸਾਚੁਸਬਦੁਸਤਿਭਾਖਿਅਧਾਰੁ॥ ੨॥ ੧੨॥ ੪੬॥ ਸੋਰ
 ਠਿਮਹਲਾ ੫॥ ਭੁਈਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਆਮੀਮੇਰੇਤਤੁਸਾਢੇਦਰਬਾਰਿ॥ ਸਤਿਗੁਰਤ
 ਪੁਗਵਾਇਆਭਾਈਰਾਇਪਈਸਿਸਾਰਿ॥ ਅਪੋਨਜੀਅਜੈਤਅਪੇਰਾਬੇਜਮਰਿਉਹ
 ਦਤਾਰਿ॥ ੧॥ ਹਰਿਕੇਚਰਣਰਿਦੈਉਰਧਾਰਿ॥ ਸਦਾਸਦਾਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰੀਐਭਾਈਦੁਖ
 ਕਿਲਵਿਖਕਾਦਣਗੁਰੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਿਸਕੀਸਰਣੀਉਬਰੇਭਾਈਜਿਨਿਰੋਚਿ
 ਅਸਭੁਕੇਇ॥ ਕਾਰਣਕਾਰਣਸਮਰਬੁਸੇਭਾਈਸਚੈਸਰੀਸੇਇ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਪਿਅ
 ਈਐਭਾਈਤਨਮਨਸੀਤਲਹੇਇ॥ ੨॥ ੧੬॥ ੪੭॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫॥
 ਸਿਤਹੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮਪਿਅਈ॥ ਸੁਖਸਾਗਰਿਪ੍ਰਭੁਵਿਸਰਓਨਾਹੀ॥ ਮਨਦਿਰਿ
 ਅਣਾਛਲਪਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰੇਰਤਪੁਗਵਾਇਆਅਪਣੀਕਿਰਪਾ
 ਧਾਰੀ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭੁਏਦਇਆਲਾ॥ ਦੁਖਮਿਦਿਅਸਭੁਪਰਵਾਰੀ॥ ੧॥ ਸਰ
 ਬਨਿਧਾਨਮੰਗਲਰਸਰੁਪਾਹਰਿਕਾਨਾਮਅਧਾਰੇ॥ ਨਾਨਕਪਤਿਗਾਖੀਪਰਮੇਸਰਿ
 ਉਪਰਿਅਸਭੁਸਿਸਾਰੇ॥ ੨॥ ੨੧॥ ੪੮॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫॥ ਮੇਰਾਸ
 ਤਿਗੁਰੁਰਖਵਾਲਹੋਅਧਾਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਗਾਬੇਦਗਾਖਿਅਹਰਿਗੋਵਿੰਦੁਨਾਵਾਨਿ

ਰੇਅਧਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਪੁਗਇਆਪੁਭਿਅਪਿਮਿਟਾਇਆਜਨਕੀਲਾਜਰਖਾਈ ॥ ਸਾ
 ਧਸੰਗਿਤੇਸਭੁਭਲਪਾਏਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਹਲਤੁਪਲਤੁਪੂਰੁਦੈਵਸਵਾਰੇ
 ਹਮਰਾਗੁਣਅਵਗੁਣਨਬੀਚਾਰਿਅਧਾਅਦਲਬਦਣਨਾਨਕਗੁਰਤੇਰਾਸਭਲਕਰਮ
 ਮਸਤਕਿਧਾਰਿਅਧਾ ॥ ੨ ॥ ੨੧ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਸਿਰਧਿਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਜੀਅਜੀਤਸ
 ਭਿਤਿਸੇਕਕੀਏਸੇਈਸਿਤਸਹਾਈ ॥ ਅਪਨੇਸੇਵਕਕੀਆਪੇਰਾਖੈਪੁਰਨਕੁਟੀਬਡਾਈ
 ॥ ੧ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਾਮੇਰੇਨਾਲਿ ॥ ਗਰਿਪੁਰੈਪੂਰੀਸਭਿਗਾਖੀਹੋਏਸੂਬਦਇਆਲਾ ॥
 ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨਨਾਨਕਨਾਮਪਿਆਈਜੀਅਪੁਨਗਾਦਾਤਾ ॥ ਅਪਨੇਦਾਸਕਉਕੈ
 ਠਿਲਾਇਗਾਖੈ ॥ ਜਿਉਬਾਰਿਕਧਿਤਮਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ੨੨ ॥ ੫੦ ॥ ॥ ॥

ਸਿਰਧਿਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਗ ॥ ੩ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਮਿਲਿਖੈਚਹੁਨਹੀਸਹਸਾਚਕਾਇਆ ॥ ਸਿਕਟਾਰਹੁਨਹਪਤੀਆਇਆ ॥ ਉਮਰਾ
 ਵਹਅਗੈਭੇਰਾ ॥ ਮਿਲਿਗਜਨਗਮਨਿਬੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਅੰਬਲੁਦੁਨਕਤਹੁਨਜਾਈ ॥ ਗੋਇ
 ਦੁਬੇਦਗਰਗੋਸਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਇਆਪੁਰਦਰਬਾਰਾ ॥ ਤੇਸਗਲੀਮਿਟੀ
 ਪਕਾਰਾ ॥ ਲਬਧਆਪਨੀਪਾਈ ॥ ਤਾਕਤਅਵੈਕਤਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਤਹਸਾਚਨਿਆਇਨਿ
 ਬੇਰਾ ॥ ਤਿਹਾਸੁਮਰਾਕੁਰਸਮਚੇਰਾ ॥ ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਜਾਨੈ ॥ ਬਿਨੁਬੇਲਤਆਪਪਛਾਨੈ ॥ ੩ ॥
 ॥ ਸਰਬਬਾਨਕੇਗਜਾ ॥ ਤਹਅਨਹਦਸਬਦੁਅਗਾਜਾ ॥ ਤਿਸਪਹਿਰਿਕਿਆਚਤਗਈ
 ॥ ਮਿਲੁਨਨਕਆਪਗਵਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ਸਿਰਧਿਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਹਿਰੈ
 ਨਾਮੁਦਸਾਇਹਾ ॥ ਪ੍ਰਿਥੈਰੇਗੁਰੁਪਿਆਇਹਾ ॥ ਗੁਰਿਪੁਰੈਸਚੁਕਹਿਅਧਾ ॥ ਸੇਸੁਖਸਚਾਲ
 ਹਿਅਧਾ ॥ ੧ ॥ ਆਪਨਾਹੋਇਓਗੁਰਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ ਅਨਦਸੁਖਕਲਿਆਨਮੇਗਲਸਿਉ
 ਪਰਿਆਏਕਹਿਇਸਨਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੀਗੁਰਦੁਤਿਆਈ ॥ ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕ
 ਹੁਣਨਜਾਈ ॥ ਸਿਰਿਸਾਹਾਧਾਤਿਸਾਹਾ ॥ ਗੁਰਤੇਦਤਮਨਉਮਾਹਾ ॥ ੨ ॥ ਸਗਲਪਰ

॥ प
द्वेष्टा
सौमित्र
कामधु
गुरुम
गायत्र
उर्वर
नराय
श्रीभग
श्रीमे
सीव
अभि
सुख
प्राप्त
श्रीगण
प्रेम
गति
श्री

ਹੋਈ।।ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ।। ੩।।ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਰਾਖੋ।।ਸਚਿਜਨਮਜਨ
 ਮਦੁਖਲਾਖੋ।।ਨਿਰਭੁਉਨਾਮੁਪਿਆਇਆ।।ਅਦਲਸੁਖਨਾਨਕਪ੍ਰਾਇਆ।। ੪।।
 ੫।। ੫੫।।ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ। ੫।।ਰੀਠਿਪਾਈਕਰਤਾਰੇ।।ਤਾਪੁਛੁਡਿਗਇਆਪ
 ਰਵਾਰੇ।।ਗੁਰਿਪ੍ਰੈਰਹੈਗਾਖੀ।।ਸਰਨਿਸਚੇਕੀਤਾਕੀ।। ੧।।ਪਰਮੇਸੁਰਆਇਹੋਆਰਖਵਾਲ
 ।।ਸੀਤਿਸਹਜਸੁਖਖਿਨਮਦਿਉਪਜੇਮਨਹੋਆਸਦਾਸੁਖਲਾ।। ੧।।ਰਹਾਉ।।ਹਰਿਹ
 ਰਿਨਾਮੁਦੀਉਦਾਰਾ।।ਤਿਨਸਗਲਾਰੇਗਬਿਦਾਰਾ।।ਅਪਨੈਕਿਰਪਾਪਾਰੀ।।ਤਿਨਸਗਲੀ
 ਬਾਤਸਦਾਰੀ।। ੨।।ਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਬਿਰਦੁਸਮਾਰਿ।।ਹਮਗਗੁਣੁਅਗੁਣਗੁਣਬੀਚਰਿ
 ਆ।।ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਭਇਉਸਾਖੀ।।ਤਿਨਿਸਗਲੀਲਾਜਗਾਖੀ।। ੩।।ਬੋਲਾਇਆਬੋ
 ਲੀਤੇਗਾ।।ਤੁਸਾਹਿਬਗੁਣੀਗਹੇਗਾ।।ਜਪਿਨਾਨਕਨਾਮੁਸਚਸਾਖੀ।।ਅਪਨਦਾਸਕੀ
 ਪੈਜਗਾਖੀ।। ੪।। ੬।। ੫੬।।ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ। ੫।।ਵਿਚਿਕਰਤਾਪ੍ਰਖ
 ਖਲੇਆ।।ਵਾਲਨਦਿਗੋਹੋਆ।।ਮਜਨਗੁਰਆਦਾਰਸੇ।।ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਕਿਲਬਿ
 ਖਿਨਸੇ।। ੧।।ਸਿਤਹੁਗਮਦਾਸੁਸਰੇਵਰਨੀਕਾ।।ਜੇਨਾਵੈਸੇਕਲਤਰਾਵੈਉਧਾਰਹੋਅ
 ਹੋਜੀਕਾ।। ੧।।ਰਹਾਉ।।ਜੇਜੇਕਾਰੁਜਗਗਾਵੈ।।ਮਨਦਿਉਮੇਛਲੁਪਾਵੈ।।ਸਹੀਸ
 ਲਾਮਤਿਨਾਇਆਏ।।ਅਪਨਾਪ੍ਰਭੁਪਿਆਈ।। ੩।।ਇਹਬ੍ਰਹਮਬਿਚਾਰੁਸੁਜਾਨੈ।।
 ਜਿਸਦਇਆਲਹੋਇਭਗਵਾਨੈ।।ਬਾਬਾਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਸਰਨਾਈ।।ਸਭੁਚਿਤਾਗਣਤ
 ਮਿਦਾਈ।। ੪।। ੭।। ੫੭।।ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ। ੫।।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਨਿਬਾਹੀਪ੍ਰ
 ਰੀ।।ਬਾਈਬਾਤਨਰਹੀਆਉਰੀ।।ਗੁਰਚਰਣਲਾਇਨਿਸਤਾਰੇ।।ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਸ
 ਮਾਰੇ।। ੧।।ਅਪਨਦਾਸਕਾਸਦਾਰਖਵਾਲਾ।।ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨਕਰਿਰਾਖੈਮਾਤਪਿ
 ਤਾਜਿਉਪਾਲਾ।। ੧।।ਰਹਾਉ।।ਵਡਭਾਗੀਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆ।।ਜਿਨਿਜਮਕਾਪੈਬੁਝਿ
 ਦਾਇਆ।।ਹਰਿਭੁਗਤਿਭੁਇਚਿਤੁਲਾਗਾ।।ਜਪਿਨੀਵਹਿਸੇਵਡਭਾਗਾ।। ੨।।ਹਰਿਅੰਬਿ
 ਤਬਾਨੀਗਾਵੈ।।ਸਾਧਾਕੀਪੁਰਿਨਾਵੈ।।ਆਪੁਨਾਨਾਮੁਆਪੇਦੀਆ।।ਪ੍ਰਭੁਕਰਣਹਸਰ

ਖਿਲੀਆ॥ ੩॥ ਹਰਿਦਰਸਨਪ੍ਰਾਨਆਧਾਰਾ॥ ਇਹਪੂਰਨਬਿਮਲਬੀਜਾਰਾ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾ
 ਐਤਰਿਜਾਮੀ॥ ਦਾਸਨਾਨਕਸਰਨਿਸਆਮੀ॥ ੪॥ ੨॥ ੫੨॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੫॥
 ਗੁਰਿਪ੍ਰੇਰਚਨੀਲਾਇਆ॥ ਹਰਿਸੰਗਿਸਹਾਈਪਾਇਆ॥ ਜਹਜਾਈਐਤਹਾਸੁਹੇਲਾ॥ ਕ
 ਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਮੇਲਾ॥ ੧॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੁਹਸਦਾਸੁਭਾਈ॥ ਮਨਦਿਦੇਸਗਲਛਲਪਾ
 ਵਹੁਜੀਐਸੰਗਿਸਹਾਈ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਨਾਗਇਤਪ੍ਰਾਨਆਧਾਰਾ॥ ਹਮਸਿਤਜਨਾਰ
 ਨਾਗਾ॥ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਕਰਿਲੀਨੇ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਜਸਦੀਨੇ॥ ੨॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
 ਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ ਸਦਜੀਅਸਿਗਿਰਖਵਾਲਾ॥ ਹਰਿਦਿਨੁਰੈਨਿਕੀਰਤਨਗਾਈਐ
 ॥ ਬਹੁਨਿਨੇਨੀਪਾਈਐ॥ ੩॥ ਜਿਸੁਦੇਵਪੁਰਖਬਿਧਾਤਾ॥ ਹਰਿਰਸੁਤਿਨਹੀਜਾ
 ਤਾ॥ ਜਮਕਿਕਰੇਨਨਿਨੇਨੀਪਾਈਐ॥ ਸਖਨਾਨਕਸਰਨੀਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੬
 ॥ ੫੬॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਗੁਰਿਪ੍ਰੇਰਚੀਤੀਪੁਰੀ॥ ਪ੍ਰਭੁਰਵਿਆਰਹਿਆਰੁ
 ਰਪੁਰੀ॥ ਖੇਮਕਸਲਕੁਇਆਇਸਨਾਨਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਦਿਦੁਕੁਰਬਾਨਾ॥ ਗੁਰਕ
 ਰਨਕੇਮਲਰਿਦਧਾਗੇ॥ ਬਿਘਨਨਲਾਗੇਤਿਲਕਾਕੇਈਕਰਜਸਗਲਸਵਾਗੇ॥ ੧
 ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਮਿਲਿਸਾਧੁਦੁਗਮਤਿਖੇਈ॥ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਸਕੁਹੇਈ॥ ਗਮਦਾਸਸੋਰ
 ਵਰਨਾਤਾ॥ ਸਕੁਲਾਥਪਾਪਕਮਾਤੇ॥ ੨॥ ਗੁਨਗੋਬਿੰਦਨਿਤਗਾਈਐ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਮਿ
 ਲਿਖਿਆਈਐ॥ ਮਨਬਾਛੁਤਛਲਪਾਈ॥ ਗੁਰਪੁਰਾਰਿਦੇਖਿਆਈ॥ ੩॥ ਗੁਰਗੋਪ
 ਲਅਠਿਦਾ॥ ਜਪਿਜਪਿਨੀਵੇਪਰਮਨਿਦਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਆ॥ ਪ੍ਰਭੁਅ
 ਪਨਾਬਿਰਦੁਰਖਾਇਆ॥ ੪॥ ੧੦॥ ੬੦॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਦੁਹਰਿਸ
 ਦੁਹਮੇਘਘਟਾਘਟਦਾਮਨਿਚਮਕਦੁਰਾਇਉ॥ ਸੋਝਇਕਲੀਨੀਦਨਹੁਨੇਨਹੁਪਿ
 ਰੁਪਰੇਸਿਸਿਧਾਇਉ॥ ੧॥ ਹੁਣਿਨਹੀਸੋਦੇਸਰੇਮਾਇਉ॥ ਬਿਕੇਸਰੇਸਿਧਿਕਰਤਲਾਕੁਤਬ
 ਰੁਤੁਰਪਾਤਰੇਆਇਉ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਬਿਭਿਬਿਸਰੇਇਹੁਲਾਲੁਪਿਆਗੇ॥ ਸਰਬਗੁਣਾਸਖਣਾਇਉ॥ ਮੇ
 ਦਰਦਰਿਕੇਪੰਥਨਿਗਾਰਉਨੇਨੀਰਕੁਰਿਆਇਉ॥ ੨॥ ਹਉਹਉਰੀਤੁਰੁਇਓਹੈਬੀਚੈਸੁ
 ਨਤਦੇਸਨਿਕਟਾਇਉ॥ ਭੀਭੀਗੋਕਿਪਾਤਪਰਦੇਬਿਨਪੇਖੇਦੁਗਾਇਉ॥ ੩॥ ਕੁਇਓਕਿਰਪਾਲਸਰਬ

॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਉ ਮੈ ਭੀ ਤਿਗੁ ਰਿਖੇ ਈ ਤਉ ਦਇਆਰਾ ਬੀਰ ਲੇਖਾਇਓ ॥ ੪ ॥ ਸਤੁ ਰਹਿ
 ਓ ਮੈ ਦੇ ਸਰੇ ਮਾਇਓ ॥ ਜੇ ਚਾਹਤ ਸੇਗੁ ਰੁਮਿਲਾਇਓ ਸਰਬ ਗੁਣਾ ਨਿਧਿ ਚਾਇਓ ॥ ੧
 ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਲਾ ॥ ੧੧ ॥ ੬੧ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਗਈ ਬਹੇੜ ਬੇਦੀ ਛੋੜ
 ਨਿਰਿ ਕਾਰੁ ਦੁਖ ਦਾਰੀ ॥ ਕਰਮ ਦੁਆਰਾ ਧਰਮ ਨ ਜਾਣ ਲੇਭੀ ਮਾਇਆ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਮੁ
 ਪਰਿਓ ਭਗਤੁ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾਇਹੁ ਗਾਖੁ ਪੈ ਜਹ ਮਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਿਮਾਇਆ ਤੁ
 ਮਾਣੁ ॥ ਨਦੀ ਜਿ ਆਈ ਜਿ ਕੋਰੇ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ ਕਰ ਬਾਨ ॥ ੧ ॥ ਰਹ
 ਓ ॥ ਜੇ ਸਾਬਾਲ ਕਰੁ ਗਾਇ ਬਾਲ ਸੁਰੁਇਲਖ ਅਪਰਾਧ ਕਮਾਵੈ ॥ ਕਰਿਓ ਪਦੇ ਸੁਖਿ
 ਜੋ ਕੇ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ॥ ਬਹੁ ਨਿਧਿ ਤਾਗ ਲਿਲਾਵੈ ॥ ਪਿਛੁਲੇ ਅਭਿਗਣ ਬਖਸਿ ਲੈਏ ਪੁਰੁ ਆ
 ਗੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਮੇਤ ਰਿਜਾ ਮੀ ਸਭੁ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਤਾਕਿ ਸੁਪਹਿ ਆਖਿ ਸੁਨ
 ਈ ਐ ॥ ਕਹੈ ਕਥਨਿ ਨ ਭੀ ਜੋ ਗੋਵਿੰਦੁ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਪੈ ਜਰਖਾਈ ਐ ॥ ਅਵਰ ਓਟੈ ਮੇ ਸ
 ਗਲੀ ਦੇਖੀ ਇਕੋ ਤੇਰੀ ਓਟ ਰਹਾਈ ਐ ॥ ੩ ॥ ਹੋਇ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪੁਰੁ ਰਾਕੁਰ ਆ
 ਪੇ ਸੁਣੈ ਬੈਨੇ ਤੀ ॥ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸਰੁ ਚਕੋ ਮਨ ਕੀ ਚਿਤੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨ
 ਮੁ ਅਵਖਦੁ ਮੁਖ ਪਾਇ ਆਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਨ ਪੈਤੀ ॥ ੪ ॥ ੨੨ ॥ ੬੨ ॥ ਸੋਰ
 ਠਿ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੁਰੁ ਭਏ ਅਨੰਦਾ ॥ ਦਖ ਕੋਲੇ ਸਸਤੁ ਨ ਚੇ ॥ ਗੁ
 ਨ ਗਾਵਤ ਪਿਆਵਤ ਪੁਰੁ ਅਪਨਾ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਸੀਰੇ ॥ ੧ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਨਾਮੁ ਤੁ ਆ
 ਗਾ ਗੁਰਿ ਪੁਰੇ ਦੀਓ ਓ ਪਦੇ ਸਾਜ ਪਿਭੁ ਉਜਲੁ ਪਾਰਿਉ ਤਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਹੇ
 ਮੇਰੀ ਸਨਹ ਪੁਰੁ ਤੁਹੇ ਸਰੁ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਗੰਗਾ ॥ ਤੁ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਕੁਗਤਾ ਕਿ ਐ ਇ
 ਹੁ ਜੇ ਤੁ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਕਿ ਆਗੁ ਦੋ ਤੇਰੇ ਆਖਿ ਦੁਖਾਈ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਪੇਖਿ
 ਪੇਖਿ ਜੀਵੇ ਪੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਅਚਰਜ ਤੁ ਮਹਿ ਦੁਆਈ ॥ ੩ ॥ ਧਾਰਿ ਅਨਗੁਹ ਆਪਿ ਪੁ
 ਰੁ ਸੁ ਆਮੀ ਪਤਿ ਮਤਿ ਕੀ ਨੀ ਪੁਰੀ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ਬਾਛੁ ਓ ਸੇਤਾ ਪੁਰੀ
 ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ੬੩ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰਾਨ ਮਸਕਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਸੇਭੁ ਕਾ

ਜਸਵਾਰੀ। ਹਰਿ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾਧਾਰੀ। ਪ੍ਰਭੂ ਪੁਤ੍ਰ ਨ ਪੈ ਜਸਵਾਰੀ॥੧॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ
 ਕੋ ਕਉਇ ਉਸਹਾਈ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਕੀ ਨੇਕ ਰੋ ਤੋ ਉਣੀ ਬਾਤ ਨ ਕਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਕਰੈ ਤੇ ਪਰ ਬਿਤਾਲੁ ਦਿਵਾਇ ਆਪਿ ਛੁਲ੍ਹੇ ਲਗਿ ਜਲੀ ਮਾਇਆ ਤਿਨ ਕਤ ਹੁ ਆਵੈ
 ॥ ਮੇਰੇ ਪੁਰੋਸਤਿ ਗੁਰ ਭਾਵੈ॥੨॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਦਇਆਲਾ॥ ਸਰਬੁ ਜੀ ਅਭੁਦੈ ਕਿਰ
 ਪਾਲਾ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਾਰੁ ਹੁ ਸੀਈ॥ ਜਿਨਿ ਪੁਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ॥੩॥ ਤੂ ਭੁਗਿ ਸੁਆਮੀ ਮੇ
 ਰਾ॥ ਇਹੁ ਪੁੰਨ ਪਦਾਰਥੁ ਤੇਰਾ॥ ਜਨਨਾ ਨ ਕਉਣੁ ਕਉਣੁ ਆਇਆ॥ ਸਰਬ ਫਲਾ ਪੁੰਨ
 ਪਾਇਆ॥੪॥ ॥੧੪॥ ੬੪॥
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਘਰੁ॥੩॥ ਦੁਪੜੇ॥ ੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਗਮ ਦਾਸ ਸੋਰਠਿ ਰਿਨਾਤੇ॥ ਸਭਿ ਉਤਰੇ ਪਾਪਿ ਰਿਮਾਤੇ॥ ਨਿਰਮਲ ਹੋਏ ਕਰਿ ਦਿਸਨ
 ਨਾ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਰੀ ਨੇਦਾਨਾ॥੧॥ ਸਰਬੁ ਕਸਲ ਕੇ ਮਧੁ ਭਿਯਾਰੇ॥ ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਸ
 ਭਿ ਬੋਕ ਉਥੇ ਗੇ॥ ਗੁਰ ਕਸਬ ਦੁਈ ਚੋਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧ ਸਿਰਿ ਮਲ ਲਾਥੀ॥ ਪਾ
 ਰਬੁ ਹਮ ਭੁਇ ਉਸਾਥੀ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ॥ ਆਇ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਇਆ॥
 ੨॥ ੧॥ ੬੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਜਿਤੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ॥
 ਸੇਘਰੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਇਆ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ॥ ਤਾ ਸ੍ਰਹ ਸਾਸਗਲ ਸਿਟਾਇ
 ਆ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੀ ਨਾਮੁ ਕੀਵੁ ਡਿਓਈ॥ ਆਰੁ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਈ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਰੇ ਤੇ ਪਾਈ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਅਕ ਬਕਾਈ॥ ਜਨ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ
 ਦੁਖਾਈ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਰੇ ਤੇ ਜਾਈ॥੨॥ ੨॥ ੬੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਆਗੈ ਸੁ
 ਖੁ ਗੁਰਿ ਡੀਆ॥ ਪਾਛੈ ਕੁਸਲ ਕੇ ਮਗੁ ਰਿਕੀਆ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖ ਪਾਇਆ॥ ਗੁ
 ਰ ਅਪਨਾ ਰਿਦੈ ਪਿਆਇਆ॥ ਅਪਨੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ॥ ਮਨ ਇਛੈ ਫਲ ਪਾ
 ਈ॥ ਸਿਤ ਹੁ ਚੋੜਾ ਸਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੀ ਅਜੀਤ ਸਭਿ ਭੁਏ ਦਇਆਲਾ ਪ੍ਰਭੂ ਅ
 ਪਨ ਕਰਿ ਦੀਨੇ॥ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਜਿਲੇ ਗੋਪਾਲਾ ਨਾਨਕ ਸਾਤਿ ਪਤੀਜੇ॥੨॥ ੩॥ ੬੭॥

॥ ਸੇਰਿ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਖਵਾਰੇ ॥ ਚਉਕੀ ਚਉਗਿਰ ਦਹ ਮਾਰੇ ॥ ਰਾਮ
 ਨਾਮਿ ਮਨ ਲਾਗਾ ॥ ਜਮੁ ਲਜਾਇ ਕਰਿ ਭਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਤੁਮੈ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ਬਿਧ
 ਨ ਕਾਰਿ ਕਰੈ ਮਨ ਨਿਰਮਲਾ ॥ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਅ
 ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਤਾਕੈ ਸੇਵਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਸੀ ॥ ਅਨਦ ਕਰਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ ॥ ਜਪਿ ਪੁਰਨ ਹੋਈ ਅ
 ਸਾ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੬੨ ॥ ਸੇਰਿ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਬਲਿ ਜਾਗੀ ॥ ਜਿਨਿ
 ਪੁਰਨ ਪੈ ਜਸ ਦਾਰੀ ॥ ਮਨ ਚਿਦਿ ਆਛਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸਦਾ ਪਿਆਇਆ
 ॥ ੧ ॥ ਸਿਤਹੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਦੁਰਨ ਕੋਈ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੇ ਦੁਰਦੀਨੇ ॥ ਸਗਲ ਜੀਅ ਦੁਸਿ ਕੀਨੇ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ
 ॥ ਤਾਸਗਲ ਦੁਖ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੬੬ ॥ ਸੇਰਿ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥
 ਤਾਪ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ॥ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੇਰੇ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੇ
 ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਦੀਨੇ ॥ ੧ ॥ ਬਿਦਨ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਿ ਗਵਾਈ ॥ ਸਿਖ ਸੰਤ ਸਭਿ
 ਸਰਸੇ ਹੋਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਮੰਗਹਿ ਸੇਲੇ ਦੁਹਿ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅ
 ਪਣਿ ਅਸਿਤਾ ਦੇ ਦੁਹਿ ॥ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪ੍ਰਭਿ ਗਾਇਆ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਸੁਰਗੁ ਖਿਅ
 ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੭੦ ॥ ਸੇਰਿ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਸੇਈ ਕਰਾਇ ਜੇਤੁ ਪੁਕਾਰੈ ॥ ਮੇ
 ਹਿ ਆਣ ਪਕੜਨ ਆਵੈ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕਤ ਉਸਰਣਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਪੈ ਜਰ ਖਾਈ
 ॥ ੧ ॥ ਮੇਰਾ ਮਾਤੁ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਪਾਲਨ ਲਾਗਾ ॥ ਕਰੀ
 ਤੇਰੀ ਕਰਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਡੇਰੀ ਗਥਿ ਤਮਾ
 ਰੇ ॥ ਜਿ ਕਰਾਵੈ ਸੇ ਕਰਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ੭੧ ॥ ਸੇਰਿ
 ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਪਰੇਇਆ ॥ ਸਭੁ ਕਾ ਜਰਾ ਮਾਰਾ ਹੋਇਆ ॥ ਪ੍ਰ
 ਭੁ ਦਰਣੀ ਮਨੁ ਦਾਗਾ ॥ ਪੁਰਨ ਜਾ ਕੇ ਭਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗ ਹਰਿ ਪਿਆਇ
 ਆ ॥ ਆਤਮ ਹਰ ਅਗਾਧਿ ਚਿਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨ ਚਿਦਿ ਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਗ ਪੁਰਖ

ਲਾਭੰਕਾਰੁ ਜਾਗਿਆ ॥ ਰਾਮਨਮਿ ਮਨੁ ਲਾਗਿਆ ॥ ਮਨ ਤਨਿ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਮਾਏ ॥
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ੭੨ ॥ ਸੇਰ ਫਿਰਿ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਮਿਲਿ
 ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਾ ਰਿਅਗ ॥ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਿਅਗ ॥ ਮੰਦ ਕੋ ਨ ਆਲਾਏ ॥ ਸਭੁ ਜੈ ਕਾਰੁ ਸੁ
 ਏਏ ॥ ੧ ॥ ਸਿਤਹੁ ਸਾਢੀ ਸਰਨਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜੀ ਅੰਤ ਸਭਿ ਰਾਖਿ ਤਿਸੈ ਕੈ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰ
 ਤਰਿ ਜਾਮੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਤ ਬਸ ਭਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰੇ
 ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦਕੁ ਰਬਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ੯ ॥ ੭੩ ॥ ਸੇਰ
 ਫਿਰਿ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਅਗ ॥ ਇਹੁ ਲਹੁ ਝਾਗੁ ਰੁਝਿ ਬਾਰਿ
 ਅਗ ॥ ਅਨਦ ਕਰਹੁ ਪਿਤਮਾਤਾ ॥ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜੀ ਅਕਾਦਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਭ ਚਿਤੁ ਦੁਨਿ
 ਸੁਤਮਾਰੇ ॥ ਗਾਧਹੈ ਜਗਸ ਅਪੇਨ ਕੀ ਕਾਰਜ ਅਧਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇ
 ਗ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥ ਪੂਰਨ ਕਲਿ ਜਿਨਿ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨੀ ਆਇਅਗ ॥ ਮ
 ਨ ਤਿਓ ਆਛੁ ਲੁਪਾਇਅਗ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ੭੪ ॥ ਸੇਰ ਫਿਰਿ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਸ
 ਦਾਸ ਦਾਹਰਿ ਜਾਏ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਬਾਲ ਕਰਾਖੇ ਆਏ ॥ ਸੀਤਲਾ ਰਾ ਕਿਰਹਾਈ ॥ ਬਿਘਨ
 ਗਏ ਹਰਿ ਨਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੇ ਆਸ ਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਭੁਗਤ
 ਅਪੇਨ ਕੀ ਸਭੁ ਜੀ ਅਭੁਇਆ ਕਿਰਪਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸ
 ਮਗ ਬਾਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਭੁ ਦੁਖ ਲਾਭਾ ॥ ਅਪੇਨ ਦਾਸੀ ਸੁਣੀ ਬੇਨਤੀ ॥ ਸਭੁ ਨਾ
 ਨਕ ਸਖਿਸਦੇ ਤੀ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥ ੭੫ ॥ ਸੇਰ ਫਿਰਿ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਅਪਨਾ ਗੁਰ
 ਬਿਅਏ ॥ ਮਿਲਿ ਕਸਲ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਆਏ ॥ ਨਾਮੈ ਕੀ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਮਤਿ
 ਕਹੁਣ ਨ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸਿਤਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਾਧਹਾ ॥ ਹਰਿ ਆਗਾਧਿ ਸੋ ਕੁਰਿ
 ਪਾਈ ॥ ਐਕਾਰ ਜਸ ਗਲੇ ਸਾਧਹਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭੁਗਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਗੀ ॥ ਸੇਧਾ
 ਏ ਜਿਸੁ ਦੁਭਾਗੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਅਗ ॥ ਤਿਨ ਸਰਬ ਸਖਾ ਛਲਪਾਇ
 ਅਗ ॥ ੧ ॥ ੧੨ ॥ ੭੬ ॥ ਸੇਰ ਫਿਰਿ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਪਰਮੇਸਰਿ ਚਿਤਾ ਬਿਨਾ ॥

ਦੁਖਰੇਗੁਗੁਰਗੁਨਾਅਨਦਕਰਹਿਨਰਨਾਰੀ॥ਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੧॥ਸੇ
 ਤੁਹਸੁਖਹੋਆਸਭੁਥਾਈ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਪਰਮੇਸਰਿਰਵਿਰਹਿਆਸਭੁਨੀਜਾਈ
 ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੁਰਕੀਥਾਈਆਈ॥ਤਿਨਸਗਲੀਚਿਤਮਿਰਾਈ॥ਦੁਇਆਲਪੁਰ
 ਖੁਮਿਹਰਦਾਨਾ॥ਹਰਿਨਾਨਕਸਾਦੁਦਖਾਨਾ॥੨॥੧੩॥੨੦॥ਸੇਰਰਿਮਹਲਾ
 ॥੫॥ਅਥੈਉਬੈਰਖਦਾਲਾ॥ਪੁਰਸਤਿਗੁਰਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਦਾਸਅਪਨੇਅਧਿ
 ਗਥੇ॥ਘਟਿਘਟਿਸਭੁਦਸਭੁਥੇ॥੧॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਉਪਰਿਬਲਿਜਾਈ॥ਦਿਨਸੁ
 ਰੈਨਿਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਲੀ॥ਪੁਰਨਸਭੁਨੀਥਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਧਿਸਗਈਹੋਅ
 ॥ਸਦੇਇਸਦਾਦੁਆ॥ਤੇਰੀਭੁਗਤਿਦੁਇਆਈਪਾਈ॥ਨਾਨਕਪੁਰਸਰਨਾਈ॥੨॥
 ੧੪॥੨੦੨॥ਸੇਰਰਿਮਹਲਾ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰੇਕੁਟਾ॥ਤਾਜਪਿਆਨਾਮੁਰ
 ਸਾਨਾ॥ਗੋਬਿੰਦਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਪ੍ਰਭਿਗਾਥੀਪੈਜਹਮਾਰੀ॥੧॥ਹਰਿਕੇਚਰਨਸਦਾ
 ਸੁਖਦਾਈ॥ਜੇਇਦੁਹਿਸੇਈਛਲਪਾਵਹਿਬਿਰਥੀਆਸਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਰ
 ਪਾਕਰੈਜਿਸਪ੍ਰਾਨਪਤਿਦਾਤਾਸੇਈਸੇਤੁਗੁਣਗਾਵੇ॥ਪ੍ਰੇਮਭੁਗਤਿਤਾਕਾਮਨਲੀਟਾ
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮਨਿਭਾਵੇ॥੨॥ਆਰਪਹਰਹਰਿਕਾਜਸੁਰਦਣਾਬਿਖੈਚਗਉਰੀਲਾ
 ਥੀ॥ਸਿਰਿਮਿਲਾਇਲੀਆਮੈਰਕਰੈਤਸਿਤਸਾਧਕੁਏਸਾਥੀ॥ਕਰਹਿਲੀਨੇਸਰਬਸੁ
 ਦੀਨੇਆਪਹਿਆਪਮਿਲਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਰਬਖੇਕਪੂਰਨਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰਪਾ
 ਇਆ॥੪॥੧੫॥੨੬॥ਸੇਰਰਿਮਹਲਾ॥੫॥ਗੋਰੀਬੀਗਦਾਹਮਾਰੀ॥
 ਖੇਨਾਸਗਲਰੇਨੁਚਰੀ॥ਇਸੁਆਗੈਕੋਇਨਟਿਕੈਵੇਕਾਰੀ॥ਗੁਰਪੁਰੇਏਹਗਲਸਾ
 ਰੀ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਸੀਤਨਕੀਤਿਦਾ॥ਜੇਸਿਮਰੈਤਿਸਕੀਗਤਿਹੋਵੈਉਪਰਹਿਸ
 ਗਲੇਕੇਦਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਤਸੀਗਿਜਸਗਾਇਆ॥ਇਹਪੂਰਨਪਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕ
 ਆਪੁਮਿਟਾਇਆ॥ਸਭੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਦਰੀਆਇਆ॥੨॥੧੬॥੨੦॥ਸੇਰਰਿਮਹਲਾ
 ॥੫॥ਗੁਰਿਪੁਰੈਪੂਰੀਕੀਨੀ॥ਬਖਸਅਪਨੀਕਰਿਦੀਨੀ॥ਨਿਅਨੇਦੁਸੁਖਪਾਇਆ॥ਬਾ

ਵਸਗਲੇਸੁਖੀਵਸਾਇਆ॥ ੧॥ ਹਰਿਕੀਰਤਿਛਲਦਾਤੀ॥ ਗੁਰਿਪੁਰੈਕਿਰਪਾਕਰਿਦੀ
 ਨੀਵਿਰਲੈਕਿਨਹੀਜਾਤੀ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਗੁਰਬਾਨੀਗਾਵਹੁਏ॥ ਓਹਸਛਲਸਦਾਸੁ
 ਖਦਾਈ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਆ॥ ਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਧਾਇਆ॥ ੨॥ ੧੦॥ ੨੧॥
 ਸੇਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਗੁਰੁਪੁਰਾਆਗਏ॥ ਕਾਰਜਸਗਲੇਸਾਧੋ॥ ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੁਰੈ
 ॥ ਬਾਜੇਅਨਹਦਤੁਰੇ॥ ੧॥ ਸਿਤਹੁਗਮੁਜਪਤਸੁਖਧਾਇਆ॥ ਸਿਤਅਸਥਾਨਬਸੇਸੁਖ
 ਸਹਜੇਸਗਲੇਦੁਖਮਿਟਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਗੁਰਪੁਰੈਕੀਬਾਣੀ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮਨਿਭੁ
 ਣੀ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਿਦਖਾਨੀ॥ ਨਿਰਮਲਅਕਥਕਗਈ॥ ੨॥ ੧॥ ੨॥ ੨੨॥
 ਸੇਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਭੁਖੇਖਾਵਤੁਲਾਜਨਆਵੈ॥ ਤਿਉਹਰਿਜਨਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ
 ॥ ੧॥ ਅਪੋਨਕਾਜਕਉਕਿਉਅਲਕਾਈਐ॥ ਜਿਤਸਿਮਰਨਿਦਰਗਹਮੁਖਉਜਲਸਰ
 ਸਦਾਸੁਖਧਾਈਐ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਜਿਉਕਾਮੀਕਾਮਿਲੁਭਾਵੈ॥ ਤਿਉਹਰਿਦਾਸਹਰਿਜ
 ਸੁਭਾਵੈ॥ ਜਿਉਮਾਤਾਬਲਿਲਪਦਾਵੈ॥ ਤਿਉਗਿਆਨੀਨਾਮੁਕਮਾਵੈ॥ ੩॥ ਗੁਰਪੁਰੈਤਪਾ
 ਵੈ॥ ਜਨਨੇਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਵੈ॥ ੪॥ ੧੬॥ ੨੩॥ ਸੇਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਸੁਖਿਸਾ
 ਦਿਘਰਿਆਇਆ॥ ਨਿਦਕਕੈਨਾਮੁਖਿਛਾਇਆ॥ ਪੁਰੈਗੁਰਪਹਿਰਾਇਆ॥ ਬਿਨੁਸੇਦੁ
 ਖਸਥਾਇਆ॥ ੧॥ ਸਿਤਹੁਸਾਡੀਕੀਵਡਿਆਈ॥ ਜਿਨਿਅਚਰਜਸੇਭਾਬਨਾਈ॥ ੧॥
 ਰਗਉ॥ ਬੈਲੈਸਾਹਿਬਕੈਭਾਣੈ॥ ਰਾਸਥਾਣੀਥਾਣੀਬ੍ਰਹਮਦੁਖਾਣੈ॥ ਨਾਨਕਪੂਰੁਸੁਖ
 ਦਾਈ॥ ਜਿਨਿਪ੍ਰਗੀਬਣਤਬਣਾਈ॥ ੨॥ ੨੦॥ ੨੪॥ ਸੇਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੫॥
 ਪੂਰੁਅਪਨਾਰਿਦੈਧਿਆਏ॥ ਘਰਿਸਹੀਸਲਾਮਤਿਆਏ॥ ਸਿਤਖੁਭਇਆਸਿਸਾਰੇ
 ॥ ਗੁਰਿਪੁਰੈਲੈਤਾਰੇ॥ ੧॥ ਸਿਤਹੁਪੂਰੁਸੇਰਾਸਦਾਦਇਆਲਾ॥ ਅਪੋਨਕੁਗਤਕੀਰ
 ਣਤਣਗਣਈਗਾਥੈਬਾਲਗਪਾਲਾ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਹਰਿਨਾਮਰਿਦੈਓਰਧਾਰੇ॥ ਤਿ
 ਨਿਸੇਭੁਥੈਕੁਸਦਾਰੇ॥ ਗੁਰਪੁਰੈਤਸਿਦੀਆ॥ ਛੋਰਿਨਾਨਕਦੁਖਨਥੀਆ॥ ੨॥ ੨੧
 ॥ ੨॥ ੫॥ ਸੇਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਹਰਿਮਨਿਤਨਿਵਸਿਆਸੈਈ॥ ਜਿਜੈਕਾਰੁਕਰੇਸ

ਤੇ ਕੋਈ। ਗੁਰਪ੍ਰੇਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਤਾ ਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ॥੧॥ ਹਉ ਕਰ ਬਾਨ ਜਾਈ
 ਤੇਰੇ ਨਾਉ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਬਖਸਿ ਲੈ ਹਿਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸੇਜ ਸੁਤੇ ਗਾਵੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਝ
 ਰੇ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ। ਸਿਤਾ ਕੁਰਵਾਸਾ ਤੇਰਾ। ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਣਾਈ॥ ਮਖਿਨਿ ਦਕੈ ਕੁਛ
 ਈ॥੨॥ ੨੨॥ ੨੬॥ ਸੇਰ ਰਿਮ ਹਲਾ॥ ੫॥ ਅਗੈ ਸੁਖ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ। ਪਾਛੈ ਆਨ
 ਦੁਖ ਭਿਕੀ ਤਾ। ਪਰੇ ਮੇਰੇ ਸੁਰਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ॥ ਫਿਰਿ ਤੁਲਤ ਕਤ ਹੁਨਾਹੀ॥੧॥ ਸਾਰੇ
 ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮਨ ਮਾਨਿਆ॥ ਹਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੋਤ ਰਿਜਾਨਿਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭਿ
 ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਵਇਆਲਾ। ਅਪਨੇ ਕੁਗਤ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਲਾ। ਅਚਰ ਜੁਤੇ ਗੋਵਡਿਆ
 ਈ॥ ਨਿਤ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ॥੨॥ ੨੩॥ ੨੭॥ ਸੇਰ ਰਿਮ ਹਲਾ॥ ੫॥ ਨਾ
 ਲਿਨ ਗਾਇਦੁ ਮੇਰੇ। ਜਨਮ ਦੁਤਨ ਆਵੈ ਨੇਰੇ। ਕੀਰਿ ਲਾਇ ਪ੍ਰਭੁ ਗਏ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ
 ਸਤੁ ਸਾਖੈ॥੧॥ ਗੁਰਿ ਪ੍ਰੇਰ ਪ੍ਰੇਰ ਕੀਤੀ॥ ਦੁਸਮਨ ਮਾਰਿ ਦਿਡਾਰੇ ਸਗਲੇ ਦਾਸ ਕਉ ਸੁ
 ਸਮਤਿ ਦੀਤੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਗਲੇ ਬਾਨ ਵਸਾਏ॥ ਸਭਿ ਸਾਇ ਫਿਰਿ ਆਏ॥
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਣਾਏ॥ ਜਿਨਿ ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਮਿਟਾਏ॥੨॥ ੨੪॥ ੨੮॥ ਸੇਰ ਰਿਮ
 ਹਲਾ॥ ੫॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰ ਤਾ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਾਈਐ॥ ਦਰਸ
 ਨੁ ਕੁਦਤ ਹੋਤ ਅਨੰਦਾ॥ ਦੁਖ ਗਇਆ ਹਰਿ ਗਾਈਐ॥੧॥ ਹਰਿ ਰਸ ਪੀਵਹੁ ਭਾਈ
 ॥ ਨਾਮ ਜਪਹੁ ਨਾਮੇ ਆਗਾ ਪਹੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਰ ਕੀ ਸਰਨਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰ
 ਪਤਿ ਜਿਸੁ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੇਈ ਪੂਰਨ ਭਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਨਾ ਮਿਰ
 ਹੋਲਿ ਵਲਾਈ॥੨॥ ੨੫॥ ੨੯॥ ਸੇਰ ਰਿਮ ਹਲਾ॥ ੫॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ
 ਹਰਿ ਅੰਤ ਰਿਜਾਮੀ ਜਨ ਅਪਨੇ ਕੀਰਏ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਹੋਤੁ ਜਗ ਭੀ ਤਰਿ ਸਬਦ ਗੁਰ
 ਸਚਾਖੈ॥੧॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਤੇਰੀ ਓਟ ਗਸੀਈ॥ ਤੁਸਮ ਰਖਿ ਸਰਨਿ ਕਾ ਦਾਤਾ ਆਰ
 ਪਹਰ ਤੁਮ ਪਿਆਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨ ਨ ਭੁੱਜਨ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰਾ ਤਿਸੇ ਅੰਦੇਸਾ
 ਨਾਹੀ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਲਗੇ ਭਉ ਮਿਟਾਇਆ ਹਰਿਗੁਨ ਗਾਏ ਮਨ ਮਾਹੀ॥੩॥

ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਘਨੇਰੇਸਤਿਗੁਰਦੀਆਦਿਲਾਸਾ॥ਜਇਘਰਿਆਏਸੇਭਾਸੇ
 ਤੀਪੁਰਨਹੋਈਆਸਾ॥੩॥ਪੁਰਾਗੁਰਪਰੀਮਤਿਜਾਕੀਪੁਰਨਪ੍ਰਭੁਕੇਕੀਮੀ॥ਗੁਰ
 ਚਰਨੀਲਾਗਿਤਰਿਓਭੁਵਸਾਗਰਜਪਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਨੀਮੀ॥੪॥੨੬॥੬੦
 ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੫॥ਭੁਇਉਕਿਰਪਾਲਦੀਨਦੁਖਭੈਜਨਅਪੇਸਭੁਬਿਧਿ
 ਥਾਈ॥ਬਿਨਮਹਿਰਾਖਿਲੀਓਜਨਅਪੁਨਾਗੁਰਪ੍ਰਭੁਕੇਕੀਕਾਈ॥੧॥ਸੋਰਠਿਮਨ
 ਗੁਰਦਿੰਦਸਦਾਪਿਆਈਐ॥ਸਗਲਕਲੇਸਮਿਦਹਿਇਸੁਤਨਤੇਮਨਚਿਦਿ
 ਆਛਲੁਪਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਜੇਤਜਾਕੇਸਭਿਕੀਨੋਪ੍ਰਭੁਉਦਾਅਗਮਅ
 ਪਾਰਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਅਮੁਖਉਜਲਕੁਏਦਰਬਾਰਾ॥੨
 ॥੨੭॥੬੧॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੫॥ਸਿਮਰਉਅਪੁਨਾਸੀਈ॥ਦਿਸੁਰੇਨਿ
 ਸਦਪਿਆਈਗਾਥੇਨਿਨਿਗਥੇ॥ਹਰਿਨਾਮਮਹਾਰਸੁਚਾਖੇ॥੧॥ਅਪਨੇਗੁਰ
 ਉਪਰਿਕੁਰਬਾਨਾ॥ਭੁਏਕਿਰਪਾਲਪਰਪ੍ਰਭੁਦਾਤੇਜੀਅਹੋਏਮਿਹਰਵਾਨਾ॥੧॥ਰ
 ਹਾਉ॥ਨਾਨਕਜਨਸਰਨਾਈ॥ਜਿਨਿਪੁਰਨਪੈਜਰਖਾਈ॥ਸਗਲਦੁਖਮਿਟਾਈ
 ॥ਸੁਖਭੈਰੁਹਮੇਰੇਭਾਈ॥੨॥੨੮॥੬੨॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੫॥ਸਿੰਦਹੁਬਿਨਿ
 ਤੀਰਾਕੁਰਮੇਰੇਜੀਅਜੇਤਤੇਰੇਧਾਰੇ॥ਗਾਖਪੈਜਨਾਮਅਪੁਨੇਕੀਕਰਨਕਰਾਵਨਹ
 ਰੇ॥੧॥ਪ੍ਰਭੁਜੀਉਖਸਮਾਨਾਕਰਿਪਿਆਰੇ॥ਬੁਰੇਕੁਲਹਮਥਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁ
 ਫੀਪ੍ਰਕਾਰਸਮਰਥਸੁਆਮੀਬੰਧਨਕੁਦਿਸਦਾਰੇ॥ਪਹਿਰਿਸਿਰਿਪਾਉਸੇਵਕਜਨ
 ਮੇਲੇਨਾਨਕਪ੍ਰਗਟਪਰਾਰੇ॥੨॥੨੯॥੬੩॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੫॥ਜੀਅ
 ਜੇਤਸਭਿਦੁਸਿਕਰਿਓਨੇਸੇਵਕਸਭਿਦਰਬਾਰੇ॥ਅੰਗੀਕਾਰਕੀਓਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨੇਕੁ
 ਵਨਿਧਿਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥੧॥ਸੰਤਨਕੇਕਾਰਜਸਗਲਸਦਾਰੇ॥ਦੀਨਦਇਆਲ
 ਕਿਰਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਪੁਰਨਖਸਮਹਮਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਉਬੈਰੁਆਦਰੁਸ
 ਭਥਾਈਉਨਨਕਤਹੁਬਾਤਾ॥ਭੁਗਤਸਿਰਿਪਾਉਦੀਉਜਨਅਪੁਨੇਪ੍ਰਤਾਪੁਨਾਨਕ

ਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ॥੨॥੩੦॥੬॥੪॥

ਗਗੁਸੇਰਚਿਮਹਲਾ॥੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਮਨਗਮਸਿਉਕਰਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ਸ੍ਰਵਨਗੋਵਿੰਦੁਗੁਨਸੁਨਉਅਰੁਗਾਉਰਸਨਾਗੀਤਿ॥

੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਸਾਧਸੰਗਿਤਿਸਿਮਰਿਮਾਧਉਹੋਹਿਪਤਿਤਪੁਨੀਤਿ॥ਕਾਲਬਿਆਲ
ਜਿਉਪਰਿਉਤੈਲੇਮਖਪਸਾਰੇਮੀਤ॥੧॥ਆਜੁਕਾਲਿਛਨਿਤੇਹਿਗੁਸਿਹੋਸਮਧੁਰਾਖਉ

ਸੀਤ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਰਾਮੁਕੁਜਿਲੈਜਾਤਅਉਸਰਬੀਤ॥੨॥੧॥ਸਿਰਚਿਮਹਲਾ॥੬॥

॥ਮਨਕੀਮਨਰੀਮਾਹਿਰਹੀ॥ਨਾਹਰਿਕੁਜਿਉਨਤੀਰਬਸੇਵਦੇਟੀਕਾਲਿਰਹੀ॥੧॥

ਰਹਾਉ॥ਦਾਕੁਮੀਤਪੂਤਰਬਸਿਮਤਿਧਨਪੁਰਨਸਕੁਮਹੀ॥ਅਵਗ॥ਅਵਰਸਕਲਮਿ
ਬਿਆਏਜਾਨਉਕੁਜਨਗਮਕੇਸਹੀ॥੧॥ਫਿਰਤਫਿਰਤਬਹੁਤੇਜੁਗੁਹਾਰਿਉਮਾਨਸ

ਦੇਹਿਲਹੀ॥ਨਾਨਕਕਹਤਮਿਲਨਕੀਬਰੀਆਸਿਮਰਤਕਹਾਨਹੀ॥੨॥੨॥ਸਿਰਚਿ
ਮਹਲਾ॥੬॥ਮਨਰੇਕਉਨਕੁਮਤਿਤੈਲੀਨੀ॥ਪਰਦਾਰਾਨਿਦਾਰਸਿਹਉਉਰਾ

ਮਕੁਗਤਿਨਹੀਕੀਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੁਕਤਿਪੈਬਿਜਾਨਿਉਤੈਨਾਹਨਪਨਜੋਰਨ
ਕਉਧਾਇਆ॥ਅੰਤਿਸਿਗਿਕਾਹੁਨਹੀਦੀਨਾਬਿਰਥਾਆਪੁਬਧਾਇਆ॥੧॥ਨਾਹ

ਰਿਕੁਜਿਉਨਗੁਰਜਨਸੇਵਿਉਨਾਉਪਜਿਉਕਿਛੁਗਿਆਨਾ॥ਪਦਹੀਮਾਹਿਨਿਰੰਜ
ਨਤੇਰੋਤੈਪੇਜਤਉਦਿਆਨਾ॥੨॥ਬਹੁਤਜਨਮਕੁਰਮਤੈਤੈਗਾਰਿਉਅਸਬਿਰਮ

ਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਮਾਨਸਦੇਹਪਾਇਪਦਹਰਿਕੁਜਨਾਨਕਬਤਬਤਾਈ॥੩॥੩॥

ਸਿਰਚਿਮਹਲਾ॥੬॥ਮਨਰੀਪ੍ਰਭੁਕੀਸਰਨਿਬਿਚਾਰੇ॥ਜਿਹਸਿਮਰਤਗਨ
ਕਸੀਉਧਰੀਤਾਜਾਜਸੁਉਰਧਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਦਲਕੁਯੋਧਕੈਸਿਮਰਨਿਅਰੁ

ਨਿਰਭੈਪਦਪਾਇਆ॥ਦੁਖਹਰਤਾਇਹਬਿਧਿਕੈਸੁਆਮੀਤੈਕਹੈਬਿਸਰਾਇਆ॥

੧॥ਜਬਹੀਸਰਨਿਗਹੀਕਿਰਪਾਨਿਧਿਗਜਗਿਰਾਹੁਤੇਕੁਦਾ॥ਮਰਮਾਨਾਮਕਹਾਲ
ਉਰਾਮਕਹਬੰਧਨਤਿਹਦੁਟਾ॥੨॥ਅਜਾਮਲਪਾਪੀਜਗਾਨੈਨਿਮਥਮਾਹਿਨਿਸ

ਉਰਾਮਕਹਬੰਧਨਤਿਹਦੁਟਾ॥੨॥ਅਜਾਮਲਪਾਪੀਜਗਾਨੈਨਿਮਥਮਾਹਿਨਿਸ

ਤਾਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਦੇ ਤਉ ਤਿਉ ਤਾਮ ਨਿ ਤੈ ਭੀ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਾ॥ ੩॥੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ॥
 ੬॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਉ ਨ ਉਪਾਉ ਕਰੈ॥ ਜਾਤੀ ਭੁਗਤਿ ਰਾਮ ਕੀ ਪਾਵੈ ਜਮ ਕੇ ਤਾਸ ਹਰੈ॥ ੧॥ ਰਹਉ
 ॥ ਕਉ ਨ ਕਰ ਮਥਿ ਦਿ ਆ ਕਹੁ ਕੈ ਸੀਧਰ ਮ ਕਉ ਨ ਛੁਨਿ ਕਰਈ॥ ਕਉ ਨ ਮੁਗੁਰ ਜਾ ਕੈ ਸਿ
 ਮਰੇ ਵਸਾਗਰ ਕਉ ਤਰਈ॥ ੧॥ ਕਲ ਮਾਹਿਏ ਕਨਾ ਮੁਕਿ ਰਪਾ ਨਿ ਪਿਜਾਹਿ ਜਪੈ ਗਤਿ
 ਪਾਵੈ॥ ਅਉਰ ਧਰਮ ਤਾ ਕੇ ਸਮਨਾਹ ਨਿ ਇਹ ਬਿਧਿ ਬੇਦੁ ਬਤਾਵੈ॥ ੨॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਚਹ
 ਤ ਸਦਾ ਨਿਰਲੇਪੀ ਜਾ ਕਉ ਕਰ ਤਗੁ ਸੀਈ॥ ਸੇਤੁ ਮਹੀ ਮਹਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਤਰਿ ਨਾਨਕ ਦ
 ਰਪਿ ਨਿ ਆਈ॥ ੨॥ ੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ॥ ੬॥ ਆਈ ਮੈ ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਲਖ ਉਗੁ
 ਸਾਈ॥ ਮਹਾ ਮੋਹ ਅਗਿ ਨਿ ਆਨ ਤਿ ਮਰ ਮੇ ਮਨੁ ਰਹਿ ਉਠੈ ਝਾਈ॥ ੧॥ ਰੋਹਾਉ॥ ਸਗ
 ਲ ਜਨ ਭ੍ਰਮ ਤਹੀ ਭ੍ਰਮੈ ਏ ਆਨ ਹਿ ਅਸ ਬਿਰਮਤਿ ਪਾਈ॥ ਬਿਧਿ ਆਸ ਕਤਰ ਹਿ ਉ
 ਨਿ ਸਬਾਸਰ ਨਹ ਛੁਟੀ ਅਧ ਆਈ॥ ੧॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਕਬਹੂੰ ਨਹੀ ਕੀਨਾ ਨਾਹੀ ਰਤਿ
 ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਈ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮੈ ਨਾਹਿ ਕਉ ਭਗਨ ਗਾਇਲੇ ਹੁ ਸਰਨਾਈ॥ ੨॥ ੬॥ ਸੋਰ
 ਠਿ ਮਹਲਾ॥ ੬॥ ਆਈ ਮਨੁ ਮੇਰੇ ਬਾਸਿ ਨਾਹਿ॥ ਨਿ ਸਬਾਸਰ ਬਿਧਿ ਅਨ ਕਉ ਪਾਵ
 ਤ ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਰੋ ਕਉ ਤਾਹਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਏਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮਰ ਤਕੇ ਮਤਿ ਸਨਿ ਨਿ
 ਖਨਹੀ ਏ ਬਸਾਵੈ॥ ਪਰਧਨ ਪਰਦਾਰ ਸਿਰਚਿ ਉਬਿਰ ਬਾਜਨ ਮਸਿ ਗਾਵੈ॥ ੧॥
 ॥ ਮਦ ਮਾਇ ਆ ਕਉ ਭਉ ਏ ਬਾਵਹੁ ਸੁਝੁ ਤਨਹ ਕਿਛੁ ਗਿਆਨਾ॥ ਪਦੋ ਹੀ ਭੀ ਤਰਿ ਬ
 ਸਤ ਨਿਰੰਜਨ ਤਾ ਕੇ ਮਰ ਮੁਨ ਜਾਨਾ॥ ੨॥ ਜਬ ਹੀ ਸਰਨ ਸਾਧ ਕੀ ਆਇ ਉਦਰ ਮ
 ਤਿ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੀ॥ ਤਬ ਨਾਨਕ ਦੇ ਤਉ ਤਿਉ ਤਾਮ ਨਿ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਛਾਸੀ॥ ੩॥
 ॥੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ॥ ੬॥ ਰੇਨ ਗਾਇ ਹਸਾਚੀ ਜੀ ਅਧਾਗਿ॥ ਸਗਲ ਜਗ
 ਤੈ ਜੈ ਸੇ ਸੁਖ ਨਾ ਬਿਨ ਸਤ ਲਗਤ ਨ ਬਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਹੁ ਭੀ ਤਿ ਬਨਾ
 ਈ ਗਦਿ ਪਚਰਹ ਤਨਹੀ ਦਿਨ ਚਾਰਾ॥ ਤੈ ਸੇ ਹੀ ਏ ਸੁਖ ਮਾਇ ਆ ਕਉ ਰਹਿ ਉਕ
 ਗਾਵਾਰਿ॥ ੧॥ ਅਜਹੁ ਸਮਝਿ ਕਛੁ ਬਿਗਹਿ ਉਨਾਹਿ ਨ ਭੁਜਿ ਲੈਨਾ ਮੁਮੁਗਾਰਿ

॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਜ ਮਤਿ ਸਾਧੁ ਨ ਕਉ ਭੁਖਿ ਉਤੇ ਹਿ ਪ੍ਰਕਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥
 ॥ ਇਹੁ ਜਗਮੀਤ ਨੇਦਿ ਖਿਉ ਕੇਈ ॥ ਸਗਲ ਜਗਤ ਅਪਨੈ ਸੁਖਿ ਲਾਗਿ ਉਦਖ ਮੈ ਸਿਗਿ ਨਹੈ ॥
 ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਯਾਗਮੀਤ ਪੂਤ ਸਨ ਬੀਸ ਗਲੇ ਪਨ ਸਿਉ ਲਾਗੇ ॥ ਜਬ ਹੀ ਨਿਰਪਨੇ
 ਖਿਉ ਨਰਕ ਉਸੈ ਗੁਣੁ ਡਿਸੁ ਭੁਭਾਗੈ ॥ ੧ ॥ ਕਹਉ ਕਹਾ ਆਮਨ ਬਉਰੇ ਕਉ ਇਕ ਸਿਉ
 ਨੇਹੁ ਲਗਾਇਉ ॥ ਈਨਾ ਨਾਬ ਸਗਲ ਭੈ ਭੈ ਜਨ ਜਸੁ ਤਾ ਕੇ ਬਿਸਰਾਇਉ ॥ ੨ ॥ ਸੁਆ
 ਨ ਪੁਛਿ ਜਿਉ ਭੁਇਉ ਨ ਸੁਧਉ ਬਹੁਤੁ ਜਤਨ ਮੈ ਕੀਨਉ ॥ ਨਾਨਕ ਲਾਜ ਬਿਰਦ ਕੀ ਗਾਥ
 ਉਨਾ ਮੁਤਿ ਹਰਿ ਲੀਨਉ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਮਨੇਰੇ ਗਹਿਉ ਨ ਗਰਉ
 ਪਦੇ ਸਕਹਾਉ ਜਿਉ ਮੁੰਡ ਮੁੰਡਾਇ ਗਏ ਉਕੀਨਉ ਭੀਸਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚਿ ਛੁਡਿ ਕੇ
 ਧੁਰ ਹਿ ਲਾਗਿ ਉਜਨ ਮ ਅਕਾਰ ਬਖੇਇਉ ॥ ਕਰਿ ਪਰਪੰਚ ਉਦਰ ਨਿਜ ਪੇਖਿਉ ਪਸ
 ਕੀਨਿਆਈ ਸੇਇਉ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਕੁਜਨ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਮਾਇਆ ਗਥਿ ਬਿਕਾਨਾ ॥
 ਉਰਧਿ ਰਹਿਉ ਬਿਖਿਅਨ ਸੰਗਿ ਕਉ ਗਨਾਰਤਨ ਬਿਸਰਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਰਹਿਉ ਅਚੇਤ ਨੇ
 ਤਿਉ ਗੋਵਿੰਦ ਬਿਰਲਾ ਅਉਧ ਸਿਗਨੀ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਪਛਾਨਉ ਭੁਲੇ ਸਦ
 ਪਰਨੀ ॥ ੩ ॥ ੧੦ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਜਿਨ ਰਦਖ ਮੇਦਖ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ਸਖ ਸ
 ਨਹਾ ਅਰੁ ਭੈ ਨਹੀ ਜਾ ਕੇ ਕੰਢ ਨ ਮਾਟੀ ਜਾਨੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਹੀਨੈ ਦਾਨਹ ਉਸਤਤਿ ਜਾ
 ਕੈ ਲੋਭੁ ਮੇਹ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਹਰੇ ਸੇ ਗੋਤਰੈ ਨਿਅਰਉ ਨਾਹਿ ਮਾਨ ਆਪ ਮਾਨਾ ॥ ੧ ॥
 ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਗਲ ਤਿਆਗੇ ਜਗਤੋ ਰਹੈ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ਕਾਮ ਰੂਪ ਜਿਹ ਪਰਸੈ ਨਾ
 ਹਤਿ ਤਿਹ ਪਾਇ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ਗਰ ਬਿਰਧਾ ਜਿਹ ਨਰਪਰ ਕੀਨੀ ਤਿਹਇ
 ਹੁਜਗਤਿ ਪਛਾਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਲੀਨਉ ਉਗੋਬਿੰਦ ਸਿਉ ਜਿਉ ਪਾਨੀ ਸੰਗਿ ਪਾਨੀ ॥
 ੩ ॥ ੧੧ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮਜਾਨ ਲੇਹੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਅਪਨੇ ਹੀ ਸੁਖ
 ਸਿਉ ਜਗਾਯੋ ਖਿਉ ਕੇ ਕਾਹੁ ਕੇ ਨਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ ਮਹਿ ਆਜ ਬਹੁਤੁ ਮਿ
 ਲਿ ਬੇਰਤ ਰਹਤੁ ਹੁਇ ਸਘੈਰੇ ॥ ਬਿਖਤ ਪਰੇ ਸਭੁ ਹੂ ਸੰਗੁ ਛੁਡਿਉ ਨ ਆਵਤੁ ਨੇਰੇ ॥

ਨੀਸਿਰਿਸਿਰਿਲਖਸਹਮੀ। ਕਰਮਸੁਕਰਮਕਰਾਏਆਪੇਆਪੇਭੁਗਤਿਝੁਲੀ। ਮਨ
 ਮਖਜੁਤਿਲਹੈਭੁਮਨਿਆਪੇਗਿਆਨਅਗਮੀ॥ ਜਿਨਿਚਾਖਿਆਸੇਈਸਾਦੁਜਾਨਇ
 ਜਿਉਗੋਗਮਿਰਿਆਈ। ਅਕਥੈਕਾਕਿਆਕਥੀਐਭਾਈਚਲਾਉਸਦਾਰਜਾਈ। ਗੁ
 ਰਦਾਤਮੇਲੇਤਾਮਤਿਹੈਵੈਨਿਗੋਰਮਤਿਨਕਾਈ॥ ਜਿਉਚਲਾਈਤਿਉਚਾਲਹਭਾਈ।
 ਹੋਰਕਿਅਕਿਕੋਰਚਤੁਗਾਈ॥ ੬॥ ਇਕਿਭੁਗਮਿਭੁਲਾਏਇਕਿਭੁਗਤੀਗਤੇਤੇਰਾਖੇਲ
 ਅਪਾਰਾ। ਜਿਤੁਤੁਧੁਲਾਏਤੇਗਛਲੁਪਾਏਆਤੁਹੁਕਮਿਚਲਾਵਇਗਾਰਾ। ਸੇਵਾਕੋਰੀ
 ਜੇਕਿਛੁਹੈਵੈਅਪਨਾਜੀਉਪਿੰਡੁਤਮਾਰਾ। ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਕਿਰਪਾਕੀਨੀਅਮਿਤ
 ਨਾਮਅਧਾਰਾ॥ ੭॥ ਸਗਨਿਤਰਿਵਾਸਿਆਗੁਣਪਰਗਾਸਿਆਗੁਣਮਹਿਗਿਆਨਧਿ
 ਆਨੇ। ਨਾਮਮਨਿਭਾਵੈਕਹੈਕਹਾਵੈਤਤਤਤੁਵਖਨਿ। ਸਬਦੁਗੁਰਮੀਚਾਗਹਿਰੀਭੀ
 ਗਬਿਨੁਸਬਦੈਜਗਬਿਰਨਿ। ਪੁਰਾਬੈਗਗੀਸਹਜਿਸੁਭਾਗੀਸਚੁਨਾਨਕਮਨਮਾਨੇ
 ॥ ੮॥ ੧॥ ਸਿਰਤਿਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਤਿਤੁਕੀ। ਆਸਾਮਨਸਾਬਿਧਨੀਭਾਈਕਰਮਧਰ
 ਮਬਿਧਕਾਰੀ। ਪਾਪਿਪੁਨਿਜਗਜਾਇਆਭਾਈਬਿਨਸੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰੀ। ਇਹਮਾਇਆ
 ਜਗਿਮੋਹਣੀਭਾਈਕਰਮਸੋਭੈਕਾਰੀ॥ ੧॥ ਸੁਣਿਪੰਡਿਤਕਰਮਾਕਾਰੀ। ਜਿਤੁਕਰਮਿਸੁਖ
 ਉਪਜੈਭਾਈਸੁਆਤਮਤਤਬੀਚਾਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਸਾਸਤਬੇਦਬੇਕੇਖੋਲੈਭਾਈਕਰਮ
 ਕਰਹੁਸਿਸਾਰੀ। ਪਾਪੰਡੁਮੈਲਨਚੁਕਈਭਾਈਅੰਤਰਿਮੈਲੁਵਿਕਾਰੀ। ਇਨਬਿਧਿਭੁਬੀ
 ਮਾਕੁਰੀਭਾਈਉਡੀਸਿਰਕੈਭਾਰੀ॥ ੨॥ ਦਰਮਤਿਘਣੀਵਿਗੁਤੀਭਾਈਦੁਜੈਭਾਇਖਆ
 ਈ। ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਨਪਾਈਐਭਾਈਬਿਨੁਨਾਵੈਕੁਰਮਨਜਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਤਾ
 ਸੁਖਪਾਈਭਾਈਅਵੁਣਜਾਣਾਰਹਾਈ॥ ੩॥ ਸਚੁਸਹਜਗੁਰਤੇਉਪਜੈਭਾਈਮਨਨਿਰਮ
 ਲੁਸਾਇਸਮਾਈ। ਗੁਰਸੇਵੇਸੇਬੁਝੈਭਾਈਗੁਰਬਿਨਮਗੁਨਪਾਈ। ਜਿਸਅੰਤਰਿਲੇਕੁਕਿ
 ਕਰਮਕਮਾਵੈਭਾਈਕੁਝਬੋਲਿਬਿਖਖਾਈ॥ ੪॥ ਪੰਡਿਤਦਹੀਵਿਲੇਈਐਭਾਈਵਿਚਹੁ
 ਨਿਕਲੇਤਬਾ। ਜਲਮਥੀਜਲੁਦੇਖੀਐਭਾਈਇਹਜਗੁਏਹਾਵੁਬਾ। ਗੁਰਬਿਨੁਕੁਰਮਿਵਿਗੁ
 ਠੀਭਾਈਘਟਿਘਟਿਦੇਉਅਲਖਾ॥ ੫॥ ਇਹਜਗਤਗੋਸੁਤਕਭਾਈਦਰਦਿਸਿਬਾਦੇਮਾ

ਇ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਗਾਤਿ ਨ ਛੁਟਈ ਭਾਈ ਬਾਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ
 ਆਭਾਈ ਕਰਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ॥ ੬॥ ਗੁਰਮਿਲਿ ਐਉ ਤਿਮਨਿ ਵੈਸੈ ਭਾਈ ਚੈ ਮਰਨਾ ਸਰ
 ਲੇਖੁ॥ ਮਜਨ ਦਾਨੁ ਚੰਗਿ ਆਈ ਆਭਾਈ ਦਰਗਹ ਨਾਮ ਵਿਸੇਖੁ॥ ਗੁਰ ਅੰਕੁਸ ਜਿਨਿ
 ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਆਭਾਈ ਮਨਿ ਵੈਸਿ ਆਦੁ ਕਰੁ ਭਖਾ॥ ੭॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਗਾਇ ਸਗਾਠ ਕੇ ਭਾਈ
 ਵਖਰਨਾ ਮੁਖ ਪਾਰਾ॥ ਇਹੁ ਵਖਰੁ ਵਾਪਾਰੀ ਸੇਵੈ ਛੇ ਭਾਈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰ॥
 ਧਨੁ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਨਕ ਭਾਈ ਮੇਲਿ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰ॥ ੮॥ ੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ॥ ੧॥
 ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਆਪਿ ਆਰੇ ਤਿਨ ਕੇ ਸਾਥ ਤਰੇ॥ ਤਿਨਾ ਚਾਕਨ ਪਾਈ ਐਧਿ ਆਰੀ
 ਐਮ੍ਹਿ ਤਰਸਨ ਹਰੇ॥ ਬੁਝੇ ਭੁਰੇ ਭੁਧਿਨਾ ਪਿਆਰੇ ਭੁਰੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ॥ ੧॥ ਭੀਤੁ ਹੋ ਸਾਲ
 ਰਣਾ ਪਿਆਰੇ ਭੀਤਿ ਸਾਲਾਹ॥ ਵਿਦੁ ਬੇਹਿ ਬੁਝੈ ਭੀ ਐਧਿ ਆਰੇ ਕੀਧੀ ਪਾਇ ਕਹਾਹ
 ॥ ੧॥ ਰਹਤਿ॥ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਣਾ ਪਿਆਰੇ ਦੁਜਾ ਅਦੁਰਨ ਕੇਇ॥ ਮੋਰ ਪੁਰੁ ਸਾਲਾਹਨਿ
 ਸੇਕੁ ਲੇਖਿ ਆਰੇ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਰੰਗੁ ਹੋਇ॥ ਤਿਸੇ ਕੀ ਸੇਗਾ ਤਿਜੇ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਸੁਲੈ ਤੁਹਿ
 ਲੇਇ॥ ੩॥ ਪਤਿ ਪਰਵਾਨਾ ਸਾਚ ਕਾ ਪਿਆਰੇ ਨਾਮ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ॥ ਆਇ ਆਲਿਖਿ ਲੇ
 ਜਾਵਣਾ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮ ਪਛਾਣੁ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੈ ਐਧਿ ਆਰੇ ਸਾਚੇ ਸਾ
 ਚਾਣਾਣੁ॥ ੩॥ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਨਿਮਿ ਆਪਿ ਆਰੇ ਹੁਕਮੈ ਉਦਰ ਧਾਰਿ॥ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ
 ਆਪਿ ਆਰੇ ਉਥੈ ਉਰਿ ਕੇ ਭਾਰਿ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਜਾਣੀ ਐਧਿ ਆਰੇ ਚਲੇ ਕਾਰਜ
 ਸਾਰਿ॥ ੪॥ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਆਇ ਆਪਿ ਆਰੇ ਹੁਕਮੈ ਜਾਇ ਜਾਇ॥ ਹੁਕਮੈ ਬਿਨਿ
 ਲਾਈ ਐਧਿ ਆਰੇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਲੈ ਸੇ ਜਾਇ॥ ਹੁਕਮੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀ ਐਧਿ ਆਰੇ ਦਰਗ
 ਹੋਧੇ ਪਾਜਾਇ॥ ੫॥ ਹੁਕਮੈ ਗਾਇ ਤਗਨਾਈ ਐਧਿ ਆਰੇ ਹੁਕਮੈ ਹਉਮੈ ਦੇਇ॥ ਹੁਕਮੈ
 ਵੇਰੁ ਵਾਈ ਐਧਿ ਆਰੇ ਅਵਗੁਣ ਮੁਰੀ ਰੇਇ॥ ਹੁਕਮਿ ਸਿਧੁ ਪੈਸਾ ਹਕਾ ਪਿਆਰੇ ਸਚ
 ਮਿਲੈ ਵਡਿ ਆਈ ਹੋਇ॥ ੬॥ ਆਖਦਿ ਅਉਖਾ ਆਖੀ ਐਧਿ ਆਰੇ ਕਿਉ ਸੁਣੀ ਐਸ
 ਚੁਨਾਤਿ॥ ਜਿਨੀ ਸੇ ਸਾਲਾਹਿ ਪਿਆਰੇ ਹਉਤਿ ਨ ਬਲਿਹਾਰੇ ਜਾਤਿ॥ ਨਾਤਿ ਮਿਲੈ ਸੇ ਤੇ
 ਥੀ ਐਧਿ ਆਰੇ ਨਦੀਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ॥ ੭॥ ਕੀਇ ਆਕਾਗ ਦੁਜਾ ਥੀ ਐਧਿ ਆਰੇ

ਮਨੁ ਮੁਸਵਾਈਧਾਗਿ। ਲਲਤਾਲੇਖਦਿਸਚਕੀਪਿਅਰੇਹਰਿਗੁਣਲਿਖਹੁਦੀਚਾਗਿ। ਪਨਲੇ
 ਖਾਰੀਨਾਨਕਪਿਅਰੇਸਾਚਲਿਖੈਉਰਿਧਾਰਿ॥ ੨॥ ੩॥ ਸੇਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਦੁਤਰੀ
 ।। ਤੁਗੁਣਦਾਤੇਨਿਰਮਲੁਭਾਈਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਨਹੋਇ। ਹਮਅਪਰਾਧੀਨਿਰਗੁਣੀਭਾਈਤੋਤੁ
 ਹੀਤੇਗੁਣਸੇਇ॥ ੧॥ ਮੇਰਪ੍ਰੀਤਮਾਤੁਕਰਤਾਕਰਿਦੇਖਾ। ਹਉਪਾਪੀਪਾਖੰਡੀਆਰੁੰਈਮਨਿਤ
 ਨਿਨਾਮੁਵਿਸੇਖਾ॥ ੧॥ ਰਗਾਉ। ਬਿਖੁਮਾਇਚਿਤਮੇਹਿਆਰੁੰਈਚਤੁਰਾਈਪਤਿਖੋਇ। ਚਿਤ
 ਮਹਿਚਕਰਸਚਿਦੈਸਭਾਈ। ਜੇਗਰਗਿਆਨੁਸਮੇਇ॥ ੨॥ ਰੁੜ੍ਹਰੁੜ੍ਹਆਖੀਐਭਾਈਰੁੜ੍ਹ
 ਲਾਲਚਲਲਾਜੇਹਰਿਮਨਸਿਉਬੈਰਾਗੀਐਭਾਈਦਰਿਘਰਿਸਾਚਅਭੁਲਾ॥ ੩॥ ਪਾਤ
 ਲੀਆਕਾਸਿਤੁਭਾਈਘਰਿਘਰਿਤੁਗੁਣਗਿਆਨ। ਗੁਰਮਿਲਿਐਸਬੰਧਾਇਆਰੁੰਈ
 ਚਕਾਮਨਹੁਗੰਮਾਨੁ॥ ੪॥ ਜਲਿਮਲਿਕੀਇਐਮਾਜੀਐਭਾਈਭੀਮੈਲਾਤਨਹੋਇ। ਬਿ
 ਆਨਮਹਾਰਸਿਨਾਈਐਭਾਈਤਨੁਮਨਨਿਰਮਲਹੋਇ॥ ੫॥ ਦੇਵੀਦੇਵਪ੍ਰਜੀਐਭਾਈ
 ਕਿਆਮਾਗਤਿਕਿਆਦੇਹਿ। ਪਾਹੁਣਨੀਰਿਪਖਲੀਐਭਾਈਜਲਮਹਿਬੁਝਹਿਤੇਹਿ॥ ੬॥
 ।। ਗੁਰਬਿਨੁਅਲਪੁਨਲਖੀਐਭਾਈਜਗਬੁਝਪਤਿਖੋਇ। ਮੇਰਚਾਕਰਗਾਥਿਦੁਸੁਈਅ
 ਭਾਈਜੈਭਾਵੈਤੇਦੇਇ॥ ੭॥ ਬਈਅਰਿਬੈਲੀਮੀਚੁਲੀਭਾਈਸਾਚਕਹੈਪਿਰੁਭਾਇ। ਬਿ
 ਰਹੈਬੇਧੀਸਚਿਦਸੀਭਾਈਅਪਿਕਰਹੀਹਰਿਨਾਇ॥ ੮॥ ਸਭੁਕੇਅਖੈਅਪਣਾਭਾਈਗੁਰ
 ਤੇਬੁਝੈਸੁਜਾਨ। ਜੇਬੀਧੋਸਉਬਰੇਭਾਈਸਬਦੁਸਚਾਨੀਸਾਣ॥ ੯॥ ਈਧਨਅਪਿਕਸ
 ਕੇਲੀਐਭਾਈਪਾਵਕੁਰੇਚੁਕਪਾਇ। ਬਿਨੁਪਲੁਨਾਮੁਰਿਦੈਦੈਸੇਭਾਈ। ਨਾਨਕਮਿਲਣ
 ਸੁਭਾਇ॥ ੧੦॥ ੪॥

ਸੇਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਘਰੁ॥ ੧॥ ਤਿਤੁਕੀ॥ ੧॥ ਚਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਭਗਤਾਈਤੁਸਦਾਰਖਦਾਹਰਿਜੀਉਪੁਰਿਤੁਰਖਦਾਆਇਆ। ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਜਨਤੁਪੁਰ
 ਬਿਲੇਏਹਰਿਜੀਉਹਰਿਨਾਖਸਮਾਰਿਪਚਾਇਆ। ਗੁਰਮੁਖੇਨਪਰਤੀਤਿਹੋਹਰਿਜੀਉ
 ਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਰਿਪਚਾਇਆ। ਮਨਮੁਖਿਕੁਰਮਿਕੁਲਾਇਆ॥ ੧॥ ਹਰਿਜੀਉਏਹੁਤੇਰੀ
 ਵਡਿਆਈ। ਭਗਤਾਕੀਪੈਜਰਖਤੁਸਆਮੀਭਗਤਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ ੧॥ ਰਗਾਉ। ਭਗ

ਤਨੇਜਮੁਜੇਹਿਨਸਾਕੈਕਾਲਨਨੇਝਨਾਈ॥ਕੇਵਲਰਾਮਨਾਮਸਨਿਵਸਿਆਨਾਮੇਹੀਮੁ
 ਕਤਿਪਾਈ॥ਰਿਧਿਸਿਧਿਸਭੁਭਗਤਾਚਰਨੀਲਾਰੀਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਈ॥੨॥ਮ
 ਨਮਖਾਨੇਪਰਤੀਤਿਨਆਵੀਅੰਤਰਿਲੇਕੁਸੁਆਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦੇਸਬਦਿਨਕੁਦਿ
 ਏਨਾਮਿਨਲਾਗਾਭਾਉ॥ਕੁੜਕਪਟਪਾਜੁਲੁਹਿਜਾਸੀਮਨਮੁਖਿਭੀਕਾਅਲਾਉ॥੩॥
 ਭਗਤਾਵਦਿਅਧਿਵਰਤਦਾਪ੍ਰਭੁਜੀਭੁਗਤੀਹੁਤ੍ਵੇਜਾਤਾ॥ਮਾਇਆਮੇਹਸਭੁਲੇਕੁਹੇ
 ਤੇਗੀਏਕੇਪੁਰਖਬਿਧਾਤਾ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪ
 ਛੁਤਾ॥੪॥ਅਭਿਤਕੈਮਕਰਹਿਪ੍ਰਭੁਤਿਨਕੇਜਿਨਹਰਿਕਾਨਾਮਧਿਆਰਾ॥ਗੁਰਪਰਸ
 ਦੀਸਦਾਮਨਿਵਸਿਆਸਭਿਕਾਜਸਵਾਰਣਗਾ॥ਓਨਾਕੀਰੀਸਕਰੇਸੁਦਿਗੁਏਜਿ
 ਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਹੋਰਖਵਾਰਾ॥੫॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵਕਿਨੈਨਪਾਇਆਮਨਮੁਖਿਭੁਓਕਿਮੁ
 ਏਬਿਲਲਾਈ॥ਆਵਹਿਜਾਵਹਿਰਉਰਨਪਾਵਹਿਦੁਖਮਹਿਦੁਖਿਸਮਾਈ॥ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਹੋਵੇਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵੇਸਹੇਜਸਾਦਿਸਮਾਈ॥੬॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵਨਮੁਨਛੋਰੇ
 ਜੇਅਨੇਕਕਰਮਕਰੇਅਧਿਕਾਈ॥ਵੇਦਪੜਹਿਤੇਵਾਦਵਖਾਨਹਿਬਿਨੁਹਰਿਪਤਿਗ
 ਵਾਈ॥ਸਚਾਸਤਿਗੁਰਸਾਨੀਜਿਸੁਬਾਣੀਭੁਜਿਛੁਟਹਿਗੁਰਸਰਨਾਈ॥੭॥ਜਿਨਹਰਿ
 ਮਨਿਵਸਿਆਸੇਦਰਿਸਾਏਦਰਿਸਾਏਸਚਿਆਰਾਓਨਾਦੀਸੇਭਾਜੁਗਿਜਗਿਹੋਈਕੋਈ
 ਇ॥ਨਮੋਦਣਗਾ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੇਜਿਨਹਰਿਗਾਧਿਆਓਰਧਾਰਾ॥੮॥
 ਸੇਰਦਿਮਹਲਾ॥੩॥ਦੁਤਕੀ॥ਨਿਰਗਣਿਨੇਆਪਿਬਖਸਿਲਏਭਾਈਸਤਿ
 ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਲਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਸੇਵਾਉਤਮੁਹੈਭਾਈਰਾਮਨਮਿਚਿਤਲਾਇ॥੯॥
 ਹਰਿਜੀਉਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇ॥ਗੁਣਹੀਨਹਮਅਪਰਾਧੀਭਾਈਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰਲ
 ਏਰਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਉਣਕਉਣਅਪਰਾਧੀਬਖਸਿਅਨੁਧਿਆਰੇਸਾਏਸਬ
 ਦਿਵੀਯਾਰਾ॥ਭੁਓਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰਿਅਨਭਾਈਸਤਿਗੁਰਕੈਝੋਲਾਝੀ॥੨॥ਮਨੁਰੇ
 ਤੇਕੰਚਨਭੁਏਭਾਈਗੁਰਪਾਰਸਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥ਆਪੇਛੁਡਿਨਾਉਮਨਿਵਸਿਆਭਾਈ
 ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥੩॥ਹਉਵਾਰੀਹਉਵਾਰਣੇਭਾਈਸਤਿਗੁਰਕਉਸਦਬਲਿ

ਹਰਿਜਾਤਿ। ਨਾਮਨਿਧਾਨਜਿਨਿਦਿਤਾਭਾਈਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿਸਮਾਤਿ॥੪॥ ਗੁਰਬਿ
 ਨੁਸਹਜਨਤਿਪੈਜਭਾਈਪੁਛੁਹਗਿਆਨੀਆਜਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸਦਾਕਰਿਭੁ
 ਈਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥੫॥ ਗੁਰਮਤੀਭੁਭਿਉਪੈਜਭਾਈਭੁਭਿਕਰਣੀਸਦੁਸਾਰਾਪ੍ਰੇਮ
 ਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਭਾਈਸਦੁਨਾਮੁਆਧਾਰਾ॥੬॥ ਜਿਸਤਿਗੁਰਸੇਵਰਿਅਪਣਾਭਾਈਤਿਨ
 ਕੋਹਭਿਲਾਗਭਿਪਾਇ॥ ਜਨਮੁਸਦਾਰੀਆਪਣਾਭਾਈਕੁਲਭੀਲਈਬਖਸਾਇ॥੭॥ ਸਦੁ
 ਬਾਣੀਸਦੁਸਬਦਹੈਭਾਈਗੁਰਕਿਰਪਾਤੋਹੋਇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਹਰਿਮਨਿਵਸੈਭਾਈਤਿਸੁ
 ਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਇ॥੮॥੨॥ ਹਰਿਜੀਉਸਬਦੇਜਾਪਦਾਭਾਈਪੁਰੋਭਾਗਿਮਿਲਾ
 ਇ॥ ਸਦਾਸੁਖਸੇਹਾਗਈਭਾਈਅਨਦਿਨਰਤੀਅਰਿਗਲਾਇ॥੯॥ ਹਰਿਜੀਉਤੁਆਧੇ
 ਰੇਗੁਚੜ੍ਹਾਇ॥ ਗਾਵਹੁਗਾਵਹੁਰੇਗਿਗਤਿਹੈਭਾਈਹਰਿਸੇਤੀਰਿਗਲਾਇ॥੧੦॥ ਰਗਭਿ
 ॥ ਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਦਣੀਭਾਈਆਪੁਛੁਭਿਭਿਤੁਲਾਇ॥ ਸਦਾਸਹਜੁਭਿਰਿਦੁਖਨ
 ਲਗਈਭਾਈਹਰਿਆਪਿਵਸੈਮਨਿਅਯਾਇ॥੧੧॥ ਪਿਰਕਾਹੁਕਮਨਜਾਣਈਭਾਈਸਾ
 ਕੁਲਖਣੀਕਨਾਰਿ॥ ਮਨਹਰਿਕਾਰਕਮਾਦਣੀਭਾਈਵਿਣੁਨਾਵੈਕੁਨਿਅਗਿ॥੧੨॥
 ਸੇਗਾਵਹਿਜਿਨਮਸਤਕਿਭਾਗਿਹੈਭਾਈਭਾਇਸਦੈਬੈਰਾਗਾ॥ ਅਨਦਿਨੁਗਤੀਗੁਣ
 ਰਵਹਿਭਾਈਨਿਰਭੁਭਿਗੁਰਲਿਵਲਾਇ॥੧੩॥ ਸਦੁਨਾਮਾਰਿਜੀਵਾਲਦਾਭਾਈਸੇਸੇ
 ਵਹੁਦਿਨਗਤਿ॥ ਸਿਕਿਉਮਨਹੁਦਿਸਾਰੀਐਭਾਈਜਿਸਦੀਵਡਿਹੈਦਾਤਿ॥੧੪॥ ਮਨ
 ਮੁਖਿਮੈਲੀਤੁਮਣੀਭਾਈਦਰਗਾਹਨਾਹੀਥਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੈਵੈਤਗੁਣਰਵੈਭਾਈਮਿ
 ਲਿਪ੍ਰਿਤਮਿਸਾਚਿਸਮਾਤਿ॥੧੫॥ ਏਤੁਜਨਮਿਹਰਿਨਚੇਤਿਭਿਭਾਈਕਿਆਮੁਹਦੇਸੀਜਾ
 ਇ॥ ਕਿਨੀਪਵੇਦੀਮਗਾਇਉਭਾਈਬਿਖਿਆਨੈਲਭਾਇ॥੧੬॥ ਨਾਮਸਮਾਲਹਿਸੁਖਿਦੁ
 ਸਹਿਭਾਈਸਦਾਸੁਖਸੀਤਿਸਰੀਰਾ॥ ਨਾਨਕੁਸਮਾਲਿਤੁਭਾਈਅਪਰੇਪਰਗੁਣੀਗੀ
 ਗੀ॥੧੭॥੧੮॥੧੯॥
 ਸੇਰਭਿਮਹਲਾ॥੨॥੧॥ ਘਰਾਅਸਦਪਈਆ॥੧॥ ਤਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਰੁਜਗੁਜਿਨਹਿਉਪਾਇਆਭਾਈਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਾ। ਜੀਉਪਿੰਡੁਜਿਨਿਸਾਜਿਆ
 ਭਾਈਦੇਕਰਿਅਪਣੀਵਥਾ। ਕਿਨਿਕਰੀਐਕਿਉਦੇਖੀਐਭਾਈਕਰਤਾਏਕਅਕਥਾ। ਗੁਰ
 ਗੋਵਿੰਦਸਾਲਾਹੀਐਭਾਈਜਿਸਤੇਜਾਪੈਤਥਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੀਮਨਜਪੀਐਹਰਿਗੁਰਦੇਤਾ॥
 ਨਾਮੁਦਾਨਦੇਇਜਨਅਪਦੇਦੁਖਦਰਦਕਹਿਤਾ॥ ੧॥ ਰਗਉ। ਜਾਕੈਘਰਿਸਭਕਿਉ
 ਹੋਭਾਈਨਉਨਿਪਿਕੁਰੇਭੁਡਾਰੀ। ਤਿਸਕੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਭਾਈਉਚਾਅਗਮਅਪਾਰ
 ॥ ਜੀਅਜੇਤਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾਭਾਈਨਿਤਨਿਤਕਰਦਾਸਾਰ। ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਉਟੀਐਸ
 ਬਦਿਮਿਲਾਵਣਗਾਰਾ॥ ੨॥ ਸਚੇਚਰਨਸੇਰਵੀਅਹਿਭਾਈਭਮਭਉਹੋਵੈਨਾਸਾ॥
 ਮਿਲਿਸੇਤਸਕਾਮਨੁਮਾਜੀਐਭਾਈਹਰਿਕੈਨਮਿਨਿਦਾਸਾ। ਮਿਦੇਅੰਧੇਗਅਗਿਆਨ
 ਤਾਭਾਈਕਮਲੁਹੋਵੈਪਰਗਾਸਾ। ਗੁਰਬਚਨੀਸੁਖਉਪਜੈਭਾਈਸਭਫਲਸਤਿਗੁਰ
 ਪਾਸਿ॥ ੩॥ ਮੇਰਤੇਰਾਢੇਨੀਐਭਾਈਹੋਈਐਸਰੁਕੀਪ੍ਰਗਿ। ਘਟਿਘਟਿਬ੍ਰਹਮਪਸਾ
 ਰਿਆਭਾਈਪੈਖੈਸੁਦੇਹਜੂਰਿ। ਜਿਤੁਦਿਨਿਦਿਸੈਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਭਾਈਤਿਤੁਦਿਨਿਮ
 ਗੀਐਪ੍ਰਗਿ। ਕਰਣਕਰਾਵਣਸਮਰਥਭਾਈਸਰਬਕਲਾਭਰਪ੍ਰਗਿ॥ ੪॥ ਪ੍ਰੇਮਪਦ
 ਰਬਨਾਮੁਹੋਭਾਈਮਾਇਅਮੋਹਿਬਿਨਾਸਾ। ਤਿਸੁਭਾਵੈਤਮੇਲਿਲਏਭਾਈਹਿਰਦੈਨ
 ਮੁਨਿਦਾਸਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਕਮਲਪੂਗਾਸੀਐਭਾਈਰਿਦੈਹੋਵੈਪਰਗਾਸਾ। ਪ੍ਰਗਟਭਾਇ
 ਆਪੁਤਾਪੁਪ੍ਰਭਾਈਮਉਲਿਆਪਰਤਿਅਕਾਸਾ॥ ੧॥ ਗੁਰਪ੍ਰੇਸੈਤੈਬਿਆਭਾਈਅ
 ਹਿਨਿਸਿਲਾਗਾਉ। ਰਸਨਾਰਾਮੁਰਵੈਸਦਾਭਾਈਸਾਢਾਸਾਦੁਸੁਅਉ। ਕਰਣੀ
 ਸੁਣਿਸੁਣਿਜੀਵਿਆਭਾਈਨਿਹਚਲਪਾਇਆਥਾਉ। ਜਿਸੁਪਰਤੀਤਿਨਆਵਈ
 ਭਾਈਸੇਜੀਅਨ੍ਹਾਜਲਿਜਾਉ॥ ੬॥ ਬਹੁਗੁਣਮੇਰੇਸਾਹਿਬੈਭਾਈਹਉਤਿਸਕੈਬ
 ਲਿਜਾਉ। ਉਹਨਿਰਗੁਣੀਅਰੇਪਾਲਦਾਭਾਈਦੇਇਨਿਥਾਵੈਥਾਉ। ਰਿਜਕੁਸੇ
 ਬਾਹੇਸਾਸਿਸਾਸਿਭਾਈਗਨ੍ਹਾਜਾਕਾਨਾਉ। ਜਿਸੁਗੁਰਸਾਚਾਭੁਟੀਐਭਾਈਪ੍ਰਗ
 ਤਿਸੁਕਰਮਉ॥ ੭॥ ਤਿਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨਜੀਵੀਐਭਾਈਸਰਬਕਲਾਭਰਪ੍ਰਗਿ॥

ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਦਿਸੈਰਭਾਈਖੇਖਉਸਦਾਹੁਜਗਿ। ਸਾਪੁਸੰਗਿਮਿਲਾਇਆਭਾਈਸ
 ਰਬਰਹਿਆਭੁਰਪੁਰਿ। ਜਿਨਾਪ੍ਰੀਤਿਨਲਗੀਆਭਾਈਸੇਨਿਤਨਿਤਮਰਦੇਧੁਰਿ॥ ੨॥
 ਅੰਚਲਲਾਇਤਰਾਇਆਭਾਈਭਾਉਜਲਦੁਖਸੇਸਾਰੁ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਦੋਰਿਨਿਹਾਲਿ
 ਆਭਾਈਕੀਤੇਨੁਅੰਗੁਅਪਾਰੁ। ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲਹੇਇਆਭਾਈਭੁਜਨਨਾਮੁਅਪਾਰੁ
 ॥ ਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਨਾਗਤੀਭਾਈਜਿਕਿਲਖਿਖਕਾਦਣਗੁ॥ ੪ ॥ ੧॥ ਸੇਰਰਿ
 ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਮਾਤਗਰਭੁਦੁਖਸਾਗਰੇਧਿਆਰੇਤਹਅਪਣਾਨਾਮਜਪਾਇਆ
 ॥ ਬਾਹਰਿਕਾਢਿਬਿਖੁਪਸੰਗੀਆਧਿਆਰੇਮਾਇਅੰਮ੍ਰਿਤਦੁਪਾਇਆ॥ ਜਿਸਨੇਕੀਤੇ
 ਕਰਮਆਧਿਧਿਆਰੇਤਿਸੁਪੁਰਾਗੁਰੁਮਿਲਾਇਆ॥ ਸੇਆਗਪੇਸਾਸਿਸਾਖਿਧਿਆਰੇ
 ਅੰਨਿਕਜੇਨਿਦੁਖਪਾਇਆ॥ ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਦਿਸਰਿਅੰਗਮਨਾਮੁਲਿਵਲਾਇਆ॥ ੧॥
 ਮਨਿਤਨਿਤੇਗੀਦੇਕਰੇਧਿਆਰੇਮਨਿਤਨਿਤੇਗੀਦੇਕਾ॥ ਤੁਧਬਿਨੁਅਦਰੁਨਕਰਣਗੁਰੁ
 ਧਿਆਰੇਅੰਤਰਜਾਮੀਦੇਕੁ॥ ੧॥ ਰਗਉ। ਕਿਟਿਜਨਮਕੁਮਿਆਇਆਧਿਆਰੇਅ
 ਨਿਕਜੇਨਿਦੁਖਪਾਇਆ॥ ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਦਿਸਰਿਆਧਿਆਰੇਬਹੁਤੀਮਿਲੈਸਜਾਇ॥
 ਜਿਨੇਭੁਟੇਪੁਸਸਤਿਗੁਰੁਧਿਆਰੇਸੇਲਾਗੇਸਾਚੇਨਾਇ॥ ਤਿਨਾਧਿਛੁਛੁਟੀਐਧਿਆ
 ਰੇਸੇਸਾਚੀਸਰਨਾਇ॥ ੨॥ ਮਿਟਾਕਰਿਕੈਖਾਇਆਧਿਆਰੇਤਿਨਿਤਨਿਤਕੀਤਾਰੇਗੁ
 ॥ ਕਉਨ੍ਹਾਹੋਇਪਤਿਸਦਿਆਧਿਆਰੇਤਿਸਤੇਉਪਜਿਆਸੇਗੁ॥ ਭਿਗੁਭਿਗਾਇਭੁਲਾ
 ਇਅਨੁਧਿਆਰੇਉਤਰੈਨਾਹੀਵਿਜੇਗੁ॥ ਜੇਗੁਰੁਮੇਲਿਉਪਾਰਿਆਧਿਆਰੇਤਿਨਪੁਰਖ
 ਇਆਸੰਜੇਗੁ॥ ੩॥ ਮਾਇਆਲਾਲਚਿਅਦਿਆਧਿਆਰੇਤਿਤਨਆਵਰਿਮੁਲਿ
 ॥ ਜਿਨਤੁਦਿਸਗਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਆਮੀਸੇਤਨਹੋਏਪੁਨਿ॥ ਬਿਲਲਾਟਤਰਹਿਬ
 ਹੇਤਰਿਆਧਿਆਰੇਉਤਰੈਨਾਹੀਸੁਲੁ॥ ਜੇਗੁਰੁਮੇਲਿਸਦਾਰਿਆਧਿਆਰੇਤਿਨਕਾਰ
 ਹਿਆਮੁਲੁ॥ ੪॥ ਸਾਤਕਸੰਗੁਨਕੀਜਈਧਿਆਰੇਜੇਕਾਪਾਰਿਵਸਾਇਆ॥ ਜਿਸੁਮਿ
 ਲਿਐਹਰਿਦਿਸੈਰਧਿਆਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਲੇਉਚਿਜਾਇ॥ ਮਨਮੁਖਿਛੁਛੁਟੀਨਹਮਿਲੈਹਧਿ

ਅਰਿਦਰਗਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ ਜੇਗੁਰਮੇਲਿਸਦਾਰਿਆਪਿਆਰੇਤਿਨਪੁਰੀਪਾਇ
 ॥ ੫॥ ਸਿਜਮਸਹਸਸਿਆਪਾਪਿਆਰੇਇਕਨਚਲੀਨਾਲਿ॥ ਜੇਬਮਖੋਗੋਬਿਦਤ
 ਪਿਆਰੇਤਿਨਕਲਲਾਗੈਨਾਲਿ॥ ਹੋਦੀਦੁਸਤਨਜਾਤੀਆਪਿਆਰੇਕੁਨਚਲੀਨਾਲਿ
 ॥ ਸਤਿਗੁਰਜਿਨਾਮਿਲਾਇਉਨਪਿਆਰੇਸਾਚਾਨਾਮਸਮਾਲਿ॥ ੬॥ ਸਤੁਸਤੁਖਗਿ
 ਆਨੁਪਿਆਨਪਿਆਰੇਜਿਸਨੇਨਦਰਿਕਰੇ॥ ਅਨਦਿਨਕੀਰਤਨਗਣਰਵੈਪਿਆਰੇ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਪੁਰਿਕੁਰੈ॥ ਦੁਖਸਾਗਰਤਿਨਲੇਪਿਆਪਿਆਰੇਕੁਦਜਲੁਪਾਰਿਪਰੇ॥ ਜਿਸਕੁ
 ਵੈਤਿਸੁਮੈਲੈਲੇਹਿਪਿਆਰੇਸੇਈਸਦਾਖਰੇ॥ ੭॥ ਸਿਮ੍ਰਥਪੁਰਖਦਇਆਲੁਦੇਉਪਿ
 ਆਰੇਕੁਗਤਾਤਿਸਕਾਤਾਦੁ॥ ਤਿਸਸਰਨਈਚਹਿਪੈਦਪਿਆਰੇਜਿਅੰਤਰਜਾਮੀ
 ਜਾਦੁ॥ ਹਲਤੁਪਲਤੁਸਦਾਰਿਆਪਿਆਰੇਮਸਤਕੁਸਦਨੀਸਾਦੁ॥ ਸਿਪੁਕੁਦਨਦੀਸ
 ਰੈਪਿਆਰੇਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਦੁ॥ ੮॥ ੨॥
 ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਪ੍ਰਗ॥ ੨॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੧॥ ਤਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਪਾਤਪਤ੍ਰਿਉਅਰਬੇਦਈਚਾਰਿਉਨਿਵਲਕੁਅੰਗਮਸਾਧੋ॥ ਪੰਚਜਨਾਸਿਉਸੰਗਨ
 ਦੁਇਕਿਉਅਪਿਕੁਅੰਗੁਪਿਛਾਧੋ॥ ੧॥ ਪਿਆਰੇਇਨਬਿਧਿਮਿਲਦੁਜਾਈ॥ ਮੇਕੀ
 ਦੁਕਰਮਅਨੇਕਾ॥ ਹਰਿਪਰਿਉਸੁਆਮੀਕੈਦੁਆਰੇਦੀਜੇਬਪਿਥਿਬੇਕਾ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥
 ਮੇਨਿਭੁਇਉਕਰਿਪਾਤੀਰਹਿਉਨਗਨਠਿਰਿਉਬਨਮਾਹੀ॥ ਤਦਤੰਬੁਸਕੁਪਰਤੀ
 ਕੁਮਿਉਦਬਿਧਾਦੁਕੈਨਾਹੀ॥ ੨॥ ਮਨਕਾਮਨਾਤੀਰਬਿਜਾਇਬਾਸਿਉਸਿਰਿਕਰਦੁ
 ਤਪਾਗੈਏ॥ ਮਨਕੀਮੈਲੁਨਉਤੈਰਇਹਬਿਧਿਜੇਲਖਜਤਨਕਰਾਏ॥ ੩॥ ਕਨਿਕਕਾ
 ਮਨੀਹੋਵਰਗੈਵਰਬਹੁਬਿਧਿਦੁਨਦਤਾਗਾ॥ ਅੰਠਬਸਤੁਕੁਮਿਬਹੁਅਰਪੈਨਮਿਲੀ
 ਐਹਰਿਦੁਆਰਾ॥ ੪॥ ਪੁਲਾਅੰਗਬੰਧਨਉਤੁਉਤਖਦੁਕਰਮਾਰਤੁਰਹਤਾ॥ ਹਉਹ
 ਉਕਰਤਬੰਧਨਮਹਿਪਰਿਆਨਹਮਿਲੀਐਇਹੁਜਗਤਾ॥ ੫॥ ਜੇਗਸਿਪਸਿਆਦੁ
 ਚਉਗਸੀਹੋਦੁਕੀਕਰਿਕਰਿਕਰਿਆ॥ ਵਡੀਆਰਜਾਠਿਰਿਠਿਰਿਜਨਮੇਹਰਿਸਿਉਸੇ

ਗਨਗਾਹਿਯਾ॥ ੬॥ ਗਜਲੀਲਾਗਜਨਕੀਰਚਨਾਕਰਿਅਹੁਕਮੁਅਠਾਰਸਾਸਿਜ
ਸੇਰਨੀਚੈਦਨੁਚੇਅਨਰਕਪੇਰਕਾਦੁਆਗਾ॥ ੭॥ ਹਰਿਕੀਰਤਿਸਾਧਸਿਗਤਿਹੈਸਿ
ਰਿਕਰਮਨਕੈਕਰਮਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਭਇਉਪਰਾਪਤਿਜਿਸੁਪਰਬਾਲਿਖੇਕਾਲਹਨ
॥ ੮॥ ਤੇਰੇਸੇਵਕੁਇਹਰੇਗਿਮਾਤਾ॥ ਭੁਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦੀਨਦੁਖਭੈਜਨੁਹਰਿਹਰਿਕੀਰ
ਤਨਿਇਹੁਮਨੁਗਤਾ॥ ॥ ਰਹਾਉਦੁਜਾ॥ ੧॥ ੩॥ ੧੦॥ ਜਮਲਾਅਸਦਪ
ਦੀਅਮਾਮ ॥ ੧॥ ੪॥ ਮ ॥ ੩॥ ੩॥ ਮ ॥ ੩॥ ੧੦॥ ਜੇਨਾਅਸ
ਦਪਦੀਅਮਾ॥

ਗਗੁਸੇਰਤਿਵਾਰਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਸਲੋਕੁਮ ॥ ੧॥ ੧॥ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸੇਰਤਿਸਦਾਸਗਵਦੀਜੇਸਦਾਮਨਿਹੋਇ॥ ਦੇਦੀਮੈਲਨਕਤੁਮਨਿਜੀਭੈਸਦਾਸੇਇ
॥ ਸਸੁਰੇਪੇਈਐਭੈਵਸੀਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਿਗਾ॥ ਪਰਹਰਿਕਪੜਜੇਪਿਰਮਿਲੈਸਖੀ
ਗਵੈਪਿਰਸਿਗਾ॥ ਸਦਾਸੀਗਾਰੀਨਾਉਮਨਿਕਦੇਨਮੈਲਪਤਿਗਾ॥ ਦੇਵਰਜੇਰਮੁਏਦੁ
ਖਿਸਸੁਕਾਤੁਰਕਿਸਾ॥ ਜੇਪਿਰਭਾਵੈਨਾਨਕਾਕਰਮਮਦੀਸਭੁਸਦਾ॥ ੧॥ ਮ ॥ ੪
॥ ਸੇਰਤਿਤਾਮਿਸੁਗਵਦੀਜਾਹਰਿਨਾਮੁਦੇਰੇਲੇ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਬੁਮਨਾਵੈਅਪਣਾਗਰ
ਮਾਤੀਹਰਿਹਰਿਬੋਲੇ॥ ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਿਕਸਾਈਦਿਨੁਸਗਤਿਹਰਿਰਤੀਹਰਿਰੇਗਿਚੋਲੇ
॥ ਹਰਿਜੈਸੇਪੁਰਖੁਨਲਭਈਸਭੁਦੇਖਿਅਜਗਤੁਮੈਦੇਲੇ॥ ਗੁਰਿਅਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁ
ਦ੍ਰਿੜਾਇਆਮਨੁਅਨਤਨਕਾਹੁਡੇਲੇ॥ ਜਨਨਾਨਕੁਹਰਿਕਾਦਾਸੁਹੈਗੁਰਸਤਿਗੁਰ
ਕੋਲਗੋਲੇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਭਾਧੇਸਿਸਦਿਕਰਤਾਸਿਰਜਣਗਾਰਿਆ॥ ਤੁਧੁਅ
ਪੇਖੇਲੁਰਚਾਇਤੁਧੁਆਧਿਸਦਾਰਿਆ॥ ਦਾਤਾਕਰਤਾਆਧਿਆਧਿਭੋਗਣਗਾਰਿ
ਆ॥ ਸਭੁਤੇਰਾਸਬਦੁਵਰਤੈਉਪਾਵੁਇਹਾਰਿਆ॥ ਹਉਗੁਰਮਾਧਿਸਦਾਸਲਾਹੀਗੁ
ਰਕਉਦੁਹਾਰਿਆ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁਮ ॥ ੩॥ ਹਉਮੈਜਲਤੇਜਲਮੁਏਕੁਮਿਅਏਦੁਜੇਕੁ
ਇਮੁਮੈਜਤਿਗੁਰਿਕਉਦੁਹਾਰਿਆ॥ ਗਧਿਲੀਏਆਪਦੈਪੈਨਪਾਇ॥ ਇਹੁਜਗਜ

ਲਤਾਨਦਰੀਆਇਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਭਾਇ॥ਸਬਦਿਰੇਤਸੀਸੇਤਲਕੁਏਨਾਨਕਸਚੁ
 ਕਮਾਇ॥੧॥ਮਃ ੩॥ਸਭਲਿਓਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਅਪੈਨਜਨਮੁਪਰਵਾਨਾ॥ਜਿਨਾ
 ਸਤਿਗੁਰਜੀਵਦਿਅਮੁਇਆਨਦਿਸੈਰੈਸੇਈਪੁਰਖਸੁਜਾਣਾ॥ਕੁਲਉਪਾਏਆਪਨਾ
 ਸੇਜਨਹੈਵੇਪਰਵਾਨਾ॥ਗੁਰਮੁਖਮੁਏਜੀਵਦੇਪਰਵਾਣਹਿਮਨਮੁਖਿਜਨਮਮਰਾ
 ਹਿ॥ਨਾਨਕਮੁਈਨਆਖੀਅਹਿਜਿਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਹਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿ
 ਪੁਰਖਨਿਰੋਜਨੁਸੇਵਿਹਰਿਨਾਮਪਿਆਈਐ॥ਸਤਿਸਿਗਤਿਸਾਧੁਲਗਿਹਰਿਨਾ
 ਮਸਮਾਈਐ॥ਹਉਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕਮਾਵਾਜਿਗੁਰਸਮਝਾਈਐ॥ਹਉਗੋਲਾ
 ਲਾਲਾਲਾਤਪੁਮੈਹਕਮਫਰਮਾਈਐ॥੩॥ਸਲੋਕੁਮ ੪॥੩॥ਪੁਰਬਿਲਿਖਿਅ
 ਕਮਾਵਣਾਜਿਕਰੈਤਾਪਿਲਿਖਿਆਸੁ॥ਮੇਹਰਗਉਲੀਪਾਈਅਨੁਦਿਸਰਿਅ
 ਗੁਣਤਾਸੁ॥ਮਤੁਜਾਣਹੁਜਗਜੀਵਦਾਦੁਜੈਭਾਇਮੁਆਸੁ॥ਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿ
 ਨਾਮੁਨਦੇਤਿਉਸੇਬਹੁਇਨਮਿਲਨੀਪਾਸਿ॥ਦੁਖਲਾਗਾਬਹੁਅਤਿਘਣਾਪਤ
 ਕਲਤੁਨਸਾਥਿਕੋਈਜਸਿ॥ਲੋਕਾਵਿਚਿਮੁਹਕਾਲਹਿਅਅੰਦਰਿਉਭੇਸਾਸਿ॥
 ਮਨਮਖਾਨੈਕਨਦਿਸਹੀਦੁਕਿਗਇਆਵੇਸਾਸੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਾਨੈਸੁਖਸਗ
 ਲਾਜਿਨਾਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਵਾਸੁ॥੧॥ਮਃ ੩॥ਸੇਸੈਦਸੇਸਜਣਾਜੇਗੁਰਮੁਖਿ
 ਮਿਲਿਹਿਸੁਭਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਰੁਣਾਅਨਦਿਨਕਰਹਿਸੇਸਚਿਰਹੇਸਮਾਇ
 ॥ਦੁਜੈਭਾਇਲਗੇਸਜਨਣਆਖੀਅਹਿਜਿਅਭਿਮਾਨੁਕਰਹਿਵੇਕਾਗ॥ਮਨਮੁ
 ਖਆਪਸੁਆਰਥੀਕਾਰਜਨਸਕਹਿਸਦਾਗਿ॥ਨਾਨਕਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਦ
 ਨਾਕੋਇਨਮੋਦਨਹਾਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਤੁਧੁਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਕੋਆਪਿਖੋਲ
 ਰਦਾਇਆ॥ਤੈਗਣਆਪਿਸਿਗਤਿਅਮਾਇਆਮੇਹੁਦਧਾਇਆ॥ਦਿਹਿਉਮੈਲੋ
 ਖਾਮੈਗੀਐਭਿਰਿਐਵੇਜਾਇਆ॥ਜਿਨਾਹਰਿਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੇਗੁਰਸਮਝਾਇਆ
 ॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਅਪੇਨਸਦਾਸਦਾਪਮਾਇਆ॥੩॥ਸਲੋਕੁਮ ੩॥ਆਇਆਮਮ

ਤਮੇਹਣੀਜੇਨਵਿਦੁਦੇਤਾਜਗਾਇਆ। ਮਨਮੁਖਪਾਧੇਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਜਿਨੀਸਚਿ
 ਨਾਮਿਉਤਲਾਇਆ। ਬਿਨੁਨਾਵੇਜਗਕਮਲਾਠਿਰਗੁਰਮਿਨਦਰੀਆਇਆ। ਪੈਧ
 ਕਰਤਿਆਨਿਹਠਲਜਨਮਗਵਾਇਆਸੁਖਦਾਤਾਮਨਿਨਵਸਾਇਆ। ਨਾਨਕਨਾਮੁ
 ਤਿਨਾਕਉਮਿਲਿਆ। ਜਿਨਕਉਪੁਰਿਲਿਖਿਧਾਇਆ। ੧॥ਮਃ ੩॥ਪਰਹੀਮ
 ਹਿਐਮ੍ਰਿਤਕੁਰਪੁਰਹੈਮਨਮੁਖਾਸਾਦੁਨਪਾਇਆ। ਜਿਉਕਸਤੁਰੀਮਿਰਗੁਣਜਾਣੈਕੁ
 ਮਿਦਾਕੁਮਿਭੁਲਾਇਆ। ਅੰਖਿਤੁਤਜਿਬਿਖਸੇਗੁਹੈਕਰੈਤਾਪਿਖੁਆਇਆ। ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਦਿਰਲੈਸੋਈਪਈਤਿਨਾਅੰਦਰਿਬ੍ਰਹਮਦਿਖਾਇਆ। ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਹੈਇਅੰਰਸੋ
 ਨਾਹਰਿਸਾਦੁਆਇਆ। ਸਬਦੈਹੀਨਾਉਉਪਜੈਸਬਦੈਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ। ਬਿਨੁ
 ਸਬਦੈਸਤੁਜਗਬਉਗਨਾਬਿਰਥਾਜਨਮਗਵਾਇਆ। ਅੰਖਿਤੁਏਕੋਸਬਦੁਹੈਨਨਕ
 ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆ। ੨॥ਪਉੜੀ॥ਸੋਹਰਿਪਰਖਅੰਗੀਸੁਹੈਕਹੁਕਿਤਬਿਧਿਪਾਈ
 ਐ॥ਤਿਸੁਰੁਪਰੇਖਿਅਦਿਸਦੁਕਹੁਜਨਕਿਉਪਿਐ॥ਨਿਰੋਕਾਰਨਿਰੋਜਨਹਰਿਅ
 ਗਮਕਿਅਕਹਗੁਣਗਾਈਐ॥ਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏਆਪਿਸੁਹਰਿਮਾਥਗਿਪਾਈ
 ਐ॥ਗੁਰਪੁਰੇਵੇਖਾਲਿਅਗੁਰਸੇਵਾਪਾਈਐ॥ ੪॥ਸਲੋਕਮਃ ॥ ੩॥ਜਿਉ
 ਤਨੁਕੇਲਪੀਠੀਐਰਤਨੁਭੰਗੀਭੋਗਿ॥ਜੀਉਵੇਦੈਚਉਖੰਨੀਐਸਚੈਸੇਦੈਭੋਗੇ॥
 ਨਾਨਕਮੋਲਨਚਕਈਗਤੀਅੰਤੈਭੋਗਿ॥ ੧॥ਮਃ ॥ ੩॥ਸਜਮੇਡਾਰੰਗਲਾਰੰਗ
 ਲਾਏ॥ਜਿਉਮਾਜੀਰੋਕਪੈਭੋਗੇਭੋਧਾਹੋਗਿ॥ਨਾਨਕਰੰਗਨਉਤਹੈਬਿਅਨਲਗੋਕੇ
 ਗਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਅਪਿਦੁਰਤੈਆਪਿਹਰਿਅਪਿਬਲਾਇਦਾ॥ਹਰਿਅਪੇਸ੍ਰਿਸ
 ਦਿਸਦਾਰਿਧੈਲਾਇਦਾ॥ਇਕਨਾਭਗਤੀਲਾਇਇਕਿਅਪਿਖੁਆਇਦਾ॥ਇਕ
 ਨਾਮਾਰਗਿਪਾਇਇਕਿਉਝੁਝਿਪਾਇਦਾ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮਪਿਆਉਗੁਰਮੁਖਿਗੁਣ
 ਗਾਇਦਾ॥ ੫॥ਸਲੋਕਮਃ ੩॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸੋਠਲੁਹੈਜੋਕਰੈਚਿਤਲੁ
 ਇ॥ਮਨੁਤਿਏਆਠਲੁਪਾਵਦਾਹਉਮੈਦਿਚਹੁਜਾਇ॥ਬੰਧਨਤੈਭ੍ਰਮਕਤਿਹੈਇਸ

੨

ਭਰੋ ਸਮਾਇ ॥ ਇਸ ਜਗਮਹਿ ਨਾਮ ਅਲਕੁ ਹੋਗੁ ਰਮੁ ਧਿਵੈ ਸੈਮ ਨਿਅਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋਗੁ ਰਮੇ
 ਦੁਹਿ ਅਪਣਾ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੰਨੁ ਅਜਿਤੈ ਹੋਵੈ ਲਾ
 ਗੈ ਜਾਇ ॥ ਤਿਸੈ ਸੁਖ ਸੁਖੈ ਨਹੀ ਦੁਖੈ ਦੁਖਿ ਦਿਹਾਇ ॥ ਪਰਿਪਰਿਪਤਿ ਪਤਿਪਤਿ ਤਬ
 ਕੇ ਸਿਧ ਸਮਾਪਿ ਲਗਾਇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦਸਿਨਾ ਵਈ ਬੇਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਚੁਖ ਪਾਰੀਭੁ
 ਖਕਰਿ ਬੇਕਰਮ ਰਿਸਰਿ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ॥ ਮਨਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਨੀ ਹਉ ਮੈ ਕੁਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥
 ਗਰਧਰ ਸਾਦੀ ਕਉ ਪਾਇਆ ਵਡੁ ਗੁਰਿ ਦਸਿਅਮ ਨਿਅਇ ॥ ਚੁਪਇ ਐ ਮਨੁ ਦਸਿਹੋ
 ਆਹਉ ਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥ ਸਚਿ ਰੋਤ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਜੇ ਤੀਜੇ ਤਿਮਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗਰਮਿ
 ਲਿਐ ਨਾਉ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏਹੁ ਕੁਪਤਿ ਗਏ ਰੰਗਾਇ ਨਚ
 ਰਿਸ ਗਵਣਾ ॥ ਏਹੁ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਕੁ ਸੁਕੁ ਧਿਨ ਮਹਿ ਲਹਿ ਜਾਵਣਾ ॥ ਚਲਦਿਆ ਨ
 ਲਿਨ ਚਲੈ ਸਿਰਿ ਪਾਪ ਲੈ ਜਾਵਣਾ ॥ ਜਾਪੁ ਕਲਿ ਭਲਾਇਆ ਕਲਿ ਤੀਖਰਾ ਭੁਗਵਣਾ
 ॥ ਓਹੁ ਵਲਾਹ ਬਿਨਾ ਵੈ ਭਿਰਿ ਪਲੁ ਤੀਵਣਾ ॥ ੫ ॥ ਸੋਲਕ ਮਃ ੩ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗਰ
 ਤੇ ਜੋ ਮੁਹਿ ਭਿਰੈ ਸੁਖ ਪੈ ਦੁਖ ਸਗਾਇ ॥ ਭਿਰਿ ਭਿਰਿ ਮਿਲਣੁ ਨ ਪਾਇਨੀ ਜੋ ਮਹਿ ਤੋ ਮ
 ਰਿਜਾਹਿ ॥ ਸਹ ਸਾਰਿਗ ਨ ਛੋਰਈ ਦੁਖ ਹੀ ਮਹਿ ਦੁਖ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਰਗੀ ਬਖਸਿ ਲੇ
 ਹਿ ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ੩ ॥ ਜੋ ਸਤਿਗਰ ਤੇ ਮੁਹਿ ਭਿਰੈ ਤਿਨਾਰ ਉਰ ਨ ਚਉ
 ॥ ਜਿਉ ਛੁਟਿ ਪਰਿਪਰਿ ਭਿਰੈ ਦੁਹਰਾ ਰਇ ਬਰਨਉ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਸੀਅ
 ਹਿ ਸੇ ਸਤਿਗਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਸੇਵੈ ਹਿ ਸਤਿਗਰ ਰਿਸੈ ਕੁਦੁ ਜਲ ਤ
 ਰਿਗਾਇਆ ॥ ਜੋ ਬੋਲਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ਤਿਨ ਜਮ ਛੁਡਿ ਗਾਇਆ ॥ ਸੇ ਰਗਾਹ ਪੈ
 ਪਈ ਹਿ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਲਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵੈ ਹਿ ਸੇਈ ਪਰਖ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਤੁਧ ਮਾਇਆ
 ॥ ਗਣਗਾਦਾ ਪਿਅਰੈ ਨਿਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੂਮਰੁ ਉਗਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਸੋਲਕ ਮਃ ੩ ॥ ੩ ॥ ਥ
 ਲੈ ਦਿਓ ਤੈਵ ਸਤੁ ਪਈ ਓਹ ਰਿਭੇ ਜਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਰ ਜਿਤੁ ਪਾਏ ਮਨ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਐ ਪਾਈ ਐ
 ਮੇਖਦੁਆਰਾ ॥ ਇਹੁ ਕੁਦੁ ਜਨੁ ਅਲਕੁ ਹੋ ਸੇਤੁ ਹੁਲੈ ਕੁਗਰ ਵੀਚਾਰਿ ਏਹੁ ਮੇਟਾ ਵਈ ਕਿਉ ਦਿ

ਚਹੁਕਰੁ ਐਸਦਾਰਖੀ ਐਉਰਧਾਰਿ। ਏਹੁਮੇਦਾਵਈਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਗੁਰਸਿਖਾਲਖੀਭੁ
 ਲਿ। ਨਾਨਕਜਿਸੁਬੁਧੁਏਸੁਬੁਧੁਸੀਹਰਿਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਘਲਿ। ੧॥ਮਃ ੩॥ਜਿ
 ਧਰਿਮੇਲੇਸੇਮੇਲਿਰੇਰਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇ। ਆਪਿਵਿਛੁੜੇਨੁਸੇਵਿਛੁੜੇਨੁਸੇਵਿ
 ਛੁੜੇਨੁਜੇਗੁਏਖੁਆਇ। ਨਾਨਕਵਿਦੁਕਰਮਾਕਿਆਪਾਈਐਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਇ
 ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਧਰਿਸਖੀਆਜਸੁਗਾਵਹਿਗਾਵਣਗਰੀਆ। ਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹਿਹੁਨਿਤ
 ਹਰਿਕਉਬਲਿਗਰੀਆ। ਜਿਨੀਸਦਿਮੇਨਿਆਹਰਿਨਾਉਤਿਨਾਹਉਦਾਰੀਆ। ਗੁਰਮੁਖੀ
 ਆਹਰਿਮੇਲੁਮਿਲਾਵਣਗਰੀਆ। ਹਉਬਲਿਜਾਵਾਦਿਨਗਤਿਗੁਰਦੇਖਣਗਰੀਆ।
 ੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ॥ ੩॥ਵਿਦੁਨਾਵੈਸੀਭੁਰੁਮੇਦਨਿਤਜਗਿਤੈਦਾਸੈਸਾਗਿ। ਮਨਮੁਖਿਕਰ
 ਮਕਮਾਵਣਹਉਮੈਐਪੁਰਬਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਐਖਿਤੁਪੀਵਣਨਾਨਕਸਬਦਵੀਚਾਰਿ। ੧
 ॥ਮਃ ੩॥ਸਹਜੇਜਗੈਸਹਜੇਸੈਦੈ। ਗੁਰਮੁਖਿਅਨਦਿਨੁਉਸਤਤਿਹੈਦੈ। ਮਨਮੁਖੁ
 ਗੈਸਹਸਾਹੈਦੈ। ਐਤਰਿਉਤਾਨੀਦਨਸੈਦੈ। ਗਿਆਨੀਜਾਗਹਿਸਦਹਿਸੁਭਾਇ। ਨਾਨ
 ਕਨਾਮਿਰਤਿਆਬਲਿਜਾਉ। ੨॥ਪਉੜੀ॥ਸੋਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵਹਿਜੇਹਰਿਗਤਿਆ
 ॥ਹਰਿਇਕੁਪਿਆਵਹਿਇਕੁਇਕੋਹਰਿਸਤਿਆ। ਹਰਿਇਕੁਦੁਰੈਇਕੁਇਕੋਉਤਪਤਿ
 ਆ। ਜੇਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵਹਿਤਿਨਹੁਰਸਦਿਘਤਿਆ। ਗੁਰਮਤੀਦੈਐਪਿਗੁਰਮੁਖਿਹ
 ਰਿਜਪਿਆ। ੬॥ਸਲੋਕੁਮਃ॥ ੩॥ਐਤਰਿਗਿਆਨੁਨਾਇਉਜਿਤਿਉਸੈਧੀਪ
 ਇ। ਵਿਦੁਤਿਗਵਿਆਸਾਲਾਹੀਐਐਧਾਐਧਕਮਾਇ। ਨਾਨਕਸਬਦੁਪਛੁਣੀਐਨਾਮੁਦ
 ਸੈਮਨਿਆਇ। ੧॥ਮਃ ੩॥ਵਿਕਾਬਾਣੀਇਗੁਰਇਕੋਸਬਦਵੀਚਾਰਿ। ਸਚਾਸ
 ਉਦਾਹਰੁਸਚੁਰਤਨੀਭੁਰੇਭੰਡਾਰਾ। ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪਾਈਅਨਿਜੇਦੈਦੈਦੁਣਗਰਾ। ਸਾ
 ਚਾਸਉਦਾਲਾਭੁਸਦਾਖਦਿਆਨਾਮੁਅਪਾਰਾ। ਵਿਖਿਵਿਚਿਐਖਿਤਪੁਰਾਦਿਆਕਰਮਪੀ
 ਆਵਣਗਰਾ। ਨਾਨਕਸਚੁਸਲਾਹੀਐਐਨੁਸਵਾਰਣਗਰਾ। ੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਿਨਐ
 ਦਰਿਕੁਹਿਸਚੁਸਲਾਹੀਐਐਨੁਸਵਾਰਣਗਰਾ। ੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਿਨਐਦਰਿਕੁਹਿਸ

ਕਈ
ਪਿਤ
ਦੇਗ
ਗੁਰ
ਗਿਰ
ਮੰਤਰਿ
ਆਰੇ
ਰੰਮ
ਸੁਗ
ਪੰਤ
ਗੁਰ
ਮਾਧਿ
ਰੰਮ
ਗਰ
ਕੰਤ
ਸੁਗ
ਮੰਤਰਿ
ਪੰਤ
ਗੁਰ

ਚੁਕਈ ਜੇਵੇਦਪੜਹਿ ਜਗਚਾਰਿ। ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਮਾਇਆ ਮੂਲ ਹੋਵਿ ਚਿਹਉ ਮੈ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਰਿ
 ॥ ਪੰਡਿਤ ਭੁਲੈ ਦੁਜੈ ਲਾਗੋ ਮਾਇਆ ਕੈ ਵਾਪਾਰਿ। ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖੈ ਮੁਰਖ ਭੁਖਿਆ
 ਮੁਏ ਗਵਾਰੁ। ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ। ਅੰਦਰ ਹੁਤ੍ਰਿਸ
 ਨਾ ਭੁਖ ਗਈ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿ। ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਹਜੇ ਰਜੇ ਨਿਹਰਿ ਰਖਿਆ ਉਰ
 ਧਾਰਿ। ੧॥ ਮ ॥ ੩॥ ਮੁਨ ਮੁਖ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਸੇਵਿਐ ਆਦੁ ਪਲਾਗਾ ਬਹੁਤਾ ਆਇ
 ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਹੋ ਸਾਧਿ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ। ਮਨ ਹਰਿ ਸਹਜਿ ਨ ਥੀ ਜਿਉ ਭੁਖ
 ਕਿਆ ਗੋਖਾਇ। ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦਿਸਾਰਿ ਆਦੁ ਜਲ ਗਾਜਾਇ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਹਿ
 ਵਡਿਆਈ ਆਜੇ ਆਧੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ। ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਨਾ ਹਰਿ ਜਲ ਸਗਾਵੈ ਖ
 ਗੀ ਸੁਹਾਵਣੀ। ਜਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ਸਾਹਰਿ ਭਾਵਣੀ। ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਖੈ ਸਾਦੁ ਸ
 ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਣੀ। ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਗੁਣ ਗਾਇ ਗੁਣ ਗਾਇ ਗੁਣੀ ਸਮਝਾਵਣੀ।
 ਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਖੈ ਸਾਦੁ ਸਾਤ੍ਰਿਪਤਾਵਣੀ। ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਗੁਣ ਗਾਇ। ਜਿ ਸਹੇ
 ਵੇ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਸਾਸਤਿ ਗੁਰ ਗੁਰ ਬੁਲਾਵਣੀ। ੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੩॥ ਹਸਤੀ ਸਿਰਿ
 ਜਿਉ ਅਕਸੁ ਹੋ ਅਹਿਰਣਿ ਜਿਉ ਸਿਰੁ ਦੇਇ। ਮਨੁ ਤਨੁ ਆਗੈ ਗਾਇਕੈ ਭੀ ਭੀ ਸੇਵ ਕਰੇਇ। ਇ
 ਉਗਰ ਮੁਖਿ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰੀ ਐਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਿ ਕਾਲੇਇ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਐਸਾ ਆ
 ਪੈਨ ਦਰਿ ਕਰੇਇ। ੧॥ ਮ ॥ ੩॥ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਆ ਆਏ ਤੋ ਪਰਵਾਣੁ।
 ਨਾਨਕ ਕੁਲ ਉਧਾਰਹਿ ਆਪਨਾ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਣੁ। ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹੀ
 ਆਸਿ ਖੁਗੁਰੁ ਮੇਲਾਈ ਆ। ਇਕਿ ਸੇਵ ਕਰੁ ਪਾਸਿ ਇਕਿ ਗੁਰਿ ਕਾਰੈ ਲਾਈ ਆ। ਜਿਨਾ ਗੁ
 ਰਪਿਆਰਾ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਤਿਨਾ ਭਾਉ ਗੁਰੁ ਦੇਵਾਈ ਆ। ਗੁਰ ਸਿਖਾਇ ਕੋ ਪਿਆਰੁ ਗੁਰ ਸਿ
 ਤਾਪਤਾ ਭਾਈ। ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਬੋਲਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਆਖਿ ਗੁਰੁ ਜੀਵਾਈ ਆ। ੧੪॥ ਸਲੋ
 ਕੁ ॥ ੩॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੇਲੇ ਅਵਰੇ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ। ਜਨਮ
 ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀ ਅਹਿ ਚਿਰਿ ਦਿਸਦਾ ਮਾਹਿ ਪਚਾਹਿ। ੧॥ ਮ ॥ ੩॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇ

३। म
मठवि
गानि
लपिमि
रध
सवेव
सेभिर
॥ ३
गायत
इतामा
मुपोजे
ब्रह्म
कटेरा
मुपैव
दंभाति
गिष्टा
लिमिल
चर
चंद्र

ਮਝਾਈ॥ਵਡਿਅਈਵਡੀਗੁਰਮੁਖਾਗੁਰਪ੍ਰੈਰਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਈ॥੧੭॥ਸਲੋਕਮਃ
 ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਗਾਖਣੀਸਿਰੁਦੀਜੈਆਪੁਗਵਾਇਆ॥ਸਬਦਿਮਰਹਿਓਰਿ
 ਨਾਮਰਹਿਤਾਸੇਵਾਪਾਵੈਸਭੁਥਾਇ॥ਪਾਰਸਿਪਰਸਿਐਪਾਰਸਹੈਵੈਸਚਿਰਹੈਲਿਵਲ
 ਏ॥ਜਿਸੁਪੁਰਬਿਹੈਵੈਲਿਖਿਅਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਪੁਰੁਆਇ॥ਨਾਨਕਰਹੈਤੇਸੇਵੁ
 ਕੁਨਹਿਮਿਲੈਜਿਸੁਬਖਸੈਸੇਪਵੈਥਾਇ॥੧॥ਮਃ ੩॥ਮਹਲਕੁਮਹਲਨਜਾਨਣੀ
 ਮੁਰਖਅਪਨੈਸੁਆਇ॥ਸਬਦੁਚੀਨਹਿਤਾਮਹਲੁਲਹਹਿਜੇਤੀਜੇਤਿਸਮਾਇ॥ਸ
 ਚਾਸਚੇਕਾਰੁਉਮਨਿਵਸੈਤਾਸਕੁਸੇਈਧਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਅਪਣੈਘਰਿਵਰਤਦਾਆਪੇ
 ਲਏਮਿਲਾਇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਸਭੁਪੁਰੀਪਈਜਿਸਨੇਕਿਰਪਾਕਰੇਰਜਾ
 ਇ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਧਨੁਧਨੁਗੁਗਤਿਨਾਗੁਗਤਜਨਾਜੇਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਮੁਖਿਕਹਿਤਿ
 ਆ॥ਧਨੁਧਨੁਗੁਗਤਿਨਾਸੇਤਜਨਾਜੇਹਰਿਜਸੁਸੁਵਈਸੁਦਿਆ॥ਧਨੁਧਨੁਗੁਗ
 ਤਿਨਾਸਾਧਜਨਾਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਇਗੁਈਜਨਬਨਤਿਆ॥ਧਨੁਧਨੁਗੁਗਤਿਨਾਗੁ
 ਰਮੁਖਾਜੇਗੁਰਸਿਖਲੇਮਨਜਿਦਤਿਆ॥ਸਕੁਦੁਵਡੇਗੁਗਗੁਰਸਿਖਕੋਜੇਗੁਰਚਰ
 ਏਸਿਖਪਤਿਆ॥੧੮॥ਸਲੋਕਮਃ ੩॥ਬ੍ਰਹਮਖਿਦੈਤਿਸਦਾਬ੍ਰਹਮੋਮਤਰਹੈ
 ਏਕਸਬਦਿਲਿਵਲਾਇ॥ਨਵਨਿਧੀਅਗਾਰਰਿਸਿਧੀਧਿਛੁਲਗੀਆਠਿਰਹਿਜੇਹਰਿ
 ਹਿਰੈਸਦਾਵਸਾਇਆ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਨਾ... ਨਪਾਈਐਬੁਝੁਕਰਿਵੀਚਾਰ॥ਨ
 ਨਕਪ੍ਰੈਰਗੁਗਿਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਸੁਖਪਾਏਜੁਗਚਾਰਿ॥੧॥ਮਃ ੩॥ਗਿਆਗਕੁਰੁ
 ਕਿਆਬਿਧਿਹੈਮਨਮੁਖਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਨਜਾਇ॥ਗੁਰਮਖਿਰਤਿਆਸੀਤਲਹੈਏਆਪੁਗੁ
 ਵਾਇ॥ਅੰਦਰੈਤ੍ਰਿਪਤਿਸੇਤ੍ਰੇਖਿਆਠਿਰਿਭੁਖਨਲਗੈਆਇ॥ਨਾਨਕਜਿਗੁਰਮੁਖਿਕ
 ਰਹਿਸੇਪਰਦਾਦੁਹੈਜੇਨਾਮਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਉਬਲਿਗਗੀਤਿਨਕਉ
 ਜੇਗੁਰਮਖਿਸਿਖਾ॥ਜੇਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਦੇਤਿਨਦਰਸਨੁਪਿਖਾ॥ਸੁਦਿਕੀਰਤਨੁਹ
 ਰਿਗੁਣਰਵਾਹਰਿਜਸੁਮਨਲਿਖਾ॥ਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹੀਰਗਿਸੇਉਸਚਿਕਿਲਵਿਖਤਿ

ਖਾਧਨਪਨਸੁਹਾਵਸੇਸੀਰਬਨਹੋਜਿਥੈਮੇਰਗੁਰਪੋਰਵਿਖਾ॥੧੬॥ਸਲੋਕਮ : ੩॥ਗੁਰ
 ਬਿਨਗਿਆਨਨਹੋਵਈਨਾਸੁਖਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਦਿਹਮਨਮੁਖੀਜਾਸਨਿਜ
 ਨਮੁਗਵਾਇ॥੧॥ਮ : ॥ ੩॥ਸਿਧਸਾਧਿਕੁਨਾਵੈਸਭਿਖੇਜੇਵੇਥਕਿਰਹੋਲਿਵਲਾ
 ਈ॥ਬਿਨਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਓਗੁਰਮਖਿਮਿਲੈਮਿਲਾਇ॥ਬਿਨਨਾਵੈਪੈਨਣਪਾਣ
 ਸਤੁਬਾਇਹੋਧਿਗੁਸਿਧੀਧਿਗੁਕਰਮਤਿ॥ਸਾਸਿਧਸਾਕਰਮਾਤਿਹੋਅਭਿਤਕਰੇਜਿਸਰ
 ਤਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਮਨਵਸੈਏਹਾਸਿਧਿਏਹਾਕਰਮਾਤਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਮ
 ਚਾਹੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਖਸਮਕੇਨਿਤਗਾਵਹਿਹਰਿਗੁਣਛੁਤਾ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਕਰਹਹਰਿਜਸੁ
 ਛਹਤਿਸਕਵਲਾਕੇਤਾ॥ਹਰਿਦਾਤਾਸਕੁਜਗਤੁਰਿਖਾਰੀਅੰਮੇਗਤਜਨਜੇਤਾ॥ਹਰਿਦੇਵ
 ਹੁਦਾਨਦਇਆਲੁਹੋਇਵਿਚਿਪਾਰਥਾਕ੍ਰਿਮਜੇਤਾ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਆਗੁਰਮੁ
 ਖਿਧਨਵੇਤਾ॥੨੦॥ਸਲੋਕਮ : ੩॥ਪੜਣਾਗੁਣਝਾਸਿਸਾਰਕੀਕਾਰਹੋਅੰਦਰਤਿ
 ਸਨਾਵਿਕਾਰੁ॥ਹਰਿਮੈਦਿਚਿਸਭਿਪੜਿਥਕੇਦੁਜੈਕੁਇਖੁਆਗੁ॥ਸੇਖੜਿਆਸੇਧੀਧੀਤਿਤੁ
 ਥੀਨਗੁਰਸਬਦਿਕੋਰਵੀਚਾਰੁ॥ਅੰਦਰੁਖੇਜੇਤਤੁਲਹੋਪਾਏਮੋਖਦੁਆਗੁ॥ਗੁਣਨਿਧਾ
 ਨੁਹਰਿਪਾਇਆਸਹਜਕੋਰਵੀਚਾਰੁ॥ਬਿਨੁਦਾਪਾਰੀਨਾਨਕਾਜਿਸੁਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅਧਾ
 ਗੁ॥੧॥ਮ : ॥ ੩॥ਵਿਦੁਮਨਮਾਰੇਕੇਇਨਸਿਧੁਈਵੇਖਹੋਕੇਲਿਵਲਾਇ॥ਭਿਖਧਾਰੀਤੀ
 ਰਥੀਭਵਥਕੇਨਾਏਹਮਨਕੀਮਲਇਉਉਤੈਰਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
 ਹਰਿਹਰਿਸੀਤਮਿਲਹਮੇਰੇਕੁਈਹਰਿਨਾਮੁੜਿਝਾਵਹੁਇਕਕਿਨਕਾ॥ਹਰਿਹਰਿਸੀਗਾਰ
 ਬਨਾਵਹੁਹਰਿਜਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਹਿਰਹੁਖਿਮਕਾ॥ਅੰਸਾਸੀਗਾਰੁਮੇਰੇਪ੍ਰਭੁਭਾਵੇਹਰਿਲਾਗੇ
 ਪਿਆਰਪ੍ਰਿਮਕਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਬੋਲਹੁਦਿਨੁਰਾਤੀਸਭਿਕਿਲਬਿਖਕਾਏਇਕਪਲਕਾ
 ॥ਹਰਿਹਰਿਦਇਆਲੁਹੋਵੈਜਿਸੁਉਪਰਿਸੇਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜਪਿਜਨੁਕਾ॥੨੧॥ਸਲੋ
 ਕਮ : ੩॥ਜਨਮਜਨਮਕੀਇਸੁਮਨਕਉਮਲੁਲਾਗੀਕਾਲਹੋਆਸਿਆਗੁ॥ਬੰਨਲੀ
 ਪੋਤੀਉਜਲੀਨਹੋਵਈਜੇਸਉਪੋਵਣਿਪਾਗੁ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜੀਵਤੁਮੇਰਉਲਟੀਹੋਵੈਮ

ਤਿਬਦਲਾਹੁ। ਨਨਕਮੈਲ ਨੁਲਗਈ ਨਾਭਿਰਿਜੇਨੀ ਪਾਹੁ॥ ੧॥ ਮਃ ॥ ੩॥ ਚਹੁਜੁਗੀ
 ਬਲਕਾਈ ਕਾਦੀ ਇਕਉਤਮ ਪਦਵੀਇ ਸੁਜਗਮਹਿ। ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਕੀਰਤਿਛਲਪਾਈ
 ਐਜਿਨਕਉਹਰਿਲਿਵਲਾਖਿਪਾਹਿ। ਨਾਨਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅਨਦਿਨੁਗਤਿਹਰਿਉਚਰ
 ਹਿਹਰਿਗਤੀਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਹਰਿਮੇਲਿਸਾਪਜਨਸੰਗਤਿਮੁਖਿਥੇ
 ਲੀਹਰਿਹਰਿਕੁਲੀਬਾਇ। ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾਹਰਿਨਿਤੁਚਵਾਗੁਰਮਤੀਹਰਿਰੇਗਿਸਦਾਮਾਇ
 ॥ ਹਰਿਹਰਿਜਪਿਅਉਖਪਖਾਪਿਆਸਕਿਰੇਗਵਾਤੇਦੁਖਾਘਾਨਿ। ਜਿਨਾਸਾਮਿਗਿਗਸਿਨ
 ਵਿਸਰੈਸੇਹਰਿਜਨਪੂਰੀਸਹੀਜਾਇ। ਜੇਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਆਗਏਤਨਿਤੁਕੀਜਮਕੀਜ
 ਗਤਕਾਇ॥ ੨੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ॥ ੩॥ ਰਿਜਨਉਥਰੈਦਬਿਉਹੁਸਤਿਆਗਈਵਿਗ
 ਇ। ਸਤਿਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸੁਣਿਨਜਾਗਿਉਅੰਤਰਿਨਉਪਾਜਿਉਚਾਉ। ਸਰੀਰਜਲਉਗੁ
 ਣਥਾਹਗਜੇਗੁਰਕਾਰਨਕਮਾਇ। ਜਗਤਜਲੈਦਾਡਿਰੁਮੈਹਉਮੈਦਯੈਕੁਇ। ਨਾਨਕਗੁਰ
 ਸਰਨਾਈਉਥਰੈਸਚਮਨਿਸੁਬਦਿਪਿਆਇ॥ ੧॥ ਮਃ ॥ ੩॥ ਸਬਦਿਰੇਤਹਉਮੈਗਈ
 ਸੇਕਾਵੀਤੀਨਾਰਿ। ਧਿਰਕੈਕੁਦੈਸਦਾਚਲੈਤਾਬਨਿਆਸੀਗਾਰੁ। ਸੇਜਸੁਹਾਵੀਸਦਾਪਿਰ
 ਗਵੇਹਰਿਦੁਰੁਪਾਇਆਨਾਰਿ। ਨਾਹਰਿਮਰੈਨਕਦੇਦੁਖਲਾਗੈਸਦਾਸੁਹਾਗਣਿਨਾਰਿ। ਨਾਨ
 ਕਹਰਿਪੁਭਮੇਲਿਲਈਗੁਰਕੈਹੇਤਪਿਆਰਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨਾਗੁਰਗੋਧਿਆਆਪਣਾ
 ਤੇਨਰਬਰਿਆਰੀ। ਹਰਿਜੀਉਤਿਨਾਕਾਦਰੁਨਨਾਕਰਹੁਪਾਪਿਸਚਿਹਤਿਆਰੀ। ਚਿਹਿਘ
 ਰਿਘਰਿਛਿਹਰਿਕੁਸੁਪੁਜਰਿਜਿਉਪਰਕਦਨਾਰੀਵਡੁਭਾਰੀ। ਸੰਗਤਿਮਿਲੇਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾ
 ਗੀ। ਹਰਿਮੇਲਹੁਸਤਿਗੁਰਦਇਆਕਰਿਗੁਰਕਉਬਲਿਗਾਰੀ॥ ੨੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ३॥
 ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸੁਖਉਪੈਜਠਿਰਿਦੁਖਨਲਗੈਆਇ। ਜਿਮਣਮਰਣਾਮਿਟਿਗਇਆਕਾਲੈਕਾ
 ਕਿਛੁਨਬਸਾਇ। ਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਰਵਿਰਹਿਆਸੇਚਰਹਿਆਸਮਾਇ। ਨਾਨਕਹਉਬਲਿ
 ਗਾਰੀਤਿਨਕਉਜੇਚਲਨਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ॥ ੩॥ ਬਿਨੁਸਬਦੈਸੁਪਨੁਹੋਵਈ
 ਜੇਅਨੇਕਕਰੈਸੀਗਾਰੁ। ਧਿਰਕੀਸਰਨਜਾਨਈਦੁਜੈਭਾਇਪਿਆਗਾ। ਸਾਕਸੁਪਸਾਕਲ
 ਖਣੀਨਾਨਕਨੀਗਵਿਚਿਕੁਨਾਰਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਹਰਿਅਪਣੀਦਇਆਕਰਿਹਰਿ

ਬੋਲੀ ਬੋਲੀ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਹਰਿਉ ਚਰਨ ਹਰਿਲਾਹ ਲੈਣੀ ॥ ਜਿਨ ਪਦੋਰ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਨ ਸੁਗਤਿ ਨ ਹਉ ਕਹੈ ਬੋਲੀ ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੇ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਪਿਆਰਿ ਤਿਨ ਜਨ ਦੇਖਾ ਨੈਣੀ
 ॥ ਹਉ ਦੁਆਰਿ ਆਪੇ ਨ ਗੁਰੂ ਕਉ ਜਿਨਿ ਮੇਰਾ ਰਹਿ ਸਜਣ ਮੇਲਿ ਆਸੈ ਈ ॥ ੨੪ ॥ ਸੋਲੇ
 ਕਮ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿਦਾਸ ਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋਰਿ ਦਾਸ ਨ ਕੋ ਮਿਤਾ ॥ ਹਰਿਦਾਸ ਨ ਕੋ ਦੁਸਿ
 ਦੁਖੈ ਜਿਉ ਜੇ ਤੀ ਕੋ ਦੁਸਿ ਜੇਤਾ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਦਾਸ ਹਰਿ ਪਿਆਇ ਦੇ ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਸਿਉ ਨੇਹਾ ॥
 ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੋ ਸਨਹ ਪੂਰੁ ਸਕੁ ਜਗ ਮਹਿ ਦੂਰ ਸੈ ਮੇਹਾ ॥ ਜਿਹ ਰਿਦਾਸ ਨ ਕੀਉ ਸਤਿਹੋ ਸਾ
 ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ਹਰਿ ਅਪਣੀ ਵਡਿ ਆਈ ਭਾਵੇ ਦੇ ਜਨ ਕਾ ਜੋ ਕਾਰੁ ਕਰਾਈ ॥ ਸੋਹਰਿ
 ਜਨ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਦਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨੁ ਇਕ ਸਾਮਾਨਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੋਹ
 ਰਿਪੈ ਜਰਖ ਹੁਕੁ ਗਵਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਮ ॥ ੪ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਤਿਨ ਸਾਚੈ ਤਿਸੁ ਬਿ
 ਨੁਰਹ ਨੁ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤੁਪੁਰਾ ਪਾਈ ਐ ਹਰਿ ਰਸ ਨ ਰਸਾਈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ
 ॥ ਰੇਇ ਦਿਨ ਸਪਰਭਾਤਿ ਤੁਹੈ ਹੀ ਗਵਣਾ ॥ ਅੰਤ ਸਰਬ ਤੁਨਾਉ ਤੇਰਾ ਪਿਆਵਣਾ ॥ ਤੁ
 ਦਾਤਾ ਦਾਤਾ ਰੂਤ ਗਾਇਤਾ ਧਾਵਣਾ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੋ ਸੇ ਗਿਆ ਪਗਵਾਣਾ ॥ ਜਣ ਨਾਨਕ
 ਸਾਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵਣਾ ॥ ੨੫ ॥ ਸੋਲੇ ਕੁ ॥ ਮ ॥ ੪ ॥ ਅੰਤ ਰਿਅ ਗਿਆ
 ਨ ਭਈ ਮਤਿ ਮਪਿ ਮਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਅੰਦਰਿ ਕਪਦੁ ਸਕੁ ਕਪਦੇ ਕਰਿ ਜਾ
 ਏ ਕਪਦੇ ਖਪਹਿ ਖਪਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਆਪਣੇ ਸੁਆਇ ਚਿਗਾਹੀ ॥
 ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਅਪਣੀ ਤਾਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਮ ॥ ੪ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮ
 ਏ ਆ ਮੇਰੇ ਏ ਆਪੇ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਮਨੁ ਆਬਿਰੁ ਨਾਹਿ ॥ ਅਨ ਦਿਨ ਜਲ ਤਰਹ ਹਿ ਦਿਨ ਗ
 ਤੀ ਹਉ ਮੈ ਖਪਹਿ ਖਪਾਹੀ ॥ ਅੰਤ ਰਿਲੈ ਭੁਮਗ ਗੁਬਾਰਾ ਤਿਨ ਕੋ ਨਿਕਟਿ ਨ ਕੋਈ ਜਾਹਿ ॥ ਚਿ
 ਏ ਆਪਿ ਦੁਖੀ ਸੁਖੁ ਹੋ ਕਹੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਜਨ ਮਿ ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਲਏ
 ਪੂਰੁ ਸਾਚਾ ਜਿਗਰ ਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਿਤ ਭੁਗਤਿ ਪਰਵਾਨੁ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ
 ਭਾਇ ਆਸੈ ਈ ਬਿਚਖਣ ਜੇ ਤਜਿ ਨੀ ਹਰਿ ਪਿਆਇ ਆਸੈ ਮ੍ਰਿਤੁ ਨ ਮੁਨਿ ਪਾਨੁ ਭੋਜ

ਨੁਖਾਇਆ। ਸਿਤਜਨਾਕੀ ਪੁਰਿਮਸਤਕਿਲਾਇਆ। ਨਾਨਕਭਏ ਪੁਨੀ ਤਹਰਿ ਤੀਰਥਿਨਾ
ਇਆ॥ ੨੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਸੀਤਿ ਹੋਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ
॥ ਨਾਮੋ ਦਿਤਵੈ ਨਾਮੁ ਪੈਵੈ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਲਿਵਲਾਇ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਏਤਾ ਗਈ ਬਿ
ਲਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿ ਐਨਾ ਮੁਖਿ ਪੈਜੈ ਤਿਸੈ ਨਕੁਖ ਸਭੁ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਹਿਆ
ਨਾਮੋ ਪਲੈ ਪਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ॥ ੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੋਰਜਿ ਮਾਰਿਆ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਪੁ ਭੁਛੈ
ਭਿਗਾਇਆ॥ ਓਸੁ ਪਿਛੈ ਵੇਖੈ ਠਕ ਨੀ ਮੁਹੁ ਕਾਲ ਆਗੈ ਭੁਇਆ॥ ਓਸੁ ਅਰਲ ਬਰਲ ਮਹੁ
ਹੁਨਿ ਕਲੈ ਨਿਤ ਗੁਸੁ ਦਦਾ ਮਇਆ॥ ਵਿਆਹੈ ਵੈ ਕਿਸੈ ਹੀ ਵੈ ਬੀਤੇ ਜਾਧਰਿ ਕਿਰਤੁ ਓਸਦਾ
ਏਹੋ ਜੋਗ ਪਾਇਆ॥ ਜਿਥੈ ਓਹੁ ਜਾਇ ਤਿਥੈ ਓਹੁ ਧੁਰਾਕੁ ਡੁਬੈ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵੈ॥ ਵੇਖਹੁ ਭੁ
ਈਵਡਿ ਆਈ ਹਰਿ ਸਿਤਹੁ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨੈ ਕੀਜੈ ਸਾਕੈ ਏਈ ਪਾਵੈ॥ ਏਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ਹੋ
ਏਦਰਿ ਸਾਚੈ ਅਗੈ ਦੇ ਜਨਨਾਨਕ ਆਖਿ ਸੁਨਾਵੈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗਰਸਚੈ ਬਧਾਏਹੁ
ਰਖਵਾਲੇ ਗੁਰਦਿਤਾ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸੁ ਗੁਰਚਰਨੀ ਮਨ ਰੇਤਾ॥ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਬੇਅੰਤ ਅ
ਵਗਨੁ ਸਕਿਹੋਤਾ॥ ਗੁਰ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿ ਅਪਨੈ ਕਰਿ ਲਿਤੇ॥ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹ
ਰੀ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਕੇ ਗੁਣ ਇਤੇ॥ ੨੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ॥ ੧॥ ਤਾਕੀਰ ਜਾਇਲੇ ਬਿਆਪਾਇ
ਆਬ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ਪੀਛੈ॥ ਗੁਰਮਹੇ ਆਹਾ ਸਲੁ ਤਦੇ ਹੋਇ ਨਿਬਡਿ ਆਹਿਰੁ ਹਿਜੀ ਅਕਮੀ
ਦੇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਕੰਨਕ ਬਖਸਹੁ ਬਕਿਰਤੁ ਪੁਕੇਦੇ॥ ਜਗਦਾਏ ਤਹਾ ਖੀਏ ਨਾਨਕ
ਸਚੁ ਹੋ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੇਭੁ ਗੱਲਾ ਆਪਿ ਥਾਇ ਬਹਾਲੀ ਓਨਾ॥ ਆਪੇ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ
ਪੇਹੀ ਘਾਲਿ ਓਨਾ॥ ਆਪੇ ਜੋਤੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਿ ਓਨਾ॥ ਦਾਸ ਰਖੈ ਕੈਰਿ ਲਾਇ ਨਦਰਿ
ਨਿਗਲਿ ਓਨਾ॥ ਨਾਨਕੁ ਗੁਗਤੁ ਆਨਿ ਦੁਭਾਉ ਦੁਜਾ ਜਾਲਿ ਓਨਾ॥ ੨੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ
॥ ੩॥ ਏਮਨ ਹਰਿ ਜੀਪਿ ਆਇਆ ਭੁਇ ਮਨ ਇਕ ਚਿਤੁ ਭਾਇ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਆਸ ਦਾਸਦਾ
ਵਡਿ ਆਈ ਅਏਇ ਨ ਪਛੈ ਤਾਇ॥ ਹਉਹਰਿ ਕੈ ਸਦ ਬਾਲਿ ਗਰਦੈ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿ ਐਸੁ ਖੁਪਾ
ਇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਰਹੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ॥ ੩॥ ਆਪੇ ਸੇਵਾ

ਲਾਇਅਨਆਪੇਬਖਸਕਰੇਇ। ਆਪੇਦਵਡਿਆਈਆਆਪੇਸਾਰਕਰੇਇ। ਸਭਨਾਕਾਮ
 ਪਿਉਆਪਿਰੇਆਪੇਸਾਰਕਰੇਇ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਨਿਤਿਨਨਿਜਘਰਿਦਾਸੁਹਜੁ
 ਗਲਗਸੇਭਾਹੇਇ। ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ। ਤੁਕਰਨਾਕਾਰਣਸਮਰਥਹਿਕਰੈਤਮੈਤੁਇਬਿਨਅ
 ਵਰਜਕੇਈ। ਤੇਤੁਪੁਆਪੇਸਿਸਦਿਸਿਰਜੀਆਆਪੇਛਨਿਗੋਈ। ਸਭਇਕੇਸਭਦਰਤ
 ਦਾਜਕਰੇਸੇਹੋਈ। ਵਡਿਆਈਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਪ੍ਰਕੁਰਿਪਾਵੈਸੇਈ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨ
 ਕਆਗਪਿਆਸਭਿਆਖਹੁਪੈਨਪੈਨਪੈਨਗੁਰਸੇਈ। ॥ ੧੬ ॥ ੧॥ ਸਲੋਕ। ॥ ੨੫
 ॥ ੧॥ ਜੁਮਲਾਸੇਰਠਿਚਉਪਦੇ। ॥ ੨੦ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ। ੧੭ ॥ ਵਾਰਇਕ। ॥
 ੧॥ ੧੩੨॥ ਜੁਮਲਾ।

ਗੁਰਸੇਰਠਿਬਾਣੀਗੁਗਤਕਬੀਰਜੀਕੀ। ਘਰਾ। ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।
 ਬੁਤਪੁਜਿਹਿਦੁਮੁਏਤੁਕਕਮੁਏਸਿਰਨਾਈ। ਭਿਇਲੀਜਾਹੇਭਿਇਲੇਗਾਡੇਤੇਰੀਗਤਿ
 ਦੁਹੁਨਪਾਈ। ੧॥ ਮਨਰੇਸੈਸਾਰਅੰਧਗੇਹਗਾ। ਨਹੁਦਿਸਪਸਰਿਭਿਹੇਜਮਜੇਦਾਗ
 ॥ ੧॥ ਰਗਭਿ। ॥ ਕਬਿਤਪੜੈਪੜਿਕਬਤਮੁਏਕਪੜਕੇਦਾਰਜਾਈ। ਜਟਾਧ
 ਰਿਧਾਰਿਜੇਗੀਮੁਈਤੇਰੀਗਤਿਇਨਹਿਨਪਾਈ। ੨॥ ਦਰਬਸੇਚਿਸਚਿਰਾਜੇਮੁਏ
 ਗਡਿਲੇਕੇਚਨਭਾਗੀ। ਬਿਦਪੜੈਪੜਿਕਪੜਿਤਮੁਏਰੁਪ੍ਰਦੇਖਿਦੇਖਿਨਾਗਿ। ੩॥ ਗੰਮਨ
 ਮਬਿਨਸਚੈਬਿਗੁਤੇਦੇਖਹੁਨਿਰਕਿਸਰੀਗਾ। ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਕਿਨਗਤਿਪਾਈਕ
 ਹਿਹਿਉਪਦੇਸੁਕਬੀਰਗ। ੪॥ ੧॥ ਸੇਰਠਿ। ॥ ਜਬਜਗੀਅੰਤਬੰਹੇਇਕੁਸਮ
 ਤਨਰੈਰਕਿਰਮਦਲਪਾਈ। ਕਾਨੀਗਗਰਨੀਰੁਪਰਤੁਹੋਇਆਤਨਕੀਇਹੇਬਡਾ
 ਈ। ੧॥ ਕਾਹੇਰੁਈਆਛਿਰਤੇਛਲਿਛਲਿਆ। ਜਬਦਸਮਾਸਉਰਧਮੁਖਹਰਤਾ
 ਸੇਦਿਨਕੈਸੇਕੁਲਿਆ। ੧॥ ਜਿਉਮਧਮਾਖੀਤਿਉਸਰਰਿਰਸੁਜੇਰਿਜੇਰਿਧਨਕੀਆ
 ॥ ਮਰਤੀਬਾਰੇਲੇਹੁਲੇਹੁਕਰੀਅੰਤੁਤਰਹਨਕਿਉਦੀਆ। ੨॥ ਦੋਹਰੀਲਉਬਰੀਨਾਰ
 ਸੰਗਭਈਆਗੈਸਜਨਸੁਹੇਲਾ। ਮਰਘਦਲਉਸਭੁਲੇਗਕੁਦੈਬੁਭਇਉਆਗੈਹੋਸੁਅ

ਕੇਲਾ॥ ३॥ ਕਹੁ ਤ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰੇ ਕਾਲਗੁ ਸਕੁ ਆ॥ ਝੁਟੀ ਮਾਇਆ ਪੁਬ
 ਧਾਇਆ ਜਿਉ ਨ ਲਨੀ ਕੁਮਿ ਸੁਆ॥ ४॥ २॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਭੈ ਮਤ ਸੁਨਿ
 ਕੈ ਕਰੀ ਕਰਮ ਕੀ ਆਸਾ॥ ਕਾਲ ਕੁ ਸਤ ਸਭੁ ਲੋਗ ਸਿ ਆਨੇ ਉਠਿ ਪੈ ਪੰਡਿਤ ਚਲੈ ਨਿਗ
 ਸਾ॥ ਮਨ ਰੇ ਸਰਿ ਓਨੈ ਕੈ ਕਾਜਾ॥ ਭੁਜਿ ਓਨ ਰਘੁ ਪਤਿ ਗਾਜਾ॥ १॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਨ ਬੰਡ
 ਜਾਇ ਜੋਗੁ ਪਤ ਪ੍ਰਕੀਨੈ ਕੰਦ ਮੁਲ ਚੁਨਿ ਧਾਇਆ॥ ਨਾਰੀ ਬੇਦੀ ਸਬਦੀ ਮੇਨੀ ਜਮ ਕੈ
 ਪੈ ਲਿਖਾਇਆ॥ २॥ ਭੁਗਤਿ ਨਾਰਦੀ ਰਿਦੈ ਨ ਆਈ ਕਾਛੁ ਕੁਛੁ ਤਨੁ ਦੀਨਾ॥ ਰਾ
 ਗ ਗਾਨੀ ਬਿਡੁ ਹੋਇ ਬੈਰਾਉ ਨਿਹਿ ਰਿਪ ਹਿ ਕਿ ਆਲੀਨਾ॥ ३॥ ਪਰਿ ਓ ਕਾਲ ਸੈ ਕੁਜ
 ਗਉ ਪਰਿ ਮਾਹਿ ਲਿਖੇ ਕੁਮਾਰੀ ਆਨੀ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਨ ਰੁਏ ਪਲਾਸੇ ਪ੍ਰਸੰਨ੍ਹ ਗਤਿ ਜਿ
 ਹਜਾਨੀ॥ ४॥ ३॥ ਸੋਰਠਿ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ॥ ਘਰੁ॥ २॥ ਦੁਇ ਦੁਇ ਲੋਚ
 ਨ ਪੇਖਾ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਉਰ ਨ ਪੇਖਾ॥ ਨੈਨ ਰਹੈ ਰੇ ਗੁਲਾਈ॥ ਅਬ ਬੇਗਲ ਕਹੁ ਨ
 ਨ ਜਾਈ॥ ਹਮ ਗੁਰ ਮਗਾਇਆ ਭੁਭੁਗਾ॥ ਜਬ ਗਮਨ ਮਿਤਿ ਤੁਲਾਗਾ॥ १॥
 ਰਹਾਉ॥ ਬਾਜੀ ਗਰਤ ਕਬ ਜਾਈ॥ ਸਭੁ ਮਲ ਕਤ ਮਾਸੇ ਆਈ॥ ਬਾਜੀ ਗਰੁ ਸੀ
 ਗੁਸੇ ਕੇਲਾ॥ ਅਪਨੈ ਰੰਗਿ ਰਦੈ ਅਕੇਲਾ॥ २॥ ਕਬਨੀ ਕਹਿ ਰੁਗਮ ਨ ਜਾਈ॥ ਸਭੁ ਕਬਿ
 ਕਬਿਰ ਹੀ ਲੁਕਾਈ॥ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ॥ ਤਾ ਕੋ ਹਿਰੈ ਰਹਿ ਆਸ ਮਾਈ॥
 ३॥ ਗੁਰ ਕਿੰਦੁ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ॥ ਸਭੁ ਤਨੁ ਮਨ ਦੇਹੁ ਹਰਿ ਲੀਨੀ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ
 ਮਿਲਿ ਜਗ ਜੀਵਨ ਦਾਤਾ॥ ४॥ ४॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਜੋ ਕੋ ਨਿਗਮ ਦੁਧ ਕੇ ਰਾਗਾ ਸਮੁੰਦੁ
 ਬਿਲੇਵੁ ਨ ਕਉ ਮਟਾ॥ ਤਾ ਕੀ ਹੋਰ ਬਿਲੇਵੁ ਨ ਹਾਰੀ॥ ਬਿਉ ਮੈ ਟੋਗੈ ਚੁਛੁ ਤੁਮਾਰੀ॥ १॥
 ਚੋਰੀ ਤੁਗਮਨ ਕਰ ਸਿਉ ਤਾਗਾ॥ ਜਗ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ॥ १॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਰੇ ਗਲ
 ਹਿਤ ਉਕਧ ਗਬੇਰੀ॥ ਤੁਘ ਰਿਘ ਰਿਗ ਮਈ ਐਠੇਰੀ॥ ਤੁਅਜਹੁ ਨ ਚੋਤ ਸਿਓਰੀ॥ ਤੁਜੁ
 ਮਿਥੁ ਪਰੀ ਹੋਰੀ॥ २॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਨ ਕਰਾਵੁ ਨ ਹਸੀ॥ ਕਿ ਅਚੇਰੀ ਗਬਿ ਬਿਚਾਰੀ॥ ਸੇਈ ਸੇ
 ਈ ਜਗੀ॥ ३॥ ਚੋਰੀ ਸੁਮਤਿ ਰਹੀ ਤੇ ਪਾਈ॥ ਜਾ ਤੇ ਕੁਮਕੀ ਲੀਕ ਮਿਟਾਈ॥ ਸਰ ਸੁਕ

ਧੀਰੋਜਾਨਿਆ ਮੇਰੇਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਜਿਹ ਬਾਣੁ ਨ
 ਜੀਆ ਜਾਈ ॥ ਜਿਉ ਮਿਲੇ ਤਪਾਲ ਆਪਾਈ ॥ ਸਦ ਜੀਵੁ ਰੁਲੇ ਕਹੀ ਗੀ ॥ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਜੀ
 ਦੁਣ ਨਹੀ ॥ ੧ ॥ ਅਬਿਕਿਆ ਕਬੀ ਐ ਗਿਆ ਨ ਬੀ ਚਾਗਾ ॥ ਨਿਜ ਨਿਰਖ ਤਗਤ ਬਿਉਹ
 ਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਗਤਿ ॥ ਘਸਿ ਕੁਰਮ ਚੰਦ ਨ ਗਾਰਿਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨੈ ਨਹੁ ਜਗਤ ਨਿਗਾਰਿਆ ॥
 ਪੁਤ ਪਿਤਾ ਇਕੁ ਜਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਗਰੁ ਰਨ ਗਰੁ ਬਸਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਜਾਚ ਕੁਜ ਨ ਦਾਤਾ
 ਪਾਇਆ ॥ ਸੋਈ ਆਨ ਜਾਈ ਪਾਇਆ ॥ ਛੋਡਿ ਆਜਾਇ ਨ ਮੁਕਾ ॥ ਅਤਿ ਰਨ ਪਹਿਜਾ
 ਨ ਚੁਕਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਦੁਨ ਮਰਨਾ ਜਾਨੈ ॥ ਸੇਧੈ ਚ ਸੇਲੁ ਸੁਖ ਮਾਨੈ ॥ ਕਬੀਰ ਸੇਧ ਨੁ ਪਾਇ
 ਆ ॥ ਗਰਿਭੇਟ ਤ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਕਿਆ ਪਤੀ ਐ ਕਿਆ
 ਗਤੀ ਐ ॥ ਕਿਆ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨਾ ਸੁਨੀ ਐ ॥ ਪੜ੍ਹੇ ਗੁਣੇ ਕਿਆ ਹੋਈ ॥ ਜੁਓ ਸਹਜਿ ਨ ਮਿ
 ਲਿਓ ਸੋਈ ॥ ੧ ॥ ਗਰਿਬਾਨਾ ਮਨੁ ਜਪਿ ਸਿਰਾਵਾਰਾ ॥ ਕਿਆ ਸੋਚਹਿ ਬਾਰਿ ਬਾਰਾ ॥ ੧
 ॥ ਰਗਤਿ ॥ ਅਪਿ ਅਰਿ ਦੀਪ ਕੁਚੀ ਐ ॥ ਇਕ ਬਸਤ ਅਗੇ ਰੁਲੀ ਐ ॥ ਬਸਤੁ ਅ
 ਗੇ ਰੁਪਾਈ ॥ ਘਰਿ ਦੀਪ ਕਰਹਿ ਆਸ ਮਾਈ ॥ ੨ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਅਬਿਜਾਨਿਆ ॥
 ਜਬ ਜਾਨਿਆ ਤਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਲੋਗੁ ਨ ਪਤੀ ਜਾ ॥ ਨ ਪਤੀ ਜੈ ਤਉ ਕਿਆ
 ਕੀਜੈ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਹਿਰੈ ਕਪੜੁ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨੀ ॥ ਧੁਰੇ ਕਹਾ ਬਿਲੇ ਦੁਸਿ
 ਪਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਕਾਇਆ ਮਾਜ ਸਿਕਉ ਨ ਗਨਾ ॥ ਜੁਓ ਘਟ ਬੀਤੈ ਰਿਹੈ ਮਲ ਨਾ ॥ ੧ ॥
 ਰਗਤਿ ॥ ਲਉ ਕੀ ਅਸਰਿ ਤੀਰਥ ਨਾਈ ॥ ਕਉ ਗਪਨੁ ਤਉ ਨ ਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਕਹਿ ਕ
 ਬੀਰ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਾਰਿ ਮੁਗਰੀ ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰਸੰਨਹੀ ਗੁਰਮੇਗਾਇ ਸੁਪਦਕ
 ਕੋਰਨ ਬੋਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਗਤਿ ਦੁਜਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਬਹੁ ਪਰਧੇ ਚ ਕਰਿ ਪਰ
 ਪਨ ਲਿਆਵੈ ॥ ਸੁਤਦਾਰਾ ਪਹਿ ਆਨਿ ਲੁਟਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਮਨੁ ਮੇਰੇ ਕੁਲੇ ਕਪੜੁ ਨ ਕੀਜੈ
 ॥ ਅੰਤਿ ਨਿਬਰਾ ਤੇਰੀ ਅਪਹਿਲੀ ਜੈ ॥ ੧ ॥ ਰਗਤਿ ॥ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ਜਗਜ
 ਨਾਵੈ ॥ ਤਬ ਤੇਰਿ ਉਕਰੇਈ ਪਾਨੀ ਉਨ ਪਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਕਹੁ ਤ ਕਬੀਰ ਕਈ ਨਹੀ ਤੇ

३६
 ਗਾਹਿਰੈਗਮੁਕੀਨਜਪਹਿਸੇਵਗਾ॥ ੩॥ ੬॥ ਸਿਧਭਿ॥ ਸੰਤਹਮਨਪਵੇਸੁਖਬਨਿ
 ਆ॥ ਕਿਛੁਜੋਗਪਰਾਪਰਾਪਤਿਗਨਿਆ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਗੁਰਦਿਖਲਾਈਸੇਰੀ॥ ਜਿ
 ਤਮਿਰਗਪੜਤਰੈਚੇਰੀ॥ ਮੁਦਿਲੀਏਦਰਵਾਜ਼ੇ॥ ਬਾਜੀਅਲੇਅਨਹਦਬਾਜ਼ੇ॥ ੧॥
 ਕੁਰੁਕਮਲਜਲਿਕੁਰਿਆ॥ ਜਲਮੇਦਿਆਉਕੁਰਿਆ॥ ਕੁਰੁਕਬੀਰਜਨਜਾਨਿਆ
 ॥ ਜਿਉਜਾਨਿਆਤਉਮਨਮਾਨਿਆ॥ ੨॥ ੧੦॥ ਸੇਰਭਿ॥ ਭੁਖੇਕੁਗਤਿਨ
 ਕੀਜੇ॥ ਯਗਮਾਲਾਅਪਨੀਲੀਜੇ॥ ਹਉਮਾਗਉਸੰਤਨੇਰਨਗ॥ ਮੈਨਾਹੀਕਿਸੀਕਾਦੇ
 ਨਗ॥ ੧॥ ਮਾਧਉਕੇਸੀਬੈਨਤਮਸੇਰੋ॥ ਆਪਿਨਦੇਹੁਤਲੀਵਉਮੇਰੋ॥ ੧॥ ਰਗ
 ਉ॥ ਦਇਸੇਰਮਾਗਉਦਨਾ॥ ਪਾਉਘੀਉਸੇਗਿਲਨਾ॥ ਅਧਸੇਰਮਾਗਉਦਾਲੇ॥
 ਸੋਕਉਦੇਨਉਦਖਤਜਿਵਾਲੇ॥ ੨॥ ਧਾਦਮਾਗਉਦਉਧਾਈ॥ ਸਿਰਗਨਾਅਦਰਤ
 ਲਾਈ॥ ਉਪਰਿਕਉਮਾਗਉਖੀਧਾ॥ ਤੇਰੀਭਗਤਿਕੋਰਜਨਥੀਧਾ॥ ੩॥ ਮੈਨਾਹੀ
 ਕੀਤਾਲਬੇ॥ ਇਕਨਾਉਤੇਗਸੇਭਬੇ॥ ਕੁਰੁਕਬੀਰਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ ਮਨਮਾਨਿਆਤਉ
 ਹਰਿਜਾਨਿਆ॥ ੪॥ ੧੧॥

ਗਗਸੇਰਭਿਬਾਈਕੁਗਤਿਨਾਮੁਦੇਜੀਕੀ॥ ਘਗ॥ ੨॥ ੧॥ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਜਬਦੇਖਾਤਬਗਾਵਾ॥ ਤਉਜਨੁਪੀਰਜਪਾਵਾ॥ ੧॥ ਨਾਦਿਸਮਾਇਲੇਰੇਸਤਿਗੁਰ
 ਭੁਟਿਲੇਦੇਵਾ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਜਗਪੁਲਿਮਿਲਿਕਾਰੁਦਿਸੰਤਾ॥ ਤਹਅਨਹਦਸਬ
 ਦੁਬਜੇਤਾ॥ ਜਿਤੀਜੇਤੀਸਮਾਨੀਮੈਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਾਨੀ॥ ੨॥ ਰਤਨਕਮਕੋਚਰੀ
 ਰਮਕਾਰਬੀਜਲਤਹੀ॥ ਨੈਰੇਨਾਹੀਦੁਰਿ॥ ਨਿਜਆਤਮੇਰਹਿਆਕੁਰਪੁਰਿ॥ ੩॥
 ਜਹਅਨਹਤਸੁਰਉਜਾਗਾ॥ ਤੁਹਦੀਪਕਜਲੈਛੰਛਾਗਾ॥ ਕੁਰਪਰਸਾਦੀਜਾਨਿਆ॥
 ਜਨਨਾਮਾਸਹਜਿਸਮਾਨਿਆ॥ ੪॥ ੧॥ ਸੇਰਭਿ॥ ਘਗ॥ ੪॥ ਪਾੜਪੜੇਸੁ
 ਏਪੁਛੁਲੇਨਾਮਾਕਾਪਹਿਛੁਨਿਛੁਵਾਈਹੋ॥ ਤੇਪਹਿਦੁਗਈਮਜੁਰੀਦੇਹਉਮੇਕਉਬੇ
 ਨੀਦੇਹੁਬਤਾਈ॥ ੧॥ ਗੀਬਾਈਬੇਛੀਦੇਨੁਨਜਾਈ॥ ਦੇਖਹੁਬੇਛੀਗਹਿਉਸਮਾਈ

॥ ਹਮਾਰੇ ਬੇਦੀ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥ ੧ ॥ ਰਗਉ ॥ ਬੇਦੀ ਪ੍ਰਾਤਿ ਮਜ਼ਰੀ ਮਾਰੈ ਜਉ ਕਉ ਦੁ
 ਨਿ ਦੁਵਾਵੈ ਹੋ ॥ ਲੋਗ ਕੁਏ ਬ ਸਕੁ ਹੁਤੇ ਤੈ ਹੋ ਤਉ ਆਪਨ ਬੇਦੀ ਆਵੈ ਹੋ ॥ ੨ ॥ ਐਸੇ ਬੇ
 ਦੀ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਸਕੁ ਅੰਤ ਰਿਸਕੁ ਟਾਈ ਹੋ ॥ ਗੰਗੇ ਮਹਾ ਅੰਤਿ ਰਸ ਚਾਖਿ ਆਪੁ
 ਦੁਕਹੁ ਨ ਨ ਜਾਈ ਹੋ ॥ ੩ ॥ ਬੇਦੀ ਕੋ ਰਸੁ ਸੁਨਿ ਗੋ ਬਾਈ ਜਲ ਪਿਥਾ ਪਿਥਾ ਥਾਓ
 ਹੋ ॥ ਨਾਮੋ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਸੀ ਅਬ ਹੋ ਗੀ ਲੋਕ ਬੁਢੀ ਖਣ ਆਪਿ ਓਹੋ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਸੋਰਥਿ
 ॥ ਘਰ ॥ ੩ ॥ ਅਣਮਤ੍ਰਿ ਆਮੋ ਦਲ ਬਾਜੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਵਣ ਘਨ ਹਰ ਗਾਜੈ ॥ ਬਾਦ
 ਲੁ ਬਿਨੁ ਬਰਖਾ ਹੋਈ ॥ ਜਉ ਤਤੁ ਬਿਚਾਰੈ ਕੋਈ ॥ ੧ ॥ ਮੇਕਉ ਮਿਲਿ ਉਰਾ ਮਸੇਨੇ ਹੀ
 ॥ ਜਿਹ ਮਿਲਿ ਐਹੇ ਹਿਸਦੇ ਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਗਉ ॥ ਮਿਲਿ ਪਾਰ ਸੁਕੈ ਚਨ ਹੋਇ ਆਮੁ
 ਖਮਨ ਸਾਕਤ ਨੁਪਹੋਇ ਆਮੁ ॥ ਨਿਜ ਕੁਉਰੁ ਏ ਅਸੁ ਮਭਾਗਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਭੈ ਮਨੁ ਪਤੀ
 ਆਮੁ ॥ ੨ ॥ ਜਲ ਭੀਤ ਰਿਕੈ ਕੁਸਮ ਨਿ ਆਮੁ ॥ ਸਕੁ ਗਮੈ ਏਕੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿ ਆਮੁ ॥ ਗੁਰ ਚੋ
 ਲੈ ਹੋ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆਮੁ ॥ ਜਨ ਨਾਮੋ ਤਤੁ ਪਦੁ ਨਿ ਆਮੁ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥
 ਗਗੁ ਸੋਰਥਿ ਬਾਈ ਕੁਗਤਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ ॥ ੧ ॥ ਤਿਸੁ ਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਜਬ ਹਮੇ ਤਤੁ ਬਤੁ ਨਾਹੀ ॥ ਅਬ ਤੁਹੀ ਮੈ ਨਾਹੀ ॥ ਅਨਲ ਅਗਮ ਜੈ ਸੇਲਹ ਰਿਮਇ
 ਉਦ ਪਿਜਲ ਕੇਵਲ ਜਲ ਸੀ ਹੀ ॥ ੧ ॥ ਆਪੇਵੇ ਕਿ ਆਕਹੀ ਐਕੁ ਮਐਸਾ ॥ ਜੈ ਸਾਮਾਨੀ
 ਐਹੇ ਇਨ ਤੈਸਾ ॥ ੧ ॥ ਰਗਉ ॥ ॥ ਨਰਪਤਿ ਏਕੁ ਸਿਘਾਸ ਨਿਸੇਇ ਆਸੁ ਪਨੇ
 ਕੁਇ ਆਉ ਖਾਹੀ ॥ ਅਛੁਤ ਗਜ ਬਿਛੁਰਤ ਦੁਖ ਪਾਇ ਆਸੇ ਗਤਿ ਕੁਈ ਹਮਾਰੀ ॥
 ੧ ॥ ਕਾਰੋਜ ਤ ਅੰਗੁ ਪ੍ਰਸਿਗੁ ਜੈ ਸੋਹਹਿ ਅਬ ਕਦੁ ਮਹ ਮੁਜਨਾਇ ਆਮੁ ॥ ਅਨਿਕ ਕਦਿ
 ਕੈਸੇ ਸੋਭੁ ਲਿਪੇ ਅਬ ਕਹੇ ਤੇ ਕਹਨ ਨੁ ਆਇ ਆਮੁ ॥ ੩ ॥ ਸਰਬੇ ਏਕੁ ਅਨੈ ਕੇ ਸੁਆਮੀ
 ਸਕੁ ਘਟੁ ਭੋਗੈ ਸੇਈ ॥ ॥ ਕੁਰਿ ਰਵਿਦਾਸ ਗਾਥ ਪੈਨੈ ਰਸ ਹੋ ਜੋਹੇ ਇਸੁ ਹੋਈ ॥ ੪ ॥
 ੧ ॥ ਸੋਰਥਿ ॥ ਜਉ ਹਮ ਬਿਧੇ ਸੋਹਣਾ ਸਹਮ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਬਾਧੋ ॥ ਅਪਨੇ ਦੁਦਨ
 ਕੇ ਜਤਨ ਕਰਹੁ ਹਮ ਛੁਟੇ ਤੁ ਆਗਾਧੋ ॥ ੧ ॥ ਆਪੇਵੇ ਜਾਨਤ ਹੁ ਜੈ ਸੀ ਤੈ ਸੀ ॥ ਅਬ

ਕਹਾਕਰਹੁਗਐਸੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੀਨੁਪਕਰਿਛਾਕਿਉ ਅਰੁਕਾਦਿਉਗਧਿਕੀਉਬਹੁ
 ਬਾਨੀ॥ ਖੇਤੁਖੇਤੁਕਰਿਭੇਜਨਕੀਨੈਤਉਨਬਿਸਰਿਉਪਨੀ॥ ੨॥ ਆਪਨਬਾਧੇਨਾਹੀ
 ਕਿਸੀਕੋਭਾਵਨਕੋਹਰਿਗਯਾ॥ ਮਿਹਪਲਦਸਭੁਜਗਤੁਬਿਆਪਿਉਗਤਨਹੀਸੀਤਾ
 ਪਾ॥ ੩॥ ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਭੁਗਤਿਇਕਬਾਣੀਅਬਇਹਕਾਸਿਉਕਹੀਐਜਾਕਾਰਇ
 ਤੁਮਤੁਮਅਰਾਧੇਸੇਦੁਖਅਜਪ੍ਰੈਸਹੀਐ॥ ੪॥ ੨॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਦੁਲਭਜਨੈਮੁਖੇ
 ਨਛਲਪਾਇਉ॥ ਬਿਰਥਾਜਾਤੁਅਬਿਬੇਕਾ॥ ਗੋਯੇਇਦਿਸਮਰਿਕਿਹੁਆਸਨਬਿਨੁ
 ਹਰਿਭੁਗਤਿਕਹੁਹਕਿਹਲੇਖੈ॥ ੧॥ ਨਬੀਦਾਰਿਓਗਯਾਗਮੇਕੋਰਸਾ॥ ਲਿਹਰਸਅ
 ਨਰਸਬੀਸਰਿਜਾਹੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਨਿਆਜਾਨਭੁਏਹਮਬਾਵਰਸੇਚਦਿਦੁਸ
 ਜਾਹੀ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਸਬਲਨਿਬਿਲਬਿਧੇਕਬੁਧਿਪਰਮਾਰਥਪਰਵੇਸਨਹੀ॥ ੨॥ ਕਹੀ
 ਅਤਆਨਅਚਰੀਅਤਆਨਕਦੁਸਮਝਿਨਪੈਰਅਪਰਮਾਇਆ॥ ਕਹਰਵਿਦਾਸ
 ਉਦਾਸਦਾਨੁਮਤਿਪਰਹਰਿਕੋਪਕਰਹੁਜੀਅਦਇਆ॥ ੩॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਸੁਖ
 ਸਾਗਰੁਸੁਰਤਰਢਿਤਾਮਨਿਕਾਮਧੇਨੁਬਸਿਜਾਕੇ॥ ਲਾਰਿਪਦਾਰਥਅਸਦਦਸਾ
 ਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿਕਰਤਲਤਾਕੇ॥ ੧॥ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਜਪਹਿਰਸਨਾ॥ ਅਵਰਸਭੁ
 ਤਿਆਗਿਬਚਨਰਚਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਨਾਖਿਆਨਪੁਰਾਨਬੇਦਬਿਧਿਚਉਤ੍ਰੀ
 ਸਅਖਰਮਾਹੀ॥ ਬਿਆਸਬਿਚਾਰਿਕਹਿਉਪਰਮਾਰਥਠਾਮਨਾਮਸਰਿਨਾਹੀ॥
 ੨॥ ਸਹਜਸਮਾਧਿਉਪਾਧਿਰਹਤਛਨਿਬਡੇਭਾਗਿਲਿਵਲਾਹੀ॥ ਕਹਿਰਵਿਦਾ
 ਸਪ੍ਰਗਾਸੁਰਿਦੈਧਰਿਜਨਮਮਰਨਭੁੰਗਹੀ॥ ੩॥ ੪॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਜਉਤਮਰਿ
 ਰਵਰਿਤਉਹਮਮੇਗਾ॥ ਜਉਤਮਰੇਦਤਉਹਮਭੁਏਭੈਚਉਕੇਗਾ॥ ੧॥ ਆਧੇਵਤੁ
 ਮਨਤੇਰਹਤਉਹਮਨਹੀਤੇਰਹਿਮਤੁਮਸਿਉਤੇਰਿਕਵਨਸਿਉਜੇਰਹਿ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਜਉਤਮਦੇਵਗਤਉਹਮਬਾਤੀ॥ ਜਉਤਮਤੀਰਥਤਉਹਮਜਾਤੀ॥ ੧॥
 ॥ ਸਾਢੀਪ੍ਰੀਤਿਹਮਤੁਮਸਿਉਜੇਰੀ॥ ਤੁਮਸਿਉਜੇਰਿਅਵਰਸੇਗਿਤੇਰੀ॥ ੩॥ ਜਹ

ਜਗਜਾਤਿ ਤਗਤਗੀਸੇਵਾ। ਤਮਸੇ ਰਾਕੁਰ ਅਉਰ ਨਦੇਵਾ॥ ੪॥ ਤਮੇਰੇ ਕੁਜ ਨ ਕਦਹਿ
 ਨਮ ਭਾਸਾ। ਕੁਗਤਿ ਹੋਤਿ ਗਾਵੇਰ ਵਿਦਾਸਾ॥ ੫॥ ੩॥ ਸੇਰ ਚਿਮਹਲਾ। ਜਲਕੀ
 ਭੀਤਿ ਪਵਨ ਕਾ ਬੰਦੁ ਰਕਤ ਬੰਦ ਕਾ ਗਾਗਾ। ਬਿਸਮਾਸ ਨਾਨੀ ਕੀ ਪਿੰਜਰੁ ਪੀਬੀ ਬਸੇ
 ਬਿਚਾਰਾ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਮੇਰਾ ਕਿਆ ਤੇਰਾ। ਜਿਸੇ ਤਰਵਰ ਪੀਬੀ ਬਸੇ ਰਾ॥ ੧॥
 ਰਗਤਿ। ਰਾਖਹੁ ਕੀ ਪਿਉ ਸਾਰਹੁ ਨੀਵਾ। ਸਾਨੂੰ ਤਿਨ ਗਾਥੇ ਤੇਰੀ ਸੀਵਾ॥ ੨॥ ਬੀਕੀ ਬਾ
 ਲ ਪਾਰ ਸਿਰਿ ਡੁਰੀ। ਇਹੁ ਤਨ ਹੋਇ ਗੇਰੁ ਮਕੇ ਦੁਰੀ॥ ੩॥ ਉਤੇ ਮੇਰੇ ਸੇਰੁ ਸੇਰੁ ਨ
 ਗੀ। ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬਾਜੀ ਗੰਗੀ॥ ੪॥ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਕਮੀ ਨੀ ਪਾਤ ਕਮੀ ਨੀ। ਉਦੁਸ
 ਨਮ ਹਮਾਰਾ। ਤਮ ਸਰਨਾਗਤਿ ਗਜਗਮ ਦੇ ਦਰ ਕਰਿ ਰਵਿਦਾਸ ਦੇ ਦਮਾਰਾ॥
 ੫॥ ੬॥ ਸੇਰ ਚਿਮ। ਤਮੇਰੇ ਰਾਗੀ। ਰਿਨ ਜਨੇਈ। ਲੋਗ ਗੀ। ਰਾਵੇ ਪਨਹੀ॥ ੧॥
 ਰਗਤਿ। ਆਰ ਨਹੀ ਜਿਹ ਤੇ ਪਉ। ਨਹੀ ਰਿਬੀ ਰਾਹ ਪਉ॥ ੧॥ ਲੋਗ ਗੀ। ਰਿਗੀ
 ਫਿਖ ਗਾ ਬਿਗੁਚਾ। ਹਉ ਬਿਨੁ ਗਾਏ ਜਾਇ ਪਹੁਚਾ॥ ੨॥ ਰਵਿਦਾਸ ਜਪੇ ਗਮ
 ਨਾਮ। ਮੇਰਿ ਜਨਮ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਕਾਮਾ॥ ੩॥ ੭॥
 ਗਗਾ ਸੇਰ ਚਿਮਾਨੀ। ਕੁਗਤਿ ਭੀਖ ਨ ਕੀ॥ ੧॥ ਚਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਨੈਨ ਹੁਨੀ ਰਬ ਹੋਤ ਨਖੀ ਨਾਭੇ ਕੇ ਸਵਾਚੁ ਪਵਾਨੀ। ਰੁਪ ਕਿਛੁ ਸਬਦੁ ਨਹੀ
 ਉਦੈਰੇ ਅਬ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਪਗਾਨੀ॥ ੧॥ ਰਾਮ ਰਾਇ ਹੋਇ ਬੈਦ ਬੈਨ ਦੁਗੀ। ਅ
 ਪਨੇ ਸਿਤ ਹੁਲੇ ਹਉ ਬਾਰੀ॥ ੧॥ ਰਗਤਿ। ਮਾਥੇ ਪੀਰ ਸਗੀਰਿ ਜਲ ਨਿਹੇ ਕਰਕ ਕ
 ਰੇ ਜੇ ਮਾਹੀ। ਐਸੀ ਬੋਲ ਨਉ ਪਜ ਪਗੀ। ਭਈ ਵਾਕਾ ਅਉਖ ਪੁਨਾਹੀ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਕ
 ਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲ ਨਿਥੇ ਮਲੁ ਇਹੁ ਅਉਖ ਪੁਜਾਗਿ ਸਾਰਾ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਹੇ
 ਜਨ ਭੀਖ ਨ ਪਾਵਉ ਮੇਖੁ ਦੁਆਰਾ॥ ੩॥ ੧॥ ਸੇਰ ਚਿਮ। ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ
 ਪ੍ਰੇਨਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ। ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਹਿਰਦੈ ਰਖਿ ਗਾਰਤ ਨ ਨਛੁ ਪੈਦੁ
 ਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਹੇ ਤੇ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ। ਜਿਸੇ ਰੀ। ਗੋਰੀ ਮਿਟਿ ਆਈ॥

੧॥ ਰਗਉ॥ ਰਸਨਾਰਮਤਸੁਨਤਸੁਖਸੁਦਨਾਉਤਿਤੇਤੇਸੁਖਹੋਈ॥ ਕਹੁਭੀਖਨਦੁ
ਇਨੈਨਸੈਤੇਖੇਜਹਦੇਖੀਤਹੋਸੇਈ॥ ੩੨॥ ਕਬੀਰਜੀ॥ ੧੧॥ ਨਾਮੁਦੇਵਜੀ॥ ੩
॥ ਰਵਦਾਸਜੀ॥ ੨॥ ਭੀਖਨਜੀ॥ ੨॥ ਜੇਨ੍ਹਾ॥ ੨੩॥

੧॥ ਰਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੈਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਘਗੁ॥ ੧॥ ਚਉਪਦੇ॥ ॥ ਜੀਉਤੁਰਤੁਹੈਆਪਣਾ
ਕੇਸਿਉਕਰੀਪੁਕਾਰਦੁਖਵਿਸਾਰਣਸੇਵਿਆਸਦਾਸਦਾਦਾਤਾਰਾ॥ ੧॥ ਸਾਹਿਬੁਮੇ
ਗਨੀਤਨਦਾਸਦਾਸਦਾਦਾਤਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਅਨਦਿਨੁਸਾਹਿਬੁਸੇਵੀਐਐਤਿ
ਦੁਭਾਏਸੇਇ॥ ਸੁਦਿਸੁਦਿਮੇਰੀਕਾਮਦੀਪਾਰਿਉਦਾਰਾਹੋਇ॥ ੨॥ ਦਇਆਲ
ਤੈਰਨਾਮਿਤਗਾ॥ ਸਦਕਰਬਾਣਜਾਉ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਸਰਬੈਸਾਭਾਏਕਹੋਦੁਜ
ਨਾਹੀਕੋਇ॥ ਤਾਕੀਸੇਵਾਸੇਕਰੇਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇ॥ ੩॥ ਤੁਧਬਾਧੁਪਿਅਰੋਕੇ
ਦੁਰਗਾ॥ ਸਾਵਭਿਐਈਚੇਹਿਜਿਤਨਾਮਿਤੈਰਲਾਗਿਰਗਾ॥ ਦੁਜਾਨਾਹੀਕੋਇਲਿ
ਸੁਆਰੋਪਿਅਰੋਜਾਇਕਰਾ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਸੇਵੀਸਾਹਿਬੁਅਪਨਾਅਦਰਨਜਾ
ਚਉਕੋਇ॥ ਨਾਨਕਤਾਕਾਰਾਸਹੋਬਿਦੁਬਿਦੁਖਦੁਖਹੋਇ॥ ੪॥ ਸਾਹਿਬੁਤੈਰਨਾਮੁਦਿ
ਦਹਾ॥ ਬਿਦੁਬਿਦੁਖਦੁਖਹੋਇ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ੪॥ ੧॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੧॥
ਹਮਆਦਮੀਗਇਕੁਦਮੀਮਹਲਤਿਮਹਤਨਜਾਣਾ॥ ਨਾਨਕਬਿਨਵੈਤਿਸੈਸਰੇਵਹੁਜਾਕੇ
ਜੀਅਪਰਾਣਾ॥ ੧॥ ਅੰਧੇਜੀਵਨਾਵੀਚਾਰੇਖਕੇਤੇਕੋਦਿਨਾ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਸਾਸਮਾਸੁ

ਸਭੁ ਜੀਉ ਤਮਾਗਤ ਮੈ ਖਰਾ ਪਿਆਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਇਰ ਏਵ ਕਹਤੁ ਹੈ ਸਚੇ ਪਰਵਰ
 ਗਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਤਕਿ ਸੈ ਨ ਦੇਹੀ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਬਿਅਕੈ ਕੈ ਛਗਹਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨ ਦੇ
 ਸੇ ਕਿਛੁ ਪਾਈ ਐ ਪੁਰ ਬਿਲਿ ਖੇਕਾਲ ਹਣਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਮੁ ਕਾਇਤਿ ਨ ਕੀ ਆਕੈ ਪਰੀ ਕ
 ਪਦੁ ਮਾਣਾ ॥ ਜਮਦ ਆਰਿ ਜਾਪ ਕਹਿ ਚਲਾਇ ਆਤਾ ਚਲਦਾ ਪਛੁਤਾ ॥ ੪ ॥ ਜਿਥ
 ਲਗਦੁ ਨੀ ਆਰਹੀ ਹੀ ਐ ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ ਸੁਣੀ ਐ ਕਿਛੁ ਕਹੀ ਐ ਚੁਲਿ ਰਹੇ ਹਮਰ ਹਣੁ ਨ
 ਪਾਇ ਆਜੀਵਤਿ ਆਮਰਿ ਰਹੀ ਐ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥ ਧਨਾ ਸਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਘਰ
 ॥ ੨ ॥ ਕਿਉ ਸਿਮਰੀ ਸਿਵ ਰਿਆਨ ਹੀ ਜਾਇ ॥ ਤਧੇ ਹਿ ਆਉ ਜੀ ਅਛਾ ਬਿਲ ਲਾਇ
 ॥ ਸਿਰਜਿ ਸਦਾ ਰੇ ਸਾਚਾ ਸੇਇ ॥ ਤਿਸੁ ਦਿਸ ਰਿਐ ਚੰਗਾ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਉਨੀ ਅੰਤ
 ਹਿ ਕਮਤਿ ਹੁਕਮਿ ਨ ਪਾਇ ਆਜਾਇ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਸਾਇ ਮਿਲਿ ਉਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਵਖਰਨਾ ਮਦੇ ਵਦੁ ਕਈ ਜਾਇ ॥ ਨਾ ਕੇ ਚਾਖੈ ਨਾ ਕੇ ਖਾਇ ॥ ਲਿਖ ਪਤੀ ਨੈਨਾ
 ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਤਾਪਤਿ ਰਹੇ ਰਾਖੈ ਜਾ ਸੇਇ ॥ ੨ ॥ ਜਹਦੇ ਖਾਤ ਹਰਹਿ ਆਸ ਮਾਇ ॥ ਤ
 ਧੁ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਨਾ ਹੀ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੇ ਕਰੇ ਕੀਤੇ ਬਿਅਹੋਇ ॥ ਜਿਸਨੇ ਬਖਸੇ ਸਾਚਾ ਸੇਇ
 ॥ ੩ ॥ ਹੁਇ ਉਰਿ ਚਲਣਾ ਮਹਤ ਕਿਤਾਲਿ ॥ ਕਿ ਆਮੁ ਹੁਦੇ ਸਾਗੁਣ ਨਹੀ ਨਾਲਿ ॥ ਜੇ
 ਸੀਨ ਦਰਿ ਕਰੈ ਤੈ ਸਾਹੋਇ ॥ ਦਿਣੁ ਨ ਦਰੀ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਧਨਾ ਸਰੀ
 ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਿਮਰਿ ਆਜਾਇ ॥ ਆਤਮ ਦ੍ਰਵੈ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ
 ॥ ਆਤਮਾ ਪਗਤ ਮਾਏ ਕੇ ਕਰੈ ॥ ਅੰਤਰੀ ਦੁਖਿ ਧਾ ਅੰਤਰ ਮਰੈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ
 ਪਾਇ ਆਜਾਇ ਮਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਯੈ ॥ ਰਿਕਾਲੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚਿ
 ਸਿਮਰਿ ਐ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਤਾਤ ਬਿਖਿ ਆਮਹਿ ਰਹੇ ਉਦਾਸ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਐ ਸੀਵ
 ਡੁਆਈ ॥ ਪੜਕ ਲਤੁ ਦਿਓ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ਐਸੀ ਸੇਵ ਕੈ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ॥ ਜਿਸ ਕਾਨੀਉ
 ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਪੈਰੈ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਭਾਵੈ ਸੇ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਸੇ ਸੇਵ ਕਰੇ ਗਾਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਸ
 ਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮੁਰਤਿ ਹਿਠੈ ਵਾਸਾਇ ॥ ਜੇ ਇਛੁ ਸੇਈ ਛਲ ਪਾਇ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬਾ ਕਿਰਪਾ

ਰੋਗੇ॥ ਸੇਸੇਵਕੁਜਮਤੈਕੋਸਾਤੈਰੋ॥ ੪॥ ਭੁਨਤਨਾਨਕੁਕੋਰੇਵੀਚਾਰੁ॥ ਸਾਡੀਬਾਣੀਸਿ
 ਉਪਰੀਧਿਆਗੁ॥ ਤਾਕੋਪਾਵੇਮੇਖੁਦੁਆਗੁ॥ ਜਪੁਤਪਸਕੁਇਸਬਦੁਹੋਸਾਗੁ॥ ੨॥
 ੪॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਜਿਤਿਤਪਤੁਹੋਬਾਰੇਬਾਰੋ॥ ਤਪਿਤਪਿਖਪੈਬਹੁਤਬੇ
 ਕਾਰੁ॥ ਜਿਤਨਿਬਾਨੀਵਿਸੁਰਿਜਾਇਜਿਉਪਕਾਰੇਗੀਬਿਲਲਾਇ॥ ਬਹੁਤਬੇਲਣੁਪੁ
 ਖਣੁਹੋਇ॥ ਵਿਣੁਬੇਲੇਜਣੈਸਭੁਸੇਇ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਜਿਨਿਕਨਕੀਤੈਅਖੀਨਕੁ
 ਜਿਨਿਜਿਹਬਾਰਿਤੀਬੇਲੇਤਾਤਾ॥ ਜਿਨਿਮਨੁਗਖਿਆਅਗਨੀਪਾਇ॥ ਵਾਜੈਪਵਣੁ
 ਆਖੈਸਕੁਜਾਇ॥ ੨॥ ਜਿਤੈਮਹੁਪਰੀਤਿਸਆਦੁ॥ ਸਕੁਕਾਲਖਦਾਗਾਦਾਗਾਦਾ
 ਗਦੇਸਮੋਹਿਚਲਿਆਲਾਇ॥ ਦਰਗਰਬੈਸਣਨਾਹੀਜਾਇ॥ ੩॥ ਕਰਮਮਿਲੈਅ
 ਖਣੁਤੋਗਨਾਉ॥ ਜਿਤੁਲਗਿਤਰਣਹੋਰਣੁਨਹੀਥਾਉ॥ ਜਿਕੋਡੁਬੈਠਿਰਿਹੋਵੇਸਾਗੁ॥
 ਨਾਨਕਸਾਚਾਸੁਰਬਦਾਤਾਗੁ॥ ੪॥ ੨॥ ੫॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਚਿਰੁਸ
 ਲਾਹੈਚਿਤਨਤੀਜੈ॥ ਜਿਬਡੀਕੋਰਤਾਤਸੁਨਛੀਜੈ॥ ਚੋਰੁਕੀਹਮਾਭੁਰੋਕੋਇ॥ ਚੋਰ
 ਰਕੀਆਚਿਗਾਕਿਉਹੋਇ॥ ੧॥ ਸੁਣਿਮਨਿਅੰਧੇਕੁਤੇਕੁਛਿਆਗੁ॥ ਬਿਨੁਬੇਲੇਬੁਝੀ
 ਐਸਚਿਆਗੁ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਚੋਰਸੁਆਲਿਉਚੋਰਸਿਆਣਾਖਿਦੇਕਾਮੁਲਏਕੁਦ
 ਗਾਣਾ॥ ਜਿਸਾਬਿਰਖੀਐਦੀਜੈਗਲਾਇ॥ ਜਾਪਰਖੀਐਏਦਾਹੋਇਜਾਇ॥ ੨॥ ਜਿ
 ਸਾਕੋਰਸਤੈਸਾਪਾਵੈ॥ ਆਪਿਬੀਜਿਆਧੇਹੀਖਾਵੈ॥ ਜਿਵਾਂਭੰਡਿਆਈਆਆਧੇਖਾ
 ਇ॥ ਜਿਹੀਸੁਰਤੀਹੋਗਾਹਿਜਾਇ॥ ੩॥ ਜਿਸਉਕੜੀਆਕੁਡੁਕਬਾਡਾ॥ ਭਾਵੈਸਤੁਅ
 ਖਉਸੇਸਾਗੁ॥ ਤੁਧੁਭਾਵੈਅਧੀਪਰਵਾਣੁ॥ ਨਾਨਕਜਾਣੈਜਾਨੁਸੁਜਾਣੁ॥ ੪॥ ੪
 ॥ ੫॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਕਾਇਆਕਾਰਾਦੁਮਨੁਪਰਵਾਨਾ॥ ਸਿਰਕੋਲੇ
 ਧਨਪੜੈਇਆਣਾ॥ ਦਰਗਰਘਡੀਅਹਿਤੀਨੇਲਖਾ॥ ਖਿਦਾਕਾਮਿਨਆਵੈਦੇਖਾ॥
 ੧॥ ਨਾਨਕਜੇਵਿਚਿਰੁਪਾਹੋਇ॥ ਖਗਖਗਆਖੈਸਕੁਰੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਕਾਰੀਕੁ
 ਡੁਬੇਲੁਮਲਖਾਇ॥ ਬ੍ਰਹਮਣੁਨਾਵੈਜੀਆਘਾਇ॥ ਜਿਹੀਜਗਤਿਜਾਣੈਐਪਾਤੀ

ਨਉ ਜਾਨੈ ਕਾ ਬੰਧਾ ॥ ੨ ॥ ਸੋ ਜੋਗੀ ਜੋ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰਪੁਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਕਾਜੀ
 ਸੋ ਜੋ ਉਲਟੀ ਕਰੈ ॥ ਗੁਰਪੁਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ॥ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮਣ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਆਖਿ
 ਤੈਰ ਸਗਲ ਕਲਤਾਰੈ ॥ ੩ ॥ ਦਾਸ ਬੰਦੁ ਸੇਈ ਦਿਲੁ ਪੈਵੈ ॥ ਮਸਲ ਮਾਨੁ ਸੇਈ ਮਲੁ ਖੈਵੈ
 ॥ ਪਨਿ ਆਬੂ ਏਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਜਿਸ ਸਿਰਿ ਦਰਗਹ ਕਾਰੀ ਸਾਣੁ ॥ (੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥
 ॥ ੧ ॥

ਪਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਗ ॥ ੩ ॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਕਾਲ ਨਾਹੀ ਜੋਗ ਨਾਹੀ ਸਤ ਕਾ ਚੁਬਾ ॥ ਥਾਨ ਸਦ ਜਗ ਰੁਰਿ ਸੇਵੈ ਹੋਏ ਭੁਬ ਦਾਇਵ ਜਗ ॥
 ੧ ॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਾਰੁ ॥ ਅਬੀਤ ਪੀਦ ਹਿਨਾ ਕਪਕੁ ਹਿਰਗਨ ਕਉ ਸੇ ਸਾਰੁ ॥ ੧
 ॥ ਰਗਉ ॥ ਅੰਧਿ ਸੇਤੀ ਨਾ ਕਪਕੁ ਹਿਸੁ ਏਤੈ ਤਿਨਿ ਲੇਆ ॥ ਮਗਰ ਪਾਛੈ ਕਦੁ ਨ ਸੁਏ ਏਹ ਪ
 ਦੁ ਮੁਅਲੇਆ ॥ ੨ ॥ ਖਨੀ ਆਤ ਪਰਮੁ ਛੋਡਿ ਆਮਲੇ ਛੁਰਾਖਿ ਆਗਈ ॥ ਸਿੰਸਦਿ ਸਰੁ ਦਰ
 ਨਹੋਈ ਪਰਮ ਕੀ ਗਤਿ ਰਹੀ ॥ ੩ ॥ ਅਸਟ ਦਸ ਸਲਿ ਪੁਰਾਨੁ ਸੇ ਪਹਿ ਕਰਹਿ ਬੇਦ ਅਭਿਅ
 ਸਾ ॥ ਬਿਨ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੀ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ॥ ੪ ॥ (੧ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥

ਪਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਆਰਤੀ ॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਗਠਾਨੁ ਮੈ ਬਾਲੁ ਰਵਿਓਦ ਦੀਪਕ ਬੇਨਤਾਰ ਕਾਮੰਡੁਲਾ ਜਨਕ ਮੇਤੀ ॥ ਪੁਪਮਲ ਆਨ ਲੇਪਦ
 ਏਚ ਵਰੇ ਕਰੇ ਸਗਲ ਬਨ ਗਇ ਛੁਲੇ ਤੰਜਤੀ ॥ ੧ ॥ ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ਭੁਵ ਬੰਡੁ ਨਾ ਤੇਰੀ
 ਆਰਤੀ ॥ ਅਨਹਤਾ ਸਬਦੁ ਵਜਿਤ ਭੁਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਗਉ ॥ ਸਹਸਤ ਵਨੈ ਨਨ ਨਨੈ ਨਹੈ ਤੇ
 ਹਿਕਉ ਸਹਸੁ ਮੁਰਤਿ ਨਾਨਾ ਏਕ ਤੇਰੀ ॥ ਸਹਸਪਦ ਬਿਮਲ ਨਨ ਏਕ ਦਰੀ ਪਬਿਨ ਸਹ
 ਸਤ ਵਰੀ ਪਇਵ ਚਲਤ ਮੇਰੀ ॥ ੨ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਜੇ ਤਿਜੇ ਤਿਹੈ ਸੇਇ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਚਾਨਣਿ ਸਭੁ ਮ
 ਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜੇ ਤਿਪਰ ਗਏ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਲੇ ਭਿਤ ਮਨੇ ਅਨਦਿਨੈ ਸਹਿ ਆਗੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲੁ ਦੇਹਿ ਨਾਨ
 ਕ ਸਰਿਗ ਕਉ ਹੋਇ ਜਾਤੇ ਤੈਰੇ ਨਾਮਿ ਦਾਸ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੬ ॥ ੬ ॥

ਮੈਵਿਚਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇਇਨ ਪਾਏ। ਮੁਲ ਹੁਕੁਲਾ ਜਨ ਮਗਵਾਏ। ੨॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਿਤਿ ਸਹਜਿ ਸੁ
 ਖੁਬਾਣੀ। ਸੇਵਾ ਸਾਢੀ ਨਾ ਮਿਸਮਾਣੀ। ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਦਾ ਪਿਆਏ। ਸਾਚਨਾ
 ਮਿਦੁ ਭਿਆਈ ਪਾਏ। ੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਜੁਗਿ ਜਗਿ ਸੋਇ। ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਲਾ ਵਹੋਇ
 ॥ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਤੇ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸੋਇ। ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ। ੪॥ ੩
 ॥ ੧੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ। ੩॥ ਜਗੁ ਮੇਲਾ ਮੇਲੇ ਹੋਇ ਜਾਇ। ਆਵੈ ਜਾਇ ਦੁ
 ਜੈਲੇ ਕਾਇ। ਦੁਜੈ ਕਾਇ ਸਰੁ ਪਰ ਜਵਿ ਗੋਇ। ਮਨ ਮੁਖਿ ਚੋਟਾ ਧਾਇ ਅਪਣੀ ਪਤਿ ਕੇ
 ਈ। ੧॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ। ਅੰਤਰਿ ਨ ਲਿਵ ਸੈਮ ਤਿਉ ਤਮੁ ਹੋਇ। ੧
 ॥ ਰੰਗੁ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ। ਗਨ ਨਾਮਿ ਰਾਤੇ ਕੁਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਈ। ਕੁਗ
 ਤਿ ਕਰੇ ਜਨ ਦੁਭਿਆਈ ਪਾਈ। ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ। ਸਾਚੇ ਕੁਗਾ ਹਕੁ ਵਿਰ
 ਲਾ ਕੇ ਜਾਣੁ। ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਆਪੁ ਪਦੁ। ਸਾਢੀ ਗਾਸਿ ਸਾਚਾ ਵਾਪਾਰ। ਸਿਧੈ ਨ ਪੁ
 ਰਖ ਜਿਸ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰ। ੩॥ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚੈ ਇਕਿ ਸਚਿ ਲਾਏ। ਉਤਮੁ ਬਾਣੀ ਸ
 ਬਦੁ ਸੁਨਾਏ। ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚੈ ਕੀ ਸਾਢੀ ਕਾਰ। ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰ ਨਗਾਰ। ੪॥ ੪॥
 ੧੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ। ੩॥ ਜੇਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਓ। ਤਿਨਿ ਹਿਰੈ
 ਸਾਚੁ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਨਾਓ। ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਲਿ ਹੁਦੁਖ ਜਾਇ। ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਵਸੈ ਮ
 ਨਿ ਆਇ। ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਸੁਣਿ ਮੇਲੁ ਗਵਾਏ। ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਏ। ੧॥ ਰੰਗੁ
 ॥ ਕੁੜਕੁ ਸਤੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ। ਅੰਤਰਿ ਸੀਤਿ ਸਹਜਿ ਸੁਖ ਪਾਏ। ਗੁਰ ਕੈ
 ਕੁਣੈ ਚਲੈ ਤਾ ਆਪੁ ਜਾਇ। ਸਾਚੁ ਮਹਲੁ ਪਾਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ। ੨॥ ਨਸਬਦੁ ਬੁਝੈ
 ਨ ਜਾਣੈ ਬਾਣੀ। ਮਨ ਮੁਖਿ ਅਪੋਰੁ ਬਿਵਿਗਾਣੀ। ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੁਣੈ ਤਾ ਸੁਖ ਪਾਏ। ਹਉਮੈ
 ਵਿਚੁ ਹੁਨਾਕਿ ਰਹਾਏ। ੩॥ ਕਿਸੈ ਨ ਕਹੀ ਐਠਾ ਤਾਇ ਕੁ ਸੋਇ। ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸਬਦਿ
 ਮਿਲਾਵਹੋਇ। ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ। ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਸਾਚਾ ਕੁਵਾ। ੪॥
 ੫॥ ੧੪॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ। ੩॥ ਮਨ ਮਾਰੇ ਪਾਤੁ ਮਹਿ ਜਾਇ। ਬਿਨੁ ਮੁਏ ਕੈ

ਸੇਰੰਗਿ ਪਾਇ॥ ਇਹੁ ਮਨ ਮੈ ਰੇਦਾਰੁ ਜਾਇ ਕੋਇ॥ ਮਨ ਸਬਦਿ ਮੈ ਰੇਬੁ ਝੁਜਨੁ ਸੇਇ॥
 ੧॥ ਜਿਸਨੁ ਬਖਸੇ ਹਰਿ ਦੇ ਵਡਿ ਆਈ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦੇ ਸੇ ਮਨਿ ਆਈ॥ ੧॥ ਰਗ
 ਉ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ॥ ਤਾਇਸੁ ਮਨੀ ਕੀ ਸੇਈ ਪਾਇ॥ ਮਨੁ ਮੈ ਮਤੁ ਮੈ ਗ
 ਲਮਿ ਕਦਾਰਾ॥ ਗੁਰ ਅੰਕ ਸੁ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲ ਲੁਗਾਰਾ॥ ੨॥ ਮਨ ਅਸਾਧੁ ਸਾਧੈ ਜਨ
 ਕੋਈ॥ ਅਚਰਚ ਰੇਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ ਆਸ ਵਾਰਿ॥
 ਹਉ ਮੈ ਵਿਚਹੁ ਤਜੈ ਵਿਕਾਰਾ॥ ੩॥ ਜੇ ਪੁਰਿ ਰਖਿ ਅਨਮੋਲਿ ਮਿਲਾਇ ਕੋ ਦੇ ਨ ਵਿਦੁ
 ਤ੍ਰਹਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ॥ ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਆਪੇ ਪੂਰੁ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾ
 ਏ॥ ੪॥ ੬॥ ੧੫॥ ਪਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਕਾਢਾ ਪਨੁ ਸੋਚਹਿ ਮੁਰਖ ਗਵਾਰ
 ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਭੁਭੇ ਅੰਧ ਗਵਾਰਾ॥ ਬਿਖਿ ਆਕੈ ਪਨਿ ਸਦਾ ਦੁਹੋਇ॥ ਨਾਸਾ ਬਿਜਾਇ ਨ ਪਰ
 ਪਤਿ ਹੋਇ॥ ੧॥ ਸਾਢਾ ਪਨੁ ਗੁਰ ਮਤੀ ਪਾਏ॥ ਕਾਢਾ ਪਨੁ ਛਨਿ ਆਵੈ ਜਾਇ॥ ੧॥ ਰ
 ਗਉ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਭੁਲੇ ਸਭ ਮਰਹਿ ਗਵਾਰਾ॥ ਭੁਵਨੁ ਭੁਭੇ ਨ ਉਠ ਵਾਰਿ ਨ ਪਰਿ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰੋ ਦੇ ਪੁਰੇ ਭਾਗਿ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਬੈਰਾਗਿ॥ ੨॥ ਚਹੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾ
 ਚੀ ਬਾਣੀ॥ ਪੁਰੇ ਭਾਗਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਣੀ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਤਰਸਹਿ ਸਭਿ ਲੇਇ॥ ਪੁਰੇ
 ਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ॥ ੩॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚਾ ਹੋ ਸੇਇ॥ ਉਤਮ ਬ੍ਰਹਮ ਪਛਾਣੈ ਕੋ
 ਇ॥ ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਆਪਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਆਪੇ ਸਚਿ ਲਾਏ॥ ੪॥
 ੭॥ ੧੬॥ ਪਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਨਾਵੈ ਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ॥ ਸੇ
 ਜਨ ਪੈ ਨ ਜਿਨ ਇਕਨਾ ਮਿਲਿ ਵਲਾਇ॥ ਗੁਰ ਮਤੀ ਸਾਚੀ ਸਾਚਾ ਵੀਚਾਰਾ॥ ਆਪੇ
 ਬਖੋ ਦੇ ਵੀਚਾਰਾ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਚਰ ਜੁ ਪੂਰੁ ਆਪਿ ਸੁਨਾਏ॥ ਕਲੀ ਕਾਲ ਵਿਚਿ
 ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਏ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਹਮ ਪੁਰਖ ਮਨ ਮਾਹਿ॥ ਹਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਕਾਰ ਕਮ
 ਹਿ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਹਉ ਮੈ ਜਾਇ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਲੇਏ ਮਿਲਾਏ॥ ੨॥ ਬਿਖਿ ਆਕਾ
 ਪਨੁ ਬਹੁਤ ਅਭਿਮਾਨਾ॥ ਅੰਗੇ ਕਾਰਿ ਭੁਭੇ ਨ ਪਾਵੈ ਮਾਨਿ॥ ਆਪੁ ਦੇਹਿ ਸਚਾ ਸੁਖ ਹੋਇ॥

३॥ आये सजे कर ता मेदि ॥ तिसु धिनु दू जाम दूर न ॥ गुर मति साला ही सउ
 दी ॥ ३॥ आये सजे कर ता मेदि ॥ तिसु धिनु दू जाम दूर न केदि ॥ जिस सचिला
 दे से दी लागे ॥ नान कना सु सदा सुख आगे ॥ ४ ॥ २॥ १०॥
 गगय ना सरी म हला ॥ ३॥ प्यरा ॥ ४ ॥ १३ सति गुर पू सादि
 गमै बुध क बोधी धारी तेरे तु निज पति हो राता ॥ गुर दै आल नाम दे मंगत ज
 न क उ सदा रह उरि गिराता ॥ १॥ गुरि बलि गुरे जा उ सारे तेरे नामि दि द
 ॥ बार द बार द स बुना काये के अ दूर न दू जाम केदि ॥ १॥ रग उ ॥ घुरे तेरे
 पदे विर पन क उ अ ब कि ह विर पा वी जे ॥ गुर दै आल द र स न दे ह अप
 ना अ सी घ ख स करी जे ॥ २॥ बुनति नान क बु र म प द पू ले गुर पर सा दै जानि
 आ सा जे लि द ला गी हे बु त रि स ति गुर सि उ म नु मा नि आ ॥ ४ ॥ २॥
 ६ ॥ १२ ॥
 पना सरी म हला ॥ ४ ॥ प्यरा ॥ १॥ उ उ प दे ॥ १३ सति गुर पू सादि ॥
 जे हरि से द हि स त बु ग ति ति न के स बु पा प नि द दे ॥ ग म उ प रि विर पा क रि
 सु आ मी र धु स ग ति तु म ज पि आगे ॥ १॥ ग रि ग द क हि न स क उ ब न दारी ॥ ग
 म पा पी पा ध र नी रि डु घ ति क रि विर पा पा ध द ह म ता री ॥ १॥ र ग उ ॥ ज
 न म स न मे के ला गे बि धु मे र चाल गि स ग ति सा प स दारी ॥ जि उ के न न धे स
 स त रि ता दि उ म ल का दी क दि त उ ता री ॥ २॥ ग रि ग रि ज प न ज उ दि न र
 त्री ज पि ग रि ग रि ग रि उ र पा री ॥ ग रि ग रि ग रि अ उ ध प ज गि पुरा ज पि
 ग रि ग रि ग रि म मारी ॥ ३॥ ग रि ग रि अ ग म अ ग पि धे पि अ प रि पुर ध अ प
 री ॥ ज न क उ बि पा क र ह ज ग नी द न ज न ज न न कू प ज स दारी ॥ ४ ॥ १
 ॥ पना सरी म हला ॥ ४ ॥ ग रि के स त ज न ग रि ज पि उ ति न का दू ध बु र म

24
 ਕੁਓ ਭਾਗੀ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਾ ਆਪਿ ਕਰਾਏ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਅੰਤ ਜਾਗੀ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ
 ਰਤਾ ਬੈਰਾਗੀ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਮਨਿ ਭਾਈ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਸਿਤ ਜਨਾਕੀ ਜਾਤਿ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮਰਾ ਕੁਰਹਮ ਸਾਗੀ॥ ਜੇ ਸੀ ਮਤਿ ਦੇਵਹੁ
 ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਤੈ ਸੇ ਬੁਲ ਗਬ ਲਾਗੀ॥ ੨॥ ਕਿ ਆਹਮ ਕਿਰਮ ਨਾਨਿ ਕਰੀ
 ਰੇਤ ਮੰਦੁ ਪੁਰਖ ਵਡਾਗੀ॥ ਤਮ ਗੀਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹਿਨ ਸਕਹ ਪੂਰਹਮ ਕਿਉ ਕ
 ਰਿ ਮਿਲਹਿ ਅਭਾਗੀ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਪੂਰੁ ਸੁਆਮੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਹੁ ਹਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵ
 ਲਾਗੀ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਨਿਦਾਸੁ ਕਰਹੁ ਪੂਰਹਮ ਹਰਿ ਕਥਾ ਕਥਾਗੀ॥ ੪॥ ੨॥
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸੇਤ ਸੁਭਾਗੁ ਸਤ ਪੁਰਖਾ ਜੇ ਬੈਲੇ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਬਾਈ॥ ਜੇ ਜੇ ਕਰਹੈ ਸੁਣੈ ਸੇ ਮਕਤਾ ਹਮਤਿ ਸੇ ਕੇ ਸਦ ਕਰ ਬਾਨੀ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੇ
 ਤ ਸੁਨਹੁ ਜ ਸੁ ਬਾਨੀ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਹੁ ਇਕ ਨਿਮਖ ਪਲ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿ
 ਖਪਾ ਪਲਹਿ ਜਾਨੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਐਸਾ ਸਿਤ ਸਾਧੁ ਨਿਨ ਪਾਇ ਤੈ ਵਡੁ ਪੁਰਖ ਵ
 ਡਾਨੀ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪੁਰ ਮੇਗ ਹਪੂਰੁ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਹਰਿ ਲੋਚ ਲੁਚਾਨੀ॥ ੨॥ ਹਰਿ
 ਰਿਸ ਛਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਪੂਰੁ ਸੁਆਮੀ ਜਿਨਿ ਜਪਿਓ ਤਿਪਤਾਨੀ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਪੀਤਿ ਪਤਾ ਸੀ ਸਭੁ ਲਾਬੀ ਚੁਖਿ ਭੁਖਾਨੀ॥ ੩॥ ਜਿਨ ਕੇ ਵਡੇ ਭਾਗ ਵਡੁ ਉਚੇ ਤਿਨ
 ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਜਪਾਨੀ॥ ਤਿਨ ਹਰਿ ਸੇਗਤਿ ਮੇਲਿ ਪੂਰੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ
 ਸਾਨੀ॥ ੪॥ ੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪॥ ਹਮ ਅੰਧੁ ਲੇ ਅੰਧ ਬਿਖੈ ਬਿਖੁ
 ਗਤੇ ਕਿਉ ਚਾਲਹੁ ਗੁਰ ਚਾਲੀ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਾ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਹਮ ਲਾਵੈ ਆ
 ਪਨ ਪਾਲੀ॥ ੧॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੀ ਤੁਲਹੁ ਗੁਰ ਚਾਲੀ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਕੇ ਹੋ ਸੇਈ ਭਲ ਮਾ
 ਨਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਿਗਲੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੇਤ ਸੁਣਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਗੁਰ ਸੇਵ
 ਹੁ ਬੈਗਿ ਬੈਲਾਗੀ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਿਖ ਰਚਹੁ ਹਰਿ ਬਾਧਹੁ ਮਤ ਜਾਨਹੁ ਆਜੁ ਕਿਕਾ
 ਲੀ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੇਤ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਜਪਣਾ ਹਰਿ ਸੇਤ ਚਲੈ ਹਰਿ ਨਾਲੀ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ

ਉਰਥਾਰਿਥੀਚਾਰਿਮੁਗਾਰਿਰਮੇਰਮੁਮਨਮੋਹਨਨਾਮੁਜਪੀਨੈ॥ ਅਭਿਸਦੁਅਗੋਚਰੁਅ
 ਧਰਿਪਰਿਪਰਸੁਆਮੀਗੁਰਿਪੁਰੈਪੁਗਦਿਕਰਿਦੀਨੈ॥ ੧॥ ਗਮਪਾਰਸਚੇਦਨਹਮਕੁ
 ਸਦੇਲਸਦੁ॥ ਹਰਿਸਿਗਿਹਰੀਸਤਸੇਗੁਭੁਏਹਰਿਕੇਦਨੁਚੇਦਨੁਕੀਨੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਨਵਛਿਅਖਦੁਬੋਲਹਿਮੁਖਆਗਰੇਮੇਰਾਹਰਿਪੁਭੁਇਵਤਪਤੀਨੈ॥ ਜਨਨਾਨਕ
 ਹਰਿਹਿਓਏਸਦਪਿਆਵਹੁਇਉਹਰਿਪੁਭੁਮੇਰਾਭੁਨੈ॥ ੨॥ ੧॥ ੭॥ ਧਨਾਸ
 ਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਗੁਨਕਹੁਹਰਿਲਹੁਕਰਿਸੇਵਾਸਤਿਗੁਰਇਦੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
 ਪਿਆਈ॥ ਹਰਿਦਰਗਹਭਾਵਹਿਛਿਰਿਜਨਮਿਨਆਵਹਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜੇਤਿਸ
 ਮਾਈ॥ ੧॥ ਜਪਿਮਨਨਾਮੁਹਰੀਹੋਹਿਸੁਮਰਬਸੁਖੀ॥ ਹਰਿਜਸਉਚਸਭੁਨਾਤੇ
 ਉਪਹਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਸੇਵਦੁਭਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਕਿਰਪਾਨਿਧਿਕੀਨੀਗੁਰਿਭੁ
 ਗਤਿਹਰਿਦੀਨੀਤਬਿਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਬਨਿਆਈ॥ ਬਹੁਇਤਵਿਸਾਰੀਹਰਿਨਾਮੁਉ
 ਰਧਾਰੀਨਾਨਕਹਰਿਭੁਏਹੋਸਖਾਈ॥ ੨॥ ੨॥ ੬॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੪॥
 ਹਰਿਪੜਹਰਿਲਿਖੁਹਰਿਜਪਿਹਰਿਗਾਉਹਰਿਭੁਭੁਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥ ਮਨਬਖੁਨਿ
 ਰਿਏਪਿਐਅਇਹਰਿਹੋਇਸਤਸਦਇਵਭੁਭੁਹਰਿਨਾਮੁਰਾਖੀ॥ ੧॥ ਮਨਿਜਪੀਐਹ
 ਰਿਜਗਦੀਸਾ॥ ਮਿਲਿਸੰਗਤਿਸਾਧੁਮੀਤਾ॥ ਸਦਾਅੰਜਨੁਹੋਵੇਦਿਨੁਗਤੀਹਰਿਕੀ
 ਰਤਿਕਰਿਬਨਵਾਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਹਰਿਕਰੀਦਿਸਦਿਤਬਭੁਇਉਮਨਿਉ
 ਦਮੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਉਭੁਗਤਿਭੁਈਹਮਾਰੀ॥ ਜਨਨਾਨਕਕੀਪਤਿਗਾਖੁਮੇਰੇ
 ਸੁਆਮੀਹਰਿਆਇਪਰਿਓਹੋਸਰਨਿਤੁਮਾਰੀ॥ ੨॥ ੩॥ ੬॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥
 ੪॥ ਚਉਗਸੀਹਸਿਪਬੁਧਿਤੇਤੀਸਕੇਵਿਸੁਵੈਨਿਜਸਭਿਯਾਹਰਿਹਰਿਜੀਉ
 ਤੋਰਨਉ॥ ਗਰਪੁਸਦਿਕੇਵਿਰਲਾਪਾਵੈਜਿਨਕਉਲਿਲਰਿਲਿਖਿਆਪਰਿਭੁਭੁ॥ ੧॥
 ॥ ਜਪਿਮਨਰਾਮੈਨਾਮੁਹਰਿਜਾਸਉਤਮਕਾਮਾ॥ ਜੇਗਾਵਹਿਸੁਣਹਿਤੇਗਾਜਸੁਆਮੀ
 ਜੋਤਮੁਏਹਸੇਈਹਉਪਾਉ॥ ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਦੀਜੇਨਾਨਕਹਰਿਸਿਮਰੁ

ਹਉਤਿਨੈਕਸਦਬਲਿਹਰੈਨਾਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਚਨਾਗਤਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਹਰਿਸੁਆਮੀ
 ਜੇਤਮਦੇਹਸੇਈਹਉਪਾਉ॥ ਵੀਨਦਇਆਲਕਿਰਪਾਕਰਿਦੀਜੈਨਾਨਕਹਰਿਸਿਮਰਣ
 ਕਾਹੋਚਾਉ॥ ੪॥ ੧੦॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਸੇਵਕਸਿਖਪ੍ਰਸਦਸਭਿਅਵ
 ਹਿਸਭਿਗਾਵਹਿਸਭਿਗਾਵਹਿਹਰਿਹਰਿਉਤਮਬਾਣੀ॥ ਗਾਵਿਆਸੁਨਿਆਤਿਨਕਾਹ
 ਰਿਬਾਇਪਾਵੈਜਿਨਸਤਿਗੁਰਕੀਆਗਿਆਸਤਿਸਤਿਕਰਿਮਾਨੀ॥ ੧॥ ਬਿਲਹੁਭਾਈ
 ਹਰਿਕੀਰਤਿਹਰਿਭੁਵਲਲਤੀਰਬਿ॥ ੧॥ ਹਰਿਦਰਿਤਿਨਕੀਉਤਮਬਾਣੀਹੋਸੇਤਹੁਹ
 ਰਿਕਥਾਜਿਨਜਨਹੁਜਾਨੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਪੇਗੁਰਚੇਲਹੋਆਪੇਆਪੇਹਰਿਪ੍ਰ
 ਭੁਚੇਜਵੈਡਿਨੀ॥ ਜਨਨਾਨਕਆਪਿਮਿਲਾਏਸੇਈਹਰਿਮਿਲਸੀਅਵਰਸਭੁਤਿਅ
 ਗਿਉਗਾਹਰਿਭਾਨੀ॥ ੨॥ ੫॥ ੧੧॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਇਛਾਪੁਰਕਸ
 ਰਬਸੁਖਦਾਤਾਹਰਿਜਾਕੈਬਸਿਕਾਮਧੇਨਾ॥ ਸੇਐਸਾਰਹਿਧਿਆਈਐਮੇਰੇਜੀਅੰਨੇਤ
 ਸਰਬਸੁਖਪਾਵਹਿਮੇਰੇਮਨਾ॥ ੧॥ ਜਪਿਮਨਸਤਿਨਾਮਸਦਾਸਤਿਨਾਮੁਹਲਤਿ
 ਪਲਤਿਮੁਖਉਜਲਹੋਈਹੈਨਿਤਪਿਆਈਐਹਰਿਪੁਰਖਨਿਰਿਜਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਜਹਹਰਿਸਿਮਰਨੁਭੁਇਆਤਹਉਪਾਧਗਤੁਕੀਨੀਵਡੁਭਾਗੀਹਰਿਜਪਨਾ॥ ਜਨ
 ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਇਹਮਤਿਦੀਨੀਜਪਿਹਰਿਭੁਵਲਲਤਰਨਾ॥ ੨॥ ੬॥ ੧੨॥
 ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਮੇਰੇਸਾਗਮੇਹਰਿਦਾਰਸਨੁਸੁਖਹੋਇ॥ ਹਮਰੀਬੇਦਨ
 ਤੁਜਾਨਾਤਾਸਾਰਾਅਵਰਕਿਆਜਨੈਕੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਚਾਸਾਹਿਬਸਚੁਤਮੇ
 ਰੇਤੁਮੇਰੇਸਾਗਾਦੁਜਾਨਾਹੋਕੋਇ॥ ੧॥ ਸਭਨਾਵਿਚਿਤੁਸੇਭਨਾਕੋਰਹਿਇਕਦਾਤਿ॥
 ੧॥ ਸਭੁਕੇਤੁਝਹੀਵਹਤਦਾਸਾਗਸਭਿਤੁਝਹਿਪਿਆਵਹਿਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ ਸਭਤੁਝ
 ਹੀਥਾਵਹੁਮੰਗਦੇਮੇਰੇਸਾਗਾਤੁਸਭਨਾਕਰਹਿਇਦਾਤਿ॥ ੨॥ ਸਭੁਕੇਤੁਝਹੀਵਿਚਿ
 ਹੋਮੇਰੇਸਾਗਾਤੁਝੇਤਬਾਹਰਿਕੋਈਨਾਹਿ॥ ਸਭਿਨੀਅੰਤਰੇਤੁਸਭੁਸਦਾਮੇਰੇਸਾਹਸੁ
 ਭਿਤੁਝਹੀਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥ ੩॥ ਸਭਨਾਕੀਤੁਆਸਹੋਮੇਰੇਧਿਆਰੇਸਭਿਤੁਝਹਿਪਿ

ਆਵਹਿਮੇਰੇਸਾਹ॥ ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖਤੁਮੇਰੇਪਿਆਰੇਸਚਨਾਨਕਕੋਪਾਤਿਸਾਹ
॥੪॥੨॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥੫੫॥ ੧॥ਚਉਪਦੇ॥ ੧॥ਉਸਤਿਗਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਭਾਵਖੰਡਨਦੁਖਭੈਜਨਸਦਾਮੀਰੁਗਤਿਦੁਲਨਿਰੰਕਾਰੇ॥ਕੇਦਿਪਗੰਧਮਿਦੇਖਿਨ
ਭੀਤਰਿਜੀਗਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਰੇ॥ ੧॥ਮੇਰਾਮਨੁਲਾਗਾਹੈਰਾਮਪਿਆਰੇ॥ਦੀਨਦ
ਇਆਲਕਰੀਪ੍ਰਭੁਕ੍ਰਿਪਾਦੁਸਿਕੀਨੇਪੰਚਦੁਤਾਰੇ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰਾਬਾਨਸੁਗਾਵੁ
ਰੁਪਸਹਾਵਾਤੇਰਕੁਗਤਿਸੇਹਹਿਦਰਬਾਰੇ॥ਸਰਬਜੀਅਕੇਦਾਤੇਸੁਆਮੀਕਰਿਕਿ
ਰੰਪਾਲੇਹਉਧਾਰੇ॥ ੨॥ਤੇਰਾਦਰਨਨਜਾਧੈਰੁਪਨਲਖੀਐਤੇਰੀਕੁਰਤਿਕਉਨਬੀਚ
ਗੇ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਰਵਿਆਸੁੰਬਰਾਈਅਗਮਰੁਪਗਿਰਧਾਰੇ॥ ੩॥ਕੀਰ
ਤਿਕਰਹਿਸਗਲਜਨਤੇਰੀਤੁਅਥਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਮੁਗਾਰੇ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਹੁਸੁ
ਆਮੀਜਨਨਾਨਕਸਰਨਿਦੁਆਰੇ॥੪॥ ੧॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ਬਿ
ਨੁਜਲੁਪ੍ਰਾਨਤਜੈਹੈਮੀਨਾਜਿਨਿਜਲਸਿਉਹੋਤਬਦਾਇਓ॥ਕਮਲਹੋਤਿਬਿਨਸਿ
ਉਹੋਰੁਦਰਉਰਿਮਾਰਗਾਨਿਕਸਿਨਪਾਇਓ॥ ੧॥ਅਬਮਨੇਦੇਕਸਿਉਮੇਹੁਕੀਨਾ॥
ਮੇਰੇਨਜਾਵੈਸਦਹੀਸੇਰੀਸਤਿਗੁਰਸਬਦੀਨੀਨਾ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਹੋਤਿਕੁੰਚ
ਰੁਲੇਠਾਕਿਉਉਹਪਰਦਸਿਭਇਉਬਿਚਾਰਾ॥ਨਾਹਦੇਤਿਸਿਰਿਠਾਰਿਉਕਰੀਕਾਉ
ਸਹੀਹੋਤਬਿਚਾਰਾ॥ ੨॥ਦੇਖਕੁੰਦਬਲੇਕੁਮੇਹਉਪ੍ਰਾਨੀਮਾਇਆਕਉਲਪਦਾਨ
॥ਅਤਿਰਚਿਉਕਰਿਲੀਨੇਅਪਨੇਉਨਿਛੋਡਿਸਗਪਰਜਾਨਾ॥ਬਿਨੁਗੋਵਿਦਅ
ਦਰਸੇਗਿਦੇਹਾਉਹੁਜਾਨੁਹੁਸਚਾਸੁਹਲਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਇਹੋਬੁਝਾਇਉਪ੍ਰੀਤਿ
ਪ੍ਰਭੁਸਦਕੇਲਾ॥੪॥ ੨॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਉਮੇਹਿ
ਨਾਮਾਬਿਧਨਤੇਛੁਟਕਾਏ॥ਮਨਤੇਬਿਸਰਿਸਗਲੇਪਿਧਾਗੁਰਕੀਚਰਨੀਲਾਏ॥ ੧॥ਸ
ਪਸੇਗਿਉਤਬਿਰਾਨੀਛੁਡੀ॥ਅੰਹਬਧਿਮੇਹਿਮਨਪਾਸਨਦੇਕਰਿਗਤੁਗਗਾਡੀ॥

१॥ ਰਗਉ॥ ਨਾਕੇ ਮੇਰਾ ਦੁਸਮਨ ਰਹਿ ਆਨਾ ਹਮ ਕਿਸ ਕੇ ਬੈਰਾਈ॥ ਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰੁ ਪਸਾਰਿ
 ਰਿਉਤ ਰਿਸਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਈ ਪਾਈ॥ २॥ ਸਭੁ ਕੇ ਮੀਤੁ ਹੁਆਪਨ ਕੀ ਨਾਹ ਮਸਕੁ ਨਾਕੇ
 ਸਾਜਨਾ॥ ਦੁਰਿ ਪਰਾਇ ਉਮਨ ਕਾ ਬਿਰਹਾ ਭਾਮੇ ਲਕੀ ਉਮੇਰੇ ਰਾਜਨਾ॥ ३॥ ਬਿਨਸਿ
 ਉਚੀਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੁਰਾਸ ਬਦਲ ਗੋਗੁਰ ਮੀਦਾ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਸਰ ਬਿਨਿ
 ਵਾਸੀ ਨਾਨਕ ਰਮਈ ਆਠੀ ਦਾ॥ ४॥ ३॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਜਬ ਤੇ
 ਦਰਸਨ ਭੇਦੇ ਸਾਧੁ ਭੁਲੇ ਦਿਨ ਸਿਉ ਇਛਾਏ॥ ਮਹਾ ਅਨੇਦ ਸਦਾ ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਪੁ
 ਖ ਬਿਧਾਤਾ ਪਾਏ॥ ਅਬ ਮੇਰਾ ਮਜ ਸੇ ਮਨਿ ਗਾਇਉ॥ ਭੁਇਓ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਸਦਾ ਸਖ
 ਮਨ ਮਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਗਾਪਾਇਉ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨ ਬਿਦੁ ਕੀਤ ਰਿਵ
 ਸਿ ਆਤੇ ਦੁਖ ਭਰਮੁ ਭੁਓ ਭਾਗਾ॥ ਭੁਈ ਪਰਾਪਤਿ ਦੁਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਠਾਮਨਾ ਮਿਰੇ ਗ
 ਲਾਗਾ॥ ੨॥ ਭਿਤਾ ਅਭਿਤਾ ਸੇਚ ਅਸੇਚਾ ਸੇਗੁ ਲੇਕੁ ਮੇਰਾ ਬਾਕਾ॥ ਹਓ ਮੈਰੇ ਗਮਿ
 ਦੇ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਭੁਏ ਬਿਬਾਕਾ॥ ੩॥ ਗੁਰ ਕੀ ਦਲਹ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿ ਅ
 ਕੁਣੀ॥ ਕਹਨਾਨ ਕਜਿ ਨਿਜ ਮੇਤ ਕਾ ਦੋ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੇ ਕੁਰ ਬਾਣੀ॥ ੪॥ ੪॥ ਧ
 ਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਜਿਸ ਕਾਤਨੁ ਮਨੁ ਪਨੁ ਸਰੂਤਿ ਸਕਾਸੇਈ ਸੁਖੁ ਜਸੁ
 ਨੀ॥ ੧॥ ਜੀ ਅਕੀਏ ਕੇਹੀ ਪਹਿਮਾਨੀ॥ ਅਦੁਰ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰੇ ਬਹੁ ਤੇਰ ਤਿਨ ਤਿ
 ਲਨ ਹੀ ਕੀ ਮਤਿ ਜਾਨੀ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਨਿਰਮਲ ਕਹੀ ਗੁਰ ਦੀਨੇ
 ਮੈਤਾਨੀ॥ ਡਿਗੈ ਨੈਠੈ ਲੇਵਿ ਕਰਿ ਰਹਿ ਉਪਰਨ ਹੋਇ ਤਿਪਤਾਨੀ॥ ੨॥ ਭਿਇ
 ਜਬੀ ਚਹਮ ਤੁਮ ਕਦੁ ਹੋਤੇ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਤ ਬਿਲਾਨੀ॥ ਅਲਿਕਾਰ ਮਿਲੈ ਬੈਲੀ ਹੋਈ
 ਹੋਤੇ ਕਨਿਕ ਦੁਖਾਨੀ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਗਦਿ ਉਛੈ ਤਿਸਹ ਜਸੁਖ ਸੇਭਾ ਬਾਜੇ ਅਨਹ ਤਬਾ
 ਨੀ॥ ਕਹਨਾਨ ਕਨਿਹ ਚਲੁ ਪਰਿ ਬਾਧਿ ਉਗਰ ਕੀ ਉਬਾਧਾਨੀ॥ ੪॥ ੫॥ ਧਨਾਸ
 ਰੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਵੇਰੋ ਵੇਰੋ ਰਾਜਨ ਅਰਥੁ ਮਨ ਤਾਕੀ ਤਿਸਨ ਬੂਝੀ॥ ਲਪਦਿਰ
 ਹੋਮਾਇ ਆਰਿਗਿ ਗੇਤ ਲੇਚਨ ਕਦੁ ਨ ਸੋਈ॥ ੧॥ ਬਿਬਿ ਆਮਹਿ ਕਿਨ ਹੀ ਤਿਪਤਿ

ਨਪਾਈ॥ ਜਿਉ ਪਾਵੁ ਕਈ ਪਨਿ ਨਹੀ ਪਾਏ॥ ਬਿਨੁ ਰਿਕ ਗਏ ਅਪਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਿ
 ਨੁ ਦਿਨੁ ਕਰ ਤੁਭੇ ਜਨੁ ਬਹੁ ਬਿਜਤ ਤਾਰੀ ਮਿਦੈ ਨ ਕੁਖਾ॥ ਉਦਮੁ ਕਰੇ ਸੁਆਨ ਕੀ ਨਿਆਈ
 ਚੋਰੀ ਕੀ ਦਾਖਾ॥ ੨॥ ਕਾਮਵੈ ਤਕਾਮੀ ਬਹੁ ਨਾਰੀ ਪਰਗਿਹੁ ਜੋਹ ਨ ਕੁਕੈ॥ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਿਕ
 ਰੋਕੈ ਪੰਛੁ ਤਾਪੈ ਸੋਗ ਲੇਭ ਮਹਿ ਸੁਕੈ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰ ਅਮੋਲਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਏਕੁ ਨਿਧਾਨਾ॥ ਸੁਖੁ ਸਹਜੁ ਅਨੰਦੁ ਸਿਤ ਨ ਕੈਨਾਨ ਕਗੁਰ ਤੇਜਾਨਾ॥ ੪॥ ੬॥ ਧਨਾ
 ਸਰੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਲਵੈ ਨ ਲਾਗ ਨ ਕਉ ਹੋ ਕੁਛੁ ਧੈ ਯੈ ਜਾ ਕਉ ਠਿਰਿਏ ਹੁਪਾਵੈ
 ॥ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰ ਦੀ ਨੇਇ ਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਬੁਨਿਆਵੈ॥ ੧॥ ਜਾ ਕਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਉਇ ਕਰ ਸਾ॥ ਖਾਨ ਖਾਨ ਆਨ ਨਹੀ ਖੁਧਿ ਆਤਾ ਕੈ ਚਿਤਿ ਨ ਬਸਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਮਉਲਿ ਉਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਉਹਿ ਰਿਆਏ ਕੁਬੁਦ ਜਿਨਿ ਪਾਈ॥ ਬਰਨੈ ਨ ਸਾ ਕਉ ਉਸ
 ਤਤਿ ਤਾਰੀ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹੁ ਨ ਨ ਜਾਈ॥ ੨॥ ਘਾਲਨ ਮਿਲਿਓ ਸੇਵਨ ਮਿਲਿਓ ਮਿਲਿਓ
 ਆਇ ਚਿਤਾ॥ ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਕਰੀ ਮੇਰੈ ਰਾਕੁਰੁ ਤਿਨਿ ਗੁਰ ਹਿਕਮਾਨੇ ਮਤੇ॥ ੩॥
 ॥ ਦੀਨੈ ਆਲਾਸ ਦਾ ਕਿਰਪਾਲਾ ਸੂਬਾ ਜੀ ਆਪੁ ਤਿਪਾਲਾ॥ ਚਿਤਿ ਪੈਤਿ ਨਾਨਕ ਸੇਰਿ
 ਰਵਿ ਆਜਿ ਉਮਾਤਾ ਬਾਲਗੋ ਪਾਲਾ॥ ੪॥ ੭॥ ਧਨਾ ਸਰੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਬਾਰਿ
 ਜਾਉ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਉਪਰਿ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਲਾਇਆ॥ ਮਹਾਉ ਦਿਆਨ ਅੰਧ
 ਕਾਰ ਮਹਿ ਜਿਨੇ ਸੀਧਾ ਮਾਰ ਗਇਆ॥ ੧॥ ਹਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਗੁਪਾਲਗੋ ਬਿਦਾਈ
 ਗਉ ਹਾਸ ਰਬ ਕੀ ਜਿਸ ਹਿਹ ਮਾਗੀ ਦਿੰਦਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਰਬ
 ਨਿਧਾਨਾ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਪਤਿ ਪੂਰੀ॥ ਨਾਮੁ ਲੈ ਤ ਕੋਟਿ ਅਘਨਾ ਸੇਰੁ ਬਾਛੁ ਹਿਸਰਿ ਪੂਰੀ॥
 ॥ ੨॥ ਸਰਬ ਮਨੋਰਥੁ ਜੈ ਕੋ ਚਾਹੈ ਸੇਵੈ ਏਕੁ ਨਿਧਾਨਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰਿਪਰੁ ਸੁਆ
 ਮੀ ਸਿਮਰਤਿ ਪਰਿਪੰਗਨਾ॥ ੩॥ ਸੀਤੁਲ ਸਾਤਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਪਾਇਆ॥ ਸਿਤ ਸੇਰਿ
 ਹਿਉ ਉਲਾ॥ ਹਰਿ ਪੰਨੁ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਦਿਹੁ ਨਾਨਕ ਕੀ ਨੇਚੇਲਾ॥ ੪॥ ੮॥
 ॥ ਧਨਾ ਸਰੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਜਿਹ ਕਰ ਦੀ ਹੋਵਹਿ ਸਰਮ ਦਾਇਹਾ ਕਮਾਨੀ ਗੀਤਿ

॥ ਸੰਤ ਨ ਕੀ ਨਿਦਾਸਾ ਕਤੀ ਕੀ ਪੂਜਾ ਐਸੀ ਦ੍ਰਿੜੀ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥ ੧ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਭੂਲੇ ਮ
 ਦ੍ਰੋਹੀ ਤਾ ॥ ਹਰਿ ਚੇਰ ਉਰੀ ਬਨ ਹਰਿ ਪਾਤਕੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਿਟ ਨ ਲੇ
 ਪਹੇ ਤੇਹ ਕਉ ਸੁਖ ਗਾਰਧਰੁ ਸੁਖ ਸਮ ਸੰਗੀ ਤਿ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੰਗਿ ਨਾਹਿ ਰੁਚਿ ਆਵਤ
 ਬਿਖੈ ਰਗ ਉਰੀ ਪੀਤਿ ॥ ੨ ॥ ਉਤਮ ਸੰਤ ਭੂਲੇ ਸੰਜੋਗੀ ਇਸ ਜੋਗੀ ਮਹਿ ਪਵਤ ਪੁਨੀਤ ॥ ਜ
 ਤ ਅਕਾਰ ਬਜਨ ਮਪਦਾਰ ਬੁਕਾਰ ਬਾਰੈ ਜੀ ਜਨ ਮਜਨ ਮੋਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖੁ ਗੁਗੁ
 ਰਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਨੇਤ੍ਰ ਦੀਤ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਇਨ ਦੁਖ ਤੇ ਨਿਕਸਿਓ ਨਾਨਕ ਦੇ ਕਪੂਰੀਤਿ
 ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਪਾਨੀ ਪਖਾਪੀ ਸਭਿ ਸੰਤ ਅਗੋਗੁਣ ਗੋਵਿ
 ਦ ਜਸਗਾਈ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੈ ਇਹੁ ਬ੍ਰਿਸ਼ਮ ਨਿਧਿ ਆਈ ॥ ੧ ॥ ਤਮ
 ਕਰਹੁ ਦਇਆ ਮੋਰੇ ਸਾਈ ॥ ਐਸੀ ਮਤਿ ਦੀਜੈ ਮੋਰੇ ਰਾਕਰ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਪਿ ਆਈ ॥
 ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਮਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮੋਹ ਮਾਨ ਢੁਢੈ ਬਿਨ ਸਿਯਾਇ ਭਰਮਾਈ ॥ ਅਨਦਰੁਪ
 ਰਵਿਓ ਸਭੁ ਮੋਧੇ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖ ਉਜਾਏ ॥ ੨ ॥ ਤਮ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ
 ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਗੋਸਾਈ ॥ ਕਿਦਿ ਸੁਖ ਅਨਿਦੁ ਗਜਾ ਪਾਏ ਮੁਕਤੇ ਨਿਮਖ ਬੁਲਾਈ ॥ ੩
 ॥ ਜਾਪਤਾ ਪੁਰੁ ਗਤਿ ਸਾਪੁਰੀ ਜੋ ਪੁਰੁ ਕੈ ਮਨੁ ਭਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਿਸਨਾ ਸਭੁ ਬੁਝੈ
 ਨਾਨਕ ਤਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਨੇ
 ਵਸਿ ਅਪੁਨੈ ਤੈਗੁਣ ਭਵਤ ਤੁਰ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਜਗਇ ਸਨਾਨ ਤਾਪ ਥਾਨ ਖੋਡੈ ਕਿਆਇ
 ਹੁਜੈ ਤਵਿਚਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਪੂਰੁ ਕੀਤਿ ਦਗੀ ਤਉ ਢੁਢੈ ॥ ਸਾਧ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾ
 ਏ ਬਿਖੈ ਬਿਅਧਿ ਤਬ ਹੁਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਨਹ ਸੁਣੀ ਐ ਨਹ ਮੁਕੁ ਖੋਡੈ ਬਕੀ ਐ
 ਨਹ ਮੋਹੈ ਹਰੀ ਰੀ ॥ ਐਸੀ ਰਗ ਉਰੀ ਪਾਇ ਭੁਲਾਵੈ ਮਨਿ ਸਭੁ ਕੈ ਲਾਗੈ ਮੀਰੀ ॥ ੨ ॥
 ਮਾਇਆ ਥਾਪ ਪੁਤਹਿ ਤਰੁ ਤਾਉ ਨਿਘਰਿ ਘਰਿ ਮੇਲਿ ਓਰੁ ਆ ॥ ਕਿਸਹੀ ਦੁਪਿਘਾਇ
 ਕਿਸਹੀ ਪਹਿਸ ਗਲੇ ਲਰਿਲੇ ਰਿਮੋ ਆ ॥ ੩ ॥ ਹਉ ਬਲਿਗਰੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਣੇ ਜਿਨਿ ਇ
 ਹੁ ਚਲਤ ਰਿਖਾਇ ਆ ॥ ਗੁਣੀ ਗੁਹਿ ਜਲੈ ਸੇ ਸਾਰਾ ॥ ਭਗਤ ਨ ਬਿਆਪੇ ਮਾਇਆ ॥ ੪

॥ ਸਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਹਾਸੁਖਪਾਇ ਆਸਗੇਲ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਪਨੁ ਪਾਇ
 ਆ ॥ ਅਪੁਨੈ ਘਰਿ ਲੈ ਆਇ ਆਖਾਇ ॥ ੫ ॥ ੧੧ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਤੁਮਰਾ
 ਤੇਰਾ ਕੁਰਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲ ਕਨਾਇਕ ਸਮਾਗਾਗੇ ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਖ ਸਤ ਮਹੀ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲ ਹਰਮ
 ਬਾਰ ਕਤੁ ਮਰੇ ਪਾਰੇ ॥ ਜਿਹ ਵਾਏ ਕਰਵਨ ਗੁਨ ਕਹੀ ਐ ॥ ਬੇਸਮਾਰ ਬੇ ਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੇ
 ਅੰਤੁ ਨ ਕਿਨਹੀ ਲਹੀ ਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿੰਦਿ ਪਗਾਧ ਮਾਰੈ ਬੰਡੁ ਹੁ ਅਨ ਕਬਿ ਧੀ ਸਮਾ
 ਵਹੁ ॥ ਹਮ ਅਗਿਆਨ ਅਲਪ ਮਤਿ ਖੇਰੀ ॥ ਤੁਮ ਅਪਨ ਬਿਰਦੁ ਰਖਾਵਹੁ ॥ ੨ ॥ ਤੁਮਰੀ
 ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਸਾ ਤੁਮਰੀ ਸਜਨ ਸੁਧੇਲੈ ॥ ਗਖੁ ਹਰਖ ਨਹਾਰਦੁ ਆਲਾਨਾਨ ਕਘ
 ਰਿਕੇਲੇ ਗੇਲੇ ॥ ੩ ॥ ੧੨ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਯਾਤੁ ਰਤਿ ਤਿਲੁ ਕੁਇ ਸਨਾ
 ਨਾਪੈ ਨਦਾਨ ਬਹੁ ਦੇਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨ ਭੀਜੈ ਸੰਜਮ ਸੁਆਮੀ ਬੇਲਹਿ ਮੀਚੇ ਬੇਨਾ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ
 ਕੇ ਨਾਮ ਜਪਤ ਪਨੇਰਨਾ ॥ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬੇਜਹਿ ਸਭਿ ਤਾਕਉ ਬਿਖਮੁ ਨ ਜਾਈ ਲੇਨਾ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਪਤਾ ਪਕੁ ਮਨ ਬਸੁ ਧਾਕ ਰਿਤਿ ਰਧਤਾ ਪਲੈ ਗੇਨਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਨ ਪਤੀ ਆਨੇ
 ਚਾਕੁਰ ਜੇਗ ਜਗਤਿ ਕਰਿ ਜੇਨਾ ॥ ੨ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਲ ਕੁਹਰਿ ਜਸਤਿ ਨਿਪਾਇਉ
 ॥ ਜਿਸ ਕ੍ਰਿਪੈ ਨੇ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਰਿਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭੇਦੇ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਜਨ ਰੇਨਾ ॥ ੩ ॥ ੧੩ ॥ ਧਨਾਸਰੀ
 ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁਟ ਕਾਵੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਾਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਅਸ ਬਿਰੁਕ
 ਰੇ ਨਿਹ ਚਲੁਇ ਹਮਨੁ ਆਬਹੁ ਰਿਨ ਕਤੁ ਹੁਧਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਹੋ ਕਉ ਐ ਸੋਹਮ ਗਾਮੀ ਤੁ ॥ ਸਗਲ
 ਸਮਗੀ ਜੀਉਹੀ ਈਉ ਅਰਪਉ ਅਪਨੇ ਚੀਤੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰਪਨ ਪਰਤਨ ਪਰਕੀਨਿ
 ਦਾਇਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਾਗੈ ਸਿਤਹੁ ਸੇਗੁ ਸੀਤ ਸੀਭਾਖਨੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਮਨਿ ਜਾਗੈ ॥ ੨ ॥
 ਗੁਣ ਨਿਪਾਨੁ ਦਇਆਲੁ ਪਰਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਬ ਸੁਖ ਦਇਆਲਾ ॥ ਮੀਗੈ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਤੇਰੇ ਨਾਨ
 ਕੁ ਜਿਉ ਮਾਤਾ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ੩ ॥ ੧੪ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਲੀਨੈ ਸਿਤਉ ਬਾਗਿ ॥ ਹਰਿ ਕੀਦਾ ਸਕੀਦਿ ਤਵ ਬਰਿ ਆਗੀਤ ਸਹੀ ਕਉ ਛਿਰਿ ਮਾਗਿ ॥ ੧
 ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨ ਕਾ ਆਪਿ ਸਗਈ ਹੋ ਆਨਿ ਦਕੁ ਭਾਗੇ ਹਰਿ ॥ ਕੁਮਤ ਕੁਮਤ ਉਹਾਹੀ ਮੁਈ

ਬਾਹਰਿਗਿਹਿਨਮੰਦੁਗਿ। ਨਾਨਕਸਰਨਿਪਰਿਉਦੁਖਭੇਜਨਗੁਨਗਾਵੈਸਦਾਅਪਾਰਿ
 ॥ ਨਿਦਕਕਾਮੁਖਕਾਲਹੋਆਦੀਨਦੁਨੀਆਕੋਦਰਬਾਰਿ। ੧॥ ੧੫॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹ
 ਲਾ॥ ੫॥ ਅਬਹਰਿਗਾਧਨਹਾਰੁਚਿਤਾਰਿਅਗਾਪਤਿਤਪਨੀਤਕੀਇਖਿਨੁਤੀਤ੍ਰਿ
 ਸਗਲਾਰੋਗਬਿਦਾਰਿਅਗ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਗੋਬਦਿਕੁਈਸਾਧਕੈਸੰਗਮਿਕਾਮਕੋਪੁਲੇ
 ਬੁਮਰਿਅਗ। ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪੂਰਨਿਨਾਗਇਨਸੰਗੀਸਗਲੇਤਾਰਿਅਗ। ਅਉਖਬੁਮੰ
 ਤ੍ਰਿਮੁਲਮਨਦੇਕੈਮਨਿਬਿਸਵਾਸੁਪੂਰੁਧਾਰਿਅਗ। ਚਰਨਚੋਰਨਬਾਛੈਨਿਤਨਾਨਕਪੁਨਹ
 ਪਨਹਬਲਿਗਾਰਿਅਗ। ੨॥ ੧੬॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਮੇਗਲਾਰੋਗਮੰਸਿ
 ਉਹੇਤਾ। ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਗਸਦਾਸਹਾਈ। ਨਿਨਿਦਕਕਾਕਾਟਿਅਕੋਤਾ। ੧॥ ਰਹਾਉ।
 ਗਾਖਿਦੋਗਾਖਿਉਅਪੁਨਾਕਰਿਬਿਰਥਾਸਗਲਮਿਟਾਈ। ਨਿਦਕਕਾਮਖਕਾਲੇਕੀਨੇ
 ਜਨਕਾਅਪਿਸਹਾਈ। ਸਾਢਾਸਾਹਿਬਹੋਆਰਖਵਾਲਾਗਾਖਿਲੀਏਕੈਚਿਲਾਇ॥
 ਨਿਰਕੁਤਿਕੁਦੇਸਦਾਰਿਗਮਨੇ। ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥ ੨॥ ੧੭॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ
 ॥ ੫॥ ਅਉਖਪੁਤੋਰੇਨਾਮੁਦਇਆਲਾ। ਸਹਿਅਤੁਰੇਤਰੀਗਤਿਨਹੀਜਾਨੀਤੁਆ
 ਧਿਕਰਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਧਾਰਿਅਨਗਹੁਸੁਆਮੀਮੇਰੇਦੁਤੀਆਉਤਿਨਿ
 ਦੁਗਿ। ਬਿਪਨਕਾਟਿਲੇਹੁਅਪਨੇਕਰਿਕਬਹੁਨਆਵਹਹਰਿ॥ ੧॥ ਤੇਰੀਸਰਨਿਪਇ
 ਆਹਉਜੀਵੈਤੁਸਮਰਬੁਪਰਖਮਿਦਾਨ। ਆਰਪਹਰਪੂਰੁਕਉਆਗਾਧੀਨਾਨਕ
 ਸਚੁਕਰਬਾਨ॥ ੨॥ ੧੮॥
 ਗਗੁਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ੧੯ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਗਗਪੂਰੁਗਾਖਿਲੇਹੁ। ਹਮੇਤਕਿਦੁਨਹੋਇਮੇਰੇਸੁਆਮੀਕੁਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨਾਨਾਮਦੇ
 ਹੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਅਗਨਿਕੁਟੇਬਸਾਗਰਸੰਸਾਰ। ਚਰਮੇਮੇਹਅਗਿਆਨਅੰਧਾਰ॥
 ੧॥ ਉਚਨੀਚੋਸੁਖਦੁਖਾ। ਪ੍ਰਾਪਸਿਨਾਹੀਕਿਸਨਾਭੂਖਾ॥ ੨॥ ਮਨਿਬਾਸਨਾਰਚਿਬਿ
 ਬੈਬਿਅਧਿ। ਧੰਦਦੁਤਸੇਗਿਮੰਗਅਸਾਧਾ॥ ੩॥ ਜੀਅਜਗਨੁਪ੍ਰਾਨਪਨੁਤੇਗ

॥ ਨਾਨਕ ਜਾਨ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨੇਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧੬ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਈਨ ਦਰਿ ਨਿਵ
 ਰਿ ਰਾਕਰ ਗੋਬਿੰਦ ਨਕੀ ਆਪਿ ਤਰਣ ਤਾਰਣ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਦੁਖ ਨ ਸੋਭਿ ਆਪਿ ॥ ੧ ॥ ਸਾ
 ਪੁਸੰਗਿ ਕੁਜ ਹੁੰਗ ਪਾਲਾ ॥ ਆਨ ਸੰਜ ਮਕਿ ਛੁਨੇ ਸੁਝੈ ॥ ਇਹ ਜਤਨ ਕਾਟਿ ਕਲਿ ਕਾਲ
 ॥ ੧ ॥ ਰਗਉ ॥ ਆਦਿ ਸ੍ਰੀ ਤਿਦਾਇ ਆਲੁ ਪੁਰਨ ਤਿਸ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰ
 ਦੁਨਿ ਦਾਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸਿਮਰਿ ਸਾਮੀ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਬੇਦ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਕਥੈ ਸਾਸ ਤਰੁਗਤ
 ਕਰਹਿ ਥੀਚਾਰਾ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈਐ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਬਿਨ ਸਿਜਾਇ ਐਧਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਚਰ
 ਨਕ ਮਲ ਅਧਾਰੁ ਜਨ ਕਾਰਾ ਸਿਪੁ ਜੀਏ ਕਾ ॥ ਤਾਨੁ ਮਾਨੁ ਈਬਾਣ ਸਾਚਾ ਨਾਨਕ ਕੀ
 ਪ੍ਰਕਟੇ ਕਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੨੦ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਕੁਏ ਜ
 ਨ ਸਾਧੁ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਸਮਝਾਇ ਆ ॥ ਆਨੁ ਸਗਲ ਬਿਧਿ ਕਾ ਮਿਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ
 ਧਿਆਇ ਆ ॥ ੧ ॥ ਤਾਤੈ ਮੋਹਿ ਪਾਰੀ ਭਿਟ ਗੋ ਪਾਲਾ ॥ ਸਰਣਿ ਪਰਿਭਿ ਪੁਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ
 ਬਿਨ ਸੇ ਸਗਲ ਜੋਜਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਗਉ ॥ ਸੁਰਗ ਮਿਰਤ ਪਇ ਆਲੁ ਭੁਮੰਡਲ ਸਗਲ
 ਬਿਅਧੇ ਮਾਇ ॥ ਜੀ ਅਭਿ ਪਾਰਨ ਸਕੁ ਕੁਲ ਤਾਰਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਧਿਆਇ ॥ ੨ ॥ ਨਾ
 ਨਾ ਮੁਨਿ ਰਿਜਨੁ ਗਾਈਐ ਸਰਬ ਨਿਪਾਨਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਥਾ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਸੁਆਮੀ ਬਿਰ
 ਲੇ ਕਾਹੁ ਜਾਨਾ ॥ ੨੦ ॥ ੩ ॥ ੨੧ ॥
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਗ ॥ ੨ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ੧ ॥ ਭਸਤਿ ਗਰਧੁ ਸਾਇ ॥
 ਦੇਠਿ ਜਾਹਿ ਸੇਕਰਹਿ ਪਗਲਾ ॥ ਕਾਮਨੁ ਆਵਹਿ ਸੇ ਜੋ ਜਾਲਾ ॥ ਸਿਰਿ ਨ ਚਾਲਹਿ ਤਿਨੁ ਸਿ
 ਭੀਤਾ ॥ ਲੋਬੈ ਗਈ ਸਿਈ ਮੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਐਸੇ ਕੁਰਮਿ ਕੁਲੇ ਸਿਸਾਗਾ ॥ ਜਨਮ ਪਦਾਰਥੁ
 ਇਗਾਵਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਗਉ ॥ ਸਾਚੁ ਪਰਮ ਨਹੀ ਭਾਵੈ ਭੀਰਾ ॥ ਭੁਰਧੇਤਿ ਭਿਰਭਿਭਿ ਮੀਰਾ ॥
 ਦਾਤਿ ਪਿਆਰੀ ਦਿਸਰਿ ਆਦਾਤਾਰਾ ॥ ਜਾਣੇ ਨਾਹੀ ਮਰਦੁ ਦਿਚਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਵਸਤੁ ਪਰਾ
 ਈ ਕਉ ਭਿਰਿ ਰੈਵੈ ॥ ਕਰਮ ਪਰਮ ਸੁਗਲਾਈ ਪੈਵੈ ॥ ਹੁਕਮ ਨ ਬੂਝੈ ਆਵਣੁ ਜਾਣੈ ॥ ਪਾਪ
 ਕਰਤਾ ਪੈਦੁ ਤਾਣੈ ॥ ੩ ॥ ਜਿਤੁ ਪੁਰਾਵੈ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਤਿਹੋ ਕੁਨੈ ਨ ਕਰ ਬਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੀ

ਬੰਦਾ ਜਨ ਤੇਗ। ਰਾਖਿਲੇ ਹੁਸਾਹਿ ਬੁਧੁ ਮੇਰਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੨੨॥ ਧਨਾ ਸਰੀ ਮਹਲਾ॥ ੫
 ॥ ਸਿਹਿ ਮਸਕੀ ਪੁਰੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ॥ ਖਾਦੁ ਕਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੋਜ ਗਾਰਾ॥ ਸਿਰੁ ਕਉ ਹਰਿ ਏਕੇ
 ਨਾਮ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਤਕੈ ਆਵੈ ਕਾਮੁ॥ ੧॥ ਨਾਮਿ ਰੋਤੇ ਪੁਰੁ ਰੋਗਿ ਅਧਾਰਾ॥ ਸਾਧ ਗਾਵਹਿ
 ਗੁਣ ਏਕ ਨਿਰੋਕਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧਕੀ ਸੇਭਾ ਅਤਿ ਮਸਕੀ ਨੀ॥ ਸਿਤਵ ਡਾਈ ਹਰਿ ਜ
 ਸੁਰੀ ਨੀ॥ ਅਨੰਦੁ ਸਿਤ ਨੈਕੁ ਗਾਤਿ ਰੋਵੈ ਦਾ॥ ਸੁਖ ਸਿਤ ਨੈਕ ਬਿਨ ਸੀਏ ਦਾ॥ ੨॥ ਜਹ ਸਾ
 ਧ ਸਿਤ ਨਹੈ ਦਹਿ ਇਕੁ ਤਾ॥ ਤਹ ਹਰਿ ਜ ਸੁਗਾਵਹਿ ਨਾਦੁ ਕਵਿਤਾ॥ ਸਾਧ ਸਭਾ ਮਹਿ ਅਨਦ ਬਿ
 ਸੁਆ॥ ਓਨ ਸਿਰੁ ਸੇਧਾਏ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਾਮਾ॥ ੩॥ ਦਇਕ ਰਿਜੇ ਹਿਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ॥ ਚ
 ਰੰ ਪਖਾਰ ਕਹਾਗੁਣ ਤਾਸਾ॥ ਪੁਰੁ ਦਇਅ ਲਕ੍ਸ਼ਿ ਪਾਲਹੁ ਜਗਿ॥ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਸਤਾਧੁ ਰਿ॥ ੪
 ॥ ੨॥ ੩੩॥ ਧਨਾ ਸਰੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਸਿਕਤ ਭਰੈ ਜਿਖ ਸਮੁਸਾਮਾਰੈ॥ ਤੁਰਿ ਤੁਰਿ ਪ
 ਏ ਮਨੁ ਮੁਖੈ ਚਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਰੁ ਉਪਰਿ ਮਾਤੁ ਪਿਤਾ ਗੁਰੋ ਦਾ॥ ਸਭ ਲਖੁ ਮੁਰਤਿ ਜਾਕੀ
 ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ॥ ਏਕ ਨਿਰੋਜਨ ਜਾਕੀ ਗਾਸਿ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸਿਰੁ ਤਿਹੈ ਦੁਤ ਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ ੧॥ ਜੀ
 ਅਨਕਾਰਾ ਤਾ ਪੁਰਨ ਸਭੁ ਗਾਇ॥ ਹਿਟਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟਹਿ ਹਰਿ ਨਾਇ॥ ਜਨ ਮਮਰਨ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ
 ਨਾਸੈ॥ ਗਰਮ ਬਿਜਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਦਾਸੈ॥ ੨॥ ਜਿਸੈ ਨੇ ਅਪਿਲੇ ਏਲ ਡਿਲਾਇ॥ ਚਰਗ ਹਮਿ
 ਲੈ ਤਿਸੈ ਹੀ ਜਾਇ॥ ਸੇਈ ਭੁਗਤ ਜਿਸਨੇ ਭੁਗੇ॥ ਜਮ ਕਾਲ ਤੇ ਭੁਏ ਨਿਕਾਏ॥ ੩॥ ਸਾਧਾ ਸਾ
 ਹਿ ਬੁਧੁ ਸੁਦਰ ਬਾਰਾ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਉ ਨ ਕੋਧੈ ਬੀਚਾਰਾ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਸਗਲ ਅਧਾਰੁ
 ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸਿਤ ਰੋਨਾਰਾ॥ ੪॥ ੩॥ ੩੪॥

ਧਨਾ ਸਰੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥

੧੭ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇਗੁ ਰਵਾਸਾ ਤੂ ਜਨ ਕੈ ਹੈ ਸੇਗਿ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖੁ ਅਪੁਨੇ ਨਾਮ
 ਜਪਉ ਹਰਿ ਰੋਗਿ॥ ੧॥ ਜਨ ਕਉ ਪੁਰੁ ਅਪੁਨੇ ਕਾਤਾਣੁ॥ ਜੇ ਤੁਕਰ ਹਿਕਰਾਵਹਿ ਸੁਆਮੀ
 ਸਾਮ ਸਲਾਮਤਿ ਪਰਵਾਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਤਿ ਪਰੇਸ ਸਰਗਤਿ ਨਾਗਇਦੁ ਪਨੁ ਗੁਪਾਲਗੁ
 ਏਸ ਥੀ॥ ਚਰਨ ਸਰਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੀਤੀ ਇਹ ਬਿਧਿ ਜਾਤੀ॥ ੨॥ ੧॥ ੨੫॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰੁਤਪਾਏਕੰਡਿਲਾਇਗੁਰਿਗਥੇ॥ ਸਿਸਾ
 ਰਸਾਗਰਮਹਿਜਲਨਿਨਦੀਨਕਿਨੈਨਦੁਰਤੁਰੁਭਾਏ॥ ੧॥ ਜਿਨਕੋਮਨਿਸਾਚਾਬਿਸਵਾਸੁ
 ॥ਧੇਖਿਧੇਖਿਸੁਆਮੀਕੀਸੇਭਾਆਨਦੁਸਦਾਓਲਾਸੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਰਨਸਰਨਿਪਰਨ
 ਪਰਮੇਸਰੁਅੰਤਰਿਜਾਮੀਸਾਖਿਓ॥ ਜਾਨਿਬੁਝਿਅਪਨਾਕੀਓਨਾਨਕਰੁਗਤਨਕਾਐਕੁਰ
 ਖਿਓ॥ ੨॥ ੨॥ ੩॥ ੪॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਜਹਧੇਖਿਓਤਹਹਜਰਿਦੁਰਿਕਤਹੁਨ
 ਜਾਈ॥ ਰਵਿਰਹਿਅਸਰਬਤਮੈਮਨਸਦਾਪਿਆਈ॥ ੧॥ ਈਤਉਤਨਹੀਬੀਛੁੜੈਸੇਸੇਰੀ
 ਗਨੀਐ॥ ਬਿਨਸਿਜਾਇਜੇਨਿਮੁਖਮਹਿਸੇਅਲਪਸੁਖਭਨੀਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾ
 ਲੈਆਪਿਅਉਦੇਇਕਛੁਓਨਨਹੋਈ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਲਤਾਮੇਗਪੂਰੁਸੇਈ॥ ੨॥ ਅਛੁ
 ਲਅਛੁਦਅਪਾਰਪੂਰੁਓਚਾਜਾਕਾਰੁਪਾ॥ ਜਪਿਜਪਿਕਰਹਿਅਨਿਦੁਜਨਅਚਰਜਅਨੁਪਾ॥
 ੩॥ ਸਾਮਤਿਦੇਹੁਦਇਆਲਪੂਰੁਜਿਤੁਤੁਮਹਿਅਗਾਧਾ॥ ਨਾਨਕਮੰਗੈਦਾਨੁਪੂਰੁਨੇਰੋਪਗ
 ਸਾਧਾ॥ ੪॥ ੩॥ ੨॥ ੧॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਜਿਨਿਤੁਮੇਭੁਜੇਤਿਨਹਿਬਲਾਏਸੁ
 ਖਸਰਜਿਸੇਤੀਘਰਿਆਉ॥ ਅਨਦਮੇਗਲਗੁਣਗਾਉਸਹਜੈਪੁਨਿਨਿਹਚਲੁਗਜਕਮ
 ਓ॥ ੧॥ ਤੁਮਘਰਿਆਵਹੁਮੇਰੇਮੀਤਾ॥ ਤੁਮਰੋਦੇਖੀਹਰਿਆਧਿਨਿਵਾਰੇਅਪਦਾਭੁਈਬਿਤੀ
 ਤਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਗਦਕੀਨੇਪੂਰੁਕਰੈਨੇਹਾਰੈਨਾਸਨਭਾਜਨਥਾਕੇ॥ ਘਰਿਮੰਗਲਵਲ
 ਹਿਨਿਤਵਾਜੇਅਪਖਸਮਿਨਿਵਾਜੇ॥ ੨॥ ਅਸਬਿਰਹਹੁਡੇਲਹੁਮਤਿਕਬਹੁਗੁਰਕੇਬ
 ਚਨਅਧਾਗਿ॥ ਜੇਜੇਕਾਰਸਗਲਭੂਮੰਡਲਮੁਖਉਦਰਥਾਰਾ॥ ੩॥ ਜਿਨਕੀਜੀਅਤਿਨੇ
 ਹੀਠੇਰੇਆਪੇਭੁਇਆਸਹਾਈ॥ ਅਚਰਜਕੀਆਕਰੈਨੇਹਾਰੈਨਾਨਕਸਚੁਦੁਭਆਈ॥ ੪
 ॥੪॥ ੨੨॥

ਗਗਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਅਭਾ॥ ੬॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਸਨਹੁਸੇਤਪਿਆਰੇਵਿਨਓਹਮਾਰੇਜੀਉ॥ ਹਰਿਬਿਨਮੁਕਤਿਨਕਾਹੁਜੀਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਸਨਨਿਰਮਲਕਰਮਕਰਿ॥ ਤਾਰਨਤਰਨਹਰਿਆਵਹਿਜੇਜਾਲਾ॥ ਤੇਰੇਕਾਹੁਨਕਾਮਜੀ

ਉ। ਜੀਵਨ ਦੇ ਵਾਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸੇਵਾ ਇਹ ਉਪਦੇਸ਼ ਮੇਰੇ ਉਕਰਿ ਦੀ ਨਾਜੀ ਉ॥ ੧॥ ਤਿਸੁ ਸਿ
 ਉਨਲਾਈ ਐ ਗੀਤਾ। ਜਾਂਕੇ ਕਿਹੁ ਨਾਹੀ ਬੀਤਾ। ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਉਹ ਸਿਗਿਨ ਚਾਲੇ। ਮਨਿ ਤ
 ਨਿਤੇ ਅਗਾਧ ਹਿਰਿ ਕਪੀਤ ਮਜਨਾ ਕੈ ਸਿਗਿਤੇ ਰੈ ਬਿਪਨ ਦੁਟੇ॥ ੨॥ ਗੁਪਤਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰਨਿ
 ਹਿਰੈ ਕਮਲ ਚਰਨ ਅਵਰ ਆਸ ਕਹੁ ਪਦਲ ਨ ਕੀਜੈ। ਸੇਈ ਭੁਗਤ ਗਿਆਨੀ ਪਿਆਨੀ
 ਤਪ ਸੇਈ। ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ॥ ੩॥ ੧॥ ੨੬॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥
 ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਭੁਲੇਰੇ ਭੁਲੇਰੇ ਭੁਲੇ ਹਰਿ ਸੰਗ ਨਾ। ਦੇਖਹੁ ਪਸਾਰਿ ਨੈਨ ਸਨਹੁ ਸਾਧੁ ਕੈ ਬੇਨ ਪ੍ਰਾਨ
 ਪਤਿ ਚਿਤਿ ਗਖ ਸਗਲ ਹੋ ਮਰਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਚੰਦਨ ਦੇ ਆਰ ਸੰਭੁਗ ਕਰਤ ਅਨੇ ਕੇ
 ਬਿਖਿ ਆਬਿ ਕਾਰੁ ਦੇਖ ਸਗਲ ਹੋ ਭੀ ਕੇ ਦੇ ਕੈ ਗੋ ਬਿਦ ਕੇ ਨਾਮੁ ਨੀ ਕਿਹੁ ਤਹੋ ਸਾ ਬਜਨਾ॥
 ਤਨੁ ਪਨੁ ਅਪਨਾ ਬਾਪਿ ਉਹ ਰਿਜ ਪੁਨ ਨਿਮਖ ਜਪਿ ਭਿਅਰ ਬੁਝੈ ਬੇਦੁਖ ਕਹੁ ਸਿਗਿਨਾਹੀ
 ਚਲਨਾ॥ ੧॥ ਜਾਂਕੇ ਰੇ ਕਰਮ ਭੁਲਾਤਿ ਨ ਭਿਦ ਗਹੀ ਸੰਤ ਪਲਾਤਿ ਨ ਨਾਹੀ ਹੋ ਜਮ ਸਿਤਾਵੈ
 ਸਾਧੁ ਕੈ ਸਿਗਿਨਾ। ਪਾਇ ਉਰੇ ਪਰਮ ਨਿਪਾਨੁ ਮਿਦਿ ਭੋਹ ਅਭਿਮਾਨੁ ਦੇ ਕੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਾਨਕ
 ਮਨ ਲਗਨਾ॥ ੨॥ ੨॥ ੩੦॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਘਰਸਤਿ॥ ੭॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿ ਦੇ ਕੁਸਿ ਮਰਿ ਦੇ ਕੁਸਿ ਮਰਿ ਪਿਆਰੇ। ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਲੇਭੁ ਮੇਹ ਮਗਭੁ ਤਿਜਲ ਤਾਰੇ॥
 ੧॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਦਿਸੁ ਰੈ ਨਿਚਿਤਾਰੇ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਪਿ ਨਿਸੰਗ ਮਨਿ ਪਾ
 ਨ ਪਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਮਸਕਾਰ ਗੁਨ ਗੋਵਿੰਦ ਬੀਚਾਰੇ। ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀਰੇ
 ਨ ਨਾਨਕ ਮੇਗਲ ਸੁਖ ਸਧਾਰੇ॥ ੨॥ ੧॥ ੩੧॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਘਰਾ॥ ੨॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਉਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਲੇ। ਇਹੁ ਲੇਖਿ ਪਰਲੇ ਕਿਸੇ
 ਗਿਸਗਈ ਜਿਤ ਕਤ ਮੇਹ ਰਖਵਾਲੇ॥ ੧॥ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨੁ ਬਸੈ ਜੀਅ ਨਾਲੇ। ਜਲਿ ਨਹੀ ਤੂ
 ਬੇਤ ਸਕਰੁ ਨਹੀ ਲੈਵੈ ਭੁਹਿ ਨ ਸਾਕੇ ਜਾਲੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਨਿਰਪਨ ਕਉ ਪੰਨ ਅੰਧ ਲੇਖਿ

ਟਿਕਮਾਤਦੁਪਜੈਸੇਬਾਲੇ॥ਸਾਗਰਮਹਿਬੈਹਥਪਾਇਉਹਰਿਨਾਨਕਕਰੀਕ੍ਰਿਪਾਕਿਰ
 ਪਾਲੇ॥੨॥੧॥ ੩੨॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ਭੁਏਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਗੋਵਿੰਦਾ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਿਦੈਸਿਦਾਈ॥ਨਵਨਿਧਿਠਿਧਿਸਿਧਿਹਰਿਲਾਗਿਰਹੀਜਨਪਾਈ॥੧॥ਸਿਤਨ
 ਕਉਆਨਦੁਸਗਲਹੀਜਾਈ॥ਗ੍ਰਿਹਿਬਾਹਰਿਚਾਕੁਰਭੁਗਤਨਕਾਰਵਿਰਹਿਆਸੁਬਰਾ
 ਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਾਕੋਕੋਇਨਪਹੁਤੁਨਗਰਾਜਾਕੋਸੇਗਿਗੁਸਾਈ॥ਜਮਕੀਤਾਸਮਿਦੈ
 ਜਿਸੁਸਿਮਰਤੁਨਾਨਕਾਨਾਮੁਪਿਆਈ॥੨॥੨॥੩੩॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥
 ਦਰਬਵੇਤੁਦਰਬੁਦੇਖਿਗਰਬੈਭੁਮਵੇਤੁਅਭਿਮਾਨੀ॥ਰਾਜਾਜਾਨੈਸਗਲਗਾਜੁਹਮਾ
 ਗਤਿਉਹਰਿਜਨਦੇਕਸੁਆਮੀ॥੧॥ਜਿਕੋਅਪਨੀਉਦਸਮਾਰੇ॥ਜੇਸਾਬਿਤੁਤੈਹਸਾਹੇ
 ਇਦਰੈਤਅਪਨਾਬਲਨਹੀਗਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਨਤਿਆਗਿਭੁਏਇਕਆਸਰਸ
 ਰਨਿਸਰਦਿਕਰਿਆਏ॥ਸਿਤਅਨੁਗ੍ਰਹਭੁਏਮਨਨਿਰਮਲੁਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਏ॥੩
 ॥੩॥੩੪॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ਜਾਕਉਹਰਿਰੇਗੁਲਾਗਤਿਇਸੁਜੁਗਮਹਿ
 ਸੇਕਹੀਅਤਹੈਸੁਗਾ॥ਆਤਮਜਦੈਸਗਲਦੁਸਿਤਾਕੋਜਾਕਾਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾ॥੧॥
 ਚਾਕੁਰਗਾਈਐਅਤਮਰੇਗਿ॥ਸਰਨੀਪਾਵਨਨਾਮੁਪਿਆਵਨਸਹਜਸਮਾਵਨਸੇਗਿ
 ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਕਚਰਨਵਸੇਸੇਰਹੀਅਰੇਸੇਗਿਪੁਨੀਤਾਏਹੀ॥ਜਨਕੀਧੁਰਿਦੇਹੁਕਿ
 ਰਪਾਨਿਧਿਨਾਨਕਕੋਸੁਖਏਹੀ॥੨॥੪॥੩੫॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ਜਤਨ
 ਕਰੇਮਾਨੁਖਡਹਕਾਵੇਉਹੁਅਤਰਜੀਜਾਨੇ॥ਪਾਪਕਰੈਕਰਿਮੁਕਾਰਿਪਾਵੇਭੁਖਕਰੈਨਿਰ
 ਥਾਨੇ॥੧॥ਜਾਨਤਦੁਰਿਤੁਮਹਿਪ੍ਰਭੁਨੇਗਿ॥ਉਤਤਾਕੋਉਤਤਉਤਪੈਖੈਐਵੇਲੇਭੀਠੇਰਿ
 ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਲਗੁਤੁਦੈਨਾਹੀਮਨਕੁਰਮਾਤਬਲਗੁਮੁਕਤਨਕੇਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕ
 ਦਇਆਲੁਸੁਆਮੀਸਿਤਭੁਗਤੁਜਨੁਸੇਈ॥੨॥੫॥੩੬॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥
 ਨਾਮੁਗੁਰਿਦੀਉਹੈਅਪੁਨੈਜਾਕੋਮਸਤਕਕਰਮਾ॥ਨਾਮੁਦਿਜਾਵੈਨਾਮੁਜਪਾਵੈ॥ਤਾਕਾਜੁਗਮ
 ਹਿਧਰਮਾ॥੧॥ਮਨਕਉਨਾਮੁਦਰਾਈਸੇਭਾ॥ਨਾਮੇਗਤਿਨਾਮੇਪਤਿਜਨਕੀਮਾਨੈਜੈਜੈਹੋਗਾ॥

ਨਾਮੁ ਪੁਨ੍ਹਿ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਪਾਲੈ ਸੇਈ ਪੁਰਾਸਾਗਾ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਉਗਰਾਨਾ ਨਕੁ ਆਗਾਨਾ ਮਪਰਾ
 ਪਤਿਲਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੨੦ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ਕੁੰਦੁ ਦਰਸਾਏ
 ਮਾਏ ਪਰੇ ਰਵਾਲਾ ॥ ਰਸਿ ਰਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵੁ ਉਰਾਰੁ ਕੇ ਮੇਰੇ ਹਿਰਦੈ ਬਸਹੁੰਗੇ ਪਾਲਾ ॥ ੧ ॥
 ਤਮ ਤਉ ਰਾਖਨ ਗਾਰੁ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸਿੰਦਰ ਸੁਘਰੇ ਬੇਅੰਤ ਪਿਤਾ ਪੁਰੁ ਹੋਹੁ ਪੁਰੁ ਕਿਰਪਾਲ
 ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਅੰਨ ਦਮੰਗ ਲਰੁ ਪਤੁ ਮੇਰੇ ਬਚਨ ਅਨੁਪਰ ਸਾਲਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਚਰਨ ਸ
 ਬਦੁ ਸਤ ਗੁਰ ਕੇ ਨਾਨਕ ਬੀਧਿ ਭਿਖਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ੩੦ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਅਪਨੀ
 ਉਕਤਿ ਖਲਾਵੈ ਭੁਜਨ ਅਪਨੀ ਉਕਤਿ ਖਲਾਵੈ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਭੋਗ ਰਸ ਦੇਵੈ ਮਨ ਹੀ ਨਾਲਿ
 ਸਮਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਹਮੇਰੇ ਪਿਤਾਗੇ ਪਾਲਦੁ ਦਇਆਲਾ ॥ ਜਿਉ ਰਾਖੈ ਮਹਤਾਗੀ ਬਾਰਿਕ ਕਉ ਤੈ ਸੇਹੀ
 ਪੁਰੁ ਪਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਸਰਬ ਗੁਨ ਨਾਇਕੁ ਸਦਾ ਮਤਿ ਦੇਵਾ ॥ ਈਤ ਉਤਜਤ
 ਕਤ ਤੁਮਹੀ ਮਿਲੈ ਨਾਨਕ ਸੇਤੁ ਸੇਵਾ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ੩੬ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਸਿਤਕਿ
 ਪਾਲਦੁ ਦਇਆਲੁ ਦਇਆਲੁ ਦਮੇਦਰ ਕਾ ਮਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ ਜਾਗੇ ॥ ਰਾਜ ਮਾਲ ਜੋ ਬਨੁ ਤਨੁ ਜੀ
 ਅਰਾਇ ਨਉ ਪਰਿਲੈ ਬਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਿਤ ਕਾਗੇ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਮੰਗ
 ਲ ਹਿਤ ਕੁੰਦੁ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿਉ ਭਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਨੀ ਸਥਾਨੁ ਪੈਨੁ ਉਇਕੁ ਵਨਾਜਾ ਮਹਿ ਸੇਤ
 ਬਸਾਗੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਸਰਧਾ ਪੁਰਹਰਾ ਕੁਰਕੁ ਗਤੇ ਤੇਰੇ ਨਮ ਸਕਾਗੇ ॥ ੨ ॥ ੯ ॥ ੪੦ ॥
 ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਛੁਡਿ ਇਲੀਓ ਮਹਾ ਬਲੀ ਤੇ ਅਪੁਨੇ ਚਰਨ ਪਰਾਤਿ ॥ ਏਕੁ
 ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਮਨ ਮੰਤਾ ਬਿਨ ਸਿਨ ਕਤ ਹੁਜਾਤਿ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਨੀਦਾਤਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਕੀਰਤਨੁ ਕਉ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ਗਾਤਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਉ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁ
 ਨੇ ਕੁਗਤ ਨ ਕੀਰਾਖੀ ਪਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਗੋਹੁ ਪੁਰੁ ਅਪਨੇ ਸੁਖ ਪਾਇਉ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ੨
 ॥ ੧੦ ॥ ੪੧ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਪਰਹਰ ਨਾਲੇ ਭੁਝੁ ਨਿੰਦਾ ਦਿਵਹੀ ਕਰਤੁ ਗਾਵ
 ਟਾਰੀ ॥ ਮਿਗਤਿ ਸਨਾ ਆਸੁ ਮਿਥਿ ਆਮੀਰੀ ਇਹ ਦੇਕੁ ਮਨੋਹਿ ਸਾਧਾਰੀ ॥ ਸਾਕਤ ਕੀ ਅ
 ਵਝ ਦਾਜਾਇ ਬਿਥਾਰੀ ॥ ਜੋ ਸੇਕਾਗ ਦੇਕੁ ਰਾਮੁ ਸਾਦੁ ਕਿਰਾਵਾ ਵਤ ਕਾ ਮਿਨ ਹੀ ਗਾਵਾਰੀ

॥१॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਇਹ ਬਿਧ ਨ ਛੁਟ ਕਾਰੀ॥ ਬੁਝਤ ਅੰਧ
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਤਸਾਧ ਜਨਾ ਸੰਗਾਰੀ॥ ੨॥ ੧੧॥ ੪੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਪਾਸੀ ਤਲ ਤਨੁ ਮਨੁ ਛਾਤੀ॥ ਰੁਪ ਰੰਗ ਸੁਖ ਧਨ ਜੀਅ ਕਾ
 ਪਾਠ ਬ੍ਰਹਮ ਮੈ ਰੋਜਾਤੀ॥ ੧॥ ਰਸ ਨਾਗ ਮਰਸਾਇ ਨਿਮਾਤੀ ਰੰਗ ਰੰਗੀ ਗਾਮ ਅਪਨੈ ਕੈ ਚਰਨ
 ਕਮਲ ਨਿਧਿ ਬਾਤੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ੧॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾਥਿ ਨ ਹੀਰ ਬਿਲੀ ਆਪੁ ਰਨ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ
 ॥ ਮੇਲਿ ਲੀਉ ਆਪੇ ਸੁਖ ਦਾ ਤੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਾਖੀ ਪਾਤੀ॥ ੨॥ ੧੨॥ ੪੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹ
 ਲਾ॥ ੫॥ ਦੁਤ ਦੁਸਮ ਨਿਸਭਿਤੁ ਤੁਹੀ ਤੇ ਨਿਵਾਰਹ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਤਮਾਰਾ॥ ਜੋ ਜੋ ਤੇ
 ਭਗਤ ਦੁਖਾਏ ਭਿਹੁਤ ਤਕਾਲ ਤਮਾਰਾ॥ ੧॥ ਨਿਰਖਉ ਤੁਮਰੀ ਓਰਿ ਹਰਿ ਨੀਤਾ॥ ਮਗਰਿ ਸ
 ਹਾਇ ਹੋਹੁ ਦਾਸ ਕਉ ਕਰੁ ਗਹਿਉ ਪਰਹਮੀਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਣੀ ਬੋਨੇ ਤੀਰਾ ਕੁਰਿ ਮੈ ਰੋਖ
 ਸਮਾਨਾ ਕਰਿ ਆਪਿ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਦੁਏ ਦੁਖ ਭਰੋ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ॥ ੨॥ ੧੩॥
 ੪੪॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਦੁਤਰ ਦਿਸਾਰੀ ਨਿਬਲ ਅਪਨਾ ਸਿਰਿਉ ਪਰਿਕਰ ਪਾਰਿ
 ਉ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਦਾਖ ਅਵਲੋਕਨ ਕੀਨੇ ਦਾਸ ਕਾ ਦੁਖ ਬਿਦਾਰਿਉ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਜਨ ਗਏ ਗੁਰਗੋਵਿ
 ਦਾ॥ ਕਿਰਿ ਲਾਇ ਅਵਗੁਣ ਸਭਿ ਮੇਦੇ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਬਖਸੀਦਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋ ਮਾਠਿ
 ਹਿਰਾਕੁਰ ਅਪੁਨੇ ਤੇ ਸੋਈ ਸੋਈ ਦੇਵੈ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਮੁਖ ਤੇ ਜੋ ਬੋਲੈ ਈਹਾਉ ਹਾਸੁ ਚੁਧੈ॥ ੨॥ ੧੪॥
 ॥੪੫॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਅਉਖੀ ਘੋੜੇ ਨਦੇਖਦੇ ਈਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸੁਮਾ
 ਲਾ॥ ਗਥ ਦੇਗਾਇਖੈ ਅਪਨੈ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਲਾਗਿ ਰਹਿਉ ਸੋ
 ਗਾਤੀਤਾ॥ ਆਇ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਦਾਸ ਗਈ ਪੈਨ ਹਮਾਰਾ ਮੀਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨਿ ਬਿਲਾਸ
 ਭੁਏ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਅਚਰ ਜੋ ਦੇਖਿ ਬੁਝਾਈ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਆਨਦ ਕਰਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਪੁਰ
 ਨਾਪ ਜਰਖਾਈ॥ ੨॥ ੧੫॥ ੫੬॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਜਿਸ ਕਉ ਬਿਸਰੈ ਪ੍ਰਾ
 ਨ ਪਤਿ ਦਾਤਾ ਸੋਈ ਗਨਹ ਅਭਾਗਾ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾਕਾ ਮਨੁ ਰੇਗਿ ਓਆਪਿ ਅਸਰੇ ਵਰ ਪਾ
 ਗਾ॥ ੧॥ ਤੇਗ ਜਨੁ ਗਮਨਾ ਮਰੇਗਿ ਜਾਗਾ॥ ਆਲਸ ਚੁਠੀ ਜਿਗਾਇਆ ਸਭੁ ਤਨੇ ਤਪੀ ਤਮ ਸਿਉ

ਮਨੁਲਾਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਹਜਹਏਖਉਤਹਨਾਰਾਇਣਸਗਲਘਟਾਮਹਿਤਾਗਾ॥
 ਨਾਮਉਚਕਪੀਵਤਜਨਨਾਨਕਤਿਆਗੇਸਭਿਅਨੁਗਾਗਾ॥ ੨॥ ੧੬॥ ੪੭॥ ਘਨਾਸਰੀ
 ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਜਨੇਕਪੂਰਨਹੋਏਕਾਮਾ॥ ਕਲੀਕਾਲਮਹਾਬਿਖਿਆਮਹਿਲਜ਼ਾਰਾਖੀਰਾਮ
 ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਪੂਰੁਅਪਨਾਨਿਕਦਿਨਆਵੇਜਾਮਾ॥ ਮਕਤਿਬੈਕੁ
 ਰਸਾਧਕੀਸੰਗਤਿਜਨਪਾਇਉਹਰਿਕਾਧਾਮਾ॥ ੧॥ ਚਰਨਕਮਲਹਰਿਜਨੈਕਥਾਤੀਕੇਦਿਸੁ
 ਖਥਿਸੁਆਮੀ॥ ਗੋਵਿੰਦਦਮੋਦਰੁਸਿਮਰਿਓਦਿਨੈਰੋਨਿਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਣਾ॥ ੨॥ ੧੭॥
 ੪੮॥ ਘਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਆਗਉਗਮਤੇਇਕੁਦਾਨਾ॥ ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰਨ
 ਹੋਵਹਿਸਿਮਰਉਤਮਰਾਨਾਮਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਰਨਤੁਮਾਰੋਹਿਰੈਦੇਵਾਸਹਿਸਿਤਨਕਾਸੰਗੁ
 ਪਾਵਉ॥ ਸੰਗਅੰਗਨਿਮਠਿਮਨੁਨਵਿਆਪੈਆਰਪਹਰਗੁਣਗਾਵਉ॥ ੧॥ ਸ੍ਵਾਸਤਿਬਿੰਦੁ
 ਸਥਾਹਰਿਕੀਸਿਵਾਮਧੰਤਮੇਪੂਰੁਜਾਖਨਾ॥ ਨਾਨਕਰੰਗੁਲਗਾਪਰਮੇਸਰਬਾਹੁਜਨ
 ਮਨਦੁਪਾਣਾ॥ ੨॥ ੧੮॥ ੪੯॥ ਘਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਆਗਉਗਮਤੇਸਭਿਥੇ
 ਕਾ॥ ਮਾਨਖਕਉਜਾਚਤਸੁਮਪਾਈਐਪੂਰੁਕੈਸਿਮਰਨਿਮੇਖਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਘੋਖੇਮਨਿ
 ਜਨਿਸਿਮ੍ਰਤਿਪਗਨਾਥੇਦਪੁਕਾਰਹਿਘੋਖਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧੁਸੇਵੁਸਦੁਪਾਈਐਦੈਵਸੁਹੇਲੇਲੇ
 ਕਾ॥ ੧॥ ਆਨਅਚਾਰਬਿਉਗਾਰਹੋਜੇਤਬਿਨੁਹਰਿਸਿਮਰਨਿਛੋਕਾ॥ ਨਾਨਕਜਨਮਮਰਨ
 ਭੋਕਾਦੈਮਿਲਿਸਾਧੁਬਿਨੈਸੈਸੇਕਾ॥ ੨॥ ੧੯॥ ੫੦॥ ਘਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਤਿਸਨਾ
 ਬੁਝੈਹਰਿਕੈਨਾਮਾ॥ ਮਹਾਸੰਤੋਖਹੋਵੈਗੁਰਬਚਨੀਪੂਰਿਸਿਉਲਾਗੈਪੂਰਨਪਿਆਨਾ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਮਹਾਂਕਲੇਕਬੁਝਹਿਮਾਇਐਕੋਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਰੇਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ ਅਪਨਾ
 ਨਾਮਦੇਹਿਜਪਿਜੀਵਾਪੂਰਨਹੋਇਦਾਸਕੀਘਾਲਾ॥ ੧॥ ਸਰਬਮਨੋਰਥਗਜਸੁਖਰਸਸਦ
 ਖੁਸੀਆਕੀਰਤਨਜਪਿਨਾਮਮਜਿਸੈਕੋਰਜਲਿਖਿਆਪੁਰਿਕਰੇਤਨਾਨਕਜਨੇਕਪੂਰਨ
 ਕਾਮਾ॥ ੨॥ ੨੦॥ ੫੧॥ ਘਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਜਨਕੀਕੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰਨਿਦ
 ਕਟਿਕਨੁਨਪਾਵਹਿਮੂਲਉਡਿਗੋਏਬੇਕਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਹਜਹਏਖਉਤਹਤਹਸੁਆ

ਮੀਕੋਇਨਪਹਚਨਹਾਰਾ। ਜਿਐਕੈਰਮਦੁਗਿਅਜਨਾਕੀਹੋਇਗਇਅਤਤਦੁਰਾ॥ ੧॥
ਰਨਹਾਰੁਰਰਖਦਾਲਹੋਅਜਾਕਾਮੀਤਨਪਾਰਾਦੁਰਾ॥ ਨਾਨਕਰਖੇਪ੍ਰਭਿਅਪਨੇਨਿਦਕਥਾ
ਦੁਮਾਰਿ॥ ੨॥ ੨੧॥ ੨੨॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ ਅਰੁ॥ ੬ ॥ ਪੜਤਾਲ॥ ੧॥ ਤਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਹਰਿਚਰਨਸਰਨਗੋਵਿੰਦਦੁਖਭੈਜਨਾਦਾਸਅਪਨੇਕਉਨਾਮੁਦੇਵਹ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਪੂਰੁਧਾ
ਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਤਾਰਹੁਭੁਜਾਗਹਿਕੂਪਤੇਕਾਦਿਲੇਵਹ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧਕਰਿਅੰ
ਧਮਾਇਅਕੋਥੈਧਅਨਿਕਦੇਖਾਤਨਲੁਭਿਪੁਰੈ॥ ਪ੍ਰਭਿਬਿਨਾਆਨਨਗਾਖਨਗਾਰਾਨ
ਮੁਸਿਮਰਾਵਹੁਸਰਨਿਸੁਰੈ॥ ੧॥ ਪਤਿਤਉਧਾਰਣਾਜੀਅਜੇਤਤਾਰਨਾਬੇਦਉਚਾਰਨਹੀ
ਐਤੁਪਾਇਓ॥ ਗੁਣਹਸੁਖਸਾਗਰਾਬੂਹਮਰਤਨਾਗਰਾਭੁਗਤਿਵਛਲੁਨਾਨਕਗਾਇ
ਓ॥ ੨॥ ੧॥ ੫੩॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ ਹਲਤਿਸੁਖਪਲਤਿਸੁਖਨਿਤਸੁਖ
ਨਿਤਸੁਖਸਿਮਰਨੇਨਾਮੁਗੋਵਿੰਦਕਾਸਦਾਲੀਜੈ॥ ਮਿਦਹਿਕਮਾਨੈਪਾਪਚਿਤਾਰਣੇਸਾਧ
ਸੰਗਤਿਮਿਲਿਮੁਆਜੀਜੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਾਜਜੇਬਨਬਿਸਰੈਤਹਰਿਮਾਇਆਮਹਾ
ਦੁਖਏਹੁਮਹੀਕਹੈ॥ ਆਸਧਿਆਸਰੀਮਨਹਰਿਕੀਰਤਨਏਹੁਪਦਾਰਥੁਭਾਗਵੇਤੁਲਹੈ
॥੧॥ ਸਰਨਿਸਮਰਥਅਕਥਅਗੋਚਰਾਪਤਤਿਉਧਾਰਣਨਾਮੁਤੇਰਾ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀਨਾ
ਨਕਕੇਸੁਆਮੀਸਰਬਤਪੂਰਨਚਾਕੁਰਮੇਗਾ॥ ੨॥ ੨॥ ੪੫॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ ਅੰਗ ॥ ੧੨ ॥ ੧
 ਬੰਦਨਾਹਰਿਬੰਦਨਾਗੁਣਗਾਵਹੁੰਗਪਾਲਗਾਇ॥ ੧ ॥ ਰਗਉ॥ ਵੈਰਾਗਾਉਦੇਗ
 ਰਦੇਵਾ॥ ਕਿਟਿਪਰਾਧਮਿਟੇਹਰਿਸੇਵਾ॥ ਚਰਨਕਮਲਜਾਕਾਮਨੁਰਾਖੈ॥ ਸਿਗਅਗਨਿ
 ਤਿਸੁਜਨਨਬਿਅਪੈ॥ ੨ ॥ ਸਾਗਰਤਰਿਆਸਾਧੂਸਿਗੋਪਨਿਰਬੁਝਿਨਾਮੁਜਪਹੁਹਰਿ
 ਰੰਗੋ॥ ੩ ॥ ਪਰਧਨਦੇਖਕਿਛੁਪਾਪਨਛੈ॥ ਜਮਜੈਦਾਰੁਨਆਵੈਦੈ॥ ੪ ॥ ਤਿਸਨਾ
 ਅਗਨਿਪ੍ਰਤਿਆਪਿਬੁਝਾਈ॥ ਨਾਨਕਉਧਰੇਪ੍ਰਭਸਰਨਾਈ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੫੫ ॥ ਧਨ

ਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਤਿਸਨਾਅਗਨਿਪ੍ਰਭਿਅਪਿਬੁਝਾਈ॥ ਨਾਨਕਉਧੇਰਪ੍ਰਭੁਸਰਨਾਈ
 ਤ੍ਰਿਪਤਿਭੁਈਸਚੁਭੋਜਨੁਖਾਇਆ॥ ਮਨਿਤਨਿਰਸਨਾਨਾਮੁਪਿਆਇਆ॥ ੧॥ ਜੀਵਨਾਹਰਿ
 ਜੀਵਨਾਜੀਵਨਹਰਿਜਪਸਾਪਿਸੇਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰੀਬਸਤ੍ਰਉਚੁਏ॥ ਅਨ
 ਦਿਨਕੀਰਤਨੁਹਰਿਗਨਗਾਏ॥ ੨॥ ਹਸਤੀਰਬਅਸੁਅਸਵਾਰੀ॥ ਹਰਿਕਾਮਾਰਗਰਿਦੈਨਿ
 ਗਾਰੀ॥ ਮਨੁਤਨੁਅੰਤਰਿਚਰਨਪਿਆਇਆ॥ ਹਰਿਸੁਖਨਿਧਾਨਨਾਨਕਦਾਸਪਾਇਆ॥
 ॥੪॥ ੨॥ ੫॥ ੫॥ ਪਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਗੁਰਕੀਚਰਨਜੀਅਕਾਨਿਸਤਾਰਾ॥
 ਸਮੇਦਸਾਗਰੁਜਿਨਿਖਿਨਮਹਿਤਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੇਈਹੋਆਕ੍ਰਮਰਤੁਕੇਈਤੀਰਥਨ
 ਦਿਆ॥ ਦਾਸੀਹਰਿਕਾਨਾਮੁਪਿਆਇ॥ ੧॥ ਬਿਧਨਕਾਦਹਾਰੁਸੁਆਮੀ॥ ਜਨਨਾਨਕੁਸਿ
 ਮੈਰਾਅੰਤਰਿਜਾਮੀ॥ ੨॥ ੩॥ ੫॥ ੫॥ ਪਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਕਿਤੈਪ੍ਰਕਾਰਨਤੁਦ
 ਉਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਦਾਸੇਤੋਰਕੀਨਿਰਮਲਹੀਤਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮਨਪਨੇਤੋਪਿਆ
 ਗਾ॥ ਹਉਮੈਬਿਧੁਹਰਿਦੇਵਣਗਾ॥ ੧॥ ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗਉਨੇਹਾ॥ ਨਾਨਕਕੀ
 ਬਨਤੀਏਹਾ॥ ੪॥ ੪॥ ੫॥ ੫॥
 ਗੁਗਪਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੬॥ ਦੁਖਦੇ॥ ੧॥ ਚਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਕਾਹੇਰਬਨਖੇਜਨਜਾਈ॥ ਸਰਬਨਿਵਾਸੀਸਦਾਅਲੇਖਾਤੇਹੀਸੰਗਿਸਮਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾ
 ਉ॥ ਪਹੁਪਮਪਿਜਿਉਬਾਸੁਬਸਤ੍ਰਹੇਮੁਕਰਮਾਹਿਜੈਸੇਦੁਈ॥ ਤੈਸੇਹੀਹਰਿਬਸੇਨਿ
 ਰੇਤਰਿਘਟਿਹੀਭਾਈ॥ ੧॥ ਭਾਹਰਿਭੀਤਰਿਏਕੇਜਾਨਹੁਇਹੁਗੁਰਗਿਆਨਬਤਾਈ
 ॥ ਜਨਨਾਨਕਬਿਨੁਆਪਾਨੀਨੈਮਿਠੈਨਕੁਮਕੀਕਾਈ॥ ੨॥ ੧॥ ਪਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥
 ੬॥ ਸਾਧੇਇਹਜਗੁਰਮਿਭੁਲਾਨਾ॥ ਗਮਨਾਮਕਾਸਿਮਰਨੁਛੁਡਿਅਮਾਇਆਗ
 ਬਿਬਿਗਾਨਾ॥ ੧॥ ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸਤਬਨਿਤਾਤੀਕਰਸਿਲਪਦਾਨਾ॥ ਜਿਬਨੁਪ
 ਨਪ੍ਰਭੁਤਾਕੇਮਦਮੈਮਹਿਅੰਸਿ ਅਹਿਨਿਸਿਰਹੈਦਿਵਾਨਾ॥ ਈਨਦਇਆਲਸਦਾਦੁਖ
 ਭੁੰਜਨਤਾਸਿਉਮਨੁਨਲਗਾਨਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਕੇਦਨਮੈਕਿਨਹੁਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਪਛ

ਨਾ॥ ੨॥ ੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ॥ ੨॥ ਤਿਹੋ ਜੇਗੀ ਕਉ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਨਉ॥ ਲਿਖੁ
 ਮੇਹ ਮਾਇਆ ਛੁਨਿ ਜਿਹ ਘਟਿ ਮਾਹਿ ਪਛੁਨਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਰ ਨਿਦਾਉ ਸਤਿਤ
 ਨਹਿ ਜਾਕੇ ਕੇਚ ਨ ਲੇਹ ਸਮਾਨੇ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹੈ ਮੁਤੀ ਤਾਂ ਜੇਗੀ ਤਾਹਿ ਬਾਨੇ॥ ੧॥
 ਝੰਡ ਲਮਨੁ ਦਹਦਿ ਸੇਕਉ ਪਾਵਤ ਅਚਲ ਜਾਹਿ ਤਹ ਗਨੇ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ
 ਕੋ ਜੇ ਨਰੁ ਮੁਕਤਿ ਤਹਿ ਤਮਨੇ॥ ੨॥ ੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ॥ ੬॥ ਅਬ ਮੈ ਕਉਨੁ
 ਉਪਾਇ ਕਰਉ॥ ਜਿਹੋ ਬਿਧਿ ਮਨਿ ਕੇ ਸੰਸਾਰੁ ਕੈ ਕਉਨਿ ਧਿਧਾਰਿ ਪਰਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਜਨਮ ਪਾਇ ਕਉਨੁ ਉਪਾਇ ਉਕਰਉ॥ ਕਲੁ ਕਲੇ ਨ ਕੀਨੇ ਤਾਤੇ ਅਪਕਰਉ॥ ਮਨ
 ਬਚ ਕਰਮ ਹਰਿਗਨ ਨਹੀ ਗਏ ਯਰ ਜੀਅ ਸੋਚ ਪਰਉ॥ ੧॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਨਿ ਕਲੁਗਿ
 ਆਨੁ ਨ ਉਪਜਿਉ ਪਸੁ ਜਿਉ ਉਦਰ ਭਰਉ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਰਦੁ ਪਛੁਨਉ ਤਬਹ
 ਉਪਤਿ ਤਰਉ॥ ੨॥ ੪॥ ਮ ੨ ॥ ੧॥ ੬॥ ਮ ੨ ॥ ੩॥ ੬॥ ਮ ੨ ॥ ੪॥
 ੧੩॥ ਮ ੨ ॥ ੫॥ ੫੨॥ ਮ ੨ ॥ ੬॥ ੪॥ ਚਉਪਦਾ॥ ਜੁਮਲਾ॥ ੬੩
 ਜੇਹੁ॥ ॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਗ॥ ੨॥ ਅਸਟ ਪਦੀ॥ ੧॥ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਗੁਰ ਸਾਗਰੁ ਰਤ ਨੀ ਭਰ ਪੂਰੇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੇਤੁ ਚੁਗਹਿ ਨਹੀ ਦੁਰੇ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚੇਗ ਚੁਗਹਿ
 ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੇ॥ ਸਰਵ ਰਮਹਿ ਹੇ ਸੁ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤਿ ਪਾਵੇ॥ ੧॥ ਕਿਆ ਬਗੁ ਬਪੁ ਨਾ ਛੁਪੈ ਨੀ
 ਨਾਇ॥ ਕੀਚ ਛਿਨੁ ਬੈਸੇ ਲੁਨ ਜਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਖਿ ਰਖਿ ਚਰਨ ਪੈਰ ਵੀਚਾਰੀ
 ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਦੁਭਿਧੁ ਏ ਨਿਰਕਾਰੀ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਦਾਖੇ॥ ਆਵਨੁ ਜਾਨ
 ਰਹੈ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ॥ ੨॥ ਸਰਵ ਰਹੈ ਸਾਢੁ ਡਿਨ ਜਾਇ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭੁਗਤਿ ਕਰਿ ਸਹਜ ਸਮਾਇ
 ਸਰਵ ਰਮਹਿ ਹੇ ਸਹੈ ਸਮਹਿ ਸਾਗਰੁ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਗਾਰਬੁ ਨੀ ਅਪਰਾ॥ ੩॥ ਸੰਨ
 ਮੰਡਲ ਇਕ ਜੇਗੀ ਬੈਸੇ॥ ਨਾਰਿਨ ਪੁਰਖ ਕਹਹੁ ਕਉ ਕੈਸੇ॥ ਤਿਹੁ ਵੁਟੈ ਜੇਤਿ ਰਹੈ ਲਿ
 ਵਲਾਈ॥ ਸੁਰਿ ਰਨ ਨਾਥ ਸਚੇ ਸਚੇ ਸਰਨਾਈ॥ ੪॥ ਅਨੰਦ ਮੁਲੁ ਅਨਾਥ ਅਧਾਰੀ

ਪਗਰਮਖਿਰੁਗਤਿਸਹਜਬੀਚਾਰੀ। ਭੁਗਤਿਵਦੁਲਭੈਕਾਦਣਹਾਰੀ। ਹਉਮੈਮਾਰਿ
 ਮਿਲੇਪਗਧਾਰੀ॥ ੫॥ ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਕਾਲੁਸਿਤਾਏ॥ ਮਰਣੁਲਿਖੀਏਮੰਡਲ
 ਮਹਿਆਏ॥ ਜਨਮਪਦਾਰਥਦੁਬਿਦਾਖੈਵੈ॥ ਅਪੁਨੰਦੀਨਸਿਭੁਮਿਭੁਮਿਰੈਵੈ॥ ੬॥
 ॥ ਕਰਤੁਉਪਜਤਸੁਣਤਉਏਕਾ। ਧੀਰਜਧਰਮਪਰਣੀਪਰਦੇਕਾ। ਜਤੁਸਤੁਸਿ
 ਜਮਰਿਦੈਸਮਾਏ॥ ਚਉਥਪਦਕਉਜੇਮਨਪਤੀਆਏ॥ ੭॥ ਸਾਚੇਨਿਰਮਲੁਸੇ
 ਨਲਾਗੈ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰੁਗਮਭੁਭੁਗੈ॥ ਸੁਰਤਿਮੁਰਤਿਆਦਿਅਨੁਪਾਨਾਨਕਸਾ
 ਦੇਸਾਚੁਸਰੂਪਾ॥ ੮॥ ੧॥ ਧਨਾਸਰੀਮ ॥ ਸਹਜਿਮਿਲੈਮਿਲਿਅਪਰਵਾਨ॥
 ਨਾਤਿਸੁਮਰਣਨਆਵਣਜਾਣ॥ ਗੁਰਮਹਿਦਾਸਦਾਸਮਹਿਸੇਈ॥ ਜਹਦੇਖਾ
 ਤਹਅਵਰਨਕੇਇ॥ ੧॥ ਗੁਰਮਖਿਰੁਗਤਿਸਹਜਿਅਪਰੁਪਾਈਐ॥ ਬਿਨਗੁਰੁਭੇ
 ਏਮਹਿਆਈਐਜਾਈਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੇਗੁਰਕਹਉਜਿਸਾਚੁਦਿਜਾਵੈ॥ ਅ
 ਕਥਕਥਾਵੈਸਬਦਿਮਿਲਾਵੈ॥ ਹਰਿਕੇਲੇਗਅਵਰਨਹੀਕਾਰਾ॥ ਸਾਚੁਉਗਰੁ
 ਰਸਾਚੁਪਿਆਰਾ॥ ੨॥ ਤਨਮਹਿਮਨੁਆਮਨਮਹਿਸਾਚਾ॥ ਸਿਸਾਚਾਮਿਲਿਸਾ
 ਚੈਗਚਾ॥ ਸੇਵਕਪੂਰੁਕੇਲਾਗੈਪਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਪੂਰਾਮਿਲੈਮਿਲਾਇ॥ ੩॥ ਆਪਿ
 ਦਿਖਾਵੈਆਪੇਦੇਖੈ॥ ਹਰਿਨਪਤੀਜੈਨਾਬਹੁਭੁਖੈ॥ ਪਤਿਕਾਛੇਜਿਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾ
 ਇਆ॥ ਪ੍ਰੇਮਭੁਗਤਿਪ੍ਰਭਿਮਨੁਪਤੀਆਇਆ॥ ੪॥ ਪਤਿਪਤਿਭੁਲਹਿਚੇਦਾਖਾ
 ਇ॥ ਬਹੁਤਸਿਆਣਪਿਆਵਹਿਜਾਹਿ॥ ਨਾਮਜਪੇਭੁਭੁਭੈਨਖਾਹਿ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਸੇਵਕਰਹੋਸਮਾਇ॥ ੫॥ ਪ੍ਰਜਸਿਲਾਤੀਰਥਬਨਦਾਸਾ॥ ਭੁਗਤਤੋਲਤਤੁ
 ਏਉਦਾਸਾ॥ ਮਨਿਮੈਲੇਸਢਾਕਿਉਹੋਇ॥ ਸਾਚਿਮਿਲੈਪਾਵੈਪਤਿਸੇਇ॥ ੬॥ ਆ
 ਚਾਰਾਵੀਚਾਰਸਰੀਰਿ॥ ਆਦਿਜਗਦਿਸਹਜਿਮਨਪੀਰੁ॥ ਪਲਪੰਕਜਮਹਿ
 ਕੇਦਿਉਧਾਰੇ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰੁਮੇਲਿਪਿਆਰੇ॥ ੭॥ ਕਿਸੁਆਗੈਪ੍ਰਭੁਤਪਸਾ
 ਲਾਹੀ॥ ਤੁਧੁਧਿਨਦੁਜਾਮੈਕਨਾਚੀ॥ ਜਿਉਤੁਪਭਾਵੈਤਿਉਗੁਰਜਾਇ॥ ੮॥

ਨਕਸਹਜਿਭਾਇਗਨਗਾਇ॥ ੮॥ ੨॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਘੰਗੁ॥ ੬॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੧॥ ਚਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਜੋਜੋਨੀਆਇਓਤਿਹਤਿਹਉਰਝਾਇਓਮਾਨਸਜਨਮਸੰਜੋਗਿਪਾਇਆ॥ ਤਾ
 ਕੀਓਓਦਸਾਧਗਾਖਹੁਦੇਕਰਿੰਗਾਬਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲਹੁਹਰਿਗਾਇਆ॥ ੧॥ ਅ
 ਨਿਕਜਨਮਕ੍ਰਮਿਥਿਤੀਨਹੀਪਾਈ॥ ਕਰਉਸੇਵਾਗੁਰਲਾਗਉਚਰਨਗੋਵਿਦਜੀ
 ਕਾਮਾਰਗਦੇਰਜੀਬਤਾਈ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਅਨਿਕਉਪਾਵਕਰਉਮਾਇਆਕਉ
 ਬਢਿਤਿਧਰਉਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤਸਦਗੀਵਿਹਾਵੈ॥ ਕਿਈਐਸੇਰਭੈਦੇਸਿਤੁਮੇਰੀਲਾ
 ਹੋਸਗਲਉਤਰਾਕੁਰਸਿਉਮੇਰੀਗਲਾਵੈ॥ ੨॥ ਪੜ੍ਹੇਰਸਗਲਬੇਦਨਹੁਤੁ
 ਕੋਮਨੇਕੁਦਇਕੁਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮੇਰੀਰਿਦੈਸਿੰਚਾ॥ ੩॥ ਜੋਤੋਰਤੀਰਬਨਾਏਅਹੁ
 ਬਧਿਮੈਲੁਲਾਏ॥ ਘਰਕਰਾਕੁਰਉਕੁਤਿਲੁਨਮਾਨੈ॥ ਕਰਿਪਾਵਉਸਾਧਸੇ
 ਗਿਹਰਿਹਰਿਸਦਾਅਨੰਦੁਗਿਆਨਅੰਜਨਿਮੇਗਮਨੁਦਿਸਨਾਨੈ॥ ੪॥ ਸਗ
 ਲਆਸਮਕੀਨਮਨੁਆਨਹਪਤੀਨੇਬਿਬੇਕਹੀਨਦੇਹੀਧੋਏ॥ ਕਿਈਖਾਈਐਰ
 ਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੋਰੀਗਿਗਤਾਮੇਰਮਨਕੀਦੁਰਮਤਿਮਲੁਖੋਈ॥
 ੫॥ ਕਰਮਧਰਮਜਗਤਾਨਿਮਖਨਹੋਤਕਰਤਾਗਰਬਿਗਰਬਿਪੜ੍ਹਕਹੀਨ
 ਲੇਖੋ॥ ਜਿਸੁਭੰਟੀਐਸਫਲਮੁਰਤਿਕਰੈਸਦਾਕੀਰਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਉਨੇ
 ਤੁਹਪੁਖੋ॥ ੬॥ ਮਨਹਚਿਜੋਕੁਮਾਵੈਤਿਲੁਨਲੇਖੋਪਾਵੈਬਗਲਾਜਿਉਧਿਆ
 ਨੁਲਾਵੈਮਾਇਆਰੇਧਾਰੋ॥ ਕਿਈਐਸੇਰਸੁਖਹਦਾਈਪ੍ਰਭੁਕੀਕਥਾਸਨਾਈ
 ਤਿਸੁਭੰਟੇਗਤਿਹੋਇਹਮਾਰੀ॥ ੭॥ ਸਪ੍ਰਸਿਨਗੋਪਾਲਿਗਾਇਕਾਦੈਰਬੇ
 ਧਨਮਾਇਆਗੁਰਕੋਸਬਦਿਮੇਗਮਨਗਤਾ॥ ਸਦਾਸਦਾਅਨੰਦੁਭਉਦਿਓ
 ਨਿਰਭੈਗੋਵਿਦਸੁਖੁਨਾਨਕਲਾਧੋਹਰਿਦੁਰਨਪਰਾਤਾ॥ ੮॥ ਸਫਲਸ
 ਫਲਭੁਈਸਫਲਜਾਤਾ॥ ਆਵਨੁਜਾਤਰਹੋਮਿਲੇਸਾਧਾ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥

੨੯੭॥੨॥ਮਃ ॥ ੧ ॥ਮਃ ॥੫॥ਜੁਮਲਾ॥੩॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੧॥ਛੰਤ॥

੧੩ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤੀਰਥਨਾਵਦਿਜਾਉਤੀਰਥਨਾਮੁਹੈ॥ਤੀਰਥਸਬਦੁਬੀਚਾਰੁਅੰਤਰਿਗਿਆਨੁਹੈ॥
ਗੁਰਗਿਆਨਸਾਚਾਬਾਨੁਤੀਰਥਦਸਪਰਬਸਦਾਦਸਾਹਗਾ॥ਹਉਨਾਮੁਹਰਿਕਾਸ
ਦਾਜਾਚਉਦੋਹਪੂਭੁਪਰਨੀਪਰਗਾ॥ਸਿਸਾਰੰਗੀਨਾਮਦਾਰੁਮੈਲੁਲਾਗੈਸਚਕਿਨਾ॥
ਗੁਰਦਾਕੁਨਿਰਮਲਸਦਾਚਾਨਣਨਿਤਸਾਚੁਤੀਰਥਸਬਦੁਸਾਚੁ॥ਸਾਚਿਨਲਾਗੈਮੈ
ਲਕਿਆਮਲਪੋਈਐ॥ਗੁਣਹਿਗੁਰੁਪਰੇਇਕਿਸਕਉਚੋਈਐ॥ਵੀਚਾਰਿਮਰੇਤਰਤਾ
ਰੋਉਲਟਿਜੋਨਿਨਾਵੇਈ॥ਅਧਿਪਾਰਸਪਰਮਪਿਆਨੀਸਾਚੁਸਾਚੇਰੁਦਾਈ॥ਅਨਰੁ
ਅਨਦਿਨੁਹਰਖਸਾਚਾਦੁਖਕਿਲਵਿਖਪਰਹਰੇ॥ਸਾਚੁਨਾਮੁਪਾਇਆਗੁਰਿਦਿਖਾ
ਇਆਮੈਲੁਨਾਹੀਸਚਮਨੈ॥ਸਿਗਤਿਮਿਲਤਮਿਲਾਪੁਪੁਰਾਨਾਵੇਨੇ॥ਗਾਵੇਗਾਵਦਿ
ਹਾਰੁਸਬਦਿਸੁਹਾਵੇਨੇ॥ਸਾਲਾਹਿਸਾਚੈਮੰਨਿਸਤਿਗੁਰਪੁਨਦਾਨੁਦਇਆਮੋਤਾ॥
ਪਿਰੁਸਿਗਿਭਾਵੈਸਹਜਨਾਵੈਬੈਛੀਤਸੰਗਮੁਸਤਸੇਤਾ॥ਅਗਪਿਏਕੇਕਾਰਸਾਚਾਨਿ
ਤੇਦਇਚੇਤੇਸਦਾਇਆ॥ਗਤਿਸਿਗਿਮੀਤਾਸਿਤਸੰਗਤਿਕਰਿਨਦਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇ
ਆ॥੩॥ਕਹਣੁਕਹੈਸਭੁਕੇਇਕੇਵਡੁਆਖੀਐ॥ਹਉਮੁਰਖੁਨੀਚੁਅਜਾਣੁਸਮਝਾਸਾਈ
ਐ॥ਸਚੁਗੁਰਕੀਸਾਖੀਅੰਖਿਤਕੁਖੀਤਿਤੁਮਨਿਮਾਨਿਅਮੇਰਾ॥ਕੁਚੁਕਰਹਿਆਵਹਿਥਿ
ਖੁਲਾਵੈਸਬਦਿਸਚੈਗੁਰੁਮੇਰਾ॥ਆਖਿਦਿਤੇਦਿਨੁਕੁਗਤਿਭੈਰਾਗੈਭਰਿਪੁਰਿਰਹਿਐਸੇ
ਈ॥ਨਾਨਕਸਮੁਕਹੈਬੈਨਈਮਨਮਾਜੈਸਚੁਸੇਇ॥੪॥੧॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੧
॥ਜੀਵਾਤੇਰੈਨਾਇਮਨਿਆਨਦੁਹੈਜੀਉ॥ਸਾਚੈਸਾਚਾਨਾਉਗਣਗੋਵਿਦੁਹੈਜੀਉ॥
ਗੁਰਗਿਆਨੁਅਪਰਾਸਿਰਜਣੁਹਾਰਾਜਿਨਿਸਿਰਜੀਤਿਨਿਗੋਈ॥ਪਰਦਾਨੁਆਇਆ
ਹੁਕਮਿਪਚਾਇਆਠੇਰਿਨਸਕੈਕੇਇ॥ਆਪੇਕਰਿਦੇਖੈਸਿਰਿਸਿਰਿਲੇਖੈਆਪੇਸੁਰਤਿ
ਬੁਝਾਈ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬਅਰੰਮਅਗੋਚਰਜੀਵਾਸਾਚੀਨਾਈ॥੧॥ਤੁਮਸਰਿਅਵਰੁ

ਨਿਦਿ। ਆਇਆ ਜਾਇ ਸੀ ਜੀਉ। ਹੁਮੈ ਹੋਇ ਨਿਬੇੜੁ ਰਮਚਕਾਇ ਸੀ ਜੀਉ। ਗੁਰਗੁਰਮੁਖ
 ਕਾਇ ਅੰਕੁਸੁ ਕਹਾਇ ਸਚੁ ਮਹਿ ਸਾਚੁ ਮਹਿ ਸਮਾਣਾ। ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਆਪਿ ਸਮਾਇ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ
 ਪਦੁ ਨਾ। ਸਦੀਵ ਭਿਆਈ ਗੁਰਤੇ ਪਾਇ ਤੁਮ ਨਿਅੰਤਿ ਸਖਾਈ। ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁ
 ਜਾਨ ਮਿਤੈ ਰੋਵੁ ਭਿਆਈ। ੩॥ ਸਚਾ ਸਿਰੋਜੁ ਦੁਹਾਰੁ ਅਲਖ ਸਿਰਿ ਦਿਆ ਜੀਉ ਏਕੁ ਸਾਹਿਬੁ
 ਦੁਇ ਰਾਹੁ ਦਾਇਵੁ ਪੀਧਿ ਆਜੀਉ। ਦੁਇ ਰਾਹਿ ਚਲਾਏ ਹੁਕਮਿ ਸਬਾਏ ਜਨ ਮਿਮੁ ਆਸਿ
 ਸਾਰਾ। ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਕੋ ਬੇਲੀ ਬਿਖੁਲਾਈ ਸਿਰਿ ਭਾਰਾ। ਹੁਕਮੀ ਆਇਆ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝੈ
 ਹੁਕਮਿ ਸਦਾਰੁ ਨ ਹਾਰਾ। ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਬਦਿ ਸਿਧਾ ਪੈਸਾ ਚਾਨਿ ਰਜ ਜਗਾਰਾ। ੩॥
 ਭੁਗਤ ਸੇਹਰਿ ਦਰੁ ਦਾਰਿ ਸਬਦਿ ਸਹਾਇ ਆਜੀਉ। ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨਿ ਰਸਨ ਰਸਾਇ
 ਆਜੀਉ। ਰਸਨ ਰਸਾਏ ਨਾਮਿ ਤਿਸਾਇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਦਿਕਾਨੇ। ਪਾਰਸਿ ਪਰਸਿ ਐਪਰ ਸਹੇ
 ਏਜਾ ਤੇਰੇ ਮਨਿ ਭੁਨੇ। ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਇ ਆਪ ਗਵਾਇ ਆਦਿ ਰਲਾਗਿ ਆਨੁ ਵੀਚਾਰੀ। ਨ
 ਨਕ ਭੁਗਤ ਸੇਹਨ ਦਰਿ ਸਾਚੇ ਸਾਚੇ ਕੋ ਵਾਪਾਰੀ। ੪॥ ਭੁਖ ਪਿਆਸੇ ਆਖਿ ਕਿਉ ਦਰਿ ਜਾ
 ਇਸਾ ਜੀਉ। ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਦੁਤਿ ਜਾਇ ਨਾਮ ਪਿਆਇ ਸਾਜੀਉ। ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਸਾਚੁ
 ਚਵਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਪਦੁ ਦਾ। ਦੀਨਾ ਨਾ ਬੁਦਇ ਆਲ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਨਦਿ ਨਨਾਮੁ ਦੁਖਾ
 ਣਾ। ਕਰਦੀ ਕਾਰੁ ਬੁਰਹੁ ਰਮਾਈ ਆਪਿ ਮੁਆਮੁ ਨ ਮਾਰੀ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਹਾਰਸਮੀਚ
 ਤਿਸ ਨਾਨਾ ਮਿਨਿ ਵਾਰੀ। ੫॥ ੨॥ ਪਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ। ੧॥ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਮਰ ਜੀਏਖ
 ਬਰਿਨ ਪਾਈ ਆਜੀਉ। ਮਸਤ ਕਿਲਿਖਿ ਅਲੇਖੁ ਪੁਰ ਬਿਕਮਾਇ ਆਜੀਉ। ਲੇਖੁ ਨ
 ਮਸਿਟੀ ਪੁਰ ਬਕਮਾਇ ਆਜਾਣਾ ਕਿ ਆਹੇ ਸੀ। ਗੁਣ ਅਚਾਰਿ ਨਹੀ ਰਿਗਿ ਰਾਤੀ ਅਵਗੁ
 ਣ ਬਹਿ ਬਹਿ ਬੀ। ਪਨੇ ਬਨੁ ਆਕ ਬੀਚੁ ਦਿਆ ਬਿਰਪੁਰੇ ਦਿਨ ਪੈਨਿ ਆ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਬਿ
 ਨਾਇ ਗਗਣਿ ਚੁਟੀ ਚੁਟੀ ਦਿਛੁ ਨਿਅੰ। ੧॥ ਬੁਝੀ ਘਰੁ ਘਾਲਿ ਉਗਰ ਕੈ ਚਾਇ ਚਲੇ। ਸਾਚਾ
 ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਪਾਵਹਿ ਸੁਖ ਮਹਲਾ। ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਏ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਪੇਈ ਅੰਨੈ ਦਿਨ ਚਾਰੇ।
 ਨਿਯ ਪਰਿ ਜਾਇ ਬੈਰੇ ਸਚੁ ਪਾਏ ਅਨਦਿ ਨਨਾ ਲਿਪਿ ਆਰੇ। ਦਿਨੁ ਭੁਗਤੀ ਪਰਿ ਵਾਸੁ ਨਹੇ

ਵੀਸਦਿ ਲੋਕ ਸਬਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਸੀ ਤਾ ਪਿਰ ਪਾਏ ਗਤੀ ਸਾਚੈ ਨਾਏ ॥ ੨ ॥ ਪਿਰੁ ਪਨਗਾਵੇਤ
 ਪਿਰੁ ਕੁਵੈ ਨਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ਨਾਹ ਪਿਆਰੀ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਰੁਗਤਿ ਕਰੇਈ
 ॥ ਮਾਇ ਅਮੋਹਿ ਜਲਾਏ ਪ੍ਰੀਤ ਮਰਸ ਮਹਿ ਰੰਗ ਕਰੇਈ ॥ ਪੂਰੁ ਸਾਚੈ ਸੇਤੀ ਰੇਗਿ ਰੰਗੇਤੀ
 ਲਾਲ ਕੁਏ ਮਨ ਮਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਵਸੀ ਸੋਗ ਗਇ ਪਿਰ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਪਿਰ
 ਘਰਿ ਸੋਹਨਾਰਿ ਜੇ ਪਿਰ ਕੁਵੈ ਏ ਜੀਉ ॥ ਧੁਰੈ ਵੈਦ ਚਵੈ ਕਾਮਿਨ ਆਵੈ ਏ ਜੀਉ ॥ ਧੁਰੁ ਅਲਾ
 ਵੈ ਕਾਮਿਨ ਆਵੈ ਨਾ ਪਿਰੁ ਦੇਖੈ ਨੈਣੀ ॥ ਅਵਗੁਣਿ ਆਰੀ ਕੰਤਿ ਵਿਸਾਰੀ ਛੁਟੀ ਵਿਧੈ ਰੈਣੀ
 ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨ ਮਾਨੈ ਛਾਹੀ ਬਾਬੀ ਸਾਧਨੁ ਮਹਲ ਨ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪੁ ਪਛੁਣੈ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥ ੪ ॥ ਪਨ ਸੋਗ ਗਇ ਨਾਰਿ ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਜਾਇ ਆਜੀਉ ॥ ਨਾਮਿ ਬਿ
 ਨਾ ਕੁੜਿ ਆਰਿ ਕੁੜਿ ਕਮਾਇ ਆਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਰੁਗਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਸਾਚੈ ਗੁਵੀ ਰੁਗਤਿ ਪ੍ਰ
 ਰੁਗਤੀ ॥ ਪਿਰੁ ਲੀ ਆਲਾਜੇ ਬਦਿ ਬਾਲਾਤਿ ਸੁਰੈ ਵੈਰੇ ਗਿਰਾਤੀ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸੀ
 ਸਹੁ ਗਵਾਸੀ ਛਲ ਪਾਇ ਆਗੁਣ ਕਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਮਿਮਿਲੈ ਵਠਿ ਆਈ ਪਿਰ ਘਰਿ
 ਸੋਹਨਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥

ਪਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ਘਰੁ ॥ ੧ ॥ ਛੋਤਾ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਾਨਾ ਮੁਖਿ ਆਈ ਐ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਸੁਰਾਇ ਸਹਜਿ ਗੁਣ
 ਗਾਈ ਐ ਜੀਉ ॥ ਗੁਣ ਗਾਇ ਵਿਗਾਸੈ ਸਦਾ ਅਨਦਿ ਨ ਜਾ ਆਪਿ ਸਾਚੈ ਗੁਵੈ ॥ ਅਹੰਕਾਰੁ ਹਉ
 ਮੈ ਤਜੈ ਮਾਇ ਆਸਹ ਜਿਨਾ ਮਿਸਮਾਵੇ ਸੋ ॥ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੇਈ ਆਪਿ ਦੇਇ ਤਪਾਈ ਐ
 ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਨਾ ਮੁਖਿ ਆਈ ਐ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਐਵਰਿ ਸਾਚਾ ਨੇਹ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁ
 ਰੈ ਜੀਉ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਸੇਵੀ ਦਿਨੁ ਗਤਿ ਮੇ ਕਰੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜੀਉ ॥ ਕਰੇ ਨ ਵਿਸਾਰੀ ਅਨਦਿ ਨ
 ਸਮਾਰੀ ਜਾਨ ਅਲੇਖ ਤਾ ਜੀਵਾ ॥ ਸੁਵਈ ਸੁਨੀ ਤਇਹੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪੈ ਤਗਰ ਮੁਖਿ ਐ ਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ
 ਵਾ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਅਨਦਿ ਨ ਬਿਬੇ ਕੁਬੁਧਿ ਦਿਛਾਰੈ ॥ ਐਵਰਿ ਸਾਚਾ ਨੇ
 ਹੁ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰੈ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਵਡੁ ਗੁਗਿ ॥ ਤਾਹਰਿ ਸੁਆਵੈ ਏ ਜੀਉ ॥ ਅਨਦਿ

ਨਰੈਲੇਵਲਾਇਤਸਹਜਿਸਮਾਵੇਦੇਜੀਉ॥ਸਹਜਿਸਮਾਵੇਤਾਹਰਿਮਨਿਭਾਵੇਸਦਾਅਤੀ
ਤੁਬੈਗਾਗੀ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਸੇਭਾਜਗਅੰਤਰਿਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਗੀ॥ਹਰਖਸੇਗਦਹਾਤੇ
ਮੁਕਤਾਜੇਪ੍ਰਕੁਕਰੇਸੁਭਾਵੇਦੇ॥ਸਿਤਸੀਗਤਿਮਿਲੈਵਡਿਭਾਗਿਤਾਹਰਿਰਸੁਆਵੇਦੇਜੀਉ॥
੩॥ਦੁਜੈਭਾਇਦੁਖਹੋਇਮਨਮੁਖਿਜਮਿਜਰਿਆਜੀਉ॥ਹਾਇਹਾਇਕਰੇਦਿਨੁਗਤਿਮਾਇ
ਆਦਖਮੇਹਿਆਜੀਉ॥ਮਾਇਆਦੁਖਿਸੇਹਿਆਹਉਮੈਰੋਹਿਆਮੇਰੀਸੇਰੀਕਰਤਵਿਹਾਵ
ਏ॥ਜਿਪ੍ਰਕੁਦੇਇਸੁਚੈਤਨਾਹੀਅੰਤਿਗਇਆਪਦੁਤਾਵੇਦੇ॥ਬਿਨਨਾਵੈਕੇਸਾਬਿਨਚਾਲੇਪੁ
ਤਕਲਤਮਾਇਆਇਏਆ॥ਦੁਜੈਭਾਇਦੁਖਹੋਇਮਨਮੁਖਜਮਿਜਹਿਜੀਉ॥੪॥ਕਰਿਕਿ
ਰਪਾਲੇਹੁਮਿਲਾਇਮਹਲੁਹਰਿਪਾਇਆਜੀਉ॥ਸਦਾਰੇਕਛਿਜੇਹਿਪ੍ਰਕੁਮਨਿਭਾਇਆਜੀ
ਉ॥ਪ੍ਰਕੁਮਨਿਭਾਵੈਤਾਹਕਮਿਸਮਾਵੈਹੁਕਮੁਮੰਨਿਸੁਖਪਾਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁਜਪਤਰੇਹੋਦਿ
ਨੁਗਤੀਸਹਜੇਨਾਮਪਿਆਇਆ॥ਨਾਮੇਨਾਮਮਿਲਿਵਡਿਆਈਨਾਨਕਨਾਮਮਨਿਭਾਵੇਦੇ
॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁਮਿਲਾਇਮਹਲੁਹਰਿਪਾਵੇਦੇਜੀਉ॥੫॥ ੧॥ ੪॥ ॥
॥ ॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਛੰਤ॥ ੧॥ਤਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸਤਿਗੁਰਦੀਨਦਇਆਲਜਿਸੁਸੇਗਿਹਰਿਗਾਵੀਐਜੀਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸਾਧਸੇ
ਗਿਗਾਵੀਐਜੀਉ॥ਭੁਜਸੇਗਿਸਾਧੁਇਕੁਅਗਪ੍ਰਜਨਮੁਮਰਨਦਖਨਾਸੇਦੇ॥ਪੁਰਿਕਰਮੁ
ਲਿਖਿਆਸਾਚੁਸਿਖਿਆਕਟੀਜਮਕੀਛਾਸੇਦੇ॥ਭਿਭੁਰਮਨਾਰੈਛੁਟੀਗਾਰੇਜਮਪੈਥਿਮੁਲਨ
ਆਈਐ॥ਬਿਨਵੈਤਿਨਾਨਕਪਾਰਿਕਿਰਪਾਸਦਾਹਰਿਗੁਣਗਾਵੀਐ॥੧॥ਨਿਪਿਰਿਆਧਰ
ਏਕੁਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੇਜੀਉ॥ਤੁਦਾਤਾਤਾਹੁਸਰਬਦਖਭੁਜਨੇਜੀਉ॥ਦੁਖਹਰਤਕਰਤਾਸ
ਖਹਸੁਆਮੀਸਰਨਿਸਾਧੁਆਇਆ॥ਸਿਸਾਰਸਾਗਰੁਮਗਬਿਖੜਾਪਲੇਏਕਮਾਹਿਤਗਾਇ
ਆ॥ਪੁਰਿਰਹਿਆਸਰਬਥਾਈਗੁਰਗਿਆਨੇਨੇਤੀਐਜਨੇ॥ਬਿਨਵੈਤਿਨਾਨਕਸਦਾਸਿਮਰੀ
ਸਰਬਦੁਖਭੁਭੁਜਨੇ॥੨॥ਆਪਿਲੀਏਲਹਿਲਾਇਕਿਰਪਾਧਾਰੀਆਜੀਉ॥ਮੇਹਿਨਿਰਗੁ

ਤੁਨੀਚੁ ਅਨਾਥੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰੀ ਆਜੀਉ। ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ਸੁ ਅਮੀ ਨੀਤ ਬਾਪ
 ਤੁਹਾਰਿ ਆ। ਜੀ ਅਸੇਤ ਸਕਿਦ ਸਿ ਤੈਰੇ ਸਗਲੇਤਰੀ ਸਾਰਿ ਆ। ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਭੁਗਤਾ ਆ
 ਪਿਸਗਲ ਬੀਝੀ ਆ। ਬਿਨਦੈ ਤਿਨਾਨ ਕਗੁਣ ਗਾਇ ਜੀਵਾਹ ਰਿਜ ਪਜਪ ਉਬਨ ਵਾਰੀ ਆ
 ॥ ੩ ॥ ਤੇਗ ਦਰਸੁ ਅਪਾਰਨਾ ਮੁ ਅਮੋਲਈ ਜੀਉ। ਨਿਤ ਜਪਹਿ ਤੈਰੇ ਸਦਾ ਪੁਰਖੁ ਅਤੋਲਈ ਜੀ
 ਉ। ਸੇਤਰ ਸਨਦੁਰਾ ਆਪੁ ਤੁਰਾਹ ਰਿਰ ਸਰਿ ਸੇਈ ਮਾਤਿ ਆ। ਗੁਰਚਰਨ ਲਾਗੇ ਮਹਾ ਭਾਗੇ
 ਸਦਾ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿ ਆ। ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਿ ਮੁਖ ਬਸੁ ਅਮੀ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਗੁਨ ਬੋਲਈ। ਬਿ
 ਨਦੈ ਤਿਨਾਨ ਕਪੁਰਿ ਸਾਧੂ ਨਾਮੁ ਪੂਰੁ ਅਮੋਲਈ। ੪ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ਚਉਪਦੈ। ੨੬ ॥ ੩
 ॥ ਮ ੨੬ ॥ ੪ ॥ ਅਸਦ ਪਦੀ ਆ। ੩ ॥ ਛੰਤ। ੫ ॥ ਜੁਮਲਾ। ੧੦ १ ॥ ॥

॥ ॥

ਗੁਪਤਾਸਰੀ ਸਬਾਈ ਭੁਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ। ੧ ਚਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਸਨਕ ਸਨੇਦ ਮਹੇਸ ਸਮਾਨੀ। ਸੇਖ ਨਾਗ ਤੇਰੇ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨੀ॥ ੧ ॥ ਸੇਤ ਸੇਗਤਿ ਗਮੁ ਰਿਦੈ
 ਬੁਸਾਈ॥ ੧ ॥ ਰਗਉ। ਹਨੁ ਮਾਨ ਸਉਗਰ ਤੁਸਮਾਨੀ। ਸੁਰਪਤਿ ਨਰਪਤਿ ਨਹੀ ਗੁਨ ਜਾ
 ਨਾ। ੨ ॥ ਚਾਰਿ ਬੇਦੁ ਅਰੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨਾ। ਕਮਪਤਿ ਕਮਲਾਨਹੀ ਜਾਨੀ॥ ੩ ॥ ਕਹਿਕ
 ਬੀਰ ਸੇਭੁ ਰਮੈ ਨਾਹੀ। ਪਗਲ ਗਿਰਾਮ ਰਹੈ ਸਰਨਾਈ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਪਨਾਸਰੀ॥ ॥
 ਦਿਨ ਤੇ ਪਹਰ ਪਹਰ ਤੇ ਘਨੀ ਆ ਆਵ ਘਟੈ ਤਨੁ ਛੁੰਨੈ। ਕਾਲ ਅਹੇਰੀ ਛਿਰ ਬਪਕ ਜਿਉ ਕ
 ਹਹ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਕੀਜੈ॥ ੧ ॥ ਸੇਦਿਨੁ ਆਵ ਨਿਲਾਗਾ। ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕਹੁ ਹਰੇ
 ਵੈ ਹਕਾਕਾ॥ ੧ ॥ ਰਗਉ। ਜਬ ਲਗੁ ਜੇਤਿ ਕਾਇਆ ਮਹਿ ਬਰਤੈ ਆਪਾਪ ਸੁਨ ਬੁਝੈ। ਲਲ
 ਚਕਰੈ ਜੀਵਨ ਪਦ ਕਾਰਨ ਲੋਚਨ ਕਢੁ ਨ ਸੁਝੈ॥ ੨ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ਛੋਡਹੁ
 ਮਨ ਕੀ ਭੁਗਮਾ। ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਹੁ ਏਕ ਕੀ ਸਰਨਾ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ਪਨਾਸ
 ਰੀ॥ ਜੇਜਨੁ ਉਰੁਗਤਿ ਕਢੁ ਆਇ ਤਾਕਉ ਅਚਰ ਜਗਹੈ। ਜਿਉ ਜਲੁ ਜਲੁ ਮਹਿ ਪੈਸਿ
 ਨ ਸਿਕਸੈ ਤਿਉ ਦੁਲਿ ਮਿਲਿਓ ਜੁਲਾਹੈ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਕੋਲੇ ਗਾਮੈ ਤਉ ਮਤਿ ਕਾ ਭੋਗਾ। ਜਉ ਤ

ਨਕਾਸੀਤਜਹਿਕਬੀਰਾਰਮਈਐਕਹਾਨਿਹੋਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਹਤਕਬੀਰਸਨਹੁਰੇ
 ਲਈਭਰਮਿਨਭੁਲਹੋਕਈ॥ ਕਿਆਕਾਸੀਕਿਆਉਖਰਮਗਰਰੁਗਮੁਰਿਦੈਜੁਭੋਹਈ
 ॥੨॥ ੩॥ ਧਨਾਸਰੀ॥ ਇੰਦ੍ਰਲੋਕਸਿਵਲੋਕਹਿਜੇਬੋ॥ ਓਛੁਤਪਕਰਿਬਾਹਰਿ
 ਐਬੋ॥ ੧॥ ਕਿਆਮਾਗਉਕਿਛੁਬਿਰੁਨਾਹੀ॥ ਰਾਮਨਾਮਗਾਖਮਨਮਾਹੀ॥ ੧॥ ਰਹਾ
 ਉ॥ ਸੋਭਾਰਾਜੁਬਿਭੈਭਠਿਆਈ॥ ਅੰਤਿਕਾਹੁਸੰਗਸਹਾਈ॥ ੨॥ ਪੁਤ੍ਰਕਲਤਲਛਮੀ
 ਮਾਇਆ॥ ਇਤੇਨਕਹੁਕਵਠੈਸੁਖਪਾਇਆ॥ ੩॥ ਕਹਤਕਬੀਰਅਵਰਨਹੀਕਾਮਾ
 ॥੪॥ ੪॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ਰਾਮਸਿਮਰਿਗਾਮਸਿਮਰਿਗਾਮਸਿਮਰਿਭਾਈ॥
 ਰਾਮਨਾਮਸਿਮਰਨਬਿਨੁਬੂਝਤੇਅਧਿਕਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਨਿਤਾਸੁਤਦੇਹਰੇ
 ਹਸਿਪਤਿਸੁਖਦਾਈ॥ ਇਨਕਛੁਨਾਹਿਤੇਰੇਕਾਲਅਵਧਆਈ॥ ਅਜਮਲਗਾਜ
 ਗਨਕਾਪਤਿਤਕਰਮਕੀਨਾ॥ ਤੇਉਉਤਰਿਪਾਰਿਪੋਰਗਾਮਨਾਮਲੀਨਾ॥ ਸੁਕਰਕੁਕਰ
 ਜੋਨਿਭੂਮੇਤਉਲਾਜਨਆਈ॥ ਰਾਮਨਾਮਛੁਡਿਐਮ੍ਰਿਤਕਾਹੇਬਿਖੁਖਾਈ॥ ੩॥ ਤਿਨਿ
 ਭੁਰਮੁਕਰਮਧਿਪਿਨਿਖੇਧਗਾਮਨਾਮਲੇਹੀਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜਨਕਬੀਰਗਾਮੁਕਰਿਸਠੇ
 ਹੀ॥ ੪॥ ੫॥

ਧਨਾਸਰੀਬਾਣੀਭੁਗਤਨਾਮਦੇਉਜੀਕੀ॥ ੧॥ ਭਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਗਹਰੀਕਰਿਕੈਨੀਦੁਖਦਾਈਉਪਰਿਮੰਤਪਛਾਏ॥ ਮਾਰਕੰਡੇਤੋਕੇਅਧਿਕਾਈਤਿਨਿ
 ਤਿਨਧਰਮੁਭੁਲਾਏ॥ ੧॥ ਹਮਰੇਕਰਤਾਰਾਮਸੇਨਹੀ॥ ਕਾਹੇਰੇਨਰਗਾਰਬੁਕਰਤ
 ਹੁਧਿਨਸਿਜਾਇਝੁਰੀਦੇਹੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੇਰੀਮੇਰੀਕੈਰਓਕਰਤੇਦਰਜੇਧਨਸੇ
 ਭਾਈ॥ ਬਾਰਹੁਜੇਜਨਛੁਤਚਲੈਬਾਏਹੀਗਿਰਪ੍ਰਨਪਾਈ॥ ੨॥ ਸਰਬਹੋਇਨਕੀਲਿਕਾ
 ਹੋਤੀਗਵਨਸੇਅਧਿਕਾਈ॥ ਕਹਾਭੁਇਉਦਰਿਬਾਧੇਗਬੀਬਿਨਮਹਿਭੁਈਪਗਾਈ॥ ੩॥
 ॥ ਦਰਬਾਸਾਸਿਭਿਕਰਤਰਗਉਰੀਜਾਦਮੇਛਲਪਾਏ॥ ਕਿਰਪਾਕਰੀਜਨਅਪੁਨਉ
 ਪਰਿਨਾਮੁਦੇਉਹੁਰਿਗੁਨਗਾਏ॥ ੪॥ ੧॥ ਧਨਾਸਰੀ॥ ਦਸਬੈਰਾਗਨਿਮੇਹਿਬਸਿਕੀ

ਨੀਪੰਚਉਕਾਮਿਦਨਾਵਉ॥ਸਤਛਿਦੇਇਭੁਰਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਬਿਖਕਉਮਾਰਿਕਛਾਵਉ
 ॥੧॥ਪਾਛੈਬਹੁਰਿਨਆਵਨੁਪਾਵਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਘਟੇਤਉਚਰਉਅਤਮਕਉਸ
 ਮਛਾਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਜਰਕੁਚਾਰੁਮੇਹਿਹੈਦੂਨਾਕਰਮਿਨਤਿਲਗਿਪਾਵਉ॥ਸਿ
 ਤਨਕੋਹਮਉਲਦੇਸੇਵਕਭਗਤਨੇਤਨਰਪਾਵਉ॥੨॥ਇਹੁਸਿਸਾਰਤੇਤਬਹੀਛੁਦਉ
 ਜਉਮਾਇਆਨਹਲਪਟਾਵਉ॥ਮਾਇਆਨਾਮੁਗਰਕੁਯੋਨਿਕਾਤਿਹਤਜਿਦਰੋਸਨੁ
 ਪਾਵਉ॥੩॥ਇਤੁਕਰਿਚੁਗਤਿਕਾਰਹਿਜੇਜਨਤਿਨਕੁਉਸਗਲਚਕਈਐ॥ਕਹਤ
 ਨਾਮੁਦਉਬਾਹਰਿਕਿਆਰੁਰਮਹੁਇਹਸੇਜਮਹਰਿਪਾਈਐ॥੪॥੨॥ਧਨਾਸ
 ਕੀ॥ਮਾਰਿਦੁਇਜੈਸੇਨੀਰਬਾਲਗਥੇਲਿਬਾਲਗਕਰਹਲਾ॥ਜਿਉਕੁਰੈਕਨਿਸਿ
 ਨਾਦੁਬਾਲਗਤਿਉਮੈਰੋਮਨਿਗਮਈਆ॥੧॥ਤੇਗਨਾਮੁਰੂਛੁਰੂਪੁਰੂਛੁਅਤਿਰੇ
 ਗਰੂਛੁਮੈਰੋਗਮਈਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਧਰਨੀਕਉਇੰਦੁਬਾਲਗਕੁਸਮਬ
 ਸੁਜੈਸੇਰੂਵਰਲਾ॥ਜਿਉਕੋਕਿਲਕਉਅੰਬੁਬਾਲਗਤਿਉਮੈਰੋਮਨਿਗਮਈਆ
 ॥੨॥ਚਕਵੀਕਉਜੈਸੇਸੁਰਬਾਲਗਮਾਨਸਰੋਵਰਹੈਸੁਲਾ॥ਜਿਉਤਰਣੀਕਉ
 ਕੇਤੁਬਾਲਗਤਿਉਮੈਰੋਮਨਿਗਮਈਆ॥੩॥ਬਾਰਿਕਕਉਜੈਸੇਬੀਰਬਾਲਗ
 ਚਤ੍ਰਿਕੁਮੁਖੈਜੈਸੇਜਲਪਰਾਮਛੁਲੀਕਉਜੈਸੇਨੀਰਬਾਲਗਤਿਉਮੈਰੋਮਨਗਮ
 ਈਆ॥੪॥ਸਾਧਕਸਿਧਸਗਲਮੁਨਿਚਾਹਹਿਬਿਰਲੇਕਾਹੁਠੀਚਲਾ॥ਸਗ
 ਲਭਵੇਤੇਰਨਾਮਬਾਲਗਤਿਉਸੇਮੇਹੀਮਨਿਬੀਰੁਲਾ॥੫॥੩॥ਧਨਾਸਰੀ॥
 ਪਹਿਲਪੁਰੀਏਪੰਡਰਕਵਨਾ॥ਤਯੇਹੈਸਾਸਗਲੇਜਨਾ॥ਕ੍ਰਿਸਨਾਤੇਜਾਨਉ
 ਹਰਿਹਰਿਨਾਚਉਤੀਨਾਚਨਾ॥੧॥ਪਹਿਲਪੁਰਸਾਬਿਗਾਅਥੇਨਪੁਰਸਾਦਮਰਾ
 ॥ਅਸਗਾਅਸਉਸਗਾਹਰਿਕਾਬਾਗਦਾਨਾਏਧਿਧੀਮਹਿਸਾਗਰਾ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥ਨਾਚੇਤੀਗੋਪੀਜੇਨਾ॥ਨਈਆਤੇਬੈਰੋਕਨਾ॥ਤਰਕੁਨਚਾਕੁਮੀਆਚ
 ॥ਕੇਸਵਾਬਚਉਨੀਅਈਏਮਈਏਕਆਨਲੀਉ॥੨॥ਪਿਧੀਉਕੁਕਲੇਸਿਸ

ਗਾ। ਬੁਧਿਕੁ ਮਿਅਾਇਤੁ ਮੇਦੁ ਆਗਾ। ਤੁਕੁ ਨ ਰੈ ਮੈ ਜੀ ਨਾ ਮਾਹੇ ਜੀ ਆਲੇ ਤੇ ਨਿਵਾਰਾਣੁ
 ਨਮਕਾਰਨਾ॥ ੩॥ ੪॥ ਧਨਾਸਰੀ॥ ਸਾਤ ਸਮੇਂ ਦਯਾ ਕੀ ਰੈ ਕਿਰਨੀ ਪਰਤੀ ਜਾ ਕੇ ਬੇ
 ਦੋ। ਤਾਸੁ ਪਈ ਪਗੁ ਪੈਇਨ ਸਾਕੁ ਉਇ ਬੇਜੇ ਜਾ ਕੇ ਪੈਦੇ॥ ੧॥ ਬਾਪੁ ਗੋਵਲੀ ਆਬਲਿ
 ਜਾ ਸਿਉ॥ ਮੈ ਤ ਉਰੁ ਬੜੀ ਆਲੇ ਦੇ ਸਿਉ॥ ਮੈ ਤ ਉਬੈ ਰੇ ਜੇ ਦੇ ਸਿਉ॥ ੧॥ ਰਗਉ
 ॥ ਕਰਉ ਅਚਾਈ ਪੈਰਤੀ ਮਾਗੈ ਬਾਵਨ ਰੂਪ ਅਨੰਤੋ॥ ਤਾਸੁ ਪਈ ਪਗੁ ਪੈਇਨ ਸਾਕੁ ਉ
 ਪਗੁ ਦੇਵੁ ਹੈ ਜਾ ਕਉ॥ ੩॥ ਦ੍ਰਿੜਾ ਕਿਹ ਜਿਨਿ ਪਰਤੀ ਗਾਖੀ ਬਰਹੁ ਰੂਪ ਅਨੰਤੋ॥
 ਤਾਸੁ ਪਈ ਪਗੁ ਪੈਇਨ ਸਾਕੁ ਉਇ ਬੇਜੇ ਜਾ ਕੇ ਦੇਤੋ॥ ੩॥ ਅਪਣੇ ਸਿੰਘ ਅਪਣੇ ਮਾ
 ਨ ਸੁਨਿ ਕਸਿਉ ਸੁਆਮੀ ਜਾ ਕਉ॥ ਤਾਸੁ ਪਈ ਪਗੁ ਪੈਇਨ ਸਾਕੁ ਨਾਖੁ ਦਿ ਤੁਹੇ ਜ
 ਕੋ॥ ੪॥ ਨਾਮੇ ਦੇ ਸੁਆਮੀ ਰੁੜੇ ਰਾਕੁਰੁ ਮਾਪਉ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੂਰਗੀ॥ ਦੁਖਹੀ ਜਨ ਰੇ ਸੁ
 ਆਮੀ ਪ੍ਰੀਤ ਮਥਾਨ ਪਨਵਾਰੀ॥ ੫॥ ੫॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ॥ ॥ ਪਤਿਤ ਪ
 ਵਨ ਮਾਧੇ ਬਿਰਦੁ ਤੇਰਾ॥ ਪਿਨਿ ਤੇਵੁ ਮੁਨਿ ਜਨ ਜਿਨ ਪਿਆਇ ਉਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ॥ ੧॥
 ਮੈ ਰੈ ਮਾਥੇ ਲਾਗੇ ਲੇ ਪੁਰਿ ਗੋਇੰਦੁ ਚਰਨ ਨਕੀ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਤਿਨ ਹੁ ਤੇ
 ਰਿ॥ ੧॥ ਕਹਾਉ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦਇਆਲ ਦਮ ਦਰ ਮਾਧੇ ਗਰਬ ਪਰਗਾਰੀ॥ ਚ
 ਰਨ ਸਰਨ ਨਾਮਾ ਬਲਿ ਤਿਹਾਰੀ॥ ੨॥ ੬॥
 ਧਨਾਸਰੀ ਕੁਗਤਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਹਮ ਸਰਿ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਨਤੁ ਮਸਰਿ ਅਬ ਪਤੀ ਆਰਕਿ ਆਕੀ ਜੈ॥ ਬਚਨੀ ਤੇ
 ਰੰ ਮੇਰ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਜਨ ਕਉ ਪੂਰਨੁ ਦੀਜੈ॥ ੧॥ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਤਿ ਰਮਈ ਆਕ
 ਰੇਨੇ॥ ਗਾਰਨ ਕਵਨੁ ਅਬੇਲਾ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਬਹੁ ਤ ਜਨ ਮਥਿ ਦੂਰੇ ਬੇ ਮਾਪਉ ਇਹੁ ਜ
 ਜਨ ਮਤੁ ਮਾਰੇ ਲੇਖੋ॥ ਕਰਿ ਰਵਿਦਾਸ ਆਸ ਲਾਗੇ ਜੀਉ ਚਿਰੁ ਰੁਇਉ ਦਰਸਨ ਦੇ
 ਖੋ॥ ੨॥ ੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਦਿਤ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਉ ਨੈਨ ਅਵਿਲੇ ਕਨ ਸੁਵ ਬਾਣੀ ਸੁ
 ਜ ਸੁ ਪੁਰਿ ਗਾਖਉ॥ ਮੈ ਨ ਸੁ ਮਪ ਕਰੁ ਕਰਉ ਚਰਨ ਹਿਰੈ ਪਰਉ ਰਸਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰ

ਮਨਾਮਭਾਖਉ। ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਿਗਵਿਦ ਸਿਉ ਨਿਨਿਘਟੈ। ਜੇ ਮੇਤਉ ਮੇਹਿ ਮਹਗੀਲਈ
 ਜੀਅ ਸਦੈ॥ ੧॥ ਰਗਉ। ਸਾਧ ਸਿਗਤਿ ਬਿਨਾਭਾਉ ਨਹੀਉ ਪੈਯੋ ਭਾਵ ਬਿਨੁ ਰਗਤਿ
 ਹੀ ਹੋਇ ਤੇਰੀ। ਕਹੈਰਵਿਦਾਸੁ ਇਕੁ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪੈ ਜਰਖਹੁ ਰਾਜਾਗੁ ਮੇਰੀ
 ॥੨॥ ੨॥ ਪਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ॥ ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਅਸੇਨ ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਓਰ ਸਾਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੇ
 ਸਰੇਲੇ ਛਿਟਕਾਰੇ। ਨਾਮ ਤੇਰਾ ਅੰਭੁਲਾ ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਦੇਵੈ ਨਘ ਬਿਜਲੇ ਪਨਾਮੁ ਲੇਤੁ ਪੁ
 ਰਿਕੇ ਉਰਚਾਰੇ॥ ੧॥ ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਵੀਵਾਨਾਮ ਤੇਰੇ ਬਾਤੀ ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਤੇਲੇ ਲੇਨ ਮਾਹਿ
 ਪਸਾਰੇ। ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀਜੈ ਤਿਜਗਾਈ ਰੁਇਉ ਉਝਿ ਅਰੇ ਭਵਨ ਸਗਲਾਰੇ॥ ੨॥
 ਨਾਮ ਤੇਰਾ ਤਗਾਨਾਮ ਭਲਮਾਲਾ ਭਾਰ ਅਤਾਰਹ ਸਗਲ ਜਰਾਰੇ। ਤੇਰੇ ਕੀਆਤੁ
 ਧੁਹਿਕਿਆ ਅਰਪਉ ਨਾਮ ਤੇਰਾ ਤੁਹੀ ਚਵਰ ਦੇਲਾਰੇ॥ ੩॥ ਦਸ ਆਰ ਅਰ ਸੇਰੇ
 ਰੇਖਾਨੀ ਇਹ ਦਰ। ਇਹੋ ਸਗਲ ਸੀਸਾਰੇ। ਕਹੈਰਵਿਦਾਸੁ ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਆਰਤੀ ਸਚਿ
 ਨਾਮੁ ਹੋਹ ਰਿਭੇਗ ਤੁਹਾਰੇ॥ ੪॥ ੩॥

ਪਨਾਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕੀ ਤਿਲੋਚਨਾ॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਨਾਰਾਇਣ ਨਿਦ ਸਿਕਾਇ ਭੁਲੀ ਗਵਾਰੀ। ਦੁਕਿਤੁ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਥਾਰੇ ਕਰਮੁ ਰੀ॥ ੧॥
 ॥ ਰਗਉ। ਸਿਕਰਾਮ ਸਤ ਕਿਥ ਸਤਾਸੁਰ ਸਰੀ ਇਸਨਾਨੇ। ਕਲਜਨ ਮਧੇ ਮਿ
 ਲੇ ਸਰਿਗ ਪਾਨੇ। ਕਰਮ ਕਰਿ ਕਲਿ ਕੁਮਛੀ ਦਸਿਰੀ॥ ੧॥ ਬਿਸਵ ਕਾਟੀ ਪਕਸ
 ਵਾਮੀ ਤਾਢੇ ਰੇ ਸੁਆਰਥੀ ਪਥੀ ਗਇਗਰ ਤੁਤਾਢੇ ਬਾਪਵਾਰ ਮਿਕਰਿ ਅਰਣ
 ਪਿਡੁ ਲਾਗੀ॥ ੨॥ ਅਨਿਕ ਪਾਤਿਕ ਹਰਤਾ ਤਿਭੁਵਣੁ ਨਾਥਰੀ ਤੀਰ ਬਿਤੀਰ ਬਿਭੁ
 ਮਤਾ ਲਹੈ ਨ ਪਾਰਹੀ ਪਕਰਮ ਕਰਿ ਕੁਪਾਲੁ ਮਛੀ ਦਸਿਰੀ॥ ੩॥ ਅਖਿਤੁ ਸਸੀ ਅਧੇ
 ਨਲ ਛੁਮੀ ਕਲਪ ਭੋਰ ਸਿਖ ਬਿਸਨਾਗਰ ਨਦੀ ਚੇ ਨਾਥੀ। ਕਰਮ ਕਰਿ ਧਾਰ ਮਛੀ ਦ
 ਸਿਰੀ॥ ੪॥ ਵੀਲੇ ਲੇਕਾਗ ਤੁਝਿ ਪਾਵੀ ਲੇਗਵਣੁ ਬਗਣੁ ਸਲਿ ਬਿਸਲਿ ਅ
 ਨਿਤ ਖੀਲੇ ਹਰੀ। ਕਰਿ ਮਕਰਿ ਧਾਰ ਮਛੀ ਦਸਿਰੀ॥ ੪॥ ਬਾਣੀ ਲੇਲੇ ਕਾਗ ਤੁ

ਉਪਾਝੀਲੇਗਦੁਸਲਿਬਿਸਲਿਅਨਿਤਖੀਲੇਹਰੀ। ਕਰਮਕਰਿਦੁਭਿਟੀਮਯੀ
ਟਸਿਰੀ॥ ੫॥ ਪੁਰਬਲੇਕ੍ਰਿਤਕਰਮਨਮਿਟੈਰੀਪ੍ਰਰਿਗਹਟਿਤਾਏਮੇਹਿਨਾਪੀਅੰਲਰਮਚੇਨ
ਮੇ॥ ਬਦਤਿਤਿਲੇਚਨਰਾਮਜੀ॥ ੬॥ ੧॥

ਧਨਾਸਰੀਸ੍ਰੀਸੈਦਾ॥ ੧॥

੧ ਭਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪ੍ਰਪਦੀਪਪ੍ਰਿਤਸਾਜਿਅਰਤੀ॥ ਵਾਰੇਨਜਾਉਕਮਲਾਪਤੀ॥ ੧॥ ਮੰਗਲਾਹਰਿਮੰਗਲਾਨਿ
ਤਮੰਗਲਗਾਜਾਗਮੁਰਾਇਕੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਉਤਮੁਦੀਅਰਾਨਿਰਮਲਬਾਤੀ॥ ਤੁਹੀਨਿਰੰਜ
ਨਕਮਲਾਪਤੀ॥ ੨॥ ਰਾਮਭੁਗਤਿਰਾਮਾਨਿਦੁਜਾਨੇ॥ ਪਰਨਪਰਮਾਨਿਦੁਬਖਾਨੇ॥ ੩॥ ਤੁਹੀ
ਨਿਰੰਜਨਕਮਲਾਪਤੀ॥ ਮਦਨਿਮੁਰਤਿਰੂਤਾਰਿਗੋਇਦੇ॥ ਸੈਨੁਭੁਨੈਭੁਜਪਰਮਾਨਿਦੇ॥ ੪॥
੨॥

੧ ਭਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਧਨਾਸਰੀਪੀਪਾਕਾਯਉਦੇਵਾਕਾਇਅਉਦੇਵਲਕਾਇਅਉਜੇਰਾਮਜਾਤੀ॥ ਕਾਇਅਉਪ੍ਰ
ਪਦੀਪਨਦੀਬਿਦਾਕਾਇਅਉਪ੍ਰਜਭਿਪਾਤੀ॥ ੧॥ ਕਾਇਅਬਹੁਬੰਭੁਖੇਜੋਤਨਵਨਿਧਿਪਾਈ
॥ ਨਾਕਿਛੁਆਇਬੇਨਾਕਛੁਜਾਇਬੇਰਾਮਕੀਦੁਗਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇਬ੍ਰਹਮੰਡੁਸੇਈਧਿਭੇ
ਜੇਖੇਜੇਸੇਪਾਏ॥ ਪ੍ਰੀਪਾਪ੍ਰਵੇਦਦੈਪਰਮਤਤੁਹੈਸਤਿਗੁਰੋਹਿਲਖਾਏ॥ ੨॥ ੧॥
ਧਨਾਸਰੀਪੀਨਾਜੀ॥

੧ ਭਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੋਪਾਲਪਤੋਰਾਅਰਤਾ॥ ਜੇਜਨਤੁਮਰੀਭੁਗਤਿਕਰੇਤੇਤਿਨਕੇਕਾਜਸਦਾਰਤਾ॥ ੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਟਾਲਿਸੀਦਾਮਾਗਭਿਘੀਉ॥ ਹਮਰਾਖੁਸੀਕਰੈਨਿਤਜੀਉ॥ ਪਨੀਆਛਾਣਨੀ
ਕੀ॥ ਅਨਾਜਮਾਗਭਿਸਤਸੀਕਾ॥ ੧॥ ਗਉਰੈਸਮਾਗਭਿਲਾਵੇਰੀ॥ ਇਭੁਤਾਜਨਿਤੁਗੀਏ
ਗੇਰੀ॥ ਅਰਕੀਰੀਹਨਿਬੇਰੀ॥ ਜਨਪੈਨਾਏਵੇਮੰਗੀ॥ ੨॥ ੧॥ ਕਬੀਰਜੀ॥ ੫॥ ਨਾਮ
ਦੇਵਜੀ॥ ੬॥ ਰਵਿਦਾਸਜੀ॥ ੩॥ ਤਿਲੇਚਨਜੀ॥ ੧॥ ਸ੍ਰੀਸੈਦਾਜੀ ॥
੧॥ ਪੀਪਾਜੀ॥ ਪੀਨਾਜੀ॥ ੧॥ ਜੁਮਲਾ॥ ੧੮॥ ॥ ॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੪॥੫੫॥੧॥੨੩੪੫੬॥ ॥ਮੇਰੈਗੀਅੰਗੈਰਤਨਨਾਮੁਹ
ਰਿਬਸਿਆਗੁਰਿਗਾਥਿਪਰਿਓਮੈਰੈਮਾਥਾ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖੜਖੁਓਤਰੇਗੁਰਿ
ਨਾਮੁਦੀਉਰਿਨੁਲਾਥਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਭੁਜਗਮਨਾਮਸਭਿਅਰਥਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰੇਰਹਰਿਨਾਮੁਦਿ
ੜਾਇਆਬਿਨੁਨਾਵੈਜੀਵਨੁਬਿਰਥਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮੁੜਭੁਏਹੈਮਨਮੁਖੇਤੋਮੋਹ
ਮਾਇਆਨਿਤਛਾਥਾ॥ਤਿਨਸਾਧੁੰਚਰਨਸੇਵੇਕਬਹੁਤਿਨਸਭੁਜਨਮੁਅਕਥਾ॥੨॥ਜਿਨ
ਸਾਧੁੰਚਰਨਸਾਧਪਰਸੇਵੇਤਿਸਛਲਿਓਜਨਮਸਨਾਥਾ॥ਮੇਕਉਦੀਜੈਦਾਸੁਦਾਸਾਨਕੋਹ
ਰਿਦਇਆਧਾਰਿਜਗੀਨਾਥਾ॥੩॥ਹਮਅੰਧਲੇਗਿਆਨਹੀਨਅਗਿਆਨੀਕਿਉਚਾਲਹਮਾ
ਰਗਿਪੇਥਾ॥ਹਮਅੰਧਲੇਕਉਗੁਰਅੰਧਲੁਦੀਜੈਜਨਨਾਨਕਚਲਹਮਿਲਿਥਾ॥੪॥੧॥ਜੈ
ਤਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੪॥ਹੀਰਾਲਾਲੁਅੰਮੇਲੁਕੁਹੈਭਾਗੀ॥ਬਿਨੁਗਾਹਕਮੀਕਾਕਾਖਾ॥ਰਤਨਗਾ
ਹਕੁਗੁਰਸਾਧੁਦੇਖਿਓਤਬਰਤਨਬਿਕਾਨੇਲਾਖਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਿਗੁਪਤਹੀਰਹਰਿਗਾਖਾ॥
ਦੀਨਦਇਆਲਿਮਿਲਾਇਓਗੁਰਸਾਧੁਗੁਰਮਿਲੈ॥ਐਹੀਰਪਰਾਖਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁ
ਖੰਕੇਰੀਅਗਿਆਨਾਨੁਅੰਧੇਰਾਤਿਨਘਰਿਰਤਨੁਲਾਖਾ॥ਤੇਉਝੁਝਿਭਰਮਿਮੁਈਗਦਾਰੀ
ਸਮਾਇਆਰੁਅੰਗਬਿਖੁਚਾਖਾ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਸਾਧਮੇਲਹੁਜਨਨੀਕੋਹਰਿਸਾਧੁਸਰਨਿਤੁ
ਮਰਾਖਾ॥ਹਰਿਅੰਗੀਕਾਰੁਕਰਹੁਪੂਰੁਸੁਆਮੀ॥ਹਮਪਰੇਭਾਗਿਤੁਮਪਾਖਾ॥੩॥ਜਿਹਵਾਕਿ
ਆਗੁਏਆਬਿਵਖਾਨੁਹਤੁਮਵਡਅਗਮੈਵਡੁਪੁਰਖਾ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕਿੰਪਾਧਾਰੀਪਾ

ਖਣਡੁਬਤਹਰਿਰਾਖਾ॥ ੪॥ ੨॥ ਐਤ ਸਰੀ ਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਕੁਛੁ ਆਨ ਨ ਜਾਨ
 ਹਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੇਰੇ ਮੁਰਖ ਮੁਗਧ ਇਆਨਾ॥ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਰਿ ਦੀਜੈ ਮਤਿ ਉਤਮ ਕਰਿ ਲੀਜੈ ਮੁਗ
 ਧ ਸਿਆਨਾ॥ ਮੇਰਾ ਮਨ ਆਲਸੀ ਆਉ ਪਲਾਨਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਨਿ ਮਿਲਾਇ ਉਗੁਰ ਸਾਧੁ ਮਿਲਿ
 ਸਾਧੁ ਕਪੜੁ ਪੁਲਾਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਹੀ ਐਰੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਨਾ
 ਮਧਗਨਾ॥ ਬਿਨੁ ਏ ਮਰਿ ਜਾਈ ਐ ਮੇਰੇ ਚਾਕੁਰ ਜਿਉ ਅਮਲੀ ਅਮਲਿ ਲਭਾਨਾ॥ ੨॥ ਜਿਨ ਮ
 ਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ਤਿਨ ਪੁਰਿ ਗੁਗੁ ਪੁਰਾਨਾ॥ ਤਿਹ ਮਚਰਨ ਸੇਰੇ ਦੁਹ ਬਿਨੁ ਬਿਨੁ ਜਿਨਿ
 ਹਰਿ ਮੀਰ ਲਗਾਨਾ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਰੀ ਮੇਰੇ ਚਾਕੁਰਿ ਜਨੁ ਬਿਦੁਰਿ ਆਉਰੀ ਮਿਲਾ
 ਨਾ॥ ਪਨੁ ਪਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਆਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਣੁ॥ ੪॥ ੧॥ ਐਤ
 ਸਰੀ ਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਦੁਪਾਇ ਆਰਹਿ ਰਸ ਕਿਰ ਸਕਿ ਛਲ ਲਾ
 ਗਿ ਬਾ॥ ਆਇ ਆਉਇ ਐਗ ਗ੍ਰਿਮਿ ਉਹੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬਿਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦੁਬਾ॥ ੧॥ ਮੇਰਾ
 ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸਿ ਲਾਗਿ ਬਾ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਏ ਪਤਿ ਤਪਵਿੜ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਭਹ ਰਿਨਾ ਮੇਰਿ
 ਰਸ ਚਾਖਿ ਬਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੁਨੁ ਪੁਨੁ ਵਡੁ ਗਾਮਿ ਲਿਉ ਗੁਰੁ ਸਾਧੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਲਿਵੁ ਉਨ
 ਮਾਨਿ ਲਾਗਿ ਬਾ॥ ਤਿਸ ਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਸਾਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਨਿਬੁ ਮਲ ਨਿਰਮਲ ਗੁਨ ਗਾ
 ਇ ਬਾ॥ ੨॥ ਤਿਨ ਕੇ ਭਾਗਿ ਧੀਨੁ ਪੁਰਿ ਪਾਈ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸਨ ਪਾਇ ਬਾ॥ ਤੈਦੁ ਜੇਭੁ
 ਇ ਪਵਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜੇਨੀ ਸਚੁ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਤਿਨ ਜਾਇ ਬਾ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਬਿਮਲ ਮਤਿ ਗੁ
 ਰ ਸਾਧ ਪਗ ਸੇਵਹੁ ਮਹਾਰਿ ਮੀਰ ਗਾਇ ਬਾ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇਰਨ ਸਾਧ ਪਗ ਮਾਗੈ ਹਰਿ ਰੇਇ
 ਦਇ ਆਲੁ ਦਿਵਾਇ ਬਾ॥ ੪॥ ੪॥ ਐਤ ਸਰੀ ਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ
 ਨ ਬਸਿਉ ਤਿਨ ਮਾਤ ਕੀ ਜੈ ਹਰਿ ਬਾਜਾ॥ ਤਿਨ ਸੇਵੀ ਦੇਹ ਛਿਰ ਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਉਇ ਖਪਿ ਖ
 ਪਿ ਮੁਏ ਕਰੇ ਬਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਮਾਸੁ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪੁ
 ਰ ਪਾਰੀ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਦੀਉ ਮਨੁ ਸਮਝਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਰਨ ਕਲਿ ਜੁਗਿ ਪਦ ਉਦਮੁ
 ਹਰਿ ਪਾਈ ਐ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਝਾ॥ ਹਉ ਬਲਿ ਗਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਜਿਨਿ ਗੁਪਤ ਨਾਮੁ ਪਰ

ਗਾਧੁ॥ ੨॥ ਦਰਸਨੁ ਸਾਧਮਿਲਿਓ ਵਡੁ ਭਾਗੀ ਸਤਿਕਿਲਖਿ ਪੁਗੋਏ ਗਵਾਧੁ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਹੁ
 ਪਾਇਆ ਵਡੁ ਭਾਗੁ ਹਰਿਕੀਨੇ ਬਰੁ ਗੁਣ ਸਾਧੁ॥ ੩॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਗ ਜੀਵਨ ਹਰਿ
 ਉਰਿ ਪਾਰਿਓ ਮਨੁ ਮਾਧੁ॥ ਪਰਮ ਗਾਇਦ ਰਿਕਾਟ ਗਠੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਲੇਖਾ ਸਮਝੁ॥ ੪॥ ਪ
 ॥ ਜੈਤ ਸਰੀ ਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਸਤ ਸਿਗਤਿ ਸਾਧ ਪਾਈ ਵਡੁ ਭਾਗੀ ਮਨੁ ਚਲੈ ਤੇਰੁ ਦਿਓ ਅਰੁ ਝ
 ॥ ਅਨਹਤ ਪੁਨਿ ਵਾਜਹਿ ਨਿਤੁ ਵਾਜੈ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਰੁ ਰਸਿ ਲੀਝੁ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਰਾਮਨ
 ਮਹਰਿ ਝੁਝੁ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰਿ ਮਿਲਿਓ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤੁ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਕਤ ਬਿਧ ਬੁਏ ਹੈ ਮਾਇਆ ਬਿਖੁ ਸੇਵਹਿ ਲਾਇ ਗੋਝੁ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਅਰ ਬਿਖ
 ਰਚਿ ਨ ਸਾਕਹਿ ਜਮ ਕਾਲੁ ਸਹਹਿ ਸਿਰੀ ਪੀਝੁ॥ ੨॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਅਰ ਬਿਸਰੀ ਚੁਲਗਾਇ
 ਆਗੁਰੁ ਸਾਧੁ ਬਹੁ ਸਰ ਪਾਲਾਇ ਮੁਖਿ ਪੂਝੁ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਹਰਿ ਸੇਭਾ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ
 ਰੋਗੁ ਲਗਾ ਮਨਿ ਗੁਝੁ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਮੇਲਿ ਜਨ ਸਾਧੁ ਹਮ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕਾ ਕੀਝੁ
 ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਪਗ ਸਾਧੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਪਾਖਾਨੁ ਰਹਿਓ ਮਨੁ ਮੁਝੁ॥ ੪
 ॥ ੬॥ ॥

ਜੈਤ ਸਰੀ ਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਪ੍ਰਗੁ॥ ੨॥ ੧॥ ਤਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤੁ ਦੁਖੁ ਮਿਟੈ ਹਮਾਰਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸ
 ਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਵਹੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਰਾਮਾ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਮੀਤ
 ਗਮਾਰਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰ ਪਾਰੇ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨੁ ਸੁਨਾਵਹੁ ਗੁਰ ਮਿ
 ਲਿਐ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ਰਾਮਾ॥ ੧॥ ਮਧ ਸੂਰਨ ਹਰਿ ਮਾਧੋ ਪ੍ਰਾਨਾ॥ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਮੀਰ ਲਗਾਨਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਕਰ ਹਰਿ ਮੇਲੁ ਹੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੋਜਨੁ ਸੇਈ ਰਾਮਾ॥ ੩॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤ ਸਾਹਰਿ ਕੈ ਰੇਗਿ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਗਤਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਹਾ ਪੁਰ
 ਖੁ ਗੁਰੇ ਮੇਲੁ ਹੁ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਰਾਮਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੨॥ ਜੈਤ ਸਰੀ ਮਹਲਾ॥
 ੪॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਾ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਲੈ ਲਾਹਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ

ਹਰਿਗੁਰਗਤਿਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟਾਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟਹਰਿਗੁਰਿਨਾਮੁਤ੍ਰਿਮਾਹਾਰਾਮ॥ ੧॥ ਹਰਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟਾ
 ਲਪਿਅਗਾਹਰਿਕੈਰਿਗਿਸਦਾਗੁਣਗਾਹਰਿਗੁਰਿਗੁਰਿਜਸੁਪ੍ਰਮਰਿਪਾਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟਮਿ
 ਲਿਸ੍ਰਿਤਸਿਗਿਓਮਾਹਾਰਾਮ॥ ੨॥ ਅਤ੍ਰਿਸਖੀਹਰਿਮੇਲੁਮਿਲਾਹਾ। ਸੁਨਿਹਰਿਕਥਾਨਾ
 ਮੁਲੈਲਾਹਾ। ਹਰਿਗੁਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਗੁਰਮੇਲਹੁਗੁਰਮਿਲਿਐਹਰਿਉਮਹਾਰਾਮ॥ ੩॥
 ਕਰਿਕੀਰਤਿਜਸੁਅਗਮਅਥਾਹਾ। ਖਿਨੁਖਿਨੁਰਾਮਨਾਮੁਗਵਾਹਾ। ਮਿਕਉਧਾਰਿ
 ਕ੍ਰਿਪਾਮਿਲੀਐਗੁਰਦਾਤੇਹਰਿਨਾਨਕੁਗਤਿਉਮਾਹਾਰਾਮ॥ ੪॥ ੨॥ ੨॥ ਜੈਤ
 ਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਰਸਿਰਸਿਰਾਮੁਰਸਾਲੁਸਲਾਹਾ। ਮਨੁਰਾਮਨਾਮਿਓਨਲੈਲਾ
 ਹਾ। ਖਿਨੁਖਿਨੁਗਤਿਕਰਹਦਿਨਰਾਤੀਗੁਰਮਤਿਗੁਰਤਿਉਮਾਹਾਰਾਮ॥ ੧॥ ਹਰਿ
 ਗੁਰਗੁਨਗੋਵਿਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟਾਪਾਹਾ। ਮਨੁਸਨੁਜੀਤਿਸਬਦੁਲੈਲਾਹਾ। ਗੁਰਮਤਿਪੈਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟ
 ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟਾਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟਮਿਨਿਤਨਿਹਰਿਮਾਹਾਰਾਮ॥ ੨॥ ਨਾਮੁਰਤਨੁਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾਹਾ। ਹ
 ਰਿਗੁਣਗਾਇਸਦਾਨੈਲਾਹਾ। ਦੀਨਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟਾਨਕ੍ਰਿਪਕਰਿਮਾਧੇਹਰਿਗੁਰਿਨਾਮੁਤ੍ਰਿ
 ਮਾਹਾਰਾਮ॥ ੩॥ ਜਪਿਜਗਦੀਸੁਜਪਓਮਨਮਾਹਾ। ਹਰਿਗੁਰਿਜਗੀਨਾਬੁਜਗਲਾਥਾ
 ॥ ਪਨਪਨੁਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟਾਕੁਰਪ੍ਰਕੁਮੇਰੇਜਪਿਨਾਨਕੁਗਤਿਉਮਾਹਾਰਾਮ॥ ੪॥ ੩॥ ੩॥ ਜੈਤ
 ਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਆਪੇਜਗੀਜਗਤਿਜਗਾਹਾ। ਆਪੇਨਿਰਕੁਉਐਨੀਲਾਹਾ। ਆ
 ਪੇਧੀਆਪਿਆਪਿਦਰੈਤਾਪੇਨਾਮਿਉਮਾਹਾਰਾਮ॥ ੧॥ ਆਪੇਦੀਪਲੇਅਦੀਪਾਹਾ।
 ਆਪੇਸਤਿਗੁਰਸਮੁਦਮਥਾਹਾ। ਆਪੇਮਥਿਮਥਿਕਦੁਏਜਾਪਿਨਾਮੁਰਤਨੁਉਮਾਹ
 ਰਾਮ॥ ੨॥ ਸਖੀਮਿਲਹੁਮਿਲਿਗੁਣਗਾਵਾਹਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਹੁਰਿਲਾਹਾ।
 ਹਰਿਗੁਰਿਗਤਿਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟੀਮਨਿਗੁਈਹਰਿਨਾਮੁਤ੍ਰਿਮਾਹਾਰਾਮ॥ ੩॥ ਆਪੇਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟਾ
 ਨਾਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟਸਾਹਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਪੁਜੀਨਾਮਦਿਸਾਹਾ। ਹਰਿਗੁਰਿਦਾਤਿਕਰਹਪ੍ਰਕੁਉਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟ
 ਨਾਨਕਨਾਮਉਮਾਹਾਰਾਮ॥ ੪॥ ੪॥ ੧੦॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਮਿਲਿਸੇ
 ਤਸੇਗਤਿਸੇਗਿਗਾਹਾ। ਪੁਜੀਨਾਮੁਗੁਰਮੁਖਿਦੇਸਾਹਾ। ਹਰਿਗੁਰਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰਿਮ

ਪੁਸ਼ਟਨਮਿਲਿਸਤਸੇਗਿਉਮਾਹਾਰਾਮ॥ ੧॥ ਹਰਿਗੁਣਬਾਨੀਸੁਵਨਸੁਨਾਹਾਕਰਿਕਿ
 ਰਪਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਾਹਾਗੁਣਗਾਦੁਹੁਗੁਨਬੇਲਹੁਬਾਨੀਹਰਿਗੁਨਜਪਿਉਮਾਹਾਰਾਮ॥
 ੨॥ ਸਭਿਤੀਰਬਵਰਤਜਗਪੁਨੇਤਲਾਹਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹਿਪੁਜਾਹਾਹਰਿਹਰਿ
 ਅਤੁਲਤੇਲੁਅਤਿਭਾਗੀਗੁਰਮਤਿਜਪਿਉਮਾਹਾਰਾਮ॥ ੩॥ ਸਭਿਕਰਮਧਰਮਹਰਿਨਾ
 ਮੁਜਪਾਹਾਕਿਲਵਿਖਮੈਲੁਪਾਧਿਧਵਾਹਾਦੀਨਦਇਆਲਹੋਹਜਨਉਪਰਿਦੇਹੁ
 ਨਾਨਕਨਾਮੁਉਮਾਹਾਰਾਮ॥ ੪॥ ੫॥ ੧੧॥

ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਅਰੁ॥ ੩॥ ੧੮ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਕੋਈਜਾਣੈਕਵਨੁਈਹਾਜਗਿਮੀਤਾ॥ ਜਿਸੁਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸੇਈਬਿਧਿਬੁਝੈਤਾਰੀ
 ਨਿਰਮਲਗੀਤਿ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਮਾਤੁਪਿਤਾਬਨਤਾਸੁਤਬੰਧਪਇਸਟਮੀਤੁਅਰੁ
 ਈ॥ ਪੁਰਬਜਨਮਕੋਮਿਲੈਸੇਜੋਗੀਐਤਰਿਕੋਨਸਗਈ॥ ੧॥ ਮੁਕਤਿਮਾਲੁਕਨਿ
 ਕਲਾਲਹੀਭਾਮਨਰੋਜਨਕੀਮਾਇਆਹਾਗਾਕਰਤਬਿਗਾਨੀਅਵਧਹਿਤਮ
 ਹਿਸੈਤਖੁਨਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਹਸਤਿਰਬਅਸਪਵਨਤੇਜਪਨੀਮੋਇੰਆਰੁਮ
 ਨਤਤਰੇਗਾ॥ ਸੇਗਿਨਚਾਲਿਓਇਨਮਹਿਕਛੁਮੈਉਰਿਸਿਧਾਇਉਨੇਗਾ॥ ੩॥ ਹ
 ਰਿਕੋਸੈਤਪਿਅਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭੁਕੋਤਾਕੋਹਰਿਹਰਿਗਾਈਐ॥ ਨਾਨਕਈਹਾਸੁਖਆਗੋਮ
 ਖਉਜਲਸੇਗਿਸੇਤਨਕੋਪਾਈਐ॥ ੪॥ ੧॥

ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਅਰੁ॥ ੩॥ ਦੁਪਦੇ॥ ੧੮ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਦੇਹਸੇਦੇਸਰਕਹੀਅਉਧਿਅਕਹੀਅਉ॥ ਬਿਸਮੁਭੁਈਮੈਬਹੁਬਿਧਿਸੁਨੇਤਕਹੁਬਿ
 ਧਿਸੁਨੇਤਕਹੁਸਹਾਗਇਸਰੀਅਉ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਕੋਕਹਤੇਸਰੁਬਾਹਰਿਬਾਹਰਿ
 ਕੋਕਹਤੇਸਰੁਮਰੀਅਉ॥ ਬਰਨਨਦੀਸੋਇਹਨਨਲਖੀਐਸੁਹਾਗਨਿਸਾਤਿਬੁਝ
 ਹੀਅਉ॥ ੧॥ ਸਰਬਨਿਵਾਸੀਘਟਿਘਟਿਵਾਸੀਲੇਪੁਨਹੀਅਲਪਹੀਅਲਪਹੀ
 ਅਉ॥ ਨਾਨਕਕਹਤਸੁਨਹਰੇਲਗਾਸਿਤਰਸਨਕੋਬਸਹੀਅਉ॥ ੨॥ ੧੨॥ ਜੈਤਸਰੀ

ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਧੀਰਉਸੁਨਿ ਧੀਰਉਪੁਕੁਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮਨੁਤਨੁਸਤੁਅਰੁਪਉ ॥
 ਨੀਰਉਪੇਖਿਪੁਕੁਉਨੀਨਰਉ ॥ ੧ ॥ ਬੇਸੁਮਾਰਬੇਅੰਤਬਡਾਤਾਮਨਹਿਗਹੀਰਉਪੇਖਿਪੁਕੁਉ
 ॥ ੨ ॥ ਜੇਚਾਹਉਸੇਈਸੇਈਪਾਵਉਆਸਾਮਨਸਾਪੁਰਉਜਪਿਪੁਕੁਉ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਿਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨ
 ਕਮਨਿਦੁਸਿਆਦੁਖਿਨਕਬਹੁਦੁਰਉਬੁਝਿਪੁਕੁਉ ॥ ੪ ॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਲੋਕੀ
 ਰਨਾਸਾਜਨੁਮੇਰਗਾ ॥ ਪ੍ਰਿਥਿਥਿਥਿਮੰਗਲਾਦੁਹਨੀਕੇਪਦਿਪਦਿਤਿਸਹਿਬਸੇਰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ
 ॥ ਸੁਖਿਅਗਾਧਨੁਦੁਖਅਗਾਧਨੁਬਿਸਰੈਨਕਾਹੁਬੇਰਗਾ ॥ ਨਾਮਜਪਤਕੇਦਿਸਰਉਜਾਲਾਬਿਨ
 ਸੈਭੁਰਮੁਅੰਧੇਰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਥਾਨਿਥਨੰਤਰਿਸਰੁਨੀਜਾਈਜੇਦੀਸੇਤੇਰਗਾ ॥ ਸਿਤਸੈਗਿਪਾਵੈਜੇਨਾ
 ਨਕਤਿਸਬਹੁਰਿਨਹੋਈਹੋਛੇਰਗਾ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥

ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਗੁ ॥ ੪ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ੧ ॥ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਅਬਮੈਸੁਖਪਾਇਉਗੁਰਅਗਿ ॥ ਤਜੀਸਿਆਨਪਦਿਤਬਿਸਾਰੀਅੰਧੇਰਉਹੋਤਿਅਗਿ
 ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਜਉਦੇਖਿਤਉਸਗਲਮੇਹਿਮੇਹੀਉਤਉਸਰਨਿਪਰਿਉਗੁਰਿਭਾਗਿ ॥ ਕਰਿ
 ਕਿਰਪਾਟਹਲਹਰਿਲਾਇਉਤਉਜਪਿਛੋਰੀਮੇਰੀਲਾਗਿ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿਉਸਗਰਪਾਵਕਕੇਜ
 ਉਸਤਉਦੇਭੁਵਭਾਗਿ ॥ ਜਨਨਾਨਕਸਰਬਸੁਖਪਾਏਮੇਰੇਹਰਿਚਰਨੀਚਿਤੁਲਾਗਿ ॥ ੨ ॥
 ੧ ॥ ੫ ॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਮਨਮਹਿਸਤਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਿਅਾਨਪਰਗਾ ॥ ਦ੍ਰਿੜਿਉਗਿ
 ਆਨੁਮੇਤਹਰਿਨਾਮਾਪੁਰਜੀਉਮਾਇਆਕਰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਕਾਲਜਾਲਅਰੁਮਹਾਜੇਜਾਲ
 ਛੁਟਕੇਜਮਹਿਤੁਰਗਾ ॥ ਅਇਉਦੁਖਹਰਖਣਸਰਨਕਰਨਾ ॥ ਮਤਿਗਹਿਉਚਰਨਆਸਰਗਾ ॥
 ੧ ॥ ਨਾਵਰੂਪਭੁਇਉਸਾਧੁਸੰਗੁਭਵਨਿਧਿਪਰਗਾ ॥ ਅਧਿਉਪੀਉਗਤਬੀਉਭਰਮਾਕਹੁਨਾ
 ਨਕਅਜਰੁਜਗਾ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਜਾਕਉਭਈਗੋਵਿਦਸ
 ਗਈ ॥ ਸੁਖਸਹਜਅਨਿਦਮੇਗਲਸਿਉਦਾਕਉਬਿਆਧਿਨਕਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਦੀਸ
 ਹਿਸਭਿਸੰਗਿਰਹਹਿਅਲੇਪਾਨਰਦਿਆਪੈਨਰਦਿਆਪੈਉਨਮਾਈ ॥ ਏਕੈਰਿਗਿਤਤਕੇਬੋਤੇ
 ਸਤਿਗੁਰਿਤੇਬੁਧਿਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਦਇਆਮਇਆਰਾਕਰਕੀਸੇਈਸੇਤਸੁਭਾਈਤਿਨਕੈਸੇ

ਗਿਨਾਨਕਨਿਸਤਰੀਐਲਿਨਰਸਿਰਸਿਹਰਿਗੁਣਗਾਈ॥ ੨॥ ੩॥ ੭॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹ
 ਲਾ॥ ੫॥ ਗਿਵਿਦਲੀਵਨਪ੍ਰਾਨਪਨਰੁਪਾਅਗਿਆਨਮੇਹਗਨਮਹਾਪ੍ਰਾਨੀਐਪਿਆ
 ਰੇਮਹਿਦੀਪਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭਲਦਰਸਨੁਤਮਗਪ੍ਰਭੂਪ੍ਰੀਤਮਚਰਨਕਮਲਆਨੁਪ
 ॥ ਅਨਿਕਬਾਰਕਰਉਤਿਹਬੰਧਨਮਨਹਿਚੰਗਵਉਧੁਪਾ॥ ੧॥ ਗਰਿਪਾਰਿਉਤੁਮੇ
 ਪ੍ਰਭੂਦੁਆਰੇਵਿਨੁਕਰਿਗਹੀਤੁਮਾਰੀਲੁਕਾਕਾਢਿਲੇਹੁਨਾਨਕਅਪੁਨੇਕਉਸੇਸਾਰ
 ਪਾਵਕਰੇਕੁਪਾ॥ ੨॥ ੪॥ ੮॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਕਿਈਹਰਿਹਰਿਸਿਉ
 ਦੇਵੈਜੋਗਿ॥ ਚਰਨਗਹਉਬਕਉਸੁਭਰਸਨਾਦੀਜਹਿਪ੍ਰਾਨਅਕੋਗਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲਕਰਤਕਿਅਰੋਹਰਿਸਿਓਸੁਧਾਸੰਜੋਗਿ॥ ਏਆਰਸਮਰਿਮਥਨ
 ਹੇਤਕਿਰਪਾਤੇਮਹਾਬਿਖਿਆਤੇਤੇਗਿ॥ ੧॥ ਆਇਉਸਰਨਿਦੀਨਦੁਖਭੈਜਨਚਿਤਦ
 ਉਤਮਾਰੀਉਗਿ॥ ਅਭੈਪਦੁਦਾਨੁਸਿਮਰਨਿਸੁਆਮੀਕੋਪ੍ਰਭੂਨਾਨਬੰਧਨਿਉਗਿ॥ ੨॥
 ॥ ੫॥ ੬॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਚਾੜ੍ਹਕਢਿਤਵਤਬਰਸਤਮੇਗਾਕ੍ਰਿਪਾ
 ਸਿਪੁਕਰਨਾਪ੍ਰਭੂਪਾਰਹੁਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭੁਗਤਿਕੋਨੇਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਿਕਸੁਖਚ
 ਕਦੀਨਹੀਦਾਹਤਅਨਦਪੂਰਨਪੇਖਿਦੇਹਿ॥ ਆਨਉਪਾਵਨਜੀਵਤਮੀਨਾਬਿਨਜ
 ਲਮਰਨਾਤੇਗਾ॥ ੧॥ ਹਮਅਨਾਥਨਾਥਰਿਸਰਨੀਪਅੰਨੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਗਾ॥ ਚਰਨਕ
 ਮਲਾਨਾਨਕਆਗਏਤਿਸਬਿਨੁਆਨਾਨਕਕੋਰਗਾ॥ ੨॥ ੬॥ ੧੦॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ
 ॥ ੫॥ ਮਨਿਤਨਿਬਸਿਰੋਹਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਾਕ੍ਰਿਕਿਰਪਾਸਾਧੁਸੰਗਕੇਦੇਪੂਰਨਪੂਰਖਸੁਜਾਨ
 ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰੇਮਚਕਉਗੀਲਿਨਕਉਪਾਈਤਿਨਰਸੁਪੀਅਉਭਾਰੀ॥ ਤਾਕੀਕੀਮਤਕ
 ਹਨੁਜਾਈਕੁਦਰਤਿਕਵਨਹਮਾਰੀ॥ ਲਾਇਲੇਲੁਲੜਿਦਾਸਜਨਅਪੁਨੇਉਧੋਰਧਰਨ
 ਗੋਗੇ॥ ਪ੍ਰਭੂਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖਪਾਇਉਨਾਨਕਸਰਨਦੁਆਰੇ॥ ੨॥
 ੭॥ ੧੧॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਆਏਅਨਿਕਜਨਮਪ੍ਰਭੂਸਰਣੀ॥ ਉ
 ਧਰੇਦੇਹਅੰਧਕੁਪਤੇਲਾਵਹੁਅਪਨੀਚਰਨੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗਿਆਨੁਪਿਆਨੁਕਿ

ਛੁਕਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾਨਾਹਿ ਨਿਰਮਲ ਕਰਨੀ॥ ਸਾਧ ਸਿੰਗਤਿ ਕੈ ਅੰਚਲ ਲਾਵਹੁ ਬਿਖਮ ਨਈ
ਜਾਇ ਤਰਨੀ॥ ਸੁਖ ਸਿੰਘਤਿ ਮਾਇਆ ਰਸ ਮੀਏ ਇਹ ਨਹੀ ਮਨ ਮਹਿ ਧਰਨੀ॥ ਹਰਿ ਦਰਸ
ਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਪਾਵਤ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰੰਗ ਆਭਰਨੀ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ੧੨॥ ਜੈ ਤਸਰੀ ਮਹ
ਲਾ॥ ੫॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸਿਮਰਹੁ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮਾ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਅਪਦਾ ਨੇ ਕਟਿ ਨ ਆਵੈ॥
ਪੂਰਨ ਦਾਸ ਕੇ ਰਾਮਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੇਟਿ ਬਿਘਨ ਬਿਨ ਸਹਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਨਿਹ ਚਲੈ ਗੋਵਿੰਦ
ਧਾਮਾ॥ ਭਗਵੰਤ ਭਗਤ ਕਉ ਭੁਭਿਕਿ ਨਾਹੀ ਆਦਰ ਦੇਵਤ ਨਾਮਾ॥ ੧॥ ਤਜਿ ਗੋਪਾਲ ਆਨੰਦ
ਕਰਨੀ ਸੇਈ ਬਿਨ ਸਤ ਧਾਮਾ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਬਿਸਰਾਮਾ॥ ੨
॥ ੯ ॥ ੧੩ ॥

ਜੈ ਤਸਰੀ ਮਹਲਾ॥ ੯ ॥

੧੩ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਭੁਲਿ ਉਮ ਨ ਮਾਇ ਉਰ ਝੁਇ ਭਿਜੈ ਕਰਮ ਕੀਏ ਲਾਲ ਚਲ ਗਿਤਿ ਹਤਿ ਆਪੁ ਬਿਧਾਇ
ਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਮਝਿ ਨ ਪਰੀ ਬਿਖੈ ਰਸ ਰਹਿ ਉਜਸੁ ਹਰਿ ਕੋ ਬਿਸਰਾਇ ਭਿ॥ ਸਿਗਿ ਅੰਸੁ
ਆਮੀ ਜਾਨਿ ਤਿਨਾਹੀ ਬਨ ਬੋਜਨ ਕਉ ਧਾਇ ਭਿ॥ ੧॥ ਰਤਨ ਰਾਮ ਪਦਿ ਹੀ ਕੈ ਭੀਤ ਰਿਤਾਂ ਕੋ
ਗਿਆਨ ਨੁਪਾਇ ਭਿ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਭਰਵਿਤ ਬਿਨ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮਗਵਾਇ ਭਿ॥ ੨ ॥ ੧॥ ਜੈ
ਤਸਰੀ ਮਹਲਾ॥ ੬ ॥ ਹਰਿ ਜਗ ਬਿਲੇ ਰੁਪਤਿ ਮੇਰੀ॥ ਜਮ ਕੇ ਤ੍ਰਾਸ ਭੁਇ ਉਭਰ ਅੰਤਰਿ
ਸਰ ਨਿਗਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਪਿਤੇਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਹਾ ਪਤਿ ਤ ਮੁਗਧ ਲੇ ਭੀਛੁ ਨਿਕਰਤ ਪਾਪ
ਅਬਹਾਰਾ॥ ਭੈ ਮਰੈ ਭੈ ਬੋਕਉ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹਿ ਤਹਿ ਤ ਢਿਤਾ ਤ ਨ ਰਾਜਾ॥ ੧॥ ਕੀਏ ਉਪਾਵ
ਮੁਕਤਿ ਕੇ ਕਾਰ ਨਿਦਰ ਦਿਸ ਕਉ ਉਭਿਧਾਇ ਆ॥ ਘਟ ਹੀ ਭੀਤ ਰਿਬੈ ਨਿਰਜਨੁ ਤਾ ਕੇ ਮ
ਰਮਨ ਪਾਇ ਆ॥ ੨॥ ਨਾਹਿ ਨਗੁਨ ਹਿ ਕਿਛੁ ਜਪਤ ਪਕਉ ਨ ਕਰਮ ਅਬਕੀਜੈ॥ ਨਾਨਕ
ਗਰਿਪ ਰਿਉ ਸਰ ਨਾਗਤਿ ਅੰਭੁ ਦਾਨੁ ਪੂਰੁ ਕੀਜੈ॥ ੩ ॥ ੨॥ ਜੈ ਤਸਰੀ ਮਹਲਾ॥ ੬ ॥
ਮਨੋਰਸਾ ਭਾਗੋਹ ਬਿਭਾਰਾ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨ ਮਿਥਿ ਆਮੋ ਨੇ ਸਗਲੇ ਇਹ ਸੰਸਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾ
ਉ॥ ਜਾਕਉ ਜੋਗੀ ਬਿਜਤ ਹਰੇ ਪਾਇ ਉਭਹਿ ਤਿਹ ਪਾਰਾ ਸੇਸੁ ਆਮੀ ਤੁਮ ਨਿਕਟਿ ਪਛਾਨੈ

ਪਰੇਖੇਤਨਿ ਆਗਾ ॥ ੧ ॥ ਪਾਵਨ ਨਾਮ ਜਗਤ ਮੈ ਹਰਿ ਕੇ ਕਬਹੂ ਨਾਹਿ ਸੰਭਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨ
 ਪਰਿ ਓ ਜਗ ਬੰਧਨ ਗਾਧੁ ਬਿਰਦੁ ਤਿਹਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਮ ੪ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ਮ ੪ ॥ ੫ ॥
 ੧੩ ॥ ਮ ੪ ॥ ੬ ॥ ੩ ॥ ਲੁਮਲਾ ॥ ੨੦ ॥
 ਜੇਤੁ ਸਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਛੁਤਾ ਪ੍ਰਗਾਸ ਲੇਕੁ ॥ ੧੪ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਦਰਸ ਪਿਆਸੀ ਦਿਨੁ ਸੁਗਤਿ ਚਿਤੁ ਦੁਖੁ ਅਨ ਦਿਨੁ ਨੀਤਾ ॥ ਖੋਲਿ ਕਪਟ ਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਆਨਾਨ
 ਕੁਹਰਿ ਸੰਗਿ ਮੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਛੁਤਾ ਸੁਇਯਾਰ ਹਮਾਰੇ ਸਜਨੁ ਇਕ ਕਰ ਉਬੇ ਨਤੀ ਆ ॥ ਤਿਸੁ
 ਮੇਹ ਨਲਾਲ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਫਿਰ ਉਬੇ ਜੀਤੀ ਆ ॥ ਤਿਸੁ ਦਸਿ ਪਿਆਰੇ ਸਿਰਧਰੀ ਉਤਾਰੇ ਇਕ
 ਭੇਰੀ ਦਰਸਨ ਦੀ ਜੈ ॥ ਨੈਨ ਹਮਾਰੇ ਪ੍ਰਿਅਰੇ ਗਰੇ ਗਾਰੇ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਭੀ ਨਾ ਪੀਰੀ ਜੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਉ
 ਮਨ ਲੇਨਾ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨਾ ਚੜ੍ਹਿ ਕ ਜਿਵੈ ਤਿਸੀ ਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪ੍ਰਗਾਧਾਇ ਆਸ
 ਗਲੀ ਤਿਖਾ ਬੰਧੁ ਤੀ ਆ ॥ ਯਾਰੇ ਪ੍ਰਿਅ ਹਰੇ ਸਖੀ ਆਮੁ ਕਹੀ ਨ ਜੇਹੀ ਆ ॥ ਯਾਰੇ ਦੇਹਿ ਕੁਡੁ ਹਿ
 ਕਿਛਾ ਝੁਹ ਉਕਿਸ ਚਿਤੋ ਹੀ ਆ ॥ ਹਿ ਕਿਛੈ ਹਿ ਕਿਛੈ ਅਨਿਥ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਕਰੇ ਦੇਹੇ ਗਬਿ
 ਲਾਸਾ ॥ ਤਿਨ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਚਾਉ ਉਰੈ ਦਾਹੁ ਉਕਦਿ ਪਾਈ ਗੁਣ ਤਾਸਾ ॥ ਜਿਨੀ ਮੈ ਠਾਲਾਲੀ
 ਧੁਇ ਆਹ ਉਤਿਸੁ ਆਗੈ ਮਨੁ ਭੇਰੀ ਆ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੁਨਿ ਬਿਨ ਉਸ ਗਾਗਿ ਮਦ ਸਿਉ
 ਖਾਪਿ ਆਰ ਕੇਹੀ ਆ ॥ ੨ ॥ ਯਾਰੇ ਪ੍ਰਿਅ ਪਨਾਭਾਨਾ ਕਿਛੁ ਨੀਸੀ ਛੁਟਾ ॥ ਯਾਰੇ ਦੇਹੈ ਤੇਰਾ
 ਦੁਆਲਾ ਲਨ ਮਦ ਸਿਸੈ ਦਾ ॥ ਲਾਲਨੁ ਤੇ ਪਾਇ ਆ ਆਪਗਵਾਇ ਆ ॥ ਜੇਧਨ ਭਾਗ ਮਥ
 ਨਾ ॥ ਬਾਹ ਪਕੜੈ ਰਾਕੁਰਿ ਹਉ ਪਿਧੀ ਗੁਣੀ ਅਉਗਨ ਦੁਪ ਛੁਟੈ ॥ ਗੁਣ ਗਾਰੁ ਤੇ ਪਾਇ ਅ
 ਰਿਗ ਲਾਲੁ ਬਨਾਇ ਆ ॥ ਤਿਸੁ ਹਰੇ ਕਿਛੁ ਸਹੈ ਦਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪੰਨਿ ਸੇਹਾਗ ਨਿਸਾ
 ਈ ਜਿਸ ਸੰਗਿ ਭੁਤਾਰ ਦਸੈ ਦਾ ॥ ੩ ॥ ਯਾਰੇ ਨਿਤ ਸੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੀਸਾ ਮੇ ਪਾਈ ॥ ਪ੍ਰਾਰ
 ਵਾਰ ਲੇਣੀ ਦਾ ਪਾਇ ਆਵ ਜੀਵਾ ਪਾਈ ॥ ਮਹਾ ਮੰਗਲ ਹੁ ਸੁਖੀ ਆ ਪਿਰਦਾਇ ਅਲੁਸ
 ਦਾਨ ਵਰੇਗੀ ਆ ॥ ਵਡ ਭਾਗਿ ਪਾਇ ਆ ਗੁਰਿ ਮਿਲਾਇ ਆਸਾ ਪਕੈ ਸਤ ਸਰੀ ਆ ਆ
 ਸਾਮਨ ਸਾਸਗਲ ਪੁਰੀ ਪ੍ਰਿਅ ਅੰਕਿ ਅੰਕੁ ਮਿਲਾਈ ॥ ਬਿਨ ਵੇਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸੁਖੇ ਦੀਸਾ

ਮੇਗੁਰਮਿਲਿਪਾਈ॥੪॥ ੧॥

ਜੇਤਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥੫੫੫॥੨॥ਛਿਤਾ॥ ੧॥ਤਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਸਲੋਕੁ॥ ਉਚਾਅਗਮਅਪਾਰਪ੍ਰਭੁਕਥਨੁਨਜਾਇਅਕਥਾ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਸਰਨਾਗਤੀ
 ਰਾਖਨਕਉਸਮਰਥਾ॥ ੧॥ਛਿਤਾ॥ਜਿਉਜਾਨਹੁਤਿਉਗਾਧਹਰਿਪ੍ਰਭੁਤੇਰਿਆ॥ਬੋਤੇਗਨ
 ਉਅਸਿਖਅਵਗਨਿਮੇਰਿਆ॥ਅਸਿਖਅਵਗਣਖਤੋਠੇਰੇਨਿਤਿਪ੍ਰਤਿਸਦਭੁਲੀਐ॥ਮਿਠ
 ਮਮਨਬਿਕਰਾਲਮਾਇਆ॥ਤਉਪ੍ਰਸਾਦੀਪੁਲੀਐ॥ਲੁਕਕਰਤਬਿਕਾਰਬਿਖਕੂਪ੍ਰਭੁਨੇ
 ਰਹੁਤੇਨੇਰਿਆ॥ਬਿਨਵੇਤਿਨਾਨਕਦਇਆਪਾਰਹੁਕਾਢਿਭੁਦਨਲਠੇਰਿਆ॥੧॥ਸਲੋ
 ਕੁ॥ਨਿਰਤਨਪੇਵੇਅਸਿਖਗੁਣਉਚਾਪ੍ਰਭੁਕਾਨਾਉ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੇਤੀਅਮਿਲੈਨਿਥਾ
 ਵੇਥਾਉ॥ ੧॥ਛਿਤਾ॥ਦੁਸਰਨਾਹੀਰਾਉਕਾਪਹਿਜਾਈਐ॥ਆਰਪਹਰਿਕਰੰਜੇਤ੍ਰਿਸੇਪ੍ਰਭੁ
 ਪਿਆਈਐ॥ਪਿਆਇਸੇਪ੍ਰਭੁਸਦਾਅਪਨਾਮਨਹਿਛਿਦਿਆਪਾਈਐ॥ਤਜਿਮਾਨੁਸੇ
 ਹਵਿਕਾਰਦੁਜਾਏਕਸਿਉਲਿਦੁਲਾਈਐ॥ਅਰੁਪਿਮਨੁਤਨੁਪ੍ਰਭੁਆਗੇਆਪਸਗਲਮਿ
 ਟਾਈਐ॥ਬਿਨਵੇਤਿਨਾਨਕਪਾਹਿਕਿਰਪਾਸਾਚਿਨਾਮਿਸਮਾਈਐ॥ ੨॥ਸਲੋਕੁ॥
 ਰਮਨਤਾਕਉਪਿਆਈਐਸਭੁਬਿਧਿਜਾਕੈਗਾਥਿ॥ਗਮਨਾਮਧਨਸੰਚੀਐਨਾਨਕ
 ਨਿਬੰਧੇਸਾਥਿ॥ ੧॥ਛਿਤਾ॥ਸਾਖੀਅਨਾਪ੍ਰਭੁਏਕਹੈਦੁਸਰਨਾਹਿਕੋਇ॥ਥਾਨਥਨੇਤੁ
 ਚਿਆਪਿਰੈਜਲਿਥਲਿਪੁਰਸੇਇ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੁਰਿਰਹਿਆਸਰਬਦਾਤਾ
 ਪ੍ਰਭੁਪਨੀ॥ਗੋਪਾਲਗੋਵਿੰਦਅਨੁਤਨਾਹੀਬੇਅੰਤਗੁਣਤਾਕੈਕਿਆਗਨੀ॥ਭੁੰਜਮਰਨਿ
 ਸੁਅਮੀਸੁਖਹਗਾਮੀਤਿਸੰਬੰਨਾਅਨਨਾਹਿਕੋਇ॥ਬਿਨਵੇਤਿਨਾਨਕਦਇਆਪਾ
 ਰਹੁਤਿਸਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ ੩॥ਸਲੋਕੁ॥ਚਿਤਿਜਿਚਿਤਵਿਅਸੈਸੇਪਾਇਆ॥
 ਨਾਨਕਨਾਮਪਿਆਇਸੁਖੁਸਥਾਇਆ॥ ੧॥ਛਿਤਾ॥ਅਬਮਾਨੁਛੁਟਿਗਇਆਸਾਧੁ
 ਸੰਗਿਮਿਲੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਲਇਆਜੀਜੋਤਿਰਲੇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਸਿਮਰਤਮਿਦੈ
 ਲਬਿਖਬੁਝੀਤਪਤਿਅਪਾਨੈਆਗਹਿਰੁਜਾਈਨੇਦਇਆਕੀਨੇਆਪੇਨਕਰਿਮਾ

ਨਿਆਲੈ ਭੇਕਿਲਾਏ ਹਰਿਮਿਲਾਏ ਜਨਮ ਮਰਨਾ ਦੁਖ ਜਲੇ ॥ ਬਿਨ ਦੇ ਤਿਨਾਨ ਕਰਦਿ ਆ
 ਧਾਰੀ ਮੇਲਿ ਲੀਨੇ ਇਕ ਪਲੇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਜੇਤ ਸਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਛੁਤਾ ਪਾਪਾਨੁ ਸੇਸਾ
 ਰਸਾਗਰ ਬਿਅਦਿ ਆਗਾ ਕਰ ਤੇ ਧਾਅ ਨੇ ਕਮਾਇ ਆਰੇ ਗਿਰਦਿ ਆਗਾ ਲੇ ਭਿਮੇ ਹਿ ਅਭਿ
 ਮਾਨਿ ਬੁਝੁ ਮਰਦੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੇ ॥ ੫ ॥ ਤਿਮਿਤ ਬਿਉਗਰ ਬਨਿ ਤੇ ਹੋ ਕਰਤ ਬਿਗਾਵੇ ॥
 ॥ ਪੁਜਿ ਦਿਵਸ ਆਏ ਲਿਖੇ ਮਾਏ ਦੁਖ ਪਰਮ ਦੁਤਰ ਭਿਰਿ ਆਗਾ ਸਕਿਰਤ ਕਰਮ ਨ ਮਿਟੇ
 ਨਾਨਕ ਹਰਿਨਾਮੁ ਪਨ ਨਹੀ ਖਦਿ ਆਗਾ ॥ ੧ ॥ ਉਕਰਮ ਕਰਹਿ ਆਨੇ ਕਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਗਾਵੇ
 ਹੋ ॥ ਕੁਰਮ ਹਿਜੈ ਨ ਅਸੀਖ ਮਰਿ ਜਨਮ ਹਿ ਆਵੇ ॥ ੫ ॥ ਸੁਪੰਥੀ ਸੈਲਤ ਰਵਰਗਨ ਤਕੁ
 ਦੁਨ ਆਵੇ ॥ ਬੀਜ ਬੇਦ ਸਿਰੇ ਗੁਰਗਹਿਰੀ ਆਪੁ ਅਪਨਾ ਪਾਵੇ ॥ ਰਤ ਨ ਜਨਮ ਹੋ
 ਰੇਤ ਜ ਐ ਪੁਰੁ ਆਪਿਨ ਕੁਵੇ ॥ ਬਿਨ ਦੇ ਤਿਨਾਨ ਕਰੁ ਰਮਹਿ ਕੁਮਾਏ ਬਿਨ ਦੇ ਕੁਦਿਕ
 ਦੁਨ ਪਾਵੇ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਬਨਗਾਇ ਆਬਿਤੀ ਚਿਜ ਰਮਲਿ ਬੈਰਿ ਆਮ ਕਰ ਕੇ ਮਹਿ ਸਿ
 ਰੁਤੁ ਲੈਨੇ ਦੁਨ ਭੀਰਿ ਆਗਾ ਨਹੀ ਦਈ ਸੈ ਬਿਨੁ ਕੁਜੈ ਨਈ ਸੈ ਚੁਭਿ ਮਧਿ ਆਗਾ ਲਿਖ
 ॥ ਕਹਿ ਆਨਮਾਨ ਹਿ ਸਿਰਿ ਖਾਕੁ ਦੁਨ ਹਿ ਜਿਨ ਸੇ ਗਿਮਨ ਤਨ ਜਗਲਿ ਆਗਾ ਸੀਰਾ ਮਰੇ
 ਗ ਅਪਾਰ ਪੂਰਨ ਨਹੀ ਮਖਮਨ ਮਹਿ ਦਾਰਿ ਆਗਾ ਬਿਨ ਦੇ ਤਿਨਾਨ ਕਰ ਕੇ ਰਿਕਾਗਰ ਬਿ
 ਨਸ ਕਾਰਨ ਭੁਰਿ ਆਗਾ ॥ ੨ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨਾਇ ਨਾਨਕੁ ਆਇ ਆਗਾ ਦੁਤਰੇ ਕੁ ਸੇਸ
 ਰਪੁ ਭਿਅ ਧੋਤ ਗਾਇ ਆਗਾ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਕੁਜੈ ਸ੍ਰੀ ਪਰਕਰਿ ਐਗੁ ਪੁਰੁ ਜੀਤਾਰਿ ਆ
 ॥ ਹਰਿ ਮਾਨਿ ਲੀਏ ਨਾਮ ਦੀਏ ਅਵਰ ਕਦੁਨ ਬੀਚਾਰਿ ਆਗਾ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਅਪਾਰ ਗਾਕੁ
 ਰਮਨਿ ਲੇ ਛੀਦਾ ਪਾਇ ਆਗਾ ਬਿਨ ਦੇ ਤਿਨਾਨ ਕਰ ਸਦਾ ਤਿਪੈ ਤੇ ਹਰਿਨਾਮੁ ਭੇਜ ਨੁਪਾਇ
 ਆਗਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥

ਜੇਤ ਸਰੀ ਕੀ ਵਾਰਿ ਸਲੋਕ ਨਾਲਿ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ੧ ਉਸਤਿਗਰ ਪੁਸਾਇ ॥
 ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਦਿ ਪੂਰਨ ਮਧਿ ਪੂਰਨ ਭੋਤਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਗਾਂ ਸਿਮਰੈ ਤਸੈ ਤਸਰ ਬ
 ਤਰਮ ਦੈ ਨਾਨਕ ਅਪਨਾ ਸਨਜਗਦੀ ਸਰਗ ॥ ੧ ॥ ਪੇਖਣੁ ਸੁਨਣੁ ਸੁਨਾਵੈ ਨੇਮ ਨਮ

ਹਿੰਦੁ ਭੈਸਾਭਾ ਪੁਰਿਹਿ ਓਸੁ ਬਤੁ ਮੈਨਾਨ ਕਹ ਰਿਹੈ ਗੁਰਾਦੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ
 ਏਕ ਨਿਰੰਜਨ ਗਾਈ ਐਸੁ ਅੰਤਰ ਸੇਈ ॥ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭੁ ਜੋ ਕਰ ਸੋਈ
 ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਾਧਿ ਓਥਾ ਪਦਾਤਿ ਸੁਖਿ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ॥ ਖੰਡੂ ਬ੍ਰਹਮੇਂਡ ਪਾਤਾਲ ਦੀਪਕ
 ਵਿਆਸ ਭੁਲੇਈ ॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝੈ ਸੇ ਬੁਝੁ ਸੀਲਿ ਮਲ ਜਨ ਸੇਈ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ
 ॥ ਰਵਿਤ ਜੀ ਅਰਚਨਾ ਆਤਗਰਭੁ ਅਸਥਾਪਨੇ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਿ ਤਿਨਾਨ ਕ
 ਮਹਾ ਅੰਗ ਨਿਨ ਬਿਨਾਸਨੇ ॥ ੧ ॥ ਮੁਖ ਤਲੈ ਪੈਰ ਉਪਰੋਵੈ ਸਿਦਾ ਡੋਲੁ ਬੈਠੈ ਬਾਇਆਨਾ
 ਨਸੋਪਨੀ ਕਿਉ ਵਿਸਰਿ ਓਓ ਪਰਹਿ ਜਿਸੈ ਨਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰਭੁ ਤਬਿ ਦੁਰਗਿ ਨਿ
 ਮਿਅ ਅੰਗ ਨਿਉ ਦਰਮ ਝੁਗਿ ॥ ਓਰ ਪਮਖ ਕਈਲ ਬਿਕਲੁ ਨਰਕ ਪੈਰਿ ਗੁਬਾਰਿ ॥ ਹਰਿ
 ਸਿਮਰਤ ਤਨਾ ਜਲਹਿ ਮਨ ਤਨ ਉਰਿ ਪਾਰਿ ॥ ਬਿਖਮ ਥਾਨੁ ਹੁਜਿ ਨਿਕੁ ਬਿਅਤਿ ਸਤਿ ਲਲ
 ਵਿਸਾਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਰਤ ਸੁਖ ਕੋ ਨਹੀਂ ਜਮਿ ਹਿਜਨ ਮਹਾਰਿ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਨ ਇਚੁ
 ਦਾਨੁ ਕਰਨ ਸਰਬ ਕਾਸਾ ਪਰਨਹ ॥ ਰਖੈ ਨਿਕਲਿ ਕਲੇਸਹ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕਹ
 ਦੁਰਦਹ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗ ਮਾਨਹਿ ਜਿਸੁ ਸੀਗਿ ਤੈ ਸਿਉ ਲਾਈ ਐਨਹ ॥ ਸੇ ਹੁ ਬਿਦਨ ਵਿ
 ਸਰਤਿ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਸੁਦਰ ਰਚਿ ਆਏਹ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੀਉ ਪੂਨਨੁ ਪਨਈਅ
 ਏਨੇਰ ਸੋਰੇਗੀ ਹਮੇਵਰ ਅਸੁਦੀਏ ਰਚਿ ਚਲੇ ਸੈਯਗ ॥ ਸਤ ਬਨਤਾ ਸਾਜਨ ਸੇਵਕ
 ਏਏ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵਨੇ ਜਗਹ ਰਿਸਿ ਮਰਤ ਤਨ ਮਨਹ ਰਿਆਲ ਹਿੰਦਿ ਜੋਗ ॥ ਸਾਧ ਸੀਗਿ ਹ
 ਰਿਗੁਣ ਰਦੁ ਬਿਨਸੇ ਸਭੁ ਰੇਗ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦੁਕੈ ਬਜਤ ਨ ਕਰਨੇ ਮਾਇ ਅਨੇਕ ਓ
 ਦਮਹ ॥ ਹਰਿ ਭੁਗਤਿ ਭਾਵਹੀ ਨੇਨਾ ਕਪੂ ਬਿਸਰਤੁ ਤੇ ਪ੍ਰੇਤਤਹ ॥ ੧ ॥ ਤੁਛੁ ਭੀ ਆਸਾ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਜੇ ਲਾਈ ਬਿਅਨੇ ਸਿਭਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੀਰੀ ਤਿਸਾਈ ਸੇਤੀ ਰਤਿ ਆ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁ ਬਿ
 ਸਰਤ ਤਨ ਰੁਸੇ ਮੇਧੇ ਇਕ ਹੋਤ ਸਭੁ ਪ੍ਰੇਤ ॥ ਖਿਨ ਕਿਹ ਮਹਿ ਬਸਨ ਨ ਦੇਵਹੀ ਜਿਨ ਸਿਉ ਸੇਈ
 ਹੋਤ ॥ ਕਰਿ ਅਨਰਥ ਦਰਬੁ ਸੇਚਿ ਆਸ ਕਾਰ ਜੁ ਕੋਤ ॥ ਜੈਸਾ ਬੀਜੈ ਸੇਲੁ ਦੇ ਕਰਮਾਇ ਹੁਖੁ
 ॥ ਅਕਿਰਤ ਪਨਾਹ ਰਿਵਿਸਰਿ ਅਜੇ ਨੀ ਚੁਰਮੇਤ ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕੇਦਿ ਦਾਨੁ ਇਸਨ ਨਿਸੇਧ

ਤਪਦਿਤੁਤਹ। ਉਚਰੇਤਿਨਾਨਕਰਹਿਰਿਰਸਨਾਸਰਬਪਾਪਧਿਮੁਚਤ॥੧॥ ਈਧਨਕੀਤੇ
 ਮੁਖਨਾਉਗੀਦਿਤੀਮੁਕਾਹਿ। ਮਨਿਦੁਸੇਦੇਸੁਸੁਸਹਨਾਨਕਹਏਤੁਖਥੇਫੁਲਾਹਿ॥੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਕਿਦਿਅਪਾਸਭਿਨਾਜਹੇਹਿਸਿਮਰਤਿਹਰਿਨਾਮ॥ ਮਨਦਿਏਫੁਲਪਾਈਅਹਿਹਰਿ
 ਕੇਗੁਣਗਾਉ॥ ਜਨਮਮਰਨਭੈਕਟੀਅਹਿਨਿਹਚਲਸੁਖਭਾਉ॥ ਪੂਰਬਹੋਵੈਲਿਖਿਅਹਰਿਚਰ
 ਨਸਮਾਉ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੂਰੁਰਾਖਲੇਹੁਨਾਨਕਬਲਿਜਾਉ॥੫॥ ਸੋਲਕੁ॥ ਗਿਹਰਚਨਾਅ
 ਪਾਰੇਮਨਿਬਿਲਾਸਸੁਆਨੇਦਰਸਹ॥ ਕਟੀਚਨਹਸਿਮਰੇਤਿਨਾਨਕਤੇਜੇਤਬਿਸਦਾਕ੍ਰਿ
 ਮਹ॥੧॥ ਮੁਚਅਭਿਭਰਕੁਕਿਹਮੇਫਿਮੁਹਬਤਿਨੇਹ॥ ਸੋਸਾਈਜੇਦਿਸਰੈਨਾਨਕਸੇਤਨ
 ਬੇਹੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੁੰਦਰਸੇਜਅਨੇਕਸੁਖਰਸਭੇਗੁਣਪੇਰੇ॥ ਗਿਹਸੇਦਿਨਦੇਰਨਸੀਰੀ
 ਧਲਾਇਮੇਤੀਹੀਰੇ॥ ਮਨਦਿਏਸੁਖਮਾਨਦਾਕਿਛੁਨਾਹਿਵੈਸੁਰੇ॥ ਸੇਪੂਰੁਤਿਤਿਨਆਵਈ
 ਬਿਸਦਕੇਕੀਰੇ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮੁਨਸਾਤਿਹੇਇਕਿਤੁਬਿਧਿਮਨੁਪੀਰੇ॥੬॥ ਸੋਲਕੁ॥ ਚਰ
 ਰਕਮਲਬਿਰਹੇਖੇਜਤਬੈਰਾਗੀਦਰਦਿਸਹ॥ ਤਿਆਰੀਤਕਪਦਰੁਪਮਾਇਆਨਾਨਕ
 ਅਨੇਦਰੁਪਸਾਧਸੇਗਮਹ॥ ਮਨਿਸਾਈਮੁਖਉਚਰਵਤਾਹੇਭੁਲੇਆ॥ ਨਾਨਕਗਾਉਅਭਿ
 ਬਰਕੁਛਿਅਸੁਨਿਜੀਵਾਸਦੀਸੇਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਬਸਤਾਤੂਟੀਏਪਤੀਚੀਰਸਕਿਛੁ
 ॥ ਜਾਤਿਨਪਤਿਨਆਰੇਉਦਿਆਨਕੁਮਿਨਾ॥ ਖਿਤਨਇਚਧਨਰੁਪਹੀਣਕਿਛੁਸਾਕੁਨਸਿ
 ਨਾ॥ ਗਜਾਸਗਲੀਸ੍ਰਿਸਦਿਕਾਹਰਿਨਾਮਿਮਨਭਿਨਾ॥ ਤਿਸਕੀਧੁਛਿਮਨੁਓਧੈਪੂਰੁਭੇ
 ਇਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ॥੭॥ ਸੋਲਕੁ॥ ਅਨਿਕਲੀਲਾਗਜਾਰਸਰੁਪੰਛਤਚਦਰਤਖਤਆਸਨੇ॥ ਰ
 ਚੇਤਿਮੁਝਅਗਿਨਅੰਧਹਨਾਨਕਸੁਪਨਮੇਨਰਬਮਾਇਆ॥੧॥ ਸੁਪਨੈਹਰਿਰੇਗਮਾਨਿ
 ਆਮਿਭਾਲਗਾਨਾਮੇਹ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਦਿਹੂਈਆਸਚਰਿਮਾਇਆਪ੍ਰੇਹ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
 ਸੁਪਨੇਸੇਤੀਤਿਤਮੁਰਖਿਲਾਇਆ॥ ਬਿਸਰੇਗਜਰਸਸਭੇਗਜਾਗਤੁਖਲਾਇਆ
 ॥ ਆਰਜਾਗਈਵੇਹਾਇਧੈਧੈਧਾਇਆ॥ ਪੂਰਨਭਏਨਕਾਮਮੋਹਿਆ॥ ਕਿਆਵੀਢਾ
 ਗਜਿਤਜਾਆਪਿਭੁਲਾਇਆ॥੮॥ ਸੋਲਕੁ॥ ਬਸਿਤਸਵਰਗਲੇਕਹਿਜਤਤੇਪ੍ਰਿਥਵੀਨ

ਵਖੋਤੁ ਨਹਾ। ਬਿਸੇਤੁ ਹਰਿਗੋਪਾਲ ਨਾਨਕ ਤੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਉਦਿਆਨ ਕੁਰਮਣਹਾ॥ ੧॥ ਕਉ
 ਤਕੋਤੁ ਤਮਾਸਿ ਆਉਤਿ ਨ ਆਵੁ ਸੁਨਾਉ। ਨਾਨਕ ਕੋ ਤੀਨਰ ਕਬਗਾਧੇਰ ਉਸਤੁ ਸੇਈ
 ਥਾਉ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਹਾਕੁਇ ਆਨ ਉਦਿਆਨ ਨਗਰ ਕਰਿ ਮਾਨਿ ਆਪੁਹ ਸਮਿਕੀ ਪੇਖਿ
 ਸਚ ਕਰਿ ਜਾਨਿ ਆ। ਕਾਮਰੋਪ ਅਹੰ ਕਾਰਿ ਚਿਰ ਹਿਦੇਵ ਨਿਆ। ਸਿਰਿ ਜਮ ਤੁਛ ਤਾਪਦੁ
 ਤਮੇਨ ਆ। ਬਿਨ ਪਰੇਗੁਰ ਦੇਵ ਫਿਰੈ ਸੇਤਾਨਿ ਆ॥ ੬॥ ਸਲੋਕੁ। ਗਜ ਕਪਦੇ ਰੂਪ ਕਪ
 ਟੇਕੁ ਲਗ ਰਖਤੋਹ। ਸਿਚਿਤਿ ਬਿਖਿਆ ਢੁਲੈ ਢਿਝੈ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲੇਤਾ॥
 ॥ ੧॥ ਪੇਖੈ ਦੇਵੀ ਕੁਲ ਤਮਾਦਿ ਸਮੁਸੇਹ ਨਾ। ਅਦੁ ਨ ਲਹੈ ਦੇਵ ਮਲ ਨਾਨਕ ਸਾ ਬਿਨੁ
 ਲਈ ਮਾਇਆ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਚਲੈ ਦਿਆਨਾ ਲਿਨ ਚਲੈ ਸੇਕਿ ਉਸੇ ਜੀਐ। ਤਿਸ ਕਾਰ
 ਰਹੁ ਕਿ ਆਜ ਤਨੁ ਜਿਸ ਤੇ ਦੇਵੀਐ। ਹਰਿ ਬਿਸਰਿ ਐਕਿ ਉਤ੍ਰਿਪਤਾ ਦੇਵ ਨਾਮ ਨ ਰੀਐ॥
 ਪ੍ਰਕੁਟਿ ਭਿਅਨੁ ਲਾਗੇ ਨਰ ਕਿਸ ਮਜੀਐ। ਹੇਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਇਆਲ ਨਾਨਕ ਕਉ ਉਠੀਐ॥ ੧੦
 ॥ ਸਲੋਕੁ। ਨਚ ਗਜ ਸੁਖ ਮਿਸਟੈ ਨਚ ਕੁਗਰ ਰਮਿਸਟੈ ਨਚ ਮਿਸਟੈ ਸੁਖ ਮਾਇਆ। ਮਿ
 ਸਟੈ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਮਿਸਟੈ ਪ੍ਰਚੁਰ ਸਨੇ॥ ੧॥ ਲਗਤੁ ਸੇਨੇਹੁ ਮੇਨ ਮਧਾਹੁ
 ਗਤਿ ਆ। ਵਿਧੈ ਸਚ ਬੇਕ ਨਾਨਕ ਮਿਰ ਤਸੇ ਪਨੀ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੁਛੁ ਨ ਲਾ
 ਗਈ ਕੁਗਤ ਨ ਕਉ ਮੀਟਾ। ਆਨ ਸੁਆਦ ਸਭਿ ਛੀਕਿ ਆਕਰਿ ਨਿਰਨਉ ਡੀਢਾ। ਆਗਿ ਆ
 ਨੁਕੁਰ ਮੁਦੁਖ ਕਦਿ ਗੁਰ ਕੁ ਦੇਖ ਸੀਰਾ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਬੇਧਿ ਆਜੀ ਉਰੇ ਗੁਮ ਜੀਰਾ॥
 ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪ੍ਰਕੁ ਬਿਨੁ ਸੇਸ ਭਿਝੁਤਾ॥ ੧੧॥ ਸਲੋਕੁ। ਤਿਆਗਤੁ ਜਲੈ ਨ ਨੀਵ ਮੀ
 ਨਿਨ ਹਤਿ ਆਗੇ ਚਾਤ੍ਰਿ ਕਮੇਪ ਮੇਡੁਲਹ। ਥਾਨ ਬੇਧੈ ਚਕੁਰੈ ਕਨਾਦੇ ਅਲਿਬੰਧ ਨ ਕੁਸਮ
 ਬਾਸ ਮਬਾਸ ਨਹ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਹਿਤਿ ਸੇਤਹਿ ਨਾਨਕ ਆਨ ਨਹੁ ਚੇਤੇ॥ ੧॥ ਮੁਪੇਡੁ ਖਾਉਪ
 ਲਕੁ ਢੁਭਿ ਆਨ ਨਹੁ ਉਚਿਤਾ। ਜੀਵਨੁ ਸੰਗਿ ਮੁਤਿ ਸੁਪਨੀ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸੇਤਾ ਮਿਤਾ॥ ੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਜਿਉ ਮਛਲੀ ਬਿਨੁ ਪਾਨੀ ਐਕਿ ਉਜੀਵਨੁ ਪਾਵੈ। ਬ੍ਰੇਹ ਦਿਪੁ ਨਾਚਾ ਤਿਕੇ ਕਿ
 ਉਕਰਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ। ਨਾਦ ਕੁਰੈ ਕਹਿ ਬੇਧਿ ਆਸ ਨ ਮਖ ਉਰਿ ਪਾਵੈ। ਭਵਰ ਲੇਭੀ ਕੁਸਮ

ਵਾਸੁਕਾਮਿਲਿਆਪਬੰਧਾਵੈ। ਤਿਉ ਸਿਤਨਾਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋਵੇ ਬਿਦਰਸੁ ਅਘਾਵੈ॥ ੧੨
 ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਚਿਵੰਤਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਅਰਾਧਨ॥ ਨਹ ਬਿਸਰੈ ਤੇ ਨਾਮੈ ਅਚਤੁ ਨਾ
 ਨਕ ਅਸੰਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰੁ॥ ੧॥ ਸੀਤਨਾਮਨਮੋ ਧ੍ਰੁਤਿ ਪਲਕੁ ਨ ਬੀਵੈ ਬਾਹਰਾ॥ ਨਾਨਕ
 ਅਸਤ੍ਰੀ ਨਿਬਹਿ ਸੁਦਾਪੇ ਖੰਦੇ ਸਚੁ ਪਨੀ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਸਾਵੈ ਤੀ ਆਸਗੁ ਸਾਈ ਪੂਰੀ
 ਐ॥ ਮਿਲਿਗੇ ਪਾਲਗੇ ਵਿਦਨ ਕਬਹੂੰ ਪੂਰੀ ਐ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਚਾਉ ਲਹਿ ਜਾਹਿ ਵਿਸਰੀ
 ਐ॥ ਹੋਇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਰੀਰੁ ਚਰਨਾ ਪੂਰੀ ਐ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗਰੇਵ ਸਦਾ ਹਜੂਰੀ ਐ॥ ੧੩
 ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਰਸਨਾ ਉਚਰੈ ਤਿਨਾਮੋ ਸੁਵਨੇ ਸੁਨੈ ਤਿਸ ਬਦਿ ਐ॥ ਮ੍ਰਿਤੁ ਹਨਾਨ ਕਤਿ ਨ ਸਦ
 ਬਲਿਗੀ ਜਿਨਾ ਪਿਆਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਦੰਗ॥ ੧॥ ਹਰਿਕ੍ਰਪਾ ਵੇਕੇ ਮਿਇ ਕਸੁ ਸਾਈ
 ਬਾਹਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਪਨੁ ਜਿਨਾ ਪਿਰਹ ਜੀ ਸਚਿ ਸਿਉ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਦ ਬਲਿਹ
 ਗੀਤਿ ਨਾਜੁ ਸੁਨੇ ਤੇ ਹਰਿ ਕਬਾ॥ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਰਪਾਨੁ ਨਿਵਾਹਿ ਪੂਰੁ ਮਥਾ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਖ
 ਹਿਬੇ ਐ॥ ਤੇ ਸੋਹਿ ਸੋਹ ਬਾ॥ ਚਰਨ ਪਨੀਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਚਾਲਹਿ ਪੂਰੁ ਪੰਥਾ॥ ਸਿਤਾ ਸੰਗਿ ਤਿਥ
 ਰਹੂੰ ਸਗਲਾ ਦੁਖ ਲਖਾ॥ ੧੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਕਾਵੀ ਉਦੈ ਤਕਰਨੇ ਹਰਿ ਰਮਨੇ ਸੰਜੋਗੁ ਪੂਰਨ
 ਗਾਗਿ ਪਾਲਦੁ ਰਸ ਭੋਏ ਸਭ ਲਨਾਨਕ ਸੇਮ ਹਰਤੁ॥ ੧॥ ਕੀਮਨ ਸਕਾਪਾਇ ਸੁਖ ਮਿਤੀ
 ਹੁਬਾਹੇ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਵੈ ਲੜੀ ਪਰਵਾਨੁ ਜਿਤੁ ਮਿਲੈ ਦੇਹੁ ਮਾਧਿਰੀ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਾਵੈ ਲਾਕਹੁ
 ਕਉ ਨਹੈ ਜਿਤੁ ਪੂਰੁ ਕਉ ਪਾਈ॥ ਸੇਮੁਰਤੁ ਕੁਲਾਸੇ ਜੋਗੈ ਜਿਤੁ ਮਿਲੈ ਗੁਸਾਈ॥ ਆਰਪਹਰਹਿ
 ਪਿਆਇ ਕੈ ਮਨ ਇਛੁ ਪੁਜਾਈ॥ ਵਡਿਭਾਗਿ ਸਤ ਸੰਗੁ ਹੋਇ ਨਿਵਲਾ ਗਾਧਾਈ॥ ਮਨਿ ਦਰਸਨ
 ਕੀ ਪਿਆਸ ਹੋ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਈ॥ ੧੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਹਸਰਬੰਦ ਖਨਿਵ
 ਰਦੰਗ॥ ਸਰਨ ਸੁਰ ਭਗਵਨ ਹਜ ਪੈਤਿ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੋ॥ ੧॥ ਵਡਿਭਿ ਹਰੁ ਆਪਿ ਲਗੇ ਜੋਰ
 ਰਨਾ ਪਾਸਿ॥ ਨਰੋ ਜੋ ਦੁਖ ਤਾਪ ਨਾਨਕ ਪੂਰੁ ਪੈਦਿਆ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮੇਲਿ ਲੋਹੁ ਦਇਆ ਲਛ
 ਹਿ ਪਇਦੁ ਰਆਰਿਆ॥ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਛੁ ਮਤ ਬਹੁ ਗਾਰਿਆ॥ ਕੁਗਤ ਵਡੁ ਲੁ
 ਤੇਰਾ ਬਿਰਦੁ ਹਰਿ ਪਤਿ ਤਉ ਪਾਰਿਆ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਬਿਨੁ ਮੇਹਿ ਸਾਰਿਆ॥ ਕਰ
 ਰਹਿ ਲੋਹੁ ਦਇਆ ਲੁ ਸਾਗਰ ਸੇ ਸਾਰਿਆ॥ ੧੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸਿਤ ਉਪਾਰਨ ਦਇਆ ਲੋ

ਆਸਰੋਗੋਪਾਲਕੀਰਤਨਹ॥ ਨਿਰਮਲੇ ਸਿਤਸੰਗੇ ਨਉ ਦਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸੁਰਹ॥ ੧॥ ਏਦਨ
 ਏਦਨ ਸਰਦਰ ਤਿਮੁਲਿਨ ਮਿਦਈ ਪਾਮਾ॥ ਸੀਤਲ ਬੀਵੈ ਨਾਨਕ ਜਪੈ ਦੋਹਰਿ ਨਾਮ॥ ੨
 ਪਉੜੀ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਭਿਟ ਉਪਰੇ ਸਗਲ ਜਨਾ॥ ਸੁਨਿ ਪਰਤਾਪੁ ਗੋਵਿੰਦ ਨਿਰਕੁ ਉਬੁ
 ਏਮਨਾ॥ ਤੇ ਦਿਅੈ ਮੁਲਿ ਸੰਚਿ ਆਨਾ ਮੁਪਨਾ॥ ਸਿਤ ਜਿਨਾ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਪਾਈ ਐਵੇ ਤੁਪੈ ਨਾ॥
 ਆਤਪਹਰਹਰਿ ਪਿਅਇਹਰਿ ਜਸੁ ਨਿਤ ਸੁਨਾ॥ ੧੦॥ ਸਲੋਕ॥ ਦਇਆ ਕਰੇ ਦੁਖ ਹਰੈ
 ਉਚਰਨੈ ਨਾਮ ਕੀਰਤਨਹ॥ ਦਇਆ ਲੂਪੁਰਖ ਚੁਗਦਾ ਨਹ ਨਾਨਕ ਲਿਪਤ ਨਮਾਇਅ
 ॥ ੧॥ ਕੁਹਿ ਬਲੈ ਵੀ ਬੁਝਿ ਗਈ ਰਖੈ ਦੋਹਰੁ ਆਪਿ॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਏ ਮੇਦਨੀ ਨਾਨਕ
 ਸੇ ਪੂਰੁ ਜਾਪਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਾਪੁ ਕੁਭੇ ਦਇਆ ਲਨ ਬਿਅਪੈ ਮਾਇਆ ਕੋ ਦਿਅਪਾ
 ਗੋ ਦਨਾ ਸਹਰਿ ਦੇਖਿ ਆਇਆ॥ ਨਿਰਮਲ ਕੁਭੇ ਸਰੀਰ ਜਨ ਪੁਰੀ ਨਾਇਆ॥ ਮਨਮ
 ਨ ਕੁਭੇ ਸੰਤੋਖ ਪੂਰਨ ਪੂਰੁ ਪਾਇਆ॥ ਤੇਰੇ ਕੁਭੇ ਬਸਿ ਗਿਲੇ ਗਕੁਲਿ ਸਥਾਇਆ॥ ੧੨॥
 ਸਲੋਕ॥ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ਗੁਰਗੁਰ ਪੂਰਨ ਨਾਰਾਇਣਹ॥ ਗੁਰਦਇਆ ਲਸ ਮਰ
 ਥ ਗੁਰਗੁਰ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਤਉ ਪਾਰਣਹ॥ ੧॥ ਕੁਉ ਜਲ ਬਿਖਮੁ ਅਸਗਾਹ ਗੁਰ ਬੋਹਿ ਬੈਤਾਰਿ
 ਆਮਾ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਕ ਰੋਮ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਗਿ ਆ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪੈਨ ਪੈਨ ਗੁਰ ਦੇ
 ਵ ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਜੋਖੇ॥ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਜਬ ਕੁਭੇ ਤਅ ਦੁਗਦੁ ਸਚਿ ਛੁਧੇ॥ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁ
 ਰ ਦੇਵਨੀ ਚਹੁ ਉਚ ਬਪੈ॥ ਕਾਦਿ ਸਿਲਕ ਦੁਖ ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਲੀਨੇ ਅਪਦ ਸੇ॥ ਗਣਗਾਏ
 ਛੇ ਅੰਤਰ ਸਨਾਹ ਰਿਜ ਸੇ॥ ੧੬॥ ਸਲੋਕ॥ ਦ੍ਰਿਸਟੰਤੈ ਏਕੇ ਸਨੀ ਅੰਤੈ ਏਕੇ ਵਰਤੈ ਤੇ ਏਕੇ ਨਰ
 ਰਹਾ॥ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਜਚਿਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਲਪੁਰਖ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹ॥ ੧॥ ਹਿਕੁ ਸੇਵੀ ਹਿਕੁ
 ਸਮਲਾਹਰਿ ਇਕੁ ਸੁਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ॥ ਨਾਮੁ ਵਖਰੁ ਪੈਨ ਸੰਚਿ ਆਨਾਨਕ ਸਤੀਰਾਸਿ॥
 ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪੂਰੁ ਦਇਆ ਲਖੇ ਅੰਤ ਪੂਰਨ ਬਿਕੁਏਹ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਦੁਜਾ
 ਕਹਾ ਕੇਹਾ॥ ਆਪੇ ਕਰਹੁ ਪੂਰੁ ਦਾਨ ਆਪੇ ਅਧਿਲੇਹ॥ ਆਵਦੁ ਜਾਨਾਹੁ ਕਮੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆ
 ਹੋਲ ਲਤੁ ਪਧੇਹ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਰੈ ਦਾਨ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹ॥ ੨੦॥ ੧॥ ਸਲੋਕ॥ ੪੦

ਮ ੨ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ਮ ੨ ॥ ੫ ॥ ੧੩ ॥ ਮ ੨ ॥ ੬ ॥ ੩ ॥ ਛੁਤਾਮ ੪ ॥ ੫ ॥ ੩ ॥ ਜੁਮਲਾ ॥
੩੧ ॥ ਜੇਤਾ ॥

ਜੇ ਤਸਿਗੋਥਾਨੀਰਿਦਿਦਾਸੁਜੀਧੀ ॥ ੧੪ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਨਾਥਕੁਛੁਅਨਜਾਨਭੀ ॥ ਮਨਮਾਇਅਕੈਗਾਂਥਿਦਿਕਾਨਾਭੀ ॥ ੧ ॥ ਰਗਭੀ ॥ ਤਮਕਹੀਅਤ
ਹੋਜਗਤਗੁਰਸੁਆਮੀ ॥ ਹਮਕਹੀਅਤਕਲਜੁਗਕੈਕਾਮੀ ॥ ਇਨਪੈਚਨਸੋਰੇਮਨਜੁਬਿਗ
ਰਿਭੀ ॥ ਪਲਪਲੁਹਰਿਜੀਤੈਅੰਤੁਰੁਪਾਰਿਭੀ ॥ ੨ ॥ ਜਤਦੇਖਉਤਤਦਖਕੀਰਾਸੀ ॥ ਅਜੇ
ਨਪਤਾਇਨਿਰਾਮਭਏਸਾਖੀ ॥ ਗੋਤਮਨਾਰਿਭੀਆਪਤਿਸਵਾਮੀ ॥ ਸੀਸਧਰਨਿਸਹਸਰੁਗ
ਗਾਮੀ ॥ ੪ ॥ ਇਨਦੁਤਨਖਲੁਬਧੁਕਰਿਮਾਰਿਭੀ ॥ ਬਡੇਨਿਲਾਜੁਅਜੁਹਨਹੀਗਾਰਿਭੀ ॥ ੫
॥ ਕਹਿਰਦਿਦਾਸਕਹਕੈਸੇਕੀਜੈ ॥ ਬਿਨਰਘਨਾਥਸਰਨਿਕਾਕੀਲੀਜੈ ॥ ੬ ॥

੧੪ ਸਤਿਨਾਮਕਰਤਪੁਰਖਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੁਨੀਸੈਤਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਗਡੀਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ਘਰੁ ॥ ੧ ॥ ਚਉਪਦਾ ॥ ॥ ਹਰਿਬਿਨੁਰਹਿਨਸਕੈਮਨ
ਮੇਗਾਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਹਰਿਪੂਰੁਗੁਰਮੇਲਬਹੁਰਿਨਭਵਜਲਛੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਗਭੀ ॥ ਮੇ
ਰੇਹੀਅਰੇਲੋਚਲਗੀਪੂਭਕੇਰੀਹਰਿਨੈਨਹੁਹਰਿਪੂਰੁਹੇਗਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਦਇਆਲਹਰਿਨਾ
ਮਦਿਛਾਇਆਹਰਿਪਾਧਹੁਹਰਿਪੂਭਕੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿਰੇਗੀਹਰਿਨਾਮਪੂਰੁਪਾਇਆਹ
ਰਿਗੋਦਿਦਹਰਿਪੂਭਕੇਰਾ ॥ ਹਰਿਹਿਰਦੈਮਨਿਤਨਿਮੀਰਾਲਾਗਾਮੁਖਿਮਸਤਕਿਭੁਗਾ
ਢੇਰੇਗਾ ॥ ੨ ॥ ਲੋਕੁਦਿਕਾਰਿਜਨਾਮਨੁਲਾਗਾਹਰਿਦਿਸਰਿਆਪੁਰਖਢੇਰੇਗਾ ॥ ਉਦਿਮਨ
ਮੁਖਮੁਛੁਅਗਿਆਨੀਕਹੀਅਹਿਤਿਨਮਸਤਕਿਭੁਗਾਮੇਰੇਗਾ ॥ ੩ ॥ ਬਿਬੇਕਬੁਧਿਸਤਿ

ਗੁਰੇ ਤਪਾਈ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਗੁਰੂ ਪੂਰੁ ਕਰਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਗੁਰੂ ਤਪਾਇਆ ਪੁਰਿ ਮਸਤਕਿ
ਕੁਗਲਿ ਖੇਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਏਡੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਗਾਦੁ ਪਦੇ ॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਿਤਨ ਅਵਰ ਨਕਾਹੁ ਜਾਨੀ ॥ ਬੇਪਰਵਾਹ ਸਦਾ ਰਿਗਿ ਹਰਿ ਕੈ ਲੋਕ ਪਾਖਸ ਅਮੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਉਚ ਸਮਾਨਾ ਦਾ ਕੁਰਤੇ ਰੇ ਅਵਰ ਨਕਾਹੁ ਤਾਨੀ ॥ ਐਸੇ ਅਮਰ ਮਿਲਿ ਉਰੁ ਗਤਿ ਨ ਕਉਂ
ਭਿਰੇ ਹਰਿ ਗਿਆਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰੋਗੇ ਸੇ ਗਦੁ ਪਜਰਾ ਮਗ ਹਰਿ ਜਨ ਹਿ ਨ ਹੀ ਨਿਕਟਾਨੀ ॥ ਨਿਰਭੁ
ਉ ਹੋਇ ਰਹੇ ਲਿਵੇ ਏਕੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮਨੁ ਮਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਏਡੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸ
ਰਤ ਸ੍ਵਦਾਖ ਅਗੀ ॥ ਤਾ ਕਉਂ ਪੇਖਾ ਕਹਾ ਬਿਐ ਆਪੈ ਜਾ ਕਉਂ ਦੁਤ ਹਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨਸਿ
ਮਰਨ ਬੇਜੀ ਦੁਨ ਬਲ ਨਾ ਸਰ ਪਜੈ ਸੇ ਅਰਜਾਗੀ ॥ ਨਵ ਖੰਡ ਨ ਕੋਰਾ ਜਕ ਮਾਏ ਅੰਤਿ ਚਲੈ ਗੋਰ
ਗੀ ॥ ੧ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਗੁਣ ਤਿਨ ਹੀ ਗਾਏ ਜਾ ਕਉਂ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰੀ ॥ ਸੇ ਸੁਖੀ ਆਪੈ ਨ ਉਸੁ
ਨਮਾਨਾ ਨ ਕਉਂ ਤਿਸ ਬਲਿ ਹਾਰੀ ॥ ੨ ॥

ਏਡੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਗਾ ॥ ੨ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਧਾਇ ਉਰੇ ਮਨ ਦਹਾਇ ਸਿਟਾਇ ਉ ॥ ਆਇਆ ਮਗਨ ਸੁਆਇ ਲੇ ਭਿੰਮੇ ਹਿ ਚਿਤਿ ਨਿਪੁਰੁ ਅ
ਧਿਕੁ ਲਾਇ ਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕਥਾ ਹਰਿ ਜਸ ਸਾਧ ਸੇ ਗਿਤਿ ਸਿਉ ਇਕੁ ਮੁਥ ਤਨਾਇ
ਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ ਉ ॥ ਬਿਗਸਿਉ ਪੇਖਿ ਰੇ ਗੁਰ ਸੁਭ ਕੇ ਪਗ ਰਿਹੋ ਜੇਹ ਨਿਜਾਇ ਉ ॥ ੧ ॥ ਚਰਨ
ਕਮਲ ਸਿਉ ਭਾਉ ਨ ਕੀਨ ਨ ਹਸਤ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਇ ਉ ॥ ਧਾਵਤ ਕਉ ਧਾਵਹਿ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਜਿਉ
ਤੀਲੀ ਬਲ ਦੁਕੁ ਮਾਇ ਉ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸ ਨਾਨਕੀ ਉ ਬਿਕਨਿ ਮਖ ਨ ਕੀਰਤਿ ਗਾਇ ਉ
॥ ਨਾਨਾ ਝੁਕਿ ਲਾਇ ਮਨ ਤੇ ਬਿਓਨ ਹ ਬੁਝਿ ਉ ਅਪਨਾਇ ਉ ॥ ੩ ॥ ਪਰ ਉਪਕਾਰ ਨ ਕਬਹੂ
ਕੀਏ ਨ ਹੀ ਸਤਿਗੁ ਸੇਵਿ ਪਿਆਇ ਉ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਰਚਿ ਸੇਗਤਿ ਗੋਸਟਿ ਮਤਿ ਵਾਰੇ ਮਇਆ
ਇਉ ॥ ੪ ॥ ਕਰ ਉਬੇਨ ਤੀਸਾਧ ਸੇਗਤਿ ਹਰਿ ਭੁਤਾਤਿ ਵਲੁਲੁ ਸੁਣਿ ਆਇ ਉ ॥ ਨਾਨਕ ਭਾ
ਗਿ ਪਰਿ ਚਿਹਰਿ ਪਾਛੈ ਗਾਖ ਲਾਜ ਅਪਨਾਇ ਉ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ਏਡੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥

ਮਾਨੁਖ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਬਿਰਥਾ ਆਇਆ ਅਨਿਕ ਸਾਜ ਸੀਧਾਰ ਬਹੁ ਕਰਤਾ ਜਿਉ ਮਿਰਤ ਕੁ
 ਉਦਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਾਇ ਧਾਇ ਕ੍ਰਿਪਨ ਸੁਮ ਕੀਨੇਇ ॥ ਕੜਕਰੀ ਹੋਮਾਇਆ ॥ ਧਾ
 ਨੁਪੇਨ ਨਹੀ ਸੇਤ ਨ ਸੇਵਾ ਕਿਤ ਹੀ ਕਾਮਿਨ ਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਕਰਿ ਆਭਰਣ ਸਵਾਰੀ ਸੇਜਾ ਕ
 ਮੁਨਿ ਬਾਦ ਬਨਾਇਆ ॥ ਸਿਗਨ ਪਾਇਓ ਅਪੁਨੇ ਕੁਰਤੇ ਪੇਬਿ ਪੇਬਿ ਦੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥
 ਸਾਰਿਦਿਨ ਸੁਮ ਜੁਗੀ ਕਰਤਾ ਤੁਹੁ ਸੁਲਹਿ ਢੁਗਾਇਆ ॥ ਖੇਦੁ ਭੁਇਉ ਬੋਗਾਰੀ ਨਿਆ
 ਈਘਰਿ ਕੈ ਕਾਮਿਨ ਆਇਆ ॥ ੩ ॥ ਭੁਇਉ ਅਨਕਹੁ ਜਾਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋ ਤਿਤਿ ਸਹਿਰੈ ਨ
 ਮਦੁ ਸਾਇਆ ॥ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਤਿਕੈ ਮਾਛੈ ਪਰਿਓਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥
 ੨ ॥ ੪ ॥ ਏਡੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਬਸਹੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨੀਤਾ ॥ ਤੈਸੀ ਬੁਧਿ ਕਰ
 ਹੁਪਰਗਾ ਸਾਲਗੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਕੀ ਪਾਵਉ ਪ੍ਰਗਮ ਸ
 ਤ ਕਿਲੇਲੇ ਲਾਵਉ ॥ ਮਹਾਪਤਿ ਤੇ ਹੋਤ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤ ਨਗੁ ਨ ਗਾਵਉ ॥ ੧ ॥
 ਆਗਿ ਆਤਮਰੀ ਮੀਰੀ ਲਾਗਉ ਕੀਉ ਤਾਹਾਰੇ ਭਾਵਉ ॥ ਜੇ ਤੁਹਿ ਹਿਤ ਹੀ ਇਹੁ ਤਿਪਤੈ ਆ
 ਨਨਕ ਤਹੁ ਪਾਵਉ ॥ ੨ ॥ ਸਦਹੀ ਨਿਕਦਿ ਜਾਨਉ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ਸਗਲੇ ਰਣ ਹੋਇ ਰਹੀ
 ਐ ॥ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ਪਰਪਤਿ ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾਲੀ ਐ ॥ ੩ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਮਛੇ ਹੋਰ ਤਮ
 ਰੇਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਹਮਛੇ ਮੀਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਾਰਿਕਤੁ ਮਮਾਤਿ ਤਾ ਸੁਖਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰੇ ਪ੍ਰੀਰਾ ॥ ੪ ॥ ੩
 ॥ ੫ ॥

ਏਡੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ੨ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ੧ ॥ ਚਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਗਿਦਾਨੁ ਚਾਕੁਰ ਨਾਮ ॥ ਅਵਰ ਕਛੁ ਮੈਰੇ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲੈ ਮਿਲੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਗਾਜ ਮਾਲ ਅਨੇਕ ਭੇਗ ਰਸੈ ਸਗਲ ਤਰਵਰ ਕੀ ਢੁਮ ਧਾਇ ਧਾਇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ
 ਕਉ ਪਾਵੈ ਸਗਲ ਨਿਫਾਰ ਬਕਾਮ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁ ਗੋਵਿੰਦ ਅਵਰ ਜੇਦਾ ਹਉਦੀ ਸੈ ਸਗਲ ਬਾ
 ਤੈ ਹਥਾਮਾ ॥ ਕਹਨਾਨ ਕਸੇ ਤੇਰੇ ਨ ਮਾਯਾ ਤਿਮੈਰੇ ਮਨ ਪਾਵੈ ਬਿਸਾਮ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਏ
 ਡੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮੁ ਮਨ ਹਿਸਾਧਾਰੈ ॥ ਜੀ ਅਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖ ਇਸ ਮਨ ਕਉ ਬਰ

ਤਨਿਏਹਹਮਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮਜਾਤਿਨਾਮਮੇਰੀਪਤਿਹੈਨਾਮਮੇਰੈਪੁਰੈ॥ਨਾਮਸਖਈ
ਸਦਾਮੇਰੈਸਿਗਿਹਰਿਨਾਮਮੇਕਉਨਿਸਤਾਐ॥੧॥ਬਿਖੈਬਿਲਾਸਕਹੀਅਤਬਹੁਤੇਰਚਲ
ਤਨਕਛੁਸਿਗਾਰੈ॥੧॥ਇਸਦੁਮੀਤੁਨਾਮਨਾਨਕਕੋਹਰਿਨਾਮਮੇਰੈਉਡਾਰੈ॥੨॥੨॥੬॥
ਦੋਡੀਮਹਲਾ॥੫॥ਨੀਕੋਗੁਣਗਾਉਮਿਦਹੀਰੋਗਾ॥ਮਖਉਜਲੁਮਨੁਨਿਰਮਲਹੋਈ
ਹੈਤੇਰੋਹੋਈਹਉਹਾਲੇਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਪਖਾਰਿਕਰਉਗਰਸੇਵਾਮਨਹਿਚਰ
ਵਉਭਰਾ॥ਛੋਡਿਆਪਤੁਬਾਦੁਅਹਿਕਾਰਾਮਾਨੁਸੇਈਜੋਹੋਗੁ॥੧॥ਸਿਤਦਲਸੇਈਏਲਾ
ਗਾਜਿਸੁਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਲਿਖੇਗੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਏਕਬਿਨੁਦੁਜਾਅਵਰਨਕਰਨੈਜੋਗੁ॥
॥੨॥੩॥੮॥ਦੋਡੀਮਹਲਾ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰਆਇਓਸਰਦਿਤੁਹਾਰੀ॥ਮਿਲੈਸੁ
ਖਨਾਮਹਰਿਸੇਭਾਉਤਾਲਾਹਿਮਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਵਰਨਸੁਏਦੁਜੀਰਾਹਰਿਹਰਿ
ਪਰਿਉਤਉਦੁਆਰੀ॥ਲੇਖਾਛੋਡਿਅਲਖੈਛੁਟਹਿਮਨਿਰਗੁਣਉਘਾਰੀ॥੧॥ਸਦ
ਬਖਸਿਦਸਦਾਮਿਹਰਵਾਨਾਸਭਨਾਏਇਆਧਾਰੀ॥ਨਾਨਕਦੀਸਸੀਤਪਾਛੁਪਰਿਉ
ਗਖਿਲੇਹਉਹਬਾਰੀ॥੨॥੪॥੬॥ਦੋਡੀਮਹਲਾ॥੫॥ਰਸਨਾਗੁਣਗੋਪਾਲ
ਨਿਪਿਗਾਇਣ॥ਸੀਤਿਸਹਜੁਰਹਸਮਨਿਉਪਜਿਓਸਗਲੇਦੁਖਪਲਾਇਣ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਜੇਮਾਯਾਹਿਸੇਈਸੇਈਪਾਦੁਹਿਸੇਵਿਹਰਿਕੇਚਰਨਰਸਾਇਣ॥ਜਨਮਮਰਣ
ਦੁਹਹੁਤੇਛੁਟਹਿਭੁਫਲਲਜਗਤਤਗਾਇਣ॥੧॥ਬਿਜਤਖੇਜਤਤਤਬੀਚਾਰਿਓਦਾਸ
ਗੋਬਿੰਦਪਗਾਇਣ॥ਅਬਿਨਾਸੀਖਿਮਚਾਹਹਿਜੇਨਾਨਕਸਦਾਸਿਮਰਿਨਗਾਇਣ॥੨॥
॥੫॥੧੦॥ਦੋਡੀਮਹਲਾ॥੫॥ਨਿੰਦਕਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਗਾਇਓ॥ਪਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭੁ
ਏਦਇਆਲਾਸਿਦ੍ਰੋਘਾਇਸਿਰਕਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਲੁਜਾਲੁਜਮੁਜੋਹਿਨ
ਸਾਕੈਸਚਕਾਪੈਥਾਇਓ॥੧॥ਬਾਹੁਖਰਚਤਕਿਛੁਨਿਖਦੁਤਨਾਹੀਗਮਰਤਨੁਪਨ
ਖਾਇਓ॥੧॥ਭੁਸਮਾਭੁਤਹੋਆਬਿਨਭੀਤਰਿਅਪਨਾਕੀਆਪਾਇਆਅਗਨਿਰਮ
ਕੋਹੋਜਨੁਨਾਨਕਸਭਦੇਖੈਲੋਕਸਥਾਇਆ॥੨॥੬॥੧੧॥ਦੋਡੀਮਹਲਾ॥੫॥

ਕਿਰਪਨਤਨਮਨਕਿਲਵਿਖਰੁਗ। ਸਾਧਸੇਗਿਕੁਜਨਕਰਿਸੁਆਮੀਕ੍ਰਿਕੁਨਕਉਇਕੁਹਰੇ।
 ੧॥ਰਗਉ। ਅਨਿਕਦਿਝੁਬੇਹਿਬੇਕੁਟਕਤਬਾਮਨਜਾਹੀਕੇਗ। ਜਿਸਕਾਬੇਹਿਉਤਿਸੁਅਗਏ
 ਬੇਦੇਸੇਗਿਖਰੇ। ੧॥ਗੇਲੇਸੇਲੁਉਰਾਵਤਤਾਹੈਉਇਉਗਾਹੀਏਧਰੇ। ਜਿਰਸਕਤਿਨਾਨਕਕਦੁਨਾ
 ਹੀਪੁਕੁਗਾਖਹੁਸਰਨਿਪਰੇ। ੨॥੧॥੧੨॥ਦੇਭੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ਹਰਿਕ੍ਰਿਤਰਨਕਮਲਮਨਿਧਿ
 ਆਉ। ਕਾਦਿਕੁਰਾਰਪਿਤਬਾਤਹੋਤਾਅਉਖਪੁਹਰਿਕੇਨਾਉ। ੧॥ਰਗਉ। ਤੀਨੇਤਾਪੁਨਿਦਾਰ
 ਰਵੁਗਾਰਾਖਹੋਤਾਸੁਖਰਾਸਿ। ਤਾਕਉਬਿਖਨੈਕਉਲਾਗੈਜਾਕੀਪੁਕੁਆਗੈਅਰਦਾਸਿ। ੧॥
 ਸਿਤਪ੍ਰਸਾਦੈਬੇਦਨਾਰਾਇਣਕਾਹੁਪੁਰੇਕਾ। ਬਾਲਬੁਧਿਪੁਰਨਸੁਖਦਾਤਾਨਾਨਕਹਰਿਹ
 ਰਿਦੇਕਾ। ੨॥੧੩॥ਦੇਭੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ਹਰਿਨਾਮੁਸਦਾਸਦਜਾਪਿ। ਧਾਰਿਅਨਗੁਰੁਪਾ
 ਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀਵਸਦੀਕੀਨੀਆਪਿ। ੧॥ਰਗਉ। ਜਿਸੇਕੇਸੇਠਿਰਿਤਿਨਹੀਸਮਾਲੇਬਿਨਾ
 ਸੇਸੇਗਸੇਤਾਪਾ। ਗਥੇਇਗਥੇਜਨਅਪੇਨਹਰਿਹੋਏਮਾਈਬਾਪਾ। ੧॥ਜੀਅਜੇਤੋਹੋਏਮਿ
 ਹਰਵਾਨਾਦਇਆਧਾਰੀਹਰਿਨਾਥਾ। ਨਾਨਕਸਰਨਿਪਰੇਦਖਭੈਜਨਜਾਕਾਬਡੁਪਰੇਤਾਪਾ।
 ੨॥੧੪॥ਦੇਭੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ਸਦਾਮੀਸਰਨਿਪਰੇਦੁਖਭੈਜਨਜਾਕਾਬਡੁਪਰੇਤਾਪਾ।
 ਕਿਟਿਪਗਾਧਖੇਡੁਨਕੇਦਾਤੇਤੁਝੁਬਿਨੁਕਉਨਉਧਾਰੇ। ੧॥ਰਗਉ। ਬਿਜਤਖੇਜਤਬਹੁ
 ਪਰਕਾਰੇਸਰਬਅਰਬਬੀਚਾਰੇ। ਸਾਧਸੇਗਿਪਰਮਗਤਿਪਾਈਮਾਇਆਰਦਿਬੇਧਿਹ
 ਰੇ। ੧॥ਚਰਨਕਮਲਸੇਗਿਪ੍ਰੀਤਿਮਨਿਲਾਗੀਸੁਰਜਨਮਿਲੇਧਿਆਰੇ। ਨਾਨਕਅਨਦਕਰੇ
 ਹਰਿਹਰਿਜਪਿਜਪਿਸਗਲੇਰਗਨਿਵਾਰੇ। ੨॥੧੫॥
 ਦੇਭੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ਘਰਾ॥ ੩॥ਚਉਪਦੇ॥ ੧॥ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਹਰਿਲਪਟਿਉਰੇਮੁਕੁਦੁਨਬੇਗੀ। ਤੇਰੇਨਾਹੀਸੋਜਾਨੀਮੇਰੀ॥ ੧॥ਰਗਉ। ਆਪਨਰਾਮੁ
 ਨਦੀਬਿਨੁਆ। ਜੋਪਰਾਈਸੁਅਪਨੀਮਨੁਆ। ੧॥ਨਾਮਸੇਗੀਸੇਮਨਿਨਬਸਾਇਓ। ਫਿ
 ਰਿਜਾਇਵਾਹੁਦਿਤੁਲਾਇਓ। ੨॥ਸੇਸੇਚਿਉਜਿਤੁਕੁਖਤਿਸਾਇਓ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤੋਸਾ
 ਨਹੀਪਾਇਓ। ੩॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮੋਹਕੁਖਿਪਰਿਆ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਕਤਰਿਆ॥

੪॥੧॥੧੬॥ਦੋਡੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ਹਮਾਰੈਏਕੋਹੀਹੀਆਨਾ॥ਅਦਰਸਿਏਇਨ
 ਕਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵੈਡੁਕਾਗਿਗਰੁਅਪਨਪਾਇਓ॥ਗੁਰਿਮੋਕਉਹਰਿਨਾਮੁੜਿਛਾਇਓ
 ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਜਾਪਤਾਪਬੂਤਨੇਆ॥ਹਰਿਹਰਿਪਿਆਇਕੁਸਲਸਭਿਖੇਮਾ॥੨॥ਆਛਾ
 ਹਥਿਉਹਾਰਜਾਤਿਹਰਿਗੁਨੀਆ॥ਮਹਾਅਨਿਦਕੀਰਤਨਹਰਿਸੁਨੀਆ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿ
 ਨਿਰਾਕੁਰਪਾਇਆ॥ਸਭਿਕਿਛੁਤਿਸੇਕੋਗਿਹਮਹਿਆਇਆ॥(੪॥੧੭॥

॥ ॥
 ਦੋਡੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ਘਰਾ॥੪॥ਦੁਪਦੇ॥ ੧॥ਤਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਰੁੜੇਮਨੁਹਰਿਰੰਗੇਲੈ॥ਗਲੀਹਰਿਨੀਹੁਨਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਦੁਦੁਦੀਦਰਸਨਕ
 ਰਨਿਬੀਬੀਬੀਬੀਧੇਖਾ॥ਗੁਰਮਿਲਕੁਰਮਗਦਾਇਆਹੋ॥੧॥ਇਹਬੁਧਿਪਾਈਮੈਸਾਧੁਕਿ
 ਨਹੁਲਖਲਿਖਿਉਪਰਿਮਾਥੋ॥ਇਹਬਿਧਿਨਾਨਕਹਰਿਨੈਦਅਲੇਇ॥੨॥੧॥੧੮॥
 ਦੋਡੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ਗਰਬਿਗੇਲੈਲੈਮੜੇਲੈਗੇ॥ਰਹੀਓਮਹਾਰਾਜਗੀਮਾਇਓ
 ਹੀਰਗਨਿਆਈਮੋਹਰਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਣੇਘਣੇਘਣੇਸਦਲੈਲੈਬਿਨੁਲਹੈਕੈਦੇ
 ਪਾਇਓ॥ਮਹਾਰਾਜਰੋਗਾਬਦਾਹੁਸਿਉਲੁਕੁੜਿਉਨਿਹੁਕਾਗੋੜਕੁਹਿਸੇਜੇਇਓ॥
 ੧॥ਸੁਨਿਮਨਸੀਖਸਾਧੂਜਨਸਗਲੇਥਾਰੇਸਗਲੇਪ੍ਰਾਤਛੁਮਿਟਿਓ॥ਜਾਕੇਲਹੈਮਹਾ
 ਰਾਜਗੀਗਾੜੁੜੀਓਜਨਨਾਨਕਕਰਭਾਸਿਨਪਓੜਿਓ॥੨॥੨॥੧੮॥

ਦੋਡੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ਘਰਾ॥੫॥ਦੁਪਦੇ॥ ੧॥ਤਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਮੈਸੇਗੁਨਮੇਰੇਪ੍ਰਕਾਸੀਕੀਨਾ॥ਪੈਚਦੇਖਅਰੁਅਹੋਰੇਗਾਇਹੁਤਨਤੇਸਗਲਦੁਰਿਕੀਨਾ॥
 ੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਪਨਤੇਰਿਛੋੜਿਬਿਖਿਅਤੇਗੁਰਕੇਸਬਦੁਮੈਰਹੀਅਰੇਦੀਨਾ॥ਰੂਪਅਨ
 ਰੂਪਮੇਰਕਛੁਨਬੀਚਾਰਿਓਮੇਗਹਿਓਮੇਹਿਹਰਿਰੰਗੁਤੀਨਾ॥੧॥ਪੇਖਿਓਲਾਲਨ
 ਪਾਟਬੀਚਖੋਏਅਨਦਰਿਤਾਹਰਖੇਪਤੀਨਾ॥ਤਿਸਹੀਕੋਗਿਹੁਸੇਈਪ੍ਰਭਨਾਨਕਸੇਰ
 ਕੁਰਤਿਸਹੀਕੋਪੀਨਾ॥੨॥੨॥੧੯॥ਦੋਡੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ਮਾਈਮੇਰੇਮਨਕੀਪ੍ਰੀ

ਤਿ। ਈਹੀ ਕਰਮ ਧਰਮ ਜਪਏਹੀ ਗਮਨਾਮ ਨਿਰਮਲ ਹੋਰਤਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਜੀ
 ਵਨ ਪਨ ਮੋਰੇ ਦੇਖ ਨ ਕਉ ਦਰਸਨ ਪੂਰਨੀਤਿ॥ ਬਾਟ ਘਾਟ ਤੇ ਸਾਸਿ ਗਿ ਮੋਰੇ ਮਨ ਅਪਨੇ ਕ
 ਓ ਮੋਹ ਰਿਸ ਖਾਕੀਤਾ॥ ੧॥ ਸੇਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੁਏ ਮਨ ਨਿਰਮ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਲੀਤ
 ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਆਦਿ ਜਗਾਦਿ ਕੁਗਤ ਨ ਕੋ ਮੀਤਾ॥ ੨॥ ੨॥
 ੨੧॥ ਏਡੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨਾ॥ ਬਿਸਰੁ ਨ ਹੀ ਨਿਮਖ ਹੀ ਅਰੇ ਤੇ
 ਅਪਨੇ ਕੁਗਤ ਕਉ ਪੂਰਨ ਦਾਨ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਦੁ ਹੁਕੁਮੁ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮ ਅੰਤਰਜ
 ਮੀ ਸੁਖ ਜੁ ਸੁਜਾਨਾ॥ ਕੇਦਿ ਗਜਨਾਮੁ ਪਨ ਮੋਰੇ ਅੰਤਿ ਤ੍ਰਿਸਦਿ ਧਾਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਨ॥ ੧
 ॥ ਆਰਧ ਹਰ ਰਸ ਨਾਗੁ ਨ ਗਾਵੈ ਜੁ ਸੁਪੁਰਿ ਅਘਾਵੁ ਹਿਸ ਮਰਥ ਕਾਨ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਨਿ
 ਜੀ ਅਨ ਕੇ ਦਾਤੇ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਕੁਰਬਾਨ॥ ੨॥ ੩॥ ੨੨॥ ਏਡੀ ਮਹਲਾ॥ ੫
 ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੇ ਪਗ ਕੀ ਧਰਿ॥ ਈਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰੀਤ ਮ ਮਨ ਮੋਹਨ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੀ ਲੇ
 ਰਾ ਪੂਰਿ॥ ੧॥ ਏਹ ਦਿਸ ਰਵਿਰ ਹਿ ਆਜੁ ਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ॥ ਸਦਾ ਹੁ ਜੁਰਿ॥ ਜੇ
 ਤੁਮ ਗਜ ਸੁਗਾਵੁ ਹਿ ਕਰੇ ਤੇ ਸੇਜ ਨ ਕਬਹੂ ਨ ਮਰੇ ਤੇ ਝੁਰਿ॥ ੧॥ ਧਿਧ ਬਿਧ ਬਿਨ ਸੇਮਾ
 ਇ ਅਕੇ ਸਾਧੁ ਸੀਰਤਿ ਮਿਦੈ ਬਿਸੁਰਾ॥ ਸਖ ਸਿਧ ਤਿ ਕੁੰਗਇ ਸੁ ਜੀ ਅਕੇ ਬਿਨ ਹਰਿ ਨਾਨ
 ਕ ਜਾਨੈ ਕਹਿ॥ ੨॥ ੪॥ ੨੩॥ ਏਡੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਆਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਧਿਆ
 ਸਾ॥ ਇਕੁ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮ ਦਰਸਨ ਦੇਖ ਨ ਕਉ ਪਾਗੀ ਮਨਿ ਆਸਾ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਸਿਮਰਉ ਨਾਮੁ ਨਿਰੋਜਨ ਕਰੇ ਤੁਮ ਨ ਤਨੇ ਤੇ ਸਕੁ ਕਿਲ ਦਿਖ ਨਾਸਾ॥ ਪੂਰਨ ਪਾ
 ਰਬੁ ਹਮ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ਅਬਿਨਾਸੀ ਬਿਮਲ ਜਾ ਕੇ ਜਾਸਾ॥ ੧॥ ਸੇਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰੇ ਪੂਰਨ ਮੋਨੇ ਰ
 ਥਕ ਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕੁਏ ਗੁਣ ਤਾਸਾ॥ ਸੁਤਿ ਸਹਜੁ ਸੁਖ ਮਨਿ ਉਜਿਓ ਕੇਦਿ ਸੁਗਨਾਨ ਕਪ
 ਰਗਾਸਾ॥ ੨॥ ੫॥ ੨੪॥ ਏਡੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਤਿ ਤਪਾਵਨ
 ॥ ਜੀ ਅਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ॥ ਮਨ ਕੇ ਭਾਵਨ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੁਖ
 ਜੁ ਤੁਹ ਸੁਰੁ ਬੇਤਾਰਿ ਦਾਸ ਨਿਵਾਸ ਭੁਗਤੁ ਗਨ ਗਾਵਨ॥ ਨਿਰਮਲ ਰੂਪੁ

ਅਮੀਕਰਮਕੁਮਿਥੀਜਨਸੇਖਾਵਨਾ। ਬਿਸਮਨਬਿਸਮਕੁਏਬਿਸਮਾਦਾਅਨਨਬੀਓ
 ਤੁਸਰਲਾਵਨਾ। ਰਸਨਾਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜਸੁਜੀਵਾਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਬਲਿਜਾਵਨਾ॥
 ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੨੫॥ ਏਡੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਮਾਈਮਾਇਆਢੁਲਤਿਨਕੀਅਗਨਿਮੇਘ
 ਕੀਛਾਇਅਗੇਬਿਦਭੁਜਨਬਿਨੁਹਕ੍ਰਿਕਾਜਲੁ॥ ੧॥ ਢਿਡਿਸਿਆਨਪਬਹੁਤੁਤੁਗ
 ਈਦੁਇਕਰਿਜੇਤ੍ਰਿਸਾਧਮਗਚਲਾ। ਸਿਮਰਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਢਮਾਨਖਦੇਹਕਾ
 ਇਹੁਉਤਮਛਲਾ॥ ੧॥ ਬਿਦਬਖਿਆਨਕਰਤਸਾਧੁਜਨਕੁਗਹੀਨਸਮਝੁਤਨਹੀਖ
 ਲਾ। ਪ੍ਰੇਮਕੁਗਤਿਗਦੇਜਨਨਾਨਕਹਰਿਸਿਮਰਨਿਦਰਨਕੁਏਮਲਾ॥ ੨ ॥ ੭॥ ੩੬
 ॥ ਏਡੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਮਾਈਚਰਨਗੁਰਮੀਦੋ। ਵਡੈਕੁਗਿਦੈਵੈਪਰਮੇਸਰੁਕੇਦਿਛਲਾ
 ਟਰਸਨਗੁਰਡੀਚੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਣਗਾਵਤਅਚਤੁਅਬਿਨਾਸੀਕਅਕ੍ਰੇਪੁਬਿਨਸੇਸਦ
 ਠੀਚਾ। ਅਸਬਿਰਕੁਏਸਾਦਰੇਗਿਗਤੇਜਨਮਮਰਨਬਾਹੁਰਿਨਹੀਪੀਚੋ॥ ੧॥ ਬਿਨੁਹ
 ਰਿਕੁਜਨਰੇਗਰਸਜੋਤਸੇਤਦਇਆਲਜਾਨੇਸਭਿਧੁਰੇ॥ ਨਾਮਰਤਪਾਇਉਜਨਨਾਨਕ
 ਨਾਮਬਿਹੁਨਚਲੇਸਭਿਮੁਰੇ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ੨੨ ॥ ਏਡੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਸਾਧਸੰਗਿਹ
 ਰਿਨਾਮੁਤਿਤਾਰਾ। ਸਹਜਅਨੇਦੁਹੈਵੈਦਿਨਗਤੀਅੰਕੁਰੁਭਲਹਮਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਪੁ
 ਗਕੁਦਿਉਬਡੁਕੁਗੀਲਕਿਅੰਤਨਪਾਰਾਵਾਰਾ। ਕਰਕਹਿਕਾਦਿਲੀਉਜਨੁਅਪਨਾਬਿਖੁ
 ਸਾਗਰਸੇਸਾਗਾ। ਜਨਮਮਰਕਾਦੇਗੁਰਬਚਨੀਬਹੁਤ੍ਰਿਨਸੇਕਦਦੁਆਰਾ। ਨਾਨਕਸਰਨਿ
 ਗਹੀਸੁਆਮੀਕੀਪੁਨਹਪੁਨਹਨਮਸਕਾਰਾ॥ ੨ ॥ ੯ ॥ ੨੨॥ ਏਡੀਮਹਲਾ॥ ੫॥
 ਮਾਈਮੇਰਮਨਕੇਸੁਖਾ। ਕੇਦਿਅਨਿਦਗਜਸੁਖਕੁਗਦੈਹਰਿਸਿਮਰਤੁਬਿਨਸੇਸਕੁਦੁਖੁ
 ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੇਦਿਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਨਾਸਹਿਸਿਮਰਤਪਾਵਨਤਨਮਨਸੁਖਾ। ਦਿਖਿ
 ਸਰੂਪਪੂਰਨਕੁਈਆਸਾਦਰਨਕੇਦਤਉਤਰੀਕੁਖਾ॥ ੧॥ ਚਾਰਿਪਦਾਰਬਅਸਦਾਮਹ
 ਸਿਧਿਕਾਮੁਧੇਨਪਾਰਜਾਤੁਹਰਿਹਰਿਕੁਖਾ। ਨਨਕਸਰਨਿਗਹੀਸੁਖਸਾਗਰਜਨਮਮਰ
 ਨਛਿਰਿਗਰੁਕੁਨਦੁਖਾ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ੨੬॥ ਏਡੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਹਰਿਹਰਿਚਰਨਰਿ

੨੬
 ਦੇਓਰਧਾਰੇ। ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨਾਕਾਰਜਸਠਲਹਮਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਗਉ
 ॥ ਪੁਨੁਦਾਨੁਪੁਜਾਪਰਮੇਸੁਰਹਰਿਕੀਰਤਤਤੁਬੀਚਾਰੇ। ਗੁਨਗਾਵਤਅਤੁਲਸੁਖਪ
 ਇਆਰਾਕੁਰਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ ੧॥ ਜਿਜਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅਪਨੇਕੀਨੇਤਿਨਕਾਬਹਰਿ
 ਕਉਨਬੀਚਾਰੇ। ਨਮੁਰਤਨੁਸੁਨਿਜਪਿਜਪਿਜੀਵਾਹਰਿਨਾਨਕਕੈਰਮਧਾਰੇ॥ ੨॥
 ੧੧॥ ੩੦॥ ੧੩॥

ਦੇਡੀਮਹਲਾ॥ ੬॥ ਦੁਪਦੇ॥

੧੮ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਹਉਕਹਾਅਪਨੀਅਪਮਾਈ॥ ਉਰਫਿਉਕਨਕਕਾਮਨੀਕੋਰਸਨਹਿਕੀਰਤਿਪੂਰੁਗ
 ਈ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਜਗਪੁਰੇਕਉਸਾਚੁਜਾਨਕੈਤਾਸਿਉਰੁਚਉਪਜਾਈ॥ ਦੀਨਬੰਧ
 ਸਿਮਰਿਓਨਾਹੀਕਬਹੁਹਤੁਜੁਸੰਗਸਹਾਈ॥ ੧॥ ਮਾਗੰਨਰਹਿਉਮਾਇਆਮੈਨਿਸਿ
 ਦਿਨਛੁਟੀਨਕੁਮਕੀਕਾਈ॥ ਕਹਿਨਾਨਕਅਬਿਨਾਹਿਅਨਤਗਤਬਿਨੁਹਰਿਕੀਸਰ
 ਨਾਈ॥ ੨॥ ੧॥ ੩੧॥ ਜਿਹੂ॥ ੩੨॥ ਮ ੩॥ ੪॥ ਮ ੩॥ ੬॥ ੧॥
 ॥ ॥

ਦੇਡੀਬਾਨੀਭੁਗਤਾਕੀਨਾਮਦੇਉ॥

੧੮ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕੋਈਬੋਲੈਨਿਰਵਕੋਈਬੋਲੈਦੁਰਿਜਲੰਕੀਮਛਲੀਚਰਖਜਰਿ॥ ੧॥ ਕਾਇਰੇਬ
 ਕਬਾਦਲਾਇਉ॥ ਜਿਨਿਹਰਿਧਾਇਉਤਿਨਹਿਛੁਪਾਇਉ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਪੈਡਿਤ
 ਹੋਇਕੋਬੋਦਬਖਾਨੇ॥ ਮੁਰਖਨਾਮਦੇਉਰਾਮਹਿਜਾਨੇ॥ ੨॥ ਦੇਡੀ ॥ ਕਉਨਕੋਕਲ
 ਕਹਰਿਉਰਾਮਨਾਮਲੀਤੀ॥ ਪਤਿਤਪਵਿਤਰੁਏਰਾਮਕਤਹਿਤੀ॥ ਰਗਉ॥ ਰਾਮਸੇ
 ਗਿਨਾਮਦੇਦੁਜਨੋਕਉਪ੍ਰਤਿਗਿਆਆਈ॥ ਇਕਾਦਸੀਬੂਤੁਹੋਕਾਹੋਕਉਤੀਰਬਜਾ
 ਈ॥ ੧॥ ਭੁਨਤਿਨਾਮਦੇਉਸਕ੍ਰਿਤਸੁਮਤਿਭੁਏ॥ ਗੁਰਮਤਿਰਮਕਹਿਕੋਨੋਬਕਚਗ
 ਏ॥ ਦੇਡੀਮਹਲਾ॥ ਤੀਨਛੁੰਦੋਬੋਲਆਢੋ॥ ਰਗਉ॥ ਕੁਛੁਕੋਘਰਹੀਡੀਆ
 ਢੋਰਾਨਾਕੋਘਰਸਾਡੀਗੋ॥ ਬਾਮਨੋਕਘਰਹੀਡੀਆਢੋ॥ ਰਾਡੀਸਾਡੀਹੀਡੀਗੋ॥ ੧॥

ਬਾਨੀਏਕੇਘਰਹੀਗਭਾਏਭੈਰੁਸਰਮਾਥੈਸੀਗੁਗੇ॥੨॥ਵਲਮਥੇਲੀਗਭਾਏਲੀਗਸੀਗ
 ਹੀਗੁਗੇ॥੩॥ਤੁਲੀਕੇਘਰਿਤਲੁਭਾਏ॥ਜਿਗਲਮਧੇਥੇਲਗੇ॥ਮਾਲੀਕੇਘਰਕੇਲਭਾਏ
 ॥ਕੇਲਥੇਲਤੇਲਗੇ॥੩॥ਸਿਤਮਧੇਗੇਦਿਦੁਭਾਏਗੇਕਲਮਧੇਸਿਆਮਗੇ॥ਨਾਮੇਮਧੇਰ
 ਮੁਭਾਏਰਾਮਸਿਆਮਗੇਬਿਦਗੇ॥੪॥੧॥੩॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਗੁਬੈਰਾਜੀਮਹਲਾ॥ ੪॥ਘਰੁ॥੧॥ਦੁਪਦੇ॥ ॥ਸੁਨਿਮਨਅਕਬਕਥਾਹਰਿ
 ਨਾ॥ਰਿਪਿਬੁਧਿਸਿਧਸੁਖਪਾਵਹਿਰੁਜੰਗਰਮਤਿਹਰਿਗਮਰਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਨਾਖਿ
 ਆਨਪੁਰਾਨਜਸੁਭਿਤਮੁਖਦਰਸਨੁਗਾਵਹਿਰਾਮਾ॥ਸਿਕਰਕੇਤ੍ਰਿਤੇਭੀਸਧਿਆਇਨਹੀ
 ਜਾਨਿਓਹਰਿਪਰਮਾਮ॥੧॥ਸੁਰਨਰਗਣਗੀਪ੍ਰਬਜਸੁਗਾਵਹਿਸਕੁਗਾਵਤੇਜੇਤੇਉਪਮ
 ॥ਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਹਰਿਜਨਕਉਤੇਸਿਤੁਭੇਲਹਰਿਰਾਮਾ॥੨॥੧॥ਬੈਰਾਜੀਮਹਲਾ॥
 ੪॥ਮਨਮਿਲਿਸਿਤਜਨਾਸੁਗਾਇਉ॥ਹਰਿਹਰਿਰਤਨੁਰਤਨੁਹਰਿਨੀਕੇਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਦੁ
 ਨਦਿਵਾਇਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਸੁਜਨਕਉਮਨੁਤਨੁਸਕੁਦੇਵਉਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੁਨਾ
 ਇ॥ਧਨੁਮਾਇਆਸਿਪੈਤਿਸੁਦੇਵਉਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਮੀਤੁਮਿਲਾਇਉ॥੧॥ਧਿਨਕਿੰਤ
 ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜਗਦੀਸਰਿਤਬਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਪਿਆਇਉ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਂਬਿਭੇਦਸੁਆ
 ਮੀਦਖਹਉਮੈਗੋਗਗਵਾਇਉ॥੨॥੨॥ਬੈਰਾਜੀਮਹਲਾ॥ ੪॥ਹਰਿਜਨਰਾਮਨਾਮਗੁਨ
 ਗਾਵੈ॥ਜੇਭਈਨਿਦਕਰੇਹਰਿਜਨਕੀਅਪੁਨਾਗੁਨਗਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਕਿਛੁਕਰੇਸੁਆਧੈ

ਸੁਆਮੀਹਰਿਅਪੇਕਾਰਕਮਾਦੈ।ਹਰਿਅਪੇਹੀਮਤਿਦੈਸੁਆਮੀਹਰਿਅਪੇਬੇਲਬਲਾਦੈ॥
 ॥੧॥ਹਰਿਅਪੇਪੈਚਤਤਬਿਸਥਾਗਵਿਦਿਧਾਤੁਪੈਚਅਪਿਪਾਦੈ॥ਜਨਨਾਨਸਤਿਗੁਰ
 ਮੇਲੇਅਪੇਬੁਗਰੁਕੁਕਾਦੈ॥੨॥੩॥ਬੈਰਾਣੀਮਹਲਾ॥ ੪॥ਜਪਿਮਨਿਰਮਨਮੁਨਿ
 ਸਤਾਰਾ॥ਕੇਟਿਕੇਟਿਤਰਕੇਪਾਪਸਚਿਖੈਦੈ॥ਹਰਿਕੁਦੁਲਪਾਰਿਉਤਰਾ॥੧॥ਰਗਉ
 ॥ਕਾਇਆਨਗਰਿਬਸਤਹਰਿਸੁਆਮੀਨਿਰਕੁਉਨਿਰਵੈਰੁਨਿਰਕਾਰਾ॥ਹਰਿਨਿਕਟਿਬ
 ਸਤਕਲੁਨਦਰਿਅਵੈਹਰਿਲਾਧਾਗੁਰਦੀਚਾਰਾ॥੧॥ਹਰਿਅਪੇਸਾਹੁਸਗਾਨੁਰਤਨੁਹੀਗ
 ਹਰਿਅਪੇਕੀਆਪਾਸਾਰਾ॥ਜਿਨਨਾਨਕਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੁਹਰਿਨਾਮੁਦਿਗਾਏਸੇਸਾਹ
 ਸਚਾਵਦੁਜਾਗਾ॥੨॥੪॥ਬੈਰਾਣੀਮਹਲਾ॥ ੪॥ਜਪਿਮਨਹਰਿਨਿਰੋਜਨਨਿਕਾਰਾ
 ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਪਿਆਈਐਸੁਖਦਾਤਾਜਾਕਾਐਤਨਪਾਰਾਦਾਰਾ॥੧॥ਰਗਉ॥ਅਗ
 ਨਿਕਟੈਬੰਮਹਿਉਰਪਲਿਵਲਾਗਾਹਰਿਗਾਏਉਚਰੁਮੰਝਾਰਾ॥ਸੇਐਸਾਹਰਿਸੇਦੁਹਕਾਈ
 ਮੇਰਮਨਹਰਿਐਤਿਛੁਡਾਵਨਹਾਰਾ॥੧॥ਜਾਕੇਹਿਰਦੈਬਸਿਆਮੇਗਾਹਰਿਹਰਿਤਿਸਜਨ
 ਕਉਕਰਹੁਨਮਸਕਾਰਾ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਪਾਈਐਹਰਿਜਪਿਨਾਨਕਨਾਮਅਪਾਰਾ॥੨
 ॥੫॥ਬੈਰਾਣੀਮਹਲਾ॥ ੪॥ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮਨਿਤਪਿਆਇ॥ਜੇਇਛੁ
 ਹਿਸੇਈਛਲਪਾਵਹਿਛਿਰਿਦੁਖਨਲਗੈਆਇ॥੧॥ਰਗਉ॥ਸੇਜਪਸੇਤਪਸਾਬੁਤਪਜ
 ਜਿਤੁਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਇ॥ਬਿਨੁਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਹੋਰਪ੍ਰੀਤਿਸਕੁਪੁਰੀਇਕਖਿਨਮਨਿਬਿ
 ਸਰਿਸਕੁਜਾਇ॥੧॥ਤੁਥੇਐਤਸਰਬਕਲਪੁਰਾਕਿਛੁਕੀਮਤਿਕੋਰੀਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸ
 ਰਨਿਤਮਾਗੀਹਰਿਜੀਉਕਾਵੈਤਿਵੈਛੁਡਾਇ॥੨॥੬॥
 ਰਾਗਬੈਰਾਣੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ਘਰਾ॥੧॥
 ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਹਰਿਜਸੁਗਾਇਉ॥ਕੇਟਿਜਨਮਕੇਦੁਖਗਵਾਇਉ॥੧॥ਰਗਉ॥ਜੇਚਾਹ
 ਤਸੇਈਮਨਿਪਾਇਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਨਾਮੁਦਿਵਾਉ॥ਸਰਬਸੁਖਹਰਿਨਾਮਿਵਡਾਈ॥
 ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਮਤਿਪਾਈ॥੨॥੧॥੭॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਗਤਿਲੰਗਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਗ॥ ੧॥ ਚਉਪਦੇ॥ ॥ ਜਕਅਰਜਗਛਤਮਪੇਸਿ
ਤੇਦਰਗੇ ਸਕੁਨ ਕਰਤਾਗ। ਹਕਾ ਕਬੀਰ ਕਰੀ ਤੁਥੈ ਐਥ ਪਰਵਰਦੰਗਾਗ। ਦੁਨੀਆ ਮਕ
ਮੇਛਾਨੀ ਤਹ ਕੀਕਦਿਲਦਾਨੀ॥ ਮਮ ਸੁਰਮੁਇ ਅਜਗਾਈ ਲਗਿ ਰਿਤੁ ਹਦਿ ਲਾਹੇ
ਦਨਦਾਨੀ॥ ੧॥ ਰਗਉ। ਜਨ ਪਿਸਰ ਪਦਰ ਬਿਰਾਦਰਾ ਸੁਨੈ ਸਦ ਸਤਿਗੀਰਾ। ਆ
ਖਿਰਬਿਅਛਤਮ ਕਸਨਦਾਰਦੁ ਸਦਦੁ ਕਬੀਰ॥ ੨॥ ਸਬਰੇ ਜਗ ਸਤਮ ਤੇਦਰਹ
ਵਾਕਰਦੇ ਮਬਦੀ ਮਬਦੀ ਖਿਆਲਾ। ਗਾਹੇ ਨਨ ਕੀ ਕਾਰ ਕਰਦ ਮਮ ਮਈ ਦਿਨੀ ਅਹਵ
॥ ੩॥ ਘਦਬਖਤ ਹਮਤੁ ਬਖਸੀ ਲਗਾਛ ਲਖੇ ਨਦਰ ਬੇਬਾਕ। ਨਾਨਕ ਬੁਗੇ ਜਦ ਜਨ
ਤੁਗ ਤੇਰੇ ਚਕਾਕਰਾ ਪਾਖਰਾ॥ ੪॥ ੧॥

ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਗ॥ ੨॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਭਉਤੇਗਭੀਗਪਲ ਨੀਮੇਰਾ ਚੀਤਾ। ਮੈਦੇਵਾਨਾ ਕੁਇਅਤੀਤੁ। ਕਰਿਕਾਸਾਦਰਸਨ
ਕੀਤੁਖਾ। ਮੈਦਰਿਮਾਗਤਿਨੀਤੀਨੀਤਾ॥ ੧॥ ਤਉਦਰਸਨ ਕੀਕਰਉ ਸਸਾਦਿ। ਮੈਦਰਿ
ਮਾਗਤੁਕੀ ਖਿਆਪਾਇ॥ ੧॥ ਰਗਉ। ਕੇਸਰ ਕੁਸਮ ਮਿਗਮੈ ਹਰਨਾ। ਸਰਬ ਸਰੀਰੀ
ਚੜਾਨਾ। ਚੰਦਨ ਕੁਗਤਿ ਜੇਤਿ ਇਨੇਹੀ ਸਰਬੇ ਪਰਮ ਲੁਕਰਨਾ॥ ੨॥ ਖਿਆਪਦੁਤਾਤੁਕ
ਹਨੇਕੇਇ। ਐਸਾ ਬੁਗਤੁ ਦਰਨਾ ਮਹਿਹੋਇ। ਤਰੈਨਾ ਮਿਨਿਦੇ ਰੇਹੇ ਲਿਵਲਾਇ। ਨਾਨਕ
ਤਿਨਕੀ ਖਿਆਪਾਇ॥ ੩॥ ੧॥ ੨॥

ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਗ॥ ੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਇਹੁਤਨਮਾਇਆ... ਆਪਿ ਆਰੇਲੀਤ ਡਾਲਾ ਬਿਰੇਗਾਏ। ਮੇਰੇ ਕੰਤਨ ਭਾਵੈ ਲੇਖਣਾ
 ਪਿਓਰੇ ਕਿਉ ਪਨ ਸੇਜ ਜਾਇ॥ ੧॥ ਹਉ ਕਬਾਨੈ ਜਾਉ ਮੇਰਾ ਦਾਨਾ ਹਉ ਕਰ ਬਾਨੈ ਜਾਉ
 ॥ ਹਉ ਕਰ ਬਾਨੈ ਜਾਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲੈ ਨਿਜੇ ਤਗਾਨਾਉ॥ ਲੈ ਨਿਜੇ ਤਗਾਨਾਉ ਤਿਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸ
 ਦ ਕਰ ਬਾਨੈ ਜਾਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੀਇ ਆਰੇ ਫੁਟਿ ਜੇ ਥੀ ਐ ਪਿਓਰੇ ਪਾਈ ਐ ਨਾਉ
 ਮਜੀਰਾ॥ ਰਿਝੁਣ ਵਾਲਾ ਜੇਰੇ ਫੂ ਸਾਹਿਬੁ ਐ ਸਾਰੇ ਗੁਨ ਡੀਰਾ॥ ੨॥ ਜਿਨੇ ਕੇ ਲੇਖਣੇ
 ਪਿਓਰੇ ਕੰਤ ਤਿਨਾ ਕੈ ਪਾਸਾ॥ ਪੁਤ੍ਰਿ ਤਿਨਾ ਕੀ ਜੀ ਮਿਲੈ ਜੀ ਕਹੁ ਨਾਨਕੀ ਅਰਦਾਸਿ॥
 ੩॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਮਇ ਕੰਤ ਕੈ ਭਾਵੈ ਆਪੇ ਹੀ
 ਰਾਇ॥ ੪॥ ੧॥ ਤਿਲਗ ਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਇਅਨ ਡੀਏ ਮਾਨ ਡਾਕਾਇ ਕਰੇ ਗਿਆ
 ਪਨੈ ਘਰਿ ਹਰਿ ਰੰਗੇ ਕੀ ਨਮਾਨੇ ਗਿ॥ ਸਹੇਨੈ ਪਨ ਕੇ ਮਲੀਏ ਬਾਹਰੁ ਕਿ ਆਦੁ ਰੰਗਿ
 ॥ ਭੋਕੀ ਆਇ ਹਿ ਸਲਾਈ ਆਨੈ ਡੀਭਾ ਵਕਾਰਿ ਸੀ ਗਾਰੇ॥ ਤਸੇ ਗਾਗਣਿ ਜਾਨੀ ਐ ਲਾਬੀ
 ਜਾਸਹੁ ਪਰੇ ਪਿਓਰੇ॥ ਇਅ ਡੀਭਾਲੀ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜਾਪਨ ਕੰਤਨ ਭਾਵੈ॥ ਕਰਨੁ ਪਲ
 ਹ ਕਰੇ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਸਾਧਨ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ॥ ਵਿਦੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੁ ਪਾਈ ਐ ਨਾਹੀ ਜਿ ਬਹੁ ਤਗਾਨਾ
 ਵੈ॥ ਲਬ ਲੇਖੁ ਅਹੰਕਾਰ ਕੀ ਮਾਤੀ ਮਾਇਆ ਮਾਹਿਸ ਮਾਣੀ॥ ਇਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈ ਐ
 ਨਾਹੀ ਭੁਈ ਕਾ ਮਨੁ ਇਅ ਡੀ॥ ੨॥ ਜਾਇ ਪੁਰੁ ਸੇ ਗਾਗਣੀ ਵਾਹੇ ਕਿਨੀ ਭਾਤੀ ਸਹੁ ਪ
 ਈ ਐ॥ ਜਿ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੇ ਭੁਲਾ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ਐ ਹਿ ਕਾ ਮਤਿ ਹੁਕਮ ਚੁਕਾਈ ਐ॥ ਜਾ ਕੈ ਪੁੰਮਿ
 ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈ ਐ ਤਉ ਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ਐ॥ ਸਹੁ ਕਹੈ ਸਕੀ ਜੈ ਤਨੁ ਮਨ ਡੀ ਜੈ ਐ
 ਸਾਧਰ ਮਲ ਲਾਈ ਐ॥ ਸੇਵ ਕਹਹਿ ਸੇ ਗਾਗਣੀ ਭੈਏ ਇਤੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈ ਐ॥ ੩॥ ਅ
 ਪੁਗਵਾਈ ਐ ਤਾ ਸਹੁ ਪਾਈ ਐ ਅਭਿਰਕੈ ਸੀ ਚਤੁਰਾਈ॥ ਸਹੁ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੇ ਦਿ
 ਨ ਲੈਖੈ ਕਾ ਮਇ ਨ ਚਿਨਿ ਪਿਪਾਈ ਐ॥ ਆਪੇ ਨੇ ਕੰਤ ਪਿਓਰੇ ਸਾਸੇ ਗਾਗਣਿ ਨਾਨਕ ਸਾ
 ਸੇ ਭੁਗਈ॥ ਐ ਸੀ ਰੰਗਿ ਗਾਤੀ ਸਹੁ ਜਕੀ ਮਾਤੀ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਭਾਇ ਸਮਾਣੀ॥ ਸੁੰਦਰ ਸਾਇ
 ਸਹੁ ਪਾਇ ਚਖਣਿ ਕਹੀ ਐ ਸਾਸਿ ਆਨੀ॥ ੪॥ ੨॥ ੪॥ ਤਿਲਗ ਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਜਿਸੀ ਮੇ

ਆਵੈਖਸਮਕੀਬਾਨੀਤੈਸਭਾਕਰੀਕਿਆਨੁਵੇਲਾਲੋ। ਪਾਪਕੀਜੇ ਲੋਕਾਬਲਹੁਪਾਇਆ
 ਜਿਹੀਮੇਗਦਾਨੁਵੇਲਾਲੋ। ਸਰਮਧਰਮੁਦਇਦੁਪਿਖਲੇਏਕੁਤੁਭਿਰੇਧਰਪਾਨੁਵੇਲਾਲੇ
 ॥ ਕਾਜੀਆਬਾਮਣਕੀਗਲਿਬਕੀਅਗਦਪੜੈਸੈਤਾਨੁਵੇਲਾਲੋ। ਮਸਮਾਨੀਆਪੜਹਿ
 ਕੁਤਬਾਕਸਦਮਹਿਕਬਖਦਾਇਵੇਲਾਲੋ। ਜਾਤਿਸਨਾਤੀਰੇਗਿਰਿਦਵਾਈਆਇਹਿਕੁ
 ਲਖੈਲਾਇਵੇਲਾਲੋ। ਪੁਨਕੋਸੇਹਲਗਾਦੀਅਹਿਨਾਨਕਰਤੁਕਾਕੇਗੁਪਾਇਵੇਲਾਲੋ॥
 १॥ ਸਾਹਿਬਕੇਗੁਣਨਾਨਕਗਾਵੇਮਾਸੁਪੁਰੀਵਿਚਿਆਖੁਮਸਲੇਜਿਨਿਉਪਾਈਰੇਗਿਰ
 ਵਾਈਬੈਠਾਵੇਖੈਵਖਿਇਕੇਲਾਗ। ਸਚਾਸੇਸਾਹਿਬਸਾਚੁਤਪਾਵਸਸਚਜਾਨਿਆਤਿਕ
 ਰੇਗਮਸੇਲਾ। ਕਾਇਆਕੁਪੜਦੁਕੁਦੋਕੋਹੀਹਿਦਸਤਾਨੁਸਮਾਲਸੀਬੇਲਾ। ਆਵੁ
 ਨਿਅਤਤਰੇਜਾਨਸਤਾਨੈਵੇਹੋਰੁਕੀਉਰਸੀਮਰਦਕਾਨੈਲਾ। ਸਚਕੀਬਾਣੀਨਾਨਕਆਖੈ
 ਸਚੁਸੁਨਾਇਸੀਸਚਕੀਬੇਲਾ॥ ੨॥ ੩॥ ੪॥

ਤਿਲਗਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਘਰੁ॥ ੨॥ ਦੁਪਦੇ॥ ੧੨ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਸਭਿਅਏਹੁਕਮਿਖਸਮਾਹਿਹੁਕਮਸਚੁਦਰਤਨੀ॥ ਸਚੁਸਾਹਿਬਸਾਚਾਖੇਲੁਸਚੁਹਰਿਧਨੀ
 ॥ ੧॥ ਸਾਲਾਹਿਹੁਸਚੁਸਚੁਉਪਰਿਹਰਿਧਨੀ॥ ਜਿਸਨਾਹੀਕੋਇਸਰੀਕੁਕਿਸੁਲੇਖੈਹਉਗ
 ਨੀ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਪਉਣਪਾਨੀਧਰਤੀਆਕਾਸੁਘਰਮੰਦਰਹਰਿਬਨੀ॥ ਵਿਚਿਦਰਤੇਨਾ
 ਨਆਪਿਝੁਰੁਕੁਹੁਕਿਆਗਨੀ॥ ੨॥ ੧॥ ਤਿਲਗਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਨਿਤਨਿਹਛਲਕਰਮਕ
 ਮਾਇਬਛਾਵੈਦੁਰਮਤੀਆ॥ ਜਬਅਵੈਵਲਦੈਚਕਰਿਝੁਰੁਤਬਜਾਨੈਜਗਜਿਤੀਆ॥ ੧
 ॥ ਐਸਾਬਾਜੀਸਸਾਚੁਨਚੈਤਹਰਿਨਾਮਾ॥ ਧਿਨਮਹਿਬਿਨੈਸੈਸਚੁਝੁਰੁਮੇਰਮਨਿਪਿਆਇ
 ਗਮਾ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਸਾਵੇਲਾਚਿਤਿਨਅਵੈਜਿਤੁਕੰਦਕੁਕਾਲੁਗੁੰਸੈ॥ ਤਿਸੁਨਾਨਕਲੇਏ
 ਛਠਾਇਜਿਸਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹਿਰਦੈਦੁਸੈ॥ ੨॥ ੨॥ ਤਿਲਗਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਚਉਪਦੇ॥
 ਘਰੁ॥ ੩॥ ੧੨ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਖਾਕੁਨਰਕਰਦੈਆਲ
 ਮਦੁਨੀਆਇ॥ ਅਸਮਾਨਿਜਿਮੀਦਰਖਤੁਆਬਦਾਇਸੁਖਦਾਇ॥ ੧॥ ਬੈਦੀਚਸਮਦੀਰੇ

ਛੁਨਾਇ। ਦੁਨੀਆ ਮੁਰਦਾਰ ਖੁਰਦ ਨੀਗਾਛ ਲਹਵਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ। ਗੋਬਾਨ ਹੋਵਾਨਹ
ਗਮਕੁ ਸਤਨੀ ਮੁਰਦਾਰਿ ਬਖੋਰਾਇ। ਦਿਸਕੁ ਬਜਕੁ ਬਜਾਕੇ ਦੋਰੇ ਦੋਰੇ ਜਕੁ ਸਜਾਇ॥੨॥
ਵਲੀ ਨਿਆਮਤਿ ਬਿਰਾਦਰ ਬਾਰ ਮਿਲੈ ਪਾਨਾਇ॥ ਜਬ ਅਜਗਈ ਲਬ ਸਤਨੀ ਤਬਿ
ਚਿਕੋਰੇ ਬਿਦਾਇ॥੩॥ ਹਵਾਲ ਮਲੁ ਮੁਕਰੇ ਦੇ ਪਾਕੁ ਅਲਾਹ। ਬੰਗੇ ਨਾਨਕੁ ਅਰਦਾਸਿ ਪੇ
ਸਿਦਰੇ ਦੇ ਸਬਦੇ ਹ॥੪॥੧॥

ਤਿਲੇਗ ਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ॥ ੩ ॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾਨਾ ਹੀ ਕੋਇ ਤੁਕਰ ਤਾਕਰ ਤਾਰਕਰ ਹਿਸੋਇ॥ ਤੇਗੋ ਜੇ ਰਤੇਗੀ ਮਨਿ ਦੇ
ਕਾਸਦਾਸ ਦਾਜ ਪਿਨਾਨ ਕੋਇ ਕਾ॥੧॥ ਸਭੁ ਉਪਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਦਾਤਾਰੁ॥ ਤੇਗੋ ਦੇ ਕੇਤੋ
ਆਧਾਰੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹੋ ਤੈ ਹੋ ਤੈ ਹੋਵਨਗਾਰੁ॥ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਉਚ ਅਪਾਰੁ॥ ਜੇਤੁ ਪੁ
ਸੇਵਹਿ ਤਿਨ ਕੁ ਉਦੁਖ ਨਾਹਿ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਰਿ॥੨॥ ਜੇਦੀ ਸੈ ਸੇ ਤੇਗੋ
ਪ੍ਰਾਗਨ ਨਿਧਾਨ ਗੋਵਿੰਦ ਅਨੂਪਾ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜਨ ਸੇਇ॥ ਨਾਨਕ ਕਮ ਪਰ
ਪਤਿ ਹੋਇ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਜਪਿ ਆਤਿ ਸਕਤਿ ਬਲਿਗਾਰੁ॥ ਤਿਸੈ ਸੇ ਸਿਗਿ ਤੇਰੇ ਸੇ ਸਾਰੁ॥ ਕ
ਹਨਾਨ ਕਪੂਰੁ ਲੇਚਾ ਪੂਰਿ॥ ਸੇਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਾਛੁ ਉਪੂਰਿ॥੪॥੨॥

ਤਿਲੇਗ ਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ॥ ੩ ॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਿਹਰਦਾਨ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਮਿਹਰਦਾਨੁ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਮਿਹਰਦਾਨੁ॥ ਜੀ ਸਗਲ ਕਉ ਦੇ
ਇਦਾਨੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਕਾਹੇ ਤੁਲਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਆਤਪਰਾਥੈ ਗਾਸਿ ਰਜਣੁ ਗਾਰੁ॥ ਜਿਨਿ
ਪੈਦਾਇ ਸਿਤੂ ਕੀ ਆਸੈ ਦੇਇ ਆਧਾਰੁ॥੧॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ਸੇਈ ਕਰਦਾਸ
ਰਿ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮਾਲੁ ਕੁਦਿ ਲਾਕਾ ਸਭਾ ਪਰਦਗਾਰੁ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀ ਮਨਿ ਜਾਨੀ ਐਵ
ਡਾਵੇ ਪਰਦਾਗੁ॥ ਕਰ ਬੈਠੇ ਤੁਬੈਦਗੀ ਜਿਨੁ ਘਰਿ ਮਹਿ ਸਾਹੁ॥ ਤੁਸਮਰਖੁ ਅਕਬ ਅ
ਗੋਚਰੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤੇਗੋ ਗਸਿ॥ ਰਹਮਤੇਗੀ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ॥
੪॥੩॥ ਤਿਲੇਗ ਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ ਕਰਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਸੁਮਤਾਰੁ॥ ਦੀਨ ਦੁਨੀ ਆਇ ਕੁਤੁਹੀ ਸਭ

ਖਲਕਹੀਤਪਾਕਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਨਮਾਹਿਥਾਧਿਥਾਪਦਾਅਰੈਚਰਜੇਤੋਰਹੁਪਾ॥ ਕਉਨ
ਜਾਨੈਚਲੇਤੋਰੇਅੰਧਿਅਰੇਮਹਿਦੀਪਾ॥ ੧॥ ਖਦਖਸਮਖਲਚੁਜਗਨਅਲਹਮਿਹ
ਰਖਦਾਇ॥ ਦਿਨੁਸੁਰੈਨਿਜਿਤਪੁਅਗਏਸੇਕਿਉਦੇਜਕਿਜਾਇ॥ ੨॥ ਅਜਗਈਲੁ
ਯਾਰਬੰਦੀਛਿਸੁਤਗਆਪਾਰਾਗੁਨਹਉਸੇਕਸਗਲਆਫੁਤੇਰਜਨਦੇਖਹਿਦੀਦਾ
ਗ॥ ੩॥ ਦੁਨੀਆਂਦੀਜਛਿਲਗਲਸਗਲੇਸਚੁਸੁਖਤੇਗਨਾਉ॥ ਗੁਰਮਿਲਿਨਾਨਕ
ਬੁਝਿਆਸਸਦਾਏਸੁਗਾਉ॥ ੪॥ ੪॥ ਤਿਲਗਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਮੀਰਾਦਾਨਾਦਿਲ
ਸੇਚ॥ ਮਹਬਤੇਮਨਿਤਨਿਬਸੈਸਚੁਸਾਹਿਬੁਬੰਦੀਮੇਚ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੀਦਨੇਦੀਦਾ
ਰੁਸਾਹਿਬੁਕਿਛੁਨਹੀਇਸਕਮੇਲਾ॥ ਪਾਕਪਰਵਰਦਗਾਰਤੁਖਦਿਖਸਮੁਦੁਡਾਅਤੇ
ਲਾ॥ ੧॥ ਦਸਤਗੀਰੀਦੇਹਿਦਿਦਿਲਾਦੁਰਤੁਹੀਏਕਾ॥ ਕਰਤਾਰਕੁਦਰਤਿਕਰਦੁਖਾਲ
ਕਨਾਨਕਤੇਰੀਦੇਕਾ॥ ੨॥ ੫॥

ਤਿਲਗਮਹਲਾ॥ ੬॥

੧॥ ਚਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜਾਗਲਹੁਰੇਮਨਜਾਗਲਹੁਕਹੁਗਾਛਲਸੇਇਆਜੇਤਨਉਪਜਿਅਸੰਗਿਹੀਸੇਭੀ
ਸੰਗਿਨਹੋਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਜਨਾਹਿਤੁਜਾਸਿਓਕੀਨਾਜੀ
ਉਦੁਹਿਜਬਦੇਹਤੇਭਾਰਿਅਗਨਿਮੈਦੀਨਾ॥ ੧॥ ਜੀਵਤਲਉਬਿਓਗਰਹੈਜਗਕਉ
ਕੀਨਾਜੀਉਦੁਹਿਜਬਦੇਹਤੇਭਾਰਿਅਗਨਿਮੈਦੀਨਾ॥ ੧॥ ਜੀਵਤਲਉਬਿਓਗ
ਰਹੈਜਗਕਉਤੁਮਜਾਨਉ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਗਨਗਾਇਲੇਸਚੁਸੁਖਨਸਮਾਨੇ॥ ੧॥ ਤਿਲੇ
ਗਮਹਲਾ॥ ੬॥ ਹਰਿਜਸੁਰੇਮਨਗਾਇਲੇਸੇਜੇਗੀਹੋਤੇਗਾਅਉਸਰਬੀਤਿਉਜਾਤ
ਹੈਕਹਿਉਮਾਨਿਲੈਮੇਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਪਤਿਰਬਪਨਗਜਸਿਓਅਤਿਨੇਹਲਗਾਇਓ
ਕਾਲਛਾਸਜਬਗਲਮੈਪਰੀਸਚੁਉਓਪੁਗਾਇਓ॥ ੧॥ ਜਾਨਿਬੁਝੈਕਥਾਦੇਰਤੇਕਾਜੁ
ਬਿਗਾਰਿਓ॥ ਪਾਪਕਰਤਸੁਕਰਿਉਨਹੀਨਹਗਰਬਨਿਦਾਰਿਓ॥ ੨॥ ਜਿਰਬਿਧਿਗੀਰਿ
ਉਪਦੇਸਿਅਸੇਸੁਨਰੇਗੁਈ॥ ਨਾਨਕਕਹਤਪੁਕਾਰੇਗੁਰਪ੍ਰਭੁਸਰਨਾਈ॥ ੩॥ ਤਿਲੇ

ਗਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਚਿਤਨਾਹੈ ਚਿਤ ਤੈਲੇ ਨਿਸਦਿ ਨ ਮੈ ਪ੍ਰਾਨੀ॥ ਚਿਨ ਚਿਨ ਅਉ ਪਬਿਗਤੁ
 ਹੋਏ ਘਟਿ ਜਿਉ ਪਾਨੀ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਹਰਿਗੁਨ ਕਾਹਿ ਨਗਾਵਹੀ ਮਰਖ ਅਗਿਆ
 ਨਾ॥ ਛੁਟੇ ਲਾਲ ਚਲਾਗ ਕੈਨਹਿ ਮਰਖ ਛੁਨਾ॥ ੧॥ ਅਜਹੁ ਕਛੁ ਬਿਗਰਿ ਚਿਨਹੀ ਜੇ ਪੂਰੁ
 ਗੁਨ ਗਾਵੈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਹੁ ਜਨ ਤੇ ਨਿਰਭੈ ਪਦ ਪਾਵੈ॥ ੧॥ ੩॥ ਮ ੪ ੧॥ ੫॥ ਮਹਲਾ
 ॥ ੪॥ ੨॥ ਮ ੪ ੫॥ ੩॥ ਜਮਲਾ॥ ੫॥ ਮ ੪ ੬
 ਤਿਲਗਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਘਗ॥ ੨॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੧ ਚਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿ ਆਕਿ ਆਕੇ ਹੀ ਐਰੇ ਕਾਈ॥ ਆਪੇ ਸਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜਿਨਿ ਵ
 ਤੀ ਹੋਲਾਈ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਗਾਇ ਸਾਧਿ ਆਰੇ ਕਾਗਾਇ ਸਾਜਿ ਤਸਦਾ ਸਖ ਹੋਈ॥ ੧॥
 ਰਗਉ॥ ਗਾਇ ਸਾਧਿ ਆਰੇ ਕਾਗਾਇ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸਖ ਹੋਈ॥ ਜਿਨਿ ਰਿਗਿ ਕੈ ਤਨ ਗਵਿਆ
 ਸਾਧਿ ਰੇਤਾਈ॥ ਗਾਥ ਪੌਛੈ ਸਿਰ ਪੈਨ ਜਬੈ ਹੋਇ ਗਾਈ॥ ਪਛਤਾਵਾ ਨ ਮਿਲੈ ਜਬਦੁ ਕੈ
 ਗੀ ਸਾਰੀ॥ ਤਾਛਿ ਰਿਖਿ ਆਗਾਈ ਐਸੁ ਬਖਾਵੈ ਗੀ ਵਾਰੀ॥ ੩॥ ਕੈਤਲੀ ਆਸੇ ਗਾਗੋਨੀ
 ਮੈ ਤਵ ਪਵੀਏਗਾ ਸੇਗਨ ਮਝੁਨ ਆਵੈ ਨੀਕੀ ਦੇ ਸਪਰਸਾ॥ ੪॥ ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਸਹੁ ਗਵਿਅ
 ਤਿਨ ਪਛੁਤੀ ਜਾਏ॥ ਪਾਇਲਗ ਚਿਥੈ ਨ ਤੀਕਹ ਉਲੇਤੀ ਪੈਥ ਬਤਾਏ॥ ੫॥ ਹੁਕਮ ਪਛੁ
 ਨੈਨਾਨ ਕਰੁ ਚਿਉਦਨ ਲਾਵੈ॥ ਗਣਕਾ ਮਝੁ ਕਾਰੈ ਤਉ ਧਿ ਆਰੇ ਕਰਿ ਪਾਵੈ॥ ੬॥ ਜਿਉ ਦਿਲ
 ਮਿਲਿ ਆਸ ਮਿਲਿ ਰਹਿ ਆਮਿਲਿ ਕਹੀ ਐਰੇ ਸੇਈ॥ ਜੇ ਬਹੁਤਰੀ ਸੇਈ ਐਥਾ ਤੀ ਮਿਲਨ ਹੋਈ
 ॥ ੭॥ ਧਾਤੰ ਮਿਲੈ ਛਨਿ ਪਾਤਕ ਉਲਟਿ ਲਿਵੈ ਕਉ ਪਾਵੈ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਾਨੀ ਐਤਉ ਅ
 ਠਕੁ ਉਪਾਵੈ॥ ੮॥ ਪਾਨਾ ਵਾੜੀ ਹੋਇ ਘਰਿ ਖਰੁ ਸਾਰਨ ਜਾਣੈ॥ ਰਸੀ ਆਹੈ ਵਮੁ ਸਕ ਕਾਤ ਬ
 ਛਲ ਪਛੁਨੈ॥ ੯॥ ਆਪਿ ਚਿਪਾਵੈ ਜੇਨਾਨ ਕਾਕੁ ਮਿਥੁ ਮਿਸਮਾਵੈ॥ ਸੁਹਜੇ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੈ
 ਅਮਰ ਪਦ ਪਾਵੈ॥ ੧੦॥ ੧॥ ਤਿਲਗਮਹਲਾ॥ ੪॥ ੧ ਚਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਹਰਿਬੀ ਆਕਾ ਕਾਗਾਈ ਆਗਾ ਰਿਮੀਤਿ ਸਨਾਈਆ॥ ਬਲਿਗਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਗੁਰ ਕਉ
 ਗੁਰ ਸਿਖ ਆਇ ਮਿਲੁ ਬਲਿ ਜਾਈਆ॥ ੧॥ ਆਇ ਮਿਲੁ ਗੁਰ ਸਿਖ ਆਇ ਮਿਲੁ ਤੁ ਮੇਰੇ ਗੁ

३२२
 ਕੁੰਧਿਅੰਗੇ॥੧॥ਰਗਤਿ॥ਹਰਿਕੇਰੁ॥ਹਰਿਕੁਵੇਰੇਸੇਗੁਰੁਤਪਾਏ॥ਜਿਨਗੁਰਕਾਕੁਨਾਮੰਨਿ
 ਆਤਿਨਘਮਿਘਮਿਜਾਏ॥੨॥ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਖਿਆਰੇਖਿਅਤਿਨਕਉਦੁਗੀ॥ਜਿਨ
 ਗੁਰਕੀਕੀਤੀਚਾਕੁਰੀਤਿਨਸਦਬਲਿਗਾਰੀ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਤੇਗਨਾਮੁਹੋਦਖਸੇਦਨਗਾਰਾ॥
 ਗਰਸੇਵਾਤੇਪਾਈਐਗੁਰਮਖਿਨਿਸਤਾਰਾ॥੪॥ਜਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਏਤੇਜਨਪਰਦਾਨਾ
 ॥ਤਿਨਵਿਦੁਪੁਨਾਨਕੁਵੇਖਿਆਸਦਾਸਦਾਕਰਬਾਨਾ॥੫॥ਸਾਹਰਿਤੇਰੀਉਸਤਤਿਹੋਭੁਰ
 ਰਿਪੂਕੁਰੁਵੇਜੇਗੁਰਮਖਿਆਰਸੇਵੇਤਿਨਹਰਿਛਲੁਪਾਏ॥੬॥ਜਿਨਾਹਰਿਸਤੀਪਿਰਹ
 ਸ਼੍ਰੀਤਿਨਾਜੀਆਪੂਰੁਨਾਲੇ॥ਬਿਦਿਨਪਿਜਪਿਜਪਿਯਆਰਸੇਵੇਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲੇ॥੭॥ਜਿ
 ਨਗੁਰਮਖਿਪਿਆਰਸੇਵਿਆਤਿਨਰਉਘਮਿਜਾਇਆ॥ਬਿਦਿਆਪਿਛੁਟੇਪਰਦਾਰਸਿ
 ਉਸਕੁਜਗਤੁਛੁਡਾਇਆ॥੮॥ਗੁਰਪਿਆਰੇਹਰਿਸੇਵਿਆਗੁਰਪੈਨਗੁਰਪੈਨੇ॥ਗੁਰਿਹਰਿ
 ਮਾਰਗਦਸਿਆਗੁਰਪੈਨੁਦੁਪੈਨੇ॥੯॥ਜੇਗੁਰਸਿਖਗੁਰਸੇਵੇਸੇਪੈਨਪਰਦਾਨਾਜਨਨਾ
 ਨਕੁਤਿਨਕਉਦੁਗਿਅਸਦਾਸਦਾਕਰਬਾਈ॥੧੦॥ਗੁਰਮਖਿਸਖੀਸਰੇਲੀਆਸੇਆਪਿਹਰਿਕੁ
 ਏਆ॥ਹਰਿਦਰਗਹਪੈਨਾਈਆਹਰਿਆਪਿਗਲਿਲਾਈਆ॥੧੧॥ਜੇਗੁਰਮਖਿਨਾਮੁਦੇਤਿਨ
 ਦਰਸਨੁਦੀਜੈ॥ਹਮਤਿਨਕੇਚਰਣਪਖਾਲੇਪੁਤ੍ਰਿਘੋਲਿਘੋਲਿਪੀਜੈ॥੧੨॥ਪਾਨਸੁਪਾਥੀਖਾਤੀ
 ਆਮਖਿਥੀਜੀਆਲਾਈਆ॥ਹਰਿਹਰਿਕੇਰਨੇਤਿਉਜਮਪਕੜਿਚਲਾਈਆ॥੧੩॥ਜਿਨਿ
 ਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਦੇਤਿਆਹਿਰਦੇਉਰਧਾਰੇ॥ਤਿਨਜਮੇਨਹਿਨਆਵਈਗੁਰਸਿਖਗੁਰਪਿਆਰੇ
 ॥੧੪॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੋਵੇਈਗੁਰਮਖਿਜਾਨੈ॥ਨਾਨਕਜਿਨਸਤਿਗੁਰਉਦਿਆਰੇਗਿਰਲੀ
 ਆਮਾਨੈ॥੧੫॥ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਆਖੀਐਤੁਸਿਕਰੇਪਸਾਉ॥ਹਉਗੁਰਵਿਦੁਹੁਸਦਵਾਰਿਅਜਿ
 ਨਦਿਤੁਜਾਨਾਉ॥੧੬॥ਸੇਧਨਗੁਰੁਸਾਖਾਸਿਹੋਹਰਿਦੇਦਿਸੇਨਗਾ॥ਹਉਵੇਖਿਵੇਖਿਗੁਰੁਦਿਗਮਿ
 ਆਗੁਰਸਤਿਗੁਰਦੇਹਾ॥੧੭॥ਗੁਰਰਸਨਾਐਮ੍ਰਿਤਬੋਲਦੀਹਰਿਨਾਮਿਸੁਹਾਈ॥ਜਿਨਸੁਦਿਸਿ
 ਖਾਗੁਮੰਨਿਆਤਿਨਾਕੁਪਸਕੁੰਦੀ॥੧੮॥ਹਰਿਕਾਮਾਰਗੁਆਖੀਐਕਹਿਤੁਬਿਧਿਜਾਈਐ॥ਹਰਿ
 ਹਰਿਤੇਗਨਾਮੁਹੋਹਰਿਖਰਚੁਲੇਜਾਈਐ॥੧੯॥ਜਿਨਗੁਰਮਖਿਹਰਿਆਰਪਿਆਸੇਸਾਹਵੁਡ

11

ਕਹੀਮੇਨਿ॥੨॥ਸਿਮਲਰਖੁਸਰੀਰੁਮੈਮੈਜਨਦੇਖਿਭੂਲੰਨਿਸੇਛਲਕਿਮਿਨਆਵੁਨਿਤੇਗੁਨਸੈਤ
 ਨਿਹਿਨਿ॥੪॥ਅਧੁਲੇਭਾਰੁਉਗਾਇਤੁਗਰਵਾਟਬਹੁਤੁਅਪੀਲੇਨੀਨਾਲਗਾਉਚੜਿਲਿਘਾ
 ਕਿਤੁ॥੫॥ਚਾਕਰੀਆਏਗਿਆਈਆਅਵਰਸਿਆਪਾਕਿਤੁਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੁਬਖ
 ਛੁਟਹਿਜਿਤੁ॥੬॥੧॥੨॥੩॥ਸੁਹੀਮਹਲਾ॥੧॥੫॥੬॥੭॥ਜਪਤਪਕਥਿਧੁਬੇਦੁਲਾਜਿਤੁਲੰਘ
 ਹਿਵਹੇਲਾ॥ਨਾਸਰਵਰੁਨਾਉਛੁਲੈਅਸਾਖੇਬੁਸਹੇਲਾ॥੧॥ਤੇਰਾਏਕੋਨਾਮੁਮੰਨੀਠੜਾਰਤਾਮੇਰਾ
 ਚੇਲਾ॥੧੫॥ਗਾਉ॥ਸਦਰੀਗਏਲਾਸਾਜਨਚੇਲਪਿਆਰਿਆਕਿਉਮੇਲਾਹੋਈਜੇਗੁਣ
 ਹੋਵਹਿਗੀਠੜੀਅੰਮੇਲਗਾਸੇਈ॥੨॥ਮਿਲਿਅਹੋਇਨਵੀਛੁੜੇਜੇਮਿਲਿਅਹੋਈਆਵਾ
 ਗਉਣਨਿਵਾਰਿਅਹੋਸਾਚਾਸੇਈ॥੩॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਨਿਵਾਰਿਅਸੀਤਾਹੋਚੇਲਾਗੁਰਬਚ
 ਨੀਛਲੁਪਾਇਆਸਹੇਕਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੋਲਾ॥੪॥ਨਾਨਕਕੋਹਸੋਹਲੀਹੋਸਹੁਖਾਰਾਪਿਆਰਾ॥੧॥
 ਮਸਹੇਕਰੀਆਵਾਸੀਆਸਠਾਪਸਮਹਮਾਰਾ॥੫॥੨॥੪॥ਸੁਹੀਮਹਲਾ॥੧॥ਜਿਨਕਉਕੁ
 ਤੇਰਾਉਤਿਨਾਸਦਾਰਸੀ॥ਸੁਖੀਕਰੈਪਸਾਉਦੁਖਦਿਸਾਰਸੀ॥ਸਹਸਾਮੇਲਨਾਹਿਸਰਪਰਤ
 ਰਸੀ॥੧॥ਤਿਨਾਮਿਲਿਅਗੁਰਆਇਜਿਨਕਉਲੀਖਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਕਾਨਾਉਦੋਵੇਦੀਖਿ
 ਆ॥ਚਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇਭੁਵਹਿਨਤੀਖਿਆ॥੨॥ਜਾਕਉਮਹਲਾਗੁਰਿਦੁਕੈਨਿ
 ਵੇਕਿਸਾ॥ਦਰਿਦਰਵਾਨੀਨਾਹਿਮੇਲਪੁਛਿਤਿਸੁ॥ਛੁੜੇਤਾਕੇਬੋਲਿਸਾਹਿਬਨਦਰਿਜਿਸੁ॥
 ੩॥ਘੋਲੇਅਏਆਪਿਜਿਸੁਨਾਹੀਦੁਜੈਮੈਤੋਕੋਈ॥ਚੰਹਿਉਸਾਰੇਸਾਜਿਜਾਣੇਸਭੁਸੇਇ॥ਨਾ
 ਉਨਾਨਕਬਖਸੀਸਨਦਰੀਕਰਮੁਹੋਇ॥੪॥੩॥੫॥ਸੁਹੀਮਹਲਾ॥੧॥ਕੁਤਾਹੋਛੁਸੇਇਜੇਤਿ
 ਸੁਕਾਵਸੀ॥ਕੁਤਾਅਤਿਮਲੀਨਪੈਤਾਹਛੁਨੋਇਸੀ॥ਗੁਰਦੁਆਰੇਹੋਇਸੇਈਪਾਇਸੀ॥
 ਏਤੁਦੁਆਰੇਪੈਇਹਛੁਹੋਇਸੀ॥ਮੈਲੇਹੋਛੁਕਾਵੀਚਾਰੁਆਪਿਦੁਰਤਾਇਸੀ॥ਮਤਕੋਜਾਨੈ
 ਜਾਇਅਗੈਪਾਇਸੀਜੇਹੋਕਰਮਕਮਾਇਤੇਹੋਇਸੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਕਾਨਾਉਆਪਿਦੁਰਤਾ
 ਇਸੀ॥ਚਲਿਅਪਤਿਸਿਉਜਨਮੁਸਦਾਰਿਆਵਾਜਾਵਾਇਸੀ॥ਮਾਨਸੁਕਿਅਏਚਾਰਾ
 ਤਿਹੋਲਕਸੁਨਾਇਸੀ॥ਨਾਨਕਆਪਿਨਿਗਲਸੁਭੁਕਲਤਾਰਸੀ॥੧॥੬॥੭॥੮॥ਸੁਹੀਮਹਲਾ॥

੧॥ ਜੋਗੀ ਹੋਵੈ ਜੋਗਵੈ ਰੋਗੀ ਹੋਵੈ ਖਾਇ॥ ਤਪੀ ਅਚੋਵੈ ਤਪੁ ਕਰੇ ਤੀਰਥ ਮਲਿ ਮਲਿ ਨਾਇ
 ॥ ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਸੁਨੀ ਜੋਗੁ ਈਜੋ ਕਬੈ ਅਲਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਜੋ ਸਾਖੀ ਜੋ ਸੇ ਲੁਣੇ ਜੋ
 ਖੋਟੇ ਸੇ ਖਾਇ॥ ਅਗੋ ਪੁਰੂ ਨ ਹੋਵਈ ਜੋ ਸਣੁ ਨੀ ਸਾਣੇ ਜਾਇ॥੨॥ ਤੇ ਸੇ ਜੋ ਸਾਕਾ ਚੀਐ
 ਸੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ॥ ਜੋ ਦਮੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਸੇ ਦਮੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ॥੩॥ ਇਹ ਤਨੁ ਫੁਟੀ
 ਬੈਰਗੀ ਜੋ ਕੋਲੇ ਏਵਿ ਕਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਕੰਸੁ ਨ ਆਵਈ ਜਿ ਤੁਤੁ ਨਿਨਾਹੀ ਸਚਾਨਾਉ॥੪॥
 ॥੧॥ ॥ ॥

॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ॥੧॥ ਅਗੁ ॥੭॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਜੋਗੁ
 ਨਖੀਥਾ ਜੋਗੁ ਨ ਤੈਰੈ ਜੋਗੁ ਨ ਰੁਸਮ ਚੜਾਈਐ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਮੰਦੀ ਮੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰਾਈਐ ਜੋਗੁ ਨ ਸਿ
 ਝੀਵਾਈਐ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨ ਰਹੀਐ ਜੋਗੁ ਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ॥੧॥ ਗਲੀ ਜੋ
 ਗੁਨ ਹੋਈ॥ ਏਕਾਦ੍ਰਿਸ ਟਿਕ ਰਿਸ ਮਸ ਰਿਜਾਨੈ ਜੋਗੀ ਕਹੀਐ ਸੋਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥
 ਜੋਗੁ ਨ ਬਾਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰ ਮਸਾਣੀ ਜੋਗੁ ਏਤਾ ਝੀਲਾਈਐ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਸਿਰਿ ਸਿਤ ਰਿਕੁ ਟਿਕੈ
 ਜੋਗੁ ਨ ਤੀਰਥਿ ਨਾਈਐ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨ ਰਹੀਐ ਜੋਗੁ ਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ
 ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੁਟੈ ਤਾਸਹ ਸਾਭੈ ਏਧਾ ਵਰ ਚਿਰਾਈਐ॥ ਨਿਝਰੁ ਝਰੈ ਸਹ ਜਿਧੁ ਨਿਲ
 ਗੋਘਰੀ ਪਰਚਾ ਪਾਈਐ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨ ਰਹੀਐ ਜੋਗੁ ਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ
 ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਜੀਵਤਿ ਅਮਰਿ ਰਹੀਐ ਸਾਜੋਗੁ ਕਮਾਈਐ॥ ਵਾਜੇ ਬਾਣਹੁ ਸਿੰਝੀ ਵਾਜੇਤ
 ਉਨਿ ਰਕੁ ਉਪਦੁ ਪਾਈਐ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨ ਰਹੀਐ ਜੋਗੁ ਗਤਿ ਤਉ ਪਾਈਐ॥
 ੪॥੧॥੨॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ॥੧॥ ਕਉ ਏਤਰਾ ਜੀਕ ਵਣੁ ਤੁਲਾ ਤੇਰਾ ਕਵਣੁ ਸਰਾਹੁ ਬਲਾਵਾ
 ॥ ਕਉ ਏਗੁਰੁ ਕੈ ਪਹਿ ਦੀਖਿਆ ਲੇਵਾ ਕੈ ਪਹਿ ਮੁਲੁ ਕਰਾਵਾ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਤੇਰਾ
 ਅੰਤ ਨੁ ਜਾਣਾ॥ ਤੂ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਰੁਚਿ ਪੁਰਿਲੀਣਾ ਤੂ ਅਪੇ ਸਰਬ ਸਮਾਣ
 ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਮਨੁ ਤਰਾਜੀ ਚਿਤੁ ਤਲੇ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ਸਰਾਹੁ ਕਮਾਵਾ॥ ਪਦਰੀਤੀ ਤਰਿ
 ਸੋ ਸਹੁ ਤੇਲੀ ਇਨਾ ਬਿਧਿ ਚਿਤਿ ਰਹਾਵਾ॥੨॥ ਅਪੇ ਕੰਠ ਤੇਲ ਤਰਾਜੀ ਅਪੇ ਤੇਲ ਏਹਾ

॥ਆਪੇਦੇਖੇਆਪੇਬੁਝੇਆਪੇਹੋਵੁਣਜਾਗਾ॥੩॥ਅੰਧੁਲਾਨੀਠਜਾਤਿਪਰਦੇਸੀਖਿਨੁਮਾ
 ਵੈਤਿਲੁਜਾਵੈ॥ਤਾਕੀਸੰਗਤਿਨਾਨਕੁਰਹਦਾਕਿਉਕਰਿਮੁਪਾਵੈ॥੪॥੨॥
 ॥ਰਾਗੁਸੁਹੀਮਹਲਾ॥੪॥੫੨॥੧॥ ੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਮਨਿਗਮਨਾਮੁਅਗਾਧਿਆਗੁਰਸਬਦਿਗੁਰੁਗੁਰੇਕਾ॥ਸਤਿਨਿਛਮਨਿਤਨਿਪੁਰੀਅਸ
 ਕੁਚੁਕਾਤੁਰਜਮੇਕਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਣਗਾਵਹੁਗਮਨਾਮੁਹਰਿਕਾ॥ਗੁਰਿਤੁਠੈਮਨਪਰਬੇਧਿ
 ਆਹਰਿਪੀਅਰਸਗਟੇਕਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਤਸੰਗਤਿਉਤਮਸਤਿਗੁਰਕੀਰੀਗੁਨਗਵੈ
 ਹਰਿਪ੍ਰਕਾਸ਼॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਮੇਲਹੁਸਤਸੰਗਤਿਹਮਧੋਵਹੁਪਗਯਨਕੇ॥੨॥ਰਾਮਨਾ
 ਮੁਸਕੈਹਰਾਮਨਾਰਸੁਗੁਰਮਤਿਰਸੁਰਸੇਕਾ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਜਲਪਾਇਅਸਕੁਲਾ
 ਥੀਤਿਸਤਿਸੰਗੇ॥੩॥ਹਮਹੀਜਾਤਿਪਾਤਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰੁਮਦ੍ਰਿਉਸਿਰਗੁਰੇਕਾ॥ਕ
 ਜਨਨਕਨਾਮੁਪਰਿਉਗੁਰਦੇਲਾਗੁਰਗਪਹੁਲਾਜਨਕੇ॥੪॥੧॥੧੦॥ਸੁਹੀਮਹਲ
 ॥੪॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਭੁਜਿਉਪਰਬੇਤਮੁਸਤਿਬਿਨੈਸਦਾਲਦਲਘਾ॥ਭੁਉਨਨਮ
 ਰਣਮੇਟਿਉਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਅੰਸਬਿਰੁਸੇਦਿਸੁਖਿਸਮਘਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਭਜਰਾਮਨਾ
 ਮੁਅਤਿਪਿਰਘਾਮੈਮਨਤਨੁਅਰਪਿਧਰਿਉਗੁਰਅਗੈਸਿਰੁਦ੍ਰਿਲੀਉਮਲਿਅਹਾ
 ਘਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਨਰਪਤਿਰਾਜੇਰੰਗਰਸਮਾਨਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਪਕਵਿਖੌਣੁਸਕਿਕ
 ਲਘਾ॥ਧਰਮਰਾਇਸਿਰਿਤੰਤੁਲਗਾਨਾਛਿਰਿਪਦੁਤਾਨੇਹਥਛਲਘਾ॥੨॥ਹਰਿਰਾ
 ਖੁਗਖੁਜਨਕਿਰਮਤੁਮਾਰੇਸਰਨਗਤਿਪੁਰਖੁਪ੍ਰਤਿਪਲਘਾ॥ਦਰਸਨਸੀਤਦੇਹੁਸੁਖ
 ਪਾਵੈਪ੍ਰਭੁਲੇਚਪੁਰਿਜਨਤੁਮਘਾ॥ਤੁਮਸਮਰਥਪੁਰਖੁਵੇਤੁਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀਮੋਕਉਕੀ
 ਜੈਦਾਨੁਹਰਿਨਿਮਘਾ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਸੁਖਪਾਵੈਹਮਨਾਮੁਦ੍ਰਿਟਹੁਸਦਘਮਘਾ
 ॥੪॥੨॥੧੧॥ਸੁਹੀਮਹਲਾ॥੪॥ਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਰੰਗਹਰਿਰੰਘਮਭੁਠੈਰੰਘਾਗੁਰ
 ਤੁਠੈਹਰਿਰੰਗੁਚੜ੍ਹਿਆਛਿਰਿਬਹੁਨਿਨੇਹੈਦ੍ਰਿਉ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਗਮਨਾਮਿਕਰਿਰੰ
 ਘਾਗੁਰਿਤੁਠੈਹਰਿਉਪਦੇਸਿਆਹਰਿਚੁਟਿਆਰਾਉਨਿਸੰਘੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਅਧੁਇ

ਆਈ ਮਨਮੁਖੀ ਛਿਰਿਆ ਵਦਨਾ ਏ ਅੰਡਾ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਤਿ ਨ ਆਇ ਉਮ ਨਿਵੁ ਜੇ ਕੁ ਉਸ
 ਹੁਇ ॥ ੨ ॥ ਹਮ ਮੈਲੁ ਕੁਰੇ ਦੁਹ ਚਾਰੀ ਆਹ ਰਿਗ ਪੁ ਅੰਗੀ ਅੰਡਾ ॥ ਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਾਵਾਲਿ
 ਆਸ ਰਿਲਾ ਥੇ ਕਿਲਵਿਖ ਪੰਡਾ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਦੀ ਨਾ ਦੀ ਨਦਇ ਆਲਪੁ ਕੁ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲੁ ਹੁਸੈ
 ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਪਾਇ ਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੰਡਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ
 ॥ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਨਿਤ ਕਪਟ ਕਮਾਵਹਿ ਹਿਰਦਾ ਸੁਖ ਨ ਹੋਈ ॥ ਅਨਦਿ ਨੁ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਬ
 ਹੁ ਤੇਰੇ ਸੁਖ ਨੈ ਸੁਖ ਨ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕੁ ਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਕੋਰੇ ਰੰਗੁ ਕਰੇ ਨ ਚੜ੍ਹੇ ਜੇ ਲੋਚੈ
 ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਜਪਤ ਪੁਸਿ ਜਮੁ ਵਰਤ ਕੋਰੇ ਪੁਜਾ ਮਨ ਮੁਖੇ ਰੰਗੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਅੰਤ ਰਿਰੇ
 ਗੁਮ ਹਾ ਅਭਿਮਾਨ ਦੂਜੇ ਕੁ ਏਖੁ ਆਈ ॥ ੨ ॥ ਬਾਹਰਿ ਰੇਖੁ ਬਹੁਤੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਮਨੁ ਆਦਹ ਦਿਸਿ
 ਯਾਵੈ ॥ ਹਉ ਮੈ ਬਿਆਪਿ ਆਸ ਬਦਨ ਚੀਨੈ ਛਿਰਿ ਛਿਰਿ ਜੁਨੀ ਆਵੈ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕ
 ਰੇ ਸੈ ਬੁਝੈ ਸੈ ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਬੁਝੈ ਏਕੁ ਸਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੧੩
 ॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ॥ ਪ੍ਰਗ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥
 ਗੁਰਮਤਿ ਨ ਗਰੀਬੋ ਚਿਖੇ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੀਤਿ
 ਦਸਾਈ ॥ ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਖਿਨੁ ਅੰਤ ਰਿਗੁ ਰਿਮਿਲਿ ਐਸੁ ਕੁਖ ਗਵਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਾ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਇਆਲੁ ਗੁਣ ਨਾਮੁ ਤ੍ਰਿਣਾਈ ॥ ੧ ॥ ਹਉ
 ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ਚਿਰੁ ਚੁਛਾਈ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ਧਰਿ ਮਸਤਕਿ
 ਲੇਖੁ ਲਿਖੇ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਤੁਛਾ ਮੇਲਹ ਰਿਗੁਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥
 ਹਰਿ ਸਿਪਾ ਕੋਰੇ ਮਨਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਗਤ
 ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਨੇ ॥ ਸਦਾ ਅਨਿਦਿ ਰੋਹੇ ਦਿਨੁ ਗਤੀ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਕਉ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰੰਗੁ ਚਲੁ ਲਹੇਈ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮਗਧੁ ਨ ਰੋਕੇ ਰੋਹੇ
 ਏ ॥ ਜੇ ਸਉ ਲੋਚੈ ਰੰਗੁ ਨ ਹੋਵੈ ਕੋਈ ॥ ੩ ॥ ਨਦਰਿ ਕੋਰੇ ਤਾਸਤਿ ਗੁਰ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਹਰਿ
 ਰੰਗਿ ਸਮਾਏ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ॥ ਜਿਹ ਦੁਹ ਰਿਰ ਸਿਰੀ ਅਘਾਇ ॥

"ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੀਵੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਨਨ ਖਹੁ ਜੇ ਕੁਈ ਤਉ ਕਤ ਅਨਤ ਲੇ ਕੁਇ ॥੧॥
 ਰਹਾਉ ॥ "ਗੁਰਮਤਿ ਰਸੁ ਰਾਖਹੁ ਉਰਧਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਹਿ ਤੇਰੇ ਗਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਿ ਹਰਿ
 ਰਸੁ ਰਾਖਿ ਆਨ ਜਾਇ ॥ ਹਉ ਮੈ ਕੋਰੇ ਬਹੁ ਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੩॥ ਨਦਰਿ ਕੋਰੇ ਤਾਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ॥
 ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੪॥ ੩॥੧॥੧੩॥
 "ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ॥੪॥ ੫੫ ॥੧॥ ੩ ॥
 ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਹਰਿ ਜਪਤਿ ਆਉ ਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਇ ॥ ਪੁਛਹੁ ਬਿਦਰਿਦਾ ਸੀਸੁ ਤੇ ਕ੍ਰਿਸਨ ਉਤਾਰਿਆ
 ਪਰਿ ਜਸੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਸੁਨਹੁ ਜਨਨ ਕੁਈ ॥ ਜਿ ਤੁਸਹ ਸਾਦੂ ਖਰੂਖ ਸੋ ਕੁਲਹਿ ਜਾ
 ਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ "ਰਵਿਦਾਸੁ ਚਮਾਰ ਉਸਤਤਿ ਕੋਰੇ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤਿ ਨਿਮਖ ਇਕ ਗਾਇ ॥ ਪਤਿ
 ਤਜਾਤਿ ਉਤਮੁ ਕੁਇ ਆਚਾਰਿ ਵਰਨ ਪਏ ਪਗਿ ਆਇ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਦੇ ਅਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ਹਰਿ ਸੇ
 ਤੀਲੇ ਕਢੀ ਪਾਕੋਰੇ ਬਲਾਇ ॥ ਖੜੀ ਬ੍ਰਹਮਣ ਪਿਰਿ ਦੇ ਛੋਟੇ ਹਰਨਾਮੁ ਦੇ ਉਲੀ ਆਮੁ ਖਿਲ
 ਇ ॥੩॥ ਜਿ ਤੇ ਨ ਕੁਗਤਿ ਹਰਿ ਸੇਵਕਾ ਮੁਖਿ ਅਠਿਸਠਿ ਤੀਰਥ ਤਿਨ ਤਿਲੁ ਕੁਕਰ ਛਾਇ ॥ ਜਨ
 ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਉ ਅਨ ਦਿਨੁ ਪਰੇ ਸੋ ਜੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੋਰੇ ਹਰਿ ਗਾਇ ॥੪॥ ੧॥੧੧॥ "ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ॥੪॥
 "ਤਿਨਿ ਐਵਰਿ ਹਰਿ ਆਗਾਧਿ ਆਜਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਆਲਿਖਤੁ ਲਿਲਾਗਾ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਬਖੀ
 ਲੀ ਕੋਈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੋਰੇ ਜਿਨ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕੋਰੇ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਮਨੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਪਿ
 ਆਇ ॥ ਹਰਿ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਸਾਭਿ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣ ਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ "ਧੁਰਿ ਕੁਗਤਿ ਜਨਾਕ
 ਉਬਖ ਸਿਆਹਰਿ ਐਖਿਤੁ ਤੁਰਾਗਾ ॥ ਮੁਰਖ ਹੋਵੈ ਸੁਊ ਨ ਕੀਰੀ ਸਕੋਰੇ ਤਿਸੁ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਹਕਾ
 ਰਾ ॥੨॥ ਸੇ ਕੁਗਤ ਸੇ ਸੇਵਕਾ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਗਾ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈ ਐਸਿ
 ਰਿਨਿ ਦੇ ਕੇ ਪੈਵੈ ਦੁਰਾਗਾ ॥੩॥ ਜਿ ਸੁਘਰਿ ਵਰਤੀ ਸੇਈ ਜਾਣੈ ਜਗਤ ਗੁਰਨਾਨਕ ਪੁਛਿ ਕਰ ਰਹੀ
 ਰਾਗਾ ॥ ਚਹੁ ਪੀੜੀ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਬਖੀਲੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ਉਹਰਿ ਸੇਵਕ ਕੁਇ ਨਿਸਤਾਰਾ
 ॥੪॥੨॥੬॥੧੨॥੧੮॥ "ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ॥੪॥ ੫੫ ॥੧॥ ੩ ॥
 ਗੁਰਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹੋਰਤੁ ਬਿਪਿਲ ਇਆਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਧਨ ਸੀਰੀ ਐਕੁ ਏਈ ॥ ਜਿ

ਹਲਤਿਪਲਪਲਤਿਹਰਿਹੋਇਸਖਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਤਸੰਗਤਿਸੰਗੁਰਿਧਨੁਪਈਐਹੋਰਥੋ
 ਰਤਉਪਾਇਹਰਿਧਨੁਕਿੰਤੈਨਪਾਈ॥ਹਰਿਰਤੈਨਕਾਵਾਪਾਰੀਅਹਰਿਨੁਦਿਹਾਏਕਚੈਕੇਵਾਪਾਰੀਏ
 ਦੁਕਿਹਰਿਧਨੁਲਇਆਨਜਾਈ॥੨॥ਹਰਿਧਨੁਰਤਨੁਜੇਹਰਮਾਨੁਕਹਰਿਧੈਨੇਨਾਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇ
 ਲੇਵੈਤਹਰਿਕੁਗਤੀਹਰਿਲਿਦੁਲਾਈ॥ਹਰਿਧਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇਵੈਤਕਾਬੀਜਿਅਭੁਗਤਖਾਇ
 ਖਰਚਹੋਨਿਖੁਟਨਾਹੀ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਹਰਿਧੈਨਕੀਕੁਗਤਕਉਮਿਲੀਵਡਿਊਆਈ॥੩॥ਹਰਿ
 ਧਨੁਨਿਰਭਉਸਦਾਸਦਾਅਸਥਿਰੁਹੋਸਾਚਾਇਹੁਹਰਿਧਨੁਅਗਨੀਤਸਕੋਰੇਪਾਈਐਜਮਦੁ
 ਤੇਕਿਸੈਕਾਗਵਾਇਆਨਜਾਈ॥ਹਰਿਧਨੁਕਉਉਚਕੋਨੇਡਿਊਆਈਜਮੁਜਾਗਤੀਤੰਤੁਨਲਗਾ
 ਈ॥੪॥ਸਾਕਤੀਪਾਪਕੋਰੇਬਿਖਿਆਧਨੁਸੋਚਿਆਤਿਨਾਇਕਦਿਖਨਾਲਿਨਜਾਈ॥ਹਲਤੈਵਿ
 ਚਿਸਾਕਤੁਦੁਹੇਲੀਕੁਏਹਥਹੁਚੁਨਕਿਗਇਆਅਗੋਹਲਤਿਪਲਤਿਸਾਕਤੁਹਰਿਦਰਗਹ
 ਚੋਈਨਪਾਈ॥੫॥ਇਸਹਰਿਧਨਕਾਸਾਹੁਹਰਿਆਪਿਹੋਸਿਤਹੁਜਿਸਨੇਦੇਇਸੁਹਰਿਧਨੁਲ
 ਦਿਚਲਾਈ॥ਇਸੁਹਰਿਧੈਨਕਾਤੇਟਾਕਦੇਨਆਵਈਜਨਨਾਨਕਕਉਗੁਰਸੇਈਪਾਈ॥੬॥
 ੨॥੧੦॥੧੬॥ਸੁਹੀਮਹਲਾ॥੪॥ਜਿਸਨੇਹਰਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਸੋਹਰਿਗੁਣਰੇਵੈਸੋਕੁਗਤਸੇਪ
 ਰਵਾਨਾਤਿਸਕੀਮਹਿਮਾਕਿਆਵਰਨੀਐਜਿਸਕੋਹਿਰਦੇਵਸਿਆਹਰਿਪੁਰਖੁਕੁਵਾਨੁ॥੧
 ਗੋਵਿੰਦਗੁਣਗਾਈਐਜੀਉਲਾਇਸਤਿਗੁਰਨਾਲਿਧਿਆਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਯੇਸਤਿਗੁਰੁ
 ਸਾਸੇਦਾਸਤਿਗੁਰੁਕੀਸਛਲੈਹੋਜਿਸਤੋਪਾਈਐਪਰਮਨਿਧਾਨੁ॥ਜੇਦੁਜੈਕੁਇਸਾਕਤਕਾਮਨ
 ਅਚਬਿਦੁਰਗੀਧਸੋਰੇਵੇਦੇਸਿਨਿਹਛਲੁਸਕੁਅਗਿਆਨੁ॥੨॥ਜਿਸਨੇਪਰਤੀਤਿਹੋਵੈਤਿਸਕਾਗਾ
 ਦਿਅੰਥਾਇਪੈਵੇਦਰਗਹਮਾਨੁ॥ਜੇਬਿਨੁਪਰਤੀਤੀਕਪਟੀਕੁਤ੍ਰੀਕੁਤ੍ਰੀਅਧੀਮੀਠੇਉਨਕਾਉ
 ਤਰਿਜਾਇਗਾਤੁਨੁਗੁਮਾਨੁ॥੩॥ਜੇਤਾਜੀਉਪਿੰਤੁਸਕੁਤੇਗਤੁਅੰਤਰਜਾਮੀਪੁਰਪੁਰਗਵਾਨੁ
 ॥ਦਸਕੋਹੋਜਨੁਨਾਨਕਜੇਹਾਤੇਕਰਾਇਤੇਹਾਉਕਰੀਦੁਖਿਆਨੁ॥੪॥੬॥੧੧॥੨੦॥
 ॥ਸੁਹੀਮਹਲਾ॥੪॥੫੫॥੧੦॥ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਤੇਰਕਦਨੁਕਦਨੁਗੁਣਕਹਿਕਹਿਗਾਵਾਤੁਸਾਹਿਬੁਗੁਣੀਨਿਧਾਨਾਤੁਮਰੀਮਹਮਾਬਰਨਿ

ਨਸਾਕਉਤੈਠਾਕੁਰਉਚਰੁਗਦਾਨ॥੧॥ਮੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਰਸੇਈ॥ਜਿਉਭੁਏਤਿਉਰਾਖਮੇਰੇਸਾ
 ਹਿਥੈਮੈਤੁਹੁਥਿਨੁਅਵਰਨਕੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੈਤਾਣੁਦੀਬਾਣੁਤੇਹਮੇਰੇਸੁਆਮੀਮੈਤੁਧੁਅ
 ਗੈਅਰਦਾਸੇ॥ਮੈਰੇਰੁਥਾਉਨਾਹੀਜਿਸੁਪਹਿਕਰਉਥੈਨੀਤੀਮੇਰਾਦਖਸੁਖਤੁਹੀਪਾਸੇ॥੨॥ਵਿ
 ਚਪਰੀਵਿਚੋਪਾਈਵਿਚਿਕਾਸਟਅਗਨਿਧਰੀਜੈ॥ਬਕਰੀਸਿਧੁਇਕੋਤਥਾਇਰਾਖੈਅਨਹਰਿਜ
 ਪਿਭਗਮਰੁਉਦਰਿਕਰੀਜੈ॥੩॥ਹਰਿਕੀਦੁਤਿਆਈਦਿਖਹੁਸਤਹਰਿਨਿਮਾਨਿਆਮਾਣੁਦੇਵਾ
 ਏ॥ਜਿਉਧਰਤੀਚਰਨਤਲੇਤਉਪਰਿਆਏਤਿਉਨਾਨਕਸਾਧਜਨਾਜਗਤੁਅਨਿਸਰੁਪੇਰੀਪਾ
 ਏ॥੪॥੧॥੧੨॥ਸੁਹੀਮਹਲਾ॥੪॥ਤੁਕਰਤਾਸਰੁਕਿਛੁਆਪੇਜਾਨਹਿਕਿਆਤੁਧੁਪਹਿਆਖਿ
 ਸੁਣਾਈਐ॥ਬਰਾਤੁਲਾਤੁਧੁਸਰੁਕਿਛੁਸੁਣੈਜੇਹਾਕੋਕੋਰੇਤੇਹਾਕੋਪਾਈਐ॥੧॥ਮੇਰੇਸਾਹਿ
 ਬੁਤੁਅੰਤਰਿਕੀਬਿਧਿਜਾਨਹਿ॥ਬਰਾਤੁਲਾਤੁਧੁਸਰੁਕਿਛੁਸੁਣੈਤੁਧੁਭੁਏਤਿਏਬੁਲਾਵਹਿ॥
 ੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰੁਮੇਹੁਆਇਆਸਰੀਰਹਰਿਕੀਆਵਿਚੋਦੇਹੀਮਾਨਖਰੁਗਤਿਕਰਾਈ॥
 ॥ਇਕਨਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਸੁਖਦੇਵਹਿਇਕਮਨੁਖਿਧੀਧਪਟਾਈ॥੨॥ਸਰੁਕੋਤੇਗਤੁਸਰੁਨਾਕਾ
 ਮੇਰੇਕਰਤੇਤੁਧੁਸਰੁਨਾਸਿਰਿਲਿਖਿਅਲੇਖੁ॥ਜੇਹੀਤੁਨਦਰਿਕਰਹਿਤੇਹਾਕੋਹੋਵੈਬਿਨਨਦਰੀਨ
 ਹੀਕੋਚੁਖਾ॥੩॥ਤੇਰੀਦੁਤਿਆਈਤੈਹੋਜਾਨਹਿਸਰੁਤੁਧੋਨੇਨਿਤਧਿਆਇ॥ਜਿਸੇਨੇਤੁਧੁਭੁਏ
 ਤਿਸੇਨੇਤੁਮੇਲਹਿਜਨਨਾਨਕਸੇਥਾਇਪਾਇ॥੪॥੧॥੨॥੧੩॥ਸੁਹੀਮਹਲਾ॥੪॥ਜਿਨਕੋ
 ਅੰਤਰਿਵਸਿਆਮੇਰਾਹਰਿਹਰਿਤਿਨਕੇਸਰੁਰੇਗਗਵਾਏ॥ਤੇਮੁਕਤਿਭੁਏਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆ
 ਇਆਤਿਨਪਵਿਤਪਰਮਪਦਪਾਏ॥੧॥ਮੇਰੇਗਮਹਰਿਜਨਅੰਗੇਗਭੁਏ॥ਗੁਰਬਚਨੀਜਿਨਾ
 ਜਪਿਆਮੇਰਾਹਰਿਹਰਿਤਿਨਕੋਹਉਮੈਰੇਗਗਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬ੍ਰਹਮਾਥਿਸਨੁਮਹਾਦੇਉਤ੍ਰੇਗੁ
 ਏਰੇਗੀਵਿਚਿਹਉਮੈਕਾਰਕਮਾਈ॥ਜਿਨਕੀਏਤਿਸਹਿਨੇਤਹਿਥਪੇਹੁਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਸੇ
 ਝੁਪਾਈ॥੨॥ਹਉਮੈਰੇਗਿਸਰੁਜਗਤੁਬਿਆਪਿਆਤਿਨਕੇਜਨਮੁਮਰਦੁਦਖਚੁਹੀ॥ਗੁਰਪੁ
 ਸਾਰੀਕੋਵਿਰਲਾਛੁਏਤਿਸੁਜਨਕਉਹਉਬੁਲਿਹਾਰੀ॥੩॥ਜਿਨਿਸਿਸਟਿਸਾਜੀਸੇਈਹਰਿ
 ਜਾਏਤਾਕਾਰੁਪਅਪਾਰੇ॥ਨਾਨਕਅਪੇਵੇਖਿਹਰਿਬਿਗੈਸਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਰੇ॥੪॥੩

ॐ॥२३॥सगीमगला॥ ४॥कीताकरनामवरनाटी॥विदुकीरैनेकसिखीओ॥आप
टाकीताकिदुनोहैजिउगिरिबुहैतिउरपीओ॥१॥मेरेगिरिनीउसबुकेतेरेदुसि॥अ
साजेरुनाहीनैविदुकरिहमसाकतगजिउबुहैतिदुखसि॥१॥रगु॥॥सबुकी
उपिउदीआतुपुआपेपुआपेकोरैलाएिआजेगुतुहकमुकरगितेगेवेकरमकमोहै
नेगातुपुपुगिरिलिपिपाएिआ॥२॥परिततुकरितुपुसिसदिसदुसाजीवेदीमेदुकर
उजेविदुकीताहै॥एिकनासतिगुरुमेलिउबुहैहैएिकिमनुधिकरगिसिरेहै॥३॥
गिरिदीदुगुआहीहउआधिनसकाभुरपुमगापुनीचाना॥ननानककउगिरिबप
सिलेमेरेसुआमीसरनगतिपाएिआनन॥४॥६॥१५॥२४॥

॥रगुसगीमगला॥ ५॥अगु॥१॥उपेरे॥ १॥सतिगुरुपुसादि॥
बाजीअरजेमेबाजीपाटी॥नानकरुपुपुपरिपलाटी॥सिगुउतारिषामिउपास
ठा॥तघेऐवेऐवेकराग॥१॥करुनरुपरिदिसदिउिबिनसादिउि॥करुगिराएिउिउि
करुअएिउि॥१॥रगु॥॥जलेउिठगिअनिकतरगा॥कनिकरुपुनकीनेघरुगिगा
॥घीनुघीनुदेपिउिघरुपरकराग॥छलपाऐवेतेऐवेकराग॥सगसअटामगिऐब
आकासा॥अटछेतेउिगीपुगासा॥कुरमलेकुमेगमाएिआदिगारा॥बुमदुटेतेऐवे
करा॥३॥उिउअधिनसीधिनसनगी॥नवेओदेनवेजागी॥गुरुपुगेउिमेमलुपे
टी॥करुनाकमेरीपरमगतिहैटी॥४॥१॥सगीमगला॥ ५॥कीअलेहुरिसेपुतु
गेदि॥तुदुधिनदुजानागीकोदि॥जेनमेदेतिमुपुनकाजा॥दामअपेनकीराधु
लजा॥१॥तेरेसरलिपुनदएिआला॥तुदुधिनदुकरुनकरेपुतिपाला॥१॥रगु॥
जलिबलिमगीअलिचगिआतुपुगि॥निकदिदुमेनागीपुतुदुगि॥लेकपतीआ
रेकदुनपाटीओ॥सागिलेगैताहउिमेजाटीओ॥जिसनेलाएिलेदेसेलगे॥गि
गिआनुरतनुअंदरितिमुजागेदुगमतिजाएिपरमपरुपाएि॥गुरुपुसादिनामु

ਧਿਆਏ॥ ੩॥ ਦੁਇ ਕਰਿ ਜੋ ਦੁਇ ਕਰ ਉਅਰਦ ਸੇ॥ ਤੁਧੁ ਭੁਭੈ ਤਾ ਅਨਹਿ ਰਾਸਿ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅ
 ਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਧਿਆਏ॥ ੪॥ ੨॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਧਨ ਸੇਹਾ
 ਗਨਿ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਦੁ ਨੈ॥ ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਤੇਜੇ ਅਚਿ ਮਾਨੈ॥ ਪ੍ਰਿਅਸ ਉਗਤੀ ਰਲੀਆ ਮਾਨੈ॥ ੧॥ ਸੁਨਿ ਸ
 ਧੀਏ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਣੀ ਸਾਨੀ॥ ਮਨ ਤਨੁ ਅਰਧਿ ਤਜਿ ਲਾਜ ਲੇਕਾਨੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸਧੀ ਸੇਹੇ
 ਲੀਕ ਉਸਮ ਝੁਝੈ॥ ਸੇਈ ਕਮਾਏ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਭੁਭੈ॥ ਸੇਹੇ ਹਾਗ ਨਿਅੰਕਿ ਸਮਾਏ॥ ੨॥ ਗਰਬਿ ਗਹੇ
 ਲੀ ਮਹਲ ਨ ਪਾਏ॥ ਛਿਰਿ ਪਦੁ ਤਾਏ ਜਬੈ ਰੇਇ ਬਿਗੈ॥ ਕਰਮ ਹੀਇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਦੁਖ ਪਾਏ॥ ੩॥
 ਬਿਨੁ ਉਕਰੀ ਜੇ ਜਾਣਾ ਦੂਰਿ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਹਿ ਆਰੁ ਪੁਰਿ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਗਾਏ ਦੇਖਿ ਹਰੁ ਰਿ
 ॥ ੪॥ ੩॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਰਿਹੁ ਦੁਸਿ ਗੁਰ ਕੀ ਨਾਹ ਉਅਰਿ ਕੀ ਨਾਰਿ॥ ਦਸਦਾ ਸੀ ਕਰਿ ਦੀਨੀ
 ਭੁਤਾਰਿ॥ ਸਗਲ ਸਮਗਰਿ ਮੈ ਅਰਕੀ ਜੋਇ॥ ਅਸਪਿ ਅਸੀ ਪਿਰ ਕਉ ਲੇਈ॥ ੧॥ ਕਦੁ ਨ ਕਹਾਯੁ
 ਨ ਕੇਤ ਪਿਆਰੇ॥ ਸੁਘੜੁ ਸਰੂਪ ਦਇਆਲ ਮੁਰਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸੀਤ ਸੀਗਾਰ ਕਉ ਅੰਜਨ
 ਪਾਇਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਬੋਲੁ ਮੁਖਿ ਥਾਇਆ॥ ਕੰਗ ਨਬ ਸਤਗੁਰੇ ਨ ਬੋਲੁ ਸੁਹਾਏ॥ ਧਨ ਸਰੂ
 ਸੁਖ ਪਾਏ ਜਾਪਿ ਥੁਘਰਿ ਆਏ॥ ੨॥ ਗੁਣ ਕਾਮਨ ਕਰਿ ਕੇਤੁ ਗੀਤਾਇਆ॥ ਦੁਸਿ ਕਰਿ ਲੀਨਾ
 ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਦੁਕਾਇਆ॥ ਸਰੂਤ ਉਚਾ ਮੇਦਰ ਮੇਰਾ॥ ਸਰੂਕਾ ਮਨਿ ਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰਿਥਿ ਪ੍ਰਿਤਿ
 ਮੁਮੇਰਾ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਆਸੁ ਰਜੇ ਤਿਉ ਜੀਆਰਾ॥ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ਸਰਧ ਅਪਾਰਾ॥ ਨਵਰੰਗੁ
 ਲਲੇ ਸੇਜ ਗਵਣ ਆਇਆ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਪਿਰਧਨੁ ਮਿਲਿ ਸੁਖ ਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੪॥ ਸੁਹੀ ਮਹ
 ਲਾ॥ ੫॥ ਉਮਕਿ ਉਹੀ ਉਮਿਲਨ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਈ॥ ਖੋਜਤ ਚਰਿਉ ਦੇਖ ਉਪਿਅਜਾਈ॥ ਸੁਨਤ ਸਦੇਸ
 ਰੋ ਪ੍ਰਿਅਗਿ ਹਿਸੇ ਜਵਿਛਾਈ॥ ਕ੍ਰਮਿ ਕ੍ਰਮਿ ਆਇਉ ਤਉ ਨ ਦਰਿਨ ਪਾਈ॥ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਹੀ
 ਅਰਧੀ ਰੈ ਨਿਆਨੈ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਜਨ ਹਉ ਤੁਧੁ ਕਰ ਬਾਨੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਏਕਾ ਸੇਜ ਵਿਛੀ ਧਨ
 ਕੀਤਾ॥ ਧਨ ਸੂਤੀ ਪਿਰੁ ਸਦ ਜਾਗੀਤਾ॥ ਪੀਉ ਮਦਰੇ ਧਨ ਮਤ ਵੇਤਾ॥ ਧਨ ਜਗੈ ਜੋ ਪਿਰੁ ਬੋਲਤਾ
 ॥ ਭੁਈ ਨਿਰਾਸੀ ਬਹੁਤੁ ਦਿਲਿ ਲਾਗੇ॥ ਦੇਸ ਦਿਸੈ ਤਰ ਮੈ ਸਗਲ ਝਾਗੇ॥ ਬਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਵੁ
 ਉਬਿਨ ਪਗ ਪਾਗੇ॥ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਲਹੁ ਸਰੂਗੇ॥ ੩॥ ਕਉਇਉ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸਤ ਸੀਗਮਿ

ਲਾਇਆ ਬੁਝੀਤ ਪਤਿ ਘਰ ਹਿ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਸਗਲ ਸੀ ਗਾਰੁ ਹੁਇ ਮੁਹਿ ਸੁਹਾਇਆ ।
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਗੁਰ ਮੁਖੁ ਕਾਇਆ ॥੬॥ ਜਹੇ ਦੇਖਾਤ ਹੁ ਪਿਰੁ ਹੋਰੁ ਈ ॥ ਖੋਲਿ ਉਕ ਪਾਟੁ ਤਾ ਮਨੁ ਠ
 ਹਰਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੁਜਾ ॥ ॥ ਸਹੀ ਮਹਲਾ ॥੫॥ ਹਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਸਾਰ ਸਮਾਲੀ ਮੇ ਹਿ ਨਿਰਗੁ
 ਏ ਕੇ ਦਾਤੇਰਾ ॥ ਬੇਖਰੀ ਦੁਕਿਆ ਕੇਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ਇਹੁ ਜੀਉ ਪਿਤੁ ਸਰੁ ਥਾਹੇ ॥੧॥ ਲਾਲ ਰੀਰੀ ਲਿ
 ਪੀਤ ਮਮਨ ਮੇ ਹਨ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਹਮ ਥਾਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਮੇਹੁ ਦੀਨੁ ਰੁਖਾਰੀ ਤੁਮ
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਉਪਕਾਰੇ ॥ ਸੇਵਿਛੁ ਨਾਹੀ ਜਿ ਮੈ ਤੇਹੈ ਦੁਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥੨॥ ਕਿਆ ਸੇਵ
 ਕਮਾਵੈ ਕਿਆ ਕਹਿਰੀ ਝਾਵੈ ॥ ਬਿਧਿ ਕਿਤੁ ਪਾਵੈ ਦਰਸਾਰੇ ॥ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ਐ ਅੰਤ ਨੁਲ
 ਹੀ ਐ ॥ ਮਨੁ ਤਰੇ ਸੇਚਰ ਨਾਹੇ ॥ ਪਾਵੈ ਦਾਨੁ ਰੁਠੀ ਠਹੇ ਇਮਾਗ ਉਮ ਖਿਲਾਰੇ ਸੇਤਰੇ ਨਾਹੇ ॥ ਜਨ ਨਾ
 ਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਹਾਥੇ ਦੇਇ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੬॥੬॥
 ॥ ਸਹੀ ਮਹਲਾ ॥੫॥ ॥ ਅਗੁ ॥ ੩ ॥ १ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਸੇਵਾ ਬੇਰੀ ਮਾਗੁ ਨ ਬਹੁਤਾ ॥ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕਹੇ ਤੇ ਪਹੁਤਾ ॥੧॥ ਜੇ ਪ੍ਰਿਅ ਮਾਨਿ ਤਿਨ ਕੀਰੀ ਸਾ ॥ ਕੁਲੀ
 ਮੁਖ ਕੀ ਹਠੀ ਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਰੇਖਾ ਦਿਖਾਵੈ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਕਹੇ ਤੇ ਮਹਲੀ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥
 ਅਤੀਤੁ ਸਦਾ ਏ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਾਤਾ ॥ ਮਨਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਹੈ ਮੁਖਿ ਗਤਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਨੁ
 ਉਸਨੀ ਜੈ ॥ ਕੁਚਲ ਕਠੇ ਰੁਕਾਮੀ ਮੁਕਤੁ ਕੀਜੈ ॥੬॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖੈ ਕੀਵੁ ਛਿਆਈ ॥ ਤੁਮ ਸੁਖ ਦਾ
 ਤੇ ਪੁਰਖੁ ਸੁਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੁਜਾ ॥੧॥੨॥ ਸਹੀ ਮਹਲਾ ॥੫॥ ਬੁਰੇ ਕਾਮ ਕਉ ਉਠਿ ਖੋਲੇ
 ਇਆ ਨਾਮ ਕੀ ਬਿਲਾਪੈ ਖੋਲੇ ਇਆ ॥੧॥ ਅਉਸਰ ਅਪਨਾ ਬੁਝੈ ਨ ਇਆ ਨਾਮ ਸਮਾਇਆ ਮੇ
 ਹਿਰੀ ਗਿਲੇ ਪਟਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਲੇਕੁਲੁ ਹਰਿ ਕਉ ਬਿਗਾਸਿ ਛਲਿ ਬੈਠਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨ ਕਾ
 ਦਰਸਨੁ ਡੀਠਾ ॥੨॥ ਕਬਹੂ ਨ ਸਮਝੈ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਾਰਾ ॥ ਬਹੁ ਰਿਬਹੁ ਰਿਲਪਾਇ ਉਜੀਯਾਰਾ ॥੧॥ ਰ
 ਹਾਉ ॥ ਬਿਖੈ ਨਾਦ ਥਰਨੁ ਸੁਨਿ ਕੀਨਾ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤਿ ਅਲਸੁ ਮਨ ਕੀਨਾ ॥੩॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਾਹੀ
 ਰੇਖੇ ਪਤ ਅੰਧੇ ॥ ਡੇਰਿ ਸਾਇ ਝੁਠੇ ਸਰੁ ਪੀਧੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸ ਕਰੀ ਜੈ ॥
 ਕਰਿ ਫਿਪਾ ਮੇ ਹਿ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਦੀਜੈ ॥੬॥ ਤਉ ਬਿਦੁ ਪਾਈ ਐ ਜਉ ਹੋਈ ਐ ਰੇ ਨਾ ॥ ਜਿਸ ਹਿ

ਬੁਝਾਏਤਿਸੁਨਾਮੁਲੇਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉਦੁਜਾ॥੨॥੬॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੫॥ਅਰਿਮਹਿਠਾਕੁਰੁਨਦ
 ਰਿਨਅਵੈ॥ਗਲਮਹਿਪਾਹਣੁਲੇਲੁਟਕਾਵੈ॥੧॥ਗੁਰਮੇਰੁਲੁਸਾਕਤੁਛਿਰਤਾ॥ਨੀਲਬਿਰੋਲੇਖ
 ਪਿਖਪਿਮਰਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਨਿਸੁਪਾਹਣਾਕਉਠਾਕੁਰਕਹਤਾ॥ਉਹਪਾਹਣੁਲੇਉਸਕਉਤੁ
 ਬਤਾ॥੨॥ਗੁਨਹਗਾਰਲੁਣਰਗਮੀ॥ਪਾਹਣਨਾਵਨਪਾਰਗਿਰਾਮੀ॥੩॥ਗੁਰਮਿਲਿਨਾਨਕ
 ਠਾਕੁਰੁਜਾਤਾ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੁਰਨਬਿਧਾਤਾ॥੪॥੩॥੬॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੫॥ਲ
 ਲਨੁਰਦਿਆਕਦਨਗਤੀਰੀ॥ਸਖੀਬਤਾਵਹੁਮੁਏਮਤੀਰੀ॥੧॥ਸੂਹਬਸੂਹਬਸੂਹਵੀਅ
 ਪੇਨਪ੍ਰੀਤਮਕੋਰੀਗਿਰਤੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਪਾਵਨਮਲਕਉਸਿਰਿਨੈਣੁਤੀਰੀ॥ਜਹਪਗਾਵਹੁ
 ਜਾਉਤਤੀਰੀ॥੨॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਦੇਉਜਤੀਰੀ॥ਇਕਨਿਮਖਮਿਲਾਵਹੁਮੇਰਿਪ੍ਰਾਨਪਤੀ
 ਰੀ॥੩॥ਮਾਨੁਤਾਵੁਅਹਿਬੁਧਿਹਤੀਰੀ॥ਸਾਹਨਾਨਕਸੋਹਗਵਤੀਰੀ॥੪॥੪॥੧੦॥ਸੂਹੀਮਹ
 ਲਾ॥੫॥ਤੁਜੀਵਨਤੁਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥ਤੁਹੁਪੇਖਿਪੇਖਿਮਨਸਾਧਾਰਾ॥੧॥ਤੁਸਾਜਨਤੁ
 ਪ੍ਰੀਤਮੁਮੇਰਾ॥ਚਿਤਿਹਿਬਿਸਰਰਿਕਾਹੁਬੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਬੈਥਰੀਦਹਉਦਾਸਰੋਤੇਰਾਤੁ
 ਚੁੰਰੇਠਾਕੁਰਗੁਨੀਗਹੇਰਾ॥ਕੋਟਿਦਾਸਜਾਕੋਦਰਬਾਰੇ॥ਨਿਮਖਨਿਮਖਵੈਸਤਿਨਨਾਲੇ॥੩॥
 ਹਉਕਿਛੁਨਾਹੀਸਕੁਕਿਛੁਤੇਰਾ॥ਉਤਿਪੋਤਿਨਾਨਕਸੀਗਿਬਸੇਰਾ॥੪॥੫॥੧੧॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ
 ॥੫॥ਸਖਮਹਲੁਜਾਕੋਉਠਦੁਆਰੇ॥ਤਾਮਹਿਵਾਸਹਿਭੁਗਤਪਿਅਰੇ॥੧॥ਸਹਜਕਥਾਪ੍ਰਭੁ
 ਕੀਅਤਿਮੀਠੀ॥ਦਿਰੋਲੇਕਾਹੁਨੜਹੁਤੀਠਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਤਹਗੀਤਨਾਦਅਖਾਰੇਸੀਗਾ॥ਉ
 ਹਸੇਤਕਰਹਿਹਰਿਰੇਗਾ॥੨॥ਤਹਮਰਣਨਜੀਵਨਸੋਗੁਨਹਰਖਾ॥ਸਚਨਾਮੀਕਾਅੰਮ੍ਰਿਤਵਰ
 ਖਾ॥੩॥ਗੁਰਜਕਥਾਇਹੁਗੁਰਤੇਜਾਣੀ॥ਨਾਨਕਬੋਲੇਹਰਿਹਰਿਬਾਨੀ॥੪॥੬॥੧੨॥ਸੂਹੀ
 ਮਹਲਾ॥੫॥ਜਾਕੋਦਰਸਿਪਾਪਕੋਟਿਉਤਾਰੇ॥ਚੁਟਤਸਿਰਿਇਹੁਭੁਟਲੁਤਾਰੇ॥੧॥ਉਇ
 ਸਾਜਨਉਇਮੀਤਪਿਅਰੇ॥ਜੇਹਮਕਉਹਰਿਨਾਮੁਚਿਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਨਾਕਾਸਬਦੁਸ
 ਨਤਸੁਖਸਾਰੇ॥ਜਾਕੀਟਹਲਜਮਦੁਤਬਿਦਾਰੇ॥ਜਾਕੀਪੀਰਕਇਸੁਮਨਹਿਸਿਧਾਰੇ॥ਜਾਕੇਸਿ
 ਮਰਤਿਮੁਖਉਜਲਾਰੇ॥੩॥ਪ੍ਰਭੁਕੇਸੇਵਕਪ੍ਰਭੁਆਪਿਸਦਾਰੇ॥ਸਰਨਿਨਾਨਕਤਿਨਸਦਬਲਿ

ਹਰੇ॥੪॥੨॥੧੩॥ਸੁਹੀਮਹਲਾ॥੫॥ਰਹਣੁਨਪਾਵਹਿਸੁਰਨਰਦੇਵਾ॥ਉਠਿਸਿਧਾਰੇਕ
 ਰਿਮੁਨਿਜਨਸੇਵਾ॥੧॥ਜੀਵਤਪੋਖੈਨਿਨੀਹਰਿਹਰਿਸਿਆਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਤਿਨੀ
 ਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਬਾਦਿਸਾਹਸਾਹਵਾਪਾਰੀਮਰਣਾ॥ਜੇਦੀਸੈਸੇਕਾਲ
 ਹਿਖਰਨਾ॥੨॥ਕੂੜ੍ਹੇਮੋਹਿਲਪਟਿਉਲਮਟਾਨਾ॥ਢੋਰਿਚਲਿਆਤਾਛਿਰਿਪਛੁਤਾਨਾ॥੩॥
 ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨੁਨਾਨਕਕਉਕਰਹੁਦਾਤਿ॥ਨਾਮੁਤੇਗਜਪੀਦਿਨੁਗਾਤਿ॥੪॥੨॥੧੪॥ਸੁਹੀ
 ਮਹਲਾ॥੫॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਤੁਮਹਿਬਸਾਰੇ॥ਸਗਲਸਮਗਰੀਸੁਤਤੁਮਾਰੇ॥੧॥ਤੁਪ੍ਰੀਤ
 ਮੁਤ੍ਰਿਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੇ॥ਤੁਮਹੀਪੇਖਿਪੇਖਿਮਨੁਬਿਗਸਾਰੇ॥੨॥ਰਹਾਉ॥॥ਅਨੀਕਜੇਨਿਕੁਮਿਕੁ
 ਮਿਹਾਰੇ॥ਉਟਗਹੀਅਬਸਾਧਸੰਗਾਰੇ॥੨॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਅਲਖਅਪਾਰੇ॥ਨਾਨਕ
 ਸਿਮਰੈਦਿਨੁਰੋਨਾਰੇ॥੩॥੨॥੧੫॥ਸੁਹੀਮਹਲਾ॥੫॥ਕਵਨਕਾਜਮਾਊਆਵੁਤਿਆ
 ਦੀ॥ਨਾਕਉਬਿਨਸਕਤਬਾਰਨਕਾਈ॥੧॥ਇਹੁਸੁਪਨਾਸੇਵਤਨਹੀਜਾਨੈ॥ਅਚੇਤਅਵ
 ਸਥਾਮਹਲਪਟੈਨੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਮਹਾਮੋਹਿਮੋਹਿਉਗਾਵਾਰਾ॥ਪੇਖਤਪੇਖਤਉਠਿਸਿ
 ਧਾਰਾ॥੨॥ਉਚਤੇਉਚਤਾਕਾਦਰਬਾਰਾ॥ਕਈਜੇਤਬਿਨਾਹਿਉਪਾਰਾ॥ਦੁਸਰੇਹੋਆਨਾਕੇ
 ਹੋਈਨਪਿਨਾਨਕਪੁਰੁਏਕੇਸੇਈ॥੪॥੧॥੧੬॥ਸੁਹੀਮਹਲਾ॥੫॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਤ
 ਕਉਹਉਜੀਵਾ॥ਚਰਨਕਮਲਤੇਰੇਏਏਏਪੀਵਾ॥ਖਸੇਹਰਿਮੇਰਾਅੰਤਰਿਜਾਮੀ॥ਤੁ
 ਗਤਜਨਕੈਸੰਗਿਸੁਆਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਸੁਨਿਸੁਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਧਿਆਵਾ॥ਆਠਪ
 ਹਰਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਾ॥ਪੇਖਿਪੇਖਿਲੀਲਾਮਨਿਅਨੰਦਾ॥ਗੁਣਅਪਾਰਪੁਰੁਪਰਮਾਨੰਦਾ
 ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਿਕਛੁਤਉਨਬਿਆਪੈ॥ਸਦਾਸਦਾਨਾਨਕਹਰਿਜਾਪੈ॥੪॥੧੧॥੧੭॥ਸੁਹੀਮ
 ਹਲਾ॥੫॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਰਿਪੈਧਿਆਨੁਧਾਰੀ॥ਰਸਨਾਨਾਪੁਜਪਉਬਨਦਾਰੀ॥੧॥ਸ
 ਛਲਮੂਰਤਿਦਰਸਨਿਬਲਿਹਾਰੀ॥ਚਰਨਕਮਲਮਨਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੀ॥੧॥ਸਾਧਸੰਗਿਨ
 ਨਮਮਰਨੁਨਿਵਾਰੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਥਾਸੁਣਿਕਰਨਅਧਾਰੀ॥੨॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਕੁਮੋਹਤਜਾਰੀ
 ॥ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਸੁਚਾਰੀ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਇਹੁਤਤੁਬੀਚਾਰੀ॥ਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿ

ਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥੬॥੧੨॥੧੫॥ਸੁਹੀਮਹਲਾ॥੫॥ਏਕਿਮੇਹਿਮਗਨਅਪਰਾਧੀ॥ਕਰਨ
 ਹਾਰਕੀਸੇਵਨਸਾਧੀ॥੧॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਪੁਕੁਨਾਮੁਤੁਮੋਗ॥ਰਖਿਲੇਗੁਮੇਰਿਨਿਰਗੁਨੀ
 ਅਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਤ੍ਵਿਤਾਪੁਕੁਮੇਤਰਜਾਮੀ॥ਕਾਠੀਦੇਹਮਾਨੁਪੁਅਭਿਮਾਸ਼ੀ॥੨॥
 ਸੁਆਦਬਾਦਈਰਖਮਦਮਾਇਆ॥ਇਨਸੀਗਿਲਾਗਿਰਤਨਜਨਮਗਵਾਇਆ॥੩॥
 ਦੁਖਉਜਨਜਗਜੀਵਨਹਰਿਗਾਇਆ॥ਸਗਲਤਿਆਗਿਨਾਨਕਸਰਲਾਇਆ॥੪॥
 ੧੩॥੧੬॥ਸੁਹੀਮਹਲਾ॥੫॥ਘੋਖਤਰਾਪਤਕਰੀਅਤਅੰਧਾਰਾ॥
 ॥ਸੁਨੀਅੰਤਸੁਨੀਐਨਾਹੀ॥ਨਿਕਟਿਦੁਸਤੁਕਉਜਾਨੇਦੁਰੇਪਾਪੀਪਾਪਕਮਾਹੀ॥੧॥ਸੇ
 ਕਿਛੁਕਰਜਿਤੁਟਹਿਪਰਾਸ਼ੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਘੇਰ
 ਮਹਲਸਦਾਰੀਗਿਰਤਾ॥ਸੀਗਿਤੁਮਾਰੇਕਦੁਨਜਾਤਾ॥੨॥ਰਖਹਿਪੋਚਾਰਿਮਾਟੀਕਾਉਤਾ
 ॥ਅਰਿਚੁਠੀਲਮਿਲੈਜਮਤੋਤਾ॥੧॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਿਲੇਕਿਮੇਹਿਬਾਧਾ॥ਮਹਾਰਤਮਹਿ
 ਨਿਘਰਤਜਾਤਾ॥ਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿਸੁਨੀਜੈ॥ਤੁਬਤਪਾਹਨਪੁਕੁਮੋਹਲੀਜੈ॥੫॥੧੬॥੨੦
 ॥ਸੁਹੀਮਹਲਾ॥੫॥ਜੀਵਤਮਰੇਬੁਝੈਪੁਕੁਸੇਇ॥ਤਿਸੁਜਨਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੧॥
 ਸੁਇਸਾਜਨਇਉਚੁਰਤੁਤਰੀਐ॥ਮਿਲਿਸਾਧੁਹਰਿਨਾਮੁਉਚਰੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਏਕ
 ਬਿਨਾਦਜਾਨੀਜਾਣੇ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਣੇ॥੨॥ਜੇਕਿਛੁਕੋਰਸੇਈਕੁ
 ਲਮਾਨੈ॥ਆਦਿਅੰਤਕੀਕੀਮਤਿਜਾਨੈ॥੩॥ਚਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਬਲਿਹਾਰੀ॥ਜਾਕੋਹਿ
 ਰੈਦੇਵਸਹਿਮੁਰਾਰੀ॥੬॥੧॥੫॥੨੧॥ਸੁਹੀਮਹਲਾ॥੫॥ਗੁਰਪਰਮੇਸਰੁਕਰਣੇਹਾਰਾ॥
 ਸਗਲਮਿਸਟਕਉਦੇਆਧਾਰਾ॥੧॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਕਮਲਮਨਪਿਆਇ॥ਦੁਖੁਦਰਦੁਇ
 ਸੁਤਨੇਤੋਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਗੁਰੁਜਲਤੁਬਤਸਤਿਗੁਰਕਾਨੈ॥ਨਾਨਕਨਮਕਾਟੁ
 ਟਾਗਾਨੈ॥੨॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕਰਹੁਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਸੁਖਸਹਜਮਨਿਐਦੇਸੀਤਿ॥੩॥ਸਤਿ
 ਗੁਰਕੀਰਿਣਦੁਤੁਗੀਪਾਵੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਕਉਸਚੁਬਲਿਜਾਵੈ॥੬॥੧੬॥੨॥ਸੁਹੀਮਹ
 ਲਾ॥੫॥ਗੁਰਅਪਨਉਪਰਿਬਲਿਜਾਈਐ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਹਰਿਜਸੁਗਾਈਐ॥

ਮਹਿਛੁਡਾਇਲੀਉਜਨਅਪਨਾਉਰਭਿਪਰਿਉਜਾਲੁਜਗੁਸਪਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਪਰਬਤਦੇ
 ਖਮਗਥਿਕਰਾਲਾ॥ਖਿਨਮਹਿਦੂਰਿਕੀਏਦਇਆਲਾ॥੨॥ਸੇਗਰੇਗਥਿਪਤਿਅਤਿਰੁਗੀ॥ਦੂ
 ਰਿਭੁਈਕਪਿਨਮੁਰਾਰੀ॥੩॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਿਲੈਨੇਲਹਿਲਾਇ॥ਹਰਿਚਰਣਗੋਨਾਨਕਸਰ
 ਨਾਇ॥੪॥੨੨॥੨੬॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੫॥ਦੀਨਛੁਡਾਇਦੁਨੀਦੁਨੀਜੇਲਾਏ॥ਦੁਹੀਸਰਾਈਖੁ
 ਨਾਮੀਕਹਾਏ॥੧॥ਜੇਤਿਸੁਰੁਵੈਸੇਪਰਵਾਨੁਆਪਨੀਕੁਦਰਤਿਅਪੇਜਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਸਾ
 ਰਧਰਮੁਪੁਨੁਲਾਕਰਾਏ॥ਦੀਨਕੈਤੋਸੇਦੁਨੀਨਜਾਇ॥੨॥ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਏਕੇਜਾਗੇ॥੧॥
 ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਇਆਤਿਤੁਤਿਤੁਕੇਲਾਗੇ॥੩॥ਅਗਮਅਗੋਰੁਸਚਾਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਪਨਾਕੁਏ
 ਲੈਬੋਲਾਇਆਤੇਰਾ॥੪॥੩੨॥੨੬॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੫॥ਪ੍ਰਾਤਹਕਾਲਿਹਰਿਨਾਮੁਉਚਾਰੀ॥
 ਇਤਉਚਕੀਉਟਸਟਾਰੀ॥੧॥ਸਦਾਸਦਾਜਪੀਐਹਰਿਨਾਮੁ॥ਪੁਰਨਹੋਦੁਹਿਮਨਕੇਕਾਮ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥॥ਪ੍ਰਭੁਅਥਿਨਾਸੀਰੈਇਦਿਨੁਗਾਉ॥ਜੀਵਤਮਰਤੀਨਹਚਲਪਾਵਹਿਥਾਉ॥੨॥ਕੋ
 ਸਾਹੁਸੇਦ੍ਰਿਜਿਤੁਤੇਟਿਨਆਏ॥ਖਾਤਖਰਚਤਸੁਖਿਅਨਦਿਵਿਗਏ॥੩॥ਜਗਜੀਵਨਪੁਰਖ
 ਸਾਧਸੀਗਿਪਾਇਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਨਾਮੁਸਿਆਇਆ॥੪॥੨੬॥੩੦॥ਸੂਹੀਮਹ
 ਲਾ॥੫॥ਗੁਰਪੁਰੋਜਬਭੁਏਦਇਆਲਾ॥ਦੁਖਿਬਿਨੈਸੇਪੁਰਨਭੁਏਘਾਲਾ॥੧॥ਪੇਖਿਪੇਖਿ
 ਜੀਵਾਦਰਸੁਆਰਾ॥ਚਰਨਕਮਲਜਾਈਬਾਲਿਗਾ॥ਤੁਝਬਿਨੁਕਠਾਕੁਰਕਵਨੁਹਮਾਰਾ॥੧
 ਰਹਾਉ॥॥ਸਾਧਸੀਗਤਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਬਣਿਆਈ॥ਪੁਰਬਿਕਰਮਲਿਖਤੁਪੁਰਿਪਾਈ॥੨॥ਜ
 ਧਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਚਰਨੁਪਰਤਾਪੁ॥ਜਾਲਿਨਸਾਕਹਿਤੀਨਹਿਤਾਪ॥੩॥ਨਿਮਖਨਬਿਸਰਹਿ
 ਹਰਿਚਰਣਤੁਮਾਰੇ॥ਨਾਨਕਮਾਰੋਦਾਨੁਪਿਆਰੇ॥੪॥੨੫॥੩੧॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ॥੫॥ਸੇਸ
 ਜੇਗੁਕਰਗੁਮੇਰੇਪਿਆਰੇ॥ਜਿਤੁਰਸਨਹਰਿਨਾਮੁਉਚਾਰੇ॥੧॥ਸੁਣਿਬੈਨਤੀਪ੍ਰਭੁਦੀਨਦਇ
 ਆਲਾ॥ਸਾਧਗਾਵਹਿਗੁਣਸਦਾਰਸਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਜੀਵਨਰੂਪਸਿਮਰਣੁਪ੍ਰਭੁ
 ਤੇਰਾ॥ਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਬਸਹਿਤਿਸੁਨਾਰਾ॥੨॥ਜਨਕੀਰੁਖੇਤਰਾਨਾਮੁਅਗਾਰਾਤ੍ਰਿਦਸ
 ਪ੍ਰਭੁਦੇਵਨਹਾਰਾ॥੩॥ਗਮਰਮਤਸਿਤਨਸੁਖਮਾਨਾ॥ਨਾਨਕਦੇਵਨਹਾਰਸੁਆਮੀ॥੪॥੨੬

३॥सुगीमगल॥ ५ ॥बहुतीनाउकंदेदिसदिनपारता॥मिषिआमेरषिपहिनिउपारत
॥आपैदुबुदुदिनुनिउरैनी॥ननुपदरबजीतिहरिसरनी॥१॥रगु॥ कबतबिबारे
॥कुरपारता॥रामुरतनरिउतिलुनगीपारता॥कुरदपेपदसिगिअउपघिराटी॥जेऊ
गटीसकीगतिनगीजाटी॥३॥सरनसमरबअगेरुसुआमी॥उपचननकपुअ
उरजामी॥४॥२॥३३॥सुगीमगल॥ ५ ॥सापसिगिउरैरुसारागु॥हरिहरिनामुसिम
रिउतनारागु॥१॥सिमरिसिमरिजीदुनारादि॥दुपरेगमेगसतिनमेगुरपुरेगिमलि
पापतजादि॥१॥रगु॥ ॥जीदुनपदटीहरिकाना॥मनुतनुनिमलसादुसुआ
॥३॥आठपगरपारघुगुपिआटी॥पुगघिलिधउहेदितापाटी॥३॥सरनि
पेदुपिटीनददिआला॥ननकजादेसितरदाला॥४॥२॥३४॥सुगीमगल॥ ५ ॥
परकाकाजनजातीरुइ॥उठेपेपेरउमुइ॥१॥जितुतुलादुहिउतिउतिउलरान
॥जाउदेरितेगन॥१॥रगु॥ ॥हरिकेदसहरिसेतीगते॥गामरसादिन
अनदिनुमाते॥२॥बहपवरिपुतिआपेबदे॥जनमजनबेदुदेगी॥३॥उ
पुसुआमीपुबिचपायगे॥ननकदसहरिसरनिदुअगे॥४॥२॥३५॥सुगीम
गल॥ ५ ॥सिउसुसादिनिउरलुअरिपादिआ॥सरबसुधुठिनिगीडेलादिआ
॥१॥गुगुपिआदिहरिउरनमनिठिनि॥उतेकरेउअसधिरुकीने॥१॥रगु॥
गुदगादुअउअतिनासी॥उतेकाटीनमकी॥२॥वरिदिपालीऐलदिल
॥सदअनदनानकगुदगा॥३॥३१॥३५॥सुगीमगल॥ ५ ॥अमीमिबचनसा
बीषानी॥जेजेऊपेतिमकीगतिहेदुहरिहरिनामुनिउरसनबधानी॥१॥रगु॥ ॥
कलेकालेकेमिटेकलेसा॥ऐरेनामुमनमहिपरदेसा॥१॥सापुपुगिमुधिमसअवि
लाटी॥ननकउपेगुहरिगुरसरटाटी॥२॥३१॥३७॥सुगीमगल॥ ५ ॥अगु॥
३॥गेधिदगुदगाउददिआला॥दरसनदेगुपुरनचिरपाला॥१॥रगु॥ ॥क

ਰਿਕਿਰਪਾਤੁਮਹੀਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ ਨੀਉਪਿਤੁਸਕੁਤਮਰਾਮਲਾ॥ ੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਚਲੇਜਪਿਨ
 ਲਾ॥ ਨਾਨਕਕਾਏਸੀਤਰਵਾਲਾ॥ ੩੩॥ ੫੨॥ ੩੫॥ ਸਹੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੁਜਾਅਵਰਨ
 ਕੇਈ॥ ਅਘੋਬੀਸੈਸਾਚਾਸੇਈ॥ ੧॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰਾਅਧਾ॥ ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਅਪਾ
 ਗ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸਤੁਰੇਗਮਿਦੈਦੁਨਦਾਰਿਰੇਆ॥ ਨਾਨਕਰਖਅਘੋਰੇਆ॥ ੨॥ ੩੫॥ ੩੬॥
 ਸੁਹੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਵਰਸਨਕਉਲੈਚੈਸਕੁਕੇਈ॥ ਪੁਰੈਭਾਗਿਪਰਾਪਤਿਹੋਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਸਿਆਮਸੁਦਰਤਤਿਨੀਦਕਿਉਆਈ॥ ਮਹਾਮੋਹਨੀਦੁਤਾਲਈ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਿਅਬਿਛੋਰਾਕਰ
 ਤਕਸਾਈ॥ ਨਿਰਦੈਜੇਤੁਤਿਸੁਦਇਆਨਪਈ॥ ੨॥ ਅਨਿਕਜਨਮਬੀਤੀਅਨਰੁਸਾਈ॥ ਅ
 ਰਿਦੁਸੁਨਦੈਦੁਤੁਰਮਾਈ॥ ੩॥ ਦਿਨੁਰੋਨਿਅਪਨਾਕੀਆਪਾਈ॥ ਬਿਸੁਦੇਸਨਦੀਜੈਕਿਰ
 ਤਭੁਦਾਈ॥ ੪॥ ਸੁਦਿਸੁਦਿਸਾਜਨਸੇਤਜਨੁਭਾਈ॥ ਚਰਨਸਰਨਨਾਨਕਗਤਿਪਾਈ॥
 ੫॥ ੩੪॥ ੪੦॥

॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਅਰੁ॥ ੧॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਭੁਲੀਸੁਹਾਈਛਾਪਰੀਜਾਮਹਿਗੁਨਗਾਏ॥ ਕਿਤੀਕਾਮਿਨਪਉਲਹਰਜਿਤੁਹਰਿਬਿਸ
 ਗਾਏ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਅਨਦਗਰੀਬੀਸਾਧੁਸੰਗੁਜਿਤੁਪੁਰੁਚਿਤਿਅਏ॥ ਜਲਿਜਾਉਏਹੁ
 ਬਤੁਪਨਾਮਾਇਆਲਪਟਾਏ॥ ਪੀਸਨਪੀਸਿਉਕਾਮਰੀਸੁਖਮਨਸੈਤਖਾਏ॥ ਐਸੈਰਾਜਨਕਿ
 ਤੇਕਾਜਿਤਿਤੁਨਹਤਿਪਤਾਏ॥ ੨॥ ਨਗਨਛਿਰਤਰੇਗਿਏਕੈਕਉਹੁਸੇਭੁਪਾਏ॥ ਪਾਟਪਟੇਬਰ
 ਬਿਰਬਿਆਜਿਹਰਚਿਲੇਭੁਏ॥ ੩॥ ਸਰੁਕਿਛੁਤੁਮੈਰੇਗਾਥਪੁਰੁਆਪਿਕੁਰੇਕਰਾਏ॥ ਸਾਸਿ
 ਸਾਸਿਸਿਮਰਤੁਰਾਨਾਨਕਦਾਨੁਪਾਏ॥ ੪॥ ੧॥ ੪॥ ੧॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਹਰਿਕਾਸੀਤੁਪਰਾ
 ਨਧਨਤਿਸਕਾਪਨਿਹਾਰਾ॥ ਭਾਈਮੀਤਿਸਤਸਗਲਤੇਜੀਅਹੁਤੇਪਿਆਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਕੇਸਾਕਾਕਰਿਬੀਜਨਾਸੀਤਚਉਰਦੁਲਾਵਉ॥ ਸੀਸੀਨਿਗਰਉਚਰਨਤਲਿਧੁਰਿਮੁਖਿਲਾਵ
 ਉ॥ ਮਿਸਟਬਚਨਬੇਨਤੀਕਰਉਦੀਨਕੀਨਿਆਈ॥ ਤਿਜਿਅਭਿਮਾਨੁਸਰਨੀਪਰਉਹਰਿਗੁ
 ਣਨਿਧਿਪਾਈ॥ ੨॥ ਅਵਲੇਖਨਪੁਨਹਪੁਨਹਕਰਉ॥ ਜਨਕਾਦਰਸਰਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਮਨ

ਮਹਿਸਿੰਢਉਬੋਦਉਬਾਰਥਾਗ॥੩॥ਚਿਤਵਉਮਨੁਆਸਾਕਰਉਜਨਕਾਸੰਗੁਮਾਰਾਉ॥ਨਨ
ਕਕਉਪ੍ਰਕੁਦਇਅਕਰਿਦਾਸਚਰਨੀਲਾਗਉ॥੪॥੨॥੪੨॥ਸਹੀਮਹਲਾ॥੫॥ਜਿਨਿ
ਮੋਹਬ੍ਰਹਮੰਤੁਖੰਡਤਾਹੁਮਹਿਪਾਉ॥ਗਥਿਲੇਹੁਇਹਬਿਖਈਜੀਉਦੇਹੁਅਪਨਾਨਾਉ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥॥ਜਾਤੇਨਾਹੀਕੋਸੁਖੀਤਾਕੋਪਾਏਨਾਉ॥ਏਡਿਜਾਹਿਜੇਸਗਲਕਉਛਿਰਿਛਿਰਿਲ
ਪਟਾਉ॥੧॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਣਖੇਤੋਤੇਰੇਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਕੁਬਨਤੀਸਾਧਸੰਗਿ
ਸਮਾਉ॥੨॥੩॥੪੩॥

॥ਗਗੁਸੁਹੀਮਹਲਾ॥੫॥॥ਪ੍ਰਗੁ॥੫॥ਪ੍ਰਤਾਲ॥੧॥ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰੀਅਮੋਹਨਲਲਨਾ॥ਜਪਿਮਨੁਕੋਬਿਦੈਕੇਅਵਰਨਹੀਕੇਲੇਖੈ॥ਸਿਤਲਾਗ
ਮਨਹਿਛਾਤੁਦੁਬਿਧਾਕੀਕਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਨਿਰਗੁਨਗੁਰੀਆਸਰਗੁਨਧਰੀਆ॥
ਅਨਿਕਕੋਠਗੀਆਉਨਤਿਨਤਿਨਕਰੀਆ॥ਦਿਓਮਨਕੋਟਵਰੀਆ॥ਨਿਰਮੇਦਰਿਪਿ
ਠੀਆ॥ਤਹਾਅਨਦੁਕਰੀਆ॥ਨਹਮਰੀਆਨਹਜਰੀਆ॥੧॥ਕਿਰਤਨਿਤੁਰੀਆਬਹੁਬਿ
ਧਿਛਿਰੀਆ॥ਪਰਕਉਹਿਰੀਆ॥ਬਿਖਨਾਧਿਰੀਆ॥ਅਬਸਾਧੁਸੰਗਿਪਰੀਆ॥ਹ
ਰਿਦੁਆਰੇਖਰੀਆ॥ਦਰਸਨੁਕਰੀਆ॥੫॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਿਰੀਆ॥ਬਹੁਰਿਨਛਿਰੀਆ॥੩
੧॥੪੪॥ਸਹੀਮਹਲਾ॥੫॥ਗਸਿਮੰਤੁਲਕੀਨੋਆਖਾਰਾ॥ਸਗਲੇਸਾਜਿਰਖਿਉਪਾਸਾਰਾ॥੧
॥ਰਹਾਉ॥॥ਬਹੁਬਿਧਿਗੁਪਰੇਗੁਅਪਾਰਾ॥ਪੈਖੇਖੁਸੀਕੇਗੁਨਹੀਗਾਰਾ॥ਸਤਿਰਸਿਲੇਤਬਤ
ਨਿਗਾਰਾ॥੧॥ਬਰਨਲਿਹਨੁਨਾਹੀਮੁਖੁਨਮਸਾਰਾ॥ਕਹੁਨਨਜਾਈਖੇਲੁਤੁਮਾਰਾ॥ਨਨਕਰੇ
ਦੁਸਿਤਚਰਨਾਰਾ॥੨॥੪੪॥੪੫॥ਸਹੀਮਹਲਾ॥੫॥ਤਉਮੈਆਇਆਸਰਨੀਆਇਆ
॥ਚੁਰੈਸੈਆਇਆਕਿਪਾਇਆ॥ਜੈਉਚੁਰੈਤਉਰਖਹੁਸੁਆਮੀ॥ਚਗਗੁਰਰਿਪਟਾਇ
ਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਮਹਾਦੁਰਤੁਮਾਇਆ॥ਜੈਸੇਪਟਨੁਲਾਇਆ॥੧॥ਸੁਨਿਸੁਨਿਹੀਤੁ
ਗਾਇਆ॥ਕਰੋਰੇਪ੍ਰਮਗਾਇਆ॥੨॥ਗਿਹਮੰਧਕੂਪਾਇਆ॥ਪਾਵਕੁਸਗਾਰਾਇਆ॥੩
ਗੁਰੀਉਦਸਾਧਾਇਆ॥ਨਾਨਕਹਰਿਧਿਆਇਆ॥ਅਬਮੈਪੁਰਖਾਇਆ॥੪॥੨॥੩੬

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

[illegible]

ਇਆ॥੪॥੩॥੪੬॥ਸੁਗੀਮਹਲਾ॥੫॥ਕਰਮਧਰਮਪਾਖੰਡੀਜੇਦੀਸਹਿਤਿਨਜਮੁ
 ਜਗਾਤੀਲੈਏ॥ਨਿਰਬਾਨਕੀਰਤਨੁਗਾਦੁਹਕਰੇਤਕਾਨਿਮੁਖਮਿਮਰਤਜਿਤੁਛੈਏ॥੧॥ਸੀਤਹੁਸਾ
 ਗਰੁਪਾਰਿਉਤਰੀਐ॥ਜੇਕੋਬਚਨੁਕਮਾਵੈਸੇਤਨਕਸੋਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਤਰੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ
 ॥ਕੋਟਿਤੀਰਥਮਜਨਇਸਨਾਨਇਸੁਕਮਲਮਹਿਮੈਲੁਕੁਰੀਜੈ॥ਸਾਧਸਿਰਿਜੇਹਰਿਗੁਣ
 ਗਾਵੈਸੋਨਿਰਮਲੁਕਰਿਲੀਜੈ॥੨॥ਬਦਕੇਤੇਬਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਤਿਸਾਸਤਾਇਨਪਤ੍ਰਿਅਮੁਕ
 ਤਿਨੋਇ॥ਇਕੁਅਖਰੁਜੇਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੈਤਿਸੇਕਨਿਰਮਲਸੇਈ॥੩॥ਖੜੀਬ੍ਰਹਮਣੁਸੁ
 ਦੈਸਉਪਦੇਸੁਚਹੁਦੁਰਨਕਉਸਾਝਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪੈਉਧਰੇਸੇਕਲਮਹਿਘਟਿਘ
 ਟਿਨਾਨਕਮਾਝਾ॥੪॥੩॥੫॥ਸੁਗੀਮਹਲਾ॥੫॥ਜੇਕਿਛੁਕੈਰੇਸੇਈਪੁਰੁਮਾਨਹਿਉਗ
 ਮਨਾਮਰੀਗਿਰਾਤੇ॥ਤਿਨਕੀਸੋਰੁਸੋਰੁਨੀਥਾਈ॥ਜਿਨਪੁਰੁਕੋਚਰਨਪਗਾਤੇ॥੧॥ਮੇਰੇਗ
 ਮਹਰਿਸੀਤਾਜੇਦੁਤੁਅਵਰਨੋਕੈਈ॥ਤੁਗਤਾਬਦਿਅਈਪੁਰੁਅਪੋਨਸਿਉਜਲਥਲਮ
 ਹੀਅਲਸੇਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਅਪਰਾਧੀਸੀਤਸੀਗਿਉਧਰੇਜਮਤਕੋਨੋਤ੍ਰਿਨਅਵੈ
 ਜਨਮਜਨਮਕਾਬਿਛੁਤ੍ਰਿਅਹੈਵੈਤਿਨਹਰਸਿਉਆਨਮਿਲਾਵੈ॥੨॥ਮਾਇਆਮੋਹਹੁਰਮ
 ਤਉਕਾਏਸੀਤਸਰਨਜੇਅਵੈ॥ਜੇਹਮਨੋਰਥਕਰਅਹਾਪੈਸੇਸੀਤਨੋਤੇਪਾਵੈ॥੩॥ਜਨਕੀਮਹਮ
 ਬੇਤਕਬਰਨਉਸੋਪੁਰੁਅਪੋਨਤੁਨੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਉਤਿਅਸੇਸਕੁਤੇਕੁਏਨਿ
 ਕਾਣਿ॥੪॥੪॥੫॥੧॥ਸੁਗੀਮਹਲਾ॥੫॥ਮਹਾਅਗਨਿਤੇਤੁਧੁਗਾਥਏਰਾਖੇਪਏਤੇਰੀਸਰਨ
 ਈ॥ਤੇਰਾਮਾਨਤਾਨੁਰਿਦਅੰਤਰਿਹੋਰਿਦੁਜੀਆਸਕੁਕਾਈ॥੧॥ਮੇਰੇਗਮੁਗਾਇਤੁਧੁਛਿ
 ਤਿਆਇਐਉਬੋਗ॥ਤੇਰੇਟੇਕਰੁਰਵਾਸੁਤੁਮਗਜਪਿਨਾਮੁਤੁਮਗਉਧਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ॥ਅੰਧਕੂਪੋਤਕਾਦਿਲੀਏਤੁਮਕੁਏਰ੍ਹਿਪਾਲਾ॥ਸਾਰਿਸਮਾਲਿਸਚਬਸੁਖਦੀਏਅਪੋਰ
 ਰੇਖੁਤਿਪਾਲਾ॥੨॥ਆਪਨੀਨਦਰਿਕੇਰਪਰਮੇਸਰੁਬੰਧਨਕਾਟਿਛੁਡਾਵੈ॥ਅਪਨੀਤੁਗਤਿ
 ਪ੍ਰਤਿਅਪਿਕਰਾਈਆਪੇਸੇਵਾਲਾਵੈ॥੩॥ਕੁਰਮੁਗਾਇਆਉਮੇਰਬਿਨਸੈਮਿਟਿਆਸਗ
 ਲਵਿਸੁਰਾ॥ਨਾਨਕਦਇਆਕਰੀਸੁਖਦਾਤੈਉਇਆਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾ॥੪॥੫॥੫੩॥

ਸੁਹੀਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਜਨ ਬਕਰੁ ਨ ਸੀਉ ਤਬ ਕਿਆ ਕਰਤ ਕਦੁ ਨ ਕਰਮ ਕਰਿਆਇਆ ॥ ਅ
 ਪਨਾਖੇਲੁ ਅਪਿਕਰਿਦੈ ਥਾ ਕਰਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਮੁਖੁ ਤੁਕਦੁ ਨ
 ਹੋਈ ॥ ਅਪਕਰਤਾ ਅਪਿਕਰਾਇ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸੇਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਗਨਤੀ ਗਣੀ
 ਨ ਛੁਟੈ ਕਤਹੁ ਕਾਚੀ ਦੇਹੁਇਆਨੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪੁਰੁ ਕਰੈ ਨ ਹੋਰੇ ਤੇਰੀ ਬਖਸਿ ਨਿਰਾਲੀ ॥
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਤੇਘਟਿ ਘਟਿ ਤੁਹੀ ਧਿਆਈਐ ॥ ਤੇਰੀ ਗਇਮਿਤਿ ਤੂੰ ਹੋ ਨਾਨਕਿ ਕਦ
 ਰਤਿ ਕੀਮਤ ਪਾਈਐ ॥ ੩ ॥ ਨਿਰਗੁਣ ਮੁਗਧੁ ਅਜਾਣੁ ਅਗਿਆਨੀ ਕਰਮ ਧਰਮ ਨਹੀ
 ਜਾਣਾ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਨਾਨਕਹੁ ਦਗਾਵੈ ਮਿਠਾ ਲੈਗੈ ਤਰਾਤੁ ਨਾ ॥ ੬ ॥ ੬ ॥ ੫੩ ॥ ਸੁਹੀਮ
 ਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਭਾਗਠੈ ਹਰਿ ਸਿਤਤੁ ਮੇਰੇ ਜਿਨ ਘਰਿ ਪਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਪਰਵਾਣੁ ਗਣੀ ਸੇ
 ਈਇਹੁ ਅਏਸਫਲ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਮਾ ॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਰਿ ਨ ਕੋਹਉ ਬਲਿ ਨਾਈ ॥ ਕਿਸਾਕਾਰ
 ਰਿਚ ਵਰੁ ਛਲਾਵਾ ਚਰਣੁ ਪ੍ਰਿਮੁ ਖਿਲਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਜਨਾਮ ਰਨ ਦੁਹੁ ਮਹਿ
 ਨਾਹੀ ॥ ਜਨ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਅਏ ॥ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਦੇਹੁ ਗਤੀ ਲਾਇ ਨਿਹਰਿ ਸਿਉ ਲੈਨਿ ਮਿਲ
 ਏ ॥ ੨ ॥ ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸਚੀ ਪਤਿਸਾਹੀ ਸੇਧੇ ਸੇਤੀ ਰਾਤੇ ਗਸਚਾਨੁ ਪੁਸਤੀ ਵਤ੍ਰਿਅਾਈ ਨਿ
 ਸੇਕੇ ਸੇਤਿ ਨਿਜਾਤੇ ॥ ੩ ॥ ਪਖਾਛੀ ਪਾਣੀ ਚੋਵਾਹਰਿ ਨ ਕੋਪੀ ਸਨਪੀ ਸਕਮਾਵਾ ॥ ਨਾਨ
 ਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਸਿ ਬਿਨਿਤੀ ਤੇਰੀ ਨਨ ਦੇਖਣ ਪਾਵਾ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ੫੪ ॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਪਾਰ
 ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਿਕਰੈ ਦਹਾਰਾ ॥ ਚਰਣੁ ਪ੍ਰਿਤੀ ਸੇਵਕ ਮਾਗੈ ਰੇ ਰੇ ਦਰਸਨ
 ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਨਿਉਰਾਖਿ ਹਿਤਿ ਉਰੀਐ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾਨਾ ਮੁਜਪਾ
 ਦੁਹਿ ਸੁਖ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾਲੀਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਭੁਗਤਿ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਜਿਸ ਤੁਅ
 ਪਿਕਰਾਇਹਿ ॥ ਤਹਾ ਬੇਕੁਠ ਜਹ ਕੀਰਤਨੁ ਤੇਰਾ ਤੁਅਪੇਸਰ ਧਾਲਾਇਹਿ ॥ ੨ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿ
 ਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਵਾਤਨੁ ਮਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਤੇਰੇ ਪੈਇ ਪੈਦਾ ਹੋਰੇ
 ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ੩ ॥ ਕਰ ਬਾਣੁ ਜਾਈਉ ਸੇਵੇ ਲਾਸੁ ਹਾਈ ॥ ਜਿਤੁ ਤੁਮਰੇ ਦੁਆਰੇ
 ਆਇਆ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪੁਰੁ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ੫੫ ॥ ਸੁ

ਗੀਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ ਤੁਧੁ ਭਿਤਿ ਆਇ ਮਹਾ ਅਨੰਦਾ ਤਿਸੁ ਦਿਸਰਹਿ ਸੋ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ਦਇਆਲ ਹੋ
 ਵਹਿ ਕਿਸੁ ਉਪਰਿ ਕਰੈ ਤੇ ਸੇ ਤੁਧੁ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬੁ ਤੁਮੈ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੀ ॥ ਅਰਦਾ
 ਸਿ ਕਰੇ ਪੁਰੁ ਅਪਨੇ ਆਗੈ ਸੁਇ ਸੁਣ ਜੀਵੈ ਤੇਰੀ ਬਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਚਰਨ ਧੂੜਿ ਤੇਰੇ
 ਨ ਕੀਹੈ ਵੈ ਤੇਰੇ ਨ ਕੀਹੈ ਵੈ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨਿ ਰਿਵੈ ਉਰਿ ਪਾਰੀਤ
 ਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੰਗੁ ਪਾਈ ॥ ੩ ॥ ਅੰਤ ਰਿਕੀ ਗਤਿ ਤੁਧੁ ਪਹਿਸਾਰੀ ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਰੁ ਅਵਰਨ ਕੋਈ ॥
 ਤਿਸੇ ਨੇਲਾਇ ਲੈਹਿ ਸੇ ਲਗੈ ਗੁਗਤੁ ਤੁਗਗ ਸੇਈ ॥ ੨ ॥ ਦਇ ਕਰੈ ਤੇਰੇ ਮਾਗਉ ਇਕ ਦਾ
 ਨਾ ਸਾਹਿਬਿ ਤੁਠੈ ਪਾਵਾ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਾਨਕੁ ਅਗੋਧੇ ਆਪ ਹਰਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੫
 ॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਤਿਸੇ ਕੇ ਸਿਰਿ ਉਪਰਿ ਤੁਧੁ ਆਮੀ ਸੇਵੁ ਪੁਕੇ ਸਾਪਾਵੈ ॥ ਬੋਲ ਲਗਾਇ
 ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਭ ਮਰਨਾ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਗਇ ਤੁਸੀਤਾ ਕਾ ਸੀਤ ਤੇਰੇ ॥ ਤੇਰੇ ਸੇ
 ਵ ਕਰਉ ਕੁਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਜਮਨ ਹੀ ਆਵੈ ਨੇਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਜੇ ਤੇਰੇ ਰਿਗਿ ਰਾਤੇ ਸੁਆ
 ਮੀ ਤਿਨ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰੈ ਦੁਖੁ ਨਾਸਾ ॥ ਤੇਰੇ ਬਖਸ਼ ਸਨਮੈ ਟੋਕੇਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਿਲਾਸਾ ॥ ੨ ॥
 ਨਾਮਿ ਧਿਆਇ ਨਿਸੁਖ ਛਲੁ ਪਾਇ ਨਿਅਠ ਪਹਰ ਆਰਾਧਿ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਨਿ ਤੇਰੇ ਕੁਰਵਾ
 ਸੇ ਪੈਰੁ ਦੁਸਟੈ ਲਾਸਾਧਿ ॥ ੩ ॥ ਬਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਿਛੁ ਕਰਮ ਨ ਜਾਣਾ ਸਾਰਨ ਜਾਨਾ ਤੇਰੀ
 ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਦੁਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨਿਕਲਿ ਰਾਖੀ ਮੇਰੀ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ੫ ॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫
 ਗਲਤਿ ਆਗਿ ਗੁਰ ਸਰਣੀ ਆਇ ਆਰਾਖਹੁ ਰਾਖ ਨਹਾਰੇ ॥ ਜਿਤੁ ਤੁਲਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਹਮਲਾਗ
 ਹੁਕਿ ਆਇ ਹੀਤ ਵਿਚਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਜੀ ਤੁਧੁ ਪੁਰੁ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਦੇਵਦ
 ਇਆਲਾ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਿਤੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪੁਰੁ ਅਪਨਾ ਧਿਆਈ
 ਮੇਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੁਉ ਤੇਰੀ ਐ ॥ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਹੋਈ ਐ ਸਕੁਰੇਣਾ ਜੀਵਤਿ ਆਇ ਉਮਰੀ ਐ
 ॥ ਸਭ ਲੋਕ ਜਨਮੁ ਤਿਸੇ ਕਾ ਜਗਾ ਕੀਤ ਰਿਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਉ ਜਾਪੇ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਤਿਸੇ ਕੇ ਪੁ
 ਰਨ ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ਪੁਰੁ ਆਪੇ ॥ ੩ ॥ ਟੀਨ ਦਇਆਲ ਸ੍ਰਿਪਾਲ ਪੁਰੁ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੀ ਸਰ
 ਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਕਰਿ ਸ੍ਰਿਪਾ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਟੀਨੈ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਰਵਾਲਾ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ੫ ॥ ਮਃ

੬॥ ਮਠ॥੪॥੧੫॥ਮਠ੪॥੨॥ਜੇਤੂਚਉਪਦੇ॥੨੨॥

ਰਗੁਸੁਗੀਮਹਲਾ॥੧॥੫੫॥੧॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਭਿਅਵਗੁਣਮੈਗੁਨਨਜੀਕੋਈ॥ਕਿਉਕਰਿਕੋਤਮਿਲਾਵਾਹੋਈ॥੧॥ਨਮੈਰੂਪਨਬੰਕੇ
ਨਣਾਨਕੁਲਦੰਗਨਮੀਠੈਬੋਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਸਹਜਸੀਗਾਰਕਾਮਨਿਕਰਿਆਵੈ॥੩॥
ਸੋਹਗਾਨਿਜਕੋਤਰੈਵੈ॥ਨਾਤਿਸੁਰੂਪਨਰੇਖਿਆਕਾਈ॥ਅੰਤਿਨਸਾਹਿਬੁਸਿਮਰਿਆਜਾ
ਈ॥੩॥ਸੁਰਤਿਮਤਿਨਾਹੀਚਤੁਰਾਈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਲਾਟੁਰੂਪਾਈ॥੪॥ਖਰੀਸਿਆਨੀਕੋ
ਤਨਤੁਨੀ॥ਮਾਇਆਲਾਗੀਭਰਮਿਭੁਲਾਨੀ॥੫॥ਹਉਮੇਜਾਈਤੁਕੋਤਸਮਾਈ॥ਤਉਕ
ਮਾਇਪਿਅਰੇਨਵਨਿਧਿਪਾਈ॥੬॥ਅਨਿਕਜਨਮਬਿਛਰਤਦੁਖਪਾਇਆ॥ਕਰਗ
ਹਿਲਹੁਪ੍ਰੀਤਮਪੁਰੁਗਾਇਆ॥੭॥ਬੁਝਤਿਨਾਕਸਹੁਹੋਰੀਹੋਸੀ॥ਜੇਕੁਦੈਪਿਆਰਾਤੇ
ਗਵੇਸੀ॥੨॥੧॥

॥ਸੁਗੀਮਹਲਾ॥੧॥੫੫॥੧॥ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਰਾਰਗੁਕਸਿਰੁਕਾਥੇਤ੍ਰਿਅਦਿਨਠਾਰਿਜੀਉ॥ਦਿਨੁਨੋਟੁਕੁਮਿਭੁਲੀਆਰੀਗਿਮੁਤ੍ਰੁ
ਠੀਕੁਤ੍ਰਿਅਾਰਿਜੀਉ॥ਸਚੇਸੇਤੀਰਤਿਆਜਨਮਨਦੁਜੀਵਾਰਜੀਉ॥੧॥ਰਿਗਕਾਕਿਆਰੇ
ਗੀਅੰਤਰੇਰੇਗੁਲਾਇਜੀਉ॥ਰਿਗਣਦਾਲਾਸੇਈਐਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਜੀਉ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥॥ਚਰੇਕੋਤੁਜੇਕੁਦਹਿਬਿਨੁਰੁਗਾਧਨੁਨਾਹਿਜੀਉ॥ਅਵਗੁਨਿਮੁਠੀਜੇਠਿਰਹਿ
ਬਧਕਿਥਾਇਨਪਾਇਜੀਉ॥ਗੁਰਿਗਥੇਸੇਉਬੋਰਸਬਦਿਰਤੇਮਨਮਾਹਿਜੀਉ॥੨॥ਚਿਰੇ
ਜਿਨਕਕਪਤ੍ਰੈਮੈਲਚਿਤਕੋਠਰਜੀਉ॥ਤਿਨਮੁਖਿਨਾਮਨਉਪੈਜੇਦ੍ਰਵੈਆਪੈਦੋਰਜੀਉ॥ਮੁ
ਲਨਬੁਝਹਿਆਪਨਸੇਪਸੁਆਸੇਦੋਰੀਜੀਉ॥੩॥ਨਿਤਿਨਿਤਿਖੁਸੀਆਮਨੁਕਰੇਨਿਤਨਿ
ਤਮੰਗੈਸੁਖਜੀਉ॥ਕਰਤਾਰਿਤਿਨਆਵਈਠਿਰਿਠਿਰਿਲਗਹਿਦੁਖਜੀਉ॥ਸੁਖਦੁਖ
ਦਾਤਾਮਨਿਦ੍ਰੋਸਤਿਤੁਤਨਿਕੈਸੀਕੁਖਨਜੀਉ॥੪॥ਬਾਕੀਵਾਲਾਤਲਬੀਐਸਿਰਿਮਾਰੇ
ਦਾਰਜੀਉ॥ਲੇਖਾਸੇਜੇਦੇਵਦਾਪੁਛਕਰਿਬੀਚਾਰੁਜੀਉ॥ਸਤੀਕੀਲਿਵਉਬੋਰਬਖਸੇ

ਬਖਸਨਹਾਰੁ ਜੀਉ॥੫॥ ਅਨੰਦ ਕੀ ਜੈ ਮਿਤ੍ਰ ਪਾਕੁ ਰਲੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ਜੀਉ॥ ਬਹੁ ਰੋਗ ਦੇ
ਖਿਰੂਲਾਇ ਅਕੁਲਿ ਐਵੇ ਜਾਇ ਜੀਉ॥ ਨਦ ਰਿਪੂ ਭੁਤੇ ਛੂਟੀ ਐ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ
ਜੀਉ॥੬॥ ਗਾਠ ਲਗਿ ਆਨਦਿ ਹੂ ਨਿ ਆਗੁ ਰਬਿ ਨੂਰਿ ਆਨੁ ਨ ਗੁਲਿ ਜੀਉ॥ ਪਿੰਡੇ ਭ
ਨਿਦਿ ਗੁਰੀ ਐ ਬੁਰਭੁਲਾਦੁ ਇਨਾ ਲਿ ਜੀਉ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਰੂਥ ਤਿਆਸ ਭੁਜੇ ਹੀ ਸਮਕਾਲਿ
ਜੀਉ॥੭॥ ਕਿਨਿਕ ਰਿਕਾਰਣੁ ਪਾਰਿਆਸ ਭੁਜੇ ਦੇਇ ਆਧਾਰੁ ਜੀਉ॥ ਸੇਕਿਉ ਮਨੁ ਹੁਦਿ ਸਾਰੀ
ਐਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤੁ ਰੁ ਜੀਉ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਦੀ ਸੈਰੈ ਨਿਧਾਰੁ ਆਧਾਰੁ ਜੀਉ॥੮॥੧੩॥
ਗਗੁਸੁ ਹੀ ਮਹਲਾ॥੧॥ ਕਾਠੀ॥ ਘਰੁ॥੧੦॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸਾਣ ਸਜਨ ਮੁਦੁ ਲਿਖੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਚਲਿ ਰੁਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇਆ॥੧॥
ਭੈਲ ਜਨ ਮੁਸਵਾਰਿ ਦੁ ਮਰੁ ਸੁਲੇ॥ ਪਤਿ ਪਾਏ ਦਰ ਬਾਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰੂ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਮ
ਨਿਤ ਨਿਸਰੁ ਸਲਾਹਿ ਸੋਚੈ ਮਨੁ ਭਾਇਆ॥ ਲਾਲਿ ਰਤਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆਗੁ ਰਪੁ ਰਾਪਾਇਆ॥੨॥ ਰ
ਉ ਜੀਵਾ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ਐਤ ਰਿਤੁ ਦ੍ਰੋਸੈ॥ ਤੁਰਸਾਹਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਹੈ ਜਗ ਸਿਰੈ ਸੈ॥੩॥ ਮੁਰਖ ਮਨ ਸਮਝ
ਇਆ ਖਉ ਕੇਤਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਰਿਗਿ ਰਿਗੇਤਨਾ॥੪॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਰਿਦੈ ਸ
ਮਾਲਿ ਪੀਤੁ ਅਪਣਾ ਜੇਨ ਚਲਹਿ ਗੁਨ ਨਾਲਿ ਨਾਹੀ ਦੁਖ ਸਿਤਾ ਪੁਨਾ॥੫॥ ਮਨ ਮੁਖ ਭਰ ਮਿਰ
ਲਾਨਾ ਨਾਤਿ ਸੁਰੇ ਗੁਹੈ॥ ਮਰ ਸੀਹੇਇ ਦਿਤਾਣਾ ਮਨਿਤ ਨਿਰੁ ਗੁਹੈ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ਲਾ
ਹਾ ਪਰਿਆਇਆ॥ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਨਿਰਬਾਨੁ ਸਬਦੁ ਪਛਾਨਿਆ॥੬॥ ਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾ
ਸਿਭੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵ ਸੀ॥ ਮੈਦੀ ਜੈ ਨਾਮੁ ਨਿਦਾਸੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵ ਸੀ॥੭॥੧॥੩॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ॥੧॥
ਜਿਉ ਆਰਣਿ ਲੇਹਾ ਪਾਇ ਭੁਨਿ ਘੜਾਈ ਐ॥ ਤਿਉ ਸਾਕਤ ਜੈ ਨਿਪਾਇ ਭੁਵੇ ਭੁਵਾਈ ਐ॥੧॥
ਬਿਨੁ ਬੈਠੁ ਸਰੁ ਦੁਖੁ ਦੁਖ ਕਮਾਵਣਾ॥ ਹਉ ਮੈ ਐਵੇ ਜਾਇ ਰੁਰ ਮਿਰੁ ਰਮਿ ਰੁਲਾਵਣਾ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ॥ ਤੇਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਖਣਾ ਗੁਰਗਿਨ ਮੁਖਿ ਆਈ ਐ॥ ਮੇਲਿ ਰਿਤੇ ਰੁਕਾਇ ਸਬਦਿ ਕਮਾਈ ਐ॥
੨॥ ਤੇਰਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਆਪਿ ਦੇਹਿ ਸੁਪਾਈ ਐ॥ ਤੇਰੇ ਖਰਿ ਬਾਪਿ ਉਥਾ ਪਿਉ ਥਾਪਿ ਦਰਿ ਬੀਨ
ਈ ਐ॥੩॥ ਦੇਹੀ ਰੋਹਿ ਪਾਕੁ ਪਵਣੁ ਉਤਾਈ ਐ॥ ਇਹੁ ਕਿਥੈ ਅਰ ਅਉਤਾ ਕਮਲ ਨ ਪਾਈ ਐ॥

ਮੇਰੁ ਸਦਾ ਦੁਖ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ੨ ॥ ਸੇਈ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸ ਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਚਾਹੈ ਸਤਿਗੁ
 ਰਭਾਏ ॥ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸਿਛਤਿ ਹੈ ਸਾਚੀ ਸਾਚਾ ਮੰਨਿ ਦੁਸਾਏ ॥ ਸਚੀ ਬਾਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੈ
 ਹਉ ਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਏ ॥ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਕਰਮੁ ਹੈ ਸਾਚਾ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸੁਨਾਏ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆ
 ਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਟੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਏ ॥ ਸਦਾ ਅਲਿਪਤੁ ਸਾਚੈ ਰਿਗਿ ਗਤਾ ਗੁਰੈ ਕੇ ਸਹਜਿ
 ਸੁਰਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹੀ ਕੂੜੈ ਬੋਲੈ ਬਿਖੁ ਬੀਜੈ ਬਿਖੁ ਖਾਏ ॥ ਜਮਕਾਲਿ ਬਾਧਾ ਤਿਸਨਾਦ
 ਧਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਵਣੁ ਛੁਡਾਏ ॥ ੪ ॥ ਸਚਾ ਤੀਰਥੁ ਜਿਤੁ ਸਤਸਰਿ ਨਾਵਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝ
 ਏ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰਿਖਾਏ ਤਿਤੁ ਨਾ ਤੈ ਮਲੁ ਜਾਏ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਹੈ ਨਿਗ
 ਲੁ ਨਾਮੁ ਲੁਲੈ ਗੈ ਨਲਾਏ ॥ ਸਚੀ ਸਿਛਤਿ ਸਚੀ ਸਾਲਾਹ ਪੁਰੇ ਗੁਰੇ ਤਪਾਏ ॥ ੫ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਰੁ
 ਕਿਛੁ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਕੇਰਾ ਦੁਰਮਤਿ ਕਰਣੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ਹੁਕਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾਨਿਰ ਮਲੁ ਹੋਵੈ ਹਉ ਮੈ ਵਿਚਹੁ
 ਜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਸਹਜੇ ਚਾਖੀ ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਗੁਰੈ ਕੇ ਸਬਦਿ ਰਾਤਾ ਸਹਜੇ
 ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥ ੬ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਗੁਰੈ ਕੇ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਚੀ ਦੁਤਿ ਅ
 ਈ ਗੁਰੇ ਤੇ ਪਾਈ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਏਕੈ ਸਚਾ ਸਤੁ ਮਾਹਿ ਵਰੈ ਤੇ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਵੀਚਾਰੇ ॥
 ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਤਾਬ ਪਸੇ ਸਚੇ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਰੇ ॥ ੭ ॥ ਸੋਰੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਦੁਰੈ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ
 ਜਾਨੈ ॥ ਜਮਣੁ ਮਰਣਾ ਹੁਕਮੁ ਦੁਰੈ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਨਾਮੁ ਪਿਆਏ ਤਾਸਤਿ ਗੁਰ ਰੂ
 ਏ ਜੋਇ ਏਠੈ ਛਲੁ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਕਾ ਸਰੁ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਜਿਵਿ ਚਿਹਾ ਪੁਗਾਏ ॥ ੮
 ॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ਕਾਇਆ ਕਾ ਮਣਿ ਅਤਿ ਸੁਆਲਿ ਉਪਿਰੁ ਵੈਸੈ ਜਿਸੁ ਸੁਨਾ ਲੈ ॥ ਪਿ
 ਰਸੈ ਤੇ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗ ਨਿਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਰਿਗਿ ਗਤਾ ਹ
 ਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਏ ॥ ੧ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰੇ ਤਉ ਪਜਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ੧
 ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਕੀਏ ਆਖੈ ਦਰਿ ਸਤਿ ਕਿਛੁ ਵੈਸੈ ਖੰਡੁ ਮੰਡਲ ਪਾਤਾਲ ॥ ੧ ॥ ਕੀਏ ਆਖੈ ਦ
 ਰਿ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ਵੈਸੈ ਸਰੁ ਨ ਘਰੈ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ਕੀਏ ਆਖੈ ਨਿਸਦਾ ਸੁਹੇਲੀ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਕੀਏ ਆਖੈ ਦਰਿ ਆਪੇ ਵੈਸੈ ਅਲਖ ਨਲਖਿ ਆਜਾਈ ॥

ਮਨਮੁਖਮੁਗਧਬੁਝੈਨਾਹੀਬਾਹਰਿਭੁਲਾਇਜਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਸਦਾਸੁਖਪਾਏਸਤਿ
 ਗੁਰਅਲਿਖੁਦਿਵਲਖਾਈ॥੩॥ਕੀਏਅੰਐਦਰਿਤਨੁਪਦਾਰਥਭੁਗਤਿਭੁਰੇਭੁਤਾਰਾ
 ॥ਇਸੁਕੀਏਅੰਐਦਰਿਨਰੀਖੰਡੁਪ੍ਰਿਥਮੀਹਟਪਟਏਬਾਜਾਰਾ॥ਇਸੁਕੀਏਅੰਐਦਰਿਨ
 ਮੁਨਉਨਿਧਿਪਾਈਐਗੁਰੁਕੇਸਬਦਿਵੀਚਾਰਾ॥੪॥ਕੀਏਅੰਐਦਰਿਤੇਲਿਤੇਲਾਏਅੰ
 ਪੈਲਣਹਾਰਾ॥ਇਹੁਮਨੁਰਤਨਜਟਹਰਮਾਨੁਕਤਿਸਕਾਏਲੁਅਠਾਰਾ॥ਮੋਲਿਕਿਤਹੀਲ
 ਮੁਪਾਈਐਨਾਹੀਨਾਮੁਪਾਈਐਗੁਰਬੀਚਾਰਾ॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਕੀਏਅੰਐਜੈਹੋਰੁ
 ਸਰੁਕਰਮਿਭੁਲਾਈ॥ਜਿਸਨੇਦੇਇਸੇਈਜਨੁਪਾਏਹੋਰਕਿਅਕੇਕੋਰੁਤੁਗਾਈ॥ਕੀਏ
 ਅੰਐਦਰਿਭੁਰਿਭੁਏਵੈਸੇਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਈ॥੬॥ਕੀਏਅੰਐਦਰਿਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮ
 ਹੋਸਾਸਰੁਭੁਪਤਿਜਿਤੁਸਿਸਾਰਾ॥ਸੇਵੇਆਪਨਾਖੇਲੁਰਚਾਇਆਆਵਾਗਊਣੁਪਾਸਾ
 ਗੁ॥ਪੁਰੈਸਤਿਗੁਰਿਅੰਐਪਦਿਧਾਇਆਸਚਿਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾ॥੭॥ਕੀਏਅੰਐਜੈਸਤਿਗੁ
 ਰੁਸੇਵੈਸਚਿਅੰਐਪਸਦਾਰੀ॥ਦਿਣੁਨਾਏਦਰਿਦੇਈਨਾਰੀਤਾਜਮੁਕੋਰਖੁਆਰੀ॥ਨਾਨ
 ਕਸਰੁਦੁਡਿਅਈਪਾਏਜਿਸਨੇਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੮॥੨॥

॥ਗਗੁਸੁਹੀਮਹਲਾ॥੩॥ਕਾਛੀ॥੧੫੫ਗੁ॥੧੦॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਦੁਨੀਆਨਸਾਲਾਹਿਜੈਮਰਿਦ੍ਰਿਸੀ॥ਲੋਕਾਨਸਾਲਾਹਿਜੈਮਰਿਖਾਕੁਥੀਈ॥੧॥ਦਾਹੁਦਾਹੁ
 ਮੇਰਸਾਹਿਬਾਹੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਲਾਹੀਐਸੇਚਹੈਪਰਦਾਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥੧॥ਦੁਨੀਆਕੇ
 ਗੰਢੇਸਤੀਮਨਮੁਖਿਦੁਇਮਰਿਨਿ॥ਜਮਪੁਰਿਬੋਧਮਾਰੀਅਹਿਦੇਲਾਨਲਹੀਨਿ॥੨॥ਗੁਰ
 ਮੁਖਿਜਨਮੁਸਕਾਰਥਾਸੇਦੇਸਬਦਿਲਰੀਨਿ॥ਆਤਮਰਾਮਪਰਗਸਿਅਸਹਜੇਸੁਖਿਰਹੀ
 ਨਿ॥੩॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵਿਸਾਰਿਆਦੁਜੈਭੁਇਰਚੀਨਿ॥ਤਿਸੁਨਾਕੁਪਨਉਤੈਅਨਦਿ
 ਨਜਲਤਛਿਰੀਨਿ॥੪॥ਦੁਸਟਾਨਾਇਵੈਸਤੀਨਾਲਿਸਿਤਾਵੈਰੁਕਰੀਨਿ॥ਅਪਿਤੁਬੋਕੁ
 ਏਬਿਸਿਉਸਗਲੇਕੁਲਤੋਬੀਨਿ॥੫॥ਨਿਦਕੁਲੀਕਿਸੈਕੀਨਾਹੀਮਨਮੁਖਿਮਗਧਿਕ
 ਰੀਨਿ॥ਮੁਹਕਾਏਲੁਤਿਨਨਿਦਕਾਨਰੇਕੇਘੋਰਿਪਟੀਨਿ॥੬॥ਏਮਨਜੈਸੇਸਿੰਦੁਹਿਤੈਸਾਹੋਦੁਹਿ

ਤੇਰੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ। ਆਪਿ ਧੀ ਨਿਅਪਗੀ ਪਾਵਣ ਕਹੁ ਨ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ॥੧੭॥ ਮਹਾਪੁਰਖਾ ਕਾ
 ਬੋਲ ਨਾ ਹੋਵੈ ਕਿਤੇ ਪਰਥਾਇ॥ ਉਇ ਅਖਿਤ ਕੁਰੇ ਕੁਰ ਪੁਰਹਿ ਉਨ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ॥੧੮॥ ਗੁਨ
 ਕਾਰੀ ਗੁਣ ਸੰਪਦੇ ਅਵਗਉ ਪਦੇ ਸਨਿ॥ ਸੇਵਤੁ ਕੁਰੀ ਜਿਉ ਨਾ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਅਨ ਦਿਨੁ ਨ ਲੋਏ ਨਿ
 ॥੧੯॥ ਦੇਸੀ ਰਿਜ ਕੁਸੇ ਬਾਹਿਜਿ ਨਿਉ ਪਾਈ ਮੇਦਨੀ॥ ਇਕੋ ਹੋਵਾ ਤਾਰੁ ਸਚਾ ਆਪਿ ਧਰੀ॥੧੯॥ ਸੇ
 ਸਚੁ ਤੈਰੇ ਨਾਲਿ ਹੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਲੇਏ ਸੇ ਪੂਰੁ ਸਦਾ ਸਮਾ
 ਲਿ॥੧੯॥ ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਸਚੁ ਨਿਰਮਲੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਿ ਆਜਾਇ॥ ਪੂਰੁ ਮੇਲਤਾ ਮਿਲਿ ਰਹੇ
 ਹਉ ਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ॥੧੨॥ ਸੇ ਸਹੁ ਸਚਾ ਵੀ ਸੇ ਰੇ ਪਿਗੁ ਜੀਵਨੁ ਸੇ ਸਾਰਿ॥ ਨਦਰਿ ਕੇਰੇ ਤਾ ਵੀ
 ਸੇ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀ ਚਾਰਿ॥੧੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲੇ ਭਮਿਲਿ ਰਹਾ ਸਾਰਿ ਰਖਾ ਉਰਧਾਰਿ॥ ਮਿ
 ਲਿ ਆਹਿ ਨਿਵੀਨੁ ਰੂਪੁ ਰੇ ਕੇਰੇ ਤਿਪਿ ਆਰਿ॥੧੪॥ ਪਿਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ
 ਵੀ ਚਾਰਿ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਖੁ ਪਾਇ ਅਸੇ ਕੁਵੈ ਤੀਨਾਰਿ॥੧੫॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਮਨੁ ਰਿਜਾਈ
 ਅਤਿ ਮੈਲਾ ਚਿਤਿ ਕੰਠੇਰਾ॥ ਸਪੈਦੁ ਧੁਪੀ ਆਈ ਐ ਅੰਦਰਿ ਦਿਸ ਨਿਕੋਰਾ॥੧੬॥ ਆਪਿ ਕ
 ਰੇ ਕਿਸੁ ਆਪੀ ਐ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਏਹਾ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮੈਲੁ ਉਏ ਤਾ ਸਚੁ ਬਨਿ ਆਸੀ ਗਾਰਾ॥
 ੧੭॥ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਸਚੇ ਦਣੁ ਜਾਰੇ ਉਥੈ ਕੂੜੇ ਨਾ ਟਿਕਿ ਨਿਉ ਨਾ ਸਚੁ ਨ ਕੁਵੈ ਗੀਵਨੁ ਮਾਰਿ ਪਚਿ
 ਨਿ॥੧੮॥ ਹਉ ਮੈ ਮੈਲਾ ਜਗੁ ਛਿਰੈ ਮਰਿ ਜੀ ਮੈ ਦਾਰੇ ਫਾਰਿ॥ ਪਾਇ ਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ
 ਨ ਮੇਦਨਾ ਗੁਰਾ॥੧੯॥ ਸਿਤਾ ਸਿਰਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਤਾ ਸਚਿ ਲਗੇ ਪਿਅਰਾ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ
 ਮਨਿ ਦਰਿ ਸਚੇ ਸਚਿ ਆਰਾ॥੨੦॥ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪੁਰੀ॥ ਤੈਰੇ ਅਹਿ ਨਿਸਿਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇ॥ ਹਉ
 ਮੈ ਮੇਰਾ ਵਡੇਰੇ ਗੁਰੁ ਫਿਰਿ ਹੁਠਾ ਕਿਰਾਇ॥੨੧॥ ਗੁਰ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿਲਾ
 ਗਾ ਪਾਇ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉ ਪੀਐ ਗੋਧਰੀ ਵਿਠਿਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ॥੨੨॥ ਖਿੰਡੇ ਤਾਣਿ ਵਿਗੁਰੀ
 ਐ ਏਕ ਸਮਿਲਿ ਦੁਲਾਇ॥ ਹਉ ਮੈ ਮੇਰਾ ਛੁਡਿਤ ਤੁਸਰਿ ਰਹੇ ਸਮਾਇ॥੨੩॥ ਸਤਿਗੁਰੇ ਨ
 ਮਿਲੇ ਸਿਰਾਓ ਰਾਸੇ ਸਬਦਿ ਲਗੀ ਨਿ॥ ਸਚਿ ਮਿਲੇ ਸਦਿ ਛੁਡਿ ਹਿਸੈ ਰੇ ਦਿਸਿ ਨਿ॥ ਸੇ ਕੁਈ
 ਸੇ ਸਚੁ ਤਾ ਕੇ ਸਚਾ ਸੇਵੀ ਨਿ॥ ਅਵਗੁਣ ਵਿਕਟਿ ਪਲਰੀ ਨਿਗੁਣ ਕੀ ਸਾਝੁ ਕਰੀ ਨਿ॥੨੪॥ ਗੁ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਖਿਏ ਕੇ ਬੁਝਿ ਆਏ ਕਸਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਸੇਵਾ ਸਾ ਪੁਰੁ ਭਾਵ ਸੀ ਜੇ ਪੁਰੁ ਪਾਇ ਥਾਇ ॥ ਜਨਨ
 ਨ ਕਰਹਿ ਆਗਾਧਿ ਆਗੁਰ ਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥
 ਭਗੁ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ॥ ਘਗੁ ॥ ੨ ॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਕੇਈ ਆਨਿ ਮਿਲੇ ਦੇ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖਿ ਆਗੁਰ ਉਤਿ ਸੁਪਹਿ ਆਪੁ ਦੇ ਠਾਈ ॥ ੧ ॥ ਦਰਸਨੁ ਹ
 ਰਿ ਦੇਖਣ ਕੇ ਤਾਈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਾਸ ਤਿ ਗੁਰ ਮੇਲਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹ
 ਈ ॥ ਜੇ ਸੁਖ ਦੇਹਿ ਤ ਤੁਹਿ ਅਗਾਧੀ ਦੁਖਿ ਭੀ ਤੁਹਿ ਧਿਆਈ ॥ ੨ ॥ ਸੇਰੁ ਖਦੇਹਿ ਤ ਇਤੀ ਗ
 ਜਾ ਦੁਖ ਵਿਸੁਖ ਮਨਾਈ ॥ ੩ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਸਰੁ ਮਰ ਪੀਢਿ ਚਿ ਅਗਨਿ ਆਪੁ ਜਲਾ
 ਈ ॥ ੪ ॥ ਪਖਾਛੇ ਰੀਪਾਨੀ ਚੋਟੇ ਦੇਹਿ ਸੇਖਾਈ ॥ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਗਰੀਬੁ ਰੁਹਿ ਪਇਆ ਦੁ
 ਆਰੁ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਲੇਹੁ ਦੁਤਿਆਈ ॥ ੬ ॥ ਅਪੀਕਾ ਦਿਧਰੀ ਚਰਨਾਤ ਲਿਜ ਭਿਧਰ ਤੀਠ
 ਰਿ ਮਤੁ ਪਾਈ ॥ ਜੇ ਪਾਸਿ ਬਹਾਲਹਿ ਤਾ ਤੁਹਿ ਅਗਾਧੀ ਜੇ ਮਾਰਿ ਕਰੁ ਰਿਠੀ ਧਿਆਈ ॥ ੭ ॥
 ਜੇ ਲੋਕ ਸਲਹੇ ਤਾ ਤੇਰੀ ਉਪਸਾਜੇ ਨਿਦੈ ਤੇ ਛੇਤਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਦਲਿ ਰਹੈ ਤਾ ਕੇਈ
 ਕਿਹੁ ਆਖ ਉਤੁ ਪੁਟਿ ਸਰਿ ਮੈ ਰਿਜਾਈ ॥ ਦੁਆਰਿ ਦੁਆਰਿ ਜਾਈ ਗੁਰ ਉਪਰਿ ਪੈ ਪੈਰੀ ਸੀਤਮ
 ਨਾਈ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਦਿਠਾ ਗੁਰੁ ਇਆ ਦੇਵਾ ਨਾਹ ਰਿਤ ਉਦਰ ਸਨੈ ਕੇ ਤਾਈ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਝੁਖੁ ਝੁਖੁ
 ਗੀ ਮੀਹੁ ਦਰੈ ਸੇਰੀ ਗੁਰ ਦੇਖਣ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ਸਮੁੰਦ ਸਾਗਰੁ ਹੋਵੈ ਬਹੁ ਪਾਰਾ ਗੁਰ ਸਿਖ ਲੇਖਿ
 ਕੁਰ ਪਹਿ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰਾਨ ਜਾਲ ਬਿਨੁ ਹੋ ਮਰਤਾ ਤਿਉ ਸਿਖੁ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥
 ੧ ॥ ੫ ॥ ਜਿਉ ਧਰਤੀ ਸੇਰੁ ਕਰੇ ਜਲੁ ਬਰਸੈ ਤਿਉ ਸਿਖੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਬਿਗਸਾਈ ॥ ੧ ॥ ੬ ॥ ਸੇਵਕ
 ਕਾ ਹੋਇ ਸੇਵਕੁ ਦਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਿਨੁ ਉਧੁ ਲਾਈ ॥ ੧ ॥ ੭ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਪਹਿ
 ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ੮ ॥ ਤੇ ਅਪੇਗੁਰੁ ਚਲੈ ਹੋ ਅਪੇਗੁਰੁ ਦਿਚੁ ਦੇਤੁ ਤੁਹਿ ਪਿ
 ਆਈ ॥ ੧ ॥ ੯ ॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਸੇਵਹਿ ਸਤੁ ਹੋਵੈ ਹੋਵੈ ਤੁਧੁ ਸੇਵਕ ਪੈ ਜਾਏ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਭਿਤਾਰੁ ਭੁਰੇ
 ਕੁ ਗਤੀ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਜਿਸੁ ਭੁਏ ਤਿਸੁ ਦੇਵਾਈ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸੁ ਤੁਧੁ ਦੇਵੈ ਸੇਈ ਨਾਨਕ ਪਾਇ ਹੋਰ ਨਿਹ
 ਛਲ ਸਕੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰ ਆਪਣਾ ਸੇਵਿ ਅਮਨ ਜਾਗਾਈ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥

ਇਕੁ ਦਾ ਨੁਮੈ ਗੈ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਚਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਦਾ ਸਨਿਦਾ ਸੁਕਰਾਈ ॥ ੨੪ ॥ ਜੇ ਗੁਰੁ ਬਿਨੁ ਕੇਤ ਮੀਠਾ
 ਲਾਗੈ ਨ ਥੋਸੇ ਤਗੁਰੁ ਵਡਿਆਈ ॥ ੫੧ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਸੋ ਬਾਇ ਪਾਏ ਮਨ ਮੁਖਿ ਕਿਛੁ
 ਬਾਇ ਨ ਪਾਏ ॥ ੨੫ ॥ ਪਾਲਕ ਕਰੁ ਦਰ ਭਰੈ ਸੇ ਗੁਰੁ ਸਿਖੁ ਗੁਰ ਦੇਖ ਨ ਜਾਈ ॥ ੨੬ ॥ ਸਤੁ ਦਿਨੁ
 ਸੁਰੇਇ ਦੇਖੈ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਦਿਨਿ ਅਪੀ ਗੁਰੁ ਪੈਰ ਧਰਾਈ ॥ ੨੭ ॥ ਅਨੇਕ ਉਪਾਵ ਕੀ ਗੁਰੁ ਕਾਰਇ
 ਗੁਰੁ ਕੁਏ ਸੋ ਬਾਇ ਪਾਇ ॥ ੨੮ ॥ ਰੋਨਿ ਦਿਨੁ ਸੁਗੁਰੁ ਚਰਣ ਅਗਾਧੀ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਸਾਈ
 ੨੯ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਜੀਉ ਪਿਤੁ ਗੁਰੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਤਿਪਤਿ ਅਪਾਈ ॥ ੩੦ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪੁਰੁ ਪੁਰਿ ਰ
 ਹਿਉ ਹੈ ਨਤ ਕਤ ਤਤ ਗੋਸਾਈ ॥ ੩੧ ॥ ੧ ॥ ੧੦ ॥
 ॥ ਗੁਰੁ ਸੁਗੀ ਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ॥ ਅਗੁ ॥ ੧ ॥ ੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਅੰਦਰਿ ਸਚਾਨੇ ਹੁਲਾਇਆ ਪ੍ਰੀਤਮ ਆਪਣੇ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ਜਾਗੁਰ ਦੇਖਾ ਸਾਮਨੇ ॥ ੧ ॥
 ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਹੁ ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰੈ ਤੇ ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਅਗਮ ਅਬਾਹੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਹਉ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਦੇਖਿ ਦਿਗਸੀ ਆਹਰਿ ਨਾਏ ॥ ਲਗਾਇਆ ਰੁਪਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈਸੇ ਲਿਖਨੁ ਪਾ
 ਇਆ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਬਿਰਹੀ ਨਾਮ ਕਾ ਜੇ ਜਿਲੇ ਤਤੁ ਨ ਮਨੁ ਏਉ ॥ ਜੇ ਪੁਰ ਬਿਹੋ ਦੇ
 ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਹਜਿ ਪੀਏਉ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿ ਆਗੁਰੁ ਸਲਾਹੀ ਮੈ ਉਰਦਿ ਆਰੁ ਗੁਰੁ
 ਆਲਾਉ ॥ ਕੋਈ ਮੈ ਸਾਗੁਰੁ ਮੇਜੇ ਮਿਲੈ ਹਉ ਤੇ ਕੋਧਿ ਦੁਪਾਉ ॥ ੪ ॥ ਕੋਈ ਮੈ ਸਾਜੁ ਨੁਲੇ ਤੂਲਹੁ ਮੈ
 ਪ੍ਰੀਤ ਮੁੰਦੇ ਇਮਿਲਾਏ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਮੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਆਸਹ ਜਿ ਸੁਰਾਇ ॥
 ੫ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਗੁਣ ਨਾਮ ਕਾ ਮੈ ਤਿਸੁ ਦੇਖਣ ਕਾ ਚਾਉ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਾਨੁ ਨ ਜੀ
 ਵਉ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥ ੬ ॥ ਜਿਉ ਮਠਲੀ ਦਿਨੁ ਪਾਈ ਮੈ ਰਹੈ ਨ ਕਿਤੇ ਉਪਾਇ ॥ ਤਿਉ ਹ
 ਰਿ ਬਿਨੁ ਸੇਤ ਨ ਜੀਵਈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ੭ ॥ ਮੈ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਤੀ ਪਿਰਹੁ ਤ੍ਵੈ ਕਿ
 ਉਗੁਰ ਬਿਨੁ ਜੀਵਾ ਮਾਉ ॥ ਮੈ ਗੁਰ ਬਾਨੀ ਆਧਾਰੁ ਹੈ ਗੁਰ ਬਾਨੀ ਲਾਗਿ ਰਹਾਉ ॥ ੮ ॥ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਤੇ ਨੂੰ ਹੈ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਦੇਵੈ ਮਾਇ ॥ ਮੈ ਧਰ ਸਚ ਨਾਮ ਕੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਹਾ ਲਿਵਨ
 ਇ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਦੇਇ ਦਿਵਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਸੇ ਲੋਹੈ

ਗੁਰਚਰਨੀਲੋਗੋਆਇ॥੧੦॥ਅਕਥਕਹਾਣੀਪ੍ਰੇਮਕੀਕੋਪ੍ਰੀਤਮਆਖੋਆਇ॥ਤਿਸੁਦੇਵਮ
 ਨਅਪਨਾਨਿਦਿਨਿਦਿਲਗਾਪਾਇ॥੧੧॥ਸਜਣਮੇਰਾਏਕਤੁੰਕਰਤਾਪੁਰਖੁਸੁਜਾਨੁ॥ਸਤਿ
 ਗੀਤਿਮਿਲਾਇਅਯੋਸਦਾਸਦਾਤੇਰਾਤਾਣੁ॥੧੨॥ਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਸਦਾਸਦਾਨਾਅਵੈਨਾਜਾ
 ਏ॥ਉਹੁਅਬਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਹੈਸਰੁਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੧੩॥ਰਾਮੁਨਾਮੁਪਨੁਸਿਚਿਆਸਾ
 ਬਤੁਪੁੰਜੀਗਾਸਿ॥ਨਾਨਕਦਰਗਹਮੇਨਿਆਗੁਰਪੁਰੇਸਾਬਾਸਿ॥੧੪॥੧॥੨॥੧੧॥
 ਗਗੁਸੁਹੀਮਹਲਾ॥੫॥ਅਸਪਦੀਆ॥ ਘਗੁ॥੧ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਉਰਦਿਰਹਿਬਿਖਿਆਕੇਸੀਗਾ॥ਮਨਹਿਬਿਆਪਤਅਨਿਕਤਰੇਗਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਅਗਮਅੰਗੇ
 ਚਗਾਕਤਪਾਈਐਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰਾਗਨਮਹਿਰਹਿਆਬਿਆਪੇਅਤਿ
 ਤਿਸਨਾਕਬਹੁਨੁਹੀਧਾਏ॥੨॥ਬਸਇਕਰੋਬੁਸਰੀਰਿਚੰਡਾਰਾ॥ਅਗਿਆਨਿਨਸੁਣੈਮਹਾਰੁ
 ਬਾਰਾ॥੩॥ਕ੍ਰਮਤਬਿਆਪਤਜੇਰੇਕਿਵਾਰਾ॥ਜਾਣੁਪਾਈਐਪੁਰਦਰਬਾਰਾ॥੪॥ਅਸਐ
 ਦੇਸਾਬੀਨਿਪਰਾਨਾ॥ਮਹਲੁਨਪਾਵੈਛਿਰਤਬਿਨਾਨਾ॥੫॥ਸਗਲਤ੍ਰਿਅਾਧਿਕੈਬਸਿਕਰਿ
 ਦੀਨਾ॥ਛਿਰਤਪ੍ਰਿਆਸਜਿਉਜਲਾਬਿਨੁਮੀਨਾ॥੬॥ਕਰਨੁਸਿਆਨਪਉਕਤਿਨੋਮੇਰੀ॥ਇ
 ਕਅਸਠਾਕੁਰਪੁਰੁਤੇਰੀ॥੭॥ਕਰਓਬੇਨਤੀਸੇਤਨਪਾਸੇਪਮੇਲਿਲੈਹੁਨਾਨਕਅਰਦਾਸੇ॥੮॥
 ਤੁਈਉਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਤਿਪੋਤਪੁਰਾਪਾਇਆ॥
 ੧॥ਰਹਾਉਦੁਜਾ॥ ਗਗੁਸੁਹੀਮਹਲਾ॥੫॥ ਘਗੁ॥੩ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਮਿਥਨੰਮੋਹਅੰਗਨਿਸੇਕਸਾਗਰਕਰਿਕਿਰਪਾਉਧਰਿਹਰਿਨਾਗਰ॥੧॥ਠਰਣਕਮਲਸਰਣਾ
 ਇਨਰਾਇਣੁ॥ਦੀਨਾਨਾਧਰੁਗਤਪਰਾਇਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਾਥਾਨਾਥਰੁਗਤੈਰੁਮੇਟਨਾ॥
 ਸਾਧਸੰਗਿਜਮੁਦੂਤਨੇਰੁਟਨਾ॥੨॥ਜੀਵਨਰੂਪਅਨੁਪਦਇਆਲਾ॥ਰਵਣਗੁਣਾਕਦੀਐ
 ਜਮਜਾਲਾ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਸਨਨਿਤਜਾਪੈ॥ਰੋਗਰੂਪਮਾਇਆਨਬਿਆਪੇ॥੪॥ਜ
 ਪਿੰਗੇਬੀਦਸੀਰੀਸਰੁਤਰੇ॥ਪਹਤਨਾਹੀਪੈਚਬਟਵਾਰੇ॥੫॥ਮਨਬਚਕਾਮਪੁਰੁਏਕੁਧਿਆ
 ਏ॥ਸਰਬਭਲਾਸੇਈਜਨੁਪਾਏ॥੬॥ਧਾਰਿਆਨੁਰਤਹੁਅਪਨਾਪੁਰੁਕੀਨਾ॥ਕਿਵਲਨਾਮੁਰੁਗ

ਤਿਰਸੁਦੀਨਾ॥੨॥ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਪ੍ਰਕ੍ਰਮੇਈ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰਨਕੇਈ॥੨॥੧॥

੨॥ ॥ ੪॥ਗੁਗੁਸੁਹੀਮਹਲਾ॥੫॥

॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ॥ਅਰੁ॥੩॥ ੧੯ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜਿਨਤਿਠਿਆਮਨੁਰਹਸੀਜੈਕਿਉਪਾਈਐਤਿਨਕਾਸਿਗੁਰੁਜੀਉ॥ਸਿਤਸਜਨਮਨਮਿਤ੍ਰਮੇਲਾਇ
ਨਿਪ੍ਰਕ੍ਰਮਿਉਰੰਗੁਜੀਉ॥ਤਿਨਸਿਉਪ੍ਰਾਤਿਨਤੁਟਈਕਬਹੁਨਹੈਵੈਰੰਗੁਜੀਉ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭ
ਕਰਿਦਇਆਗੁਣਗਵੈਤੋਰਨਿਤਿਜੀਉ॥ਆਦਿਮਿਲਹੁਨਹੈਵੈਰੰਗੁਜੀਉ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭ
ਸਿਤਜਨਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮਿਤ੍ਰਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਦੇਖੋਸੁਨੈਨਜਾਨਈਆਇਆਯੋਹਿਆ
ਅੰਧਜੀਉ॥ਕਾਠੀਦੇਹਾਵਿਣਸਣੀਕੂਕਮਾਵੈਧੰਧੁਜੀਉ॥ਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਸੋਜਿਨਿਚਲਗੁ
ਰਪੁਰੋਸਨਬੰਧਜੀਉ॥੨॥ਹੁਕਮੈਜਗਮਹਿਅਇਆਚਲਣਹੁਕਮਿਸੰਤੋਰਿਜੀਉ॥ਹੁਕਮੈ
ਪਰਪੰਚਪਸਰਿਆਹੁਕਮਿਕਰੋਰਸੋਰੁਰਸੋਰੁਗਜੀਉ॥ਜਿਸੋਨਕਰਤਾਵਿਸੋਰੇਤਿਸਹਿਦਿਓ
ਹੁਕਮੇਗੁਜੀਉ॥੩॥ਆਪਨੇਪ੍ਰਭੁਤਾਨਿਆਦਰਗਯੋਧਾਜਾਇਜੀਉ॥ਐਥੈਸੁਖਮੁਖੁਓ
ਜਲਾਇਕੋਨਾਮੁਧਿਆਇਜੀਉ॥ਆਦਰੁਦਿਤਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਗੁਰਸੇਵਿਆਸਤੁਭਾਇਜੀ
ਉ॥੪॥ਬਾਨਬਨਿਤਰਿਗਦਿਗਹਿਆਸਰਬਜੀਆਪ੍ਰਤਿਪਾਲਜੀ॥ਸਰੁਖਜਾਨਸੇਵਿਆਏਕੁ
ਨਾਮੁਧਨੁਮਾਲੁਜੀਉ॥ਮਨੋਤਕਬਹੁਨਈਸੈਰੋਜਾਆਪੋਹੋਇਦਇਆਲਜੀਉ॥੫॥ਆਵਣ
ਜਾਣਹਰਿਗੋਇਮਨਿਵੁਠਾਨਿਰਕਾਰੁਜੀਉ॥ਤਾਕਾਅੰਤੁਪਾਈਐਓਚਅਗਮਅਪਾਰੁਜੀਉ
॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਆਪਣਾਵਿਸੋਰੇਸੋਮਰਿਜੈਮੈਲਖਵਾਰਜੀਉ॥੬॥ਸਾਚੈਨਹੁਤਿਨਪ੍ਰਤਿਮਾਜਿਨਮ
ਨਿਵੁਠਾਆਪਿਜੀਉ॥ਗੁਣਸਾਚੀਤਿਨਸੇਰਿਗਬੋਸੇਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭੁਜਾਪਿਜੀਉ॥ਚੰਗਿਰਤੇਪ
ਰਮੇਸੋਰੇਬਿਨਸੇਸਗਲਸੀਤਾਪਜੀਉ॥੭॥ਤੁਕਰਤਾਤੁਕਰਣਹਾਰੁਤੁਹੈਏਕੁਅਨਕਜੀਉ॥ਤੁ
ਸਮਰਬਤੁਸਰਬਮੈਤੁਹੈਬੁਧਿਬਿਬੇਕਜੀਉ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਦਾਜਪੀਭਗਤਜਨਾਕੀਟੇਕਜੀ
ਜੀਉ॥੨॥੧॥੩॥ ॥ ੪॥ ੨॥

ਗੁਗੁਸੁਹੀਮਹਲਾ॥੫॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ਕਾਠੀ॥ਅਰੁ॥੧॥੧੯ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਉ। ਮੈਆਸਾਰਖੀ। ਚਿਤਿਮਹਿਮੇਰਾਸੰਤੋਦੁਖੁਗਵਾਇਜੀਉ। ਇਤੁਮਾਰਗਿਚੋਲਕਾਈ
 ਅੰਤ੍ਰਗੁਰਕੋਸੁਕਾਰਕਮਾਇਜੀਉ। ਅਤਿਅਗੋਮਨਕੀਮਤਦੀਵਿਸਾਰੇਦੁਨਾਕੁਉਜੀਉ
 ॥ ਇਉਪਾਵਹਰਿਦਰਸਾਵਤ੍ਰਾਨਹਲੰਗਤਤੀਵਾਉਜੀਉ। ਘਉਆਪੁਹਥੇਲਿਨਕਾਣੁਦਮੈ
 ਕੰਹਿਅਸਤੁਰਕਮਾਉਜੀਉ। ਹਰਿਗੁਗਤਿਖਜਾਣਾਬਖਸਿਅਗੁਰਿਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾ
 ਸਤੀਪਸਾਉਜੀਉ। ਮੈਬਹੁਵਿਨਤਿਸਨਕੁਪਦੀਹਉਰਜਾਤਿਪਤਿਅਪਾਇਜੀਉ। ਜੇਗੁ
 ਰਦੀਸਿਖਿਤਾਤਿਸੁਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਰਉਪਾਇਜੀਉ॥੧॥੩॥ ਕੁਮਲਾ॥੧੬॥

ਗਗੁਸੁਹੀਮਹਲਾ॥੧॥੫੨॥੧॥ ਛੰਤ॥੧॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਭਉਭੈਬਨਿਮੈਮਤਪੇਈਅੰਤ੍ਰਪਰਪਾਹਣੀਬਲਿਗਮਜੀਉ। ਮੈਲੀਅਵਗਾਇਚਿਤਿਬਿ
 ਨਗੁਰਗੁਣਨਸਾਮਦਨੀਬਲਿਗਮਜੀਉ। ਗੁਣਸਾਰਨਜਾਣੀਕੁਰਮਿਕੁਲਾਈਜੋਬਨੁ
 ਬਾਇਗਵਾਇਆ। ਦੁਰਪਰਦਰਦਰਸਨਨੀਜਾਤਾਪਿਰਕਾਸਹਕੁਨਕੁਇਆ। ਸਤਿ
 ਗੁਰਪੁਛਿਨਮਾਰਗਿਚਲੀਸੁਤੀਰੈਦਿਵਿਹਾਣੀ। ਨਾਨਕਬਾਲਤਇਯੋਤਪਾਬਿਨੁਪਿਰ
 ਧਨਕੁਮਲਾਈ॥੧॥੫੩॥੧॥ ਬਾਬਾਮੈਦੁਰਦੇਹਿਮੇਹਰਿਦਰਕੁਦੇਤਿਸਕੀਬਲਿਗਮਜੀਉ। ਰਦਿ
 ਰਹਿਆਨੁਗਚਾਰਿਤ੍ਰਿਕੁਦਣਬਾਣੀਜਿਸਕੀਬਲਿਗਮਜੀਉ। ਤਿਰੁਦਣਕੋਤਰੇਦੇਸੇ
 ਹਾਗਇਅਵਗੁਣਦੇਤੀਦੁਰੇ। ਜੈਸੀਆਸਾਤੈਸੀਮਨਸਾਪੁਰਰਹਿਆਕੁਰਪੁਰੇ। ਹਰਿਕੀ
 ਨਾਰਿਸੁਸਰਬਸੁਹਾਗਇਰੀਤੁਨਮੈਲੇਦੇਸੇ॥੧॥੫੪॥੧॥ ਨਾਨਕਮੈਦੁਰਸਾਚਾਕੁਦੇਜੁਗਿਨੁਗਿ
 ਪ੍ਰੀਤਮੈਤੋਸੇ॥੨॥੫੫॥੧॥ ਬਾਬਾਲਗਣਗਨਾਇਰੀਕੁਦਿਦੁਸਾਹੁਰੇਬਲਿਗਮਜੀਉ। ਸਾਹਾਗੁਰ
 ਮੁਰਜਾਇਸੇਨਦੈਲੋਕੇਪੁਰੁਕਰੇਬਲਿਗਮਜੀਉ। ਕਿਰਤਪਾਇਆਕਰੇਤੋਕਿਰਿਪਾਇਆਮੇ
 ਦਿਨਸਰੈਕੇਈ। ਜਾਣੀਨਾਉਨਰਹਨਿਕੇਵਲਰਦਿਰਹਿਅਤਿਹੁਲੇਈ॥੫॥੫੬॥੧॥ ਮਾਇਨਿਗ
 ਸੀਹੋਇਦਿਛੰਨੀਬਾਲੀਬਾਲੇਹੋਤੇ। ਨਾਨਕਸਾਚਸਬਦਿਸੁਖਮਹਲੀਗੁਰਚਰਨੀਪੁਰੁ
 ਚੋਤੀ॥੩॥੫੭॥੧॥ ਬਾਬਲਿਦਿਤਦੀਦੁਰਿਨਅੰਦ੍ਰਪਰਿਪੇਈਮੈਬਲਿਗਮਜੀਉ। ਰਹਸੀਦੇ
 ਖਹੁਦੁਰਿਪਿਰਿਗਈਪਰਿਸੇਜੀਮੈਬਲਿਗਮਜੀਉ। ਸਾਚੇਪਿਰਲੇਵੀਪ੍ਰੀਤਮਜੇ

ਮੇਰੁ ਕੁਛ ਜੀਅ ਆਵੁ ਇਤੈ ਸੋਹੁ ਉਕਿਉ ਸੁਹਰਾਵੁ ਇਜਾਉ ਜੀਉ॥ ਇਕੁ ਦੁਇ ਕਰਤੈ ਦੀ
 ਆਕਉ ਦੁਨੈ ਮੇਰਾ ਜੀਉ॥ ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਸੁਹਰਾਵੁ ਆਸੇ ਅੰਧੀ ਛਾਵੁ ਵੀਏ ਹਿਜੀਉ॥ ਸੇ
 ਗੁਣ ਮੇਰੁ ਨ ਆਵੁ ਨੀਹ ਉਕੈ ਜੀਏ ਸੁਧਰਉ ਜੀਉ॥ ਵਿਆਹੁ ਤੇਰੇ ਵਿਥਰਾਹਉ ਵਿਆ
 ਵਿਆਪਿ ਨ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਜੀਉ॥ ਇਕੁ ਤੁਏ ਲਿਨ ਅੰਧਾ ਹਉ ਸਦਕੁ ਰਬਾਨੈ ਤੇਰੇ ਜਾਉ ਜੀਉ
 ॥ ਸੁਇਨਾਰੁ ਪਾਰੇ ਗੁਲਾਮੇ ਤੀਏ ਮਾਇ ਕੁ ਜੀਉ॥ ਸੇਵਾ ਸਤੁ ਸਹਿਦੀ ਆਸੇ ਤਿਨ ਸਿਉ ਲਾ
 ਇਆ ਰਿਤੁ ਜੀਉ॥ ਅੰਦਰਿ ਸਿਟੀ ਸਿਟੇ ਪਥਰ ਕੀਤੇ ਰਾਸਿ ਜੀਉ॥ ਹਉ ਏ ਨੀਟੇ ਲੀਕੁ ਲੀ
 ਅਸੁਤਿ ਸੁਕੇ ਤਨੈ ਬੈਠੀ ਪਾਸਿ ਜੀਉ॥ ਅੰਧ ਬਿਕੁੜਾ ਕੁਰਲੀ ਆਬਗ ਬਿਹੰਠਿ ਆਇ ਜੀਉ॥ ਸਾ
 ਧਨ ਚਲੀ ਸਾਹੁ ਰੇਕਿ ਆਮੁ ਹੋਰ ਸੀ ਅਗੇ ਜਾਇ ਜੀਉ॥ ਸੁਤੀ ਸੁਤੀ ਝਾਲੂ ਥੀ ਆਕੁ ਲੀਵਾਟ
 ਵੀ ਆਸੁ ਜੀਉ॥ ਤੇ ਸਹੁ ਨਾਲ ਹੁਮਤੀ ਅਸੁ ਦੁਖਾ ਕੁਧਰੀ ਆਸੁ ਜੀਉ॥ ਤੁਧੁ ਗੁਣ ਮੇਸੁ ਕੁ ਅਵ
 ਗਾਣਾ ਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ॥ ਸਭਿ ਗਤੀ ਸੋਗਾ ਗਈ ਮੈਤੁ ਗਾਗ ਨਿਕਾਈ
 ਗਤਿ ਜੀਉ॥ ੧॥੧॥ ਸਹੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਸੁਚਰਨੀ ਜਾਤੁ ਤੁਮੈ ਸੁਕੇ ਤੁਮਾ ਹਿਥੁ ਮੇਰੀ ਗਾਸਿ
 ਜੀਉ॥ ਤੁਧੁ ਅੰਤਰਿ ਹਉ ਸੁਖ ਦੁਸਤੁ ਅੰਤਰਿ ਸਾਥਾ ਸਿਜੀਉ॥ ਭੁਏ ਭੁਏ ਭੁਏ ਭੁਏ ਅਧੀਅ
 ਭੁਏ ਭੁਏ ਭੁਏ ਦਾਸਿ ਜੀਉ॥ ਭੁਏ ਭੁਏ ਲਿਖਿ ਰਿਸਰੁ ਵੈਰ ਕਮਲ ਭੁਏ ਭੁਏ ਭੁਏ ਦਾਸਿ ਜੀਉ॥ ਭੁ
 ਏ ਭੁਏ ਜਲ ਲਿਖੀ ਐਭੁਏ ਮੈਤੁ ਰੀਆਸਿ ਜੀਉ॥ ਭੁਏ ਭੁਏ ਸਹੁ ਰੇ ਗੁਲਾਸਿ ਭੁਏ ਭੁਏ
 ਗੁਣ ਤਾਸਿ ਜੀਉ॥ ਭੁਏ ਸਹੁ ਭੀ ਗਵਲਾਹਉ ਆਵੁ ਇਜਾਨਿ ਮੁਈ ਆਸਿ ਜੀਉ॥ ਤੁਸਹੁ
 ਅਗਮ ਅਤੇਲ ਵਾਹਉ ਕਹਿ ਕਹਿ ਰਹਿ ਪਈ ਆਸਿਉ ਜੀਉ॥ ਵਿਆਹਾਗਉ ਵਿਆਕਹਿ
 ਸੁਨੀ ਐਰਗ ਨੁਕੁਖ ਪਿਆਸਿ ਜੀਉ॥ ਗੁਰਸ ਬਦੀ ਸਹੁ ਪਾਇ ਆਸੁ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰ
 ਦਾਸਿ ਜੀਉ॥ ੧॥੨॥ ਸਹੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਜੇਟੀ ਸੈਗੁਰ ਸਿਖਣਾਤਿ ਸੁਨਿ ਵਿਨਿ
 ਵਿਲਾਗਉ ਪਾਇ ਜੀਉ॥ ਆਖਾ ਬਿਰਥਾ ਜੀਅ ਕੀ ਗੁਰਸ ਜਣਦੇ ਹਿਮਿਲਾਇ ਜੀਉ॥
 ਸੇਈ ਦਸਿਉ ਪਦੇ ਸੁਣ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਅਨਤ ਕਾਹੁ ਜਾਇ ਜੀਉ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੈ ਕੁੜੇ ਦਸ ਮੈ
 ਮਾਰਗੁ ਦੇਹੁ ਬਤਾਇ ਜੀਉ॥ ਹਉ ਆਇ ਆਵੁ ਰਹੁ ਲਿਕੈ ਮੈਤਾ ਕੀ ਫਉ ਸਰਨਾਇ ਜੀ

ਜੇਤੁਲੀਜੇਤੁਕੀਸਾਈਭੀਤਹਿਜਾਕੀਕਾਰਕਿਆਜਿਨਾਨੇਹੁਦੁਜਾਨੇਲਗਾਭੂਰਿਮਰਰੁਸੇ
ਵਾਦੀਆ॥੧॥ਹਉਨੇਛਤੁਉਕੀਤਪਸਾਰਾ॥ਸਦਰਿਗੀਲਾਲਾਲੁਖਿਆਰਾਏਹੁਮਹਿੰਜਾ
ਆਸਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਸਨੁਦੁਤੁਹੈਸੈਣਤੁਮੈਤੁਭਉਪਰਿਬਹੁਮਾਟੀਆ॥ਜਤੁਅਦਰਿਤ
ਸਬੇਤੁਨਿਮਾਣੀਮਾਣੀਆ॥੨॥ਜੇਤੁਤੁਠਾਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਨਦੁਜਾਵੇਖਾਲਿ॥ਏਹਾਪਾਈਮੈਦਾ
ਤੁਹੀਨਿਤਹਿਰੇਰਖਾਸਮਾਲਿ॥੩॥ਪਾਦੁਕੁਲਾਈਪੈਧਤਉਨੇਣੀਦਰਸੁਦਿਲਿ॥ਸ੍ਰਦਣੀਸੁ
ਣੀਕਹਾਣੀ॥ਅਜੇਗੁਰੁਬੀਵੈਕਿਘਾਲਿ॥੪॥ਬਿਤੀਲਖਕਰੇਕ੍ਰਿਪਿਰੀਏਰੇਮਨਪੁਕਨਿ
ਤੇਰਿਆ॥ਤੁਸਾਹੀਹੁਸਾਹੁਉਕਹਿਨਸਕਾਰਗੁਣਤੇਰਿਆ॥੫॥ਸਹੀਆਤਉਅਸੀਖਮੰਤੁਹੁ
ਹਰਿਵਧਾਈਆ॥ਹਿਕੋਰੁਰੀਨਦਰਿਨਿਗਲਿਦੇਹਿਦਰਸੁਰਿਗੁਮਾਣੀਆ॥੬॥ਜੈਤੁਠੇਮ
ਨਪੀਰੀਐਕਿਲਵਿਖਵੈਵਨਿਦੁਗੇ॥ਐਕਿਉਦਿਸੈਰੇਮਾਉਮੈਜੇਰਹਿਆਕੁਰਪੁਗੇ॥੭॥ਹੋਇ
ਨਿਮਾਣੀਦਹਿਪਾਈਮਿਲਿਆਸਹਜਿਸੁਰੁਏ॥ਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆਨਾਨਕਸਿ
ਤੁਸਹਾਇ॥੮॥੧॥੬॥ਸਹੀਮਹਲਾ॥੫॥ਸਿਮ੍ਰਿਤੇਬਦਪੁਗਣਪਰੁਾਰਪੈਥੀਆ॥ਨਾ
ਮਥਿਨਾਸਤਿਕੁਤੁਗਾਲੀਹੋਛੀਆ॥੧॥ਨਾਮਨਿਧਾਨੁਆਪਾਰੁਕੁਗਤਾਮਨਿਵੈਸੇ॥ਜਨ
ਮਮਰਣਮੋਹੁਦੁਖਸਾਧੁਸੀਗਿਨਸੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਐਹਿਥਾਰਿਅਹਿਕਾਰਿਸਟਪਰਿਰੂਨਿ
ਆਸੁਖਨਪਾਇਨਿਮੂਲਿਨਾਮੁਵਿਛੁਨਿਆ॥੨॥ਐਰੀਮੇਰੀਧਾਰਿਬੰਧਨਿਆ॥ਨਰਕਿਸੁ
ਰਗਿਆਵਤਾਰਮਾਇਆਏਧਿਆ॥੩॥ਸੇਧਤੁਸੇਧਤੁਸੇਧਿਤਤੁਬੀਚਾਰਿਆ॥ਨਾਮਥਿਨਾ
ਸੁਖੁਨਾਹਿਸਰਪਰਹਾਰਿਆ॥੪॥ਆਵਹਿਜਾਹਿਅਨੇਕਮਰਿਮਰਿਜਨਮੇਤਾ॥ਬਿਨੁਬੁਝੈਸ
ਕੁਥਾਦਿਜੇਨੀਕੁਰਮੇਤਾ॥੫॥ਜਿਨਕਉਕੁਏਦਇਆਲਤਿਨਸਾਧੁਸੀਗੁਰੁਇਪਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹ
ਰਿਕਾਨਾਮੁਤਿਨੀਜਨੀਜਪਿਲਏਆ॥ਬੇਜਹਿਕੋਟਿਅਸੀਖਬਹੁਤੁਅਨੰਤਕੇ॥ਜਿਸੁਬੁਝਾਏਆ
ਪਿਨੇਨ੍ਹਾਤਿਸੁਹੇ॥੭॥ਵਿਸਰੁਨਾਹੀਦਾਤਾਰੁਅਪਨਾਨਾਮੁਦੇਹਾ॥ਗੁਣਗਾਵਾਦਿਨਰਾਤਿ
ਨਾਨਕਰਉਏਹੁ॥੮॥੧॥੨॥੫॥੪॥੧॥੬॥੪॥੩॥੬॥੪॥੪॥੨॥੪॥੫॥੫੫॥ਤੁ
ਮਲਾਜੇਨ੍ਹਾ॥੧੨॥ਰਗੁਸੁਹੀਮਹਲਾ॥੧॥ਕੁਚੜੀ॥੧੬ਸਿਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥

ੴ ਮਤਿ ਪੁਰ ਪਰਧਾਨੇ। ਸਿੱਧੇ ਗੀਏ ਲਾਥਾ ਨਿਸ਼ੇ ਲਾਗੁ ਏਵੇ ਤੀ ਗੁਰਗਿਆਨੇ। ਸਤ ਸੰਤੋਖੁ
ਸਦਾ ਸਚੁ ਪੈਲੈ ਸਚੁ ਬੋਲੈ ਪਿਰਭਾਇ। ਨਾਨਕ ਦਿਖੈ ਤ੍ਰਿਨਾਦੁ ਪੁਪਾਇ ਗੁਰਮਤੀ ਅੰਗਿ ਸਮਾ
ਏ॥੪॥੧॥

ਸੁਹੀਮ ਹਲਾ॥੧॥ ਘਰੁ॥੨॥ ਛੰਤ॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨ ਆਏ॥ ਸਾਢੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਏ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭੁਏ ਪੰਚ ਮੇਲਿ ਸੁ
ਖ ਪਾਇਆ॥ ਸਾਈ ਵਸਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ਜਿਸੁ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਲਾਇਆ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਮੇਲੁ ਭੁਏ
ਆਮਨ ਮਨਿ ਆਪਰ ਮੰਦਰ ਸੇਯੋ॥ ਪੰਚ ਸਬਦੁ ਪੁਨਿ ਅਨਹਦ ਦਾਜੇ ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨ ਆ
ਏ॥ ਆਵਹੁ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ॥ ਮੰਗਲ ਗਾਵਹੁ ਨਾਗੇ॥ ਸਚੁ ਮੰਗਲ ਗਾਵਹੁ ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭੁਵਨੁ ਸੇਰਿ
ਲਣੁ ਭੁਗਾ ਚਰੇ॥ ਅਪੈਨੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ਥਾਨਿ ਸੁਹਾਇਆ ਕਾਰਜ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਰੇ॥ ਗਿ
ਆਨੁ ਮਹਾਰਾਸੁ ਨੇਤੀ ਅੰਜਨੁ ਤ੍ਰਿਭੁਵਨੁ ਪੁਦਿਖਾਇਆ॥ ਸਖੀ ਮਿਲਹੁ ਸਮੰਗਲ ਗਾਵ
ਹੁ ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨੁ ਆਇਆ॥੨॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭੁੰਨਾ॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਤਿ ਨਾ॥ ਅੰਤ
ਰਿ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮੇਰੇ ਪਰਮਤੁ ਵੀਚਾਰੇ॥ ਜੀਤ ਕੇ ਪਤ੍ਰੁ ਸਭ ਲਿਵਾਤਾ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਦੇਵ
ਣਹਾਰੇ॥ ਤ੍ਰਿਜਾਨੁ ਗਿਆਨੀ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਕੀਨਾ॥ ਸੁਨਹੁ ਸਖੀ ਮਨੁ ਮੇਰ
ਨਿ ਮੇਰਿ ਆਮਨੁ ਤਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭੁੰਨਾ॥੩॥ ਆਤਮ ਰਾਮ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਸਾਢੇ ਲੁਤੁ ਮਾਰਾ॥
ਸਚੁ ਕੇ ਲੁਤੁ ਮਾਰਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾਤੁ ਪੁਬਿਨੁ ਕਉਣੁ ਬੁਝਾਏ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਕ ਸਿਆਣੇ ਕੇ
ਤੇਤੁ ਬੁਝਿਨੁ ਕਉਣੁ ਕਹਾਏ॥ ਕਾਲ ਬਿਕਾਲੁ ਭੁਏ ਦੇਵਨੇ ਮਨੁ ਰਖਿਆ ਗੁਰਗਾਏ॥ ਨਾਨਕ
ਅਵਰਾਣੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ਗੁਰਮੰਗਮਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ॥੪॥੨॥

ਸੁਹੀਮ ਹਲਾ॥੧॥ ਘਰੁ॥੨॥ ਛੰਤ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਵਹੋ ਸਜਣਾ ਹਉ ਦੇਖਾ ਦਰਸਨੁ ਤੇਰਾ ਰਾਮ ਘਰਿ ਆਪਨੇ ਵਖਰੀਤ ਕਾ ਮੈ ਮਨਿ ਚਾਉ ਪ
ਨੇਰਾ ਰਾਮ॥ ਮਨਿ ਚਾਉ ਪਨੇਰਾ ਸੁਣਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਮੈ ਤੇਤਾ ਭੁਰਵਾਸਾ॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖਿ ਭੁ
ਈ ਨਿਹ ਕੇਵਲ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਨਾਸਾ॥ ਗਲੀ ਸਤਿ ਜਾਤਾ ਤੁਸੇ ਈ ਮਿਲਿਆ ਭਾਇ

ਸੁਭਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਜਨ ਕਉ ਬਾਲਿ ਜਾਈ ਐਸਾ ਚਿੰ॥ ਮਿਲ ਪਰਿਆਇ॥ ੧॥ ਪਰਿਆਇ ਤੇ
 ਸਾਜਨਾ ਤਾਪ ਨ ਖਰੀ ਸਰ ਸੀਰਾ ਮਾ॥ ਹਰਿ ਮੇਰਿ ਰੂਪਾਨੁ ਸਬ ਦਿਠਾ ਕੁਰਦੇ ਖਿਰੀ ਸੀਰਾ ਮਾ॥ ਗੁਣ
 ਸੀਰੀ ਹਰੀ ਸੀ ਖਰੀ ਸੀ ਜਾਗਾ ਵੀਰੀ ਗਿਰੀ ਤੇ॥ ਅਵਗੁਣ ਮਾਰਿ ਗੁਣੀ ਪਰੁ ਛਾਇਆ ਪੁਰ ਪੁਰ
 ਖਿਖਿਧੋਤਾ॥ ਤਸਕਰ ਮਾਰਿ ਵਸੀ ਪੰਠਾਇ ਇਅਦੁ ਲੁਕੇਰੇ ਵੀ ਚਾਗ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾ
 ਰਾਗੁ ਰਮਤਿ ਮਿਲਹਿ ਪਿਆਰੇ॥ ੨॥ ਦੁਰਪਾਇ ਅਨੂ ਬਾਲੁ ਹੀਏ ਆਸ ਮਨ ਸਾ ਪੂਰੀ ਰਾਮਾ॥ ਪਿਰੁ
 ਵਿਅਸੁ ਸਬ ਦਿਰ ਲੀਰ ਵਿਰਾਜਿ ਮਾਨਹੁ ਰੀਰਾ॥ ਮੂਰਤੁ ਰਿਨੇ ਹੀ ਪਾਇ ਪਾਇ ਸੇਈ ਤਿਸ ਕੀ
 ਨਾਰਿ ਸਬਾਈ॥ ਆਪੇ ਰਸੀਆ ਆਪੇ ਗੋਵੁ॥ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ॥ ਅਮਰੁ ਅੰਤੁ ਲੁਮ ਮੇਲ
 ਅਪਾਰਾਗੁ ਰਿਪੁ ਰੇ ਸਚੁ ਪਾਈ॥ ਐ॥ ਨਾਨਕ ਅਪੇ ਜੇਗ ਸਿ ਜੇਗੀ ਨਦ ਰਿਕੇਰੇ ਲਿਵ ਲਾਈ॥ ਐ॥
 ੩॥ ਪਿਰਉ ਚੜ੍ਹੀ ਐ ਮਾੜ੍ਹੀ ਐ ਤਿਹ ਲੇਆ ਸਿਰਤਾ ਜਾਗਾ॥ ਹਉ ਬਿਸਮ ਕੁਈ ਦੇਖਿ ਗੁਨ
 ਅਨਹੁ ਸਬਦ ਅਗਾ ਜਾਗਾ॥ ਸਬਦੁ ਵੀ ਚਾਗੀ ਕਰਨੀ ਸਾਗੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਨੇ॥ ਨਾਮ
 ਬਿਨ ਖੋਈ ਨਹੀ ਠਹਰਨਾ ਮੁਰਤਨੁ ਪਰਵਾਇ॥ ਪਤਿ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਪੁਰਾ ਪਰਵਾ ਨਾਨਾ ਅਵੇ ਨਾਨਾ
 ਸੀ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਨੈ ਪੁਰੁ ਜੇਸੇ ਅਬਿਨਾਸੀ॥ ੪॥ ੧॥ ੩॥

॥ ਰਚੁ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਪਰੁ॥ ੪॥ ਛਿਤਾ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਤਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿ ਆ ਜਗੁ ਪੈ ਫੇਲਾਇਆ॥ ਦਾਨਿ ਤੇਰੇ ਪਾਇ ਚਾਨਣਾ ਤਨਿ ਚੰਦੁ ਦੀ
 ਪਾਇਆ॥ ਚੰਦੇ ਦੀ ਪਾਇਆ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਕੈ ਦੁਖੁ ਅਧੇਰਾ ਉਠਿ ਗਇਆ॥ ਗੁਣ ਵੇਦ ਲਾਏ ਨਾ
 ਇਸੇ ਯੋਧਰ ਪਿਮੋਹ ਨ ਐਲਾਇਆ॥ ਵੀ ਵਹੁ ਹੋ ਆਸੇ ਚੁਸੇ ਤੀ ਪੰਠ ਸਬ ਦੀ ਆਇਆ॥ ਤਿਨਿ
 ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿ ਆ ਜਗੁ ਪੈ ਫੇਲਾਇਆ॥ ੧॥ ਹਉ ਬਾਲਿਹਾਰੀ ਸਾਜਨਾ ਮੀਤਾ ਅਵਗੀਤ
 ਪਾਇਹੁ ਤਨੁ ਜਿਨ ਸਿਉ ਗਾਉ ਆਮਨੁ ਲੀਆਣੁ ਦੀਤਾ॥ ਲੀਆਤ ਦੀ ਆਸਨੁ ਜਿਨ ਸਿਉ ਸੇ
 ਸਾਜਨ ਕਿਉ ਵੀ ਸਰਹਿ॥ ਜਿਨ ਦਿਸਿ ਆਇਆ ਹੋਰਿ ਰਲੀ ਆਸੇ ਤੀ ਗਹਿਰ ਗਹਿ॥ ਸਗਲ
 ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਲੋਕੇ ਦੀ ਹੋਰਿ ਨੀਤਾ ਨੀਤਾ॥ ਹਉ ਬਾਲਿਹਾਰੀ ਸਾਜਨਾ ਮੀਤਾ ਅਵਗੀਤਾ॥ ਕੁ
 ਟਾਕਾ ਹੋਵੇ ਵਾਲਾ ਕਰਿ ਦੁਸੁਲ ਦੀ ਜੋ ਜੋ ਗੁਣ ਹੋਵਨਿ ਸਾਜਨਾ ਮਿਲਿ ਸਾਝ ਕਰੀ ਜੋ॥ ਸ

੪੯

ਏਕਹੀਜੈਗੁਣਹੋਕਰੀਏਓਅਵਗੁਣਚਲੀਐ। ਪਹੋਰਪਟੇਬਰਕਰਿਅਤਿਬਰੁਆਪਣਾ
 ਪਿਤੁਮਲੀਐ। ਜਿਥੇਜਾਇਬਹੀਐਕੁਲਾਕਹੀਐਏਏਐਮਿਤੁਪੀਜੈ। ਗੁਣਕਹੋਵੈਵਾਸੁ
 ਲਾਕਛਿਵਾਸੁਲਈਜੈ॥੩॥ ਆਪੇਕਰੋਕਿਸੁਆਖੀਐਹੋਰਕਰੋਨਕੋਈ। ਆਪਨਤਾਕਉਜਾਈ
 ਐਜੇਕੁਲਵਾਹੋਈ। ਜਿਹੋਇਕੁਲਾਜਾਇਕਹੀਐਆਪਿਕਰਤਾਕਿਉਕੁਲੇ। ਸੁਨੋਦੇਬੇਬਾਝ
 ਕਹਿਐਦਾਨੁਆਨਮੰਗਿਆਦੈਵੈ। ਦਾਨੁਦੇਇਦਾਤਾਨਗਿਧਿਧਾਤਾਨਾਕਾਸਚੁਸੇਈ। ਆ
 ਪਿਕਰੋਕਿਸੁਆਖੀਐਹੋਰਕਰੋਨਕੋਈ॥੪॥੧॥੬॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ॥੧॥ ਮੇਰਾਮਨੁਗਤਾਗੁਣ
 ਰੋਵੈਮਨਿਕੁਦੈਸੇਈ। ਗੁਰਕੀਪਉਦੀਸਾਚਕੀਸਾਚਾਸੁਖਹੋਈ। ਸੁਖਿਸਹਜਿਅੰਦੇਸਚੁਰੁ
 ਵੈਸਚਕੀਮਤਿਕਿਉਦੁਲੈ। ਇਸੁਨਾਨੁਦਾਨੁਸੁਗਿਆਨੁਮਜਨੁਆਪਛਲਿਉਕਿਉਦੁਲੈ॥੫॥
 ਰਖੀਚਮੋਹਬਿਕਾਰਬਾਕੋਕੁਰੁਕਪਦੁਨਦੇਈ। ਮੇਰਾਮਨੁਗਤਾਗੁਣਰੋਵੈਮਨਿਕੁਦੈਸੇਈ॥੧॥
 ਸਾਹਿਬੁਸੇਸਾਲਾਹੀਐਜਿਨਿਕਾਰਤਨੁਕੀਆਐਲੁਲਾਹੀਮਨਿਮੈਲਿਐਕਿਨੈਅੰਮਿ
 ਤੁਪੀਆਮਥਿਅੰਮਿਤੁਪੀਆਇਹੁਮਨੁਦੀਆਗੁਰਿਪਰਿਮੋਲੁਕਰਾਇਆ। ਆਪਨ
 ਰੂਪੁਰੁਸਹਜਿਪਛਾਤਾਜਾਮਨੁਸਚਿਲਾਇਆ। ਤਿਸੁਨਾਲਿਗੁਣਗਾਵਾਜੇਤਿਸੁਰੁਵੈ
 ਕਿਉਮਿਲੈਹੋਇਪਰਾਇਆ। ਸਾਹਿਬੁਸੇਸਾਲਾਹੀਐਜਿਨਿਜਗਤੁਪਾਇਆ॥੨॥ ਆਇ
 ਗਇਆਕੀਨਾਐਉਕਿਉਅੰਦੇਜਾਤਾ। ਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਨੁਮਾਨਿਆਹਰਿਸੇਤੀਗਤਾ।
 ਸਾਹਿਬੁਰੀਗਿਰਾਤਾਸਚੀਬਾਤਿਜਿਨਿਬੰਬਕਾਕੋਇਉਸਾਰਿਆ। ਪੰਚਕੁਲਾਇਕੋਆ
 ਪਿਸਿਰਦਾਜਿਨਿਸਚਕਾਪਿੰਡੁਸਦਾਰਿਆ। ਹਮਅਵਗੁਣਆਰਤੁਸੁਨਿਪਿਅੰਰਤੁਪੁਰਾਵੈ
 ਸਚੁਸੇਈ। ਆਵਣਜਾਨਾਨਾਥੀਐਸਾਚੀਮਤਿਹੋਈ॥੩॥ ਅੰਨਨੁਤੈਸਾਅੰਨੀਐਜੈਜਾਪਿ
 ਰੁਰੁਵੈ। ਸੁਮਏਸੁਏਜਾਣੀਐਜੈਆਪਿਨਾਵੈ। ਆਪਿਨਾਵੈਮਾਰਗਿਪਾਵੈਆਪੇਮਨੁਮ
 ਲਵੈ। ਕਰਮਸੁਕਰਮਕਰਾਏਅਥੇਕੀਮਤਿਕਉਣਅੰਰੁਵੈ। ਤਿਤੁਮੰਤੁਪਾਖੰਡੁਨਜਾਣਾ
 ਗਮੁਰਿਦੈਮਨੁਮਾਨਿਆ। ਅੰਨਨੁਨਾਮੁਤਿਸੈਤੈਸੁਏਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਜਾਨਿਆ॥੪॥ ਸਾਜਨ
 ਹੋਵਨੁਆਪਣਕਿਉਪਤਾਪਰਜਾਹੀ। ਸਾਜਨਗਤੇਸਚਕੇਸੀਗੋਮਨੁਮਾਹੀ। ਮਨਮਾਹਿਸਾਜ

ਨਕਰਹਿਰਲੀਆਕਰਮਧਰਮਸਬਾਇਅਸਾਅਠਸਠਿਤੀਰਬਖੰਨਪੁਨਾਨਮੁਸਾਠਾਚੁਇ
ਆਆਪਿਸਾਜੇਥਾਪਿਵੈਖਤਿਸੈਭਾਨਾਚੁਇਆਸਾਜਨਰੀਗਰੀਗੀਲੋਰੇਗੁਲਾਲਬਨ
ਇਆਪ।ਅੰਧਾਅਚੁਜੇਧੀਐਕਿਉਪਾਧਰੁਜਾਣੇਆਪਿਸੁਸੈਮਤਿਹੋਛੁਐਕਿਉਗੁ
ਪਦੁਨੈਕਿਉਗੁਜਾਣੇਮਹਲਪਾਵੈਅੰਧਕੀਮਤਿਅੰਧਲੀ।ਵਿਣੁਨਾਵੇਨਮੁਹਰਿਕਕਛ
ਨਸੁਏਅੰਧਬੁਝੇਧੀਧਲੀ।ਵਿਨੁਗਤਿਚਾਨਣੁਨਚਉਓਪੇਜੇਸਬਦੁਗੁਰਕਾਮਨਿਵੈਸੋ।ਕਿ
ਥਿਜੇਤ੍ਰਿਗੁਰਪਹਿਕਰਬਿਨੰਤੀਗੁਪਾਧਰੁਗੁਰਦੈਸੋ॥੬॥ਮਨੁਪਰਦੇਸੀਜੇਥੀਐਸਭੁਦੇ
ਸੁਪਰਾਇਆਕਿਸੁਪਹਿਥੇਲਉਗੀਠਨੀਦੁਪੀਰੁਰਿਆਇਆਦੁਪੀਰੁਰਿਆਇਆ
ਜਗਤੁਸਬਾਇਆਕਉਣੁਜਾਨੈਬਿਧਿਮੇਰੀਆਆਵੈਣੁਜਾਵੈਣੁਪਰਤੁਗਾਵੈਣੁਤੇਟਿਨਮ
ਵੈਛੇਰੀਆਨਾਮੁਵਿਹੁਣੁਉਨੈਵੈਣੁਨਾਗੁਰਸਬਦਿਸੁਨਾਇਆਮਨੁਪਰਦੇਸੀਜੇਥੀਐਸ
ਕੁਦਸੁਪਰਾਇਆ॥੭॥ਗੁਰਮਹਲੀਘਰਿਆਪੈਣੁਰੁਪੁਰਿਲੀਨਾਸੇਵਕੁਸੇਵਾਤਾਕੇਰਸ
ਚੁਸਦਪਤੀਆਸਬਦੇਪਤੀਜੇਅੰਕੁਰੀਜੇਸਮਹਲਮਹਲਅੰਤੇਰਾਆਪਿਕਰਤਾਕੇਰਸੇਈ
ਖੁਭੁਆਪਿਅੰਤਿਨਿਰੰਤੇਰਾਗੁਰਸਬਦਿਮੇਲਾਰੁਸੁਹੇਲਾਬਾਜੰਤਅਨਹਤਬੀਨਾਗੁਰ
ਮਹਲੀਘਰਿਆਪੈਣੁਸੇਰੁਰਿਪੁਰਿਲੀਣਾ॥੮॥ਕੀਤਾਕਿਆਸਾਲਾਹੀਐਕਰਿਵੈਖੈਸੇਈ
॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਨਾਪੈਣੁਜੇਲੈਚੋਕੇਈ।ਕੀਮਤਿਸੇਪਾਵੈਆਪਿਜਾਣੈਵੈਅਪ੍ਰਿਜਾਣੈਵੈਆ
ਪਿਅਭੁਲਣੁਕੁਲੇਏ।ਜੇਜੇਕਾਰੁਕਹਿਤੁਧੁਭਾਵੁਗੁਰਕੈਸਬਦਿਅਮੁਲੇਏ।ਹੀਨਉਨੀਰੁ
ਕਰਉਬੋਨਤੀਸਾਠਨੈਛੁਡਉਭਾਈ॥ਨਾਨਕਜਿਨਕਰਿਦੇਖਿਆਵੈਵੈਮਤਿਸਾਈ॥੯॥੨॥
੫॥੫॥॥ਗਗੁਸੁਹੀਮਹਲਾ॥੩॥ ਛੰਤਾ॥ ਅਗੁ॥੨॥੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥
ਸੁਖਸੋਹਿਲ੍ਹਾਹਰਿਧਿਆਵਹੁ।ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਛਲੁਪਾਵਹੁ।ਗੁਰਮੁਖਿਛਲੁਪਾਵਹੁਹੀ
ਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਦੁਖਨਿਵਾਰੇ।ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਆਪਣੈਵਿਟਹੁਜਿਨਿਕਾ
ਰਜਸਰਿਸਵਾਰੇ।ਹਰਿਪੁਰੁਖਿਅਕਰੇਹਰਿਜਾਪੁਹੁਸੁਖਛਲਹਰਿਜਨਪਾਵਹੁ॥ਨਾਨ
ਕਕਹੈਸੁਨਹੁਜਨਭਾਈਸੁਖਸੋਹਿਲ੍ਹਾਹਰਿਧਿਆਵਹੁ।ਸੁਣਿਹਰਿਗੁਣੁਭੀਨੇਗੁਣੁਭੀਨੇ

ਗੁਣਤੀਨੇਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ ਗੁਰਮਤਿਸਹਜੇਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ ਜਿਨਕਉਧੁਰਿਲਿਖਿਆਤਿ
 ਨਗੁਰਮਿਲਿਆਤਿਨਜਮੁਮਰਣਭਉਭੁਗਾ॥ ਅੰਦਰਗੁਰਮਤਿਦੂਜੀਖੋਈਸੇਨਨੁਹ
 ਰਿਲਿਵਲਾਗਾ॥ ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕੀਨੀਮੈਰੇਸੁਆਮੀਤਿਨਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ ਸੁ
 ਇਮਨਭੀਨੇਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ ੨॥ ਗੁਰਮਹਿਰਾਮਨਾਮਨਿਸਤਾਰਾ॥ ਗੁਰੇਤਉਪਜੈਸਬਦੁਵੀ
 ਚਾਰਾ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਰਾਮਨਾਮੁਪਿਆਰਾਜਿਸੁਕਿਰਪਾਕੋਰਸੁਪਾਏ॥ ਸਹਜੇਗੁਣ
 ਗਾਵੈਦਿਨੁਗਤੀਕਿਲਵਿਖਸਭਿਗਵਾਏ॥ ਸਭਕੋਤੇਰਾਤੂਹਉਤੇਰਾਤੂਹਮਾਰਾਜਗਮਹਿਰ
 ਮਨਮੁਨਿਸਤਾਰਾ॥ ੩॥ ਸਾਜਨਆਇਵੇਠਘਰਮਾਹੀ॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਤਿਪਤਿਅਪਾ
 ਹੀ॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਸਦਾਤਿਪਤਾਸੀਛਿਰਿਭੂਖਨਲਾਗੇਆਏ॥ ਦਹਦਿਸਪੁਜਹੈਵੇਹ
 ਰਿਜਨਕੀਜੋਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਅਪੇਜੇਤ੍ਰਿਵਿਦੁਛੇਵੇਹਰਿਬਿਨੁਕੋਦੁਜਾਨਾਹੀ
 ਸਾਜਨਆਇਵੇਠਘਰਮਾਹੀ॥ ੪॥ ੧॥

ਗਗੁਸੁਹੀਮਹਲਾ॥ ੩॥ ॥ ਘਗੁ॥ ੩ ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਭੁਗਤਨਾਕੀਹਰਿਜੀਉਰਾਖੈਨੁਗਿਨੁਰਖਦਾਆਇਆਗਮੁਸੇਭੁਗਤਜੇਗੁਰਮੁਖਿਹੋ
 ਵੇਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇਆਚਾ॥ ਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇਆਮੈਰੇਹਰਿਗੁਣਾਇਆਜਿ
 ਸਦੀਸਾਢਿਬਾਣੀ॥ ਸਚੀਭੁਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਗਤੀਗੁਰਮੁਖਿਵਖਾਣੀ॥ ਭੁਗਤਾਕੀਚਾ
 ਲਸਦੀਅਤਿਨਿਰਮਲਨਾਮੁਸਚਾਮਨਿਰੁਆਏ॥ ਨਾਨਕਭੁਗਤਸੇਹਹਿਦਰਿਸਾਢੇਜਿ
 ਨੀਸਚੇਸਚੁਕਮਾਇਆ॥ ੧॥ ਹਰਿਭੁਗਤਾਕੀਜਾਤਿਪਤਿਹੈਭੁਗਤਾਰਿਕੇਨਾਮੁਸਮਾਨੇਰਾ
 ਮਾ॥ ਹਰਿਭੁਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਹਆਪੁਗਵਾਵਹਿਜਿਨਅਵਗੁਣਪਛਾਨੇਗਾ॥ ਗੁਣਅਉ
 ਗੁਣਪਛਾਣੇਹਰਿਨਾਮੁਵਖਾਏ॥ ਭੈਭੁਗਤਿਮੀਠੀਲਾਗੀ॥ ਅਨਦਿਨੁਭੁਗਤਿਕਰਹਿਦਿ
 ਨੁਗਤੀਘਰੀਮਹਿਬੈਰਾਗੀ॥ ਭੁਗਤੀਗਤੇਸਦਾਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹਰਿਜੀਉਵੇਖਹਿਸਦਾਨ
 ਲਾ॥ ਨਾਨਕਸੇਭੁਗਤਿਹਰਿਕੇਹਰਿਦਰਿਸਾਢੇਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਸਮਾਨੇ॥ ੨॥ ਮਨਮੁਖਭੁਗਤਿਕ
 ਰਹਿਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਭੁਗਤਿਨਹੈਵੀਰਾਮਾ॥ ਹਉਮੈਆਇਆਰੇਗੁਣਾਏ

ਮਰਿਨਨਮਹਿਦੁਖੁਹੋਈਰਾਮਾਮਰਿਨਨਮਹਿਦੁਖੁਹੋਈਦੁਖੁਹੋਈਪਰਜਵਿਗੋਈਵਿਣੁਗੁਰਤ
 ਤੁਨਨਾਨਿਮਾਗੁਗਤਿਵਿਗੁਣਾਸਤੁਨਗੁਰੀਮਲਿਅਮੀਤਿਗਇਆਪਛਤਾਨਿਅਮਾਕੋਇ
 ਮਧਕਿਨੋਪਛਾਇਆਹਰਿਨਾਮੁਸਚੁਸੇਈਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਅਈਦੁਖੁਹੋਈਪ
 ਤਿਖੋਈ॥੩॥ਗੁਗਤਿਕੈਪਰਿਕਾਰਜੁਸਚਹਰਿਗੁਣਸਦਾਵਖਾਣਗਮਾਗੁਗਤਿਖਜਾਸ
 ਆਪੇਦੀਆਕਾਲੁਕੇਟਕਮਾਰਿਸਮਾਣਗਮਾਕਾਲੁਕੇਟਕਮਾਰਿਸਮਾਣਹਰਿਮਨਿਕੁਨੇ
 ਨਮੁਨਿਧਾਨਸਚੁਪਾਇਆਸਦਾਅਖੁਟੇਕੇਟਨਿਖਟੇਹਰਿਦੀਆਸਹਜੁਸੁਰੁਇਆ
 ਹਰਿਨਨਉਚੇਸਦਹੀਉਚੇਗੁਰਕੇਸਬਦਿਸੁਹਾਇਆਨਾਨਕਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਏਜੁਗਿ
 ਜੁਗਿਸੇਰੁਖਾਇਆ॥੪॥੧॥੨॥ਸਹੀਮਹਲਾ॥੩॥ਸਬਦਿਸਥੈਸਚੁਸੇਹਿਲਾਜਿਥੈਸ
 ਚੇਕਹੋਇਵੀਚਰੇਰਾਮਾਹਉਮੈਸਰਿਕਿਲਵਿਖਕੋਟਸਾਚੁਰਖਿਅਉਰਿਧਾਰੇਰਾਮਾਸ
 ਚੁਰਖਿਅਉਰਧਾਰੇਤਰੁਤਾਰੇਛਿਰਿਕੁਵਨਲੁਤਰਣਹੋਈਸਚਾਸਤਿਗੁਰਸਚੀ
 ਬਾਣੀਜਿਨਿਸਚੁਦਿਖਾਲਿਅਸੇਈਸਾਚੇਗੁਣਗੋਵਿਸਥਿਸਮਾਣੈਸਚੇਵੈਸਚੁਸੇਈ
 ਨਾਨਕਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੀਨਾਈਸਚੁਨਿਸਤਾਰਹੋਈਸਾਚੇਸਤਿਗੁਰਸਾਚੁਬੁਝਾਇ
 ਆਪਤਿਗਖੈਸਚੁਸੇਈਰਾਮਾਸਚਾਉਕਨੁਕੁਉਸਚਾਉਸਾਚੇਨਾਮਿਸੁਖੁਹੋਈਰਾਮੁਸ
 ਚੇਨਾਮਿਸੁਖੁਹੋਈਮਰੈਕੋਈਗਰਭਿਨਜੇਨੀਦੁਸਾਜੇਤੀਜੇਤਿਮਿਲਾਈਸਚਿਸਮਾਈ॥
 ਸਚਿਨਾਇਪੁਗਾਸਾਜਿਨੀਸਚੁਜਾਤਾਸੇਸਚੋਹੋਇਅਨਦਿਨਸਚੁਧਿਆਇਨਿ॥ਨਾਨਕ
 ਸਚੁਨਾਮੁਜਿਨਹਿਰੈਵੈਦੁਸਿਆਨਾਈਛੁਡਿਦੁਖੁਪਾਇਨਿ॥੧॥ਸਚੀਬਾਣੀਸਚੇਗੁਣਗੋ
 ਵਰਿਤਿਤੁਘਰਿਸੇਹਿਲਾਹੋਈਰਾਮਾਨਿਰਮਲਗੁਣਸਾਚੇਤਨੁਮਨੁਸਚਾਇਚਿਸਾਚਾਪੁਰ
 ਖੁਪੁਰੁਸੇਈਰਾਮਾਸਚੁਸਚੁਵਰੈਤਸਚੇਬੈਲੈਜੈਸਚਕਰੈਸੁਹੋਈਜਯੇਖਾਤਹਾਸਚੁਪਸ
 ਰਿਆਅਵਰਨਦੁਜਾਵੇਈਸਚਉਪਜੈਸਚਿਸਮਾਣੈਮਰਿਨਨਮੇਦੁਖੁਹੋਈ॥ਨਾਨਕਸਚੁ
 ਕਿਛੁਆਪਕਰਤਾਆਪਿਕਰਾਵੈਸੇਈ॥੩॥ਸਚੇਗੁਗਤਿਸੇਹਹਿਦਰਵਾਰਸਚੇਸਚੇਵਖਾ
 ਨੇਰਾਮਾਅਵਰਨਤਰਿਸਚੀਬਾਣੀਸਚੇਆਪਿਪਛਾਣੇਰਾਮਾਆਪੁਪਛਾਣਹਿਤਾ

ਸਤੁ ਨਾਨਕਿ ਸੈਚੈ ਸੇਝੀ ਹੋਈ ॥ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸਥੀ ਹੈ ਸੇਝਾ ਸਾਚੇ ਹੀ ਸੁਖ ਹੋਈ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਤੁ
 ਗਤਿ ਇਕਰੰਗੀ ਦੂਜਾਰੰਗੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਕਉ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਪਰਾ
 ਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ਜੁਗਾਓਰੇ ਪਨਯੇ ਭੁਏ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਹਾਗੁ
 ਨ ਹੋਈ ਰਾਮਾ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਰਾਜੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇਰਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਰਾਮਾ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅ
 ਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੇਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੈ ਜਾਨਿਆ ॥ ਧਨ ਪਿਰਮੇਲਾ ਦਾਹੋ ਆਗੁਰ ਮਤੀ ਮਾਨਿ
 ਮਾਨਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਆ ਤਾਹਰਿ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ
 ਮਇ ਕੀਤੈ ਰਾਵੈ ਮਾਨਿਆ ਨਿਐ ਸੁਖ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਪਨਥਾਲੁ ਹੀਏ ਹਰਿ ਦੁਖਾ ਦੁਹਿ
 ਈ ਰਾਮਾ ॥ ਸਦਾ ਹੋਵਹਿ ਸੇਹਾਗਾਨੀ ਛਿਰਿ ਮੇਲਾਵੈ ਸੁਨ ਹੋਈ ਰਾਮਾ ॥ ਛਿਰਿ ਮੇਲਾਵੈ ਸੁਨ ਹੋਈ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਕੋਈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਪਛਾਇਆ ॥ ਕਰਨੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵੈ ਅੰਤਰਿਏ
 ਕੋ ਜਾਨਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰੁ ਗੋਵੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਆਪਣਾ ਸਾਚੀ ਸੇਝ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਮਨਿ
 ਪਿਰੁ ਗੋਵੈ ਆਪਨਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪੂਰੁ ਸੋਈ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕੋਰੇ ਪਨਥਾਲੁ ਹੀਏ ਹਰਿ ਦੁ
 ਰਦੇਇ ਮਿਲਾਏ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਕੋਰੇ ਗਿਰਾਤੀ ਹੈ ਕਾਮਨਿ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸੁਖ ਪਾਏ ਰਾਮਾ ॥ ਮਿ
 ਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਿਸੁਖ ਪਾਏ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ਸਚੁ ਦਰੈ ਸਚੁ ਥਾਈ ॥ ਸਚਾ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੇ ਦਿਨ ਰਾਤੀ
 ਕਾਮਨਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਦਾਤਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਕਾਮਨਿ ਲਾਇ ਆਕੇ ਠਿਲਾਏ ॥
 ਨਾਨਕ ਮਹਲੀ ਮਹਲੁ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਨ ਬਾਲੀ ਪੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮੇਰੇ ਪ
 ਨਿਆ ਪਿਮਿਲਾਈ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਆ ਪੂਰੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਚੁ ਥਾਈ
 ਰਾਮਾ ॥ ਪੂਰੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਚੁ ਥਾਈ ਮੇਨਿ ਦੁਸਾਈ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥ ਸੋ ਜਸੁ
 ਥਾਲੀ ਮੇਰੇ ਪੂਰੁ ਭਾਈ ਸਚੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇਆ ॥ ਕਾਮਨਿ ਨਿਗਮ ਲਹਓ ਮੈ ਮਲੁ ਖੋਈ
 ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਈ ਕੋਰੇ ਤੇ ਨਾਮ ਨੈਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ੪
 ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਹੋਰੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਰਾਮਾ ॥ ਅ
 ਨਇ ਨੇ ਸਬਿਦਿ ਰਵਹੁ ਅਨਾਦ ਸਬਦੁ ਦਾਏ ਰਾਮਾ ॥ ਅਨਾਦ ਸਬਦੁ ਦੁਜਾਏ ਹਰਿ ਚੀ

ਉਪਰਿਅਏਹਰਿਗੁਣਗਾਵੁਨਾਰੀਅਨੁਦਿਨੁਕੁਗਤਿਕਰਹਿਗੁਰਅਗੈਸਾਧਨਕੀਤ
 ਮਿਆਰੀਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵਸਿਆਪਟਿਅੰਤਰਿਸੋਯਨਸਬਦੁਸੁਗਏਨਾਨਕਤਿਨ
 ਪਰਿਸਦਹੀਸੋਹਿਲਾਹਰਿਕਰਿਕਿਰਪਾਪਰਿਅਏ॥੧॥ਕੁਗਤਾਮਨਿਅਨਿਦੁਕੁਇਆ
 ਹਰਿਨਾਮਿਕੇਹਲਿਵਲਾਏਰਾਮਾਗੁਰਮੁਖੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆਨਿਰਮਲੁਹਰਿਗੁਣਗਾਇ
 ਰਾਮਾਨਿਰਮਲਗੁਣਗਾਏਨਾਮੁਮੋਨਿਦੁਸਾਏਹਰਿਕੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਾਨੀ॥ਜਿਨਿਮਨਿਦੁਸਿਆ
 ਸੋਈਨਨਨਿਸਤਾਰਪਟਿਪਟਿਸਬਦਿਸਮਾਣੀ॥ਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵੁਹਿਸਹਜਿਸਮਾਦੁਹਿਸ
 ਬਦੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਨਾਨਕਸਭਲੁਜਨਮੁਤਿਨਕੇਰਾਜਿਸਤਿਗੁਰਹਰਿਮਾਰਗਿਏ॥੩॥
 ਸਿਤਸੀਗਤਿਸਿਉਮੇਲੁਕੁਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮਸਮਾਏਰਾਮਾਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਚੜੀਦੁਨ
 ਮੁਕਤਕੁਏਹਰਿਕੈਨਾਮਿਲਿਵਲਾਏਰਾਮਾਹਰਿਨਾਮਿਚਿਤਿਲਾਏਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਏਮਨੁ
 ਅਚਤਾਰਹਿਨਾਨੇ॥ਸੁਖਦਾਤਾਪਾਇਆਮੋਹੁਕੁਕਾਇਆਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਸਮਾਲੇ॥ਗੁਰ
 ਸਬਦੇਰਾਤਾਸਹਜੇਮਾਤਾਨਾਮੁਮਨਿਦੁਸਾਏ॥ਨਾਨਕਤਿਨਪਰਿਸਦਹੀਸੋਹਿਲਾਜਿਸਤਿ
 ਗੁਰਮੇਦਿਸਮਾਏ॥੩॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਜੁਗਤੁਗਮਿਰੁਲਾਇਆਹਰਿਕਾਮਹਲੁਪਾਇ
 ਆਰਾਮਾਗੁਰਮੁਖੇਇਕਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆਤਿਨਕੇਦੁਖਗਵਾਇਆਰਾਮਾ॥ਤਿਨਕੇ
 ਦੁਖਗਵਾਇਆਜਾਹਰਿਮਨਿਕੁਇਆਸਦਾਗਾਵੁਹਿਰੰਗਿਰਾਤੇ॥ਹਰਿਕੇਕੁਗਤਿਸਦਾ
 ਨਨਿਰਮਲਜੁਗਿਜੁਗਿਸਚੀਜਾਤੇ॥ਸਾਚੀਕੁਗਤਿਕਰਹਿਦਰਿਕਾਪਹਿਪਰਿਦਰਿਸ
 ਚਾਸੋਈ॥ਨਾਨਕਸਚਾਸੋਹਿਲਾਸਚੀਸਚਬਾਨੀਸਬਦੇਹੀਸਖਹੋਈ॥੪॥੪॥੫॥ਸ
 ਹੀਮਹਲਾ॥੩॥ਜੇਲੋਕੁਹਿਵਰੁਬਾਲੀਏਤਾਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਏਰਾਮਾਸਦਹੋਵੁ
 ਹਿਸਹਾਗਨੀਹਰਿਕੀਉਮੋਰੇਨਜਾਏਰਾਮਾ॥ਹਰਿਕੀਉਮੋਰੇਨਕਾਏਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਰਾਇਸਾ
 ਧਨਕੀਤਪਿਆਰੀ॥ਸਚਿਸਿਯਮਿਸਦਹੋਨਿਰਮਲਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੀਗਾਰੀ॥ਮੇਰਾਪੁਰੁ
 ਸਾਥਾਸਦਹੀਸਾਚਾਜਿਨਿਅਘੋਅਘੁਉਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸਦਪਿਰੁਰਾਵੈਅਪਨਾਨੀ
 ਨਗੁਰਚਰਨੀਚਿਤੁਲਾਇਆ॥੧॥ਪਿਰੁਪਾਇਅਨਾਬਾਲੀਏਅਨਦਿਨੁਸਹਜੇਮਾ

ਤੀਰਾਮਾ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭੁਇਆ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਮੇਲ ਨਰਾ ਤੀਰਾਮਾ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਮੇਲ ਨਰਾ
 ਤੀਹਰਿ ਪ੍ਰਤਿਗਤੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਅਨਦਿ ਨਰਾ ਵੇਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਦਿਚੁ ਹੁਆ
 ਪੁਗਵਾਏ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇਆ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਤਿਮ ਰਾਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿ
 ਲੇਵਤਿ ਆਈ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਵੈ ਰੀਗਿ ਰਾਤੁ ਵੀਏ ਪਿਰਕਾ ਮਹਲੁ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਸੇਸੇ ਹੋਅਤਿ
 ਨਿਰਮਲ ਦਾਤਾ ਤਿਨਿ ਨਿਦਿ ਚਿਹੁਆ ਪੁਗਵਾਇਆ ਰਾਮਾ ਦਿਚੁ ਹੁਮੇ ਹੁਚਕਾਇਆ ਜਾਹਰਿ
 ਭੁਇਆ ਹਰਿਕਾਮ ਇਸਨਿ ਭੁਈ ॥ ਅਨਦਿ ਨਰਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਾਚੈ ਕੈ ਬੈਅ ਕਬਕ ਗਾਈ
 ॥ ਜੁਗਾ ਚਾਰੇ ਸਾਚਾ ਏਕੈ ਵਰੈ ਤੇ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਰੀਗਿ ਰਾਵੈ ਰਾਤੀ ਤਿਨਿ
 ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਤਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਕਾਮ ਨਿਮਨਿ ਸੋਹਿਲ ਤ੍ਰਾਸਾ ਕਨ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ
 ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਹਰਿ ਰਖਿਆ ਉਰਧਾਰੇ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਧਾਰੇ ਅ
 ਪਨਾ ਕਾਰਜੁ ਸਵਾਰੇ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਜਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰਤਿਮਿ ਮੋਹਿਲੀ ਆਮਨੁ ਮੇਰਾ ਪਾਇਆ ਕ
 ਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਦਸਿਆ ਮੇਰਾ ਰਾਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ
 ਲਈ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਗੁਰੈ ਕੇ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ਸੁਗੀ ਮਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ਸੋਹਿਲ ਤ੍ਰਾਹ
 ਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੇ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭੁੰਝੈ ਰਾਮੁ ਨਾਮ ਪਿਆ
 ਰੇ ਰਾਮਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੇ ਸਭਿ ਕੁਲ ਉਧਾਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਬਾਨੀ ॥ ਅਦੁਣ ਜਾਨ ਰਹੇ
 ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਘਰਿ ਅਨਹ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੈ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਕਿ
 ਰਪਾਧਾਰੇ ਸੋਹਿਲ ਤ੍ਰਾਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਹਮਨੀ ਵੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਤਿ ਉ
 ਚਾਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਿ ਆਜਾਇ ਰਾਮੁ ॥ ਗੁਰ ਮੇਲੀ ਬਹੁ ਝਿਪਾਧਾਰੀ ਹਰਿ ਕੇ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਏ
 ਰਾਮਾ ॥ ਮਿਲੁ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਏ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਰੀਗੁ ਸਿਉ ਰਲੀ ਆਮਾਨੇ ॥ ਸੇਜ ਸਥਾਲੀ ਜਾਪੁ
 ਭੁਭਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਹਾ ਗਾਨਿ ਸਾਵਤੁ ਰਾਗੀ ਜਿਥੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭੁ
 ਏ ॥ ਹਮਨੀ ਵੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਤਿ ਉਚਾਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਿ ਆਜਾਏ ॥ ੨ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁਭਾਵਿ
 ਚਿਏ ਕੋਏ ਕੋਰਾਮ ਭੁਗਤਾਰੇ ਰਾਮਾ ॥ ਦਿਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦਰਿ ਵਸੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਆਧਾਰੇ ਰਾਮਾ ॥

॥ ਇਕ ਨਾਮ ਨਿਅਧਾਰੇ ਸਿਰ ਜਨ ਹਾਰੇ ਵਰੁ ਰੁਗੀ ਗੁਰ ਪਾਇਆ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ
ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਗੁਰ ਮਾਖਿ ਅਲਖ ਲਖਾਇਆ ॥ ਸਹਜੇ ਅਨਦੁਰੇ ਆਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾਨਕ ਬ
ਸਬੀਠਾਰੇ ॥ ਘਟਿ ਘਟੇ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਟਿਓ ਏਕੋ ਰਾਮ ਭੁਤਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰੇ ਸੇਵ ਨਿਸਤਿ ਗੁਰ
ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਿ ਦੇਵ ਹੁਮੈ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਹਮ ਪਾਪੀ ਮੁਕ
ਤਿ ਕਰਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਪਧੇ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਆ ਪੁਰਾਣੁ ਏਨਿ ਨ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ਵਾਸਾ ॥ ਬਿਬੇ
ਕੁ ਬੁਧਿ ਸੁਖਿ ਰੋਇ ਵਿਹਾਣੀ ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਨਾਮਿ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਨਦੁਰੁ ਇਆ ਦਿਨੁ
ਤੀਨਾ ਨਬਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਇ ਗੁਰੇ ਸੇਵ ਨਿਸਤਿ ਗੁਰ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥
॥ ਗੁਰੁ ਸੁਯੀ ਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ਅਗੁ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਸਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇਆ ਵਗਣ ਵਿਕਣ ਗੁਣ ਰਵਾ ਬਲਿਗਮ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਇ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚ ਵਾ ਬਲਿਗਮ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਸਦ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ ਪਾ
ਪ ਵਿਕਾਰ ਗਵਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਭੁਭੁਗਾ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ
॥ ਕੀਏ ਅੰਧੇ ਜਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਖਾਲੀ ਗਿਆਨ ਤਤਿ ਕਰਿ ਰੋਗੇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਖਿ ਮਾਨਿ ਨਿ
ਤ ਰਲੀ ਆਨਾਨਕ ਪੁਰਿ ਸਿਧੇ ਰੋਗੇ ॥ ੧ ॥ ਸਤ ਸੰਤੋ ਪੁਕਰਿ ਭਾਉ ਕੁਝ ਮੁਕਤੁ ਮਾਈ ਆਇਆ ਬ
ਲਿਗਮ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਨਾਕ ਰਿਸੇ ਲੁਗੁਰ ਬਾਣੀ ਗਵਾਈ ਆਬ ਲਿਗਮ ਜੀਉ ॥ ਬਾ
ਨੀ ਗੁਰ ਗਾਈ ਪਰਮ ਗਾਤਿ ਪਾਈ ਪੰਚ ਮਿਲੇ ਸੋਹਾਇਆ ॥ ਗਇਆ ਕਰੇ ਧੁਮ ਮਮਤਾ ਤ
ਨਿਨਾਠੀ ਪਾਪੇ ਭੁਭੁਗਾਤਿ ਮੁਗਵਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਪੀਰ ਗਈ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਆਰੋਗਤ ਭੁਏ
ਸਰੀਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪਦੁਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਣੀ ਗਾਹੀ ਗਾ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਵਿਚੁਰੀ
ਦੁਰਿ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਏ ਬਲਿਗਾਈ ਬਲਿਗਮ ਜੀਉ ॥ ਅੰਤ ਰਿਮ ਮਤਾ ਕੁੜਿ ਕੁੜਿ ਵਿਹਾਰੇ ਕੁੜਿ
ਲਈ ਬਲਿਗਮ ਜੀਉ ॥ ਕੁੜੁ ਕਪਟੁ ਕਮਾਏ ਮਹਾਦੁਖ ਪਾਏ ਵਿਦੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮਗੁਨ ਪਾਇ
ਆ ॥ ਉਤੁ ਪੰਥਿ ਕੁਮੇ ਗਵਾਰੀ ਬਿਨ ਕਿਨੁ ਧੋਕਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਦਇਆ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ
ਦਾਤਾ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਏ ਜਨ ਜਨ ਮੇਰੇ ਵਿਚੁ ॥ ਜਨ ਮੇਲੇ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ੩ ॥

॥ਆਇਆਲਗਨੁਗਣਾਇਹਿਰਦੇਧਨਉਮਾਹੀਆਬਲਿਗਮਜੀਉ॥ਪਤੀਵਾਚਾਈ
ਮਨਿਵਜੀਵਧਾਈਜਬਸਾਜਨਸੁਣਾਪਾਰਿਆਏ॥ਗਾਨੀਗਿਆਨੀਬਹਿਮਤਾਪਕਾਇ
ਆਛੇਰਤਤੁਦਿਵਾਏ॥ਦੁਰਪਾਇਆਪੁਰਖੁਅਗੰਮੁਅਗੰਰੁਸਦਨਵਤਨੁਬਾਲਸਖੀਈ
॥ਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਕੈਮੇਲਿਵਿਛੁੜਿਕੇਵੇਨਜਾਈ॥੪॥੧॥ਸੁਹੀਮਹਲਾ॥੪॥ਹਰਿਪਰਿ
ਲੜੀਲਾਵਪਰਵਿਰਤੀਕਰਮੁਤ੍ਰਿਣਾਇਆਬਲਿਗਮਜੀਉ॥ਬਾਨੀਬ੍ਰਹਮਾਦੇਵਧਰਮੁ
ਤ੍ਰਿਣੁਪਾਪਤਨਾਇਆਬਲਿਗਮਜੀਉ॥ਧਰਮਾਤ੍ਰਿਣੁਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵਹੁਸਿਮਿਤਿ
ਨਮੁਤ੍ਰਿਣੁਇਆਸਤਿਗੁਰਗੁਰਪੁਰਾਆਗਧਰੁਸਤਿਕਿਲਵਿਖਪਾਪੁਗਵਾਇਆ॥
ਸਹਜਅਨੰਦੁਹੋਆਵਤੁਰਾਗੀਮਨਿਹਰਿਹਰਿਮੀਠਾਲਾਇਆਜਨੁਕੋਨਾਨਕੁਲਾਵ
ਪਹਿਲੀਅਰਿਕੁਕਾਜੁਰਚਾਇਆ॥੧॥ਹਰਿਦੁਜੜੀਲਾਵਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਮਿਲਾਇ
ਆਬਲਿਗਮਜੀਉ॥ਨਿਰਕੁਓਭੈਮਨੁਹੋਇਹਉਮੈਮੈਲਗਵਾਇਆਬਲਿਗਮਜੀਉ
॥ਨਿਰਮਲਕੁਓਪਾਇਆਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆਹਰੇਵੈਰਾਮਹਦੁਰੈ॥ਹਰਿਆਤਮਰਾ
ਮੁਖਸਾਰਿਆਸੁਆਮੀਸਰਬਰਹਿਆਕੁਰਪੁਰੇ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਹਰਿਪੁਰੁਦੇਕੋਮਿ
ਲਿਹਰਿਜਨਮੈਗਲੁਗਾਏ॥ਜਨਨਾਕਦੂਜੀਲਾਵਚਲਾਈਅਨਹਦਸਬਦਵਜਾਏ॥
੨॥ਹਰਿਤੀਜੜੀਲਾਵਮਨਿਚਾਉਕੁਇਆਬੈਰਾਗੀਆਬਲਿਗਮਜੀਉ॥ਸੀਤਜਨਾ
ਮੇਹਰਲਹਰਿਪਾਇਆਵਤਿਕੁਰਾਗੀਆਬਲਿਗਮਜੀਉ॥ਨਿਰਮਲਹਰਿਪਾਇਆਹ
ਰਿਗੁਣਗਾਇਆਮੁਖਿਬੋਲੀਹਰਿਬਾਨੀ॥ਸੀਤਜਨਾਵਤੁਕੁਰਾਗੀਪਾਇਆਹਰਿਕਥੀ
ਐਅਕਬਕਹਾਣੀ॥ਹਿਰੈਦਹਰਿਹਰਿਹਰਿਧੁਨਿਉਪੈਜਹਰਿਜਪੀਐਮਸਤਕਿਕੁਰਾ
ਜੀਉ॥ਜਨਨਾਨਕਬੋਲੇਤੀਜੀਲਾਵਹਰਿਉਪੈਜਮਨਿਬੈਰਾਗੁਜੀਉ॥੩॥ਹਰਿਚਉਥੜੀ
ਲਾਵਮਨਿਸਹਜੁਕੁਇਆਹਰਿਪਾਇਆਬਲਿਗਮਜੀਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਆਸੁਕੁ
ਇਹਰਿਮਨਿਤਨਿਮੀਠਾਲਾਇਆਬਲਿਗਮਜੀਉ॥ਹਰਿਮੀਠਾਲਾਇਆਮੇਰੇਪੁਰੁ
ਕੁਇਆਅਨਦਿਨੁਹਰਿਲਿਵਲਾਈ॥ਮਨਚਿੰਦਿਆਛਲਪਾਇਆਸੁਆਮੀਹਰਿ

ਨਮ੍ਹਿਦੁਪਾਈ। ਹਰਿਪ੍ਰਿਥੁ ਚੁਰਕਾ ਚੁਰਕਾ ਏਆਧਨ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮਿ ਦ੍ਰਿਗਾਸੀ ਮਨਨ
 ਨਨਕ ਬੋਲੈ ਚਉ ਥੀਲਾ ਵੇਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅਥਿਨਾਸੀ॥੪॥੨॥
 ॥ ਗੁਰਮੁਖੀ ਮਹਲਾ ॥੪॥ ਘਰਾ ॥੨॥ ਛੰਤਾ ॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਚੁਣਗਾਏ॥ ਹਿਰਦੈ ਰਸ ਨਰਸਾਏ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਨਰਸਾਏ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਚੁਣੇ ਮਿਲਿ
 ਅਸਹ ਜਸੁ ਚੁਣੇ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਤੇਗੁ ਚੁਣੇ ਸੁਖ ਹੋਵੈ ਸਬਦਿ ਰਹੈ ਲਿਵਲਾਏ॥ ਦੁਹੁ ਚੁਣਿ ਗੁਰ
 ਰਪੁ ਰੇ ਪਾਈ ਐ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ॥ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾ ਜਗਜੀਵਨ ਨਾਨਕ ਸੁ
 ਨਸਮਾਏ॥੧॥ ਸੰਗਤਿ ਸੰਤ ਮਿਲਾਏ॥ ਹਰਿ ਸਰਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਏ॥ ਨਿਰਮਲ ਜਲੁ ਨਾਏ ਮੈ
 ਲੁਗਵਾਏ ਚੁਣੇ ਪਾਇ ਤੁਸਰੀ ਰਾ॥ ਦੁਰਮਾਤਿ ਮੈ ਲੁਗਾਈ ਕ੍ਰਮੁ ਚੁਗਾਹ ਉਮੈ ਬਿਨ ਠੀ ਪੀਰ
 ॥ ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਹੋ ਆਵਾਸਾ॥ ਹਰਿ ਮੰਗਲ ਰਸਿ ਰਸੁ ਨਰ
 ਸਾਏ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ੨॥ ਅੰਤਰਿ ਰਤਨੁ ਥੀ ਚਾਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੇ॥ ਹਰਿ
 ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੇ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰੇ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ॥ ਗਿਆਨੁ ਪਰਪੈ
 ਚਡੁ ਬਾਲਿਆ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਘਰੁ ਮੰਦਰੁ ਸੇਹਾਇਆ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪ ਸੀ ਗਾਰਬ ਨਾਏ
 ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਢੇ ਚੁਣੇ ਏਆ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋ ਸੇਈ ਪਰਕੀ ਕੈ ਨਾਨਕੁ ਅੰਕਿਸਮਾਇਆ॥੩॥ ਹ
 ਰਿ ਪ੍ਰਿਥੁ ਕਾ ਚੁਰਕਾ ਏਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੀਆਣਾ ਏਆ॥ ਅਟੀਹਣਾ ਏਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਾਧਨ ਕੇਤ ਪਿਆਰੀ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲ ਗਾਏ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਏਆ ਪਿ
 ਸਟਾਰੀ॥ ਸਹਿ ਨਰਗਣੀ ਧਰ ਬਿਮਲਿ ਏਆ॥ ਪੁਰਬਿ ਵੇਦੁ ਬਨਾਈ॥ ਨਨਕ ਪ੍ਰਭੁ
 ਪਾਇਆ ਮੈ ਸਾਧਨ ਕੇ ਮੇਰੇ ਨਜਾਈ॥੪॥੧॥੩॥
 ਗੁਰਮੁਖੀ ਮਹਲਾ ॥੪॥ ਘਰਾ ॥੩॥ ਛੰਤਾ ॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਆਵਹੁ ਸੇਤ ਜਨੁ ਚੁਣਗਾ ਦੁਹਰੇ ਦਕੋਰੇ ਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀ ਐ ਘਰਵਾ ਜਹਿ
 ਸਬਦੁ ਘਰੇ ਰਹਿਆ॥ ਸਬਦੁ ਘਰੇ ਰਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੇ ਤੁਰਤਾ ਸੁਖਾਈ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਜਪੀ
 ਸਟਾਲਾ ਹੀ ਸਾਨੁ ਸਬਦੁ ਲਿਵਲਾਈ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਗਤਾਰਾ ਅਨੁਰਿਦ

ਪੁਨਾਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਏਕੁਪਛਾਣੈ॥ ਅਵਰਨਜਾਣਦੁਨਾ॥੧॥ ਸਚਿਮਹਿਰਵਿਰਹਿਆ
 ਸੇਪੁਕੁਅੰਤਰਜਾਮੀਰਾਮਾ॥ ਗੁਰਸਬਦਿਰਵਿਰਹਿਆਸੈਪੁਕੁਮੇਰਾਸੁਆਮੀਰਾਮਾ॥ ਪੁਕੁ
 ਮੇਰਾਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਘਟਿਘਟਿਰਵਿਅਸੇਈ॥ ਗੁਰਮਤਿਸਚੁਪਾਈਐਸਹਜਿ
 ਸਮਾਈਐਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰਨਕੋਈ॥ ਸਹਜੇਗੁਣਗਾਵਾਜੇਪੁਕੁਕੁਵਾਆਪੇਲਦੇਮਿਲ
 ਲਾਏ॥ ਨਾਨਕਸੇਪੁਕੁਸਬਦੇਨਾਪੈਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਖਿਆਏ॥੨॥ ਇਹਜਗੇਦੁਤਰੁਮਨ
 ਮੁਖਪਾਰਿਨਪਾਈਗਾਮਾ॥ ਅੰਤਰਹਉਮੈਮਤਕਾਮੁਕੋਧੁਰੇਤੁਗਾਈਗਾਮਾ॥ ਅੰਤਰਚਿਤੁਗਾ
 ਈਥਾਇਨਪਾਈਬਿਰਥਾਨਮੁਗਾਵਾਇਆ॥ ਨਮਮਹਿਦੁਖਪਾਵੈਭੈਦਾਖਾਵੈਅੰਤਿਗ
 ਇਅਪਛੁਤਾਇ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੋਧੋਲੀਨਾਜੀਪੁਤੁਕੁਟਿਬੁਸਤਭਾਈ॥ ਨਾਨਕਮਾਇਆਮੇ
 ਹੁਪਸਾਰਾਅਗੈਸਾਬਿਨਜਾਈ॥੩॥ ਹਉਪੁਕੁਉਅਪਣਾਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਕਿਨਿਬਿਧਿ
 ਦੁਤਰੁਤਰੀਐਰਾਮਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੁਇਚਲਹੁਜੀਵਤਿਆਇਦੁਮਰੀਐਰਾਮਾ॥ ਜੀਵਤਿਅ
 ਮਰੀਐਭਵਜਲਤਰੀਐਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਸਮਾਏ॥ ਪੁਰਾਪੁਰਖਪਾਇਆਵਤਿਕੁਗੀ
 ਸਚਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਏ॥ ਮਤਿਪਰਗਾਸੁਕੁਈਮਨਮਾਨਿਆਰਾਮਨਾਮਵਤਿਅਈ
 ॥ ਨਾਨਕਪੁਕੁਪਾਇਆਸਬਦਿਮਿਲਾਇਆਕੋਤੀਜੇਤਿਮਿਲਾਈ॥੪॥੧॥੪॥

ਸੁਹੀਮਹਲਾ॥੪॥ ਅਰੁ॥੫॥

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਸੇਤਜਨੇਪਿਆਰਾਮੈਮਿਲਿਆਮੇਰੀਤਿਸਨਾਬੂਤਿਗਈਆਸੇ॥ ਹਉਮਨੁਤਨੁਦੇਵਾ
 ਸਤਿਗੁਰਸੇਮੇਲਪੁਕੁਗੁਣਤਾਸੇ॥ ਧਿਨੁਧਿਨੁਗੁਰੁਵਤੁਪੁਰਖਹੋਮੇਦਸੇਹਰਿਸਾਬਾਸੇ॥ ਵ
 ਤੁਰਗੀਹਰਿਪਾਇਆਨਾਨਕਨਾਮਿਵਿਗਾਸੇ॥੧॥ ਗੁਰਸਬਦੁਪਿਆਰੈਮਿਲਿਆ
 ਹਰਿਮਾਰਗੁਪੰਥਦਸਾਹਾ॥ ਅਰਿਆਵਹੁਚਿਰੀਵਿਣੁਨਿਆਮਿਲਿਸਬਦਿਕੁਰਪੁਕੁਨ
 ਹਾ॥ ਹਉਤੁਬੁਝਾਵਹੁਪਰੀਉਤੀਈਆਤਿਉਚਲਬਿਨੁਮੀਨਮਰਾਹਾ॥ ਵਤੁਰਗੀਹਰਿ
 ਪਿਆਇਆਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਏ॥੨॥ ਮਨਦਹਰਿਸਿਚਲਿਚਲਿਕੁਰਮਿਆ
 ਮਨਮਖੁਰਮਿਕੁਲਾਏਆਨਿਤਆਸਾਮਨਿਚਿਤਿਵੈਮਨਤਿਸਨਾਕੁਪਲਗਾਇ

ਅਮਾਅਨਰਤਾਧਨੁਪਰਿਦਬਿਅਛਿਰਿਬਿਖਰੁਲਨਾਗਇਆਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸ
ਲਾਹਿਤੁਬਿਨੁਨਾਵੈਪਚਿਪਚਿਮੁਇਆ॥੩॥ਗੁਰਸੇਦਰਮੇਹਨਪਾਇਕੋਰਹਰਿਪ੍ਰੇਮਬਾਨੀ
ਮਨਮਾਤਿਅਮਾਮੈਰੇਹਿਰੈਦਸੁਪਿਬੁਧਿਦਿਸਰਿਗਈਮਨਅਸਾਚਿਤਦਿਸਰਿਆਮੈਅੰਤ
ਰਿਦੇਨਪ੍ਰੇਮਕੀਗੁਰਦੇਖਤਮੁਸਾਧਾਰਿਆ॥੪॥ਗੁਰਗੀਪ੍ਰਕੁਆਇਮਿਲੁਨਨਾਨਕਖਿ
ਨੁਖਿਨੁਦਾਰਿਆ॥੫॥੫॥ਸੁਹੀਮਹਲਾ॥੬॥੬॥ਤਾ॥ਅਰਿਹਿਸੁਦੇਨਹਉਮੈਬਿਖਿ
ਆਨਿਨਿਹਰਿਪ੍ਰਕੁਮਿਲਿਨੁਨਦਿਤੀਆਦੇਹਕੰਠਨੇਵੈਨੀਆਇਨਿਹਉਮੈਮਾਰਿਦਿਗੁ
ਤੀਆ॥ਮੇਹਮਾਇਅਵੇਸਕੁਕਾਲਖਾਇਨਿਮਨਮੁਖਿਮੁਹਿਸਕੁਤੀਆ॥੭॥ਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁ
ਖਿਉਬੋਰਗੁਰਸਬਦਿਹਉਮੈਛੁਟੀਆ॥੮॥੮॥ਸਿਅਛਿਹੈਦੇਨਨਇਸਮਨੁਕਉਮਨਬਸੇਨਿ
ਉਨਿਤਕੁਉਦਿਆ॥੯॥੯॥ਦੁਖਿਹੈਦਿਦਿਹਾਣੀਅਨਿਤਅਸਅਸਕਰੇਦਿਆ॥ਗੁਰੁਪਾਇਆ
ਦੇਸਤਜਨਮਨਿਆਸਪੁਰੀਹਰਿਚਉਦਿਆ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਕੁਦੇਹਮਤੀਛਾਡਿਆਸਾਨਿ
ਤਸੁਖਿਸੁਉਦਿਆ॥ਸਾਧਾਨਅਸਾਚਿਤਿਕੋਰਗਮਰਾਜਿਆਹਰਿਪ੍ਰਕੁਸੇਜਤ੍ਰੀਐਆਈ॥
ਮੇਰਾਠਕੁਰੁਅਗਮਦਇਆਲੁਹੈਚਮਰਾਜਿਆਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁਮਿਲਾਈ॥ਮੇਰਮਨਿਤ
ਨਿਲੋਠਚੁਰਮੀਖਰਾਮਰਾਜਿਆਹਰਿਸੂਰਧਾਸੇਜਦਿਛਾਈ॥੧॥ਨਨਾਨਕਹਰਿਪ੍ਰਕੁਤੀਆ
ਰਾਮਰਾਜਿਆਮਿਲਿਆਸਹਜਿਸਕੁਟੀ॥੨॥੨॥ਇਕਤੁਸੇਜੇਹਰਿਪ੍ਰਕੁਰਅਰਾਜਿਆਗੁਰਦ
ਸੇਹਰਿਮੇਲੇਈ॥ਮੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮਬੋਰਗੁਰੇਰਾਮਰਾਜਿਆਗੁਰਮੇਲੇਕਿਰਪਾਕਰੇਈ॥ਹਉਗੁ
ਰਦਿਦੁਹਘੋਲਿਪੁਮਾਇਆਰਾਮਰਾਜਿਆਜੀਉਸਤਿਗੁਰਆਗੈਦੇਈ॥ਗੁਰਤੁਠਾਜੀਉਗ
ਮਰਾਜਿਆਨਨਾਨਕਹਰਿਮੇਲੇਈ॥੩॥੩॥

ਗਗੁਸੁਹੀਮਹਲਾ॥੪॥੪॥ਗੁਟਾਛੁਤਾ॥ ੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥

॥ਸਇਬਾਵੇਰਤੁਕਾਏਕਖਿਰੁਲਾਨਾ॥ਸਇਬਾਵੇਰੇਨੇਹੁਕੁਲਾਇਉਕਸੇਰੁਰੰਗਾਨਾ॥ਕੂੜੇ
ਦੇਖਿਕੁਲੇਅਦੁਲਹੈਨਮੁਲੇਗੋਦਿਦਨਮੁਜੀਠਾ॥ਥੀਦੀਹਿਲਾਲਾਅਤਿਗੋਲਾਲਾਸਬਿਦਿਈ
ਨਿਕੁਰੰਮੀਠਾ॥ਮਿਥਿਆਮੇਹੀਮਗਨੁਈਰਹਿਆਤੁਠਸੇਗਿਲਪਦਾਨਾ॥ਨਨਕਦੀਸਰਨਿਰਪਾ

ਨਿਧਿਰਾਖੁਲਾਨੁਕੁਗਤਾਨਾ॥੧॥ਸੁਇਬਾਵੇਰੇਸੇਵਿਠਕਰਨਾਥਪਰਾਣਾਸੁਇਬਾਵੇਰੇਜੇਅ
 ਇਅਤਿਸੁਜਾਨਾਨਿਹਚਲੁਹੁਭੈਦਸੀਸੁਇਪਰੇਦਸੀਸੇਤਸੇਗਿਮਿਲਿਰਹੀਐ॥ਹਰਿਪ
 ਦੀਐਭਾਕੀਸੁਇਬੈਰਗੀਚਰਨਪੁਕੁਗਰਹੀਐ॥ਇਹਮਨੁਦੀਜੈਸੇਕਨਕੀਜੈਗੁਰਮੁਖਿ
 ਤਜਿਬਹੁਮਾਣਾਨਾਨਕਦੀਨਕੁਗਤਭੁਵਤਾਰਣਤਰੇਕਿਆਗੁਣਆਖਿਦੁਖਾਣਾ॥੨॥ਸੁ
 ਇਬਾਵੇਰੇਕਿਆਕੀਚੈਕੁਸਮਾਨੇ॥ਸੁਇਬਾਵੇਰੇਹੁਭੈਦਸੀਗਾਰਬਗੁਮਾਨੇ॥ਨਿਹਚਲੁਹੁਕੁ
 ਜਾਣਾਮਿਥਿਆਮਾਨਸੀਤਪ੍ਰਭੁਹੋਇਦਾਸਾ॥ਜੀਵਤਮਰੀਐਕੁਉਜਲੁਤਰੀਐਜੇਥੀਵੈਕਰਮ
 ਲਿਖਿਆਸਾਗੁਰਸੇਈਜੈਐਮਿਤਪੀਜੈਸਦਾਲਾਦੁਹਿਸਹਜਿਧਿਆਰੇ॥ਨਾਨਕਸਰਨਿ
 ਪਾਇਆਹਰਿਦੁਆਰੇਹਉਬਲਿਬਲਿਸਾਦੁਕੁਰਬਾਨੇ॥੩॥ਸੁਇਬਾਵੇਰੇਮਤੁਜਾਨਹਿਪੁ
 ਕੁਮੈਪਾਇਆ॥ਸੁਇਬਾਵੇਰੇਬੀਉਰੇਦੁਜਿਨਿਪ੍ਰਕੁਧਿਆਇਆ॥ਜਿਨਿਪ੍ਰਕੁਧਿਆਇ
 ਐਭਿਨਿਸੁਖਪਾਇਆਵਤੁਤੁਗੀਦਰਸਨਪਾਈਐ॥ਬੀਉਨਿਆਦਾਸਦਕੁਰਬਾਨਾਸ
 ਗਲਾਅਪੁਮਿਟਾਈਐ॥ਉਹੁਧਨੁਭਾਗਸੁਧਾਜਿਨਿਪ੍ਰਕੁਲਧਾਹਮਤਿਸੁਪਹਿਆਪੁਗਟ
 ਰਾਇਆ॥ਨਾਨਕਦੀਨਸਰਨਿਸਖਸਾਗਾਰਰਾਖੁਲਾਜਅਪਨਾਇਆ॥੪॥੧॥ਸੁਹੀਮਹ
 ਲਾ॥੫॥ਹਰਿਚਰਨਕਮਲਕੀਟੇਕਸਤਿਗੁਰਿਦਿਤੀਤਸਿਕੈਬਲਿਗਮਜੀਉ॥ਹਰਿਐਮਿ
 ਤਕੁਰੇਕੁੰਡਾਰਸਕੁਰਿਦੁਹੋਘਰਿਤਿਸਕੈਬਲਿਗਮਜੀਉ॥ਬਾਬਲੁਮੇਗਾਦੁਡਸਮਰਥਾਕਰ
 ਏਕਾਰਣਪ੍ਰਕੁਗਾਰਾ॥ਕਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖਕੇਈਨਲਾਗੈਕੁਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰਾ॥ਅਰਿ
 ਕੁਗਾਦਿਕੁਗਤਿਨਕਚਾਖਾਉਸਤਤਿਕਰਿਕਰਿਜੀਵਾ॥ਨਾਨਕਨਮੁਮਹਾਰਸੁਮੀਠਾਅਨ
 ਦਿਨਮਨਿਤਨਿਪੀਵਾ॥੧॥ਹਰਿਆਪੇਲੋਏਮਿਲਾਇਕਿਉਦੋਛੁਨਾਪੀਵੋਏਬਲਿਗਮਜੀ
 ਉ॥ਜਿਸਨੇਤੇਰੀਟੇਕਸੇਸਦਾਸਦਜੀਵੋਈਬਲਿਗਮਜੀਉ॥ਤੇਰੀਟੇਕਤੈਤੈਤਪਾਈਸਾਰੇ
 ਸਿਰਜਣਗਾਰਾ॥ਕਿਸੇਤਖਾਲੀਕੋਈਨਾਹੀਐਸਾਪ੍ਰਕੁਹਮਾਰਾ॥ਸੀਤਜਨਾਮਿਲਿਮੰਗਲੁ
 ਗਾਇਆਦਿਨੁਰੇਇਆਸਤੁਮਾਰੀ॥ਸਫਲੁਦਰਸੁਕੁਇਆਗੁਰਪੁਰਾਨਾਨਕਸਦਬਲਿ
 ਗਾਰੀ॥੨॥ਸਿਮਲਿਅਸਚਧਾਨਮਾਨੁਮਹਤੁਸਚੁਪਾਇਆਬਲਿਗਮਜੀਉ॥ਸਤਿਗੁਰ

ਮਿਲਿਆਵਇਅਲਗੁਣਅਧਿਨਾਸੀਗਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉਗੁਣਗੋਇੰਦਗਾਉਨਿ
ਤਪਾਨਪੀਤਖਸੁਆਮੀਸੁਰੁਦਿਵਸਅਯੋਗਹਿਥੇਠਲਾਏਮਿਲੇਅੰਤਰਜਾਮੀਸਤੁਸੀਤੋਖੁਵ
ਜਹਿਵੇਜਅਨਹਦੁਆਣਕਾਰੇਸੁਇੰਭੇਨੇਸਸਗਲਨਕਪੁਰਖਪੁਰਖਕਰੋਣਹੋਗੇ॥੩॥ਉ
ਪਤਿਅਤਤੁਗਿਆਨਸਾਹੁਰੋਪੇਈਐਇਕੁਹਰਿਬਲਿਰਾਮਜੀਉਗੁਣਮੈਬ੍ਰਹਮਮਿਲਿਅਕੋ
ਇਨਸਕੋਭਿੰਨਕਰਿਬਲਿਰਾਮਜੀਉਗੁਣਸਮੁਪੈਬਿਸਮੁਸੁਨੀਐਬਿਸਮਾਦੁਨਦਰੀਆਇ
ਆਜਲਿਧਲਿਮਹੀਅਲਿਪੁਰਨਸੁਆਮੀਘਟਿਘਟਿਰਹਿਆਸਮਾਇਆਜਿਸੁਤਉਪ
ਨਿਅਤਿਸਮਾਹਿਸਮਾਇਆਕੀਮਤਿਕਹਨਨਜਾਈ॥ਜਿਸਕੋਚਲਤਨਜਾਹੀਲਖਣੇਨਨ
ਕਤਿਸਹਿਧਿਆਏ॥੪॥੨॥

॥ਰਾਗੁਸੁਹੀਮਹਲਾ॥੩॥ਅਘਗੁ॥੩॥

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੋਇੰਦੁਗੁਣਗਾਵਾਣਲੋਗਾਹਰਿਰੀਗਿਆਨਦਿਨੁਜਾਗੇਹਰਿਰੀਗਿਜਾਗੇਪਘਕੁਗੇਮਿ
ਲੇਸਤਪਿਆਰਿਆਗੁਰਚਰਨਲੋਗੇਗੁਰਮਰੁਗੇਕਾਰਜਸਗਲਸਵਾਰਿਆਸੁਇਸ
ਦੁਣਬਾਣੀਸਹਕਿਜਾਣੀਹਰਿਨਾਮੁਜਿਪਿਦੁਰੁਕੇਬਿਨਦੇਤਿਨਾਨਕਸਰਦਿਸੁਆਮੀ
ਜੀਉਪਿੰਡਪੁਰੁਆਗੇ॥੧॥ਅਨਹਦਸਬਦੁਸੁਗਾਵਾਸਚਮੰਗਲੁਹਰਿਜਸੁਗਾਵਾਗੁਣਗਾ
ਇਹਹਰਿਹਰਿਦੁਖਨਾਸਰਹਸਉਪਜੈਮਨਿਘਣਾਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਦੇਖਿਦਰਸਨੁਨਾਮੁਪੁਰੁਕਾ
ਮੁਖਿਨਾਨਾਹੋਇਰੇਣਸਾਧੁਪੁਰੁਮਰਾਧੁਆਪਣੇਪੁਰੁਕੁਵਾਬਿਨਦੇਤਿਨਾਨਕਦਇਆ
ਧਾਰੁਸਦਾਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾ॥੨॥ਗੁਰਮਿਲਿਭੁਓਸਾਗਰੁਤਰਿਆਹਰਿਚਰਨਜਪਤਨਿਸ
ਤਰਿਆਹਰਿਚਰਣਧਿਆਏਸਰੁਠਲਪਾਏਮਿਟੇਆਵਣਜਾਨਾਗੁਇਕੁਗਤਿਸਰੁਇ
ਹਰਿਜਪਿਆਪਣੇਪੁਰੁਕੁਵਾਜਪਿਏਕਅਲਖਅਪਾਰੁਪੁਰਨਤਿਸੁਬਿਨਾਨੀਕੋਈਨਿ
॥ਬਿਨਦੇਤਿਨਾਨਕਗੁਰਗੁਰਮੁਖੋਇਆਜਤਦੇਖਾਤਤਸੇਈ॥੩॥ਪਤਿਤਪਾਵਣਹਰਿਨਾਮਾ
॥ਪੁਰਸੀਤਜਨਕੋਕਾਮਾਗੁਰਸੀਤਪਾਇਆਪੁਰੁਧਿਆਇਆਸਗਲਇਛੁਪੁੰਨੀਆ
ਹਉਤਪਬਿਨਸੇਸਦਾਸਰਸੇਪੁਰੁਮਿਲੇਭਿਰੀਦਿਛੋਨਿਆਮਨਿਸੀਤਿਆਈਦੁਜੀ

ਦੁਪਾਈਮਨੁਕਦੇਨਦੀਸੈਰੇ॥ਬਿਨੁਵਿਤਿਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਦ੍ਰਿੜਾਇਆਸਦਾਰੁਜੁਗਦੀ
ਸੈਰੇ॥੬॥੧॥੩॥

ਸਹੀਮਹਲਾ॥੫॥ ਘਗੁ॥੩॥ ॥ਛੰਤ॥॥ ੧ੳਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤੁਠਾਕੋਰੋਬੈਰਾਗੋਰੋਮੈਜੋਗੀਘਣਚੇਰੀਗਾਮਾਤੁਸਾਗਰੋਚਤਨਾਰੋਰੋਹਉਸਾਰਣਜਾਨਾਤੇਰੀਰ
ਮਾਸਾਰਨਜਾਨਾਤੁਵਡੁਟਾਨਕਰਿਮਿਹਰਿਮਤਿਸਾਈ॥ਕਿਰਪਾਕੀਜੈਸਾਮਤਿਦੀਜੈਆਠਪਹ
ਰਤੁਧੁਪਿਆਈ॥ਗਰਬਨਕੀਜੋਰੋਇਹੋਦ੍ਰਿੜੈਤਾਗਤਿਜੀਅਰੋਤੇਰੀ॥ਸਕੁਉਪਰਿਨਾਨ
ਕਠਾਕੁਰੋਮੈਜੋਗੀਘਣਚੇਰੀਗਾਮਾ॥੧॥ਤੁਮਗਉਹਰਅਤਿਗਹਿਰੀਰੀਗਤੁਮਪਿਰਹਮਬਹੁ
ਰੀਆਰਾਮਾਤੁਮਵੇਰੋਵੇਰੋਵਡੁਉਚੋਹਉਇਤਨੀਕਲਹੁਰੀਆਰਾਮਾਹਉਕਿਛੁਨਾਹੀਏਕੋਤੁ
ਹੋਆਪੋਆਪਿਸੁਜਾਨਾ॥ਮੈਮਿਤਦ੍ਰਿਸਟਿਨਿਮਖਪੂਰੁਜੀਵਾਸਰਬਰੋਗਰਸਮਾਨਾ॥ਚਰ
ਣਹਸਰਨੀਵਾਸੁਹਦਾਸੀਮਨਿਮਉਲੈਤਨਹਰੀਆਨਾਨਕਠਾਕੁਰਸਰਬਸਮਣਾਆਪਨ
ਤੁਵਨਕਰੀਆ॥੨॥ਤੁਵਡੁਉਪਰਿਮੋਰੋਹੋਮਾਨਾਤੁਹੋਮੋਰਾਤਾਨਾਰਾਮਾ॥ਸੁਰਤਿਮਤਿਚਤੁਰਾਈ
ਤੇਰੀਤੁਜਾਨਾਇਹਿਜਾਨਾਰਾਮਾ॥ਸੋਈਜਾਣੈਸੋਈਪਛਾਣੈਜਾਕਉਨਦਰਿਸਰਿੰਦੋ॥ਮਨਮੁਖ
ਕੁਲੀਬਹੁਤੀਗਾਹੀਛਾਬੀਮਾਇਆਛਿੰਦੋ॥ਠਕੁਰਕੁਨੀਸਾਗੁਣਵੀਤਿਨਹੀਸਕੁਰੰਗੁ
ਮਾਣਾ॥ਨਾਨਕਕੀਧਰਤੁਹੋਠਾਕੁਰਤੁਨਾਨਕਕਾਮਾਣਾ॥੩॥ਹਉਵਾਰੀਵੇਵਾਘੋਲੀਵੇਵਾਤੁਪ
ਰਬਤੁਮੋਰਾਉਲਾਰਾਮਾ॥ਹਉਬਲਿਜਾਈਲਖਲਖਬਰੀਆਜਿਨਿਕੁਮੁਪਰਦਾਖੋਲਾਰਾਮਾ॥ਮਿ
ਟੇਅੰਧਰੇਤਜਿਬਿਕਾਰੋਠਾਕੁਰਸਿਉਮਨਮਾਨਾ॥ਪੂਰੁਜੀਕੁਣੋਕੁਈਨਿਕਦ੍ਰਿਸਛਲਜਨ
ਮੁਪਰਦਾਨਾ॥ਕੁਈਅਮੋਲੀਕੁਰਾਤੇਲੀਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਦਰਖੋਲਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਉਨਿਰ
ਕੁਉਹੋਈਸੋਪੂਰੁਮੋਰਾਉਲਾ॥੪॥੧॥੬॥ਸੁਹੀਮਹਲਾ॥੫॥ਸਾਜਨਪੁਰਖੁਸਤਿਗੁਰ
ਮੋਰਾਪੁਰਤਿਸੁਬਿਨਅਵਰਨਜਾਨਾਰਾਮਾ॥ਅਤੁਪਿਤਾਰਾਈਸੁਤਬੀਧਪਕੀਅਪਾਨਮਨਿਕੁ
ਨਾਰਾਮਾ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਕੁਤਿਸਕਾਦੀਆਸਰਬਗੁਣਾਕੁਰਪੁਰੇ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਸੋਪੂਰੁਮੋ
ਛਾਸਰਬਰਹਿਆਕੁਰਪੁਰੇ॥ਤਾਕੀਸਰਨਿਸੂਬਸੁਖਪਾਏਹੋਈਸਰਬਕਲਿਆਣਾ॥ਸੰ

੨੦
 ਦਸਦਾ ਪ੍ਰਕੁਬਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ਨਾਨਕ ਸਦਕੁ ਰਬਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਗੁਰਦੁਤੁ ਗੀ ਪਾਈ ਐਸਿ
 ਤੁਮਿਲਿ ਐ ਪ੍ਰਕੁਤਾ ਪੇਰਾਮਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਬਿਲਵਿਖਉ ਤਰਹਿ ਹਰਿ ਸਿਤ ਪ੍ਰਦੀਨਿ ਤਨ ਪੈਰਾ
 ਮਾਹਰਿ ਪ੍ਰਦੀਨਾਈ ਐ ਪ੍ਰਕੁਤਿ ਆਈ ਐ ਬਾਹੁ ਤ੍ਰਿਜੇ ਨਿਨ ਆਈ ਐ ਗੁਰਚਰਨੇ ਲਗੇ ਰਕੁ
 ਮਭਉ ਭਾਗਮ ਨਿਤਿ ਆਛਲ ਪਾਈ ਐ ॥ ਹਰਿਗੁਣ ਨਿਤਿ ਗਾਏ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਛਿਰਿ ਸੇ
 ਗੁਨਾ ਜੀ ਸਿਤਾਧੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਪ੍ਰਕੁਤੀ ਅਕਾਦਾਤਾ ਪੁਰਾਜਿ ਸਪਰਤਾਧੈ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਗੁਣ
 ਨਿਪੇ ਹਰਿ ਸਿਤ ਨੈਕੇ ਦ੍ਰਿਤ ਆਈ ਰਾਮਾ ॥ ਸਿਤ ਚਰਨ ਗੁਰ ਸੇਵਾਲੇ ਗਤਿ ਨੀਪਰਮ ਪਦ ਪਾਏ ਰਾਮਾ
 ਪਰਮੁ ਪਦ ਪਾਏ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ਹਰਿ ਪੁਰਨ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਸੁਛਲ ਜਨਮੁ ਹੋ ਆਰੁ ਉਰੁ
 ਗਾਹਿ ਰੇਉ ਟਿਅਾਏ ਕੁਮੁਰਾਰੀ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸੋ ਤਿਨ ਹੀ ਮੇਲਿ ਲੀਅ ਜੇ ਤੀਜੇ ਤਿਸ ਮਾਇਆ ॥ ਨ
 ਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਜਪੀ ਐ ਮਿਲਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਗਾਉ ਮੰਗਲੇ ਨਿਤ ਹਰਿ
 ਨਰੁ ਪੈਨੀ ਇਛੁ ਸਬਾਈ ਰਾਮੁ ॥ ਰੀਗਿ ਰਤੇ ਅਪੁਨੇ ਸਆਮੀ ਸਿਤੀ ਮੇਰੇ ਨਾਮੋ ਦ੍ਰਿਤ ਆਈ ਰਾਮਾ ॥
 ਅਬਿਨਾਸੀ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਸਗਲ ਮੋਨ ਰਬ ਪਾਏ ॥ ਸੋ ਤਿਸ ਹਜ ਅਨਿਦੁ ਪਾਨੇ
 ਰੇ ਗੁਰਚਰਨੇ ਮਨੁ ਲਾਏ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਪਟਿ ਪਟਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਥਾਨ ਥਨਿ ਤਰਿ ਸਾਈ ॥ ਕਹੁ
 ਨਾਨਕ ਕਾਰ ਚੁਸ ਗਲ ਪੁਰੇ ਗੁਰਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਕੁਰਿ
 ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਸਾਮੀ ਨੇੜੇ ਖਹਿ ਦਰਸਨੇ ਤਰਾਮੁ ॥ ਲਾਖ ਜਹੁ ਵਾਏ ਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ
 ਮੁਖ ਹਰਿ ਅਗਧੇ ਮੇਰਾ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਆਗਧੇ ਜਮ ਪੰਥੁ ਸਾਧੇ ਦੁਖ ਨਵਿ ਆਪੇ ਕੋਈ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ
 ਮਹੀ ਅਲਿ ਪੁਰਨ ਸੁਆਮੀ ਜਤੇ ਦਖਾਤ ਤੁਸੇਈ ॥ ਕੁਰਮ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਨਾਠ ਪ੍ਰਕੁਨੇ ਗਾਹੇ ਤੇਨੇ
 ਰਾਮਾ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਕੁਤਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਨੇੜੇ ਖਹਿ ਦਰਸਨੇ ਤਰਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਕੋਟਿ ਕਰਨ ਦੀ ਜਹਿ ਪ੍ਰਕੁ
 ਪ੍ਰੀਤ ਮਹਰਿ ਗੁਣ ਸੁਣੀ ਅਹਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਾਮਾ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਕਟੀ
 ਐ ਕਾਲ ਕੀ ਛਾਸੀ ਰਾਮਾ ॥ ਕਟੀ ਐ ਛਾਸੀ ਸਿਮਰਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਗਲ ਮੰਗਲ ਸੁਗਿ
 ਆਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪੀ ਐ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨਾ ॥ ਕਲ ਮਲ ਦੁਖ ਚਾਰੇ
 ਪ੍ਰਕੁਤਿ ਤੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਸੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਕੁਤਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਹਰਿ ਗੁਣੀ ਸੁਨੀ ਅਹਿ ਅ

ਬਿਨਾਸੀ॥੨॥ਕਰਿਤ੍ਰਿਹੁਸਤੋਤਰੀਟਹਲਕਮਾਵਹਿਚਰਣੁਚਲਹਿਪੁਰੁਮਾਰਗੁਰਾਮ॥ਕੁਦੁਸ
 ਗਰਨਾਟਹਰਿਸੇਵਾਜੇਚੈਤ੍ਰਿਸਤਾਰਗਿਰਾਮ॥ਕੁਦੁਜਲੁਤਰਿਅਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਿਅਸਗਲ
 ਮਨੋਰਥਪੁਰੇਮਹਾਬਿਕਾਰਗਏਸੁਖਉਪਜੈਬਾਜੇਅਨਹਦਤੇਗ॥ਅਨਬਾਛੁਤਠਲਪਾਏਸ
 ਗੋਲਕੁਦਰਹਿਕੀਮਅਪਾਰਗਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪੁਰੁਖਿਪਾਕੀਜੈਮਨੁਸਦਾਚੈਲੇਤੈਰੈਮਰਗਿ॥੩
 ਦੇਹੇਦੁਰੁਇਹਾਵਹਿਅਈਇਹੁਪਨੁਹੋਇਵਡੁਗੁਗਾਰਾਮ॥ਏਹੈਗੁਏਹੈਰਸਕੁਗਾਹਰਿਚਰ
 ਨੀਮਨੁਲਾਗਾਰਾਮ॥ਅਨੁਲਾਗਾਚਰਨੇਪੁਰੁਕੀਸਰਨੇਕਰਨਕਾਰਨਗੋਪਾਲਾ॥ਸਕੁਕਿਛੁਤੇ
 ਗਤੁਪੁਰੁਮੇਰਾਮੇਰਠਾਕੁਰਦੀਨਵਇਆਲਾ॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਣਪੀਤਮਸੁਖਸਾਗਰਸੰਤਸੰਗਿ
 ਮਨੁਜਾਗਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪੁਰੁਖਿਕਿਰਪਾਕੀਨੀਚਰਨਕਮਲਮਨੁਲਾਗਾ॥੪॥੩॥੬॥ਸੁਗੀ
 ਮਹਲਾ॥੫॥ਹਰਿਜਪੇਹਰਿਮੰਦਰੁਸਾਜਿਅਸੰਤਤੁਗਤਗੁਣਗਾਵਹਿਗਾ॥ਸਿਮਰਿਸਿ
 ਮਰਿਸੁਆਮੀਪੁਰੁਅਪਨਾਸਗਲੇਪਾਪਤਛਾਵਹਿਗਾ॥ਹਰਿਗੁਨਗਾਇਪੁਰਮਪਦੁਪਾ
 ਇਆਪੁਰੁਕੀਉਤਮਬਾਨੀ॥ਸਹਜਿਕਥਾਪੁਰੁਕੀਅਤਿਮੀਠੀਕਥੀਅਕਥਕਹਾਨੀ॥ਕੁ
 ਲਾਸੰਜੇਗੁਮੁਰਤੁਪਲਸਾਚਾਅਬਿਚਲਨੀਵਰਖਾਈ॥ਨਨਾਨਕਪੁਰੁਕੁਏਦਇਆਲ
 ਸਰਬਕਲਾਬਨਿਆਈ॥ਅਨਿਦਾਵੁਜਹਿਨਿਤਵਜੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਮਨਿਵਠਾਰਾਮ॥ਗੁਰਮੁਖੇ
 ਸਚੁਕਰਨੀਸਾਰੀਬਿਨਸੇਕੁਮੈਰੈਤੁਠਾਰਾਮ॥ਅਨਹਦਬਾਨੀਗੁਰਮੁਖਿਵਖਾਨੀਜਸੁਸੁਨਿਸੁ
 ਨਿਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆ॥ਸਰਬਸੁਖਾਤਿਸਾਹੀਬਨਿਆਏਜੇਪੁਰੁਅਪਨਾਕਰਿਆ॥ਪਰਿਮਹਿ
 ਨਵਨਿਧਿਕੁਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਗਾਮਨਾਮਿਰਿਗਿਲਾਗਾ॥ਨਾਨਕਨਨਪੁਰੁਦੇਵਨਦੀਸਰੈਪੁਰਨ
 ਜਾਕੈਰੁਗਾ॥੨॥ਛੁਇਆਪੁਰੁਛੁਤਪਤਿਕੀਨੀਸਗਲੀਪਤਿਬਿਨਾਸੀਗਾ॥ਦੁਖਪਾ
 ਪਕਾਤੋਗਾਠਾਠਾਕਾਰਜੁਆਇਆਗਾਸੀਗਾ॥ਹਰਿਪੁਰੁਛੁਰਮਾਇਆਮਿਟੀਬ
 ਲਾਇਆਸਾਚੁਧਰਮੁਪੰਨਿਛਲਿਆ॥ਸੇਪੁਰੁਅਪਨਾਸਦਾਪਿਆਈਐਸੇਵਤੈਬੇਸ
 ਤਖਲਿਆਗੁਣੀਨਧਾਨਸੁਖਸਾਗਰਸੁਆਮੀਜਲਿਬਲਿਮਹੀਅਲਿਸੇਈ॥ਨਨਾ
 ਨਕਪੁਰੁਕੀਸਰਨਾਈਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੈਈ॥੩॥ਮੇਰਾਪਰਿਬਨਿਆਬਨੁਤਲਬ

ਨਿਆਪੁਰੁ ਪਰਮੇਹਰਿਗਇਆਰਾਮਾਮੇਰਾਮਨੁਮੋਹਿਆਮੀਤਸਾਕਣਮੰਗਲਹਰਿਗਇ
 ਆਰਾਮਾਗੁਣਗਾਇਪੁਰੁਧਿਆਇਸਾਚਾਸਗਲਇਛੁਪਾਇਆਗੁਰਚਰਣੀਲੋਚੇ
 ਸਦਾਨਾਗੈਮਨਿਵਨੀਆਵਧਾਈਆਕਰੀਨਦਰਿਸਆਮੀਸੁਖਹਰਾਮੀਹਲਤੁਸਵਾਰਿ
 ਆਬਿਨਦ੍ਰਿਤਿਨਾਨਕਨਿਤਿਨਾਮੁਕਪੀਐਜੀਉਪਿੰਡੁਤ੍ਰਿਨਿਧਾਰਿਆ॥੪॥੧॥ਸੁਹੀਮ
 ਹਲਾ॥੫॥ਕੁੰਸਾਰਗੋਰੁਕੁੰਸਾਰਗੁਰੁਰਿਅਹਰਿਹਰਿਨਮੁਧਿਆਏਰਾਮਾਬੋਹਿਬਨ੍ਹਾਹਰਿਚ
 ਰਣਅਗਧੇਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਪਾਰਿਲਿਖਾਏਰਾਮਾਗੁਰਸਬਦੀਤਰੀਐਬਹੁਤ੍ਰਿਨਮਰੀਐਚ
 ਕੋਆਵਣੁਜਾਨਾ॥ਜੇਕਛੁਕੋਰੋਸੇਈਕੁਲਮਾਨਉਤਾਮਨੁਸਹਜਿਸਮਾਨਾ॥ਦੁਖਨਰੁਪਨਰੋਗੁ
 ਨਬਿਅਪੈਸੁਖਸਾਗਰਸਰਨੀਪਾਏ॥ਹਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਨਕਰਿਗਿਗਤਾਮਨਕੀਚਿ
 ਤਮਿਟਾਈ॥੧॥ਸੇਤਕਨਾਹਰਿਮੰਤ੍ਰਿਤ੍ਰਾਇਆਹਰਿਸਾਕਣਦ੍ਰਿਸਿਗਤਿਕੀਨੇਗਾਮਾਅਪ
 ਨਨੁਮਨੁਆਗੇਉਦਾਸੀਹਰਿਮੰਦਰਿਧਿਤਿਪਾਈ॥ਅਨਦਬਿਨੋਦਸਿਮਰਹੁਪੁਰੁਸਾਚਾਇ
 ਛੁਤ੍ਰਿਕਬਹੁਨਜਾਈ॥ਸਿਵਨੁਗੁਗਨਿਸਦਾਸੇਹਾਗਇਰਾਮਨਾਮੁਗੁਨਚੀਨੇ॥ਕਹੁਨਾ
 ਨਕਰਦ੍ਰਿਹਿਰਿਗਿਗਤੇਪ੍ਰੇਮਮਹਾਰਸਿਕੁਨੇ॥੨॥ਅਨਦਬਿਨੋਦਰੁਈਨਿਤਸੁਖੀਇਮੰਗਲਸ
 ਦਾਹਮੋਰਗਾਮਾਅਪਨੈਪ੍ਰਚਿਤਾਪਿਸੀਗਾਰੀਸੋਭਾਵੈਤੀਨਰੋਗਾਮਾਸਹਜਿਸਰੁਇ
 ਏਕਿਰਪਾਲਾ॥ਗੁਣਅਵਗੁਣਨਬੀਚਾਰਿਆਕਿਛਿਲਇਲੀਏਕਨਅਪੁਨੋਰਾਮਨ
 ਮਓਰਧਾਰਿਆਮਾਨਮੋਹਮਦਸਗਲਬਿਆਪੀਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਿਨਿਵਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕ
 ਕੁੰਸਾਰਗਤਰਿਅਪੁਰਨਕਾਜਹਮਾਰੇ॥੩॥ਗੁਣਗੋਪਾਲਗਾਵਹੁਨਿਤਸਖੀਹੋਸਗਲਮਨੋਰ
 ਬਪਾਏਰਾਮਾਸਭਲਨਨਮੁਹੋਆਮਿਲਿਸਾਧੋਏਕ੍ਰਿਕਾਰੁਧਿਆਇਆਰਾਮਾ॥ਜਪਿਏਕਪੁਰੁ
 ਐਨਕਰਦ੍ਰਿਹਿਰਿਆਸਰਬਮੰਤ੍ਰੁਲਛੁਇਆਬ੍ਰਹਮੇਪਸਾਰਾਬ੍ਰਹਮਪਸਰਿਆਸਰੁਧਿਹ
 ਮੁਤ੍ਰਿਸਟੀਆਇਆਜਲਿਬਲਿਮਹੀਅਲਿਪੁਰਿਪੁਰਨਤਿਸੁਬਿਨੁਨਾਹੀਜਾਏ॥ਪੋਖਿਦਰ
 ਸਨਨਾਨਕਬਿਗਸੇਆਪਿਲਏਮਿਲਾਏ॥੪॥੫॥੧॥ਸੁਹੀਮਹਲਾ॥੫॥ਅਬਿਚਲਨਗ
 ਰੋਗੋਬਿੰਦਗੁਰੁਕਾਨਾਮੁਕਪਤਸੁਖਪਾਇਆਰਾਮਾਮਨੋਇਛੁਸੇਈਭਲੁਪਾਏਕਰੋਤੇਆਪਿ

ਸਦਾਇਆਰਾਅਕਰੇਤਅਪਿਵਸਾਇਆਸਰਬਸੁਖਪਾਇਆਕੁਈਸਿਖਬਿਗਸੇਮਗੁ
 ਟੁਗਾਟੁਹਿਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਰਕਾਰਜੁਆਏਆਰਾਸੇਰਪੁਰੁਆਪਿਸੁਆਮੀਆਪੇਰਾਖਾਅਪਿ
 ਪਿਤਾਅਪਿਮਾਇਆਕਹੁਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਬਲਿਗਾਰੀਜਿਨਿਏਹੁਬਾਨੁਸੁਹਾਇਆ॥੧॥
 ਅਰਮੰਦਰਹਠਨਾਲਸੋਹੇਕਿਸਵਿਚਿਨਾਮੁਨਿਵਾਸੀਗਾਮਾਸਿਤਕੁਗਤਿਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧਹਿ
 ਕਟੀਐਕਮਕੀਛਾਸੀਗਾਮਾਕਾਟੀਜਮਛਾਸੀਖੂਭਿਅਬਿਨਾਸੀਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਏ॥
 ਸਗਲਸਮਗੀਪੁਰਨਹੋਈਮਨਇਏਛੁਛਲਪਾਏਸਿਤਸਕਨਸੁਖਿਮਾਣਹਿਰਲੀਆਦੁ
 ਖਦਰਦਕੁਰਮਨਾਸੀਸਬਦਿਸਟਾਰੇਸਤਿਕੁਰਿਪੁਰੈਨਾਨਕਸਦਬਲਿਜਾਸੀ॥੨॥ਦਾਤਿ
 ਖਸਮਕੀਪੁਰੀਹੋਈਨਿਤਚੈਤ੍ਰਸਦਾਈਗਾਮਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਖਸਮਨਾਕੀਆਜਿਸਦੀਵਤੀ
 ਵਤਿਅਈਗਾਮਾਆਦਿਕੁਗਤਿਕੁਗਤਨਕਾਰਾਖਾਸੇਪੁਰੁਕੁਇਆਦਇਆਲਾਜੀ
 ਅਜੈਤਸਤਿਸੁਖੀਵਸਾਏਪੁਰੁਆਪਿਕਰਿਪੁਤਿਪਾਲਾਦਹਦਿਸਪੁਰਿਰਹਿਅਕਸੁ
 ਅਮੀਕੀਮਤਿਕਹਣਨਾਈਕਹੁਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਬਲਿਗਾਰੀਜਿਨਿਅਬਿਚਲਨੀਵ
 ਰਖਾਈ॥੩॥ਗਿਆਨਧਿਆਨਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਰਹਰਿਹਰਿਕਥਾਨਿਤਸੁਣੀਐਰਾਮਾਅਨ
 ਹਦੋਚੈਕੁਗਤਕੁਦੁਭੰਜਨਅਨਹਦਵਾਜੇਧੁਨੀਐਰਾਮਾਅਨਹਦਵਨਕਾਰੇਤਤੁਬੀਚਾਰੀ
 ਸੈਤੋਗਸਟਿਨਿਤਹੋਵੈਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧਹਿਸੈਲੁਸਕੁਕਾਟਹਿਕਿਲਵਿਖਸਗਲੇਖੋਵੈ॥੪॥
 ਹਜਨਮੁਨਮਰਣਾਵਣਕਣਾਬਹੁਵਿਨਪਾਈਐਚੁਨੀਐਨਾਨਕਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਪਾ
 ਇਆਜਿਸਪ੍ਰਸਾਦਿਏਛੁਪੁਨੀਐ॥੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥ਸੁਹੀਮਹਲਾ॥੫॥ਸਿਤਕੇਕਾਰਜੁਆਪਿ
 ਖੋਲੇਇਆਹਰਿਕੀਮਕਰਾਟੁਇਆਇਆਗਾਮਾਧਰਤੀਸੁਹਾਵੀਤਾਲੁਸੁਹਾਵਾਵਿਚਿ
 ਐਮ੍ਰਿਤਜਲੁਛਾਇਆਗਾਮਾਐਮ੍ਰਿਤਜਲੁਛਾਇਆਪੁਰਨਸਾਕੁਕਰਾਇਆਸਗਲ
 ਮਨੇਰਬਪੁਰੇਐਐਕਾਰੁਕੁਇਆਜਗਅੰਦਰਿਲਾਬੇਸਗਲਵਿਸਰੇ॥ਪੁਰਨਪੁਰਖੁਅ
 ਚਿਤੁਅਬਿਨਾਸੀਜਸੁਵਦਪੁਰਾਣੀਗਾਇਆਅਪਨਾਬਿਰਦੁਰੰਧਿਆਪਰਮੇਸਰੁਨ
 ਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇ॥੧॥ਨਦੁਨਿਧਿਸਿਧਿਰਿਪਿਟੀਨਿਕਰੇਤੋਤੋਟਿਨਾਏਕਾਈਗਾਮ

॥ ਖਾਤਪਰਚ ਤਬਿਲਚੁ ਤਸੁਖਪਾਇਆ ਕਰਤੇ ਹੀ ਦਾਤਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਈਗਮਾ ਦਾਤਿ ਸਦਾ
 ਈਨਿ ਖੁਟਿਨ ਜਾਈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪਾਇਆ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਸਗਲੇ ਉਠਿ ਨਾਠ ਦੁਖ ਨੇਨੈ
 ਆਇਆ ॥ ਸਿਗਤਿ ਸਹਜਿ ਆਨੰਦ ਘੋਲੇ ਬਿਨ ਸੀਰੁਖ ਸਬਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਣਗਾਵਹਿ ਸੁਆ
 ਮੀ ਕੇ ਅਚਰਜੁ ਜਿਸੁ ਦੁਰਿ ਆਈ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸੁ ਕਾ ਕਾਰਜੁ ਤਿਨ ਹੀ ਕੀਆ ਮਾਨਸ ਕਿਆ ਦੇਚਾਰਾ
 ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਗਤ ਸੋਹਨਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣਗਾਵਹਿ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ਜੋ ਕਾਰਾ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਨਗਾਇਰੋ ਬਿਦਅ
 ਨਦੁ ਉਪੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ ਬਨੀ ॥ ਜਿਨਿ ਉਦਮ ਕੀ ਆਤਾਲ ਕੋਰਾਤਿ ਸਕੀ ਉਪਮਾ ਕਿਆ
 ਗਨੀ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਪੁੰਨ ਕਿਰਿਆ ਮਹਾਨਿ ਰੰਮਲ ਚਾਰਾ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਬਿਰਦੁ ਸੁਆਮੀ
 ਨਾ ਕਿਸ ਬਦੁ ਅਧਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਗੁਣਨਿਧਾਨ ਮੇਰਾ ਪੂਰੁ ਕਰਤਾ ਉਸਤਤਿ ਕਉ ਨ ਕਰੀ ਜੋ ਰਾਮਾ ॥ ਸੀਤ
 ਰੀ ਬੇਨਤੀ ਸੁਆਮੀ ਨਾਮੁ ਮਹਾਰਸੁਦੀ ਜੋ ਰਾਮਾ ॥ ਨਾਮੁ ਰੀ ਜੋ ਦਾਨੁ ਕੀ ਜੋ ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਇਕ ਬਿ
 ਨੈ ॥ ਗੁਣਗੋਪਾਲ ਉਚਰ ਰਸ ਸਦਾ ਗਾਈ ਐਅਨ ਦਿਨੈ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੇ ਨਾਮੁ ਸੇਤੀ ਮ
 ਨੁ ਤਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੀ ਜੋ ॥ ਬਿਨੁ ਦਿਤਿ ਨਾਨਕ ਇਛੁ ਪੁਨੀਧਿ ਦਰਸਨੁ ਰੀ ਜੋ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥
 ॥ ਸੁਹੀਛੁ ਤਮਹਲਾ ॥ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥
 ਮਿਠ ਬੋਲੁ ਹਾਜੀ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ॥ ਹਉ ਸਮਲਿ ਥਕੀ ਜੀਉ ਉਹੁ ਕਦੇ ਨ ਬੋਲੈ ਕਉ ਗ
 ॥ ਕਉ ਦੁਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣੈ ਪੁਰਨ ਕੁਗਵਾਨੈ ਅਉਗਨੁ ਕੋ ਨ ਚਿਤਾਰੇ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ
 ਸਦਾ ਦੇਇ ਕੁਤਿਲੁ ਨ ਹੀਉ ਨੈਘਾਲੇ ॥ ਘਟ ਘਟ ਦੁਸੀ ਸਰਬ ਨਿਦਾਸੀ ਨੇਰੇ ਹੀਤੇ ਨੇਰਾ ॥ ਨਾਨ
 ਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਸਰਨਾਗਤਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਬਿਸਮਰੁ ਈਜੀਉ ਹਰਿ ਦਰਸ
 ਨੁ ਦੇਖਿਆ ਪਾਰਾ ਮੇਰਾ ਸੁਦਰਸੁਆਮੀ ਜੀਉ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਗ ਛਾਰਾ ॥ ਪੂਰੁ ਪੋਖਤ ਜੀਵਾਠ
 ਠੀ ਥੀਵਾ ਤਿਸੁ ਜੇਵੁ ਅਵਰਨ ਕੋਈ ॥ ਆਪਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਪੂਰਿ ਰਵਿ ਆਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ
 ਅਲਿਸੇ ਈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਪਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿ ਮਾਭੁ ਦੁਜਲ ਉਤਰੇ ਪਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ
 ਪੁਰਨ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤੇਰਾ ਅੰਤਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਹਉ ਨਿਮਖ ਨ ਛੋੜੁ ਜੀਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਪ੍ਰਾਨ
 ਅਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਹਿ ਆਜੀ ਸਾਭੁ ਅਗਮ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਦੀ ਨਾਤਾਨ

ਮੁਲੀ ਨਾਨਕ ਨਮਰ ਦੁਖ ਨਾਠੇ। ਸਹਜ ਸੁਖ ਅਨਿਦ ਘਨੇਰ ਹਉ ਮੈ ਬਿਨ ਤੀ ਗਾਠੇ। ਸਭ ਕੇ ਮ
 ਧਿ ਸਰੁ ਹੁਤੇ ਬਾਹਰਿ ਰਾਗੁ ਦੇਖੁ ਤੇ ਨਿਅਰੇ। ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਗੋਬਿੰਦ ਸਰਨਾਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਮ
 ਨ ਹਿ ਸਧਾਰੇ॥੨॥ ਮੈ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਕੀ ਹਰਿ ਨਿਹ ਰਲੁ ਸੁਖ ਰੁਪਾਇਆ। ਸਤਿ ਅਧਵ
 ਤਿਅ ਏਕੀ ਉਤਾਰਨ ਕਮਲ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ। ਪੂਰੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹਉ ਤਿਕੀ ਦਾਸੀ ਮੈ ਕਮਲਾ
 ਵੇਨਾਏ। ਧਰਮ ਅਰਥ ਕਾ ਸਤਿ ਪੂਰਨ ਮਨਿ ਚਿੰਟੀ ਏਨੁ ਪੁਕਾਏ। ਸੁਤਿ ਸਿਮ੍ਰਤਿ ਗੁਨ ਗਾਏ
 ਹਿ ਕਰੇਤ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਨਿ ਝਨ ਧਿਆਇਆ। ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਸੁਅਯੀ ਵ
 ਰੁਤਾਰੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ॥੬॥੧੧॥ ਮਠ ੧॥ ੫॥ ਮਠ ੩॥ ੭॥ ਮਠ ੪॥ ੮॥ ਮਠ ੬॥
 ੧੧॥ ਝੇੜਾ॥ ॥ ਏਤ ਬਾਤੁ ਮਲਾ॥੨੬॥
 ॥ ਵਾਰ ਸੁਧੀ ਕੀ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਮਹਲਾ॥੩॥ ॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਚਿਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਸੋਹੈ ਸਿਧੇ ਗਗਣੀ ਪਰ ਪਿਰ ਰਾਵੁ ਏਨਾਇ। ਪਿਰ ਏਨੁ ਤਿਅ ਘਰਿ ਅਘਨੇ ਮੋਹੀ ਦੁਖੇ ਰੁ
 ਏ। ਮਿਠਾ ਕਰਿ ਕੈਥਾਇਆ ਬਹੁ ਸਾਦੁ ਹੁਵੈ ਧਿਆਰੇ ਗੁ। ਸੁਖੁ ਤਾਰੁ ਹਰਿ ਏਨੁ ਤਿਅ
 ਚਿਰਿ ਲਗਾਨਾਇ ਦਿਓ ਜੇਗੁ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਲਪ ਏਹ ਰਿਗਤੀ ਸਹਜਿ ਸੀ ਗਾਗਿ। ਸ
 ਹਜੁ ਸਚੁ ਪਿਰ ਰਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਉਰਧਾਰਿਆ। ਆਗਿ ਅਬਾਰੀ ਸਦਾ ਸੇਹਾ ਗਾਇਆ
 ਪਿਮੇਲੀ ਕਰਤਾਰਿ। ਨਾਨਕ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰ ਸਾਦਾ ਸਦਾ ਸੇਹਾ ਗਾਨਿ ਨਾਰਿ॥੧॥ ਮਠ ੩॥
 ਸਰਈਏ ਨਿਮਾਣੀਏ ਸੇ ਸਰੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ। ਨਾਨਕ ਜਨਮ ਸਵਾਰਿ ਅਘਨਾ ਕੁਲ ਭੀਏ
 ਏਨਾ ਲਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਆਪਿ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਉ ਨੁਮਾ ਕਾ ਸਪਤਾਲਾ। ਹੁਕਮੀ ਧਰਤੀ
 ਸਾਜੀ ਅਨੁਸਾਨੀ ਧਰਮੁ ਸਾਲਾ। ਆਪਿ ਉਪਾਇਖ ਪਾਇਦਾ ਸੋਢੀ ਨਦਾਇ ਅਲਾਸਤੁ
 ਨਾਰਿ ਝਕੁ ਸੰਬਾਰਿ ਦਾਤੇਰਾ ਪੁਕਮੁ ਨਿਗਲਾ। ਅਘੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਅਪੋ ਪ੍ਰਤਿਪਲਾ॥
 ੧॥ ਸਲੋਕ ਮਠ ੩॥ ॥ ਸੁਹ ਬਤਾ ਸੇਹਾ ਗਾਣੀ ਜਾਮੈ ਨਿਲੈ ਰਿਸਤੁ ਨਾਉ। ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਮਨ
 ਏਲੈ ਰੁਪ ਵਰੀਤਾ ਅਗਲ ਦੁਨਾ ਸੀਥਾਉ। ਐਸਾ ਸੀਗਾਰੁ ਬਨਾਇ ਤੁਮੈ ਲਚਕੇ ਨਹੋ
 ਵਈ ਅਹਿ ਨਿਸਿਲਾ ਗੋਚਾਉ। ਨਾਨਕ ਸੇਹਾ ਗਾਨਿ ਕਾ ਬਿਆਦਿ ਹਨੁ ਹੋ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਮੁਖ

ਉਨਲਾਖਸੋਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਲੇਕਾਵੇਹਉਸੁਹਟੀਸੁਹਟੇਸੁਕਰੀਪਵੇਸੀਸਰਨ
 ਘਾਈਐਕਰਿਥਰਿਵੇਸਰਗੀ॥ਨਾਨਕਤਿਨੀਸਹੁਪਾਇਆਜਿਨੀਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣੀ॥ਨਿਤਿ
 ਸੁਰੁਟੈਸੇਥੀਐਇਨਿਬਿਬਿਤਮਿਲੀ॥੨॥ਪਉੜੀ॥॥ਗੁਰਮੀਸਿਸਟਿਸਾਜੀਅਨੁਬਹੁਬ
 ਹੁਕਿਤਿਸੇਸਾਰਾਤੇਗਾਹੁਕਮਨਜਾਪੀਕੇਤ੍ਰਨਸੇਚਅਲਖਅਪਾਰਾਇਕਨਾਨੇਤੁਮੇਲਿਲੇਹਿ
 ਗੁਰਬੰਸਦਿਥੀਠਾਰਾ॥ਸਚਿਰੇਤਸੇਨਿਰਮਲਹਉਮੈਤਜਿਵਿਕਾਰਾ॥ਜਿਸਤਿਮੇਲਹਿਸੇਤਧੁਮਿ
 ਲੇਸੇਈਸਾਚਿਆਰਾ॥੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਸੁਹਟੇਸੁਹਾਸੁਰੁਸਿਸਚੈਹੇਕਿਨਿਦੁਰਮਤਿਦੁਜਾ
 ਰੁਝੀ॥ਖਿਨਮਹਿਧੁਰਸਰੁਬਿਨਸਿਜਾਇਕੀਉਟਿਕੋਨਬਿਰਖਕੀਛਾਉ॥ਗੁਰਮਖਿਲਲੋਲਾ
 ਲਹੈਜਿਉਰੇਗੁਮੁਜੀਰਸਚਤ੍ਰਉ॥ਲਪਟੀਸਕਤਿਸਿਵੈਪਰਿਆਈਮਨਿਵਸਿਆਹਰਿਐ
 ਮਿਤਨਾਉ॥ਨਾਨਕਬਲਿਗਾਰੀਗੁਰਆਪੇਨਜਿਤਮਿਲਿਐਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥੧॥ਮਃ੪॥
 ਸੁਹਰਿਗੁਟਿਕਾਰੈਹੇਕੇਤਨਪਾਇਆਕਾਇ॥ਇਸੁਲਹਦੇਬਿਲਮਨੋਹਟਈਰੇਤਿਬੈਠੀਦੁ
 ਜੈਭਾਇ॥ਮੇਧਇਆਣੀਦੁਮਾਣੀਸੁਹਟੇਮਿਲੇਕੁਭਾਇ॥ਸਧਿਦਿਸੇਚਰੇਗੁਲਾਲਕਰਿਰੈਕੁ
 ਇਸੀਗਾਰੁਬਨਾਇ॥ਨਾਨਕਸਦਾਸੋਗਾਣੀਜਿਚਲਨਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
 ਆਪੇਅਪਿਉਪਾਇਨੁਆਪਿਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਤਿਸਦਾਐਤੁਨਜਾਪਈਗੁਰਸਬਦਿਬੁਝ
 ਈ॥ਆਇਆਮੇਹਗੁਬਾਰੈਹੇਦੁਜੈਭਰਮਾਈ॥ਅਨਮੁਖਠਉਰਨਪਾਇਨੀਛਿਰਿਐਵੇਕਾਈ
 ॥ਜੇਤਿਸੁਰੁਟੈਸੇਥੀਸਰੁਚਲੈਰਜਾਈ॥੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਸੁਹਟੇਸਿਕਾਮਣਕੁਲਖਈ
 ਜੇਪੁਛੋਛਤਿਪਰਪੁਰਖੁਧਰੇਖਿਆਰਾ॥ਉਸੁਮੀਲੁਨਸਿਜਮੁਸਦਾਤ੍ਰਠਬੈਲੇਮਨਮੁਖਿਕਰਮ
 ਖੁਆਰਾ॥ਜਿਸਪੁਰਬਿਹੋਵੈਲਿਖਿਅਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇਕੁਤਾਰਾ॥ਸੁਹਟੇਸੁਸਰੁਉਭਾਇ
 ਧੋਰਗਲਿਪਹਿਰੇਖਿਮੇਸੀਗਾਰਾ॥ਪੇਈਐਸਾਹੁਰੇਬੋਹੇਸੇਭਾਪਾਇਤਿਸੁਪੁਰਖੈਰੇਸਤਿ
 ਸੀਗਾਰਾ॥ਉਹਰਲਾਈਕਿਸੇਦੀਨਾਰੇਲੇਜਿਸੁਰਾਵੈਸਿਰਜਨਗਾਰਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸ
 ਦਾਸੋਗਗਨੀਜਿਸੁਅਧਿਨਾਸੀਪੁਰਖਕੁਤਾਰਾ॥੧॥ਮਃ੧॥ਸੁਹਰਿਗੁਸੁਪੋਨੇਨਿਸੀਬਿਨੁਤਾ
 ਰੋਗਲਿਹਾਰਾ॥ਸਚਾਰੇਕੁਮਜੀਠਕਾਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝਾਈਚਾਰਾ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੇਮਮਹਾਰਸੀ

ਸਤਿਬੁਰਿਆਈਆਛਾਰੁ॥੨॥੫੯੩॥॥ਇਹੁਨਗੁਆਪੁਏਘਾਇਉਨਕਰਿਚੋਨਵਿਤੁ
 ਨੁ॥ਪੰਚੁਧਾਤੁਵਿਚਿਪਾਈਅਨੁਮੇਹੁਛੁਗੁਆਨੁ॥ਅਏਛਾਇਛੁਛਾਈਐਮਨੁਮੁਖਅਗਿਆ
 ਨੁ॥ਇਕਨਆਪਿਬੁਛਾਇਉਨੁਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗਿਆਨੁ॥ਬੁਗਤਿਖਜਨਾਬਖਸਿਉਨੁਗਰਿ
 ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥੬॥ਸਲੋਕੁਮ॥੩॥ਸੂਹਦੁਇਸੁਹਦੁਸੁਦੁਤਿਤੁਤਾਪਿਰਲੀਪਿਅਰੁ॥
 ਸੂਹਦੁਸਿਪਿਰੁਕਿਨੈਨਪਾਇਉਮਨੁਪਦਵਿਮੁਈਗਾਵਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਸੂਹ
 ਦੁਸੂਹਾਇਆਹਉਮੈਵਿਚਹੁਮਾਰਿ॥ਤਨੁਮਨੁਰਤਾਲੋਲੋਹੇਅਰਸਨਰਤੀਗੁਣਸਾਰਿ॥
 ਸਦੋਸੇਹਾਗਨਿਸਬਦੁਮਨਿਚੈਰੁਛਾਇਕੋਰਸੀਗਾਰਿ॥ਨਾਨਕਕਰਮੀਮਹਲੁਪਾਇਆਪਿ
 ਰੁਧਾਰਿ॥੧॥ਮ॥੩॥ਐਸੁਹਾਇਪਰਹਰੁਲਾਲਾਕਰਹੁਸੀਗਾਰਾ॥ਆਵਣੁਕਾਨਾਵੀਸੈਰੇ
 ਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰੁ॥ਐਸੁਹਾਵੀਸੈਹਣੀਨਿਸੁਅਰਿਸੁਹਜਿਤੁਤਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਾਧਨਰ
 ਵੀਐਗੈਰੇਗਵਣਹਾਰੁ॥੨॥੫੯੪॥॥ਐਹੁਕੁਕੁਟਿਬੁਹੇਮਨੁਮੁਖਮੁਗਧੁਰਤਾ॥ਹਉ
 ਮੈਮੇਰਾਕਰਿਮੁਇਕਿਲੁਸਾਬਿਨਲਿਤਾ॥ਸਿਰਉਪਰਿਜਮਕਾਲੁਨਸੁਣੀਠੀਦੁਜੇਰੁ
 ਰਿਮਿਤਾ॥ਛਿਰਿਦੇਲਾਹਬਿਨਆਵਈਕਾਕਾਲਿਵਸਿਕਿਤਾ॥ਜੇਹਾਧੁਰਿਛਿਖਿਪਾ
 ਇਉਸੇਕਰਮਕਮਿਤਾ॥੫॥ਸਲੋਕੁਮ॥੩॥ਸਤੀਅਏਹਨਆਖੀਅਨਿਜੋਮਹਿਅਨਾ
 ਲਿਗਿਜਲਿਨਿ॥ਨਾਨਕਸਤੀਆਜਾਣੀਅਨਿਜਿਬਿਰਹੋਚੋਟਮਰੀਨਿ॥੧॥ਮ॥੩॥ਭੁਟੀ
 ਸੇਸਤੀਆਜਾਣੀਅਨਿਸੀਲਸਿਤੋਖਿਰਹੀਨਿ॥ਸੇਵਨਿਸੀਈਆਪਨਾਨਿਤਉਠਿਸਿਮਲੇ
 ਨਿ॥੨॥ਮ॥੩॥ਕਿਤਾਨਾਲਿਮਹੇਲੀਅਸੇਤੀਅਗਿਜਲਾਹਿ॥ਜੇਜਨਾਹਿਪਿਰੁਆਪ
 ਣਾਤਨਿਦੁਖਸਾਹਿ॥ਨਾਨਕਕੇਤਨਜਾਨੀਸਿਕਿਉਅਗਿਜਲਾਹਿ॥ਭੁਟੈਨੀਦੁਏਕੋਮਰਉ
 ਦੁਰਹੁਹੀਰੁਨਿਜਾਹਿ॥੩॥੫੯੫॥॥ਤੁਧੁਦੁਖਸੁਖਨਾਲਿਉਪਾਇਆਲੇਖੁਕਰਤੇਲਿਖਿ
 ਆ॥ਨਾਵੈਜੇਦੁਹੋਰਦਤਿਨਾਹੀਤਿਸੁਰੁਪੁਨਰਿਖਿਆ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਅਖੁਟੈਹੋਗੁਰਮੁ
 ਖਿਮਨਿਵਸਿਆ॥ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਨਾਮੁਦੇਵਸੀਛਿਰਿਲੇਖੁਨਲਿਖਿਆ॥ਸੇਵਕੁਰਾਇਸੇ
 ਜਨਮਿਲੇਜਿਨਹਰਿਜਪੁਜਪਿਆ॥੬॥ਸਲੋਕੁਮ॥੩॥ਜਿਨੀਚਲਣੁਜਾਨਿਆਸੇਕਿ

ਉਕਰਹਿਵਿਥਾਗ। ਚਲਣਸਾਰਨਜਾਨਨੀਕਾਜਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥੧॥ ਮਃ ੩॥ ਗਤਿਬਾਰਨਿ
 ਧਨੁਸਿਥੀਐਰੁਲਕੇਚਲਣਹੋਇ। ਨਾਨਕਸਾਇਨਚਲਣੀਛਿਰਿਪਛੁਤਾਵਾਰੇਇ॥੧॥
 ਮਃ ॥ ੨॥ ਬਧਧਣੀਜੇਰੇਰਾਗੁਨਾਉਪਕਾਰਾ। ਸੇਤੀਖੁਸੀਸਵਾਰੀਐਨਾਨਕਕਾਰਜੁਸਾਰ
 ॥੩॥ ਮਃ ੩॥ ਮਨਹਠਿਤਰਛਨਜਿਪਈਜੇਬਹੁਤਾਘਾਲਾ। ਤਰਛਜਿਣੈਸਤਕੁਉਦੈਜ
 ਨਾਨਕਸਬਦਵੀਚਾਰੇ॥੪॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਕਰੈਤੁਕਾਰਨਜਿਨਕੀਆਸੈਜਾਣੈਸੈਈ। ਆਪੇ
 ਸਿਸਟਿਉਪਾਈਅਨੁਦਿਆਪੇਛੁਨਿਗਈ। ਜੁਗਚਾਰੇਰੁਦੁਬਕੀਕਿਨਿਸਤਿਹੋਈ। ਸਤਿ
 ਗੁਰੇਕੁਵਿਖਾਲਿਆਮਨਿਤਨਿਸੁਖਹੋਈ। ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਲਾਜੀਐਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋ
 ਈ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਜਿਨਾਨੁਉਤਿਨਾਨਾਹੀਰੁਉਮੁਚਰੁਉਨਿਆ। ਨਾਨਕੋਦਹੁਪਟਿਤਰ
 ਤਿਤੁਦੀਬਾਇਗਇਆ॥੧॥ ਮਃ ੩॥ ਤੁਰੇਦਕਉਤੁਰਗਾਮਿਲੈਉਤੁਤਕਉਉਤੁਤਾ। ਜੀਵ
 ਤਕਉਜੀਤਾਮਿਲੈਉਦਕਉਮੁਆ। ਨਾਕਸੇਸਲਾਜੀਐਜਿਨਿਕਾਰਣਕੀਆ॥੨॥ ਪ
 ਉੜੀ॥ ॥ ਸਚੁਪਿਆਇਨਿਸੇਸਚੇਗੁਰਸਬਦਵੀਚਾਰੀ। ਹਉਮੈਮਾਰਿਮਨੁਨਿਰਮਲਾਹ
 ਰਿਨਾਮੁਉਰਧਾਰੀ। ਕੋਠਮੰਡਪਮਾਣ੍ਰੀਆਲਗਿਪਏਗਾਵਾਰੀ। ਜਿਨਿਕੀਏਤਿਸਹਿਨਜ
 ਣਨਿਮਨਮੁਖਿਗੁਬਾਰੀ॥ ਜਿਸਬੁਝਾਇਹਿਸੇਬੁਝੀਸਚਿਆਕਿਆਜੇਤਵੀਚਾਰੀ॥੩॥
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ॥ ੩॥ ਕਾਮਇਤਉਸੀਗਾਰੁਕਰਿਕਾਪਹਿਲਾਕਿਤੁਮਨਾਇ। ਮਤੁਸੇਜੈਕੰਤੁਨਾਮ
 ਵਈਏਵੈਬਿਰਥਾਜਾਇ। ਕਾਮਇਪਿਰਮਨੁਮਾਨਿਆਤਉਬਣਿਆਸੀਗਾਰਾ। ਬੀਆਤਉ
 ਪਰਵਾਨੁਹੋਜਾਸਰੁਧਰੇਪਿਆਰਾ। ਰੁਉਸੀਗਾਰੁਤਬੇਲੁਰਸੁਰੇਜਨੁਕੁਉਕਰੇਇ। ਤਨੁਮਨੁਸ
 ਉਪੈਕੇਤਕਉਤਉਨਾਨਕਕੋਰਗਕਰੇਇ॥੧॥ ਮਃ ੩॥ ॥ ਕਾਜਲੁਛਲਤਿਬੇਲਰਸੇਲਪਨਕੀ
 ਆਸੀਗਾਰਾ। ਸੇਜੈਕੰਤੁਨਾਮਾਇਉਏਵੈਕੁਇਆਵਿਕਾਰ॥੨॥ ਮਃ ੩॥ ਧਨਪਿਰੁਏਹਿਨ
 ਨਆਪੀਅਨਿਬਹਿਨਿਏਕੋਠਹੋਇ। ਇਕੋਤਿਰੁਇਮੁਰਤੀਧਨਪਿਰੁਕਹੀਐਸੋਇ॥੩॥
 ਪਉੜੀ॥ ॥ ਬੁਝਿਨੁਕੁਗਤਿਨਹੋਵਈਨਾਮਿਨਲਗੈਪਿਆਰਾ। ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੀਐਰੁਉ
 ਉਪਜੈਕੁਉਤਉਰਿਗੁਸਵਾਰੀ। ਤਨੁਮਨੁਚਤਾਰਗਸਿਉਹਉਮੈਤਿਸਨਾਮਾਗਿਤਨੁਮਨੁਨਿ

ਰਮਲੁਅਤਿਸੇਹਣੇਕੁਟਿਆਕ੍ਰਿਸਨਮੁਰਗਿ। ਕੁਉਭੁਉਸਨੁਤਿਸਦਮੇਸਚੁਦੁਰੇਤਸੇ
 ਸਾਰਿ॥੬॥ਸਲੋਕੁਮਃ॥ਵਾਹਪਸਮਤੁਵਾਹੁਨਿਨਰਚਰਚਨਾਹਮਕੀਏ॥ਸਾਗਰਲ
 ਹਰਿਸੁਮੰਦਸਰਵੇਲਿਵਰਸਵਰਾਹੁ॥ਅਪਿਖੰਦੁਹਿਅਪਿਖੰਦੁਹਿਅਪਿਕਰਿਅ
 ਪੀਣੇਅਪਾਹੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਧਾਇਪੈਵੈਉਨਮਨਤਤੁਕਮਾਹੁ॥ਮਸਤਕਿਲਹੁਹਮਜੁਗੀ
 ਅਮੰਗਿਅਮੰਗਿਖਸਮਦਗਾਹ॥ਨਾਨਕਪੁਰਦਰੇਵਪਰਵਾਹੁਤਉਦਰਿਉਨਾਨਾਹਿਕੇਸ
 ਚਾਵੇਪਰਵਾਹੁ॥੧॥ਮਃ੧॥ਉਜਲਮੇਤੀਸੋਹੇਨਰਤਨਾਨਾਲਿਜੁਨ੍ਹਨਿ॥ਤਿਨਜਰੇਵੇਗੀਨਾ
 ਨਕਾਜਿਬੁਦੋਬੀਇਮਰੇਨਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਸਲਾਹੀਸਦਾਸਦਾਤਨੁਮਨੁਜਉਪਿਸ
 ਗੀਸਗੁ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਸਚੁਪਾਇਆਸਚਗਹਿਰਗੀਰੁ॥ਅਨਿਤਨਿਹਿਰੇਦੇਗਵਿਰਹਿ
 ਅਹਰਿਹੀਰਾਹੀਰ॥ਜਨਮਮਰਨਕਾਦੁਖਗਾਇਆਛਿਰਿਪੈਵੇਨਛੀਰੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸ
 ਮਾਲਿਤੁਹਰਿਗੁਣੀਗੀਰੁ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਨਾਨਕਇਹੁਤਨੁਜਾਲਿਜਿਨਿਜਲਿ
 ਐਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆ॥ਪਉਦੀਜਾਇਪਰਾਲਿਪਿਏਹੁਥੁਨਅਬੈਰੇਤਿਤੁਨਿਵੈਧੈਤਾਲਿ॥
 ੧॥ਮਃ੧॥ਨਾਨਕਮਨੋਕਕੀਮਛਿਟਿਆਗਣਤਨਆਵਹਿ॥ਬਿਸ਼ੀਲਗਾਸਹੀਮਜਾਬਖਸੇ
 ਤਾਧਕਾਨੀ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਚਾਅਮਰਚਲਾਇਉਨੁਕਰਿਸਚੁਫਰਮਾਨੁ॥ਸਦਾਨਿ
 ਹਚਲੁਰਵਿਰਹਿਆਸੇਪੁਰਖੁਸੁਨਾਣੁ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸੇਵੀਐਸਚੁਸਬਦਿਨੀਸਾਣੁ॥ਪੁ
 ਰਾਥਾਦੁਬਨਾਇਆਰੇਗੁਗੁਰਮਤਿਮਾਨੁ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਲਖੈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜਾਨੁ॥
 ੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਨਾਨਕਬਦਰਮਾਲਕਾਰੁਤਿਰਿਧਰਿਆਆਨਿ॥ਖੋਟੇਬਰੇਪਰਖੀ
 ਅਨਿਸਾਹਿਬੁਕੇਦੀਬਾਨਿ॥੧॥ਮਃ੧॥ਨਾਨਕਚਲੇਤੀਰਥੀਮਨਿਖੋਟੇਤਨਚੇਗਾ॥ਇਕ
 ਭਾਉਲਖੀਨਾਤਿਆਦੁਇਰੁਇਚਤ੍ਰੀਅਸੁਹੇਗੁ॥ਬਾਹਰਿਧੋਤੀਤਮਨੀਅੰਦਰਿਇ
 ਸੁਨਿਕੇਗੁ॥ਸਾਧਕੁਲੇਅਪਨਾਤਿਆਢੇਹੀਸਚੇਗਾਚੇਗਾ॥ਪਉੜੀ॥ਅਪੇਹੁਕਮੁ
 ਚਲਾਇਦਾਜੁਗੁਪੈਲਾਇਆ॥ਇਕਅਪੇਹੀਆਪਿਲਾਇਅਗੁਰੇਤਸੁਖਪਾ
 ਇਆ॥ਦਹਦਿਸਇਹੁਮਨੁਪਾਵਦਾਗੁਰਠਾਕਿਰਹਾਇਆਨਾਵੈਸੇਸਕੁਲੇਚਦੀਕੁ

ਰਮਤੀਪਾਇਆਧਰਿਲਿਖਿਅਮੇਟਿਨਸਕੀਐਯੋਹਰਿਲਿਖਿਅਪਾਇਆ॥੧੨॥ਸ
 ਲੇਕਮਃ॥ਦੁਇਦੀਵੈਚਉਦਾਹਟਨਲੋਜਿਤੇਜੀਅਤੇਤੇਵਣਨਗੇ॥ਖੁਲੇਹਟਹੋਆਵਾ
 ਪਾਗੁ॥ਜੇਪਹੁੰਦੈਸੇਚਲਣਹਾਗੁ॥ਧਰਮੁਦਲਾਲੁਪਾਇਨੀਸਾਣ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਲਾਹਾਪਰ
 ਟਾਣ॥ਅਰਿਅਏਵਜੀਵਾਈ॥ਸਾਚਨਾਮਿਕੀਮਿਲਿਵਤੁਆਈ॥੧॥ਮਃ੧॥ਚਾਤੀ
 ਹੋਵਨਿਕਾਲਲੀਆਸੁਪੇਦਸੇਵਿਨਿ॥ਦਿਹੁਬਗਾਤਪੈਘਣਾਕਾਲਿਆਕਾਲੇਵੇਨਿਅੰ
 ਧਮਕਲੀਬਾਹੋਰਮਰਖਾਐਧਅਗਿਆਨੁ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਬਾਰਕਬਹਿਨਪਾਵਹਿਆਨੁ॥
 ੨॥ਪਉੜੀ॥॥ਕੀਏਅੰਕਟਰਚਾਇਆਹਰਿਸਚੈਅਘੋ॥ਇਕਿਵੈਜੇਰੁਇਖੁਆਇ
 ਅਨੁਹਉਮੈਵਿਚਿਵਿਅਘੋ॥ਇਹੁਮਾਨੁਸੁਜਨਮੁਦੁਲਿਰੁਸਾਮਨੁਮੁਖਸਿਤਾਪੋ॥ਜਿਸੁਬੁ
 ਝਾਏਸੇਬੁਝੀਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਬਾਪੋ॥ਸਰੁਜਗੁਖੇਲੁਰਚਾਇਉਨੁਸਰੁਦਰੇਤਾਪੋ॥
 ੧੩॥ਸਲੋਕਮਃ੧॥ਚੋਰਾਨਾਰਾਡੰਡੀਅਕੁਟਣੀਆਈਘਾਣੁ॥ਵਿਦੀਨਾਕੀਦੇਸਤੀ
 ਵੇਦੀਨਾਕਾਖਾਨੁ॥ਸਿਛਤੀਸਾਰਨਤਾਨੀਸਦਾਹੈਸੈਸੈਤਾਨੁ॥ਕਾਦਹੁੰਦਨਿਖਉਲੀਐ
 ਭੀਸਾਹੁਸਿਉਪਾਨੁ॥ਨਾਨਕਕੂਕੁਤਿਐਕੂਕੁਤਨੀਐਤਾਨੁ॥ਕੁਕੁਪਕੁਕੁਚੀਐ
 ਕੁਕੁਪੈਨਣਮਾਨੁ॥੧॥ਮਃ੧॥ਬਾਰਾਬਰਗੁਸਿਛਆਨਾਲੇਮਿਲੀਥਲਾਨਾ॥ਇਕਿ
 ਦਾਤੇਇਕਿਮੰਗਤੇਨਾਮੁਤੇਗਪਰਵਾਨੁ॥ਨਾਨਕਜਿਨੀਸੁਣਿਕੈਮੇਨਿਆਹਉਤਿਨਾਵਿਟਹੁ
 ਕਰਬਾਨੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥॥ਆਇਅੰਮੇਹੁਸਰੁਕੂਕੁਹੈਕੂਕੁਹੈਇਗਾਇਆ॥ਹਉਮੈਬੁਗਤਾ
 ਪਾਇਉਨੁਬੁਗਹੈਜਗੁਮੁਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੁਗਤੁਚਕਾਇਉਨੁਇਕੋਰਵਿਰਹਿਆ॥
 ਸਰੁਆਤਮਰਾਮੁਪਛਾਇਆਬੁਝਿਨਲੁਤਰਿਗਾਇਆ॥ਜੇਤਿਸਮਾਣੀਜੇਤਿਦਿਚਿ
 ਹਰਿਨਾਮਸਮਾਇ॥੧੪॥ਸਲੋਕਮਃ੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੀਖਿਅਦੇਹਿਮੈਤੁਸਮਬਦਾ
 ਤਾਗੁ॥ਹਉਮੈਗਰਬੁਨਿਦਾਰੀਐਕਾਮੋਕੁਧਅਹਿਕਾਰੁ॥ਲਬੁਲੇਰੁਪਰਛਾਲੀਐਨਾਮੁਮਿ
 ਲੇਅਥਾਣੁ॥ਅਹਿਨਿਸਿਨਦੁਤਨਨਿਰਮਲਾਮੈਲਾਕਬਹੁਨਹੋਈ॥ਨਾਨਕਇਹਬਿਧਿ
 ਛੁਟੀਐਨਦਰਿਤੇਰੀਸੁਖਹੋਇ॥੧॥ਮਃ੧॥१॥ਇਕੋਕੁਤੁਸਥਾਈਆਜਿਤੀਦਰਿਧ

ਹੀ ਆਗ। ਨਾਨਕ ਕੀ ਤੇਰਤੀ ਆਪੁ ਛੁਹਿ ਬਾਤ ਹੀ ਆਗ। ॥ ੨ ॥ ਸੰਤੁ ਕੀ ਤੇਰਤੀ ਆਮੈ ਦੇਹਾਗ
 ਨਿਕਿਤੁ ਐਤਨਿ ਅਵਗਣਇ ਤੇਰੇ ਪਸਮੁ ਨ ਛੋਰੇ ਚਿਤੁ। ॥ ੩ ॥ ਮ ੪੧ ॥ ਹਉ ਬਾਲਿਹਾਰੀ
 ਤਿਨ ਕਉ ਸਿਛਤਿ ਤਿਨ ਕੋ ਦਾਤਿ। ਸਚਿਗਤੀ ਸੇਹਾਗ ਨੀਇ ਕਮੈ ਦੇਹਾਗ ਨਿਗਤਿ। ॥ ੪
 ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਦਰਿ ਮੰਗਤੁ ਜੈਚੇ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਦੀਨੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੇਹਿ ਮਿਲਾਇ
 ਜਨ ਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ। ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜਾਇ ਜੈਤੀ ਜੈਤੀ ਧਰਿ। ਹਿਰੈ ਦੇਹ ਰਿਗੁਣਗ
 ਏਕੈ ਜੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ। ਜਰਾਮਹਿ ਦੂਰੈ ਤਾਪਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ। ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ
 ੦ ੧ ॥ ਕਿਨੀ ਨਾਇਉ ਪ੍ਰੇਮਰਸੁ ਕੇਤੁ ਨ ਪਾਇਉ ਸਾਉ। ਸੁਖੁ ਪਾਹਿ ਕਾਪਾਹੁ ਦਾਇਆਇ
 ਆਤਿ ਉਧਉ। ਸਉਉਲਾ ਮੇਰੈ ਕੋਰਾਤੀ ਮਿਲਨ ਸਹਿ ਸਾਸਿ ਛਤਿ ਸਲਾਹਣ ਛੁਡਿ
 ਕੈ ਕਰੀ ਲਗਾਹੀ ਸਾ। ਸੰਛਿਦੁ ਦੇਹਾਗੀ ਵਿਆਜਿ ਤੁਧਾਇ ਵਧਾਇ ਆਪੇ ਦਾਨਾਨਕ
 ਸਚੈ ਨਾਮੁ ਵਿਣੁ ਸਚੈ ਦਸਮ ਨਹਿਤੁ। ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਛਾਚੀ ਗੁਨਗਾਵੈ ਨਿਤ ਜਨਮੁ
 ਸਦਾਰਿ ਆਗ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵ ਸਲਾਹਿ ਸਚਾਉ ਰਧਾਰਿ ਆ। ਪਰਦੁ ਰਪਾਵੈ ਮਹਲੁ ਨ
 ਮੁਖਿ ਆਰਿ ਆਗ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇ ਆਨਾਮੁ ਹਉ ਗੁਰ ਕਉ ਦਾਰਿ ਆਤੈ ਆਪਿ ਸਦਾਰ
 ਹਿ ਆਪਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿ ਆ। ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ ੪੧ ॥ ॥ ਵੀਵਾ ਬੋਲੈ ਐਧਰਾ ਜਾਇ। ਬੇ
 ਦ ਪਾਠ ਮਤਿ ਪਾਪਾ ਪਾਇ। ਉਗੈ ਵੇਸੁਰਨ ਜਾਪੈ ਚੰਦ। ਜਗਹਿ ਆਨੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਅਗਿ ਆ
 ਨ ਮਿਟਿਤੁ। ਬੇਦ ਪਾਠ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਕਾਰ। ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੈਤਿ ਤਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ। ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ
 ਸਭੁ ਹੋਇ ਖੁਆਗ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਤਰਿ ਸਿਪਾਰਿ। ॥ ੧ ॥ ਮ ੦ ॥ ੩ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ
 ਨਾਮਾਇਉ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੇ ਪਿਆਰ। ਰਸਨਾ ਛਿਕਾ ਬੋਲਨੁ ਨਿਤਿ ਨਿਤਿ ਹੋਇ ਖੁਆਗ।
 ਨਾਨਕ ਪਾਇ ਐਕਿਰਤਿ ਕਮਾਟੁ ਲੋਕੈ ਇਨ ਮੇਟਣਹਾਰ। ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਜਿਪੁਰੁ ਸਲਾਹੈ
 ਆਪਨਾ ਸੇਸੁ ਪਾਏ। ਹਉ ਮੈਰਿ ਚਿਹਰੁ ਰਿਕਰਿ ਸਚਮੀ ਨਿਵਸਾਏ। ਸਚੁ ਬਾਨੀ ਗੁਣ
 ਉਚੈ ਸਚਾ ਸੁਖ ਪਾਇ। ਮੇਲੁ ਕੁਇ ਆਰਿ ਰਿਛੁ ਨਿ ਆਗੁਰ ਪੁਰਖਿ ਮਿਲਾਏ। ਮਨੁ ਮੇ
 ਲਾਇ ਵਸੁ ਧ੍ਰੋਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ। ॥ ੧੭ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ ੦ ੩ ॥ ਕਾਇਆ ਕੁਮਲੁ ਛੁਲੁ

ਗੁਣਨਾਨਕਗੁਪਤਸਿਮਾਲਾਇਨੀਛੁਲੀਰਉਕਰੇਅਵਰਿਕਿਨੀਅਹਿਤੁਲਾ॥੧॥ਮਃ੧॥ਨਾ
 ਨਕਤਿਨਾਬਸਿਤੁਯੋਨਿਨਪਰਿਵਸਿਅਕਿਤੁ॥ਜਿਨਕੇਕੇਤੁਦਿਸਾਪੁਰੀਸੇਅਹਿਨਿਸਿਛਿਰਹਿ
 ਜਲਿਤਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥॥ਆਪੇਬਖਸਿਦਇਅਚਰਿਗੁਰਿਸਤਿਕੁਰਬਚਨੀ॥ਅਨਦਿਨੁਸੇਵੀ
 ਗੁਨਰਵਮਨੁਸੇਚਰਚਨੀ॥ਪ੍ਰਚੁਮੇਰਾਬੇਅੰਤੁਯੋਅੰਤੁਕਿਨੈਨਲਖਨੀ॥ਸਤਿਗੁਰਚਰਨੀਲ
 ਗਿਅਹਰਿਨਾਮੁਨਿਤਜਪਨੀ॥ਜੇਇਛੈਛੈਸੇਛਲੁਪਾਇਸੀਜਤੁਪਰੇਵਿਚਿਜਨੀ॥੧॥੨॥
 ਸਲੋਕੁ॥੧॥ਪਹਿਲਬਸਿਤੈਅਗਮਨਿਪਹਿਲਾਮਉਲਓਸੇਇ॥ਜਿਤੁਮਉਲਿਐਸਚੁਮ
 ਉਲੀਐਤਿਸਹਿਨਮਉਲਿਹੁਕੇਇ॥੧॥ਮਃ॥੨॥ਪਹਲਬਸਿਤੈਅਗਮਨਿਤਿਸਕਾਕਰਹੁਬੀ
 ਚਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸੇਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸਚੁਸੇਦੇਅਧਾਰੁ॥੨॥ਮਃ॥੨॥ਮਿਲਿਐਮਿਲਿਅਨਾ
 ਮਿਲੈਮਿਲੈਮਿਲਿਅਜੋਹੇਇ॥ਅੰਤਰਅਤਮੈਜੇਮਿਲੈਮਿਲਿਅਕੀਐਸੇਇ॥੩॥
 ਪਉੜੀ॥॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹੀਐਸਚੁਕਾਰਕਮਾਏ॥ਦੂਜੀਕਾਰੇਲਗਿਅਛਿਰਿਜੇ
 ਨੀਪਾਏ॥ਨਾਮਿਰਤਿਅਨਾਮੁਪਾਟੀਐਨਾਮੈਗੁਣਗਾਏ॥ਗੁਰਕੇਸਬਦਿਸਲਾਹੀਐਹਰਿ
 ਨਾਮੁਸਮਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਸਛਲੈਹੋਸੇਵਿਐਛਲੁਪਾਏ॥੧॥੪॥ਸਲੋਕੁ॥੧॥੨॥ਕਿਸਹੀ
 ਕੋਈਕੋਇਮੋਦੁਨਿਮਾਨੀਇਕਤੁ॥ਕਿਉਨਮਰੀਜੇਰੋਇਜਲਾਗੁਚਿਤਿਨਾਦੁਹੀ॥੧॥ਮਃ
 ਜਾਸਖਤਾਸਵਰਾਇਉਦੁਖੀਚੀਸਮਾਲਿਓਮਨਾਨਕਕੋਹਿਸਿਅਨੀਏਇਉਕੇਤਮਿਲਾਵਹੋ
 ਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥॥ਹਉਕਿਆਸਲਾਹੀਕਿਰਮਜੇਤੁਵਡੀਤੇਰੀਵਡਿਅਈ॥ਤੁਅਗਮਦ
 ਇਅਲੁਅਗਮੁਹੋਅਪਿਲੇਹਿਮਿਲਾਈ॥ਮੈਤੁਵਡਿਨਬਲੀਕੋਨਹੀਤੁਅੰਤਸਖਾਈ॥ਜੇ
 ਤੇਰੀਸਰਨਗਤੀਤਿਨੈਲੇਹਿਛੁਡਾਈ॥ਨਾਨਕਵੇਪਰਵਾਹੋਹੋਤਿਸੁਤਿਲੁਨਤਮਾਈ॥੨॥ਸ
 ਲੋਕੁਵਾਰਨਾਲਿ॥੪॥ਚਉਪਏ॥੨॥ਅਸਟਪਦੀਅਗ॥੧॥ਕੁਚਜੀਗੁਣਵੀਤੀ॥੩॥ਛਿਤ
 ॥੨॥੪॥੧॥੧॥ਜੁਮਲਾਸੁਹੀਕਾ॥੧॥੩॥ਜੇਹੁ॥॥ਗਾਗੁ
 ਰਾਗੁਸੁਹੀਬਾਣੀਕਈਰਜੀਉਤਧਾਸਕੁਨਾਨੁਗਤਾਕੀ॥ਕਈਗ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ
 ਅਵਤਾਰਿਅਇਕਹਤੁਮਕੀਨਾ॥ਗਮਨਾਕੋਨਾਮੁਨਕਬਹੁਲੀਨਾ॥੧॥ਰਅਨਜਪਹੁ

ਕਵਨਮਤਿਲਗੀਮਰਿਜਾਇਬਕਉਕਿਆਕਰਹੁਅਕੁਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਦੁਖਸੁਖਕਰਿਕੈਕੁਟੈ
 ਬਜੀਦਾਇਆਮਰਤੀਬਾਰਇਕਸਰਦੁਖਪਾਇਆਕਿਠਿਗਹਨਤਬਕਰਨਪੁਕਾਰਾਕ
 ਹਿਕਬੀਰਅਰੇਤੋਨਸਮਾਗਾ॥੩॥੧॥੨॥ਸੁਹੀਕਬੀਰਜੀ॥॥ਬਰਹਰਕੈਪੈਬਾਲਾਜੀਉ
 ॥ਨਾਜਾਨਉਕਿਆਕਰਸੀਪੀਉ॥ਰੇਨਿਗਈਮਤੁਦਿਨੁਤੀਜਾਇ॥ਕੁਦਰਗਏਬਗਏਠੇ
 ਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਕੈਚੋਕਰੋਵਰੋਹੋਨਪਾਨੀ॥ਹਿਸੁਚਲਿਆਕਾਇਆਕੁਮਲਾਨੀ॥੧
 ॥ਕੁਆਰਕੈਨਿਆਜੈਸੇਕਰਤਸੀਗਾਰਾ॥ਕਿਉਰਲੀਆਮਾਣੇਬਾਝੁਬਤਾਰਾ॥ਕਾਗਉਤੁ
 ਰਤੁਰੁਜਾਪਿਰਾਨੀ॥ਕਹਿਕਬੀਰਇਹਕਥਾਸਿਰਾਨੀ॥੪॥੨॥ਸੁਹੀਕਬੀਰਜੀ॥॥ਅਮ
 ਲੁਸਿਰਾਨੇਲੇਖਾਦੇਨਾ॥ਅਏਕਠਨਦੂਤਨਮੇਲਨਾ॥ਕਿਆਤੈਖੋਇਆਕਹਾਗਦਾਇਆ
 ॥ਚਲਹੁਸਤਾਬਦੀਬਾਨਬੁਲਾਇਆ॥੧॥ਚਲੁਦਰਗਲੁਦੀਬਾਨਿਬੁਲਾਇਆ॥ਹ
 ਰਿਛੁਗਮਾਨੁਦਰਗਕਾਆਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਕਰਉਅਰਦਾਸਿਗਾਵਕਿਨੁਬ
 ਕੀ॥ਲੇਉਨਿਬੇਰਿਆਜਕੀਗਤੀ॥ਕਿਨੁਤੀਖਰਚੁਤਮਾਗਸਾਰਉ॥ਸੁਬਹਨਿਵਾਜ
 ਸਰਾਇਉਜਾਰਉ॥੨॥ਸਾਧਸੀਗਿਜਾਕਉਹਰਿਕੁਲਾਰਾ॥ਧਨੁਧਨੁਸੇਜਨੁਪੁਰਖੁਸਤੁ
 ਗਾ॥ਈਤਉਤਨਸਦਾਸੁਹੇਲੇ॥ਜਨਮਪਦਾਰਥੁਜੀਤਿਅਮੇਲੇ॥ਜਾਗਤੁਸੇਇਆ
 ਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਮਾਲੁਧਨੁਜੇਰਿਆਉਇਆਧਰਾਇਆ॥ਕਹੁਕਬੀਰਤੋਈਨਰਕੁ
 ਲੇ॥ਖਸਮੁਬਿਸਾਰਿਆਟੀਸਿਗਿਰੁਲੇ॥੬॥੩॥ਸੁਹੀਲਲਤਕਬੀਰਜੀ॥ਥਾਕੈਨੇਨਸੂਦਨੁ
 ਸੁਨਥਾਕੈਥਾਕੀਸੁੰਦਰਿਕਾਇਆ॥ਜਗਹਾਕਦੀਸਤੁਮਤਿਬਬੀਏਕਨਥਾਕਸਿਆਇਆ
 ॥ਬਾਵਰਹੋਤੈਗਿਆਨੁਬੀਚਾਰਨਪਾਇਆ॥ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ
 ॥ਤਬਲਗੁਪਾਨੀਤਿਸੇਸਰੇਦੁਹੁਜਬਲਗੁਪਾਇਮਹਿਸਾਸਾ॥ਜੇਘਟੁਜਾਇਤਕੁਉਨ
 ਜਾਸੀਹਰਿਕੋਚਰਨਨਿਵਾਸਾ॥੨॥ਜਿਸਕਉਸਬਦੁਬਸਾਵੈਅੰਤਰਿਚਕੈਤਿਸਹਿਪਿਆ
 ਸਾਹੁਕਮੇਬੁਝੈਚਉਪੜਿਖੈਲੇਅਨੁਜਿਨਿਚੁਲੇਅਸਾ॥੩॥ਜੇਜਨਜਾਨਿਭੁਜਿਹਿਅ
 ਬਗਤਕਉਤਿਨਕਾਕਦੁਨਨਾਸਾ॥ਕਹੁਕਬੀਰਤੋਜਨਕਬਹੁਨਹਾਰਹਿਦੁਲਿਜੁਨ

ਠਹਿਪਾਸਾ॥੪॥੪॥ਸੁਹੀਲਲਤਕਬੀਚਜੀਉ॥ਏਕੁਟੋਟਪੰਡਸਿਕਦਾਰਾਪੰਢੇਮਾਗਹਿਹ
ਲਾ॥ਨਿਮੀਨਾਹੀਮੈਕਿਸੀਕੋਬੋਈਐਸਾਦੇਨੁਦੁਖਾਲਾ॥੧॥ਹਰਿਕੀਲੋਗਾਮੇਕਉਨੀਤ
ਤੁਸੈਪਦਵਾਰੀ॥ਉਪਰਿਕੁਨਾਕਰਿਸੈਗੁਰਪਹਿਪੁਕਾਰਿਆਤਿਨਹਉਲੀਆਉਬਾਰੀ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਨਉਤਾਤੁੰਦਸਮੁਸੁਛਧਾਵਹਿਰਈਅਤਿਬਸਨਠਢੇਹੀ॥ਤੋਰੀਪੁਰੀਮਾਪ
ਹਿਨਾਹੀਬਹੁਬਿਸਟਾਲਾਲਹੀ॥੨॥ਬਰਤਰਿਘਠਿਏਕੁਪੁਖੁਸਮਾਇਆਉਨਿਦੀਆਨਾ
ਮੁਲਿਖਾਈ॥ਧਰਮਰਾਇਕਾਦਛਤਰੁਸੇਧਿਆਬਾਕੀਰਿਕਮਨਕਾਈ॥੩॥ਸਿਤਾਕਉਮ
ਤਿਕੋਈਨਿਦਹਸਿਤਗਮੈਹੋਏਕੋ॥ਕਹੁਕਬੀਰਸੋਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ਜਾਕਾਨਉਬਿਬੋਕੋ॥੪
੫॥ਰਚੁਸੁਹੀਰਵਿਦਾਸਜੀਉਕੀ॥ ੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸਹਕੀਸਾਰਸੁਹਾਗਨਿਜਾਨੈ॥ਤਜਿਅਰਿਮਾਨੁਸੁਖਲੀਆਮਾਨੈ॥ਤਨੁਮਨੁਦੇਇਨਅੰ
ਤਰੁਚਾਘੋਅਵਰਾਦੇਖਿਨਸੁਨੈਆਰੁਪੈਸੋਕਤਜਾਨੈਪੀਰਪਰਾਈ॥ਜਾਕੈਅੰਤਰਿਦਰੁਦੁ
ਖਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਦੁਖੀਦੁਹਾਗਨਿਦੁਇਖੀਪੀਜੀਨੀ॥ਜਿਨਿਨਾਹਿਨਿਰੇਤਰਿਕੁਗ
ਤਿਨਕੀਨੀ॥ਪੁਰਸਲਾਤਕਾਪੰਬੁਦੇਹੁਲਾ॥ਸਿਗਨਸਾਥੀਗਦਨੁਇਕੋਲਾ॥੨॥ਦੁਖੀਆਰ
ਰਦਵੈਦੁਰਿਅਇਆ॥ਬਹੁਤੁਪਿਆਸਜਬਾਬੁਨਪਾਇਆ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਸ
ਚਨਿਪ੍ਰਭਿਤੇਰੀ॥ਜਿਉਜਾਨਹੁਤਿਉਕਰਹੁਕੁਗਤਿਮੇਰੀ॥੩॥੧॥ਸੁਹੀ॥॥ਸੇਦਿਨਆ
ਵਹਿਸੇਦਿਨਜਾਹੀ॥ਕਰਨਾਕੁਚੁਰਹਨੁਬਿਚੁਨਾਹੀ॥ਸਿਕੁਚਲਤੈਹੋਮਰੁੀਚਲਨਾ॥ਦੁਰਿ
ਗਵਨਸਿਰਉਪਰਿਮਰਨਾ॥੧॥ਕਿਅਤੁਸੇਇਆਜਾਗੁਰਇਆਨਾ॥ਤੇਜੀਦੁਨਜਗਿ
ਸਰੁਕਰਿਨਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਜਿਨਿਨੀਉਦੀਆਸੋਚਿਜਕੁਸੀਬਰਾਹੋ॥ਸਰੁਪਪਟਿ
ਤੀਤਰਿਹਾਟਚਲਾਵੈਕਰਿਬੰਦਗੀਛੁਡਿਮੈਮੇਰਾ॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਸਮਾਰਿਸਵੇਰਰਾ॥੨
ਜਨਮਸਿਰਾਨੇਪੈਛਨਸਵਾਰਾ॥ਸਾਝੁਪਰੀਦਹਦਿਸਿਅੰਧਿਆਰਾ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਨਿ
ਦਾਨਿਦਿਵਾਨੇ॥ਭੋਭਸਿਨਾਹੀਦੁਨੀਆਛਨਪਾਨੇ॥੩॥੨॥ਸੁਹੀ॥ਉਰੇਮੀਦਰਸਾਲਰਸੇਟਾ
ਏਕਘਰੀਛੁਨਿਰਹਨੁਨਹੋਈ॥੧॥ਏਹੁਤੁਸੈਸਾਜੈਸੇਪਾਸਕੀਟਾਈ॥ਜਲਿਗਇਉ

ਗਾਘਸੁਰਲਿਗਇਉਮਾਟੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕੁਟੀਬੰਧਕੁਟਿਬਸੋਹਗਾਉਇਤੀਲਾਗੇ
 ਕਾਇਸੇਦੇਰਾ॥੨॥ਘਰਕੀਨਾਰਿਉਰਿਸੁਨਿਲਾਗੀ॥ਉਹੁਤਉਕੁਤਕੁਕਰਿਕੁਗੀ॥੩॥
 ਕਹਿਰਵਿਦਾਸੁਸੈਰੇਜਗੁਲੁਟਿਆ॥ਹਮਤਉਏਕਰਾਮਕਹਿਛੁਟਿਆ॥੪॥੩॥
 ॥ਰਾਗੁਸਹੀਬਾਨੀਸੇਖਛਰੀਦਨੀਕੀ॥ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਤਪਿਤਪਿਲੁਹਿਲੁਹਿਹਾਬਮੇਰਗਾਉ॥ਬਾਵਲਿਹੋਈਸੇਸਕੁਲਰਉ॥ਤੇਸਹਮਨਮਹਿ
 ਕੀਅਰੇਸੁ॥ਮੁਝਅਵਗਨਸਹਨਾਹੀਦੇਸੁ॥ਤੇਸਾਹਿਬਕੀਮੈਸਾਰਨਜਾਨੀ॥ਜੇਬਨਖੇ
 ਇਖਾਵੈਪਛੁਤਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਾਲੀਕੋਲਿਲਿਤੁਕਿਤਗਨਕਾਲੀ॥ਅਪਨੇਪ੍ਰੇਤ
 ਮਕੋਹਉਬਿਰਹੇਕਾਲੀ॥ਪਿਰਹਿਬਿਹਨਕਤਹਿਸੁਖਪਾਏ॥ਜਗੋਇਕਿਪਾਲਤਾਪ੍ਰਭੁ
 ਮਿਲਾਏ॥੨॥ਵਿਧਣਖਹੀਮੁਧਿਇਕਲੀ॥ਨਕੋਸਾਥੀਨਕੋਬੇਲੀ॥ਕਹਿਕਿਪਾਪੁ
 ਕੁਸਾਧਸੀਗਿਮੇਲੀ॥ਜਗੋਛਿਰਿਦੇਖਾਤਾਮੇਰਾਅਲਹੁਬੇਲੀ॥੨॥ਵਾਟਗਾਥੀਪਉ
 ਤੀਣੀ॥ਖੰਨਿਅਹੁਤਿਖੀਬਹੁਤਪਿਇਣੀ॥ਉਸਉਪਰਿਹੋਮਾਰਗੁਮੇਰਾਸੇਖਛ
 ਰੀਦਾਪੰਥਸਮਾਰਿਸੇਦੇਰਾ॥੪॥੧॥ਸਹੀਲਲਤਾ॥ ॥ਬੇਨੁਬੰਧਨਸਕਿਉਬੰਧਨ
 ਕੀਵਿਲਾ॥ਕੁਰਿਸਰਦੁਰਜਬਉਛੁਲੈਤਬਤਰਦੁਹੇਲਾ॥੧॥ਹਥੁਨਲਾਇਕਸੁਰੇਰੇ
 ਨਲਿਕਾਸੀਚੋਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਇਕਅਪੀਨੈਪਤਲੀਸਹਕਿਰੇਬੇਲਾ॥ਦੁਧ
 ਖਨੀਨਆਵਈਛਿਰਿਹੋਇਨਮੇਲਾ॥੨॥ਕੋਹੋਛਰੀਦੁਸੁਹਲੀਹੋਸਹੁਅਲਾਏਸੀ
 ॥ਹਿਸੁਚਲਸੀਤੂੰਮਣਾਅਹਿਤਨੁਕੋਰੀਥੀਥੀ॥੩॥੨॥ਭੁਮਲਾ॥੧੦॥

ਭਾਗੁ ਬਿਲਾਵੁ ਲੁਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਗੁ ॥ ੧ ॥ ਤੁਸੁਲਤਾਨੁ ਕਹਾਹਉ ਮੀਅਤੀਰੀਕ
 ਵਨੁ ਵਡਾਈ ॥ ਜੇਤੁ ਦੇਹਿ ਸੁਕਹਾਸੁ ਮਾਮੀ ਮੈ ਮੁਰਖ ਕਹਾਨੁ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਦੇ
 ਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਜੇ ਸੇ ਸਚ ਮਹਿਰਹਉ ਰਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਝ ਤੇ
 ਰੇ ਸਚੁ ਅਸਨਾਈ ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤ ਨ ਜਾਨ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਮੈ ਅੰਧੁ ਲੇਕਿ ਆਚਤੁ ਗਾਈ ॥ ੨ ॥ ਕਿਆ
 ਹਉ ਕਥੀ ਕਥੇ ਕਥਿ ਦੇਖਾ ਅਕਥੁ ਕਥਨਾ ਜਾਈ ॥ ਜੇਤੁ ਪੁਰੁ ਵੈਸੇਈ ਆਖਾ ਤਿਲੇਤਰੀ ਵਡਿਆ
 ਈ ॥ ੩ ॥ ਏਤੇ ਕੁਕਾਰਾਹਉ ਬੇਗਾਨਾ ਭਉ ਕਾਇਸੁ ਤਨ ਜਾਈ ॥ ਭੁਗਤਿ ਜੀਇ ਨਾਨਕੁ ਹੋਇ ਥਾ
 ਤਾਖਸੈ ਨਾਉ ਨ ਜਾਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਬਿਲਾਵੁ ਲੁਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਮਨੁ ਮੇਦਰੁ ਤਨੁ ਵੈਸਕਲਿ ਦਰੁ ਘਟ
 ਜੀਤੀ ਰਬੁ ਨ ਵਾਇ ਕੁਸਬੁ ਦੁਮੈਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਕਸਤੁ ਹੈ ਬਾਹੁ ਝਿਜਨ ਮਨ ਆਵਾ ॥ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਦਇ
 ਆਲੇਸਤੀ ਮੇਰੇ ਮਾਈ ॥ ਕਉਨੁ ਜਾਨੈ ਪੀਰ ਪਰਾਈ ॥ ਹਮ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤ ਪਰਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ॥ ਅਗਮ ਅੰਗੇ ਚਰੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ਚਿੰਤਾ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰੀ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਰੁ
 ਰਿਲੀ ਨਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੇਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਸਿਖ ਮਤਿ ਸਚੁ ਬੁਧਿ ਤੁਮਾਰੀ ਮੰਦ ਰਿਦੁ ਵਾਤੇਰੇ ॥
 ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰਨ ਜਾਣ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾਗੁ ਵਗਾਵਾ ਨਿਤ ਤੇਰੇ ॥ ੩ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਤਿ ਸਰ
 ਨਿਤ ਮਾਰੀ ਸਰਬ ਚਿੰਤੁ ਤੁਧੁ ਪਸੇ ॥ ਜੇਤੁ ਪੁਰੁ ਵੈਸੇਈ ਚੰਗਾਇ ਕਨਾਨ ਕਕੀ ਅਰਦਾਸੇ ॥ ੪
 ॥ ਬਿਲਾਵੁ ਲੁਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਆਪੇ ਨੀਸਾਨੁ ॥ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਅਪੇ ਜਾਨੁ ॥ ਆਪੇ
 ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੈਖੈ ਤਾਨੁ ਪਤੁ ਦਾਤਾਨਾ ਮੁਪਰਵਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾਨਾ ਮੁਨਿ ਰੇ ਜਨੁ ਦੇਉ ॥ ਹਉ ਜਾਚ ਕੁਝ ਅ
 ਲਖ ਅੰਗੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਆਇ ਅਸੇ ਹਧਰ ਕਟੀ ਨਾਗਿ ॥ ਭੁਠੀ ਕਾਮਣਿ ਕਾਮ ਨਿਅਰਿ
 ॥ ਗਭੁਰੁ ਪੁਤ੍ਰ ਠਾਇ ਨੁ ਚਾਗਿ ॥ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਚਾਨਣੁ ਅੰਧਿਆਰਿ ॥ ੨ ॥ ਚਖਿ ਛੇਤ੍ਰਿ ਸਹਸਾਨ
 ਜੀ ਕੇਇ ॥ ਬਾਪੁ ਦਿਸੈ ਵਜਾਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਏਕੇ ਕਉਨਾ ਹੀ ਭਉ ਕੇਇ ॥ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਵੈ ਸੇਇ ॥
 ੩ ॥ ਸਬਦਿ ਮੁਖਿ ਮਨੁ ਮਨੋਤ ਮਾਰਿ ਆਪਾ ਠਾਕਿ ਰਹੇ ਮਨ ਸਾਢੇ ਪਾਰਿ ਆਪਾ ਅਵਰਨ ਸੁਝੈ ਗੁਰ
 ਕਉ ਵਾਰਿ ਆਪਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰੇਤ ਨਿਸਤਾਰਿ ਆਪਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਬਿਲਾਵੁ ਲੁਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥
 ਗੁਰਬਚਨਿ ਮਨੁ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੇ ॥ ਹਰਿ ਕੈਰੋ ਗਿਰਤਾ ਮਨੁ ਮਾਨੇ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖੁ ਰਮਿ ਭੁਲੇਖ

ਉਗੇਨਾਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਰੀਐਗੁਰਸਬਦਿਪਛੇਨ॥੧॥ਬਿਨੁਦਰਸਨੁਕੈਸੇਜੀਵਉਮੇਰੀਮਾ
 ਈ॥ਹਰਿਬਿਨੁਜੀਅਰਾਰਹਿਨਸੈਕੈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬੁਝਿਬੁਝਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰਾ
 ਪ੍ਰਭੁਬਿਸੈਰਹਉਮਰਉਦੁਖਾਲੀ॥ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਜਪਉਅਪੁਨਹਰਿਭਾਲੀ॥ਸਦਬੈਰਾ
 ਗਹਿਰਿਨਮੁਨਿਹਾਲੀ॥ਅਬਜਾਨੇਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਲੇ॥੨॥ਅਕਬਕਬਾਕਹੀਐਗੁਰ
 ਭੁਝਾਉਪ੍ਰਭਅਗਮਅਗੋਚਰੁਦੇਇਦੇਖਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਕਰਨੀਕਿਆਕਾਰਕਮਾਇ॥ਹਉ
 ਮੈਮੋਟਿਚਲੇਗੁਰਸਬਦਿਸਮਾਇ॥ਮਨੁਖਿਵਿਛੁੜੈਖੋਟੀਗਾਸਿ॥ਗੁਮੁਖਿਨਾਮਿਮੈਲਸਾਬ
 ਸਿ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਦਾਸਨਿਦਾਸਜਨਨਕਹਰਿਨਾਮੁਧਨਗਾਸਿ॥੪॥੪॥
 ਚਾਚੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੩॥੫੫ਗੁ॥੧ ੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਪ੍ਰਿਗੁਪ੍ਰਿਗੁਖਾਇਆਪ੍ਰਿਗੁਪ੍ਰਿਗੁਸੇਇਆ॥ਪ੍ਰਿਗੁਪ੍ਰਿਗੁਕਾਪੜਮੇਗਿਚਨਾਇਆ॥ਪ੍ਰਿ
 ਗੁਸਰੀਰਕੁਟਿਬਸਹਿਤਸਿਉਜਿਤੁਹੁਇਖਸਮਨਪਾਇਆ॥ਪਉਂਦੀਦੂਰਕੀਠਿਰਿਗ
 ਬਨਅਵੈਅਹਿਲਾਜਨਮੁਗਾਇਆ॥੧॥ਦੁਜਾਭਾਉਨਦੇਈਲਿਵਲਾਗਣਿਜਿਨਿਹ
 ਰਿਕੇਚਰਨਦਿਸਾਰੇ॥ਜਗਜੀਵਨਦਾਤਾਨਸੈਵਕੇਤੋਰਤਿਨਕੈਤੋਦੁਖਿਨਿਵਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾ
 ਉ॥ਤੁਦਇਆਲਦਇਆਪਤ੍ਰਿਦਾਤਾਕਿਆਏਹਿਜਿਤਵਿਚਾਰੇ॥ਮੁਕਤਬੈਧਸਕਿਉ
 ਭੁੰਤੋਇਐਸਾਅਖਿਦੁਖਾਨੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸਮੁਕਤਿਕਹੀਐਮਨਮੁਖਅੰਧਵਿਚਾਰੇ॥੨॥
 ਸੇਨਨਮੁਕਤਿਜਿਸੁਇਕਲਿਵਲਾਗੀਸਦਾਰਹੈਹਰਿਨਾਲੇ॥ਤਿਨਕੀਗਹਨਗਤਿਕਹੀ
 ਨਜਾਈਸੈਚਾਪਿਸਵਚੇ॥ਗੁਰਮਿਭੁਲਾਨੇਸਿਮਨੁਖਕਹੀਅਹਿਨਾਉਰਵਾਰਿਨਪਾਰੇ॥
 ੩॥ਜਿਸਨੇਨਦਰਿਕਰੇਸੇਈਜਨੁਪਾਇਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸਮਾਏ॥ਹਰਿਜਨਮਾਇਆਮਾ
 ਹਿਸਿਤਾਰੇ॥ਨਕਰੁਗੁਹੋਵੈਜਿਸਮਸਤਕਿਕਾਲਹਿਮਾਰਿ॥੪॥੧॥ਬਿਲਾਵਲੁਮ
 ਹਲਾ॥੩॥ਅਤੁਲਕਿਉਤੋਲਿਆਜਾਇ॥ਦੂਜਾਹੋਇਤਸੇਈਪਾਇ॥ਤਿਸੇਤੇਦੁਜਾਨਾਹੀ
 ਕੇਇ॥ਤਿਸਦੀਕੀਮਤਿਕਿਕੁਹੋਇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਵੈਸੇਮਨਿਆਇ॥ਤਾਕੇਜਾਣੈਦੁਬਿ
 ਧਾਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਪਿਸਗਾਛੁਕਸਵਟੀਲਾਏ॥ਆਪੋਪਰਖੇਆਪਿਚਲ

ਏ॥ ਆਪਿ ਤੇਲ ਪੁਰ ਹੋਇ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਏਕੈ ਸੇਇ॥ ੨॥ ਆਇਆ ਕਾਰੁ ਪੁਸਤੁ ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਇ
 ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਮੇਲ ਸੁਨਿ ਰਮਲੁ ਸੇਇ॥ ੩॥ ਆਇਆ ਕਾਰੁ ਪੁਸਤੁ ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਇ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਮੇਲ ਸੁਨਿ
 ਰਮਲੁ ਸੇਇ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਮੇਲ ਸੁਨਿ ਰਮਲੁ ਸੇਇ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਲਾਏ ਲਗੈ ਤਿਸੁ ਆਇ॥ ਸਤੁ ਸਚੁ
 ਦਿਖਾਇਤਾ ਸਚਿ ਸਮਾਇ॥ ੩॥ ਆਪੇ ਲਿਵ ਧਾਤੁ ਹੋਆਪੇ॥ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਆਪੇ ਜਾਪੇ॥ ਆ
 ਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਹੋਆਪੇ॥ ਨਲਕ ਆਪਿ ਸਨਾਏ ਆਪੇ॥ ੪॥ ੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ॥ ੩
 ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਤੇ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵ ਸਾਹਿਬੁ ਤੇ ਕਿਆ ਕੋ ਕਹੈ ਬਹਨਾ॥ ਐਸਾ ਇਕੁ ਤੇਰਾ ਬੇਬਨਿਆਰੇ
 ਸਤੁ ਮਹਿ ਏਕੁ ਸਮਾਨਾ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨਾ॥ ਜਿਸੁ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸੇ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਪਾਏ॥ ਅਨਦਿਨ ਲਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਕਿਆ ਕੋਈ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਕ
 ਰੇ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੇ ਅਭਿਮਾਨਾ॥ ਜਬ ਅਪਨੀ ਜੇਤਿ ਖਿੰਚਹਿ ਤੁਸੁ ਅਮੀਤ ਬਕੀ ਕਰਉ ਦਿ
 ਖਾਵੁ ਧਿਆਨਾ॥ ੩॥ ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਚਲੈ ਹੋਆਪੇ ਆਪਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨਾ॥ ਜਿਉ ਆਪਿ ਚਲਾ
 ਏ ਤਿਵੈ ਕੋਈ ਚਲੈ ਜਿਉ ਹਰਿ ਭੁਵੇ ਭਗਵਾਨਾ॥ ੩॥ ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਤੁਸਾ ਚਾਸਾਹਿ ਬੁਕਉ
 ਨੁਕਾਣੈ ਤੇਰੇ ਕਾਮਾ॥ ਇਕ ਨਾਘ ਰਿਮਹਿ ਦੇਵੁ ਤਿਆਈ ਇਕੁ ਰਮਿ ਭਵਹਿ ਅਭਿਮਾਨਾ॥
 ੪॥ ੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਪੁਰਬ ਦੁਬਨਾਇਆ ਪੁਰੈ ਦੇਖਹੁ ਏਕੁ ਸਮਾਨਾ॥ ਇਸੁ ਪਰ
 ਪੰਚਮਹਿ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀਵੁ ਤਿਆਈ ਮਤ ਕੋ ਧਰਹੁ ਗੁਮਾਨਾ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਜਿਸ ਨੇ ਸਤਿ
 ਆਵੈ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ॥ ਇਹੁ ਬਾਨੀ ਜੇ ਜੀ ਅਰਜਾਨੇ ਤਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਰੈਵਹਿ ਨਾਮ
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਚਹੁ ਜੁਗਾ ਕਾਹੁ ਏ ਨਿਬੇੜਾ ਨਿਰਮਲੁ ਖਾਨੈ ਏਕੁ ਨਿਧਾਨਾ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਤਮ
 ਤੀਰਥਉ ਨਾਨੁਗਾ ਚਾਧਰਮੁ ਹੈ ਕਲਿ ਮਹਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ॥ ੨॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਆਪੇ ਆ
 ਪਣਾ ਧਰਮੁ ਹੈ ਸੇ ਪਿਏਖਹੁ ਬਦ ਪੁਰਾਨਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਗਿ
 ਤੇ ਪੁਰਿ ਪਰਵਾਨਾ॥ ੩॥ ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਸੇਠ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਏ ਚੁਕੈ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨਾ॥ ਕਹਤ
 ਸੁਨਤ ਸੋਚੁ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨਤ ਪਹਿ ਨਿਧਾਨਾ॥ ੪॥ ੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪੇ ਲਾਏ ਤਿਨੁ ਘਰਿ ਬਿਲਾਵਲੁ ਗੁਰੁ ਸਬਦਿ ਸਹੁਇ॥ ਮੇਰਾ ਲੁਨਾਰੀ ਗ

ਵਹਿਅਏ। ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਏ॥ ੧॥ ਹਉਤਿ ਨੁ ਬਾਲਿ ਹਰੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮੀਨਿ ਵਸਾਏ
 ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਮਿਲਿ ਅਸੁਖ ਪਾਈ ਮੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਤਾਏ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਯ
 ਦਰੀ ਗਿਗਤੇ ਤੇਰੇ ਚਾਏ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਪਿਛੈ ਸੈ ਮਨਿ ਆਏ॥ ਅਪੇ ਸੇ ਕੁ ਸਦੀ ਪਾਈ॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ॥ ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੇਰਾ ਸਬਦਿ ਰੰਗਾਏ॥ ਨਿਜ ਅਰਿ ਵਸਾਹਰਿ
 ਗੁਣ ਗਾਏ॥ ਰੰਗਿ ਚਲੁ ਲੇਹਰਿ ਸੇ ਕੁਏ॥ ਇਹੁ ਰੰਗੁ ਕਰੇ ਨਉ ਤੇਰਾ ਦਿਸਮਾਏ॥ ੩॥ ਅੰ
 ਤਰਿ ਸਬਦੁ ਮਿਟਿ ਅਮਰਿ ਅਨੁ ਮੋਧੇ ਰਾ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਮਿਲਿ ਅਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖੇ
 ਰਾ॥ ਤੇ ਸਭਿ ਗੋਤਿ ਤਿਨ ਬਹੁ ਫਿਨ ਛੇਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਪੁਰਾ ਗੁਰ ਮੇਰਾ॥ ੪॥ ਪ
 ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰੇ ਤੇ ਵਡਿਆਈ ਪਾਈ॥ ਅੰਤਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਅਮ
 ਨਿ ਆਈ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਾਇਆ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ॥ ਵਰਿ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੇ ਕੁ ਪਾਈ॥ ਜਗ
 ਦੀ ਸੇ ਸੇਵਉ ਮੈ ਅਵਰ ਨ ਕਾਜਾ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਮੈ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਗਉ ਤੇ
 ਰਾਨਾ ਮੁਨਿ ਵਾਜਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਅਨਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਮਨ ਤੇ ਪਾਏ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰੇ ਤੇ ਸਬਦਿ ਬੁ
 ਝਾਈ॥ ਜੀਵੁ ਦੁਖ ਮਰਣ ਕੇ ਸਮਸਰਿ ਵੈਖੈ॥ ਬਹੁ ਫਿਨ ਮੈ ਰੇ ਨਾਜ ਮੁਖੈ॥ ੨॥ ਪਰਹੀ ਮਹਿ ਸ
 ਚਿ ਕੋਟਿ ਨਿਧਾਨੁ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦਿਖਾਏ ਗਾਇ ਅਮਰਿ ਮਾਨ॥ ਸਦੀ ਲਾਗਾ ਸਹਜਿ ਪਿ
 ਆਨ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵੈ ਵੈਖੈ ਨਾਮ॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਵਡਿਆਈ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰੇ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਿਆ
 ਈ॥ ਜੁਯੋ ਦਖਾਤ ਹਰਿ ਅਸਮਾਈ॥ ਯਦਾ ਸੁਖੁ ਦਾਤਾ ਕੀ ਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ॥ ੪॥ ਪੁਰੇ ਕੁ ਗਿ
 ਗੁਰ ਪੁਰਾ ਪਾਇਆ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦਿਖਾਇਆ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅਤਿ ਮੀਠਲਾ
 ਏ॥ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ੫॥ ੩॥
 ਗਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਪਰ॥ ੩॥ ੧੪ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਉਦਮ ਮਤਿ ਪੂਰਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰੇਰੇ ਤਿਉ ਕਰਨਾ॥ ਜਿਉ ਨਵੁ ਆਤੰਤੁ ਦਰਾਏ ਜੀਤੀ
 ਤਿਉ ਵਾਜਹਿ ਜੇਤਨਾ॥ ੧॥ ਕਪਿ ਮਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ॥ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖੇ ਗੁ
 ਰ ਪਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਹਿਰੈ ਹਰਿ ਬਸਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਮਾਇ ਗਿਰ ਸਤ ਕੁਮ ਤੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਰ

ਖਿਆਲੇਵਹੁਨੁਅਪਨਾ॥ਜਿਉਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁਰਹਣਾਖਸਿਗ੍ਰਮਿਉਹਰਿਗਖਿਉਹਰਿ
 ਸਰਨੁ॥੨॥ਕਵਨਕਵਨਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕੀਐਹਰਿਕੀਏਪਤਿਤਪਦਨਾਉਹੁਛੈਵੈਛੈ
 ਰਹਾਬਿਚਮੁਠਮਰੇਹਰਿਉਪਰਿਉਪਰਿਉਸਰਨਾ॥੩॥ਪ੍ਰਕੁਟੀਨਦਇਆਲਕੁਗਤਤੁਵ
 ਤਾਰਨਹਮਪਾਪੀਰਖੁਪਪਨਾ॥ਹਰਿਦਾਸਨਦਾਸੁਸਦਾਸੁਦਾਸੁਹਮਕਰੀਅਹੁਨਨਾ
 ਨਕਦਾਸਦਾਸਨਾ॥੪॥੧॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੪॥ਹਮਮੁਖਮੁਗਧਅਗਿਆਨ
 ਮਤੀਸਰਨਾਗਤਿਪੁਰਖਅਜਨਮਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਖਿਲੇਵਹੁਮੇਰੇਠਾਕੁਰਹਮਪਾਥਰਹੀ
 ਨਅਕਰਮਾ॥ਮੇਰੇਮਨੁਕੁਜੁਰਾਮਨਮੇਰਾਮਾਗੁਰਮਤਿਹਰਿਰਸੁਪਾਈਐਹੋਰਿਤਿਅ
 ਗਹੁਨਿਹਠਲੁਕਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਹਰਿਜਨਸੇਵਕਸੇਹਰਿਤਾਰੇਹਮਨਿਰਗੁਣ
 ਰਾਖਉਪਾਮਾ॥ਤੁਬੁਝਿਨੁਅਵਰਨਕੈਈਮੇਰੇਠਾਕੁਰਹਰਿਕਪੀਐਵੈਕਰੀਮਾ॥੨॥ਨਾਮ
 ਹੀਨਪ੍ਰਿਗੁਜੀਵਤੇਤਿਨੁਦੁਖਸਹੀਸਾ॥ਉਇਛਿਛਿਰਿਛੇਨਿਭੁਵਾਈਅਹਿਮੈ
 ਦਭਾਰੀਮੁਣਅਕਰਮਾ॥੩॥ਹਰਿਜਨਨਾਮੁਅਧਾਰੈਧੁਰਿਪੁਰਬਿਲਿਖੇਵਤੁਕਰ
 ਮਾ॥ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਜਨਨਾਨਕਸਭਲੁਜਨੀਮਾ॥੪॥੨॥ਬਿ
 ਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੪॥ਹਮਾਰਾਚਿਤੁਲੁਕੁਤਮੇਹਿਬਿਖਿਆਬਹੁਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਕੁ
 ਥਾ॥ਤੁਮਰੀਸੇਵਕਰਿਨਸਕਰਪ੍ਰਕੁਹਮਕਿਉਕਰਿਮੁਗਧਤਰਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਨਰ
 ਹਰਨਾਮਨਰਹਰਾ॥ਜਨਉਪਰਿਕਿਰਪਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਪਾਰਿਪਰਾ॥੧
 ਰਹਾਉ॥॥ਹਮੇਰੇਪਿਤਾਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀਹਰਿਦੇਹਮਤੀਜਸੁਕਰਾ॥ਤੁਮੈਸੀਗਿਲ
 ਗੇਜਿਉਸੇਉਪੇਰੇਜਿਉਸੀਗਿਸੀਗਿਕਾਸਟਲੋਹਤਰਾ॥੨॥ਸਾਕਤਨਰਹੈਛੀਮਤਿਮ
 ਪਿਮਜਿਨਹਰਿਹਰਿਸੇਵਨਥਰਾ॥ਤੇਨਰਕੁਚਾਹੀਨਦੁਹਚਾਰੀਉਇਜਨਸਿਮੁਏ
 ਛਿਰਿਮਰਾ॥੩॥ਜਿਨਕਉਤੁਮਹਰਿਮੇਲਹੁਸੁਆਮੀਤੇਨਾਏਸਿਤੋਪਗੁਰਸਰਾ॥ਦਰ
 ਮਤਿਮੈਲੁਗਈਹਰਿਕੁਝਿਆਜਨਨਾਨਕਪਾਰਿਪਰਾ॥੪॥੩॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ
 ॥੪॥ਆਵਹੁਸੀਤਮਿਲਹੁਮੇਰੇਕੁਈ॥ਮਿਲਿਹਰਿਹਰਿਕਥਾਕੁਰਹ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ

ਬੇਹਿਥੁਯੈਕਲਿਜੁਗਿਖੇਵਟੁਗੁਰਸਬਦਿਤਰਹੁ॥੧॥ਮੇਰੇਅਨਹਰਿਕੁਣਹਰਿਉਚਰਹੁ॥
 ਮਸਤਕਿਲਿਖਿਤਲਿਖੇਗੁਨਗਾਇਮਿਲਿਸੰਗਤਿਪਾਰਿਪਰਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥੧॥ਕੀਇ
 ਅਨਗਰਮਹਿਰਾਮਰਸਉਤਮਕਿਉਪਾਈਐਉਪਦੇਸੁਨਕਰਹੁ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਯ
 ਲਹਰਿਦਰਸਨਮਿਲਿਐਮਿਤਹਰਿਰਸੁਪੀਅਹੁ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅੰਮਿਤਹਰਿ
 ਮੀਠਾਲਗਾਤਿਨਬਿਸੇਰਸਭਿਬਿਖਰਸਹੁ॥੩॥ਰਾਮਨਾਮੁਰਸੁਗਮਰਸਾਇਨੁਹਰਿ
 ਸੇਵੁਸੇਤਕਰਹੁ॥ਚਾਰਪਦਾਰਥੁਠਾਰੇਪਾਏਕੁਰਮਤਿਨਾਨਕਹਰਿਕੁਨਹੁ॥੪॥੪
 ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੪॥ਖਤੀਬ੍ਰਹਮਣੁਸੁਦਵੇਸਕੇਜਾਪੈਹਰਿਮੰਤਕਪੈਨੀ॥ਗੁਰਸ
 ਤਿਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰਿਪੁਨਹੁਨਿਤਸੇਵੁਦਿਨਸਸਰੁਰੇਨੀ॥੧॥ਹਰਿਨਾਨਦੇਖਹੁਸਤਿ
 ਕੁਰੈਨੀ॥ਜੇਇਦੁਹੁਸੇਈਛਲੁਪਾਵਹੁਹਰਿਬੋਲਹੁਗੁਰਮਤਿਬੋਨੀ॥੧॥ਰਹਾ
 ਉ॥੧॥ਅਨਿਕਉਪਾਦੁਚਿਤਵੀਅਹਿਬਹੁਤੇਰਸਾਹੋਵੇਜਿਸੁਬਾਤਿਹੋਵੇਨੀ॥ਅਪਨ
 ਭਲਸਰੁਕੋਈਬਾਏਸੇਕੋਰੇਜਿਮੇਰੇਹਿਤਿਨਚਿਤੈਨੀ॥੨॥ਮਨਕੀਮਤਿਤਿਆਗ
 ਹੁਹਰਿਨਾਨਹੁਏਹਾਬਾਤਕੈਨੀ॥ਅਨੁਦਿਨੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵਹੁਗੁਰਸਤਿਗੁ
 ਰਕੀਮਤਿਲੈਨੀ॥੩॥ਮਤਿਸੁਮਤਿਤੇਰੇਦੁਸਿਸੁਆਮੀਹਮਜੰਤੁਤੁਪੁਰਖੁਜੰਤੈਨੀ॥ਜਨ
 ਨਾਨਕੇਪੁਰਖਰੇਤਸੁਆਮੀਜਿਉਰੁਏਤਿਵੈਬੁਲੈਨੀ॥੪॥੫॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲ
 ॥੪॥ਅਨਦਮੁਲੁਪਿਆਇਉਪੁਰਖਤੁਮਅਨੁਦਿਨੁਅਨਦਅਨੰਦੋ॥ਧਰਮਗਾ
 ਇਕੀਕਾਇਕਾਇਕੁਕਾਈਸਭਿਕੁਕੇਕਰਕੇਛੋਰੇ॥੧॥ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
 ਗੋਵਿੰਦੋ॥ਵਡੁਕੁਗੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆਗੁਣਗਾਏਪਰਮਾਨੰਦੋ॥੧॥ਰਹਾ
 ਉ॥੧॥ਸਾਕਤਮੂਰ੍ਹਖਾਇਅਧੇਬਧਿਕਵਿਚਿਮਾਇਆਛਿਰਹਿਛਿਰੀਏ॥ਤ੍ਰਿਸਨ
 ਜਲਤਕਿਰਤਕੇਬਾਧੇਜਿਉਤੇਲੀਬਲਦਰੁਵੰਦੋ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਲੋਗੇਸੇਉਧ
 ਰੇਵਡੁਕੁਗੀਸੇਵਕਰੇਦੋ॥ਜਿਨਹਰਿਜੀਪਿਆਤਿਨਛਲਪਾਇਆਸਰੁਤੈਮਾਇ
 ਆਛਿਦੋ॥੩॥ਆਪੇਠਾਕੁਰਆਪੇਸੇਵਕੁਸਰੁਆਪੇਗੋਵਿੰਦੋ॥ਜਨਨਾਨਕਆਪਿ

ਅਪਿਸਤੁਰੁ ਰੋਤੇ ਨਿਉਰਾਖੈ ਤਿਵੈ ਰਹੀ ਦੇਖੈ ॥੬॥

ਗੁਗੁਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ॥੪॥ ਪੜ੍ਹਤਾਲਾ ॥ ਅਗੁ ॥ ੧੩ ॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਬੇਲਹੁ ਕੁਛਾਈ ਆਰਮਨਾ ਮਪਤਿਤ ਪਾਵੈ ਨਾ ॥ ਹਰਿ ਸੰਤ ਕੁਗਤ ਤਾਰਨਾ ॥ ਹਰਿ ਕੁਰਿ ਪੁਰੋਹਿ
 ਆ ॥ ਕਲਿ ਬੇਲਗਾਨਾ ਮੁਨਿ ਤਗਾਈ ਐਹ ਰਿਦੁ ਪਾਬਿਸਾਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਹਰਿ
 ਨਾਮ ਆਹ ਰਿਦੁ ਪਾਬਿਸਾਰਨਾ ਹਰਾ ॥ ਗੁਰੁ ਕੁਟਿ ਆਹੈ ਮੁਕਤਿ ਦਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀਈ ਹਮ
 ਗੀਸ ਛਲ ਜਾਤਾ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤੀ ਗੁਨਗਾਵੈ ਨਾ ॥ ੧ ॥ ਮਨਗਾ ਮਨਾ ਮੁਕਰਿਆ ਸਾ ॥ ਕੁਛੁ
 ਦੁਨਾ ਬਿਨ ਸਬਿਨਾ ਸਾ ॥ ਦ੍ਰਿਛ ਆਸਾ ਹੋਇ ਨਿਰਾਸੀ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਮਿਲਿ ਆਹ ਰਿਪਾਸੀ ॥ ਕੋ
 ਈਰਾ ਮਨਾ ਮੁਗੁਨਗਾਵੈ ਨਾ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪਗਲਾਵੈ ਨਾ ॥ ੨ ॥ ॥ ॥

ਗੁਗੁਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ॥੫॥ ਚਉਪਦੈ ॥ ਅਗੁ ॥ ੧ ॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਮੋਹਾ ॥ ਕਿਉ ਮਿਲਿ ਐ ਪੁਰੁ ਮਾਬਿਨਾ ਸੀ ਤੇਇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
 ਮੋਹਿ ਮੋਹ ਰਿਪਾਵੈ ਹੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੋ ਅੰਚਲ ਲਵੈ ਹੁ ॥ ੧ ॥ ਬਿਉਤ ਗੀ ਐ ਬਿਖਿ
 ਆਸੀ ਸਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥ ਪਾਵੈ ਪਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਪਵਨੁ ਵਲੈ ਰੇ ਮਾਇਆ
 ਦੇਇ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਕੁਗਤ ਸਦਾ ਬਿਰੁਸੇਇ ॥ ਹਰਖ ਸੰਗਤ ਰਹਿ ਰਿਨਿਗਰਾ ॥ ਸਿਰਉ ਪ
 ਬਿਅਪਿ ਗੁਰੁ ਰਖਵਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਪਾਇ ਆਵੈ ਤੁਮਾਇ ਆਸਰ ਬਕੁਇ ਅੰਗਾ ॥ ਹਉ
 ਜੋ ਪਦ ਦੀਪਕੁ ਦੇਖਿ ਪਤਿਗਾ ॥ ਸਗਲ ਸੀਗਾਰ ਕਰੇ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ਜਾਹੈ ਦ੍ਰਿਪਾਲੁ
 ਤਾਗੁਰੁ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਹਉ ਛਿਰਉ ਉਦਾਸੀ ਮੈ ਦਿਕਰ ਤਨੁ ਦਸਾਇਆ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਕ
 ਹੀਗਾ ਮਿਲੈ ਨਾਉ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਤਿਸ ਮਹਿ ਲਾਲੁ ॥ ਗੁਰੁ ਬੋਲਿ ਆਪੜਦੁ ਤਿ
 ਖਿਤਈ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ੪ ॥ ਨਿਨਿਚਾਖਿ ਆਤਿਸੁ ਆਇਆ ਸਾਦੁ ॥ ਨਿਉਰੀ ਗਾਮ ਨਿਮਹਿ
 ਬਿਸਮਾਦੁ ॥ ਅਨਦਰੁ ਪ੍ਰਸਤੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿਗੁਨ ਆਖਿ ਸਮਾ
 ਇਆ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ॥੪॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਨਿ ਕੀਏ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਸੇਵ
 ਕ ਅਪਨੀ ਲਾਇ ਉਸੇਵਾ ॥ ਬਿਖਾਨੁ ਨ ਲਗੈ ਜਮ ਅਲਖ ਅਕੁਹ ॥ ਪਰੁ ਤਿਪੁਨੀ ਤਕੁ ਦੇਗੁ

ਨਗਾਏ॥ ਦਰਤੁਗਾਇਆਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਏ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸਤੁ ਨੀਥਾਈਰਵਿਆ
 ਆਪਿ॥ ਆਦਿਤੁਗਾਇਜਾਕਾਵਤੁਪਰਤਾਪੁ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਹੋਇਸਤਾਪੁ॥ ੨॥ ਗੁ
 ਰਕੇਚਰਨਲਗੇ॥ ਮਨਮੀਠੇ॥ ਨਿਰਬਿਘਨਹੋਇਸਤਿਥਾਈਵੇਠਾ॥ ਸਭਿਸੁਖਪਾਇਸਤਿ
 ਗੁਰਤੁਠੇ॥ ੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਕੁਤੇਰਖਵੇਲੇ॥ ਜਿਥੇਕਿਥੇਦੀਸਹਿਨਾਏ॥ ਨਾਨਕਦਾ
 ਸਖਸਮਿਪ੍ਰਤਿਪਾਏ॥ ੪॥ ੨॥ ਬਿਲਵਲੁਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਸੁਖਨਿਧਾਨਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਕੁਤੇ
 ਰੇ॥ ਅਗਨਤਗੁਨਠਾਕੁਰਪ੍ਰਕੁਤੇਰੇ॥ ਮੇਰਿਅਨਾਥਤੁਮਰੀਸਰਨਾਈ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਹ
 ਰਿਚਰਨਪਿਆਈ॥ ੧॥ ਦਇਆਕਰਹੁਬਸਹੁਮਨਿਆਇ॥ ਮੇਰਿਨਿਰਗੁਨਲੀਜੈਲ
 ਹਿਲਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਪ੍ਰਕੁਚਿਤਿਅਏਤੈਸੀਭੀੜਾ॥ ਹਰਿਸੇਵਕਨਜੁਮਪੀੜ
 ॥ ਸਰਬਦੁਖਹਰਿਸਿਮਰਤੁਨਸੇ॥ ਜਾਕੈਸੇਰਿਸਦਾਪ੍ਰਕੁਬਸੇ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਕੁਕਾਨਾਮੁਮ
 ਨਿਤਨਿਆਧਾਰੁ॥ ਬਿਸਰਤਨਾਮੁਹੋਵਤਤਨੁਛਾਰੁ॥ ਪ੍ਰਕੁਚਿਤਿਅਏਪੁਰਨਸਰੁ
 ਕਾਨਾ॥ ਹਰਿਬਿਸਰਤਸਰੁਕਮੁਹਤਾਨਾ॥ ੨॥ ਚਰਨਕਮਲਸੇਰਿਗਲਾਰੀਪ੍ਰੀਤਿ॥
 ਬਿਸਰਿਗੰਠੀਸਰੁਦੁਰੰਮਤਿਰੀਤਿ॥ ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਹਰਿਹਰਿਮੰਤੁ॥ ਨਾਨਕਕੁੰਗ
 ਤਨਕੈਘਰਿਸਦਾਅਨੰਦ॥ ੪॥ ੩॥

॥ ਬਿਲਵਲੁਮਹਲਾ॥ ੫॥ ॥ ਪ੍ਰਕੁ॥ ੩॥ ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਇਯਾਨਹੂੰਇਕੈਘਰੁ॥ ਗਾਵਨਮੈਮਨਿਤੇਰੀਟੇਕਾ॥ ਅਵਰਸਿਆਣਪਬਿਰਥੀਆਪਿ
 ਅਰੇਰਾਖਨਕਉਤੁਮਏਕਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮਿਲਪਿਆਰੇਸੇਜ
 ਨੁਹੋਤਨਿਹਾਲਾ॥ ਗੁਰਕੀਸੇਵਸੇਕਰੇਪਿਆਰੇਜਿਸੇਨਹੋਇਦਇਆਲਾ॥ ਸਭਲ
 ਮੁਰਤਿਗੁਰਦੇਉਸੁਆਮੀਸਰਬਕਲਾਰੁਪੁਰੇ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰੁ
 ਸਦਾਸਦਾਹਰੇ॥ ੧॥ ॥ ਸੁਇਸੁਇਕੀਵਸੈਇਤਿਨਾਕੀਭਿਨਅਪੁਨਾਪ੍ਰਕੁਚਤ
 ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧਹਿਰਿਨਾਮੁਦੁਖਾਨਹਿਰਿਨਾਮੇਹਮਨਗਤਾ॥ ਸੇਵਕਜ
 ਨਕੀਸੇਵਾਮਾਰੈ॥ ਪੁਰੋਕਰਮਿਕਮਾਵਾ॥ ਨਾਨਕਕੀਬੇਨਤੀਸੁਆਮੀਤੈਰਜਨਠੇ

-੪੪- ਤੇਰੀਵਸੈਅਏ

ਖਣਪਾਵਾ॥੨॥ਵਡੁਰਗੀਸੇਕਾਓਅਹਿਧਿਅਚੇਸੰਤਸੰਗਤਿਤਿਨਾਵਾਸੋਅੰਮ੍ਰਿਤਨ
 ਮੁਅਰਾਧੀਐਨਿਰਮਲੁਸੰਨਹੈਵੇਪਰਗਾਸੋਜਨਮਮਰਨਦੁਖਕਾਟੀਐਪਿਅਚੇਚੁਕੈਨਮ
 ਕੀਕਾਏ॥ਤਿਨਾਪਰਪਤਿਦੁਰਮਨੁਨਾਨਕੋਪੁਰੁਅਪੋਨਕੁਨੈ॥੩॥ਉਚਅਪਾਕੁਏਅੰਤ
 ਸੁਆਮੀਕਉਨਜਾਣਗੁਣੇਤਰੇ॥ਗਾਵੇਤਉਧਰਹਿਸੁਨਤਉਧਰਹਿਬਿਨਸੇਪਾਪਪਨੇਰੇ
 ॥ਪਸਪਰੇਤਮੁਗਧਕਉਤਰੇਪਾਗਨਪਾਰਿਉਤਰੇ॥ਨਨਕਦਾਸੁਤੇਰੀਸਰਨਾਈਸਦਾਸਦਾ
 ਬਲਿਹੋਏ॥੪॥੧॥੪॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਬਿਖੈਬਨੁਛੀਕਾਤਿਆਗਿਰੀਸਖੀ
 ਏਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਪੀਉ॥ਬਿਨੁਰਸਚਾਖੇਬੁਡਿਗਈਸਗਲੀਸਖੀਨਹੈਵਤਨੀਉ॥ਮਾਨੁਮ
 ਹਤਨਸਕਤਿਹੀਕਾਈਸਾਧਦਾਸੀਬੀਉ॥ਨਨਕਸੇਦਰਿਸੇਕੁਵੇਤੇਏਪੁਰਿਅਪੋਨਕੀ
 ਉ॥੧॥ਹਰਿਦੇਵਉਗੀਤਿਤਰੁਮਸਖੀਏਮਿਰਾਤਿਸਨਦੁਮਛਾਇਆਧੀਚਲਸੰਗਿ
 ਨਚਾਲਤੀਸਖੀਏਅੰਤਿਤਜਿਜਾਵਤਮਾਇਆਰਸਿਰੇਗਨਅੰਤਿਰੁਪਰਸਮਾਰੋਇ
 ਨਸਿਗਿਸੁਖਨਪਾਇਆਧੀਨਿਧੀਨਿਹਰਿਸਾਧਜਨਸਖੀਏਨਨਕਕਿਨਿਨਾਮੁਪਿਆ
 ਇਆ॥੩॥ਜਾਇਬਸੁਹਵਤੁਰਗੀਸਖੀਏਸੰਤਸੰਗਿਸਮਾਈਐ॥ਤਹਦੁਖਨਕੁ
 ਪਨਰੇਗੁਬਿਅਧੈਚਰਨਕਮਲਲਿਵਲਾਈਐ॥ਤਹਨਮੁਨਮਰਨਨਾਹੈਵਤਨਾ
 ਵਨਿਹਚਲੁਸਰਨੀਪਾਈਐ॥ਧੋਮਬਿਛੋਰੁਨਮੇਗੁਬਿਅਪੈਨਨਕਹਰਿਏਕੁਇਕੁਪਿ
 ਆਈਐ॥੩॥ਦ੍ਰਿਸਦਿਧਾਰਿਮਨੁਬੇਪਿਆਪਿਅਚੇਰਤੇਸਰਜਿਸੁਕੁਇ॥ਸੇਤਸੁਹ
 ਵੀਸਿਗਿਮਿਲੁਪ੍ਰੀਤਮਅਨਦਮੰਗਲਗੁਣਗਾਏ॥ਸਖੀਸਹੇਲੀਗਮਰੰਗਿਗਤੀਮਨੁਤ
 ਨੁਇਛੁਪੁਜਾਏ॥ਨਨਕਅਚਰਤੁਅਚਰਕੁਸਿਉਮਿਲਿਆਕਹਨਕਛੁਨਕਾਏ॥੪
 ॥੫॥ਗਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ ਅਗ॥੪॥ ੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਏਕਰੁਪਸੋਲਪਾਸਾਰਾਅਪੇਬਨੁਜਾਅਧਿਉਹਾਰਾ॥੧॥ਐਸੇਗਿਆਨਬਿਰਲੇਕੋਈ
 ਪਾਏ॥ਜੁਤਜੁਤਕਾਈਐਤਤਦ੍ਰਿਸਦਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਅਨਿਰੰਗਿਨਿਰਗੁਨਇਕ
 ਰੰਗਪਅਪੇਜਲੁਅਧਿਹੀਤਰੇਗਾ॥੨॥ਅਧਹੀਮੰਦਰੁਆਪਿਹਸੇਵਾਅਧਹੀਪੁਜ

ਭੁਭੁਗਾ॥

ਰੀਆਪਹੀਦੇਵਾ॥੩॥ਆਪਹਿਜੇਗਆਪਹੀਜੁਗਤਾ॥ਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਤੁਸਦਹੀਮੁਕਤ
 ੪॥੧॥੬॥ਬਿਲਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਅਪਿਉਪਾਦਨਅਪਿਸਧਰਨਾ॥ਆਪਿਕਰਾ
 ਦਨਦੇਸੁਨਲੈਨਾ॥੧॥ਆਪਨਬਚਨੁਅਪਹੀਕਰਨਾ॥ਆਪਨਬਿਰੁਉਆਪਹੀਜਰਨ
 ੧॥ਰਹਾਉ॥੨॥ਆਪਹੀਮਸਟਿਆਪਹੀਬੁਲਨਾ॥ਆਪਹੀਅਦੁਲਨਕਾਈਫੁਲਨਾ॥੨
 ਆਪਹੀਗੁਪਤਆਪਪਰਗਟਨਾ॥ਆਪਹੀਪਟਿਪਟਿਆਪਿਅਲਿਪਨਾ॥੩॥ਆਪੇ
 ਅਵਿਗਤੁਆਪਸੀਗਿਰਚਨਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਕਾਸਥਿਜਚਨਾ॥੪॥੨॥ਬਿਲਵਲੁ
 ਮਹਲਾ॥੫॥ਕੁਲੇਸਚਗੁਜਿਨਹਿਬਤਾਇਆ॥ਐਸਾਗੁਰੁਦੁਖੁਗੀਪਾਇਆ॥
 ੧॥ਸਿਮਰਿਮਨਾਗਮਨਾਮੁਚਿਤਾਰੇ॥ਬਸਿਰੇਹਿਰੈਦੇਹੁਰਚਰਨਪਿਆਰੇ॥੧॥ਰਹਾ
 ਉ॥੥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਲੇਰਿਮੋਹਮਨੁਲੀਨਾ॥ਬੰਧਨਿਕਾਟਿਮੁਕਤਿਗੁਰਿਕੀਨਾ॥੨॥ਦੁਖ
 ਸੁਖਕਰਤਜਨਮਿਛੁਨਿਮੁਆ॥ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਿਆਸੁਮੁਦੀਆ॥੩॥ਅਗਨਸਾ
 ਕਰਬੁਤੁਤਸੀਸਾਗਾ॥ਨਾਨਕਬਾਹਕਰਿਸਤਿਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰਾ॥੪॥੩॥੨॥ਬਿਲਵ
 ਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਤਨੁਮਨੁਧਨੁਅਰਪਉਸਕੁਅਪੁਨਾ॥ਕਦਨਸੁਮਤਿਜਿਤੁਹਰਿਹਰਿਚ
 ਧਨਾ॥੧॥ਕਰਿਆਸਾਮਾਇਉਪ੍ਰਤੁਮੀਗਨਿ॥ਤਮਪੇਖਤਸੇਕੁਸੇਰੇਅੰਗਨਿ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥੥ਅਨਿਕਜੁਗਤਿਕਰਿਬਹੁਤੁਬੀਠਾਰਉ॥ਸਾਧੈਸੀਗਿਇਸੁਮਨਹਿਉਧਾਰਉ
 ॥੨॥ਅਤਿਬੁਧਿਸੁਰਤਿਨਾਹੀਚਤੁਗਈ॥ਗਮਿਲੀਐਕਾਲੇਮਿਲਾਈ॥੩॥ਨੈਨਸੇ
 ਤੇਖੇਪ੍ਰਕੁਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੇਛਲੰਸੀਆਇਆ॥੪॥੪॥੬॥ਬਿਲਵ
 ਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਸਾਥਿਨਮਾਇਆ॥ਸਾਧਸੀਗਿਸਕੁਦੁਖਮਿਟਾਇਆ
 ੧॥ਰਵਿਰਹਿਅਪ੍ਰਚੁਸਕੁਮਹਿਅਪੇ॥ਹਰਿਚਪੁਰਸਨਾਦੁਖਨਾਦੁਆਪੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਤਿਖਾਕੁਖਬਹੁਤਅਤਿਫਿਅਪਿਆਸੀਤਲਚੁਏਹਰਿਹਰਿਚਸੁਜਾਧਿਆ॥੨॥ਕੋਟਿ
 ਭਤਨਸੈਤੋਪੁਨਪਾਇਆ॥ਮਨੁਤਿਪਤਾਨਾਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆ॥੩॥ਦੇਹੁਰਗਤਿਪ੍ਰਤੁ
 ਅੰਰਜਾਮੀ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨਤੀਸੁਆਮੀ॥੪॥੫॥੧०॥ਬਿਲਵਲੁਮਹਲਾ॥੫

ਗੁਰਪੁਰਾਦਤੁਰੀਪਾਈਐ॥ਮਿਲਿਸਾਧੁਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈਐ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
 ਪ੍ਰਭੁਤੋਰੀਸਰਨਾ॥ਬਿਲਬਿਖੋਕੋਟੇਰੁਜੁਗੁਰੋਕੇਚਰਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਦੁਰਕਰਮ
 ਸਭਿਲੋਕਾਚਾਰਾ॥ਮਿਲਿਸਾਧਸੀਰਿਹੋਇਉਧਾਰਾ॥੨॥ਸਿਮਤਿਸਾਸਤ੍ਰਬੋਧੀਚਾਰੇ॥
 ਜਪੀਐਨਾਮੁਜਿਤਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥੩॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਕਰੀਐ॥ਸਾਧ
 ਧੀਰਿਮਿਲੈਨਿਸਤਰੀਐ॥੪॥੬॥੧੧॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਿ
 ਦੇਮਹਿਚੀਨਾ॥ਸਗਮੈਨੋਰਥਪੁਰਨਾਸੀਨਾ॥੧॥ਸੀਤਨਾਕਾਮੁਖੁਉਜਲੁਕੀਨਾ॥ਕ
 ਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨਾਨਾਮੁਦੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਧਕੂਪੋਤੋਕਰਗਹਿਲੀਨਾ॥ਜੈਕੈ
 ਕਾਰੁਜਗਤਿਪ੍ਰਗਟੀਨਾ॥੨॥ਨੀਚੋਤੋਉਚਉਨਪੁਰੀਨਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਲੀ
 ਨਾ॥੩॥ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲਪਾਪਜਲਖੀਨਾ॥ਕੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਕੁਦੇਪ੍ਰਸੀਨਾ॥੪
 ॥੧੨॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਸਚਾਲਮੋਨੋਰਥਪਾਈਅਹਿਮੀਤਾ॥ਚਰਨ
 ਕਾਮਲਸਿਉਲਾਈਐਚੀਤਾ॥੧॥ਹਿਉਬਲਿਹਾਰੀਜੋਪ੍ਰਭੁਪਿਆਦੁਤਾ॥ਜਲਨ
 ਬੁਝੈਹਰਿਹਰਿਗੁਨਗਾਦੁਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਿਲਜਨਮੋਹੋਵਤਬੁਝੁਰਾਗੀ
 ॥੨॥ਅਤਿਪਤਿਧਨੁਸੁਖਸਹਜਅਨਿਦਾ॥ਇਕਿਨਿਮਖਨਦਿਸਰਹਪਰਮਾਨੰਦਾ
 ॥੩॥ਹਰਿਦਰਸਨਕੀਮਨਪਿਆਸਘੋਨਰੀ॥ਕੁਨਤਿਨਾਨਕਸਰਇਪ੍ਰਭੁਤੋਰੀ॥੪॥੨॥
 ੧੩॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਮੇਰਿਨਿਰਗੁਨਸਭੁਗੁਣਹਬਿਹਨਾ॥ਦਇਆਧਾਰਿ
 ਅਪੁਨਾਕਰਿਲੀਨਾ॥੧॥ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਹਰਿਗੋਪਾਲਿਸਹਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁ
 ਘਰਮਹਿਅਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੁਗਤਿਵਛਲੈਕੈਕਾਟਨਹਾਰੇ॥ਸੀਸਾਰਸਾਰ
 ਅਬਉਤਰੇਪਾਰੇ॥੨॥ਪਤਿਤਪਾਦੁਨਪ੍ਰਭੁਬਿਰਦੁਬੋਧਲੇਖਿਆ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੈਨੈ
 ਨਹੁਪੋਖਿਆ॥੩॥ਸਾਧਸੀਰਿਪ੍ਰਗਟੇਨਾਰਾਇਨਾ॥ਨਾਨਕਦਸਸਰਦੁਪਪਲਾਇ
 ਏ॥੪॥੬॥੧੪॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਕਦਨਜਾਨੈਪ੍ਰਭੁਤਮਰੀਸੇਵਾ॥ਪ੍ਰ
 ਭੁਅਧਿਕਾਸੀਅਲਖਅਭੇਦਾ॥੧॥ਗੁਣਬੋਧੰਤਪ੍ਰਭੁਗਹਿਰੀਕੁਰਿ॥ਉਦਮਹਲ

ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ। ਤੂੰ ਅਪਰਿਪਰੁ ਠਾਕੁ ਹੁ ਮੇਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਏਕ ਸਾਥਿ ਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋਰੁ
 ਨਾ। ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨਹੁ ਅਪਨੀ ਪੁਜਾ॥੨॥ ਆਪਹੁ ਕਢੁ ਨ ਹੋਵੁ ਤਭਾਈ॥ ਜਿਸ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵੈ
 ਸੇਨਾ ਮੁਖਿਆਈ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੇਨ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਇਆ। ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਤਿ ਨਹੀ ਪਾ
 ਇਆ॥੪॥੧੦॥੧੫॥ ਬਿਲਾਵੁ ਲੁ ਮਹਲਾ॥੫॥ ਮਾਤੁ ਗਰਭੁ ਮਹਿ ਗਏ ਰਾਖਿ
 ਆ। ਹਰਿ ਰਸੁ ਦੇਖੁ ਤਿਥਿ ਖਿਆ ਛਲੁ ਚਾਖਿਆ॥੧॥ ਭੁਭੁੰਗੇ ਬਿਦੁ ਸਭੁ ਛੋਡਿ ਨੇ
 ਕਾਲਾ। ਜਬ ਜਮੁ ਆਇ ਸਿਖਾਰੇ ਮੂੜੇ ਤਬ ਤਨੁ ਬਿਨ ਸਿਞਾਇ ਬੇਹਲਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਤੁਨ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਮਨ ਕਰਿ ਥਾਪਿਆ। ਕਰਨ ਗਾਰੁ ਇਨ ਨਿਸਧਨੁ ਜਾਪਿਆ॥੨॥ ਮਹਾਮੇ
 ਹ ਅੰਧ ਕੂਪ ਪਰਿਆਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਮਾਇਆ ਪਟਲਿ ਬਿਸਰਿਆ॥੩॥ ਦੋਹੈ ਭੁਗਿ ਪ੍ਰਭੁ
 ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇਆ। ਸੀਤ ਸੀਗਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ॥੪॥੧੧॥੧੬॥ ਬਿਲਾਵੁ ਲੁ
 ਮਹਲਾ॥੫॥ ਮਾਤੀ ਪਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧ ਪਰਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਹੋਆ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸਹਾਈ॥੧॥
 ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਆਨਿਦ ਘੋਣੇ। ਗੁਰ ਪੁਰਾ ਪੁਰੀ ਜਾ ਕੀ ਬਾਨੀ ਅਨਿਕਰੁ ਟਾਕਾ ਕੇ ਜਾਹਿ ਨ
 ਗਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸਗਲ ਸਰੋ ਜਾ ਕੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੋ। ਭੁਏ ਮਨੋ ਰਬ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੋ॥੨॥
 ਅਰਥ ਧਰਮ ਕਾ ਮੇਖ ਕਾਰਤਾ। ਪੁਰੀ ਭੁਟੀ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਬਿਧਾਤਾ॥੩॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ
 ਨਾਨਕ ਰੀਗਿ ਮਾਇਆ। ਪਰਿਆਇਆ ਪੁਰੇ ਗੁਰਿਆਇਆ॥੪॥੧੨॥੧੭॥ ਬਿ
 ਲਾਵੁ ਲੁ ਮਹਲਾ॥੫॥ ਸ੍ਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪੁਰਨ ਗੁਰ ਦੇਵ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜ
 ਪਤ ਨਰ ਜੀਵੇ। ਮਰਿਖੁ ਆਰਸਾ ਕਤ ਨ ਰਖੀਵੇ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੋ ਆਰਧਵਾਰਾ। ਵ੍ਰਧਮ
 ਗਉ ਸਾਕਤ ਦੇਵ ਚਾਰਾ॥੨॥ ਨਿਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਰਿਹਿ ਘੋਲੇ। ਮਿਰਤ ਕਛਾ ਸਗੋਲੇ ਸਿ
 ਰਿ ਪੈਰੇ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਪਹਿ ਨਾਨਕ ਮਾ। ਤੋ ਕੇ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਮ॥੪॥੧੩॥੧
 ੮॥ ॥ ਘਰੁ॥੪॥ ਦੁਖ ਦੇ॥
 ॥ ਗੁਰ ਬਿਲਾਵੁ ਲੁ ਮਹਲਾ॥੫॥ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਕਵਨ ਸਿਞੇ ਗੁਮਿ ਲਉ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੋ। ਪਲੁ ਪਲੁ ਨਿਸਧ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਮੋ॥੧॥ ਚਰਨ

ਤਮਲਪੁਰੁ ਕੇ ਨਿਤ ਧਿਆਉ॥ ਕਦੁ ਨ ਸੁਮਤਿ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰੀਤੁ ਮੁਖਾਵਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਐਸੀ ਤ੍ਰਿ
 ਪਾਕਰੁ ਪੁਰੁ ਮੋਰੇ॥ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਬਿਸਰੁ ਨ ਕਾਹੁ ਬੋਰੇ॥ ੨॥ ੧॥ ੧੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ॥ ੫॥
 ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪੁਰੁ ਹਿਰੈ ਧਿਆਏ॥ ਰਿਗ ਗੋਸਟ ਸਗਲੇ ਸੁਖ ਪਾਏ॥ ੧॥ ਗੁਰਦੁਖ ਕਾਟਿਆ
 ਦੀ ਨੋਟਾਨੁ॥ ਸਭ ਲੋਕ ਨ ਮੁਕੀ ਦੁਨ ਪਰਵਾਨੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੁਰੁ ਬਾਨੀ
 ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜੀਵੇਗਿ ਆਨੀ॥ ੨॥ ੨॥ ੨੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਸੀਤਿ ਪਾਈ ਗੁਰਿ
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੁਰੇ॥ ਸੁਖ ਉਪਜੇ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੁਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਤਾਪ ਪਾਪ ਸੀਤਾ ਪਥਿ ਨਾਸੇ॥
 ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਨਾਸੇ॥ ੧॥ ਅਨਦੁ ਕਰਹੁ ਮਿਲਿ ਸੇਵਰ ਨਾਰੀ॥ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਮੋਰੀ
 ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ॥ ੨॥ ੩॥ ੨੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਅਮਤ ਮੋਹਿ ਧ੍ਰੋਹਿ ਮਦਿ ਮਾਤਾ ਬੰਧਨ ਬਾ
 ਧਿਆ ਅਤਿ ਬਿਕਰਲਾ॥ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਛਿੜਤ ਬਿਕਾਰ ਕਰਤ ਅਉਧ ਛਾਹੀ ਛਾਬਾਜ ਮਕੋਰ
 ਲਾਤੇਰੀ ਸਰਨਿ ਪੁਰੁ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ॥ ਸਹਾ ਬਿਖਮ ਸਾਗਰ ਅਤਿ ਤਾਰੀ॥ ਉਧਰਹੁ ਸਾਧ
 ਸੀਰਿ ਰਵਾਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਪੁਰੁ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਨੀਉ॥ ਨਿਪ੍ਰਿਤੁ ਸਰੁ ਤੁਮ
 ਰਾਮਾਲਾ॥ ੨॥ ਕੂਮਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟਹੁ ਪਗੇ ਸਰਨਾਨ ਕੇ ਕਪੂਰੁ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ੩॥ ੪॥ ੨੨
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਸਗਲ ਅਨਿਦੁ ਕੀ ਆਪਰੇ ਸੇ ਸਰਿ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰਿਆ॥
 ਸਾਧ ਜਨ ਹੋਏ ਕਿਰਪਾਲ ਬਿਗਸੇ ਸਭਿ ਪਰਵਾਰਿਆ॥ ੧॥ ਕਾਰਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਿ ਸਦਾ
 ਰਿਆ॥ ਵਡੀ ਆਰਜਾ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਸੁਖ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਨ ਬੀਚਾਰਿਆ॥ ੧॥ ਰਹਾ
 ਉ॥ ॥ ਵਡ ਤ੍ਰਿਣ ਤ੍ਰਿਕੁਟੁ ਹਰਿ ਆਹੋਈ ਸਭ ਲੋਕੀ ਅਸਧਾਰਿਆ॥ ਮਨ ਇਛੈ ਨਾਨਕ ਭ
 ਲ ਪਾਏ ਪੁਰਾਇ ਛਪੁ ਜਾਰਿਆ॥ ੨॥ ੫॥ ੨੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਤ੍ਰਿਸਿਉ ਪਰਿ
 ਹੋਵਤ ਦਇਆਲਾ॥ ਜਿੰ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਾਟ ਸੇਕਾਲੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸਾਧ ਸੀਰਿ ਤੁਨੀ
 ਐਗੋ ਪਾਲੁ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤੁਏ ਜਮ ਜਾਲੁ॥ ੧॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੁ॥ ਨਾਕ
 ਜਾਏ ਸਾਧ ਰਵਾਲਾ॥ ੨॥ ੬॥ ੨੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਅਨਮਹਿ ਸਿੰਚਹੁ ਹਰਿ
 ਹਿਨਾਮ॥ ਅਨਦਿਨ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਮ॥ ੧॥ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੋਰੇ ਆਧਾਰ

ਰਖੁਰੁਜਾਨਹੁਨੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕੇਨਿਰਮਲੁਭਾਗ॥ਹਰਿਚਰਨੀਤਾਕਾਮਨੁਲਾ
 ਗ॥੨॥੧॥੫॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਰੋਗਗਇਆਪ੍ਰਿਭਿਅਪਿਗਵਾਇਆ॥ਨੀਦਪ
 ਈਸੁਖਸਹਜਿਅਰੁਆਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਰਜਿਰਜਿਭੇਜਨਖਾਵਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤਨਾਮੁਰਿਦਮਾਰਿਧਿਆਈ॥੧॥ਨਾਨਕਗੁਰਪੁਰਸਰਣਾਈ॥ਜਿਨਿਅਪੋਨਨਾਮਕੀਪੈ
 ਜਰਖਾਈ॥੨॥੨॥੨੬॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰਕਰਿਦੀਨੇਅਸਥਿਰੁਪਰਿ
 ਬਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਜੋਜੋਨਿਦਕੋਰੇਇਨਗਿਹਨਕੀਤਿਸੁਆਗੈਹੀਮਾਰੇਕਰਤਾਰ॥੧॥
 ਨਾਨਕਦਾਸੁਭਕੀਸਰਣਾਈਜੋਬੋਸਬਦੁਅਖੰਡੁਅਪਾਰੁ॥੨॥੬॥੨੭॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹ
 ਲਾ॥੫॥ਤਾਪਸੀਤਾਪਸਗਲੇਗਾਈਬਿਨਸੇਤੋਰੇਗਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤੁਬਖਸਿਆਸੀਤਨਰ
 ਸੰਭੇਗ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਸਰਬਸੁਖਾਤੋਰੀਮੰਤੁਲੀਤੇਰਾਮਨੁਤਨੁਅਰੇਗੁ॥ਗੁਨਗਾਵਹੁ
 ਨਿਤਰਾਮਕੋਇਹਅਵਖਦੁਜੋਗ॥੧॥ਆਇਬਸਹੁਪਰਦੇਸਮਹਿਇਹਹੁਲੇਸੀਜੋਗੁ॥
 ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨਚੁਏਲਹਿਗਏਬਿਓਗੁ॥੨॥੧੦॥੨੮॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥
 ਕਾਹੁਸੀਗਿਚਾਲੀਮਾਇਆਜੰਜਾਲਾਉਠਿਸਿਧਾਰੇਛਤ੍ਰਪਤਿਸੀਤਨਕੈਪਿਆਲਾ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥॥ਅੰਗਿਬੁਧਿਕਉਬਿਨਸਨਾਇਹਪੁਰਿਕੀਦੁਲਾ॥ਬਹੁਜੋਨੀਜਨਮਹਿਮਰਹਿ
 ਬਿਖਿਆਬਿਕਰਾਲਾ॥੧॥ਸਤਿਬਚਨਸਾਧੂਕਹਹਿਨਿਤਜਪਹਿਗੁਪਾਲਾ॥ਸਿਮਰਿਸਿ
 ਮਰਿਨਾਨਕਤਰੇਹਰਿਕੇਰੀਗੁਲਾਲ॥੨॥੧੧॥੨੯॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਸਹ
 ਜਿਸਾਧਿਅਨਿਦੁਸੁਖਪੂਰੇਗੁਰਿਦੀਨਾ॥ਸਦਾਸਹਾਈਸਿਗਿਪ੍ਰਭੁਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਨਦੀ
 ਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਜੋਜੋਕਾਰਜਗਤਮਹਿਲੇਚਹਿਸਤਿਜੀਆ॥ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਚੁਏਸਤਿਗੁ
 ਰਪ੍ਰਭੁਕਛੁਬਿਅਨੁਨਥੀਆ॥੧॥ਜਾਕਾਅੰਗੁਇਆਲਪ੍ਰਭੁਤਕੇਸਭੁਦਾਸਾ॥ਸ
 ਦਾਸਦਾਂਦੁਤਿਆਈਆਨਾਨਕਗੁਰਪਾਸਿ॥੨॥੧੨॥੩੦॥
 ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਪ੍ਰਗ॥੫॥ਚਉਪਦੇ॥ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥
 ਮ੍ਰਿਤਮੰਤੁਲਗੁਸਾਜਿਅਜਿਥਾਲੁਪਰਿਬਾਰ॥ਬਿਨਸਤਬਾਰਨਲਗਾਈਜਿਉਕ

ਗਦਬੰਦਾ॥੧॥ਸੁਇਮੇਰੇਮਨਸਾਮੈਨੇਮਾਹਿਸਤਿਦੇਖੁਧੀਚਾਰਿ॥ਸਿੰਧਸਾਧਿਕਰਿਗਰਹੀ
 ਜੇਗੀਤਜਿਗਾਏਘਰਬਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਜੈਸਾਸੁਪਨਚੈਨਿਕਾਤੇਸਾਸੀਸਾਰਾ॥ਦ੍ਰਿਸਟਮਾ
 ਨੁਸਰੁਬਿਨਸੀਐਕਿਆਲਗਹਿਗਦਰ॥੨॥ਕਾਹੁਸੁਰੁਈਮੀਤਿਹੈਦੇਖੁਨੈਨਪਸਾਰਿ॥ਇ
 ਕਿਚੈਲਇਕਚਾਲਸਹਿਸਰਿਅਪਨੀਦਰ॥੩॥ਜਿਨਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਅਸੇਅਸ
 ਥਿਰੁਰਿਦੁਆਰਿ॥ਨਨਨਕੁਹਰਿਕਾਦਸੁਹੋਰਾਖੁਪੈਨਮਰਾਰਿ॥੪॥੩੧॥ਬਿਲਾਵਲੁਮ
 ਹਲਾ॥੫॥ਲੋਕਨਕੀਆਵੁਤਿਅਥੈਸਤਰੁਪਾਗੁਉ॥ਜਿਉਮਿਲੈਪਿਆਰਾਅਪਨਾਤੇਬੈ
 ਲਕਰਾਗਉ॥ਜਉਪੁਰੁਜੀਉਦਇਆਲੁਹੋਇਤਉਰੁਗਤੀਲਾਗਉ॥ਲਪਟਿਰਹਿਉਮਨ
 ਬਾਸਨਾਗੁਰਮਿਲਿਇਹਤਿਅਗਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਕਰਉਬੇਨਤੀਅਤਿਅਨੀਦਿਹੁਜੈਉ
 ਹੋਮਾਗਉ॥॥ਅਰਥਅਨਸਰਿਦਾਰਿਆਪ੍ਰਿਆਨਿਮਖਸੈਗਉ॥੨॥ਪੰਚਸੰਗੁਗੁਰਤੇ
 ਦੁਟਦੇਖਅਰਗਗਉ॥ਰਿਦੈਪ੍ਰਗਾਸੁਪ੍ਰਗਟੁਇਆਨਿਸਿਬਾਸੁਰਜਾਗਉ॥ਸਰਨਿ
 ਸਹਾਗਨਿਆਇਆਜਿਸੁਮਸਤਕਿਰਾਗਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨਪਾਇਆਤਨੁਮਨੁਸੀ
 ਤਲੰਗਉ॥੪॥੨॥੩੨॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਲਾਲੁਰੰਗੁਤਿਕਉਲਗਾਜਿਸੈਕਦ
 ਤੁਰਾਗਾ॥ਮੈਲਾਕਦੇਨੋਦੁਈਨਹਲਾਗੋਦਾਗਾ॥੧॥ਪੁਰੁਪਾਇਆਸੁਖਦਾਈਆਮਿ
 ਲਿਆਸੁਖਕੁਇ॥ਸਹਜਿਸਮਾਨਾਕੀਤੇਰੰਛੋਤ੍ਰਿਅਨਹਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਜੁਗ
 ਮਰਾਮਹੁਇਆਪਈਠਿਰਿਦੁਖਨਪਾਇਆ॥ਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਆਪਾਨਿਆਗੁਰਅਮਰ
 ਕਰਾਇਆ॥੨॥ਸੇਜਨੈਨਿਨਿਠਾਖਿਆਹਰਿਨਾਮੁਅਮੋਲਾ॥ਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਈ
 ਐਕਿਆਥਹਿਮੁਖਿਬੋਲਾ॥੩॥ਸਭਲੁਦਰਸੁਤੇਰਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਨਨਿਧਿਤੇਰੀਬਾ
 ਨੀ॥ਪਾਵੁਉਪੁਰਿਤੇਰੇਦੀਸਕੀਨਾਨਕਕਰਬਾਨੀ॥੪॥੩॥੩੩॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ
 ॥੫॥ਰਾਖਹੁਅਪਨੀਸਰਨਿਪੁਰੁਮੋਹਿਕਿਰਪਾਧਾਰੇਸੇਵਾਕਦੂਠਜਾਨਉਨੀਚਾਰਖਾਰੇ
 ॥੧॥ਮਾਨੁਕਰਉਤੁਧਉਪਰੇਮੋਰਪ੍ਰੀਤਮਪਿਆਰੇ॥ਹਮਅਪਗਾਧੀਸਦਕੁਲਤੇਤੁਮਬਖ
 ਸਨਹਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਹਮਅਵਗਨਕਰਹੁਅਸੀਖਨਿਤਿਤੁਮਨਿਰਗੁਨੁਦਾਤਾਰੇ॥੨॥

ਸੀਸੀਗਤਿ ਪੂਰੁ ਤਿਆਗਿ ਏਕਰਮ ਹਮਾਰੇ॥੨॥ ਤੁਮ ਦੇਵ ਉਸਤੁ ਕਿਛੁ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਹਮ ਅ
 ਕਿਰਤ ਪਾਨੇ॥ ਲਾਗਿ ਪਰੇ ਤੇਰੇ ਦਾਨ ਸਿਉ ਨਹ ਚਿਤਿ ਪਸਮਾਰੇ॥੩॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ
 ਨਹੀ ਕੁਦਕਾਟ ਨਹਾਰੇ॥੩॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਕੁਦਕਾਟ ਨਹਾਰੇ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਰਇ
 ਇਆਲ ਗੁਰੇ ਲੇਹੁ ਮੁਗਧ ਉਧਾਰੇ॥੪॥੪॥੩੪॥ ਬਿਲਾਵੁ ਲੁਮਹ ਲਾ॥੫॥ ਦੇਸਨ ਕਾਹੁ
 ਦੀਜੈ ਐ ਪੂਰੁ ਅਪਨਾ ਧਿਆਈ ਐ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿ ਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਪਾਨ ਅਨੰ ਸੇਈ ਗਾਈ ਐ॥੧॥
 ਕਹੀ ਐ ਕਾਇ ਪਿਆਰੇ ਤੁਝ ਬਿਨਾ॥ ਤੁਮ ਦਇਆਲ ਸੁਆਮੀ ਸਭੁ ਅਵਗਨ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿ
 ਉਤੁ ਮਗਾਖੁ ਤਿਉ ਰਹਾ ਅਵਗਨ ਹੀ ਚਾਰਾ॥ ਨੀਧਰਿ ਅਧਰ ਤੀਰੀ ਆਇ ਕਨਾਮ ਅਧਾਰੁ॥੨॥
 ਜੇਤੁ ਮਕਰਹੁ ਸੇਈ ਕੁਲਾਮ ਨਿਲੇਤਾ ਮੁਕਤਾ॥ ਸਗਲ ਸਮਿਰੀ ਤੇਰੀ ਜੁਗਤਾ॥ ਚਰਨ ਪਖਾਰ ਉ
 ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਜੇਠਾ ਕਰ ਕੁਏ॥ ਹੋਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਪੂਰੁ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਏ॥੪॥੫॥੩੫॥
 ਬਿਲਾਵੁ ਲੁਮਹ ਲਾ॥੫॥ ਮਿਰਤੁ ਹੋ ਸੇ ਸਿਰ ਉਪ ਪਰੇ ਪਸੁਆ ਨਹੀ ਬੁਝੈ॥ ਬਾਦੁ ਸਾਹੁ ਅਹਿਕ
 ਰਮ ਹਿਮਰਨ ਨਹੀ ਬੁਝੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਅਪਨਾ ਕਰੇ॥ ਫਿਰਹੁ ਅਕੁਰੇ॥ ਦਿਖਿ ਕਸੇਰੁ
 ਰਿਗੁਲਾ ਕਾਹੇ ਕੁਲਿ ਲਾਗੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦਰਬ ਕੀ ਆਵਰਤ ਨ ਕੋਤਾਈ॥
 ਮਾਟੀ ਸਿਓ ਮਾਟੀ ਰਲੀ ਨਾਗਉ ਠਿਜਾਈ॥੩॥ ਜਾ ਕੈ ਕੀ ਐ ਸੁਮ ਕਰੇ ਤੇ ਬੋਗ ਬਿਰੋਧੀ॥ ਅੰਤ
 ਕਾਲਿ ਕੁਜਿ ਜਾਹਿਗੇ ਕਾਹੇ ਜਲਹੁ ਕਰੇਧੀ॥ ਦਾਸੇ ਹੋ ਸੇਈ ਹੋ ਆਨਿ ਸੁਮ ਸਤ ਕ੍ਰਿਬਰਮਾ
 ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੰਧਨ ਛੁਟੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਨਾ॥੪॥੬॥੩੬॥ ਬਿਲਾਵੁ ਲੁਮਹ ਲਾ॥੫॥ ਪਿ
 ਗਲ ਪਰਬਤ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ਪਲ ਚਤੁਰਬ ਕੀਤਾ॥ ਅੰਧੁਲੇ ਰਿਕੁ ਦਨਿ ਸੁਣਿ ਆਗੁਰੇ ਕੁਟਿ ਪੁਨੀ
 ਤਾ॥੧॥ ਮਹਿਮਾ ਸਾਧੂ ਸੀਗਿ ਕੀ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ॥ ਮੈਲੁ ਖੋਈ ਕੋਟਿ ਅਪਹਰੇ ਨਿਰਮਲੁ ਕੁ
 ਏਚੀਤਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਐਸੀ ਰੁਗਤਿ ਰੋਬਿੰਦ ਕੀ ਕੀਟੀ ਹਸਤੀ ਜੀਤਾ॥ ਜੇ ਕੋ ਕੀਨੇ ਅ
 ਪੁਨੇਤਿ ਸੁ ਅਕੁ ਦਾਨ ਦੀਤਾ॥੨॥ ਸਿੰਘੁ ਬਿਲਾਈ ਹੋਇ ਗਇ ਉਤਿ ਤੇ ਮੇਰੁ ਦਿਖੀਤਾ॥
 ਸੁਮ ਕਰੇ ਤੇ ਦਮ ਅਛ ਕਉ ਤੇਗ ਨੀਧੀਤਾ॥੩॥ ਕਵਨ ਵਡਾਈ ਕਹਿ ਸਕਈ ਬੇਅੰਤੁ ਗੁਨੀ
 ਤਾ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੁ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਦਰਸੀਤਾ॥੪॥੭॥੩੭॥ ਬਿਲਾਵੁ ਲੁਮਹ ਲਾ॥੫॥

ਅਹਿਬੁਧਿਪਰਬਾਦ ਨੀਤਿਲੇਕੁਰਸਨਾਸਾਦਿ॥ ਲਪਟਿਕਪਟਿਗਿਹਧੇਧਿਅਮਿਥਿਅ
 ਧਿਥਿਅਦਿ॥ ੧॥ ਐਸੀਪੇਖੀਨਿਤਮਹਿਪੁਰੇਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਸਮਿਲਿਖਧਨੇਭਬਨਾਨਾਮੈ
 ਬਿਨਬਾਦਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਰੂਪਧੁਪਸੁਰੀਧਤਾਕਾਪਰੰਤੁਗਾਦਿ॥ ਮਿਲਤਸੀਗਿਪਾਪਿਸਟ
 ਤੇਨਹੋਏਦੁਰਗਾਦਿ॥ ੨॥ ਛਿਰਤਛਿਰਤਮਾਨੁਪੁਰੁਇਆਖਿਨਰੁਗਨਦੇਹਾਦਿ॥ ਇਹੁਅ
 ਉਸਰੇਤੇਚੁਕਿਆਬਹੁਜੋਨਿਕੁਮਾਦਿ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਚੁਕਿਰਪਾਤੇਗੁਰਮਿਲੇਹਰਿਹਰਿਬਿਸਮਾ
 ਦਾ॥ ਸਖਸਹਜਨਾਨਕਅਨੰਦਤਾਕੈਪੁਰਨਨਦ॥ ੪॥ ੨॥ ੩॥ ੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਚ
 ਰਤੁਏਸੀਤਬੋਹਿਥਾਤੇਰਸਾਰਬੁਝੇਤਾ॥ ਮਾਰਗਪਾਏਉਦਿਆਨਮਹਿਗੁਰਿਦਸੇਰੇਤਾ॥ ੧॥
 ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇਰਹਰਿਹਰਿਹੇਤਾ॥ ਉਠਤਬੈਠਤਸੇਵੇਤੋਹਰਿਹਰਿਹਰਿਚੇਤਾ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ॥ ਪੰਚਚੋਰਆਗੈਭੁਗੇਨਬਸਾਧਸੀਰੇਤਾ॥ ਪੁੰਨੀਸਾਬਤੁਪੇਨੇਲਾਕੂਗਿਹਿਸੇਕੁ
 ਸੇਤਾ॥ ੨॥ ਨਿਹਚਲੁਆਸਨੁਮਿਟੀਚਿਤੁਨਾਹੀਤੋਲੇਤਾ॥ ਕੁਰਮੁਕੁਲਾਵਾਮਿਟਿਗਇਆਪ੍ਰ
 ਕੁਪੇਖਤੇਨੇਤਾ॥ ੩॥ ਗੁਨਗੀਭੀਰਗੁਨਾਇਕਾਗੁਨੀਕੀਅਹਿਕੇਤਾ॥ ਨਾਨਕਪਾਇਆਸਾ
 ਧਸੀਗਿਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰੇਤਾ॥ ੪॥ ੬॥ ੩੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਬਿਨੁਸਾਧੁਜੋਨੀਵ
 ਨਾਤੇਤਬਿਰਥਾਰੀ॥ ਮਿਲਤਸੀਗਿਸਤਿਕੁਮਮਿਟੇਗਤਿਕੁਟੀਹਮਾਰੀ॥ ੧॥ ਜਾਦਿਨਰੇਏ
 ਸਾਧਮੋਹਿਉਆਦਿਨਬਲਿਹਾਰੀ॥ ਤਨੁਮਨੁਅਪਨੀਜੇਅਰਾਛਿਰਿਛਿਰਿਹਉਦਾਰੀ॥ ੧
 ਰਹਾਉ॥ ॥ ਏਤਛੁਡਾਈਮੋਚਿਤੇਇਤਨੀਦ੍ਰਿੜਤਾਰੀ॥ ਸਗਲਰੇਨਿਇਹੁਮਨੁਕੁਇਆ
 ਬਿਨਸੀਆਧਾਰੀ॥ ੨॥ ਨਿਦਛਿੰਦਪਰਦੁਖਨਾਇਖਿਨਮਹਿਜਾਰੀ॥ ਵਇਆਮਇਆਅ
 ਰੁਨਿਕਟਿਪੇਖੁਨਾਹੀਦੁਰਗੀ॥ ੩॥ ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲਭੇਏਅਬਮੁਕਤੇਸੀਸਾਰੀ॥ ਹੀਤਚੀਤਸ
 ਚਪੁਲਧਨਨਾਨਕਦਰਸਾਰੀ॥ ੪॥ ੧੦॥ ੪੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਟਹਲਕਰ
 ਉਤੇਰੇਦਸਕੀਪਗਵਾਰਉਬਲਾ॥ ਮਸਤਕੁਅਮਨਾਚੇਟਦੇਉਗੁਨਸੁਨਉਰਸਾਲਾ॥ ੧
 ਤੁਮਮਿਲਤੇਮੇਰਾਮਨੁਜੀਉਤੁਮਮਿਲਹੁਦਇਆਲਾ॥ ਨਿਸਬਾਸੁਰਮਨਅਨਦੇਹਤਚਿਤ
 ਵਤਕਿਰਪਾਲਾ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਨਗਤਉਧਾਰਨਸਾਧਪ੍ਰਚੁਤਿਨਲਾਗਹੁਪਾਲਾ॥ ਮੇਏ

ਉਦੀਜੈਦਾਨੁਪੂਰੁਸੰਤਨਪਗਗਲਾ॥੨॥ਉਕਤਿਸਿਆਨਪਕਛੁਨਹੀਨਾਹੀਕਛੁਪਾਲ
 ਮਕੁਮੈਰਾਖਹੁਮੋਹਤੇਕਦਨਜਮਜਲਾ॥੩॥ਬਿਨਉਕਰਉਕਰਨਾਪਤੇਧਿਤਾਪਤਿਪਾਲ
 ਮਗੁਨਗਾਵਉਤੇਰੇਸਾਧਸਿਗਿਨਾਨਕਸੁਖਸਾਲਾ॥੪॥੧੧॥੪੧॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫
 ॥ਕੀਤਾਲੇਹੁਸੇਕਰਹਿਤੁਬਿਨਕਿਛੁਨਾਹਿ॥ਪਰਤਾਪਤੁਮਾਰੇਧਿਕੈਜਮਦਤਛਤਿ
 ਨਾਹਿ॥੧॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਛੁਟੀਐਬਿਨਸੈਅਹਿਮੇਵ॥ਸਰਬਕਲਾਸਮਰਬਪੁਤੁਪੁਰਗੁਰੇ
 ਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਖੇਤਤਖੇਤਤਖੇਤਿਆਨਮੈਬਿਨਕੁਰਾ॥ਜੀਵਨਸੁਖਸਰੁਸਾਧਸੇਗਿ
 ਪੁਰੁਮਨਸਾਪੁਰਾ॥੨॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਉਤਿਤੁਲਗਹਿਸਿਆਨਪਸਰੁਜਾਲੀ॥ਜਤਕ
 ਤੁਤੁਮਕੁਰਪੁਰਿਹਹੁਮੇਰੇਦੀਨਦਇਆਲੀ॥ਸਰੁਕਿਛੁਤੁਮਤੇਮਾਗਲਵਤੁਰੁਗੀਆ
 ਏ॥ਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿਪੁਰੁਜੀਵਾਗੁਨਗਾਏ॥੪॥੧੨॥੪੨॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥
 ੫॥ਸਾਧਸੇਗਤਿਕੈਬਾਸੈਬੈਕਲਮਲਸਹਿਨਸਨਾ॥ਪੁਰੁਸੇਤੀਰੀਗਿਰਤਿਆਤੋਤਗ
 ਰਹਿਨਗੁਸਨਾ॥੧॥ਨਾਮੁਕਹਤੋਗੇਬਿਦਕਾਸੁਰੀਭੁਈਰਸਨਾ॥ਮਨੁਤਨਨਿਰਮਲਹੋਈ
 ਰੇਗੁਰਕਾਜਪੁਜਪੁਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਹਰਿਰਸੁਰਾਖਤਪ੍ਰਧਿਆਮਨਿਰਸੁਲੇਹਸਨ
 ॥ਬੁਧਿਪੁਗਾਸੁਪੁਗਟਰੁਈਉਲਟਿਕਮਲਬਿਗਸਨਾ॥੨॥ਸੀਤਲਸੀਤਿਸੰਤਖੁਹੋਇਸ
 ਰੁਬੁਝੀਤਿਸਨਾ॥੩॥ਦਹਦਿਸਧਾਵਤਮਿਟਿਗੇਏਨਿਰਮਲਬਾਨਬਸਨਾ॥ਰਾਖਨਹਾਰੇ
 ਗਾਖਿਆਰੁਏਕੁਮਸਨਾ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨਨਾਨਕਸੁਖੀਪੇਖਿਸਾਧਚਰਸਨਾ॥੪॥੧੩॥੪੩
 ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਪਾਨੀਪਖਾਪੀਸਦਾਸੈਕੇਤਬਹੋਹਿਨਿਹਾਲੁ॥ਰਾਜਮਿਲਖ
 ਸਿਕਦਾਰੀਆਅਗਾਨੀਮਹਿਜਾਲੁ॥੧॥ਸੰਤਨਨਕਾਵੈਹਰਾਤਿਸੁਚਰਨੀਲਾਗਿ
 ਮਾਇਆਧਾਰੀਛੁਤਪਤਿਤਿਨਛੁਤਉਤਿਆਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਸੰਤਨਕਾਦਾਨਾਰੁ
 ਖਾਸੇਸਰਬਨਿਧਾਨ॥ਗਿਹਿਸਾਕਤਛੁਤੀਹਪੁਕਾਰੇਤੇਬਿਖਸਮਾਨ॥੨॥ਭੁਗਤਜਨ
 ਕਾਲਗਰਾਉਛਿਨਗਨਨਹੋਈ॥ਸਾਕਤਸਿਰਪਾਉਰੇਸਮੀਪਹਿਰਤਿਪਤਿਧੋਈ॥੩॥
 ਸਾਕਤਸਿਉਮੁਖਿਜੋਰਿਐਅਧਵੀਚਹੁਦੈਹਰਿਨਨਕੀਸੇਵਾਜੋਕਰੇਇਤਉਤਹਿਛੁਟੇ

॥४॥ ਸਰੂਕਿ ਫੁਤੁ ਮਹੀ ਤੇ ਤੇ ਆਪਿ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ॥ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਸਾਧਕਾਨਾ ਨ ਕਰੁ ਨਗ
ਈ ॥ ੫ ॥ ੧੬ ॥ ੬੪ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਸੂਦ ਨੀਸੁ ਨ ਉਹਿਰਿ ਹਿਰੇ ਠਾਕੁਰ ਜਸੁ ਗਾ
ਵਉ ॥ ਸੀਤ ਚਰਨ ਕਰ ਸੀਸ ਬਰਿਹ ਨ ਮੁਖਿ ਆਵਉ ॥ ੧ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦਇਆ ਲਿਖੁ ਭਇ
ਹਨਿ ਧਸਿ ਧਾਵਉ ॥ ਸੀਤ ਜਨਾ ਕੀਰਿ ਦੁਕਾ ਲੈ ਆਏ ਲਾਵਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਨੀਚ ਤੇ ਨੀਚੁ ਅ
ਤਿ ਨੀਚੁ ਹੋਇ ਕਰਿ ਬਿਨ ਉਬਲਾਵਉ ॥ ਘਟੁ ਮਲੇ ਦੁਆਪੁ ਤਿਆਰਿ ਸੀਤ ਸੀਗਿ ਸਮਾਵਉ ॥ ੨ ॥
ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨ ਹੋਵੀ ਸੇਵੈ ਅਨ ਕਤ ਹਿਨ ਧਾਵਉ ॥ ਸਭ ਲਦਰ ਸਨੁ ਚੁਰੇ ਚੁਈ ਐ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਮਿਟਾ
ਵਉ ॥ ੩ ॥ ਸਤੁ ਸੀਤੋ ਖੁਦ ਇਆ ਧਰਮੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਨਾਵਉ ॥ ਸਭ ਲ ਸੁਹਾਗ ਨਿਨਾਨ ਕ ਅਪੁਨੇ
ਪੁਰੁ ਭਾਵਉ ॥ ੪ ॥ ੧੫ ॥ ੬੫ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਅਟਲ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਜਨਾ ਸ
ਰੂਮ ਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਹੋ ਆਸਾਧ ਸੀਗੁ ਤਿਸੁ ਚੁਟੈ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਇਹੁ ਪ
ਰਤੀ ਤਿਗੋ ਬਿੰਦ ਕੀਤੀ ਪਿਹਰਿ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਤਾ ਸਤਿ ਕਰਿ ਰੇ ਕੁਰੁ ਘਰਿ ਲੈ
ਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਸਰਇ ਪਰੇ ਕੀਰਾ ਪਤਾ ਨਾਹੀ ਸਹ ਸਾਇਆ ॥ ਕੁਰਮੁ ਮਿਹਰਿ ਕ
ਮੁਖੇ ਇਉ ਸਰਦੁ ਲੁਕਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਅੰਬਰ ਜਾਮੀ ਆਪਿ ਪੁਰੁ ਸਰੂਕੇ ਕੇ ਕੰਗਣਾ
॥ ਪਤਿ ਤੇ ਪੁਸ਼ੀਤ ਘਟੇ ਕੋ ਠਾਕੁਰ ਬਿਰਧਾਇਆ ॥ ਮਤੁ ਚੁਲ੍ਹਾ ਮਾਨੁ ਪੁਜਨ ਆਇਆ ਭੁਰ
ਮਾਇਆ ॥ ਨਾਭ ਤਿਸ ਪਤਿਗਾਧੀ ਸੀ ਜੇ ਪੁਰੁ ਪਹਿਗਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ੧੬ ॥ ੬੬ ॥ ਬਿਲਾ
ਵਲੁ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਮਾਏ ਤੀਨਿ ਨਿਸਾਜਿ ਆਕਰਿ ਦੁਰਲੁ ਰੇਹਾ ॥ ਅਨਿਕ ਛੰਦ ਮਨ ਮਹਿ
ਦੁਕੈ ਨਿਗਮ ਲੁਕਿ ਸੋਹਾ ॥ ੧ ॥ ਕਿਉ ਬਿਸੇਰੈ ਪੁਰੁ ਮਨ ਤੇ ਸਿਸ ਕੇ ਗੁਨਾ ਦੇਹਾ ॥ ਪੁਰੁ ਤਨਿ ਰੇ
ਜਿਅਨ ਸਿਉ ਸੇਰ ਲੀਐ ਧੋਹਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਸਿਮਰੁ ਹਸਿ ਸਿਰਮਤਿ ਬਿਲ ਮਕੋਰ
ਛੋਡਿ ਪੁਪੁਰੁ ਪੁਰੁ ਸਿਉ ਚਿਹਤ ਜਿ ਕੂੜੇ ਨੇਹਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨਿ ਅਨਿਕ ਦੇ ਕਬਹੂੰ ਗਕੀ ਦੇਹੈ
ਸੀ ਦੇਹਾ ॥ ਕਛਿ ਏਤਿ ਸੁਪਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਕੁਰਤੇ ਮੁਤ ਲੇਹਾ ॥ ੩ ॥ ਉਚੇ ਤੇ ਉਚਾ ਦੁਭਾ ਸਰੂ ਸੀਗਿ
ਬਹੁ ਰੇਹਾ ॥ ਦੁਸ ਦਾਸ ਕੇ ਦਾਸ ਗਨਾਨ ਕ ਕਰਿ ਲੇਹਾ ॥ ੬ ॥ ੧੭ ॥ ੬੭ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਏਕ ਦੇ ਕਗੋ ਬਿੰਦ ਕੀਤੀ ਆਗਿ ਅਨ ਆਸਾ ਸਰੂ ਉਪਰਿ ਸਮਰ ਸਪੁਰੁ ਪੁਰੇ ਨਗੁਣ

ਖ

ਤਾਸਮ ੧॥ ਜਨਕਾਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਪੂਰੁ ਸਰਨੀ ਪਾਹਿ ॥ ਅਰਸੇ ਸਰਕਾ ਅਸਰ ਸੰਤ ਨਮਨ ਮਾ
 ਹਿ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਅਪਿਰਥੈ ਅਪਿਰੇ ਵਸੀਆ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਰੈ ॥ ਵੀਨ ਵਇਆ ਲਕ੍ਸ਼ਿਪਾ
 ਨਿਧੇ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਯੈ ॥ ੨॥ ਕਰਨ ਗਾਰੁ ਜੇ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਸਾਈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ
 ਉਪਦੇਸਿ ਅਸੁਖੁ ਖਸਮ ਰਜਾਈ ॥ ੩॥ ਚਿੰਤ ਅਰੇ ਸਾਗਨ ਤਤਿ ਜਨਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛੁਤਾਨ
 ਹਥਿ ਨੈਸੇ ਨਹੈ ਛੁਡਿ ਜਾਇ ॥ ਨਲਕਰੇ ਗਿਰਤਾ ॥ ੪॥ ੧੫॥ ੪੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ॥ ੫॥
 ਮਹਤੁ ਪਤਿ ਤੇਰੁ ਈਸਾਤਿ ਪਰਸਤੁ ਪਾਪਨਾਥੈ ॥ ਭੁਖੁ ਪਮਹਿ ਗਲਤ ਬੇਕਟਿ ਦੇਹਾਥੈ ॥
 ੧॥ ਉਇਹ ਮਾਰੇ ਸਾਜਨਾਹ ਮਉਨ ਕੀਰੇਨਾ ॥ ਜਿਨੇ ਕੁੰਟਤ ਹੋਵਤ ਸੁਖੀ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਦੇਨਾ ॥ ੧॥ ਰ
 ਹਾਉ ॥ ॥ ਪਰਾਪੁਰ ਬਲਾਲੀ ਖਿਆਮਿ ਲਿਆ ਅਥਾਹਿ ॥ ਬਸਤ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਸਾਧਕੈ
 ਪੁਰਨਾ ਅਸਾਇ ॥ ੨॥ ਚੁਥਿ ਨੁਸੈ ਤਿਹੁ ਲੇਕ ਕੇ ਪਾਏ ਸਖ ਬਲਾ ॥ ਵਇਆ ਕਰੀ ਸਾਰਥ
 ਗੁਰਿ ਬਸਿਆ ਮਨਿ ਨਾਮ ॥ ੩॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਤੁਟੇ ਕਪੂਰੁ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਕਰਨ ਕਾਰਣੁ ਸ
 ਮਰਥ ਪੂਰੁ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ ੪॥ ੧੬॥ ੪੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ॥ ੫॥ ਸੇਈ ਮਲੀ
 ਨੁਟੀ ਨੁਹੀ ਨੁਜਿ ਸੁਪੂਰੁ ਬਿਸਰਾਨਾ ॥ ਕਰਨੈ ਗਾਰੁ ਨ ਬੁਝਈ ਅਪੁਰਾਨੇ ਬਿਗਾਨਾ ॥ ੧॥ ਰੁ
 ਖਤੈ ਵੇਚਿ ਵੀਸਰੈ ਸੁਖ ਪੂਰੁ ਚਿਤਿ ਅਯੋ ॥ ਸੰਤ ਨ ਕੈ ਅਨਿਦੁ ਏਹੁ ਨਿਤ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਉਚੈ ਤੇ ਨੀਚ ਕਰੈ ਨੀਚ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪੈ ॥ ਖੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ਐਠਾ ਕਰਪ
 ਰਤਾਪੈ ॥ ੩॥ ਪੇਖਤ ਲੀਲਾ ਰੇ ਗੁਰੁ ਪਚਲੈ ਨੈਦਿ ਨੁਆਇਆ ॥ ਸੁਪਨੇ ਕਾ ਸੁਪਨਾ ਚੁਇਆ
 ਸੰਗਿ ਚਲਿਆ ਕਮਾਇਆ ॥ ੩॥ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਮਰਥ ਪੂਰੁ ਤੇਰੀ ਸਰਨਾਈ ॥ ਹਰਿ ਦਿ
 ਨੁ ਸੁਰੈ ਨਿਨਾਨਕ ਜਪੈ ਸਦ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ੪॥ ੨੦॥ ੫੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ॥ ੫॥
 ਜਲੁ ਛੋਟੁ ਉਇਹ ਸੀਸਿ ਕਰਿ ਕਰਪ ਰਾਖ ਲਾਵਉ ॥ ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਲਖ ਬੇਹੀ ਆਦਰ ਸੁ
 ਖੇਖੀ ਜੀਵਾਵਉ ॥ ੧॥ ਕਰਉ ਮਠੇਰਥ ਮਠੈ ਮਾਰਿ ਅਪੁਨੇ ਪੂਰੁ ਤੇ ਪਾਵਉ ॥ ਦੇਉ ਸੁਹਨੀ ਸਾਧ
 ਕੈ ਬੀਜਨ ਦੇਲਾਵਉ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਨ ਸੰਤ ਬੋਲਤੇ ਸੁਮਨਹਿ ਪੀਲਾਵਉ ॥ ਉ
 ਆਰ ਸਮਹਿ ਸਿਤਿ ਤਿਪਤਿ ਹੋਇ ਬਿਖੈ ਜਲ ਨਿਬੁਝਾਵਉ ॥ ੨॥ ਜਬ ਕੁਗਤਿ ਕਰਹਿ ਸਿਤਿ ਮੇ

ਗਲੀਤਿਨਿਮਿਲਿਹਰਿਗਾਵਉ॥ਕਰਉਨਮਸਕਾਰਰੁਗਤਿਨਨਧੁਮੁਖਲਾਵਉ॥ਉਠਤੋਬੈਠ
ਤਰੁਪਉਨਾਮੁਇਹੁਕਰਮੁਕਮਾਵਉ॥ਨਾਨਕਕੀਪੁਰੁਬੇਨਤੀਹਰਿਸਰਨਿਸਮਾਵਉ॥੪॥੨੧
॥੫੧॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਇਹੁਸਾਗਰੁਸੇਈਤੋਰੇਜੋਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਕੈਸਿਗਿਵੈਸੇਵਤੁਰੁਗੀਪਾਏ॥੧॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਜੀਵੈਦਾਸੁਤਮਬਾਨੀਨਨਅਖੀ॥ਪ੍ਰਗਟੁ
ਈਸਰੁਲੇਅਮਹਿਸੇਵਕਕੀਰਾਖੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਅਗਨਿਸਾਗਰੁਤੋਕਾਟਿਅਪ੍ਰਤਿਨ
ਲਨਬੁਝਾਈ॥ਅੰਮਿਤਨਾਮੁਜਲੁਸਿਰਿਅਚੁਰੁਈਸਹਾਈ॥੩॥ਨਨਮਰਨਦੁਖਕਾਟਿਅ
ਸੁਖਕਥਾਨਪਾਇਆ॥ਕਾਟੀਸਿਲਕਰੁਮਮੋਹਕੀਅਪਨੇਪੁਰੁਕਾਇਆ॥੩॥ਅਤਕੇਈਜਣ
ਭੁਮਰਕਛੁਸਰੁਪੁਰੁਕੈਗਾਥਿ॥ਸਰਬਸੁਖਨਾਨਕਪਾਏਸਿਰਿਸਿਤਨਸਾਥਿ॥੪॥੨੩॥੫
੨॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਬੰਧਨਕਾਟੇਆਪਿਪ੍ਰਤਿਹੋਆਕਿਰਪਾਲਾ॥ਵੀਨਦਇਆ
ਲਪੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਡਾਕੀਨਦਰਿਨਿਹਲਾ॥੧॥ਗੁਰਿਪੁਰੈਕਿਰਪਾਕਰੀਕਾਟਿਆਦੁਖਰੋ
ਗੁ॥ਮਨੁਤਨਸੀਤਲੁਸੁਖੀਕੁਇਆਪ੍ਰਤਿਪਿਅਵਨੁਜੋਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਅਉਖਧੁਹ
ਰਿਕਾਨਾਮੁਹੋਜਿਤੁਰੇਗੁਨਵਿਅਧੋ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਨਿਤਨਿਹੋਤੈਛਿਰਿਦੁਖਨਜਾਧੋ॥੨॥ਹਰਿ
ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਪੀਐਅੰਤਰਿਲਿਵਲਾਈ॥੧॥ਕਿਲਵਿਖਸਿਤਰਿਹਸੁਧਿਹੋਇਸਾਧਸਰਨ
ਈ॥੩॥ਸੁਨਤੁਨਪਤਹਰਿਨਾਮੁਜਸੁਤਾਕੀਦੁਰਿਬਲਾਈ॥ਅਹਾਸੰਤਨਾਨਕਕੈਬੋਹਰਿਕੇਗੁਨ
ਗਾਏ॥੪॥੨੩॥੫੩॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਕੋਤੇਉਪਨਿਰੁਗਤਿਪੁਰੁਅੰਤਰਿਹੋਇਸੀਤਿ
॥ਨਾਨਕਪਤਿਗੋਵਿਦਕਾਬਿਨਸੈਕੁਖਕੁਤਿ॥੧॥ਗੁਰਪੁਰਾਨਿਸੁਰੇਟਿਅਤਕੈਸੁਖਿਪਰ
ਵੇਸੁ॥ਮਨਕੀਮਤਿਤਿਆਗੀਐਸਨੀਐਉਪਦੇਸੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਸਿਮਰਤਸਿਮਰੀਐਸੇ
ਪੁਰਖੁਦਾਤਾ॥ਮਨਤੋਕਬਹੁਨਵੀਸਰੈਸੋਪੁਰਖੁਅਪਾਰੁ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਰੋਗੁਲ
ਗਅਚਰਨਗੁਰਦੇਵੁ॥ਕਾਕਉਕਿਰਪਾਕਰਹੁਪੁਰੁਤਕਉਲਾਵਹੁਸੇਵੁ॥੩॥ਨਿਧਿਨਿ
ਧਨਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਅਮਨਿਤਨਿਅਨੰਦਾ॥ਨਾਨਕਬਖਸ਼ਹੁਨਵੀਸਰੈਪੁਰੁਪਰਮਨੰਦਾ॥੪॥੨੪॥
੪੪॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਵਿਸਨਾਬੁਝੀਮਮਤਾਗਈਨਾਠੈਕੁਰਮਾ॥ਬਿਤਿਪਾਈਆ

ਨੇਰੁ ਕੁਇਆ ਗੁਰ ਕੀ ਨੇਧਰ ਮਾਗੁਰ ਪੁਰਾ ਆਗਾਧਿ ਆਬਿਨ ਸੀ ਮੇਰੀ ਪੀਰੁ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਰੁ ਸੀ ਤਲੁ
 ਕੁਇਆ ਪਾਇਆ ਸੁਖ ਬੀਰੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਸੇਵਤ ਹਰਿ ਨ ਪਿਜਾਗਿ ਆਪੇ ਧਿਆਇ ਸਮਾਦੁ
 ॥ ਪੀਅੰ ਮ੍ਰਿਤੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਸਿ ਆਤਾ ਕਾ ਅਚਰ ਜੁ ਸੁਆਦੁ ॥ ਆਪਿ ਮੁਕਤਿ ਸੀਰੀ ਤੇਰੇ ਕੁਲ ਕੁਟੰਬ ਉਧ
 ਰੇ ॥ ਸਭ ਲਸੇਵਾ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਨੀਚੁ ਅਨਾਥੁ ਅਜਾਨੁ ਮੈ ਨਿਰਕੁ ਦੁਗੁਨ ਹੀ
 ਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕੁਇ ਦਾਸੁ ਅਪਨ ਕੀਨੁ ॥ ੪ ॥ ਜਪ ॥ ੫੫ ॥ ਬਿਲਾਵੁ ਲੁਮਹ ਲਾਗ ॥ ੫ ॥
 ਹਰਿ ਕੁਗਤਾ ਕਾ ਅਸਰਾ ਅਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥ ਤਾਨੁ ਦੀਬਾਣੁ ਪਰਵਾਰ ਧਨੁ ਪੁਕੁਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ੧ ॥
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਕੁਤ ਅਪਨੀ ਆਪੇ ਨੇਦਾ ਸਰਪਲੀ ਦੇ ਨਿਦ ਕਨਿਦਾ ਕਰਿ ਪਚੇਨ ਮਕਾਲਿ ਗੁਸੀ
 ਦੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਸੀਤਾ ਏਕ ਧਿਆਵਨਾ ਦੁਸਰੇ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕ ਸੁਅਗੈ ਬੇਨਤੀ ਰਹਿ ਆਸੁ ਬ
 ਥਾਇ ॥ ਕਥਾ ਪੁਰਾਤਨ ਇਉਂ ਸੁਨੀ ਕੁਗਤ ਨ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ਸਗਲ ਦੁਸਟ ਬੰਡੁ ਪੰਡ ਕੀ ਦੇਨ ਨਲੀ
 ਦੇ ਮਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿ ਬਚਨ ਨਾਨਕ ਕੋ ਪਰਗਟ ਸਭੁ ਮਾਹਿ ॥ ਪ੍ਰਚੋਕੇ ਸੇਵਕ ਸਗਲਿ ਪੁਕੁਤਿ
 ਨ ਕਉ ਕੁਉ ਨਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ਜਪ ॥ ੫੬ ॥ ਬਿਲਾਵੁ ਲੁਮਹ ਲਾਗ ॥ ੫ ॥ ਬਿਧਨ ਕੈ ਦੇਸੇ ਪੁਕੁਤ ਜਾ ਕੈ ਕ
 ਲਿਹਾਥਿ ॥ ਅਵਰ ਬਗਮ ਨਹੀ ਛੁਟੀ ਐਰ ਖੁਹੁ ਹਰਿ ਨਾਥਾ ॥ ਤਉ ਸਚਨਾਗਤਿ ਮਾਧੋਵ ਪੁਰਨਚ
 ਏ ਆਲਾ ॥ ਛੁਟਨਾਇ ਸਿਸਾਰੇ ਤੇਰੇ ਗੈਰੇ ਪਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਆਸਾ ਕੁਰਮ ਬਿਕਾਰੇ ਮਹਿ
 ਇਨਾਹਿ ਲੋਚੁ ਨਾ ॥ ਝੁਠ ਸਮਗੀ ਮਨਿ ਦੁਸੀ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪੁਰਨਪੁ
 ਰਖੁ ਸਤਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਤੁਰਾਖ ਹਿਤਿ ਉਰਾ ਪੁਕੁਤ ਮਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰ
 ਨ ਸਮਰਥ ਪੁਕੁਤੇਰੇ ਹਿਅਪਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਤਰੀ ਐਸਾ ਧਰਮ ਗਿਹਰਿ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ੪ ॥
 ੨੦ ॥ ੫ ॥ ਬਿਲਾਵੁ ਲੁਮਹ ਲਾਗ ॥ ੫ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਨਹੀ ਪਤਰਿ ਆਤੁ ਮਰੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਮ
 ਹਮੇ ਹਨੀ ਮੋਹਿ ਆਨੁ ਰਕਰੀਤਿ ॥ ਮਨੁ ਪਟਹੇਰੇ ਤੇਰਾ ਨਹੀ ਬਿਸੁਸਤੁ ਮਹਾਉ ਦਾ ਮਾਦਾ ॥ ਧਰ
 ਕਾ ਪੈਧਰ ਤਉ ਛੁਟੈ ਜਉ ਉਪਰਿ ਲਾਦਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਜਪ ॥ ੫੭ ॥ ਸਿਕਮੁ ਖੰਤਿ ਜਮ ਕੇ ਦੁ
 ਖੰਤਿ ਤੁਹਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਨਾਹੀ ਜੋ ਨਿਦੁ ਪਨਿਰਲੁ ਜੇ ਕੋ ਤੁਹਾ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਸਿਗਿਸਹਾਈ ਮਹਾਮੀਤੁ
 ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਤੇਰੇ ਚੁਟਾ ॥ ਬੀਧਾ ਪੰਚ ਬਟਵਾਰ ਈਉ ਪਾਜਿ ਉਮਹਾਧੇ ਦਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ

ਸਿਤਲਸਰਣਾਗਤੀਨਿਨਮਨੁਵਸਿਕੀਨਾਤਨੁਮਨੁਸਰਬਸੁਆਪਨਾਪੁਰੁਜਨਬਉਦੀਨਾ
 ॥੨੫॥੫੨॥ਬਿਲਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਉਦਮੁਕਰਤਆਨਦੁਕੁਟਿਅਸਿਮਰਤਸੁਖਸਾਰੁ
 ॥ਨਪਿਜਪਿਨਾਮੁਰੋਵਿਦਕਾਪੁਰਨਬੀਚਾਰੁ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਰੁਕੇਜਪਤਹਰਿਜਪਿਹਉ
 ਜੀਵਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਅਰਾਧੇਸੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਜੀਅਜੀਤਸਭਿਸੁਖਿਬਸੇ
 ਸਰੁਕੇਮਨਿਲੇਚਾ॥ਪਰਉਪਕਾਰੁਨਿਤਚਿਤੋਦਾਹੀਕਛੁਪੋਚਾ॥੨॥ਧੀਨੁਸੁਥਾਨੁਜਨਪੀਐ
 ਨਾਮੁ॥ਕਥਾਕੀਰਤਨੁਹਰਿਅਤਿਅਨਾਸੁਖਸਹਜਿਬ੍ਰਿਸ਼ਮਾ॥੩॥ਅਨਿਤਕੋਦਨਵੀਸੇਰਅਨਾ
 ਬਕੋਨਾਬਾ॥ਨਾਨਕਪੁਰੁਸਰਣਾਗਤੀਜਾਕੈਸਰੁਕਿਛੁਹਥਾ॥੪॥੨੬॥੫੬॥ਬਿਲਵਲੁਮ
 ਹਲਾ॥੫॥ਜਿਨਿਤੁਬੀਧਕਰਿਛੋਤ੍ਰਿਅਾਨੁਸੁਖਮਹਿਪਾਇਆਸਦਾਸਿਮਰਿਚਰਨ
 ਗਬਿਦਸੀਤਲਹੋਇਤਾਇਆ॥੧॥ਜੀਵਤਿਅਅਬਦਾਮੁਇਆਕਿਛੁਕਾਮੁਨਅਵੈ
 ॥ਜਿਨਿਏਹੁਰਚਨੁਰਚਾਇਆਕੋਉਤਿਸਸਿਉਰੀਗੁਲਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਰੇਪ੍ਰਾਨੀਉਸ
 ਨਸੀਤਕਰਤਾਕਰੈਆਮਤੇਕਾਵੈ॥ਕੀਰੀਤੇਹਸਤੀਕਰੈਦੁਟਲਿਗਾਵੈ॥੨॥ਅੰਤੁਜਨੇਰ
 ਜਸੀਤਲਉਤਤੁਜਾਪੁਰੁਕੀਇਹੁਕੀਰਤਿ॥ਕਿਰਤਿਕਮਾਵਨਸਰਬਛਲਰਟੀਐਹਰਿਨਿ
 ਰਤਿ॥੨॥ਗਮਤੇਕਛੁਨਹੋਵਨਾਸਰਨਿਪੁਰੁਸਾਧਾ॥ਮੋਹਮਗਨਕੁਪਅੰਧਤੇਨਾਨਕਗੁਰਕਾਦੁ
 ॥੪॥੩੦॥੬੦॥ਬਿਲਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਧੋਨਤਖੋਨਤਮੈਛਿਰਾਖੋਜਿਉਬਨਥਾਨਾਅ
 ਛਲਅਛੋਦਅਰੇਦਪੁਰੁਜੈਸੇਰੁਗਵਨਾ॥੧॥ਕਬਦੇਖਉਪੁਰੁਅਪਨਾਅਤਮੋਕਰੀਗਿ॥
 ਜਗਤੇਸੁਪਨਾਚੁਲਾਬਸੀਐਪੁਰੁਸੀਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਬਰਨਾਸੁਮਸਾਸਤਸੁਨਉਦ
 ਹਸਨਕੀਪਿਆਸਾ॥ਰੂਪਨਰੇਖਨਅੰਤਤਠਾਕੁਰਅਬਿਨਾਸਾ॥੨॥ਉਹਸਰੁਪਸਿਤਨਕਹਰਿ
 ਵਿਰਲੇਜੇਗੀਸੁਗਾਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਜਾਕਉਮਿਲੈਧਨਿਧਨਿਤੇਈਸੁਰਿ॥੧॥ਸਿਅੰਤਰਿਛੋ
 ਬਚੇਰਬਿਨਸਤਹਰੁਗਮਾ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਪੁਰੁਕੁਟਿਆਕਾਰਪੁਰਨਬਰਮਾ॥੪॥੩੧॥
 ੧॥ਬਿਲਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਜੀਅਜੀਤਸੁਪੁਸੈਨਕੁਟੇਦੇਖਿਪੁਰੁਪਤਾਪੁ॥ਕਰਜਉਤਾ
 ਰਿਆਸਤਿਗੁਰੁਕਰਿਅਰਾਮਾਪਾ॥੧॥ਖਾਤਨਿਬਹੁਤਰੈਗੁਰਸਬਦੁਅਧੁਟਾਪੁਰਨੁ

ਈਸਮਗਰੀਕਬਹੁਨਹੀਤੂਟਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਾਧਸੀਗਿਆਰਾਧਨਾਹਰਿਨਿਧਿਆਪਾਰੁ
 ॥ਧਰਮਅਰਥਅਰੁਕਾਮਮੇਖਦੇਤੇਨਹੀਬਾਰੁ॥੨॥ਕੁਗਤਅਰਾਧਹਿਏਕਰੀਗਿਗੋਵਿੰਦ
 ਗੁਪਾਲਾਰਾਮਨਾਮਧਨਸੀਓਆਜਾਕਾਨਹੀਸੁਮਾਰੁ॥੩॥ਸਰਣਿਪਰੇਪ੍ਰਕੁੰਤਰੀਆਪ੍ਰਭ
 ਕੀਵਡਿਓਆਈ॥ਨਾਨਕਅੰਤਨੁਪਾਈਐਬੇਅੰਤਗੁਸਾਈ॥੪॥੩੨॥੩੨॥ਬਿਲਾਵੁ
 ਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪੁਰਨਪ੍ਰਕਾਰਨੁਏਰਾਸਿ॥ਕਰਤਾਰਿਪੁਰਿਕਰ
 ਤਾਏਸੇਸੀਤਨਕੇਪਾਸਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਬਿਖਨਨੁਕੇਉਲਾਗਤਾਪੁਰਿਪਹਿਅਰਦਾਸਿ
 ॥ਰਖਵਾਲਗੋਵਿੰਦਗਾਇਕੁਗਤਨਕੀਰਾਸਿ॥ਤਿਟਿਨਅਵੈਕਦੇਮੂਲਿਪੁਰਨਤੰਤਾਰ
 ॥ਚਰਨਕਮਲਮਨਤਨਿਬੈਸੇਪ੍ਰਭਅਗਮਅਪਾਰੁ॥੧॥ਬਸਤਤਕਮਾਦਤਸਤਿਸੁਖੀ
 ਬਿਛੁਓਨਿਨਦੀਸੋ॥ਸੀਤਪ੍ਰਸਾਦਿਚੋਟੇਪ੍ਰਭਪੁਰਨਜਗਦੀਸੋ॥੩॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਸਕੇ
 ਕਰਹਿਸਚੁਥਾਨੁਸੁਗਾਇਆ॥ਜਪਿਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸੁਖਪੁਰਾਗੁਰੁਪਾਇਆ॥
 ੪॥੩੩॥ਬਿਲਾਵੁਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਅਰਾਧੀਐਹੋਈਐਅਰੋਗੁ॥
 ॥ਗਾਮਚੰਦਕੀਲਸਟਿਕਾਭਿਨਿਮਾਰਿਅਰੋਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਗੁਰਪੁਰਾਹਰਿਜਪਿਐ
 ਨਿਤਿਕੀਚੈਰੋਗੁ॥ਸਾਧਸੀਗਤਿਕੈਵਰਨੈਮਿਲਿਆਸੀਜੋਗੁ॥੧॥ਨਿਸੁਸਿਮਰਤਿਸੁਖਪਾ
 ਈਐਬਿਨਸੇਬਿਓਗੁ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਕਾਸਰਨਾਰਾਤੀਕਰਣਕਾਰਨਜੋਗੁ॥੩॥੩੪॥੬੬॥
 ॥ਚਗੁਬਿਲਾਵੁਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਦੁਪਦੇਘਰੁ॥੫ ॥ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਅਵਰਿਉਪਾਵੁਸਤਿਤਿਆਗਿਦਾਰੁਨਾਮੁਲਇਆ॥ਤਾਪਪਾਪਸਤਿਮਿਟੋਗੋਏਗੁਸੀਤ
 ਲੁਮਨੁਕੁਇਆ॥੧॥ਗੁਰਪੁਰਾਅਰਾਧਿਆਸਗਲਦੁਖੁਗਾਇਆ॥ਰਾਖਨਹੋਰੋਗਾਧਿਅ
 ਅਪਨੀਕਰਿਮਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਬਾਹਪਕਹਿਪ੍ਰਭਿਕਾਠਿਅਕੀਨਾਅਪਨਾਇ
 ਆ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਮਨਿਤਨਿਸੁਖੀਨਾਨਕਨਿਰਕੁਇਆ॥੨॥੧॥੬੫॥ਬਿਲਾਵੁਲੁਮ
 ਹਲਾ॥੫॥ਕਰੁਧਰਿਮਸਤਕਿਥਾਧਿਆਨਾਮਦੀਨੇਦਾਨਿ॥ਸਭਲੋਸੇਵਾਪਾਰਧੁਰਮਕੀ
 ਤਾਕੀਨਹੀਗਾਨਿ॥੧॥ਆਪੋਹੀਪ੍ਰਕੁਗਾਖਤਕੁਗਤਨਕੀਆਨਿ॥ਜੋਜੋਦਿਤਹਿਸਾਧਨ

੬੬

ਨਸੇਲੇਤਮਾਨਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਨਿਪਰੇਚਰਨਾਰਬਿੰਦੁਨਪ੍ਰਕੁਕੇਖਾਨਾਸਹਜਿਸੁ
 ਭਾਇਨਾਨਕਮਿਲੇਕੀਤੀਜੇਤਿਸਮਾਨ॥੨॥੧॥੨੨॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਚਰ
 ਛਕਮਲਕਾਅਸਰਾਈਨੋਪ੍ਰਤਿਅਪਿਪ੍ਰਾਪ੍ਰਤੁਸਰਨਚਾਤਿਨਪਰੇਤਕਾਸਬੰਦਪਰਤ
 ਪ੍ਰਾ॥੧॥ਬਾਖਨਹਾਰੁਅਪਾਰਪ੍ਰਤੁਤਾਕੀਨਿਰਮਲਸੇਵਾਗਾਮਗਜੁਗਾਮਦਾਸੁਪੁਰਿਕੀਨੇ
 ਗੁਰਦੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਧਿਆਈਐਬਿਛੁਬਿਖਨੁਲਲਾਗੈ॥ਨਾਨ
 ਕਨਾਮਸਲਾਹੀਐਕੇਦੁਸਾਨੁਕੁਗੈ॥੩॥੩॥੨੨॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਅਨਿ
 ਤਨਿਪ੍ਰਕੁਆਗਾਪੀਐਮਿਲਿਲਾਧਸਮਾਗੈ॥ਉਚਰਤਗੁਨਗੋਪਾਲਜਸਦੁਰਤੇਜ
 ਮੁਕੁਗੈ॥੧॥ਗਾਮਨਾਮੁਕੇਜਨੁਜੋਪੈਅਨਦਿਨੁਸਦਨਾਗੈ॥ਤਿਤਮੰਤਨਜੋਹਈਤਿਤੁ
 ਚਾਖੁਨਲਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਦਮਾਨਮੋਹੀਬਿਨਸੇਅਨਗੈਗੈ॥ਅਨੰਦ
 ਮੰਗਨਰਸਿਰਾਮਰੀਗੈ॥ਨਾਨਕਸਰਨਾਗੈ॥੪॥੨੨॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥
 ਕੀਅੰਤੁਗਤਿਵਸਿਪ੍ਰਕੁਕੇਕੇਕੇਸੁਕਲਾ॥ਕੁਏਪ੍ਰਸਿਨਿਗੋਪਾਲਗਾਇਕੁਉਕਿਛੁਨਹੀ
 ਕਰਨਾ॥੧॥ਦੁਖੁਨਲਾਗੈਕਦੇਤੁਪ੍ਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਿਤਾਗੈ॥ਜਮਕੀਕਰੇਨਹਨਅਦੁਈਗੁਰਸਿ
 ਧੀਪਿਆਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਨਕਰਨਸਮਰਬ੍ਰਹੇਤਿਸੁਬਿਨੁਨਹੀਹੋਗਾ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਕੁ
 ਸਰਨਚਾਤੀਸਾਨੁਅਨਿਜੈਗਾ॥੨॥੫॥੨੨॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਸਿਮਰਿਸਿਮ
 ਰਿਪ੍ਰਕੁਅਪੁਨਾਨਾਦੁਖੁਠਾਉ॥ਬਿਸਰਾਮਪਾਏਮਿਲਿਸਾਧਸਿਗਿਤਤੇਬਹੁਦਿਨਧਾਨਾ
 ਉ॥੧॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਨੇਚਰਨਨਬਲਿਜਾਉ॥ਅਨਦਾਸਖਮੰਗਲਬਨੇਪੇਖ
 ਤਗੁਨਗਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਥਾਕੀਰਤਨੁਗਗਨਾਦੁਖੁਨਿਏਹਬੁਨਿਉਸੁਆਉ॥
 ਨਾਨਕਪ੍ਰਕੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨਕੁਏਬਾਛੁਤਛਲਪਾਉ॥੨॥੨॥੨੨॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਦ
 ਸੰਤਰੀਕੇਬੇਨਤੀਰਿਦਕਰਿਪਰਗਾਸਾ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਦੇਖਨਕੋਨਾਸੁ॥੧
 ਚਰਨਕਮਲਕਾਅਸਰਾਪ੍ਰਕੁਪੁਰਪੁਗੁਨਤਾਸਾ॥ਕੀਰਤਨਾਮੁਸਿਮਰਤਹਉਜਬਲ
 ਗੁਪਟਿਸੋਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਤਪਿਤਾਧਿਪਪਤ੍ਰੇਤੁਸਰਬਨਿਦਾਸਾ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਕੁ

ਸਰਨਾਗਤੀਜਾ ਕੋ ਨਿਰਮਲੁ ਜਾਸੁ ॥੨॥੧॥੭੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ॥੫॥ ਸਰਬਸਿੰਘ
 ਹਰਿਗਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਨਾਦੁ ਹਿਸਾਸੁ ਸਧਾ ਮੁਖੇ ਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁਦਿ ਦਸੁ ਮਿਲਾਵਹਿ ॥
 ੧॥ ਸੁਖਸਹਜਿ ਕਲਿਆਨ ਰਸ ਪੂਰੇ ਗੁਰਿ ਕੀਨਾ ॥ ਜੀਅ ਸਗਲ ਦਇਆਲੁ ਤੁਏ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਿ ਹਰਿ ਉਸਰ ਬੜਮਹਿ ਪੂਰੁ ਗੁਨੀ ਗਾਧੀ ਗਾਨਾ
 ਕਰੁ ਗਤ ਅਨੰਦੁ ਮੈ ਪੇਖਿ ਪੂਰੁ ਧੀਧੀਰਾ ॥੨॥੨॥੭੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ॥੫॥ ਅਰਦਾ
 ਸਿ ਸੁਦੀ ਦਾਤਾ ਰਿਪੁ ਕੁਹੇ ਦੇ ਕਿਰਪਾਲਿ ॥ ਗਾਖਿ ਲੇਖਿ ਅਪਨਾ ਸੇਵਕੋ ਮੁਖਿ ਨਿਦਕ
 ਦੁਰੁ ॥੧॥ ਤੁਝ ਹਿਨ ਜੋ ਜੋ ਕੀਤਿ ਜਨ ਤੁਰਕਾ ਦਸ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹਮਿ ਤੁਰਾਖਿ ਆਏ
 ਅਪਨੇ ਜਾਬਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਨ ਕਾਦਾ ਤਾਏ ਕੁਹੇ ਬੀਆਨ ਹੀ ਹੋਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ
 ਬੇਨਤੀ ਆਮੈ ਤੇਰਾ ਜੇਗੁ ॥੨੬॥੭੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ॥੫॥ ਮੀਤ ਹਮਾਰੈ ਸਾਜਨ
 ਰਾਖੇ ਗੁਣਿ ਦਾ ॥ ਨਿਦਕ ਮਿਰਤ ਕੁਹੇ ਇਗਏ ਤੁਮ ਹੋਹੁ ਨਿੰਦੇ ਦਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸ
 ਗਲ ਮੈ ਨੇਰ ਬਪੁਰ ਕੀਏ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਦੇਵੈ ਜੋ ॥ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਗਤ ਮਹਿ ਸਭ ਲਜਾ ਕੀਸੇ
 ਦਾ ॥੧॥ ਉਚੁ ਅਪਾਰ ਅਗਨ ਤਹਿ ਸਤਿਗੁਰੀ ਅਜਿ ਸੁਹਾਬਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰੁ ਸਰਨਾਗ
 ਤੀ ਜਤ ਕਤ ਮੈ ਰੋਸਾਬਿ ॥੩॥੧੦॥੭੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ॥੫॥ ਗੁਰ ਪੁਰਾ ਆਗ
 ਧਿ ਆਹੇ ਦੇ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਆਰਗੁ ਸੀਤ ਬਤਾਇਆ ਤੁਏ ਜਮ ਜਾਲਾ ॥੧॥ ਦੁਖ ਭੂਖ ਸਿ
 ਸਾਮਿ ਦਿਆਗਾ ਦੁਖੁ ਨਾਮੁ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਰਸ ਪੂਰਨ ਸਤਿਕਾਮ ॥੧॥ ਰ
 ਹਾਉ ॥ ਜਲ ਨਿਬੁਟੀ ਸੀਤ ਲਭੇ ਰਾਖੇ ਪੂਰੁ ਆਪਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰੁ ਸਰਨਾਗਤੀ ਜਾ
 ਕਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥੨॥੧੧॥੭੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ॥੫॥ ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਸਭ
 ਲਥਾਨ ਪੂਰਨ ਕੁਏ ਕਾਮਾ ॥ ਕੁਝਿ ਨਾਨਾ ਕੁਮਿ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਰਹਿ ਆਨਿ ਤਰਾ ॥੧॥
 ਸਾਧ ਜਨ ਕੋ ਸੀਰੀ ਬਸਤ ਸੁਖ ਸਹਜ ਬਿਸੁਆਸਾਈ ॥ ਘਟੀ ਸੁਲਭਣੀ ਸਿਮਰ
 ਤ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਕੁਏ ਸੀਸਾਰ ਮਹਿ ਛਿਰੇ ਤੁਪਾਨਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ
 ਤਿਸੁ ਸਰਦਾਰ ਗਤੀ ਘਟ ਘਟ ਸਤੁ ਜਾਨਾ ॥੨॥੧੨॥੭੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ॥੫॥

ਰੋਗਮਿਟਾਇਆਆਪਿਪ੍ਰਕ੍ਰਿਉਪਤਿਆਸੁਖਸੀਤਿਪ੍ਰਵ੍ਰਤਪਰਤਾਪੁਅਚਰਨਰੁਪੁਰਿਕੀ
 ਇਤਿ॥੧॥ਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਰਾਖਿਆਮੇਰਾਭਾਈ॥ਹਮਤਿਸਕੀਸਰਨਾਗ
 ਤੀਜੇਸਦਾਸਗਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਬਿਰਥੀਕੇਦੇਨਹੋਵਈਨਨਕੀਅਰਦਾਸਿ॥ਨਾਨ
 ਕਜੇਰੁਗੋਵਿੰਦੁਕਾਪੁਰਨਗੁਣਤਾਸਿ॥੨॥੧੩॥੨੨॥ਬਿਲੁਵਲੁਮਹਲਾ॥੪॥ਮ
 ਰਿਕਨਮੇਨਿਨਬਿਸਰਿਆਜੀਵਨਕਾਦਤਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿਨਿਸੇਵਿਆਅਨਰਿ
 ਨਰੀਗਿਰਾਤਾ॥੧॥ਸੀਤੀਸਹਨਿਆਨਿਦੁਖਨਾਪੁਰਨਭੁਈਆਸਾ॥ਸੁਖਪਾਇਆਹ
 ਰਿਸਾਧਸੰਗਿਸਿਮਰਤਗੁਣਤਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਸੁਣਿਸੁਆਮੀਅਰਦਾਸਿਨਨਤੁ
 ਮਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਬਥੇਬਨਿਤਰਿਰਵਿਰੋਹਨਾਨਕਕੇਸੁਆਮੀ॥੨॥੧੪॥੨੩॥ਬਿਲੁ
 ਵਲੁਮਹਲਾ॥੪॥ਤੁਤੀਵਾਉਨਲਗਾਈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਰਣਾਈ॥ਚਉਗਿਰਦਹਮ
 ਰੋਗਮਕਾਰਦੁਖੁਲਗੈਨਭਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਉਣਿਅੰਨਿਬਨਤਬਨਾਈਪਰ
 ਮਨਾਮੁਅਉਖਧੁਦੀਅਏਕਾਲਿਵਲਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਰਾਖਿਲੀਏਤਿਨਿਰ
 ਧਨਹਾਰਿਸਭਿਬਿਆਪਿਮਿਟਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਰਪਾਭੁਈਪ੍ਰਚੁਭੋਏਸਗਾਈ
 ॥੨॥੧੫॥੨੪॥ਬਿਲੁਵਲੁਮਹਲਾ॥੪॥ਅਪਨੇਬਾਲਕਆਪਿਰਖਿਅਨੁਪਾਰਬ੍ਰ
 ਹਮਗੁਰਦੇਵ॥ਸੁਖਸੀਤਿਸਹਨਿਆਨਦਭੁਏਪੁਰਨਭੁਈਸੇਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਚੁਗਤ
 ਨਨਾਕੀਥੋਨਤੀਸੁਣੀਪ੍ਰਭੁਆਪਿ॥ਰੋਗੁਮਿਟਾਇਜੀਵਾਲਿਅਨੁਜਾਕਾਵ੍ਰਤਪਰ
 ਤਾਪੁ॥੧॥ਦੋਖਹਮਾਰੇਬਖਸਿਆਨੁਅਪਨੀਕਲਧਾਰੀ॥ਮਨਬਾਛਤਛਲਰਿਤਿਅਨੁ
 ਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੀ॥੨॥੧੬॥੨੪॥
 ॥ਬਿਲੁਵਲੁਮਹਲਾ॥੪॥ਚਉਪਦੇ॥ਦੁਪਦੇ॥ਘਰੁ॥੬ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਖਸਾਇ॥
 ਮੋਹਮੋਹਨਸ੍ਰਵਨੀਇਹਸੁਨਾਇ॥ਸਾਕਤਗੀਤਨਾਦਧੁਨਿਗਾਵਤਬੋਲਿਬੋਲੇਅਨ
 ਦੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਸੇਵਤਸੇਵਿਸੇਵਿਸਾਧਸੇਵਉਸਦਾਕਰਉਕਿਰਤਾਏ॥ਅਚੈਦਾਨੁ
 ਪਾਵਉਪਰਖਦਾਤੇਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ਰਸਨਾਅਗਰਅਗਸਹਗੁ

ਨੁਗਤਿ ਨੈਨ ਦਰਸਿ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਮੋਹਿ ਚਰਣ ਬਿਦੈ ਬ
 ਸਾਏ ॥ ੨ ॥ ਸਭੁ ਤਲੈ ਤਲੈ ਸਭੁ ਉਪਰਿ ਏਹੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦ੍ਰਿਸਟਾਏ ॥ ਅਭਿਮਾਨੁ ਕੋਇ ਖੋ
 ਇ ਖੋਇ ਖੋਈ ਹੋਏ ਮੋਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰਿ ਦ੍ਰਿਸਟਾਏ ॥ ੧ ॥ ਅਤੁਲੁ ਅਤੁਲੁ ਅਤੁਲੁ ਨਹੁ
 ਲੀਐ ਕੁਗਤ ਵਢ ਲਕਿਰ ਪਾਏ ॥ ਜੋਨੇ ਸਗਣਿ ਪਰਿਉ ਗੁਰਨਾਨਕ ਅਚੈ ਦਾਨੁ ਸੁਖ ਪ
 ਏ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਬਿਲਵਲੁ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਤੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧੈਰੇ ॥ ਨਮਸਕਾ
 ਰਤੁ ਤਉ ਤਿਬਿਦਨ ਅਨਿਕ ਬਾਰਨਾ ਉਬੈਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸੇਵਤ ਜਾਗ
 ਤਇਹੁ ਮਨੁ ਤੁਹਿ ਚਿਤੈਰੇ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਤੁਹੀ ਅਗੈ ਸਾਰੇ ॥ ਤੁਮੇ
 ਰੀਉ ਟਬਲ ਬੁਧਿ ਪਨੁ ਤੁਮਹੀ ਤੁਮਹਿ ਮੇਰੇ ਪਰਦੈਰੇ ॥ ਜੇਤੁ ਮਕਰਹੁ ਸੇਈ ਭੁਲਾਹ ਮਾਰੇ
 ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਚਰਨੈਰੇ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ਬਿਲਵਲੁ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਸਈ ਅਤ ਪ੍ਰਭੁ
 ਤਉ ਸਗਲ ਉਧਾਰਨਾ ॥ ਮੇਰੇ ਮਗਨ ਮਤਿ ਤਸੀਗਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਐਸੇ ਮਨ ਹਿੰਬਿ ਸਾਰਨਾ ॥ ੧
 ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਧਿ ਬਿਖਿਅ ਲਗਾਹ ਚੁਕੀ ਨੀਅੰ ਮਿਤੁ ਮਨ ਤੇਤੁ ਰਨਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੇ
 ਭਰਤੁ ਨਿਦਾਸ ਤਸੀਤੋ ਪੁਬਿਦਾਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਇਨੇ ਤਕਾਇ ਲੇਹੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਪੇਰਤੁ
 ਮਸਾਰਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਹਿਸਾਧ ਸੰਗਿ ਰੰਕਤਾਰਨਾ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ਬਿਲ
 ਵਲੁ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਸਿਤ ਨੈਕੇ ਸੁਨੀ ਅਤ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਬਾਤਾ ॥ ਕਥਾ ਕੀ ਲਨੁ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ
 ਮੁਨਿ ਪੁਰਿ ਰਹੀ ਦਿਨੁ ਸੁਅਰੁ ਚੁਤਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਯੋਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਨੇ
 ਨਾਮੁ ਅਪੋਨ ਕੀ ਕੀਦਾਤਿ ॥ ਆਠ ਪਹਿਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਇਸਤ ਨੇਤਿ
 ਤਾ ॥ ੧ ॥ ਤਪਤਿ ਅਧਿਐ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਰਸਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਰਸ ਰੇਤੁ ਨ ਪਾਤਾ ॥ ਚਰਨ
 ਸਰਨੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਿਤ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ਬਿਲ
 ਵਲੁ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਗਾਖਿਲੀਐ ਅਪੋਨ ਨਨਾ ਆਪਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
 ਦੀਨੇ ਬਿਨ ਸਿਗੈ ਸਭੁ ਸੇਗ ਸੰਤਾਪਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਰੋਨ ਗੋਇੰਦ ਕਾਵਹੁ ਸ
 ਭਿਰਿ ਜਨ ਗਗਦਤ ਨਰ ਸਨਾਅਲ ਪਾਕੋਇ ਜਨਾ ਕੀ ਤਿਸਨ ਨਿਦਾਰੀਗਾ ॥

ਰਸਾਇਨਿਆਤਮਧਾਪਾ॥੧॥ਚਰਨਗੋਹਨਸਰਣਸੁਖਦਤੇਗੁਰਕੇਬਚਨਿਜਪੋਹਰਿ
 ਚਾਪਾ॥ਸਾਗਰਤੋਰੇਚੁਰਮੈਭੁਬਿਨੋਸਕਹੁਨਾਨਕਕੁਰਪਰਤਾਪਾ॥੨॥੫॥੨੬॥ਬਿਲਾਟੁ
 ਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਤਾਪਲਾਹਿਅਗੁਰਿਸਿਰਜਨਗਾਗਿ॥ਸਤਿਗੁਰਅਪੋਨਕਉਬਲਿ
 ਜਾਈਛਿਨਿਪੈਜਰਬੀਸਾਰੇਸੀਸਾਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਕਰਮਸਤਕਿਧਾਰਿਬਾਲਿਕੁਰ
 ਬਿਲੀਨੋ॥ਪ੍ਰਭੁਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਦੀਨੋ॥੧॥ਸਦਾਸਕੀਲਾਜਰਕੈਮਿਹਰਵਾਨੁ
 ॥ਗੁਰਨਾਨਕੁਬੋਲੈਦਰਗਹਪਰਵਾਨੁ॥੨॥੬॥੨੩॥
 ॥ਰਾਗੁਬਿਲਾਟੁਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਚਉਪਦੇਦੁਪਦੇ॥੫ਗੁ॥॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ॥ਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਉਜਾਰੇਦੀਪਾ॥ਬਿਨਸਿਉਅੰਧਕਾਰਤਿਹਮੇਦਰਿਰਤਨਕੈ
 ਠੜੀਖੁਲੀਅਨੁਪਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਬਿਸਮਨਬਿਸਮਕੁਏਕਉਪੋਖਿਉਕਹੁਨਾਨ
 ਛਾਇਤ੍ਰਿਆਈ॥ਮਗਨਕੁਏਉਹਾਸੀਗਿਮਾਤਉਤਿਪੋਤਿਲਪਟਾਈ॥੧॥ਅਲ
 ਜਾਲਨਾਹੀਕਿਛੁਝੇਜਾਰਾਅਹਿਬੁਧਿਨਹੀਭੇਗਾ॥ਉਚਨਉਚਾਬੀਚਨਪੀਚਾਹਉਤੇ
 ਰਾਤੁਮੋਰਾ॥੨॥ਇਕੋਕਾਰੁਏਕੁਪਾਸਾਗਏਕੋਅਪਰਅਪਾਰਾ॥ਏਕੁਬਿਸਥੀਭਨਏਕੁ
 ਸਿਪੁਗਨਏਕੋਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥ਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਸੁਚਾਸੁਚੇਸੁਚਾਸੁਚੇਸੁਚਾ॥ਅੰਤਨੁ
 ਅੰਤਸਦਾਬੇਅੰਤਕਹੁਨਾਨਕਉਚੋਉਚਾ॥੬॥੧॥੨੦॥ਬਿਲਾਟੁਲੁਮਹਲਾ॥੫॥
 ਬਿਨੁਹਰਿਕਾਮਿਨਅਵਤੋਗਾ॥ਜਾਸਿਉਗਾਢਿਮਾਢਿਤੁਮਲਗੇਉਹਮਰੇਨੀਮੇਦੁਤੇ॥
 ੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਕਨਿਕਕਾਮਿਨੀਸੇਜਸੇਜਨੀਛੋਡਿਖਿਨੈਮਹਿਜਾਵਤੋਗੇ॥ਉਰਿਦਿਰ
 ਹਿਉਇਦ੍ਰੀਰਸਿਪ੍ਰੇਰਿਉਬਿਖੈਠਗਉਰੀਖਾਵਤੋਗੇ॥੧॥ਤਿਏਕੋਮੇਦਰਸਾਜਸਵਾਰਿ
 ਉਪਾਵਕੁਤੇਲੇਜਗਾਵਤੋਗੇ॥ਮੈਸੇਗਾਝਮਹਿਮੈਠਿਹਠੀਲੋਛੁਲਿਛੁਲਿਕਿਅਪਾ
 ਵਤੋਗੇ॥੨॥ਪੰਚਦੂਤਮੰਤ੍ਰਪਰਿਠਾਣੈਕੇਸਗਯੋਛਗਾਵਤੋਗੇ॥ਦ੍ਰਿਸਾਇਨਅਵੇਹਿਅੰ
 ਧਾਅਗਿਅਧੀਸੈਇਰਹਿਉਮਦਮਾਵਤੋਗੇ॥੩॥ਜਾਲੁਪਸਾਰਿਝੇਗਾਬਿਸਥਾਰੀ
 ਪੰਥੀਝਿਉਛਾਗਾਵਤੋਗੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਬੀਸਨਕਾਦਨਕਉਮੈਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਧਿ

ਅਦੁਤੋਗੇ॥੪॥੨॥੨੨॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਪਾਰਅਮੋਲੀ॥੫॥
 ਨਪਿਅਰੋਮਨਹਿਅਪਾਰੋਰੀਰਿਚਿਤਦੁਉਨੈਸਪਾਨਤਿਬੋਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਸਹ
 ਨਿਸਮਾਇਉਗੁਰਹਿਬਤਾਇਉਰੇਗਿਰੀਮੇਰੇਤਨਕੀਚੋਲੀ॥ਪ੍ਰਿਅਮੁਖਿਲਚੋ
 ਰੁਉਦਰੁਰੁਗੇਸੁਹਾਗੁਹਮਰਿਕਤਹੁਨਤੋਲੀ॥੧॥ਰੂਪਨਧੂਪਨਗੀਧਨਦੀਪਾਉਤਿ
 ਪੋਤਿਅਗਿਅਗਿਸਿਗਿਮਉਲੀ॥ਕਹੁਨਨਕਪ੍ਰਿਅਰੁਦੀਸੁਹਾਗਨਿਅਤਿਨੀਕੀਮੇ
 ਰੀਬਨੀਖਟੋਲੀ॥੨॥੩॥੨੪॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੋ
 ਬਿੰਦਮਈ॥ਜਬਤੇਰੋਦੇਸਾਧਦਇਆਗਤਬਤੇਦੁਰਮਤਿਦੁਰਿਕੁਈ॥੧॥ਰਹਾਉ
 ॥॥ਪੂਰਨਪੁਰਿਰਹਿਉਸੇਪੂਰਨਸੀਤਲਸੀਤਿਦਇਆਲਦਈ॥ਕਾਮਕੋਧਤ੍ਰਿਸਨਾ
 ਅਹਿਕਾਰੁਤਨੁਤੇਰੋਦੇਸਗਲਖਈ॥੧॥ਸਤੁਸੀਤੇਖੁਦਇਆਧਰਮੁਸੁਚਿਸੀਤਨਤੇ
 ਇਹੁਮੰਤੁਲਈਪਕਹੁਨਨਕਜਿਨਮਨਹੁਪਛਾਨਿਆਤਿਨਕਉਸਗਲੀਸੋਇਪਈ
 ॥੨॥੪॥੨੫॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਕਿਅਹਮਨੀਅਜੀਤਬੋਰੇਬਰਨਿ
 ਨਸਾਕਹੁਦੇਕਰੋਮਾਈ॥ਬ੍ਰਹਮਮੋਸਸਿਧਮੁਨਿਇਦ੍ਰਾਬੋਐਤਠਾਕੁਰਤੇਰੀਗਤਿਨ
 ਹੀਪਾਈ॥੧॥ਕਿਅਕਬੀਐਕਿਛੁਕਬਨੁਨਕਾਈ॥ਜਹਜਹਦੇਖਾਤਹਰਹਿਆਸ
 ਮਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਜਹਮਹਾਰੁਇਆਨਦੁਖਜਮਸੁਨੀਐਤਹਮੇਰੇਪ੍ਰਚੁਤ੍ਰੇਸ
 ਗਈ॥ਸਰਨਿਪਰਿਉਹਰਿਚਰਨਗੇ॥ਪ੍ਰਚੁਰਨਾਨਕਕਉਬੂਝਬੂਝਾਈ॥੨॥੫
 ੨੬॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਅਗਮਰੂਪਅਬਿਨਾਸੀਕਰਤਾਪਤਿਤਪਦਿਬਇਕ
 ਨਿਮਖਨਪਾਈਐ॥ਅਚਰਜੁਸੁਨਿਉਪਰਾਪਤਿਉਦੁਲੇਸੀਤਚਰਨਚਰਨਮਨੁਲਾਈ
 ਐ॥੧॥ਕਿਤੁਬਿਧਿਐਕਿਤੁਸੰਨਮਿਪਾਈਐ॥ਕਹੁਸੁਰਿਜਨਕਿਤੁਚੁਗਤੀਧਇ
 ਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਜੇਮਨੁਪਮਾਨੁਪਕੀਏਸੇਦੁਉਤਿਸਕੀਲਈਲਈਛੁੰਨਾਈ
 ਐ॥ਨਨਕਸਰਨਿਸਰਨਿਸੁਖਸਾਗਰਮੇਹਿਟੇਕਤੇਰੇਇਕਨਾਈਐ॥੨॥੬॥੨੭
 ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਸਿਤਸਰਨਿਸੀਤਟਹਲਕਰੀ॥ਧਿਧੁਬੀਧੁਅਰੁਸਗਲ

ਜੰਗਰੇ ਅਵਰ ਕਾਜ ਤੇ ਦੁਟਿ ਪਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਰੁ ਘੋਲੇ ਅਨਿਦਾ ਗੁਰ ਤੇ ਪ
 ਇਅ ਉਨਾ ਮੁਹਰੀ ॥ ਐਸੇ ਹਰਿ ਸੁਬਰ ਨਿਨਸਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ਮੇਰੀ ਉਲਟਿ ਪਰੀ ॥ ੧ ॥
 ਪੇਖਿ ਉਮੇਹ ਨੁ ਸਚੈ ਸਿਰੇ ਉਨ ਨ ਕਹੁ ਸਗਲ ਕੁਰੀ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿ ਉਕਿਰ ਪਾਨਿ ਪਿ
 ਕਹੁ ਨ ਕਮੇਰੀ ਪੂਰੀ ਪਰੀ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੬੩ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ਮਨੁ ਕਿਆ ਕਹਤਾ
 ਹਉ ਕਿਆ ਕਹਤਾ ॥ ਜਾਨ ਪਈ ਨ ਠਾਕੁਰ ਪੂਰੁ ਮੇਰੇ ਤਿਸ ਅਗੇ ਕਿਆ ਕਹਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾ
 ਉ ॥ ॥ ਅਨ ਬੋਲੈ ਕਉ ਤੁਹੀ ਪਦੁ ਨਹਿ ਜੋ ਕੀ ਅਨ ਮਹਿ ਹੋਤਾ ॥ ਰਿਸਨ ਕਾਇਕ ਹਾਲ ਉ
 ਤੁਹ ਕਹਿ ਜਉ ਪੇਖਤ ਹੀ ਸੰਗਿ ਸੁਨਤਾ ॥ ੧ ॥ ਐਸੇ ਜਾਨਿ ਕੁਏ ਮਨਿ ਆਨਦ ਆਨ ਨ ਬੀ
 ਉਕਰਤਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੁਏ ਦਇਆ ਰਾਹ ਰਿਰੰਗੁ ਨ ਕਬਹੂ ਲਹਤਾ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥
 ੬ ॥ ੪ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ਨਿਦ ਕਐ ਸੇਹੀ ਫੁਰਿ ਪਰੀ ਐ ਇਹ ਨੀਸਾਨੀ ਸੁਨ
 ਤੁਮ ਕੁਝੀ ॥ ਜਿਉ ਕਾਲ ਰਚੀ ਤਿਗਿਰੀ ਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਜਉ ਦੇਖੈ ਛਿਦੁ ਤਉ ਨਿ
 ਦ ਕਉ ਮਾਹੇ ਕੁਲੇ ਦੇਖਿ ਦੁਖਿ ਕੁਰੀ ਐ ॥ ਆਪ ਹਰਿ ਤੈਵਨ ਹੀ ਪਹੁੰਚੈ ਬੁਗ ਚਿਤ ਵਤ
 ਚਿਤ ਦੁਖੀ ਐ ॥ ਨਿਦ ਕਪੂਰੁ ਕੁਲਾਇਆ ਕਾਲੁ ਨੇਰੇ ਆਇਆ ਹਰਿ ਜਨ ਸਿਉ ਬਾਦੁ
 ਉਠੀ ਐ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪਾਪ ਆਪਿ ਪੂਰੁ ਸੁਆਮੀ ਕਿਆ ਮਾਨ ਸਬਦੁ ਪੂਰੀ ਕਰੀ ਐ ॥ ੨ ॥
 ੪ ॥ ੪ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ਐਸੇ ਕਹੇ ਕੁਲਿ ਪਰੇ ॥ ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ ਮੁਕਰ ਪਾ
 ਵਹਿ ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਸਦਾ ਸਿਰਿ ਹਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਬਾਚ ਬਿਵਨ ਕੰਚਨ ਦੁਤੁਨਾ ਬੈ
 ਰੀ ਸਿਰਿ ਹੋਤੁ ਸਾਜਨ ਤਿਆਗਿ ਪਰੇ ॥ ਹੋਵਨੁ ਕਉ ਰਾਅ ਨ ਹੋਵਨ ਮੀਠਾ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ
 ਲਪਟਾਇ ਜੋਰੇ ॥ ੧ ॥ ਐਧ ਬੁਧ ਮਹਿ ਪਰਿਉ ਪਰਾਨੀ ਕੁਰਮੁ ਗੁਬਾਰੇ ਮੇਹ ਬਿਧ ਪਰੇ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪੂਰੇ ਤਿਦ ਇਆ ਰਾਗੁ ਰੇ ਕੁਏ ਕਾਏ ਬਾਹ ਛੋਰੇ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ੬੪ ॥ ਬਿਲਾ
 ਵਲੁ ਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ਮਨ ਤਨ ਰਸ ਨਾਹ ਰਿਚੀਨਾ ॥ ਕੁਏ ਅਨਿਦ ਸਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ਸਰਬ ਸੁ
 ਪੇ ਕਉ ਗੁਰ ਦੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਇਅਨ ਪਤੋ ਸਕੁ ਕੁਏ ਸਿਆਨ ਪਪੂਰੁ ਮੇਰੇ
 ਦਾਨ ਬੀਨਾ ॥ ਗਾਇ ਦੇਇ ਕਐ ਅਪਨੇ ਕਉ ਕਾਹੁ ਨ ਕਰੇ ਤੇ ਕੁਦੁ ਪੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਬਲਿ

ਜਾਵਉ ਦਰਸਨ ਸਾਧੈ ਕੈ ਨਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੀਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕੁ ਠਾਕੁ ਰਚੁ
 ਸੈ ਕਹੁ ਨਾਮੁ ਨਿਉ ਮਨਿ ਛੁਟਿ ਨਾ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰੀ
 ਰਾਖਿ ਲਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਮਹਿ ਦੀਨੈ ਜਨਮ ਨਾਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਗਈ ॥ ਨਿਵੇਰੈ
 ਤਦੁ ਸਟੈ ਬੇਰਾਈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਜਾਪੁ ॥ ਕਹਾ ਕਰੈ ਕੇਈ ਬੇਰਾਗ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਕਾ
 ਬਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥ ੧ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਇ ਅਚਰਨ ਕਮਲ ਰਖੁ ਮ
 ਨਮਾਹੀ ॥ ਤਾਕੀ ਸਰਨਿ ਪਰਿਉ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਜਾਤੈ ਉਪਰਿ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ੧੨ ॥ ੬੨ ॥ ਬਿ
 ਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪੀ ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮ ॥ ਜਗ ਮਗ ਕਛੁ ਦੁਖ ਨ ਬਿਅ
 ਪੈ ਅਗੈ ਦਰਗ ਪੁਰ ਨ ਕਾਮ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਅਨੀਪਤਿ ਆਗਿ ਪਰੀ ਅੰਨਿ ਤਸਰ
 ਨੀ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਐ ਦੇਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਕਟੀ ਐ ਠਾਸੀ ਸਾਰੀ ਦਰਗ
 ਕਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ੧ ॥ ਜੇਤੁ ਮਕਰਹੁ ਸੇਈ ਭੁਲ ਮਾਨਉ ਮਨ ਤੇ ਛੁਟੈ ਸਗਲ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਕ
 ਹੁ ਨ ਕਤਾਕੀ ਸਰਨਾਈ ਜਾ ਕਾ ਕੀ ਆਸ ਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੬੬ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
 ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਹੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਪਰਉਪਕਾਰ ਜਿਤੁ ਤਿ
 ਸੁਰਸ ਨਾਕਾ ਮੇਲੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਕੁਲ ਸਮੁਹ ਉਧਰੇ ਬਿਨੁ ਕੁਤਿ ਰਿਜ
 ਨ ਮਨੁ ਨ ਮਕੀ ਮਲੁ ਲਾਹੀ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਅਨਦ ਸੇਤੀ
 ਬਿਖਿਆ ਬਹੁ ਗਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਚਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋ ਬੋਹਿਥ ਪਾਇ ਭਾਵੁ ਸਾਗਰੁ ਪਾਰਿ ਪਰਾਹੀ
 ॥ ਸਿਤ ਸੇਵੁ ਕੁਰੁ ਗਤਿ ਹਰਿ ਤਾ ਕੇ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਲਾਗਤਾ ਹੋਹੀ ॥ ੨ ॥ ੧੪ ॥ ੧੦੦ ॥ ਬਿਲਾਵ
 ਲੁ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਪੀਰ ਉਦੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਰੇ ਰੰਗ ॥ ਤੁਹੀ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰ ਜਾਤੈ ਦੇਸੈ ਸਾਧ
 ਕੈ ਸੰਗ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਬਿਨ ਮਹਿ ਬਾਧਿ ਨਿਵੇਨੇ ਠਾਕੁਰ ਨਿਠਰੀ ਦੇਤੈ ਕਰਹਿ ਰ
 ਜੰਗ ॥ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਰੈ ਹੀਏ ਮੇਰੈ ਤੇ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਿਹੀ ਦਾਨੁ ਮੰਗਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ੧
 ੦੧ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਅਭਿਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜੇਗੁ ਰੋਪਾਲ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਭਿਰਖ
 ਉਹਰਿ ਅਗੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਸਰਨਿ ਸਮਰਥ ਅਕਬ ਸੁਖੁ ਦਾਤਾ ਕਿਰ

ਪਾਸਿਧੁਬੰਡੁਦਇਆਲਾ।ਕਿਠਿਲਾਇਗਥੈਅਪਨੇਕਉਤਿਸਨੇਲਰੈਨਤਾਤੀਬਾਲਾ॥੧
 ॥ਦੋਸੇਦਰਦਇਆਲਾਸਮਾਮੀਸਰਬਸੁਸੀਤਨਾਧਨਮਾਲਾ।ਨਾਨਕਜਾਤਿਕਦਰ
 ਸੁਪ੍ਰਭਮਗੈਸੀਤਨਾਕੀਮਿਲੇਰਦਾਲਾ॥੨॥੧੬॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਸਿਮ
 ਰਤਨਾਮੁਕੋਟਿਜਤਨਕੁਏ।ਸਾਧਸਿਗਿਮਿਲਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏਜਮਦੁਤਕਉਤਸਮ
 ਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥।ਭੇਤੇਪੁਨਹਚਰਨਸੇਕੀਨੇਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰਕੁਕੇਚਰਣਗੇ।ਆਵਦੁਨ
 ਦੁਤਰਮਕੁਉਨਠਾਨਾਮਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਦੇਹ।ਨਿਰਭਉਹੋਇਕੁਜਰੁਜਗਦੀ
 ਸੈਏਹੁਪਦਾਰਬੁਵਡੁਗਲੈ।ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਰਨਪ੍ਰਕੁਦੋਤਨਿਰਮਲਜਸੁਨਾਨਕ
 ਦਸਕੈ॥੨॥੨੦॥੧੦੩॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਸੁਲਹੀਤੇਨਾਰਾਇਣਗਧਾਸੁ
 ਲਹੀਕਾਹਾਬੁਕਹੀਨਪਹੁੰਦਸੁਲਹੀਹੋਇਮਾਨਾਪਾਕੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥।ਕਾਠਿਕੁਠਾ
 ਰੁਪਸਮਿਸਿਰਕਾਇਆਖਿਨਮਹਿਹੋਇਗਾਐਧਾਕੁ॥ਮੰਦਚਿਤਵਤਚਿਤਵਤਪਠਿ
 ਆਨਿਨਿਰਤਿਆਤਿਨਦੀਨਾਧਾਕੁ॥੧॥ਪੁਤਮੀਤੁਧਨੁਕਿਨੁਨਰਹਿਉਸੁਢੋਤਿਗ
 ਇਆਸਰੁਕੁਕਾ।ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਪ੍ਰਭਬਲਿਹਾਰੀਜਿਨਿਜਨਕਾਕੀਨੇਪੁਰਨਦਾਕੁ॥
 ੨॥੧੭॥੧੦੪॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਪੁਰੇਗੁਰਕੀਪੁਰੀਜੇਥਾ।ਆਪੇਆਪਿਦਰੇਤੇ
 ਸੁਆਮੀਕਾਰਜੁਗਸਿਕੀਆਗੁਰਦੇਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥।ਆਦਿਮਧਿਪ੍ਰਕੁਮੀਤਿਸੁ
 ਆਮੀਅਪਨਾਬਾਟੁਬਨਾਇਆਪਿ।ਅਪਨੇਸੇਵਕਕੀਆਪੇਰਾਥੈਪ੍ਰਕੁਮੇਰੇਕੇਵਡ
 ਪਰਤਾਪਾ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਕੁਸੁਰਸਤਿਗੁਰਦਸਿਕੀਨੇਜਿਨਿਸਗਲੇਜੈਤਾ।ਚਰਨ
 ਕਮਲਨਾਨਕਸਰਨਾਈਗਮਨਾਮਜਪਿਨਿਰਮਲਮੰਤਾ॥੨॥੧੮॥੧੦੫॥ਬਿਲਾ
 ਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਠਾਪਪਾਪਦੋਰਾਥੈਆਪਾ।ਸੀਤਲਕੁਏਗੁਰਚਰਣੀਲਚੇਰਾਮ
 ਨਮਹਿਰੇਮਹਿਜਾਪਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥।ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਸਤਪ੍ਰਠਿਦੀਨੇਜਗਤਉਧਾ
 ਹਨਦੁਖੰਡਪ੍ਰਤਾਪਾ।ਦੁਖਬਿਨਸੇਦੁਖਅਨਦਪ੍ਰਸਾਦਿਸਨਬਡੀਮਨਅਸਚੁਪ੍ਰਾਪਾ॥
 ੧॥ਅਨਾਥਕੇਨਾਥਸਰਇਸਮਰਥਸਰਲਸਿਸਦਿਕੇਮਾਟੀਬਾਪਾ।ਕੁਗਤਿਵਠੁ

ਲੈਭੇਭੇਜਨਸੁਆਮੀਗੁਨੁਗਾਵਤਨਾਨਕਆਲਾਪ॥੨॥੨੫॥੧੦੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲ
 ॥੫॥ ਜਿਸੇਤਉਪਜਿਆਤਿਸਹਿਪਛਾਨੁ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰੁਪਿਆਇਆਕੁਸਲ
 ਬੇਮਹੋਏਕਲਿਆਨੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਗੁਰਪੁਰਾਉਟਿਉਦੁਤੁਤਾਰੀਅੰਤਰਜਾਮੀਸੁਖਤ੍ਵਸੁ
 ਜਾਨੁ॥ ਗਾਥੇਦੇਇਗਾਥੈਕਰਿਅਪੈਨਬਡਸਮਰਬੁਨਿਮਾਨਿਅਕੋਮਾਨੁ॥੧॥ ਕੁਮੈਭੇਬਿਨਸਿ
 ਗੋਦੇਖਿਨਤੀਤਰਿਅੰਧਕਾਰੁਪੂਰੋਟਿਛਾਨੁ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਆਗਯੋਨਾਨਕੁਸਦਾਸਦਾਸ
 ਈਐਕੁਰਬਾਨੁ॥੨॥੨੧॥੧੦੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲ॥ ੫ ॥ ਦੋਵੈਥਾਵਰਬੇਗੁਰੁਸੋਗੇ॥
 ਹਲਤਪਲਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਵਾਰੋਕਾਰਜਹੋਏਸਗਲੇਪੁਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
 ਰੂਪਤਸੁਖਸਹਜੇਮਜੁਨੁਹੋਵਤਸਾਧੂਪੁਰੇ॥ ਆਵੁਣਜਾਨਰਹੇਬਿਤਿਪਾਈਜਨਮਮਰਣਕੇ
 ਮਿਟੇਬਿਸੁਰੇ॥ ਕੁਮੈਭੇਤਰੇਛੁਟੈਕੈਜਮਕੋਪਟਿਪਟਿਏਕੁਰਹਿਆਕੁਰਪੁਰੇ॥ ਨਾਨਕਸ
 ਰਨਿਪਰਿਉਦੁਖਭੇਜਨਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਪੇਖਿਹੁਕੁਰੇ॥੨॥੨੨॥੧੦੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮ
 ਹਲ॥੫॥ ਦਰਸਨੁਦੇਖਤਦੇਖਨਸੋ॥ ਬਬਹੁਨਹੋਵਹੁਦ੍ਰਿਸਟਿਅੰਗੇਠਰਨੀਅਕੈਸੀਗਿ
 ਬਸੋ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਸੁਆਮੀ॥ ਪੂਰੇਰਹੇਪੁਰੁਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੧॥
 ॥ ਵਿਆਗੁਨੇਤੇਸਾਰਸਮਾਰੀ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਪੁਰੁਤੁਹਿਤਿਤਾਰੀ॥੨॥ ਕਿਰਪਾਨਿਧਿ
 ਪੁਰੁਟੀਨਦਇਆਲਾ॥ ਨੀਅਤਿਤਕੀਕਰਹੁਪਤਿਪਾਲਾ॥ ਆਠਪਹਰਤੇਗਨਾਮੁਜਨੁਜਾ
 ਪੋ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਲਾਈਪੁਰਿਆਪੀ॥੬॥੨੩॥੧੦੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲ॥੫॥ ॥ ਤੁਨੁ
 ਧਨੁਜੇਬਨੁਚਲਤਗਾਇਆ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਕਾਰੁਜੁਨੁਕੀਨੋਕਰਤਬਿਕਾਰਨਿਸਿਭੇਰੁਭੁਇਆ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਅਨਿਬਪਕਾਰਭੇਜਨਨਿਤਖੋਤੇਮੁਖਦੇਤਾਪਸਿਖੀਨੁਪਾਇਆ॥ ਮੇਰੀਮੇਰੀ
 ਕਰਿਕਰਿਮਠਉਪਾਪਕਰਰਤਨਹਪਰੀਦਇਆ॥੧॥ ਮਹਾਬਿਕਾਰਘੋਰਦੁਖਸਾਗਰਤਿ
 ਸੁਮਹਿਪ੍ਰਾਨੀਗਲਤੁਪਇਆ॥ ਸਰਨਿਪਰੇਨਾਨਕਸੁਆਮੀਜੀਬਾਹਪਕਰਿਪੁਰੁਥਾਛਿ
 ਲਇਆ॥੨॥੨॥੨੪॥੧੧੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲ॥੫॥ ॥ ਅਪਨਾਪੁਰੁਆਇਆਤੀ
 ਤਿ॥ ਦੁਸਮਨਦੁਸਟਰਹੇਤੁਖਮਾਰਤਕੁਸਲੁਭੁਇਆਮੇਰੇਭਾਈਮੀਤ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗ

ਈਥਿਅਥਿਉਪਾਧਿਸਰੁਨਾਸੀਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਉਕਰਤਾਗਿ।ਸਾਤਿਸੁਖਅਰੁਅਨੁਦੁਪ੍ਪੋਰੇ
 ॥ਪ੍ਰੀਤਮਨਾਮਰਿਦੈਉਰਗਰਿ॥੧॥ਜੀਉਪਿੰਤੁਪਨੁਗਸਿਪੁਕੁਤੇਰੀਤੁਸਮਰਬੁਧਅਮੀਮੇ
 ਰਾ।ਦਾਸੁਅਪੋਨੇਕਿਉਗਪੁਨੁਗਰਾਨਾਨਕਦਾਸਸਦਹੈਚੇਭਾ॥੨॥੨੫॥੧੧੧॥ਬਿਲਾਵਲੁ
 ਮਹਲਾ॥੫॥ਗੋਬਿੰਦਸਿਮਰਿਹੈਆਕਲਿਆਨੁ।ਮਟੀਉਪਾਧਿਕੁਇਆਸੁਖਸਾਚਾ
 ਅੰਤਰਜਮੀਸਿਮਰਿਆਜਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥।ਸਤਿਸਕੇਨੀਅਤਿਨਿਕੀਏਸੁਖਲੋਕੁਗਤ
 ਜਨਾਕਉਸਾਚਾਤਾਨੁ।ਦਾਸਅਪੋਨੇਕੀਆਪੇਰਾਖੈਕੁਉਕਨਉਪਾਰਿਕਰਤਮਾਨੁ॥੧॥ਰੁ
 ਈਮਿਤਾਈਮਿਟੀਬੁਰਾਈਦੁਸਟਦੁਤਹਰਿਕਾਰੇਛੁਡਾਇਸੁਖਸੰਹਜਿਆਨੰਦੁਪ੍ਪੋਨੇਰੇਨ
 ਨਕਜੀਵੈਹਰਿਗੁਣਹਟਪਾਇ॥੨॥੨੬॥੧੧੨॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
 ਪੁਕੁਕੁਏਕ੍ਰਿਪਾਲਾ।ਕਾਰਜਸਗਲਸਵੇਰੇਸਤਿਗੁਰਜਪਿਜਪਿਸਾਧੁਕੁਏਨਿਹਾਲਾ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥।ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਆਪੁਕੁਅਪੁਨੇਦੋਖੀਸਗਲੇਕੁਏਰਟਾਲਾ।ਕੈਠਿਲਇਗਏਕ
 ਨਅਪੋਨੇਉਧਰਿਲੀਏਲਾਇਅਪੋਨਪਾਲਾ॥੧॥ਸਹੀਸਲਾਮਤਿਮਿਲਿਪਰਿਅਏਨਿਰ
 ਕਰੇਸੁਖੇਰੇਕਾਲਾ।ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪੁਕੁਏਨਿਹਾਲਾ॥੨॥ਸ
 ॥੧੧੩॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਮੁਲਾਲਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਬਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥।ਤੇਰੀ
 ਨਤੁਏਦੋਰੀਨਛੋਟੈਐਸੀਮਾਧੇਖਿੰਚਤਨੀ॥੧॥ਦਿਨੁਸੁਰੈਨਿਮਨਮਾਹਿਬਸਤੈਤੁਕਰਿਕਿ
 ਰਪਾਪੁਕੁਅਪਨੀ॥੨॥ਬਲਿਬਲਿਜਾਟੁਸਿਆਮਸੀਦਰਕਉਅਕਥਕਥਾਜਾਕੀਬਾਤਿਸੁ
 ਨੀ॥੩॥ਜਨਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸੁਕਹੀਆਤੈਹੋਮੋਹਿਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਠਾਕੁਰਅਪਨੀ॥੪
 ॥੧੧੪॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਹਰਿਕੇਢਰਨਜਪਿਜਾਉਕੁਰਬਾਨੁ।ਗੁਰਮੇਰਾਪਾ
 ਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਸੇਸੁਰਤਾਕਾਹਿਰੈਧਰਿਮਨਿਧਿਆਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥।ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿ
 ਮਰਿਸੁਖਦਾਤਾਨਾਕਾਰੀਆਸਗਲਜਗਾਨਾਰਸਨਾਰਦੁਹੋਏਕਨਥਾਇਣਸਾਚੀ
 ਟਰਗਹਪਾਛੁਮਾਨੁ॥੧॥ਸਾਧੁਸਿਗਿਪਗਪਤਿਜਾਕਉਤਿਨੁਪਾਇਅਗੇਹੁਨਿਧਾਨੁ
 ॥ਗਾਵਹੁਗੁਣਕੀਰਤਨੁਨਿਤਸੁਅੰਮੀਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕਦੀਜੈਦਾਨੁ॥੨॥੨੮॥੧੧੫॥ਬਿ

ਲਾਵਲੁ ਮਲਾ ॥ ੫ ॥ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਨਾ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਹੋ ਆ ਜਗ ਅੰਤ ਰਿਪਾਰ
 ਬ੍ਰਹਮ ਮੇਰੇ ਤਾਰਨੁ ਤਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਗਉ ॥ ॥ ਬਿਸ੍ਵ ਕੁਰ ਪੂਰਨ ਸੁਖ ਦਾ ਤੇ ਸਗਲ ਸਮਗੀਏ
 ਖਣੁ ਕੁਰਨਾ ਬਾਨ ਬਨਿ ਤਰਿ ਸਬ ਬਨਿ ਰੇਤ ਰਿਬ ਲਿਬ ਲਿਜਾਈ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ॥ ੧ ॥ ਜੀ
 ਅਜੁਗਾਤਿ ਦ੍ਰਿਸਿ ਪੋਰੇ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਤੁਮ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਪੂਰੁ ਰਖ
 ਦਾ ਆਇਆ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨ ਕਨਕੀ ਤੁਰਨਾ ॥ ੨ ॥ ੩੦ ॥ ੧੧੬

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਲਾ ॥ ੫ ॥ ਦੁਪਦੋ ॥ ਅਗੁ ॥ ੨ ॥ ॥ ੧ ॥ ਜਿਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਮੈਨਾ ਜੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਈਐ ਨਿਗੁਨ ਉਐ ਸਰਗੁਣ ਕੇਲ ਕਰਤ ਦ੍ਰਿਸਿ ਸੁਆਮੀ
 ਮੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਗਉ ॥ ॥ ਨਗਰ ਮਹਿ ਆਪਿ ਬਾਹਰਿ ਛਨਿ ਆਪਨ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਕੋ ਸਗਲ ਬਸੇਰ
 ॥ ਆਪੇ ਜੀਗਨੁ ਆਪੇ ਜੀਗਾਇਆ ਕਰ ਕਰ ਠਾਕੁਰ ਕਰ ਕਰ ਚੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਾਕਉ ਦਰਾਉ ਕਾ
 ਸਿਉ ਬਲ ਬੈਠਾ ਜਗ ਜਧੇ ਖਉ ਤਹ ਤਹੋ ਨਰਾ ਸਾਧ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰੇ ਕੁਟਿ ਉਨਾਨ ਕਾ ਮਿਲਿ
 ਸਾਗਰ ਬੂੰਦ ਨਹੀ ਅਨਹੋਰਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧੧ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਲਾ ॥ ੫ ॥ ਤੇ ਸਮਰ ਬਾਕਾਰਨ
 ਕਰਨਾ ਛਾਕਨ ਦੁਕਿ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰ ਮੇਰੇ ਮੋਹਿ ਅਪਰਾਧੀ ਸਰਨ ਚਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਗਉ ॥ ॥ ਜੋ
 ਜੋ ਕੀਨੋ ਸੇ ਤੁਮ ਜਾਨਿ ਉਪੇਖਿ ਉਠੈ ਰਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਦੁਨੀਠ ਮਕਰਨਾ ਬਤ ਪਰਤਾ ਪੁਸੁਨਿ ਉਪ੍ਰ
 ਕੁਤੁ ਮੇਰੇ ਕੋਇ ਅਪਾਤੋਰੇ ਨਾਮੁ ਹਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਹਮੇਰੇ ਸੋਹਉ ਸਦਾ ਸਦ ਕੂਲ ਨਤੁ ਮੇਰੇ ਬਿਰਦੁ
 ਪਤਿਤ ਉਪਰਨਾ ਕਰਨਾ ਮੈ ਕਿਰਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਜੀਵਨ ਪਦਨਾਨ ਕਰਿ ਦਰਸਨਾ ॥ ੨ ॥ ੨
 ੧੧ ਪਾ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਲਾ ॥ ੫ ॥ ਐਸੀ ਕਿਰਪਾ ਮੇਹ ਕਰਹੁ ॥ ਸਿਤਹ ਚਰਨ ਹੋਰੇ ਮਾਥਾ ਨੈ
 ਠ ਦਰਸਤ ਨਿਧੁ ਰਿਖਹੁ ॥ ੧ ॥ ਰਗਉ ॥ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬ ਦੁਮੈਰੇ ਜੀ ਅਰੇ ਬਸੈ ਹਰਨਾ ਮਨਿ ਸੇ
 ਗਿਧਰਹੁ ॥ ਤਸੇ ਕਰ ਪੰਚ ਨਿਵਾਰਹੁ ਠਾਕੁਰ ਸਲੇ ਕੁਰਮਾਹੇ ਮਿਜਰਹੁ ॥ ੧ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਸੇ
 ਈ ਕੁਲ ਮਾਨੈ ਕੁੰਦਨ ਦੁਬਿਦਾ ਦੁਰਿ ਕਰਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮ ਜੀ ਦਾ ਤੇ ਸਿਤ ਸੀ ਗਿਲ ਮੋਹਿ
 ਉਧਰਹੁ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੧੧੬ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਲਾ ॥ ੫ ॥ ਐਸੀ ਦੀਖਿ ਆਨੁ ਸਿਉ ਮੰਗ
 ॥ ਤੁਮਰੇ ਪਿਆਨੁ ਤੁਮਰੇ ਚੰਗਾ ॥ ਤੁਮਰੀ ਸੇਵਾ ਤੁਮਰੇ ਅਨਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਗਉ ॥ ॥ ਜਨ ਕੀ

ਟਹਲਸਿਉਖਨੁਜਨਸਿਉਉਠਨਬੈਠਨਜਨਕੈਸੰਗਾ॥ਜਨਚਰਨਰਜਮੁਖਿਮਾਏਲ
ਗੋਆਸਾਪੁਰਨਅਨਤਤਰੰਗਾ॥੧॥ਜਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਲਾਕੀਨਿਰਮਲਮਹਿਮਾਜਨਕੈਚ
ਰਨਤੀਰਬਕੈਦਿਰੰਗਾ॥ਜਨਕੀਪੁਰਿਕੀਉਮਜਨਨਾਨਕਜਨਮਜਨਮਕੋਹਰੇਕਲਿ
ਗਾ॥੨॥੪॥੧੨੦॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਜਿਉਭੁਵੈਤਿਉਮੋਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰਸਤਿਬ੍ਰਹਮਬਾਰਿਕਤੁਮਪਿਤਾਕਿਰਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਮੋਹਿ
ਨਿਰਗੁਣਗੁਣਾਨਾਹੀਕੋਈਪਹੁਚਿਨਸਾਕਉਤੁਮਰੀਘਾਲਾ॥ਤੁਮਰੀਕਤਿਮਿਤਿ
ਤੁਮਰੀਜਨਉਜੀਉਪਿੰਡੁਸਤੁਤੁਮਰੀਮਾਲਾ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਪੁਰਖਸੁਅਮੀਅਨਬੇਲ
ਤਹੀਜਨਹੁਹਾਲਾ॥ਤੁਮਰੀਸੀਤਲੁਹੋਇਹਮਾਰੇਨਾਨਕਪੁਜੀਉਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥
੨॥੫॥੧੨੧॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਰਾਖੁਸਦਾਪ੍ਰਭੁਅਪਨੈਸਾਥਾ॥ਤੁਮਰੀਪ੍ਰਤਿ
ਮੁਮਨਮੋਹੁਨੁਤੁਬਿਨੁਜੀਵਨਸਗਲਅਕਾਥਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਰੀਕੋਤਰਾਉਕਰ
ਤਬਿਨੁਕੀਤਭਿਪ੍ਰਭੁਮੋਰੇਆਪਨਾਬੁਕੋਨਾਥਾ॥ਜਲਤੁਅਗਨਿਮਹਿਜਨਅਪਿਉ
ਧਾਰੇਕਰਿਅਪੁਨੈਦਰਾਖੇਗਾਥਾ॥੧॥ਸੀਤਲਸੁਪੁਪਾਇਉਮਨਤਿਤੇਹਰਿਸਿਮਰਤ
ਸੁਮਸਗਲਿਲਾਥਾ॥ਨਿਧਿਨਿਧਾਨਨਾਨਕਹਰਿਸੇਵਾਅਵਰਸਿਆਨਪਸਗਲਅਕ
ਥਾ॥੨॥੬॥੧੨੨॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਅਪਨੈਸੇਵਕਉਕਬਹੁਨਬਿਸਾਰਹ
॥ਉਠਿਲਾਗਹੁਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਮੋਰੇਪੁਰਬਪ੍ਰੀਤਿਗੋਬਿੰਦਬੀਚਾਰਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਪਤਿਤਪਾਦਨਪ੍ਰਭੁਬਿਰਧੁਤੁਮਰੇਹਮਰੇਦੇਖਰਿਦੈਮਤਧਰਹੁ॥ਜੀਵਨਪ੍ਰਾਨਹਰਿਧ
ਨੁਸੁਖਤੁਮਰੀਹਉਮੈਪਟਲੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਜਾਰਹੁ॥੧॥ਜਲਿਬਿੰਹੁਨਮੀਤਜੀਵਨਦੁਖ
ਬਿਨਾਰਹਨਕਤਬਾਰੇ॥ਜਨਨਾਨਕਪਿਆਸਚਰਨਕਮਲਨਕੀਪੇਖਿਦਰਸਸਆਮੀ
ਸਪਸਾਰੇ॥੨॥੧੨੩॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਅਗੈਪਾਏਕੁਸਲੁਤੁਇਆਗੁ
ਰਿਪੁਰੇਪੁਰੀਸਤੁਰਾਖੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਪ੍ਰਭੁਕੀਨੀਮਇਅਗ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਮਨਿਤਨਿਰ
ਵਿਰਹਿਅੰਗਰਿਪ੍ਰੀਤਮਦੁਖਦੁਖਦਰਸਸਗਲਮਿਟਿਗਇਆਪਸਤਿਸਹਜਿਅ

ਨੇਦਗੁਨਗਏ। ਦੂਤਦੁਸਟਸਭਿਰੇਏਏਏਅਮ॥੧॥ ਗੁਨਅਵਗੁਪ੍ਰਭਕਦੁਨ
 ਬੀਚਾਰਿਉਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨਾਕਰਿਲਓਅਮ॥ ਅਤੁਲਬਡਾਈਅਚੁਤਅ
 ਬਿਨਾਸੀਨਾਨਕਉਚੈਰਹਰਿਕੀਜਾਇਅਮ॥੨॥੧੨੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ
 ੫॥ ਬਿਨੁਕੁਰਗਤੀਰਤਨੁਕੋਸੇ॥ ਕਰਗੁਅਨੁਗੁਪਤਿਤਉਧਾਰਨਰਾਖੁਸੁਆਮੀਅ
 ਪੁਤੁਰੇਸੇ॥੧॥ ਰਗਉ॥ ॥ ਸਿਮਰਨੁਨੀਆਵਤਫਿਰਤਅਦਮਾਵਤਬਿਖਿਆਗ
 ਠਾਸੁਆਨੇਜੇਸੇ॥ ਅਉਧਬਿਗਾਵਤਅਧਿਕਮੇਗਾਵਤਪਾਪਕਮਾਵਤਬੇਤਮੇਸੇ॥
 ੧॥ ਸਰਨਿਦੁਖਕੁੰਨਪੁਰਖਨਿਰੰਗਸਾਧੂਸੰਗਤਿਰਵਨੁਜੇਸੇ॥ ਕਿਸਦਕਲਸਨਾ
 ਸਅਪਪੰਡਨਨਾਨਕਜੀਵਤਦਰਸਦਿ॥੨॥੨॥੧੨੫॥
 ਰਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ ਦੁਖਦੇ॥ ਅਗ॥੨॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਅਪਹਿਮੇਲਿਲਏ॥ ਜਬੈਜੇਤਸਰਨਤੁਮਾਰੀਅਏਤਬੈਤਦੇਖਗਏ॥੧॥ ਰਗ
 ਉ॥ ॥ ਤਜਿਅਤਿਮਾਨੁਅਰੁਚਿਤਬਿਧਾਨੀਸਾਧਹਸਰਪਏ॥ ਜਪਿਨਾਪਿਨਾਮੁਤਮਾ
 ਰਪ੍ਰੀਤਮਤਨੇਤਰੇਖਏ॥੧॥ ਮਹਾਮੁਗਧਅਜਾਨਅਗਿਆਨੀਗੇਧਾਰਿਦੇ॥ ਕ
 ਹਨਕਗੁਰਪੁਰਾਕੇਉਉਆਵਨਜਨਹਰੇ॥੨॥੧॥੧੨੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲ
 ੫॥ ਜੀਵਉਨਾਮੁਸੁਨੀ॥ ਜਉਸੁਖਸੰਨਭਦੇਗੁਰਪੁਰੇਤਬਸੇਰੀਆਸੁਪੁਨੀ॥੧॥ ਰਗ
 ਉ॥ ॥ ਪੀਰਗਈਬਾਧੀਮਨਪੀਰਮੇਹਿਉਅਨਦਧੁਨੀ॥ ਉਪਤਿਉਚਾਉਮਿਲਨ
 ਕੀਪੁਤਪ੍ਰੀਤਮਰਹਨੁਨਜਾਇਖਿਨੀ॥ ਅਨਿਕਕੁਗਤਅਨਿਕਕੁਗਤਅਨਿਕਜ
 ਨਤਾਰੇਸਿਮਰਹਿਅਨਿਕਮੁਨੀ॥ ਅੰਧਲੇਦਿਕੁਨਿਰਧਨਧਨੁਪਾਇਉਪੁਤਨਾਨਕ
 ਅਨਿਕਕੁਨੀ॥੨॥੨॥੧੨੭॥
 ਰਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ ਅਗ॥੧੩॥ ਪ੍ਰਤਲ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਮੋਹਨੀਦਨਅਵੈਗੈ॥ ਹਾਰਕਾਜਰਬਸਤਅਚੁਰਨਕੀਨੇ॥ ਉਡੀਨੀਉਡੀਨੀ
 ਉਡੀਨੀਕਬਪਰਿਅਵੈਰੀ॥੧॥ ਰਗਉ॥ ॥ ਸਰਨਿਸੁਗਾਗਨਿਚਰਨਸੀਸੁਧਰਿਲ

ਲਨਮੇਹਿਮਿਲਾਵਹੁਕਥਪਰਿਅਵੈਰੀ॥੧॥ਸੁਨਹੁਸਹੇਰੀਮਿਲਨਬਾਤਕਹਉਸਕ
 ਰੇਅਹਿਮਿਟਾਵਹੁ॥ਤਉਪਰਹੀਲਲਨਪਾਵਹੁ॥ਤਬਰਸਮੇਗਗੁਣਗਾਵਹੁ॥ਆਨ
 ਦਰਪਸਿਆਵਹੁ॥ਨਾਨਕਦੁਆਰੇਆਇਉ॥ਤਉਮੇਲਾਲਨਪਾਇਉਰੀ॥੨॥ਮੇਹਨਰੁ
 ਪਾਇਖਾਵੈ॥ਅਬਮੇਹਿਨੀਦਸੁਜਾਵੈ॥ਸਕੁਮੇਰੀਤਿਖਾਬੁਝਾਨੀ॥ਅਬਮੇਸਹਜਿਸਮਾ
 ਨੀ॥ਮੀਠੀਪਿਰਹਿਕਹਾਨੀ॥ਮੇਹਨੁਲਾਲਨਪਾਇਉਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉਦੁਯਗ॥੧੩॥੧॥
 ੧੨॥ਪਾਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਮੇਰੀਅਹਿਜਾਇਦਰਸਨਪਾਵਤੋਗਾਰਾਚਹੁਨਾਥਹੀਸਹ
 ਦੀਸੀਤਨਾ॥ਅਬਚਰਨਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਹੋਮਨਅਵਰਨਭਾਵੈਚਰਨਾਵੈਚਰਨ
 ਵੈ॥ਉਲਾਇਉਅਲਮਕਰੀਦਕਮਲਜਿਉ॥ਅਨਸਨਹੀਚਾਹੈਕੋਹਰਿਲਾਹੈ॥੧॥
 ਅਨਤੇਟਟੀਐਰਿਖਤੇਛੁਟੀਐ॥ਮਨਹਰਿਰਸੁਪੁਟੀਐ॥ਸੇਰਿਸਾਧੁਉਲਟੀਐ॥ਅ
 ਨਨਾਹੀਨਾਹੀਰੇ॥ਨਾਨਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨਚਰਨੇ॥੨॥੨॥੧੨੬॥ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹ
 ਲਾ॥੬॥
 ॥੧॥ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਦੁਖਹਰਤਾਹਰਿਨਾਮੁ
 ਪਛਾਨੇ॥ਅਜਾਮਲੁਗਨਕਾਜਿਹਿਸਿਮਰਤਮੁਕਤਿਭੁਏਜੀਅਜਾਨੇ॥੧॥ਰਹਾ
 ਉ॥ ॥ਗਾਜਕੀਤਾਸਮਿਟੀਛਿਨਹੁਮੇਜਬਹੀਰਾਮਬਖਾਨੇ॥ਨਾਰਦਕਹਸੁਨਤਪੁਅ
 ਬਾਰਿਕਭੁਕਨਮਾਹਿਲਪਟਾਨੇ॥੧॥ਅਚਲਅਮੋਰਨਿਰੋਭੁਪਦੁਪਾਇਉਜਗਤਜਾਇ
 ਹੈਰਾਨੇ॥ਨਾਨਕਕਹਤਭੁਗਤਰਛੁਕਹਰਿਨਿਕਟਿਤਾਹਿਤੁਮਾਨੇ॥੨॥੧॥ਬਿਲਾਵ
 ਲੁਮਹਲਾ॥੬॥ਹਰਿਕੋਨਾਮਬਿਨਾਦੁਖਪਾਵੈ॥ਭੁਗਤਿਬਿਨਾਸੇਸਾਨਹਚੁਕੈਗੁਰੁ
 ਇਹੋਭੁਦੁਬਤਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕੁੰਗੁਭੁਇਉਤੀਰਥਬੂਤਕੀਇਰਾਮਸਰਨਿਨਹਅ
 ਵੈ॥ਜੇਗਾਜਕਾਨਿਹਛਲੁਤਿਹਮਾਨਉਜੇਪ੍ਰਭੁਜਸਬਿਸਥਾਵੈ॥੧॥ਮਾਨਮੇਹਦੇਨੇਕ
 ਉਪਰਹਰਿਗੋਬਿੰਦਕੇਗੁਨਗਾਵੈ॥ਕਹਨਾਨਕਇਹਬਿਧਕਪਾਨੀਜੀਵਨਮੁਕਤਿ
 ਕਹਾਵੈ॥੨॥੨॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਜਾਮੈਭੁਜਨਗਮੇਕਿਨਾਹੀ॥ਤਿਹਿਨ
 ਰਨਮੁਅਕਚਥੋਇਆ॥ਅਹਰਾਖਹੁਮਨਮਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਤੀਰਥਕੋਰੇ

ਬੂਤ ਭੁ ਨਿਗਧੈ ਨਹ ਮਨ ਆਬ ਸਿਧ ਕੋ ॥ ਨਿਗਧ ਪੁਰ ਮਤਾ ਹਿਤੁ ਮਮਨੈ ਸਾਚ ਕਹਤ
 ਮੈ ਆ ਕੋ ॥ ੧ ॥ ਤੇ ਸੇ ਪਾਹੈ ਨ ਜਲ ਮਹਿ ਰਾਖਿ ਉਰੈ ਨਹ ਤਿਹ ਪਾਨੀ ॥ ਤੇ ਸੇ ਹੀ ਤੁਮ ਤਾਹਿ
 ਪਦੁ ਨੈ ਗੁਰਗਤਿ ਹੀ ਨ ਜੇ ਪਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਕਲ ਸੇ ਮਕ ਤਿਨ ਮੁਤੇ ਰਾਪ ਦਤ ਗੁਰ ਮਹੇ ਰੁਦ
 ਬਤਾਵੈ ॥ ਕਹ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਨਰਗੁਰੁ ਆਜੇ ਪੁਰੁ ਕੋਗੁ ਨ ਗਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥ ਚਉ ਪਦੇ ਤਬ
 ਦੁਪਦਿ ਆਕਾਜੁ ਮਲਾ ॥ ੧੪੬ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ੪ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ੬ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ੭ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ੧੨੬ ॥ ਮ
 ਃ ੪ ॥ ੩ ॥ ਜੁਮਲਾ ਜੇਤੂ ॥ ੧੪੬ ॥

॥ ਗੁਰੁ ਬਿਲਵੁ ਲੁਮਹ ਲਾ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ਆਪਾਗ ॥ ੧ ॥ ਚਿਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਨਿਕਟਿ ਦ੍ਰਿਸੈ ਦੇਖੈ ਸਰੁ ਸੇਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਈ ॥ ਦ੍ਰਿਨੁ ਰੁਪੈ ਐਰੁ ਗਤਿ
 ਨਹੋਈ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਪਦਾਰਥ ਨਾਮ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
 ਪਦੁਰ ਸਿਰ ਸਿਮਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਗਿਆਨੁ ਗਿਆਨੁ ਕੋ ਦੇਖੈ ਸਰੁ ਕੋਈ ॥ ਕਥਿ ਕਥਿ
 ਬਾਦੁ ਕਰੇ ਦੁਖ ਹੋਇ ॥ ਕਥਿ ਕਹੈ ਤੇਰੇ ਨੇ ਕੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਰਸ ਰਤੇ ਮੁਕਤਿ ਨਹੋਈ ॥
 ੨ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਸਰੁ ਗੁਰ ਤੇ ਹੋਈ ॥ ਸਾਚੀ ਰਹਤ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਸੇਈ ॥ ਮਨੇ ਮੁਖ
 ਕਥਨੀ ਹੋ ਪੁਰਗਤ ਤਨਹੋਈ ॥ ਨਾਦੁ ਰੁਝੈ ਬਾਦੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਬਾਇ ਆਬਿਧਿ
 ਉਸਰ ਜਾਲਿ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਿਆਪਿਰ ਹਿਉ ਬਿਖੁ ਨਾਲਿ ॥ ਤੇ ਆਜੇ ਸੇਈ ਸੈਕ
 ਲੁ ॥ ਕਾਚ ਨੁਸੀਧੈ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥ ੪ ॥ ਸੇ ਗਿਆਨੁ ਕਿਨੀ ਸਬਦੁ ਲਿਵਲਾਈ ॥
 ਮਨ ਮਖਹਉ ਮੈ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤੇ ਰੁਗਤਿ ਕਰਾਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅਘੋਰੇ
 ਦੁਡਿ ਆਈ ॥ ੫ ॥ ਰੇਇ ਅੰਧਾਰੀ ਨਿਗਮ ਲੇਜੇ ਤਿ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਝੁਠ ਕਚਲ ਕਰੇ
 ਤਿ ॥ ਬੇਦ ਪੁਕਾਰੇ ਰੁਗਤਿ ਹੋਤਿ ॥ ਸਦਿ ਸੁਨਿ ਮਨੈ ਦੇਖੇ ਜੇ ਤਿ ॥ ੬ ॥ ਸਾਸਤ ਸਿਮਿ
 ਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਮੀ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਾਤਿ ਉਤਮ ਕਰਮੀ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਜੇ ਨੀ ਦੁਖ ਸੁਗਮੀ ॥
 ਬੰਧਨ ਤੇਟਿ ਕੁਨਾਮੁ ਦੁਸਾਮੀ ॥ ੭ ॥ ਮੰਨੀ ਨਾਮੁ ਸਗੀ ਪਤਿ ਪੁਜਾ ॥ ਕਿਸੇ ਖਾਨ
 ਹੀ ਕੋ ਦੁਨਾ ਰਿਖਾ ਕਹਉ ਭਾਵੈ ਮਨਿ ਸੇਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਅਵਰੁ ਨ ਹੀ ਕੋਇ ॥ ੮ ॥

ਰਿਜੇਸੇਵੀਐਅੰਤਰਿਜਾਮੀ॥੫੮॥੫੮॥ਅੰਤਰਿਜਿਸਕੀਜੇਤਿਸਮਾਨੀ॥ਤਿਸੁਨ
 ਇਕਿਆਚਲੇਪਹਿਨਾਮੀ॥੧॥ਸਾਚਨਾਮੁਸਚੈਸਬਦਿਜਾਨੈ॥ਅਧੈਅਧੁਮਿ
 ਲੈਚੁਕੈਅਭਿਮਾਨੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਦਾਸਦਾਵਖਾਨੈ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਦੁ
 ਜੈਦੁਗਾਤਿਜਾਈ॥ਅਭਿਗਣਕਾਟਿਪਾਪਮਤਿਥਾਈ॥ਬਿਚਨਕਾਇਆਜੇਤੀਜੇਤਿ
 ਸਮਾਈ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਵਡੀਵਡਿਓਆਈ॥ਦੁਖਕਾਟੇਹਿਰਦੇਨਾਮਵਸਾਈ
 ॥ਨਾਮਿਰੇਤਸਦਾਸੁਖਪਾਈ॥੭॥ਗੁਰਮਤਿਮਾਨਿਆਕਰਨੀਸਾਗੁ॥ਗੁਰਮਤਿਮਾਨਿ
 ਆਮੋਖੁਦੁਆਗੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਮਾਨਿਆਪਰਦੁਰੈਸਾਧਾਗੁ॥੮॥੧॥੩॥
 ॥ਬਿਲਵੁਲੁਮਹਲਾ॥੮॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥੫੮॥੧ ੧ਬਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ॥ਅਧੈਅਧੁਖਾਇਓਮੈਦੈਅਨਦਿਨੁਹਰਿਰਸੁਗੀਤਗਾਵਈਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੈ
 ਕੀਚਨਕਾਇਆਨਿਰਕੁਓਜੇਤੀਜੇਤਿਮਿਲਾਈਆ॥੧॥ਮੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਧਸੁ
 ਰਮਈਆ॥ਬਿਨੁਪਲੁਰਹਿਨਸਕਉਬਿਨੁਨਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਪਾਠਪੜ੍ਹਈਆ
 ॥ਰਗਉ॥੧॥ਦੇਕਗਿਰਹੁਦਸਦੁਆਰੈਜਾਕੈਅਹਿਸਿਤਸਕਰਿਪੰਚਚੇਰਲਗਈਆ
 ॥ਧਰਮਅਰਥਸਰੁਹਿਰਿਲੇਨਾਵਹਿਮਨਮੁਖਿਅਧੁਲਖਬਰਿਨਪਈਆ॥੨॥ਕਿਚ
 ਨਕੋਟਿਬਹੁਮਾਨਕਿਚੁਰਿਆਜਾਗੇਗਿਅਨਤਤਿਲਿਵਲਈਆ॥ਤਸਕਰੇਗੁਰਮਾ
 ਇਲੁਕਾਨੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਕਵਿਓਧਿਪਈਆ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਖੇਤੁਬੋਹਿਬਾਖੇ
 ਵਟਸਬਦੁਗੁਰਪਾਰਿਲਘਈਆ॥ਜਮਜਾਗਾਤੀਨੇਹਿਨਾਮੈਦੈਨਾਕੀਤਸਕਰੁਚੇਰੁਲ
 ਗਈਆ॥੪॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸਦਾਦਿਨੁਗਾਤੀਮੈਹਰਿਜਸੁਕਰੇਤੈਅੰਤਨਲਹੀਆ
 ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਆਇਕੁਤੁਘਰਿਅਵੈਮਿਲਉਗੇਪਾਲਨੀਸਾਨੁਬੁਝਾਈਆ॥੫॥
 ਨੈਨੀਦੇਖਿਦਰਸੁਮਨੁਤਿਪੈਤੈਸੁਵਨਬਾਨੀਗੁਰਸਬਦੁਸੁਨਈਆ॥ਸੁਨਿਸੁਨਿਆਤਮ
 ਦੇਵੈਭੀਨੇਰਸਿਰਸਿਰਮਗੀਪਾਲਰਵਈਆ॥੬॥ਤ੍ਰਿਗੁਣਮਾਇਆਮੋਹਿਦਿਓਆ
 ਪੇਤੁਰੀਆਗੁਨੈਗੁਰਮੁਖਿਲਹੀਆ॥ਦੇਕਵਿਸਟਿਸਤੁਸਮਕਰਿਜਾਣਨਦਰਿ

ਨਮੋਵੈਸਕੁਬ੍ਰਹਮਪਸਰਈਆ॥੧॥ਗਮਨਾਮੁਹੈਜੋਤਿਸਥਾਈਗੁਰਮੁਖਿਅਪੇਅਲਖੁ
 ਲਖਈਆ॥ਨਨਕਦੀਨਦਇਆਲਕੁਏਹੈਰੁਗਤਿਕੁਇਹਰਿਨਾਮਿਸਮਈਆ॥੨॥
 ॥੧॥੬॥ਬਿਲਵਲੁਮਹਲਾ॥੪॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੀਤਲੁਜਲੁਪਿਆਵੁਹਰਿਚੰਦਨ
 ਵਾਸੁਸੁਗੰਧਰੀਪਈਆ॥ਮਿਲਿਸਿਤਸੰਗਤਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਮੈਹਿਰਤੁਪਲਾਸਸੀ
 ਗਿਹਰਿਬੁਧੀਆ॥ਜਪਿਜਗੀਨਾਥਜਗਦੀਸਗੁਸਈਆ॥ਸਰਨਿਪਰੇਸੇਈਜਨਉਬੋਰ
 ਨਿਉਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਉਧਾਰਿਸਮਈਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥।।ਗੁਰਅਠਾਰਹਮਹਿਚੰਦਨਉਤਮ
 ਚੰਦਨਨਿਕਦਿਸਕਿਚੰਦਨੁਹਈਆ॥ਸਾਕਤਕੁਰੂਓਕੁਸੁਕਹੁਏਮਨਿਅਭਿਮਾਨੁਵਿਛ
 ਫਿਦਰਿਗਈਆ॥ਹਰਿਗਤਿਮਤਿਕਰਤਾਅਪੈਜਾਣੈਸਕੁਬਿਧਿਹਰਿਹਰਿਅਪੁਬ
 ਨਈਆ॥ਜਿਸਸਤਿਗੁਰੁਕੁਏਸੁਕੰਚਨਹੈਵੈਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੁਮਿਟੇਨਮਿਟਈਆ॥੩॥
 ਰਤਨੁਪਦਾਰਥੁਗੁਰਮਤਿਪਾਏ॥ਸਾਗਰੁਗੁਗਤਿਉਡਾਰਖੁਲਈਆ॥ਗੁਰਚਰਨੀਇ
 ਕੁਸਰਥਾਉਪਜੀਐਹਰਿਗੁਣਕਹੋਤੇਤ੍ਰਿਪਤਿਨਕੁਈਆ॥੪॥ਪਰਮਬੋਰਾਗੁਨਿਤਨਿਤ
 ਹਰਿਧਿਆਏਮੈਹਰਿਗੁਣਕਹੋਤੇਕੁੰਦਨੀਕਹੀਆਬਾਰਬਾਰਖਿਨੁਖਿਨੁਪਲੁਕਹੀਐ
 ਹਰਿਪਾਰਨਪਾਵੈਪਰੇਪਰੀਆ॥ਸਾਸਤ੍ਰੇਬਦਪੁਰਾਨਪੁਕਾਰਹਿਧਰਮਕਰਹੁਖਟਕਰਮ
 ਫਿਰਈਆ॥ਮਨਮੁਖਪਾਖੰਡਿਰੁਰਮਿਵਿਗੁਣਲੋਕੁਹਰਿਨਾਮੁੰਦਕੁਰਿਬਡਈਆ
 ॥੫॥ਨਮੁਜਪਹੁਨਾਮੇਕਤਿਪਾਵੁਹਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਨਾਮੁਫਿਰਈਆ॥ਹਉਮੈਜਾਇ
 ਤਨਿਰਮਲੁਰੋਵੈਗੁਰਮੁਖਿਪਰੇਚਪਰਮਪਦੁਪਈਆ॥੬॥ਇਹਜਗੁਵਰਨੁਰੂਪਸਕੁਰੇਰਾ
 ਜਿਤੁਲਾਵਹਿਸੰਕਰਮਕਮਈਆ॥ਨਨਕਜੀਤਵਨਾਏਵਾਜਹਿਜਿਭੁਏਤਿਤੁਗਹਿਚ
 ਲਈਆ॥੭॥੨॥੫॥ਬਿਲਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਗਮਅਗੋਚਰੁਧਿਅ
 ਇਆਹਉਬਲਿਬਲਿਸਤਿਗੁਰਸਤਿਪੁਰਖਈਆ॥ਗਮਨਾਮੁਮੋਰੇਕੀਪ੍ਰਾਣਿਦੁਸਾਏ
 ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਈਆ॥ਜਨਕੀਟੇਕਹਰਿਨਾਮੁਟਿਕਈਆ॥ਸਤਿਗੁਰ
 ਕੀਪਰਲਾਗਾਨਾਛਾਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਦਰੁਲਈਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥।।ਇਹੁਸਰੀ

ਰੁਕਮਕੀਧਰਤੀਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਕਛਈਆ॥ ਲਾਲੁਕਦੇਹਰਨਾਮੁਪ੍ਰਗਾਸਿਅਉ
 ਤੇਤੁਓਪੈਵੇਤਿਤੁਆਈਆ॥ ੨॥ ਦਾਸਨਦਾਸਦਾਸੁਹੋਇਰਹੀਐਜੋਜਨਰਾਮਰੁਗ
 ਤਨਿਜਤੁਈਆ॥ ਮਨਬੁਧਿਅਰਪਿਧਰਉਗੁਰਅਰੋਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੈਅਕਥੁਕ
 ਬਈਆ॥ ੩॥ ਮਨਮੁਖਿਮਾਇਆਮੋਹਿਦਿਅਪੈਇਹੁਮਨੁਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਤਤਿਖਈਆ
 ॥ ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਪਾਇਆਅਗਨਿਬੁਝੀਗੁਰਸਬਦੀਬੁਝਈਆ॥ ੪॥
 ਇਹੁਮਨੁਨਾਚੇਸਤਿਗੁਰਅਰੋਅਨਹਦਸਬਦਿਪੁਨਿਤੁਰਦੁਕਈਆ॥ ਹਰਿਹਰਿਉਸ
 ਤਤਿਕੈਰੇਦਿਨਗਤੀਰਖਿਰਖਿਚਰਨਹਰਿਤਾਲਪੁਰਈਆ॥ ੫॥ ਹਰਿਕੈਰੇਗਿਰਤਾਮਨ
 ਗਵੇਰਸਿਰਸਾਲਰਸਸਬਦੁਰਦਈਆ॥ ਨਿਕਪਾਰਿਧਾਰਤੁਐਅਤਿਨਿਰਮਲਜਿਧਿ
 ਪੀਆਤਿਨਹੀਸੁਖਲਈਆ॥ ੬॥ ਮਨਹਠਿਕਰਮਕੋਰਅਤਿਮਾਨੀਜਿਓਬਾਲਕਬਲੁ
 ਪਰਉਸਰਈਆ॥ ਆਵੈਲਹਰਿਸਮੁੰਦਸਾਗਰਕੀਖਿਨਮਹਿਰਿਨਹਿੰਨਦਹਿਪਈ
 ਆ॥ ੭॥ ਹਰਿਸਰਸਾਗਰਹਰਿਹੋਆਪੈਇਹੁਜਗੁਹੋਸਰੁਪੇਲਈਆ॥ ਜਿਉਜਲ
 ਤਰੰਗਜਲਜਲਹਿਸਮਾਵਹਿਨਾਨਕਅਘੇਆਪਰਮਈਆ॥ ੮॥ ੩॥ ੬॥ ਬਿਲਾਵ
 ਲੁਮਹਲਾ॥ ੮॥ ਸਤਿਗੁਰਪਰਚੈਮਨਿਮੈਦੁਪਾਈਆਗੁਰਕਾਸਬਦੁਤਨਿਰੁਸਮ
 ਦਿਵਈਆ॥ ਅਮਰਪਿੰਡੁਭੁਏਸਾਧਸੀਗਿਜਨਮਮਰਨਦੇਉਮਿਟਿਗਈਆ॥ ੯॥
 ॥ ਮੇਰੇਮਨਸਾਧਸੀਗਤਿਮਿਲਿਰਹੀਆ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਮਧੁਸੁਦਨਮਾਧਉਮੈਖਿਨੁਖਿ
 ਨੁਸਾਧੁਚਰਨਪਖਈਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਤੇਜੈਗਿਰਸਤਤੁਇਆਬਨਵਾਸੀਇ
 ਕੁਖਿਨੁਮਨੁਆਟਿਕੈਨਟਿਕਈਆ॥ ਧਵਤੁਧਾਇਤਦੇਪਰਿਅਵੇਹਰਿਹਰਿਸਾਧਮ
 ਰਨਿਪਦਈਆ॥ ੨॥ ਧੀਆਪੁਤ੍ਰੇਭੁਤ੍ਰਿਸੀਨਿਆਸੀਆਸਾਆਸਮਨਿਬਹੁਤੁਕਰੈ
 ਈਆ॥ ਆਸਾਆਸਕੈਰਨਹੀਬੁਝੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਿਰਾਸਸਖਲਹੀਆ॥ ੩॥
 ਉਪਜੀਤਰਕਦਿਰੀਬਹੁਹੋਆਮਨੁਦਹਦਿਸਚਲਿਚਲਿਗਵਨੁਕਰਈ॥ ਪ੍ਰਭਵਨੁਕਰੈ
 ਬੁਝੈਨਹੀਤ੍ਰਿਸਨਾਮਿਲਿਸੀਰਿਸਾਧਦਇਆਪਰਲਹੀਆ॥ ੪॥ ਆਸਨਸਿਧਸਿਧਹਿ

ਭੰਭੰਗੁਆ॥

ਬਹੁਤੇਰੇ ਮਨੁ ਮਾਰ ਰਿਹਿ ਪਿਸਿ ਧਿਰੇ ਟਕਰੇ ਟਕਰੀਆ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੀਤੇ ਖੁਮ ਨਿਸੀ ॥ ਤਿਨ ਆ
 ਵੈ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਿਧਿ ਪਈਆ ॥ ਅੰਤੁ ਜਨੇਗੇ ਜੁ ਸੇਤ ਜਿਉ ਤਿਭੁ ਜਿ
 ਸਰੁ ਬਰਨ ਰੁਪ ਜੀਤ ਉਪਾਈਆ ॥ ਸਾਧੂ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਸੇਉ ਬਰੇ ਖੜੀ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਸੂਰ੍ਧ
 ਵੈ ਸੁਚੰਡਾ ਲੰਦੰਡੁ ਈਆ ॥ ੬ ॥ ਨਾਮੋ ਜੈ ਦੇਉ ਕਬੀਰੁ ਤਿਲੇ ਚਨੁ ਅਉ ਜਾਤਿ ਰਹਿ ਦਾਸੁ
 ਮਿਅਰ ਚਮਈਆ ॥ ਜੈ ਜੈ ਮਿਲੈ ਸਾਧੂ ਜਨ ਸੇਗ ਤਿਧਨੁ ਧਨੁ ਜਾਣੈ ਸੇਣੁ ਮਿਲਿ ਆਹਰਿ
 ਦਈਆ ॥ ੭ ॥ ਸੇਤ ਜਨ ਕੀ ਹਰਿ ਪੈ ਜਰ ਖਾਈ ਤੁਗਤਿ ਵਡੁ ਲੁਅੰਗੀ ਕਾਰੁ ਕਰਈਆ ॥
 ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਜਗ ਜੀਵ ਨਹ ਰਿਹ ਰਿਕਿਰ ਪਾਧਾਰਿ ਰਖਈਆ ॥ ੮ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ਬਿਲੁ
 ਵਲੁ ਮਹਲਾ ॥ ੬ ॥ ਅੰਤ ਰਿਪਿ ਆਸਉ ਠੀ ਪੁਰੁ ਕੇਰੀ ਸਾਇਗੁ ਰਮਣੁ ਨਿਮਨਿ ਤੀਰਲਗਾ
 ਈਆ ॥ ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਮਨ ਹੀ ਜਾਨੈ ਅਵਰੁ ਕਿਨੈ ਕੈ ਪੀਰ ਪਰਈਆ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮੁ ਗੁਰਿ
 ਮੋਹ ਨਿਮੋਹਿ ਮਨ ਲਈਆ ॥ ਹਉ ਅਕਲ ਬਿਕਲੁ ਈਗੁਰ ਦੇਖੇ ਹਉ ਲੇਟ ਪੋਟ ਹੋਇ ਪਈ
 ਆ ॥ ੧ ॥ ਰਗਉ ॥ ॥ ਹਉ ਨਿਰਖਤ ਫਿਰਉ ਸਰਿ ਦੇਸ ਦਿਸੈ ਤਰੈ ਪੁਰੁ ਦੇਖਨ ਕੋ ਬਹੁ
 ਤੁਮਨ ਚਈਆ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਕਾਟਿ ਦੇਉ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਮਾਰਗਿ ਪੰਥੁ ਦਿਖਈ
 ਆ ॥ ਕੋਈ ਆਨਿ ਸੇਵੇ ਸਾਧੇਇ ਪੁਰੁ ਕੇਰਾ ਰਿਦ ਅੰਤ ਰਿਮ ਨਿਮਨਿ ਮੀਠਲਗਾਈਆ ॥
 ਸਤ ਬਿਕਾਟਿ ਦੇਉ ਚਰਨ ਤਲਿ ਜੋਹਿ ਪੁਰੁ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈਆ ॥ ੩ ॥ ਚਲੁ ਚਲੁ
 ਸਖੀ ਹਸ ਪੁਭ ਮਰ ਬੇਧ ਹਗੁਣ ਕਾ ਮਨ ਕਰਹਿ ਪੁਰੁ ਲਹੀਆ ॥ ਤੁਗਤਿ ਵਡੁ ਲੁਊਆ
 ਕੋ ਨਮੁ ਕਰੀ ਅਤੇ ਹੋ ਸਰਨਿ ਪੁਰੁ ਤਿਸੁ ਪਾਛੈ ਪਈਆ ॥ ੪ ॥ ਖਿਮਾ ਸੀਗਾਰ ਕੇਰ ਪੁਰੁ ਖਸੀ
 ਆ ਮਨਿ ਦੀਪ ਕਰੁ ਗੁਰਗਿ ਆਨੁ ਬਲਈਆ ॥ ਰਸਿ ਰਸਿ ਰੋਗ ਕੇਰ ਪੁਰੁ ਮੇਰਾ ਹਮਿ ਤਿਸੁ ਅ
 ਗੈ ਜੀਉ ਕਟਿ ਕਟਿ ਪਈਆ ॥ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਰੁ ਕੇ ਠਿਹੈ ਬਨਿ ਮਨੁ ਮੋਤੀ ਚੁਰਵੁ ਤੁਗਹ
 ਨਈਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ਪੁਰੁ ਛੋਡਿ ਤਿਨ ਸਕੈ ਬਹੁ ਤੁਮਨਿ ਭੁਇਆ
 ਪਾਕੈ ਪੁਰੁ ਅਵਰੁ ਅਵਰੁ ਰਿਦੁ ਕੀ ਜੈ ਸਰੁ ਬਾਦਿ ਸੀਗਾਰੁ ਦੇ ਕਟ ਛੋਕਟਈਆ ॥
 ਕੀਉ ਸੀਗਾਰੁ ਮਿਲਿ ਨੈਕ ਤਾਈ ਪੁਰੁ ਛੋਡੀ ਉਸੁ ਗਾਗਿ ਭੁਕੁ ਮਧਿ ਪਈਆ ॥ ਦਇਆ

ਦੀ ਨਕਰ ਹੁਰ ਪਿਲੇ ਦੁਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰ ਦਿਸ ਮਈਆ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
 ਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ਜੈਮ ਨਿਤ ਨਿਪ੍ਰੇਮ ਅਗਮ ਠਕੁਰ ਗਾਇਨੁ ਬਿਨੁ ਸਰਧਾ ॥ ਨਿਬਰੁ ਤੁਝੀ ਠਈ
 ਆ ॥ ਗੁਰ ਦੇ ਪੈਸਰ ਧਾਮ ਨੁ ਪੂਰੀ ਨਿਉ ਦੁ ਤ੍ਰਿਕ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਬ੍ਰਿਦ ਮੁਖਿ ਪਈਆ ॥ ੧ ॥ ਮਿ
 ਲੁ ਮਿਲੁ ਸਖੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਈਆ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦਇਆ ਕਰ ਪੂਰੁ ਮੇਲੈ ਤਿਸੁ ਆਗੈ
 ਸਿਰੁ ਕਟਿ ਕਟਿ ਪਈਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਰੇ ਮਿਰੇ ਮਿਮ ਨਿਤ ਨਿਏ ਕ ਬੇਦ ਨ ਮੈ ਪੂਰੁ ਦੇਖੈ
 ਬਿਨੁ ਨੀਦ ਨ ਪਈਆ ॥ ਬੇਦ ਕ ਨ ਦ ਕ ਦੇਖਿ ਭੁਲਾਨੈ ਮੈ ਹਿਰਦੈ ਮਨਿਤ ਨਿਪ੍ਰੇਮ ਪੀਰ ਲ
 ਗਈਆ ॥ ੨ ॥ ਉਖਿਨੁ ਪਲੁਰ ਹਿਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤੁ ॥ ਜਿਉ ਬਿਨੁ ਅਮਲੈ ਅਮਲੀ ਮ
 ਰਿਗਇਆ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪਿਅਯੋਇ ਪੂਰੁ ਕਰੀ ਤਿਨ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਵੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕੋ ਦੁ
 ਈਆ ॥ ੩ ॥ ਕੋਈ ਆਨਿ ਆਨਿ ਮੇਰਾ ਪੂਰੁ ਮਿਲੈ ਦੁਹਉ ਤਿਸੁ ਦਿਟਹੁ ਬਲਿ ਬਲਿ ਪੁਮ
 ਗਈਆ ॥ ਅਨਕ ਜਨ ਮ ਕੋ ਦਿਟੁ ਛੇ ਜਨ ਮੇਲੈ ਜਾਸ ਤਿਸ ਤਿਸ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਸਰ ਨਿਪਦਈ
 ਆ ॥ ੪ ॥ ਸੋਨੈ ਕੋ ਏਕੈ ਪੂਰੁ ਠਾਕੁਰ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ਮਨ ਮੁਖ ਭਰਮਈਆ ॥ ਗੁਰ ਗੁਰ
 ਕਰਤ ਸਰ ਨਿਜੇ ਆਵੈ ਪੂਰੁ ਆਇ ਮਿਲੈ ਬਿਨੁ ਰੁਲ ਨ ਪਈਆ ॥ ੫ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕ
 ਰਿ ਆਚਾਰ ਦੁਧਾਏ ਮਨਿ ਪਾਖੈ ਤੁਕਰ ਮੁਕ ਪਾਲੈ ਰੁਈਆ ॥ ਬੇਸੁ ਆਕੈ ਪਰਿ ਬੇਟਾ ਜਨਿ
 ਮਿਅਾ ਪਿਤਾ ਤਾਹਿ ਕਿਆ ਨਾਮੁ ਸਦਈਆ ॥ ੬ ॥ ਪੂਰ ਬਜਨ ਮਰੁਗਤਿ ਕਰਿ ਆਏ ਗੁ
 ਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਿਗਤਿ ਜਨ ਮਈਆ ॥ ਭੁਗਤਿ ਭੁਗਤਿ ਕਰੇ ਤੇਹ ਰਿਪਾਇ ਆਜਾਹ ਰਿ
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਈਆ ॥ ੭ ॥ ਪੂਰੁ ਆਇ ਆਇ ਮਹਿ ਦੀਪੀ ਸਾਈ ਆਪੇ ਘੋਲਿ
 ਅੰਗਿ ਲਈਆ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਠਾਕੁਰੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਬਾਹਿ ਪਕਰਿ ਨਾਕ ਕਟਿ ਲਈਆ
 ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥
 ਅਸਟ ਪਈਆ ॥ ੫ ॥ ੧੨ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਉਪਾਜਾ ਤਿਨ ਕਹੀ ਮੇਰੇ ਪੂਰੁ ਕੀਉ ਪਾਜਾ ਤਨ ਕਰੀ ॥ ਤਜਿ ਅਲਸ ਰਨਿਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰ
 ਹਾਉ ॥ ॥ ਪੂਰੁ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਪਾਗ ॥ ਹਉ ਜਾਉ ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਗ ॥ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ

ਤਗਿ॥ ਤਜਿਅਨਿਕਤਹਿਨਜਾਹਿ॥ ੧॥ ਹਰਿਨਾਮਰਸਨਾਕਹਨਾਮਲਪਾਪਕਲਮਲੁ
 ਦਹਨਾ॥ ਚਵਿਨਾਦੁਸੀਤਉਧਾਗਿ॥ ਚੈਤੋਰਸਾਗਰਪਾਗਿ॥ ੨॥ ਮਨਿਤੋਰਿਧ੍ਰੋਮਿਪਰੀਤਿ
 ॥ ਇਹੁਸੀਤਨਿਰਮਲੁਰੀਤਿ॥ ਤਜਿਗੋਏਪਾਪਬਿਕਾਰਾ॥ ਹਰਿਮਿਲੇਪ੍ਰਭਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ੩॥
 ਪ੍ਰਭੁਪੇਖੀਐਬਿਸਮਾਦਾ॥ ਚਖਿਅਨਦਪੁਰਨਸਾਦਾ॥ ਨਹਤੋਲੀਐਇਤਿਉਤਾ॥ ਪ੍ਰਭੁਬ
 ਸੋਹਰਿਹਰਿਠੀਤਿ॥ ੪॥ ਤਿਨਨਾਹਿਨਰਕਨਿਵਾਸੁ॥ ਨਿਤਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭਗੁਣਤਾਸੁ॥ ਤੇਨ
 ਮੁਖਪੇਖਹਿਨੈਨਾ॥ ਸੁਨਮੋਹੇਅਨਹਦਬੈਨਾ॥ ੫॥ ਹਰਿਸਰਨਿਸੁਰਗੁਪਾਲਾ॥ ਪ੍ਰਭੁਗੁਰਤਿ
 ਦੁਸਿਦਇਆਲਾ॥ ਹਰਿਨਿਰਮਲਹਰਿਨੇਰੁਦਾ॥ ਨਿਤਕਰਹਿਮੁਨਿਜਨਸੇਵਾ॥ ੬॥ ਦੁਖਦੀਨ
 ਦਰਦਨਿਵਾਰਾ॥ ਨਾਕੀਮਗਬਿਖਰੀਕਾਰਾ॥ ਤਾਕੀਮਿਤਿਨਜਾਨੈਕੋਇ॥ ਜਲਿਬਲਿਮਹੀ
 ਅਲਿਸੇਇ॥ ੭॥ ਕਰਿਬੈਦਨਾਲਖਥਾਰਾ॥ ਥਕਿਪਰਿਉਪ੍ਰਭਦਰਥਾਰਾ॥ ਪ੍ਰਭੁਕਰਗੁ
 ਸਾਧੂਪੁਰਿ॥ ਨਾਨਕਮਨਸਾਪੁਰਿ॥ ੮॥ ੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਪ੍ਰਭਜਨਮੁਮਰਨਿ
 ਨੀਵਾਰਾ॥ ਹਰਿਪਰਿਉਦੁਆਰਿ॥ ਗਹਿਚਰਨਸਾਧੂਸੰਗਿ॥ ਮਨਮਿਸਟਹਰਿਹਰਿਰੀ
 ਗਾ॥ ਕਰਿਦਇਆਲੇਹੁਲਹਿਲਾਇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇ॥ ੧॥ ਦੀਨਾਨਾਥਦਿਆ
 ਲਾ॥ ਜਾਚਉਸੀਤਰਵਾਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸੀਸਾਰਬਿਖਿਆਕੁਪਾ॥ ਤਮਅਗਿਆ
 ਨਮੋਹਤਘੁਪਾ॥ ਗਹਿਰੁਜਾਪ੍ਰਭੁਜੀਲੇਗਾ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਅਪਨਾਦੇਗਾ॥ ਪ੍ਰਭੁਤਵਿਬਿਨਾਨ
 ਹੀਠਾਉ॥ ਨਾਨਕਬਲਿਬਲਿਜਾਉ॥ ੨॥ ਲੇਕਿਮੋਹਿਥਾਪੀਦੇਗਾ॥ ਬਿਨੁਕੁਜਨਹੋਵ
 ਤੇਯੋਗਾ॥ ਜਮਦੂਤਮਹਾਰਾਉਇਆਨਾ॥ ਚਿਤਗੁਪਤਕਰਮਹਿਜਾਨਾ॥ ਦਿਨੁਰੋਨਿਸਾਖਸੁ
 ਨਾਇ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਸਰਨਾਇ॥ ੩॥ ਚੈਤੋਰਜਨਮੁਗਰਿ॥ ਕਰਿਦਇਆਲਪਤਿਤਉ
 ਧਾਗਿ॥ ਮੋਰੋਦੋਖਗੋਨੇਨਜਾਹਿ॥ ਹਰਿਬਿਨਾਕਤਹਿਸਮਾਹਿ॥ ਗਹਿਉਦਚਿਤਦੀਨਾ
 ਥਾ॥ ਨਾਨਕਦਿਰਖੁਹਾਥਾ॥ ੪॥ ਹਰਿਗੁਣਨਿਧੋਗੋਪਾਲਾ॥ ਸਰਬਘਟਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥
 ਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਦਰਸਨਪਿਆਸਾ॥ ਗੋਬਿੰਦਪੁਟਨਾਸਾ॥ ਇਕਿਨਿਮਖਰਹਨੁਨਜਾਇ॥
 ਵਡਭਾਗਨਾਨਕਪਾਇਆ॥ ੫॥ ਪ੍ਰਭੁਤਵੁਬਿਨਾਨਹੀਰੋਗਾ॥ ਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਚੈਦਰ

ਕੇਰਾਜਿਉਮੀਨਜਲੇਸਿਉਹੇਤੁ॥ ਅਲਿਕਮਲਤਿਉਨਨਕੇਤੁ॥ ਜਿਉਚਕਦੀਸੂਰਮ
 ਸਾ॥ ਨਨਕਚਰਨਪਿਆਸ॥ ਜਿਉਤਰਨਚੁਰਤਪਰਾਨ॥ ਜਿਉਲੋਕੀਐਧਨੁਦਾਸ॥ ਜਿ
 ਉਦੁਪਜਲਹਿਸੰਜੇਗੁ॥ ਜਿਉਮਹਾਪੁਧਿਆਰਸੰਕੇਗੁ॥ ਜਿਉਮਾਤਪੁਤਹਿਹੇਤੁ॥ ਹਰਿ
 ਸਿਮਰਿਨਾਨਕੇਨੇਤੇ॥ ੨॥ ਜਿਉਦੀਪਪਤਨਪਤਿਗਾ॥ ਜਿਉਚਰਹਿਰਤਨਿਸਿਗਾ॥ ਮੈਗ
 ਲਹਿਕਾਮੈਬੀਧੁ॥ ਜਿਉਗ੍ਰਸਤਬਿਖਈਧੀਧਾ॥ ਜਿਉਆਰਬਿਸਨੁਨਜਾਇ॥ ਹਰਿ
 ਨਾਨਕਇਹਮਨੁਲਾਇ॥ ਕੁਰੰਕਨਾਦੇਨੇਹੁ॥ ਲਾਡਿਕਢਾਹਤਮੇਹੁ॥ ਜਨਨੀਦੁਨਾਸਤਸੀਰਿ
 ॥ ਗੋਬਿੰਦਕੁਨੁਭੀਗਿ॥ ਰਸਨਾਬਖਾਨੁਨਾਮੁ॥ ਨਾਨਕਦਰਸਨੁਦਾਨੁ॥ ੫॥ ਗੁਨਗਾਇਸੁ
 ਨਿਲਿਖਿਦੇਇ॥ ਸੋਸਰਬਛਲਹਰਿਲੇਇ॥ ਕੁਲਸਮੁਹਕਰਤਉਧਾਰੁ॥ ਸਿਸਾਰਉਤ
 ਰਿਸਿਪਾਰਿ॥ ਹਰਿਚਰਨਬੋਹਿਥਤਾਹਿ॥ ਮਿਲਿਸਾਧਸੈਗਿਜੁਗਾਹਿ॥ ਹਰਿਪੈਜਗ
 ਧੋਮੁਗਾਹਿ॥ ਹਰਿਨਾਨਕਸਰਨਿਦੁਆਰਿ॥ ੧੦॥ ੨॥ ਮਃ॥ ੧॥ ੨॥ ਮਃ॥ ੧॥ ਮਃ॥ ੪
 ੬॥ ਮਃ॥ ੫॥ ੨॥ ਜੁਮਲਾ॥ ੧੧॥

॥ ਬਿਲਵਲੁਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਬਿਤੀ॥ ਅਗੁ॥ ੧੦॥ ਜਨਤਿ॥ ੧॥ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਦੇਕਮੋਦਕੀਕਾਰਨਿਗਲਾ॥ ਅਮਰਅੰਜਨੀਜਾਤਿਨਜਲਾ॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਰੂਪਨੇ
 ਖਿਆ॥ ਪੈਤਤਪੈਤਤਅਟਿਅਟਿਦੇਖਿਆ॥ ਜੋਦੇਖਿਦਿਖਾਵੈਤਿਸਕਉਬਲਿਜਾਈ॥
 ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਈ॥ ੧॥ ਕਿਆਜਾਪੁਜਾਪਉਬਿਨੁਜਗਦੀਸੈ॥ ਗੁਰਕੇਸਬਸਿ
 ਮਹਲੁਅਹੁਟੀਸੈ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ॥ ਦੁਜੈਰੁਇਲਗੇਪਦੁਤਾਨੇ॥ ਜਮਦਰਿਬਾਧੇਆਵੁ
 ਨਜਾਨੇ॥ ਕਿਆਲੋਆਵਹਿਕਿਆਲੋਜਾਹਿ॥ ਸਿਰਿਨਮੁਕਾਲੁਸਿਰੇਟਾਖਾਹਿ॥ ਬਿਨੁ
 ਗੁਰਸਬਦਿਨਛੁਟਸਿਕੋਇ॥ ਪਾਖੰਡਿਕੀਨੈਮੁਕਤਿਨਹੋਇ॥ ੨॥ ਅਪੋਸਤੁਕੀਆ
 ਕਰਿਜੋਇ॥ ਅੰਡੰਜਠੇਵ੍ਰਿਜੋਵ੍ਰਿਵਿਛੋਡਿ॥ ਧਰਤਿਅਕਾਸੁਕੀਏਬੈਸਨੁਕੀਏਬੈ
 ਸਨੁਕਉਬਾਉ॥ ਗਤਿਦਿਨੰਤਰਿਤੁਕੀਏਕੁਉਕਉ॥ ਜਿਨਕੀਏਕਰਿਦੇਪ੍ਰਗਾ॥ ਭੂਰਨ
 ਦੁਜਾਸਿਰਜਨਹਾਰੁ॥ ੩॥ ਤਿਤੀਆਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸਾਦੇਵੀਦੇਵਉਪਾਏਵੈਸਾ॥ ਜੋ

ਤੀਜੀਤੀਗਨਤਨਅਵੈ। ਤਿਨਿਸਾਜੀਸੈਕੀਮਤਿਪਾਵੈ। ਕੀਮਤਿਪਾਇਰਹਿਅਬੁਰਪੁ
 ਗਿ। ਕਿਸਨੈਵੈਕਿਸੁਆਖਾਦੁਗਿ॥੪॥ ਚਉਥਿਉਪਾਈਚਰੇਬੇਦਾ। ਘਾਨੀਚਰੇਬੇਨੇ
 ਕੇਦਾ। ਅਸਟਦਸਾਖਟਤੀਨਿਉਪਾਇ। ਸੋਬੁਝੈਕਿਸੁਆਪੁਬੁਝਾਵੈ। ਤੀਨਿਸਮਾਵੈਚ
 ਉਥੈਵਾਸਾ। ਪੁਨਵਤਿਨਾਨਕਹਮਤਕੇਦਾਸਾ॥੫॥ ਪੰਚਮੀਪੰਚਕੁਤਬੇਤਾਲਾ। ਅਪਿ
 ਅਗੋਚਰਪੁਰਖੁਨਿਰਾਲਾ। ਇਕਿਕੁਮਿਕੁਪੇਮੋਹਪਿਆਸੇ। ਇਕਿਰਸੁਭਾਖਿਸਬਦਿ
 ਤਿਪਤਾਸੇ। ਇਕਿਰਿਗਿਰਤੇਇਕਿਮਰਿਪੁਗਿ। ਇਕਿਰਿਘਰਿਸਾਚੇਦੇਖਿਹਕੁਰੀ॥
 ੬॥ ਤੁਠੇਕਉਨਾਹੀਪਤਿਨਾਉ। ਕਬਹੂਨਸੁਚਾਕਾਲਾਕਾਉ। ਪਿੰਨਰਪੇਥੀਬੀਧਿਆਕੇ
 ਇਠੈਰੀਕੁਰਮੈਮੁਕਤਿਨਹੋਇ। ਤਉਚੁਠੈਜਾਖਸਮਛੁਡਾਵੈ। ਗੁਰਮਤਿਮੇਲੇਕੁਗਤਿ
 ਕ੍ਰਿਤਾਵੈ॥੭॥ ਖਸਟੀਪਟਦਰਸਨੁਪ੍ਰਕੁਸਾਜੇ। ਅਨਹਦਸਬਦੁਨਿਰਾਲਾਵੇਜੇ। ਜੇਪ੍ਰਕੁ
 ਰੁਵੈਤਾਮਹਲਿਬੁਲਾਵੈ। ਸਬਦੇਕੁਦੇਤਉਪਤਿਪਾਵੈ। ਕਰਿਕਰਿਵੈਸਖਪਹਿਜਲਿਜਾਵੈ
 ॥ ਸੋਚੇਸਾਚੇਸਾਚਿਸਮਾਵਹਿ॥੮॥ ਸਪਤਮੀਸਤੁਸੰਤੋਖੁਸਰੀਰਿ। ਸਤਸਮੇਦਕੁਰੇਨਿਰ
 ਮਲਨੀਰਿ। ਅਕੁਨੁਸੀਲੁਸਚਰਿਦੇਵੀਚਾਰਿ। ਗੁਰਕੇਸਬਦਿਪਾਵੈਸਚਿਪਾਰਿ। ਮ
 ਨਿਸਾਚਾਮੁਖਿਸਾਚਉਚੁਾਇ। ਸਚਨੀਸਾਨੈਠਾਕਨਪਾਇ॥੯॥ ਅਸਟਮੀਅਸਟਸਿ
 ਧਿਬੁਧਿਸਾਚੇ। ਸਚੁਨਿਹਕੇਵਲੁਕਰਗਿ। ਅਰਾਧੇ। ਪਉਨੁਪਾਨੀਅਗਨੀਬਿਸਰਾਉ।
 ਤੁਹੀਨਿਰਜਨੁਸਾਚੇਨਾਉ। ਤਿਸਮਹਿਮਨੁਆਰੇਹਲਿਵਲਾਇ। ਪੁਨਵਤੁਨਾਨਕਕਾ
 ਲਨਖਾਇ॥੧੦॥ ਨਉਨਉਮਿਨੈਵੈਨਾਥਨਵਖੰਡਾ। ਪਪਟਿਪਟਿਨਾਬੁਮਹਾਬਲਦੇਡਾ॥
 ॥ ਆਈਪੁਤਾਇਹੁਜਗਸਾਰਾ। ਪ੍ਰਕੁਮੋਦਸੁਆਦਿਰਖਵਾਰਾ। ਆਦਿਕੁਗਾਈਹੈ
 ਭੀਰੋਗੁ। ਉਹਅਪਰੰਪਰਕਰੈਨੇਜੋਗੁ॥੧੧॥ ਦਸਮੀਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨ। ਅਨਦਿ
 ਨੁਮਜਨੁਸਚਗੁਣਅਨੁ। ਸਚਿਮੇਲੁਨਲਗੈਕੁਮੁਕਉਭਾਗੈ। ਬਿਲਮਨਤੁਟਾ
 ਕਾਚੇਤਾਰੇ। ਤਿਉਤਾਗਾਜਗੁਏਵਹਿਜਾਨਹੁ। ਅਸਬਿਰੁਚੀਤੁਸਚਿਰੰਗੁਮਾਨਹੁ
 ॥੧੨॥ ਏਕਾਦਸੀਇਕੁਰਿਦੇਵਸਾਵੈ। ਹਿੰਸਾਮਾਤਮੇਹਚੁਕਾਵੈ। ਛਲੁਪਾਵੈਬੁ

ਤਮਾਤਮੁਚੀਨੈ॥ਪਾਖੰਡਿਗਚਿਤਤੁਨਹੀਧੀਨੈ॥ਨਿਰਮਲੁਨਿਰਾਗੁਨਿਰਕੇਦੁਲਾ॥ਸੁ
 ਚੇਸਚਿਨਲਗੈਮਲੁ॥੧੩॥ਜਹਦੇਖਉਤਹਦੇਕੇਏਕਾਹਰਿਨੀਅਉਪਾਏਦੇਕੇਦੇਕਾ
 ਛਲੇਗਾਰਕੀਏਛਲੁਜਾਇ॥ਚਸਕਸਖਏਸਾਦੁਗਾਦਾਇ॥ਕੁੰਦੁਲਾਲਚਿਲਪਟੇ
 ਲਪਟਾਇ॥ਛੁਟੇਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਕਾਇ॥੧੪॥ਦੁਆਦਸਿਮੁੰਦ੍ਰਾਮਨੁਅਉਧਤਾ॥
 ਅਹਿਨਿਸਿਜਾਗਤਕਬਹਿਨਸੁਤਾ॥ਕਾਗਤਿਜਾਗਿਰੇਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਗੁਰਪਰਚੈਤਿ
 ਸੁਕਾਲੁਨਖਾਇ॥ਅਤੀਤੁਰੁਈਮਚੈਬੈਗਈ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਤਹਲਿਵਲਾਇ॥੧
 ਦੁਆਦਸੀਦਇਆਦਾਨੁਕਰਿਜਾਏ॥ਬਾਹਰਿਜਾਤੇਭੀਤਰਿਅਏ॥ਬਰਤੀਬਰਤ
 ਰੋਹਨਿਹਕਾਮਾ॥ਅਜਪਾਨਾਪੁਜਪੈਮੁਖਿਨਾਮੁ॥ਤੀਨਰੁਦ੍ਰਨਮਹਿਏਕੈਨੈ॥ਸਚਿ
 ਸਚਿਸਿਜਮੁਸਚੁਪਛਾਏ॥੧੬॥ਤਿਰਸਤਰਦੁਰਸਮੰਦਕਨਾਰੇ॥ਅਮ੍ਰਿਤਮੁਨਿਸਿਖਰਿ
 ਲਿਵਤਾਰੇ॥ਤੁਰਿਤੁਰਿਮਰੈਨਬੁਝੈਕੋਇ॥ਨਿਤੁਰੁਬੁਝਿਮਰੈਪਤਿਧੋਇ॥ਤੁਰਮਹਿਪ
 ਰੁਪਮਹਿਤੁਰੁਜਾਨੈ॥ਤਖਤਿਨਿਵਾਸੁਸਚਿਮਨਿਕੁਏ॥ਚਉਦਸਿਚਉਥੇਥਾਵਹਿ
 ਲਹਿਪਾਏ॥ਗੰਧਸਤਾਮਸਸਤਕਲਸਮਾਏ॥ਸਸੀਅਰਕੈਪ੍ਰਸੂਰਸਮਾਏ॥ਜਿ
 ਗਜੁਗਤਿਕੀਕੀਮਤਿਪਾਏ॥ਚਉਦਸਿਰੁਦ੍ਰਨਪਾਤਾਲਸਮਾਏ॥੧੮॥ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਤ
 ਰਹਿਆਲਿਵਲਾਏ॥੧੯॥ਅਮਾਦਸਿਮਾਚਿਦਗੁਪਤੈਗੈਨਾਰਿ॥ਬੁਝਹੁਗਿਆਨਿਸ
 ਬਦੁਬੀਚਾਰੇ॥ਸਸੀਅਰਗਗਨਿਜੇਤਿਤਿਹਲੇਦੀ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਕਰਤਾਸੇਈ
 ॥ਗੁਰਤੇਈਸੈਸੋਤਿਸਹੀਮਾਹਿ॥ਮਨਮੁਖਿਕੁੰਦੁਲਾਵਹਿਜਾਹਿ॥੧੯॥ਪ੍ਰਦੁਰੁਥਾ
 ਪਿਥਿਰੁਥਾਨਿਸੁਹਾਏ॥ਆਪੁਪਛਾਏਨਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਏ॥ਜਹਆਸਾਤਹਬਿਨਾਸਿ
 ਬਿਨਾਸਾ॥ਛੁਟੇਪਰੁਦੁਬਿਧਾਮਨਸਾ॥ਮਮਤਾਜਲਤੇਰੈਉਦਾਸਾ॥ਪ੍ਰਨੁਦਤਿਨਾ
 ਨਕਹਮਤਕੇਦਾਸਾ॥੨੦॥੧॥

॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੩॥ ॥ਵਾਰਸਤਾ॥੭॥ਘੰਗੁ॥੧੦॥੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਆਦਤਵਾਰਿਆਦਿਪੁਰਖੁਹੈਸੇਈ॥ਅਪੇਵਰੈਤਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਉਤਿਪੋਤਿਜਗੁ

ਰਹਿਆਸਪਰੋਈ॥ ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੈਸੁਹੋਈ॥ ਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਦਿਰਲਾਬੁਏਈ॥ ੧॥ ਹਿਰੈਦੇਜਪਨੀਜਪੁਉਗੁਨਤਾਸਾ॥ ਹਰਿਅਗਮਅਗੋਚਰੁ
 ਅਪਰਿਪਰਸੁਆਮੀਜਨਪਗਲਗਿਧਿਆਵੁਉਹੋਇਦਾਸਨਦਾਸਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸੋਮਟੁ
 ਰਸਚਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ ਤਿਸਕੀਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ ਆਖਿਆਖਿਰਹੈਸਕੁਲਿਦੁ
 ਲਾਇ॥ ਤਿਸੁਦੈਵੈਤਿਸੁਪਲੇਪਾਇ॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਲਖਿਆਨਜਾਇ॥ ਗੁਰਕੇਸਬ
 ਦਿਹਰਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ ੨॥ ਮੰਗਲਮਾਇਆਮੋਹਿਉਪਾਇ॥ ਆਪੇਸਿਰਿਸਿਰਿਧੀ
 ਪੈਲਾਇਆ॥ ਆਪੇਬੁਝਾਇਸੋਈਬੁਝੇਗੁਰਕੇਸਬਦਿਖਰੁਦਰਸੁਝਾਪੇਮਿਭੁਗਤਿਕਰੇਲਿ
 ਦੁਲਾਇ॥ ਹਉਮੈਮਮਤਾਸਬਦਿਜਲਾਇ॥ ੩॥ ਬਧਿਫੁਲਹਿਅਪੇਬਧਿਸਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਕਰਨੀਸਬਦੁਵੀਚਾਰਾ॥ ਨਾਮਿਰਤੇਮਨੁਨਿਗਮਲੁਹੋਇ॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਏਹਉਮੈਮਲੁਖੋਇ॥
 ਦਰਿਸੈਦਸਦਸੇਰੁਪਾਇ॥ ਨਾਮੁਰਤੇਗੁਰਸਬਦਿਸੁਹਾਇ॥ ੪॥ ਲਾਗਨਾਮੁਪਾਏਗੁਰਦੁਆ
 ਰਾ॥ ਆਪੇਦੈਵੈਦੈਵੁਣਹਾਗਾ॥ ਜੋਦੈਵੈਤਿਸਕਉਬਲਿਜਾਈਐ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਆਪੁਗਵਾ
 ਈਐ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਰਖਹਉਰਧਾਰਿਦੇਵਨਹਾਰੈਕਉਝੋਥਾਰਾ॥ ੫॥ ਵੀਰਵਰਿਵੀਰਤੁ
 ਰਮਕੁਲਾਏ॥ ਪ੍ਰਤਤੁਤਸਭਿਦੁਜੈਲਾਏ॥ ਆਖਿਉਪਾਏਕਰਿਦੈਖੈਵੇਕਾ॥ ਸਕੁਨਕਰ
 ਤੇਤੇਗੀਟੇਕਾ॥ ਜੀਅਜੋਤਤੇਗੀਸਰਨਾਈ॥ ਸੋਮਿਲੇਜਿਸੁਲੇਮਿਲਾਈ॥ ੬॥ ਸੁਕੁਵਾਰਿ
 ਪ੍ਰਕੁਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ ਆਖਿਉਪਾਇਸਕੁਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਦੈਸੁਕਰੇਬੀਚਾ
 ਰਾ॥ ਸਕੁਸਿਜਮੁਕਰਨੀਹੋਕਾਰਾ॥ ਵਰਤਨਮੁਨਿਤਾਪੁਤਿਪੁਜਾ॥ ਬਿਨੁਬੁਝੈਸਕੁਕੁਉਹੋਰੁ
 ਜਾ॥ ੭॥ ਫੁਲਿਫੁਰਵਾਰਿਸਉਣਸਾਸਤੁਬੀਚਾਰਾ॥ ਹਉਮੈਮੇਰਾਕੁਰਮੈਸੀਸਾਰਾ॥ ਮਨਮੁ
 ਖਅੰਧਾਦੁਜੈਰੁਪਾਇ॥ ਜਮਦਰਿਬਾਧਾਢੇਟਾਖਾਇ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਸਦਾਸੁਖਪਾਏ॥ ਸਕੁ
 ਕਰਨੀਸਾਚਿਲਿਦੁਲਾਈ॥ ੮॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਸੇਵਤੁਗੀ॥ ਹਉਮੈਮਾਰਿਸਚਿਲਿ
 ਦੁਲਾਗੀ॥ ਤੇਰੈਰਿਰਿਰਤੇਸਹਜਿਸੁਰੁਪਾਇ॥ ਤੁਸਖਦਾਤਾਏਰਿਮਿਲੈਏਕਸਤੀਦੁ
 ਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਸੋਈਹੋਇ॥ ਪੰਛਬਿਤੀਤੈਸਤਦਾਰਾ॥ ਮਹਾਰਤੀਆਵਹਿ

ਵਾਰਵਾਰਾ। ਦਿਨੁ ਸੁਰੈ ਨਿਤਿ ਦੈ ਸੀਸਾਗ। ਆਵਾਰਾ ਉਨੁ ਕੀ ਆਕਰਤਾਰਿ। ਨਿਹਚਲੁ ਸਾ
 ਚਰਹਿ ਆਕਲਧਾਰਿ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਕੇ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ। ੧੦॥ ੧॥ ਬਿਲਵ
 ਲੁਮਹਲਾ। ੩॥ ਅਦਿ ਪੁਰਖੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਢੇ। ਜੀਅ ਜੰਤਮਾਇ ਆਮੇ ਹਿਪਾਢੇ
 ॥ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਪਰਪੈ ਚਿਲਾਗੇ। ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਮਰਹਿ ਅਭਾਗੇ। ਸਤਿਗੁਰਿ ਭੁਟਿ ਐ
 ਸੈ ਝੁਪਾਇ। ਪੰਥ ਪੰਥੁ ਚੁਕੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇ। ੧॥ ਜਾਕੈ ਮਸਤ ਕਿਲਿਵੈ ਖਿਆਲ ਖੁ। ਜਾਕੈ
 ਮਨਿ ਵਸਿ ਆਪ੍ਰਭੁ ਏਕਾ। ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਆਪੇ ਸਭੁ ਦੈਖੈ। ਕਿੰਦਿ ਨ ਮੈ
 ਤੈ ਲੈਖੈ। ਸਿਧਸਾਧਿ ਕੈ ਕੈ ਕੈ ਕੈ ਕਹਾਏ। ਗੁਰਮੁਖੁ ਲੈ ਆਵੈ ਜਾਏ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੇਜ
 ਨ ਬੁਝੈ। ਹਉ ਮੈ ਮਾਰੇ ਤਾ ਦਰੁ ਸੁਝੈ। ੨॥ ਏਕ ਸਤਿ ਸਭੁ ਦੁਜਾਹੁ ਆ। ਏਕ ਦਰ ਤੇ ਅਵਰੁ ਨ
 ਥੀਅੰ। ਦੁਜੈ ਤੇ ਜੈ ਏਕੈ ਜਾਨੈ। ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਨੀਸਾਏ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੁਟੇ ਤਾ
 ਏਕੈ ਪਾਏ। ਦਿਚੁ ਦੁਜਾਠਾ ਕਿਰਹਾਏ। ੩॥ ਜਿਸ ਦਾਸਾਹਿ ਬੁਤਾ ਦੁਹੈ ਏ। ਤਿਸ ਨੇਮਾ
 ਰਿਨ ਸਾਕੈ ਕੋਇ। ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਸੇਵਕ ਰਹੈ ਸਰਨਾਈ। ਆਪੇ ਬਖਸੈ ਦਵਤ੍ਰਿ ਆਈ। ਤਿ
 ਸੇ ਤੇ ਉਪਚਿਨਾਹੀ ਕੋਇ। ਕਉਨੁ ਤੁਰੇ ਤੁਰੁ ਕਿਸ ਕਹਾਏ। ੪॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸੀ। ਤਿਵੈ ਸੇ ਸਰੀ
 ਰਾ। ਸਬਦਿ ਚੀਨਿ ਛਿਰਿ ਲਗੈ ਨ ਪੀਰਾ। ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ਨ ਦੁਖੁ ਪਾਏ। ਨ ਮੇਰਾ ਤੇ ਸਹਜਿ ਸ
 ਸਮਾਏ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੈਖੈ ਹਰਿਗ। ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਰਹਿ ਅਭੁਰ ਪੁਰਿ। ੫॥ ਏਕਿ ਸੇ
 ਵਕਾਇ ਕਿ ਭੁਰਮਿ ਭੁਲਾਏ। ਆਪੈ ਕਰੇ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ। ਏਕੈ ਦਰ ਤੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ
 ॥ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਕੀ ਜੈ ਜੈ ਦੁਜਾ ਰੇਇ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਕਰਨੀ ਸਾਰੀ। ਦਰਿ ਸਾਚੇ ਸਾਚੇ ਵੀਚਾਰੀ
 ੬॥ ਬਿਤੀਵਾਰਿ ਸਤਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਤਾ ਛਲੁ ਪਾਏ। ਬਿਤੀਵਾਰ ਸਤਿ ਅ
 ਵਹਿ ਜਾਹਿ। ਗੁਰਮਤਿ ਨਿਹਚਲੁ ਸਦਾ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ। ਬਿਤੀਵਾਰਿ ਤਾ ਜਾਸਚਿ ਰਾਤੇ
 ॥ ਬਿਨ ਨਾਵੈ ਸਤਿ ਭੁਰਮਹਿ ਕਾਚੈ। ੭॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮਰਹਿ ਕਾਚੈ। ਮਰਿ ਬਿਰਾਤੀ ਜਾਹਿ।
 ਏਕ ਨ ਚੇਤਹਿ ਦੁਜੈ ਲੋਭਾਹਿ। ਅਚੇਤ ਪਿੰਡੀ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਾਰਾ। ਬਿਨੁ ਸਦੈ ਕਿਉ
 ਪਾਏ ਪਾਰਾ। ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਪਾਵਨ ਹਾਰਾ। ਆਪੇ ਕੀਤੇ ਨੁਗੁਰ ਵੀਚਾਰਾ। ੮॥ ਬਹੁਤੇ ਭੁਖਕ

ਗਹਿਰੇਖਧਾਰੀ॥ ਭੁਵਿਭੁਵਿਭੁਗਹਿਕਲੀਸਾਰੀ॥ ਅਥੈਸੁਖਨਲਾਗੈਹੋਇ॥ ਮਨਮੁਖਿ
ਮੁਏਅਪਨਾਜਨਮੁਖੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਗੁਰਮੁਚੁਕਾਏ॥ ਘਰਹੀਅੰਦਰਿਸਤੁਮਹਲੁ
ਪਾਏ॥ ੧॥ ਅਪੇਪੁਰਾਕਰੇਸੁਹੋਇ॥ ਇਹਿਬਿਤੀਵਾਰਦੁਜਾਏਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਬਾਬੁਹੁਮੈ
ਪੁਰੁਬਾਰੁ॥ ਬਿਤੀਵਾਰਸੇਵਹਿਮੁਗਧਗਵਾਰੁ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਸੇਈਪਾਇ॥ ਇ
ਕਤੁਨਾਮਿਸਦਾਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ ੧੦॥ ੨॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਦਖਣੀ॥ ਢੰਡਾ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਮੁਖਨੋਵਲੜੀਆਗੋਲਿਆਈਗਾਮਾ॥ ਮਟਕੀਡਾਰਿਧਰੀਹਰਿਲਿਵਲਾਈਗਾਮਾ॥ ਲਿਵ
ਲਾਇਹਰਿਸਿਉਰਹੀਗੋਇ॥ ਲਿਸਹਜਿਸਬਦਿਸੀਗਾਰੀਆ॥ ਕਰਿਜੇਗੁਰਪਰਿਕਰਿ
ਬਿਨੀਤੀਮਿਲਹੁਸਾਚਿਪਿਆਰੀਆ॥ ਧਨੁਤਾਇਭੁਗਤੀਦੇਖਿਪ੍ਰੀਤਮੁਕਾਮਕੋਧੁਨਿਵ
ਰਿਆ॥ ਨਾਨਕਮੁਖਾਨੋਵਲਸੁਦਰਿਦੇਖਿਪਿਰਸਾਧਾਰਿਆ॥ ੧॥ ਸਾਚਿਨਿਵੇਲੜੀ
ਦੇਜੇਬਨਿਬਾਲੀਗਾਮਾ॥ ਆਉਨਜਾਉਕਹੀਅਪਨੇਸਹਨਾਲੀਗਾਮਾ॥ ਆਉਨਜਾਉਕ
ਹੀਅਪਨੇਸਹਨਾਲੀਗਾਮਾ॥ ਨਾਹਿਅਪਨੇਸਿਗਿਦਾਸੀਮੈਭੁਗਤਿਹਰਿਕੀਰੁਵਾਏ॥ ਅ
ਗਾਧਿਬੋਧਿਅਕਬੁਕਬੀਐਸਹਜਿਪ੍ਰਭਗੁਨਗਾਵਾਏ॥ ਗਾਮਨਮਰਸਾਲਰਸੀਆਰੇਵੇ
ਸਾਚਿਪਿਆਰੀਆ॥ ਗੁਰਸਬਦਿਦੀਆਦਾਨੁਕੀਆਨਾਨਕਦੀਚਾਰੀਆ॥ ੨॥ ਸ੍ਰੀ
ਧਰਮੋਹਿਅਵਤੀਪਰਸਿਗਿਸੁਤੀਗਾਮਾ॥ ਗੁਰਕੈਭਾਇਚਲੇਸਾਚਿਸਿਗੁਤੀਰਾਮਾ॥ ਧਨਸਾ
ਚਿਸਿਗੁਤੀਹਰਿਸਿਗੁਤੀਹਰਿਸਿਗਿਸੁਤੀਸਿਗਿਸਖੀਸੋਹੇਲੀਆ॥ ਇਕਭਾਇਇਕਮ
ਨਿਨਾਮਦੁਸਿਆਸਤਿਗੁਰੁਹਮਮੇਲੀਆ॥ ਦਿਨੁਚੈਨਿਘੜੀਨਚਸਾਦਿਸਰੈਸਾਸਿਸਾ
ਸਿਨਿਰੰਨੇ॥ ਸਬਦਿਜੇਤਿਜਗਾਇਦੀਪਕੁਨਾਨਕਾਰੁਉਭੰਨੇ॥ ੩॥ ਜੇਤਿਸਬਾਇ
ਤ੍ਵੇਇਤਿਭੁਵਨਸਾਰੇਗਾਮਾ॥ ਪਟਿਪਟਿਰਵਿਚਹਿਆਅਲਖਅਪਾਰੇਗਾਮਾ॥ ਅਲਖਅ
ਪਾਰਅਪਾਰਸਾਰਾਮਾਪੁਸਾਰਿਮਿਲਾਈਐ॥ ਹਉਮੈਮਮਤਏਕੁਜਲਹੁਸਬਦਿਮੈ
ਲੁਚਕਾਈਐ॥ ਦਰਿਕਾਇਦਰਸਨੁਕਰੀਕੁਨੈਤਾਰਿਤਾਰਨਗਾਰਿਆ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਮੈ

ਮੁਤਚਾਖਿਆਤਿਪਤੀਨਾਨਕਾਉਰਿਧਾਰਿਆ॥ ੪॥ ੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਮੈ
 ਮਨਿਚਾਉਘਣਾਸਾਚਿਦਿਗਾਸੀਗਾ॥ ਮੇਰੀਧੋਮਪਿਰੇਪੁਛਿਅਬਿਨਾਸੀਗਾ॥ ਅ
 ਦਿਗੋਤਿਹਰਿਨਾਥੁਨਾਥਹਤਿਸੈਭੁਵੈਸੈਥੀਐ॥ ਕ੍ਰਿਪਲੁਸਦਾਦਇਆਲੁਦਾਤਾਨੀ
 ਆਅੰਦਰਿਤੁਨੀਐ॥ ਮੈਅਵਰੁਗਿਆਨਧਿਆਨੁਪੁਜਾਹਰਿਨਾਮੁਅੰਤਰਿਦੁਸਿਰੇ
 ॥ ਭੋਖਰੁਦਨੀਹਰੁਨਜਾਨਾਨਕਸਚਿਗਹਿਰੇ॥ ੧॥ ਭਿੰਨਹੀਰੈਨਿਕੁਲੀਦਿਨਸੁਹ
 ਏਰਾਮਾ॥ ਨਿਜਘਰਿਸੁਤਹੀਏਪਿਰਮੁਜਸ੍ਰੋਏਰਾਮਾ॥ ਨਵਹਾਨਿਨਵਧਨਸਬਦਿਜਾ
 ਰੀਆਪੋਨੇਪਿਰਕੁਨੀਆ॥ ਤੁਨਿਕੁਰੂਕਪਟਸੁਕੁਉਦੁਜਾਚਕਰੀਲੋਕਾਨੀਆ॥ ਮੈ
 ਨਾਮੁਹਰਿਕਾਹਰੁਕੰਠੇਸਾਚਸਬਦੁਨੀਸਾਨਿਆ॥ ਕਰੋਜੇਨਾਨਕਸਾਚੁਮੰਗੈਨਦਰਿਕ
 ਰਤੁਪੁਕੁਨਿਆ॥ ੩॥ ਜਾਗੁਸਲੋਨਹੀਐਬੋਲੈਚੁਬਾਨੀਗਾ॥ ਨਿਨਿਸੁਨਿਮੰਨਿਅ
 ਹੀਅਕਥਕਹਾਨੀਗਾ॥ ਅਕਥਕਹਾਨੀਪਦੁਨਿਰਬਾਣੀਕੋਵਿਰਲਾਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝ
 ਏ॥ ਉਹੁਸਬਦਿਸਮਾਏਆਪੁਗਵਾਏਤਿਰੁਦਨਸੇਈਸੁਝਏ॥ ਰਹੈਅਤੀਤੁਅਪਰੰਪ
 ਰੁਗਤਾਸਾਚੁਮਨਿਗੁਨਸਾਚਿਆ॥ ਉਹੁਪੁਰਿਰਹਿਆਸਰਬਠਾਈਨਾਨਕਉਰਿਧਾਰਿ
 ਆ॥ ੩॥ ਮਹਲਿਬੁਲਾਏਹੋਏਰੁਗਤਿਸੈਨੀਗਾ॥ ਗੁਰਮਤਿਮਨਿਰਹਸੀਸੀਵਸਿਰੇ
 ਹੀਗਾ॥ ਮਨੁਮਾਰਿਗੈਵੈਸਬਦਿਸੀਵੈਤਿਲੋਕਨਾਥਪਛਨਏ॥ ਮਨੁਤੀਗਿਤੋਲਿਨਜਾ
 ਇਕਤਹੀਆਪਨਾਪਿਰਜਾਨਏ॥ ਮੈਆਧਾਰੁਤੇਗਤੁਖਸਮੁਸੇਰਾਮੈਤਾਨੁਤਕੀਅਤਿਰਥ
 ॥ ਸਾਚਿਸੁਰਾਸਦਾਨਾਨਕਗੁਰਸਬਦਿਵਰੁਗਰੁਨਿਬੈਰਿਉ॥ ੪॥ ੨॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਛਿਤਮੰਗਲਾ॥

੧ਉਸਤਿਕੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੈਭੈਆਇਆਮਨਸੁਖਸਮਾਨਾਰਾਮਾ॥ ਗੁਰਿਤੁਠੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ
 ਰੀਗਿਰਲੀਆਮਾਨਾਰਾਮਾ॥ ਦੁਰੁਭਾਗੀਆਸੋਹਾਗਾਨੀਹਰਿਮਸਤਕਿਮਾਨਾਰਾਮ
 ॥ ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਹਰਿਸੋਹਾਗੁਹੈਨਾਨਕਮਨਿਕੁਨਾਰਾਮਾ॥ ੧॥ ਨਿਮਾਨੀਆਹਰਿਮਾਨੁਹੈਹਰਿ
 ਪ੍ਰਭੁਹਰਿਅਪੈਰਾਮਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਆਪਿਗਵਾਇਆਨਿਤਹਰਿਹਰਿਜਾਪੈਰਾਮਾ॥ ਮੈ

ਰਹਿਪੁਕੁਕੁਦੈਸੇਕਰੇਹਰਿਰੇਗਿਹਰਿਰਾਪੈਰਾਮਾਨਨਾਨਕਸਹਜਿਮਿਲਾਇਆਹਰਿ
 ਸਿਹਰਿਧਾਪੈਰਾਮਾ॥੨॥ਆਨਸਿਨਨਮਿਹਰਿਪਾਈਐਹਰਿਰਾਵਨੇਦੇਰਾਮਾਗੁਰਮੁ
 ਖਿਮਿਲਸੇਹਾਗਈਰੇਗੁਹੇਇਘਨੇਗਾਮਾਨਿਨਮਾਨਸਜਨਮਿਨਪਾਇਆਤਿਨਕੁਰੀਮੇ
 ਦੇਰਾਮਾ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਰਾਖੁਪੁਕੁਨਾਨਕਜਨਤੇਰਾਮਾ॥੩॥ਗੁਰਹਰਿਪੁਕੁਅ
 ਗਮਦ੍ਰਿੜਾਇਆਮਨੁਤਨੁਰੇਗਿਕੁੰਨਾਰਾਮਾਗੁਗਤਿਵੇਲੁਗੁਰਿਨਾਮੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਹ
 ਰਿਲੀਨਾਰਾਮਾ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮੁਨਜੀਵੇਦੇਭਉਜਲਬਿਨੁਮੀਨਾਰਾਮਾਸਭਲਜਨਮਹਰਿ
 ਪਾਇਆਨਾਨਕਪੁਤ੍ਰੀਨਾਰਾਮਾ॥੪॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲਮਹਲਾ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ
 ਹਰਿਪੁਕੁਸਸੈਵਲੋਕੁਲੁਮਨਿਵਸੈਵਾਨੁਕੁਗਾਗੁਰਿਪੁਰੈਦੇਖਾਲਿਆਨਾਨਕਹ
 ਰਿਲਿਵਲਾਗੁ॥੬॥੧॥ਮੇਰਾਹਰਿਪੁਕੁਗਵਨਿਆਈਆਹਉਮੈਬਿਖੁਧਾਗੇਰਾ
 ਮਾਗੁਰਮਤਿਆਪਿਮਿਟਾਇਆਹਰਿਹਰਿਲਿਵਲਾਗੇਰਾਮਾਅਤਰਿਕਮਲੁਪਰ
 ਗਾਸਿਆਚੁਰਗਿਆਨੀਜਾਗੇਰਾਮਾ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਪੁਕੁਪਾਇਆਪੁਰੈਦੁਤੁਤੁ
 ਰੇਰਾਮਾ॥੧॥ਹਰਿਪੁਕੁਹਰਿਮਨਿਤੁਇਆਹਰਿਨਾਮੁਦੁਪਾਈਰਾਮਾਗੁਰਿਪੁਰੈਪੁਕੁਪਾ
 ਇਆਹਰਿਹਰਿਲਿਵਲਾਈਰਾਮਾ॥ਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਕਟਿਅੰਜੇਤਿਪਰਗਟਿਆ
 ਈਰਾਮਾ॥ਜਨਨਾਨਕਲਮੁਅਧਾਰੈਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਈਰਾਮਾ॥੨॥ਧਨੁਹਰਿਪੁਤ੍ਰਿਪਿ
 ਆਰੈਰਾਈਆਨਾਹਰਿਪੁਕੁਕੁਈਰਾਮਾਅਖੀਪ੍ਰੇਮਕਸਾਈਆਜਿਉਬਿਲਕਸਮਾ
 ਈਰਾਮਾ॥ਗੁਰਿਪੁਰੈਹਰਿਮੇਲਿਆਹਰਿਰਸਿਅਘਾਈਰਾਮਾ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਦਿਗ
 ਸਿਆਹਰਿਹਰਿਲਿਵਲਾਈਰਾਮਾ॥੩॥ਹਮਮਰਧਮਗਧਮਿਲਾਇਆਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾ
 ਰੀਰਾਮਾ॥ਧਨੁਪ੍ਰਿਨੁਕੁਸਥਾਸਿਹੈਜਿਨਿਹਉਮੈਮਾਰੀਰਾਮਾਜਿਨਦੁਤੁਗੀਆਵਤੁ
 ਕੁਚੁਹੈਹਰਿਹਰਿਉਰਿਥਾਰੀਰਾਮਾ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਹਿਤੁਨਾਮੇਬਲਿਹਾਰੀਰਾ
 ਮਾ॥੪॥੨॥੬॥ ॥ ਛੰਤਾ ॥
 ॥ਬਿਲਾਵਲਮਹਲਾ॥੫॥ ॥ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥

ਮੰਗਲ ਸਾਜੁ ਕੁਇ ਆਪੁ ਕੁ ਅਪਨਾਗਾਇ ਆਗਾਮਾ ਅਥਿਨਾਸੀ ਵਰੁ ਸੁਨਿ ਆਮਨਿ
 ਉਪਜਿ ਆਗਾਇ ਆਗਾਮਾ ਅਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੈ ਵੇਡੈ ਤਾਗੈ ਕਥਾ ਮਿਲੀ ਐ ਪੁਰਨਾ
 ਤੇ। ਸਹਜ ਸਮਾਈ ਐ ਗੈ ਵਿਦ ਪਾਈ ਐ ਦੇਹੁ ਸਖੀ ਏ ਸੋਹ ਮੰਤੋ। ਦਿਨੁ ਰੋਨਿ ਠਾਢੀ ਕਰ
 ਉਸੇ ਵਪੁ ਕੁ ਕਵਨ ਜੁਗਤੀ ਪਾਇ ਆਗਾ ਬਿਨੁ ਵੇਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਲੁਹੇ ਮੇਰਿ
 ਲੜਿ ਲਇ ਆਗਾ। ੧। ਕੁਇ ਆਸ ਮਾਹਿ ਨ੍ਰਾਹਰਿ ਰਤਨੁ ਵਿਸਾਹਾਰਾਮਾ ਜੋਖਿ ਜੋਖਿ
 ਲਧਾਹਰਿ ਸੰਤਨ ਪਾਹਾਰਾਮਾ। ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਦਾਇ ਆਪਾਰੇ ਕਰਹਿ ਅਥਬਾਈ
 ਚਾਰੇ। ਇਕ ਸਿਉਇ ਕਿਮਨਿ ਧਿਆਇ ਸੁਆਮੀ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੇ। ਕਰਿ ਜੋਤਿ
 ਪੁਰੁ ਪਹਿ ਕਰਿ ਉਬਿਨੀਤੀ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਾਗਾ। ਬਿਨੁ ਵੇਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਮੇਰਾ ਪੁ
 ਕੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ। ੨। ਸਾਹ ਅਟਲੁ ਗਨਿਆ ਪੁਰਨ ਸੰਜੋਗੇ ਰਾਮਾ। ਸੁਖਹ ਸਮੁਹ ਕੁਇ
 ਆਗਾਇ ਆਵਿ ਜੋਗੇ ਰਾਮਾ। ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਆਏ ਪੁਰੁ ਪਿਆਏ ਬੋਨ ਅਚਰ ਜੁਜਾਈ ਅ
 । ਮਿਲਿ ਇਥੜੇ ਹੋਇ ਸਹਜਿ ਦੇ ਓਖਿ ਨਿਪ੍ਰੀਤ ਉਪਜੀ ਮਾਨੀ ਆਮਾ। ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤੀ
 ਉਤਿਪੋਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਚਿ ਰਸੁ ਰੁਚੈ। ਬਿਨੁ ਵੇਤਿ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸੰਤੀ ਮੇਲੀ ਪੁਰੁ ਕਰਨ
 ਕਾਰਨ ਜੋਗੇ। ੩। ਕੁਦਨੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ਧਰਤਿ ਸਭਾਗੀ ਰਾਮਾ। ਪੁਰੁ ਪਿਆਇ ਆਤਮਾ
 ਰਚਨ ਨਿਲਾਗੀ ਰਾਮਾ। ਗੁਰਚਰਨ ਲਾਗੀ ਸਹਜਿ ਜਾਗੀ ਸਗਲਿ ਇਦੁ ਪੁਨੀ ਆਮਾ।
 ਮੇਰੀ ਅਸ ਪੂਰੀ ਸੰਤ ਪੂਰੀ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਕੀਤ ਵਿਛੁਨਿ ਆਮਾ। ਅਨਿਦ ਅਨਦਿਨੁ ਵਜਹਰਿ
 ਦਾਜੇ ਅਹਿ ਮਤਿ ਮੂਕੀ ਤਿਆਗੀ। ਬਿਨੁ ਵੇਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਨ ਸੁਆਮੀ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਲਿਵ
 ਲਾਗੀ। ੪। ੧। ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ। ੫। ਕੁਗੁ ਸੁਲਖਨਾਹਰਿ ਕੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ਰਾਮਾ।
 ਅਨਹਦ ਬਾਜਿ ਤਾਤਿ ਸੁਪੁਨਿ ਦਰਬਾਰਾ ਰਾਮਾ। ਅਨਿਦ ਅਨਦਿਨੁ ਵਜਹਰਿ ਦਾਜੇ ਦਿਨ
 ਸੁਰੇਨਿ ਉਮਾਹਾ। ਤਹਰੇ ਰਸੇ ਗਨ ਦੁਖੁ ਬਿਆਏ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨਤਾਹਾ। ਰਿਖਿ ਸਿਖਿ ਸੁ
 ਧਾਰ ਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰੁਗਤਿ ਭਰੇ ਭੁਤਾਹਾ। ਬਿਨੁ ਵੇਤਿ ਨਾਨਕ ਬਾਲਿਗੀ ਵਿਦਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
 ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ। ੧। ਸੁਨਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੁ ਹੋ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹੁ ਰਾਮਾ। ਅਨਿਤ

ਮਾਧੁ ਚਰਣਾ

ਨਿਪ੍ਰਮੁਕਰਤਿ ਸੁਪ੍ਰਕੁਕਉਰਾਵੁਰਾਮਾ ਕਰਿਪ੍ਰਮਗਵਾਤਿ ਸੈਭਿਵੁਹਇਕਨਿਮਖਪ
 ਲਕਨਤਿ ਆਗੀਐ ॥ ਗਹਿਕਿਠਿਲਾਈਐ ਨਹਲਜਾਈਐ ਚਰਨਰਜਮੁਨਪਾ
 ਗੀਐ ॥ ਕੁਗਤਿਠਗਉਰੀਪਾਇਮੋਹਹਅਨਤਕਤਹੁਨਪਾਵੁਹ ॥ ਬਿਨਵੈਤਿਨਨਕਮਿ
 ਲਿਸੀਗਿਸਾਨਨਅਮਰਪਦਵੀਪਾਵੁਹ ॥ ੨ ॥ ਬਿਸਮਨਬਿਸਮਕੁਟਿਪਿਖਿਗੁਨਅ
 ਬਿਨਸੀਰਾਮਾ ॥ ਕਰਗਹਿਕੁਚੁਗਜੀਕਾਟਿਨਮਕੀਟਾਸੀਰਾਮਾ ॥ ਗਹਿਕੁਜਾਲੀ
 ਨੀਦਾਸਿਕੀਨੀਅੰਕਰਿਉਦੋਤੁਜਨਾਇਆ ॥ ਮਲਨਮੋਹਬਿਕਾਰਨਠੇਦਿਵਸੁਨਿਰ
 ਮਲੁਆਇਆ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰੀਮਨਿਖਿਆਰੀਮਹਾਦੁਰਮਤਿਨਾਸੀ ॥ ਬਿਨਵੈਤਿਨਾ
 ਨਕੁਟੀਨਿਰਮਲੁਪੁਰੁਮਿਲੇਅਬਿਨਸੀ ॥ ੩ ॥ ਸੁਰਜਕਿਰਨਿਮਿਲੇਜਲਕਾਜ
 ਲੁਹੁਆਗਾਮਾ ॥ ਤੇਤੀਜੇਤਿਰਲੀਸੀਪੁਰਨਬੀਆਗਾਮਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਦੀਸੈਬ੍ਰਹਮਸੁਨੀਐਏ
 ਕੁਏਕੁਵਖਾਨੀਐ ॥ ਆਤਮਪਸਾਰਨਗਾਰਾਪੁਰੁਬਿਨਜੀਜਾਨੀਐ ॥ ਆਪਿਕਰਤਾ
 ਆਪਿਕਾਰਨੁਕੀਆ ॥ ਬਿਨਵੈਤਿਨਾਨਕਸੇਈਜਾਨਹਿਸਿਜਿਨੀਹਰਿਰਸੁਪੀਆ
 ॥ ੪ ॥ ਛੁਤਾ ॥

ਪਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ॥ ੫

੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਖੀਆਉਸਖੀਵੁਸਿਅਉਸਖੀਅਸੀਪਿਰਕਾਮੰਗਲਗਾਵੁਹ ॥ ਤਨਿਮਾਨੁਸਖੀਤਨਿ
 ਮਾਨਸਖੀਮਤੁਅਪੋਨਪ੍ਰੀਤਮਭਾਵੁਹ ॥ ਤਨਿਮਾਨੁਮੋਹਬਿਕਾਰੁਦੁਕਾਸੇਵੇਏਕਨਿਰੰਜ
 ਨੇ ॥ ਲਗੁਚਰਨਸਰਨਦਇਆਲਪ੍ਰੀਤਮਸਗਲਦੁਰਤੁਬਿਖੰਡੁਨਾ ॥ ਜੋਇਦਾਸਦਾਸੀ
 ਤਨਿਉਦਾਸੀਬਹੁਵ੍ਰਿਬਿਧੀਨਧਾਵੁਹ ॥ ਨਾਨਕਪਇਅੰਧੈਕਰਹੁਕਿਰਪਾਤਾਮਿਮੰਗ
 ਲੁਗਾਵੁਹ ॥ ੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਿਆਕਾਨਾਮੋਹੈਅੰਧਲੋਟੇਨਹੀ ॥ ਉਹੰਜੋਹੈਬਹੁਪਰਕਾਰਸੀਦ
 ਰਿਮੋਹਨੀ ॥ ਮੋਹਨੀਮਹਾਬਚਿਤਿਚੰਦਲਅਨਿਥਕੁਦੁਰਿਖਾਵੁਏ ॥ ਜੋਇਦੀਠੀਠੀ
 ਠੀਮਨਹਿਲਾਗੈਨਾਮੁਲੈਣਨਆਵੁਏ ॥ ਗ੍ਰਿਹਬਨਹਿਤੋਰੈਬਰਤਪੁਕਾਬਾਟਘਾਟੇ
 ਜੋਹਨੀ ॥ ਨਾਨਕਪਇਅੰਧੈਦਇਆਧਾਰਹੁਸੈਨਾਮੁਅੰਧਲੋਟੇਹਨੀ ॥ ੨ ॥ ਮੋਰਿਅ

ਨਾਥਪ੍ਰਿਅਨਾਥਜਿਉ ਜਨਹੁ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ॥ ਚਤੁਰਾਈ ਮੋਹਿ ਨਾਹਿਰੀ ਵਾਟ ਉਕਰਿ ਮੁਖਹੁ
 ॥ ਨਹ ਚਿਤੁ ਰਿਖ ਰਿਸੁ ਜਾਨ ਬੇਤੀ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ॥ ਨਹ ਰੂਪ ਧੁਪ ਨੈਨ ਬੈਕੇਤ
 ਹੁਤੈ ਤਹ ਰਖਤਹੀ ॥ ਜੈ ਜੈ ਜਇ ਅੰਪਹਿ ਸਗਲ ਜਾਕ ਉਕਰਨੁ ਅਤਿ ਗਤਿ ਕਿਲਿਲ ਪਹੁ
 ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇ ਅੰਪੈ ਸੇਵੇ ਸੇਵਕੁ ਜਿਉ ਜਨਹੁ ਤਿਉ ਮੋਹਿ ਰਖਹੁ ॥ ੩ ॥ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਲੀਤੁ ਮਨੀ
 ਰੁਤੁ ਬੁਝਿ ਨ ਕਿਉ ਸੋਰੇ ॥ ਮੋਹਿ ਚਾੜਿ ਕਤੁ ਮਥੁ ਦਤਿ ਪਤ ਉਮੁਖਿ ਪੈਰੇ ॥ ਮੁਖਿ ਪੈਰੇ ਹੋਰੇ ਪਿਅਸ
 ਸੇਰੀ ਜੀਅ ਹੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਪੇਤਾ ॥ ਲਾਡਿ ਲੇਲਾ ਤੁਲਤਾ ਇਸ ਕੁਮਹਿ ਮਿਲਹੁ ਮਾਰੀ ਹੋਇ ਗਤੇ ॥
 ਚੀਤ ਚਿਤ ਵਉ ਮਿਟੁ ਅੰਧਾਰੇ ਜਿਉ ਅਸ ਚਕਵੀ ਦਿਨ ਚੋਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇ ਅੰਪੈ ਪ੍ਰਿਅਸੀ
 ਗਿ ਮੇਲੀ ਮਨੁ ਲੀਨੀ ਰੁਵੀ ਸੋਰੇ ॥ ੪ ॥ ਧਿਨਿ ਧਿਨਿ ਹਮਾਰੇ ਰਾਗ ਪਰਿਅਇਆ ਪਿਰ
 ਮਗਾ ॥ ਮੋਹ ਬੈਕਦੁ ਮਾਰ ਸਗਲਾ ਬਨਹਗਾ ॥ ਹਰ ਹਰਾਸੁ ਅਮੀ ਸੁਖ ਹਰਾਮੀ ਅਨਦ
 ਗਲ ਰਸ ਪਾਨਾ ॥ ਨਵ ਲਨ ਵਤ ਨਨਾ ਮੁਬਾਲ ਕਵਨ ਰਸ ਨਾ ਗੁਨੁ ਨਾ ॥ ਮੇਰੀ ਸੇਸ ਸੇਰੀ
 ਦੇਖਿ ਸੇਰੀ ਸਗਲਾ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਹਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇ ਅੰਪੈ ਮੇਰੀ ਅਸ ਪੁਰੀ ਮਿਲਿਸੁ
 ਅਮੀ ਅਪਰਿਪਰਾ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥

॥ ਬਿਲਾਵੁ ਲੁਮਹ ਲਾ ॥ ੫ ॥ ਛੇਤ ਮੇਗਲੁ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਸਿਰਿ ਸੀਤਿ ਦਇਆਲ ਪੁਰੁ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਨਿਧਿ ਪੀਉ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪੁਰੁ ਕੁਟਿ ਐਨ
 ਨਕ ਸੁਖੀ ਹੋਤ ਇਹੁ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਛੇਤ ॥ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪੁਰੁ ਪਾਈ ਐਨ ਬੋਹੈ ਵੈਰੁ ਰੋ
 ਰਾਮਾ ॥ ਮਾਨ ਨਿਮਾਨੁ ਵਡਾਈ ਐਹ ਰਿਚਰਨੀ ਲਾਗੇ ਰਾਮਾ ॥ ਛੇਤਿ ਸਿਆਨ ਪਚਾਤੁ ਗੀਦਰ
 ਮਤਿ ਬੁਝਿਤਿ ਅਗੇ ਰਾਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਉ ਸਰਨਾਈ ਗਮਰਾਇ ਬਿਰੁ ਹੋਇ ਸੁਹਾਗੇ ਰਾਮਾ ॥
 ੧ ॥ ਸੋ ਪੁਰੁਤ ਛਿਕਤ ਲਾਗੀ ਐਨਿ ਸੁਬਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈ ਐਰਾਮਾ ॥ ਲਾਜ ਨ ਆਵੈ ਅ
 ਗਿਅਨ ਮਤੀ ਦੁਰ ਕਨ ਬਿਗਾਈ ਐਰਾਮਾ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਪੁਰੁਤਿ ਆਗਿਕ
 ਰੇਕਰ ਹੁਕਤ ਨਹਰਾਈ ਐਰਾਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰੁਗਤਿ ਭਾਉ ਕਰਿ ਦਿਅ ਲਕੀ ਜੀਵਨ
 ਪਦੁ ਪਾਈ ਐਰਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ਨਉ ਚਰਹਿ ਬਲਿਗਾਈ ਇਦੁ ਦਾਰਨਿ ਰਸਨਾ

ਰਾਮਾ॥ ਪ੍ਰਕੁਤਗਤਿ ਦ੍ਰੁਲੁ ਨ ਹੋਸੇ ਵਹੀ ਕਾ ਚਿਅੰ ਕਾਲਗ੍ਰਸਨਾ ਰਾਮਾ॥ ਤੁਮਿ ਮੇ
 ਹੀ ਦੁਖਨ ਜਾਨਹੀ ਕੇਦਿ ਜੇਨੀ ਬਸਨਾ ਰਾਮਾ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਅਦੁਰ ਨਿਛਾਹ ਨਾ ਬਿ
 ਟਾਕਿ ਮਨੁ ਸਮਰਾਮਾ॥ ੩॥ ਲਾਇ ਬਿਰਹੁ ਚੁਗਵੈ ਤਸੀ ਗੋਹਿ ਇਮਿਲੁ ਬੈਰਾਗੁ ਨਿਰਾਮਾ॥
 ਚੰਦਨ ਚੀਰ ਸੁਰੀਧਰ ਸਾਹੁ ਮੈ ਬਿਖੁਤਿ ਅਗਿ ਨਿਰਾਮਾ॥ ਈਤਉ ਤਨੁ ਹੋਤੁ ਲੀਐ ਹ
 ਰਿ ਸੇਵਾ ਜਾਗ ਨਿਰਾਮਾ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਕੁਪਾਇਆ ਆਪੁ ਨਾਸ ਅਟਲ ਸੁਹਾਗ ਨਿਰਾ
 ਮਾ॥ ੪॥ ੧੫॥ ੬॥ ਬਿਲਾਵੁ ਲੁਮਹ ਲਾ॥ ੫॥ ਹਰਿ ਖੇਜਹੁ ਦੁਤੁਰੀ ਹੋਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਸੀਰੋਰ
 ਮਾਗੁ ਨ ਗੋਵਿਦ ਸਦਗਾਈ ਅਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਰੰਗੇ ਰਾਮਾ॥ ਸੈ ਪ੍ਰਕੁਸਦ ਹੀ ਸੇਵੀ ਐਪਾ
 ਈ ਅਹਿ ਛਲੁ ਮੰਗੇ ਰਾਮਾ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਕੁਸਰ ਨਾਗਤੀ ਜਪਿ ਅਨਤ ਤਰੰਗੇ ਰਾਮਾ॥ ੧॥ ਇਕੁ
 ਤਿਲੁ ਪ੍ਰਕੁਨਦੀ ਸੈਰੇ ਜਿਨਿ ਸਰੁ ਕਿਛੁ ਦੀ ਨਾ ਰਾਮਾ॥ ਵਡੁ ਚਾਰਿ ਮੇਲਾਵੁ ਡਾਗੁ ਰਮੁਖਿ
 ਪਿਰੁ ਦੀ ਨਾ ਰਾਮਾ॥ ਬਾਘ ਪਕੜਤੁ ਮਤੇ ਕਾਢਿ ਆਕਰਿ ਅਪਨਾਲੀ ਨਾ ਰਾਮਾ॥ ਨਾਮੁ ਜਪ
 ਤਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਸੀਤਲੁ ਮਨੁ ਸੀ ਨਾ ਰਾਮਾ॥ ੨॥ ਕਿਆ ਗੁਨ ਤੇਰੇ ਕਹਿ ਸਕਉ ਪ੍ਰਕੁ ਅੰਤਰ
 ਜਾਮੀ ਰਾਮਾ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਰਾਇਣੈ ਕੁਏ ਪਾਰਗਰਾਮੀ ਰਾਮਾ॥ ਬੁਢੇ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਸ
 ਰੁਇ ਦ੍ਰੁਪੁ ਜਾਮੀ ਰਾਮਾ॥ ਨਾਨਕ ਉਧੇਰੇ ਜਪਿ ਹੋਸਤੁ ਹੁਕਾਸੁ ਆਮੀ ਰਾਮਾ॥ ੩॥ ਰਸਤਿ
 ਨਿਅਤੁ ਅਪਨੇ ਰਾਮ ਸੀਰੇ ਸੇਲੇ ਇਨੀ ਕੇਰਾਮਾ॥ ਪ੍ਰਕੁਪੇਖਤ ਇਛੁ ਪ੍ਰੇਨੀ ਆਮਿਲਿ ਸਯ
 ਨ ਜੀ ਕੇਰਾਮਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਬਿਖਿ ਆਰਸ ਛਕੇ ਰਾਮਾ॥ ਨਾਨਕ ਜਲੁ ਜਲ
 ਹਿਸਮਾਇ ਆਜੇ ਤੀਜੇ ਤੀਜੀ ਕੇਰਾਮਾ॥ ੪॥ ੧੨॥ ੫॥ ਬਿਲਾਵੁ ਲੁਕਿ ਅੰਛਿਤਾ ਕਾਤੁ ਮਲਾ
 ॥ ਬਿਤੀ॥ ੧॥ ਦਾਗ॥ ੨॥ ਛਿਤਾ॥ ਮਃ॥ ੧॥ ੨॥ ਮਃ ੬॥ ੨॥ ਮਃ ੫੫॥ ਜੁਮਲਾ॥ ੧੨॥
 ੫॥ ਬਿਲਾਵੁ ਲੁਕੀ ਦਾਗ ਮਹਲਾ॥ ੬॥ ਸੇਲੇ ਕੁਮਃ ੬॥ ੧॥ ਰਿਸਤਿ ਰੁਚ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਹਰਿ ਉਤਮ ਹਰਿ ਪ੍ਰਕੁਗਾਇਆ॥ ਕਰਿ ਨਾਦੁ ਬਿਲਾਵੁ ਲੁਗਾਗੁ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਗੁਰੁ ਸੁਨਿ
 ਮੰਨਿ ਆਧੁ ਗਿਮਸਤ ਕਿਪੁਰਾਤਾ ਗੁ॥ ਸਰੁ ਦਿਨੁ ਸੁਰੇ ਨਿਗੁਨ ਉਚੈ ਰੇਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿਉ
 ਰਿਲਿਵਲਾਗੁ॥ ਸਰੁਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਅਰੇ ਇਅਮਨੁ ਖਿਡਿ ਆਹਰਿ ਬਾਅਗੁ॥ ਅ

ਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਮਿਟਿਗਇਆ ਗੁਰਚਾਨੁ ਛੁਗਿਆਨੁ ਚਰਾਗੁ ॥ ਛਨੁ ਨ ਕੁਜੀਵੈ
 ਦੇਖਿਹਰਿ ਇਕਨਿ ਮਖਘੁ ਸੁਖਿ ਲਾਗੁ ॥ ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਬਿਲਾਵੁ ਲੁਤਬਹੀ ਕੀਜੀਐ
 ਜਬਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਨਾਮੁ ॥ ਗੁਰਨਾਦਸਬਦਿ ਸੋਹਨ ਜਾਲੈ ਗੈਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਗਗਨ
 ਵੰਡੁ ਤਿਹਰਿ ਸੇਵੀਐ ਤਾਦਰਗਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੀ
 ਐਚੁਕੈ ਮਨਿ ਅਭਿਆਨੁ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਤਿਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਅਗੀਮੁ ਹੋਸਤਿ ਤੁਧੁ ਉਪ
 ਇਆ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦੂਰਤ ਦਾਸੁ ਜਗੁ ਤੁਸਬਾਇਆ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਤਾਲੁ ਹੀਲਾ
 ਈਐ ਅਧੇਗੁ ਛੁਗਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਗੁਰਗਤਹੁ ਦਿਨੁ ਸੁਗਤਿ ਅੰਤਿ ਲਏਛੁ
 ਤੁਧਾਇਆ ਕਿਨਿ ਸੇਵਿਅਤਿ ਨਿਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ
 ੪੩ ॥ ਦੁਜੈ ਭੁਇ ਬਿਲਾਵੁ ਲੁਹੈ ਵਈ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਬਾਇਨ ਪਾਇ ॥ ਪਾਖੈ ਤਿਹੁ ਗਤਿ ਨ
 ਹੋਵਈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਪਾਈਆ ਜਾਇ ॥ ਮਨਹ ਠਿਕਰਾ ਕਮਾਵੈ ਨ ਬਾਇਨ ਕੋਈ
 ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੀਚਾਰੀਐ ਦਿਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੋਵੈ ਸਿਆਮਨਿ ਆਇ ॥ ਜਮਨੁ ਮਰਨਾ ਕਟਿ ਆਜੈ ਤੀਜੈ ਤਿਮਿਲਾਇ ॥ ੧
 ਮਃ ੩॥ ਬਿਲਾਵੁ ਲੁਕਰਹੁ ਤੁਮਪਿ ਆਰਿਹੈ ਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ
 ਦੁਖਕਈਐ ਸੋਚੈ ਰੋਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਸਦਾ ਬਿਲਾਵੁ ਲੁਅਨੈ ਦੁਹੈ ਜੋਚੈ ਲਹਿਸਤਿ ਗੁਰਭੁ
 ਇ ॥ ਸਤਸੰਗਤੀ ਬਹਿਭੁਓ ਕਰਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੋ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਜਨ ਸੋਹੈ ਨੇਤਿਭੁ
 ਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਸਭਨਾ ਕੀ ਆਦਿ ਚਿਹਰਿ ਆਪਿ ਸੇਭੁ ਗਤਾ
 ਮਿਤੁ ਹਰਿ ॥ ਸਭੁ ਕੋਈ ਹਰਿ ਕੋ ਵਸਿਭੁ ਗਤਾ ਕੋ ਅਨੈ ਦੁਖਹਿ ॥ ਹਰਿਭੁ ਗਤਾ ਕਾ ਮੇਲੀਸ
 ਰਬਤਾ ਸਿਉ ਨਿਸਲੁ ਜਨ ਟੇਗਧਰਿ ॥ ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਕੋ ਹੋਖਸਮੁ ਸੇਭੁ ਗਤ ਜਨ ਚਿਤਿ ਕ
 ਰਿ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਟਿਕੈ ਇਨ ਸੇਕਸਤੁ ਭੁਖਿ ਭੁਖਿ ਪੈਵੈ ਭੁਖਿ ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪੩ ॥ ਬ੍ਰ
 ਹਮੁਖਿ ਦਹਿਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾਨਾ ਜੋਚੈ ਲਹਿਸਤਿ ਗੁਰਭੁ ਇ ॥ ਨਿਕੈ ਹਰਿ ਦੇਹਰਿ ਦੁਸਹਉ
 ਸੈਰੈ ਗੁਗਵਾਇਆ ॥ ਗੁਨਰਵਹਿਭੁ ਨ ਸਿਰਹਰਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਇਸੁ ਚੁਗ

ਮਹਿਵਿਰਲੈਬ੍ਰਹਮਣਾਬ੍ਰਹਮਥਿਦਹਿਦਿਤਿਲਾਇ॥ ਨਾਨਕਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰੇਹਰਿ
 ਸਚਸੇਨਾਮਿਰੇਹਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਨਕੀਤੀਆਸਬਦਿਨਲ
 ਕੇਰੁਭਾਉ॥ਹਉਮੈਰੇਗੁਕਮਾਦਨਾਅਤਿਦੀਰਘੁਬਹੁਸਆਉ॥ਮ੍ਰਗਠਿਕਰਮਕਮਾਦਨਾ
 ਠਿਗਿਠਿਰਿੰਨੀਪਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਠਲੁਹੋਜਿਸਨੇਆਪੇਲੇਈਮਿਲਾਇ॥ਨ
 ਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿਕਰੇਤਾਨਾਮੁਧਨੁਪਲੇਪਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਤੁਰੁਤ੍ਰਿਅਈਆ
 ਹਰਿਨਾਮੁਦਿਚਿਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਈਐ॥ਜਿਦੁਸਤੁਮੰਗੀਐਸਾਈਪਾਈਐਜੇਨਾਮਿ
 ਚਿਤੁਲਾਈਐ॥ਗੁਰਜਗਲਜੀਅਕੀਕੀਚੈਸਤਿਗੁਰੁਪਾਸਿਤਾਸਰਬਸੁਖਪਾਈਐਪਗੁ
 ਰਪੁਰਾਹਰਿਉਪਦੇਸੁਦੇਇਸਤੁਰੁਪਲਹਿਜਾਈਐ॥ਜਿਸਪੁਰਬਿਹੋਵੈਲਿਖਿਆਸੇਹਰਿਗੁ
 ਨਗਾਈਐ॥੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਲੀਕੋਨਹੀਮੈਰੇਪ੍ਰਤਿਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਸ
 ਤਿਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁਸਠਲੈਹੋਯੋਕੋਇਛੋਤੇਹਾਠਲਪਾਏ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤਹੋ
 ਸਤੁਤਿਸਨਾਭੁਖਗਵਾਏ॥ਹਰਿਰਸੁਪੀਸੈਤੇਖੁਹੋਆਸਚੁਦੁਸਿਆਮਨਿਆਏ॥ਸਚੁਧਿਅ
 ਇਆਅਮਰਾਪਦੁਪਾਇਆਅਨਹਦਸਬਦੁਦੁਜਾਏ॥ਸਚੇਦਹਰਿਸਿਖਸਰਿਆਗੁਰਕੇ
 ਸਹਜਿਸਤੁਏ॥ਨਾਨਕਜਿਨਅੰਦਰਿਸਚੈਸੇਜਨਛਪਹਿਨਕਿਸੈਦੇਛਪਾਏ॥੧॥ਮਃ੩
 ਗੁਰਸੇਵਾਤਹਰਿਪਾਈਐਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਮਾਨਸਤੇਦੇਵਤੇਭੁਏਸਚੀਭੁਗਤਿਜਿ
 ਸੁਦੇਇ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲਾਇਅਗੁਰਕੇਸਬਦਿਸੁਚੇਇ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਮਿਲਿਰੇਹੇਨ
 ਮੁਦੁਤ੍ਰਿਅਈਦੇਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਦਿਚਿਨਾਵੈਕੀਵਡੀਵਤ੍ਰਿਅਈ
 ਹਰਿਕਰਤੇਆਪਿਵਧਾਈ॥ਸੇਵਕਸਿਖਸਭਿਦੇਖੇਵਖਿਜੀਵਨਿਉਨਅੰਦਰਿਹਿਰੈਭੁ
 ਈ॥ਨਿਦਕੁਦੁਸਟੇਵਤ੍ਰਿਅਈਵੇਖਿਨਸਕਾਨਿਉਨਾਪਗਾਇਆਭੁਲਨਸਖਾਈ॥ਕਿ
 ਆਹੋਵੈਕਿਸਹੀਕੀਵਖਿਮਾਰੀਜਾਸਚੇਸਿਉਬਨਿਆਈ॥ਜਿਗਲਕੇਰਤੇਭੁਏਸਾਨਿਤ
 ਨਿਤਚੈਵਸਵਾਈ॥ਸਤੁਤ੍ਰਿਖਿਵਖਿਮਾਰੀਲੇਕਾਈ॥੪॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਧ੍ਰਿਗੁਏਹਆਸਾ
 ਦੁਜੈਭਾਵਕੀਜੇਮੇਗਿਆਇਆਚਿਤੁਲਾਏ॥ਹਰਿਸੁਖਪਲਰਤਿਆਗਿਆਨਾਮੁਦਿਸਾਗਿਦੁ

ਖੁਪਾਏ ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ ਨੇ ਵ ਨੀ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਦੁ ਤਾਏ ॥ ਜਿਸ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁ
 ਰਮਿ ਲੈ ਸੇਹ ਰਿਨ ਮੁਖਿ ਆਏ ॥ ਨਾਮਿ ਰੇ ਤੇਜ ਨ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਇ ਨਿਜ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿ
 ਜਾਏ ॥ ੧ ॥ ਮ ੪੩ ॥ ਆਸਾ ਮਨ ਸਾਜੁ ਗਿ ਮੋਹ ਨੀ ਜਿਨਿ ਮੋਹਿ ਆਸਿ ਸਾਗੁ ॥ ਸਚੁ ਕੋਜ ਮਕੋਲੀ
 ਰੇਵਿ ਚਿਹੈ ਤੇਤਾ ਸਤੁ ਆਕਾਰੁ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੀ ਜਮੁ ਲਗਾ ਦਸੈ ਉਬੈ ਰੇ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਨ
 ਨ ਕਰਗੁ ਪਰਸਾਦੀ ਇਹ ਮਨੁ ਤਾਤਰ ਜਾਵੈ ਤੈ ਅਹਿ ਕਾਰੁ ॥ ਆਸਾ ਮਨ ਸਾਮਰੇ ਨਿਰਾ ਸੁਹੈ ਇਹੁ
 ਰਸ ਬਦੀਵੀ ਚਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜ੍ਹ ॥ ॥ ਜਿਥੈ ਜਾਈ ਜਗਤ ਮਹਿ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਸਾਈ ॥ ਆਗੈ ਸ
 ਭੁ ਅਪੇਵਰਤ ਦਾਹਿ ਸਚ ਨਿ ਆਈ ॥ ਕੂੜਿ ਆਗੈ ਕਮੁਹ ਛਿਟਰੀ ਅਹਿ ਸਚੁ ਕੁਗਤਿ ਦ
 ਤਿਊ ਆਈ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚ ਨਿਉਂ ਹੈ ਸਿਰਿ ਨਿਦ ਕਿਛੁ ਆਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਅਗਾਧਿ
 ਅਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ ੪੩ ॥ ਪੂਰੇ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਈ ਐ ਜੋ ਹਰਿ
 ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸੇ ਰੇਇ ॥ ਉਪਾਵੁ ਸਿਰਿ ਉਪਾਉਂ ਹੈ ਨਾਉ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਅੰਦਰਿ ਸੀਤਲੁ ਸਾ
 ਤਿਹੈ ਹਿਰੈ ਸਦਾ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਨ ਪੈ ਨਾਨਾ ਨਕਨਾਇ ਦੁਤਿ ਆਈ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥
 ਮ ੪੩ ॥ ਏ ਮਨ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਨਿ ਪਾਇ ਹਿਗੁਨੀ ਧਾਨੁ ॥ ਸੁਖ ਦਾ ਤੇ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਦਸੈ ਹਉ
 ਮੈ ਜਾਇ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈ ਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਨੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜ੍ਹੀ
 ॥ ਨਿਤ ਨ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਾਹਗ ਰੇਖਾ ਨਉ ਮਰਉ ਸਿਕਦਾਰ ਹਰਿ ਤਿਨੇ ਸਭਿ ਹਰਿ ਕੀਏ
 ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹਰਿ ਕਰੈ ਸਉ ਇਕਰਹਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ਕੀ ਅਰਥੀਏ ॥ ਸੇਐ ਸਾਹਗਿ ਸਭ ਨਾਕਾ
 ਪ੍ਰਭੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇਵਲਿ ਜੋ ਨਿਸਭਿ ਦੁਰਨ ਚਾਹੇ ਖਾਣੀ ਸਭੁ ਸਿਸਟਿ ਗੋਲੇ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਆਗੈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਨ ਕਉ ਦੀਏ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਕੀ ਐ ਸੇਵਤਿ ਆਈ ਦੇਖਹੁ ਹਰਿ ਸੀਤਹੁ
 ਜਿਨਿ ਦਿਓ ਕਾਇਆ ਨਗਰੀ ਦੁਸਾਮਨ ਦੂਤ ਸਭਿ ਮਾਰਿ ਕਰੁ ਏ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ
 ਲੋਹੈ ਆਗੁ ਗਤ ਜਨਾਉ ਪਰਿ ਹਰਿ ਆਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਰਖਿ ਲੀਏ ॥ ੩ ॥
 ਸਲੋਕੁ ਮ ੪੩ ॥ ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ ਸਦਾ ਦੁਖੈ ਮਨ ਮੁਖਿ ਆਨ ਲਾਗੈ ॥ ਦੁਖ ਦਿਚਿ ਕਾ
 ਰ ਕਮਾਵਨੀ ਦੁਖੁ ਵਰੈ ਤੇ ਦੁਖੁ ਆਗੈ ॥ ਕਰਮੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਭੁਟੀ ਐ ਤਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵਲਾ

ਗੋ। ਨ। ਨ। ਕ। ਸ। ਹ। ਜੇ। ਸ। ਖ। ਹ। ਇ। ਅੰ। ਦ। ਰ। ਹ। ਕੁ। ਮ। ਕੁ। ਉ। ਤੁ। ਗੋ। ॥੧॥ ਮਃ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹ
 ਰਿਰਿ ਗੁਰੇ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਮੈ ਨਿਭੁ ਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਖਨੁ ਬੇਲਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪ
 ਇਆ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਤਿਸਰ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਕੁਇ
 ਆ। ੨॥ ਮਃ ੩॥ ਮਨ ਮਖੁ ਮੈਲੇ ਮਰਹਿ ਗਵਾਰਿ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਰਖਿਆ
 ਉਰਿ ਧਾਰਿ। ਕੁਨਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਨਹੁ ਜਨ ਕਾ ਈ। ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿਹੁ ਉਮੈ ਮਲੁ ਝਈ। ਅੰ
 ਦਰੁ ਸੇਸਾ ਦੁਖੁ ਦਿਅਪੋਸਿ ਰਿਖਿ ਧਾਨਿ ਤਮਾਗਿ। ਦੂਜੇ ਕੁਇ ਸੈ ਤੈ ਕਬਹੂੰ ਜਾਗਿ
 ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰਾ। ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਸਬਦੁ ਨ ਵੀਚਾਰਹਿ। ਇਹ ਮਨੁ ਮੁਖ ਕਾ ਅਚ
 ਰ। ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਭੁਇਆ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ। ਨਾਨਕ ਜਨਮੁ ਮਾਰਿ ਕਰੇ ਖੁਆ
 ਆਗ। ੩॥ ਪਉੜੀ। ॥ ਜਿਸਨੇ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸਦੁ ਬਖਸੀ ਅਨੁਸੇ ਸਚਾ ਸਾਗ। ਤਿਸ
 ਦੀ ਮਹਤਾ ਜੀ ਲੋਕ ਕੁਛੁ ਛਾਹੈ ਰਤੁ ਹਰਿ ਨ ਵਖੁ ਨ ਦੇਸਾਗ। ਭੁਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਨਮੁ ਖਹੈ
 ਵੈਸਦ ਰਿਗ ਸਿਲੇ ਦੇਵ ਮੁਖੁ ਸੁਪਾਗ। ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਕੇਵਾ ਪਾਰੀ ਹਰਿ ਭੁਗਤਿ ਹਰਿ ਨਮੁ
 ਜਾਗਾ ਤੀਤਿ ਨਾਨੇ ਦਿਨ ਜਾਗ। ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਲਇਆ ਸਚਾ ਦੇਵ ਪਰਦਾਗ।
 ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩॥ ॥ ਇਹੁ ਜਗਾ ਮਹਿ ਭੁਗਤੀ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਟਿਆ ਹੋਰੁ ਸਭੁ ਜਗਤ ਕੁਰ
 ਮਿਭੁਲਾਇਆ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਿਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਬਿਖਿ
 ਆਮਹਿ ਉਦਾਸੁ ਹੋਰੁ ਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ਅਪਿਤਰਿ ਆਕੁਲ ਉਧੈ ਰੇਖੀ ਨੁ ਜੇ ਨੇਦੀ
 ਮਾਇਆ ਸਦਾ ਸਹਜੁ ਸੁਖ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੇਠ ਸਿਉ ਲਿਵਲਾਇ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ
 ਮਹਾਦੇਵ ਤੇ ਗੁਣ ਕੁਲੇ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਦੁਖਾਇਆ ਧੰਤਿ ਤਪਹਿ ਪੜਿ ਮੇਨੀ ਕੁਲੇ ਦੁਜੈ ਕੁ
 ਇਤਿ ਤੁਲਾਇਆ ਜੇਗੀ ਜੰਗਾ ਮਸਿਆ ਸੀ ਕੁਲੇ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ਮ
 ਨਮੁ ਖੁਦ ਪੀਇ ਸਦਾ ਕੁਮ ਕੁਲੇ ਤਿਨੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ
 ਸੇਈ ਜਨ ਸਮਧੇ ਜਿ ਅਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਆ। ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਨਾਨਕ ਸੇਸਾਲਾ ਹੀ ਅੰ
 ਜਿਸੁ ਵਸਿ ਸਭੁ ਵਿਛੁਹੋਇ। ਤਿਸਹਿ ਸੇਰੁ ਦੁਖਾਨੀ ਹੋਤਿ ਸੁਖਿ ਨ ਅਵਰਨ ਕੋਇ। ਗੁ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਦੇਸੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨ
 ਮੁਖ ਨੁਖ ਟਿਉ ਸੇਵੇ ਵਾਲੀ ਏਨੁ ਗੁਰਮਾਹਿ ॥ ਉਦਿ ਮੰਗੇ ਫਿਰਹਿ ਸਤੁ ਜਗਤ ਮਹਿ ਕੇ
 ਈਸੁ ਹਿ ਬਕਨ ਤਿਨ ਕਉ ਪਾਹਿ ॥ ਪਗਈ ਬਖੀਲੀ ਕਰਹਿ ਆਪਨੀ ਪਰਤੀਤਿ ਕੋ ਵਨਿ
 ਸਗਦਾ ਕੁਐ ਆਪੁ ਲਖਾਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਧਨੁ ਕਾਰਨੁ ਗਲੀ ਕਰਹਿ ਸੇ ਧਨੁ ਭਗਲੀ ਜਬਿ ਨ ਆ
 ਵੇਉ ਏਉ ਵੇਤਿ ਬੈਯਾਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਹੁ ਏਹੁ ਰਿਧਨੁ ਮਿਲੇ ਤਿ ਬੁਹੁ ਕਰਹੀ ਨ ਲੇਨ
 ਸਕਹਿ ਹੋਰੇ ਬੇਦੇ ਸਦਿ ਸਿਤਰਹਿ ਰਿਧਨੁ ਨਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਸਾਮੁ
 ਲਾਨੇ ਵਈ ਚਿਤਾਵਿ ਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਸੁਸਾਜੇ ਹੋਇ ਕਹੁ ਸਕਿ ਦੁਨ ਜਾਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਾ ਆਖਿ ਆਖਿ ਸੁਨੇ ਨਿਲਇ ਅਨੁਪੈ ਨ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕਾਲੁ ਮਾਰਿ ਮੰ
 ਨ ਸਾਮਨ ਹਿ ਸਮਾਨੀ ਅੰਤਰਿ ਨਿਗਮਨੁ ਭਉ ॥ ਅਨੁਦਿਨੁ ਜਾਗੇ ਕਰੇ ਨਹੈ ਦੇਸਹੇ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤ ਪਿਆਉ ॥ ਅੰਠਾ ਬੈਲੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ਅਨੁਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਨਿਜਿ ਖਰਿਦੁ ਸਾ
 ਸਦਾ ਸੇਹੇ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮਿਲਿ ਆਸੁ ਪਾਉ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਹਰਿਧਨੁ ਰਤਨੁ ਜੇਵਹੁ ਗੀ
 ਸੇ ਗੁਰਿ ਹਰਿਧਨੁ ਹਰਿ ਪਾਸ ਹੁੰਦੇ ਵਾਇਆ ॥ ਜੇ ਕਿਸੈ ਕਿਹੁ ਦਿਸੈ ਆਵੈ ਰਾਕੇਈ ਕਿਹੁ ਮੰ
 ਗਿਲੇ ਐਕੇ ਕੇਈ ਕਿਹੁ ਦੇਵਾਏ ਏਹੁ ਹਰਿਧਨੁ ॥ ਜੇ ਕਿਸੈ ਤੇ ਕਿਸੈ ਲਿਨ ਜਾਇ ਵੈਤਾਇ
 ਆ ॥ ਜਿਸਨੇ ਸਤਿ ਗੁਰਨਾਲਿ ਹਰਿ ਸਰਧ ਲਾਇ ਤਿਸੁ ਹਰਿ ਕੀਵੈ ਰਿਹ ਬਿਆਵੈ ਜਿਸਨੇ ਕ
 ਚੇਤਾ ਰਿਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਇਸੁ ਹਰਿਧਨੁ ਕਾ ਭੋਈ ਪਰੀ ਕੁਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕਾਖਤੁ ਨਾਹੀ
 ਕਿਸੈ ਕੋ ਸੀਵੈ ਨੈਰੇ ਲੁਨਾਹੀ ॥ ਜੇ ਕੋ ਹਰਿਧਨ ਕੀ ਬਖੀਲੀ ਕਰੇ ਤਿਸ ਕਾ ਮੁਹੁ ਰਿਚਹੁ ਕੇਤਾ
 ਦਿ ਚਿਕਲਾ ਕਰਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਦਿਤੇ ਨਾਲਿ ਕਿਸੈ ਜੇਰ ਬਖੀਲੀ ਨ ਚਲਈ ਦਿਹੁ ਦਿ
 ਹੁਨਿ ਤਨਿ ਤੁਠੈ ਸਵਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਜਗਤੁ ਜਲਿਟਾਰ ਬਿਲੇ ਆਪਨੀ ਕਿ
 ਰਪਾਧਾਰਿ ॥ ਜਿਤੁ ਦੁਆਰੈ ਉਬਰੈ ਤਿਥੈ ਲੇਹੁ ਉਧਾਰਿਆ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੁਖ ਦੇਖਾਲਿਆ
 ਸਦਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਅਦੁਰੁ ਨ ਸੁਣਈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਬਖਸਨਾਹੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥
 ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹਨੀ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਇਹੁ ਮਾਗੀ ਨਾ ਮੋਹੈ ਨਾਇਹੁ ਠਿਕਾਇ

॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਪਰਿਜਾਲੀ ਐਤਾ ਇਗੁ ਵਿਚ ਹੁਨਾਇ ॥ ਤਨੁ ਮੁਹਿ ਦੇਉ ਜਲਾਨਾ ਮੁਦੈ ਸੇ
 ਮਨਿਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਬਾਹਰ ਦੁਸਬਦੇ ਹੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉ
 ਤ੍ਰੀ ॥ ॥ ਸਭਿ ਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਸਤਿਗੁਰ ਦਿਤੀ ਪੁਰਹੁ ਹੁਕਮ ਬੁਝਿ ਨੀਸਾਨੁ ॥ ਪੁਤੀ
 ਰੁਤੀ ਇਕੋ ਏਈ ਸਕੀ ਅਗਹਿ ਪਿਛੁ ਹੋਇ ਲਿਨਿ ਠਾਲਾ ਹਿਊ ਨ ਸਤੁ ਨਾਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਜਿ
 ਥੈ ਕੇਵੇ ਥੈ ਤਿਥੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰਿ ਬਖਸਿਉ ਸੁਸਤੁ ਜਗਨੁ ॥ ਜਿਸਤਿ ਗੁਰੁ ਨ ਮਿਲਿ ਮੇਨੇ ਸੁ
 ਗਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸਿਥੈ ਜਿਦੇ ਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਛਿ ਰੇ ਰੁਰਿ ਸਟਥਾਨੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇਵੇ ਲਿਹੇ ਆਸੇ
 ਰਾਸੁ ਅਮੀ ਹਰਿ ਸਨਨ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਨੁ ॥ ਪਉ ਚਿਤਿ ਦੇਖਿ ਕੇ ਸਭੁ ਆਇ ਪਦੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ
 ਪੈਰੀ ਲਾਹਿਊ ਨ ਸਤੁ ਨਾਕਿ ਆਹੁ ਮਨ ਹੁਗੁ ਆਨੁ ॥ ੧੦ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ੩ ॥ ਕਿੰਦੀ ਵਾਹੋ ਕੇ ਲੁਣੈ ਕੇ
 ਪਾਏ ਖਲਿ ਗਾਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਨ ਜਾਪਨੀ ਕੋਈ ਖਾਇ ਨਿਦਾਨਿ ॥ ੧ ॥ ਮ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ
 ਦੁਸਿਆ ਭੁੱਰਿ ਆਸੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਤੁਹੈ ਸੋਹੇਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉ ਤ੍ਰੀ ॥ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਦਇਆ
 ਲੁਸਾਰੁ ਤੁਹਿ ਆਗੁਰੁ ਪੂਰੀ ॥ ਹਰਦਾਨਿ ਰੁਚਮੁ ਰੁਚਿ ਮਾਰਿਆ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲ
 ਦੁਤਸਰਿ ਗਾਰਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਪਾਨੁ ਕੇਠਿ ਉਬਿਧਾਰਿਆ ॥ ਸਨਬ ਸਾਧੁ ਸੀਰਿ
 ਜਨਮ ਮਰਨ ਸਦਾਰਿਆ ॥ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਵਿਆ ਭੁਕੁ ਕਹਨ ਕਹੇ
 ਨਿ ॥ ਪੈਰ ਚੋਰਤਿ ਨਾਪੁਰੁ ਮੋਹਨਿ ਹਉਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸਿਨਿ ॥ ਸਾਕਤ ਮਠੇ ਦੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਰਸ
 ਨਾ ਜਨਨਿ ਜਿਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੁਚਿ ਲੁਦਾਇਆ ਬਖਸਿਉ ਰਚਹਿ ਚੰਦਨਿ ॥ ਦੁਸਟ ਸੇਤੀ
 ਪਿਰਹੁ ਜੀਨ ਸਿਉ ਦਾਦੁ ਕਰੀਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਕਤ ਨਰਕ ਮਹਿ ਜਮਿ ਬਖੇਦੁ ਪਸਹੀਨਿ ॥ ਪਇ
 ਐਕਿ ਰਤਿ ਕਮਾਵੇਦੁ ਜਿਦੁ ਰਾਖਹਿ ਤਿਦੇ ਰਹੀਨਿ ॥ ੧੨ ॥ ਮ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਆਰਾ
 ਨੁ ਨਿਤ ਯੋਤਿਸੁ ॥ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਸਦਾ ਮਨਿ ਦੇਸੈ ਜੇਹਿ ਨਿਸੇਕੇ ਤਿਸੁ ॥ ਹਿਰਦੇ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਮੁਰਸੁ ਬਦਲਾ ਸੇਵਕ ਤਿਸੁ ॥ ਹਿਰਿਦਾਸ ਪ੍ਰਦਾਸੁ ਹੋਇ ਪਰਮ ਪਦਾਰਥੁ ਤਿਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਮ
 ਨਿਤ ਨਿਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਸੈ ਹਉ ਸਦਕੁ ਰਬਾਇ ਤਿਸੁ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰਖਿ ਲਿਖਿ ਆਰਸੁ ਸੀਤ
 ਜਨਾ ਸਿਉ ਤਿਸੁ ॥ ੧੩ ॥ ਪਉ ਤ੍ਰੀ ॥ ॥ ਜੇ ਬੋਲੈ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇ ਪਰਮੇਸਰਿ ਸੁਣਿ ਆਸੇਈ

ਨਵਾਈ

ਵਰਤਿਆ ਜਗਤ ਮਹਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮੁਖਿ ਕੁਇ ਆਬਹੁ ਵਡਿਆਈ ਆਸਾਹਿ ਬੇਨਾਜਾ
 ਹੀਗਣੀ ਆਸਾ ਸਚੁ ਸਹਜੁ ਅਨਦ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਸਿ ਸਚੀ ਗੁਰਮਣੀ ਆਸਾ ਨਾਨਕ ਸਿਤ ਸਵ
 ਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸੋਚੇ ਚਿਉ ਬਣਿਆ ॥ ੧ ॥ ੧੦੩ ॥ ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਨ ਪਾਛੁ ਨ ਏਹਿ ਪ੍ਰਿਥੁ
 ਜਾਤਾ ਦੂਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਦਿਸਰੀ ਕਿਉ ਮਨੁ ਰੋਹੈ ਜੂਗਿ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ਆਵੁ ਠ
 ਲਾਲ ਚਿਕੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ਅਨੁਸੋਚੇ ਸਬਦਿ ਹਜੂਗਿ ॥ ੧ ॥ ੧੦੪ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰ
 ਕਾਸਚ ਸੋਹਿਲਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ ਅਨਦਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੈ ਏਹਿ ਜਪਿਆ ਮਨ ਮ
 ਨੈਦਿ ॥ ਵਡੁ ਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਇ ਆਪੁ ਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਆਬਹੁ
 ਵਿਨ ਮਤਿ ਤਨਿ ਭੁਗੁ ॥ ੨ ॥ ੧੦੫ ॥ ॥ ਕੋਈ ਨਿੰਦਕੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਠਿਰਿ ਸਰਨਿ ਗੁ
 ਰ ਆਵੈ ॥ ਪਿਛੁ ਲੇਗੁ ਨ ਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬਖਸਿਲੈ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਨ ਲਿਠ ਲਾਵੈ ॥ ਜਿਉ ਮੀਰੁ
 ਹੁਦੁ ਠਗ ਲਿਆਨਾ ਲਿਆਨਾ ਲਿਆਇ ਭੁਆਕਾ ਜਲੁ ਜਾਇ ਪੈਵੈ ਵਿਚਿ ਸੁਰ ਸੀਰੀ
 ਮਿਲਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨੁ ਹੋਇ ਜਾਵੈ ॥ ਏਹੁ ਵਡਿਆਈ ਸਤਿਗੁਰ ਲਿਖੈ ਵੈਰੁ ਵਿਚਿ ਤਿਤੁ ॥
 ਲਿਖੈ ਤਿਸ ਨਾਭੁ ਖਉ ਤਰੈ ਰਿਸਾਤਿ ਤਹਿ ਆਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਹੁ ਅਚਰ ਜੁ ਦੇਖਹੁ ਮੇਰੇ
 ਹਰਿ ਸੋਚ ਸਾਹਕਾ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਮੈਨੈ ਸੁਸਰੁ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ੧੦੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਦੁਬਾਨਾ ਲਿ
 ੨ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਕੀਜੁ ਮਲਾ ॥ ਚਉਪਦੈ ॥ ੧੦੭ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ॥ ੧੧ ॥ ਛਿਤਾ ॥ ੧
 ਥਿਤੀ ਤਥਾ ਦੁਗ ॥ ੩ ॥ ਦੁਗ ॥ ਤਿਨਕਾ ਜੁ ਮਲਾ ॥ ਜੋੜਾ ॥ ੧੦੮ ॥
 ਰਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਬਾਨੀ ਭੁਗਤਾ ਕੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਐਸੇ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਪੇਖਨ ਚਹੁ ਨ ਕਉ ਪਈ ਹੋਰੇ ॥ ਸੂਧੇ ਸੂਧੇ ਗਿਞ ਲਹੁ ਤਮਨ ਤਰ ਕੁਧਕਾ
 ਦਿ ਵਈ ਹੋਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਬਾਰੇ ਬੁਢੈ ਤਰੁ ਨ ਚਈ ਆਸ ਕੁਹੁ ਜਿ ਮਲੈ ਜਈ ਹੋਰੇ ਮ
 ਨ ਸਬ ਪੁਰਾਮੁ ਸਾਕੀ ਨੈਮੀ ਚੁਬਿਲਈ ਆਖਈ ਹੋਰੇ ॥ ੧ ॥ ਧਨੁ ਵੰਤਾ ਅਰੁ ਨਿਰਧਨੁ ਮ
 ਨ ਏਤਾ ਕੀ ਕਛੁ ਨ ਕਨੀਰੇ ॥ ਗਾਨਾ ਪਰਜਾ ਸਮਕਰਿ ਮਾਰੈ ਐਸੇ ਕਾਲੁ ਬਡਾ ਨੀਰੇ ॥ ੨ ॥
 ਹਰਿ ਕੇ ਸੇਵਕੁ ਜੋ ਹਰਿ ਭਾਈ ਤਿਨ ਕੀ ਕਥਾ ਨਿਰਾਰੀਰੇ ॥ ਆਵੁ ਹਿਨੁ ਨਾਹਿ ਨ ਕਬਹੂੰ ਮਰੇ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੰਗਾਰੀਰੇ॥੩॥ਪੁਤ੍ਰਕੁਲਤੁਲਯੁਮੀਮਾਇਆਇਹੋਤਜਹੁਨੀਅਜਾਨੀਰੇ
 ॥ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਸੀਤਹੁਮਿਲਿਹੋਸਾਰੰਗਪਾਨੀਰੇ॥੪॥੧॥ਬਿਲਾਵੁਲੁ॥॥ਬਿਦਿ
 ਆਨਪਰਉਬਾਦੁਨਹੀਜਾਨਉ॥ਹਰਿਗੁਨਕਬਤਸੁਨਤਬਉਗਨੇ॥੧॥ਮੇਰੇਬਾਬਾਮੇਬ
 ਉਰਾਸਤੁਪਲਕੈਸੇਬਉਰਾ॥ਮੈਬਿਗਾਰਿਉਬਿਗੈਸੈਮਤਿਅਉਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਅਪਿ
 ਨਬਉਰਾਗਮਕੀਉਬਉਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਜਾਰਿਗਇਉਕੁਮੁਮੇਰਾ॥੨॥ਮੈਬਿਗਰਅਪਨੀ
 ਮਤਿਕੋਈ॥ਮੇਰੇਕੁਰਮਿਕੁਲਉਮਤਿਕੋਈ॥੩॥ਸੇਬਉਰਾਜੇਆਪੁਨਪਛੁਨੇ॥ਆਪੁਪ
 ਛੁਨੇਤਏਕੈਜੋਨੇ॥੪॥ਅਬ੍ਰਹਿਨਮਾਤਾਸੁਕਬਹੁਨਮਾਤਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਗਮੈਰੀਗਿਰਾਤ
 ਪਾ॥੨॥ਬਿਲਾਵੁਲੁ॥॥ਗਿਹੁਤਜਿਬਨਖੰਡਿਜਾਈਐਚੁਨਿਪਾਈਐਕੋਟਾ॥ਅਜਹੁਬਿ
 ਕਾਰਨਛੋਡੁਈਪਾਪੀਮਨੁਮੇਦਾ॥੧॥ਕਿਉਛੁਟਉਕੈਸੇਤਰਉਕੁਦਜਲੁਨਿਧਿਕਾਰੀ॥
 ਰਾਖੁਰਾਖੁਮੇਰੇਬੀਨੁਲਾਜਨੁਸਰਨਿਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਬਿਖੈਬਿਖੈਕੀਬਾਸਨਾਤਜੀ
 ਅਨਹਜਾਈ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਗਾਖੀਐਛਿਰਿਛਿਰਿਲਪਟਾਈ॥੨॥ਜਗਨਜੀਵਨ
 ਜੋਬਨੁਗਾਇਆਕਿਛੁਕੀਆਨਨੀਕਾ॥ਇਹਜੀਅਗਾਧਿਨਿਰਮਲੈਕੋਕਉਤੀਲਗਿਅੰ
 ਕਾ॥੩॥ਕਹਕਬੀਰਮੇਰੇਮਾਧਵਾਤੁਸਰਬਬਿਆਪੀ॥ਤੁਮਸਰਿਨਾਹੀਦਇਆਲੁਮੇਰਿ
 ਸਮਸਰਿਪਾਪੀ॥੪॥੩॥ਬਿਲਾਵੁਲੁ॥॥ਨਿਤਉਠਿਕੋਰੀਗਾਰਗਿਅਨੇਲੀਪਤਜੀਉ
 ਗਇਉ॥ਤਾਨਾਬਾਨਕਛੁਨਸੁਝੈਹਰਿਹਰਿਸਿਲਪਇਉ॥੧॥ਹਮਾਰੇਕਲਕਉਨੇਰਾ
 ਮਕਹਿਉ॥ਜਬਕੀਮਾਲਲਈਨਿਪੁਤੇਤਬੇਤਸੁਖੁਨਕੁਇਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਸੁਨਹੁਸਿ
 ਠਾਨੀਸੁਨਹੁਦਿਗਨੀਅਚਰਜੁਏਕੁਕੁਇਉ॥ਸਾਤਿਸੁਤਿਇਕਿਮੁੰਡੀਏਥੁਏਏਹੁਮੈ
 ਡੀਕਿਉਨਮੁਇਉ॥੩॥ਸਰਬਸੁਖਾਕਾਏਕਹਰਿਸਆਮੀਸੇਗੁਰਿਨਾਮੁਦਇਉ॥ਸੀਤਪੁਰ
 ਲਾਦੁਕੀਪੈਜਨਿਨਿਰਾਖੀਹਰਿਨਾਮਸੁਨਖੰਬਿਦਰਿਉ॥੨॥ਅਰਕੇਦੇਵਪਿਤਰਕੀਛੋਡੀਭ
 ਰਕਾਸਬਦੁਲਹਿਉ॥ਕਹਤਕਬੀਰਸਗਲਪਾਪਖੰਡੁਨਸੀਤਹੋਲੇਉਧਰਿਉ॥੪॥੪॥ਬਿ
 ਲਾਵੁਲੁ॥॥ਕਿਉਹਰਿਸਮਾਨਿਨਹੀਗਾਨਾ॥ਏਕੁਪਤਿਸਰੁਦਿਵਸਰਾਰਿਕੇਝੁਝਕਰਤਰਿ

ਦੁਜਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਤੇਰੇਜਨੁਹੋਇਸੇਇਕਤੁਲੈ॥ਤੀਨਤੁਨਪਰਛਾਜਾ॥ਰਾਖਿ
 ਪਸਾਰਿਸਕੈਕੇਜਨਕਉਬੋਲਿਸਕੈਨਅੰਦਾ॥੧॥ਚੇਤਅੰਨਤਿਮੁਤਮਨਮੇਰੇਬਾਛੇਅਠ
 ਹਥਬਾਜਾਅਕਹਿਕਬੀਰੇਸਿਸਾਕੁਮਚੁਕੈਧੂਪਹਿਲਾਵਨਿਵਾਜਾ॥੨॥੫॥ਬਿਲਾਵਲੁ॥
 ਰਾਖਿਲਹੁਹਮਤੇਬਿਗਾਰੀ॥ਸੀਲੁਧਰਮਜਪਤੁਗਤਿਨਕੀਨੀ॥ਹਉਅਭਿਮਾਨੁਦੇਰਧਗ
 ਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਅਮਰਜਾਨਿਸੇਚੀਇਹਕੰਘਇਆਹਮਿਖਿਆਕਾਚੀਗਗਰੀ॥ਜਿ
 ਨਹਿਨਿਵਾਜਸਾਜਿਹਮਕਇਤਿਸਹਿਬਿਸਾਰਿਅਦੁਰਲਗਨੀ॥੧॥ਸਿਧਿਕਤੇਹਿਸਾਧਨ
 ਹੀਕਹੀਅਉਸਰਨਿਪਰੇਤੁਮਰੀਪਗਰੀ॥ਕਹਿਕਬੀਰਇਹਬਿਨਤੀਸੁਨੀਅਹੁਮਤੁਪਾਲ
 ਹੁਜਮਕੀਖਬਰੀ॥੨॥੩॥ਬਿਲਾਵਲੁ॥॥ਦਰਮਾਤੇਠਾਢੇਦਰਬਾਰੀ॥ਤੁਏਬਿਨੁਸੁਰਰ
 ਤਿਕੈਰੇਕੇਮੇਰੀਦਸਨੁਦੀਨੈਖੋਲਿਕਿਵਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਤੁਮਧਨਪਨੀਉਦਾਰਿਤਿ
 ਆਗੀਸੁਦਨੀਸੁਨੀਅਤੁਜਸੁਤੁਮਾਰਾ॥ਮਾਰਉਕਾਹਿਰੀਕਸਰੁਦੇਖਉਤੁਮਹੀਤੇਮੇਰੇ
 ਨਿਸਤਾਰਾ॥੧॥ਜੈਦੇਉਨਮਾਬਿਪੁਸਦਾਮਾਤਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਚੁਟੀਹੈਅਪਾਰਾ॥ਕਹਿਕ
 ਬੀਰਤੁਮਸਮਰਥਦਾਤੇਚਾਰਿਪਦਾਰਥਦੇਤਨਬਾਰਾ॥੨॥੭॥ਬਿਲਾਵਲੁ॥॥ਤੁਤਾਮੁ
 ਦੂਖਿਥਾਅਚਾਧੀ॥ਕੁਮਕੈਰੁਭਿਭਵੈਕੁਖਧਾਰੀ॥੧॥ਅਸਨਪਦੁਨਦੁਰਿਕਰਿਬਦੇਰੇ
 ॥ਏਕੁਪਦੁਨਿਤੁਹਰਿਕੁਚੁਬਦੇਹੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਜਿਹਤੁਜਾਚਹਿਸੇਤਿਰੁਨਕੋਰੀ॥
 ਕਹਿਕਬੀਰਕੇਜੋਗਜੋਗੀ॥੨॥੮॥ਬਿਲਾਵਲੁ॥॥ਇਨਿਮਾਇਆਜਗਦੀਸਹੁਸਾ
 ਈਤੁਮਰੇਚਰਨਬਿਸਾਰੇ॥ਕਿੰਚਤਪ੍ਰੀਤਿਨਉਪਕੇਜਨਕਉਜਨਕਗਕਰਹਿਬੇਚਾਰੇ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥॥ਪ੍ਰਿਗੁਤਨੁਪ੍ਰਿਗੁਪਨੁਪ੍ਰਿਗੁਇਹਮਾਇਆ॥ਪ੍ਰਿਗੁਪ੍ਰਿਗੁਮਤਿਬੁਧਿਨੀ॥ਇ
 ਸਮਾਇਆਕਉਤ੍ਰਿਕੁਕਰਿਰਖਹੁਥਾਧੇਆਪਬਦਿਨੀ॥੧॥ਕਿਆਖੇਤੀਕਿਆਲੋਹਾਦੇ
 ਈਪਰਪੰਚਤੁਨੁਗੁਮਾਨੁ॥ਕਹਿਕਬੀਰਤੇਅੰਤਿਬਿਗੁਤੇਆਇਆਕਾਲੁਨਿਦਾਨਾ॥੨॥
 ੮॥ਬਿਲਾਵਲੁ॥॥ਸਰੀਰਸਰੋਵਰਭੀਤੇਰੇਆਏਕੁਮਲੁਅਨਪਾ॥ਪਰਮਜੋਤਿਪੁਰਖੋ
 ਤਮੋਜਕੈਰੇਖਨਰੂਪਾ॥ਰੋਮਨਹਰਿਕੁਚੁਕੁਮਤਜਹਜਗਜੀਵਨਗਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਅ

ਵਤਥੁਨਦੀਸਈਨਹਦੀਸੈਜਾਤਾ॥ਜਹਉਪੈਨੈਬਿਨੈਸੇਤਹੀਜੈਸੇਪੁਰਿਵਨਪਾਤਾ॥੨॥
 ਮਿਥਿਆਕਰਿਮਾਇਆਤਜੀਸੁਖੁਸਹਜਬੀਚਾਰਿ॥ਕਹਿਕਬੀਰਸੇਵਾਕਰਹੁਮਨਮੈ
 ਇਮਰਾਰਿ॥੩॥੧੦॥ਬਿਲਾਵਲੁ॥॥ਜਨਮਮਰਨਕਾਕੁਮੁਗਇਆਗੋਬਿੰਦਲਿ
 ਦਲਾਰੀ॥ਜੀਵਤਸੀਨਸਮਾਨਿਆਗੁਰਸਾਖੀਜਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਕਾਸੀਤੇਧ
 ਨਉਪੈਨੈਪੁਨਿਕਾਜੀਜਾਈਕਾਸੀਛੁਟੀਪੈਤਿਤਾਪੁਨਿਕਹਾਸਮਾਈ॥੧॥ਤਿਕੁਟੀਸੀਧਿਮੈ
 ਪੇਖਿਆਘਟਹੁਘਟਜਾਗੀ॥ਐਸੀਬੁਧਿਸਮਾਚਰੀਘਟਮਾਹਿਤਿਆਗੀ॥੨॥ਆਪਆ
 ਪਤੇਜਾਨਿਆਤੋਜੋਭੇਜੁਸਮਾਨਾ॥ਕਹੁਕਬੀਰਅਬਿਜਨਿਆਗੋਬਿੰਦਮਨੁਮਾਨਾ॥੩॥
 ੧੧॥ਬਿਲਾਵਲੁ॥॥ਚਰਨਕਮਲੁਜਾਕੈਰਿਦੈਬਸਹਿਸੇਜਨੁਕਿਉਤੋਲੈਦੇਵਾ॥ਮਾਨੈ
 ਸਰੁਸੁਖਨਉਨਿਧਿਭਾਕੈਸਹਜਿਸਹਜਿਸੁਬੈਲੈਦੇਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਤਬਇਹਮਤਿ
 ਜਉਸਰੁਮਹਿਪੈਕੁਟਿਲਗਾਠਿਜਬੈਲੈਦੇਵਾ॥ਧਾਰਧਾਰਮਾਇਆਤੇਅਟ
 ਕੈਲੈਨਰਜਾਮਨੁਤੋਲੈਦੇਵਾ॥੧॥ਜਹਉਹੁਜਾਇਤਰੀਸੁਖਪਾਵੈਮਾਇਆਤਾਸੁਨ
 ਵੈਲੈਦੇਵਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਸੇਰਾਮਨਿਆਨਿਆਗਾ॥ਪ੍ਰੀਤਿਕੀਉਲੈਦੇਵਾ॥੨॥੧॥੩
 ਬਿਲਾਵਲੁਬਾਨੀਰਗਤਨਾਮਦੇਉਜੀਕੀ॥੧॥ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਸਭਲਜਨਮੁਮੋਕਉਗੁਰਕੀਨਾ॥ਦੁਖੁਬਿਸਾਰਿਮੁਖਅੰਤਰਿਲੀਨਾ॥ਗਿਆਨਅੰਜ
 ਨੁਮੋਕਉਗੁਰਦੀਨਾ॥ਗਮਨਾਮਬਿਨੁਜੀਵਨਮਨੁਰੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਨਾਮਦੇਵੈਸਿ
 ਮਰਨੁਕਰਿਜਾਨਾ॥ਜਗਜੀਵਨਸਿਉਜੀਉਸਮਝਾ॥੨॥੧॥
 ਬਿਲਾਵਲੁਬਾਣੀਰਵਿਦਾਸਚਗਤਕੀ॥੧॥ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਦਾਰਿਦ੍ਰੇਖਿਸਚੁਕੋਹੈਸੈਸੀਦਸਹਮਾਰੀ॥ਅਸਟਦਸਾਸਿਧਿਕਰੈਤੈਲੈਸਚੁਕ੍ਰਿਪਾ
 ਤੁਮਾਰੀ॥ਤੁਜਾਨਤਮੈਕਿਛੁਨਹੀਚੁਦਖੰਤੁਨਗਾ॥ਸਗਲਜੀਅਸਨਾਗਤੀਪੁ
 ਰਨਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਜੋਤੈਰੀਸਰਨਾਗਤੀਤਿਨਨਾਹੀਚੁਗਾ॥ਉਚਨੀਚੁਤੁਮ
 ਤੇਰੇਤੇਆਲਜੁਸੀਸਾਗ॥੨॥ਕਹਿਰਵਦਾਸਅਕਥਕਥਾਬਹੁਕਾਇਕਰੀਜੈ॥ਜੈਸਾਤੁ

ਸੈਤੈਸਾਤੁਹੀਕਿਆਉਪਮਾਦੀਜੈ॥੩॥੧॥ਬਿਲੁਵਲੁ॥॥ਜਿਹਕਲਸਾਧੁਬੈਸਨੈਹੈ
 ਇ॥ਬਰਨਅਬਰਨਰੰਕੁਨਹੀਈਸਰੁਬਿਮਲਬਾਸੁਜਾਨੀਐਜਗਿਜੋਇ॥੧॥ਰਹਾ
 ਉ॥॥ਬ੍ਰਹਮਨੈਬੈਸਸੁਦਅਰਖਤੀਤੁਮੰਤ੍ਰਾਰੰਮਲੇਫੁਮਨੀਸੋਇ॥ਹੋਇਪੁਨੀਤਰੁ
 ਗਵਿਤਰੁਜੁਨੇਤਾਪੁਤਾਰਿਤਾਰੇਕੁਲਦੇਇ॥ਬਿਨਿਸੁਗਾਉਬਿਨਿਸੋਠਾਉਬਿਨਿਪੁ
 ਨੀਤਕੁਟਬਸਰੁਲੇਇ॥ਜਿਨਿਪੀਆਸਾਰਰਸੁਤੇਜੇਅਨਰਸਹੋਇਰਸਮਗਨਤਾ
 ਰੇਬਿਖੁਖੋਇ॥੨॥ਪੰਤਿਤਸੁਰਚੁਤਪਤਿਗਨਾਰੁਗਤਬਿਰਾਬਰਿਅਉਚਨਕੋਇ॥
 ਜੈਸੇਸੁਨੈਪਨਪਾਤਰਹੈਚਲਸਾਮੀਪ੍ਰਕੁਨਿਰਵਿਦਾਸਨਨਮੋਜਗਿਓਇ॥੩॥੨॥
 ॥ਗੁਬਿਲਵਲੁਬਾਨੀਸਧਨੇਕੀ॥ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਨਿਪਕੋਨਿਅਥੇਕਚੋਨੇਇਕੁਤੁਇਅਥੇਪਧਾਰੀ॥ਕਾਮਾਰਥੀਸੁਆਰਥੀਦਾਚੀਪੈ
 ਜਸਦਾਰੀ॥੧॥ਤਵਗੁਨਕਧਾਜਗਤਗੁਗਨਉਕਰਮੁਨਨਾਸੋ॥ਸਿੰਘਸਰਨਕਤ
 ਜਾਈਐਜਉਜੋਬਕਰਾਸੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਇਬਬਦਜਲਕੋਰੋਨੇਰਾਤਿਕੁਦੁਖ
 ਪਾਵੇ॥ਪ੍ਰਾਨਗੋਇਸਾਗਰੁਮਿਲੈਛਨਿਕਾਮਿਨਅਵੈ॥੨॥ਪ੍ਰਾਨਜੁਥਾਕੋਬਿਰੁਨ
 ਹੀਕੈਸੇਬਿਰਮਾਵਉ॥ਬ੍ਰਹਮੁਏਨਉਕਾਮਿਲੈਕਰਹੁਕਾਹਿਚਚਾਵਉ॥੩॥ਮੈਨਾ
 ਗੀਕਿਛੁਹਉਨਹੀਕਛੁਆਹਿਨਮੇਰਾ॥ਅਉਸਰਲਜਾਗਾਖਿਲਹੁਸਾਧਨਾਜਨੁਤੇ
 ਰਾ॥੪॥੧॥੧੨॥੧॥੨॥੧॥ਜੁਮਲਾ॥੧੬॥

॥ਗੁਰਗੋਰੁਚਉਪਦੇਮਹਲਾ॥੪॥ ਅਗੁ॥੧॥॥ਜਿਮਨਿਤਿਤਿਆਸਰਬਹਿਹ
 ਰਿਉਪਰਿਤਮਨਚਿੰਦੇਅਨੇਕਅਨੇਕਛਲਪਾਈ॥ਹਰਿਨਾਦੈਸਚੁਕਿਛੁਕੈਨੀ

ਇਵਰੈਤੈਪੁਲੁਆਲਿਆਕਿਸੈਕਾਇਕੁਤਿਲੁਨਗਵਾਈ।ਹਰਿਤਿਸਕੀਆਸਕੀਜੈਮ
 ਨਮੇਰੈਜੈਸਤੁਮਹੀਸੁਆਮੀਹਰਿਆਸਮਾਈ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਆਸਾਕਰਿਜਗਦੀਸਤੁ
 ਸਾਈ॥ਜੇਬਿਨੁਹਰਿਆਸਅਵਰਕਾਹੁਕੀਕੀਜੈਸਾਨਿਹਿਛਲੁਆਸਸਤੁਬਿਰਥੀ
 ਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਦੀਸੈਮਾਇਆਮੇਹੁਕੁਟਿਬੁਸਤੁਮਤਤਿਸਕੀਆਸਗਲਗਿਜ
 ਨਮੁਗਵਾਈ॥ਇਨਕੈਕਿਛੁਹਾਬਿਨਹੀਕਹਾਕਰਹਿਇਹਿਬੁਝੈਇਨਕਾਵਾਰਿਆਕਛੁ
 ਨਦੁਸਾਈ॥ਮੇਰੇਮਨਆਸਕਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁਅਪੁਨਕੀਜੈਤੁਬੁਤਾਰੈਤੇਰਾਕੁਟਿਬੁਸਤੁਛ
 ਤਾਈ॥੨॥ਜੇਕਿਛੁਆਸਅਵਰਕਰਹਿਪਰਮਿਤੀਮਤੁਤੁਜਾਨਹਿਤੇਰੈਕਿਤੇਕੀਮਿਨਆ
 ਈ॥ਇਹਆਸਪਰਮਿਤੀਕੁਊਦੁਜਾਹੈਬਿਨਮਹਿਤੁਛਬਿਨਸਿਸਤੁਜਾਈ॥ਮੇਰੇਮਨ
 ਆਸਾਕਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਸਾਚੈਕੀਜੈਤੇਰਾਪਾਲਿਆਸਤੁਥਾਇਪਈ॥੩॥ਆਸਾਮ
 ਨਸਾਸਕੁਤੇਰੀਮੇਰੇਸੁਆਮੀਜੈਸੀਤੁਆਸਕਰਵਹਿਤੇਸੀਕੈਆਸਕਰਾਈ॥ਕਿਛੁਕਿ
 ਸੀਕੈਹਬਿਨਾਹੀਮੇਰੇਸੁਆਮੀਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਬੁਝੁਬੁਝਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਕੀਆਸਤੁ
 ਜਾਨਹਿਹਰਿਦਰਸਨੁਦੇਖਿਹਰਿਦਰਸਨਿਤਿਪਤਾਈ॥੪॥੧॥ਗੋਡਮਹਲਾ॥੬॥ਐ
 ਸਾਹਰਿਸੇਦੀਐਨਿਤਪਿਆਈਐਏਨਿਨਮਹਿਕਿਲਵਿਖਸਭਿਕਰੇਬਿਨਾਸਾ॥
 ਕੇਹਰਿਤਿਆਗਿਆਵਰਕੀਆਸਕੀਜੈਤਾਹਰਿਨਿਹਛਲੁਸਤੁਪਾਲਗਵਾਸਾ॥ਮੇਰੇ
 ਮਨਹਰਿਸੇਦੁਸੁਖਦਾਤਾਸੁਆਮੀਜਿਸੁਸੇਵਿਐਸਤੁਬੁਝੁਲਹਾਸਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿ
 ਉਪਰਿਕੀਜੈਕੁਰਵਾਸਾ॥ਜਗਜਾਈਐਤੁਹਨਾਲਿਮੇਰੇਸੁਆਮੀਹਰਿਆਪਨੀਪੈਜਰਕੈ
 ਜਨਦਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਅਪਨੀਬਿਰਥਾਕਹੁਹੁਅਵਰਾਪਹਿਤਾਅਗੈਅਪਨੀਬਿ
 ਰਥਾਬਹੁਬਹੁਤੁਕਛੁਸਾ॥ਅਪਨੀਬਿਰਥਾਕਹੁਹੁਹਰਿਆਪਨੀਸੁਆਮੀਪਹਿਜੇਤਮ
 ਰੈਦੁਖਤਤਕਾਲਾਕਵਾਸਾ॥ਸੋਐਸਾਪ੍ਰਭੁਛਤਿਅਪਨੀਬਿਰਥਾਅਵਰਾਪਹਿਕਹੀਐ
 ਅਵਰਾਪਹਿਕਹਿਮਨਲਾਜਮਰਾਸਾ॥੨॥ਜੇਸੀਸਾਗੈਕੈਕੁਟਿਬੁਝਮਿਤੁਛਾਈਦੀਸਹਿ
 ਮਨਮੇਰੇਤਸਭਿਅਪਨੀਸੁਆਇਮਿਲਾਸਾ॥ਜਿਤੁਦਿਨਉਨਕਾਸਾਅਉਹੈਇਨ

ਅਵੈਤਿਤੁਤਿਨੁਨੈਵੈਕੋਨਚਕਾਸਾਮਨਮੋਰੇਅਪਨਾਹਰਿਸੇਵਿਦਿਨੁਗਤੀਭੇਤੁਪੁਉ
 ਪਕੈਰੇਦੁਖਿਸੁਖਾਸਾ॥੩॥ਜਿਸਕਾਰੁਰਵਾਸਾਕਿਉਕੀਜੈਮਨਮੋਰੇਜੈਅੰਤੀਅਉਸਹੁ
 ਰਖਿਨਸਕਾਸਾ॥ਹਰਿਜਪੁਮੰਤੁਰਉਪਦੇਸੁਲੇਜਾਪਹੁਤਿਨਅੰਤਿਛੁਛਾਏਨਿਨਹ
 ਰਿਪ੍ਰੀਤਿਤਿਤਾਸਾ॥ਨਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਜਪਹੁਹਰਿਸੀਤਹੁਇਹੁਛੁਟਨਕਾਸਾ
 ਚਚੁਰਵਾਸਾ॥੪॥੨॥ਗੋਡਮਹਲਾ॥੪॥ਹਰਿਸਿਮਰਤੁਸਦਹੋਇਅਨਿਦੁਸੁਖਅੰਦ
 ਰਿਸੀਤਿਸੀਤਲਮਨੁਅਪਨਾ॥ਜੈਸੇਸਕਤਿਸੁਰਬਹੁਜਲਤਾਗੁਰਸਿਏਖੇਲਹਿਜਾਇ
 ਸਰੁਤਪਨਾ॥੧॥ਮੋਰੇਮਨਅਨਦਿਨੁਧਿਆਇਨਾਮੁਹਰਿਜਪਨਾ॥ਜਗਕਰਤੁਪੁਰਾਕੈ
 ਸਰੁਠਾਈਸੇਐਸਾਪ੍ਰਭੁਸੇਵਿਦਾਤੁਅਪਨਾ॥੧॥ਚਹਾਉ॥॥ਜਾਮਹਿਸਤਿਨਿਧਾਨੁਸ
 ਹਰਿਜਪਿਮਨਮੋਰੇਗੁਰਮੁਖਿਖੇਜਿਲਹਹੁਹਰਿਰਤਨੁ॥ਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਅਤਿਨਿ
 ਹਰਿਪਾਇਅਮੋਰਾਸੁਅਮੀਤਿਨਕੇਚਰਨਕਮਲਹੁਹਰਿਦਸਨਾ॥੨॥ਸਬਦੁ
 ਪਛੁਨਿਰਾਮਰਸੁਪਾਦੁਹਉਹਉਤੁਮਸੇਤੁਰੁਇਉਬਠਬਠਨਾ॥ਤਿਸੁਜਨਕੀਛਤਿ
 ਆਈਹਰਿਆਪਿਦਧਾਈ॥ਉਹੁਘਨੇਕਿਸੈਕੀਘਟਾਈਕਿਕੁਤਿਲਤਿਲਨਾ
 ॥੩॥ਜਿਸੇਤੁਸੁਖਪਾਦੁਹਿਮਨਮੋਰੇਸੇਸਦਾਧਿਆਇਨਿਤਕਰਜੁਰਨਾ॥ਜਨਨਾਕਕ
 ਉਹਰਿਦਾਨੁਇਕੁਦੀਜੈਨਿਤਬਸਹਿਰਿਦੇਰੀਸਹਿਚਰਨਾ॥੪॥੩॥ਗੋਡਮਹਲਾ
 ॥੪॥ਜਿਤੇਨਸਾਦਪਾਤਿਸਾਹਉਮਰਾਵਸਿਕਦਾਰਚਧਰੀਸਤਿਮਿਥਿਆਤੁਛੁਤੁ
 ਉਦੁਜਾਜਨਾ॥ਹਰਿਅਧਿਨਾਸੀਸਦਾਬਿਰੁਨਿਹਚਲਤਿਸਮੋਰੇਮਨਰੁਜੁਪਰਵਾਨੁ॥੧॥
 ਮੋਰੇਮਨਾਮੁਹਰੀਰੁਜੁਸਦਾਦੀਬਾਨਾ॥ਜੈਹਰਿਮਹਲਪਾਦੁਗੁਰਬਚਨੀਤਿਸੁਜੇਵਡਮ
 ਵਰਨਾਜੀਕਿਸੇਦਾਤਾਨਾ॥੧॥ਚਹਾਉ॥॥ਜਿਤੇਨਸਨਵੈਤਕਲਵੈਤਮਿਲਿਖਵਿਤਦੀ
 ਸਹਿਮਨਮੋਰੇਸਤਿਧਿਨਸਿਜਾਹਿਜਿਉਰੀਕੁਕਸੀਰੁਕਚਾਨਾ॥ਹਰਿਸਤਿਨਿਰੰਜਨੁਸ
 ਦਾਸੇਵਿਮਨਮੋਰੇਜਿਤੁਹਰਿਦਰਗਹਪਾਦੁਹਿਤੁਮਾਨਾ॥ਬ੍ਰਹਮਣੁਖਡੀਸੁਦੈਵਸਿਠ
 ਚਿਦੰਗਨਠਾਰਿ॥ਅਸੁਮਹਹਿਜੈਧਿਆਵੈਸੇਪਰਧਾਨਾ॥ਜਿਉਛੈਦਨਨਿਕਟਿਵਸੇਹਿ

ਰਤੁਬਪ੍ਰਤਿਉਸਤਸਿਗਤਿਮਿਲਿਪਤਿਤਪਰਦਾਨੁ॥੩॥ਉਹੁਸਰੁਤੇਉਚਾਸਰੁ
 ਤੇਮਨਾਜਾਕੈਹਿਰੈਦ੍ਰੁਸਿਆਤੁਗਦਾਨੁ॥੪॥੪॥ਗੀਤੁਮਹਲਾ॥੪॥ਹਰਿਅੰਤਰਿਜਾਮੀਸ
 ਤੁਤੈਦ੍ਰੁਤੈਜੇਹਾਹਰਿਕਰਾਇਤੇਹਾਕੈਕਰਈਐ॥ਸੈਐਸਾਹਰਿਸੇਦ੍ਰੁਸਦਾਮਨਮੋਰੈਜੇ
 ਤੁਧਨੇਸਰੁਦ੍ਰੁਗਖਿਲਈਐ॥੧॥ਮੋਰੇਮਨਹਰਿਜਪਿਹਰਿਨਿਤਿਪੜ੍ਹਈਐ॥ਹਰਿਬਿਨੁ
 ਕੋਮਾਰਿਜੀਵਾਲਿਨਸਾਕੈਤਾਮੋਰੇਮਨਕਾਇਤੁਕੜੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਹਰਿਪਰਪੰ
 ਠਕੀਆਸਰੁਕਰੈਤੈਦ੍ਰਿਓਅਪੇਅਪੋਨੀਜੈਤਿਧਰੀਐ॥ਹਰਿਏਕੋਬੈਲੇਹਰਿਏਕੁਬੁ
 ਲਾਏਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਏਕੁਦਿਖਈਐ॥੨॥ਹਰਿਅੰਤਰਿਨਾਲੇਬਾਹਰਿਨਾਲੇਕਹੁਤਿ
 ਸੁਪਾਸਹਮਨੁਕਿਆਰੈਰਈਐਨਿਹਕਪਟੁਸੇਦ੍ਰੁਕੀਜੈਹਰਿਕੀਰੀਮੋਰੇਮਨਸਰਬ
 ਸੁਖਪਈਐ॥੩॥ਭਿਸੁਦੈਦ੍ਰੁਸਸਿਰੁਕਿਛੁਸੈਸਰੁਦ੍ਰੁਤਾਸੈਮੋਰੇਮਨਸਦਾਪਿ
 ਆਈਐ॥੪॥੪॥ਗੀਤੁਮਹਲਾ॥੪॥ਹਰਿਦਰਸਨੁਕਉਮੋਰਾਮਨੁਬਹੁਤਤਪੈਤੇਜਿਉਤਿ
 ਖਾਵੈਤੁਬਿਨੁਨੀਰੁ॥੧॥ਮੋਰੇਮਨਿਪ੍ਰਮੁਲੇਰੀਹਰਿਚੀਰਾ॥ਹਮਰੀਬਿਦਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁ
 ਜਾਨੈਮੋਰੇਮਨਅੰਤਰਕੀਪੀਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਮੋਰੇਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਮਕੀਕੋਈਬਾਤਸੁ
 ਨਾਵੈਸੇਭਾਈਸੇਮੋਰਾਬੀਰਾ॥੨॥ਮਿਲੁਮਿਲੁਸਖੀਗੁਨਕਹੁਮੋਰੇਪ੍ਰਭੁਕੋਲੇਸਤਿਗੁਰ
 ਕੀਮਤਿਧੀਰਾ॥੩॥੪॥੪॥ਗੀਤੁਮਹਲਾ॥੪॥ਹਰਿਆਸਪੁਜਾਦਹੁਹਰਿਦਰਸਨਸੀਤਿਸਰੀਰੁ
 ॥੪॥੪॥

ਗਗੁਰੀਤੁਮਹਲਾ॥੫॥੪ਉਪਦੇ॥੫ਗੁ॥੧॥੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਦਿ॥
 ਸਰੁਕਰਤਾਸਰੁਕੁਰਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਸੁਨਤੇਕਰਤਾਪੇਖਤਕਰਤਾ॥ਅਦ੍ਰਿਸ
 ਟੈਕਰਤਾਦ੍ਰਿਸਟੈਕਰਤਾ॥ਉਪਤਿਕਰਤਾਪਰੋਲਿਕਕਰਤਾ॥ਬਿਆਪਤਕਰਤਾਅਲ
 ਪਤੈਕਰਤਾ॥੧॥ਬਕਤੈਕਰਤਾਬੁਝਤਕਰਤਾ॥ਆਵਤਕਰਤਾਜਾਤਭੀਕਰਤਾ॥

ਨਿਰਗੁਰਤਾ ਸਰਗੁਰਤਾ ਗੁਰਪ੍ਰਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਮਝਿ ਸਟਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਗੋਰਮਹਲਾ
 ॥ ੫ ॥ ਛਾਕਿ ਉਮੀਨੁ ਕੀਪ ਕੀਨੀ ਆਈ ਤੂਊਰ ਤੂਊਰ ਹਿਉ ਕਸੀ ਤੁਏਲੇ ॥ ਪਗਧਾਰ
 ਹਿਸਾਸੁ ਲੇਖੇ ਲੇਤ ਉਊਰ ਹਿਉਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇਲੇ ॥ ੧ ॥ ਮਨਸਮਝੈ ਛੋਡਿ ਆਵਾਇ
 ਲੇ ॥ ਅਪਨੇ ਰਹਨ ਕਉ ਠਉਰਨ ਪਾਵਹਿ ਕਏ ਪਰੇ ਕੋਝਾਇਲੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਜਿਉ
 ਮੈਗਲੁ ਇੰਦ੍ਰਾਸਿ ਪ੍ਰੇਰਿਉ ਤੂਲਾਗਿ ਪਰਿਉ ਕੁਟਿ ਬਾਇਲੇ ॥ ਜਿਉ ਪੰਥੀ ਇਕਤ੍ਰੇ
 ਇਛਿ ਰਿਵਿਧਿ ਵੇਰੇ ਬਿਰੁਸੈ ਗਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਿਆਇਲੇ ॥ ੧ ॥ ਜੈਸੇ ਮੀਨੁ ਰਸਨ ਸਾ
 ਦਿ ਬਿਨਸਿਉ ਉਹੁ ਮੁੰਡੇ ਮੂਲੇ ਲੇਕੁਇਲੇ ॥ ਤੂਹੇ ਆਪੇ ਚਟੁ ਸਿਵੈ ਰੀ ਕੈ ਛੁਟਹਿ ਪਰ
 ਸਰਨਾਇਲੇ ॥ ੩ ॥ ਹੋਰੁ ਪਾਲਟੀ ਨਦੁਖ ਕੁੰਨ ਸਭਿ ਤੁਮਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤਾਇਲੇ ॥
 ਪਾਵੁ ਉਦਾਨੁ ਸਦਾ ਰਸੁ ਪੇਖਾ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਸਾਇਲੇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥
 ਰਗੁਰੀਤੁ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਅਗ ॥ ੨ ॥ ੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਕੀਏ ਜਿਨਿ ਸਾਜੇ ॥ ਆਟੀ ਮਹਿ ਜੇਤਿ ਰਖੀ ਨਿਵਾਜੀ ॥ ਬਰਤਨ ਕਉ ਸ
 ਤੁਕਿ ਛੁਰੇ ਜਨੁ ਚੋਗਾਇ ਸੇਖੁ ਤੁਝਿ ਮੂੜੈ ਕਤ ਜਾਇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਲਾਗਉ
 ਸੇਵਾ ॥ ਗੁਰਤੇ ਸੇਵੀ ਨਿਰੋਜਨ ਚਟਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਰੰਗ ਅਨਿਕ ਪਰ
 ਕਾਰ ॥ ਉਤਿ ਪੇਤਿ ਪਰਲਉ ਨਿਖਮ ਝਾਰਿ ॥ ਜਾਕੀ ਮਿਤਿ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸੇਖੁ
 ਕੁਮਨ ਮੋਰੇ ਸਦਾ ਪਿਆਇ ॥ ੨ ॥ ਆਇਨ ਜਾਵੈ ਨਿਹਚਲੁ ਧਨੀ ॥ ਬੇਅੰਤ ਗੁਨ ਤਾਕੇ
 ਕੇਤ ਕਰਾਨੀ ॥ ਲਲਾਨਾ ਮੁਝੈ ਕੇ ਕੁਰੇ ਕੁੰਡਾਰਾ ॥ ਸਗਲ ਘਟ ਚੈਵੈ ਅਧਾਰ ॥ ੩ ॥ ਸ
 ਤਿ ਪੁਰਖ ਜਾ ਕੇ ਕਹੈ ਨਾਉ ॥ ਮਿਟਹਿ ਕੇਇ ਅਗ ਨਿਖਜਾ ਸਗਾਉ ॥ ਬਾਲ ਸਪਾਈ
 ਕੁਗਤਨ ਕੋ ਮੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਨਾਨਕ ਹਿਤ ਚੀਤਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ਗੋਰਮਹਲਾ ॥ ੫
 ਨਾਮ ਸਿਗੀ ਕੀਨੇ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥ ਨਾਮੇ ਹੀ ਹਿਸਮਨ ਕਾ ਅਧਾਰ ॥ ਨਾਮੇ ਹੀ ਚਿਤਿ ਕੀ
 ਉਟਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤਿ ਮਿਟਹਿ ਪਾਪੇ ਕੇਟਿ ॥ ੧ ॥ ਰਸਿ ਦੀਟੀ ਹਰਿਏ ਕੇ ਨਾਮੁ ॥ ਮਨ
 ਕਾਇਸੈ ਟੁਕੁਰ ਸਿਗੀ ਪਿਆਨੁ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੇ ਜੀਅ ਕੀ ਗਾਮਿ ॥ ਨਾਮੇ ਸਿਗੀ

ਨਤਕਤਨਾਤਾਨਾਮੋਹੀਮਨਿਲਾਗਾਮੀਠਾ। ਜਲਿਬਲਿਸਤੁਮਹਿਨਾਮੋਡੀਠਾ॥੨॥
 ਨਾਮੋਦਰਗਾਮੁਖਉਯਲੇਨਾਮੋਸਗਲੇਕੁਲਉਧੋਗਾ। ਨਾਮਿਹਮਾਰੇਕਾਰਜਸੀਧ
 ॥ ਨਾਮਸੀਗਿਇਹੁਮਨਆਗੀਧਾ॥੩॥ ਨਾਮੋਹੀਮਨਿਰਕੁਉਰੁਏ। ਨਾਮੋਆਵੁਣੁਜਾ
 ਜਾਵਨਰੋਹਾ। ਗੁਰਪੁਰੈਮੇਲੇਗੁਨਤਾਸਾ। ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਖਸਹਜਿਨਿਵਾਸਾ॥੪॥੨੬
 ਗੀਤਮਹਲਾ॥੫॥ ਨਿਮਨੇਕਉਯੋਏਤੋਮਾਨੁ। ਸਗਲਕੁਖੇਕਉਕਰਤਾਦਾਨੁ। ਗਰ
 ਕੁਧੇਰਿਮਹਿਗਾਧਨਹਾਰੁ। ਤਿਸਠਾਕੁਰਕਉਸਦਾਨਮਸਕਾਰੁ॥੧॥ ਐਸੇਪ੍ਰਭੁਮਨ
 ਸਾਹਿਬਿਆਇ। ਘਟਿਅਵੁਘਟਿਜਤਨਕਰਤਹਿਸਹਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਰੀਕਰ
 ਉਕਰੈਘੋਸਮਾਨਿ। ਕੀਟਹਸਤਸਗਲਪੁਰਨਾ। ਬੀਉਪੁਛਨਮਸਲਤਧੋਗੇ। ਜੇ
 ਕਿਛੁਕਰੈਸੁਆਪਹਿਕਰੈ॥੩॥ ਜਾਕਾਅੰਤਨਜਾਨਸਿਕੋਇ। ਆਪੋਆਪਿਨਿਰੀ
 ਜਨੁਸੋਇ। ਆਪਿਅਕਾਰੁਆਪਿਨਿਰੀਕਾਰੁ। ਘਟਘਟਘਟਿਸਤੁਘਟਆਧਾਰੁ
 ਨਾਮਰੀਗਿਤੁਗਤਿਉਏਲਾਲਜਸੁਕਰੋਤੇਸੀਤਸਦਾਨਿਹਾਲੁ। ਨਾਮੁਰੀਗਿਜਨਰੋਹਾ
 ਘਾਇ॥ ਨਾਨਕਤਿਨਜਨਲਾਗੋਪਾਇ॥੪॥੩॥੫॥ ਗੀਤਮਹਲਾ॥੫॥ ਜਾਕੈਸੀਗਿਇ
 ਹੁਮਨੁਨਿਰਮਲਾ। ਜਾਕੈਸੀਗਿਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਨੁ। ਜਾਕੈਸੀਗਿਕਿਲਬਿਖੋਹਹਿਨਾਸਾ। ਜ
 ਯੋਗਿਗਿਰੈਪਰਗਾਸ॥੧॥ ਸੇਸੀਤਨਹਰਿਕੋਮੇਰੇਮੀਤਾ। ਕੇਵਲਨਾਮਗਾਈਐਜਾਕੈਨੀਤ
 ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਜਾਕੈਮੀਤਿਹਰਿਹਰਿਮਨਿਦੇਸਾ। ਜਾਕੈਉਪਦੇਸਤੁਰੁਮੁਕੁਉਨਸੋ। ਜਾਕੈਕੀ
 ਰਤਿਨਿਰਮਲਸਾਗ। ਜਾਕੈਰੋਨੁਧੋਏਸੀਸਾਗ॥੨॥ ਕੇਟਿਪਤਿਤਜਾਕੈਸੀਗਿਉਧਾਗ। ਏਕੁ
 ਨਿਰੀਕਾਰੁਜਾਕੈਨਾਮਆਧਾਰੁ। ਸਰਬਜੀਆਕਾਜਾਕੈਉਧੀ। ਫਿਪਾਨਿਧਾਨਨਿਰੇਨਨਦੇ
 ਊ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਬਉਏਫਿਪਾਲਾ। ਤਬੋਭੋਟੇਗੁਰਸਧਦਇਆਲਾ। ਤਿਨਰੋਨਿਨਾ
 ਨਕੁਨਾਮੁਧਿਆਇ। ਸਖਸਹਜਿਅਨਿਦਹਰਿਨਾਏ॥੪॥੪॥੫॥ ਗੀਤਮਹਲਾ॥੫॥
 ਗੁਰਕੀਮੁਰਤਿਮਹਿਧਿਆਨੁ। ਗੁਰਕੈਸਧਾਇਮੰਤ੍ਰਮਨਮਾਨਾ। ਗੁਰਕੈਚਰਨਰਿਦੇਲੈਧ
 ਰਉ। ਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਦਾਨਮਸਕਾਰਉ॥੧॥ ਮਤਕੋਰੁਰਮਿਭੁਲੇਸੀਸਾਗਿ। ਗੁਰਬਿਨੁ

ਕੇਇਨਉਤਰਸਿਧਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਕੁਲਕਉਗੁਰਮਹਾਰਿ॥ਪਾਇਆਅਦਰਤਿ
 ਆਗਿਹਰਿਭਗਤੀਲਾਇਆ॥ਨਮਮਰਨਕੀਤਾਸਮਿਟਾਈ॥ਗੁਰਪੁਰੋਕਥਿਅੰਤ
 ਵਡਾਈ॥੨॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਉਰਧਕਮਲਬਿਗਾਸੁ॥ਅੰਧਕਾਰਮਹਿਭੁਇਆਪ੍ਰਗਾਸ॥
 ਜਿਨਿਕੀਆਸੇਗੁਰਿਤੇਜਾਨਿਆ॥ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਤੇਮੁਗਧਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੩॥ਗੁਰਕਰਤਾ
 ਗੁਰਕਰੈਨੇਜੇਗੁ॥ਗੁਰਪਰਮੇਸਰੁਹੈਭੀਹੋਗੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਹੈਜਨਾਈ॥ਬਿਨੁਗੁਰ
 ਮਕਤਿਨਪਾਈਐਭਾਈ॥੪॥੨॥ਗੋਤੁਮਹਲਾ॥੫॥ਗੁਰਗੁਰਗੁਰਕਰਿਮਨਿਮੋਗੁ॥
 ਗੁਰਬਿਨਸੈਨਾਹੀਹੋਗੁ॥ਗੁਰਕੀਟੇਕਰਹੁਦਿਨੁਗਤਿ॥ਜਾਕੀਕੇਇਨਮੈਟੇਦਾਤਿ॥੧॥ਗੁ
 ਰਪਰਮੇਸਰੁਏਕੇਜਨੁ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੇਪਰਵਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਗੁਰਚਰਨੀਜਾਕਾਮਨੁ
 ਲਾਗੇ॥ਦੁਖਦਰਦੁਖਮਤਾਕਾਭਾਗੇ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਪਾਏਮਾਨੁ॥ਗੁਰਉਪਰਿਸਦਾਕਰਬਾ
 ਨੁ॥੨॥ਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁਦੇਖੁਨਿਹਾਲੁ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਕੀਪੁਰਨਘਾਲੁ॥ਗੁਰਕੇਸੇਵਕਉਦੁ
 ਖਨਬਿਆਪੈ॥ਗੁਰਕੇਸੇਵਕਦਰਦਿਸਿਜਾਪੈ॥੩॥ਗੁਰਕੀਮਹਿਮਾਕਹਨਣਜਾਇ॥ਪਾ
 ਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕੇਪੁਰੇਭਾਗਿ॥ਗੁਰਚਰਨੀਤਾਕਾਮਨੁਲਾ
 ਗੁ॥੪॥੩॥੫॥ਗੋਤੁਮਹਲਾ॥੫॥ਗੁਰਮੇਰੀਪੁਰਾਗੁਰਗੁਰਗੋਬਿੰਦਾ॥ਗੁਰਮੇਰਾਪਾਰਬ੍ਰਹ
 ਮਗੁਰਗੁਰਦੇਤਾ॥ਗੁਰਮੇਰਾਦੇਉਅਲਖਅਰੇਉ॥ਸਰਬਪੁਰਾਚਰਨਗੁਰਸੇਵਉ॥੧॥ਗੁ
 ਰਬਿਨੁਮਦੁਨਾਹੀਮੈਥਾਉ॥ਅਨਦਿਨਜਪਉਗੁਰਗੁਰਨਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਗੁਰਮੇਰਾ
 ਗਿਆਨੁਗੁਰਿਦੇਪਿਆਨੁ॥ਗੁਰਗੋਪਾਲੁਪੁਰਖੁਭਗਵਾਨ॥ਗੁਰਕੀਸਥਨਿਰਹਉਕ
 ਰਿਭੋਨ੍ਹਿ॥ਗੁਰਬਿਨਸੈਨਾਹੀਹੋਗੁ॥੨॥ਗੁਰਬੋਹਿਥੁਤਾਰੇਕੁਦਪਾਰਿ॥ਗੁਰਸੇਵਾਜਮਤੇਛੁ
 ਦਕਾਰਿ॥ਅੰਧਕਾਰਮਹਿਗੁਰਮੇਤਉਜਾਗਾ॥ਗੁਰਕੇਸਿਗਿਸਗਲਨਿਸਤਾਰਾ॥੩॥ਗੁਰਪ੍ਰ
 ਰਾਪਾਈਐਵਡੁਭਾਗੀ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਦੁਖਨਲਾਗੇ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦਨਮੈਦੈਕੇਇ॥ਗੁਰ
 ਨਾਨਕਨਾਨਕਹਰਿਸੇਇ॥੪॥੫॥੬॥ਗੋਤੁਮਹਲਾ॥੫॥ਗੁਰਮੇਰਾਸਿਗਿਕਰਿਬਿਉਹ
 ਗੁ॥ਗੁਰਮੇਰਾਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੁ॥ਗੁਰਮੇਰਾਮਕੀਰਤਨੁਗਾਇ॥ਗੁਰਮੇਰਾਮਸਕੁਰ

ਹਿਉ ਸਮਾਇ। ਸੀਤ ਜਨਾ ਮਿਲ ਹੋਲੁ ਹਰਾਮ। ਸਚੁ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਪੁਰਨ ਕਾਮ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਾ
 ਮ ਰਾਮ ਧਨ ਸੀਤਿ ਭੈਰਾਗ। ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਰਿ ਅਹਾਗ। ਰਾਮ ਰਾਮ ਟੀਸਰਨ ਹੀਜਾਇ।
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਦੀਆ ਬਤਾਇ॥੨॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਦਾ ਸਹਾਇ। ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਲਿਵਲ
 ਇ। ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਭੋਇ। ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਗੋਇ॥੩॥ ਰਾਮ ਤਰਾਮ ਜਨ
 ਮ ਰਾਮ ਨਿਵਾਰੇ। ਉਚਰਤ ਰਾਮ ਕੋ ਪਾਰ ਉਤਾਰੇ। ਸਚੁ ਦੇਉ ਚਰਾਮ ਪਰਗਾਸ। ਨਿਸਬਾ ਸੁਰ
 ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ॥੪॥੧੦॥ ਗੋਰੁ ਮਹਲਾ॥੫॥ ਉਨ ਕਉ ਖਸਮਿ ਕੀਨੀ ਠਾਕ ਹਾਰੇ। ਦਾ
 ਸ ਸੀਗਿ ਤੇ ਮਾਰਿ ਬਿਦੇ। ਗੋਬਿੰਦ ਭੁਗਤਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇਆ। ਰਾਮ ਜਿਨਾ ਮਿਲਿ ਮੰਗ
 ਲੁਗਾਇਆ॥੧॥ ਸਗਲ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕੇ ਪੈਚ ਸਿਕਦਾਗ। ਰਾਮ ਭੁਗਤ ਕੇ ਪਾਨੀ ਹਾਗ॥੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਜਗਤ ਪਾਸੇ ਤੇਲੇ ਤੇ ਦਾਨੁ। ਗੋਬਿੰਦ ਭੁਗਤਿ ਕਉ ਕਰਹਿ ਸਲਾਮ॥ ਲਟਿ ਲੇਹਿ ਸਾਕਤ ਪਤਿ ਪੈ
 ਦੁਹਿ। ਸਾਧ ਜਨ ਪਗਮ ਲਿਖ ਲਿਖੋ ਦੁਹਿ॥੨॥ ਪੈਰ ਪੁਤਿ ਜੋਨੇ ਇਕੁ ਮਾਇ। ਉਤ ਭੁਜ ਕੇ ਲੁ
 ਕਰਿ ਜਗਤ ਦੁਆਇ। ਤੀਨ ਗੁਨਾ ਕੇ ਸੀਗਿ ਰਚਿ ਰਸੇ। ਇਨ ਕਉ ਛੋਡਿ ਉਪਰਿ ਜਨਿ ਬ
 ਸੇ॥੩॥ ਕਰਿ ਫਿਰਪਾ ਜਨ ਲੀਏ ਛਤੁ। ਇਜਿ ਸੇ ਕੇ ਸੇ ਤਿਨ ਰਖੇ ਹਟਾਇ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭੁਗਤਿ ਪ੍ਰ
 ਭੁਸਾਗੁ। ਬਿਨੁ ਭੁਗਤੀ ਸਚੁ ਹੋਇ ਖੁਆਗੁ॥੪॥੬॥੧੧॥ ਗੋਰੁ ਮਹਲਾ॥੫॥ ਕਲਿ ਕਲ
 ਸ ਮਿਟੇ ਹਰਿ ਨਾਇ। ਦੁਖ ਬਿਨ ਸੇ ਸੁਖ ਕੀਨੇ ਠਾਉ। ਜਪਿ ਜਪਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਘਾਇ। ਸੀ
 ਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਗਲ ਫਲ ਪਾਏ॥੧॥ ਰਾਮ ਜਪਤ ਜਨ ਪਾਰਿ ਪਰੇ। ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਹਰੇ
 ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਗੁਰੇ ਕੇ ਚਰਨ ਚਿੰਦੈ ਉਰਿ ਪਾਰੇ। ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਤੇ ਉਤਰੇ ਪਾਰੇ। ਜਨਮ ਮਰ
 ਨ ਸਚਿ ਮਿਟੀ ਉਪਾਧਿ। ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਉ ਲਾਗੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ। ਬਾਨ ਬਨਿ ਤਰਿ ਦੇਵ ਸੁਆ
 ਮੀ ਸਗਲ ਘਟਾਕਾ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾ ਕਉ ਮਤਿ ਦੇਇ। ਆਠ ਪਰਿ ਪ੍ਰ
 ਭੁਕਾਨ ਉਲੇਇ॥੩॥ ਜਾ ਕੇ ਅੰਤਰਿ ਦੇਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ। ਤਾ ਕੇ ਹਿਰਦੈ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸ। ਭੁਗਤ
 ਭੁਇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਕਰੀ ਐ। ਜਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਰੀ ਐ॥੪॥੧੦॥੧੨॥ ਗੋਰੁ
 ਮਹਲਾ॥੫॥ ਗੁਰੇ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਾਮ ਸਕਾਰਿ। ਕਾਮੁ ਫੋਧੁ ਇਸੁ ਤਨ ਤੇ ਮਾਰਿ। ਹੋਇ ਰਹਾ

ਐਸਗਲਕੀਕੀਨਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈ ॥ ਆਸ ਰੁਮਹਿ ਚੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਇਨਿ ਬਿਧਿ ਰਮਹੁ ਰੇ
 ਪਾਲਗੇ ਬਿੰਦੁ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪ੍ਰਕਾਪੁ ਕੀਜੀਦੁ ॥ ੧ ॥ ਰਗਉ ॥ ॥ ਆਠ ਪਹਰਿ ਹਰਿ ਕੇ ਕੁ
 ਨਗਉ ॥ ਜੀ ਅਪ੍ਰਾਨ ਕੇ ਇਹੋ ਸੁਆਉ ॥ ਤਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਜਾਨੁ ਪ੍ਰਤਿ ਮੀਗਿ ॥ ਸਾਧ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰੇਗਿ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨਿ ਤੂ ਕੀ ਆਤਿ ਸਕਉ ਜਾਨੁ ॥ ਆਗੈ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥
 ਮਨ ਤਨ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਰਸਨਾ ਨ ਮੁਖ ਪਤੁੰਗੇ ਪਾਲਾ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਦੀ
 ਨਦਇ ਆਲਾ ॥ ਸਾਧੂ ਕੀ ਮਨੁ ਮੰਗੈ ਰਦੁ ਲਾ ॥ ਹੋਰ ਦਇਆ ਲੁਢੇ ਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜ
 ਧਿ ਜੀਵੈ ਪ੍ਰਕਾਸਮਾ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ੧੩ ॥ ਗੰਢ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਧੁਪ ਦੀ ਪਸੇਵਾ ਰੋਪਲਾ ॥ ਅ
 ਨਿਕ ਬਾਰ ਬੰਦ ਨ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਸਰਨਿ ਗੀ ਸਚੁ ਤਿਆਗਿ ॥ ਗੁਰ ਸੁਖ ਸੀਨੁ ਭੁਏਵ
 ਤੁਭਾਗਿ ॥ ੧ ॥ ਆਠ ਪਹਰਗਾਈ ॥ ਐਗੇ ਬਿੰਦੁ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪ੍ਰਕਾਪੁ ਕੀਜੀਦੁ ॥ ੧ ॥ ਰ
 ਗਉ ॥ ॥ ਹਰਿਗੁ ਨ ਰਮਤ ਭੁਏ ਆਨੰਦਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਬਖਸਿਦਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਨ
 ਸੇਵਾਏ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਮੇਟਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ੨ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਇਹੁ ਤੁਤਿ ਗਿਆਨੁ ॥ ਸਾ
 ਧ ਸੰਗਿ ਜਪੀ ਐਹ ਰਿਨਾਮੁ ॥ ਸਾਗਰ ਤਰਿ ਬੋਹਿਥ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰਨਾ ॥ ਅੰਤ ਰਿਜਾਮੀ ਪ੍ਰਕਾ
 ਰਨ ਕਰਣਾ ॥ ੩ ॥ ਗਾਖਿਲੀਏ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਗਿ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਭੁਗੇ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥ ਜੁ
 ਐਜਨ ਮੁਨ ਕਬਹੂ ਗਾਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਗੁ ਕੀ ਆਕਰਤਾਗਿ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥ ੧੪ ॥ ਗੰਢ ਮਹ
 ਲਾ ॥ ੫ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੁਖ ਅਨਦ ਕੇਰੇਇ ॥ ਬਾਲ ਕਰਾਖਿਲੀਏ ਗੁਰ ਦੇਵੀ ॥ ਪ੍ਰਕਾਸਿ
 ਰਪਾਲ ਦਇਆ ਲਗੇ ਬਿੰਦੁ ॥ ਜੀ ਅਜੀਤ ਸਗਲ ਬਖਸਿਦੀ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀ ਨ
 ਦਇਆ ਲਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਪਿ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਗਉ ॥ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆ ਲਦੁ ਸਰ
 ਕੇਈ ਨਾਗਿ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤ ਰਿਸਰ ਬਸਮਾਗੀ ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਾਹਲ ਤੁਪਲ ਤੁਸ
 ਵਾਰੇ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਰਦੁ ਭੁਮਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਅਉਖਧ ਕੇਇ ਸਿਮਰਿ ਰੋਬਿੰਦੁ ॥
 ਤੇਤੁ ਮੰਤ੍ਰ ਭੁਜੀ ਐਰੁ ਗਵਿਤਾ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਮਿਟੇ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਏ ॥ ਮਨ ਬਾਢੁ ਤਪੁਰਨ ਛਲ
 ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਮਰਥੁ ਦਇਆਗਾ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮਹਾ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਸਾਨਕ

ਬਖਸਿਲੀਏਪ੍ਰਭਿਅਪਿਸਦਾਸਦਾਏਕੋਹਰਿਜਾਪਿ॥ ੪॥ ੧੩॥ ੧੪॥ ਗੋਡਮਹਲਾ
 ੫॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮੋਰੇਮੀਤਾ॥ ਨਿਰਮਲਹੋਇਤੁਮਾਰਾਚੀਤੁ॥ ਮਨਤਨੁਕੀ
 ਸਤੁਮਿਟੈਬੁਲਾਇ॥ ਦੁਖਅਧੇਰਾਸਗਲਾਜਾਇ॥ ੧॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਤਤਰੀਐ
 ਸੇਸਾਗਾ॥ ਦੁਰੁਤੁਰੀਪਾਈਐਪੁਰਪੁਅਪਾਰੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਜੋਜਨੁਕੋਰਕੀਰਤਨੁਗੋ
 ਪਾਲਾ॥ ਤਿਸਕੋਪੋਹਿਨਸਕੋਜਮਕਾਲਾ॥ ਜਗਮਹਿਅਇਅਸੋਪਰਦਾਨੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਅਪਨਾਖਸਮਪਦੁਨੁ॥ ੨॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਤਸਤਪ੍ਰਸਾਦਾ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਿਟਹਿਉਨਸਮਾ
 ਦਾ॥ ਸਦਾਹਜੁਰਜਨਨੁਗਵੀਤਾ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਕਾਪੁਰਨਮੋਤਾ॥ ੩॥ ਹਰਿਧਨੁਕਾਟਿਕੀਏਤੁ
 ਤੁਰਾ॥ ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਸਭਿਕਾਜਸਦਾਗਾ॥ ਹਰਿਕੇਨਾਮਰਿਗਸੀਗਿਜਾਗਾ॥ ਹਰਿਚਰ
 ਨੀਨਾਨਕਮਨੁਲਾਗਾ॥ ੪॥ ੧੪॥ ੧੫॥ ਗੋਡਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਕੁਦਸਾਰਬੰਧੇਹਿਬਹਰਿ
 ਚਰਨਾ॥ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਨਾਹੀਠਿਰਿਮਰਨਾ॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਤਨਾਹੀਜਮਪੰਥਾ॥ ਮਹਾ
 ਬੀਚਾਰਪੰਚਦੂਤਹਮੋਤਾ॥ ੧॥ ਤਉਸਰਨਾਈਪੁਰਨਲਥਾ॥ ਜੋਤਅਨਕਉਦੀਸਾ
 ਹਿਹਾਥਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸਿਮ੍ਰਤਿਸਾਸਤ੍ਰਬੰਦਪੁਰਾਨਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਕਰਹਿਦੁਖਿਅ
 ਨਾ॥ ਜੋਗੀਜਤੀਬੈਸੋਨਰਾਮਦਾਸਾ॥ ਮਿਤਿਨਾਹੀਬ੍ਰਹਮਅਥਿਨਾਸਾ॥ ੨॥ ਕਰਨਪਲਾ
 ਹਕਰਹਿਸਿਵਦੇਵਾ॥ ਤਿਲੁਨਹੀਬੁਝਹਿਅਲਖੁਅਰੇਵਾ॥ ਪ੍ਰੇਮਿਭੁਗਤਿਜਿਸੁਆਪੇ
 ਦੇਇ॥ ਜਗਮਹਿਵਿਚਲੇਕੋਈਕੇਇ॥ ੩॥ ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਕਿਛੁਗੁਨਾਹਿ॥ ਸਰਬੁਨਿ
 ਧਨਤੇਰੀਦ੍ਰਿਸਟੀਮਹਿ॥ ਨਾਨਕਦੀਨਨਾਚੈਤੇਰੀਸੇਵਾ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਜੈਗੁਰਦੇ
 ਵਾ॥ ੪॥ ੧੫॥ ੧੬॥ ਗੋਡਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਸਿਤਕਾਲੀਆਧਰਤਿਬਿਦਾਰਉ॥ ਸਿਤਕਾ
 ਨਿਦਕੁਆਕਾਸਤੇਦਾਰਉ॥ ਸਿਤਕਉਗਾਖਉਅਪਨੇਜੀਅਨਾਲਿ॥ ਸਿਤਉਧਾਰਉਤ
 ਤਖਿਨਤਾਲਿ॥ ਸੇਈਸਿਤੁਜਿਭੁਵੈਗਾਮ॥ ਸਿਤਠੋਬਿਦਕੋਏਕੈਕਾਮ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਸੇਤਕੋਉਪਰਿਦੇਇਪ੍ਰਭੁਗਾਥਾ॥ ਸਿਤਕੈਸ੍ਰਿਗਿਬਸੈਦਿਨੁਗਤਿ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਤੁਪ੍ਰ
 ਤਿਪਾਲਾ॥ ਸਿਤਕਾਦੇਖੀਗਜਤੇਟਾਲਿ॥ ੨॥ ਸਿਤਕੀਨਿਦਾਕਰਗੁਨਕੋਈ॥ ਜੋਨਿਦੈਤਿ

ਨਾਰਾਇਣ

ਸਰਸਿ ਸਿਰਸਿ ਤਿਪਾਪੁਤ੍ਰਿਣਾ ਪ੍ਰਿਥਿਵਿ ਭ੍ਰਮਾ

ਸਕਾਪਤਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਰਾਖੈ ਸਿਰਜਨ ਹਾਰੁ ॥ ਜਪ ਮਾਰਉ ਸਗਲ ਸਿਸਾਗੁ ॥ ੨ ॥
 ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੋਨ ਕਾਉ ਆਖਿ ਸਾਸੁ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕੀ ਗਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਉਪ
 ਜੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਸਦ ਜੀਤਾ ॥ ੪ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ਗੋਤੁ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥
 ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨੀਰਗਇਣੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਸਭੁ ਮਾਹਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਨਾਰਾਇ
 ਣੁ ਕਹੇ ਤੇ ਨਰਕ ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਰਾਇਣੁ ਸਦੁ ਸਗਲ ਫਲ ਪਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਨਾਰਾਇਣੁ ਮਨ ਮਾਰਿ
 ਅਧਾਰੁ ॥ ਨਾਰਾਇਣੁ ਬੋਹਿਥ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਨਾਰਾਇਣੁ ਕਹਤੁ ਭੁਭੁਗਿ ਪਲੁ ਇਣੁ ॥ ਨਾਰਾ
 ਇਣੁ ਦੇਤੁ ਭੋਨੁ ਤਾਇਣੁ ॥ ੨ ॥ ਨਾਰਾਇਣੁ ਸਦੁ ਸਦ ਬਖਸੀਧਾ ॥ ਨਾਰਾਇਣੁ ਕੀਨੈ ਸੁਖ
 ਅਨਿਦਾ ॥ ਨਾਰਾਇਣੁ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਨੈ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ॥ ਨਾਰਾਇਣੁ ਸਿਤ ਕੇ ਮਾਈ ਬਾਪਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਰਾ
 ਇਣੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ॥ ਬਾਰਿ ਬਾਰ ਨਾਰਾਇਣੁ ॥ ਬਸਤ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ
 ਲਹੀ ਨਾਰਾਇਣੁ ਉਰ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਗੀ ॥ ੪ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ਗੋਤੁ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਜਾਕਉ
 ਰਾਖੈ ਰਾਖ ਨਹਾਰਾ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕਰੇ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਆਤਮ ਗਰਭਿ ਮਹਿ ਅਗ
 ਨਿ ਨ ਜੋਯੈ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਨੁਪੈਯੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਨਿੰਦ ਕੇ ਕੇ ਮੁਹਿ ਲਾਗੈ
 ਛਾਗੁ ॥ ਰਾਮ ਕਵਰੁ ਦਾਸ ਕਾ ਸੀਨਾਹੁ ॥ ਦੂਤੁ ਦੁਸਟਿ ਤਿਸ ਪੈ ਹਿਤ ਨਾਹਿ ॥ ਜੋ ਜੋ ਗਰਬੁ ਕ
 ਰੈ ਸੋ ਜਾਇ ॥ ਗਰੀਬ ਦਾਸ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸਨਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜੋ ਜੋ ਸਰਨਿ ਪਇ ਅਹਰਿ ਗਇ ॥ ਸੇ
 ਦਾ ਸੁਗੰਧ ਅਪੋਨੇ ਕੀ ਠਿਲਾਇ ॥ ਜੋ ਕੋ ਬਹੁਤ ਕਰੇ ਅਹੀ ਕਾਗ ॥ ਓਹੁ ਧਿਨ ਮਹਿ ਰੁਲਤਾ
 ਖਾਕੁ ਨਾਲਿ ॥ ੩ ॥ ਹੋਰੁ ਸਾਚਾ ਹੋਵੁ ਨਹਾਰਾ ॥ ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਈ ਗਾਰਾ ॥ ਅਪੋਨੇ ਦਾ
 ਸਰ ਬੈ ਕਿਰਪਾ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਨ ਅਧਾਰੁ ॥ ੪ ॥ ੧੮ ॥ ੨੦ ॥ ਗੋਤੁ ਮਹਲਾ
 ੫ ॥ ਅਚਰ ਭੁਕ ਬਾਮਨ ਅਨੁਪਾ ॥ ਪ੍ਰਾਤਮ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਕੁਪਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਨ
 ਇਹ ਬੁਢਾ ਨਾਇਹ ਬਾਲਾ ॥ ਨਾਇ ਸੁਦੁਖ ਨਹੀ ਜਮ ਜਾਲਾ ॥ ਨਾਇਹ ਬਿਨੈਸ ਨਾਇ
 ਹੁ ਜਾਇ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਰਹਿ ਆਸ ਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਨਾਇ ਸੁਉਸ ਨਹੀ ਇਸੁ ਸੀਤਾ ॥
 ਨਾਇ ਸੁਦੁਸ ਮਨੁ ਨਾਇ ਸੁਮੀਤਾ ॥ ਨਾਇ ਸੁਹਰ ਨਹੀ ਇਸੁ ਸੇਗੁ ॥ ਸਰੁ ਕਿਛੁ ਇਸ ਕ

ਇਹੁਕਰੈਜੇਭੁਖਾ॥ ਨਾਇਸੁਬਾਪੁਨਹੀਇਸੁਮਾਇ॥ ਇਹੁਅਪਰਿਪਰਹੇਤਾਅਇਆ
 ॥ ਘਾਪਪੰਨਕਾਇਸੁਲਿਪਨਲਾਗੈ॥ ਅਟਪਟਅੰਤਰਸਦਹੀਜਾਗੈ॥ ੩॥ ਤੀਨਿਗੁਣਾਇ
 ਕਸਕਤਉਪਾਇਆ॥ ਮਹਾਮਾਇਅਤਾਕੀਹੈਛਾਇਆ॥ ਅਟੁਲਅਛੇਦਅਭੇਦਦਇ
 ਆਲਾ॥ ਟੀਨਦਇਆਲਸਦਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ਤਾਕੀਗਤਿਮਤਿਕਛੁਨਪਾਇ॥ ਨਾਨਕਤਾਕੇ
 ਬਲਿਬਲਿਜਾਇ॥ ੪॥ ੧੯॥ ੧१॥ ਗੰਗੀਡਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਸੀਤਨੈਕੈਬਲਿਹਾਰੇਜਾਉ॥ ਸੈ
 ਤਨੈਕੈਸਿਗਿਰਾਮਗੁਨਗਾਉ॥ ਸੀਤਪ੍ਰਸਾਦਿਕਿਲਵਿਖਸਰਿਗੋਏ॥ ਸੀਤਸਰਨਿਵਡੁਤਾ
 ਗੀਘਾਏ॥ ਗਮਜਪਤਕਿਛੁਬਿਖਾਨੁਟਿਅਪੈ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅਪੁਨਾਪ੍ਰਭੁਜਪੈ
 ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਬੰਹਇਦਇਆਲਾ॥ ਸਾਧੁਜਨਕੀਕਰੋਰਵਾਲਾ॥ ਕ
 ਮਕ੍ਰੋਧੁਇਸੁਤਨਤੇਜਾਇ॥ ਗਮਰਤਨਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ ੨॥ ਸਭਲਜਨਮਤਾਕਾਪਰਵ
 ਨੁ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿਕਟਿਕਰਿਜਾਨੁ॥ ਗੁਇਗੁਗਤਿਪ੍ਰਭੁਕੀਰਤਨੁਲਾਗੈ॥ ਜਨਮਜਨ
 ਮਕਾਸੇਇਆਜਾਗੈ॥ ੩॥ ਚਗਕਮਲਜਨਕਾਆਧਾਰੁਪਗੁਣਗੋਬਿੰਦਰਉਸਚੁਟਾ
 ਪਾਗੁ॥ ਦਸਜਨਕੀਮਨਸਾਪੁਰਿ॥ ਨਾਨਕਸੁਖਪਾਵੈਜਨਪੁਰਿ॥ ੪॥ ੨੧॥ ੨੨
 ਰਾਗੁਗੰਗੀਡਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਅਗੁ॥ ੨॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਕਰਿਨਾਸਕਾਰਪੁਰੇਗੁਰਦੇਵਾ॥ ਸਭਲਮੂਰਤਿਸਭਲਜਾਕੀਸੇਵਾ॥ ਅੰਤਰਜਾਗੀਪੁਰ
 ਖੁਬਿਧਾਤਾਅਠਪਹਨਾਮਰੀਰੀਗਤਾ॥ ੧॥ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ ਅਪੋਨਦਾ
 ਸਕਉਗਾਖਨਹਾਰੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਹਭੀਮਾਗਉਪਤੀਆਏ॥ ਦੁਸਟ
 ਅਹਿਕਾਰੀਮਾਰਿਪਠਾਏ॥ ਨਿੰਦਕਕੈਮੁਖਿਕੀਨੋਰੋਗੁ॥ ਜੈਕੈਕਾਰਕੈਰਸਕੁਲੇਗੁ॥ ੨॥
 ਸੀਤਨੈਕੈਮਨਿਮਹਾਅਨੰਦਾ॥ ਸੀਤਜਪਹਿਗੁਰਦੇਉਚੁਗਵੈਤਾ॥ ਸਿਗਤਿਕੈਮੁਖਉਜਲ
 ਚੁਏ॥ ਸਗਲਥਾਨਨਿੰਦਕਕੋਗਏ॥ ੨॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਜਨਸਦਾਸਲਾਗੇ॥ ਪਾਰਬ੍ਰ
 ਹਮਗੁਰਬੋਪਰਵਾਹੇ॥ ਸਗਲਕੈਮਿਟੇਜਾਕੀਸਰਨਿ॥ ਨਿੰਦਕਮਾਰਿਪਾਏਸਕੁਧਰਨਿ
 ੪॥ ਜਿਨਕੀਨਿੰਦਾਕਰੇਨਕੋਇ॥ ਜੋਕਰੈਸੇਦੁਖੀਅਹੋਇ॥ ਅਠਪਹਰਿਜਨੁਦੇਕੁਕ

ਧਿਆਏ॥ ਜਨਮਾਤਾ ਕੇ ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਏ॥ ੫॥ ਜਨ ਨਿਰੋਧੇ ਰੋਧੇ ਰਨਿ ਦ ਕ ਅਹੀ ਕਾਰੀ॥
 ਜਨ ਕੁਲ ਮਾਨ ਹਿ ਨਿਦ ਕੇ ਵੇ ਕਾਰੀ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਿਆਇਆ॥ ਜਨ ਉਧਰੇ
 ਨਿਦ ਕੁਲ ਰ ਕਿਪਾਇਆ॥ ੬॥ ਸੁਨਿ ਸਾਜਨ ਸੇਰੇ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ॥ ਸਤਿਬਚਨ ਦੁਰਤ ਹਰਿ
 ਦੁਆਰੇ॥ ਜੇ ਸਚੈ ਰਸੈ ਤੈ ਸਾ ਪਾਈ॥ ਅਭਿਮਾਨੀ ਕੀਜਹਿ ਸਹਿ ਪਰ ਜਾਈ॥ ੭॥ ਨੀਧ
 ਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰੋਤਰੀ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਹੁ ਜਨ ਕੇਰੀ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਬ
 ਲਿਹਾਰੀ॥ ਜੇ ਕੇ ਸਿਮਰਨਿ ਪੈ ਜਨ ਸਦਾ ਰੀ॥ ੮॥ ੧॥ ਮਧੁ ੬॥ ੯॥ ਮਧੁ ੫॥ ੨੨॥ ਮਧੁ ੫॥ ੧॥ ਮ
 ਸਟ ਪਈ॥ ਜੁਮਲਾ ਕੇਨ੍ਹ॥ ੨੯॥

॥ ਰਾਗੁ ਗੋਡ ਬਾਨੀ ਰੁਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ॥ ਅਗੁ॥ ੧॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਸੇਤੁ ਮਿਲੇ ਕਿਛੁ ਸੁਨੀ ਐਕਹੀ ਐ॥ ਮਿਲੇ ਅਸੇਤੁ ਸਟਿਕ ਰਿਕਰਹੀ ਐ॥ ੧॥ ਬਾਬਾ ਬੋਲ
 ਨਾਕਿਆ ਕਹੀ ਐ॥ ਜੇ ਸੇਰਾ ਮਨ ਮੁਰਵਿਰਹੀ ਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸੇਤਨ ਸਿਉ ਬੋਲੇ
 ਉਪਕਾਰੀ॥ ਮੁਰਖ ਸਿਉ ਬੋਲੇ ਤੁਖਿ ਮਾਰੀ॥ ੨॥ ਬੋਲਤ ਬੋਲਤ ਬਹੁ ਹਿ ਬਿਕਾਰਾ॥ ਬਿ
 ਨੁ ਬੋਲੇ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਬੀਰਾਰਾ॥ ੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰੁ ਛੁਡਾ ਘਟ ਬੋਲੇ॥ ਰੁਹਿਅਹੋਇ ਸੁ
 ਬ ਬਹੁ ਨੁਕੁਲੇ॥ ੪॥ ੧॥ ਗੋਡੁ॥ ॥ ਨਰੁ ਮੇਰੇ ਨਰੁ ਕਾਮ ਨ ਆਏ॥ ੫॥ ਸਮਰੇ ਦਸ ਕਾਜ ਸਦਾ
 ਹੈ॥ ੧॥ ਅਪਨੀ ਕਰਮ ਗਤਿ ਮੈ ਕਿਆ ਜਨ ਉਬਾਧੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਗੁਰੁ ਜਲੈ ਜੇ ਸੇ
 ਲ ਕਰੀ ਕਾਤੁਲਾ॥ ਕੇਸ ਜਲੈ ਜੇ ਸੇ ਘਸ ਕਾ ਪੁਲਾ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤਬ ਹੀ ਨਰੁ ਜਾਨੈ ਜਮ
 ਕਤਿ ਤੁਮੁਡ ਮਹਿ ਲਾਗੇ॥ ੩॥ ੨॥ ਗੋਡੁ॥ ॥ ਆਕਾਸਿ ਗਾਪਾਤਾਲੁ ਗਗਨੁ ਹੋਇ
 ਦਿਸਿ ਗਗਨੁ ਰਹਾਇ ਲੇ ਆਨ ਦਮੁਲ ਸਟਾ ਪੁਰਖੇ ਤੁਮ॥ ਅਟ ਬਿਨੈ ਸੇਰਾ ਗਨੁ ਨ ਜਾਇ
 ਲੇ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਬੋਗ ਬੁਧੁਇਉ॥ ਇਹੁ ਜੀਉ ਆਇ ਕਹਾਗਾਇਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਪੰਚ
 ਤਤੁ ਮਿਲਿ ਕਾਇਆ ਕੀ ਨੀਤੁ ਤਕਹਾਤੇ ਕੀਨੁਰੇ॥ ਕਰ ਬਸਤੁ ਮਜੀਉ ਕਹਤੁ ਹੋ ਬਰਹਿ ਕਿ
 ਨਿਜੀਉ ਦੀਨੁਰੇ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਮਹਿ ਤਨੁ ਹੋਤੁ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹੋ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸੇਇ॥ ਕਹਿ ਕ
 ਬੀਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡਿਉ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁਹੇਇਉ॥ ੩॥ ੩॥

॥ ਗੁਰੂ ਗੋਤ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ॥ ਅਗੁ ॥ ੨ ॥ ੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਭੁਜਾ ਬਾਧਿ ਭਿਲਾ ਕਰਿ ਤਾਰਿ ਉ ॥ ਹਸਤੀ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮੁਤਿ ਮਹਿ ਮਾਰਿ ਉ ॥ ਹਸਤੀ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮੁਤਿ
 ਮਹਿ ਮਾਰਿ ਉ ॥ ਹਸਤ ਭੁਗਿ ਕੈ ਠੀ ਸਾ ਮਾਰੇ ॥ ਇਅਮਰ ਤਿ ਕੈ ਹਉ ਬੁਲਿ ਗਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਆਹਿ
 ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਤੁਮਰਾ ਜੇਗੁ ॥ ਕਾਜੀ ਬਕ ਬੈ ਹਸਤੀ ਤੇਗੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਰੇ ਮਹਾਦੁਤੁ ਤੁਧੁ ਭਾਰ
 ਓ ਕਾਇ ॥ ਇਸਹਿ ਤੁਰਾਵਹੁ ਘਾਲਹੁ ਸਾਟਾ ॥ ਹਸਤਿ ਨ ਤੇਰੈ ਧੈਰੇ ਧਿਆਨਾ ॥ ਵੈ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬੈਸੇ ਭੁ
 ਗਦਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਕਿਆ ਅਪਰਾਧ ਸਿ ਤੇਰੈ ਕੀਨਾ ॥ ਬਾਧਿ ਪੈਟ ਕ੍ਰਿਚਰ ਕਉ ਦੀਨਾ ॥ ਕ੍ਰਿਚਰੁ ਪੈਟਿ ਲੈਲੈ
 ਨਮਸਕਾਰੇ ॥ ਬੁਝੀ ਨਹੀ ਕਾਜੀ ਧਿਆਇ ॥ ੩ ॥ ਤੀਨਿ ਬਾਰ ਪਤੀ ਆਭੁ ਰਿਲੀ ਨਾਮ ਨ ਕਠੇ ਰੁ
 ਅਜਹੁ ਨ ਪਤੀਨਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹਮਰਾਗੇ ਵਿਦਾ ॥ ਚਉਥੇ ਪਦਮ ਹਿਜਨ ਕੀ ਜਿੰਦੁ ॥ ੪ ॥
 ੧੬ ॥ ਗੋਤੁ ॥ ॥ ਨਾਇਹੁ ਮਾਨਸੁ ਇਹੁ ਦੇਇ ॥ ਨਾਇਹੁ ਜਤੀ ਕਹੈ ਦੇਸੇ ਉ ॥ ਨਾਇਹੁ ਜੇ ਕੀਨਾ ਅ
 ਦੁਪੁਤਾ ॥ ਨਾਇਸੁ ਮਾਇ ਨ ਕਾਹੁ ਪੁਤਾ ॥ ੧ ॥ ਕਿਆ ਦਰਮ ਹਿ ਕਉ ਨ ਸਬਾਈ ॥ ਤਾਕਾ ਅੰਤ ਨੁਕੇ
 ਉਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਨਾਇਹੁ ਗਿਰੀ ਨਾਉ ਦਾਸੀ ॥ ਨਾਇਹੁ ਗਜਨ ਭੀਖ ਮੇਗਾ ਸੀ ॥ ਨਾ
 ਇਸੁ ਪਿਤੁ ਨ ਰਕਤੁ ਗਤੀ ॥ ਨਾਇਹੁ ਧ੍ਰੁਗੁ ਮੁਨ ਨਾਇਹੁ ਬਿਤੀ ॥ ੨ ॥ ਨਾਇਹੁ ਤਪਾ ਕਹੈ ਦੇਸੇ ਭੁ
 ॥ ਨਾਇਹੁ ਜੀਵੈ ਨਾਮਰਤਾ ਦੇਖੁ ਇਸੁ ਮਰਤ ਕਉ ਜੇ ਕਉ ਰੈ ਦੇ ਜੇ ਰੈ ਦੇ ਸੇਈ ਪਤਿ ਪੈਵੈ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰ
 ਸਾਦਿ ਮੈ ਤੁਰੁ ਰੇ ਪਾਇਆ ॥ ਜੀਵਨ ਮਰਨ ਦੇ ਉਮਿਰ ਦਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਹੁ ਗਮ ਕੀ
 ਅੰਸੁ ॥ ਜਸੁ ਕਾਰਾ ਦਪਰ ਮਿਟੈ ਨ ਮੰਸੁ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਗੋਤੁ ॥ ॥ ਤੁਧੇ ਤੇਗ ਨਿਖੁਟੀ ਪਾਨਿ ॥ ਦੁਆ
 ਰਿ ਉਪਰਿ ਭਿਲ ਕਵਰਿ ਕਾਨਾ ॥ ਕੂਚ ਬਿਚਾਰੇ ਛੇਲੇ ਛਾਲਾ ॥ ਇਅਮੁ ਤੀਆ ਸਿਰਿ ਚਤੁ
 ਬੈ ਕਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਇਹੁ ਮੁਤੀ ਆਦੁ ਬਗ ਗਲੇ ਪੈਈ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਨਾ ਕਸਰੇਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾ
 ਉ ॥ ॥ ਤੁਰੀ ਨਾਰਿ ਕੀ ਛੋਡੀ ਬਾਤਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਦੁਆ ਕਾ ਅਨੁਗਤਾ ॥ ਲਰਿ ਕੀ ਲਰਿ ਕਾਨੈ ਬੈਠ
 ਹਿ ॥ ਮੁਤੀ ਆਮਨ ਦਿਨੁ ਧਾਪੇ ਜਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਇਕੁ ਦੁਇ ਮੰਦ ਰਿ ਇਕੁ ਦੁਇ ਬਾਟਾ ॥ ਹਮ ਕਉ ਸ
 ਬਹੁ ਉਨ ਕਉ ਪਾਟਾ ॥ ਮੁਡੁ ਪਲੇ ਇਕ ਮਰ ਬਪਿ ਪੈਥੀ ॥ ਹਮ ਕਉ ਚਾਬਨੁ ਉਨ ਕਉ ਰੋਟੀ ॥ ੨ ॥
 ਮੁਤੀ ਆਮੁਤੀ ਆਹੁ ਏਕਾਇ ॥ ਮੁਤੀ ਆਬੁ ਤਤ ਕੀ ਟੇਕਾ ॥ ਸੁਨਿ ਅੰਧ ਲੀਲੇਈ ਬਿਪੀਰਿ ॥

ਇਨਮੁੰਡੀਅਨਕੁਜਿਸਰਨਿਕਬੀਗ॥੪॥੩॥੨॥ਗੋਡੁ॥॥੫॥ਸਮੁਮੈਰੇਤਉਨਾਰਿਨਰੇਵੈ
 ॥ਉਸਰਖਦਾਰਾਅਵਿਰੇਵੈ॥ਰਖਦਾਰੇਕਹੋਇਬਿਨਾਸਾਅਗੈਨਰਕਈਗੋਰੁਗਬਿਲਾਸ
 ॥ਇਕਸਗਗਨਿਜਗਤਪਿਆਰੀ॥ਸਰਗਜੀਅਜੀਤਕੀਨਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਸੋਹ
 ਗਨਿਗੋਲਿਸੋਹੋਗਾ॥ਸਿਤਕਉਬਿਖੁਬਿਗੋਸੇਸੀਸਾਗ॥ਕਰਿਸੀਗਾਰੁਬੋਹੇਪਖਿਆਰੀ॥ਸਿ
 ਤਕੀਨਿ॥ਕੀਛਿਰੇਬਿਚਾਰੀ॥ਸਿਤਕੁਗਿਉਪੈਛਪੈਗੇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮਾਰਗੁਤੁਰੇ॥
 ਸਾਕਤਕੀਉਹੁਪਿੰਡੁਪਰਾਇਨਿ॥ਹਮਕੈਦ੍ਰਿਸਟਿਪੈਰੇਤ੍ਰਿਨਿਡਾਇਨਿ॥੨॥ਹਮਤਿਸਕਾਬਹੁ
 ਜਾਨਿਆਰੇਉ॥ਜਬਹੁਏਕ੍ਰਿਪਾਲਮਿਲਗੁਰਦੇਉ॥ਕਹੁਕਬੀਰਅਬਬਾਹਰਿਪਰੀ॥ਸਿ
 ਰੈਕੈਅੰਚਲਿਲਗੀ॥੪॥੪॥੨॥ਗੋਡੁ॥॥ਗ੍ਰਿਹਿਸੋਰੁਜਾਕੈਠਨਾਹਿ॥ਆਵਤਪਹੀਆ
 ਖੁਧੇਜਾਹਿ॥ਵਾਕੈਅੰਤਰਿਨਹੀਸੰਤੋਖੁ॥ਬਿਨੁਸੋਹਗਨਿਲਗੈਦੇਖੁ॥੧॥ਧਨੁਸੋਹਗਨਿ
 ਮਹਾਪਦ੍ਰੀਤਿ॥ਤਪੋਤਪੀਸਰੰਤੁਲੈਗੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਸੋਹਗਨਿਕਿਰਪਨਕੀਪੁ
 ਤੀ॥ਸੇਵਕਤਜਿਜਗਤਸਿਉਸੁਤੀ॥ਸਾਧੁਕੈਠਾਛੀਦਰਬਾਹਿ॥ਸਰਨਿਤੇਰੀਮੋਕਉਨਿ
 ਤਸਤਾਰਿ॥੨॥ਸੋਹਗਨਿਹੋਅਤਿਸਿਦਰੀ॥ਪਗਨੇਵਰਛਨਕਛੁਨਹੀ॥ਜਿਉਲਗੁਪ੍ਰ
 ਨਤਉਲਗੁਸਿਗੋ॥ਨਹਿਤਚਲੀਬੋਗਿਉਠਿਨੋਗੇ॥੩॥ਸੋਹਗਨਿਕੁਟਨਕੈਲੀਆਦਸ
 ਅਰਪਗਨਤੀਰਬਰਸਿਕੀਆ॥ਬ੍ਰਹਮਾਧਿਸਨਮਹੇਸਰਬਧੇ॥ਬੇਡੇਰੁਪਤਿਗੋਜੋਛੇ
 ਧੇ॥ਸੋਹਗਨਿਉਰਦਾਰਿਨਪਾਹਿ॥ਪੈਚਨਾਰਦਕੈਸਿਗਿਧਿਧਵਾਰਿ॥ਪੰਨਾਰਦਕੀਮਿ
 ਟੈਵੇਛੁਟੇ॥ਕਹੁਕਬੀਰਗੁਰਕਿਰਪਾਛੁਟੇ॥੫॥੫॥੫॥ਗੋਡੁ॥॥ਜੈਸੇਮੰਦਰਮਹਿਬਲ
 ਹਰਨਾਠਾਰੇ॥ਨਾਅਬਿਨਾਕੈਸੇਪਾਰਿਉਤਰੇ॥ਰੈਬਿਨਾਜਲਨਾਟੀਕਾਵੇ॥ਸਾਧੁਬਿਨ
 ਐਸੇਅਬਗਤਜਾਵੇ॥੧॥ਜਾਗਉਤਿਸੇਜੁਗਮਨਚੈਤੇ॥ਤਨਮਨਮਤਰੋਹੇਮਹਿਖੈਤੇ
 ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਜੈਸੇਹਲਹਰਬਿਨਾਜਿਮੀਨਹੀਬੋਈਐ॥ਸਤਬਿਨਕੈਸੇਮਾਨੀਪਰੇ
 ਈਐ॥ਘੁਡੀਬਿਨੁਕਿਆਰੀਠਿਚੜ੍ਹਾਈਐ॥ਸਾਧੁਬਿਨਾਤੈਸੇਅਬਗਤਜਾਈਐ
 ॥ਘੁਡੀਬਿਨੁਕਿਆਰੀਠਿਚੜ੍ਹਾਈਐ॥੨॥ਜੈਸੇਮਾਤਪਿਤਾਬਿਨਬਾਲੁਨਹੋਈ॥ਬਿਬ

ਬਿਨੈਕੈਸਕਪਰੋਧੇਈ॥ ਘੋਰਬਿਨੈਕੈਸੇਅਸਦੁਗ॥ ਸਾਧੁਬਿਨੁਨਾਹੀਦਰਬਾਰ
 ॥ ਜੈਸੇਬਾਜੈਬਿਨੁਨਾਹੀਲੀਨੈਠੇਰੀ॥ ਪਸੀਮਦੁਗਾਗਨਿਤਜਿਅਉਹੀਰੇ॥ ਕਹੋਕਬੀ
 ਰਏਕੈਕਰਿਕਰਨਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਬਹੁਰਿਨਹੀਮਰਨਾ॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ਗੋਤੁ॥ ॥ ਕੂਟ
 ਨੁਸੇਇਕੁਮਨਕਉਕੂਟੇ॥ ਮਨਕੂਟਤਉਜਮਤੇਛੂਟੇ॥ ਕੁਟਿਕੁਟਿਮਨਕਸਦੁਟੀਲਾਵੇ॥
 ਸੇਕੂਟਨਮੁਕਤਿਬਹੁਪਾਵੇ॥ ੧॥ ਕੂਟਨੁਕਿਸੈਕਹੁਸੰਸਾਰ॥ ਸਗਲਬੋਲਨਕੇਮਾਰਿ
 ਬੀਚਾਰ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਨਦਨਸੇਭਿਜੁਮਨਸਿਉਨਾਚੇ॥ ਝੁਠਿਨਪਤੀਐਪਰਚੋਸਾਚੇ
 ॥ ਇਸਮਨਅਗੇਪੁਰੇਤਾਲਾ॥ ਇਸਨਾਨਕੇਮਨਰਖਵਾਲਾ॥ ੨॥ ਬਾਜਾਰੀਸੇਇਜੋਬ
 ਜਾਰਹਿਸੇਧੋਪੰਚਪਲੀਤਹਕਉਪਰਬੋਧੇਹਿ॥ ਨਉਨਾਇਕਕੀਚਰਗਤਿਪਛੂਟੇ॥ ਸੇ
 ਬਾਜਾਰੀਹਮਗੁਰਮਾਨੇ॥ ੩॥ ਤਸਕਰਸੇਇਜਿਤਾਤਿਨਕੋਰੇ॥ ਇੰਦ੍ਰਕੈਜਤਨਿਨਾਮੁ
 ਉਚਰੇ॥ ਕਹੁਕਬੀਰਹਮਐਸੇਲਖਨਾ॥ ਧਨੁਗੁਰਦੇਉਅਤਿਰੁਪਾਬਿਖਨਾ॥ ੪॥ ੫॥ ੧੦
 ਗੋਤੁ॥ ॥ ਧਨੁਗੁਪਾਲਧਨਗੁਰਦੇਵ॥ ਧਨਅਨਾਦਿਰੁਖੇਕਦੁਲਟਹਕੇਵਲਾ॥ ਧਨਉਇ
 ਸਿਤਜਿਨਐਸੀਜਾਨੀ॥ ਤਿਨਕਉਮਿਲੇਬੋਸਾਰੀਗਪਾਨੀ॥ ੧॥ ਆਦਿਪੁਰਖਤੇਹੋਇ
 ਅਨਾਦਿ॥ ਜਪੀਐਨਾਮੁਅੰਨੈਕੋਸਾਦਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਜਪੀਐਨਾਮੁਜਪੀਐਮੈ
 ਨੁ॥ ਅੰਨੈਕੈਸੇਗਿਨੀਕਾਵਿਨਾ॥ ਅੰਨੈਬਾਹਰਿਜੇਨਹਿਹੋਵਹਿ॥ ਤੀਨਰੁਦੁਮਹਿਅਪ
 ਨੀਖੇਵਹਿ॥ ੨॥ ਛੋਡਿਹਿਅੰਨਕਰਹਿਪਾਖੰਡਾ॥ ਨਾਜੋਗਾਗਨਿਨਉਹਿਰੀਤੁ॥ ਜਗਮ
 ਹਿਬਕੇਤੇਦੁਧਾਰੀ॥ ਗੁਪਤੀਖਾਵਹਿਵਟਿਕਾਸਾਰੀ॥ ੩॥ ਅੰਨੈਬਿਨਾਨਹੋਇਸੁਕ
 ਲਾ॥ ਤਜਿਐਅੰਨਮਿਲੇਗੁਪਾਲਾ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਹਮਐਸੇਜਾਨਿਆ॥ ਧਨੁਅਨਾਦਿ
 ਠਾਕੁਰਮਨਮਾਨਿਆ॥ ੪॥ ੫॥ ੧੧॥
 ਰਾਗੁਗੋਤੁਬਾਨੀਨਾਮਦੇਉਜੀਕੀ॥ ॥ ਪ੍ਰਗ॥ ੧॥ ੧ ਬਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਅਸੁਮੇਧਜਗਨੇ॥ ਤੁਲਾਪੁਰਖਦਾਨੇ॥ ਪ੍ਰਾਗਇਸਨੇ॥ ਤਉਨਪੁਜਹਿਹਰਿਕੀਰਤਨਾ
 ਮਾ॥ ਅਪੋਨਗਮਹਿਭੁਝੋਰੇਮਨਅਲਸੀਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਗਇਆਪਿਤੁਰਤ

ਬਸ ਰਸਿ ਅਨਿਬਸਿਤਾ ॥ ਅਖਿਬੇਟ ਚਤੁਰਪਦੁਤਾ ॥ ੧ ॥ ਜਗਲਧਰਮ ਅਛਿਤਾ ॥ ਭੁ
 ਰਗਿਆਨੁ ਇੰਦ੍ਰੀਤਿਤਾ ॥ ਖਟਕਰਮਸਹਿਤੁਰਤਾ ॥ ੩ ॥ ਸਿਵਾਧਕਤਿਸੇਬਾਦੇ ॥ ਮ
 ਨੰਦੋਤਿਸਰਲਕੁੰਦੇ ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੋਇੰਦ੍ਰੀ ॥ ਭੁਜੁਨਾਮਾਤੁਰਸਿਤੁਵਸਿਧੀ ॥ ੪ ॥
 ੧ ॥ ਗੋਡੁ ॥ ॥ ਨਦਕੁਮੈਜੈਸੇਮਿਰਗਾਏ ॥ ਪ੍ਰਾਨਤੋਭਵਾਕੋਧਿਅਨੁਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਐਸੇਰਾ
 ਮਾਐਸੇਹੋਰਉ ॥ ਰਾਮੰਦ੍ਰੋਤਿਤੁਅਨਤੁਨੋਰਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ॥ ਜਿਉਮੀਨਹੋਰੈਪ
 ਸੁਆਰਾ ॥ ਸੇਨਾਗੋਤੋਤਹਿਰੈਸੁਨਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿਉਬਿਖਈਹੋਰੈਪਰਨਾਰੀ ॥ ਕਉਤਾਡਾਰ
 ਤਹਿਰੈਜੁਆਰੀ ॥ ੩ ॥ ਜਹਜਹਦੇਖਉਤਰਤਹਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿਕੋਚਰਨਿਨਿਤਿਧਿਅਵੇ
 ਨਮਾ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ਗੋਡੁ ॥ ॥ ਮੇਕਉਤਾਰੇਲਗਾਤਾਰੇਲਾ ॥ ਮੇਅਜਾਨਜਨਤਰਬੇਨਨ
 ਨਉਬਾਪੁਬੀਠਲਾਬਾਹਦੇ ॥ ਏਈਤੇਰਾਮਾਈਏਤੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ॥ ਨਰਤੇਸੁਰਹੋ
 ਦਿਜਉਨਿਮੈਸਤਿਗੁਰਬੁਧਿਸਖਲਾਈ ॥ ਨਰਤੇਉਪਜਿਸੁਰਗਕਉਜੀਤਿ
 ਉਸੈਅਵਧਧਮੈਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜਹਾਜਹਾਧੁਅਨਰੁਦਕੈਨਕੁਟਿਕਾਦੁਹਮੇਹਿ ॥ ਤੇਰੇ
 ਨਾਮਅਵਲਿਬਿਬਹੁਤਜਨਉਧੋਰਨਾਮੇਕੀਨਿਜਮਤਿਏਹਾ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥ ਗੋਡੁ ॥ ॥ ਮੇ
 ਹਿਲਾਰਤੀਠਲਾਬੇਲੀ ॥ ਬਠੋਰੇਬਿਨੁਗਾਇਆਕੋਲੀ ॥ ਪਾਨੀਆਬਿਨੁਮੀਨੁਤ
 ਲੈਏਐਸੇਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਬਾਪੋਰਨਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ॥ ਜੈਸੇਰਾਇਕਾਬਾਦੁਠ
 ਟਲਾ ॥ ਬਨੋਰੇਖਤਾਮਾਖਨੁਪੁਟਲਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਮਦੇਉਨਗਾਇਨਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਚੋ
 ਟਤਅਲਖੁਲਖਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਜੈਸੇਬਿਬੋਹੇਤਪਰਨਾਰੀ ॥ ਐਸੇਨਾਮੇਪ੍ਰੀਤਿਮੁਰਾ
 ਗੀ ॥ ਜੈਸੇਤਾਪਤੇਨਿਰਮਲਪਾਮਾ ॥ ਜੈਸੇਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਬਾਪੋਰਨਾਮਾ ॥ ੪ ॥
 ੪ ॥ ॥ ॥

ਪਗੁ ॥ ੨ ॥

ਗਗੁਗੋਡਬਾਣੀਨਾਮਦੇਉਜੀਕੀ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ॥ ਹਰਿਹਰਿਕਰਤੇਮਿਟੇਸਭਿਭੁਰਮਾ ॥ ਹਰਿਕੋਨਮੁਲੈਉਤਾਧਰਮਾ ॥ ਹਰਿਹ

ਰਿਕਰਤਨਾਤਿਕੁਲਹਰੀ॥ ਸੋਹਰਿਅੰਧੁਲਕੀਲਾਕਰੀ॥੧॥ਹਰਿਏਨਮਸਤੇਹਨ
 ਏਨਮਹ॥ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਨਹੀਦੁਖੁਜਮਹਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਖਸ
 ਹਰੇਪਰਾਨ॥ਅਜੈਮਲਕੀਉਬੈਰੰਠਹਿਥਾਨ॥ਸੁਆਪੜਾਵਤਗਨਕਾਤਰੀ॥੨॥
 ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਪੁਤਨਾਤਰੀ॥ਬਾਲਪਾਤਨੀਕਪਟਿਕੁਰੀ॥ਸਿਮਰਨਦੁਪਦਸੁ
 ਤਉਧਰੀ॥ਗਉਤਮਸਤੀਸਿਲਾਨਿਸਤਰੀ॥੩॥ਕਿਸੀਕੇਸਮਥਨੁਜਿਨਿਕੀਅਾ
 ਜੀਅਦਨੁਕਾਲੀਕਉਦੀਆ॥ਪ੍ਰਨੈਦੇਨਾਮਾਐਸੋਹਰੀ॥ਨਾਮਜਪਤਰੈਅਪਦਾ
 ਦਰੀ॥੪॥੧॥੫॥ਗੋਤੁ॥ ॥ਕੁੰਦਉਤੁਤਸੀਤਲਾਧੈਦੇ॥ਖਰਬਾਹਨਨਉਹਛੁ
 ਰਉਤੁਏ॥੧॥ਹਉਤਉਏਕਗਾਈਅੰਲੋਹਉ॥ਆਨੰਦਵਬਦਲਾਵਨਦੇਹ
 ਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਿਟੁਸਿਟਕਰਤੇਜੇਨਗੁਧਿਅੰਦੇ॥ਬਰਦਦੇਦੁਉਰਦ
 ਮਥੈਦੇ॥੩॥ਮਹਾਮਾਈਕੀਪੁਜਾਕਰੇ॥ਨਰੈਸੇਨਾਰਿਹੋਇਅਉਤਰੇ॥੩॥ਤੁਥ
 ਹੀਅਤੁਹੀਆਦਿਭੁਵਾਨੀ॥ਮੁਕਤਕੀਬਰੀਆਕਗਾਢਪਾਨੀ॥੪॥ਗੁਰਮਾਤਿ
 ਰਾਮਨਾਮਗਾਹਮੀਤਾ॥ਪ੍ਰਨੈਦੇਨਾਮਇਉਕੋਹਗੀਤਾ॥੫॥੨॥ਧਾਰੀਤੁ॥ ॥ਆ
 ਨੁਨਾਮੇਬੀਠਲੁਦੇਖਿਆਮੁਰਖਕੇਸਮਝਾਉਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਪੰਤੋਤੁਮਰੇਗਾ
 ਇਤੀਲੋਧਕਾਖੇਤੁਖਾਤੀਥੀ॥ਲੋਕਰਿਠਗਾਟਗਰੀਤੇਰੀਲਾਗਤਜਾਤੀਥੀ॥
 ੧॥ਪੰਤੋਤੁਮਰਾਮਹਾਦੇਉਧਉਲੇਬਲਦਠੜਿਆਆਵਤਦੇਖਿਆਥਾ॥ਸੋਦੀ
 ਕੇਘਰਿਖਾਨਾਪਾਕਾਵਾਕਾਲੜਕਾਮਸਰੀਆਥਾ॥੩॥ਪੰਤੋਤੁਮਰਾਰਮਚੰਦਸੋਭੀ
 ਆਵਤਦੇਖਿਆਥਾ॥ਰਾਵਨਸੇਤੀਸਰਬਰਹੋਈਘਰਜੇਇਗਈਥੀ॥੩॥ਹਿ
 ਦੁਅੰਨਤੁਰਕੂਕਾਨਾ॥ਦੁਹਾਤੇਗਿਆਨੀਸਿਟਆਨਾ॥ਹਿਦੁਪੁਨੈਦੇਹੁਰਾਮੁ
 ਸਲਮਾਨੁਮਸੀਤਿ॥ਨਾਮੋਸੋਧੀਸੇਵਿਆਜਹਦੇਹੁਰਾਨਾਮਸੀਤਿ॥੪॥੩॥੭

॥ ੪ ॥

॥ਗੁਰੂਗੋਤੁਰਵਿਦਾਸਜੀ॥

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥

ਮੁਕੰਦਕੁਜਪਹੁਸੀਸਾਗ। ਬਿਨਮੁਕੰਦਤਨੁਹੋਇ। ਉਹਗ। ਸੇਈਮੁਕੰਦਮੁਕਤਕਾ
 ਦਾਤ। ਸੇਈਮੁਕੰਦਹਮਾਰਾਪਤਮਾਤ। ੧॥ ਜੀਵਤਮੁਕੰਦਮਰਤਮੁਕੰਦ। ਤਕੇਸੇ
 ਵਕਕਉਸਦਾਅਨੰਦ। ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸੇਈਮੁਕੰਦਹਮਾਰੇਪ੍ਰਾਨਿ। ਜਪਿਮੁਕੰ
 ਦਮਸਤਕਿਨੀਸਾਨਿ। ਸੇਵਿਮੁਕੰਦਕੋਰਬੈਰਾਗੀ। ਸੇਈਮੁਕੰਦਦੁਰਬਲਪਨਲਾ
 ਧੀ॥ ੨॥ ਏਕਮੁਕੰਦਕੋਰਉਪਕਾਰ। ਹਮਰਾਕਹਾਕੋਰੇਸੀਸਾਗ। ਸੇਈਜਾਤਿਹੁਏਦਰ
 ਬਾਰਿ। ਤੁਹੀਮੁਕੰਦਜੇਰਾਜੁਗਤਾਰਿ॥ ੩॥ ਉਪਜਿਉਅਗਿਆਨਹੁਆਪਰ
 ਗਾਸ। ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲੀਨੇਕੀਟਦਾਸ। ਕਹੁਰਹਿਦਾਸਅਬਤਿਨਾਚੁਕੀ। ਜਪਿਮੁ
 ਕੰਦਸੇਵਾਤਾਹੁਕੀ॥ ੪॥ ੧॥ ਰੋਤੁ॥ ॥ ਜੇਉਹੁਅਠਸਠਿਤੀਰਬਨਾਵੈਜੇਉ
 ਹੁਦੁਆਦਸਮਿਲਾਪੁਜਾਵੈ। ਜੇਉਹੁਕੁਪਤਟਾਵੈਦਾਵੈ। ਕੋਰੋਨਿਦਸਤੁਬਿਰਥਾ
 ਜਾਵੈ॥ ੧॥ ਸਾਧਕਾਨਿਦਕੁਕੋਸੇਤਗੈ। ਸਰਪਰਜਾਨਹੁਨਰਕਹੀਪੈਗੈ॥ ੧॥ ਰ
 ਹਾਉ॥ ॥ ਜੇਉਹੁਗੁਨਕੋਰਕਲਪੇਤਿ। ਅਰਪੇਨਾਰਿਸੀਗਾਰਸਮੇਤਿ॥
 ਸਗਲੀਸਿਮਿਤਿਸੁਦਨੀਸੁਨੈ। ਕੋਰੋਨਿਦਕਵੈਨੇਨਹੀਗੁਨੈ॥ ੨॥ ਜੇਉਹੁਅ
 ਨਿਕਪ੍ਰਸਾਦਿਕਰਾਵੈ। ਭੂਮਿਦਾਨੁਸੇਰੁਪੈਤਿਪਿਪਾਵੈ। ਅਪਨਾਬਿਗਾਰਬਿ
 ਗਾਨਸੈਵੈ। ਕੋਰੋਨਿਦਬਹੁਜੇਨੀਹੈ॥ ੩॥ ॥ ਨਿਦਾਕਹਾਕਰਹੁਸੀਸਾਗ॥

" " " " " "

ਨਿਦਕਕਾਪਰਗਟਿਪਾਹਾਰਾ। ਨਿਦਕੁਸੇ

" " " "

ਪਿਸਾਧਿਬੀਚਾਰਿਅਗ। ਕਹੁਰਹਿਦਾਸ
 ਪਾਪੀਨਰਕਿਸਿਧਾਰਿਅਗ। ੪॥ ੨॥ ਕਬੀਰਜੀ
 ਓ॥ ੧੧॥ ਨਮੋਹੋਤੀ॥ ੭॥ ॥ ਰਹਿਦਾਸਜੀ
 ਓ॥ ੨॥ ਜੁਮਲਾ॥ ਜੇਤੁ॥ ੨੦ ॥

੧ ਓਸਤਿਨਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਦੇਹੁ॥

ਅਕਲਮੂਰਤਿਅਜਨੀਸੈਰੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਘਗੁ॥ ੧॥ ਚਉਪਦੈ॥ ਕੇਈਪੜਤਾਸਹਸਾਵਿਰਤੁਕੇਈਪ
 ਤ੍ਰੈਪੁਰਾਨਕੇਈਨਮਜਪੈਜਪਮਾਲੀਲਾਗੈਤਿਸੈਪਿਆਨਾ॥ ਅਬਹੀਕਬਹੀਕਿਨੁਨਜਾਨਾ॥
 ਤਗਏਕੋਨਮੁਪਦੁਨਾ॥ ੧॥ ਨਲਾਦੁਹਰੇਮੇਰੀਕਦਨਗਤੋ॥ ਹਮਮੁਰਖਅਗਿਆਨਸਰਨਿਖੁ
 ਭੁਤਗੀਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖਹੁਮੇਰੀਲਾਜਪੋਤੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਬਹੈਜੀਅਨੁਉਤਿਚੜ੍ਹਤੁਹੈ
 ਕਬਹੁਨਾਇਪਇਅਲੇ॥ ਲੇਰੁਜੀਅਨੁਬਿਰਲਹੁਹੈਚਾਰੇਕੇਤੁਭੁਲੇ॥ ੧॥ ਮੋਰਦਲਿਖ
 ਇਮੰਤੁਲਅਹਿਜੀਵਨੁਸਾਜਹਿਮਾਈ॥ ਏਕਿਚਲੇਹਮਦੇਖਹਸੁਆਮੀਭਾਹਿਬਲਤੀਅ
 ਈ॥ ੩॥ ਨਕਿਸੀਕਘੀਤੁਨਕਿਸੀਕਾਭੁਈਨਕਿਸੈਆਪੁਨਮਾਈ॥ ਪੁਦਦੁਤਿਨਨਕਤੇਤੁ
 ਦੇਦੁਹਿਅੰਤੈਹੋਇਸਖਾਈ॥ ੪॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਸਰਬੋਤੋਤਿਤੇਰੀਪਸਰਿਰਹੀ
 ਨਹਜਹਦੇਖਾਤਹਨਰਹੀ॥ ੧॥ ਜੀਵਨਤਲਬਨਿਵਾਰਿਸੁਆਮੀ॥ ਅਧਿਕੁਪਮਾਇਅਮ
 ਲਾਗਤੁਕਿਉਕਰਿਉਤਰਉਪਾਰਿਸੁਆਮੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਹਭੀਤਰਿਘਟਭੀਤਰਿਥਮਿ
 ਅਥਾਹਰਿਕਹੋਨਹੀ॥ ਤਿਨਕੀਸਾਰਕੇਰਨਿਤਿਸਾਹਿਬੁਸਟਾਰਿਅਨਿਆਹੀ॥ ੨॥ ਅ
 ਪੋਨੈਲੁਅਪੋਦਰਿ॥ ਅਪੋਸਰਬਰਹਿਆਕੁਰਪੁਰਿ॥ ਸਤਗੁਰਮਿਲੈਅਪੋਗਜਾਇ॥ ਜਹ
 ਦੇਖਾਤਹਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ ਅੰਤਿਰਿਸਹਸਾਬਾਹਰਿਅਗਇਅਟੈਦੀ॥ ਲਗਸਿਥਾਈ
 ਪੁਦਦੁਤਿਨਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸਾਘਰਤਾਪਹਿਗਾਪੁਲੀ॥ ੬॥ ੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥ ੧॥
 ਜਿਤੁਦਰਿਦਸਹਿਕਦਨੁਦਰਕਹੀਐਦਰਾਭੀਤਰਿਦਰੁਕਦਲੁਲੈ॥ ਨਿਸੁਦਰਕਾਰਦਿ
 ਛਿਰਉਦਸੀਸੇਟਰਕੇਈਅਾਇਕਹੈ॥ ੧॥ ਕਿਸਬਿਪਿਸਕਾਰੁਤਰੀਐਜੀਵਤਿਅਨਹ
 ਮਹੀਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁਖਦਰਦਾਨਰੇਹੁਰਖਦੁਲਾਅਸਾਅਟੈਸਾਦੁਇਪਾਟੁਜੇ॥
 ਮਾਇਅਜਲੁਖਾਈਪੁਲੀਘਰੁਬਪਿਆਸਤੁਕੈਅਸਾਮਿਦੁਪੁਰਖਰੇਹੈ॥ ੨॥ ਕਿੰਤੋਨਮ

ਅਤਿਨਜਾਇਆਤੁਮਸਗਿਨੀਅਦਰੁਹੋਗ। ਉਚਾਨੀਕਹਦਮਨਅਹਿਰਹਦਅਪੇਜ
 ਦੇਅਪਿਕਰੇ॥੩॥ ਜਬਅਸਾਅਦੇਸਾਤਬਹੀਕਿਉਕਰਿਏਕਕੋ॥ ਅਸਚੀਤਰਿਰੇ
 ਨਿਰਤਉਨਾਨਕੋਦਕਮਿਲੈ॥੬॥ ਇਸਬਿਪਿਸਚਾਰੁਤਰੀਐ। ਜੀਵਤਿਆਇਉਮਰੀਐ
 ॥ ਰਹਾਉਦੁਲਾ॥੬॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥੧॥ ਸੁਰਤਿਸਬਦੁਮੇਰੀਸਿੰਝੀਕਾਨੈਲੇ
 ਕਸੁਦੇ॥ ਪਤੁੰਦੁਲੀਮਗਦਕੇਤਾਈਭੀਖਿਆਨਮੁਪੇਨੇ॥੧॥ ਬਬਰਗੋਰਖੁਜਗੋਗੀ
 ਰਖੁਸੇਕਿਨਿਗੋਇਉਨਾਲੀਕਰਤੇਬਚਨਲਗੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਾਲੀਪ੍ਰਾਦਪਦਦਿਬਿਪਿ
 ਰਾਖੇਚੇਦੁਸੁਰਨੁਮੁਖਿਦੀਏ॥ ਮਰਦੰਜੀਵਦਕਉਪਰਤੀਦੀਨੀਏਤੇਗੁਦਦਿਸੇ॥੩॥ ਸਿ
 ਪਿਸਾਪਿਕਿਅਰੁਕੇਗੀਨੰਗਮਪੀਰਪੁਰਸਬਹੁਤੇਰੇ॥ ਜੇਤਿਨਮਿਲਤਕੀਰਤਿਆਖਤ
 ਮਨੁਸੇਦੁਕਰੇ॥੩॥ ਕਚਾਦੁਲਦੁਰਹੈਪ੍ਰਿਤਸੇਗੋਪਾਲੀਕਮਲੁਰਹੈ॥ ਐਸੇਗੁਗਤਿਮਿਲਹਿ
 ਨਨਾਨਕਤਿਨਨਮੁਕਿਅਕਰੇ॥੬੬॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥੧॥ ਸੁਦਿਆਛਿੰਦ੍ਰਾਨਾਨਕ
 ਬਲੈ॥ ਦੁਸਿਗਤਿਪਚਿਕਰਨਹੋਛਲੈ॥ ਐਸੀਜੁਗਤਿਜੇਗੁਕਉਪਾਏ॥ ਅਪਿਤਰੇਸਰਲੇਖ
 ਲਤਾਰੇ॥੧॥ ਸੇਅਉਪੁਤੁਐਸੀਮਤਿਪਾਏ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਸੁਨਸਮਾਪਿਸਮਾਏ॥੧॥ ਰਹਾ
 ਉ॥ ਰਿਖਿਆਕੁਇਕੁਗਤਿਚੁਲੈ॥ ਹੋਵੈਤਿਪਤਿਸੰਤੋਖਿਅਮੁਲੈ॥ ਪਿਆਨਰੁਖਿਹੋਇ
 ਅਸਦੁਪਾਏ॥ ਸਚਿਨਾਮਿਤਾਨੀਚਿਤੁਲੇਦੇ॥੩॥ ਨਾਨਕੁਬੋਲੈਅੰਖਿਤਬਾਣੀ॥ ਸੁਦਿਆ
 ਛਿੰਦ੍ਰਾਅਉਪੁਨਿਸਾਦੀ॥ ਅਸਾਮਾਹਿਨਿਗਾਸੁਦਲਾਏ॥ ਨਿਰਤਉਨਾਨਕਕਰਤੇਪਾਏ॥੩
 ਪ੍ਰਦੁਤਿਨਾਨਕੁਅਗਮੁਸੁਦਾਏ॥ ਗੁਰਚੇਲੇਕੀਸੇਧਿਮਿਲਾਏ॥ ਦੀਖਿਆਦੁਰੁਚੇਜਾਮਾ
 ਏ॥ ਛਿਅਦਰਸਨਕੀਸੇਧੀਪਾਏ॥੬॥੫॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥੧॥ ਹਮੰਡੁਲਤਬੇਨੀ
 ਪਾਪਕੁਰੀਹੋਪਦੁਲਾਗੇਮਤੁਜਾਈ॥ ਸਨਮੁਖਿਸਿਪਰੇਦੁਦਕਉਅਏਨਿਰਚਉਦੇਹਿਦੁ
 ਛਿਅਈ॥੧॥ ਗੁਰਤਾਰਿਤਾਕੁਦੁਹਾਰਿਆ॥ ਦੇਹਿਕੁਗਤਿਪੁਰਨਅਭਿਨਾਮੀਹਉਤੁਸੁ
 ਕਉਬਲਿਹਾਰਿਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਪਸਾਪਿਕੈਜਗੀਅਰੁਜੇਗਮੁਏਕੁਸਿਪਿਜਿਨੀ
 ਪਿਆਇਆ॥ ਪਰਸਤੋਪੈਰਸਿਧੁਤਤੇਸੁਅਭੀਅਖਰਜਿਨਕਉਆਇਆ॥੩॥ ਜਪਤਪ

ਸੇਜਮਕਰਮਨਨਨਮੁਜਮੀਪ੍ਰਕੁਤੇਰਾਗੁਰਪਰਮੇਸੁਰਨਾਨਕਭੇਇਉਸਾਚੇਸਬਦਿਨਿਵੇ
 ਰਾ॥ ੩॥੬॥ਗਮਕਲੀਮਹਲਾ॥ ੧॥ਸੁਰਤੀਸੁਰਤਿਰਲਾਇਐਏਤਾਤਨੁਕਰਿਤੁਲਾਹਾ
 ਲਿਘੇਹਿਜੇਤਾਅਤਿਰਿਕੁਹਿਤਿਸੈਤੁਰਖੁਅਹਿਨਿਸਿਦੀਦਾਬਲੈਅਥਕਾ॥ ੧॥ਐਸਾਦੀ
 ਵਨੀਰਿਤਗਇ॥ਜਿਤੁਦੀਵੈਸਕੁੰਸੇਧੀਪਾਇ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਹਛੁੰਮਿਦੀਸੇਧੀਹੋਇ॥ਤੁ
 ਕਾਕੀਅਮਾਨੈਸੋਇ॥ਕਰਦੀਤੇਕਰਿਚਹੁਛੁਲਿ॥ਐਥੈਉਥੈਲਿਘੀਨਲਿ॥੩॥ਅਪੇਨ
 ਦਰਿਕੋਰੇਜੋਸੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦਿਰਲਾਬੁਧੈਕੋਇ॥ਤਿਤੁਪਟਿਦੀਵਨਿਚਲੁੰਹੋਇ॥ਪ੍ਰ
 ਦੀਮੈਚੈਨਬੁਧੈਦਿਜਾਇ॥ਐਸਾਦੀਵਨੀਰਿਤਗਇ॥੩॥ਤਿਲੈਦਾਉਨਦੁੰਹੋਇ॥ਜਪੇਜਿਉ
 ਸੰਘਮਿਲੁਲੇਇ॥ਖੜੀਬ੍ਰਾਹਮਣੁਸੁਦਕਿਵੈਸੁ॥ਜਿਤਨਪਾਈਅਗਦੀਸਹਿਸਾਐਸਾ
 ਦੀਦਾਬਲੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਸੇਧਰਿਤਿਹੋਇ॥੪॥ਗਮਕਲੀਮਹਲਾ॥ ੧॥ਤੁਪਨੇਨਿਵਨੁ
 ਮਨਿਤੇਰਾਨਉ॥ਸਾਚੁਭੇਦਥੈਸੁਦਕਉਥਉ॥ਸਤਸੰਤੋਖੁਹੋਵੈਅਰਦਸਿ॥ਤਸੁਦਿਬਹਾਲ
 ਪਸਿ॥੧॥ਨਾਨਕਧਿਰਬਥੈਇਨੋਇ॥ਐਸੀਦਰਗਹਸਾਚਸੋਇ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਪ੍ਰਾਪਤਿ
 ਪੇਤਾਕਰਮੁਪਸਾਉ॥ਤਿਦੇਦਹਿਮਗਿਤਨਨਉ॥ਨੁਤੇਕਉਪਵੈਤਿਤੁਆਇ॥ਪੁਰਿਤੇਛੋ
 ਡਿਕੀਮਤਿਪਾਇ॥੩॥ਜਿਨਿਕਿਛੁਕੀਅਸੇਕਿਛੁਕੇਗੇ॥ਅਪਨੀਕੀਮਤਿਅਪੇਧੇਗੇ॥ਗੁਰ
 ਮੁਖਿਪਰਗਏਹੋਆਹਰਿਗਇ॥ਨੈਕੈਅਵੈਨੈਕੇਜਾਇ॥੩॥ਲੋਕੁਧਿਕਾਰੁਕਹੈਮਗਿਤਨ
 ਮਾਗਤਮਾਨੁਪਾਇਆ॥ਸਹਿਕੀਆਗਲਾਦਰਕੀਆਬਾਤੇਤੇਤਾਬਹਲੁਕਹਾਇਆ॥੬
 ॥੫॥ਗਮਕਲੀਮਹਲਾ॥ ੧॥ਸਾਗਰਮਰਿਬੁੰਦਬੁੰਦਮਹਿਸਾਚਾਰੁਕਵਲੁਬੁਧੈਧਿਧਿ
 ਜਾਏ॥ਉਤੁਨਚਲਤਮਾਧਿਕਰਿਦੀਨੈਆਪੇਤਤੁਪਛੁਲੈ॥੧॥ਐਸਾਗਿਆਨੁਬੀਚਰੇ
 ਕੈਈ॥ਤਿਸੇਤੇਮੁਕਤਿਪਰਮਗਤਿਹੋਈ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਦਿਨਮਹਿਰੈਦਿਰੈਦਿਮਹਿਦਿਨੀਅ
 ਰੁਉਸਨਮੀਤਿਕਿਧਿਸੋਈ॥ਤਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਅਵਰੁਨਨਾਦਗੁਰਧਿਨੁਸਮਝਨਹੋਈ॥
 ੨॥ਪੁਰਖਮਹਿਨਰਿਨਰਿਮਹਿਪੁਰਖਾਬੁਧੁਹੁਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ॥ਪੁਨਿਮਹਿਪਿਅਨੁਪਿਅ
 ਨਮਹਿਜਾਨਿਆਗੁਰਮੁਖਿਅਕਥਕਹਾਈ॥੩॥ਅਨਮਹਿਜਿਤਿਜੋਤਿਮਹਿਮਨੁਆਪਚਿਮਿ

ਲੇਗੁਰਗੁਈ॥ ਨਨਕਤਿਨੇਕੇਸਦਬਲਿਹਾਰੀ॥ ਨਿਨੇਕਸਬਦਿਲਿਵਲਾਈ॥ ੬॥੫॥
 ਰਮਕਲੀਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਨਹਰਿਪ੍ਰਤਿਕਿਰਪਾਪਾਰੀ॥ ਤਹਉਮੈਦਿਚਹੁਮਾਰੀ॥ ਸੇਸੇਦੁਕੁਰਾ
 ਮਧਿਆਰੀ॥ ਜਿਗੁਰਸਬਦੀਬੀਚਾਰੀ॥ ੧॥ ਸਿਹਰਿਜਨਹਰਿਪ੍ਰਕੁਰਾਦੈ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਰੁ
 ਗਤਿਕੋਰੇਦਿਨੁਗਤੀਲਜਛੇਛਿਰਿਕੇਗੁਨਗਾਦੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੁਨਿਦੇਯੋਅਨੁਦਯੋਰਾ
 ਅਨੁਮਾਨਿਅਹਰਿਰਸਿਮੇਰਾ॥ ਗੁਰਪੁਰੇਸਚੁਸਮਾਇਆ॥ ਗੁਰਮਾਦਿਪੁਰਖੁਹਰਿਪਾਇ
 ਆ॥ ੧॥ ਸਭਿਨਦੇਬੇਦਗੁਰਬਾਦੀ॥ ਅਨੁਰਾਤਮਾਰਿਗਪਾਦੀ॥ ਤਹਤੀਰਬਦੁਰਤਪਸਾ
 ਰੇ॥ ਗੁਰਮਿਲਿਅਹਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੩॥ ਨਹਆਪੁਗਇਆਕੁਉਲਚਾ॥ ਗੁਰਚਰਦੀ
 ਸੇਦੁਕੁਲਗਾ॥ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੁਮੁਰੁਕਾਇਆ॥ ਕਹੁਨਨਕਸਬਦਿਮਿਲਾਇਆ॥ ੪
 ੧੦॥ ਰਮਕਲੀਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਛੁਟਨਕੇਨਨੁਮਾਰਗੁਰਚੈ॥ ਖੁਦਿਆਦੁਸਟਜੋਤਦੁਖਅ
 ਚੈ॥ ਗੁਰਮਤਿਨਹੀਲੀਲੀਦੁਰਮਤਿਪਤਿਖੇਈ॥ ਗੁਰਮਤਿਗੁਗਤਿਪਾਦੈਨਨੁਕੇਈ॥ ੧॥
 ਜੇਗੀਗੁਗਤਿਸਹਜਘਰਿਦੁਮੈ॥ ਏਵਦ੍ਰਿਸਦਿਏਵੇਕਰਿਦੇਖਿਆਭੈਖਿਆਕੁਇਸਬਦਿ
 ਤਿਪਤਮੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਛੈਥੈਲਗਾਤੀਅਦੇਹਪਾਰੀ॥ ਰਮਕਲੀਛਿਤ੍ਰੇਪਤਿਸਾਰੀ॥ ਪਰ
 ਤੁਰੀਗਾਰਾਛੈਸਿਰਕੁਰਿ॥ ਲਕਰੀਧਿਖਰਿਜਰਿਮਝਿਲਗਿ॥ ੩॥ ਗੁਰਬਾਸਬਦੁਬੀਚਾ
 ਚਿਯੋਗੀ॥ ਦੁਖਸੁਖਸੁਮਕਰਦੁਸੇਗਿਧਿਉਗੀ॥ ਗੁਗਤਿਨਮੁਗੁਰਸਬਦਿਬੀਚਾਰੀ॥ ਅ
 ਸਥਿਰੁਕਿਪੁਜਪੈਨਿਰਕਾਰੀ॥ ਸਹਜਗੋਟਾਬਿਪਨੇਤਦੁਟਾ॥ ਕਾਮਭ੍ਰੇਪਗੁਰਸਬਦੀਲੁਟਾ॥ ਅ
 ਨਮਹਿਮੁਦ੍ਰਿਹਕਿਗੁਰਸਗਨਾ॥ ਨਨਕਰਾਮਗੁਗਤਿਨਨਕਰਦਾ॥ ੪॥੧੧॥ ਰਾਗੁਰਮ
 ਕਲੀਮਹਲਾ॥ ੩॥

॥੫੫॥ ੧ ॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਤਿਨੁਗਿਸਚਕੋਰੇਸਕੁਕੇਈ॥
 ਘਰਿਘਰਿਗੁਗਤਿਗੁਰਮੁਖਿਰੇਈ॥ ਸਤਿਨੁਗਿਪਰਮੁਪੈਰੇਰੇਚਾਰਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਵੇ
 ਬੀਚਾਰਿ॥ ੧॥ ਨੁਗਦੋਰਨਮਿਦੁਭਿਆਈਰੇਇ॥ ਨਿਨਮਿਲਰੋਸੇਮੁਕਤਿਹੈਦੁਗੁਗਿਧਿਨੁ
 ਨਮੁਨਪਾਦੈਵੇਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਏਇਕਕਲਕੀਲੀਦੁਰਿ॥ ਪਾਖਤੁਦਰਤਿਅਹਰਿਜਲ

ਨਿਰਗਿ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਸੋ ਧੁੰਗੇਈ। ਅਤਿ ਗਿਨ ਮੁਦੈ ਸੋ ਸੁਖ ਹੋਈ॥੨॥ ਦੁਆਪਰਿ ਦੁਜੈ ਦੁਖਿ
ਧਰੈਈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੁਲ ਨੇਨਾ ਦਹਿੰਦੇ। ਦੁਆਪੁਰੀ ਪਰਮਿ ਦੁਇ ਪੈਰ ਰਖਾਏ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ
ਤਨ ਮੁਦਿ ਨਾਏ॥੩॥ ਕਲਨੁ ਗਿਪਰ ਮਕਲਾਇ ਕਰਹਾਏ। ਇਕ ਪੈਰਿ ਚਲੇ ਮਾਇ ਮਾਏ ਹੁਦਾ
ਈ। ਮਾਇ ਮਾਏ ਹੁ ਮਤਿ ਗੁਬਾਰਾ। ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਟੈਨ ਮਿਓ ਧਾਰਾ॥੪॥ ਸਰਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਏਵੈ
ਸੋਈ। ਸਰਨੁ ਮਹਿ ਸਚੁ ਦੁਜਾ ਨਹੀਂ ਵੇਈ। ਸਾਚੀ ਕੀਰਤ ਸਚੁ ਸੁਖ ਹੋਈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਮੁਦਖਾਏ
ਵੇਈ॥੫॥ ਸਰਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਹੋਈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਬੁਝੈ ਵੇਈ। ਗਿਨ ਮੁਖਿ ਮਾ
ਏ ਕੁਰਾਤੁ ਜਨੁ ਸੋਈ। ਨਾਨਕ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਨ ਮੁਦਿ ਮਾਈ ਹੋਈ॥੬॥੧॥੧੨॥

॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ॥ ॥੬॥ ॥੧੧॥ ॥੧੨॥ ॥੧੩॥ ॥੧੪॥ ॥੧੫॥ ॥੧੬॥ ॥੧੭॥ ॥੧੮॥ ॥੧੯॥ ॥੨੦॥ ॥੨੧॥ ॥੨੨॥ ॥੨੩॥ ॥੨੪॥ ॥੨੫॥ ॥੨੬॥ ॥੨੭॥ ॥੨੮॥ ॥੨੯॥ ॥੩੦॥ ॥੩੧॥ ॥੩੨॥ ॥੩੩॥ ॥੩੪॥ ॥੩੫॥ ॥੩੬॥ ॥੩੭॥ ॥੩੮॥ ॥੩੯॥ ॥੪੦॥ ॥੪੧॥ ॥੪੨॥ ॥੪੩॥ ॥੪੪॥ ॥੪੫॥ ॥੪੬॥ ॥੪੭॥ ॥੪੮॥ ॥੪੯॥ ॥੫੦॥ ॥੫੧॥ ॥੫੨॥ ॥੫੩॥ ॥੫੪॥ ॥੫੫॥ ॥੫੬॥ ॥੫੭॥ ॥੫੮॥ ॥੫੯॥ ॥੬੦॥ ॥੬੧॥ ॥੬੨॥ ॥੬੩॥ ॥੬੪॥ ॥੬੫॥ ॥੬੬॥ ॥੬੭॥ ॥੬੮॥ ॥੬੯॥ ॥੭੦॥ ॥੭੧॥ ॥੭੨॥ ॥੭੩॥ ॥੭੪॥ ॥੭੫॥ ॥੭੬॥ ॥੭੭॥ ॥੭੮॥ ॥੭੯॥ ॥੮੦॥ ॥੮੧॥ ॥੮੨॥ ॥੮੩॥ ॥੮੪॥ ॥੮੫॥ ॥੮੬॥ ॥੮੭॥ ॥੮੮॥ ॥੮੯॥ ॥੯੦॥ ॥੯੧॥ ॥੯੨॥ ॥੯੩॥ ॥੯੪॥ ॥੯੫॥ ॥੯੬॥ ॥੯੭॥ ॥੯੮॥ ॥੯੯॥ ॥੧੦੦॥

ਜੇ ਦੁਨੁ ਗਾਹੇ ਦਹਿ ਦੁਨੁ ਗੀਤਾ ਹਰਿ ਗਿਨ ਮੁਖਿ ਮਾਏ। ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨ ਮੇਸੁ ਖੁਪਾਵੈ ਹਰਿ ਨ
ਨ ਮੇਸੁ ਮਿਸ ਮਾਏ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਕਰਹੁ ਸਦ ਪ੍ਰਾਣੀ। ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਹੋਵੈ ਲਿਦਲਾ
ਗੋਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਗਿਨ ਮਿਸ ਮਾਏ॥੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੀਤਾ ਰਤਨੁ ਕੇਹੁ ਹਰ ਸਾਇਕ ਵਹੁ ਸਾਗੁਰ
ਕੁਰ ਪੁਰੀਆ। ਨਿਸੁ ਦੁਨੁ ਗਾਹੇ ਦੈ ਅਸਤਿ ਵਿਤਿ ਨਿਗੁਰਮਤਿ ਕਢਿ ਕਢਿ ਲੀਆ॥੩॥ ਰਤਨੁ
ਨੇਹੁ ਹਰੁ ਲਾਇ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਗੁਰਿ ਕਾ ਛਿਤੁ ਲਾਇ ਖੁਲਾਇਆ। ਗੁਰਗੀਤੁ ਮਾਨੁ ਮੁਖਿ ਨਹੀਂ ਲੀਆ
ਭਿਦੁ ਉਲਾਖੁ ਛੁਪਾਇਆ॥੪॥ ਮਸਤ ਕਿਰਾਹੁ ਹੋਵੈ ਪੁਰਿ ਲਿਖਾਤੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਏ॥
ਨਾਨਕ ਰਤਨੁ ਕੇਹੁ ਹਰ ਪਾਵੈ ਪਨੁ ਪਨੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪਾਏ॥੫॥੧॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ॥੬॥
ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਖੁ ਇਆ ਅਨਿਦਾ ਹਰਿ ਨੀਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਇ। ਦਰਸਾਇ ਲਗਾਈ ਸਰਨੀ ਕ
ਲਿਸਤ ਸੇਗਤਿ ਮਿਲਿ ਬੁਧਿ ਪਾਇ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਬੋਲਾਇ। ਜੇ ਜੇ ਸੁਣੈ ਕਹੈ ਸੋ
ਮੁਕਤਿ ਚਮੁਕ ਮਤੁ ਸੋਹਾਇ॥੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੇਦੁਨੁ ਗਾਹੇ ਦਹਿ ਮੁਖਿ ਮਸਤ ਕਿਰਾਹੁ ਰਾਮ
ਨਾਨਕੁ ਦਾਇ। ਦਰਸੇ ਨੁ ਮੇਤ ਦੇਹੁ ਕਰਿ ਵਿਰਧਾ ਸਰਨੁ ਦਾਇ ਪੁਲਕਾਇ॥੩॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੇਗ ਰਾਮ
ਨਾਨਕੀ ਕੇ ਗੁਰਗੀਤੁ ਨ ਸੁਖਾਇ। ਨਿਉ ਨਿਉ ਗੁਰਮਕਹਿ ਜਨ ਉਚੈ ਨਾਨਕਿ ਕਢਿ ਸੁਲਗ
ਇ॥੪॥ ਪ੍ਰਿਗੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਨਾਨਕਿ ਕਥਿ ਨਾਨਕੀ ਕਥਾਏ। ਹਰਿ ਕੇ ਸੁਖਾ ਸੁਖਾਇ। ਸੋਹਰਿ

ਵੇਚੈਰਦੇਮੁਖਮੁਖਵਾਲੇਜਿਨਗੁਰਬੀਪੈਨਨਗੁਇ॥ ੬॥ ਏਥਿਅਦਇਅਧਰਿਧਰੁਹਰਿਜੀ
 ਉਤਮਦੀਨਤੇਰੀਸਰਦਇ॥ ਅਥਾਰਿਕੁਅਪਿਤਾਪੁਰੁਮੇਰੇਨਨਨਕਬਖਮਿਮਿਲਾਇ॥੫॥੨
 ॥ਰਮਕਲੀਮਹਲਾ॥ ੬॥ ਹਰਿਕੇਸਧਾਸਾਧਨਨੀਕੇਤਿਨਉਪਰਿਹਾਬੁਦਤਾਦੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾ
 ਪਸੇਈਪੁਰੁਕੁਏਵਰਿਕਿਰਪਾਅਪਿਮਿਲਾਏ॥੧॥ ਰਾਮਕੇਕਉਹਰਿਜੇਨੇਮੇਲਿਅਨਿਕੁਏ॥ ਅ
 ਮਿਉਅਮਿਉਹਰਿਰਸੇਅੀਨਮਿਲਿਸੀਤਨਮੁਖਿਪਾਏ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਕੇਲੇਗਰਮਜਨ
 ਉਤਮਮਿਲਿਉਤਮਪਦਦੀਪਾਏ॥ ਹਮੇਦਤਦੇਰੀਦਾਸਦਾਸਨਕੀਮੇਰਾਠਾਕੁਰਖਸੀਕਰਾਏ॥
 ੨॥ ਸੇਵਕਜਨਸੇਵਹਿਸੇਵਨੁਕੁਰੀਰਿਦਮਨਿਤਨਿਪੀਤਿਲਗਾਏ॥ ਬਿਨੁਪੀਤਿਕਰਹਿਧਹੁ
 ਥਾਤਾਕੁਨੁਬਕੁਨੁਲੁਪਾਏ॥੩॥ ਮੇਵਉਪਾਰਿਕਿਰਪਾਨਗਜੀਦਨਦੇਤਹਰਿਸੰਤਪਕੀਲੇ
 ਪਾਏ॥ ਹਮਓਕਾਰਉਕਰਿਥਾਠਿਮਿਰਗਖਉਨਿਤੁਨਨਕੁਸੀਤੁਚਲਿਅਏ॥੬॥੩॥
 ਰਮਕਲੀਮਹਲਾ॥ ੬॥ ਜੇਦਨੁਕੁਰਾਹੇਦਹਿਦੁਸੁਮੇਰੇਨਨਮਿਲਿਦਿਅਠਿਲਨਲਾਈਐ
 ॥ਹਰਿਜਨਅਮਿਤਬੁਦਸਰਨੀਕੇਦਨੁਕੁਰੀਤਿਤੁਨਦਾਈਐ॥੧॥ ਰਾਮਕੇਕਉਹਰਿਨਾਕਾ
 ਰੇਲਾਈਐ॥ ਹਉਪਾਈਪਰਾਖੀਸਉਸੀਤਅਗੈਪਰਮਲਿਪੁਰਿਮੁਖਿਲਾਈਐ॥੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ਹਰਿਜਨਦੇਨਦੇਨੁਕੁਰੀਚੇਜੇਸਤਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਈਐ॥ ਸਤਗੁਰਜੇਦਨੁਅਦਰੁਨੁਕੀ
 ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਪਿਆਈਐ॥੩॥ ਸਤਗੁਰਸਰਦਿਪੋਰਤਿਨਪਾਇਅਮੇਰੇਬਕੁਰਲਾ
 ਜਿਰਖਾਈਐ॥ ਏਵਿਅਪਾਏਸੁਅਏਬਹਰਿਗੁਰਮਾਗੈ॥ ਜਿਉਬਗੁਲਸਮਾਪਿਲਗਾਈ
 ਐ॥੩॥ ਬਗੁਲਾਕਾਗੀਚਕੀਸੀਗਤਿਜਾਇਬਰੇਗਬਿਖੁਮੁਖਿਲਾਈਐ॥ ਨਾਯਮੇਲਿਮੇ
 ਲਿਪੁਰੁਸੀਗਤਿਮਿਲਿਸੀਗਤਿਹੇਸੁਕਰਾਈਐ॥੬॥੬॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥ ੬॥ ਸਤਿਗੁ
 ਰਦਇਅਕਰਹੁਹਰਿਮੇਲਹੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਅਪ੍ਰਾਦੁਹਰਿਰਾਇਅ॥ ਹਮਚੇਰੀਹਿਦਿਲਗਾਹੁਗੁਰ
 ਚਰਦੀਜਿਨਿਹਰਿਪੁਰਮਾਰਗਿਪੁਰਿਥਾਇਅ॥੧॥ ਰਾਮਕੇਹਰਿਹਰਿਨਮੁਮਨਿਕੁਇ
 ਅ॥ ਮੇਹਰਿਬਿਨੁਅਦਰੁਨੁਕੀਏਲੀਮੇਰਾਪਿਤਾਮਾਤਾਹਰਿਸਖਾਇਅ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਮੇਰੇਇਕੁਖਿਨੁਪ੍ਰਾਨਨਹਰਿਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਮੁਖਿਨੁਦੇਖੇਮਰਹਿਮੇਰੀਆਇਅ॥ ਪਨੁਪਨੁਦਤਾ

ਗੁਰੁਗੁਰਸਰਦੀਆਏਹਰਿਗੁਰਮਿਲਿਟਰਸਨੁਪਾਇਆ॥੩॥ਐਅਦਰੁਨੁਕੋਈਸੁਖੈਕੁਏਮ
ਨਿਹਰਿਜਪੁਜਪਉਨੁਪਾਇਆ॥ਨਮਹੀਨੁਛਿਰਹਿਸੇਨੁਕੋਟਿਨਪ੍ਰਸਿਧਮਿਨਕਵਦਛਇਆ॥
੩॥ਮੇਕਉਜਗੁਜੀਵਨਜੀਵਾਇਲੇਸੁਅਭੀਚਿਦਅਤਿਗਿਆਨੁਦਸਾਇਆ॥ਨਨਕਗੁਰੁਗੁਰੁ
ਪੁਰਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਪਿਆਇਆ॥੬॥੫॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥੬॥ਸਤਗੁਰੁਦਾਤਾ
ਦੁਨੁਦੁਨੁਪੁਰਖੁਹੋਜਿਤੁਮਿਲਿਐਹਰਿਉਰਪਾਰੇ॥ਜੀਅਦਾਨੁਗੁਰਪੁਰੇਈਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਨਾਮੁਸਮਝੇ॥੧॥ਰਾਮਗੁਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕੋਠਿਧੋਗਾਗੁਰਮੁਖਿਕਥਾਸੁਦਿਅਨਿਭਾਈ॥ਪਨੁ
ਪਨੁਦੁਨੁਗੁਰਮਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਇਕੋਟਿਤੇਰੀਸਪਿਆਵਹਿਭਾਕਾਅਤਿਨਪਾਦਹਿਪਾਰੇ॥ਹਿ
ਰੈਦੈਕਾਅਕਾਮਨੀਆਗਹਿਰਿਪਿਆਗਹਿਰਾਖੁਪਸਾਏ॥੩॥ਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਜਪੁਦੁਨੁਦੋਰਾ
ਗੁਰਮੁਖਿਹਖਹਉਰਿਪਾਰੇ॥ਜਿਦੁਨੁਗੁਰਹੋਦਹਿਤਾਨਪੀਐਹਰਿਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥੩॥
ਹਰਿਨਾਮੁਨਿਸ਼ਟਿਨਿਸ਼ਟਿਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਰਾਖੈਕੋਠਿਨਪਾਰੇ॥ਨਨਕਪਿਤਾਮਾਤਾਹੋਹਰਿਪੁਰੁ
ਹਮਥਾਰਕਿਹਰਿਪੁਤਿਪਥੇ॥੬॥੬॥

ਠਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥੫॥ਘਰੁ॥੧॥ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥॥ਕਿਰਪਾਕਰਹੁਦੀ
ਨਕੋਟੇਤੇਰੇਗੁਰੁਅਦਗਦਨਚੀਰਾਰਹੁਕੋਈ॥ਮਾਟੀਕਾਕਿਅਧੋਪੈਸੁਅਭੀਮਾਦਸਕੀਰਾ
ਤਿਏਰੀ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਸਤਿਗੁਰਸੇਦਿਸੁਖਹੋਈ॥ਜੇਓਛੁਹੁਸੇਈਛਲੁਪਾਦਹੁਦੁਖਨਹਿ
ਅਪੈਕੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਚਭੀਭੇਸਜੇਨਿਦਾਜੇਅਤਿਰਿਜੇਤਿਸਮਾਈ॥ਜੇਸਾਇਖਤੁਲਿ
ਪਿਆਪੁਰਿਕਹੋਤੇਹਮੇਤੇਸੀਕਿਰਤਿਕਮਾਈ॥੨॥ਮਨੁਤਨੁਥਾਪਿਕੀਅਸਰੁਆਪੁਨੇਹੋਆ
ਦੁਨੁਨਾਦਾ॥ਜਿਨਿਦੀਅਧੋਓਤਿਸਮਾਦੈਐਹਿਅੰਧੁਲਪਟਾਨਾ॥੩॥ਜਿਨਿਕੀਅੰਸੇਈਖਰੁ
ਜਾਣਹਰਿਕਾਮਲੁਅਧਚਾਗੁਗਤਿਕਰੀਹਰਿਕੇਗੁਦਗਾਦਾਨਨਕਦਾਸੁਤੁਸਰਾ॥੬॥੧॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥੧॥ਪਦੁਹਚਰਦਤਲਿਉਪਰਿਆਵਹੁਐਸੀਸੇਦਕਮਾਦਹੁ॥ਆਪਸਤੇ
ਉਪਰਿਸਰੁਜਦਹੁਤਉਦਰਗਹਸੁਖਪਾਦਹੁ॥੧॥ਸੀਤਹੁਐਸੀਕਥਹੁਕਹਾਈ॥ਸੁਰਪਦਿਤੁ
ਨਦੇਦੁਖਦਿਤਾਪਿਨਕੋਲਹੁਗੁਰਮੁਖਿਬਥੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਰਪਚਿਛੋਛਿਸਹਨਪਰਬੇਸ

ਹੁਣੁ ਕਹਹੁ ਨ ਕੇਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਹੁ ਨ ਵੀਨਿ ਪਿਪਾਵਹੁ ਇਨਿ ਧਿਪਿਤਤੁ ਬਿਲੇਈ ॥ ੨ ॥ ਕੁਰ
 ਮੁਚੁ ਕਾਵਹੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲਿਖੁ ਲਾਵਹੁ ਆਤਮੁ ਚੀਨੁ ਹੁਕਾਈ ॥ ਨਿਕਟਿ ਬਰਿ ਜਾਣਹੁ ਸਦਾ ਪੁਰੁ ਹਾਜ
 ਰ ਕਿਸੁ ਸਿਉ ਕਰਹੁ ਬਰਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਮਾਚਰੁ ਮੁਖਤਾ ॥ ਸਹਜੇ ਮਿਲੇ ਸੁਆ
 ਮੀ ॥ ਧਨੁ ਪਨੁ ਸੇਜਨ ਨਿਨੀ ਕਲਿ ਮਹਿ ਰਿਪਾਇ ਆਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰ ਬਾਣੀ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥
 ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਅਵਤਾਰ ਖਨਨ ਦੁਤ ਦੁਖਾਨੁ ਧਿਆਏ ਮਨ ਚੇਗਨੀ ॥ ਸਦਾ ਅਨਿਦ
 ਗੁਰ ਪੁਰਾਪਾਇ ਆਤਉ ਤਉ ਤਰੀ ਸਗਲ ਬਿਉਗਨੀ ॥ ੧ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਪੈ ਮਨ ਜੇਗਨੀ ॥ ਮੇ
 ਹੁ ਸੇਗੁ ਰੇਗੁ ਲੇਗੁ ਨ ਬਿਅਪੈ ਆਹ ਰਿਗ ਰਿਹ ਰਿਹ ਸੁਭੇਗਨੀ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਗ ਪਿਦਿ
 ਤੁ ਮਿਰਤਪ ਪਦਿਤੁ ਪਾਇਆ ਲਪਦਿਤੁ ਅਲੇਗਨੀ ॥ ਆਗਿ ਆਕਾਰੀ ਸਦਾ ਮੁਖੁ ਚੁੰਚੈ ਜਤ ਕਤ
 ਪੇਖੁ ਉਹ ਰਿਗੁਣੀ ॥ ੩ ॥ ਨਾਹਿ ਸਿਦ ਸਕਤੀ ਜਲੁ ਨਹੀ ਪਦਨ ਤਹ ਅਥਾਹੁ ਨਹੀ ਮੇਦਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਜੇਗ ਕਾਤਹ ਨਿਵਾਸਾਨੁ ਅਵਿਗਤਨਾ ਬੁਝ ਅਗਮ ਪਨੀ ॥ ੪ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਿਕਾਪਨੁ ਸਭੁਹ
 ਰਿਕਾਹ ਰਿਕੇਗੁਣੁ ਉਕਿਆਗਨੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਤੁਮਹੁ ਰੇਖੇਈ ਹੈ ਅਤੈ ਅਤਿ ਮਿਲੇਗਨੀ
 ॥ ੫ ॥ ੩ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਤੈਗੁਣੁ ਰਹਤ ਹੈ ਨਿਰਾਗੀ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਨ ਜਨੈ ॥ ਰਤ
 ਰਤੁ ਕੇਠਨੀ ਅਮਿਤ ਸੰਪੂਰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਖਜਨੈ ॥ ੧ ॥ ਅਚਰਜੁ ਵਿਹੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥
 ਬਸਤੁ ਅਗੋਰੁ ਕੁਠਾਈ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਲੁ ਨਹੀ ਬਹੁ ਕਰੈ ਜੇਗਾ ਕਿਅੋ ਕੋ ਕੋ ਸੁਦੈ ॥
 ਬਥਨ ਕਹਣੁ ਕਉ ਮੇਝੀ ਨਹੀ ਜੇ ਪੈ ਤਿਸੁ ਬਲਿ ਆਵੈ ॥ ੩ ॥ ਸੇਈ ਨਾਨਕ ਕਰੈ ਹਾਰਾ ਕੀ
 ਤੁ ਕਿਅੋ ਬੇਰਾਗਾ ॥ ਆਪਣੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਅਪੋ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪੁਰਨੁ ਉਡਰਾ ॥ ੪ ॥ ਐਸਾ ਰ
 ਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮਨਿ ਚਾਖਿ ਆਤਿ ਪਤਿ ਰਹੈ ਅਘਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਆਸਾ ਪੁਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ
 ਸਰਣਈ ॥ ੫ ॥ ੪ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਅਗੀ ਕਾਰੁ ਕੀ ਆਪੁ ਭਿਅਪਨੈ ਬੇਰੀ ਸਗ
 ਲੇ ਸਾਧੇ ॥ ਜਿਨਿ ਬੇਰੀ ਹੈ ਇਹੁ ਜਬੁ ਲੁਠਿ ਆਤੇ ਕੇਰੀ ਲੇ ਚਾਧੇ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਮੇਸੁ ਬੇ
 ਰਾ ॥ ਅਨਿਕ ਰਾਜੁ ਚੇਗਰ ਸਮਾਦੀ ਨ ਉਜੀਰੁ ਰਵ ਸਤਿਗਾ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੀਤਿ ਨ ਆਵ
 ਸਿਦੁ ਝੀਧਾਤਾ ਸਿਉ ਉਪਰਿ ਰਖਦਾਰਾ ॥ ਬੇਪਰਵਾਹੁ ਰਹੇ ਤੇਹੇ ਸੁਆਮੀ ॥ ਇਕ ਨ ਮੈਵੇ ਅਧਾਰ

॥१॥ ਪੁਰਨਹੋਇਮਿਲਿਉਸੁਖਦਾਈਬਾਤਾ। ਤਤੁਸਚੁਪਰਮਪਦੁਪਾਇਅਛੋਤਿਨਕਤਹੋਨਤ
 ॥३॥ ਬਰਨਿਨਸਾਖਉਜੋਸਾਤੁਹੋਸੇਓਅਲਖਅਪਾਰਾ। ਅਤੁਲਅਥਾਹਮੇਲੁਸੁਆਮੀਨਨ
 ਰਖਸਮੁਹਮਾਰਾ। ॥४॥ ॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ। ५॥ ਤੁਏਨਤੁਅਭਿਚਲੁਤੁਹੀਤੁਨਤਿਮੇ
 ਰੀਪਾਤੀ। ਤੁਐਤੁਲੁਕਦੇਤੁਲਹਿਨਹੀਤਾਹਮੇਕੀਤਾਤੀ। ॥१॥ ਏਕੋਏਕੋਏਕਤੁਹੀਏਕੋਏਕੋਤੁ
 ਗਇਅ। ਤਉਕਿਰਪਾਤੇਸੁਖਪਾਇਅ। ॥१॥ ਰਹਾਉ। ਤੁਸਾਗਰੁਮਹਿਸਤੁਮਾਰੇਤੁਮਹਿਮ
 ਦੁਖਲਾਲਾ। ਤੁਮਦੇਦੁਹਤਿਲੁਸੇਕਲਮਾਨਹੁਹਮਉਚਹਸਦਾਨਿਹਾਲਾ। ॥३॥ ਹਮਥਾਰਿਕਤੁਮ
 ਪਿਤਾਹਮਾਰੇਤੁਮਮੁਖਿਦੇਦੁਹੀਰਾ। ਹਮਥੇਲਹਸਕੁਲਾਤੁਲਨੁਦੁਹਤਮਸਦਗੁਣੇਗਾਹੀ
 ਰਾ। ॥३॥ ਤੁਮਪੁਰਨਪੁਰਿਰਹੇਸੇਪੁਰਨਹਮਠੀਸੇਗਿਅਪਾਏ। ਮਿਲਤਮਿਲਤਮਿਲਤਮਿ
 ਲਿਗਹਿਅਨਨਕਕਹਣਨਜਾਏ। ॥४॥ ॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ। ५॥ ਕਰਕਰਿਤਲੁਪ
 ਖਾਦੁਨੁਨੈਨਹਮਥੇਦੁਰਿਰਚਾਬਾ। ਬਰਨਹਮਪੁਖਾਸੁਰਿਬਜੇਲਿਹਦਾਪੁਨਿਅਗਾਜਾ
 ਨਿਰਤਿਕਰੇਕਰਿਮਲੁਮਾਨੈਅਛੋਤਿਪੁਰਸਾਨਾ। ॥१॥ ਰਾਮਕੋਨਿਰਤਿਕਾਰੀ। ਪੈਖੈਪੈਖ
 ਦੁਹਾਰਦਇਆਲਾਨਤਸਾਨੁਸੀਗਾਰੀ। ॥१॥ ਰਹਾਉ। ਅਖਾਰਮਠੀਲੀਪਰਦਿਸਥਾਈ
 ਉਪਪਰਿਗੁਨਚੰਦੇਆਪਦੁਨੁਦਿਚੇਲਖਰਤਇਕਲਾਜਲਤੇਉਪਤਿਹੋਆ। ਪਚਿਤਤੁਕ
 ਰਿਖੁਤਗਵੀਨਕਿਰਤਮਿਲਦੁਹੋਆ। ॥३॥ ਏਦੁਸੁਰਦੁਇਕਰੇਚਗਗਾਚਰੁਕੇਠਠੀਤਰਿ
 ਗਏ। ਦਸਪਾਤਉਪਚਿਸਿਗੀਤਾਏਕੈਠੀਤਰਿਸਾਥਾ। ਤਿਨਤਿਨਹੋਇਕਦੁਇਪਾਦੁਹਿਸਕੁਹ
 ਨਿਗਰੀਕੁਧੇ। ॥३॥ ਪਰਿਪਰਿਗਿਰਿਤਿਹੋਵੈਦਿਨੁਗਤੀਪਦਿਪਾਦਿਦਾਜੇਤੁਰਾ। ਏਕਨਚਾ
 ਦੁਹਿਏਕਰੁਦਾਦੁਹਿਏਕਿਅਏਕੈਇਹੋਇਪੁਰਾ। ਕਹੁਨਾਨਕਸੇਧਰੁਹਿਨਚੈਸਿਸੁਗੁਕੇ
 ਦੇਪੁਰਾ। ॥४॥ ॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ। ५॥ ਏਅੰਕਿਰਿਏਕੁਪਨਿਏਕੋਏਕੋਗਗਾਅਲਪੇ।
 ਏਕਦੇਸੀਏਕੁਦਿਖਾਏਏਕੋਰਹਿਅਥਿਅਪੇ। ਏਕਾਸੁਰਤਿਏਕਾਹੀਸੇਦਾਏਕੋਗੁਕੇਤਾ
 ਪੇ। ॥१॥ ਭੁਲੇਕੁਲੇਰੇਕੀਰਤਨੀਆਰਮਰਮਗੁਨਗਾਵਉ। ਛੇਤੁਮਾਇਅਕੇਪਿਪਸੁਆ
 ਉ। ॥१॥ ਰਹਾਉ। ਪਚਿਥਕਿਕਰੇਸੇਤੇਖਸਾਤਸੁਰਲੈਚਲੈ। ਧਾਜਮਾਦੁਤਾਦੁਤਜਿਤਾਨ

ਪਾਉਨਬੀਯਾਪਾਏਪਾਏਗੀਛਿਨਹੈਦੁਕਬਹੀਦੇਕੁਸਬਦੁਪਿਪਿਪਾਏ॥੩॥ ਨਰਦੀਨਰਹਰਿਨ
 ਦੁਹਦੁਹੇ॥੪॥ ਘਰਖਤੁਕਤਿਅਗਿਦਿਸੁਰੇ॥ ਸਹਜਅਨਿਦਰਿਖਾਏਕੁਦੇ॥ ਏਹੁਨਿਹਤਿਕਾਗੀ
 ਨਮਿਨਅਏ॥੩॥ ਜਿੰਕੇਅਪੋਦੁਨਕੁਰਕੁਦੇ॥ ਵਿਦਿਅਪਿਏਹੁਕੀਰਤਨੁਗਾਏ॥ ਸਾਧਮੇਗਤਿਕੀ
 ਨਾਦਉਟੇਕਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਕੀਰਤਨੁਏਕੁ॥ ੬॥ ੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਵਿਈਬੋਲੈਰਾ
 ਮਰਾਮੋਵੇਈਖੁਦਾਇਵੇਈਮੈਦੈਗੁਮੀਈਅੰਕੇਈਅਣਗਿ॥ ਕਾਰਣਿਕਰਨਕਰੀਆ॥ ਵਿਰ
 ਪਾਧਾਰਿਰਹੀਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਵਿਈਨਾਦੈਤੀਰਥਿਵੇਈਹਜਿਨਾਇ॥ ਵਿਈਕਰੇਖੁਜਵਿਈ
 ਸਿਰੁਨਿਵਾਇ॥ ੩॥ ਵਿਈਪੈਨ੍ਹੇਬੇਦਵੇਈਪੈਨ੍ਹੇਕੇਤਯਾ॥ ਵਿਈਉਦੈਸੀਲੁਕੇਈਸੁਪੇਟ॥ ੩॥
 ਕੇਈਕਰੇਤੁਰਕੇਈਕਰੇਹਿਦੁ॥ ਵਿਈਧਾਦੈਉਤਿਸਤੁਕੇਈਸੁਗਗਿਦੁ॥ ੬॥ ਕਹੁਨਾਨਕਨਿ
 ਨਿਹੁਕੁਪਲੁਤਾ॥ ਪੂਰੁਸਾਹਿਬਕਤਿਨਿਭੇਦੁਜਤਾ॥ ੧੯॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਪਦ
 ਨੈਅਹਿਪਦਨੁਸਮਾਇਆ॥ ਜਿਤੀਅਹਿਜੇਤਿਚਲਿਕਾਇਆ॥ ਆਟੀਆਟੀਹੋਇਏਕਾ॥ ਰਿਦੁਨਿ
 ਹਾਰੇਕੀਕਦਨਦੇਕਾ॥ ੧॥ ਕਦਨੁਮੁਅਰੇਬਦਨੁਮੁਅਗਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਮਿਲਿਕਰਹੁਖੀ
 ਚਾਰਾਇਹੁਤਉਚਲਤਕੁਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਗਲੇਵਿਦੁਪਥਰਿਨਪਾਈ॥ ਰਿਦੁਨਿ
 ਹਾਰੇਉਠਿਠਿਮਿਧਾਈ॥ ਚੁਰਮੇਯੇਬੋਧਾਧੇਧਿਧੇ॥ ਸੁਪਨਕੁਇਆਰੁਖਲਏਅਪਿਪੁਇਹੁਤ
 ਉਰਚਨੁਰਚਿਆਕਰਤਾਗਿ॥ ਆਦਤਨਦੁਤਹੁਕਮੁਅਪਾਗਿ॥ ਨਹਿਕੇਮੁਅਨਮਰੇਣੈਜਗੁ॥ ਨਹ
 ਵਿਨੁਸੇਅਧਿਨਾਸੀਹੋਗੁ॥ ੩॥ ਜੇਇਹੁਜਾਦੁਸੇਇਹੁਨਾਇ॥ ਨਾਨਦੁਹਾਰੇਕਉਧਲਿਜਉ॥
 ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਗੁਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥ ਨਵੇਈਮੈਰਨਅਏਕਾਇਆ॥ ੬॥ ੧੦॥ ਰਾਮਕਲੀਮ
 ਹਲਾ॥ ੫॥ ਜਪਿਓਵਿਦੁਓਪਾਲਲਲਾ॥ ਰਾਮਨਾਮਸਿਮਰਿਤੁਜੀਦੁਹਿਛਿਰਿਨਖਾਈਮਹਾ
 ਕਾਲੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਵਿਦਿਨਾਮਕੁਮਿਕੁਮਿਕੁਮਿਅਇਓ॥ ਬਠੇਕੁਗਿਸਾਧਮੇਗੁਪਾਇ
 ਉ॥ ੧॥ ਬਿਨੁਗੁਰਪੁਰੇਨਹੀਉਧਾਰੁ॥ ॥ ਧਾਬਾਨਾਨਕਅਧੈਏਹੁਕੀਚਾਰਾ॥ ੨॥ ੧੧॥
 ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥ ੫॥
 ॥੫੫॥ ੨॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਇ॥ ॥ ਚਾਰਿਪੁਕਾਰਹਿਨਤੁਮਾਨਹਿ॥

ਖਟੁੰਦੀਏਕਾਬਾਤਦੁਖਾਨਹਿ। ਦਸਅਸਟੀਮਿਲਿਏਕੋਕਹਿਅਗ। ਤਭੁੰਜੋਗੀਉਦਲਲਹਿਅਗ॥
 ੧॥ ਕਕਰੀਅਨੁਪਦੋਜੈ। ਜੋਗੀਆਤਮਦੁਰੋਗੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਥਮੇਦਸਿਅਸਤਥਾਖੇਨਾ॥ ਤਿ
 ਤੀਏਮਹਿਵਿਚੁਕੀਏਆਦੁਤੇਨਾ॥ ਦੁਤੀਆਅਰਧੇਅਰਧਿਸਮਾਇਆਏਕੁਰਹਿਅਤਾਏਕੁ
 ਰਿਖਾਇਆ॥ ੩॥ ਏਕੈਸੁਤਿਪਰੇਏਮਦੀਏ॥ ਗਾਰੀਬਿਨਿਭਿਨਿਭਿਨਿਭਿਨਤਦੀਏ॥ ਫਿਰਤੀ
 ਮਾਲਾਬਹੁਬਿਧਿਕੁਇ॥ ਧੀਧਿਅਸੁਤਤੁਆਈਥਾਇ॥ ੩॥ ਰਹਾਉ॥ ਏਕੈਮਦੁਹੋਕੀਆਤ
 ਹਥਿਖੇਨੇਥਾਨਅਧਿਧਿਨੀਆ॥ ਖੇਜਤਖੇਜਤੁਦੁਅਰਧਾਇਆ॥ ਤਨਨਕੇਜੇਗਮਿਯੁ
 ਘਰੁਪਾਇਆ॥ ੪॥ ਇਉਂਕਿਕਰੀਅਨੁਪਦੋਜੈ॥ ਸੁਦਿਜੋਗੀਕੈਮਨਿਮੀਠਲੋਗੇ॥ ੧॥ ਰ
 ਹਾਉਦੁਨਾ॥ ੧੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਤਾਗਾਕਰਿਕੈਲਾਈਧਿਗਲੀਲਉਨਨੀਸੁਆ
 ਹੈਅਸਤੀ॥ ਅਧੈਕਾਕਰਿਤੋਨੁਬਰਿਅਗ॥ ਵਿਅਤੋਜੋਗੀਗਰਬਹਿਪਰਿਅਗ॥ ੧॥ ਜਪਿ
 ਨਾਥਦਿਨੁਹੋਨਈ॥ ਤੇਰੀਧਿਖੋਦੇਰਿਹਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗਾਹੀਬਿਚੁਤਲਾਇਥੈਲਤਾਤੀ
 ॥ ਮੇਰੀਤੇਰੀਮੁਦ੍ਰਾਧਰੀ॥ ਆਗਹਿਦੁਕਾਤਿਖਤਿਨਪਾਵੈ॥ ਨਬਛੋਛਿਨਾਛੋਹਿਲਨਿਨਾਵੈ॥
 ੨॥ ਚਉਤਿਤੋਜੋਗੀਆਸਦੇਤਰਾ॥ ਸਿੰਧੀਦਾਜੈਨਿਤਿਉਦਮੇਰਾ॥ ਗੁਰਗੋਰਖੁਕੀਤੇਬੁਧਿਨ
 ਪਾਈ॥ ਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਗੀਅਵੈਨਈ॥ ੩॥ ਜਿਸੇਨਹੈਅਨਾਬੁਝਿਪਾਲਾ॥ ਰਹਰਾਸਿਹਮਰੀ
 ਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ ਨਮੋਧਿਥਾਨਮੋਬਸਤੁਰਾ॥ ਜਾਨਨਕੇਜੇਗੀਹੈਅਅਸਥਿਭਾ॥ ੪॥ ਇਉਂ
 ਨਧਿਅਨਾਬੁਦਿਨੁਹੋਨਈ॥ ਹੁਇਪਾਇਆਗੁਰਗੋਸਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉਦੁਨਾ॥ ੧੩॥
 ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਕਰਾਕਰਾਵਨੋਸੇਈ॥ ਅਨਿਨਦੀਸੈਕੋਈ॥ ਨਚੁਰਮੇਰਸੁਘ
 ਨਸੁਜਾਨਾਗੁਰਿਮੁਖਿਮਿਲਿਅਹਿਗੁਮਾਨਾ॥ ੧॥ ਐਸੇਰੇਹਰਿਰਸੁਮੀਠਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਕਿਨੈਦਿਹੋਲਨੀਠਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਿਰਮਲੁਜੋਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗਿਨਾਮਾ॥ ਪੀਦਤਅਮਰਕੁਏ
 ਨਿਰਕਾਮਾ॥ ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਅਗਨਿਨਿਦਰੀ॥ ਅਨਦਰੁਪਪ੍ਰਗਟੇਸੇਸਾਗੀ॥ ੨॥ ਵਿਅ
 ਦੇਦੁਉਨਾਸਤੁਵਿਚੁਤੇਰਾ॥ ਸਦਬਲਿਹਾਰਿਜਾਉਲਖੇਬੋਗਾ॥ ਤਨੁਮਨੁਜੀਉਪਿਨੁਦੇਸਾਜਿਅ
 ॥ ਗੁਰਵਿਰਪਾਤੇਨਚੁਨਿਦਾਜਿਅ॥ ੩॥ ਪਿਲਿਵਿਦਾਰਅਹਲਿਬੁਲਾਇਆ॥ ਜੇਸਾਸਾਤੇਸ

ਦਿਖਲਾਇਆ ਕਹਾਨੁ ਕੁਸੁਤੁ ਪੁਨ੍ਹਾ ਭੂਟਾ ਹਉ ਤੇਰਾ ਤੁਮੈ ਮਨਿ ਦੂਟਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੧੬ ॥
 ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਸੋਵ ਕਲਾਇ ਉਅਪਨਿ ਮੇਵਾ ॥ ਮੇਧਿ ਤਨ ਮੁਰੀ ਉਗੁ ਪਿਦੇਵਾ ॥ ਸੁ
 ਗਲੀ ਚਿਤ ਅਪਿਨਿ ਦੁਗੀ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿ ਧਾਰੀ ॥ ਕਾਜ ਹਮਾਰੇ ਪੁਰੇ ਸਤਗੁ
 ਰਾ ਬਾਨੀ ਮਨ ਹਉ ਤੇਰੇ ਸਤਗੁਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਹਿ ਮਾਜਾ ਕੀ ਗਹਿਰੀ ਤੀਰੀ ਹਿਇ ਨਿਰਾ
 ਲੁਦੇ ਇਨਿ ਸੁਪੀਰਾ ॥ ਜਾ ਕੇ ਬੇਧ ਧਰਮ ਟੇਰਾਇ ॥ ਸੋਨੁ ਬਹੁ ਰਿਨੇ ਜੇ ਨੀ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜੋ ਕੈ ਅੰਤ ਰਿਖ
 ਗਇ ਉਅਪਾ ॥ ਤਬ ਉਨੀ ਦੁਖ ਸੀਤਾ ਪਾ ॥ ਲਲੁਰ ਤਨੁ ਤਿਸੁ ਪਏ ਪਰਿਆ ॥ ਸਗਲ ਕੁਟਬ ਉਹੁ
 ਜਨੁ ਲੈਤ ਰਿਅਾ ॥ ਤਨੁ ਵਿਦੁ ਕੁਰਮੁ ਨ ਦੁਖਿ ਪਾਦੁ ਜਾ ॥ ਏਕੈ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਜਾ ॥ ਸੁਭ ਕਤ ਦੇਖ
 ਉਅਪਿਦਇਆ ਲਿ ॥ ਬਹੁ ਨ ਕਪੂਰੁ ਮਿਲੇ ਰਸਾ ਲਿ ॥ ੬ ॥ ੪ ॥ ੧੫ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ॥
 ੫ ॥ ਤਨੁ ਤੇ ਦੁਟ ਕੀ ਅਪਨੀ ਪਾਰੀ ॥ ਪੂਰੁ ਕੀ ਅਗਿਆ ਲਗੀ ਧਿਆਰੀ ॥ ਜੋ ਵਿਦੁ ਕਰੇ ਸੁਮਨਿ
 ਮੈਰੇ ਮੀਠਾ ॥ ਤਾਇਹੁ ਅਚਰੁ ਜੋ ਨਹੁ ਡੀਰਾ ॥ ੧ ॥ ਅਥ ਮੇਰਿ ਜਾਨੀ ਗੰਧੇਰੀ ਬਲਾਇ ॥ ਬੁ
 ਧਿ ਗਈ ਤਿਸ ਨਿਦੁਈ ਮਮਤਾ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਲੀਉ ਸਮਝਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਿ
 ਉਗੁਰ ਸਰਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪਕਰਾਏ ਹਰਿ ਕੋ ਚਰਨਾ ॥ ਧੀ ਸਧਿ ਸੁਏ ਨਾ ਮਨ ਰਹ ਰਾਨੇ ॥ ਗੁਰ ਪਾਰ
 ਬਹੁ ਮੁਏ ਕੈਰੀ ਜਾਨੇ ॥ ੨ ॥ ਜੋ ਜੇ ਕੀ ਨੇਹ ਅਤਿ ਸੇਵੇ ਦਾਸਾ ॥ ਪੂਰੁ ਮੈਰੇ ਕੋ ਸਗਲ ਨਿਦਾਸਾ ॥ ਨਾ ਕੋ
 ਦੁਆਰੀ ਬੈਗਈ ॥ ਗਲਿ ਮਿਲਿ ਚਾਲੇ ਕੈ ਕੁਈ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਦੀਏ ਸੁਖਾ ॥ ਤਾ
 ਕਉ ਬਹੁ ਰਿਨ ਲਗਾਇ ਦੁਖਾ ॥ ਅਧੇ ਅਪਿ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਇ ॥ ਨਾ ਕਗਤ ਉਗੈ ਗੋਬਿ
 ਲਿ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੧੬ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਮੁਖੇ ਤੇ ਪੜਤਾਰੀ ਕਾਸਹਿਤਾ ॥ ਹਿਰ
 ਦੇਗ ਮੁਨੀ ਪੁਰਨ ਹਰਤਾ ॥ ਉਪਦੇ ਸੁਕਰੇ ਕਹਿ ਲੋਕ ਦਿਨੁ ਦੇਵੇ ॥ ਅਪਨ ਕਹਿ ਆਪਿ ਨ ਕ
 ਮਾਵੇ ॥ ੧ ॥ ਪੰਡਿਤ ਬੇਦ ਬੀਰਾ ਰਿਪੰਡਿਤ ॥ ਮਨ ਕਾ ਕੋ ਪੁਨਿ ਦਰਿਖਤਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅ
 ਗੋਰਾ ਧਿਉ ਸਾਲਗਿਰਾਮੁ ॥ ਮਨੁ ਕੀ ਨੇਹਾ ਦਿਸਿ ਬਿਸਾਮੁ ॥ ਤਿਲ ਕੁਚ ਗੋਵੀ ਈ ਪਾਇ ॥
 ਲੋਕ ਪਚਾਰਾ ਅਪੁਕਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਧਰੁ ਕਰਮਾ ਅਨੁਮਾਸੁ ਪੈਤੀ ॥ ਭਾਗ ਨਿਰਿਪੈ ਤੇ ਨਿਤੁ
 ਪੇਈ ਮਾਲਾ ਫੇਰੈ ਮਗੈ ਧਿਰੁ ਤਾ ॥ ਇਹੁ ਬਿਧਿ ਕੈ ਦਿਨ ਤਰਿਉ ਮੀਤੀ ॥ ੩ ॥ ਸੋ ਪੰਡਿਤ ਗੁਰ ਸਬ

ਦੁਖਮਾਇ। ਤੈਗੁਲਕੀਉਸਉਤਰੀਮਾਇ। ਚਤੁਰਥੇਦਪੁਰਨਹਰਿਨਇ। ਨਨਕਤਿਸਕੀਸ
 ਹਨੀਪਾਇ॥ ੬॥ ੬॥ ੧੭॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਕੇਦਿਥਿਪਨਨੀਮਾਦੁਹਿਨੇਗਿ॥
 ਅਨਿਕਮਾਇਅਹੈਤਾਕੀਚੀਗਿ। ਅਨਿਕਪਾਪਤਾਕੀਪਾਨੀਹਾਰਾ। ਨਕਉਮਾਇਆਭ
 ਈਕਰਤਾਗਿ॥ ੧॥ ਨਿਸਹਿਸਹਾਈਹੋਇਕੁਗਦਾਨਾ। ਅਨਿਕਜਤਨਉਅਕੈਸੀਰਜਾਅ
 ੧॥ ਰਹਉ। ਕਰਤਾਰਥੇਕੀਤਕਉਨੁ। ਕੀਰੀਨੀਤੇਸਗਲਾਭਦੁਨੁ। ਥੇਅਤਿਮਹਿਮਾਤਾਕੀਕੇ
 ਤਕਬਰਨ। ਬਲਿਬਲਿਜਾਈਤਕੇਚਰਨ॥ ੨॥ ਤਿਨੀਕੀਆਨਪੁਤਪੁਪਿਆਨੁ। ਅਨਿਕ
 ਪ੍ਰਕਾਰਕੀਆਤਿਨਿਦਨੁ। ਕੁਗਤੁਸੇਈਕਲਮਹਿਪਰਦਨੁ। ਜਾਕਉਠਾਕਉਦੀਆਮਾਨੁ॥
 ੩॥ ਸਾਪਸੇਗਿਮਿਲਿਕੁਏਪ੍ਰਗਾਸਾ। ਸਹਜਸੁਖਆਸਨਿਦਸਾ। ਪੁਰੇਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆ
 ਬਿਸਾਸਾ। ਨਨਕਹੋਇਦਾਸਨਦਸਾ॥ ੪॥ ੭॥ ੧੮॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਦਿਸੁਨੁਦੀ
 ਜੇਕਾਉਂਦਗਾ। ਜੇਕਮਾਦਨਸੇਈਭੋਗਾ। ਆਪਨਕਰਮਅਪੇਹੀਥਿਪਾ। ਆਦੁਨਜਾਦਨਮਾਇ
 ਆਪਿਪਾ॥ ੧॥ ਐਸੀਜਾਨੀਸੇਤਜਨੀ। ਪੁਰਗਾਸੁਕੁਇਆਪੁਰੇਗੁਰਬਚਨੀ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥
 ਤਨੁਪਨੁਕਲਤੁਮਿਥਿਆਵਿਸਥਾਰਾ। ਹੋਦਰਗੇਦਰਚਾਲਨਹਾਰਾ। ਰਾਜਰੇਗਰੂਪਸਭਿਕੁ
 ਗਿ। ਨਅਥਿਨਹੋਇਜਾਸੀਪੁਰਿ॥ ੨॥ ਕੁਰਮਿਕੁਲੇਵਾਇਅਹਿਕਾਰੀ। ਸੀਗੁਨੀਰੇਸਗ
 ਲਪਸਾਰੀ। ਸੇਗਹਰਖਮਹਿਬੋਹਥਿਰਪਾਨੀ। ਸਾਕਤਦਿਦੁਗੀਕਰਤਵਿਹਾਨੀ॥ ੩॥ ਹਰਿ
 ਕਾਨਮੁਖੀਮ੍ਰਿਤੁਕਲਮਾਹਿ। ਏਹੁਨਿਪਾਨਸਾਪੁਪਾਹਿ। ਨਨਕਗੁਰੁਗੋਵਿੰਦੁਨਿਸੁਤੁਠਾਪ
 ਰਿਘਾਇਆਈਆਤਿਨੀਭੀਠਾ॥ ੬॥ ੮॥ ੧੯॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਪੰਚਸੰਬਦ
 ਤਹਪੁਰਨਨਾਦਾ। ਅਨਹਦਬਾਜੇਅਚਰਜਬਿਸਮਾਦਾ। ਕੇਲਕਰਹਿਸੇਤਹਰਿਲੇਗਾ। ਪਾਰ
 ਬ੍ਰਹਮਪੁਰਨਨਿਰੰਜਨਾ॥ ੧॥ ਸੁਖਸਹਜਿਅਨਿਦਰੁਦਨ। ਸਾਪਸੇਗਿਥੇਸਿਗੁਲਗਾਦ
 ਹਿਉਤਹਰੇਗਸੇਗਨੀਜਨਮਮਰਨ॥ ੨॥ ਰਹਉ॥ ਉਹਸਿਮਰਿਹਿਵਿਦਲਾਨਾ। ਬਿ
 ਰਲੇਪਾਦੁਹਿਉਹਿਸ੍ਰੀਅਭਿਜਨਲਉਕੀਰਤਨਆਧਾਰਾ। ਨਿਚਲੁਅਸਲੁਬੇਸੁਮਰਾ॥
 ੩॥ ਤਿਹਿਨਿਨੁਲੇਨਕਰਤਹੁੰਬਾਦੈ। ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਕੇਇਹੁਮਹਲੁਪਾਦੈ। ਕੁਮੁਕੈਮੇਹਨ

ਮਾਇਆ ਜਲਿ। ਸਿੰਮਰ ਮਾਧਿ ਪ੍ਰਭੂ ਵਿਰਧਾ ਲੇ॥ ੩॥ ਤਵ ਅਤਿ ਨ ਪਾਰਾ ਦੁਰਾ ਅਧੇ ਗੁਪਤੁ ਅਧੇ
 ਪਾਸਾਰੁ॥ ਜਨੈ ਅੰਤੇ ਰਿਹ ਰਿਹ ਰਿਸੁ ਮਾਧਾ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਜੀ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਸਮਾਖਾ॥ ੪॥ ੨੦
 ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਚੁਟਤ ਮੇਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਭਿਤਿ ਆਇਆ॥ ਸਿਰਤਿ ਕਰਤ ਮੰਤ੍ਰੇ ਖੁ
 ਮਨਿ ਪਾਇਆ॥ ਸਿਤਹ ਚਰਨ ਮਾਥਾ ਮੇਰੇ ਪਉਤਾ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਸਿਤਹ ਤੇਰੇ ਚਿਤਾ॥ ੧॥ ਇਹੁ ਮ
 ਨ ਸਿਤਨੇ ਕੇ ਬਿਲਾਸੀ॥ ਜਾਖੀ ਉਦਗਰੀ ਸੁਖ ਪਾਇਆ॥ ਰਖੇ ਵਿਰਧਾ ਧਾਰੀ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥
 ਸਿਤਹ ਚਰਨ ਪੈਏ ਪੈਏ ਧੀਰਾ॥ ਸਿਤਹ ਦਰਸੁ ਪੈਏ ਧਿਜੀਵਾ॥ ਸਿਤਹ ਕੀ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਆਸੈ
 ਸਿਤਹ ਮਾਰੀ ਨਿਰਮਲੁ ਰਾਮਿ॥ ੩॥ ਸਿਤਹ ਮਾਰਗ ਧਿਆਪਤਾ॥ ਸਿਤਹ ਸਾਇੰ ਮੇਰਿ ਬਥ
 ਹੁਨ ਕਰਨਾ॥ ਸਿਤਹ ਸੰਗੁ ਦੀਆ ਵਿਰਧਾ ਲਾ॥ ਸਿਤਹ ਸਹਾਈ ਭੁਈਏ ਆਸੁ॥ ੪॥ ਸੁਰਤਿ
 ਅਤਿ ਬੁਧਿ ਪਰਗਾਸਾ॥ ਗਹਿਰ ਭੀਰ ਅਪਾਰ ਗੁਣ ਤਾਸਾ॥ ਜੀ ਅਜਿਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ॥
 ਨਨਕ ਸਿਤਹ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲਾ॥ ੫॥ ੧॥ ੨੧॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਤੇਰੇ ਕਾਜਿ ਨ ਰਿ
 ਹਗੁ ਮਾਸੁ॥ ਤੇਰੇ ਕਾਜਿ ਨ ਧਿਖੈ ਨੀਲਾ ਲੁ॥ ਇਸਟ ਅੰਤ ਨੁ ਸੁਰੁ ਢੁਲੇ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇ
 ਰਿ ਤੇਰੇ ਚਲੇ॥ ੧॥ ਰਾਮ ਨ ਅਗੁਣ ਗਾਇਲੇ ਮੀਤਾ॥ ਹਰਿ ਮਿਮਰਤ ਤੇਰੀ ਲਾਜ ਰਹੇ॥ ਹਰਿ
 ਸਿਮਰਤਿ ਜਸੁ ਕਲੁ ਕੈਰੇ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਧਿਨੁ ਹਰਿ ਸੰਗ ਲਿਰਾ ਬਕਾਸਾ॥ ਸੁਦਿ ਨ ਰੁ
 ਧ ਮਾਟੀ ਦਮਾ॥ ਗੁਰ ਕਸਬ ਦੁਜਾ ਪਿਮਨ ਸੁਖਾ॥ ਈਹ ਉਤੇਰੇ ਉਲਲ ਸੁਖਾ॥ ਕਰਿ ਕ
 ਰਿਥ ਕੇ ਦੇਠੇ ਦੇਠੇ॥ ਬਿਨੁ ਹੀ ਨ ਕੀਏ ਕਾਜ ਮਾਇਆ ਪੁਰੇ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨ ਕੁਏ ਏ
 ਤ ਕੀ ਆਸਾ ਪੁਰਨੇ ਹੋਇ॥ ਹਰਿ ਭਗਤ ਕੇ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ॥ ਸਿਤੀ ਜੀਤ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ॥
 ਹਰਿ ਸਿਤ ਕੇਰ ਸੇਈ ਪਰਵਾਨਾ॥ ਨਨਕ ਦਾਸੁ ਤਾ ਕੈ ਕਰ ਬਾਨੁ॥ ੬॥ ੧੧॥ ੨੨॥ ਰਾਮ
 ਕਲੀ ਮਹਲਾ॥ ੧੫॥ ਸਿਰਹਿ ਦਰਬੁ ਦੇਹਿ ਦੁਖੁ ਲੋਗ॥ ਤੇਰੇ ਕਾਜਿ ਨ ਆਵੁ ਰਾਜੇ ਰਾ॥ ਕਰਿ
 ਅਹਿ ਕਾਰੁ ਹੋਇ ਦਰਤ ਹਿ ਅਪਾ॥ ਜਮ ਕੀ ਜੇਹੜੀ ਤੁ ਅਗੈ ਬਿਧਾ॥ ੧॥ ਛੁਡਿ ਛੁਡਿ
 ਤਾਤਿ ਮੁਝੇ॥ ਈਹਾ ਬਸ ਨ ਕਤਿ ਮੁਝੇ॥ ਮਾਇਆ ਕੇ ਮਾਤੈ ਤੈਥਿ ਚਲਨਾ॥ ਰਾਹਿ ਰਹਿ ਉਤ੍ਰੇ
 ਸੇਰਿ ਸੁਖ ਨਾ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਲ ਬਿਦਸ ਬਾਬਾ ਲਕੁ ਅਪਿ॥ ਕੁਰਿ ਜੇ ਬਨਿ ਲਾਗੈ

ਦੁਰਗੀਧਾ॥ ਤਿਤੀਆਵਿਦਸਥਾਸਿੰਚੇਆਇ॥ ਧਿਰਪਿਕੁਈਆਏਉਤਿਚਲਿਉਪਛੁਤਾਇ॥
੩॥ ਚਿਰਕਾਣਪਾਈਦੁਲਭੁਦੇਹਾ॥ ਨਾਮਧਿਹੁਦੀਹੋਇਯੋਗਾਪਸੁਪਰੇਤਮੁਗਪੈਤਬਰੀ॥
ਤਿਸਹਿਨਬੁਝੈਨਿਨਿਲੇਹਸਿਰੀ॥ ਸੁਦਿਕਰਤਾਰਿਗੋਧਿਦੋਗੋਪਲਾ॥ ਟੀਨਦਇਆਲਸਦ
ਵਿਰਪਾਣਾ॥ ਤੁਮਹਿਛੁਤਾਦੁਹੁਛੁਟਕਰਿਧਿਧਾ॥ ਬਖਸਿਮਿਲਦੁਹੁਨਾਨਕਜਗਅਧਿ॥ ੪
੧॥ ੧੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਵਰਿਮੈਜੇਗੁਧਨਈਕਾਛਿ॥ ਤਿਸੁਮੈਗਿਰਹਿ
ਉਇਆਲਗਾਇ॥ ਪੁਤਿਅੰਗੈਨਿਤਸਾਹਿਸਮਾਯੋ॥ ਅਤੀਬੀਬਾਰਉਠਿਸਿਧਾਯੋ॥ ੧॥ ਨਾਮਧਿ
ਨਾਮੁਕੁਧੁਠਪਾਨੀਗੋਵਿਦੁਰਜਨਾਧਿਨੁਅਦਰਸੈਗਿਗਤੇਤੇਸਕਿਆਇਆਮੁਨੁਪਰਾਨੀ॥
੧॥ ਰਹਉ॥ ਤੀਰਥਨਾਇਉਤਰਸਿਮੈਲੁ॥ ਕਰਮਧਰਮਸਤਿਹਉਮੈਠੈਲੁ॥ ਲੋਕਪਚਾਰੇ
ਗਤਿਨੀਹੋਇ॥ ਨਾਮਧਿਹੁਦੇਚਲਸਾਹਿਯੋਇ॥ ੨॥ ਧਿਨਹਰਿਨਾਮਨਵੁਟਸਿਪਲਟਾ॥
ਸੋਪੇਸਾਸਤਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਗਲਾ॥ ਸੋਨਾਮਜਪੈਨਿਸੁਆਪਿਜਪਾਏ॥ ਸਗਲਭਲਾਸੇਸੁ
ਖਿਸਮਾਏ॥ ੩॥ ਰਾਖਨਾਚੇਰਾਖਹੁਆਪਿ॥ ਸਗਲਸੁਖਾਪੁਰੁਤਮੇਰਹਾਧਿ॥ ਨਿਤੁਲਾ
ਦੁਹੁਤਿਤੁਲਗਾਹਸੁਆਮੀ॥ ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਅਤਿਰਜਾਐ॥ ੪॥ ੧੩॥ ੨੪॥ ਰਾਮਕਲੀ
ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਜੇਕਿਛੁਕੋਰਸੇਈਸੁਖੁਨਾ॥ ਮਨਅਸਮਝਸਾਧਸੈਗਿਪਤੀਅਨਾ॥ ਠਿਲਨ
ਤੇਰਾਕਾਰਹਰਾਇਆਸਤਿਮਾਹਿਲਿਸਤਿਸਮਾਇਆ॥ ੧॥ ਦੁਖਗਾਇਆਸਕੁਰੇਗਰਾ
ਉਆ॥ ਪੁਰੁਖੀਆਗਿਅਮਨਮਹਿਮਾਨੀਮਹਾਪੁਰਖਕਾਸੈਗੁਭਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥
ਸਗਲਪਦਿਤਸਰਬਾਨਿਰਮਲਾ॥ ਜੇਦਰਤਾਏਸੇਈਕੁਲਾ॥ ਜਹਰਾਖੈਸੇਈਮੁਕਤਥਨੁ॥
ਜੋਜਪਾਏਸੇਈਨਾਮੁ॥ ੨॥ ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਜਹਸਾਧਪਰਾਧਰਹਿ॥ ਤਹੋਏਕੁਨੁਹਨ
ਮੁਠਿਚਰਹਿ॥ ਸਰਬਅਨਿਦਜਬਦਰਸਨੁਪਾਈਆ॥ ਰਾਮੁਗਲਨਿਤਨਿਤਹਰਿਗਾਈ
ਐ॥ ੩॥ ਅਧਿਅਟਿਅਟਿਰਹਿਅਧਿਆਪਿ॥ ਦਇਆਲਪੁਰਖਪਰਗਟਪਰਤਾਪ॥
ਬਪਟਖੁਲਾਨੇਕੁਮਨਠਦੁਹਾ॥ ਨਾਨਕਉਗੁਰਭੁਟੇਪੁਰੇ॥ ੪॥ ੧੪॥ ੧੫॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹ
ਲਾ॥ ੫॥ ਜੇਕਿਦਿਨਪਤਾਪਖਿਸਰਾਮਾ॥ ਚਿਧਿਬੁਧਿਸਿਖਿਸੁਰਗਿਆਨਾ॥ ਅਨਿਕਰੁਪਰ

ਗੰਭੀਰਾ ਰਸੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਮੁਖਿ ਅਖਰਿ ਦੇਵੈ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਆਈ॥ ਕੀਮ
 ਤਿ ਕਹਾਣੁ ਨ ਲਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਰਬਿਰਥੀ ਰਜਮਤਿ ਪੁਰਾ॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸੁ
 ਨਿਗਹਿਰੀ ਕੀਰਾ॥ ਸਦਾ ਮੁਕਤਿ ਤੇ ਕੋ ਪੁਰੈ ਰਾਮਾ॥ ਨ ਕੋ ਰਿਦੈ ਦੁਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮ॥ ੨॥ ਸ
 ਗਲ ਸੁਖ ਅਨਿਦ ਅਰੇਗਾ॥ ਸਮਦਰਸੀ ਪੁਰਨ ਨਿਰੰਜਨਾ॥ ਅਧਿਨ ਜਾਇ ਤੋ ਥੇਕ ਤਨਹੀ
 ॥ ਨ ਕੋ ਨ ਮੁਖ ਸੇ ਮਨਿ ਮਾਹੀ॥ ੩॥ ਟੀਕਿ ਦਿਖਿ ਆਲੁ ਗੋਪਾਲ ਗੋਵਿੰਦਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜ
 ਪੀਐ ਉਤਰੈ ਚਿੰਤਾ॥ ਨ ਨ ਕਰੁ ਉਗੁਰਿ ਦੇ ਆਨਾ ਮੁਖਿ॥ ਸਿਤ ਕੀਟ ਹਲ ਸਿਤ ਕਾ ਕਾਮੁ॥ ੪॥ ੧੫
 ੨੬॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਧੀਨ ਮੰਤ੍ਰਿ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤ ਨੁਗਾਉ॥ ਆਗੈ ਮਿਲੀ ਨਿਬੰਦੈ ਬਾ
 ਉ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੈ ਬੀਰ ਬਲੈ ਲਗਾ॥ ਨ ਨ ਮੁਕਤ ਮੁਕਤ ਸੇਇ ਜਾਗੁ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪੁ ਜ
 ਪਲਾ॥ ਗੁਰ ਬਿਰਪਾ ਤੇ ਹਿਰਦੈ ਦੁਸੈ ਉਕਲੁ ਪਾਰਿ ਪਰਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨ ਮੁਖਿ ਪਾ
 ਨੁਖਿ ਆਇ ਮਨ ਮਟਲਾ॥ ਤਾਹੁ ਟਹਿ ਮਾਇ ਆ ਕੈ ਪਟਲਾ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਪੀ
 ਉ॥ ਤਾ ਤੇ ਰਹੈ ਦਿਨਿ ਰਮ ਲੁਕੀ ਉ॥ ੩॥ ਸਿਧ ਤੇ ਸਿਧ ਤੇ ਸਿਧੀ ਚਾਰਾ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਚੁਗ
 ਰੁਤਿ ਨਹੀ ਛੁਇਕਾਰਾ॥ ਸਿਹਰਿ ਕੁਜ ਨਾਪੈ ਕੈ ਸਿਰਾ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਗਏ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ॥ ੨॥
 ਛੇਤ੍ਰਿ ਸਿਅ ਦੁਪਧ ਹੁਰ ਤੁਝਾਈ॥ ਮਨੁ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਦੈ ਕਾਇਨ ਕਾਈ॥ ਦਇਆ ਪਾਰੀ ਗੋ
 ਬਿੰਦੁ ਗੋਸਾਈ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਦਿਕਾਈ॥ ੪॥ ੧੬॥ ੨੭॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ॥ ੫
 ਸਿਤ ਕੈ ਸਿਰਾ ਮਰਿ ਗਿ ਕਲੇ॥ ਆਗੈ ਜਮ ਸਿਉ ਹੋਇ ਨ ਮੇਲਾ॥ ਅੰਗੁ ਪਿਥਾ ਕੁਇ ਆਧਿ
 ਨਾਮਾ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਹੋਈ ਸਗਲੀ ਨਾਮਾ॥ ੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗਲਗਾਇ ਪੰਡਿਤਾ॥ ਕਰਮ ਕੀਤ
 ਅਹਿ ਕਾਰੁ ਨ ਕਾਜੈ ਕੁਸਲ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ਪੰਡਿਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਜਸੁ ਨਿਪਿ
 ਲੀ ਆਲਾਉ॥ ਪੁਰਨ ਕੁਏ ਮੇਰੇ ਰਖ ਸਾਰਾ॥ ਦੁਖ ਨ ਠਾਪੁ ਧੁਖ ਰਿਅਹਿ ਆਇ ਆ॥ ਸਿਤ ਪੁਸ
 ਰਿਕ ਮਲੁ ਬਿਗਾਸਾਇ ਆ॥ ੨॥ ਨ ਮੁਰਤੁ ਨ ਜਿਨਿ ਪਾਇ ਆਦਨੁ॥ ਤਿਸੁ ਜਨੁ ਹੋਇ ਸਗ
 ਲ ਨਿਪਨੁ॥ ਸਿਤ ਪੁਰਾਇ ਆਮ ਨਿਪੁਰਾ ਪਾਇ॥ ਛਿਰਿ ਛਿਰਿ ਮਾਗਨ ਕਹੇ ਜਾਇ॥ ੩॥
 ਹਰਿ ਕੀ ਬਖਸ਼ਾਸੁ ਨ ਤਪਾਇਤਾ॥ ਨਿਹ ਦੁਖ ਬਤ ਪਾਈ ਗਤਿ ਮਤਿ॥ ਸਿਖ ਹਦ ਨੁਕਿ ਸੁਰਿ ਦੇ

ਦੁਸਈ॥ ਨਨਕੋ ਤੇਜਨ ਉਤਮ ਕੁਈ॥ ੮॥ ੧੦॥ ੨੮॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਗੁਰ ਕਰਿ ਪ
 ਬਦੀ ਨ ਆਈ ਹਾਥਿ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀ ਚਾਲੀ ਨਹੀ ਸਾਥਿ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਉਤਿ ਆਗਿ ਦਈ॥ ਤਬ
 ਉਹ ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਈ॥ ੧॥ ਸੁਦਿ ਸੀਤ ਹੁਨਿ ਰਮ ਲਖੀ ਚਰਾਗਾ ਰਾਮ ਨ ਅਧਿਕੁ ਗਤਿ
 ਨਹੀ ਕਾਈ ਗਰ ਪੁਰਾਉ ਦਤੁ ਉਪਾਰ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਬ ਉਸ ਕਉ ਵੇਈ ਦੇਵੈ ਮਾਨੁ॥ ਤਬ
 ਆਪਸ ਉਪਰਿ ਕੇਹੇ ਗੁਮਾਨੁ॥ ਅਬ ਉਸ ਕਉ ਵੇਈ ਮਨਿ ਪਹੋਹੈ॥ ਤਬ ਉਹ ਸੇਵ ਵਿਸੇਵ
 ਕੈ॥ ੨॥ ਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਦੁਖ ਤਿਰਗਾਵੈ॥ ਇਕਿ ਤੁਠ ਉਰ ਉਹ ਕਹੀ ਨ ਸਮਝੈ॥ ਉਨਿ ਮੇਰੇ
 ਬ੍ਰਹਮੰਡਿ॥ ਰਾਮ ਨ ਨੀਕੀ ਨੀਕੀ ਖੰਡੁ ਖੰਡੈ॥ ੩॥ ਜਿਸ ਰੋਸੇ ਕੁਧਾਰਹੈ॥ ਇਸ ਸਿਰਿ ਰਾਚੈ ਸੁ
 ਕਹੁ ਲਲੈ॥ ਇਸ ਹਿਤਿ ਆਗਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਕਰੈ॥ ਦੁਖੁ ਭਗੀ ਨਨਕ ਉਹ ਕਰੈ॥ ੮॥ ੧੨॥
 ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸਰਬ ਮਹਿ ਪੇਖੁ॥ ਪੁਰਨਿ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਆਪੁ ਕੁਏ ਕ॥
 ਰਤਨੁ ਅਮੋਲੁ ਰਿਦੈ ਮਹਿ ਨਾਨੁ॥ ਅਪਣੀ ਦਤੁ ਆਪਿ ਪਛੁਨੁ॥ ੧॥ ਪੀਅੰ ਮ੍ਰਿਤੁ ਸੀਤਨ ਪਰਸ
 ਟਿ॥ ਵਿਡੁਗੋਹੈ ਦਹਿਤੁ ਪਾਈ॥ ਐਥਿ ਨਿਹ ਦਾਵਿ ਆਨੈ ਸੁਆਦੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਠ
 ਦਸੇ ਬੇਦ ਸੰਨ ਕਹੈ ਭੁਗ॥ ਵਿਦਿ ਪ੍ਰਗਾਸਨ ਦਿਸੈ ਅੰਧੇਰਾ॥ ਪ੍ਰਸੂਪ ਕੀਤਿ ਅਸਿ ਸਿਰਿ ਰੈਚੈ॥
 ਜਿਸੁ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ਦੇਸੇ ਬਿਤੁ ਵਿਧਿ ਬਝੈ॥ ੨॥ ਜਨਨ ਦਹਾਕੁ ਹੀ ਆਪੁ ਸਾਨਿ॥ ਉਤਿਪਤਿ
 ਕੁਗਤਨ ਸੰਗਾਨਿ॥ ਵਿਰਸਿ ਬਿਰਾਮਿ ਅਪੁਨਾ ਪੁਰੁ ਗਾਵਹਿ॥ ਨਨਕ ਤਿਨ ਜਮੇ ਨਹੀ ਨ ਆਵ
 ਹਿ॥ ੩॥ ੧੨ ੩੦॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਟੀਕੇ ਨ ਮੁਖੀ ਉਪਦਿਤੁ॥ ਹਰਿ ਪਨੁ ਰਾਮਿ ਨਿ
 ਰਾਸ ਦਿਹ ਬਿਤ॥ ਬਾਣੀ ਬੇਦਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਲਾਏ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੁਗਤਿ ਰਾਮੁ ਕੁਲਗਾਏ॥ ੧॥
 ਬਾਜੇ ਅਨਾਦ ਬਾਨਾ॥ ਰਸਿ ਵਿਰਸਿ ਕਿਗੁਲਗਾਵਹਿ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਪੈ ਨੇਹੁ ਰੇਦ ਦਿਨਿ ਦੁਜਾ
 ॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਅਛਿ ਬਨਿ ਉਪਰਿ ਬਲਾ ਕੁਰਾ॥ ਨਨਕ ਮਜਨ ਮਕਸੈ ਇਆਨਾ ਕੁਰਾ॥ ਰਾ
 ਏ ਗਿਲਾਨਿ ਜਾਪੈ ਸੰਗਿ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰੋਭੈ ਰਿਵੈ ਰੰਗਿ॥ ੨॥ ਰਾਖੇ ਰਾਖਨਾ ਰਦਇਆ
 ਲਾ॥ ਨਕਿ ਦੁਸੇਵਾਨ ਵਿਦੁ ਪਾਲਾ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੀ ਦਇਆ॥ ਬੁਝੁ ਤਦੁ ਧਮ
 ਹਿ ਕਾਛਿ ਲਇਆ॥ ੩॥ ਸੁਦਿ ਸੁਦਿ ਉਪਨਿਉ ਮਨ ਮਹਿ ਚਾਉ॥ ਅਠ ਪਛਰ ਹਰਿ ਕੈ ਗੁ

ਗੋਚੈਹਰਿਨਇ॥੩॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਗੀਪ੍ਰਤਿ॥ਗੁਰਪੁਰੇਬੀਨਿਰਮਲੁਗੀਤਿ॥ਕੁਉਕੁ
 ਗਾਨਿਕੁਉਮਨਿਬੈਸੈ॥ਅੰਖਿਤਨਮੁਰਸਨਾਨਿਤਜੈਪੈ॥੩॥ਕੋਟਿਨਮਕੇਕਾਏਛਾਹੇ॥ਪਾਇ
 ਆਲਾਕੁਸਚਾਪਾਨੁਲਾਹੇ॥ਤਿਟਿਨਮਾਏਅਪੁਰੁਚੈਨੁਗ॥ਨਨਕਕੁਗਤਿਸੋਹਰਿਹਰਿਦੁਅਚ
 ॥੬॥੧੩॥੮੩॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥੫॥ਰਤਨਜੇਦਹਰਨਮਾ॥ਸਤਸੰਤ੍ਰੇਖੁਗਿਆਨਾ॥ਸੁਖ
 ਸਹਜਿਦਇਆਕਾਏਤਾ॥ਹਰਿਕੁਗਤਾਹਵਾਏਹੋਤਾ॥੧॥ਮੇਰੇਗਮੈਕਿਕੁਰੁਚੈਨੁਗ॥ਖਾਤਪਰ
 ਚਿਅਦੁਤੇਟਿਨਮਾਏਅਤੁਨੀਹਰਿਪਾਰਾਦਾਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੀਰਤਨੁਨਿਰਮਲਕਹੀਰਾ
 ਅਨਿਦਰਾਦੀਗਾਹੀਗਾ॥ਅਨਹਬਾਦੀਪ੍ਰੇਤਨਹਧਿਰਾਖੀਵੀਜੀ॥੩॥੩॥ਸਿਨਸਮਾਧਿਗੁਛਾਤ
 ਹਮਾਸਨੁ॥ਕੇਵਲਬੁਧਮਪੁਰਨਤਚਬਾਸਨੁ॥ਕੁਗਤਿਸੰਗਿਪ੍ਰਕੁਰੇਸਦਿਕਰਤਾ॥ਤਹਹਰਖ
 ਨਸੇਗਨਜਮਨਮਰਤਾ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਿਸੁਆਪਿਦਿਦੁਇਆ॥ਸਧਸੰਗਿਤਿਨਿਹਰਿਪਨੁ
 ਪਾਇਆ॥ਦਇਆਲਪੁਰਖਨਕਅਰਦਾਸਿ॥ਹਰਿਮੇਰੀਦੁਰਤਦਿਹਰਿਮੇਰੀਗਾਸਿ॥੬॥
 ॥੨੬॥੩॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥੫॥ਅਹਿਮਾਨਜਨਹਿਬੇਦਾ॥ਬੁਧਮੇਨਹੀਜਨਹਿਬੇਦਾ॥ਅ
 ਦੁਤਚਰਨਜਨਹਿਅਤ੍ਰਿ॥ਪਰਮੇਸਰਪਾਰਬੁਧਮਬੈਅਤ੍ਰਿ॥੧॥ਅਪਨੀਗਤਿਅਪਜਨੈਨ॥ਸੁਦਿ
 ਸੁਦਿਅਦੁਰਦਖਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਕਰਾਨਹੀਜਨਹਿਭੇਦਾ॥ਖਿਨਤਹਰੇਦੇਦਾ॥ਦੇਦੀਅਨ
 ਹੀਜਨੈਅਰਮਾ॥ਸਕੁਉਪਰਿਅਲਖਪਾਰਬੁਧਮ॥੨॥ਅਪਨੇਰੇਗਿਕਰਤਾਬੇਲਾ॥ਅਪਿਕਿਛੈ
 ਅਪੇਮੇਲਪਾਇਕਿਕੁਰਮੇਇਕਿਕੁਗਤੀਲਾਏ॥ਅਪਣਾਵੀਆਆਧਿਜਲਦੁਏ॥੩॥ਸਿਤ
 ਨਕੀਸੁਦਸਾਚੀਸਾਖੀ॥ਸੰਬੇਲਹਿਸੇਪੇਖਹਿਅਖੀ॥ਨਹੀਲਪੁਤਿਸੁਪੰਨਿਨਪਾਪਾ॥ਨਨ
 ਬਕਾਪ੍ਰਕੁਮਾਏਆਧਿ॥੬॥੨੫॥੩੬॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥੫॥ਕਿਦੁਰੁਧਾਨੁਨਕੀਉਜ
 ਨਿ॥ਸੁਰਤਿਮਤਿਨਹੀਕਿਦੁਰੁਗਿਅਨਿਪਜਾਪਤਾਪਸੀਲਨਹੀਧਰਮਾ॥ਕਿਦੁਨਜਾਨਉਵੈਸਕ
 ਰਮਾ॥੧॥ਨਕਰਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਕੁਮੇਰੇ॥ਤੁਝਧਿਨਦੁਨਾਅਦਰਨਕੇਈਕੁਲਹਚੁਕਹਪ੍ਰਕੁਤੇਰੇ॥
 ੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਿਪਿਨਬੁਧਿਨਸਿਪਿਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਧਿਧੈਧਿਅਧਿਕੇਰਾਦੁਅਹਿਬਾਸੁ॥ਕਰਦਹਾ
 ਰੇਮੇਰੇਪ੍ਰਕੁਦਕਾ॥ਨਮੋਤੇਰੀਮਨਮਹਿਦੇਕਾ॥੧॥ਸੁਦਿਸੁਦਿਜੀਵਉਮਨਿਦਿਹੁਧਿਸੁਆ

ਪਾਪੰਖੰਡੁ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਰੋਗੁ ਮੁਖਿ ਭੁਖਾਗੁ ਨ ਤਨੀ ਮਕਾਦਾਤਾ ॥ ਨਿਸ਼ਚਿਤੁ ਦੁਹਿਤਿ ਨਿਤੁ ਨ ਤਾ ॥ ਜਿਉ
 ਪਾਇਉ ਤਿਸੇ ਤਰੀਆਸਾ ॥ ਸਗਲ ਅਰਧਾਹਿ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਤਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇ ਰੋਗੁ ਬਾਦੁ ॥ ਖਿਅ
 ਤ ਸਾਹਿਬੁ ਸਰਾ ਮਿਹਰ ਦੁਖੁ ॥ ੪ ॥ ੨੪ ॥ ੩ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਰਾਖ ਨਹਾਰ ਦਇਆ
 ਲਾ ॥ ਵਿਦਿਕੁ ਦੁਖੰਡੁ ਨਿਮਖ ਖਿਆਲਾ ॥ ਸਗਲ ਅਰਧਾਹਿ ਨਿਤਾ ॥ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਮਿਲਿ ਮਤਿ ॥
 ੧ ॥ ਨੀਅਤਿ ਕੇਵਲ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ॥ ਪੁਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸੁਖ ਅਭੀਪ੍ਰਿਧਿ ਦਿਗਤ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
 ਤਖੀ ਗਹੀ ਮਨ ਉਟਾ ॥ ਬਿਪਨ ਤੇਰੇ ਈਛੈ ॥ ਹਰਿ ਦੈਜ ਪਿਅਰ ਮਾਨਿ ਦਾ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਭੁਏ ਅਨਿਦਾ ॥
 ਤਰਣ ਤਾਰਣ ਹਰਿ ਸਰਦਾ ॥ ਨੀਵਨ ਰੂਪ ਹਰਿ ਚਰਣ ॥ ਸਿਤਲੇ ਕੇ ਪ੍ਰਾਣ ਅਪਾਰਾ ॥ ਉਠੇ ਤੇ ਉਚ
 ਅਪਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਸੁਮਤਿ ਸਾਰੁ ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਮਿਮਰੀ ਜੈ ॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਸੁਖ ਅਪੇਦੀ ਜੈ ॥ ਸੁਖ ਸਹ
 ਜ ਅਨਿਦ ਹਰਿ ਨਉ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪਿਆ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਉ ॥ ੪ ॥ ੨੫ ॥ ੩ ५ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ॥
 ੫ ॥ ਸਗਲ ਸਿਮਾ ਲੁਪਛਾਡਿ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕ ਸਾਨਿ ॥ ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਸਗਲ ਮਿਟਾਇ ॥
 ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਸੇਈ ਛਲ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਹੋਹੁ ਸਦਾ ਪਾਨ ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਮਿਉ ॥ ਅਸਮਨ ਸਾ ਪੁਰਨ ਹੋਵੈ
 ਪਾਦੁ ਹਿਸਗ ਨਿਪਾਨ ਗੁਰ ਮਿਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਜਾਏ ਕੇਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੇਇ
 ਮਨੁ ਪਕਾ ਕਰਿ ਰੂਪ ਨ ਜਾਨੁ ॥ ਮਿਲੀ ਨਿਮਾਨੇ ਮਨੁ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਹਰਿ ਦੇਵ ਦਿਕਾਇ ॥ ਅਵਰ ਅਸਾਸ
 ਸਭੁ ਲਾਗਿ ॥ ਹਰਿ ਕਾਨ ਮੁਖਾ ਗੁਨਿ ਪਾਨੁ ॥ ਤਾਦਰਗ ਹ ਪਾਦੁ ਹਿ ਮਨੁ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਜਪਿ ਮਤਿ
 ਦੇਹ ਬੁਧਾਤਿ ਸਾਸਾਰ ਤਤਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੁਏ ਦਇਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੪ ॥ ੨੫ ३੬ ॥
 ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਹੋਵੈ ਸੇਈ ਭੁਲ ਮਾਨੁ ॥ ਆਪਨ ਤਨਿ ਮਨ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਦਿਨੁ ਰੋਦਿ
 ਸਦਾ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਪੁਰਨ ਦਿਹੀ ਸੁਖਾਉ ॥ ੧ ॥ ਅਨਿਦ ਕਰਿ ਸਿਤ ਹਰਿ ਜਪਿ ॥ ਛਾਡਿ ਸਿਮਾਨ
 ਪਧੁਰਾਈ ਭੁਰਕਾ ਜਪਿ ਮਤਿ ਨਿਰਮਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕੇ ਕੀ ਬਚਿਅ ਸਤਿ ਤਗਿ ॥ ਨਿਰਮ
 ਲ ਜਪਿ ਨ ਮੁਹਰਿ ਹਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਨ ਮਸਕਾਗਿ ॥ ਕੁਦਰਤੁ ਉਤਰਿ ਪਾਗਿ ॥ ੩ ॥ ਦਿਵਨ
 ਹਾਰਣ ਤਾਰਾ ॥ ਅਤਿ ਪਾਰਾ ਦੁਰਾਜਾ ॥ ਜੈ ਕੈ ਪਰਿ ਸਰਬ ਨਿਪਾਨ ॥ ਰਾਖ ਨਹਾਰਿ ਨਿਦਨੁ ॥ ੩ ॥ ਨਾ
 ਨਕ ਪਾਇਆ ਦੇਹੁ ਨਿਪਾਨੁ ॥ ਹੋਰ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲਾ ਮਾ ॥ ਜਿਨ ਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕ

ਰਮਿਖਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੬॥੨੨॥੬੦॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਫੁਲਲੁਏਹਸਵਾਗਿ॥ ਨ
 ਹਿਨਦਰਗਾਹਗਾਗਿ॥ ਹਲਤਿਪਲਤਿਤੁਪੁਹੁਇਦੁਭਿਅਈ॥ ਅਤਿਵੀਚੇਲਲਏਫੁਲੁਇ॥
 ਰਾਮਕੇਗੁਨਗਾਉ॥ ਹਲਤੁਪਲਤੁਹੋਹਿਦੈਸਹੋਲੇਅਚਰਜਪੁਰਖੁਪਿਆਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਉਠਤਥੈਠਤਹਰਿਨਾਪੁ॥ ਧਿਨੁਸੈਸਥਾਲਸੇਤਪੁ॥ ਥੈਰੀਸਥੁਹੋਦੁਹਿਮੀਤ॥ ਨਿਰਮਲੁਤੇਗਹੋ
 ਦੁਲੀਤਿ॥ ਸਥੁਤੇਉਮੁਇਹਕਰਮ॥ ਸਗਲਪਰਮਮਾਹਸੈਸਟਪਰਮਾ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨਿ
 ਤੇਗਹੋਇਉਪਾਭ॥ ਨਮਜਨਮਕਾਉਤਰੇਤਾ॥ ੩॥ ਪੁਕਨਿਤੇਥੀਹੋਦੈਆਸਾ॥ ਜਮਕੀਕਟੀਐ
 ਤੇਗੀਛਾਸਾ॥ ਗੁਰਥਉਪਦੇਸੁਸੁਨੀਜੈ॥ ਨਨਕਸੁਖਿਸਹਜਿਸਮੀਜੈ॥ ੬॥ ੩੦॥ ੬੧॥
 ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਜਿਸਕੀਤਿਸਕੀਕਰਿਆਨੁ॥ ਅਪੁਨਲਹਿਗੁਮਾਨੁ॥ ਜਿਸ
 ਕਾਸਥੁਹੋਇ॥ ਤਿਸਹਿਅਰਾਪਿਸਦਾਸੁਖਹੋਇ॥ ੧॥ ਥਾਹੋਕੁਮਿਥੁਮਹਿਧਿਗੋਨਾ॥ ਨਮ
 ਧਿਨਕਿਛੁਕਾਮਿਨਅਦੈਮੇਰਾਮੇਰਾਕਰਿਬਹੁਤਪਦੁਤਾਨੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇਜੇਕਰੇ
 ਸੇਈਮਾਨਿਲੇਹੁ॥ ਧਿਨੁਮਾਨੋਰਲਿਹੋਦੈਖੇਹ॥ ਤਿਸਕਾਰੁਲਲਗੇਥੀਠਾ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਦਿ
 ਰੇਲਮਨਿਦੁਨਾ॥ ੨॥ ਦੇਪਰਦਾਹੁਅਗੋਚਰੁਆਪਿ॥ ਅਠਪਹਰਮਨਤਾਬਉਨਾਪਿ॥ ਜਿਸੁ
 ਚਿਤਿਅਗੋਏਧਿਨਸਹਿਦੁਪਾ॥ ਹਲਤਿਪਲਤਿਤੇਗਉਜਲਮੁਖਾ॥ ੨॥ ਕਉਨੁਕਉਨੁਉਪਰੇ
 ਥੁਨਗਾਇ॥ ਗਨਣੁਨਾਈਕੀਮਨਪਾਇ॥ ਬੁਝਤੋਲੇਰਸਾਪਸੇਗਿਤੋਰੇ॥ ਨਨਕਜਿਸਹਿ
 ਪਰਾਪਤਿਕੋਰੇ॥ ੬॥ ੩੧॥ ੬੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਮਨਮਾਹਿਜਪਿਭੁਗਵੰਤੁ॥ ਗੁ
 ਰਪੁਰੈਇਹੁਟੀਨੋਮੰਤੁ॥ ਮਿਟੈਸਗਲਭੇਤੁਸਾ॥ ਪੁਰਨਹੋਈਆਸਾ॥ ੧॥ ਸਭਲਸੇਦਾਰੁ
 ਰੇਦੇਦਾ॥ ਕੀਮਤਿਕਛੁਕਹਣੁਨਾਈਸਾਚੇਸਚੁਅਲਖਅਭੇਦਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਨਕ
 ਗਵਨਆਪਿ॥ ਤਿਸਕਉਸਦਾਮਨਜਾਪਿ॥ ਤਿਸਕੀਸੇਵਾਕਰਿਨੀਤਾ॥ ਸਚੁਸਹਜੁਸੁਖੁਪਾ
 ਦੁਹਿਮੀਤਾ॥ ੩॥ ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਅਤਿਚਾਰਾ॥ ਧਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਗਾਰਾ॥ ਤਿਸੁਚਿ
 ਨੁਅਦਰੁਨੋਕਈ॥ ਨਨਕਾਰਾਖਸੇਈ॥ ੩॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਰਦਾਸਿਸੁਦੀਜੈ॥ ਅਪਨੇ
 ਸੇਵਕਉਦਰਸਨੁਦੀਜੈ॥ ਨਨਕਜਾਪੀਜਪੁਨਾਪੁ॥ ਸਭਤੇਉਚਾਨਾਕਾਪਰਤਪਾ॥ ੬॥

ਸੇਤ
॥੪॥
ਮਟ
ਸੁ
ਪੁ
ਗੁ
ਬੁ
ਗ
ਇ
ਏ
੨
ਮ
ਗਿ
ਨ
ਅ
ਕਿ
ਸ
ਮਿ
ਇ
ਇ

ਸੇਤੁਨਾਸਤਕਲੀਸਾਨੁ। ਦਸਕੀਰੇਇਪਾਇਜੁਕੇਇ। ਨਨਕਤਿਸਕੀਪਰਮਗਤਿਹੋਇ॥
 ॥੬॥ ੩੫॥ ੬॥ ਗਮਕਲੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਦਰਸਨੁਬਉਜਾਈਮੈਕੁਰਬਾਨੁ। ਚਰਣੁ
 ਮਲਹਿਰੇਦਰਗਿਧਿਆਨੁ। ਪੁਰਿਸਿਤਕੀਮਸਤਬਲਾਇ। ਜਨਮਜਨਮਕੀਦਰਮਤਿਮ
 ਲੁਕਾਇ॥੧॥ ਕਿਸੁਕੇਦਤਮਿਟੈਅਕਿਮਾਨੁ। ਪਰੰਬਰਮਸਕੁਨਦਰੀਅਦੈਕੁਰਿਧਿਰਪਾ
 ਪੁਰਨਕੁਗਾਨੁ॥੧॥ ਗਗਉ। ਗੁਰਬੀਕੀਚਤਿਜਪੀਮੈਗਹਿਨਉ। ਗੁਰਕੀਕੁਗਤਿਸਦਾ
 ਗੁਣਗਉ। ਗੁਰਕੀਸੂਰਤਿਨਿਕਟਿਹਰਿਜਾਨੁ। ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸਤਿਅਕਿਮਾਨੁ। ਗੁਰ
 ਬਚੀਸਮਸਰਿਸੁਖਦੁਖ। ਕਦੇਨਧਿਅਪੈਤਿਸਨਾਕੁਆਸਮਿਸੈਤੋਖਸਵਦਿਸਬਦਿਗੁਰ
 ਰਾਜਾ। ਨਪਿੰਗੋਬਿਦਪਤ੍ਰਦੇਸਕੁਕਾਜੇ॥੩॥ ਗੁਰਪਰਮੇਸੁਰਗੁਰੋਗੋਬਿਦ। ਗੁਰਦਾਤਦ
 ਇਅਲੁਬਖਸਿਟ। ਗੁਰਚਰਣੀਕਾਬੰਮਨੁਲਗਾ। ਨਨਕਦਸਤਿਸੁਪੁਰਨਕੁਗਾ॥
 ॥੬॥ ੩॥ ੩੫॥ ੬੭॥ ਗਮਕਲੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਕਿਸੁਗੁਰਦਮੈਧਿਚਰਹਿਭੁਟਨਾ। ਸੁ
 ਤਮੁਗਦੇਤਰਾਸਗੀਕਦਨ। ਗਮੁਸਿਗੀਤਿਨੀਜਨਾਹਿ। ਪਰਿਬਟਦੋਰੇਮੇਮੀਤਕਰਿਮਾਨ
 ਹਿ॥੧॥ ਸਘਰੇਮੇਖਿਜਤੁਉਪੇਰਮੀਤ। ਗੁਣਗੋਵਿਦਰਦੀਅਗਿਟਿਨੁਗਤੀਸਾਧਸਿ
 ਗਿਕਰਿਅਨਿਕੀਪੀਤਿ॥੧॥ ਗਗਉ। ਸਨੁਖਿਹੋਨੇਅਹਿਕਾਰਿਅਰੁਦਾਇ। ਤਿਪਤਿ
 ਨਅਦੈਧਿਖਆਸਾਦ। ਗੁਰਮੰਗੁਰਮਤਮਹਾਦੁਖਪਾਇਆ। ਤਰੀਨਨਾਈਦੁਤਰਮਾਇ
 ਆ॥੨॥ ਕਾਮਿਨਅਦੈਸੁਕਾਰਕਮਾਦੈ। ਆਪਬੀਨਿਅਪੇਰੀਖਾਦੈ। ਗਾਖਨਕਉਦੁਸਰ
 ਨੀਕੋਇ। ਤਉਨਿਸਤੋਰਨਉਕਿਰਪਾਹੋਇ॥੩॥ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਪੁਰੁਤੋਰੇਨਮੁ। ਅਪੇਨਦਾ
 ਸਕਉਕੀਜੈਦਨੁ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਰੁਗਤਿਕਰਿਮੇਗੀ। ਸਗਦਿਗਾਹੀਨਨਕਪੁਰੁਤੇਗੀ॥੬
 ॥੬੩॥ ੬੨॥ ਗਮਕਲੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਇਹੋਲੇਕੇਸੁਖਪਾਇ। ਨੀਕੋਟਤਪਰਮਰ
 ਦਿਆ। ਗਰਿਦਰਗਾਮੇਕੁਦਤ। ਭੁਨਿਗਭਉਨੀਬਸਿਤਾ॥੧॥ ਨਾਨੀਸੇਤਕੀਮਿਲ
 ਦਿ। ਗਰਿਕਿਰਪਾਦੀਨੇਹਰਿਨਮਾਪੁਰਬਿਸੈਜੇਗਿਮਿਲਾਈ। ਗਗਉ। ਗੁਰਕੇਚਰ
 ਦਿਉਤੁਲਗਾ। ਪਿਨਿਪਿਨਿਸੈਜੇਗੁਸਕੁਗਾ। ਸੇਤਕੀਪੁਰਿਲੀਮੈਰੇਮਾਥਾ। ਬਿਲਦਿਖ

ਟਪਸਗਲੇਮੇਰੇਲਾਥੇ॥ ੨॥ ਸਾਧਕੀਟਹਲਕਮਨੀ॥ ਤਬੋਹੇਏਮਨਸੁਪਪਗਨੀ॥ ਜਨਕਾਸ
 ਭਲਦਰਸੁਭੀਠਾ॥ ਨਮੁਪੁਰੁਕਾਘਟਿਘਟਿਰੁਠਾ॥ ੩॥ ਮਿਟੇਨੇਸਭਿਕਲਿਕੇਲਸਾ॥
 ਜਿਸੇਤਉਪਜੇਤਿਸਹਿਪਰੇਦੁਸਾ॥ ਪ੍ਰਗਟੇਅਨੁਪਗੋਵਿਟਾ॥ ਪੁਰੁਪੁਰੇਨਨਕਬਖਸੇਦਾ॥
 ॥੪॥ ੩੮॥ ੪॥ ੫॥ ਗਮਕਲੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਗਉਕਉਕਉਚਹੋਸਾਰਦੁਲਾ॥ ਕਉਉਡੀ
 ਕਾਲਖਹੁਆਮੁਲੁ॥ ਬਕਗੀਕਉਹਸਤੀਪ੍ਰਮਿਯਲੇ॥ ਅਪਨਾਪੁਰੁਨਦਗਿਨਿਗਲੇ॥ ਅਪਨ
 ਪੁਰੁਨਦਗਿਨਿਗਲੇ॥ ੧॥ ਵਿਪਾਨਿਪਾਨਪ੍ਰੀਤਅਪੁਰੇਮੇਗਾ॥ ਬਗੀਨਸਾਕਉਬਹੁਗੁਨੇਤੇਰੇ
 ੧॥ ਰਹਉ॥ ਰੀਸਤਮਾਸੁਨਖਾਇਬਿਲਾਈ॥ ਮਹਾਕਸਾਧਿਦੁਰੀਸਟਿਪਾਈ॥ ਬਰਦੁ
 ਹਾਰਪੁਰੁਹਿਰੈਦੁਠਾ॥ ਭਥੀਮਦੁਲੀਕਾਨਲਾਤੁਠਾ॥ ੨॥ ਸੁਕਕਾਸਟਹੋਰਚਲੁਲਾ॥
 ਉਚਥਲਿਭੁਲੇਕਮਲਅਨੁਪਾ॥ ਅਗਨਿਨਿਦਾਗੀਸਤਿਗਰਦੇਵਰਸੇਦੁਕਅਪੋਨੇਲਾਇ
 ਉਸੇਦਾ॥ ੩॥ ਅਧਿਰਤਘਣਕਾਕਰੇਉਪਾਰਾ॥ ਪੁਰੁਮੇਗਹੋਸਟਾਟਇਆਗਾ॥ ਸਿਤਜਨ
 ਕਾਸਟਾਸਹਾਈ॥ ਚਰਨਕਮਲਨਾਨਕਸਰਦਾਈ॥ ੪॥ ੩੯॥ ੫॥ ਗਮਕਲੀਮਹ
 ਲਾ॥ ੫॥ ਪਠਿਸਿਘਰਾਥੇਪੁਰੁਮਾਗਿ॥ ਦਸਬਿਘਿਅਸ਼ੀਲਈਨਿਦਾਗਿ॥ ਤੀਨਿਅਦੁਰ
 ਤਕੀਚਕੀਘੇਰਾ॥ ਸਾਧਸੇਗਿਚੁਕੈਕੈਠੇਰਾ॥ ੧॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜੀਦੁਗੋਵਿਟਾ॥ ਕਹਿ
 ਬਿਰਧਾਰਾਧਿਉਦਸੁਅਪਨਸਟਾਸਟਾਸਾਚਾਬਖਸਿਦਾ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਦਾਤਿਗਏਤਿ
 ਦੁਆਪਸੁਮੇਗਾ॥ ਜਪਿਜਪਿਨਮੁਪੁਰੁਪੁਰੇਪੇਗਾ॥ ਅਨਦਰੁਪਪ੍ਰਗਟਿਉਸਭੁਥਾਨਿ॥ ਪ੍ਰੇਮ
 ਰੁਗਤਿਜੇਗੀਸਖਆਨਿ॥ ੨॥ ਸਾਗਰੁਤਰਿਉਬਾਦੁਰਿਧੇਜਾਥੇਦੁਨਪਾਇਉਦੁਨਹ
 ਭੁਨਿਰੇਜਾ॥ ਸਿੰਧੁਸਮਾਇਉਘਟੇਕੇਮਾਗਿ॥ ਕਰਦੁਹਾਰਕਉਬਿਦੁਅਚਰੁਜੁਨਾਗਿ॥
 ਨਉਦੁਦਉਤਉਜਾਇਪਾਇਆਲਾ॥ ਜਉਕਾਦਿਉਤਉਨਦਗਿਨਿਗਲਾ॥ ਪਾਪਪ੍ਰੇਨਮੈ
 ਦੁਸਿਨਾਗਿ॥ ਰਸਕਿਰਸਕਿਨਾਨਕਰੁਦਗਾਇ॥ ੪॥ ੪੦॥ ੫॥ ਗਮਕਲੀਮਹ
 ਲਾ॥ ੫॥ ਨਤਨੁਤਰਾਨਮੁਨੁਤੋਗਿ॥ ਮਇਅੰਮੇਹਿਧਿਆਧਿਧੇਗਿ॥ ਬੁਧਮਕੇਰੇਗਾਤੁਰ
 ਜਿਉਢੇਲਾ॥ ਅਚਿਤਨਲੁਕਾਦੁਚਰੁਪੇਲਾ॥ ੧॥ ਹਰਿਚਰਨਕਮਲਸਰਨਾਇਆਨਾ॥

ਰਾਮਨ ਮੁਖਿ ਸਿਗਿਸਹੁ ਨ ਪਿਸਿਗਿਸਹਾਈ ਗੁਰਖਿ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੁ ਪਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਉਠੇ ਕਾਨੁ ਨ ਹੋਵਤੁ ਪੁਰਾ ॥ ਕਾਮ ਕੋਈ ਮਦਿ ਸਦੀ ਝੁਗਾ ॥ ਕੋਰੇ ਬਿਕਾਸੀ ਅਰੇ ਕੇਤਾਈ ॥
 ਗੋਲ ਲਸਿਗਿਨ ਤੁਸੁ ਆਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਪਰਤ ਪੇਹ ਅਨਿਕ ਦੁਖ ਨਾਨੈ ॥ ਕਉ ਠੀਕ ਉਖਾਰੁ
 ਸਿਰਿ ਦੁਨੈ ॥ ਨਿਨਿਦੀ ਆਤਿ ਸੇਨ ਚੈ ਤੇ ਮਲਿ ॥ ਮਿਥਿ ਅਲੇਹੁ ਤਿਤੈ ਐਸੁ ॥ ੩ ॥ ਪਾਰਬੁ
 ਹਮ ਨ ਬਭਏ ਦਇਆ ਲਾ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਮ ਸਾਧਰ ਦਾ ॥ ਹਮ ਤੁਕ ਮਲ ਲਲਿ ਲੀਨੈ
 ਲਾਇ ॥ ਨਨਕ ਸਾਚੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਰਾਜ
 ਰਾਮ ਥੀ ਸਰਦਾਇ ॥ ਨਿਰਕੁ ਉਠੇ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਸਾਧ ਸੀਗਿ ਦੁਖ ਜਾਇ ॥ ਰਹਾਉ
 ਜਾ ਕੇ ਰਾਮੁ ਥੀ ਸੇ ਮਨ ਮਾਗੇ ॥ ਸਿਨੁ ਨ ਦੁਤ ਰੁਪੇਖ ਤਨਾਹੀ ॥ ਸਗਲ ਕਾਜ ਸਦੇ ਰਖ ਪਨਾਹ
 ਰਿਹਾ ਹਿਨਾ ਮੁਰਸਨ ਨਿਤ ਜਪੇ ॥ ੧ ॥ ਨਿਸੈ ਕਮ ਸਤ ਬਿਹਾ ਬੁਗੁਰ ਪੇਗ ॥ ਸੇਵਾ ਸਮੁੰਦ ਸਾ
 ਕੇ ਪੇਗ ॥ ਨਨਕ ਮਰਦੁ ਕੀ ਚੁਕੀ ਚਾਇ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਉਪਹਿ ਕੁਝ ਬਾਣੁ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਪਰ
 ਮੇਸੁ ਰੁਠੇ ਇਨਿਹਾ ਲਾ ॥ ਸਿਦਰ ਸਨੁ ਪਾਏ ਨਿਸਰੇ ਦਇਆ ਲਾ ॥ ਪਾਰਬੁ ਹਮੁ ਨਿਸੁਕਿਰ
 ਪਾ ਕੇ ਰੇ ਮਸਾਧ ਸੀਗਿ ਸੇਭੁ ਨ ਲੁਤੈ ॥ ੩ ॥ ਅੰਖਿ ਤੁਪੀ ਦੁਹ ਸਾਧ ਪਿਅਰੇ ॥ ਮੁਖ ਉਨ
 ਲਸਾਚੇ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਅਨਿਦ ਕਰਹੁ ਤਨਿ ਸਗਲ ਵਿਧਾਗ ॥ ਨਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ ਉਤਰਹੁ
 ਪਰਿ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਈਧਣ ਤੇ ਵੇਸਿ ਤਰਕੁ ਗੋਮਾ
 ਟੀ ਤੇ ਨ ਲਟਹਿ ਦਿਸਤਿ ਆਗੈ ॥ ਉਪਰਿ ਚਰਨ ਤੇ ਲੇ ਆਕਾਸੁ ॥ ਘਟਿ ਮਹਿ ਸਿੰਧੂ ਕੀ ਉਪ
 ਛਾਸੁ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਸੇ ਮੁਖੁ ਹਰਿ ਜੀ ਉਆਪਿ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਧਿ ਸਰਨੀ ਅਕੁ ਗਤ ਨੈਕ ਆਦ
 ਪਹਰ ਮਨ ਤਾਥ ਉਨਾਧਿ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਾਖਾ ਛਾਢੇ ॥ ਐਲਕੀ ਨੇ ਸਬਨ
 ਸੁਧਾ ॥ ਉਤੇ ਨਿਰਕੁ ਉਤਰਤਾ ਛਿਰੇ ॥ ਹਿੰਦੀ ਕਉ ਅਣਹੋਈ ਹਿੰਦੀ ॥ ੩ ॥ ਦੋਹੀ ਗੁਪਤੁ ਵਿ
 ਦੋਹੀ ਦੀਸੈ ॥ ਸਗਲੇ ਸਾਨਕ ਰਤਨ ਗਦੀਸੈ ॥ ਰਗਦੁਹਾਰ ਅਨੁਗਟਾ ਠਗੈ ॥ ਧਿ
 ਨੁਖ ਹਰਿ ਭਿਰਿ ਭਿਰਿ ਉਲਿਠੈ ॥ ੪ ॥ ਸਿਤ ਸੁਭਾ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਧਾਧਿ ਆਣਾ ॥ ਸਿੰਧੂ
 ਤਿਸਾ ਸਤੁ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਧੁਰ ਮਥੀ ਚਾਰਥੀ ਚਾਰੇ ਬੇਇਆਨ ਨਕਤਾਰੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਇ

ਗਰੁਭਮਕਲੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਅਰੁਦੁਇ॥ ੩॥ ਦੁਪਦੇ॥ ੧ ਚੰਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਗਾਦੁਗੁਰਮਕੇਗੁਦੁਗੀਤਾਨਮੁਜਪਤਪਰਮਸੁਖਪਾਈਐਆਦੁਗਉਦੁਮਿਟੇਮੇ
ਰੇਮੀਤ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਦੁਗਾਦੁਤੋਹੁਦੁਤਪਰਗਾਸੁ॥ ਚਰਨਕਮਲਮਿਹਿਹੋਇ
ਨਿਦਾਸੁ॥੧॥ ਸਿਤਸਿਕਤਿਮਹਿਹੋਇਉਪਾਹੁ॥ ਨਾਨਕਉਤਲਉਤਰਸਿਧਾਰਿ॥੨॥
॥੧॥੫੭॥ ਰਮਕਲੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਗੁਰਪੁਰਮੇਗਗੁਰੁਪੁਰਾ॥ ਰਮਨਮਨ

ਪਿਸਟਾਸੁਹਲੇਸਗਲਧਿਨਾਸੇਰਗੁਰੂਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਏਕੁਆਰਾਧਰਾਸਾਚਸੇਟਿ॥
 ਨਾਕੀਸਰਨਿਸਟਾਸੁਖੁਯੋਇ॥ ੧॥ ਨੀਟਾਸੁਹਲੇਨਮਕੀਲਾਰੀਕੁਖੁ॥ ਗਰਿਸਿਮਰਤ
 ਧਿਨਸੇਸਕੁਦੁਖੁ॥ ੨॥ ਸਹਜਿਅਨਿਦਬਰਪੁਮੇਰੇਕੁਈ॥ ਗੁਰਿਪੁਰੈਸਕੁਚਿਤਾਮਿਟਾਈ
 ॥ ੩॥ ਆਠਪਹਰਪੁਕੁਕਾਜਪੁਜਾਪੁ॥ ਨਨਕਗਥਾਹੋਆਆਪਿ॥ ੪॥ ੨॥ ੫੮॥
 ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥ ੫॥

ਪੜਿਤਾਉ॥ ॥ ੫੮॥ ੩॥ ੧ ਚਮਤਿਗੁਰਪੁਸਾਇ॥ ॥ ਨਰਨਰਨਮਸਕ
 ਗਿ॥ ਜਲਨਸਲਨਬਸੁਪਰਨੇਦਕੇਵੇਕਾਗਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਨਪਰਨਪੁਨਪੁਨਹਰ
 ਰਨ॥ ਨਹਿਗਿਰਹਨਿਰੇਗਹੁਗਿ॥ ੧॥ ਰੀਠੀਰੀਠੀਰਨਮੁਹੀਰਉਚਮੁਚਅਪਗਿ॥ ਕਰ
 ਨਿਵੇਲਗਾਣੁਅਮੇਲਨਨਕਬਲਿਹਾਗਿ॥ ੧॥ ੫੯॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਰੂਪ
 ਰੰਗਸੁਰੀਪਉਗਤਿਅਗਿਚਲੈਆਇਆਛਲੈਕਨਿਕਕਾਮਿਨੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥
 ਉਤਰਦਰਬਅਰਬਖਰਬਧੇਖਿਲੀਲਅਨੁਸਾਪੈਰਨਹਸੇਗਿਰਮਨੀ॥ ੧॥ ਸੁਤਕਲਿ
 ਤਕੁਤਮੀਤਉਹਛਿਪਰਿਉਰੁਰਮਿਮੇਹਿਉਇਹਵਿਰਖਛੁਮਨੀ॥ ੧॥ ਸੁਤਕਲਿਤਕੁਤ
 ਮੀਤਉਹਛਿਪਰਿਉਰੁਰਮਿਮੇਹਿਉਇਹਵਿਰਖਛੁਮਨੀ॥ ਚਰਨਕਮਲਸਰਨਿਲਨ
 ਕਸੁਖੁਸੀਤਭਾਵਨੀ॥ ੨॥ ੨॥ ੬੦॥

ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ੧ ਚਮਤਿਗੁਰਪੁਸਾਇ॥
 ਰੇਮਸਉਦੇਲੇਪੁਰਨਮਾ॥ ਜੋਵੇਸਿਮਰਨਿਦੁਰਮਤਿਨਸੇਪਾਵਹਿਪਦਨਿਰਬਾਨ॥ ੧
 ਰਹਾਉ॥ ॥ ਬਡੁਭਗੀਤਿਹਨਨਕਉਜਾਨਉਜੇਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਏ॥ ਨਨਮਨਨਮਮ
 ਕੇਪਾਪਧੋਇਕੇਛੁਨਿਧੈਕੁਠਿਸਿਪਾਏ॥ ੧॥ ਅਨਮਲਕਉਅਤਿਕਲਮੈਨਰਾਇਨਸੁ
 ਪਆਈ॥ ਨਰਗਤਿਕਉਜੇਗੀਸਰੁਚਾਛੁਤਸਗਤਿਛਿਜੋਪਾਈ॥ ੨॥ ਨਹਿਨਗੁਨਨ
 ਹਨਿਕਛੁਧਿਛਿਅਪਰਮਕਉਨੁਰਾਜਿਕੀਨਾ॥ ਨਨਕਧਿਰਦੁਰਮੇਵੇਦੇਖੇਅਭੈਦਨੁਤਿ
 ਹਈਨਾ॥ ੩॥ ੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਸਾਧੇਕਉਨੁਰੁਗਤਿਅਧਿਕੀਜੈ॥ ਜੋਤਦੁ

ਰਮਤਿਸਗਲਧਿਨਸੇਰਾਮਭਗਤਿਅਨੁਭਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਮਨੁਕਾਇਅੰਮੈਉਰਾਇਰ
 ਹਿਉਬੈਭੈਲਾਪਦੁਗਿਆਨਾਕਉਨਾਨਾਮੁਜਗੁਜਾਕੈਸਿਮਰੇਪਾਦੈਪਦੁਨਿਰਬਾਨਾ॥੧॥
 ਕਉਇਦਿਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਸੰਤਜਨਤਬਇਹੁਬਾਤਿਬਤਾਈ॥ਸਰਬਪਰਮਮਾਨੋਤਿਹਕੀਏ
 ਨਿਹਪੁਰੁਬੀਰਤਿਗਾਈ॥੨॥ਰਾਮਨਾਮਨਗਨਿਸਬਾਸਰਸੈਨਿਮਖੈਏਕਉਰਪੋਰਾ॥ਜਮ
 ਕੇਨੁਸਮਿਟੈਨਾਨਾਤਿਹਅਪੋਨਜਮੁਸਦ੍ਰੋਹ॥੩॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥੨॥ਪ੍ਰਾਨੀਨਰਾ
 ਇਦੁਸੁਪਿਲੇਹਾ॥ਛਿਨੁਛਿਨੁਅਉਪਘੈਟੈਨਿਸਬਾਸਰੁਬਿਥਾਜਤ੍ਰੈਦੇਹ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਤਰਨਾਖੇਧਿਖਿਅਨਸਿਉਬਾਲਪਨਅਗਿਆਨਾ॥ਬਿਰਪਕੁਇਉਅਜਗੁਨਾਮਭੈਏਕ
 ਉਨਕੁਮਤਿਉਰਝਾਨਿ॥੧॥ਮਲਸਨਨਮੁਦੀਉਨਿਹਨਕੁਰਸੈਤੈਕਿਉਬਿਸਰਾਇਉ॥
 ਮੁਕਤਿਹੋਤਿਨਰਜਾਕੈਸਿਸੇਰੇਨਿਮਖਨਤਕਉਗਾਇਉ॥੨॥ਅਇਅਕੋਮਦਕਹਾਕ
 ਰੰਤੋਹੇਸਿਗਿਨਕਾਹੁਜਾਈ॥ਨਾਨਕਕਹਤਚੇਤਰਿਤਾਮਹਿਹੋਇਹੋਅੰਤਿਸਹਾਈ॥੩॥
 ॥ਚਉਪਟਿਆਬਾਜੁਮਲਾ॥ ਮੰ१॥੧॥ਮੰ२॥੧॥ਮੰ३॥੬॥ਮੰ४॥੫॥
 ॥੬॥ਜੁਮਲਾ॥ ੨॥ ਮੰ५॥੧॥ਜਿਨ੍ਹਾ॥੨॥ ॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥
 ੧॥ਅਸਟਪੁਟੀਆ॥ ਘਗੁ॥੧॥ ੧॥ਏਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸੇਈਚੈਦੁਰ
 ਠਹੁਹਿਸੇਤਾਰੇਸੇਈ॥ਦਿਨੀਅਕੁਤਅਭੈਹੋ॥ਸਾਪਰਤੀਸੋਪਉਦੁਪੁਰੇਜੁਗਨੀਅਖੇ
 ਲਥਾਵੈਕੈਸੈ॥੧॥ਜੀਵਨਤਲਥਾਨਿਦੁਗਿ॥ਹੋਵੈਪਰਵਾਣਕਰਹਿਪਿਨੁਦਕਇਲਖਦਿ
 ਵੀਰਾਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਿਤੈਦੇਧਿਨਅਗਇਆਸੁਣੀਐਤੀਰਖਪਾਸਿਨਖੇਰਾ॥ਦਾਤਾਦਨੁ
 ਕਰੇਤਹਨਹੀਮਹਲਉਸਾਰਿਨਕੈਠਾ॥੩॥ਜੇਕਸਤੁਕਰੇਸੇਛੀਚੈਤਪਘਰਿਤਪਨਹੋਈ॥
 ਜੇਕੋਨਉਲਏਕਟਾਣੀਕਲਿਕੇਲਖੋਦੇਦਈ॥੩॥ਜਿਸੁਸਿਕਟਚੀਤਿਹਿਖਅਬੀਚਾ
 ਕਰੇਕੋਹੁਰਦਾ॥ਨਾਸਿਕਟਾਰਪੈਦੈਜੀਜੀਤਾਚਾਕਰਹਥਹੁਮਰਦਾ॥੪॥ਅਖੁਗੁ
 ਦਾਕਲਿਆਈਐ॥ਤਿਹੁਜੁਰਕਿਰਾਰਹਿਅਤਪਾਦੁਸੇਜਗੁਦੇਦਹਿਤਪਾਈਐ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥ਕਲਿਕਲਿਦੁਲੀਸਕਾਨਿਬੇਸੀਕਾਨੀਕ੍ਰਿਸਨਹੋਆਬਾਦੀਚਹਮਥੇਦਅਖ

ਰਬਦੁਵਰਦੀਕੀਰਤਿਲਹਿਅ॥੫॥ਪਤਿਦਿਲੁਪੁਜਸਤਦਿਲੁਮਿਜਮੁਜਦਿਲੁਬੋਹੇਜੋਭੀ॥੬॥
 ਦੁਹੁਤਿਲੁਕੁਤੁਦੁਹੁਸੁਚਦਿਲੁਸੇਠਹੋਈ॥੭॥ਕਲਿਪਰਦੁਲੁਕੇਤੁਬੁਕਰਾਣੁਪਿਧੀਪਤਿ
 ਤਰਪੁਰਾਣੁ॥੮॥ਨਕਨਉਰੁਇਆਰਹਮਾਣੁ॥ਕਰਿਕਰਤੁਤੁਕੇਜਾਣੁ॥੯॥ਨਕਨਉਮਿਲੇਦੁ
 ਤਿਆਈਏਦੁਉਪਰਿਕਰਮੁਨਾ॥ਜੇਘਰਿਹੋਏਮਹਿਲਿਨਾਈਐ॥ਭਿਰਿਉਲਾਨਮਿਲੇਤੀ॥੧੦॥
 ੧॥ਗਮਕਲੀਮਹਲਾ॥੧॥ਜਗੁਪਰੇਖੇਪੇਹਿਮਜ਼ੀਬਪਾਦੁਹਿ॥ਆਸਾਇਤਿਅਗਿਕਹੇਸਚੁਪਾ
 ਦੁਹਿ॥ਮਮਤਮੇਹੁਕਾਮਦਿਹਿਤਕਾਕੀ॥ਨਾਮਉਪਤੀਨਸੇਸਾਗੀ॥੧॥ਜੇਗੀਬੈਸਿਰਹੁਰਦੁਕਿਦੁ
 ਦੁਖੁਕੁਗੇ॥ਘਰਿਘਰਿਮਾਗਤਲਜਨਲੈਕੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਾਦੁਹਿਗੀਤਨਰੀਨਹਿਅ
 ਪਿ॥ਕਿਉਲਾਗੀਨਿਦੁਰੇਪਰਤਾਪੁ॥ਗੁਰੁਕੈਸਬਦਿਰਹੈਮਨੁਭਾਇ॥ਕਿਖਿਆਸਹਕਿਦੀਰ
 ਗੀਪਾਇ॥ਕੁਸਮਚਤ੍ਰਾਇਕਹਿਪਾਖੰਡਾ॥ਮਾਇਅਮੇਹੁਸਹਹਿਜਮਤਿਡਾ॥ਦੁਇਪਕੁਤੀਪਨ
 ਰਾਇ॥ਬਿਪਲਾਧਾਪਿਆਭਾਇਜਾਇ॥੩॥ਗੋਬਿਦੁਲਾਖਹਿਜਤੀਕਰਾਦੁਹਿ॥ਮਾਈਮਚਾਤੈ
 ਲੇਕੁਦੁਹਿ॥ਨਿਰਦਇਮਾਨੀਜੇਤੀਉਨਾਲਾਧਾਧੁਤਬੁਧੁਸਰਬਦੇਕਾਲਾ॥੪॥ਕਿਖਕ
 ਰਹਿਖਿਬਾਬਹੁਪਦੁਆ॥ਭੁਏਕੇਲੁਕੇਲੁਬਹੁਨਦੁਆ॥ਅੰਤਿਰਿਅਗਨਿਠਿਤਾਬਹੁਜਾਗੇ॥
 ਦਿਲੁਕਰਮਾਕੈਸੇਉਤਰਮਿਪਾਰੇ॥੫॥ਮੁਦਿਛਟਕਬਨਈਕਾਨੀ॥ਮੁਕਤਿਨੀਧਿਇਆ
 ਧਿਗਿਆਸੀ॥ਨਿਘਾਇਤੀਸਾਦਿਲੇਕੁਨਾ॥ਪਸੁਰੁਏਨੀਮਿਟੇਸੀਸਾਨਾ॥੬॥ਤਿਧਿਪਿ
 ਲੇਗਾਤਿਧਿਪਿਜੇਗਾ॥ਸਬਦੁਧੀਦਚੈਰੁਕਮਿਸੇਗਾ॥ਭਿਨਲੁਸਾਚਾਸੁਸਬਦਿਹੋਇ॥ਜੇਗੀ
 ਕੁਗਾਤਿਦੀਚਰਸੇਇ॥੭॥ਤੁਧੁਪਹਿਨਉਨਿਪਿਤੁਕਰੈਦੇਨੇਗੁ॥ਥਾਪਿਉਥਾਪੇਕਰੇਸੁਹੇਗੁ
 ਨਤੁਸਤੁਮੇਜਮੁਸਚਸੁਚੀਤੁ॥ਨਾਨਕੇਜੇਗੀਤਿਰੁਦੁਆਰੀਤਾ॥੮॥੧॥ਗਮਕਲੀਮਹਲਾ॥੫
 ੧॥ਪਦੁਮਦੁਦੇਗੀਮਨੁਕਰਾਗੀ॥ਸੁਰਤਿਸਬਦੁਪੁਨਿਅਤਿਰਿਜਾਗੀ॥ਦਾਕੈਮਨੁਹਦੁਮੇਰਾਮਨੁ
 ਲੋਣਾ॥ਗੁਰਬਚਨੀਸਠਿਨਮਿਪਤੀਦਾ॥ਪੁਦੈਗਮਭੁਗਤਿਮੁਖਪਾਈਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿ
 ਹਰਿਮੀਨਾਲਗਾਹਰਿਹਰਿਨਮਿਸਮਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਇਅਮੇਹੁਕਿਦਰਜਿਸਮਏ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁਕੁਏਮੇਲਿਮਿਲੇਏ॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਨਿਰਮਲਕੁਰੀਰਾ॥ਤਿਤੁਗਤਮੇਰਾਮਨੁਪੀਰਾ॥੨

ੴ ਮੇਮ ਮਤ ਹੋਰੁ ਨ ਲਗੈ ॥ ਰਾਮ ਕੁਰਤਿ ਨ ਮਕਾਉ ਉਰੁ ਰੋ ॥ ਨ ਮਨੀ ਦੁਖੁ ਨ ਲਗੈ ਮੇਰਿ ॥ ਨਿਰ
 ਮਲ ਨ ਮੁਰਿ ਦੇਹ ਰਿਹੇ ॥ ੩ ॥ ਸਕਦੁ ਧੀਰੁ ਰਿਹੁ ਏ ਨਿਰਿ ਕਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਤਿ ਨ ਗੇਰੁ ਮਤਿ
 ਪਰਾਗੀ ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਗਿਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਜੀਵਨੁ ਮੁਕਤਿ ਅਤਿ ਹਿਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ਅਲਿਪ
 ਗੁਣ ਮਹਿ ਰਹਿ ਨਿਰਾਗੇ ॥ ਤਸ ਕਰ ਪਰਿ ਸਬਦਿ ਸੰਪਾਗੇ ॥ ਪਰਘਰੁ ਨਾਇ ਮੁਖੁ ਨੁਲਾਏ ॥
 ਸਹਜਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਹੁ ਮੇਰੇ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨ ਗਾਹੇ ਅਉ ਪੁਤਾ ॥ ਸਦ ਬਰਾਗੀਤ ਤੁਪ
 ਰੋਤਾ ॥ ਨ ਗੁਸਤਾ ਅਰਿ ਅਵੈ ਨਾਇ ॥ ਧਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਮੇਰੀ ਪਾਇ ॥ ੬ ॥ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ
 ਦੇਨੇ ਦਿਨੁ ਗਤੀ ॥ ਅਵਿਗਤ ਬੀਗਤਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਤੀ ॥ ਤਉ ਨਾਨੀ ਨ ਸਿਸ ਬਦਿ ਪਛਾਣੀ ॥ ਏ
 ਕੇਰ ਹਿਰਹਿ ਅਨਿਰਥਾਨੀ ॥ ੭ ॥ ਸੇਨਿ ਸਮਾ ਪਿਸਹ ਨਿਮਨੁ ਗਤਾ ॥ ਤਉ ਹਉ ਲੋਕੁ ਏਕੇ ਜਾ
 ਤਾ ॥ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਅਪਨ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਨਨਕ ਦੁਨ ਮੇਰਿ ਸਮਾਨਿਆ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਅ
 ਲਾ ॥ ੧ ॥ ਸਾਹਗ ਦਹਿ ਨ ਕਰਹਿ ਧੀਰਾ ॥ ਸਾਹੇ ਉਪਰਿ ਦੇਵ ਬਾਰਾ ॥ ਨਿਸੁਗੁਰ ਮਿਲੇ ਸੇਈ
 ਬਿਪਿਨਾਏ ॥ ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਹਉ ਤੁਕ ਮਪਛਾਏ ॥ ੨ ॥ ਫੂਨੁ ਬੋਇ ਪੈ ਤਸੁ ਕਰੀ ਐ ॥ ਹਉ ਮੇ
 ਰਾਇ ਸਬਦਿ ਪਰੁ ਸਰੀਐ ॥ ੩ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਣਿ ਗਣਿ ਨੇਤ੍ਰੁ ਕੀ ਭੋਰੀ ॥ ਪੈਨੇ ਸੁਣੈ ਦੇ
 ਤਤੁ ਨ ਚੀਲੀ ॥ ਸਰੁ ਮੇਰੇ ਪਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਧੀਰਾ ॥ ਰਹੁ ਕਥੀ ਨ ਬਦਉ ਨ ਸਗਲੀ ਛੁਰਾ ॥ ੪ ॥
 ਨਾਹਿ ਪੈਦਹਿ ਪੁਨਹਿ ਮੈਲਾ ॥ ਧਿਨੁ ਗੁਰਿ ਰਹੇ ਮੈਲੇ ਮੈਲਾ ॥ ਗਰਬੁ ਨਿਦਾਹਿ ਮੈਲੇ ਪੁਰੁਸਾਰ
 ਬਿ ॥ ਮੁਖਤਿ ਪੁਨਜ ਪਿਰਿ ਰਿਰਤਾਰ ॥ ੫ ॥ ਦੁਖੁ ਦੁਖੁ ਨ ਬਦਧੀ ਰਾਗੇ ॥ ਅਧਿ ਨੁਬੈ ਕਿਉ
 ਪਿਤਰਾਤਾਗੇ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬੁਧੁ ਮੁਚੀ ਨੈਨੁ ਕੇਇ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤੇ ਮੇਰੀ ਹੋਇ ॥ ੬ ॥ ਰਾ
 ਟੁਤ ਗਲੀ ਮੈ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਨੀਐ ॥ ਗੁਰੁ ਕੀ ਸਰਟਿ ਪੈਦੇ ਸੁਖੁ ਧੀਐ ॥ ਕਰਿ ਅਪਰਾਧ ਸਰਣਿ
 ਮਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਰਹਿ ਬੋਏ ਪੁਰ ਬਿਕਾਇਆ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਨ ਆਈ ਐ ਬੁਧੁ ਮੁਨਾਪ
 ਈਐ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲੁ ਲਈ ਮੈ ਜਨ ਮਿ ਮਿ ਮਿ ਮਿ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਪਉ ਮੈਰੇ ਬਿਕਾਗ ॥ ਨਹਿ ਦੇਨ ਮੁ
 ਨ ਸਬਦੁ ਮਾਚਾ ॥ ੮ ॥ ਇਹਿ ਪੈਪੈ ਪਤਿ ਤਮਿ ਸਰਿ ਕਹਾਵਹਿ ॥ ਦੁਖਿ ਪਾਰਾਤ ਮਹਾਨੁ ਪਦੁ
 ਹਿ ॥ ਨਿਸੁਗੁਰ ਪੁਸਟੀ ਨ ਮੁਅਪਾਹੁ ॥ ਕਿਉ ਮੇਰੇ ਕਨੁ ਮਾਪਾ ॥ ੯ ॥ ਏਕੁ ਬਰਾਕੁਲ ਸਰੁ ਦੇ

ਰਕੋਰਨੀ ਪੈਦਾ। ਪਾਰਪੈਲੈਲੇਰੁ ਸੁਦੈ। ਤੀਰਥਿ ਕੁਰਮ ਸਿਥਿਅ ਪਿਨਜਾਦੈ। ਯ
 ਮੀਧਨੈ ਯੋਸੇ ਸਖੈ। ਨਤਨ ਕੈਰੇ ਬਿਦੁ ਕਿਦੈ ਲਿਰਾਈ। ਮਨਮੋਹੈਲੈ ਨਹ ਕੋ ਪਾਈ। ਨਮ
 ਪੁਰਿਧਾਏਲੈ ਸੇਜਾਈ। ਧਿਨੁ ਨੈਦੀ ਉਨਲਿਨਾਈ॥ ੫॥ ਸਿਧਸਾਧਿਕੇ ਕੋਤੇ ਮਨਿ ਦੇਵ
 ਹਰਿਨਿਰਾਹਨ ਤਿਪਤਾਦਹਿ ਕੁਦਾ। ਸਬਦੁ ਵੀਰਾਗਿਗਗੁਰਮੇਵ॥ ਮਨਿਤਨਿਨ
 ਰਮਲਅਭਿਮਾਨ ਅਭੇਦਾ॥ ੬॥ ਕਰਮਿਥਿਲੈ ਪਾਦੈ ਸਚੁ ਨਾਉ। ਤੁਮਸਰਣਗਤਿਗਉ
 ਸੁਭਉ। ਤੁਮੇਤਉਪਤਿਉਰਚਾਤੀਕਉ। ਨਪੁਨਾਧਉਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਉ॥ ੭॥ ਹਉਮੈ
 ਬਾਰਬੁਜਾਇਮਨਕੁੰਨੈ। ਏਯਪਾਦੁਸਿਪਾਥੈਤੀਨੈ। ਧਿਨੁਗੁਰਮਬਦਿਨਹੀਪੁਰਬਾਬੁ
 ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਤਤਵੀਚਾਰੁ॥ ੮॥ ੬॥ ਗਮਕਲੀਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਨਿਉਅਗਇਅ
 ਤਿਉਨਾਦਹਿਬਉਰੇਨਿਉਨਮੇਤਿਉਮਰਦੁਇਅਗ। ਨਿਉਰਸਉਗਕੀਏਤਤਾਦੁ
 ਖੁਲਗੋਨਮੁਦਿਸਾਹਿਕੁਦਨਲਿਪਾਇਅਗ॥ ੧॥ ਅਪਨਦੇਖਤਗਰਥਿਗਇਅਗ।
 ਬਨਿਕਾਮਨਿਮਿਉਰੇਤਦੁਪਾਇਹਿਕੀਨਮੁਦਿਸਾਰਹਿਕੁਰਮਿਗਇਅਗ॥ ੨॥ ਰਹਉ।
 ਨਤਮੇਨਮੁਮੀਲਾਗਾਧਿਅਗ। ਪੇਤਪਿਨਿਰਮਰਿਕਾਸਦੁਇਅਗ। ਪੰਨੁਦਾਨੁਇਸਨਨੁ
 ਮੇਨਮੁਸਾਧਮੇਗਤਿਧਿਨੁਬਾਦਿਨਇਅਗ॥ ੩॥ ਲਾਲਚਿਲਗੋਨਮਾਧਿਸਾਰਿਉਅਦੁ
 ਤਨਮੁਰਾਇਅਗ। ਨਜਮੁਪਾਇਕੇਸਗਹਿਮਾਰੇਸੁਰਤਿਨਹੀਮੁਖਿਕਾਸੁਗਇਅਗ॥
 ੪॥ ਅਹਿਨਿਮਿਨਿਦਤਾਤਿਪਰਾਈਹਿਰਦਨਮੁਨਸਰਬਦਇਅਗ। ਧਿਨੁਗੁਰਮਬਦ
 ਨਰਉਪਤਿਪਾਦਹਿਰਾਮਨਾਮੁਧਿਨੁਨਗਕਿਗਇਅਗ॥ ੫॥ ਧਿਨਮਹਿਦੇਸਕਰਹਿਦੇ
 ਸਕਰਹਿਨਦੁਆਨਿਉਮੇਰਪਾਪਮਹਿਗਲਤੁਗਇਅਗ। ਇਤਉਤਅਇਅਦੇਖਿਪਸਾ
 ਰੀਮੇਰਮਾਇਅਕੈਮਰਾਨੁਕੁਇਅਗ॥ ੬॥ ਕਰਗਿਥਿਕਾਰਦਿਥਾਰਘਨੇਰੇਸੁਰਤਿਸ
 ਬਦਿਧਿਨੁਕੁਰਮਿਪਇਅਗ। ਹਉਮੈਰੇਗੁਮਰਦੁਖੁਲਗਾ। ਸੁਰਮਤਿਲੇਦਹੁਕੇਗੁਗ
 ਇਅਗ॥ ੭॥ ਸੁਖਸਿਧਤਿਕਉਅਦੁਤਦੈਵੈਸਬਤਮਨਿਅਤਿਮਾਨੁਕੁਇਅਗ। ਨਿਸਕਾਇ
 ਹੁਤਪਨਸੇਠਿਰਿਏਦੈਅਤਿਰਿਸਹਸਾਦੁਖੁਪਇਅਗ॥ ੮॥ ਅਤਕਾਲਵਿਦੁਸਾਧਿਨ

ਰਾਏ ਜੇਰੀ ਸੈ ਸਕੁਤਿ ਸਹਿਅਇਆ ॥ ਅਪਦਿਪੁਰਖੁ ਅਪਰਿਪੁਰੁ ਸੇ ਪੁਰੁ ਹਰਿਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਲੇਪਾਰਿ
 ਪਇਆ ॥ ੮ ॥ ਅਏਕ ਉਰੇ ਦੁਹਿ ਕਿਸਹਿ ਸੁਦਾਹੁ ਹਿਭੇ ਸਾਗਰ ਅਸਗਲ ਪਾਇਆ ॥ ਏਖੁ
 ਟੇਬੁਆਇਆ ਹਿਰਮੁ ਦਿਰੁ ਸਾਕਤੁ ਜੇਨਾ ਲਿਪੁ ਰਾਪਇਆ ॥ ੯ ॥ ਜਾਅਏਤਾ ਤਿਨਗੀ ਪਠਾਏਚਾ
 ਲੇਤਿਨੈ ਬੁਲਾਇ ਲਇਆ ਜੇਨਾ ਵਿਦੁ ਕਰਲੁ ਸੇਕਰਿਆ ਬਖਸਟੁ ਹਾਰੇ ਧਖਮਿਲਇਆ ॥ ੧੦ ॥
 ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਰਾਖਿਅਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਤਿਨਕੀ ਸੰਗਤਿ ਖੋਜੁ ਕੁਇਆ ॥ ਰਿਪਿ ਸਿਪਿ ਬੁਧਿ ਗਿਆ
 ਨੁਗੁਰੇਤ ਪਇਆ ਮੁਕਤਿ ਪਦਚਬੁ ਸੁਰਦਿ ਪਾਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਦਖੁ ਸੁਖੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਮਕਰਿ ਜਾਦੁ
 ਹਰਖ ਸੇਗਤੇ ਬਿਰਕਰੁ ਕੁਇਆ ॥ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਲ
 ਇਆ ॥ ੧੨ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਦੁਖਦੀ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਅ
 ਸਾਚੁ ਸਬਦਿ ਰਸਿਲੀ ਦਾ ॥ ਮੇਗਾ ਗੁਰਦਇਆ ਲਸਟਾਰੇ ਗਿਲੀ ਨਾਅਹਿ ਨਿਸਿਰਹੈ ਏਕ
 ਲਿਦੁਲਗੇ ਸਾਚੇ ਦੇਖਪਤੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੰਗੇ ਗਗਨਿ ਪੁਰਿ ਦਿਸੈ ਸੇ ਸੇ ਸਰਿਅਨਹ
 ਤਿਸਬਦਿ ਰੰਗੀਦਾ ॥ ੨ ॥ ਸਤੁ ਬਿਪਿਕੁ ਪੀਨਕੁ ਰਿਪੁ ਰਿਲੀਦਾ ॥ ਨਿਹਟਾਰੇ ਗਿਰਸੀਦਾ ॥ ੩ ॥
 ਮਿਲੈ ਗੁਰਸਾਚੇ ਨਿਰਚੁਰਾਏ ਬਿਚਤੁ ਫੀਚਾਰਿ ਪਤੀਦਾ ॥ ੪ ॥ ਏਕਮਹਿ ਸਰਬ ਸਰਬ
 ਮਹਿ ਏਕਾਏ ਹਸਤਿ ਗੁਰਦੇਖਿ ਦਿਖਾਈ ॥ ੫ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਬੰਡੁ ਮੰਡਲ ਬੁਧਮੰਡੁ ਸੇ ਪੁਰੁਲ
 ਖਨੁ ਜਾਈ ॥ ੬ ॥ ਦੀਪ ਬੇਤੇ ਟੀਪੁ ਕੁਪਰਗਾ ਮਿਆਤਿ ਕੁਦਨਿ ਜੇਤਿ ਦਿਖਾਈ ॥ ੭ ॥ ਸਚੇਤਖ
 ਤਿਸਚ ਮਹਲੀ ਥੈਠੇ ਨਿਰਕੁ ਉਤਾਨੀ ਲਾਈ ॥ ੮ ॥ ਮੇਹਿ ਗਾਇਆ ਬੇਗਗੀ ਜੇਗੀ ਪਾਇਘ
 ਟਿਕਿ ਗੁਰੀਦਾਈ ॥ ੯ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪੁਰੁ ਚੀਫੁਟੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੁ ਸੁਖਾਈ ॥ ੧੦ ॥ ਰਾਮ
 ਕਲੀ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਅਉਗਠਿ ਹਸਤ ਮਨੈ ਪੁਰੁ ਛੁਇਆ ਪਰਦਿ ਗਗਨ ਕਲਪਾਰੀ ॥ ੧ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੇਤੀ ਸਬਦਿ ਉਪਾਰੀ ਸੇਤੁਹ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਮਤਾ ਮਾਰਿਹੁ ਮੈ ਸੇਖੇਤਿ ਕੁਦ
 ਦੁਜੇਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਮੈਨ ਮਹਿਰਖੈ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਫੀਚਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਸਿ
 ਝੀ ਸੁਰਤਿ ਅਨਹਦਿ ਦੁਜੈ ਪਾਇਘ ਟਿਕੇਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਪਰਪਚੇਵੇਣਤਰੀ ਮਨੁਰਾ
 ਖਿਆ ਧੁਰਮ ਅਗਨਿ ਪਚਿ ਜਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਪਚਿਤਤੁ ਮਿਸਿ ਮੇਹਿ ਨਿਸਿਟੀ ਪੁਕਨਿਰਮਲੁ ਜੇ

ਤਿਆਪਾਈ॥ ੬॥ ਰਹਿਸਿਸਿਲਉਵੈਦਿਹੁਤਨੁਕਿਰੀਦੁਜੈਸਬਦਾਨਾਤੀ॥੭ ਸਿਦਨਾ
 ਗੀਮਹਿਅਸਦੁਆਉਪੁਤਅਲਖਅਗੀਮੁਅਪਾਗੀ॥ਕਾਇਆਨਗਰੀਇਹੁਮਨਰਾਜਾਪੈ
 ਚਦਸਹਿਦੀਚਾਰੀ॥੮॥ ਸਬਦੁਹੈਦੁਆਸਦਿਘਰਿਗਨਾਅਦਲੁਕਰੇਗੁਕਾਰੀ॥੧੦॥
 ਕਾਲੁਧਿਧਿਕਾਲੁਰੋਕਹਿਬਪੁਰਜੀਦੁਤਮੁਅਮਨੁਮਾਰੀ॥੧੧ ਪ੍ਰਭਾਵਿਸਨੁਮੇਸ
 ਇਕਮੁਰਤਿਅਪੇਕਰਤਾਕਾਰੀ॥੧੨॥ ਕੀਏਆਸੇਪਿਤਰੇਕੁਦਸਗਰੁਆਤਮਾਤਤੁਦੀ
 ਚਾਗੀ॥੧੩॥ ਗੁਰਮੇਵਤੇਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆਅਤਿਸਬਦੁਹਦਿਆਰਦੁਕਾਰੀ॥੧੬
 ਅਪੇਮੇਲਿਲੇਗੁਦਵਾਤਾਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨੁਮਾਰੀ॥੧੫॥ ਤੇਗੁਦਮੈਟੈਰਏਵੈਦਰਤੈਦੇਹਾ
 ਕੁਗਤਿਨਿਰਾਰੀ॥੧੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜੇਗਸਬਦੇਆਤਮਾਨੈਹਿਰਦੈਦੇਕੁਮੁਰਾਰੀ॥੧੭
 ਮਨੁਆਸਥਿਰੁਸਬਦੇਗਤਾਏਹਾਕਰਦੀਸਾਰੀ॥੧੮॥ ਬਿਦੁਬਾਦੁਨਪਾਖਡਿਅਉਪੁਗੁ
 ਰਮੁਖਿਸਬਦਿਧੀਚਾਰੀ॥੧੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜੇਗੁਕਮਾਦੈਅਉਪੁਜਤਸਤਸਬਦੁਦੀਚਾ
 ਰੀ॥੨੦॥ ਸਬਦਿਮੈਰਮਨੁਮਾਰੇਅਉਪੁਜੇਗਜੁਗਤਿਦੀਚਾਰੀ॥੨੧॥ ਆਇਅਮੇਹੁਰੁ
 ਉਨਲੁਹੈਅਉਪੁਸਬਦਿਤਰੇਕੁਲਤਾਰੀ॥੨੨॥ ਸਬਦਿਸੁਰਜੁਗਚਰੇਅਉਪੁਬਾਦੀ
 ਕੁਗਤਿਦੁਚਾਰੀ॥੨੩॥ ਏਹੁਮਨੁਮਾਇਅਮੇਹਿਆਅਉਪੁਨਿਕਸਸਬਦਿਦੀਚਾਰੀ॥੨
 ੪॥ ਅਪੇਬਖਸੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏਨਨਕਸਚਦਿਤੁਮਾਰੀ॥੨੫॥ ੪॥ ਰਮਕਲੀਮਹਲਾ॥

੩॥

॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਰੇਮੇਦੀਅਮੁਦ੍ਰਾਕੇਨੀਪਾਇਜੇਗੀਖਿਖਾਕਰਿਤੁਦਇਆਆਵੁਦੁਨਾਵੁਦੁਬਿਰੁਤਿਲਾ
 ਇੰਜੇਗੀਭਤੀਨਿਲਇਆ॥੧॥ ਐਸੀਵਿਗੁਰੀਦੁਨਾਇੰਜੇਗੀ॥ ਨਿਤੁਕਿਗੁਰੀਅਨਾਦੁ
 ਵਜੈਹਰਿਸਿਉਗੈਲਿਦਲਾਇ॥੧॥ ਚਹਉ॥ ਸਤੁਸੈਤਖੁਪਤੁਕਰਿਏਲੀਜੇਗੀਅ
 ਮਿਤਨਮੁਕੁਗਤਿਪਾਈ॥ ਪਿਅਗਿਕਾਕਰਿਏਨੁਜੇਗੀਮਿਤ੍ਰੀਸੁਰਤਿਦੁਜਾਈ॥੨॥ ਮਨੁਦ੍ਰਿ
 ਫ਼ਕਰਿਅਸਦਿਵੈਸੁਜੇਗੀਤਤੋਰੀਕਲਪਦੁਜਾਈ॥ ਆਇਆਨਗਰੀਮਹਿਮਹਿਗਤਿਚਨ

ਹਿਜੇਗੀ ਤਨ ਮੁਪੈਲ ਪਾਈ॥ ੩॥ ਇਤੁ ਵਿਗੁਰੀ ਪਿਅਨੁ ਨ ਲਗੈ ਜੇਗੀ ਨ ਮਚੁ ਪੈਲ ਪਾਇ
 ਇਤੁ ਵਿਗੁਰੀ ਸਾਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜੇਗੀ ਅਭਿਅਨੁ ਨ ਦਿਲੁ ਹੁਕਾਇ॥ ੪॥ ਚੁਓ ਚੁਓ ਦੁਇ ਪਤਿਲ
 ਇਜੇਗੀ ਇਹੁ ਸਰੀਰ ਕਰਿ ਡੁੰਡੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਦੁ ਹਿਤ ਤਿਤੀ ਫਾਨੁ ਹਿਇ ਨਿਬਿਧਿ ਕਿਸ ਨ ਥੀ
 ਸੀ॥ ੫॥ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੈ ਸੇ ਜੇਗੀ ਕਰੀ ਐਵੇ ਸਮਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ॥ ਸਹਸਾ ਭੁਟੈ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋ
 ਵੈ ਜੇਗੀ ਨੁਗਤਿ ਇਦੁ ਪਾਏ॥ ੬॥ ਨਦੀ ਆਵਟਾਸੁ ਭੁਵਿਲੁ ਧਿਨੁ ਸਹ ਰਿਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾ
 ਇ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰਨਾ ਲਿਤੇਰੀ ਰੁਦੁ ਨਿਲ ਚੋਤਾ ਇਹੁ ਸੇਧੀ ਪਾਇ॥ ੭॥ ਇਹੁ ਜੇਗੀ ਨਹੈ ਜੇਗੀ
 ਨਿਕਟਿ ਬੁਝੈ ਪਰਤੁ ਦੁਲੁ ਕਰੀ॥ ਗਿਹੁ ਸਰੀਰ ਅਹਿ ਗਿਹੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰਿ ਪਰਸਾਈ ਅ
 ਪਦੁ ਹਰਿ ਪੁਕੁਲੁ ਹਰਿ॥ ੮॥ ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਮਿਟੀ ਕਾ ਪੁਤਲੁ ਜੇਗੀ ਇਸੁ ਅਹਿ ਗੁਰੁ ਦੁਤਿ ਸਨ
 ਮਾਇਆ ਅਨੇਕ ਜਤਨੁ ਭਖਵੈ ਜੇਗੀ ਰੇਗੁ ਨ ਕਾਇ ਗਵਾਇਆ॥ ੯॥ ਹਰਿ ਕਲਮੁ ਅਉ
 ਖਾਧੈ ਜੇਗੀ ਨਿਸੇਨੁ ਮਨੁ ਦੁਸਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੇਈ ਬੁਝੈ ਜੇਗੀ ਨੁਗਤਿ ਸੇਧਾਏ॥ ੧॥ ਜੇਗੀ
 ਰਾਮਾਰਗੁ ਵਿਖਮੁ ਜੇਗੀ ਨਿਸੇਨੁ ਨ ਦਰਿ ਕਰੈ ਸੇਧਾਏ॥ ਅਤਿ ਰਿਚਾਰਿ ਹੋਵੈ ਵੈਖੈ ਦਿਲੁ
 ਕੁਰਮੁ ਚੁਕਾਏ॥ ੧੧॥ ਦਿਲੁ ਦੁਜਾਈ ਵਿਗੁਰੀ ਵੈ ਜੇਗੀ ਸਾ ਵਿਗੁਰੀ ਦੁਜਾਇ॥ ਕੋਹ ਨ ਕਰੁ
 ਕਤਿ ਹੋਵੈ ਜੇਗੀ ਸਾ ਚੇਰ ਹਿਅ ਸਮਾਇ॥ ੧੨॥ ੧॥ ੧੦॥ ਰਾਮ ਕਲੇ ਮਹਲਾ ੩॥ ਚੁਕਤਿ
 ਖਜਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਤਾਸਾਤਿ ਗੁਰ ਬੁਝਿ ਬੁਝਾਈ॥ ੧॥ ਸਿਤਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵੁ ਡਿਓ॥ ੧॥ ਰ
 ਹਾਉ॥ ਸਹਿਰੁ ਸਹੁ ਸਹੁ ਸਹੁ ਸਹੁ ਸਹੁ ਸਹੁ ਸਹੁ ਸਹੁ ਸਹੁ ਸਹੁ ਸਹੁ ਸਹੁ ਸਹੁ ਸਹੁ ਸਹੁ ਸਹੁ ਸਹੁ
 ਮਲਿ ਦੁਲਾਹੀ ਮਮਤਾ ਸਥਾਇ ਨ ਲਾਈ॥ ੩॥ ਨਿਸੇਤੀ ਪੈ ਜੇਤਿ ਸੇਤਿ ਧਿਨੁ ਸੇ ਅਤਿ ਨ ਮੁਖਈ
 ॥ ੪॥ ਸਹਾਹੁ ਰਿਦੁ ਰਿਨੇ ਖਹਰ ਚਾਨ ਨਿਨ ਚਾਈ॥ ੫॥ ਸਹਾਸੁ ਵਰਦੈ ਘੋਇ ਅ
 ਤਰਿ ਸੇਚੇ ਸਿਉ ਦਿਲੁ ਲਾਈ॥ ੬॥ ਸਤ ਸੇ ਗਤਿ ਅਹਿ ਨ ਮੁਨਿ ਰਮਲੁ ਕੁਦੈ ਭੁਗਿ ਪਾਇ
 ਆਨਾਈ॥ ੭॥ ਚੁਰਮਿਨ ਬੁਲੁ ਸਹੁ ਸਹੁ ਸਹੁ ਸਹੁ ਸਹੁ ਸਹੁ ਸਹੁ ਸਹੁ ਸਹੁ ਸਹੁ ਸਹੁ ਸਹੁ ਸਹੁ ਸਹੁ
 ਸਹੁ ਸਹੁ ਲੀਠਿ ਰਈ ਵਿਚ ਬਾਨੁ ਮੁਗਵਾਈ॥ ੮॥ ਜੇਗੀ ਨੁਗਤਿ ਗਵਾਈ ਹੋਵੈ ਪਾਖੀਤਿ
 ਜੇਗੀ ਪਾਈ॥ ੧੦॥ ਸਿਦੁ ਨ ਗਰੀ ਅਹਿ ਅਸਟ ਧੈ ਸੇ ਗੁਰ ਸਥਾਈ ਜੇਗੀ ਪਾਈ॥ ੧॥ ਪਾਤ

ਰਬਾਜੀਸਬਦਿਨਿਦੈਗਨਮੁਦੈਸਮਭਿਆਈ॥੧੧॥ ਭਿਉਸਰੀਚੁਸਰਦਰੇਸੇਤਹੁਇਸਨਨ
 ਕੈਰੇਲਿਵਾਲਈ॥੧੨॥ ॥ ਨਮਿਇਸਨਨੁਬਹਿਸੇਜਨਨਿਰਮਲਸਬਦੇਮੇਲੁਕਦਾਈ॥੧੩॥
 ਤੇਗੁਰਦੁਅਚੇਤਨੁਮਚੇਤਹਿਨਹੀਧਿਨੁਨਦੈਧਿਨਮਿਨਾਈ॥੧੪॥ ॥ਬੁਧਮਾਵਿਸਨਮਹੇ
 ਸੁਭੇਮੁਹਤਿਤਿਗੁਰੁਕੁਰਮਿਕੁਲਾਈ॥੧੫॥ ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਤਿਕੁਟੀਦੁਟੇਚਉਥਪਾਇਲਿ
 ਦੁਲਾਈ॥੧੬॥ ॥ਪਛਿਤਿਪਤ੍ਰਹਿਪਤ੍ਰਿਦਾਦੁਪਾਦੁਹਿਤਿਨਬੁਝਿਨਪਾਈ॥੧੭॥ ॥ਬਿਖਿ
 ਆਮਾਤੇਕੁਰਮਿਕੁਲਾਈਉਪਦੇਸੁਕਹਿਹਿਸੁਕਈ॥੧੮॥ ॥ਕੁਗਤਜਨਕਾਉਤਮਥਾਈ
 ਨੁਗਿਨੁਗਿਰਹੀਸਮਾਈ॥੧੯॥ ॥ਬਾਦੀਲਗੋਮੋਗਤਿਪਾਏਸਬਦੇਸਹਿਸਮਾਈ॥੨੦॥ ॥ਕੀ
 ਇਅਨਗਰੀਸਬਦੇਖੋਜੇਨਾਮੁਨਦਿਨਿਪਿਪਾਈ॥੨੧॥ ॥ਅਮਨਸਮਾਗਿਮਨੁਸਹਜਿਸਮਾ
 ਦਾ॥ਬਿਨੁਰਸਨਉਸਤਤਿਕਰਾਈ॥੨੨॥ ॥ਲੇਇਦੇਖਿਰਹੇਵਿਸਮਾਈਚਿਤੁਅਦਿਸਲ
 ਗਈ॥੨੩॥ ॥ਅਦਿਸਦੁਸਦਾਰਹੇਹਿਨਾਲਮੁਜੇਤੀਜੇਤਿਮਿਲਾਈ॥੨੪॥ ॥ਹਉਗੁਰਸ
 ਲਹੀਸਦਾਅਪਣਨਿਨਿਸਾਈਬੁਝਿਬੁਝਈ॥੨੫॥ ॥ਨਨਕਦੇਕਕਹੇਬੰਤੀਨਦਹਿਗ
 ਤਿਪਤਿਪਾਈ॥੨੬॥ ੨॥੧੧॥ ॥ਗੰਮਥਲੀਮਹਲਾ॥੩॥ ॥ਹਰਿਕੀਪੁਰਾਦੁਲੇਕੁਹੇਸੇਤਹੁਕ
 ਹਦਕਦੁਨਾਈ॥੧॥ ॥ਸੇਤਹੁਗੁਰਮੁਖਿਪੁਰਾਪਾਈ॥ਨੰਮੇਪੁਰਾਬਗਈ॥੧॥ ॥ਰਹਉ॥
 ਹਰਿਧਿਨੁਸਕੁਬਿਨੁਮੇਲਾਸੇਤਹੁਕਿਅਹਉਪੁਰਾਚਨਈ॥੨॥ ॥ਹਰਿਸਾਚੇਰੁਦੈਸਾਪੁਰ
 ਹੈਦੈਕੁਦਾਅਨਿਦੁਸਾਈ॥੩॥ ॥ਪੁਰਾਚੇਰਸਕੁਲਕੁਸੇਤਹੁਮਨਮੁਖਿਬਾਇਨਪਾਈ॥੪॥ ॥ਸ
 ਬਦਿਮੈਰੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਸੇਤਹੁਏਹੁਪੁਰਾਬਾਇਯਾਈ॥੫॥ ॥ਪਦਿਤਪਾਦੁਮੇਜਨਸਚੇਏਕ
 ਸਬਦਿਲਿਵਲਈ॥੬॥ ॥ਧਿਨੁਨਦੈਹੋਰਪੁਰਾਨਹੀਕੁਰਮਿਕੁਲੀਲੋਕਾਈ॥੭॥ ॥ਗੁਰ
 ਮੁਖਿਅਪੁਪਛਾਣੈਸੇਤਹੁਗਮਨਮਿਲਿਵਲਈ॥੮॥ ॥ਅਧੇਨਿਰਮਲੁਪੁਰਾਕਗਏਗੁ
 ਰਸਬਦੀਬਾਇਯਾਈ॥੯॥ ॥ਪੁਰਾਕਗਹਿਪੁਰਬਿਪਿਨਜੈਜਾਣਹਿਦੈਕੁਏਮਲੁਸਾਈ
 ॥੧੦॥ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੈਦੈਸਪੁਰਾਜਾਣੈਕੁਦਾਅਨਿਦੁਸਾਈ॥੧੧॥ ॥ਕੁਦੈਤੇਸਹਿਸੁਖਪਾਦੈਸੇ
 ਤਹੁਮੇਤਨਾਮੁਸਥਾਈ॥੧੨॥ ॥ਅਪਣਾਅਪੁਪਛਾਣਹਿਸੇਤਹੁਬੁਝਿਕਹਹਿਦਠਿਅ

ਈ॥ ੧੩॥ ਘਾਖੰਡੀਕੀਨੈਜਮੁਨੀਦੋਭੈਲੈਜਸੀਪਤਿਗਵਾਈ॥ ੧੪॥ ਜਿਨਅਤਿਰਿਸਬਦਿਆ
 ਖੁਪਦੁਹਿਗਤਿਮਿਤਿਤਿਨੀਪਾਈ॥ ੧੫॥ ਏਹੁਮਨੁਆਸੇਨਸਮਾਪਿਲਗਾਵੈਜੇਤਿੰਨੋਤਿ
 ਮਿਲਾਈ॥ ੧੬॥ ਸੁਦਿਸੁਦਿਗੁਰਮੁਖਿਨਮੁਦਖਾਣਹਿਸਤਮੇਗਤਿਮੇਲਾਈ॥ ੧੭॥ ਗਰਮੁ
 ਖਿਗਵੈਆਪੁਗਵਾਵੈਰਿਸਾਚੈਸੇਰੁਪਾਈ॥ ੧੮॥ ਸਾਚੀਬਾਣੀਸਚੁਦਖਾਣੈਸਚਿਨਾਮ
 ਲਿਵਲਾਈ॥ ੧੯॥ ਰੇਰੇਨਮੁਅਤਿਪਾਪਨਿਖਜੋਲੇਗਪੁਰੁਆਰਿਸਖਾਈ॥ ੨੦॥ ਸਰੁ
 ਵਿਦੁਮਧੇਆਪੁਦੁਰੈਤਲਕਨਮੁਦੁਭਿਆਈ॥ ੨੧॥ ੩॥ ੧੨॥ ਗਮਕਲੀਅਹਲਾ॥ ੩॥
 ਹਮਕਚਲਕੁਚੀਲਅਤਿਅਭਿਮਾਨੀਮਿਲਿਸਬਦੈਮੈਲੁਭਿਤਾਰੀ॥ ੧॥ ਸੇਤਹੁਗੁਰਸੁਖਿ
 ਨਮਿਨਿਸਤਾਰੀ॥ ਸਚਨਮੁਦਮਿਆਪਦਿਅਤਿਰਿਕਰੈਤਮਾਪੁਸਦਾਰੀ॥ ੧੫॥ ਰਸਪਰੇ
 ਸੇਭਿਰਿਪਾਰਸੁਹੋਏਹਰਿਨੀਉਅਪਨੀਕਿਰਪਾਪਾਰੀ॥ ੨॥ ਧਿਵਿਭੁਖਕਰਹਿਭਿਰਹਿ
 ਅਭਿਮਾਨੀਤਿਨਜੁਐਬਾਜੀਹਾਰੀ॥ ੩॥ ਇਵਿਅਨਦਿਨੁਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨਗਤੀਗਮ
 ਨਮੁਭਿਰਿਪਾਰੀ॥ ੪॥ ਅਨੁਦਿਨੁਗਤੇਸਹਜੇਮਤੇਸਹਜੇਹਉਮੈਮਾਰੀ॥ ੫॥ ਰੇਖਿਨੁਰੁ
 ਗਤਿਨਹੋਈਰੇਰੁਇਕੁਗਤਿਸਦਾਰੀ॥ ੬॥ ਮਾਇਅਹੁਸਬਦਿਨਲਾਇਅਗਨਿਤ
 ਤਿਥੀਚਾਰੀ॥ ੭॥ ਅਧੇਅਧਿਕਗਏਕਰਤਾਅਧੇਬਖਸਿਭਿਛਾਰੀ॥ ੮॥ ਤਿਸਕਿਅਗੁ
 ਦੁਕਾਅਤਿਨੁਪਾਇਆਹਉਗਾਵਾਸਧਾਦਿਵੀਚਾਰੀ॥ ੯॥ ਹਰਿਨੀਉਕਪੀਹਰਿਨੀਉਸਾ
 ਲਾਹੋਵਿਚਹੁਆਪੁਨਿਦਾਰੀ॥ ੧੦॥ ਨਮੁਪਦਭਥਗਰੇਤਪਾਇਆਅਖੁਟਸਰੀਭਿਛ
 ਈ॥ ੧੧॥ ਅਧਿਦਿਅਕੁਗਤਿਨਅਧੇਤੁਠਾਅਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰਿਕਲਪਾਰੀ॥ ੧੨॥
 ਤਿਨਸਾਚੈਨਮਕੀਸਦਾਭੂਖਲਗੀਗਾਵੁਨਿਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥ ੧੩॥ ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਰੁ
 ਵਿਦੁਹੋਤਿਸਕਾਆਪਲੁਵਿਖਮੁਖੀਚਾਰੀ॥ ੧੪॥ ਸਬਦੁਲਗੈਸੇਈਨਨਨਿਸਤਰੇ
 ਰੁਭਿਨਲੁਪਾਰਿਭਿਤਾਰੀ॥ ੧੫॥ ਬਿਨੁਹਰਿਸਾਚੈਕੇਪਾਰਿਨਪਾਵੈਬੁਝੈਵੈਵੀਚਾਰੀ॥
 ੧੬॥ ਜੋਪੁਰਿਲਿਖਿਯਾਸੇਈਅਮਿਲਿਹਰਿਸਬਦਿਸਦਾਰੀ॥ ੧੭॥ ਕੋਇਅੰਬਿਚਨ
 ਸਬਦੇਰਾਤੀਸਾਚੈਨਾਇਪਿਆਰੀ॥ ੧੮॥ ਕੋਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤਿਕੀਭਰਪੁਰਪਾਵੈਅੇਸਬ

ਟਿਵਰਾਰੀ॥੧੯॥ ਜਿਖੁ ਕੁੰਬਜਹਿ ਸੇਈ ਪਾਵਹਿ ਹਿਰਿਗਿਓ ਟਿਮੁਏ ਅਹਿਕਾਰੀ॥੨੦॥
 ਬਾਟੀ ਬਿਨਸਾਹਿ ਸੇਦਹਿ ਗੁਰਕੋਰੇ ਤਿਪਿਆਰੀ॥੨੧॥ ਸਿਧੇ ਗੀਤ ਤੁਗਿ ਅਨੁਬੀਚਾਰੀ॥
 ਮੈਤ੍ਰਿਸਨਮਾਰੀ॥੨੨॥ ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾ ਤਿਨੈ ਪਦੁਤਾ ਜਿਸਨੈ ਕ੍ਰਿਪਾਤੁ ਮਾਰੀ॥੨੩॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰਨ ਸੇਵਹਿ ਮਾਇਆ ਲਗੇ ਭੁਖਿ ਮੁਏ ਅਹਿਕਾਰੀ॥੨੪॥ ਜਿਨ੍ਹਾ ਅਹਿਰਿਸਾਸੁ ਤਿਚਰੇ
 ਦੁਖੀ ਜੋਨਾਇ ਮਿਲੀਐ ਗਮੁ ਮੁਗਰੀ॥੨੫॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਗਤਿ ਚੋਰੇ ਦਿਨੁ ਗਤੀ ਅਨੋਖਿ
 ਅਖੀ ਤਿਪਿਆਰੀ॥੨੬॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਵੀਰੀ ਪੁਮਾਈ ਅਪਨੇ ਗੁਰਦਿਟੁ ਬਲਿਹਾਰੀ॥
 ੧੭॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਗਾਉ ਬਰੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ॥੧੮॥ ਅਗਪਿਨ ਗਾਏ ਸੇ
 ਈ ਗੁਰਕੋ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ॥੨੯॥ ਨਨਕ ਸੇਈ ਮੁਏ ਜਿਨਾਨ ਮਨਚੇਤ ਹਿਗੁਗਤ ਜੀਵੇ
 ਵਾਚਾਰੀ॥੩੦॥੬॥੧੩॥ ਗਮਕਲੀ ਮਹਲਾ॥੩॥ ਨਮੁਖਨਾਨ ਗੁਰੇਤ ਪਾਇਆ ਤਿਪਤਿ
 ਹੋਆਘਾਈ॥੧॥ ਸਿਤਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਈ॥ਏਥਨ ਮੁਦਮਿ ਆਘਾਟਿ ਅਤਿ
 ਖੁਰੇ ਗੁਰਬੀਵਛਿਆਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਪੇਕਰਤਾ ਅਪੇਕੁ ਗਤਾ ਦੇਵਾਰਿਜ ਬਸਬਾਈ
 ॥੨॥ ਜੇਕਿ ਛਕਰਣ ਸੇਕਰਿ ਰਹਿਅ ਅਵਰੁਨ ਕਰਣਾਈ॥੩॥ ਅਪੇਸ ਜੋ ਸਿਮਿ
 ਦਿਉ ਪਾਏ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਪੇਥੇ ਲਾਈ॥੪॥ ਤਿਸਹਿ ਸੇਰੇ ਦੁਹਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰਮੇ
 ਲਿਮਿਲਾਏ॥੫॥ ਅਪਦਾ ਆਪੁ ਆਪਿਉ ਪਾਏ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਣਾਈ॥੬॥ ਅਪੇ
 ਮਾਰਿ ਜੀਵਨ ਲੇਅਪੇ ਤਿਸਨੈ ਤਿਲਨਤ ਮਾਈ॥੭॥ ਇਕਿ ਦੇਤੇ ਇਕਿ ਮੰਗੇਤ ਕੀਤੇ ਅਪੇ
 ਕੁਥਾਤਿ ਬਰਾਈ॥੮॥ ਸੇਵਤੁ ਗੁਰੀ ਨਿਨੈ ਵੇਜਤਾ ਸੇਰੇ ਹੋਸ ਮਾਈ॥੯॥ ਅਖਿਸ ਕੁਪੁ
 ਸਿਆਣਾ ਅਪੇ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨਾਈ॥੧੦॥ ਅਪੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਏ ਅਤਿ ਰਿਆਖਿ ਰੁਖ
 ਸਿਰੁ ਲਾਈ॥੧੧॥ ਵਡੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਨਿਬਰਿਅ ਪਿਛਿ ਰੋਲੇ ਲਾਈ॥੧੨॥ ਜਿ
 ਨੀਚਾਖਿ ਆਤਿ ਨ ਸਾਦੁ ਅਭਿਆਸਤਿ ਗੁਰਬੁਧੁ ਬੁਧੁ ਲਾਈ॥੧੩॥ ਇਕਾਨਾਨ ਦੁਹਾਖਿ
 ਬੁਲਾਏ ਇਕਾਨਾਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਬੁ ਲਾਈ॥੧੪॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਦਾ ਹਿਮਤਹੁ ਤਿਸਦੀ ਦੁਤਿ
 ਆਈ॥੧੫॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁਨ ਕੋਈ ਗਨਾ ਕਰਿਤ ਪਾਵੁ ਸੁਬਦੁ ਤਬ ਲਾਈ॥੧੬॥ ਨਿ

ਅਉਤਿਸੈਕੈਸਦਾਸਚਾਹਿਰਲੇਹੁਕਮੁਮਨਈ॥ ੧੭॥ ਤਿਸੇਨਪਾਣੀਸਦਾਪਿਆਵਹੁ
 ਨਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਬਣਤਬਣਈ॥ ੧੮॥ ਸਤਿਗੁਰਕੁਟੈਸੇਨੁਸੀਧੈਨਿਸਹਿਰੈਨਮੁਦੁਸਾ
 ਈ॥ ੧੯॥ ਸਦਾਅਪਿਸਦਾਹੋਸਦਾਬਾਣੀਸਦਾਦਿਸੁਦਈ॥ ੨੦॥ ਨਨਕਸੁਦਿਵੇਖਿਰਹਿ
 ਅਵਿਸਮਾਦੁਮੇਰਾਪੁਰੁਰਹਿਅਸਰਬਥੀ॥ ੨੧॥ ੧੬॥
 ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਅਸਟਪਦੀਅ॥ ੧॥ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ੫॥
 ਕਿਨੀਕੀਅਪਰਹਿਰਤਿਪਸਾਰਾ॥ ਕਿਨੀਕੀਅਪੁਨਾਧਿਸਥਾਰਾ॥ ਕਿਨੀਨਿਦੁਲੁਕੁ
 ਏਅਗੇਮਸਾਧੋ॥ ਮੇਰਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਅਰਾਧੋ॥ ੧॥ ਤੇਰਾਕੁਚੇਸਾਧਿਅਗੇ॥ ਅਨਨਕ
 ਨਾਦੁਸਾ॥ ੧॥ ਚਹਾਉ॥ ਕਿਨੀਹਿਰੁਤਨਿਦੁਲਿਖੰਡੁਪਾਇਅਕਿਨੀਮਿਨਿਅਉਪੁਤਸ
 ਟਾਇਅਗੇਕੇਈਕਹਤਉਖਨਿਨਿਗੁਰਉਤੀ॥ ਮੇਰਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਉਤਲੀਤੀ॥ ੨॥ ਕਿਨ
 ਹੀਕਹਿਅਹਉਤੀਰਬਦਾਸੀ॥ ਕੇਈਅਨੁਤਨਿਭਉਮਉਦਾਸੀ॥ ਕਿਨੀਕੁਟਲੁਸਕੁ
 ਧਰਤੀਕਹਿਅਗੇਮੇਰਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਦਰਿਪਾਇਅ॥ ੩॥ ਕਿਨੀਕਹਿਅਮੇਰੁਲਹਿਦਿਉ
 ਆਈ॥ ਕਿਨੀਕਹਿਅਬਾਹੁਧਰੁਭਈ॥ ਕੇਈਕਹੈਮੈਪਨਹੀਪਸਾਰਾ॥ ਮੇਰਿਦੀਨਹ
 ਰਿਹਰਿਅਪਾਰਾ॥ ੪॥ ਕਿਨੀਘੁੰਘਰਨਿਰਤਿਕਰਾਈ॥ ਕਿਨੁਦੁਰਤਨੇਅਮਾਲਪਾ
 ਈ॥ ਕਿਨੀਤਿਲਕੁਰੋਪੀਚੈਦਨਲਾਇਅ॥ ਮੇਰਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਪਿਆਇਅ॥
 ੫॥ ਕਿਨੀਸਿਪਬਹੁਰੇਟਕਲਾਈ॥ ਕਿਨੀਕੁਖਬਹੁਬਾਟਬਨਾਈ॥ ਕਿਨੀਤਿਤਮਤਿਬ
 ਹੁਖਦਾ॥ ਮੇਰਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਸੇਦਾ॥ ੬॥ ਕੇਈਚੁਤਰੁਕਹਾਏਪੰਡਿਤਿ॥ ਕੇਖਟੁਕਰ
 ਮੁਸਹਿਤਮਿਉਮੰਡਿਤਿ॥ ਕੇਈਕਹੈਅਚਾਰੁਸੁਕਰਈ॥ ਮੇਰਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਸਚਈ
 ॥ ੭॥ ਸਗੋਲਧਰਮਪਰਮਜੁਗੁਮੈਧੋ॥ ਧਿਨੁਦੈਇਹੁਮਨੁਪ੍ਰਧੋਪਾਕਹੁਨਨਕਉਸਾਧ
 ਸੰਗੁਪਾਇਅ॥ ਬੁਝੀਵਿਸਨਅਗਮੀਤਲਾਇਅ॥ ੮॥ ੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥ ੫॥
 ਇਸੁਪਾਨੀਤੇਨਿਨਿਤੁਘਰਿਅ॥ ਮਾਟੀਕਾਲੇਦਹੁਚਬਰਿਅ॥ ਉਕਤਿਨੇਤਿਲੇਸੁਰ
 ਪਰਿਖਿਅ॥ ਮਾਤਗਚੁਮਹਿਨਿਨਿਤੁਰਾਖਿਅ॥ ੧॥ ਰਾਖਲਾਹੁਸਮਾਰਿਨਨਾ॥

ਸਗਲੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ੀ ਰਾਮਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀ ਏਤੁ ਪੁਖਾ ਪਮਾਤਾ ਗੀ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀ ਏ
 ਕੁਤ ਪੁਤਾ ਗੀ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀ ਆਤੁ ਪੁਖਾ ਨਤਾ ਅਰੁ ਮੀਤਾ ॥ ਤਿਸੁ ਛਕੁਰ ਕਉ ਰਖਿ ਲਹ ਚੀਤਾ ॥
 ੨ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀ ਆਤੁ ਪਪਦੁ ਨ ਅਮੇਲਾ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀ ਆਤੁ ਪਨੋਰ ਨਿਰੋ ਮੇਲਾ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀ ਆਤੁ
 ਨੀਰੁ ਨਿਰੋ ਮੇਲਾ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀ ਆਤੁ ਪਪਾਦੁ ਕੁਬਲਾ ॥ ਤਿਸੁ ਛਕੁਰ ਕੀ ਚਹੁ ਮਨ ਸਹਾ ॥ ੩
 ਦੁਤੀ ਆਖਿ ਤੀਏ ॥ ਅਤੇ ਰਿਧਾ ਨਗਰ ਦੁਕਉ ਕੀਏ ॥ ਬਸੁ ਪਾਟੀ ਉਬਰਤਾ ਨਿਕਉ ਬ
 ਲਾ ॥ ਤਿਸੁ ਛਕੁਰ ਤੇ ਰਿਤਿ ਰਖ ਰਹਾ ॥ ੪ ॥ ਪ੍ਰੇਖਨ ਬਉ ਨਿਸੁ ਨੇਨ ਕਉ ਕਰਨਾ ॥ ਅਸਤ ਕਮ
 ਦੁਨ ਬਾਸ ਨਰ ਸਨਾ ॥ ਚਰਨ ਚਲਨ ਕਉ ਮਿਥੁ ਕੀਨੇ ਮੇਰਾ ॥ ਅਨੁ ਤਿਸੁ ਛਕੁਰ ਕੇ ਪੁਜਾ ਪੈਰਾ ॥
 ੫ ॥ ਅਪਦਿਤ ਪਦਿਤ ਨਿਤੁ ਕਰਿ ਆਸਾ ॥ ਸਗਲੇ ਜੇਨਿ ਆਨਿ ਤੁਮਿ ਰਿਖਿ ਆਸਾ ॥ ਅਬਤੁ
 ਸੀਸੁ ਛਕੁਰੇ ਨਹੀ ਸੀਐ ॥ ਬਾਚਨੁ ਸਦੈ ਰੇ ਮਨ ਪੂਰਿ ਆਈਐ ॥ ੬ ॥ ਈਹਾਉ ਹੋਏ ਕਉ
 ਤੀ ॥ ਜੇਤ ਕਤ ਦੇਖੀ ਮੇਤ ਤ ਤੋ ਤੇਤੀ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵਤੁ ਮਨਿ ਆਲਸੁ ਕਰੇ ॥ ਜਿਸੁ ਦਿਸਰਿ
 ਐਇ ਬਿਨਿ ਅਖਨ ਸੇਰਾ ॥ ੭ ॥ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਨਿਰਗੁਨੀ ਆਗੇ ॥ ਨ ਕਿਹੁ ਸੇਵਨ ਕਰ ਮਥੇ
 ਚੁਰ ਬੇਹਿ ਬੁਦਹਿ ਦੁਹਿ ਡਿਭਾ ਗਿ ਮਿਲਿ ਆਪਾਨ ਕਟਸ ਮੇਰਿ ਪਾਥਰ ਤਰਿ ਆ ॥ ੮ ॥ ੧
 ਰਾਮ ਬਲੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਕਾਹੁ ਬਿਹਾਏ ਮਾਇਥਾ ਪਪੁਤਾ ॥ ਕਾਹੁ ਬਿਹਾਏ ਰਾਜੀ ਮਖਵ
 ਪਾਰਾ ॥ ਸੇਤੇ ਬਿਹਾਏ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਚਨਾ ਸਾਚੁ ਬਨੈ ਸਭੁ ਕਏ ਕਪਨੀ ॥ ੧
 ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਹੁ ਬਿਹਾਏ ਬੇਦ ਅਬੁ ਬਦਿ ॥ ਕਾਹੁ ਬਿਹਾਏ ਰਸਨਾ ਸਾਦਿ ॥ ਕਾਹੁ ਬਿਹਾਏ ਲ
 ਪਟਿ ਉਮੀ ਗਿਨਾਰੀ ॥ ਸੇਤ ਕਚੈ ਕੇਦੁਲਾ ਮਮੁਗਾਰੀ ॥ ਕਾਹੁ ਬਿਹਾਏ ਬੇਲ ਤਜੁ ਆ ॥ ਕਾਹੁ
 ਬਿਹਾਏ ਅਮਲੀ ਹੁਆ ॥ ਕਾਹੁ ਬਿਹਾਏ ਪਰਦਰ ਬਚੈ ਗਏ ਪਹਿਰਨ ਨ ਬਿਹਾਏ ਨ ਆਪਿ
 ਆਏ ॥ ੩ ॥ ਕਾਹੁ ਬਿਹਾਏ ਨਗਤ ਪਪੁਤਾ ॥ ਕਾਹੁ ਬਿਹਾਏ ਮੇਰਾ ਕੁਰ ਮਿਨਾ ॥ ਕਾਹੁ ਪਦੁਨ
 ਪਾਰਨਾਤ ਬਿਹਾਏ ॥ ਸਿਤ ਬਿਹਾਏ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਏ ॥ ੪ ॥ ਕਾਹੁ ਬਿਹਾਏ ਦਿਨੁ ਗੈ ਨਿਰਾ
 ਲਤਾ ॥ ਕਾਹੁ ਬਿਹਾਏ ਸੇਪਿਨੁ ਮਾਲਤਾ ॥ ਕਾਹੁ ਬਿਹਾਏ ਬਾਲ ਪਨ੍ਹਾਵਤਾ ॥ ਸਿਤ ਬਿਹਾਏ ਹਰਿ
 ਨ ਸੁਗਾਵਤਾ ॥ ੫ ॥ ਕਾਹੁ ਬਿਹਾਏ ਨਟਨ ਟਿਕ ਨਿਰਤਾ ॥ ਕਾਹੁ ਬਿਹਾਏ ਜੀ ਆਇ ਰਿਚ

ਤੇ। ਕਹੁ ਬਿਹਾਰੈ ਰਾਜ ਅਹਿ ਭਰੇ ਤੇ। ਸਿਤ ਬਿਹਾਰੈ ਰਹਿ ਸੁਖ ਰੇ ਤੇ। ੬। ਕਹੁ ਬਿਹਾਰੈ
 ਮਤ ਸਮੁੰਹ ਤੇ। ਕਹੁ ਬਿਹਾਰੈ ਸੇ ਪਤ ਜੀਵ ਤੇ। ਸਿਤ ਬਿਹਾਰੈ ਰਹਿ ਸੁਖ ਪੀਵ ਤੇ। ੭। ਜਿ
 ਤੁਥ ਲਾਇ ਅਤਿ ਤੀਲ ਗਾਨ। ਨਚੇ ਮੁਨੀ ਕੀ ਬੇਸਿਆਨ। ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਨਿਸੁ ਦੇ ਦੇਨ
 ਓ। ਨਾਨਕ ਤੇ ਕੇ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ। ੮। ੩। ਗਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ। ੪। ਦਾਦਾ ਅਗਨਿ
 ਹੋਹ ਰਿਬੁ ਦਾ। ਮਤ ਗਰਬੁ ਸੇ ਕਟੇ ਛੁਟਾ। ਨਾਨਕ ਮੁਸਿ ਮਹਤਿ ਭਉ ਜਾਇ। ਤੇ ਸੇ
 ਤਜਨ ਗੋਬਿੰਦ ਰਿਗਾਇ। ੧। ਐਸੇ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਇ ਆਲਾ। ਜਤ ਕਤ ਦੇਖ ਉਤਮ ਪੁਤਿ
 ਪਾਲਾ। ੧। ਰਹਾਉ। ॥ ਜਲ ਪੀਵ ਤਨਿ ਉਤਿਖਾ ਮਿਟੇ। ਪੈਨ ਬਿਗੈ ਸੇ ਰਿਹਾ ਅਗਿ
 ਤੇ ਤੇ। ਲੋਭੀ ਕਾਪਨੁ ਪ੍ਰਾਨੁ ਅਪਾਰਾ। ਤਿਉਹ ਰਿਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰਾ। ੨। ਵਿ
 ਰਸ ਜੀਉ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਇ। ਮਤ ਪਿਤਾ ਦਇਆ ਨਿਉ ਧਾਲਾ। ਪੁਤ੍ਰ ਮੁਟੇ ਪੁਪ੍ਰੀਤ ਮੁਮਿ
 ਲਿਜਾਇ। ਤਿਉਹ ਰਿਜਨ ਗੋਬਿੰਦ ਲਿਖਾਇ। ੩। ਜਿਉ ਮਿਥੇ ਪੇਖ ਤੇ ਹਇ ਅਨੰਦ।
 ਗੀ ਗਾਥਾ ਕਤ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਇ। ਪਿੰਗਲ ਪਥ ਬਤ ਪਰੇਤ ਪਾਗਿ। ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਸੁਕਾਲ
 ਉਪਾਗਿ। ੪। ਜਿਉ ਪਾਵ ਕਸੇ ਰਿਸੇ ਤੇ ਕੇ ਨਾਮ। ਐਸੇ ਪ੍ਰਾਨੁ ਤੇ ਸੇ ਗਿ ਬਿਨਾਸ।
 ਜਿਉ ਸਾਬਨਿ ਕਾ ਅਰ ਉਜਲੇ ਹੇਤ। ਨਾਮ ਜਪਤ ਸਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੁਖ ਉਖੇਤ। ੫। ਜਿਉ ਚਕ
 ਦੀ ਸੁਚਕ ਕੀ ਆਸ। ਜਿਉ ਦਾਤਿ ਕਬੂਟ ਕੀ ਪਿਆਸ। ਜਿਉ ਕੁਰੰਗ ਕਨਕ ਰਸਮ
 ਨੇ। ਤਿਉਹ ਰਿਜਨ ਮੁਹ ਰਿਜਨ ਮਨ ਰਿਸੇ ਮਨੇ। ੬। ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਲਗੀ ਪੀਤਿ।
 ਦਇਆ ਲਭੁ ਦੇਤਾ ਅਏ ਚੀਤਿ। ਦਇਆ ਪਾਗੀ ਤਿਨਿ ਪਾਕ ਦੁਹਾਰਾ। ਬਿਪਨੇ ਤੇ ਹੋਈ
 ਛੁਟ ਕਾਰਨ। ੭। ਸਤਿਥਾਨੇ ਦੇਖੈ ਨੈਦ ਅਲੇਖਿ। ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੁਨਾ ਅਵਰੁ ਕੇਇ।
 ਕੁਮੈ ਕੁਛੁ ਦੇਹੁ ਪਰਸਾਦ। ਨਾਨਕ ਪੇਖਿ ਉਸਤੁ ਬਿਸਮਾਦ। ੮। ਗਮ ਕਲੀ ਮਹ
 ਲਾ। ੫। ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਤਿ ਪੇਪੀਅਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਗਲ ਤੁਮਰੀ ਪਾਰਨਾ। ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਰਿ
 ਕੈ ਮਿਉ ਪਾਰਨਾ। ੧। ਰਹਾਉ। ਧਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਬਧ ਕੁਟਰੇ ਤਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਤੇ
 ਕਾਰਨ। ੨। ਕਮੁਕੇ ਪੁਲੇ ਕੁਛੁ ਛੁਟਿ ਦਾਸਾ ਪੁਸਿ ਗਿ ਬਿਦਾਰਨਾ। ੩। ਨਾਮੁ ਜਪਤ

ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਸੇਖੋ ਸੁਖੁ ਗਯਾਰਨਾ ॥ ੪ ॥ ਕੁਗਤ ਸਰਹਿ ਜੇ ਭਾਵੈ ਪਾਈ ਤਿਸੁ ਈ
 ਰਾਉ ਤਨਹਾਰਨਾ ॥ ੫ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਇਸੁ ਮਨੁ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਤੁਮਹੀ ਆਗੇ ਸਾਰਨਾ ॥ ੬ ॥
 ਤੁਰਤਾ ਸੁਰਾਨਾ ਜੀ ਆਕਾ ਅਪਨ ਕੀ ਆਪ ਲਾਨਾ ॥ ੭ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਹਿਰਿ ਨਿਰੁਪ
 ਰਿ ਨ ਕਵੈ ਦੁਰਾਰਨਾ ॥ ੮ ॥ ੫ ॥
 ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀਅਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਦਰਸੁਨ ਕੇਤੁ ਪਾਪ ਸਤਿਨਾਮ ਹਿਰਿ ਸਿਉ ਏ ਬਿਸਲਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰਾ ਗੁਰ ਪਰਮੇ
 ਸੁਰੁ ਸੁਖੁ ਈ ਪਾਧ ਧੁਰ ਮਕਨ ਮੁਢਿ ਨ ਏ ਅੰਤਿ ਜੋ ਸਖਾਈ ॥ ਸਗਲ ਦੁਖ ਕਾ ਟੋਰ
 ਕੇਨ ਸੇਤੁ ਪੁਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਈ ॥ ੨ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕੀ ਏ ਖਿਲੀਤ ਰਿਅਗਿ ਅੰਨੁ ਅੰਧੇਰੁ
 ਦੁਇ ਈ ॥ ੩ ॥ ਕਹ ਦੁਖਾਰ ਦੁਸ ਮਰ ਬੁਸੁ ਅਮੀ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਕੁ ਈ ॥ ੪ ॥ ਬਿਨ
 ਤੇ ਨਿਰਗਨ ਕਮਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਏ ਕਸਬ ਦਿਲਿ ਦੁਲਾਈ ॥ ੫ ॥ ਅੰਧ ਕੁਪ ਬਿਧਿ ਅਤੇ ਕਉ
 ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਬਾਣਿ ਆ ॥ ੬ ॥ ਤਨ ਮ ਮਰਦ ਕਾ ਸਹ ਸਾਨੁ ਕਾ ਬਾਹੁ ਨਿਕਤ ਹੁਨ ਪਾਈ ॥
 ਨ ਮਹ ਸਾਇ ਦਿਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਤ ਅੰਧੁ ਪੀਤਿ ਪਤਾਈ ॥ ੭ ॥ ਸਿਤ ਸੇਗਿ ਮਿਲਿ ਕੀਰਤ
 ਨੁ ਗਾਇ ਅਨਿਹ ਚਲੁ ਦੁਸਿ ਆਜਾਈ ॥ ੮ ॥ ਪੁਰੇਗੁ ਰਿਪੁ ਗੀਅਤੀ ਨੀਹ ਰਿਚਿਨੁ ਆ
 ਨ ਕਉ ਈ ॥ ੯ ॥ ਨ ਮੁਨਿ ਪਾਨੁ ਪਾਇ ਅਦੁਠ ਕੁਗੀ ਨਾਨਕ ਨਰ ਬਿਨਾਈ ॥ ੧੦ ॥
 ਘਾਟਿ ਮਿਥਾ ਟਪਉ ਕਤਿ ਨੇਰੀ ਪੁਰੇਗੁ ਰਕਮਾਈ ॥ ੧੧ ॥ ਜਪਤ ਪੁਸਿ ਨ ਮੁਸਚਿ ਜੋਸੇ
 ਈ ਅਧੇ ਕੋਰ ਕਰਾਈ ॥ ੧੨ ॥ ਪੁਤ ਕਲਤੁ ਮਹਾ ਬਿਧਿ ਅਮਹਿ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਲਾਇਤ ਈ ॥
 ॥ ੧੩ ॥ ਅਪੋਨੀ ਅੰਤਿ ਆਪਿ ਸਮਾਏ ਅਪਿਲੀ ਏ ਲਾਇਤ ਈ ॥ ੧੪ ॥ ਸਨਰ ਪਰਮ
 ਕਾ ਬੇਨਾਈ ਪਿਆਰੁ ਦੁਨੁ ਪਾਇ ਪਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਬੇਸੁ ਮਾਨੁ ਬੇਅਤਿ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਬ
 ਲਿਖਾਇਨਾਈ ॥ ੧੬ ॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਨੂਜੀ ਸਿਉ ਕਲੀ ਅਪਿ ਕਲਰੀ ਪਾਈ ॥ ੧੭
 ਅਤਿ ਰਿਜੀਅੀ ਅਨਾਤਾ ਦਵੈ ਪਤਿਤ ਪਤਿਅ ਪਾਈ ॥ ੧੮ ॥ ਏਕੈ ਕਉ ਨਿਰੋਜਨੁ ਨਿ
 ਰਕੁ ਉਸਤੁਨ ਲਿਖਾਇ ਰਹਿ ਆਸਮਾਈ ॥ ੧੯ ॥ ਕੁਗਤਿ ਦੁਨੁ ਕੁਗਤ ਚਉਦੇ ਨਹਿ

ਨਾਮਕਲਾਇਆ ॥ ੧੨ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਸੋਲੇਕਾ ਸਿਖਹੁ ਸਬਦ
 ਪਿਆਰੀ ਹੋਜਨ ਮਰਨ ਦੀ ਟੋਕਾ ॥ ਮੁਖ ਉਨਲ ਸਚ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਤ ਏਕਾ ॥ ੧ ॥ ਮਨੁ
 ਤੁਗਮ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕੁਗਤਿ ਬਣਿ ਆਈ ਸਿਤਹੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੇਖਿ ਨਿਬਾਹੀ ਸੰ
 ਤਹੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਾਗਾ ਸਕਉ ਦੀ ਆਸ ਗਲੀ ਤਿਸਨ ਉਲਾਹੀ ਸਿਤਹੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਖੇ
 ਜਤ ਪੇਜ ਤਲਾਈ ਏਕੁ ਪਾਇ ਆਹ ਰਿਹ ਰਿਕੀ ਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨਾਈ ਸਿਤਹੁ ॥ ੨ ॥ ਚਰਨ ਕ
 ਮਲ ਸਿਉ ਲੋਗੋ ਪਿਆਨਾ ਸਚੈ ਦਰਸਿ ਸਮਾਈ ਸਿਤਹੁ ॥ ੩ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ਭੁਏ ਨਿ
 ਗਲ ਹਰਿ ਸਿਮ੍ਰਤਿ ਤਿਪਤਿ ਆਪਾਈ ਸਿਤਹੁ ॥ ੪ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਰਵਿ ਆਸ ਕੁ ਅਤਿ ਰਿ
 ਚਤ ਅਵੈ ਕਤ ਜਾਈ ਸਿਤਹੁ ॥ ੫ ॥ ਆਗੈ ਦੁਗਾਈ ਹੋਭੋ ਹੋਸੀ ਸਕੁਨੀ ਅੰਕਾ ਸੁਖ ਦਾਈ
 ਸਿਤਹੁ ॥ ੬ ॥ ਆਪਿ ਪੇਖੈ ਅੰਤੁ ਨੀਪਾਈ ਐ ਪੁਰਿ ਚਹਿ ਆਸ ਭਿਲਾਈ ਸਿਤਹੁ ॥ ੭ ॥ ਅੰਤ ਸ
 ਕਾ ਲਾਇ ਜੇ ਬਨੁ ਸੁਤਹਿ ਨਾਨਕ ਬਾਪੁ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਸਿਤਹੁ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ॥ ੫
 ਮਨ ਬਚ ਬਰਮ ਰਾਮ ਮਨ ਮਚਿਤਾ ਹੀ ॥ ਯੁਮਨ ਪੇਰਿ ਮਹਾ ਅਤਿ ਬਿਖੜੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਨਕ
 ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਅਤਿ ਰਿਸੁ ਪਾਧਾ ਹਰਿ ਸੁਖਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਲ ਨ ਭੁਏ ਦੁਸਟਾ
 ਰੀ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸੇ ਤਲਾਗੇ ਤਿਨ ਤਿਨ ਦੁਰ ਪੁਰੁ ਨੀਉ ਅਪਨੇ ਰਿਹ ਪਾਧਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਉਪਰੇ ਸਿਤਪ
 ਰੇ ਹਰਿ ਸਰਨੀ ਪਦਿ ਧਿਨੇ ਮਹਾ ਅਹਿਕਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਤਿਉ ਹੁਛਲੁ ਪਇਆਇ
 ਕੁਏ ਦੁਲਾ ਮੁਖ ਪਾਧਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਨਵੇਈ ਸੁਰ ਨੁਕੇਰੀ ਹੀਨੁ ਸਕੁ ਪੁਗਟੀ ਜੋ ਤਿਤੁ ਮਾਰੀ ॥ ੬ ॥
 ਤੁਸਮ ਰਬ ਅਕਥ ਅੰਗ ਰਹੁ ਰਵਿ ਆਏ ਕੁ ਮੁਗਾਰੀ ॥ ੭ ॥ ਧਾਰੀ ਮਤਿ ਕਹੇ ਤੇਰੀ ਧਰਤੇ ਪੁਰੁ ਮੇ
 ਤੁਨ ਪਾਗਵਾਰੀ ॥ ੮ ॥ ਸਮੁਦਨੁ ਨਾਨਕ ਦੁਆਈ ਤੇਰੀ ਆਸਿ ਤਨ ਨ ਚੋਰੀ ॥ ੯ ॥ ੩ ॥ ੮ ॥
 ਰੁਮਲ ਅਸਟ ਪਟੀ ਆਕਾ ॥ ਮੰ ॥ ੧ ॥ ੯ ॥ ਮੰ ॥ ੩ ॥ ਮੰ ॥ ੫ ॥ ੮ ॥ ੧੩ ॥ ਜਿਨ੍ਹਾ
 ਗੁਰ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ਅਨੰਦ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਅਨੰਦੁ ਕੁਇ ਅਮੇਰੀ ਮਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇ ਪਾਇ ਆਸ ਤਿਗੁਰੁ ਤਪਇ ਆਸ ਹਜਿ ਸੇਤੀ

ਮਨਿਵਾਜੀਆਵਾਧਾਈਆਗਾਰਗਰਤਨਪਰਵਤਿਪੁਰੀਆਸਬਦਗਾਏਆਈਆਮ
 ਬੰਦੇਤਗਦੁਹੁਰਿਕੇਰਮਨਿਨਿਨੀਵਸਾਈਆਕੋਹੋਨਾਨਧਅਨਿਦੋਹਆਸਤਗੁਰੁਮੈਪਾਇ
 ਆ॥ ੧॥ ਏਮਨਮੇਰਿਆਤੇਸਦਾਰਹੁਰਿਨਲੇ॥ ਹਰਿਨਲਿਕਹੁਤੈਮੈਰੇਵਖਿਸਭਿ
 ਵਿਸਾਰਣਾਅੰਗੀਕਾਰਉਹਕਰਤੇਗਾਰਾਜੈਸਭਿਸਭਿਸਦਾਰਦੇ॥ ਸਭੁਨੋਰਲਸਮ
 ਰਬੁਸੁਅਮੀਸੇਵਿਉਮਨੁਹੁਵਿਸਾਰੇ॥ ਕੋਹੋਨਾਨਧਅਨਮੇਰੇਸਦਾਰਹੁਰਿਨਲੇ॥ ੩॥ ਸਾਚੇ
 ਸਾਹਿਬਾਧਿਆਨਹੀਘਰਿਤੇਰੇ॥ ਘਰਿਤੇਰੇਸਭੁਕਿਦੁਹੇਲਿਸੁਦੇਹਿਸੁਧਾਰੇ॥ ਸਦਾ
 ਸਿਭਤਿਸਲਾਹਤੇਗੀਨਾਮੁਮਨਿਵਸਾਈ॥ ਨਾਮੁਨਿਨੀਵਸਾਈਆਵੇਸੇਸਬਦਘੋਨੇਰੇ॥ ਕ
 ਹੋਨਾਨਧਸੋਚਸਾਹਿਬੁਕਿਆਨਹੀਘਰਿਤੇਰੇ॥ ੩॥ ਸਾਚਾਨਾਮੁਮੇਰਾਆਪੋਰੇ॥ ਸਾਚੁਨਾ
 ਮੁਅਪਾਉਮੇਰਾਨਿਨਿਤੁਪਾਸਭਿਗਦਾਈਆਕਰਿਸਾਤਿਸੁਖਮਨਿਆਇਵਸਿਆਜਿ
 ਨਿਦਿਵਸਭਿਪੁਜਾਈ॥ ਸਦਾਹੁਰਬਾਣਵੀਤਗੁਰੁਵਿਦੁਪੁਸਿਸਦੀਆਇਹੁਵਡਿਆ
 ਈਆਕੋਹੋਨਾਨਧਸੁਦੁਹੁਸਿਤਹੁਬਰਿਪਰਹੁਪਿਆਰੇ॥ ਸਾਚਾਨਾਮੁਮੇਰਾਆਪੋਰੇ॥ ੪
 ਦੋਲੇਪਦੇਸਬਦਤਿਤੁਪਰਿਸਭੁਕੇਸਬਦਵੇਰੇਕਲਾਜਿਤੁਪਰਿਧਾਰਿਆ॥ ਪੰਚਦੁ
 ਤਤੁਪਦੁਸਿਕੀਤੀਕਾਹੁਕੇਦਕੁਆਰਿਆ॥ ਪੁਰਿਕਰਮਪਾਇਆਤੁਪੁਨਿਨਕਉਸਿਨਮਿ
 ਹਰਿਕੋਲਗੇ॥ ਕੋਹੋਨਾਨਧਤਹੁਸੁਖਹੋਆਤਿਤਪਰਅਨੁਦਦੇ॥ ੫॥ ਸਾਚੀਲਿਖੈਵਿ
 ਨੁਦੇਖਿਨਿਮਾਨੇਦੇਹਨਿਮਾਨਿਥਾਧੁਰੁਕਿਆਕਰੇਦੇਰਲੀਆ॥ ਤੁਧੁਬਾਧੁਸਮਰਬੁਕੇਓ
 ਨਹੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਥਨਿਵਾਰਿਆ॥ ਏਸਨਉਹੋਰੁਥਾਉਨਹੀਸਥਾਇਲਗਿਸਦੁਲੀਆ॥
 ਕੋਹੋਨਾਨਧਲਿਖੈਥਾਧੁਰੁਕਿਆਕਰੇਦੇਰਲੀਆ॥ ੬॥ ਅਨਿਦੁਅਨਿਦਸਤੁਕੇਕਹੋਅਨਿਦੁ
 ਗੁਰੁਤੇਜਾਣਿਆਪਨਾਣਿਆਅਨੇਦੁਸਦਚੁਰੇਤਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਪਿਆਰਿਆ॥ ਧਰਿਕ੍ਰਿਪਾ
 ਕਿਲਵਿਖਕੇਏਕਿਆਨਅਨਨੁਸਾਰਿਆ॥ ਅੰਦਰਹੁਨਿਨਕਾਏਹੁਤਾਤਿਨਕਾਸਬਦੁ
 ਸਚੇਸਦਾਰਿਆ॥ ਕੋਹੋਨਾਨਧਏਹੁਅਨਿਦੁਹੋਅਨੇਦੁਗੁਰੇਤੇਜਾਣਿਆ॥ ੭॥ ਧਾਰਾਜਿ
 ਸਤੁਦੇਹਿਸੇਈਨਨਪਾਏ॥ ਪਾਏਤੁਸੇਜਨੁਦੇਹਿਨਿਸਮੁਹੋਰੁਕਿਆਕਰਹਿਦੇਰਲੀਆ॥

ਇਕੁਰਮਿਕੁਲੇਓਥਹਿਦਹਿਮਿਏਥਿਨਮਲਗਿਸਦਾਰਿਆਗੁਰਪਰਸਾਈਅਨੁਓ
 ਆਨਿਰਮਲੁਨਿਨਕੁਲੁਦੁਏਏ।ਕੋਹਨਨਕੁਨਿਸੁਦਹਿਪਿਅਚੋਸੇਈਨਪਦੇਏ।੧੫।ਅ
 ਏਮਿਤਪਿਅਗਿਹੋਅਕਥਕੀਕੁਰਗਕਹਣੀ।ਕਰਹਾਕਹਾਈਅਕਥਕੋਗੀਕਿਤੁਦੁਆਰੇ
 ਧਾਇਐ।ਤਨੁਮਨਪਨੁਸਕੁਸਉਪਿਗੁਰਕਉਹਕਮਿਮੀਨੈਐਪਾਈਐ।ਹਕਮੁਮੀਨਰਗੁ
 ਰੁਕੇਗਗਾਦੁਹਮਈਥਦੇ।ਕੋਹਨਨਕੁਸਦੁਹਮਤੁਕਥਿਹਅਕਥਕਰਾਈ।੧੬।ਏਮ
 ਨਰੇਚਲਾਚਤੁਗਈਕਿਨੈਨਪਾਇਆ।ਚਤੁਗਈਨਪਾਇਆਕਿਨੈਤੁਸਦੁਮੀਨਿਐਗੀਆ
 ਏਹਮਾਇਆਮੇਹਦੀਨਿਨੇਏਤੁਰੁਮਿਕੁਲੁਇਆ।ਮਾਇਤਮੇਹਦੀਤਿਨੈਕੀਤਿਨਿਨਿਰ
 ਗਦੇਈਪਾਇਆ।ਕਰਥਾਦੁਖੀਤਾਤਿਸੇਵਿਟਹੁਨਿਨਿਐਹਮੀਠਾਲਾਇਆ।ਕੋਹਨਨਕੁ
 ਮਨਚੇਲਚਿਤੁਗਈਕਿਨੈਨਪਾਇਆ।੧੭।ਏਮਨਪਿਅਗਿਅਤੁਸਦਾਸਕੁਸਮਮੇਲ
 ਏਹੁਕੁਦਿਥੁਤਿਨਿਦਿਖਿਦਚਲੇਨਹੀਤੈਰਨਲੇ।ਸਾਥਤੈਰਚੁਦੇਨਹੀਤਿਸੁਨਲਿਕਿਉ
 ਚਿਤੁਲਾਇਐ।ਐਸਕੁਮੁਮੇਲਾਕੀਚਿਤੁਅਤਿਪਦੇਤਾਈਐ।ਸਤਿਗੁਰੁਕਉਪੁਦੇਸੁ
 ਸੁਦਿਤੁਹਦੈਤੈਰਨਲੇਕੋਹਨਨਕੁਮਨਪਿਅਗਿਤੁਸਦਾਸਕੁਸਮਮੇਲ।੧੮।ਅਗਮਅਗੋ
 ਚੁਗਤੇਗਅਤਿਨਪਾਇਆ।ਅਤਿਨਪਾਇਆਕਿਨੈਤੇਗਆਪੁਤੁਨਦਾ।ਜੀਅਜਿਤਸਥ
 ਖੇਲੁਤੇਗਕਿਅਕੋਆਥਦਖਾਦੇਏ।ਆਧਹਿਏਧਹਿਸਕੁਤੁਹੋਨਿਨਗਤੁਪਿਪਾਇ
 ਆ।ਕੋਹਨਨਕੁਲੁਦੁਏਏ।ਕੋਹਨਨਕੁਲੁਦੁਏਏ।ਕੋਹਨਨਕੁਲੁਦੁਏਏ।੧੯।ਸੁਹਿਨਰਮੀਨ
 ਨਨਮੀਤਿਪੇਜਦੇਸੁਅਮਿਤੁਗੁਰਿਤਪਾਇਆ।ਪਾਇਆਅਮਿਤੁਗੁਰਿਤਿਪਕੀਨੀ
 ਸਚਾਮੀਨਦਸਾਇਆ।ਜੀਅਜਿਤਸਥਿਤੁਪੁਉਪਾਏਇਕਿਦੇਖਿਪਰਸਦਿਅਇਆ।
 ਲਖੁਲਖੁਅਹਿਕਾਕੁਚੁਕਸਤਿਗੁਰੁਕੁਲਾਕੁਇਆ।ਕੋਹਨਨਕੁਨਿਸੁਨੇਅਪਿਤੁਗਤਿ
 ਨਮੀਤਿਤੁਗੁਰੁਤੇਪਾਇਆ।੨੦।ਕੁਗਤਖੀਚਾਲਨਿਗਈ।ਚਾਲਨਿਗਈਕੁਗਤਾ
 ਹਕੇਗੀਖਿਖਮਮਾਰਗਿਚਲਦਾ।ਲਖੁਲਖੁਅਹਿਕਾਕੁਤਿਨਿਤਿਸਨਾਥਹੁਤਨਹੀਥੇਲਨ
 ।ਪੰਨਿਅਹੁਤਿਖੀਦੁਲਪੁਨਿਕੀਏਤੁਮਾਰਗਿਨਨਾਗੁਰਪਰਸਾਈਨਿਨੀਆਪੁਤਨਿਅ

ਤੁਆਮ ਰਾਜਾਮ
 ਤੁਜਾਣੀ

ਤੁਆਗੇਮ

ਹਰਿਦਾਸਨਾਮਅਵਤੀ। ਕੋਹੋਨਾਨਕੁਰਾਇਲੁਗਤਾਨਗਹੁਨਗੁਨਿਗਲੀ॥੧੬॥ ਜਿਉਤੁਚਲ
 ਇਹਿਤਿਦੁਚਲਹੁਸੁਆਮੀਹੋਰਕਿਅਪੁਰਾਗੁਤੇਰਾ। ਜਿਉਤੁਚਲਇਹਿਦੁਚਲਹੁਨਿਨਅ
 ਹਗਿਪਾਦੋ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਿਨਅਮੁਲਇਹਿਮਿਹਰਿਹਰਿਮਦਾਪਿਆਦੋ। ਨਿਸੇਨ
 ਕਥਾਸੁਣਇਹਿਅਪਣੇਸਿਗੁਰਦੁਆਰੇਸੁਖਪਾਦੋ। ਕੋਹੋਨਾਨਕੁਸਚੇਸਾਹਿਬੁਜਿਉ
 ਭੁਏਤਿਦੁਚਲਦਹਿ॥੧੫॥ ਇਹਸੇਹਿਲਸਬਦੁਸੁਹਾਦਾ। ਸਬਦੇਸੁਹਾਦਾਸਟਅਹਿ
 ਲਸਤਿਗੁਰੁਸੁਣਇਅਗਾਏਹੁਤਿਨੈਕਮੇਨਿਦੁਸਿਮਾਜਿਨਪੁਰਾਇਖਿਅਅਗਇਅ
 ਇਕਿਛਿਗਹਿਘੋਨੇਕੇਕਰਹਿਗਲਗਲੀਕਿਨੇਨਪਾਇਅਗਾਕੋਹੋਨਾਨਕੁਸਬਦੁਸੇਹਿ
 ਲਸਤਿਗੁਰੁਸੁਣਇਅਗ॥੧੬॥ ਪਾਦੋਹੋਦੇਸੇਨਾਨਿਨੀਹਰਿਪਿਆਇਅਗਾਹਰਿਪਿ
 ਆਪਦਿਤੇਹੋਦੇਗੁਰੁਮੁਪਿਨਿਨੀਪਿਆਇਅਗਾਪਦਿਤਮਾਤਪਿਤਾਕਟਿਬਸਹਿਤੇਸਿਉ
 ਪਦਿਤਸਿਗਤਿਸਬਾਈਅਗਾਕਹਦੇਪਦਿਤੁਸੁਣਦੇਪਦਿਤੁਸੇਪਦਿਤੁਨਿਨੀਮਨਦਸਾ
 ਇਅਗਾਕੋਹੋਨਾਨਕੁਸੇਦਿਤੁਨਿਨੀਗੁਰੁਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਪਿਆਇਅਗਾ॥੧੭॥ ਕਰਮੀਸਹਜੁ
 ਨਉਪੋਜੇਦਿਦੁਸਹਜੇਸਹਸਯਨਾਇਅਗਾਨਾਨਾਇਸਹਸਾਕਿਤੇਸੇਜਮਿਰੇਕਰਮਕਮਾਇ
 ਸਹਸੇਸੇਜੀਉਮਲੀਦੁਹੋਕਿਤੁਸੇਜਮਿਧੋਤਾਨਾਏ। ਮਨੋਪੋਹਦੁਸਬਦਿਲਾਇ। ਕੋਹੋਨਾ
 ਨਕੁਗੁਰੁਪ੍ਰਸਾਦਿਸਹਜੁਉਪੋਜੇਇਹੁਸਹਸਾਇਦੁਨਾਇ॥੧੮॥ ਜੀਅਹੁਮੈਲੇਬਾਹਰੁਰੁ
 ਨਿਰਮਲਾ। ਬਾਹਰਿਹਤਨਿਰਮਲਜੀਅਹੁਤਮੈਲੇਤਿਨੀਨਾਨਕੁਮੈਗਰਿਅਗਾਏਹਤਿ
 ਸਨਦਨੁਰੇਗੁਲਾਗਾਮਰਦੁਮਨਹੁਦਿਸਾਇਅਗਾਦੇਹਾਮਹਿਨਾਮੁਉਤਮੁਸੇਸੁਣਹਿਨ
 ਗੀਛਿਰਹਿਜਿਉਬੇਡਾਇਅਗਾਕੋਹੋਨਾਨਕੁਨਿਨਸਚੁਤਨਿਅਕੁਨੁਲਾਗੇਤਿਨੀਨ
 ਨਸਿਨੁਮੈਗਰਿਅਗਾ॥੧੯॥ ਜੀਅਹੁਨਿਰਮਲਬਾਹਰੁਰੁਨਿਰਮਲਾ। ਬਾਹਰਹਤਨਿਰ
 ਮਨਲੀਅਹੁਨਿਰਮਲਸਤਿਗੁਰੁਤਕਰਦੀਕਮਾਦੀ। ਕੁਨੁਲੀਸੇਇਪਰੁਚੇਨਾਹੀਮਨਸਾ
 ਸਚਸਮਾਦੀ। ਨਾਨਕੁਤਨੁਨਿਨੀਪਦਿਅਗਾਭਲੇਸੇਦੁਲੇਨਾਗਾ। ਕੋਹੋਨਾਨਕੁਨਿਨਮਨੁਨਿ
 ਰਮਦੁਸਟਾਰਹਰਹਿਗੁਰਨਲੇ॥੨੦॥ ਜੇਕੋਮਿਧੁਗੁਰੁਸੇਤੀਸਨਮੁਪੁਰੇਦਾਹੋਦੇਤਸਨਮੁ

ਹਿਸਰ
 ਲੁਲਾ

੫੭੩
 ਖਸਿਖੁ ਕੋਈ ਨੀ ਅਹੁਰੇ ਗੁਰਨ ਲੇ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨਿ ਹਿਰੈ ਦੈ ਪਿਆਇ ਅੰਤਿ ਰਿਆ ਤੇ ਮੈ
 ਸਮਾਇ ॥ ਆਪਣੀ ਸੁਟਾਰੈ ਪਰੈ ਗੁਰ ਧਿਨੁ ਅਵਰਨਾ ਨ ਦੇ ਕੋਈ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁ
 ਟੁਰ ਸੇ ਤੁਸੈ ਸਿਖੁ ਸਨਮੁ ਖੋਹੇ ॥ ੨੧ ॥ ਜੇਕੋ ਗੁਰ ਤੇ ਦੁਖੁ ਹੋਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ
 ਨਾਹੈ ॥ ਪਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨਹੈ ਰਬੈ ਕੋਈ ਪੁਰੁ ਪਿਥੇ ਵੀ ਆਨਾਹੈ ॥ ਅਨਕ ਨੂ ਨਿਰੁ ਮਾਅ
 ਵੈ ਦਿਲੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੈ ॥ ਛਿਰਿ ਮੁਕਤਿ ਪਾਏ ਲਾਗਿ ਰਚਈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦਿ
 ਸੁਣੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਵੀ ਚਾਰਿ ਦੇਖਹੁ ਦਿਲੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨਾਪਾਏ ॥ ੨੨ ॥ ਆਵਹੁ ਸਿਖ
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪਿਆਰਿ ਹੋਗਾ ਦੁਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਬਾਣੀ ਤਗਾਵਹੁ ਗੁਰੁ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਜੀਨ
 ਸਿਰਿ ਬਾਣੀ ॥ ਨਿਨਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਹਿਰੈ ਤਿਨੁ ਸਮਾਣੀ ॥ ਪਾਵਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਟਾਰ
 ਹੁਰੁ ਹਿਰੈ ਗਿਨਿ ਪਿਰੁ ਸਗਿ ਗਿਪਈ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਟਾਰਾ ਦੁਹੁ ਏਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ੨੩
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਿਨੁ ਹੋਹੁ ਕਰੀ ਹੋ ਬਾਣੀ ॥ ਬਾਣੀ ਤਕਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਾਣੀ ਹੋ ਕਰੀ ਬਾਣੀ ॥
 ਕਹੈ ਕਰੈ ਬੁਝੈ ਬੋਝੈ ਚਰ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ਹਿਰੈ ਗਿਨਿ ਤਿਨੁ ਕਰੀ ਹੋ ਸਨਾ ਕਹਿ ਆਕ
 ਦੁਨਾਈ ॥ ਚਿਤੁ ਨਿਨਕਉ ਹਿਰੈ ਲਇਆ ਆਇ ਅਥੇ ਲਪਟੇ ਰਵਾਈ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਬਾਣੀ ਹੋਹੁ ਕਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ੨੪ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਿਤੁ ਨਹੈ ਹੀਰੇ ਜਿਤੁ ਨਨਕੁ ਸਬਦੁ ਰਤੁ
 ਨਨਿਤੁ ਮਨੁ ਲਾਗਾਏ ਹਿਰੈ ਆਸਮਾਉ ॥ ਸਬਦੁ ਸੇਤੀ ਮਨ ਮਿਲਿ ਆਸੈ ਚਲਾਇ ਅਚਾਉ
 ਆਪੇ ਹੀਰਾ ਹਤੁ ਨ ਆਪੇ ਨਿਸੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦੁ ਰਤਿ ਨਹੈ ਹੀਰਾ ਨਿਤੁ
 ਜਨਾਉ ॥ ੨੫ ॥ ਸਿਵੁ ਸਕਤਿ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਕਰਤੁ ਅਥੇ ਹਰ ਮੁਦੁ ਰਤੁ ਏਆ ਪਿਦੁ
 ਪੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਿਸੇ ਬੁਝਾਏ ॥ ਤੇਨੂੰ ਪਨਹੈ ਮੁਕਤੁ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਦਸਾਏ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਿ
 ਸਨ ਆਪਿ ਕਰੇ ਸੁਹੈ ਦੁਹੈ ਸਿਮਿਉ ਲਿਵਲਾਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਆਪ ਕਰਤੁ ਅਥੇ ਹਰ ਮੁਖ
 ਝੁਣੇ ॥ ੨੬ ॥ ਸਿਖਿ ਤਿਸਾਸਤੁ ਪੁਨਪਾਪੁ ਧੀਰਾ ਰੇ ਤੇਤੈ ਸਾਗਿ ਨਾਈ ॥ ਤੇਤੈ ਸਾਧਨਾ
 ਈ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਤੇਤੈ ਸਾਧਨਾ ਲਈ ॥ ਤਿਹੀ ਗੁਣੀ ਸਿਸਾਹੁ ਰੁਰ ਮਸਤਾਸੁ ਤਿਅਰੇ ਦਿਹਿ
 ਈ ॥ ਗੁਰ ਬਿਰਪਾ ਤੇ ਸੇਨਾਨਾ ਗੋਨਿ ਨਹੈ ਮਨਿ ਦਸਿ ਆਬੇ ਲਾਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਕਹੈ

ਨਨਕ ਸੇ ਤੁਪਾਏ ਜਿਸੇ ਨਾਮ ਨਿਰੁਹਿ ਸਿਰੁ ਲਗੈ ਗਏ ਦਿਹਾਈ ॥੨੭॥ ਮਾਤ ਬੇ
 ਉਟਰ ਅਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੈ ਸੇ ਕਿਉ ਮਨੁ ਹਿ ਸਥੀਐ ॥ ਮਨੁ ਹਿ ਬਿਉ ਦਿਸਾਈਐ ਏਹੁ
 ਤਾਨਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਅਗਾਰੁ ਪਰਚਾਵੇ ॥ ਓਸੇ ਕਿਉ ਪਹਿਨ ਸਥੀ ਨਿਸੰਨ ਅਪਦੀ ਲਿ
 ਦੁਆਪੇ ਲਾਏ ਹੁਕਮੁ ਖਿਸਟਾ ਸਮਾਈਐ ॥ ਕਹਾਨਾ ਕੁਏ ਦੁਹਾਤ ਐ ਕਿਉ ਮਨੁ ਹਿ ਸਥੀਐ
 ॥੨੮॥ ਜੇਸੀ ਅਗਨਿ ਉਟਰ ਅਤਿ ਤੇਸੀ ਬਾਹਰਿ ਮਾਇਆ ਦਿਆ ॥ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਸਕੁ ਬੇ
 ਕੇ ਜੇਹੀ ਕਰਤੇ ਪੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਰੁ ਦੁਤਾਤਿ ਮਿਅ ਪਰਦਾ ਹਿ ਭੁਲ ਚੁਇਆ ॥
 ਲਿਵੁ ਦੁਹਾਈ ਲਗੀ ਤਿਸਾਨਾ ਦਿਆ ॥ ਮਾਇਆ ਮਹੁ ਦਰਤਾਇਆ ॥ ਏਹੁ ਮਾਇਆ ਨਿਤੁ ਹਿਰਿ
 ਸੇਹੇ ਮਹੁ ਉਪੈ ਜੇਹੁ ਉਦੁ ਜਲਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹੁਕਮੁ ਸਾਦੀ ਨਿਨਾ ਲਿਵੁ ਲਗੀ ਹਿਨੀ
 ਵਿਛੋਰਾਇਆ ਪਾਗੇ ॥੨੯॥ ॥ ਹਰਿਅਪਿਅਮੁ ਲਖੈ ਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ਕਾਈ ॥ ਮਲਿਨ
 ਪਾਇਆ ਨਾਇ ਕਿਸੇ ਦਿਹੁ ਰਹੈ ਏਕੁ ਦਿਲ ਲਾਇ ॥ ਮੇਸਾਸ ਤਿਹੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਿਸੇ ਨਾਮਿ
 ਸਉਪੀਐ ਦਿਹੁ ਮਾਪਨਾਇ ॥ ਨਿਸਟਾਨੀ ਉਤਿ ਸੁਮਿਲੈ ਹੋਰਿ ਦੁਸੈ ਮਨਿਅਾਇ ॥
 ਹਰਿਅਪਿਅਮੁ ਲਖੈ ਹੁਕਮੁ ਤਿਨ ਕੋ ਨਾਨਕ ਨਿਨਾ ਰਿਪੈ ਲਖਾਇ ॥੩੦॥ ॥ ਹਰਿ ਰਾਮਿ
 ਮਰੀ ਮਨੁ ਦਿਖਾਇ ਨਾਮ ਤਿਹੁ ਰਤੇ ਰਾਮਿ ਨਾਨਕ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਤਿ ਨਿਪਿਰਜੀ ਅਹੁ ਲਖਾਇ
 ਦਿਹੁ ਦਿਹਾਈ ॥ ਏਹੁ ਪਨੁ ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਨਿਨਾ ਹਰਿਅਪੇ ਕੁਨਾ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਰਾਮਿ ਮੇ
 ਰੀ ਮਨੁ ਹੋ ਅਦੁ ਜਾਗਾ ॥੩੧॥ ਏਹੁ ਸਨਾਤਨੁ ਅਨਰ ਮਿਰਾਦਿ ਹੀ ਤੁਥੀ ਪਿਆ ਮਿਨਾਇ ॥
 ਪਿਆਸ ਨਾਨਕ ਏਹੋ ਰਤ ਕਿਤੇ ਨਿਰਹੁ ਹਰਿ ਸੁਪੈ ਲਖਾਇ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇ ਪੈਲੀਐ
 ਹਰਿ ਰਸ ਬਹੁ ਤਿਨ ਤਿਸਾਨ ਲਗੈ ॥ ਏਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕਰਮੀ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ
 ਨਿਸੁਆਇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿਅਪੁਰ ਮਿਸੁ ਭੁਟੀ ਸੇਰਨਾ ਹਰਿ ਦੁਸੈ ਮਨਿਅਾਇ ॥੩੨॥ ਏਸੇ
 ਰਾਮੇ ਹਰਿਅਹਰਿ ਤਮ ਮਹਿ ਜੇ ਤਿਰਖੀ ਤਾਤੈ ਨਗ ਮਹਿਅਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਚੋਤਿ ਰਖੀ ਤੁਪੁ ਦਿਚਤ
 ਤੁਜਗ ਮਹਿਅਾਇਆ ॥ ਹਰਿਅਪੇ ਮਾਤੁ ਅਪੇ ਪਿਤਾ ਨਿਨਾ ਉਉਪਾਇ ਲਥਾਤੁ ਦਿਖਾਇ
 ਆ ॥ ਹਰੁ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਅਾਤ ਚਲਤੁ ਹੋਇਆ ਚਲਤੁ ਨ ਦਰੀਆਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ

ਸਿਸਟਿਕਾਮੁਲੁਰੁਚਿਅੰਨਤਿਰਖੀਜਾਤੁਜਗਮਹਿਆਇਆ ॥ ੩੩ ॥ ਮਨਚਉਚੁਇਅ
 ਪੁਰੁਮਾਗੁਸੁਇਆ ॥ ਹਰਿਮਗਿਲਗਾਉਮਖੀਰਿਹੁਮਦਿਰੁਬੁਇਆ ॥ ਹਰਿਗਾਉਮੇ
 ਗਲੁਨਿਤਿਸਖੀਏ ॥ ਸੇਗੁਦੁਖਨਦਿਆਪਏ ॥ ਗੁਰਚਰਨਲਗੇਦਿਨਸਾਰੁਗੇਅਪ
 ਲਪਿਰੁਜਾਪਏ ॥ ਅਨਹਤਬਾਲੀਗੁਰਸਬਦਿਨਾਦੀਹਚਿਨਮੁਹਰਿਰਸਿਰੁੰਗੇ ॥
 ਕੋਨਨਕੁਪੁਰੁਮਾਧਿਮਿਲਿਆਕਰੁਕਾਰਦੁਜੋਗੇ ॥ ੩੪ ॥ ਏਸਗੀਰਮੇਰਿਅਇਸੁ
 ਜਗਮਹਿਅਕੈਕਿਆਤੁਪੁਰਮਕਮਾਇਆ ॥ ਧਿਕਰਮਕਮਾਇਆਤੁਪੁਸ਼ਗੀਗਾਨਾ
 ਤੁਜਗਮਹਿਅਇਆ ॥ ਜਿਨਿਹਰਿਤੇਰਚਰਨੁਰਚਿਅਸੇਹਰਿਮਨਿਲੁਸਾਇਆ ॥ ਗੁ
 ਰੁਪਰਸਾਦੀਹਰਿਮਨਵਸਿਆਪੁਰਧਿਲਿਖਿਆਪਇਆ ॥ ਕੋਨਨਕੁਏਹੁਸਗੀਰਪਰ
 ਦੁਲਹੇਅਜਿਨਿਸਤਿਗੁਰਮਉਚਿਤੁਲਾਇਆ ॥ ੩੫ ॥ ਏਨੇਤੁਹੇਮਗੀਉਹਰਿਤੁਅਮ
 ਜਿਨੇਤਿਪਗੀਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਦੇਖਹੁਕਈ ॥ ਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਦੇਖੁਕਈਨਦਗੀ
 ਹਰਿਨਿਹਾਲਿਆਏਹੁਇਸੁਸੇਸਾਰੁਤੁਮਦੇਖਦੇਹਿਹੁਹਰਿਕਾਰੁਪੁਰੇਹਰਿਕੁਪੁਲਟ
 ਗੀਆਇਆ ॥ ਗੁਰਪੁਸਾਦੀਬੁਝਿਆਨਦੇਖਾਹਰਿਇਕੋਹੇਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕਈ ॥
 ਕੋਨਨਕੁਏਹਿਨੇਤਿਅੰਧਿਸੇਸਰਿਗੁਰਮਿਲਾਏਦਿਬਿਦਿਸੇਟਿਹਈ ॥ ੩੬ ॥ ਏਸੇਦੁ
 ਲਹੁਮੇਰਿਹੇਸਾਚੇਸੁਨੁਨੇਨੇਪਠਾਏ ॥ ਸਾਦੇਸੁਦਿਨੇਨੇਪਠਾਸਗੀਰਲਏ ॥ ਸੁਦੇਸਤਿਬਾ
 ਦੀਨਿਤੁਸੁਦਿਮਨੁਤਨੁਰਹਿਹੇਅਰਸਨਸਰਿਸਮਾਦੀ ॥ ਸਚੁਅਲਖਿਦਿਬੁਲੀਤਾਕੈ
 ਗਤਿਕਹਿਨਾਏ ॥ ਕੋਨਨਕੁਅੰਧਿਤੁਨਮਸੁਲਹੁਪਦਿਤੁਹੇਦੁਸਾਚੇਸੁਦਨੇਨੇਪਠ
 ਏ ॥ ੩੭ ॥ ਹਰਿਜੀਉਗੁਠਅੰਦਰਿਰਖਿਕੈਦੁਜਾਪਦੁਦੁਜਾਇਆ ॥ ਦੁਜਾਇਦੁਜਾਪ
 ਉਦਨੁਉਦੁਆਰੇਪਰਗਦੁਕੀਦੇਦਸਦੁਗਾਪਤੁਰਖਾਇਆ ॥ ਗੁਰਦੁਅਚੈਲਾਇਕੁਦੁ
 ਨੀਇਕਨਦਸਦੁਆਰੇਦਿਖਾਇਆ ॥ ਤਹਅਨਿਕਰੁਪਨਉਨਉਨਿਪਿਤਿਸਕਅੰਨ
 ਤੁਲਾਇਪਾਇਆ ॥ ਕੋਨਨਕੁਹਰਿਪਿਅਰੇਜੀਉਗੁਠਅੰਦਰਿਰਖਿਕੈਦੁਜਾਪਉਦੁ
 ਦੁਜਾਇਆ ॥ ੩੮ ॥ ਏਹੁਸਾਚੇਸੇਹਿਲਾਸਾਚੇਅਚਿਗਾਦੁਗਾਦੁਤਹੁਸੇਹਲਾਅਚਿਸੇਚੇ

ਜਿਥੇ ਸਟਾਸਟ ਇਆਵੇਗੇ। ਸੋਢੇ ਪਿਆਵੇਗੇ। ਤੁਧੁ ਭਵੇਗੇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਨਾ ਬੁਝਾਵੇਏ॥
 ਇਹ ਸਚੁ ਸਚੁ ਨਾਕਾਖਸਮੁ ਹੈ। ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸੇ ਨਾਪਾਵੇਗੇ। ਕਿਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੁ ਸੇ ਹਿਲਾਸ
 ਚੁਪਚਿਗਾਵੇਗੇ॥ ੩੫॥ ਅਨੇਦੁ ਸੁਦਹਵੇ ਤਿਥਾਗੀ। ਹੋਸਰਾ ਲਮੇ ਨਰਬਿਪੁਰੇ। ਪਾਥੁ
 ਹਮੁ ਪੁਰੁਪਾਇਆ ਉਤਰੇ ਸਗਾਇ। ਦਿਸੁਰੇ। ਦੁਖੇ ਰਹਿ ਸਿਤਾ ਪਿਉਤਰੇ ਸੁਦੇ ਸਾਚੀ ਬਾ
 ਣੀ। ਸੋਤਿ ਸਾਜਨ ਕੁਏ ਸਰਸੇ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਦੀ। ਸੁਦੇ ਤੁਧੁ ਨੀਤਿ ਕਰੇ ਤੇ ਪਵਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰ
 ਰਹਿਆ ਕੁਰਪੁਰੇ। ਬਿਨਵੇ ਨਿਸਨ ਕਰਗੁਰ ਰਨ ਲਾਗੇ ਬਾਜੇ। ਅਨਾਦੁ ਤੇਰੇ॥ ੪੦॥
 ਰਾਮ ਕਲੀ ਸਦਾ॥

੧ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜਗੀਦਾਤਾ ਸੇ ਇਕੁ ਗਤਿ ਦੁਲਾ ਤਿਹੁ ਲੇਇ ਜੀਉ। ਗੁਰਸਬਦਿ ਸਮਾਵੇਏ ਅਵਰੁ
 ਜਾਣੈ ਕੋਇ ਜੀਉ। ਅਵੇਰੇ ਨਾਨਕ ਹਿਸਬਦਿ ਗੁਰ ਕੇ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵੇਗੇ। ਪਰਸਾਦਿ
 ਨਾਨਕੁ ਗੁਰੁ ਅਗਦਿ ਪਰਮਪਦਵੀ ਪਾਵੇਗੇ। ਆਇਆ ਹਕਾਰਾ ਚਲਦਾ ਰਾਹਿਰਾ
 ਮਨ ਮਿਸਮਾਇਆ। ਜਗਿ ਅਮਰੁ ਅਟਲੁ ਅਤੇਲੁ ਠਾਕੁਰੁ ਗਤਿ ਤੇਰਿ ਪਾਇਆ॥
 ੧॥ ਹਰਿਭੁਲਾ ਗੁਰਗੁਇਆ ਗੁਰਜਾਇਹੁ। ਰਿਪੁ ਕੁਪਾਸਿ ਜੀਉ। ਸਤਿਗੁਰ ਕੇਰੇ ਹਰਿਪਾ
 ਹਿ ਬੇਨੇਤੀ ਮੇਰੀ। ਪੈਸਰਖੁ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ। ਪੈਜਗਾ ਪਹੁ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਕੇਰੇ ਹਰਿਦੇਹੁ।
 ਮਨ ਰੇਜੇ ਨੇ। ਅਤਿ ਦੁਲਿਦਿ ਅਹੇਇ ਬੇਲੀ ਨਾਨਕੁ ਤਕਾਈ। ਨਿਖੈ ਜੀਉ। ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬੇ
 ਨਤੀ ਪਾਇਹੁ ਰਿਪੁ ਕੁਸੁਦੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ। ਹਰਿਪਾਹਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲ
 ਇਆ ਪਨੁ ਪਨੁ ਕਹੈ ਸਧਾਸਿ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਮੇਰੇ ਸਿਖ ਸੁਦਹੁ ਪੁਤੁ ਭਈ ਹੋ ਮੇਰੇ ਹਰਿਭੁਲਾ
 ਅਉ ਮੈ ਪਾਨੀਉ। ਹਰਿਭੁਲਾ ਗੁਰਗੁਇਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿਪੁ ਕੇਰੇ ਸਾਥਾ ਸਿਨੀਉ। ਭੁਗ
 ਤੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਮੇਰੀ ਨਿਸੁ ਹਰਿਪੁ ਕੁਠਾਣਾ ਭਾਵੇਏ। ਅਨੇਦੁ ਅਨਾਦੁ ਜਾਨਿਦਾ ਜੇ
 ਹਰਿਅਪਾਰਾਇਮਿ ਲਾਵੇਏ। ਤੁਸੀ ਪੁਤੁ ਭਈ ਪਰਦਾਰੁ ਮੇਰਾ ਮਨਿ ਦੇਖਹੁ ਕਰਿ ਨਿਰ
 ਜਾਸਿ ਜੀਉ। ਪੁਰਿਲਿਖਿਆ ਪਰਦਾ ਛਿਰੇ ਨਹੀ ਗੁਰਜਾਇਹੁ ਰਿਪੁ ਕੁਪਾਸਿ ਜੀਉ

॥३॥ सतिगुरुकुलैअपलैवहिपरदुखसटाऐआगा। मत्तैपिपैछैवेदीरेदुसी
 'मे'मेमुलनकुऐआगा। मित्रैपैमिभित्तैगैमेनिसुभित्तैकीपैलकुदुऐ। तमीदुईछ
 रिदेखहुपुतकुलीहरिसतिगुरुपैनदुखेगुरुपैनदुऐ। सतिगुरुपरतधेरेदुख
 रिगनुआपिदिकाऐआगा। सतिमिपविपपुतकुलीरामदामुपैगीपाऐआगा। ६
 अतिमतिगुरुवेलाअपैपिछैवीरतनुवरिअगुनिरघाडुनीछी। केमेगीपाएलपै
 त्रुतसदिअगुहरिहरिखषारिपन्नहिपुनरुनीछी। हरिखषायनीअघेघाडुह
 रिगगुरुकुलदुऐ। पिनुमत्तैविचिआदीदुखेहुरिसरिपादुऐ। हरिगुऐ
 आसतिगुरुवेलाहरिमिलिआपुनरुमुनरुनीछी। रामदामुमेछैतिछैदुई
 आगुसघटुसुनीसाडुनीछी॥ ५॥ सतिगुरुपुनरुनिबैलि। गुरुमिधामेनिलिदी
 नीछी। मेहरीपुतसुनमुपुऐऐआगामदामेपैगीपाऐनीछी। मरुपैदुपैगीसतिगुरु
 केगीनिषेगुरुअपरधिया। वेदीवरिघषदीनिदुखी। हरिसतिगुरुअदिनि
 दुऐआगा। हरिगुरुहिनुदुदीदीदुछिआदीपुनिलिधिया। सुनरुनरुनीछी। वरे
 मंदरमुदुहमेअमुनरुनरुनीछी॥

॥ ६॥ १॥ रामकलीअहला॥ ५॥ दुई॥

१॥ सतिगुरुपुसा

दि। साजुनरुअरामानरुनरुनिरदिपैछैऐआमेरामसजुनरु। ननीअनरुहरिज
 नीअनेऐऐऐऐआनरुहरिजनीअनरु। नदिअपटिपटिसेऐआअतिअभिभु
 धिअगुनरु। नरुहरेदुदुलिनमविदामुअडिनरुनरु। मगऐआमदिआतु
 छै। घातमिदुनरुनरुदीगुरुअपनरु। वरुनरुनरुगुरुनरु। सुपैहरिसाजुनरुसकु
 निवदिपनरु॥ १॥ गोविदामेरेगोविदामुदुअपारामेरेगोविदामु। विरपदुअमे
 विरपासदुनरुनरुअपरअपारपटिपटिअनेरिसेगिनिआ। ऐकदुमी
 पलीसघलपसारीनीअतिडिलैमेहनिआ। निमेनरुपैमेसकुनरुपैगरकसघ

ਦੁਬੀਚਾਗਾ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੇ ਪੁਰਖ ਉਤਾਣ ਤਿਸੁ ਹੀ ਕਉ ਪੁਰਖ ਪਿਆਰਾ॥੨॥ ਅੰਦੇਖ
 ਕੁਮਾਣੇ ਮੇਰੇ ਪੁਰਖ ਮਾਏ॥ ਜਾਂਦੇ ਪ੍ਰਤਿ ਜਾਂਦੇ ਸੁਆਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਂਦੇ॥ ਸੁਖ ਪ੍ਰਸੰਨ ਨ
 ਸਦ ਪਰਦਾਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾਨ ਮਾ॥ ਚਾਖਿਆ ਘੋਲੇ ਸਾਰੇ ਗਾਪਾਣੇ ਨਿਕੇ ਕੁ ਗਿਮ
 ਬਾਨਾ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਹੀ ਪਿਆਰਾ ਗਲ ਤਿਸੈ ਕਾ ਮਾਏ॥ ਕਿਹੁ ਨਾਨਕ ਤਖਤਿ ਤਿ
 ਵਾਸੀ ਸਨੁ ਤਿਸੈ ਦੀ ਬਾਏ॥ ੩॥ ਮੈ ਗਲ ਹਰਿ ਮੈ ਗਲ ਮੇਰੇ ਪੁਰਖ ਕੈ ਸਣੀ ਮੈ ਮੈ ਗ
 ਲਾ॥ ਸੋਹ ਲਗ ਪੁਰਖ ਸੋਹ ਲਗ ਅਨਾਦਿ ਪੁਨੀ ਮੈ ਸੋਹ ਲਗਾ॥ ਅਨਾਦਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਦੁਆਰਾ
 ਜੇ ਨਿਤਿ ਨਿਤਿ ਨਿਸਹਿ ਦੁਪਾਈ॥ ਸੇ ਪੁਰਖ ਪਿਆਈ ਮੈ ਸਨੁ ਕਿਹੁ ਪਾਈ ਮੈ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਏਕਾ
 ਈ॥ ਚੁਕੀ ਪਿਆਸਾ ਪੁਰਨੁ ਮਾਸਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਿਲੁ ਨਿਰਗੁਨੀ ਮੈ॥ ਕਿਹੁ ਨਾਨਕ ਪਰ ਪੁਰ
 ਮੇਰੇ ਕੈ ਨਿਤਿ ਨਿਤਿ ਮੈ ਗਲੁ ਸੁਨੀ ਮੈ॥ ੬॥ ੭॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਆਇ ਮਨਾਖਿ ਨੁਨ ਦਿਸ ਕੀ ਮੈ॥ ਗੁਰ ਮਰਾ ਮਰਾ ਮਰਾ ਕੈ ਦਿਉਰ ਪਾਰੀ ਮੈ॥ ਉਰ ਪਾਰਿ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਪੁਰਖ ਪੁਰਨੁ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰੋਜੇ ਨੇ॥ ਭੈ ਦੁਰਿ ਕਰਤਾ ਪਾਪ ਹਰਤਾ ਦੁਸ ਦੁਖੁ ਤਖਤੁ ਨੇ
 ਨਗਦੀ ਸਈ ਸੁਗਾ ਪਾਲ ਮਾਏ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਦੀ ਚਾਰੀ ਮੈ॥ ਧਿਨ ਏਤਿ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿ ਮੈ ਗਿ
 ਸਾ ਪੁਰਿ ਨ ਸੁਰੇ ਦਿਚਿਤੀ ਮੈ॥ ੯॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਧ ਚੁਲ੍ਹਾ ਕਾ ਅਸਰਾ॥ ਮਾਏ ਮਿ
 ਲਿਖਿ ਭੈ ਭੁਭੁ ਨ ਮੁਖਿ ਤਪਗਾ॥ ਨ ਮੁਨ ਹਰਿ ਨਿਪਾਨੁ ਨਿਕੇਰ ਮੇਰੇ ਗਿਏ ਕਾਨਾ ਏਦ
 ਰ ਸੁਖ ਪਰੇ ਗਿਅ ਨਿਤ ਧੀਰ ਲਿਸਾਸ ਮਾਧਿ ਆਇਣਾ॥ ਵਿਲਾਇਖ ਹਰਣ ਨ ਮੁਖੁ ਚਰ
 ਣ ਨ ਮੁਖ ਮਕੀਤਾ ਸਹਰਾ॥ ਧਿਨ ਏਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮਿ ਜਨ ਕੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਸਰਾ॥ ੧॥
 ਗੁਣਿ ਬੇਅੰਤਿ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੇ ਕੈ ਦਿਨ ਜਾਨਈ॥ ਦਿਖ ਚਲਤਿ ਦਇਆਲ ਸੁਦੁਰਗਤਿ ਦੁਖ
 ਨਈ॥ ਜੀ ਅਜਿਤ ਸਨੁ ਤੁਧੁ ਪਿਆ ਦਹਿ ਪੁਰਖ ਪਤਿ ਪਰ ਮੇਸਰਾ॥ ਸਰਬ ਜਾਚਿ ਕਏ ਕੁਦ
 ਤਾ ਕਹੁਣ ਮੈ ਜਗਦੀਸਰਾ॥ ਸਾ ਪੁਸੈ ਤੁਸੁ ਨਾਨਕ ਸੁਈ ਨਿਸਹਿ ਪੁਰਜੀ ਮਾਨਈ॥ ਧਿਨ ਏਤਿ
 ਨਾਨਕ ਕਹੁ ਰਿਪਾਸੇਈ ਤੁਧੁ ਹਿਪਣੁ ਨਈ॥ ੩॥ ਮੇਰਿ ਨਿਰਗੁਣ ਮਨ ਬੁਸੁਰਦੀ ਆਇਆ
 ॥ ਬਾਇਬੀਲ ਚਰਦੇ ਦੁਜਨ ਮੁਖਿ ਤੁਧੁ ਦਿਅਾ॥ ਗੁਰਨ ਮਨੀ ਮਾਕੁਸਲ ਬੀਅਸਰ ਬਇ

ਫੁਪੁਨੀਆ॥ ਜਲੋਲਬਧੁਈਸੀਤਿਆਈਮਹੇਲੇਰਿਹੀਦਿਛੁਲਿਆ॥ ਅਨਿਟਹਰਖਸਹਜਸਾਂਚੇ
 ਮਹਾਅੰਗਮਹਾਅੰਗਲੁਗੁਣਗਾਇਆ॥ ਧਿਨਵੈਤਿਨਨਕਅਪੁਰੁਕਾਰੁਪੁਰੇਤਪਾਇਆ॥
 ॥੬॥ ੨॥ ਰਾਮਕਲੀਅਹਲਾ॥ ੫॥ ਫੁਲਫੁਲਸਬਦੁਅਨਹਦੁਨਿਤਉਠਿਗਾਈਐਸੀ
 ਤਲੈ॥ ਕਿਲਦਿਖਸਭਿਧੇਧਿਨਸਨੁਰਿਨਮੁੱਖੀਅੰਗੁਰਮਤਿਨੈਕਾ॥ ਹਰਿਨਮੁਲੀਜੈਅਮਿ
 ਉਪੀਜੈਰੈਦਿਨਸੁਆਗਾਪੀਐ॥ ਜੋਗਿਟਨੁਅੰਨੇਕਿਵਿਚਿਅਲਗਿਚਰਨਿਕਮਲਹਸਾਪੀ
 ਐ॥ ਭੁਉਰੁਗਤਿਦਇਅਲੰਮਹਨਦੁਖਸਗਲੇਪਰਹੋਰਾ॥ ਧਿਨਵੈਤਿਨਨਕਤਰੇਸਾਗਰੁ
 ਧਿਆਇਸੁਆਮੀਨਰਹੋਰਾ॥ ੧॥ ਸੁਖਸਾਗਰੁਗੋਬਿੰਦਸਿਮਰਦੁਰੁਗਤਿਗੁਣਿਤੋਰਹਅ
 ॥ ਅਨਦਮਰਿਲੁਗੁਚਰਨੀਲਗੋਪਾਏਸੁਖਘੋਨੇਰੇਰਾ॥ ਸੁਖਿਨਿਧਾਨੁਮਿਲਿਆਦੁਖੁ
 ਰਿਆਪਿਪਾਕਰਿਪ੍ਰਤਿਗਾਧਿਆ॥ ਹਰਿਚਰਦੁਗਾਕੁਮਰੁਉਰੁਗਾਹਰਿਨਮੁਰਸਨਚੁ
 ਧਿਆ॥ ਹਰਿਏਕੁਚਿਤੈਪ੍ਰਭੁਏਭੁਗਾਵੈਹਰਿਏਕਦਿਸਟੀਆਇਆ॥ ਧਿਨਵੈਤਿਨਨਕ
 ਪੁਰੁਕੇਗੀਰਿਪਾਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਮਿਲਿਗੀਐਪੁਰੁਸਾਧਨਨਮਿਲਿਹਰਿ
 ਕੀਰਤਨੁਸੁਨੀਐਰਾ॥ ਦਇਆਲਪੁਰੁਦਮੇਦਰੁਮੰਧੇਅਤਿਨਪਾਈਐਪੁਰੁਸਾਧਨਨਮਿਲਿ
 ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਸੁਨੀਐਰਾ॥ ਦਇਆਲਦੁਪੁਰਿਸੁਖਦਤਾਸਗਲੁਦੇਖਨਿਦਰਦੇ॥ ਮੇ
 ਹਿਦਿਕਾਰਧਿਖੜੋਜਪਤਨਮੁਓਪਾਰਦੇ॥ ਸਭਜੀਅਤੇਚੈਪੁਰੁਮੇਰੇਥਰਿਵਿਰਥਾਸਚੁਰਦਿ
 ਥੀਵਾ॥ ਧਿਨਵੈਤਿਨਨਕਪੁਰੁਮਇਆਵੀਜੈਨਮੁਤੇਰਾਜਪਿਨੀਵਾ॥ ੩॥ ਰਾਖਲੀਏਪੁਰੁਚੁ
 ਗਤਜਨਾਅਪਦੀਚਰਦੀਲਾਏਰਾ॥ ਆਠਪਹਰਅਪਨਪੁਰੁਸਿਮਰਹੁਕੇਨਮੁਪਿਆਰਾ
 ਮਾ॥ ਧਿਆਇਸੇਪੁਰੁਏਕੁਦੁਜਲੇਰੇਹਆਵਲੁਜਲਦੁਗਾਸਦਾਸੁਖਕਲਿਆਦਿਕੀਰਤਨੁ
 ਪੁਰੁਲਗਾਮੀਨਕਾਦੁ॥ ਸਭਇਛੁਪੁਨੀਅਸਪੁਰੀਮਿਲੈਸਤਿਗੁਰਪੁਰਿਆ॥ ਧਿਨਵੈ
 ਤਿਨਨਕਪੁਰੁਆਪਿਮੇਲੇਛਿਨੀਰੁਪੁਦਿਸੁਰਿਆ॥ ੬॥ ੩॥ ਰਾਮਕਲੀਅਹਲਾ॥ ੫
 ॥ ਛੰਤਾਸੋਲਕੁ॥ ਚਰਨਕਮਲਸਰਦੁਗਤੀਅਨਦਮਰਿਲੁਗੁਦਿਰਾ॥ ਨਨਕਪੁਰੁਅ
 ਰਾਪੀਐਧਿਪਤਿਨਿਦਰਦਿਰਾ॥ ੧॥ ਛੰਤਾ॥ ਪੁਰੁਧਿਪਤਿਨਿਦਰਦਿਤਿਸੁਖਿਨੁਅਦਰ

ਨਵੇਇਜੀਉ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀ ਬੈਠਾ ਲਿਖ ਲਿਖ ਮਹਿ ਅਲਿ ਸਦੀ ਜੀਉ॥ ਜਥਿ ਬ
 ਲਿਖੀ ਅਲਿ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਆਇ ਕਨਿ ਮਥਿ ਮਨੁ ਨਿਦੀ ਸੈਰੇ॥ ਗੁਰਚਰਨੁ ਲਾਗੈ ਟਿਨੁ ਸਕੁ
 ਗੇ ਸਰਬ ਗੁਣਿ ਜਗਦੀਸੈਰੇ॥ ਕਹਿ ਸੇਵੇ ਸੇਵੇ ਕਿਟਿਨੁ ਸੁਰੇਣੀ ਤਿਸੁ ਕੁੰਦੈ ਸੇਰੇ ਇਜੀਉ॥
 ਬਲਿ ਜਾਇ ਨ ਕਸੁ ਧਰਤੀ ਪਰਗਾਸ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹੋਇ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਸੋਲਕੁ॥ ॥ ਹਰਿ
 ਸਿਮਰਤੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੁਖੀ ਬਿਨਸੀ ਦੁਤੀ ਅੰਧੇਰੇ॥ ਨ ਕਟੇ ਬੰਗੋ ਪਾਲੁ ਕੀਰੋ ਵਿਦਿ ਸੇਵਕਿ ਮੇ
 ਰਾ ਛੰਤੁ॥ ॥ ਭੈ ਸੇਵਕਿ ਕੋ ਦੇਨਾ ਰਹਿ ਦੇਵਿ ਆਲਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਅਨੇਕ ਗਾਇ ਪੁਰ
 ਦੀ ਨਾਨਾ ਧੁਤਿ ਪਾਲ ਜੀਉ॥ ਧੁਤਿ ਪਾਲਿ ਅਚੁਤਿ ਪੁਰ ਪੁਏ ਕੋ ਤਿਸੁ ਹਿ ਸਿਉ ਰੇ ਗੁਣ ਗਾ ਕੀਰ
 ਰਹਿ ਮਸਤ ਕਮੇ ਲਿਲੀ ਨੇ ਸਦਾ ਅਨ ਦਿਨ ਜਾਗਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਰਿਹਾ ਧਨੁ ਤਿਸ ਕਾਤਨੁ
 ਜੋ ਬਨੁ ਪਨਾ ਲਜੀਉ॥ ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਇ ਨ ਕਸੁ ਸਰਬ ਜੀਅ ਧੁਤਿ ਪਾਲ ਜੀਉ॥ ਹਸਨ
 ਉਚਕੋ ਹਰਿ ਹੋਰ ਗੁਣ ਗੋ ਵਿਦਿ ਧਿਆਨਾ ਨਾਨਕ ਪਕੜੀ ਟੇਕੋ ਏਕ ਪਰਮੇ ਸਰਬ ਕੋ ਨਿਦਾਨੁ॥
 ੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਸੇਸੁ ਅਮੀ ਪੁਰੁ ਰਖ ਕੇ ਅੰਧੇ ਲਿਤਾ ਕੈਲ ਗੁਜੀਉ॥ ਕੁਜੁ ਸਾਧੁ ਸੈਗਦੇ ਆਲ
 ਦੇਵ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਅ ਗੁਜੀਉ॥ ਇਕ ਉਦੀ ਜੈ ਜੀਉ ਦੀ ਜੈ ਅਸ ਇਕ ਪਰਦੀ ਪੈਰੇ॥ ਸਾ
 ਪਸੈ ਗੋ ਹਰਿ ਨ ਮੁਰੇ ਗੇ ਸੇ ਸਾਰ ਸਾਗਰ ਸਕੁ ਤੈਰੇ॥ ਜਨ ਮਕਣੁ ਬਿਕਾਰ ਛੁਟੇ ਛਿਰ ਨ ਲੈ ਚੋ
 ਰਾ ਗੁਜੀਉ॥ ਬਲਿ ਜਾਇ ਨ ਕਸੁ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖੁ ਬਿਰੁਜਾ ਕਮੇ ਹਾਗੁ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਸੋਲਕੁ॥
 ਪਰਮ ਅਰਥ ਅਰਕਾ ਅੰਧੇ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥਿ ਨ ਮੁ॥ ਸਗਲ ਨੇਰ ਬਪੁਰਿ ਆਨ ਨ ਕਲਿ
 ਧਿਆ ਆਥ॥ ੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਸੁਗਲ ਇਦੁ ਮੇਰੀ ਪੁਨੀ ਅਮਿਲਿ ਅਗਿ ਨਿਰਾਗ ਇਜੀਉ॥
 ਅਨੁਕੁਇ ਆਵਤੁ ਕੁਗਿ ਹੋਰੁ ਹਿ ਪੁਰਾਣ ਪੁਰਾਣ ਮਾਇ ਜੀਉ॥ ਕਿਹਿ ਲਾਲ ਅਏ ਪੁਰਾਣ
 ਕਮਾਇ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਿ ਆਗਾਣਾ ਬਿਅੰਤਿ ਪੁਰਨ ਸਖ ਸਹਜ ਰਾਤ ਕਦੁ ਰਸਨਾ ਗੁਣੁ
 ਲਾ॥ ਅਧੇ ਮਿਲਾਏ ਗਾਇਕਿ ਲਾਏ ਤਿਸੁ ਬਿਨ ਨਹੀ ਜਾਇ ਜੀਉ॥ ਬਲਿ ਜਾਇ ਨ ਕਸੁ ਸਦਾ
 ਕਰੇਤ ਸਕੁ ਮਹਿ ਰਹਿ ਅਸਮਾਇ ਜੀਉ॥ ੪॥ ੬॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਰਲੁ ਦੁਪੁਨੁ ਜਗ
 ਉਸਖੀ ਹਰਿ ਏਕੁ ਧਿਆਵਾਹੁ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਮੈ ਸੇਵਿ ਸਖੀ ਮਨਿ ਚਿੰਤਿ ਅਨੁ ਛਲੁ ਪਾਵਹੁ॥

ਸਤਿਗੁਰਪਿਆਇਆਕਰਮਿਪਇਆਅਨੁਪਥਾਲਕੁਜਮਿਆਸਤਿਗੁਰਸਾਚੇਭੇਜਦੀ
ਅਭਿਰਜੀਦੁਨਦੁਪੁਨੀਆਮਹਾਅਦਿਓਆਸਦਾਅੰਗਲੁਹਰਿਗੁਦਿਗਾਵੇਹੋ। ਜਨਕੋਹੋਨ
ਨਕਸਠਲੁਜਤਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਪਿਅਵੇਹੋ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭੇਜਨੁਇਕਤਕੋਰਪਰਦਾਹੁਬ
ਲਇਆਦਿਤਿਅਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਮੁਹਰੇਜਿਤੁਸਕੁਤਿਪਤਾਇਆਸਤਿਗੁਰਬਹਿਵੇਦਿਸ੍ਰਿਸ਼ੀ
ਸੀਸਗਲਕੁਉਦਿਵਾਇਆਕਰਿਮਾਉਪਰਿਵੇਤਿਓਈਖਾਲੀਕੋਇਨਜਾਏਆਸਕੁਸਿ
ਖਿਸੇਗਤਿਭੁਈਕਿਤਾਮਹਾਅਨੰਦਸਮਾਇਆ। ਬਿਨਦਿਤਿਨਨਕਸਾਮੁਹਰਿਕੀਸਰਬਸੁਖ
ਮੈਪਸਇਆ॥੨॥ ਗੀਤੀਸੁਗਲਕਰਾਈਆਹਰਿਸਿਉਲਿਦੁਲਾਈ। ਕੁਦਦਓਦੇਤਕਰਾਇ
ਆਗੁਰਗਿਆਨੁਪਾਈ। ਗੁਰਗਿਆਨੁਪਾਇਆਸੁਖਹਦਤਾਚੁਦਸਾਲਿਥਾਲਕੁਪ
ਇਆਸਗਲਦਿਦਿਆਸੇਪੁਰਨਪਤਿਅੰਗਾਧਿਰੁਰਿਦੈਅਨਾਇਆ। ਜੇਦਦਿਦਾਰਨਾਮੁਕ
ਰਦੁਬਿਠਥਾਕੋਇਨਜਾਈ। ਬਿਨਦਿਤਿਨਨਕਸਾਮੁਹਰਿਕਮੇਗਪ੍ਰਭੁਅੰਤਿਸਖਾਈ॥੩॥
ਸਾਧਸੇਤਇਕਤਕੋਰਬਲਕਕਰਹੁਮੰਗੇਦਾ। ਲਧੇਸੁਨਨਿਨਾਕਸਮਭਏਵੇਦਿਅਹੁਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਮੇਦਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਇਆਗੁਰਗਿਆਨੁਦਿਤੁਇਆਸਗਲਦੁਖਮਿਟਾਇਆ। ਸਰਦੁ
ਲਿਖਾਇਆਪੁਰਹੁਆਇਆਵੀਆਹੁਕੁਤੁਮਿਦਿਵਾਇਆ। ਅਚਰਜਜੇਬਦਾਈਠਾਕੁਰ
ਮੁਨਿਨਨਦੁਖੇਸਕਿਰੇਦੁਸੁਰਾ। ਜਨਕੋਹੋਨਨਕੁਕਾਕੋਆਵੇਜੇਅਨਹਦੁਰਾ॥੪॥
॥ਗਮਕਲੀਮਹਲਾ॥੫॥ ਰੁਤੀਸੇਲੇਕਾ॥ ੧੪ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਕਰਿਬੀਦਨਪ੍ਰਭੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਚਾਹੁਉਸਾਧਹੁਪੁਗਿ। ਆਪੁਨਿਦੁਰਿਹਰਿਹਰਿਕੁਜਓਨਨ
ਕਪ੍ਰਭੁਕੁਰਪੁਗਿ॥੧॥ ਬਿਲਦਿਖਾਕਾਟਦੇਕੋਰਦੁਸੁਖਸਾਗਹਰਿਗਇ। ਦੀਨਦਇ
ਆਲਦਖਿਕੁਨੇਨਾਨਕੀਤਪਿਆਇ॥੨॥ ਚੁੰਤਾ॥ ਜਸੁਗੰਦਹੁਦਛਤਾਗੀਹੋਵਿਰਿਕ੍ਰਿ
ਪਚੁਰਦਿਤਜੀਉ। ਰੁਤੀਮਾਹਮੁਰਤਿਪਤੀਗੁਦਉਚਰਤਸੇਕੁਦਿਤਜੀਉ। ਗੁਦਰੇਥਾਰਤੇ
ਪੇਲਿਤੇਜਨਜਿਲੀਇਆਸਠਲੁਜਨਮੁਕੁਇਆਤਿਨਕਾਨਿਨਿਸੇਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ। ਪੁਨਦਾਨੁ
ਨਤੁਲਿਵਿਰਿਆਹਰਿਸਰਬਪਾਪਹਿਤਜੀਉ। ਬਿਨਦਿਤਿਨਨਕਸਿਮਰਜੀਵਾਜਲਮਮਰ

ਦਹਰਿਤੀਉ॥ ੧॥ ਸੋਲਕ॥ ਉਦਮੁਅਗਮੁਮੋਗੋਰੋਚਰਨਕਮਲਨਮਸਕਾਗਾਕਥਨੀ
 ਸਤੁਪੁਰੁਦਸੀਨਨਕਨਮੁਅਧਾਰ॥ ੧॥ ਸਿਤਸਰਦਿਸਾਨਨਪਰਸੁਆਖੀਸਿਮਰਿਅਨਿਤਾ॥
 ਸੁਕੇਤੇਹਰਿਆਖੀਆਨਨਕਜਿਪਿਰੁਗਵੇਤਾ॥ ੨॥ ਛੰਤਾ॥ ਇਤਿਸਰਸਬਸੇਤਮਹਚੇਤ੍ਰੇਸਾਖਮ
 ਸੁਜੀਉ॥ ਹਰਿਨੀਉਨਹੁਮਿਲਿਆਮਉਲਿਆਮਨੁਤਨੁਸਾਸੁਜੀਉ॥ ਘਰਿਨਹਨਿਹਚਲੁਅ
 ਨਦਸਪੀਦੋਚਕਕਮਲਪੁਲੁਲਿਆ॥ ਸੇਵਰੁਸੁਘਨੁਸੁਨਦੁਖੇਤਾਗੁਣਿਗੋਵਿੰਦਅਮੁਲਿਅ
 ॥ ਵਡਿਗੁਗਿਪਾਇਆਦਖਗਵਾਇਆਕੁਈਪੁਰਨਅਸਜੀਉ॥ ਬਿਨਦੇਤਿਨਨਧਸਰਨਤੇਰੀ
 ਮਿਟੀਜਮਕੀਝਾਸਜੀਉ॥ ੩॥ ਸੋਲਕ॥ ਸਾਸਗਤਿਬਿਨਕੁਮਿਅਈਕਰਤੀਕਰਮਅਨੇਕਾ॥
 ਕੇਮਲਵਿਧਨਬਾਪੀਆਨਨਕਕਰਮਹਿਲਖੁ॥ ੧॥ ਜੇਕੁਦੇਸੈਮੇਲਿਆਵਿਛੋੜਕੀਆਪਿ॥
 ਨਨਕਪੁਰੁਸਰਦਗਤੀਜਾਵਾਦੁਪਰਤਾਪੁ॥ ੨॥ ਛੰਤਾ॥ ਕਰੀਖਮਰੁਤਿਅਤਿਗਾਧਨੀਜਿ
 ਠਅਖੈਘਅਜੀਉ॥ ਪ੍ਰੇਮਬਿਛੋਰਦਗਾਗਦੀਦਿਸਟਿਕਰੀਗਾਮਜੀਉ॥ ਨਹਦਿਸਟਿਅ
 ਵੇਮਰਤਾਵੇਮਹਚਾਚਬਿਮੁਠੀਅਗਾਜਲਬਾਸੁਮਦੁਲੀਤਨੁਛਲੇਵੇਸੈਗਿਮਾਇਆਕੁਠੀ
 ਅਗਾਕਰਿਪਾਪਜੇਨੀਕੈਭੀਤੋਈਦੇਇਸਾਸਨਜਾਮਜੀਉ॥ ਬਿਨਦੇਤਿਨਨਕਉਤੇਰੀਗਾਧ
 ਗਾਧਪੁਰਨਕਾਮਜੀਉ॥ ੩॥ ਸੋਲਕ॥ ਸਰਪਲਾਗੀਨਲਿਪੀਐਇਕੁਤਿਲਰਹੁਨਨ
 ਈ॥ ਮਨਤਨਅਤਿਰਗਵਿਰਹਿਆਨਨਕਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ ੧॥ ਕੁਰਗਹਿਲੀਨੀਸਾਜਨ
 ਹਿਨਨਮਜਨਮੇਕੇਮੀਤਾ॥ ਚਰਨਹਦਾਸੀਕਰਿਲਈਨਨਕਪੁਰਹਿਤਚੀਤਾ॥ ੨॥ ਛੰਤਾ॥
 ਰੁਤਿਬਰਸੁਸੁਯੋਲੀਆਸਾਵਦੁਰਦੇਅਨਿਦਜੀਉ॥ ਘਲਉਨਦਿਵੇਠਨਲਥਲਪੁਰਿ
 ਅਮਕਰਦਜੀਉ॥ ਪੁਰੁਪੁਰਗਹਿਆਸਰਬਠਾਈਹਰਿਨਮਨਦਨਿਧਿਰਿਹਕੁਰੇ॥ ਸਿਮਰਿ
 ਸੁਆਖੀਅਤਿਰਿਜਾਮੀਲਲਸਮੁਹਾਸਉਤਰੇ॥ ਪ੍ਰਮਰਿਗਿਜਾਗੇਨਹਛਿਦਲਗੋਬਿਪਾਲਸਰ
 ਬਖਸਿਦਜੀਉ॥ ਬਿਨਦੇਤਿਨਨਕਹਰਿਬੇਤੁਪਾਇਆਸਦਾਮਨਕੁਵੇਦੁਜੀਉ॥ ੪॥ ਸੋਲਕ॥
 ਆਸਖਿਆਸੀਮੈਛਿਰਉਕਥਪੋਖਉਗੋਪਾਇ॥ ਹੋਵਈਸਾਜਨੁਸੇਤਨਨਨਕਪੁਰੁਮੇਲਦ
 ਹਾਰਾ॥ ੧॥ ਬਿਨਮਿਲੇਬਸੇਤਿਨਉਪਜੈਤਿਲੁਪਲਰਹਦੁਨਨਾਇ॥ ਹਰਿਸਾਧਹਰਿਸਰ

ਦੁਗਤੀ ਨਾਨਕ ਅਸਪੁਜਾਇ ॥੨॥ ਛੰਟਾ ॥ ਰੁਤਿ ਸਰਦ ਅਤਿ ਧੈਰੇ ਅਸੁਕਤ ਕੇ ਹਰਿ ਪਿ
 ਆਸ ਜੀਉ ॥ ਬਿਜਤੀ ਦਰਸਨੁ ਛਿਰਤ ਕਥਾ ਮਿਲੀ ਅੰਗੁ ਦਤ ਸਜੀਉ ॥ ਬਿਨੁ ਕੋਤਿ ਪਿਅਰੇ
 ਨਹ ਦੁਖ ਸਾਹਿਬਾਰ ਕੇ ਦੁਖ ਪ੍ਰਗਧਨਾ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰੁ ਨਾ ਦਿਚਤੁ ਰਿਬੇਤੀ ਸਾਸੁ ਬਿਨੁ ਜੈ ਸੇਤਨਾ ॥
 ਈਤ ਉਤ ਦਹ ਦਿਸ ਅਏ ਕਨ ਮਨਿ ਮਿਲਨ ਵੀ ਪੁਰੁ ਪਿਅਸ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨੁ ਦੇਤਿ ਨਾਨਕ ਪਾਰ
 ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਪੁਰੁ ਗੁਣ ਤਾ ਸਜੀਉ ॥ ੫ ॥ ਸੋਲਕਾ ॥ ਨਲਾਇ ਬੁਝੀ ਸੀਤ ਲਿਖੇ ਅਨਤ
 ਨਉ ਪਨੀ ਸੇਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰੁ ਪੁਰਨੁ ਮਿਲੇ ਦੁਖੀ ਅਧਿਨ ਸੀਕੁ ਤਿ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧ ਪੁਠਾਏ ਆਪਿ ਹ
 ਰਿਹ ਮਤੁ ਮੇਤਨ ਹੀ ਦੁਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੁ ਮੈਰੇ ਮਿਟ ਗਏ ਰਮਦ ਰਮ ਰੁਪੁ ਗਿ ॥ ਛੰਟਾ ॥ ਰੁਤਿ ਸਿਸੀ
 ਅਰਸੀ ਤਲਹ ਰਿਪੁ ਗੋਟ ਮਧਿ ਰਪੇ ਹਿਜੀਉ ॥ ਨਲਾਇ ਬੁਝੀ ਦਰਸੁ ਪਾਇ ਅਧਿਨ ਸੇ ਮਾਇ ਅ
 ਪ੍ਰੇਰ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਕਾ ਅਪੁਰੇ ਮਿਲਿ ਹਜੁ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸੇਵਿ ਵਿਸੇਵਿਆ ॥ ਹਰੇਤੁ ਰਿਸੀ ਗਰ
 ਸਰੁ ਰਸਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ਅਲਖ ਅਭੇਦਿ ॥ ਰੁਉਰੁ ਗਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਬੀਛੁ ਤਿਜਨ ਮੁਨੁ ਸਾਧੇ
 ਕੈ ਜੀਉ ॥ ਦਿਨ ਦੇਤਿ ਨਾਨਕ ਪੁਰੁ ਅਪਿ ਮੇਲੀ ਤਹ ਨ ਪ੍ਰਮਾ ਬਿੰਦੁ ਹੁਜੀਉ ॥ ੬ ॥ ਸੋਲਕਾ ॥ ॥ ਹਰਿ
 ਪਸੁ ਪਾਇ ਅਸੇ ਹਾਰਾ ਨੀਤੁ ਲਤਿ ਨ ਹੀ ਚੀਤਾ ॥ ਸੀਤ ਸੇਜੇ ਗੀ ਨਾਨਕ ਚਰਿ ਪੁਰੋਟ ਪੁਰੀਤਾ ॥
 ੧ ॥ ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਅਨਿਦੈ ਕੁਤੁ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸੇ ਗਿ ਬਨੇ ॥ ਮਨ ਕਾ ਦੁਖ ਲਪਾਇ ਅਹ ਰਿਨਾਨ
 ਨਾ ਮਰੇ ਨਾ ॥ ੨ ॥ ਛੰਟਾ ॥ ਹਿਮ ਕਰਿ ਰੁਤਿ ਮਨ ਕਾ ਦੁਖੀ ਮਾਘੁ ਛਗਣੁ ਗੁਣ ਦਿਤ ਜੀਉ ॥ ਸਖੀ ਸ
 ਰੇਲੀ ਗਾਉ ਮਗਿ ਲੇ ਗਿਹਿ ਅਏ ਹਰਿ ਕੇਤ ਜੀਉ ॥ ਰਿਹਿ ਲਾਲ ਅਏ ਮਨਿ ਪਿਅਰੇ ਸੇਜ ਸੇਰਾ
 ਰਿਸੇ ਗੀ ਅਗਾ ॥ ਦੁਖ ਤਿਨੁ ਤਿਨੁ ਦੁਖੁ ਦੇਹ ਰਿਅ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਮੇਰੀ ਅਗਾ ॥ ਮਿਲੇ ਸੁਖ ਮਾਘੀ ਇ
 ਛਿ ਪੁਨੀ ਮਨ ਜਪਿ ਅਨਿ ਰਮੁ ਲੁਮਤਿ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨੁ ਦੇਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਕਰਹੁ ਰਲੀਆ ਹਰਿ ਮਿਲੀ
 ਸੀ ਪਰ ਕੇਤ ਜੀਉ ॥ ੭ ॥ ਸੋਲਕਾ ॥ ਸਿਅਸਾਈ ਜੀ ਅਵੇ ਕੁਦਰਤ ਲਤਾ ਰਹਿ ਹਾਰਾ ॥ ਸਰੁ ਤੇਉ
 ਚੇਨਾ ਲੀਅਹਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਪਿਆਰਾ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨ ਜਨਿ ਅਸੇਈ ਤੇਰੇ ਸੇਰੇ ਸੇਖੀਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿ
 ਨਹ ਲਿਹਾਰੇ ਦੇਹ ਰਿਜ ਪਿਉ ਤੇਰੀ ਗਾ ॥ ਛੰਟਾ ॥ ॥ ਚਰਣ ਬਿਗਨਿਤ ਸਰੁ ਉਪਰੇ ਮਿਟ ਅਸਗ
 ਲ ਕਲੇ ਸੁਜੀਉ ॥ ਆਦੁ ਲਜਾ ਦੁਖੁ ਹਰੇ ਹਰਿ ਕੁਗਤਿ ਬੀਆਪਰੇ ਸੁਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਰਿਗਿ ਗੇਤ

ਸਹਜਿਅਤੇਤਿਲੁਨਮਨਤਬੀਸੰਗੇ। ਤਨਿਆਪੁਸਰਦੀਪਰੇਫਰਦੀਸਰਬਗੁਣਜਗਦੀਸਰੇ
ਗੋਦਿਰਗੁਣਨਿਪਿਸੀਰੇਗਸੁਅਭੀਅਗਦਿਕਉਮਾਦੇਸੁਜੀਉ। ਬਿਨਦੇਤਿਨਨਕਮਟਿਆਧਾਰ
ਹੁਗੁਜੰਗੇਇਕਦੇਸੁਜੀਉ॥ ੮॥ ੧॥ ਛੰਤਅਨਿਤਸਦਾ। ਰੁਤੀਛੁਤਾ। ਜੁਮਲਾ॥ ਧਾਦਪਦੀਉ
ਅਵਾਰੁ॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥

੧ ਚਮਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ੧॥ ਓਅਵਾਰੁਧਰਮਾਉਤਪਤਿ। ਓਅਵਾਰੁਕੀਅ
ਨਿਨਿਛਿਤਿ। ਓਅਵਾਰੁਸੈਲਜੁਗਰੁਏ। ਓਅਵਾਰੁਬੇਦਨਿਰਮਏ। ਓਅਵਾਰੁਸਬਦਿਉਪ
ਰੇ। ਓਅਵਾਰੁਗੁਰਮੁਖਿਤੋਗੇ। ਓਅਅਖਰਸੁਣਹੁਬੀਚਾਰੁ। ਓਅਅਖਰਤ੍ਰਿਭਵਨਸਾਰੁ॥
੧॥ ਸੁਣਿਪਛੇਕਿਅਲਿਖਹੁਜੰਨਾਲਾ। ਲਿਖਰਮੁਨਮੁਗੁਰਮੁਖਿਗੋਪਾਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਉ। ਸੰਸੇ
ਸਭੁਜਗੁਸਹਜਿਉਪਾਇਆਤੀਨਿਕੁਵਨਿਇਕੁਜੇਤੀ। ਗੁਰਮੁਖਿਦਸਤੁਪਰਪਤਿਹੋਵੈਚੁਣਿਲੇ
ਮਾਣਕਿਮੇਤੀ। ਸਮਏਸੁਏਪਨਿਪਨਿਬੁਏਅੰਤਿਨਹਿਤਰਿਸਾਰੁ। ਗੁਰਮੁਖਿਦਖੈਸਚੁਸਮਾਲੇ
ਬਿਨੁਸੈਰੇਜਗੁਬਾਰੁ॥ ੨॥ ਪੈਪੈਪਰਮੁਪਰੇਧਰਮਾਪੁਰਿਗਿਉਦਿਖਾਰੀਅਨੁਪੀਰਾ। ਪੈਪੈਪੁਲਿ
ਪੈਤਮੁਪਿਅਸਤਵਿਵੇਚਨਿਕੁਏਅਨੁਗਾ। ਪਨਪਰਦੀਪਰਅਪਿਜੇਨੀਤੋਲਿਕੇਲਿਸਚਿਪੁ
ਰਾ। ਕਰੇਤਕੀਮਿਤਿਧਰਤਾਜਾਦੈਵੈਜਦੈਗੁਰਸੁਗਾ॥ ੩॥ ਫਿਅਨਗਦਾਇਆਦੁਜਾਨੁ
ਇਆਗਰਬਿਗਲੇਬਿਖੁਖਾਇਆ। ਗੁਰਸੁਗੀਤਧਾਇਨਹੀਭੁਦੈਸੁਣੀਐਗਹਰਿ
ਗੀਭੀਉਗਦਾਇਆ। ਗੁਰਸਚੁਕਰਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤਦਰਿਅਅਨਿਤਨਿਸਾਰੁਸੁਖਾਇਆ
॥ ਅਪੈਗੁਰਮੁਖਿਅਪੈਦੈਦੈਆਪਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਇਆ॥ ੪॥ ਏਵੇਏਕੁਕਹੈਸਕੁਕੇਈ
ਹਉਐਗਰਬਦਿਅਪੈ। ਅਤੇਰਿਬਹਰਿਏਕੁਪਛੁਏਇਉਪਰਮਹਲੁਸਿਝੈਪੈ। ਪ੍ਰਭਨੇ
ਜੈਹਰਿਦੁਰਿਨਜਦੁਏਵੈਸਿਸਦਿਸਬਾਈ॥ ਏਵੇਕਾਰਅਦੁਨਹੀਦੁਜਾਨਨਕੇਕੁਸਮਾ
ਈ॥ ੫॥ ਇਸੁਕਰੇਤਕਉਬਿਉਗਹਿਰਾਖਉਅਛਰਿਉਤੁਲਿਉਨਜਾਈ। ਮਾਇਆਕੇਦੇ
ਵਾਨੇਪ੍ਰਾਣੀਏਠਿਰਗਉਠੀਪਾਈ॥ ਲਬਿਲੇਕੁਮੁਹਤਾਕਦਿਗੁਤਇਬਤਬਿਠਿਰਿਪਛੁਤਾਈ
॥ ਏਕੁਸਰੈਵੈਤਾਗਤਿਮਿਤਿਪੈਦੈਆਦੁਨਜਦੁਗਾਈ॥ ੬॥ ਏਕਅਚਾਰੁਰੇਗੁਇਕੁਪੁ॥

ਪਉਣਪਾਈਅਗਲੀਅਸਿਧੁਪਾਇਕੇਤਵਰੁਤੈਤਿਹੁਲੇਇ।ਏਕੇਬੁਧੈਸੁਧੈਪਤਿਹੋਇ॥
ਗਿਆਨਪਿਆਨਲੇਸਮਸਰਿਰਹੈ।ਗੁਰਮੁਖਿਏਕੇਦਿਰਲਕੇਲਾਹੈ॥ਨਿਸੇਨੇਦੇਇਕਿ
ਰਖੇਤੇਸੁਖਪਾਏ।ਗੁਰਦੁਆਰੈਆਖਿਸੁਣਾਏ॥੨॥ਉਰਮੁਪੁਰਖਜੋਤਿਉਜਾਲਾ।ਤੀਨ
ਕੁਦੁਇਅਹਿਗੁਰਗੋਪਾਲਾ।ਉਗਦਿਅਸਅਭੁਪੁਰਿਖਾਏ॥ਕਿਰਿਪਾਅਖੈਮੇਰਿਅਏ
॥ਉਨਦਿਬਰੋਸੇਨੀਧਰਿਧਾਰਾ।ਉਤਮਸਦੁਸਦਾਰਦਿਹਾਰਾ॥ਇਸੁਏਕੈਕਾਨਾਦੈਰੁਉ॥ਅ
ਪੈਕਰਤਅਪੇਦੇਉ॥੮॥ਉਗੈਦੁਸੁਰਸੇਘਰੇ॥ਉਰਉਦੇਖਿਸਬਦਿਬੀਚਾਰੇ॥ਉਪਰਿ
ਆਦਿਅਤਿਹਿਹੁਲੇਇ॥ਆਪੈਕੈਰਕੇਥੈਸੁਣੈਸੋਇ॥ਉਗੁਧਿਧਾਤਅਨੁਭਵੇਦੇਇ॥ਉਗੁਧਿ
ਧਾਤਅਨਿਮੁਖਿਸੋਇ॥ਪੁਰੁਜਗੀਨੀਦਨੁਅਵਰੁਨਿਕੋਇ॥ਨਾਨਕਨਮਰੋਐਪਤਿਹੋਇ॥੯॥
ਰਾਜਨਗਮਰੋਦੇਹਿਤਕਾਰਿ॥ਰਦਅਸਿਲੁਧੁਹਿਅਨੁਅਮਾਗਿ॥ਰਾਤਿਦਿਨਤਰਿਰਹੈਰੇਗਿਰ
ਤਾ।ਨੀਲਕੁਦਨਿਜੁਗਿਚਾਰਜਤਾ॥ਨਿਨਿਜਤੋਸਤਿਸਹੀਜੇਹਾ॥ਅਤਿਨਿਰਮਾਇਲਸੀਧੁ
ਸਿਦੇਹਾ॥ਰਹਸੀਰਾਮੁਰਿਦੇਇਕੁਤਾਇ॥ਅਤਿਰਿਸਬਦਿਸਾਚਿਲਿਦੁਲਾਇ॥੧੦॥ਕਿਸੁ
ਲਿਕੀਜੈਅਮ੍ਰਿਤਪੀਜੈਰਹਿਦੁਲਹੀਸੇਸਾਰੇ॥ਰਾਜੇਗਾਇਰੇਵਨਹੀਰਹਦੁਆਇਜਾਇਜੁਗੁ
ਰੇਗਾ॥ਰਹਦਿਕਹਦਿਤੇਰਹੈਨਿਕੋਈਕਿਸਪਹਿਕਰਉਬਿਨੀਤੀ॥ਏਕੁਸਬਦੁਰਾਮੁਨਮੁਨਿ
ਰੋਪਰਗੁਰਦੇਦੈਪਤਿਪਤਿ॥੧੧॥ਲਾਜਮਰੀਤੀਅਰਿਗਈਘੁਘਦੁਖੇਲਿਚਲੀ॥ਸਮਿਦਿ
ਦੁਨੀਬਾਦੁਨੀਸਿਰਿਤੇਸੇਕਿਦਲੀ॥ਪ੍ਰੇਮੁਬੁਲਾਈਰਲੀਸਿਉਅਨਮਹਿਸਬਦਅਨਿਦੁ॥ਲਾਲ
ਰੀਲਾਲੀਕੁਈਚੁਰਮੁਖਿਰੁਈਨਿਰਿੰਦੁ॥੧੨॥ਲਾਹਾਨਮੁਰਤਨੁਲਪਪਸਾਭਾ॥ਲਬੁਲੇ
ਕੁਬੁਰਅਹਿਕਾਰਾ॥ਲਾਨੀਚਨੀਲਾਇਤਧਾਰਾ॥ਅਨਮੁਖੁਅੰਧਾਮੁਗਪਗਦੁਰਾ॥ਲਹੇਕਾਰ
ਦਿਅਗਇਅਜਗਿ॥ਹੋਇਅਜੁਰਗਇਅਠਗਾਇਰਗਿ॥ਲਾਹਾਨਮੁਪੁਨੀਦੇਸਾਹਾ॥ਨਨ
ਕਸਚੀਪਤਿਸਚਾਪਤਿਸਾਹਾ॥੧੩॥ਅਗਦਿਦਿਗੁਤਜਗੁਜਮਪਧਿ॥ਅਏਨਮੇਟਦੇਕੇ
ਇਸਮਰਥਾ॥ਅਥਿਸੇਲਨੀਚਘਰਿਹੋਇ॥ਅਥਿਦੇਖਿਨਿਦੁਲਿਸੇਦੇਇ॥ਅਥਿਹੋਇਤ
ਮੁਗਪਸਿਅਨਾ॥ਭੁਗਤਿਬਿਹੁਨਾਜਗੁਧਉਗਨਾ॥ਸਕੁਮਹਿਦੁਰੋਏਕੋਸੋਇ॥ਨਿਸੇਨੇ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਸਿਰੁ ਛਿਘੈਰ ਅਹਿ ਪਾਇਆ ਮੇਲੁ ਭੁਇਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੨੧ ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਗਾਏ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤੇ ਇਤੁ ਲੈਵੈ ਤੇ ਲੈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਵੈ ਨਾਇ ਨਿਸਿ
 ਗੁ ॥ ਪਗਹਿ ਮੇਲੁ ਨ ਲਾਇ ਕਏ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਇ ਬੇਚਰੀ ਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਨ
 ਨੁਚਰੁ ਆਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਅਮ੍ਰਿਤੁ ਜੇ ਸਾਗੁ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਏ ਪਾਥੁ ॥ ੨੨ ॥
 ਚੰਦ ਲੁਛੀ ਤੁਨਿ ਰਹਈ ॥ ਚੰਗੀ ਮਿਠਗੁ ਅੰਗੁਰੀ ਖਾਇ ॥ ਚਰਨਿ ਕਮਲਿ ਉਰ ਪਾਗੀ ਠੀਤਿ
 ਚਿਰ ਜੀਵਨੁ ਚਤਨੁ ਨਿਤਿ ਨਿਤਿ ॥ ਚਿਤਤੀ ਦੇਸੈ ਸਕੁ ਕੋਇ ॥ ਚਿਤਹਿ ਏਕਤੀ ਸੁਖੋਇ
 ॥ ਚਿਤਿ ਦੇਸੈ ਗਏ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਰਕਤ ਕੁਇਆ ਪਤਿ ਮਿਠੈ ਘਰਿ ਨਾਇ ॥ ੨੩ ॥ ਛੈ ਛੈ ਛੈ
 ਖਲੈ ਏਕ ਗੀਠਿ ॥ ਛੁਆ ਨਿਤ ਦੇਖਹੁ ਜਗਿ ਹਠਿ ॥ ਘੁਪ ਛੈ ਵੇਨੇ ਸਮਕ ਵਿਜਾਣੇ ॥ ਬਿਪਨ
 ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਪਰਿਆਣੈ ॥ ਛੁਇਆ ਛੁਛੀ ਜਗਤੁ ਕੁਲਾਨਾ ॥ ਲਿਖਿਆ ਕਰਿ ਤੁਪੁਰੇ ਪਰ
 ਦੁਨਾ ॥ ਛੈ ਛੈ ਬਨੁ ਜਗੁ ਅਮਿਰਿ ਕਾਲੁ ॥ ਥਾਇਆ ਛੈ ਜੇ ਕੁਈ ਮਿਥਾਲੁ ॥ ੨੪ ॥ ਜਾਪੈ ਅ
 ਮ੍ਰਿਤੁ ਤੁਹਿ ਲੇਇ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਦਲਾ ਅਵਰਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਉ ਕੁਏ ਤਿਉ ਰਖਹਿ ਰਾਖੁ ॥
 ਜਸੁ ਜਾਚੈ ਦੇਵੈ ਪਤਿ ਸਾਖਾ ॥ ਜਗਤ ਜਾਗਿ ਰਹਾਤੁ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਜਤਿ ਮਿਲਿ ਹਿਤ ਤੁਹਿ
 ਸਮਾਵਾ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਾਹੁ ਨ ਪਉਨਗਈ ਸਿ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਮਿਲੈ ਐਬੀ ਸਾਏ ਕਾਸਿ ॥ ੨੫ ॥ ਏ
 ਖੋਲੁ ਲਾਕਿਆ ਜਗਿ ਮਿਉ ਦੁਵਾ ॥ ਫੂਰ ਮੈਰੇ ਦੇਖੈ ਪਰਮਾਣੁ ॥ ਜਨਮਿ ਮੁਏ ਨਹੀ ਜੀਵਣੁ
 ਆਸਾ ॥ ਆਇ ਚਲੇ ਕੁਏ ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ਫੂਠਿ ਫੂਠਿ ਫੂਠਿ ਮਈ ਰਲਿ ਜਾਈ ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਚ
 ਪੈਹਿ ਭੁਇ ਗਾਇ ॥ ਪਾਈ ਨ ਦੁਨਿ ਪਿਰ ਕੈ ਨਾਇ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਕਾਇ ॥ ੨੬ ॥
 ਦਿਆਨੈ ਬੋਲੈ ਆਪਿ ਬੋਲੈ ॥ ਅਪਸਮਾਦੈ ਅਧਿ ਸੁਧੈ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਕਹਿ ਆਖੈ ਕਿਸ ਮਾਏ ॥ ਨਿਰ
 ਮਲ ਸੁਚੇ ਸਾਚੇ ਕੁਏ ॥ ਗੁਰ ਸਾਗੁਰ ਕਤ ਨੇ ਨਹੀ ਤੇਇ ॥ ਲਾਲ ਪਦਾਰਥ ਸਾਚ ਅਖੈ ॥ ਗੁਰ
 ਕਹਿ ਆਸਾ ਕਾਰ ਕਸਾਵਹੁ ॥ ਗਰਬੀ ਬਰਨੀ ਕਾਹੇ ਪਾਵਤਾ ॥ ਨਨਕ ਗਰਮਤਿ ਸਚਿ ਸੁਮਾ
 ਦੁਹਾ ॥ ੨੭ ॥ ਏਵੇ ਨਹੁ ਕਿਥੇ ਲਹਿ ਸਹੀ ॥ ਏਵੇ ਬਾਹਿਰੁ ਹੁਇ ਸਿਰਾਹੀ ॥ ਏਹਿ ਪਰੀਤਿ ਗਈ ਬੁ
 ਰਬ ਲਿ ॥ ਏਹ ਮਤਿ ਪਰ ਹਰਿ ਛਾਡੀ ਛੈ ॥ ਏਵੇ ਗੋਠਿ ਪੈੜ ਦੀ ਚਾਗੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਘਰ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਐਭਿਪਾਅਧਿਕਾਰੇਇ॥ਅਭਿਪੈਦੇਧਾਧਿਦੁਭਿਅਧਿਅਭੈਰੁਦੈਤੈਦੇਇ॥੩੩॥ਥ
 ਰਿਥਵੈਪੈਜੀਅਰਾਥਾਨਦਿਹੁਨਦੇਇ॥ਥਾਨਥਾਨਸਚਦੇਬੁਧੇਕਾਨੁਨਭੀਟੈਕੋਇ॥ਥਿ
 ਰੁਨਇਦੁਥਿਰਗੁਰੁਥਿਰਸਾਦਾਬੀਚਾਭਾ॥ਸੁਰਨਰਨਥਹਿਨਾਥਤੁਨਿਪਾਰਾਥਾਥਾ॥
 ਸਰਬੇਥਾਨਿਥਨਿਤਰੀਤੁਦਾਦਤਾਭਾ॥ਜਯਦੇਥਾਤੁਏਕਤੁਅਤਿਨਪਾਰਾਦਾਭਾ॥ਥਾਨਿ
 ਥਨਿਤਰਿਰਦਿਰਹਿਅਰੁਰਸਥਦੀਬੀਚਾਭਾ॥ਅਧਿਮਹਿਅਧਾਨੁਦੇਦੁਸੀਦੁਨੁਅ
 ਗਿਮਿਅਧਾਭਾ॥੩੪॥ਦਇਅਧਾਨੁਦਇਅਲੁਤੁਕਰਿਕਰਿਦੇਖਦਿਹਾਭਾ॥ਦਇਅ
 ਥਰਹਿਪੁਭੁਐਲਿਲਹਿਥਿਨਮਹਿਰੁਹਿਉਸਾਗਿ॥ਦਾਨੁਤੁਬੀਨਤੁਹੀਦਾਨੁਕੋਸਿਰਿ
 ਦਾਨੁ॥ਦਾਨੁਦੁਤੁਜਨੁਦੁਖਦੁਲੁਗੁਰੁਮੁਧਿਗਿਅਨੁਪਿਅਨੁ॥੩੫॥ਧਨਿਗਇਐਥ
 ਹਿਧੁਰੀਐਧਨਿਅਹਿਚੀਤਗਦਾਭਾ॥ਧਨੁਦਿਰਲੀਸਚੁਸੀਠਿਅਨਿਥਮਲੁਨਮੁਧਿਅਥ
 ਧਨੁਗਇਅਥਾਨਾਦਿਦੇਹਿਜੇਗਚਹਿਰੇਗਿਏਕੁ॥ਅਨੁਦੀਅਸਿਰੁਮੁਧਿਅਥਾਭੀਕ
 ਰੋਤਕੀਟੇਕਾ॥ਧਿਧਾਧਾਦੁਤਰਹਿਗਇਅਥਮਨਮਹਿਸਥਦਿਅਨਿਦਾਦੁਰਜਨੇਤਸਥ
 ਨਕੁਏਟੇਗਰਗੋਦਿਦਾ॥ਥਨੁਕਨੁਠਿਰਤੀਢੁਢਤੀਥਸਤੁਰਹੀਧਰਿਥਾਗਾਸਤਿਗੁ
 ਰਮੇਲੀਮਿਲਿਰਹੇਜਨਮਿਥਰਨਿਦੁਧਿਨਿਦਾਭਿ॥੩੬॥ਨਨਕਰਤਨਿਦੁਈਐਦਿਨੁ
 ਗੁਣਿਜਪਿਪੁਰੀਜਾਇ॥ਨਤਿਸੁਏਹੁਨਿਉਹੁਏਅਦੁਗਇਠਿਰਿਪਦੁਤਾਇ॥ਨਤਿਸੁ
 ਗਿਅਨੁਪਿਅਨੁਹੇਨਤਿਸੁਪਰਮੁਧਿਅਨੁ॥ਦਿਨੁਨਾਦੈਨਿਰਭੁਉਕਹਾਕਿਅਥਾਨਾਦ
 ਅਭਿਅਨੁ॥ਥਕਰਹੀਕਿਦੁਅਪਨਾਹਾਥਿਨਹੀਨਪਾਰਾ॥ਨਸਾਨਨਸੇਰੇਗੁਲੇਕਿ
 ਸਪਹਿਕਰੀਪੁਕਾਰਿ॥ਨਨਕਪਿਉਪਿਉਜੇਕਰੀਐਲੇਐਲਿਨਿਹਾਗਾ॥ਨਿਨਿਦਿਢੁ
 ਤੀਸੇਐਲਸੀਗੁਰਕੋਹੇਤਿਅਪਾਰਿ॥੩੭॥ਪਾਪੁਬੁਰਾਪਾਪੀਕਉਪਿਅਰਾ॥ਪਾਪਲ
 ਦੇਪਾਪੇਪਾਸਾਗਾ॥ਪਰਹਰਪਾਪੁਢੁਦੈਆਪੁ॥ਨਤਿਸੁਸੇਗੁਦਿਜੇਗੁਸਿਤਾਪੁ॥ਨਕਰ
 ਪਨੀਤਉਕਿਉਰਹੇਕਿਉਰਹੇਕਿਉਬੈਚਨਮਿਕਾਲੁ॥ਕਿਉਅਦੁਨਾਦਈਸਰੇਧੁਰੁ
 ਬੁਰਾਥੇਕਾਲੁ॥ਅਨਜਿਨਾਈਦੇਨਿਅਭੀਜੇਨਾਦਾਭਾਗਿ॥ਦਿਨੁਨਾਦੈਕਿਉਢੁਟੀਐ

ਨੀਉਸਮਪਉਅਪਦਤਮਨੁਅਗੈਦੇਉ। ਅਸਥਿਰਕਰਤਤੁਪਦੰਤਿਸਹੀਕੀਮੈਉਦ।।
 ਗੁਣਬੀਮਾਕਿਉਉਮੁਈਸਬਦੁਰਤੀਮਨਿਉਦਿ।। ੪੩।। ਗੁਣਗਉਲੈਰਹੈਰੇਗੁਨਤੀਗੁਣ
 ਕੀਉ। ਵਾਰਿਅੰਧਿਅਪਦੰਕੇਇਨਬੈਪੈਪੀਗਿ। ਗੁਰੁਬੁਰਾਕੁਹਾਦੁਲਾਸੁਰਤੁਗਰੁਅਸ
 ਗਾਹਮੇਤਨਿਅਵਿਗੁਣਿਉਰਿਮੁਈਵਿਣਗੁਣਕਿਉਪ੍ਰਗਿਗੁਣਾਗੁਣਾਗੁਣਲੇਖੁ
 ਮਿਲੇਕਿਉਤਿਨਮਿਲਉਖਿਅਗਿ। ਤਿਨਹੀਜੈਸੀਬੀਰਰਾਜਪਿਰਿਦੈਮੁਗਾਗਿ। ਅਵਗੁਣੀ
 ਕੁਪੁਰਿਹੈਗੁਣਤੀਦੁਸਹਿਨਾਇ। ਵਿਣਸਤਿਗੁਰਗੁਣਿਨਜਪਨੇਜਿਚਰੁਸਬਦਿਨਕ
 ਰੇਬੀਚਾਗੁ। ੪੪।। ਲਸਕਰੀਆਪ੍ਰਗਿਸੇਮੇਲਾਓਦੁਜਹੁਲਿਖਾਇ। ਕਾਰਕਾਦੁਹਿ
 ਜਿਥਿਪਨੀਲਹਾਪੈਲਪਾਇ। ਲਬੁਲੇਰੁਬੁਰਿਅਈਅਓਲੇਮਨਹੁਦਿਸਾਰੀ। ਗਤਿਦੇਹੀ
 ਪਾਤਿਸਾਹਿਕੀਕਦੇਨਅਓਦੇਹਾਗਿ। ਚਾਕਰੁਕਹੀਐਖਸਮਾਕਾਸਉਹੈਉਤਰਿਦੇਇ। ਦੁਜਹੁ
 ਗਦਾਏਅਪਦਤਖਾਤਿਨੈਸਹਿਸੇਇ। ਪ੍ਰੀਤਮਹਥਿਦੁਤਿਅਈਅਜੋਤੁਦੈਤੈਦੇਇ। ਅ
 ਧਿਕੋਰਕਿਸੁਅਖੀਐਵਕੁਕੇਇਕੋਰਇ। ੪੫।। ਬੀਜਉਸੁਫੇਕੇਨਹੀਕੋਹਦੁਲੀਚਾਪਾਇ।
 ਨਰਕਨਿਦਰਦੁਨਹਹੁਰੁਸਾਚਨਾਇ। ਦੁਲਤਿਦੁਰੁਤਿਓਰਿਹੀਅਨਮਧਿਕਉਬੀ
 ਚੁਗੁਲਾਲਰਤਨੁਬਹਮਾਨਕੀਸਤਿਗੁਰਹਥਿਉਤੁਗੁ। ਉਤਮਹੋਦਾਪ੍ਰਭੁਮਿਲੇਇਕਮਨਿਏ
 ਕੈਉਇ। ਨਨਕਪ੍ਰੀਤਮਹਸਮਿਲੇਲਾਹਲੇਪਰਥਾਇ। ਰਚਨਾਗਚਿਨਿਨਿਮਿਰਿਅਅ
 ਕਾਗੁ। ਗੁਰਮੁਖਿਬੇਅਤ੍ਰਿਪਾਈਐਅਤਿਪਾਗਵਾਬੁ। ੪੬।। ਨੇਨੇਕੁਨਹਰਿਜੀਉਸੇਈ
 । ਤਿਸੁਬਿਨੁਗਜਾਅਵੁਨਲੇਈ। ਨੇਨੇਕਾਰਨੁਤਮੁਸੁਦਹੁਰਿਦੁਸੈਮਨਿਮਾਨੀ। ਗੁਰਪਰ
 ਸਾਦੇਹਰਿਪਾਈਐਮੇਤਕਰੁਮਕੁਲਾਗਿ। ਸੇਸਹੁਸਾਚਨਿਸੁਹਰਿਪਨੁਰਾਮਿ। ਗੁਰ
 ਮੁਖਿਪੁਗਤਿਸੁਸਾਥਾਮਿ। ਗੁਨੀਬਾਣੀਹਰਿਪਾਇਆਗਰਸਬਦੀਬੀਚਗਿ। ਆਪਰਾ
 ਦਿਅਦੁਖੁਕਟਿਅਹਰਿਦੁਖਪਾਇਆਨਗਿ। ੪੭।। ਸੁਇਨਹੁਪਾਸੇਰੀਐਪਨੁਕਾਰਬਿ
 ਪੁਦੁਗੁ। ਸਾਹੁਸੁਦਾਏਸੇਦਿਪਨੁਦੁਖਿਪਾਇਐਆਗੁ। ਸਚਿਅਾਰੀਸਚੁਸੇਚਿਅਸਾਚਉ
 ਨਮੁਅਮੇਲੁ। ਹਰਿਨਿਰਮਾਇਲਉਜਲਉਪਤਿਸਾਚੀਸੁਚਧੇਲੁ। ਸਜਨੁਮੀਤੁਸੁਨਾਨਤੁਤੁ

ਸਰਦਰੁ ਤੁਹੇ ਸੁਆਸਾ ਚਉਠਾ ਕੁਮਲਿ ਸੇਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਸੁ ॥ ਅਭਇਅਮ ਮਤੁ ਮੇਹ ਦੇ ਜਿਨਿ
 ਕੀਤਿ ਸੇ ਜਾਣਾ ॥ ਵਿਖਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਕੁ ਹੋ ਬੈਠੁ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ੪੮ ॥ ਖਿਸਾਇ ਹੁਣੇ ਖਧਿ
 ਗਏ ਖੁਹਲਿ ਲਖਿ ਅਸਿਖਿ ॥ ਗਣਤਿ ਨ ਆਵੈ ਕਿਉ ਗਲੀ ਖਧਿ ਖਧਿ ਮਏ ਬਿਸਾਖਿ ॥ ਖਸ
 ਮਪਛਾਣੈ ਆਪਣਾ ਖੁਲੈ ਬੈਧਨੁ ਪਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਮਹਲੈ ਖਗਤੁ ਖਿਮਾਸੁ ਰੁਸੁ ਖੁਭੁਇ ॥ ਖਰ
 ਚੁਖਗਾ ਪਨੁ ਪਿਅਨੁ ਤੁਅਪੇਦਸਹਿ ਸਰੀਰਿ ॥ ਅਨਿਤ ਨਿਰੁਖਿ ਜਾਪੈ ਸਦਾ ਗੁਣ ਅਤਿ ਰਿਮ
 ਨਿਪੀਰੀ ॥ ਹਉ ਮੈਥੋ ਪੈਧਾ ਧਿਸੀ ਬੀਜੁ ਉਦਥੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਜੇਤਉ ਪਾਇ ਦਿਚਿ ਪਾਇ ਅਲਖ
 ਰਤਾ ਅਲਗਿ ਆਪਾਰੁ ॥ ੪੯ ॥ ਸਿਸਟਿ ਕੇਉ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਸਿਸਟਾ ਕੋਰੇ ਸੁਨਿ ਹਰ ਲਉ
 ਇ ॥ ਸਿਪੈ ਬਉਈ ਸਰਪਿ ਆਈਐ ॥ ਸਿਪੈ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖੇ ਕੀਧਾਈਐ ॥ ਸਿਪੈ ਕਚ ਦਿਚਾਵ
 ਰੁਚਿਰੁ ॥ ਸਿਪੈ ਸਾਧਨ ਚੌਢੈ ਹੋਗੁ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਲੀਲਾ ਗਮਿ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਛੁਟੈ ਨਿਦ
 ਨਿ ॥ ੫੦ ॥ ਹੋਰ ਤਿਹੋਰ ਤਿਹੋ ਸਖੀ ਹੋਇ ਰਹੀ ਹੋਰਨੁ ॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੀ ਮੈ ਮੁਈ ਸਬਦੁ ਰੋਵੈ
 ਅਨਿਗਿ ਅਨੁ ॥ ਗਰਿਛੈ ਰਿਵੈ ਕਨਿ ਪਨੈ ਕਰਿ ਬਾਕੀ ਸੀ ਗਾਰੁ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖੁ ਪੁਖ
 ਦਿਅਸ ਗਲ ਗੁਣ ਗਲਿ ਗਾਰੁ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥
 ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆਵੈ ਖੁਹ ਮਨੁ ਚਗਿ ॥ ਹਰਿ ਪੜ੍ਹਣੁ ਹਰਿ ਬੁਝਣੁ ਹਰਿ ਸਿਉ
 ਰਖਹੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਪਿਆਈਐ ਹਰਿ ਕਲ ਮੁਖ ਪਾਰੁ ॥ ੫੧ ॥ ਲੇਖਨੀ ਮ
 ਟਈ ਹੋ ਸਖੀ ਜੋ ਲਿਖਿ ਆਕਰਤਾਹਿ ॥ ਅਧਿਕਾਰੁ ਲੇਖਿ ਕੀ ਆਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਗੁ ਪਾਰਿ
 ਕਰੇਤ ਹਰਿ ਦੁਇ ਮਾਥੁ ਪੁਰੁ ਚਰੀਚਾਰਿ ॥ ਲਿਖਿ ਆਠਿ ਰਿਨ ਸਕੀਐ ਨਿਉ ਚਰੀਤਿ ਉ
 ਸਾਰਿ ॥ ਨਦਰਿ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆਨ ਨਕਸਬਦੁ ਚੀਚਾਰੁ ॥ ਅਨਿਮੁਖਿ ਕੁਲੇ ਪਚਿ ਮੁਏਉ
 ਬਰਗੁ ਚਰੀਚਾਰਿ ॥ ਜੇ ਪੁਰਖੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਤਿਸ ਕਾ ਵਿਆਕਰਿ ਕਿਹਿ ਆਨੁਇ ॥
 ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਅਪਣੈ ਜਿਨਿ ਹਿਰੈ ਦਿਖਾਇ ॥ ੫੨ ॥ ਪਾਪ ਪਨਿ ਮਾਧੀਐ ਬਿ
 ਦਿਅ ਵਿਚਰੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਦਿਦਿਅ ਸੇਧ ਤਤਲ ਹੋਗਾ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਦੁਇ ॥ ਮਨਿ ਮੁ
 ਖਿ ਬਿਦਿਅ ਬਿਕੁਲ ਬਿਖੁ ਖੋਟ ਬਿਖੁ ਖੋਟ ॥ ਮੁਖ ਸਬਦੁ ਨਹੀ ਨਈ ਸੁਧਿ ਬੁਝਿ ਨ ਰਵਾਇ

ਪਾਪਾਪਨਿਅਖੀਐਵਿਪਿਆਥਿਚੇਰੇਸਹਜਿਸੁਭੁਇ। ਵਿਦਿਅਸੇਪੇਤਤਲੇਰੇਗਮਿਨਮਿਲਿਦੁ
 ਲਇ। ਅਨਿਮੁਖਿਧਿਦਿਅਥਿਕੁਦਥਿਖੁਪਟੇਥਿਖੁਥਾਇ। ਮੁਖਧਸਬਦੁਨੀਨਈਸੁਭਿ
 ਬੁਭਿਨਹਕਾਇ॥ ੫੩॥ ਪਾਪਾਗੁਰਮੁਖੁਅਖੀਐਚਾਟਨਿਅਮਤਿਦੇਇ। ਨਮੁਸਮਾਲ
 ਹਿਨਮਸਿਰਹਲਗਜਗਮਹਿਲੇਇ। ਸਫੀਪਟੀਸਚੁਮਨਿਪਨੀਐਸਬਦੁਸੁਸਾਗ।
 ਨਨਕੋਸੇਪ੍ਰਿਅਸੇਪ੍ਰਿਤਿਤੁਬੀਨਮਿਗਲਿਗਾਗੁ॥
 ਗਮਕਲੀਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਸਿਪਿਰੋਸਇ॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਸਿਪਸਭਾਕਰਿਆਸਦਿਬੈਠਸਿਤਸਰੁਜੈਕਾਰੇ। ਤਿਸੁਅਗੈਰਹਿਗਮਿਹਮਾਭੀਸਾਚਾ
 ਅਪਰਅਧਾਰੇ। ਅਸਤਕੁਕਾਇਪਰੀਤਿਸੁਅਗੈਤਨੁਮਨੁਅਗੈਦੇਉ। ਨਨਕਸਿਤਮਿਏ
 ਸਚੁਪਾਈਐਸਹਜਿਭੁਇਜਸੁਲੇਉ॥ ੧॥ ਥਿਆਭੁਟੇਐਸਚੁਸੁਚਹੋਇ। ਸਾਚੁਸੁਧਦਿ
 ਬਿਨਮੁਕਤਿਨਬੋਇ॥ ੧॥ ਹਰਉ॥ ਕਉਣਤੁਐਕਿਆਨਉਤੁਮਾਗਕਉਣਸੁਸਾਗੁ
 ਗੁਤਿਸੁਆਉ। ਸਚੁਕਉਅਰਦਾਸਿਹਮਾਭੀਹਉਸਿਤਜਨਬਲਿਜਉ। ਕਹਿਬੈਸਹੁਕਰਹੀਐ
 ਬਾਲੇਕਹਿਆਦੁਹੁਕਹਿਜੋਹੇ। ਨਨਕੋਬਲੈਸੁਣਿਬੈਗਾਗੀਕਿਆਤਮਾਭਾਰਹੇ॥ ੨॥ ਘਟਿ
 ਘਟਿਬੈਸਿਨਿਰੀਤਹਿਰਜੈਐਚਾਲਹਿਸਤਿਗੁਰਕੁਏ। ਸਹਜੇਅਏਹੁਕਮੁਸਿਧਾਏਨਨਕ
 ਸਦਾਗਨਾਏ। ਆਸਦੇਬੈਸਦੁਧਿਰੁਨਾਗਾਇਦੁਐਸੀਗੁਰਮਤਿਪਾਏ। ਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈ
 ਆਪੁਪਦੁਲੈਸਚੈਸਚਿਸਮਾਏ॥ ੩॥ ਦੁਨੀਅਸਗੁਰਦੁਤਰਕਧੀਐਵਿਉਬਰਿਪਾਈਐ
 ਪੰਗੇ। ਰੁਚਪਟੇਬਲੈਅਉਧੁਨਨਕਦੇਹਿਸਚਾਬੀਚਹੇ। ਅਧੈਅਧੈਅਧੈਸਮਝੈਏਸਉ
 ਅਉਤਰਦੀਜੈ। ਸਚੁਕਹਹੁਤਮਪਾਰਗਿਗਾਮੀਤੁਧੁਕਿਬੈਸਦੁਦੀਜੈ॥ ੪॥ ਜੈਸਜ
 ਲਮਹਿਕਮਲੁਨਿਰਮਲਮੁਖੁਗਾਈਐਸਾਏ। ਸੁਗਤਿਸਬਦੁਕੁਦਸਾਗਰਤਰੀਐਨ
 ਨਕਸਮਿਦੁਖਾਏ। ਰਹਹਿਦਿਬੈਤਦੇਕੇਮਨਿਦੁਸਿਅਸਮਾਹਿਨਿਗੋਸੇ। ਅਗਮਅਗੇ
 ਚਹੇਦੇਖਿਏਏਨਨਕਤਾਕਾਰੇਸੇ॥ ੫॥ ਸੁਦੁਸੁਆਮੀਅਰਦਾਸਿਹਮਾਭੀਪੁਦੁਸਾਚੁ
 ਟੀਚਹੇ। ਰੇਸੁਨਕੀਜੈਉਤਰਦੀਜੈਵਿਉਪਾਈਐਗੁਧਦੁਅਗੇ। ਇਹੁਮਨੁਚਲਤਉਸ

ਚਿਘਰਿਥੈ ਸੇਨਾਨਕਨ ਮੁਅਧਾਰੇ। ਅਧਿਐ ਲਿਖਿਲਾ ਏਕਰਤਾਲਾਗੈ ਸਚਿਪਿਅਰੇ॥ ੬
 ਰਾਣੀਧਾਣੀਰਹੈ ਨਿਰਾਲੇ ਰੁਖਿ ਰਿਖਿਉ ਰਿਅਨੇ। ਵਿਦਮੁਲੁ ਆਹਾਰਿ ਖਾਈਐ ਆਉਪੁ ਬੈਲੇ
 ਗਿਅਨੇ। ਤੀਰਥਨਈਐ ਸੁਖੁ ਭਲੁ ਪਾਈਐ ਮੈਲੁ ਨਿਲਗੈ ਥਾਈ। ਗਿਰਖਪੁਤੁ ਲਹਾਰੀਪਾ
 ਬੈਲੇ ਜੋਗਿ ਜੁਗਤਿ ਬਿਪਿਸਾਈ॥ ੭॥ ਰਾਣੀਧਾਣੀ ਸੀਰ ਨਿਅਵੈ ਪਰਘਰਿ ਚਿਤੁ ਨ ਡੁਲਾਈ॥
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਨੋਟਕੈ ਟਿਕਈ ਨਾਨਕ ਕੁਪਨਾਈ॥ ਰਾਹੁ ਪਟੁ ਪੁਰੁ ਗੁਰੁ ਦਿਖਾਇਆ ਸਹੁ ਜੇ ਸਾ
 ਚੁਟਾਪਰੇ॥ ਖਡਿਤਿ ਨਿਦ੍ਰਾ ਅਲਪ ਅਹਾਰਿ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਚਰਿ॥ ਦਰਸਨੁ ਭੇਖਿ ਕਰਹੁ ਜੋਗਿ
 ਦ੍ਰੁਮ੍ਹਿਐ ਫੁਲੀਖਿ ਥਾ। ਧਾਨੁ ਹਿਅਤਿ ਰਿਏ ਸੇਰੇ ਦੁਖ ਦਿਰਹ ਸਨਿਏ ਕਪਿਥਾ॥ ਦਿਨ ਬਿਪਿਅਨੁ
 ਸਮਝਈਐ ਪਰਖਾਥਾ ਹੁਨੁ ਚੇਨਿ ਧਾਈਐ॥ ਨਾਨਕ ਬੈਲੇ ਗੁਰਮੁਖੁ ਬੁਝੈ ਜੋਗਿ ਜੁਗਤਿ ਦਿਵ
 ਪਾਈਐ॥ ੮॥ ਅਤਿ ਰਿਸ ਬਦੁ ਨਿਰਿਤ ਰਿਮੁ ਦਰਉ ਮੈਮ ਮਤਾ ਦੁਰਿਕਰੀ॥ ਕਯੋ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹਿਕਾਰੁ
 ਨਿਵੈ ਚੇਗੁਰੈ ਕੇਸ ਬਦਿ ਸੁਆਈ ਪਰੀ॥ ਖਿਖਿਐ ਫੁਲੀਕੁਰ ਪੁਰਰਹਿਅ ਨਾਨਕ ਤਰੈ ਏਕੁ ਹਰੀ॥
 ਜਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੀਨਈ ਪਥੈ ਗੁਰਕੀਥਾ ਤਿਖਰੀ॥ ੯॥ ਉਪੋਖ ਪੁਰ ਚਿਕੁਟੇ ਪੀ॥ ਕਾ
 ਇਅ ਕਲਾਸੁ ਮਨੁ ਜਾਗੇਈ॥ ਸਤਸੰਤੋਖੁ ਸੇਜੁ ਹੋਨਾ ਲਿ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾ
 ਲਿ॥ ੧੦॥ ਕਦੁਲੁ ਸੁਗੁਪਤਾ ਕਦੁਲੁ ਸੁਮੁਕਤਾ॥ ਕਦੁਲੁ ਸੁਅਤਿ ਰਿਬਾਹਿ ਰਿਜੁਗਤਾ॥ ਕਦੁਲੁ
 ਅਵੈ ਕਦੁਲੁ ਸੁਜਾਇ॥ ਕਦੁਲੁ ਸੁਭਿਤੁ ਦੁਇਰ ਰਿਅਸਮਾਇ॥ ੧੧॥ ਘਟਿ ਘਟਿਗੁ
 ਪਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਾ॥ ਅਤਿ ਰਿਬਾਹਿ ਰਿਸ ਬਦਿ ਸੁਜੁਗਤਾ॥ ਅਨਮੁਖੁ ਧਿਨੇ ਸੇਅਵੈ ਜਾ
 ਇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ॥ ੧੨॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਬਾਧ ਸਰਪ ਨਿਖਾਪਾ॥ ਕਿਉ ਕ
 ਰਿਥੈ ਟਿਅਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਲਪਾ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਅਪਿਅਰਾ॥ ਇਹੁ ਤਤੁ
 ਬੀਚਰੈ ਸੁਗਰਹ ਮਾਰਾ॥ ੧੩॥ ਦੁਖ ਅਤਿ ਬਾਧ ਸਰਪ ਨਖਾਥਾ॥ ਅਨਮੁਖਿ ਖੇਇਅ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਪਾ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਅਪਿਰਾਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮੈਰਿ ਸਮਾਇ॥ ੧੪॥
 ਸਨਿਨਿਰਿਤ ਰਿਰੀਜੈ ਬੁਧੁ॥ ਉਡੈ ਨਹਿ ਸਾਧੈ ਨ ਨਿਬਿਧੁ॥ ਸਹਜਿਗੁਭ ਘਰਿ ਜਾਣੈ ਸਾਦਾ॥
 ਨਾਨਕ ਸਾਚੈ ਭੁਏ ਸਾਚਾ॥ ੧੫॥ ਕਿਸ ਕਾਰ ਨਿਰਿਹਤ ਨਿਉ ਉਦਾਸੀ॥ ਕਿਸ ਕਾਰ ਦਿ

ਇਹਉਥਿਨੀਦੁਸੀ॥ ਵਿਸੁਦੁਖਰੁਕੇਤੁਮਦੁਨਾਗੇ॥ ਵਿਉਕਰਿਸਾਧੁਲਿਘਦੁਪਰੇ॥੧੦
 ਗੁਰਮੁਖਿਬੇਨਾਤਿਕੁਏਉਦੁਸੀ॥ ਦਰਸਨਿਕੈਤਾਈਭੇਖਿਨਿਦੁਸੀ॥ ਸਾਧਿਦੁਖਰੁਕੇਤੁਮ
 ਦੁਨਾਗੇ॥ ਸਾਧਿਕਗੁਰਮੁਖਿਉਤਰਸਿਪਾਗੇ॥੧੧॥ ਵਿਤੁਧਿਪਿਪੁਚਖਾਨਨਮਦੁਠਾਇਆ॥
 ਕਹੇਕੁਉਤੁਸੁਇਹੁਮਨੁਲਾਇਆ॥ ਵਿਤੁਧਿਪਆਸਾਮਨਸਾਖੀਈ॥ ਵਿਤੁਧਿਪਿਕੋਤਿਨਿ
 ਰਿਤਰਿਪਾਈ॥ ਧਿਨੁਦੇਤਾਹਿਉਖਾਈਐਸਾਰੁ॥ ਨਨਕਸਾਚਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ॥੧੨॥੨॥
 ਸਤਿਗੁਰੁਕੇਨਨੇਮੇਗਦੁਨੁਮਿਟਾਇਆ॥ ਅਨਹਤਗੇਤਿਹੁਮਨੁਲਾਇਆ॥ ਮਨਸਨਅ
 ਸਾਸਥਰਿਕਲਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜੇਠਿਨਿਰਿਤਰਿਪਾਈ॥ ਤ੍ਰਿਗੁਣਮੈਟੈਖਾਈਐਸਾਰੁ॥ ਨਨ
 ਕਤੈਰੇਤਾਰਹਿਗਾਰੁ॥੧੩॥ ਆਦਿਕਉਕਨੁਦੀਚਾਰੁਕਥੀਅਏਸੇਨਿਕਹਾਘਰਿਦੁਸੇ
 ਗਿਆਨੁਕੀਮੁਦ੍ਰਿਕਉਨੁਕਥੀਅਏਲਾਪਟਿਘਟਿਕਦੁਨਿਦੁਸੇ॥ ਕਾਲਕਾਰੀਗਾਰਿਕਿ
 ਉਨਲਾਈਅਏਕਿਉਨਿਰਭਉਘਰਿਕਾਇਐ॥ ਸਹਜਿਸੰਤਖਕਾਅਸਦੁਨਾਦੇਕਿਉਦੁ
 ਰੈਖੈਗਈਐ॥ ਗੁਰੁਕੇਸਥਰਿਹਉਮੈਧਿਖਅਰੇਤਾਨਿਲਾਘਰਿਹੈਦੁਸੇ॥ ਨਿਨਿਰਚੁਰ
 ਚਿਆਤਿਸੁਸਥਰਿਪਦੁਦੇਨਨਕਤਾਕਾਦੈਸੇ॥੧੪॥ ਕਹੇਤਾਮੈਦੁਕਹਾਇਹੁਜੈਦੁਕਹਾ
 ਇਹੁਰੇਹਸਮਾਈ॥ ਇਸਥਰੈਕਉਜੇਅਰਥਾਦੈਤਿਸੁਗੁਰਤਿਲੁਨਤਮਾਈ॥ ਵਿਦੁਤਤੈਅ
 ਦੁਗਤਪੈਦੁਗੁਰਮੁਖਿਲਗੈਧਿਆਰੇ॥ ਅਧੇਸੁਰਤਾਅਧੇਕਰਤਾਕਹੁਨਨਕਬੀਚਾਰੇ॥
 ਹਕਮੇਅਦੁਹਕਮੇਨਾਦੁਹਕਮੇਹਰੇਸਮਾਈ॥ ਪੁਰੇਗੁਰੇਤਸਾਚੁਕਮੈਦੁਗਤਿਮਿਤਿਸਥ
 ਰੇਪਾਈ॥੧੫॥ ਆਦਿਕਉਧਿਸਮਾਦਬੀਚਾਰੁਕਥੀਅਏਸੇਨਿਨਿਰਿਤਿਦੁਸੁਲੀਆ॥ ਅ
 ਕਲਿਪਤਿਮੁਦ੍ਰਿਗੁਰਗਿਆਨੁਦੀਚਾਰੀਅਏਲਾਪਟਿਘਟਿਸਾਚਾਸਰਥਿਜੀਆ॥ ਗਰਬ
 ਚਨੀਅਗਤਿਸਮਾਈਐਤਤੁਨਿਰਿਕਨੁਸਹਜਿਲਗੈ॥ ਨਨਕਦੁਜੀਕਾਰਨਕਰਦੀਸੇਦੁਸਿ
 ਖੁਸਥੇਜਿਲਗੈ॥੧੬॥ ਹਕਮੁਧਿਸਮਾਦੁਹਕਮੁਪਦੁਦੇਜੀਆਨੁਗਤਿਸਚਨਾਦੈਸੇ
 ਈ॥ ਆਪੁਮੈਟਿਨਿਕਲੁਹੈਦੁਅਤਿਰਿਸਚੁਕੇਗੀਕੀਐਸੇਈ॥੧੭॥ ਆਦਿਕਉਨਿਰ
 ਮਾਇਲਉਪੈਜੇਨਿਰਗੁਨਿਤੇਸਰਗੁਨੁਖੀਆ॥ ਸਤਿਗੁਰਪਚੈਪਰਮਪਦੁਪਾਈਐਸਾਚੈਸ

ਬਦਿਸਮਾਇਲੀਆ॥ ਏਕੋਕਉਸਚੇਕਾਜਾਹੈ॥ ਉਮੈਦੁਜਾਦੁਰਿਕੀਆ॥ ਮੋਜੇਗੀਗੁਰ
 ਸਬਦੁਪਛਾਣੈ॥ ਅੰਤਿਰਿਕਮਲੁਪੁਗਾਸੁਖੀਆ॥ ਕੀਵਤਮੈਚੈਤਸਕੁਚਿਦੁਸੁਖੈ॥ ਅੰਤਿਰਿਜ
 ਏਸਰਬਿਦਇਆ॥ ਨਾਨਕਤਚਉਮਿਲੈ॥ ਵਡਿਆਈਆਪੁਪਛਾਣੈ॥ ਸਰਬਿਜੀਆ॥ ੨੬
 ਸਾਚੇਉਪਜੈਸਾਚਿਸਮਾਦੈ॥ ਸਾਚੇਸੁਚੇਏਕੁਮਾਇਆ॥ ਝੁਠਾਮਾਵਹਿਠਓਰਿਨਿਪਾਦੁਹਿਦੁ
 ਜੈਆਵਾਗਉਨੁਕੁਇਆ॥ ਅਵਾਗਣਮਿਟੇਗਰਸਚੈਦੀਆਪੇਪਰੇਖਬਖਸਿਲਾਇਆ॥
 ॥ ਏਕਾਦੈ॥ ਨਿਦੁਜੈਦਿਆਪੀਨਮੁਰਸਾਇਦੁਟੀ॥ ਸਰਿਅਆ॥ ਸੇਬੈਏਨਿਸੁਆਪੁਬਸੁਏ
 ਗਰੈਕਸਬਦਿਸੁਮੁਕਤਿਕੁਇਆ॥ ਨਾਨਕਤਚੈਤਾਰਦਿਹਾਰਹਉਮੈਦੁਜੀਪਰਿਰਰਿਅ
 ੨੫॥ ਮਨਮੁਖਿਕੁਲੈਨਮਕੀਕਾਇ॥ ਖਰਿਘਰਿਜੈਹੈਹਲੇਹਾਇ॥ ਮਨਿਮਖਿਕੁਰਮਿ
 ਕੁਦੈਬੋਧਾਇ॥ ਏਕਾਚਗਿਮੁਸੇਮੀਝਿਮਸਾਇ॥ ਸਬਦੁਨੀਨੈਲੈਦੇਕਬਾਇ॥ ਨਾਨਕ
 ਸਾਚਿਰਤੇਸੁਖਜਾਇ॥ ੨੬॥ ਗੁਰਮੁਖਸਾਚੇਕਾਉਪਾਦੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਬਾਣੀਅਘਨਘਾ
 ਨੈਦੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲਹਰਿਗੁਣਿਗਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਦਿਤੁਪਰਮਿਪਦੁਪਾਦੈ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਪਰਚੈਬੋਧਿਬੀਚਾਰੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੈਤਰੀਮੈਤਰੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੈਸੁਸਬਦਿਗਿ
 ਆਨੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੈਅੰਤਿਰਿਬਿਧਿਜਾਨੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਅਲਿਅਪਾਰੁ॥ ੨੭॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਅਕਥਕਥੈਬੀਗਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਬੈਸਪਰਦੁਗਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਪੀਐਅੰਤਿਰਿ
 ਖਿਆਗਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਸਬਦੁਮਦਾਰਾ॥ ਸਬਦਿਕੁਦਿਨੈਲੈਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਹਉ
 ਮੈਜਾਨਿਲਸਮਾਈ॥ ੨੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਤੀਸਾਚੇਸਾਜੀ॥ ਤਿਸਅਹਿਉਪਤਿਖਪਤਿਸੁਬਾ
 ਚੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਸਬਦੁਰਹੈਰੇਹੁਲਾਇ॥ ਸਾਚਿਰਤਉਪਤਿਸਿਓਘਰਿਜਾਨਾਇ॥ ਸਾਚਿਸ
 ਬਦਿਬਿਨਮੁਕਤਿਨਹੀਪਾਦੈ॥ ਨਾਨਕਬਿਨਨਾਦੈਕਉਸਚਿਸਮਾਦੈ॥ ੨੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅਸ
 ਟਿਸਿਪਿਸਕੁਬੁਧੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਦੁਜਾਦੁਰਿਕੀਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਰਅਪਸਰਬਿ
 ਧਿਜਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਦਿਰਤਿਨਚਦਿਰਤਿਪਛਾਣੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤਾਰੇਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥ ਨਾ
 ਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੩੦॥ ਨਮੋਗਤਿਹਉਮੈਜਾਇ॥ ਨਮਿਰਤੇਸਾਚੇਹੋਸਮ

ਨਮਿਰੇਤੇਜੇਗੀਜੁਗਤਿਬੀਚਾਰਾਨਮਿਰੇਤੇਪਾਦਹਿਮੇਖਿਦੁਆਰਾਨਮਿਰੇਤਿਰੁਦੁਲਿਸੇਈ
 ਹੋਇ। ਨਨਕਾਨਮਿਰੇਤਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ ੩੩॥ ਨਮਿਰੇਤਸਿਧਿਗੋਸਟਿਹੋਇ। ਨਮਿਰੇਤ
 ਸਦਾਤਪੁਹੋਇ। ਨਮਿਰੇਤਸਦੁਕਰਦੇਸਾਚਾ। ਨਮੁਰੇਤਗੁਰਗਿਆਨੁਬੀਚਾਰਾ। ਬਿਨੁਨ
 ਦੇਬੇਲੇਸਬੁਦੇਵਾਰਾ। ਨਨਕਾਨਮਿਰੇਤਿਨਕਉਜੇਵਾਰਾ॥ ੩੩॥ ਪੁਰੇਗੁਰੇਤਨਮੁਪਾਇਅਜ
 ਇ। ਜੇਗਲੁਗਤਿਸਚਿਰੇਸਮਾਇ। ਬਚਹਮਹਿਜੇਗੀ। ਰੁਕਿਮਾਏਸੇਨਿਅਸੀਦੁਆਰ
 ਰਿ। ਗੁਰੇਵੇਸਬਦਿਜੇਮਰਿਨੀਦੈਸੇਪਾਏਮੇਖਿਦੁਆਰਾ। ਬਿਨੁਸਕਦੇਸਬੁਦੇਜੇਲਗੇਦੇਹੁਰਿ
 ਦੇਦੀਚਾਰਿ। ਨਨਕਾਨਮਿਰੇਤਿਨਕਉਜੇਵਾਰਾ। ਨਿਨੀਸਦੁਰਖਿਅਉਰਿਪਾਰਾ॥ ੩੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿਰ
 ਤਨੁਲੋਹੇਲਿਦੁਲਾਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਪਰੇਖੇਰਤਨੁਸੁਭਾਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੇਮਨੁਪਤੀਅਗਿਆਰੁ
 ਚਮੁਖਿਸਾਦੀਚਾਰਿਧਮਾਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਅਲਪੁਲਖਾਏਤਿਸੁਭਾਵੈ। ਨਨਕਾਨਮਿਰੇਤਿਨ
 ਥਾਵੈ॥ ੩੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਮੁਰੇਨੇਇਸਨਨੁ। ਗੁਰਮੁਖਿਲਗੇਸਹਜਿਧਿਆਨੁ। ਗੁਰਮੁਖਿਪਾ
 ਦਹਿਦਰਗਹਿਮਾਨੁ। ਗੁਰਮੁਖਿਰੁਓਰੁਨੁਪਰਪਾਨੁ। ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਦੇਬਚਕਰਾਏ। ਨਨਕਾ
 ਨਮਿਰੇਤਿਨਕਉਜੇਵਾਰਾ॥ ੩੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਸਤ੍ਰਿਮਿਮ੍ਰਿਤਿਧੇਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਘਟਿਘ
 ਟਿਉਦਿ। ਗੁਰਮੁਖਿਦੇਰਦਿਗੇਪੁਗਦਾਵੈ। ਗੁਰਮੁਖਿਸਗਲੀਗਦਤਿਮਿਟਾਵੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਰਮੁਨਮੁਰੇਗਿਰਾਤਾ। ਨਨਕਾਨਮਿਰੇਤਿਨਕਉਜੇਵਾਰਾ॥ ੩੭॥ ॥ ੩੭॥ ॥ ਬਿਨੁਗੁਰੁਤਰੇ
 ਅਦੈਨਾਇ। ਬਿਨੁਗੁਰੁਘਾਸਿਨਪਬੁਈਥਾਇ। ਬਿਨੁਗੁਰਮਨੁਅਅਤਿਛੇਲਾਇ। ਬਿਨੁਗੁਰ
 ਤ੍ਰਿਪਤਿਨਹੀਬਿਖਖਾਇ। ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਬਿਸੀਮਰੁਨੁਸੈਮਰਦੁਇ। ਨਨਕਾਨਮਿਰੇਤਿਨਕਉਜੇਵਾਰਾ॥ ੩੮॥ ਜਿਸੁਗੁਰਮਿਲੈਤਿਸੁਪਾਰਿਉਤਾਰੈ। ਅਗੁਣਿਮੇਰੈਗੁਣਿਨਿਸਤਾਰੈ। ਮੁਕਤਿਮ
 ਹਾਸੁਪੁਗੁਰਸਬਦੁਦੀਚਾਰਿ। ਗੁਰਮੁਖਿਕਰੇਨਮਾਦੈਹਾਰਿ। ਤਨੁਹਟਤੀਇਹਮਨੁਦੁਲਿਨ
 ਰਾ। ਨਨਕਾਨਮਿਰੇਤਿਨਕਉਜੇਵਾਰਾ॥ ੩੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿਥਾਪਿਉਸੇਤੁਬਿਪੈਤਾ। ਲਿਖਾਲੁਟੇਲੈਤਿ
 ਸੇਤੁਪੈ। ਰਾਮਚੇਦਿਆਰਿਉਅਹਿਗਦਲੁ। ਭਿਟਬਭੀਖਦਿਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚਾਇਲੁ। ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਸਾਇਰਿਪਾਹਲਿਤਾਰੈ। ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਟਿਤੇਭ੍ਰਮਿਉਪਾਰੈ। ਗੁਰਮੁਖਿਚੁਕੇਅਦੁਲਾ

ਦੁਆਰੁ ਮੁਖਿ ਦਰਗਹਿ ਪਾਵੈ ਮਾਲਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਖੈਰੇ ਪਦੁ ਦੁਆਰੁ ਮੁਖਿ ਲੋਗੋ ਸਹਜਿ
 ਪਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦਰਗਹਿ ਸਿਫਤਿ ਸਾਹਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬਿਧਨੁ ਪਾਇ ॥ ੮੧ ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਨ ਮੁਖਿ ਰੇਜਨੁ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਸਬਦੁ ਜਲੇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣਿ ਗਾਇ
 ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਰਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਨ ਅਪਤਿ ਉਤਮੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
 ਸਗਲੁ ਕੁਟਨਿ ਕੀਸੇ ਯੋਗਿ ॥ ੮੨ ॥ ਕਦਨੁ ਮੁਖੁ ਕਦਨੁ ਮਤਿ ਦੁਲਾ ॥ ਤਿਰਬਦਨੁ ਗੁਰੁ ਨਿਸ
 ਕਾ ਤੇਰੇ ਲਾ ॥ ਕਦਨੁ ਕਥਾ ਲੇਹਹੁ ਨਿਰਾਇ ॥ ਬਿਲੋ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਹੋਤੁ ਮਥਾਇ ॥ ਏਸ ਕਥਾ ਕਾਦੇ
 ਇਥੀ ਚਾਹੁ ॥ ਗੁਰੁ ਉਜਲ ਸਬਦਿ ਲਪਾਵੁ ਦਿਹੁ ॥ ੮੩ ॥ ਪਦਨੁ ਅਰਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਤਿ ਦੇਸੁ
 ਬਦੁ ਗੁਰੁ ਸੁਗਤਿ ਪੁਨਿ ਚੇਲਾ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਲੇਹਹੁ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਰੋਗ ਪਾਲਾ
 ॥ ਏਕ ਸਬਦੁ ਜਿਤੁ ਬਤਾਵੀ ਚਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਅਗਨਿ ਦੁਖੀ ॥ ੮੪ ॥ ਮੈਲ ਕਦਿ ਤਿਥਿ
 ਉਥਾਈ ਮੈਸਾਹੁ ॥ ਜਿਤੁ ਗੁਰ ਬੁਝਾਇ ਸੇਵਨੁ ਅਹਾਰੁ ॥ ਹਿੰਦੁ ਕਾ ਘਰੁ ਮੰਦਿਰੁ ਅਗਨਿ ਪਿਰਾ
 ਹਨੁ ॥ ਕਦਨੁ ਗੁਰੁ ਜਿਤੁ ਰੋਗੁ ਅਦਹਨੁ ॥ ਇਤਿ ਭੀਤਿ ਕਿਸੁ ਉਕਾਟਿ ਸਮਾਏ ਕਉਨੁ ਪਿਆਨੁ ਮਨ
 ਮਨ ਹਿਸਾਇ ॥ ੮੫ ॥ ਗੁਰੁ ਹਉਮੈ ਮੈਦਿ ਚੁਪੈ ਦਾ ॥ ਦੁਕਾ ਮੈਟੈ ਏਕੈ ਹੋਵੈ ॥ ਜਗੁ ਕਰਨੁ ਮਨਿ ਮੁ
 ਖਿ ਗਵਾਹੁ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈ ॥ ਮੈਥਾਈ ਮੈਸਾਹੁ ॥ ਅੰਤਰ ਬਾਹਿਰਿ ਏਕੈ ਕਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਗਨਿ ਮੈਰੇ
 ਸਤਿਗੁਰੇ ਕਉਣੈ ॥ ੮੬ ॥ ਸਤਿਕੈ ਹਾਤਰ ਬੁਨਿਦਾਹੈ ॥ ਏਕੈ ਕਾਤਾ ਬਦੁ ਦੀਚੈ ॥ ਸਬਦੁ
 ਦੈਸੇ ਸਚੁ ਅਤਿ ਰਿਹੀਆ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਰਿਹੀ ਰਿਹੀਆ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ ਅਗਨਿ ਨਿ
 ਦਾਹੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਪਿਆਰੈ ॥ ੮੭ ॥ ਕਦਨੁ ਮੁਖਿ ਚਿਦੁ ਹਿੰਦੁ ਘਰਿ ਛਾਇਆ ॥
 ਕਦਨੁ ਮੁਖੁ ਸੁਰਜੁ ਤੇ ਪੈਤੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਉਨੁ ਮੁਖ ਕਾਲੁ ਜੇਹੁ ਤਿਨਿ ਤਿਹੈ ॥ ਕਦਨੁ ਬਿਧਿ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਪਤਿ ਰੋਗੁ ॥ ਕਦਨੁ ਜੇਹੁ ਜੇਹੁ ਕਾਲੁ ਸੀਘਰੈ ॥ ਬਿਲੋ ਧੀਰੈ ਨਾਨਕ ਦੀਚੈ ॥ ੮੮ ॥ ਸਬਦੁ ਕੁ
 ਖਤੁ ਸਮਿ ਜੇਤਿ ਅਪਾਰਗਾ ॥ ਸਮਿ ਘਰਿ ਸੁਰਦੈਸੇ ਮਿਟੈ ॥ ਪਿਆਰਾ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਸਮਕਰਿ ਨਖੁ
 ਅਪਾਰਗਾ ॥ ਆਪੇ ਪਚਉ ਤਾਰ ਦਿਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਮਨ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ਪ੍ਰਦੁਤਿ ਨਾਨਕ
 ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥ ੮੯ ॥ ਨਾਮੁ ਤਤੁ ਸਚੁ ਹੀ ਸਿਰਿ ਜਾਪੈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਕਾਲੁ ਸੀਤੈ ॥ ਤਿਤੁ ਤਤੁ ਮਿ

ਲੈਅਨੁਮੈਨਾਦੁਜਾਜਾਇਦਿਕਤਘਰਿਅਨੈਬੈਲੈਪਦਨੁਗਗਨੁਗਰੈਥੈ। ਨਨਕਾਨਿਹਚਲੁਮਿਲਦੁਸ
 ਰੁਜੈ॥ ੫੦॥ ਅਤਿਰਿਸੁਨੈਬਹਰਿਸੁਨਿਤਿਰੁਦਦੈਸੈਨੈਮਸੈਨੀ। ਚਉਥੈਸੁਨੈਜੈਨਚੁਜੈਨਤਕਉਪਾਪੁ
 ਨਪੁਨੀ। ਘਟਿਘਟਿਸੈਨਕਾਜਾਦੈਭਉਉ। ਆਦਿਪੁਰਖੁਨਿਰੋਜਾਦੈਉ। ਜਿਨਨੁਨਮਲਿਰੋਜਾਗ
 ਤਾ। ਨਨਕੇਸੇਈਪਰਮੁਖਿਦਾਤਾ॥ ੫੧॥ ਸਿਨੈਸਿਨਕਰੇਸਭੁਕੇਈ। ਅਨਹਤਿਸੈਨਕਹਾਤੇਹ
 ਈ। ਅਨਹਤਿਸੈਨਰੇਤਸੇਕੈਸੇ। ਨਿਸੇਤਉਪੈਨੈਤਿਸਹੀਜੈਸੇ। ਓਹੁਨਨਮਨਮਹਹਿਨਆਦਹਿ
 ਨਹਿ। ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਅਨੁਸਮਝਾਹਿ॥ ੫੨॥ ਨਉਸਰੂਸਰੂਰਦਸੈਦੇਪੁਰੈ। ਤਹਅਨਹਤ
 ਸੁਨਦਜਾਦਹਿਤੁਰੈ। ਸਾਚੇਗਾਚੇਦੇਖਿਹਜੁਰੈ। ਘਟਿਘਟਿਸਾਚੁਰਹਿਆਰੁਪੁਰੈ। ਗੁਪਤੀਬ
 ਲੀਪਰਗਟਹੈ। ਨਨਕਪਰਖਿਲਾਇਸਚੁਸੇਈ॥ ੫੩॥ ਸਹਜਿਗੁਇਮਿਲੈਅਸੁਖਹੈਦੈ
 ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗੈਨੀਦਨਸੈਦੈ। ਸਿਨਾਸਬਦੁਅਪਰਿਪਰਪਾਚੈ। ਕਹੇਤਮੁਕਤਿਸਬਦਿਨਿਸਤ
 ਰੈ। ਗੁਰਕੀਈਖਿਆਸਸੇਚਗਤੇ। ਨਨਕਅਪੁਗਦਾਇਮਿਲਦੁਨਹੀਕੁਤੇ॥ ੫੪॥ ਕਬ
 ਧਿਰਦਾਦੈਸੇਕਿਤਠਾਇ। ਕਿਉਤਤਨਬੁਝੈਚੈਟਾਖਾਇ। ਜਮਪਰਮਧਾਪੈਵੈਨਗੈਥੈ। ਬਿਨੁ
 ਸਬਦੈਨਹੀਪਤਿਸੇਥੈ। ਕਿਉਕਰਿਬੁਝੈਪਾਦੈਪਾਚੈ। ਨਨਕਮੁਖਨਬੋਝੈਗਦੁਗੁ॥ ੫੫॥ ਕੁ
 ਧੁਪਿਮਿਟਗੁਰਮਬਦਿਦੀਚਾਹ। ਸਤਿਗੁਰਭੇਦੈਮੇਖੁਦੁਆਚੈ। ਤਤੁਨਚੀਨੈਮਨਮੁਖੁਨ
 ਲਿਜਾਇ। ਦੁਖਅਭਿਦਿਕੁਨਿਚੈਟਾਖਾਇ। ਮਾਨੁਪੁਕਮੁਸੇਰੁਗੁਲਗਿਆਨਿ। ਨਨਕਦਰ
 ਗਹਿਪਾਦੈਮਾਨੁ॥ ੫੬॥ ਸਚੁਦਖਰੁਪਨੁਪਲੈਹੈਇ। ਆਪੇਰੁਤਰੇਭੁਸੇਥਿ। ਸਬਦਿਕਤ
 ਬੁਝੈਪਤਿਹੈਇ। ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਰੈਨਕਾਇ। ਜਹਦੇਖਾਤਾਹਰਿਅਸਮਾਇ। ਨਨ
 ਕਪਾਰਿਪੇਰਸਚੁਗਾਇ॥ ੫੭॥ ਸੁਸਬਦੁਅਕਰਾਵਾਸੁਕਥੀਅਲਜਿਤਤਰੀਐਕੁਦੁਨ
 ਲੁਸਿਸਾਗੈ। ਤੈਸਤਿਅਗੁਲਿਦਾਈਕਰੀਐਤਿਸੁਕਹੁਕਉਨੁਆਪਾਹੈ। ਬੋਲੈਥਿਲੈ
 ਅਸਥਿਰਹੈਦੈ। ਕਿਉਕਰਿਅਲਖੁਲਖਾਦੈ। ਸੁਦਿਸੁਆਮੀਸਚੁਨਨਕਪੁਦੈਦੈਅਪ
 ਲੈਅਨਿਸਮਝਾਏ। ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੈਸਚਿਲਿਦੁਲਚੈਕਰਿਨਦਰੀਐਲੁਮਿਲਾਏ॥
 ਅਪੇਦਨਅਪੇਖੀਨਪੁਰੇਕੁਭਿਸਮਾਏ॥ ੫੮॥ ਸੁਸਬਦੁਕਉਨਿਰਿਤਹਿਦੁਸੁਅਲਖੈ

ਨਹਿਦੇਖਾਤਾਹੋਸੇਈ॥ ਪਦੁਲਕਾਵਾਸਾਸਿਨਿਨਿਵਾਸਾਅਬਲਕਲਾਪਰੇਸੇਈ॥ ਨਹਿਕੋਹੇ
 ਸਬਦੁਪਦਿਅਹਿਦੁਸੇਦਿਚੁਹੁਰੁਗੁਰੁਵਾਏ॥ ਤਨੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲੁਬਦੀਨੁਮੇਮੇ
 ਨਿਦੁਸਾਏ॥ ਸਬਦਿਗੁਰੁਗੁਰੁਸਾਗਰਤਰੀਐਇਤਉਤਿਏਵੇਜਾਏ॥ ਰਿਹਨਦਰਨੁਨਹੀ
 ਛੁਇਆਮਇਆਨਨਕਸਬਦੁਪਦੁਏ॥ ੫੨ ॥ ਤੇਸਤੁਅੰਗੁਲਿਵਾਈਅਓਪੁਸਿਨਿਸ
 ਚੁਆਗੇਗੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵੇਲੈਤਤੁਬਿਰਲੈਚੀਨੈਅਲਖਆਪਾਰੇ॥ ਤੇਗਣਿਮੇਟੈਸਬਦੁਮ
 ਨਿਦੁਸਾਏਤਚੁਕੈਅਹਿਕਾਰੇ॥ ਅਤਿਰਿਬਾਹਰਿਏਕੇਜਾਏਤਹਰਿਨਮਿਲੈਗੋਪਿਅਰੇ॥
 ਸੁਖਮਨਦਿਤਾਪਿਗੁਲਾਬੁਏਕਾਅਪੇਅਲਖੁਲਖਾਏ॥ ਨਨਕਾਤਿਹੁਤੇਉਪਰਿਸਾਚਸਤਿ
 ਗੁਰਸਬਦੁਸਮਾਏ॥ ੫੩ ॥ ਮਨਿਕਾਜੀਉਪਦੁਲਕਾਥੀਅਲੇਪਦੁਨਿਕਗਾਰਸੁਖਾਈ॥ ਗਿ
 ਆਨਥੀਮੁਰ੍ਹਾਕਵਨੁਅਉਪੁਸਿਪਕੀਕਵਨੁਕਮਾਈ॥ ਬਿਨਸਬਦੇਰਸੁਨਾਏਅਉਪੁਰਉਮੇ
 ਪਿਆਸਨਜਾਈ॥ ਸਬਦੇਰਤੇਅੰਝਿਤੁਸੁਖਾਇਆਸਚਰੇਅਘਾਈ॥ ਕਵਨੁਬੁਧਿਜਿ
 ਤੁਅਸਥਿਰਹੀਐਵਿਤੁਕੋਜਨਿਤਿਪਤਮੇ॥ ਨਨਕਾਦੁਖਸੁਖਸਮਕਰਜਾਪੈਸਤਿਕੁਰਤੇ
 ਬਾਲਨਕਾਏ॥ ੫੪ ॥ ਰੇਗਿਨਗਤਾਹਸਿਨਹੀਆਤਾਧਿਨੁਗੁਰਸਬਦੇਜਲਿਜਲਿਬੁਲਿਤ
 ਤਾ॥ ਧੀਰੁਨਿਗਥਿਆਸਬਦਿਨਤੁਥਿਆਪਦੁਨਸਾਪਿਆਸਚੁਨਅਮਿਅਘਾਅਕਥਬਥ
 ਲਸਮਕਰਿਰੇ॥ ਤਉਨਨਕਾਮਾਤਮਗਮੇਵਉਲੈ॥ ੫੫ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਰੇਗੇਗਤਾ॥ ਅੰਝਿ
 ਤੁਧੀਆਸਚੇਮਾਤਾ॥ ਗੁਰਵੀਚਾਰੀਅਗਨਿਨਿਵਾਰੀ॥ ਆਪਿਉਪੀਉਆਤਮਿਸੁਖ
 ਪਾਰੀ॥ ਸਚੁਅਗਪਿਆਗੁਰਮੁਖਿਤਰਤਾਰੀ॥ ਨਨਕਾਬਧੇਕੇਵੀਚਾਰੀ॥ ੫੬ ॥ ਏਹੁਮ
 ਨੁਮੇਗਲੁਕਹਬਸੀਅਲੇਕਹਾਥਮੇਇਹੁਪਦੁਲਾ॥ ਕਹਾਏਸੇਸਸੁਸਬਦੁਅਦਯੁਤਾਕ
 ਉਚੁਕੈਮਨਕਾਭਵਨਾ॥ ਨਹਿਕੋਹੇਤਸਤਿਗੁਰਮੇਲੇਤਾਨਿਨਿਪਰਿਵਾਸਾ॥ ਇਹੁਮਨ
 ਪਾਏ॥ ਅਪੇਅਪੁਰਾਇਤਾਨਿਰਮਲੁਹੋਵੇਪਾਦੁਤੁਹਰਜਿਰਾਏ॥ ਬਿਦੁਲਮੁਲਪਦੁਏ
 ਆਤਮੁਜਾਏ॥ ਬਿਦੁਸਸਿਪਰਿਸੁਰਸਿਮਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਉਮੈਦਿਚਰੇਕੇਵੇਤਉਨਨਕ
 ਸਹਜਿਸਮਾਏ॥ ੫੭ ॥ ਇਹੁਮਨਲਿਹਚਲੁਹਿਰੇਦੇਵਸੀਅਲਗੁਰਮੁਖਿਮੁਲਪਦੁਇਰ

ਗੋਲਾਨਿਭੁਪਦੁਲਿਘਰਿਅਸਲਿਥੈਸੈਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਤਤਲੈਹੋ॥ਸੁਸਬਦਿਨਿਰਿਤਹਿਨਿ
 ਨਘਰਿਅਐਢੁਕਿਭੁਦੁਲਿਥੈਤਿਸੁਸਬਦਿਲੈਹੋ॥ਖੈਦੁਧਿਭੁਖਿਸਾਚੇਕੀਸਾਚੀਹੀਤਿਪ
 ਤਾਸੁਰਹੋ॥ਅਨਹਤਿਬਾਦੀਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਧਿਰਲੈਕੈਅਰਥਾਦੈ॥ਨਨਕਅਥੈਸਚਿ
 ਸੁਰੁਖੈਸਚਿਰੈਪੈਰਗੁਰਬਹੁਨਜਾਦੈ॥੬੫॥ਜਾਇਗੁਰਿਰਦਹਨਹੀਤੁਰਿਮਨੁਕੈਰੇਰਹ
 ਤਾ॥ਨਚੁਕਮਲਅਸਥੰਭੁਨੋਤੋਤਾਪੁਦਨਘਰਿਗਯਤਾ॥ਭੁਪਨਿਯਤੁਥੇਖਨਕਾਈਤਾ
 ਸਬਦਿਕਹਾਇਦੁਲਾਈ॥ਚਕਤਧਿਦਕੀਮਨਿਨੋਤੀਮਿਥਿਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਦੁਰ
 ਨੁਕੁਸਲੁਪੁਨਕਾਪੀਕਿਦੁਕਰਿਜਾਪਸਿਸਾਚਾ॥ਨਨਕਨਅਰੇਤੈਬੈਗਾਕੀਇਥਿਤਥਿ
 ਸੋਚਿਸਾਚਾ॥੬੬॥ਹਿਰਦਦੇਹਨਹੀਅਉਪੁਤੁਉਮਨੁਸੇਨਿਰੋਹੈਬੈਗਾਕੀ॥ਨਹਿਕਦੁ
 ਲਿਅਸਥੰਭੁਨੋਤੋਤਾਨਿਕਘਰਿਦਸਤੁਉਪਾਦਨਅਨਗਾਕੀ॥ਰੁਪਨਹੇਧਿਅਜਤੁਨਿ
 ਹੀਤੁਉਮਨੁਕੈਲੀਦਹਤਉਸਬਦੁਸੁਸਾਚਾ॥ਗਉਗਗਨਜਧਤਧਿਹੀਨਹੇਤਉਕਿਭੁਦੁ
 ਲਿਥੈਤਿਅਪਿਨਿਰੋਕਾਭਾ॥ਦੁਰਨੋਭਖਅਸੁਰੁਪੁਸੁਦੈਕੈਵੈਸਬਦੁਦਿਭੁਦੈ॥ਸਾਚੁ
 ਦਿਦੁਸੁਚਾਕੈਨਹੀਨਨਕਅਬਥਕਾਦੈ॥੬੭॥ਕਿਤੁਕਿਤੁਧਿਪਿਜਗੁਉਪੈਜੇਪੁਰਖਾ
 ॥ਕਿਤੁਕਿਤੁਧਿਧਿਨਸੁਜਾਈ॥ਹਉਐਦਿਓਜਗੁਉਪੈਜੇਪੁਰਖਾਨਮਿਦਿਸਰਿਐਦੁਖ
 ਪਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੈਦੁਸਗਿਆਨੁਤਤੁਦੀਚਾਰੈ॥ਉਐਸਬਦਿਨਲੈਹੋ॥ਤਨੁਮਨੁਲਿਰ
 ਮਲਨਿਰਮਲਚਾਣੀਸਾਚੇਰਹੈਸਮਾਏ॥ਨਮੇਨਅਰੇਤੈਬੈਗਾਕੀਸਾਚਰਧਿਅਉਰਿ
 ਪਾਰੋ॥ਨਨਕਧਿਨੁਨਾਦੈਜੇਗੁਰਦੇਨਹੈਦੈਖੁਗੁਰਿਦੈਦੀਚਾਰੈ॥੬੮॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁ
 ਸਬਦਿਦੀਚਾਰੈਕੈਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਚਾਣੀਪਰਗਾਟਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਨੁਕੁੰਜੈ
 ਦਿਰਲਖੁਪੈਕੈਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਜਘਰਿਦਸਾਹੀਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੇਗੀਜਗਤਿਪ
 ਦੈਦੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਨਕਦੈਕੈਦੈ॥੬੯॥ਧਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮੇਦੈਜੇਗੁਨੋਦੈ॥ਧਿਨੁ
 ਸਤਿਗੁਰਕੇਟੇਮੁਕਤਿਕੈਈ॥ਧਿਨੁਸਤਿਭੇਟੇਨਮੁਪਾਪਇਅਨਜਾਇ॥ਧਿਨੁਸਤਿਗੁ
 ਰੇਭੇਟੇਮਹਾਦੁਖਪਾਇ॥ਧਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੇਟੇਮਹਾਗਰਬਿਗੁਬਾਭਾ॥ਨਨਕਧਿਨੁਗੁਰ

ਮੁਖਿਅਜਨਮਹਾਰਾ॥੧੦॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਜੀਆਤਹਉਮੈਮਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਰਖਿਅ
 ਉਰਧਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਜੀਤਾਚੁਗਵਾਲੁਸਾਰਿਬਿਡਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਗਹਿਨਅ
 ਵੇਗਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਏਸੇਜਲਿ॥ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਪਛਾਣੈ॥੧੧॥
 ਸਬਦੇਕਾਨਿਬੇਨਾਸਦਿਤੁਅਉਪੁਟਿਨਾਵੈਜੇਗੁਨਹੋਇ॥ਨਮੋਰਾਤੇਅਨਦਿਨਸੋਤਸਮੇ
 ਤੇਸੁਖਹੋਈ॥ਨਮੋਗੀਤੋਸਕਪਰਗਟੁਹੋਵੈਨਮੋਸ੍ਰੀਪਥੀ॥ਪਿਨੁਨਾਵੈਕੁੰਧਕਗਹਿਬ
 ਹੋਤਰੇਸਚੈਅਪਿਖੁਆਇ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਰੇਸਚੈਅਪਿਖੁਆਇ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਨਮੁਪਾ
 ਏਅੇਅਉਪੁਰੇਗਿਜਗਤਿਤਹੋਈ॥ਵਰਿਥੀਚਾਰੁਮਨਿਦੇਖਹੁਨਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਮੁਕਤਿ
 ਨਹੋਈ॥੧੨॥ਤੇਥੀਗਤਿਮਿਤਿਤ੍ਰੇਜਾਣਹਿਕਿਅੰਕੇਅਪਿਖੁਆਇ॥ਜੁਆਪੇਰੁ
 ਪਤਾਅਪੇਪਰਗਟੁਅਪੇਸਰੁਗੀਰੀਮਾਇ॥ਸਾਧਵਿ ਰੁਧਹੁਲੇਚੇਕੋਜਤਿਛਿ
 ਰਹਿਛੁਰਮਾਇ॥ਮੰਗਿਨਮੁਪਾਏਇਹਬਿਖਿਅਤੇਰਦਰਸਨਿਬਉਕਰਥਾਇ॥ਅਵਿ
 ਨਸੀਪੁਰਖੇਲੁਰਚਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸੇਧੀਹੋਈ॥ਨਨਕਸਕੁਜਗਿਆਪੇਵਰੇਤਦੁ
 ਨਅਦਰਨਿਕੋਈ॥੧੩॥੨॥

ਗਮਕਲੀਮਹਲਾ॥ ੩॥

੧ ਚਮਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜੋਪੈਦੀਰਿਪੁਰਥਾਣੀਕੀਪੁਨੀ॥ਸੋਲੇਕਾ॥ ਮਠ ॥੩॥ ॥ਸਤਿਸੁਹਜੇ
 ਦਥਿਤ੍ਰੇਹੋਤਿਸੋਲੇਕਾਉ॥ਨਉਬੀਤੈਨਉਗੋਵੈਨਮੋਰਹੈਸਮਾਇ॥ਹਉਮੈਦੰਗਬੀਜੁ
 ਹੋਸਹਸਾਗਇਆਦਿਲਾਇ॥ਨਾਵਿਛੁਬੀਜੀਨਉਗੋਵੈਜੇਬਖਸੇਸੇਖਾਇ॥ਅੰਭੈ
 ਸੇਤੀਅਉਰਲਿਅਬਹੁਤ੍ਰਿਨਾਨਿਕਸਿਆਜਾਇ॥ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਚਲਤ੍ਰੇਵੇਖਹੁਲੇ
 ਕਾਆਇ॥ਲੇਖੁਵਿਦੈਬਖਪੁਨਾਨਿਸੋਲੇਸ੍ਰੀਨਹਿ॥ਜਿਸੁਦਖਾਲੇਸੇਵੈਖੈਨਿਸੁਦਸਿਆ
 ਮਨਿਸਾਹਿ॥੧ਮਠ ॥੩॥ਅਨਮੁਖਿਦੁਖਥਾਏਤ੍ਰੇਦੁਖੁਬੀਜੇਦੁਖੁਖਾਇ॥ਦੁਖਿਦਿਚਿਝੰਮੈ
 ਦੁਖਮੋਰਹਉਮੈਕਰਤਿਦਿਹਾਇ॥ਅਦੁਨਾਦੁਨਸੁਝਈਅਪਾਅਪੁਕਮਾਇ॥ਜਿਦੈਵੈ
 ਤਿਸੈਨਾਦਈਦਿਤੇਕਉਲਪਟਾਇ॥ਨਨਕਪੁਰਖਿਲਿਖਿਆਕਮਾਦੁਨਾਅਦਰਨਕਰ

ਲੁਕਾਇ॥੩॥ਮ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਸਦਾਸੁਖੁਨਿਸੇਨਾਧੇਐਲੇਸੇਇਸੁਖੈਏਹੁ
 ਬਿਬਕੁਹੈਅਤਿਰਿਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ਅਗਿਆਨਕਾਭੁਮਕਾਟਿਐਗਿਆਨਧਗਪਤਿਹੋਇ॥
 ਨਾਨਕਏਕੋਨਦਰੀਆਇਆਜਹਦੇਖਾਤਹਿਸੇਇ॥੩॥ਪਉਨੀ॥ ਸੈਚਤਖਤੁਚਾਇਬੈਸ
 ਟਿਬਉਕਾਈ॥ਸਤੁਬਿਦੁਆਪੇਆਪਿਹੈਗਰਸਬਦਿਸੁਨਾਈ॥ਅਪੇਕੁਦਰਤਿਸਾਜੀ॥
 ਅਨੁਕਰਿਮਹਲਿਸਰਾਈ॥ਚਿਦਸੁਰਜੁਦਇਚਾਨਦੇਪੁਰੀਬਲਤਿਬਾਦਈ॥ਅਪੇਦੇਖੇ
 ਸੁਦੇਆਪਿਗੁਰਸਬਦਿਪਿਆਈ॥੧॥ਦੁਹਿਦੁਹਿਸਚੇਪਾਤਸਾਹਿਤੁਸਰੀਨਾਈ॥
 ੧॥ਰਹਾਉਸੇਲੁਕਵੀਰਿਮਹਦੀਕਰਿਕੈਪਾਗਲਿਅਆਪੁਪੀਸਾਭਿਪੀਸਾਇ॥ਤਿਸਹਿਕਾ
 ਤਿਨਪੁਛੈਆਚਬੁਨਲਾਈ॥ਮ॥੩॥ ਨਾਨਕਮਹਦੀਕਰਿਕੈਰਖਿਅੰਸਸਤੁਨਦਰਿਕ
 ਰੇਇ॥ਅਪੇਸੇਆਪੇਪਸੇਆਪੇਹੀਲਾਇਲੇਏ॥ਇਹਧਿਰਮਿਪਿਆਲਾਖਸਮਕਾਜੇਰੁ
 ਵੈਤੈਦੇਇ॥੩॥ਪਉਨੀ॥ਦੇਵੀਸਿਸਟਿਉਧਾਈਅਨਸਤੁਹੁਕਮਿਅੰਦੇਨਾਇਸਮਾਈ॥
 ਆਪੇਦੇਖਿਦਿਗਸਦਾਦੁਕਾਕੋਨਹੀ॥ਨਿਉਕੁਦੇਤਿਉਰਖਤੁਗੁਰਸਬਦਿਬੁਧੁਹੀ॥ਸਤੁ
 ਨਤਗਜੇਰੁਹੈਨਿਉਕੁਦੇਤਿਉਚਲਾਈ॥ਤੁਪੁਜੇਦੁਹੈਨਾਹਿਕਿਸੁਆਪਿਸੁਦਾਈ॥੩॥
 ਸੇਲੇਕੁਮ॥੩॥ਕੁਰਮਿਭਲਾਈਸਤੁਜਗੁਛਿਰਿਛਾਈਹੋਈਭਾਇ॥ਸਿਸਹੁਸਾਤਿਨਿਦੇ
 ਵਈਕਿਅਚਲੇਤਿਸੁਨਾਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਪਿਆਈਐਅਤਿਰਿਖੀਐਉਰਿਧਾਇ
 ਨਾਨਕਪ੍ਰਕਾਸਿਏਏਏਅਸਹੁਪਾਇਆਜਾਜਿਪਾਕੀਤਿਕਰਿਤਾਗਿ॥੧੨॥੩॥ਪਿਧਾ
 ਪਾਵਤਿਨਿਨੁਗਾਇਆਗੇਦਿਗਦਾਈਸੇਇ॥ਕੁਨ੍ਹਵੇਲਿਖਿਖੁਖਾਇਆਅਨੁਖਿਚਲਿਅ
 ਰੇਇ॥ਸਿਰਉਪਰਿਨਮਤਿਨੁਹੈਦੁਜੇਕਾਇਪਤਿਖੈਇ॥ਹਰਿਨਾਮਕਦੇਨਚੇਤਿਉਛਿਰਿ
 ਆਦੁਲਾਦੁਹੋਇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਹਰਿਮਨਿਦੈਸੇਜਮਤਿਨੁਨਲਗੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਮਿ
 ਲਿਹੈਕਰਮਪਗਪਤਿਹੋਇ॥੩॥ਪਉਨੀ॥ਇਕਿਅਪਣੀਸਿਛਤੀਲਾਇਅਨਦੇਸ
 ਤਿਗੁਰਮਤੀ॥ਇਕਨੇਨਾਉਬਖਸਿਉਨਅਸਥਿਰੁਹਰਿਸਤੀ॥ਪਉਦੁਪਾਣੀਏਸੇ
 ਤੇਹੁਕਮਿਕਰਹਿਭੁਗਤੀ॥ਇਨੇਨੇਉਅਗਲਪੁਰੀਬਲਤਿਬਲਤੀ॥ਸਤੁਇਕੋਹੁਕ

ਮੁਦਰਤਾਮਲਿਐਸੁਖਪਾਈ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਕਬੀਰ ਕਸਉਟੀ ਸੁਠਾਇ ਕੈ ਕੋਇ॥ ਕਮ
 ਕਸਉਟੀ ਸੈਧੈ ਜੋ ਕਮਰਿ ਨੀਵੈ ਹੋਇ॥ ੧॥ ਮ॥ ੩॥ ਵਿਉਰਿ ਵਿਉਰਿ ਹਮਨੁ ਮਾਰੇ ਐਵਿਉਰਿ
 ਮਿਰਤੁ ਹੋਇ॥ ਕਹਿ ਆਸ ਬਦਨੁ ਮਾਨੀ ਹਉ ਮੈ ਛੁਡੈ ਕੋਇ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਹਉ ਮੈ ਛੁਟੈ ਕੀ
 ਦਨੁ ਮੁਕਤਿ ਸੋ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੇ ਨੇ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਧਿਯਨੁ ਲੈ ਕੋਇ॥ ੨॥ ਮ॥
 ੩॥ ਨੀਵਤ ਮਰਦੁ ਸੁਭੇ ਕੈ ਹੋਈ ਦਨੁ ਮੁਕਤਿ ਵਿਉਰਿ ਹੋਇ॥ ਚੈਕ ਮਿਲ ਮੁਕਤ ਕਰੇ ਦਾਤੁ ਕੁਝੁ ਲੈ
 ਏ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਬੁਝਾ ਗਏ ਸੁਖੁ ਸਹਜੇ ਧਿਯੁ ਉਜਲੁ ਮਿਰਤੇਇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਈ
 ਐਨ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਪਰੇਇ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਦੁਜਾ ਕੁ ਉਰਚ ਗਇਉ ਨੇ ਬੇਗੁ ਲਿਵਰਤਾਗ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਧਿਸਨੁ ਮਹਿ ਸਉ ਪਾਇ ਅਨੁਕ ਮਿਕ ਮਾਦੁ ਹਿਕਾਗ॥ ਪਤਿ ਅਪਨੈ ਜੋਤ ਕੀ ਨ ਬੁਝ
 ਹਿਥੀ ਚਾਗ॥ ਸੁਭ ਵਿਛੋੜੇ ਗਏ ਲੁਹੈ ਸਦੁ ਮਿਰਜਿ ਨਿਹਾਗ॥ ਨਿਸੁਭੈ ਤਿਸੁ ਬਖਸਿਲੇ
 ਹਿਸਤਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਈ॥ ੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮ॥ ੩॥ ਅਨ ਕਾ ਛੁਠ ਛੁਠ ਕਮਾਏ॥ ਮਇ ਅਨੇਕ
 ਰੇਤ ਪਸਦਾਏ॥ ਕੁਰ ਮੇਥੁ ਲਸਕੁ ਤੀਰਥਿ ਰਹੈ॥ ਉਹੁ ਤਪੈ ਕੈ ਸੋ ਪਰਮ ਗਤਿ ਲਹੈ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰ
 ਸਾਦੀ ਕੈ ਸਚੁ ਨ ਆਏ॥ ੧॥ ਮ॥ ੨॥ ਸੋਤ ਪਾਨਿ ਇਹੁ ਤਪੁ ਘਾਲੈ॥ ਗਤਿ ਗੁਰੇ ਨ ਮਿਲੈ ਸਤਿ
 ਗੁਰੇ ਨ ਮਿਲੈ ਸਬਦੁ ਸਮਾਈ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੀ ਸੇਵਾਇਹੁ ਤਪੁ ਪਰਦੁ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਤ ਪਾਦਰਗ
 ਹਿ ਪੈਵੇ ਮਾਣੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗਤਿ ਦਿਨੁ ਸਉ ਪਾਇ ਅਨੁ ਮੈ ਸਾਕੀ ਦਰਤੁ ਲਿ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਘ
 ਟਿਨ ਨ ਟਾਅਨੇ ਰਵਿਨ ਸਨਿ॥ ਹੁਕਮੀ ਸਰੁ ਸਾਜੀ ਅਨੁ ਹਦਿ ਆਸੁ ਦੁਲਿਛਿ॥ ਸਕਿ
 ਚਿਹੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੋ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੁਣਿ॥ ਸਬਦੇ ਹੀ ਸੇਧੀ ਪੈਏ ਸਚੈ ਆਪਿ ਬੁਝਈ
 ੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮ॥ ੩॥ ਅਭਿਅਗਤਿ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀ ਅਨਿਜਨ ਕੇ ਚਿਤ ਮਹਿ ਕੁਰਮੁ॥ ਤਿਸੇ ਦੇ
 ਦਿਤੇ ਨਾਨਕ ਭੋਤੋ ਜੋ ਗਾਪਰਮੁ॥ ਅਭੈ ਨਿਭੈ ਜਨੁ ਪਰਮ ਪਦੁਤ ਕਾ ਕੁਝੁ ਹੋਇ ਤਿਸ ਕਾ ਭੋਜਨੁ
 ਨਾਨਕਾ ਦਿਹ ਲਪਗਉ ਕੋਇ॥ ੧॥ ਮ॥ ੩॥ ਅਭਿਅਗਤਿ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀ ਅਨਿਜਿ ਪਰਿ
 ਘਰਿ ਭੋਜਨੁ ਕਰੇ ਨਿ॥ ਉਦਰ ਕਾਰਣੁ ਅਪਣੇ ਬਹਿਏ ਕੁਖ ਕਰਨਿ॥ ਅਭਿਅਗਤਿ ਸੇ
 ਈ ਨਾਨਕਾ ਨਿਅਤ ਮਗਉ ਦੁਕਰੇ ਨਿ॥ ਭੁਇਲੁ ਹਨਿ ਸਹੁ ਅਪਣਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਹਿਲੁ ਕਰੇ

ਦਿ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਥਿਰੁਪਰਤਿਵਿਛਿਅਨੁਵਿਚਿਸਾਚਾਅਸਗਉਪਯਰੁਦਰੁਸਥੇਸਚੁ
 ਰੇਜਿਸੁਵਿਚਿਸਚਾਨਉ॥ ਸਕੁਸਦਾਹਕਮੁਦੁਬਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਸਚਿਸਮਾਉ॥ ਸਚਾਅਪਿ
 ਤਖਤਿਸਚਾਬਹਿਸਚਾਕਰੇਨਿਆਉ॥ ਸਕੁਸਚੇਸਚਦਰਤਿਦਾਗੁਰਮਖਿਅਲਖਲਖਾਈ
 ॥੬॥ ਮਃ ੩॥ ਗੈਲੁਇਰਮਹਿਅਨਿਤੋਹੋਰੁਤੀਆਵੇਜਾਇ॥ ਕੁਦੇਚਲੈਅਪਲੈਬਹੁਤੀਲੇ
 ਸਨਾਇ॥ ਗੈਲੁਇਰਿਮਹਿਸਕੁਕਿਦੁਹੋਕਰਮੀਪਲੈਪਾਇ॥ ਨਨਕਨਉਨਿਪਿਪਾਈਐਜੇਰ
 ਲੈਤਿਸੇਰੁਜਾਇ॥ ੧ਮਃ ੩॥ ਸਹਜੇਸਤਿਗੁਰਨਾਮੇਦਿਉਦਿਚਿਉਉਐਜਨਮਿਬਿਨਸਾ॥ ਰਸਨ
 ਹਰਿਚਸੁਨਚਾਖਿਉਕਮਲਨਹੋਇਉਪਰਗਾਸਾ॥ ਬਿਖੁਖਾਪੀਮਨਮੁਖਮੁਆਮਗਏਅਮਹੁ
 ਵਿਨਸਾ॥ ਇਕਸੁਹਰਿਕੇਨਾਮਿਦਿਨੁਪਿਰੁਨੀਦਨੁਪਿਰੁਨੁਦਾਸਾ॥ ਨਾਅਪੋਨਦਰਿਕਰੇਪ੍ਰਕੁਸਚ
 ਤੋਹੋਦੈਦਸਨਿਦਾਸਾ॥ ਤਾਅਨਦਿਨੁਸੇਦਾਕਰੇਸਤਿਗੁਰੁਕੀਕਬਹਿਨਦੈਠਾਸਾ॥ ਜਿਉਂਜ
 ਲਿਅਹਿਕਮਲਅਲਿਪਤਦਰਤੋਦਿਚੇਰਿਹਉਦਾਸਾ॥ ਨਨਕਨਕਕਰੇਕਰਾਇਆਸਕੁਕੇ
 ਜਿਉਭੁਵੈਤਿਦੁਹਰਿਗੁਲਿਤਾਸਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਦੁਤੀਹਨੁਗਿਗੁਬਾਹੁਸਾਅਪੇਗਦੁ
 ਤਿਕੀਨੀ॥ ਅਪਿਸਿਸਟਿਸਕੁਸਾਜੀਅਨੁਆਪਿਮਤਿਰੀਨੀ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਸਾਜਿ
 ਅਨੁਪਾਧਪੀਨੁਗਦੁਤਿਗਦੀਨੀ॥ ਜਿਸੁਬੁਝੈਸੇਬੁਝੀਸਚੇਸਬਦਿਪਤੀਨੀ॥ ਸਕੁਅ
 ਪੇਅਪਿਦਰਤਦਾਅਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਈ॥ ੨॥ ਸੋਲ੍ਹਮਃ ॥ ੩॥ ਇਹੁਨੁਸਕੇਰਤੋਹੋਰ
 ਤੁਬਿਨੁਤਨੁਹੋਇ॥ ਜਿਸਹਿਰੇਤਾਪਦੁਤਿਨਿਲੇਬੁਰਤਨੁਹੋਇ॥ ਭੋਪਇਐਅਨੁਖੀਦੋਹੋਇ
 ਲੇਬੁਰਤੁਦਿਚਹੁਜਾਇ॥ ਜਿਉਂਬੇਸੇਅਪਾਤੁਸੁਪੁਯੋਇਤਿਉਹਰਿਕਾਉਦੁਕਅਤਿਮੇਲੁਗ
 ਦੁਇ॥ ਨਨਕਤੇਜਸਿਹਿਦੇ॥ ਜਿਰੇਤੋਹਰਿਰਗੁਲਾਇ॥ ੧ਮਃ ੩॥ ਰਾਮਕਲੀਗਾਮੁਮਨਿ
 ਦਸਿਅਸੀਗਾਗਾ॥ ਗੁਰਕੇਸਬਦਿਕਮਲੁਵਿਗਾਮਿਅਤਾਸਉਪਿਅਚੁਗਤਿਭੁਨੁਗਾ॥
 ਬੁਰਖਗਇਆਤਾਗਾਗਿਅਚੁਕਾਅਗਿਅਨੁਮਨੁਅਪਚੁ॥ ਤਿਸੇਨਹੁਪੁਅਤਿਅਗਿਲਾ
 ਜਿਸੁਹਰਿਨਲਿਪਿਅਚੁ॥ ਸਦਾਹੋਦੁਪਿਰੁਆਪਦੁਸਕੁਦੇਤੀਨਾਗਿ॥ ਮਨਿਮੁਖਿਸੀਗਾਰੁਨਜ
 ਦਿਨੀਕਸਨਿਜਨਮੁਸਕੁਹਗਿ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਗੁਗਤਿਸੀਗਾਰੁਕਰਹਿਨਿਤੀਅਹਿਹੋਇਖਆ

ਗੁਮੈਸਾਹੋਦਿਉਸੇਕੁਪਾਇਨੀਅਗੈਜਿਕੈਰੇਸੁਜਾਦੈਕਰਤਾਗੁਨਾਨਕਸਚਾਏਕੁਹੋਦੁਹਿ
 ਚਿਹੈਸੇਸਾਹੁ। ਚਗੈਮੰਦੈਆਪਿਲਾਇਅਨੁਸੇਕਰਨਿਜਿਅਪਿਕਰਤਾਹੁ॥ ੩॥ ਮੰ ੩॥
 ਬਿਨਸਤਿਗਰਸੇਦੇਸੀਤਿਨਅਦਈਦੁਜੀਨਗੀਜਾਇ। ਨਬਹੁਤਗਲੇਚੀਐਦਿਲੁਕਰਮਾ
 ਧਾਇਆਨਜਾਇ। ਅਤਿਰਿਲੇਕੁਦਿਕਾਰੁਹੋਦੈਜੇਕੁਇਖਆਇ। ਤਿਨਜੇਮਨੁਮਰਨੁਨਚੁਕ
 ਈਹਉਮੈਦਿਚਿਦੁਖਪਾਇ। ਨਿਨੀਸਤਿਗੁਰਸੇਚਿਤੁਲਾਇਅਸੇਖਾਲੀਕੋਈਨਹਿ। ਤਿਨਜ
 ਮਕੀਤਲਬਿਨੁਹੋਦਈਨਉਇਇਦੁਖਿਸਤਾਹਿ। ਨਨਕੁਗਰਮੁਖਿਉਕੋਰਸੇਚੇਸਬਦਿਸ
 ਮਾਹਿ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪਿਅਲਿਪਤਸਦਾਚਹੋਰਿਪੈਸਤਿਪਾਵਹਿ। ਆਪਿਲਿਚਲੁ
 ਅਚਲੁਹੋਰਿਅਵਹਿਚਾਵਹਿ। ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਪਿਆਈਐਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਪਾਵਹਿ।
 ਨਿਜਿਘਰਿਦਾਸਾਪਾਈਐਸਚਿਮਿਠਤਿਸਮਾਵਹਿ। ਸਚਾਗੁਰਗੀਤੀਚੋਗੁਰਸੁਬਦਿ
 ਬੁਝਾਈ॥ ੫॥ ਸਲੋਕਮੰ॥ ੩॥ ਸਚਾਨਮੁਖਿਅਗਇਤੁਸੇਚੇਦਰੈਤਸਚੁ। ਨਨਕਹਕੈਮੇਜੇਬੁ
 ਚੈਸੇਚਲੁਪਾਏਸਚੁ। ਕਬਨੀਬਦਨੀਕਰਤਾਛੋਗੁਕਮਨਬੁਝੈਸਚੁ। ਨਨਕਹਰਿਕਾਰੁ
 ਦਮਨੈਸੇਕੁਗਤਹੋਇਲੁਮਨਿਕਚੁਨਿਕਚੁ॥ ੧ਮੰ ੩॥ ਮਨਮੁਖਿਬੋਲਨਿਜਦੁਨੀਉਨਅੰਦ
 ਰਿਕਾਮੁਕੋਪੁਅਹਿਕਾਰੁ। ਉਦਿਥਾਉਕਥਾਉਨਕਾਦਿਨੀਉਨਅਤਿਰਿਭੁਦਿਕਾਰੁ। ਉਹਆ
 ਪਦੈਸੁਆਇਬਹਿਗਲਾਕਰਹਿਉਨਮੋਰੇਜਮੁਸਿਦਾਰੁ। ਅਗੈਦਕਾਹਿਲੇਖਾਮੰਗੀਐਮ
 ਰਿਖੁਆਰਕੀਚਹਿਕੁਤਿਅਗਿ। ਏਹਕੁਨੈਕੀਮਲਾਵਿਉਉਤੋਰੇਵੇਈਕਚੁਦੀਚਾਰੁ। ਸ
 ਤਿਗਰਮਿਲੈਤਨਾਮੁਦਿਨਾਏਸਚੁਕਿਲਾਦਿਖਕਥਹਿਹਾਰੁ। ਨਅਜਪੇਨਮੇਅਗਾਪੀਜਿਸੁਜ
 ਨਿਕਉਕਹੁਸਕਨਾਮਸਕਾਰੁ। ਮਲੁਕੁਨੀਨਮਿਉਤਰੀਅਨੁਜਪਿਨਮੁਹਿਅਸੂਚਿਅਾਰੁ
 ਜਿਨਨਕਜਿਸਦੇਏਹਿਚਲਤਿਹੁਹਿਸੇਜੀਵਉਦੇਵਦੁਹਾਰੁ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਪੁਜਦਤਿਦਾ
 ਤਨਹਿਕਿਸੁਅਗਖਿਸੁਟਾਈਐ। ਗੁਰਪੁਸਾਰਿਪਾਇਜਿਬਹੁਉਮੈਜਾਈਐ। ਰਸਨਕਸੁ
 ਸਾਚਾਬਾਹਰਾਸਚੀਵਤਿਅਈਐ। ਜਿਸੇਨਬਖਸੇਤਿਸੇਦਇਆਪਿਲੇਲੇਮਿਲਾਈਐ॥
 ਘਟਅਤਿਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਗਖਿਅਨੁਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੇਪਿਆਈ॥ ਸਲੋਕਮੰ ੩॥ ਬਾਬਾਈਆ

ਕਹਾਈਆਪੁਤਸੁਪੁਤਕਰੇਨਿ। ਜਿਸਤਿਗੁਰਗੁਰੇਸੁਮੀਨਿਲੈਨਿਸੇਈਕਰਮਕਰੇਨਿ। ਜਾਇ
 ਪੁਛਹੁਮਿਮ੍ਹਿਤਿਸਾਸਤਿਥਿਆਸਸੁਕਨਰਦਬਚਨਿਸਰੁਸਿਸਟਕਰੇਨਿ। ਸਚੈਲਾਏਸਚਿਲ
 ਗੋਸਟਸਚੁਸਮਾਏਨਿ। ਨਨਕਾਏਸੇਪਰਦਾਦੁਕੁਏਨਿਸਗੋਲਕਲਿਤਕਰੇਨਿ। ੧੫੮॥
 ੩॥ ਗੁਰੁਜਿਨਕਾਅਪਿਲਾਮਿਖਰੀਅਪੈਕਰਮਕਰੇਨਿ। ਉਇਕੁਏਚਲਨਿਅਪਦੈਨਿਤਪੁ
 ਠੇਧੁਠੇਥੇਥੇਨਿ। ਕੁੜਕਸਤਿਕਮਾਦੁਰੇਪਰਿਨਿਦਾਸਟਕਰੇਨਿ। ਉਇਆਪਿਧੁਪੈਪਰਨਿਦ
 ਚਾਗੇਨਿ। ਉਇਆਪਿਧੁਪੈਪਰਨਿਦਕਸਰੇਲਕੁਲੇਥੇਨਿ। ਨਨਕਜਿਤੁਉਇਲਾਏਤਿਤੁਉ
 ਇਥਪੈਨੇਕਿਆਕਰੇਨਿ। ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਕੁਨਦਗੀਟਰਿਰਖੇਜੇਤੀਸਿਸਟਿਸਕੁਬੀਤੀ। ਏ
 ਕਕੁੜਿਕਸਤਿਲਾਇਅਨੁਮਨੁਮੁਖਦਿਗੁਤੀ। ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਪਿਆਈਐਅਦਿਗਿਰਿਪ੍ਰੀ
 ਤੀ। ਜਿਨਕਉਪੈਥੇਪੁਨੇਤਿਨਦਾਤਿਸਿਧੀਤੀ। ਨਨਕਨਮੁਪਿਆਈਐਸਚੁਸਛਤਿਸਨਈ
 ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ॥ ੧॥ ਸਤੀਪਾਪੁਕਰਿਸਾਤੁਕਮਾਗਿ। ਗੁਰਦੀਖਿਆਘਰਿਦੇਹੁਦਿਨਾਗਿ।
 ਇਸਤੀਪੁਰਖੈਖਟੀਐਕਉ। ਕੁਏਆਵਉਕੁਏਨਾਉ। ਸਾਸਤਬੇਦਨਮੈਲੇਕੋਇ। ਅਧੇਅ
 ਪੈਪੁਜਾਗੇਇ। ਕਾਜੀਗੇਇਕੈਬੋਧੇਨਿਆਇ। ਛੇਤਸਮਵੀਕੋਧੁਰਾਇ। ਦੁਠੈਲੈਕੋਹਕੁਗਵ
 ਏ। ਜਿਕੈਪੁਛੁਤਾਪਨਿਸੁਦਏ। ਤੁਰਕੁਮਤ੍ਰਿਵਿਨਿਰਿਦੈਸਮਾਗਿ। ਲੋਕਮੁਹਾਦੁਹਿਚਾਨੀਖਾਗਿ। ਚ
 ਉਕਦੈਕੈਸੁਚਹੇਇ। ਅਸਾਹਿਦੈਖਹੁਕੋਇ। ਜੇਗੀਗਿਛੀਜਟਾਧਿਕੁਤਿ। ਅਗੇਧਾਛੇ
 ਰੇਦੁਹਿਪੁਤਿ। ਜੇਗੁਨਿਧਾਇਆਜਗਾਤਿਗਾਦਾਈ। ਬਿਤੁਕਾਰਦਿਸਿਚਿਲੁਈਪਾਈ। ਨਨਕ
 ਕਲਕਾਇਪੁਰਦਾਦਾ। ਅਧੇਅਧਲੁਅਧੇਜਾਦੁ। ੧॥ ਮ॥ ੧॥ ਹਿੰਦੂਕੈਘਰਿਹਿੰਦੂਅਦੈ
 ॥ ਸੁਤੁਜੇਭਿਧਾਇਪਾਏਸੁਤੁਪਾਇਕੁਰੇਚੁਰਿਆਈ। ਨਤਪੈਤਾਥਾਇਨਪਾਈ। ਮੁਸ
 ਲਮਾਨਕਰੇਦੁਭਿਆਈ। ਦਿਨਗੁਰਪੀਰੈਕੋਥਾਇਨਪਾਈ। ਗਗੁਰਸਾਇਓਥੈਕੋਥਾਇ। ਕਰ
 ਦੀਬਾਧੁਹਿਸਤਿਨਪਾਇ। ਜੇਗੀਕੈਘਰਿਨਗਤਿਦਸਾਈ। ਤਿਤੁਕਾਰਦਿਕਨਿਮੁਦਾਪ
 ਇਛਹਿਮੇਸਾਗਿ। ਜਿਥੇਕਿਥੇਸਿਰਜਨਗਾਚ। ਜੇਤੀਜੀਅਭੇਤਦੇਹਉ। ਈਗੀਆਛਿ
 ਲਨਕਾਉ। ਏਥੈਨਾਦੈਸੇਨਾਭਿਸਿਧੁਦੈ। ਹਿਰੁਭਕੁਹਿੰਦੂਮੁਸਲਿਇਆਏ। ਸਕੁਨਾ
 ਕਾਦਰਿਲਖਾਗੇਇ। ਕਰਦੀਬਾਧੁਹਿਤੁਰੇਕੋਥਾਇ। ਸਚੈਸਚੁਦਖਾਏਕੋਥਾਇ। ਨਨਕਜਾਗੇ

ਪੁਰਿ ਨਹੀਏ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕਰ ਅੰਦਰੁ ਆਖਿ ਨਿਕਾਇ ਅੰਦਰਿ ਗਨਾ ॥ ਅੰਦਰਿ ਕਿਲਾ ਲਾਜ
 ਦੇਹੁ ਗੀਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੜਾ ॥ ਹਰਿ ਕਰ ਅੰਦਰੁ ਸਰੀਰੁ ਅਤਿ ਸੋਹਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੜਾ ॥ ਮ
 ਸੁਖ ਅਖ ਖੁਆਇ ਨਾਮੁ ਆਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਵਨਾ ॥ ਸਰੁ ਨਾਮੁ ਹਿਬੁ ਦੇਵੈ ਪੁਰੈ ਰੁਗਿ ਪਾਇਆ
 ਜਾਈ ॥ ੧੧ ॥ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ॥ ੧ ॥ ਨਮਤਿ ਰੁਖੀ ਅਨਮਤਿ ਸੁਖੀ ਅਨਮਤਿ ਆਲੋਚਿਤਿ ਠਿਠਹਿ
 ਨਮਤਿ ਮੁੰਡੁ ਮੁੰਡਾਈ ਕੇ ਸੀਲ ਸਮਿਤਿ ਅੰਦਰਿ ਸਿਠਿ ਰਹਿ ॥ ਨਮਤਿ ਰੁਖੀ ਬਿਰਖੀ ਪਥਰੁ ਆਪਤ
 ਛਾਵਹਿ ਰੁਖੁ ਸਹਾਇ ॥ ਨਮਤਿ ਹਸਤਿ ਬਧੇ ਸੇਗਲੁ ਨਮਤਿ ਗਈ ਘਾਹੁ ਛਹਾਇ ॥ ਨਿਸਹ ਬਿ
 ਸਿਧਿ ਦੇਵੈ ਜੇ ਸੇਈ ਜਿਸੇ ਦੇਇਤਿ ਸੁਆਇ ਮਿਲੈ ॥ ਨਨਕਤਾ ਧੁੰਧਿ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਜਿਸੁ ਘ
 ਟਿਕੀਤ ਰਿਸ ਬਦੁ ਹੋਵੈ ॥ ਸਰੁ ਘਟਿ ਮੇਰੇ ਹੁੰ ਸਰੁ ਨਾਮੁ ਅੰਦਰਿ ਜਿਸ ਹਿਖੁ ਆਈ ਤਿਸ ਕੁੰਦੁ
 ਵੈ ॥ ਜਿਸ ਹਿਰਿ ਖਾਲਾ ਫਾਟਨੀ ਤਿਸ ਹਿਰੁ ਲਾਵੈ ਕੁੰਦੁ ॥ ਜਿਸ ਹਿਰੁ ਲਾਈ ਪੰਧੁ ਸਿਰਿ ਤਿ
 ਸ ਹਿਰਿ ਖਾਵੈ ਕੁੰਦੁ ॥ ੧੨ ॥ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਜੋ ਨਿਗਹ ਕਰੈ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੇਜੁ ਮੁਕੀ ਖਿਆ
 ਵੈ ॥ ਪੰਨ ਦਾਨ ਕਾਰੈ ਸਰੀਰੁ ॥ ਸੇਗਿ ਰਹੀ ਗੀਗਾ ਖਾਨੀ ॥ ਬਿਲੈਈ ਸਰੁ ਸਤਿ ਸਰੁ ਪਾਪਰ
 ਮਤਿ ਤਮ ਹਿਰੇ ਖਲਿ ਰੁਪੁ ॥ ੨ ॥ ਮਠ ੧ ॥ ਸੇਅਉ ਪੁੰਧੁ ਆਪੁ ॥ ਤੀਜੇ ॥ ੪ ॥ ਭਿਖਿ ਆਉਂਦੁ
 ਨੁਕਰੈ ਸੇਤਾਪੁ ॥ ਅਸਟ ਪਟਿ ਮਹਿ ਭੀ ਖਿਆ ਕਰੈ ॥ ਸੇਅਉ ਪੁੰਧੁ ਮਿਦੁ ਪਰੀਚੈ ॥ ਬਿਲੈ
 ਗੋਰਖੁ ਸਤਿ ਸਰੁ ਪਾਪਰ ॥ ਅਤਿ ਤਿਸ ਹਿਰੇ ਖਿਨ ਰੁਪੁ ॥ ੧੨ ॥ ਸੇਉ ਦਾਸੀ ਜੋ ਪਾਲੈ ਉਦਾਸੁ ॥
 ਅਹ ਪਉਹ ਪਕਰੈ ਨਿਰੋਜਨ ਦਾਸੁ ॥ ਚੇਦੁ ਸੁਰਜ ਕੀ ਪਾਏ ਗੀਠਿ ॥ ਤਿਸ ਉਦਾਸੀ ਕਾ ਪੈਰੁ
 ਬਿਧਾ ॥ ਬਿਲੈ ਗੋਪੀ ਚੇਦੁ ਸਤਿ ਸਰੁ ਪਾਪਰ ॥ ਪਰਮਤਿ ਤਮ ਹਿਰੇ ਖਲ ਰੁਪੁ ॥ ੪ ॥ ਮਠ ੧ ॥ ਸੇਪ
 ਪੰਡੀ ਜਿਕਾਇ ਆਪ ਖਾਏ ॥ ਕਰਾਇ ਆਕੀ ਨਿਬ੍ਰਹਮ ਪਰਿ ਜਾਏ ॥ ਸੁਪਨੇ ਬਿਰਨੁ ਦੇਈ ਭੁ
 ਰਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਪਾਖੰਡੀ ਕਾ ਜਗਨ ਮਰਨਾ ॥ ਬਿਲੈ ਚਰਪਟ ਸਤਿ ਸਰੁ ਪਾਪਰ ॥ ਪਰਮਤਿ ਤਮ ਹਿਰੇ ਖ
 ਲ ਰੁਪੁ ॥ ੫ ॥ ਮਠ ੧ ॥ ਸੇਬੈ ਰਾਗੀ ਜਿਉ ਲੈਣ ਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਚਾਗ ਨਿਮੰਤੁਲ ਮਹਿ ਰੈ ਪੈ ਬਿਧਾ ॥ ਅਨ
 ਹੰਸ ਅਤਿ ਰਿਹੈ ਹੋਪਿਆਨੁ ॥ ਤੇਬੈ ਰਾਗੀ ਸਤਿ ਸਮਾਨੁ ॥ ਬਿਲੈ ਚਰਖਰ ਸਤਿ ਸਰੁ ਪਾਪਰ
 ਰਮਤਿ ਤਮ ਹਿਰੇ ਖਿਨ ਰੁਪੁ ॥ ੬ ॥ ਮਠ ੧ ॥ ੧ ॥ ਬਿਉ ਮੈਰੈ ਮੰਦਾ ਬਿਉ ਜੀਵੈ ਜੁਗਤਿ ॥ ਬਿਨਿਪਨੁ
 ਇਕਿ ਆਖੈ ਜੇ ਕੁਗਤਿ ॥ ਅਸਤਿ ਨਮਤਿ ਦੇਵੈ ਕੁੰਦੁ ਸੁਅਖ ਰੁਜਿਤ ਹੋਹਿ ਆਉ

ਪੁਪਛੁਦੁਜੇਸਮਕਰਿਸੋਹਤਾ। ਨਨਕਅਥੈਗੁਰਬਉਕਹੈ॥ ਛਿਅਦਰੁਤਚੇਦਰਤੋਰਦਰਤ
ਹਿਪੁਤਾ। ਨਮਿਸਾਰੀਨਉਪੁਤਾ। ਨਿਰਿਕਾਰੰਨੋਰੋਸਮਾਇ। ਕਹੈਕੀਖਿਅਮਰਿਗਇਨ
ਇਥੈਲੈਨਨਕਸਤਿਸਰੂਪਾ। ਪਰਮਤਿਤਮਹਿਚੇਖਿਨਚੁਪਾ॥ ੨॥ ੫ਉਤ੍ਰੀ। ਹਰਿਮੰਦਿਹ
ਸੋਈਅਖੀਐਜਿਤਹੁਰਿਨਤਾ। ਮਾਨਸੇਦਹਿਗੁਰਬਚੈਪਾਇਅਸਚੁਮਾਤਮਕਮੁਪ
ਛੁਤਾ। ਬਾਹਰਿਮੁਇਨਿਖੇਨੀਐਘਰਿਮਹਿਬਿਧਾਤਾ। ਮਨਮੁਖਹਰਿਮੰਦਿਰਿਕੀਸਾਰਿ
ਨਨਦਲੀਤਿਨਿਨਨਮੁਗਦੁਤਾ। ਸਰੁਮਹਿਇਕੁਦਰਤਿਦਗੁਰਸਬਟੀਪਾਇਅਜਾਈ
॥੧੨॥ ਸੋਲਕੁਮੰ ੩॥ ਸੁਰਖੋਏਸੋਸਦੈਮੁਰਖਿਕਾਕਹਿਦੁਖਮੁਰਖੁਕੇਕਿਆਲਖਇ
ਹੋਕਿਆਮੁਰਖਕਾਕਰਨਾ। ਸੁਰਖਉਹੋਨਿਮੁਖਪੁਹੋਅਹੋਕਾਰਮਰਦਾ। ਏਤੁਕਮਦੈਸ
ਦਦੁਖੁਦਖੀਮਹਿਰਹਦਾ। ਅਤਿਪਿਆਰਾਪੈਦੁਖਹਿਕਿਹੁਸੰਨਮੁਕਰਦਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹੋਇਸੁਕਰਬੀਚਾਰੁਉਮੁਖਸਿਪੁਤੇਰਹਦਾ। ਹਰਿਨਮੁਜੋਪੈਆਪਉਪੈਰੋਉਸੁਪਿਦੈਤਬੋਦ
ਨੀਤਰਦਾ। ਨਨਕਜੇਰੁਦੈਤਿਸੁਮੇਕਰੇਜੇਦੈਇਸੁਸਹਦਾ॥੧੨॥ ੧॥ ਨਨਕਅਥੈ
ਰੋਮਨਸੁਦੀਐਸਿਖਸਹੀ। ਲੇਖਾਰਬੁਮੰਗੋਸੀਅਥੈਠਾਕਹਿਦੁਹੀ। ਤਲਥਾਪਉਸ
ਨਿਆਕੀਆਬਾਕੀਜਿਨਨਹੀ। ਅਜਰਾਈਲਠਰੇਸਤਹੋਸੀਆਇਤਈ। ਆਦੁ
ਨਾਦੁਨਿਸੁਦੁਈਰੁੰਨੀਗਲੀਠਹੀ। ਕੁਨਿਨਿਪੁਟੇਨਨਕਾਉਤ੍ਰਿਕਿਸੁਚਰਹੀ॥੩॥ ੫ਉ
ਤ੍ਰੀ। ਹਰਿਸਰੁਸਰੀਰੁਹੋਹਰਿਰਹਿਅਸਚੁਮਾਪੋ। ਹਰਿਕੀਮਤਿਨਾਪੈਦੈਬਿਦੁਬਹਦੁਨਿ
ਨਪੋ। ਗੁਰਪਰਸਾਰੀਸਥਲਹੀਐਹਰਿਗੁਰਗਤੀਰਾਖੋ। ਸਰੁਮਨੁਤੁਰਿਮੰਦਿਹੋਇਆਅ
ਹੋਕਰਗਦੁਪੋ। ਸਰੁਬਿਦੁਹਰਿਬਖੇਲੁਹੋਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੈਬੁਝਾਈ॥੧੩॥ ਸੋਲਕੁਮੰ
ਸਹਿਸਰਦਲਦੈਇੰਦੈਰਾਗਇਆ। ਪਰਸਰਾਖੁਰਦੈਘਰਿਅਗਇਆਇਆ। ਅੰਜਸੁ
ਰਦੈਕੀਖਿਅਖਾਇ। ਐਸੀਦਫ਼ਗਹਿਮਿਲੇਸਨਾਇ। ਰੋਦੈਰਾਮੁਨਿਕਾਲਾਕੁਇਆ। ਸੀ
ਤਲਛੁਮਦੁਇਨੁਗਇਆਰੋਦੈਦਹਸਰਲੇਕਲੁਟਾਇ। ਨਿਨਿਸੀਤਾਆਦੀਤੁਇਰੁ
ਦਾਇ। ਹਿਦੁਹਿਪੈਉਦਿਕੁਦਮਨੁਕਿ। ਨਨਕੇਸੁਅਮੀਰਹਤਿਹਦੁਗਿਰੋਦੈਨਾਐਜਾਖੁ

ਇਹਾਇਆ। ਏਕੀਕਾਹਤਿਪਾਖੀਭੁਇਆ। ਰਿਦ੍ਹਿਮੇਖਿਮਸਾਇਕਪੀਗਿ। ਅੰਤਕਾਇ
 ਮਤੁਲਾਗੈਭੀਤ੍ਰਾ। ਰਿਦ੍ਹਿਗਜੇਕੀਪਨਾਇ। ਘਰਿਘਰਿਮਾਗਾਇਭੀਖਿਅਜਾਇ। ਰਿ
 ਦ੍ਹਿਗਿਪਨਿਸੰਚਹਿਪਨਾਇ। ਪਾਠਿਤੋਰਦ੍ਹਿਗਿਅਨਗਦਾਈ। ਬਾਲੀਰੈਵੈਨਹਿਭੁਤ
 ਹੁ। ਨਨਕਦਖੀਆਸਰੁਸਿਸਾਰੁ। ਮਨਿਨਉਸੰਦੀਨਿਨਿਜਾਇ। ਅਉਗੀਕਰਮੁਨਲੇਖੇ
 ਲਾਇ। ੧ ਮੰ ੧॥ ਨਪੁਤਪੁਸਰੁਕਿਛੁਮੀਨਿਅਦਰਕਾਰਾਸਚੁਥਾਇ। ਨਨਕਮੀਨਿਅ
 ਮੀਨਿਅਬੁਝੀਐਗੁਰਪਰਸਾਇ। ੨॥ ਪਉੜੀ। ਕਾਇਅਹਿਸਪੁਰਿਮੇਲਕਰੇਤੈਲਿਖਿਪਾ
 ਇਆ। ਸਰੁਮਹਿਗੁਪਤੁਦਰਤਿਦਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਦਾਇਆ। ਗੁਦਗਾਦੇਗੁਦਿਉਚਰੇ
 ਗੁਦਮਾਹਿਸਮਾਇਆ। ਸਚੀਬਾਲੇਸਚੁਹੈਸਚੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ। ਸਰੁਕਿਛੁਮੇਐ
 ਪਿਰੈਅਪੇਦੇਵਤਿਅਈ। ੧੬॥ ਸੰਲੇਖਮੰ ੩॥ ਨਨਕਅਪਿਹੋਇਕੈਰਤਨਪਰਖਦੁਜਾ
 ਇ। ਰਤਨਾਮਾਰਨਾਦੁਈਅਦੈਅਪੁਲਖਾਇ। ੧ ਮੰ ੨॥ ਰਤਨਕੈਗੀਗੁਬਲੀਰਤਨੀ
 ਬਲੀਆਇ। ਦਰਖਦੈਦੇਵਤਿਨਾਰਿਆਦੁਗਰਹੀਸਮਾਇ। ਨਿਨਗੁਦਪੋਲਨਕਾਮਾਦੁ
 ਕਿਦਦੁਜਹਿਮੇਇ। ਰਤਨਾਮਾਰਨਾਦੁਨੀਅਪੇਦਤਹਿਲੇਇ। ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਉਦਰਦੁਜੇ
 ਥਾਇਅਚੇਦੁਹੈਦਸੈਦਗੁਪਤੁਰਖੀਜੈ। ਬਜਰਕਪਾਦਨਪੁਲਨੀਗੁਰਸਬਦਿਖੁਲੀਜੈ। ਅਨ
 ਹਦਦੁਜੇਪੁਨਦੁਜੇਗੁਰਸਬਦਿਸੁਦੀਜੈ। ਤਿਤੁਘਰਿਅਤਿਰਿਚਨਦੁਕਰਿਚੁਗਤਿਸਿਈ
 ਜੈ। ਸਰੁਮਹਿਚੇਕਦਰਤਾਦਜਿਨਿਆਪੇਚਰਨਰਚਾਈ। ੧੫॥ ਸੰਲੇਖਮੰ ੩॥ ਅਪੈਕੈਗੀ
 ਦਸਿਅਪਿਹੋਇਸੁਜਾਇ। ਹੋਇਸੁਨਾਖਾਨਨਕਸੇਕਿਉਉਦ੍ਹਿਪਾਇ। ਅਪੈਦੇਹਿਨਾ
 ਖੀਅਹਿਨਿਖਿਖਿਲੇਇਦਿਨਾਹਿ। ਅਪੈਸੁਈਨਨਕਾਖਸਮਸਹੁਘਬੇਨਾਇ। ੧ ਮੰ ੩॥
 ਸਾਹਿਬਅਪਿਜੇਕੀਅਬਰੇਸੁਨਾਖਾਹੋਇ। ਜੇਗਜਾਦੈਤੋਹੋਦਰੈਤੋਸਉਅਥੇਕੈਦੇਇ। ਨਿਥੇ
 ਸੁਦਸਤੁਨਾਪਈਅਪੇਦਰਤਉਨਾਇ। ਨਨਕਗਾਹਚੁਕਿਉਲੇਦਸੈਕੈਨਿਦਸਤੁਪਾਦੁਇ
 ॥ ੨॥ ਮੰ ੨॥ ਸੇਕਿਉਅਪਿਅਖੀਐਜਿਉਚਮਹੁਅਪਿਹੋਇ। ਨਨਕਗੁਰਮਨਬੁਝੀਅਧਾ
 ਕਹੀਅਸੇਇ। ੨॥ ਪਉੜੀ। ਕਾਇਅਹਿਸਪੁਰਿਮੇਲਕਰੇਤੈਲਿਖਿਪਾਇਆ। ਸਰੁਕਿਛੁਮੇਐ

ਪੇਤਾਨੀਲਾਈਅਨੁਸਰੁਮਹਿਪਰੇਦਸਾ। ਅਪੇਸਿਸਦਿਸਾਨੀਅਨੁਅਧਿਗੁਪਤੁਰੇਖਸਾ।
 ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਜਾਇਆਸਚੁਪਰਗਈਦੇਸਾ। ਸਰੁਕਿਰੁਸਰੇਸਚੁਹੇਗੁਰੇਸੇਈਪਾਈ।
 १॥ ਸਮੇਲੇਕੁਮੰ॥ १॥ ਸਾਦੁਰੁਗਤੇਅਹਾਨੁਦਿਉਕਮੰਜੋਪਦੁਇਖੇਤੁ। ਸੁਬਦੁਤਦੋਰੇਗੁ
 ਬੀਉਗਈਗਹਰੇਤੁ। ਹਲੁਬੀਚਾਰੁਵਿਕਾਰਿਮਦਿਉਕਮੀਪਾਇ। ਨਨਕਲੇਖੇਮੰ
 ਗਿਅੰਮਉਤੁਜਦੇਦਾਜਾਇ॥ १॥ ਰੁਉਕੁਇਪਦਿਓਪਾਈਸਤਸੰਤੋਖੁਬਲੇਦਾ। ਹਲੁਹਲੇ
 ਮੀਹਲੀਚਿਤੁਚੇਤਾਦੁਤੁਖਤੁਸੰਜੋਗੁ। ਨਉਬੀਜਬਖਸੀਸੰਖੇਹਲੁਦੁਨੀਅਸਗਲ
 ਦੋਰੇਗੁ। ਨਨਕਲਦਰੀਕਰਅੰਗੇਇਜਾਦੁਹਸਗਲਦਿਓਗਿ॥ १॥ ਅਉਤੀਅਨੁਅਧਿਮੰ
 ਹਿਗੁਬਰੇਹੇਦੁਜੇਗੁਇਖੇਲੈ। ਦੁਜੇਲੁਇਸਦਦੁਖੁਹੇਨਿਤਨੀਰਹਿਰੇਲੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਨਮੁਪਿਆਈਅੰਮਥਿਤਤੋਰੇਲੈ। ਅਤਿਗਿਪਰਗਾਸੁਖਟਿਚਨਦੁਹਰਿਲਪਦੇਲੈ। ਅ
 ਪੇਰੁਹਮਰੁਲਾਇਦਾਬਿਰੁਕਹਲੁਨੀਜਾਈ॥ १॥ ਸਮੇਲੇਕੁਮੰ २॥ ਨਨਕਚਿਤਮਤੁਕਰਹੁ
 ਚਿਤਾਤਿਸਹੀਹੇਇ। ਨਲਮਰਿਜੇਤਉਪਾਇਅਨਤਿਨਭਿਰੇਜੀਦੇਇ। ਉਥੇਹਦੁਨਚਲਈ
 ਨਕੇਕਿਰਸਿਖਰੇਇ। ਸਉਦਾਮੁਲਿਨਹੇਦਈਨਕੇਲੈਇਨਦੇਇ। ਜੀਅੰਕਾਅਹਚੁਜੀਅ
 ਖਲਾਏਹੁਕਰੇਇ। ਵਿਛਿਉਪਾਏਸਾਇਗਤਿਨਭਿਸਾਰਿਕਰੇਇ। ਨਨਕਚਿਤਮਤੁਕਰ
 ਹੁਚਿਤਾਤਿਸਹੀਹੇ॥ १॥ ਮੰ १॥ ਨਨਕਇਹੁਜੀਉਮਦੁਲੀਈਦੁਤ੍ਰਿਸਨਕਲੁ। ਅਨੁਅ
 ਅੰਪਿਨਚੇਤਈਪੈਏਅਚਿਤਾਨਾਨੁ। ਨਨਕਚਿਤਮਚੇਤਹੈਚਿਤਾਬਧਾਜਾਇ। ਨਦਰਕ
 ਚੇਜੇਅਪਈਲਦੇਮਿਲਾਇ॥ ३॥ ਅਉਤੀਸੇਜਨਸਚੇਸਦਾਸਦਾਕਿਨੀਹਰਿਚਸੁਖੀ
 ਤਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਸਚਾਅਨਿਦੇਸੇਸਚੁਸਉਚਕੀਤਾ। ਸਰੁਕਰਹੁਪਰਿਹੀਮਹਿਹੋਦੁਤਿ
 ਕੁਚੀਲੀਤਾ। ਅਤਿਗਿਤ੍ਰਿਸਨਮਰਗਈਹਰਿਗੁਣਗਾਦੀਤਾ। ਅਪੇਸੇਸਿਮਿਲਾਇ
 ਅਨੁਅਪੈਦੇਇਬੁਝਈ॥ १॥ ਸਮੇਲੇਕੁਮੰ ३॥ ਦੋਲਿਪਿਸੁਇਆਕਤਿਦੁਲਾਇ। ਕਟਿ
 ਬੁਟਿਕਰਿਖੀਬਿਚਨੁਇਆਗੇਲਹਦੇਤੁਰਜੀਖੋਨੁਸੁਈਧਾਗਾਮੀਦੈ। ਇਉਪਤਿਪਾਈ
 ਸਿਛਤੀਸੀਪੈਨਨਕਜੀਵਤਿਜੀਦੈ। ਹੋਇਪੁਰਾਣਕਪਨਪਾਦੇਸੁਈਧਾਗਾਗੀਚੈ। ਅਹੁ

ਪਖੁਕਿਹੁਏਨਹੀਘੜੇਮੁਹਤਿਬਿਨੁਹੈਛਾ। ਸਚੁਪੁਰਾਣਹੈਨਹੀਸੀਤਕਦੇਨਪਾਏ।
 ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਸਚੇਸਚਾਤਿਚਰਨਪੀਛੈ॥੧੨੯॥ ਸਚਬੀਕਾਤੀਸਚੁਸਚੁਸਾਹੁ।
 ਘਾੜੁਤਿਸਕੀਅਧਰਅਪਾਰ। ਸਬਦੇਸਾਇਰਖਾਈਲਾਇ। ਗੁਣਿਕੀਬੋਧੈਦਿ
 ਚੁਸਮਾਇ। ਤਿਸਕਾਕੁਠਹੈਸੇਖੁ। ਲਿਹੁਲੁਕਖਾਏਖਾ। ਹਿਊਲਾਲੁਲਗੇਹਕਿਨ
 ਇ। ਨਾਨਕਦਰਦੀਦਾਰਿਸਮਾਇ॥੨੩੦॥ ਕਰਮਿਕਟਾਰਬੋਕਾਅਸਦੁਹਾ। ਗੁਰ
 ਬੁਨਕੀਲੈਨਾਨਕਅਤੁਮਿਚਿਅਦੈਕੁਹਾ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਿਸਤਸੀਯਸਬਦਿਮਿਲੇਗੁਰ
 ਮਤਿਚਏ। ਸਚੁਪਿਆਇਨਿਸੇਸਚੇਨਿਨਿਹਰਿਖਰਚਪਨੁਪੈਲੇ। ਕੁਠਤਿਸੇਹਨਿਗੁ
 ਦੁਗਾਦੇਗੁਰਮਤਿਅਚਏ। ਭਤਨੁਬੀਚਾਰੁਮਨਦਮਿਅਗੁਰਕੇਸਬਦਿਕੁਏ। ਅਪੇ
 ਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾਅਪਦੇਦੁਠਿਅਏ॥੩੪॥ ਸੋਲੇਕੁਮ॥੩॥ ਆਸਾਅਦਿਰਿਸੋਕੁਕ
 ਨਿਰਸਾਹੇਇ। ਨਾਨਕਜੇਸਰਿਜੀਵਿਆਸਹਿਲਾਅਇਅਸੇਇ॥੧॥ ਸੌ॥੩॥ ਨਾਨਕਿ
 ਦੁਆਸਾਹਥਿਹੈਵਿਉਨਿਰਸਾਹੇਇ। ਵਿਅਕੇਰੇਏਹਧਪੜੀਨਾਅਪਿਕੁਲਾਏਸੇਇ॥
 ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਪਿਗੁਜੀਦੁਲਸੀਸਾਰਸਚੇਨਾਮੁਬਿਨੁ। ਪੁਰੁਦਾਤਾਤਾਹੁਨਿਹਚਲੁਇਹੁਪ
 ਨੁ। ਸਾਮਿਸਾਸਿਅਗਾਧੇਨਿਰਮਲਸੇਇਨੁ। ਅੰਤਰਿਜਨੀਅਗਮੁਰਸਨਾਏਕੁਨੁ॥
 ਰਵਿਰਹਿਆਸਰਬਤਨਾਨਕਬਲਿਨਾਈ॥੨੦॥ ਸੋਲੇਕੁਮ॥੧॥ ਸਰਦੁਰਹਿਸਫੇਰੀ
 ਮੇਲਾਖਸਮੇਦੈਕੁਲਾ। ਸਰਦੁਰਿਅਦਿਰਿਹੀਮੇਤੀਸੇਹੁਸਾਕਾਖਲਾ। ਬਗੁਲਾਕਾਗੁਨ
 ਚਹਈਸਰਦੁਰਿਜੋਹੈਅਤਿਸਿਅਲਾ। ਉਨਰਿਨਕਨਪਾਇਉਉਥੈਉਨਹੋਰਖਾਨੁ
 ਸਚਿਕਮਾਣੈਸਚੇਪਈਐਕੁਨੁਕੁਲਾ। ਨਾਨਕਤਿਕਉਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਅਜਿਨਾਪੁ
 ਚੈਪੈਅਪਹਦਾ॥੧੨੯॥੧॥ ਸਾਹਿਬਮੇਗਉਨਲਾਜੈਚਿਤਿਕੋਗੇਇ। ਨਾਨਕਸੇਈ
 ਸੇਈਐਸਦਾਸਦਾਜੈਦਇ। ਨਾਨਕਸੇਈਸੇਈਐਜਿਤੁਸੇਦਿਐਦੁਖੁਨਾਇ। ਅਦਗੁਣਿ
 ਦੁਹਨਿਗਦਰਦੁਹਿਅਨਿਸੁਖਦੈਸਾਇ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਪਅਪਿਦੁਰਤਦਾਅਪਿਤਾ
 ਤੀਲਾਈਅਨੁ। ਅਪੇਹੀਉਪਦੇਸਦਾਗਾਰਮੁਖਿਪਤੀਅਈਅਨੁ। ਇਕਅਪਿਉਨੁਨਿ

ਪਾਇਅਨੁਇਕਰਗਤੀਲਾਇਅਨੁ। ਨਿਸੁਅਪਿਬੁਫੁਏਸੁਬੁਫੁਸੀਅਪੇਨਇਲਾਈਅ
ਨੁ। ਨਨਕਨਮੁਪਿਆਈਐਸਦੀਦੁਭਿਆਈ॥੨॥

॥੧॥ ਸੋਲਕਾ॥ ੫੨॥

੧

ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਮਕਲੀਕੀਦਾਰਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਸੋਲਕਾ॥ ਮਃ ੫॥ ਜੈਸਸਤਿਗੁਰਸੁਦੈਦੈਤੈਸੇ
ਹੀਮੈਭੀਤੁ॥ ਦਿਦੁਲਿਅਮੇਲੇਪੁਰੁਹਰਿਦਰਗਹਿਕਾਥਸੀਠਾ॥ ਗਰਿਨੰਮੋਮਤ੍ਰਿਤ੍ਰਿਨੁਇਦਾਕ
ਟੇਹਉਮੈਰੋਗੁ॥ ਨਨਕਸਤਿਗੁਰਤਿਨਮਿਲਿਅਜਿਨਪੁਰੇਪਾਇਅਸੀਜੋਗੁ॥ ੧॥ ਮਃ ॥ ੫॥
ਇਕਸਮੁਦੁਸਤੁਸਜਨਇਕੋਦੋਹੀਸਚਿਦਾਇ॥ ਗੁਰਿਪੁਰੋਦੇਖਾਇਅਦਿਨੁਨਦੇਸਕੁਬਾ
ਇ॥ ਸਾਖਤਦੁਰਜਾਨਕੁਰਮਿਅਜੋਲਗੋਦੁਜੈਸਇ॥ ਜਨਨਨਕਹਰਿਪੁਰੁਬੁਭਿਅਗੁਰ
ਸਤਿਗੁਰੋਕੇਪਰਸਾਦਿ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਬਟੁਲੁਹਚੈਬਾਦੁਅਪੇਧੀਬਟਿਆ॥ ਅਪੇਪੁਰਸਾ
ਹੁਅਪਿਧੀਖਟਿਆ॥ ਅਪੇਕਰਿਪਾਸਾਰੁਅਪੇਰੋਗਰਟਿਆ॥ ਕੁਦਰਤਿਕੀਮਲਿਅਇ
ਅਲਪਿਬੁਹਮਟਿਆ॥ ਅਗਮਅਥਾਹਿਬੇਅਤਿਪੈਰੋਪਰਟਿਆ॥ ਅਪੇਦੁਭਿਪਤਿਸਹੁਅ
ਪੇਦੁਜੀਕਟਿਆ॥ ਬਿਦਿਨਜਾਣੈਕੀਮਿਕੇਦੁਮੁਟਿਆ॥ ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਅਪਿਗੁਰਮੁਖਿਪ
ਰਗਟਿਆ॥ ੧॥ ਸੋਲਕਾਮਃ ॥ ੫॥ ਸੁਦਿਸਜਣਿਖੀਤਮਿਮੇਰਿਅਐਸਤਿਗੁਰਦੇਹਿਦਿ
ਖਾਲਿ॥ ਹਉਤਿਸੁਦੇਦੁਅਨੁਆਪੁਨਨਿਤਹਿਚੈਦੇਰਖਸਮਾਲਿ॥ ਇਕਸੁਸਤਿਗੁਰਬਾਹਰ
ਭਿਗੁਜੀਦੁਲੁਸੀਸਾਗਿ॥ ਜਨਨਨਕਸਤਿਗੁਰਤਿਨਮਿਲਇਉਨੁਜਿਨਸਦਹੀਦੋਰਤਨ
ਲਿ॥ ੧॥ ਮਃ ॥ ੫॥ ਮੈਰੋਅਤਿਹਿਲੇਭਾਮਿਲਦਿਕੀਕਿਉਪਾਦੁਪੁਰੁਤੇਹਿ॥ ਵਿਈਐ
ਸਾਸਜਣੁਲੇਲਿਲਹੁਜੋਮੇਲੇਖੀਤਿਮਿਮੇਰਿ॥ ਗੁਰਪੁਰੋਮੇਲਾਇਅਜਤਿਦੇਖਭਤਿਸੇ
ਇ॥ ਜਨਨਨਕਸੇਪੁਰੁਸੇਦਿਅਤਿਸੇਜੇਦੁਨੁਅਦੁਰੁਕੋਇ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਦਿਦੁਲੁਹ
ਰਦਾਤਾਰੁਕਿਤੁਮੁਖਿਸਫਲਹੀਐ॥ ਨਿਸਰਖੇਕਿਰਪਾਪਾਰਿਗਿਜਕੁਸਮਾਹੀਐ॥ ਕਿ
ਇਨਕਿਸਹੀਦੁਸਿਸਕੁਸਾਇਕਪਿਰਾ॥ ਪਾਏਬਾਲਵਿਦੁਗਿਦੇਵੈਅਪਿਕਰਾਕਰਦਾ
ਅਨਦਪਿਨੇਦਕਦੁਨਿਜਾਣੀਐ॥ ਸਰਬਪਾਹਸਮਰਬਹਉਤਿਸੁਕੁਰਬਾਣੀਐ॥ ਗਾ

ਈਐਰਾਤਿਦਿਨਤੁਗਾਦੁਇੰਨੇਗਿਆਜੋਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਹਿਤਿਨੀਹਰਿਰਸੁੰਬੁਗਿਅ
 ੩॥ਸੰਲੋਕਮਃ ੫॥ਭੈਨ੍ਹਹੁੰਮੇਕਲਾਈਕੀਤੀਅਨੁਸਰੁਕਥੇਕੁਟਿਬੇਨਲਿਅਕਾਰਜਿਅ
 ਪਿਸਭਾਰਿਅਨੁਸੇਪ੍ਰਬੁਸਦਸਮਾਇਆਪ੍ਰਕੁਮਾਤਿਪਿਤਾਕੈਠਿਲਾਇਦਾਦੁਹੁੰਬਿਬਾਲਕੁ
 ਪਾਲਿ।ਦਇਆਲੋਹੇਏਸਕੁਜੀਅਜੀਤ੍ਰਿਗਿਨਾਕਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥੧॥੦੫॥ਦਿਨੁ
 ਤੁਪਹੋਰੁਜੁਮਗਿਦਸਿਹਿਦੁਖਾਕੈਦੁਖਾ।ਦੇਹਿਨਮੁਸੇਤੋਖੀਆਉਤਰੈਅਨਬੀਚੁਖਿ॥
 ਗੁਰਦੁਦੁਇਨਹਰਿਅਕੀਤਿਅਨਾਨਕਵਿਅਅਨੁਖਾ॥੨॥ਪਉਤ੍ਰੀਸਿਐਸਾਦਤੁ
 ਰਮਾਨੁਨਦੀਸਰੈ॥ਪਤ੍ਰੀਨਮੁਤੁਰਸਾਤਿਸਥਿਨੁਨਸੇਗੇਅਤਿਰਿਬਾਹਰਿਸੀਗਿਕਿਅ
 ਬੋਲੁਕਿਬੋਰੈ॥ਜਿਸਪਤਿਰਖੈਅਪਿਸੇਭਵਨਲੁਤਰੈ॥ਕੁਗਤਗਿਆਨੀਤਪਾਜਿਸੁਕਿ
 ਰਪਾਕੈਗੇ॥ਸੇਪੁਰਾਪਰਪਾਨੁਜਿਸਨੁਬਲੁਪੈਰੈ॥ਜਿਸਜਿਨਰਾਏਅਪਿਸੇਈਅਜਰੁ
 ਜੈਰੈ॥ਤਿਸਹੀਮਿਲਿਅਸਚੁਮੰਤ੍ਰਗੁਰਮਨਿਪੈਰੈ॥੩॥ਸੰਲੋਕਮਃ ੫॥ਪਨਨੁਕਾਰਸੁ
 ਚੰਗਨੇਅਲਪਤਿਸਭਿਤਿਖੁਜਾਇ।ਪਿਨੁਸੁਜਾਤਿਸੁਗਾਦੁੰਨੇਗੁਰਮੁਖਿਜਪੋਦਨਈ॥
 ਜਿਨੀਇਕਮਨਿਇਏਅਰਾਪਿਅਤਿਨਸਦਬਲਿਯੋਰਜਉ॥ਤਿਨਬੀਪੁਨ੍ਹਿਰਮਬਾਦੁਖੀਕ
 ਮੀਪਲੋਪਾਇ॥ਜੋਰਤਰੇਗਿਗੋਦਿਦਿਕੈਹਉਤਿਨਬਲਿਯੋਰਜਉ॥ਅਪਾਥਿਰਥਾਜੀਅ
 ਬੀਗੁਰਸਨਦੁਮੇਲਹੁਮਾਇ॥ਗੁਰਪੁਰੇਮੇਲਾਇਆਨਨਮੁਮਚੋਦਿਦੁਖਜਾਇ॥ਜਨਨ
 ਨਕਪਾਇਆਅਗਮੁਰੁਪੁਅਨੁਤਨਕਾਹੁਜਾਇ॥੧॥ਮਃ ੫॥ਪਿਨੁਸੁਦੇਲਾਪਤ੍ਰੀਪਿ
 ਨੁਸਨੁਖੁਤਿਪਲੁਸਾਰਾ॥ਪਨੁਸਦਿਨੁਸੁਸਜੇਗਾਨੁਜਿਤੁਛਿਰਾਗੁਰਦਰਸਾਰਾ॥ਮਨ
 ਕੀਆਇਦੁਪੁਰੀਅਹਰਿਪਾਇਆਅਗਮਿਅਪਾਰਾ॥ਹਉਮੈਤੁਟਾਛਿਰਾਗੁਰਦਰ
 ਸਾਰਾ॥ਮਨਕੀਆਇਦੁਪੁਰੀਅਹਰਿਪਾਇਆਅਗਮਿਅਪਾਰਾ॥ਹਉਮੈਤੁਟਾਮੁ
 ਹਿਨੁਇਕੁਸਚੁਨਮੁਅਪਾਰਾ॥ਜਨਨਾਨਕਲਗਾਸੇਦਿਹਰਿਉਪਾਰਿਆਸਗਲਿ
 ਸੇਸਾਰਾ॥੨॥ਪਉਤ੍ਰੀਸਿਭਤਿਸਲਾਹੁਕੁਗਤਿਦਿਰਲੇਦਿਤੀਅਨੁ॥ਸਉਪੇਜਿਸ
 ਉਤਾਰੁਭਿਰਿਪੁਛਿਨਲੀਤੀਅਨ॥ਜਿਸੇਲਗਾਰੇਗੁਸੇਰੇਗਿਰਤਿਆ॥ਉਲਾਇਕੇ

ਨਮ ਅਧਾਰ ਦਿਖਾਓ ਨੁਤੁਤਿ ਅਗਾਓ ਨਾਪਿਛੁ ਨਗਤੁ ਤੈਰੈ ਰੇਗਈ। ਚਿਨੋਪ ਅਰਾਰ
ਬਉ ਨਹਾਓ ਰੇਗਈ। ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਅ ਗੁਰੁ ਮਾਇਤਿ ਨ ਪੁਛੁ ਨਾਇਆ। ਹਉ ਬਲਿਯ
ਗੀਤਿ ਨੁਤਿ ਪਸੈ ਮੈ ਕੁਇਆ। ੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ॥ ੫ ॥ ਹਰਿ ਦਿਕੈ ਸੈਨ ਲਿਖੈ ਸਤੀਹ
ਰਿਕੈ ਸੈਨ ਲਿਖੈ ਰੇਗੁ। ਹਰਿ ਦਿਕੈ ਮੇਰਾ ਸਜਣੁ ਹਰਿ ਦਿਕੈ ਸੈਨ ਲਿਖੈ ਮੈਗੁ। ਹਰਿ ਦਿਕ
ਸੈਨ ਲਿਖੈ ਮੈਗੇ ਸੁਟੇ ਮੁਹੈ ਲਾਕੇ ਰੇਗੁ। ਨਾਨਕ ਬਿਰਥਾ ਜੀਅ ਕੀ ਕਏ ਨ ਮੈ ਰੇਗੁ। ਹ
ਰਿ ਦਿਕੈ ਮੇਰਾ ਅਸਲ ਤੀਭੇ ਨ ਦਿਖੁ ਨਿਸਮ ਚਥਾ। ਹਰਿ ਦਿਕੈ ਮੇਰਾ ਦੁਤਾ ਰੇਗੈ ਸਿਰ
ਦਾਤਿ ਅਜਗ ਰਿਹਾਥਾ। ਹਰਿ ਦਿਕੈ ਸੈਦੈ ਮੈ ਕੈ ਰੇਗੈ ਮਿਰਿ ਸਕੁ ਨਾ ਸਮ ਚਥਾ। ਸਤਿ
ਗੁਰ ਸੇਤੁ ਮਿਲਾਇ ਆਸਤ ਵਿਧਰ ਕੈ ਰਥਾ। ਦੁਤਾ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲਾਇ ਆਜਿ
ਨਤਾਰਿ ਆਸਰਾ ਲਿਜਗਤੁ। ਮਨ ਕੀ ਅਇਛੁ ਪੁਰੀਆ ਪਾਇਆ ਪੁਰਿ ਮੈ ਜਗਤੁ। ਨ
ਨਕ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਨ ਮੁਸਫਰੈ ਰੇਗੈ ਰੇਗੈ। ਮਃ ॥ ੫ ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਾ ਕੀ ਰੇ ਸਤੀਆ
ਇਆ ਕਾ ਸਨ ਬੈਧੁ। ॥ ਦੇਖਾ ਪਿਆਰੀ ਕੁਲੈ ਨਾਨਕ ਕੈ ਨਾਪਾਇਨ ਬੈਧੁ। ਜਿਚੁ ਰੇਪੈ ਨਾਨਕ
ਦੋਨੋ ਤਿਚੁ ਰਖ ਨਗੈ ਛਾ। ਜਿਕੁ ਦਿਨ ਵਿਛੁ ਜਿਹੁ ਈਤਿ ਤਦਿ ਨ ਬੈਲੈ ਰੇਗੈ। ਨੀਅਬੀ ਸਾ
ਰਨ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਖਿਅਗਿ ਮਾਨੀਅਪਾ। ਕੁਲੁ ਗੈਰੁ ਨ ਚਲਈ ਚਿਕੜ ਪਥਰ ਬੈਧਾ। ਅੰ
ਧੇ ਆਪੁ ਨਾਨਕ ਨੀਛੁ ਬੁਝਿ ਨਿਪੈਧਾ। ਫੁਟੈ ਮੇਰਿ ਲਪਟਾਇਆ ਹਉ ਕਰਤਿ ਬਿਹੈਧੁ
ਬਿਰਥਾ ਕਰੇਗੈ ਸੁਆਪਣੈ ਪੁਰਿ ਪੁਰਾ ਕਰੈ ਮਕਰੇਇ। ਜਨਨ ਨਕ ਮੇਜਨ ਉਬਰੈ ਜੇ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਸਰਦਿ ਪੈਰੇ। ੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿ ਰੇਤ ਦੀਰਾ ਰਿਸੈ ਈਸਚੁ ਹਾਕੁ। ਜਿ ਨੀਜਾ ਤਾਖ
ਸਮੁਕਿ ਉਲਥੈ ਤਿਨਾ ਥਾਕੁ। ਮਨ ਮੈ ਲੇਖੈ ਕਾਹੁ ਰੇ ਸੇਗਿ ਪਾਕੁ। ਦਿਸੈ ਸਚਾ ਅਹਲੁ ਪੁ
ਲੈ ਕੁਰਮ ਤਾਕੁ। ਜਿਸ ਹਿਰਿਖੈ ਲੇਖੈ ਅਹਲੁ ਤਿਸੁ ਨ ਮਿਲੈ ਪਾਕੁ। ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ
ਬਿਦਲੈ ਨਦ ਰਿਸ਼ਾਕੁ। ਨਉ ਨਿਪਿਨਾ ਮੁਨਿ ਪਾਨ ਬਾਰੈ ਸਚ ਦਿਲਾਹੁ। ਤਿਸੈ ਮਿਲੈ
ਸੇਤੁ ਥਾਕੁ ਅਸਤ ਬਿਨਿ ਮੈ ਕੁਹਾਹੁ। ੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ॥ ੫ ॥ ਹਰਿ ਦੁਖੀ ਰੇ ਸਚੁ ਦੈਦੁ
ਸੁਣਾਈ ਜੇ ਤਉ ਕਰੈ ਉਪਾਰਛੁ। ਸੁਦਰ ਬਚਨਿ ਤੁਮਿ ਸੁਣੁ ਹੁਛੁ ਧੀਪਿ ਰੇ ਤਨੁ ਮਨ ਸਾ

ਧਾਰਦੁਪਦੁਚਲਿਸੇਤੀਨੇਹੁਚਠਾਇਅਨੁਆਦਸੁਦਿਖਮੇਕਾਹਦੁ।ਉਨੀਨਹੀਧੁਨੀਨ
 ਹੀਨਹੀਬਿਸੈਦਿਹੁਦੀ।ਪਿਰਏਲਿਛੁਬੀਲਾਛੁਠਿਗਦਾਇਉਦੁਰਮਤਿਕਰਮਿੰਦਿਹੁ
 ਦੀ।ਨਾਹਉਤੁਲੀਨਹਉਚੁਬੀਨਏਨਹੀਦੇਸਾ।ਨਿਤਹੁਤੁਲਾਈਤਿਤੁਹਉਲਗੀਤੁਸੁ
 ਦਿਸਚੁਸਦੇਸਾਸਾਈਸੇਹਾਗਦਿਸਾਵਤਿਭਾਰਦਿਯੋਪਿਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ।ਪਿਰਅ
 ਉਗਦਿਤਿਸਕੇਸਕੁਗਦਾਏਗਲਿਸੇਤੀਲਾਇਸਦਾਰੀ।ਧਰਮਹੀਦੁਪਨਕੇਰਬਿਨੇਤੀ
 ਕਦਨਨਕਅਵੇਦਾਰੀ।ਸਕਿਸੁਹਾਯਦਿਮਾਣਹਿਰਲੀਅਇਕੇਦਦਹਗਤਿਮੁਰਾਰੀ
 ॥੧॥ਮੰ॥੫॥ਕਾਹਿਮਨੁਤੁਲਤਾਹਰਿਮਨਸਾਪੁਰਨਿਹਾਰਾ।ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਪਿਆ
 ਇਤੁਸਕਿਦੁਖਿਦਿਸਾਗੀਦੁਹਾਰਾ।ਹਰਿਨਾਮਆਗਫਿਅਨਸਕਿਕਿਲਦਿਖਜਾਗਿਦਿਖਾ
 ਗ।ਜਿਨਕਉਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਰੇਗੁਲਗਾਨਿਰੇਕਾਰ।ਓਨੀਛੁਠਿਅਮਾਇਅ
 ਸੁਆਦਨਾਪਨਸਚਿਆਨਮੁਅਪਾਰਾ।ਅਠਪਰਏਕੇਤੇਲਿਦੇਮਨਿਨਿਹੁਕਮਅਪਾਰ
 ਕਨਨਕਅਗੈਰਾਨੁਇਏਦਹੁਦਰਸੁਮਨਿਪਿਆਰਾ।੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਿਸਤੁਆਦਹਿ
 ਚਿਤਿਤਿਸੁਨੇਸਦਾਸੁਖਾ।ਜਿਸਤੁਆਦਹਿਚਿਤਿਸਨਮੁਨਹੀਦੁਖਾ।ਜਿਸਤੁਆਦਹਿ
 ਚਿਤਿਤਿਸੁਕਿਆਕਾਝਿਆ।ਜਿਸਦਾਕਰਤਾਮਿਥਸਤੁਕਾਜਿਸਦਰਿਆ।ਜਿਸਤੁ
 ਆਦਹਿਚਿਤਿਸੇਪਰਦਾਦੁਨਨਾ।ਜਿਸਤੁਆਦਹਿਚਿਤਿਬਹੁਤਤਿਸੁਪਨਾ।ਜਿਸਤੁਅ
 ਦਹਿਚਿਤਿਸੇਵਢਿਪਰਦਾਰਿਆ।ਜਿਸਤੁਆਦਹਿਚਿਤਿਤਿਨਿਕੁਲਉਪਾਰਿਆ।੬
 ਸਲੋਕੁਮੰ॥੫॥ਅਦਿਰਹੁਅਨਿਹਰਹੁਅਨਿਕਨੀਕਨੀਗਾਏ।ਦੇਹੀਧੈਦੈਚਕੁਬ
 ਦਾਇਮਾਇਅਨੇਬਹੁਪਾਏ।ਅਦਿਰਮੇਲੁਨਉਤੈਰਹਉਮੈਛਿਰਿਛਿਰਿਅਦਨਾਏ
 ਕਾਏ।ਨੀਦਾਇਅਪਿਆਕਾਮਿਸੇਤਪਿਆਮੁਖਹੁਗਰਿਗਰਿਕਹਾਏ।ਬੈਸੇਨਨਅਕਰਮ
 ਹਉਚੁਗਤਾਤੁਹਕੁਦਕਿਆਛਲਪਾਏ।ਹਿਸਾਦਿਚਿਥੇਠਾਬਹੁਨਬਦਈਨਿਤਬੈਰਮ
 ਛੁਨਿਤਾਰਲਾਏ।ਨਹਿਸਸਕੁਦੈਚਚਕਰਿਦੇਖਨਿਤਬਗਾਨਲਿਨੇਕੁਦੇਨਅਏ
 ਹੁਸਾਹੀਗਮੇਤੀਚੁਗਲਬਹੁਤਨਬਾਲਦਿਨਾਏ।ਉਤੁਹਿਅਦਿਚਾਰਾਬਗਲਾ

ਮਤਿਐ ਮਤਿਐ ਭਾਇ ॥ ਚਿਤਿ ਕੇ ਲਾਇ ਆਤਿ ਤੁਹੀ ਲਾਗਾ ਵਿਸੁੰਦ ਸੁਦਿ ਚੈ ਨਾਹ ਰਿਦੈ ਦੁ
 ਦੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਵ ਕਰਤ ਨੀਕੁ ਰਪੁ ਹੋ ਨਿਸੁਪਾਪ ਤਿਸੇ ਪਾਇ ॥ ਸਿਖਿ ਹੋ ਸਿਸਰ ਦਰ ਇਥ
 ਠਹਿਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਹਰ ਮਾਇ ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਮਾਣੁ ਕਸਰ ਦੁਰਿ ਭੁਰਪੁਰੇ ॥ ਖਾਇਖ
 ਰਚਿ ਰਹਿ ਤੇ ਰਿਨ ਆਇ ॥ ਸਰਵ ਰਹੇ ਸਿਧੁ ਬਿਨੋਈ ਕਰਤ ਏਦੈ ॥ ਨਨਕ ਨਕ ਨਿਸੇ
 ਮਸਤ ਕਿਰਾਗੁ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿ ਆਸੇ ਸਿਖੁ ਗੁਰ ਪਰਿ ਆਇ ॥ ਆਪਿ ਤਰਿ ਆਕੈ ਏ ਬਸ
 ਰਤ ਰੇ ਸਭਾ ਸਿਸਰਿ ਦੁਨੈ ॥ ਮੰ ॥ ੫ ॥ ਪਤਿ ਤੁ ਆਖਾਏ ਬਹੁ ਤੀਰਾਹੀ ਕੋਰੁ ਮੇ
 ਰ ਜਿਨੇਗਾ ॥ ਅੰਦਰਿ ਰਿਸੇਗ ਨਿਤਿ ਕੁਰ ਮੁਦਿ ਆਪਿ ਆਤਿ ਸਟ ਸਿਲਹੀ ਦੇਗਾ ॥ ਕੁਨੀ
 ਆਇ ਕੁਨੀ ਜਾਇ ਆਇ ਆਕੀ ਨਿਤਿ ਜੇਗਾ ॥ ਸਚੁ ਕਹੈ ਤਾਢੈ ਆਇ ਅਤਿ ਰਿਬਹੁ ਤਾਰੇ
 ਗਾ ॥ ਦਿ ਆਪਿ ਆਦੁਰ ਮਤਿ ਕਬੁ ਪਿਕੁ ਸੁਨ ਮਨ ਲਾਗਾ ॥ ਤਿਸੁ ਮਹਾ ॥ ਠਹਿ ਸੇ ਤੀਨ
 ਗੁਰ ਲਿਖਾ ਸਾਬੁ ਦਿਓ ਜੇਗਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਗਾ ਛੁਨਦ ਗੀ ਦੁਰਿ ਚੈ ਕੈ ਛੁਤ ਉਘ
 ਨਿ ਆਇ ਆਯੋਗਾ ॥ ਬਹੁ ਤੇਰੀ ਬਾਈ ਰਲਾਇ ਰਲਾਇ ਰਿਤ ਉਘ ਨਿ ਆਪ ਤੁਰ
 ਅਗੇ ਆਇ ਖੋਲੇਗਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਜੇ ਸਰ ਨੀ ਆਇ ਛਿਰ ਮਨੁ ਰਹੁ ਕਚ ਨਹੇਗਾ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਰਦੋਰ ਪੁਲ ਸਤੁ ਸਮਾਨੇ ਅਉਗਦ ਕੈ ਟਕੋਰ ਸੁਪੁਰੇਗਾ ॥ ਨਨਕ ਨਿਸੁ
 ਪੁਰਿ ਮਸਤ ਬਿਹੈ ਲਿਖਿ ਆਤਿ ਸਤਿ ਸਗੁਰ ਨਾਇ ਸੇ ਨੇਗਾ ॥ ਅਮਿਤ ਬਾਣੀ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਕੀ ਨਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਲੁਹੈ ਤਿਸੁ ਰਿਦੈ ਦੇਸੇਗਾ ॥ ਆਦੁ ਲਾਦੁ ਤਿਸੁ ਕਾਕ
 ਟੀਐ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਗਾ ॥ ਨਿਤੁ ਪੁਰਾਣ ਜੇ ਤੇ ਤੁ ਪੁਰਾਣੀ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਤੁ
 ਪੁਰਾਣਾ ਤੇ ਤੁ ਸੁਦਰਗਾ ਹਿਸਟੁ ॥ ਜਿਸੇ ਨੇ ਤੇਰੀ ਨਦ ਰਿਹ ਉਐ ਤਿਸੁ ਗਾਈ ॥ ਜਿਸੁ
 ਨੇ ਤੁ ਸੇ ਤੁ ਸਦੁ ਕਲ ਮਲ ਤਿਸੁ ਖਈ ਪਨਿ ਸਕੈ ਸੁਆਮੀ ਦੁਲਿ ਨਿਰਤੁ ਉਸੇ ਕੁਈ ॥
 ਜਿਸੇ ਨੇ ਤੁ ਕਿਰਪਾ ਲੁਸਚੈ ਸੇ ਖਿਅਈ ॥ ਜਿਸੇ ਨੇ ਤੇਰੀ ਆਇ ਆਪੈ ਹੋ ਅਗਨਈ ॥
 ਤਿਸੇ ਨੇ ਸਦਾ ਦਇਆ ਲੁਨਿ ਗੁਰ ਅਤਿ ਲਈ ॥ ੪ ॥ ਮੋਲ ਕ ਮੰ ੫ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
 ਕਿਰਪਾ ਲੁ ਅਪਿ ਬਖਸਿਲੈ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਪੀ ਤੇਗਾ ਨ ਮੁਸਤਿਗੁਰ ਪਾਇ ਪਾਮ

ਨਤਨ ਅਤਿ ਰਿਦੁ ਸੁਦੁ ਪਾਨ ਸੁਹੇਇ ॥ ਹਥੁ ਦੇਖਿ ਆਪਿ ਰਖੁ ਦਿਅੁ ਪੈਚੁ ਉਨੈ ਕੇਇ ॥ ਗੁਣ
 ਬਾਦੁ ਦਿਨੁ ਰੋਇ ਦੇਤੁ ਕਸਲਾਇ ॥ ਸਿਤਨ ਨਾ ਕੈ ਮੇਗਿ ਹਉ ਮੈਰੇ ਗੁਜਾਇ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੇ
 ਤਰਿਖ ਸਮੁਦੈ ਕੋਰ ਦਿਹ ਰਿਅਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚੁ ਲਹਿਅਾ ॥ ਦਇਆ
 ਕਰਹੁ ਦਇਆ ਲਾਖੀ ਸਿਭ ਤਿਰਹੁ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਲਿਖਾ ਲਾਨ ਕਪੀ ਤਿਉ
 ਹੁ ॥ ੧੪੦ ॥ ੫ ॥ ਏਕੈ ਜਪੀ ਐ ਮੈਨਾ ਗਿ ਇਕ ਸਿਕੀ ਸਰਦਾਇ ॥ ਏਕ ਸਿਮਿ ਉਕ
 ਰਿਪਿ ਰਹੀ ਦੁਨੀ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥ ਏਕੈ ਰਾਤ ਅਗੀ ਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਅਨਿਤ
 ਨਿਸਾ ਸਿਮਿ --- ਸਿਖੁ ਏਕੈ ਇਕੁ ਪਿਆਇ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਪਾਨੁ ਸਚੁ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਦੁਤੁ ਗੀਤੈ ਸਿਤਨ ਨਾਮਿ ਨਿਦੁ ਨਾਮਾਇ ॥ ਨਲੈ ਬਲਿ ਮਹੀਅ
 ਲਿਰ ਦਿਹੀ ਆਦੁ ਜਾ ਕੇਈ ਨਹੀ ॥ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਨਾਮੁ ਉਚਰਾਨ ਕਖ ਸਮਰਜਾ
 ਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੇ ਨੂਤੁਰ ਪਵਾਨ ਮਾਰੇ ਤਿਸੁ ਕਉ ਦੁ ॥ ਜਿਸੇ ਨੂਤੁਰ ਪਵਾਨ ਜਿ
 ਤਾ ਤਿਨੇ ਕਉ ਦੁ ॥ ਜਿਸੇ ਨੇਤਰ ਅਗੁ ਤਿਸੁ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ॥ ਜਿਸੇ ਨੇਤਰ ਅਗੇ ਸੇ ਨਿਰਮ
 ਲੀ ਹੋ ਨਿਰਮਲਾ ॥ ਜਿਸੇ ਨੇਤਰੀ ਨਦਰਿ ਨਲੇਖਾ ਪੁਛੈ ਐ ॥ ਜਿਸੇ ਨੇਤਰੀ ਖਸੀ ਤਿਸੁ ਨਉ
 ਨਿਪਿ ਕੁਚੀ ਐ ॥ ਜਿਸੇ ਨੇਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦਲਿ ਤਿਸੁ ਕਿਅ ਮੁਹੰਦੁ ਗੀ ॥ ਜਿਸੇ ਨੇਤਰੀ ਮਿਹ
 ਰਿਸੇ ਤਰੀ ਬੈਦਗੀ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕ ਮ ੦ ੫ ॥ ਹੋਹੁ ਰਿਪਾਲੁ ਸੁਆਮੀ ਮੈਰੇ ਸਿਤ ਸੇਗਿ
 ਦਿਹਾਵੈ ॥ ਤੁਧੁ ਹੁਕੁ ਲੇਖੈ ਮਿਜ ਮਿਮਰਦੈ ਤਿਨ ਕੈ ਦਨੁ ਕਉ ਨਿਹਾਵੈ ॥ ੧੪੦ ੫ ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਸਿਮਰਹੁ ਆਪਨਾ ਘਟਿ ਅਵਘਟ ਘਟਿ ਘਾਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤਿ ਅ
 ਕੈ ਇਨ ਬੈਦਾਇ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਥੈ ਤੁਸਮ ਰਬ ਜਿਥੈ ਰੋਇ ਨਾਗਿ ॥ ਤਿਥੈ ਤਰੀ ਰਖਿ
 ਅਗਨੀ ਉਦਰਿ ਮਾਗਿ ॥ ਸੁਦੈ ਕੇਜ ਮਿਰਦੁ ਤਿਨਾਇ ਤੈ ਕੈ ਛੁ ਤਿਨਾਗਿ ॥ ਕਉਨ ਲੁਧਿ
 ਖਮੁ ਅਸਗਾਹੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਰਿ ਪਾਗਿ ॥ ਜਿਸੇ ਲਗੀ ਪਿਆਸਿ ਮਾਮ੍ਰਿਤੁ ਸੇਖਾਗਿ ॥
 ਕਲ ਅਹਿ ਏਹੁ ਪੁਨੁ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗਾਗਿ ॥ ਸਭੁ ਸੈਨੇ ਰਿਪਾਲੁ ਸਮੇਲ ਸਾਹਿਸਾਗਿ ॥
 ਬਿਰਥੈ ਕੈ ਨਿਨਾਇ ਨਿਅਵੈ ਤੁਧੁ ਮਾਗਿ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕ ਮ ੦ ੫ ॥ ਦੁਨ ਤਿਸੁ ਨਬੁ

ਫੁਟਿਹੁ ਪਾਚ ਬੁਧ ਮਨ ਮੁਦੇਹੁ ਆਪਾਗੁ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸਾਹਿਬੇ ਸਮਰ ਬੁਸਤੁ ਟਾਤੁ ॥
ਤੁਨਿ ਚਲੁ ਨਿਰਦੇਹੁ ਸਚੁ ਸਚਾਤੁ ਪੁਦਹ ਬਾਹੁ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਅੰਤਿ ਨ ਪਾ
ਗਵਾਰਾ ॥ ਪੁਰੁ ਫੋਟੁ ਹੋਰੁ ਨਿਮੰਗਿ ਦਸ ਬੁਧਿ ਆਚ ਸੁਛੁ ॥ ਸਿਖੀ ਏਸੁ ਚੁਸਾਹਿ ਸੇ
ਜਿਨਿ ਸਚਾ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥ ਜਿਨ ਲਗੀ ਪ੍ਰੀਤ ਪੁਰੁ ਨ ਮਸਹ ਜਿ ਸੁਖ ਸਚੁ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਅਰ
ਧੇ ਸੰਤੁ ਨ ਚੇਨਾ ॥ ੧ ਮੰ ੫ ॥ ਅਨਿਦੁ ਸੁਖਿ ਸਰਾਮੁ ਨਿਤਿ ਹਰਿ ਕਾ ਬੀਚਤੁ ਗਾਇ ॥ ਅਨਿ
ਰੁਮਿ ਆਵੁ ਪਾਛੁ ਤੇਹਿ ਨ ਨਕਉ ਪਰਾਸਿ ਨਾਇ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਤੁ ਆਵੁ ਹਿਦੁ ਸਿਬੁ ਹੁਤਿ
ਘਿਣੁ ਵਢੇ ॥ ਨਾਤੁ ਆਵੁ ਹਿਦੁ ਸਿਬੁ ਦਿਪਨੁ ਵਢੇ ॥ ਨਾਤੁ ਆਵੁ ਹਿਦੁ ਸਿਹਰ ਬਨਾਈ ਐ ॥
ਨਾਤੁ ਆਵੁ ਹਿਦੁ ਸਿਪਰਤੀ ਪਾਰੀ ਐ ॥ ਨਾਤੁ ਆਵੁ ਹਿਕਿ ਤੇ ਸਿਦੁ ਵਢੇ ॥ ਨਾਤੁ ਆਵੁ ਹਿਦੁ ਸਿਬ
ਹੁਤਾਨੁ ਦੇਇ ॥ ਸਚੁ ਕੋ ਤੇਹੁ ਸਿਅਗਮ ਅਰੁ ਚਰਾ ॥ ਤੁਰੁ ਗਤਾ ਕੈ ਵਸਿ ਭੁਗਤਾ ਤਦੁ
ਤੇਗਾ ॥ ੧੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ ॥ ਆਪੇ ਵੇਦੁ ਆਪਿ ਨ ਗਾਇ ॥ ਏਹੁ ਵੇਦੁ ਜੀਅ ਕਾ ਵਖਲੁ
ਇਦੁ ॥ ਗੁਰਕ ਸਬਦੁ ਅਖਿਤੁ ਰਸੁ ਖਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਸਮ ਨਿਦੁ ਸੇਤਿ ਸੇਬ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ
ਮਿਟਾਇ ॥ ੧ ਮੰ ॥ ਹੁਕਮਿ ਉਚੁ ਲੈ ਹੁਕਮੇ ਚੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਦੁਖ ਸਮੁਕ ਰਿਸੈ ॥ ਹੁਕਮੇ
ਨ ਅਨੇ ਪੈਰਿ ਨ ਗਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਸਨ ਤੇ ਵੇਦੁ ਗਤਿ ॥ ਹੁਕਮੇ ਚੈ ਹੁਕਮੇ ਗੀ ਜੀਵੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਨ ਨਦੁ
ਭੁਭੀਵੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਸੇਗੁ ਹਰਖਿ ਅਨਿਦੁ ॥ ਹੁਕਮੇ ਜੋ ਪੈਰਿ ਪਰਗੁਮਤਿ ॥ ਹੁਕਮੇ ਆਵੁ ਨ
ਵਰੁ ਗਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾ ਕਉ ਰੁਘਾ ਤੀਲਾਏ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹੁਉਤਿ ਸੁਛੁ ਛੈ ਕਰ ਬਾਣੁ ਨਿ
ਤੋਰਾ ਸੇਵਦਾਰਾ ॥ ਹੁਉਤਿ ਸੁਛੁ ਛੈ ਬਲਿਹਰਿ ਜਿਗਾਏ ਗੁਣੁ ਅਪਾਰਿ ॥ ਸੇਛੁ ਛੈ ਪਨੁ
ਧਨੁ ਜਿਸੇ ਲੈ ਨਿਰੋਕਾਰਾ ॥ ਸੇਛੁ ਛੈ ਭਗੁ ਜਿਸ ਸਚਾ ਦੁਆ ਬਾਹੁ ॥ ਓਹੁ ਛੈ ਛੀਤੁ
ਪੁੱਧ ਆਇ ਕਲਾਇ ਨਿਰੋਨਾਰਾ ॥ ਮਰੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖ ਮੈ ਵਰਦੁ ਹਾਰਿ ॥ ਕਪੜੁ ਕੁਜਨੁ
ਸਚਾਰਹਿ ਦਲਿ ਦੇ ਪਾਰਿ ॥ ਸੇਛੁ ਛੈ ਗੁਣਿ ਵੇਤੁ ਜਿਸੇ ਪੁਖੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ
੫ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਾਣੀ ਅਮਿਉ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾਨਉ ॥ ਅਨਿਤ ਨਿਰੋਦੁ ਸਿਅਗੋਰਿ
ਆਠ ਪਹਰਿ ਗੁਣਿ ਗਾਉ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿਹੁ ਤੁਮਿ ਗੁਰ ਸਿਖ ਹੁਸਤਾ ਬਿਹੇ ਸੁਆਉ ॥ ਨਾਨ

ਅਪਦਾਰਬੁਸਭਲੁਹੋਇਮਨਮਹਿਲਾਇਹੁਕੁਭਿ। ਸੁਖਸਹਜਅਨਦਘਪਦਪ੍ਰਕੁਜਪਤਿ
 ਆਦੁਖੁਜਾਇ। ਨਨਕਨਮਜਪਤਿਸੁਖਭਿਪੈਦਰਚਗਿਪਾਈਐਥਾਉ॥ ੧॥ ਅੰ ੫॥ ਨਨ
 ਕਨਮਪਿਆਈਐਗੁਰਪੁਰਾਮਤਿਦੋਇ। ਕੁਣੈਨਪਤਪੁਮੰਜਿਮੇਕੁਣੈਗੀਕਛਿਲੇਇ॥
 ਕੁਣੈਨੋਨਿਕੁਣਈਐਕੁਣੈਬਮਿਕਰੇਇ। ਕੁਣੈਦਪਸੁਖੁਕੁਗੀਐਕੁਣੈਕਰਮਕਰਮ
 ਕਰੇਇ॥ ਕੁਣੈਮਿਦੋਸਾਜਿਕੈਕੁਣੈਜੋਤਿਪਰੇਇ॥ ਕੁਣੈਭੁਕੁਕੁਗਾਇਦਕੁਣੈਮਨਹਕ
 ਰੇਇ॥ ਕੁਣੈਨਰਕਸਚਗਅਦਤਰੇਕਾਨਪਗੀਹੋਇ॥ ਕੁਣੈਪੈਜਿਸੁਕੁਗਤੀਲਾਏਨਨ
 ਬਦਿਰਏਹੋਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਦੁਭਿਯਾਈਸੋਚਨਮਕੀਯਉਕੀਦਸੁਦਿਸੁਦੋ। ਪਸੁਪ
 ਰੇਤਿਅਗਿਆਨਉਪਾਰੇਇਕਥਿਦੋ॥ ਦਿਨਸੁਰੇਦਿਤੇਗਨਉਸਦਸਦਨਪੀਐ॥ ਤਿ
 ਸਨਕੁਥਿਦਿਕਰਾਨੁਨਾਇਤੋਰਪਾਪੀਐ॥ ਰਿਗੁਸੇਗੁਦਪੁਦੈਦੈਜਿਸਨਉਮਨਿਦੋਸੇ॥ ਤਿਸ
 ਰਿਪਾਪਤਿਲਲੋਨਗੁਰਸਬਦੀਰਸੇਮਾਥਿਭੁਰਮੰਡਿਥਿਅਤੁਉਪਚਾਇਹਾਰਿਅਗਤੋਰੀ
 ਸੋਕੁਤੁਪਸਚੇਮੇਰੇਪਿਆਰਿਆ॥ ੧੨॥ ਸੋਲ੍ਹਕਮੰ ॥ ੫॥ ਮਿਤ੍ਰਪਿਆਰਨਾਨਕਜੀ
 ਮੈਦੁਤਿਗਦਾਇਅਰੇਗੁਕਸੇਭੁਕੁਣੀ॥ ਤਉਸਨਦਿਕੀਮੈਕੀਮਨਪਉਦੀਹਉਤੁਪੁਥਿਕ
 ਅਨੁਲਹਦੀ॥ ੧੩॥ ਮੰ ॥ ੫॥ ਸਸੁਦਿਗਾਇਲਿਨਾਨਕਜੀਉਸਸੁਗਦਾਰੀਜੋਠਪਉਪਉ
 ਲੈਯੋਭੁਕੁਸੁਪੁਦੈਦੇਦਤਨੁਜਾਐਸਜਲੁਤ੍ਰੇ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸੁਤੁਦੁਠਚਿਤਤਿਸੁਦਰ
 ਦੁਨਿਦਾਰਦੋ॥ ਜਿਸੁਤੁਦੁਠਚਿਤਤਿਸੁਕਦੇਨਿਹਾਰਦੋ॥ ਜਿਸੁਤੁਦੁਠਚਿਤਤਿਸੁਕਦੇਨਿ
 ਹਾਰਦੋ॥ ਜਿਸੁਮਿਲਿਅਪੁਰਾਗੁਰੁਸੇਸਰਪਰਤਰਦੋ॥ ਜਿਸੋਨਲਾਏਸਚਿਤਿਸੁਸਚਿ
 ਸਮਾਲੋਦੋ॥ ਜਿਸਅਧਿਆਤਮਿਨਿਪਾਨਸਰਹਿਅਕੁਲਦੋ॥ ਜਿਸੋਨਲਿਓਰੇਗੁਕੁਗਤੁ
 ਸੋਨਨਦੋ॥ ਉਹੁਸੋਕੁਨਕੀਰੇਕੁਥਿਰਹੀਚਾਰਦੋ॥ ਸੁਭੇਤਰੇਚੇਜਿਦਿਭੁਦਿਸੁਕੁਤੇਗ
 ਕਾਰਦੋ॥ ੧੪॥ ਸੋਲ੍ਹਕਮੰ ॥ ੫॥ ਉਸਤਤਿਨਿਦਨਾਨਕਜੀਮੈਹਕੁਦਦਾਈਦੋਭੁਆ
 ਹਕੁਥਿਦੁਤਿਆਗੀ॥ ਹਭੁਸਾਕਕੁਨਾਦੋਭੁਠੇਤਉਪੈਲੈਤੋਡੀਲਾਗੀ॥ ੧੫॥ ਮੰ ॥ ੫॥ ਫਿਰ
 ਦੀਫਿਰਦੀਨਾਨਕਜੀਉਭਾਦੀਥੀਫੀਥਹਤੁਰਿਸਾਦਰਿਧੰਧਾ॥ ਤਹਉਸੁਖਿਸੁਖਾਲੀਸੁਤੀ

ਨਗੁਰਮਿਲਿਸਨਦੁਮੇਲਪਾ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੇਭਦੁਖਿਸਤਾਪਿਨਤੁਪੁਰੁਲੀਐ॥
 ਵੀਚਨਿਲਖਿਉਪਾਇਤੀਕੀਨਪੁਲੀਐ॥ ਜਿਸਨਦਿਸੈਰਨਉਸੇਨਿਚਪਨਕਾਢੇਐ॥
 ਜਿਸਨਦਿਸੈਰਨਉਸੇਨੀਹੀਐ॥ ਜਿਸਖਸਮੁਨਆਦੋਚਿਤਿਤਿਸਨਮਤੁਡੁਟੇਐ॥
 ਜਿਸਖਸਮੁਨਆਦੋਚਿਤਿਰੀਸੇਗਏ॥ ਜਿਸਖਸਮੁਨਆਦੋਚਿਤਿਸੇਖੋਰਅਹਿਵ
 ਬੀਅਗਸੇਈਦੋਹਲਾਜਗਿਨਸਨਮੁਦਿਸਾਰਿਅਗ॥ ੧੮॥ ਸੋਲਕਮੰ ੫॥ ਤੈਥੀਬੰਦ
 ਸਿਮੈਵੇਚਿਨਾਛਿਨਤੁਨਕਮਦਿਭਾਢਾ॥ ਘੋਲਿਘੁਮਾਈਤਿਸੁਮਿਤੁਦਿਛੇਲੇਕੇਮਿਲਿ
 ਵੇਤੁਪਛਾਢਾ॥ ੧੯॥ ੫॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੇਭਦੁਖਿਸਤਾਪਿਨਤੁਪੁਰੁਲੀਐ॥
 ਖੁਖਸੁਹਾਦੁਜਾਤਉਨਸੁਹਾਦੁਜੀਉਪਾਇਆਤਉਸਰਦੀ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਿਲਿਨ
 ਰੀਸਤਸੇਗੁਮਗਿਲੁਗਾਦੀਅਗ॥ ਘਰਿਕਹਿਅਬਪਨੁਬਹੁਤਿਨਪਾਦੀਅਗ॥ ਬਿਨਠੀ
 ਦੁਰਮਤਿਦੁਰਮਤਿਸੇਟਕੁਨਾਦੀਅਗ॥ ਸੀਲਦੇਤਪਰਪਾਨਹਿਦੇਸਚਾਦੀਅਗ॥ ਅਤਿ
 ਰਿਬਾਹਰਿਇਕਦਿਧਰੀਤਾਦੀਅਗ॥ ਮਨਿਦਰਸਨਕੀਪਿਅਸਚਰਦਿਛਾਸਾਦੀਅਗ॥
 ਸੇਭਾਖਦੀਸੀਗਾਰਖਸਮੁਕਾਰਦੀਅਗ॥ ਮਿਲੀਆਅਧਿਸੰਜੇਰਿਨਤਿਸਕਾਦੀਅ
 ॥ ਸੋਲਕਮੰ ੫॥ ਹਰਗੁਣਤੈਤੈਨਕਕੀਮੈਕੁਥੀਐਮੈਨਿਰਗੁਣਿਤੋਬਿਅਹਿਦੇ॥ ਤ
 ਉਜੇਦੁਰਤਾਹੋਰੁਲੇਈਨਚਕੁਸਦਨਾਚੇਦੋ॥ ੧॥ ਮੰ ੫॥ ਦਹਿਛਿਕੇਦੀਉਦ
 ਮਝੁਦਗੁਨਿਸਨਦਿਕੀਉਪਰਾਇਅਗ॥ ਹਉਸੁਖਸੁਹੇਲਨਸੁਤਾਨਿਤਾਨਗੁਸਬਾਇ
 ਅਗ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਦੁਹਤੋਰਾਦੁਰਧਾਰੁਸਚਤੁਪੁਤਖਤੁ॥ ਸਿਰਿਸਾਹਾਪਤਿਸਾ
 ਹੁਨਿਹਚਲੁਚਉਰਦੁਤਾ॥ ਜੇਭਾਵੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੇਈਸਚੁਨਿਆਉ॥ ਜੇਭਾਵੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
 ਨਿਧਾਵੈਮਿਲਥਾਉ॥ ਜੇਕੀਨੀਕਰਤਾਰਿਸਾਈਗੁਲੀਗਏ॥ ਜਿਨੀਪਦੁਤਾਖਸਮੁ
 ਸੇਦਰਗਾਹਮਲ॥ ਸਹੀਤੇਗਾਹੁਰਮਾਨਵਿਨੇਨਛੇਰੀਐ॥ ਕਹਣਿਕਾਰਦਿਕਰੀਮੁਕੁ
 ਦਰਤਿਤੇਰੀਐ॥ ੧੯॥ ਸੋਲਕਮੰ ੫॥ ਸੇਇਸੁਦੰਦੁਸੀਮੇਗਤਨੁਮਨੁਮਉਲਾਸਮਨੁ
 ਪੰਦਰੀਲਾਈ॥ ਪੰਪਿਨੁਲਿਦੁਸੀਮੇਗਅਦਿਰੁਰੇਚੁਗੁਰਦਰਸਨੁਦਿਖਿਨਿਹਾਈ॥ ੧੯॥
 ੫॥ ਹਠਮਝੁਉਮੈਮਾਦੁਕੁਲਪਾ॥ ਮੁਲਨਪਿਪਮੈਕੁਸਤਿਗੁਰਦਿਤਾ॥ ਚੁਛਦੁਛਾਈਥੀ

ਅਧਿਤਾ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥਾਨੁ ਧਨਿਤਾ ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਿਸੰਕੇਸੁ ਸਚਿ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਸੇਸੇ
 ਦੁਲਾਗਾ ॥ ਨਿਸੰਕੁਰਮਿ ਲਿਖਮਲੁ ਪੁਗਾ ਸੇਸੇ ਅਸੇ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਜਾਗਾ ॥ ਲਗਾਰੇ ਗੁਚੁ ਕਲੁ
 ਰਿਖਿੰਦੁ ਸਕੁ ਕੁਮਾਰੁ ਉਗਾ ॥ ਅਤੁ ਨਿਤੁ ਗੁਰਮਤੀ ਘਰੀ ਜਤਿ ਪਾਗਾ ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਿਅ
 ਦਿਅ ਪਾਹੁ ਬੁਝੇ ਮੁਸੇ ਕਲਮਹਿ ਤਾਗਾ ॥ ਸਾਪੁ ਸੇਗਾ ਤਿਨਿ ਰਮਲਾ ਅਸਠਿ ਮਜਨਾਗਾ ॥
 ਨਿਸੁ ਪੁਰੁ ਮਿਲਿਅ ਅਪਦੁ ਸੇ ਪੁਰਖੁ ਸਕੁ ਗਾਪਨ ਕਤਿ ਸੁਖ ਲਿਹਾਰੈ ਨਿਸੁ ਏਵ
 ਤੁਗਾਗਾ ॥ ੧੭॥ ਮੰ॥ ॥ ੫॥ ਨਾਪਿਰੁ ਅਦਿਹੁ ਤੁਖੈ ਨ ਬਾਹਰਿ ਨਾਪਿਰੁ ਬਾਹਰਿ ਤਾਪਨਿ
 ਹਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਦ੍ਰਿਸਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਮੈ ਗਿਦਿਖਾਇ ਅਜਾਗਹਿ ॥ ਜਨ
 ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸਮਾਹਰਿ ॥ ੧॥ ਮੰ॥ ੫॥ ਅਹਰ ਸਕੁ ਵਰਦਾ ਚਿਰੇ ਅਹਰ ਇਕੁ ਨਹ
 ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਤੁ ਆਹਰਿ ਨ ਗੁਪਿਓ ਦਿਹ ਲੁਖੈ ਏਇ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੁਨੀਹੁ ਦੁਨਾ
 ਪਾਰੁ ਤੇਰਾ ਅਭਤ ਬਾ ॥ ਰਿਗ ਪਰੇਗਾ ਅਨੇਕ ਜੋ ਪੈਰ ਤਬਾ ॥ ਜੀਅ ਅਦਿਹ ਨੀਓ ਸਕੁ
 ਕਿਨੁ ਨਾਨਕੁ ॥ ਸਕੁ ਕਿਨੁ ਤੇਰੇ ਦੁਸਿ ਤੇਗਾ ਪੁਰੁ ਜਲਾ ॥ ਤੇਰੇ ਅਹਿ ਅਨਿਦੁ ਦੁਪਾਈ ਤੁ
 ਧੁ ਅਹਿ ॥ ਮਾਦੁ ਮਹਤ ਤੇਰੇ ਅਪਦੁ ਅਪੁਜਗਿ ॥ ਸਰਬਿ ਕਲਾ ਕੁਰਪੁਰੁ ਦਿਸੈ ਜਤਿ ਕ
 ਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਨ ਦਾਸੁ ਤੁਪਾ ਆਗੈ ਬਿਨੁ ਦੁਤਾ ॥ ੧੮॥ ਸੋਲੇ ਕੁਮੰ ੫॥ ਚੁਤ੍ਰੇ ਨੁ ਬਜਾਰਿ
 ਸੋਹ ਨਿਦਿਹਿ ਦੁਪਾਗੀਏ ॥ ਦੁਪਹੁ ਹਿਕੁ ਅਪਾਰੁ ਨਾਨਕ ਖਟੇ ਸੇਧ ਲੀ ॥ ੧੮॥ ੫॥ ਕਬੀ
 ਰਾਹ ਮਰੈ ਕੀਹੁ ਮਹਿ ਸਹੁ ਕੇਨਾਹਿ ॥ ਨਿਨਿ ਇਹੁ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇ ਅਤਿ ਸਹੀ ਮਾਹਿਸ
 ਮਾਹਿ ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਾਛ ਲਿਖਿ ਬਿਖੁ ਸੁਹਾਵਨੁ ਹਰਿ ਸਾਛ ਲਖੀ ਖਿਤਾ ॥ ਮਨੁ ਲੈ ਚੋਇ
 ਨਿਮਿਲੁ ਦਿਖੈ ਉਕਿਉ ਦ੍ਰਿਸਤਾ ॥ ਦੁਰਨਾ ਚਿਹਨਾ ਬਾਹਰਾ ਏਹੁ ਅਗਮ ਅਜਿਤਾ ॥ ਓਹ
 ਪਿਆਗਾ ਜੀਅ ਕੋ ਜੋਖੈ ਲੋਕਿਤਾ ॥ ਸਿਵਾ ਕਰੀਤੁ ਸਤੁ ਨੀਅੰਯੋ ਦਸੇਹੁ ਮਿਤਾ ॥ ਕਰ ਬਾਦੀ
 ਵੀਰੁ ਵਾਰੈ ਬਲੈ ਬਲਿਕਿਤਾ ॥ ਦਸ ਨਿਸੇਤੁ ਪਿਆਹਿ ਅਸੁ ਦੁਹਲਾਇ ਚਿਤਾ ॥ ਨਿਸੁ
 ਲਿਖਿ ਅਨਾਨਕ ਦਾਸਿ ਤਿਸੁ ਨ ਓਅੰ ਮਿਤੁ ਸਤਿ ਗੁਰਦਿਤਾ ॥ ੧੯॥ ਸੋਲੇ ਕੁਮੰ ੫॥
 ਕਬੀਰ ਪਰਤੀ ਸਾਧਾ ਕੀਤੁ ਸਕਰੈ ਬੈਸੇ ਗਾਹਿ ॥ ਪਰਤੀ ਕੁਰੁ ਨ ਬਿਅਪਈ ਉਨਕ ਉਲਾ
 ਹੁਲਾਹਿ ॥ ੧॥ ਮੰ॥ ੫॥ ਕਬੀਰ ਚਾਹੁ ਲਾਗੈ ਲੇਤੁ ਖਕਉ ਮੁਹਈ ਲਾਇ ॥ ਸੇਗਿ ਕੁਸੇਗੀ

ਬੈਠੇਤਤਬਿਪੁਦੈਪਰਮਗਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਅਪੇਹੀਦੁਰੁਪਰਦਾਉਅਪਿਇਕੀਤੀਅਪਾਅ
 ਪਲੀਕੀਮਤਿਅਪਿਅਪੇਜਤੀਅਪਾਸਕੁਬਿਛੁਅਪੇਅਪਿਅਪਿਉਪੰਨਿਅਪਾਅਪ
 ਦੁਕੀਤਾਅਪਿਅਪਿਦੁਰਨਿਅਪਾਪਿਨੁਸੁਤੇਭਾਬਾਨਜਿਥੈਤੁਦੁਠਾ॥ਪੈਨੁਸੁਤੇਰਕੁਗਤਿ
 ਜਿਸਿਸਕੁਤੁਤਿਠਾ॥ਜਿਸਿਨੇਤੇਰੀਦਇਅਸਲਾਹੇਮੇਇਤੁਪਾ॥ਜਿਸੁਗੁਰਕੁਏਨਾਨਕਨਿ
 ਰਮਲੰਸੇਇਸੁਪਾ॥੨੦॥ਸੋਲਕੁਮਃ੫॥ਭਰੀਦਾਕੁਮਿਰੇਗਾਦੁਲੀਮੰਭਿਦਿਸੁਲਾਥਾ
 ਗੁ॥ਜਿਨਚਪੀਰਨਿਦਾਜਿਅਤਿਨਾਅਚਿਨਲਾਗੁ॥੧ਮਃ੫॥ਭਰੀਦਉਮਰਿਸੁਹ
 ਦੁਲੀਸੇਗਿਸੁਦੇਨਲੀਦੇਗਿ॥ਦਿਰੇਲੇਕੇਈਪਾਈਅਨੁਜਿਨਾਪਿਅਰੇਨੇਗਿ॥੨॥ਪਉ
 ਝੀ॥ਨਪੁਤਪੁਸੇਜਮੁਦਇਅਪਹਮੁਜਿਸੁਦੇਹਿਸੁਪਾਏ॥ਜਿਸੁਬੁਝਾਏਹਿਅਗਨਿਅ
 ਪਿਸੇਸਮੁਪਿਅਏ॥ਅਤਿਰਜਾਮੀਅਛਮਪੁਰਖਾਇਕੁਦਿਸਦਿਰਿਖਾਏ॥ਸਾਪਸੰਗਤਿ
 ਬੈਅਸਰੇਪੁਰਮਿਉਰੇਗੁਲਾਏ॥ਅਉਗੁਣਕਟਿਮੁਖਉਚਲਾਹਿਨਮਿਤਰਾਏ॥
 ਨਨਮਅਕਣਕੁਉਕਟਿਉਛਿਰਿਜੇਨਿਨਪਾਏ॥ਅੰਧਕੁਪੇਤਕਾਛਿਅਨੁਲਾਨਿਅਪਿਛ
 ਨੁਏ॥ਨਨਬਬਖਮਿਮਿਲਾਇਅਨਰਾਖੇਗਲਲਾਏ॥੨੧॥ਸੋਲਕੁਮਃ੫॥ਮੁਹਬ
 ਤਿਜਿਸੁਪੁਟਾਇਦੀਰਤਰੰਗਿਚਲੁਲਿ॥ਨਨਕਦਿਰੇਲੇਪਾਹਿਅਹਿਤਿਸੁਜਿਨਕੀ
 ਮਨਮੁਲੁ॥੧ਮਃ੫॥ਅਟਿਗਿਬਿਧਾਸਕੁਨਾਇਬਾਹਿਭੀਸਚਤਿਠੇਮੁ॥ਨਨਕਰ
 ਦਿਅਹੁਤੁਥਾਇਦੁਇਤਿਤਿਤੁਦੁਇਰੇਮ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਅਪਿਕੀਤੀਰਚਨੁਅ
 ਪੇਹੀਰਤਿਅਪਾਅਪਿੰਹੇਇਉਇਕੁਅਪੇਬਹੁਤਿਅਪਾਅਪੇਸਕੁਨਾਮੰਭਿਅਪੇਬ
 ਹਗ॥ਅਪੇਕਲੁਗਿਟੁਰਿਅਪੇਹੀਕਾਹਿਗਾਅਪੇਹੇਵਹਿਗੁਪਤਅਪੇਮਰਗਟੀਐ
 ਕੀਮਤਿਕਿਸੇਨਪਾਇਤੀਬਈਐ॥ਗਹਰਭੀਰਅਥਾਹੁਅਪਾਕੁਅਗਟਿਤਿਤੁ॥ਨਨ
 ਕਦੁਰੈਤੋਇਕੁਇਕੋਇਕੁਤੁ॥੨੨॥੧੪੪॥
 ਵਰਨਾਇ॥

੧੪੪ਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਮਕਲੀਕੀਵਾਰਗਇ ਬਲਵੇਤਿਤਥਾਸੈਤਤੁਮਿਅਖੀ। ਨਉਕਰਤਾਕਾਦਕੁਕਰੇਕਿਉ
 ਬੇਲੁਹੈਵੇਕੀਵੇਦੈ। ਦੇਗੁਨਾਸਤਿਉਇਰਿਗਵੇਪਰਿਗਤਿਰਾਨੁਪਤੀਵੇਦੈ। ਨਨਕਰਾ
 ਕੁਰਲਾਇਅਸਚੁਕੇਦਿਸੀਤਾਦੀਨੀਵੇਦੈ। ਲਹਦੇਪਰਿਉਨੁਛੁਤਮਿਰਿਕਰਿਸਿਛਤੀਅ
 ਮਿਤੁਪੀਵੇਦੈ। ਸਤਿਗੁਰਅਤਮਦੇਦੀਪਰਗੰਜਰਪਗਕੁਇਨੀਵੇਦੈ। ਗੁਰਚੇਲ
 ਰਹਿਗਸਿਕੀਬੀਨਾਨਕਸਲਾਮਤਿਬੀਵੇਦੈਸਹਿਦਿਥਾਦਿਤੇਸੁਨੀਵੇਦੈ॥ ੧॥ ਲਹਦੇ
 ਦੀਛਰਾਈਐਨਾਨਕਾਦੇਹੀਪਈਐ। ਜਿਤਿਉਹਾਨੁਗਤਿਸਾਹਿਸਹਿਕਾਇਅਛੇਰਿ
 ਪਲਈਐ। ਭੁਲੇਸਛੁਤਨਿਰਕਨੀਮਿਲਿਤਖਤਿਬੇਰਾਗੁਰਾਈਐ। ਕਰਹਿਜਿਗੁ
 ਰਛਰਮਾਇਅਸਿਛਿਯੇਗੁਅਲੁਖੀਚਈਐ। ਲੰਗਕੁਚੇਲਗੁਰਸਬਦੁਰਿਤੇਦਿ
 ਨਿਅਦੀਪਈਐ। ਖਰਚੇਦਿਤਿਖੰਸਮਦੀਆਪਖਰਦੀਖੈਰਿਦਬਈਐ। ਹੋਵੈਸਿਛ
 ਤਿਖਸੇਮਦੀਨੁਕੁਅਰਸਹੁਕਰਸਹੁਦੁਈਐ। ਸੋਭਪਾਤਿਸਾਹਮਲੁਨਨਮੁਨਾਨਮੁਦੀ
 ਕਈਐ। ਸਚੁਨਿਗੁਰਛੁਰਮਾਇਅਕਿਉਏਦੁਬਲਹੁਰਈਐ। ਪਤੀਕਉਲੁਨ
 ਪਾਲਿਉਕਰਿਪੀਰਗੁਕੀਨਮੁਗੀਐ। ਦਿਲਿਖੈਦੇਅੀਕੀਛਿਗਨਿਬਿਨੁਰਉਠਾਇ
 ਇਨਛੁਰੀਐ। ਜਿਨਿਅਖੀਸੇਈਕਰੇਨਿਨੀਕੀਤਿਤਿਨੈਬਈਐ। ਕਉਲੁਗਰੋਕਿ
 ਨਿਉਦਈਐ॥ ੩॥ ਜਿਨਿਕੀਤੀਸੇਮੀਨਿਦੁਕੇਸਾਲਾਨਿਦੁਹੇਸਾਲੀ। ਪਰਮਗਇਰੇ
 ਦੇਵਤਾਨੈਗਲਾਕਰੇਦੁਲੀ। ਸਤਿਗੁਰਅਖੈਸਚਾਕਰੇਸਾਬਾਤਿਹੋਵੈਦਗਿਗ
 ਲੀ। ਗੁਰਅਗਿਦਿਦੀਦੇਹੀਛਿਗੀਸਚੁਕਰੇਤਬੇਪਿਥਾਗਲੀ। ਨਨਕਕਾਇਅ
 ਪਲਦੁਕਰਿਮਲਿਤਖਤੁਬੈਠਸੈਨੁਲੀ। ਦਰੁਸੇਵੇਉਮਾਤਿਖਤੀਮਸਕੈਲੋਹਇਜੇਗਾ
 ਲੀ। ਦਰਦਰਦੇਸਿਖਸਮੁਦੇਨਾਇਸਚੈਬਾਈਲਲੀ। ਬਲਵੇਤਿਪੀਦੀਨਕਕਨਿ
 ਨਿਸੁਬਹੁਤੀਛਉ। ਪਤਾਲੀਲੰਗਕਦੇਲਾਤਿਵੇਛੀਐਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਰਘਿਅਲੀ
 ਗੁਰਸਿਖਚੇਮੁਖਿਉਨਲੇਮਨਿਮੁਖਿਬੀਦੇਪਗਲੀ। ਪਦੇਕਬੁਲਖਸਮਨੀਲਨਾਘ
 ਲਿਮਰਦੀਘਾਲੀਮਾਤਾਪੀਦੀਸਹੁਸੇਧਿਜਿਨਿਗੋਇਉਠਾਈ॥ ੩॥ ਹਿਉਭੀਗ

ਦੁਹਾਈਐਦੁਨੀਆਬੀਆਏਬਿਬਿਉਨਾਨਾਨਕਈਸਰੁਨਗਨਾਬਉਚਹਿਦੀਵੈਦੁਰਿਹਿਬਿ
 ਨੁ। ਮਾਧਾਦਾਪਰਬਤੁਕਰਿਨੇਤ੍ਰਿਬਾਸਕਸਬਦਿਰਿਤ੍ਰਿਬਿਉਨੁ। ਚਉਦਹਿਰਤਨਨਿਕਾਇਅ
 ਨੁਕਰਿਆਦਾਗਉਦਚਿਲਕਿਉਨੁ। ਕੁਜਰਤਿਅਹਿਦੇਖਾਲੇਅਨੁਤ੍ਰਿਤ੍ਰਿਐ ਪਿਤ੍ਰਿਤ੍ਰਿ
 ਦਕਿਉਨੁ। ਲਛਣਪਰਿਉਨੁਦੁਤ੍ਰਿਸਿਰਿਆਸਕਿਉਨੁਮਾਨਿਕਿਆਨਾਛਿਤਿਸਸਾਈ
 ਨੇਤ੍ਰਿਮਾਹਿਅਪੁਆਏਸੇਤੀਮਿਕਿਉਨੁ। ਸਿਖਾਪੁਤ੍ਰਾਏਥਿਕੇਸਰੁਉਮਤਿਦੇਖਹੁਜਿਕਿ
 ਉਨਾਨਾਸੁਪੇਤਾਲਹਦਾਟਿਕਿਉਨੁ॥ ੬॥ ਛੇਰਿਦਸਾਇਆਛੇਰੁਆਇਸਤਿਗੁਰਖਾਤੁਗ॥
 ਨਪਤਪੁਸਿਨਮੁਨਾਇਤ੍ਰਿਪੁਰੁਹੁਮੁਚੁਗਕੁਰੁ। ਲਕੁਦਿਦੇਹੇਮਾਦਸਾਜਿਉਪਾਈਥੁਗੁ। ਦ
 ਰਿਐਦਰਗਹਗੁਰੁਕੀਕੁਦਰਤੀਨੁਗੁ। ਨਿਰੁਸੁਗਤਨਲਹੁਈਤਉਹੁਛੁਛੁ। ਨਉਨਿਪਿ
 ਨਮੁਨਿਧਯੈਹੇਤ੍ਰਿਪਦਿਛਿਰਪੁਰੁ॥ ਨਿਰਿਤਰੰਜਿਕੇਰੇਸੇਦੈਦੈਰੁ॥ ਨੈਨੈਦਿਸੇਮਾਤਿਲੇਕੁਤੁ
 ਪੁਸੇਪ੍ਰੇਤ੍ਰਿਗਿ॥ ਛੇਰਿਦਸਾਇਆਛੇਰੁਆਇਸਤਿਗੁਰਖਾਤੁਗੁ॥ ੫॥ ਸਿਟਿਕਸੇਥੈਹਦ
 ਸੇਈਰੀਬਾਣੁ॥ ਪਿਯੁਦਾਦੇਨੇਦੇਹੇਪੇਤਾਪਰਦਾਣੁ॥ ਨਿਨਿਥਸਕੁਨੇਨੇਘਤਿਆਕਰਿਨੇ
 ਹੀਤਾਣੁ॥ ਨਿਨਿਸਮੁਦੈਰੇਏਆਕਰਿਐਹੁਮਪਾਣੁ॥ ਚਉਦਹਿਰਤਨਨਿਕਾਇਅਨੁਕੀ
 ਤੇਨੁਗਾਣੁ॥ ਘੋੜਕੀਤਿਸਗਜਿਦਜਤੁਕੀਓਪਾਣੁ॥ ਪਨੁਖੁਚਨ੍ਹਾਇਓਸਤਦਨਸਹੈਦ
 ਬਾਣੁ॥ ਬਲਿਦਿਰਿਪੁਅਧਾਰਸਾਚਤ੍ਰਿਐਰੇਭਾਣੁ॥ ਸਤ੍ਰਿਐਤਨਮਾਇਓਸਤਦਨਦਾ
 ਣੁ॥ ਨਿਤ੍ਰਿਐਸੇਈਤੇਗੈਐਘਉਮੈਦਾਭਾਣੁ॥ ਚਉਦਹਿਰਤਨਨਿਕਾਇਅਨੁਕੀ
 ਰਦਾਣੁ॥ ਆਦੁਗਉਦਨਿਦਾਹਿਓਕਰਿਨਟਰਿਨੀਸਾਣੁ॥ ਅਉਤਰਿਆਅਉਤਾਰੁ
 ਲੈਸੇਪੁਰਖੁਸੁਨਾਣੁ॥ ਭੁਖਨਿਦਉਨੈਲਈਪਰਬਐਗਾਣੁ॥ ਨੈਦੇਖਿਰਬਲੀਅਕੀ
 ਨਾਈਹੁਨਾਣੁ॥ ਕਿਆਸਾਲਾਹੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਿਜਾਤੁਸੁਘਨੁਸੁਨਾਣੁ॥ ਦਾਨੁਨਿਸਤਿ
 ਗੁਰਗੁਰੁਕੁਦਸੀਸੇਸਤਿਦਾਨੁ॥ ਨਾਨਕਹਿਦਾਛੁਤ੍ਰਿਸਿਰਿਉਮਤਿਹੋਗਾਣੁ॥ ਸਿਟਿਕਸੇਥੈ
 ਰਦਾਸੇਈਰੀਬਾਣੁ॥ ਪਿਯੁਦਾਦੇਨੇਦੇਹੇਪੇਤਾਪਰਦਾਣੁ॥ ੬॥ ਪਿਨੁਪਿਨੁਰਮਦਸਗੁਰੁਨਿ
 ਨਿਸਿਰਿਆਤਿਨੈਸਦੁਰਿਆ॥ ਪੁਰੀਹਿਏਕਰਮਤਅਪਿਸਿਰਜਾਇਹੈਧਾਰਿਆਸਿ

ਖੀਅਤੈਸੇਗਤੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਰਿਨਮਸਕਾਰਿਅਗਾਅਟਲੁਅਥਾਹੁਅਤੈਲੁਤੇਤੁਗਅੰਤੈ
 ਨੁਪਾਵਾਵਾਰਿਅਗਾ।ਨਿਨੀਤੁਸੇਵਿਆਤੁਉਕਰਿਸੇਤੁਪਾਹਿਤਿਤਾਰਿਆ।ਲੁਕੁਲੁਕੁਕੁ
 ਮੁਕੁਪੁਮੇਹੁਮਾਰਿਕਿਛੁਤੁਪੁਸਾਪਹਿਵਾਰਿਅਗਾ।ਪਨੁਸੇਤੁਗਥਾਨੁਹੇਸਚੇਤੁਗਪੈਸਿਥ
 ਚਿਅਗਾ।ਨਾਨਕੁਲੁਹੁਤੁਤੈਗੁਰਅਮਰੁਤੁਦੀਚਾਰਿਅਗਾ।ਗੁਰਟਿਠਾਤਾਮਨਸਾਧ
 ਰਿਅਗਾ॥੨॥ਚਾਰੇਨਗੇਚਹੁਗੁਰੀਪਚਿਐਤੁਅਪੈਰਿਅਗਾ।ਅਪੀਨੈਆਪੁਸਨਿਉਨ
 ਅਪੇਗੀਬਿਮਬੰਦਿਅਗਾ।ਅਪੈਪਟੀਕਲਮਿਅਪਿਅਪਿਲਿਖਿਲਿਹਾਰਹਿਅਗਾ।ਸਰੁਉ
 ਮਤਅਚੁਤਾਵਲੀਅਪੇਗੀਨਵਾਨਿਰੇਅਗਾ।ਤਖਤਿਬੈਠਾਅਰਜਨਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰਕਾ
 ਖਿਦੈਚੈਦੈਅਗਾ।ਉਗਣਹੁਤੈਅਥਿਵਲੁਹੁਚਹੁਚਕੀਕੀਅਨੁਲੇਅਗਾ।ਨਿਨਿਗੁਰੁਨਸੇਵਿ
 ਓਮਨੁਪਪਾਇਅਮੇਅਗਾ।ਚੁਣੀਚਉਣੀਕਰਮਾਤਿਸਚੇਕਾਸਚਾਛੈਅਗਾ।ਚਾਰੇਨਗੇਚਹੁ
 ਗੁਰੀਪਚਿਐਤੁਅਪੈਰਿਅਗਾ॥੨॥੧॥੩॥ਗਮਕਲੀਕਾਨੁਮਹਲਾ॥॥ਚਉਪਦੇ॥੨੧
 ਅਸਧਪਟੀਅਗਾ॥੨੨॥ਅਨਿਦੁਸਦੁ॥੨॥ਉਅਕਾਰਪਿਧੈਗੋਸਠ॥੨॥ਵਾਰਾ॥੩॥
 ਤਿਨਕਾਨੁਮਲਾ॥੧੧੫॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ॥

ਗਮਕਲੀਬਾਣੀਕੁਗਤਾਕੀਕਬੀਰਜੀਉ।ਕੀਐਅੰਕਲਲਨਿਲਾਗਲਿਮੇਲਉਗੁਰ
 ਕਾਸਬਦੁਬਾਨੁਕੀਨੇਗੇ।ਤਿਸਾਕਾਅੰਗਿਪੁਮਤਸਰਕਾਟਿਕਾਟਿਰਸੁਦੀਨੇਗੇ॥੧॥ਕਿਈਹੇ
 ਚੇਮੀਤਸਹਜਸੁਖਅੰਤਿਰਿਜਾਕਉਜਪੁਤਪੁਦੇਉਦਲਲੀਗੇ॥ਏਕਬੁਦਕੁਬਤਨੁਮਨੁਦੇਦ
 ਉਜੇਮਦੇਦੇਇਕਲਲੀਗੇ॥੧॥ਗਗਉ।ਭਵਨਚਤੁਦਸਭਾਫੀਕੀਨਿਬ੍ਰਹਮਅਗਨਿਤਨਿ
 ਕਾਠੀਗੇ।ਮੁਝਅਦਕਸਹਜਪੁਨਲਗੀਸੁਖਮਨਪੈਚਕਹਾਰੀਗੇ॥੨॥ਤਿਰਬਬਗਤਿਨੇ
 ਸੁਸੁਚਿਮਿਨਮੁਰਦਸਮਿਗਹੇਨੇਦੇਉਗੇ।ਸੁਰਤਿਪਿਆਲਿਸੁਧਾਰਸੁਅੰਮਿਤੁਏਹੁਮਹ
 ਰਸੁਪੈਉਗੇ॥੩॥ਨਿਧੁਰਧਾਰਿਚੁਅੰਅਤਿਨਿਰਮਲੁਇਹੁਰਸਿਅਨੁਅੰਗੇਤੋਗੇ।ਕਹਕਬੀ
 ਰਸਗਲੇਮਦਦੁਏਇਹਮਹਾਰੰਸੁਸੋਚੇਗੇ॥੪॥ਗਮਕਲੀ॥ ਗੁਰੁਕਰਿਗਿਆਨੁ

ਧਿਆਨ ਕਰਮ ਹੁਆ ਭਉ ਭੁਠੀ ਮਨੁ ਪਾਰਗ। ਸੁਖ ਮਲਾਰੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨੀ ਪਿਛੈ ਪੀਵਨਿ ਹ
 ਗਾ॥੧॥ ਅਉਧੁ ਮੇਰਾ ਮਨ ਮਾਤਿ ਦੁਗਾ। ਉਨ ਮਦਦ ਨਾ ਮਨੁ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਮਾਤਿ ਭੁਵਨੁ ਭੁਇ
 ਆਉ ਨਿਮਾਣਾ॥੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਇ ਪੁਰੰਜੋਰਿ ਰਸਾਈ ਭੁਠੀ ਓ ਮਹਾਰਸੁ ਭੁਗੀ। ਕਾ
 ਮੁਖੇ ਪਦੁ ਇਕੀ ਏਨ ਲੇਤਾ ਦੁਟੈ ਗਈ ਸਿਸਾਈ॥੩॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰਗੀਮ
 ਤਿਸ ਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸਿਪਿ ਪਾਈ॥ ਚਮਕੀ ਰਤਾ ਸੁਮਦ ਮਾਤਾ ਉਚ ਕਿਨ ਕਬਹੂ ਜਾਈ॥੪॥ ਚ
 ਰਮ ਕਲੀ॥ ਤੁਮੈ ਰੇ ਮੇਰਾ ਪਰਬ ਤੁਸੁ ਆਮੀ ਓਟ ਗਈ ਮੈ ਤੇਰੀ॥ ਨਤੁ ਮੈਨੂੰ ਲਹੁ ਨਹ ਮਗਿ
 ਰੇਤ ਰਖਈ ਨੀਹ ਰਿਮੇਰੀ॥੫॥ ਅਬ ਤਬ ਜਬ ਕਬ ਤੁਹੀ ਤੁਹੀ॥ ਰਮਤੁ ਅਪਰਸਾਦਿ ਸੁਖੀ
 ਸਦੀ॥੬॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਿਰੇ ਰੇ ਮੇਰੇ ਮਗਰਿ ਬਸਿ ਉਮੈ ਰੇ ਤਨ ਕੀ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ॥ ਪਹਿ
 ਲੇਤ ਰਸਨੁ ਮਗਰ ਪਇਓ ਛਲਿਕਾ ਸੀਬੇ ਸੇ॥੭॥ ਤੈਸਾ ਮਗਰ ਰੇ ਤੈਸੀ ਕਾ ਸੀਹ ਮਏ ਕੈ ਕਰ
 ਜਾਨੀ॥ ਹਮਲਿ ਪਲਿ ਨਿਉ ਇਹੁ ਪਨੁ ਪਾਇਓ ਅਮਰ ਤੇ ਭੁਟਿ ਗੁਮਾਨੀ॥੮॥ ਕੈ ਰੇ ਗੁਮਾਨੁ ਚੁ
 ਕਹਿ ਤਿਸੁ ਸੁਲੈ ਕੈ ਕਾਨੁ ਨਿਕਉ ਨਹੀ॥ ਅਜੈ ਸਚੁ ਭਉ ਬਿਲ ਲਬਿਲਾ ਤਨ ਰੇ ਕੈ ਘਰਿ ਪਚਾ
 ਰੀ॥੯॥ ਕਉ ਨੁਨ ਰਕੁ ਕਿਆ ਸਰਗੁ ਧਿਚਾਰਾ ਸਿਤਾ ਰੇ ਉਗਦਾ॥ ਰਮ ਕਾਹੁ ਕੀ ਕਾਨਿ ਨ
 ਕਢੇਤ ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੇ॥ ਅਬ ਤਉ ਜਾਇ ਚੰਚਲਿ ਮਿਘੈ ਸਨਿ ਮਿਲੈ ਰੇ ਸਾਰਿ ਗਪਾਨੀ
 ॥ ਰਮ ਕਬੀਰ ਦੇ ਬਰੁਣੇ ਰੇ ਕੈ ਇਸਾ ਕੈ ਨਿਪਲੁ ਲਿਪ ਧਾ॥੧੦॥ ਰਮ ਕਲੀ॥ ॥ ਸਿਤਾ ਮਾਨ ਉਦੁ
 ਤਾਨੁ ਨਉ ਇਹੁ ਕਟਦਾ ਰੀ ਮੇਰੇ ਪਦਿ ਦੁਸੈ ਗਨਿ ਤੇਰੇ ਪਾਉ ਪੈਸੇ ਸਉ ਕੇ ਸਚ ਦਰੁ ਕਰਿ ਲੇਰੀ॥੧੧॥
 ਰਮ ਕਬ ਰਿਤੇ ਰੇ ਦਰ ਬਾਗਿ॥ ਰਉ ਕਹਾ ਅਰੈ ਬਦਨੁ ਪਸਾਗਿ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੁਰ ਬਿਜਨ ਮਿ
 ਰਮ ਤੁਮੈ ਰੇ ਸੇਵਕ ਅਧਿ ਤਉ ਮਿਟਿ ਆਨ ਜਾਈ॥ ਤਿਰੇ ਦੁਆਰੇ ਪੁਨਿ ਸਹਜੁ ਕੀ ਮਥੈ ਮੇਰੇ ਦ
 ਗਾਈ॥੧੨॥ ਦਰਗੰਗਿ ਸੁਰ ਨਿਮ ਪਿਜੂ ਪ੍ਰਗਿਧਿ ਨੁਦਗੇ ਭੁਗ ਜਾਈ॥ ਸਾਧੁ ਰੇ ਇਸੁ ਭੁਗ
 ਤਿਪ ਛਾਨੈ ਹਰਿ ਲੇਖ ਜਾਨੈ ਪਾਇ॥ ਕੈ ਰਮ ਮਹਿ ਕੈ ਰੀ ਪਰ ਮੇਰੀ ਥੀ ਚਾਗਿ॥ ਗੁਰਦੀ
 ਨੀਬ ਸਤੁ ਕਬੀਰ ਕਉ ਲੇਦੁ ਹੁਦੁ ਸਤੁ ਸਮਾਗਿ॥੧੩॥ ਕਬੀਰ ਦੀ ਸਿਸਾ ਕਉ ਲੀਨਿ ਜਿਸੁ ਮਸ
 ਤਕਿ ਭੁਗੁ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਨਿਪਾਇ ਆਖਿ ਰਤਾ ਕੈ ਸੇਹਾਗੁ॥੧੪॥੧੫॥੧੬॥ ਚਰਮ ਕਲੀ

ਨਿਹਮੁਖਿਬੇਦਗਾਇਤੀਨਿਕਸੈਸੇਵਿਉਬੁਧਮਨਹਿਨਕੋਹੋ॥ਜਕੋਪਾਇਨਗਤੁਸਕੁਲ
 ਗੋਸੇਵਿਉਪਤਿਤੁਹਿਨਕੋਹੋ॥੧॥ਕਹੋਮੇਰੇਬਾਮਨਿਹਿਨਕਹਹਪਰਮੁਖੋਲੀਪਾਤੇ
 ਏਨਕੁਰਗਿ॥੧॥ਗਹਉ॥ਅਪਨਉਨਨੀਚਘਰਿਭੇਨਨਹਰੇਕਰਮਕਰਿਉਦੀਤਏ॥
 ਚੇਦਮਿਅਮਾਦਿਸਰਚਿਰਚਿਮਾਗਹਿਰਕਰੀਪਕਏਦੁਪਪਰਗਿ॥੩॥ਤੁਧਮਦੁਮੇ
 ਕਾਸੀਕਾਜੁਲਹਮੇਹਿਤੇਹਿਕਰਬਰਕੈਸੈਕੈਬਨਹ॥ਹਮੇਰੇਰਾਮਨਮੋਕਹਿਉਬੇਰੇਬੇਦ
 ਕੁੰਰੇਸੇਪੀਤਿਤੁਬਮਰਗਿ॥੩॥੪॥ਰਾਮਕਲੀ॥ਤੁਰਦਰਏਕੁਅਨਿਤੁਰਿਸਾਖਾਪੁਹ
 ਪਪਤਰਸਕੁਗੋਆ॥ਇਹਅੰਖਿਤਕੀਬਾਨੀਹੈਤਿਨਿਹਿਪੁਰੇਕਰੀਆ॥੧॥ਨਨੀਜ
 ਨੀਰੇਰਾਜਾਗਮਰੀਕਰਨੀ॥ਅਤੇਹਿਜੇਤਿਰਾਮਪਰਗਾਸਾਗੁਰਮੁਖਿਦਿਓਲੇਨਾਨੀ॥
 ੧॥ਗਹਉ॥ਕੁਦਰਏਕੁਪੁਪਰਸਿਬੀਪਾਥਾਰਏਉਰਪਾਰਿਆਸੇਰਹਿਮੇਪਦਨ
 ਏਕੇਰਿਆਕਾਸੇਛਕੁਛਰਿਆ॥੨॥ਸਹਜਿਸੁਨਿਇਕੁਦਉਪਨਿਅਪਰਤੀਜਲੁਹਰਿ
 ਸੇਖਿਆ॥ਕਹਕਬੀਰਹਉਤਾਕਾਸੇਦਕਜਿਨਇਹਬਿਰਦਾਦੇਖਿਆ॥੩॥੬॥ਗਮ
 ਕਲੀ॥ਏਦੁਮੇਦਇਆਕਰਿਓਲੀਪਤ੍ਰਕਾਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁਏ॥ਖਿਥਾਇਹੁਤੁਸੀਅ
 ਉਅਪਨਨਮਕਰਉਅਪਾਰੁਏ॥੧॥ਐਸਾਜੇਗੁਕਦਹੁਜੇਗੀ॥ਜਪਤਪਸੇਜਮਗੁਰ
 ਮੁਖਿਭੇਗੀ॥੧॥ਗਹਉ॥ਬੁਧਿਬਿਰੁਓਚਕੁਦਹੁਅਪਨੀਸਿੰਝੀਸੁਰਤਿਮਿਲਈ॥ਕ
 ਰਿਬੇਰਾਗੁਛਿਰਉਤਨਿਨਗਰੀਮਨਕੀਵਿਗੁਰੀਦੁਨਈ॥੨॥ਪਚਿਤਤੁਲੇਹਿਰਦੇ
 ਰਾਖਹੁਰੈਹਿਗਲਮੁਤਾਨੀ॥ਕਹੁਤਕਬੀਰਸੁਨਹਰੇਸੇਤਹੁਪਰਮੁਦਇਆਕਰੁਥਾਨੀ॥
 ੩॥੭॥ਗਮਕਲੀ॥ਕਦੁਨਕਾਨਸਿਰੇਜੇਨਗਛੀਤਹਿਜਨਮਿਕਦੁਨਛਲੁਪਾ
 ਏਆ॥ਕੁਦਨਿਪਿਤਰਨਿਤਰਨਚਿਤਮਨਇਕਨਿਮਖਨਇਹਮਨੁਲਇਅਗੋਬਿਦੁ
 ਹਮਐਸੇਅਪਰਾਪੀ॥ਜਿਨਿਪੁਰੁਜੀਉਪਿਤੁਥਾਦੀਤਿਸੁਕੀਕੁਉਰੁਗਤਿਨੀਸਾਪੀ॥
 ਗਹਉ॥ਪਰਪਨਪਰਤਨਪਰਤੀਨਿਦਾਪਰਿਅਪਥਾਦੁਨਿਏਦੇ॥ਆਦਾਗਉਨੁਹਤਿਹੈ
 ਨਿਛੁਨਿਇਹੁਪਰਸੇਗੁਨਤੁਏ॥੩॥ਜਿਹਘਰਿਕਥਹੇਤਹਰਿਸਿਤਨਿਇਕਨਿਮਖਨਕੀ

ਨਿਯੋਗਗਾਇਪਦਿਚੋਰਦੁਤਮਤਿਦੁਰੇਤਿਨਸਿਗਿਸਦਾਬਸੇਗਾ॥੩॥ਕਾਮਭੋਪਮਾਇਆ
 ਮਦਮਤਿਸਚੇਦੇਸੈਧੈਮੇਮਾਗੀ॥ਦਇਆਪਰਮੁਅਰਗੁਰਕੀਸੇਦਾਏਸੁਪਨਿਤਮਾਗੀ॥੪॥
 ਦੀਨਦਇਆਲਕਿਰਪਾਲਦੇਮੇਦਰਿਕੁਗਤਿਬਦੁਲੁਕੈਹਾਰੀ॥ਕਹਤਿਕਬੀਰਭੰਗੀਰਜਨਿ
 ਰਾਖਹੁਹਰਿਸੇਦਾਕਰਉਤੁਮਾਗੀ॥੫॥੨॥ਗਮਕਲੀ॥॥ਜਗਸਿਮਰਨਿਹੋਇਮੁਕਤਿ
 ਦੁਆਰਾ॥ਜਾਹਿਚੈਕਿਨਹੀਸਿਸਾਗਿ॥ਨਿਰਭਉਕੈਘਰਿਬਨਾਦੁਹਿਤੁਗਿ॥ਅਨਹਦਬਜ
 ਹਸਦਾਤੁਰਪੁਰਾ॥੧॥ਜੈਸਾਸਿਮਰਨੁਕਰਿਅਨਿਮਾਗਿ॥ਬਿਨਸਮਰਨਿਮੁਕਤਿਨਹਿ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥ਜਿਹਸਿਮਰਨਿਨਹੀਨਨਕਾਰਾ॥ਮੁਕਤੁਕੈਰਉਤੁਰਬਹੁਕਾਰਾ॥ਨਮਸਕਾਰੁਕਰਿ
 ਹਿਰੈਦਮਾਗਿ॥ਛਿਰਿਛਿਰਿਤੇਰਾਅਦੁਨਹਿ॥੧॥ਜਿਹਸਿਮਰਨਿਕਰਹਿਤੇਕਲਾ॥ਦੀ
 ਪਕਬਾਰਿਪਰਿਓਬਿਨੁਤੇਲਿ॥ਸੇਦੀਪਕਅਮਰੀਕਸੇਸਾਗੁ॥ਕਾਮਭੋਪੁਵਿਖੁਕਾਦੀਲੇਮ
 ਗਿ॥੩॥ਜਿਹਸਿਮਰਨਿਤੇਰੀਗਤਿਹੋਇ॥ਸੇਸਿਮਰਨੁਪੁਕੈਠਿਪਰੇਇ॥ਸੇਸਿਮਰਨੁ
 ਕਰਨਹੀਗਾਖੁਉਤਾਰਿ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਤਰਹਿਪਾਗਿ॥੪॥ਜਿਹਸਿਮਰਨਿਨਹੀਤੁਹੋਇ
 ਨਿ॥ਮਦਿਰਿਸੇਦਾਹਿਪਟੇਬਰਿਤਾਨਿ॥ਸੇਜਿਸੁਖਾਲੀਬਿਗਸੇਜੀਉ॥ਸੇਸਮਰਨਿਤੁਅ
 ਨਦਿਨਪੀਉ॥੫॥ਜਿਹਸਿਮਰਨਿਤੇਰੀਨਹਿਬਲਾਇਜਿਹਸਿਮਰਨਿਤੁਪੁਰੇਨਮਾਇ॥
 ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਹਰਿਹਰਿਮਨਿਗਾਈਐ॥ਇਹੁਸਿਮਰਨਿਸਤਿਗੁਭੋਪਾਈਐ॥੬॥
 ਸਦਾਸਦਾਸਿਮਰਨਿਨਹੀਤੁਗਤਿ॥ਉਠਤਿਬੈਠਤਿਸਾਜਿਗਿਰਾਮਿ॥ਜਾਗੁਸੇਇਸਿਮਰ
 ਨੁਚਸੇਤੁਗਾ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਪਾਈਐਸੰਜਗੁ॥੭॥ਜਿਹਸਿਮਰਨਿਨਹੀਤੁਫੁਕਾਰਾ॥
 ਸੇਸਿਮਰਨੁਰਾਖਮੁਅਪਾਰਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਜਾਕਾਨਹੀਅਤਿ॥ਤਿਸੇਕਾਗੇਤੇਤੁਨਮਤਿ॥੮
 ੪॥ਰਾਮਕਲੀਘਰਾ॥ਬਾਣੀਕਬੀਰਜੀਕੀ॥

੧-ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬੋਧਚਿਬਿਧਨਪਾਇਆ॥॥ਮਕਤੈਗੁਰਅਲਖੁਦੁਇਆ॥ਜਬਿਨਖਿਸਿਖ
 ਇਹੁਮਨੁਚੀਨਾ॥ਤਬਅਤਿਰਮਨੁਕੀਨਾ॥੧॥ਖਦੁਨਪਤਿਉਨਮਹਿਨਖਰਾ॥ਨਹੀਮਿ
 ਚਹੁਨੁਖਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਉਲਟੀਲੇਸਕਤਿਸਹਾਰੀ॥ਪੈਸੀਲੇਗਗਨਮਫੁਰੀ॥ਬੇ

ਪੀਅਲੋਚਕੁਰੁਅਗਾਭੇਟੀਅਲੋਗਾਇਨਿਸੇਗਾ॥ ੨॥ ਚੁਕੀਅਲੋਮੇਹਿਮਇਅਸਾਸਮਿ
 ਕੀਨੇਸੁਰਗਿਗਾਸਾਜਬਕਰੁਕਰੁਪੁਰਿਲੀਨਾ॥ ਤਹਥੇਜੇਅਨਹਦਬਾਦਾ॥ ੩॥ ਬਕੇਤੇ
 ਬਕਿਸਬਦਿਸੁਨਾਇਆ॥ ਸੁਨਿਤੇਸੁਨਿਅਨਿਬਸਾਇਆ॥ ਕਹਿਕਰਤਾਉਤਰਸਿਪਾਰੀ
 ਕੋਹੇਕਬੀਰਾਸਾਰੇ॥ ੪॥ ਰਾਮਕਲੀ॥ ਚੰਦਸੁਰਜੁਦੁਇਜੇਤਿਸਰੂਪਾ॥ ਜਿਤੀਅੰਦਰਿ
 ਬ੍ਰਹਮੁਅਨੁਪੁ॥ ੧॥ ਕਰਹੇਗਿਆਨੀਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰੁ॥ ਜਿਤੀਅੰਤਰਿਪਰਿਆਪਸਾਰੁ॥
 ਰਹਾਉ॥ ਹੀਰਾਦੇਖਿਹੀਰਕਾਰਉਆਏਸਿ॥ ਕੋਹੇਕਬੀਰਨਿਬੰਧਨਅਲੇਖੁ॥ ੨॥ ੨॥ ੧੧
 ਰਾਮਕਲੀ॥ ਦੁਨੀਆਹੁਸੀਅਚਬੇਦਾਰਜਾਗੁਤਮੁਸੀਅਤਹਉਰੇਕੁਈ॥ ਨਿਗਮ
 ਹੁਸੀਆਰਪਹਥੁਆਦੇਖਤਜਮੁਹੋਜਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨੀਬੁਧੁਇਉਖੰਡੇਰੁਮਹਿਬਿਖ
 ਰਿਓਹਸਤੀਚੁਨਿਓਨਲਾਈ॥ ਚੀਟੀਹੋਇਚੁਨਖਾਈ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਕਲਨਾਤਿਪਾਤਿਤਜਿ
 ੨॥ ੩॥ ੧੨॥ ਘਰਾ॥

॥ ੧ ॥ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਬਾਈਨਅਦੋਉਜੀਕੀਰਾਮਕਲੀ॥ ॥ ਆਨੀਅੰਦੋਕਾਦਗਾਟੀਲੋਗੁਡੀਆਕਾ
 ਸਮਧੋਕੁਰੀਅੰਦੋ॥ ਪਚਿਜਨਸਿਉਬਾਤਬਤਉਆਚੀਤੁਸੁੰਡੀਗਾਖੇਅਲੇ॥ ੧॥
 ਮਨਰਾਮਨਾਅਬੇਪੀਅਲੋ॥ ਜੇਸੇਕਨਕਕਲਾਚਿਤੁਆਡੀਅਲੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨੀ
 ਲੋਕੁਰਈਲੋਉਦਬਰਾਜਕੁਆਰਿਪੁਰੇਦਰੀਏ॥ ਹਸਤੀਬਿਨੋਰਿਬੀਚਾਰਕਰਤੀ
 ਹੋਚੀਤੁਸੁਗਾਗਾਰਿਗਾਖੀਅਲੇ॥ ੨॥ ਅੰਦਰੁਏਕਦੁਆਰਦਸਜਕੇਗਉਚਾਰਾਦੁਲੁ
 ਭੇਅਲੇ॥ ਪਚਿਕੋਸਪਰਗਉਚਰਾਦੁਤਿਦੀਤੁਸੁਬਹੁਰਾਗਾਖੀਅਲੇ॥ ੩॥ ਕਹਤੁਨਾਮ
 ਦੇਉਸੁਨਤਿਲੋਚਨਿਕਾਲਕੁਪਾਲਨਿਪਉਚੀਅਲੇ॥ ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਕਾਨਿਬਿਰੁਖੀ
 ਚੀਤੁਸੁਬਾਰਿਕਰਾਖੀਅਲੇ॥ ੪॥ ੧॥ ਰਾਮਕਲੀ॥ ॥ ਬਿਦੁਪੁਰਾਨਸਾਸਤ੍ਰਅ
 ਨਿਤਾਗੀਤਿਕਵਿਤਨਗਾਉਗੇ॥ ੧॥ ਅਖੰਡਿਅੰਡਿਲਨਿਰਿਕਾਰਮਹਿਅਨਹਦਬੇਨਿਬ
 ਨਾਦਉਗੇ॥ ੧॥ ਬੈਰਾਗੀਰਾਮੇਗਾਦਉਗੇ॥ ਸਬਦਅਤੀਤਅਨਹਦਰਾਮਾਅਘਲ
 ਕੇਘਰਿਜਾਦਉਗੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਿਨਾਪਿਗੁਲਅਉਰਸੁਖਮਨਾਪਉਨੈਬਿਪਿਰਹਾ

ਉਗੋ॥ ਚੇਦੁ ਸੁਰਜੁ ਦੁਇ ਸਮਕ ਰਿਗ ਖਉ ਬ੍ਰਹਮੰਜੋਤਿ ਮਿਲਿ ਨਾਉਗੋ॥ ੩॥ ਤੀਰਥ ਦੀਖਿ
 ਨਨ ਲਮਹਿ ਪੈਸ ਉਨੀ ਅਜੋਤਿ ਨਿਸੰਤ ਦਉਗੋ॥ ਅਠ ਸਠਿ ਤੀਰਥ ਗੁਰੁ ਬਤਾਏ ਘਟੀ ਭੀ
 ਤਰਿ ਦਉਗੋ॥ ੪॥ ਪੀਤਿ ਸਹਾਈ ਜਨਿ ਕੀ ਸੋਭਾ ਭੁਲ ਨਿਕਰ ਉਗੋ॥ ਨਾਮ ਕਹੈ ਚਿਤੁ ਗਰਿ
 ਸਿਉ ਗਤਾ ਸਿਨ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਉਗੋ॥ ੫॥ ੧॥ ਰਾਮ ਕਲੀ॥ ॥ ਅਗਿ ਨਹੋ ਤੀਬਾ ਪੁਨ
 ਹੋਤਾ ਕਰਮ ਨਹੋ ਤੀਕਾਇਆ॥ ਹਮ ਨਹੀ ਹੋਤੇ ਤੁਮ ਨਹੀ ਹੋਤੇ ਕਦੁ ਨੁਕਹੋ ਤਿਆਇਆ॥ ੧॥
 ਰਾਮ ਕਹੈ ਇਨ ਕਿਸਹੀ ਕੇਗਾ॥ ਜੈ ਸੇਤਰ ਵਾਰ ਪੀਖਿ ਬਸੇਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਚੇਦੁ ਨਹੋ ਤਾ ਸੁਰ
 ਨਹੋ ਤਾ ਪਾਨੀ ਪਉਨ ਮਿਲਾਇਆ॥ ਸਾਸਤੁ ਨਹੋ ਤਾ ਬੇਦੁ ਨਹੋ ਤਾ ਕਰਮੁ ਕਹੋ ਤਿਆਇਆ॥
 ਬੇਚਰ ਬੁਢਰ ਤੁਲਸੀ ਨਾਲਾ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ॥ ਆਇਆ ਨਾਮਾ ਪੁਲੈ ਦੇ ਪਰਮਤ ਤੁਹੇ ਸਤਿ
 ਗੁਰੰਗੇ ਇਲਖਾਇਆ॥ ੨॥ ੩॥ ਰਾਮ ਕਲੀ॥ ॥ ਪ੍ਰਗ॥ ੨॥ ਬਾਲਰ ਸੀਤ ਪੁਕੋਰ
 ਉਲਾਇ ਤੀਰਥਿ ਮਰੈ ਅਗ ਨਿਦਹੋ ਕਾਇਆ ਕਲਪੁ ਕੀਜੈ॥ ਅਸਮੇਧ ਕਹੁ ਕੀਜੈ ਸੇਨ
 ਗਰੁ ਰੁਦਾ ਨੁਕੀਜੈ ਗਮਨ ਮਸਰਤ ਉਨ ਪੁਕੈ॥ ਛੋਡੁ ਛੋਡੁ ਰੇ ਪਾਖੰਡੀ ਮਨ ਕਪਟਾਨ ਕੀ
 ਜੈ॥ ਹਰਿ ਕਾਨ ਮੁਨਿ ਤਨਿ ਤਹਿ ਲੀਜੈ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਰੀਗ ਜਲ ਉਗੋ ਦਾਵ ਰਿਜਾਈ
 ਐਕੈ ਭਜ ਉਕੇ ਦਚਨਾਈ॥ ਐਗੋ ਮਤੀ ਸਹ ਸਿਗ ਉਦਾਨ ਕੀਜੈ॥ ਐਕੈ ਭਕਤ ਉਤੀਰਥ ਕੋਰੇਤ
 ਨਨ ਉਹਿ ਦਾ ਲੋਗਾ ਰੇ ਗਮਨ ਮਸਰਿਤ ਉਨ ਪੁਕੈ॥ ੨॥ ਅਸੁ ਦਾਨੁ ਗਜ ਦਲੁ ਸਿਧਨਾ
 ਨਰੀ ਬੁਮਿਰਾਨੁ॥ ਮੇਰਾ ਨੁਨਿ ਤਨਿ ਤਹਿ ਕੀਜੈ॥ ਆਤਮ ਜਲ ਉਹਿ ਰਮਾਇ ਦੁਕੀਜੈ॥ ਆ
 ਪਿਥ ਰਿਕੈ ਚਨੁਦੀ ਜੇਗਮਨ ਮਸਰਿਤ ਉਨ ਪੁਕੈ॥ ੩॥ ਮਨ ਹਿਨ ਕੀਜੈ ਰੇ ਸੁਨ ਮਹਿਨਦੀਜੈ
 ਦੇਸੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਥਾਇ ਪਦੁ ਚੀਲਿ ਲੀਜੈ॥ ਜਸ ਰਥ ਗਇ ਨਿਦੁ ਗਜ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ਚਿਦ
 ਪੁਲੈ ਦੇਸ ਮਤਤਰ ਸੁਖੀ ਮ੍ਰਿਤ ਪੀਜੈ॥ ੪॥ ੫॥

ਰਾਮ ਕਲੀ ਬਾਣੀ॥

ਰਿਦਾ ਸਿਨੀ ਕੀ॥

9

ਓਸ ਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪਤੀ ਮੇਰਾ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਸਰਸੁ ਦੀਐ॥ ਅਨੁ ਉਭਉ ਨਦਰ ਸੇ॥ ਲੋਗ ਕਿਛੁ ਨਹਿ ਰਹੈ ਏਵੈ

ਸਚਉਪਰਸਹਿਨਪਰੈਸੇ। ਦਿਵਸੈਸੈਗਾਨਿਨਿਦੁਟੇ। ਕਾਭੈਤ੍ਰਪਨਾਇਆਮਦਮਤਸਰਿਉ
 ਨਿਪਚਿਹਮਿਲਿਲੁਟੇ॥ ੧॥ ਭਗਉ। ਹਮਬਖੁਕਬੈਕੁਲੀਨਿਹਮਪਾਠਿਤਮਜੇਗੀਸੇਨਿਅ
 ਸੀ। ਗਿਆਨੀਗੁਨੀਸੁਰਿਹਮਿਦਤੇਇਹੁਬੁਧਿਕਬਨਿਨਸੀ॥ ੨॥ ਕਹੁਰਿਦੁਦਸਸਚੇ
 ਨਹੀਸਮਾਧੁਮਿਤੁਲਿਪੈਰੈਜੈਸੇਬਉਰੇਅਮੋਹਿਅਪਾਰੁਨਮੁਨਾਰਇਨਜੀਦੁਨਪ੍ਰਾਨਪਨਮੋਰੇ
 ॥ ੩॥ ੧॥

ਰਾਮਕਲੀਬੇਲੀਜੀਉਕੀ॥

॥ ੧॥ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਇਨਾਪਿਥਿਉਲਾਅਉਚਸੁਖਮਨਤੀਨੀਬਧਹਟਿਕਠਾਈ। ਬੇਲੀਸੰਗਮੁਤਹਪਿਗਗਿਅਨ
 ਮਨੁਕਰੇਤਿਥਾਈ॥ ੧॥ ਬਿਤਹੁਤਹਾਨਿਰਿਜਨੁਰਾਮੇਹੇ। ਗੁਰਗਮਿਚੀਨੈਦਿਖਲੈਵ
 ਇ। ਤਹਾਨਿਰਿਜਨੁਰਾਮਈਅੰਹੇਇ॥ ੧॥ ਭਗਉ। ਦਿਵਸਧਾਨੇਕਿਆਨੀਸਾਈ। ਤਹਥਾ
 ਜੇਸਬਦੁਮਨਹਦਥਾਈ। ਤਹਦੇਦਨਸੁਰਜਪਉਦੁਨਪਾਈ। ਸਾਖੀਜਗੀਗੁਰਮੁਖਿ
 ਜਾਈ॥ ੩॥ ਓਪੈਜੇਗਿਆਨੁਦਰਮਤਿਛੀਜੈਅਮ੍ਰਿਤਰਸੁਗਰਨਿਤਰਿਭੀਜੈ। ਏਸ
 ਕਲਜੇਜਾਣੈਉਉ। ਚਿਟੈਤਸੁਪਰਮਗੁਰਦਉ॥ ੩॥ ਦਸਮਦੁਆਰਾਅਗਮਅਪਾਰਾ
 ਪਰਮਪੁਰਖੁਕੀਘਾਟੀ। ਉਪਰਿਹਦੁਗਟਿਪਰਆਲਾਅਲੇਖੀਤਤਰਿਥਾਤੀ॥ ੬॥ ਜਾਗ
 ਤੁਰੈਸੁਖਧਹੁਨਿਸੈਦੈ। ਤੀਨਤਿਲਕਸਮਾਪਿਪਲੈਦੈ। ਧੀਜਮਤਿਲੈਹਿਰਦੇਰਹੈ। ਅਨੁ
 ਆਉਦਾਟਿਸੈਨਿਮਹਿਰਹੈ॥ ੫॥ ਕਾਗਤੁਰੈਨਅਲੀਆਰੁਥੈ। ਧਾਓਉਇੰਦੀਬਸਕ
 ਰਿਗਥੈਗੁਰਕੀਸਾਖੀਗਥੈਚੇਤਿ। ਅਨੁਭਵਅਰਥੈਕ੍ਰਿਸਨਿਪਰੀਤਿ॥ ੬॥ ਕਰਖਲਦਸਾ
 ਖਾਧੀਚਾਰੈ। ਅਪਨਾਨਮੁਨਜੁਮੈਹਾਰੈ। ਅਸੁਰਨਦੀਕਾਬਿਪੈਮੁਲਾ। ਪਛਮਿਛਰਿ
 ਚੜ੍ਹਦੈਸੁਰਿ। ਅਜਰੁਜੈਰਸੁਨਿਛੁਰੁਛੁਰੈ। ਜਿਗਨਾਥਮਿਉਰੈਸੋਟਿਕਰੈ॥ ੭॥ ਚਉਮੁਖਿ
 ਦੀਦਾਜੈਤਿਦੁਆਰਿ। ਪਲਅਨਤਮੁਲੁਬਿਭਿਕਾਰਿ। ਸਰਬਿਕਲਾਲੇਅਪੇਰੈ। ਅਨਮ
 ਟਕਰਤਨਗੁਰੈ। ਅਸਤਕਿਪਦਮਦੁਆਲੇਮਈ। ਮਹਿਨਿਰਿਜਨਤਿਰੁਦੁਪਨੀ॥ ੮॥
 ਪੰਚਸਥਦਿਨਿਰਮਾਇਲੁਬਾਜੈ। ਫੁਲਵਚਦਰੁਮੇਖਘਨਗਾਜੈ। ਦਲਮਲਦੈਤਹੁਗੁਰ

ਮੁਖਿਗਿਆਨੁ। ਬੇਦੀਜੈਚੈਤੇਗਨਮੁ॥੫॥੧॥।।ਕਬੀਰਜੀਉਬਾਰਾ॥੨॥।।ਨਮਦੇਉ
ਜੀ॥੬॥।।ਰਵਦਮਜੀ॥੧॥।।ਬੇਦੀ॥੧॥।।ਜੁਮਲਾ॥੧॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਗਨਦਨ ਰਾਇ ਨ ਮਹਲਾ॥੬॥।।ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਜਪਿ ਅਹਿ ਨਿਸਿਨਾ ਮੁਹਰੇ। ਕਿਓਂ ਕਿਓਂ
ਦੇਖ ਕਰੀ ਨੇ ਸਤਿ ਪਾਰਿ ਪਾਸਿ ਪਰੇ॥੧॥।।ਕਹੀਉ।।ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਹਿ ਅਗਾਧ ਹਿਮੇ
ਦੁਕਾਇਖੇਰੇ। ਵਿਲਖਿਖਟ ਖਗਏ ਸਰਨੀ ਕਰਿ ਜਿਉ ਪਾਨੀ ਮੈਲੁ ਹਰੇ। ਧਿਨੁ ਧਿਨੁ ਨਹ
ਗਇਨੁ ਗਾਧੁਗਿ। ਧਿ ਬੇਲਹਿ ਨਰ ਨਹ ਹਰੇ। ਪਚਿਦੇ ਪਸਾਧ ਨਗਰ ਮਹਿ ਇਕੁ ਧਿਨੁ ਪਲਦੁ
ਰਿਕੇਰੇ॥੩॥।।ਦੁਭੁਭਾਗਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਕੇਰੁ ਗਤ ਹਰੇ। ਤਿਨੀ ਮੀਗ ਤਿਨੇ
ਹਿ ਪੁਰੁ ਜਾਚੁ ਉਮੈ ਮੁਨੁ ਮੁਗਾ ਪਨਿ ਸਤੇਰੇ॥੩॥।।ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਰਿ ਗਤੀ ਦੁਨਰ ਖਿਲਦੁ ਮੁ
ਰਨਿ ਪਰੇ। ਨਾਨਕ ਨਾਨੁ ਮਗੀ ਸਰਨਾਈ ਹਰਿ ਗਾਧੁ ਲਯਹਰੇ॥੬॥।।੧॥।।ਨਟ ਮਹਲਾ॥੬॥।।
ਗਮਨ ਪਿਨ ਨਗੈ ਮੇਰੇ ਮਰੇ। ਗਮਨ ਮੁਨੁ ਪਿਉ ਕੁਰਬ ਚਨੀ ਹਰਿ ਪਾਗਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇ।
ਗਉ।।ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਰ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਪਿਮਿਲਿ ਸਲ ਲਿਸਲੇ।।ਹਰਿ ਕੇ ਮੇ
ਤਮਿ ਲੁਥ ਮਰ ਸੁਪਾਇ ਅਹ ਮਨ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲੇ॥੧॥।।ਪੁਰਖ ਤਮ ਹਰਿ ਸਮੁਜਨ ਗਾਇ
ਓਸ ਭਿਦੁ ਲਦੁ ਦੁਖ ਦਲੇ।।ਦਿਓਂ ਦੇਹੀ ਦੇਖ ਅਸਾਧ ਪਚ ਪਾਤੁ ਹਰਿ ਕੀ ਦੇਖਿ ਨ ਪਰੇ।।੩॥
ਯਕਿ ਕੇ ਸਤਿ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ।।ਮਿਉ ਦੇਖੈ ਸਮਿਕ ਮੇਲੇ।।ਉਨੇ ਦੁਖ ਨੁ ਘਨਿ ਘਨਿ ਹਰਿ ਕੁਰ
ਕੈ ਮਨ ਧਿਗੈ ਮੇਰੇ ਮੁਰੇ॥੩॥।।ਹਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਲੇਭਹ ਮਿਲਾਈ ਹਮ ਜੀ ਦੁਹਦੇ ਧਿ ਹਰਿ ਮਿਲੇ
ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਅਮਲੁ ਹਰਿ ਮੇਲੁ ਅਨਦੁ ਭਾਲੇ॥੬॥।।੩॥।।ਨਟ ਮਹਲਾ॥੬॥।।ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਜਪਿ ਹਰਿ
ਹਿਨ ਮੁਸਖੇ।।ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਉਹ ਮਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਪੈਖੇ॥੧॥।।ਕਹੀਉ

ਉਤਮਜਗੀਨਾਸਥਗਾਟੀਸਰਹਮਿਅਪੀਸਰਨਿਰੋਖੇ॥ ਤੁਮਦੁਭਿਪੁਰਖੁਟੀਨਦੁਖੁਭੰਨਾਹਰਿਦੀਉਨ
 ਮਸੁਖੇ॥ ੧॥ ਹਰਿਗੁਨਉਚਨੀਚਹਮਗਾਏਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸਿਰਿਸੇਖੇ॥ ਸਿਉਚੇਦਨਸਿਰਿਗੇਸੇ
 ਨਿਮੁਬਿਰਖਾਗਾਨਚੇਦੁਕੇਧਸੇਖੇ॥ ੩॥ ਹਮੇਰੇਅਦੁਨਿਧਿਧਿਅਧਿਖੈਕੇਧੁਖਾਰਿਥਾਰਿ
 ਨਿਮੇਖੇ॥ ਅਦੁਗੁਨਿਅਰੇਪਾਥਰਕੁਰੇਹਰਿਤਰੇਸਿਰਿਜਨਨੇਖੇ॥ ੩॥ ਜਿਨਕਉਤੁਮਹਰਿਗ
 ਖਹੁਸੁਆਮੀਸਭਿਤਿਨਕੇਪਾਪਤ੍ਰਿਖੇ॥ ਜਨਨਾਨਕਕੇਵਟਿਆਸਪੁਰਖੁਸੁਆਮੀਤੁਮਦੁਸ
 ਹਰੇਖੇ॥ ੬॥ ੩॥ ਨਟਮਹਲਾ॥ ੬॥ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਹਰਿਗਮਰੇਗੇ॥ ਹਰਿਹਰਿਸਿਖਿਪਾ
 ਕਰਿਜਗਦੀਸੁਰਿਹਰਿਪਿਆਇਉਜਨਪਗਲਗੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਕੁਲਚੁਕਾ
 ਮਅਥਅਥੇਪੁਰਖਸਰਨਗੇ॥ ਤੁਮਸਰਨਗਤਿਪੁਤਿਪਾਲਖਸੁਆਮੀਹਰਿਗਖਹੁਦੁਖਪਾਪ
 ਗੇ॥ ੧॥ ਤੁਮਗੀਸੰਗਤਿਹਰਿਕੇਵੇਨਉਪਰਿਉਪੁਤਕੀਏਖਤ੍ਰਿਪਦੇਗੇ॥ ਗੁਨਗਾਦੁਤਛੇਪਾ
 ਦੁਸਟਾਰਿਉਪੁਤਿਗਾਖੀਪੈਜਨਗੇ॥ ੧॥ ਜੇਤੁਮੇਰੇਗੁਨਗਾਦਹਿਸੁਆਮੀਹਉਬਲਿਬਲਿ
 ਬਲਿਤਿਨਗੇ॥ ਕੁਦਨਕੁਦਨਪਦਿਤਸਭਿਕੀਏਜਹਪੁਰਪਰੀਜਨਪੇਗੇ॥ ੩॥ ਤੁਮੇਰੇਗੁਨ
 ਪੁਰਖਹਿਨਸਕਹਿਮਤਮਦੁਸੁਦੁਖਪੁਰਖਦੁਖਗੇ॥ ਜਨਨਾਨਕਕਉਦਇਆਪੁਰਖਪਾਰਹੁਹ
 ਮੇਸੇਦੁਤੁਮਜਨਪੇਗੇ॥ ੬॥ ੬॥ ਨਟਮਹਲਾ॥ ੬॥ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਮੁਮੇਨੇ॥ ਜਗੀ
 ਨਾਥਿਸਿਪਾਪੁਤਿਪਾਰੀਮਤਿਗੁਰਮਤਿਸਮਥੇਨੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਜਨਨਹਰਿਜਸੁਹਰਿ
 ਹਰਿਗਾਇਉਉਪਦੇਸਿਗੁਰਗੁਰਸੁਨੇ॥ ੧॥ ਕਿਲਦਿਖਪਥਨਅਹਰਕਦੇਜਿਉਖੇਤਜਿਸਾ
 ਨਲੁਨੇ॥ ਤੁਮਗੀਉਪਮਾਤੁਮਗੀਪੁਰਖਜਨਹਮਕਹਿਹਰਿਗੁਨੇ॥ ਜੇਸੇਤੁਮੇਤੈਸੇਪੁਰਖਤੁਮਗੀਗੁਨ
 ਜਨਹੁਪੁਰਖਅਧੇਨੇ॥ ੨॥ ਮਾਇਆਠਸਥਪਥਹੁਖੇਪੇਹਰਿਜਪਉਪਲਖੁਲੇਨੇ॥ ਜਿਉਜਲਉ
 ਚਰਤਿਦੁਖੇਥਾਪਿਉਹਰਿਚੇਤਿਉਮੇਖਸੁਖੇਨੇ॥ ੩॥ ਸੁਆਮੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਿਮੇਸਹੁਤੁਮਖੇਜ
 ਹੁਜਗਾਜੁਗੁਨੇ॥ ਤੁਮਗੀਥਾਹਪਾਈਨੀਪਾਵੈਜਨਨਾਨਕਕੇਪੁਰਖਦੁਖੇਨੇ॥ ੬॥ ੫॥ ਨਟਮਹ
 ਲਾ॥ ੬॥ ਮੇਰੇਮਨਿਕਲਿਕੀਰਤਿਹਪੁਦੁਖੇ॥ ਹਰਿਹਰਿਦਇਆਲਿਦਇਆਪੁਤਿਪਾਰੀ
 ਲਗਿਸਤਿਗੁਰਹਰਿਜਪਦੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਤੁਮਦੁਭਿਅਗਮਿਅਗੇਚਹੁਸੁਆ

ਮੀਸਭਿਪਿਆਵਹਿਰਿਉਲੁਣੇ। ਤਿਸਕਉਤੁਮਰੇਵਡੁਕਟਾਖੇਯੋਤੈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਿਮਰੇਵ
 ੧॥ ਏਹੁਪਰਪਦੈਕੀਆਪੁਤਸੁਆਮੀਸਕੁਨਗਜੀਦਨੁਗੁਗਣੇ। ਤਿਉਸਲੈਲੈਸਲਉਠ
 ਰਿਬਹੁਲਗੀਮਿਲਿਸਲੈਲੈਸਲਲਸਮਣੇ॥੨॥ ਤਿਉਪੁਤਕੀਅੰਸੇਤੁਮਹੀਨਾਨਹੁਮਨ
 ਹਜਨੀਹਰਿਗਹਣੇ। ਹਥਧਾਰਿਕਕਉਰਿਉਸਤਿਪਾਠਹੁਮਕਰਹਿਪੁਤਸਿਮਰਣੇ॥੩॥
 ਤੁਮਨਲਿਲਿਪਿਹਰਿਮਾਨਸੋਰਵਰੁਜੇਸੈਦੈਸਕੁਭਲਣੇ। ਨਾਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਧਾ
 ਫੈਹਰਿਦੇਵਹੁਕਹਿਭਿਪੈਦੇ॥੪॥

ਨਟਨਗਭਿਨਮਹਲਾ॥੪॥ ॥ਪੜਤਾਯੁ॥

੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੇਰੇਮਨਸੇਵਸਭਲਗਿਧਾਲਿ। ਲੇਗੁਰਪਰਗੋਰਨੁਰਦਾਯੁ। ਸਭਿਹਲਿਦਭਿਕਿਦੁਖਦਾ
 ਲਾ। ਹਰਿਹੋਹੋਹੋਨਟਰਿਨਿਹਾਲਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਕਾਰਿਹਰਹਰਿਅਪਿਸਦੁਰਿਉਹਰਿ
 ਰੰਗਰੰਗੁਮਹਲਚੇਅਤਿਲਲਲਲਲਗਿਲਲਾ। ਹਰਿਅਪਨੋਖਿਪਾਕਰੀਅਗਪਿਰਿਹੋਹਰਿਅ
 ਇਉਹਮਹਰਿਕੀਗੁਰਕੀਈਹੈਬਸੀਠੀਹਮਹਰਿਦੇਖਿਭਈਨਿਗਲਿਨਿਹਲਿਨਿਹਲਿ
 ਨਿਗਲਿ॥੧॥ ਹਰਿਅਵੇਤਕੀਖਬਰਿਗੁਰਪਾਈਮਨਿਤਨਿਅਨਦੇਅਨੰਦਭੁਏਹਰਿਅ
 ਵੇਤਸੁਨੇਮੇਧੇਲਲਹਰਿਲਲਾ। ਨਨਾਨਕੁਹਰਿਹਰਿਮਿਲੇਭੁਏ। ਗਲਤਾਗਲਨਨਿਹ
 ਲਿਨਿਗਲਿਨਿਗਲਿ॥੨॥੧॥੨॥ ਨਟਮਹਲਾ॥੪॥ ਮਨਮਿਲੁਸੇਤੁਸੰਗਤਿਸੁਭਵੈਤੀ। ਸੁਨਿਅਕ
 ਬਕਥਾਸੁਖਿਵੈਤੀ। ਸਭਿਚਿਲਦਿਖਪਾਪਲਹੈਤੀ। ਹਰਿਹੋਹੋਹੋਲਿਖਤਲਿਖਤੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਹਰਿਕੀਰਤਿਕਲਿਗੁਗਦਿਉਤਮਸਤਿਗੁਰਮਤਕਥਾਭਉਤੀ। ਨਿਨਕਨਿਸੁਦੀਮਨੀਹੈ
 ਨਿਨਿਨਨਤਿਸੁਨਨੈਕਉਕੁਰਬਾਨਤੀ॥੧॥ ਹਰਿਅਕਥਕਥਾਕਾਨਿਰਸੁਦਾਖਿਅਤਿਸੁਨ
 ਨਿਸਤਭੁਖਲਹੈਤੀ। ਨਨਕਨਕਹਰਿਕਥਾਸਦਿਤਿਪੋਤੀਪਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹੋਵੈਤੀ॥੨॥
 ॥ਨਟਮਹਲਾ॥੪॥ ॥ਕਈਆਨਿਸੁਨੈਵਹਰਿਕੀਹਰਿਗਲਿ॥ ਤਿਸਕਉਹਉਥਲਿਥਲਿਥ
 ਲਿ॥ ਸੇਹਰਿਨਨਹੈਕੁਲਿਗਲਿ। ਹਰਿਹੋਹੋਹੋਮੇਲਿਨਿਗਲਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਕਾਮਾ
 ਰਗੁਗੁਰਸੇਤਿਬਤਏਉਗੁਰਿਲਲਿਦਿਖਾਈਹਰਿਚਾਲਿ। ਅਤਿਰਿਕਪਦੁਦੁਕਾਦੁਹਮੇਰੇ

ਗੁਰਮਿਖਹੁਨਿਹਕਪਦੁਕਮਦੁਹਰਿਕੀਹਰਿਘਾਲਿ॥ ਨਿਹਾਲਿਨਿਹਾਲਿਨਿਹਾਲਿ॥ ੧॥ ਤੇਗੁ
ਬੇਬੇਸਿਖਿਮੇਰੇਹਰਿਪੁਰੁਕੁਏਨਿਹਰਿਪੁਰੁਕੁਨਿਉਮੇਰਾਨਾਲਿ॥ ਨਨਨਕਕਉਮਤਿਹਰਿਪੁ
ਰਿਦੀਨੀਹਰਿਦੇਖਿਨਿਕਟਿਹਦੁਰਿਨਿਹਾਲਿਨਿਹਾਲਿਨਿਹਾਲਿ॥ ੨॥ ੩॥ ੪॥

ਗੁਰੁਨਨਕਾਇਨਮਹਲਾ॥ ੫॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਮਹਉਕਿਆਨਨਕਿਅਭੁਦੈ॥ ਅਨਿਪਿਆਸਬਹੁਤੁਰਸਾਦੈ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਸਿਈਗਿ
ਆਨੀਸੇਈਜਨੁਤੇਗਾਨਿਸੁਉਪਰਿਚੁਭਾਦੈ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਹਨਿਸੁਪੁਰਪੁਰਿਪਾਤੇਸੇਸਦਸ
ਦਾਤਪੁਰਿਅਦੈ॥ ਕਦਨੁਜੋਗੁਕਦਨੁਗਿਆਨਪਿਆਨਕਦਨੁਗੁਨੀਰੀਝਦੈ॥ ਸੇਈਜਨੁਸੇ
ਈਨਿਜਨੁਗਤਾਨਿਸੁਉਪਰਿਚੁਗੁਲਾਦੈ॥ ੨॥ ਸਾਈਮਤਿਸਾਈਬੁਧਿਸਿਆਨਪਿਨਿਤੁਨਿ
ਮਖਨਪੁਰੁਬਿਸਰਾਦੈ॥ ੩॥ ਸਿਉਸੇਗਿਲਗਿਏਹੁਸੁਖਪਾਇਓਹਰਿਗੁਨਸਦਹੀਰਾ
ਦੈ॥ ੪॥ ਏਕਿਉਅਚਰਨੁਮਹਾਮਹਿਲੁਪਵਿਦੁਅਨਨੀਦਿਸਦੈ॥ ਬਹੁਨਨਕਾਮੇਰ
ਚਾਗੁਰਿਲਹਿਓਤਹਗਰੁਕੁਨਿਕਹਾਦੈ॥ ੪॥ ੧॥

ਨਟਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਦੁਪਦੈ॥ ॥

੧ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਉਲਾਹਨੇਕਾਹੁਨਦੀਓ॥ ਅਨਿਮੀਠਤੁਹਚੇਖੀਓ॥ ਰਹਉ॥ ਆਗਿਆਮਾਨਿਕਾਨਿਸੁਖਪੁ
ਇਆਸੁਨਿਸਨਿਨਮੁਤੁਹਚੇਖੀਓਈਹਰਿਤੁਮਹੀਤੁਮਹੀਇਹੁਗੁਚੇਤੇਮਤਿਤਿਨੀਓ॥ ੧
ਜਵੇਤਨਨਿਖਈਏਹੁਬਾਤਤਬਖਸਲੁਖੇਮਸੁਖੀਓ॥ ਸਾਪਸਿਗਿਸਨਕਪਰਿਗਾਮਿਉ
ਆਨਨਹੀਚੇਖੀਓ॥ ੨॥ ੧॥ ਨਟਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਜਾਕਉਚੁਈਤੁਮਾਗੀਧੀਰਿ॥ ਜਮਕੀਕਾ
ਸਮਿਟੀਸੁਖਪਾਇਆਨਿਕਸੀਹਉਮੈਪੀਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਤਪਤਿਬੁਝਾਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀ
ਤ੍ਰਿਪਤੇਨਿਉਬਾਰਬਖੀਰਾ॥ ਅਤਪਿਤਾਸਾਜਨਮੇਅਮੇਰੇਸਿਤਸਾਈਧੀਰਾ॥ ੧॥ ਖੁਲੋਕੁਮ
ਕੀਤਿਮਿਲੋਗੋਪਾਲਾਧੀਰੈਬੇਧੇਰੀਰਾ॥ ਬਿਸਮੁਕੁਏਨਨਕਜਸੁਗਾਦੁਤਠਾਕੁਰਗੁਨੀਰਾ
ਹੀਰਾ॥ ੨॥ ੨॥ ੩॥ ਨਟਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਅਪਨਾਨੁਨਆਪੀਆਪਿਉਪਰਿਉ॥ ਆਖਹਰ
ਜਨੈਸੇਗਿਬਸਿਉਮਨਤੇਨਹਿਬਿਸਾਰਿਉ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਬਰਨਚਿਹਨੁਨਹੀਕਦੁਮੇਖਿਉ

ਰਸਕਾਕਲੁਨਬਿਚਾਰਿਉ॥ਕਰਿਬਿਰਧਾਸਮੁਹਰਿਦੀਉਸਹਜਿਸੁਕੁਇਸਦੁਰਿਉ॥ ੧ ॥
ਮਹਾਵਿਖਮੁਅਗਨਿਕਾਸਾਗਰੁਤਿਸੇਤਪਾਰਿਉਤਾਰਿਉ॥ਪਿਥਿਪੇਖਿਨਾਨਕਬਿਰਾਸੋਨੇਪੁਨ
ਤਪੁਨਹਬਲਿਹਾਰਿਉ॥ ੨ ॥੩॥ਨਟਮਃ ੪॥ਹਰਿਹਰਿਮਨਿਮਹਿਨਮੁਕਹਿਉ॥ਕੋਟਿਅਪੁ
ਧਮਿਟਹਿਖਿਨੁਤੀਤਹਿਤਾਕਾਦੁਖੁਨਹਰਿਉ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਤਿਬਿਨੁਤਿਉਇਉਬੈਰਾ
ਗੀਸਾਧੁਸੇਗਿਲਹਿਉ॥ਸਗਲੁਤਿਆਗਿਏਕਲਿਦੁਲਾਗੀਹਰਿਹਰਿਚਰਨਿਗਹਿਉ॥
੧॥ਕਹਤੁਮਕਤਿਸੁਨੇਤਨਿਸਿਤਾਰੇਜੈਜੈਸਰਨਿਪਇਉ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਅਕੀਪ੍ਰਭ
ਅਪਨਕੋਹੁਨਾਨਕਅਨਦੁਇਉ॥ ੨ ॥੪॥ਨਟਮਹਲਾ॥ ੪ ॥ਚਰਨਿਥਮਲੁਸੇਗਿਲ
ਗੀਏਗੀ॥ਸੁਖਸਾਗਰਬਰਿਪਰਿਮਗਤਿਐਗੀ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਚਿਲਾਗਹਇਉਜ
ਨਅਪੁਨੇਕਉਮਨੁਬੀਧੇਪ੍ਰਮਕੀਧੇਗੀ॥ਜਸੁਗਾਦੁਤਭਗਤਿਰਸੁਉਪਨਿਓਮਾਇਆ
ਬੀਨਲੀਤੇਗੀ॥ ੧ ॥ਪੁਰਨਿਪੁਰਿਰਹੇਕਿਰਪਾਨਿਪਿਆਨਨਿਪੇਖਉਹੋਗੀ॥ਨਾਨਕਮੇਲਿ
ਲੀਉਦਾਸੁਅਪਾਨਾਪ੍ਰੀਤਿਨਕਬਹੁਬੇਗੀ॥ ੨ ॥੫॥੬॥ ਨਟਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਐਰੇਮਨਿ
ਰਪੁਨਪਿਹਰਿਨਾਰਾਇਣੁ॥ਕਬਹੁਨਾਥਿਸਰਹੁਮਨਿਐਰੇਤੇਅਠਿਪਹਰਿਗੁਣਗਾਇ
ਣੁ॥੧ ॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧੁਪੁਰਿਕਰਹੁਨਿਤਮਨੁਨਸਤਿਕਿਉਬਿਖਾਪਾਧਗਾਇਣੁਪੁ
ਰਨਪੁਰਿਰਹੇਕਿਰਪਾਨਿਪਿਘਟਿਘਟਿਦਿਸਟਿਸਮਾਇਣੁ॥ ੧ ॥ਨਾਪਤਾਪਕੋਟਿ
ਲਖਿਪੁਨਾਹਰਿਸਿਮਰਿਦਿਤੁਲਿਇਉਦਿ॥ਦੁਇਕਹਿਜੋਨਿਨਾਨਕਦਨੁਮਰੇਤੇਰੇਦਾਸ
ਨਿਰਸਾਇਣੁ॥ ੨ ॥੬॥੭॥ਨਟਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ਐਰੇਸਰਬਸੁਨਮੁਨਿਧਾਨੁ॥ਕਰਿ
ਬਿਰਧਾਸਾਧੁਸੇਗਿਮਿਲਿਉਸਤਿਗੁਰਿਦੀਨੇਦਾਸੁ॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਦੁਖਦੁਖੁਤਿਜ
ਨਗਰਾਕਉਕੀਰਤਨੁਪੁਰਨਿਗਿਆਨੁ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਕੁਖਡਿਕੀਨੇਬਿਨਸਿਉਮੁਨੁਅ
ਰਿਮਾਨੁ॥ ੧ ॥ਵਿਆਹੁਣਤੇਰੇਅਧਿਵਿਖਲਪ੍ਰਭਅਤਿਗਿਨਾਮੀਜਾਨੁ॥ਚਰਨਕਮ
ਲੁਸਰਨਿਸੁਖਸਾਗਰਨਾਨਕਸਦਕਰਬਾਨੁ॥ ੨ ॥੭੬॥ਅਮਸਹਲਾ॥ ੫ ॥ਹਉਦੁਰਿਦੁ
ਰਿਜਾਉਗੁਰਗੋਪਾਲੁ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ਐਰਿਨਿਰਗੁਨਤੁਮਪੁਰਨਦੁਤੇਰੀਨਾਨਕਦ

ਇਅਲਾ॥ ੧॥ ਉਠਤਿ ਬੈਠਤਿ ਸੇਵਤਿ ਜਾਗਤਿ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਪਨਾ ਲਾ॥ ੨॥ ਟਰਸਨਿ ਧਿਅ ਸਬ
ਹੁਤੁ ਮਨਿ ਮੇਰੇ ਨਾਨਕ ਰਸਿ ਨਿਹਾਲਾ॥ ੩॥ ੮॥ ੧॥ ੨॥

ਨਟਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਪੜ੍ਹਤੁ ਲੁ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕੇਉ ਮੇਰੇ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ॥ ਗਹਿਨ ਮੁਸੁਨੈ ਦੇਨੀਤੁ॥ ਧਿਨੈ ਸੇਵ ਪਾਧਿ ਪਰੀਤੁ॥ ਸਭ ਅਰਧ ਉ
ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੀਤੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੇਈ ਦਿਖਲਾ ਅਪਨ ਕੀਤੀ॥ ਸੰਗਿ ਰਹਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਚੀ
ਤੁ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗਹਿਨ ਸੁਰੀਤੁ॥ ਗਹਿਨੁ ਜਿਨ ਮੁਖ ਦਾਰ ਖੁਜੀਤੁ॥ ਕੇਦਿ ਪਤਿ ਤੰਗ ਹਿਪੁ
ਜੀਤੁ॥ ਨਨਕ ਦਾ ਸਬ ਲਿਖ ਲਿਖੀਤੁ॥ ੨॥ ੧॥ ੧॥

॥ ਜਮ ਲੁ॥ ੧੨॥ ਨਟਮਸਟਪਟੀ ਮਹਲਾ॥ ੮॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਖ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖ ਪਾਰੇ॥ ਧਿਨ ਪਲੁ ਰਹਿਨ ਸਕਉ ਧਿਨੁ ਸੇਵ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਅਤਿ
ਮਸ ਮਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਪਿਆਰੁ॥ ਨੇਹ ਨਿਰੰਗ
ਮੁਖਿ ਮਾਰੇ॥ ਜੀਨੀ ਦੇਇਆ ਲੁਕੁ ਦੇ ਪੂਰੁ ਠਕੁਰੁ ਗੁਰੇ ਸਬ ਦਿਸਦੇ॥ ੧॥ ਮਪਸੁ ਦਨ
ਜਗਨੀ ਦੁਆਪੇ ਮੇਰੇ ਠਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ॥ ਇਕ ਧਿਨ ਉਥੈ ਨਤੀ ਕਰ ਉਗਰ ਅਗੈ ਮੇਰੇ
ਪੂਰਨ ਪਖਾਰੇ॥ ੨॥ ਸਹਸੇ ਨੇਨੇ ਨੇਨੇ ਰਹਿ ਪੂਰੁ ਕਉ ਪੂਰੇ ਏਕੇ ਪੂਰੁ ਖੁਨਿ ਗਾਰੇ॥ ਸਹਸ ਮੁਰ
ਤਿ ਦੇਵੇ ਪੂਰੁ ਠਕੁਰ ਪੂਰੇ ਦੇਵੇ ਗੁਰ ਅਤਿ ਤਾਰੇ॥ ੩॥ ਗੁਰ ਅਤਿਨ ਮੁਦ ਮੇਰੇ ਰੁਪਾਇਆ ਹ
ਰਿਹਨ ਮੁਖਿ ਰਪਾਰੇ॥ ਗਹਿਨ ਰਿਕ ਬਾਘ ਨੀਅਤਿ ਮੀਠੀ ਨਿਉ ਗੁਗਾਗਟ ਬਸ ਮਾ
ਰੇ॥ ੪॥ ਰਸਨਾ ਸਾਦਚ ਖੈਰੁ ਇਦੁ ਜੈ ਅਤਿ ਠੀਕੇ ਏਕੁ ਦਿਕਾਰੇ॥ ਨਿਭੁਰ ਮੁਖਿ ਸਾ
ਦਿਚ ਬਹਿਗ ਮਨ ਮਾਸੁ ਅਨਿਰਸ ਸਾਦਿ ਬਿਸਾਰੇ॥ ੫॥ ਗੁਰ ਮੁਤਿਗ ਮਨ ਮੁਪਨੁ ਪ
ਇਆ ਸੁਦਿ ਰਹਤਿ ਆਪਾ ਧਿਨਿ ਦੇਵੇ॥ ਪਰਮ ਗਏਨ ਮੁਨਿ ਨਿਅਦੈ ਮੇਰੇ ਠਕੁਰੇ ਕਜ
ਨ ਧਿਅਾਰੇ॥ ੬॥ ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਾਸ ਮੈ ਜੇ ਤੇ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਅਤਿਨ ਮੁਸ ਮਾਰੇ॥ ਸਾਸੁ ਸਾਸੁ ਨਾਇ
ਨ ਮੇਰੇ ਧਿਨ ਸੇਵਿ ਰਖ ਸਾਸੁ ਬਿਕਾਰੇ॥ ੭॥ ਤ੍ਰਿਪਾ ਤ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਜੀਨ ਪੂਰੁ ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਉਹ
ਰਿਨ ਮੇਰੇ ਲਿਖਿ ਮਾਰੇ॥ ਨਨਕ ਦਾ ਸਨਿਦਾ ਸੁਕਰ ਮਦਾ ਸਨੇ ਕੇ ਪਲਿ ਗਾਰੇ॥ ੮॥ ੧॥ ਨ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਈਲਗਿਸਾਪੁਸਿਗਿਸਦੁਗੇਪੁਰੇਬਦਨੁਸਤਿਸਤਿਕਰਿਮੋਨੇਮੇਰੇਠਾਕੁਰਬਹੁਤੁਪਿਅ
 ਧ।ਪੁਰਬਿਨਮਨਮਪਰਦਨਕਮਾਏਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਮਿਪਿਅਗੇ।ਗੁਰਪੁਸਾਇਅਮਿ
 ਤਰਸੁਪਾਇਆਰਸੁਗੋਦੈਰਸੁਬੀਚਕੀ॥ ੨॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਪਰਿਗਸਤਿਤਰੇਮੇਰੇਲੁ
 ਲਨਲਲਗਲਗੇ।ਜੈਸਾਰਿਗੁਦੇਹਿਸੇਹੈਦੈਬਿਆਨਾਨਕਜੋਤਦਿਚਰੇ॥੩॥
 ਨਟਮਹਲਾ॥੪॥ਗਮਗਰਸਰਨਿਪੁਰੁਖਦੁਗੇ।ਜਿਉਬੀਚਰੁਤੈਦੁਅਪਕਰਿਚਲਾਇਉ
 ਕਰਿਉਪਰਿਕਠਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੧॥ਗਹਉ॥ਪੁਰੇਕੇਸੇਦੁਕਬਹੁਤੁਅਤਿਨੀਕੇਅਨਿਸ
 ਰਪਕਰਿਹਰਿਪਾਰੇ।ਜੇਰੇਖੁਤਿਸਰਪਾਰੁਗਤਿਅਨਿਭੁਦੈਨਾਨਕੀਪੈਜਸਦੁਗੇ॥੧॥ਹ
 ਰਿਹਰਿਸੇਦੁਕਸੇਦੁਲਗੇ।ਸਰੁਦੈਖੈਬੁਧਮਪਸਾਰੇ।ਏਕੁਪਰਖਇਕੁਨਰਗੀਅਦੈਸਤਿਏ
 ਕਾਨਟਗਿਨਿਹਾਰੇ॥੨॥ਹਰਿਪੁਰੁਠਾਕੁਰਦਿਆਸਰੁਠਾਈਸਰੁਚੇਰੀਜਗਤੁਸਮਗਿ॥ਅ
 ਪਿਟਇਆਲਦਇਆਦਾਨੁਦੈਦੈਦਿਛਿਪਾਥਰਕੀਰੇਕੁਰੇ॥੩॥ਅਤਿਰਿਦਾਸੁਬਹੁਤੁਮੁ
 ਸਕਾਈਕੁਮਿਭੁਲਾਮਿਰਗੁਮਿਝੁਲਾ।ਬਨੁਬਨੁਚੁਠਿਚੁਠਿਠਿਰਥਾਕੀਗੁਰਪੁਰੇ॥
 ਘਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੪॥ਬਾਣੀਗੁਰਗੁਰੁਹੈਬਾਣੀਦਿਛਿਬਾਣੀਅਮਿਤਸਾਰੇ।ਗੁਰਬਾ
 ਣੀਕਹੈਸੇਦੁਕਨਮਾਨੇਪਰਿਤਖਿਗੁਰੁਨਿਸਤਾਰੇ॥੫॥ਸਰੁਹੈਬੁਧਮੁਹੈਪਸਰਿਆਮ
 ਨਿਬੀਨਿਆਖਾਦੁਗੇ।ਜਿਉਨਨਚੈਦੁਗਸੁਦਖਿਆਧਿਸਦੁਧਪਿਆਪਨਾਪੁਰਲੁਕੀ
 ਕਾਰੇ॥੬॥ਪੁਰੁਕਉਨਨਅਤਿਰਹਿਦਿਲੈਚੈਪੁਰੁਨਨਕਿਸਾਮਨਿਹਾਰੇ।ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕੈਰਿ
 ਭੁਗਤਿਦਿਨੁਦੈਨਨਿਪਾਛੈਨਗੁਨਿਸਤਾਰੇ॥੭॥ਆਪਨਆਪਿਆਪਿਪੁਰੁਠਾਕੁਰਪੁਰੁ
 ਅਧੇਸਿਸਟਿਸਦੁਰੈਨਨਨਕਅਧੇਆਪਿਸਰੁਦਰੁਤੈਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਆਪਿਨਿਸਤਾਰੇ॥
 ੮॥੪॥ਨਟਮਹਲਾ॥੪॥ਗਮਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਹਉਉਬਾਰੇ।ਜਿਉਪਕਰਿਦੈਪਤੀਦੁਸਰਾ
 ਅਧੀਹਰਿਹਰਿਲਾਜਨਿਦੁਰੇ॥੧॥ਗਹਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਾਚਿਕਨਨੇਤੈਏਇਕਮਾਗ
 ਉਦਨੁਪਿਆਰੇ।ਸਤਿਗੁਰਕੀਨਿਤਿਸਰਪਾਲਾਗੀਮੇਕਉਰਹਿਗੁਰਮੇਲਿਸਦੁਗੇ।ਸਬ
 ਤਕਰਮਪਣੀਜਿਉਮਥੀਅਨਿਤਿਪਾਲੀਝੁਲੈਝੁਲਗੇ।ਮਿਲਿਸਤਿਸੇਗਤਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇ
 ਆਕਠਿਮਥਨਬਰਾਦਿਕਾਰੇ॥੨॥ਨਿਤਨਿਤਕਾਇਆਮਨੁਕੀਆਨਿਤਮੇਲਿਮੇਲਿ

ਦੇਹਸਦੁਗੇ। ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਕੇਮਲਿਬਦਨਿਨਕੁਏਸਤਿਓਵੇਟਚਾਹਿਸੀਗਾਰੇ॥੩॥ ਅਟ
ਵਿਮਟਕਿਚਲੁਸਪੀਸਹਲੀਮੇਰੇਠਕੁਰਕੇਕੁਨਸਾਰੇ। ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਦੁਮੇਰੇਖੁਰੁਭਈ
ਮੇਸਤਿਗੁਰਅਲਖੁਲਖਾਰੇ॥੪॥ ਨਗੀਪੁਰਖੁਪੁਰਖੁਸਕੁਨਗੀਸਕੁਏਕੇਪੁਰਖੁਮੁਗਾਰੇ।
ਸਤਨਾਨਕੀ ਨਖਨਿਕੁਈਖਿਲਿਹਰਿਜਨਹਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੫॥ ਗੁਰਮਗਾਮਨਗਾਰਸ
ਕੁਠਿਰਿਅਗਿਦਅਤਿਰਿਹਰਿਜਨਕੁਰੇ। ਸਰਧਾਸਰਧਾਉਪਾਇਮਿਲਾਏਮੇਕਉਗਰਿ
ਗੁਰਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੬॥ ਪਦਨੁਸੁਤਸਕੁਨਿਕਚਰਿਅਸਤਿਗਰਸਬਦਿਟੀਚਾਰੇ। ਨਿ
ਜਪਰਿਨਾਇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸੁਖੀਅਗਿਨਿਨਨਜਗਤੁਨਿਹਾਰੇ॥੭॥ ਤਉਗੁਨਈਸਬਰਨਿਨ
ਹੀਸਾਥਉਤਮਮੰਦਰਹਮਨਿਕਚੀਕੇ। ਨਾਨਕਵਿਪਾਕਰਗੁਰਮੇਲਹੁਮੇਰਾਮਨਪਤਮਨੁ
ਪੀਰੇ॥੮॥ ਨਟਮਯਲਾ॥੯॥ ਮੇਰੇਮਨਿਕੁਨਕੁਰਅਗਮੁਅਪਾਰੇ। ਅਧਾਪੀਬਹੁਨਿਰ
ਗੁਨਿਅਗੇ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੧੦॥ ਗਗਾਉ। ਸਾਧੁਪੁਰਖੁਸਾਧਨਪਾਇਇ
ਕਥਿਨੁਉਕਰਉਗੁਰਖਿਅਗੇ। ਸਾਮਨਮੁਪਨੁਪਟਕੀਏਦਹੁਸਤਿਤ੍ਰਿਸਨਕੁਖਨਿਦੇਰ
॥੧॥ ਪੈਚੈਪਤਿਗੁਮਿਗਭਿਗਬਿਚਭੁਖੀਨਿਦਿਕਾਇਦੀਪਕਰਿਸਿਧਾਰੇ॥ ਪੈਚੈਤੁਤਸਬ
ਲਹੈਦੇਹੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਾਧਿਨਿਦਾਰੇ॥੨॥ ਸਾਸਤ੍ਰਥਿਦਸੇਧਿਸੇਧਿਦੇਖਮੁਨਿਨਰਦਥ
ਚਨਪੁਕਾਰੇ। ਗਮਗਮਪਛੁਗਤਿਪਾਦਹੁਸਤਮੇਗਤਿਗੁਰਨਿਸਤਾਰੇ॥੩॥ ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰੀ
ਤਿਲਗੀਪ੍ਰਭੁਬੀਜਿਦਸੁਰਜੁਕਮਲੁਨਿਹਾਰੇ। ਮੇਰਸੁਮੇਰੇਮੇਰਬਹੁਨਚੈਨਧਉਨੈਦਘਨ
ਹਾਰੇ॥੪॥ ਸਾਕਤਿਕਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸੁਖੀਮਿਦਹੁਸਤੁਛਾਣੁਲਖਿਸੁਕਾਰੇ। ਨਿਉਨਿਉਨਿਦ
ਹਿਸੁਕਤਨਰਸੇਤੀਲੋਨਿਦੋਨਿਕਛੈਧਿਖੁਖਾਰੇ॥੫॥ ਸਿਤਿਨਿਸੇਤਿਸਾਧਮਿਲਿਹਰੀਐ
ਗੁਣਬੋਲਹਿਪਰਉਪਕਾਰੇ। ਸੈਤੈਸੇਤੁਮਿਲੇਮਨੁਖਿਗਸੇਨਿਉਨਲਿਮਿਲਿਕਮਲੁਸਦਾਰੇ
॥੬॥ ਲੋਕੁਲਹਰਿਸਕੁਨਮੁਖਾਨਹਲਕੁਹੇਹਲਵਿਉਸਤਿਹਿਧਿਗਾਰੇ। ਮੇਰਠਕੁਰਕੇਈ
ਬਲਿਖਬਰਿਹੈਈਗੁਰਗਿਆਨੁਪਦਗੁਲੇਮਾਰੇ॥੭॥ ਗੁਪਗੁਪਗੁਪੁਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇਮੇਰਾਖ
ਹੁਕਿਰਪਾਧਾਰੇ। ਨਾਨਕਮੈਧਰਅਦਰਨਕਾਈਮੈਸਤਿਗੁਰਗੁਰਨਿਸਤਾਰੇ॥੮॥ ੬॥ ਲਿਖਾ

॥੧॥ ਜਮਲਾਜੇਨਾ॥੧੫॥

॥ ਰਾਗੁ ਮਾਲੀ ਗਵਤ੍ਰ ਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ॥ ਅਗ ॥ ੧ ॥ ਅਨ ਚਿਤ ਨ ਕਰਿ
 ਰੋਹ ਰਿਅੰਤਿ ਨਾਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮਿ ਅਗਮਿ ਅਗਮਿ ਬੋਧਿ ਅਦੇਸੁ ਹਰਿ ਪੂਰੁ
 ਗਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਕਾਮੁ ਬੋਧੁ ਲੇਖੁ ਮੋਹੁ ਨਿਤਿ ਭਗ ਗਇਆ ॥ ਹਮਿ ਰਾਖੁ ਦੀ ਨ ਤੋਰੇ
 ਹਰ ਸਰਨਿ ਹਰਿ ਪੂਰੁ ਗਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸਰਣੁ ਗਤੀ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਤਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਵਡੁ ਲੁਣਾ
 ਇਆ ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਜਨ ਹਰਿ ਨਾਥਿ ਪਰਿਆ ਹਰਿ ਗਥਿ ਲੀਉ ਤਰਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਚੋਤਿ
 ਰੋਮ ਨਿਮਹਲ ਪਾਵਹਿ ਸਕੁ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਗਇਆ ॥ ਕੁਉ ਜਨਮ ਮਰਨਿ ਨਿਦਾਰ ਠਾਕੁ ਰੋਹਿ
 ਗੁਰਮਤੀ ਪੂਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਪਤਿਤ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ਭਉਰੁ ਗਤਿ ਭੰਜਨ
 ਗਇਆ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਉਥਾ ਰਿਉ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਮਾਲੀ ਗਉ
 ਰੂਮ ॥ ੪ ॥ ਜਪਿ ਮਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ਸੀਤ ਸੀਰੀ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮ ਪਛੁਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਵਡਿ ਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐ
 ਹਰਿ ਪੂਰੁ ਜਾਤਾ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਸਭਿ ਨੀਕ ਰਿਹਰਿ ਐ ਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਸਨਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਪ
 ਨੁਪਨੁ ਸਾਧਿ ਨੀਹਰਿ ਪੂਰੁ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਪੂਰੁ ਉਹਰਿ ਕੀਭਾ ਬਾਤਾ ॥ ਪਾਇਲ ਗਉ ਨਿਤ
 ਕਰ ਉਚੁ ਦਰੀਅ ਚਰਿ ਮੈਲੁ ਹੁਕਰ ਮਿਥਿਧਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ਲਿਲਾਇ ਲਿਖੈ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਸਾਧੁ
 ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਗਤਾ ॥ ਹਰਿ ਪੂਰੁ ਆਇ ਮਿਲੈ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ
 ਗਵਤਾ ॥ ੨ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਜਿਨ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਕੀਉ ਤਮੁ ਬਾਤਾ ॥ ਤਿਨ ਪੈ
 ਕੀਕ ਪਾਈ ਐ ਬਡਿ ਭਾਗੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਪਗਤਾ ॥ ੪ ॥ ॥ ਮਾਲੀ ਗਉ ਰੂਮ ॥ ੪ ॥ ਸ

ਰਿਸਿਧਕਿਸ਼ਨਿਜਨਮਨਿਭਾਵਨੀਹਰਿਪਿਆਇਉ॥ ਅਪਰਿਪਰੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀਹਰਿਅ
 ਲਖਗੁਰੁਲਖਾਇਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਹਮਨੀਚਮਧਿਮਕਰਮਕੀਏਨਹੀਚੋਤਿਉਹਰਿਗਾਇਉ
 ॥ਹਰਿਅਨਿਮੋਲਿਉਸਤਿਗੁਰੁਖਿਨਬੰਧਸੁਕਤਿਕਰਾਇਉ॥੧॥ਪ੍ਰਭਮਸਤਕਿਪੁਰਿਲੀਖਿਆਬੁ
 ਗਮਤੀਹਰਿਲਿਟੁਲਾਇਉ॥ਪੰਚਸਬਦੁਦਰਗਹਿਬਝਿਆਹਰਿਮਿਲਿਉਮੰਗਲੁਗਾਇਉ॥
 ੨॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਨਾਮੁਨਰਹਰਿਮੰਦਭਾਗੀਆਨਹੀਪਾਇਉ॥ਤੇਗਰਕੁਜੋਨੀਗਾਲੀਅਹਿ
 ਨਿਉਲੋਨੁਜਲਿਹਿਗਲਾਇਉ॥੩॥ਮਤਿਦੇਹਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਅਗਮਠਾਕੁਰਗੁਰਚਰਨਾਮਨਮੋਲ
 ਇਉ॥ਹਰਿਗਮਨਾਮੈਰਹਉਲਗੋਜਨਨਾਨਕਨੀਸਮਾਇਉ॥੪॥੩॥ਮਾਲੀਗਉਤ੍ਰਾਮਃ
 ੪॥ਮੇਰਾਮਨੁਰਾਨੀਮਰਸਿਲਾਗਾਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸੁਰੁਇਆਬੁਰਪਾਇਆਹਰਿਜਪਿਉਕੁਮ
 ਰਉਭਾਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਭੁਇਭੁਇਕੁਗਤਿਲੋਗਮੇਰਾਹੀਅਗਮਨੁਸੋਇਆਗੁਰਮਾਤਿ
 ਜਾਗਾ॥ਕਿਲਬਿਖਪੀਨਭੁਏਸਤਿਆਈਹਰਿਉਧਾਰਿਉਟੁਡਭਾਗਾ॥੧॥ਮਨਮਖਿਰੰਗ
 ਕਸੀਭੁਏਕਭੂਮਾਨਿਉਕਸਮਚਰਿਦਿਨੁਚਾਗਾ॥ਖਿਨਮਹਿਬਿਨਸਿਜਾਇਪ੍ਰਤਾਪੈਡੇਰੁ
 ਧਰਮੁਕਾਇਕਾਲਗਾ॥੨॥ਸਤਿਸੰਗਤਿਪ੍ਰੀਤਿਸਾਧਅਤਿਗੁਰੀਜਿਉਰੰਭਮਜੀਰਬਹੁਲ
 ਗਾ॥ਬਾਇਆਭਾਪਕੁਰੀਬਹੁਯਾਰੇਹਰਿਰੰਭੁਨਲੈਹਸਭਾਗਾ॥੩॥ਹਰਿਚਰਿਉਰੰਗਿਮਿ
 ਲੋਚੁਰੰਸੋਭਾਅਰੰਗਿਚਲੇਰੰਗਾ॥ਜਨਨਾਨਕਤਿਨਿਕੋਚਰਨਪਖੈਰੰਜੋਹਰਿਚਕਨੀਜਨੁ
 ਲਗਾ॥੪॥੪॥ਮਾਲੀਗਉਤ੍ਰਾਮਹਲਾ॥੪॥ਮੇਰੇਮਨੁਕੁਰੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਗੁਪਾਲਾ॥ਮੇਰਾ
 ਮਨੁਤਨੁਲੀਨੁਭੁਇਆਰਾਮਨਾਮੈਸਤਿਗੁਰਮਤਿਰਾਮਰਸਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਗੁਰਮ
 ਤਿਨਾਮਧਿਆਈਐਹਰਿਹਰਿਮਨਿਜਪੀਐਹਰਿਜਪਮਾਲਾ॥ਜਿਨੇਕਮਸਤਕਿਲੀਖਿਆ
 ਹਰਿਮਿਲਿਆਹਰਿਬਨਿਮਾਲਾ॥੧॥ਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਤਿਨਚਕੇਸਰਬਜੰਜਲਾ
 ॥ਤਿਨਜਮੁਨੇਵਿਨਆਵਈਗੁਰਗਖੇਹਰਿਰਖਿਵਲੀ॥੨॥ਹਮਬਾਰਕਿਕਿਛੁਨਜਾਣਹੁਹ
 ਰਿਮਾਤਿਪਿਤਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾਕਰੁਮਾਇਆਅਗਨਿਨਿਤਮੇਲਤਗੁਰਗਖੈਦੀਨਦਿਆਲਾ॥੩॥
 ਬਹਮੇਲਨਿਰਮਲਹੋਇਆਨਭਿਕਿਲਬਿਖਹਰਿਜਾਨਜਾਈ॥ਮਨੁਮਨਦੁਭੁਇਆਗੁਰਪਾ

ਇਆਨਨਨਕਬਦਿਨਿਹਾਲਾ॥ ੪॥ ੫॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਕੁਜੁ
 ਸਤੁਕਿਲਬਿਖਕਾਟਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਉਰਧਾਦਿਉਕੁਰਪੁਰੇਮੇਰਾਸੀਸੁਕੀਜੈਗੁਰਦੁਟਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕੀਮੈਬਾਤਸੁਨਾਵੈਤਿਸੁਮਨੁਦੇਉਕਟਿਕਾਟਿ॥ ਹਰਿਸਾਜਨਾਮੇਲਿਉਗੁਰਪੁਰੇਗੁ
 ਰਬਠਨਿਬੰਕਾਨੇਹਟਿਹਾਟਿ॥ ੧॥ ਮਕਰਪ੍ਰਾਗਿਦਾਨੁਬਹੁਕੀਆਸਰੀਰੁਦੀਉਅਧਿਕਾਟਿ॥
 ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮੁਕੈਮੁਕਤਿਨਪਾਵੈਬਹੁਬੰਚਨੁਦੀਜੈਕਟਿਕਾਟਿ॥ ੨॥ ਹਰਿਕੀਰਤਿਗੁਰਮਤਿਜਸੁ
 ਗਾਇਉਮਨੁਉਪਰੇਕਪਟਕਪਾਟਾ॥ ਤਿਕਟੀਠਹਿਰੁਗਮਦੁਉਰਾਗਾਲਜਨੁਨੀਮਟਕੀਮਾ
 ਟਾ॥ ੩॥ ਕਲਜੁਗੁਗੁਰੂਪੁਰਾਤਨਿਪਾਇਆਜਿਨਿਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲਿਖੈਲਿਲਾਟਾ॥ ਜਨਨਾਨ
 ਕਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਿਆਸਕੁਲਾਬੀਬੁਖਤਿਪਾਟਾ॥ ੪॥ ੫॥ ਛੁਕਾ॥ ੧॥
 ॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਚਉਪਦੇ॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥
 ਰੇਮਨਟਹਲਹਰਿਸੁਖਸਾਗ॥ ਅਵਰਟਹਲਾਧੁਨੀਅਨਿਤਿਕੈਰਜਮਿਸਿਰਿਮਾਰ॥ ੧॥ ਰਹ
 ਉ॥ ॥ ਜਿਨਾਮਸਤਕਿਲੀਖਿਆਤੀਮਿਲੈਸੰਗਾਰ॥ ਬੀਸਾਰੁਉਜਲਤਾਰਿਆਰਹਿ
 ਸੈਤਪੁਰਖਅੰਪਾਰ॥ ੧॥ ਨਿਤਚਰਨਸੇਵਹੁਸਾਧਕੇਤਜਿਲੇਉਮੋਹਬਿਕਾਰ॥ ਸਰੂਤਜਹਦੁਜੀ
 ਆਸਹੀਰਖੁਆਸਇਕਨਿਰੰਕਾਰ॥ ੨॥ ਇਕਿਰੁਗਮਕੁਲੇਸਾਕਤਬਿਨੁਗੁਰਅੰਧਅੰਧਾਰੁ
 ॥ ਧਰਿਹੋਟਨਾਸੁਹੋਇਅਕੋਨਮੇਟਣਹਾਰ॥ ੩॥ ਅਰਾਮਰੁਪਗੇਬਿਦੁਕਾਅਨਿਕਸਾਮਅ
 ਪਾਰ॥ ਧਨੁਪੈਨੁਤਜਨਨਾਨਕਾਜਿਨਾਹਰਿਨਾਮਾਉਰਧਾਰ॥ ੪॥ ੧੫॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ
 ॥ ਰਾਮਨਾਮਕਉਨਮਸਸਕਾਰਜਾਸੁਜਪਤੋਹੋਟਿਉਧਾਰ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿ
 ਮਿਟਹਿਧੰਧ॥ ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਛੁਟਹਿਬੰਧ॥ ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਛੁਟਹਿਬੰਧ॥ ਜਾਕੈਸਿਮਰ
 ਨਿਮੁਰਖੁਚਤੁਰਾ॥ ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਕੁਲਹਉਧਰ॥ ੧॥ ਜਾਕੈਸਮਰਨਿਛੁਉਦਖਹੋਰੇਜਾਕੈਸਿ
 ਮਰਨਅਪਦਾਟੇਰੇ॥ ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਮੁਚਤਪਾਪਾ॥ ਜਾਕੈਸਮਰਨਿਨਹੀਸੰਤਾਪ॥ ੨॥ ਜਾਕੈਸਿ
 ਮਰਨਿਰਿਦਿਬਿਗਾਸੁ॥ ਜਾਕੈਸਮਰਨਿਕਟੁਲਾਦਸਾ॥ ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਨਿਧਿਨਿਧਾਨ॥ ਜਾ
 ਕੈਸਿਮਰਨਿਤੋਰਨਿਦਾਨ॥ ੩॥ ਪਤਿਤਪਾਂਦੁਨਾਮੁਹਰੀ॥ ਕਿਦਿਕੁਗਉਉਧਾਰੁਕਰੀ॥ ਹਰਿਦਾਸ

੪੫੨ ੪੫੩
 ਟਸਟੀਨੁਸਰਨਾਨਾਨਕਮਾਥਾਸਿਤਚਰਨਾ॥੪॥੨॥ਮਾਲੀਗਉਹਮਹਲਾ॥੫॥ਐਸੇਸਹਾਈਹਰਿ
 ਵੇਨਾਮੁ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਭੁਜੁਨਪੁਰਨਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੁਝਤਕਉਜੈਸੇਬੇਦੀਮਿਲਤਿ॥ਬੁ
 ਝੁਤਿਦੀਪਕਮਿਲਤਿਤਿਲੁਤਾ॥ਜਲਤਅਗਨੀਮਿਲਤਿਨੀਰਾ॥ਜੈਸੇਬਾਰਿਕਮੁਖਹਿਖੀਰਾ॥੧॥
 ਜੈਸੇਰਣਮਹਿਸਖਾਭੂਤਾ॥ਜੈਸੇਰੁਖੇਰੁਜਨਮਾਤਿ॥ਜੈਸੇਕਿਰਪਹਿਬਰਸਮੇਘਾ॥ਜੈਸੇਪਾਲ
 ਨਸਰਨਿਸਿੰਘਾ॥੨॥ਗਰਹੂਮੁਖਿਨਹੀਸਰਪੜਾਸਾ॥ਸਾਧੀਖੰਡਰੁਨਹੀਖਾਇਬਿਲਾਸੁ॥ਜੈਸੇਅ
 ਤ੍ਰੇਹਿਰਦੇਮਾਹਿ॥ਜੈਸੇਦਾਨਚਕੀਦਗਾਹਿ॥ਬਹੁਤੁਏਪਾਥੇਰੀਕਹੀ॥ਹਰਿਅਗਮਅਗਮਅ
 ਗਾਧਿਤੁਹੀ॥ਉਚਮੁਚੇਬਹੁਅਪਾਰਾ॥ਸਿਮਰਤਨਾਨਕਤੇਰੇਸਾਰਾ॥੪॥੩॥ਮਾਲੀਗਉਹੀਮਹ
 ਲਾ॥੫॥ਦਿਹੀਹਮਾਰੇਸਭਲਕਾਜਾਅਪਨਦਾਸਕਉਲੇਹੁਨਿਦਾਨਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਠਰਨ
 ਸਿਤਹਮਾਥਮੇਰਾ॥ਨੈਨਦਰਸੁਪੇਖਉਨਿਸੱਰੇਗਿ॥ਹਸਤਹਮੇਰੇਸਿਤਹਲਿ॥ਪ੍ਰਾਨਮਨਧਨੁਸਿਤਬਰ
 ਲਾ॥੧॥ਸਿਤਸਿਰਿਮੇਰੇਮਨਿਕੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਸਿਤਗੁਨਾਬਸਹਿਮੇਰੇਚੀਤਿ॥ਸੀਤਿਆਗਿਆਮਨਹਿ
 ਮੀਟਾ॥ਮੇਰਾਕਮਲੁਬਿਗੈਸੇਸਿਤਤੂੰਠਾ॥੨॥ਸਤਿਸਿਰਿਮੇਰਾਹੋਇਨਿਦਾਸੁ॥ਸਿਤਨਕੀਮੇਰਿਬਹੁ
 ਤੁਪਿਆਸਾ॥ਸਿਤਬਚਨਮੇਰੇਮਨਹਿਮੰਤਾ॥ਸਿਤਿਪ੍ਰਸਾਦਿਮੇਰੇਬਿਖੈਹੋਤਿ॥੩॥ਮੁਕਤਿਭੁਗਤਿ
 ਦੇਹਨਿਸਾਨਾ॥ਪ੍ਰਭੁਦਿਇਆਲੁਮੇਰਿਦੇਵਹਿਦਾਨਾ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭੁਦਇਆਧਾਰਿ॥ਠਰਨ
 ਸਿਤਨਕੇਮੇਰੇਰਿਦੇਮਤ੍ਰਾਗਿ॥੪॥੪॥ਮਾਲੀਗਉਹਮਹਲਾ॥੫॥ਸਰੁਕੈਸੰਗਿਨਾਰੀਦੁਗਿ॥
 ਕਰਨਕਰਾਦੁਨਹਾਰਾਹਜੁਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਨਤਿਨੀਉਨਾਸਨਾਮਾ॥ਦੁਖਾਬਿਨਸੇਸਖ
 ਕੀਉਬਿਸਰਾਮੁ॥ਸਗਲਨਿਧਿਹਰਿਹਰਿਹੋਗੇ॥ਮਨਿਜਨਤਾਰੀਸੇਵਕਕੋਗੇ॥੧॥ਕੂਕੈਘ
 ਰਿਸਗੇਲੇਸਮਾਹਿ॥ਨਿਸੇਤਬਿਰਥਾਕੇਇਨਾਹਿ॥ਜੀਅਜੰਤਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਸਦਾਸਦਾਸੇਵ
 ਹਿਕਿਰਪਾਲਾ॥੨॥ਸਦਾਧਰਮੁਜਾਕੈਦੀਬਾਇ॥ਬੇਮੁਹਤਾਜਨਹੀਕਿਛੁਕਾਇ॥ਸਤਿਕਿ
 ਛੁਕਰਨਾਆਪਨਅਧਿ॥ਰੇਮਨਮੇਰੇਤੂਤਾਕਉਜਾਪਿ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕਉਹੀਉਬਲਿਹਰ
 ਕਾਸਮਿਲਿਹੈਦੈਉਧਰਾ॥ਨਾਮਸਿਰਿਮਨੁਤਨੁਹਿਗਤਿਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਕਿਰੀਦਾਤਿ॥੪॥੫॥ਮ
 ਲੀਗਉਹਮਹਲਾ॥੫॥ਦੁਪਦੇ॥੧੬੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਹਰਿਸਮਰਥਕੀਸਰਨਾਜੀ

ਉਪਿੰਤੁਪਨੁਰਾਸਿਮੇਰੀ॥ ਪੁਰੁਏਕਥਾਰਨਕਰਨ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਦਾਸੁਖਪਾ
 ਈਐਜੀਵੈਣਕਾਮੁਲੁ॥ ਰਵਿਰਹਿਅਸਰਬਤੁਠਾਈਸੁਖਮੇਅਸਬੁਲੁ॥ ੧॥ ਆਜਾਨੁਬਿਕਰ
 ਤਤਿਸਕਿਰਿਗੁਨਾਨਿਤਿਗਉ॥ ਕਰਿਜੇਹਿਨਾਨਕੁਦਾਨੁਮਾਰੈਦੇਹਅਪਨਾਨਉ॥ ੨॥ ੧॥ ੩॥ ਮ
 ਲੀਗਉਤ੍ਰੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਪੁਰੁਸਮਰਥਦੇਦੁਆਪਾਰਕਉਨਕਾਨੈਠਲਤਿਤੇਰੇਕਿਛੁਮੇਤੁਨਾਹੀ
 ਪਾਰੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਇਕਪਿਨਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਦਾਪਟਿਉਨਿਕਰੇਨਹਾਰੁ॥ ਜੇਤੁਕੀਨਉਪਾਰਨ
 ਨਾਪੁਰੁਦਾਨੁਦੇਇਦਤਾਰੁ॥ ਹਰਿਸਰਨਿਆਇਉਦਾਸੁਤੇਗਪੁਰੁਉਚਅਗਮੁਗਾਰਿ॥ ਕਦਿਛੋਲ
 ਹੁਰੁਉਜਲਾਬਿਖਮਤੇਜਨਨਾਨਕਸਦਬਲਿਗਾਰੁ॥ ੨॥ ੨॥ ੨॥ ਮਾਲੀਗਉਤ੍ਰਾਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਮਨਿ
 ਤਨਿਬਸਿਰਹੇਗੋਪਾਲਾ॥ ਦੀਨਬਾਧਵਿਗੁਗਤਿਵਦੂਲੁਸਦਾਸਦਾਕ੍ਰਿਪਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਆ
 ਦਿਅੰਤਿਮਧਿਤ੍ਰੇਪੁਰੁਬਿਨਾਨੀਕੇਇ॥ ਪੁਰਿਰਹਿਅਸਗਲਿਮੈਤੁਲੇਦਕੁਸੁਆਮੀਸੇਇ॥ ੧॥ ਕਰ
 ਨਹਰਿਜਸੁਨੇਤ੍ਰਦਰਸੂਰਸਨਿਹਰਿਗੁਨਗਉ॥ ਬਲਿਹਾਰਿਜਾਇਸਦਾਨਾਨਕਦੇਹਅਪਣਾਨਉ॥ ੨॥ ੩
 ॥ ਜੁਮਲਾ॥ ੧॥ ੪॥ ॥ ਮਾਲੀਗਉਤ੍ਰਾਬਾਣੀਗੁਗਤਲਮਦੇਵਨੀਕੀ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥
 ਧਨੁਪੈਨਉਗਮਬੈਨਬੈਨ॥ ਅਧਰੁਮਧਰੁਧਨਿਅਨਿਹਤਗਾਜੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਧਨਿਧਨਿਮੇਘਰੁਮਾਟੁਲੀ
 ॥ ਧਨੁਧਨੁਕ੍ਰਿਸਨਉਦੇਕੀਬਲੀ॥ ੧॥ ਧਨੁਧਨੁਮਾਤਾਦੇਵਕੀ॥ ਨਿਹਕਹਿਰਮਈਆਕੁਟਲਪਤੀ॥ ੩
 ਧਨਿਧਨਿਧੂਪੈਤੁਬਿਦ੍ਰਾਬਨਾਨਹਥੈਲੈਸਿਰੀਨਾਰਾਇਨਾ॥ ੩॥ ਬੈਨਬਨੈਵਗੋਧਨਚੋਗਾਨਾਮੇਕਾਸੁ
 ਅਮੀਆਨਦਕੋਗ॥ ੪॥ ੧॥ ਮਾਲੀਗਉਤ੍ਰਾ॥ ॥ ਮੇਰੇਬਾਪੁਮਾਧਉਤ੍ਰਧਨਕੋਸੇਮਾਟੁਲੀਉਬੀਠਲਾਇ
 ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਕਰਧੋਚਰੈਬੈਠਤੇਅਇਗਨਹਸਾਤੀਕੇਪ੍ਰਾਨਉਧਾਰੀਅਲੇ॥ ਦੁਹਸਾਸਨਕੀ
 ਸਰੁਦ੍ਰੇਪਤੀਅੰਬਰੁਲਤਉਬਾਰੀਅਲੇ॥ ੧॥ ਗੋਤਮਨਾਰਿਅਹਲਿਆਤਾਰੀਪਾਟੁਨਿਕੋਤਕੀਤਾਰੀ
 ਅਲੇ॥ ਐਸਾਅਧਰਮੁਅੰਜਾਤਿਨਾਮੁਦਉਤਉਸਰਨਾਗਤਿਆਇਅਲੇ॥ ੨॥ ੨॥ ਮਾਲੀਗਉਤ੍ਰਾ॥
 ਸੈਰੁਘਟਿਰਾਮੁਬੋਲੇਰਾਮਾਬੋਲੇ॥ ਰਾਮਬਿਨਾਕਿਬੋਲੈਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਏਕਲਮਾਈਕੋਚਰਈ
 ਟੀਕਾਨਹੇਬਹੁਨਾਨਹੇ॥ ਅਸਥਾਵਰਜੇਨਾਮਕੀਟਪਤੰਗਮਘਟਿਘਟਿਰਾਮਸਮਾਨਹੇ॥ ੧॥ ਏਕ
 ਲਉਤਾਰਖੁਅੰਤਅਉਰਤਜਹੁਸਰੁਅਸਾਰੇ॥ ਪੁਣੈਨਾਮਾਕੁਉਨਿਹਕਮਝੈਠਕਰੁਕੋਟਾਸਾਰੇ॥ ੨॥ ੩॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤੀ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਗਨਮਾਨੁ ਮਹਲਾ॥੧॥ ਘਰੁ॥੧॥ ਦਭਿ ਪਦੇ॥ ਸਲੋਕ॥ ਸਾਜਨ ਤੇਰੇ ਦਰਨ ਕੀ ਹੋਇ ਰਹਾ
ਸਦ ਪ੍ਰਗਿਆ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਤੂ ਹਾਰੀ ਆਪੇ ਪਉਸਦ ਹਜੂਰਿ॥੧॥ ਸਬਦੁ॥ ਪਿਛੁ ਭੁਗਤੀ ਸਦ ਜਾਨ
ਮੁਖ ਸਕੇ ਲੇਹਿ॥ ਖੇਮੇ ਛੁੜ ਸਗਾਇ ਦੇਇ ਸਾਨਿ ਰਬ ਪੀੜੇ॥ ਜਿਨੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਆਤਿ ਨ ਕਉ
ਸਦਿ ਮਿਲੇ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮੈਕਰ ਮਹੀਂ ਦੁਬੁ ਤਿਆਗੁ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਘਾਇਆ ਤੇਰਾ॥ ਅਧਿਭਰੁ ਮਿਭੁ ਲਾਮ
ਨੁ ਮੇਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਦ ਕੀ ਤੇਰੁ ਪਰਛੁ ਤੈ ਪੁਰ ਪਿਲਿਖੇ ਮਾਇ॥ ਸੁਖੇ ਬੈਠੈ ਦੁਖ ਮਗਲੇ ਦੁਖੇ
ਦੁਖਿ ਦਿਹਾਇ॥੨॥ ਦਿਛੁ ਰਿਖਾ ਕਾ ਵਿਆਇ ਛੇਤੈ ਮਿਲਿ ਆਵਾ ਵਿਆਮੇ ਲੁ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਸਾ ਲਾ
ਹੀ ਮੈ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਦੇਖਿ ਆਖੇ ਲੁ॥੩॥ ਸਿਛੇ ਰੀ ਮੇਲਾ ਵੜਾਇ ਨਿਤ ਨੀਕੀ ਤੇ ਭੋਗੁ॥ ਦਿਛੇ ਰੀ ਮਿ
ਲਿ ਦਿਛੁ ਤੈ ਨਾਨਕ ਭੀ ਸਿਛੇ ਰਾ॥੪॥੧॥ ਮਾਰੁ ਮਹਲਾ॥੧॥ ਮਿਲਿ ਆਤਿ ਪਿਤਾ ਪਿਤੁ ਕਮਾਇ ਆ
ਤਿ ਨ ਕਰਿ ਤੇ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇ ਆ॥ ਲਿਖੁ ਦਾ ਤਿਛੇ ਤਿਵੁ ਤਿਆਈ॥ ਮਿਲਿ ਆਇ ਆਸੁਰ ਤਿਰਾਵ
ਈ॥੧॥ ਮੂਰਖ ਮਨ ਕਹੇ ਕਰ ਸਹਿ ਮਾਣਾ॥ ਭਿਰਿ ਚਲਣਾ ਪਸੇ ਸੇਤਾਣਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਨਿ ਸਾਚ
ਸਹਜ ਸੁਖ ਹੋਈ॥ ਘਰ ਛੁਡੇ ਰੋਹੇ ਨ ਕੋਈ॥ ਕਿਛੁ ਖੋਜਿ ਕਿਛੁ ਪਰਿਜਾਈ॥ ਮੈਯੋ ਜਿਥਾ ਹੁਇ ਨੀ
ਆ ਆਈ ਮੈ॥੨॥ ਸਦ ਕਾਇਆ ਪਟਹਿ ਦੁ॥ ਭੁਰਮਾਇ ਸਿਧ ਹੁਤੁ ਚਲੇ॥ ਵਰਿ ਸੇਜਿ ਸੁਖਾਲੀ
ਸੇਵੇ॥ ਹਥੀ ਪਉਈ ਕਹੇ ਹੋਵੈ॥੩॥ ਘਰ ਘੁੰਮਣ ਵਾਣੀ ਭਾਈ॥ ਪਾਪ ਪਥਰ ਤਰਨੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਭ
ਉਥੇ ਜਾਨੀ ਉਚਰਾਉ ਕਹਾਨ ਕਰੇ ਦੇਵਾਹੁ॥੪॥੨॥ ਮਾਰੁ ਮਹਲਾ॥੧॥ ਘਰੁ॥੧॥ ਕਰਣੀ ਧਾਰਾ
ਦਮ ਨੁ ਮਸਵਾਣੀ ਬੁਗ ਭਲਾ ਦੁਇ ਲੇਖੁ ਪਈ॥ ਜਿਥਿ ਛੁਛਿ ਵਿਚਤੁ ਚਲੇ॥ ਏਤਿ ਉਚਲੀ ਮੈ ਤਉ ਗੁਨ
ਨਹੀਂ ਭੁੰਗੇ॥ ਏਤਿ ਤੇਤਿ ਸਿਕੀ ਨਹੀਂ ਬਾਵਰਿ ਆ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰ ਤੇ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਲਿ ਆ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ॥ ਜਾਲੀਂ ਰੋਨਿ ਨਿਕਾਲੁ ਦਿਨੁ ਭਾਜੇ ਤੀਘ ਜੀਠਾ ਹੋਤੇ ਤੀ॥ ਰਮਿਰ ਸਿਧੇ ਗੁਣ ਗਹਿ ਨਿਤ ਛਾਸਹਿ
ਦੁਟਿ ਮੁਖੇ ਕਵਨੁ ਗੁਣੀ॥ ਵਾਇਆ ਆਰਣਮ ਨੁ ਦਿਠਿ ਲੇਹਾ ਪਠਿ ਮਗਾਨਿ ਤਿਤੁ ਲਾਗਿ ਰਹੀ॥ ਕਿ
ਇਲੇ ਪਾਪ ਪੈਣੁ ਤਿਮੁ ਮਹਿ ਮਨੁ ਲਿਖਿ ਮਿਨੀ ਦਿੰਤੁ ਭਈ॥ ਭੁਇਆ ਮਨੁ ਕਰੀ ਚਲਾ ਛਰਿ ਹੋਵੈ ਜੇਭ

ਰਮਿਲੇਤਿਨੇਹਾਏਕੁਨਾਮੁਮੀਅਤੁਉਹਦੇਵੈਤਉਨਾਨਕਾਤਿਸਦਸੇਦਹਾ॥ ੬॥੩॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ॥
 ੧॥ ਧਿਮਲਮੇਸਾਰਿਬਸਸਿਨਿਰਮਲੁਨਲਪਦਮਾਨਿਜਲਦੇਹਾ॥ ਪਦਮਾਨਿਜਲਦਲਲਹਸਮਿਗਤਿ
 ਸਿਗਦੇਖਨਹੀਗੇ॥ ੧॥ ਦਾਦਰਤੁਕਧਹਿਨਜਾਨਿਸੇਹਾ॥ ਕੁਖਸਿਸਿਧਾਲੁਬਮੇਸਿਨਿਰਮਲਨਲਮੀਅ
 ਤਨਲਖਸਿਹੇ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਬਸੁਜਲਨਿਤਨਦਸਭੁਮਲੀਅਲਮੇਰੇਚਦਾਗੁਨੇਹਾ॥ ਚਿਦਰੁਮੰਦਨੀ
 ਦੁਰਗੁਨਿਦਸਸਿਮਾਨਕੁਉਕਾਰਨਿਹੇ॥ ੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਖੰਡੁਪਿਮਦਸੇਚਸਿਤੁਬਨਠਾਤੁਰੇਹੇ॥
 ਅਪਨਆਪੁਤੁਕਧਹੁਨਛੁਡਿਸਿਪਿਸਨਪ੍ਰਤਿਜਿਉਰੇ॥ ੩॥ ਪੀਤਿਤਸੇਗਿਦਸਹਿਜਨਪੁਰਖਮ
 ਗਮਸਾਸੁਸੁਣੇ॥ ਅਪਨਆਪੁਤੁਕਧਹੁਨਛੁਡਿਸਿਸੁਮਾਨਪੁਛਨਿਉਰੇ॥ ੪॥ ਇਵਿਪਾਖੰਡੀਨ
 ਮੁਨਰਾਠਹਿਇਵਿਹਰਿਹਰਿਚਰਣੀਰੇ॥ ਪੁਰਬਿਲਿਖਿਅਪਾਦਸਿਨਾਨਕਰਸਨਾਨਾਮੁਖੀਪਿਰੇ
 ੫॥੪॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਸੋਲਕੁ॥ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਮਸਿਖੋਹਿਹਰਿਚਰਣੀਮਨੁਲਾਗੁ॥
 ਅਰਸਫਿਤੀਰਬਨਾਮੁਪੁਕੁਨਾਨਕਜਿਸੁਮਸਤਵਿਭਾਗ॥ ੧॥ ਸਬਦੁ॥ ਸਖੀਸੇਹਈਗਰਬਿਗ
 ਹੇਈ॥ ਸੁਦਿਸਹਕੀਇਕਬਾਤਸੁਹਈ॥ ੧॥ ਜੋਮੈਬਦਨਸਾਵਿਸੁਆਖਾਈ॥ ਹਰਿਬਿਨੁਜੀ
 ਉਨਰੇਹੈਕੋਸਰਾਖਾਮਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਹਉਦੇਹਾਰਣਿਖਰੀਚਿਝੁਈ॥ ਗਇਆਸੁਕੇਬਨੁਪਨਪ
 ਛੁਤਾਈ॥ ੨॥ ਤੁਦਨਾਸਾਹਿਬੁਸਿਰਿਮੇਰਾ॥ ਖਿਜਮਤਿਕਰੀਜਨੁਬੰਦਤੇਰਾ॥ ੩॥ ਕੁਨਤਿਨਾਨ
 ਕੁਮੰਦੇਸਾਏਹੀ॥ ਧਿਨੁਦਰਸਨੁਕੋਸੇਰਵਉਸੇਨਹੀ॥ ੬॥੫॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਮੁਲਖਰੀ
 ਦੀਲਾਲਗੇਲਮੇਰਾਨਉਸਕੁਰਾਗਾ॥ ਗੁਰਕੀਬਦਨੀਹਠਿਬਿਕਾਨਾਨਿਤੁਲਾਇਆਤਿਤੁਲਾਗਾ
 ੧॥ ਤੇਰੇਲਾਲੇਵਿਆਠਤੁਗਈ॥ ਸਾਹਿਬੁਕਹੁਕਖਨਕਰਣਾਜਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਮਾਲਾਈਪਿ
 ਉਲਾਲਮੇਰਾਹਉਲਾਲੇਕਾਨਾਇਆ॥ ਲਾਲੀਨਾਚੈਲਾਲਗਾਵੈਕੁਗਤਿਕਰਉਤੇਰੀਗਾਇਆ॥
 ੨॥ ਪੀਅਹਿਤਪਾਈਆਈਮੀਗਾਖਾਹਿਤਪੀਸਣਜਾਉ॥ ਪਖਾਛਰੀਪੈਰਮੋਲਦੁਜਪਤਰਗਤਹ
 ਨਾਉ॥ ੩॥ ਲੁਟਹਰਾਮੀਨਾਨਕਲਾਲਾਬਸਿਹਿਤੁਪੁਦਤਿਆਈ॥ ਆਦਿਕੁਗਾਦਿਦਇਆਪ
 ਤਿਦਤਾਤੁਪੁਦਿਨੁਖਤਿਨਪਾਈ॥ ੫੬॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਬੋਈਅਖੈਕੁਤਨਾਕੋਕੋਹੋਬਤਾਲ
 ਕੋਇਆਖੈਆਦਮੀਨਾਨਕਵੈਦਾਰਾ॥ ੧॥ ਕੁਇਆਦਿਦਨਾਸਾਹਿਕਾਨਕਬਉਰਾਨਾ॥ ਹਉਹਰਿ

ਬਿਨੁ ਮਦੁਰੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਉ ਦੇਵ ਨਾ ਜਾਣੀ ਮੈ ਜੈ ਭੂ ਦੇਵ ਨਾ ਹੋਇ ॥ ਏਕੀ ਸਾਹਿਬ ਬਾ
ਹਰਾ ਤੁ ਜਾ ਮਦੁਰੁ ਨ ਜਾਣੀ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਤਉ ਦੇਵ ਨਾ ਜਾਣੀ ਮੈ ਜੈ ਏਕਾ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛੋਟੈ
ਖਸਕਾ ਤੁ ਜੀ ਮਦੁਰੁ ਸਿ ਮਾਘ ਕਾਇ ॥ ੩ ॥ ਤਉ ਦੇਵ ਨਾ ਜਾਣੀ ਮੈ ਜੈ ਸਾਹਿਬੁ ਪੋਰੇ ਪਿਆਰਾ ॥ ਮੰਦਾ ਜਾ
ਣੈ ਮਾਘ ਕਉ ਮਦੁਰੁ ਭੁਲੈ ਸੀਸਾਗੁ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਇਹੁ ਬਨੁ ਸਰਬ ਰਹਿ ਮਾਭਰੁ ਪੁ
ਗਿ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਫਿਰਹਿ ਸਿ ਜਾਣਹਿ ਦੁਗਿ ॥ ੧ ॥ ਸਿਧੁ ਨੁ ਦੁਖੁ ਨ ਭੁਰਿ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਿ ਸੁ ਤੁੰਦੇ ਹਿਤਿ
ਸੋ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਇਹੁ ਪਨੁ ਜਲੈ ਨ ਤਸਕੁ ਰੁਲੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਇਹੁ ਪਨੁ ਭੁਧੈ ਨ ਇਸਪਨ ਕਉ
ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਇਸਪਨ ਕੀ ਦੇਖਹੁ ਦੁਤਿ ਮਾਈ ॥ ਸਹੇਜ ਮਤਿ ਮਨ ਦਿਨੁ ਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਇਕ ਬਾਤ
ਮਨੁ ਪੁਸ਼ਟੁ ਨ ਹਰੁ ਰਹਾਈ ॥ ਇਸਪਨੁ ਬਿਨੁ ਕਹੁ ਕਿਨੈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ਭੁਟਤਿ ਨਾਨਕੁ ਮਕ
ਥਰੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤ ਇਹੁ ਪਨੁ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਰਸਰੁ ਸੇ
ਮਿਲੈ ਸਮਸਰੁ ਪੋਖਿ ਲੈ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਮਰਤੁ ॥ ਸੁਮਨ ਧੀਪ ਕੀ ਜੈ ॥ ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲ ਸਿਉ ਜੁਗਤਿ ਮਨੁ
ਗਾਖੀ ਮੈ ਉਠੈ ਨਹਿ ਸਨਹ ਕੋ ਪੁਛੀ ਜੈ ॥ ੧ ॥ ਮੁੜੇ ਕਾਇ ਦੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾ ॥ ਨਹ ਦੀਨਿ ਮਾਘ ਰਮਾ ਨਿਦੁ
ਬੇਗਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਜਰਗਾਹੁ ਜਾ ਰਿਲੈ ਮਮਰਗਾਹੁ ਮਾਰਿ ਲੈ ਭੀਤਿ ਤ ਨਿਛੁਤਿ ਤਉ ਮਾਪਿਉ
ਪੀਐ ॥ ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲ ਸਿਉ ਜੁਗਤਿ ਮਨੁ ਗਾਖੀ ਮੈ ਉਠੈ ਨਹਿ ਸਨਹ ਕੋ ਪੁਛੀ ਜੈ ॥ ੨ ॥ ਭੁਟਤਿ ਨਾਨਕੁ
ਨਹ ਦੇਹੁ ਹਰਿ ਮਨੇ ਮਨ ਪਦਨ ਸਿਉ ਮੀ ਮਿਤੁ ਪੀਐ ॥ ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲ ਸਿਉ ਜੁਗਤਿ ਮਨੁ ਗਾਖੀ ਮੈ ਉਠੈ
ਨਹਿ ਸੁਨਹ ਕੋ ਪੁਛੀ ਜੈ ॥ ੩ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਮਾਇਆ ਮੁਈ ਨ ਮਨੁ ਮਾਸਰੁ ਲਹਰੀ ਸੈ ਮਤੁ ॥
ਬਹਿ ਬੁਝ ਲਸਿ ਰਤਿ ਗਿਟੈ ਕੈਸਾ ਦੁਖੁ ਜਿਤੁ ॥ ਮਾਣੁ ਕਮਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਮਾਰ ਸੀਸਾ ਚਿਨ ਲੈ ਗੈ ਰਤੁ
ਗਾਤ ਪਤਿ ਤਿਕੈ ਗੁਣੀ ਭੋਪਿ ਚਾਇ ਦੁਰਤੁ ॥ ੧ ॥ ਬਾਬਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦੁਰਿ ਨ ਦੇਖੁ ॥ ਸਰਬ ਜੋਤਿ
ਜਗਤੀ ਦੇ ਨਾ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਸਾਣ ਲਖੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਧਿਸਨ ਰਿਖੀ ਮੁਨੁ ਸਿਕਰੁ ਏਤੁ ਪੈਠੇ
ਖਾਰੀ ॥ ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸੋਹੈ ਰਿਸਾਏ ਆ ਕੀ ਮਰਹਿ ਮੁਢਾਰੀ ॥ ਜਿਗ ਮੇਲੇ ਪੜਤੀ ਸਿਨਿ ਆਸੀ ਗੁਰਿ
ਪੁਰੈ ਵੀਛਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਬਿਨੈ ਸਵਾਛ ਲਵ ਬਹੁ ਪਾਵੁ ਸੋ ਸਵਾ ਕਰਨੀ ਸਾਰੀ ॥ ਨਿਪ ਨਿਮਾਘ ਨਿਗੁਰਿ
ਆਗੁਰੁ ਨਿਮਾਘ ਭੁਮਾਣਾ ॥ ਅੰਧੁ ਲੈ ਮਾਣੁ ਕਹੁ ਰਪ ਕਹਿ ਮਾਨਿ ਤਾਇ ਮਾਤੁ ਤੁਹੈ ਮਜੁ ਪਾਨ

ਹੀਨਾਇਆਗਰਮਤੀਸਾਦਪਛਾਣਾਨਾਮਧਿਨਾਨਾਹੀਵਰਿੰਦਈਵਰਾਮਾਦੁਜਾਣਾ॥੩॥ਸਾਦ
 ਨਾਮੁਸਲਾਹੀਮੈਸਾਦੇਤੇਤ੍ਰਿਪਤਿਹੋਇ॥ਗਿਅਨੁਰਤਨੁਮਨੁਮਾਜੀਮੈਬਹੁਤ੍ਰਿਨਮੈਲੋਹਇ॥ਜੁਬਲ
 ਗੁਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵੈਸੇਤਬਲਗੁਧਿਘਨੁਨੋਹਇ॥ਨਾਨਕੁਸਿਰਦੇਛੁਟੀਮੈਮਨਿਤਨਿਸਾਦਸੇਇ॥
 ੬॥੧੦॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ१॥ ਜੋਹੀਜੁਗਤਿਨਾਮੁਨਿਰਮਾਇਓਤਾਕੈਮੈਲੁਨਗਤੀ॥ਪ੍ਰੀਤਮਨਾਮੁ
 ਸਦਾਸਦਸੰਗੇਜਨਮਮਰਦੁਗਤਿਧੀਤੇ॥੧॥ਗੁਸੀਈਤੇਰਾਕਹਾਨਾਮੁਕੈਸੇਜਾਤੀ॥ਜਾਤਉਚੀਤ
 ਹਿਮਹਲੁਬਲਾਦੇਪੁਛਉਧਾਤਨਿਰੀਤੀ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਬ੍ਰਹਮਦੁਬ੍ਰਹਮਗਿਅਨਇਸਨਾਨੀਹਰਿਗੁ
 ਟਪੁਜੋਪਾਤੇ॥ਏਕੋਨਾਮੁਏਕੋਨਾਗਇਦੁਤ੍ਰਿਕੁਦੁਦੁਏਕੋਜਾਤੀ॥੨॥ਜਿਹਦੁਤੇਤੀਇਹੁਘਟਧਾ
 ਛਾਤੇਲਥਿਨਾਮੁਮਜਾਦੀ॥ਏਕੋਹਾਦੁਸਾਹਸੁਨਾਸਿਰਿਦੁਜਾਹੋਇਬਭੁਤੀ॥੩॥ਦੈਵਸਿਰੇਸਤਿ
 ਗੁਰੁਨਿਬੇਛੋਸੇਬੁਧੈਜਿਸੁਏਕਲਿਦੁਲਾਗੀਜੀਅਹਰੈਹੋਨਿਭੁਰਾਤੀ॥ਸਬਦੁਸਾਏਕੁਰਮੁਦੁ
 ਕਾਏਸਦਸੇਦੁਰਿਨੁਗਤੀ॥੪॥ਉਪਰਿਗਗਨਪਰਿਗਰਬੁਤਾਕਾਅਗਮੁਗੁਰੁਪੁਨਿਦਾਸੀ॥
 ਗੁਰਬਚਨੀਧਾਹਰਿਘਰਿਏਕੋਨਾਨਕੁਭਾਇਆਉਦਾਸੀ॥੫੧੧॥ ਗਗੁਮਾਰੂਮਹਲਾ१॥ ਘਰੁ
 ੫॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਜਾਗੈਨੀਦਨਸੈਦਾ॥ਸੋਜਾਗੈਜਿਸੁਦੈਰਨੋ
 ਦਾ॥ਪ੍ਰੇਮੇਬਕਾਨਲੋਗਤਨਭੀਤਰਿਵੈਦੁਕਿਜਾਣੈਕਾਹੀਜੀਉ॥੧॥ਜਿਸੋਨੇਸਾਦਾਸਿਛਤੀਲੋਏ॥ਗੁ
 ਰਮੁਖਿਦਿਹਲਾਕੈਸੇਬੁਧੈਪਾਥੰਮਿਤਵੀਸਾਰੇਸਈਜਾਣੈਜਿਮੈਮਿਤਵਾਦੁਪਾਹੀਜੀਉ॥੧॥ਹਰਾ
 ਉ॥ ਧਿਰਸੇਤੀਧਨੁਪ੍ਰੇਮਰਚਾਏ॥ਗੁਰੋਕੈਸਬਦਿਤਬਾਦਿਤੁਲਾਏ॥ਸਹਜੇਸਤੀਧਨਖਰੀਸੁਹੇਲੀ
 ਤ੍ਰਿਸਨਾਤਿਧਾਨਿਦਾਹੀਜੀਉ॥੨॥ਸਹਸਾਤੇਜੋਬੁਰਮੁਖੁਕਾਏ॥ਸਹਜੇਸਿਛਤੀਧਨੁਖੁਚੁਕਾਏ॥੨
 ਗੁਰੋਕੈਸਬਦਿਮੋਹੇਮਨੁਮਾਰੈਸੀਦਰਿਯੋਗਾਧਾਰੀਜੀਉ॥੩॥ਹਉਮੈਲੁਲਿਅਮਨਹੁਦਿਸਾਰੇ॥ਜਮੁ
 ਪੁਰਿਦੁਜਹਿਖੜਗਾਚਗਾਗਾ॥ਅਧੋਕਵਹਿਮੈਨਾਮੁਨਮਿਲਈਤੁਸਹਜੀਅੰਤ੍ਰੁਭਾਰੀਜੀਉ॥ਸਾਇਆ
 ਮਮਤਾਪਦਹਿਖਿਆਲੀ॥ਜਮਪੁਰਿਛਾਸਹਿਗਾਜਮਜਾਲੀ॥ਹਿਤੋਕਈਧਨਤੇਤ੍ਰਿਨਸਾਕਹਿਤਾਜਮੁਕ
 ਰਖੁਆਹੀਜੀਉ॥੪॥ਨਾਹਉਕਰਤਾਨਮੈਕੀਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰਦੀਆ॥ਜਿਸੁਤੁਦੇਹਿਤਿ
 ਸੈਰਿਆਚਾਗਾਨਾਨਕਸਰਨਿਤਮਾਰੀਜੀਉ॥੬॥੧॥੧੨॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ१॥ ੩॥ ਘਰੁ॥ ੧

१। ਜਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਜਰਥੈਸਾਦਿਹਤਹਥੈਸਾਸੁਆਮੀਜਰਥੀਜਹਿਤਹਜਾਦਸਭ
 ਨਗਰੀਮਹਿਏਵੇਰਾਜਾਸਭੇਪਵਿਤੁਹਰਿਥਾਦੁ॥੧॥ਧਾਧਾਦੇਹੁਦੁਸਾਸਭਗਾਦੁਜਤੇਸਹਜੇਸਹਜਿ
 ਸਮਾਦੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬੁਗਭੁਲਾਵਿਛੁਆਪਸੇਤੇਜੀਅਏਈਸਗਲਦਿਕਾਰਾ॥ਇਹੁਛੁਰਮਾਇ
 ਆਖਸਮਕਾਹਆਦਰਤੈਇਹੁਸਿਸਾਰਾ॥੨॥ਇੰਦ੍ਰੀਯਾਤੁਸਥਲਕਰੀਅਤੈਹੈਇੰਦ੍ਰੀਕਿਸੇਤੇਹੈਈ॥ਆ
 ਪੇਖੇਲਕੋਰਸਭਕਰਤਾਐਸਾਬੁਝੈਕੋਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਏਕਲਿਦਲਾਗੀਦੁਬਧਾਤਦੇਬਿਨਾਸੀ॥
 ਜਤਿਸੁਭਾਨਾਮਸਤਿਕਰਿਮਾਨਿਆਕਾਟੀਨਮਕੀਛਾਸੀ॥੪॥ਭੁਲਤਿਨਾਨਕੁਲੇਖਾਮਾਗੈਕਵਨਾ
 ਜਾਤੁਕਾਮਨਿਅਭਿਮਾਨਾ॥ਤਾਸੁਤਾਸੁਧਰਮੁਗਇਕਪਤੁਹੈਪਏਸੇਦਕੀਸਹਨਾ॥੫॥੧॥ ਮਾਰੂਮਹ
 ਲਾ॥੬॥ ਆਦੁਜਨਾਨਾਥੀਐਕਿਜਪਹਿਦੁਸਾਹੈਈ॥ਸਦੁਖਜਨਾਧਖਸਿਮਾਆਪੇਕਾਏਸੇਇ
 ੧॥ਏਮਨਹਰਿਜੀਉਚੈਤਿਤੁਮਹਨਹਤਜਿਦਿਕਾਰਾ॥ਗੁਰਕੇਸਥਦਿਧਿਅਇਤੁਸਤਿਲਾਗੀਪਿਅ
 ਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਐਥੈਨਾਦੁਹੁਲਿਅਛਿਰਿਧੁਕਿਥਾਉਨਪਾਇ॥ਜੇਨੀਸਕੁਭਵਾਈਅਨਿਧਿਸਰਾ
 ਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੨॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰਪਾਇਆਪੁਰਧਿਲਿਖਿਅਮਾਇ॥ਅਨੁਦਿਨੁਸਦੀਭਗਤੁਕ
 ਰਿਸਦਾਏਈਮਲਾਇ॥੩॥ਆਪੋਸੀਸਾਦਿਸਭੁਸਾਜੀਅਨੁਅਧੇਨਦਰਿਕੋਰਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਦੁਤਿ
 ਆਈਆਜੈਭੁਏਤੈਦੇਇ॥੪॥੨॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ॥੩॥ਧਿਛੇਲਗੁਨਹਥਸਾਇਜੀਉਅਬਤੁ
 ਮਾਰਗਿਪਾਇ॥ਹਰਿਕੀਰਤਲੀਲਾਗਿਰਹਾਇਕਰਮਾਨਿਏਕੋਭਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਮੋਜਾਤਿਨਪਤਿ
 ਹੇਨਾਮੋਏਹਨਾਥਾ॥ਸਥਦਿਭੁਦਿਭੁਖਵਦਿਆਗੁਰਨਾਮੁਦੀਆਸਮਝਾਇ॥੨॥ਇਹੁਮਨੁਲਾਲਚਕਰ
 ਦਾਛੇਲਾਲਲਿਲਗਾਜਾਈ॥ਪਿਧੁਕੁਜਿਦਿਅਪਿਅਜਮੁਪੁਰਿਚੋਟਾਖਾਇ॥੩॥ਨਾਨਕਸਭੁਕਿਛੁਆ
 ਪੇਆਪੋਹੁਜਨਾਗੀਕੋਇਕੁਗਤਿਜਨਾਧਖਸਿਭਿਨੁਗੁਰਮੁਖਾਸੁਖੋਹੈ॥੪॥੩॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ॥੩
 ਸਤਿਹੋਤੇਸੇਕਲਿਲਹੁਸੇਦਿਰਲੇਸਿਸਾਗਿ॥ਤਿਨਿਮਲਿਅਮੁਖਭਿਜਲਾਜਪਿਨਾਮੁਮੁਗਾਗਿ॥੧॥ਧਾ
 ਧਾਸਾਦਾਸਾਹਿਬੁਰਿਦੇਸਮਾਇਲਾਸਤਿਗੁਰਮੁਖਪੁਛਿਦੇਖੁਲਹੁਦਖਰਭੁਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਕ
 ਸਦਾਸਭਿਸੇਵਦੀਪੁਰਿਭਾਗਿਮਿਲਾਦੁਹੈਈ॥ਗੁਰਮੁਖੀਮਿਲੇਸੇਨਾਦਿਛੁਹੁਗਿਪਾਦਹਿਸਦੁਸੇਇ

[illegible]

ਸਿਵਰਬੁਹਮੇਦੇਵੀਜੀਪਉਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਪਾਇਆ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਜਿਨਾਮਨੁਕੁੰਨਾਤਗੁ
 ਰਮੁਖਿਪਾਰਿਪਇਆ॥੨॥ਕੋਟਿਕੋਟਿਤੇਤੀਸਪਿਆਇਉਹਰਿਨਾਮਤਿਆਮਤੁਨਪਾਇਆਇਦ
 ਪੁਰਾਨਸਿਮ੍ਰਿਤਿਹਰਿਨਾਮਿਅਮੁਖੇਪੰਤਿਤਹਰਿਰਾਇਆਨਾਮੁਰਸਾਲੁਜਿਨਾਮਨਿਵਸਿਮੇਤਿ
 ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਿਪਇਆ॥੩॥ਅਨਤਤਰੀਨਾਮੁਜਿਨਾਮਿਅਮੇਗਣਤਨਕਰਿਸਕਿਅਗਰਿ
 ਦਿੰਦੁਸ਼ਿਪਾਕੇਰਥਾਇਪਾਏਨਹਰਿਪੁਤਮਨਿਕੁਇਆਗੁਰਪਾਰਿਸ਼ਿਪਾਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿਕੁਇਥਿ
 ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਲਇਆ॥੪॥੨॥ ਆਰੁਮਹਲਾ॥੪॥ਅਰੁ ੩

੧ਉਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਇ॥॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁਲੈਗੁਰਮਤਿਹਰਿਪਤਿਪਇਆਹਲ
 ਤਿਪਲਤਿਨਾਲਿਲਲਦਹਰਿਅਤਿਲੇਏਫੁਡਾਇ॥ਜਿਥੈਅਦਘਟਗਲੀਆਰੁੀਨਾਮਾਤਿਥੈ
 ਹਰਿਹਰਿਪੁਤਿਕਰਾਇ॥੧॥ਮੇਰਸਤਿਗੁਰਗਮੈਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿਕੁਇਮੇਰਮਾਤਪਿਤਾਮੁਤ
 ਬੰਧੋਐਮੈਹਰਿਬਿਨੁਅਦਰੁਨਾਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੈਹਰਿਬਿਹਗੀਹਰਿਨਾਮੁਰੋਕੇਈਆਇਮਿ
 ਲਾਏਮਾਇ॥ਤਿਸੁਆਰੋਮੈਜੋਰੁਤੀਮੇਰਾਪੀਤਮੁਦਇਮਿਲਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਦਇਆਲੁ
 ਪੁਰੁਹਰਿਮੇਲਦਿਲਨਪਾਇ॥ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨੇਦਤਿਉਸੇਭਾਗੀਨੁਮਰਿਜਾਇ॥ਉਇ
 ਫਿਰਿਫਿਰਿਕੇਨਿਕੁਦਾਈਆਹਮਹਿਕੋਮਹਿਅਦੇਜਾਇ॥ਉਇਕਮਦਰਿਥੇਧਮਾਰੇਅਹਿਹਰਿਦੁ
 ਰਗਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੩॥ਤੁਪੁਰੁਹਮਸਰਨਾਗਤੀਮੇਕਉਮੇਲਿਲੈਹਰਿਗਾਇ॥ਹਰਿਪਾਰਿਸ਼ਿ
 ਪਾਜਗਜੀਵਨਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਨਾਇ॥ਹਰਿਜੀਉਆਪਿਦਇਆਲੁਹਇਹਨਾਨਾਕ
 ਹਰਿਮੇਲਾਇ॥੪॥੧॥੩॥ ਆਰੁਮਹਲਾ॥੪॥ਹਉਪੁਜੀਨਾਮੁਦਸਾਇਦੋਕਦਮੇਹਰਿਪਨੁਰ
 ਸਿ॥ਹਉਤਿਸੁਦਿਟਹੁਪਿਨਖੀਨੀਮੈਮੈਮੇਲੈਹਰਿਪੁਤਪਾਸਿ॥ਮੈਅਤਰਿਪ੍ਰੇਮੁਪਿਰੰਮਕਾਕਿਉਸਜ
 ਦੁਮੇਲੈਮਿਲਾਸਿ॥੧॥ਅਨਪਿਆਰਿਅਮਿਤਮੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਨੁਗਸਿ॥ਗੁਰਪੁਰੋਨਾਮੁਦ੍ਰਿਕੁ
 ਇਆਹਰਿਪੀਰਕਹਰਿਸਾਧਸਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਅਪਿਮਿਲਾਇਗੁਰਮੈਦਸੇਹਰਿਪ
 ਨੁਰਸਿ॥ਧਿਨੁਗੁਰਪ੍ਰੇਮੁਨਲਭਈਜਨਦਖਹਮਨਿਨਿਰਜਾਸਿ॥ਹਰਿਗੁਰਦਿਓਇਆਪੁਰਖਿ
 ਆਹਰਿਮੇਲਗੁਰਸਾਧਸਿ॥੨॥ਸਾਗਰਭਗਤਿਭੁਟਾਹਰਿਪੁਰੋਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥ਸਤਿਗੁ

ਭੁਤ ਰਾਖੇ ਲਿਖੇ ਇਉਂ ਖਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਰਗਾਸਿ। ਮਨ ਮੁਖਿ ਭਾਗਿ ਦਿਹੁ ਦਿਖਾਤਿ ਖਮੁਈ ਭਾ
 ਏ ਪੀਧਾਸਿ॥ ੩॥ ਗੁਰਦਾਤਾ ਦਾਤਾ ਰੋਹੈ ਉਮਾ ਗਉਣਾ ਨੁਗੁਰੁ ਪਾਸਿ॥ ਚਿਰੀ ਦਿਨ ਨਾਮੇ ਲਿਖ
 ਭੁਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਦੁਤਰੀ ਭਾਸਿ॥ ਗੁਰੁ ਰਾਵੈ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਨ ਨਾਨਕ ਵੀ ਭਰਦਾਸਿ॥ ੪॥ ੬॥
 ਮਾਰੁ ਮਹਲਾ॥ ੬॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇ ਪੁਰਾਨੁ ਭਗੁਰ ਮੁਤਿ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਈ॥ ਨਾਪਿ ਹਰਿ
 ਹਿ ਕਥਾ ਦੁਤਰੀ ਭਾਗਿ ਰਿਉ ਤਮੁ ਪਦ ਨਿਰਧਾਨੀ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਾ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਪੈ ਗੁਰ ਪੁਰੇ
 ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਈ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਿਤ ਸਦਾ ਕਰਿ
 ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਵ ਬਹਾਨੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬੇਨਤਿ ਦੇਵ ਲਿਖਾਵਿ ਉਪਾਈ ਭੈ ਭਵ ਬਥ
 ਹਾਈ॥ ਸਿਤ ਨਾਮਿ ਲਿਖਾਇ ਭਾਸੁਣਿ ਭਵ ਬਥਾ ਮਨਿ ਭਾਈ॥ ਮੈ ਰੋਮ ਨਿਤ ਨਿਮੁ ਭਾਗੁ
 ਹਰਿ ਮੈ ਮੇਲੇ ਪੁਰਖੁ ਜਾਣੀ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇ ਪੁਰਖੀ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾ
 ਣੀ॥ ਦੁਤਰੀ ਗੁਰ ਸੇਵਿ ਭਾਗਿ ਪਾਇ ਭਾਸੁ ਪ੍ਰਸੂਨਾਈ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਭਾਗਿ ਦਿਹੁ ਦਿਖਾਤਿ
 ਨਦੀ ਹੋਇ ਦਿਹਾਈ॥ ੩॥ ਹਮ ਨਾਨਕ ਵੀ ਸ੍ਰਬੁਤ ਰਿਖਾ ਮੁਖਿ ਦੀਜੈ ਮੀਭਿਤ ਧਾਈ॥ ਸਤਿਗੁ
 ਰੁ ਮੇਰੀ ਮਤ੍ਰ ਪੁਰੁ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੁਖ ਪ੍ਰਸੂਨਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਕਸਰ ਨਾਗਤੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮਿ ਸਮਾ
 ਣੀ॥ ੬॥ ੩॥ ਮਾਰੁ ਮਹਲਾ॥ ੬॥ ਹਰਿ ਭੁਉਲ ਗਾਏ ਰਾਗੀ ਭਾਵੁ ਤੁਰੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਾਖੁ॥
 ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਸਰਪਾਉ ਪੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਠਾਖੁ॥ ਸਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਭੋਇ ਭਾਗੁ
 ਧਾਈ ਹਰਿ ਗੁਣਿ ਭਾਖੁ॥ ੧॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿ ਭਾਮਿ ਤੁਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸ ਠਾਖੁ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੁ ਹ
 ਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇ ਭਾਗੁ ਲਾਤਿ ਪਲਾਤਿ ਪਤਰਾਖੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਭੈ ਹਰਿ ਕੀ
 ਰਤਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਾਖੁ॥ ਤਨੁ ਪਰਤੀ ਹਰਿ ਧੀਜੀ ਭੈ ਦਿਸਿ ਗਤਿ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਰਾਖੁ॥ ਅੰਭਿਤੁ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਠਾਖੁ॥ ੨॥ ਮਨ ਮੁਖ ਤਿਸ ਨਾ ਭੁਰਿ ਰੋਮ ਨਿ ਭਾਸਾਟ ਹਰਿ ਸਬ
 ਹੁਲਾਖੁ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪ੍ਰਿਗੁ ਕੀਵੇ ਦੇਵਿ ਦਿਖਿ ਸਟਾ ਮਨ ਮੁਖ ਰਾਖੁ॥ ਉਇ ਭਾਵੁ ਹਿਕਾਹਿ ਭੁ
 ਵਈ ਭਾਗਿ ਹੁਕੀ ਦੁਰਗੀਧ ਭਾਖੁ॥ ੩॥ ਤੁਹਿ ਤੁਹਿ ਸਰਨਾਗਤੀ ਹਰਿ ਦਇਆ ਪਾਰਿ ਪੁ
 ਰੁ ਰਾਖੁ॥ ਸਿਤ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾ ਪੁਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਲੇ ਪਤਿ ਸਾਖੁ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇ ਭਾ

ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਭਾਖਾ ॥ ੬ ॥ ੬ ॥ ੬ ॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ॥ ੬ ॥ ਘਰਾ ॥ ੫ ॥ ੧ ਭਿਸਤਿਗੁ
 ਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਭੁਤਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਕੋਰਨਿਸਤਾਰਾਗਿਸੋਨਕ੍ਰਿਪਾ
 ਕੋਰਮੇਗਸੁਆਮੀਸੋਹਰਿਕੋਗੁਣਗਾਏਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕੋਰਬਨਦੁਲੀ ॥ ਹਰਿਹਿ
 ਰੈਦੇਸਦਾਸਦਾਸਮਾਲੀ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰਜੀਅੰਤ੍ਰਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਛੁਤਾਏਜੀ
 ਊ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖਸਾਗਰੁਅੰਖਿਤੁਹਰਿਨਾਉ ॥ ਮੰਗਤਜੁਨੁਜਾਏਹਰਿਦੇਹੁਪਸਾਉ ॥ ਹਰਿ
 ਸਤਿਸਤਿਸਦਹਰਿਸਤਿਹਰਿਨਾਰਿਮੈਰੈਮਨਿਭਾਏਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਨਾਏਛਿਦ੍ਰਸ੍ਵਦਹਿਅਪਾਵਿਤ੍ਰ
 ਬਲਿਹਰਿਨਾਮੁਪਦਿਤਸਭੁਵਿਤਾ ॥ ਜੇਹਰਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨਹੈਦੇਮੇਗਸੁਆਮੀਹਰਿਸਿਮਰਤਮਲੁਲਹਿ
 ਜਾਏਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਮਾਇਅਮੇਹੁਬਿਖਮੁਹੈਭਾਹੀਵਿਉਤਹੀਮੈਦਰਤੁਸੰਸਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰਬਹਿ
 ਥੁਦਇਪ੍ਰਭੁਸਾਦਾਜਪਿਹਰਿਹਰਿਪਾਰਿਲਿਖਾਏਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ਤੁਸਹਬਤੁਤਰਾਸਭੁਕਈ ॥ ਜਿ
 ਤੁਰਹਿਸਈਪ੍ਰਭੁਹਈ ॥ ਜਨਨਾਨਕਗੁਣਗਾਏਬੇਦਾਰਹਰਿਭੁਏਹਰਿਥਾਈਪਾਏਜੀਉ
 ५ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ॥ ੬ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੇਰਾ ॥ ਸਭਿਵਿਲਦਿਖਵਾਂਟਹਰਿ
 ਤੇਰਾ ॥ ਹਰਿਧਨੁਰਾਖਹੁਹਰਿਧਨੁਸੰਦਹੁਹਰਿਦਲਿਦਿਅਨਾਇਸਥਾਈਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਜਿਸੋਨ
 ਕ੍ਰਿਪਾਕੋਰਸਾਧਿਅਏ ॥ ਨਿਤਹਰਿਜਪੁਕਾਪੈਕ੍ਰਪਿਹਰਿਸੁਖਪਾਏ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਹਰਿਰਸੁਆ
 ਏਕ੍ਰਪਿਹਰਿਹਰਿਪਾਰਿਲਿਖਾਈਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਸਤਿਨਾਮੁਜਗ
 ਮਹਿਸੋਸਟਉਤਮਕਾਮੁ ॥ ਦਸਮਨੁਦਰਜਮਕਾਏਰੇਹੁਮਾਰਉਹਰਿਸੇਵਕੇਨੋਕਿਨਕਾਈਜੀਉ ॥
 ੨ ॥ ਜਿਸੁਉਪਰਿਹਰਿਕਾਮਨੁਮਾਨਿਅੰਸੇਸੇਵਕੁਦਹੁਜਗਾਦਹੁਵੈਦਕਾਨਿਅੰਸੇਸਉਕਾਬੁ
 ਗਵੈਕੋਈਪਾਪੀਤਿਸੁਜਮਕਿਕਰੁਖਈਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਸਭਿਮਹਿਏਕੁਨਿਰੰਕੋਨਕਰਤਾ ॥ ਸਭਿ
 ਕਰਿਕਰਿਵੈਪੈਅਪਦੇਦਲਤਾ ॥ ਜਿਸੁਹਰਿਰਾਖੈਤਿਸੁਕਉਦੁਮਾਏਜਿਸੁਕਰਤਾਅਪਿਛਤਾ
 ਈਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ਹਉਮਨਾਦੰਨੁਨਾਮੁਲਈਕਰਤਾਰਾ ॥ ਜਿਨਿਸੇਵਕੁਭਗਤਸੇਭੁਨਿਸਤਾਰਾ ॥
 ਦਸਆਰਣਾਰਿਦੁਸਭਿਪੁਛਉ ॥ ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਛੁਤਾਈਜੀਉ ॥ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਮਾਰੂਮ
 ਹਲਾ ५ ॥ ਘਰਾ ॥ ੨ ॥ ॥ ੧ ਭਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤਰਪੈਧਰਤਿਅਕਾਸੁਨਿ

ਖੜ੍ਹਾ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਅਮਰ ਕਰਾਗਾ ॥ ਪਉਟ ਪਾਣੀ ਏਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੈਂਤ ਚੋਪੈਂਦੁ ਧਿਰਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਏਕਾ
 ਨਿਰਕੁ ਉਥਾ ਤੁਸੁ ਦੀਪੋ ਸੁਖੀ ਆਸ ਸਟ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਨਿਗਰ ਮਿਲਿ ਗਾਇ ਗੁਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਦੁਹਾਰ ਅਰੇ ਦੁਹਾਰ ਪਹਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕੁ ਤਰਿ ਮੁਇਆ ॥ ਲਖ ਦੁਹਾਰ ਸੀਹ ਮਹਿ ਮਹਿ ਰਿਨੁ ਮੇ
 ਛਿਰਿ ਛਿਰਿ ਨੀਕੇ ਏਆ ॥ ੨ ॥ ਗੁਨ ਸੁਸਾਤ ਕੁਤਾ ਮਸੁਤ ਰਪਹਿ ਕੇਤ ਕੁਪਉ ਪਾਇਆ ॥ ਛੁਲਥ ਪ
 ਰੀ ਇਹ ਕਉ ਲਾਤੁ ਰਪੈ ਅਤਿ ਤਰਪੈ ਪਰਮ ਗਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗੀ ਤਰਹਿ ਧਿਆ ਪੀਧਿ ਨੁ
 ਤਰ ਕਰੈ ਗਾਗਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕੁਰਾਤ ਨ ਕਾਸੇ ਗੀ ॥ ਭਗਤ ਸੋਹਿਦ ਰਬਾਗਾ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥ ਮਾਹੁ ਮਹ
 ਲਾ ॥ ੫ ॥ ਪੰਦਰ ਥੇਕੇ ਮਾਥੁ ਧਾਰਿ ਕਹਿ ਸਿਮਰਤ ਅਮਰ ਮਦਾਗੇ ॥ ਪੁਤ੍ਰੇ ਤਿਨ ਰਾਇ ਦੁ
 ਕਹਿ ਚਿਨ ਮਕੈ ਕਰਮਾ ਰਿਧਿ ਦੇਗੇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਨਾ ਕੋਰੇ ਕੇਤ ਗਨ ਤਉ ਪਾਗੇ ॥ ਮੇਰੀ ਨਾਮ ਲਖ ਮਤਿ
 ਨਿਰਗੁਣ ਪਰਿਉ ਸਰ ਨਿਦ ਮਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਲ ਮੀਕੁ ਸੁਪਚਾਰੇ ਤਰਿ ਚਿਧਿ ਧਿਕੇ ਤੇਰੇ
 ਧਿਰੇ ਗਾਇ ਕੀ ਮਖਮਲ ਮਾਹਿ ਅਗਾਧਿ ਚਿਨ ਪਤਿ ਪਾਰਿਉ ਤੇਰੇ ॥ ੨ ॥ ਕੀਨੀ ਗਧਿ ਆਭਗਤ
 ਪ੍ਰਹਿਲੈ ਦੇਹ ਰਿਨਾਖ ਸਨ ਪਹਿ ਧਿਰੇ ਗਾ ॥ ਧਿਰੁ ਹੁਦ ਸੀਸੁ ਤੁਧਾਇਉ ਪੁਨੀਤ ਸਗਲ ਕਲਉ ਜਾ
 ਗੇ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਥ ਤਵਉ ਅਧਿਨ ਮਿਥਿ ਅਮਰੁ ਮਗ ਨਾਗੇ ॥ ਆਇਉ ਸਾਮਨਾ ਕਰ ਕਉ ਦਾ
 ਰਿ ਕੀਲੀ ਜੈ ਕੁਠਾ ਪਸਾਗੇ ॥ ੬ ॥ ੨ ॥ ਮਾਹੁ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਦਿਤ ਨਾ ਦਿਤ ਭੁਮਿ ਥਿਧੁ ਭਾਤੀ ਮ
 ਨਿਕਤ ਨ ਕਰਿ ਥਾਏ ॥ ਚਿਨ ਧਰਮ ਕੀ ਏਹ ਉਹਿ ਮੈ ਤੇਰੇ ਕਉ ਏ ਮਜਾਏ ॥ ੧ ॥ ਅਵਰ ਦਿਨ ਕਾਹੁ
 ਕਾਨ ਲਾਏ ॥ ਸੇਵਿ ਨ ਮੇਰਉ ਦੀਨੈ ਪੁਤ੍ਰੀ ਤਿਨਾ ਦਿਨ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਤ੍ਰ
 ਕਲ ਤਿਸੇ ਦੇਖ ਸਾਗਾਇ ਸਹੀ ਮਹਿਉ ਹੁਣਾਏ ॥ ਮਾਇਆ ਮਦ ਰੋਖਿ ਭੁਏ ਰਿਦ ਮਾਤ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਕਥਾ ਹੁਨ ਗਾਏ ॥ ੨ ॥ ਏਹ ਧਿਧਿ ਧੋਨੀ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰਾ ਧਿਨੁ ਸਤ ਨਾਨੀ ਪਾਇ ॥ ਤੁਮਰਾ ਤਾਰ
 ਵੇਤ ਪੁਤ੍ਰ ਸੰਥ ਮਾਗਾ ਕਉ ਦਾਨੁ ਮਾਏ ॥ ੩ ॥ ਤਿਆਗਿਉ ਸਗਲ ਮਾਨੁ ਮਹਤਾ ਦਸੇ ਹਟ ਸਰਨ
 ਏ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮਿਲਿ ਭੁਏ ਏ ਕੈ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ੬ ॥ ੩ ॥ ਮਾਹੁ ਮਹਲਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
 ਨਧੀ ਰਿਉ ਗੈ ਨਾਮ ਕਹੁ ਨ ਬਸਤੁ ਮਹਿ ਕਾਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨ ਚਿਰ ਨ ਸੁਨਿਉ ਪਰਿਛਹਿਉ ਮਖੋ ਤੇ ਸੁਨਿ
 ਕਰਿ ਗਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਕਉ ਨ ਕਹੁ ਤੇ ਮਾਇਉ ॥ ਏਤੀ ਨਾਨਕ ਉਥੇ ਤੀ ਕਉ ਦਤਿ ਲੇਤੇ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਭਵਤਗੀਐਤਸਿਉਰਗੁਨਲਵਸਿਗੋਬਗੀਘਾਤਮਲਪਸੁਪੇਨਕੀਧਹੁਰਿਧਹੁਰਿਅਟਕਾਵਸਿ
 ਹੋ। ਭਵਿਉਪ੍ਰਸਾਦਸਿਪਾਨਿਪਿਰਾਕੁਰਸੰਤਸਿਗਿਗਾਤਿਪਾਈ। ਕਹੁਨਾਨਕਵੈਗੁਣਕੁਮੁਛੁਟਾਕੁਉ
 ਪ੍ਰਭਭੇਸਹਾਈ॥੬॥੬॥ ੭॥ ਮਾਹੁਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭਾਧਿਪਿਜਾਨੈਤਿਸੇਤਕਹਾਟ
 ਲਾਹਿਉ। ਹਸਤਪਾਟ੍ਰੇਰਧਿਨਭੀਤਰਿਅਗਾਨਿਸਿਗਿਲੈਕਾਰਿਉ॥੧॥ ਮੁਕੁਤੈਮਨੁਤਰਾਮੁਧਿਸ
 ਰਿਉ। ਲੁਲੁਖਾਇਕਹਹਿਗਰਾਮੁਪੇਰੀਪੇਖਤੈਨਨਧਿਟਾਰਿਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਸਾਪੋਰਗੁਉਪ
 ਨਿਓਤਨਭੀਤਰਿਟਰਤਨਕਹਾਟਾਰਿਉ। ਪ੍ਰਭਧਿਸਰਤਮਹਾਦਧੁਪਾਇਉਇਹਨਾਨਕਤਾਤਧੀਰ
 ਰਿਉ॥੨॥੬॥ ਮਾਹੁਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰਭਟਾਪੇਰੀਤਗਾਹਹਿਗੁਣਗਾਟਹਨੀਤਨੀਤਿ।
 ਤਿਸੁਧਿਨੁਤੁਕਾਮਦੁਨਕੋਵਉ। ਅਗਟਮਪਿਅੰਤਿਹੈਸੇਉ। ਸਿਤਨਕੀਉਟਮਾਪੇਅੰਧੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ
 ਜੋਵੈਦਸਿਰਸਗਲਸੇਸਾਰਾ। ਅਪੇਅੰਧੀਅੰਧੀਪਿਨਿਰੰਕਾਰਾ। ਨਾਨਕਗਹਿਰਿਸਰਸਇਆਸੁਖਪਾ
 ਇਅਗਟਿਰਿਦੁਖਨਹੈ॥੨॥੬॥ ਮਾਹੁਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਅਗੁ॥੩॥ ਚਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਖਾਨਸੁਖਦਾਤਾਜੀਅਸੁਖਦਾਤਾਮਕਹੈਧਿਸਰਾਇਉਅਗਿਅਨਥਾਹਿਛਮਦੁਦਾਧਿਹੈਏਤੁਮਧਾ
 ਵਰੁਦੁਲੁਭਨਮੁਅਕਾਰਥੁ॥੧॥ ਤਨਰਐਸੀਕਹਹਿਇਅਨਥਾਤਨਿਸਾਰਿਗਾਧਰਥਮਤੁਭੁ
 ਲਮੇਹਿਲਪਟਿਉਦਸੀਸਿਗਿਸਾਨਥਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਧਰਨੀਧਰਤਿਅਗਿਨੀਚਕੁਲਸੇਵਹਿਹ
 ਉਹਉਕਹਤਧਿਹਾਟਥਾ। ਛਵਟਕਹਮਥਹਿਅਗਿਅਨੀਮਨਮੁਖਿਅੰਧੀਕਹਾਟਥਾ॥੨॥ ਸਤਿਹੋਤ
 ਅਸਤਿਕਰਿਅਨਿਅੰਜਧਿਨਸਤਸਨਿਹਦਲਜਾਨਿਥਾ। ਪਰਕੀਕਉਅਪਨੀਕਰਿਅਨੀਅੰਸੇਕੁਲ
 ਭੁਲਾਨਥਾ॥੩॥ ਖਡੀਬੁਹਮੁਦਸੂਦ੍ਰੇਸੁਸਭਉਕੈਨਾਮਿਤਰਾਨਥਾ। ਗੁਰੁਨਾਨਉਪਦੇਸੁਕਹਤੁਹੈ
 ਸੁਨੈਸੇਧਾਰਿਪਰਾਨਥਾ॥੪॥੧॥੧॥ ਮਾਹੁਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਗੁਪਤੁਕਹਤਸਿਗਿਸੇਪ੍ਰਭਭਵਾਵੈ
 ਮਨੁਖਾਇ॥ ਧਿਸਾਰਿਹਰਿਜੀਉਧਿਥੈਭੁਗਹਿਤਪਤਧੀਮੁਗਾਲਿਲਾਇ॥੧॥ ਰਿਨਰਕਾਇਪਾਰਿਗਿ
 ਹਿਜਾਇ। ਕੁਲਕਵੇਰਕਾਮਿਗਾਰਥੁਤੁਮਨੀਹੀਸੁਨਿਉਧਰਮਗਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਧਿਕਾਰ
 ਪਾਥਰਗਲਧਾਧਿਨਿਦਪੋਰਸਿਗਾਇ। ਮਹਾਸਾਗਰੁਸਮੁੰਦਲਿਘਾਪਾਰਿਨਪਰਾਨਥਾ॥੨॥
 ਕਾਮੋਲੁਪੁਲਭੁਮਹਿਧਿਅੰਧੀਭਿਨਿਤਰਥੈਛਹਾਇ। ਸੀਸਉਰਾਵਨਕਹਹੁਮਿਲਿਈਮਹਾਦਤਰ

ਮਾਇ॥੩॥ਸੁਰੁਮੁਖਤਾਸਸੀਮੁਖਤਾਬਹੁਮਹਿਮਾਨੀਮਲਿਪਾਇ॥ਸੁਰੁਮੁਖਤਾਸਸੀਮੁਖਤਾਸ
 ਰਾਨਿਰਮਲਾਇ॥੪॥ਜਿਸੁਕਰਮੁਖੁਲਿਮਾਤਿਸੁਲਹਿਮਾਪਤਾਦਾਜਿਨਿਗੁਰੇਤੇਮੰਨਿਮਾਸੁਰੁਮੁਖੁ
 ਗੁਰਿਮੰਨੁਮਦਖਪੁਨਾਮੁਦੀਨਾਜਨਨਾਨਕਸੇਵਕੋਨਿਨਪਾਇ॥੫॥ਰਨਰਇਨਧਿਪਿਪਾਰਿਪਰਾਇ॥
 ਪਿਮਾਇਹਰਿਜੀਓਹੋਇਮਿਰਤੁਤਿਅਗਿਰੁਕਾਭੁਭਿ॥ਰਹਾਭਿ॥੨॥ਮਾਕੁਮਹਲਾ॥੫॥ਬਾਹੁਰਿ
 ਰੁਨੇਤੁਛੁਇਪੇਰਗੁਰਿਪਰਗੀਮਾਗਿਰਿਪਾਇਆਥਾਅਨਭੁਭਿਮਚਰਨੁਰੁਪੁਪੇਭੁਪੇਖਿਅਮੇਗਮਨੁਛੁ
 ਤਿਨਕਤਹੁਕਾਇਆਥਾ॥੧॥ਮਾਨਕੁਪਾਇਉਹਰਿਪੁਰਾਪਾਇਆਥਾਮੇਲਿਅਮੇਲਿਨਪਾਇਆਕਾਈ
 ਕਰਿਕਿਰਪਾਰੁਰੁਦਿਵਾਇਆਥਾ॥੧॥ਰਹਾਭਿ॥ਅਦਿਸਦੁਮੇਗਚਰਪਾਰਬਹੁਮਿਲਿਸਾਧੁਮਕਥੁ
 ਥਾਇਆਪਾਨਹਦਸਬਦਸਮਦੁਮਾਰਿਹੁਜਿਓਤਹਮੇਮਿਤੁਨਾਮੁਕਾਇਆਥਾ॥੨॥ਤਿਨਗੀਮਨਿਤਿ
 ਸਨਾਧੁਈਅਖੁਟਹੰਤਾਰਾਸਮਾਇਆਥਾ॥ਚਰਨਚਰਨਗੁਰੇਸੇਵੇਅਪਕਥਾਵਿਓਰਸੁਪਾਇਆਥਾ॥੩॥
 ਸਹੇਜਾਵਾਸਹੇਜਾਵਾਸਹੇਜਮਨਪੇਲਾਇਆਥਾਕਰਨਾਨਕਭਰਮਗੁਰੇਖੇਇਆਤਹਰਿਮਹਲੀਮ
 ਹਲੁਪਾਇਆਥਾ॥੪॥੩॥੧੨॥ਮਾਕੁਮਹਲਾ॥੫॥ਜਿਸੀਹਸਾਜਿਨਿਨਿਵਾਜਿਮਾਤਿਸਹਿਸਿਉਰੁ
 ਨਾਗਿਅਨਿਕੁਤੀਮਾਨਿਓਈਐਛਲਨਛੇਲੇਤਾਗਿ॥੧॥ਰਿਮਨਵਤਈਨਨਾਉਓਇਓਈਓਈਲਾਇ
 ਮਨੁਮਾਭੁਲੇਸਮਭਿਸੁਮਾਭਿ॥੧॥ਰਹਾਭਿ॥ਖੋਇਖਹੜਾਭਰਮੁਮਨਕਾਸਤਿਗੁਰਸਰਨੀਜਾਈ॥ਕ
 ਰਮਜਿਸੁਕਉਪੁਰਗੁਲਿਖਿਅਸਈਵਾਰਕਮਾਇ॥੨॥ਭੁਭਿਲਾਗਾਗਾਦਿਦਿਸਉਪਾਲਪਾਈਥਾਈ॥
 ਖੋਤਿਮੇਰਜੀਮਮਾਨਿਖੁਦਿਨਾਕਥਹੁਕਾਇ॥੩॥ਪਾਇਆਅਮੇਲੁਪਦਾਰਬੁਛੁਤਿਨਕਥਹੁਕਾਈ॥ਕ
 ਰਨਾਨਕਸੁਖਪਾਇਆਤਿਪਤਿਰੇਰਾਘਾਇ॥੪॥੪॥੧੩॥ਮਾਕੁਮਹਲਾ॥੫॥ਛੁਟਾਮਾਤਾਭਰਮੁ
 ਮਨਹਿਭੁਭਿਓਪਰਗਾਸੁ॥ਕੋਟੇਓਗੀਪਗਾਤੇਗੁਰਵੀਲੀਓਦਿਖਲਾਸੁ॥੧॥ਅਵਟੁਕਾਦੁਰਹਿਭਿ॥
 ਤਪਤਵਜਾਗਾਧੁਇਗਾਇਆਗੁਰਸੀਤਲਨਾਮੁਦੀਭਿ॥੧॥ਰਹਾਭਿ॥ਜੁਥੇਤਸਾਧੁਸੰਗੁਰੁਇਆਤਉ
 ਛੋਤਿਗੋਈਨਗਾਰਾਗਾਜਿਸਵੀਅਵਤਿਸੇਤਛੁਟੀਤਉਕਹਾਕੋਤੇਟਵਗਾ॥੨॥ਦੁਕਭਾਰਾਕਰ
 ਮਕੋਹੋਈਨਿਗਰਮਾਸਾਗਰੇਤਿਓਓਦੇਗੁਰਵੀਲੀਪਰਮਾ॥੩॥ਸਦੁਬਾਨੁਸਦੁਬਾਨੁਸਦੁਬਾਨੁ
 ਅਭਿਧਨਾਇਆਸਦੁਪੁਜੀਸਦੁਪੁਰਨਾਨਕਪਾਰਿਪਾਇਆ॥੪॥੫॥ਮਾਕੁਮਹਲਾ॥੫॥ਬੇਦੁ

ਕੋਰੇਖੁ ਖੋਤੇਪੀਤਤ ਕਾਮਾਮਨ ਕਾਮਾਨਾਮਿਨੀਹੋਇਏਰਾਈਕੀਤੀਹਿਰੇਵਲਪਨਗਾਨਾਹੋਇਤਿ
 ਰਾਸੀਰਿਹਤਨਿਛਲਿਛਿਛੁਟਕੇਨਾਹੀਨਰਾ॥੧॥ਜੀਅਕੀਕੋਪਹਿਧਾਤਕਰਾਅਪੁਖੁਕਤਮੋਕਉਪੁਤ
 ਮੋਲੇਮੈਸੇਕਹਾਲਗਾ॥੧॥ ਚਹਾਉ॥ ਤਪਸੀਕਰਿਕੇਰੇਹੀਸਾਧੀਮਨੁਮਾਦਹਦਿਸਧਾਨਾਬਹੁਮਦਾ
 ਰਿਬੁਹਮਦਜੀਨਾਹਿਰੇਕੁਇਆਗੁਮਾਨਾਸਿਨਿਅਸੀਹੋਇਕੋਤੀਗਾਬਿਭੁਮਿਉਉਸਮਹਿਜੋਧਾਧਿ
 ਗਾਨਾ॥੨॥ਪੁਰਖਪਰਬਾਧਿਉਏਗਮਦਸਾਹੋਦੀਅਨਕੋਉਪਾਟਾਬਹੁਤਨੇਮਕਰਮਖਟਕੀਨਿਬਾਹਰਿ
 ਕੁਪਦਿਖਾਟਾਗੀਤਨਾਦਮੁਖਿਗਾਗਾਅਲਪੇਮੀਨਿਨਹੀਹਰਿਹਰਿਗਾਟਾ॥੩॥ਹਰਖੇਸਗਲੇਕੁਮੋਹ
 ਰਤਹਰਿਨਿਰਮਲਹਰਿਕੇਸਿਤਾ॥ਤਿਨਕੀਪੁਤ੍ਰਿਪਾਏਮਨੁਮੋਰਾਜਾਦਇਆਕੋਰਕੁਗਟੇਤਾਕਹਨਾਨ
 ਬਹੁਰਪੁਰਾਮਿਲਿਅਤਿਉਤਹੀਮਰਕੀਚੇਤਾ॥੪॥ਮੋਰਾਅੰਤਰਜਾਮੀਹਰਿਗਇਆਸਭੁਵਿਛੁਜਾਏ
 ਮੋਰਜੀਅਕਾਪ੍ਰੀਤਮੁਖਿਸਰਿਗੇਏਬਕਧਾਇਮ॥੧॥ ਚਹਾਉ॥ਦੁਕਾ॥੪॥ ਮਾਦੁਮਹਲਾ॥੫॥
 ਕੋਟਿਲਖਸਰਬਕਉਗਜਾਜਿਸੁਹਿਰੇਨਾਮੁਤਮਾਰਾਜਾਕਉਨਾਮੁਨਦੀਅਮੋਰੇਸਤਿਗੁਰਿਸੇਮਰਿਕ
 ਨਮਹਿਗਾਟਾਰਾ॥੧॥ਮੋਰੇਸਤਿਗੁਰੀਪਤਿਗਧੁਾਦੀਤਿਆਵਹਿਤੁਬਹੀਪਤਿਪੁਰੀਬਿਸਰਤਰਲੀਮੈ
 ਖਾਬਾ॥੧॥ਚਹਾਉ॥ਰੁਪਰਿਗਧੁਸੀਅਮਨਕੋਗਟੇਤੋਤੋਛਿਛੁਦਿਕਾਰਾਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਬਲਿ
 ਆਣਾਸੁਖਸਹਜਇਹਸਾਰਾ॥੨॥ਮਾਇਆਰੇਗੁਧਿਰਿਗੁਧਿਨੈਮਹਿਜਿਉਬਾਦਰਕੀਛਾਇਆਸੇਲਾ
 ਲਭੇਏਗੁਏਰਿਗਿਗਤੇਨਿਨਗੁਰਮਿਲਿਹਰਿਹਰਿਗਾਇਆ॥੩॥ਉਚਮੂਚਅਪਾਰਸੁਮਾਮੀਅਗ
 ਮਦਰਬਾਰਾਨਮੋਦੁਤਿਆਇਨਾਮੋਸੇਭਾਨਾਨਕਖਸਮੁਖਿਅਗਾ॥੪॥੧॥੧॥੧॥ਗਗੁਮਾਦੁਮਹਲਾ॥
 ੫॥੫॥੪॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ॥ ਓਅੰਕਾਰਿਉਤਪਾਤੀਕੀਆਦਿਨ
 ਸੁਸਭਗਤੀ॥ਵਟੁਤਿਵਟੁਤਿਵਟੁਪਾਟੀਚਾਰਿਬੇਦਦੇਰਖਾਣੀ॥ਪਤੀਪਸਭੇਲੇਆਇਕਬਦ
 ਵੇਤੋਸਤਿਓਏਆ॥੧॥ਕਰਦੇਗਾਰਾਬੁਧੁਰੇਗਾਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਸੁਏਗੇ॥੧॥ ਚਹਾਉ॥ਤੋਗੁਟਕੀਆ
 ਪਸਾਰਾਨਕਖਸੁਰਗਮਦਤਾਰਾਹਉਮੈਅਵੇਜਾਈ॥ਮਨੁਟਿਕਣਨਪਾਵੇਗਈ॥ਬਾਣਗੁਹੁਗੁ
 ਬਾਰਾ॥ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਨਿਸਤਾਰਾ॥੨॥ਹਉਹਉਕਰਮਕਮਾਣੇਤੋਤੋਬਿਧਗਲੇਟੇ॥ਮੇਰੀਮੈ
 ਰੀਧਾਰੀ॥ਉਆਪੈਰਿਲੇਹਾਰੀ॥ਸੇਗੁਰਮਿਲਿਏਕੁਪਛਾਣੇ॥ਜਿਸੁਹੋਰੁਕਾਰੁਮਥੈ॥੩॥ਸੇਮਿਲਿ

ਮਤਾ
ਤੇਲ
ਸ਼ਹਿ
ਨਿ
ਏਕ
ਲਾਜ
ਦੁਪ
ਮੇਰੇ
ਇ
ਗ
ਬ
ਰ
ਰ

ਅੰ
ਮ
ਗ
ਮੈਂ
ਚ
ਚ

ਮੰਤ੍ਰਾਤਾਵੀਵਿਛੁਕਤੁਨਜਾਈ॥ ਛਾਕਉਨਾਮੁਬਤਾਈ॥ ੧॥ ਲਾਲੁਅਮੇਲਾਲੇਲਾਅਗਹਮ
 ਤੇਲਾਨਾਮੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਵਿਗਤਿਸਿਉਮਾਨਿਅਮੋਨਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਗਿਆਨੋ॥ ਖੇਖਤਸਗ
 ਲਪਿਅੰਨਾਤਤਿਮਨੋਤਮਭਿਮੋਨਾ॥ ੨॥ ਨਿਰਦਲੁਤਿਨਕਾਰਾਣਾਗੁਰਤੇਮਹਲੁਪਛਾਣਾ॥ ਅਨ
 ਦਿਨਗੁਰਮਿਲਿਨਾਰੋ॥ ਹਰਿਕੀਸੇਵਾਲਾਰੋ॥ ੩॥ ਪੁਰਨਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘੋਣਾ॥ ਸਹਜਸਮਧਿਸੁਤ
 ਏ॥ ਹਰਿਉਤਾਉਗਥਿਅਇਆ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਤੇਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੨॥ ੧੩॥ ॥ ਮਾਹੁਮਹਲਾ॥ ੫॥
 ਰੁਪੋ॥ ੫॥ ੬॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਛੋਠਿਸਿਗਲਸਿਮਾ
 ਰੁਪਮਿਲਿਸਾਧਿਤਿਮਾਗਿਗੁਮਾਨਾ॥ ਅਵਰੁਸਤੁਵਿਛੁਮਿਥਿਮਾਰਸਨਾਗਮੁਖੁਵਖਾਨਾ॥ ੧॥
 ਮੇਰੇਮਨਕਰਨਸੁਦਿਹਰਿਨਾਮੁ॥ ਮਿਟਹਿਅਗਤੇਰਜਨਮਜਨਮਕੇਵਦੁਖਪੁਰਜਾਪੁ॥ ੧॥ ਰ
 ਹਾਉ॥ ਦੁਖਦੀਨਨਕੁਉਧਿਅਧੈਮਿਲੈਸੁਖਾਧਿਸੁਖਾ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕੁਬਖਾਨੈਹਰਿਕੁਨੁ
 ਤੁਹਗਿਆਨੁ॥ ੨॥ ੧॥ ੨੪॥ ਮਾਹੁਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਨਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਅਸੇਹਤੇਦੇਖੇਖੇਗਾਪੁ
 ਤਵਲਤਧਿਲਾਸਬਨਿਤਾਤੁਟੇਟੇਣੇਨਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਨਾਮੁਨਿਤਿਨਿਤਿਲੇਗਾ॥ ਜਲਤਨਾਹੀਅ
 ਗਨਿਸਾਗਰਸੁਖਮਨਿਤਨਿਦੇਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਧਿਰਖਛਾਇਅਯੋਕੇਸੇਧਿਨਸਤਪਦਨਸੁਲਤਮੇ
 ਗਾ॥ ਹਰਿਭਗਤਿਤ੍ਰਿਮਿਲੁਸਾਧਨਾਨਕਤੇਰੇਧਾਮਿਅਵਤੋਦੇਗਾ॥ ੨॥ ੨॥ ੨੫॥ ਮਾਹੁਮਹਲਾ॥
 ੫ ਪੁਰਖਪੁਰਨਸੁਖਰਦਾਤਸਿਗਿਧਸੇਤਨੀਤਾਮੇਰੇਨਜਾਇਧਿਨੈਸੇਧਿਅਪਤਉਸਨਨਸੀਤਾ
 ਮੇਰੇਮਨਨਾਮਸਿਉਕਰਿਪੀਤਾਦੇਤਿਮਨੁਮਾਨਿਹਰਿਹਰਿਨਿਧਾਨਾਏਨਿਰਮਲਰੀਤਿ॥ ੧॥ ਰਹ
 ਓ॥ ਤ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲੋਗਪਾਲੁਗਾਇੰਦੇਕੇਕਪੋਤਿਸੁਸੀਧਿ॥ ਨਵਲਨਵਤਨੁਤੁਹਸੁਦ
 ਰਮਨਨਾਨਕਤਿਸੁਸੇਗਿਧੀਧਿ॥ ੨॥ ੩॥ ੨॥ ੬॥ ਮਾਹੁਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਚਲਤਧੈਸਤਸੇਵਤਜਾ
 ਗਤਗੁਰਮਤੇਰਿਦੇਤਿਤਾਰਿ॥ ਚਰਦਸਰਣੁਕੁਸੇਗਸਾਪੁਭਵਸਾਗਰਉਤਹਿਹਿਧਾਰਿ॥ ੧॥
 ਮੇਰੇਮਨਨਾਮੁਹਿਰਦੇਧਾਰਿ॥ ਕਰਿਪੀਤਿਮਨੁਤਨੁਲਾਇਹਰਿਸਿਉਅਵਰਸਗਲਵਿਸਾਰਿ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਜੀਉਮਨੁਤਨੁਪ੍ਰਾਣੁਭਵੇਤੁਆਪਨਾਅਪੁਨਿਦੁਗਿਗੋਗਾਇੰਦੁਭੁਜੁਸਭਿਸੁਆਰਥਿਪੁ
 ਰੇਨਾਨਕਵਖਾਨੁਗਾਗਿ॥ ੨॥ ੪॥ ੨॥ ਮਾਹੁਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਤਜਿਅਪੁਧਿਨਸੀਤਾਪੁਰਣਸਾਪੁ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

॥३२॥ सुभला ॥ ५०॥ जेहा ॥ रागुभाकुमः ॥ ५॥ १ ॥ उमडिगुरपुसादि ॥
 गरिवेनाभुसरासुपरादि ॥ कवडिसिभरिभनभहडिपरिडिगनवागुगडिपाटी ॥
 १॥ रागुडि ॥ पंचालीवेडिगजसभुमेराभनभसुपिभाटी ॥ उवेरुधगडिडिवरुमेभप
 नीपैरुधराटी ॥ १॥ जिरनरकुसुकिरपानिपिरागडिडिउवडिडिडिमगाटी ॥ वरुन
 कवभैडिगीबुहमेराडिसरनाटी ॥ २॥ १॥ भाकुमहला ॥ ५॥ अघभैवरावरुडिगीभाटी ॥
 मगलनभुधिपिभानिसिडिभेडिभागामिडिनगिरनाटी ॥ १॥ रागुडि ॥ वालढासकुघरा
 रभैभेलीडिगसकुसुपिधिसराटी ॥ राभनभधिनपमीवटभैवभघेडिमगाटी ॥ १॥ जे
 मपडिभपुनीवरिभानीडिनभैपुडीपराटी ॥ वरुनकवअहमेरुगरीभानिगिरनसुवघ
 घनराटी ॥ २॥ २॥ भाकुमहला ॥ ५॥ भाटीभैमनवाभनडाडिभगिडिभाडिभैवभपिक
 नभुसिगडिडिगभभुननिनीलागिडि ॥ १॥ रागुडि ॥ नभवाडिडुपरिडिमिडिडिपरि
 उधमेवडिडैजगिडि ॥ वरुगवडिडभघवैपडिडै ॥ डुडडनगिरनरागिडि ॥ १॥ डिगडि
 उडिपझीपटभैरुधरागडिरनरागिडि ॥ सललनभनकवडिधुभैरुपुत्रनसभै
 पागिडि ॥ २॥ ३॥ भाकुभसटपरीभभहला ॥ १॥ पगु ॥ १॥
 उमडिगुरपुसादि ॥ ॥ घेरपुगडवेषमुटेगरेभुनीभेनवा ॥ भठसठिडीरषघरु
 पडाकुभभवेडिधगामेडिमगिधुनिरभेलभनिभेनेवग ॥ १॥ डुभनगवडुभभहडुस
 डुललरगरी ॥ नभुरसाडिडुडिडैलेपरगिररुधरागी ॥ १॥ रागुडि ॥ गरिपझीभैगि
 घुडीभैगारभडीनभिडिपाग ॥ रागुपुगेपुगीभडिडैपुगेसघरिडीरग ॥ भठिठिडी
 रषुगिरनभुगेविलद्विवाटदगारा ॥ २॥ नलुधिलैदुनलभैषडिडैलेभैपिभगिभ
 न ॥ रागुभडीरपिभषीभैभैभुडिपडिभैभुनियनभनभुधडिडुनडाडिनीपसुभगिस
 भाना ॥ ३॥ राडिभैभेराभरीभकुभरिझीभैद्वेरेद्वारागुवरैसघरेडेभैरुठिगिभैरुनडु
 जीद्वारागुभडीनगुजीदुनभकुहैसडिडिडिपरुदगारा ॥ ४॥ सलद्वधनभु

ਰਸਦਾਵਾਗਾ। ਲਗਨਾਮੁਸੇਸਾਹਿਰੇਗੁਰਮਤੀਦਿਨਾਗਾ। ਤੁੰਨੁਕੁਇਕਾਰਕਮਾਵਲੀਨਿਤ
 ਤੇਟਮੈਸਾਗਾ। ੫॥ ਸਾਨੀਸੈਗਤਿਥਾਨਸਦੁਸਦੇਘਰਥਾਗਾ। ਸਦਾਭੇਨਨਕੁਉਸਦੁਸਦੁ
 ਨਾਮੁਅਧਾਗਾ। ਸਚੀਥਾਨੀਸੈਤੁਖਿਅਸਦਾਸਬਦੁਵੀਰਾਗਾ। ੬॥ ਰਸੋਭੇਗਦੁਪਤਿਸਾਹੀਅ
 ਦੁਖੁਸੁਖਸੰਘਾਗਾ। ਮੇਟਾਨਾਉਪਗਈਐਗਲਿਅਉਗਦੁਭਾਗਾ। ਮਾਨਸਦਾਤਿਨੋਹਵਈ
 ਤੁਰਤਾਸਾਗਾ। ਅਗਮਐਗਦੁਹਤੁਪਣੀਅਦਿਗਤੁਅਧਾਗਾ। ਗੁਰਸਬਦੀਦਰੁਕਈਐ
 ਮੁਕਤਭਿਤਾਗਾ। ਨਾਨਕਮੇਲੁਨਕੁਵਈਸਾਚਦੁਪਾਗਾ। ੭॥ ੧॥ ਮਾਨੁਮਹਲਾ। ੫॥ ਬਿਖੁ
 ਬੋਹਿਥਾਲਾਦਿਅਦੀਅਸਮੁੰਦਮੰਤ੍ਰਗਿ। ਵੇਪੀਦਿਸਨਮਾਵਈਨਾਉਰਵਾਰਨਪਾਰਾਦਿਏ
 ਹਥਿਨਖੇਵਦੁਜਲਸਾਗਰੁਅਸਰਾਉ। ੧॥ ਬਾਬਾਨਗੁਛਾਮਹਾਨਲਿ। ਗੁਰਪਰਸਾਰੀਉ
 ਬੋਰਸਦਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਸਤਿਗੁਰੁਹੋਬੋਹਿਥਾਸਬਦਿਲਿਖਾਵਦੁਹਾਗਾ। ਤਿਥੇ
 ਵਦੁਨਪਾਵੇਕਨਕਲੁਨਮਾਗਾ। ਤਿਥੇਸਦਾਸਦਿਨਾਇਕੁਵਦੁਨਕੁਤਾਰਦੁਹਾਗਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਲੁਘੇਸੇਪਾਰਿਪਾਏ। ਸਦੇਸਿਉਲਿਵਲਾਇ। ਮਾਦਾਗਉਨੁਨਿਵਾਰਿਅੰਨੇਤੀਨੇਤਿਮਿਲਾਇ
 ਗੁਰਮਤੀਸਹਜੁਉਪੈਜੇਸਦਰੇਹਸਮਾਇ। ੩॥ ਸਪੁਪਤਾਈਪਾਈਐਬਿਖੁਮੰਤ੍ਰਿਮੰਨਿਰੇਸਾ। ਪੁਰ
 ਬਿਲਿਖਿਅਪਾਈਐਵਿਸੇਨਦੀਨੇਦੇਸਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਰਛੇਜੇਸੁਦਮੈਨਾਉਸੈਛੇਖੁ। ੪॥ ਮ
 ਗਰਮਛੁਛਾਈਐਵੇਤੀਨਲਿਵਤਾਇ। ਦੁਰਮਤਿਛਾਛਾਹੀਐਛਿਗਿਛਿਰਿਪਛਤਾਈ।
 ਜਮਦੁਮਰਦੁਨਸੁਝਈਵਿਰਤੁਨਮੇਦਿਅਨਾਇ। ੫॥ ਹਉਮੈਬਿਖੁਪਾਇਅਸਬਦਵੇਸੈਬਿਖੁ
 ਜਾਇ। ਜਗੋਜੋਪਿਨਸਕਦੀਸਦਿਰੇਹੋਲਿਵਲਾਇ। ਜੀਵਨਮੁਕਤਸੇਅਧੀਐਨਿਸੁਦਿਚਹਉ
 ਮੈਜਾਇ। ੬॥ ਪੈਪੈਧਾਵਤੁਜਗਾਧਾਪਿਅਨਾਬੁਝੈਧੀਰਾਗਾ। ਜਮਦੁਮਰਦੁਦਿਸਾਰਿਅਮਨਮੁਖਮੁ
 ਗਪੁਗਦਾਗਾ। ਗੁਰਿਗਥੇਸਉਬੋਰਸਦਾਸਬਦੁਵੀਰਾਗਿ। ੭॥ ਸੁਹਦਪਿੰਨਿਰਿਖੇਮੁਕੇਬੋਲੇਬੋਲ
 ਦੁਹਾਗਾ। ਸਦੁਦਰੋਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਐਉਤੈਦੇਵਾਵਾਗਾ। ਗੁਰਮਿਲਿਐਪਸਪੁਪਛਣੀਐਕੁਨਾਨ
 ਕਮੋਖੁਦੁਆਗੁ। ੮॥ ੨॥ ਮਾਨੁਮਹਲਾ। ੧॥ ਸਬਦਿਮਰੇਤਮਾਰਿਮਰੁਭਾਗੇਵਿਸੁਪਹਿਜਾਉ।
 ਨਿਸੁਕੇਤਹਿਭੁਭਾਗੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤਤੋਕਉ। ਮਾਰਗਿਗਾਪਹਿਦੇਵਤੁਧੀਜਉਨਾਹੀਥਾਉਮੈ॥

ਹੋਈ ਸਾਚੀ ਨਤਤਾ ਹੀ॥ ੬॥ ਅਨਹਤਿ ਲਾਲਾ ਬੇਧਿ ਪ੍ਰਿਭੋਤਿ ਪਿਆਰੀ॥ ਧਿਨੁ ਸੇਠੀ ਉਡਲਿ ਬ
 ਲਿਓ ਫੁਟੇ ਵੇਰਾ ਹੀ॥ ਬਾਦਿ ਵਾਰਾ ਸਭਿ ਫੋੜੀ ਆਸਾ ਦੀ ਤਰਤਾਰੀ॥ ੭॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਰਿ ਆ
 ਤਿਨ ਰਉ॥ ਲਾਲੇ ਲਾਲ ਚੁਫੁਕਿ ਭਿਆਪਾਇ ਆਹਰਿ ਨਉ॥ ਤੁਬਖਸਹਿ ਠਾਮੇ ਲਿਲੇ ਹਿਨਾਨ ਕੁ
 ਬਲਿਕੁ ਉ॥ ੮॥ ੬॥ ਮਾਹੁ ਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਲਾਲੇ ਗਾਰਬੁ ਫੋਕਿ ਭਿਆਰੁ ਰੇ ਕੇ ਭੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ
 ਲਾਲੇ ਖਸਮੁ ਹੁਕਮੁ ਕੁਇ ਆਰਹੁ ਨਾਨੀ ਪ੍ਰਿਭੋਤਿ ਰੇ ਦੀਰੈ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਆਵੁ ਗੁਣਿ ਬਾਪਿ ਆਸਚੁ
 ਦੇਹ ਸਗੀਰੈ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰਬਖਸਾਈ ਅਹਿ ਸੁਭਾਨ ਹਿਠ ਵੀਰੈ॥ ੧॥ ਕਿਉ ਰਹੀ ਮੈ ਉਰਚਲ ਦਾ ਬੁ
 ਦੁਸ ਬਦੁ ਬੀਰਗਾ॥ ਜਿਸ ਤੁਮੇ ਲਹਿ ਸੇ ਮਿਲੈ ਪੁਰਹੁ ਕਮੁ ਅਪਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਉ ਤੁਗਧਰਿ
 ਤਿਉ ਰਹਾ ਜੇ ਰਹਿ ਸੁਖਾਉ॥ ਜਿਉ ਚਲਾਇ ਹਿਤਿ ਉਚਲੁ ਮੁਖਿ ਮੀਤ ਨਉ॥ ਮੇਰੇ ਰੁਹ ਰਹਿ ਬਿਦੁ
 ਭਿਆਈ ਆਮੇ ਲਹਿ ਮਨ ਚਾਉ॥ ੨॥ ਗੀਤਾ ਵਿਆਸਾਲ ਹੀ ਮੈ ਰਹਿ ਦੇਖੈ ਸੇਈ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਆਸੇ ਮਨਿ ਦੁ
 ਸੈ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥ ਸੇਸਾਚਾ ਸਾਲ ਹੀ ਮੈ ਸਾਚੀ ਪਤਿ ਹੋਈ॥ ੩॥ ਪੀਤਿ ਤਪਤਿ ਨ ਪੁਰੁ ਲਈ ਬਹੁ ਆ
 ਲਾਜ ਲਾਗਾ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਦਇਸੇ ਗਾਮੇ ਪੁਆਜ ਮਵਾਲਾ॥ ਵਿਛੋੜਾ ਭਉ ਵੀਸਰੇ ਪੁਗਰ ਬਵਾਲਾ॥
 ੪॥ ਜਿਨਿ ਕੀ ਲੇਖੇ ਪਤਿ ਪੈਵੈ ਸੇ ਪੁਰੇ ਕਾਈ॥ ਪੁਰ ਪੁਰੀ ਮਤਿ ਹੋ ਸਦੀ ਵਡਿ ਭਿਆਈ॥ ਰੇ ਰੇ ਤੇਟ ਨ ਆਵ
 ਈ ਲੇਲੇ ਬਿਖਾਈ॥ ੫॥ ਪੀਰ ਮਸੀਹੁ ਫੋਰੇ ਲੀ ਮੈ ਇਕੁ ਮਸੀ ਆਪੋ ਵਾ॥ ਦੁਇ ਦਿਨੁ ਚਾਹਿ ਸੁਹਾਵੁ
 ਮਾਟੀ ਤਿਸੁ ਖਾਵੈ॥ ਗੁਰਸਾਗਰੁ ਸਤਿ ਸੇਵੀ ਮੈ ਰੇ ਤੇਟਿ ਨ ਆਵੈ॥ ੬॥ ਮੇਰੇ ਪੁਰੁ ਭਾਵਿ ਮੇਰੇ ਕੇਲੇ ਸੁਭਾਈ
 ਕੁਰੀ ਜੀ॥ ਮੈਲਾ ਉਕੁਲੁ ਤਾਖੀ ਮੈ ਪਾਹ ਸਸੀਗਿ ਕੀ ਕੀ॥ ਮੈਲਾ ਉਕੁਲੁ ਤਾਖੀ ਮੈ ਪਾਹ ਸਸੀ॥ ਦਿਨੀ ਸਾਚੇ ਲਾ
 ਲਕੀ ਕਿਨਕੀ ਮਤਿ ਕੀ ਕੀ॥ ਭਿਥੀ ਹਾਥ ਨ ਲਭਈ ਤੀਰਥ ਨ ਹੀਰ ਨਾ॥ ਪੁਛੁ ਉਧੇਰ ਪੜਿ ਤਿਆਮੁ ਰੀ
 ਦਿਨੁ ਮਾਣੇ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਮਤਿ ਸੇਵੇ ਪੁਰਾ ਗੁਰਗਿਆਨੀ॥ ੫॥ ੫॥ ਮਾਹੁ ਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਮਨੁ ਮੁਖ
 ਲਹਿ ਰਿਖਾ ਰੁਤ ਜਿਵਿ ਕੈ ਅਵਗਾਥੇ ਪੁਰੇ ਹੋਗੇ॥ ਰਿਹ ਪਰਮੁ ਗਵਾਏ ਸਤਿ ਗੁਰਨ ਕੋਟੇ ਦੁਰਮਤਿ
 ਪੁੰਨ ਮਨ ਪੈਰੈ॥ ੧॥ ਦਿਸਤ ਕੁਝੁ ਵੇਖਾਫ ਪਹਿ ਬਾਥਾ ਤਿਸ ਨਹਿ ਦਿਵੈ ਪੈਰੈ॥ ਕਾਢੀ ਪੀਤੀ ਸਬਦੁ ਨ ਦੀਨੈ
 ਉਰੁ ਕੁਝੁ ਰੇ ਕੇ ਸੇਰੇ॥ ੧॥ ਬਾਬਾ ਮੈਸੀਰੁ ਤਰਵੈ ਸਨਿ ਆਸੀ॥ ਗੁਰੇ ਕੇ ਸਬਦਿ ਦੇਖਾ ਭਿਵਲਾ ਗੀਤੈ ਰੇ
 ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਸੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਘੋਲੀ ਗੁਰੇ ਕਾ ਚਲਾਇ ਆਵਸੈ ਭੁਖੇ ਭੁਖਾ ਹੀ॥ ਬਾਪੁ ਜੁਗ

ਰਿਧਨਾਈ ਪਿੰਥਾ ਏਲੀਆ ਇਮਾਧਾਰੀ। ਪ੍ਰਿਧਿ ਪ੍ਰਿਧੀ ਗੋਲਗੁਪਰਥੈ ਪ੍ਰਿਧਿ ਪ੍ਰਿਧਿ ਪ੍ਰਿਧਿ ਪ੍ਰਿਧਿ। ੩
 ਰਮਿਭੁਲਾਣਾ ਸਬਦੁ ਨਦੀ ਨਿਭੁ ਮੇਧਾ ਜੀਹਾਰੀ। ੨॥ ਅੰਤਿ ਰਿਧਿ ਗਨਿ ਨਗਰ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਬਾਹਰਿ ਪੁ
 ਅਰਤਾ ਪੈ। ਗੁਰਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਭੁਗਤਿ ਨਹੀ ਵਿਉਕਰਿ ਦੀਨ ਸਿਆਪੈ। ਨਿਦਕ ਰਿਕਰਿ ਨਰਕ ਨਿ
 ਵਸੀ ਅੰਤਿ ਰਿਧਿ ਤਮਜਾ ਪੈ। ਅਰਸ ਰਿਤੀ ਰਬ ਭਰਮਿ ਦਿਗੁ ਦਹਿ ਵਿਉਮਲੋ ਪੈਧਾ ਪੈ। ੩॥ ਛਾਣੀ ਪਾ
 ਰ ਬਿਭੁਤ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਇਮਾ ਕਾਖੁ ਗੋਲਗੋ। ਅੰਤਿ ਰਿਧਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ਨਾਨਕਾ ਦੈ ਸਾ ਭੁਭੈ ਤੇ ਛੋਹ ਪਾਰ ਪੈੜੇ।
 ਮੁਖਿ ਭੁਭੈ ਲੈ ਨਿਗੁਣੇ ਕੀ ਮਤਿ ਓਹੈ। ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਈ ਵਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਵਿਉ ਸੋਹੈ। ੬॥ ਮੁਤਮੁ
 ਤਾਇਨ ਟਾਸਿਖ ਬਾਧੀ ਮੇ ਨਿਰੋਹੁ ਮੁਖਾਨਾ। ਮਨੁ ਮੋਤੈ ਲਹਹ ਦਿਸਵਾਵੈ ਬਿਨੁ ਰਤ ਮਾਤਮ ਗਿਆਨ
 ਅੰਖਿ ਤੇ ਛੁਡਿ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਪਾਵੈ ਮਾਇਆ ਕਾਰੇਵਾਨਾ। ਵਿਰਤ ਨੁ ਮਿਟਈ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝੈ ਪਸੁਆ ਮਹਿਸ
 ਸਾਨਾ। ੫॥ ਹਾਥਿ ਕਮੰਡਲੁ ਕਾਪੜੀ ਮਾਨਿ ਤਿਸ ਨਾਉ ਪੜੀ ਭਾਰੀ। ਇਸ ਤੀਤ ਕਰਿ ਕਾਮਿ ਦਿਖਾ
 ਪਿਆ ਦਿਤੁਲਾਇ ਮਾਪਰ ਨਾਰੀ। ਸਿਖ ਕੋਹ ਕਰਿ ਸਬਦੁ ਨਦੀ ਨੈਲਿ ਪਦੈ ਬਾਜ਼ਾਰੀ। ਅੰਤਿ ਰਿਧਿ ਬੁਧ
 ਹਰਿ ਨਿਭੁ ਗਤੀ ਤਾਜੁ ਮੁਕੋਹ ਪੁਆਰੀ। ੬॥ ਸੇਸਿ ਨਿਅਸੀ ਜੋਸਤਿ ਗੁਰਸੇਵੈ ਦਿਖੁ ਧੁਆ ਪੁਗਵਾਏ।
 ਛਾਣਨੋ ਭੋਜਨ ਕੀ ਮਾਸ ਨ ਕਰਈ ਮਾਠਿ ਤੁਮਿ ਲੈ ਸੇਪਾਏ। ਬੋਝ ਨ ਬੋਲੈ ਪਿਸਾਧ ਨ ਸਿਕੋਹ ਤਾਮੁ ਨਾਮਿ
 ਜਲਾਏ। ਪਨੁ ਗਿਰਹੀ ਸਿਨਿਅਸੀ ਛੋਗੀ ਜਿਹ ਰਿਦਰ ਦੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ। ੭॥ ਮਾਸ ਨਿਗਮ ਰੋਹ ਸੇਨਿ
 ਆਸੀ ਏਕ ਸੁਮਿਉ ਲਿਵਲਾਏ। ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਤਾਸੀ ਤਿਅਵੈ ਨਿਜ ਪ੍ਰਿਤਾ ਤੀਲਾਏ। ਮਨੁ ਮਾਨ
 ਤੇਲੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਪਾਵੈ ਤੁਹਰ ਜਿਹ ਰਹੇ। ਰਿਹੁ ਸਰੀਰੁ ਗੁਰ ਮਤੀ ਖੋਲੈ ਨਾਮੁ ਪਦਰਥ ਪਾਏ। ੮॥
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮੋਹ ਸੁਸੇਰ ਸਟਾ ਮਿਠੇ ਤੇ ਹੀਚਾਰੀ। ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਗਗਨ ਪਤਾਲੀ ਤੇ ਤੇਜ ਤਿਤਮਾਰੀ
 ਸਭਿ ਸੁਖ ਮੁਕਤਿ ਨਾਮੁ ਪਨ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਨਾਮੁ ਉਰਧਾਰੀ। ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਛੁਟ ਸਿਨਾ ਨ ਕਸਾਨੀ ਤਰੁ
 ਝੁਟਾਰੀ। ੯॥ ੬॥ ਮਾਰੁ ਮਹਲਾ। ੧॥ ਮਾਤ ਪਤ ਸੇਜੇ ਗਿਉ ਪਾਏ ਰਕਤ ਬਿੰਦੁ ਮਿਲਿ ਪਿੰਤੁ ਕੇਰੇ।
 ਅੰਤਿ ਰਿਧਿ ਗਰਭੁ ਉਹਿ ਪਿਲਿਵਲਾ ਗੀ ਸੇਖੁ ਸੁਮੇਰਦ ਤਿਕੇਰੇ। ੧॥ ਸਿਸਾਰੁ ਭਵਨੁ ਲੁਕਿ ਬਿਉਤੇਗਾਰੁ
 ਹਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਪਾਈ ਮੈ ਮਾਠਿ ਉਭਾਰੁ ਮਾਠ ਰੁਟੇਰੇ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਤੇਗੁਣ ਦਿਸਰਿਗ
 ਏਮ ਪਗਾਧੀ ਮੈ ਬਉਗਾ ਵਿਆਕਰਉ ਹੋਗ। ਤੇਰਤਾਰੁ ਇਮਾ ਲੁਸੇ ਤੇ ਸਿਰਿ ਮਹਿ ਨਿਸਿਦ ਤਿਸਮਾ

ਰਿਵੇਗੇ॥੨॥ ਚਾਰਿ ਪਦਰਥੁ ਲੈ ਜਗਿ ਨਮਿ ਮਾਸਿ ਦਸ ਕਤੀ ਪਾਰਿ ਵਾਸੁ ਪੇਗੇ॥ ਲਾਗੀ ਭੁਖ ਮਾਇਆ
 ਮਗੋ ਜਗੈ ਮੁਕਤਿ ਪਦਰਥੁ ਮੋਹਿ ਪੇਗੇ॥੩॥ ਕਰਨ ਪਲਾਹ ਕਰੇ ਨਗੀ ਪਾਏ ਇਤ ਉਤਰੁ ਠਤ ਥਾਵਿ ਪੇਰ
 ਬਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮਹਿ ਕਾਰਿ ਵਿਆਪੈ ਕੁਲ ਕੁਟਿ ਬਾਸਿ ਉਪੀਤੀ ਕੇਗੇ॥੪॥ ਖਾਏ ਭੋਗੇ ਸੁਖਿ ਸੁਖਿ ਦੇਵੈ ਪਾਰਿ
 ਗਿਰਿ ਖਾਏ ਕਾਲ ਪੇਗੇ॥ ਧਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਆਪਣੁ ਧਿਨੁ ਗੁਰਿ ਨ ਆਨ ਕਾਲੁ ਦੇਗੇ॥੫॥ ਜੇਤ
 ਮੇਹੁ ਹਉ ਮੈ ਕਾਰਿ ਭੁਲੈ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰੇ ਤਛੀ ਨਿਕੇਗੇ॥ ਤਨੁ ਪਨੁ ਧਿਨੇ ਸੇਸ ਹੋ ਸੇਸ ਹੋ ਸਾਧਿ ਰਿਪ ਛੁਤਾਵੈ
 ਮੁਖਿ ਪੁਰਿ ਪੇਗੇ॥੬॥ ਧਿਰ ਪਿਭੁ ਇਮੋ ਛੇ ਬਨੁ ਤਨੁ ਧਿਸਿ ਮਾਭ ਕਵਿ ਬੁਧਿ ਪੈ ਨੇਨੁ ਨੀਰੁ ਦੇਗੇ॥ ਦਰ
 ਦਰ ਹੋ ਕਰ ਕੰਪਣੁ ਲਾਗੇ ਸਾਕਤ ਗਮੁ ਨ ਰਿਦੇ ਹੋਗੇ॥੭॥ ਸੁਰਤਿ ਗਈ ਕਾਲੀ ਪੁਪੁਲਿ ਵਿਸੈ ਨ ਭਾਵੈ
 ਗੰਧਿ ਪੇਗੇ॥ ਧਿਸਰ ਤਨੁ ਮੁਖੈ ਸੇਵੈ ਲਾਗੇ ਰਿਕੁ ਮੁਖੈ ਰਿਸ ਮੋਹ ਨ ਰਵਿ ਪੇਗੇ॥੮॥ ਪੁਰਬ ਛਨ ਮੋਰ
 ਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟਈ ਜਨ ਮਿਮੋਰ ਕਾਥਿ ਉਚੁ ਸੁਪੇਗੇ॥ ਧਿਨੁ ਗੁਰ ਬਧਿ ਜੀਵੁ ਲੋਹੁ ਮਰਣੁ ਧਿਨੁ ਗੁਰ ਸ
 ਬਦੁ ਜਨ ਮੁਖੇਗੇ॥੯॥ ਖੁਸੀ ਖੁਸੀ ਮਾਰਥੁ ਏਹ ਸੋ ਕੁਰਾਣੁ ਛੇ ਕਰ ਕਰ ਮਦਿ ਕਾਰ ਕੇਗੇ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਸਾ
 ਰਿ ਲੇਖਿ ਮੁਲਿ ਪੇਇਉ॥ ਸਿਰਿ ਪਰ ਮਗਾਇ ਕਾਠੰਡੁ ਪੇਗੇ॥੧੦॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਰ ਗਾਵਹਿ
 ਜਾ ਕਉ ਧਾਰਿ ਪੁਨਰੁ ਰਿਵੇਗੇ॥ ਤਿਨ ਹਮ ਲਖੁ ਰਖ ਮਧਿ ਪਰ ਪੁਰੇ ਤੇ ਕਰਾਮ ਹਿ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ਹ
 ਓ॥੧੧॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਗੁਰ ਬਚਨ ਸਮਾਹੁ ਸੇਰਾ ਤਿਹ ਰਿਜਨ ਭਾਉ ਕੇਗੇ॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਗੁਰੁ ਪਰ
 ਪਾਨੁ ਮਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਤਿਨ ਜਨ ਕੀਰਿ ਦੇਹੇਗੇ॥੧੨॥ ਮਾਭੁ ਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਅਗੁ॥ ੨॥ 9
 ਚਿਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਆਵਉ ਵੇਦੁ ਤੁਮ ਸੀਵਿਤੀ ਮਿਤ ਕੋਰਉ॥ ਸਾਧਨੁ ਦੇਖੀ ਨ ਲੈ ਦੇਵੀ
 ਵਿਉ ਪੀਰਉ॥੧॥ ਮੈਠਾ ਮਨੁ ਰਤਾ ਆਪਨੇ ਬੀਰ ਨ ਲਿਹਉ ਘੋਲਿ ਪੁਮਾਈ ਖੀਨੀ ਮੈ ਕੀਤੀ ਹਿ
 ਕੋਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਧੇਈ ਮੈਠੋ ਤੇਹਾ ਗਾਨੀ ਸਾਹੁ ਰੋਵੈ ਵਿਉ ਜਾਉ॥ ਮੈਗ
 ਲਿ ਮਉਰਾਣੁ ਮੁਰਤੀ ਧਿਨੁ ਪਿਰੁ ਪੁਰਿ ਮਰਾਉ॥੨॥ ਪੇਈ ਮੈਠੋ ਪਿਰੁ ਸਮਿਲਾ ਸਾਹੁ ਰੋਵੈ ਪਾਰਿ ਵਾ
 ਸਾ॥ ਸੁਖਿ ਸਦੈ ਪਿਸੇ ਗਾਨੀ ਪਿਰੁ ਪਾਇ ਮਾਗੁ ਤਾਸੁ॥੩॥ ਲੇਖੁ ਨਿਹਾਲੀ ਪਟਵੀ ਕਾਪੁ ਮੀਰੀ
 ਬਣਾਇ॥ ਪਿਰੁ ਮੁਤੀ ਤੇਹਾ ਗਾਨੀ ਤਿਨੁ ਭੁਖੀ ਰੋਵੈ ਮਕਾਵਿ ਹਾਇ॥੪॥ ਵਿਤੀ ਕਪਾਸਾ ਤੇਹਾ ਵਿਤੀ
 ਦੇਸ ਕੋਰਉ॥ ਪਿਰੁ ਧਿਨੁ ਜਗੁ ਬਾਇ ਗਾਇ ਮੁਖੀ ਰੋਵੈ ਮਕਾਵੀ ਬੁਝੈ॥੫॥ ਸੇਵੈ ਸੇਵਾ ਸਦੁ

ਸੁਟੀਐਰੁਰਵੀਚਾਰਿਸਦਸਦਾਬਹੁ.....ਨਦਰਿਪਿਆਗਿ॥੫॥ਗਿਆਨਮੰਜਨੁਸਦਕਾਤੇ
 ਖੇਤੁਪਣਹਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਧੁਏਕਾਨੀਐਹਉਮੈਗਰਬੁਨਿਵਾਰਿ॥੭॥ਤਉਭਾਵਨਿਤਉਜੇਹੀਆ
 ਮੁਕੀਹੀਆਵਿਤੀਆਹੁ॥ਨਾਨਕਨਾਹਨਵੀਛੁੜੈਤਿਨਸੇਦਰਤਤੀਆਹੁ॥੮॥੧੮॥ਮਾਰੁਮਹਲਾ
 ੧॥ਨਾਭੇਟਾਭਰਿਕਾਈਆਨਾਸੇਸਸੁਵੀਆਹੁ॥ਸਦਾਸਾਕੁਨਤੁਟਈਗੁਰੁਮੇਲੇਸਹੀਆਹੁ॥੧॥ਬ
 ਲਿਹਾਰੀਗੁਰਮਾਪਦੇਸਦਾਬਲਿਹਾਰੇਕਾਉ॥ਗੁਰਬਿਨੁਏਤਾਭੁਵਿਥਵੀਗੁਰਪਿਰੁਮੇਲਿਮੁਦਿਤ
 ਮੁਮਿਲਾਇ॥੧॥ਭੁਭੀਨਾਨੀਆਸੀਆਦੇਰੇਨੇਕਾਨਤੀਆਹੁ॥ਆਵਨਿਵੇਸੁਨਿਨਚਹੁਨਿਪੁਰਭੁਰ
 ਪਹੀਆਹੁ॥੨॥ਮਾਮੇਤੈਮਾਮਾਦੀਆਭਾਇਰਬਾਪਨਮਾਉ॥ਸਾਥਲੇਰਤਿਨਨਾਰੀਆਭੀਬੁਪਦੀਦ
 ਰੀਆਉ॥੩॥ਸਾਦਉਰਿਗਿਰਿਗਾਵੇਲੇਸਖੀਹਮਾਰੇਕਤਾ॥ਸਦਿਵਿਛੋੜਾਨਾਥੀਐਸੇਸਹੁਰਿਗਿ
 ਰਵੇਤਾ॥੪॥ਸਭੇਹੁਤੀਏਗੀਆਜਿਤਸੇਦਸਿਉਨੇਹੁ॥ਸਾਧਨਕੀਤਪਛਾਣਿਆਸੁਖਿਸੁਤੀਨਿਸਿ
 ਤੁਹੁ॥੫॥ਪਤਦਿਕੁਕੇਪਤਦੀਵੇਸੁਹੁੜਵਿਵਿਲਾਡਿ॥ਪਾਰਿਪਵੇਦੁਤਿਰਮੈਸਤਿਗੁਰਬਹਿਬ
 ਚਾਡਿ॥੬॥ਹਿਕਨੀਲਦਿਆਹਿਕਲਦਿਗੇਏਹਿਕਿਭਾਰੇਤੁਰਨਾਲਿ॥ਜਿਨੀਸਦੁਵੇਦਿਨਿਮਾਸੇ
 ਸੇਧਪੁਕਨਾਲਿ॥੭॥ਨਾਹਮਏਗੀਆਪੀਅਹਬੁਗਾਨਿਦਿਸੈਕੇਇ॥ਨਾਨਕਹਉਮੈਮਾਰੀਐਸੇਏਕੇ
 ਹੜਸੇਇ॥੮॥੨॥੧੮॥ਮਾਰੁਮਹਲਾ१॥ਨਾਜਾਣੁਮੁਰਖੁਹੋਕੇਈਨਾਜਾਣਾਸਿਮਾਣਾ॥ਸਦਾਸਾ
 ਹਿਥੁਕੇਰੇਗਗਤਾਅਨੁਦਿਨਨਾਮੁਦਪਣਾ॥੧॥ਬਾਬਾਮੁਰਖੁਹੀਨਾਵੇਬਲਿਕਾਉ॥ਤੈਕਰਤਾਤੁ
 ਦਾਨਾਈਨਾਤੇਰਨਾਮਿਤਗਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੁਰਖਸਿਮਾਣਾਏਕੇਹੋਏਕੇਜੇਤਿਰਦਿਨਾਉ॥ਮੁਰ
 ਖਾਸਿਰਿਮੁਰਖੁਹੋਕਿਮੰਨੇਨਾਹੀਨਾਉ॥੨॥ਗੁਰਦੁਆਰੇਨਾਉਪਾਈਐਧਿਨੁਸਤਿਗੁਰਪੋਲੇਨਾ
 ਈ॥ਸਤਿਗੁਰੇਕੇਭਾਵੈਮਨਿਵੈਸੇਤਾਅਹਿਜਿਸਿਰੇਹੋਲਿਵਲਾਇ॥੩॥ਗਜਿਗੀਰੀਰੂਪਮਾਏਕੇ
 ਬਨੁਤਕੁਮਾਰੀ॥ਹੁਕਮੀਬਾਧੇਪਾਸੇਖੇਲਹਿਦਉਪਵਿਏਕਾਸਾਰੀ॥੪॥ਜਗਿਅਤੁਰਸਿਮਾਣਾ
 ਕੁਰਸਿਭੁਲਾਦਾਨਾਉਪਤਿਤਪੜਹਿਗਵਾਰੀ॥ਨਉਵਿਸਾਰਹਿਬੇਦਸਮਾਲਹਿਬਿਧੁਭੁਲੇ
 ਲਖਾਰੀ॥੫॥ਕਲਰਖੇਤੀਤਰਵਰਖੇਰਬਾਰਾਪਹਿਰਹਿਕੁਲੁਧੁਰੇ॥ਏਹੁਸਸਾਰਤਿਸੈਕੀਕੇ
 ਠੀਕੈਪੈਸੇਸਗਾਰਾਧਜੋਗੇ॥੬॥ਹਮਤਗਜਕਹਾਸਥਾਏਦੁਹਮਤਰਿਸੇਜਾਸੀ॥ਕਹਨਾਨ

ਕਰਗੁਰਸਦੇਧੀਪਉਛੀਰਹਸੀਅਲਖਨਿਵਾਸੀ॥ ੭॥ ੩॥ ੧੦॥ ਰਾਗੁਮਾਰੁਮਹਲਾ॥ ੧॥
 ਅਸਟਪਦੀਭਾ॥ ਘਰੁ॥ ੧॥ ਚਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਲੈਲੇਗਾਰਬੁਛੁਤਿਮਾਰਾਰੇ
 ਚੈਸਹਜਿਸੁਭਾਈ॥ ਲੈਲੇਖਸਮਪਛਾਣਿਅਵਤੀਵਤਿਮਾਈ॥ ਘਸਮਮਿਓਸੁਖੁਪਾਇਮਾਰੀ
 ਸਤਿਕਹਨੁਜਾਈ॥ ੧॥ ਲਾਲਗੋਲਖਸਮਵਾਖਸਮੈਵਤਿਮਾਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਬਰਹਰਿ
 ਧੀਸਰਨਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਲੈਲੇਸੇਸਿਰਿਕਾਰੇਰੁਪਿਖਸਮਿਓਰਮਾਈ॥ ਲੈਲੇਕੁਖੁਪਛਾਣਿ
 ਆਸਦਰੇਰਜਾਈ॥ ਆਪੇਮੇਰਾਬਖਸਿਲੇਵਤੀਵਤਿਮਾਈ॥ ਆਪੇਸਦਾਸਕੁਸਦੇਹੇਗੁਰਸ
 ਬਦਿਬੁਝਾਈ॥ ਤਿਹੀਸੇਵਾਸਕੇਰਜਿਸੇਨਲੈਹਿਤੁਲਾਈ॥ ਧਿਨੁਸੇਵਾਵਿਨੈਨਪਾਇਅਦੁਜੈਕੁਰ
 ਮੁਖੁਆਈ॥ ੩॥ ਸੇਵਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰਿਅੰਨਿਤੈਦੇਵੁਧੈਸਦਾਇਅਮਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਦ
 ਸਾਹਤਿਨੈਵਿਦਿਪਾਇਅਮਾਜਾਜਿਪਾਕਰੇਤਾਸੇਈਅੰਨੈਸਦਾਇਸਮਾਈ॥ ੪॥ ਲੈਲੇਸਦੀਵਤੁਮ
 ਰੋਮਰਿਵਿਦੁਆਪੁਗਵਾਈ॥ ਬਿਪਨਤੁਟਹਿਮੁਕਤਿਹੀਇਤਿਸਨਅਗਨਿਧੁਧਾਈ॥ ਸਭੁਮਹਿਨ
 ਮੁਨਿਪਾਨੈਰਗੁਰਮੁਖਿਕੋਪਾਈ॥ ਲੈਲੇਵਿਦਿਗੁਰੁਵਿਦੁਨਹੀਲਾਲਅਵਗਾਣਿਮਾਰੁ॥ ਤੁਧੁਜੇਵ
 ਤੁਰਤਾਕੇਨਹੀਤੁਬਖਸਣਗਾਰੁ॥ ਤਿਹਾਹੁਕਮੁਲਾਲਮੰਨੈਦੇਹਕਰੰਦੀਸਾਰੁ॥ ੫॥ ਗੁਰੁਸਾਗਰੁਮੰ
 ਮਿਤਸਹੁਕੁਇਛੈਸੇਛਲੁਪਾਈ॥ ਨਮੁਪਦਰਬੁਖਮਭੋਹਿਰੇਦੇਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ ਗੁਰਸੇਵਾਸਦ
 ਸੁਖੁਹੈਜਿਸੇਨਹਕਮਨਾਈ॥ ੬॥ ਸੁਇਨਾਹੁਪਾਸਕੁਰਤੁਹੇਮਾਟੀਰਲਿਜਾਈ॥ ਧਿਨਨਾਵੇਨਾ
 ਲਿਨਦਲਈਸਤਿਗੁਰਿਬੁਧੁਧਾਈ॥ ਨਨਕਨਮਿਰੇਤਸੇਨਿਰਮਲੀਸਦੇਰੇਹੇਸਮਾਈ॥ ੭॥
 ਰਾਗੁਮਾਰੁਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਘਰੁ॥ ੫॥

੧ ਚਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜਿਸੇਨਪ੍ਰੇਮਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ ਸਦੈਸਬਦਿਸਹਜਿਸੁਭਾਈ॥ ਇਹਾਧੈਨਸਈਕਾਟੈਅਵਹੁਵਿਜਾਣੈ
 ਬਾਰੀਜੀਉ॥ ੧॥ ਆਪੇਮੇਲਾਪਿਮਿਲਾਈ॥ ਆਪਣਾਪਿਅਰੁਮਾਧੇਲਾਈ॥ ਪ੍ਰੇਮਵੀਸਾਰੇਸਈਜਾ
 ਏਕਿਸੇਨਨਦਰਿਤੁਮਾਰੀਜੀਉ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਦਿਬਦਿਸੁਦੇਕਾਵੇਕੁਰਮੁਖੁਕਾਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾ
 ਦੀਪਰਮਪਦੁਪਾਈ॥ ਸੇਜੇਗੀਇਹੁਜੁਗਤਿਪਛਾਣੈਗੁਰਕੇਸਬਦਿਹੀਜੀਉ॥ ੨॥ ਸੇਜੇਗੀਪ
 ਨਾਪਿਰਲੇਲਾਹੈਵਾ॥ ਗੁਰਮਤਿਵਿਦੁਹੁਦੁਹਮਤਿਪੈਵਾ॥ ਹਿਰਾਸਿਉਨਿਤਹੀਲੀਅਮਾਣੈਅਪਦੇਵੈ

ਤਪਿਆਈ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੁ ਹੋਵੈ ਦੁਨ ਕੋਈ॥ ਆਪਿਆ ਪਿਰਿ ਚਲੁ ਸੇਈ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਮਿਲਿ ਮੇਰੇ ਮੰਦਰੇ ਹੋਵੈ ਗਿਆਨ ਧੀਰ ਹੀ ਜੀਉ॥ ੪॥ ਏਹੁ ਸਬਦੁ ਸਾਚੁ ਜਿਸ ਨੇ ਲਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿ
ਸਨੁ ਭੁਖ ਗਵਾਇ॥ ਆਪਣੀ ਆਰਿਛਾ ਪਾਈ ਮੇਰੇ ਰਿਸਿ ਪਾਵਲ ਪਾਰੀ ਜੀਉ॥ ੫॥ ਅਗਮ ਨਿਗਮ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਿਖਾਇ ਮਾਧਿ ਰਿਸਿ ਪਾਏ॥ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਅੰਤੁ ਮਾਧਿ ਰਿਚੁ ਨ ਛੁਟਾ ਜਿਨ ਕ
ਉਨ ਕਉ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ॥ ੬॥ ੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਤੁ ਤੁਪਾਇ॥ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਦਿਖਾਇ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਬਾਣੁ ਸੁਰਪੇ ਪੁਕਾਰੈ ਦੋਖੁ ਮਨਿ ਵੀਰੀ ਜੀਉ॥ ੭॥ ਇਕਿ ਭੁਭਿ ਭੁਲੈ ਲੋਭਿ ਹਰਿ ਅੰਗ
ਵਾਹੀ॥ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਮੈ ਮਾਰੀ॥ ਸੇਧ ਸਥਾ ਦਿਹ ਤੇ ਥੇਰਾ ਗਾਹੈ ਰਿਭੁਰਾ ਮਿਭੁਲ ਗਵਾ
ਰੀ ਜੀਉ॥ ੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਨਾਮ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਮਨੁ ਖਿਧਿ ਰਥਾਨੁ ਮੁਗਵਾਇਆ॥ ਅੰਗੋ
ਵਿਦੁ ਨਾਵੈ ਬੇਬਲੀ ਨਾਹੀ ਬੁਝੈ ਗੁਰ ਬੀਰੀ ਜੀਉ॥ ੯॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰ
ਜਗਦਾਰ ਜਾਤਾ॥ ਜਿਸ ਤੋਂ ਹੋਵੈ ਸੇਇ ਨਾਨਕ ਤੁਧੀਰਾ ਜੀਉ॥ ੧੦॥ ੧੨॥ ੧੨॥ ਰਾਗੁ ਮਾਹੁ ਮਹ
ਲਾ॥ ੫॥ ਅਸਟ ਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ॥ ੩॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਲਖ ਚਉਗ ਸੀਹ ਭੁਮੇਤ ਭੁਮੇਤ ਦੁਲ ਭੁਜ ਨ ਮਭੁ ਪਾਇਉ॥ ੧॥ ਰਿਮੂਹੁ ਤੈਛੋਰ ਸਿਧੁ ਪਾਇਉ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੇਵਿ ਗਿਬ ਸਤੁ ਹੋਤੈ ਰਿਖਿ ਮਾਸਿ ਉਭਰਾਇਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਤਨ ਛੇਦੁ ਹਰ ਬਨ ਜਾਨਿ
ਮਾਇਉ ਕਾਲੁ ਲਾਇ ਦੁਲਾਇਉ॥ ੨॥ ਜਿਹ ਘਰ ਮਹਿ ਤੁਧੁ ਰਹਨਾ ਬਸਨਾ ਸੇਧ ਚੁਟੀ ਤਿਨ ਆਇ
ਉ॥ ੩॥ ਅਰਲ ਮਖੰਤੁ ਪਾਣੁ ਸੁਖ ਦਈ॥ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਤੁਧੁ ਗਾਇਉ॥ ੪॥ ਜਗਤਾਨੁ ਸਥਾਨੁ
ਵਿਸਾਰਿਉ ਇਕ ਕਾਨਿ ਮਖ ਨਹੀ ਮਨੁ ਲਾਇਉ॥ ੫॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤੁ ਰਿਹੁ ਦੇਖਿ ਸਮਰੀ॥ ਇਸਹੀ ਮਹਿ
ਉਭਰਾਇਉ॥ ੬॥ ਜਿ ਤੁਧੁ ਲਾਇਉ ਤਿਤੁ ਗੋਲ ਗਾਇ ਸੇਕਰ ਮਕ ਮਾਇਉ॥ ੭॥ ਜਉ ਭੁਇਉ ਰਿਖਿ
ਲੁਤਾ ਸਾਧ ਸੇਗੁ ਪਾਇਆ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬੁਝੁ ਮੁਖਿ ਆਇਆ॥ ੮॥ ੧॥ ਮਾਹੁ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਕਰਿ ਮਨੁ
ਗੁਰ ਰਾਖਿ ਲੀਨੇ ਭਾਇਉ ਸਾਧੁ ਸੇਗਿ॥ ਗਰਿਨ ਮੁਹ ਸਦ ਸਨਾਉ॥ ਰੋਮਿ ਸਟ ਗੁਰੁ ਰਿਗੁ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ
ਮਨੇ ਕੇ ਅਸਥਾਨਾ॥ ਅੰਤ ਸਾਜਨ ਸਥਾ ਧੀਪੁ ਮੰਤਰ ਜਾਮੀ ਜਾਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਸਾਰ ਸਾਗਰੁ ਜਿਨਿ
ਉਪਾਇਉ ਸਰਦਿ ਪੁਭੀਰਾਹੀ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪੁਭ ਮਹਿ ਜਿ ਮਵਿ ਕਉ ਵਿਛੁਨ ਕਹੀ॥ ੨॥ ਮੇਖ ਪੁਕਤਿ

ਰਮਾਰਿਜੈਵੇਸੀਤਰਿਓਤੁਗੁ। ਜੀਮਰਗਤਿਸੁਨਾਨੁਸੁਮਾਮੀਸਰਗਪਦੁਗੁ। ੩॥ ਦੁਖ
 ਰਦਵੇਲਸਾਧਿਨੁਸਾਧਿਨੁਸੁਖਸੇਮਨਮਾਗਿਨਿਸੁਖਸੇਮਨਮਾਗਿ। ਮਿਰਤੁਨਰਕੁਅਸਥਾਨੁਬਿਖੁ
 ਬਿਖੋਨੋਪੈਤਾਗਿ। ੪॥ ਹਿਧਿਸਿਪਿਨੁਵਨਿਪਿਨੁਵੇਅੰਮਿਤਾਪਰਵਾਗੁ। ਮਾਦਿਅੰਤਿਅਪਿਪੁਰਨਉ
 ਰਮਗਮਮਗਾਗੁ। ੫॥ ਸਿਪਸਾਧਿਕੇਦੁਮਨਿਨੁਨਧੇਰਵਰਹਿਉਚਗੁ। ਸਿਮਰੁਸੁਮਾਮੀਸਰਗੁ
 ਉਚਹਿਨੀਅੰਤੁਪਾਰਵਾਗੁ। ੬॥ ਮਨਿਕਪੁਛਤਸਿਟਹਿਧਿਨਮਹਿਹਿਦੇਨਾਪਿਭਗਵਾਨਾ। ਪਾ
 ਵਨਤੇਮਗਪਾਵਨੁਵੇਦਿਨੁਦਿਸਨਾਨੁ। ੭॥ ਧਲਬੁਪਿਸੁਪਿਪਾਰਾਦੁਸਰਬਸੁਸੀਤਨੁਕੀਰਾ
 ਸਿ। ਬਿਸਰੁਨਾਗੀਨਿਮਅਨਤੇਨਨਕਵੀਅਰਦਾਸਿ। ੮॥ ੨॥ ਮਾਰੁਮਹਲਾ। ੫॥ ਸਸਤਿਤੀ
 ਪਦਿਵਾਟਿਤਾਰਿਉਮਨਿਨਕੀਨੋਰੇਸੁ। ਕਾਕੁਉਮਾਕੇਲੇਸਵਰਿਉਤਿਲੁਨਦੀਨੋਰੇਸੁ। ੧॥ ਮਨ
 ਮੇਰੇਗਮਰਉਨਿਤਨੀਤਿ। ਦਇਆਲੇਦੁਵਜਿਪਾਲਗੋਬਿੰਦਸੁਨਿਸੀਤਨਕੀਰੀਤਿ। ੧॥ ਰਹਾ
 ਉ। ਚਰਣਤਲੇਉਗਾਹਿਥੇਸਿਉਸੁਮਨੁਰਹਿਉਸਰੀਰਿ। ਮਹਾਸਾਗਰੁਨਹਦਿਅਪੋਥਿਨਮਹਿ
 ਉਤਰਿਉਤੀਰਿ। ੨॥ ਚੰਦਨਮਗਰਕਪੂਰੇਲਪਨਤਿਸੁਸੰਗੋਨਹੀਪੀਤਿ। ਬਿਸਟਪੂਰੇਖੇਦਿ
 ਤਿਲੁਤਿਲੁਮੀਨਨਮਨੀਧਿਪਰੀਤਿ। ੩॥ ਉਚਨੀਦਾਧਿਵਾਰਸੁਖਿਤਸੀਲਗਨਸਭਸੁਖਛਤੁ
 ਮਿਤਸਤੁਨਕੁਛੁਨੈਸਰਬਜੀਅਸਮਤਾ। ੪॥ ਕਰਿਪੁਰਾਸੁਪ੍ਰਦਿਤੁਪਗਾਦਿਉਅੰਧਕਾਰਬਿ
 ਨਾਸਾ। ਪਦਿਤੁਅਪਦਿਤੁਹਵਿਰਾਦਿਲੋਗੇਮਨਿਨੁਉਧਿਖਾਦੁ। ੫॥ ਸੀਤਮੰਦਸੁਰੀਧਰਾਇਉ
 ਸਰਬਥਾਨਸਮਾਨਾ। ਜਗਸਾਵਿਛੁਤੁਲਾਗਿਉਤਿਲੁਨਸੇਵਾਮਾਨਾ। ੬॥ ਸੁਭਾਇਮਾਧਾਇਨੁ
 ਨਿਕਦਿਮੋਦੇਸੀਤਤਾਕਾਇ। ਅਪਪਰਬਾਕੁਨਨਾਏਸਦਾਸਹਕਿਸੁਭਾਇ। ੭॥ ਚਰਣ
 ਸਰਣਸਨਾਥਿਉਮਲਰਿਗਿਰਿਤਲਲਾਗਿਪਾਲਗਦੁਨਿਤਗਾਉਨਾਕੁਭੇਪੁਰਾਕਿਪਾਲ
 ੩॥ ਮਾਰੁਮਹਲਾ। ੫॥ ਘਰੁ। ੬॥ ਅਸਟਪਦੀ। ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ।
 ਚੰਦਨਾਚੀਰਨੁਮੰਗਨਪੁਰਜੀਉਅਤਰਿਚਾਦਨਾ। ੧॥ ਮਰਾਧਨਾਮਰਾਧਨੁਨੀਕਾਰਹਿਰਿ
 ਨਾਮੁਮਰਾਧਨਾ। ੨॥ ਤਿਅਗਨਾਤਿਅਗਨਨੀਕਾਕਾਮੇਸੁਧਲੇਉਤਿਅਗਨਾ। ੩॥ ਮਾਗਨਾ
 ਮਾਗਨੁਨੀਕਾਰਹਿਨੁਸੁਗੁਰਤੇਮਾਗਨਾ। ੪॥ ਜਾਗਨਾਜਾਗਨੁਨੀਕਾਰਹਿਕੀਰਤਨਮਹਿਜਾਗ

ਨਾ॥੫॥ਲਾਗਨਾਲਾਗਨਾਨੀਕਾਰਗਰਚਰਦੀਮਨੁਲਾਗਨਾ॥੬॥ਇਹੁਧਿਪਿਤਿਸਹਿਪਰਾਪੇਤਨ
ਕੇਮਸਤਕਭਾਗਨਾ॥੭॥ਬਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਸਭੁਵਿਛੁਨੀਕੋਯੋਪੁਰੀਸਰਨਾਗਨਾ॥੮॥੧੬॥
ਮਹੁਮਹਲਾ॥੫॥ਅਉਤੀਤੁਅਉਹੁਮੋਰਹਰਿਨੁਸੁਸਵਨਸੁਨਾਵਨਾਗਰਹਉ॥ਤੁਧੁਮਾਵਤ
ਮੇਰਾਮਨੁਤਨਹਰਿਮਾਹਰਿਨੁਸਤੁਮਸਿਗਿਗਾਵਨਾ॥੧॥ਸਿਤਕਿਪੋਤਹਿਰੇਦਵਾਸੈਦੁਕਾਭਾਉ
ਮਿਟਾਵਨਾ॥੨॥ਭਗਤਦਇਅਤੇਧੁਪਿਪਰਗਾਸੈਦਰਮਤਿਦੁਖਾਤਨਾਵਨਾ॥੩॥ਦਰਸਨੁ
ਭੇਟਤੋਹਤਪੁਨੀਤਪੁਨਹੀਪਗਰਭਿਨਪਾਵਨਾ॥੪॥ਨਉਨਿਪਿਰਿਪਿਸਿਪਿਪਾਈਯੋਤਮੇਰਮ
ਨਿਭਾਵਨਾ॥੫॥ਸਿਤਾਈਨਮੈਥਉਨਕੇਈਅਵਰਨਸੁਏਕਾਵਨਾ॥੬॥ਮੇਹਿਨਿਰਗੁਰੁਕਉਕਉ
ਨਗਪੇਸਿਤਾਸੀਗਿਸਮਾਵਨਾ॥੭॥ਬਹੁਨਾਨਕਗੁਰਚਲਤੁਨਿਧਾਇਅਮਨਮੇਧਹਰਿਹਰਿਗ
ਵਨਾ॥੮॥੨॥੫॥ ਮਾਹੁਮਹਲਾ॥੫॥ਜੀਵਨਸੁਭਲਜੀਵਨੁਸੁਨਿਹਰਿਜੀਪਜੀਪਿਜਪਿਸ
ਦੀਵਨਾ॥੧॥ਹਰਉ॥ਪੀਵਨਜਿਤੁਮਨੁਆਵੈਨਾਮੁਮੀਤਰਸੁਪੀਵਨਾ॥੧॥ਖਾਵਨਾਨਿ
ਤੁਰੁਖਨਲਾਗੈਸੈਤੋਪਸਦਾਤਿਪਤਿਵਨਾ॥੨॥ਪੈਨਦਾਰਖੁਪਤਿਪਰਮੇਸਉਠਿਰਿਨਾਗੈਨਹੀ
ਬੀਵਨਾ॥੩॥ਭਿਗਨਾਮਨਮੇਧਹਰਿਰਸਸਤਿਸੀਗਤਿਮਹਿਲੀਵਨਾ॥੪॥ਧੀਨੁਤੋਰੇਧਿਨੁਸੁ
ਈਅਨੀਮਨੁਹਰਿਭਗਤੀਸੀਗਿਸੀਵਨਾ॥੫॥ਮਤਿਮਾਹਰਿਰਸੁਮਾਹਿਰੇਤੋਤਿਸੁਬਹੁਵਿਨ
ਕਬਧੁਮਉਖੀਵਨਾ॥੬॥ਮਿਲਿਉਤਿਸੁਸਰਾਬਨਿਧਾਨਪੁਰੁਕਿਪਲਿਜਿਸੁਦੀਵਨਾ॥੭॥ਸੁਖ
ਨਾਨਕਸੇਤਨਕੀਸੇਵਾਚਰਦੁਸੈਤੋਪਇਪੀਵਨਾ॥੮॥੬॥ਗਗਮਾਹੁਮਹਲਾ॥੫॥ਘਰੁ ੮॥ਅੰ
ਜਲੀਅਮ॥ ੧ ਭਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥ ਜਿਸੁਰਿਹਿਧਹੁਤੁਤਿ
ਮੇਹਿਰਿਹਿਠੀਤਾ॥ਜਿਸੁਰਿਹਿਥੇਹੀਸੁਠਿਰੈਭੁਮਤਾ॥ਦੁਹੁਧਿਵਸਥੀਤੋਯੋਮੁਕਤੋਸੇਈਸੁਹਲ
ਭਾਈਐ॥੧॥ਹਿਰਗਜਮਹਿਨਰਕਉਦਾਸਕੋਰਧਾਬਹੁਧਿਪਿਥੇਰਪਾਰਸਭੁਸਧਾਦਿਹੀਮ
ਹਿਯੋਰੇਅਲਿਪਤਾਤਿਸੁਨਨਕੀਪੁਰਨਘਾਲੀਐ॥੨॥ਜਾਗਤੁਸੁਤਭਰਮਿਦਿਗੁਤਾਧਿ
ਨਗਰਮੁਕਤਿਨਹਈਐਮੀਤਾਸਾਧਸਿਗਿਤੁਟਹਿਉਧਿਧਨਿਏਕੇਏਕੁਨਿਹਾਰੀਐ॥੩॥ਚ
ਰਮਕੋਰਤੁਧਿਧਾਨਕਕੋਰਤਨਿਰਾਮੇਹਿਮਗਨਮਨੁਵਿਅਪਿਅਠੀਦਾਗੁਰਪਸਾਦਿਸੁਖ

ਦੁਖਸਮਜਾਏਘਟਿਘਟਿਰਾਖੁਹਿਆਲੀਐ॥ ੬॥ ਸਿਸਾਹੇਮੇਹਿਸਹਸਾਧਿਆਐ॥ ਅਥਕਥਾਅ
 ਥਾਚਰਨਹੀਜਾਪੈਕਿਸਹਿਬੁਧਾਏਸਈਧੁਏਉਹੁਧਾਲਕਵਹੀਪਾਲੀਐ॥ ੫॥ ਛਿਤਿਬੋਹਤਉ
 ਛੁਟੈਨਾਹੀ॥ ਜੁਭਿਸਿੰਧੈਤਉਭੁਭਿਮਨਮਾਹੀ॥ ਇਸਹੀਮਹਿਜਿਸਕੀਮਤਿਰਾਖੈਤਿਸਸਾਧੁਧਉਹੁ
 ਚੁਟੀਐ॥ ੬॥ ਜਿਸੁਗਤਿਸਹੀਹਈਸਰਲਾਜਿਭੁਭੈਤਿਸੁਭੈਨੀਛਿਰਲਾਜਿਫੁਰਤਾਏਸਈ
 ਭੁਲਮਾਨੈਬੁਧਿਹੁਭੈਦਰਮਤਿਜਾਈਐ॥ ੭॥ ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹਿਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨਾ॥
 ਕਰਿਕਰਿਦੁਖੈਅਪਨੈਜਚਨਾ॥ ਨਾਨਕੋਕਪੁਰਨਸੁਖਦੇਤੇਦਹਹਿਤਨਾਮੁਸਮਾਈਐ॥ ੮॥ ੧੦॥
 ਮਾਯਮਹਲਾ ੫॥ ਥਿਹਥੈਹਰਿਸਭਿਭੈਤਇਕੋਗਾਇਕਿਤੇਤੇਇਕਿਬੋਲਨਿਮਿਰਾਅਸਤਮ
 ਦੇਤੁਭਾਇਮਾਭਿਰਿਚਲੇਨਿਉਜਿਉਮਾਭਿਧਾਇਹਾਣੀਅਯ॥ ੧॥ ਪਾਪਕੋਹਦੁਸਰਪਰਿਭੁਰੇ॥
 ਮਜਗਈਲਛਹੇਛਹਿਬੁਰੇ॥ ਦੇਭੁਕਿਪਾਏਸਿਹਜਨਹੋਰੇਲੇਖਾਮੈਗੋਬਾਣੀਅਯ॥ ੨॥ ਸਿਰਗਿ
 ਕਈਭਈਆਬੋਧਾ॥ ਮਾਲੁਜਬਨਪੈਨਛੋਤਿਵੇਏਸਾ॥ ਕਹਦੁਕਰੀਮਨਜੋਤਕਰਤਾਤਿਲਪੀ
 ਕੋਜਿਉਘਾਣੀਅ॥ ੩॥ ਖੁਸਿਖੁਸਿਏਦਵਸਤੁਪਰਾਈ॥ ਦੁਖੈਸੁਦੇਤੇਹਨਾਲਿਖੁਦਾਈ॥ ਦੁਨੀਆ
 ਲਧਿਪਈਆਖਾਤਿਅੰਦਰਿਅਗਈਗਲਨਜਾਣੀਐ॥ ੪॥ ਜਮਿਜਾਮਿਮੋਹੈਮੋਰੇਛਿਰਿਜੈ
 ਬਹੁਤਸਜਾਇਪਾਇਅੰਦਰਿਸਿਲਿਮੋ॥ ਜਿਨਿਕੀਤਾਤਿਸੈਨਜਾਣੀਅੰਧਾ॥ ਤਾਦਖਸੈਸਰਾਣੀਅ
 ੫॥ ਖਾਲਕਥਾਵਹੁਭੁਲਾਮੁਰਾਦੁਨੀਅਖੇਲੁਬਰਾਕੁਰਕੁਰਾ॥ ਸਿੰਦਰੁਸਬੁਰੀਸਿਤਨਮਿਲਿਉਦੁ
 ਤੇਆਪਣਾਭਾਣੀਅਯ॥ ੬॥ ਮਭਿਲਾਖੇਲੁਰੋਰਸਭਿਅਧੋ॥ ਇਕਕੋਛਇਕਲਹਹਿਦਿਅਧੋ॥ ਜਿ
 ਉਨਚਾਏਤਿਉਤਿਉਨਚਾਨਿਸਿਰਿਸਿਰਿਕਿਰਤਾਵਿਹਾਣੀਅਯ॥ ਮਿਹਰਿਕੋਰਤਾਖਸਮੁਪਿਅ
 ਈ॥ ਸਿਤਸੇਗਿਤਿਨਰਭਿਨਪਾਈ॥ ਅੰਭਿਤਨਾਮੁਦਾਨਨਾਨਕਕਉਗੁਣਗੀਤਾਨਿਤਵਖਾਣੀ
 ਅਯ॥ ੮॥ ੨॥ ੮॥ ਮੌ੧॥ ੧੧॥ ਮੌ੩॥ ੧੨॥ ੧੩॥ ੧੪॥ ੧੫॥ ੧੬॥ ੧੭॥ ੧੮॥ ੧੯॥ ੨੦॥
 ਮਾਯਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਸਿਲੇਹਾ॥ ੧ ਭਿਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਰਿ॥
 ਸਾਦਸਦਸਈਅਵਾਹੁਨਕਈ॥ ਜਿਨਿਸਿਰਜੀਤਿਨਹੀਛੁਨਿਗੋਈ॥ ਜਿਉਭਾਏਤਿਉ
 ਗਾਧੁਚਹਣਾਤੁਮਸਿਉਕਿਅਮਰਗਈਯੋ॥ ੧॥ ਅੰਧਿਉਪਾਏਅੰਧਿਪੁਪਾਇਆਧੋਸਿਰਿਸਿ

ਧੰਧੇਲਾਏਆਮਾਪੇਵੀਦਾਰੀਗੁਰਵਾਰੀਆਪੇਮਾਰਗਿਲਾਈਗੇ॥੨॥ਆਪੇਦਨਾਮਾਪੇਬੀਨਾ
 ਆਪੇਅਪਿਉਪਾਇਪਤੀਨਾਆਪੇਪਉਣਪਾਣੀਏਸੇਤਬੁਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਈਗੇ॥੩॥ਆਪੇਸ
 ਸਿਸੁਗਪੁਰੇਪੁਰਾ॥ਆਪੇਗਿਆਨਿਪਿਆਨਿਗੁਰਸੁਰਾ॥ਕਾਲੁਜਲੁਜਲਨੇਹਿਨਸੇਕਾ॥
 ਸੇਕਸਿਵਲਿਵਲਾਈਗੇ॥੪॥ਆਪੇਪੁਰਖੁਆਪੇਹੀਨਾਰੀਆਪੇਪਾਸਾਆਪੇਸਾਰੀਆਪੇਪਿ
 ਤੁਧਾਪੀਜਗੁਖੇਲੈਆਪੇਕੀਮਤਿਪਾਈਗੇ॥੫॥ਆਪੇਭਵਹੁਭੁਲੁਭੁਲੁਤਰਵਹੁਆਪੇਨਲੁ
 ਬਲਸਾਗਹੁਸਰਵਹੁਆਪੇਮਛੁਕਛੁਕਰਣੀਕਰੁਤੇਰਾਹੁਪਨਲਖਣਾਜਾਈਗੇ॥੬॥ਆਪੇ
 ਦਿਨੁਸੁਆਪੇਹੀਰੋਇਆਪਿਪਤੀਜੈਗੁਰਕੀਬੈਣੀਆਦਿਨੁਗਾਦਿਅਨਾਹਦਿਮਨੁਦਿਨੁ
 ਘਟਿਘਟਿਸਬਦੁਚਕਾਈਗੇ॥੭॥ਆਪੇਰਤਨੁਮਨੁਪਮਮੇਲੋਆਪੇਪਰਖੇਪੁਰਾਤੇਲੋਆ
 ਪੇਕਿਸਹੀਕਸਬਕਸੇਆਪੇਦੇਲੈਭਾਈਗੇ॥੮॥ਆਪੇਧਨਖੁਆਪੇਸਰਬਾਣਾਆਪੇਸੁਖਰੁ
 ਸਰੁਪਸਿਮਾਣਾਕਰਤਾਬਕਤਾਸੁਨਤਾਸੇਇਆਪੇਬਣਤਬਣਾਈਗੇ॥੯॥ਪਉਣਗੁਰੁ
 ਪਾਣੀਪਿਤਨਾਤਾਉਰੁਸੇਜੋਗੀਧਰਤੀਮਾਤਾਹੋਇਦਿਨੁਸੁਦਇਦਈਦਾਇਅਜੁਗੁ
 ਖੇਲੈਖੇਲਾਈਗੇ॥੧੦॥ਆਪੇਮਛੁਲੀਆਪੇਨਾਲਾਆਪੇਗਉਆਪੇਰਖਵਾਲਾਸਰਬਜੀਆ
 ਤੁਗਿਜੋਤਿਤਮਾਰੀਜੋਸੀਪੁਭੁਰਮਾਈਗੇ॥੧੧॥ਆਪੇਜੋਗੀਆਪੇਭੋਗੀਆਪੇਰਸੀਆਪਰ
 ਸਸੇਜੋਗੀਆਪੇਵੇਬਾਣੀਨਿਰੰਕਾਰੀਨਿਰਭਉਤਾਛੀਲਾਈਗੇ॥੧੨॥ਪਾਣੀਬਾਣੀਤੁਧੁਹਿਸ
 ਮਾਣੀਜੋਦਸਿਸਭੁਆਵਣਜਾਣੀਸੇਸੀਸਹਾਸੇਦਵਾਪਾਰੀਸਤਿਗੁਰਬੁਝੁਝਾਈਗੇ॥੧੩॥
 ਸਬਦੁਬੁਝਾਏਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਸਰਬਕਲਾਸੇਭੁਰਪੁਰਾਅਭਰਿਉਦੁਪਰਦੁਹੁਸਦਤੁ
 ਨਾਤਿਸੁਤਿਲੁਨਤਮਾਈਗੇ॥੧੪॥ਕਾਲੁਬਿਕਾਲੁਭੋਏਦੇਵੇਨਾਸਬਦੁਸਹਜਰਸਅੰਤਰਿਮਾ॥
 ਨੋਆਪੇਮੁਕਤਿਤਿਪਤਿਵਰਣਤਾਭਗਤਿਭਾਇਮਨਿਭਾਈਗੇ॥੧੫॥ਆਪਿਨਿਗਲਖੁਗੁ
 ਰਗਮਗਿਆਨਾਜੋਦੀਸੇਤੁਧੁਮਹਿਸਮਾਨਾਨਾਕੁਨੀਭੁਭਿਖਿਆਦਰਿਜਾਏਮੈਦੀਜੋਨਾਮੁਦੁ
 ਤਾਈਗੇ॥੧੬॥੧॥ਆਹੁਮਹਲਾ॥੧॥ਆਪੇਧਰਤੀਧਉਲਮਕਾਸੀਆਪੇਸਾਏਗੁਣਪਰਗਾਸਿ
 ਜਤੀਸਤੀਸੇਤੋਖਿਆਪੇਆਪੇਬਾਰਕਮਾਈਗੇ॥੧॥ਜਿਸੁਕਰਣਸੇਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਕਿਇਨਮੇਦੇ

ਫੁਲਗੇ। ਮਨੁ ਪਤ ਕੇ ਰੇ ਤੁ ਚਰੇ। ਧਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ਬਿਉ ਸੁਖ ਪਾਈ ਮੈ ਸਚੇ ਹਾ ਬਿਦੁ ਤਾਈਗੇ॥ ੩॥
 ਰਾਮੇ ਪੁ ਮਹਿ ਰਾਉ ਨਿਵਾਗੇ। ਤਸ ਕਰ ਪੰਚ ਸਥਾਇ ਸਿਖਾਗੇ। ਗਿ ਮਾਨੁ ਪਤੁ ਗੁਲੇ ਮਨ ਸਿਉ ਲੁਏ ਮੁ
 ਨ ਸਾਮਨ ਹਿ ਸਮਾਈਗੇ॥ ੪॥ ਮਾ ਕੀਰ ਕਤਾ ਪਿਤਾ ਬੈਦੁ ਪਾਰਾ। ਮੂਰਤਿ ਸੂਰਤਿ ਕਰਿ ਮਾਪਾ ਗਾਨਿ ਤਿ
 ਰਤਿ ਜੇਤੀ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਤੁਰਤਾ ਸਭੁ ਠਾਈਗੇ॥ ੫॥ ਫੁਲਗੀ ਕੀ ਮਾਨੁ ਮਨੁ ਮਰਦਾਨਾ ਹਰਿ ਤਸ ਮਧੁ ਪਤੀ
 ਬਿਮਾਤੁ ਰਦਾ। ਤੁਰਦਿ ਮਾ ਲੁਦਿ ਮਾ ਬਹਿਰੇ ਪਹਿਰੁ ਪੁਰੁ ਰਦੁ ਸਗੀਰੁ ਚੁਲਾਈਗੇ॥ ੬॥ ਨਿਕੁ ਪਰਿ
 ਥੈ ਸਿਰੇ ਹੁਕੁ ਬਿਖਾਇ ਮਾ ਪਾਵੁ ਤਗਾ ਖੇਰਾ ਬਿਰਹਾਇ ਮਾ। ਚਮਲਾ ਬੰਗਾ ਸਹਿਰੇ ਸਰ ਸੁਭਰ ਮਾ ਤਮਗਾ ਮੁਸ
 ਖਈਗੇ॥ ੭॥ ਮਰਦੁ ਲਿਖਾਇ ਮੀਤੁ ਲਮਹਿ ਮਾਇ। ਬਿਉਰਹੀ ਮੈ ਚਲਾ ਪਰ ਬਾਇ। ਸਚਾ ਮਮ ਰੁਸਾਏ
 ਮਮ ਰਾਪੁ ਰਿਸੇ ਸਚਾ ਮੈ ਲਵੁ ਤਾਈਗੇ॥ ੮॥ ਮਾ ਪਿਉ ਪਾਇ ਮਾ ਕਾ ਗੁਤੁ ਸਥਾਇ ਮਾ। ਨਿਨਿ ਸਿਰਿ
 ਮਾ ਤਿਨ ਪੈਲਾਇ ਮਾ। ਸੇਧੇ ਉਪਰਿ ਮਾ ਵਰਨਦੀ ਸੇ ਸਾਧੇ ਕੀ ਪਤਿ ਪਾਈਗੇ॥ ੯॥ ਮੈ ਬੈਰੇ ਇਲੁ ਕੁਇ
 ਨ ਚਾਏ। ਖੇਲੁ ਮਾ ਸਾਧੇ ਪੁਕਾਰੇ। ਬਾਕੀ ਪੈਲੇ ਗੋਇ ਬਾਕੀ ਗਾਉ ਨਿਨਿ ਸਿਸੁ ਪੈਲੇ ਕੁਖ ਲਾਈਗੇ॥
 ੧੦॥ ਤਿਨ ਕਉ ਤਖਤਿ ਮਿਲੀ ਦੁਤਿ ਮਾਈ। ਨਿਰਕੁ ਉਮਨਿ ਦੁਸਿ ਮਾ ਲਿਵ ਲਾਈ। ਖੰਡੀ ਬੁਰਮੀਤੀ ਪ
 ਤਾਲੀ ਪੁਗੀ। ਦਿਤਿ ਕੁਵਨ ਤਾ ਕੀ ਲਾਈਗੇ॥ ੧੧॥ ਸਾਧੀ ਨਗਰੀ ਤਖਤੁ ਸਚਾਵਾ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਾਧੁ ਮਿ
 ਲੇ ਸੁਖ ਪਾਵਾ। ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਤਖਤਿ ਦੁਤਿ ਮਾਈ ਹਉ ਮੈ ਗੁਣ ਤਗਾਵਾਈਗੇ॥ ੧੨॥ ਗੁਣ ਤਗਾਈ ਮੈ ਸ
 ਹ ਸਾਧੀ ਮੈ। ਬਿਉ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਦੁ ਮੈ ਤੀ ਮੈ। ਨਿਰਮਲੁ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਦੁਤਾ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਤਪਤ ਪਾਈਗੇ॥
 ੧੩॥ ਨਾਗਿਨੁ ਗਿਰਿ ਰਲੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਤਾ। ਸਾਧਾ ਰਦਿ ਰਹਿ ਮਾਨੁ ਰਾਤਾ। ਤਿਸ ਕੀ ਉਰਗਾਈ
 ਗੀ ਸੁਖ ਪਾਇ ਮਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੈਲੁ ਨ ਚਾਈਗੇ॥ ੧੪॥ ਜੀ ਭਰ ਸਾਇਨ ਸਾਧੇ ਰਾਤੀ। ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਮੇਰੀ
 ਭਉ ਨ ਭਰਾਤੀ। ਸੁਵਨੁ ਸੇਤ ਰੇ ਜਗਾ ਰਧਾ ਲੀਏ। ਤਿਯੋ ਤਿਮਿਲਾਈਗੇ॥ ੧੫॥ ਹਥਿ ਰਖਿ ਪੈਰ ਪੈਰੇ
 ਪਉ ਪਰਦਾ। ਕਤ ਕਤ ਰਖਿ ਤੇਰੀ ਸਰਦਾ। ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦਹਿ ਤੁਹੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਹਿਤੁ ਪੁਰੀ ਸਿਉ ਬਾ
 ਦਿ ਮਾਈਗੇ॥ ੧੬॥ ਮੀਤਿ ਕਾਲਿ ਕੋਈ ਨਾਹੀ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਤੁਸ ਲਾਹੀ। ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰੇਤ
 ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਕੁ ਪਰਿ ਤਾ ਕੀ ਲਾਈਗੇ॥ ੧੭॥ ੧੮॥ ਮਾ ਕੁ ਮਰਦਾ। ੧੯॥ ਮਾ ਦਿਨੁ ਗਾਈ ਮਾ ਪਰਮ
 ਪਾਗੇ। ਮਾ ਦਿਨਿ ਰੰਗ ਨਖ ਸਮਗ ਮਾਗੇ। ਸਾਧੇ ਜਗਾ ਜਗਾ ਤਿਹੀ ਚਾਹੀ। ਸਾਧੇ ਤਾ ਕੀ ਲਾਈਗੇ॥ ੨੦॥

ਵੇਤਸਿਮਾਨੁ ਚਾਪੁ ਪੁਕਾਰੈ ਤਾਜੀ ਲਾਇ ਸਿਰਜਨੁ ਹੋਗਾ। ਸਦੁ ਨਾਮੁ ਸਦੀਵੁ ਤਿਸਾਈ ਸੋਇ ਤਪਤਿ
 ਦੁਤਾਈਗੇ॥ ੨॥ ਸਤਨਾਮੁ ਗਿਸਤੁ ਸੰਤੁ ਪਸਰੀਗਾ। ਸਤਿਸਤਿ ਦਰੇਤਾ ਹਰਗੀ ਭੀਗਾ। ਸਦਾ ਸਾਹਿ
 ਬੁਸਦੁ ਪਰਵੈ ਸਦੇ ਹੁਕਮੁ ਲਾਈਗੇ॥ ੩॥ ਸਤਸੰਤੁ ਪੰਮਤਿ ਗੁਰਪੁਰਾ। ਗੁਰਗਾਸਬੁ ਸਨੇ ਸੇਸੁ
 ਰਾ। ਸਾਦੀਰ ਰਗਾ ਹਸਾਦੁ ਨਿਦਾਸਾ ਮੈਨੁ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਈਗੇ॥ ੪॥ ਸਤਨਾਮੁ ਗਿਸਤੁ ਬੈਰਾ ਸਭੁ ਕੋਈ॥
 ਸਦੁ ਦਰੇਤਾ ਸਾਨੁ ਮੇਈ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸਾਦੁ ਬਰਮੁ ਉਭੈ ਭੰਨੁ ਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਦੁ ਸਖਾਈਗੇ॥ ੫॥ ਤੈਤੈ
 ਪਰਮੁ ਬਲਾਇ ਕੁਰੀ॥ ਤੀਨਿ ਰਹਦੁ ਇਕਦੁ ਧਿਯਾ ਸੁਕੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੈ ਸੇਸੁ ਦੁਖੈ ਮਨ
 ਮੁਖਿ ਪੈਰਾਈਗੇ॥ ੬॥ ਮਨਮੁਖਿ ਰਹੈ ਨ ਰਗਾ ਹਸੀਐ॥ ਧਿਨੁ ਸਬਦੈ ਵਿਉਭੰਤੁ ਹਰੀਐ॥ ਥਾ
 ਪੇ ਮਾਦੁ ਰਿਬਾਧਿ ਨਾਵਹਿ ਸੇਈ ਬੁਝਾਈਗੇ॥ ੭॥ ਦਇਆ ਦੁਆ ਪੁਰਿ ਮਧੀ ਹੋਇ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਦਿਹ ਲਾਏ ਨ ਕੋਈ॥ ਦਇਯਾ ਪਰਮੁ ਪੋਹਿ ਪਰਦੀ ਪਰਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਦੁ ਤਿਥਾਈਗੇ॥ ੮॥
 ਗੋਲੁ ਸੁਮੁਕਰਿ ਪਰਬਾਏ॥ ਮਾਸਾਈ ਪੇਦਾ ਨ ਕਰਾਈ॥ ਰਾਮਨਾਮੁ ਧਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਬਾਕੁ
 ਰਮਾਈਗੇ॥ ੯॥ ਕਰਮਾਧਰਮੁ ਕਰਿ ਮੁਕਤਿ ਸੇਗਾਈ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦੁ ਰਬੁ ਸਬਾਦਿ ਸਲਾਹੀ
 ਧਿਨੁ ਗੁਰਸਬਦੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ॥ ਪਰਪੰਥੁ ਕਰਿ ਭੁਰਮਾਈਗੇ॥ ੧੦॥ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਛੋਡੀ
 ਨ ਜਾਈ॥ ਸੇਛੁ ਦੇਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਈ॥ ਅਹਨਿਸੁ ਭੁਰਾ ਰੇਤਈ॥ ਰਾਗੀ ਰਾਗੁ ਸਿਉ ਬਾਲਿਆਈ
 ਗੇ॥ ੧੧॥ ਇਕਿ ਪਤਪਰਾ ਰਿਵਰਿਤੀ ਰਬਾਦੁ ਧਿਨਿ ਉਤਪਤਿ ਦੁਇ ਤਿਵੈ ਲਾਇਗੇ॥ ਹਿਨਿ
 ਰਾਹਿ ਮਧਤੀ ਭਨੁ ਭੀਐ॥ ਧਿਨੁ ਕਰਿ ਗੁਰਾ ਵਿਨਿਪਤਿ ਨ ਪਾਈਗੇ॥ ੧੨॥ ਕਲੀ ਕਾਲ ਮਹਿ ਦਿ
 ਵਿਕਲ ਰਾਖੀ॥ ਧਿਨੁ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਵਿਨੈ ਨ ਭਾਖੀ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕੁੜਵਹੈ ਤੇ ਦਰਤਾਗਾ॥ ਧਿਨੁ ਸਤਿ
 ਰਤੁ ਰਬੁ ਰਮੁ ਨ ਜਾਈਗੇ॥ ੧੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਹੁ ਦੁਹਿ ਸਿਰੇ ਰਾਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਇ ਨ ਛੋੜੈ ਦੰਦਾ॥
 ਜੇਤਿ ਸੁਸੇਵੈ ਸੇ ਮਾਇ ਨਾ ਸੀਨਾ॥ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਸੇਤਾਈਗੇ॥ ੧੪॥ ਗੁਰਮਹਿ ਪੁਰਖਿ ਮਾਪੁਰਖਿ ਮਾ
 ਕਰਤਾਗਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਿ ਸੇਖਿ ਧਿਆਗਾ॥ ਸਰਬਜੀ ਮਾਨੁ ਗੁਜੀਵੁ ਨ ਦੁਤਾਨਿ ਹੁਕਮੁ ਮੈਲੁ
 ਕਾਈਗੇ॥ ੧੫॥ ਸਹਾਈ ਜਾ ਕੁਹਿ ਗੁਰੁ ਭੁਤਾਗਾ॥ ਮਾਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਲਖ ਮਾਪਾਗੀ॥ ਨਾਨਕੁ
 ਦੁਬੈਰੁ ਪੁਸਾਏ ਸੇਈ ਸੇਸਾ ਦਰਜਾਈ॥ ੧੬॥ ੪॥ ਮਾਨੁ ਮਹਲਾ॥ ੧॥ ॥ ਸਚਿ ਮੇਲੈ ਸਬਦਿ

ਮਿਲੇਏ। ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਨਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ। ਤਿਭਵੈ ਤੇਤਿ ਪਰੀਪਰ ਮੇਸਰਿ ਮਵਹੁ ਨਦੁ
 ਤਾਈਂਗੇ॥ ੧॥ ਤਿਸੇ ਕਰਾ ਕਰੁ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ। ਸਬਦਿ ਪਤੀ ਕੈ ਅਲਖ ਮਭੇਵਾ। ਭੁਗਤਾ ਕਰਾ
 ਦੁਬਾਰੀ ਕਰਤਾ। ਬਖਸਿਲੇ ਏਵੁ ਤਿਆਈਂਗੇ॥ ੨॥ ਦੇਵੇ ਤੇਤਿ ਨ ਮਾਏ ਸਾਦੀ। ਲੈਲੇ ਮੁਕਾਰਿ ਪ
 ਉਦੇ ਕਾਏ। ਮੁਲਨ ਬੁਧਿ ਸਾਦਿ ਨਹੀਂ ਬੁਧਿ ਦੁਕੈ ਭੁਗ ਮਿਭੁਲਾਈਂਗੇ॥ ੩॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਾਰਿ
 ਹੋਰਿ ਨ ਰਾਤੀ। ਸੇਵਕੀ ਲਿਵ ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਕਾਤੀ। ਮਨ ਮੁਖਿ ਸੇਇ ਹੋ ਸੇਲੈ ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਸ
 ਬਤੁਰਾਈਂਗੇ॥ ੪॥ ਕੁਛ ਮਾਏ ਕੁਛ ਕਾਏ। ਕੁਛੀ ਗਤੀ ਕੁਛ ਕਮਾਏ। ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਸੇਵਕ ਗ
 ਪੈਧਰ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਈਂਗੇ॥ ੫॥ ਕੁਛੀ ਮੁਰੀ ਠਹੀਰ ਵਾਛੀ। ਜਿਉ ਵਾਛੀ ਉਨਾ ਵਿਉਨਾ ਵੀ
 ਨ ਮਧਿ ਨਾ ਵਿਦੁ ਸਾਦਿ ਨਾਲੇ ਗੋਰਿ ਬਿਸਰਿ ਮੇਰੁ ਖਪਾਈਂਗੇ॥ ੬॥ ਭਿਯਨੁ ਸਾਦੁ ਮਿਲੇ ਆਪਾ
 ਏ। ਨ ਮੁਰਤ ਨ ਸਾਦੀ ਦੁਤਿਆਈਂਗੇ। ਚੀਨੈ ਆਪੁ ਛੁਟੈ ਸੇਈਂ ਕੀਤੀ ਕੀਤਿ ਮਿਲਾਈਂਗੇ॥ ੭॥ ਨਾਦ
 ਹੁਕੁ ਲੀਏ ਧਾਇ। ਬਹੁਤ ਸਿਮਾਦੁ ਪਰ ਮੁਨ ਕਾਏ। ਪਾਇ ਪਾਇ ਮੁਏ ਮੁਏ ਤਨ ਦੇਤ ਹਿ ਮੁਕੁ
 ਰਤਾ ਹਿਲਦਾਈਂਗੇ॥ ੮॥ ਬਿਨੁ ਬਾਦ ਬਿਰਪ ਹਿ ਕੇਈਂ ਨਹੀਂ। ਮੇਰੇ ਖਾਲਿ ਹੁਤਿ ਸੁਸਾਲਾਹੀ। ਮਨੁ ਤ
 ਨ ਮਰ ਪਿ ਮਿਲੇ ਕੁਗਤੀ ਵਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਣਤ ਬਣਾਈਂਗੇ॥ ੯॥ ਪੁਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕੇਇਨ ਪਾ
 ਵੈ ਜੇ ਕੇ ਬਤਾ ਕਰਾਇ ਵਤਾਈਂਗੇ। ਸਾਦ ਸਾਹਿਬ ਤੇਤਿ ਨਦ ਤੀ ਸਗਲੀ ਤਿਨ ਹਿਉ ਪਾਈਂਗੇ॥
 ੧੦॥ ਵਤੀ ਵਤਿ ਮਾਈਂ ਦਿਪਰ ਵੇਗ। ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਨੁ ਸਮਾਏ। ਆਪਦ ਇਮਾ ਲਦੁ ਹਿ ਨਹੀਂ
 ਤਾ ਮਿਲੇ ਆਸਹ ਜਿ ਕਰਾਈਂਗੇ॥ ੧੧॥ ਇਵੇ ਸਗੀ ਇਵੇ ਗਾਰੀ ਦੁਆਪੋ। ਜਿਵਿ ਦੁਕੈ ਸੁਆਪੇ
 ਮਾਪੋ। ਭੁਗਤਾ ਕੁ ਉਗਰ ਕੀ ਮਾਤਿ ਪੁਰੀ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਲਖਾਈਂਗੇ॥ ੧੨॥ ਇਵਿ ਨਾਗੇ ਭੁਖੇ ਭੁ
 ਹਿਤ ਵਾਏ। ਇਵਿ ਹਰੁ ਕਰਿ ਮਰ ਹਿ ਨਹੀਂ ਮਾਤਿ ਪਾਏ। ਗਤਿ ਮਵਗਤਿ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਕੰਦੁ ਬੁਧੇ
 ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਂਗੇ॥ ੧੩॥ ਇਵਿ ਤੀਰ ਬਿਨਾ ਵਹਿ ਮਨੁ ਪਾਵਹਿ। ਇਵਿ ਮਗਨਿ ਕਲਾਵਹਿ
 ਰਖਾਵਹਿ। ਗਮਨਾ ਮਧਿ ਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀਂ ਏ। ਵਿਤੁ ਬਿਪਿ ਪਾਹਿ ਲਖਾਈਂਗੇ॥ ੧੪॥ ਗੁਰ ਮਾਤਿ
 ਛੁਤ ਹਿਉ ਦੁਖਿ ਕਾਈਂ। ਮਨ ਮੁਖਿ ਗਮਨਾ ਮਜਪੈ ਮਵਾਈਂ। ਪਾਇ ਪਾਇ ਬੁਤ ਹਿਉ ਕੁਲਾ ਲੁਧੇ
 ਗਈਂਗੇ॥ ੧੫॥ ਹੁਕਮੈ ਮਾਏ ਹੁਕਮੈ ਸਾਏ। ਬੁਧੇ ਹੁਕਮੈ ਸਾਦਿ ਸਮਾਏ। ਨਾਨਕ ਸਦੁ ਮਿਲੇ ਮਾਨਿ

ਕੁੰਦੇਹਾਰਮੁਖਿਕਾਰਕਮਾਈਗੇ॥੧੬॥੫॥ਮਾਰੁਮਹਲਾ॥੧॥ਅਪੇਕਰਤਾਪੁਰਖੁਧਿਧਾਤਾ॥
 ਨਿਨਿਅਪੇਅਪਿਉਪਾਇਪਛਤਾ॥ਅਪੇਸਤਿਗੁਰੁਅਪੇਸੇਦੁਕੁਅਪੇਸਿਸਟਿਉਪਾਈਗੇ॥੧॥
 ਅਪੇਨੇਕੁਨਹੀਦੁਗਿ॥ਬੁਧੁਗਿਗੁਰਮੁਖਿਸੇਕੁਨਪੁਰਾ॥ਤਿਨਕੀਸੀਗਤਿਅਗਿਨਿਸਿਲਹਾਰੁ
 ਸੀਗਤਿਏਹੁਦੁਤਾਈਗੇ॥੨॥ਕੁਗਿਕੁਗਿਸਿਤਕੁਲਪੁਕੁਤੋਗ॥ਹਰਿਗੁਰਗਾਦੁਹਿਰਸਨਰਸੇ
 ॥ਉਸਤਤਿਕਰਹਿਪਰਹਰਿਪੁਦਲਪੁਨਿਨਨਹੀਏਤਪਰਾਈਗੇ॥੩॥ਉਇਕੁਗਤਿਰਹਰਿ
 ਨਸੁਤੇਢੀਸਗਿ॥ਸੀਗਤਿਕੁਲਤੋਰਸਪੁਰੀਸਗਿ॥ਕਲਿਮੇਲਮੇਲਨਹੀਤੇਨਿਰਮਲਾਉਇ
 ਰਹਿਕੁਗਤਿਲਿਵਲਾਈਗੇ॥੪॥ਬੁਧੁਗੁਰਿਕੁਨਸਤਿਗੁਰਕੀਬਾਦੀ॥ਏਹੁਕੁਬਨੁਸਾਸੁਰੇ
 ਦੇਹਪੁਰਲੀ॥ਅਕੁਕਾਲਿਮਾਰਿਕਾਈਐਪੁਲੀ॥ਹਰਿਕੁਪੁਕਾਪਿਰਿਦਿਖਿਅਈਗੇ॥੫॥ਛਿਤੁਹੁ
 ਪੁਲੀਕੁਕੁਕਾਬਾਜਾ॥ਕੁਕੁਮਾਰੇਕਾਲਉਛੁਹੁਕੁਸਾਕਤਕੁਪਦਹਿਮਨਿਹਉਮੈਦੁਹਮਾਰਿ
 ਪੈਦਪਦਾਈਗੇ॥੬॥ਛਿਤਿਹੁਨਿਦਤਤਿਪਰਾਈ॥ਪਤਿਕੁਕੁਰਲੁਹਿਸਤਿਨਅਈ॥ਮਿਲਿ
 ਸਿਤਸੀਗਤਿਨਾਮੁਸਾਲਹੁਆਤਮਗਮਸਖਾਈਗੇ॥੭॥ਛਿਤੁਹੁਕਾਮੇਸੁਪੁਰਿਅਈ॥ਹਉਮੈ
 ਧੀਉਛਿਤੁਹੁਲਿਪਟਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਸਰਦਿਪਰਹੁਤਉਧਰਹੁਇਉਤਰੀਐਕੁਦੁਕੁਲਾਈਗੇ॥੮॥
 ॥ਅਗੈਥਿਮਲਨਦੀਆਗਨਿਧਿਪੁਏਲਾ॥ਤਿਥੇਅਵਰਨਕੋਇਕੀਉਇਕੇਲਾ॥ਭਵਿਭਵਿ
 ਅਗਨਿਸਾਗਰਦੇਲਹਰੀਪਤਿਰੁਹਿਮਨਮੁਖਤਾਈਗੇ॥੯॥ਗੁਰਮੁਤਿਮੁਕਤਿਨਨਦੇਕੁਏ
 ਨਿਨਿਪਾਇਅਸੇਈਧਿਧਿਕੁਏ॥ਨਿਨਿਪਾਇਅਤਿਨਪੁਛਹੁਭਾਈਸੁਖੁਸਤਿਗੁਰੇਸਦੁਕਮ
 ਈਗੇ॥੧੦॥ਗੁਰਧਿਨੁਉਰਭਿਮਰਹਿਥੇਕਾਰਾ॥ਕੁਮਸਿਰਿਮੋਰਕੋਰਖੁਆਰਾ॥ਬਾਧੇਮੁਕਤਿ
 ਨਹੀਨਰਨਿਦਕੁਭਾਹਿਨਿਦਪਰਾਈਗੇ॥੧੧॥ਬਿਲਹੁਸਾਪੁਛੁਦੁਹੁਮੰਦਗਿ॥ਦੁਰਿਨਹੀਦੇ
 ਖਹੁਕਰਿਨਦਗਿ॥ਧਿਧਨੁਨਹੀਗੁਰਮੁਖਿਤਕੁਤਰੀ॥ਇਉਭੁਦੁਕੁਲਪਾਰਿਲਘਾਈਗੇ॥੧੨॥
 ਦੇਹੀਮੰਦਰਿਨਾਖੁਨਿਵਾਸੀ॥ਅਪੇਕਰਤਾਹੇਅਧਿਨਾਸੀ॥ਨਾਨੀਉਮੋਰਨਮਾਰਿਅਕਾਈਕਰਿ
 ਦੇਖੈਸਧਰਿਕਾਈਗੇ॥੧੩॥ਉਹੁਨਿਰਮਲੁਹਨਹੀਮੰਧਿਆਰਾ॥ਉਹੁਆਪੇਤਪਾਤਿਧਹੇਸਰਿ
 ਆਰਾ॥ਸਾਕਤਕੁਕੇਈਧਿਭਵਾਈਅਹਿਮਾਰਿਕੁਨਮਹਿਅਈਕਾਈਗੇ॥੧੪॥ਗੁਰੇਕਸਦੁਕਸ

ਤਿਗੁਰੀਪਿਅੰਗਾਉਇਏਸਹਿਬੁਖਤਿਸੁਸਧਰਿਦੀਰਾਗਾਤਤੁਲਹਹਿਅੰਤਰਗਤਜਾਣਹਿ
 ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਚੁਦਤਾਈਗੇ॥੧੫॥ਅਪਿਤੈਰਕਨੁਪਿਤਗਤਾਗਾਸਿਗਤਿਖੁਬਤਿਸੁਪਾਰਿਉ
 ਤਾਗਾਨਾਨਕਤਿਸਹਾਸਾਏਗੇਲਾਨਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਧਾਰਿਲਿਵਲਾਈਗੇ॥੧੬॥੬॥ਅਗੁਰਮਹਲ
 ੧॥ਕੋਤਕੁਗਵਰਤੇਗੁਬੋਗਾਤਜੀਲਾਈਅਪਰਅਪਾਗੇਪੁਪੁਕਾਰਿਧਨਿਹਲੇਮੁਖਨਾਤਕਾ
 ਤਿਧੇਪੁਪਸਾਰੇਗੇ॥੧॥ਜਗਛੁਤੀਗਤਿਨੇਵਹਤਾਏਅੰਤਿਤਿਸੁਰਾਣਾਤਿਵੇਚਲੇਏਅੰਤਿਸਹੀ
 ਸਹੀਕੁਨਦੀਸੈਕੋਇਅਪੇਅਪਰਅਪਾਰੇਗੇ॥੨॥ਗੁਰਪੇਤਬੁਝੁਕੁਗਦਤੁਅੰਗਿਅਪਿਘ
 ਟਿਵਰਤੇਉਦਰਮਝੇਗੇ॥ਜੁਗਜੁਗੇਵਾਏਵੀਵਰਤੇਕੋਈਬੁਝੁਗੁਰਵੀਰਾਗੇ॥੩॥ਬਿੰਦੁ
 ਰਵਤੁਸਿਉਪਿਤੁਸਹੀਅੰਗਾਪਉਦੁਪਾਣੀਅੰਗਨੀਮਿਲਿਕੀਅੰਗਾਅਪੇਕੋਕੋਰੇਰੇਗਮਹਲੀਹੁ
 ਰਿਅਇਅੰਮੇਰੁਪਸਾਰੇਗੇ॥੪॥ਗੁਰਕੁਰੇਤਲਮਹਿਉਰਧਾਰਿਅੰਗੀਅੰਗੇਕੋਦੈਅੰਤਰਜਾਮੇ
 ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਦਨਾਮੁਸਮਾਏਲਾਅੰਤਰਉਦਰਮਝਾਰੇਗੇ॥ਪਾਚਾਰਿਪਦਚਬੁਲੇਕੁਗਿਅੰਗਇਅੰ
 ਸਿਵਸਰਤੀਪਾਰਿਵਾਸਾਪਾਇਅੰਗਾਏਕੁਵਿਸੇਰਤਾਪਿਜਗੇਗਾਅੰਪੇਲੇਨਾਮਵਿਸਾਰੇਗੇ॥੬॥
 ਬਾਲਕੁਮਰੇਬਾਲਕਵੀਲੀਲਾ॥ਕਹਿਕਹਿਹੋਵਹਿਬਾਲਕੁਰੀਲਾ॥ਜਿਸਕਾਸਮੇਤੇਨਹੀਲੀਅੰ
 ਬੁਲਾਰੇਵਦੁਹਾਰੇਗੇ॥੭॥ਕੁਰਿਕੁਬਨਿਮਰਿਕੁਗਿਕਿਕੀਕੋ॥ਮੇਰਾਮੇਰਾਕਰਿਹੋਵੀਕੋ॥ਅਇ
 ਅੰਗਾਰਹਿਹੋਇਦਿਗੁਰਹਿਪਿਗੁਜੀਵਦੁਸਿਸਾਰੇਗੇ॥੮॥ਵਾਲੀਹੁਛਨਿਪਉਲਾਇ॥
 ਦਿਨੁਨੈਵੇਗਾਥਗਾਇਅੰਗਾਵੇਏ॥ਦਰਮਾਤੰਮੁਲਾਧਿਨੁਸਿਧਿਨਾਮੇਮੁਰੇਈਪੁਕਾਰੇਗੇ॥੯॥
 ਅਪੁਵੀਰੇਰੇਨਰੇਵੇਈ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇਤਸੇਈਹੋਈ॥ਧਿਨੁਗੁਰਬਜਰਕਪਾਦਨਖੁਲ
 ਹਿਸਥਾਦੀਮੇਲੇਨਿਸਤਚਾਰੇ॥੧੦॥ਦਿਗਪਿਉਇਅੰਤਨੁਛੀਕੈਦੇਗੀ॥ਗਮਨਕਪਈਅੰਤਸ
 ਨੇਗੀ॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਚਲੇਮੁਹਿਕਾਏਦਰਗਹਪੁਰਖੁਆਰੇਗੇ॥੧॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਚਲੇਕੁਤਿ
 ਅੰਗੇ॥ਅਵਤਕਾਤਪੈਵੇਸਿਰਿਛੋਗੇ॥ਸਾਹੁਰੇਝਪਠਿਵਸੁਨਪਾਏਏਈਅੰਝੇਸਿਰਿਮਾਰੇਗੇ॥੧੨॥
 ਖੋਜੋਖੋਝੋਰਲੀਕਰੀਕੋ॥ਧਿਨੁਮੁਕੁਤਗਤੀਧਾਰਿਮਰੀਕੋ॥ਸਰਅਪਸਰਕੀਸਾਰਨਜੋਦੁਕੁ
 ਮੁਮਾਰੇਰਿਅੰਗਾਰੇਗੇ॥੧੩॥ਪਰਵਿਰਤੀਨਹਵਿਰਤਿਪਛੁਣੇ॥ਗੁਰੋਵੇਸਿਰਿਸਥਾਇਅੰ

ਜੇਨੋ। ਵਿਸਰੀ ਮੰਦ ਅਖਿਨ ਚਲੈ ਸਦਿ ਪਰਾਸਾਦਿ ਆਰਾਧੇ॥ ੧੬॥ ਸਾਦਿ ਧਿਨ ਦਰਿ ਸਿਏ ਨ ਕੇ
 ਇਸਾ ਸਾਦਿ ਸਦਿ ਪੈਵੈ ਪਤਿ ਹੋਇ॥ ਅਪੇ ਬਖਸਿ ਲੇਇ ਤਿਸੁ ਭੁਟੈ ਹਉ ਮੈਗਰ ਬਨਿ ਦਰਾਧੇ॥
 ੧੫॥ ਗੁਰੁ ਵਿਰਪਾਤੇ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ॥ ਕੁਰਾਹੁ ਕੁਰੀਤ ਕਰੀ॥ ਬਿਖਿਨੈ ਦਾਨ ਕਰਨਾ ਮੁਕੁ ਪਹੁ
 ਤਹੁ ਤਾਰੀ ਸਦੁ ਤਾਰੇ ਤਾਰੁ ਹਾਰੇ॥ ੧੬॥ ੨॥ ਮਾਰੁ ਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਸਾਭੀ ਤੁਨ ਹੀ ਸੇਵੇ
 ਈ॥ ਕਿਨਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੀ ਆਸੁ ਰਤਿ ਸੇ ਮੇਈ॥ ਸਰਬ ਜੀ ਆਪੁ ਤਿਪਾਲ ਸਮਾ ਲੇ ਸੇ ਅੰਤਿ ਰਿਦਨੁ
 ਬੀਨਾ ਹੋ॥ ੧॥ ਗੁਰੁ ਸਰਵ ਹੁਕਮ ਹੀ ਸਾਧਿ ਆਗੇ॥ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਰਤਨ ਲਾਲ ਬਹੁ ਸਾਗੇ॥ ਮੇਤੀ ਮੇ
 ਟਕਰੀ ਗਹਰਿ ਕੁਸੁਰਾਵੁ ਤਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀ ਨਾ ਹੋ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਮਰਮ ਅਥਾਹੁ ਆਗਾ ਪਿਨਿ ਗਲਾ॥
 ਹਰਿ ਅੰਤਨੁ ਪਾਈ ਮੈ ਗੁਰੁ ਹੋ ਪਾਲਾ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਤਾਰੇ ਤਾਰੁ ਹਾਰੇ॥ ਮੇਲਿ ਲੇਵੈ ਰਿਗਿ ਲੀਨਾ
 ਹੋ॥ ੩॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਬਾਹੁ ਹੁਕਮੁ ਤਿਵਿ ਜੀ ਹੋ॥ ਉਹੁ ਆਦਿ ਕੁਰਾਦੀ ਗਮ ਸੇ ਨ ਹੀ॥ ਦਰਗਹ
 ਮੁਕਤਿ ਕੇਰਕਾਰਿ ਵਿਰਪਾ ਬਖਸਿ ਮਦੁ ਗੁਣ ਵੀਨਾ ਹੋ॥ ੪॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਦਤੁ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇ॥
 ਸਭਿ ਚੇਗਾ ਗਵਾਇ ਮੈ ਤਰਸੁ ਪਾਇ॥ ਕੁਮਕਾਗਾ ਤਿਨ ਹੀ ਕਰੁ ਲਾਗੈ॥ ਨਿਸੁ ਮਗਾਨਿ ਬੁਝੀ ਰ
 ਚੁਸੀ ਨਾ ਹੋ॥ ੫॥ ਕਾਇ ਅਹਿ ਸੁਪ੍ਰੀਤਿ ਬਹੁ ਪਾਰੀ॥ ਉਹੁ ਜੋਗੀ ਪੁਰਖੁ ਉਹੁ ਸੰਦਰਿ ਨਾ ਹੀ॥ ਅ
 ਹਿਨਿ ਸਿਭੇ ਗੋਚਰੁ ਬਿਨੈ ਉਠਿ ਦਲੈ ਤੇ ਮਤਨ ਕੀ ਨਾ ਹੋ॥ ੬॥ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਰੇਹੁ ਪੁਰੁ ਛੋੜੇ
 ਪਉਰੁ ਪਾਈ ਬੈਸਿ ਤੁਰਗਾ ਜੋ॥ ਮਨੁ ਆਵੈ ਲੇਵੈ ਤੇ ਸੇਗਾ ਤਿਮਿ ਲੇਸੇ ਪਾਏ ਕੇ ਵਿਛੁਰੀ ਨਾ ਹੋ॥
 ॥ ੭॥ ਨਾ ਆਵੈ ਸਾਰਿ ਰੇਖਾ ਪੁਸਹੀ ਮੈ॥ ਹੁਕਮੁ ਭਾਇ ਆਵੈ ਲਾਵੈ ਵਿਛੁਰੀ ਮੈ॥ ਨਰਕ ਭੂਪਮ
 ਹਿਹੋ ਤਖੈ ਦੁਖਿ ਉਜਲੈ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਮੀਨਾ ਹੋ॥ ੮॥ ਚਉਗ ਸੀਨਾ ਰਸਾ ਕੇ ਭੋਗਾਈ ਮੈ॥ ਜੋ
 ਸਾਕੀ ਚੈ ਤੇ ਸੇ ਪਾਈ ਮੈ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਬਾਹੁ ਹੁਕਮੁ ਤਿਨ ਹੀ ਵਿਗਤਿ ਵਿਧਾਰ ਸਿਦੀ ਨਾ ਹੀ॥
 ॥ ੯॥ ਖੰਡ ਪਾਰਗਲੀ ਅਤਿ ਭੀ ਵੀ॥ ਲਖਾਈ ਕੈ ਤਿਲ ਛਿਉ ਪੀਵੀ॥ ਮਤਿ ਪਿਤ ਕਲਤ ਸਤ
 ਬੇਲੀ ਨਾ ਹੀ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੀਨਾ ਹੋ॥ ੧੦॥ ਮੀਤ ਸੰਖਾਰੁ ਕੁਰਾ ਮਾਗੀ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਪ
 ਰਮੇ ਸਹੇ ਵਈ ਨਾ ਹੀ॥ ਗੁਰੁ ਕੀ ਸਦੁ ਮੁਕਤਿ ਪਗਾਇ ਦੁਖ ਮਨੁ ਰਿਖੀ ਰਤਨ ਕੀ ਨਾ ਹੋ॥ ੧੧॥
 ਬੁਝੈ ਦੁਖ ਤਿਸਾਨੈ ਰਉ ਪਾਵੈ॥ ਸਿਏ ਦੁਖੁ ਸੇਈ ਛਲਾਵੈ॥ ਸਾਦਿ ਦੁਖ ਰਚੈ ਪਾਹੀ ਦਿਰ

ਲੋਲਲਾਗਸਉਦਾਗੀਨਾਗੇ॥੧੨॥ਹਹਿਹਹਿਨਮੁਦਖਰੁਲੈਚਲਗੁ॥ਦਰਸਨੁਪਾਵਹੁਸਹਜਿਮਹਲਧੁ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਨੋਲਿਲਗਹਿਨੁਪੁਰੈਉਉਸਮਦਰਸੀਨੀਨਾਗੇ॥੧੩॥ਪੁਭੋਬੰਤਗੁਰਮਤਿਕੋਪਾਵਗਿ॥ਗੁਰ
ਕੋਸਧਰਿਮਨਬਉਸਮਦਾਵਗਿ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਤਿਸਤਿਕਰਿਮਾਨਗੁਉਉਆਤਮਰਾਮੇਲੀ
ਨਾਗੀ॥੧੪॥ਨਾਹਰਸਾਹਰਸੇਵਕੋਤੇਗੇ॥ਤਿਭਵਦਿਸੇਵਕੋਤੋਤੇਗੇ॥ਸਭੁਤੇਗੀਕਰਗਤਿਤੁ
ਸਿਰਿਸਿਰਿਦਤਸਭੁਤੇਗੇਕਾਰਨੁਕੀਨਾਗੇ॥੧੫॥ਇਕਰਹੇਸਦਹਿਦਰਦਦੁਖਾਏ॥ਚਿਦਿਦਰਗਰ
ਪੈਸਤਿਗੁਰੁਦੁਖਾਏ॥ਹਉਮੈਧੰਧਨਸਤਿਗੁਰਿਤੇਜੋਤਿਤੁਕੋਚਲਦਿਨਦੀਨਾਗੇ॥੧੬॥ਸਤਿ
ਗੁਰਮਿਲਹੁਨੀਨਗੁਧਿਧਿਸਾਈ॥ਜਿਤੁਪੁਰੁਪਾਵਹੁਗਦੁਤਨਕਾਈ॥ਹਉਮੈਮਾਹਿਕਰਹੁਗਹਿਧ
ਵਾਨਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਗੀਭੀਨਾਗੇ॥੧੭॥੨॥੮॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ॥੧॥ਅਸੁਰੁਸੰਘਾਰਨੁਰਾਮਰਮ
ਭਾ॥ਘਟਿਘਟਿਰਮਈਆਰਾਮਧਿਆਰਾ॥ਨਾਨਕਲਖਨੁਲਖੀਅੰਮੁਲਗੁਰਮੁਖਿਲਖੁਦੀਨਾਗੇ
॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧੁਸਹਦਿਤੁਮਾਗੀ॥ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪੁਰੁਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥ਅਗਨਿਪਾਣੀਸਾਗਰੁਮਤਿ
ਅਗਹਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥੨॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਧੇਲੇਸੇਈਨਾਗੀ॥ਆਵਹਿਨਾਹਿਮਰਹਿਮ
ਰਿਨਾਗੀ॥ਪੁਰਧਿਲਿਖਿਅੰਧੇਲੇਪਨਮਿਟਈਨਮਦਰਿਅੰਧੁਆਰੇ॥੩॥ਇਕਿਆਵਹਿਨਾਵਹਿਘ
ਰੁਦਾਸੁਨਪਾਵਗਿ॥ਚਿਰਤੇਕਥਾਧੇਪਾਪਕਮਾਵਗਿ॥ਅੰਧੇਲੇਸੇਈਬੁਧੁਨਕਾਈਲੋਕੁਬੁਗਾਅੰਧੇਕਾਰੇ
॥੪॥ਪਿਗਧਿਨੁਕਿਆਤਿਸੁਧਨਸੀਗਾਰਾ॥ਪਰਪਿਰਗਤੀਖਸਮੁਦਿਸਾਰਾ॥ਜਿਉਬੇਸੁਆਪੁਤਧਾਪ
ਕੇਕੀਅੰਤਿਉਛਕਟਕਾਰਾਵਕਾਰੇ॥੫॥ਪ੍ਰੇਤੀਪੰਛਹਮਹਿਦੁਖਘੋਨੇਗੇ॥ਨਰਕਿਧਭਗਿਆਗਿਆ
ਨਅੰਧੇਗੇ॥ਧਰਮਗਾਇਕੀਬਾਣੀਲੀਜੋਨਿਹਰਿਕਾਨਾਮੁਦਿਸਾਰੇ॥੬॥ਸੁਰਜੁਤਪੈਅਗਨਿਧਿ
ਬੁਲਾਏ॥ਅਪਤੁਪਸੁਮਨਮੁਖਧੋਤਾਲਾ॥ਆਸਾਮਨਸਾਭੁਕੁਪਮਾਵਹਿਹੋਗੁਬੁਗਾਬੁਰਿਆਰੇ॥੭॥ਮ
ਸਤਕਿਭਾਗੁਕਲਗਸਿਰਿਭਾਗਾ॥ਕਿਉਕਰਿਭੁਵਨੁਲਲਾਸਿਧਾਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰੋਬਹਿਧੁਆਦਿਨੁਗਾ
ਦੀਗਮਨਾਮਨਿਸਤਾਰੇ॥੮॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤਕਰਿਹੇਤੁਪਿਆਰਾ॥ਮਾਇਅਮੇਰੁਪਸਾਰਿਆਪਸਾਰਾ॥
ਨਮੋਕਠੇਸਤਿਗੁਰਿਤੇਜੋਗੁਰਮੁਖਿਤੁਧੀਨਾਗੇ॥੯॥ਬੁਧਿਮੁਖੀਚਾਲਹਿਬਹੁਗਾਰੀ॥ਮਨਮੁਖਦ
ਵਾਪਾਵਹਿਭਾਤੀਅਮੋਮਿਤਿਨਾਮੁਗੁਰੁਦੁਖਦਾ॥ਨਾਮੁਕਪਹੁਸੁਖਸਾਰੇ॥੧੦॥ਸਤਿਗੁਰੁਤੁਰ

ਸਤੁ ਦਿ ਵਾਏ। ਸਤਿ ਦੁਖ ਮੇਟੇ ਮਾਰ ਗਿ ਪਾਏ। ਪੈਤਾ ਪਾਇਨ ਗਤ ਏ। ਖੁਲੇ ਨਿਸੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਦੁ ਹਰ
 ਯੋ॥ ੧੧॥ ਖੇਰੁ ਖੇਰੁ ਲੋਤ ਨੁਹੀਂ ਜੋ। ਮਨੁ ਖਪਾਧੁ ਮੈਲੁ ਨ ਕੀਜੋ। ਕਰੁ ਪਲਾਵ ਕੇ ਬਹੁ ਤੇਗਾ। ਨਰ
 ਬਸੁ ਰਗ ਅਵਤਾਰੇ॥ ੧੨॥ ਮਾਇਆ ਬਿਨੁ ਭੁਇਆ ਮਨੁ ਲੋ। ਇਨਿ ਦੁਖਿ ਪਾਪੁ ਰਿਬੁ ਤੇਗਾ।
 ਲੋ। ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਬਾਹੁ ਪੀਤ ਨਿਪੈ ਕੇ ਭੁਗਤਿ ਰੋਤ ਪਤੀ ਮਾਰੇ॥ ੧੩॥ ਸਾਕਤ ਮਾਇਆ ਬਿਬੁ ਬਹੁ ਪਾਦੁ
 ਗਿ। ਨਾਮਿ ਦਿਸਾਰੀ ਬਹੁ ਸੁਖ ਪਾਦੁ ਗਿ। ਤਿਹੁ ਗੁਰੁ ਮੰਤਰਿ ਧਰਿ ਪਾਦੁ ਗਿ। ਗੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ॥ ੧੪॥
 ਕੁਰੁ ਕੁਰੁ ਸੁਖੁ ਕਰੀ ਮਹਿ ਭੁਇਆ ਰਾ। ਭੁਇਆ ਮਹਿ ਭੁਇਆ ਰਾ। ਮਨਿ ਤਨਿ ਏਕੁ ਕੁਰੁ
 ਕਮਾਵਿ ਰਚ ਮਤਿ ਰਚ ਗੁਰੁ ਰਾਗੇ॥ ੧੫॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲਤ ਮਨੁ ਮਾਟੇ ਗਾ। ਰਾਮਨ ਮਦੇ ਸਗਲੁ ਪਰੇ
 ਗਾ। ਹਰਿ ਪਨੁ ਨ ਭੁਮੇਲ ਕੁਦੈ ਦੇਹ ਚਿਨੁ ਸੁਰਗ ਹੀ ਪਿਆਰੇ॥ ੧੬॥ ਰਾਮਨ ਮਸਾ ਪੁਸਰਣਾ ਏ। ਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਬਦਨੀ ਜਾਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਈ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਮੇਰੁ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਮੇਲੁ ਰਾਗੇ॥ ੧੭॥ ੩੪
 ਮਾਰੁ ਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਪੁਰੁ ਰਹੇ ਮਨੁ ਮੁਗਧ ਏ। ਮਨੁ ਮੁਗਧ ਮਤਿ ਰਿਗਤਿ ਪਿਆਰੇ। ਲਾਲਚੁ ਏ
 ਤਿਹੁ ਰਹੁ ਮਪਰਿ ਪਰਿ ਏ। ਪਾਦੁ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੇ॥ ੧॥ ਨਿਸੁ ਧਿਸਰਿ ਮੈ ਕਮੇ ਕਮੇ ਗਇਲੇ ਗਾ। ਸਤੁ
 ਸੁਖੁ ਗੁਰੁ ਪਾਦੁ ਨਿਮਾਰੇ। ਰਾਮਨ ਮਨੁ ਪਿਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਜੀ ਮੈ ਏ। ਏਹੁ ਪਰਮਤੁ ਏ। ਚਾਰੇ॥ ੨॥ ਹਰਿ
 ਗੁਰਿ ਮਨੁ ਪਹੁਰੁ ਸੁਮੀਰਾ। ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸੁਨਾ ਸੇਤਿ ਰੀਰਾ। ਮਹਿ ਨਿਸਿਰਾ ਮੁਰਹੁ ਹਰਿ
 ਗੋਤ ਏਹੁ ਜਪਤੁ ਪੁਸੰਜ ਮੁਸਾਰੇ॥ ੩॥ ਰਾਮਨ ਮੁਗੁਰੁ ਬਦਨੀ ਬੇਲੁ ਗਾ। ਸਿਤ ਸਭੁ ਮਹਿ ਏਹੁ ਰੁਟੇਲ
 ਗਾ। ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਬੋਲਿ ਲਹੁ ਪੁਰੁ ਮਪਨਾ ਬਹੁ ਦਿਰਗ ਰੁਖੁ ਮਾਰੇ॥ ੪॥ ਸਤੁ ਤੀਰਥਿ ਨਾਦੁ ਹਰਿ
 ਗੁਰੁ ਗਾਵੁ ਗਾ। ਤਤੁ ਏਹੁ ਰਹੁ ਹਰਿ ਲਿਵਲੁ ਦੁਹਾ। ਮਤਿ ਬਾਲੁ ਕਮੇ ਕਮੇ ਹਿਨ ਸਾਕੇ ਹਰਿ ਬੇਲੁ ਰਾਮ
 ਪਿਆਰੇ॥ ੫॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰੁ ਪੁਰਤਾ ਵਡੁ ਰਣਾ। ਨਿਸੁ ਮਤਿ ਰਿਸਾਉ ਸਮਧਿ ਸਮਾਣਾ। ਨਿਸੁ
 ਕੁਇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ। ਤਿਸੁ ਰੁਕਾ ਕਮੇ ਭੈਰਾਗੇ॥ ੬॥ ਪਚਿਤੁ ਤਮਿ ਲਿਵਾਇਆ ਕੀਨੀ। ਤਿ
 ਸਮਹਿ ਰਾਮੁ ਰਤੁ ਨ ਲਈਨੀ। ਮਾਤ ਮੁਗੁ ਪਰਾਮੁ ਮੇ ਮਾਤ ਮਹਿ ਪਾਈ। ਮੈ ਸਧਾ ਦਿਵੀ ਰਾਗੇ॥ ੭॥ ਸ
 ਤੁ ਸੇਤੁ ਪੁਰੁ ਹਰੁ ਨ ਕੁਏ। ਮਿਥਾ ਗਹੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਰਣਾਈ। ਮਾਤ ਮਚੀਨੀ ਪਗਤ ਮੁਚੀਨੁ ਹਰੁ
 ਰਸਿ ਗਤਿ ਇਹੁ ਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੮॥ ਸਾਕਤ ਕੁਰੁ ਕੁਪਟ ਮਹਿ ਏਕੀ। ਮਹਿ ਨਿਸਿਨਿਦੁ ਕੇਰ ਮੇਨ ਕਾ॥

ਧਿਨੁ ਸਿਮਰਨਿ ਮਾਦਿ ਗੁਨਿ ਨਿਜਾ ਦੁਹਿ ਗਾਰੁ ਤੇਜੀ ਨਰਕ ਮਦਾਰਾਹੇ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧਤ ਕਮਰੀ ਬਾਇਨ
 ਤੁਹੈ ਕਮਰੀ ਤੇਜੀ ਨਰਕ ਮਦਾਰਾਹੇ ॥ ੩ ॥ ਧਾਰੀ ਧਰਮ ਗਾਇਕੀ ਲੀਜੈ ਸਿਰਿ ਮਾਠਿ ਰਿਉ ਰਾਹ ਅਠਾਰਹਿ ॥
 ੧੦ ॥ ਧਿਨੁ ਗਾਰ ਸਾਧਤ ਕਰਹੁ ਰੇਤ ਰਿਮਾ ॥ ਹਉ ਮੈ ਧਰਤਾ ਭੁਟੁ ਕਲਿ ਪਰਿ ਮਾਠਿ ॥ ਧਿਨੁ ਗਾਰ ਪਾਰਿਨ
 ਪੈਵੈ ਰੇਇ ਹਰਿ ਕਪੀ ਮੈ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਹਿ ॥ ੧੧ ॥ ਗਾਰ ਕੀ ਟਾਤਿ ਨ ਮੈ ਵੈ ਕਈ ॥ ਕਿਸੁ ਬਖਸੈ ਤਿਸੁ ਤੇਰੇ
 ਸੇਇ ॥ ਨਰਕ ਮਰਦੁ ਦੁਖ ਨੇਹਿ ਨ ਮੈ ਵੈ ਮਨਿ ਸੋ ਪੁਰੁ ਮਪਰ ਮਪਾਰਹੇ ॥ ੧੨ ॥ ਗਾਰ ਤੇ ਭੁਲੇ ਮਾਦੁ ਹੁਕੁ
 ਗਾ ॥ ਨਰਕ ਮਰਦੁ ਨਿਪਾਧ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਸਾਧਤ ਮੁਕੁ ਮਧੇ ਤਨ ਦੇਤ ਹਿਰੁ ਖੁਲੈ ਗੈ ਤਾਰਾ ਮੁਪੁਰਾ
 ਰਹੇ ॥ ੧੩ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਪੁਰ ਬਨੁ ਨ ਮੈ ਕੋਈ ਏ ॥ ਸੋ ਜਨੈ ਕਿ ਨਿਦੈ ਤੇ ਕਈ ॥ ਵਿਸ ਕਉ ਦਸੁ ਦੇਇ ਤੁਪੁਈ
 ਸਹੁ ਮਪਦਾਰੀ ਮਾਰਾਰਹੇ ॥ ੧੪ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਤਾ ਕਰਦਾ ਮਾਇਆ ॥ ਮਾਸ ਮਨ ਸਾਧਿ ਪਿਰੁ ਲਾਇ
 ਮਾ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤਾ ਵਿਆਲੇ ਲਾਇ ਖੁਲਾ ਦੇਵਾਰ ਕਾਰਹੇ ॥ ੧੫ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ
 ਨ ਭਾਈ ॥ ਅਕਥ ਕਥ ਹਮ ਨ ਮਨ ਹਿਸਮਾਈ ॥ ਉਠਿ ਚਲਤਾ ਰਾਵਿਰਖੁ ਪਾਰਿ ਮਪਨੁ ਖੁਵਾਟੇ ਕਾ
 ਟਹਾਰਹੇ ॥ ੧੬ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਪੁਰੋਖੀ ਉਰ ਪਗਤੀ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਗਾਰ ਮਖਿ ਛਾਤੀ ॥ ਨ
 ਨ ਕਰਾ ਮਨ ਮਿ ਮਤਿ ਉਤ ਮਹਿ ਰਿਖ ਸੇ ਪਾਰ ਉਤਾਰਹੇ ॥ ੧੭ ॥ ੬ ॥ ੧੦ ॥ ਮਾਰੁ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਸਰਦਿ
 ਪੋਰ ਗੁਰ ਦੇਵ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਤੁਸ ਮਰ ਬੁਦਇਆ ਲੁਖ ਗਾਰੀ ॥ ਤੇਰੇ ਕਨਕ ਦੇਵ ਰੇਇ ਤੁਪੁਰਾ ਪੁਰਖ ਬਿ
 ਧਾਤਹੇ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮਾਰਿ ਕੁਗਾਰਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ਪਟਿ ਪਟਿ ਰੁਪੁ ਮਨੁ ਪਦਇਆ ਲਾ ॥ ਜਿਉ ਤੁ
 ਪਭਾਵੈ ਤਿਹੈ ਲਾਵਹਿ ਸਭ ਤੇਰੀ ਮਾਰ ਮਾਤਹੇ ॥ ੨ ॥ ਅੰਤਿ ਰਿਝੈ ਤਿਭੁ ਲੀਝ ਗਝੀ ਵਨਾ ॥ ਸਚਿ
 ਪਟਿ ਭੋਗੈ ਹਰਿ ਸੁਖੀ ਵਨਾ ॥ ਮਧਿ ਲੈਵੈ ਮਧੇ ਦੇਵ ਤਿਹੈ ਲਈਝ ਗਤ ਪਿਤਰੁ ਤਹੇ ॥ ੩ ॥ ਜਗਤ
 ਉਪਾਇ ਖੋਲ੍ਹ ਰਹਾਇਆ ॥ ਪਦੈ ਵਪਾਈ ਮਹਾਨੀ ਜੀਉ ਪਾਇਆ ॥ ਦੇਹੀ ਨਗਰੀ ਨ ਉਰ ਰਵੈ ਜੇ ਸੇ
 ਸਵਾਰੁ ਪਤੁਰਾਤਹੇ ॥ ੪ ॥ ਚਾਰਿ ਨਦੀ ਮਗਨੀ ਮਸਰਾਲਾ ॥ ਵਿਈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਸਬਦਿ ਨਿਰਾ
 ਲਾ ॥ ਸਾਧਤ ਦੁਰਮਤਿ ਤੁਬਹਿ ਦਵਰਿ ਗੁਰ ਗਾਰੇ ਹਰਿ ਲਿਵ ਰਾਤਹੇ ॥ ੫ ॥ ਮਾਪੁ ਤੇ ਕੁਝਾਇ ਪੁਖ
 ਮੀ ਮਾਰਾ ਸਾ ॥ ਤਿਨ ਮਹਿ ਪੈਤ ਤੁਪਾਰਿ ਵਸਾ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਹਦਿ ਰਹਿ ਰਿਗਿ ਗਤ ਤਿਮਾਇ
 ਮਾਰਉ ਮੈ ਭਾਤਹੇ ॥ ੬ ॥ ਇਹੁ ਮਨ ਭੰਜੈ ਸਬਦਿ ਪਤੀਝੈ ॥ ਧਿਨੁ ਨਾਵੈ ਵਿਆਵੈ ਰਵਿ ਕੀਝੈ ॥ ਅੰਤਿ ਰਿ

ਏਹੁ ਖੋਯਾ ਚੁਰਮੁ ਰਹਿ ਵਿਸਰਾ ਤਿਉ ਤਨੁ ਤਾਹੇ ॥ ੧ ॥ ਏਹੁ ਰਹੁ ਤੁਭੀ ਹਾਲਾ ਖਿੰ ਚੁਤਾਇ
 ਵਰਹਿ ਬੇਤਾਲਾ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਧਿਨੁ ਮਾਏ ਕਾਏ ॥ ੨ ॥ ਪਤਿ ਬੇਈ ਮਾਏ ਤਨੁ ਤਾਹੇ ॥ ੩ ॥ ਭੁਭੁਕੁ ਲਹੁ ਤਨੁ
 ਭੁਸਮੈ ਚੁਗੀ ॥ ਧਿਨੁ ਨਾਏ ਕੈ ਸੀ ਪਤਿ ਤੇਰੀ ॥ ਧਾਧੇ ਭੁਕਤਿ ਨਹੀਂ ਕੁਗਾ ਚਹੇ ਨਮੁ ਕੈ ਰਿਗ ਲਿਪਗਤ
 ਹੋ ॥ ੪ ॥ ਜਮਦਰਿ ਬਾਧੇ ਮਿਲਹਿ ਸਜਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਭਧਰਾ ਪੀਗਾ ਤਿਨਹੀਂ ਕਾਈ ॥ ਚਰਣੁ ਪਲਾਵੁ ਕੋਰਿ
 ਲਲੈ ਏਕਿ ਉਝੀ ਭੀ ਨੁਪਗਤਾਹੇ ॥ ੫ ॥ ਸਾਵਤਰਾ ਸੀ ਪੜੈ ਏਕੇ ਲਾ ॥ ਜਮਦਰਿ ਸਿਰੀ ਮਾਧੀ ਪੁਰਹਲਾ
 ਰਾਮਨਾਮ ਧਿਨੁ ਭੁਕਤਿ ਨੁਸੁਏ ਮਾਧੀ ਕਾ ਲਿਪਾਇ ਕਾਤਾਹੇ ॥ ੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਧੁ ਨ ਬੇਲੈ ਕੋਇ ॥ ਮੈਥੋ
 ਉਥੈ ਰਾਖਾ ਪੁਰੁ ਸੇਇ ॥ ਰਾਮਨਾਮ ਚੌਢੈ ਕਰਿ ਸਿਪਾਇ ਉਸਲੈ ਲੇਸਲੈ ਮਿਲਾਤਾਹੇ ॥ ੭ ॥ ਭੁਲੇਸਿ
 ਪਗੁਰੁ ਸਮਝਾਈ ॥ ਉਝੈ ਤਨੁ ਚੌਢੈ ਮਾਗਿ ਪਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਗਤੀ ਦੁਖ ਭੰਗਨ
 ਸੀਗਿ ਸਖਾਤਾਹੇ ॥ ੮ ॥ ਗੁਰੁ ਕੀਤੁ ਗਤਿ ਵਰਹਿ ਵਿਆਪਾਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮੈ ਏਕੁ ਮਹੇਸਿਨੁ ਜਾਈ ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਲਖੁ ਨ ਕਹਹੁ ਕਿਉ ਲਖੀ ॥ ਮੈਥੋ ਸੁਬਖ ਸੇਸਤਿ ਸਹਿ ਪਛਾਤਾਹੇ ॥ ੯ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪ
 ਰਾਪਤਿ ਦਰਸਨੁ ॥ ਗੁਰੁ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤੁ ਸੁਖ ਸੁਨਾ ॥ ਅਹਿਨਿ ਸਿਨਿ ਰਮਲੈ ਕੇ ਤਿਸ ਬਾਈ ॥
 ਟਿਕੀ ਪਕਰੁ ਰਮੁ ਧਿਕਾਤਾਹੇ ॥ ਭੁਭੁਕੁ ਗਿਅਨੁ ਮਹਾਰਸੁ ਮੀਰਾ ॥ ਨਿਨਿ ਕੁਧਿ ਮਾਤਿ ਨਿਦਰੁ ਸ
 ਨੁਤੀਰਾ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖੀ ਮਿਲੈ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰਿ ਸਮਾਤਾਹੇ ॥ ੧੦ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਹਿਸੇ ਪ
 ਰਾਨਾ ॥ ਤਿਨੁ ਘਟੁ ਘਟੁ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਪਛਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕਹਰਿ ਕੁਸੁਰਿ ਕੁਨਹੀਂ ਸਿਰਾ ਤਿਨੈ ਕੇ
 ਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰਿ ਪੁਕਾਤਾਹੇ ॥ ੧੧ ॥ ੫ ॥ ੧੧ ॥ ਮਾਧੀ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧਿ ਸਾਧਿ ਸਿਰਜਨੁ ਹਰਿ
 ਨਿਨਿ ਪਰਦੁ ਪਰੇ ਬੀਚਾਹੇ ॥ ਅਪੇ ਬਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸਾਧਿ ਪਰਦਾਹੇ ॥ ੧ ॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵੀ
 ਕੰਤੁ ਉਪਾਈ ॥ ਦੁਇ ਪੰਥੀ ਦੁਇ ਰਾਹੁ ਲਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰੈ ਦਿਨੁ ਭੁਕਤਿ ਨ ਕੋਈ ਸਾਧਨੁ ਮੁਕਤ ਪਲਾ
 ਹਾਹੇ ॥ ੨ ॥ ਪੜ੍ਹਹਿ ਮਨੁ ਧਿਪਰਾਧਿ ਪਿਨਾਗੀ ਕਾਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਬੁਝਹਿ ਭੁਰੀ ਮਿਭੁਲਾਨਾ ਲੈ ਕੈ ਟੁਟੀ
 ਨਿਉਰਾਹੀ ਦਰਮਾਤਿ ਚਾਰ ਲਿਛਾਹੇ ॥ ੩ ॥ ਸਿਮਰਿ ਤਿਸੁ ਸਤੁ ਪੜ੍ਹਹਿ ਪੁਰਾਣਾ ਦੁਖ ਦੁਖਾਣੁ
 ਹਿਤੁ ਤਨੁ ਕਾਣਾ ॥ ਦਿਨੁ ਰਾਤੁ ਪੁਰੈ ਤਨੁ ਪਾਈ ॥ ਮੈਸਾਨੁ ਸੁਖੁ ਸੁਖੁ ਰਾਹਾਹੇ ॥ ੪ ॥ ਸਭੁ ਸਾਲਹੇ ਸੁ
 ਦਿਸੁ ਏਕਾਧੀ ॥ ਮਾਧੀ ਦਾਨੁ ਸਤੁ ਰਾਖੀ ॥ ਨਿਨਿ ਕੁਧਿ ਨਦਰਿ ਕੋਰੁ ਪੁਭ ਮਪਨੀ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸ

ਲਾਹੇਗੇ॥੫॥ਸੁਦਿਸੁਦਿਅਪੇਵੇਤੀਬਾਣੀ॥ਸੁਦਰਗਿਅੰਬੇਅੰਤੁਨਕਾਣੀ॥ਜਾਕਉਅਲਖੁਲਖ
 ਏਅਪੇਅਕਥਕਥਾਬਧਿਤਾਹਾ॥੬॥ਜਨਮੇਕਉਦੁਕਾਹਿਦੁਪਾਈ॥ਸੇਹਲਹੇਅਗੀਆਨੀ॥
 ਚਾਏ॥ਜਿਨਮੈਤਿਸੁਸਰਪਰਮਰਣਾ॥ਵਿਰਤੁਪਇਸਿਰਿਸਾਹਾ॥੭॥ਸੈਕੇਰੀਦਿਕਗੁ
 ਮੇਰੇ॥ਪ੍ਰੰਤਕੀਏ॥ਸਿਸਟਿਉਪਾਇਦੁਖਾਸੁਖੁਦੀਏ॥ਦੁਖਸੁਖਹੀਤੇਕੁਏਨਿਹਲਿਗੁਰਮੁਖਿਸੀ
 ਲਸਲਾਹਾ॥੮॥ਲੀਵੇਸਦਿਵੇਵਾਪਾਗੀ॥ਸਦੁਸਉਦਲੇਗੁਰਵੀਚਾਰੀ॥ਸਦਾਦਖਚੁਕਿਸੁ
 ਧਨਪੈਲੇਸਥਾਦਿਸਦੈਉਮਾਹਾ॥੯॥ਵਾਦੀਸਉਦੀਤਿਭਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦੁਲਜੁਕੇਰਪੁਰ
 ਧਾਏ॥ਪ੍ਰੰਤੀਸਾਬੁਤਰਾਸਿਸਲਾਮਤੁਕੁਵਾਜਮਕਾਠਹਾ॥੧੦॥ਸਭੁਕੈਏਲੇਅਪਣੁਭਾਏ॥
 ਮਨਮੁਖੁਦੁਕੈਬਾਲਿਨਕਾਣੀ॥ਅੰਧੁਲੇਕੀਮਤਿਅੰਧਲੀਏਲਿਆਇਗਾਇਆਦੁਖਤਾਹਾ॥੧੧॥
 ਦੁਖਮਹਿਜੰਮੈਦੁਖਮਹਿਮਰਣਾ॥ਦੁਖਨਮਿਟੈਬਿਨੁਗੁਰਗੀਸਰਣਾ॥ਦੁਖੀਉਪਕੈਦੁਖੀਬਿ
 ਨਸੈਬਿਅਲੇਆਇਆਵਿਅਲੇਜਾਹਾ॥੧੨॥ਸਦੀਕਰਣੀਗੁਰਗੀਸਿਠਕਾਰਾ॥ਆਦੁ
 ਜਾਣਨਹੀਕਮਧਾਰਾ॥ਭਾਉਫੋਤਿਤਤੁਖੁਲਪਰਾਤਮਾਨਿਸਾਦਉਮਾਹਾ॥੧੩॥ਹਰਿਕੈਲੇ
 ਗਾਨਹੀਕਮੁਮਾਏ॥ਨਾਦੁਖਦਖਹਿਪੈਖਿਕਰੇ॥ਗਮਨਾਮੁਪਾਟਿਅੰਤਰਿਪੁਕਾਅਵਚੁਨਦੁ
 ਜਾਹਾ॥੧੪॥ਉਤ੍ਰਕਥਕਥੈਸਿਠਤਿਸਕਾਈ॥ਜਿਉਤੁਪੁਭਾਏਰਹਹਿਰਜਾਈ॥ਦਰਗਹ
 ਪੈਧੰਨਾਨਿਸੁਹੇਲਹੁਕਮਿਸੇਘਾਤਿਸਾਹਾ॥੧੫॥ਵਿਅਕਹੀਅੰਗਾਦੁਕਥਹਿਘਨੇਗਾ॥ਅੰਤੁ
 ਪਾਵਹਿਵੇਤੋਵੇਤੋਗਾ॥ਨਾਨਕਸਾਦੁਮਿਲੇਪਤਿਗਾਧਹੁਤਿਸਿਰਿਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹਾ॥੧੬॥੬॥੧੨
 ਮਾਰੁਮਹਲਾ॥੧॥ਦਖੇਣਾਵਿਗਈਅੰਗਾਠਨਚਾਰਗਾ੩ਅੰਦਗਿਸਾਦਾਦਸਾਰਪੁਰਿਗਾਰੀ
 ਦਗਿਅਸਥਿਰੁਥਾਨੁਸਦਾਨਿਰਮਾਇਲੁਆਪੇਆਪਿਉਪਾਇਦਾ॥੧॥ਅੰਤਰਿਕੈਵੇਟਫੋਕੇਰ
 ਨਾਲੇ॥ਆਪੇਲੇਵੇਟਸਤੁਸਮਾਲੇ॥ਬਕਰਕਪਾਟਕੇਕੇਕਿਕਾਣੇਗੁਰਸਬਦੀਖੇਲਾਇਦਾ॥੨॥
 ਭੀਤਰਿਕੈਠਿਗਾਛਾਪਰਿਜਾਈ॥ਅਠਿਘਰਿਥਾਪੇਹੁਕਮੁਰਜਾਈ॥ਦਸੈਪੁਰਖੁਅਲਖੁਮਪਾ
 ਹੀ॥ਆਪੇਅਲਖੁਲਖਾਇਦਾ॥੩॥ਪਉਦੁਪਾਲੀਅਗਨੀਇਕਦਸਾ॥ਆਪੇਗੀਤੇਖੇਲੁਤਮਾਸਾ॥
 ਬਲਦੀਨਲਿਨਿਵੇਚੇਵਿਰਪਾਤੇਆਪੇਨਲਠਿਧਿਧਾਇਦਾ॥੪॥ਪਰਤਿਉਪਾਇਧਰੀਧਰਮਸਾਠ

ਉਤਪਤਿਪਰਲਭਿਮਾਪਿਨਿਗਲਾਪੂਦੇਵੇਲਕੀਆਸਕੁਥਾਈਵਲਾਖਿਏਡਾਹਾਇਦਾ॥੫॥
 ਭਾਰਮਰਾਹਮਾਲਾਇਤੇਗੀ॥੬॥ਉਰਦੁਲੇਪਦੁਲੇਲੇਛਹੀ॥੭॥ਦੁਰਜੁਟਇਦੀਪਕਰਾਖੇਸ
 ਸਿਘਰਿਸੁਰੁਸਮਾਇਦਾ॥੮॥ਪੀਪੀਪੰਤਉਡਾਰਿਨਹੀਧਾਵਹਿਸਭਲਿਉਧਿਰਖੁਮੀਮਿਤਛਲੁ
 ਪਾਵਹਿ॥ਗੁਰਖੁਖਿਸਹਾਕਿਰੈਵਗੁਰਗਾਵੈਗਰਿਰਸੁਯਗਿਯਗਾਇਦਾ॥੯॥ਵਿਲਾਮਿਲਿ
 ਵਿਲੈਕੈਏਨਤਾਰਾ॥ਸੁਰਜੁਵਿਰਦਿਨਧਿਯਲਿਗੇਦਾਰਾ॥ਅਕਥੀਵਥਉਚਿਹਨੁਨਹੀਕੋਈ
 ਪੁਰਿਹਰਿਅਮਨਭਾਇਦਾ॥੧੦॥ਪਸਰੀਵਿਰਦੁਕੋਤਿਉਕਿਮਾਲਾ॥ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਆਪਿਦ
 ਇਮਾਲਾ॥ਅਨਹਦੁਰਦੁਰਵਾਰੁਸਦਾਪੁਨਿਨਿਰਭਉਕੇਘਰਿਵਾਇਦਾ॥੧੧॥ਅਨਹਦੁਰ
 ਜੋਭਮਭਉਭਾਗੈ॥ਸਗਲਧਿਮਾਪਿਰਹਿਮਾਪੁਭਛੋਕੈ॥ਸਭੇਤਰੀਤੰਗੁਰਖੁਖਿਯਤਾਰਹਿ
 ਸੋਹੈਗੁਰਗਾਇਦਾ॥੧੨॥ਅਧਿਨਿਰੋਕਨਨਿਰਮਲਸੇਇਮਾਮਦਹਨੁਕਾਦੁਕਾਕੋਈ॥ਏਕੈ
 ਕਾਰੁਦਸੇਮਨਿਭਉਦਹਉਮੈਗੁਰਬਗਾਰਬੁਗਾਵਾਇਦਾ॥੧੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਆਸਤਿਗੁਰਦੀਮਾ
 ਮਦਹੁਜਨਾਦੁਖਾਤੀਆ॥ਏਕੈਏਕੁਸੁਖਪਰਮਪਰੰਪਰਪਰਾਧਿਯਕਾਨੈਪਾਇਦਾ॥੧੪॥ਗਿ
 ਮਾਨਧਿਮਾਨਸਦੁਗਾਹਰਿਰੀਭੀਗਾ॥ਵਿਦਿਨਕਾਦੈਤੇਗਾਈਗਾ॥ਜਿਤੀਹੈਤੇਤੀਤੁਧੁਕਾਦੈਕ
 ਰੀਮਿਲੈਸੇਪਾਇਦਾ॥੧੫॥ਕਰਮਧਰਮਸਦੁਗਾਥਿਤੁਮਾਰੈ॥ਵਿਪਰਵਾਹੁਅਖੁਟਭੈਤਾਰੈ॥
 ਤੁਹਿਮਾਲੁਵਿਰਪਾਲੁਸਦਾਪੁਭੁਆਪੇਮੋਲਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੧੬॥ਆਪੇਦੀਖਦਿਪਾਵੈਆਪੋ॥ਆ
 ਧਿਧਿਉਥਾਪੇਆਪੋ॥ਆਪੇਕੋਵਿਦਿਕੋਵਰਤਾਆਪੇਮਾਰਿਕੀਵਾਇਦਾ॥੧੭॥ਜਿਤੀਹੈਤੇਤੀ
 ਤੁਧੁਮੰਦਰਿਦੇਖਹਿਮਾਪਿਧੈਸਿਧਿਕਮੰਦਗਿ॥ਨਾਨਕਸਾਦੁਕਾਰੈਥੇਨੀਤੀਹਰਿਦਰਸਨਿਸੁਖ
 ਪਾਇਦਾ॥੧੮॥੧੯॥੨੦॥ ਮਾਰੁਮਹਲਾ॥੨੧॥ਦਰਸਨੁਪਾਵੈਕੈਤੁਧੁਭਾਵਾ॥ਭਾਇਭੁਗਤਿਸ
 ਏਗੁਰਗਾਵਾ॥ਤੁਧੁਭਉਵੈਤੁਭਾਵਹਿਕਰੇਤਾ॥ਆਪੇਰਸਨਚਸਾਇਦਾ॥੨੨॥ਸਿਹਨਿਭੁਗਤਿ
 ਪੁਰੁਦਰਥਾਗੈ॥ਮੁਖਤੁਭਏਹਰਿਦਸੁਤਮਾਰੈ॥ਆਪੁਗਵਾਇਤੈਹਰਿਗਿਰਤੇਅਨਦਿਨੁ
 ਮਾਪਿਮਾਇਦਾ॥੨੩॥ਈਸਹਧਰਮਾਦੇਵੀਦੇਵਾ॥ਇੰਦ੍ਰਿਤਪੇਮੁਨਿਤੇਗੀਸੇਵਾ॥ਕੁਤੀਸਤੀਕੋਤੇ
 ਬਨਿਵਾਸੀਮੰਤ੍ਰਨੁਕੋਇਪਾਇਦਾ॥੨੪॥ਵਿਦੁਕਾਦਾਏਕੈਵਿਨਕਾਦਾ॥ਕਿਭਿਛੁਕੈਸੁਖਪਾਦਾ

ਕੁੰਦੇ। ਲਖਦੁਰਗਸੀਹਜੀਅਉਪਾਏ। ਭੁੰਦੇ ਸਾਧਨ ਦਿਓ॥੬॥ ਜਿਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੋ ਨਿਹਤ ਉਹ
 ਦੇ। ਮਨੁ ਖੁਆਪੁਗਦਾਏ। ਨਾਹੁ ਭੁਲਾ ਰਉਰਨ ਪਾਏ। ਆਇਕਾਇਕੁ ਪਾਇਓ॥੭॥ ਨਿ
 ਹਮਲੁ ਆਇਆ ਭਿਜਲਹੰਸਾ। ਤਿਸੁ ਦਿਖੈ ਨਾਖੁ ਨਿਹੰਨ ਨ੍ਰੀਸਾ। ਸਗਲ ਦੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਚਰਿਪੀਵ
 ਹੁਥਾਹੁ ਤੁਖੁ ਨ ਜਾਇਓ॥੮॥ ਘਰੁ ਸਾਧੁ ਦੁਖ ਪਗਾਤਿ ਹੋਵੈ। ਭੁਗਹੁ ਚਰਗੁ ਮੁਖੀ ਤਿਹੋਵੈ॥
 ਹਰਖਹੁ ਸਗਲ ਮਿਟਈ ਬਧੁ ਦਿਖੈ। ਭੁਭਾਵੈ ਭੁਰਮਾਇਓ॥੯॥ ਗਿਆਨ ਦਿਹੁ ਦੀਭੁ ਦੋਸਥਾਇ॥
 ਸਾਧਾਰਣਿ ਚਰਿਅੰ ਲਵਲਾਈ॥ ਨਿਹਤ ਉਸਬਰਗੁ ਹੁਸਤੁ ਤੇ ਤੇ ਤੇ ਤਿਮਿਲਾਇਓ॥੧੦॥
 ਅਠਲ ਮਤੇ ਲੁਮਤੇ ਲੁਮਗੇ। ਧਿਨ ਮਹਿ ਦੁਹੇ ਫਰਿਦੁ ਸਾਗੇ। ਰੁਪਨੇ ਰਖਿਅ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਕੀਮ
 ਤਿਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਪਤੀ ਆਇਓ॥੧੧॥ ਹਮਦਾਸ ਨਾਕੇਰਾ ਸਪਿਅੰਗੇ। ਸਾਧਿਕ ਸਾਧੁ ਭੁਲੀ ਵੀਰ
 ਰੇ। ਮੰਨੇ ਨੀਉ ਸੋਇ ਨਿਦਿ ਨਾਮੀ ਅਪੇਸਾ ਦਿਖਾਇਓ॥੧੨॥ ਪੇਲ ਸਾਧੁ ਸਚੇ ਸਚਿ ਆਗਾਸ
 ਚੇ ਭੁਭਾਵੈ ਸਥਾਨਿ ਪਿਆਗ। ਤਿਭੁ ਦਿਸਾਤੁ ਕਲਾਪ ਵਿਥਾਪੀ ਸਾਧਿਗੀ ਪਤੀ ਆਇਓ॥੧੩॥ ਵਡ
 ਵਡਾ ਆਖੇ ਸੁਭਾਇ। ਗੁਰਧਿਨੁ ਸੋਈ ਕਿਨੈ ਨ ਹੋਈ। ਸਾਧਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਸਾਧਿ ਭੁਭਾਵੈ ਨਾਹੀ ਫੁਰਿਦੁ
 ਪਾਇਓ॥੧੪॥ ਪੁਰਹੁ ਦਿਖੈ ਨਾਹੀ ਰੁਨੀ। ਮਹਿ ਮਹਿ ਜਨ ਮਹਿ ਮੁਹਲਤਿ ਪੈਨੇ। ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ
 ਚੇ ਦੁਤਿ ਆਈ ਮੇਲਿ ਨ ਪੈਛੁ ਤਾਇਓ॥੧੫॥ ਆਪੇ ਵਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਆਪੇ ਤਿਪਤਿ ਆਪੇ ਮੁਕਤ
 ਆਪੇ ਮੁਕਤੁ ਨ ਮੁਕਤੀ ਸਰੁ ਮਮਤਾ ਮੇਹੁ ਦੁਖਾਈਓ॥੧੬॥ ਦੋਨੋ ਬੇਸਿਰਿ ਦੁਨੀ ਚਾਗਾ ਬਰ
 ਦੁਗਾਦੁ ਸਮਰਥਾ ਅਪੰਗੇ। ਬਹਿ ਬਹਿ ਦੁਖੈ ਕੀਤਾ ਅਪਨਾ ਬਰਦੀ ਬਾਰ ਬਰਾਇਓ॥੧੭॥ ਸਿਗਰ
 ਗਾਵਹਿ ਸਾਧਿ ਭੁਗਤਿ। ਤੁਝੇ ਤਉ ਪਤਿ ਤੁਝੇ ਮਹਿ ਸਮਾਵਹਿ। ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਬੋਲੈ ਨੀਤੀ ਮਿਲਿ
 ਸਾਧਿ ਸੁਖ ਪਾਇਓ॥੧੮॥੨॥੧੯॥ ਮਾਨੁ ਮਹਲਾ॥੧॥ ਅਚਰਨ ਰਬਦ ਨ ਪੁਕਾਰਾ। ਪਰਦਿ
 ਨਗਾਗਾਨਾ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰਾ। ਨਾਦਿ ਨੈਰੋ ਦਿਨ ਦੇਨੁ ਸੁਰਜ ਸੁਨ ਸਮਾਦਿ ਲਗਾਇਓ॥੨॥ ਖਾਲੀ
 ਨਾਦੀ ਪਉਦੁ ਨ ਪਾਣੀ। ਉਪਤਿ ਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ਦੁਜਾਣੀ। ਖੰਤੁ ਪਤਾਲ ਸਪਤਨ ਹੀ ਸਾਗਾ ਹੁਨ ਦੀਨੀ
 ਰਦੁ ਗਾਇਓ॥੩॥ ਨਾਤ ਦਿਸੁ ਰਗ ਮਛੁ ਪਾਇਆ ਲਗਾ। ਦੇਖੁ ਕਤਿ ਸਤੁ ਨਾਹੀ ਬੈਵਾਲਾ। ਨਚਕ ਸੁਰ
 ਗਾਨੀ ਜਨੁ ਨ ਮਰਦਾਨਾ ਬੇਆਇਨ ਜਾਇਓ॥੪॥ ਘਰ ਮਾਧਿ ਸਨਮੋਹ ਸੁਨ ਕਈ। ਅਵਹੁਨ ਦੀਸੇ

ਏਕੋਸੇਈ॥ ਨਾਹਿ ਪੁਰਖੁ ਨਹੀਂ ਜਾਤਿ ਨ ਕਨ ਮਾਨੁ ਕੋ ਦੁਖੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ॥ ੪॥ ਨਾਤਿ ਕੁਤੀ ਸਤੀ ਬ
 ਨਵ ਸੀ॥ ਨਾਤਿ ਦਿਸਿ ਸਾਧਿ ਸਾਧਿ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਸੀ॥ ਜਿਹੀ ਜਿਹੀ ਮੋਰੇ ਪੁਨ ਕੋਇ ਨ ਕੋਨਾ ਬੁਧੁ ਗਇਦਾ॥ ੫॥
 ॥ ਕੁਪਤ ਪਸੈ ਕਮਨਾ ਬੁਤ ਪੁਕਾਨਾ ਕੋ ਅਧਿਕਾਣੈ ਦੁਕਾ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਦਿਹਾ ਸੇ ਆਪੇ ਵੀ
 ਮਤਿ ਪਾਇਦਾ॥ ੬॥ ਨਾਨਕੁ ਦੇਸੈ ਕੁਮੁਤੁ ਲਸੀ ਮਾਲਾ॥ ਗੋਪੀ ਬਾਨੁ ਨਹੀਂ ਗੋਆ ਲਾ॥ ਤਿਤੁ ਮੰਤ੍ਰ ਪਾਖੇ
 ਤੁਨ ਕੋਇ ਨ ਕੋਇ ਸੁਦਾਇਦਾ॥ ੭॥ ਬਹਮ ਪਰਮ ਨਹੀਂ ਮਾਇਆ ਮਾਖੀ॥ ਜਾਤਿ ਕੁਨ ਮੁਨਹੀਂ ਦੀ
 ਜੁਆਖੀ॥ ਮਮਤਾ ਕੁਲੁ ਕਾਲੁ ਨਹੀਂ ਮਾਖੈ ਨ ਕੋਇ ਸੇਧਿ ਆਇਦਾ॥ ੮॥ ਨਿੰਦੀ ਬੰਦੁ ਨਹੀਂ ਜੀਉ ਨਾ
 ਜਿੰਦਾ॥ ਨਾਤਿ ਗੋਰਖੁ ਨਾਮਾ ਛਿੰਦਾ॥ ਨਾਤਿ ਗਿਅਨੁ ਪਿਆਨੁ ਕਲਉ ਪਤਿ ਨ ਕੋਰਾ ਦੁਤਰਾ
 ਦਾਇਦਾ॥ ੯॥ ਵਹਨੁ ਕੇਖ ਨਹੀਂ ਬੁਧ ਮਦੁਖਤੀ॥ ਦੇਉ ਨ ਦੇਹੁ ਗਾਰਤਿ ਨ ਗਾਇਤੀ॥ ਹਿਮਜਗ
 ਨਹੀਂ ਤੀਰਥਿ ਨਾਟੁ ਨ ਕੋ ਪੁਕਾ ਲਾਇਦਾ॥ ੧੦॥ ਨਾਕੋ ਮੁਖਿ ਨਾਕੋ ਕਾਨੀ॥ ਨਾਕੋ ਸੇਖੁ ਮਸਾਇਕਾ
 ਜੀ॥ ਰਾਖਤਿ ਗਉ ਨਹੀਂ ਮੈਦੁ ਨੀਆਨ ਕੋ ਵਹਨੁ ਕਰਾਇਦਾ॥ ੧੧॥ ਭਾਉ ਨ ਭੁਗਤੀ ਨਾ ਸਿਦੁ ਸਕਤੀ॥
 ਸਾਕੁ ਨ ਮੀਤੁ ਬੰਦੁ ਨਹੀਂ ਰਵਤੀ॥ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਦੁਕਾ ਗਸਾਏ ਦੇਹੁ ਕਰਾਇਦਾ॥ ੧੨॥ ਬਿਦੁ ਪਤ
 ਬਨ ਸਿਖਿ ਤਿਸਾਸਤਾ॥ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣੁ ਉਦੈ ਨਹੀਂ ਆਸਤਿ॥ ਕਹਤਾ ਬਕਤਾ ਆਪਿ ਮੋਰਾ ਦੁਆਪੇ
 ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਦਾ॥ ੧੩॥ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਣੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਏ ਆ॥ ਬਾਬੁ ਕਲਾ ਆਤਾ ਦੁਰਗਾਇਆ
 ਬੁਧ ਮਾਧਿ ਸਨੁ ਮੋਰੇ ਸੁਉਪਾਇਆਇਆ ਮੇਰੁ ਦੁਪਾਇਦਾ॥ ੧੪॥ ਵਿਰਲੇ ਕਉ ਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਦਾ
 ਇਆ॥ ਬਹਿ ਬਹਿ ਦੇਖੈ ਕੁਧੁ ਮੁਸਥਾਇਆ॥ ਖੰਡ ਬੁਧ ਮੰਤ੍ਰ ਪਾਤਾਲ ਮੰਚਿ ਭੋਗੁ ਪਠਹੁ ਪਰਗਟੀ
 ਆਇਦਾ॥ ੧੫॥ ਤਾਰਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਕਾਣੈ ਕੋਈ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰੇ ਤੇ ਸੇਈ ਹੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਬਿਸਮਾ
 ਦੀ ਬਿਸਮ ਭੋਏ ਗੁਰਗਾਇਦਾ॥ ੧੬॥ ੩॥ ੧੫॥ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇ ਨਿਰਾਲਾ॥ ਸਾਹੁ ਬਾਨੁ ਕੀਉ
 ਦਇਆ ਲਾ॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਮਗਾਨੀ ਕਾ ਬੀਧਨ ਕੀਇਆ ਕੋ ਵਹਨੁ ਕਰਾਇਦਾ॥ ੧॥ ਨਉ ਪਾਰਿ ਬਾਪੇ ਬਾਪ
 ਦੁਗਾਹੈ॥ ਕਸੈ ਦੁਖੁ ਸਾਮਲਖ ਮਧਾਗੈ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸਪਤ ਬੁਰਕਾ ਲਿਨਿ ਰਮਾ ਲਗਾ ਮੁਖਿ ਮੈਲੁ ਲਾ
 ਇਦਾ॥ ੨॥ ਗੁਰਿ ਸਿਖੀ ਪਵੇ ਜੋ ਤਿਸ ਬਾਇ॥ ਆਪੇ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਦੁਤਿ ਆਇ॥ ਜੋ ਤਿਸ ਰੂਪ ਸਦਾ ਸੁਖ
 ਦਾ ਤਾ ਸੇਧੈ ਸੁਭਾਇਦਾ॥ ੩॥ ਗੁਰੁ ਮਹਿ ਗੁਰੁ ਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਰਾ॥ ਪੁਰੈ ਤੇ ਲੋਤੈ ਲੋਤੈ ਦੁਖੁ ਕਰਾ॥ ਆਪੇ

ਰਤਨੁ ਵਿਸਾਹੇ ਲੈਵੇ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥੬॥ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ਪਾਵਣ ਹੋਗੇ ॥ ਵੇਪਰ ਵਾਹੁ ਪੁਰ ਉਤ
 ਗੇ ॥ ਸਿਰਥ ਬਲਾ ਲੈ ਆਪੇ ਰਹਿ ਆਗਰ ਮੁਖਿ ਵਿਸੈ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੭॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪੁਰ ਗਰੁ ਉਤੈ ॥
 ਮਨੁ ਰਹਨ ਮੋਹੈ ਛੋਟੈ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਮੰਤਰਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੀ ॥ ਆਪੇ ਬਿਗਾਸਿ ਪਿਆਇਦਾ ॥੮॥ ਆ
 ਪੇ ਵਰੈ ਆਪੇ ਤਪਾ ਰਾਗ ਰਤਨ ਕੁਟੇ ਹਰ ਲਾਲ ਆਪਾਗਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਪੁ ਰਾਪਾਈ ॥ ਆਪੇ ਆਪ
 ਰਖਾਇਦਾ ॥੯॥ ਆਪੇ ਆਪ ਰਖੁ ਲਹ ਮੇਲੈ ॥ ਕਥਹੀ ਨ ਘਾਟਿ ਸਿਪੁਰ ਤੇਲੈ ॥ ਸਦੇ ਕਾਵਾ ਪਾਹੀ ਹੋਵੈ
 ਸਦੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਸਦਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਿਰਲੇ ਕੋ ਪਾਇ ॥ ਪੁਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਮਲੇ ॥ ਗੁਰੁ
 ਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁਹਰੁ ਮੁਖ ਪਾਛੈ ॥ ਮੈਨੇ ਗੁਰੁ ਮੁਖ ਮਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਗੁਰੁ ਮੈ ਆਇ ਆਗੁਰੁ ਮਿਸ ਮਾਇਆ ॥
 ਗੁਰੁ ਮੈ ਆਇ ਮੈਨੇ ਗੁਰੁ ਤਉ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਮੈ ਸੁਹਰੁ ਮਾਛੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਮੈ ਕਲ ਰਗਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਗੁਰੁ ਮੈ
 ਪਰਤੀ ਪਉਲ ਸਿਰਿ ਤਾਰੀ ॥ ਗੁਰੁ ਮੈ ਪਉ ਪਾਣੀ ਗਿਲਾਰੀ ॥ ਗੁਰੁ ਮੈ ਸਿਵ ਸਬਤੀ ਪਾਹਿਦਾ ॥ ਗੁਰੁ ਮੈ
 ਬੇਲਿ ਬੇਲਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਗੁਰੁ ਮੈ ਆਉਣੇ ਮਾਗਾ ਸੀ ॥ ਗੁਰੁ ਮੈ ਕਲ ਬਲ ਤਿਉ ਵਲਦਾ ਸੀ ॥ ਗੁਰੁ ਮੈ ਸ
 ਸਗਿਰਾਸ ਸਦਾ ॥ ਨਿਗੁਰੁ ਮੈ ਦੇਖਿ ਪਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਗੁਰੁ ਮਿਉ ਪਾਇਦਾ ਸਮੁਤਿ ਫਾਰਾ ॥ ਦੇਵਦਾਨੁ
 ਅਗਾਣੁ ਤਮ ਪਾਗਾ ॥ ਮੈਨੇ ਗੁਰੁ ਮੁਖੁ ਰਚ ਗਾਹ ਪੈ ॥ ਸਾਹਿ ਮਿਲਾਇ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਗੁਰੁ ਮੈ ਕੁਗ
 ਛਤੀ ਹਰਾਹੇ ॥ ਗੁਰੁ ਮੈ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਵੀ ॥ ਆਪੇ ਨਾ ਬੁਨਥੀ ਸਤੁ ਕਾ ਕੀ ਬਖਸੇ ਮੁਖ ਤਿਕਰਾਇਦਾ
 ॥੧੬॥ ਕੀਇ ਮੈ ਵੇਦ ਗੁਰੁ ਮੈ ਰਾਜਾ ॥ ਨਿਬਾਣਾ ਸਕੁ ਲਵ ਰਵਾਜਾ ॥ ਮਿਥਿ ਮੈ ਲੋਕੁ ਨਾਹੀ ਪਾਹਿਦਾ
 ਸਾਲ ਬਿਪਾ ਪਛਤਾਇਦਾ ॥੧੭॥ ਸਤੁ ਸਤੁ ਤੇ ਬੁਨ ਗਰ ਮਹਿ ਗਾਹੀ ॥ ਕੁਤੁ ਸਤੁ ਸਿਧ ਮੁਖ ਰਹਿ ਮ
 ਰਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਾਇ ਮਿਲੈ ਕੁਗਾਜੀ ॥ ਵਨੁ ਗਰ ਸਬਦੀ ਪਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥੧੮॥ ੬॥ ੧੮॥ ਮਾਹੁ ਮ
 ਸਾ ॥ ਸਿਨ ਕਲ ਅਪਰੇ ਪਾਹਿਦਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਨਿਰਾਲ ਮੁਖ ਪਰ ਆਪਾਹੀ ॥ ਆਪੇ ਕੁਟਰ ਤਿਕਰਿ
 ਰਹਿਦੇ ਮੈਨੇ ਗੁਰੁ ਮੁਖ ਪਾਇਦਾ ॥੧੯॥ ਪਉਦੁ ਪਾਣੀ ਸਿਨੇ ਤੇ ਸਾਜਾ ॥ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਗਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ
 ਜੋ ॥ ਮਗਾਨਿ ਪਾਣੀ ਜੀਉ ਜੀਉ ਤਿਉ ਮਾਰੀ ॥ ਸਿਨੇ ਕਲ ਰਗਾਇਦਾ ॥੨੦॥ ਸਿਨ ਕੁਬੁਰ ਮਾਧਿ ਸਨ ਮਹੇ ਸੁਉ
 ਪਾਇ ॥ ਸਿਨੇ ਵਹੇ ਤੁਗਾ ਸਥਾਇ ॥ ਇਸ ਪਦ ਵੀ ॥ ਰਹੇ ਸੇਨੁ ਪੁਰ ਤਿਸ ਮਿਲੀ ॥ ਮੈਨੇ ਕੁਰ ਮੁਖੁ ਰਾਇਦਾ
 ॥੨੧॥ ਸਿਨੇ ਕੁਰ ਮੁਖ ਤਸੇ ਹਰ ਬਾਧੋ ॥ ਜਿਨਿ ਸਾਜੇ ਵੀ ॥ ਰਹੇ ਆਪੋ ॥ ਤਿਉ ਸਤੁ ਸਹਿ ਮਨੁ ਆਗਾਹ ਮੁਖਿ

ਨਾਵੇਛਿਰਿਧਾਹੁਕਿਜੋਨਿਨਪਾਇਦਾ॥੬॥ਸਿੰਨਹੁਦੇਰਸੁਰਜੁਗੈਲੁਗੈ॥ਤਿਸਵੀਜੋਤਿਤਿਭੁਵਨਸਾ
 ਹੋ॥ਸਿੰਨੇਅਲਖੁਆਪਾਹਿਰਾਅਮੁਸਿੰਨੇਤਾਜੀਲਾਇਦਾ॥੭॥ਸਿੰਨਹੁਪਗਤਿਅਵਾਸੁਉਪਾਏ॥ਧਿ
 ਨੁਬਿਮਾਰਾਖੇਸਦੁਕਲਪਾਏ॥ਤਿਭੁਵਨਸਾਨਿਮੇਖੁਲੀਆਇਆਪਿਉਪਾਇਖਪਾਇਦਾ॥੮॥ਸਿੰਨ
 ਹੁਖਾਦੀਸਿੰਨਹੁਖਾਦੀ॥ਸਿੰਨਹੁਉਪਜੀਸਿੰਨਸਮਾਦੀ॥ਉਤਭੁਜੁਲਲਤੁਗੀਆਸਿਹਿਚਰੇਤਥਿਸਮਾ
 ਦੁਸਬਦਿਦੇਖਾਇਦਾ॥੧੦॥ਸਿੰਨਹੁਗਤਿਦਿਨਸੁਦੁਇਵੀਏਉਪਤਿਖਪਤਿਸੁਖਦੁਖਦੀਏ॥ਸੁ
 ਖਦੁਖਗੀਤੇਅਮਚੁਅਤੀਤਾਹੁਰਮੁਖਿਨਿਯੁਰਪਾਇਦਾ॥੧੧॥ਸਾਮੇਵੇਦੁਰਗੁਜੁਗਰਮਬਰਬ
 ਲਾਬੁਰਮੇਖੁਖਿਮਾਇਆਹੈਤੈਗੁਲਾਤਾਗੀਗੀਮਤਿਕਹਿਨਸੈਕੋਕੋਤਿਉਥੇਲੋਛਿਉਥੇਲਾਇ
 ਦਾ॥ਸਿੰਨਹੁਸਪਤਪਤਾਲਉਪਾਏ॥ਸਿੰਨਹੁਭੁਵਨਰਾਖੇਲਿਵਲਾਏ॥ਆਖੇਕਾਰੁਗੀਆਅਪਰਿਪ
 ਰਸਬੁਤੇਰਗੀਆਕਮਾਇਦਾ॥੧੨॥ਰਜੁਤਮਸਤਕੇਲਤਗੀਛਾਇਆਜਨਮੁਰਦੁਹਉਮੈਦੁਖਪਾ
 ਇਆ॥ਜਿਸੇਨਜ਼ਿਪਾਕੇਰਹਿਗੁਰਮੁਖਿਗੁਲੁਕਉਥੇਖੁਕਤਿਕਰਾਇਦਾ॥੧੩॥ਸਿੰਨਹੁਉਪੋਕੁਦਸ
 ਅਵਤਾਰਾ॥ਸਿਸਟਿਉਪਾਇਗੀਆਪਾਸਾਗਾ॥ਦੇਵਦਾਨਦੁਗਾਨੁਠੀਪਰਬਸਾਕੇਸਕਿਉਲਿਖਿਅ
 ਕਰਮਕਮਾਇਦਾ॥੧੪॥ਗੁਰੀਖਸਮੈਏਰਗਾਨਹੋਈ॥ਇਹਗੁਰਗੀਪਉਜੀਨੁਕੈਨੁਕੈਵਈ॥੧੫॥
 ਜੁਗਹਜੁਗੀਤਾਰਿਮੁਕਤਿਪਰਾਇਦੁਸੇਖੁਕਤਿਉਇਆਪਤਿਪਾਇਦਾ॥੧੬॥ਪੰਛਤਤੁਸਿੰਨਹੁਪ
 ਰਗਾਸਾ॥ਦੇਹਸੰਜੋਗੀਕਰਮਅਭਿਮਾਸਾ॥ਬੁਰਾਭੁਲਾਦੁਇਮਸਤਵਿਲੀਖੋਪਾਪੁੰਨੁਧੀਨੁ
 ਇਦਾ॥੧੭॥ਉਤਮਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਨਿਰਾਏ॥ਸਬਦਿਰਤਹਰਿਰਸਿਮਤਿਵਲੇ॥ਹਿਪਿਬੁ
 ਧਿਸਿਧਾਰਿਅਨੁਗੁਰੁਤਪਾਈਐਪੁਰੁਤਾਰਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੧੮॥ਇਸੁਮਨਿਮਾਇਆਕਉਨੇ
 ਹੁਪਨੇਗਾ॥ਕੋਈਬਝੁਹੁਗਿਆਨੀਕਹਹੁਨਿਬੇਗਾ॥ਆਸਾਮਨਸਾਹਉਮੈਸਹਸਾਨੁਕੈਕੀਕ
 ਕਰਮਾਇਦਾ॥੧੯॥ਸਤਿਗੁਰੁਤਪਾਏਵੀਚਾਰਾ॥ਸਿੰਨਸਮਾਪਿਸੇਦੁਖਰਬਾਰਾ॥ਨਾਨਕਨਿਰ
 ਮਲਨਾਦੁਸਬਦੁਪੁਨਿਸਦੁਰਾਮੈਨਾਮਿਸਮਾਇਦਾ॥੨੦॥੧੧॥੧੦॥ਮਾਰੁਮਹਲਾ॥੧॥ਜੁਹੇ
 ਖਾਤਧੀਨਦੁਇਆਲਾ॥ਅਇਨਕਾਈਖੁਭੁਕਿਰਪਾਲਾ॥ਜੀਆਖੈਰਿਜੁਗਾਤਿਸਮਈਗਹਿ
 ਉਨਿਰਮਲੁਗਾਇਆ॥੧॥ਜੁਗਾਤਿਸਵੀਛਾਇਆਜਿਸੁਬਾਪੁਨਮਾਇਆ॥ਨਾਤਿਸੁਭਦਨ

ਕੁਰਾਉਕਮਇਅਮਨਾਤਿਸੁਉਪਤਿਖਤਲਲਾਤੋਉਹਮਨਰਾਵਰਮਨਿਕੁਇਅਮ॥੨॥
 ਤੁਮਰਾਲਪੁਹਪਨਾਹੀਸਿਰਿਥਾਸਾਤੁਪੁਰਖੁਆਲੇਖੁਅਰੀਮਨਿਰਾਲਾ॥ਸਤਿਤੁਖਸਥ
 ਦਿਅਤਿਸੀਤਲੁਸਹਜਿਕੁਇਲਿਵਲਾਇਅਮ॥੩॥ਤਿਵਰਤਾਈਚਉਥੈਘਰਿਵਸਾ॥ਕਾ
 ਲਥਿਵਾਲੇਵੈਇਵਰਗਾਸਾ॥ਨਿਰਮਲੇਨਤਿਸਰਬਨਗਜੋਵਨੁਗੁਰਅਨਹਦਸਥ
 ਦਿਦਿਖਾਈਅਮ॥੪॥ਉਤਮਜਨਸੀਤਭੁਲੇਹਰਿਪਿਅਰੇ॥ਹਰਿਰਸਮਏਪਾਰਿਉਤੁਰੇ॥
 ਨਾਨਕੋਰਲੁਸੀਤਜਨਸੰਗਤਿਹਰਿਗੁਰਪਹਸਾਦੀਪਾਇਅਮ॥੫॥ਤੁਮੰਤਰਿਨਮੀਕੀਅਸ
 ਭੁਤੇਗੇ॥ਤੁਦਤਾਹਮੇਵਭੇਤੇਗੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਖਿਪਾਧਰਿਦੀਝੈਗੁਰਗਿਅਨੁਰਤਨੁਦੀ
 ਪਾਇਅਮ॥੬॥ਪੰਚਤਤੁਮਿਲਿਇਹੁਤਨੁਕੀਅਮ॥ਅਤਮਰਾਮਪਾਏਸੁਖਥੀਅਮ॥ਕਰਮਕ
 ਰਤੁਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭਲੁਲਾਗਾਹਰਿਨਾਮੁਰਤਨੁਮਨੰਪਾਇਅਮ॥੭॥ਨਾਤਿਸੁਕੁਪਿਪਿਅਸਮ
 ਨੁਮਾਨਿਅਮ॥ਸਰਬਨਿਰੰਕਨੁਪਟਿਪਾਟਿਕਾਨਿਅਮ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸਿਗਤਾਵੇਦੁਲੇਖੈਗਾਗੀਗੁ
 ਰਿਮਤਿਕੁਇਸੁਭਾਇਅਮ॥੮॥ਅਪਿਅਤਮੁਕਰਮੇਕੋਰੇਦਿਨੁਗਤੀ॥ਨਿਰਮਲੇਨਤਿ
 ਨਿਰੰਤਰਿਕੁਤੀ॥ਸਬਦਰਸਾਲੁਰਸਨਹਸਰਸਨਾਬੇਦੁਰਸਾਲਦੁਕਾਇਅਮ॥੯॥ਬੇਦੁਰ
 ਸਾਲਦੁਕਾਵੇਸਈ॥ਜਾਕੀਤਿਕੁਦੁਲੇਸਈਹੋਈ॥ਨਾਨਕੋਬੁਝਹਇਹੁਧਿਪਿਰੁਹਿਮਤਿਹਰਿ
 ਰਾਮਨਾਮਿਦੁਲਾਇਅਮ॥੧੦॥ਅੰਸੇਜਨਦਿਹਲੇਸੀਸਾਹੇ॥ਗੁਰਸਬਦੁਦੀਰਹਿਨਿਰੋਏ
 ਅਪਿਤਰਹਿਸੰਗਤਿਕੁਲਤਾਰਹਿਤਿਨਸਭਲਜਨਮੁਜਗਿਆਇਅਮ॥੧੧॥ਪ੍ਰਕੁਦਰੁਮੰ
 ਦਰੁਨੇਲੇਸਈ॥ਜਿਸਪੁਰਗੁਕੁਸੇਈਹੋਈ॥ਕਾਇਆਗੁਰਮਹਲਮਹਲੀਪੁਤਸਾਚਾਸਹੁਸਾਚ
 ਤਖਤੁਰਚਾਇਅਮ॥੧੨॥ਚਤੁਰਦਸਹਾਦਦੀਵੇਦੁਇਸਾਖੀ॥ਸੇਵਕਪੰਚਨਾਗੋਬਿਖੁਲਾਖੀ॥
 ਅੰਤਰਿਵਸਤੁਅਨੁਪਨਿਰਮੇਲਕੁਗਾਰਿਮਿਲਿਐਹਰਿਧਨੁਪਾਈਅਮ॥੧੩॥ਤਖਤਬਹੇਤਖ
 ਤੇਰੀਲਾਇਕਾ॥ਪੰਚਸਮਾਏਗੁਰਮਤਿਪਾਇਕਾ॥ਅੰਦਿਨੁਗਾਦੀਹਰਿਹਿਸੀ॥ਸਾਭੁਰਮੁਖੁਰ
 ਇਅਮ॥੧੪॥ਤਖਤਿਸਲਾਮੁਹੇਵੇਦਿਨੁਗਤੀ॥ਇਹੁਸਦੁਵਤਾਈਗੁਰਮਤਿਲਿਵਲਾਤੀ॥ਨ
 ਨਕਰਾਮੁਜਪੁਤਰਤਾਰੀਹਰਿਅੰਤਿਸਖਾਈਪਾਇਅਮ॥੧੫॥੧॥੧੬॥ਮਾਹੁਸਹਲਾ॥੧॥

ਹਰਿਧਨੁ ਸੇਧੁ ਰੇ ਭਨ ਭਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰੇ ਸਦਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਹਾਈ॥ ਤਸਕਰੁ ਚਕਰ ਲਗੈ ਤਾ ਕਉ
 ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਸਬਦਿ ਭਗਾਇਆ॥ ੧॥ ਤੁਏ ਬਾਰਨਿ ਰਾਸ ਮਰਾਯਾ॥ ਤੁਭਾ ਪਿਸਦਾਰਿ ਭਨ ਕੇ ਕਾ
 ਭਾ॥ ਅਮਰੁ ਮਤੁ ਲੁਖਾ ਕੁ ਮੇਲ ਭਗਵਿਅੰ ਸਥਿਰ ਬਾਨਿ ਸੁਹਾਇਆ॥ ੨॥ ਦੇਹੀ ਨਗਰੀ ਉਤਮ
 ਬਾਨਾ॥ ਪਿੰਡ ਲੋਭੁ ਸਹਿ ਪਰਧਾਨਾ॥ ਉਪਰਿ ਏਕੈ ਕਾਰਨਿ ਰਾਜੁ ਸੁਨ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇਆ॥ ੩॥
 ਦੇਹੀ ਨਗਰੀ ਨਉ ਦਰਦੁ ਭਾਸਿ ਗਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਰੈ ਹਰੈ ਸਾਭੇ॥ ਦਸੈ ਪੁਰਖੁ ਮਤੀ ਤੁਨਿ ਰਾਲ
 ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ॥ ੪॥ ਪੁਰਖੁ ਮੇਲੁ ਸੇਧੁ ਦੀਬਾਨਾ॥ ਹੁਕਮੁ ਲਾਏ ਸੁਨੁ ਨੀਸਾਨਾ॥ ਸਾਧ
 ਖੋਲ੍ਹੇ ਹੁਕਮੁ ਪੁਰਖੁ ਪਨਾਹਿ ਆਤਮਾ ਮਨੁ ਖੁਪਾਇਆ॥ ੫॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਕਰੁ ਪੁਰਖੁ ਸੁਕਾਨਾ॥ ਅ
 ਦਲ ਬੇਰਗੁ ਗਿਰਿਆਨ ਸਮਾਨਾ॥ ਕਾਮ ਸੋਧੁ ਲਗਾ ਰਾਗ ਰਨ ਮਾਰੇ॥ ਹਉ ਮੇਲੁ ਬੁਧੁ ਕਾਇਆ॥
 ੬॥ ਸੋਧੈ ਬਾਨੁ ਸੇਧੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ਆਪਿ ਪਛਾਣੈ ਸਬਦੁ ਵੀਰਾ॥ ਸਦੇ ਮਹਲੁ ਨਿਵਾਸੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ਆ
 ਵਰਤਾਇ ਕਾਇਆ॥ ੭॥ ਨਮੁ ਨ ਚੋਲੈ ਨਾਪਉ ਦੁਇ ਤੋਢੈ॥ ਭੋਗੀ ਸਬਦੁ ਅਸਹੁ ਦਵੈ॥
 ਪੰਥ ਸਦੁ ਪੁਰਖੁ ਕਾਰਨਿ ਰਾਲੁ ਪੁਰਖੁ ਆਪੇ ਵਾਇਸੁ ਦਾਇਆ॥ ੮॥ ਭਉ ਬੈਰਾਗਾ ਸਹਾਇ ਸਮਾ
 ਤਾ॥ ਹਉ ਮੋਤਿ ਆਗੀ ਆਨਹੁ ਦਿਗਤਾ॥ ਅੰਤੁ ਸਾਗਿ ਨਿਰੰਕਰੁ ਜਾਣੈ ਸਰਬ ਨਿਰੰਕਰੁ ਗਾਇ
 ਆ॥ ੯॥ ਦੁਖੈ ਭੈ ਭੰਨੁ ਪੁਰਖੁ ਆਖਿ ਨਾਸੀ॥ ਰਿਗ ਕਥੈ ਕਾਈ ਭਮਾ ਭਾਸੀ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਸੇਧ
 ਉਠਿ ਭੰਨੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲੈ ਮੋਹਿ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ॥ ੧੦॥ ਕਾਏ ਕਰਣੁ ਲਿਖਿ ਭੰਨੁ ਜਾਣੈ॥ ਧੁਏ ਵਰਖੁ ਮੁਸ
 ਬਦੁ ਪਛਾਣੈ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਪਛਾਣੈ ਸਬਦੁ ਤਿਸੁ ਕਾਏ ਕੁ ਸਬਦੁ ਆਇਆ॥ ੧੧॥ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਰ
 ਭਾਗਾ॥ ਆਪੇ ਪਰਖੈ ਪਰਖੈ ਦੁਹਾਰਾ॥ ਆਪੇ ਕਸਿ ਕਸਦੁ ਟੀਲਾ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਆ॥ ੧੨॥ ਅਪਿ
 ਦਇਆ ਲਵੈ ਆਪੁ ਭਿਧਾਰੀ॥ ਅਪਿ ਘਟਿ ਰਹਿ ਆਬਨੁ ਵਾਰੀ॥ ਪੁਰਖੁ ਮਤੀ ਤੁਏ ਸੇਧੁ ਨਿਰੰਕਰੁ
 ਲਗਾ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇਆ॥ ੧੩॥ ਪੁਰਖੁ ਨਾਨਕੀ ਨਾਗਰ ਬੁਰਾਟੈ॥ ਦੁਕ ਮੇਧੈ ਵੇਰਾ ਦਿਖਾਇਆ॥ ਅ
 ਸਾਮਾਹਿ ਨਿਰਾਲੁ ਮੁਝ ਨੀਅਤੁ ਲਿਖਿ ਭੰਨੁ ਗਾਇਆ॥ ੧੪॥ ਹਉ ਮੇਧੈ ਸਬਦਿ ਸੁਖੈ ਹਈ॥ ਆ
 ਪੁਢੀ ਕੇ ਰਗਿ ਆਨੈ ਸਈ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਨੁ ਸੁਹਰਿ ਗਲੁ ਲਾਹਾ ਸਤੀਰਾ॥ ਤਿਸੁ ਭਲੁ ਲਾਪਾਇਆ॥
 ੧੫॥ ੨॥ ੧੬॥ ਮੁਕੁਮ ਹਲਾ॥ ੧॥ ਸਦੁ ਕਹੁ ਸੇਧੁ ਪਰਿ ਹਰਾ॥ ਜੀਵੁ ਤੁਮਰੁ ਭੁਭੁ ਭਲੁ ਭਗਤ

ਰਲਾਗੁਰਬੇਹਿਧੁਰਬੇਹੀਤੁਲਗਮਨਹਰਿਜਪਿਧਾਰਿਲਘਇਆਹਉਮੈਮਤਲੇਭ
 ਧਿਨਸਨਾਨਉਦਹਮੁਕਤਦਸਦੇਆਸਨਾਉਪਰਿਪਰੇਪਰੇਅਪਰੇਪਰੁਕਿਨਿਅਪੇਆਪੁਰਿਪਾਇ
 ਆ॥ ੨॥ ਗੁਰਮਤਿਲੇਵਹੁਲਿਵਤਗੀਐਅਵਲਗਾਇਭਖਿਤਵਿਅਤਗੀਐ॥ ੩॥ ਤਤਤਤ
 ਪਰਿਤਤਤਤਤਮਹੀਅਵਰੁਨਤਤੀਆਗਾਇਆ॥ ੪॥ ਸੇਰੁਹਰਿਨਾਮੁਸਚੁਹੇਸਹਦੁਆਸਚੁਗੁਰ
 ਸਬਦੁਕਿਤੇਲਗਿਤਰਲਾਅਵਬੁਧਬੇਦੇਖੈਅਪਰੁਨਿਗਰਭਿਨਜੀਜੀਯਾਇਆ॥ ੫॥ ਸਚੁ
 ਬਿਨੁਸਤਸੇਤੇਖੁਪਾਵੇ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਾਮੈਕਾਵੇ॥ ਮੁਲਮੰਤਰਹਰਿਨਾਮੁਚਸਾਇਦੁਰੁ
 ਨਾਨਕਪੁਰਾਪਾਇਆ॥ ੬॥ ਸਚੁਬਿਨੁਕਉਜਲੁਨਾਇਆ॥ ਏਹੁਸਮੰਦੁਅਥਾਹੁਮਹਾਬਿਪੁਰੁਰਿਅ
 ॥ ਹੇਅਤੀਤੁਗੁਰਮਤਿਲੇਉਪਰਿਹਰਿਨਿਰਕੁਉਕੈਘਰਿਪਾਇਆ॥ ੭॥ ਏਹੀਨਗਹਿਤਕੀ
 ਤਤੁਰਈ॥ ਬਿਲਮੁਨਲਗੈਆਵੇਜਾਈ॥ ਨਾਪੁਟਿਸਾਰਿਚਲਹਿਅਭਿਮਾਨੀ॥ ਉਪੈਕੈਬਿਨਸਿਖ
 ਪਾਇਆ॥ ੮॥ ਉਪਨਹਿਬਿਨਸਹਿਬੰਧਨਬੰਧੋ॥ ਹਉਮੈਆਇਆਵੇਗਾਲਿਠਿਯੋ॥ ਕਿਸੁਰਾਮੁਨਾਮੁ
 ਨਹੀਮਤਿਗੁਰਿਮਤਿਸੇਕੁਮਪੁਰਿਬੰਧਨਲਾਇਆ॥ ੯॥ ਗੁਰਬਿਨੁਮੇਖਮੁਕਤਿਵਿਉਪਾਈਐ॥
 ਬਿਨੁਗੁਰਰਅਨਾਮੁਵਿਉਪਿਅਈਐ॥ ਗੁਰਮਤਿਲੇਹੁਤੇਰੁਹੁਵਦੁਤਰਮਕਤਿਭੇਦੁਸੁਖਪਾਇ
 ਆ॥ ੧੦॥ ਗੁਰਮਤਿਸਿਸਨਿਗੇਵਹਧਨਧਾਰੇ॥ ਗੁਰਮਤਿਸਾਇਰਪਾਹੁਤਾਰੇ॥ ਗੁਰਮਤਿਲੇਹੁਪ
 ਰਮਪਦਪਾਈਐਨਾਨਕਗੁਰਭੁਰਮੁਕਤਾਇਆ॥ ੧੧॥ ਗੁਰਮਤਿਲੇਹੁਤਰਹੁਸਚੁਤਾਰੀ॥ ਅਤਮੁ
 ਦੀਨਹੁਰਿਦੇਮੁਰਾਰੀ॥ ਕੁਮੇਕਛਹੇਕਟਹਿਹਰਿਜਪਿਅਵਲੁਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆ॥ ਗੁਰਮਤਿਪੰਦਸ
 ਖੇਗੁਰਭਾਈ॥ ਗੁਰਮਤਿਮੇਗਾਨਿਨਿਵਾਰਿਸਮਈ॥ ਮਨਿਮੁਖਿਨਾਮੁਕਪਹੁਜਗਦੀਨਹਿਰ
 ਮੰਤਰਿਅਲਖੁਲਪਾਇਆ॥ ੧੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿਧੁਏਸਬਦਿਪਤੀਜੈ॥ ਉਸਭੁਤਿਨਿਦਵਿਸੁਕੀਕੀਜੈ
 ਦੀਨਹੁਆਪੁਕਪਹੁਜਗਦੀਸਹੁਹਰਿਜਗੀਨਾਥਮਨਿਭਾਇਆ॥ ੧੩॥ ਜੇਧੁਰਮੰਤਰੰਤੰਸੇਕਾਦੁਹੁ
 ਗੁਰਮੁਖਿਧੁਏਹਸਬਦਪਛੁਰੁ॥ ਘਟਿਘਟਿਭੁਗਹਿਭੁਗਦੁਗਾਰਾਹੇਅਤੀਤਸਬਾਇਆ॥ ੧੪॥
 ਗੁਰਮੁਤਿਬੇਲਹੁਹਰਿਕਿਸੁਸੁਰਾ॥ ਗੁਰਮਤਿਅਬੇਦੇਖਹੁਉਦਾ॥ ਸਕੁਟੀਨਾਮੁਸੁਦੇਹਰਿਬਾਣੀਨ
 ਨਕਹਰਿਹਰਿਗਿਰਗਾਇਆ॥ ੧੫॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ਮਾਤੁਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਕਾਮਜੋਧੁਪਰਹੁਪਰਨਿਦਾ॥

ਲਘੁਲੇਬੁਤਾਨਿਹੁਨਿਏਦਾ। ਭੁਮਕਾਸੇਗਲੁਤੇਨਿਹਾਲਾਹਰਿਅੰਤਰਿਹਰਿਚਸੁਪਾਇਅਗ॥੧॥
 ਨਿਸਿਏਮੁਨਿਓਮਕਏਦਾਇਦੁਦੇਖੋ। ਅਹਿਨਿਸਿਓਤਿਨਿਰਤਰਿਪੇਖੋ। ਅਨੰਦਹੁਪੁਅਨੁਪ
 ਸਹੁਪਾਗਿਰਿਪੁਰੇਨਿਖਾਇਅਗ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਹੁਆਪੇਪ੍ਰਭੁਤਰੇ। ਸਸਿਘਰਿਸੁਰਦੀਪਕਰੇ
 ਲੋਗਾਦੇਖਿਅਦਿਸਟਰਹਉ। ਲਿਵਲਾਗੀਸਭੁਤਿਭੁਵਨਿਬੁਧਮੁਸਥਾਇਅਗ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸ
 ਪਾਇਤਿਸਨੁਬੁਝਾਏ। ਅਨਭਉਪਦੁਪਾਵੇਆਪੁਗਵਾਏ॥ ਉਦੀਪਦਵੀਉਦੈਉਦਾਨਿਰਮਲਸਥ
 ਦੁਹਮਾਇਅਗ॥੪॥ ਅਦਿਸਟਅਗੇਦਹੁਨਾਮੁਆਪਾਰਾ। ਅਤਿਰਸਮੀਰਾਨਾਮੁਪਿਆਰਾ। ਨਾਨਕ
 ਕਉਤ੍ਰਿਗਾਤ੍ਰਿਗਿਨੁਸਦੀਜੈਹਰਿਨਪੈਅੰਮ੍ਰਿਤਨਪਾਇਅਗ॥੫॥ ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਗੀਰਾ। ਹ
 ਰਿਨਪਤਿਮਨੁਤਨੇਤਪੀਰਾ। ਅਟਿਅਟਿਤਉਭੰਨਨੁਹਰਿਪਾਈਐਬਾਹੁਤ੍ਰਿਨਮੁਨਕਾਇਅਗ॥੬॥
 ਕੁਗਤਿਹੇਤਿਗੁਰਸਥਾਦਿਤਰੇਗਾ। ਹਰਿਨੁਸਨਾਮੁਪਦਰਬੁਮੰਗਾ। ਹਰਿਭਾਵੈਗੁਰਮੇਲਿਮਿ
 ਲਾਏਹਰਿਤਾਰੇਨਗਤਸਥਾਇਅਗ॥੭॥ ਨਿਨਿਕਪੁਜਪਿਉਸਤਿਗੁਰਮਤਿਵਾਹੇ। ਨਮਕਿਕਰ
 ਕਾਲੁਸੇਵਕਪਗਤਾਕੇ। ਉਤਮਸੇਗਤਿਗਤਿਮਿਤਿਉਤਮੁਜਗਤਉਕਲਪਾਰਿਤਰਾਇਅਗ॥੮॥
 ਏਹੁਭਵਜਲੁਜਗਤਸਥਾਦਿਗੁਰਤਹੀਐ। ਅੰਤਰਿਕੀਦਾਬਿਧਾਅੰਤਰਿਕਰੀਐ॥ ਪੰਥ
 ਬਾਣੇਲਕਮਕਉਮਾਰੇਗਗਨੰਤਰਿਧਨੁਪਦਵਾਇਅਗ॥੯॥ ਸਾਕਤਨਰਸਬਦਬੁਰਤਿਵਿਉ
 ਪਾਈਐ। ਸਥਾਦਿਸੁਰਤਿਬਿਨੁਆਈਐਕਾਈਐ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਿਪਗਾਇਦੁਹਰਿਪੁ
 ਰੇਭੁਗਗਿਮਿਲਾਇਅਗ॥੧੦॥ ਨਿਰਭਉਸਤਿਗੁਰੇਹਰਖਲਾਵਾ। ਭਗਤਿਪਰਾਪਤਿਗੁਰੇਗਪਾਲਾ
 ਧੁਨਿਅਨੰਦਅਨਾਹਦਵਾਜੈਗੁਰਸਥਾਦਿਨਿਰੰਕਨੁਪਾਇਅਗ॥੧੧॥ ਨਿਰਭਉਸੇਸਿਰਿਨਾਹੀਲੇਖ
 । ਅਪਿਅਲੇਖੁਕਰਤਿਹੈਦੇਖਾ। ਅਪਿਅਤੀਤਮਜੇਨੀਸਿਭਉਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਸੇਪਾਇਅਗ॥੧੨॥
 ਅੰਤਰਿਕੀਗਤਿਸਤਿਗੁਰਜਲੈ। ਸੇਨਿਰਭਉਗੁਰਸਥਾਦਿਪਛਾਣੈ। ਅੰਤਰੇਦੀਖਨਿਰੰਤਰਿਬੁ
 ਝੰਮਨਤਨਮਨੁਤਲਾਇਅਗ॥੧੩॥ ਨਿਰਭਉਸੇਮਭੁਅੰਤਰਿਵਸਿਅਗ। ਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮਿਨਿਰੰਕਨੁ
 ਰਸਿਅਗ। ਨਾਨਕਹਰਿਕਸੁਸੇਗਤਿਪਾਈਐਹਰਿਸਹਜੁਸਹਾਇਮਿਲਾਇਅਗ॥੧੪॥ ਅੰਤਰਿਬਾਹ
 ਰਿਸੇਪ੍ਰਭੁਕਾਣੈ। ਰਹੈਅਲਿਪਤੁਲਤੇਅਹਿਅੰਦੈ। ਉਪਰਿਆਦਿਸਰਬਤਿਹੁਲਈਸਚੁਨ

ਨਕਸ਼ੀਮਿਤਰਸੁਪਾਇਆ॥ ੧੫॥ ੬॥ ੨੧॥ ਮਾਰੁਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਕੁਦਰਤਿਕਰੋਨੇਹਾਰਅਪਾਰਗਾਕੋਤੇ
 ਹਾਨਾਹੀਕਿਨੁਕਾਰਾ॥ ੨॥ ਅਉਪਾਇਰਿਕੁਕੋਦੇਅਪੇਸਿਰਿਸਿਰਿਹੁਕਮਚਲਾਇਆ॥ ੧॥ ਹੁਕਮਚ
 ਲਾਇਹਰਿਅਉਪਾਇ॥ ੩॥ ਕਿਸਕਉਮੇਲੇਸੁਰਤਿਸਮਾਏ॥ ਹੁਰਸਬਦੀਹਰਿਨਾਮੁਪਿਅਇਆ॥ ਅਨੰਦ
 ਰੂਪਅਨੁਪਅਗੇਠਹੁਗਰਮਿਲਿਐਭਰਮੁਕਾਇਆ॥ ੪॥ ਮਨਤਨਪਨੁਤੇਨਾਮੁਪਿਅਗਾ॥ ਅੰਤਿਸ
 ਖਾਈਚਲਵਹਾਰਾ॥ ਮੇਹਪਸਾਰਨਹੀਸਿਰਾਬੇਲੀਧਿਨੁਹਰਿਗੁਰਕਿਨਿਸੁਖਪਾਈਆ॥ ੫॥ ਕਿਸ
 ਕਉਨਦਰਿਕਰੋਗੁਰਪੁਰਾ॥ ਸਬਦਿਮਿਲਾਇਗੁਰਮਤਿਸੁਰਾ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਕੋਰਨਸੇਰਵਹੁ
 ਨਿਨਿਭੁਲਾਮਾਰਗਿਪਾਇਆ॥ ੬॥ ਸੇਤਨਨਾਹਰਿਪਨੁਕੁਸੁਪਿਅਗਾ॥ ਗੁਰਮਤਿਪਾਇਆਨਾਮੁ
 ਤਮਾਰਾ॥ ਜਾਨਕੇਸੇਵਕੋਰਦਰਿਹਰਿਕੋਰਹਿਦਗਾਹਿਕੁਸੁਰਾਇਆ॥ ੭॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਕੁਮ
 ਹਲਿਬੁਲਾਏ॥ ਸਾਦੀਦਰਗਹਗਤਿਪਤਿਪਾਏ॥ ਸਾਕਤਨਉਛਨਾਹੀਹਰਿਮੰਦਰਨਮਮੇਰਦੁਖ
 ਪਾਇਆ॥ ੮॥ ਸੇਵਹੁਸਤਿਗੁਰਸਮੇਦੁਅਥਾਹਾ॥ ਪਾਵਹੁਨਾਮੁਰਤਨੁਪਨੁਲਾਹਾ॥ ਧਿਪਿਅਮੁਲੁਨ
 ਇਮੀਮਿਤਸਰਿਨਾਵਹੁਗੁਰਸਹਿਸੇਤੋਪੁਪਾਇਆ॥ ੯॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹੁਸੇਥਨਕੀਜੈ॥ ਆਸਮਾਹਿ
 ਨਿਰਮੁਰਗੀਜੈ॥ ਸਿਸਾਦੁਖਾਧਿਨਾਸਨੁਸੇਵਹੁਛਰਿਧਾਹੁਸ਼ੋਰਗਨਲਾਇਆ॥ ੧੦॥ ਸਾਦੇਭੁਵੇਤਿ
 ਸੁਦਤੀਆਏ॥ ਕਉਨੁਸੁਦਤੀਤਿਸੁਸਮਝਾਏ॥ ਹਰਿਗੁਰਮੁਰਤਿਏਕਾਵਰਤੈਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰ
 ਭਾਇਆ॥ ੧੧॥ ਵਾਹਗਿਪੁਸਤਕੋਦੇਪੁਰਾਨਾ॥ ਇਕਿਬਾਹਿਸੁਨਹਿਸੁਨਹਿਵਹਿਕਾਨੀ॥ ਅਚਾਰਬ
 ਪਵਰਹੁਕਿਉਖੁਲਾਧਿਨਸਤਿਗੁਰਤਤੁਨਪਾਇਆ॥ ੧੨॥ ਕਰਹਿਧਿਭੁਤਿਲਗਾਵਹਿਕੁਸਮੇ
 ਅੰਤਰਿਕਸਪਤਿਤਾਲੁਹਉਮੈ॥ ਪਾਰੰਤੁਕੀਨੇਕੋਗਨਪਾਇਐਧਿਨਸਤਿਗੁਰਅਲਪੁਨਪਾਇਆ॥ ੧੩॥
 ਤੀਰਥਵਰਤਨੇਮਕਰਹਿਉਦਿਅਨਾ॥ ਜਤੁਸਤਿਸੇਕੁਮੁਕਾਰਹਿਗਿਆਨਾ॥ ਰਾਮਨਾਮਧਿਨਕਿਉ
 ਸੁਖਪਾਈਐਧਿਨਸਤਿਗੁਰਭਰਮੁਨਕਾਇਆ॥ ੧੪॥ ਨਿਉਲੀਕਰਮਭਇਅੰਗਮਭਾਈ॥ ਹੇਠਕ
 ਕੀਭਕਪੁਰਕਮਨਹਾਠੀ॥ ਪਾਰੰਤਿਧਰਮੁਪ੍ਰੀਤੀਨਹੀਹਰਿਸਿਉਗੁਰਸਬਦਿਮਹਾਰਸੁਪਾਇਆ॥
 ੧੫॥ ਕੁਦਰਤਿਕੋਰੋਮਨਮਾਨਿਅਗਾ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਸਭੁਧਰਮਪਛਾਨਿਅਗਾ॥ ਨਾਨਕਅਤਮਰਾ

ਮੁਸਧਾਇਆਗੁਰਸਤਿਗੁਰਮਲਖਪਾਇਆ॥੧੫॥੨੨॥ਮਾਰੁਸੇਲਹੇਮਹਲਾ॥੩॥੥ਉਸਤਿਗੁ
 ਰਪੁਸਾਟਿ॥ਹੁਰਮੀਸਹੈਨਸਿਸਟਿਉਪਾਈ॥ਚਰਿਚਰਿਦੈਖੈਅਪਦੀਵਤਿਮਾਈ॥ਅਪੇਬੇਰਹਰ
 ਏਆਪੇਹੁਰਮੈਰਹਿਅਸਮਾਈਗੇ॥੧॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਨਨਗਤਗੁਬਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਕੇਦੀਦਾਰਾ
 ॥ਅਪੇਨਦਰਿਚਰੇਸੇਪਾਏਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਈਗੇ॥੨॥ਅਪੇਮੇਲੇਦੇਵਤਿਮਾਈ॥ਗੁਰਪੁਸਾਟੀਕੀਮਤਿ
 ਪਾਈ॥ਮਨਮੁਖਿਬਹੁਤੁਛਿਰੇਬਿਲਲਾਦੀਦੁਨੁਕੁਏਖੁਮਾਈਗੇ॥੩॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਦਿਏਪਾਈ॥
 ਮਨਮੁਖੁਭੁਲੈਪਤਿਗਵਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੇਨਾਇਰਾਏਸਾਏਰਹਿਅਸਮਾਈਗੇ॥੪॥ਗੁਰਤੇ
 ਗਿਆਨਨਾਮੁਰਤਨੁਪਾਇਆ॥ਕਿਨਸਮਾਹਿਮਨਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥ਅਪੇਖੇਲਕੇਰਸਤਿਗੁਰਤਾ
 ਆਪੇਦੇਇਬੁਝਾਈਗੇ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਆਪੁਰਾਵੇਏ॥ਮਿਲਿਖੀਤਮਿਸਬਦਿਸੁਖਪਾਏ॥ਅੰਤ
 ਗਿਪਆਰੁਧਰਾਤੀਰਾਤਾਸਹਜਿਮਤੇਬਾਇਆਈਗੇ॥੬॥ਦੁਖਨਿਵਾਰਨੁਗੁਰਤੇਜਨਤਾ॥ਆਪਿ
 ਮਿਲਿਅਚਰਾਜੀਵਨਦਤਾ॥ਕਿਸੇਨੇਲਏਸੇਈਬੁਝੈਬੁਝਿਓਰਮੁਸਰੀਰਹੁਜਾਈਗੇ॥੭॥ਆਪੇ
 ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਦੇਵੇ॥ਸੇਏਸਬਦਿਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇ॥ਜਗਜਮੁਤਿਸੁਝੇਹਿਸਾਏਸਾਏਸਿਉਬਾਇ
 ਆਏਗੇ॥੮॥ਤਿਸਨਾਅਗਨਜਲੈਸੇਸਾਰਾ॥ਜਲਿਜਲਿਖਪੇਬਹੁਤੁਵਿਚਾਰਾ॥ਮਨਮੁਖੁਭੁਰਨਪਾ
 ਏਕਬਹੁਸਤਿਗੁਰਬੁਝੁਝਾਈਗੇ॥੯॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਨਿਸੇਵਤੁਰਾਗੀ॥ਸਾਏਨਾਮਿਸਦਾਲਿਦੁ
 ਲਾਗੀ॥ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਰਾਇਆਨਿਹੋਵੇਦੁਲਿਤਿਸਨਾਸਬਦਿਬੁਝਾਈਗੇ॥੧੦॥ਸਦਾਸਬਦੁਸਦੀਹੋ
 ਬਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਚਰੈਕਿਨਪਾਇਲੀ॥ਸੇਏਸਬਦਿਰਤੇਬਰਾਗੀਆਵਦੁਜਾਨੁਰਹਾਈਗੇ॥
 ੧੧॥ਸਬਦਬੁਝੈਸੇਮੈਲੁਕਵਾਏ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਦੇਸੇਮਾਨਿਆਏ॥ਸਤਿਗੁਰਮਾਪਦੁਸਟਹੀਸੇਵ
 ਹਿਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਈਗੇ॥੧੨॥ਗੁਰਤੇਬੁਝੈਤਾਦੁਰਸੁਝੈ॥ਨਾਮਵਿਹੁਲਾਕਥਿਕਥਿਲੁਝੈ॥ਸਤਿ
 ਗੁਰਸੇਵਕੀਵਤਿਮਾਈ॥ਤਿਸਨਾਭੁਖਰਾਵਾਈਗੇ॥੧੩॥ਆਪੇਆਪਿਮੇਲੇਤਾਬੁਝੈ॥ਗਿਆਨਵਿ
 ਬੁਲਾਕਿਛੁਨਸੁਝੈ॥ਗੁਰਕੀਦਾਤਿਸਦਾਮਾਨਿਅੰਤਰਿਬਾਣੀਸਬਦਿਵਾਜਾਈਗੇ॥੧੪॥ਜੇਪੁਰਿ
 ਲਿਖਿਆਸੁਰਮਕਮਾਇਆ॥ਕਿਇਨਮੈਟੇਪੁਰਿਛਰਮਾਇਆ॥ਸਿਤਸੰਗਤਿਮਹਿਤਿਨਹੀਵਸਾ
 ਨਿਨਕਉਪੁਰਿਲਿਖਿਪਾਈਗੇ॥੧੫॥ਅਪਦੀਨਦਰਿਚਰੇਸੇਪਾਏ॥ਸਾਏਸਬਦਿਤਾਵੀਓਤੁਲਾ

ਏ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਸੁ ਕਹੇ ਬੇਨਤੀ ਭੀ ਪਿਆਨਾ ਮੁਟ ਰਿਪਾਈਐ॥ ੧੬॥ ੧॥ ਮਾਕੁ ਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਏਕ
 ਏਕੁ ਵਰੈ ਤੇ ਸੁਭ ਸਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਧੁੰਦੈ ਕਈ॥ ਏਕੁ ਹਰਿ ਹਿਆਸਾ ਕੁ ਅੰਤ ਰਿਤਿ ਸੁ
 ਧਿਨੁ ਮਵਰੁ ਨ ਕਈਐ॥ ੧॥ ਲਖ ਚਰਿਤ ਸੀ ਹਜੀ ਮਉ ਪਾਏ ਗਿਆਨੇ ਪਿਆਨੀ ਮਾਖਿ ਸੁਦਾਏ॥
 ਸਤੁ ਨਾਨਕੁ ਕੁਸਮ ਚੇ ਮਾਪੇ ਕੀ ਮਤਿ ਹੋਰਿ ਨ ਹਈਐ॥ ੨॥ ਮਾਇਆ ਮੇਹੁ ਮੰਧੁ ਮੰਧਾਰਾ॥ ਹਉ ਮੈ ਮੈ
 ਰਾਖ ਸਾਚਿਆ ਸਾਰਾ॥ ਮਨੁ ਦਿਨੁ ਨ ਲਤ ਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੰਗਿ ਤਿਨ ਹਈਐ॥ ੩॥
 ਮਾਪੇ ਨੇੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਮਾਪੇ॥ ਮਾਪੇ ਬਾਧਿ ਬਾਧੇ ਮਾਪੇ॥ ਸਭਾ ਹਕੁ ਮੁਸਥਾ ਪਸਾਰੈ ਹਰਿ ਨਿਕੁ ਮੁਨਹ
 ਈਐ॥ ੪॥ ਮਾਪੇ ਲਾਇ ਲੇਖੇ ਲਾਏ॥ ਗੁਰ ਪਸਾਟੀ ਕਮ ਕਾਉ ਉਕਾਰੈ॥ ਅੰਤ ਰਿਸ ਬਦਿ ਸਭ
 ਸੁਖ ਦਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧੁੰਦੈ ਕਈਐ॥ ੫॥ ਮਾਪੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖ ਮਾਸ ਮੇਟ ਦਾਨ
 ਜਾਏ॥ ਮਨੁ ਦਿਨੁ ਭੁਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵੈ ਹਈਐ॥ ੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਸਭ ਸਖ
 ਜਾਤਾ॥ ਮਾਪੇ ਮਾਇਆ ਲਿਖਾਸੁ ਨਾ ਬਾਦਤਾ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਾਠਿ ਤਿਸ ਨਾ ਮਗਾਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ਸਬ
 ਦਿਨੀ ਨ ਸੁਖੋ ਹਈਐ॥ ੭॥ ਕਾਇਆ ਕੁਟੀ ਬੁਝੇ ਹਨ ਬੁਝੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਤਾ ਮਾਖੀ ਸੁਝੈ॥ ਮਨੁ ਦਿ
 ਨੁ ਮੁਰੈ ਵੇਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਿਲਿ ਪਤਿ ਮੁਖੁ ਹਈਐ॥ ੮॥ ਮਨੁ ਮੁਖੁ ਪਾਤੁ ਦੁਕਾ ਹੋਲਾਗਾ॥ ਕਨ ਮ
 ਤਕੀ ਨ ਮੁਖਿ ਮੁਤਾਗਾ॥ ਮਾਵੁ ਤਕਾਵੁ ਤਾ ਬਿਰਥਾ ਕਨ ਮੁਗਾਵਾਇ ਮਾਧਿਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨ ਹਈ
 ਐ॥ ੯॥ ਕੀਇਆ ਕੁ ਸੁਖ ਹਉ ਮੈ ਮਲੁ ਲਾਈ॥ ਜੇ ਸਤਿ ਹੋਵੈ ਤਾ ਮੈ ਧੋਨੁ ਜਾਈ॥ ਸਬਦਿ ਪੈਤਾ ਹਛੀ
 ਹੋਵੈ ਛਿਰਿ ਮੈਲੀ ਖੁਲਿ ਨ ਹਈਐ॥ ੧੦॥ ਪੰਥ ਦੂਤ ਕੀਇਆ ਸਿਖ ਹੀਐ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੇ ਮਰਿ ਸਬ ਦੁਨ
 ਵੀ ਦਾਹਿ॥ ਅੰਤ ਰਿਮਾਇਆ ਮੇਰਿ ਗੁਬਾਰਾ ਨਿਉ ਸਪਨੇ ਸਪਿਨ ਹਈਐ॥ ੧੧॥ ਇਕਿ ਪੰਥ ਮਾਰਿ
 ਸਬਦਿ ਲਾਗੇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਇਆ ਲਿਖਾਵੁ ਭੁਭਾਰੈ॥ ਅੰਤ ਰਿਸਾਨੁ ਹਰਿ ਹੀਰਾ ਰਾਤਿ ਸ
 ਗੰਜ ਸਮਾਵੇ ਸਈਐ॥ ੧੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਚਾਲ ਗੁਰੁ ਤਕਾਏ॥ ਪੁਰਾ ਸੇਵ ਕੁ ਸਬਦਿ ਸਿਖੁ ਪੈ॥ ਸਭ ਸਬ
 ਦਿ ਹੋਵੈ ਪਾਟਿ ਅੰਤ ਰਿਸ ਨਾ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ਸਭੁ ਸਈਐ॥ ੧੩॥ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰੇ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੈ॥ ਹਰਿ
 ਕਾਨ ਮੁਰਖੈ ਉਰਿ ਪਾਰੈ॥ ਇਕੁ ਸੁਖ ਦਿਨੁ ਹਉ ਹੋਰੁ ਨ ਛਾਡਾ ਸਹੇਜੇ ਹੋਇ ਸੁਹਈਐ॥ ੧੪॥ ਬਿਨੁ ਸ
 ਤਿਗੁਰ ਸਹਕੁ ਬਿਨੁ ਨ ਹੀ ਪਾਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧੁੰਦੈ ਸਤਿ ਸਮਾਇਆ॥ ਸਭ ਸੇਵਿ ਸਬਦਿ ਸ

ਰਗੇਤਹਉਮੈਸਬਦੇਖੇਈਹੋ॥੧੫॥ਆਪੇਗੁਰੁਦੁਤਾਧੀਰਾਗੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਹਿਪਕੀਸਾਰੀ॥
 ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਦੁਹਿਸਾਦੇਸਾਦੇਤਪਤਿਹੋਈਹੋ॥੧੬॥ਮਾਕੁਮਹਨਾ॥੧੭॥ਜਗਜੀਵਨੁਸਾਧ
 ਏਕੇਤਤਾ॥ਗੁਰਮੇਵਤੇਸਬਦੁਪਛਤਾ॥ਏਕੇਅਮਰੇਵਾਪਤਿਸਾਹੀਕੁਗਕੁਗਸਿਰਿਕਾਰ
 ਬਣਾਈਹੋ॥੧੮॥ਸੋਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਨਿਆਪੁਪਛਤਾ॥ਆਪੇਆਇਮੋਲਿਮੋਸਬੁਖੁਦਤਾ
 ॥ਰਸਨਾਸਬਦਿਰਤੀਗੁਰਗਾਵੈਰਹਿਸਾਦੇਪਤਿਪਾਈਹੋ॥੧੯॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਮਿਲੈਦੁ
 ਤਿਮਾਈ॥ਮਨਮੁਖਿਨਿਰਵਿਪਤਿਗਵਾਈ॥ਨਾਮਰੇਤਪਰਮਹੀਸਬੇਰਾਗੀਨਿਕੁਪਰਿਤ
 ਝੀਲਾਈਹੋ॥੨੦॥ਸਬਦਿਮੇਰੇਸਈਕੁਨਪੁਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਅਖਿਸੁਦਾਏਸੁਰਗਾਰੀਇਮੰਦ
 ਰਿਮੰਮਿਤਸਾਧਾ॥ਮਨਪੀਵੈਭੁਇਸੁਭਾਏਹੋ॥੨੧॥ਪਤਿਪਤਿਤੁਮਦਰਸਮਝਾਏ॥ਪ੍ਰਭ
 ਜਲੇਤਕੀਖਬਰਿਨਪਾਏ॥ਧਿਨਸਤਿਗੁਰਮੇਵਨਾਮੁਨਪਾਈ॥ਐਪਤਿਬਾਧਸੀਤਿਨਮਾਈ
 ਹੋ॥੨੨॥ਇਵਿਰੁਸਮਲਗਾਇਛਿਰਹਿਭੇਖਧਾਰੀ॥ਧਿਨਸਬਦੇਹਉਮੈਵਿਨਿਮਾਰੀ॥ਅਨ
 ਦਿਨੁਕਲਤਰਹਹਿਦਿਨੁਰਤੀਭੁਰਮਿਭੁਖਿਭੁਰਮਾਈਹੋ॥੨੩॥ਇਵਿਗਿਹਬੁਟੇਬਮਹਿਸ
 ਦਾਉਦਸੀ॥ਸਬਦਿਮੁਏਹਹਿਨਾਮਿਨਿਦੁਸੀ॥ਅਨਦਿਨੁਸਦਰਹਹਿਗੰਗਿਨਾਤੇਭੁਭੁਇ
 ਭੁਗਤਿਦਿਤੁਲਾਈਹੋ॥੨੪॥ਮਨਮੁਖਿਨਿਰਵਰਿਕਰਿਦਿਗਤਾ॥ਮੰਤਰਿਲੇਭੁਭੁਉਵੈ
 ਜਿਉਕੁਤਾ॥ਕੁਮਕਾਲਤਿਸੁਕੇਦਨਛੇਡੈਮੰਤਿਗਾਇਆਪਛਤਾਈਹੋ॥੨੫॥ਸੋਦੇਸਬਦਿ
 ਸਦੀਪਤਿਹੋਈ॥ਧਿਨੁਨਾਵੈਮੁਕਤਿਨਪਾਵੈਏਈ॥ਧਿਨਸਤਿਗੁਰੋਕਨਉਨਪਾਏਪ੍ਰਭਮੈ
 ਸੀਬਦੁਤਬਣਾਈਹੋ॥੨੬॥ਇਵਿਸਿਧਿਸਾਧਿਕਬਹੁਤੁਦੀਚਾਰੀ॥ਇਵਿਅਹਿਨਿਮਿਨ
 ਮਿਹੇਤਨਿਰੇਚਾਰੀ॥ਜਿਸਨੇਆਪਿਮਿਲਾਏਸੇਬੁਝੈਭੁਗਤਿਭੁਇਕੁਏਈਹੋ॥੨੭॥
 ਇਸਨਾਨੁਦਨੁਕਰਹਿਨਗੀਬੁਝੀਹੋ॥ਇਵਿਮਨੁਆਮਾਹਿਮੋਨੈਸਉਲੁਝੀ॥ਸੋਦੇਸਬਦਿ
 ਗੋਤਇਕਚਾਰੀ॥ਸੋਦੇਸਬਦਿਮਿਲਾਈਹੋ॥੨੮॥ਆਪੇਸਿਰਜੋਦਵਤਿਮਾਈ॥ਆਪੇਭੁਏ
 ਦੇਇਮਿਲਾਈ॥ਆਪੇਨਦਰਿਭੇਰਮਨਿਵਸਿਅਮੈਰਪ੍ਰਭਇਉਛਰਮਾਇਹੋ॥੨੯॥ਸਤਿ
 ਗੁਰਮੇਵਹਿਸੋਨੁਸਾਧਾ॥ਮਨਮੁਖਮੇਵਨਜਾਣਨਿਕਾਏ॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈ

ਨਿਉਤਾਵੈ ਤੋਵੇਹਲਾਈਗੇ॥੧੩॥ ਜੁਗਿਗੁਗਿਸਾਵੈਵੇਦਤਾ॥ ਪੁਰੇਭਾਗਿਗਰਸਬਦੁ
 ਪਛਾਤਾ॥ ਸਬਦਿਮਿਲੇਸੇਵਿਛੁਕੇਨਾਹੀਨਦਰੀਸਹਕਿਮਿਲਾਈਗੇ॥੧੪॥ ਹਉਮੈਆਇਆ
 ਮੈਲੁਕਮਾਇਆ॥ ਮਰਿਮਰਿਛਮਰਿਦੁਕਾਭਾਇਆ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੁਖਤਿਨਹੇ
 ਈਮਨਿਦੇਖਹੁਲਿਵਲਾਈਗੇ॥੧੫॥ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੇਈਕਰਸੀ॥ ਆਪਹੁਹਮਾਨਵਿਛੁਹੇ
 ਸੀ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਲੇਵਡਿਭਾਈਦਰਿਸਾਇਪਤਿਪਾਈਗੇ॥੧੬॥ ੩॥ ਮਾਰੁਮਹਲਾ॥ ੩
 ਕੇਆਇਆਸੇਸੁਭਕਾਸੀ॥ ਦੁਕੇਭਾਇਧਾਧਾਜਮਠਾਸੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਗਾਥੇਸੇਜਨਉ
 ਧਰੇਸਾਇਸਾਇਸਮਾਈਗੇ॥ ੧॥ ਆਪੇਕਰਤਾਕਰਿਕਰਿਦੇਖੋ॥ ਕਿਸੇਨਨਦਰਿਕੇਰੋਸਈ
 ਜਨਲੇਖੋ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਤਿਸੁਸੁਭਵਿਛੁਕੇਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਕਮਾਈਗੇ॥ ੨॥ ਮਨੁ
 ਮੁਖੁਸਹਸਾਬੁਝਨਪਾਈ॥ ਮਰਿਮਰਿਛਮੈਜਨਮੁਗਵਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਹੇਤਸੁਖ
 ਪਾਇਆਸਹੇਜਸਾਇਸਮਾਈਗੇ॥ ੩॥ ਧੰਧੇਧਾਵਤਮਨੁਭਇਆਮਨੁਰਾ॥ ਠਿਠਿਹੋਵੈਵੈਰ
 ਨੁਭੈਦੁਗੁਰਪੂਰਾ॥ ਆਪੇਬਖਸਿਲੇਸੁਖਪਾਏਪੈਰਸਬਦਿਮਿਲਾਈਗੇ॥ ੪॥ ਦਰਮਤਿਧੁਰੀਬੁਰੀ
 ਬੁਰਿਆਗਿ॥ ਅਉਗਾਇਆਹੀਅਉਗਾਇਆਗਿ॥ ਕਈਮਤਿਠੀਕਾਮੁਖਿਏਲੇਦਰਮਤਿਨਾਮੁ
 ਨਪਾਈਗੇ॥ ੫॥ ਅਉਗਾਇਆਹੀਕੇਤਨੁਭਾਵੈ॥ ਮਨਕੀਜੁਠੀਜੁਠਕਮਾਵੈ॥ ਪਿਰਕਾਸਾਉਨਕਾ
 ਏਮੁਹੀਖਿਬਿਨੁਗਰਬੁਝਨਪਾਈਗੇ॥ ੬॥ ਦਰਮਤਿਖੋਟੀਦੁਕਮਾਵੈ॥ ਸੀਗਾਰਕਰੀਪਿਰਖਸ
 ਮਨਭਾਵੈ॥ ਗੁਣਵੈਤੀਸਦਪਿਰਗਵੈਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਈਗੇ॥ ੭॥ ਆਪੇਕਰਮੁਕਰਸ
 ਭਵੇਖੋ॥ ਇਕਨਾਬੁਖਸਿਲੇਏਪੁਰਿਲੇਖੋ॥ ਅਨਦਿਨਨਾਮਿਹੇਤਸੁਖਪਾਇਆਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾ
 ਈਗੇ॥ ੮॥ ਹਉਮੈਧਾਤੁਮੇਗਰਿਮਿਲਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਲਿਵਲਾਈਸਹਕਿਸਮਾਇਆਆਪੇਮੇਲੇ
 ਆਪੇਕਰਿਦੇਖੋ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬੁਝਨਪਾਈਗੇ॥ ੯॥ ਇਕਿਸਬਦੁਵੀਠਾਰਿਸਦਕਨਕਾਰੇ
 ਇਕਿਮਾਇਆਮੈਇਹੇਅਭੁਰੇ॥ ਆਪੇਕਰਕਰੇਏਆਪੇਹੇਕਰਕਰਵਿਛੁਕਾਈਗੇ॥ ੧੦
 ਕਾਲਮਾਰਿਗੁਰਸਬਦਿਨਿਵੇਗਾ॥ ਗਰਿਕਾਨਮੁਰਖੈਉਰਧਾਗੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਤੇਸੁਖਪਾਇ
 ਆਗਰਿਕੇਨਾਮਿਸਮਾਈਗੇ॥ ੧੧॥ ਦੁਕੇਭਾਇਠਿਹੋਵੈਵਾਨੀ॥ ਮਾਇਆਮੇਹੁਖਮਾਹਿਸਮਾ

ਨੀ॥ ੧੨॥ ਬਹੁਤੋਂ ਭੁਖ ਵੇਰਨ ਪਾਏ ਬਿਨਸਤਿ ਗਰਸੁ ਖੁਨ ਪਾਈਹੇ॥ ੧੨॥ ਵਿਸਨੇ ਕਹੀ ਮੈਨਾਮ
 ਪਿਕਰਾਏ॥ ਕਿਤੁ ਭੁਵੈਤਿ ਤੁਗਾਇਲਾਏ॥ ਅਪੇ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਸੁਖੁ ਦਤਾ॥ ਕਿਉ ਭੁਵੈਤਿ ਟੈਲਾ
 ਏਹੇ॥ ੧੩॥ ਅਪੇ ਕਰਤਾ ਅਪੇ ਭੁਗਤਾ॥ ਅਪੇ ਸਿਧੁ ਅਪੇ ਕੁਗਤਾ॥ ਅਪੇ ਨਿਰਮਲੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ
 ਮਧਸੁ ਰਨੁ ਕਿਸਦਾ ਹੁਕਮੁ ਮੇਟਿ ਮਾਝਾਈਹੇ॥ ੧੪॥ ਸੇਵਤੁ ਭਾਗੀ॥ ਨਿਨੀ ਏਕੇ ਝਾਤਾ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ
 ਵਸਿਰਹਿ ਮਾਝਾ ਜੀਵਨੁ ਦਤਾ॥ ਇਕੈ ਬੇਗੁ ਪਤੁ ਪਰਗਟੇਹੇ॥ ਅਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੁਖੁ ਭੁਖਿ ਭੁਖਾਈ
 ਹੇ॥ ੧੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਏਕੇ ਝਾਤਾ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਬਦਿ ਪਛਤਾ॥ ਸਿਸੁ ਤੁਰੇ ਹਿਸੇਈ
 ਝਨੁ ਪਾਏ ਨਾਨਕਾ ਮਿਵਤਾਈਹੇ॥ ੧੬॥ ੬॥ ਮਾਭੁ ਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਸਤੁ ਸਾਲਾਹੀ ਗਹਿਰੀ ਭੀ
 ਹੈ॥ ਸਭੁ ਕਰਹੈ ਤਿਸਹੀ ਬੈਠੀ॥ ਸਭਿ ਘਟਿ ਭੁਗਵੈ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਗਤੀ॥ ਅਪੇ ਸੁਖੁ ਨਿਵਸੇਹੇ॥
 ॥ ੧॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਦੀ ਨਾਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਦੁਸਾਈ॥ ਅਪੇ ਮਾਇਆ ਦਿਵਸਿ ਮਾ
 ਘਟਿ ਮੰਤਰਿ ਤੁਟੀ ਕਮਕੀ ਛਾਈਹੇ॥ ੨॥ ਵਿਸੁ ਸੇਵੀ ਤੈ ਵਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵੀ ਸਬ
 ਦਿ ਸਾਲਾਹੀ॥ ਸਚੈ ਸਦਿ ਸਦਾ ਮਤਿ ਉਤਮਤਿ ਮੰਤਰਿ ਕੁਮਲੁ ਪਰਗਾਸੀਹੇ॥ ੩॥ ਦਿਹੀ ਕਾਣੀ
 ਕਾਗਰ ਮਿਕਰਾਗਾ॥ ਬੁਰਪੈਵੈ ਬਿਨਸੈ ਰਹਤ ਨ ਲਾਗੇ ਬਾਗਾ॥ ਕਿਨ ਕਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਬੁਝੈ ਨਿਸੁ ਮੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀਹੇ॥ ੪॥ ਸਚਾ ਕੁੰਝਾ ਸੁਰਤਿ ਕੀ ਕਾਗਾ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭੁਝਨੁ
 ਸਚੁ ਮਾਝਾਗਾ॥ ਸਦਾ ਤਿਪਤਿ ਪਾਵੈ ਤੁਹੈ ਪਾਵਨੁ॥ ਨਿਤੁ ਘਟਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀਹੇ॥ ੫॥ ਹਉਤਿ
 ਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੇ ਸੇਵੇ ਲਾਗੇ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਗਾਵੈ ਹਿਮਨੁ ਨਿਨੁ ਝਾਗੇ॥ ਸਾਚਾ ਸੁਖੁ ਸਦਾ ਤਿਨ ਮੰ
 ਤਰਿ ਰਸਾਨਾ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਸੀਹੇ॥ ੬॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਤੁ ਮਹਾਨੁ ਪੁਝਾ॥ ਏਕੈ ਸੇਵੀ ਮਹਾਨੁ
 ਦੁਕਾ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰਿ ਸਭਿ ਸਦਾ ਦਿਖਾਇਆ ਸੇਵਨਾ ਮਿਨਿ ਦੁਸੀਹੇ॥ ੭॥ ਭੁਮਿ ਭੁਮਿ ਭੁਮਿ ਭੁਮਿ
 ਭੁਮਿ ਮਾਇਆ ਮਾਧਿ ਭੁਲਾਝਾ ਪਸਮਿ ਭੁਲਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਿਲੈ ਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ
 ਠੀਕੈ ਸਬਦੁ ਮਾਧਿ ਨਾਸੀਹੇ॥ ੮॥ ਕਮਿ ਜੋ ਪੁਰੋਹਤੁ ਮਾਧਿ ਰਾਖੀ॥ ਵਿਆਖਯੁ ਲੈਏ ਲਗਨਾ
 ਮਗਰ ਨ ਸੇਵਾ ਸਾਖੀ॥ ਭੁਧੈ ਪਥਰ ਮੇਲੈ ਲੋਹੁ ਤੁਮ ਮਾਧਿ ਸਦਾ ਮੁਖਿ ਮਾਧਿ ਨਾਸੀਹੇ॥ ੯॥ ਨਕੇਈ
 ਕੇਰਨ ਕਰੈ ਕੇਰਾ॥ ਅਪੇ ਕੇਰ ਕਰਾਵੈ ਹਿਸੇਹੇ॥ ਇਹਾ ਮਾਧਿ ਬਖਸਿਏ ਹਿਸੁ ਖੁਪਾਏ ਸਦਾ ਹੀ ਨ

ਮਿਨਿਵਸੀਗੇ॥੧੦॥ਇਹੁਤਨਦਰਤੀਸਬਦੁਬੀਜੁਆਪਾਰਗਾਹਰਿਸਦੇਸੀਤੀਵਲੁਕੁਵਾਪਾਰਾਸਤੁ
 ਧਨੁਕੰਮਿਅੰਤਇਨਮਾਵੈਅੰਤਹਿਨਮੁਨਿਵਸੀਗੇ॥੧੧॥ਹਰਿਕੀਉਅਵਗਦੁਆਰੈਨਗਦੁਬੀਜੇ॥
 ਆਪੇਬਖਸਿਲੇਹਿਨਮੁਦੀਜੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੇਪਤਿਪਾਏਇਕਤੁਨਮਿਨਿਵਸੀਗੇ॥੧੨॥ਅੰਤਹਿਹ
 ਰਿਧਨੁਸਮਧੁਨਹੋਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝੈਵਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੇਧਨੁਪਾਏਸਦਹੀਨਮਿਨਿਵਸੀਗੇ॥
 ॥੧੩॥ਅਨਏਵਉਤਰਮਿਭੁਲਾਈ॥ਮਾਇਆਮੇਹਿਸੁਪਿਨਕਾਈ॥ਮਨਮੁਖਿਮਾਧਿਵਿਛੁਨਸੁਝੈਗੁ
 ਰਮਤਿਨਮੁਪਰਗਾਸੀਗੇ॥੧੪॥ਮਨਮੁਖਹਉਮੈਮਾਇਆਸੁਤੀ॥ਅਪਣਾਘਰੁਨਸਮਾਲਹਿਅੰਤ
 ਵਿਖੁਤੀ॥ਪਰਨਿਦਾਕਰਹਿਬਹੁਇਤਾਜ਼ਾਲੇਦੁਖੇਦੀਖਿਨਿਵਸੀਗੇ॥੧੫॥ਆਪੇਬਰਤੇਕਾਰਕਰਾਈ
 ਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਬੁਝਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਾਮੇਨਾਮਿਨਿਵਸੀਗੇ॥੧੬॥੫॥
 ਮਾਯਮਹਲਾ॥੩॥ਏਥੇਸੇਵੀਸਦਾਬਿਰਸਾਯਾ॥ਦੁਕੈਲਾਗਾਸਭੁਕੁਗਵਾਯਾ॥ਗੁਰਮਤੀਸਦਾ
 ਸਦੁਸਾਲਾਹੀਸਾਚੇਹੀਸਾਚਿਪਤੀਜੈਗੇ॥੧॥ਤੇਰੇਗੁਦਬਹੁਤੇਮੈਏਕਨਕੁਤਾ॥ਆਪੇਲਾਇਲੇਏ
 ਜਗਜੀਵਨਦਾਤਾ॥ਆਪੇਬਖਸੇਦੇਵਤਿਮਾਈਗੁਰਮਤਿਇਹੁਮਨਭੀਜੈਗੇ॥੨॥ਮਾਇਆਲ
 ਹਰਿਸਬੁਦਿਨਿਵਾਰੀ॥ਇਹੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹਉਮੈਮਾਗੀ॥ਸਹੇਜਗਦੁਗਾਵੈਹੀਗਿਰਤਾਰਸ
 ਨਾਗਮੁਰਵੀਜੈਗੇ॥੩॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤਵਿਗਾਏ॥ਮਨਮੁਖਿਨਬੁਝੈਛੋਰੇਇਆਈ॥ਜਮਕਾਲ
 ਘੜੀਮੁਹਤੁਨਿਧਾਏਅਨਦਿਨਮਾਰਕਛੁਕੀਜੈਗੇ॥੪॥ਅੰਤਹਿਲੋਕੁਕੋਰਨਹੀਬੁਝੈ॥ਸਿਰਉ
 ਪਰਿਜਮਕਾਲੁਨਬੁਝੈ॥ਮੈਬੈਕਮਾਨੁਸੇਮਾਗੀਆਈ॥ਅੰਤਕਾਲਿਵਿਆਕੀਜੈਗੇ॥੫॥ਜੇਸ
 ਦਿਲਗੋਤਿਜਸਾਦੀਸੇਈ॥ਦੁਕੈਲਾਹੇਮਨਮੁਖਿਹੋਈ॥ਦੁਗਸਿਰਿਮਾਕਾਖਸਮੁਹੇਆਪੇਗੁ
 ਰਮਹਿਭੁਜੈਗੇ॥੬॥ਗੁਰਕੇਸਬਦਿਸਦਾਨੁਸੇਹੈ॥ਨਾਮਰਸਾਇਦਿਇਹੁਮਨਮੇਹੈ॥ਮਾਇਆ
 ਮੋਹੁਮੈਲੁਪਤਿਗੁਨਲਾਹੈਗੁਰਮਤੀਹਰਿਨਾਮਭੀਜੈਗੇ॥੭॥ਸਭੁਨਾਵਿਦਿਵਰਤੈਇਕਸੇਈ॥
 ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਰਗੁਟਹੋਈ॥ਹਉਮੈਸਾਰਿਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆਨਾਇਸਾਦੈਅੰਮਿਤੁਪੀਜੈਗੇ॥੮॥
 ਵਿਲਖਿਖੁਦਖਨਿਵਾਰਦੁਗਾਗਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਿਆਸਬਦਿਵੀਰਗਾ॥ਸਭੁਵਿਛੁਆਪੇ
 ਅਪਿਵਰਤੇਗੁਰਮੁਖਿਤਨਮਨੁਭੀਜੈਗੇ॥੯॥ਮਾਇਆਮਗਨਿਕਲੈਸੇਸਾਗੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿ

ਦੁਰਸਥਾਇਵੀਠਾਗੇ। ਅੰਤਰਿਸੀਤਿਸਦਾਖੁਪਾਈਆਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਲੀਯੋਗੇ॥੧੦॥ ਇੰਦ੍ਰਇ
 ਫਾਸਦਿਥੇਰੇਜਮਕਾਭਉਪਾਇਗਿ। ਕਮੁਨੁਛੁਡਹਿਬਹੁਕਰਮਕਮਾਹਿਗਿ। ਸਤਿਗੁਰਚੁਣੈਤਾਮੁ
 ਕਤਿਪਾਈਐਗਰਿਹਰਿਰਸਨਾਪੀਯੋਗੇ॥੧੧॥ ਮਨਮੁਖਿਅੰਤਰਿਭੁਗਤਿਨਾਹਈ। ਗੁਰਮੁਖਿਭੁਗ
 ਤਿਸੀਤਿਸੁਖੋਹਈ॥ ਪਾਵਿਤ੍ਰਪਾਵਨਸਦਾਹੋਧਾਦੀਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਭੁਗਤਿਯੋਗੇ॥੧੨॥ ਬ੍ਰਹਮਾਥਿਸਨ
 ਮੇਰਸੁਦੀਚਾਗੀ। ਤੇਗੁਰੁਬਧਕਮੁਕਤਿਨਿਗਰੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਏਕੋਕਾਤਾਮਨਦਿਨ
 ਨਮੁਰਵੀਯੋਗੇ॥੧੩॥ ਬੋਧਿਪੜਹਿਹਰਿਨਾਮੁਬੁਝਹਿ। ਮਾਇਆਕਾਹਦਿਪਸਿਪਸਿਝਹਿ। ਅੰ
 ਤਰਿਮੈਲੁਆਗਿਆਨੀਅੰਧਵਿਉਕਰਿਦੁਤਹੁਤਰੀਯੋਗੇ॥੧੪॥ ਬਿਦਥਾਦਸਤਿਅਥਿਦੁਪਾਦ
 ਹਿ। ਨਮੰਤਰੁਭੀਯੋਨਸਬਦੁਪਛਾਇਹਿ। ਪੁੰਨਪਾਪੁਸਭਬੋਧਿਝਿਝਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਪੀਯੋਗੇ॥੧੫॥ ਆਪੇਸਾਯਾਏਕੋਸੇਈ। ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੁਕਾਮਦੁਰਨੋਕੋਈ। ਨਾਨਕਨਾਮਰਤੇਤਮੇਨੁ
 ਸਾਯਾਏਕੋਸੇਈਸੇਦਸਦੁਰਵੀਯੋਗੇ॥੧੬॥ ਮਾਹੁਮਹਲਾ॥੩॥ ਸਾਧੈਸਾਧਤਪਤੁਰਚਾਇਆਨਿ
 ਝਪਾਰਿਦਸਿਮਾਤਿਥੈਮੇਹੁਨਮਾਇਆ। ਸਦਾਹੀਸਾਦੁਵਸਿਮਾਘਟਅੰਤਰਿਗੁਰਮੁਖਿਕਰਦੀਸਾ
 ਗੀ॥੧॥ ਸਚਾਸਉਦਾਸਦੁਪਾਰਾ। ਨਤਿਥੈਭੁਗਮੁਨਦੁਕਾਪਸਾਰਾ। ਸਚਾਪਨੁਪਟਿਆਕੋਟੇ
 ਦਿਨਮਾਏਬੁਝੈਕੋਵੀਠਾਗੀ॥੨॥ ਸਾਧੈਸਾਧੈਸੇਕਨੁਲਾਗੇ। ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਮਸਤਕਿਦੁਤਰ
 ਚੇ। ਸਾਧੈਸਬਦਿਸਦਗੁਰਗਾਦੁਹਿਸਬਦਿਭਤੇਦੀਠਾਗੀ॥੩॥ ਸਾਧੈਸਚਾਸਦੁਸਲਾਹੀ॥
 ਏਕੋਵੇਖਾਦੁਕਾਨਾਹੀ। ਗੁਰਮਤਿਉਚੇਉਚੀਪਉਝੀ। ਗਿਆਨਿਰਤਨਿਹਉਮੈਮਾਰੀ॥੪॥ ਮਾ
 ਇਆਮੇਹੁਸਬਦਿਕਲਾਈਆ। ਸਚਮਾਨਿਦਸਿਮਾਝਾਤੁਪੁਰਾਇਆ। ਸਾਧੈਕੀਮਤਿਸਚੀਕਰਦੀ
 ਹਉਮੈਤਿਧਾਨਿਦਾਗੀ॥੫॥ ਮਾਇਆਮੇਹਸਭੁਆਪੇਧੀਨਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਦਿਹਲੈਕਿਨਹੀਧੀਨਾ
 ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਸਦੁਕਮਾਏਸਾਧੀਕਰਦੀਸਾਹੀ॥੬॥ ਕਾਰਕਮਾਈਯੋਮੇਰਪੁਭੁਭਾਈ। ਹਉ
 ਮੈਤਿਸਨਾਸਬਦਿਬਝਾਈ। ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਹੀਅੰਤਰਸੀਤਲਹਉਮੈਮਾਰਿਨਿਦਾਗੀ॥੭॥
 ਸਦਿਗੇਤਿਨਸਭੁਕਿਛੁਪਾਏ। ਸਾਧੈਸਬਦੇਸਾਧਿਸੁਹਾਏ। ਮੈਕੋਸਾਧੈਸੇਦਰਿਸੇਨਦਗੀਨਦ
 ਰਿਸਦਾਗੀ॥੮॥ ਬਿਨੁਸਾਧੈਕੋਦੁਕੇਲਾਇਆ। ਮਾਇਆਮੇਹੁਦੁਪੁਸਥਾਇਆ। ਬਿਨੁਗੁਰਦੁ

ਖੁਜਾਪੈਨਾਹੀਮਾਇਆਮੇਹੁਪੁਰਾਗੀਹੋ॥੧॥ਸਾਦਸਬਦੁਨਿਨਮਨੁਚਾਇਆਪੁਰਬਿਲਿਖਿ
 ਆਤਿਨੀਬਮਾਇਆਸੋਦਸੇਵਹਿਸਦੁਪਿਆਵਹਿਸਦਿਰੋਤਵੀਠਾਗੀਹੋ॥੧੦॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਮੀ
 ਗੀਠਾਗੀ॥ਅਨਦਿਨੁਸੁਖਸਹਜਸਮਾਪੀ॥ਹਹਿਹਰਿਕਰਤਿਆਮਨੁਨਿਰਮਲੋਹਮਾਗੁਰਕੀ
 ਸੇਵਾਪਿਆਗੀਹੋ॥੧੧॥ਸੋਭਨਸੁਖੀਏਸਤਿਗੁਰਿਸਦਿਲਾਹੋਏਆਪੇਭਾਣਮਾਪਿਮਿਲੇਏ॥
 ਸਤਿਗੁਰਰਖੇਸੋਭਨਉਬਰੋਹੋਰਮਾਇਆਮੇਹੁਪੁਰਾਗੀਹੋ॥੧੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਈਸਬਦਿਪਾ
 ਛੁਤਾਨਾਤਿਸੁਕੁਟੇਬੁਨਾਤਿਸਮਾਤਾਏਕੋਏਕੁਹਵਿਆਸਭੁਅੰਤਰਿਸਭਨਾਨੀਆਕਾਮਾਧਾ
 ਗੀਹੋ॥੧੩॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਦੁਕਾਭਾਇਆਵਿਛੁਨਦੇਲੇਪੁਰਿਖਸੀਮਿਲਿਖਿਪਾਇਆਗੁਰ
 ਸਾਏਤੇਸਾਦੁਕਮਾਵਹਿਸਾਏਦੁਖਿਨਿਵਾਰੀਹੋ॥੧੪॥ਜਾਤੁਦੇਇਸਦਾਸੁਖਪਾਏਸਾਏਸਬਦੇ
 ਸਤੁਕਮਾਏਅੰਦਹੁਸਾਦਾਮਨੁਤਨੁਸਾਦਾਭਗਤਿਭਰੋਭੰਤੁਰੀਹੋ॥੧੫॥ਆਪੇਵੇਪੈਹੁਕਮਿ
 ਦਲਾਏਆਪਦਾਭਾਪਿਕਰਾਏਨਾਨਕਨਾਮਿਹੋਤੇਬੈਰਾਗੀ॥ਨਤਨੁਰਸਨਾਨਮਿਸਵਾਰੀਹੋ
 ॥੧੬॥੨॥ਆਹੁਮਹਲਾ॥੩॥ਅਪੇਆਪੁਉਪਾਇਉਪਾਨਾਸਭੁਮਹਿਦਰੋਤੇਏਕੋਪਰਛਾਨਾਸ
 ਭੁਸਾਰਕੋਰੋਜਗਤੀਵਨੁਨਿਅਪਦਾਆਪੁਪਛਾਤਾਹੋ॥ਨਿਨਿਬੁਧਮਾਧਿਸਨੁਮਹਿਉਪਾਏ॥
 ਸਿਰਿਸਿਰਿਪੈਅਪੇਲਾਏ॥ਨਿਸੁਭਾਵੇਤਿਸੁਆਪੇਮੇਲੇਨਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਭਾਤਾਹੋ॥੨॥
 ਆਵਗਉਨ੍ਹੇਰੇਸਿਸਾਗਾਮਾਇਆਮੇਹੁਪੁਰਾਗੀਹੋਤੇਬਿਕਾਰਾਬਿਰਸਾਦਾਸਾਲਹੀਸਟਹੀਨਿ
 ਨਿਗੁਰਕਾਸਬਦੁਪਛਾਤਾਹੋ॥੨॥ਇਥਿਮੁਲਿਲੋਹੋਉਨੀਸੁਖਪਾਇਆਨੁਲੇਲਾਗੇਤਿਨੀਨੁਨ
 ਮਗਵਾਇਆਮੀਮਿਤਛਲਤਿਨਨੁਨਕਉਲਾਗੇਕੋਬਲਹਿਮੀਮਿਤਬਾਤਾਹੋ॥੪॥ਹਮਗੁਰੁ
 ਨਾਹੀਵਿਆਬਲਬਲਾਤਸਭਨਾਦੇਖਹਿਤੇਲਹਿਤੇਲਾ॥ਨਿਉਭਾਵੇਤਿਉਰਾਖਹਿਰਹਲਾਗੁ
 ਰੁਮੁਖਿਏਕੋਭਾਤਾਹੋ॥੫॥ਜਾਤੁਪੁਰਾਦਾਤਾਸਦੀਕਹਿਲਾਇਆਮਦਗੁਣਛੋਤਿਗੁਣਮਾਹਿ
 ਸਮਾਇਆਗੁਣਮਹਿਏਕੋਨਿਰਮਲਸਾਦਾਸਬਦੁਪਛਾਤਾਹੋ॥੬॥ਜੋਰੋਖਾਤਹਏਕੋਸੇਈ॥
 ਦੁਰੀਦੁਰਮਾਤਿਸਬਦੇਖੇਈ॥ਏਕੁਸੁਮਹਿਪੁਭੇਏਕੁਸਮਾਨੁਆਪਦੇਹੋਗਿਸਦਗਤਾਹੋ॥੭॥ਕਾ
 ਇਆਕਮਲੋਹਕਮਲਾਣਾਅਨਮੁਖਸਬਦੁਨਬੁਝਾਇਆਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕਾਇਆਕੋਭਾ

ਏਕਗਜੀਵਨਦਤਾਹੇ॥ ੮॥ ਬਿੰਦੁਗੀਵੇਪਾਪਨਿਵੇਗ॥ ਸਦਾਹਰਿਜੀਉਗਾਏਉਰਧਰੇ॥ ਜਿਓ
 ਫੈਸੇਈਛਲਪਾਏਜਿਉਰਿਗੁਮਜੀਠੈਗਤਾਹੇ॥ ੯॥ ਮਨਮੁਖਿਗਿਆਨਕਰੇਨਹੇਈ॥ ਛਿਰਿਛਿ
 ਰਿਅਵੈਰਉਰਨਕਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨਸਦਾਸਾਯਹਕੁਗਿਜਗਿਏਕੋਜਾਤਾਹੇ॥ ੧੦॥ ਮ
 ਨਮੁਖਾਰਕੋਹਸਾਉਦਖਸਭਾਏ॥ ਅੰਤਰਿਸਬਦਿਨਗੀਵਿਉਦਰਿਜਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਬ
 ਦਵੈਸਮਿਸਾਚਾਸਦਸੈਵਸੁਖਦਤਾਹੇ॥ ੧੧॥ ਸਹਦੇਖਾਤੁਸਭਨੀਥਾਈ॥ ਪੁਰੋਗਰਿਸਚੁਸੇਈ
 ਪਾਣੀ॥ ਨਾਮੋਨਾਮੁਖਿਆਈਐਸਦਸਦਾਇਹਮਨੁਨਾਮੋਗਤਾਹੇ॥ ੧੨॥ ਨਾਮੋਗਤਾਪਵਿਤੁਸ
 ਗੰਗਾ॥ ਬਿਨਨਾਵੈਨੂਬਿਮਏਬਿਨੁਨੀਰਾ॥ ਆਵਹਿਜਾਵਹਿਨਾਮੁਨੀਬੁਝਹਿਇਕਨਗੁਰਮੁ
 ਖਿਸਬਦਿਪਛਾਤਾਹੇ॥ ੧੩॥ ਪੁਰੋਸਤਿਗੁਰਿਬੁਝਹਿਬੁਝਈ॥ ਦਿਨਨਾਵੈਮੁਕਤਿਕਿਨੈਪਾਈ
 ਨਾਮੋਨਾਮਿਮਿਲੈਦੁਤਿਆਈਸਹਕਿਰਹਰੀਗਿਗਤਾਹੇ॥ ੧੪॥ ਕਾਇਆਨਗਦੁਰਹੈਦੁਰਿਓ
 ਚੀ॥ ਬਿਨੁਸਬਦੈਦੁਕੋਨਗੀਛੇਰੀ॥ ਸਾਚੁਸਲੋਹਸਾਓਸਮਾਵੈਕਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਾ
 ਹੇ॥ ੧੫॥ ਜਿਸੇਨਨਦਰਿਕੋਰੋਸੇਪਾਏ॥ ਸਾਚਾਸਬਦਵੈਸੇਮਨਿਆਈ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰੇਤੀਨਰੋਕ
 ਹੀਰਹਿਸਾਸਾਏਸਾਚੁਪਛਾਤਾਹੇ॥ ੧੬॥ ੮॥ ਮਾਭੁਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਅਪੋਕਰਤਾਸਭੁਕਿਸੁਕਰ
 ਲਾ॥ ਜੀਅਭੰਤਸਭਿਤਰੀਸਰਲਾ॥ ਅਪੋਗਾਪਤੁਵਰੇਤਸਭੁਅੰਤਰਿਗੁਰੋਕਸਬਦਿਪਛਾ
 ਤਾਹੇ॥ ੧॥ ਹਰਿਕੇਸਤਭੁਰੇਭੁਤਾਗਾ॥ ਅਪੋਬਖਸੇਸਬਦਵੀਚਾਰਾ॥ ਜਿਤੁਪੁਰਾਵੈਸੇਈਕਰਸ
 ਹਿਸੇਦਸਿਉਮਨੁਗਤੇਹੇ॥ ੨॥ ਅਪੋਗੀਰਚਤਨੁਅਮੋਏ॥ ਅਪੋਨਦਗੀਤੋਲੋਤੋਲਾ॥ ਜੀਅਭੰਤ
 ਸਭਿਸਹਦਿਤੁਮਾਰੀਕਾਰਿਕਿਰਪਾਅਪਿਪਛਾਤਾਹੇ॥ ੩॥ ਜਿਸੇਨਨਦਰਿਕੋਰੋਵੈਪੁਰਿਤੇਰੀ॥ ਮਰ
 ਨਕੋਮੈਦੁਕੋਛੇਰੀ॥ ਸਾਚੇਗੁਰਗਾਵੈਦਿਨੁਗਤੀਜੁਗਿਜਗਿਏਕੋਜਾਤਾਹੇ॥ ੪॥ ਮਾਇਆਮੋਹੁਸ
 ਭੁਜਗਤਉਪਾਇਆ॥ ਬਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹਾਰੇਵਸਬਾਇਆ॥ ਜਿਤੁਪੁਰਾਵੈਸੇਨਾਮਿਲੈਗੀਰਿਅ
 ਨਮਤੀਪਾਛਾਤਾਹੇ॥ ੫॥ ਪਾਪਪੁੰਨਵਰਤੈਸੇਸਾਗਾ॥ ਹਰਖਸੇਗਸਭੁਦਖਹੋਭਾਗਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋ
 ਵੈਸੇਸੁਖਪਾਏਕਿਨਿਗੁਰਿਸੁਹੇਰਨਾਮਪਛਾਤਾਹੇ॥ ੬॥ ਬਿਰਹੁਨਾਕੋਈਮੇਟਲਗਾ॥ ਗੁਰੋਕੇਸ
 ਬਦਿਮੇਖਦਮਾਗਾ॥ ਪੁਰਬਾਇਖਿਅਸੇਛਲਪਾਇਆ॥ ਜਿਨਿਅਪਮਾਰਿਪਛਾਤਾਹੇ॥ ੭॥ ਮਾਇ

ਅਮੋਹਿਹਰਿਸਿਉਤਿਤੁਨਲਾਗੈ॥੨੬॥ਭੁਇਘਟਾਦੁਪਲਾਗੈ॥ਮਨਮੁਖਭਰਮਿਭੁਲੈਭੁਪਧਾਰੀ॥
 ਅੰਤਕਾਲਿਪਛੁਤਤਗੈ॥੨੭॥ਹਰਿਕੋਭੁਦੈਹਰਿਗੁਣਗਾਇਸਭਿਕਿਲਾਇਖਰਾਟੈਦੁਖਿਸਥਾਇ॥
 ਹਰਿਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਹੋਬਾਣੀਹਰਿਸਤੀਮਨੁਰਾਤੀਗੈ॥੨੮॥ਜਿਸਨਨਦਹਿਕੋਰੋਸਗੁਣਨਿਰ
 ਧਿਪਾਇ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਰਾਕਿਰਹਾਇ॥ਗੁਣਮਵਗੁਣਕਾਇਕੋਰਤਗੁਰਮੁਖਿਦਿਰਲੀਜਾਤਗੈ॥
 ੧੦॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਨਿਰਮਲਮਾਤਿਅਪਾਰਾ॥ਅਪੇਮੈਲੇਘਰਸਬਦਿਵੀਦਾਗਾ॥ਅਪੇਬਖਸੇਸਦੁ
 ਫਿੜਾਇਮਨੁਤਨੁਸਾਦੇਹਾਤਗੈ॥੧੧॥ਮਨੁਤਨੁਮੈਲਾਦਿਓਭੋਤਿਅਪਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਕਾਰਿ
 ਵੀਦਾਗਾ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਸਦਮਨਨਿਰਮਲਰਸਨਾਸੇਵਸੁਖਦਤਗੈ॥੧੨॥ਗੜਕਾਇਅਮੋਹਰਿ
 ਬਹੁਰਦਬਾਕਾਰਾ॥ਤਿਸੁਵਿਨੁਮੁਖੈਮਤਿਅਪਾਰਾ॥ਗੁਰਕੋਸਬਦਿਸਦਾਦਰਿਸੈਹਉਮੈਮਾਰਿ
 ਪਛੁਤਗੈ॥੧੩॥ਰਤਨੁਮੈਲਕਮਗਮਪਾਰਾ॥ਬੀਮਤਿਕਵਦੁਕੋਰੇਦੇਦਾਗਾ॥ਗੁਰਕੋਸਬਦੇ
 ਤੇਲਿਤੇਲਾਇਅੰਤਰਿਸਬਦਿਪਛੁਤਗੈ॥੧੪॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤੁਬਹੁਤਧਿਸਥਾਰਾ॥ਅਇਅਮੋ
 ਹੁਪਸਰਿਅਪਾਸਾਰਾ॥ਮੁਰਖਪੜਹਿਸਬਦੁਨਬੁਝਹਿਗੁਰਮੁਖਿਦਿਰਲੀਜਾਤਗੈ॥੧੫॥ਅਪੇਬਰ
 ਤਕੋਰਕਰਾਇ॥ਸਥੀਬਾਣੀਸਦਫਿੜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਮੁਮੈਲੇਵਤਿਅਈਕੁਗਿਕੁਗਿਓਕੋਕਾ
 ਤਗੈ॥੧੬॥੬॥ਮਾਰੁਮਹਲਾ॥੩॥ ॥ਸੇਸਦੁਸੇਵਿਹੁਸਿਰਕੁਨੁਹਾਰਾ॥ਸਬਦੇਦੁਖਨਿਵਾਰ
 ਦੁਹਾਰਾ॥ਅਗਮਅਗੋਰਕਰੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈਅਪੇਅਗਮਅਗਹਾਰੇ॥੧॥ਅਪੇਸਦਾਸਦੁਦ
 ਰਤਾਇ॥ਇਕਿਨਸਾਦੇਅਪੇਲਾਇ॥ਸਾਦੇਸੇਵਹਿਸਦੁਕਮਾਵਹਿਨਮੋਸਹਿਸਮਹਾਰੇ॥੨॥ਪ੍ਰ
 ਰਿਭੁਗਤਮੈਲੇਅਪੀਮਲਾਇ॥ਸਥੀਭੁਗਤੀਅਪੇਲਾਇ॥ਸਾਥੀਬਾਣੀਸਦਗੁਣਗਾਇਦਿਸ
 ਕਨਮੈਕਾਲਹਾਰੇ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਕਭਹਹਿਪਰੁਆਪੁਪਛੁਨਗਿ॥ਇਕਸਬਿਨਕੋਮਵਦੁਨ
 ਜਾਨਗਿ॥ਸਦਾਸਾਰੁਸਾਦੇਵਦੁਕਾਰਿਪੁੰਜੀਨਾਮੁਦਿਸਾਹਾਰੇ॥੪॥ਅਪੇਸਾਕੁਸਿਸਟਿਉਪਾਇ॥ਦਿ
 ਰਲੇਕਉਗੁਰਸਬਦੁਵਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਸੇਕਨਸਾਦੇਕਾਟੇਕਮਕਾਠਹਾਰੇ॥੫॥ਭਿਨੋਘ
 ਬੇਸਵੇਰਸਾਕੇ॥ਅਇਅਮੋਹਿਦੁਕੈਕਤਪਾਕੇ॥ਮਨਮੁਖਭਿਰਹਿਸਦਾਅਪੁਕਮਾਵਹਿਕਮਕਾ
 ਜੇਵਕਾਲਿਠਹਾਰੇ॥੬॥ਅਪੇਬਖਸੇਗੁਰਸੇਵਾਲਾਇ॥ਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਮਨਿਵਸਾਇ॥ਅਨ

ਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੈ ਸਾਧਾਇ ਸੁਕੁ ਗਮਹਿ ਨ ਖੋਲਹਾਰੇ॥ ੭॥ ਆਪੇ ਸਦਾ ਸਦੀ ਨਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਦ
 ਵੈ ਮਨਿ ਦਸਾਈ॥ ਨਿਨ ਮਨਿ ਦਸਿ ਮਾਸੇ ਕੁਲ ਮੇਹਹਿ ਤਿਨ ਸਿਭੁ ਭੁਵਾਰਹਾਰੇ॥ ੮॥ ਅਗਮ ਅਗੇ
 ਚਰਚੀ ਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮੀਨਿ ਦਸਾਈ॥ ਸਦਾ ਸਬਦੁ ਸਾਲਾਹੀ ਗੁਰਦੁਤ ਲਖਾ
 ਕੇਇਨ ਮੰਗੋਤਹਾਰੇ॥ ੯॥ ਬੁਧਮਾਧਿ ਸਨੁ ਕੁਟਿ ਸਰੀ ਸੇਵਾ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਮਲਖ ਅਭੇਦੁ
 ਨਿਨ ਕਉਨ ਦਰਿ ਕਰੀਹਤੁ ਅਪਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖ ਲਖਾਰਹੇ॥ ੧੦॥ ਪੁਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੀ
 ਪਾਈ॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਮੀਨਿ ਦਸਾਈ॥ ਨਾਮੁ ਕੁਪੀ ਤੈ ਨਾਮੁ ਕੁਪੀ ਤੈ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਮਹਲੁ ਪਾਈ ਗੁਰਗਾ
 ਹਾਰੇ॥ ੧੧॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਮੀਨਿ ਕੁਰਮੁਈ ਅਪਾਰਾ॥ ਮਨੁ ਖੁਬ ਖੁਬੁ ਨ ਕਾਦਹਿ ਸਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੀ ਮੰਨੇ
 ਹੁਕਮੇ ਦੁਤਿ ਆਈ ਹੁਕਮੀ ਦੇਖ ਰਵਾਰਹੇ॥ ੧੨॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ॥ ਪਾਦੁ ਤਰਖੇਇ ਕ
 ਤੁਪਾਰਿ ਆਵੈ॥ ਨਾਮੇ ਕਾਤਾ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਨਾਮੁ ਰਤੁ ਮਨਿ ਲਾਹੇ॥ ੧੩॥ ਸਰਕੁ ਗਮਹਿ ਦੁਰੇ ਤੇ
 ਏਕੈ ਸੇਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੇ ਹਈ॥ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹਿ ਸੇਕੁ ਨ ਨਿਰਮਲ ਨਿਕੁ ਗਪਾਰਿ
 ਦਸਾਤਹਾਰੇ॥ ੧੪॥ ਸਦਾ ਭਗਤ ਤੇਰੀ ਸਰਦਾਈ॥ ਅਗਮ ਅਗੇ ਚਰਚੀ ਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ॥
 ਨਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਤੁਰਾਖਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਹਾਰੇ॥ ੧੫॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੇਰੇ ਗੁਰਗਾਦ
 ਸਦੇ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੇ ਮਨਿ ਭਾਵੈ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਕੈ ਬੇਨ ਤੀਸ ਕੁਰਦੇ ਦੁਹ ਸਾਹਿਬ ਹਾਰੇ॥ ੧੬॥ ੧੦
 ਮਾਰੁ ਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨਿਸੇਵਾ ਤਿਉ ਰਾਗੀ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਸਾਦਿ ਨ ਮਿਲਿ ਦਲਾਰੀ
 ॥ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਦਤਾ ਹਵਿ ਆਪਣਿ ਅੰਤਹਿ ਸਬਦਿ ਸਦੈ ਉਮਾਰਹੇ॥ ੧॥ ਨਦਰਿ ਕਰੀਤਾ ਗੁਰੁ
 ਮਿਲਾਏ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੀਨਿ ਦਸਾਈ॥ ਹਰਿ ਮਨੁ ਦਸਿ ਮਾਸੇ ਕੁਲ ਮੇਹਹਿ ਤਿਨ ਸਿਭੁ ਭੁਵਾਰਹਾਰੇ॥ ੨॥
 ਪਾਕੇ ਰਤ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਤਾ ਸਬਦਿ ਕੁਲਾਏ॥ ਸਦਾ ਖੁਬ ਤੇਰੇ ਹਈ ਕਰੇ
 ਰੀ ਨਾਹੀ ਕਿਸੇ ਨਾਲਿ ਕਾਰਹੇ॥ ੩॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਘੋਰ ਅਧਾਰਾ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੇ ਕੋਇ
 ਨ ਪਾਵੈ ਪਾਰਾ॥ ਜਿਸ ਬਦਿ ਰਾਤੇ ਮਹਾ ਬੈਰਾਗੀ ਸੇ ਸਦਾ ਸਬਦੇ ਲਾਹੇ॥ ੪॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਕਰਤੋ ਪੁ
 ਰਿਲਿਖਿ ਪਾਈ॥ ਆਦੁ ਕਾ ਭਉ ਮਾਪਦੁ ਰਿਤਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੇ ਅਲਿਖੇ ਤੇ ਦਰੇ ਤੇ ਮਨ
 ਖੁਬ ਕਾਰਿ ਆਵੈ ਸਾਹਾਰੇ॥ ੫॥ ਸੇ ਮਨੁ ਖੁਬੁ ਕੁਲ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਉ ਰੀਸਾਰ ਨ ਕਾਦਹਿ॥

ਭੇਧਿਨੁ ਵਿਭਿਨਿ ਰੁਭਿ ਪਦੁ ਪਾਈ ਮੈ ਕਮਵਾਇ ਲਏ ਗਾਸਾਹਾਗੇ॥੬॥ ਅਭਰਿਓ ਕੁਮਾਰਿ
 ਆਨਕਾਈ॥ ਗੁਰੇ ਕੇ ਸਬਦੇ ਨੇ ਵਿਨ ਆਈ॥ ਸਬਦੁ ਸੁਣੈ ਤੁਹੁ ਹੁਭਾਰੈ ਮਤੁ ਮਾਰੇ ਹਰਿ ਕੀਉ
 ਵੇਪਰਵਹਾਗੇ॥ ੭॥ ਹਰਿ ਕੀਉ ਵੀਰੈ ਸਭੁ ਸਿਰਕਾਰਾ॥ ਏਹੁ ਕੁਮਾਰਿ ਆਕਾਰੈ ਦੁਖਾਰਾ॥ ਹੁਕਮੀ
 ਬੰਦ ਹੁਕਮੁ ਕਮਾਵੈ ਹੁਕਮੇ ਕਰੁਣਾ ਸਾਹਾਗੇ॥ ੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦੈ ਕੀਆ ਆਕਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਪਸਾਰਿ ਆਸ ਭੁਪਾਸਾਗਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੇਸੁ ਬੁਝੈ ਸਬਦੁ ਸਦੈ ਸੁਖੁ ਤਰਾਗੇ॥ ੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਜਾਤ ਕਰਮਿ ਧਿਆਤਾ॥ ਜੁਗਾਦੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਪਛਾਤਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਰੇ ਨਮੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ
 ਸਮਾਹਾਗੇ॥ ੧੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਮਿ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਗੇ॥ ਅਗਮ ਅਗੈਰੇ ਵੇਪਰਵਹਾਗੇ॥ ਏਕ ਨਾਮਿ ਜੁ
 ਗਾਦਾ ਰਿਓ ਰੇ ਸਬਦੇ ਨਾਮਾਦਿ ਸਾਹਾਗੇ॥ ੧੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋ
 ਵੈ ਸੇਨਾਮੁ ਬੁਝੈ ਵਾਟੈ ਦੁਰਮਤਿ ਛਹਾਗੇ॥ ੧੨॥ ਨਾਮਿ ਨਿਰੰਜਨੈ ਨਾਨਕੁ ਨੀਪਾਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਪੈ ਕੇ ਸਾ
 ਦਿਸ ਮਾਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਤ ਸਦਾ ਸਖਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਰਹਿ ਰਿਗਿਰਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਲੇਖੇ
 ਲਾਹਾਗੇ॥ ੧੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੁਗਤਿ ਮੇਹ ਹਿਰਦਿ ਬਾਗੇ॥ ਸਦੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸਵਰਾਗੇ॥ ਅਨਦਿ
 ਨੁ ਗਣਗਾਵੈ ਦਿਨੁ ਗਤੀ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹਾਗੇ॥ ੧੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਾਸਬਦਿ ਸੁਣਾਇ॥ ਅ
 ਨਦਿਨੁ ਭੁਗਤਿ ਕਰਹੁ ਲਿਵਲਾਇ॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿ ਸਦਾ ਹੀ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਗਾਵਹੁ
 ਤਸਾਹਾਗੇ॥ ੧੫॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਤਸਾਹਾ ਸੇਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਿਰਲਾ ਬੁਝੈ ਵੇਈ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਨਾਮੁ
 ਸਲੋਹ ਬਿਰਾਸੈ ਸੇਨਾਮੁ ਬੇਪਰਵਹਾਗੇ॥ ੧੬॥ ੨॥ ੧੧॥ ਮਾਭੁ ਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਕੀਉ ਸੇਵਹੁ ਹਰਿ
 ਨਾਮ ਆਪਾਗਾ॥ ਤਿਸਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈ॥ ਐ ਪਾਰਾਵਰਾ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਰਦਿ ਆਪਾਇ ਅੰਤ ਰਿਤਿ
 ਤੁਪਾਇ ਮਤ ਅਗਾਹਾਗੇ॥ ੧॥ ਸਭੁ ਸਤਿ ਵਰੇ ਤੇ ਏਕੈ ਸੇਈ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੈ ਹੋਈ॥ ਸ
 ਭੁਨਾਪੁ ਤਿਪਾਲ ਕੇਰਕੁ ਗਾਤੀ ਵਹੈ ਦਰਿ ਕੁਲੁ ਸਮਾਹਾਗੇ॥ ੨॥ ਪੁਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਬੁਝੈ ਬੁਝੈ ਆ
 ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਆਹਾ॥ ਹੁਕਮੀ ਨੈ ਸੇਈ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਹੁਕਮ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾਪਤਿ ਸਾਹਾਗੇ॥
 ॥੩॥ ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੁ ਆਪਾਗਾ॥ ਤਿਸੈ ਕੇ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਰੈ ਸਿਸਾਗਾ॥ ਆਪੇ ਕਰਤ ਕਰਿ
 ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਦੇਖਾ ਸਾਹਿਗਾਹਾਗੇ॥ ੪॥ ਕੋਇ ਆਪੇ ਵਿਮਰਿ ਬੁਝਾਇ॥ ਗੁਰੇ ਕੇ ਸਬਦੁ ਰਤੇ ਰਗਲ

ਏ॥ ਹਰਿਸਾਲਹਰਿਸਟਾਸੁਪੁਦਤਹਰਿਬਸੇਤੁਗਾਤਿਸਲਹਾਏ॥ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਸੇ
 ਜਨ॥ ਗੋਲਮਰਕੰਮਹਿਕਾਇਨਕਾਏ॥ ਅਗਮਅਗੇਤਰੁਦੇਪਰਦੁਹਾਤੁਗਤਵਛਲਮਾਥ
 ਹਾਏ॥ ੬॥ ਸਤਿਗੁਰਪੂਰਾਸਾਚੁਦਿੜਾਏ॥ ਸਚਿਸਬਦਿਸਟਗੁਰਗਾਏ॥ ਗੁਰਦੁਤਦੁਰ
 ਤੇਸਭਮੰਤਰਿਸਿਰਿਸਿਰਿਲਿਖਿਟਸਾਹਾਏ॥ ੭॥ ਸਟਹਟਹਿਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੈ॥ ਸਬਦੇਸੇ
 ਵੈਸੇਜਨੁਪਾਪੈ॥ ਅਨੁਦਿਨੁਸੇਵਹਿਸਚੀਬਾਣੀਸਬਦਿਸੇਏਓਮਾਹਾਏ॥ ੮॥ ਅਗਿਆਨੀਅੰ
 ਧਾਬਿਹੁਬਰਮਾਦਿੜਾਏ॥ ਮਨਹਰਿਕਰਮਾਛਿਰਿਜੇਨੀਪਾਈ॥ ਆਖਿਅਕਾਰਦਿਧਹੁਲੇਤੁ
 ਕਮਾਦਿਹਿਦੁਰਮਾਤਿਕਾਦਰਹਾਏ॥ ੯॥ ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰਭੁਗਤਿਦਿੜਾਏ॥ ਗੁਰਵੈਸਬ
 ਦਿਹਰਿਨਮਿਦਿਤੁਲਾਏ॥ ਮਨਿਤਨਿਹਰਿਰਦਿਅਪਟਮੰਤਰਿਮਨਿਭੀਨੈਭੁਗਤਿਸਲ
 ਹਾਏ॥ ੧੦॥ ਮੇਰਾਪੁਤੁਸਾਚਅਸੁਰਸਿਘਾਰਣਾ॥ ਗੁਰਵੈਸਬਦੁਰਗਤਨਿਸਤਠਣਾ॥ ਮੇ
 ਰਾਪੁਤੁਸਾਚਾਸਟਹੀਸਾਚਾ॥ ਸਿਰਿਸਾਹਾਪਤਿਸਾਹਾਏ॥ ੧੧॥ ਸਿਭੁਗਤਸਾਚੇਤੈਰਮਾਨਿ
 ਭਾਏ॥ ਦਰਿਕੀਰਤਨੁਕਰਹਿਗੁਰਸਬਦਿਸਾਹਾਏ॥ ੧੨॥ ਸਾਚੀਬਾਣੀਅਨੁਦਿਨੁਗਾਵ
 ਹਿਨਿਰਪਨਕਾਨੁਦੇਸਾਹਾਏ॥ ਨਿਅਪੇਮੋਲਿਦਿਟ੍ਹੇਛਹਿਨਹੀ॥ ਗੁਰਵੈਸਬਦਿਸਟ
 ਸਾਲਾਹੀ॥ ਸਭਨਾਮਿਰਿਤੁਏਵੈਸਾਹਿਬੁਸਬਦੀਨਾਮੁਸਾਲਾਹਾਏ॥ ੧੩॥ ਬਿਨਸਬਦੇਤੁਪੁ
 ਨੈਕੇਈਨਕਾਣੀ॥ ਤੁਧੁਆਪੇਕਬੀਆਕਬਕਹਾਣੀ॥ ਆਪੇਸਬਦੁਸਟਗੁਰਦਤਹਰਿਨਾ
 ਮੁਕਪਿਸੇਬਾਹਾਏ॥ ੧੪॥ ਆਪੇਕਰਤਾਸਿਰਜਨੁਗਾਗਾ॥ ਤਿਗਲਿਖਿਅਕੋਇਨਮੇਟਣਹਾ
 ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਦੇਵਹਿਤੁਆਪੇਸਹਸਾਗਾਦੁਤਨਤਹਾਏ॥ ੧੫॥ ਭੁਗਤਿਸਦੇਤੈਰਦਰਬਾ
 ਰੇ॥ ਸਬਦੇਸੇਵਨਿਭਾਈਪਆਗੇ॥ ਨਾਨਕਾਮਿਰੇਤੈਬਰਾਗੀਨਾਮੇਕਾਰਜਸਹਾਏ॥ ੧੬॥
 ੩॥ ੧੨॥ ਮਾਰੁਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਮੈਰੇਪੁਤਿਸਾਚੇਇਕਲੋਰਦਾਇਆਕੋਇਨਵਿਸਹੀਜੇਹਾਤਿ
 ਪਾਇਆ॥ ਆਪੇਠਰਕਰੇਰਦੇਖਿਦਿਗੈਸਸਭਿਰੈਸੇਦਹੀਮਾਹਾਏ॥ ੧॥ ਦੁਕੈਪਉਦੁਤੇਮਾ
 ਪਿਦੇਕਾਏ॥ ਸਿਵਸਕਤੀਦੇਹੀਮਹਿਪਾਏ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਲਟੀਹੋਵੈਗਿਆਨਰਤਨੁ
 ਸਬਦੁਤਹਾਏ॥ ੨॥ ਅੰਪੈਗਾਠਾਨੁਆਪੇਕੀਆਇਕੋਵਰੇਤੈਮਦੁਅਪਿਤਹਾਏ॥ ੩॥ ਆਪ

ਗੁਰਮੁਖਾ

ਦੀਗਤਿਅਪੇਨਾਦੈਹਿਰੁਲੇਕੁਸੁਦਿਸੁਦਿਅਪਿਦੁਖਾਵੈ।ਗਿਆਨੀਹੈਵੈਸੁਗੁਰਮੁਖਿ
 ਬੁਝੈਸਾਦੀਸਿਭਤਿਸਲਾਹਹੇ॥੪॥ਦੇਹੀਅੰਦਰਿਵਸਤੁਅਪਾਰਾ।ਅਪੇਕਪਦੁਖੁਲਾ
 ਵਟੁਹਾਰਾ।ਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜੇਅੰਮ੍ਰਿਤਅਪਾਰਾਪੀਵੈਤਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝਾਹੇ॥੫॥ਸ
 ਭਰਸਦੇਹੀਅੰਦਰਿਪਾਏ।ਵਿਰਲੇਕੁਉਗੁਰਸਬਦੁਬੁਝਾਏਅੰਦਰੁਖੇਸਬਦੁਸਾਲ
 ਹੇਥਾਹਰਿਕਾਹੇਜਾਹੇ॥੬॥ਵਿਦੁਖੇਸਾਦੁਖੇਸਾਦੁਖਿਸੈਨਆਇਆ।ਗੁਰਕ੍ਰਿਸਬ
 ਦਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਆਇਆ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਅਮਰਾਪਦੁਹਈਗੁਰਕ੍ਰਿਸਬਦਿਰਸੁਤਾਹੇ॥੭॥
 ਆਪੁਪਛੁਟੈਸੇਸਭਿਗੁਣਜਾਣੈ।ਗੁਰਕ੍ਰਿਸਬਦਿਹਰਿਨਾਮੁਦੁਖਾਣੈ।ਅਨਦਿਨੁਨਾ
 ਮਿਰਤਾਦਿਨੁਗਤੀਮਾਇਆਮੇਹੁਦੁਕਾਇਆਰਹੇ॥੮॥ਗੁਰਸੇਵਾਤਸਭੁਵਿਦੁਪਾਏ।
 ਹਉਮੈਮੇਰਾਆਪੁਗਵਾਏ।ਆਪੇਜ਼ਿਪਾਕੇਹਸੁਖੁਦਤਾਗੁਰਕ੍ਰਿਸਬਦਿਸੇਹਾਹੇ॥੯॥ਗੁਰ
 ਕ੍ਰਿਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਬਾਣੀ।ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁਦੁਖਾਣੀ।ਹਰਿਹਰਿਸਦਾਦੁਸੇਖ
 ਟਮੰਤਰਿਸੇਖਟਿਨਿਰਮਲੁਤਾਹੇ॥੧੦॥ਸੇਵਕ੍ਰਿਸਬਦਿਸਬਦਿਸਲਾਹਹਿ॥ਸਦਰ
 ਗਿਗਤੇਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿ।ਆਪੇਬਖਸੇਸਬਦਿਮਿਲਾਏਪਰਮਲੁਦੁਸੁਮਨੁਤਾਹੇ॥
 ੧੧॥ਸਬਦੇਅਕੁਬੁਝੈਸਾਲਾਹੇ।ਮੇਰੇਪੁਤ੍ਰਸਾਧੇਦੇਪਰਦਾਹੇ।ਆਪੇਗੁਣਦਤਾਸਬਦਿ
 ਮਿਲਾਏਸਬਦੇਕਾਰਸੁਤਾਹੇ॥੧੨॥ਮਨੁਪੁਭੂਲਾਰਉਗਨਪਾਏ।ਭੋਗੁਰਿਲਿਖਿਆਸੁਕਰਮ
 ਕਮਾਏ।ਬਿਖਿਆਗਤਾਬਿਖਿਆਖੋਜੈਮਾਰਿਜਨੇਮੇਦੁਖਾਹੇ॥੧੩॥ਅਪੇਅਪਿਅਪਿਸਾਲਾਹੇ।ਤੇਰੇ
 ਗੁਣਪੁਭੂਤੁਹੀਸਾਹੇ।ਤੁਅਪਿਸਚਤੋਗੀਬਾਣੀਸਣੀਆਪੇਅਲਖੁਲਖਹੇ॥੧੪॥ਬਿਨੁਗੁ
 ਰਦੇਤੇਕੋਇਨਪਾਏ।ਲਖਕੋਈਭੋਗਰਮਕਮਾਏ।ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੋਘਟਿਅੰਤਰਿਵਸਿਅਸਬਦੇ
 ਸਦੁਸਾਲਾਹੇ॥੧੫॥ਸੇਜਨਮਿਲੇਪੁਰਿਅਪਿਮਿਲਾਏ।ਸਾਣੀਬਾਣੀਸਬਦੁਸੁਹਾਈ।ਨਾਨ
 ਕੁਨਗੁਣਗਾਵੈਨਿਤਸਾਧੇਗੁਣਗਾਵਹੁਗੁਣੀਸਮਾਹੇ॥੧੬॥੪॥੧੨॥ਆਰੁਮਹਲਾ॥੩
 ਨਿਹਰੇਲੁਏਕ੍ਰਿਸਬਦੁਸੇਈ।ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਸੇਈਹੋਈ।ਹਰਿਹਰਿਸਿਭੀਨਿਸਦਾਪਿਆਇਨਿਗੁ
 ਰਮਾਤਿਸੀਲੁਸੀਨਾਹੇ॥੧॥ਅੰਦਰਿਹਰਿਗੁਸਦਾਸਭਿਅਗਾ।ਗੁਰਕ੍ਰਿਸਬਦਿਹਰਿਨਾਮਿਪਿ

ਆਗਾ ਨਉ ਨਿਧਿਨਾਮੁ ਸਿਮਾ ਘਟਿ ਅੰਤ ਰਿਦੇ ਭਿਅਮਾਇ ਆਥਾ ਲਾਹੇਗੇ॥ ੨॥ ਚਈ ਅੰ
 ਤਰਾ ਕੇ ਦੁਰਮਾਤਿ ਦੇਈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਏਕੁ ਨ ਚਈ॥ ਏਕੁ ਪਿਆਇ ਨਿਸਰਾ ਸੁਖ ਪਾਇ
 ਨਿਨਿ ਹਰ ਲੁਕੁ ਤਿਨ ਹੋਗੇ॥ ੩॥ ਅਵਤੁ ਕਾਨ੍ਹ ਰੋਨਾ ਕੇਈ॥ ਕੀਮਤੁ ਮਰਦੁ ਤਿਸੇ ਤਹੇਈ॥ ਗੁ
 ਰਮੁ ਪਿਸਾਚਾ ਸਦਾ ਪਿਆਵੁ ਗੁਰਾਤਿ ਮੁਕਤਿ ਸੇਸ ਪਾਹੇ॥ ੪॥ ਸਦ ਸੰਨਮ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾ
 ਰੇ॥ ਹਉ ਮੈ ਸੋ ਪਸ ਬਧਿ ਨਿਦਾਹੇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਈ॥ ਐਸੀ ਲੁ ਸੇਤੋ ਪੁਸਤੁ ਤਹ
 ਹੋ॥ ੫॥ ਹਉ ਮੈ ਮੋਹੁ ਪੈਛੇ ਸੇਸਾਗਾ॥ ਸਕੁ ਕੁਰਾ ਬਿਨੁ ਸੇਨਾ ਮਿਦਿ ਸਾਗਾ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇ
 ਵੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈ॥ ਐਨਾ ਮੁਸਕਾਨ ਗਿਲਾਹੇ॥ ੬॥ ਸਾਧ ਅਮਰੁ ਸਬਦਿ ਸੁਗਾਇ ਆਪਾ ਪੰਤਮ
 ਬਦਿ ਮਿਲਿ ਦੁਕਾ ਦੁਕਾਇ ਆ॥ ਸਦਾ ਬਾਰ ਕੁ ਸਦਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹ ਲਾ ਬਿਨੁ ਸਬਦੇ ਬਾਰ ਕੁ ਚੋ
 ਗੇ॥ ੭॥ ਬਿਨੁ ਮਹਿ ਹੋਸ ਬਿਨੁ ਮਹਿ ਹੋਵੈ॥ ਦੁਕੀ ਦੁਰਮਾਤਿ ਬਾਰ ਕੁ ਨ ਹੋਵੈ॥ ਸਿਧ ਗਾਇ ਕੇ ਗੁਰ ਕੇ
 ਤੇ ਲਿਖ ਪਾਏ ਵਿਰਤੁ ਨ ਚਲੇ ਲਾਹੇ॥ ੮॥ ਕੰਦੁ ਨ ਮੁਕਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਚਮਾਇ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ
 ਸਦਾ ਹੀ ਰਹੈ ਸਮਾਇ॥ ਗੁਰ ਬਿਪਾਤੇ ਮਿਲੇ ਦੁਤਿ ਆਈ॥ ਹਉ ਮੈ ਰਿਗੁ ਨ ਤਹੇ॥ ੯॥ ਰਸ ਕੁ ਸੇ
 ਖਾਈ ਪਿੰਤੁ ਦੁਪਾਏ॥ ਬੁਝੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਚਮਾਇ॥ ਅੰਤ ਰਿਹੈ ਗਿਮਹਾ ਦੁਖ ਰਾਗੀ ਬਿਸਦੁ ਮ
 ਹਿਸਮਾਹੇ॥ ੧੦॥ ਬੇਦ ਪੜ੍ਹਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਦੁਵਿਖਾਨਾ॥ ਘਟਿ ਮਹਿ ਬੁਝ ਮੁਤਿ ਸੁਸਬਦਿ ਨ ਪ
 ਛੁਟੁ ਗਿ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਤਿ ਤਿਥਿ ਲੇਵੈ ਰਸ ਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਤਹੇ॥ ੧੧॥ ਘਰਿ ਦੁਬੁਝੇ ਤਹਿ
 ਬਾਰਿ ਪਾਵੁ ਗਿ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਧੇ ਸਾਧੁ ਨ ਪਾਵੁ ਗਿ॥ ਅਨਰ ਸਿਗਤੀ ਰਸ ਨਾ ਭੀ ਗੀ ਬੇਲੇ ਹਰਿ
 ਰਸੁ ਮੁਲ ਨ ਤਹੇ॥ ੧੨॥ ਮਨ ਮੁਖੁ ਦੇਹੀ ਭੁਰਮੁ ਤਹੇ॥ ਦੁਰਮਾਤਿ ਮਹਿ ਨਿਹੈ ਤਖੈ ਆਰਾ
 ਮੇ ਸੁਖਿ ਮਨੁ ਦੇਖੈ ਲਾਇ ਆਸੁ ਪੈਨ ਸੁਖ ਨ ਤਹੇ॥ ੧੩॥ ਵਿਚ ਨ ਦੇਹੀ ਸਬਦੁ ਭੁਤਾਹੇ॥ ਅਨਦਿ
 ਨੁ ਭੁਗੋ ਭੁਗੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪਿਆਰੇ॥ ਮਹਿਲਾ ਅੰਦਰਿ ਗੈਰ ਮਹਲ ਨ ਪਾਇ॥ ਕੁਟਾਬੁ ਸਿਸਮਾ
 ਹੋਗੇ॥ ੧੪॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਦੁਹੁ ਗਾਗਾ॥ ਤਿਸ ਆਗੇ ਨਹੀ ਵਿਸੇ ਬਾਝਾਗਾ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਬਦਿ
 ਮਿਲਾਇ ਤਿਸਦਾ ਸਬਦੁ ਆਥਾਹੇ॥ ੧੫॥ ਕੀ ਬਿਪਿੰਤੁ ਸਕੁ ਹੋਤਿ ਸੁਕੇਗਾ॥ ਸਦਾ ਸਾਹਿਬੁ ਠ
 ਕਰੁ ਮੇਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਾਣੀ॥ ਹਰਿ ਪਾਇ ਆਹਰਿ ਕੁਪਕਾ ਪੁਸਮਾਹੇ॥ ੧੬॥ ੫॥ ੧੬॥ ਮਾਰੂ

ਮਹਲਾ ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਇਕਾਇ ਬੀਰਾਗਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨ ਪਿਆਨੁ ਅਪਾਰਾਗੁ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਵਾਰਿ ਵੇਰ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਰਾਪਾਇਦਾ ॥ ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਆਉਲਟਿ ਪਰਾਇ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਨਾਦੁ ਵਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਇ ਗੋਤੈ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਕਿ ਪਾਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਦਾ ॥
 २॥ ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਾਖੀ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦੁ ਸਦੁ ਸਤੁ ਭਾਖੀ ॥ ਸਦੁ ਸਾਇਰੀ ਗਿਗਤਾ ਮਨ
 ਮੇਰਾ ਸਚੈ ਸਮਾਇਦਾ ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਤਿ ਸਾਚਿ ਨਾਇ ॥ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਸਚਿ ਸਮਾ
 ਏ ॥ ਸਚੈ ਸਦੁ ਕਮਾਵੈ ਸਚੀ ਸਚੀ ਭੁਭਾਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਇਦਾ ॥ ੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦੁ ਬੈਲੀ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਸਦੁ ਨੇਲੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦੁ ਕਮਾਵੈ ਕਰਣੀ ॥ ਸਦੁ ਗੋਸਤੁ ਭੋਗੈ ਨਿਰੁਭਾਤੀ ਮਦੁ ਗਸਤੁ ਕ
 ਰਾਇਦਾ ॥ ੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦੀ ਉਤਮ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦੁ ਸਦੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦੁ
 ਸੇਵਹਿ ਸਚੈ ਸਦੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਦੁ ਏਕਾਇਦਾ ॥ ੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੇਸੁ ਸ੍ਰੀ ਪਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾ
 ਇਆ ਭੁਰਖੁ ਗਵਾਏ ॥ ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਉਤੀ ਉਤਮੁ ਉਚੀਰੁ ॥ ਰਿਸੈ ਹਰਿ ਗੁਰਗਾਇਦਾ ॥ ੭॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦੁ ਸੇਕੁ ਮਬਰਣੀ ਸਾਗੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਮੇਖਦੁ ਆਗੁ ॥ ਭਾਇ ਭੁਗਤਿ ਸਦੁ
 ਹਰਿਗਤਾ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸਮਾਇਦਾ ॥ ੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਮਨੁ ਬੇਕੁ ਸੁਲਾਏ ॥ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਦੁ
 ਲਿਵਲਾਏ ॥ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੇਈ ਕਰਸੀ ਜੋ ਸਚੈ ਮਨਿ ਭਾਇਦਾ ॥ ੯॥ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਮਨਿ ਦੁ
 ਸਾ ਆਪੈ ਦੁਕੁ ਦੁਸਰੈ ਗਿਗਤਾ ਭੁਭਾਇ ਮਨਿ ਦੁਸਾਇਦਾ ॥ ੧੦॥ ਮਨੁ ਹਰਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਸਦੀ ਕੈ
 ਬਹੁਤੁ ਭੁਖ ਕਰੈ ਨਹੀ ਭੁਭਾਇ ॥ ਬਿਖਿਆਰ ਤੇ ਪਕਮਾਵਹਿ ਦੁਖੈ ਦੁਖਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥ ੧੧॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸਮੁਖ ਕਮਾਏ ॥ ਮਰਣੀ ਜੀਵਣੁ ਕਮਾਏ ॥ ਮਰਣੁ ਜੀਵਣੁ ਕਮਾਏ ॥ ਸਮੁਖ ਕਰਿ ਨਾਇ
 ਸੇਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਇਦਾ ॥ ੧੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰਿ ਸੁਹਾਇ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਆਵਣੁ ਕਣਕੁ ਸਬਦੁ ਪਛਾ
 ਣੁ ॥ ਮੈਰਨੁ ਜੋ ਮੈਰਨੁ ਪਾਏ ॥ ਮਨੁ ਹੋ ਮਨੁ ਹਿਸਮਾਇਦਾ ॥ ੧੩॥ ਸੇਵੁ ਭੁਗਤੀ ਨਿਸਤਿ ਗੁਰ
 ਪਾਇ ॥ ਆਗੁ ਹਉਮੈ ਦਿਵਦੁ ਕੁਵਾਈ ॥ ਆਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਛਿਰ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਰਿਸੈ ਸਚੈ ਸਤੁ ਪਾ
 ਏ ॥ ੧੪॥ ਆਪੈ ਕਰ ਕਰਾਏ ॥ ਆਪੈ ਦੁਖੈ ਬਾਧਿ ਉਥਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ
 ਸਦੁ ਸਦਿ ਲੇਖਾਇਦਾ ॥ ੧੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਿ ਸਦੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾ

ਰੈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੀ ਵੀਚਾਰੀ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਓ॥ ੧੬॥ ੧॥ ੧੫॥ ਮਾਰੁ ਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਅ
 ਪੋਸਿ ਸਦਿ ਹੁਕਮੁ ਸਤੁ ਸਾਜੀ॥ ਅਪੋਸਿ ਪਿਉ ਬਿਪਨਿ ਵਾਜੀ॥ ਅਪੋਸਿ ਮਾਓ ਕਰੇ ਸਤੁ ਸਾਥ
 ਸਾਥੇ ਸਾਥਿ ਮਿਲਾਇਓ॥ ੧॥ ਕਾਇਆ ਕੇ ਟੁਹੈ ਮਾਧਾਰਾ ਮਾਇਆ ਮੇਹੁ ਪਸਾਰਿ ਮਾਧਾਰਾ
 ਬਿਨੁ ਸਬਦੇ ਭੁਸਮੇ ਕੀਚੈ ਰੀਖੇ ਹੁਕਮੁ ਲਾਇਓ॥ ੨॥ ਕਾਇਆ ਕੇ ਟੁਹੈ ਮਾਧਾਰਾ ਮਾਇਆ ਮੇਹੁ ਪਸਾਰਿ ਮਾਧਾਰਾ
 ਦਿਓ ਬਿਓ ਮਾਸ ਬਦ ਮਾਧਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਇ ਸਦਾ ਗੁਣ ਸੋਚੀ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸੁਖ ਪਾਇ
 ਓ॥ ੩॥ ਕਾਇਆ ਹਰਮਿ ਟੁਹੈ ਰਿਅਪਿ ਸਦਾ ਹੋ॥ ਤਿਸੁ ਦਿਓ ਹਿਰੀ ਉਦੈ ਮੁਰਾਰੇ॥ ਗੁ
 ਰੈ ਕੇ ਸਬਦਿ ਵੇਦੁ ਨਿਵਾਰਾ ਪਾਰੀ ਨਦਰੀ ਮਾਧਿ ਮਿਲਾਇਓ॥ ੪॥ ਸਿਸੁ ਚਾਕਿ ਕੋਰੇ ਪੁਰਿ
 ਰੇ॥ ਸਬਦੇ ਬੁਝੈ ਮਾਪੁ ਸਦਾ ਹੋ॥ ਅਪੋਸਿ ਕੋਰੇ ਕੋਰੇ ਰਤਾ ਅਪੋਸਿ ਨਿਵਸਾਇਓ॥ ੫॥ ਨਿਰਮਲ
 ਭੁਗਤੀ ਤੈਹ ਨਿਗੋਲੀ॥ ਮਨ ਤਨੁ ਪਦ੍ਮਿ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ॥ ਅਨਿਨੁ ਸਦਾ ਹੋਰੀ ਗਿਰਤਾ
 ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਾਤੁ ਗਤਿ ਕਰਾਇਓ॥ ੬॥ ਇਸੁ ਮਨਿ ਮੰਦਰਿ ਮਹਿ ਮਨੁ ਮਾਧਾਵੈ॥ ਸੁਖੁ ਪਲਾਰਿ
 ਤਿਅਗਿ ਮਹਾਦੁਖੁ ਪਾਵੈ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਦੁ ਰਿਨੁ ਪਾਵੈ॥ ਅਪੋਸਿ ਕੋਰੇ ਕੋਰੇ ਰਤਾ ਅਪੋਸਿ
 ਪਿਅੰਗੁ ਪੂਰੁ ਮਾਧਿ ਵੀਚਾਰੀ॥ ਅਪੋਸਿ ਕੋਰੇ ਕੋਰੇ ਰਤਾ ਅਪੋਸਿ ਕੋਰੇ ਕੋਰੇ ਰਤਾ ਅਪੋਸਿ
 ਪੋਸਿ ਮਿਲਾਇਓ॥ ੭॥ ਅਪੋਸਿ ਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੁ ਪੂਰਾ॥ ਸੇਧੇ ਸਬਦਿ ਮਹਾਬਲ ਸੁਗਾ॥ ਅਪੋਸਿ
 ਲੇਵੈ ਭਿਅੰਦਰੇ ਸੇਧੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਓ॥ ੮॥ ਪਰਹੀ ਅੰਦਰਿ ਸਾਲੁ ਸੇਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਿ
 ਰਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਈ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਪਨੁ ਸਿਅਪਾਟ ਅੰਤਰਿ ਸਨਾਨੁ ਮੁਖਿ ਮਾਇਓ॥ ੯॥ ਨਿਸੀ
 ਤਰੁ ਭਵੈ ਅੰਤਰੁ ਨਹੀ ਭੁਲੇ॥ ਮਾਇਆ ਮੇਹਿ ਬਧਾ ਕਮ ਕਾਲਾ॥ ਕਮ ਕੀਓ ਸੀ ਕਬਹੂ ਨ ਤੈ
 ਦੁਖੁ ਭੁਝਾਇ ਭੁਰਮਾਇਓ॥ ੧੦॥ ਕਪੁਤਪੁਸ਼ੇ ਕਮੇਹੁ ਕੋਈ ਨਹੀ॥ ਕੁਬਲਾ ਗੁਰੁ ਕਾਸਬਦੁ
 ਨ ਕਮਾਹੀ॥ ਗੁਰੇ ਕੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਿ ਮਾਸੁ ਪਾਇ ਮਾਸੇ ਸਹਿ ਸਮਾਇਓ॥ ੧੧॥ ਕਮ ਕੋਰੇ ਪੁ
 ਸਬਲ ਸੇਸਾਰਾ॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਹਿਸਤੁ ਦੁਖੁ ਕਾਪਸਾਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਹਿਸਤੁ ਪਾਵੈ
 ਹਸੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਿ ਮਾਇਓ॥ ੧੨॥ ਪਉਟੁ ਪਾਟੁ ਗੈਬ ਸਿਤਾ॥ ਮਾਇਆ ਮੇਹੁ ਫੇਰੇ ਤਸੁ ਭੀ
 ਤਗਿ॥ ਨਿਨੀ ਤੇ ਕਾਤਿ ਸੇਧੁ ਦੁਹਿ ਮਾਇਆ ਮੇਹੁ ਭੁਝਾਇਓ॥ ੧੩॥ ਇਕਿ ਮੇਹਿ ਗਰ

ਬਿਵਿਭਾਧਾਹੁਮੈਹੋਇਰੋਹੈਆਪੋ॥ ਕਮਕਾਲੇਲੀਪਥਾਰਿਨਪਾਈਅੰਤਿਗਇਆਪਛਤ
 ਇਦਾ॥ ੧੫॥ ਜਿਨਿਉਪਾਏਸੇਥਿਧਿਨੈਲੋ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਦੈਵਸਬਪਛਾਣੋ॥ ਨਾਨਕਵਟਸੁਕੋਹੋ
 ਬੇਨਤੀਸਦਿਨਾਮਿਉਤਲਾਇਦਾ॥ ੧੬॥ ਮਾਕੁਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਮਾਨਿਕੁਗਾਇਦਇਆਪਤਿ
 ਦਾਤਾ॥ ਪੁਰਗੁਰੋਕਸਬਦਿਪਛਤਾ॥ ਤੁਧਨਸੇਵਹਿਸੇਤਤੁਹਿਸਮਾਵਹਿਤੁਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲ
 ਇਦਾ॥ ੧॥ ਅਰਮਮਰਗਦਹੁਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ ਜੀਅੰਨਤੇਤਹੀਸਹਦਾਈ॥ ਜਿਉਤੁ
 ਪੁਛਾਵੈਦਲਾਵਹਿਤੁਆਪੇਮਾਰਗਿਪਾਇਦਾ॥ ੨॥ ਹੋਤੀਸਾਦਹੇਸੀਸੇਈ॥ ਆਪੇਸੇਜੀਅ
 ਵਹੁਨਕੇਈ॥ ਸਕੁਨਾਸਾਰਿਕਰਸੁਖਦਤਾਆਪੇਰਿਕੁਪਪਦਾਇਦਾ॥ ੩॥ ਅਰਮਮਰਗ
 ਦਰਮਲਖਮਪਾਰੋਕਿਨਿਕਾਣੈਤੇਗਪਾਰਾਵਾਰਾ॥ ਆਪਣਾਆਪੁਪਛਾਣਹਿਆਪੇਗੁਰ
 ਮਤੀਆਪਿਬੁਝਾਇਦਾ॥ ੪॥ ਪਾਤਾਲਪੁਰੀਅਲਖਮਾਕਾਰਗਤਿਸਵਿਦਿਦਹੇਤਹੁਕਮੁ
 ਬਰਾਰਾ॥ ਹੁਕਮੇਜੀਭੋਕੁਕਮੀਭੋਹੁਕਮੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ॥ ੫॥ ਹੁਕਮੇਬੁਝੈਸੁਹੁਕਮੁ
 ਸਲਾਸਲਾਹੋ॥ ਅਰਮਮਰਗਦਹੇਪਹਵਹੋ॥ ਜਿਹੀਮਤਿਦੇਹਿਸੇਹੋਵੈਤੁਆਪੇਸਬਦਿਬੁ
 ਝਾਇਦਾ॥ ੬॥ ਅਨਨਿਅਚਕਾਛਿਕਟੀਕਾਏ॥ ਹੋਇਨਿਨੁਸੁਦਇਸਾਖੀਆਈ॥ ਮਨਮੁ
 ਖਅੰਪੁਨਚੈਤਮੁਜਾਸਿਰਤੁਪਰਿਕਾਲੁਰੁਮਾਇਦਾ॥ ੭॥ ਮਨੁਤਨੁਸੰਤਸੁਲਗੁਰਦਰਦੀ
 ਲਾਗਾ॥ ਅੰਤਰਿਭਰਮਗਇਆਭਉਭਾਗਾ॥ ਸਦਅੰਨਦਸੇਚਕਾਣਗਾਵਹਿਸਦਿਬਾ
 ਣੀਬਲਾਇਦਾ॥ ੮॥ ਜਿਨਿਤੁਨਾਤਾਕਰਮਾਧਿਯਾਤਾ॥ ਪੁਰਗੁਰਿਗੁਰਸਬਦਿਪਛਾ
 ਤਾ॥ ਜਾਤਿਪਾਤਿਸਦੁਸਦਾਸਦਸੇਈ॥ ਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲਾਇਦਾ॥ ੯॥ ਮਨਕੋਰੇਰਦੁਜੇਭਾ
 ਇਲਾਗਾ॥ ਭਰਮੇਭੂਲਾਛਿਰੇਅਭਾਗਾ॥ ਕਰਮੇਹੋਵੈਤਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਸੇਹੋਜੀਸੁਖੁ
 ਪਾਇਦਾ॥ ੧੦॥ ਲਖੇਤਉਰਸੀਹਮਾਪਉਪਾਏ॥ ਮਨਸਕਨਮਿਗੁਰੁਗਤਿਦਿਖਾਏ॥ ਬਿਨੁ
 ਭਗਤੀਬਿਸਟਾਵਿਦਿਦੁਸਾਬਿਸਟਾਵਿਦਿਛਿਪਾਈਦਾ॥ ੧੧॥ ਕਰਮੇਹੋਵੈਗੁਰੁਭ
 ਗਤਿਦਿਖਾਏ॥ ਦਿਨੁਕਰਮਾਵਿਉਪਾਇਆਕਾਏ॥ ਆਪੇਕੋਰੇਕਰਾਏਕਰਤਕਉਰੁ
 ਵੈਤਿਵੈਦਲਾਇਦਾ॥ ੧੨॥ ਸਿਖਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਅੰਤਨਕਾਣੇ॥ ਮੁਰਖਅੰਧਤਤੁਨਪਛਾਣੇ

ਅਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਅਪੇਕਰਮਿਭੁਲਾਇਏ॥ ੧੩॥ ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਅਪਿਕਰਾਏ
 ॥ ਅਪੇਸਿਰਿਸਿਰਿਪੈਲਾਏ॥ ਅਪੇਥਾਪਿਭਿਥਾਪੇਵੇਖੇਗੁਰਮੁਖਿਅਪਿਬੁਝਾਇਏ॥ ੧੪॥
 ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਹਰਿਹਰੀਭੀਰਾ॥ ਸਦਸਲਾਹੀਤਾਮਨਪੀਰਾ॥ ਅਗਮਅਗੇਤਹਰੀਮਤਿ
 ਨਹੀਪਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮੰਨਿਦੁਸਾਇਏ॥ ੧੫॥ ਅਪਿਰੋਲਮੁਹਰਪੈਲਾਏ॥ ਗੁਰਪਰਸਾ
 ਟੀਬੁਝੇਵੇਈ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਦੇਸੈਪਟਿਅੰਤਰਿਗੁਰਮੰਤੀਮੇਲਮਿਲਾਇਏ॥ ੧੬॥ ੩੧੦॥
 ਮਾਹਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਜਗਛੁਤੀਹਰੀਉਗਾਥਾਗਾ॥ ਤੁਮਪਹਿਨਾਏਸਿਰਜਨੁਗਾਰਗਿ
 ਹਰਿਅੋਕੇਕੇਗਵਿਅਪਿਦੁਖਾਏ॥ ਤੁਮਪੈਕੀਮਤਿਪਾਇਏ॥ ੧॥ ਉਅੰਕਾਰਿਸਭੁਸਿਸ
 ਟਿਉਪਾਈ॥ ਸਭੁਕੇਲਤਮਾਸਤੇਗੀਵਤਿਅਾਈ॥ ਅਪੇਸੇਵਕਰੇਰਸਭਿਸਾਦਾਅਪੇਭਿ
 ਨਿਪੜਾਇਏ॥ ੨॥ ਬਾਜੀਗਾਰਿਇਕਾਬਾਜੀਪਾਈ॥ ਪੁਰਗਾਰਤੇਨਦਗੀਆਈ॥ ਸਦ
 ਅਲਿਪਤਰੇਹੇਗੁਰਸਬਦੀਸਾਦੇਸਿਉਤਿਤੁਲਾਇਏ॥ ੩॥ ਬਾਜਹਿਬਾਜਪੁਨਿਅਾਕਾ
 ਰਾ॥ ਅਪਿਦੁਜਾਏਵਜਾਵਦੁਹਾਰਾ॥ ਅਟਿਪਟਿਪਉਦੈਵਹਇਕਰੇਗੀਮਿਲਿਪਵਦੈ
 ਸਭੁਦੁਜਾਵਾਇਏ॥ ੪॥ ਕਰਤਾਰੇਸੁਨਿਹਰਉਹੋਵੇ॥ ਗੁਰੇਕੇਸਬਦਿਹਉਮੈਖੋਵੇ॥
 ਗੁਰਪਰਸਾਟੀਕਿਸੇਦੇਵਤਿਅਾਈਨਾਮੋਨਾਮੁਪਿਆਇਏ॥ ੫॥ ਗੁਰਸੇਵਕੇਦੇਤੁਹਰਲਾ
 ਹਨਹੀ॥ ਨਾਮੁਮੰਨਿਦੁਸਨਾਮੋਸਲਾਹੀ॥ ਨਾਮੋਨਾਮੁਸਦਸੁਖੁਦਤਾਨਾਮੋਲਾਹਪਾਇਏ॥ ੬॥
 ॥ ਬਿਨੁਨਾਦੈਸਭੁਦੁਖੁਸੰਸਾਰਾ॥ ਬਹੁਕਰਮਕਮਾਦਹਿਦੁਪਹਿਦਿਕਾਰਾ॥ ਨਾਮਨਸੇਵਹਿ
 ਵਿਉਸੁਖਪਾਈਅੰਬਿਨੁਨਾਦੈਦੁਖਪਾਇਏ॥ ੭॥ ਅਪਿਕਰੇਤੇਅਪਿਕਰਾਏ॥ ਗੁਰਪਰ
 ਸਾਟੀਕਿਸੇਬੁਝੇਗਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੇਸੇਬਪਨਤੁਝਗਿ॥ ਮੁਕਤਾਂਕੈਘਰਿਪਾਇਏ॥ ੮॥ ਗ
 ਦੁਤਗਾਣੇਸੇਕਲੇਸੰਸਾਰਾ॥ ਸਹਸਾਖੁਲਿਨੁਦੇਵੇਦਿਕਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੇਸੁਗਲਤੁ
 ਕਾਏਸਯੋਸਯੋਸਮਾਇਏ॥ ੯॥ ਜੇਸੁਦੇਵਤਿਤਪਾਏਵੇਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਟੀਪਰਗਟ
 ਹੋਈ॥ ਸਚੁਨਾਮੁਸਾਲੇਹੇਗਿਗਿਗਤਾਗੁਰਕਿਰਪਾਤਿਸੁਖਪਾਇਏ॥ ੧੦॥ ਕੁਪਤਪੁਸੰ
 ਜਮਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥ ਵਿਲਾਵਿਖਯੋਟੇਕਾਟਨੁਹਾਰਾ॥ ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਤਨੁਖਨੁਸੀਤਉਹ

ਆਸਹੋਜਸਹਭਿਸਮਾਇਏ॥੧॥ ਅੰਤਹਿਲਭੁਮਾਨਿਮੈਲੈਮਲੁਲੋਏਮੈਲੈਕਰਖੁਕੋਰਦੁ
 ਖੁਪਾਏ॥ ਕੁੰਕੁਕੁਕੁਕੋਰਦੁਪਾਰਾ॥ ਕੁੰਕੁਕੁਕੁਕੋਰਦੁਪਾਇਏ॥੧੨॥ ਨਿਰਮਲੁਬਾਣੀਕੋਮਾਨਿ
 ਦੁਸਾਏ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਰੀਸਹਸਾਕੁਏ॥ ਗੁਰਕੋਬਾਣੀਕੋਲੈਦਿਨੁਗਤੀਨਾਖੁਏਤਿਸੁਖੁ
 ਪਾਇਏ॥੧੩॥ ਅੰਗਪਸਿਰਿਦਸਚਮੇਈ॥ ਅੰਗਪਉਪਾਇਖਪਾਏਸੇਈ॥ ਗੁਰਖੁਖਿਹੈਦੁਸ
 ਸਦਾਸਲੋਹੀਮਾਲਿਸਾਏਸੁਖਪਾਇਏ॥੧੪॥ ਅੰਨਕੁਤਨਕੋਰਦਿਦੀਵਿਸਿਨੋਹਈ
 ਕਮਿਕੁਪਿਨੈਲੈਸਕੁਕੋਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਮੇਦੁਮਨਦੁਸਿਮਾਦੇਮਨਮਾਹੇਮਨਹਿਸਮਾਇਏ
 ੧੫॥ ਮੇਰਾਤਰਾਤੁਪੁਆਪੇਕੀਆਸਾਭਿਤੇਰੇਤੋਤੋਰਸਕੁਨੀਆ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾ
 ਲਿਸਦਾਤੁਗੁਰਮਤੀਮੰਨਿਦੁਸਾਇਏ॥੧੬॥੪॥੧੭॥ ਮਾਰੁਮਹਲਾ॥੩॥ ਹਰਿਜੀਤਿ
 ਤਾਅਗਮਅਥਾਹਾ॥ ਤਿਸਤਿਲਨਤਮਾਇਦੇਪਰਦਾਹਾ॥ ਤਿਸਨੇਅਪਤਿਨੈਸੈਕੋਈਆ
 ਪੇਮੈਲਿਮਿਲਾਇਏ॥੧॥ ਤਿਕਿਛੁਕੋਰਨਿਹਰਉਹੋਈ॥ ਤਿਸੁਖਿਨਦਾਤਾਅਦਰਨਕੋਈ
 ॥ ਤਿਸਨੇਨਾਮੁਦਨਕੋਰਸੇਪਾਏਗੁਰਸਬਦੀਮੇਲਾਇਏ॥੨॥ ਤਿਉਹਰਭਦੁਦੁਤੋਰਹ
 ਦਨਾਲਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਦਿਖਾਏਅੰਤਰਿਨਾਲਾ॥ ਨੈਵਕਾਦੁਪਾਰੀਹੈਗੁਰਸਬਦੀਕੋਇ
 ਪਾਇਏ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਅੰਸਹਭਿਅੰਨਾ॥ ਹਿਰਦੈਆਇਦੁਰਗੋਵੈਦਾ॥ ਸਹ
 ਜੋਭਗਤਿਕੋਰਦਿਨੁਗਤੀਆਪੇਭਗਤਿਕੋਰਾਇਏ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰਾਤਿਵਿਛੁੜਤਿ
 ਨੀਦੁਪੁਪਾਇਆ॥ ਅਨਦਿਨੁਮਾਰਅਹਿਦੁਖੁਸਥਾਇਆ॥ ਮੇਥਕਾਲੇਮਹਲੁਨਪਾਵਹਿ
 ਦੁਖਹੀਵਿਚਿਦੁਪੁਪਾਇਏ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰਮੇਦੁਹਿਸੇਵਤੁਭਾਰੀ॥ ਸਹਜੁਭਾਇਸ
 ਚੀਲਿਵਲਾਰੀ॥ ਸੋਚਸ... ਮਾਦੁਹਿਸਦਹੀਸੇਯਮੈਲਿਮਿਲਾਇਏ॥੬॥ ਤਿਸਨੇਸਕਾ
 ਦੇਇਸੁਪਾਏ॥ ਅੰਤਹਿਸਾਭੁਰਖੁਕੋਰਦੁਕਾਏ॥ ਸਕੁਸੇਯਕਾਅਪੇਤਾਤਿਸੇਦੈਵੈਸੇਸਕ
 ਪਾਇਏ॥੭॥ ਆਪੇਕੁਰਤਸਕੁਨਾਕਾਸੇਈ॥ ਤਿਸਨੇਅੰਗਪਉਪਾਏਭੁਭੁਕੋਈ॥ ਆਪੇਥ
 ਥੇਸੇਦਵਾਤੁਆਈਆਪੇਮੈਲਿਮਿਲਾਇਏ॥੮॥ ਹਉਮੈਕੋਰਦਿਅਨੁਮੁਗਵਾਇਆ॥
 ਆਗੈਮੇਹਨਕੁਕੋਰਮਾਇਆ॥ ਅਗੈਜਾਕਾਲੇਲਪਾਲੇਵੈਤਿਉਤਿਲੁਪਾਣੀਪੀਵਾਇਏ॥

੫॥ ਪੂਰੇ ਭਾਗਿ ਰਸੇ ਦੇ ਹਈ॥ ਨਦਰਿ ਕੇ ਰਸੇ ਦੇ ਕਈ॥ ਕਮ ਕਾਲੁ ਤਿਸੇ ਨਿਨ ਮਾਏ ਮ
 ਹਲਿ ਸੇਏ ਸੁਖ ਪਾਇਯਾ॥ ੧੦॥ ਤਿਨੁ ਸੁਖ ਪਾਇ ਮਾਏ ਤੁਭਾਏ॥ ਪੂਰੇ ਭਾਗਿ ਰਸੇ ਦੇ ਲਾਏ
 ਤੇਰੇ ਹਥਿ ਰਸ ਭਵਤਿ ਮਾਏ ਤਿਸੁ ਦੇਵ ਹਿਸੇ ਪਾਇਯਾ॥ ੧੧॥ ਅੰਕੁਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਗੁਰੂ ਤੇ
 ਪਾਏ ਨਾਮ ਪਦਾਰਥੁ ਮਾਏ ਦਸਾ - - ਇਹਾ ਗਿਆਨ ਰਤ ਨੁ ਸਦਾ ਪਾਇਯਾ ਨਦੁ ਮਗਿ ਮਾਨ ਮ
 ਧੇਰ ਗਵਾਇਯਾ॥ ੧੨॥ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੇ ਦੁਯੋਯ ਰੋਗਾ॥ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ਤੁਧਿ ਮੁਏ ਮਭਾਗੇ॥ ਯ
 ਲਾਇਆ ਪਰਦੁ ਹਨੁ ਰਿਨ ਮਾਏ ਕਮ ਰਿਧਾ ਪਾਦੁ ਪਾਇਯਾ॥ ੧੩॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ
 ਸੇਵੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹਈ॥ ਗਿਆਨੀ ਬਿਆਨੀ ਪੂਰੁ ਹੋਵਈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਤਿਸੁ ਮਿਲੇਵਤਿ
 ਆਈ ਰਹਿ ਸੇਏ ਸਭਾਏ॥ ੧੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੇ ਸੇਵੇ ਤਿਸੁ ਮਾਪਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਮਮਤਾ ਕਾ
 ਟਿਸਿ ਚਿਲਿਵ ਲਾਏ॥ ਸਦਾ ਸਦੁ ਦੁਕਹਿ ਦਾਸ ਮਨ ਲਾਗਾ ਪਾਇਯਾ॥ ੧੫॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰ
 ਏ ਕਰਤਾ ਸਬਦਿ ਮੇਰੇ ਸੇਈ॥ ਜਨੁ ਮਨੁ ਕਰਤਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦੇਸੇ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਨ ਮੇਨਾ
 ਮੁਖਿ ਆਇਯਾ॥ ੧੬॥ ੫॥ ੧੭॥ ਆਉ ਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਤਿਤੁ ਪੁਕਰਨੇ ਸੇਵਾ ਰਿਪਾਇਆ॥
 ਭੁਲੇ ਵਿਚਿ ਕੇਵਿ ਰਲਾ ਆਇਆ॥ ਭੁਲਾ ਮਨੇ ਸੇ ਸੁਖ ਪਾਏ ਭੁਲੇ ਵਿਚਿ ਸੁਖ ਪਾਇਯਾ॥
 ੧॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤੇਰਾ ਭੁਲਾ ਭੁਲੇ॥ ਸਹੇ ਕਹੀ ਸੁਖ ਸਦੁ ਕਮਾਏ॥ ਭੁਲੇ ਨੇ ਲੇਖੇ ਹੁਤੀਆ ਪ
 ਦੁ ਭੁਲਾ ਆਖਿ ਮਨਾਇਯਾ॥ ੨॥ ਤੇਰਾ ਭੁਲਾ ਮਨੇ ਸੁਖਿ ਲੇਤੁ ਪੁਆਏ॥ ਤਿਸੁ ਭੁਲਾ ਭੁਲੇ ਸੇ
 ਤੁਧਿ ਸਮਾਏ॥ ਭੁਲੇ ਵਿਚਿ ਵੇਡੀ ਵਤਿ ਮਾਏ ਭੁਲਾ ਵਿਸਹਿ ਕਰਾਇਯਾ॥ ੩॥ ਜਗ
 ਤਿਸੁ ਭੁਲੇ ਤੇਰਾ ਮਿਲਾਏ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਏ॥ ਤੁਧੁ ਆਪਣੇ ਭੁਲੇ ਸਭੁ ਸਿ
 ਸਟਿ ਉਪਾਈ ਜਿਸੇ ਨ ਭੁਲਾ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਰੁਧਾਇਯਾ॥ ੪॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਅੰਧੇ ਕੇ ਰਤੁ ਗਈ॥ ਭੁ
 ਲਾ ਮਨੇ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖ ਪਾਈ॥ ਭੁਲੇ ਕੇ ਭੁਲਾ ਮਾਏ ਕਾਏ ਪਰ ਮਹਲੁ ਨ ਕਬਹੂ ਪਾਇਯਾ॥ ੫॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲੇ ਦੇਵਤਿ ਮਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪੁਰਿ ਫਰਮਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ
 ਤੁਨਾ ਮੁਖਾਏ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖ ਪਾਇਯਾ॥ ੬॥ ਸਭੁ ਨਾਵੇ ਹੁਥਿ ਪੈਛੇ ਨਾਵੇ ਹੁਥੀਐ॥ ਗੁਰ ਬਿਰ
 ਪਾਇ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਐ॥ ਰਸ ਨਾਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇ ਰਸਿ ਭੀਐ ਰਸ ਹੀ ਤੇਰੁ ਸੁਖ ਪਾਇਯਾ॥ ੭॥

ਅਹਲੇ ਅੰਤ ਵਿਖੇ ਪਾਇਆ ਗੁਰੇ ਕੇ ਸਬਦਿ ਸਾਇਤਿ ਤੁਲਾਇ ॥ ਕਿ ਸੇ ਨੇ ਸਾਇਤਿ ਇਸੇਈ
 ਸਤੁ ਪਾਇ ਸੁਭੇ ਸਾਇਤਿ ਮਿਲਾਇਤਾ ॥ ੮ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾ ਰਿਮਨਿ ਤਿਨਿ ਦੁਖ ਪਾਇਆ ਮਾਇ
 ਅਮੇ ਹੁਸਤੁ ਹਰਗੁਰਮਾਇਆ ॥ ਧਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋ ਕੁਸਟੀ ਨਹ ॥ ਕੇਵਲਾ ਪਾਇਤਾ ॥
 ਨਾਮਿ ਰੇਤ ਤਿਨਿ ਨਿਰਮਲ ਦੇਹਾ ॥ ਨਿਰਮਲੀ ਹੋ ਸਸਟ ਸੁਖੁ ਨੇਹਾ ॥ ਨਾਮੁ ਲਾਹਿ ਸਟੁ
 ਖੁਪਾਇਆ ਨਿਖਿਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਤਾ ॥ ੧੦ ॥ ਸਤੁ ਕੇਵਲੁ ਜੁ ਕੇਵਲੁ ਪਾਰਾ ॥ ਵਿਦੁ ਨਾਵੈ
 ਸਤੁ ਤੇਟ ਸੀਸਾਹਾ ॥ ਨਰਿ ਮਾਇ ਨਿਗਾਨਾ ਸੀ ॥ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਤਾ ॥ ੧੧ ॥ ਜਿਸੇ ਨੇ
 ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਸੇ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰੇ ਕੇ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਬਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਦਸਿ ਮਾ
 ਘਟਿ ਅੰਤਿ ਹਿਨੁ ਮੁਖਿ ਮਾਇਤਾ ॥ ੧੨ ॥ ਨਾਵੈ ਨੇ ਲਿਖੇ ਭੇਤੀ ਸਤੁ ਮਾਈ ॥ ਨਾਉ ਤਿਨਾ
 ਮਿਲੇ ਪੁਰਿ ਪੁਰ ਬਿਰਮਾਈ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਉ ਪਾਇਆ ਸੇ ਵਡ ਭਾਗੀ ॥ ਗੁਰੇ ਕੇ ਸਬਦਿ ਮਿ
 ਲਾਇਤਾ ॥ ੧੩ ॥ ਕਾਇਆ ਕੇ ਟਿਅਤਿ ਮਪਾਗਾ ॥ ਤਿਸ ਵਿਚ ਬਹਿ ਪੁਰ ਕੇ ਹਰੀ ਚਾਰਾ
 ਸਤਾ ਨਿਮਾਉ ਸੇ ਕੇਵਲੁ ਪਾਰਾ ॥ ਨਿਹਲੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਤਾ ॥ ੧੪ ॥ ਅੰਤਿ ਰਿਖ ਰਬੇ ਕੇ ਬਾ
 ਨੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਵਿਰਏ ॥ ਬਿਨੈ ਬਾਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਇਤੁ ਸਾਖਿ ਨਿਬੰਧੇ ਸਾਲਹੇ
 ਸੇ ਕੇ ਹਰਿ ਸਟੁ ਮੰਨਿ ਵਾਸਾਇਤਾ ॥ ੧੫ ॥ ਮੇਰੇ ਕੇ ਰੇਤ ਇਕ ਬਣੁ ਤਬ ਲਾਈ ॥ ਇਸੁ ਦੇਹੀ
 ਵਿਚਿ ਸਤੁ ਵਖੁ ਪਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਲੁ ਕਹਿ ਰੇ ਗਿਰਾਤੇ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਪਾਇਤਾ ॥
 ੧੬ ॥ ੬ ॥ ੨੦ ॥ ਮਾਰੁ ਮਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ਕੀਇ ਮੀ ਕੇ ਕੁਲ ਸਬਦੁ ਧੀ ਚਾਰਾ ॥ ਤਿਥੇ ਹਰਿ ਦੇਸੇ
 ਕਿਸਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ ਅਨਹਿ ਨੁਹ ਰਿਸੇ ਵਿਹੁ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਉਸ ਬਾਣਿ
 ਮਿਲਾਇਤਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਦੇਤ ਹਿਤਿ ਨ ਬਲਿ ਹਾਰ ਕਾਉ ॥ ਗੁਰੇ ਕੇ ਸਬਦਿ ਤਿਨ ਮੇਲਿ ਮਿਲ
 ਉ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪੁਰਿ ਲਾਈ ਮੁਖਿ ਸਸਤਿ ॥ ਵਿਸਤਿ ਸੇ ਗਾਤਿ ਬਹਿ ਗੁਰੁ ਗਾਇਤਾ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਕੇ
 ਗੁਰੁ ਗਾਵਾ ਕੇ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਭਾਵਾ ॥ ਅੰਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਾ ॥ ਗੁਰੁ ਬਾਣੀ ਚਹੁ
 ਕੰਤੀ ਸੁਣੀ ਮੇਰੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਤਾ ॥ ੩ ॥ ਸੇ ਕੁਲ ਸਾਧਾ ਕਿ ਅੰਤੁ ਭੁਭਾਈ ॥ ਗੁਰੇ ਕੇ ਸਬਦਿ
 ਹਰਿ ਨੁਹ ਰਿਗੇ ਗਾਈ ॥ ਮਾਨ ਅੰਤੁ ਪਾਇ ਗੁਰੁ ਸਬਦੀ ਨਦਰੀ ॥ ਨਦਰਿ ਮਿਲਾਇਤਾ ॥ ੪ ॥ ਦੁ
 ਤੁਰੁ ਗਾਇ ਹੁਸਟੀ ਹੀ ਰੁਪਾਇਆ ॥ ਮਾਨ ਸਨੁ ਨਾਮੁ ਸਬਦਿ ਤਿ ਤੁਲਾਇਆ ॥ ਧਿਨੁ ਸਬਦੇ

ਸਭ ਮੀਧ ਮੀਧ ਗਗਨ ਮੀਧਿ ਕੋ ਸਬੁ ਭਾਇਓ ॥੫॥ ਇਕਿ ਬਿਥਿ ਤੁਝ ਆਇਓ ਨ ਮੁਗ ਦੁਇ ਮ
 ਨ ਮੁਖੁ ਲਾਗੇ ਦੁਯੋ ਕੁਝ ਭਾਇਓ ॥ ਏਹੇ ਵੇਲਾ ਚਿਹਿਰਾ ਬਿਨ ਮਾਏ ਪਾਗਿ ਪਿਸਿ ਮੈ ਪਛੁਤਾਇਓ ॥
 ੬॥ ਗੁਰੇ ਕੇ ਸਬਾਇ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਸਰੀਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਦੁਸੈ ਸਦੁ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥ ਸੋ ਦੁਸਦੁ
 ਦੁਖੈ ਸਦੁ ਬਾਈ ਸਦੁ ਸੁਖਿ ਮੈ ਨਿਵਸਾਇਓ ॥੭॥ ਹਉ ਮੈ ਗੁਣ ਤਗੁਰ ਸਬਾਇ ਨਿਵੇਗਾ ॥
 ਹਿਯੀ ਉਹਿ ਹੋਵੇ ਰਖਹੁ ਉਰਧਾਗੇ ॥ ਗੁਰੇ ਕੇ ਸਬਾਇ ਸਦਾ ਸਲਾਗੇ ॥ ਮੋਲਿ ਜੇ ਦੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ॥
 ਦਾਸੇ ਦੇ ਤੇਜਿ ਸੁਆਪਿ ਚਿਤ ਤਾਇ ॥ ਗੁਰੇ ਕੇ ਸਬਾਇ ਦਿਵੈ ਸਮਾਨਿ ਆਇ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਬੁਝੈ ਆਪੇ
 ਆਪ ਸਮਾਇਓ ॥੮॥ ਚਿਨਿ ਮੁਨਿ ਵਿਚਿ ਦੁਖੈ ਪਾਈ ਸੇਈ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰੇ ਕੇ ਸਬਾਇ ਆਪ
 ਛੁਣੈ ॥ ਆਪ ਪਛੁਣੈ ਸੇਈ ਜਨ ਨਿਰਮਲੁ ਬਾਣੀ ਸੰਬਦੁ ਸੁਣਾਇਓ ॥੯॥ ਏਹ ਬਾਇਆ
 ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੋ ਸਰੀਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਾਈ ਦੇ ਤਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥ ਅਨਹਿ ਨੁਗੁਣ ਗਾਵੈ ਰੰਗਿਰਾ
 ਤਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਇਓ ॥੧੦॥ ਏਹ ਸਰੀਰ ਸਰੁ ਮੁਲੈ ਹੋ ਮਾਇਆ ॥ ਦੁਖੁ ਭਾਇਓ
 ਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਤੇ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਦੇ ਤੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਓ ॥੧੧॥
 ਤਿਸ ਤਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੇਹ ਹਿਸੇ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਕਾਇ ਅੰਗ ਸੁਨਿ ਰਮਲੁ ਦਰਿ ਸਾਢੇ ਕਾਨਾ ॥ ਹ
 ਰਿਸੇ ਵੇਹਰਿ ਮੈ ਨਿਵਸਾਇ ॥ ਮੈ ਹੋਹਿ ਗੁਣ ਗਾਇਓ ॥੧੨॥ ਬਿਨੁ ਭੁਗਾ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਆ
 ਨ ਕਾਇ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖੁ ਲੈ ਮੁਏ ਬਿਲ ਲਾਇ ॥ ਚਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਕੀ ਗੀਰੀ ॥ ਹਰਿ
 ਜੀਉ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਓ ॥੧੩॥ ਕੰਧਿ ਆ ਕੋਟ ਪਕੋਟ ਨਾਲੇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲੈਵੈ ਦੁਸਤ
 ਸਮਾਇ ॥ ਹਰਿ ਬਾਨ ਮੁਖਿ ਆਇ ਦਿਨੁ ਗਤੀ ਉਤਮ ਪਵੈ ਵੀ ਪਾਇਓ ॥੧੪॥ ਆਪੇ ਸਾ
 ਢੇਹੇ ਸੁਖ ਦਤਾ ॥ ਪੁਰ ਗੁਰੇ ਕੇ ਸਬਾਇ ਪਛੁਤਾਨਾ ਨ ਕਨ ਮੁਸਲ ਹੋ ਸਾਢਾ ਪੁਰੇ ਭਗੀ
 ਕੋ ਪਾਇਓ ॥੧੫॥੧੬॥ ਮਾਰੁ ਮਹਲਾ ॥੧॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਕਾਰ ਉਪਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ
 ਮੋਹੁ ਰਮਿ ਬਣਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਪਲੁ ਕੇਰ ਸਰੁ ਕਰਤਾ ਸੁਖਿ ਸਦਾ ਮੈ ਨਿਵਸਾਇਓ ॥੧॥
 ਮਾਇਆ ਮਾਈ ਤੇ ਗੁਣ ਪਰ ਸੁਤਿ ਜਾਇਆ ॥ ਆਖੈ ਰੇ ਬੇਦਿ ਧਰਮੈ ਨ ਕਰਮਾਇਆ ॥
 ਰੇ ਮਾਹਵ ਰਥਿ ਤੋ ਕਹਿ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਸੇਈ ਪਾਇਓ ॥੨॥ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਤੇ ਕਰਣੀ ਸ
 ਗਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖ ਮੁਖਿ ਰਧਾਗਾ ॥ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਵਰਤੀ ਜਗ ਮੰਤਰਿ ਇਸੁ ਬਾਣੀ ਤੇ ਹਰਿ

ਸਮੁਪਾਇਯਾ॥੩॥ਵੇਦਪੌਤ੍ਰਮਨੁਇਨੁਵਾਟਸਮਾਲੇਸਮੁਨਚੈਤੋਬਧਾਕਾਲੇਕਮੀ॥੪॥
ਕੇਕੁਇਸਦਦੁਖਪਾਏੳਗਦੁਰਮਿਭੁਯਾਇਯਾ॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਏਕਸਮਿਉਲਿਵਲ
ਏ॥ਤ੍ਰਿਬਿਧਿਮਨਸਮਨਹਿਸਮਾਏ॥ਸਾਧੈਸਬਦਿਸਦਹੈਮੁਖਤਾਮਾਇਆਮੇਹਦੁਕਾਇ
ਯਾ॥੬॥ਪ੍ਰਿਧੁਰਿਗਤੇਸੇਹੁਇਗਤਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਹਜੇਮਾਤਾ॥ਸਤਿਗੁਰੋਸਾਦਿਸਦ
ਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਮਾਪੇਅਪਿਮਿਲਾਇਯਾ॥੭॥ਮਾਇਆਮੇਹਿਭੁਰੀਮਨਪਾਏ॥ਦੁਖੇਕੁਇਲ
ਗਦੁਖਪਾਏ॥ਸੁਹਰਿਗਾਇਨੁਬੋਝਹੈਵੇਦਿਸੁਯੋਧਿਲੁਮਨੁਲਾਇਯਾ॥੮॥ਏਹਮਨੁਭੇਭੁ
ਇਰਿਗਾਏ॥ਇਤ੍ਰਿਗਿਸਾਏਮਾਹਿਸਮਾਏ॥ਪੁਰੇਭੁਗਿਵੇਇਰਿਗਪਾਇਗੁਰਮਤੀਰੇਗੁ
ਯੁਯਾਇਯਾ॥੯॥ਮਨੁਮੁਖੁਬਹੁਤੁਕਰੇਅਭਿਮਾਨੁ॥ਦਰਦਹਰਬਗੀਨਪੌਦਮਾਨੁਦੁਖੇਲਾ
ਗੇਕਨਮੁਗਵਾਇਆਧਿਨੁਬੁਝੈਦੁਖਪਾਇਯਾ॥੧੦॥ਮੇਰੈਪ੍ਰਤਿਅੰਦਰਿਅਪੁਲੁਕਾਇਆ॥
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਮਿਲੈਮਿਲਾਇਆ॥ਸਾਦਪ੍ਰਭੁਸਾਧਾਪਾਰਾਨਮੁਅਮੋਲਕਪਾਇ
ਯਾ॥੧੧॥ਇਸੁਕਾਇਆਕੀਕੀਮਤਿਵਿਨੈਨਹਈ॥ਮੇਰਫਾਕਾਰਿਇਹਬਦੁਤਬਦਾਈ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਹੈਸੇਵਾਇਆਸੇਧਾਪਹਿਆਪਮਿਲਾਇਯਾ॥੧੨॥ਕੀਇਆਹਿਓਤੋਟਾਕਾ
ਇਆਹਿਓਲਹਾਗੁਰਮੁਖਿਏਕੇਦੇਪਰਵਾਹਮਗੁਰਮੁਖਿਵਲੁਕਸਦਸੁਖਪਾਏਸਹੇਜ
ਸਹਜਿਮਿਲਾਇਯਾ॥੧੩॥ਸਦਮਹਲਸਏਭੁਤੁਗਾ॥ਆਪੇਦੈਵਦਵਨਿਹਾਗਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਲਹੇਸੁਖਦਤੇਮਨਿਮੇਲਕੀਮਤਿਪਾਇਯਾ॥੧੪॥ਕੀਇਆਹਿਓਦਿਵਸਤੁਕੀਮਤਿਨਹੀ
ਪਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਦੈਵਤਿਮਾਈ॥ਕਿਸਦਹਦੇਸੇਏਵਥਕਾਏਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਨਪਏ
ਤੁਇਯਾ॥੧੫॥ਹਰਿਕੀਤਿਸਭੁਮਹਿਰਹਿਅਸਮਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਆਕਾਈ॥
ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏਆਪੇਸਬਦਿਸਹਜਿਸਮਾਇਯਾ॥੧੬॥ਆਪੇਸਦਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥ਸ
ਬਦਹਿਯੁਭੁਭੁਕੁਕਾਏ॥ਨਕਰਨਮਿਮੇਲਵਤਿਮਾਈਨਮੇਹੀਸੁਖਪਾਇਯਾ॥੧੭॥੮॥
ਮਾਰੁਮਹਲਾ॥੩॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਦੇਪਰਵਾਹਾ॥ਆਪੇਮਿਹਰਵਨੁਅਗਮਅਥਾਹਾ॥ਅਪ
ਵਿਵੇਈਨਸੇਵਤਿਸੇਨਗੁਰਸਬਦਿਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ਤੁਪੁਨੈਸੇਵਹਿਯੋਤੁਪੁਭਵਗਿਗਰਿ

ਕੇਸਬਦਿਸਦਿਸਮਾਦੁਗਿ। ਅਨੁਦਿਨੁਗਦੁਰਦਿਹਿਦਿਨੁਗਤੀਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਕੁ
 ਇਅ॥੨॥ ਸਬਦਿਮਰਹਿਸੇਮਰਦੁਸਵਰਗਿ। ਹਰਿਕੇਗੁਲਹਿਰੇਦੁਇਰਧਾਰਗਿ॥
 ਜਨਮੁਸਫਲੁਹਰਿਕੁਰਦੀਲਾਗੈਦੁਜਾਤੁਉਦੁਕਾਇਅ॥੩॥ ਹਰਿਕੀਉਮੇਲੇਅੰਧ
 ਮਿਲੇਏ। ਗੁਰਕੇਸਬਦੁਅਪੁਰਾਵੈਏ। ਅਨੀਦਨੁਸਦਾਹਰਿਭੁਗਤੀਗੋਤੁਇਸਜਗ
 ਮਹਿਲਾਪਾਇਅ॥੪॥ ਤੇਰੇਗੁਲੁਕੇਹਮੇਕੁਰਦਨੁਕਾਇਅੰਤਨਪਰਾਕੀਮਠਿਨਹੀਪਾਈ
 ਅਪੇਦਇਅਕਰੇਸੁਖੁਦਾਤਾਗੁਦਮਹਿਗੁਲੀਸਮਾਇਅ॥੫॥ ਇਸੁਜਗਮਹਿਮੇਰੇਪਾ
 ਸਾਰਾ। ਮਨੁਖੁਪੁਆਗਿਅਨੀਅੰਧਰਾਮਧੰਧਾਵਤਨੁਖੁਗਵਾਇਅ॥੬॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖ
 ਪਾਇਅ॥੭॥ ਕਰਮੇਰੇਤਾਸਤਿਕੁਰਪਾਏ। ਹਉਮੈਲੁਸਬਦਿਕੁਲਾਏ। ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਗਿ
 ਆਨਰਤਨੁਚਾਨਦਮਹਿਅਨੁਮੰਧੇਰੁਗਵਾਇਅ॥੮॥ ਤੇਰਨਾਮਅਨਕਰੀਮਤਿਨਹੀ
 ਪਾਈ। ਸਦਨੁਖੁਹਰਿਹਿਰੇਦੁਸਾਈ। ਕੀਮਤਿਕਉਦੁਕਰੇਪੁਭੁਤੇਗੀ... ਤੁਆਪੇਸਹਕਿ
 ਸਮਾਇਅ॥੯॥ ਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਅਰਮਅਪਾਰਾ। ਨਾਕਰੇਅੰਤਲੁਗਾਰਾ। ਅਪੇਤੇਲੇ
 ਤੇਲਿਤੇਲੇਏਗੁਰਸਬਦੀਮੋਲਿਮਿਲਾਅ॥੧੦॥ ਸੇਵਕਸੇਵਹਿਕਰਹਿਅਰਦਸਿ। ਤੁਆ
 ਪੇਮੋਲਿਬਹਲੁਗਿਪਾਸਿ। ਸਦਨੁਕੀਅੰਧਾਸੁਖਦਾਤਾਪੁਰੋਕਰਮਿਧਿਅਇਅ॥੧੧॥ ਜ
 ਤੁਸਤੁਸੇਜਮੁਜਿਸਦੁਕਮੋਵੈ। ਇਹੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਕਿਹਰਿਗੁਗਾਵੈ। ਇਸੁਬਿਖੁਮ
 ਹਿਅੰਧਿਤਪਰਾਪਤਿਹੈਵੈ। ਹਰਿਕੀਉਮੇਰੈਕੁਇਅ॥੧੨॥ ਕਿਸੇਨਬੁਝਾਏਸੇਈਬੁਝੈ।
 ਹਰਿਗੁਗਾਵੈਅੰਦਰੁਸੁਝੈ। ਹਉਮੈਰਾਕਿਰਹਾਏਸਹਕੇਹੀਸਦੁਪਾਇਅ॥੧੩॥ ਬਿ
 ਨੁਕਰਮਚੇਹੁਠਿਰੇਪਨੀਗੈ। ਮਹਿਮਹਿਕੰਮੈਦੋਕੇਨਠਰੀ। ਬਿਖੁਕਾਗਤਾਬਿਖੁਕਮਾਵੈ
 ਸੁਖੁਨਕਬਹੁਪਾਇਅ॥੧੪॥ ਬਹੁਤੇਰੇਕਰੇਰੇਖਪਾਰੀ। ਬਿਨੁਸਬਦਹਉਮੈਕੇਨਮਾਰੀ। ਜੀ
 ਵਤੁਮੇਰੇਤਮੁਕਤਿਪਾਏਸੇਦਨਾਏਸਮਾਇਅ॥੧੫॥ ਅਗਿਆਨੁਤਿਸਨਾਇਸੁਤਨਹਿ
 ਕੁਲਾਏ। ਤਿਸਦੀਬੁਝੈਕਿਗਸਬਦੁਕਮਾਏ। ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਕੁਪਾਨਿਵਰੇਹਉਮੈਮਾ
 ਰਿਸਮਾਇਅ॥੧੬॥ ਸਾਚਸਾਹਿਬਦੀਵਤਿਅਏ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਵਿਰਲੇਪਾਈ। ਨਾ

੨੬

ਨਰੋਏਕਰੇਏਬੇਨਤੀਨਮੇਨਮਿਸਮਾਇਆ॥੧੬॥੧॥੨੩॥ਮਾਰੁਮਹਲਾ॥੩॥ਨਦਗੰਚਰ
ਤਾਲੇਹਮਿਲਾਏ॥ਚੁਗਤਸਲਾਹਨਿਸਦਾਇਵਲਾਏ॥ਤਉਸਰਦਾਈਉਬਰਹਿਕਰ
ਤੇਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ਪੁਰੇਸਬਦਿਚੁਗਤਿਸੁਗਈ॥ਅੰਤਰਿਸੁਖਤੇਰੋਮਨਿਚੁਈ
ਮਨਤਨਸਦੀਚੁਗਤੀਗਤਾਸੇਦਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆ॥੨॥ਹਉਮੈਦਿਦਿਸਦਕਲੇਸਰੀ
ਗਾਕਰਮੋਹਵੇਰੇਰਗਰਪੁਰਾ॥ਅੰਤਰਿਆਗਿਆਨੁਸਬਦਿਬੁਝਾਏਸਤਿਗੁਰੇਤਸੁ
ਖੁਪਾਈਆ॥੩॥ਮਨਮੁਖੁਅੰਧਾਅੰਧੁਕਮਾਏ॥ਬਹੁਸੰਕਟਜਨੀਚੁਰਮਾਏ॥ਕਮਕਾਨੇਵੇਗਾ
ਕੇਦਨਥਾਏਅੰਧੇਤੇਬਹੁਦੁਖਪਾਇਆ॥੪॥ਆਵਦੁਕਾਨਾਸਬਾਦਿਨਿਵਾਰੇ॥ਸਦਨਮੁਰ
ਖੈਉਰਧਾਰੇ॥ਗੁਰੋਕੇਸਾਦਿਮੋਰੇਮਨਮਾਰਿਉਮੈਜਾਇਸਮਾਇਆ॥੫॥ਆਵਦੁਕਾਨੇਪ
ਰਕੁਵਿਗਈ॥ਧਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬਿਹੁਕੇਇਨਹਈ॥ਅੰਤਰਿਕੁਤਿਸਬਦਿਸੁਖਵੀਸਮੇ
ਜੋਤਿਕੁਤਿਮਿਲਾਇਆ॥੬॥ਪੰਚਦੁਤਕਿਤਵਹਿਵਿਚਾਰਾ॥ਆਇਆਮੇਹਕਾਏਹੁਪ
ਸਾਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਤਾਮੁਕਤ੍ਵਹੈਪੰਚਦੁਤਬਸਿਆਇਆ॥੭॥ਬਾਝਗੁਰੋਹੋਮੇਰ
ਗੁਬਾਰਾ॥ਭਿਗਿਭਿਗਿਭੁਬੇਦਾਰਦਾਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਕੇਸਦਾਇਕਾਏ॥ਸਦਨਮੁਰ
ਨਿਚੁਇਆ॥੮॥ਸਾਦਾਦਰਸਾਦਾਸਾਦਰਦਾਰਾ॥ਸਚੇਸੇਹੁਰਿਸਬਦਿਪਿਆਰਾ॥
ਸਚੇਪੁਨਿਸਚੇਗੁਰਦਾਰਾਦਾਸਚੇਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥੯॥ਪ੍ਰੇਰੇਅੰਦਰਿਕੇਖਕੁਪਾਏ॥
ਗੁਰੋਕੇਸਬਦੇਸਹਕਿਸਭੁਏ॥ਉਥੋਸਗਾਵਿਕੇਗੁਨਵਿਆਪੇਸਹਕੇਸਮਾਇਆ॥੧੦॥
ਦੁਜੈਭੁਇਦੁਸਟਕਾਦੁਸਾ॥ਤਉਦੰਢਰਹਿਧਹੁਮੇਰਪਿਆਸਾ॥ਕਿਸੰਗਤਿਬਹਰਿ
ਸਦਾਦੁਖਪਾਵਹਿਦੁਖੇਦੁਖੁਮਾਇਆ॥੧੧॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਝਹੁਸੰਗਤਿਨਹਈ॥ਧਿਨੁਸ
ਬੇਦੇਪਾਰਨਪਾਈਵੇਈ॥ਸਹਕੇਗੁਰਦਾਰਾਵਹਿਦਿਨਗਤੀਕੋਤਿਮਿਲਾਇਆ॥੧੨॥ਕੀ
ਇਅੰਧਿਰਪੁਪੰਥੀਵਿਭਿਦੁਸਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭੁਗਹਿਗੁਰਸਬਦਿਨਿਵਾਰੇ॥ਉਤਹਿਨਮੁ
ਕੇਨਆਵਹਿਨਕਾਹੀਨਿਕਪਾਰਿਵਾਸਾਪਾਇਆ॥੧੩॥ਕੀਇਅੰਸੇਧਰਿਸਬਦੁਵੀਚਾਰ
ਗਿਮੇਹਰਗਉਰੀਚੁਰਮੁਨਿਵਾਰਗਿਆਪੋਧਿਪਾਕਰਸੁਖਦੁਤਾਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ

॥१६॥ सद्यहीनेदेवचिन्महाहृत्। गुरवेवमघदिनकीविपद्महृत्। गिरासैवम
 लुविचदिपरगासैपरगाद्वारिदेवलाहृत्॥१५॥ अपेवरतासयसदी॥ आ
 पेभारिकीद्वेलेमहृत्नवेदी॥ नानवनभुमेदेवडिभादीभापुगाद्वेसुपुपाहृ
 त्॥१६॥ २॥ २४॥ मारुभहृत्॥ ६॥ ॥सेलेह॥ १ उमडिगुरप्रसदि॥
 साद्यभापिसद्वारहृत्गा। अहृत्नसुसुसिधीनीकागा। गुरभुपिसद्वेमेप
 टभंडरिसहृत्ससिधिसभादीहृत्॥ १॥ सभुनसद्वेमेभनभागी। गुरपरसादीस
 हृत्सभागी। गुरगुरवरतासयसुपुपाहृत्भा। गुरवरदीचिडुलादीहृत्। सडि
 गुरगिभासडिगुरवेपुका। सडिगुरसेदिअहृत्नद्वेका। सडिगुरतेन
 भुवतनपुपाहृत्भासडिगुरकीसेद्वेभादीहृत्॥ ३॥ गिरुसडिगुरवेद्वेका
 रगा। भाद्वेदिगाहृत्भिमरगिभाभागा। नानवडिनवी। गिरगाडिहृत्कि
 गुरभुपिरगहिसरहृत्दीहृत्॥ ४॥ गुरभुपिपीडिसद्वेमेसादी। सडिगुरतेभ
 रडिनाभुभकादीहृत्द्वेभा। स्रिपावरगहिरुकी। उरपिलेद्वेगुरसर
 हृत्दीहृत्॥ ५॥ भूमिड्वेसुसडिगुरद्वेभा। स्रिभा। सदेद्वेभा। रपुवरद्वेभा
 हृत्भा। डहभनहृत्ससद्वेका। गिरुपुनिकादीसहृत्सहृत्सभादीहृत्॥ ६॥ गिरुव
 उवरतेपुगिरिलिपिपादी। भनद्वेनगुरगुरवरतद्वेकादी। गिरुसडिगुर
 वेसीद्वेनगी। गुरवरदीचिडुलादीहृत्॥ ७॥ स्रिभुवेद्वेडिभापेदे। गुरभुपि
 नभुपद्वेवलाहृत्भा। स्रिपावरनभुवेद्वेनानवभिमसभादीहृत्॥ ८॥ गिरभा
 रतनभिमपरगाद्वेभा। सभुपद्वेवसहृत्वेलाहृत्भा। हृद्वेडिभादीगुरते
 पादीसडिगुरवरवेसद्वेकादीहृत्॥ ९॥ पुगादिभासुगनिसिधितिभाभिमिभा
 रगा। भागिभाभिमिभा। गुरवरतनभापागा। सडिगुरगिरिभाभुवरतनभमि
 उरीवरभिमभेसुपुपादीहृत्॥ १०॥ गुरभुपिनभुपुगादीहृत्सेदी। हृद्वेका। गिरिनि

ਰਮਲੁਹਫੁਲੋਇ। ਨਾਮਿਨਾਮਿਹਤੇਸੁਖਪਾਇਆਨਾਮਿਹਹਿਅਲਿਵਲਾਈਹੋ॥੧॥ਗੁ
 ਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈ। ਸਹਜੇਕਾਹੈਸਹਜੇਸੇਵੈ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਸਮਾਇਸਮਾਇ
 ਨਾਨਕਨਾਮਿਖਿਆਈਹੋ॥੧੨॥ਗੁਰਗਤਾਮੁਖਿਮੀਮਿਤਹੋਧਾਣੀ। ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਖ
 ਖਿਵਖਾਣੀ। ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਸਦਮਨਧਿਗਸੇਹਰਿਕਰਦੀਮਨੁਲਾਈਹੋ॥੧੩॥ਹਮ
 ਖੁਰਖੁਆਗਿਆਨੁਗਿਆਨੁਖਿਫੁਲਗੰ। ਸਤਿਗੁਰਤੇਸਮਧੁਪਰੀਮਨਮਾਹੀ। ਹਿਹ
 ਦਇਆਲੁਖਿਪਾਰਹਿਹਰਿਕੀਉਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਲਾਈਹੋ॥੧੪॥ਕਿਨਿਸਤਿਗੁਰ
 ਜਾਤਾਤਿਨਏਕਪਛਾਤਾ। ਸਹਬੋਰਹਿਰਿਅਸੁਖਦਤਾ। ਅਤਮਦੀਨਿਪਰਮਪਦੁਪ
 ਇਅਸੇਵਾਸੁਰਤਿਸਮਾਈਹੋ॥੧੫॥ਕਿਨਕਉਆਦਿਮਿਲੀਵਡਿਅਈ। ਸਤਿਗੁਰਮ
 ਨਿਵਸਿਅਲਿਵਲਾਈ। ਅਧਿਮਿਲਿਅਕਰਾਕੀਵਨਦੰਤਾ। ਨਾਨਕੰਮੀਕਿਸਮਾਈਹੋ॥੧੬॥੧॥ਮਾ
 ਰੁਮਰਲਾ॥੬॥ਹਰਿਅਰਮਮੋਗਦਰਸਦਾਅਧਿਨਾਸੀ। ਸਹਬੋਰਹਿ
 ਰਹਿਅਪਾਇਵਾਸੀ। ਤਿਸੁਖਿਨੁਮਵਹੁਨਕੋਈਦਤਾਹਰਿਤਿਸਹਿਜੇਰਹੁਪਾਈਹੋ॥੧੭॥ਕਾ
 ਕਉਰੋਖੈਹਰਿਗਖਦੁਯਗਾ। ਤਕਉਕੋਇਨਸਾਕਸਮਾਗਾਸਿਮੈਸਾਹਰਿਸੇਵ
 ਹੁਸੀਤਹੁਕਾਰੀਉਤਮੁਧਾਈਹੋ॥੧੮॥ਕਾਕਾਪੈਵਿਫੁਕਿਥਾਉਨਾਹੀ। ਤਕਹਤਾਗੁਰਪੁ
 ਸਮਾਹੀ। ਸੁਕਤਠਨਿਹਰਿਅਕੀਤੇਨੁਹਰਿਪਿਆਵਹੁਕੋਕਾਵਿਡਾਈਹੋ॥੧੯॥ਕਿਜੀ
 ਆਕੀਵੇਦਨਕਾਣੇ। ਤਿਸੁਸਾਹਿਬਕੋਉਰਹਧਾਣੇ। ਤਿਸੁਮੋਗਕਨਕਰਿਬਨੀਤੀਕੇ
 ਸਹਬਸੁਖਾਧਾਣੇਹੋ॥੨੦॥ਕਿਜੀਮੈਕੀਸਾਰਨਕਾਣੇ। ਤਿਸੁਸਿਉਵਿਫੁਕਹੀਮੈਮ
 ਕਾਣੇ। ਖੁਰਖਸਿਉਨਿਯੁਪਗਾਣੀਹਰਿਕਪੀਮੈਪਦੁਨਿਹਧਾਈਹੋ॥੨੧॥ਨਾਕਰਿ
 ਤਿਤਉਤਹੋਕਰੇਤਾ। ਹਰਿਦੇਵਕਲਿਥਕਿਜੀਤਾਸਉਤੇ। ਅਚਿਤਕਨੁਦੇਪੁਰੁਮੈ
 ਗਵਿਧਿਪਾਥਰਕੀਟਪਧਾਈਹੋ॥੨੨॥ਨਾਕਰਿਅਸਾਮੀਤਸੁਤਭਾਈ। ਨਾਕਰਿਅਸਾ
 ਵਿਸੇਸਾਹਧਿਉਹਾਰਕੀਪਰਾਈ। ਧਿਨੁਹਰਿਨਾਵੇਵੇਧੇਲੀਨਾਹੀਹਰਿਕਪੀਮੈਸਾ
 ਰੰਗਪਾਈਹੋ॥੨੩॥ਅਨਨਿਨੁਨਾਮੁਕਪਦੁਧਨਵਾਹੀ। ਸਭਅਸਾਮਨਸਾਪੁਰੇਥਾਰੀ

ਜਨਨਾਨਾਪੁਜਪੁਰੁਦੁਖੰਡਨੁਸੁਖਿਸਹਕੈਰੈਦਿਹਿਗਲੇਹੋ॥੮॥ਕਿਨਿਹਰਿਸੇਦਿਅ
 ਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਅਸਹਕੈਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਅਕਿਸਹਦਿਪੈਰੈਤਿਸਕੋਪਤਿਰੈ
 ਜਾਇਪੁਰੁਦੁਖੰਡਨੁਪੁਰਾਣੇਹੋ॥੯॥ਕਿਸੁਹਰਿਸੇਦੁਈਸੇਈਜਨਲਗੇ॥ਗਰਕੈਸਬਦਿ
 ਭਰਮਭਉਭਾਗੇ॥੧੦॥ਦਿਓਰਿਹਸਦਾਹੋਉਦਾਸੋਕਿਉਕਿਉਬਮਲਰੋਹਦਿਓਪਾਣੀ
 ਹੋ॥੧੧॥ਦਿਓਰਿਉਮੈਸੇਦੁਥਾਇਨਪਾਏ॥ਜਨਮਿਮਰੈਓਰਿਅਏਕਾਏਸੇਤਪੁਪੁ
 ਰਾਸਾਈਸੇਦੁਕੈਹਰਿਮੈਰੋਮਨਿਭਾਨੀਹੋ॥੧੨॥ਹਰਿਕਿਅਗਲੇਤਰੇਆਖਾਸੁਆਖੀ
 ਤੁਸਰਬਭੀਆਕਮਤਿਭਭਾਮੀ॥ਹਉਆਗਉਦਾਨੁਤੁਏਪਹਿਕਰੇਤਹਰਿਅਨੁਦਿ
 ਨਨਾਪੁਰੁਦੁਖੰਡੇਹੋ॥੧੩॥ਕਿਸਹੀਕੈਰੁਅੰਗਾਰਬਲਦੁਥਾ॥ਕਿਸਹੀਕੈਰੁਦੀਬਾਨੁਆ
 ਇਆਕਾਮੈਹਰਿਬਿਨਦੇਵਪਚਮਦਰਨਕਾਈ॥ਤੁਕਰੇਤਾਗਪੁਸੈਨਿਮਾਣੀਹੋ॥੧੪॥
 ਨਿਮਾਣੇਮਦੁਕਰਹਿਤੁਭਾਏ॥ਹਿਰੇਕਤੀਸੁਖਿਈਅਏਕਾਏ॥ਕਿਨਕਾਪਪੁਕਰਹਿ
 ਤੁਸੁਆਖੀਤਿਨਕੀਉਪਰਿਗਲਾਤੁਪੁਆਣੀਹੋ॥੧੫॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਿਨੀਸਦਾਪਿ
 ਆਇਅਗਾਤਿਨੀਗੁਰਪਰਸਾਦੁਪਰਮਪਦੁਪਾਇਅ॥ਕਿਨਿਹੀਰੋਸੇਦਿਅਤਿਨਿਸੁ
 ਪੁਪਾਇਅਗਬਿਨੁਸੇਦੁਪਦੁਤਾਣੀਹੋ॥੧੬॥ਤੁਸਭੁਮਹਿਦੁਰਤਹਿਹਰਿਜਗਨਾਥੁਸੇ
 ਹਰਿਕਪੈਕਿਸੁਮੁਸਤਿਵਿਗਾਰਗਥਾ॥ਹਰਿਕੀਸਰਦੁਪਾਇਅਹਰਿਕਪੈਕਨਨਾਨ
 ਕਸਦਾਸਦਸਾਣੀਹੋ॥੧੭॥੨॥ਸੇਲੇਹਮਹਲਾ॥੫॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪੁਸੈਦਿ॥
 ਕਾਲਉਪਦਿਧਰੋਕਿਨਿਧਰਦੁ॥ਗਗਨਹਰਾਇਆਬੁਕਮੇਕਰਦੁ॥ਅਗਨਿਉ
 ਪਾਇਈਧਨਮਹਿਬਧੀਸੇਪੁਰੁਰਾਖੇਭਾਈਹੋ॥੧॥ਕੀਅੰਕਤਕਉਚਿਕੁਕੁਸੇਬਾਹੀਵ
 ਰਦੁਕਾਹਦੁਸਮਰਥੁਆਖੀ॥ਬਿਨਮਹਿਬਾਪਿਉਬਾਪਦੁਗਰਮੇਈਤੇਰਾਸਹਾਏਹੋ॥
 ੨॥ਮਾਤਗਰਭੁਮਹਿਕਿਨਿਪੁਤਿਪਾਇਅਗਾਸਾਸਿਰਾਸਿਹੋਈਸੇਰਿਸਮਾਲਿਅਗਾਸ
 ਦਾਸਦਾਜਪੈਅੰਸੇਪੀਤਮੁਹਤੁਏਕਿਸੁਹਤਿਆਈਕੇ॥੩॥ਸੁਲਤਾਨਖਾਨਕੋਰਖਿਨ
 ਕੀਹੋ॥ਗਗੀਬਨਿਵਾਕਕੋਰਪੁਤਮਗੇ॥ਗਗਨਿਵਾਰਦੁਸਰਬਸਾਧਾਰਦੁਕਿਫੁਕੀਮ

ਤਿਕਰੀਨਕਾਈਗੇ॥੪॥ਸਿਪਤਿਵੇਤਸੇਧਨਵੇਤਾਭਿਸੁਮਨਿਵਸਿਅਗਚਿਤੁਗਵੇ
ਤਾਮਾਤਪਤਸੁਤਬੰਧਭਾਏਕਿਨਿਦਿਗਸਿਸੀਟਉਪਾਈਗੇ॥੫॥ਪ੍ਰਭਅਪੇਸਰਣ
ਕੁਉਨਗੀਕਰਣਸਾਧਸੰਗਤਿਨਿਹਚਉਹੈਤਰਣਸਾਮਨਬਾਚਕਰਮਆਗਏ
ਬਰਤਾਤਿਸੁਨਗੀਕੇਦੇਸਕਾਈਗੇ॥੬॥ਗੁਣਨਿਪਾਨਮਨਤਨਮਹਿਹਦਿਅਗਾਕਨ
ਮਮਰਨਕੀਕੁਨਿਨਕੁਇਆਦੁਖਵਿਨਾਸਕੀਅਸੁਖਿਤੇਰਾ॥੭॥ਕੁਤਿਪਤਿਰੇਹਮ
ਘਾਈਗੇ॥੮॥ਮੀਤਹਮਾਰੇਸੇਈਸੁਆਮੀਥਾਨਬਨੇਤਹਿਮੀਤਰਕੁਮੀਸਿਮਰਿ
ਸਿਮਰਿਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਰਦੇਤੁਥਾਣਤਮਿਟਾਈਗੇ॥੯॥ਹਰਿਥਾਨਮੁਕਟਿਲਖਧਾ
ਯਾਹਰਿਸਸੁਕੀਰਤਨਸੰਗਿਧਨੁਤਾਯਾਹਿਅਨਖੜਭੇਗੁਚਰਿਵਿਚਪਾਦੀਨਾਣੁ
ਤਮੋਰਕਾਰਿਧਾਈਗੇ॥੧੦॥ਹਰਿਕਾਕਾਪੁਕਪਕੁਪਕੁਪੇਨਾਕੀਤਿਆਵਹੁਦਸਪੁ
ਘਰਿਅਪਨੇਲਖਧਉਗਸੀਧਨਬਕਨੇਹਰਸਵਿਗੁਣਗਾਈਗੇ॥੧੧॥ਖੰਡਧੁ
ਯੰਡਉਧਾਰਣਗਾਯਿਉਅਥਾਹੁਅਰੰਮਅਪਾਰਾਭਿਸਨੇਸ਼ਿਪਾਕੇਪ੍ਰਭਅ
ਪਨੀਸੇਭਨੁਤਿਸਹਿਧਿਘਾਈਗੇ॥੧੨॥ਬੰਧਨਤੇਵਿਲੀਏਪ੍ਰਭਿਮੇਲਾਕਰਿਵਿਰਪੋਚ
ਏਘਰਗੋਲਾਅਨਹਦੁਦੁਦੁਦੁਵਾਰੁਸਹਕੁਪਨਿਸਾਦੀਥਾਹਰਮਾਏਯੇ॥੧੩॥
ਮਨਿਪਰਤੀਤਿਬਨੀਪ੍ਰਭੁਕੇਗੀਧਿਨਸਿਗਾਈਹਉਮੈਮਤਿਮੇਰੀਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀ
ਪ੍ਰਭਅਪੇਨੇਕਰਮਹਿਸੇਭੁਸਗਾਈਗੇ॥੧੪॥ਕੇਕੇਕੇਕਾਰੁਕਪਕੁਗਦੀਸੋਘਲਿਧ
ਲਿਏਈਪ੍ਰਭਅਪੇਨੇਈਸੋਤਿਸੁਬਿਨੁਦੁਜਾਅਵਰੁਨਦੀਸਿਏਕਾਕੁਗਤਿਸਬਹੀਗੇ॥
੧੫॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਪ੍ਰਭੁਕਾਤਾਗਾਰੁਪ੍ਰਸਾਦਿਸਦਾਮਨੁਗਤਾਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿ
ਜੀਵਹਿਕੁਨੇਤੇਰੇਏਕੇਕਾਰੁਸਮਾਈਗੇ॥੧੬॥ਕੁਗਤਕਨਾਕਾਪ੍ਰਤਮੁਪਿਆਗਾਸੇਭੇ
ਉਪਾਰਣੁਖਸਪੁਰਮਾਗਾਸਿਮਰਿਨਾਮੁਪੀਸੇਭੁਇਛਾਕੁਨਨਾਨਕਪੈਕਰਧਾਈਗੇ॥
੧੭॥੧॥ਅਰੁਸੇਲੇਹਮਹਲਾ॥੫॥ ॥ ੧੮॥ਤਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸੰਗੀਕੇਗੀਨਾਰਿਲਪਟਾਣੀਉਰਵਿਭਗੀਰਗਰਸਮਾਦੀਵਿਹਤੁਸੇਭੇਗੀਭ

ਏਇਕਤਵਰਤੇਭਗਵਿਲਸਾਹੇ॥੧॥ਜਿਪਿਰਵੇਹਸੁਪਨਤਤਮਾਨੋਪਿਰਪਨਹਿਸੀ
 ਗਾਹਿਓਵੇਸੀਗਾਨੇਅਮਿਲਿਏਵਤੁਸਹਿਦਿਨੁਹਤੀਪ੍ਰਿਉਦੇਪਨਹਿਦਿਲਸਾਹੇ॥੨॥
 ਧਨਸੇਰੋਪ੍ਰਿਉਚਹੁਧਿਧਿਧਾਵੇ॥ਜਿਪਾਵੇਸੇਮਾਇਰਿਖਾਵੇ॥ਏਵਦਸਤਵਉਪਹੁਦਿ
 ਨਸਾਕੇਧਨਚਹਤੀਭੁਖੀਪਮਾਸਾਹੇ॥੩॥ਧਨਵੇਰਧਿਨੇਉਦੇਉਕਾਰਿਯੋਗੇ॥ਪ੍ਰਿਅਪਰਦ
 ਸਿਨਕਾਹੁਦਸਪਾਹਿਮੋਗੇ॥ਐਸਾਧਨਕੁਚਰਹੁਗਿਹਚੀਤਰਿਜਿਤੁਉਤਰਭੁਖਿ
 ਅਸਾਹੇ॥੪॥ਸਗਲੇਕਰਮਧਰਮਜਗਸਾਧਨਾਧਿਨੁਹਰਿਰਸੁਸੁਖਤਿਲਨਧੀਲ
 ਧਾ॥ਭੁਈਸ਼ਿਪਾਨਕਸਤਸੰਗਤਉਧੀਪਿਰਅੰਨਦਉਲਸਾਹੇ॥੫॥ਧਨਅੰਧੀਪਿ
 ਰਹਪਲਸਿਅਨਾਧਿਨਤਤੁਕਾਰਦਰਨਰਚਾਨਾ॥ਜਿਸੁਦਖਰਵਉਤਮਅਏਹੁ
 ਸੇਪਾਇਉਸਤਿਗੁਰਪਾਸਾਹੇ॥੬॥ਧਨਵੇਰਤੁਵਸੁਮੈਨਾਲੇ॥ਪ੍ਰਿਅਸੁਖਵਾਸੀਥਾ
 ਲਗਪਾਲੇ॥ਤੁਏਧਿਨਹਉਵਿਤਹੀਨਲੇਖੇਵਚਨੁਦੇਹਿਛੁਡਿਨਜਸਾਹੇ॥੭॥ਪਿ
 ਰਿਕਹਿਅਹਉਹੁਕਮੀਧੇਰਾ॥ਉਹੁਭਾਰਭਾਰਕਿਸੁਕਰਕਾਇਨਛੁਡਾ॥ਨਿਰਦ
 ਰਾਖਤਿਚਹੁਤਮਸੇਗੁਰਹਲਾਜਸਦੇਤਉਰਿਸਿਧਸਾਹੇ॥੮॥ਜੁਏਪ੍ਰਿਅਚੰਦਨਕ
 ਹੇਧਨਸਾਹੇ॥ਧਨਕਛੁਨਸਮਏਚੇਚਲਿਕਾਚੇ॥ਧਹੁਰਿਧਹੁਰਿਮਿਰਹੀਸੀਗਿਅ
 ਰਉਹੁਬਾਤਜਨੇਕਰਿਹਸਾਹੇ॥੯॥ਅਈਅਗਿਆਪਿਰਹੁਬਲਾਇਆਨਪਨਪੁ
 ਛੀਨਮਾਤਾਪਕਾਇਆ॥ਉਠਸਿਧਾਇਉਛੁਠਰਿਮਦੀਦੇਖਨਨਕਮਿਥਨਮਸਾਹੇ॥
 ੧੦॥ਰੇਮਨਲੋਭੀਸੁਭਿਅਨਮੋਗੇ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਦਿਨੁਰਤਿਸਦੇਗੇ॥ਧਿਨਸਤਿ
 ਗੁਰਪੰਥਮਏਸਕਤਨਿਗੁਰੇਗਲਿਜਮਠਹੇ॥੧੧॥ਮਨਮੁਖਿਅਏਮੰਨਮਖਿ
 ਜਾਵੇ॥ਮਨਮੁਖਿਠਿਗਿਠਿਰਿਨੇਦਾਖਾਵੇ॥ਜਿਤੰਨਨਰਕਸੇਮਨਮੁਖਿਭੋਗੈਗੁਰਮੁਖਿਲੇ
 ਪਨਮਸਾਹੇ॥੧੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਇਜਿਹਰਿਜੀਉਭਾਇਆ॥ਤਿਸੁਕਉਨਮਿਦਾਵੈਜਿ
 ਮੁਖਿਪਹਿਰਾਇਆ॥ਸਦਾਅਨੰਦਕਰੇਅਨੰਦੀਜਿਸੀਮਿਰਪਾਇਆਗਲਿਖਸਾਹੇ॥
 ੧੩॥ਹਉਥਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਪੁਰੇ॥ਸਰਦਕੇਦਤੇਬਦਨਕੇਸੁਰੇ॥ਐਸਾਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿ

ਆਸੁਖਦਾਤਾਵਿਛੁੜਿਨਕਤਹੀਜਾਸਹੇ॥੧੬॥ਗਾਦਨਿਧਾਨਵਿਛੁੜੀਮਨਿਪਾਈ॥ਘਟਿਘ
ਟਿਪੁਰਿਗਹਿਉਸਤੁਠਾਈ॥ਨਾਨਕਸਰਵਿਦੀਨਦੁਖਉਕਨਹਉਰੇਦੁਤੇਰੇਕੇਦਾਸਹੇ॥੧੭॥
॥੧॥੨॥

੧ਤਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ॥੫॥ਸਿਲੇਹ॥
ਕੋਰੇਮਨਿਦਮਨੀਦੀਮੇਗਾ॥ਘਟਿਘਟਿਪੁਰਨਸਿਰਿਸਿਰਹਿਨਿਬੇਗਾ॥ਸਿਰਿਸਾਹੀਕੇਸਾ
ਚਾਸਾਪਿਬੁਅਵਦੁਨਾਹੀਕੇਦੁਜਾਹੇ॥੧॥ਹਰਖਵੈਤਮਨੇਤਦਇਆਲਾ॥ਪ੍ਰਗਟਿਗਹਿਉ
ਪ੍ਰਭਸਰਬਉਜਾਲਾ॥ਰੂਪਕੋਰਕੂਰਿਵੈਖੈਦਿਗੈਸਮਾਪੇਹੀਆਪਿਪੁਕਾਹੇ॥੨॥ਆਪੇਕੁਦਰ
ਤਿਕੋਰਟੀਚਾਗਾ॥ਆਪੇਹੀਸਦੁਕੋਰਪਾਸਾਰਾ॥ਆਪੇਖੋਲੁਖਿਲਾਵੈਦਿਨਗਤੀਆਪੇਸੁਦਿ
ਸੁਦਿਭੀਜਾਹੇ॥੩॥ਸਾਚਾਤਖਤਸਾਚਾਪਤਿਸਾਹੀ॥ਸਦੁਖਾਕੀਨਸਾਚਾਸਾਹੀ॥ਆਪੇਸ
ਚਪਹਿਉਸਤੁਸਦਮੇਦੇਸਦਿਵਰਤੇਜਾਹੇ॥੪॥ਸਦੁਤਪਾਵਸੁਮਦੇਕੇਰਾ॥ਸਾਚਾਥਾਨ
ਸਦਪ੍ਰਭਤੇਰਾ॥ਸਦੀਕੁਦਰਤਿਸਦੀਬਾਲੀਸਦਸਹਿਬੁਸਥਿਕੀਜਾਹੇ॥੫॥ਏਕੋਆਪਿਤੁੰ
ਹੈਵਡਗਾਜਾ॥ਹਕਮਿਸਦੇਕੋਪੁਰੋਕਾਜਾ॥ਅਤਿਰਿਬਾਹਰਿਸਤੁਕਿਛੁਕਾਇਆਪੇਹੀਆ
ਪਿਪਤੀਜਾਹੇ॥੬॥ਤੁਵਡਰਸੀਆਤੁਵਡਭਰਾ॥ਤੁਨਿਰਬਾਦੁਤੁਹੀਜੀਭਰਾ॥ਸਰਬ
ਬੁਖਸਹਕਿਘਰਿਤੈਰਅਮਿਉਤੇਰੀਦਿਸਦੀਜਾਹੇ॥੭॥ਤੇਰੀਦਾਤਿਤੁਏਤੋਹੈਦੇਰਿਦਾਨ
ਸਭੁਸੇਜੰਤਲੇਐ॥ਤਿਨਿਅਵੈਪੁਰਨਭੰਡੁਰੋਤਿਪਤਿਰੋਹਆਪੀਜਾਹੇ॥੮॥ਜਾਚਹਿਸਿ
ਧਸਾਪਿਕਬਨਵਾਸੀ॥ਜਾਚਹਿਕੁਤੀਸੁਤੀਸੁਖਵਾਸੀ॥ਇਕੁਦਾਤੁਰਸਗਲੇਹੋਜਾਚਵਿ
ਦੇਰਿਦਾਨਸਿਸਟੀਜਾਹੀ॥੯॥ਬਹਹਿਭਗਤਿਅਹਰੰਗਅਪਾਰਾ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾ
ਪਨਹਾਰਾ॥ਭੁਹਤੇਲਬੇਅੰਤਸੁਆਮੀਹਕਮਨਿਭਗਤੀਜਾਹੇ॥੧੦॥ਕਿਸੁਦੇਹਿਕੁਰਸੁ
ਨੇਸਈਤੁਧਯਾਇ॥ਉਹਗੁਰੇਕੇਸਥਾਦਿਸਦਾਰੰਗਮਾਇ॥ਚਤੁਰਹੁਪੁਸਿਆਦੁਸੇਈ
ਕੇਮੀਨਿਤੇਰੇਭਾਵੀਜਾਹੇ॥੧੧॥ਕਿਸੁਚਿਤਿਅਵੈਸੇਵੇਪਰਵਾਗਾ॥ਕਿਸੁਚਿਤਿਅਵੈਸੇ
ਸਾਚਾਸਾਹੀ॥ਕਿਸੁਚਿਤਿਅਵੈਤਿਸੁਭਉਕਹਾ॥ਅਵਰਕਹਾਵਿਛੁੜੀਜਾਹੇ॥੧੨॥ਤਿਸ

ਇਸਤਿਨਿਸੇਤਤਿਨਪਾਇਆਨਿਹਦਲਥਾਨੇਹ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਮਹਿਮਾਸਤਿਗੁ
ਰਕਾਣੇ॥ਕੇਵਿਛਕੇਰੇਸੁਆਪਣੁਭਾਣੇ॥ਸਾਧੁਪੁਰਿਚਹਿਨਤਿਰੇਨਾਨਕਸਦਕ
ਰਥਾਣੇ॥੬॥੬॥॥ਆਰੁਮਹਲਾ॥੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਦਿਨਿਰੰਜਨਪੁਰਨਿਰੰਕਾਰ॥ਸਭਮਹਿਵਰਤੇਆਪਿਨਿਗਾਗਾ॥ਵਰਨੁਕਾਤਿਚ
ਹਨਨਹੀਂਕੇਈ॥ਸਭਹੁਕਮੇਸਿਸਟਉਪਾਇਦਾ॥੧॥ਲਖਦਉਰਾਸੀਹੋਕੇਨਿਸਥਾਈ॥
ਮਾਣਸਕਉਪੁਰਦੀਈਵਡਿਆਈ॥ਇਸਪਉਬੀਤੇਕਨਰਦਕੇਸੁਆਇਕਾਇਦੁਖ
ਪਾਇਦਾ॥੨॥ਕੀਤਹੋਵੇਤਿਸੁਕੀਆਬਹੀਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਪਦਾਰਥੁਲਹੀਐ॥ਕਿ
ਸੁਆਪਿਬੁਲਾਏਸੇਈਭੁਲੇਸੇਬੁਝੈਕਿਸਹੁਬੁਝਾਇਦਾ॥੩॥ਹਰਖਸੇਗਾਨਗਾਰਇ
ਹਕੀਆ॥ਸਉਬੋਰੇਕੇਸਤਿਗੁਰਸਰਣੀਆ॥ਤਿਹਗਾਣਤੇਰੇਹਨਿਗਾਰਸੇਗਾਰ
ਮੁਖਿਸੇਪਾਇਦਾ॥੪॥ਅਨਿਕਹਮਕੀਏਬਹੁਤੇਗਾ॥ਕੇਕੀਕੇਸੇਧਨਪੈਰੇ॥ਕੁਰਤਾ
ਧੀਕੇਨਹੀਂਕੇਮੈਨਕਲਾਹਾਮੂਲਗਵਾਇਦਾ॥੫॥ਕੁਲਕੁਰਮਹਿਕੀਰਤਨਪਰਧਾਨ
ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਪੈਕੇਲਾਇਧਿਆਨ॥ਆਪਿਤੇਰੇਸਰਾਲਕਲਤੇਰੇਹਰਿਦਰਗਾਧਤਿ
ਸਿਉਕਾਇਦਾ॥੬॥ਖੰਡਪਾਤਾਲਦੀਪਸਾਭਿਲੇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਾਏਵਸਿਆਪਿਪੁਰਕੀ
ਆਨਿਹਦਲੇਏਕੁਮਾਪਿਅਧਿਨਾਸੀਸੇਨਿਹਦਲੇਕੇਤਿਸਹਿਧਿਆਇਦਾ॥੭॥ਹਰਿਕਾ
ਸੇਵਕਸੇਗਰਿਹੀਜਗਾ॥ਭਿਦਨਕਾਣਹੁਮਾਣਸਦਹਾ॥ਕਿਉਕਲਤਰੇਗਤਿਰੁਧਿਧਰ
ਭੁਤੀ॥ਭਿਰਿਸਲਲੇਸਲਲਸਮਾਇਦਾ॥੮॥ਇਕਿਕਾਨਿਕਮਾਗੇਦਾਨੁਦਮਾਗੇ॥ਕੁ
ਪੁਰਭਾਵੇਤਾਕਿਰਪਾਧਾਗੇ॥ਦਿਹਦਰਸਕਿਤਮਨੁਤਿਪਤੇਸਧਰਿਕੀਰਤਨਿਮਨੁਰ
ਹਿਗਾਇਦਾ॥੯॥ਹੁਕੇਟਾਕੁਰਕਿਤੇਵਸਿਨਾਐ॥ਹਰਿਸੇਕਿਛਕੇਗਕਿਧਰਿਕਿ
ਅਸਿਤਾਭਾਵੇ॥ਕਿਤਾਏਕਨਿਸੇਈਕਰਾਇਨਿਦਰਿਛੇਰੇਨੇਕੇਈਪਾਇਦਾ॥੧੦॥
ਕਿਥੇਮਤਿਪਵਾਇਥਨਤ੍ਰੇਪਾਣੀ॥ਤਿਥੇਹਰਿਧਿਆਈਐਸਾਰਿਗਪਾਨੀ॥ਕਿਥੇ

ਪੁਤਕਲਤੁਨਥੇਲੀਵੇਈਤਿਥੇਹਰਿਅੰਗਿਪਿਛੁਡਾਇਦਾ॥੧੧॥ ਵਡਾਸਾਹਿਬਅਗਮ
 ਅਥਾਹਾਵਿਉਮਿਲਿਐਪੁਤਵੇਪਰਦਾਹਾਵਾਟਿਮਿਲਕਾਓਸੁਮਾਗਰਿਪਾਏਸਾਇ
 ਏਸੇਗਤਿਵਸਾਪਾਇਦਾ॥੧੨॥ ਹੁਕਮੁਬੁਝੈਸੇਵਕੁਬਹੀਐਬੁਗਭਲਾਦੁਇਸਮਸਰਿ
 ਸਹੀਐਹਉਮੈਯਾਇਤੋਏਵੇਬੈਏਸੇਗਰਮੁਖਿਸਹਕਿਸਮਾਇਦਾ॥੧੩॥ ਹਰਿਕਿਰਤੁ
 ਗਤਸਦਾਸਖਵਾਸੀਘਾਲਸੁਭਾਇਅਤੀਤਉਦਾਸੀਅਨੇਕਰਿਗਵਹਰਿਬਹੁ
 ਭੁਤੀਓਉਪਿਤਾਪੁਤਲਤਾਇਦਾ॥੧੪॥ ਅਗਮਅਗਦਹੁਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥
 ਤਾਮਿਲਿਐਕਾਲਏਮਿਲਾਈਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਗਟੁਇਆਤਿਨਕਨਕਉਕਿਨਿਧਰਿ
 ਮਸਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਾਇਦਾ॥੧੫॥ ਤੁਮਾਧੇਬਰਤਾਵਾਰਣਕੁਰੁਣਾਸਿਸੁਦਿਉਪਾਈ
 ਧਰੀਸਭੁਧਰਣਾਕਨਕਨਕਸਰਹਿਏਪਾਇਆਹਰਿਦੁਆਰਹਰਿਭੁਵਨਕਿ
 ਰਖਾਇਦਾ॥੧੬॥ ੧੫॥੧॥ ॥ਮਾਰੁਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਸੇਲੇਹਾ॥

੧ ਤਿਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਇ॥

ਕੇਦੀਸੈਸੇਈਵੇਤੋਹਾਬਾਣੀਤੇਰਸਵਦਿਸੁਦੀਐਦੁਕੀਅਵਰਨਕਪਸਿਚਾਈ
 ਸਗਲਤੁਮਾਰੀਸਾਰਣਾਅਪਿਏਤੋਰਅਪਣਾਗੰਘਾਅਪੇਅਪਿਅਪਿਪੁਤੁ
 ਥੀਆਅਪਿਉਪਾਇਰਹਿਉਨਪਸਾਰਾਅਪੇਪਾਟਿਪਟਿਸਾਰਣਾ॥੨॥ ਇਵਿਉ
 ਪਾਏਵਡੁਰਵਰਵਰੀਇਵਿਉਦਾਸੀਇਕਘਰਬਾਰੀ॥ਇਵਿਉਏਇਵਿਉਤਿਅ
 ਘਾਏਸਭੁਸੇਤੇਗਪਾਰਣਾ॥੩॥ ਅਪੇਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਾਦਗਉਤਿਪੋਤਿਭੁਗਤ
 ਨਸੀਗਿਰਾਣਾਅਪੇਗੁਪਤਿਅਪੇਰੋਪਰਘਟਅਪਨਾਅਪਿਪਸਾਰਣਾ॥੪॥ ਸ
 ਦਾਸਦਾਸਦੋਹਦੁਹਾਗਉਠਅਗਮੁਅਥਾਹਅਪਾਗਉਦੁਭੁਰੇਰਹਰਿਉਦੇਏ
 ਹਿਚਲਤਸੁਆਮੀਕਵਾਰਣਾ॥੫॥ ਮੁਖਿਸਾਲਾਹੀਸਦੇਸਾਰਾਨੇਦੀਪੇਖਾਅਗਮਅ
 ਥਾਹਾਕਰਦੀਸੁਦਿਸੁਦਿਮਨਤਨਹਰਿਅਮੇਰੇਸਾਹਿਬਸਗਲਉਧਾਰਣਾ॥੬॥
 ਕਰਿਕਰਿਦੇਖਹਿਕੀਤਅਪਣਾਕੀਅਕਿਤੋਸੇਈਹੈਕਪਣਾਅਪਣੀਭਰਹਿਤਿ

ਅਪੋਜਾਏ ਨਦ ਰਿਨਦ ਕਿਨਿਗਾਲਿਦਾ ਸਿਤਸਭਾਨਹੋਸਹਿਪ੍ਰਭਪੋਸੋਅਨੰਮੰਗਲਹ
 ਰਿਚਲਤਤਮਸੋਗਾਗੁਣਗਾਦ੍ਰਿਅਨਹਦਧੁਨਿਬਾਣੀਤਹਿਨਾਨਕਦਾਸਚਿਤਾਰਣਾ॥੮॥
 ਅਵਣੁਜਾਣਸਭੁਚਲਤੁਤਮਾਗਾਕਰਿਕਾਰਿਦੇਖੈਖੋਲੁਆਪਾਰਗਾਆਪਿਉਪਏਉਦਣ
 ਗਗਾਅਪਣੀਕੀਆਪਾਲਣਾ॥੯॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਜੀਵੈਸੇਇਤੁਮਾਗੀਸਦਾਸਦਾਜਾਈ
 ਬਲਿਗਾਗੀ॥੧੦॥ਇਕਰੋਜੋਤ੍ਰਿਸਿਮਰਤਿਦਿਨੁਗਤੀਮੇਰੇਸੁਆਮੀਅਗਮਅਪਾਰਣਾ॥੧੦
 ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੋਕੈਸਸਾਲਾਹੀਏਕੋਏਕੁਪੀਮਨਮਾਗੀ॥ਹੁਕਪੁਬੁਇਜਨਭੁਏਨਿਹਾਲਿ
 ਇਹੁਭਗਤਾਕੀਪਾਲਣਾ॥੧੧॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਜਪੀਐਮਨਿਸਾਢਾਗੁਰਉਪਦੇਸਿਰਾ
 ਮਰਿਗਿਗਤਾ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਤਟਹਿਸਭਿਬਿਧਨੁਇਹੁਭਰਮੁਮੇਧਪਰਜਲਣਾ॥੧੨॥
 ਜਗਰਾਖੈਸੇਈਸੁਖਨਾਥਾ॥ਸਹਜੇਹਇਸੇਈਚੁਲਮਾਨਾ॥ਬਿਨੈਸੇਬੈਰਨਹੀਕੋਬੈਰੀਸਭੇ
 ਕੋਹੋਭੁਲਣਾ॥੧੩॥ਭੁਭੁਭੇਰਬਿਨਸੇਮੰਧਿਅਗੇ॥ਪ੍ਰਗਟਭੁਏਪ੍ਰਭਪੁਰਖਨਿਰਗੇ॥੧੪॥
 ਆਪਣੁਤਿਪਏਸਰਣਾਇਕਿਸੁਕਾਸੀਤਿਸੁਪਾਲਣਾ॥੧੫॥ਐਸਾਕੇਵੰਤੁਭਾਗੀਆਇ
 ਆਆਰਪਹਰਕਿਨਿਖਸਮੁਧਿਅਇਆ॥ਤਿਸੁਜਨਕੈਸੰਗਿਤੁਰੇਸਭੁਕੇਈਸੇਪਰਵ
 ਰਸਧਾਰਣਾ॥੧੬॥ਇਹਬਖਸੀਸਖਸਮੇਤਪਾਵਾ॥ਆਰਪਹਰਕਰੋਜੋਤ੍ਰਿਪਿਆਵਾਨਾਖੁਜ
 ਕਪੀਨਾਮੁਸਹਜਿਸਮਾਵਾਨਾਮੁਨਾਨਕਮਿਲੈਏਉਚਾਰਣਾ॥੧੭॥੧੮॥ਸਮਾਭੁਮਹਲਾ॥੫॥
 ਸੁਗਤਿਦੀਖਨਭੁਲਗਵਾਗਾ॥ਮਿਥੈਨਮੋਹਰਾਭੁਪਸਾਰਾ॥ਜਗਮਹਿਕੋਈਰਹਨਨਜ
 ਪਾਏ॥ਨਿਹਚਲੇਏਕਨਾਹਇਣਾ॥੧॥ਗੁਰਪੁਰਖੀਪਾਉਸਰਣਾਈ॥ਮੇਹਸੇਗੁਸਭੁਭਰ
 ਮੁਮਿਟਾਈ॥ਏਕਮੰਤ੍ਰਿਵੈਏਅਉਖਪੁਸਤੁਨਪੁਰਿਧਰਾਇਣਾ॥੨॥ਜਿਸਨਾਮੇਕਉਤ
 ਰਸਹਿਬਹੁਦਵਾ॥ਸਗਲਭਗਜਾਕੀਕਰੋਏਸੇਵਾ॥ਅਨਾਥਨਾਥਦੀਨਦਖਾ॥ਨਿਸੇਰਾ
 ਰੁਪੁਰੇਤਪਾਇਣਾ॥੩॥ਹੋਰਭੁਆਹਕੋਈਨਸੁਏ॥ਤਿਭਵਣਧਵੇਤਕਿਛੁਨਬੁਏ॥
 ਸਤਿਗੁਰਸਾਹੁਭੁਭੁਨਾਮੁਜਿਸੁਇਹੁਰਤਹਤਿਸੇਤਪਾਇਣਾ॥੪॥ਜਾਕੀਪੁਰਿਕੇ
 ਰਪੁਨੀਤਾ॥ਸੁਰਨਪਾਵਹਿਰੇਦਵਨਪਾਵਹਿਮੀਤਾ॥ਸਤਿਪੁਰਖਸਤਿਗੁਰਪਰਮੇਸੁਰ

ਕਿਸੇ ਭੇਟ ਤਪਾਰਿ ਪਗਾਇਲਾ ॥ ੫ ॥ ਪਾਤੁ ਜਾਤ ਲੜਹਿ ਮਨ ਪਿਆਰੇ ॥ ਕਮ ਧੋਨ ਸਹੀ ਰਹ
 ਗੇ ॥ ਤਿਪਾਤਿ ਸੇਤੇ ਖਸੇ ਦੁਗਰ ਪੁਰ ਨਾਮ ਕਮਾਇ ਰਸਾਇਲਾ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬ ਦਿਖ ਰਹਿ
 ਪੰਥ ਪਾਤੁ ॥ ਭੇਪਾਰ ਬੁਧ ਮੁਹਿ ਦੇ ਨਿਰਮਾਲਾ ॥ ਪਾਰ ਸੁਭ ਧੋ ਭੇਟ ਗੁਰ ਪੁਰਾ ॥ ਤਪਰ ਪਰ
 ਸਿਪਾਰ ਸਾਇਲਾ ॥ ੭ ॥ ਕਈ ਬੈਰ ਨਾਹੀ ਲਿਵਲਾ ਗੇ ॥ ਮੁਖ ਤਿਬ ਪਤੀ ਕੀ ਗਿਆ
 ਨੀਤਿ ਮੋਕੇ ॥ ਏਕਿ ਬਾਰ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਮੋਹ ਉਧਾ ਲਿਬਾ ਲਿਗਰ ਦਰਸਾਇਲਾ ॥ ਗੁ
 ਰ ਕੇ ਸੇਵਾ ਨ ਕਾਏ ਕਈ ॥ ਗੁਰ ਪਾਰ ਬੁਧ ਮੁਹਿ ਦੇ ਰਸੇਈ ॥ ਕਿਸੇ ਨ ਲਾਇਲਾ ਏਸੇ
 ਦੁਰ ਕਿਸ ਦੁਰ ਭਾਗ ਮਥਾਇਲਾ ॥ ੮ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਮਹਿ ਮਾਥੇ ਦਨ ਨਾ ਦੁਹਿ ॥ ਤੁਛ ਮਾਤੁ ਸਾਇ
 ਲਾਇਲਾ ॥ ਪਾਰ ਬੁਧ ਮਾਥੇ ਪਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਸ ਮਰਤ ਮਨ ਸੀਤੁ ਲਾਇਲਾ ॥
 ੯ ॥ ਕਾਕੀ ਸੇਇ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ॥ ਗੁਰਿ ਦੇਵੈ ਸੇਤਾ ਹੀਵੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਮਾਲਾ ਏਤੋ
 ਭਾਪਾਇਤਿ ਸੁਭ ਮੋਖ ਪੰਥਿ ਨ ਪਾਇਲਾ ॥ ੧੦ ॥ ਸੇਤ ਨ ਕੀ ਸਰਦਾਈ ਪਤਿ ਮਾਥੇ ॥ ਤਿਉ ਪਾਦੁ ਪੰਥੁ
 ਮਾਥੇ ਪਾਰਿ ਮਾਥੇ ਸੁਹਤਿ ਨ ਕਾਏ ਕਈ ॥ ਤੁਮ ਕਹੁ ਗੁਰਿ ਮਾਥੇ ਕਹਾਇਲਾ ॥ ੧੧ ॥ ਨਿ
 ਰਗੁ ਦਰੁ ਉਸੇ ਗਿਲੇ ਗੁਰ ਲਾਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿਟੁ ਲਾਏ ॥ ਪਖਾਓ ਰਹਿ ਪੀਸੁ ਰੁਸੇ
 ਤ ਮਾਥੇ ਦਰੁ ਪਾਇਲਾ ॥ ੧੨ ॥ ਬਹੁਤੁ ਮਾਥੇ ਕੀ ਮੁਖਿ ਮਾਥੇ ਮਾਥੇ ॥ ਤੁਮ ਹੀ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤੁਮ ਸਰਦਾਇਲਾ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੇਤੁ ਹੀ ਗਿਰਾਖੁ ਏਹੁ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਦੇਵਾਇ
 ਲਾ ॥ ੧੩ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਗੁਸਾਈ ਮੋਗੇ ॥ ਦਰਸਨ ਪਾਇ ਮਾਥੇ ਤਿਗੁਰ ਪੁਰੇ ॥ ਸੁਖ ਸਹਾਇ
 ਸਦਾ ਮਨਿ ਦਾਨੁ ਕਰਦਾ ਸੁਦਸਾਇਲਾ ॥ ੧੪ ॥ ੨ ॥ ਮਾਥੇ ਮਹਲਾ ॥ ॥ ੫ ॥

੧ ਚਿਸਤਿ ਗੁਰ ਪੁਸਾਇ ॥

ਸਿਮਰੇ ਪਰਤੀ ਮਰ ਮਾਕਾਸਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਚੰਦੁ ਸੁਰਜ ਗੁਣ ਤਾਸਾ ॥ ਪਉਟ ਪਾਣੀ ਬੈਸੇਤ
 ਰ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਉਪਾਰ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਪੰਤ ਦੀਪ ਸਤਿ ਲੇਖਾ ॥ ਸਿਮਰ ਪਾਤ
 ਲ ਪੁਰੀ ਮਾਸੁ ਭੋਖੇ ਮਾਥੇ ॥ ਸਿਮਰਹੁ ਧਾਣੀ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲੇ ਹਰਿ ਜਾਨਾ ॥
 ੨ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਬੁਧ ਮੋਖਿ ਸਨ ਮੋਹ ਸਾਥੇ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਦੇਵੇ ਤੇ ਕੇਵੇ ਤੇ ਤਾਸਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਕੀ ਪੈਦੇਤ

ਸਤਿਸਿਮਰਹਿਅਗਨਤਨੁਜਾਈਭਿਸੁਗਨਾਸਿਮਰਹਿਪਸੁਪੰਖੀਸਤਿਭੁਤਗਾਸਿਮਰਹਿ
ਬਨਪਰਬਤਅਉਪੁਤਾਲਤਬਲੀਸਾਖਸਤਿਸਿਮਰਹਿਰਵਿਰਹਿਅਸੁਆਮੀਸਰੁਮਨਾ॥
੪॥ਸਿਮਰਹਿਅਸਬੁਲਪੁਖਮਸਤਜੇਤਾਸਿਮਰਹਿਸਿਧਸਾਧਿਕਹਰਿਮੰਤਾਰਾਪਤਪ੍ਰਗਟ
ਸਿਮਰਹਿਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸਗਲਭਵਦੁਖਾਪ੍ਰਭਪਾਨਾ॥੫॥ਸਿਮਰਹਿਨਰਨਾਰੀਆਸਰਮਾਸਿਮ
ਰਹਿਕਾਤਿਕੇਤਿਦਰਨਾਸਿਮਰਹਿਗੁਣੀਚਤਰਸਭਬੋਤੇਸਿਮਰਹਿਰੇਣੀਅਰਟਿਨਾ॥
੬॥ਸਿਮਰਹਿਘਣੀਮੂਰਤਿਪਲਨਿਖਾਸਿਮੇਰਵਾਲੁਅਵਾਲੁਸੁਚਿਸੇਰਗਾਸਿਮਰਹਿਸ
ਉਦੁਸਾਸਤੁਸੇਯੋਗਾ॥ਅਲਖਨਲਖੀਮੋਈਕੀਖਿਨਾਚਾਰਦੁਖਰਾਵਦੁਖਾਰਸੁਆਮੀ॥ਸ
ਗਲਘਟੋਕਅੰਤਰਕਾਮੀ॥ਵਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਿਸੁਭਗਤੀਲਾਵਧੁਕਨਮਪਦਹਥੇਸੇਯੋਗਾ॥
੭॥ਜੋਕੇਮਨਿਦੁਰਾਪ੍ਰਭਅਪਣਾਪੁਰੋਕਰਮਿਗਰਕਾਪੁਛਪਨਸਰਬਨਿਹੰਤਹਿਸੇਪ੍ਰਭ
ਕਾਤਾਬਧੁਕਿਨਕਨੀਭਰਮਰਨਾ॥੮॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਦੇਸਮਨਿਜੋਥੇਦੁਖਦਰਦੁਖਮ
ਤਾਕਾਭਾਰੇ॥ਸੁਖਸਹਕ੍ਰਿਅਨੰਦਨਮਰਸੁਅਨਹਦਘਾਣੀਸਹਕ੍ਰਿਪਨਾ॥੯॥ਸਿਧੀਨਵਤ
ਕਿਨਿਪ੍ਰਭਫਿਅਇਆਸਿਧਤਿਵੇਤਾਕਿਨਸੇਗੁਪਸਇਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜੋਕੇਮਨਿਦੁਰਾ॥
ਸੇਪੁਰਬਰਮਨਿਛਿਨਾ॥੧੧॥ਕਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੁਆਮੀਸਿਈਅਵਰਨਕਹੀਦੁਕੈਕੇ
ਈਗੁਰਗਿਆਨਅੰਧਨਿਕਾਟਿਉਕੁਮਸਗਲਾਅਵਰਨਦੀਸੇਏਕੀਖਿਨਾ॥੧੨॥ਉਚਤੇ
ਉਚਦਰਧਾਰਾਕਹੁਨਨਕਾਈਅੰਤਨਪਾਰਗਾਗਹਿਰੀਭੀਰਅਥਾਹਸੁਆਮੀਅਤੁਲਨ
ਕਾਈਕੀਅਮਨਾ॥੧੩॥ਤਿਕਰਤਾਤੇਰਾਸਭਕੀਆਤੁਧੁਬਿਨਅਵਰਨਕੇਈਬੀਆਅ
ਫਿਅਧਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭਤੁੰਹਸਗਲਪਸਾਰਤੁਮਾਨਾ॥੧੪॥ਕੁਮਦੁਤਤਿਸਨਿਕਟਿਨਮੋਵੇ॥
ਸਾਧਸਿਰਿਹਰਿਕੀਰਤਨਗਾਏ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਤਾਕੇਪੁਰਨਕੇਸੁਦਨੀਪ੍ਰਭਕਾਜੁਸੁ
ਨਾ॥੧੫॥ਤੁਸਭਨਾਕਾਸਭਕੇਤੇਰਾਸਾਦਾਸਾਹਿਬੁਰਾਹਿਰੀਭੀਰਾਕਹੁਨਾਨਕਸੇਈਕੁ
ਨਉਤਮਕੋਭਾਵਹਿਸੁਆਮੀਤੁਮਨਾ॥੧੬॥੧॥੮॥ਮਾਰੁਮਹਲਾ॥੫॥ਪ੍ਰਭਸਮਰਥਸਰਥ
ਸੁਖਪਾਨਾਸਿਮਰਉਨਾਮੁਹੁਮਿਹਰਵਾਨਾਹਿਰਦਤਾਜੀਅਨੰਤਕੀਪਾਰੀਕੁਨਥਾਏਨਾ

ਚਿਗਨਾ॥ ੧॥ ਸਰਉਜਨਪੁਰਿਪਰਮਗਤਿਪਾਵਉ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੀਮੈਲੁਮਿਟਾਵਉ॥ ਚੀ
 ਰਘੋਰਗਮਿਟੇਹਰਿਅਉਖਪਿਹਰਿਨਿਰਮਲਗਪੈਮੰਗਨਾ॥ ੨॥ ਸੁਦਲੀਸੁਦਉਬਿਮਲਕ
 ਸੁਸੁਆਮੀ॥ ਏਕਉਟਤਜਉਬਿਖਕਾਮੀ॥ ਨਿਵਨਿਵਪਾਇਲਗਉਦਸੁਤੇਰਕਰਿਸਕ੍ਰਿਤ
 ਨਹੀਸੇਗਨਾ॥ ੩॥ ਰਸਨਾਗੁਣਗੋਵਹਰਿਤੇਗਮਿਟਹਿਕਮਤੇਅਵਗੁਣਮੇਗਾਸਿਮਰਿ
 ਸੁਆਮੀਮਨੁਜੀਵੈਪਦਤਤਜਿਤਗਨਾ॥ ਚਰਨਕਮਲਜਪਿਬੇਹਿਬੁਟਰੀਐ॥ ਸਿਤਸੀ
 ਗਤਿਮਿਲਿਸਾਗਰਤੋਰੀਐ॥ ਅਰਢਾਬੰਦਨਹਰਿਸਮਤਨਿਵਾਸੀਬਾਹੁਜਿੰਨਨਿਨਨ
 ਗਨਾ॥ ੪॥ ਟਸਟਸਨਕਉਕਰਿਲੇਹੋਗਪਾਲਾ॥ ਤ੍ਰਿਪਾਨਿਪਾਨਦੀਨਦੁਇਆਲਾਸਕਾ
 ਸਹਾਈਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਹੀਮਿਲਿਕਨਹੋਵੀਭਿਗਨਾ॥ ੫॥ ਮਨੁਤਨੁਅਰੀਪਧਰੀਹਰਿਅਰੇ
 ਜਨਮਜਨਮਕੋਸਇਆਯੋਗੇ॥ ਤ੍ਰਿਸਕਾਸੋਸਈਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ ਤਿਤਿਮਾਰੀਹਉਮੈਹਿਤਨ
 ॥ ਚੁਲਿਥਲਿਪੁਪੁਰਨਮਤਿਤਕਾਮੀ॥ ਪਾਇਪਾਟਿਰਵਿਮਾਅਛਲੁਸੁਆਮੀ॥ ਚੁਰਮਭੀ
 ਤੋਬਈਗੁਰਪੁਰੇਏਕਰਵਿਅਸਰਬੰਗਣਾ॥ ੬॥ ਜਤਕਤਪੇਖਉਪੂਰੁਸੁਖਸਾਗਰਾ॥ ਹਰਿ
 ਤੋਰਿਭਿਡਾਰਿਨਹੀਰਤਨਾਰਾਗਾ॥ ਅਗਹਅਮਗਾਹਵਿਛੁਮਿਤਿਨਹੀਪਾਈਐਸੇਬੁਝੇ
 ਤ੍ਰਿਸੁਵਿਰਪੰਗਨਾ॥ ੭॥ ਛਤੀਸੀਤਲੁਮਨੁਤਨੁਰੰਡਾ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੀਮਿਟਹਿਵੇਤਸਾ॥
 ਬਰਗਹਿਕਾਰਿਲੇਏਪੁਤਅਪੋਨੇਆਪਿਧਾਰਿਤ੍ਰਿਸਟੇਗਨਾ॥ ੮॥ ਏਕੋਏਕਰਵਿਅਸਭੁਰ
 ਈ॥ ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੁਜਾਥਈਨਹੀ॥ ਆਪਿਅਪਿਅਤ੍ਰਿਪੂਰੁਗਵਿਅਤ੍ਰਿਸਨਾ॥ ਬੁਝੀਤਰਮੰ
 ਗਨਾ॥ ੯॥ ਗੁਰਪਰਮੇਸਰਗੁਰੋਗਵਿਣਾ॥ ਗੁਰਕਰਤਾਗੁਰਸਬੰਦਖਸੇਟਾ॥ ਗੁਰਕਪੁ
 ਜਪਿਕਪਤਛਲੁਪਾਇਆ॥ ਗਿਆਨਦੀਪਬਸਤਸਤਸੀਰਿਗਨਾ॥ ੧੦॥ ਕੋਪੇਖੋਸੇਸਭੁਵਿਛੁ
 ਸੁਆਮੀ॥ ਤ੍ਰਿਸੁਨਣਸੇਪੂਰੁਕੀਥਾਈਯੋਕੀਨੋਸੇਤਮਹਿਕੰਗਾਇਉਸਰਵਿਸਗਾਇਸੀਤਹਤਨਾ॥
 ੧੧॥ ਜਾਦਕੁਕਾਏਤਮਹਿਅਗਾਧੈ॥ ਪਤਿਤਪਾਵਨਪੁਰਨਪੁਤਸਾਧੈ॥ ਏਕੋਏਕਰਵਿਅਸਭੁਰ
 ਈ॥ ਆਨਮੰਗਲਨਿਹਵਿਚਿਨਾ॥ ੧੨॥ ਕਾਇਆਪਾਦਪੂਰੁਕਰਵੇਗਪਾਲਗੀਲਾਗਿ
 ਸਿਤਸੀਗਾਗਾਨਿਰਮਲੁਸੇਈਬਾਣੀਹਰਿਬਲੀ॥ ਮਨੁਤਨੁਨਮਿਮਾਜੀਵੇਰੰਗਨਾ॥ ੧੩॥ ਸਿਲ

ਕੁਲਸੰਪੂਰਨਛਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤਕਲਹੇਇਕਾਰਚਤ੍ਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਥਿਨੇਦਹਰਿਨਾਮੁਸੁਖਨਾਨਕ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਹਰਿਭਿਚਨਾ॥੧੬॥੨॥੬॥ਮਾਭੁੰਮੇਲਹੇਮਹਲਾ॥੫॥

ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤੁਸਾਹਿਬੁਹਉਸੇਵਕੀਤਾਜੀਉਪੰਡਸੁਭਤੇਗਰੀਤਾਕਰਣਕਰਾਦੁਸਭਤ੍ਵੈਰੈਤ੍ਵੈਰੈ
ਨਾਹੀਕਿਛੁਆਸਣਾ॥੧॥ਤੁਮਹਿਪਰਾਏਤਾਜਗਮਹਿਅਏਯੋਜਿਤਪੁਭਾਣਸੇਬਰਮਕਮਏ॥
ਤੁਏਤਵਾਹਰਿਕਿਛੁਨਹੇਤਾਭੀਨਾਹੀਕਿਛੁਕਾਣਾਉਹਾਹੁਕਮਤੁਮਾਰਸਣੀਐਈਹਾਹ
ਰਿਕਸੁਤੇਰਾਭਣੀਐਆਪੇਲੇਖਅਲਖੈਆਪੇਤਮਸਿਉਨਾਹੀਕਿਛੁਪੁਣਾ॥੩॥ਇਥਿਤਾਸਭਬਾ
ਰਬੰਧਗਿਯੋਭਿਖੇਲਾਦਹਿਤਿਉਖਲਨਹੋਗਉਪੁਣਮਾਰਗਿਸਭਤਮਹੀਕੀਨਾਹੀਕਿਛੁਪਾ
ਣਾ॥੪॥ਏਕੇਬਸਾਇਰੇਬੇਰਿਹਾਅੰਤਗਿਏਕਿਪਾਰੇਏਸੇਦੇਸੇਤਗਿਏਕਿਕੀਥਉਪਾਸੁਇ
ਕੀਕਉਚਾਨੁਇਨਮਹਿਕੀਐਕਿਕੁਣਾ॥੫॥ਕਦਨਸੁਖਤੀਕਦਨਸੁਨਰਕਾਕਦਨਸੇ
ਸਾਰੀਕਦਨਸਭਗਤਾਕਦਨਸੁਦਾਨਕਦਨਸੁਹੋਛਕਦਨਸੁਸੁਰਤਾਕਦਨਸੁਕੁਣਾ॥੬॥ਹੁ
ਕਮੇਖੁਕਤੀਹੁਕਮੇਨਰਕਾਹੁਕਮੇਸਾਰੀਹੁਕਮੇਭਗਤਾਹੁਕਮੇਹੋਛਹੁਕਮੇਦਾਨਾਦੁਕਾਨਾਹੀ
ਅਦਹੁਪਣਾ॥੭॥ਸਾਗਰੁਕੀਨਾਅਤਿਤੁਮਤਾਰਾਇਕਿਖੇਰੇਸਾਤਲਕਰਿਮਨਾਮੁਖਗਾਦੁ
ਗਾਇਕਨਾਪਾਰਿਲਿਖਾਦੁਹੁਆਪੇਸਤਿਗੁਰਕਿਨਕਾਸਉਚੇਣਾ॥੮॥ਕਉਤਕਲੁਇਹਹੁਕਮਿ
ਪਰਾਇਆਜੀਅੰਤਉਪਾਇਸਮਾਇਆਵੇਖੋਦਿਗੇਸੇਸਭਿਰੇਗਪੈਦਰਦਿਨਕੀਨਾਇਕ
ਆਖਾਣਾ॥੯॥ਦੁਤਾਸਾਹਿਬਦੁਤੀਨਾਈ॥ਦੁਤਾਤਾਹੁਦੁਤੀਕਿਸੁਨਾਈ॥ਅਗਮਅਗੋਚਉ
ਬੇਅੰਤਅੰਤਲਹੈਨਾਹੀਕਿਛੁਆਗਾਣਾ॥੧੦॥ਕੀਮਤਿਕੇਇਨਕੋਏਦੁਕਾਆਪੇਆਪਿਨਿਰੋਕਨ
ਪੁਕਾਆਪਿਸੁਗਿਆਨੀਆਪਿਪਿਆਨੀਆਪਿਸੇਤਦੁਤਾਅਤਿਗਾਣਾ॥੧੧॥ਕਿਤਹਿਅਦਿਨੁ
ਗੁਪਤੁਕਗਾਇਆਕਿਤਹਿਅਸਦਿਨੁਸੇਨਿਸਮਾਇਆਕਿਤਹਿਅਦਿਨੁਪੁਕਾਰਾਆਪੇਕਰਤ
ਪਾਰਗਾਣਾ॥੧੨॥ਆਪੇਸਕਤੀਥਿਲੁਕਗਾਇਆਆਪੇਸੁਗਾਅਮਰਦਲਾਇਆਆਪੇਸਿਦੁਹ
ਰਤਾਈਮਨਅੰਤਰਆਪੇਸੀਤਲੁਕਾਕਰਗਾਣਾ॥੧੩॥ਕਿਸਹਿਨਿਵੇਕੇਗਾਰਖੁਖਿਸਾਜ਼ੀਲਮੁਦ

ਮੈਤਿਸਮਨਹਟਵਾਕੋ। ਤਿਸਹਾਂਸੁਖਤੀਸਹੀਸੁਖਤਿਸਹੀਰਾਕੁਗਈ। ਤਿਸਹਿਨਮੋਵਜਪੁਨਹੁ॥
 ੧੬॥ ਕੀਮਤਿਕਾਗਟਕਹੀਨਕਾਈ। ਕਹੁਨਾਨਕਬੇਅੰਤਿਗੁਸਾਈ॥ ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਪੁਰੇਸਈ
 ਹਥਿਤਿਸੈਕੇਨਬੇਹੁ॥ ੧੭॥ ਤਿਸਹੀਸਹੀਕੁਨਾਹੀਰੋਕਈ॥ ਕਿਸਹੀਬੁਝੈਚਾਬਨਹਈ॥ ਨਾਨਕ
 ਬਾਪੁਤਮਧਿਅਪੇਕਰਿਕਰਿਦੈਖੈਦੇਨਖਹੁ॥ ੧੮॥ ੧॥ ੧੦॥ ਮਾਹੁਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਅਦਤਪਾਰਬੁਹ
 ਮੁਪਰਮੇਸਰਮਤਿਰਜਨਾਮੀ॥ ਸਧਸੁਦਨਦਮੋਦਰਸਮਾਮੀ॥ ਰਿਖੀਕੇਸਗੇਵਰਪਨਪਾਰੀ॥
 ਰਲੀਮਨੇਹਰਹਰਿਰੰਗਾ॥ ਮੇਹਨਮਾਧਵਦ੍ਰਿਸਨਮੁਗੇਗਾ॥ ਕੁਗਦੀਸਰਹਰਿਕੀਉਮਸੁਰ
 ਸੇਘੇਗਾ॥ ਕੁਗਦੀਵਦਮਧਿਨਸੀਰਾਕਰਘਟਘਟਵਸੀ॥ ਹੇਸੇਗਾਧਰਦੀਪਰਈ॥ ਨ੍ਰਸਿੰਘਨਾ
 ਗਇਲਾ॥ ਦਾਬਾਅਰੇਪਿਥਮਿਧਿਰਇਲਾ॥ ਭੂਵਨਰੂਪਕੀਆਤਪਵਰਤਿਸਭਹੀਸੇਤੀ॥ ਹਰਿਗ
 ॥੩॥ ਸ੍ਰੀਰਾਮਚੰਦਕਿਸਰੂਪਨੇਰੀਖਮਾ॥ ਬਨਵਾਲੀਦਰੁਪਾਦਰਸਮਾਨੁਪਿਆ॥ ਸਹੇਸਨੇਤਮੁ
 ਰਤਿਹੇਸਹਸਾਇਕਟਾਤਸਭਹੀਗਾ॥ ੪॥ ਭੁਗਤਿਵਛਲਮਨਾਥਜੈਬੋਗੇਖੀਨਾਗਸਰੋਲ
 ਧੋਛੋਬਾ॥ ਬਸੇਦਵਨਿਰੰਕਨਟਾਤਬਰਨਿਸਾਕਉਗਦਮੰਗਾ॥ ੫॥ ਮੁੰਕਦਮੋਨਹਰਲਖਮੀ
 ਨਾਗੀਇਲਾ॥ ਦ੍ਰੋਪਤੀਲਕਾਨਿਵਾਰਿਉਧਾਰਣਾ॥ ਕਮਲਕਿਤਕਰਹਿਕਿਤੁਹਲਮਨਹਟਥਿ
 ਨਦੀਨਿਹਸੇਗਾ॥ ੬॥ ਅਮੇ .. ਘਟਰਸਨਮਭੁਨੇਸਿਭੁਉ॥ ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਜਿਸੁਕਦੇਨਹੀ
 ਖਉ॥ ਅਥਿਨਸੀਅਬਗਤਿਅੰਗਦਰਸਭੁਵਿਛੁਤੁਈਐਲਾਗਾ॥ ੭॥ ਸ੍ਰੀਰਾਮਬੈਰਵੇਵਦਸੀ
 ॥ ਮਛਕਛਕੁਰਮੁਅਗਿਆਮਉਤਗਸੀਕੇਸਵਦਲਤੁਕਰਹਿਨਿਗੇਲਕੀਤਾਲੇਹੁਹਿਸੇਹਈ
 ਗਾ॥ ੮॥ ਨਿਗਹਾਰੀਨਿਰੋਵਰੁਸਮਾਇਆ॥ ਬਾਰਿਖੇਲੁਚਤੁਰਭੁਜਕਵਗਾਇਆ॥ ਸਾਵਲਸੀ
 ਦਰੁਪਬਣਾਵਹਿਬੇਲੁਸੁਨਤੁਸਭਮੇਹੋਗਾ॥ ੯॥ ਬਨਮਾਲਾਥਿਭੂਖਿਨਕਮਲੋਨੇਸੁਦਰਕੁਤਲ
 ਮੁਕਟੇਬੋਲਿ॥ ਸਿਖਚਕੁਗਦੀਹੋਪਾਰੀ॥ ਮਹਾਸਾਰਥੀਸੰਤਸੇਗਾ॥ ੧੦॥ ਪੀਤਪੀਤਿਬਰਤਿਭੁਵ
 ਦੁਪਦੀ॥ ਕੁਰੀਨਾਬੋਗਪਾਲੁਖਿਭੁਦੀ॥ ਸਾਰਿੰਗਪਰਤੁਕਾਵਾਨਬੀਠਲਾਮੈਗਦਤਨਮਾਵੇ
 ਸਰਬਗਾ॥ ੧੧॥ ਨਿਹਕੇਰਕੁਨਿਹਕੇਵਲਕਹੀਐ॥ ਪਿਨਕੈਲਿਥਲਿਹੇਮਗੀਐ॥ ਮਿਰਤਲਕ
 ਪਇਆਲਸਮੀਪਤਮਸਥਿਰਥਾਨਕਿਸੁਮਭਾਰਾ॥ ੧੨॥ ਪਤਿਤਪਾਦਨਦੁਖੈਭੁਭੈਨਾਮੀ

ਹਕਾਰਨਿ ਦੁਹਰਦੈ ਭਵੰਤਨਾ ਭਗਤੀ ਤੇ ਖਿਤਰੀ ਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਣ ਨ ਕ੍ਰਿਤ ਗੋਹੈ ਭਿਰਾ
 ੧੩॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਮਛਲ ਮਛੇ ਲੋਕਿ ਤਿਸੁ ਰਪੀ ਸਭ ਕੁ ਗੁਮ ਭਿਲੋ ਸੀਮਿ ਲੋਕਿ ਸੁਆਮਿ ਮਿਲਾ
 ਏਆ ਪੁਰੋਕ ਇਨ ਪਾਵੈ ਗਾ॥ ੧੪॥ ਅਪੋਰੋ ਪੀ ਅਪੋਕਾ ਨਾ ਅਪੋਰ ਉਚਰਾਵੈ ਬਾਨਾ ਅਪਿਉ
 ਪਾਵਹਿ ਅਪਿਖ ਪਾਵਹਿ ਤੁਧੇ ਲਪੁਨ ਹੀ ਇਕ ਤਿਲ ਚੰਗਾ॥ ੧੫॥ ਇਕ ਕੀਰ ਗੁਣ ਕਵਦੁ ਬਖ
 ਏਸ ਸਹਸਰ ਨੀ ਸੇਖਰੀ ਤੁਨ ਕੀ ਨੀ ਛੁਟਨਾ ਭੁਕੈ ਪਟਿਨ ਗਤੀ ਇਕ ਗੁਣ ਨ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਬਹਿਸੇ
 ਗਾ॥ ੧੬॥ ਉਰਗ ਹੀ ਚਗਤੀ ਪਤ ਸੇਰ ਦੁਇਆ ਭੈਭਾਇਆ ਨ ਕਜ ਮਦੁ ਤਦੁ ਹੋਰੇ ਮਾਇਆ
 ਹੋਰੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਇਛੁ ਕਰਿ ਰਾਖੁ ਸਾਧ ਸੰਤ ਨ ਕੈ ਸੇਰਿ ਸਿਰਾਨਾ॥ ੧੭॥ ਦ੍ਰਿਸਟ ਮਾਨੋ ਹੋ ਸਗਲ ਮਿ
 ਬਨਾਇ ਬਮਾਰ ਉਦਨ ਰੋਗਿ ਦ੍ਰਿਸਟ ਮੈ ਕੋਰਨਾ ਮਸਤ ਰਿਲਾਇ ਪਰ ਮਪਦੁ ਪਾਵੈ ਉਕਿ ਸੁਪਾਪ
 ਤੇ ਸਧੈ ਗਾ॥ ੧੮॥ ਕਿਨ ਕਿਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਸੁਖ ਦਏ॥ ਤਿਨ ਸਾਧੁ ਚਰਣ ਲੈ ਰਿਦ ਪਾਗਤੇ॥
 ਸਗਲ ਨ ਖੁਨਿ ਪਾਨੁ ਪਾਇਆ ਅੰਨ ਦਸ ਬਦੁ ਮਨਿ ਦਾਜੀ ਗਾ॥ ੧੯॥ ਚਿਰ ਤਨ ਖੁਕੇ ਬਤੇਰ
 ਕ੍ਰਿਹ ਬਾਸਤਿ ਨ ਮਤੇਰ ਪੁਰ ਬਲਾ ਕਹੁ ਨ ਕਭੁ ਗਤ ਪਾਇ ਸਰਣਾਈ ਰੇ ਹੁ ਸੇਰ ਸੁਮ
 ਨਰਿ ਗੁਲਗਾ॥ ੨੦॥ ਤਿਹੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਧੈ ਜਾਣਹਿ ਤੁਧਾ ਪੋਕ ਬਹਿਤੈ ਅਪਿਦੁ ਬਾਣ ਗਿਨਾਨ
 ਕਟਾ ਸੁਦਾਸ ਨ ਕੇਕਰੀ ਮਹੁ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਦਾਸਾ ਰਖੁ ਸੇਰਾ॥ ੨੧॥ ੨॥ ੧੧॥ ਮਾਹੁ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਅਲ
 ਹਮਾ ਮਖੁਟਾਈ ਬਿਧੋ॥ ਛੁਡਿ ਖਿਆਲੁ ਨੀ ਮਾਨੋ ਧਿਯੋ ਹਿਯੋ ਪਾਕ ਠਕੀਰ ਮੁਸਾਠ ਰਵੈ ਰੇ
 ਸਕ ਬੁਲਦਗਾ॥ ੧॥ ਸਦੁ ਨਿਦਾਜ ਠਾਕੀ ਨ ਖੁਸਲਾ ਮਨ ਸਮਾਰਿ ਨਿਦਾਹੁ ਮਾਸਾ ਰੇ ਹਮ ਸੀਤ
 ਮਨੁ ਮਉਲਾਣ ਕਲ ਮਾਖਣਾਈ ਪਾਕੁ ਬਰਾ॥ ੨॥ ਸਾਰਾ ਸਤੀ ਮਤਿ ਲੇਖ ਮਾਵਹੁ॥ ਤਹੀ ਕਤਿ ਤ
 ਰਕੇ ਬੇਛਿਏ ਲਾਵਹੁ॥ ਮਾਰ ਛਤਿ ਮਨ ਮਾਰਹੁ ਮਾ ਬਦਲਾ ਮਿਲਾਹੁ ਹੀ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਛਿ ਛਿਰਿ
 ਮਾਗੀ॥ ੩॥ ਕੁਗਲ ਕਤੇਬਾ ਟਿਲ ਮਾਰ ਕਮਾਹੀ॥ ਦਸ ਮਉਗਤ ਰਖਹੁ ਬਦਗਾਹੀ॥ ਪੰਛ ਮਾਰ
 ਸਿਰ ਕਿਲੇ ਬਾਧਹੁ ਖੇਰੇ ਸਬੁਰੀ ਬਬੁਲ ਪਰਾ॥ ੪॥ ਮਕਾ ਮਿਹਰੇ ਰੇ ਜਾਪੈ ਪਾਕਾ॥ ਤਿਸ ਤੁਪੀ
 ਰਲ ਠਕ ਕਮਾਇਆ ਨਿਦਾਜਾ॥ ਹੁਰ ਨੁਰ ਮਸਕ ਬਦਾਇਆ ਬਿਦੀਗੀ ਅਲਹ ਖਾਲਾ ਹੁਕ
 ਗਾ॥ ੫॥ ਸਦੁ ਕਮਾਵੈ ਸੇਈ ਵਾਜੀ॥ ਕੁ ਸੇਈ ਸੇਈ ਗਾਜੀ॥ ਸੇਖੁਲ ਮਲੁ ਤਿਨ ਨਿਦਾਹੁ ਸੇਰ

ਦੇਸੁ ਕਿਸੁ ਸੁਸੰਸਠਤਿ ਪਰਾ॥ ੬॥ ਸੇਭੇ ਦੁਖ ਤਸੇ ਭੁਕਾਰਿ ਦੁਲਾਖਾਲਾ ਕੁਸਾਰਿ ਦਿਲੈ ਮਹਿ ਮ
 ਉਲਾਖਾ ਤਸੇ ਬੀਯਾ ਦਿਕਰਹੁ ਦਮਸਰਦ ਨੁਸੀਨ ਤਿਸੀਲ ਬਿਧਾਨਿ ਬਾਰਾ॥ ੭॥ ਦਿਲ ਮਹਿ ਝਲ
 ਹੁਸ ਛਿਲਹਾ ਲਾਖਿ ਲਖਾਨਾ ਬਿਰਾਦ ਰਹੁ ਭੁਕਿ ਝਲਾ॥ ਮੀਰ ਮਲਕ ਉਮੇਰੇ ਛਾਨਿ ਆਇ
 ਕਮੁਕਾ ਭੁਖੁ ਦਾਇਰਾ॥ ੮॥ ਮਦੁ ਲਸਿਠ ਤਿਨੁ ਕੀਸਾ ਬੁਰੀ॥ ਤੀਕੈ ਗੇਲੀ ਦਉ ਬੈਥੇ ਗੀ
 ਧੈਕੈ ਵੇਖੈ ਇਕ ਤਮੁਕਾ ਮੇਏ ਹਿਪੰਨਿ ਦੁਖ ਤਤੈ ਰਾਖ ਪਰਾ॥ ੯॥ ਸਗਲੀ ਜਾਨਿ ਕਰਹੁ
 ਮਉਦੀ ਛਾਬਦ ਮਮਲੇ ਛੇਤਿ ਕਰਹੁ ਹਥਿ ਕੁਕਾ ਖੁਦਾਇ ਕੇ ਏਕ ਬੁਝਿ ਦੇਵਹੁ ਬੰਗਾ ਬਰਹੁ
 ਬਰਖਰਦ ਰਖਰਾ॥ ੧੦॥ ਹੁਕੁ ਹੁਲਾਸ ਬੇਰਹੁ ਖਾਣਾ॥ ਦਿਲਦਰੀ ਮਉ ਪੇਦੁ ਮੇਲਾਣਾ॥
 ਪੀਰ ਪਛੁਣੈ ਤਿਸ ਤੀਸੇ ਸ਼ੀਅਰ ਗਈ ਛਾਨੈ ਕਰਹਾ॥ ੧੧॥ ਕਾਇਆ ਬਿਰਦ ਰਾਖ ਉਰਤ
 ਯਕੀਨਾ ਰਿਗਤ ਮੇਸਾ ਲਿਹੀ ਨਾਨਾ ਪਕੁ ਪਕੁ ਹਿਰਦੁ ਰਿਸਾ ਸਬਤ ਸੂਰਤਿ ਦਸਤਾਰ
 ਸਿਰਾ॥ ੧੨॥ ਮੁਸਲਮਾਨੁ ਮੇਮਟਿ ਲਿਹੈ ਦੋ॥ ਅੰਤਰੀ ਖੁਲੈ ਤੁਏ॥ ਦੁਨੀਆ ਰਿਗਨ ਮਾਏ ਨ
 ਹੈ ਕਿਉ ਬਸ ਮਧਾ ਭੁਧਿ ਪਾਕੁ ਬਰਾ॥ ੧੩॥ ਕਾਕਉ ਮਿਧੀ ਰਿਮਿ ਹਰ ਮਿਹਰ ਦਾਨਾ ਸਿਈਸੇ
 ਖੁਮਸਾਇ ਕਹਾ ਕੀਸੇ ਬਿਰਦ ਕਨਕ ਹਿਨਰਾ॥ ੧੪॥ ਕਦੁ ਤਿਕਾਰ ਕਰ ਕਰਦੁ ਕਰੀ ਮਾਸਿ ਛਾ
 ਤਿ ਮੁਹਬਤਿ ਮਧਾ ਹਰੀ ਮਾ॥ ਹੁਕੁ ਮੁਸਦੁ ਖੁਦਾਇਆ ਬੁਝਿ ਨਾਨਕ ਬੀਦਿ ਖਲਾਸਤਗਾ॥ ੧੫॥
 ॥ ੧੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਪਾਰਬੁਹ ਮਸਉਦ ਬਿਰਾਜੇ॥ ਆਪੇ ਬਾਪੇ ਉਥਾਪੇ ਸਾਧੇ॥ ਖੁਰੀ ਸਰਦਿ
 ਗਹਤਿ ਸੁਖ ਪਈ ਮੇਰਿ ਛੁਭੁ ਬਿਨ ਬਿਆਪੇ ਬਾਲਕਾ॥ ੧॥ ਗਰਬ ਮਗਾਨਿ ਮਹਿ ਕਿਨੀ ਹਉ
 ਬਾਰਿ ਮਾ॥ ਰਕਤ ਬਿਰਮ ਮਹਿ ਲਗੀ ਸਿਧਾਰਿ ਮਾ॥ ਅਪਨਾ ਸਿਮਰਦਿ ਦੇ ਪੁਤਿ ਪਾਲ ਮਉ
 ਹੁਸਗਲ ਪਟਕੇ ਮਾਲਾ॥ ੨॥ ਚਰਦੁ ਕਮਲ ਸਚਦਾਈ ਆਇਆ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹੋਹ ਰਿਕ
 ਸੁਗਾਇਆ॥ ਜਨ ਮਮਰਦੁ ਸਭਿ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰੇ ਕੀਪ ਕੀਪ ਹਿਰਿ ਹਰਿ ਭੁਭਿ ਨਹੀ ਬਾਲਕਾ॥ ੩॥
 ਸਮਰਸ ਮਕਬ ਮੇਰਾ ਚਰਦੇ ਦਾ॥ ਕੀ ਮੇਰੇ ਤਸਭਿ ਤਾਕੀ ਸੇਵਾ ਅੰਤੁ ਕੇ ਛੁਭੁ ਕੇ ਸੇਤ ਕੁਉਤ
 ਭੁਭੁ ਹੁਪਰ ਕਾਰੀ ਪਾਲਕਾ॥ ੪॥ ਤਿਸ ਹਿਰਾ ਪਤਿ ਹੋਇ ਨਿਧਾਨਾ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸੁ ਅੰਤ
 ਵਿਮਾਨਾ॥ ਕੁਰਗ ਹਿਲੀ ਨੇ ਮੇਰੇ ਕੁਪੇਤਿ ਜੇਲੇ ਕਈ ਸਾਲ ਬਾ॥ ੫॥ ਆਇਆ ਤਿਸ ਪਿਪੁਤ

ਮੇਰੇ ਮਰਦ ਮਰਦ ਮਰਦ

॥६॥ ਸੇਈ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਿਰ ਸੁਹਇ। ਭੁਮ ਭਉ ਮਿਟਿ ਮਾਸਾ ਸਿਰ ਤੇ ਦਲ ਦਲ ਕਈ ਘਾਲ ਕਾ
 ਬਾਸੁ ਨ ਹਈ ਕਲ ਮਲ ਸਰ ਲੇਜਾ ਲਕਾ। ॥ ਸੇਤਾ ਕੀ ਇਹ ਗੀਤਿ ਨਿਰਾਲੀ। ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ
 ਕਰਿ ਦੇਖਹੁ ਨਾਲੀ। ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਆਗ ਪਾਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਉ ਸਿਮਰਤ ਕੀਜੈ ਆਲਕਾ। ॥ ੭
 ਕਰੇ ਖਾਤ ਹਰ ਤਰ ਕਮੀ। ਨਿਮਖ ਨ ਦਿਸਹੁ ਪ੍ਰਭ ਮਰੈ ਸੁਆਮੀ। ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀ
 ਦਹਿ ਤੇਰੇ ਦਸਾ। ਬਨਿ ਜਲਿ ਪੂਰਨ ਖਾਲਕਾ। ॥ ੮॥ ਤਤੀ ਵਉ ਤਾਰ ਸੇ ਲਗੈ। ਸਿਮਰਿ ਤਨ
 ਮੁਖ ਨ ਦਿਨੁ ਜਾਗੈ। ਅਨਦ ਬਿਨੈ ਕੇ ਰਹਿ ਸਿਮਰਨਾ। ਤਿਸੁ ਆਇ ਮਾਸਿਗ ਨਤਾਲਕਾ
 ॥ ੯॥ ਰਿਗੇ ਸਗਦੁਖ ਤਿਸੁ ਨਹੀ। ਸਾਧ ਸਿਰਿ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤ ਨਹੀ ਅਪਣਾ ਮੁਇ ਹਿ ਪ੍ਰਭ
 ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖਿ ਬਿਨੈ ਖਾਲਕਾ। ॥ ੧੦॥ ਨਮੁ ਰਤ ਨੁ ਤੇਰੈ ਪਿਅਰੇ। ਰਿਗਿ ਰੇ ਤੇਰੇ ਦਸਿ ਮਾ
 ਪਾਗੈ ਤੇਰੇ ਰਿਗਿ ਰੇ ਤੇ ਤੁਧੈ ਜੇ ਹੋਵੈ ਲੇਕੇ ਈ ਭਾਲਕਾ। ॥ ੧੧॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰਿ ਮੀਰੇ ਮਨੁ ਮੇ
 ਰਾ। ਜਿਨ ਦਿਸਹਿ ਨਹੀ ਕਾਹੁ ਬੇਰਾ। ਤਿਨੈ ਸਿਰਿ ਪਰ ਮਪਦੁ ਪਾਈ ਸਦਾ ਸਿਰਿ ਹਰਿ ਨ
 ਲਿਕਾ। ॥ ੧੨॥ ਸਾਕੁ ਨ ਮੀਤ ਪਿਆਰੈ ਸੇਈ ਏਕ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾ ਏਕ ਰਮਤਿ ਬੇਈ। ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰ
 ਕਰਨ ਕਉ ਉਪਦੇਸਿ ਨਿਰਮਾਲਕਾ। ॥ ੧੩॥ ਤੁਧ ਬਿਨ ਨਹੀ ਕੇਈ ਮੇਰਾ। ਗੁਰ ਪਕੜੈ ਪ੍ਰਭ
 ਬੋਧੇਗਾ। ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰੋਜਿ ਖੰਡਿ ਮਾਭਰ ਮੁਖ ਨ ਲਕਾ। ॥ ੧੪॥ ॥ ੧੫॥ ਸਾਸਿ ਸਾ
 ਸਿ ਪ੍ਰਭ ਭਿਮੈ ਨਹੀ। ਅਭਿਪਰਹਰਿ ਹਰਿ ਕਉ ਪਿਆਈ। ਨਾਨਕ ਸਿਤ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਗਿਰੇ ਤੁਸਮ ਰਬੁ ਦੁਹਤਾਲਕਾ। ॥ ੧੬॥ ॥ ੧੭॥ ॥ ੧੮॥ ਆਰੁ ਮਹਲਾ। ੫॥

ਬਿਸਤਿਗਾਰ ਪਾਸਇ।

ਦਰਨ ਕਮਲ ਹਰਿ ਦੇ ਨਿਤ ਪਾਗੀ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਗਧਿਨ ਧਿਨੁ ਮੁਖ ਕਾਰੀ। ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਗੰ ਪਾ
 ਗੀ ਸਭ ਮਾਧੈ ਨਗਰ ਮਹਿਨ ਮੁਹੁ ਦਾਸਾ। ॥ ੧॥ ਸਿਰ ਕੁਹੁ ਕਿਉ ਮਨੁ ਹੁਦਿ ਸਾਗੈ। ਜੀਉ ਪਿ
 ਠੈ ਸਾਜਿ ਸਵਾਗੈ। ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਮਾਏ ਕਰਤਾ ਕੀ ਤਾ ਅਪਣਾ ਪਾਵਲਾ। ॥ ੨॥ ਜਾਤੇ ਬਿਰ
 ਥਾ ਕੇਈ ਨਹੀ। ਆਰ ਪਰਹਰਿ ਰਖ ਮਨ ਮਾਗੀ। ਸਾਧ ਸਿਰ ਤੁਧ ਮੁਖ ਤੁਸੁਆਮੀ ਦ

ਰਗਿਸੇਭਾਪਾਵਣਾ॥੩॥ਭਾਰਿਪਟਾਰਥਮਸਟਸਾਸਿਧਿ॥ਨਖੁਨਿਧਾਨੁਸਹਜਿਸੁਖਨਉਨਿ
 ਧਿ॥ਸਰਬਕਲਿਭਾਣਜੇਸਨਮਹਿਭਾਗਿਮਿਲਿਸਪੁਸੁਆਮੀਗਾਵਣਾ॥੪॥ਸਾਸਤਿਸਿ
 ਮਿਤਿਬੇਟਵਖਾਣੀ॥ਜਨਮੁਪਟਾਰਥਜੀਤਪਰਾਣੀ॥ਕਮੇਕ੍ਰਪੀਨੇਟਾਪਰਹੀਰੀਐਗਰਿਰ
 ਸੁਨਾਨਕਵਗਾਵਣਾ॥੫॥ਕਿਸੁਰੂਪਨੇਰੀਖਆਕੁਲਨਹੀਜਾਤੀ॥ਪੁਰਨਪੁਰਗਰਿਆਟਿਨ
 ਰਾਤੀ॥ਜੇਜੇਕਪੈਸੇਈਵਡੁਭਾਗੀਬਹੁਤ੍ਰਿਨੇਨੀਪਾਵਣਾ॥੬॥ਕਿਸੇਨੇਥਿਸੇਰੇਪੁਰਖੁਬਿਧ
 ਤਾ॥ਜਲਤਾਫਿਰੇਰੇਹਨਿਤਤਾਤਾ॥ਅਵਿਰਤਘਣੈਕਉਰਖੈਨਕੋਈਨਰਕਘਰਮਹਿਪਾਵ
 ਣਾ॥੭॥ਜੀਉਪਾਵਤਨਪਨੁਕਿਨਿਸਾਜਿਭਾ॥ਮਾਤਿਗਰਭਮਹਿਗਾਧਿਨਿਵਾਜਿਭਾ॥ਤਿਸ
 ਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਛਾਡਿਅਨਿਰਤਾਕਾਹੁਸਿਰੇਨਲਾਵਣਾ॥੮॥ਧਾਰਿਅਨਰਹੁਸੁਆਮੀਮੋਹਾਘ
 ਟਿਘਟਿਵਸਿਹਿਸਭਨਿਕੋਠੇਗਾਗਾਥਿਰਮਰਿ॥ਕਹੁਐਨਹੀਕਿਸੁਜਾਣਹਿਤਿਸੈਕਿਲਾਵ
 ਣਾ॥੯॥ਜੇਕੈਸਮਤੀਕਿਪੁਰਿਲਿਖਿਪਇਆ॥ਤਿਸਹੀਪੁਰਖੁਨਦਿਐਐਮਾਇਆ॥ਨਾਨ
 ਬਟਸੁਸਟਾਸਰਦਾਈਦੁਸਰਲੈਵੇਨਲਾਵਣਾ॥੧੦॥ਆਗਿਆਦੁਖਸੁਖਸਭਬੀਨੇ॥ਅੰ
 ਖਿਤਨਮੁਧਿਰੇਲੇਹੀਓਨੀ॥ਤਵੀਬੀਮਤਿਬਹੁਨਜਾਈਜਤਕਤਉਹੀਸਮਾਵਣਾ॥੧੧
 ਸੇਈਭਗਤਸੇਈਵਡੁਟਾਤਾਸੇਈਪੁਰਨਪੁਰਖਾਧਿਧਾਤਾ॥ਬਾਲਸੁਭਾਈਸੇਈਗੋਜੇਤੇ
 ਰੇਮਨਿਭਾਵਣਾ॥੧੨॥ਮਿਰਤਿਦੁਖਸੁਖਲਿਖਿਧਾਏ॥ਤਿਲਨਹੀਬਧਹਿਘਟਹਿਨਘਟਾਏ॥
 ਸੇਈਹੋਈਕਿਕਰਤਹਿਭੁਏ॥ਕਹਿਕੈਆਪੁਵਣਾਵਣਾ॥੧੩॥ਅੰਧੁਕਪਤੋਸੇਈਕਾਏ॥ਜ
 ਨਮਨਮਕੈਵੇਵੇਗਾਏ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਥੇਕਰਿਅਪੇਨਮਿਲਿਸਾਧੁਗਾਧਿਰਿਧਿਧਾਵਣਾ॥
 ੧੪॥ਤਿਰੀਬੀਮਤਿਕਹਣਿਨਜਾਈ॥ਅਚਰਜਹੁਪਵਡੀਵਤਿਐਈ॥ਭਗਤਏਨਮੀ
 ਗੋਜਨਤੇਗਨਕਵਲਿਬਲਿਕਾਵਣਾ॥੧੫॥੧੬॥ਸਿਹਲੇਕੇ॥ਕਾਜੁਮਲਾ॥ਮਃ੧॥੨੨॥
 ਮਃ੩॥੨੪॥ਸਃ੪॥੨॥ਮਃ੫॥ਜੁਮਲਾ॥੬੨॥ਜਿਹੁ॥ਆਰੁਕੀਵਾਰਮਲਾ॥੩॥ਸ
 ਲੁਕਮਃ॥੩॥
 ਭਿਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਇ॥
 ਦਿਲੁਗਾਹੁਕਾਨੇਵੇਈਐਤਉਗਦੁਸਹਘੋਜਾਇ॥ਗਾਵਕਾਗਾਹੁਕੋਜੀਮੇਲੇਤਉਗਦੁ

ਲਾਖਵਿਚਾਇ। ਗੁਣਤਗੁਣਮਿਲਿਪਾਈਐਜੇਸਤਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਇ। ਮੇਲਿਅਮੇਲੁ
 ਨਪਾਈਐਦੁਨਿਨਲੀਝੇਗਾਟਿਨਾਨਕਪੂਰੋਤਲਿਹੋਬਚਨਹੋਵੈ॥੧੫੮॥੬
 ਨਾਮਿਦਿਹੁੰਦੁਤਰਮਸਹਿਆਵਹਿਭਾਵਹਿਨੀਤਾ। ਇਕਿਬੋਧੈਇਕਿਨੀਲਿਅਾਇਕਿ
 ਸੁਖੀਏਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿ। ਨਾਨਕਸਚਮੀਨਿਲੇਸਦੁਬਰਦੀਸਦੁਗੀਤਿ॥੧੫੯॥੭। ਗੁਰੋਤ
 ਗਿਅਨੁਪਾਇਆਮਤਿਖਰਗੁਬਰਗਾ। ਦੁਨਾਭੁਮਗਤੁਕਟਿਅਮੇਹੁਲੇਭਮਹਿਕਾਰਾ।
 ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮਨਿਵਸਿਅਗੁਰਸਬਦਿਵੀਦਾਗਾ। ਸਚਸੰਨਮੁਮਤਿਉਤਮਹਰਿਲਗਾ
 ਪਿਆਗਾ। ਸਚੁਸਚੇਸਚਵਰਤਦਾਸਚੁਸਿਰਿਭਲਗਾ॥੧॥ ਸੋਲਕਮ॥੩॥ ਵਿਦਰ
 ਗਗਾਵਿਚਿਭਾਣੀਐਭਾਈਸਬਦੇਕੋਰਪਿਆਗੁ। ਸਤਸੰਗਤਿਸਿਉਮੇਲੁਦਰੋਹਸਚੇ
 ਪੋਰੇਪਿਆਗੁ। ਵਿਚਿਹੁਮਲੁਕਟੇਆਪਣੀਕੁਲਕਾਕੋਉਧਾਗੁ। ਗੁਣਾਕੀਗਸਿਮੇਰ
 ਹੇਆਵਗੁਣਕਛਹਿਵਿਭਾਗਿ। ਨਾਨਕਮਿਲਿਅਸਭੇਏਐਗੁਨੁਛੋਡੈਆਪਣਾਦੁਕੈਨਦ
 ਹੋਪਿਆਗੁ॥੧॥੫॥੪॥ ਸਾਗੁਰਦੇਖਿਉਡਕਿਮਰਉਭੁੱਤੇਰੋਡੁਨਾਗਿ। ਗੁਰੋਕੇਸਬਦਿਸੇ
 ਤਖੀਅਨਾਨਕਬਿਗਸਾਨਾਇ॥੨॥੫॥੪॥ ਚਉਥੇਹਿਥੈਚਾਲਸਉਸਾਗਉਲਹਗੀਦੇਇ॥
 ਰਾਬਨਸੇਏਥੇਹਿਥੈਭਗੁਰਪੀਰਕੇਦੇਇ। ਤਿਉਦੁਰਿਭਾਇਉਤਾਰੀਆਗੁਰਦਿਸੈਸਾਦੁ
 ਪਾਨੁ। ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਦਹਗਹਯਲੇਆਨੁ॥੩॥੫॥੪॥ ਨਿਹਵੰਟਕਰਾਕੁਭੁਦਿਤੁ
 ਗੁਰਮੁਖਿਸਦੁਬਮਾਈ। ਸਚੇਤਪਤਿਬੈਠਾਨਿਅਉਕਰਿਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥ਸਚੁ
 ਉਪਦੇਸੁਹਰਿਭਾਪਣਗਰਿਸਿਉਬਾਣਿਆਈ॥ਐਥੇਸੁਖਦਾਤਾਮਨਿਵਸੈਮੀਤਿਹੋਇਸਖ
 ਈਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਉਪਜੀਗੁਰਸੇਝੀਪਾਈ॥੨॥੫॥੪॥ ਭੁਲੀਭੁਲੀਐਠਿਰੀਪਾਧਉਕ
 ਹੋਨਕੇਇ। ਪੁਛਹੁਭਾਇਸਿਅਾਇਆਪਵੈਏਮੇਰਕੇਇ। ਸਤਿਗੁਰਸਚਮਾਨਿਵਸੈਸਾਕੁ
 ਉਤਰੀਠਾਇ। ਨਾਨਕਮਨਤ੍ਰਿਪਤਸੀਐਸਿਭਤਿਸਾਚਨਾਇ॥੧॥੫॥੪॥ ਆਪੇਕਹਦੀਕ
 ਰਮਾਪਿਕਆਪੇਕੋਰਕਾਇ। ਆਪੇਕਿਸਹੀਬਖੀਸੀਲਾਏਆਪੇਕਾਰਕਮਾਇ। ਨਾਨਕਚਾ
 ਨਦੁਗੁਰੀਮੇਲੇਦੁਖਿਧਿਧੁਕਾਲੀਨਾਇ॥੨॥੫॥੪॥ ਆਇਆਵੇਖਿਨਉਲੁਭੁਮਨੁਖਮੁਰ

ਖਾਰਖਾ ਚਲਦਿ ਆਨਾ ਲਿਨ ਚਲਈ ਸਭੁ ਰੁਦ ਰਬ ਲਖਾ ਆਗਿ ਆਨੀ ਮੰਧੁ ਨ ਬੁਝਈ
 ਸਿਰੁ ਤਿਪਰਿ ਕਮਖ ਰੁਗੁ ਲਖਾ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਕਿਨਹ ਰਿਹ ਸੁਖਾ ਆਪਿ
 ਕਰਾਇ ਕਰੈ ਆਪਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਰਖਾ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ੩ ॥ ਕਿਨ ਗੁਰ ਨਹੀਂ ਭੋਇ ਆਭੈ ਕੀਨ
 ਗੀ ਬਿਦਾ ਆਵੁ ਲਗਾਵੁ ਦੁਖ ਘਣਾ ਕਰੇ ਨ ਭੋਇ ਭਿੰਨਾ ਕਾਪੜਾ ਕਿਵੇਂ ਛੋਟੀ ਐ ਪਤੀ ਮੁ
 ਹਤ ਪਤੀ ਆਲਾ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮੁ ਬਿਨੁ ਸਿਰਹੁ ਨ ਚੋਕਾ ਲਾ ॥ ੧ ॥ ਮ ॥ ੩ ॥ ਤਿਭੁ ਦੁਖ
 ਦੀ ਸਜਣਾ ਹਉ ਮੈ ਬੁਰੀ ਜਗਤਿ ॥ ਨਾ ਦੁਰਗੀ ਐ ਸਚ ਚਉ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਸਤੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ
 ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿਉ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ਆਪੇ ਬੁਰਾਤੀ ਲਾਇਉ ਨ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨੀ
 ਸਾਏ ॥ ਸਨਮੁਖ ਸਦਾ ਸਹੇ ਸਚੇ ਦਾਰਿ ਜਾਏ ॥ ਐਥੇ ਭੈ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਨ ਰਾਮ ਪਛਾਨੇ ॥ ਪਿਨ
 ਧੀਨੁ ਸੇਜਨ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਆਤਿ ਨਹ ਉਕਰ ਬਾਏ ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ੩ ॥ ਮਹਲ ਬਚਨੀ ਮਰ
 ਵਰੀ ਕਾਲੀ ਮਨਹੁ ਕਸੁ ਪਾਜਿ ਗੁਣੇ ਹਵ ਨਿਤ ਪਿਰ ਚਿੰਟੈ ਨਾਨਕ ਮਵ ਗੁਣ ਮੁਖਾ ॥ ੧ ॥ ਮ ॥
 ਸਾਦੁ ਸੀਲ ਸਚੁ ਸੇਜੀ ਸਾਪੁਰੀ ਪਰਵਾਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਮਹਿ ਨਿਸਿ ਸਦਾ ਭੁਲੀ ਪਿਰੇ ਕੋ ਹੋਤਿ
 ਪਿਆਗਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ਆਨ ਮੁਨਿ ਪਾਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ
 ਕੇ ਅਪਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨਿਰਮਲੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਿਆਇਆ
 ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਿਨੀ ਚੀਖ ਆਨਰੁ ਸੁਰਾ ਕਿਰਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਸਦਾ ਤਿਪਤਿ ਭੋਇਹ
 ਹਿਤਿ ਸਨਾਭੁ ਬਗਵਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ੩ ॥ ਪਿਰੁ ਬੁਝੈ ਧਨ ਗਵੀਏ ਪਨੁ ਰਿਨ
 ਮੁਸੀ ਗਾਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪਨ ਆਗੈ ਪਤੀ ਸਿਭੁ ਵੇਤੀ ਨਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮ ॥ ੧ ॥ ਸੁਸੈ ਰੇ ਪਾਈ ਐ ਕੇਤ
 ਕੀ ਕੇਤ ਮਰਖੁ ਮਥਾਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪਿਨੁ ਸੁਗਾਗੁ ਲੀਝੈ ਭਾਵੁ ਹਿੰਦੁ ਪਰਵਾਗੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤ
 ਖਤਿ ਗਜਾ ਸੇਬੈ ਹੋਤਿ ਖੇਤ ਲਾਇ ਕੋ ਹੋਈ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿ ਮਸਚੁ ਰੇ ਸੇਈ ॥ ਈਹ
 ਭੂਪਤਿ ਰੇ ਜਨ ਆਖੀ ਮਹਿ ਦੇ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਧੀਤਾ ਕਿ ਆਸਾ ਲਾਹੀ ਐ ਕਿ ਸੁਜਾਏ ਬਿ
 ਲਮਨੇ ॥ ਨਿਹਦੁ ਲੁਸਾਏ ਕੋ ਹੋਗੁ ਰਮੁ ਬਿਬੁ ਟੇਸੁ ਨਿਹਦੁ ਲੁਹਈ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ੩ ॥ ਸ
 ਭਨਾ ਕਾ ਪਿਰੇ ਕੋ ਹੋ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਖਾਈ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਸੁਗਾਗੁ ਲੀਝੈ ਜਿਸ ਤਿ ਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾ

ਗਿਆ ॥ ३ ॥ ਮਨੋਬਖਸਿਸਤਰੰਗਕਉਰਿਸਾਹਿਬੁਛੁਟੀਐਜੇਰਾਦੇਸਭਿਰੰਗਿਗੁਰੇਰੰਗਿ
 ਅਪਾਰੋਕਾਨਾਨਕਪਰਸਾਦੀਛੁਟੀਐਜੇਰਿਤੁਲਗੈਸਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਮੋਲੈ
 ਵਿਉਕੀਮਤਿਕੀਜੈ ॥ ਆਪੇਸਿਸਦਿਸਤੁਸਾਜੀਅਨੁਆਪੇਵਰੰਤੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਲਹੀਐ
 ਸਦੁਕੀਮਤਿਕੀਜੈ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਕਮਲੁਬਿਗਾਸਿਆਇਉਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ ॥ ਆਵੁਲਕਾਦਾਰ
 ਕਿਆਸੁਖਸਹਜਿਸਹੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਸੋਲਕਮ ॥ ਨਾਮੋਲਾਨਾਪੁਪੁਲਾਨੁਗੁਰਦਾਨਾਕਰੁ ॥ ਨਾਨਕਲ
 ਲੇਲਾਲੈਸੇਰੰਤਸਦੁ ॥ ੧ ॥ ਮ ॥ ੩ ॥ ਸਹਜਿਦੁਲਸਪਤਿਛਲਛਲੁਭਵਰਦੈਸਭੇਖੰਡਿ ॥ ਨ
 ਨਕਤਰਵਰੇਵੈਏਵੈਛਲੁਬਿਰੰਗਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨੁਲੁਭੁਹਿਮੈਨੋਸਿਉਸੈਸਾਰਿਪਰਧਾ
 ਨਾ ॥ ਹਰਿਸੇਤੀਸਦਮਿਲਿਰੰਗਿਨੀਆਪੁਪਛੁਨਾਗਿ ॥ ਆਨੀਕਾਇਹੁਮਹਤੈਹੋਮਨਮਾਹਿਸਮਾ
 ਨਾ ॥ ਹਰਿਜੀਉਕਾਮਹਲੁਪਾਇਆਸਦੁਲਾਇਪਿਆਨਾ ॥ ਜਿਨਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨੁਜੀਤੀਆ
 ਜਗਤਿਨਹਿਜਿਤਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸੋਲਕਮ ॥ ੩ ॥ ਜੇਗੀਹੋਦੁਕਾਰਿਗੁਰਦਾਪਾਰਿਧਿਰਿਭੀਖਿਐਲਉ
 ॥ ਦਰਗਹੇਲਖੀਮੰਗੀਐਕਿਸੁਕਿਸਉਤਰੇਉ ॥ ਭਿਖਿਆਨੁਮੁਸੰਤਖੁਮਤੀਸਦਾਸਦੇਹਨਾਇ
 ॥ ਭਿਖੀਹਾਥਨਲਪੀਆਸੁਬਧੀਨੁਮਚਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕਗਲੀਛੁਟੀਐਸਦਾਨਾਮੁਸਮਾਹਿ ॥ ੧ ॥
 ਜਿਤੁਰਹਿਲੇਖਾਮੰਗੀਐਸੇਰੁਸੇਦੁਹੁਨਕਇ ॥ ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੇਲਹਿਲਹੁਜਿਸੁਭੇਵਡਿ
 ਅਵਰੁਨਕਈ ॥ ਤਿਸੁਸਰਲਾਈਛੁਟੀਐਲੇਖਾਮੰਗੈਨਕਇ ॥ ਸਦੁਇਤੁਏਸਦੁਇਤੁਸਦ
 ਉਹਸਬਦੇਇ ॥ ਹਿਰਦੈਕਿਸਦੇਸਦੁਹੁਤਨੁਮਨੁਸਦੁਸੇਇ ॥ ਨਾਨਕਸਦੇਹੁਕਮਿਮੰਨਿਐਸਦੀ
 ਵਡਿਐਏਇ ॥ ਸੇਦਮਹਿਸਮਾਦਸੀਕਿਸੋਨਨਦਰਿਕੋਹਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁਰੇਇਹਿਨ
 ਆਖੀਅਹਿਅੰਗਰਾਹਿਮਹਰਿਦੁਖਪਾਵਗਿ ॥ ਆਪੇਆਪੁਨਪਛੁਲਨੀਦੁਯੋਪਤਿਕਾਵਗਿ ॥ ਅਤਿ
 ਕੋਰਪਸਿਉਲਏਦੁਖਪਾਵਗਿ ॥ ਹਰਿਜੀਮਹਿਕਾਰੁਨਗੁਵਈਵੇਦੁਕਿਸੁਨਾਵ
 ਗਿ ॥ ਅਹਿਥਾਹਿਮੁਏਸਦਿਗਤੇਗਏਮਹਿਨਮਹਿਠਿਰਿਆਵਗਿ ॥ ੧ ॥ ਸੋਲਕਮ ॥ ੩ ॥ ਕਾ
 ਰਉਹੋਇਨਉਲਲੇਹੇਨਾਦੁਨਪਾਗੁ ॥ ਪਿਰਮਪਦਾਰਥਮੰਨਿਲੇਪਨੁਸਵਾਰਦੁਗਾਉ ॥ ਹੁਕਮੁ
 ਧਛੁਲੈਉਲਲੇਸਿਰਿਕਾਸਟੇਲਗਪਾਰਿ ॥ ਤਿਸਨਾਛੁਤੈਭਵੈਸਨਾਨਕਕਰਦੀਸਾਹੁ ॥ ੧ ॥ ਮ ॥ ੩

[illegible]

ਨਵੇਂ ਫਿਰਿਯਾਨਾਇਕਿ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ਮਨੁ ਤਿਨੁ ਨਿਗੁਣ ਕਾਮੁ ॥ ਇਕਿ ਨੀਗਰ ਮੁਖਿ
 ਬੁਝਿ ਆਗਰਿ ਆਤਮ ਰਾਖੁ ॥ ਇਕ ਨੀਸੁ ਦਿਰਮੰ ਨਿ ਆਗਰਿ ਭਿਤੁ ਭਾਮੁ ॥ ਅੰਤਿ ਰਿਗਰਿ ਰਿਗੁ
 ਉਪਸਿ ਆਗਰਿ ਆਗਰਿ ਗੁਣ ਨਾਮੁ ॥ ੧੩ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ॥ ੧ ॥ ਭੁਲਤੁ ਦਿਭੈ ਮੰਨਿ ਦੁਸੈ ਕੈ ਪਾਧਰ
 ਗੀਤੁ ॥ ਅਤਿ ਤੁਹ ਪਦਿ ਦੁਖ ਪਦਿ ਤਿਨ ਥਾਵੁ ਹੁਰੀਤੁ ॥ ੧ ॥ ਮਦਲੇ ਬਾਇ ਸਿ ਬਯੋਦੁ ਪਦੇ ਬਣੀ
 ਐਕੈ ਇਨਾਨ ਕਰਨਾ ਮਸਮਾਲਿ ਤੁਥੀ ਕਉ ਮਦਰਨਾ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ॥ ੧ ॥ ਸਾਗੁ ਰਗੁ ਗੁਣੀ ਅਥਾਹੁ
 ਕਿਨਿ ਗਾਥਾ ਲੇਖੀ ਐ ॥ ਦੁਤੈ ਪਰਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੀ ਮੇਲੇ ਤਪਾ ਰਿਪਵਾ ॥ ਮਝੁ ਭਰਿ ਦੁਖ ਬਦੁਖ
 ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਦਨਾ ਮਿਵਿਨੁ ਰਿਸੈ ਨਲ ਥੀ ਕੁਖਾ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਿਨੀ ਅੰਦਰੁ ਭੁਲਿ ਆਗਰ ਸਬਦੁ
 ਸਗੋਵੈ ॥ ਕੋਇ ਦੁਨਿ ਸੇਈ ਪਾਏ ਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ਆਵੈ ॥ ਕਿਸੇ ਨ ਕਿਪਾ ਕੋਰਿ ਤਿਸੁ ਗੁਰਮੇਲੈ ਸੋਹਰਿ
 ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਪਰਮ ਗਾਇਤਿ ਨਾਕਾ ਮਿਤੈ ਹੋਰੁ ਮਮਾਗਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਗਹਿਨਾ ਮੁਖਿ ਆਵੈ ਰਿਨ ਸੁਗਤਿ
 ਹਰਿਨਾ ਮਿਸਮਾਵੈ ॥ ੧੪ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ॥ ੧ ॥ ਸੁਣੀ ਐਏ ਬੁਝਾਣੀ ਐ ਸੁਗਰਿ ਮਿਹਤਿ ਪਾਇ ਆਇ
 ॥ ਕੁਕਿ ਮਿਨੁ ਭਾਈ ਮੋਇ ਆਏ ਲਿਖਿ ਆਏ ਨਾਲਿ ॥ ਕਉ ਦੁਖੁ ਆਵੈ ਦੁਖੁ ਮਾਰੀ ਬਉਦੁ ਆਵੈ ਕ
 ਉਦੁ ਭਾਇ ॥ ਕਉ ਦੁਖੁ ਹਰੀ ਨਾਨਕਾ ਕਿਸਈ ਸੁਗਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ॥ ੧ ॥ ਗਉ ਮੁਆ ਮੇ ਆਗਿ ਆ
 ਪਉਦੁ ਦੈ ਹੋਰੀ ਆਉ ॥ ਤਿਸ ਨਾਥ ਵੀ ਨਾਨਕਾ ਮਨੁ ਹਤਾਨਾਇ ॥ ਲੇਇ ਦੁਰਤੇ ਲੇਇ ਟੀਕੀ ਸੁ
 ਗਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਜੀ ਭੁਰਸਾਇ ਦੁਰਦੁਰੀ ਹੰਤ ਲੁਲੁ ਦਾਇ ॥ ਅੰਦਰਿ ਮਸੰ ਵਿਭੋਵ ਲਿਖਾ ਵੀ ਮ
 ਤਿਬੀ ਨਨਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਸੁ ਨੁਕਾ ਮਹਿਨਾ ਮੁਨਿ ਪਾਨੁ ਹੋਰੁ ਮੈ ਨਾਲਿ ਲੇਲੈ ॥ ਏਹੁ ਅਖ ਦੁਕੈ
 ਨਨਿਖਟਈ ਖਾਇ ਖਰਦਿ ਉਪੇਲੈ ॥ ਗਹਿਨਿ ਨਿਨੁ ਭਾਵਈ ਕਮ ਕੋਰਿ ਕਮ ਕੋਲੈ ॥ ਸੇਸਾਇ ਸ
 ਚੇਦੁ ਦਿਨਾ ਰਿਭਾ ॥ ਨਿਗਰਿ ਪਨੁ ਪੇਲੈ ॥ ਗਹਿਨਿ ਰਿਪਤਿ ਹਰਿ ਪਾਈ ਐਕੁ ਆਪਹਿ ਪੇਲੈ ॥ ੧੫
 ਸਲੋਕ ਮਃ ॥ ੩ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਦੁਪਾਏ ਸਾਗੁ ਨਨੀ ਬਿਖਵਿਗਾ ॥ ਪੁਰਿ ਬਿਖੁ ਸੋਗਰਿ ਬਿਖਸਿ ਉਪਰ
 ਰਿਪ ਆਗੁ ॥ ਥਾਹਰੁ ਹੁਪੀ ਤਿਸ ਦਾਇਰੇ ਮਨੁ ਮੁਰਖ ਗਾਵਾ ॥ ਗਹਿਨਿ ਸਿਉ ਦਿਤੁ ਨਾਲਾਇ
 ਨੀਵਾਈ ਪਰਨੀਪ ਆਗੁ ॥ ਦੁਦਾ ਵੀ ਆਵਰਿ ਕਹਾਣੀ ਆਬੁ ਭੋਲਿ ਕਰਹਿ ਆਗੁ ॥ ਕਰਾ
 ਮਹਿਰਾ ਮਨਾ ਮੁਹਿ ਨਿਗਮ ਲਾਹੇ ਹੁਮੈ ਲਾਸੁ ਮੁਆਗੁ ॥ ਨਾਨਕਾ ਮੁਨੇ ਤਸੀਹੇ ਇਮੈ ਲੇਖ ਰਹਿਗ

ਦੁਹਾ॥੧੫੯॥੩॥।।ਦੁਪੁਲਾਗਾਬਿਨਸਦਿਐਹੁਕਮੁਮਨੇਦੁਖਜਾਇਆਪੈਦਾਤਾਸਖੈਦਾਆਪੈਦੇ
 ਇਸਜਾਇਆਨਾਨਕਵੈਦੁਕਾਈਐਸਤੁਵਿਦੁਤਿਸੇਰਜਾਇ॥੨॥।।ਪਉਤੀ॥।।ਹਰਿਨਾਮਿਬਿਨਾਕ
 ਗਤੈਹੋਨਿਰਪਨੁਬਿਨਾਨਾਵੈਤਿਪਤਿਨਾਹੀ॥।।ਦੁਜੇਰੁਰਮਿਭੁਲਾਇਅਹਉਮੈਦੁਖੁਦਹੀ॥।।ਬਿਨੁ
 ਕਰਮਾਵਿਦੁਨਾਪਈਐਜੇਬਹਤੁਲੇਦਹੀ॥।।ਐਵੈਜਾਇਜੀਮੈਮੈਰੇਗਾਰਸਬਦੁਛੁਡਹੀ॥।।ਅ
 ਪਿਕਰੈਕਿਸੁਆਖੀਐਦੁਜਾਕੋਨਹੀ॥੧੬॥ਸੈਲਕਮ॥੩॥।।ਇਸੁਜਗਮਹਿਸਿਤੀਧਨੁਖਟਿਅ
 ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਆਪੁਰੁਆਇਆਸਤਿਗੁਰਸਦੁਇਜਾਇਆਇਸੁਧਨਕੀਕੀਮਤਿਕਹੀ
 ਨਜਾਇ॥।।ਇਤੁਧਨਿਆਇਭੁਖਲਖੀਸੁਖੁਦਸਿਅਮਨਿਆਇ॥।।ਜਿਨਾਕਉਪੁਰਿਲਿਖਿਆਤਿ
 ਨੀਪਾਇਆਆਇਆਮਨੁਖੁਜਗਤੁਨਿਰਪਨੇਯਾਇਆਨੇਬਿਲਲਾਇਆਮਨਦਿਨਛਿਰਦ
 ਸਦਾਰੈਭੁਖਨਕੋਦੁਕਾਇਆਸਿਤਿਕੋਦੁਨਆਵਈਨਾਹਸੁਖਦੁਸੈਮਨਿਆਇਆਸਦਾਚਿੰਤਾਚਿੰਤ
 ਦਿਦਾਰੈਸਹਸਾਰਕੋਦੁਕਾਇਆਨਾਨਕਵਿਨਸਤਿਗੁਰਮਤਿਭੁਵੀਸਤਿਗੁਰਨੇਮਿਲੇਤਾਸਬਦੁ
 ਕਮਾਇਆਸਦਾਸਦਾਸੁਖਮੈਰੇਹਸੈਦੇਮਾਇਸਮਾਇ॥੧੫੯॥੩॥।।ਜਿਨਿਉਪਾਈਮੈਦਨੀਸੇਈਸ
 ਰਿਕੋਰਇਐਕੋਸਿਮਰਹੁਭਾਇਰਹੁਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰਨਕੋਇਆਖਾਣਸਬਦੁਦੇਗਿਆ
 ਈਆਜਿਤੁਖਾਧੈਸਦਾਤਿਪਤਿਹੋਇਆਪੈਨਦੁਸਿਛਤੁਸਨਾਇਹੈਸਦਾਸਦਾਉਹਉਕਲਾਮੈਲਾ
 ਕੋਦਨਹੋਇਆਸਹਜੇਸਦੁਧਨਿਖਟਿਐਐਜਾਕੋਦਨਹੋਇਆਦੇਹੀਨੇਸਬਦੁਸੀਗਾਰੈਹੈਜਿਤੁਸ
 ਦਾਸਦਾਸੁਖਹੋਇਆਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਬਈਐਜਿਸਨੇਆਪਿਦਿਖਾਏਸੇਇ॥੨॥।।ਪਉਤੀ॥।।ਅੰ
 ਤਰਿਕਪੁਤਪੁਸੰਜਮੇਗੁਰਸਬਦੀਜਾਧੋ॥।।ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈਐਹਉਮੈਗਿਆਨਗਵ
 ਧੋਅੰਦਰਿਅੰਖਿਤਭੁਰਪੁਰੈਹਦਾਖਆਸਾਦੁਜਾਧੋ॥।।ਜਿਨਚਾਖਿਆਸੇਨਿਰਭਉਭਉਸੇਹ
 ਹਿਰਸੁਧਾਧੋ॥।।ਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਪੀਆਇਆਛਿਰਿਕਾਦੁਨਦਿਆਧੋ॥੧੭॥ਸੈਲਕਮ॥੩॥
 ॥੩॥।।ਲੋਕੁਅਵਗਣਾਕੀਬੈਨੰਗੀਰਾਦੁਦਿਹੈਵੈਇਆਰਾਦੁਕਾਗਾਹਕੁਨਾਨਕਾਇ
 ਲੋਕਈਹੋਇਆਗੁਰਪਰਸਾਦੀਗੁਣਪਾਈਆਨਿਜਿਸਨੇਨਦਰਿਕੋਰਇ॥੧॥੫੯॥੩॥।।ਗੁ
 ਣੁਅਵਗੁਣਸਮਾਨਿਹਰਿਜਿਅਪਿਕੀਤੇਕਰਤਾਗਿ॥।।ਨਾਨਕਹੁਕਮਿਮੀਨਿਐਸੁਖਪਾਈਐਗੁ

ਰਸਬਟੀਵੀਚਾਗਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਅੰਟਰਿਗਜਾਬੁਖਤੋਹਅਪੇਕਹਨਿਅਉ॥ਗੁਰਸਬਟੀਵਰੁ
 ਟੀਐਅੰਟਰਿਮਹਲਅਸਰਾਉ॥ਖੋਰਪਰਖਿਖਨਾਨੇਪਾਈਅਨਿਖੋਟਿਆਨੀਬਉ॥ਸਤੁਸਦੇਸਤੁ
 ਵਰਤਦਾਸਦਾਸਉਨਿਆਉ॥ਅੰਖਿਤਕਾਰਸੁਆਇਆਮਨਿਵਸਿਆਨਉ॥੧੮॥ਸੋਲਕੁਮ॥੩॥ਹ
 ਉਮੇਬਰੀਤੰਤੰਨਾਹੀਤੰਗਹਿਉਨਾਗਿ॥ਬੁਝਹੁਗਿਆਨੀਬੁਝਦਾਇਹਅਕਬਰਬਾਮਨਿਆਗਿ॥ਬਿਨੁ
 ਗੁਰਤਤੁਨਪਾਈਐਅਲਖਵੈਸੇਸਤੁਆਗਿ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਯਾਈਐਕਾਸਬਦੁਵੈਸੇਮਨਮਹਿ
 ॥ਆਪੁਗਇਆਕੁਮਰੁਉਗਇਆਕੁਨਮਮਰਨਦਖਯਾਇ॥ਗੁਰਮਤਿਅਲਖੁਲਖਾਈਐਉਤ
 ਮਮਤਿਤਗਾਗਿ॥ਨਾਨਕਸੇਹਿਸਯਪੁਕਪਹੁਤਿਭਵਦਤਿਸੇਸਮਾਗਿ॥੧॥ਮ॥੩॥ਮਨਮਬਜਿਨਿਪਰ
 ਖਿਆਗੁਰਸਬਟੀਵੀਚਾਗਿ॥ਸੇਕਨਵਿਰਲੈਜਾਈਅਹਿਕਲਕੁਗਾਇਤਿਸੇਸਾਗਿ॥ਆਪੋਨੇਆਪੁਮਿ
 ਲਿਰਹਿਅਹਉਮੈਦੁਖਿਧਾਆਗਿ॥ਨਾਨਕਨਮਰਤੇਰਤਰੁਤਰੇਰੁਉਕਲੁਬਿਖਮੁਸੇਸਾਗਿ॥੨॥ਪਉ
 ਝੀ॥ਮਨਮੁਖਅੰਟਰੁਨਭਾਲਨੀਪੁਰੇਅੰਗਮੇਤਾ॥ਚਾਹੇਕੁੰਭਾਉਦਿਖੇਕਅੰਟਰਿਤਿਖਤੇਤਾ॥ਸਿਖਿਤ
 ਸਾਸਤਨਸੇਪਾਨੀਮਨਮੁਖਵਿਗਤਾ॥ਬਿਨੁਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਉਹਰਿਨਾਮਹਰਿਸੇਤਾ॥ਤਤੁਗਿਆਨਵੀ
 ਚਾਰਿਅਹਰਿਜਪਹਰਿਗਤਾ॥੧੯॥ਸੋਲਕੁਮ॥੩॥ਆਪੇਜੋਦੈਵਹੇਅਪਿਅਪੇਜੋਦੈਰਸਿਤਿ
 ਸੇਅੰਗੋਨਾਨਕਾਖਿਲਿਏਵੀਕੇਅਹਦਾਸਿ॥੧੨੪॥੧॥ਜਿਨਿਥੀਆਤਿਨਿਦੇਖਿਆਅਪੇਜੋਦੈਸੇ
 ਥਿਐਸੇਨੇਕਹੀਐਨਾਨਕਾਦੰਘਰਿਵਰਤੈਸਤੁਕਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸੋਭੋਬਵਦਿਸਾਹਿਏਕਮਿ
 ਤੁਰਹਿ॥ਮਨੁਤਨੁਹੋਇਨਿਗਲਪਾਪਦੋਹਹਗਿ॥ਆਵਦੁਕਾਨਾਉਕੇਨਮਿਨਜਾਗਿ॥ਸਤੁਨਾਮੁਅ
 ਧਾਰੁਸੇਗਿਨਮੋਹਿਜਗਿ॥ਨਾਨਕਨਮੁਨਿਧਾਨੁਮਨਿਮਹਿਸਿਜਿਗਿ॥੨॥ਸੋਲਕੁਮ॥੩॥ਆਇਆਮਨੁ
 ਨਰਵੀਸੇਰੇਅੰਗੋਇਆਇਆਸਿਪੁਰੁਚਿਤਿਨਾਵਈਨਾਨਕਨਹੀਕਰੇਮਾ॥੧੨੫॥੩॥ਆਇਆ
 ਸਾਖਿਨਦਲਈਕਿਆਲਪਦਾਵਹਿਅੰਧਾ॥ਗੁਰੋਕੇਦਰਦਰਪਿਆਇਤੁਤੁਰਹਿਆਇਆਬਧਾ॥੨॥ਪਉ
 ਝੀ॥ਭਾਵੈਹੁਕਮੁਮਨਇਤਿਨਭਾਵੈਸੁਖਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਉਨਭਾਵੈਸਦੁਖਿਆਇਆਭਾ
 ਵੈਕੇਦਰਤੋਹਰਦਾਤਿਨਾਈਸਦੁਖਾਖਿਸਦੁਖਾਇਆ॥ਜਿਨਕਉਪੁਰਾਬਿਲੀਖਿਆਤਿਨਸਦੁਖਆਇ
 ਆ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਦਾਗਤੀਜਿਨਕਗਤਉਪਾਇਆ॥੨॥ਸੋਲਕੁਮ॥੩॥੩॥ਜਿਨਕਉਮੰ

ਕਉਣਾ ਤੁਧੁ ਸਿੰਗ ਨਿ ਆਸ ਭੁਸੇ ਸਾਰ ਤੁਨਾਇ ਕੁਸਗਲ ਭਉਣਾ ਤਿਹੋ ਕਰਹ ਤਿਕੋਇ ਨ ਜਾਏ
 ਮੇਰੇ ਕਾ ਕੁਸਗਲ ਹਉਣਾ ਤੁਧੁ ਅਪਣਿ ਕੋਇ ਨ ਸੋ ਕੋ ਤੁਧੁ ਅਥਿਨਾ ਸੀਜਗ ਰਿਪਹਣਾ ਤੁਧੁ ਥਾਪੇ
 ਰੋਕਗ ਤੁਕਰਤਾ ਸਗਲ ਪਰਣਾ ਤੁਧੁ ਆਵਣ ਕਾਣਾ ਕੀ ਆਤੁ ਪੁਲਪ ਲਗੀ ਤਿਨਾ ਕਿਸੇ ਹੋਵ
 ਰਿਐ ਪਿਟਇ ਆਲੁ ਤਿਸੁ ਲਾਵਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣਾ ਤੁਹੋਰਤ ਉਪਾਇ ਨ ਲਭਹੀ ਅਥਿਨਾ ਸੀਸਿ
 ਸਟਿਕਰਣਾ ॥੨॥ ਤਖੇਣ ਮਃ ੫॥ ਜਿ ਤੁਵਤ ਹਿ ਅੰਤੁ ਦੇਹ ਭੁਪਰਤ ਸੁਹਾਵੀ ਹੋਇ ਆਹਿ ਬਸ ਕੋ ਤੋ ਕਾ
 ਹਰੀ ਮੋਡੀ ਵਾਤ ਨ ਪੁਛੋ ਕੋਇ ॥੧ ਮਃ ੫॥ ਹਉਣੇ ਲਸੁਗਾ ਵੇਸੁ ਹੋ ਬੇਰਾ ਅੰਤੁ ਦੁਖ ਲਿਖਾ ਪਹੀ ਨ ਵੇਠੇ
 ਬਿਰਥਾ ਤੇਜ ਪਰਿ ਆਵੇ ਚਲਿ ॥੨ ਮਃ ੫॥ ਸੇਕ ਵਿਛਾਈ ਕੋ ਤੁਕੁ ਕੀ ਆਹ ਭੁਸੀ ਗਾਹਾਇ ਤੀ ਮੋਡੀ
 ਨਮਸ ਆਵੇਈ ਜੇਗਲਿ ਪਹਿਗਾਹਾ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਪਾਰ ਬੁਧ ਮਪਰ ਮੇਸ ਰੋਜੇ ਨਿ ਆਵਹੀ ਤਿਹ
 ਕੁਮੀ ਸਾਜਹਿ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜਿ ਸਮਾਵਹੀ ਤਿਗ ਰੂਪੁ ਨ ਕਾਈ ਲਖਿ ਆਖਿਉ ਤੁਹਿ ਪਿਆਵਹੀ ਤੁ
 ਸਰੁ ਮਹਿ ਵਰਤੇ ਆਪਿ ਕੁਰਹ ਤਿਹੋ ਆਵਹੀ ਤੇਗੀ ਭਗਤਿ ਭੁਰੇ ਭੁਰੇ ਤੇਇ ਨ ਆਵਹੀ ਏਹਿ ਰਤ
 ਨੇਕੇ ਵਹਹ ਲਾਕੀ ਮਨ ਪਾਵਹੀ ਕਿਸੇ ਹੋਵਹਿ ਅਪਿਟਇ ਆਲੁ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੇ ਸੇਵਾਲਾ ਵਹੀ ਕਿ
 ਸੁਕਦੀ ਨ ਆਵੇ ਤੇਇ ਜੇਹ ਰਿਗਲ ਗਾਵਹੀ ॥੩॥ ਤਖੇਣ ਮਃ ੫॥ ਤਾਖੁ ਪਸੀਹ ਰਮੈ ਪਿਰੀ ਮਹਿ ਜੇ
 ਨਾਲਿ ਹਉਣੁ ਭਉਲਾਹਿ ਅਖੁ ਨ ਕਰਹਿ ਨਿਗਲਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫॥ ਨਾਨਕ ਬੇਰਾ ਭਉਵੇ ਉਲ ਮੇਸੇ
 ਵਹਿਦ ਰਖਣਾ ਪਿਰੀ ਏਤੁ ਜਾਣੁ ਮਹਿ ਕਾਸ ਉਠੇ ਉਸਾਈ ਮੁਹਖਣਾ ਮਃ ੫॥ ਚਿ ਆਗਲਾਇ
 ਉਠੁ ਛਪਹੈ ਵੇਲ ਨੇਕੇ ਹੋਵਤੁ ਨਾਨਕ ਭੁਲ ਸੇਈ ਵਾਹਿਖਿ ਆਹ ਭੁਸੇ ਸਾਰੁ ਕਿਉ ॥੩॥ ਪਉੜੀ
 ਸੁਖ ਰੂਸੁ ਜਾਣੁ ਸਹੁ ਪਤੁ ਸਰੁ ਮਹਿ ਵਰਤਿ ਤਾ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਗਾ ਕੁ ਹੋਸੇ ਵੇਖ ਆਪੇ ਪੁਕੰਤਾ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਤੁ
 ਆਪਿ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਤਵੰਤਾ ਜਤੀ ਸਤੀ ਪੁਤ ਨਿਰਮਲਾ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ਸਰੁ ਬੁਧ ਮਪਸਾਰਿਉ
 ਪਸਾਰਿ ਪੇਅੰ ਖੇਲੰਤਾ ਏਹ ਆਵਹ ਉਦਰੁ ਆਇਉ ਬਹਿ ਚੋਰੇ ਕੇਵੰਤਾ ਤਿਸੁ ਬਾਹੁ ਵਿਗਰਭਿ ਨ
 ਪਾਵਹੀ ਜਿਸੇ ਵਹਿਗਰ ਮੰਤਾ ਕਿਉ ਆਪਿ ਚਲਾਵਹਿ ਤਿਉ ਦਲੀਦੇ ਕਛੁ ਵਸਿਨਹੀ ਕੰਤਾ ॥੪॥
 ਤਖੇਣ ਮਃ ੫॥ ਕੁਰੀਏ ਕੁਰੀਏ ਵੇਰਿ ਆਤੁ ਲਿਗਾਵਾ ਮਹਰੇਗਾ ਵੇਖੋ ਛਟਵਿਖੀ ਵੇਦੇ ਕਾ ਮਿਖਿ ਸਿੰਧੇ
 ਘੀਗ ॥ ਮਃ ੫॥ ਸਦੁ ਕਾਣੇ ਕਉਣੇ ਵੇਰਿ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਲਾਵਾ ਨਾਨਕ ਆਤਸ ਵੀ ਮੀਠੇ ਨੇਵ ਬਿਐ

ਭੁਪਾਇਅਮਿਲਿਗੁਰਗੇਬਿੰਦਾਸਭੋਕਾਕਸਵਾਰਿਅੰਕਾਤੁਪੁਰਾਇੰਦਾ॥੧॥ਤਖਣੇਮ੨
 ਪਾਤਿਖਣਕੁਮਸਤਾਕੁਮਖਕਿਕੇਗਤਉਪਣੀ॥ਛਿਰਿਦਾਕਿਤੈਗਲਿਕਾਤਿਰਮੁਤਾਮਨੁ
 ਧੀਪਅਗ॥੧॥੪੪॥੫॥ਦੁਖੀਆਦਰਦਪਣੇਵੇਦਨਕਣੇਤੁਪਣੀ॥ਕਾਣਾਲਖਭੋਵੇਪਿ
 ਗੀਤਿਖਣੇਤਾਕੀਵਸਾ॥੨॥੪੪॥੫॥ਦੁਹਦੀਕਾਇਕਗਰਿਵਹਦਿਵਹਿਦੇਮੈਤਿਰਿਅ
 ਸਿਈਰਹੇਆਮਾਣਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰਭੋਰਿਅਗ॥੩॥ਪਉਤ੍ਰੀ॥ਜਿਸਜਨਨੇਤਰੀਭੁਖ
 ਹੇਤਿਸੁਦਖਨਵਿਅਪੋ॥ਜਿਨਿਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝਿਅਸਦੁਹੁਕਤੀਕਾਪੋ॥ਜਿਨਰੁਝਿ
 ਸਕੀਸਹਦੀਪੈਰੇਤਿਸੁਵੇਬਹਪਾਪੋ॥ਜਨਮਜਨਮਕੀਮਲਉਤੈਰਗੁਰਪੁਤ੍ਰੀਨਾਪੋ॥ਜਿਨਿ
 ਹਰਿਭਾਣਾਮੀਨਿਅਤਿਸੁਸੇਗੁਨਸੀਤਾਪੋ॥ਹਰਿਕੀਉਤੁਸਰੁਨਾਕਾਮਿਤੈਸਭਿਜਾਣਹਿ
 ਆਪੋ॥ਅੰਸੀਸੇਭਾਜਨੇਕੀਜੇਵੁਹਰਿਪਰਤਾਪੋ॥ਸਭੁਅੰਤਰਿਜਨ--ਵਰਿਤਾਇਅ
 ਹਰਿਜਨਨੇਤਾਪੋ॥੮॥ਤਖਣੇਮ੨੫॥ਜਿਨਪਿਛਹਉਸਿਮੈਪਿਛੇਭੀਰਵਿਅਸਾ॥ਜਿਨ
 ਥੀਮੈਅਸਨੀਤਿਨਅਹਿਕੀਆਸਾ॥੧੪੪॥੫॥ਗਿਲੀਗਿਲੀਹੇਤੁਤੀਭਉਦੀਭਵਿਭ
 ਵਿਆਇ॥ਜੇਬੈਰੇਸੇਠਥਿਅਉਬੋਰਭਾਰਾਮਥਾਇ॥੨॥੪੪॥੫॥ਤਿਠਾਹੁਮਭਾਹਿਹਿਖ
 ਲੀਕੇਇਨਜਾਣੀਐ॥ਤੈਸਖੀਭਾਰਾਮਥਾਜਿਨੀਮੇਰਾਸਜਣਹਵਿਅਗ॥੩॥ਪਉਤ੍ਰੀ॥ਹਉ
 ਠਾਠੀਦਰਿਗ--ਦੁਗਾਵਦਾਜੇਹਰਿਪੁਰਦਾਨਗੈਵੇ॥ਪੁਰਮੇਰਾਥਿਰੁਥਾਵਹੀਹੋਰੁਅੰਦੇ
 ਜਾਏ॥ਸਿਮੰਗਾਸਾਈਆਜਿਤੁਭੁਖਲਹਿਕ--ਵੇ॥ਪੁਰਭੇਦੀਵਹੁਦਰਸਨੁਆਪਣਾਕਿ
 ਤੁਠਾਠੀਤ੍ਰਿਪਤਾਵੇ॥ਅਰਦਾਸਿਸੁਦੀਰਾਤਾਰਪੁਰਿਠਾਠੀਕਉਮਹਲਿਬੁਝਾਣਾਵੇ॥ਪੁਰ
 ਈਖਦਿਅਦੁਪੁਰੁਪੁਗਈਠਾਠੀਕਉਮੰਗਣਦਿਤਿਨਅੰਦੇ॥ਸਭੇਇਛਾਪੂਰੀਆਲਗਿ
 ਪੁਰੁਭੇਪਾਵੇ॥ਹਉਨਿਰਗੁਣਤਾਠੀਥਖਸਿਉਨੁਪੁਰੁਪੁਰਖਿਵੇਦਾਵੇ॥੫॥ਤਖਣੇਮ੨੫॥ਜ
 ਛੋਟਤਾਖਾਕਤੁਸੀਵੀਕੇਤੁਨਕਾਣ--ਹੀ॥ਦੁਰਜਨਸੇਤੀਨਹੁਤੈਕਗਾਇਹਰਿਰਿਗਮਾਣਗੀ॥੧
 ੪੫॥ਨਨਕਜਿਸਥਿਨਪਤੀਨਕੀਵਣਵਿਸੇਰਸੇਰਨਥਿਦਾ॥ਤਿਸੁਸਿਉਰਿਉਮਨੁਰੁਸੀ
 ਐਕਿਸਹਿਮਾਰੀਦਿੰਦਾ॥੨॥੪੪॥੫॥ਰੇਤੰਗਿਪਾਰਬੁਧਮਖੈਮਨੁਤਨੁਮਤਿਗੁਲਾ

ਲੁਲਾਨਕਵਿਦਨਾਵੇ ਭਾਲੁਇਆਨਿਤੀਹੋਰੀਖਮਾਲਾ॥੩॥ਪਉਤੀ॥ਹਰਿਜੀਉਨਾਤੁਮੇ
 ਹਮਿਤੈਤਾਰਿਅਮੈਕਾਜਾਨਿਨੀਭਗੀਨਗਰਗਿਅਸੇਤੁਪੁਮਾਰਿਨਿਵਾਜਾਹਾਰ
 ਤਉਕਲੁਪਾਰਿਲਘਾਇਆਨਿਤਾਪਾਵਾਜਾਹਾਰਮਤੀਸਭਿਰਸਭੇਗਦਾਵਤੁਆਖਤੁ
 ਸਤਦਿਦੀਆਵਸਿਰਹਿਦਿਤਾਂਉਸਭੁਵੇਤਾਸਾਜਾਨਿਤੁਲਾਈਅਨਿਤਿਤੋਲਗਦੀਆ
 ਨਹਿਖਿਨੇਤਾਜਾਨੇਇਲੀਸੇਠਲੁਪਾਇਦਾਹਾਰਮਦਿਰਿਵਾਜਾਹਾਰਨਕੁਤੁਰਾਭੁਇ
 ਚਹੁਹਰਿਵਸਦਾਨਕੁ॥੧੦॥ਤਖਣੇਮ॥ਜਾਮੁਆਵਹਿਦਿਤਿਤੁਤਹੇਭੇਸੁਖਸੁਹਤਿ॥ਨ
 ਨਕਮਨਹੀਮੰਤੁਰਿਗਾਵਲੀਪਰੀਤਹਿਨਾਨਉ॥੧॥ਮ॥੫॥ਕਪੜਭੇਗਵਿਚਾਰੇਏਹਿ
 ਭੇਹੀਛਾਗਾਖਾਕੋਲੇਵੇਦਾਤਿਨਿਖੇਭੇਰੇਤਦੀਦਾਗ॥੨॥ਮ॥੫॥ਕਿਅਤਕਹਿਧਿਆਪਾ
 ਸਾਕਰਿਹੀਅੰਤੁਹਿਭਾਧਾਗਾਥੀਉਸਿਤਨੇਕੋਰੇਦੁਜਿਨਿਤੁਲਭੀਸਖਦਾਤਾਗ॥੩॥ਪਉ
 ਤੀ॥ਵਿਦੁਕਰਮਾਹਰਿਜੀਉਨਪਾਈਐਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮਨੁਆਨਲਗੈ॥ਪਰਪੁਧੀਗ
 ਕਲਿਅੰਤਰਿਇਹਪਾਪੀਖੁਲਿਨਭੇਗੈ॥ਅਹਿਕਰਕੋਰੇਸੁਅਹਿਕਰਪਾਇਇਕਘੜੀਮੁਹ
 ਤਲਗੈ॥ਚਾਰੇਕਹਮੈਸੋਪਿਆਵਿਦੁਸੰਗਤਿਅੰਗਕਾਰਨਭਗੈ॥ਹਉਮੈਖੁਲਿਨਛੁ
 ਟਈਵਿਦੁਸਾਧੁਸਤਸੰਗੈ॥ਤਿਦਰੁਥਾਹਨਪਾਵਈਕਿਦਰੁਸਾਹਿਬਸਿਤਿਮਨਭੰਗੈ॥ਕਿ
 ਨਿਕਨਿਗੁਰਮਖਿਸੇਵਿਆਤਿਸੁਘਰਿਦੀਬਾਣੁਅਭੰਗੈ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਸੁਖਪਾਇਆ
 ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਦਰਦੀਲਗੈ॥੧੧॥ਤਖਣੇਮ॥੫॥ਲੋਹੀਦੇਹਭੁਜਾਇਸੇਮੀਗਮੀਹਿਨਸਿ
 ਰਿ॥ਹਰਮੰਤੁਹੁਸਧਦੀਚਉਦਮੁਖਿਅਲਾਇ॥੧॥ਮ॥੫॥ਆਵਿਕੁਮੇਹਿਅਉਤਿਨਾਧਦੀਅ
 ਪਾਹਿ॥ਹਿਅਉਮਹਿਜਾਰੇਦਾਵਾਖੁਹੁਸਦੁਅਲਾਹਿ॥੨॥ਮ॥੫॥ਖੁਥੀਅਉਸੇਭੇਨੇਦੁਪਿ
 ਰੀਵਿਛੁਵਦਾਜੇਭੇਧੈਹਿਕਵਾਰਤਾਸੁਖਕੀਮਾਭੁਬਾਹਰੀ॥੧॥ਪਉਤੀ॥ਮਨਲੋਦੇਹਰਿ
 ਮਿਲਿਦੁਕਉਚਿਉਦਰਸਨਪਾਈਆ॥ਮੈਲਖਵਹਿਤੇਸਾਹਿਬਾਭੇਬਿਦੁਬਲਾਇਆ॥ਮੈਦ
 ਰੇਕੀਤਾਭਾਲੀਆਤੁਪੁਛੇਵਤੁਨਾਸੀਆ॥ਮੈਦਸਿਹੁਮਾਰਗੁਸਤਹੁਕਿਉਪੁਭੀਮਲਾਈਆ॥
 ਮਨੁਮਰਪਿਹੁਹਉਮੈਤਜਿਹੁਇਤੁਪੀਬਿਨੁਲਾਈਆ॥ਨਿਤਸੇਵਿਹੁਸਾਹਿਬਆਪਣਸਿਤਸੇ

ਗਿਮਿਲਾਈਆਸਭੇਆਸਾਪੁਰਾਗਾਗਰਮਹਲਿਬਲਾਈਆਤੁਧੋਜਵਤੁਹਰਨਾਸੁਭਈ
 ਮੋਰੀਮੁਤੋਗੋਸਾਈਆ॥੧੨॥ਠਖਦੇਮ੧੫॥ਮੁਖੀਆਉਤਖਤੁਪਿਰੀਮੀਰਿਯੋਪਾਤਿਸਾਗਿ॥
 ਪਾਵਿਮਿਲਾਵੇਕੋਲਿਕਵਲਜਿਵੇਬਿਗਸਾਵਈ॥੧੩॥੧੫॥ਪਿਰੀਮੀਸਾਦਤੀਬੁਖਮੁਲਾਵ
 ਟੁਬੀਵਿਧਾਗਾਜਾਨੁਮਿਠਾਈਇਖੋਰਈਪੀੜੇਨਾਹੁਵੇਟਾ॥੨੩੫॥ਰਗਾਨੀਹੁਮੋਤ੍ਰਿਕਾਦ
 ਰੀਪਰਿਧਾਨਕਰੀਮਸੁਖਘਟਾਉਤੁਇਇਸਪਾਧਾਘਰਘਟੇ॥੩॥ਪਉਤੀ॥ਅਕਲਕਲ
 ਹਨਪਾਈਐਪੁਤਮਲਖਮਲੇਖਾਖਵਦਰਸਨੁਕੁਮਤੇਛਿਹਿਨਮਿਲੀਐਭੋਖਾਵਰਤਰ
 ਰਹਿਦੇਦਾਇਦਾਸੇਕਿਤੇਨਲੇਖਾਬੇਦਪਵਹਿਸੰਪੁਰਨਾਤਤਸਾਰਨਪੇਖਾਤਿਲਕੁਕਛਹਿਈ
 ਸਨਾਨੁਕਾਰਿਮਤਿਰਿਗੋਲੇਖਾਉਖੀਪੂਰਨਲਭਈਵਿਲੁਸਈਸਿਖਾਕੁਲਮਾਰਗਿਸੇ
 ਪੋਟੇਨਿਸੁਪੁਰਿਮਸਤਕਿਲੇਖਾਤਿਨਕਨਮੁਸਵਾਰਿਅਪਣਾਨਿਗਰਮਖੀਦੇਖਾ॥੧੩
 ॥੨॥ਠਖਦੇ॥੨॥ਸੁਦਿਵਹੁਗਤਿਜੇਚਲਾਉਨਾਖੀਐ॥ਬਾਰਕੁਰਾਈਛੁਡਿਸੰਮਲਸਤੁਪਦੀ
 ਐ॥੧੩੫॥ਹਰੁਸਮਾਈਜੇਤਿਜਿਉਨਲਪਟਾਉਚੰਦਮਾਪਰਗਟਈਆਪਾਨਕਚਮਸਤ
 ਕਿਲਿਖਿਅਗਾ॥੨॥੨॥੧॥ਖੁਸੁਗਵੇਨਮਦਉਆਠਪਹਰਗੁਣਗਾਉ॥ਨਾਨਕਦਰਗਾਹਮੇ
 ਨੀਅਗਿਮਿਲੀਨਕੋਵੇਖਉ॥੩॥ਪਉਤੀ॥ਬਾਹਰੇਭੀਖਨਪਾਈਐਪੁਤਮਤਿਹਜਾਮੀ॥ਇਕ
 ਸੁਹਰਿਜੀਬਾਹਰੀਸਚਾਛਿਰੇਕਾਮੀ॥ਮਨਗਤਾਕੇਟਬਸਿਉਨਿਤਗਹਧਿਛਿਗਮੀ॥ਛਿਹਿ
 ਗੁਮਾਨੀਕਰਮਗਿਰਿਅਗਰਧਰਿਦਾਮੀ॥ਚਲਦਿਆਨਲਿਨਦਲਈਖਿਨਜਾਇਬਿਲਾ
 ਮੀ॥ਬਿਤਰੇਛਿਹਿਸੇਸਾਰਮਹਿਹਰਿਜੀਹੁਕਾਮੀ॥ਕਰਮੁਖੁਲਾਗੁਰਪਾਇਆਹਰਿਮਿ
 ਲਿਆਸੁਆਮੀ॥ਜਿਨਹੁਗਰਿਧਸੇਵੇਕਹਹਿਤਿਸਕੀਕਾਮੀ॥੧੪॥ਠਖਦੇਮ੧੫॥ਮੁਖੁਹੁਮ
 ਲਾਏਹੁਮਹੁਪਛਾਣੇਵੇਖਿ॥ਨਾਨਕਤਿਨਖਾਕਿਨਾਜਕੀਨਾਹਿਕਸਿਉ ੧੩੫॥੧॥
 ਜਾਵਣਸੇਰੇਮਉਪਛਾਣੇਕੋਰਕੋਰਾਤੇਤਨਕਿਪੜਦਨਾਹਿਨਾਨਕਕੋਰਗੁਰਉਦਿਆ॥੨॥ਮ
 ਤਰੀਕੀਰੁਖਮਾਹਪਾਵੇਪੈਦੀਵਸਾ॥ਪੁਤਨਪ੍ਰੇਮਅਥਾਹੁਪਸਦੁਸਚਾਧਣੀ॥੩॥ਪਉਤੀ॥
 ਨਿਰਕੁਛਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਨਾਨਕਾਇਆਰਦਾ॥ਐਵਜਾਇਉਹਾਈਐਧਰੁਜੀਨਤਾਧਰ

ਨਕਰੈ ਤੈਖਿ ਸਕਿ ਜਾਇ ਜਾਇ ਬੋਲ ਸਭ ਕਢਗਾ ਅਦਿ ਰਹੁ ਬੇਬਾਖੁ ਤੀ ਮਾਰੁ ਬੁਝੀ ਸਰੁਖਧਾ॥
 ਵੈ ਬੁਕਰੈ ਨਿਰੋਵੈ ਹਨਾਲਿ ਤੁਰੈ ਲਾਲਧਾ ਮਾਰਿ ਮਾਸੇ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਵੈਖਿ ਪੁਰਿ ਕਰਿ ਮਧਾ॥
 ਨਮਦੁ ਤੈਹੋਰਿ ਮਾਰੁ ਧਰੀ ਮਹਿ ਪਧਾ ਹਿ ਮਾਤੁ ਪਾਵੁ ਸੁਪਰ ਮਕਾਨ ਕਰ ਰਿਸਧਾ॥੧੫॥ ਠ
 ਖੇਣਾ ਪਰਭ ਤਿਪੁਰਨ ਮਨ ਪੁਰਾਰੇ ਕਰ ਰਣਿ ਮਾਇਆ ਨਨ ਮਰਣ ਮਲੁ ਉਤੈ ਸੇਧੇ ਕੇ
 ਰਾਣਗਾਇ॥੧੬॥੫॥ ਦਿਹ ਮੰਧਾ ਗੇ ਮੰਧੁ ਸੁਣੀ ਨ ਮਹਿ ਹੁਣੀ ਮਾਨਾ ਨ ਕਸ ਲਲਨ ਮੁਕੈ ਘ
 ਦਿਵੁ ਫਾਸ ਦੁਪਦੀ॥੨॥੬॥੫॥ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਤਿਰੁਪਿ ਮਾਸ ਨ ਬੁਝੀ ਮੁਖੁ ਪਦੀ॥ ਨਨ ਕਸੇ
 ਅਖੌਤੀ ਮਾਧਿ ਮੰਧਿ ਨਿਜਿ ਨੀਤਿ ਸੇਧੇ ਮਾਮਾ ਪਦੀ॥੩॥੫॥ ਪਉਤੀ॥ ਨਿਜਿ ਨਿਜਿ ਨਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੇਧਿ
 ਮਾਤਿ ਨਿਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਈ॥ ਉਹੁ ਮਾਪਿ ਤਹਿ ਮਾਰਿ ਰਹਿ ਸਿਉ ਸਭੁ ਨਗਤ ਤਰਾਈ॥ ਉਨਿਹ
 ਰਿਨਾ ਮਾਪੁ ਹਸਿਦਿ ਮਾਸਭੁ ਤਿਖਾ ਬੁਝਾਈ॥ ਉਨਿ ਛੋਡੇ ਲਾਲ ਦੁਗੀ ਕੇ ਮੰਤਰਿ ਲਿਵੁ ਲਾ
 ਈ॥ ਉਸ ਸਦਾ ਸਦਾ ਘਰਿ ਮੰਨਿ ਹੋਰਿ ਰਿਸਖਾਸ ਗਈ॥ ਉਨਿ ਵੇਰੀ ਮੰਤਰ ਸਮਕੀਤਿ ਮਾਸ
 ਕੁਨਾਲਿ ਸੁਭਾਈ॥ ਹਿ ਮਾਧਿ ਗੀ ਮਲਖ ਕੁਨਾ ਮਹਿ ਗੁਰਗਿ ਮਾਨੁ ਨ ਪਾਈ॥ ਪੁਰਬ ਲਿਖਿ ਮ
 ਪਾਇ ਮਾਹ ਰਿਸਿ ਉਚਿ ਆਈ॥੧੭॥ ਤਖੇਣਾ ਮੰਧੁ॥ ਸਦੁ ਸੁਗਾਵਾ ਕੀ ਆਈ ਮੈ ਬੁਝੈ ਕੁੜੀ
 ਸੇਇ॥ ਨਨ ਕਵਿ ਕੇ ਲਲਾਈ ਮਹਿ ਨਿਨ ਸਦੁ ਪੈ ਲੋਹਈ॥੧੮॥੫॥ ਸਨਨ ਮੁਖੁ ਮਨੁ ਮੁਖੁ
 ਰੇਪਹਰ ਨਿਗਲ ਸਾਸੁ ਤੁਰੀ ਸਿਸਹੁ ਤਿਰੈ ਤੁਸੁ ਪਨੇਹ ਉਖੈ ਨੀ ਮੈ॥੨੦॥੬॥੫॥ ਸਨਨ ਸਦੁ
 ਪਰਖਿ ਮਾਧਿ ਮਲਾਵੁ ਬੇਬਾਗਾ ਮੰਨ ਮੁਣਾਹੁ ਲਖਿ ਤੁਹੁ ਰਿਨ ਸੁਪਿਰੀ॥੩॥੫॥ ਪਉ
 ਤੀ॥ ਪਰਤਿ ਮੁਖਿ ਮਾਕਾਸ ਪਾਤਾਲੈ ਹੋਰੁ ਸੁਰ ਬਿਨਾਸੀ॥ ਬਾਦਿ ਸਾਹ ਸਾਹ ਉਮਰਾਵੁ ਧਾਨੁ
 ਹਿਤੈ ਰੇਕਾਸੀ॥ ਰੇਗਤ ਰੇਗਾਰੀ ਬਮਸਤ ਭੁਏ ਕਸਿ ਧਾਸੀ॥ ਕਾਕੇ ਸੇਖ ਮਸਾਇਕਾ ਸੇਭੇ
 ਰਿਜਾਸੀ॥ ਪੀਰ ਪੈ ਕੀ ਬਰ ਉਲੀ ਏਕੇ ਬਿਰਨ ਰਹਾਈ॥ ਹੇਠਾ ਧੀਰਾ ਨਿਵਾ ਕੁਰੇ ਤਪਵਿਦੁ ਬ
 ਏ ਸਭੁ ਜਾਸੀ॥ ਲਖ ਦੁਇ ਗਾਸੀ ਮੇਰੀ ਸਭੁ ਮਾਵੈ ਜਾਸੀ॥ ਨਿਹ ਚਲੁ ਸਦੁ ਪੁਰਾਇ ਏਕ ਬੰ
 ਦਾ ਮਧਿ ਨਾਸੀ॥੧੯॥ ਤਖੇਣਾ ਮੰਧੁ॥ ਤਿਰੀ ਹੁਤੁ ਛੁਲਿਹ ਕਸੁ ਬਾਬਾ ਨ ਕੋਇ॥ ਮਧਿ ਸ
 ਨਨੁ ਤੁਮੁਖਿ ਲਗਾ ਮੇਗਤੁ ਨ ਮਨੁ ਭੇਤੁ ਹੋਇ॥੧॥੬॥੫॥ ਮਾਸ ਕੁ ਮਾਸਾ ਬੋਹਰਾ ਮੁਖਿ ਨਿਵਣੀ

ਆਸਾ ਆਸਨਿ ਰਾਸਾ ਚਿਤ੍ਰੁ ਹਉ ਚਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਗਈ ਆਸਾ ॥ ੨ ॥ ਮ ॥ ੫ ॥ ਵਿਛੋੜਾ ਸੁਦੇ
 ਤੁਖੁ ਵਿਦੁ ਤਿਰੇ ਮਹਿ ਉਦਿ ॥ ਚਾਹੁ ਪਿਅਰੇ ਅਪਦੇ ਧਿਰ ਗੀ ਨਾ ਦੇ ਰੇ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਠ ਗੀਰ
 ਬੇਦੇ ਵੇਦੁ ਲਿਖਾ ਕੀਦੁ ਰੁਮ ਬਗ ਕਾਸੀ ॥ ਕੇਦਿ ਤੇ ਤੀਸਾ ਦੇ ਵੇਤ ਸਦੁ ਇੰਦ੍ਰਾਸੀ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤ
 ਸਾਸ ਤੇ ਬੇਦੁ ਰਹਿ ਬਟ ਦਰਸ ਮਾਸੀ ॥ ਪੋਥੀ ਪੰਡਿਤ ਗੀਤ ਕਵਿਤ ਕਵੇਤੁ ਤੀਸਾਸੀ ॥ ਜਨ ਤੀਸ ਤੀ
 ਸੀਨ ਆਸੀ ਆਸ ਤੁਕਾ ਲੈਵਾਸੀ ॥ ਮੁਨਿ ਜੋਗੀ ਰਿਚੇ ਨ ਬਰਜੇ ਮੈਸੁ ਛਾਸੀ ॥ ਜੋਦੀ ਸੈਸੇ ਦਿਨ
 ਸਦਾ ਸਤੁ ਬਿਨ ਸਿਧਿ ਨਾਸੀ ॥ ਬਿਰਪਾਰ ਬੁਧ ਮੁਖ ਮੇਰੇ ਸੇਵਕ ਬਿਰਹੇ ਸੀ ॥ ੧੬ ॥ ਭੁਖੇ ਮ ॥
 ੫ ॥ ਸੈਨਿਗ ਨਹਿਗ ਭੁਖੇ ਲਖਨ ਭੁਖਿ ਆ ॥ ਭੁਖੇ ਕਹਿਨ ਤੁਖ ਨ ਕੀਪਿ ਗੋਪਿ ਖੰਦੇ ਸਤੁ ਰਿਹਸ
 ਟਾ ॥ ੧ ॥ ਮ ॥ ੫ ॥ ਸੁਖ ਸਮੁਹੇ ਭਗ ਭੁਖਿ ਸਤੁ ਆਈ ਕੋ ਪਲੀ ॥ ਨਾਨਕ ਹੋਭੇ ਰਾਮਿ ਰਤ ਕਨ ਭੁਖਿ
 ਟੀ ॥ ੨ ॥ ਪ ॥ ਮ ॥ ॥ ਹਿਕ ਸਬਤੁ ਆਹਿ ਪਛਾਣੁ ਭੀ ਹਿਕ ਕਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਆਸ ਤੀਨਿ ਬਾਹਿ ਮਾਨ
 ਖਪਰ ਥਾਈ ਲਜੀ ਵੇਦ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਿਹੁਦ ਲੁਏ ਕਨ ਰਾਇ ਦੇ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਾ ॥ ਨਿ
 ਹੁਦ ਲੁਨ ਮੁਨਿ ਪਾਨੁ ਹੋ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਲਾਧਾ ॥ ਨਿਹੁਦ ਲੁਕੀ ਰਤ ਨੁਗੁਣੇ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰਮੁਖ
 ਬਿਗਾਵਾ ਪਾਸੁ ਸਦੁ ਪਰਮੁਤ ਪੁਨਿ ਹੁਦ ਲੁਕੇ ਰਿਨੇ ਰਾਇ ਅਗਾਧਾ ॥ ਵਇਆ ਪਰਮੁਤ ਪੁਨਿ ਹੁਦ ਲੁ
 ਕੇ ਸੁਚਰੀ ਮਲਿਖਾ ਪਾਸ ॥ ਨਿਹੁਦ ਲੁਮ ਸਤੁ ਕਿਲੇਖ ਲਿਖਿ ਅਸੇਟ ਲੋਨ ਰਲਾਧਾ ॥ ਨਿਹੁਦ ਲੁਸਿਗ
 ਤਿਸਾ ਪਤਨ ਬਟਨ ਨਿਹੁਦ ਲੁਗੁਰ ਸਾਧਾ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬ ਲਿਖਿ ਆਤਿ ਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਰਾ
 ਧਾ ॥ ੧੫ ॥ ਭੁਖੇ ਮ ॥ ੫ ॥ ਜਿਨ ਭੁਖੇ ਆਪਿ ਸੇਤੁ ਗੋਇ ਬਿਨਖੋ ॥ ਤੋਰੇ ਦੇਵੁ ਭੀ ਤਾਰਿ ਨਾਨਕ ਪਿ
 ਰ ਸਿਉ ਰਤਿ ਆ ॥ ੧ ॥ ਮ ॥ ੫ ॥ ਜਿਨ ਭੁਖੇ ਕਹਿ ਕਹਿ ਨਿਨ ਉਸਦੇ ਆਪਿ ਰੀ ॥ ਮੁੰਨ ਲਾਉ ਤੁਥਿ
 ਨਾਨਕ ਪੀਰੀ ਸਿਧੇ ਹਰਿ ਉਥੀ ਉਸਾ ॥ ੨ ॥ ਮ ॥ ੫ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਬਿਆਕਰਹਿ ਪੁਤ ਕਲਤ ਸੇਨੇ
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਿਹੁਣੀ ਆਨਿ ਮੁਣੀ ਮੋਟੀ ਦੇਹ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨੈਨੀ ਦੇਉ ਗੁਰਦੁਰ ਭਈ ਮਥਾ ਪੋ
 ਰੀ ਮਾਰ ਗਿਗਾਰ ਲੁਧਾ ਧਾਢੇ ਹੀਰ ਥਾ ॥ ਮਕਾਲ ਮੁਗਤਿ ਰਿਦੈ ਪਿਆਇ ਨੈਰੇ ਨਿਜ ਪੈ
 ਥਾ ॥ ਮੈਛੁ ਭਿਆਸੁ ਗਲ ਅਪਾਇ ਦੇ ਭੁਰਹੇ ਸੇਰਾ ਚਸਰ ਮਰਥਾ ॥ ਗੁਰਬੀਖਿ ਸਿਆਨ ਮੁਨਿ ਪਾ
 ਨੁ ਸਤੁ ਰਖ ਲਥਾ ॥ ਬਿਗਾਹੁ ਭੁਖੇ ਭੁਖਾਈ ਹੋ ਪੈਲ ਨਾਮੁ ਅਗਾਧਾ ॥ ਨਾਮੁ ਦੁਨ ਇਸਨਾਨੁ ਤ੍ਰਿਤੁ ਸ

ਟਾਕਰਹੁ ਗੁਰਕਥਾ ਸੁਰਜੁ ਭੁਇਆ ਪੁਤ੍ਰ ਪਾਇਆ ਨਮਕਾ ਭੁਇਲਥਾ ॥ ੨੦ ॥ ਸੇਲਕਤੁ ਖੋਲ੍ਹਾ ਮ॥ ੪
 ੫ ॥ ਲਗਾਤੀ ਆਪਿਰੀ ਮੀਨਿ ਖੋਖੀ ਆਨਾ ਤਿਪੀਆ ਹਭੁ ਮਝਾ ਹੁੰਦੀ ਬਿਆਨ ਤਿਰੋਕਾਇ ॥
 ੧ ॥ ਮ॥ ੪ ੫ ॥ ਕਥਤੀ ਆਸਿ ਤਾਹਿ ਤੇ ਸੁਖਾਉ ਪਿਧਿਆ ਨਾਨਕ ਲਧਤੀ ਆਤਿ ਨਾਹਿ ਨ ਭਾਗਮ
 ਥਾਹੇ ॥ ੨ ॥ ਮ॥ ੪ ॥ ਤੂੰ ਗਰਜਲਾ ਬਲਾ ਭੂਮਿ ਬਨਾਛ ਲਕੀਰ ਗਾ ਪਾਤਾਲ ਆਕਾਸ ਪੁਰਾਨ
 ਭੁਘਟਾ ਨਾਨਕ ਪੋਖਿ ਜੀਉ ਇਕਤੁ ਸੁਤਿ ਪੋਰੀ ਆ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਪਿਤਾ
 ਹਰਿ ਜੀ ਉਪਤਿ ਪਾਲਕਾ ਹਰਿ ਜੀ ਉਮੇਰੀ ਸਾਰ ਚੋਰੁ ਮਹਰਿ ਕੇ ਬਾਲਕਾ ਸਹੇਜੇ ਸਹਜਿ
 ਖਿਲਾਇ ਦਾਨ ਹੀ ਕਰਦਾ ਆਲਕਾ ਅਉਗਣ ਕੇ ਨਦਿ ਤਾਰਦਾ ਗਲੇ ਸਤੀਲਾਇ ਕਾ ਮੁਹਿ
 ਮੰਗ ਸੇਈ ਦੇਵਦਾ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਸੁਖਦਾਇਕਾ ਗਿਆਨ ਰਾਸਿ ਨਾਮੁ ਪਨੁ ਸਉ ਪਉਨੁ ਇਸੁ ਸਉ
 ਦੇਲਾਇ ਕਾ ਸੀਤੀ ਗੁਰਨਾ ਲਿਬਾਹਾ ਲਿਖਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇ ਕਾ ਮੈਨਾ ਲਹੁ ਕੇ ਦੇਨ ਦਿਛੁ ਤੂੰ
 ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਸਭ ਨਾਗਲਾਲਾਇ ਕਾ ॥ ੨੧ ॥ ਸੇਲਕ ਮ॥ ੪ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਦੁ ਤਿਸਿ ਉਤੇ ਵਿਦੁਰਿ
 ਸਕੁਣ ਸੇਤ ਪਕਿ ਆਉਇ ਜੀ ਦੇਵੇ ਦਿਛੁ ਤੂੰ ਹਿਉਇ ਮੁਇ ਅਛਾ ਜੀ ਦੇਵੇ ॥ ੧ ॥ ਮ॥ ੪ ੫ ॥ ਨਾਨਕ
 ਇਕਲੀ ਆਚਰਮ ਕਾ ਨਿਪਟਾ ਅਤਿ ਕਾਲੀ ਆਬਰਸ ਨ ਮੇਘ ਆਪਾਰ ਨਾਨਕ ਸੇਗਾ ਮਿ
 ਪੀਰੀ ਸੁਹੇਦੀ ਆ ॥ ੨ ॥ ਮ॥ ੪ ੫ ॥ ਜਲ ਲੀਰ ਭਰੇ ਸੀਤਲ ਪਵਣੁ ਫੁਲਾਰੇ ਦਾ ਸੇਜ ਤੀ ਆਉਇ
 ਨਹੀਰੇ ਲਾਲ ਜੀਵੀ ਆ ਸਭੁ ਕਪੌੜੇ ਭੋਗ ਨਾਨਕ ਪਿਰੀ ਵਿਹੁ ਦੀਤ ਤੀ ਆ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਕਾਰਣ ਕਰੇ ਤੇਜੇ ਕੀ ਅਸਿਈ ਹੋ ਕਰਣਾ ਜਿਸ ਉਪਾਵੁ ਹਿਪਾਈ ਆਪਾਵੁ ਹਿਪਰਿ ਲਹਣਾ ॥
 ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੁ ਨ ਲਭਈ ਜੇ ਛਿਰ ਹਿਸਤੁ ਪਰਣਾ ਗੁਰਮਿਲਿ ਭਉਗੇ ਬਿਦਕਾ ਭੋਭਰ
 ਦੁਹਿ ਕਰਣਾ ਭਉ ਤੇ ਬੈਰਾਹੁ ਉਪੈ ਜੇ ਹਰਿ ਖੋਜ ਤਛਿ ਛਿਰਣਾ ਖੋਜ ਤੇ ਖੋਜ ਤੇ ਸਹਜਿ ਉਪਜਿ
 ਆਛਿ ਰਿਜਨ ਮਿਨ ਮਰਣਾ ਹਿਯਾਇ ਕਮਾਇ ਪਿਆਇ ਆਪਾਇ ਆਸਾ ਪਸਰਣਾ ਬਿਹਿ ਬੁਨ
 ਨ ਕਰੇ ਉਗਰੁ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਦੁਆਇ ਤਿਸੁ ਭਉ ਜਲੁ ਤਰਣਾ ॥ ੨੨ ॥ ਸੇਲਕਤੁ ਖੋਲ੍ਹਾ ਮ॥ ੪ ੫ ॥ ਪ
 ਹਿਲਾ ਮਰਦੁ ਕਬੂਲਿ ਜੀਵੁ ਕੀਛੁ ਭਿਅਸੇ ਹਿਸਤੁ ਨਾਹੀ ਰੇ ਕਾਤਉ ਆਉਹ ਮੌਰ ਪਾ
 ਸਿ ॥ ੧ ॥ ਮ॥ ੪ ੫ ॥ ੨ ॥ ਮੁਆਜੀ ਦੇਵਾ ਪੋਖੀ ਦੇਵ ਮਹਿ ਜਾਨਿ ਕਿਨਾ ਮੁਰਬਤਿ ਇਕ ਸਿਉ ਤੇ

ਰਾਮਨੁਕਤਹੁਨਾਨਾਹਿ॥੪॥੨॥ਮਾਰੂ॥॥ਰਿਸਿਸਿਪਿਜਾਕਉਭੁਰੀਤਬਕਾਹੁਸਿਉਕਿਅ
 ਕਾਨਾ॥ਤੇਰੇਕਹੇਨੀਗਤਿਕਿਅਕਹਉਮੈਬੋਲਤਹੀਬਡੁਲਾਜਾ॥੧॥ਰਾਮੁਨਿਹਪਾਇਅ
 ਰਾਮਾਤੇਕੁਦਹਿਨਾਬਾਰੰਬਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਫੁਠਾਨਗੁਤੁਹਕੈਅਨਾਦਿਨਦੁਇਬਰਤ
 ਨਕੀਆਸਾ॥ਰਾਮਉਦਕਨਿਨਜਨਿਪੀਆਤਿਹਿਘੁਰਿਨਕੁਈਪਿਆਸਾ॥੨॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿਜਿਹਬੁਝਿਅਆਸਾਤੇਕੁਇਆਨਿਰਾਸਾ॥ਸਰੁਸਚੁਨਦਰੀਆਇਆਜਉਆਜਉ
 ਤਮਕੁਇਆਉਦਾਸਾ॥੩॥ਰਾਮਨਾਮੁਰਸਚਾਖਿਅਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਤਾਹਿ॥ਕਹਤਕ
 ਬੀਰਕੰਠਨੁਕੁਇਆਕੁਮੁਗਇਆਸਮੁੰਦ੍ਰੇਪਾਹਿ॥੪॥੩॥ਮਾਰੂ॥॥ਉਦਸਕਸਮੰਦਸਲ
 ਲਕੀਸਾਖਿਆਨਦੀਤਰੇਗਸਮਾਵਹਿਗੇ॥ਸੁਨਹਿਸੁਨਮਿਲਿਅਸਮਦਰਸੀਪਦਨਰੁਪੇ
 ਹਇਨਾਵਹਿਗੇ॥੧॥ਬਹੁਰਿਹਮਕਹੇਅਵਹਿਗੇ॥ਅਵਨਜਾਨਾਹੁਕਮਤਿਸਕਾਹੁਕਮੁਬ
 ਝੁਸਮਾਏਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਜਬਕੁਕੈਪੰਚਧਾਤੁਕੀਰਚਨਾਐਸੇਕੁਮਚੁਕਾਵਹਿਗੇ॥ਦ
 ਰਸਨੇਛਡਿਕੁਏਸਮਦਰਸੀਏਕੋਨਾਮੁਪਿਆਵਹਿਗੇ॥੨॥ਜਿਤਹਮਲਾਏਤਿਤਹੀਲਾ
 ਗੋਤੈਸੇਕਰਮਕਮਾਵਹਿਗੇ॥ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਜਿਉਅਪਨੀਤਉਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸ
 ਮਾਵਹਿਗੇ॥੩॥ਜੀਵਤੁਮਰਹੁਮਰਹੁਭੁਨਜੀਵਹੁਪੁਨਰਪਿਜਨਮਨਹੋਈ॥ਕਹੁਕਬੀਰਜੇ
 ਨਾਮਿਸਮਾਨੇਸੁਨਿਰਹਿਅਲਿਦੁਸੇਈ॥੪॥੪॥ਮਾਰੂ॥॥ਜਉਤੁਮਸੈਕਉਦੁਰਿਕਰਤਹਉਤ
 ਉਤੁਮੁਕਤਬਤਾਵਹੁ॥ਏਕਅਨੇਕਹੋਇਰਹਿਉਸਗਲਮਹਿਅਬੈਕੈਸੈਰੁਮਾਵਹੁ॥੧॥
 ਰਾਮਮੈਕਉਤਾਰਿਕਹਾਏਲੇਜਾਈਗੇ॥ਸੇਧਉਮੁਕਤਿਕਹਾਏਉਕੈਸੀਕਰਿਪ੍ਰਸਾਦੁਮੋਹਿਪਾ
 ਏਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਤਾਰਨਤਾਰਨਤੈਬੋਲਗੁਕਹੀਐਜਬਲਗੁਤਤੁਨਾਜਾਨਿਆਅ
 ਬਤਉਧਿਮਲਕੁਏਘਟਹੀਮਹਕਹਿਕਬੀਰਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੨॥੫॥ਮਾਰੂ॥॥ਜਿਨਿਗ
 ਝੁਕੈਟਕੈਏਕੰਠਕੋਛਡਿਗਇਅਸੇਗਾਵਨੁ॥੧॥ਕਹੇਕੀਜਤੁਹਮਨਿਕੁਦਨੁ॥ਜੀਬਨ
 ਮੁਆਇਕੇਸੇਤਪਕੈਰੇਤਾਹਹਰਿਕੋਨਾਮੁਛਡਾਵਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਕਾਲੁਅੰਕਾਲੁਖ
 ਸਮਕਾਕੀਆਇਹਪਰਪੰਚਬਧਾਵਨੁ॥ਕਹਿਕਬੀਰਤੇਅੰਤੀਮੁਕਤੇਜਿਨਹਿਰੇਦੇਗਸ

ਸਾਇਣ। ੧॥ ੬॥ ਮਾਰੂ। ਦਿਨੀ ਗਾਦੁਜੀ ਉਸਰ ਮਹਤ ਉਬਸਹਿ ਪੰਚਕ੍ਰਿਸਾਨਾ ਨੇ
ਨਨਕਟ ਸੁਦੁ ਨਰਸਪਤਿ ਇਦ੍ਰੀ ਕਹਿਆ ਨਮਾਨਾ ॥ ੧॥ ਬਾਬਾ ਅਬਨਬਸ ਉਇਗਾ
ਉ। ਪ੍ਰਗੀ ਪ੍ਰਗੀ ਕਾਲੇਖਾ ਮਾਗੇ ਕਾਇ ਅਠੇ ਤੁਨਾ ਉਹਾਉ ॥ ੧॥ ਪਰਸਰਾਇ ਜਬਲੇਖਾ
ਮਾਗੇ ਬਾਕੀ ਨਿਕਸੀ ਚਾਰੀ ॥ ਪੰਚਕ੍ਰਿਸਾਨ ਦਾਤਾ ਗਿਗਾਇਲੇ ਬਾਧਿ ਉਜੀ ਉਚਰ ਬਾਕੀ ॥
੨॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁਰੇ ਸੀਤ ਹੁਖੇਤੀ ਕਰਹੁ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਅਬਕੀ ਬਾਰਖਾ ਸਿਬਿਦੇ ਕਉਸ
ਹਰਿਨਤੁ ਉਜਲ ਲੇਗਾ ॥ ੨॥ ੭॥

ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਨੁ ਉਕਿਨੈ ਨਦੇ ਬਿਅਬੈਰਾਗੀ ਅਝੇ ॥ ਬਿਨਭੈ ਅਨਭਉ ਹੋਇ ਦੁਖ ਹੋਏ ॥ ੧॥ ਸਹੁਦੁ
ਰਿਦੇ ਪੈਤਾ ਭਉ ਪੈਦੈ ਬੈਰਾਗੀ ਅਝੇ ॥ ਹੁਕਮੈ ਬੁਝੈ ਤਨਿ ਰਭਉ ਹੋਇ ਦੁਖ ਹੋਏ ॥ ੨॥ ਹਰਿਖੰਧ
ਡਨ ਕਿਜਈ ਬੈਰਾਗੀ ਅਝੇ ॥ ਪਖ ਡੁਰਤਾ ਸਤੁ ਲੇਕ ਦੁਖ ਹੋਏ ॥ ੩॥ ਤਿਸਨਾ ਪਾਸੁ ਨਦੇ
ਤੁਈ ਬੈਰਾਗੀ ਅਝੀ ॥ ਮਮਤਾ ਜਲਿ ਆਪੀ ਡੁਖ ਦੁਖ ਹੋਏ ॥ ੪॥ ਤਿਤਾ ਜਾ ਲਿਤਨ ਜਾ ਲਿ
ਅਬੈਰਾਗੀ ਅਝੇ ॥ ਜੇਮਨ ਮਿਰਤ ਕਹੋਇ ਦੁਖ ਹੋਏ ॥ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਨ ਬੈਰਾਗੁ ਨ ਹੋ
ਦੁਈ ਬੈਰਾਗੀ ਅਝੇ ॥ ਜੇਲੇ ਚੈ ਸਕੁ ਕੋਇ ਦੁਖ ਹੋਏ ॥ ੬॥ ਕਰਮ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਬੈਰਾ
ਗੀ ਅਝੇ ॥ ਸਹਜਿ ਪਾਵੈ ਸੇਇ ਦੁਖ ਹੋਏ ॥ ੭॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਦੇਕ ਬੇਨਤੀ ਬੈਰਾਗੀ ਅਝੇ ॥
ਜੇਕਉ ਭਉ ਜਲ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ਦੁਖ ਹੋਏ ॥ ੮॥ ੧॥ ੧॥ ਮਾਰੂ ॥ ਰਾਜਨ ਕਉਨਤੁ
ਮਾਰੀ ਆਵੈ ਐਸੇ ਚਾਉ ਬਿਦਰ ਕੋਏ ਬਿਉਉ ਹਗਰੀ ਬੁਝੇ ਹਿਰਾਵੈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਸਤੀ ਦੇ ਬਿਭੁਗਤੇ ਭੂਲਾ ਬੀਭੁਗਦਾ ਨਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਤੁਝੇ ਦੂਧ ਬਿਦਰ ਕੋ ਪਾਨੇ ਅੰਧਿ
ਤਰਸੈ ਮਾਨਿਆ ॥ ੧॥ ਪੀਰ ਸਮਨਿ ਸਾਗੁਰ ਮੁਖ ਪਾਇ ਆਗੁ ਨਗਾਦੁ ਤਰੈ ਨਿਬਿ
ਹਾਨੀ ॥ ਕਬੀਰ ਕੋ ਠਾਕੁ ਅਨਦਾ ਬਿਨੋਦੀ ਜਾਤਿ ਨਕਹੁ ਕੀ ਮਾਨੀ ॥ ੨॥ ੧॥ ੯॥
॥ ਮਾਰੂ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਦੀਨਾ ਬਿਸਾਰਿ ਉਰੇ ਦਿਵਾਨੇ ਦੀਨਾ ਬਿਸਾਰਿ ਉਰੇ ॥
ਪੋਟਿ ਭੁਰਿ ਉਪਸੁ ਆਜਿ ਉਸੇ ਦਿਉ ਮਾਨਖ ਜਨਮੁ ਹਾਰਿ ਉਰੇ ॥ ੧॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ

ਕਬਹੂ ਨਹੀ ਕੀ ਨੀਰ ਚਿਉ ਧੈ ਧੈ ਭੂਠਾ ॥ ਸੁਆਨ ਸੁਕਰ ਬਾਇਸ ਜਿਵੈ ਕੁਟਕਤੁ ਚਾਲਿ ਓਨਿ
 ॥ ਆਪ ਸਕਉ ਦੀਰ ਘਰਿ ਜਾਨੈ ਅਉਰ ਨ ਕਉ ਲਗਾ ਮਾਤਾ ॥ ਮਨ ਸਾਬ ਚਾਕਰ ਮਨ ਮੈ ਦੇਖੈ
 ਦੇਖ ਕਯਤਾ ॥ ੧ ॥ ਕਾਮੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਚਤੁਰੀ ਬਾਜੀ ਗਰਬ ਕਾਮਾ ॥ ਨਿਦਾ ਕਰਤ ਜਨਮ ਸਿਰਾ ਨੇਕ
 ਬਹੁਨ ਸਿਮਰਿ ਉਗਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਚੈ ਤੈ ਨਹੀ ਮੁਰਖ ਮੁਗ ਧੁਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ॥ ਰਾਮੁ ਨ ਮੁਖਾ
 ਨਿਉ ਨਹੀ ਕੈਸੇ ਉਤਰ ਸਿਪਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ਮਾਰੂ ਸੇਲੇ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ॥ ਗਗਨ ਦਮਾਮਾ
 ਬਾਜਿ ਉਪਰਿ ਉਨੀ ਸਾਨੈ ਘਾਉ ॥ ਖੇਤੁ ਜੁ ਮਾਤਿ ਉਸੁਰਾ ਮਾਸੁ ਸੁਨ ਕੇ ਦਾਉ ॥ ੧ ॥ ਸੁਰਸੇ
 ਪਹਿ ਚਾਨੀ ਐਤੁ ਲੈ ਚੈ ਨ ਕੈ ਹੋਤਾ ॥ ਪੁਰਜਾ ਪੁਰਜ ਕਟਿ ਮੇਰੇ ਕਬਹੂ ਨ ਛੁਡੈ ਖੇਤਾ ॥ ੨ ॥ ਮਾ
 ਰੂ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ॥ ਗਮ ਸਿਮਰ ਪਦੁਤਾ ਹਿਗਮਨਾ ॥ ਪਾਪੀ ਜੀ ਅਗਲੇ ਰੁਥ ਰਤੈ ਹੋਆ ਭੁ
 ਕਾਲਿ ਉਠਿ ਜਾਹਿਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਲਾਲ ਚੁਲਾਰੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਮਾਇਆ ਭੁ
 ਰਮੁ ਰੁਲਾਹਿਗਾ ॥ ਧਨ ਜੋ ਬਨਕਾਰ ਬਨਕੀ ਜੈ ਕਾਰਾ ਦਿਉਗ ਲਿਜਾਹਿਗਾ ॥ ੧ ॥
 ਜਿਉ ਜਮੁ ਆਇ ਕੇ ਸਗਾਹਿ ਪਟੈ ਕੇਤਾ ਦਿਨ ਕਿਛੁ ਨ ਬਸਾਹਿਗਾ ॥ ਸਿਮਰਨੁ ਭੁਜਨ ਇ
 ਅਨਹੀ ਕੀ ਨੀਤ ਉਮੁਖਿ ਚੈਟਾ ਧਾਹਿਗਾ ॥ ੨ ॥ ਧਰਮ ਗਾਇ ਜਬ ਲੇਖਾ ਮਗ ਕਿਆ ਮੁਖੈ
 ਕੇਜਾਹਿਗਾ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੋਰੇ ਸੰਤੁ ਹੁਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਤਰਿਜਾਹਿਗਾ ॥ ੩ ॥ ੧੧ ॥
 ॥ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਨ ਮੋਦੈ ਜੀਉ ॥ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਚਾਰਿ ਮੁਕਤਿ ਚਚੈ ਸਿਧਿ ਮਿਲਿ ਕੈ ਦੁਲਹ ਪੁਤਰੀ ਸਹਾਨਿ ਪਰਿਉ ॥ ਮੁਕਤਿ ਕੁਇਉ ਹੁ
 ਜੁਗ ਜਾਨਿਉ ਸਕੀਰਤਿ ਮਾਥੈ ਛੁਤੁ ਪਰਿਉ ॥ ੧ ॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਭੁਪਤ ਕੋ ਨਤ ਰਿਉ ॥ ਗੁਰਉ
 ਪਦ ਸਿਸਧ ਕੀ ਸਗਤਿ ਭੁਤੁ ਭੁਗਤੁ ਤੋ ਕੇ ਨਾਮੁ ਪਰਿਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਸੇਖ ਚਕੁ ਮਾਲਾ
 ਤਿਲਕ ਬਿਗਾਜਿ ਚੇਖਿ ਪੁਰਾ ਪੁਜ ਮੁਤ ਰਿਉ ॥ ਨਿਰਕੁ ਉਭੈ ਦੇਗ ਮੰਬਲ ਗਰਬਿ ਤਨ ਮਮਰ
 ਨ ਸੰਤ ਪਹਿਰਿਉ ॥ ੨ ॥ ਅੰਬੀਰੀ ਕਬਉ ਦੀਉ ਅਰੇ ਪਦੁਗ ਭੁਤ ਕੀ ਖਨ ਅਧਿਕ ਕਰਿਉ ॥
 ਨਉ ਨਿਧਿ ਠਾਕੁਰ ਦਈ ਸਦਾ ਮੈਧੁ ਅਮਟ ਲੁਜ ਹੁਨਟ ਰਿਉ ॥ ੩ ॥ ਚੁਗਤ ਹੋਤਿ ਮਾਰਿਉ ਹਰ
 ਨਾਖ ਸੁਨਰ ਸਿੰਘ ਰੂਪ ਹੋਇ ਦੇਹ ਪਰਿਉ ॥ ਨਾਮਾ ਕੈ ਰੇ ਰੁਗਤਿ ਬਸਿ ਕੇ ਸਦਾ ਅਜਹੁ ਬਲਿਕੇ

ਰਗੁਮਾਰੁ ਜੇ ਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ॥

॥ १४८ ॥ मडिगु रथुमारि ॥

ਸਿੰਦਰਮਤਭੇਰਿ

ਰਾਗੁਮਾਰਬਾਣੀਗਵਿਦਾਸਜੀਉਕੀ॥

१४ सतिगुरुपूजार्ति॥

[illegible]

ਮੀਰ ਬਾਈ ਰਾਰੁ ਮਾਰੂ॥

॥ १७३॥

ਮੀਰ ਬਾਈ ਗਾਰੁ ਮਾਊ॥ ॥੧੬੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਮਨੁ ਹਮਾਰੇ ਬਾਪਿਉ ਮਾਈ ਕਵਲੈ ਨ ਅਪਨੈ ਗੁਣੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਤੀਖਣ ਤੀਰਬੇ
ਧਿਸਰੀਰ ਦੁਰਿਗਯੋ ਮਾਈ॥ ਲਾਗਿ ਉਤਬਜ਼ਾਨਿਉ ਨਾਹੀ ਅਬਨਸਹਿਉ ਜਾਈ ਗੀ ਮਾਈ
੧॥ ਤਿਤਾ ਮੀਤ ਅਉਪਦਕਾਰ ਉਤਉ ਪੀਰ ਨ ਜਾਈ॥ ਹੋਕੇ ਉਉਪਕਾਰ ਕਰੇ ਕਠਿ ਨ ਦਰਦੁ ਮਾ

ਇਰੀ॥੧॥ਨਿਕਟਿਹਉਤੁਮਦੁਰਿਨਾਹੀਬੇਰਿਮਿਲਹੁਆਈ॥ਮੀਰਾਗਿਰਧਰਸੁਆਮੀ
 ਦੋਅਝਨਤਨਕੀਤਪੁਤਬੁਝਾਈ॥ਗੀਮਾਈਕਦਲਨੈਨਆਪਨਗੁਨਬਾਧਿਉਮਾਈ॥
 ੩॥ਤੁਮਲਾ॥੧੬॥

ਗਗਨੁਤਪਾਰੀਛਿਤਮਹਲਾ॥੧॥ਬਾਰਹਮਹਾ॥ਤਿਸੁਇਕਿਰਤਕਥਮਾਪੁਰਬਿਕਮਾ
 ਇਅਗਾਸਿਰਿਸਿਰਿਸੁਖਸਹਿਮਾਦੇਹਿਸੁਤੁਲਾ॥ਹਰਿਚਰਨਤਰੀਕਿਆਗਤਿਮੇ
 ਰੀਹਰਿਬਿਨੁਪਦੀਨਜੀਵਾ॥ਪ੍ਰਿਅਬਾਤੁਹਦੁਹਲੀਕਿਈਨਬੇਲੀਗੁਗਮਖਿਅੰ
 ਮਿਤਪੀਵਾ॥ਰਚਾਰਾਚਿਰੋਹਨਿਰੰਕਾਰੀਪ੍ਰਕੁਮਨੁਕਰਮਸੁਕਰਮਾ॥ਨਾਨਕਪੈਸੁਨਿਹ
 ਗਲੇਸਾਧਨਤੁਸੁਇਆਤਮਰਾਮਾ॥੧॥ਬਾਬੀਹਾਧਿਉਪ੍ਰਿਉਬੈਲੈਕੋਕਲਬਾਣੀਆ
 ॥ਸਾਧਨਸਭਿਰਸਚੈਲੈਅੰਕਸਮਾਣੀਆ॥ਹਰਅੰਕਿਸਮਾਣੀਨਾਪ੍ਰਕੁਰਾਣੀਸਾ
 ਸੈਹਾਗਣਿਨਾਰੇ॥ਨਦਪਰਬਾਧਿਮਹਲਪਰਉਚਾਨਿਯਰਿਦਾਸੁਮਰਗੇ॥ਸਕੁਤੇਰੀ
 ਤੁਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਨਿਸਿਬਾਸਰਰੀਗਿਰਾਵੈ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਿਉਚੈਦ੍ਰਿਪ੍ਰਿਉਚੈਦ੍ਰਬਬੀਹਾ
 ਕੋਕਿਲਸਬਦਿਸੁਹਾਵੈ॥੨॥ਤੁਸੁਇਹਰਿਰਸਤਿਨੈਪ੍ਰੀਤਮਅਪੋਨਾ॥ਮਨਿਤਨਿਰਦੁਤਰ
 ਵੀਨੇਪਦੀਬੀਸੈਰੇ॥ਕਿਉਪਦੀਬਿਸਾਰੀਹਉਬਲਿਹਾਰੀਹਉਜੀਵਾਗੁਣਗਾਏ॥ਨ
 ਕੋਈਮੇਰਾਹਉਕਿਸੁਕੇਰਾਹਰਿਬਿਨੁਰਹਣਨਜਾਏ॥ਉਟਗਈਹਰਿਚਰਣਨਿਵਾ
 ਸੇਕੁੰਦਪਦਿਤੁਸਰੀਰਾ॥ਨਾਨਕਦ੍ਰਿਸਟਿਦੀਰਘੁਸੁਖਪਾਵੈਗੁਰਸਬਦੀਮਨਧੀਰਾ
 ॥ਬਰਸੈਅੰਮਿਤਧਾਰਬੁਸਹਾਵਣੀ॥ਸਾਜਨਮਿਲੇਸਹਜਿਸਕੁਇਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀ
 ਤਿਬਣੀ॥ਹਰਿਮੰਦਰਿਅੰਦ੍ਰਿਨਾਪ੍ਰਕੁਰਾਵੈਪਨਉਤੀਗੁਣਸਾਰੀ॥ਪਰਿਪਰਿਕੰਤ

ਰਵੈ ਸੋਹਾਗਾਇ ਹਉ ਕਿਉ ਕੀਤਿ ਦਿਸਾਰੀ। ਉਨ ਵਿਘਨ ਛੋਟੇ ਬਰਸੁ ਸੁਕਾਏ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰੇਮਸੁ
 ਖਾਏ। ਨਾਨਕ ਵਰੇ ਸੇ ਮੇ ਮਿਤ ਬਾਣੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰਿ ਆਏ। ੪। ਚੇਤੁ ਬਸਿਤੁ ਕੁਲਾ ਕੁਟੁਰ
 ਸੁਹਾਵੈ ਤ੍ਰੈ। ਬਨਿ ਛੁਲੇ ਮੇਧਾ ਬਾਰਿ ਮੇ ਪਿਰਾ ਘਰਿ ਬਾਹੋਵੇ। ਪਿਰਾ ਘਰਿ ਨਹੀ ਆਏ ਪਨ ਕਿ
 ਉਸੁ ਪੁਪਾਏ ਬਿਰਹਿ ਬਿਰੇ ਪਤਨੁ ਛੁਨੈ। ਕੋ ਕਿਲ ਅਬਿ ਸੁਹਾਵੈ ਬਿਲੇ ਕਿਉ ਦੁਖੁ ਮੇ ਕਿਸ
 ਹੀ ਜੈ। ਰੁਵਰ ਰੁਵੇ ਤਾ ਛੁਲੀ ਛੁਲੀ ਕਿਉ ਜੀਵ ਅਰੁ ਮਾਏ। ਨਾਨਕ ਕੇਤਾ ਸਗਲਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਜੇ
 ਹਰਿ ਦੁਖ ਘਰਿ ਪਨ ਪਾਏ। ਪਾਏ ਸਾਖੁ ਕੁਲਾ ਸਾਖਾਏ ਸਕਰੇ। ਘਨੇ ਦੇ ਪੈ ਹਰਿ ਦੁਆਰਿ ਆ
 ਦੁਹੁ ਦਇਆ ਕਰੇ। ਪਰੁ ਆਉ ਪਿਓ ਆਰੇ ਦੁਤਰ ਤਾਰੇ ਤੁਧ ਬਿਨੁ ਅਛ ਨ ਮੇਲੈ। ਕੀਮਤਿ
 ਕਉ ਦੁਕਰੇ ਤੁਧੁ ਚਾਵਾਏ ਕਿ ਦਿਖਾਏ ਦੋਲੈ। ਦੁਰਿ ਨ ਜਾਨਾ ਅੰਤ ਰਿਮਾਨ ਹਰਿ ਕਾ ਮ
 ਹਲ ਪਦੁ ਨਾਨਾ। ਨਾਨਕ ਕੇਵ ਸਾਖੀ ਪੁਰੁ ਪਾਏ ਸੁਰ ਸਿਸ ਬਦਿ ਮਨ ਮਾਨਾ। ੫। ਆਹੁ ਜੇਨੁ ਕੁ
 ਲਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਕਿਉ ਬਿਸੇਰੇ। ਬਲਾ ਤਾਪ ਹਿ ਸਿਰੁ ਰਾਗ ਸਾਧਨ ਬਿਨੁ ਉਕਰੇ। ਪਨ ਬਿਨੁ ਉਕ
 ਰੇ ਦੀਗੁਣ ਸਾਰੀ ਪੁਰੁ ਚਾਵਾ ਸਾਧੈ ਮਹਲਿ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ਆਵੁ ਦੁਹਿਤ ਆਵੁ। ਨਿਮਾ
 ਣੀ ਨਿਤਾਣੀ ਨਿਤ ਆਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਪਾਏ ਸੁਖ ਮਹਲੀ। ਨਾਨਕ ਕੇਨੇ ਠਿਠਾਣੇ ਤਿਸੁ ਜੈ ਸੀਕ
 ਰ ਮਿਮਿਲੈ ਗੁਣੀ ਗਹਿਲੀ। ੬। ਆਸਾ ਤੁਰੁ ਕੁਲਾ ਸੁਰ ਜੁਗ ਗਨਿਤ ਪੈ। ਪਰਤੀ ਦੁਖ ਸੋਹੈ
 ਸੋਖੈ ਅਗਨਿ ਕੁਧੈ। ਅਗਨਿ ਰਸ ਸੋਖੈ ਮਰੀ ਮੈ ਪੈ ਪੈਰੀ ਸੋ ਕਿਰਤਿ ਨਹਾਰੇ। ਰਖੁ ਛਿਰੈ ਛਾਇ
 ਆਪਨ ਤਾਕੇ ਦੀਤੁ ਲੈਵੇ ਮੈ ਤਿਥੈ ਰਾਗ। ਅਵਗੁਣ ਬਾਧਿ ਰਲੀ ਦੁਖੁ ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਤਿਸੁ ਸਾਚੁ ਸ
 ਮਾਏ। ਨਾਨਕ ਜਿਸਨੇ ਇਹੁ ਮਨ ਦੀ ਆਮਰਣ ਜੀਵੁ ਪੁਰੁ ਨਾਲੇ। ਪਾਸਾ ਫੁਣੁ ਸਰਸਮ
 ਨਾਘ ਏਵਰ ਸਹਿਰੁ ਤਿਆਏ। ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਹੁ ਕੁਏ ਪਿਰਾ ਪਾਏ ਸਿਸਿਧਾਏ। ਪਿਰਾ ਘਰਿ
 ਨਹੀ ਆਏ ਮਰੀ ਮੈ ਗਏ ਦਾਮ ਨਿਛਮ ਕਿਤੁ ਰਾਇ। ਸੇ ਜਇ ਕੇਲੀ ਖਰੀ ਦੁਹਲੀ ਮਰਣੁ
 ਰਾਇ ਆਦੁਖ ਮਾਏ। ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਨੀਦ ਕੁਖ ਕਹੈ ਕੇਸੀ ਕਾਪੜ ਤਨਿ ਨਾ ਸੁਖਾਏ। ਨਾਨਕ ਸਾ
 ਸੋਹਾਗਾਇ ਕੀਤੀ ਪਿਰੁ ਕੇ ਅੰਕਿਸਾ ਆਏ। ੭। ਰੁਦੁ ਉਰੁ ਮਰੁ ਕੁਲੀ ਕੁਰਿ ਜੈ ਬਨਿ ਪ
 ਛੁਤਾਣੀ। ਜਲ ਥਲ ਨੀਰ ਕੁਰੇ ਬਰਸੁ ਰੁਤੇ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ। ਬਰਸ ਨਿਸਿਲਾਣੀ ਕਿਉ

ਸੁਖਬਾਲੀਦਧਰਮੋਰਲਵੰਤੋ॥ਪ੍ਰਿਥਿਪ੍ਰਿਥਿਚੈਵਬਬੀਹਾਬੋਲੇਕੁਇਮੰਗਮਠਿਰਿਹਿ
 ਡੁਸੰਤੋ॥ਮਛਰਤ੍ਰੇਗਸਾਇਰਤੁਰਸੁਰਬਿਨਿਹਰਿਕਿਉਸੁਖਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕਪੁਰਿਠ
 ਲਉਗੁਰਅਪਨੇਜਹਪ੍ਰਕੁਤਹੀਜਾਈਐ॥੧੦॥ਅਸੁਨਿਆਉਪਿਰਾਸਾਧਨਫੁਰਿਮੁ
 ਈ॥ਤਾਮਿਲੀਐਪ੍ਰਕੁਮੇਲਦੁਜੈਕੁਇਈ॥ਭੂਠਿਵਿਗੁਤੀਤਾਪਿਰਮੁਤੀਕੁਕਹਕਾਹ
 ਸਿਛੁਲੇ॥ਅਗੋਘਅਪਿਛੁਰਤਿਜਾਤੁਏਖਿਚਲਤਮਨਤੋਲੇ॥ਦਰਹਦਿਸਿਸਾਖਹ
 ਰੀਹਰੀਆਵਲਿਸਹਜਪਕੈਸੋਮੀਰਗਾ॥ਨਾਨਕਅਸੁਨਿਲਹੁਪਿਅਗੇਸਤਿਗੁਰਚੁਏਬ
 ਸੀਠਾ॥੧੧॥ਕਤਕਿਕਿਰਤੁਪਾਇਆਜੋਪ੍ਰਕੁਰਾਇਆ॥ਦੀਪਕੁਸਹਕਿਬੋਲੈਤਤਿਜ
 ਲਾਇਆ॥ਦੀਪਕੁਸਤੋਲੇਧਨਪਿਰਮੇਲੇਧਨਉਮਾਹੈਸਰਸੀਅਵੁਕੁਛਮਾਗੀਮਰੇਨ
 ਸੀਵੈਗੁਛਮਾਗੀਤਾਮਰਸੀ॥ਨਾਮੁਕੁਗਤਿਦੇਨਿਜਘਰਿਬੈਠੇਅਜਹਤਿਨਾਤ੍ਰੀਆਸਾ॥
 ਨਾਨਕਮਿਲਹੁਕਪਟਦਖੇਲਹੁਏਕਘੜੀਖਟੁਮਾਸਾ॥੧੨॥ਮੰਘਰਮਾਹੁਕੁਲਾਹਰਿ
 ਗੁਣਅੰਕਿਸਮਾਵੁਏ॥ਕੁਣਵੰਤੀਗੁਣਰੋਵੈਸੇਪਿਰੁਨਿਹਚਲੁਭਾਵੁਏ॥ਨਿਹਚਲੁਚ
 ਤੁਰਸੁਜਾਣੁਬਿਦਾਤਾਚੰਚਲੁਜਗਤੁਸਬਾਇਆ॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਗਣਅੰਕਿਸ
 ਮਾਏਪ੍ਰਕੁਭਾਏਤਾਕੁਇਆ॥ਗੀਤਨਾਦਕਵਿਤਕਵੇਸੁਇਗਮਨਮਿਦੁਖਰੁਗੇ
 ॥ਨਾਨਕਸਾਧਨਨਾਹਪਿਆਰੀਕੁਉਕੁਗਤੀਪਿਰਅਗੇ॥੧੩॥ਪੋਖਿਤੁਪਾਰਪੈਵੁਣੁ
 ਤਿਣੁਰਸੁਸੇਖੈ॥ਆਵਤਕੀਨਾਹੀਮਨਿਤਨਿਵਸਹਿਮੁਖੈ॥ਮਨਿਤਨਿਰਵਿਰਹਿਆਜ
 ਗਨੀਵਨੁਗੁਰਸਬਦੀਰਿਗੁਮਾਈ॥ਅੰਤੁਜਨੀਰਜਸੇਤਜਉਤਰੁਜਘਟਿਘਟਿਜੋਤਿ
 ਸਮਾਣੀ॥ਦਰਸਨੁਦੇਹਦਇਆਪਾਤਿਦਾਤਗਤਿਪਾਵਉਮਤਿਦੇਹੇ॥ਨਾਨਕਗੰਗਿ
 ਰੋਵੈਰਸਿਰਸੀਆਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਸੋਨੇਹੇ॥੧੪॥ਮਾਘਪੁਨੀਤਭਈਤੀਰਥੁਅੰ
 ਤਰਿਜਾਨਿਆ॥ਸਾਜਨਸਹਜਿਮਿਲੇਗੁਣਗਹਿਅੰਕਸਮਾਨਿਆ॥ਪ੍ਰੀਤਮਗੁਣਅੰਕੇ
 ਸੁਣਿਪ੍ਰਕੁਬੰਕਿਤੁਧੁਭਾਵਸਰਿਨਾਵਾ॥ਗੰਗਾਜਨਤੁਹਬੇਦੀਸੰਗਮਸਾਤਸਮੁੰਦ
 ਸਮਾਵਾ॥ਪੈਨਦਾਨੁਪੁਜਾਪਰਮੇਸਰੁਤੁਹਿਜੁਗਿਏਕੋਜਤਾ॥ਨਾਨਕਮਾਘਮਹਾਰ

ਸੁਹਰਿਜਪਿਅਠਸਠਿਤੀਰਬਨਾਤਾ॥੧੫॥ਫਲਕੁਲਮਨਿਰਹਸੀਪ੍ਰੇਮਸੁਰੁਇਅਨ
 ਦਿਨੁਸਹਜਿਕੁਇਆਆਪੁਗਵਾਇਆ॥ਅਨਮੋਹਚੁਕਾਇਆਤਿਸੁਰੁਇਆ॥ਕ
 ਰਿਕਿਰਪਾਘਰਿਆਇਉ॥ਬਹੁਤੇਵੇਸਕਰੀਧਿਰਬਾਹੁਮਹਲੀਲਹਾਨਬਾਉ॥ਹਾਰਤੋਰ
 ਰਸਪਾਟਪਟਿਬਰਪਿਰੁਲੇਵੀਸੀਗਾਰੀ॥ਨਾਨਕਮੇਲਿਲਟੀਗੁਰਿਅਪੈਘਰੁਦੁਰੁਪਾ
 ਇਆਨਾਰੀ॥੧੬॥ਬੇਦਸਮਾਹਰੁਤੀਬਿਤੀਵਾਰਕੁਲਾ॥ਘੜੀਮਰਤਿਪਾਲਸਚੇਅਏ
 ਸਹਜਿਮਿਲੇ॥ਪ੍ਰਕੁਮਿਲੇਪਿਅਰੇਕਾਰਜਸੇਕਰਤਾਸਕਿਉਬਿਧਿਕਾਏ॥ਜਿਨਿਸੀਗ
 ਰੀਤਿਸਹਿਪਿਅਰੇਮੇਲੁਕੁਇਆਰੇਗੁਮਾਏ॥ਘਰਿਸੇਨੁਸੁਹਾਵੀਜਾਪਿਰੁਗਵੀਗੁ
 ਰਮੁਖਿਮਸਤਕਿਕੁੰਗੇ॥ਨਾਨਕਅਹਿਨਿਸਿਗੋਵੇਪ੍ਰੀਤਮੁਹਰਿਦੁਰਬਿਰੁਸੇਗੇ॥੧੭॥ਤੁ
 ਧਾਰੀਛੁਤਮਹਲਾ॥੧॥ਘਰੇਲਪਹਰੇਰੋਣਸਲੇਨਨ੍ਹੀਐਰੇਇਅੰਧਿਆਰੀਗਾ॥ਦੁਖ
 ਭਰਾਖੁਮਈਏਐਵੇਦਾਰੀਗਾ॥ਦਾਰੀਐਵੇਕਵਣੁਜਗਾਵੇਸੁਤੀਜਮਰਸੁਚੁਸੇਏਰੇ
 ਇਅੰਧੇਰੀਕਿਆਪਤਿਤੇਰੀਦੇਰੁਪੈਘਰੁਮਸੇਏ॥ਗਾਖਣੁਗਾਰਅਗਮਅਪਾਰਾਸ
 ਇਬੇਨੀਤੀਮੇਰੀਆ॥ਨਾਨਕਮੁਖਬਕਬਹਿਨਚੈਤੇਕਿਆਸੁਣੈਰੇਇਅੰਧੀਰੀਆ॥੧੮॥
 ਦੁਜਾਪਹਰੁਕੁਇਆਜਾਗਅਚੈਤੀਰਾ॥ਦੁਖਰੁਗਾਖੁਮਈਏਬਾਜੈਧੇਤੀਰਾ॥ਗਾਖਹੁ
 ਧੇਤੀਹਰਿਗਰਹੇਤੀਜਾਗਤਚੇਰੁਨਲਾਗੇ॥ਜਮਮਗਿਨਜਾਵਹੁਨਾਦੁਖਪਾਵਹੁਜਮਕਾ
 ਡਰੁਕੁਉਕੁੰਗੇ॥ਰਦਿਸਸਿਦੀਪਕਕੁਰਮਤਿਦੁਅਰੇਮਨਿਸਾਚਮੁਖਿਪਿਆਵੇਏ॥ਨ
 ਨਕਮੁਗਖਅਜਹੁਨਚੈਤੇਕਿਵੇਦੁਏਸੁਖਪਾਵੇਏ॥੨॥ਤੀਜਾਪਹਰੁਕੁਇਆਨੀਦਵਿਅ
 ਪੀਰਾ॥ਮਾਇਆਸਤਦੁਰੁਦੁਖਸੀਤਾਪੀਰਾ॥ਮਾਇਆਸਤਦੁਰੁਜਗਤਪਿਆਰਾ
 ਚੈਗਚੈਗੇਨਿਤਛਾਸੇ॥ਨਾਮਪਿਆਵੇਤਾਸੁਖਪਾਵੇਕੁਰਮਤਿਕਾਸੁਨਲਾਸੇ॥ਜੀਮਣੁ
 ਮਰਣਕਾਲਨਾਹੀਛੈਰੇਵਿਣੁਨਾਵੇਸੀਤਾਪੀ॥ਨਾਨਕਤੀਜੈਤ੍ਰਿਬਿਲਕਾਮਾਇਆਮੇਰਿ
 ਵਿਆਪੀ॥੩॥ਚਓਬਾਪਹਰੁਕੁਇਆਦਉਤਬਿਹਾਰੇਰਾ॥ਤਿਨਘਰੁਰੰਗਪਿਅਣ
 ਜੈਅਨਦਿਨੁਜਾਗੇਰਾ॥ਗੁਰਪੁਛੁਜਾਗੇਨਾਮਿਲਾਗੇਤਿਨਾਰੇਇਸੁਹੇਲੀਆ॥

ਗੁਰਸਬਦਿਕਮਾਵਹਿਜਨਮੁਨਆਵਹਿਤਿਨਹਰਿਪ੍ਰਬੁਧੇਲੀਆਕਰਕੇਪਿਚਰਣ
 ਸਰੀਰੁਕੈਪੈਨੈਣਅੰਧੇਲਤਨੁਕੁਸਮਸੋ।ਨਾਨਕਦੁਖੀਆਜੁਗਚਾਰੇਬਿਨੁਨਾਮਹਰਿਕੇ
 ਮਨਿਵਸੇ॥੪॥ਪ੍ਰਲੀਰੀਠਿਉਂਠਿਉਂਖਿਆਆਇਆਗਮਾ।ਰਾਸਕਸਸਖਠਕੈਬੀਧਿਚ
 ਲਾਇਆਗਮਾ।ਬੀਧਿਚਲਾਇਆਜਾਪ੍ਰਕੁਭਾਇਆਨਾਦੀਸੈਨਾਸੁਣੀਐ।ਅਪਣਵਾ
 ਰੀਸਰੁਸੇਆਵੈਪਕਿਤੀਲੁਣੀਐ॥੫॥ਦੁਖਸੈਕਾਲੇਖਲੀਜੈਬੁਰਾਰੁਲਾਸਹੁਜੀਆ
 ॥ਨਾਨਕਸੁਕਨਗਸਬਦਿਮਿਲਾਇਤਿਨਪ੍ਰਕਾਰਣੁਕੀਆ॥੫॥੨॥ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ॥੫॥
 ਤਾਰਚਣਿਆਲਿਆਕਿਉਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਆਗਮਾ।ਸੇਵਕਪੁਰਕਰੋਮਾਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿ
 ਦਖਾਲਿਆਗਮਾ।ਗੁਰਸਬਦਿਖਾਲਿਆਸਚਸਮਾਲਿਆ।ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਤੁਈਗੁ
 ਰਸਾਖੀਚੀਨੇਰਮਕਰੀਮਾ।ਨਾਨਕਹਉਮੈਮਾਰਿਪਤੀਏਤਾਰਚਣਿਆਲਿਆਗੁਰਮੁਖਿ
 ਚਾਗਿਰੋਹੋਤੁਕੀਅਰਿਮਾਨੀਗਮਾ।ਅਨਦਿਨੁਰੋਰਕੁਇਆਸਾਦਿਸਮਾਨੀਗਮਾ।ਸਾ
 ਦਿਸਮਾਨੀਗੁਰਮੁਖਿਮਨਿਨੁਨੀਗੁਰਮੁਖਿਸਾਬਤੁਜਾਗੇ।ਸਾਦੁਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਰਿਦੀ
 ਆਹਰਿਚਰਣੀਲਿਵਲਾਗੇ॥ਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਜੋਤਿਮਹਿਜਾਤਾਮਨਮੁਖਿਗੁਰਮਿਰੁਲਾ
 ਣੀ॥ਨਾਨਕਰੋਰੁਕੁਇਆਮਨੁਮਾਨਿਆਜਾਗਤੋਰੋਇਵਿਹਾਣੀ॥੨॥ਅਉਗੁਣ
 ਵੀਸਰਿਆਗੁਣੀਪਰਕੀਆਗਮਾ।ਦੇਵੇਗਦਿਹਰਿਆਅਵਰਨਬੀਆਗਮਾ।ਗਦਿ
 ਰਹਿਆਸੇਈਅਵਰਨਕੋਈਮਨਜੀਤੇਮਨੁਮਾਨਿਆ।ਜਿਨਿਜਲਬਲਤ੍ਰਿਕੁਦੁਪਦੁ
 ਪਦੁਬਾਪਿਅਸੇਪ੍ਰਕੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਨਿਆ।ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਅਪਾਰਤ੍ਰਿਬਿਧਿਮੇ
 ਦਿਸਮਾਈ॥ਨਾਨਕਅਵਿਗੁਣਗੁਣਹਸਮਾਏਮੈਸੀਗੁਰਮਤਿਪਾਈ॥੩॥ਆਦੁਣ
 ਜਾਣਾਰੋਹੁਕਾਲੇਕੁਗਮਾ।ਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲੇਸਾਚਾਰੇਲਾਗਮਾ।ਹਉਮੈਗੁਰਖੋਈ
 ਪ੍ਰਗਟੁਹੋਈਚੋਕੇਸੇਗੁਸੀਤਾਪੈ॥ਜੋਤਿਅੰਦਰਿਜੋਤਿਸਮਾਈਆਪੁਪਦੁਤਾਆਪੈ॥
 ਖੋਈਅੰਤ੍ਰੇਪਰਿਸਬਦਿਪਤੀਣੀਸਾਹੁਰਹੈਪਿਰੁਕੁਣੀ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿ
 ਮਿਲਾਈਤੁਕੀਕਾਇਲੇਕਾਈ॥੪॥੩॥ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ॥੧॥ਕੁਲਵੈਦੁਖੁਲੀਭ

ਲਿਖੁ ਲਿਖੁ ਪੈਛੇ ਤਾਣੀ ॥ ਪਿਰਿ ਛੇ ਰਿਅ ਹੀ ਸੁਤੀ ਪਿਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਪਿਰਿ ਛੇ ਰੀ ਸੁਤੀ
 ਅਵਗਾਇ ਮਤੀ ਤਿਸੁ ਧਨ ਵਿਧ ਨ ਰੋਤੇ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਆਹਿ ਕਾਰਿ ਦਿਗੁ ਤੀ ਹਉ ਮੈਲਾ ਗੀਤ
 ਤੇ ॥ ਉਤਰਿ ਰਿਸ ਚਲਿ ਆਛੁ ਰਮਾਇ ਆਰੁ ਸਮੈ ਰੁਸ ਮਸਮਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਹੁ
 ਣੀ ਕੁ ਲਿਖੁ ਲਿਖੁ ਪੈਛੇ ਤਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਸੁਣਿ ਨਾਹਿ ਪਿਆਰੇ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਮੇਰੀ ॥ ਤੁਨਿ ਜਪ
 ਰਿਦੁ ਸਿਆ ਤੂਹ ਉਰ ਲਿਖੁ ਸਮੈ ਦੇਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਅਧੇ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਠਹਰੇ ਕਿ ਆਕਹੀ ਐਕਿ
 ਆਕਹੀ ਜੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਸ ਨਾਮੁ ਰਸ ਬਦੀ ਰਸ ਪੀਜੈ ॥ ਦਿਖੁ ਨਾ ਦੇਖੈ ਸੇਰੁ ਨ ਸਾਥੀ ਆ
 ਦੇ ਜਾਇ ਪੈ ਨ ਕੀ ॥ ਨਾਨਕ ਲਾਗੇ ਲੇਖਿ ਜਾਣੀ ਐਸਾ ਚੀਸਾ ਭਿਅਤਿ ਤੇਰੀ ॥ ੨ ॥ ਸਾਜਨ ਦੇ
 ਸ ਬਿਦੇ ਸੀ ਅੰਦ੍ਰਿਸ ਨਹ ਦੇਰੀ ॥ ਸਾਰ ਸਾਧੇ ਨ ਤਿਨ ਸਜਣ ਮੁਧੈ ਨ ਟੁਕਰੀ ਦੀ ॥ ਮੁਧੈ ਨ
 ਟੁਕਰੇ ਦੀ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ਦੀ ॥ ਕਿਉ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮਾਰ ਗੁਪੈ ਬਨ ਜਾਣੀ ਦਿਖੁ ਤੁਕਿ
 ਉਪਾਈ ਐ ਪਿਰੁ ਪਾਰੇ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਬ ਦੀ ਮਿਲੇ ਦਿਨੁ ਨਿਤ ਨ ਮਨੁ ਆਗੈ ਗਧੈ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤ ਬਿਰਖੁ ਮਹਾਰਸੁ ਛਲਿ ਆਮਿ ਲਿਖੀ ਤਮਰ ਸੁਚਖੈ ॥ ੩ ॥ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇ ਹੁਇ
 ਬਿਲੁ ਮਨ ਕੀ ਜੈ ॥ ਅਨਦਿਨ ਰਾਤ ਹੁਇ ਸਹ ਜਿ ਮਿਲੀ ਜੈ ॥ ਸਖਿ ਸਹ ਜਿ ਮਿਲੀ ਜੈ ਰੋਸ ਨ
 ਕੀ ਜੈ ਗਰਬ ਨਿਵਾਰਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸਾਚੇ ਗਤੀ ਮਿਲੇ ਮਿਲਾਈ ਮਨ ਮੁਖਿ ਆਵੁਣ ਜਾਣੀ
 ॥ ਜਬ ਨਾ ਚੀਤ ਬਖੀ ਪਦੈ ਕੇਸਾ ਮਦ ਕੀ ਛੇਤ੍ਰਿ ਨਿਗਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਅਧੈ ਆਪੁ ਪਛੋਣੈ ਗੁ
 ਰ ਮੁਖਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਤੁਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਲਾਰ ਗੀਲੇ ਹਮਲਾ ਲਾਕੇ ਲਾ
 ਕੇ ॥ ਗੁਰ ਅਲਖ ਲਖਾਇ ਆ ਅਵੁ ਨ ਦੁਖਾ ਭੁਲੈ ॥ ਗੁਰ ਅਲਖ ਲਖਾਇ ਆ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭੁ
 ਲੈ ਆ ਜਪੁ ਭੁਕਿ ਪਾਧਾਰੀ ॥ ਜਗ ਜੀਵਨ ਰਾਤਾ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤਾ ਸਹ ਜਿ ਮਿਲਿ ਬਨਵਾਰੀ
 ॥ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੁਤਾਰਹਿ ਤਰੀ ਐਸ ਚੁਦੈ ਦੁਹ ਦੀ ਨਦਿ ਆਲਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵੈ ਤਿਨਾ ਨਕਦਾ ਸਿ
 ਨਿਦਾਸਾ ਤਰਸਰ ਬਜੀ ਆਪੁ ਤਿਪਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਤੁਰਿ ਪੁਰਿ ਧਾਰਿ ਰੇਰੇ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਬ
 ਦੇਰ ਦਿਰਹਿ ਆਗੁਰ ਰਪ ਮੁਗਰੇ ॥ ਗੁਰ ਰਪ ਮੁਗਰੇ ਤ੍ਰਿਭੁਵੁਣ ਧਾਰੇ ਤਾਕਾ ਅੰਤ ਨ ਪਾਇਆ
 ॥ ਰਿਗੀ ਕਿਨ ਸੀ ਜੀਤਿ ਉਪਾਇ ਨਿਤਿ ਦੇਵੈ ਚੌਰੇ ਸਦਾਇਆ ॥ ਅਪਰਿਪੁਰ ਅਧੈ ਥਾਪੈ ਤਿਸੁ ਚੁਦੈ ਸੇ

ਤੇਏ। ਨਾਨਕ ਹੀ ਗਾਹੀ ਰੋਥੇ ਧਿਆ ਗੁਣ ਕੇ ਗਾਹਿ ਪੜੇਏ॥੨॥ ਗੁਣ ਗੁਣ ਹਿਸਾਮਾਨੀ ਸ
 ਸਤ ਕਿਨਾਮੁ ਨੀ ਸੋਏ॥ ਸਚ ਸਾਤਿ ਸਮਾਇਆ ਰਕਾ ਆਵੁਣ ਜਾਨੇ॥ ਸਚ ਸਾਚੁ ਪ
 ਛਤਾ ਸਚੇ ਗਤਾ ਸਾਚਿ ਮਿਲੈ ਮਨ ਭੁਏ॥ ਸਚੇ ਉਪਰਿ ਅਵਰ ਨਾਦੈ ਸੋ ਸਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ
 ਮੋਹਿ ਨਿਮੋਹਿ ਲੀਐ ਮਨ ਮੇਰਾ ਬਿਧਿ ਨਿਬਲਿ ਨਿਗਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਕੋ ਜੋ ਤੀਜੇ ਤਿਸਮਾ ਦੀ ਜਾਇ
 ਲਿਆ ਅਤਿ ਧਿਆਗੇ॥੩॥ ਸਚਾ ਪਰਪੇਜਿ ਲਏ ਸਚ ਗੁਰ ਧਾਨੇ॥ ਮਨ ਭੁਖ ਨ ਹਿਧਾਈ ਮੇ
 ਭੁਰਮੁ ਧਿਰਿ ਆਨੇ॥ ਦਿਵੈ ਸਚੁ ਦਾਨੇ ਸੋ ਪ੍ਰਦਾਨੇ ਸਦਾ ਦਾਤਾ ਦੁਨਾ ਦਾਣਾ॥ ਅਮਰ ਅੰਗੇ ਨੀ
 ਅਸਥਿਰ ਜਾਏ ਸਾਚਾ ਮਹਲੁ ਚਰਾਣਾ॥ ਦਿਉ ਚਾਪਾ ਤਿਲੁ ਪੁਨ ਲਿਖਿ ਐ ਮੁਗਈ
 ਜੋ ਤਿਮੁਗਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਸਚੇ ਰਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੀ ਐ ਨਾਗੀ॥੪॥੫॥ ਤੁਖਾਰੀ ਮਹ
 ਲਾ॥ ੧॥ ਏਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਸਮਸ੍ਰੁ ਅਚੇਤਿ ਇਆਇਆ ਰਾਮਾ॥ ਏਮਨੁ ਮੇਰਿਆ ਦੋਢਿ
 ਅਵਗੁਣ ਗੁਣੀ ਸਮਾਇਆ ਰਾਮੁ॥ ਬਹੁ ਸਾਇਨੁ ਭੁਣੇ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਏ ਦਿਛੁ ਤ੍ਰਿਅ
 ਨਹੀ ਮੇਲਾਗਾ ਕਿਉ ਦੁਤਰਿ ਤਰੀ ਐ ਜਮ ਤੁਰਿ ਮਰੀ ਐ ਜਮ ਕਾ ਪੰਥ ਦੁਹੇਲਾ॥ ਮਨਿ ਰਾਮੁ ਨਹੀ
 ਜਾਤਾ ਸਾਇ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾ ਅਵਗੁਣ ਪਾਟਿ ਰਧਾ ਕਿਅ ਕਰੇ ਬਿਧਿ ਧਿਆਇ ਨ ਬਿ
 ਧਿ ਦੁਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵੈ ਨ ਰਹੇਗਾ॥ ਏਮਨੁ ਮੇਰਿਆ ਤੁਢੇ ਤ੍ਰਿਅ ਲਜੈ ਜਾਲ ਰਾਮਾ॥ ਏਮਨ
 ਮੇਰਿਆ ਹਰਿ ਸੇਵੁ ਪੁਰਖ ਨਿਰਾਲਾ ਰਾਮਾ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿਏ ਕੇ ਕਾਰੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਜਗਤੁ
 ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ॥੫॥ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨਿ ਬਾਧੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਜਗਤਿ ਦ੍ਰਿਖਾਇਆ
 ਰਾਮ ਅਚਾਰਿ ਤੁਢੇ ਚਾਰਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੀ ਜਪਤੁ ਪੋ॥ ਸਪਾਸੇ ਨੁਪਿਆਰ ਪ੍ਰੀਤਮੁ
 ਹਰਿ ਕਾ ਜਪੁ ਜਾਪੁ॥੬॥ ਏਮਨੁ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਬਿਰੁਕਹੇ ਟਹਨੁ ਖਾਵੁ ਹੀਰਾ॥ ਏਮਨੁ ਮੇ
 ਰਿਆ ਗੁਣ ਗਾਵੁ ਹਿਸਾਮਾਨੀ ਰਾਮੇ ਕੁ॥ ਛਗਾਇਆ ਦਾਮੁ ਰਸਾਇ ਰਸੀ ਅਹਿੰ
 ਰਗਿਆ ਨ ਅੰਜਨੁ ਸਾਧੇ॥ ਤੁਲਕ ਦੀਪਕੁ ਸਬਦਿ ਚਾਨਣੁ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸਿਧਾਗੇ॥ ਕੇਕਾਇ
 ਨਿਰਭਉ ਤਰਹਿ ਦੁਤਰੁ ਗੁਰਮਿਲਿ ਐ ਕਰ ਜੁਸਾਰੇ॥ ਰੁਪੀਯਾ ਧਿਆਗਾ ਹਰਿ ਸਿਉ॥
 ਹਰਿਆ ਪਿਰ੍ਰਿਪਾਧਾਰੇ॥ ੩॥ ਏਮਨੁ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਕਿਆ ਲੇਆਇਆ ਕਿਆ ਲੇ

ਜਹੀਗਾਮਾ।।ਏਮਨਮੇਰਿਆਏਛੁਟਸੀਜਾਬੁਰਮੁਚੁਕਾਇਸੀਗਾਮਾ।।ਧਨਸੀਉਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਦਖਰੁਗੁਰਸਬਦਿਬੁਭਿਪਦੁਦੇਹੇ।।ਐਲਪਰਹਰਸਬਦਿਨਿਰਮਲੁਮਲਪਰਸ
ਚਨਾਣਹੇ।।ਪਤਿਨਾਮੁਪਾਦਹਿਘਰਿਸਿਧਾਦਹਿਏਲਿਅੰਖਿਤੁਪੀਰਸੇ।।ਹਰਿਨਾਮੁਪਿ
ਅਥੀਐਸਬਦਿਰਸੁਪਾਈਐਛੁਟਗਾਗਿਜਪੀਐਹਰਿਜਸੋ।।੪।।ਏਮਨਮੇਰਿਆਥਿਨੁ
ਪਉੜੀਆਮੰਦਰਿਕਿਉਚੈਛੁਗਾਮਾ।।ਏਮਨਮੇਰਿਆਥਿਨਬੇੜੀਪਾਰਿਨਅੰਬੇਛੁਗਾਮਾ।।
ਪਾਰਸਾਜਨਾਮਪਾਰਪ੍ਰੀਤਮੁਗੁਰਸਬਦੁਸੁਰਤਿਲੰਘਾਦੁਏ।।ਮਿਲਿਸਾਧਸਿਗਤਿਕ
ਹਰਿਹਲੀਆਛਿਓਨਪਦੁਤਾਦੁਏ।।ਕਰਿਦਇਆਦਾਨਦਇਆਲਸਚਿਹਰਿਨ
ਮਸਿਗਤਿਪਾਦਉ।।ਨਾਨਕੁਪਾਇਅੰਪੈਸੁਣਹੁਪ੍ਰੀਤਮੁਗੁਰਸਬਦਿਮਨਸਮਝਾਦੁਏ,
੫॥੬॥

ਤੁਪਾਗੀਮਹਲਾ॥੪॥ ਛੰਤਾ॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮੰਤਰਿਧਿਗੀਧਿਆਰਕਿਉਪਿਰਬਿਨਜੀਵੀਐਗਾਮਾ।।ਜਬਲਗੁਰਸਨਹੋਇਕਿਉ
ਅੰਖਿਤੁਪੀਵੀਐਗਾਮਾ।।ਕਿਉਅੰਖਿਤੁਪੀਵੈਹਰਿਬਿਨਜੀਵੀਐਤਿਸੁਬਿਨੁਰਹਣੁਨਜਾ
ਏ।।ਅਨਦਿਨਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਕਰੋਦਿਨਗਤੀਪਿਰਬਿਨੁਪਿਆਸਨਜਾਏ।।ਆਪਣੀ
ਰੂਪਕਰਹੁਹਰਿਪਿਆਰੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਦਾਸਾਰਿਆ।।ਗੁਰਕੋਸਬਦਿਮਿਲਿਆ
ਮੇਪ੍ਰੀਤਮੁਹਉਸਤਿਗੁਰਦਿਟਹੁਸਦਾਰਿਆ॥੧॥ਜਾਬਦੇਖਾਧਿਰਾਪਿਅਚਾਹਰਿਗੁ
ਣਰਸਿਰਦਾਰਾਮਾ।।ਮੇਰੇਅੰਤਰਿਹੋਇਦਿਗਾਸੁਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਮੁਖਿਨਿਝਰਦਾਰਾਮਾ।।ਪ੍ਰਿਉ
ਚਰਾਪਿਆਰੇਸਬਦਿਨਿਸਤਾਰੇਬਿਨਦੇਖੈਪ੍ਰਿਤਿਨਆਦੁਏ।।ਸਬਦਿਸੀਗਾਰੁਹੈਵੈ
ਨਿਤਕਾਮਾਣਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਦੁਏ।।ਦਾਇਆਦਾਨੁਮੰਗਤੁਜਾਨਦੀਜੈਮੇਪ੍ਰੀਤਮ
ਦੇਹੁਮਿਲਾਏ।।ਅਨਦਿਨਗੁਰਗੋਪਾਲਪਿਆਈਯਾਸਤਿਗੁਰਦਿਟਹੁਪ੍ਰਮਾਏ।।
ਗਮਪਾਰਥਗੁਰਨਾਦੁਬਿਖੁਬੁਦਨਲਤਾਰੀਐਗਾਮਾ।।ਗੁਰਦੇਵਹੁਸਬਦਿਸੁਭਾਇਮੈ
ਮੁਨ੍ਹਨਿਸਤਾਰੀਐਗਾਮਾ।।ਗਮਮੁਨ੍ਹਨਿਸਤਾਰੀਐਗਾਮਰਜੈਮਮੁਨ੍ਹਮੁਗਾਧਕਿਛੁਮਿਤਿ

ਨਹੀਪਾਈਤੁਮਗਮੁਦੁਤਿਜਾਨਿਆ। ਤਿਆਵਿਦਇਆਲੁਦਇਕਰਿਮੇਲਿਹਿ
 ਮਨਿਰਗੁਣੀਨਿਆਨਿਆ। ਅਨੇਕਜਨਮਪਾਪਕਰਿਕੁਰੇਹੁਇਸਰਣਾਗਤਿ
 ਆਏ। ਦਇਆਕਰਹੁਰਖਿਲੇਹੁਰਿਜੀਉਹਮਲਾਗਹਸਤਿਰੁਪਾਏ॥ ੩॥
 ਗੁਰਪਾਰਸਹਮਲੇਕਮਿਲਿਕੇਨਹੋਇਆਗਾ। ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਕਾਇਅ
 ਗਏਹੋਇਆਗਾ। ਕਾਇਆਗਏਸੇਆਮੇਰੇਪ੍ਰਕ੍ਰਿਮੇਹਿਆਕਿਉਸਾਸਿਰਿਗਮਿ
 ਵਿਸਾਰੀਐ। ਮਾਦ੍ਰਿਸਟਅਗੋਚਰੁਪਕਛਿਆਗੁਰਸਬਦੀਹਉਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਗ
 ਰੀਐ। ਸਤਿਗੁਰਅਗੋਸੀਸਭੇਟਦੇਉਜੇਸਤਿਗੁਰਸਠੀਭੁਏ। ਆਖੇਦਇਆਕ
 ਰਹੁਪ੍ਰਭੁਦੇਤੇਨਾਨਕਾਮੇਦਿਸਮਾਏ॥ ੪॥ ੧॥ ਤੁਪਾਰੀਮਃ ੪॥ ਧਰਿਹਰਿਅਗਮਅ
 ਗਾਇਅਪਰਿਪਰਅਪਰਅਪਾਰਾ। ਜੋਤੁਅਧਿਆਦ੍ਰਿਜਗਦੇਸਤੇਜਨਕੁਉਬਿਖਮੁਤ
 ਗਾ। ਬਿਖਮੁਕੁਉਤਿਨਤਰਿਆਸੁਹੇਲਾਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ। ਗੁ
 ਰਦਾਕਿਸਤਿਗੁਰਜੋਕੁਇਚਲੇਤਿਨਹਰਿਹਰਿਆਪਿਮਿਲਾਇਆ। ਜੋਤੀਜੋਤਿਮ
 ਲੋਜੋਤਿਸਮਾਣੀਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਧਰਣੀਧਰਾ। ਹਰਿਹਰਿਅਗਮਅਗਾਧਿਅਪਰਿਪ
 ਰਅਪਰਪਰਾ॥ ੧॥ ਤੁਮਸੁਆਮੀਅਗਮਅਥਾਗੁਤੁਪਦਿਪਦਿਪੁਰਗਹਿਆ। ਤੁਅ
 ਲਖਅਭੇਉਅਗਮੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰਬਚਨਿਲਹਿਆ। ਪੈਨਪੈਨੇਤੇਨਪੁਰਖਪਰੇਕਿ
 ਨਗੁਰਸੀਤਸੀਗਤਿਮਿਲਿਗੁਣਰਏ। ਬਿਬੇਕਬੁਧਿਬੀਚਾਰਿਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰ
 ਬੁਦਿਬਿਨਖਿਨਹਰਿਨਿਤਚੇਦਾ। ਜਾਬਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਬੋਲਹਿਜਾਖੇਗੁ
 ਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਤੁਸਾਸੀਅਗਮਅਥਾਗੁਤੁਪਦਿਪਦਿਪੁਰਿਹਰਿਆ॥ ੨॥
 ਸੇਵਕਜਨਸੇਵਹਿਤੇਪਰਦਾਣਜਿਨਿਸੇਵਿਆਗੁਰਮਤਿਹੋਗਤਿਨਕੇਕਠਿਸਕੁਾ
 ਪਾਖਿਨੁਪਰਯਗਰਿਦੂਰਿਕੇਗ। ਤਿਨਕੇਪਾਪੁਦੇਪਸਕੁਬਿਨਸੇਜਿਨਮਨਿਚਤਿਦੇਕ
 ਅਗਾਧਿ। ਤਿਨਕਾਜਨਮੁਸਠਲਿਉਸਕੁਰੀਆਕਠੇਜਿਨਗੁਰਬਚਨੀਸਕੁਧਿ
 ਅਸੇਪੈਨਜਨਦੁਨੁਪੁਰਖਪੁਰੇਜੋਗੁਰਮਤਿਹਰਿਜਪਿਭੁਉਬਿਖਮੁਤੇਗ। ਸੇਵਕਜਨਸੇ

ਵਹਿਤੇਪਰਵਾਣੁ॥ ਜਨਸੇਵਿਆਗੁਰਮਤਿਹਰੇ॥ ੩॥ ਤੂੰਬੈਅੰਤਰਜਾਮੀਹਰਿਆਪਿ
 ਜਿਉਤੂੰਚਲਵਹਿਪਿਆਰੇਹਉਤਿਵੈਚਲਾ॥ ਹਮੈਰੇਗਾਥਿਕਿਛੁਨਾਹਿਜਾਤੂੰਮੇਲ
 ਹਿਤਾਹਉਆਇਮਿਲਾ॥ ਜਿਨਕਉਤੁਹਰਿਮੇਲਹਿਸੁਆਮੀਸਤੁਤਿਨਾਕਾਲੇਖਾ
 ਛੁਇਕਿਗਾਇਆਤਿਨਕੀਬਾਣਤਨਕਰੀਅਹੁਕੇਭਾਈਜੇਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿਮੇ
 ਲਿਲਾਇਆ॥ ਨਨਕਦਇਆਲੁਹੇਆਤਿਨਉਪਰਿਜਿਨਗੁਰਕਾਛਾਣਾਮੰਨਿਆ
 ਛਲਾ॥ ਤੂੰਅੰਤਰਿਜਾਮੀਹਰਿਆਪਿਜਿਉਤੂੰਚਲਵਹਿਪਿਆਰੇਹਉਤਿਵੈਚਲਾ॥
 ੪॥ ੨॥ ਤੂੰਪਾਗੀਮਹਲਾ॥ ੬॥ ਤੂੰਜਗਜੀਵਨਜਗਾਦੀਸੁਸਤੁਕਰਤਾਸਿਸਟਨਾਥ
 ਤਿਨਤੂੰਪਿਆਇਆਮੇਗਾਗਾਜੈਨਕੈਪੁਨਿਲੇਖੁਮਾਥਾ॥ ਜਿਨਕਉਪਰਿਛਿਰਿਲਿ
 ਥਿਆਸੁਆਮੀਤਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਗਾਥਿਆ॥ ਤਿਨਕੇਪਾਪਾਇਕਨਿਅਖਸਤੁ
 ਲਾਥੇ॥ ਜਿਨਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿਜਾਪਿਆ॥ ਧੀਨਧੀਨਤੇਜਨਮਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿ
 ਆਤਿਨਦੇਖਹਉਭੁਇਆਸਨਾਥਾ॥ ਤੂੰਜਗਜੀਵਨਜਗਾਦੀਸੁਸਤੁਕਰਤਾਸਿਸ
 ਟਨਾਥਾ॥ ੧॥ ਤੂੰਜਲਥਲਿਮਹੀਅਲਿਭੁਰਪੁਰਿਸਤੁਉਪਰਿਸਾਚੁਪਣੀ॥ ਜਿ
 ਨਜਪਿਆਹਰਿਮਨਿਰੀਤਿਹਰਿਜਪਿਮੁਕਤਪਣੀਜਿਨਜਪਿਆਹਰਿਤੇਮੁਕਤ
 ਪਾਣੀ॥ ਤਿਨਕਉਜਲਮੁਖਹਦੁਗਿ॥ ਉਇਹਲਤਿਪਲਤਿਜਨਭੁਏਸੁਹੇਲਹਰਿ
 ਹਪਲੀਏਗਾਖਨਹਾਗਿ॥ ਹਰਿਸੰਤਸਿਗਤਿਜਨਸੁਣਹੁਭਾਈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿ
 ਸੇਵਾਸਛਲਖਣੀ॥ ਤੂੰਜਲਥਲਮਹੀਅਲਿਭੁਰਪੁਰਿਸਤੁਉਪਰਿਸਾਚੁਪਣੀ
 ਤੂੰਥਾਨਥਨੀਤਰਿਏਕਹਰਿਏਕੇਏਕਰਦਿਗਿਆ॥ ਵਣਤ੍ਰਿਣਤ੍ਰਿਭੁਵਣਸਤੁਇਸ
 ਠਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਚਿਦਿਆ॥ ਸਤੁਚਹੁਹਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਰੇਤਅਸੀਖਅ
 ਗਨਤਹਰਿਪਿਆਵੇਦਾ॥ ਸੇਧਨਪਨੁਹਰਿਸੀਤਸਾਧੁਜੇਹਰਿਮੁਕਤਕਰੇਤੁਵੇਦਾ॥ ਸੇ
 ਸਛਲੁਦਰਸਨਦੇਹਕਰੇਤਜਿਸੁਹਰਿਹਿਰਦੇਨਾਸੁਸਟਾਚਦਿਆ॥ ਤੂੰਥਲਥ
 ਨੀਕੁਕਹਰਿਏਕਹਰਿਏਕਹਰਿਏਕੇਏਕਰਦਿਆ॥ ੩॥ ਤੇਰੀਭੁਗਤਏਨਾਰਾਮੀ

ਖਾਜਿਸੁ ਤੁਧੁ ਦੇਵਹਿ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਮਿਲਹਿ ॥ ਜਿਸੇ ਕੇ ਮਸਤ ਕਿਰਪੁ ਰਹਾਥ
 ਤਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿਗੁਣ ਦਿਕਹਿ ॥ ਹਰਿਗੁਣ ਹਿਰਦੈ ਦਿਕਹਿ ਤਿਸੇ ਕੇ ਜਿਸੁ ਅੰਤਿ
 ਰਿਕੁ ਉਭਾਵਨੀ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਭੈ ਕਿਨੈ ਨ ਐ ਮਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਭੈ ਪਾਹਿਨ ਉਤਰਿ ਆ
 ਕੇਈ ॥ ਭਉ ਭਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਲਾਏਗਾ ॥ ਸੁਭੇ ਅਪਣਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ॥ ਤੇਰੀ
 ਕੁਗਤਿ ਭੈ ਭਾਰ ਅਸਿ ਪਾਜਿਸੁ ਤੁਧੁ ਦੇਵਹਿ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਮਿਲਹਿ ॥ ੬॥ ੩॥ ਤੁਧੁ
 ਗੀ ਮਯਲਾ ॥ ੪॥ ਨਾਵਨ ਪੁਰਬ ਅਭੀਚਰੁ ਰਸਤਿ ਗੁਰਦਰਸੁ ਨੇਨਕੁ ਆਇਆ
 ਦੁਗਮਤਿ ਨੇਨਕੁ ਹੀ ਆਗਿਆ ਨਾਮ ਖੋਰਗਾਇਆ ॥ ਗੁਰਦਰਸੁ ਨ ਪਾਇਆ ਅਗ
 ਆਨਗਦਾਇਆ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਬਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸੇ
 ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪੂਰੁ ਆਇਨਾ ਸੀ ਪਹਰਿਆ ਪਿਕਰੇ ਤੁਰ ਬਿਕੀ ਆਸਤਿ ਗੁਰਬੁਲੇ
 ਖਤਿ ਨਾਵਨ ਦਿਗਾਇਆ ॥ ਨਾਵਨ ਪੁਰਬ ਅਭੀਚਰੁ ਰਸਤਿ ਗੁਰਦਰਸੁ ਕੁਇਆ
 ॥ ਮਾਰਗਿ ਪੰਥਿ ਚਲੇ ਗੁਰਸਤਿ ਗੁਰਸੇਗਿ ਸਿਖਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਰਗਤਿ ਬ
 ਟੀ ਬਿਨੁ ਬਿਨੁ ਨਿਮਖ ਦਿਖਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰਗਤਿ ਬਟੀ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇਰੀ ਸਕੁਲੇ ਕਰੇ
 ਪਾਇਆਇਆ ॥ ਜਿਨ ਦਰਸਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਰੂ ਕੀਆ ॥ ਤਿਨ ਆਪਿ ਹਰਿ ਮੇ
 ਲਾਇਆ ॥ ਭੀਰਥ ਉਦਸੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਆਸ ਕੁਲੇ ਕਉ ਪਰਣ ਅਰਥਾ ॥ ਮਰ
 ਗਿ ਪੰਥਿ ਚਲੇ ਗੁਰਸਤਿ ਗੁਰਸੇਗਿ ਸਿਖਾ ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਥਮ ਆਏ ਕੁਲਸੇ ਤਿਗੁਰਸ
 ਤਿਗੁਰ ਪੁਰਬ ਹੋਆ ॥ ਪਥ ਰਿਕੁਈ ਸੇਸਾ ਰਿਯਾਏ ਤੇਲੇ ਆ ॥ ਦੇਖਾਇਆ ਏਤੇ
 ਨੇਲੇ ਕਸੂਰਿ ਨਰਮੁ ਨ ਜਨ ਸਕੁ ਆਇਆ ॥ ਜਿਨ ਪੁਰਸਿ ਆਗੁਰਸਤਿ ਗੁਰਪੁ
 ਤਿਨ ਕੇ ਕਿਲਦਿਖਨਾ ਸਗਦਾਇਆ ॥ ਜੋਗੀ ਦਿਗੀਬਰਸਿ ਨਿਮਾਸੀ ਖਟਦਰ
 ਸਨ ਕਰਿ ਗਏਗੇ ਸਟਛੋਆ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਆਏ ਕੁਲਸੇ ਤਿਗੁਰਸਤਿ ਗੁਰ ਪੁਰਬ ਹੋਆ
 ॥ ੩॥ ਦੁਤੀ ਆਸਨੁ ਨਗਾਏ ਗੁਰਹ ਰਿਹ ਰਿਖਾਨੁ ਕੀਆ ॥ ਜਾਗਾਤੀ ਜਿਲੇਲੇ ਭੇ
 ਟਗੁਰ ਪਿਛੈ ਲੇਖਾਇਟੀਆ ॥ ਸਕੁ ਛੁਟੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਛੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿਨਾ

ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਗੁਰਬਚਨਿ ਮਾਰਗਿ ਜੋ ਪੈ ਬਿਚਲੈ ਤਿਨ ਜਮੁ ਜਾਗਾ ਤੀਨੈ ਰਿਨੁ ਆਇਆ ॥ ਸਤੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਜਗਤੁ ਬਲੈ ਗੁਰੇ ਕੇ ਸਇਲੈ ਐਸੁ ਤਿਨੁ ਦੁਕਿ ਗਇਆ ॥ ਦੁਤੀ ਆਜਮਨੁ ਗਏ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਨ ਕੀਆ ॥ ੪ ॥ ਤਿਤੀ ਆਆਏ ਸੁਰਸਰੀਤ ਹਕਉ ਤਕ ਚਲਤੁ ਭਇਆ ॥ ਸਭੁ ਮੋਹਿ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਗੁਰਸਿ ਤਕਿ ਨ ਆਨੁ ॥ ਦਮਲੈ ਆਆ ॥ ਦੁਦਮੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ॥ ਬੋਲਕ ਜਾਗਾ ਤੀ ਆਮੋਹੁ ਮੰਦਇ ਪਾਈ ॥ ਭਾਈ ਹਮਕਰ ਹਕਿਆ ਕਿਸੁ ਪਾਸਿ ਮੀਰਾ ਹਸਤੁ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਛੈ ਪਈ ॥ ਜਾਗਾ ਤੀ ਆਉ ਪਾਵੁ ਸਿਆਣਪ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰੁ ਭਿਨੁ ਭਿਨੁ ਬੋਲਕਾ ਸਚਿ ਉਠਿ ਗਇਆ ॥ ਤਿਤੀ ਆਆਏ ਸੁਰਸਰੀਤ ਹਕਉ ਤਕ ਚਲਤੁ ਭਇਆ ॥ ੫ ॥ ਮਿਲਿ ਆਏ ਨਗਰ ਮਹਾਨਾ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰ ਉਟਗਈ ॥ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰ ਗੁਰਗੋਇ ਦੁਪਟਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ਕੀਤਾ ਸਹੀ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਸਾ ਸਤ੍ਰਸਤੁ ਨੀਸਹੀ ਕੀਤਾ ਸੁਕਿ ਪੁਹਿਲਾਟ ਸ੍ਰੀਰਾਮ ਕਰਿ ਗੁਰਗੋਇ ਦੁਪਿਆਇਆ ॥ ਜੇ ਹੀ ਨਰਹਿ ਕੋਇ ਪੰਚ ਚੋਰ ਦੁਟ ਦੁਟੇ ਤਿਨ ਕਾ ਥਾਉ ਬੇਹੁਰਾਵਾਇਆ ॥ ਕੀਰਤਨੁ ਪੁਰਾਣਨਿ ਤਪੈ ਨ ਹੋਵਹਿ ਗੁਰਬਚਨੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਰਲਹੀ ॥ ਮਿਲ ਆਏ ਨਗਰ ਮਹਾਨਾ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰ ਉਟਗਈ ॥ ੬ ॥ ੧੦ ॥

॥ ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥

ਘੋਲਿ ਪੁਆਈ ਲਾਲਨਾ ਗੁਰਿ ਮਨੁ ਦੀਨਾ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਤੁਮਾਰੇ ਰਾਮਨੁ ਭੀਨਾ ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਤਿਉ ਜਲਮੀ ਨਾਲ ਗਾਰਿ ਗੁਮਗਾਰਾ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰਾ ਮਹਲੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਗਲ ਗੁਣ ਕੇ ਦਾਤੇ ਸਾਅਮੀ ॥ ਬਿਨ ਉਸਨਹੁ ਇਕ ਦੀਨਾ ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਸਨਾ ਨ ਕਬਲਿ ਗਾਰੀ ॥ ਜੀਅ ਝਾਬਲਿ ਬਲਿ ਕੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਏਹੁ ਤਨੁ ਮਨ ਤੇਰਾ ਸਚਿ ਗੁਣ ਤੇਰਾ ॥ ਦਰਸਨ ਤੇਰੇ ਸੁਣਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਨਿਖਾਇ ॥ ਸਟਿ ਪੋਖਿ ਜੀਵਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਨੀ ॥ ਜੇ ਤੇਰਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ਤਾਪੀਵਾ ॥ ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਪਿਰ ਕੈ ਤਾਈ ਜਿ ਚਾੜਿ ਕੁਬੀਦਾਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਝਾਬਲਿ ਗਾਰੀ ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਸਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ॥ ੨ ॥ ਤੁਸਾਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਹੁ ਅ

ਨਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਕਰਉਸੇਵਾਸਤਪੁਰਖਪਿਆਰੇਜਤਸੁਨੀਐਤਤਮਨਿਰਹਸਾਉ॥ਦੁ
 ਰੀਓਰੀਸਦਾਪੁਮਾਈਕਵਨੁਮਨੁਪਭੇਰੇਠਾਉ॥੧॥ਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹਿਹਿਸਸਗਲਿ
 ਅਤੇਰੀਛਾਉ॥ਨਾਨਕਕੋਪ੍ਰਭੁਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇਅਟਿਅਟਿਤੁਝਹਿਦਿਖਾਉ॥੨॥੨॥੪
 ॥ਕੇਦਾਰਮਹਲਾ॥੫॥ਪ੍ਰਿਅਕੀਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੀ॥ਮਗਨਮੋਹਮਹਿਚਿਤਵਉਆਸਾ
 ਨੈਨਹੁਤਾਰਿਤੁਗਰੀ॥੧॥ਉਇਦਿਨਪਹਰਮੁਰਤਪਲੈਕੋਸੇਉਇਪਲਅਰੀਕਿਹਾਰੀ॥ਪੁ
 ਲੇਕਪਟਧਪਟਬੁਟਿਤ੍ਰਿਸਨਾਨੀਵਉਪੇਖਦਰਸਾਰੀ॥੧॥ਕਵਨੁਸਜਨੁਨਉਪਾਉਕਿਨਹ
 ਸੇਵਾਕਉਨਬੀਚਾਰੀ॥ਮਾਨੁਅਭਿਮਾਨਮਹੁਤਜਿਨਾਨਾਨਕਸੰਤਹਸੀਗਿਉਧਾਰੀ॥੨॥੩
 ॥ਕੇਦਾਰਮਹਲਾ॥੫॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗੁਨਗਾਵਹੁ॥ਕਰਹੁਕਿਰਪਾਰੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦੇ
 ਅਪਨਾਨਮੁਖਪਾਵਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਕਾਢਿਲੀਪ੍ਰਭੁਆਨਬਿਖੈਤੇਸਾਧਸੀਗਿਅਨਲ
 ਵਹੁ॥ਕੁਮਾਰਉਮੋਹਕਟਿਉਗੁਰਬਚਨੀਅਪਨਾਦਰਸੁਦਿਖਾਵਹੁ॥੧॥ਸਰੁਕੀਰੇਨਹੋਇ
 ਮਨਮੋਰਅਹਿਬੁਧਿਤਨਾਵਹੁਅਪਨੀਗੁਗਤਿਦੇਇਦਇਆਲਵਡੁਭਾਰੀਨਾਨਕਹਰਿ
 ਪਾਵਹੁ॥੨॥੪॥ਕੇਦਾਰਮਹਲਾ॥੫॥ਹਰਿਬਿਨਜਨਮੁਅਕਾਰਬਜਾਤ॥ਤਜਿਗੋਪਾ
 ਲਅਨਰੀਗਿਗਾਠਤਮਿਬਿਆਪਹਿਰਤਿਖਾਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਧਨਜੇਬਨਸੀਪੈਸੁਪੁਰੇ
 ਗੋਵੈਸੀਗਿਨਨਿਬਹਤਮਾਤ॥ਮਿਗਤਿਸਨਾਦੇਖਿਰਚਿਉਬਾਵਹੁਦੁਮਾਛਾਇਆਰਗਿ
 ਰਾਤ॥੧॥ਮਾਨਮੋਹਮਹਾਮਦਮੋਹਭਕਾਐਕੋਧੇਕਖਾਤ॥ਕਰੁਗਹਿਲੇਹੁਦਾਸਨਾਨਕਕਉ
 ਪ੍ਰਭੁਜੀਉਹੋਇਸਹਾਤ॥੨॥੫॥ਕੇਦਾਰਮਹਲਾ॥੫॥ਹਰਿਬਿਨਕੋਇਨਚਾਲਸਿਸਾ
 ਥਾ॥ਦੀਨਾਨਾਬਕਰਣਾਪਤਿਸੁਆਮੀਅਨਾਥਾਕੋਨਾਥਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਸਤਸੀਪਤਿਬਿਖਿ
 ਆਰਸੋਭੇਗਵਤਨਹਨਿਬਹਤਜਮਕੋਪਾਥਨਾਨੁਨਿਧਾਨੁਗਾਉਗੁਨਗੋਬਿੰਦਉਧਰੁਸ
 ਗਰੇਖਾਤ॥੧॥ਸਰਨਮਰਥਅਕਥਅਗੋਚਰਹਰਿਸਿਮਰਤਦੁਖਲਾਥਾ॥ਨਾਨਕਦੀ
 ਨਪੁਰਿਜਨਬਾਛਤਮਿਲੈਲਿਖਤੁਪੁਰਿਮਾਥਾ॥੨॥੬॥੭॥
 ॥ਕੇਦਾਰਮਹਲਾ॥੫॥ਅਗੁ॥੫॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਿਸਰਤ ਨਾਹਿ ਮਨ ਤੇ ਹਰੀ॥ ਅਬ ਇਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਰਾ ਪ੍ਰਬਲ ਤੁਈ ਆਨ ਬਿਖੈ ਜਰੀ॥ ੧॥ ਰ
 ਗਈ॥ ॥ ਬਿਦ ਕਹਾਤਿ ਆਗਿ ਚਾੜਿ ਕਮੀ ਨਹ ਰਹਤੁ ਨ ਪਰੀ॥ ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ਉਚਾਰੁ ਸਨਾ
 ਦੇਵੈ ਹਰ ਪਰੀ॥ ੧॥ ਮਗਨਾ ਦਭਰ ਕਮੇ ਹਿਉ ਬੇਧਿ ਤੀਖਨ ਸਰੀ॥ ਪ੍ਰਚਰ ਸੰਨ ਕਮਲਰ
 ਸਾਲ ਨਾਨਕ ਗਾਠਿ ਬਾਧਿ ਧਰੀ॥ ੨॥ ੧॥ ੬॥ ਕੇਦਾਰ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮਧ ਸਿਤ ਮਿ
 ਮਹਿ ਖੋਗ॥ ਕੁਰਮ ਭੀਤਿ ਨਿਵਾਰਿ ਠਾਨੁ ਰਗ ਹਿਲੇ ਹੁਅਪਨੀ ਉਗ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਅਧਿ
 ਕ ਗਠਨ ਸੇਸਾਰ ਸਾਗਰ ਕਰਿ ਦਇਆ ਚਾਰੁ ਧੋਗ॥ ਸਿਤ ਸੀਗਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਬੇਹਿ ਬੁਝਿ ਪਰਤੇ
 ਲੈ ਮੇਠੁ॥ ੧॥ ਗਾਰ ਕੁੰਦ ਮਹਿ ਜਿਨ ਹਿਧਾਰਿ ਉਨ੍ਹੀ ਬਿਖੈ ਬਨ ਮਹਿ ਹੋਗ॥ ਹਰਿ ਸਕਤ ਸਰਨ
 ਸਮਰ ਬਨਾਨ ਕਅਨ ਨਹੀ ਨਿਹੋਗ॥ ੨॥ ੧॥ ੧॥ ਕੇਦਾਰ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਰਸਨਾਰਾ ਮਨ ਮਧ ਖਾਨੁ
 ॥ ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ਉਚਾਰੁ ਦਿਨੁ ਰੋਨਿ ਕੁੰਦੇ ਕਲ ਮਲਹਾਨ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਤਿਅਗਿ ਚਲ
 ਨਾ ਸਗਲ ਸਿਪਤ ਕਾਲੁ ਸਿਰ ਪਰਜਾਨੁ॥ ਮਿਥਨ ਮੋਹ ਦੁਰੰਤ ਅਸਾ ਭੂਠ ਸਰ ਪਰਮਾਨੁ॥ ੧॥
 ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਰਿਦੈ ਪਾਰਗੁ ਧਿਆਨੁ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਲਾਭੁ ਨਾਨਕ ਸਤੁ ਇਹੁ
 ਪਰਵਾਨੁ॥ ੨॥ ੩॥ ੧१॥ ਕੇਦਾਰ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਕੇ ਆਧਾਰੁ॥ ਕਲਿ ਕੇ ਲਸਨ
 ਕਢੁ ਬਿਆਧੈ ਸਿਤ ਸੀਗਿ ਬਿਉਗਾਰੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਆਪਿ ਰਖਿ ਉਨ
 ਹਉ ਪੜਤ ਉਬਿਕਾਰੁ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਸਿਮਰੈ ਤਿਸੁ ਦਹਤ ਨਹ ਸੇਸਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ
 ਸੁਸਰ ਨਾਗ ਤੀਰੇ ਸਿਤ ਨਾ ਕੀਢਾਰੁ॥ ੨॥ ੪॥ ੧੨॥ ਕੇਦਾਰ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਬਿ
 ਨੁਪਿਰੁ ਸੇਤਾ॥ ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਬਿਸਾਰਿ ਜੀਵਹਿ ਤਿਹ ਕਤ ਜੀਵਨ ਹੋਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਖਾ
 ਤ ਪੀਤ ਅਨੇਕ ਬਿਜਨ ਜੈਸੇ ਬੁਝ ਬਾਹੁ ਕੁਖੈ ਤਾ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਮਹਾ ਸੁਮੁਖਾਇ ਆਜੈ ਸੇਬਰ
 ਖੁਜੀ ਤੀਜੈ ਤਾ॥ ੧॥ ਤਨਿ ਕੋ ਪਾਲ ਜਿਅਨ ਲਾਗੇ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਰੇਤਾ॥ ਕਰ ਜੈ ਰਿਨਾਨ ਕ
 ਦਾਨੁ ਮਾਰੈ ਹਰਿ ਰਾਖ ਉਵੀਠਿ ਪਰੋਤਿ॥ ੨॥ ੫॥ ੧੩॥ ਕੇਦਾਰ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਸਿਤ ਹ ਬੂਰਿ
 ਲੇਖੁ ਮਿਲੀ॥ ਗੁਣ ਅਚਤੁ ਸੇਵਾ ਪੁਰਨ ਨਹ ਦੇਖ ਬਿਆਪਹਿ ਕਲੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਗੁ
 ਰ ਬਚਨਿ ਕਾਰਜ ਸਰ ਸਰ ਬਪੁਰਨ ਸੰਦੀਤ ਉਤਨ ਹਲੀ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਕ ਅਨਿਕ ਸਰ ਬਤ ਪੁ

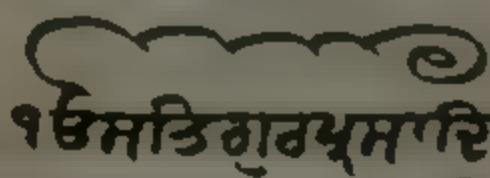
ਰਨਬੈਥੈ ਅਗਨਿ ਨ ਜਾਲੀ ॥੧॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾਲੀ ਨੇ ਦਾਸੁ ਅਪਨੇ ਜੋਤਿ ਜੋਤੀ ਰਲੀ ॥ ਪ੍ਰਚਰ
 ਨ ਸਰਨ ਅਨਾਥ ਆਇਉ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੈਗਿ ਚਲੀ ॥੩॥੬॥੧੬॥ ਕਿਦਾਰ ਮਹਲਾ ॥੫॥
 ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੋ ਕੀ ਮਨੁ ਰੋਚੈ ॥ ਕਿਦਿ ਸਾਤਿ ਅਨੰਦ ਪੁਰਨ ਜਲ ਤਢਾ ਤੀ ਬੁਝੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸੰਤ ਮਾਰਗਿ ਚਲਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਤਿ ਤਉ ਧਰੇ ਮੁਚੈ ॥ ਰੋਨ ਜਨ ਕੀ ਲਗੀ ਮਸਤ ਕਿ ਅਨਿਕ ਤੀ
 ਰਖ ਸੁਚੈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਧਿਆਨੁ ਭੀ ਤਰਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਿਸੁ ਅਮੀ ਸੁਝੈ ॥ ਸਰਨਿ ਦੇਵ
 ਅਪਾਰ ਨਾਨਕ ਬਹੁ ਰਿਜਨ ਮੁਨੀ ਲੇਖੈ ॥੨੫॥੧੫॥ ਮਠੰ ॥੨॥ ਮਠੁ ੫॥੧੫॥ ਜੋਤੁ ॥੧
 ॥ ਕਿਦਾਰ ਛਿਤ ਮਹਲਾ ॥੫॥ ॥ १ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥
 ॥ ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਪਿ ਆਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਪੁਰਿ ਹੀ ਹਾਸ ਰਬ ਬੈਸੈ ਸੇ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾ
 ਤਾ ॥ ਮਾਰਗੁ ਪ੍ਰਚਾਰਿ ਕੀ ਆਸਿ ਤਨ ਸੈਗਿ ਜਾਤਾ ॥ ਸਿਤਨ ਸੈਗਿ ਜਾਤਾ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤਾ ॥
 ਹਰਿ ਕੀ ਆਸਿ ਤਨ ਸੈਗਿ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨ ਦਰਿ ਨਿਗਲਿਆ ॥ ਜੋ ਸਰਨੀ ਆਇ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾ
 ਵੈ ॥ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਭੁੰਨੇ ਘਾਲਿਆ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗਾਏ ਸਹਜ ਸੁਭਾਏ ॥ ਪ੍ਰਮ ਮਹਾਰਸ
 ਮਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਤੂ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਮ ਭੁਗਤ ਜਨ
 ਬੋਧਿ ਆਸੇ ਆਨ ਕਤ ਜਾਹੀ ॥ ਮੀਨੁ ਬਿਛੋਰੈ ਜਾਨਾ ਸੈਰ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮਾਰਿ ਪਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ
 ਕਿਉ ਰਹੀ ਐ ਦੁਖ ਕਿਨਿ ਸਹੀ ॥ ਐ ਦੁਖ ਕਿਨਿ ਸਹੀ ਐ ਚਾੜ੍ਹ ਕਬੂਟਿ ਪਿਆਸਿਆ ॥ ਕਬੂਟੇ
 ਨਿਬਿਹਾਏ ਚਕਵੀ ਸੁਖ ਪਾਏ ਸੁਰਜ ਕਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਮਨੁ ਲਾਗਾਇ
 ਨ ਸੁਭਾਗਾ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਖੈ ਨੀਤੀ ਕਤ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਾ
 ਵਟਿ ਕਾਹੀ ॥੨॥ ਸਾਸਿ ਬਿਨੁ ਜਿਉ ਦੇਹੀ ਕਤ ਸੇਭਾ ਪਾਵੈ ॥ ਦਰਸ ਬਿਨੁ ਨਾਸਾ ਪਜਨੁ ਖਿਨੁ
 ਟਿਕਣੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੋ ਰਹਣਾ ਨ ਰਕੇ ਸੋ ਸਹਣਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨ ਬੋਧਿਆ ॥ ਹ
 ਰਿ ਸਿ ਕਬੈ ਗਾਥੀ ਨਾ ਮਿਲਿ ਵਲਾ ਕੀ ਕਤ ਹਨ ਜਾਇ ਨਿਬੇਦਿਆ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜਾ ਮਿਲਣਾ
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਰਹਣਾ ਸੇ ਨੁਖ ਅੰਕਿ ਮਾਵੈ ॥ ਹੋਰੁ ਸਿ ਪਾਲਨਾ ਨ ਕਰੇ ਸੁਆਮੀ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ
 ਸੰਗਿ ਸਮਾਵੈ ॥੩॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਪ੍ਰਭੁ ਜਿ ਲੇਹ ਰਿਦਰ ਟਾਧਾਰੇ ॥ ਨਿਰਗੁਣ ਨੀਚ ਅਨ

ਬੁਧੇਨਹੀਦੇਖਈ ਚਾਰੇਪੁਰਨਸੁਖਸਾਗੇਪਾਦੁਨਬਿਰਟੁਬਖਾਨਿਆ। ਚੁਗਤਿਵਛਲੁਸੁਨਿ
ਅੰਦਲੇਗਹਿਆਪਟਿਪਟਿਪੁਰਨਸਮਗਨਿਆਮਸੁਖਸਾਗਰੁਪਾਇਆਸਹਜਿਸੁਰੁਇ
ਆਜਨਮਮਰਨਦੁਖਗਾਰੇ। ਕਰਗਹਿਲੀਨੇਨਾਨਕਦਾਸਅਪੋਨੇਗਮਉਰਿਹਾਰੇ॥੪॥ ਚਉ
ਪਦੇ॥੧੭॥ ਛੰਤੁ॥੧॥੧੮॥

॥ਗਗੁਕੇਦਾਰਾਬਾਈਕਬੀਰਜੀਕੀ॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਉਸਤਤਿਨਿਦਾਦੇਉ
ਬਿਬਰਚਿਤੁਤਜੁਹਮਾਨੁਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਲੇਹਾਕੇਚਨੁਸਮਕਰਿਜਾਨਹਿਤਿਮਰਤਿਚੁਗਦਾਨਾ॥
ਰਾਜਨਦੇਕੁਆਧਕੇਈ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਕੁਮੋਹਬਿਬਰਚਿਤਹਰਿਪਦੁਚੀਨੈਸੋਈ॥੧॥ ਰਗਉ
॥ਚਜਗੁਣਤਮਗੁਣਸਤਗੁਣਕੀ॥ ਐਇਹੁਤੇਰੀਸਰੁਮਾਇਆ॥ ਚਉਬਿਪਦਕਉਜੋਨਰੁ
ਤੀਨੈਤਿਨਹੀਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥੩॥ ਤੀਰਥਬਰਤਨੇਮਸੁਚਿਸੰਜਮਸਦਾਰੋਹਿਰਕਾਮ
॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗੁਮਾਇਆ॥ ਕੂਮੁਕਾਚਿਤਦੁਤਆਤਮਰਾਮਾ॥੩॥ ਜਿਹਮੇਦਰਿਦੀਪਥੁਪ
ਪਰਗਾਸਿਆਅੰਧਕਾਰਤਹਨਾਸਾ॥ ਨਿਰਕੁਉਪੁਰਿਰੋਹੇਕੁਕੁਗਾਕਹਿਕਬੀਰਜਨਦਾਸਾ॥੪॥
੧॥ਕੇਦਾਰਾ॥ ॥ਕਿਨਹੀਬਨਜਿਆਕਾਸੀਤਾਬਾਕਿਨਹੀਲਉਗਸੁਪਾਰੀ॥ ਸਿਤਹੁਬ੍ਰਜਿਆਨਮੁ
ਗੋਬਿੰਦਕਾਐਸੀਧੋਪਿਹਮਾਰੀ॥੧॥ ਹਰਿਕੇਨਾਮੁਕੇਬਿਆਪਾਰੀ॥ ਹੀਰਾਹਾਥਿਚਵਿਉਲਿਰਮੇਲ
ਕਨੁਟਿਗਈਸਿਸਾਰੀ॥੧॥ ਰਗਉ॥ ॥ਸਾਚੇਲਾਏਤਉਸਚਲਾਗੇਸਾਚੇਕੇਬਿਉਹਾਰੀ॥ ਸਾਚੀਵ
ਸਤੁਕੇਤੁਰਚਲਾਏਪਹੁਚੇਨਾਇਕੁਤਾਰੀ॥੨॥ ਆਪਹਿਭਤਨਜਦਾਹਰਮਾਨਿਥਆਪੇਹੀਪਸਾਰੀ॥
ਆਪੇਹੇਦਹਦਿਸਾਆਪਚਲਾਵੇਨਿਹਚਲੈਯੋਬਿਆਪਾਰੀ॥੩॥ ਮੁਕਰਿਬੈਲੁਸੁਰਤਿਕਰਿਪੈਤੁ
ਗਿਆਨਗੋਨਿਕੁਰਿਤਾਰੀਕਹਤੁਕਬੀਰਸੁਨਹੋਰੇਸਿਤਹੁਨਿਬਹੀਪੋਪਿਹਮਾਰੀ॥੪॥ ੨॥ਕੇਦਾ
ਰਾਮਹਲਾ॥ ॥ਹੀਕਲਦਾਰਿਗਵਾਰਿਮੁਚੁਮਤਿਉਲਟੇਪਦੁਨਚਿਗਵਉ॥ ਮੁਮਤਦਾਰਦਾ
ਰਮੇਰਹਸਕੁਟੀਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਚੁਆਵਉ॥੧॥ ਬੈਲਹੁਕੁਟੀਆਰਮਕੀਦੁਹਾਈ॥ ਪੀਦੁਹੁਸੈ
ਤਸਦਾਮਤਦੁਰਲਕੁਸਹੋਜੇਪਿਆਸਬੁਝਾਈ॥੧॥ ਰਗਉ॥ ॥ਭੈਦਿਚਿਕੁਉਕੁਇਕੋਉਬੈਝੇਹ
ਰਿਰਸੁਪਾਵੈਗੁਈ॥ ਜੋਤਪਦਅੰਮ੍ਰਿਤਸਬਹੀਮੰਤ੍ਰੁਵੈਤਿਸਹਪਿਆਰੀ॥੨॥ ਨਕਹੀਏਕਨੋਉਦ

ਰਵਾਜੇ ਪਾਟਤ ਬਰਜਿਰਾਈ॥ ਤਿਕੁਟੀ ਛੁਟੈ ਦਸਵਾਰੁ ਖੁਲੈ ਤਾਮ੍ਹੁ ਖੀਵਾ ਕੁਟੀ॥ ੩॥ ਅਭੈ ਪ
 ਦੁਪੁਰਿਤਾ ਹਨੇਰ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਬੀਰਾਗੀ॥ ਉਬਰ ਚਲੇਤ ਇਹੁ ਪਦੁ ਪਾਇ ਅਭੈ ਮੈ ਖੰਦ ਖੁਆਰੀ
 ॥ ੪॥ ੨॥ ਕੇਦਾਰ ਮਹਲਾ॥ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕੋਲ ਨਿਗਤਿ ਨਹੀ ਏਕੈ ਜਾਨੀ॥ ਛੁਟੀ ਆਖੈ
 ਕਛੁ ਨ ਸੁਣੁ ਬੁਝਿ ਮੁਇ ਬਿਨੁ ਪਾਨੀ॥ ੧॥ ਚਲਤ ਕਤੈ ਦੇਹੈ ਦੇਹੈ ਦੇਹੈ॥ ਅਸਤ ਚਰਮ ਬਿਸਥ
 ਕੇ ਮੁੰਦੈ ਦੁਰਗੀਧੀ ਕੋ ਬੋਝੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਹੁ ਕਵਨ ਕ੍ਰਮ ਕੁਲੇ ਤੁਮੈ ਕਾਲੁ ਜਨਦੁ
 ਰੇ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਇਹੁ ਤਨੁ ਰਾਖਹੁ ਹੋਰ ਅਵਸਥਾ ਪੂਰੇ॥ ੨॥ ਆਪ੍ਰਕੀ ਅਚਰੁ ਨ ਹੋਵੈ ਕਿ
 ਅਕੇ ਕੇ ਪਰਾਨੀ॥ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰੇ ਭੁਟੈ ਏਕੈ ਨਾਮੁ ਧਖਾਨੀ॥ ੩॥ ਬਲੁ ਅਕੇ ਘਰੁ ਆਮਹਿ
 ਬਸੇਤ ਛਲੁ ਟੁਟੈ ਹੋ ਅਇਅਨੇ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਿਹ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿ ਉਬੁ ਭੋਬੁ ਤੁਮਿ ਅਨੇ॥ ੪॥ ੪॥ ਕੇ
 ਦਾਰਾ॥ ॥ ਏਹੁ ਪਾਗਟੈ ਚੀਚੇ ਲਲਾਗੇ ਬੀਰੇ ਪਾਨਾ॥ ਭੁਭਿ ਗਤਿ ਸਿਉ ਕਾਜੁ ਨ ਕਛੁ ਮੈ ਮੇਰੇ ਕਾਮ
 ਦੀ ਦੁਨਾ॥ ੧॥ ਰਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਉਹੈ ਅਛਿ ਮਾਨਿ॥ ਕਨਿਕ ਕਾਮ ਨੀ ਮਹਾ ਸੁੰਦਰੀ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਸਰੁ ਮਾਨਿ॥ ੧
 ਰਹਾਉ॥ ॥ ਲਾਲਚ ਭੂਠ ਬਿਚਾਰ ਮਹਾ ਮਦ ਇਹ ਬਿਧਿ ਅਉਧਿ ਬਿਹਨਿ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਅੰਤ ਕੀ
 ਬੋਰ ਆਇਲਾਗੇ ਕਾਲੁ ਨਿਦਾਨਿ॥ ੨॥ ੫॥ ਕੇਦਾਰਾ॥ ਚਾਰਿ ਦਿਅਪ ਨੀਨ ਉਬਤਿ ਚਲੇ ਬਜਾਇ
 ॥ ਇਤਨ ਕੁਖ ਟੀਆ ਗਟੀ ਆਮਟੀ ਆਸਿ ਗਿਨ ਕਛੁ ਲੇਜਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਦਿਹਰੀ ਬੈਠੀ
 ਮਿਹਰੀ ਰੋਵੈ ਦੁਆਰੇ ਲਉ ਸੰਗਿ ਮਾਇ॥ ਅਰਹਟ ਲਗਿ ਸਰੁ ਲੇਗੁ ਕੁਟੈ ਬੁਮਿਲਹਿ ਸੁਇ ਕੇਲਾ ਜਾਇ
 ॥ ੧॥ ਦੋਸੁ ਤੈਵੈ ਬਿਤੈਵੈ ਪਰੁ ਪਾਟਨ ਬਹੁ ਰਿਨ ਦੇਖੈ ਆਇ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਕੀ ਨਸਿ ਮਰਹੁ ਜਨਮੁ
 ਅਕਾਰ ਬਜਾਇ॥ ੨॥ ੬॥ ਰਾਗੁ ਕੇਦਾਰਾ ਬਾਣੀ ਗਵਿਟਾਸ ਨੀਉ ਕੀ॥ ੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਖਟ ਕਰਮ ਕੁਲ ਸੰਗਤੁ ਹੋਰਿ ਭੁਗਤਿ ਹਿਰੈ ਦੇਨਾਹਿ॥ ਚਰਨ ਚਿਬਿਦ ਨ ਕਥਾ ਭਾਵੈ ਸੁਪਚ
 ਤੁਲਿਸਾ ਮਾਨਿ॥ ੧॥ ਰੇ ਰਿਤੈ ਰਿਤੈ ਤਿਅਚੇਤਾ॥ ਕਹੇ ਨ ਬਾਲਾ ਮੀ ਕਹਿ ਦਿਖਾ॥ ਕਿਸੁ ਜਾਤਿ ਤੇ ਕਿ
 ਹ ਪਦਹਿ ਅਮਰਿ ਉਰਾ ਮਭੁਗਤਿ ਬਿਸੇਖਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸੁਆਨ ਸਿਤੁ ਅਜਾਤੁ ਸਰੁ ਤੇ ਬਿ
 ਸੂਲਾ ਵੈਹੇਤੁ॥ ਲੋਕੁ ਬਪੁਗਾ ਕਿਆ ਸਗੋਂ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਪ੍ਰਦੁਸਾ॥ ਅਛਾ ਮੇਲੁ ਪਿਗਲਾ ਲੁਭ
 ਤੁਕੈ ਚਰਗੇ ਹਰਿ ਕੋ ਪਾਸਿ॥ ਐਸੇ ਦੁਰਮਾਤਿ ਨਿਸੇਤ ਰਤੁ ਕਿਉ ਨ ਤਰਹਿ ਦਾਸਿ॥ ੩॥ ੧॥ ੭॥

॥ਗੁਰੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧॥੫੫੨ ੧॥ਚਉਪਦੇ॥ ॥ਤੁਝਿ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਵਿਛੁਨ ਹੋਇ॥ਤੁ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇ
 ਖਹਿ ਜਾਨਹਿ ਸੇਇ॥ ੧॥ਕਿ ਆਕਹੀ ਐ ਵਿਛੁ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ॥ਜੇ ਵਿਛੁ ਆਹੈ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ॥ਜੇ ਵਿਛੁ ਕਰਨਾ ਸੇ ਤੇਰੇ ਪਾਸਿ॥ਕਿ ਸੁ ਆਹੈ ਕੀਜੈ ਅਰਦਾਸਿ॥੨॥ਆਖਹੁ ਸਨੁ ਏਤੈ ਗੀਬਾ
 ਈ॥ਤੁ ਆਖੇ ਜਾਨਹਿ ਸਰਬ ਦਿਛਾਈ॥੩॥ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਜਾਣੇ ਆਪਿ॥ਨਾਨ ਕਰੇ ਖੇਬਾ ਪਿਉ ਥਾਪਿ॥੪॥
 ੧॥ਗੁਰੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧॥

॥੫੫੨ ੨॥ ੧ਓਸਤਿ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਤ
 ਰੇ ਮਨਿ ਕਰਤੈ ਇਕਾ ਦਿਕ ਬਹਮਾ ਦਿਤਰੇ॥ਸਨ ਕਸਨੀ ਦਨ ਤਪਸੀ ਮੁਨ ਕੇ ਤੇ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪਾਰਿ ਪਰੇ॥੧
 ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਗੁਰ ਦੇਵਾ ਗੁਰ ਅਲਖ ਅਭੇਦਾ ਬਿਭੁ ਦਨ ਸੇਈ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ॥ਆਖੇ ਦਾਤਿ ਕਰੀ ਗੁਰਿ
 ਦਾਤੈ ਪਾਇਆ ਅਲਖ ਅਭੇਦਾ॥੨॥ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਮਨ ਮਨ ਤੇ ਮਾਨਿ ਆਮਨ ਸਾਮਨ ਹਿਸਮਾਈ॥ਮਨ
 ਜੋਗੀ ਮਨ ਬਿਨ ਸਿਧਿ ਉਗੀ ਮਨੁ ਸਮਝੈ ਗੁਣ ਗਾਈ॥੩॥ਗੁਰ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਆਸ ਬਹਿਦੀ ਚਾਰਿ ਆਤੇ
 ਦਿਰਲੇ ਸੀਸਾਰਾ॥ਨਾਨ ਕਸਾਹਿ ਕੁਰਿ ਪੁਰਿ ਲੀਏ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰਾ॥੪॥੧॥੨॥ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ
 ੧॥ ॥ਨੈਨੀ ਮ੍ਰਿਸਦਿ ਨਹੀ ਤਨੁ ਹੀ ਨਾਜਗ ਜੀਤਿ ਆਸਿ ਰਿਕਾਲੇ॥ਰੂਪ ਰੇ ਗੁਰੁ ਸੁਨਾਹੀ ਸਚਾ ਕਿਉ ਛੇ
 ਛੇ ਜਮ ਜਾਲੇ॥੧॥ਪ੍ਰਾਈ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਨ ਮਗਇਉ॥ਸਚ ਸਬਦਿ ਬਿਨ ਕਹੂ ਨ ਛੁਟ ਸਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮਕੁਇ
 ਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਤਨੁ ਮਹਿ ਕਾਮ ਰੂਪੁ ਉਮਤਾ ਕਠਿਨ ਪੀਰ ਅਤਿ ਭਾਰੀ॥ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਾਮ ਜਪੁ ਗੁਰ ਸ
 ਨਾਇਨ ਬਿਪਿਤਰੀ ਐਤਾਰੀ॥੨॥ਬਹਰੇ ਕਰਨ ਅਕਲ ਭਈ ਹੋਈ ਸਬਦੁ ਸਹਜੁ ਨਹੀ ਬੁਝਿ ਆ ਜਨ ਮੁਖ

ਦੁਖ ਮਨ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਖਿ ਨੁਗੁਰ ਅੰਪਨ ਸੁਝਿ ਆ॥ ੩॥ ਰਹੈ ਉਦਾਸੁ ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ ਸਹਜਿ
 ਪਿਆਨਿ ਬੈਰਾਗੀ॥ ਪ੍ਰਵਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਛੂਟਿ ਸਿਰ ਮਨ ਮਲਿ ਦਲਗੀ॥ ੪॥ ੨॥ ੩॥
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧॥ ਭੂੰਡੀ ਚਾਚਰੁ ਕਰਖਿ ਸਰੋਤੁ ਚਾਏ ਹੁਕਮ ਲਾਨੀ॥ ਨਿਤੀ ਪ੍ਰਿਥਿ ਕਰਨ ਭਏ
 ਬਹਰੇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਨੀ॥ ੧॥ ਅੰਪੁਲੇ ਕਿ ਆਪਾਇ ਆਜਗਿ ਆਇ॥ ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਨਹੀ
 ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਲੇ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਹ ਵਾਰੇ ਗਿਨਹੀ ਹਰਿ ਰਾਤੀ ਜਬ ਬੋਲੈ
 ਤਬ ਫੀਕੇ॥ ਸਿਤ ਜਨਾ ਕੀ ਨਿਦਾਇ ਆਪਿ ਸਿਖ ਸੁਭਏ ਕਏ ਹੋਇ ਨੀਕੇ॥ ੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਰ
 ਸੁਵਿਰਲੇ ਪਾਇ ਆਸ ਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਬਦ ਭੇਦ ਨਹੀ ਆਇ ਆਤ ਬਲ
 ਗੁਕਾਲ ਸੀਤਾਏ॥ ੩॥ ਅਨ ਕੋ ਦੁਖੁ ਘਰੁ ਕਬੂ ਨ ਜਾਨਿ ਸਿਏ ਕੋ ਦੁਰੁ ਸਚਿ ਆਰਾ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾ
 ਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇ ਆਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਦਿਚਾਰਾ॥ ੪॥ ੩॥ ੪॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧॥ ਸਗਲੀ ਰੈ
 ਦਿ ਸੇਵਤਿ ਗਲਿ ਠਾਹੀ ਦਿਨ ਸੁਜੀ ਜਾਲਿ ਕਵਾਇ ਆ॥ ਧਿਨੁ ਪਲੁ ਘੜੀ ਨਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਿ ਆਜਿ
 ਨਿਦਿ ਹੁਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਆ॥ ੧॥ ਮਨ ਰੇ ਕਿਉ ਛੂਟਿ ਸਿਦੁ ਖੁਭਾਰੀ॥ ਵਿਅਲੇ ਆਵੁ ਸਿਵਿ ਆ
 ਲੇ ਜਾਵੁ ਸਿਰਾਮ ਜਪਹੁ ਗੁਣ ਕਾਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਉਪਉਕਵਲੁ ਮਨ ਮੁਖ ਮਤਿ ਹੋਛੀ
 ਮਨਿ ਅੰਪੈ ਸਿਰਿ ਪਿਪਾ॥ ਕਾਲੁ ਵਿਕਾਲੁ ਸਦਾ ਸਿਰਿ ਤੇਰੈ ਬਿਨ ਨਾਵੈ ਗਲਿ ਛਿਧਾ॥ ੨॥ ਡਗਰੀ
 ਚਾਲਨੇ ਤੁਛੁ ਨਿਅੰਪਲੇ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਨਹੀ ਭਾਈ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੋਦੈ ਗੁਣ ਹੋਮਾਇ ਆ ਅੰਪੁਲ ਉਪੈ
 ਪੁਕਮਾਈ॥ ੩॥ ਘੋਇਉ ਮੂਲਿ ਲਾਭੁ ਕਹਾ ਪਾਵੁ ਸਿਦੁ ਰਮਤਿ ਗਿਆਨ ਦਿਹੁਣੇ॥ ਸਬਦੁ ਬੀਚ
 ਰਿਰਾਮੁ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਆਨਾਨਕੁ ਸਾਚਿ ਪਤੀਣੇ॥ ੪॥ ੪॥ ੫॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸੰਗਰ
 ਹੋਇ ਨਰਾਤੀ ਰਾਮੁ ਰਸਿ ਰੀਗਿ ਰਾਤਾ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੁ ਸਿਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ਸਿਅੰਤਰਿ ਜਾਇ ਪਛਾਤਾ
 ॥ ੧॥ ਜੋ ਜਨੁ ਅੰਸਾ ਮੇ ਮਨ ਭਾਵੈ॥ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਅਪਰੰਪਰਿ ਰਾਤਾ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਪੁਰਖੋ ਨਿਰੰਜਨੁ ਆਇ ਪੁਰਖੁ ਆਵੈ ਸੇ॥ ਘਟੁ ਘਟੁ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ
 ਦਿਹੁ ਗਿਆਨ ਦੁਹੈ ਸੁ॥ ੨॥ ਸਚੁ ਰਤੇ ਸਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਿਹ ਵਾ ਮਿਥਿ ਆਮੇਲੁ ਨ ਰਾਈ॥ ਨਿਰਮਲ

ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਆਸ ਬਇਰ ਤੇ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ੩ ॥ ਗੁਣੀ ਗੁਣੀ ਮਿਲਿ ਲਾਗ ਪਾਉ ਸਿ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ॥ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਹਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਰਿਦੈ ਨਾਮੁ ਸਰਬ ਪਨੁ ਪਾਰਣੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈ ਐ ॥ ਅਮਰ ਪਦਾਰਥ ਤੇ
 ਕਿਰਤਾਰ ਥਸਹ ਜਪਿ ਆਨ ਲਿਵਲਾਈ ਐ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਰੇ ਰਾਮ ਭੁਗਤਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ਐ ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਈ ਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਭੁਰਮੁ ਭੇਦੁ ਭਉ ਕਥ
 ਹੁਨ ਛੁਟਿ ਸਿਆਵਤ ਜਾਤ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਕੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ਸਿ ਭੂਖਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਨੀ ॥
 ੩ ॥ ਪਿਧਾ ਕਰਤ ਸਗਲੀ ਪਤਿ ਖੇਵ ਸਿ ਭੁਰਮੁ ਨ ਮਿਟਿ ਸਿ ਗਵਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੀ
 ਕੰਬਹੀ ਅੰਧੁਲ ਪੈ ਪੁਪਸਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮੁਆ ॥
 ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੈ ਜਾਨਿਆ ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਆ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜ
 ਗੰਗੇ ਮਧੁਨ ਤਪ ਪੂਜਾ ਦੇਹ ਦੁਖੀ ਨਿਤ ਦੁਖ ਸਹੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ਸਿ ਮੁਕਤਿ ਨਾਮੁ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਯੋ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥੇ ਜਗ ਜਨਮਾ ॥ ਬਿਖੁ ਖਾਵੈ ਬਿਖੁ ਬੋਲੀ ਬੋਲੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ
 ਨਿਹਠ ਲੁਮਹਿ ਭੁਰਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਪੁਸਤਕ ਪਾਠ ਬਿਆਕਰਣ ਦੁਖਾਵੈ ਸੀ ਪਿਆਕਰਮ
 ਤਿਕਾਲੁ ਕਰੈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰ ਪ੍ਰਾਣੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਉਰਦਿ ਮਰੈ ॥ ੧ ॥ ਠੰਡ ਕਮੇਲ
 ਸਿਖਾ ਸੁਤ ਪੇਤੀ ਤੀਰਥਿ ਗਵਨੁ ਅਤਿ ਭ੍ਰਮਨ ਕਰੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸੀਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜਪਿ ਹਰਿ ਗੁਰਿ ਨਾ
 ਮੁ ਸੁਪਾਰਿਧਰੈ ॥ ੩ ॥ ਜਟਾ ਮੁਕਤਿ ਨਿਭੁ ਸਮਲ ਗਾਈ ਬਸ ਤ੍ਰੇਛੇ ਭਿਤ ਨਗਰੁ ਭੁਇਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿ
 ਨੁ ਤਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ਵੀਰਤ ਕੈ ਬਾਧੇ ਭੇਖੁ ਭੁਇਆ ॥ ੪ ॥ ਜੇ ਤੇਜੀ ਅਜੇ ਤਜ ਲਿਖ ਲਿਖ ਮਹੀ ਅਲਿਖਤ ਕ
 ਤੁ ਸਰਬ ਜੀਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਖਿ ਲੇਹ ਰਿਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਾਨਕ ਵੇਲਿ ਪੀਆ ॥ ੫ ॥ ੭
 ॥ ੮ ॥ ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥
 ॥ ਘਰੁ ॥ ੩ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥
 ॥ ਓਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ॥ ਜਾਤਿ ਕਾਗ
 ਰਬ ਨ ਕਰੀ ਅਹੁ ਕੇਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿਦੈ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਜਾਤਿ ਕਾਗਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਰਖ ਗਵਾਰਾ ॥ ਇਸ

ਗਰਭੇਤੇਰੁਲਹਿਬਹੁਤਵਿਕਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਚਾਰੇਦੁਰਨਆਖੇਸਭਕੋਇ॥ ਬਹਮਬਿ
 ਦਤੇਸਭਉਤਪਤਿਹੋਇ॥ ੨॥ ਮਾਟੀਏਕਸਗਲਸੇਸਾਰਾ॥ ਬਹੁਵਿਧਿਭੀਤੇਘਰੇਕੁਮਿਭਾਰਾ॥ ੩॥
 ॥ ਪੰਚਤਤਮਿਲੇਦੇਹੀਕਾਅਕਾਰਾ॥ ਘਟਿਵਿਧਿਕੇਕਰੈਬੀਚਾਰਾ॥ ੪॥ ਕਹਤਨਾਨਕਇਹੁਜੀਵ
 ਕਰਮਬੀਧਹੋਈ॥ ਬਿਨਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥ ੫॥ ੧॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩॥ ਜੇਗੀ
 ਰਹੀਪੰਡਿਤਭੇਖਧਾਰੀ॥ ਏਸੁਤੇਅਪਨੇਅਹੰਕਾਰੀ॥ ਮਾਇਆਮਇਮਾਤਾਰਹਿਅਸੇਇ॥ ਜਾ
 ਗਤੁਰਹੈਨਮੁਸੇਕੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸੋਜਾਗੋਜਿਸੁਸਤਗੁਰਮਿਲੇ॥ ਪੰਚਦੂਤਦੁਹੁ
 ਹਵਸਿਗਤਿਕਰੈ॥ ੨॥ ਸੋਜਾਗੋਜੇਤਦੁਬੀਚਾਰੈ॥ ਅਧਿਮਰੈਅਵਰਾਨਹਮਾਰੈ॥ ੩॥ ਸੋਜਾਗੋ
 ਜੇਏਕੋਜਾਣੇ॥ ਪਰਕਿਰਤਿਛੋਰੈਤਤੁਪਛਾਣੇ॥ ੪॥ ਚਹੁਦੁਰਨਾਵਿਚਿਜਾਗੋਕੋਇ॥ ਜਮਕਾ
 ਲੈਤੇਛੁਟੈਸੋਇ॥ ੫॥ ਕਹਤਨਾਨਕਜਨਜਾਗੋਸੋਇ॥ ਗਿਆਨਅੰਜਨਜਾਬੀਨੇਤੀਹੋਇ॥
 ੬॥ ੨॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩॥ ਜਾਕਉਰਾਖੈਅਪਣੀਸਰਣਈ॥ ਸਾਚੈਲਾਗੈਸਾਚਾਛਲੁਪਾ
 ਈ॥ ੧॥ ਰੇਜਨਕੈਸਿਉਕਰਹੁਪੁਕਾਰਾ॥ ਹੁਕਮੇਹੋਆਹੁਕਮੇਦੁਰਤਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਏਹੁ
 ਅਕਾਰੁਤੇਰਾਹੈਧਾਰਾ॥ ਬਿਨਮਹਿਬਿਨਸੈਕਰਤਨਲਾਗੈਬਾਰਾ॥ ੨॥ ਕਰਪਸਾਦਿਏਕੋਧੇਲੁਦਿਖਾ
 ਇਆ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥ ੩॥ ਕਹਤਨਾਨਕਮਾਰਿਜੀਵਲੇਸੋਇ॥ ਐਸਾ
 ਬੂਝਹੁਭਰਮਿਨਕੁਲਹੁਕੋਇ॥ ੪॥ ੩॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩॥ ਮੇਕਾਮਇਮੇਰਾਕੰਤੁਕਰਤਾਰੁ
 ॥ ਜੇਹਾਕਰਾਏਤੇਹਾਕਰੀਸੀਗਾਰੁ॥ ੧॥ ਜੀਤਿਸਭਾਵੈਤੀਕਰੇਛੋਗਾ॥ ਤਨਮਨਸਾਚੇਸਾਹਿਬੁ
 ਜੇਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਉਸਤਤਿਨਿਦਾਕਰੈਕਿਅਕੋਈ॥ ਜੀਆਪੇਦੁਰਤੈਏਕੋਸੋਈ॥ ਗੁ
 ਰਪਰਸਾਈਪਿਰਮਕਸਾਈ॥ ਮਿਲਉਗੀਦਇਆਲਪੰਚਸਬਦਵਜਾਈ॥ ੩॥ ਭੁਨਤਿਨਾਨ
 ਕਕਰੇਕਿਅਕੋਇ॥ ਜਾਸਨੇਆਖਿਮਿਲਾਵੈਸੋਇ॥ ੪॥ ੪॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩॥ ਸੋਮੁਨਿ
 ਜਿਮਨਕੀਦਬਧਮਾਰੈ॥ ਦੁਬਿਧਮਾਰਿਬਹੁਮੁਬੀਚਾਰੈ॥ ੧॥ ਇਸੁਮਨਕਉਕੋਈਖੋਜਹੁਭਾ
 ਈ॥ ਮਨਖੋਜਤਨਮੁਨਉਨਿਧਿਪਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਮੂਲੁਮੇਹਕਰਿਕਰਤੈਜਗਤੁਉਪਾ

ਪਾਇਆ। ਮਮਤਾਲਾਇਕੁਰਮਿਕੁਲਾਇਆ। ੨॥ ਇਸਮਨਤੇਸਕੁਪਿੰਡਪਰਾਣਾ। ਮਨ
 ਵੈਦੀਚਾਰਿਗੁਕਮਿਧੁਇਸਮਾਣਾ। ੩॥ ਕਰਮੁਹੈਦੈਗੁਰਕਿਰਪਾਕਰੈ। ਇਹੁਮਨੁਜਾਗੈਇਸਮਨ
 ਕੀਦੁਬਿਧਮਰੈ। ੪॥ ਮਨਕਾਸੁਕੁਉਸਦਾਬੈਰਾਗੀ। ਸਭਿਦੁਰਤੈਅਤੀਤੁਅਨਰਾਗੀ। ੫॥ ਕ
 ਹਤਨਾਨਕਜੇਜਾਨੈਕਉ। ਆਇਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਦੇਉ। ੬॥ ੫॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩॥ ਰਾਮਨਾ
 ਮਜਗਤਿਨਿਸਤਾਰਾ। ਕੁਦੁਜਲਪਾਰਿਉਤਾਰੁਹਾਰਾ। ੧॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲੇ
 ॥ ਸਦੀਨਿਬੰਧੈਤੇਰੈਨਾਲਿ। ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਨਾਮੁਨਚੇਤਹਿਮਨਮੁਖਿਗਾਵਾਰਾ। ਬਿਨੁਨ
 ਦੈਕੈਸੇਪਾਵੈਪਾਰਾ। ੨॥ ਆਪੇਦਾਤਿਕਰੈਦਾਤਾਰਾ। ਦੇਵਣਹਰੈਕੈਜੈਕਾਰਾ। ੩॥ ਨਦਰਿਕਰੈਸ
 ਤਿਗੁਰੁਮਿਲਾਏ। ਨਾਨਕਹਿਰੈਨਾਮੁਦਸਾਏ। ੪॥ ੬॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩॥ ਨਾਮੇਉਪਰੇ
 ਸਭਿਜਿਤਨੇਲੇਆ। ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਾਪਰਾਪਤਿਹੋਆ। ੧॥ ਹਰਿਜੀਉਅਪੁਨੀਕਿਰਪਾਕਰੈਇ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਦੁਭਿਅਈਦੇਇ। ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਜਿਨਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰਾ। ਆ
 ਪਿਉਪਰੇਸਭਿਕੁਲਉਪਾਰੁਹਾਰਾ। ੨॥ ਬਿਨੁਨਾਦੈਮਨਮੁਖਜਮਪੁਰਿਜਾਗਿ। ਅਉਖੇਹੋਵਹਿ
 ਚੇਟਾਖਾਗਿ। ੩॥ ਆਪੇਕਰਤਾਦੈਦੈਸੇਇ। ਨਾਨਕਨਾਮਪਰਾਪਤਿਹੋਇ। ੪॥ ੭॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ
 ੩॥ ॥ ਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰੀਤਿਸਨਕਾਦਿਕਪਰੈ। ਰਾਮਨਾਮੁਸਬਦਿਬੀਚਾਰੈ। ੧॥ ਹਰਿਜੀਉਅਪੁਨੀ
 ਕਿਰਪਾਪਾਰਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੇਲਗੈਪਿਆਰਾ। ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਕੁਗਤਿਸਾ
 ਰੀਹੋਇ। ਪੂਰੈਗੁਰਮਿਲਾਵਹੋਇ। ੨॥ ਨਿਜਪ੍ਰਰਿਦਸੈਸਹਜਿਸੁਕੁਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਦ
 ਸੈਮਨਿਆਇ। ੩॥ ਆਪੇਦੇਖੈਦੇਖਣਹਾਰਾ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਰਖਹੁਉਰਪਾਰਾ। ੪॥ ੮॥ ਭੈਰਉਮਹ
 ਲਾ ੩॥ ਕਲਜੁਗਮਹਿਰਾਮਨਾਮੁਉਰਪਾਰਾ। ਬਿਨੁਨਾਦੈਮਾਥੈਪਾਵੈਛਾਰਾ। ੧॥ ਰਾਮਨਾਮੁਦਲਕੁ
 ਹੋਕੁਈ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਦਸੈਮਨਿਆਈ। ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਜਨਿਭਾਲਹਿਸੇਇ। ਪੁ
 ਰੈਗੁਰਤੇਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇ। ੨॥ ਦਰਿਕਾਭਾਣਾਮੀਨਹਿਸੇਜਨਪਰਵਾਣਾ। ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਾਮੁਨੀਸਾ
 ਣਾ। ੩॥ ਸੇਸੇਦੁਹਜੇਕਲਰਹਿਅਧਾਰਿ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਰਿ। ੪॥ ੯॥ ਭੈਰਉਮ
 ਹਲਾ ੩॥ ਕਲਜੁਗਮਹਿਕੁਰਮਕਮਾਹਿ। ਨਾਰੁਤਿਨਕਰਮਬਾਇਪਾਇ। ੧॥ ਕਲਜੁਗਮ

ਹਿਰਮਨਾਮਹੈਸਾਰੁ। ਗੁਰਮੁਖਿਸਢਾਲਗੋਖਿਆਰੁ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ॥ ਤਨੁਮਨਖੋਜਿਘਰੈ
 ਮਹਿਪਾਇਆ। ਗੁਰਮੁਖਮਨਮੁਖਿਤੁਲਾਲਿਆ॥ ੨॥ ਗਿਆਨੁਅੰਜਨਸਤਿਗੁਰੁਤੇਰੇਇ॥
 ਰਾਮਨਾਮਰਹਿਆਤਿਹਿਲੇਇ॥ ੩॥ ਕਲਜਗਮਹਿਰਿਜੀਉਈਕੁਹੇਰੁਤਿਨਕਾਈ॥ ਨ
 ਨਕਗੁਰਮੁਖਿਰਿਦੈਰਾਮਨਾਮੁਲੇਹਜਮਾਏ॥ ੪॥ ੧੦॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩॥ ਦੁਬਿਧਾਮਨਮੁ
 ਖੋਗੁਦਿਅਪੇਤਿਸਨਾਜਲਹਿਅਪਿਕਾਈ॥ ਮਰਿਮਰਿਜੀਮਹਿਠਉਰਨਪਾਵਹਿਬਿਰਥਾਜ
 ਨਮੁਗਵਾਈ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮੁਕਰਿਕਿਰਪਾਦੇਹਬੁਝਾਈ॥ ਹਉਮੈਰੋਗੀਜਗਤਿਉਪਾਇਆਬਿ
 ਨੁਸਾਥੈਰੋਗੁਨਜਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ॥ ਸਿਮ੍ਰਤਿਸਾਸਤਪੜਹਿਮਨਿਕੇਤੇਬਿਨੁਸਬਦੈਸੁਰ
 ਤਿਨਪਾਈ॥ ਤੇਗੁਣਸੰਭੋਰੋਗੁਦਿਅਪੇਮਮਤਾਸੁਰਤਿਗਵਾਈ॥ ਇਕਅਪੇਕਾਛਿਲੇਪੁਕੁਅ
 ਪੇਗੁਰਮੇਵਾਪੁਕੁਲਾਏ॥ ਗਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਪਾਠੇਪਾਇਆਸੁਖੁਟਸਿਆਮਨਿਆਏ॥ ੩॥ ਚ
 ਉਬੀਪ੍ਰਦੀਗੁਰਮੁਖਦਰਤਹਿਤਿਨਤਿਜਘਰਿਦਾਸਾਪਾਇਆ॥ ਪੁਰੇਸਤਿਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਕੀਨੀ
 ਦਿਛਿਗੁਆਪੁਗਵਾਇਆ॥ ੪॥ ਏਕਸਕੀਸਿਰਕਾਰਇਕਜਿਨਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਰੁਝਉਪਾਇ
 ਆ॥ ਨਾਨਕਨਿਹਚਲੁਸਚਾਏਕੋਨਾਉਹਮਾਰੇਨਜਾਇਆ॥ ੫॥ ੧੧॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩॥
 ਮਨਮੁਖਦੁਬਿਧਾਸਦਾਹੈਰੋਗੀਰੋਗੀਸਗਲਸੇਸਾਰੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝਹਿਰੋਗੁਗਵਾਵਹਿਗੁਰਸ
 ਬਦੀਵੀਚਾਰਾ॥ ੧॥ ਹਰਿਜੀਉਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਾਇ॥ ਨਾਨਕਤਿਸਨੇਦੇਖਿਦੁਡਾਈਜੋਰਾਮਨ
 ਮਚਿਤੁਲਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ॥ ਮਮਤਾਕਾਲਿਸਭਿਰੋਗੁਦਿਅਪੇਤਿਸੁਜਾਮਕੀਹੈਸਿਰਕਾਰ
 ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਦੀਜਮੁਨੇਹਿਨਾਏਜਿਨਹਰਿਗਾਖਿਆਉਰਧਾਰਾ॥ ੩॥ ਜਿਨਹਰਿਕਾਨਾ
 ਮੁਨਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਸੇਜਗਮਹਿਕਾਰੇਆਇਆ॥ ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕਦੇਨਕੀਨੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗ
 ਵਾਇਆ॥ ੩॥ ਨਾਨਕਸੇਪੁਰੇਦੁਡਾਗੀਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਲਾਈ॥ ਜੇਇਛੁਹਿਸੇਈਭਲੁਪਾਵ
 ਹਿਗੁਰਬਾਣੀਸੁਖਪਾਏ॥ ੪॥ ੨॥ ੧॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩॥ ਦੁਖਦਿਛਿਜਮੇਦੁਖਦਿਛਿਮਰੈਦੁਖ
 ਦਿਛਿਕਾਰਕਮਾਏ॥ ਗਰਭਜੇਨੀਦਿਛਿਕਦੇਨਨਿਕਲੈਬਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥ ੧॥ ਪਿਗੁਪਿ
 ਗੁਮਨਮੁਖਿਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਕੀਸੇਵਾਨਕੀਨੀਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਕੁਇਆ॥ ੧॥

॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਗੁਰਿ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਭਿ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇ ਜਿ ਸਨੇਹ ਰਿਜੀਲਾਏ ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਮਿਲੇ
 ਵਡਿ ਆਈ ਜਿ ਸਨੇਹੀ ਨਿਵਸਾਏ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਤਾਠ ਲੁਪਾਏ ਸਚੁ ਕਰੁਣੀ ਸੁਖ ਸਾਗੁ ॥ ਸੇ
 ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਜੇਹ ਰਿਲਾਗੇ ਹਿਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ੩ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਰੇਖ ਮਿਲੈ ਤੋ ਮਸਤਕੁ
 ਈ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਿਆਇ ਆਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੇ ਰੋਹੁ ਗੁਰਿ ਪਾਈ ਐ ਜਿਨੀ ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਚਿਤੁ
 ਲਾਇ ਆਗਾ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੧੩ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਬਦੁ ਵੀਚਰੇ ਸੇ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ਜਿਨ ਕੇ ਹਿਰੈ ਸੇ
 ਚਾਸੇਈ ॥ ਸਾਚੀ ਭੁਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਤਾਤ ਨਿਦੋ ਖੁਨਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਭੁਗਤੁ ਭੁਗਤੁ ਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋ
 ਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਭੁਗਤਿ ਨ ਪਾਈ ਐ ਖੁਰੇ ਭੁਗਿ ਮਿਲੈ ਖੁਰੇ ਸੇਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥
 ਮਨੁ ਮੁਖ ਮੂਲ ਗਵਾਹਿ ਲਾਭੁ ਮਾਗਹਿ ਲਾਗਲਾਭੁ ਵਿਦੁ ਹੋਈ ॥ ਜਮ ਕਾਲੁ ਸਦਾ ਹੋ ਸਿਰਿ ਉਪਰਿ ਦੁ
 ਜੈ ਭਾਇ ਪਤਿਥੋਈ ॥ ੨ ॥ ਬਹਲੇ ਭੇਖ ਗਵਾਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਉ ਮੇਰੇ ਗੁਨ ਜਾਈ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਲੁ
 ਝਹਿ ਬਾਦੁ ਬਾਨਹਿ ਮਿਲਿ ਮਾਇ ਆਸੁਰ ਤਿਗਵਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾ
 ਵਹਿ ਨਾਮ ਮਿਲੈ ਵਡਿ ਆਈ ਪਨਾਨ ਕਨਾਮੁ ਜਿਨਾਮ ਨਿਵਸਿ ਆਵਹਿ ਸਾਢੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥
 ੧੪ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਆਸਾਨੀ ਉਤਰੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਏ ॥ ਉਦਰੁ ਨੈਸਾਵ ਨ ਭਰੀ
 ਐ ਕਬਹੂ ਕਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਪਚਾਏ ॥ ੧ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਰਾਮੁ ਸਿਰ ਤੇ ਹਿਰੈ ਨਾਮੁ ਦੁਬਿਧਾ ਮਨਿ
 ਭਰੀ ॥ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਐ ਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀੜਿ ਪਤਾਤੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਆਪੇ ਪਾਰਬਰਮ ਸਿਸਟਿ ਜਿਨਿ ਸ
 ਜੀ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਪੈਲਾਏ ॥ ਮਾਇ ਆਮੇ ਹਿਰੀ ਆਜਿਨਿ ਆਪੇ ਆਪੇ ਦੂਜੈ ਲਾਏ ॥ ੨ ॥ ਕਿਸਨੇ
 ਕਿਹ ਕਹੀ ਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਹੋਵੈ ਸਭਿ ਤੁਪੇ ਮਾਰਿ ਸਮਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ਜੇ ਤੀਜੇ
 ਤਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸੇ ਪੁਰਸਾਦਾ ਸਦਹੀ ਸਾਚਾ ਸਚਾ ਸਭੁ ਅਵਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵੀ ਪਾਈ
 ਸਤਿਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੧੫ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਪੀਤਿ ਜਿਨੀ ਰਾਮ
 ਨਾਮੁ ਛਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਮ ਹੀ ਸਬੀਚਾਰੀ ॥ ਦੁਆਪਰਿ ਤੀਤੈ ਮਾਨੁ ਸਦਾ ਰਤਹਿ ਦਿਰਲੈ ਹਉ ਮੇਰੇ
 ਰੀ ॥ ੧ ॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਦਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਕ
 ਤਿਨ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਹਿਰੈ ਨਾਮੁ ਲਗੇ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਆਪਿ

ਤੇ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ਜਿਨੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ੨ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਗੁਣ ਵਾਤਾ ਅਵਗੁਣ ਸ
 ਬ ਦੁਜਲਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਮਨਿ ਦਸਿ ਅਸੇ ਜਨ ਸੇ ਹੇ ਹਿਰੈ ਨਾਂ ਮੁਦ ਸਾਇ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦੁਰਮਹਲ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਿਆਇ ਆਰੰਗ ਸਿਉ ਰਲੀ ਆਮਾਇ ॥ ਜੇ ਵਿਛੁ ਕਹੈ ਸੋ ਭਲਾ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮ
 ਦੁਖਾਇ ॥ ੪ ॥ ੧੬ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲ ੩ ॥ ਮਨ ਸਾਮਨ ਹਿਸ ਮਾਇਲੈ ਗੁਰ ਸਬ ਦੀਵੀ ਚਾਗੁ ॥
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਭੈ ਤੀਸੇ ਦੀਪਾਵੈ ਫਿਰਿ ਮਰੈ ਨ ਦੁਰੈ ਦੁਗੁ ॥ ੧ ॥ ਮਨਿ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਆਪਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰ
 ਸਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇ ਆਸ ਭਇਛੁ ਪੁਜਾਵੁ ਭਗੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੋ ਰਵਿਰ
 ਹਿ ਆਗੁ ਰਬਿ ਨ ਬੂਝੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਗਟੁ ਹੁਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਨ ਦਿਨੁ
 ਹਿਗਨ ਗਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਏਕੋ ਹੈ ਰੇ ਰੁਖੇ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਜਿਨੀ ਨੇ ਸੋ ਦਿਆ ਦਾ
 ਤਾ ਸੇ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ੩ ॥ ਸਤਗੁਰ ਸੇ ਦਿਆਸ ਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆ ਫਿਰਿ ਦੁਖਾਨੁ ਭੋਧਾਇ
 ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ਜੇ ਤੀਜੇ ਤਿਸ ਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ੧੭ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲ ੩ ॥
 ਥਾਵੁ ਗੁਰੁ ਜਗਤੁ ਬਝਿਰਾਨ ਭੁਲਾ ਚੋਟਾ ਖਾਈ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੈ ਮੇਸ ਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ਦਰਬੀਖ ਬਰਿ
 ਨ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਸਦਾ ਰਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾ ॥ ਹਿਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਸਦਾ ਲਾਗਾ ਗੁਰ
 ਸਬ ਦੇ ਭਵਲੁ ਤਰਣਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਭੁਖ ਕਰੇ ਬਹੁ ਚਿਤੁ ਭੋਲੈ ਅੰਤਰਿ ਕਾ ਮੂਏ ਪਾਹਿ ਕਾਗੁ ॥
 ਅੰਤਰਿ ਤਿਸ ਭੁਖ ਅਤਿ ਬਹੁਤੀ ਭੁਝਿ ਗਤਿ ਫਿਰੈ ਦਰਿ ਬਾਗੁ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬ ਦਿ ਮਰਹਿ ਫਿਰਿ ਜੀ
 ਵਹਿਤਿ ਨ ਕਉ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸੀਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਰਾਖਿ ਆਉਰਿ ਪਾਰਿ ॥ ੩ ॥
 ॥ ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਕਰਣਾ ਵਿਛੁਨ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਬ ਦੁਸਮਾਲੇ ਗਾਮਨ
 ਮਿਵ ਡਿਭਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧੮ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲ ੩ ॥ ਹਉ ਮੇਰਾਇ ਆ ਮੋਹਿ ਖੁਆਇ ਦੁਖ ਖੋਟੇ ਦੁਖ
 ਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੇਭੁ ਹਲਕੁ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ਬਿਨ ਬਿਬੇ ਕਭਰ ਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਪਿਗ ਜੀਵੈ ਸੈ ਸਾ
 ਗਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ਚੇਤਿ ਆਹਰਿ ਸਿਉ ਕੁਏ ਨ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਪਸ
 ਆ ਕਰ ਮਕਰੈ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਕੂੜੁ ਹੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤਉ ਲਈ ਹੋਵੈ ਖੋਜਿ ਲਹੈ ਜਨੁ
 ਵੇਇ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦਾ ਦਸਿ ਆਪਾਇ ਆਗੁਨੀ ਨਿਪਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਈ ਪੁ

ਰਾਖਾਇਆ ਚੁਕਾਮ ਨਿਅਤਿ ਮਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ਆਪੇ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵਤਿ ਆਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥ ੪ ॥ ੧੫ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮੇਰੀ ਪਟੀ ਆ
 ਲਿਖਹੁ ਗਿਰੀਬਿ ਦੇਗੇ ਪਾਲਾ ॥ ਦੂਜੇ ਭੁਇਓ ਭਾਖੇ ਜਮ ਜਾਲਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰੇ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ
 ॥ ਹਰਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮੇਰੈ ਨਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸੁਪ੍ਰਹਿਲਾ ਦੁਹਰਿ ਉਦੇਗੇ ॥ ਸਾਸ ਨਾਤੇ ਬਾਲ ਭੁਰ
 ਮਨ ਕਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਆਤਾ ਉਪਦੇਸੇ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਖਿਆਰੇ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਰਾਮ ਨਾਮ ਛੋਡਹੁ ਜੀਉ ਲੇ
 ਹੁਇ ਬਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਕਹੈ ਸੁਨਹੁ ਮਰੀ ਮਾਇ ॥ ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡਹੁ ਗੁਰਿ ਹੀ ਆਬੁ ਧ੍ਰਾਇ ॥ ੨ ॥
 ਸਿਧ ਮਰਕਾਸ ਭੁਜਾਇ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਆਪਿ ਦਿਗੜਿ ਆਸਥਿ ਚਾਟੈ ਦਿਗੜੇ ॥ ਦੁਸਟ
 ਸਭਾ ਮਹਿ ਮੰਤ੍ਰ ਪਕਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਕਾਰਾ ਧਾਰੇ ਇਰਘਰਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਗਾਥਿ ਖੜਗੁ ਕ
 ਰਿਪਾਇਆ ਅਤਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਕਹਾਤੁ ਝਲਾਏ ਉਬਾਰਿ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭੁਇਆ ਨਾਕ
 ਰੁਪ ਨਿਕਸਿ ਆਖਿ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਦਾਖ ਸੁਨਖੀ ਬਿਦਾਰਿ ਆਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਲੀ ਆਉ ਬਾਰਿ ॥ ੪ ॥
 ॥ ਸਿਤ ਜਨਾ ਕੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਾਰਜਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਜੀ ਕੇ ਇਕੀ ਹੁਕੁਲ ਉਪਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬ
 ਦਿਹ ਉਮੈ ਬਿਖਮਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਤਿ ਸਤਾਰੇ ॥ ॥ ੨੦ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆਪੇ
 ਤਲਾਇ ਦਿਤੇ ਸਿਤ ਜਨਾ ਕਉ ਆਪੇ ਰਾਖਾ ਸੇਈ ॥ ਜੇ ਤੇਰੀ ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ਤਿਨਿ ਮਨਿ ਦੁਖ ਨ ਹੋਈ
 ॥ ਜਗੁ ਜੁਗੁ ਭੁਗਤਾ ਕੀ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥ ਏਤ ਪੁਤ੍ਰ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਗਾਇਤੀ ਤਰਪਣੁ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਏ
 ਸਬਦਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਅਨੁਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਦੁਬਿਧਾ
 ਸਬਦੇ ਪੋਈ ॥ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲ ਹੋਏ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿਸਿ ਆਮਨਿ ਸੇਈ ॥ ੨ ॥ ਮੂਰਖਿ ਦੁਬਿਧਾ ਪ
 ਝਹਿ ਮੂਲ ਨ ਪਛਾਨਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਸਿਤ ਜਨਾ ਕੀ ਨਿਦਾ ਕਰਹਿ ਦੁਸਟੁ ਏਤੁ ਚਿ
 ਤ੍ਰਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਪਛੇਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡੈ ਭੈਰੈ ਨ ਕਿਸੇ ਦਾਰਾਇਆ ॥ ਸਿਤ
 ਜਨਾ ਕਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਾ ਏਤ ਕਾਲੁ ਨੇੜਾ ਆਇਆ ॥ ੪ ॥ ਆਪਣੀ ਪੈਜ ਆਪੇ ਰਾਖੈ ਭੁਗਤਾ ਏਇ
 ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਣਾ ਕ ਸੁਨਖੀ ਬਿਦਾਰਿ ਆਖੈ ਦਰਿ ਕੀ ਪਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ੫ ॥ ੧੧ ॥

੨੧ ॥ ੩੯ ॥

॥

॥

॥

॥

॥

॥

॥छਉਪਦੇ॥ ॥ਘਰੁ ੧॥

॥ਗੁਰੁਭੈਰਉਮਹਲਾ ੪॥

॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਹਰਿਜਨ

ਸੰਤਕਰਿਖਿਪਾਪਾਗੀਲਾਇਨੁ॥ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਭੁਜੁਸੁਰਤਿਸਮਾਇਨੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰ
ਭੁਜਨਾਮਨਰਾਇਨੁ॥ਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰੀਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਭੁਜੁਲੁਹਰਿਨਾਮੁਤਰਾ
ਇਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸੰਗਤਿਸਾਧਮੇਲਿਹਰਿਗਾਇਨੁ॥ਗੁਰਮਤੀਲੇਰਾਮਰਸਾਇਨੁ॥
॥੨॥ ॥ਗੁਰਸਾਧੁਅੰਮ੍ਰਿਤਗਿਅਨੁਸਰਿਨਾਇਨੁ॥ਸਭੁਕਿਲਵਿਖਪਾਪਗਏਗਵਾਇਨੁ॥
੩॥ਤੁਘਾਘੇਕਰਤਾਸਿਸਟਿਪਰਾਇਨੁ॥ਜਨਨਾਨਕੁਮੇਲਿਤੇਰਾਦਾਸਦਸਾਇਨੁ॥੪॥੧॥
ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੪॥ਬੇਲਿਹਰਿਨਾਮੁਸੁਫਲਸਾਧੁਕਰੀ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਸਭਿਦੁਖਰਹੀ॥ਮੇ
ਰੇਮਨਿਹਰਿਭੁਜਿਨਾਮਹਰੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲਹੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਗੁਰਸੰਗਤਿਸਿਧੁਭਉਤਰੀ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਗਜੀਵਨੁਪਿਆਇਮਨਿਹਰਿਸਿਮਰੀ॥ਕੋਟਿਕੁਟੰਤਰਤੇਰੇਪਾਪਪ
ਰਹੀ॥੨॥ਸਾਤਸੰਗਤਿਸਾਧਪੂਰਿਮੁਖਿਪਰੀ॥ਇਸਨਾਨੁਕੀਉਅਠਸਠਿਸਰਸਰੀ॥੩॥
ਹਮਮੂਰਖਕਉਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰੀ॥ਜਨਨਾਨਕੁਤਾਰਿਉਤਾਰਹਰੀ॥੪॥੨॥ਭੈਰਉਮਹ
ਲਾ ੪॥ਸੁਖਿਤੁਕਰਣੀਸਾਰੁਜਪਮਾਲੀ॥ਹਿਰਦੈਠੇਰਿਚਲੈਤੁਪਨਾਲੀ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਜਪਹੁਬਨਿਵਾਲੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲਹੁਸਤਸੰਗਤਿਤੁਟਿਗਈਮਾਇਅਜਮਜਾਲੀ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਘਾਲਿਜਿਨਿਘਾਲੀ॥ਤਿਸੁਘਣੀਐਸਬਦੁਸਚੀ
ਟਕਸਾਲੀ॥੨॥ਹਰਿਅਗਮਅਗੋਚਰੁਗੁਰਿਅਗਮਿਦਿਖਾਲੀ॥ਵਿਚਿਕੀਏਅੰਨਗਰੁ
ਲਪਹਰਿਭਾਲੀ॥ਹਮਬਾਰਕਿਹਰਿਪਿਤਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲੀ॥ਜਨਨਾਨਕੁਤਾਰਹੁਨਦਰਿਨਿਹ
ਲੀ॥੪॥੩॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੪॥ਸਭੁਘਟਿਤੇਰੇਤੁਸਭਨਾਮਾਗਿ॥ਤੁਢਤੇਬਾਹਰਿਕੋਈਨਹਿ
॥੧॥ਹਰਿਸੁਖਦਾਤਾਮੇਰੇਮਨਜਾਪੁ॥ਹਉਤੁਪੁਸਾਹੀਤੁਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭਬਾਪੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥
ਜਹਿਜਹਿਦੇਖਾਤਹਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੇਇ॥ਸਭਿਤੇਰੈਦੁਸਿਦੁਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥੨॥ਜਿਸਕਉਤੁ
ਮਹਰਿਰਾਖਿਅਭਾਵੈ॥ਤਿਸਕੈਨੇਛੈਕੋਇਨਜਾਵੈ॥੩॥ਤੂੰਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸਭਤੇ

ਭੁਰਪੁਰਿ। ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਜਪਿਹਾਜਰਾਹਜੁਰਿ॥੪॥

॥੪॥ ਗੁਰੁਭੈਰਉਮਹਲਾ ੪॥ ਅਰ ੨॥ ॥

੧ ਭਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿਕਾਸਿਤੁਹਰਿਕੀਹਰਿਮੂਰਤਿਜਿਸਹਿਰਦੈਹਰਿਨਾਮੁਮੁਗਾਰਿ॥ ਮਸਤਕਿਭਾਗੁਹੈਦੈਜਿਸੁਲਿ
ਅਸੇਗੁਰਮਤਿਹਿਰਦੈਹਰਿਨਾਮੁਸੁਮਾਰਿ॥ ੧॥ ਮਧਸੂਦਨਜਪੀਐਉਰਧਾਰਿ॥ ਦੋਹੀਨਗਰਿਤਸ
ਕਰਿਪੰਛਪਾਤੁਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਕਾਛੇਮਾਰਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਜਿਨਕਾਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਮਾ
ਨਿਅਤਿਨਕਾਰਜੁਹਰਿਅਧਿਸਦਾਰਿ॥ ਤਿਨਿਛੁਕੀਮੁਹਤਾਜੀਲੇਕਨਿਕੀਹਰਿਅੰਗੀਕਾਰੁ
ਕੀਅਕਰਤਾਰੁ॥ ੨॥ ਮਤੀਮਸੁਰਤਿਤੀਕਿਛੁਕੀਜੈਜੈਕਿਛੁਹੈਦੈਹਰਿਬਾਹਰਿ॥ ਜੈਕਿਛੁਕਰੈਸੇ
ਈਕੁਲਹੋਸੀਹਰਿਪਿਆਦਹੁਅਨੁਦਿਨਨਾਮੁਮੁਗਾਰਿ॥ ੩॥ ਹਰਿਜੈਕਿਛੁਕਰੈਸੇਅਧੇਅਧੇਉਹੁ
ਪੁਛਿਨਕਿਸੇਕਰੈਬੀਚਾਰਿ॥ ਨਾਨਕਸੇਪ੍ਰਕੁਸਦਾਪਿਆਈਐਜਿਨਿਮਿਲਿਅਸਤਿਗੁਰਕ੍ਰਿਪ
ਧਾਰਿ॥ ੪॥ ੧॥ ੫॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੪॥ ਤੇਸਾਪੁਹਰਿਮੇਲਹੁਸੁਆਮੀਜਿਨਿਜਪਿਅਗਤਿਹੈ
ਇਹਮਾਰੀ॥ ਤਿਨਕਾਦਰਸੁਦੇਖਿਮਨੁਬਿਕਸੈਖਿਨੁਖਿਨੁਤਿਨਕਉਹਰਿਬਲਿਹਾਰੀ॥ ੧॥ ਹ
ਰਿਹਿਰਦੈਜਪਿਨਾਮੁਮੁਗਾਰੀ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਜਗਤੁਪਿਤੁਸੁਆਮੀਗਮਦਾਸਨਿਦਾਸਕੀਜੈਖਨਿ
ਹਾਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਤਿਨਮਤਿਉਤਮੁਤਿਨਪਤਿਉਤਮੁਜਿਨਿਹਿਰਦੈਦਸਿਆਬਨਿਦਾਰੀ॥
ਤਿਨਕੀਸੇਵਾਲਾਇਹਰਿਸੁਆਮੀਤਿਨਮਿਮਰਤਿਗਤਿਹੈਇਹਮਾਰੀ॥ ੨॥ ਜਿਨਐਸਾਸਤਿਗੁ
ਰਸਾਧਨਿਪਾਇਅਤੇਹਰਿਦਰਗਹਿਕਾਛੇਮਾਰੀ॥ ਤੇਨਰਨਿਦਕਸੇਭਨਪਾਦਹਿਤਿਨਨਕਕਾ
ਦੇਸਿਰਿਜਨਹਾਰੀ॥ ੩॥ ਹਰਿਅਧੇਬੁਲਾਵੈਅਧੇਬੋਲੈਹਰਿਅਧਿਨਿਰੰਜਨੁਨਿਰੰਕਾਰੀਨਿਗਹ
ਰੀ॥ ਹਰਿਜਿਸੁਤੁਮੇਲਹਿਸੇਤੁਪ੍ਰਮਿਲਸੀਜਨਨਾਨਕਕਿਅਏਹਿਜੀਤਿਦਿਛਾਰੀ॥ ੪॥ ੨॥
੬॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੪॥ ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਈਹਰਿਤੇਰੀਜਿਤੁਹਰਿਕੀਰਤਿਹਰਿਸੁਨਣੇ॥ ਜਿਨ
ਹਰਿਨਾਮੁਸੁਣਿਅਮਨੁਭੀਨਾਤਿਨਿਰਮਸੇਦਹਨਿਤਿਛੁਰਣੇ॥ ੧॥ ਜਗਜੀਵਣੁਹਰਿਪਿਆਇ
ਤਰਣੇ॥ ਅਨੇਕਅਸਿਖਨਾਮੁਹਰਿਤੇਰੇਨਿਜਾਗੀਜਿਹਦਾਇਤਗਨਣੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਸਿਖਹਰਿਬੋਲਹੁਹਰਿਗਾਵਹੁਲੇਗੁਰਮਤਿਹਰਿਜਪਣੇ॥ ਜੈਉਪਦੇਸੁਸੁਨੈਗੁਰਕੇ

ਰਾਸੇਜਨੁਪਾਵੈਹਰਸੁਖੁਪਘਣੇ॥ ੨॥ ਘਨੇਸੁਦ੍ਰਿਸੁਪੈਨੁਸੁਖਿਤਾਪੈਨੁਸੁਮਾਤਾਜਿਨਿਜਨਣੇ॥ ਜਿਨਿ
ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਪਿਆਮੇਰਾਹਰਿਹਰਿਸੇਸਾਚੀਦਰਗਹਿਰਿਜਨਣੇ॥ ੩॥ ਹਰਿਹਰਿਅਗਮਨਾਮ
ਹਰਿਤੇਰੇਟ੍ਰਿਚਿਭੁਗਤਾਹਰਿਧਰਣੇ॥ ਨਾਨਕਜਨਿਧਾਇਆਮਤਿਗੁਰਮਤਿਜਪਿਹਰਿਹਰਿਪਾਰਿ
ਪਛਣੇ॥ ੪॥ ੩॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ੪॥

ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ ੧॥ ੧੫੨ ੧॥

੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਸੰਗਲੀਥੀਤਿਪਾਰਿਡਾਰਿਗਾਥੀ॥ ਅਸਮਥੀਤਿਗੋਟ੍ਰਿਦਜਨਮਾਥੀ॥ ੧॥ ਭਰਮਿਭੁਲੇਨਰਕ
ਰਤਿਕਚਰਾਇਣਾ॥ ਜਨਮਮਰਣਤੇਰਹਤਿਨਰਾਇਣਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਰਿਪੰਕਜੀਰੁਪਦਾ
ਇਉਚਰਾ॥ ਉਹਜਨਮਨਿਮਰੈਰੇਸਾਕਤਛੋਰੇ॥ ੨॥ ਸੰਗਲਿਪਰਾਏਹਿਲੋਰੇਨੀ॥ ਸੋਮੁਖ
ਜਲਉਜਿਤੁਕਰਹਿਠਾਕੁਰਜੇਨੀ॥ ੩॥ ਜਨਮਿਨਮਰੈਨਿਅਵੈਨਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਕਾਪੁਕੁ
ਰਹਿਉਸਮਾਇ॥ ੪॥ ੧॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ ਉਠਤਸੁਖੀਆਬੈਠਤਸੁਖੀਆ॥ ਭਉਨ
ਹੀਲਾਗੇਜਾਐਸੇਬੁਝੀਆ॥ ਰਾਖਾਏਕਹਮਾਰਾਸੁਆਮੀ॥ ਸੰਗਲਪਟਾਕਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ੧
॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ਸੇਇਅਛਿਤਾਜਾਗਿਅਛਿਤਾ॥ ਜਹਾਕਹਾਪੁਕੁਤੁਦਰਤੀਤਾ॥ ੨॥ ੧੫੨
ਪਦਸਿਅਬਾਹਰਿਸੁਖਪਾਇਆ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਮੰਤ੍ਰਿਨ੍ਰਿਣਾਇਆ॥ ੩॥ ੨॥ ਭੈਰਉਮ
ਹਲਾ ੫॥ ਦਰਤਨਹਉਨਮਹਰਮਹਰਿਮਦਾਨਾ॥ ਤਿਸੁਸੇਵੀਜੇਰਖੈਨਿਧਾਨਾ॥ ੧॥ ਏਕ
ਗੁਸਾਈਅਲਹਮੇਰਾ॥ ਹਿੰਦੁਤਰਕਦੁਹਾਨਬੇਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ਹਸਕਾਬੈਜਾਉਨਤੀ
ਰਬਪੁਜਾ॥ ਏਕੈਸੇਵਿਅਦਰੁਨਦੂਜਾ॥ ੨॥ ਪੂਜਾਕਰਉਨਨਿਦਾਜਗੁਜਾਰਉ॥ ਏਕੁਨਿਰੰਕਾ
ਰੁਲੇਰਿਏਨਮਸਕਾਰਉ॥ ੧॥ ਨਾਮੁਹਿੰਦੁਨਮੁਸਲਿਮਾਨੁ॥ ਅਲਹੁਰਾਮਕੇਪਿੰਡਪਰਾਨੁ॥
ਕਹੁਕਬੀਰਇਹੁਕੀਆਵਖਾਨਾ॥ ਗੁਰਪੀਰਮਿਲਿਖਸਮੁਪਦਾਨਾ॥ ੩॥ ੩॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ
੫॥ ਦਸਿਮਿਰਗੀਸਹਜੇਬੈਧਿਆਨੀ॥ ਪੰਛਿਮਿਰਗਬੈਧੇਸਿਵਕੀਬਾਨੀ॥ ੧॥ ਸਿਤਿਸੰਗ
ਲੇਛਤ੍ਰਿਉਸਿਕਾਰਾ॥ ਮਿਰਗਪਕਰੇਬਿਨਘੇਰਹਈਆਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ਅਖੇਰੇਬਿਰਤਿ
ਬਾਹਰਿਅਇਉਪਾਇ॥ ਅਹਕੁਪਾਇਉਪ੍ਰਰਿਕੇਗੀਇ॥ ੨॥ ਮਿਰਗਪਕਰੇਪ੍ਰਰਿਅਵੈਗਾਠਿ

॥ ਚੁਖਿ ਚੁਖਿ ਲੇਗੇ ਬਾਗੇ ਬੀਠੀ ॥ ੩ ॥ ਏਹੁ ਅਹੇਰਾ ਕੀ ਨੇਦਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੈ ਘਰਿ ਕੇ ਵਲਨਾਮੁ
 ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੇ ਸਉ ਲੋਚਿ ਲੇਛਿ ਖਾਵਾਇ ਅਗਾ ॥ ਸਾਕਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੀਤਿ ਨ
 ਅਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸਿਤ ਜਨ ਕੀ ਲੇਹੁ ਮਤੇ ॥ ਸਾਧ ਸਿਗਧਾ ਵਹੁ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਪਾਯ
 ਰਹਉ ਬਹੁ ਨੀਰਪਦ ਪਾਇਆ ॥ ਨਹੁ ਭੀ ਜੈ ਅਪਕ ਸੂਕਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੂਰਖ ਸੁਨਾਇ
 ਆ ॥ ਜੇ ਸੇਦ ਹਦਿ ਸਪਦੁ ਨ ਦੁਜਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਕਣਖਲੁ ਗਾਨੁ ਜੇ ਸੇਗਾ ਹਨ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਉ
 ਸਾਕਤੁ ਤੇ ਕੋਨ ਬਗਸਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਤਿਨਹੀ ਲਾਗਾ ਜਿ ਤੁਕੇ ਲਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਬਣਤ ਬਣ
 ਇਆ ॥ ੫ ॥ ੫ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਜਿਨਿ ਰਚਿਉ ਸਰਸਰੀਰਾ ॥ ਜਿਨਹਿ ਉਪਾਏ ਤਿ
 ਸਕਉ ਖੀਰੀ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਅਕੈ ਕਾਮਾ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਜਾ ਕੀ ਸਦਛਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਰਾਧਨਿ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਸਾਧ ਸਿਗਿ ਬਿਨਸੀ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥ ੨ ॥ ਮੀਤ ਹੀਤ ਪੁਨਿ ਨਹ ਪਾਰ
 ਣਾ ॥ ਪਿਨਿ ਪਿਨਿ ਮੇਰੇ ਨਾਰਾਇਣਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਬਲੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਏਕ ਬਿਨਾ ਦੁਜਾਨ ਹੀ ਜਾਣੀ
 ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਗੈ ਦੁਖ ਪਾਛੈ ਨਾਰਾਇਣਾ ॥ ਮਧ ਭਾਗਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਾਇਣਾ ॥ ਪ੍ਰ
 ਭੁ ਮਾਰੈ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਉਣਾ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਗ੍ਰਿਹ ਭਉਣਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਕਰਨ ਸੁ
 ਨਿਜੀ ਦੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਅਮਰ ਬਿਰਥੀ ਦੈ ॥ ੨ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੈ ਦੂਖਿ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਅਨਹਦ
 ਸਬਦਿ ਵਸੇਦ ਰਿਬਾਰੈ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਲੀਏ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਣਾ ਗਤਿ ਆਏ
 ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੇਦਿ ਮੇਰੇ ਰਖ ਆਵਹਿ ਗਾਥਿ ॥ ਜਮ ਮਾਰਗ ਕੇ ਸੀਰੀ ਪਾਥਾ ॥ ੧
 ॥ ਗੰਗਾ ਜਲੁ ਗੁਰਗੁਰਗੋਬਿੰਦੁ ਨਾਮੁ ॥ ਜੇ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਪੀਵਤਿ ਬਹੁ ਤਿਨ ਜੇ ਨਿਕੁ ਮਾਤਿ
 ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਪੁਜਾ ਜਾਪ ਤਾਪ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਸਿਮ੍ਰਤ ਨਾਮੁ ਭਉਣੇ ਨਿਹਿਰਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਰਾਜ ਮਲੁ ਦੁ
 ਰਸਨ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਸਿਮ੍ਰਤਿ ਨਾਮੁ ਪੂਰਨ ਆਚਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਸੁ ਇਹੁ ਕੀ ਆਬੀ ਚਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁ ਮਿਥਿ ਆਸ ਕੁਛਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਲੇਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਤਿਲ ਕਾ ਮਲਿ ॥ ਦਸ ਦਿਬੁ ਹ
 ਮੁ ਮੁਅਹੇਇ ਕੈ ਸੁਲਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨਿ ਰਾਖੇ ਪਾਰਿ ਬਹੁ ਮਿ ਆਪਿ ॥ ਪਾਪੀ ਮੁਅਹਾਰ ਪਰਤਾਪਿ ॥
 ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਅਪਣਾ ਖਸਮੁ ਜਨਿ ਆਪਿ ਪਿਆਇਆ ॥ ਇਆਣਾ ਪਾਪੀ ਉਹੁ ਅਪਿ ਪਛਾਇ

ਅ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਅਪਣੀ ਦਾਸ ਕਾਰਖਵਾਲਾ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਮਾਥਾ ਦੀ ਹਉ ਹਕਾਲਾ ॥
 ੩॥ ਜਨਨਾ ਕ ਕੀ ਪਰਮੇਸਰ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਮਲੇ ਛੁਪਾ ਪੀਪ ਚਿਅ ਭਇਆ ਨਿਰਾਸ
 ॥੪॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫॥ ਪੁਬੁ ਪੁਬੁ ਪੁਬੁ ਪੁਬੁ ਪੁਬੁ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਛੁਟੁ ਛੁਟੁ ਛੁਟੁ ਛੁਟੁ ਛੁਟੁ ਛੁਟੁ ਨੀ
 ਆਗੁ ਮਾਨਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਨਗੁ ਜਿ ਤੇਰੇ ਬੰਦ ਦੀ ਦਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਰੁ ਦੁਨੀ
 ਆਛਾਰੁ ॥ ੧॥ ਅਢਰ ਜੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੇਰੇ ਕਮਲਾ ਹਿ ॥ ਗਨੀ ਦੇ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਦੀ ਪਾ
 ਤਿਸਾਹਿ ॥ ੨॥ ਨੀਧਰਿ ਆਪਰਿ ਪਨਹਿ ਖੁਦਾਇ ॥ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਿ ਦਿਨ ਰੋ ਨਿਧਿ ਆਇ ॥
 ੩॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਖੁਦਿਖ ਸਮ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥ ਅਲਹੁ ਨ ਦ੍ਰਿਸੈ ਦਿਲਿ ਜੀ ਅਪਰਾਨੁ ॥ ੪॥ ੧੦
 ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸਾਢ ਪਦਾਰਥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਗੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਭਾਵੁ ਸਤਿਕਰਿ ਸਹਗੁ ॥
 ੧॥ ਜੀਵਤਿ ਜੀਵਤਿ ਜੀਵਤਿ ਰਹੁ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਨਿਤ ਉਠਿ ਪੀਵਹੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਰਸਨ ਕਹਹੁ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਕਲਿ ਜਗਮਹਿ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਉਪਾਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਬੇਲੈ ਕਹਮ
 ਬੀਛਾਰੁ ॥ ੨॥ ੧॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਸਰਬ ਭਲ ਪਾਏ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ
 ਮੇਲ ਮਿਟਾਏ ॥ ੧॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵੁ ਨ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੇ ਨਾਉ ॥ ਪੁਰਬਿ ਕਰਮ ਲਿਖੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਸੰਪੂਰਨ ਗਿਰੇ ਦੇ ਉਪਾਰੁ ॥ ਸੇਕਾ ਪਾਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਆਗੁ ॥ ੨॥ ਸਰਬ ਕਲਿ ਅਛੁਤ ਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਾ
 ਪੁਰਿ ਬੀਛੁ ਹਿਸਤਿ ਸੁਰਨ ਰਿਦੇਵਾ ॥ ੩॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਨਾਮ ਨਿਪਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਉ
 ਧਰਿ ਆਸ ਗਲ ਜਹੰਨਾ ॥ ੪॥ ੧॥ ੨॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਕੀਠਿ ਲਗਾਵੈ ॥
 ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ॥ ੧॥ ਪਾਪੀ ਤੇਰੇ ਖੇਨਾ ਰਾਇ ॥ ਪਾਪੀ ਕੀ ਗਤਿ ਕਤਹੁ ਨਾਹੀ ਪਾ
 ਪੀ ਪਚਿ ਆਪਿ ਕਮਾਇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਦਾਸ ਰਾਮ ਜੀ ਉਲਾਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਨਿੰਦਕ
 ਕੀ ਹੋਈ ਬਿਖਰੀਤਿ ॥ ੨॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਦੇਖੀ ਅਪਣ ਕੀਤਾ ਪਾ
 ਇਆ ॥ ੩॥ ਆਇਨ ਜਾਈ ਰਹਿ ਆਸ ਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣੁ ਲੀ ॥ ੪॥ ੧੩ ॥
 ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫॥
 ॥ ਪ੍ਰਭੁ ੨ ॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਸ੍ਰੀ ਧਰਿਮੋ

ਹਤਿਸਗਲਿਉਪਾਵਨਿਨਿਰਿਕਾਰਸਖਦਾਤਾ। ਐਸਾਪ੍ਰਭੁਛੇਡਿਕਰਹਿਅਨਿਸੇਵਾਕਵਨਿਭਿ
 ਖਿਆਰਸਿਮਾਤਾ॥ ੧॥ ਰੇਸਨਮੇਰੇਤੋਗੋਬਿਦਭਾਜਾ। ਅਵਰਉਪਾਵਸਗਲਿਮੇਦੇਖੇਜੋਦਿਤਵੀ
 ਐਤਿਤੁਬਿਗਰਸਿਕਾਜਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਠਾਕੁਰਛੇਡਿਦਾਸੀਕਉਸਿਮਰਹਿਮਨਮਖਅੰਧ
 ਅਗਿਅਨਾ। ਹਰਿਕੇਭਗਤਿਕਰਹਿਤਿਨਨਿੰਦਹਿਨਿਗਰੇਪਸਸਮਾਨਾ॥ ੨॥ ਜੀਉਪਿੰਡੁਤਨੁ
 ਪਨਸਭਪ੍ਰਭੁਕਾਸਾਕਤਕਹਤੇਮੇਰਾ। ਅੰਧਬੁਧਿਦੁਰਮਤਿਹੈਮੇਲੈਬਿਨਗਰਭੁਵਜਲਿਛੇਰਾ॥ ੩॥
 ਹੇਮਜਗਜਪਤਪਸਭਸੇਜਮਤਦਤੀਰਥਨਹੀਪਾਇਆ। ਮਿਟਿਆਅੰਧਪਿਪਦੇਸਰਣਾਈਗਰਮ
 ਖਿਨਾਨਕਜਗਤਿਤਰਾਇਆ॥ ੪॥ ੧॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ ਕਨਮਾਹਿਖੇਖਿਉਤ੍ਰਿਮਾਹਿਧੇ
 ਖਿਉਗਿਹਿਉਦਾਸਾਏ। ਡਿਢਿਧਾਰਿਜਠਿਧਰੈਪੇਖਿਉਦਰਤਨੇਮਤੀਰਥਾਏ॥ ੧॥ ਸੇਤਿਸਿਗਿਧੇ
 ਖਿਉਮਨਿਮਾਏ। ਉਠੁਪਿਆਲਸਰਬਮਹਿਪੂਰਨਰਸਿਮੰਗਲਗੁਣਗਾਏ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥
 ਜੇਗਭੁਖਸੇਨਿਅਸੈਪੇਖਿਉਜਤਿਜੇਗਮਕਾਪੜਾਏ। ਤਪੀਸਰਮੁਨਿਮਾਹਿਧੇਖਿਉਨਟਨਾਟਕਿ
 ਨਿਰਤਾਏ॥ ੨॥ ਚਹਮਹਿਪੇਖਿਉਖਟਮਰਿਪੇਖਿਉਦਸਅਸਰੀਸਿਮ੍ਰਤਾਏ। ਸਭਮਿਲਿਏਕੋਏਕ
 ਵਖਾਨਹਿਤਉਵਿਸਤੋਕਹਉਦਰਾਏ॥ ੩॥ ਅਗਹਿਅਗਹਿਬੇਅੰਤਸਅਮੀਨਹਿਕੀਮਕੀਮਕੀਮਾਏ
 ॥ ਜਨਨਾਨਕਤਿਨਕੈਬਲਿਬਲਿਨਾਈਐਜਿਹਘਰਿਪਰਗਦੀਆਏ॥ ੪॥ ੨॥ ੧੫॥ ਭੈਰਉਮਹ
 ਲਾ ੫॥ ਨਿਕਟਿਬੁਝੇਸੇਬੁਠਾਕਿਉਕਰੈ। ਖਿਖੁਸਿਛੈਨਿਤਿਭੁਰਤਾਛਿਰੈ। ਹੇਨਿਕਟੈਅਰੁਭੇਦ
 ਨਪਾਇਆ। ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸਭਮੇਹੀਮਾਇਆ॥ ੧॥ ਨੇਕੈਨੇਕੈਸਭਕੋਕਰੈ। ਗੁਰਮੁਖਿਭੇਦਵਿ
 ਰਲਕੋਲਹੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਨਿਕਟਿਨਦੇਖੈਪਰਗਿਹਿਜਾਇ। ਦਰਬਹਿਰੈਮਿਥਿਅਕਰਿਖਾ
 ਇ। ਪਈਠਗਉਰੀਹਰਿਸਿਗਿਨਜਾਨਿਆ। ਬਝਗੁਰੂਹੇਭੁਰਮੁਲਾਨਿਆ॥ ੨॥ ਨਿਕਟਿਨਜਾ
 ਨੈਬੋਲੈਬੁਝਾ। ਮਾਇਆਮੋਹਿਮੂਠਾਹੈਮੂੜਾ। ਅੰਤਰਿਦਸਤੁਇਸੰਤਰਿਜਾਇ। ਬਝਗੁਰੂਹੇਭੁਰਮਿ
 ਬੁਲਾਇ॥ ੩॥ ਜਸੁਮਸਤਕਿਕਰਮੁਲਿਖਿਆਲਿਲਾਦੁ। ਸਤਗੁਰਸੇਵੇਖੁਲੈਕਪਾਦੁ। ਅੰਤਰਿਬ
 ਹਰਿਨਿਕਟੈਸੇਇ। ਜਨਨਾਨਕਅਵੈਨਜਾਵੈਕੋਇ॥ ੪॥ ੩॥ ੧੬॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥
 ॥ ਜਿਸਤੁਰਾਖਹਿਤਿਸੁਕਉਨਮਾਰੈ। ਸਭਤੁਵਹੀਅੰਤਰਿਸਗਲਸਿਸਾਰੈ। ਕੇਇਉਪਾਵਹਿਤਵਤਿ

ਹੇਧੁਦੀ। ਸੋਹੈਵੈ ਜਿਕਰੈ ਦੇਜ ਦਿਛਾਈ॥ ੧॥ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਹੁਕਿ ਰਖਾਧਰਿ। ਤੇਰੇ ਸਰ ਦਿਤੇ ਰੇ ਦਰਬਾਰਿ
 ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਦਿ ਆਨਿ ਰਹੁ ਉਸੁਖ ਦਾਤਾ। ਤਿਨਿ ਰਹਿ ਏਕਿ ਰੀਅਏ ਰਖਾਤਾ ਪਜੇਤੈ
 ਵਰਹਿ ਸੇਈ ਫੁਲਿ ਹੋਇ। ਮਾਰੈ ਨ ਰਾਖੈ ਦੂਜ ਕੋਇ॥ ੨॥ ਵਿਆਤੈ ਸੇ ਚਹਿ ਮਾਨ ਸਥਾਇ। ਅੰਤਰਿ
 ਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣਾ। ਏਕੇ ਦੇਵੇ ਕੋ ਆਪਾਗੁ। ਸਭੁ ਵਿਛੁਜਾਨੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥ ੩॥ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ
 ਦਰਿ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ। ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਸਭੁ ਕਾਜ ਸਦਾਗੁ। ਤਿਸੁ ਕਾਰਾ ਏਕੇ ਸੇਇ। ਜਨ ਨਾਕ ਅਪਹ੍ਰਿਤ
 ਸਕੈ ਕੋਇ॥ ੪॥ ੪॥ ੧੭॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫॥ ਤਉ ਕੜੀ ਐ ਜੇ ਹੋਵੈ ਬਾਹਰਿ। ਤਉ ਕੜੀ ਐ ਜੇ
 ਸਰੈ ਨਗਰੁ। ਤਉ ਕੜੀ ਐ ਜੇ ਦੁਜਾ ਕਾਏ। ਵਿਆ ਕੜੀ ਐ ਜਾ ਰਹਿ ਆਸ ਮਾਏ॥ ੧॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ
 ਕਏ ਕਛਿ ਪਛਿਆ। ਬਿਨ ਨਾਵੈ ਭੁਮਿ ਰਹਿ ਮਿਥੁ ਮਿਥੁ ਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਤਉ ਕੜੀ ਐ
 ਜੇ ਦੁਜਾ ਕਰਤਾਰੁ। ਤਉ ਕੜੀ ਐ ਜੇ ਆਇਆ ਮਰਤਾਰੁ। ਤਉ ਕੜੀ ਐ ਜੇ ਕਿਛੁ ਜਾਨੈ ਨਾਹੀ। ਵਿਆ ਕੜੀ
 ਐ ਜਾ ਕੁਰ ਪੁਰਿ ਸਮਾਈ॥ ੩॥ ਤਉ ਕੜੀ ਐ ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਸਿਧੁ ਹੋਵੈ। ਤਉ ਕੜੀ ਐ ਜੇ ਭੁਲਿ ਰਹਾਵੈ॥
 ਕਰਿ ਕਰਿ ਆਜੇ ਹੋਇ ਸਭੁ ਪ੍ਰਭਤੇ। ਤਬ ਕਾੜਾ ਛੋਡਿ ਅੰਤਿ ਤਹ ਸੰਤੋ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤੈ ਹੋਠਾ ਕਰ ਸਭੁ ਕੋ
 ਤੇਰਾ। ਜਿਉ ਕਾਵੈ ਤਿਉ ਕਰਹਿ ਨਿਯੋਗਾ। ਦੁਤੀ ਆਨਾ ਸਤਿ ਇਕ ਰਹਿ ਆਸ ਮਾਇ। ਗੋਖੁ ਪ੍ਰੇਮਿ ਨਾਨ
 ਕ ਸਰਣਾਇ॥ ੪॥ ੫॥ ੧੮॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫॥ ਬਿਨੁ ਬਾਜੇ ਕੈ ਸੇ ਨਿਰਤਿ ਕਾਰੀ। ਬਿਨੁ ਕੰਠੈ ਕੈ ਸੇ
 ਦੁਹਾਰੀ। ਜੀਲ ਬਿਨਾ ਕੈ ਸੇ ਬਜੇ ਠਬਾਬਾ। ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਬਿਰਥੇ ਸਭੁ ਕਾਜ॥ ੧॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਹੁ
 ਕੇਤਰਿ ਆ। ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸੇ ਪਾਰਿ ਪਰਿ ਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਬਿਨੁ ਜਿਹ ਦਾ ਕਹੁ ਬੇਬਕਤਾਰੁ।
 ਬਿਨੁ ਸੁਣਨਾ ਕਹੁ ਕੇ ਸੁਣਤਾਰੁ। ਬਿਨੁ ਨੇੜਾ ਕਹੁ ਕੇ ਪੇਖੈ। ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨ ਕਹੁ ਨ ਲੇਖੈ॥ ੨॥ ਬਿਨੁ ਬਿਦਿ
 ਆ ਕਹੁ ਕੇ ਪੰਡਿਤੁ। ਬਿਨੁ ਅਮਰੈ ਕੈ ਸੇ ਰਾਜ ਮੰਤ੍ਰਿਤੁ। ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਕਹੁ ਮਨੁ ਠਹਰਾਨਾ। ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਭੁ
 ਜੁਗੁ ਉਰਾਨਾ॥ ੩॥ ਬਿਨੁ ਬੈਰਾਗ ਕਹੁ ਬੈਰਾਗੀ। ਬਿਨੁ ਹਉ ਤਿਆਗਿ ਕਹੁ ਕੇ ਉਤਿਆਗੀ। ਬਿਨੁ ਬੰ
 ਸਿਧੈ ਕਹੁ ਮਨੁ ਚੁਰੇ। ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹੀ ਚੁਰੇ॥ ੪॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਦੀਖਿ ਆਖੈ ਸੇ ਗਿਆਨੁ। ਬਿਨੁ
 ਪੇਖੈ ਕਹੁ ਕੈ ਸੇ ਗਿਆਨੁ। ਬਿਨੁ ਭੈ ਕਥਨੀ ਸਰਬ ਬਿਕਾਰਾ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਾ ਕੀ ਛਾਰੁ॥ ੫॥ ੬॥ ੧੯॥
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫॥ ਹਉ ਮੈਰੇ ਗੁਮਾਨੁ ਖਕਉ ਦੀਨਾ। ਕਾਂ ਮਜੇ ਰਿਮੇ ਗਲੁ ਬਸਿਲੀਨਾ। ਨਿਸ ਦਿਰੋ ਗਿਪ

ਚਿਮਏਪਤਿਗਾ। ਨਾਦਰੇਗਿਖਪਿਗਏਕਰੰਗਾ॥ ੧॥ ਜੋਜੇਦੀਸੈਸੇਸੇਰੋਗੀ। ਰੋਗਰਹਿਤਮੇਰਾਸਤਿ
 ਗੁਰੁਜੋਗੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਜਿਹਦਾਰੋਗੀ ਮੀਨਰਿਹਿਅਨੇ। ਬਾਸਨਾਰੋਗਿਭੁਵਰਖਿਨਸਾਨੇ
 ॥ ਹੇਤਰੋਗਕਾਸਗਲਸੈਸਾਰਾ॥ ਤਿਥਿਪਿਰੋਗਮਹਿਬੋਧਿਕਾਰਾ॥ ੨॥ ਰੋਗੇਮਰਤਾਜੋਗੀਜਨੇਮੇ। ਰੋਗੇ
 ਫਿਰਿਫਿਰਿਜੇਨੀਜਨੇਮੇ॥ ਰੋਗਬਿਪਰਹਨੁਰਤੀਨਪਾਵੈ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰੋਗਕਤਹਿਨਜਾਵੈ॥ ੩॥ ਪਾ
 ਰਬੁਮਜਿਸੁਕੀਰੀਦਇਅਪਬਾਹਪਕਫਿਰੋਗਹਕਫਿਲਇਅਗਾ। ਤੂਟੇਬੀਪਨਸਾਪਸੈਗੁਪਾਇਅ
 ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਰੋਗੁਮਿਟਾਇਅਗਾ॥ ੪॥ ੨॥ ੨੦॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ ਚੀਤਿਅਵੈਤਾਮ
 ਹਾਅਨੀਦਾ। ਚੀਤਿਅਵੈਤਾਸਰੁਖੁਭੰਜਾ। ਚੀਤਿਅਵੈਤਾਸਰਪਾਪੁਰੀ। ਚੀਤਿਅਵੈਤਾਕਬ
 ਹਿਨਦੂਰੀ॥ ੧॥ ਅੰਤਰਿਗਮਰਾਇਪ੍ਰਗਦੀਅਯੋ। ਅਗਾਗੁਰਦੇਵਰੰਗੁਲਾਇਅਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਚੀਤਿਅਵੈਤਾਸਰਬਕੋਰਾਜਾ। ਚੀਤਿਅਵੈਤਾਪੂਰੇਕਾਜਾ। ਚੀਤਿਅਵੈਤਾਰੰਗਿਗੁਲਾਲੁ। ਚੀ
 ਤਿਅਵੈਤਾਸਦਾਨਿਹਾਲੁ। ਚੀਤਿਅਵੈਤਾਸਦਾਪਨਵੈਤਾ। ਚਤਿਅਵੈਤਾਸਦਾਨਿਭਰੰਤਾ। ਚੀ
 ਤਿਅਵੈਤਾਸਭਿਰੋਗਮਾਨੀ। ਚੀਤਿਅਵੈਤਾਭੁਕੇਜਮਕਾਏ॥ ੩॥ ਚੀਤਿਅਵੈਤਾਸਹਜੁਪ੍ਰਰੁਪਾ
 ਇਅਗਾ। ਚੀਤਿਅਵੈਤਾਸੁਨਿਸਮਾਇਅਗਾ। ਚੀਤਿਅਵੈਤਾਸਦਕੀਰਤਨੁਕਰਤਾਪਮਨਮਾਨਿਅ
 ਨਾਨਕਭੰਗਵੈਤਾ॥ ੪॥ ੨॥ ੨੧॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ ਬਾਪੁਹਮਾਰਾਸਚੁਚਰਜੀਵੀ। ਭਈਹ
 ਮਾਰੇਸਦਹੀਜੀਵੀ। ਮੀਤੁਹਮਾਰੇਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀ। ਕੁਟੰਬੁਹਮਾਰਾਨਿਨਪ੍ਰਰਿਦਾਸੀ। ਹਮਸੁ
 ਖਪਾਇਅਤਾਸਚੁਹਿਸੁਹੇਲੇ। ਗੁਰਿਪੂਰੇਪਿਤਾਸੈਗਿਮੇਲੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਮੰਦਰਿਮੇਰੇਸ
 ਭੁਤੇਉਦੇ। ਦੇਸਮੇਰੇਵੇਅੰਤਅਪੁਛੇ। ਹਮਜੁਹਮਾਰਾਸਦਹੀਨਿਹਚਲੁ। ਮਾਲੁਹਮਾਰਾਅਪੁਟਅਬੇਚ
 ਲੁ॥ ੨॥ ਸੇਭਮੇਰੀਸਭਜੁਗੁਅੰਤਰਿ। ਬਾਜਾਹਮਾਰੀਬਾਨਬਨੇਤਰਿ। ਕੀਰਤਿਹਮਾਰੀਪ੍ਰਰਿਪ੍ਰਰਿ
 ਹੇਈ। ਭਗਤਿਹਮਾਰੀਸਭਨੀਲੇਈ। ਪਿਤਾਹਮਾਰੇਪ੍ਰਗਦੇਮਾਂਝਾ। ਪਿਤਾਪੂਤਰਲਿਕੀਨੀਸੀਝਾ। ਕ
 ਹੁਨਾਨਕਜਿਉਪਿਤਾਪਤੀਨੇ। ਪਿਤਾਪੂਤਰੇਵੈਰਲਿਕੀਨੇ॥ ੪॥ ੨॥ ੨੨॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥
 ਨਿਰਵੈਰਪੁਰਖਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਭਦਾਤੇ। ਹਮਅਪਰਾਧੀਤੁਮਬਖਸਾਤੇ। ਜਿਸੁਪਾਪੀਕਉਮਿਲੈਨ
 ਚੇਈ। ਸਰਨਿਅਵੈਤਾਨਿਰਮਲਹੇਈ॥ ੧॥ ਸੁਖਪਾਇਅਸਤਿਗੁਰੁਮਨਾਇ। ਸਭਭਲਪਾ

ਏਗੁਰੂਪਿਆਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਤਿਗੁਰਮਾਏਸੁ॥ ਮਨੁਤਨੁਤੇਰਾਸਭਤੇਰਾਏ
 ਸੁ॥ ਚੁਕਾਪੜਦਾਤਾਨਦਰੀਆਇਆ॥ ਖਸਮਤੁਹੈਸਭਨਾਕੇਰਾਇਆ॥ ੨॥ ਤਿਸੁਭਾਣਾਸੁਕੇਕਾ
 ਸਟਹਰਿਆ॥ ਤਿਸੁਭਾਣਾਤਾਬਲਸਿਰਿਸਿਰਿਆ॥ ਤਿਸੁਭਾਣਾਤਾਸਭਫਲਪਾਏ॥ ਚਿਤਾਗਈ
 ਲਗਿਸਤਿਗੁਰਪਾਏ॥ ੩॥ ਹਰਾਮਖੇਰੁਨਿਰਗੁਣਕਉਤੁਠਾ॥ ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਮਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੁ
 ਠਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਭੁਏਦਇਆਲਾ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਦੇਖਿਭੁਏਨਿਹਾਲਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੦॥ ੨੨॥
 ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਬੇਮੁਹਤਾਜਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਸਠਾਸਾਜਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਸ
 ਭੁਕਾਣਾਤਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਪੁਰਖਬਿਧਾਤਾ॥ ੧॥ ਗੁਰਜੈਸਾਨਹੀਕੋਏਵਾ॥ ਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗਸੇ
 ਲਾਗਾਸੇਵਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ॥ ਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਮਰਿਜੀਵਾਲੈ
 ॥ ਸਤਿਗੁਰਮੇਰੇਵੀਰੁਤਿਆਈ॥ ਪ੍ਰਗਟੁਭਈਹੈਸਭਨੀਥਾਈ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਤਾਨਿਤਾਨੁ
 ॥ ਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਪ੍ਰਭਿਦੀਬਧੁ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੋਹਉਸਦਬਲਿਜਾਈਆ॥ ਪ੍ਰਗਟੁਮਾਰਗਜਿਨਿਕਰਿ
 ਦਿਖਲਾਈਆ॥ ੩॥ ਜਿਨਿਗੁਰਸੇਦਿਆਤਿਸੁਭਉਨਬਿਆਪੇ॥ ਜਿਨਿਗੁਰਸੇਦਿਆਤਿਸੁਦੁ
 ਖਨਸੀਤਾਪੇ॥ ਨਾਨਕਸੇਪੇਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਨਾਹੀਭੇਦਾ॥ ੪॥ ੧੧॥ ੨੪॥ ਭੈਰਉਮ
 ਹਲਾ ੫॥ ਨਾਮੁਲੇਤਮਨੁਪਰਗਟੁਇਆ॥ ਨਾਮੁਲੇਤਪਾਪੁਤਨਤੇਰਾਇਆ॥ ਨਾਮੁਲੇਤਸਗ
 ਲਪੁਰਭਾਇਆ॥ ਨਾਮੁਲੇਤਅਠਸਠਮਜਨਾਇਆ॥ ੧॥ ਤੀਰਥਹਮਰਾਹਰਿਕੋਨਾਮੁ॥ ਗੁਰਿਉ
 ਪਦੇਸਿਆਤਤੁਗਿਆਨੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਨਾਮੁਲੇਤਦੁਖਦੁਰਿਖਰਾਨਾ॥ ਨਾਮੁਲੇਤਅਤਿਮੂੜ
 ਸੁਗਿਆਨਾ॥ ਨਾਮੁਲੇਤਪਰਗਟਿਉਜੀਆਰਾ॥ ਨਾਮੁਲੇਤਛੁਟੇਜੀਜਾਰਾ॥ ੨॥ ਨਾਮੁਲੇਤਜਮੁ
 ਨੇਹਿਨਆਵੈ॥ ਨਾਮੁਲੇਤਦਰਗਹਸੁਖਪਾਵੈ॥ ਨਾਮੁਲੇਤਪ੍ਰਭੁਕਹੈਸਾਬਾਸਿ॥ ਨਾਮਹਮਾਰੀਸਾ
 ਠੀਰਾਸਿ॥ ੩॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਕਹਿਉਇਹੁਸਾਰੁ॥ ਹਰਿਕੀਰਤਿਮਨੁਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ ਨਾਨਕਉਪਰੇ
 ਨਾਮਪੁਨਹਚਾਰਾ॥ ਅਵਰਕਰਮਲੇਕਹਪਤੀਆਰਾ॥ ੪॥ ੧੨॥ ੨੫॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ ਨਾਮਸ
 ਕਾਰਤਾਕਉਸਖਿਬਾਰਾ॥ ਇਹੁਮਨਦੀਜੇਤਬਉਵਾਰਾ॥ ਸਿਮਰਿਨਿਤਾਕੈਮਿਟਹਿਸੀਤਾਪਾਹੋਇ
 ਅਨੇਦੁਨਦਿਆਪਹਿਤਾਪਾ॥ ੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਹੀਰਾਨਿਰਮਲਨਾਮਾ॥ ਜਾਸਜਪਤੁਪੁਰਨਸਭਿਕਾਮਾ॥ ੧

॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਜਾਕੀ ਮ੍ਰਿਸਟਿ ਦੁਖ ਡੇਰਾ ਡੇਰਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨਿ ਗਏ ॥ ਅਨਿਕ ਭੁ
 ਗਤ ਜਾ ਕੇ ਚਰਨ ਪੁਜਾਰੀ ॥ ਸਗਲ ਮਨੇ ਰਬ ਪੂਰਨ ਹਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਧਿਨੁ ਮਹਿ ਉਏ ਸੁਰੁ ਭਿਰਿ ਅਗਾ ਧਿ
 ਨ ਮਹਿ ਸੁਕੇ ਕੀਨੇ ਹਰਿ ਅਗਾ ਧਿਨੁ ਮਹਿ ਨਿਬਾਏ ਕਉ ਦੀਨੇ ਬਾਨਾ ॥ ਧਿਨੁ ਮਹਿ ਨਿਮਾਣੀ ਕਉ ਦੀਨੇ ਮਾ
 ਨਾ ॥ ੩ ॥ ਸਭੁ ਮਹਿ ਏਕੁ ਰਹਿ ਆਭੁ ਰਪੁਰਾ ॥ ਜਿ ਜਾਏ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਤਾ ਕੇ ਆਪ
 ਗਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਆਖਿ ਦਇਆਰੂ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ੨੬ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੋਹਿ ਦੁਹਾਗ ਨਿਅ
 ਧਿ ਸੀ ਗਾਰੀ ॥ ਰੂਪ ਰਿਗ ਦੇ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰੀ ॥ ਮਿਟਿ ਉਦੁਖ ਅਰੁ ਸਗਲ ਸਿਤਾਪਾ ॥ ਗੁਰੁ ਹੋਏ ਮੇਰੇ ਮਾ
 ਈ ਬਾਪਾ ॥ ੧ ॥ ਸਖੀ ਸਹੇਰੀ ਮੇਰੇ ਗੁਸਤਿ ਆਨੰਦਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭੇਟੇ ਮੋਹਿ ਕੰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥
 ਤਪਤਿ ਬੁਝੀ ਪੂਰਨ ਸਭੁ ਆਸਾ ॥ ਮਿਟੇ ਅੰਧੇਰੁ ਏਪਰ ਗਾਸਾ ॥ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਅਚਰਜ ਬਿਸਮਾਦ
 ॥ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਪੂਰਾ ਪਰਸਾਦਾ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਗਟੁ ਏਹੋ ਪਾਲਾ ॥ ਤਾ ਕੇ ਦਰਸਨਿ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਾ ॥
 ਸਰਬ ਗੁਣਾ ਤਾ ਕੇ ਬਹੁਤ ਨਿਪਾਨਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਉ ਨਾਮੁ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਕਉ ਭੇਟਿ ਉਠਾ ਕਰ ਅਪ
 ਨਾ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੇ ਜਨ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਏ ॥ ਤਾ ਕੇ ਰੋਨੁ ਧਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ॥
 ੪ ॥ ੧੪ ॥ ੨੭ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਿਤ ਦੁਤਪਾਪ ਨ ਆਲਕੁ ਆਵੈ ॥ ਬੇਸੁ ਆਭੁ ਜਨ ਵਿਛੁਨ
 ਹ ਸਰਮਾਵੈ ॥ ਸਾਹੇ ਦਿਨੁ ਸੁਮਨੁ ਗੀ ਕਰੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਦੇਲਾ ਬਜਰ ਸਿਰਿ ਪਰੈ ॥ ੧ ॥ ਮਾਇਆ
 ਲਗਿ ਭੁਲੇ ਸੇ ਸਾਗ ॥ ਆਖਿ ਭੁਲਾਇ ਆਭੁ ਲਾਵੁ ਹਾਰਾ ॥ ਗਚਿ ਰਹਿ ਆਖਿ ਰਬਾ ਬਿਉ ਹਾਰਾ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਪੈਖਤ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਬਿਹਾਇ ॥ ਗੜਬੜ ਕਰੈ ਕਉ ਡੀਰੀ ਗਲਾਇ ॥ ਅੰਧ ਬਿਉ
 ਹਾਰ ਬੈਧੁ ਮਨੁ ਬਾਵੈ ॥ ਕਰੈ ਹਰੁ ਨ ਜੀ ਅਮਹਿ ਆਵੈ ॥ ੨ ॥ ਕਰਤ ਕਰਤ ਇਉਂ ਹੀ ਦੁਖ ਪਾਇ ਆਪੁ
 ਰਨ ਹੋਤ ਕਾਰਜ ਮਾਇਆ ॥ ਕਾਮਿ ਬੋਧ ਲੇਭਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ ਤੜਠਿ ਮੁਆਜਿ ਉਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨਾ ॥
 ੩ ॥ ਜਿਸੁ ਕੇ ਰਾਖੇ ਹੋਏ ਹਰਿ ਆਖਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਜਪ ਜਾਪਿ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇ
 ਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਾ ਪਾਇ ਆ ॥ ੪ ॥ ੧੫ ॥ ੨੮ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪਣੀ ਦਇਆ ਕੇਰੇ
 ਸੇ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਦੁਸਾਏ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਹਿਰਦੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਬਿਲਵਿਖ
 ਜਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜੀ ਅਕੇ ਆਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਜਪੁ ਨਿਤ ਭਾਈ ॥ ਤਾਰਿ ਲਏ ਸਾਗਰ ਸਿਸਾ

॥ १ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਦਿਤਿ ਖਿਆ ਹਰਿ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਸੇ ਜਨ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਸਬ
 ਸਰਜ ਅਨੇ ਦਗੁ ਨ ਗਾਉ ॥ ਅਗੈ ਮਿਲੈ ਨਿਥਾਵੈ ਥਾਉ ॥ ੨ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੀਤ ਰਿਦਿ ਰੁਤੁ ਸਾਰੁ ॥
 ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਸਾਚੀ ਚਾਰੁ ॥ ਜਿਸੁ ਲਝਿ ਲਾਇ ਲਏ ਸੇ ਲਾਗੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੇਇ ਆਜਾ
 ਗੈ ॥ ੩ ॥ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਭਗਤ ਨ ਕਾ ਆਪਿ ॥ ਅਪਨੇ ਮਹਿ ਮਾ ਆਪੇ ਜਾਪਿ ॥ ਜੀ ਅਜੀਤ ਸਭੁ ਤੇਰੇ
 ਥਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਹੀ ਸਾਥਿ ॥ ੪ ॥ ੧੯ ॥ ੨੬ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਅੰਤਰ ਜਾ
 ਮੀ ॥ ਨਾਉ ਹਮਾਰੈ ਆਵੈ ਕੇ ਮੀ ॥ ਰੇ ਮਿਰੇ ਮਿਰ ਦਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੇਰੈ ਕੀ ਨੈਦਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮੁ
 ਰਤਨੁ ਮੇਰੈ ਭੰਡੁ ਗਾ ਅਗਮ ਅਮੋਲੁ ਅਪਰ ਅਪਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਨਿਰਲੁਪ
 ਨੀ ॥ ਨਾਮੁ ਕੀ ਮਹਿ ਮਾ ਸਭੁ ਮਹਿ ਬਨੀ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਪ੍ਰਭਾ ਸਾਗੁ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਬੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ੨ ॥ ਨਾ
 ਮੁ ਹਮਾਰੈ ਭੋਜਨ ਭਉ ॥ ਨਾਉ ਹਮਾਰੈ ਮਨ ਕਾ ਸੁਆਉ ॥ ਨਾਉ ਨਾਵਿ ਸਰੈ ਸੀਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਅ
 ਨਹ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਨ ਉਨਿ ਪਿਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਸਿਉ ਬਨਿ ਆ
 ਏ ॥ ਪਨ ਵੇਤੇ ਸੇਈ ਪਰਦਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ੨੦ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
 ਤੁਮ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਤੁਮੈਰੀ ਮਾਤਾ ॥ ਤੁਮੈਰੀ ਅਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ਤੁਮੈਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਹਉ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ॥ ਤੁਝ
 ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੀ ਕੋ ਮੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਿ ॥ ਤੁਮੈਰੇ ਉਸਤਤਿ ਕਰਉ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ
 ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਹਮ ਤੇਰੇ ਜੀਤ ਤੁਬ ਜਾਵਨੁ ਹਾਰਾ ॥ ਹਮ ਤੇਰੇ ਭਿਖਾਰੀ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਤਉ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰੀਗਰ ਸਮਾਏ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤ ਰਿਤੁ ਮਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ੨ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਪੀ ਐਨਾ
 ਉ ॥ ਸਾਧ ਸੇਗਿ ਤੁਮਰੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਤੁਮਰੀ ਦਇਆ ਤੇ ਹੋਇ ਦਰਦ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਤੁਮਰੀ ਮਾਇਆ ਕਮਲ
 ਬਿਗਾਸੁ ॥ ੩ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਉ ਗੁਰੇ ॥ ਸਭ ਲਦ ਸਨੁ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥ ਦਇਆ ਕਰ
 ਹੁ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਤੇਰੇ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥ ੨੧ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਭੁ ਤੇ ਉਚ
 ਜਾ ਕਾ ਦਰ ਬਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੁਝ ਉਜੇਹਾਰੁ ॥ ਉਚ ਤੇ ਉਚਾ ਜਾ ਕਾ ਥਾਨੁ ॥ ਕੋਇ ਅਟ ਮਿਟਹਿ ਹਰਿ ਨਾ
 ਮੁ ॥ ੧ ॥ ਤਿਸੁ ਸੁਰਣਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਬ ਉਮੈ ਲੈ ਸੇਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥
 ਜਾ ਕੇ ਕਰਤ ਬਲ ਖੋਨ ਜਾਗਿ ॥ ਜਾ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ਸਭੁ ਘਟ ਮਾਗਿ ॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਇ ਆਸਾ ਪ੍ਰੇਸਿ ਗਿ ॥ ਭ

ਗਤ ਅਰਾਧਿਅਨ ਵਿਨਸੀਗਾ ॥ ੨ ॥ ਏਏ ਤੇ ਦਿਨੀ ਭੰਡਗਾ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਾਧ ਉਬਾਧ ਨਹਾਰਾ ॥ ਜਾ
 ਕਾਹੁ ਕਮਨ ਮੇਰੈ ਕੋਇ ॥ ਸਿਰਿ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਸਾਚਾ ਸੇਇ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਉਤਤਿ ਸੈ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਦੁ
 ਖੁ ਸੁਖੁ ਹਮਾਰਾ ਤਿਸੀ ਪਾਸਾ ॥ ਰਾਖਿ ਲੀਨੋ ਸਭਿ ਜਨ ਕਾ ਪੜਦਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੇ ਉਸਤਤਿ ਕਰ
 ਦਾ ॥ ੪ ॥ ੧੫ ॥ ੩੨ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੇਵਨ ਹਾਰੀ ਰੋਜੁ ਬਨਾਇਆ ॥ ਬਲਨਾ ਬਰਤਨ ਕਉ
 ਸਨ ਬੋਧ ਚਿਤਿ ਆਇਆ ॥ ਬੁਝਿ ਬੈਰਾਗੁ ਕਰੇ ਜੇ ਕੋਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਛਿਰਿ ਸੇਗੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਥਿ
 ਖਿ ਆਕਾਸੁ ਪੀਧ ਪਸਾਰਾ ॥ ਦਿਰਲੈ ਕੀਨੇ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਤਿਥਿ ਪਿਮਾਇ ਆਰ
 ਹੀ ਥਿ ਆਪਿ ॥ ਜੇਲ ਪਠਾਨੇ ਤਿਸ ਦੁਖ ਸੇਤਾਖਾ ॥ ਸਖ ਨਾਹੀ ਬਿਨ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਬਠ
 ਭਾਗੀ ਪਾਏ ॥ ੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੀ ਸਿਉ ਜੋ ਮਨ ਹੀ ਚਾਹੈ ॥ ਚੰਗਉਤਾਰੀ ਭੈ ਛਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ॥ ਮੇਘ ਕੇ ਛਾਇ
 ਆਜੇ ਸੇ ਬਰਤਨ ਹਾਰਾ ॥ ਤੈਸੇ ਪਰਧੰਬ ਮੇਹਿ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਏਕ ਵਸਤੁ ਜੇ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਪੂਰਨ ਕਾਜੁ ਤਾ
 ਹੀ ਕਹੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਆਇਆ ਸੇ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ੨੦ ॥ ੩੩ ॥
 ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੀਤ ਕੀ ਨਿਦਾ ਜੇਨੀ ਭਵਨਾ ॥ ਸੀਤ ਕੀ ਨਿਦਾ ਰੋਗੀ ਕਰਨਾ ॥ ਸੀਤ ਕੀ ਨਿਦਾ ਦੁਖ
 ਸਹਮਾ ॥ ਭਾਨੁ ਦੈਤ ਨਿਦ ਕਉ ਜਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਸੀਤ ਸੇ ਗਿਰਹਿ ਜੋ ਬਾਦਾ ॥ ਤਨ ਨਿਦ ਕਾ ਹੀ ਕਿਛੁ ਸੁਦਾ ॥
 ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਭਗਤ ਕੀ ਨਿਵੰਦ ਛੀਦਾਵੈ ॥ ਭਗਤ ਕੀ ਨਿਦਾ ਨਰ ਕਉ ਚਾਹੈ ॥ ਭਗਤ ਕੀ ਨਿਦਾ ਗਰ
 ਭੁਮਹਿ ਗਲੇ ॥ ਭਗਤ ਕੀ ਨਿਦਾ ਰਾਜ ਤੇਟ ਲੇ ॥ ੨ ॥ ਨਿਦ ਕੀ ਗਤਿ ਕਤ ਹੁਨਾਹਿ ॥ ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ
 ਹੀ ਪਾਹਿ ॥ ਚੇਰ ਜਾਰਜੁ ਆਰਤੇ ਬੁਰਾ ॥ ਅਣਹੋਦ ਭਾਰੁ ਨਿਰਕ ਸਿਰ ਪਰਾ ॥ ੩ ॥ ਪਾਰਬਰਸ ਕੇ ਭਗਤ
 ਨਿਰਵੇਰੁ ॥ ਸੇਨਿਸਤ ਰੋਜੇ ਪੂਜੇ ਪੈਹਾ ॥ ਆਇ ਪੁਰਖੁ ਨਿਦ ਕਉ ਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤੁ ਨ ਜਾਇ ਮੇਟਾ
 ਇਆ ॥ ੪ ॥ ੨੧ ॥ ੩੪ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਬੇਦੁ ਮਰਨਾਦਾ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਪੂਰੇ ਕਾਜ
 ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਪੂਜਾ ਦੇਵਾ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੋਖਿ ਦ੍ਰਿੜਿ ਉਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਭੁ ਤੇ ਉਤਮੁ
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਪੂਰਨ ਦਾਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਤੇ ਸਗਲ
 ਪਵੀਤਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮੀਤਾ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਸਉ ਸੇਜੈ ਗਾ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਤਿਪਤਿ ਸੁਭੇ
 ਗਾ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਸਗਲ ਆਚਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਨਿਰਮਲ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਦ੍ਰਿਸਿ ਆਪੁ

ਏਕਾ। ਸਗਲ ਜਾ ਕੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕਾ। ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ
 ਨਾਉ। ॥ ੪॥ ੨੨॥ ੩੫॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫॥ ਨਿਰਪਨ ਕਉ ਤੁਮ ਦੇਵੁ ਪਨਾ। ਅਨਿਕ ਖਾਖਰਾ
 ਹਿ ਨਿਰਮਲ ਮਨਾ। ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਕਾਮਾ। ਭਗਤ ਅਪਨੇ ਕਉ ਦੇਵੁ ਨਾਮੁ। ੧॥ ਸਫ
 ਲ ਸੇਵਾ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ। ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ਬਿਰਥਾ ਕੇ ਇਨ ਜਾਇ। ੧॥ ਰਹਾਉ।
 ਰੋਗੀ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਖੰਡ ਹੁੰਦਾ। ਦੁਖੀ ਏਕਾ ਮਿਟਾਵੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਾ। ਨਿਬਾਣੁ ਹਿ ਕਉ ਤੁਮ ਥਾਨਿ ਬੈਠਾ
 ਦੁਹਾ। ਦਾਸ ਅਪੁਨੀ ਕਉ ਭਗਤੀ ਲਾਵਹੁ। ੨॥ ਨਿਮਾਣੇ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਤੇ ਮਾਨਾ। ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਹੋਇ
 ਚਤੁਰ ਸੁਗਿਆਨਾ। ਸਗਲ ਕੁਇਆਨ ਕਾ ਕਉ ਤੇ ਸੇ। ਜਨਮ ਅਪਨੇ ਕੋ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੇ। ੩॥ ਪਾ
 ਰਬਰ ਮਪ੍ਰਭੁ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨਾ। ਤੁਤੁਗਿ ਆਨਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਾ। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਭੁ ਟਹਲੇ ਲਾ
 ਏ। ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਮਾਏ। ੪॥ ੨੩॥ ੩੬॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸਿਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ
 ਹਿ ਮਨਿ ਵਸੇ। ਸਿਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਦੁਤਰੁ ਸਭੁ ਨਸੇ। ਸਿਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਗੀਤ। ਸਿਤ ਸੰ
 ਗਿ ਹੋਏ ਏਕ ਪਰੀਤ। ੧॥ ਸਿਤ ਮੰਡਲੁ ਤਹਾ ਕਾਨਾਉ। ਪਾਰਬਰ ਮਕੇਵੁ ਲਗੁ ਨ ਗਾਉ। ੧॥ ਰਹਾ
 ਉ। ੧॥ ਸਿਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਰਹੈ। ਸਿਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਜਮ ਬਿਛੁਨ ਕਹੈ। ਸਿਤ ਸੰਗਿ
 ਹੋਇ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ। ਸਿਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ। ੨॥ ਸਿਤ ਮੰਡਲ ਕਾ ਨਿਹਲ ਅਸਨੁ
 ॥ ਸਿਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸਨਾ। ਸਿਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਕਥਾ। ਸਿਤ ਸੰਗਿ ਹਉ ਮੇਦੁ ਪੁ
 ਨਠਾ। ੩॥ ਸਿਤ ਮੰਡਲ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ। ਸਿਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਤਾਸ। ਸਿਤ ਮੰਡਲਿ ਠਾਕੁ
 ਰ ਬਿਸਰਾਮਾ। ਨਾਨਕ ਕਉ ਤਿਖੁ ਤਿਕੁ ਗਵਾਨੁ। ੪॥ ੨੪॥ ੩੭॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫॥ ਰੋਗੁ ਕਵਨੁ
 ਜੀਰਖੇ ਆਖਿ। ਤਿਸੁ ਜਨ ਹੋਇ ਨ ਦੇਖੁ ਸੇਤਾ ਪੁ। ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ। ਤਿਸੁ ਉਪਰਿ ਤੇ
 ਕਾਲੁ ਪਰਹੈ। ੧॥ ਸਦਾ ਸਖੀ ਦੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ। ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਨਿਕ
 ਟਿਕ ਆਵੈ ਤਕੈ ਜਾਮਾ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ॥ ਜਾਇਹੁ ਨ ਸੇਤ ਬਿਨਹੀ ਉਪਾਇਆ। ਕਵਨ ਮੂਲ ਤੇ
 ਬਿਆਪ੍ਰਗਟਾਇਆ। ਆਪ ਹਿ ਮਾਰਿ ਆਪਿ ਜੀਵਾਲੈ। ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਕਉ ਸਦਾ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲੈ।
 ੨॥ ਸਭੁ ਬਿਛੁਜਾਨਹੁ ਤਿਸ ਕੋ ਗਾਇ। ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਇ। ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤਾ ਕਾ ਹੋ ਨਾਉ।

॥ ਸਖ ਪਾਦ ਹਿਤਿ ਸਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ੩ ॥ ਸੁਟਿ ਸੁਆਮੀ ਸੇਤਨ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜੀਵ ਪ੍ਰਾਨ ਪਨਤੁ
 ਮਰੈ ਪਾਸਿ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਤੁਝਿ ਹਿ ਪਿਆਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥
 ੨੫ ॥ ੩੬ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਰਹਾ ਕਲ ਮਾਹਿ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥ ਤੇਰੀ
 ਟੇਕ ਨ ਪੈਰੈ ਕਾਲੁ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਬਿਨ ਸੈ ਜੀ ਜਾਲੁ ॥ ੧ ॥ ਈਨ ਦੁਨੀਆ ਤੇਰੀ ਟੇਕਾ ॥ ਸੋਭੁ ਮਹਿ ਰਵਿ ਆ
 ਸਾ ਹਿ ਬਏ ਕਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਕਰਉ ਆਨੰਦੁ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਜਪਉ ਗਰਮੰਤਾ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ
 ਤਰੀ ਭੈਉ ਸਾਗਰੁ ॥ ਰਖਣੁ ਹਾਰੁ ਪੂਰਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ॥ ੨ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਨਾਹੀ ਭਉ ਕੋਇ ॥ ਅੰਤਰ ਜਾ
 ਮੀ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਮਨੁ ਤਾਣੁ ॥ ਈਹ ਉਹੁ ਤੂੰ ਟੂਟੀ ਬ੍ਰਾਣੁ ॥ ੩ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਭਰਵ
 ਸਾ ॥ ਸਗਲ ਪਿਆਦ ਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਣ ਤਾਸਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਅਨੰਦੁ ਕਰਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ
 ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਤਾਸਾ ॥ ੪ ॥ ੨੬ ॥ ੩੭ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਛੋਡੀ ਪਗਈ ਨਿਯਾ ॥ ਉਤਰਿ ਗਈ
 ਸਭੁ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਦਾ ॥ ਲੋਭੁ ਮੋਹ ਸਕੁ ਕੀਨੈ ਦਰਿ ॥ ਪਰਮ ਬੈਸਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖ ਜੂਰਿ ॥ ੧ ॥ ਐਸੇ ਤਿ ਆਗੀ
 ਦਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਨ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਅਹਿ ਬੁਧਿ ਕਾ ਛੋਡਿ ਆਸਿ ਗੁ ॥ ਕਾ
 ਮੁ ਪੈ ਕਾਉ ਤਰਿ ਆਗੈ ਗੁ ॥ ਨਾਮੁ ਪਿਆਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੇ ਸੰਗਿ ਨਿਸਤਰੇ ॥ ੨ ॥ ਬੈਰੀ
 ਮੀਤ ਹੋਏ ਸੇ ਮਾਨ ॥ ਸਰਬ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਆਗਿ ਆਮਾਨਿ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਭੇ ਹ
 ਰਿ ਨਾਮੁ ਝੁਕਾਇ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿ ਸੁ ਰਖੈ ਆਪਿ ॥ ਸੋਈ ਭੁਗਤੁ ਜਪੈ ਨਾਮੁ ਜਾਪਾ ॥ ਮਨ ਪ੍ਰਗ
 ਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਮਤਿ ਲਏ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰੀ ਪਈ ॥ ੪ ॥ ੨੭ ॥ ੪੦ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
 ਸੁਖ ਨਾਹੀ ਬਹੁ ਤੇ ਪਨੁ ਪਾਏ ॥ ਸੁਖ ਨਾਹੀ ਪੇਖੈ ਨਿਰਤਿ ਨਾਏ ॥ ਸੁਖ ਨਾਹੀ ਬਹੁ ਦੇ ਸਕ ਮਾਏ ॥ ਸਰਬ
 ਸੁਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ੧ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਲਹਹੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿ ਪਾਈ ਭੇਦ ਭੁਭਾਗੀ ਗੁ
 ਰਮੁ ਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਹਹੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਬਿਪਨ ਮਾਤਾ ਸੁਤ ਬਲਿ ਤਾ ॥ ਬਿਪਨ ਕਰਮ ਪ
 ਰਮਉ ਕਰਤਾ ॥ ਬਿਪਨ ਕਾ ਦਨ ਹਾਰੁ ਮਨਿ ਦਸੈ ॥ ਤਉ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਦਸੈ ॥ ੨ ॥ ਸਭ ਜਾਚ ਕਰ
 ਭੁਏ ਦਨ ਹਾਰੁ ॥ ਗੁਣ ਨਿਪਾਨ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰੁ ॥ ਜਿ ਸਨੇ ਕਰਮ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿ
 ਨੈ ਜਨਿ ਜਪਨਾ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਣ ਤਾਸਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ

ਤੁਮਰੇ ਸਰਣਾਈ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖਹੁ ਸਿਈ॥ ੪॥ ੨੨॥ ੪੧॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਰਮਿ
 ਲਿਤਿ ਆਗਿਉ ਦੁਜਾ ਭਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪਿਉ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ॥ ਬਿਸਰਿ ਚਿਤ ਨਾ ਮਰੇ ਗੁਲਾਗਾ॥ ਜਨ
 ਮ ਜਨ ਮ ਕਾ ਸੇਇ ਆਜਾਗਾ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਾਲਾਏ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ॥ ੧॥ ਰ
 ਹਾਉ॥ ॥ ਰੋਗੁ ਏਖੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਦਰੀ॥ ਨਾਮ ਅਉਖਧ ਮਨੁ ਤੀਤ ਰਿਸਾਰੇ॥ ਗੁਰ ਭੇਟ ਤਮ ਨਿਭੁਇ
 ਆ ਅਨੰਦਾ॥ ਸਰਬ ਨਿਪਾਨ ਨਾਮ ਭਗਦੇਤਾ॥ ੨॥ ਜਨ ਮ ਮਰਣੁ ਕੀ ਮਿਟੀ ਜਮ ਭਾਸਾ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਿ
 ਉਦ ਕਲ ਬਿਗਾਸਾ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਨਿਹ ਚਲ ਬਿਸਾਮੁ॥ ਪੂਰੇ ਏਸ ਗਲੇ ਕਾ ਮਾ॥ ੩॥ ਦੁਲਭੁ ਏਹ ਆ
 ਈ ਪਰਵਾਨੁ॥ ਸਫਲੁ ਹੋਈ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ॥ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾ ਸਿਜ ਪਉ
 ਹਰਿ ਹਰੀ॥ ੪॥ ੨੩॥ ੪੨॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸਭੁ ਤੇਉ ਛਾਜਾ ਕਾ ਨਾਉ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਕੇਗੁ
 ਰੁਗਾਉ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਰ ਤਸ ਗਲ ਦੁਖ ਜਾਇ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਦਸਹਿ ਮਨਿ ਆਇ॥ ੧॥ ਸਿਮਰਿ ਮਨ ਤੇ ਸ
 ਚਾ ਸੇਇ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਹੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿਰਜਨ ਹ
 ਰੁ॥ ਜੀ ਅਜੀਤ ਦੇਵੈ ਅਹਾਰੁ॥ ਕੇਟਿ ਖਤੇ ਖਿਨ ਬਖਸਨ ਹਾਰੁ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਸਦਾ ਨਿਸਤਾਰੁ॥ ੨
 ॥ ਸਾਚਾ ਪਨੁ ਸਾਚੀ ਵਡਿ ਆਈ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਨਿਹ ਚਲ ਮਤਿ ਪਾਈ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਰਾਖਣ ਹ
 ਰਾ॥ ਤਾ ਕਾ ਸਗਲ ਮਿਟੈ ਅੰਧਿਆਰਾ॥ ੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਿਉ ਲਾਗੇ ਪਿਆਨੁ॥ ਪੂਰਨ ਪਰਿਹਰਿਉ ਨਿ
 ਰਬਾਨੁ॥ ਭਉ ਮੇਟਿ ਮਿਲੈ ਗੋਪਾਲਾ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲਾ॥ ੪॥ ੨੪॥ ੪੩॥ ਭੈਰਉ
 ਮਹਲਾ ੫॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ਮਿਟਹਿ ਕਲੇਸ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਨਿਦਾਸੁ॥ ਤਿਸ
 ਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਇ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪਾਏ ਸੇਵਾ॥ ੧॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੇ ਨਾਉ॥ ਆਠ ਪਹਰ
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਗਾਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਜੇਇ ਛੈ ਸੇਈ ਛਲ ਪਾਏ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਦਸਾਏ॥ ਆਵਣੁ
 ਜਾਣੁ ਰਹੇ ਹਰਿ ਪਿਆਇ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਲਿਵਲਾਇ॥ ੨॥ ਬਿਨ ਸੇਵਾ ਅੰਧੇ ਪਾਏ ਕਾਰਾ॥ ਤੁ
 ਏ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰਿ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਟੇਕ ਰਹੇ ਦਿਨ ਰਾਤਿ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਦਾਤੇ॥ ੩॥ ਕਰਨ
 ਕਰਾਵਨ ਹਰ ਸੁਆਮੀ॥ ਸਗਲ ਪਾਟਾ ਕੇ ਅੰਤ ਰਿਜਾਮੀ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਾਲਾਇ॥ ਨਾਨ
 ਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਇ॥ ੪॥ ੨੫॥ ੪੪॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫॥ ਲਾਜ ਮਰੇ ਜੇ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵੈ॥ ਨਾ

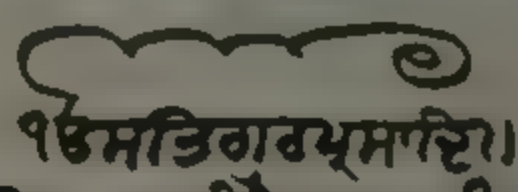
ਮੁਖਿ ਹੁਨ ਸੁਖੀ ਕਿਉ ਸੇਵੈ। ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਦਾਹੈ। ਮੂਲ ਬਿਨਾ ਸਾਧਾ ਕਤ ਆਹੈ॥
 ੧॥ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਪਿਆਇ। ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੇਲੁ ਉਤਾਰੈ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ। ਹਰਿ ਸਿਰਿ ਮਿਲਾਇ
 ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਤੀਰਥ ਨਾਇਕ ਹਾਸ ਚਿ ਸੈਲੁ। ਮਨ ਕਉ ਦਿਅ ਆਪੇ ਹਉ ਮੇਲੁ। ਕੇਦਿ ਕਰਮ ਬੰਧ
 ਨ ਕਾਮੁ ਲੁ। ਹਰਿ ਕੇ ਕੁਜਨ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥਾ ਪੁਲੁ। ੨॥ ਬਿਨੁ ਖਾਏ ਬੁਝੈ ਨਹੀਂ ਭੁਖਾ। ਰੇ ਗੁਜਾਇ ਤਾਉ ਤ
 ਰਹਿ ਦੁਖਾ। ਕਾਮ ਰੋਪ ਲੇਹੁ ਮੇਰਿ ਬਿਅਧਿ ਅਧਾ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀ ਨਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨਹੀਂ ਜਾਇ ਅਧਾ। ੩॥ ਪੈਨੁ ਪੈ
 ਨੁ ਸਾਪ ਪੈਨੁ ਹਰਿ ਨਾਉ। ਆਠ ਪਹਰ ਕੀ ਰਤ ਨੁ ਗੁਨ ਗਾਉ। ਪਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਨੁ ਕਰੈ ਹਾਰ। ਸਗਨਿ
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰਿ। ੪॥ ੩੨॥ ੪੫॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਰ ਸੁਖ ਸਨਹੈ ਭਉ ਗਏ॥
 ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਮਨਿ ਮਹਿ ਲਏ। ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ। ਬਿਨੁ ਸਗਏ ਸਗਲੇ ਜੇ ਜਾਲ॥
 ੧॥ ਸੁਖ ਸੰਗ ਜਾਨਿ ਦਘਨੇ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਭੈਰਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੰਨਠਨੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਗੇ ਹੋਤੁ। ਬਿਨੁ ਮਹਿ ਬਿਨੁ ਸਿਉ ਮਹਾ ਧਰੇਤੁ। ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜ
 ਪਿ। ਰਾਖਣੁ ਹਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਰ ਆਧਿ॥ ੩॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਸਦਾ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਰੈ। ਭਗਤ ਜਨ ਕੈ ਸਾਸ
 ਨਿਹਾਰੈ। ਮਾਨ ਸਕੀ ਕਹੁ ਕੇਤ ਕਬਾਤ। ਜਮ ਤੇ ਗਏ ਕੇ ਰਿਹਾਸ॥ ੩॥ ਨਿਰਮਲ ਸੇਭਾ ਨਿਰਮਲੁ ਗੀਤਿ
 ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਆਇ ਆਮ ਨਿਦੀਤਿ। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਦੀਨੇ ਦਾਨੁ। ਨਾਨਕ ਪਾਇ ਆਨਾ ਮੁਨਿ ਪਾ
 ਨੁ॥ ੪॥ ੩੩॥ ੪੬॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਗੁਰ ਮੇਰਾ। ਜੀ ਅਪ੍ਰਾਨ ਸਖ ਦਾਤ
 ਨੇਰਾ। ਭੈਰਉ ਜਨਮ ਬਿਨਾ ਸੀਰਾਇ। ਦਰਸਨ ਦੇਖਿ ਐਸੁ ਦੁਖੁ ਜਾਇ॥ ੧॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖ ਉਤੈ ਗੀਸ
 ਰਣਾ। ਬਲਿ ਬਲਿ ਜੀਈ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ਸ
 ਭਿਛਲ ਦਾਤਾ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ। ਕਰੁ ਗਹਿਲੀ ਨੇ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸਾ। ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਿਦ ਦੀਉ ਨਿਦਾਸਾ॥ ੨॥
 ਸਦਾ ਅਨੇਦੁ ਨਾਹੀ ਵਿਛੁ ਸੇਗੁ। ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਨ ਦਿਅ ਆਪੇ ਰੋਗੁ। ਸਭੁ ਵਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੁਕਰੈ ਹਾਰੁ। ਪਾਰ
 ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ॥ ੩॥ ਨਿਰਮਲ ਸੇਭਾ ਅਚਰ ਜਬਾਈ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਮਨਿ ਭਾਈ॥
 ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ਮਲਿ ਰਵਿ ਆਸੇਇ। ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਵਿਛੁ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਹੋਇ॥ ੪॥ ੩੪॥ ੪੭॥ ॥
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗਾਵਤ ਭਗਵੰਤੁ ਮਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨੇ ਮੁਖ ਮੰਤ੍ਰੁ॥ ੧॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤ

ਰਾਮਰੇਗਿ॥ ਚਰਣੇ॥ ਸਰਬਮਨੋਰਥਪੂਰਨਕਰਣੇ॥ ਆਠਪਹਰਗਾਏਤਭਗਵੰਤੁ॥ ਸਤਿਗੁਰਦੀ
 ਨੇਪਰਾਮੰਤੁ॥ ੧॥ ਸੇਵਤੁਭਾਗੀਜਿਸੁਨਾਮੁਖਿਆਰੁ॥ ਤਿਸਕੈਸਿਗਿਤਰੈਸਿਸਾਰੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥
 ਸੇਈਗਿਆਨੀਜਿਸਿਮਰੈਏਕੁ॥ ਸੇਧਨਵੰਤਾਜਿਸੁਬੁਧਿਬਿਬੇਕੁ॥ ਸੇਕੁਲਵੰਤਾਜਿਸਿਮਰੈਸੁਆਮੀ
 ॥ ਸੇਪਤਿਵੰਤਾਜਿਆਪੁਖਛਾਨੀ॥ ੨॥ ਗੁਰਪਰਸਾਇਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥ ਗੁਰਗੋਪਾਲਦਿਨੁਰੈਨਿ
 ਧਿਆਇਆ॥ ਤੁਠੇਬੰਧਨਪੂਰਨਆਸਾ॥ ਹਰਿਕੇਚਰਨਰਿਦਮਾਹਿਨਿਦਾਸਾ॥ ੩॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜਕੇ
 ਪੂਰਨਕਰਮਾ॥ ਸੇਜਨੁਆਇਆਪ੍ਰਭੁਕੀਸਰਨਾ॥ ਆਖਿਪਵਿਤੁਪਾਵਨਸਭਿਕੀਨੇ॥ ਰਾਮਰਸਾਇਣੁ
 ਰਸਨਾਢੀਨੇ॥ ੪॥ ੩੫॥ ੪੬॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ ਨਾਮੁਲੇਤਕਿਛੁਬਿਘਨਨਲਾਗੇ॥ ਨਾਮੁਸੁਨਿਤ
 ਜਮਦੂਰਿਹੁਕਾਗੇ॥ ਨਾਮੁਲੇਤਸਭਦੁਖਹਨਾਸਾ॥ ਨਾਮੁਜਪਤਹਰਿਚਰਨਨਿਦਾਸਾ॥ ਨਿਰਬਿਘਨ
 ਭਗਤਿਭਜੁਹਰਿਹਰਿਨਾਉ॥ ਰਸਕਿਰਸਕਿਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਹਰਿਸਿਮ
 ਰਤਿਕਿਛੁਚਾਖੁਨਜੈਗੇ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਤਏਤਏਵਨਪੈਗੇ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਤਿਮੋਹਮਾਨੁਨਬਪੈ॥ ਹਰਿ
 ਸਿਮਰਤਗਰਭਜੈਨੀਨਰੁਪੈ॥ ੨॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨਕੇਸਗਲੇਬੇਲਾ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨੁਬਹੁਮਾਇ
 ਏਕੇਲਾ॥ ਜਾਤਿਅਜਾਤਿਜਪੇਜਨੁਕੇਈ॥ ਜੇਜਪੇਤਿਸਕੀਗਤਿਹੋਈ॥ ੩॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪੀ
 ਐਸਾਪਸਿਗਿ॥ ਹਰਿਕੇਨਾਮਕਾਪੂਰਨਰੀਗਿ॥ ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਹਿਰ
 ਦੇਹੁਚਿਤਾਗਿ॥ ੪॥ ੩੬॥ ੪੭॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ ਆਪੇਸਾਸਤੁਆਪੇਬੇਦੁ॥ ਆਪੇਘਟਿ
 ਘਟਿਜਾਏਭੇਦੁ॥ ਜੇਤਿਸਰੂਪੁਜਾਕੀਸਕੁਦਬੁ॥ ਕਿਰਣਕਾਰਪੂਰਨਸਮਰਬੁ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭੁਕੀਉਠਗਹ
 ਹੁਮਨਮੇਰੇ॥ ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਮੁਖਿਆਰਾਪਹੁਦੁਸਮਨਦੂਖਤਆਵੈਨੇਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਆਪੇ
 ਵਣਤ੍ਰਿਣਤ੍ਰਿਭਵਣਸਾਰੁ॥ ਜਾਕੈਸਤਿਪਰੇਇਆਸਿਸਾਰੁ॥ ਆਪੇਸਿਦਸਕਤੀਸੇਜੇਗੀ॥ ਆਖਿਨਿਰਬਾਈ
 ਆਪੇਭੋਗੀ॥ ੨॥ ਜਤਕਤਪੇਖੋਉਤਤਤਸੇਈ॥ ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੁਜਾਨਾਹੀਕੇਇ॥ ਸਾਗਰਤਰੀਐਨਾਮ
 ਕੈਰੀਗਿ॥ ਗੁਨਗਾਏਨਾਨਕਸਾਪਸੇਗਿ॥ ੩॥ ਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਭੁਗਤਿਵਸਿਜਾਕੈ॥ ਉਣਾਨਾਹੀਕਿਛੁ
 ਜਨਤਾਕੈ॥ ਹਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸਹੋਇਸਪ੍ਰਸੰਨਾ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਸੇਈਜਨੁਪੈਨਾ॥ ੪॥ ੩੭॥ ੪੮॥
 ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ ਭੁਗਤਮਾਨਿਅਨੰਦੁਗੋਬਿੰਦਾ॥ ਅਸਥਿਤਿਭਈਬਿਨਸੀਸਭੁਚਿੰਦਾ॥ ਭੈਰਉਮਹਿ

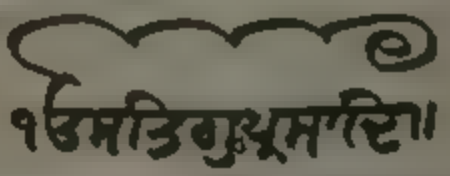
ਨਸਿਗੇਖਿਨਮਹਿ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਵਸਿਅਮਨਿਅਇ॥ ੧॥ ਰਾਮਰਾਮਸਿਤਸਦਾਸਹਾਇ॥ ਪ੍ਰ
 ਰਿਬਾਹਰਿਨਾਲੇਪਰਮੇਸੁਰੁਗਵਿਰਹਿਅਪੂਰਨਸਭੁਠਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਪਨਮਾਲੁਜੇਬਨਜੁ
 ਗਤਿਰੋਪਾਲਾ। ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਤਿਤਸਖਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ। ਅਪਨੇਦਾਸਕਉਦੇਰਖੇਹਾਥਾ। ਨਿਮਖਨਛੋਰੈਸ
 ਦਹੀਸਾਥ॥ ੨॥ ਹਰਿਸਾਖੀਤਮੁਅੰਦਰੁਨਕੋਇ॥ ਸਾਰਿਸਮਾਹਲੇਸਾਚੇਸੇਇ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਸਤਬੰਧ
 ਨਰਾਇਣ॥ ਅਇਜੁਗਾਇਭੁਗਤਗੁਣਗਾਇਣ॥ ੩॥ ਤਿਸਕੀਪਰਪ੍ਰਭੁਕਾਮਨਿਜੇਗੁ। ਏਕਬਿਨਾਦੁ
 ਜਾਨਹੀਹੋਗੁ। ਨਾਨਕਕੈਮਨਿਇਹੁਪਰਖਾਰਥੁ॥ ਪ੍ਰਭੁਹਮਾਰਾਸਰੇਸੁਆਰਥੁ॥ ੪॥ ੩੨॥ ੫੧॥
 ਭੈਰਉਮਹਲ ੫॥ ਭੈਰਉਭਉਪ੍ਰਭੁਅਸਿਮਰਤਹਰਿਨਾਮ॥ ਸਗਲਬਿਅਧਿਮਿਟੀਤਿਹੁਗੁਣਕੀ
 ਦਾਸਕਹੋਈਪੂਰਨਕਾਮ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਹਰਿਕੋਲੋਕਸਦਾਗੁਣਗਾਵਹਿਤਿਨਕਉਮਿਲਿ
 ਅਪੂਰਨਧਾਮ॥ ਜਨਕਾਦਰਸਬੰਧੈਦਿਨੁਗਤੀਹੋਇਪੁਜੀਤਪਰਮਗਾਇਨਾਮ॥ ੧॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧ
 ਲੋਭਮੋਹਨਿਦਾਸਾਧਿਸਿਗਿਮਿਟੈਆਅਭਿਮਾਨ॥ ਐਸੇਸਿਤੋਭਟਹਿਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਤਿਨਕੈਸਦ
 ਕਰਬਾਨ॥ ੧॥ ੩੬॥ ੫੨॥ ਭੈਰਉਮਹਲ ੫॥ ਧੰਢਮੰਜਬੀਜੈਧੰਢਨਰਾਖੇ॥ ਮਿਥਿਅਾਰਸਨਾਨਿਤ
 ਉਠਿਕੁਮੇ॥ ਚਕ੍ਰਬਨਾਇਕਰੇਪਾਖੈਡਾ॥ ਵਰਿਵਰਿਪਏਜੈਸੇਤ੍ਰਿਅਰੰਡਾ॥ ੧॥ ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨਾਸਭੁ
 ਦੁਖਾ। ਬਿਨੁਗੁਰਪੂਰੇਮੁਕਤਿਨਪਾਈਐਸਾਚੀਦਰਗਹਸਾਕਤਮੂਠਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸੇਈਕਚੀ
 ਲੁਕਕਰਤਿਨਹੀਜਾਣੈ॥ ਲੀਪਿਐਥਾਇਨਸੁਚਿਹਰਿਮਾਣੈ॥ ਅੰਤਰਮੇਲਾਬਾਹਰਨਿਤਪੈਵੈ॥ ਸਾਚੀ
 ਚਰਗਹਿਅਪਨੀਪਤਿਖੋਵੈ॥ ੨॥ ਮਾਇਆਕਾਰਵਿਕਰੈਉਪਾਉ॥ ਕੁੰਬਹਿਨਪਾਗੈਸੀਪਾਪਾਉ॥ ਜਿ
 ਨਿਕੀਅਤਿਸੁਚੀਤਿਨਆਵੈ॥ ਕੂੜੀਕੂੜੀਸੁਖਹੁਦੁਖਾਵੈ॥ ੩॥ ਜਿਸਨੇਕਰਮਕਰੇਕਰਤਾਰੁ॥ ਜਾਪਸੇ
 ਗਿਹੋਇਤਿਸਬਿਉਹਾਰੁ॥ ਹਰਿਨਾਮਭਗਤਿਸਿਉਲਗਾਰਿਗੁ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਨਨਹੀਭੰਗੁ॥ ੪॥
 ੪੦॥ ੫੩॥ ਭੈਰਉਮਹਲ ੫॥ ਨਿਦਕਕਉਠਿਟਕੈਸੇਸਾਰੁ॥ ਨਿਦਕਭੂਠਾਬਿਉਹਾਰੁ॥ ਨਿਦਕਕਾਮੇ
 ਲਾਅਚਾਰੁ॥ ਦਾਸੁਅਪਨੇਕਉਰਾਖਨਹਾਰੁ॥ ੧॥ ਨਿਦਕਮੁਖਾਨਿਦਕਕੈਨਾਲਿ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰ
 ਮੇਸੁਰਜਨਰਾਖੈਨਿਦਕਕੈਸਿਰਿਕੜਕਿਉਕਾਲੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਨਿਦਕਕਾਕਹਿਅਕੋਇਨਮ
 ਨੈ॥ ਨਿਦਕਜੂਠੁਕੋਲਿਪਛੁਤਾਨੈ॥ ਹਾਥਪਛੇਰਹਿਸਿਰੁਪਰਨਿਲਗਾਹਿ॥ ਨਿਦਕਕਉਦਈਛੋਛੋ

ਨਾਹਿ॥ ੨॥ ਹਰਿਕਾਵਾਸੁ ਕਿਛੁ ਬਰਾਨ ਮਾਰੋ॥ ਨਿਦਕ ਕਉ ਲਾਗੋ ਦੁਖ ਸਾਗੋ॥ ਬਗਲਾ
 ਜਿਉ ਰਹਿ ਆਪੀਖ ਪਸਾਰਿ॥ ਮਖਤੋ ਬਲਿ ਆਤੋ ਕਰਿ ਆਵੀ ਚਾਰਿ॥ ੩॥ ਅੰਤ ਰਜਾ ਮੀਕਰਤ
 ਸੇਇ॥ ਹਰਿਜਨੁ ਕਰੇ ਸੁਨਿ ਹੁਲਹੇਇ॥ ਹਰਿਕਾਵਾਸੁ ਸਾਚਾ ਦਰਬਾਰਿ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕਹਿਅ
 ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿ॥ ੪॥ ੪੧॥ ੫੪॥ ਭੋਰਉ ਮਹਲਾ ੫॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੇ ਰਿਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ॥ ਜੀ
 ਉਪਿੰਡੁ ਪਨੁ ਤਿਸ ਵੀਰਾਸਿ॥ ਕੋਈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਕਰੈ ਨੇਹਾਰੁ॥ ਕੋਇ ਬਾਰ ਜੀਏ ਐ ਬਲਿਹਾਰੁ॥
 ਸਾਧੂ ਪੂਰਿ ਪੁਨੀਤ ਕਰੀ॥ ਮਨ ਕੇ ਬਿਕਾਰ ਮਿਟਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਤ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੇਲੁ ਹਰੀ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਜਾ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਸਗਲ ਨਿਪਾਨੁ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਾਈ ਐ ਮਾਨੁ॥ ਸਗਲ ਮਨੇ
 ਰਬ ਪੂਰਨ ਹਾਰੁ॥ ਜੀ ਅਪ੍ਰਾਨੁ ਗੁਣ ਤਨ ਆਪਾਰੁ॥ ੨॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤ ਰਿਸ ਗਲ ਖੁਕਾਸਾ॥ ਜਾਪਿ
 ਜਾਪਿ ਜੀਵਹਿ ਗੁਣ ਗੁਣ ਤਾਸਾ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤ ਰਿਏ ਕੁਪਿ ਆਇ॥
 ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸਿਟਿ ਆਸੇ ਤੇਖੁ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਪਾਨ ਨਿਰਮਲ ਇਹ ਬੋਕੁ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੀਜੈ ਲੜਿਲ
 ਇ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਪਿਆਇ॥ ੪॥ ੪੨॥ ੫੫॥ ਭੋਰਉ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ
 ਸੁਨੀ ਅਰਦਾਸਿ॥ ਬਾਰ ਜੁਆਇ ਸਗਲ ਰਾਸਿ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤ ਰਿਖੁ ਪਿਆਇ ਆ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਰੇ
 ਰਸ ਗਲ ਕੂਕਾਇ ਆ॥ ੧॥ ਸਭੁ ਤੇਵੁ ਤੁਸਮ ਰਬ ਗੁਰ ਦੇਵਾ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਏ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ॥ ੧॥ ਰਹਾ
 ਉ॥ ॥ ਜਾ ਕਾ ਕੀ ਅਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅਮਰੁ ਮਨੈ ਰੋਇ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਨੁਪ
 ॥ ਸਭੁ ਲਮੁਰ ਤਿਗੁਰ ਤਿਸ ਕਾਰੁ ਪੁ॥ ੨॥ ਜਾ ਕੇ ਅੰਤ ਰਿਬ ਸੇਹਰਿ ਨਾਮੁ॥ ਜੇ ਜੇ ਖੇਖੇ ਸੇਬੁ ਮਹਿ ਆ
 ਨਾ॥ ਕੀਸ ਬਿਸੁਏ ਜਾ ਕੇ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ॥ ਤਿਸ ਜਨ ਕੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਿਦਾਸੁ॥ ੩॥ ਤਿਸ ਗੁਰ ਕਉ
 ਸੇਵ ਕਰੀ ਨ ਮਸਕਾਰੁ॥ ਤਿਸ ਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਜਾਉ ਬਲਿਹਾਰੁ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਪੈਏ ਪੈਏ ਪੀਵਾਰੁ॥
 ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਸਦ ਜੀਵਾਰੁ॥ ੪॥ ੪੩॥ ੫੬॥
 ॥ ਰਾਗੁ ਭੋਰਉ ਮਹਲਾ ੫॥ ਪੜਤਲਾ॥ ॥ ਪ੍ਰ ੩ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾਲ ਵਟਨ ਗੁਨ ਗਨੀ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਬਹੁ ਰੰਗ ਸਰਬ ਕੋ ਪਨੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥
 ਅਨਿਕ ਗਿਆਨ ਅਨਿਕ ਪਿਆਨ ਅਨਿਕ ਜਾਪੁ ਪਾ॥ ਤਾ॥ ਅਨਿਕ ਰੁਨਿ ਤਪੁ ਨਿਤ ਲਲਿਤ ਅਨਿਕ

ਧਾਰਮੁਨੀ॥ ੧॥ ਅਨਿਕਨਾਦ ਅਨਿਕਬਾਜ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਅਨਿਸ਼੍ਵਾਦ ਅਨਿਕਦੇਖ ਅਨਿਰੋਗ
ਮਿਟਹਿਜਸੁਸੁਨੀ॥ ਨਾਨਕਸੇਵ ਅਪਾਰਦੇਵਤਤਪਦਤਪਬਰਤੁਪੁਜਾਗਵਨਭਵਨਜਾਤਕਰਨ
ਸਗਲਭਲਪੁਨੀ॥ ੨॥ ੧॥ ੫੧॥ ਮਃ ੧॥ ੨॥ ਮਃ ੩॥ ੨੧॥ ਮਃ ੪॥ ੭॥ ਮਃ ੫॥ ੫੭॥ ੨੩॥
॥ ਗੁਰੋਰਉਮਹਲ ੧॥

॥ ਅਸਟਪਦੀਅੰਗ ॥
॥ ਅਤਮਮਹਿਗੁਰਮੁਖਮਹਿ ਆਤਮਚੀਨਮਿਗੁਰਬੀਚਾਗਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਸਬਦਿਪਛਾਣੀਦੁਖਕਾ
ਟੇਰਉਮਾਰਾ॥ ੧॥ ਨਾਨਕਗਉਮੇਰੋਗੁਬਰੇ॥ ਜਹਦੇਖਾਤਹਏਕਾਬੇਦਨਆਪੇਬਖਸੇਸਬਦਿਪੁਰੇ॥ ੧
॥ ਗੁਰਉ॥ ॥ ਆਪੇਪਰਖੇਪਰਖਨਹਾਰੈਬਹਰਿਸੇਲਾਕਨਹੇਈ॥ ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਭੁਏਗੁਰਮੇਲੇਪੁ
ਭੁਭਾਣਸਚਸੇਈ॥ ੨॥ ਪਉਦੁਪਾਣੀਬੈਸਿਤਰੋਗੀਰੋਗੀਪਰਤਿਸਰੋਗੀ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਮਾਇਆਹੇਹ
ਸਿਰੋਗੀਰੋਗੀਕੁਟੇਬਸੇਜੋਗੀ॥ ੨॥ ਰੋਗੀਬਹਮਾਧਿਸਨਰੁਕ੍ਰੋਗੀਸਗਲਸੇਸਾਰਾ॥ ਹਰਿਪਦੁਚੀਨਿ
ਭੁਏਸੇਮਕਤੇਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਾਗਾ॥ ੪॥ ਰੋਗੀਸਾਤਸਮੇਸਨਾਦੀਆਖੰਡਪਤਾਲਸਿਰੋਗਿਭੁਏ॥
॥ ਹਰਿਕੇਲਗਸਿਸਾਦਿਸੁਹੇਲੇਸਰਬੀਬਾਈਨਦਰਿਕੇਰੇ॥ ੫॥ ਰੋਗੀਖਟਦਰਸਨਭੇਖਧਾਰੀ॥ ਨਾਨਾ
ਪਕੀਅਨੇਕਾ॥ ਬੇਦਕਤੇਬਕਰਹਿਕਹਬਪੁਰੇਨਹਬੂਹਿਇਕੇਵਾ॥ ੬॥ ਮਿਠਰਸਖਾਇਸਰੋਗੀ
ਭਰੀਜੈਕੇਦਮੁਲਸੁਖਨਾਹੀ॥ ਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਚਲਹਿਅਨਮਾਰਗੀਅੰਤਿਕਾਲਿਪਛੁਤਾਹੀ॥ ੭॥ ਤੀ
ਰਬਿਭੁਰੇਮੇਰੋਗਨਛੁਟਸਿਪਤ੍ਰਿਅਬਾਦਬਿਬਾਦੁਭਇਆ॥ ਦੁਬਿਧਾਰੋਗੁਸਅਪਿਕਵੇਰੋਗਮਾ
ਇਆਕਾਮੁਹਤਾਜੁਭਇਆ॥ ੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਠਾਸਬਦਿਸਲਾਹੈਮਨਿਸਾਠਾਤਿਸਰੋਗੁਗਇਆ॥
ਨਾਨਕਗਉਰਿਜਨਅਨੁਦਿਨਨਿਰਮਲਜਿਨਕਉਕਰਮਿਨੀਸਾਦੁਪਇਆ॥ ੯॥ ੧॥ ੫ ॥

॥ ਗੁਰੋਰਉਮਹਲ ੨॥
॥ ਅਸਟਪਦੀਅੰਗ ॥
॥ ਅਤਮਮਹਿਗੁਰਮੁਖਮਹਿ ਆਤਮਚੀਨਮਿਗੁਰਬੀਚਾਗਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਸਬਦਿਪਛਾਣੀਦੁਖਕਾ
ਟੇਰਉਮਾਰਾ॥ ੧॥ ਨਾਨਕਗਉਮੇਰੋਗੁਬਰੇ॥ ਜਹਦੇਖਾਤਹਏਕਾਬੇਦਨਆਪੇਬਖਸੇਸਬਦਿਪੁਰੇ॥ ੧
॥ ਗੁਰਉ॥ ॥ ਆਪੇਪਰਖੇਪਰਖਨਹਾਰੈਬਹਰਿਸੇਲਾਕਨਹੇਈ॥ ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਭੁਏਗੁਰਮੇਲੇਪੁ
ਭੁਭਾਣਸਚਸੇਈ॥ ੨॥ ਪਉਦੁਪਾਣੀਬੈਸਿਤਰੋਗੀਰੋਗੀਪਰਤਿਸਰੋਗੀ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਮਾਇਆਹੇਹ
ਸਿਰੋਗੀਰੋਗੀਕੁਟੇਬਸੇਜੋਗੀ॥ ੨॥ ਰੋਗੀਬਹਮਾਧਿਸਨਰੁਕ੍ਰੋਗੀਸਗਲਸੇਸਾਰਾ॥ ਹਰਿਪਦੁਚੀਨਿ
ਭੁਏਸੇਮਕਤੇਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਾਗਾ॥ ੪॥ ਰੋਗੀਸਾਤਸਮੇਸਨਾਦੀਆਖੰਡਪਤਾਲਸਿਰੋਗਿਭੁਏ॥
॥ ਹਰਿਕੇਲਗਸਿਸਾਦਿਸੁਹੇਲੇਸਰਬੀਬਾਈਨਦਰਿਕੇਰੇ॥ ੫॥ ਰੋਗੀਖਟਦਰਸਨਭੇਖਧਾਰੀ॥ ਨਾਨਾ
ਪਕੀਅਨੇਕਾ॥ ਬੇਦਕਤੇਬਕਰਹਿਕਹਬਪੁਰੇਨਹਬੂਹਿਇਕੇਵਾ॥ ੬॥ ਮਿਠਰਸਖਾਇਸਰੋਗੀ
ਭਰੀਜੈਕੇਦਮੁਲਸੁਖਨਾਹੀ॥ ਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਚਲਹਿਅਨਮਾਰਗੀਅੰਤਿਕਾਲਿਪਛੁਤਾਹੀ॥ ੭॥ ਤੀ
ਰਬਿਭੁਰੇਮੇਰੋਗਨਛੁਟਸਿਪਤ੍ਰਿਅਬਾਦਬਿਬਾਦੁਭਇਆ॥ ਦੁਬਿਧਾਰੋਗੁਸਅਪਿਕਵੇਰੋਗਮਾ
ਇਆਕਾਮੁਹਤਾਜੁਭਇਆ॥ ੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਠਾਸਬਦਿਸਲਾਹੈਮਨਿਸਾਠਾਤਿਸਰੋਗੁਗਇਆ॥
ਨਾਨਕਗਉਰਿਜਨਅਨੁਦਿਨਨਿਰਮਲਜਿਨਕਉਕਰਮਿਨੀਸਾਦੁਪਇਆ॥ ੯॥ ੧॥ ੫ ॥

ਬਹੁ ਨ ਛੋੜੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਗਉ ॥ ॥ ਪਿਤਾ ਪੁਰੁ ਲਾਏ ਪੜ੍ਹ ਪਠਾਇਆ ਲੈ ਪਈ
 ਪਾਪੈ ਕੈ ਆਇਆ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਹ ਪੜ੍ਹੁ ਆਚਾਰਾ ਮੇਰੀ ਪਈ ਦਾ ਲਿਖਿ ਦੇਹੋ ਬਿਦਮੁ ਗਰਿ
 ੨ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਪਹਿਲਾ ਦਿਸਿ ਉਕਰਿ ਆਮਾਇਆ ॥ ਪਰ ਦਿਰਤਿ ਨ ਪੜ੍ਹੁ ਹਰੀ ਸਮਝਾਇਆ ॥ ਨਿਰਭਉ ਦਾ
 ਤਾਹਿ ਜੀਉ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ ਜੇਹਰਿ ਛੋੜੁ ਤਉ ਤਉ ਕੁਲਿ ਲਾਗੈ ਗਾਲਿ ॥ ੩ ॥ ਪੁਹਿਲਾ ਦਿਸਿ ਛੁਟਾ ਟੁਕੁ
 ਦਿਗਰੇ ॥ ਹਮਰਾ ਕਹਿ ਆਸੁ ਏ ਅਪਣੇ ਕਾਰਜੁ ਸਦਾ ਰੇ ॥ ਸਕਨ ਗਰੀ ਮਹਿ ਭਗਤਿ ਸ੍ਰਿ ਛਾਇ ॥ ਦੁਸਟੁ
 ਸਭਾ ਕਾ ਬਿਛੁਟਾ ਸਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਸਿਧੈ ਮਰ ਕੈ ਕੀਏ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਸੇਧੈ ਤਰਹੇ ਦਖ ਮਾਰਾ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ
 ਪਤਿ ਰਖੈ ਸੇਈ ॥ ਵੀਤੇ ਕੈ ਕਹਿ ਐ ਵਿਆਹੋਈ ॥ ੫ ॥ ਕਿਰਤ ਸੇ ਜੋ ਗੀ ਏ ਤਿਰਾਜੁ ਛਲਾਇਆ ॥
 ਹਰਿ ਨ ਬੂਝੈ ਤਿਨਿ ਆਪਿ ਕੁਲਾਇਆ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਰੁ ਲਾਇ ਸਿਉ ਦਾ ਦਰ ਛਾਇਆ ॥ ਅੰਧਾ ਨ ਬੂਝੈ ਕਾਲੁ
 ਨੇੜੈ ਆਇਆ ॥ ੬ ॥ ਪੁਹਿਲਾ ਦਿਸਿ ਚਿਕੋ ਠੇਰਾ ਖਿੰ ਆ ਬਾਰਿਦੀ ਆਤਾਲਾ ॥ ਨਿਰਭਉ ਬਾਲ ਕਮ
 ਲਿਨ ਛਰਈ ਮੇਰੈ ਅੰਤਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਵੀਤਹੈ ਦੈ ਸਰੀ ਕੀ ਕਰੈ ਅਣਹੋਣਾ ਉਪਰਾਇਆ ॥ ਜੇਧੈ
 ਰਿਲਿਖਿ ਆਸੈ ਆਇ ਪਹੁਤਾ ਜਨ ਸਿਉ ਦਾ ਦਰ ਛਾਇਆ ॥ ੭ ॥ ਪਿਤਾ ਪੁਰੁ ਲਾਇ ਸਿਉ ਗੁਰ ਜਉ
 ਠਾਈ ॥ ਕਹਾਤੁ ਮਾਰਾ ਜਗਰੀ ਸਗੁ ਸਾਈ ॥ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥ ਜਹੇ ਦੇਖਾਤੁ ਹਰਿ ਆ
 ਸਮਾਈ ॥ ੮ ॥ ਖਿਭੁ ਉਪਾਇ ਹਰਿ ਆਪਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਅਹੰਕਾਰੀ ਏ ਤਮਾਰਿ ਪਚਾਇਆ ॥ ਭਗਤਾ
 ਮਨਿ ਆਨੈ ਦਦੀ ਦਧਾਈ ॥ ਅਪਣੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੇਵ ਭਿਅਈ ॥ ਜੇ ਮਨੁ ਮਰਣ ਮੇਹੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਭ
 ਗਤਾ ਕਾ ਬੋਲੁ ਅਗੈ ਆਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ਦੇਵ ਕੁਲੀਲ ਖਮੀ ਕਉ ਕਰਹਿ ਜੋ ਕਾਰਾ ॥ ਆਤਾ ਨਰ ਸਿੰਘ
 ਕਾ ਰੂਪ ਨਿਵਾਰਾ ॥ ਲਖ ਮੀਭਉ ਕਰੈ ਨ ਸਾਥੈ ਜਾਇਆ ॥ ਪੁਰੁ ਲਾਇ ਜਨੁ ਛਰੀ ਲਾਗਾ ਆਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਨਾਮੁ ਨਿਪਾਨੁ ਸ੍ਰਿ ਛਾਇਆ ॥ ਰਾਜ ਮਾਲੁ ਸੁਭੀ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥ ਲੋਭੀ ਨਰ ਰਹੈ ਲਪਟਾਇਆ ॥ ਹ
 ਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨ ਦਰਗਹਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇਆ ॥ ੧੨ ॥ ਕਹੈ ਨਲਕ ਸਭ ਕੈ ਕਰੈ ਕਰਾਇਆ ॥ ਸੇਖਰ ਦਾਨੁ ਜਿ
 ਨੀਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਭਗਤਾ ਕਾ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰਾਇਆ ॥ ਕਰੰਤੈ ਅਪਣਾ ਰੂਪਾਇਖ
 ਇਆ ॥ ੧੩ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਗਗਨ ਭੇਰ ਉਮਹਲ ३ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਲੁ ਪਾਇਆ ਹਉ ਮੇ
 ਤਿਸ ਨਾ ਬੁਝਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਮਨਿ ਦਸਿਆ ਮਨ ਸਾਮਨ ਹਿਸਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸ੍ਰਿ

ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੀ ॥ ਅਨੁਦਿਨ ਹਰਿਗੁਣ ਦੀ ਨਜਨ ਮਾਠੇ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਉਧਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥
 ਸਤਿਨਾਮ ਕਉ ਜਮ ਜੇਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਰਤੀ ਅੰਦਰ ਧੁਨ ਲਾਈ ॥ ਅਪਿਤਰ ਹਿਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰਹਿ
 ਜੇ ਤੇਰੇ ਸਰਣਾਈ ॥ ੨ ॥ ਭਗਤ ਕੀ ਪੈ ਜਰਖ ਹਿਤੁ ਆਪੇ ਏਹ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ
 ਕੇ ਵਿਈ ਦਿਖਾ ਦੁਖ ਕਾਟਹਿ ਦੁਖਿ ਪਾਰਤੀ ਨਹਾਈ ॥ ੩ ॥ ਹਮ ਮੁੜ ਮਗਪ ਕਿਛੁ ਬੂਝਹਿ ਨਾਹੀ
 ਤੁਮ ਅੰਧੇ ਦੇ ਹਿਬਦਾਈ ॥ ਜੇ ਤੁਪੁਛਾਵੈ ਸੇਈ ਕਰਸੀ ਅਦੁਰਨ ਕਰ ਜਾਈ ॥ ੪ ॥ ਜਗਤ ਉਪਾ
 ਇ ਤੁਪੁਪੈਲਾਇ ਆਉਂਤੀ ਕਾਰਕ ਮਾਈ ॥ ਜਨਮ ਪਦਾਰਥ ਜੁ ਭੇਗਹਿ ਆਸ ਕਰੈ ਸੁਰਤਿ ਨ ਆ
 ਈ ॥ ੫ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਮਰਹਿ ਤਿਨ ਕਿਛੁ ਨ ਸੁਝੈ ਦੁਰਮਤਿ ਅੰਗਿ ਆਨ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ਭੁਟ ਲੁਪਾਰਿ
 ਨ ਪਾਵਹਿ ਕਬਹੂੰ ਭੁਖਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਿਰਿ ਭਾਰਾ ॥ ੬ ॥ ਸਾਚੇ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਜਨੁ ਸਾਚੇ ਹ
 ਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀ ਸਭਿ ਰਹੇ ਲਿਵਲਾਏ ॥ ੭ ॥ ਤੁਮ
 ਪਿਨਿ ਰਮਲੁ ਤੇਰੇ ਜਨ ਹੋਨਿ ਰਮਲੁ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਦੀਠਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਗਾਰੇ
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਉਰਧਾਰੇ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਰਾਗੁ ਭੈਰਵੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਖਰੁ ॥

ਅਸਟ ਪਦੀ ਅੰਗ ॥

॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੇਈ ਵਡੁ ਰਾਜਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਪੂਰੀ
 ਬਾਜਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਨ ਕੇ ਦਿਪਨ ਪਾਏ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜਨਮ ਬਿਰਥਾ ਜਾਏ ॥ ੧ ॥ ਤਿਸੁ
 ਸਾਲਾਹੀ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਪਨ ਰਾਮਿ ॥ ਸਿਧ ਭਭੁਗੀ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਮਸਤ ਕਿਰਾਬਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥
 ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਕੋਟ ਕਈ ਸੇਨਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਸਹਜ ਸੁਖੈ ਨਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ
 ਸੇਸੀ ਤਲੁ ਗੁਆ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਗੁਜੀ ਵਨ ਮੁਆ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੇਜੀ ਵਨ ਮੁਕਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾ
 ਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਹੀ ਜਗਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਨਿ ਉਨਿ ਪਿਆਈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਭਰਮ ਆਵੈ
 ਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੇਬੇ ਪਰਵਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੁਸਦੁ ਹੀ ਲਾਗਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ
 ਤਿਸੁ ਵਡੁ ਪਰਵਾਰਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮਨ ਮੁਖ ਗਵਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਨਿਹਚਲ ਅਸ
 ਨਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਤਖਤਿ ਨਿਵਸਨਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੇਸ ਚਾਸਾ ਹੀ ॥ ਨਾਮ ਹੀ ਨਾਹੀ

ਪਤਿਵੇਸਾਹੁ॥ ੫॥ ਜਿਸਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੇਸੁ ਮਹਿ ਜਾਤਾ॥ ਜਿਸਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੇਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ॥
 ਜਿਸਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੇਸੁ ਤੇਉ ਚਾਨਾ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਨੁ ਭੁਮਿ ਜੇਨੀ ਮੂਢਾ॥ ੬॥ ਜਿਸਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰ
 ਗਟਿ ਪਹਾਰਾ॥ ਜਿਸਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਮਿਟਿ ਅੰਧੇ ਪਿਅਰਾ॥ ਜਿਸਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੇਪੁਰਖੁ ਪਰਵਾਣੁ
 ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਨੁ ਛਿਰਿ ਆਵੁ ਜਾਣੁ॥ ੭॥ ਤਿਨਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਜਿਸੁ ਚਾਇਉ ਕਿਰਪਾਲੁ॥ ਸਾਧ
 ਸੰਗਿ ਮਹਿ ਲਖੇ ਗੁਪਾਲੁ॥ ਆਵੁ ਜਾਣੁ ਰੇ ਸੁਖ ਪਾਇਆ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੇ ਤਤੁ ਮਿਲਾਇਆ॥
 ੮॥ ੧੪॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫॥ ਕੋਟਿ ਬਿਸਨ ਕੀਨੇ ਅਵਤਾਰੁ॥ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡੁ ਜ ਕੋਪਰਮ ਸਾਲਾ॥
 ਕੋਟਿ ਮਹੇਸੁ ਉਪਾਇ ਸਮਾਏ॥ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੇਜਗ ਸਾਜਨ ਲਾਏ॥ ੧॥ ਐਸੇ ਪਨੀ ਗੋਵਿੰਦੁ ਮਾਰਾ॥
 ਬਰਨਿ ਨਸਾਕਉ ਗੁਣ ਬਿਸਥਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਜ ਕੋਸੇ ਦੁਕਾਇ॥ ਕੋਟਿ ਜੀ
 ਆਜਾ ਕੀ ਸਿਹ ਜਾਇ॥ ਕੋਟਿ ਉਪਾਰ ਜਨਾ ਤੇਰੇ ਭੰਗਿ॥ ਕੋਟਿ ਭੁਗਤ ਬਸਤੁ ਹਰਿ ਸੰਗਿ॥ ੨॥ ਕੋਟਿ ਛੁ
 ਤਪਤਿ ਕਰਤ ਨਮਸਕਾਰਾ॥ ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਠਾਕੇ ਹੋ ਦੁਆਰਾ॥ ਕੋਟਿ ਬੈਰੋਠ ਜਾ ਕੀ ਸਿਸਟੀ ਮਾਹਿ॥ ਕੋਟਿ
 ਨਾਮ ਜਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਹਿ॥ ੩॥ ਕੋਟਿ ਪੂਰੀ ਅਤੁਹੇ ਜਾ ਕੋ ਨਾਹਿ॥ ਕੋਟਿ ਅਖਰੇ ਚਲਿਤ ਬਿਸਮਾਈ॥
 ਕੋਟਿ ਸਕਤਿ ਸਿਵੁ ਆਗਿ ਆਕਾਰਾ॥ ਕੋਟਿ ਜੀਅ ਦੇਵੈ ਆਪਾਰਾ॥ ੪॥ ਕੋਟਿ ਤੀਰਥ ਜਾ ਕੇ ਚਰਨ ਮਦਾਰ
 ॥ ਕੋਟਿ ਪਦਿ ਤ੍ਰਿਪਤ ਨਾਮ ਚਾਰਾ॥ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਭਾਕੀ ਕਰਤੇ ਪੂਜਾ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਸਥਾਰੁ ਅਵਰੁਨ ਦੁਜਾ॥ ੫॥
 ॥ ਕੋਟਿ ਮਹਿ ਮਾਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੰਗਾ॥ ਕੋਟਿ ਉਸਤਤਿ ਜਾ ਕੀ ਕਰਤ ਬ੍ਰਹਮੰਸਾ॥ ਕੋਟਿ ਪੁਰੁਸ ਉਉ
 ਪਤਿ ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ॥ ਕੋਟਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਗਣੇ ਨਾਹਿ॥ ੬॥ ਕੋਟਿ ਗਿਆਨੀ ਕਬਹਿ ਗਿਆਨਾ॥ ਕੋ
 ਟਿ ਪਿਆਨੀ ਪਰਤ ਪਿਆਨਾ॥ ਕੋਟਿ ਤਪੀ ਸੁਰਤ ਪਹੀ ਕਰਤੇ॥ ਕੋਟਿ ਮੁਨੀ ਸਰੁਮ ਨਿਮਹਿ ਰਹਤੇ॥
 ੭॥ ਅਵਗਤ ਨਾਥ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ॥ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਅਘਟ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ॥ ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ਤੇਰਾ ਦਾ
 ਸਾ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕੀਉ ਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ੮॥ ੨॥ ੫॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਕਉ ਕੀਨੇ ਦਾ
 ਨਾ॥ ਅਮੋਲੁ ਰਤ ਹਰਿ ਦੀਨੇ ਨਾਮੁ॥ ਸਹਜ ਬਿਨੇ ਦੁਚੇ ਜਾਨੇ ਦਾ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਉ ਅਛਿਤਾ
 ॥ ੧॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਸਾਚੀ॥ ਬਹੁ ਬਿਬਹੁ ਰਿਤਿ ਸੁ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਰਾਚੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥
 ਅਛਿਤੁ ਮਾਰੈ ਭੋਜਨ ਭਾਉ॥ ਅਛਿਤੁ ਹਮਾਰੈ ਲੀਜੈ ਨਾਉ॥ ਅਛਿਤੁ ਹਮਾਰੈ ਸਬਦਿ ਉਪਾਹੁ॥ ਅਛਿਤ

ਹਮਾਰੇ ਭਰੇ ਭਰੇ ਰਾਗੁ॥ ੨॥ ਅਛਿਤ ਹਮਾਰੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ॥ ਅਛਿਤ ਹਮਾਰੇ ਲਥੇ ਦਿਸੂਰੇ॥ ਅਛਿਤ ਹਮਾਰੇ
 ਮਾਰੇ ਵੈਰੀ ਮੀਤਾ॥ ਅਛਿਤੋ ਹੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦਸਿ ਕੀਤਾ॥ ੩॥ ਅਛਿਤ ਪ੍ਰਭੂ ਹਮ ਕੀ ਆਇਲਾ ਸਾ॥ ਅਛਿਤ
 ਇਤ ਹਮਾਰੀ ਪੂਰਨ ਆਸਾ॥ ਅਛਿਤ ਹਮਾਰੇ ਉਸ ਗਲ ਸਿਖੇਤਾ॥ ਅਛਿਤ ਹਮ ਕਉ ਗੁਰਦੀਨੇ ਮੀਤਾ॥
 ੪॥ ਅਛਿਤ ਹਮਾਰੇ ਬਿਨ ਸੇ ਬੈਰਾ॥ ਅਛਿਤ ਹਮਾਰੇ ਮਿਟੇ ਅੰਧੇਰਾ॥ ਅਛਿਤੋ ਹੀ ਮਨਿ ਕੀ ਰਤ ਨੁ ਮੀਠਾ॥
 ਅਛਿਤੋ ਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਭੀਠਾ॥ ੫॥ ਅਛਿਤ ਮਿਟਿ ਉਹੈ ਸਗਲੇ ਕੁਰਮਾ॥ ਅਛਿਤ ਦਸਿ ਉਮ
 ਨਿਸੁ ਖਵਿਸਰਾ ਮਾ॥ ਅਛਿਤ ਹਮਾਰੇ ਅਨਹਤ ਦਾਜੇ॥ ਅਛਿਤ ਹਮਾਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਜੇ॥ ੬॥ ਅਛਿਤ ਹਮਾਰੇ
 ਮਨ ਪਤੀ ਆਨਾ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਪਤੀ ਅਛਿਤ ਪਛਾਨਾ॥ ਅਛਿਤੋ ਉਪਜਿ ਸਗਲ ਬਿਬੇਕਾ॥ ਅਛਿਤ
 ਤਰਹੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇਵਾ॥ ੭॥ ਅਛਿਤ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਿਲਿਖਿ ਆਲੇਖਾ॥ ਅਛਿਤ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰਭੂ ਠਾਕੁਰ ਦੇ
 ਕਾ॥ ਅਛਿਤ ਅਛਿਤ ਸਗਲੀ ਗਈ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ ਮਮਈ॥ ੮॥ ੩॥ ੬॥ ॥

॥ ਗੁਰੋਰ ਉਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ॥
 ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ॥ ਅਰੁ ੧॥
 ॥ ਇਹੁ ਪਨੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ॥ ਗਾਠਿ ਨ ਬੰਧੀ ਚਿਨ ਪਾਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਬੇਤੀਨਾ
 ਉਮੇਰੇ ਭਾਰੀ॥ ਭਗਤਿ ਕਰ ਉਜਨੁ ਸਗਨਿ ਤੁਮਾਰੀ॥ ੧॥ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਮਾਇ ਆਨਾਉ ਮੇਰੇ ਪੰਜੀ॥ ਤੁਮ
 ਹਿਛੋ ਭਿਜਨ ਉਨਹੀ ਦੂਜੀ॥ ੨॥ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਬੰਧਿ ਪਾਨਾਉ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ਨਾਮ ਮੇਰੇ ਸੰਗਿ ਅੰਤਿ ਹੋਇ
 ਸਖਾਈ॥ ੩॥ ਮਾਇ ਅਮਹਿ ਜਿਸੁ ਰਹੈ ਉਦਾਸਾ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹਉ ਤਾ ਕੇ ਦਾਸਾ॥ ੪॥ ੧॥ ਭੋਰਉ॥
 ਨਿਗੇ ਆਵਨੁ ਨਿਗੇ ਜਾਨਾ॥ ਕੇਇਨਹਿ ਹੋਰਾ ਜਾਰਾਨਾ॥ ੧॥ ਰਾਮ ਰਾਜਾਨ ਉਨਿ ਪਮੋਰੈ॥ ਸਿਪੈ ਹੋਤ ਕ
 ਲਤੁ ਪਨੁ ਤੇਰੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਅਵਤ ਸੰਗਨ ਜਾਤਿ ਸੰਗਤੀ॥ ਕਹਾਉ ਇਉ ਪਰਿ ਬਾਧੇ ਹਾਥੀ॥
 ੨॥ ਲੋਕ ਗੜ੍ਹ ਸੇਨੇ ਕਾਉ ਇਆ॥ ਮੁਰਖ ਰਾਵਨ ਕਿ ਆਲੇ ਗਇਆ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਕਿਛੁ ਗੁਨ ਬੀਜਾਰੀ॥
 ਚਲੇ ਜਾ ਆਗੈ ਇਹਾ ਬਮੋਦਾਰੀ॥ ੪॥ ੩॥ ਭੋਰਉ॥ ॥ ਮੇਲਾ ਬਹਮਾ ਮੇਲਾਇ ਦੁ॥ ਰਵਿ ਮੇਲਾ ਮੇ
 ਲਾਹੈ ਚੰਦਾ॥ ੧॥ ਮੇਲਾ ਮਲਾ ਤਾਇ ਹੁ ਸਿਸਾਰਾ॥ ਇਕੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਿਰਮਲ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤ ਨ ਪਾਰਾ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ॥ ਮੇਲਾ ਬਹਮਾ ਚਾਇ ਕੇਈ ਸਾ॥ ਮੇਲਾ ਨਿਸਬਾ ਸਰਿਨ ਤੀਸਾ॥ ੨॥ ਮੇਲਾ ਮੋਤੀ ਮੇਲਾ

ਹੀਗ। ਮੇਲਾ ਪਉਟੁ ਪਾਵਕੁ ਅਰੁ ਨੀਰੁ॥ ੩॥ ਮੇਲੇ ਸਿਵ ਸੇਕਰ ਮਹੇਸਾ। ਮੇਲੇ ਸਿਪਸਾ ਫਿਕ ਅਰੁ ਭੇ
 ਖਾ॥ ੪॥ ਮੇਲੇ ਜੇਗੀ ਜੇਗ ਮਜਟਾ ਸਹੇਤਿ। ਮੇਲੇ ਕੰਦਿ ਆਹਿ ਸਸ ਮੇਤਿ॥ ੫॥ ਪਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੇਜ ਨ ਪਰ
 ਦਾਨ। ਨਿਰਮਲ ਤੇਰਾ ਮਹਿ ਜਾਨ॥ ੬॥ ੩॥ ਭੈਰਉ॥ ॥ ਮਨ ਕਰਿ ਮਾਕਾ ਕਿ ਬਲਾ ਕਰਿ ਦੇਹੀ॥
 ਬੇਲ ਨਹਾਰੁ ਪਰ ਮਗਰ ਦੇਹੀ॥ ੧॥ ਕਹੁ ਰੇ ਮੁਲੀ ਬੰਗੁ ਨਿਵਾਜਾ। ਇਕ ਮਸੀਤਿ ਦੇਸੇ ਦਰਵਾਜਾ॥ ੧॥
 ਰਹਉ॥ ॥ ਮਿਸਿ ਮਿਲਿਤਾ ਮਸਕੁਰ ਮਕਦੂਰੀ। ਭੁਖਿ ਲੇਖੰਦੈ ਸਕੂਰੀ॥ ੨॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਵਾਸੈ
 ਹਿਬਦੇ ਕੁ। ਕਹੁ ਰੇ ਮੁਲਾ ਕਹੁ ਰੇ ਸੇਖਾ॥ ੩॥ ਕਬਿ ਕਬੀਰ ਹਉ ਭੁਇ ਆਇ ਦਾਨਾ। ਮਿਸਿ ਮਿਸਿ ਮ
 ਨ ਅਸਹ ਜਿਸ ਮਾਨਾ॥ ੪॥ ੪॥ ਭੈਰਉ॥ ॥ ਗੰਗਾ ਕੇ ਸੰਗਿ ਸਲਿਤਾ ਬਿਗਰੀ। ਸੇਸ ਲਿਤਾ
 ਗੰਗਾ ਹੋਇ ਨਿਬਰੀ॥ ੧॥ ਬਿਗਰਿ ਉਕਬਰੀ ਰਾਮ ਦਹਾਈ। ਸਾਚੁ ਭੁਇ ਭਿਅਨ ਕਤ ਹਿਨ ਜਾਈ
 ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ॥ ਠੰਦ ਨ ਕੈਸੇ ਗਿਤ ਰਵਰ ਬਿਗਰਿ ਓ। ਸੇਤ ਰਵਰੁ ਚੰਦ ਨ ਹੋਇ ਨਿਬਰਿ ਓ॥ ੨॥
 ॥ ਪਾਰਸ ਕੇ ਸੰਗਿ ਤੈਥਾ ਬਿਗਰਿ ਓ। ਸੇਤਾ ਬੰਦ ਨ ਹੋਇ ਨਿਬਰਿ ਓ। ਸੇਤ ਸੰਗਿ ਕਬੀਰ ਬਿਗਰਿ ਓ
 ॥ ਸੇਕ ਬੀਰ ਰਾਮੇ ਹੋਇ ਨਿਬਰਿ ਓ॥ ੪॥ ੫॥ ਭੈਰਉ॥ ॥ ਮਾਥੇ ਤਿਲ ਕੁਹ ਬਮਾਲ ਬਨਾ ਲੇ
 ਗ ਨਰਾਮੁ ਖਿਲ ਉਨ ਜਾਨਾ॥ ੧॥ ਜਉ ਹਉ ਬਉਰਾ ਤਉ ਰਾਮ ਤੇਰਾ। ਲੇਗ ਮਰ ਮੁਕਹ ਜਾਨੈ ਮੇਰਾ॥ ੧॥
 ਰਹਉ॥ ॥ ਤੋਰ ਉਨ ਪਾਤੀ ਪੁਜ ਉਨ ਦੇਵੀ। ਰਾਮ ਭਗਤ ਬਿਨੁ ਨਿਹ ਛਲ ਸੇਵੀ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰ
 ਜਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਮਨਾਵਉ। ਐਸੇ ਸੇਵ ਦਰਾਹ ਸੁਖ ਪਾਵਉ॥ ੩॥ ਲੇਗ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਬਉਨਾਰਾ।
 ਕਬੀਰ ਕਾ ਮਰ ਮਰਾ ਮਪਹਿ ਦਾਨਾ॥ ੪॥ ੬॥ ਭੈਰਉ॥ ॥ ਉਲਟਿ ਜਾਤਿ ਕਲੁ ਦੇ ਉਬਿ ਸਾਰੀ
 ॥ ਸੁਨ ਸਹਜ ਮਹਿ ਬੁਨਤ ਹਮਾਰੀ॥ ੧॥ ਹਮਰਾ ਦੁਗੰਧਾਰ ਹਾਕੇ ਉ। ਪੰਡਿਤ ਮੁਲਾ ਛਾਡੈ ਉ॥ ੧॥
 ਰਹਉ॥ ॥ ਬਨਿ ਬੁਨਿ ਅਧੁ ਪਹਿਰਾਵਉ। ਜਹਨ ਹੀ ਆਪ ਤਹ ਹੋਇ ਗਾਉ॥ ੨॥ ਪੰਡਿਤ ਮੁਲਾ
 ਜੇ ਲਿਖਿ ਵੀਆ। ਛਾਡਿ ਚਲੈ ਹਮ ਕਛੁ ਨ ਲੀਆ॥ ੩॥ ਰਿਹੈ ਇਕਲਾਸੁ ਨਿਰਖਿ ਲੇ ਮੀਰਾ। ਅ
 ਪੁਖੇ ਜਿਖੇ ਜਿ ਮਿਲੇ ਕਬੀਰਾ॥ ੪॥ ੭॥ ਭੈਰਉ॥ ॥ ਨਿਰਪਨ ਆਦਰੁ ਕੇਈ ਨ ਦੇਇ। ਲਾਖ ਜਤਨ
 ਕਰੈ ਉਹੁ ਚਿਤਿ ਨ ਪਰੇਇ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ॥ ਜਿਉ ਨਿਰਪਨ ਸਰਪਨ ਕੇ ਜਾਇ। ਵੀਆ ਆਦਰ ਲੀ
 ਆ ਬੁਲਾਇ॥ ੨॥ ਨਿਰਪਨ ਸਰਪਨ ਦੇ ਉਤਾਈ। ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਕਲਾਨ ਮੇਠੀ ਜਾਈ॥ ੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ

ਨਿਰਪਨੁਹੈਸੇਈ॥ ਜਾਕੈਹਿਰੇਨਾਮੁਨਹੇਈ॥ ੪॥੨॥ ਭੈਰਉ॥ ॥੫੫੨॥ ॥ਗੁਰਸੇਵਾ
 ਤੇਭਗਤਿਕਮਾਈ॥ ਤਬਇਹੁਮਾਨਸਦੇਹੀਧਾਈ॥ ਇਸਦੇਹੀਕਉਸਿਮਰਹਿਦੇਵਾ॥ ਸੇਦੇਹੀਭਜੁਹਰਿ
 ਵੀਸੇਵਾ॥ ੧॥ ਭਜੁਹਰਿਗੋਬਿੰਦੁਭੂਲਮਤਿਜਾਹੁ॥ ਮਾਨਸਜਨਾਏਹੀਲਾਹੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥
 ਜਬਲਗਜਗਰੋਗਨਹੀਆਇਆ॥ ਜਬਲਗੁਕਾਲਿਗਸੀਨਹੀਕਾਇਆ॥ ਜਬਲਗੁਬਿਕਲ
 ਕਲਨਹੀਬਾਣੀ॥ ਭਜਿਲੇਹਿਰੇਮਨਸਾਰਿਗਧਾਨੀ॥ ੨॥ ਅਬੁਨਭਜਸਿਭਜਸਿਕਬਭਾਈ॥ ਅ
 ਵੇਅੰਤੁਨਭਜਿਅਜਾਈ॥ ਜੇਕਿਛੁਕਰਹਿਸੇਈਅਬਸਾਰਾ॥ ਛਿਰਿਪਛੁਤਾਹੁਨਪਾਵਹੁਪਾਰਾ॥ ੩॥
 ॥ਸੇਸੇਵਕਜੇਲਾਇਆਸੇਵਾ॥ ਤਿਨਹਿਪਾਏਨਿਰੋਜਨਦੇਵਾ॥ ਗੁਰਮਿਲਿਤਾਕੇਖੁਲੇਕਪਾਰਾ॥ ਬਹੁ
 ਰਿਨਅਵੈਜੇਨੀਬਾਣਾ॥ ੪॥ ਇਹੀਤੇਰਾਅਵਸਰੁਇਹੁਤੇਰਾਬਰਾ॥ ਘਟਭੀਤਰਿਤੂੰਦੇਖਹਿਧੀਦਾਗਿ॥
 ਕਹਤਕਬੀਰਜੀਤਿਕੈਹਾਗਿ॥ ਬਹੁਬਿਪਿਕਹਿਉਪੁਕਾਰਿਪੁਕਾਰਿ॥ ੫॥੧॥੩॥ ਭੈਰਉ॥ ॥
 ਸਿਦਕੀਪੁਰੀਬੋਸੇਬਿਪਿਸਾਰਾ॥ ਤਹੁਤੁਮਮਿਲਿਕੇਕਰਹੁਬਿਚਾਰਾ॥ ਈਤਉਤਵੀਸੂਈਪਰੈ॥ ਕਵਨ
 ਕਰਮਮੇਰਾਕਰਿਕਰਿਮਰੈ॥ ੧॥ ਨਿਜਪਦਉਪਰਿਲਾਗੁਪਿਆਨਾ॥ ਰਾਜਾਰਾਮਨਾਮੁਮੇਰਾਕਰਮਗਿਆ
 ਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ਮੂਲਦੁਆਰੇਬਿਪਿਅਬਧਾ॥ ਰਵਿਉਪਰਗਹਿਰਾਖਿਆਚੰਦਾ॥ ਪਛਮਦੁਆ
 ਰੇਸੁਰਜਤਪੇ॥ ਮੇਰਤੂਤੁਸਿਰਉਪਰਿਬੋਸੇ॥ ੨॥ ਪਸਦਮਦੁਆਰੇਸਿਲਉੜਾ॥ ਤਿਹਸਿਲਉਪਰਿਪਿ
 ਛਕੀਅਭਿਰਾ॥ ਪਿਛਕੀਉਪਰਿਰਸਵਾਦੁਆਰਾ॥ ਕਰਿਕਬੀਰਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾ॥ ੩॥੧॥੧੦॥ ਭੈਰ
 ਉ॥ ॥ਸੇਮੁਲਜੇਮਨਸਿਉਲੇਰੇ॥ ਗੁਹਉਪਦੇਸਕਾਲਸਿਉਜੇਰੇ॥ ਕਾਲਪੁਰਖਕਾਮਰਦੈਮਾਨਾ॥
 ਤਿਸੁਮੁਲਾਕਾਸਦਾਸਲਾਮਾ॥ ੧॥ ਹੇਹਜੁਰਿਕਤਦੁਰਿਬਾਤਾਦੁਹਾ॥ ਦੁਇਰਬੀਧਹਸਿਦਰਪਾਦੁਹਾ॥ ੨॥
 ਰਹਾਉਮ ॥ਕਾਜੀਸੇਜੇਕਾਇਆਬੀਚਾਰੈ॥ ਕਾਇਆਅਗਨਿਕਹਮਪਰਜਾਰੈ॥ ਸੁਖਨੈਬਿੰਦੁਨਦੇਈ
 ਦਰਨਾ॥ ਤਿਸੁਕਾਜੀਕਉਜਰਾਨਮਰਨਾ॥ ੨॥ ਸੇਸੁਰਤਾਨੁਜੁਦੁਇਸਰਤਾਨੈ॥ ਬਾਹਰਿਜਾਤਾਭੀਤਰਿਅ
 ਨੈ॥ ਗਗਨਮੇਭੂਲਮਹਿਲਸਕਰਕਰੈ॥ ਸੇਸੁਰਤਾਨੁਛਤੁਸਿਰਿਪਰੈ॥ ੩॥ ਜੇਗੀਗੋਰਖਗੋਰਖਕਰੈ॥
 ਹਿੰਦਰਾਮਨਾਮਉਚਰੈ॥ ਮਸਲਮਾਨਕਾਏਕਪਰਾਇ॥ ਕਬੀਰਕਾਸਅਮੀਰਹਿਅਸਮਾਇ॥ ੪॥੩॥
 ੧॥ ਭੈਰਉ॥ ॥ਜੇਪਾਥਰਕਉਕਹਤੇਦੇਵਾ॥ ਤਾਕੀਬਿਰਥਾਹੈਦੇਸੇਵਾ॥ ਜੇਪਾਥਰਕੀਪੰਝੀਪਾਇ

ਪਾਇ। ਤਿਸ ਕੀ ਘਾਲ ਅਜਾਈ ਜਾਇ॥ ੧॥ ਠਾਕਰ ਹਮਰਾ ਸਦ ਬੋਲੇ ਤਾ। ਸਰਬ ਜੀ ਆਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾ
 ਨੁਦੇ ਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਅੰਤ ਰਿਦੇ ਉਨ ਜਾਨੈ ਭੇਧਾ। ਕ੍ਰਮ ਕਾ ਮੋਹਿ ਆਪਾ ਦੈ ਭੇਧਾ। ਨਾਪਾਥ ਰਬੋਲੇ
 ਨਾ ਵਿਚੁ ਦੇਹਿ। ਛੇਕਟ ਕਰ ਮਨਿ ਹਠ ਲਹੈ ਸੇਵਾ॥ ੨॥ ਜੇ ਮਿਰਤ ਕ ਕਉ ਚੰਦ ਨੁ ਚੜਾਵੈ। ਉਸ ਤੇ ਕਹਹੁ ਕ
 ਉਨ ਛਲੁ ਪਾਵੈ। ਜੇ ਮਿਰਤ ਕ ਕਉ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿਰ ਲਾਈ। ਤੇ ਮਿਰਤ ਕ ਕਾ ਕਿਆ ਘਾਇ ਜਾਈ॥ ੩॥
 ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਹਉ ਕਹਉ ਪੁਕਾਰਿ। ਸਮਝਿ ਦੇਖਹੁ ਸਾਕਤ ਗਵਾਰਿ। ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਹੁ ਤੁਘ ਰਗਾਲੇ। ਰਾਮ
 ਭਗਤ ਹੋ ਸਦਾ ਸੁਖਾਲੇ॥ ੪॥ ੪॥ ੧॥ ਭੈਰਉ॥ ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਮੀਨ ਮਾਇ ਆ ਕੇ ਬੋਧੋ। ਵੀਪ ਕਪਤੰਗ
 ਮਾਇ ਆ ਕੇ ਛੇਟੋ। ਕਾਮ ਮਾਇ ਆ ਕੇ ਚਰ ਕਉ ਬਿਅਪੋ। ਭੁਇ ਅੰਗ ਮਭਿੰਗ ਮਾਇ ਆਮਹਿ ਬਧੋ॥ ੧॥
 ਮਾਇ ਆ ਕੇ ਸੀਮੇ ਤਨੀ ਭਾਈ। ਜੇ ਤੇਜੀ ਅਤੇ ਤੇ ਭੁਗਵਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਪਿੰਖੀ ਮਿਗ ਮਾਇ ਆਮ
 ਹਿਰਾਤੇ। ਸਾਕਰ ਮਾਥੀ ਅਪਿਕ ਸੇਤਾਧੋ। ਤੁਰੇ ਉਸਟ ਮਾਇ ਆਮਹਿ ਭੇਲਾ। ਸਿਧ ਚ ਉਰਾ ਸੀਹ ਮਾਹਿ ਆਮ
 ਹਿਥੇਲਾ॥ ੨॥ ਛਿਅ ਜਤੀ ਮਾਇ ਆ ਕੇ ਬੋਧਾ। ਨਵੈ ਨਾਥ ਸੂਰਜ ਅਰੁ ਚੰਦਾ। ਤੁਪੇਰ ਧੀ ਸਰ ਮਾਇ ਆਮਹਿ
 ਸੂਤਾ। ਮਾਇ ਆਮਹਿ ਕਾਲੁ ਅਰੁ ਪੰਚ ਦੂਤਾ॥ ੩॥ ਸੁਆਨ ਸਿਆਲ ਮਾਇ ਆਮਹਿ ਗਤਾ। ਬੈਤਰ ਚੀਤੇ
 ਅਰੁ ਸਿੰਘਤਾ। ਮੰਜਾਰ ਗਾਡਰ ਅਰੁ ਲੁਕਰਾ। ਬਿਰਖ ਮੂਲ ਮਾਇ ਆਮਹਿ ਪਰਾ॥ ੪॥ ਮਾਇ ਆ ਅੰਤ ਬਿ
 ਭੀ ਨੇ ਦੇਵਾ। ਸਾਗਰੁ ਇਕ ਅਰੁ ਪਰ ਤੇਵਾ। ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜਿਸ ਉਦਰ ਤਿਸੁ ਮਾਇ ਆ। ਤਬ ਛੁਟੇ ਜਬ ਸ
 ਧੁ ਧਾਇ ਆ॥ ੫॥ ੫॥ ੧੩॥ ਭੈਰਉ॥ ॥ ਜਬ ਲਗ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰੈ। ਤਬ ਲਗ ਕਾਜੁ ਏਕ ਨਹੀ ਸ
 ਰੈ। ਜਬ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮਿਟਿ ਜਾਇ। ਤਬ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਜਸ ਦਾਰਹਿ ਆਇ॥ ੧॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰੁ ਮਨਾ। ਹਰਿ
 ਕੀ ਨਾਮਿ ਮਰ ਬੁਝੁ ਖਭੈ ਜਾਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਿੰਘ ਰਹੈ ਬਨ ਮਾਹਿ। ਤਬ ਲਗੁ ਬਨੁ ਛੁਲੈ ਗੀ
 ਨਾਹਿ। ਜਬ ਹੀ ਸਿਆਰੁ ਸਿੰਘ ਕਉ ਧਾਇ। ਛੁਲਿ ਰਹੀ ਸਗਲੀ ਬਨ ਰਾਇ॥ ੨॥ ਜੀ ਤੇ ਬੂਝੈ ਗਰਿ ਤਿਰੈ
 ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਰਿ ਉਤਰੈ। ਦਾਸੁ ਕਬੀਰ ਕਹੈ ਸਮਝਾਇ। ਕੇਵਲ ਰਾਮ ਰਹੁ ਲਿਵਲਾਇ॥ ੩॥ ੬॥
 ੧੪॥ ਭੈਰਉ॥ ॥ ਸਤ ਰਿਸੇ ਇਸਲਾਹੈ ਜਾਕੇ। ਸਟਾਲਾ ਖਪੇ ਕੀ ਬਰਤਾਕੇ। ਸੇਖੁ ਜੇ ਕਹੀ ਅਹਿ ਕੋਟਿ ਅ
 ਨਾਸੀ। ਛੁਪਨ ਕੋਟਿ ਜਾਕੇ ਖੇਲ ਖਾਸੀ॥ ੧॥ ਮੇਹ ਗਰੀਬ ਕੀ ਭੋਗੁ ਜਿਹਾ ਵੈ। ਮਜਲਸ ਦੂਰਿ ਮਹਲ ਕੋ ਪਾਵੈ॥ ੧
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਤੇਤੀ ਸਕਰੇ ਫੀਰੈ ਖੇਲ ਖਾਨਾ। ਚਉਰਾ ਸੀਲ ਖਛਿਰੈ ਦਿਵਾਨਾ। ਬਾਬਾ ਅਦਮ ਕਉ ਬਿ

ਠਨੁਰਿਰਿਦਿਖਾਈ॥ਉਨਭੀਭਿਸਤਿਘਨੇਰੀਪਾਈ॥ ੨॥ਦਿਲਖਲਹਲਜਾਕੈਜਰਦੁਬਾਨੀ॥
 ਠੇਠਿਕਤੇਬਕਰੈਸੇਤਾਨੀ॥ਦੁਨੀਆਦੇਸਰੇਸਹੇਲੇਈ॥ਆਪਨਾਕੀਆਪਾਵੈਸੇਈ॥ ੩॥ਤੁਮ
 ਦਾਤੇਹਮਸਦਾਭਿਖਾਰੀ॥ਦੇਉਜਬਾਬਹੋਇਬਜਗਾਰੀ॥ਦਾਸੁਕਬੀਰਤੇਗੀਪੁਨਹਸਮਾਨਾ॥ਭਿਸ
 ਤੁਨਜੀਕਿਰਾਖਹੁਰਹਮਾਨਾ॥ ੪॥੧੦॥੧੫॥ਭੈਰਉ॥ ॥ਸਭੁਕੋਈਦਲਨਕਹਤਹੋਊਰੀ॥ਨਾ
 ਜਾਨਉਬੈਠਹੋਕਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਆਪੁਆਪੁਕਾਮਰਮਨਜਾਨਾ॥ਬਾਤਨਹੀਬੈਠਬਖ
 ਨਾ॥ਜਬਲਗਮਨਬੈਠਕੀਆਸਾ॥ਤਬਲਗੁਨਾਹੀਚਰਨਨਿਵਾਸਾ॥ ੨॥ਖਾਈਕੋਟਨਪਰ
 ਲੁਪਗਾਰਾ॥ਨਾਜਾਨਉਬੈਠਦੁਆਰਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਅਬਕਹੀਐਕਾਹਿ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਬੈਠ
 ਆਹਿ॥੪॥੮॥੧੯॥ਭੈਰਉ॥ ॥ਕਿਉਲੀਜੇਗਛੁਡੀਕਾਛਾਈ॥ਦੋਵਰੁਕੋਟੁਅਰੁਤੇਦਰਖਾਈ॥
 ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਪੀਛਪੀਛੀਸਮੇਸਹਦਮਤਸਰਅਛੀਪਰਬਲਮਾਇਆ॥ਜਨਗਰੀਬਕਉ
 ਜੇਰੁਨਪਹੁਚੈਕਹਾਕਰਉਰਘੁਰਾਇਆ॥੧॥ਕਾਮਕਿਦਾਰੀਦੁਖਸੁਖਦੁਹਾਨੀਪਾਪਪੁੰਨਦੁਰਦਾਜਾ
 ॥ਜੇਪੁਖਪਾਨੁਮਹਾਬਡੁਦੇਦਰਤਹਮਨਮਾਦਾਰੀਸੀਰਾਜਾ॥ ੨॥ਦੁਹਸਨਾਹਟੇਪੁਮਮਤਾਕੋਕਬੁਧਿ
 ਕਮਾਨਛੁਡਾਈ॥ਤਿਸਨਤੀਰਰਹੀਘਟਭੀਤਰਿਦਿਉਗਛੁਲੀਉਨਜਾਈ॥ ੩॥ਪ੍ਰੇਮਪੁਲੀਤਾ
 ਸੁਰਤਿਹਵਾਈਗੋਲਾਗਿਆਨਰਚਾਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਅਗਨਿਸਹਜੇਪਰਜਾਏਕਹਿਏਟਸਿਝਾਇ
 ਆ॥੪॥ਸਤੁਸੇਤੇਖੀਲੈਲਰਨੇਲਾਗਾਤੇਰੇਦਇਦਰਦਾਜਾ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਅਰੁਗੁਰਕੀਕਿਰਪਾ
 ਤਾਪਕਰਿਓਗਛੁਕੋਰਾਜਾ॥੫॥ਭਗਤਭੀਰਿਸਕਤਿਸਿਮਨੁਕੀਕਟੀਕਾਲਭੈਛਾਸੈ॥ਦਾਸੁਕ
 ਬੀਰਚੜ੍ਹਿਉਗਛੁਉਪਰਿਰਾਜੁਲੀਉਅਭਿਨਾਸੈ॥੬॥੮॥੧੦॥ਭੈਰਉ॥ ॥ਗੀਗਗੁ
 ਸਾਇਨਿਗਾਹਿਗਰੀਭੀਰਾ॥ਜੇਜੀਰਬੰਧਿਕਰਿਖਰੀਕਬੀਰਾ॥੧॥ਮਨੁਨਭਿਗੋਤਨਕਾਹੇਕਉ
 ਛਰਾਈ॥ਚਰਨਕਮਲਚਿਤੁਰਹਿਉਸਮਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਗੀਗਾਕੀਲਹਰਿਮੇਰੀ
 ਦੁਟੀਜੇਜੀਰਾ॥ਮਿਗਛੁਲਾਪਰਬੈਠੇਕਬੀਰਾ॥੨॥ਕਹਿਕਬੀਰਕੋਉਸੰਗਨਸਾਥਾ॥ਜਲਥਲ
 ਰਾਖਨਹੋਰਘਨਾਥਾ॥੩॥੧੦॥੧੯॥ਰਾਗੁਭੈਰਉ॥
 ਕਬੀਰਜੀ॥ਘਰੁ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ॥ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ ਅਗਸਤ੍ਰਗਮਗਫਿਰਤਿ ਥਿਥਾਸਾ ਜਾਮਹਿਜੋਤਿ ਕਰੇ ਪਰਗਸਾ ਵਿਜਲੀ ਚਮੁਕੇ ਹੋਇ ਅਨੇਦੁ
 ॥ ਜਿਹਧਉ ਫੁਟੀ ਪ੍ਰਭੁ ਬਾਲਗੋ ਬੰਦਾ ॥ ੧ ॥ ਇਹ ਜੀਓਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵਲਾਗੇ ॥ ਜਗਮੁਖ ਛੁਟੇ ਕੁਰ
 ਮਭਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਅਬਰਨਬਰਨ ਸਿਉ ਮਨਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਹਉ ਮੇਗਾਵ ਨਿਗਾਵ ਹਿੰਗੀ
 ਤਾ ॥ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਹੋਤ ਦੁਨ ਕਾਗ ॥ ਜਿਹਧਉ ਫੁਟੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੀਗੋ ਪਾਲ ॥ ੨ ॥ ਮੰਡਲ ਮੰਡਲ ਮੰਡਲ ॥
 ਤਿਅਸਥਾਨ ਤੀਨੋ ਤਿਅਖੰਡ ॥ ਅਗਸਤ੍ਰਗਮਗਫਿਰਤਿ ਥਿਥਾਸਾ ਜਾਮਹਿਜੋਤਿ ਕਰੇ ਪਰਗਸਾ ਵਿਜਲੀ ਚਮੁਕੇ ਹੋਇ ਅਨੇਦੁ
 ਪਰਮੰਤਾ ॥ ੩ ॥ ਕਦਲੀ ਪਹੁ ਪੁਪ ਪਰਗਸਾ ॥ ਰਜਪੰਕਜ ਮਹਿਲੀ ਉਨਿਵਾਸ ॥ ਦੁਆਦਸਦ
 ਲ ਅਭਿਅੰਤਰਿ ਮੰਤਾ ॥ ਜਹਧਉ ਫੁਟੇ ਸ੍ਰੀ ਕਮਲਾ ਬੰਤਾ ॥ ੪ ॥ ਅਰਧ ਉਰਧ ਮਖਿਲਾਗੋ ਕਾਸਾ ॥ ਸਨਿ
 ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਕਰਿ ਪਰਗਸਾ ॥ ਉਹੰ ਸੁਰਜ ਨਾਹੀ ਚੰਦਾ ॥ ਅਦਿ ਨਿਰੰਜਨ ਕੋਰੇ ਅਨੇਦਾ ॥ ਪਾਸੈ ਬ੍ਰ
 ਹਮੰਡਿ ਪੰਡਿ ਸੋ ਜਾਨੁ ॥ ਮਾਨਸ ਰੋਵੈ ਰਿਦਿ ਸਨਾਨੁ ॥ ਸੋਹੰ ਸੋ ਜਾ ਕਉ ਹੋ ਜਾਪਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਲਿਖਤ
 ਨਹੋਇ ਪੰਨ ਅਰਧਾਪਾ ॥ ੫ ॥ ਅਬਰਨਬਰਨ ਘਾਮਨਹੀ ਛੁਮਾ ॥ ਅਦਰਨ ਪਾਈ ਮੇਗਰ ਕੀਸਾ
 ਮਾਟਾਰੀ ਨਦਰੈ ਅਦਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਿਨ ਸਹਜ ਮਹਿ ਰਹਿ ਉਸਮਾਇ ॥ ੬ ॥ ਮਨ ਮੋਖ ਜਾ ਕੋ ਜੋ ਕੋਇ
 ॥ ਜੇ ਬੋਲੈ ਸੋ ਆਪੇ ਹੋਇ ॥ ਜੀਤਿ ਮੰਤ੍ਰਿ ਮਨਿ ਅਸਥਿਰ ਕਰੇ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਤਰੇ ॥ ੭ ॥ ੧ ॥
 ੧੯ ॥ ਭੋਰਉ ॥ ॥ ਕੋਟਿ ਸੁਰਜ ਬੈ ਪਰਗਸਾ ॥ ਕੋਟਿ ਮਹਾਦੇਵ ਅਉਰ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਦੁਰਗਾ ਕੋਟਿ ਜ
 ਕੋ ਮਰਦ ਨ ਕਰੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਉਚਰੇ ॥ ੧ ॥ ਜਉ ਜਾਚਉ ਤਉ ਕੇਵਲ ਰਾਮਾ ॥ ਅਨਦੇਵ ਸਿ
 ਉਨਹੀ ਕਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਕੋਟਿ ਚੰਦ੍ਰ ਮੇਕਰ ਹਿੰਦਰਾਕਾ ॥ ਸੁਰਤੋਤੀ ਸਉ ਜੇਵਹਿ ਪਾਕਾ ॥
 ਨਵਗ੍ਰਹ ਕੋਟਿ ਠਾਕੇ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਪਰਮ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿਹਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਪਦਨ ਕੋਟਿ ਚਉਬਾਰੇ ਠਿ
 ਰਹਿ ॥ ਬਾਸ ਕੋਟਿ ਸੋ ਜਾ ਬਿਸਥਰਹਿ ॥ ਸਮੰਦ ਕੋਟਿ ਜਾ ਬੈ ਪਾਨੀ ਹਰਾ ॥ ਰੋਮਾਵਲਿ ਕੋਟਿ ਅਠਾਰ
 ਹੁਕਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਕੋਟਿ ਕਮੇਰ ਭੁਰਹਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਕੋਟਿ ਕਲਖ ਮੀਕਰੇ ਸੀਗਾਰਾ ॥ ਕੋਟਿ ਕਪਾਧ ਪੰਨ ਬਹੁ
 ਹਿੰਗਾਰਿ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੀ ਸਿਵ ਕਰਹਿ ॥ ੪ ॥ ਛਪਨ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿਹਾਰਿ ॥ ਨਗਰੀ
 ਨਗਰੀ ਖਿਅਤ ਅਪਾਰਾ ॥ ਲਟ ਛੁਟੀ ਦੁਰੰਤੋ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥ ਕੋਟਿ ਕਲਾਖੇ ਲੈਗੋ ਪਾਲਾ ॥ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਜ
 ਗਾਜ ਕੋਟਿ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਕੀਪਰ ਬਕੋਟਿ ਕਰਹਿ ਜੈਕਾਰਾ ॥ ਬਿਦਿਅ ਕੋਟਿ ਸੰਭੋਗੁ ਨ ਕਹੈ ॥ ਤਉ ਪਚਕਰ

ਮਕਾਅੰਤਰਲਹੈ॥੬॥ ਬਾਵਨਕੋਟਿਜਾਕੋਰੋਮਾਵਲੀ॥ ਰਾਵਨਸੇਨਜਹਤੇਛਲੀ॥ ਸ
ਹਸਕੋਟਿਬਹੁਕਰਤੁਪਰਾਨਾ॥ ਦਰਜੇਪਨਕਾਮਿਥਿਅਨੁ॥ ੭॥ ਕੀਝਕੋਟਿਜਾਕੋਲਵੇ
ਨਪਰਹਿ॥ ਅੰਤਰਅੰਤਰਮਨਸਾਹਸਹਿ॥ ਕਹੁਕਬੀਰਸੁਨਿਸਾਰਿਗੁਪਾਨਾ॥ ਏਹਿਅ
ਭੈਪਦਮਾਗਉਦਾਨੁ॥ ੮॥ ੨॥ ੨੦॥

॥ ਰਾਗੁਭੈਰਉਬਾਣੀਨਾਮਏਉਜੀਕੀ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
॥ ਰੇਜਿਹਬਾਕਰਉਸੀਤਖੰਡ॥ ਜਾਮਿਨਉਚਰਸਿਸ੍ਰੀਗੋਬਿੰਦ॥ ੧॥ ਰੰਗੀਲੇਜਿਹਬਾਹ
ਰਿਕੈਨਾਇ॥ ਸੁਰਿਗਰੰਗੀਲੇਹਰਿਹਰਿਪਿਆਇ॥ ੧॥ ਮਿਥਿਅਜਿਹਬਾਅਵੇਰੇਕਾਮ
॥ ਨਿਰਬਾਣਪਦੁਇਕੁਹਰਿਕੋਨਾਮੁ॥ ੨॥ ਅਸੇਖਕੋਟਿਅਨੁਪੁਜਾਕਰੀ॥ ਏਕਨਪੁਜ
ਸਿਨਾਮੇਹਰੀ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਣਵੈਨਾਮਏਉਇਹੁਕਰਣਾ॥ ਅਨੰਦਰੂਪਤੇਰੇਨਾਰਾਇਣਾ॥ ੪
॥ ੧॥ ਭੈਰਉ॥ ॥ ਪਰਪਨਪਰਪਾਰਾਪਰਹਰੀ॥ ਤਕੋਨਿਕਟਿਬਸੇਨਰਹਰੀ॥ ੧॥ ਜੇਨ
ਭੰਜਤੇਨਾਰਾਇਣਾ॥ ਤਿਨਕਾਮੇਨਕਰਉਦਰਸਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਜਿਨਕੈਭੀਤ
ਰਿਹੈਅੰਤਰਾ॥ ਜੇਸੇਖਸੁਤੇਸੇਉਦਿਨਰਾ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਣਤਿਨਾਮਏਉਨਾਕਾਹਿਬਿਨਾਨਾਮੇਹੈ
ਬਤੀਸਲਖਨਾ॥ ੩॥ ੨॥ ਭੈਰਉ॥ ॥ ਦੁਪਕਟੇਰੈਗਡਵੈਪਾਨੀ॥ ਕਪਲਗਾਇਨ
ਮੇਦੁਹਿਅਨੀ॥ ੧॥ ਦੁਪਪੀਉਗੋਬਿੰਦੇਰਾਇ॥ ਦੁਪਪੀਉਮੇਰੋਮਨਪਤੀਆਇ॥ ਨਾਹੀ
ਤਖਰੁਕੋਬਾਪੁਰਿਸਾਇ॥ ੧॥ ਸਦਿਨਕਟੇਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਭਰੀ॥ ਲੇਨਾਮੇਹਰਿਅਗੋਪਰੀ॥
੨॥ ਇਕਭਗਤੁਮੇਰੇਹਿਰਦੇਬਸੈ॥ ਨਾਮੇਦੇਖਿਨਾਰਾਇਣਹਸੈ॥ ੩॥ ਦੁਪਪੀਆਇਭਗ
ਤੁਯਹਿਗਇਆ॥ ਨਾਮੇਹਰਿਕਾਦਰਸਨਭਇਆ॥ ੪॥ ੩॥ ਭੈਰਉ॥ ॥ ਮੇਬਓਰੀਮੇ
ਰਾਮਭਤਾਰੁ॥ ਗਢਿਗਢਿਤੁਹੁਕਉਕਾਕਉਸੀਗਾਰੁ॥ ੧॥ ਭਲੇਨਿੰਦਉਭਲੇਨਿੰਦਉਭਲੇ
ਨਿੰਦਉਲੇਗੁ॥ ਤਨੁਮਨੁਰਾਮਪਿਅਰੇਜੇਗੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਕਾਟੁਬਿਬਾਦੁਕਹੁਸਿ
ਉਨਕੀਜੇ॥ ਰਸਨਾਰਾਮਰਸਾਇਦੁਪੀਜੇ॥ ੨॥ ਅਬਜੀਅਜਾਨਿਅੇਸੀਬਨਿਅਈ॥ ਮਿਲ

ਉਗੋਪਾਲਨੀਸਾਣੁਬਜਾਈ॥ ੩॥ ਉਸਤਤਿਨਿਦਾਕਰੈਨਕੋਈ॥ ਨਾਮੇਸ੍ਰੀਰੰਗਭੇਟ
 ਲਸੇਈ॥ ੪॥ ੪॥ ਭੈਰਉ॥ ॥ ਕਬਹੂਖੀਰਖੰਡਘੀਉਨਭਾਵੈ॥ ਕਬਹੂਕੂਰਨਥੈ
 ਨਬਨਾਵੈ॥ ੧॥ ਜਿਉਰਾਮਰਾਖੇਤਿਉਰਾਮੀਭਾਈ॥ ਹਰਿਕੀਮਹਿਮਾਕਿਛੁਕਬਨਨ
 ਜਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਕਬਹੂਤੇਰੇਤੁਰੰਗਨਭਾਵੈ॥ ਕਬਹੂਪਾਇਆਪੰਨਗੀਉਨ
 ਘਾਵੈ॥ ੩॥ ਕਬਹੂਪਾਦਸੁਪੇਈਸੁਹਾਵੈ॥ ਕਬਹੂਭੂਮਿਪੈਆਰੁਨਪਾਵੈ॥ ੩॥ ਭਨਤਨਾ
 ਮੁਦੇਉਇਕੁਨਾਮਨਿਸਤਰੈ॥ ਜਿਹਗੁਰਮਿਲੇਤਿਹਪਾਰਿਉਤਰੈ॥ ੪॥ ॥ ਭੈਰਉ॥
 ਹਸਤਖੇਲਤਤੇਰੇਦੇਹੁਰੇਆਇਆ॥ ਭਗਤਿਕਰਤਨਾਮਾਪਕਹਿਉਠਾਇਆ॥ ੧॥
 ਹੀਨਫੀਜਾਤਿਮੇਰੀਜਾਇਮਰਾਇਆ॥ ਛੁਪੇਕੇਜਨਮਿਕਾਹੇਕਉਆਇਆ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ॥ ਲੇਕਮਾਲੀਢਲਿਉਪਲਠਾਇ॥ ਦੇਹੁਰੇਪਾਛੇਬੇਰਾਜਾਇ॥ ੨॥ ਜਿਉ
 ਜਿਉਨਾਮਾਹਰਿਗੁਣਉਚਰੇ॥ ਭਗਤਜਨਾਕਉਦੇਹੁਰਾਛਿਰੇ॥ ੩॥ ੬॥ ਭੈਰਉ॥ ਘਰੁ
 ੩॥ ॥ ਜੈਸੇਭੂਖੀਪ੍ਰੀਤਿਅਨਾਜਾ॥ ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤਜਲਸੇਤੇਕਾਜਾ॥ ਜੈਸੇਮੁੜਕੁਟੰਬੁ
 ਪਰਾਇਣਾ॥ ਐਸੀਨਾਮੇਪ੍ਰੀਤਿਨਗਾਇਣਾ॥ ੧॥ ਨਾਮੇਪ੍ਰੀਤਿਨਗਾਇਣਲਾਗੀ॥ ਸਹਜ
 ਸੁਭਾਇਕੁਇਉਬੇਰਾਗੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਜੈਸੀਪੁਰਖਾਰਤਨਗੀ॥ ਲੇਭੀਨਰੁਪਨਕਾ
 ਹਿਤਕਾਗੀ॥ ਕਾਮੀਪੁਰਖਕਾਮਨੀਪਿਅਗੀ॥ ਐਸੀਨਾਮੇਪ੍ਰੀਤਿਮੁਰਾਗੀ॥ ੨॥ ਸਾਈਪ੍ਰੀ
 ਤਿਜਿਅਪੇਲਾਏ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਈਦਵਿਪਾਜਾਏ॥ ਕਬਹੂਨਤੁਟਸਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥
 ਨਾਮੇਤੇਢਿਤੁਲਾਇਆਸਦਿਨਾਇ॥ ਜੈਸੀਪ੍ਰੀਤਿਬਾਰਿਕਅਰੁਮਾਤਾ॥ ਐਸਾਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁ
 ਰਾਤਾ॥ ਪ੍ਰਣਵੈਨਾਮੁਦੇਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਗੋਬਿੰਦਬਸੇਹਮਾਰੇਢੀਤਿ॥ ੪॥ ੧॥ ੨॥ ਭੈਰਉ॥
 ॥ ਘਰਕੀਨਾਰਿਤਿਅਗੋਅੰਧਾ॥ ਘਰਨਗੀਸਿਉਘਾਲੇਪੈਧਾ॥ ਜੈਸੇਸੇਬਲੁਦੇਖਿਸੁਆਬਿ
 ਗਸਾਨਾ॥ ਅੰਤਕੀਬਾਰਸੁਆਲਪਦਾਨਾ॥ ਪਾਪੀਕਾਘਰੁਅਰਾਨੇਮਾਗਿ॥ ਜਲਤਰਹੈਮਿਟ
 ਵੈਕਬਨਾਹਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਨਦੇਖੇਜਾਇ॥ ਮਾਰਗੁਢੈਡਿਅਮਾ

ਰਗਿਮਾਇ॥ ਮਲਹੁਕੁਲਾ ਅਦੈਜਾਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤੁਰਿਲਾਇਵਿਖੁਖਾਇ॥ ੨॥ ਜਿ
 ਉਬੇਸਵੇਪੈਰੋ ਅਖਾਰਗਾਕਾਪਰੁਪਹਰਿਕਰਹਿਸੀਗਾਰਗਾ॥ ਪੁਰੇਤਾਲਨਿਹਲੇਸਾਸਾ॥
 ਵਾਕੇਗਲੇਜਮਕਾਹੇਛਾਸਾ॥ ੩॥ ਜਾਕੇਮਸਤਕਿਲਿਖਿਉਕਰਮਾ॥ ਸੇਭਾਜਿਪਹਿਹੇਗੁਰ
 ਕੀਸਰਨਾ॥ ਕਹਤਨਾਮੁਦੇਉਦੇਹੁਬੀਛਾਰਾ॥ ਇਨਬਿਪਿਸੇਤਹਉਤਰਹਪਾਰਾ॥ ੪॥ ੨॥ ੮
 ॥ ਭੋਰਉ॥ ॥ ਸਿਤਾਮਰਕਾਜਾਇਖਕਾਰੇ॥ ਪੜੈਨਹੀਹਮਹੀਪਚਿਹਗੇ॥ ਰਾਮਕਹੈਕ
 ਰਤਾਲਬਜਾਵੈ॥ ਚੜੀਅਸਭੈਬਿਗਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਾਮਨਾਮਜਪਿਬਕਰੇ॥ ਹਿਰਦੈਹਰਿਜੀ
 ਕੇਸਿਮਰਨੁਪੌਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਬਸਪਾਕਾਸੇਕੀਤੀਸਭਰਾਜੇਬਿਨਤੀਕਹੈਪਟਰਾ
 ਨੀ॥ ਪੁਤਪੁਹਿਲਾਦਕਹਿਅਨਹੀਮਾਨੈਤਿਨਤਉਅਉਠੈਠਾਨੀ॥ ੨॥ ਚਸਟਸਭਾਮਿਲਿ
 ਮਤਰਉਪਾਇਆਕਰਸਹਅਉਪਘਨੇਰੀ॥ ਕਿਰਿਤਰਜਲਜੁਆਲਾਕੁੰਗਖਿਉਰਜਾਰਾਮ
 ਮਾਇਆਛੇਰੀ॥ ੩॥ ਕਾਰਿਪਛਗੁਕਾਲੁਭੈਕੋਪਿਉਮੇਹਿਬਤਾਉਜਤੁਹਿਰਾਖੇ॥ ਪੀਤਪੀ
 ਤੈਬਰਤਿਭਵੁਪਨੀਥੀਭਮਾਹਿਹਰਿਭਾਖੇ॥ ੪॥ ਹਰਨਾਖਸੁਜਿਨਿਨਖਹਬਿਦਾਰਿਉਸਰਨ
 ਨਕੀਦੇਸਨਾਬਾ॥ ਕਹਿਨਾਮੁਦੇਉਹਮਨਰਹਿਪਿਆਵਹਿਰਮਅਭੈਪਦਦਝਾ॥ ੩॥ ੯॥
 ਭੋਰਉ॥ ॥ ਆਉਕਲਿਦਰਕੇਸੇਵਾ॥ ਕਰਿਅਬਦਾਲੀਭੇਸਵਾ॥ ੧॥ ਜਿਨਿਅਕਾਸਕਲ
 ਹਸਿਰਿਕੀਤੀਕਉਸੇਸਪਤਪਯਾਲਾ॥ ਚਮਰਪੋਸਕਾਅੰਦਰੁਤੇਰਾਇਹੁਬਿਪਿਬਨੇਗੁਪਾਲਾ
 ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਛਪਨਕੋਟਿਕਾਖੇਹਨਤੇਰਾਸੇਲਹਸਹਸਾਇਜਾਰਾ॥ ਭਾਰਅਠਾਰ
 ਹਮਦਗੁਰਤੇਰਾਸਹਨਕਸਕੁਸਿਸਾਰਾ॥ ੨॥ ਦੇਹੀਮਹਜਿਦਿਮਨੁਮਉਲਾਨਸਹਜਨਿਵਾਜ
 ਗੁਜਾਰੇ॥ ਬੀਬੀਕਉਲਾਸਉਕਾਇਨਤੇਰਾਨਿਰੰਕਾਰਅਕਾਰੇ॥ ੩॥ ਭੁਗਤਿਕਰਤਮੇਰੇਤਾਲ
 ਛਿਨਾਏਕਿਰੁਪਹਿਕਰਉਪਕਾਰਾ॥ ਨਾਮੇਕਾਸੁਅਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਛਿਰੇਸਗਲੇਬੇਦੇਸਵਾ॥
 ੪॥ ੪॥ ੧॥ ਰਾਗੁਭੋਰਉਬਾਣੀਨਮੁਦੇਉਜੀ॥
 ॥ ਘਰੁ ੧॥ ਅਸਟਪਈਅਗਾ॥ ॥ ੧ਉਸਤਿਗੁਰਪਸਾਇ॥
 ॥ ਸੁਲਤਾਨਪੁਛੈਸੁਨਬੇਨਾਮਾਦੇਖਉਗਮਤੁਮਾਰੇਕਾਮਾ॥ ੧॥ ਨਾਮਸੁਲਤਾਨੇਬਿਪਿਲਾ

॥ ਦੇਖ ਉਤੇਰਾ ਹਰਿ ਬੇਠੁਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਬਿਸਮਿਲਿ ਗਉ ਦੇਹੁ ਜੀਵਾਇ ਪਾਤਰੁ ਗਰ
 ਨਿਮਾਉ ਠਾਇ ॥ ੨ ॥ ਬਾਹਿਸਾਹੇ ਐਸੀ ਕਿਉ ਹੋਈ ॥ ਬਿਸਮਿਲਿ ਕੀ ਆਨਜੀਵੈ ਕੋਈ ॥ ੩ ॥ ਮੇ
 ਰਾ ਕੀ ਆ ਕਛੁ ਨ ਹੋਇ ਪਕਰਿ ਹੋਰ ਅਹੋਇ ਹੋ ਸੋਇ ॥ ੪ ॥ ਬਾਹਿਸਾਹੁ ਛੁਡਿਉ ਅਹੀ ਕਾਗਿ ॥ ਗਜਰ
 ਸਤੀ ਦੇ ਨੇਚੁ ਮੋਕਾਰਿ ॥ ੫ ॥ ਰਹੁ ਨ ਕਰੈ ਨਾਮੇ ਕੀ ਮਾਇ ॥ ਛੋਡਿ ਰਾਮ ਕੀ ਨਭੁ ਜਹਿ ਪੁਦਾਇ ॥ ੬ ॥
 ॥ ਨਾਹ ਉਤੇਰਾ ਪੁਗੜਾ ਨਾ ਤੁਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ਪਿੰਡੁ ਪੜੈ ਤਉ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ੭ ॥ ਕਰੈ ਗਜਿ
 ਦਸੁ ਛਕੀ ਚੋਠਾ ॥ ਨਾਮਾਉ ਬੋਰਹਰਿ ਕੀਉ ਠਾ ॥ ਕਾਜੀ ਮੁਲਾ ਕਰਹਿ ਸਲਾਮਾ ॥ ਇਨਹਿ ਦੁਮੇਰਾ ਮ
 ਲਿਅਮਾਨਾ ॥ ੮ ॥ ਬਾਹਿਸਾਹੁ ਬੇਨਤੀ ਸੋਨੇਹ ॥ ਨਾਮ ਸਰਭੁ ਰਿਸੇ ਨਾਲੇਹ ॥ ੯ ॥ ਮਾਲੁ ਲੇਉ ਤ
 ਉਦੋ ਜਕਿ ਪਰਉ ॥ ਈਨ ਛੋਡਿ ਦੁਨੀ ਆ ਕਾਠੁ ਰਉ ॥ ੧੦ ॥ ਪਾਵਹੁ ਬੇੜੀ ਗਾਬਹੁ ਤਾਲਾ ॥ ਨਾਮਾਗ
 ਵੈਗਨ ਗੋਪਾਲਿ ॥ ੧੧ ॥ ਗੰਗਾ ਜਮਨ ਜਿਉ ਉਲਟੀ ਬਹੈ ॥ ਤਉ ਨਾਮਾਹਰਿ ਕਰਤਾਰਹੈ ॥ ੧੨ ॥
 ਸਾਤੰ ਅਗੀ ਜਬ ਬੀਤੀ ਸੁਣੀ ॥ ਅਜਹੁ ਨ ਆਇਉ ਤਿਭੁ ਦੁਨ ਪਈ ॥ ੧੩ ॥ ਪਖੈ ਤਨ ਬਾਜ ਬਜਾਇ
 ਲਾ ॥ ਗੁਰੁ ਛੁਡੈ ਗੋਬਿੰਦ ਆਇ ਲਾ ॥ ੧੪ ॥ ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਪਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਗੁਰੁ ਛੁਡੈ ਅ
 ਏਗੋ ਪਾਲਾ ॥ ੧੫ ॥ ਕਹਹਿ ਤਪਰਇ ਇਕੁ ਭੀ ਕਰਉ ॥ ਕਹਹਿ ਤਲੇ ਕਰਿਉ ਪਰਿ ਪਰਉ ॥ ੧੬ ॥
 ਕਹਹਿ ਤਮੁ ਈਗਉ ਦੇਉ ਜੀ ਆਇ ॥ ਸਭ ਕੋਈ ਦੇਖੈ ਪਤੀ ਆਇ ॥ ੧੭ ॥ ਨਾਮਾ ਪ੍ਰਵੈ ਸੇਲ ਮਸੇ
 ਲਾ ॥ ਗਉ ਦੁਹਾਈ ਬਛਰਾ ਮੇਲਿ ॥ ੧੮ ॥ ਦੁਪ੍ਰਹਿ ਦੁਹਿ ਜਬ ਮਠ ਕੀ ਭਈ ॥ ਲੇਬਾਹੁ ਸਾਹੁ ਕੇ ਆਗੈ
 ਪਗੀ ॥ ੧੯ ॥ ਬਾਹਿਸਾਹੁ ਮਹਲ ਮਹਿ ਜਾਇ ॥ ਬਖਸੀ ਹਿੰਦੁ ਮੇਰੇ ਤੇਰੀ ਗਾਇ ॥ ੨੦ ॥ ਨਾਮ ਕ
 ਹੈ ਸੁਨਹੁ ਬਾਹਿਸਾਹੁ ॥ ਇਹੁ ਕਿਛੁ ਪਤੀ ਆਮੁ ਬੈਦਿ ਪਾਹੁ ॥ ੨੧ ॥ ਇਸ ਪਤੀ ਆਕਾਇ ਹੋ ਪਰਵਾਨੁ
 ਸਾਹਿ ਸੀਲਿ ਚਲਹੁ ਸੁਲਤਾਨਾ ॥ ੨੨ ॥ ਨਾਮ ਦੇਉ ਸਭੁ ਰਹਿ ਆਸ ਮਾਇ ॥ ਮਿਲਿ ਹਿੰਦੁ ਸਭੁ ਨਾ
 ਮੇ ਪਹਿ ਜਾਇ ॥ ੨੩ ॥ ਜਉ ਅਬ ਕੀ ਬਾਰਨ ਜੀਵੈ ਗਾਇ ॥ ਤਉ ਨਾਮ ਦੇਵ ਕਾ ਪਤੀ ਆਇ ॥ ੨੪ ॥
 ॥ ਨਾਮੇ ਕੀ ਗਤਿ ਰਹੀ ਸੀ ਸਾਗਿ ॥ ਭਗਤ ਜਨ ਲੇਉ ਪਰਿ ਆਪਾਗਿ ॥ ੨੫ ॥ ਸਗਲ ਕਲੇਸ ਨਿੰਦ ਕਛੁ
 ਇਥਾ ਖੋਦਾ ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਹਾਇ ਨਾਹੀ ਬੋਦਾ ॥ ੨੬ ॥ ੧ ॥ ੧੦ ॥ ਭੈਰਉ ॥ ॥ ਪ੍ਰਰ ॥ ਜਿਉ ਗੁਰ ਦੇ
 ਵਤਉ ਮਿਲੈ ਮੁਗਾਗਿ ॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਵਤਉ ਉਤਰੈ ਪਾਗਿ ॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਤਬੈ ਕੁਠਤਰੈ ॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇ

ਉਤੀਵਤਮੇਰੇ॥ ੧॥ ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਤਿਗੁਰਦੇਵ॥ ਏਠਸੂਠਸੂਠਸੂਠਸੂਠਅਨਸਰੁ
 ਸੇਵਾ॥ ੧॥ ਰਗਭੀ॥ ॥ ਜਉਗੁਰਦੇਵਤਨਾਮੁਕਿਹਾਵੈ॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਨਦਰਦਿਸਪਾਵੈ॥ ਜ
 ਉਗੁਰਦੇਉਪੰਚਤੋਦੁਗਿ॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਨਮਰਿਬੇਸੁਗਿ॥ ੨॥ ਜਿਉਗੁਰਦੇਵਤਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥
 ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਅਕਧਕੁਜਾਨੀ॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਨਾਮਜਪਿਲੇਗੁ॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਅੰਮ੍ਰਿਤਦੇਹੁ॥
 ੩॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਭਵਨਤ੍ਰੈਸੁਖੈ॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਉਚਪਦਬੂਖੈ॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਸੀਸਅਕਾਂਸਿ
 ॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਸਤਾਸਾਬਾਸਿ॥ ੪॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਸਦਾਬੈਰਾਗੀ॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਪਰਨਿਰਾਤਿਆ
 ਗੀ॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਬਰਭਲਾਏਕਾ॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਲਿਲਾਟੁਲੇਖਾ॥ ੫॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਵੰਧਨਹੀਰਿਐ॥
 ਜਿਉਗੁਰਦੇਉਦੇਹੁਗੀਭਰੈ॥ ਜਉਗੁਰਦੇਵਤਛਾਪਰਛਾਈ॥ ਜਿਉਗੁਰਦੇਉਸਿਰਜਿਨਿਕਸਾਈ
 ॥ ੬॥ ਜਿਉਗੁਰਦੇਉਅਠਸਠਨਾਇਆ॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਨਿਚਲਗਾਇਆ॥ ਜਉਗੁਰਦੇ
 ਉਤਦੁਆਰਸੇਸੇਵਾ॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਸਭੈਬਿਖੁਮੇਵਾ॥ ੭॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਸੇਸਾਟੁਟੈ॥ ਜਿਉਗੁ
 ਰਦੇਉਤਜਮਤੇਛੂਟੈ॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਭਉਜਲੁਤਰੈ॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਜਨਾਮਿਨਮਰੈ॥ ੮॥ ਜਉ
 ਗੁਰਦੇਉਅਰਦਸਰਿਉਗਾਗਾ॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਅਠਾਰਭਾਗਾ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਦੇਵਅਦੁਰਨਹੀਜਾਈ
 ॥ ਨਾਮੁਦੇਉਗੁਰਕੀਸਰਨਾਈ॥ ੯॥ ੧॥ ੨॥ ੧੧॥

॥ ਰਾਗੁਭੈਰਵਉਬਾਣੀਗਵਿਦਾਸਜੀਕੀ॥ ਘਰ ੨ ਸਿ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ॥ ਬਿਨਦੇਖਿਉਪਜੈਨਹੀਅਸਾ॥ ਜੇਦੀਸੈਸੇਹੋਇਬਿਨਾਸਾ॥ ਬਰਨਸਹਿਤਜੇਜਾਪੈਨਾਮੁ॥ ਸੇਜੇਗੀ
 ਕਦਲੁਨਿਗਕਾਮ॥ ੧॥ ਘਰਚੈਰਾਮਰਦੈਜਿਉਕੋਈ॥ ਧਾਰਸਪਰਚੈਦੁਬਿਧਾਨਹੋਈ॥ ੧॥ ਰਗ
 ਭੀ॥ ॥ ਜੇਮਨਿਮਨਿਕੀਦੁਬਿਧਾਇਆ॥ ਬਿਨੁਦੁਆਰੈਤ੍ਰੈਲੋਕੁਸਮਾਇਆ॥ ਮਨਕਾਸੁਭਾਵਸ
 ਭੁਕੇਈਕਰੈ॥ ਕਰਤਾਰੈਇਸਅਨਭੈਰਹੈ॥ ੨॥ ਭਲਕਾਰਨਭੁਲੀਬਨਰਾਇ॥ ਭਲੁਲਾਗਾ
 ਤਬਭੁਲਬਿਲਾਇਆ॥ ਗਿਆਨੈਕਾਰਨਕਰਮਅਭਿਆਸਾ॥ ਗਿਆਨਭਇਆਤਹਕਰਮਹਨਾ
 ਸਾ॥ ੩॥ ਘਿਤਕਾਰਨਦਪਿਮਥੈਸਇਆਨਾ॥ ਜੀਵਤਮੁਕਤਸਦਾਨਿਰਬਾਨਾ॥ ਕਰਿਰਦਿ
 ਦਾਸਪਰਮੇਬੈਰਾਗਾ॥ ਰਿਦੈਰਾਮੁਨਜਪਜਿਅਤਾਗੁ॥ ੪॥ ੧॥ ੪॥ ੧੨॥ ॥ ॥

॥ भुगत की बानी कजुमला ॥ ॥ कबीरजी १०॥ ॥ नाम देवजी ॥ १२॥ ॥ रवि
सजी १६ ॥ तिन कजुमला ॥ ३॥

॥ रागु बसित मगल १॥ ॥ पुर १॥ ॥ छुपये ॥ ॥ मग मग मग की छि
आब सीतु ॥ पर छुल छि तु सभालि से दिस दास दागे विदु ॥ १॥ छिलि आरु छि मे सुगति
दिस गि ॥ छि मे मग री छि रिम नगु र दिति गुरु ले सगि ॥ १॥ रग छि ॥ ॥ कर्म
पेठ साध गरी पर मु छुल छुलु गि आनु ॥ पत पग पति छु द्य छि दु कर्म न भिमानु ॥
२॥ अपी वर गति के नी बानी मुधि आधुन सचु नाम ॥ पति का पतु पुरा आलाग सग
जि पि आन ॥ मग रती आद द्ये पगु क भुव माणि ॥ नान के गे रन सु कटी जि गुरु मुधि
रगे स माणि ॥ ४॥ १॥ बसित मगल १॥ रति आली ले सग स बसित माणि ॥ री गि
रते र द हिस ते रै छि ॥ विसु पुन च द्य छि ला ग छि पाणि ॥ १॥ ते र द स न द स क
छि पाणि ॥ जग जी द न जग ति न मे ले क छि ॥ १॥ रग छि ॥ ॥ ते री मर ति दे क बगु तु
रुपा ॥ विसु पुन च द्य छि छि पुपा ॥ ते र अं तु न पाणि आ क ग पाणि ॥ ते र द स नि द स
क छि र ग छि ॥ २॥ ते री सि रि सै ब तु स छि ती र व ॥ ते र स ति न म पर मे सु र ॥ ते री ग ति
अ द ग ति न गी जानी भे ॥ अन ज न त न म द्य छि भे ॥ ३॥ नान क द्यी छि र कि आ व गे ॥
स छु छे क स ल गे दे क मे ॥ सि रि नान क ले क पा द्य ॥ बलि ग रे न छि ते ते र न द्य ॥ ४॥

੨॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੧॥ ਸੁਇਨੇਕਾ ਚਉਕਾ ਕੈ ਛਨਕਾ ਆਗੁ। ਰੁਪੇਕਿ ਆਕਾਰ ਬਹੁ ਤੁ ਬਿਸਥਾਰੁ
 ॥ ਗੰਗਾ ਕਾਉ ਦਕੁ ਕਰੇ ਤੇ ਕੀ ਆਗਿ। ਗਰਛਾ ਪਾਣਾ ਦੁਪਸਿ ਉਗਾਡਿ॥ ੧॥ ਰੇ ਮਨ ਰੇ ਖੇਕ ਬਹੁ ਨ
 ਪਾਇ। ਜਾ ਮਿਨ ਭੀ ਜੈ ਸਾ ਚਾਨਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਦਸਿ ਅਠਲੀ ਖੇਕੇ ਵਹਿ ਪਾਸਿ। ਚਰੇ
 ਬੇਦ ਮੁਖਾ ਗਰ ਪਾਠਿ। ਪੁਰਬੀ ਨਾ ਦੇਵਰ ਨੀ ਕੀ ਦਾਤਿ। ਦਰਤ ਨ ਨੇ ਮ ਕਰੇ ਦਿਨ ਰਾਤਿ॥ ੨ ॥
 ਕਾਜੀ ਮਲਾ ਹੋਵਹਿ ਸੇਖਾ। ਜੇਗੇ ਜੇਗ ਮਭੁਗ ਦੇ ਭੇਖਾ। ਕੇਗਿ ਰਹੀ ਕਰਮਾ ਕੀ ਸੰਧਿ। ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਸ
 ਭਖਣੀ ਅਸਿ ਬਿਧਿ॥ ੩॥ ਜੇਤੇ ਜੀ ਅਲਿਖੇ ਸਿਰਿ ਕਰਾ। ਕਰਣੀ ਉਪਰਿ ਹੋਵਹਿ ਸਾਰਾ। ਹੁਕਮੁ ਕ
 ਰਹਿ ਮੂਰਖ ਗਵਾਰਾ। ਨਾਨਕ ਸਾਚ ਕੇ ਸਿਫਿ ਡਿਠੈ ਭਾਰਾ॥ ੪॥ ੨॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੧॥ ਬਸ
 ਤੁ ਉਤਾਰਿ ਰਿਹੀ ਬਰਹੋਗਾ। ਜਾਣਾ ਪਾਰਿ ਕਿ ਆਕਸਾ ਦੇ ਜੋਗਾ। ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਹੀ ਦਸਵੈ ਦੁਆਰਾ।
 ॥ ਭਗ ਮਿਭੁਗ ਮਿਅ ਦੇ ਮੁਨਾ ਦਰੇਵਾਰਾ॥ ੧॥ ਏਕੁ ਪਿਆਵਹਿ ਮੁਨੁ ਮਨਾ। ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ਜਾਹਿ ਇ
 ਕ ਧੰਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਰਹਿ ਦੁਖਿ ਆਨ। ਨਾਦੀ ਬੇਦੀ ਪੜਹਿ ਪੁਰਾਨ
 ॥ ਪਾਖੰਡੁ ਸਿਟਿ ਮਨਿ ਕਪਟੁ ਕਮਾਹਿ। ਤਿਨ ਕੈ ਰਮਈ ਆਨੇ ਛਿਨ ਆਹਿ॥ ੨॥ ਜੋ ਕੇਤੇ ਸਾਸਿ ਸਮੀ
 ਹੋਇ। ਕੀ ਆਦਿ ਸੇਖੁ ਪੂਜਾ ਕਰੇਇ। ਅੰਤਰਿ ਲੇਖ ਮਨ ਬਿਖਿ ਆਮਾਹਿਉ। ਉਇ ਨਿਰੰਜਨ ਕਸੇ ਪਾਹਿ
 ਉ॥ ੩॥ ਕੀਤਾ ਹੋ ਆਕਰੇ ਕਿ ਅਹੋਇ। ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਿ ਚਲਾਏ ਸੋਇ। ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਭਰਮ ਦੁਕਾਇ
 ॥ ਹੁਕਮੇ ਬੁਝੈ ਤਾ ਸਚਾ ਪਾਏ॥ ੪॥ ਜਿਸੁ ਜੀ ਉਐ ਤਰ ਮੇਲਾ ਹੋਇ। ਤੀਰਥੁ ਭਵੈ ਦਿਸੀ ਤਰਲੋਇ। ਨਾ
 ਨਕ ਮਿਲੈ ਸੀਤਿ ਸੰਗੁ। ਤਉ ਭਵ ਜਲ ਕੇ ਤੂਟਿ ਜੀ ਬੇਧੁ॥ ੫॥ ੫॥ ੪॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੧॥ ਸਗਲ
 ਭਵਨ ਤੇਰੀ ਮਾਇਆ ਮੋਗ। ਮੇਅ ਦੁਰੁ ਨਦੀ ਸੈ ਸਰੋਬ ਤੇਹ। ਤੂੰ ਸਰਨਾ ਬਾਢੇ ਵੀ ਦੇਵ। ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿ
 ਲੈ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸੇਵ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਸੇਵਰਿ ਗਹਿਰੀ ਭੀਰਲ ਲੁ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਏ ਤੂੰ ਅਪ
 ਰੰਪੁ ਸਰਬ ਪਾਲੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਬਿਨ ਸਾਧਨ ਪਾਈ ਮੇਰਿ ਕਾਸੰਗੁ। ਬਿਨ ਗੁਰ ਮੇਲ ਮੇਲੀ
 ਨ ਭੰਗ। ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਸੁਪੁਰੇਇ। ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੋਇ। ਜਾ ਕਉ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਰਖਨਾ
 ਰੁ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਵਹਿ ਕਰਹਿ ਸਾਰਾ। ਬਿਖਰਉ ਮੇਮ ਮਤਾ ਪਰਹਰਾਇ। ਸਭਿ ਦੁਖ ਬਿਨਾ ਸੇਰਾ ਮਰ
 ਇ॥ ੨॥ ਉਤਮ ਗਤਿ ਮਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਰੀਰਿ। ਗੁਰ ਮਤਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹੀਰ। ਲਿਵਲਾਹੀ ਨਾ

ਮਤਿਦੂਜਾਭਾਉ। ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਮਿਲਾਉ॥ ੪॥ ੫॥ ਬਸੰਤਮਹਲਾ ੧॥ ਮੇਰੀਸਖੀ
 ਸਹੇਲੀਸੁਨਹੁਭਾਇ। ਮੇਰਾਪਿਰੁਰੀਸਾਲੁਸੇਗਿਰਜਾਇ। ਉਹਅਲਖਨਲਖੀਐਕਹੁਕਾਇ
 ॥ ਗੁਰਸੰਗਿਦਿਖਾਵਉਰਾਮਰਾਇ॥ ੧॥ ਮਿਲਿਸਖੀਸਹੇਲੀਹਰਿਗੁਰਬਨੇ। ਹਰਿਸੰਗਿਖੇ
 ਲਹਿਦਰਕਾਮਨਿਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਤਮਨਮਨੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਮਨਮੁਖਿਦੁਹਾਗਨਿਲਾ
 ਹਿਭੇਵ। ਉਹੁਪਟਿਪਟਿਰਾਵੈਸਰਬਪ੍ਰੇਉ। ਗੁਰਮੁਖਿਧਿਰੁਚੀਨੀਸੇਗਿਦੇਉ। ਗੁਰਨਾਮਨਿ
 ਛਾਇਆਜਪਿਜਾਪੇਉ। ਬਿਨੁਗੁਰਭਗਤਿਨਭਾਉਹੋਇ। ਬਿਨੁਗੁਰਸੇਤਨਸੇਗਦੇਇ। ਬਿਨੁ
 ਗੁਰਅੰਧਲੇਪੈਪੁਹੋਇ। ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲਸਬਦੁਖੋਇ॥ ੩॥ ਗੁਰਿਮਨੁਮਾਰਿਉਕਰਿ
 ਸਿਯੋਗੁ। ਅਹਿਨਿਸਿਰਾਵੈਭਗਤਿਜੋਗੁ। ਗੁਰਸੇਤਸਭਦੁਖਮਿਟੇਰੇਗੁ। ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਦੁਰਸ
 ਹਜਿਜੋਗੁ॥ ੪॥ ੬॥ ਬਸੰਤਮਹਲਾ ੧॥ ਆਪੇਕਦਰਤਿਕਰੇਸਾਨੁ। ਸਦੁਆਪਿਨਿਬੇਛੋਰਾਜਰਾਨ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਉਤਮੁਸਿਗਿਸਾਖਿ। ਹਰਿਨਾਮੁਰਸਾਇਣਸਹਜਿਅਧਿ। ੧॥ ਮਤੁਬਿਸਰੈਸਿਮਰੈ
 ਮਨਰਾਮਬੋਲੁ। ਅਪਰੰਪਰੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਅਇਤੁਲਾਏਅਤਤੋਲਿ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ॥ ਗੁਰਚਰਨਸਰੋਵਹਿਗੁਰਸਿਖਤੋਗੁ। ਗੁਰਸੇਵਤੇਰਜਿਮੇਰਤੇਰ। ਨਰਨਿਦਕਲੇ
 ਭੀਸਨਕਢੇਗ। ਗੁਰਸੇਵਨਭਾਈਸਿਢੇਰਚੇਗ॥ ੨॥ ਗੁਰਤੁਠਾਬਖਸੇਭਗਤਿਭਾਉ। ਗੁਰਿਤੁਠੇਪ
 ਈਐਹਰਿਮਹਲਿਠਾਉ। ਪਰਹਰਿਨਿਦਾਹਰਿਭਗਤਿਜਾਗੁ। ਹਰਿਭਗਤਿਸੁਹਾਵੈਕਰਮਭਾਗੁ।
 ੩॥ ਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਵੈਕਰੀਦਾਤਿ। ਗੁਰਸਿਖਪਿਅਰੇਦਿਨੁਸੁਰਾਤਿ। ਛਲੁਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿ
 ਗੁਰਸੇਤਸੇਗਦੇਇ। ਕਹੁਨਾਨਕਪਾਵਹਿਦਿਰਲੇਕੇਇ॥ ੪॥ ੭॥ ਬਸੰਤਮਹਲਾ ੧॥ ਸਾਹਿਬ
 ਭਾਵੈਸੇਵਕਸੇਵਕਰੈ। ਜੀਵਤਮਰੈਸਭਕਲਉਪਰੈ॥ ੧॥ ਤੇਰੀਭਗਤਿਨਛੋਰਉਕਿਅਕੋਹਸੈ।
 ਸਾਚੁਨਾਮੁਮੇਰੈਹਿਰਾਏਕਸੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਜੋਸੇਮਾਇਆਮੋਹਪਾਨੀਗਲਤੁਰਹੈ। ਤੇਸੇਸੇਤ
 ਜਨਾਗਮਨਾਰਵਤਰਹੈ॥ ੨॥ ਮੇਮੂਰਖਮੁਗਧਉਪਰਿਕਰਹੁਦਇਆ। ਤਉਸਰਨਗਤਿਰਹੇਪਇ
 ਆ॥ ੩॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸੇਸਾਰੇਨਿਹਛਲਕਾਮ। ਗੁਰਪਰਸਾਇਕੇਪਾਵੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁ॥ ੪॥ ੮॥
 ॥ ਬਸੰਤਹਿਛੋਲਮਹਲਾ ੧॥

॥५५॥ २॥

॥५५॥ २॥

१॥ ॐ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਸਲਿਗਾ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰਭ ਮਨਾਉ

ਸੁਖਿ ਤਤੁ ਲਸੀ ਮਾਲਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਬੇੜ ਬਿਧਿ ਹੁਇ ਆਕਰਹੁ ਦਇਆਲਾ ॥ ੧ ॥ ਕਾਹੇ
ਕਲਗ ਸਿੰਢ ਹੁਜਨ ਮੁਗਵਾਵਹੁ ॥ ਕਾਢੀ ਘੁਗਿ ਦਿਵਾਲ ਕਾਹੇ ਗਚੁਲਾਵਹੁ ॥ ੧ ॥ ਕਰਹੁ ਰਿਹ
ਟਮਾਲ ਹਿੰਦੁ ਪਰੇਵਹੁ ਤਿਸੁ ਭੀਤਿ ਮਨੁ ਜੇਵਹੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਿੰਢ ਹੁਕਰਹੁ ਕਿਅਰੈ ਤਉ ਮਾਲੇ ਕੇਹੋਵ
ਹੁ ॥ ੨ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਦੁਇ ਕਰਹੁ ਬਸੇਲੇ ਗਤੇ ਹੁਪਸਤੀ ਭਾਈ ਜਿਉ ਜੇ ਉਗੇ ਡੁਹੁ ਤਿਉ ਤਮ ਸੁਖ ਪਾਵ
ਹੁ ਕਿਰਤਨ ਮੇਰਿ ਆਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਬਾਗੁ ਲੈਤ ਭੁਨਿਹੈ ਸੁਲਾਹੈ ਦੇਵੇ ਤੁਕਰਹਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ਪ੍ਰਨ
ਵਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸਾ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਦਇਆਲਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਬਸੈ ਤਹਿ ਡੋਲ ਮਹਲਾ ੧
॥ ਸਾਹੁਰੁ ਫੀਦੁ ਬਸੁ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨੀ ਬੇਧੇ ਵਰੈ ਪਨ ਦੇਖੇ ॥ ਆਪਿ ਕੁਚੰਜੀ ਦੇਸੁ ਨ ਦੇਉ ਜਾਨ ਨਾਹੀ ਰਖੇ
॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾਹੁ ਉਘੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਅਖਰ ਲਿਖੇ ਸੇਈ ਗਾਵਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਬਾਈ ॥ ੧ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਕਹਿ ਕਸੀਦਾ ਪਹਿਰਹਿ ਚੋਲੀ ਤਾਤੁ ਮਜਾਨੁ ਨਾਹੀ ॥ ਜੇ ਘਰ ਰਾਖਹਿ ਬੁਰਾਨ ਚਾਖਹਿ
ਹੋਵਹਿ ਕੀਤਾ ਪਿਆਰੀ ॥ ਜੇ ਤੈ ਪੜਿਅ ਪੈਂਤਿ ਤੁਬੀ ਨਾਵੁ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਦਇਆਲਾ ॥ ਪ੍ਰਨ ਵਤਿ ਨਾਨਕ ਦੇ
ਕਲਿਆਣੇ ਜੇ ਕਹਿ ਸਤਿ ਸਮਾਵਾ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ਬਸੈ ਤਹਿ ਡੋਲ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਰਾਜਾ ਬਲਬਨਗ
ਰੀ ਕਾਢੀ ਦਸਟਾਨਾ ਲਿਖਿ ਅਰੇ ॥ ਦੁਇ ਮਾਈ ਦੁਇ ਬਾਪ ਪਈ ਅਹਿ ਪੈਂਤਿ ਤਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ੧
॥ ਸੁਆਮੀ ਪੰਡਤ ਤਮ ਦੇਵਹੁ ਮਤੀ ॥ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਪਾਵਹੁ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਭੀਤ
ਰਿਅਗ ਨਿਬਨਾਸ ਪਤਿ ਮਊਲੀ ਸਾਗਰੁ ਪਿੰਡੈ ਪਾਇਆ ॥ ਏਹੁ ਸਰਜੁ ਦੁਇ ਪਰੀ ਭੀਤਿ ਰਿਖੇ ਸਾਗਿ
ਅਨੁਨ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਰਾਮ ਰੇਵੈ ਤਾਜਾਨੀ ਐਇ ਕਮਾਈ ਭੋਗ ਕੋਰਹਿ ॥ ਤਕੇਲ ਪਣ ਜਾਨੀ ਅਹਿ
ਖਿਮਾਪਨ ਰਹੇਇ ॥ ੩ ॥ ਕਹਿ ਆਸੁ ਹਿਨ ਪਾਇ ਆਮਾਨ ਹਿਤਿ ਨਹੀ ਸੇਤੀ ਦਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਨ ਵਤਿ ਨਾ
ਨਕ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸਾ ਖਿਨ ਤੇਲਾ ਖਿਨ ਮਾਸਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਬਸੈ ਤਹਿ ਡੋਲ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾ
ਹੁਗਰੁ ਸਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਭੁਖ ਗਵਾਏ ॥ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਭੁਗਤਿ ਮ੍ਰਿਤੁ ਭਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨ ਹਰਿ
ਗੁਨ ਗਾਏ ॥ ੧ ॥ ਸਤੁ ਬੇਲ ਹਿਰੇ ਮਨ ਦੇਤਿ ਹਰੀ ॥ ਕਿਨ ਗਰਮ ਕਤਿ ਨਾਹੀ ਤੈਲੇਈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾ
ਈ ਐਨਾ ਮੁਹਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਬਿਨੁ ਭੁਗਤੀ ਨਹੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਭੁਗਤੀ ਨਹੀ

ਗਤਿਹਰੀਵੇਖੇਪਰਗਟਗੁਰਮੁਖਿਸੰਤਨਾ।ਹਰਿਹਰਿਕਰਹਿਸੁਹਰਿਰੰਗਿਭੀਨੇਹਰਿਜਲੁਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮਨਾ॥ ੩॥ਜਿਨਕਉਤਖਤਿਮਿਲੈਵਡਿਅਈਗੁਰਮੁਖਿਸੇਖਰਪਾਨੁਕੀਏਪਾਰ
ਸੁਭੇਦਿਭੇਸੇਪਰਸਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਸੇਗਿਧੀਏ॥੪॥੧॥

॥ਗਗੁਬਸਿਤਮਹਲਾ ੩॥ ॥੫੪ ੧॥

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ

॥ਮਹਾਰੁਤੀਮਹਿਸਦਾਬਸੇਤੁ॥ਕਿਅਹਉਅਧਾਕਿਰਮਜੇਤੁ॥ਤੇਰਾਕਿਨੈਨਪਾਇਅਅਇਅੰਤੁ
॥ਤੇਸਾਹਿਬਕੀਕਰਹਿਸੇਵਾ॥ਪਰਮਸੁਖਪਾਵਹਿਅਤਮਦੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਰਮਹੋਵੈ
ਤਸੇਵਾਕਰੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਨੀਵਤਮਰੈ॥ਅਨਦਿਨੁਸਾਚੁਨਾਮਉਚਰੈ॥ਇਨਬਿਧਿਪ੍ਰਾਣੀ
ਦੁਤਰੁਤਰੈ॥ਬਿਖਮਅੰਮ੍ਰਿਤਕਰਤਾਰਿਓਪਾਏ॥ਸਿਸਾਰਬਿਖਕਉਦਇਛਲਲਾਏ॥ਆਪੇਕਰ
ਤਾਕਰੇਕਰਾਏ॥ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੇਖਵਾਏ॥ਨਾਨਕਜਿਸਨੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਅਪਣਾਭਾਅਪਿ
ਕਰੇਇ॥੪॥੧॥ਬਸਿਤਮਹਲਾ ੩॥ਰਾਤੇਸਚਿਹਰਿਨਾਮਨਿਹਾਲਾ॥ਦਇਆਕਰਗੁਪਭਈਨਦ
ਇਆਲਾ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਹੀਮੇਕੇਇ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੈਸੇਇ॥ਗੁਰਗੋਪਾਲਮੇਰੈ
ਮਤਿਭਾਈ॥ਹਰਿਨਾਮਕਉਦਰਸਨਦੇਖਿਬਿਨੁਸਹਜਿਮਿਲਉਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ॥ਇਹੁਮਨੁਲੋਭੀਲੋਭਿਲੋਭਨਾ॥ਰਾਮਬਿਸਾਰਿਬਹੁਰਿਪਛਤਾਨਾ॥ਬਿਛੁਰਤ
ਮਿਲਾਇਗੁਰਸੇਵਾਲਗੇ॥ਹਰਿਨਾਮਦੇਉਮਸਤਕਿਦੁਭਭਾਗੇ॥੨॥੫੬ਨੁਪਾਕੇਇਹਦੇਹਿਸ
ਗੰਗਾ॥ਹਉਮੇਰੇਗਕਠਨਿਤਨਿਖੀਗਾ॥ਢਾਰਿਨਦੀਆਅਗਨੀਤਨਚਾਗੇ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਤਜਲੇਕ
ਰਿਅਹੰਕਾਰਿ॥ਗੁਰਗਾਖੇਵਡਭਾਗੀਤਾਰੇ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਰੇ॥੪॥੨॥ ॥
ਬਸਿਤਮਹਲਾ ੩॥ਹਰਿਸੇਵੈਸੇਹਰਿਕਾਲੇਗਾ॥ਸਚਸਹਜੁਕਏਨਹੈਵੈਸੇਗਾ॥ਮਨਮੁਖਮੁਏਨਾ
ਹੀਹਰਿਮਨਿਮਾਹਿ॥ਮਰਿਮਰਿਜੈਮੇਭੀਮਰਿਜਾਹਿ॥੧॥ਸੇਜਨਜਿਵੈਜਿਨਹਰਿਮਨਿਮਾਹਿ॥ਸਾ
ਚੁਸਚਾਲਹਿਸਾਚੁਸਮਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਹਰਿਨਾਮੇਟਿਤੇਰਹਹਿਦੁਰਿ॥ਦਿਸੀਤਰੁਭਵਹਿ
ਸਿਰਿਪਾਵਹਿਧਰਿ॥ਹਰਿਆਪੇਜਨਲੀਏਲਹਿਲਾਇ॥ਤਿਨਸਦਾਸਖਤਿਲਨਤਮਾਇ॥ਨਦ
ਰਿਕਰੈਦੂਕੈਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸਾਚੀਦਰਗਹਪਾਵੈਮਾਨੁ॥ਹਰਿਜੀਵਦੇਖੈਸਦਾਹਜਰਿ॥ਗੁਰਕੇਸਬ

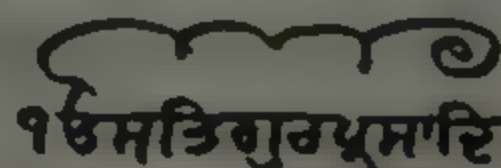
ਵਿਗਿਆਨਕਪ੍ਰਕਾਰਿ॥ ੩॥ ਜੀਅਜੰਤਵੀਕਰੀਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਦਾਸਮਾਇ॥ ੬॥
 ਰਿਸਾਏਪਤਿਸਿਉਘਰਿਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਦੁਹਾਈਪਾਇ॥ ੪॥ ੩॥ ਬਸੰਤਮਹਲਾ ੩॥
 ਐਤਰਿਪੁਜਮਨਤੇਰੇਇ॥ ਏਕੋਦੇਖੈਅਵਰਨਕੋਇ॥ ਦੂਜੈਲੇਕੀਬਹਤੁਖੁਪਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁ
 ਰਮੇਨੋਏਕੁਦਿਖਾਇਆ॥ ੧॥ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭਮਊਲਿਅਸਦਾਬਸੰਤਾ॥ ਇਹੁਮਨੁਮਊਲਿਅਗਾਇ
 ਗੁਨਗੋਬਿੰਦੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਭੁਗੁਰੁਤਮਕਰੁਬੀਚਾਰੁ॥ ਤਾਪ੍ਰਭਸਾਦੀਲਗੋਪਿ
 ਆਰੁ॥ ਆਪੁਛੋਛਿਹੇਹਿਦਾਸਤਭਾਇ॥ ਤਉਜਗਜੀਵਨੁਦਸੈਮਨਿਆਇ॥ ੨॥ ਭਗਤਿਕਰੇ
 ਸਦਾਦੇਖੇਗੁਰਿ॥ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭਸਦਾਰਿਅਕੁਰਪ੍ਰਕਾਰਿ॥ ਇਸੁਭਗਤੀਕਾਕੋਈਜਾਨੈਭੇਦੁ॥ ਸਭਮੇਰਾ
 ਪ੍ਰਭੁਅਤਮਦੇਉ॥ ੩॥ ਆਪੇਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥ ਜਗਜੀਵਨੁਸਿਉਆਪਿਦਿਤੁਲਾਇ
 ॥੪॥ ੪॥ ਬਸੰਤਮਹਲਾ ੩॥ ਭਗਤਿਦੁਛਲੁਗਰਿਦਸੈਮਨਿਆਇ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸਹਜਸੁਭ
 ਇ॥ ਭਗਤਿਕਰੀਦਿਛਹੁਆਪੁਖੋਇ॥ ਤਦਹੀਸਾਭਿਮਿਲਾਵਹੋਇ॥ ੧॥ ਭਗਤਸੇਹਹਿਸਦਹ
 ਰਿਪ੍ਰਭੁਦੁਆਰਿ॥ ਗੁਰਕੋਹੇਤਿਸਾਢੇਪ੍ਰੇਮਿਪਿਆਰਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਭਗਤਿਕਰੇਸੇਜ
 ਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਦਿਛਹੁਉਮੇਖੋਇ॥ ਹਰਿਜੀਉਆਪਿਦਸੈਮਨਿਆਇ॥ ਸ
 ਦਾਸੀਤਿਸੁਖਸਹਜਿਸਮਾਇ॥ ੨॥ ਸਾਭਿਰਤੇਤਿਨਸਦਾਬਸੰਤਾ॥ ਮਨਤਨੁਹਰਿਆਗਦਿਗੋਬਿ
 ਦੁ॥ ਬਿਨੁਨਾਦੈਦੁਕਾਸੇਸਾਗਿ॥ ਅਗਨਿਤ੍ਰਿਸਨਜਲੇਦਾਰੇਦਾਰੁ॥ ੩॥ ਸੇਈਕਰੇਜਿਹਰਿਜੀਉ
 ਭਾਵੈ॥ ਸਦਾਸਖਸਰੀਰੁਭਾਨੈਦਿਤੁਲਾਵੈ॥ ਅਪਨਾਪ੍ਰਭੁਸੇਦਿਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮ
 ਦਸੈਮਨਿਆਇ॥ ੪॥ ੭॥ ਬਸੰਤਮਹਲਾ ੧॥ ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ ਮਨਤਨੁ
 ਹਰਿਸਬਤਿਗੁਰਭਾਏ॥ ਸਭਲਉਬਿਰਖੁਹਰਿਕੋਦੁਆਰਿ॥ ਸਾਢੀਬਾਨੀਨਾਮਅਪਾਰੁ॥ ੧॥
 ਏਮਨਹਰਿਅਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ ਸਭਛਲੁਲਾਗੈਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਆਪੇ
 ਨੈਕੇਆਪੇਦੁਰਿ॥ ਗੁਰਕੋਸਬਦਿਦੇਖੈਸਹਜੁਰਿ॥ ਛਾਦੁਪਈਛੁਲੀਬਨਰਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਵਿਗਸੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ ੨॥ ਅਨਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਕਰਹਿਦਿਨੁਗਤਿ॥ ਸਤਿਗੁਰਗਵਾਈਦਿ
 ਚਹੁਜੁਰਿਭੁਗਤਿ॥ ਪਰਪੰਚਦੇਖਹਰਿਅਦਿਸਮਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਨਾਮਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ३ ॥ आपवरत सतुਰसडेगा जेविछुकरेसेਈ पगरेगा ॥ दंड दंडाडिलनत भाਇ ॥
 नानकमिलिअेसबदिबभाਇ ॥ ४ ॥ ६ ॥ बसितमगल १ ॥ पुंरैकुगिसदुकरकम
 दै ॥ ऐकैदेडिठिरिजेनिनभादै ॥ सठलजनमुसिमुजगमहिअभा ॥ साचिना
 मिसभानिसभाਇअभा ॥ १ ॥ गुरमुखिवारवरहुलिदुलाਇ ॥ हरिनामसेदिहदिउहु
 अयुगदुआ ॥ १ ॥ रगु ॥ ॥ तिसजनकीहेसांहीबानी ॥ गुरकैसबदिजगभाहि
 समानी ॥ उहुजगपरसीसांहीहेਇ ॥ नानकभित्तजनपरगटहेਇ ॥ २ ॥ ऐकिसांहेस
 बदिगहीलिदुलाਇ ॥ सेजनसांहेसांहेहुआ ॥ सडुपिअभा ॥ निदेधिगजुगि ॥ सितज
 नकीपरपेकजपगि ॥ ३ ॥ ऐकैवरतअदुरनकेਇ ॥ गुरसबदीमेलदुहेਇ ॥ जिति
 सडुसेदिअतिनिरसुपाਇअभा ॥ नानकसगजिनमिसभा ॥ ४ ॥ ७ ॥ बसितमग
 ल ३ ॥ गुराडिवरगिजितिदेधिगजुगि ॥ सितजनकीपरपेकजपगि ॥ हरिसतीसुद
 रगलिदुलाਇ ॥ पुंरैसडिगुदीअयुदुआ ॥ १ ॥ दामावदामदामदिरलकेहीहेਇ
 ॥ उतमपदुदीपादैसे ॥ १ ॥ रगु ॥ ॥ ऐकैसेदुअउरनके ॥ जितुसेदीअेस
 दामपुहे ॥ नानकमरेनअदैजा ॥ तिसुबितुअदुरमेदीविउभा ॥ २ ॥ सेजनसा
 डेजिनीसाचुपढातिअभा ॥ अयुमारिसगजेनामिसभानिअभा ॥ गुरमुखिनामुपापतिहे
 ॥ मनुनिरमलुनिरमलुसडुसे ॥ ३ ॥ जितिगिअनुकीअतिमुगडिजुजाना ॥ सा
 डुसबदि ॥ अकुटेकसिदुआ ॥ हरिसठपेडासपुहे ॥ नानकनामिगडेसडुसे ॥
 ४ ॥ ८ ॥ बसितमगल ३ ॥ नानकभित्तकलकाकरेउपाग ॥ सडीबानीनामिपिअग ॥
 मनमुपडुलेकरेअए ॥ नानकमुलजनमगदुआ ॥ १ ॥ जੀदुतमरेमरिमरदुसदु
 रै ॥ गुरकैसबदिसाचुउरपांरै ॥ १ ॥ रगु ॥ ॥ गुरमुखिडेजनुपदितसगीरगा ॥
 मनुनिरमलुसदगुनीगगीरगा ॥ जमेमरेनअदैजा ॥ गुरपसादीसाचिसभा ॥ २
 ॥ सांहेसेदुसाचुपढाते ॥ गुरकैसबदिहरिदरिनीसांनै ॥ हरिसांहेसडुसेहुहे ॥

ਨਿਜਿਘਰਿਵਾਸਾਪਾਵੈਸੇਇ॥ ੩॥ ਅਪਿਅਭੁਲੁਸਭਾਸਢਿਸੇਇ॥ ਹੋਰਸਭੁਲੁਹਿਦੁਜੇ
 ਪਤਿਖੋਇ॥ ਸਾਚਾਸੇਵਹੁਸਾਈਬਾਈ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਹਿਸਢਿਸਮਾਈ॥ ੪॥ ਬਸੈਤਮਹਲਾ ੩
 ॥ ਬਿਨੁਕਰਮਾਸਭਿਭਰਮਿਭੁਲਾਈ॥ ਮਾਇਆਮੋਹਿਬਹੁਤੁਖੁਪਾਈ॥ ਮਨਮੁਖਅੰਧਾਠਉ
 ਰਨਪਾਈ॥ ਬਿਸਟਾਕਾਕੀਨਾਬਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਈ॥ ੧॥ ਹੁਕਮਮੈਨੈਸੇਜਨਪਰਵਾਨਾ॥ ਗਰ
 ਕੈਸਬਇਨਾਮਿਨੀਸਾਨੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸਾਚਿਰਤੇਜਿਨਾਪਾਗਿਲਿਖਿਅਪਾਇਆ॥ ਹ
 ਰਿਕਾਨਾਮੁਸਦਾਸਦਾਮਨਿਭਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਬਾਈਸਦਾਸੁਖਹੋਇ॥ ਜੇਤੀਜੇਤਿਮਿ
 ਲਾਏਸੇਇ॥ ਏਕਨਾਮੁਤਾਰੇਸੈਸਾਰੁ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਨਾਮਪਿਆਰੁ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਮਕਤਿਕਿਨੈ
 ਨਪਾਈ॥ ਪੂਰੈਗੁਰਤੇਨਾਮੁਪਲੈਪਾਈ॥ ੨॥ ਸੇਬੁਦੈਨਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਨਾ
 ਮੁਖਿਨਾਏ॥ ਜਿਨਏਕਜਾਤਾਸੇਜਨਪਰਵਾਨਾ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਦਹਿਨੀਸਾਨੁ॥ ੪॥ ੧੦ ॥
 ਬਸੈਤਮਹਲਾ ੩॥ ਕਿਰਪਾਕਰੇਸਤਿਗੁਰਮਿਲਾਏ॥ ਅਪੇਅਪਿਦੁਸੈਮਨਿਅਾਇ॥ ਨਿਹਰ
 ਲੁਮਤਿਸਦਾਮਨਿਪੀਰਾ॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਗੁਣੀਗਹੀਰਾ॥ ੧॥ ਨਾਮਹੁਭੁਲੇਮਰਹਿਬਿਖੁਪਾਇ॥
 ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਠਿਰਿਅਾਵੈਜਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਬਹੁਭੇਖਮਨਿਸੀਤਿਨਹੋਇ॥ ਬਹੁਅ
 ਭਿਮਾਨਅਪਣੀਪਤਿਖੋਇ॥ ਸੇਵਤੁਭਾਗੀਜਿਨਸਬਦੁਪਛੁਨਿਅਾ॥ ਬਾਹਰਜਾਦਾਘਰਮਹਿਅ
 ਨਿਅਾ॥ ੨॥ ਘਰਮਹਿਦੁਸਤੁਅਗਮਅਧਾਰਾ॥ ਗੁਰਮਤਿਖੋਜਹਿਸਬਦੁਵੀਠਾਰਾ॥ ਨਾਮਨਵਨਿ
 ਪਿਪਾਈਘਰਹੀਮਾਹਿ॥ ਸਦਾਰੀਗਿਰਾਤੇਸਾਚਿਸਮਾਹਿ॥ ੩॥ ਅਪਿਕਰੇਕਛੁਕਰਨਨਜਾਈ
 ॥ ਅਪੇਭਾਵੈਲਏਮਿਲਾਈ॥ ਤਿਸਤੇਨੈਕੈਨਾਹੀਕੋਟੂਰਿ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਹਿਆਕੁਰਪੂਰਿ॥ ੪
 ॥ ੧੧॥ ਬਸੈਤਮਹਲਾ ੩॥ ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਚੀਤਿਸੁਭਾਇ॥ ਰਾਮਨਾਮਰਸਿਰਹੈਅਘਾਇ॥ ਕੇ
 ਟਕੋਟੈਤਰਕੇਪਾਪਜਲਿਜਾਹਿ॥ ਜੀਵਤਮਰਹਿਹਰਿਨਾਮਸਮਾਹਿ॥ ੧॥ ਹਰਿਕੀਦਾਤਿਹਰਿਜੀ
 ਉਜਾਨੈ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਇਹੁਮਨੁਮਉਲਿਅਾਹਰਿਗੁਨਦਾਤਾਨਾਮੁਦੁਖਾਨੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥
 ਭਗਵੈਵੈਸਿਕ੍ਰਮਿਮੁਕਤਿਨਹੋਇ॥ ਬਹੁਸੇਜਮਿਸੀਤਿਨਪਾਵੈਕੋਇ॥ ਗੁਰਮਤਿਨਾਮਪਰਾਪਤਿ
 ਹੋਇ॥ ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਪਾਵੈਸੇਇ॥ ੨॥ ਕਲਮਹਿਰਾਮਨਾਮਿਵਡਿਅਾਈ॥ ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪ

ਇਆਜਾਈ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਮੇਰੁ ਮੈ ਜਲਿ ਜਾਈ॥ ੧॥ ਵਡੁ ਭਾਗਿ ਹਿ
 ਨਾਮ ਬੀਛਾਗਾ॥ ਛੁਟੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਦੁਖ ਸਾਰ॥ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿ ਆਸੇ ਬਾਹਿ ਪਾਸਾਰ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਜ
 ਏ ਸਭ ਪਾਵੁ ਹਰਾ॥ ੪॥ ੧੨॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੩॥ ਤੇਰਾ ਕੀਅਾ ਕਿਰਮ ਜੇਤਾ॥ ਦੇਹਿ ਜਾਪੀਅ
 ਦਿ ਅੰਤ॥ ੧॥ ਗੁਣ ਆਖਿ ਦੀਛਾਰੇ ਮੇਰੀ ਮਾਇ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਕੇ ਲਗਾਉ ਪਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਗਰਬ ਰਸਾਇ ਲਾਗੇ ਨਾਮੁ ਸੁਆਇ॥ ਕਹੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵੁ ਦੁਹੈ ਰਿਵਾਇ॥ ੨॥ ਗੁਰ
 ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਚੁਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਸਹਜਿ ਭਾਇ ਪਾਇ ਆਹਰਿ ਨਾਮੁ॥ ੩॥ ਉਤਮ ਉਤਮ ਸਬ
 ਦੁਕਾਮ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਖਾਨੈ ਸਾਨੁ ਨਾਮੁ॥ ੪॥ ੧੩॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੩॥ ਬਿਨ ਸਪਤਿ ਮਉ
 ਲੀ ਛਾਇ ਅਬਸੇਤਾ॥ ਇਹੁ ਮਨ ਮਉਲਿ ਆਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਗਿ॥ ੧॥ ਤਮ ਸਚੁ ਪਿਆਵੁ ਗੁਰੁ
 ਪਮਨਾ॥ ਤਾ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਮਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਇਤਮਨ ਮਉਲਿ ਆਇ ਅਮ
 ਨੇਦਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਲ ਮਾਇਆ ਨਾਮਿ ਗੋਬਿੰਦਾ॥ ਏਕਾਏਕੁ ਸਭਿ ਆਖਿ ਦੁਖਾਨੈ॥ ਹੁਕਮ ਬੁਝੈ ਤਾਏ
 ਕੇ ਜਾਨੈ॥ ੩॥ ਕਹਤ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ॥ ਆਖਣੁ ਦੇਖਣੁ ਸਭ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਹੋਇ॥ ੪॥ ੧੪॥
 ॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੩॥ ਸਭ ਜਗਤੇ ਰੇ ਕੇਰੇ ਹੋਏ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਮਤਿ ਬੁਝਿ ਹੋਏ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ
 ਆਪੇ ਲਹਿ ਮਿਲਾਇ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਸਭਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਮਨਿ ਬ
 ਸੰਤ ਹੋਰ ਸਿਭਿ ਲੇਇ ਪਛਲਹਿ ਛਲੀ ਅਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ੨॥ ਸਦਾ ਬਸੰਤ ਗੁਰ ਸਬ
 ਦੁ ਦੀਛਾਰੇ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਖੇ ਉਰ ਪਾਰੇ॥ ੩॥ ਮਨਿ ਬਸੰਤ ਤਨ ਮਨ ਹਰਿ ਆਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ
 ਇਹੁ ਤਨੁ ਬਿਰਖੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਛਲ ਪਾਏ ਸੇਇ॥ ੪॥ ੧੫॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੩॥ ਤਿਨ ਬਸੰਤੁ
 ਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ॥ ਪੁਰੇ ਭਾਗਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਰਾਏ॥ ੧॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਬਸੰਤ ਕੀ ਲਾਗੈ ਨ
 ਸੇਇ॥ ਇਹੁ ਮਨ ਜਲਿ ਆਵੁ ਜੇ ਦੇਇ॥ ਇਹੁ ਮਨ ਛੁਟੈ ਜਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ॥ ਜਮ ਕਾਲ ਕੀ ਠਿ
 ਰਿ ਆਵੈ ਨ ਛੋਟੈ॥ ੩॥ ਇਹੁ ਮਨ ਛੁਟਾ ਗੁਰਿ ਲੀਆ ਛੁਟਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਮੇਰੁ ਸਬਦਿ
 ਜਲਾਇ॥ ੪॥ ੧੬॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੩॥ ਬਸੰਤ ਫੜਿ ਆਛਲੀ ਬਨ ਰਾਇ ਪਾਏ ਹਿਜੀ
 ਅਜੇ ਤਛੁਲਹਿ ਹਰਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ॥ ਇਨ ਬਿਪਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਆਹੋਇ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜ

ਪੇਦਿਨੁਗਤੀਗੁਰਮੁਖਿਹਉਮੇਕਯੋਪੇਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਣੇਸਬਦਿਸੁਨਾਏ॥
 ਏਹੁਜਗਹਰਿਅਸਤਿਗੁਰਭਾਏ॥ ੨॥ ਛਲਛਲਲਾਗੇਜਾਅਪੇਲਾਏ॥ ਮੂਲਿਲਗੈਤਾਸਤਿ
 ਗੁਰਧਾਏ॥ ੩॥ ਅਪਿਬਸਿਤੁਜਗਤੁਸਭਾਵਨੀ॥ ਨਾਨਕਪੂਰੇਭਾਗਿਭੁਗਤਿਨਿਰਾਲੀ॥ ੪॥
 ੧੭॥ ਬਸਿਤਮਹਲ ੩॥ ਹਿੰਡੇਲੁ॥ ॥ਘਰੁ ੨॥ ਗੁਰਕੀਭਾਈਵਿਟਹੁਵਾਰਿਅਭਾਈ
 ॥ਗੁਰਸਬਦਿਵਿਟਹੁਬਲਿਜਾਈ॥ ਗੁਰਸਾਲਾਹੀਸੁਅਪਨਾਭਾਈ॥ ਗੁਰਚਰਨੀਚਿਤੁਲਾਇ॥
 ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਾਗਮਨਾਮਚਿਤੁਲਾਇ॥ ਮਨਤਨਤੇਰਾਹਰਿਅਹੋਵੈਏਕਹਰਿਨਾਮਛਲੁਪਾਇ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ਗੁਰਰਾਖੇਸੇਉਬਰੇਭਾਈਹਰਿਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਆਇ॥ ਵਿਚਿਹਉਮੇਦੁਖਉ
 ਠਿਗਇਅਭਾਈਸੁਖਉਠਾਮਨਿਆਇ॥ ੨॥ ਪੁਰਿਅਪੇਜਿਨਾਨੇਬਖਸਿਉਨਭਾਈਸਬਦੇ
 ਲਇਅਨਮਿਲਾਇ॥ ਪੁਰਿਤਿਨਾਕੀਅੇਘੁਲੀਮੇਭਾਈ॥ ਸਿਤਸੇਗਤਿਮਿਲੇਮਿਲਾਇ॥ ੩॥
 ਅਪੇਕਰੇਕਰਾਏਅਪਿਭਾਈਜਿਨਹਰਿਕੀਅਸਭਕੇਇ॥ ਨਾਨਕਤਨਿਮਨਿਸੁਖਵਸੈਭਾਈ
 ਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾਹੇਇ॥ ੪॥ ੧੮॥ ੧॥

॥ਰਾਗਬਸਿਤਮਹਲ ੪॥ ਘਰੁ ੧॥

੧੮ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਜਿਉਪਸਰੀਸੁਰਜਕਿਰਣਜੇਤਿ॥ ਤਿਉਘਟਿਘਟਿਰਮਈਆਉਤਿਪੋਤਿ॥ ੧॥ ਕੋਏਹਰਿਰ
 ਵਿਅਸਰਬਥਾਇ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਮਿਲਿਅੇਮੇਰੀਆਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ਘਟਿਘਟਿਅੰਤ
 ਏਕੇਹਰਿਸੇਇ॥ ਗੁਰਮਿਲਿਅੇਕਪ੍ਰਗਟਹੋਇ॥ ੨॥ ਏਕੇਏਕਹਰਿਅਭੁਰਪ੍ਰਗਿ॥ ਸਾਕਤਨਰ
 ਲੇਭੀਜਾਨਤਦੁਗਿ॥ ੩॥ ਏਕੇਏਕਦੁਰਤੈਹਰਿਲੇਇ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਏਕੇਕਰੇਸੁਹੋਇ॥ ੪॥ ੧॥ ਬਸਿ
 ਤਮਹਲ ੪॥ ਗੋਨਿਦਿਨੁਸਦਦਿਸਦੇਪਏ॥ ਮਨਹਰਿਸਿਮਰਹੁਅੰਤਿਸਦਾਰਖਿਲਏ॥ ੧॥
 ਹਰਿਹਰਿਏਤਿਸਦਾਮਨਮੇਰੇ॥ ਸਭਅਲਸਦੁਖਭੰਜਨਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਗੁਰਮਤਿਗਾਵਹੁਗਣ
 ਖੁਭਕੇਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ਮਨਮੁਖਿਛਿਰਿਛਿਰਿਹਉਮੇਮੁਏ॥ ਕਾਲਿਦੈਤਿਸਿਘਾਰੇਜਮ
 ਪੁਰਿਗਏ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਲਿਵਲਗੇ॥ ਜਨਮੁਮਰਨਦੇਉਦੁਖਭਾਗੇ॥ ੩॥
 ਭੁਗਤਜਨਾਕਉਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਤੁਠਾਮਿਲਿਅਾਬਨਵਾਰੀ॥ ੪॥ ੨॥

॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲ ੪ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਤਨ ਕੋ ਠੀਕ ਗੁਣ ਮੇਰੇ ਕਲੇ ਕਾਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤਨ
 ਬੇਜੀ ਐ ਜੋ ਤੀਜੇ ਤਿਸ ਮਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਮਾਧੋ ਸਾਧੂ ਜਨ ਦੇ ਹਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਦੇਖਤ ਦਰਸੁ ਪਾਪ ਸਭੁ ਨ
 ਸਹਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਪੰਢੇ ਚੋਰ ਮਿਲਿ ਲਗੇ ਨਹੀ ਆਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪ
 ਨੁ ਹਿਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਬੇਜਿ ਪਰੇਤ ਬਪਕੋ ਪਨ ਜਾਬਤ ਰਾਸ ਉਬਰਿਆ ॥ ੨ ॥ ਪਾਖੰਡ ਕੁਰਸੀ
 ਚਿਪਾਵ ਕਵਿ ਬਕੇ ਰਿਦ ਅੰਤ ਰਿਮਾਇ ਆਮਾਇ ਆਸਾ ਪੂਰਖ ਪੁਰਖ ਪਤਿ ਪਾਇ ਆ ਅਗਿ
 ਆਨੁ ਅੰਧੇਰ ਗਵਾਇ ਆ ॥ ੩ ॥ ਜਗੀ ਨਾਥ ਜਗਦੀਸਿ ਗੁਸਾਈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਪ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਨਾ
 ਨਕ ਸੰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਮੰਤਰਿ ਨਿਤ ਹਿਰੈ ਹਰਿਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਬਸੰਤ ਹਿੰਦੂ ਲਮਹਲ ੪
 ॥ ਤੁਮ ਦੁਠ ਪੁਰਖ ਦੁਠ ਅਗਮ ਗੁਸਾਈ ਹਮ ਕੀਰੇ ਕਿਰਮ ਮਨੁ ਛੇ ॥ ਹਰਿ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਕਰੁ
 ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਹਮ ਬਨਛੇ ॥ ੧ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਉਸਤਤੁ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਕਹਿ
 ਪਛੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖੁ ਮਲ ਭਰਿਆ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਨਛੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ॥ ਤੁਮ ਰਾਜਨੁ ਜਾਤਿ ਅਵਤਾਰੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਉਪਤਿਤ ਪਵੀਛੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਉਸਗਲ ਭਵਨ ਤੇ ਉ
 ਪਰਿ ਹਰਿ ਸੇਭਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਨਛੇ ॥ ੨ ॥ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਵੈ ਸਭਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰੇ ਮਨ ਸਾਤਿ
 ਨਛੇ ॥ ਸੇਪੈ ਨਵ ਡੇਢ ਪੂਰੇ ਹਰਿ ਜਨ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪਾਹਿ ਉਰਿ ਉਰਛੇ ॥ ੩ ॥ ਹਮ ਕੇ ਛੇ ਛੇ ਬਹੁਤ
 ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਹਰਿ ਪਾਹਿ ਪ੍ਰਿਥਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਛੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਪਾਇ ਆਹਿ ਤੁਏ ਹਮ ਕੀ ਏਪ
 ਤਿਤ ਪਵਛੇ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲ ੪ ॥ ਮੇਰਾ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਮਨੁ ਆਹਿ ਨ ਸਕੈ ਨਿਤ ਹਰਿ
 ਹਿਨ ਮਰ ਸਿਰੀਧੋ ॥ ਜਿਉ ਬਾਰਿ ਕੁਰਸ ਕਿਖਰਿ ਉਬਨਿ ਮਾਤਾ ਬਨਿ ਕਾਛੇ ਬਿਲਲ ਬਿਲੀਧੋ ॥
 ੧ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਜੀ ਉਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨ ਨਾਮ ਹਰਿ ਬੀਧੋ ॥ ਦੁਝੈ ਭੁਗਿ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਇ ਆਇ
 ਚਿਕਾਇ ਆਨਗ ਰਿਹਿ ਸੀਧੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਜਨ ਥੀ ਸੰਗ ਸਾਸੰਗੇ ਤੇ ਹਰਿ ਬਿਰਹੁ
 ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਬੀਧੋ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਕਮਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਤ ਭਾਰੀ ਬਿਨੁ ਜਲੁ ਦੇਖੇ ਸੁਕਲੀਧੋ ॥ ੨ ॥ ਜਨ ਜ
 ਪਿਉ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਰ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਗੁਰ ਹਰਿ ਪੀਧੋ ॥ ਜਨ ਮਜਨ ਮਕੀ ਹਉ ਮੈ ਮਲੁ ਨਿਕਸੀ
 ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਜਲ ਨੀਧੋ ॥ ੩ ॥ ਹਮ ਕੇ ਕਰਮ ਨ ਬਿਚਾਰੁ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਮ ਪੇਜ ਰਖਹੁ ਅਪਨੀਧੋ

॥ ਹਰਿਭਾਵੈ ਸੁਨਿ ਬਿਨ ਉਬੇਨ ਤੀਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਵੀਧੇ ॥ ੪ ॥ ॥ ਘਸਿਤ ਮਹਲਾ ੪ ॥
 ॥ ਮਨੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਰਮਿ ਭਰਮਿ ਬਹੁ ਪਾਵੈ ਤਿਲੁ ਘਰਿ ਵਸਾ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰ ਅੰਕ ਸਸਬਦੁ ਦਾਰੁ
 ਸਿਰਿ ਪਾਰਿ ਉਘਰਿ ਮੇਰਿ ਆਨਿ ਦਸਾਈਐ ॥ ੧ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਸਤ ਸੰਗਲਿ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਪਿਆ
 ਈਐ ॥ ਹਉ ਮੇਰੇ ਗੁਗਣਿ ਆਸੁ ਪੁਪਾਇ ਆਹਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਪਿ ਲਗਾਈਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥
 ਘਰਿ ਰਤਨੁ ਲਾਲ ਬਹੁ ਮਾਨ ਕਲਾ ਦੇ ਮਨੁ ਭਰਮਿ ਆਲਹਿ ਨ ਸਕਾਈਐ ॥ ਜਿਉ ਉਡਾ ਕੁਪੁ ਗੁਹ
 ਸਖਿਨ ਕਾਏ ਤਿਉ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਦਸਤੁ ਲਾਹੀਈਐ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨਿ ਐਸਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਨ ਪਾਇ ਆ
 ਤੇ ਪ੍ਰਿਗੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਨ ਰੁਜੀਵਾਈਐ ॥ ਜਨਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪੁੰਨੁ ਫਲੁ ਪਾਇ ਆ ਕਉ ਡੀਬਦ ਲੋਜਾਈਐ ॥
 ੧ ॥ ਮਧ ਸੂਦਨੁ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੁ ਮਿਲਾਈਐ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ਪ
 ਦੁ ਪਾਇ ਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥ ੪ ॥ ॥ ੬ ॥ ਘਸਿਤ ਹਿੰਡੇ ਲ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਆ
 ਵਨੁ ਜਾਨੁ ਭਇ ਆਦੁ ਖਿਖਿ ਆਦੇ ਹੁ ਮਨੁ ਧਸੇਈ ਸੁਣੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਖਿਨੁ ਪਲ ਨਹੀ ਚੇਤਿ ਆਜ
 ਮਿਧ ਕੇਰੇ ਕਾਲਿ ਸੁਲਿਵੈ ॥ ੧ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਉਬਿਖ ਹਉ ਮੇਮ ਮਤਾ ਜਿਨ ਕੇ ਪੂਰ ਮਨੇ ਰਬ
 ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਦੇਵੁ ਹਰਿ ਲਿਵੈ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪਰਿ ਪਿਆਰੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰ
 ਸੁਭੈਦਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਦਇਆ ਸਾਧ ਕਰਿ ਮੇਲੁ ਹੁ ਸਰਨਾ ਗਤਿ ਸਾਧੁ ਪਦੁ ॥
 ਹਮ ਭੁਭ ਦੇ ਪਾਥਰ ਕਾ ਚਿਲੇ ਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਈ ਨਦਇ ਆਦੁ ਖੁਭੈਦੁ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਉਸਤਤਿ ਪਾਰਹਰਿ
 ਦ ਅੰਤਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਬੁਧ ਲਿਵੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਹਮ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਲਗਾਨੀ ਹਮ ਹਰਿ ਦਿਟੁ ਹੁ ਪ੍ਰਮਿਦੈ ॥ ੩ ॥ ਜਨ ਕੇ ਪੂਰ ਮਨੇ ਰਬ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਦੇਵੁ ਹੁ
 ਰਿਲਵੈ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਮਨ ਤਨ ਅਨਦ ਅਨੰਦੁ ਭਇ ਆਗੁ ਗਿਮੰਤੀ ਉਹਰਿ ਭੈਦੁ ॥ ੪ ॥

੭ ॥ ੩੭ ॥ ੧ ॥

॥

॥ ਰਾਗੁ ਘਸਿਤ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥

੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਰੁ ਸੇਵੁ ਉਕਰਿ ਨ ਮਸਕਾਰਾ ॥ ਆਜੁ ਹਮਾਰੈ ਮੰਗਲ ਛਾਰਾ ॥ ਆਜੁ ਹਮਾਰੈ ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ॥ ਚਿੰਤਲ
 ਬੇਭੇਟੇ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ੧ ॥ ਆਜੁ ਹਮਾਰੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਸਿਤਾ ॥ ਗੁਣ ਗਾਏ ਪ੍ਰਭੁ ਮਬੇ ਅੰਤੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥

ਅਜੁਹਮਰੇਬਨੇਛਗਾ। ਅਤੁਸਿਗਿਮਿਲਿਖੇਲਨਲਾਗਾ। ਹੋਲੀਕੀਨਿਸੈਤਸੇਵਾ। ਰੰਗਲਾਗਾ।
 ਤਿਲਾਲਦੇਵਾ। ੨॥ ਤਨੁਮਨੁਮਉਲਿਉਅਤਿਅਨੁਪਾ। ਸੁਕੋਨਾਹੀਛੰਦੁਪੁਪਾ। ਸਗਲੀਰਤੀਹਰਿ
 ਅਹੋਇ। ਸਦਾਬਸੈਤਗੁਰਮੇਲੇਦੇਵਾ। ੩॥ ਬਿਰਖਜਮਉਹੋਪਾਰਜਾਤਾ। ਭੁਲਲਗਭਲਰਤਨਤੀ
 ਤਾ। ਤਿਪਤਿਅਘਨੇਹਰਿਗੁਨਗਾਇ। ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰਿਪਿਆਇ॥ ੪॥ ੧॥ ਬਸੈਤਮਹਲ
 ੪॥ ਹਰੇਵਾਈਪਨਮਾਲਹਾਟਕੀਤਜੁਆਰੀਜੁਏਮਾਹਿਚੀਤਾ। ਅਮਲੀਜੀਦੈਅਮਲੁਖਾਇ॥
 ਤਿਉਹਰਿਜੀਦੈਹਰਿਪਿਆਇ॥ ੧॥ ਅਪਨੇਗੁਰਿਸਭਕੋਰਚੈ। ਜਿਤੁਪ੍ਰਭੁਲਾਇਅਤਿਤਤਿਤੁ
 ਲਏ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਮੇਘਸਮੇਸੇਰਨਿਰਤਕਾਰਾ। ਚੰਦਨਦੇਖਿਬਿਗਸਹਿਕਉਲਾਰਾ।
 ਮਾਤਾਬਾਰਿਕਦੇਖਿਅਨੰਦਾ। ਤਿਉਹਰਿਜਨਜੀਵਹਿਜਪਿਗੋਬਿੰਦੁ॥ ੨॥ ਸਿੰਘਰਚੈਸਦਭੋਜਨ
 ਮਾਸਾ। ਰਣਦੇਖਿਸੁਰੇਚਿਤਉਲਾਸਾ। ਕਿਰਖਨਕਉਅਤਿਧਨਪਿਆਗੁ। ਹਰਿਜਨਕਉਹਰਿ
 ਰਿਆਧਾਗੁ॥ ੩॥ ਸਰਬਰੰਗਇਕਰੰਗਮਾਹਿ। ਸਰਬਸੁਖਸੁਖਹਰਿਕੋਨਾਇ। ਤਿਸਹਿਪ੍ਰਾਪਤਿ
 ਏਹੁਨਿਧਾਨਿ। ਨਾਨਕਗੁਰਜਿਸੁਕਰੇਦਾਨੁ॥ ੪॥ ੨॥ ਬਸੈਤਮਹਲ ੫॥ ਤਿਸੁਬਸੈਤੁਜਿ
 ਸਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਲੁ। ਤਿਸੁਬਸੈਤੁਜਿਸਗੁਰਦਇਆਲੁ। ਮੰਗਲਤਿਸਕੈਜਿਸੁਏਕਕਾਮਾ। ਤਿ
 ਸੁਸਦਾਬਸੈਤੁਜਿਸੁਰਿਦੈਨਾਮੁ॥ ੧॥ ਹਿਰਿਤਕੈਬਸੈਤਗਨੀ। ਜਾਕੈਕੀਰਤਨੁਹਰਿਹਰਿਪਨੀ
 ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਘੋਤਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮਉਲਮਨਾ। ਗਿਆਨਕਮਾਈਐਪ੍ਰਭੁਜਨਾ। ਸੇਤਪ
 ਸਿਉਜਿਸੁਸਾਪਸੇਗੁ। ਸਦਾਪਿਆਨੀਜਿਸੁਗੁਰਹਿਰੇਗੁ॥ ੨॥ ਸੇਨਿਰਭਉਜਿਨਿਭਉਪਾਇ
 ਅਗ। ਸੇਸੁਖੀਜਿਸੁਕੁਰਮੁਗਇਅਗ। ਸੇਇਕੋਤੀਜਿਸਰਦਾਬਾਇਅਗ। ਸੇਈਨਿਹਦਲੁਸ
 ਠਾਰਾਇਅਗ॥ ੩॥ ਏਕਾਏਜੇਏਕਪ੍ਰੀਤਿ। ਦਰਸਨਪਰਸਨਹੀਤਚੀਤਾ। ਹਰਿਰੰਗਿਰੰਗਸਾ
 ਜਿਸਾਣੁ। ਨਾਨਕਦਾਸਤਿਸੁਜਨਕੁਰਬਾਨੁ॥ ੪॥ ੩॥ ਬਸੈਤਮਹਲ ੩॥ ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਤਮ
 ਖੰਡੁਈਨਾ। ਮੁਗਧਸਿੰਦਰਧਾਰਿਜੇਤਿਕੀਨਾ। ਸਭਜਾਠਕਪ੍ਰਭੁਤਮਦਇਆਲਾ। ਨਾਮੁਜਪ
 ਤਹੋਵਤਨਿਹਾਲਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਕਾਰਣਕਰਣਜੇਗੁ। ਹਉਪਾਵਉਤਮੁਤੇਸਗਲਥੇਕਾ।
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਨਾਮੁਜਪਤਹੋਵਤਉਪਾਗੁ। ਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖਸਹਜਿਸਾਗੁ। ਨਾਮੁਜਪਤ

ਪਤਿਸੇਭਾਹੋਇ॥ ਨਾਮਜਪਤ ਵਿਘਨਨਲਾਗੈਕੋਇ॥ ੨॥ ਜਾਕਾਰਣਇਹਦਲਭਦੇਹ॥ ਸੋਬੇ
 ਲੇਮੇਰੇਪ੍ਰਭੁਦੇਹਿ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਦੇਹੁਵਿਸਰਾਮ॥ ਸਦਾਰਿਦੈਜਪੀਅੰਧੁਭੁਤੇਰੇਨਾਮ॥ ੩॥
 ਤੁਇਬਿਨੁਦੁਜਾਕੋਈਨਾਹਿ॥ ਸਭਤੇਰੇਖੇਲੁਤੁਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥ ਜਿਓਭੁਦੈਤਿਓਰਾਖਿਲੇਹ॥
 ਸੁਖਨਾਨਕਪ੍ਰਗਗਰਮਿਲੇਹ॥ ੪॥ ੪॥ ਬਸੰਤਮਹਲਾ ੫॥ ਪ੍ਰਭੁਕੋਪ੍ਰੀਤਿਮਮੇਰੇਸੰਗਿਰਾਇ॥
 ਜਿਸਹਿਦੇਖਿਜੀਵਾਮਾਇ॥ ਜਾਕੈਸਿਮਰਨੁਦਖਨਹੋਇ॥ ਕਹਿਦਇਅਮਿਲਾਦੁਹਤਿਸਹਿਮੇ
 ਹਿ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਿਮਪ੍ਰਾਨਅਪਾਰਮਨਾਜੀਵਪ੍ਰਾਨਸਭਤੇਰੇਧਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥
 ਜਾਕਓਖੋਜਹਿਸਰਨਰਦੇਵ॥ ਮਨਜਨਸੇਖਨਲਹਹਿਭੇਵ॥ ਜਾਕੀਗਤਿਮਤਿਕੀਨਜਾਇ
 ॥ ਘਟਿਘਟਿਘਟਿਘਟਿਰਹਿਅਸਮਾਇ॥ ੨॥ ਜਾਕੇਭਗਤਅਨਮੋ॥ ਜਾਕੇਭਗਤਕਉ
 ਨਹੀਖੋ॥ ॥ ਜਾਕੇਭਗਤਕਉਨਾਹੀਸੇਦਾਸੋ॥ ੩॥
 ਬਉਨਉਪਮਾਤੇਰੀਕਹੀਜਾਇ॥ ਸੁਖਦਾਤਾਪ੍ਰਭੁਰਹਿਉਸਾਇ॥ ਨਾਨਕਜਾਚੈਦੇਕਦਾਨ॥
 ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਦੇਹੁਨਾਮ॥ ੪॥ ੫॥ ਬਸੰਤਮਹਲਾ ੫॥ ਮਿਲਿਪ੍ਰਾਨੀਜਿਓਰੀਬੂਟਾ॥
 ਸਾਧਸੰਗਤਿਤਿਉਹਉਮੇਛੁਟਾ॥ ਜੇਸੀਦਾਸੀਪੀਰਮੀਰ॥ ਤੈਸੇਉਪਾਰਨਗੁਰਹਪੀਰ॥ ੧॥
 ਤੁਮਦਾਤੇਪ੍ਰਭੁਦੇਨਹਾਰੀ॥ ਨਿਮਖਨਿਮਖਤਿਸਨਾਸਸਕਾਰੀ॥ ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਸਾਧ
 ਸੰਗ॥ ਜਿਸਜਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਰਿਗੁ॥ ਤੇਬੇਧਨਤੇਭੁਏਮੁਕਤਿ॥ ਭੁਗਤਿਅਰਾਧਹਿਜੇਗੁਜ
 ਗਤਿ॥ ੨॥ ਨੇਤ੍ਰਸੰਤੋਖਦਰਸੁਪੇਖਿ॥ ਰਸਨਾਗਾਏਗੁਣਅਨੇਕ॥ ਤਿਸਨਾਬੁਦੀਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿ॥ ਮਨਅਘਾਨਾਰਸਹਿਸੁਆਇ॥ ੩॥ ਸਿਵਕਲਾਗੋਚਰਨਕੇਸੇਵਾ॥ ਆਦਿਪੁਰਖਅਪਰੇ
 ਖਰਦੇਵ॥ ਸਗਲਉਪਾਰਨਤੇਰੇਨਾਮ॥ ਨਾਨਕਪਾਇਉਇਹੁਨਿਧਾਨ॥ ੪॥ ੬॥ ਬਸੰਤਮ
 ਹਲਾ ੫॥ ਤੁਮਬਡੁਦਾਤੇਦੇਰੇਹੇ॥ ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮਹਿਰਦਿਰੇਹੇ॥ ਦੀਨੇਸਗਲੇਭੋਜਨਪਾਨ॥
 ਮੇਹਿਨਿਰਗੁਨਇਕਗੁਨਨਜਾਨ॥ ੧॥ ਹਉਕਛੁਨਜਾਨਉਤੇਰੀਸਾਰੁ॥ ਤੈਕਰਿਗਤਿਮੇਰੀਪ੍ਰਭੁ
 ਦਇਆਗੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਜਾਨਪਤਪਨਕਰਮਕੀਤਿ॥ ਆਦੈਨਾਹੀਕਛੁਗੀਤਿ॥ ਮਨਮਹਿ
 ਰਖਉਅਸਦੇਕ॥ ਨਾਮਤੇਰੇਕੀਤਰਉਟੇਕ॥ ੨॥ ਸਰਬਕਲਾਪ੍ਰਭੁਤੁਮਪਰਬੀਨਾ॥ ਅੰਤੁਨਪ

ਵਹਿਜਲਮਹਿਮੀਨਾ। ਅਗਮਤੇਅਗਮਉਚਤੇਉਚਾ। ਹਮਬੋਰੇਤਮੁਬਹੁਤਮੁਚਾ॥ ੩॥ ਜਿ
 ਨਿਤੁਪਿਅਸੇਗਨੀ। ਜਿਨਿਤੁਪਾਇਅਸੇਪਨੀ। ਜਿਨਤੁਸੇਵਿਅਸੁਖੀਸੇ। ਸੇਤਸਗਨਿਨ
 ਨਕਪਰੇ॥ ੪॥ ੭॥ ਬਸੇਤਮਹਲਾ ੫॥ ਤਿਸਤੁਸੇਵਿਜਿਨਿਤੁਵੀਆ। ਤਿਸੁਅਰਾਧਹਿ
 ਜਿਨਿਜੀਉਦੀਆ। ਤਿਸਕਾਢਾਕਰਹੇਹਿਠਿਰਿਤੁਨਨਲਾਗੇ॥ ਤਿਸਕੀਕਰਿਪੇਤਦਾਈ
 ਠਿਰਿਦੁਖਨਲਾਗੇ॥ ੧॥ ਏਵਡੁਭਾਗਹੇਵਹਿਜਿਸਪਾਨੀ। ਸੇਪਾਏਇਹਪਦਨਿਰਬਾਨੀ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਦੂਜੀਸੇਵਾਜੀਦਨਬਿਰਥਾ। ਕਛੁਨਹੋਈਐਪੁਰਨਅਰਥਾ। ਮਨਸਾ
 ਸੇਵਾਪਰੇਦੁਹੇਲੇ। ਸਾਧਕੀਸੇਵਾਸਦਾਸਹੇਲੇ॥ ੨॥ ਜੇਲੇਕੁਹਿਸਦਾਸੁਖੁਭਾਈ। ਸਾਧੂ
 ਸੇਗਤਿਗੁਰਹਿਬਤਾਈ॥ ਉਹਾਜਪੀਐਕੇਵਲਨਮੁ। ਸਾਧੂਸੇਗਤਿਪਾਰਗਰਮਾ॥ ੩॥
 ਸਗਤਤਮਹਿਤਤੁਗਿਆਨਾ। ਸਰਬਪਿਆਨੁਮਹਿਏਕਪਿਆਨਾ। ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਮਹਿਉਤਮਧ
 ਨਾ। ਨਾਨਕਕੁਰਮਿਲਿਕਾਇਗੁਨਾ॥ ੪॥ ੨॥ ਬਸੇਤਮਹਲਾ ੫॥ ਜਿਸੁਬੋਲਤਮੁਖਿਪਵਿਤਹੇ
 ਇ। ਜਿਸਮਿਮਰਤਨਿਰਮਲਹੇਸੇਇ। ਜਿਸੁਆਰਾਧੇਜਮਕਿਛੁਨਕਹੇ। ਜਿਸਕੀਸੇਵਾਸ
 ਕੁਕਿਛੁਲਹੇ। ਰਾਮਰਾਮਬੋਲਿਰਾਮਰਾਮ। ਤਿਆਗੁਮਨਕੇਸਗਲਕਾਮ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਜਿਸਕੇਪਾਰੇਪਰਨਿਅਕਾਸਾ। ਘਟਿਘਟਿਜਿਸਕਾਧੈਪਰਗਾਸਾ। ਜਿਸਮਿਮਰਤਪਤਿਤਪੁ
 ਨੀਤਹੇਇ। ਅੰਤਕਾਲਿਠਿਰਿਠਿਰਿਨਹੇਇ। ਸਗਲਪਰਮਮਹਿਉਤਮਧਰਮਾ। ਕਰਮਕ
 ਰਤੁਤਿਕੇਉਪਰਿਕਰਮਾ। ਜਿਸਕਉਚਾਹਿਸੁਰਨਰਦੇਵਾ। ਸੇਤਸਭਾਕੀਲਾਗਹਸੇਵਾ॥ ੩॥
 ਅਇਪੁਰਖੁਜਿਸਕੀਆਨਾ। ਤਿਸਕਉਮਿਲਿਅਹਰਿਨਿਧਾਨਾ। ਤਿਸਕੀਗਤਿਮਤਿਕਹੀਨਜਾ
 ਇ। ਨਾਨਕਜਨਹਰਿਹਰਿਪਿਆਪਿ॥ ੪॥ ੫॥ ਬਸੇਤਮਹਲਾ ੫॥ ਮਨਤਨਭੀਤਰਿਲਾਗੀ
 ਅਸਿ। ਗੁਰਦਇਅਲਪੂਰੀਮੇਰੀਅਸਾ। ਕਿਲਵਿਖਕਾਏਸਾਧਸੇਗਿ। ਨਾਮਜਪਿਉਹ
 ਰਿਨਾਮਰੇਗਿ॥ ੧॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਬਸੇਤਬਨਾ। ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਓਰਪਾਹਿਸਦਾਸਦਾਹਰਿ
 ਜਸੁਸੁਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸਿਮਰਤਸਅਮੀਕਾਰਣਕਰਣ। ਮੋਹਿਅਨਾਥਪ੍ਰਭੇਤੇਰੇ
 ਸਰਨਾ। ਜੀਅਜੇਤਤੇਰੀਆਪਾਗਿ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਲੇਹੁਨਿਸਤਾਰਿ॥ ੨॥ ਭਵਖੰਡਦ

ਖਨਾਸਦੇਵਾ। ਸਰਨਰਮਨਜਨਤਾਕੀਸੇਵਾ। ਪਰਨਿਅਕਾਸੁਜਾਕੀਕਲਮਾਹਿ। ਤੇਰਾਦੀਆ
 ਸਭਸੇਤਖਾਹਿ। ੩॥ ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਪ੍ਰਭੁਦਇਆਲੁ। ਅਪਨੇਦਾਸਕਉਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ। ਕ
 ਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਦੇਹੁਦਾਨੁ। ਜਪਿਜੀਏਨਾਨਕਤੇਰੇਨਾਮ॥ ੪॥ ੧੦॥ ਬਸੇਤਮਹਲਾ ੫॥
 ਰਾਮਰੀਗੇਸਭਗਏਪਾਪੁ। ਰਾਮਜਪਤਕਿਛੁਨਾਹੀਸੇਤਾਪੁ। ਗੋਬਿੰਦਜਪਤਸਭਮਿਟੇਅੰਧੇਗਾ
 ਹਰਿਸਿਮਰਤਕਿਛੁਨਹਿਛੇਗਾ॥ ੧॥ ਬਸੇਤੁਗਾਥੈਰਾਮਰੀਗਾ। ਸਿਤਜਨਾਸਿਉਸਦਾਸੇਗੁ
 ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸਿਤਜਨਾਕੀਆਉਪਦੇਸੁ। ਜਗਗੋਬਿੰਦਗਤਸਾਧਨਦੇਸਾ। ਹਰਿਭੁ
 ਗਤਹੀਨਉਆਨਥਾਨਾ। ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਘਟਿਘਟਿਘਟਿਘਟਾਨਾ॥ ੨॥ ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਰਸੁਭੰਗਰੀਗਾ।
 ਮਨਪਾਪਕਰਤਤੁਸਦਾਲੇਗਾ। ਨਿਕਟਿਧੇਖਪ੍ਰਭੁਕਰਣਹਰਾ। ਈਤਉਤਪ੍ਰਭੁਕਾਰਜਸਦਾਰਾ॥ ੩॥
 ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਗੋਪਿਆਨਾ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਕੀਨੇਦਾਨੁ। ਤੇਰਿਆਸੇਤਜਨਾਕੀਬਾਛੁ
 ਉਪੁਗਿ। ਜਪਿਨਾਨਕਸੁਆਮੀਸਦਹਜੁਗਿ॥ ੪॥ ੧१॥ ਬਸੇਤਮਹਲਾ ੫॥ ਸਰਪਰਮੇਸਰ
 ਨਿਤਨਵਾ। ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਿਤਚਵਾ। ਪ੍ਰਭੁਰਖਵਾਲੇਮਾਈਬਾਪੁ। ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਨਹੀਸੇਤਾ
 ਪੁ॥ ੧॥ ਘਸਮੁਪਿਆਇਇਕਮਨਇਕਭਾਇ। ਗੁਰਪੁਰੇਕੀਸਦਾਸਰਨਾਈਸਥੈਸਾਹਿਬਰਖਿਖ
 ਕੈਠਿਲਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਅਪਣੇਜਨਪ੍ਰਭੁਆਪਿਰਖੇ। ਦੁਸਟਦੁਸਭਿਭਰਮਿਥਕੇ। ਈਇ
 ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਸਾਈਨਹੀਜਾਇ। ਦੁਬਦੇਸਦਿਸੇਤਰਹੇਧਾਇ॥ ੨॥ ਕਿਰਤਉਨਾਕਾਇਸਿਨਹੀ
 ਉਇਅਪਣਾਬੀਜਿਅਭਾਧਿਖਾਇ। ਜਨਕਾਰਖਵਾਲਾਅਧਿਜਾਇ। ਜਨਕਉਪ੍ਰਭੁਦਨਸ
 ਕਿਕੇਇ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਭਦਾਸਰਖੇਕਰਿਜਤਨਆਪਿ। ਅੰਤਪੂਰਨਜਾਕੇਪਰਤਾਪੁ। ਗੁਨਗੋਬਿੰਦਨਿ
 ਤੁਸਨਗਾਇ। ਜਨਕਜੀਵਹਰਿਚਰਨਪਿਆਇ॥ ੪॥ ੧੨॥ ਬਸੇਤਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਰਚਰ
 ਨਸਰੇਵਤਦੁਖੁਗਇਆਪਾਰਬਹਮਪ੍ਰਭੁਕਰੀਮਇਆ। ਸਰਬਮਨੇਰਬਪੂਰਨਕਾਮਾ। ਜ
 ਪਿਜੀਏਨਾਨਕਰਾਮੁਨਾਮ॥ ੧॥ ਸਾਰਤਿਸੁਹਾਦੀਜਿਤੁਹਰਿਚਿਤਿਅਵੈ। ਬਿਨਸਤਿਗੁਰ
 ਦੀਸੇਬਿਲਲੀਤੀਸਾਕਤਛਰਿਛਰਿਅਵੈਜਾਵੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸੇਪਨਵੈਤਜਿਨਹ
 ਰਿਪ੍ਰਭੁਗਾਸਿ। ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਗੁਰਸਬਦਿਨਾਸਿ। ਭੇਬਿਨਸੇਨਿਰਕਉਪਦੁਪਾਇਆ। ਗੁਰਮਿ

ਲਿਨਾਨਕਖਸਮੁਖਿਅਇ॥ਅ॥ਸਾਪਸੇਗਤਿਪੁਕਰੀਉਨਿਵਾਸਾ॥ਹਰਿਜਪਿਜਪਿਹੋਇ
 ਪੂਰਨਅਸਾ॥ਜਲਿਬਲਿਅਗੀਅਲਿਰਵਿਰਹਿਅ॥ਗੁਰਮਿਲਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਕਹਿਅ॥
 ੩॥ਅਸਟਸਿਪਨਵਨਿਪਈਗਾ॥ਕਰਮਪਰਾਪਤਿਜਿਸੁਨਾਮਦੇਹਾ॥ਪੂਰਨਪਿਜਪਿਜੀਵਹਿ
 ਤੇਕੇਦਾਸਾ॥ਗੁਰਮਿਲਿਨਾਨਕਕਮਲੁਪਰਗਾਸੁ॥੪॥੧੩॥ਬਸੰਤਮਹਲਾ ਘ॥ਸਗਲ
 ਇਛੁਨਪਿਪਨੀਆ॥ਪੂਰੁਮੇਲੋਚਿਰੀਵਿਛੁਨਿਅ॥੧॥ਤੁਮਹੇਦੁਹੋਬਿਦਵਨਜੇਗਾ॥
 ਜਿਤੁਰਵਿਐਸੁਖਸਹਜਿਭੇਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਅ
 ॥ਅਪਨਾਦਾਸੁਆਪਿਸਮਾਲਿਅ॥੨॥ਸੇਜਨਸਗਾਦੀਰਸਿਬਨੇ॥ਅਇਮਿਲੇਪੂਰੁਸ
 ਖਪਨੀ॥੩॥ਮੇਰਾਗੁਨਅਵਗੁਨਨਬੀਚਾਰਿਅ॥ਪੂਰਨਾਨਕਦਰੁਪੂਜਾਰਿਅ॥੪॥
 ੧੪॥ਬਸੰਤਮਹਲਾ ਘ॥ਬਿਲਵਿਖਬਿਨਸੇਗਾਇਗਾਣਾ॥ਅਨਦਿਨਉਪਜੀਸਹਜਪੁਨ
 ॥ਮਨਮਉਲਿਉਹਰਿਚਰਣਸੰਗਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਾਪੂਜਨਭੇਟੇਨਿਤਰਾਤੇਹਰਿਨਾਮਰੇਗ
 ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੂਗਟੇਗੇਪਾਲਾ॥ਲਹਿਲਾਇਉਪੇਰੀਨਦਇਆ
 ਲਾ॥੨॥ਇਹੁਮਨੁਹੇਅਸਾਪੁਪੁਰਿ॥ਨਿਤਰੇਖੇਸੁਆਮੀਸਦਾਹਜੁਰਿ॥ਕਮਕ੍ਰੋਧਤਿਸਨਾ
 ਗਈ॥ਨਾਨਕਪੂਰੁਕਿਰਪਾਰੁਏ॥੪॥੧੫॥ਬਸੰਤਮਹਲਾ ਘ॥ਰੋਗਮਿਟਾਏਪੂਰੁਆਪਿ
 ॥ਬਾਲਕਰਾਖੇਅਪਨੇਕਰਿਬਾਪਿ॥੧॥ਸੀਤਿਸਹਜਿਗਿਹਿਸਬਦਬਸੰਤਾ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀ
 ਆਏਕਲਿਆਨਰੂਪਜਪਿਜਪਿਹਰਿਹਰਿਮੰਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸੇਗਸੰਤਾਪਕਟੇਪੂ
 ਰੁਆਪਿ॥ਗੁਰਆਪਨੇਕਉਨਿਤਨਿਤਜਾਪਿ॥੨॥ਜਿਨਨਤੇਰਾਖਪੇਨਾਉ॥ਸਭਭਲਪਾ
 ਏਨਿਹਦਲਗੁਨਗਾਉ॥ਨਾਨਕਕੁਗਤਾਕੁਲੀਰੀਤਿ॥ਸੁਖਦੁਖਤਾਪਤੀਨੀਤਾਨੀਤਾ॥੪॥
 ੧੫॥ਬਸੰਤਮਹਲਾ ਘ॥ਗੁਰਮੁਕਰਿਕੀਨੇਨਿਹਾਲਾ॥ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਕਉਇਆਦ
 ਇਆਲਿ॥੧॥ਗੁਰਪੂਰੇਸਭਪੂਰਾਕੀਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਦਮਾਰਿਦੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਕਰਮਪਰਮਮੇਰਾਵਿਛੁਨਬੀਚਾਰਿਉ॥ਬਾਹਪਕਰਕੁਟਲਨਿਸਤਾਰਿਉ॥੨॥ਪੂਰੁਕਏਮੇ
 ਲੁਕਰੀ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਸਰਣੀਪਰੀ॥੩॥ਆਖਿਕਰਹਿਅਪਿਰਦੈਹਰੇ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਨ

ਨਕਉਰਧਾਰੇ॥ ੪॥੧੭॥

॥ਬਸੰਤਹਿੰਡੋਲਮਹਲਾ ਘਾਘਰੁ ੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਹੇਇਵਿਕਤਮਿਲਹੁਮੇਰੇਭਾਈਦੁਬਿਧਾਭੁਲੁਕਰਹੁਲਿਵਲਾਇ॥ਹਰਿਨਾਮੈਕੋਹੋਵਹੁ
ਜੇਹੀਗੁਰਮੁਖਿਧੈਸਹੁਸਭਾਵਿਛਾਇ॥੧॥ਇਨਬਿਧਿਪਾਸਾਛਾਲਹੁਬੀਰ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨ
ਮਜਪਹੁਦਿਨੁਗਤੀਅੰਤਿਕਾਲਿਨਹਲਾਗੋਪੀਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਰਮਧਰਮਮਤਛ
ਊਧਰਿਸਾਜਹੁਸਤੁਕਰਹੁਤੁਮਸਾਰੀ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮੋਹਜੀਤਹੁਅੰਸੁਖੇਲਹੁਰਿਖਿਅਰੀ
॥੨॥ਉਠਿਏਸਨਾਨੁਕਰਹੁਪਰਭਾਤੇਸੇਏਹਰਿਅਰਾਧੇ॥ਬਿਖਰੇਥਾਉਲਿਖਾਵੈਮੇਰਾਸਤਿ
ਗੁਰਸੁਖਸਹਜੇਸੇਤੀਘਰਿਜਾਤੇ॥੩॥ਹਰਿਅਪੇਖੇਲੈਆਪੇਦੇਖੈਹਰਿਅਪੇਰਚਨਰਚਾ
ਇਅਧਾਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਖਿਲੈਸੇਜਨਬਾਜੀਘਰਿਅਗਇਅਧਾ॥੪॥੧॥੧੮॥ਬਸੰ
ਤਹਿੰਡੋਲਮਹਲਾ ਘਾਤੇਰੀਕੁਟਰਤਿਤੁਹੋਜਾਨਹਿਅਵਰੁਨਦੁਜਾਨਾਨੈ॥ਜਿਸਨੇਕਿਰਪਾ
ਕਰਹਿਮੇਰੇਖਿਅਰੇਸੇਈਤੁਝੈਪਛਾਨੈ॥੧॥ਤੇਰਿਅਭੁਗਤਕਉਬਲਿਹਰਾ॥ਥਾਨਸੁਹਾਵਾ
ਸਦਾਪ੍ਰਭਤੇਰਾਰੇਗਤੇਰੇਅਪਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਤੇਰੀਸੇਵਾਤੁਝੈਤੇਹੋਵੈਅਵਰੁਨਦੁਜਾ
ਕਰਤਾ॥ਭੁਗਤਤੇਰਾਸੇਈਤੁਪ੍ਰਭਵੈਜਿਸਨੇਤੁਰੰਗਪਰਤਾ॥੨॥ਤੁਵਛਦਾਤਾਤੁਵਛਦਾਨ
ਅਵਰੁਨਾਹੀਕੋਦੁਜਾ॥ਤੇਸਮਰਥਸੁਆਮੀਮੇਰਾਉਕਿਅਜਾਣਾਤੇਰੀਪੂਜਾ॥ਤੇਰਾਮਹਲਾ
ਅੰਗੋਚਰੁਮੇਰਾਖਿਅਰੇ॥ਬਿਖੁਮੁਤੇਰਾਹੈਭਾਣਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਖਇਅਦੁਅਰੇਰਖਿ
ਲੇਹੁਮਗਧਅਜਾਨਾ॥੪॥੨॥੧੯॥ਬਸੰਤਹਿੰਡੋਲਮਹਲਾ ਘਾਮੁਲਨਬੁਝੈਅਪਨ
ਸੁਝੈਭਰਮਿਵਿਅਪੀਅਹਿਮਨੀ॥ਖਿਤਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਪ੍ਰਭਧਨੀ॥ਮੇਰਿਨਿਸਤਾਰਹੁਨਿਰ
ਗੁਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਉਪਤਿਧਰਲਉਪ੍ਰਭਤੇਹੋਵੈਇਹਬੀਚਰੀਹਰਿਜਨੀ॥੨॥
ਨਾਮਪ੍ਰਭੁਕੇਜੇਰੀਗਿਰਾਤੀਕਲਮਹਿਸੁਖੀਏਸੇਗਨੀ॥ਅਵਰੁਉਪਾਉਨਕੋਈਸੁਝੈਨਾਨਕ
ਤਰੀਅੰਗੋਰਬਤੀ॥੪॥੩॥੨੦॥ਬਸੰਤਹਿੰਡੋਲਮਹਲਾ ਘਾਦੇਖੁਭੁਲਭੁਲਭੁਲੇ
ਅੰਤਿਅੰਗਿਤਿਅੰਗੋ॥ਫਰਨਕਮਲਪਾਗੋ॥ਤੁਮਮਿਲਹੁਪ੍ਰਭਸਭਾਗੋ॥ਹਰਿਭੋਤਿਮਨ

ਮੇਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸਘਨਬਾਸੁ ਕੂਲੇ॥ ਇਕੁ ਰਹੇ ਸੁਕਿ ਕੂਲੇ॥ ਬਸੇਤੁ ਰੁਤਿ ਮਾਈ ਪਰ
 ਫੂਲ ਤਾਏ॥ ੧॥ ਅਬ ਕੂਲ ਅਇਓ ਰੇ॥ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਬੇਦੁ ਬੇਦੁ॥ ਅਨਰੁਤਿ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ॥
 ਮਤੁ ਭਰਮਿ ਕੂਲੁ ਕੂਲੁ॥ ਗੁਰਮਿਲੇ ਹਰਿ ਪਾਏ॥ ਜਿਸ ਮਸਤਕਿ ਹੋਲੇਖਾ॥ ਮਨਰੁਤਿ ਨਾਮ
 ਰੇ॥ ਗੁਣ ਕਹਿ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰੇ॥ ੨॥
 ੧॥ ੨੧॥ ਬਸੇਤੁ ਮਹਲਾ ੬॥ ਅਰੁ ॥ ੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰਪਸਾਦਿ
 ॥ ਸਾਧੋ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਿਥਿ ਆਜਾਣਾ॥ ਜਾਤੀ ਤਰਿ ਜੇਰਾ ਮਬਸਤੁ ਹੋ ਸਾਢੇ ਤਹਿ ਪਛਾਨੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਹੋ ਸੇ ਪਤਿ ਸੁਪਨੇ ਕੀ ਦੇਖਿ ਕਹਾਏ ਛਾਨੇ॥ ਸੇਗਤਿ ਹਰੈ ਕਿਨੁ ਨ ਚਾਲੈ ਤਹਿ ਕਹਾਲ
 ਖਤਾਨੇ॥ ੧॥ ਉਸਤਿ ਤਿਲਿ ਦਾਏ ਉਪਰਹਿ ਹਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਉਰ ਆਨੇ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਹੀ ਮੇਖੁ
 ਰਨ ਏਕੁ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨੇ॥ ੨॥ ੧॥ ਬਸੇਤੁ ਮਹਲਾ ੬॥ ਪਾਪੀ ਹੀ ਮੇਕਾ ਮੁਬਸਾਇ॥ ਮਨ ਚੰਦ
 ਲ ਯਾਤੇ ਹਰਿ ਚੇ ਨ ਜਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਜੇਗੀ ਸੇਗ ਮ ਅਰੁ ਸਨੀ ਆਸਾ॥ ਸਭੁ ਹੀ ਪਰਿ
 ਛਾਗੀ ਇਹੁ ਛਾਸੁ॥ ੧॥ ਜਿਹ ਜਿਹ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਸੁਮਾਰਿ॥ ਤੇ ਭਵ ਸਾਗਰ ਉਤਰਹਿ ਪਾਗ॥ ੨॥ ਜ
 ਨ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨਾਇ॥ ਦੀ ਜੈ ਨਾਮੁ ਹੋ ਗੁਨ ਗਾਇ॥ ੩॥ ੨॥ ਬਸੇਤੁ ਮਹਲਾ ੬॥
 ਮਾਈ ਮੇਧਨੁ ਪਾਇਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਪਾਵਨ ਤੇ ਛੁਟ ਕਰਿ ਬੈਠੇ ਬਿਸਾਮੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥
 ਮਾਇਆ ਮਸਤਾ ਤਨ ਤੇ ਭਾਗੀ ਉਪਜਿਉ ਨਿਰਮਲੁ ਗਿਆਨੁ॥ ਲੇਭੁ ਮੇਹੁ ਏ ਪਰਸਿ ਨਿਸਾਕੈ ਗ
 ਹੀ ਭੁਗਤਿ ਭੁਗਵਾਨੁ॥ ੧॥ ਜਨ ਮਜਨ ਮਕਾਸੈ ਸਾਚੁ ਕਾਰਤਨੁ ਰਾਮ ਜਥਿ ਪਾਇਆ॥ ਤਿਸ ਨਾਸ
 ਕਲ ਬਿਨਾ ਸੀ ਮਨ ਤੇ ਨ ਸੁਖ ਮਾਹਿਸ ਮਾਇਆ॥ ੨॥ ਜਾ ਕਉ ਹੋਤੁ ਦਇਆ ਸੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਪਿਸੇ
 ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੀ ਸਿਪੈ ਕੋ ਉਗਰ ਮੁਖਿ ਪਾਵੈ॥ ੩॥ ੩॥ ਬਸੇਤੁ ਮਹਲਾ
 ੬॥ ਮਨ ਕਹਾ ਬਿਸਾਰਿਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ॥ ਤਨ ਬਿਨ ਸੇਜ ਮਜਿਉ ਪਰੈ ਕਾਮੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥
 ਇਹੁ ਜਗੁ ਪੁਏ ਕਪਹਾਰੁ॥ ਤੈਸਾ ਚਾਮਾ ਨਿਅ ਕਿਹਿ ਬਿਪਿਸਾਰੁ॥ ੧॥ ਪਨ ਪਾਰਾ ਸੇ ਪਤਿ ਗੋਰਾ॥ ਕ
 ਛੁ ਸੇਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਸਮਝਿ ਲੇਹ॥ ੨॥ ਇਕੁ ਭੁਗਤਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ਹੋਇ ਸਿਗਿ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭੁਜੇ ਤਿ
 ਹ ਏ ਕਰੰਗਾ॥ ੩॥ ੪॥ ਬਸੇਤੁ ਮਹਲਾ ੬॥ ਕਹਾ ਭੂਲਿ ਉਠੈ ਭੈ ਭੁਲਾਗਿ॥ ਕਛੁ ਬਿਗਰਿ

ਉਨਹਿਨ ਅਜਹੁ ਜਾਗਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸਮਸੁ ਪਨੇ ਕੇ ਏਹੁ ਜਗੁ ਜਾਨੁ॥ ਬਿਨ ਸੇਛਿ ਨ ਸਾ
ਦੀ ਮਾਨੁ॥ ੧॥ ਸਿਗਤਿ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਬਸੁ ਨੀਤਾ॥ ਨਿਸਿਭਾ ਸੁਰੁ ਭੁਜਤਾ ਹਿਮੀਤਾ॥ ੨॥ ਬਾਰ ਅੰ
ਤਰੀ ਹੋਇ ਸਹਾਇ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਤਾ ਕੇ ਗਾਇ॥ ੩॥ ੪॥ ਰਾਗੁ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੧॥
॥ ਅਰੁ ੧॥

॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ਅੰਗ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਜਗੁ ਕਉ ਆਨਾ

ਮੁਨ ਚੇਤਿ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਗਰੈ ਦੇਖੁ ਭੀਤਿ॥ ਮਨੁ ਆਰੋਲੈ ਚੀਤਿ ਅਨੀਤਿ॥ ਜਗ ਸਿਉ ਤੂਟੀ ਸੂਠ
ਪਰੀਤਿ॥ ੧॥ ਕਾਮ ਰੋਪ ਬਿਖੁ ਭਜ ਰਭਾਗੁ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈ ਸੇਗੁ ਨ ਚਾਰੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥
ਅਰੁ ਬਾਲਕਾ ਘੁਮਨੇ ਘੋਰਿ॥ ਬਰਖ ਸਿਬਾਈ ਬੂਟ ਬੂਟਾ ਹੋਰਿ॥ ਮਾਤ ਬੂਟ ਤੇ ਪਰਿ ਭੁਕ ਠੇਰਿ॥
ਸਰ ਬਜੇਤਿ ਨਾਮੈ ਕੀਚੇਰਿ॥ ੨॥ ਸਰਬ ਉਪਾਇ ਗੁਰੁ ਸਿਰਿ ਮੋਹੁ॥ ਭਗਤਿ ਕਰ ਉਪਗਲਾ ਗਉ
ਤੇਰੁ॥ ਨਾਮੁ ਰਤੇ ਚਾਹੁ ਉਤ੍ਰੁ ਉਗਰੁ॥ ਨਾਮੁ ਦੁਰਾਇ ਚਲੈ ਸੇਚੇਰੁ॥ ਪਤਿ ਖੋਈ ਬਿਖ ਅੰਤ ਲਿਖਾਇ॥ ਸ
ਚਾਨਾ ਮਰਤੇ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਇ॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕੀਨ ਸਿਖੁ ਭੁਰ ਜਾਇ॥ ਭੈ ਮਾਨੈ ਨਿਰਭਉ ਮੇਰੀ ਮਾਇ
॥੪॥ ਕਾਮ ਨਿਚਾਹੈ ਸੁਦਰ ਭੋਗੁ॥ ਪਾਨ ਛਲ ਮੀਠੈ ਰਸੁ ਰੋਗੁ॥ ਖੋਲੈ ਬਿਗ ਸੈਤ ਤੇ ਸੋਗੁ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਨਾਗ
ਤਿ ਕੀਨ ਸਿਹੋਗੁ॥ ੫॥ ਕਾਪ ਫੂਪ ਹਿਰ ਸਿ ਅਪਿ ਕਸੀ ਗਾਹੁ॥ ਮਾਟੀ ਫੂਲੀ ਰੂਪ ਬਿਕਾਰੁ॥ ਆਸਾ ਮਨ ਸਾ
ਬਾਧੇ ਬਾਰੁ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸੁਨਾ ਅਰਬਾਰੁ॥ ੬॥ ਗਾਛੁ ਹੁਪੁਤੀ ਰਾਜ ਕੁਆਰਿ॥ ਨਾਮ ਬਣਹੈ ਸਚੇ ਦੇਤ
ਸਵਾਰਿ॥ ਖਿਉ ਸੇਵੁ ਹੁਪੁਤ ਪ੍ਰੇਮ ਅਧਾਰਿ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬਿਖੁ ਤਿ ਆਸ ਨਿਵਾਰਿ॥ ੭॥ ਮੋਹ ਨਿਮੋਹਿ
ਲੀ ਆਮਨ ਮੋਹਿ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੈ ਤੇਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਠਾਕੇ ਚਾਹੁ ਹਿਖੁ ਭੁਟੁ ਆਰਿ॥ ਤਿਰੇ ਨਾਮ ਸੇ
ਤੇ ਖੀਨ੍ਹਿ ਪਾਧਾਰਿ॥ ੮॥ ੧॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੧॥ ਮਨੁ ਭੂਲ ਉਭਰ ਮਸਿ ਆਇ ਜਾਇ॥ ਅਤਿ
ਲੁਬਧ ਲੋਭਾਨ ਉਬਿਖ ਮਮਾਇ॥ ਨਹ ਅਸ ਬਿਰਦੀ ਸੈਏ ਕਭਾਇ॥ ਜਿਉ ਮੀਨ ਕੁੰਡਲੀ ਕੰਠਿ ਪਾ
ਇ॥ ੧॥ ਮਨੁ ਭੂਲ ਉਸਮਣੁ ਸਿਸਾ ਚਿਨਾਇ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ਸਹਜ ਭਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਮਨੁ ਭੂਲ ਉਭਰ ਮਿਸਿ ਭਵਰਤਾਰੁ॥ ਬਿਲ ਬਿਰਥੇ ਚਾਹੈ ਬਾਹੁ ਬਿਕਾਰੁ॥ ਮੇਗਲ ਜਿਉ ਛਾਸ ਸਿਕਾ
ਮਹਾਰੁ॥ ਕੜਿ ਕੰਧ ਪਨਿ ਬਾਧਿ ਉਸੀ ਸਮਾਰੁ॥ ੨॥ ਮਨੁ ਮਗਧ ਉਦਾਹਰੁ ਭਗਤਿ ਹੀਨੁ॥ ਦਰਿ ਭੁ

ਸਟਸਰਾਪੀਨਾਮਬੀਨਾ। ਤਾਕੋਜਾਤਿਨਪਾਤੀਨਾਮਲੀਨਾ। ਸਤਿਦੁਖਸਖਾਈਗੁਣਹਬੀਨਾ॥ ੩॥
 ਮਨਚਲੀਨਜਾਈਠਾਕਿਰਾਖਾ। ਬਿਨਹਰਿਰਸਗਤੇਪਤਿਨਸਾਖਾ। ਤੁੰਅਪੇਸਰਤਾਅਪਿਰਾਖੁ
 ॥ ਪਰਿਪਾਰਣਦੇਖੇਜਾਨੈਅਪਿ॥ ੪॥ ਅਪਿਤੁਲਾਏਕਿਸੁਕਹਉਜਾਇ। ਗੁਰਮੇਲੇਬਿਰਥਾ
 ਕਹਉਮਾਇ। ਅਵਗੁਣਛੋਡਉਗੁਣਕਮਾਇ। ਗੁਰਸਬਦੀਰਾਤਾਸਚਿਸਮਾਇ॥ ੫॥ ਸਤਿਗੁ
 ਰਮਿਲਿਐਮਤਿਉਤਮਹੋਇ। ਮਨਨਿਰਮਲੁਹਉਮੇਕਰੋਪੇਇ। ਸਦਾਮੁਕਤੁਬੰਧਿਨਸਕੋਕੋਇ
 ॥ ਸਦਾਨਾਮੁਦੁਖਾਏਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ ੬॥ ਮਨੁਹਰਿਕੋਭਾਏਅਵੈਜਾਇ। ਸਭਮਹਿਏਕੋਕਿਛੁਕ
 ਹੁਣਜਾਇ। ਸਭਹੁਕਮੁਦਰਤੇਹੁਕਮਿਸਮਾਇ। ਦੁਖਸੁਖਸਭਤਿਸਹੁਰਜਾਇ॥ ੭॥ ਤੁੰਅੰਤੁ
 ਲਨਭੁਲੋਕਦੇਨਾਹਿ। ਗੁਰਸਬਦਸੁਨਾਏਮਤਿਅਗਾਹਿ। ਤੁੰਮੇਦਉਠਾਕਰਸਬਦਮੀਹਿ। ਮਨੁ
 ਨਾਨਕਮਾਨਿਅਸਚੁਸਾਲਾਹਿ॥ ੮॥ ੨॥ ਬਸੰਤਮਹਲਾ ੧॥ ਦਰਸਨਕੀਧਿਅਸਜਿਸੁਨ
 ਰਹੋਇ। ਏਕਤੁਰਾਏਪਰਹਰਿਏਇ। ਦੁਰਿਦਰਦਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਖਾਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਏਕ
 ਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਕੇਤੀਬਿਲਲਾਇ। ਦਿਰਲਾਕੋਚੀਨਸਿਕੁਰਸਬਦਮਿਲਾਇ
 ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਬੇਦਵਖਾਇਕਹਹਿਏਕਕਹੀਐ। ਉਹੁਬੇਅੰਤੁਅੰਤਕਿਛੁਨਲਹੀ
 ਐ। ਏਕੋਕਰਤਾਜਿਨਿਜਗੁਕੀਆ। ਬਾਝਕਲਾਪਰਿਗਗਨਸਰੀਆ॥ ੨॥ ਏਕੋਗਿਆਨੁਪਿਆ
 ਨਪਨਿਬਾਨੀ। ਏਕਨਿਰਾਲਮਅਕਬਰਹਾਨੀ। ਏਕੋਸਬਦਸਾਚਾਨੀਸਾਣਾ। ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਜਾ
 ਨੈਜਾਨਾ। ਏਕੋਧਰਮੁਤ੍ਰਿਕੈਸਚੁਕੇਈ। ਗੁਰਮਤਿਪੁਰਾਜਗਿਜਗਿਸੇਈ। ਅਨਹਰਿਗਤਏਕ
 ਲਿਵਤਾਹਿ। ਉਹੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਅਲਖਅਪਾਰਾ॥ ੩॥ ਏਕੋਤਖਤਿਏਕੋਪਤਿਸਾਹੁ। ਸਰ
 ਬੀਥਾਈਵੇਖਰਵਾਹੁ। ਤਿਸਕਾਕੀਆਤਿਛੁਟਨਸਾਹੁ। ਉਹੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਏਕੋਕਾਰੁ॥ ੪॥
 ਏਕਾਮੂਰਤਿਸਾਚਾਨਾਉ। ਤਿਥੇਨਿਬੇੜੇਸਾਚਨਿਅਉ। ਸਾਚੀਕਰਣੀਪਤਿਪਰਵਾਣਾ। ਸਾਚੀ
 ਦਰਗਹਪਾਵੈਮਾਨਾ॥ ੫॥ ਏਕਾਭਗਤਿਏਕਾਹੈਭਉ। ਬਿਨੁਗੁਰਭਗਤੀਅਵਉਜਾਉ। ਗੁਰ
 ਤੇਸਮਦ੍ਰਿਰਹੈਮਿਹਮਾਣਾ। ਹਰਿਰਸਿਰਾਤਾਜਨਪਰਵਾਣਾ॥ ੬॥ ਇਤਉਤਦੇਖੋਸਹਜਿਗਵਾ
 ਉ। ਤੁੰਬਿਨਠਾਕਰਕਿਸੈਨਭਉ। ਨਾਨਕਹਉਮੇਬਾਦਿਜਲਾਇਆ। ਸਤਿਗੁਰਸਾਚਾਦਰ

ਸੁਦਿਖਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ਬਸਿਤਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਚੇਰਲੁਚੀਤਨਪਾਵੈਪਾਗਾ ॥ ਆਵਾਤ
 ਜਾਤਨਲਾਗੇਬਾਰਾ ॥ ਦੁਖਘਨੇਮਗੀਐਕਰਤਾਰਾ ॥ ਬਿਨਪ੍ਰੀਤਮਕੋਕਰੈਨਸਾਰਾ ॥ ਕੁਸਭਉ
 ਤਮਕਿਸੁਆਖੋਉਹੀਨਾ ॥ ਹਰਿਭਗਤੀਸਚਿਨਾਮਿਪਤੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਅਉ
 ਧਪਕਰਿਥਾਕੀਬਹੁਤੇਰੇ ॥ ਕਿਉਦੁਖਦੁਕੈਬਿਨੁਗੁਰਮੇਰੇ ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤੀਦੁਖਘਨੇਰੇ ॥ ਦੁਖ
 ਸੁਖਦਾਤੇਠਾਕੁਰਮੇਰੇ ॥ ੨ ॥ ਰੇਗੁਵੰਡੇਕਿਉਬਾਧਉਪੀਰਾ ॥ ਰੇਗੁਬੁਝੈਸੇਕਾਏਪੀਰਾ ॥ ਮੇਅਵਗੁ
 ਨਮਾਹਿਸਗੀਰਾ ॥ ਚੁਛਤਖੇਜਤਗੁਰਿਮੇਲੇਬੀਰਾ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਦਾਰੁਹਰਿਨਾਉ ॥ ਜਿਉਤੈ
 ਰਾਖਹਿਤਿਦੈਰਹਾਉ ॥ ਜਗਰੇਗੀਕਹਾਇਖਦਿਖਾਉ ॥ ਹਰਿਨਿਰਮਾਇਲੁਨਿਰਮਲੁਨਾਉ ॥ ੪ ॥ ਘ
 ਰਮਹਿਘਰਜੇਦੇਖਿਦਿਖਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮਹਲੀਸੇਮਹਲੁਬੁਲਾਵੈ ॥ ਮਨਮਹਿਮਨਅਛਿਤਮਹਿਚੀ
 ਤਾ ॥ ਐਸੇਹਰਿਕੇਲੇਗੁਅਤੀਤਾ ॥ ੫ ॥ ਹਰਖਸੇਗਤੇਰਹਿਨਿਰਾਸਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਾਖਿਹਰਿਨਾਮੁ
 ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਆਪਿਪਛੁਨਿਰਹੈਲਿਵਲਾਗਾ ॥ ਜਨਮੁਜੀਤਿਸਮਤਿਦੁਖਭਾਗਾ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਦੀ
 ਆਸਚੁਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਉ ॥ ਸਹਜਿਮਰਥੀਜੀਵਤਹੀਜੀਵਉ ॥ ਅਪਣੈਕਰਿਰਾਖਹੁਗੁਰਭਾਵੈ ॥ ਤਮਰੇ
 ਹੋਇਸੁਤੁਹਿਸਮਾਵੈ ॥ ੭ ॥ ਭੋਗੀਕਉਦੁਖੁਰੇਗੁਬਿਆਪੈ ॥ ਘਟਿਘਟਿਰਦਿਰਹਿਅਪ੍ਰਭੁਜਾਪੈ ॥
 ਸੁਖਦੁਖਹੀਤੀਗੁਰਸਬਦੁਅਤੀਤਾ ॥ ਨਾਨਕਰਾਮੁਰਵੈਹਿਤਚੀਤਾ ॥ ੮ ॥ ੪ ॥ ਬਸਿਤਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥
 ਮਤਕੁਸਮਅੰਧਲੇਗਰਬਜਾਹਿ ॥ ਦਿਨਬਿਧਿਨਗੇਜੇਗੁਨਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮੂਕੇਕਹੇਕਿਸਾਰਿਉਤੈਰਾਮਨਮ
 ॥ ਅੰਤਕਾਲਿਤੈਰੇਅਵੈਕਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਗੁਰਪੁਛਤੁਮਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜਹਦੇਖਉਤੁ
 ਸਾਰਿਗਧਾਨਿ ॥ ੨ ॥ ਕਿਆਹਉਆਖਾਜਾਕਛੁਨਾਹਿ ॥ ਜਾਤਿਪਤਿਸਭਤੇਰੇਨਾਹਿ ॥ ੩ ॥ ਕਹੇਮਾ
 ਲਦਰਬਦੇਖਿਗਰਬਿਜਾਹਿ ॥ ਚਲਤਿਬਾਰਤੇਰੇਕਛੁਨਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ਪੰਚਮਾਰਿਛਿਤੁਰਾਖਹੁਬਾਇ ॥ ਜੇ
 ਗੁਰਗਤਿਕੀਇਹੋਪਾਇ ॥ ੫ ॥ ਹਉਮੈਖੋਖਛੁਤੇਰੇਮਨੈਮਾਹਿ ॥ ਹਰਿਨਚੇਤਹਿਮੂਕੇਮੁਕਤਿਜਾਹਿ
 ॥ ਮਤਹਰਿਦਿਸੈਰੇਜਮਵਸਿਪਾਹਿ ॥ ਅੰਤਕਾਲਿਮੂਕੇਚੋਟਾਖਾਹਿ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਬੀਚਾਰਹਿਅਪ੍ਰ
 ਜਾਇ ॥ ਸਾਚਜੇਗਮਨਿਵਸੈਆਇ ॥ ੮ ॥ ਜਿਨਿਜੀਉਪਿੰਡੁਟਿਤਸੇਚੇਤਹਿਨਾਹਿ ॥ ਮੂਕੇਸਸਾਦੀਮੂ
 ਕੇਜੇਗਨਾਹਿ ॥ ੯ ॥ ਗੁਣਨਾਨਕਬੋਲੈਬਲੀਬਾਇ ॥ ਤਮਹੋਹੁਸੁਜਾਖੇਲੇਹੁਪਛਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ੫ ॥ ॥

॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ १ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਦੁਰਮਤਿ ਅੰਧੀ ਕਾਰੁ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਭਰਮਿ ਮੁਇ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ੧ ॥
 ॥ ਮਨ ਅੰਧੁ ਲਾ ਅੰਧੁ ਲੀ ਮਤਿ ਲਾਗੈ ॥ ਗੁਰ ਕਰਨੀ ਬਿਨੁ ਭਰਮ ਨ ਭਾਗੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥
 ਮਨ ਮੁਖਿ ਅੰਧੁ ਲੀ ਗੁਰ ਮਤਿ ਨ ਭਾਈ ॥ ਪਸੁ ਭਟੀ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਖਲ ਚਉਗ ਸੀਹ
 ਜੈਤ ਉਪਾਏ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਏ ਸਿਰਜਿ ਸਮਾਇ ॥ ੩ ॥ ਸਗਲੇ ਬੂਏ ਨਹੀ ਸਬ ਦੁਆਰਾ ॥
 ਸੇਸ ਮਝੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਾਕਰ ਠਾਕੁਰ ਭਾਏ ॥ ਬਖਸਿਲੀ ਏ ਨਾਹੀ ਜਮ ਕਾਨੈ
 ॥ ੫ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਏ ਕੋਭੁਇ ਅਧਾ ॥ ਅਧੇ ਮੇਲੇ ਭਰਮ ਚੁਕਾਇ ਅਧਾ ॥ ੬ ॥ ਬੇਮੁਹਤਾ ਜੁ ਬੇਅੰ
 ਤੁ ਅਧਾਰਾ ॥ ਸਚ ਪਤੀ ਜੈ ਕਰੈ ਹਾਰਾ ॥ ੭ ॥ ਨਾਨਕ ਭੂਲੇ ਗੁਰ ਸਮਝਾਏ ॥ ਏਕੁ ਦਿਖਾਏ ਸਾ
 ਚਿਟਿ ਕਾਏ ॥ ੮ ॥ ੫ ॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਧੇ ਭਵੁ ਰਾਛੁ ਲਬੇ ਲਿ ॥ ਅਧੇ ਸੰਗਤਿ ਮੀਤਿ ਮੇ
 ਲਿ ॥ ੧ ॥ ਅੰਧੇ ਭਵੁ ਰਾਛਾ ਸੁਲੇ ॥ ਤਰਵੁ ਰਾਛੁ ਲੇ ਬਨਹਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਅਧੇ ਕਵਲ
 ਕੰਤ ਅਧੇ ॥ ਅਧੇ ਰਾਏ ਸਬ ਦਿਖਾਏ ॥ ੨ ॥ ਅਧੇ ਬਹੁ ਗੁਣਿ ਖੀਰੁ ॥ ਅਧੇ ਸਿਰ ਕਰਮ ਸਰੀਰਿ
 ॥ ਅਧੇ ਕਰਣੀ ਕਰਣਾਹਾਰੁ ॥ ਅਧੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਰ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ੪ ॥ ਤੁਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਕਰਣਾਹਾਰੁ
 ॥ ਜੇਤੀ ਜੀਅ ਅਸੇਖ ਦੇਇਆ ਧਾਰੁ ॥ ੫ ॥ ਤੂੰ ਸਰਸਾਗਰ ਗੁਣੀ ਗਹੀਗਾ ॥ ਤੂੰ ਅਕਲ ਨਿਰੰਜਨ ਪਰ
 ਮਹੀਗਾ ॥ ੬ ॥ ਤੂੰ ਅਧੇ ਕਰਤਾ ਕਰਣ ਜੇਗਾ ॥ ਨਿਹ ਕੇਵਲ ਰਾਜਨ ਸੁਖੀ ਲੇਗਾ ॥ ੭ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਪੇਹ
 ਰਿਨਾ ਮੁਸਾਭਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤ ਮਜਨ ਮੁਬਾਇ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ਬਸੰਤ ਹਿੰਦੋਲ ਮਹਲਾ ੧ ॥
 ॥ ਪਰੁ ੧ ॥ ਨ ਤੂੰ ਸਤ ਚਉਦਹ ਤੀਨ ਚਾਰਿ ਕਰਿ ਸੁਹਲ ਤਿ ਚਾਰਿ ਬਹਲੀ ॥ ਚੌਰੇ ਦੀਵੈ ਚਉਦਹ ਬਿੰਦੀ
 ਏਏ ਕਾਏ ਕਾਦਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਮਿਹਰ ਦਾਨ ਮਧ ਸੁਦਨ ਮਧੇ ਅੰਧੇ ਸੀਸ ਕਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥
 ਅਰਿ ਅਰਿ ਲਸਕਰ ਪਾਵੁ ਕਤੇਰਾ ਪਰਮ ਕਰੀ ਸਿਕਾਰੀ ॥ ਪਰਤੀ ਦੇਗ ਮਿਲੇ ਏਕੇ ਦੁਆਰਾ ਗੁਤੇਰ
 ਉਡਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਨਾਸਾ ਬੂਰੁ ਹੋਵੈ ਫਿਰਿ ਮੰਗੈ ਨਾਦੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥ ਲਬੁ ਅੰਧੇ ਪੈਰ ਬੰਧੇ ਖਾਨਾ ਅਉਗਰੁ
 ਪੈਰਿ ਲੁਹਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਧੂਜੀ ਮਾਰ ਪਵੈ ਨਿਤ ਮੰਦਰ ਪਾਪੁ ਕਰੈ ਕੋਟ ਦਾਰੀ ॥ ਭਾਵੈ ਚੰਗਾ ਭਾਵੈ ਮੰਦਾ ਜੋਸੀ
 ਨ ਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਆਦੁ ਪੁਰਖ ਕਉ ਅਲਹੁ ਕਹੀ ਅੰਧੇ ਖਾਈ ਦੁਹੀ ॥ ਦੇਵਲੁ ਦੇਵਤਿ ਆਕਰੁ ਲਾ
 ਗਾ ਅੰਧੇ ਸੀਕੀ ਰਤਿ ਚਲਾਈ ॥ ੫ ॥ ਕੁਜਾ ਬੀਗ ਨਿਵਾਜ ਮੁਸਲਾਨੀ ॥ ਲਰੁ ਪਬਨ ਦਾਰੀ ॥ ਅਰਿ ਅ

ਰਿਮੀਅਸਕੁਨੀਜੀਅਕੋਲੀਅਵਰਤੁਮਾਰੀ॥ ੬॥ ਜੇਤੂਮੀਰਮਹਿਪਤਿਸਾਹਿਕੁਰਤਿਕਉ
ਰੁਮਾਰੀ॥ ਚਾਰੇਕੋਠਸਲਾਮੁਕਰਹਿਗੋਘਰਿਘਰਿਸਿਭਾਤਿਤੁਮਾਰੀ॥ ੭॥ ਤੀਰਥਿਸਿਮ੍ਰਿਤਿਪ੍ਰੇ
ਨਦਾਨੁਕਿਛੁਲਾਹਮਿਲੇਦਿਰਾਵੀ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੇਵਡਿਭਾਈਮੇਏਕਾਘੜੀਸਮਾਲੀ॥
੮॥ ॥ਬਸੰਤਮਹਲਾ ੪॥

ਗਿੰਡੇਲੁ॥ ॥੫੫॥ ੨॥ ॥੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਕਾਇਆ
ਨਗਰੁਇਕੁਕਾਲਕੁਟੁਸਿਅਧਿਨੁਪਲਥਿਰੁਨਰਹਾਈ॥ ਅਨੇਕਉਪਾਦ੍ਯਤਨਕਰਿਥਾਕੇਬਾਰੇ
ਬਾਰਕੁਰਮਾਈ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਠਾਕੁਕਾਲਕੁਇਕੁਘਰਿਅਧਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇਪੁਰਾਪਾਈਮੇਭੁਜ
ਹੁਰਾਮਨਾਮਨੀਸਾਣੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ਇਹਮਿਰਤਕਮਨੁਸਰੀਰਹੈਸਭਜੁਗਜਿਤੁਰਾਮਨ
ਮਨਹੀਵਸਿਅਗਾਰਾਮਨਾਮੁਗੁਰਿਉਦਕੁਭਾਇਆਠਿਰਿਗੁਰਿਅਹੇਅਰਸਿਅਗ॥ ੨॥ ਮੇ
ਨਿਰਖਤਨਿਰਖਤਸਰੀਰਸਭਖੇਜਿਅਇਕੁਗੁਰਮੁਖਿਭਲਤੁਦਿਖਾਇਆ॥ ਬਾਹਰਿਖੋਜਮਏਸ
ਭਿਸਾਕਤਹਰਿਗੁਰਮਤੀਘਰਿਧਾਇਆ॥ ੩॥ ਦੀਨੁਦਇਆਲੁਭਈਹੈਹਰਿਹਰਿਜਿਉਂਕ੍ਰਿਸਨ
ਬਿਦਰੁਘਰਿਅਇਆਪਮਿਲਿਉਸੁਦਾਮਾਭਾਵਨੀਪਾਰਿਸਭਕਿਛੁਅਗੋਦਾਲਪੁਭੰਜਿਸਮਾ
ਇਆ॥ ੪॥ ਰਾਮਨਾਮਕੀਪੈਜਵਡੇਰੇਮੇਰੇਠਾਕੁਰਾਧਿਰਖਾਈ॥ ਜੇਸਭਿਸਾਕਤਕੁਰਹਿਬਖੀ
ਲੀਇਕੁਰਤੀਤਿਲੁਨਘਟਾਈ॥ ੫॥ ਜਿਨਕੀਉਸਤਤਿਹੈਰਾਮਨਾਮਾਦੁਹਦਿਸਸੇਭਾਪਾਈ॥
ਜਿੰਦਕਸਾਕਤੁਖਿਦਿਨਸਕੈਤਿਲੁਅਪਣੈਘਰਿਲੁਕੀਲਾਈ॥ ੬॥ ਜਿਨਕਉਜਨਮਿਲਿਸੇ
ਭਾਪਦੈਗੁਣਮਹਿਗੁਣਪਰਗਾਸਾ॥ ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੇਜਨਪ੍ਰੀਤਮਧਿਅਗੋਜੋਹੋਦੁਹਿਦਾਸਨਿਦਾਸ
॥ ੭॥ ਆਪੇਜਲੁਆਪੇਅਪਰੰਪਰਕੁਰਤਾਅਪੇਮਿਲਿਮਿਲਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜੀਮਿ
ਲਾਇਜਿਉਨਲਜਲਹਿਸਮਾਵੈ॥ ੮॥ ੧੯॥ ਬਸੰਤਮਹਲਾ ੫॥੫੫॥ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀਅੰ॥ ॥

॥੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਸੁਨਿਸਖੀਮਨਜਪਿਧਿਅਰੁ॥ ਅਜਾਮਲਉ
ਧਰਿਅਕਰਿਏਕਬਾਰ॥ ਬਾਲਮੀਕੈਹੋਆਜਾਪਸੰਗਿ॥ ਪ੍ਰਕਉਮਿਲਿਆਹਰਿਨਿਸੰਗੁ॥ ੧॥ ਤੇਰੇਅ

ਸਰੁਾਦਉਚਰਨਰੇਨ। ਲੇਖਸਤਕਿਲਾਵਉਕਰਿਕਿਰਪਾਦੇਨਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਘਗਨਿਕਾ
 ਉਪਰੀਹਰਿਕਹੈਤੇਤੁ। ਗਨਿਕਪਿਆਇਉਹਰਿਕੇਮੇਖਾ। ਬਿਖਸਦਾਮਾਦਾਲਦਲਭੇਜਾ। ਰੇਮ
 ਨਤੁਭੀਭਜੁਗੇਬਿਦੁ॥ ੨॥ ਬਪਕਵਉਪਾਰਿਉਖਿਮਾਪ੍ਰਗਾ। ਕਬਿਜਾਉਪਰੀਅੰਗੁਸਟਪਾਰਿ
 ॥ ਬਿਦੁਉਪਾਰਿਦਾਸੁਭਾਇ। ਰੇਮਨਤੁਭੀਹਰਿਹਰਿਪਿਆਇ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਗਲਾਇਰਖੀਹਰਿਪੇਜ
 ਆਪੁ। ਬਸਤ੍ਰਫੀਨਕੇਪਤੀਰਖੀਲਜਾ। ਜਿਨਿਜਿਨਿਸੇਦਿਅੰਤਬਾਗ। ਰੇਮਨਸੇਦਿਤੁਪਰ
 ਹਿਪਾਗ॥ ੪॥ ਪਨੇਸੇਦਿਅਬਾਲਬਪਿ। ਤਿਲੇਚਨਗੁਰਮਿਲਿਭਈਸੁਪਿ। ਬੇਨੀਕਉਗ
 ਰਿਕੀਉਪ੍ਰਗਾਸੁ। ਰੇਮਨਤੁਭੀਹਰਿਉਦਾਸੁ। ਜੈਦੇਵਤਿਅਗਿਉਅੰਗਮੇਵਾ। ਨਾਈਉਪਰਿਉ
 ਸੇਨਸੇਵਾ। ਮਨਭਗਨਭੋਲੈਕਹੁਜਾਇ। ਮਨਤੁਭੀਤਰਸਹਿਸਰਨਿਪਾਇ॥ ੫॥ ਜਿਹਅਨੁਗਹਿ
 ਠਾਕੁਰਿਕੀਉਅਪਿ। ਸੇਤੈਨੀਲੇਨੇਭਗਤਿਰਾਖਾ। ਤਿਨਕਾਗੁਣਅਦਗੁਣਨਬੀਚਾਰਿਉਕੋਇ। ਏ
 ਹਿਬਿਪਿਦੇਖਿਮਨਲਗਾਸੇਵਸੇਇ॥ ੬॥ ਕਬੀਰਪਿਆਇਉਏਕਰੰਗ। ਨਅਦੇਉਹਰਿਜੀਉ
 ਬਸਹਿਸੰਗਿ। ਰਦਿਦਾਸਪਿਆਏਖੁਭੁਅਨੁਪਾ। ਗੁਰਨਾਨਕਦੇਵਗੋਬਿਦਰੂਪਾ॥ ੭॥ ੧॥ ਬਸੇ
 ਤਮਹਲਾ ੫॥ ਅਨਿਕਜਤਨਭਰਮੈਜਨਮਾਹਿ। ਹਰਿਸਿਮਰਨਬਿਨਨਰਕਿਪੀਗਿ। ਭ
 ਗਤਿਬਿਹੁਨਾਖੰਡਖੰਡ। ਬਿਨਬੁਝੈਜਮਦੇਤਭੰਡ॥ ੧॥ ਗੋਬਿਦਭਜਹੁਮੇਰੀਸਦਾਮੀਤ। ਸਾ
 ਚਸਬਦੁਕਰਿਸਦਾਪ੍ਰੀਤ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸਿਤੋਖੁਨਅਵਤਕਹੁਕਾਜਿ। ਪ੍ਰਮੁਖਾਦ
 ਰਾਸਭਿਮਾਇਆਸਾਜਾ। ਪਾਪੁਕਰੈਤੇਨਹਸੇਗਾਇ। ਬਿਖਕਾਮਾਤਾਅਵੈਜਾਇ॥ ੨॥ ਹਉਉ
 ਕਰਤੇਬਪਕਿਬਾਗ। ਮੇਹਲੇਭੁਭੁਖੈਸੇਸਾਗ। ਕਾਮਕਰੋਧਮਨਦਾਸੇਵੀਅਗ। ਸੁਖਨੈਨਾਮੁਨਹ
 ਰਿਲੀਅਗ॥ ੩॥ ਕਬੀਰਾਜਾਕੰਬਮੰਗਨਹਾਰਾ। ਦੁਖਸੁਖਬਧੈਸੇਸਾਗ। ਮਨਉਪਰਨਕਾਸਾਜੁ
 ਨਾਹਿ। ਪਾਪਬੰਧਨਨਿਤਪਉਤਜਾਹਿ॥ ੪॥ ਈਤਉਤਕੋਉਸਖਾਨਾਹਿ। ਅਧਿਬੀਜਆਪੇਗੀਖ
 ਹਿ। ਜਕੈਕੀਨੈਹੋਤਬਿਬਾਗ। ਸਿਛੋਡਿਚਲਿਅਧਿਨਮਹਿਗਦਾਰੁ॥ ੫॥ ਮਾਇਆਮੇਹਿਬਹੁ
 ਭੁਰਮਿਅਗ। ਕਿਰਤਰੇਖਕਰਿਕਰਮਿਅਗ। ਕਰਨੈਗਾਰੁਅਲਿਖਤੁਆਪੁ। ਨਹੀਲੇਪਖੁਭੁਪੁੰਨਪਾਪ॥
 ੬॥ ਰਾਖਿਲੇਹੁਗੋਬਿਦਦਇਅਲਾ। ਤਿਰੀਸਰਨਿਪੂਰਨਕਿਰਪਾਲੁ। ਤੁਝਿਬਿਨੁਦੁਜਾਨਾਹੀਠਉ

॥ਕਹਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਦੇਹੁਨਾਉ॥ ੨ ॥ਤੁਕਰਤਾਤੁਕਰਣਹਾਰੁ॥ਤੁਊਚਾਤੁਬਾਹਅਪਾਰੁ॥ਕਹਿ
ਕਿਰਪਾਲਹਿਲੇਹੁਲਾਇ॥ਨਾਨਕਸਦਾਪ੍ਰਭੁਕੀਸਰਨਾਇ॥ ੨॥੨੧॥ਬਸੈਤਕੀਦਾਰਮਹਲ
੫॥ ॥

॥ਘਉੜੀ॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਪਿਆਇਕੇ

ਹੇਹੁਰਿਅਭਾਈ॥ਕਰਮਿਲਿਖੈਤੈਪਾਈਐਇਹੁਤਿਸੁਹਾਈ॥ਦੁਣਤਿਣਤਿਭਵਣਮਉਲਿਅ
ਐਮ੍ਰਿਤੁਠਲੁਪਈ॥ਮਿਲਿਸਾਧੁਸੁਖਉਪਜੈਲਖੀਸਭਛਾਈ॥ਨਾਨਕਸਿਮਰੈਦੇਕਨਾਮੁਠਿਰਿ
ਬਹੁਰਿਨਪਾਈ॥੧॥ਘੋਜੇਬਧਮਹਾਬਲੀਕਰਿਸਾਚਾਏਅਗਾ॥ਅਪਣੇਚਰਣਜਪਾਇਅਨਦਿਠਿ
ਦੁਖਪੜੇਅਗਾਰੋਗਸੇਗਸਭਮਿਟਿਗਏਨਿਤਨਵਾਨਿਰੋਅਗਾ॥ਦਿਨੁਰੋਨਿਨਾਮੁਪਿਆਇਦੁਗਠਿ
ਰਿਪਾਇਣੁਮੋਅਗਾਜਿਸਤੇਉਪਜਿਆਨਾਨਕਸੇਈਠਿਰਿਹੋਅਗਾ॥੨॥ਕਿਥਉਪਜੇਬਹਰਹੋਕ
ਹਮਾਹਿਸਮਾਵੈ॥ਜੀਅਜੇਤਸਭਖਸਮਕੇਕਉਣਵੀਮਤਿਪਵੈ॥ਬਹੁਨਿਪਿਆਇਨਿਸੁਨਦਿਨਿ
ਤਸੇਭੁਗਸੁਹਾਵੈ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਸਾਹਿਬੁਦੁਸਰਲੇਨਲਾਵੈ॥ਸਚੁਪੂਰੇਗੁਰਉਪਦੇਸਿਆਨਾਨ
ਕਸੁਣਾਵੈ॥੩॥ਗਗੁਬਸੈਤਬਾਈਭਗਤਾਕੀ॥

॥ਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉ॥

॥ਘਰੁ ੧ ॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਮਉਲੀਧਰਤੀਮਉਲਿਅਵਾਸੁ॥ਘਟਿਘਟਿਮਉਲਿਅਆਤਮਪਰਗਾਸੁ॥੧॥ਗਾਗਾਗਮਮਉ
ਲਿਅਅਨਭਾਇ॥ਜਹਦੇਖਉਤਹਰਹਿਅਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਦੁਤੀਮਉਲੀਚਾਰਿ
ਬੋਇ॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਮਉਲੀਸਿਉਕਤੇਬਾ॥੨॥ਸਿਕਰਮਉਲਿਅਜੇਗੁਪਿਆਨੁ॥ਕਬੀਰਕੀਸੁਆ
ਮੀਸਭਸਮਾਨੁ॥੩॥੧॥ਬਸੈਤੁ॥ ॥ਘੋਠਿਤਜਨਮਾਤੇਪੜਿਪੁਰਾਨੁ॥ਜੇਗੀਮਾਤੇਜੇਗਪਿਆ
ਨੁ॥ਸਿਨਿਅਸੀਮਾਤੇਅਹਿਮੇਵਾ॥ਤਪਸੀਮਾਤੇਤਪਕੈਭੇਵਾ॥੧॥ਸਭਮਧਮਾਤੇਕੋਊਨਜਗਾ॥ਸਿ
ਗੀਗੀਚੋਰਘਰਮਸਨਲਾਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਾਗੇਸੁਕਦੇਉਅਰੁਅੰਕੁਰਾ॥ਹੁਣਦੰਤਜਾ
ਗੋਪਰਿਲੇਕੁਰਾ॥ਸਿਕਰਜਾਗੋਚਰਣਸੇਵਾ॥ਕਲਿਜਾਗੋਨਾਮਜੈਦੇਵਾ॥੨॥ਜਾਗਤਸੇਵਤਬਹੁ
ਤੁਪਰਕਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗੋਸੇਈਸਾਰਾ॥ਦਿਸੁਦੇਹੀਕੇਅਪਿਕਕਾਮਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਭਜਿਰਾ

ਰਾਮਨਾਮ॥ ੩॥ ॥ ਬਸੰਤ॥ ॥ ਜੇਇਖਸਮਹੇਜਾਇਆ॥ ਪੁਤਿਬਾਪੁਖੇਲਾਇਆ॥
 ਬਿਨੁਸੁਵਟੀਖੀਰਪਿਲਾਇਆ॥ ਦੇਖਹੁਲੋਗਾਕਲਿਕਾਭਾਉ॥ ਸੁਤਿਮੁਕਲਾਈਅਪਨੀਆ
 ਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਪਗਾਬਿਨੁਹਰੀਅਮਾਰਤਾ॥ ਬਦਨੈਬਿਰਖਿਰਖਿਰਹਾਸਤਾ॥ ਨਿੰਦ੍ਰਾ
 ਬਿਨੁਨਰਪੈਸੇਵੈ॥ ਬਿਨੁਬਾਸਨਖੀਰਬਿਲੈਵੈ॥ ੨॥ ਬਿਨੁਅਸਬਨਗਉਲਵੇਰੀ॥ ਪੈਠੈਬਿਨਬਾ
 ਟਪਨੇਰੀ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਬਾਟਨਪਾਈ॥ ਕਹੁਕਬੀਰਸਮਝਾਈ॥ ੩॥ ੩॥ ਬਸੰਤ॥ ॥
 ਪ੍ਰਹਲਾਦੁਪਠਾਏਪੜ੍ਹਣਸਾਲਾ॥ ਸੰਗਿਸਖਾਬਹੁਲੀਏਬਾਲਾ॥ ਮੇਕਉਕਹਾਪੜ੍ਹਾਵੁਸਿਆਲਜਾ
 ਲਾ॥ ਮੇਰੇਪਟੀਆਲਿਖਿਏਹੁਸੀਗੋਪਾਲਾ॥ ੧॥ ਨਗੀਛੋਡੁਉਰੇਬਾਬਾਰਾਮਨਾਮ॥ ਮੇਰੇਅਉਰਪ
 ਛੁਟਸਿਉਨਹੀਕਾਮ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸਿਧੈਮਰੈਕੈਕਹਿਉਜਾਇ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿਬਲਾਏਬੇ
 ਰਿਪਿਆਇ॥ ਤੁਰਮਕਹਿਨਕੀਏਛੋਡੁਉਬਾਨਿ॥ ਤੁਝਤੁਰਤੁਛਤੁਉਮੇਰੈਕਹਿਉਮਾਨਿ॥ ੨॥
 ॥ ਮੇਕਉਕਹਾਸੇਤਵਹੁਬਾਰਬਾਰ॥ ਪ੍ਰਭੁਜਲਿਖਲਿਰੰਗੀਕੀਏਪ੍ਰਹਾਰ॥ ਇਕਰਾਮਨਛੋਡੁਉਗੁ
 ਰਹਿਗਾਰਿ॥ ਮੇਕਉਆਲਿਜਾਰਿਭਾਵੈਮਾਰਿਭਾਰਿ॥ ਕਾਠਿਖੜਗੁਕੋਪਿਉਰਿਸਾਇ॥ ਤੁਝਰਾਖ
 ਨਹਰੈਮੇਹਿਬਤਾਇ॥ ਪ੍ਰਭੁਖੈਭੁਤੇਨਿਕਸੈਬਿਸਥਾਰ॥ ਹਰਨਾਖਸਛੋਰਿਉਨਖਾਕਿਦਾਰਾ॥ ਉਇਪ
 ਰਮਪੁਰਖਦੇਵਾਪਿਦੇਵਾ॥ ਭਗਤਿਹੇਤਨਰਸਿਘਭੇਵਾ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਕੇਲਖੈਨਪਾਰਾ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ
 ਉਪਾਰੈਅਨਿਕਬਾਰ॥ ੪॥ ੪॥ ਬਸੰਤ॥ ॥ ਇਸਮਨਤਨਮਪੇਮਦਨਢੇਰਾ॥ ਜਿਨਿਗਿਆ
 ਨੁਰਤਨੁਹਰਿਲੀਨਮੇਗਾ॥ ਮੇਅਨਾਬਪ੍ਰਭੁਕਹਉਕਾਹਿ॥ ਕੋਕੋਨਬਿਗੁਤੇਮੈਕੋਆਹਿ॥ ੧॥ ਮਾਉਰੁ
 ਰਨੁਦੁਖਸਹਿਉਨਜਾਇ॥ ਮੇਰੇਦਪਲਬੁਪਿਸਿਉਕਹਾਬਸਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸਨ
 ਕਸਨੈਦਸਿਵਸੁਕਾਇ॥ ਨਾਠਿਕਮਲਜਾਨੇਬਹਮਾਇ॥ ਕਬਿਜਨਜੋਗੀਜਟਾਧਾਰਿ॥ ਸਭ
 ਅਪਨਅਉਸਰਚਲੇਸਾਰ॥ ੨॥ ਤੁਅਥਾਹੁਮੇਹਿਬਾਹੁਨਾਹਿ॥ ਪ੍ਰਭੁਦੀਨਾਨਾਬਦੁਖਕਹਉ
 ਕਾਹਿ॥ ਮੇਰੇਜਨਮਮਰਨਦੁਖਅਬਿਬੀਗਾ॥ ਸੁਖਸਾਗਰਗੁਨਉਕਬੀਰ॥ ੩॥ ੫॥ ਬਸੰਤ
 ॥ ਨਾਇਕੁਏਕੁਬਨਜਾਰੇਪਾਚਾ॥ ਬਰਪਪਚੀਸਕਾਸਿਗੁਕਾਚਾ॥ ਨਉਬਹੀਆਦਸਸੇਗਾ
 ਨਿਆਹਿ॥ ਕਬਸਨਬਹਤਰਿਲਾਗੀਤਾਹਿ॥ ਮੇਹਿਅੰਸੇਬਨਜਸਿਉਨਹੀਕਾਜਾ॥ ਜਿਹ

ਘਟੈ ਸੁਲੁਤਿ ਬਢੈ ਬਿਅਜੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਸਾਤਾ ਸੁਤ ਮਿਲਿ ਬਨ ਜੁਕੀ ਨਾ ਕਰਮ ਭੁ
 ਵਨੀ ਸਗਲੀ ਨਾ ॥ ਤੀਨ ਜਗਤੀ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਚਲੇ ਬਨ ਜਾਰਾ ਹਾਥ ਮਝਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਘੰਜੀ ਹਿਰਾਨੀ
 ਬਨ ਜੁਟੁਟਾ ॥ ਦਹ ਦਿਸ ਸੀਟਾ ਡੋਗ ਇਉ ਛੂਟਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਨ ਸਗਲੀ ਕਾਜੁ ॥ ਸਹਜ ਸਮਾ
 ਨੇ ਭਰਮ ਭਾਜੁ ॥ ੩ ॥ ੬ ॥ ਘਸਿਤ ਹਿੰਡੇ ਲਾ ॥ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਮਾਤਾ ਦੁਠੀ ਪਿਤਾ ਭੀ ਦੁਠਾ ਦੁਠੀ
 ਭੀ ਛੁਲੁ ਲਾਗੇ ॥ ਮਾਦਹਿ ਦੁਠੇ ਜਾਹਿ ਭੀ ਦੁਠੇ ਮੇਰਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਕਹੁ ਪੰਡਿਤ ਸੁਚਾ ਕਉ ਨ ਠਾਉ
 ॥ ਜਹੈ ਬੈਸਿ ਹਉ ਭੋਜਨ ਖਾਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਜਿਹ ਬਾਦੁ ਭੀ ਬੋਲ ਤੀ ਦੁਠਾ ਕਰਨ ਨੇੜ
 ਭੁਟੁਠੇ ॥ ਇਕੀ ਕੀ ਦੁਠਿ ਉਤਰ ਸਿਨਾਹੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਗਨਿ ਕੇ ਲੂਠੇ ॥ ੨ ॥ ਅਗਨ ਭੀ ਦੁਠ ਪਾ
 ਨੀ ਦੁਠਾ ਦੁਠੇ ਬੈਸਿ ਪਕਾਇ ਅਗਾ ਜੁਠੀ ਕਰ ਛੀ ਪਰੇ ਸਨ ਲਾਗਾ ॥ ਦੁਠੇ ਹੀ ਬੈਠਿ ਖਾਇ
 ਅਗਾ ॥ ੩ ॥ ਗੋਬਰ ਦੁਠਾ ਚਉਕਾ ਦੁਠਾ ਦੁਠੀ ਦੀਨੀ ਕਾਰਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੇਈ ਨਰ ਸੁਚੇ ਸਾਚੀ
 ਪਰੀ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਬਸਿਤਾ ॥ ॥ ਸਰਹ ਕੀ ਜੈ ਸੀ ਤੇਰੀ ਚਾਲਾ ॥ ਤੇਰੀ ਪੁਛੁਟ ਉਪਰਿ
 ਜਮ ਕਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਇਸ ਘਰ ਮਹੇਸਤ ਸੁਖ ਭੋਖਾਹਿ ॥ ਅਵਰੁ ਕਿਸ ਹੀ ਕੇ ਤੁਮ ਤਿਹੀ ਜਾਹਿ ॥ ੧
 ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਚਾਕੀ ਚਾਦਹਿ ਦੁਨ ਖਾਹਿ ॥ ਚਾਕਿ ਕਾਚੀ ਬਰਾ ਕਹਾ ਲੇ ਜਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਛੀ ਕੇ ਪ
 ਰਤੀ ਰੀ ਬਹੁਤ ਡੀਠਾ ॥ ਮਤੁਲ ਕਰੀ ਸੇਟਾ ਤੇਰੀ ਪਰੈ ਪੀਠਾ ॥ ੩ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਭੋਗ ਭੁਲੇ ਕੀ
 ਨ ਮਤਿ ਕੇ ਉਮਾਰੈ ਈਟ ਕੇ ਮਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥
 ॥ ਬਸਿਤ ਬਾਈ ਸੀਰਾ ਮਨ ਦੁਜੀ ਉਕੀ ॥ ॥ ੧ ॥ ਭਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਕਹਤ ਜਾਈ ਐਰੇ ਘਰਿ ਲਾਗੇ ਰੀਗਿ ॥ ਮੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਚਲੈ ਮਨ ਭਇਉ ਪੰਗੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਮਨਿ ਭੁਈਉ ਮੰਗਾ ॥ ਘਸਿਤੰ ਦਨ ਭੁਆ ਬਹੁ ਸੁਗੰਧਾ ॥ ਪੂਜਨ ਚਾਲੀ ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਠਾਇ ॥ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਬਤਾਇਉ ਗੁਰ ਮਨ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥ ਜਿਹ ਜਾਈ ਐਤ ਹਜਲ ਪਖਾਨਾ ॥ ਤੁਪਰਿ
 ਰਹਿਉ ਹੈ ਸਤੁ ਸਮਾਨਾ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਭ ਦੇਖੇ ਜੇਇ ॥ ਉਹੰਤ ਉਜਾਈ ਐਜ ਉਈ ਹਾਨੇ ਜੇਇ ॥
 ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੇ ਬਲਿ ਹਾਰੀ ਤੇਰਾ ॥ ਜਿਨਿ ਸਕਲ ਖਿਕਲ ਭਰਮ ਕਾਟੇ ਮੇਰਾ ॥ ਰਾਮ ਨੰਦ
 ਸੁਅਮੀ ਰਤ ਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਾਟੈ ਕੋਟਿ ਕਰਮਾ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ॥ ॥

॥बसंतबाटी॥

बुगतनमदेउनीकी॥

१॥सतिगुरुप्रसादि॥

॥सगिबसिबदवैसुबुजै॥॥सिंरकलनदीद्वैद्वैउबललजै॥१॥तेरेबुगतितनहु
हुउबद्वैलेगुहमे॥चरनकमलमेरेगीअरबसे॥१॥रगुं॥॥जैसअपने
पनगिपानीमरनुमी॥तेसैसितनगरामनमनहु॥२॥गीगागदिअगेद
दुगीसिसारकेवामा॥नगराएनसुपुसिनगेइतमेदकनामा॥३॥१॥हिंदुला॥॥
लेबुलहठिअंतिनीदरबजै॥वेदिआहुवैवेसदा॥१॥सैसारसमुंदतेउगिरिगेवि
दा॥तारिलेबापुबीरला॥१॥रगुं॥॥अनिलबेहउठिबेदिनसाकउतेराप
रुनपादिआबीठला॥२॥गेगुददिआलसतिगुरुमेलिउंमेकउपगिउंउगि
वेसदा॥३॥नमाबगेउउतिरुंननानु॥मेकउबगदेहिबीरला॥४॥२॥बसंत
॥सगजअदलिपुद्गिमदीगाडीचालती॥पीछैतिनकालैकरिहावती॥१॥जैसप
नकतपुटिठिहावती॥सिगिपेदनचालीलाहुली॥१॥रगुं॥॥बषीपुद्वै
बिगहबिता॥गिरिचरनमेरामनराता॥२॥बुगतितनमदेउनीमिरगिअ॥अपने
बुगतपविरिददिआ॥३॥३॥

॥बसंतबाटीरदिदसनीकी॥

१॥सतिगुरुप्रसादि॥

॥उदहिमसितवनीगि॥पगिराद्वैविउठिजागि॥प्यरद्वैतीकानागीठु॥तेरी
गरदतिउपविलद्वैवी॥१॥उकादिआबरबगिबादली॥जैमेबादउपुराजुते
तिसतेबरीउतादली॥१॥रगुं॥॥जैमेवरिनगीपादिउवेदा॥तनिसुगीपम
रेपरपेसा॥आपतनवजेकरैबीछा॥तिसनगीनमवीकरकरैपुआरु॥२॥पुद्वै
बलद्वैकरैअगीकारु॥ठाकरलेपामागनगंगा॥छेहैकादपसगैजी॥पाद्वैवि
सगिपुकारगिपी॥३॥सापुकीजीउलेहिटातेरेमिंदगिपपसबवेकादि

॥ ਬਹਿਰ ਦਿਦਾਸੁ ਜੇ ਜਪੈ ਨਾਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਜਾਤਿ ਨ ਜਨਮੁ ਨ ਜੇ ਨਿਕਾਸੁ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ॥

੬੪੩

॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ॥ ਅਖ ੧ ॥ ॥ ਅਪਨੇ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਹਉ
ਚੇਰੀ ॥ ਚਰਨ ਗਹੇ ਜਗ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਹਉ ਮੇ ਮਾਰਿ ਨਿਬੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਪੁਰ
ਨ ਪਰਮ ਜੇ ਤਿਖਰ ਮੇ ਸੁਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਪ੍ਰਾਨ ਹਮਾਰੇ ॥ ਮੇਹਨ ਮੇਹਿਲੀ ਆਮਨ ਮੇਰਾ ਸਮਝੁ ਸਬਦੁ
ਬੀਚਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮਪ੍ਰੀਤ ਹੋਈ ਮਤਿ ਵੂਠੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੀਰ ਸਰੀਰੇ ॥ ਜਬ ਕੀਰਾ ਮਰੀ ਗੀ ਲੋਕ
ਤੀਰਾ ਮਜ ਪਤ ਮਨ ਪੀਰੇ ॥ ੨ ॥ ਹਉ ਮੇਛੇ ਡਿਭੁਈ ਬੈਰਾਗਨਿ ॥ ਤਬ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਅ
ਕਲਿ ਰੰਜਨ ਸਿਉ ਮਨ ਮਾਨਿ ਆਖਿ ਸਰੀਲਾ ਜਲੋ ਕਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ਭੂਰ ਭੁਵਿਖ ਨਾਹੀ ਤੁਮ ਜੈ ਸੇ ਮੇਰੇ
ਪ੍ਰੀਤ ਮਪ੍ਰਾਨ ਅਪਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਹਾਗਨਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਭੁਤਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮ
ਹਲ ੧ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਬਿਉਰੀ ਮੇ ਦੁਖੁ ਦਿਆਪੇ ॥ ਜਿਹ ਦਾਸਾ ਦੁਨ ਭੀ ਕੀਰ ਸ ਬਿਨੁ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰ
ਭੁਕਾਲ ਸਤਾਪੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਜਬ ਲਗਾ ਦਰਸਨੁ ਪਰਮੈ ਪ੍ਰੀਤ ਮਬਲ ਭੂਖਿ ਆਸੀ
॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਤੀ ਮਨ ਮਾਨਿ ਅਜਲ ਰਸ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੀ ॥ ੧ ॥ ਉਨ ਦਿਖੈ ਨਹੁ ਗਰਜੈ
ਬਰਸੈ ਕੇ ਕੁਲ ਮਰ ਬੈਰਾਗੇ ॥ ਤਰਹਰ ਬਿਰਖ ਬਿਹਿਗ ਭੁਇ ਅੰਗ ਮਘ ਰਿਪਿਰੁ ਪਨ ਸੇਹਾਗੇ ॥ ੨ ॥
ਕੁਚਿਲ ਕੁਰੂ ਪੁਕੁਨਾ ਰਿਕੁਲ ਪਨੀ ਪਿਰਕਾਸ ਹਜੁ ਨ ਜਾਨਿ ਅਗ ॥ ਹਰਿ ਰਸਰੰਗ ਰਸਨ ਹੀ ਤਿਖ
ਤੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਖ ਸਮਾਨਿ ਅਗ ॥ ੩ ॥ ਆਇਨ ਜਾਵੈ ਨਾ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ਨਾ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਸਰੀਰੇ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਸਹਜਿ ਸੁਯੋਲੀ ਪ੍ਰਭ ਦੇਖਤੀ ਮਨ ਪੀਰੇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲ ੧ ॥ ਦੁਰਿਨ

ਹੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ। ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਨ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆਹਿ ਪਾਏ ਪਾਨ ਅਧਾਰਾ॥ ੧
 ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਇਨ ਬਿਪਿ ਹਰਿ ਮਿਲੀ ਐਵਰ ਕਾ ਮਨਿ ਪਨੁ ਸੇਹਾ ਗੁਪਿ ਆਰੀ। ਜਾਤਿ
 ਬਰਨ ਭੁਲ ਸਹਸਾ ਚੁਕਾ ਗੁਰ ਮਤਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੀ॥ ੧॥ ਜਿਸੁ ਮਨ ਮਾਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨ ਤ
 ਕਉ ਹਿੰਸਾ ਲੇ ਭੁਵਿ ਸਾਰੇ। ਸਹਜਿ ਰਵੈ ਦੁਰਕਾ ਮਨਿ ਪਿਰਕੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰੰਗਿ ਸਵਾਰੇ॥ ੨॥
 ਜਾਰ ਉਐ ਸੀ ਪ੍ਰੀਤ ਮਬਸ ਨ ਬੀਧੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰੀ। ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਮ ਰਸ
 ਨਾਹੀ ਦੁਬਿਧਾ ਕਰ ਮਥਿ ਕਾਰੀ॥ ੩॥ ਅੰਤਰਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਹਿਤ ਕੇ ਦੁਰੈ ਨ ਲਾਲ ਪਿਆ
 ਰੀ। ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮ ਅਮੋਲ ਕੁਜੁ ਗੁਜੁ ਗੁ ਅੰਤਰ ਪਾਰੀ॥ ੪॥ ੩॥ ॥ ॥

॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥

॥ ਪ੍ਰਭ ੧ ॥

॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸਿਤ ਜ

ਨਾ ਕੀ ਹਮ ਪੂਰਿ। ਮਿਲਿ ਸਤ ਸੇਗਤਿ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਇਆ ਤਮ ਰਾਮ ਰਹਿ ਆਭੁ ਰਪੂਰਿ॥ ੧
 ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤ ਮਿਲੈ ਸੀਤਿ ਪਾਈ ਐ ਕਿਲ ਦਿਖਦੁ ਪਕਾਟੇ ਸਭੁ ਦੂਰਿ।
 ਆਤਮ ਜੋਤਿ ਭੁਈ ਪਰ ਭੁਲਿਤ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਦੇਖਿ ਆਹ ਜੂਰਿ। ਦੁਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤ ਸੇਗਤਿ
 ਪਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਹਿ ਆਭੁ ਰਪੂਰਿ। ਅਠ ਸਠ ਤੀਰਥ ਮਜਨ ਕੀ ਆਸਤ ਸੇਗਤਿ ਪਗਨ
 ਏ ਪੂਰਿ॥ ੨॥ ਦੁਰ ਮਤਿ ਬਿਕਾਰ ਮਲੀਨ ਮਤਿ ਹੋਵੀ ਹਿਰਦਾ ਕਸਪ ਲਾਗਾ ਮੋਹ ਕਰੁ। ਬਿਨ
 ਕਰਮਾ ਕਿਉ ਸੇਗਤਿ ਪਾਈ ਐ ਹਉ ਮੇ ਬਿਆਧਿ ਰਹਿ ਆਮਨੁ ਝੂਰਿ॥ ੩॥ ਹੋਹੁ ਦਿਅਲਕਿ
 ਪਾਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀ ਮਾਗਉ ਸਤ ਸੇਗਤਿ ਪਗ ਪੂਰਿ। ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਪਾਈ
 ਐ ਜਨ ਹਰਿ ਭੇਟਿ ਆਰਾਮ ਹਜੂਰਿ॥ ੪॥ ੧॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪॥ ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨ ਕਉ
 ਬਲਿਹਾਰੀ। ਭੁਵਨੁ ਜਗਤੁ ਨ ਜਾਈ ਤਰਣਾ ਜਪਿ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਬਨੀ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇਰੀ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਬੀਚਾਰੀ। ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ
 ਸਰਬ ਕਲਾਗੁ ਨ ਕਾਰੀ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਦਿਅ ਸਭੁ ਠਾਈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅਲਖ
 ਅਪਾਰੀ। ਗੁਰ ਕਿਰਪਾਲੁ ਭਏਤ ਬਪਾਇ ਆਹਿ ਰਵੈ ਅਲਖੁ ਲਖਾਰੀ॥ ੨॥ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ

ਨਾਮ ਸਰਬ ਪਦੀ ਪਰ ਸਾਕ ਤਕ ਉਦ੍ਧਿਭੁਇਆ ਅਹਿਕਾਰੀ॥ ਤਿਸਨਾ ਸਾਕ ਤਨ ਕਬਹੂ ਬੁਝਿ
 ਹੁਜੁ ਭੇਬਾਜੀ ਹਾਰੀ॥ ੩॥ ਉਠ ਤਬੈ ਠਤੁਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਗੁਰ ਚਿਤ ਤਕਿਰ ਪਾਪਾਰੀ॥ ਨਾਨਕ
 ਜਿਨ ਕਉ ਨਦ੍ਰਿਭੁਈ ਹੋਤਿ ਨ ਕੀਧੈ ਜਸ ਦਾਰੀ॥ ੪॥ ੩॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤੁ ਦੇਹੁ ਪਿਆਰੇ॥ ਜਿਨ ਉਪਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਨ ਮਾਨਿ ਆਤਿ ਨ ਕੈਕਾਜ ਸਦਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥
 ਜੇ ਜਨ ਦੀ ਨਕੁ ਦੇ ਗੁਰ ਅਗੈ ਤਿਨ ਕੈ ਦੁਇ ਦਾਰੇ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਭੁਗਤਿ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਅਗੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸ
 ਬ ਦਿਸਦਾਰੇ॥ ੧॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸ ਰਸਨਾ ਰਸ ਗਾਵਹਿ ਰਸ ਬੀਠਾਰੇ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਦੀਨਿ ਆਉਇ ਪਾਵਹਿ ਮੇਖੁ ਦੁਆਰੇ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਅਚਲੁ ਅਚਲਾ ਮਤਿ
 ਜਿਸ ਫਿਰਤ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੇ॥ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਜੀਉ ਦੇਵੁ ਉਪਨਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ ਹਾਰੀ
 ॥ ਮਨ ਮਖਰ ਮਿਦੁ ਜੈ ਭਉ ਦਿਲਾਗੈ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨ ਗੁਬਾਰੇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤਾ ਨਦਰਿ ਨ
 ਆਵੈ ਨਾਉ ਰਿਦਾਰਿ ਨ ਪਾਰੇ॥ ੪॥ ਸਰਬੇ ਪਦਿ ਪਦਿ ਰਹਿ ਆਸੁ ਆਮੀ ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਲ ਪਾਰੇ॥
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸੁ ਕਹਤੁ ਹੋਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ॥ ੫॥ ੩॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥
 ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਅੰਸੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮ ਰਹੁ ਲਿਵ
 ਲਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਅਤਿ ਮੀਠੀ ਅਦੁਰ ਦਿਸ ਰਿਸ ਭੁਜਾਇ॥
 ਅਨ ਦਿਨੁ ਰਹੁ ਸੁਭੁਇ ਆਮਨੁ ਮਾਨਿ ਅਜੇ ਤੀਜੇ ਤਿਮਿਲਾਇ॥ ੧॥ ਜਬ ਗੁਣ ਗਾਇ ਤਬ ਹੀ
 ਮਨ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਸੋ ਤਿਵੈ ਸੇ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਲਭੈ ਤਬ ਪਾਇ ਆਹਰਿ ਚਰਨੀ ਚਿਤੁ
 ਲਾਇ॥ ੨॥ ਮਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਈ ਹਰਿ ਪਿਆਇ ਆਗਿਆ ਨਿਤ ਤਿਲਿ ਦੁਲਾਇ॥ ਅੰਤਰਿ
 ਜੇ ਤਿਖੁ ਗਈ ਮਨ ਮਾਨਿ ਆਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਪਿ ਲਗਾਇ॥ ੩॥ ਹਿਰਦੈ ਕਪਟੁ ਨਿਤ ਕਪਟੁ
 ਕਮਾਵਹਿ ਮੁਖੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੁਣਾਇ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੇਖੁ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰਾ ਤੁਹ ਕਟੈ ਦੁਖ ਪਾਇ॥ ੪ ॥
 ਜਬ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਰਚਾਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇ ਆਨਾਮੁ
 ਜਪਤੁ ਸੁਖ ਪਾਇ॥ ੫॥ ੪॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮਨਾਮਿ ਮਨ ਮਾਨੀ॥ ਮੇਰੇ
 ਹੀ ਅੰਗੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਖਾਨੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਦੀਨ

ਦਇਆਲਹੋਦਹੁਜਨਉਪਰਿਜਨਦੇਹੁਅਕਬਰਗਾਨੀ॥ ਸੇਤਜਨਾਮਿਲਿਹਰਿਰਸੁਪਾਇ
 ਆਹਰਿਮਨਿਤਨਿਮੀਠਹਲਗਾਨੀ॥ ੧॥ ਹਰਿਕੋਰੀਗਿਰਤੀਬੈਰਾਗੀਜਿਨਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁ
 ਪਛਾਣੀ॥ ਪੁਰਖੇਪੁਰਖੁਮਿਲੈਸੁਖੁਪਾਇਆਸਭਚੁਕੀਆਵਣਜਾਈ॥ ੨॥ ਨੈਨੀਬਿਰਹੁ
 ਦੇਖਾਪੂਰੁਸੁਆਮੀਰਸਨਾਨਾਮੁਦਖਾਨੀ॥ ਸੁਦਨੀਕੀਰਤਨੁਸੁਨਉਦਿਨਗਤੀਹਿਰਦੇਹਰਿ
 ਹਰਿਭਾਈ॥ ੩॥ ਘੋਜਨਾਗੁਰਦਸਿਗਤਿਅਏਈਤਉਉਨਮਨਿਨਾਮੁਲਗਾਨੀ॥ ਜਨਨਾਨ
 ਕਹਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰੀਹਰਿਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਈ॥ ੪॥ ੫੫ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੪॥ ਜਪਿਮ
 ਨਰਾਮਨਾਮਪੜ੍ਹਸਾਰਾ॥ ਰਾਮਨਾਮਬਿਨਬਿਰਨਹੀਕੋਈਹੋਰਨਿਹਕੇਵਲਸਭੁਬਿਰਥਾਰੁ
 ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਿਆਲੀਜੈਕਿਆਤਜੀਆਤਜੀਆਬਉਰੇਜੇਈਸੈਸੇਛਾਹੁ॥ ਜਿਸੁ
 ਬਿਖਿਆਕਉਤਮੁਅਪਨੀਕਰਿਜਾਨਹੁਸਾਛਾਠਿਜਾਹੁਸਿਰਿਭਾਗਿ॥ ਤਿਲੁਤਿਲੁਪਲੁਪ
 ਲੁਅਉਪਛੁਨਿਘਾਟੈਬੂਝਿਨਸਕੋਗਵਾਹੁ॥ ਸੇਕਿਛੁਕਰੈਜਿਸਾਬਿਨਛਾਲੈਇਹੁਸਾਕਤਕ
 ਆਛਾਹੁ॥ ਸਿਤਜਨਾਕੈਸੰਗਿਮਿਲਬਉਰੇਤਉਪਾਵਹਿਮੇਖੁਦਆਗ॥ ਬਿਨੁਸਤਸੰਗਸਖ
 ਕਿਨੈਨਪਾਇਆਜਾਇਖੁਛੁਹੁਬੇਦਬੀਚਾਰੁ॥ ੩॥ ਰਾਗੁਰਾਉਸਭੈਕੋਉਚਾਲੈਦੁਛੁਛੋਠਿ
 ਜਾਇਧਾਸਾਰੁ॥ ਨਾਨਕਸੰਤਸਦਾਬਿਰਨਿਹਚਲੁਜਿਨਰਾਮਨਾਮਆਧਾਰੁ॥ ੪॥ ੬॥ ੧
 ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੪॥ ੫੫ਰੁ ੩॥ ਕਾਹੇਪੂਤਫੁਗਰਤਹਉਸੰਗਿਬਾਧਾ॥ ਜਿਨਕੇਜਾਣੇਬਡੀਰੇ
 ਤੁਮਹਉਤਿਨਸਿਉਫੁਗਰਤਧਾਧਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਿਸਪਨਕਾਤੁਮਗਰਬੁਕਰਤ
 ਹਉਸੋਪਨੁਕਿਸਹਿਨਆਧਾ॥ ਬਿਨਮਹਿਛੋਠਿਜਾਇਬਿਖਿਆਰਸੁਤਉਲਾਗੋਪਛੁਤਾਪੁ॥
 ੧॥ ਜੇਤੁਮਰੇਪੂਰੁਹੋਤੇਸੁਆਮੀਹਰਿਤਿਨਕੋਜਾਪਹੁਜਾਪਾ॥ ਉਪਦੇਸਕਰਤਨਾਨਕਜਨਤਮ
 ਕਉਜਉਸੁਨਹੁਤਉਜਾਇਸੇਤਾਪੁ॥ ੨॥ ੧॥ ੭॥
 ॥ਰਾਗੁਸਾਰੰਗਮਹਲਾ॥ ੪॥ ੫੫ਰੁ ੫॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਪੜ੍ਹਤਾਲਿ॥ ॥ਜਪਿਮਨਜਗੀਨਾਬਜਗਦੀਸਰੁਜਗਜੀਵਨੁਮਨਮੋਹਨਸਿਉ
 ਪ੍ਰੀਤਲਾਗੀਮੋਹਹਿਹਰਿਦੇਕਸਛਦਿਨਸੁਸਕਰਾਤਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ਹਰਿਕੀਉਪਮਾ

ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਸੁਕਨਾਰ ਦਥਿਹ ਮਾਇਕਤ ਵਗੁਨ ਸੁਆਮੀ ਨਜਾਤਿ॥
 ਤੁਹਿਰਿ ਬੇਅੰਤੁ ਤੁਹਿਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤੁਹਿਰਿ ਅਪੋਹੀ ਜਾਨਹਿ ਅਪਨੀ ਭੀਤਿ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕ
 ਟਿ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਹੀ ਬਸਤੇ ਤੇ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਾਧੁ ਹਰਿ ਭਗਤਾ॥ ਤੇ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਲਮਿ
 ਲੀਜੈ ਸੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਲਲੇ ਸਲਲ ਮਿਲਾਤੈ॥ ੨॥ ੧॥ ੨॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪॥ ਜਪਿ ਮਨ
 ਰਹੇ ਨਰ ਹਰ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸਗਲ ਦੇਵ ਦੇਵਾ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਮੋਗਾ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਜਿਤ ਰਿਹਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤੇ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਤੇ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾ
 ਵਤੇ ਤਿਤ ਰਿਹਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤੇ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਤੇ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਤੇ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਤੇ
 ਸਭਿ ਰੇ ਗਗਨੇ ਵਾਸੀ ਪੁਲੇਤੁ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨ ਗਾਵਤੇ ਜਨ ਕੇ ਹਰਿ ਮਾਰਿਕ ਕੇ ਪੰਠ ਚੈਰਾ॥ ੧॥
 ॥ ਹਰਿ ਰਾਮ ਬੋਲਹੁ ਹਰਿ ਸਾਧੁ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਾਧੁ ਜਗਦੀਸੁ ਜਪਹੁ ਮਨਿ ਬਢਨਿ ਆਰਾਧਾ॥ ਹਰਿ ਕੇ
 ਜਨ ਗਵਾਪੁ ਹਰਿ ਰਾਮ ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਬੋਲਿ ਸਭੁ ਪਾਪ ਗਵਾਪੁ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਾਗਰਹੁ ਕਰਹੁ
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਨੰਦੁ ਜਪਿ ਜਗਦੀਸੁ॥ ਮਨ ਦਿਛੈ ਛਲ ਪਾਵਹੁ ਸਭੈ ਛਲ ਪਾਵਹੁ ਪਰਮ ਅਰਥ
 ਕਾ ਮੋਖੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਭਗਤ ਤੇਰਾ॥ ੨॥ ੨॥ ੨॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪
 ॥ ਜਪ ਮਨ ਮਾਧੋ ਮਧ ਸੂਧ ਨੇਹਿ ਸ੍ਰੀ ਰੰਗੋ ਪਰਮੇਸੁਰੇ ਸਤਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ॥ ਸਭ
 ਦੁਖ ਨ ਕੇਹੰਤਾ ਸਭੁ ਸੁਖ ਨ ਕੇਦਾਤਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਗੁਣ ਗਾਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਹਰਿ ਘਟਿ ਘ
 ਟੇ ਘਟਿ ਬਸਤਾ ਹਰਿ ਜਲਿ ਬਲੇ ਹਰਿ ਬਸਤਾ ਹਰਿ ਬਾਨ ਬਨੈ ਤਰਿ ਧੁਸਤਾ ਮੇਹਰਿ ਦੇਖ ਨ ਕੇਦਾ
 ਠਾਉ॥ ਕੇਈ ਅਵੇਸਿ ਤੇ ਹਰਿ ਕਾ ਜਨੁ ਸਿਤੋ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਜਨ ਸਿਤੋ ਮੇਰਿ ਮਾਰਗੁ ਦਿਖਲਾਵੈ॥
 ਤਿਸ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਮਲਿ ਮਲਿ ਪੈਵਾਉ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਮਿਲਿ ਆਹਰਿ ਸਰਪਾਤੇ
 ਮਿਲਿ ਆਗਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿ ਆ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅਨੰਦ ਭਏ ਮੇਰੇ ਖਿਅ ਹਰਿ ਰਾਉ॥ ਜ
 ਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਕੀ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਜਗਦੀਸੁਰ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਮੇ ਅਨੰਦਿ ਨ
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਆਹਰਿ ਨਾਉ॥ ੨॥ ੩॥ ੧੦॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪॥ ਜਪ ਮਨ ਨਿਰਭਉ॥
 ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਦਾ ਸਤਿ॥ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ॥ ਅਜਨੀ ਸਿਭਉ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਨੰਦਿ ਨੇਪਿ

ਅਇਨਿਰੰਕਾਰਨਿਰਾਹਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਹਰਿਦਰਸਨਕਉਹਰਿਦਰਸਨਕਉਕੋਟਿਕੋ
 ਟਿਤੇਤੀਸਸਿਧਾਜਤੀਜੇਗੀਤਤੀਰਥਪਰਭੂਨਕਰਤਨਿਰਾਹਾਰੀ॥ਤਿਨਦਿਨਕੀਸੇਵਾਥਾਇਖ
 ਈਜਿਨਕਉਕਿਰਪਾਲਹੋਵਤਬਨਦਾਰੀ॥੧॥ਹਰਿਕੋਹੋਸੰਤਭੁਲੇਤੇਉਤਮਭਗਤਭੁਲੇਜੇਭੂਵ
 ਤਹਰਿਰਾਮਮੁਰਾਰੀ॥ਜਿਨਕਉਅੰਗੁਕਰੈਸੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਨਕੀਨਾਨਕਹਰਿਪੈਜਸਦਾਰੀ॥
 ੨॥੪॥੧੧॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੪॥ਜਪਿਮਨਗੋਬਿੰਦੁਹਰਿਗੋਬਿੰਦੁਗੁਣੀਨਿਪਾਨਿਸਭੁਸਿਸ
 ਟਿਕਾਖੁਭੁਮੇਰੇਮਨਹਰਿਬੋਲਿਹਰਿਪੁਰਖੁਅਵਿਨਾਸੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤੁਹਰਿਗੰਗੇਸੇਪੀਜੈਜਿਸਰਾਮਪਿਆਸੀ॥ਹਰਿਆਪਿਦਇਆਲੁਦਇਆਕਰਿਮਿਲੇਜਿਸਗ
 ਤਿਗੁਰੂਸੇਜਨੁਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਚਖਾਸੀ॥੧॥ਜੇਜਨਸੇਵਹਿਸਦਾਸਦਾਮੇਰੇਹਰਿਹਰੇਤਿਨ
 ਕਾਸਭਦੁਖਭੁਰਮਭਉਜਾਸੀ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਲਈਤੀਜੀਵੈਜਿਉਚਾਕਿਕਜਲਪੀਅੰਤਿਪਤਾ
 ਸੀ॥੩॥੫॥੧੨॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੪॥ਜਪਿਮਨਸਿਰੀਰਾਮਾ॥ਰਾਮਰਾਮਤਰਾਮਾ॥ਸਤਿਸ
 ਤਿਰਾਮਾ॥ਬੋਲਹੁਭਾਈਆਸਦਾਰਾਮਰਾਮਰਹਿਅਸਰਬਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਰਾਮਆ
 ਪੇਅਪਿਆਪੇਸਭੁਕਰਤਾਰਾਮਆਪੇਅਪਿਆਪੇਸਭੁਤੁਜਗੇ॥ਜਿਸਆਪਿਕਿਰਪਾਕਰੈਮੇਰਾ
 ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਰਾਮਰਾਈਸੈਜਿਨਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਗੇ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮਕਉਖਮਾਦੇਖਹੁਹਰਿ
 ਸੰਤਹਜੇਭਗਤਿਜਨਾਕੀਪਤਿਰਾਖੇਦਿਓਕਲਜਗਆਗੇ॥ਜਨਨਾਨਕਕਾਅੰਗਵੀਮੇਰੇਰਾਮ
 ਰਾਏਦੁਸਮਨੁਦੁਖਗਏਸਭੁਭਾਗੇ॥੨॥੬॥੧੩॥
 ॥ਰਾਗਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਅਖਰੁ੧॥ਚਉਪਦੇ॥ ੧੦ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ॥ਸਤਿਗੁਰਮੂਰਤਿਕਉਬਲਿਜਾਉ॥ਅੰਤਰੇਪਿਆਸਚਾਕਿਕਜਿਉਜਲਕੀਸਭਲਦਰਸਨਕਦਿਖਾ
 ਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਅਨਾਥਕੇਨਾਥਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੁਭਗਤਿਵਛਲਹਰਿਨਾਉ॥ਜਾਕੋਕੋ
 ਇਨਰਾਖੇਪ੍ਰਾਣੀਤਿਸਤੁਦੇਹਿਅਸਟਾਉ॥੧॥ਨਿਪਰੇਆਪਰਨਿਨਿਗਤਿਆਗਤਿਨਿਬਾਦਿਆ
 ਤੈਥਾਉ॥ਦਹਦਿਸਜਾਉਤਹਤੁਸੰਗੀਤੰਗੀਕੀਰਤਿਕਰਮਾਉ॥੨॥ਏਕਸਤੋਲਾਖਲਾਖਤੇਏਕ
 ਤੇਰੀਗਤਿਮਤਿਕਹਿਨਸਕਾਉ॥ਤੁਵੇਅੰਤੁਤੇਰੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈਅੰਸਭੁਤੇਰੇਖੇਲੁਦਿਖਾਉ॥

ਜਨਨਾਨਕਪਾਇਆਹੈਗੁਰਮਤਿਹਰਿਦੇਹੁਦਰਸੁਮਨਿਚਉ॥ ੪॥੧॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥
 ਹਰਿਜੀਉਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਨੁ॥ਕਰਤਬਰਾਈਮਾਨਪਤੇਛੁਪਾਈਸਾਖੀਭੂਤਪਵਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾ
 ਉ॥ ॥ਥੈਸਨੇਨਾਮਕਰਤਪਦੁਕਰਮਾਅੰਤਰਿਲੋਕੁਭੂਠਾਨੁ॥ਸੇਤਸਭਾਕੀਨਿਦਾਕੁਤੇਭੁਵੈਸ
 ਭੁਅਗਿਆਨੁ॥੧॥ਕਰਹਿਸੇਮਪਾਕੁਹਿਰਹਿਪਰਦਰਬਅੰਤਰੁਭਗੁਮਾਨੁ॥ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਕੀ
 ਬਿਪਨੀਜਾਣਹਿਬਿਆਪੇਮਨਕੈਮਾਨੁ॥੨॥ਸਿਪਿਆਕਾਲਕਰਹਿਸਭਦੁਰਤਾਜਿਉਸਭਗੀ
 ਟੰਠਾਨੁ॥ਪ੍ਰਭੁਭੂਲਾਏਉਦਹਿਪਾਏਨਿਹਭਲਸਭਕਰਮਾਨੁ॥ਸੇਗਿਆਨੀਸੇਬੈਸਨੇਪਹਿਅ
 ਜਿਸਕੀਕ੍ਰਿਪਾਭਗਵਾਨੁ॥ਉਨਸਤਿਗੁਰਸੇਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਉਪਰਿਆਗਲਬਿਸੁ
 ਨਾ॥੪॥ਕਿਆਹਮਕਥਹਿਕਿਛੁਕਥਨਹੀਜਾਣਹਪ੍ਰਭੁਭਾਵੈਤਿਥੈਬੋਲਨਾ॥ਸਾਧਸੰਗਤਕੀ
 ਪੁਰਿਦਿਕਮੀਗਉਜਨਨਾਨਕਪਾਇਉਅਰਾਨਾ॥੫॥੨॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਅਬਮੇਰੇਨਾਚ
 ਨੇਰਹੇ॥ਲਾਲਰੰਗੀਲਾਸਹਜੇਪਾਇਉਸਤਿਗੁਰਬਚਨਿਲਹੇ॥੧॥ਜਿਉਕਨਿਕੋਕੋਠਗੀਚ
 ਟਿਉਕਬਰੇਹੇਤਠਿਰੇ॥ਜਬਤੇਸੁਪਭਏਹੈਬਾਹਹਿਤਬਤੇਬਾਨਬਿਰੇ॥੨॥ਜਉਦਿਨੁਰੋਨਿਤਉ
 ਲਉਬਜਿਓਮੂਰਤਿਘਰੀਪਲੇ॥ਬਜਾਵਨਹਰੇਓਠਿਸਿਧਾਰਿਓਤਬਠਿਰਿਬਾਜਨੁਭਇਓ॥੩॥
 ਜੈਸੇਕੁੰਭਉਦਕਪੁਰਿਆਨਿਉਤਬਓਹੁਠਿਨਦ੍ਰਿਸਟੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕੁੰਭਜਲੈਮਹਿਭਾਰਿਉਅੰਭੈ
 ਅੰਭੁਮਿਲੇ॥੪॥੩॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਅਬਪੁਛੋਕਿਆਕਹਾਏਨੀਨਾਮਅੰਮ੍ਰਿਤਸੁਨੀ
 ਕੇਬਾਦਰਬਿਖਸਿਉਗਹਿਰਹਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਦੁਲਭਜਨਮੁਚਿਰੇਕਾਲਪਾਇਓਜਾਤਉ
 ਕਉਡੀਬਦਲਗਾ॥ਕਾਬੂਰੀਕੋਗਾਹਕਆਇਓਲਾਇਓਕਾਲਰਬਿਰਖਜਿਦਗਾ॥੧॥ਆਇਓ
 ਲਾਭੁਲਾਭਨਕੇਤਾਈਮੋਹਨਿਰਗਉਰੀਸਿਉਉਲਝਪਗਾ॥ਕਾਚਬਾਦਰੇਲਾਲਖੋਈਐਠਿਰਿਇਹੁ
 ਅਵਸਰੁਕਦਿਲਗਾ॥੨॥ਸਗਲਪਰਾਪਏਕਗੁਣਨਾਹੀਠਾਕੁਰਛੋਰਦਸਿਭਜਗਾ॥ਆਈਮਸਟਿ
 ਜਹਦੁਤਕੀਨਿਆਈਜਿਉਤਸਕਰਦਰਿਸੋਨਿਗਾ॥੩॥ਅਨਉਪਾਉਨਕੋਉਸੁਧੈਹਰਿਦਾਸਾਸਰ
 ਣੀਪਰਿਹਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਬਹੀਮਨਛੁਟੀਐਜਉਸਗਲੇਅਵਗਨਿਮੇਦਿਪਰਗਾ॥੪॥੪॥ ॥
 ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਮਾਈਪੀਰਿਹੀਪ੍ਰਿਅਬਹੁਤਬਿਰਾਗਿਓ॥ਅਨਿਕਭੁਤਿਨੁਪੁਰੰਗਰੇਤਿਨਸਿ

ਉਰਦੈ ਨ ਲਾਗਿਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਨਿਸਿਬਾਸੁ ਰਿਖਿ ਆਖਿ ਮੁਖਿ ਦੇਹ ਉਨੀ ਦੁਪਲਕ ਨਹੀ
 ਜਾਗਿਉ ॥ ਹਾਰ ਕਰ ਬਸ ਸਚ ਅਨਿਕ ਸੀ ਗਾਰੇ ਬਿਨੁ ਧਿਰ ਸਭੇ ਬਿਖੁਲਾਗਿਉ ॥ ੧ ॥ ਧੁਛੁ ਉਪੁ
 ਛੁ ਉਦੀ ਨ ਭੀ ਤਿਕ ਰਿਕੇ ਉ ਕਹੈ ਪਿਅ ਦੇ ਸੀ ਗਿਉ ॥ ਹੀ ਉਦੈ ਉ ਸਕੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਗ ਪਿਓ ਸੀ ਸਚ
 ਰੁਪ ਰਿਗ ਪਿਓ ॥ ੨ ॥ ਚਰਣ ਬੰਧਨ ਅਮੋਲ ਦਾਸ ਰੇ ਉ ਸਾਧ ਸੀ ਗਿ ਅਰਦਾ ਗਿਓ ॥ ਕਰਹੁ
 ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਵਹੁ ਨਿਮਖ ਦਰਸ ਪੇਖਾਗਿਓ ॥ ੩ ॥ ਫਿਸਟਿ ਭਈ ਤਬ ਭੀ ਤਰਿ ਆ
 ਇਓ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਅਨ ਦਿਨੁ ਸੀ ਤਲਾਗਿਓ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਰਸਿ ਮੰਗਲ ਗਾਏ ਸਬ ਦੁਆਰਾ ਹੁ
 ਬਾਜਿਓ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਸਤਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਾਧਾ ॥
 ਬਛਨ ਠਾਕੁ ਜੇ ਪੂਰੈ ਕਹਿਓ ਮੇਛੀ ਕਿ ਆਗੀ ਠਹੀ ਬੰਧਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਨਿਸਿਬਾਸੁ
 ਰੁਨ ਧਿ ਅਛ ਬਿਨਾ ਸੀ ਰਵਿ ਸਸੀ ਅਰੁ ਬੇਨਾਧਾ ॥ ਗਿਰਿ ਬਸ ਪਾਤਲ ਪਟੁ ਨ ਜਾਇ ਗੋਇ ਕਿਸ
 ਪਬ ਚਨ ਅਟਲਾਧਾ ॥ ੧ ॥ ਆਡ ਬਿਨਾ ਸੀ ਜੇਰ ਬਿਨਾ ਸੀ ਉਤ ਭੁਜ ਸੇਤ ਬਿਨਾਧਾ ॥ ਚਾਰਿ ਬਿ
 ਨਾ ਸੀ ਖਟ ਹਿ ਬਿਨਾ ਸੀ ਇ ਕਿਸਾ ਪਬ ਚਨ ਨਿਹ ਚਲਾਧਾ ॥ ੨ ॥ ਰਾਜ ਬਿਨਾ ਸੀ ਤ ਅਬਿਨਾ ਸੀ ਸ
 ਤ ਕੁਬੀ ਬਿਨਾਧਾ ॥ ਫਿਸਟਿ ਮਾਨ ਹੋ ਸਗਲ ਬਿਨਾ ਸੀ ਇਕ ਸਾਧ ਪਬ ਚਨ ਆਗਾਧਾ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇ
 ਆਪਿ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪੇ ਸਭੁ ਆਪਨ ਪੇਲੁ ਦਿਖਾਧਾ ॥ ਧਾਇ ਉਨ ਜਾਈ ਕਹੀ ਭਾਤਿ ਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਨਕ
 ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਲਾਧਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਬਾਸ ਬੇਗੁ ਰੰਗੇ ਬੀਦਾ ॥ ਜਗ ਸਿ
 ਮਰਨੁ ਭਇਉ ਹੇਠਾ ਕੁਰਤ ਹਾਨ ਗੁਰ ਸੁਖ ਆਨੰਦਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਜਹ ਬੀ ਸਰੋਠਾ ਕੁਰ ਪਿਅ
 ਰੇਤ ਹਾਦੁਖ ਸਭੁ ਆਪਾਦਾ ॥ ਜਹ ਗੁਣ ਗਾਇ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਤਹਾਸ ਦਾ ਸੁਖ ਸੀਖਾਦਾ ॥ ਜਹ
 ਸੁਟਨ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨ ਸੁਨੀ ਐਤਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਉਦਿਆਨਾਦਾ ॥ ਜਹ ਕੀਰਤਨ ਸਾਧ ਸੀ ਗਤਿ ਰਸੁ
 ਤਹ ਘਨ ਬਰਸ ਛਲਨਾਦਾ ॥ ਬਿਨ ਸਿਮਰਨ ਕੇਟਿ ਬਰਖ ਜੀਵੈ ਸਗਲੀ ਅਉਪ ਬਿਰਥਾਨਾਦਾ ॥
 ਏਕ ਨਿਮਖ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨ ਕਰਿ ਤਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਨੀ ਜੀਵਨਾਦਾ ॥ ੩ ॥ ਸਰਨਿ ਸਰਨਿ ਸਰਨਿ
 ਪਾਵਦੀ ਜੈ ਸਾਧ ਸੀ ਗਤਿ ਕਿਰਪਾਨਾਦਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਹਿਰਿ ਉਹੇ ਸਰਬ ਮੇ ਸਗਲ ਗਣ ਬਿਧ ਜਾਨ
 ਦਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਰਾਮ ਭੁਰੇ ਸਾਉ ਪਾਏ ॥ ਜੇ ਜੇ ਸਰਨਿ ਪਹਿਉ ਕਿਰਪਾ

ਨਿਪਿਤੇ ਤੇ ਭਵਹਿਤ ਗਏ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸੁਖਿ ਸੇਈ ਉਅਰੁ ਸਿਹਿ ਜਸ ਮਾਇ ਉਸਹਿ
 ਸਾਗੁ ਰਹਿ ਗਏ॥ ਜੇ ਚਾਹਤ ਸੇਈ ਹਰਿ ਕੀ ਉਮਨ ਬਾਹੁ ਤ ਛਲ ਪਾਏ॥ ੧॥ ਹਿਰਦੈ ਜਪ ਉਨੇ
 ਤਪਿ ਮਾਨ ਲਵੈ ਸੁਦਨੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਏ॥ ਚਰਨੀ ਚਲ ਉਮਾਰ ਗਠਾ ਕਰ ਕੈਰ ਸਨਾਹਿ ਗੁਣ
 ਗਾਏ॥ ੨॥ ਦੇਖਿ ਉਸਨਾਇ ਸਰਬ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਉਲਟੇ ਸੇਤ ਕਰਾਏ॥ ਪਾਇ ਉਲਾਲੁ ਅਮੇ
 ਲੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਛੇਤਿ ਨ ਕਤਹੁ ਜਾਏ॥ ਕਉਨ ਉਪਮਾ ਕਉਨ ਬਠਾਏੀ ਵਿਆਹੁ ਨ ਕਹਉ ਗੀਏ॥
 ਹੇਤ ਕਿਰਪਾ ਲਿਖੀ ਨਦਇਆ ਲਿਖੂ ਜਨਨਾਨ ਕਰਾਸਦ ਸਾਏ॥ ੪॥ ੨॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫
 ॥ ਉਇ ਸੁਖ ਕਾ ਸਿਉ ਬਰਨਿ ਸੁਨਾਵਤਾ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੈ ਦਯੋ ਮਘ ਭਰ ਸਨਮ ਨਿਮੰਗਲ ਗੁਨ
 ਗਾਵਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਬਿਸਮ ਕੁਈ ਪੇਖ ਬਿਸਮਾਈ ਪੂਰਹੇ ਕਿਰਪਾਵਤਾ॥ ਪੀਉ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤੁ ਨਾਮੁ ਅਮੇਲ ਕੁਜਿਉ ਚਾਖਹੀ ਗਾਮੁ ਸਕਾਵਤਿ॥ ੧॥ ਜੈ ਸੇਖਵਨੇ ਬੇਧ ਕਰਿ ਰਾਖਿਉ ਬੂਝਨ
 ਆਵਤ ਜਾਵਤਾ॥ ੨॥ ਨਿਰਗੁਣ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਵਿਨਾਸੀ ਅਤੁਨੇ ਤੁਲਿਉਨ ਜਾਵਤਾ॥ ਕਹੁਨਾਨ ਕਮ
 ਜਰੁ ਜਿਨ ਜਰਿ ਆਤਿ ਸਹੀ ਕਉ ਬਨ ਆਵਤਾ॥ ੪॥ ੪॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਬਿਖਰੀ ਦਿਨੁ
 ਰੈਨਿ ਦਿਉ ਗੀ ਗੁਰਾਰੇ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ਨ ਭਜੈ ਅਹੰ ਬੁਧਿ ਮਾਤਾ ਜਨਮੁ ਜੁਐ ਜਨਮੁ ਜਿਉ ਗਰੇ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ॥ ਨਾਮੁ ਅਮੇਲਾ ਪ੍ਰੀਤ ਨਤਿ ਸਿਰਿ ਪਰਨੀਦਾ ਹਿਤ ਕਾਰੇ॥ ਛਾਪਰ ਬਾਧ ਸਵਾਰੈ
 ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਆਰੇ ਪਾਵਰ ਜਾਰੇ॥ ੧॥ ਕਾਲ ਰਧੋਟ ਉਠਾਵੈ ਮੁਡਹਿ ਅਮਿਤ ਮਨ ਤੇ ਝਾਰਿ॥ ਉਠੈ
 ਬਸਤ੍ਰ ਕਾ ਜਰ ਮਹਿ ਪਰਿ ਆਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਛਿਰਿ ਜਾਰੇ॥ ੨॥ ਕਾਏ ਪੇਡੁ ਛਾਲ ਪਰਿ ਨਾਛੇ ਕਾ
 ਇਖਾਇ ਮੁਸਕਾਰੈ॥ ਗਿਰਿਉ ਜਾਇ ਰਸ ਤਲਿ ਪਰਿਉ ਛਿਟੀ ਛਿਟੀ ਸਿਰ ਭਾਰੈ॥ ੩॥ ਨਿਰਦੈ
 ਰੈ ਸੇ ਗਿੰਦੈ ਰਚਾਏ ਪਹੁਚਿਨ ਸਕੈ ਗਵਾਰੈ॥ ਕਹੁਨਾਨ ਕਸੇਤ ਕਾਰਾ ਖਾਖਾਰ ਬਹੁ ਮਨਿ ਰੰਗਾਰੈ॥
 ੪॥ ੧੦॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਅਵਰੁ ਸਭਿ ਭੁਲੈ ਭਰਮ ਤਨ ਜਾਨਿ ਆਇ ਕੋ ਸੁਧਾ ਪਰ ਜਾਵੈ ਹਿ
 ਰਦੈ ਸਿਅ ਤਿਨ ਬੇਰਹਿਤ ਤੁਧ ਛਾਨਿ ਅਗੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਪਰਦਿ ਗਤਿ ਮਾਰਗੁ ਜੇਤ
 ਕਿਛੁ ਹੋਈ ਐ ਤੇਤ ਲੇਗ ਪਚਾਰਾ॥ ਜਉ ਲਉ ਰਿਦੈ ਨ ਧੰਪਰ ਗਾਸਾ ਤਉ ਲਉ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰਾ॥ ੧॥

॥ ਜੈਸੇ ਪਰਤੀ ਸਾਧੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਿਨ ਬੀਜੈ ਨਹੀਂ ਜੀਐ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ
 ਤੁਏ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨੇ ॥ ੨ ॥ ਨੀਰੁ ਬਿਲੇ ਦੇ ਅਤਿ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਨੈਨੁ ਕੈ ਸੇਰੀ ਸੈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੁਏ
 ਮੁਕਤਿ ਨ ਕਾਹੁ ਮਿਲਤ ਨਹੀਂ ਜਗਦੀਸੈ ॥ ੩ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਇਹੈ ਵੀਚਾਰਿ ਓਸਰ ਬਸੁਖਾ
 ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਭੁਇਓ ਪਰਾਪਤਿ ਜਾ ਕੇਲੇ ਖੁਸਾਮਾ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮ
 ਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਕੀ ਗੁਨ ਕਹੀਐ ॥ ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਸਿਧਿ ਮਨ ਬੀਛੁ
 ਤ ਛਲ ਲਹੀਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਆਦੁ ਸੇਤ ਪਾਨ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ਸਿਮਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਵਿਨਾ
 ਸੀ ॥ ਅਨਾਥੁ ਨਾਥ ਦੀਨੁ ਖਡੀ ਜਨ ਪੁਰਿ ਰਹਿਓ ਘਟ ਦਾਸੀ ॥ ੧ ॥ ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਸਨਾਵਤ
 ਸਰਪਾਹਰਿ ਸੁਖੀ ਦੁਰਭਾਗੇ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਤਨ ਤੇਰਾ ਮਨ ਮਲਿਦ ਜਾਗੇ ॥ ੨ ॥
 ਕਾਮ ਰੂਪ ਦੁਖ ਤਨਿ ਨਿਦਾਹਰਿ ਸਿਮਰ ਨਿਬੰਧਨ ਤੁਏ ॥ ਮੋਹ ਮਗਨ ਅਹੰ ਮਾਮਤਾਗ
 ਰਕਿਰਪਾ ਤੇ ਛੁਏ ॥ ੩ ॥ ਤੁਸਮ ਰਬ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਨ ਤੇਰਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਰਹਿਓ
 ਸਰਬ ਮਹਿ ਠਾਕੁ ਨਾਨਕ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁ
 ਰ ਦੇਵੁ ਚਰਨ ਜਾਂਕੈ ਸਿਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਿਆਈਐ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਹਮਾਰੀ ਗਤਿ ਕਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰ
 ਹਾਉ ॥ ॥ ਦੂਖ ਰੋਗ ਭੇਸ ਗਲ ਬਿਨਾਸੀ ਜੋ ਆਵੈ ਹਰਿ ਸੇਤ ਸਰਨਾ ॥ ਅਪਿ ਜਪੈ ਅਉਗ
 ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ਦੁਸਮਰ ਬੁਤਾਰਨ ਤਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰ ਉਤਾਰੈ ਸਹਜਾ ਉਦੈ ਕਉ ਸੁਰ
 ਭਰਨਾ ॥ ਹਰਿ ਦਾਸ ਨ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਨ ਤੇ ਨਾਹੀ ਛੁਨਿ ਗਰੁ ਪਰਨਾ ॥ ੨ ॥ ਭਗਤ ਨ
 ਕੀਟ ਹਲਕਾ ਦੁਤ ਗਾਵਤ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਤਾ ਕੇ ਜਨਮ ਮਰਨਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਭੁਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਵੀਛੁ
 ਲਾ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਜਰ ਜਰਨਾ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਹਿਅ ਘਾਠੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨੇ ਮੁਖ ਤੇ ਨਾਹੀ
 ਜਾਤ ਬਰਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸੇ ਤੇ ਖੋਨਾ ਮਧੁ ਜਪਿ ਜਪਿ ਉਪਰਨਾ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ॥
 ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਗਾਇਓ ਗੀ ਮੈ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਮੰਗਲ ਗਾਇਓ ॥ ਭੁਲੇ ਸੇ ਜੋ ਗੁਣ ਲੇਇ
 ਨ ਅਉਸਰ ਜਓ ਗੁਪਾਲੁ ਹੀ ਵਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਸੇਤਾ ਦਰਨ ਮੋਰ ਲੇਖਾ ॥

ਹਮਰੇ ਮਸਤਕ ਸੇਤ ਪਰਹਾਥਾ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧਮੰਤ੍ਰ ਮਰਲੇ ਮਨੁ ਭਾਗ ॥ ਤਾਤੇ ਗਤ ਹੋਏ ਕੈ ਗੁਨੀ
ਭਾਗ ॥ ੨ ॥ ਤੁਗਤ ਹਰ ਸਦੇ ਖਿਨੈ ਨਰੰਗਾ ਲੋਭ ਮੋਹ ਤੁਏ ਭੁਰਮ ਸੰਗਾ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁ
ਖ ਸਹਜ ਅਨੇਦਾ ॥ ਘੋਲੀ ਭੀਤਿ ਮਿਲੇ ਪਰਮਾਨੇਦਾ ॥ ੪ ॥ ੧੪ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਪ੍ਰ ੨ ॥ ਕੈਸੇ ਕਹਉ ਮੋਹਿ ਜੀ ਅਵੇਦ ਨਾਈ ॥ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੇ ਹਰਮ
ਨੁ ਨ ਰਹੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਉਮਕਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਚਿਤ ਵਨਿ ਚਿਤਿ ਵਉ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਵੈ
ਰਾਗੀ ਕਦਿ ਪਾਵਉ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸਾਈ ॥ ਜਤਨ ਕਰਉ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਹੀ ਪੀਰੇ ਕੇ ਉਹੈ ਰੇ ਸੇਤ ਮਿਲ
ਈ ॥ ੧ ॥ ਜਪਤ ਪਸੇਜ ਮੁਖੰ ਨ ਸਭਿ ਹੋਮੁ ਉਤਿ ਅਰਪਉ ਸਭਿ ਸੁਖ ਜੀਈ ॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਪ੍ਰਿ
ਅ ਦਰਸਦਿ ਪਾਵੈ ਤਿਸ ਸੇਤ ਨ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਕਰਉ ਨਿਹੇਰਾ ਬਹੁ ਤਬੇ ਨਤੀ ਸੇਵਉ ਦਿ
ਨ ਰੈ ਨਾਈ ॥ ਮਾਨ ਅਭਿਮਾਨੁ ਹਉ ਸਗਲ ਤਿਆਗਉ ਜੋ ਪ੍ਰਿਅ ਬਾਤ ਸੁਨਾਈ ॥ ੩ ॥ ਦੇਖਿ
ਚਰਿਤੁ ਚਈ ਹਉ ਬਿਸਮ ਨਿਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਮਿਲਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਰੰਗ ਦਇਆਲ ਮੋਹਿ
ਗ੍ਰਿਹਿ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਪਤ ਪਤ ਬੁਝਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧੫ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਰੇ ਮੁਕੁੰਦੇ ਕਉ ਸਿਮਰਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਨਰਕ ਘੋਰ ਮਹਿ ਉਰਧਤ ਪਕਰਤਾ ਨਿਮਖ ਗੁਣਗੀ
ਜੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਅਨੇਕ ਜਨ ਮਭੁਰਮਤੀ ਆਇਓ ਮਾਨ ਸਜਨ ਮਦੁ ਲਭੀਈ ॥ ਗ
ਰਭ ਜੇ ਨਿਛੋਡਿ ਜਉ ਨਿਕਸਿਉ ਤਉ ਲਾਗੀ ਅਨਠਾਈ ॥ ਕਰਹਿ ਬੁਰਾਈ ਠਗਾਈ ਦਿਨ ਰੈ ਨਿ
ਨਿਹ ਛਲ ਕਰਮ ਕਮਾਹੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਹੀ ਤੁਹ ਗਾਹੁ ਲਾਗੇ ਪਾਇਓ ਪਾਇ ਦੁਖ ਪਾਹੀ ॥ ੨ ॥
ਮਿਥਿ ਆਸਿ ਗਿਕੁ ਫੁਲ ਪਟਾਇਉ ਰਸਿ ਪਰਿਓਖੁ ਸਮਾਹੀ ॥ ਪਰਮ ਰਾਇ ਜਬ ਪਕਰਸਿ ਬ
ਉਰੇ ਤਉ ਕਾਲ ਮੁਖਾਉ ਠਜੀਹੀ ॥ ੩ ॥ ਸੋ ਮਿਲਿ ਆਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਾਇਆ ਜਿਸ ਮਸਤਕ ਲੇ
ਖਿਲਿ ਪਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਬਲਗਾਰੀ ਜੇ ਅਲਪ ਰਹੇ ਮਨ ਮੀਹੀ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੧੬ ॥
ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਿਉ ਜੀਵਨੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮਥਿਨਾਈ ॥ ਜਾ ਕੇ ਬਿਛੁਰਤ ਹੋਤ ਮਿਰਤ ਕਾ
ਰਹਿ ਮਹਿ ਰਹਨ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਜੀਅਹੀ ਅਪ੍ਰਾਨ ਕੇ ਦਾਤਾ ਜਾ ਕੇ ਸੰਗਿ ਸ
ਹਾਈ ॥ ਕਹੁ ਕਉ ਪਾਸੇਤੁ ਮੋਹਿ ਅਪੁਨੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਦਰਨ ਸੇਤ ਨ ਕੇ

ਮਾਥੇ ਮੇਰੇ ਉਪਰਿ ਨੇਨ ਹੁ ਪੁਰਿ ਬਾਣੀ ॥ ਜਹਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਿਲੀ ਮੇ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਤਾ ਕੀ
 ਹਉ ਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੧੭ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਉਭਰ ਅਉਸਰ ਕੇ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਆਠ ਪ
 ਹਰ ਅਪਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਨੁ ਟੁਕਿ ਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਭੁਲੇ ਕਬੀਰ ਦਾਸ ਦਾਸ ਨ
 ਕੇ ਉਤਮ ਸੇਨ ਜਨ ਨਾਈ ॥ ਉਚਤੇ ਉਚਤਾ ਮਦੇ ਉਸਮ ਦਰਸੀ ਰਦਿ ਦਾਸ ਠਾਕੁਰ ਬਣਿ ਆਈ ॥ ੧ ॥
 ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤਨ ਪਨ ਸਾਧਕਾਈ ਹੁਮਨ ਸੇਤ ਰੇ ਨਾਈ ॥ ਸੇਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਭੁਰਮ ਸਭਿ ਨਾ ਸੇ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿ
 ਗੁਸੇਈ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੧੮ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਿ ॥ ਸਗਲ ਪਦਾ
 ਰਥ ਸਿਮਰਨ ਜਾ ਕੈ ਆਠ ਪਹਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਾਪਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਸਾਖੀ
 ਤੇਰਾ ਜੇ ਪੀਵੈ ਤਿਸ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸਹਿ ਆਗੇ ਦਰਗਹੁ ਹੋਇਖ
 ਲਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਇਓ ਕਰੇ ਤੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਅਭਿਨਾਸਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
 ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਪਿਅਦ ਉਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਦਰਸਾਇ ਆਸਿ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੧੯ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
 ॥ ਅਰੁ ੨ ॥ ॥ ਮਨ ਕਹਾਲੁ ਭਾਈ ਮੇ ਆਨ ਕਉ ॥ ਈਤ ਉਤ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਜੀ ਅਸੇ ਗਤੇ
 ਰੇ ਰਾਮ ਕਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤ ਮਨੋਰਥ ਇਹੈ ਅਘਾਟੁ ਨ ਪਾਨ ਕਉ
 ॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਹੋ ਸਾਧ ਸੇਤ ਨ ਕੇਰਾ ਹਰਨੀ ਵੀ ਪਿਆਨ ਕਉ ॥ ਬਾਣੀ ਮੰਤ੍ਰ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਨ ਕੀਮ
 ਨਹਿ ਉਤਾਰਨ ਮਾਨ ਕਉ ॥ ਖੋਜਿ ਲਹਿ ਉਨਾਨਕ ਸੁਖ ਹਰਿ ਨਾਮ ਧਿਸਰਾ ਮਕਉ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥
 ੨੦ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਸਦਾ ਮੇ ਗਲ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਉ ॥ ਰੇ ਗਸੇ ਗਤੇ ਰੇ ਮਿਟਹਿ ਸਗਲ
 ਅਘ ਨਿਮਰੀ ਮੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਪਿਆਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਛੇ ਛੇ ਸਿਅਹਿ ਪਬ ਹੁਤੁਰਾ
 ਈ ਸਾਧੂ ਸਰਣੀ ਜਾਇ ਪਾਇ ॥ ਜਉ ਹੋਇ ਕਿਰਪਾਲੁ ਦਾਨੁ ਦੁਖ ਭੇਜਨ ਜਮ ਤੇ ਹੋਵੈ ਪਰਮ ਰਾਇ ॥
 ਏਕ ਸਭਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ ਆਨ ਨ ਭੀ ਉਲਟੈ ਲਾਇ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸਖਦਾ
 ਤਾਹਿ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਇ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੨੧ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸਗਲ ਉਪਾਰੇ ਸੇਗ
 ਕੇ ॥ ਭਏ ਪੁਨੀਤ ਪਦਿ ਤ੍ਰਿਮਨ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖ ਹਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਮਾਰਗੁ ਚਲੈ
 ਤਿਨੇ ਸੁਖ ਪਾਇ ਆਜਿਨ ਸਿਉ ਗੇਸਟਿ ਸੇਤੋਗੇ ॥ ਬੂਝਤ ਘੋਰ ਅੰਧ ਕੁਪ ਮਹਿ ਤੇ ਸਾਧੂ ਜੀਯਾਪ

ਰਖੇਗੇ॥ ੧॥ ਜਿਨ ਕੇ ਕੁਠਾਗੁ ਭੁਭੇਰੇ ਭਾਈ ਤਿਨ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਮੁਖ ਜਰੇ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਪੂਰਿ ਬਾਛੇ ਨਿ
ਤਨਾਨ ਕਪੂਰੁ ਮੇਰਾ ਵਿਰਧਾ ਕਰੇ॥ ੨॥ ੩॥ ੨੨॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਹਰਿ ਜਨ ਰਾਮ
ਰਾਮ ਰਾਮ ਪਿਆਏ॥ ਏਕ ਪਲ ਕਸੁਖ ਸਾ ਮਾਗ ਸੋ ਕੋਟਿ ਬੈਰੈ ਠਹੁ ਪਾਏ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥
ਦੁਰਲਭ ਦੇਹ ਜਪਿ ਹੋਤ ਪੁਨੀਤਾ ਜਮ ਕੀ ਤਾਸ ਨਿਵਾਰੈ॥ ਮਹਾਪਤਿ ਤਕੇ ਪਾਤਿ ਕਉ ਤਰਹਿ
ਰਿਨਾ ਮਾਉ ਰਪਾਰੇ॥ ੧॥ ਜੇ ਜੇ ਸੁਠੇ ਰਾਮ ਜਸੁ ਨਿਰਮਲ ਤਾ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਨਾਸਾ॥ ਕਹੁ ਨ
ਨ ਕਪਾਈ ਐਵਡੁ ਭਾਗੀ ਮਨ ਤ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸਾ॥ ੨॥

॥ ੪॥ ੨੩॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਦੁਪਦੇ॥ ਅਖੁ ੪॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
॥ ਮੋਹਨ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ਕਰਉ ਜੇ ਦਰੀਅਾ॥ ਮਾਨ ਕਰਉ ਅਭਿਮਾਨ ਬੋਲ ਉਕੁਲਾ ਚੁਕਤੇਰੀ ਪਿਆ
ਦਿਰੀਅਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਨਿਕਟਿ ਸੁਨਉ ਅਰੁ ਪੇਖਉ ਨਾਹੀ ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ ਦੁਖ ਭਰੀਅਾ॥
ਹੋਇ ਵਿਰਪਾਲ ਗੁਰਲਾਹਿ ਪਾਰਦਮਿ ਲਉ ਲਾਲ ਮਨ ਹਰੀਅਾ॥ ੧॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਜੇ ਬਿਸਰੈ ਸ
ਅਮੀ ਜਾਨਉ ਕੋਇ ਦਿਨ ਸਗਲ ਪਥਰੀਅਾ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਕੀ ਭੀਰ ਜਿਉ ਪਾਈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ
ਸੰਗਿ ਮਿਰੀਅਾ॥ ੨॥ ੧॥ ੨੪॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਅਬ ਵਿਆਸੇ ਠਉ ਸੋਢਿ ਬਿਸਾਰੀ॥ ਕਰ
ਣਾ ਸੋਈ ਕਰਿ ਰਹਿ ਆਏ ਹਿਨਾਉ ਬਲਿਹਾਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਭੂਲਿ ਰਹੀ
ਬਿਖਿਅਾ ਬਿਖੁ ਗੁਰਮੰਤ੍ਰ ਮੁਖਿ ਗੁਰੁ ਫਾਰੀ॥ ਗੁਪੁ ਦੇਇ ਰਾਖਿ ਉਕਰਿ ਅਪਨਾ ਜਿਉ ਜਲ ਕਮਲ
ਅਲਿਪਾਰੀ॥ ੧॥ ਹਉ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਮੇਰਿ ਅਹੋ ਸਾਸ ਕੁਤੁ ਮਹੀ ਕਲਪਾਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਗਿ ਪਰ
ਉਹਰਿ ਪਾਏ ਰਾਖੁ ਸੇਤ ਸਦਹੁ ਕਾਰੀ॥ ੨॥ ੨॥ ੨੫॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਸਰਬਉ
ਪਾਵੁ ਬਿਰਥਾਤੇ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਏਕ ਸਤੇ ਮੇਰੈ ਗਾਤੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥
ਦੇਖੇ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਬਹੁ ਰੰਗ ਅਨਾਹੀ ਤੁਮ ਭੀਤੇ॥ ਦੇਹਿ ਅਧਾਰ ਸਰਬਉ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਅਪਾਨ ਸੁ
ਖ ਦਾਤੇ॥ ੧॥ ਭਰਮ ਤੇ ਭਰਮ ਤੇ ਗਰਿਜਿਉ ਪਰਿਉ ਤਉ ਗੁਰਮਿਲਿ ਚਰਨ ਪਰਾਤੇ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਮੇਸਰ ਬਸੁਖ ਪਾਇ ਆਇ ਹੁਸੁਖ ਹਾਨੀ ਗਾਤੇ॥ ੨॥ ੨॥ ੨੬॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਅਬ ਮੋਹਿ
ਲਬ ਪਿਉ ਹੋਹਿ ਟੇਕਾ॥ ਗਾਰੁ ਦਇਆ ਲਭੁ ਏਸੁ ਖੁਦਾਈ ਅੰਧਲੇ ਮਾਟਿ ਕੁਦੇਖਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਕਾਟੇ ਅਗਿਆਨ ਤਿ ਮਰਨਿ ਰਮਲੀ ਆਬੁ ਪਿਥਿ ਗਾਸ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ਜਿ ਉਤਲ ਤਰੇ ਗਠੇ ਨ ਜਲੇ
 ਹੋਈ ਹੈ ਸੇਵਕ ਠਾਕੁ ਰਹੁ ਏਏ ਕਾ ॥ ੧ ॥ ਜਹ ਤੇ ਉਠਿ ਉਤਹੀ ਅਇਉ ਸੁਭਹੀ ਏਕੈ ਏਕਾਨ
 ਨ ਕਮਿ ਸਟਿ ਅਇਉ ਸੁਭ ਠਾਈ ਪ੍ਰਾਣ ਪਤੀ ਹਰਿ ਸਮੇਕਾ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੨੦ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫
 ॥ ਮੇਰਾ ਮਨ ਏਕੈ ਹੀ ਪ੍ਰਿਅ ਮੀਰੋ ॥ ਪੇਖਿ ਅਇਉ ਸਰਬ ਥਾਨ ਦੇਸ ਪ੍ਰਿਅ ਰੇ ਮਨ ਸਮਰਿਲਾ
 ਗੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਮੇਰੀ ਹੋ ਅਨਿਕ ਰੋਜ ਨ ਬਹੁ ਬਿਜਨ ਤਿਨ ਸਿਉ ਭ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਕਰੈ ਰੁਠਾਗੋ
 ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਹੈ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰਿਅ ਮੁਖਿ ਟੋਰੈ ਜਿਉ ਅਲਿਕ ਮਲ ਲੇਠੈ ਗੋ ॥ ੧ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਮਨ
 ਮੇਰਾ ਲਾਲ ਨ ਸੁਖ ਠਾਈ ਸਰਬੀਰੋ ॥ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਹਿ ਪਠਾਇਓ ਮਿਲਹੁ ਸਖਾ ਗਲਿ
 ਲੈ ਗੋ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੨੨ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮੀਰੀ ॥ ਸਾਧਕਿ
 ਪਾਲਦਿ ਆਲੁ ਚੁਏ ਹੈ ਇਹੁ ਢੇਇਉ ਸਟੁ ਬਿਗੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਤੁਮਹਿ ਸੁੰਦ
 ਰ ਤੁਮਹਿ ਸਿਅਨੇ ਤੁਮੀ ਸੁਖ ਰਸੁ ਜਾਨੀ ॥ ਸਗਲ ਜੇਗ ਅਰੁ ਗਿਆਨ ਪਿਆਨ ਇਕੁ ਨਿਮ
 ਧਨ ਕੀ ਮਤਿ ਜਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮਹੀ ਨਾਇਕੁ ਤੁਮਹਿ ਛੁਪਤਿ ਤੁਮ ਪੁਰਿ ਰਹੇ ਰੁਗਣਾ ॥ ਪਾਵ
 ਉਦਾਨ ਸੇਤ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਦਕੁ ਰਬਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੨੩ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
 ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਦੀਤਿ ਆਏ ਪ੍ਰਿਅ ਰੇ ਗਾ ਬਿਸਰਿਓ ਪੈਧਾ ਮਾਇ ਆਕੇਰ ਨਿਸਬਾਈ ਜਿਗਾ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵ ਉਹਰਿ ਰਿਦੈ ਬਸਾਵ ਉਹਰਿ ਪਾਇ ਆਸਤ ਸੇਗਾ ॥ ਮੇਰੇ ਮਿਲਿਓ
 ਮਨੇ ਹਰ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖੁ ਪਾਏ ਮੁਖ ਮੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਅਪਨਾ ਗੁਰਿ ਬਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨਾ ਭੋਗਉ ਭੋ
 ਗ ਨਿਸੇਗਾ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭੁਏ ਨਾਨਕ ਭਉ ਮਿਟਿ ਆਹਰਿ ਪਾਇਓ ਪਾਠਿ ਗਾ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ੩੦ ॥
 ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕੋ ਦਰਸਨ ਕਉ ਕਰਬਾਨੀ ॥ ਬਚਨ ਨਾਟ ਮੇਰੇ ਸੁਦਨੁ ਹੁਪੁਰੇ
 ਦੇਹ ਪ੍ਰਿਅ ਅੰਕਿਸ ਮਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਛੁਟ ਰਿਤੇ ਗੁਰਿ ਬੀਈ ਸੋਗ ਗਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇ
 ਉਸ ਘੜੁ ਜਾਨੀ ॥ ਜਿਹ ਘਰ ਮਹਿ ਬੈਸਨ ਨਹੀ ਪਾਵਤ ਸੇਖਾਨੁ ਮਿਲਿਓ ਬਾਸਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਓ
 ਨ ਕੈ ਬਸਿ ਅਇਉ ਭੁਗਤਿ ਬਛਲ ਜਿਨਿ ਰਾਖੀ ਆਨ ਸੇਤਾਨੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਗਿ ਮਨੁ
 ਮਾਨਿ ਆਸੁ ਚੁਕੀ ਕਾਨਿ ਲੇਵਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ੩੧ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬ ਮੇਰੇ ਪੰਚ

ਤੇ ਸੰਗ ਤੇ ਟਾਹਾ ਦਰਸਨ ਦੇ ਖਿਠੁ ਏ ਮਨਿ ਆਨ ਦਰੁ ਕਰਿ ਪਾਤੇ ਛੂਟਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਬਿ
 ਖ ਮਥਾਨ ਬਹੁ ਤੁਬਹੁ ਪਰੀ ਆ ਅਨਿਕ ਰਾਖ ਸੂਰੂਟਾ ॥ ਬਿਖ ਮਗਾਰ ਕਰੁ ਪਹੁ ਚੈ ਨਾਹੀ ਸੇ ਤਸਾਨ
 ਬਭੁ ਏ ਲੁਟਾ ॥ ੧ ॥ ਬਹੁ ਤਖ ਜਾਨੈ ਮੇਰੈ ਪਲੇ ਪਰਿ ਆ ਅਮੇਲ ਲਾਲ ਅਖੈਟਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰ
 ਕ੍ਰਿਕਿਰ ਪਾਧਾਰੀ ਤਉ ਮਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਸਯੂਟਾ ॥ ੨ ॥ ੨੨ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬ ਮੇ
 ਰੇ ਠਾਕਰ ਸਿਉ ਮਨ ਲੀਨਾ ॥ ਪਾਨ ਦਾਨ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀ ਆਉਰ ਦਾਇਉ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨਾ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਦ ਮਤ ਸਰਇਹੁ ਅਰਪਿ ਸਗਲ ਦਾਨ ਕੀਨਾ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਮ੍ਰਿਤ੍ਰ
 ਇਹੁ ਰਿਅਉ ਖਪ ਗੁਰਿ ਦੀਉ ਮਿਲਿ ਸਗਲ ਪਈਨਾ ॥ ੧ ॥ ਗਿਹਿ ਤੇਗ ਤੈ ਠਾਕਰ ਮੇਰਾ ਗੁਰਿਹ
 ਉਥੇਈ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਸਹ ਜੁਘਰੁ ਪਾਇ ਆਹਿ ਭੁਗਤਿ ਭੁਤਾਰ ਪਜੀਨਾ ॥ ੨ ॥
 ੧੦ ॥ ੩੩ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਹਨ ਸਭਿ ਜੀਆ ਤੇਰੇ ਤੂਤਾਰਹਿ ॥ ਛੂਟਹਿ ਸੇਘਾਰ ਨਿ
 ਮਖ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਉਧਾਰਹਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਕਰਹਿ ਅਰਦਾਸ ਬਹੁ ਤੁਬੇ
 ਨੀਤੀ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਸੁਮਾਰਹਿ ॥ ਹੇਹੁ ਕਿਰਪਾਲ ਦੀਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਨ ਹਾਥ ਦੇਇ ਨਿਸਤਾਰਹਿ
 ॥ ੧ ॥ ਕਿਆ ਏਕੁ ਪਤਿ ਬਪੁਰੇ ਕਹੀ ਅਹਿ ਕਹੁ ਏ ਕਿਸੇ ਨੇ ਮਾਰਹਿ ॥ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ਸ
 ਭਨਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਤੁ ਮਾਰਹਿ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥ ੩੪ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬ ਮੇਹਿ ਪਨੁ ਪਾਇਉਹ
 ਰਿਨਾ ਮਾਯਾ ਕੁਈ ਅਵਿਤਿ ਤਿਸਨਾ ਸਭ ਕੁਰੀ ਹੋਇਹੁ ਲਿਖਿ ਉਲੇਖੁ ਮਥਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥
 ਖੇਜ ਤਖੇ ਜਤ ਕੁਇਉ ਬੈਰਾਗੀ ਛਿਰਿ ਆਇਉ ਹੋਗਿ ਰਾਮਾ ॥ ਗਰਿ ਕਿਰਪਾਲ ਸਉਦਾਇਹੁ
 ਜੇਹਿਉ ਹਾਥਿ ਤਰਿਉ ਲਾਲ ਅਗਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਆਨ ਬਾਧਾ ਬਨ ਜੇ ਕਹੀ ਅਹਿ ਤੇ ਤੇ ਦੁਖ ਸੰ
 ਹਾਮਾ ਗੋਬਿੰਦੁ ਜਨ ਕੇ ਨਿਰੋਭੁ ਪਾਹੀ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ੧੨ ॥ ੩੫ ॥
 ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮਿਸਟ ਲਗੇ ਪ੍ਰਿਅ ਬੇਲਾ ॥ ਗੁਰਿ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਾ
 ਲਾਏ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਛੇਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤੈ ਠਾਕਰੁ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਲ
 ਕ੍ਰਮੇਹਿ ਕਲਤੁ ਸਹਿਤ ਸਭਿ ਗੋਲਾ ॥ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਸਭ ਤੂੰਹੋਇ ਕ੍ਰਿਨਾ ਮਤੇ ਰਾਮੇ ਭਿਲਾ ॥
 ੧ ॥ ਜੇਤਖ ਤਿਕੈ ਸਾਲੀ ਹਉ ਤਉ ਦਾਸ ਤਮਾਰੇ ਘਾਸੁ ਬਛਾਵਹਿ ਕੇਤ ਕਬੇਲਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨ

ਕਵੇਖੁਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤੇਮੇਰੇਠਾਕੁਰਅਗਮਅਤੇਲਾ॥ ੨॥ ੧੩॥ ੧੬॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥
 ਏਕਨਿਮਖਉਪਾਇਸਮਾਏਦੇਖਿਚਰਿਤਮਨਮੋਹੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਜਿਸੁਸੁਇਖੇਮ
 ਨਹੋਇਰਹਸੁਅਤਿਰਿਦੈਮਾਨੁਪਜੇਹੀ॥ ਸੁਖੁਪਾਇਓਦੁਖਦੁਰਿਪਰਾਇਓਬਰਿਅਈਪੁ
 ਕੁਤੇਹੀ॥ ੧॥ ਕਿਲਵਿਖਗਏਮਨਨਿਰਮਲਹੋਈਹੈਗੁਰਕਾਏਮਾਇਅਏਹੀ॥ ਕਹਨਾਨਕਮੇ
 ਸੇਪੁਰਖੁਪਾਇਅਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੇਹੀ॥ ੨॥ ੧੪॥ ੩੭॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਨੈਨਦੇਖਿ
 ਚਲਤੁਤਮਾਸਾ॥ ਸਕੁਹੂਤੇਨੇਰੈਅਗਮਅਗਮਘਟਦਾਸਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਅਭੁਲਨਕੁਲੇ
 ਲਿਖਿਓਨਚਲਾਵੈਮਤਾਨਕਹੈਪਦਾਸਾ॥ ਖਿਨਮੁਹਿਸਾਜਿਸਦਾਰਿਖਿਨਹੈਭਗਤਿਦੁਲ
 ਗੁਣਤਾਸਾ॥ ੧॥ ਅੰਧਕੁਪਮਹਿਦੀਪਕੁਬਲਿਓਗੁਰਿਰਿਦੈਕੀਓਪਰਗਾਸਾ॥ ਕਹਨਾਨਕ
 ਦਰਸਪੇਖਿਸੁਖੁਪਾਇਅਸਕੁਪੁਰਨਹੋਈਅਸਾ॥ ੨॥ ੧੫॥ ੩੮॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥
 ਚਰਨਗੋਬਿੰਦਮਾਰਗਸਹਾਵਾ॥ ਆਨਮਾਰਗਜੇਤਾਵਿਛੁਪਾਈਐਤੇਤੇਹੀਦੁਖੁਹਾਵਾ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ॥ ਨੇਤ੍ਰਪੋਨੇਤਭਏਦਰਸੁਪੇਖੇਹਸਤਪੁਨੀਤੰਟਹਲਾਵਾਪਰਿਦਾਪੁਨੀਤਰਿਦੇਹ
 ਰਿਬਸਿਓਮਸਤਕਪੁਨੀਤਸੇਤਪੁਰਾਵਾ॥ ੧॥ ਸਰਬਨਿਪਾਨਨਾਮਿਹਰਿਹਰਿਜਿਸਕਰ
 ਮਿਲਿਖਿਅਤਿਨਿਪਾਵਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਕਉਗੁਰਪੂਰਭੇਟਿਓਸੁਖਿਸਹਜੇਅਨਦਬਿਹਾ
 ਵਾ॥ ੨॥ ੧੬॥ ੩੯॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਪਿਆਇਓਐਤਿਬਾਰਨਾਮੁਸਖਾਜਹਮਾ
 ਤਪਿਤਾਸਤਭਾਈਨਪਹੁੰਤਹਾਤਹਾਤਰਖਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਅੰਧਕੁਪਗਿਹਮਹਿ
 ਤਿਨਿਜਿਮਰਿਓਜਿਸਮਸਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਾ॥ ਖੁਲੇਬੰਧਨਮੂਕਤਿਗੁਰਿਕੀਨੀਸਕਤੁਹੋਤੁ
 ਹੀਦਿਖਾ॥ ੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪੀਅਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਏਰਸਨਚਖਾ॥ ਕਹਨਾਨਕਸੁਖਸ
 ਹਜੇਮੇਪਾਇਅਗੁਰਿਲਹੀਸਗਲਤਿਖਾ॥ ੨॥ ੧੭॥ ੪੦॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਰਮਿ
 ਲਿਐਸੇਪੁਰਖੁਪਿਆਇਅਗਾ॥ ਕੁਇਓਕਿਰਪਾਲੁਦੁਖਭੰਜਨਲਗੈਨਤਾਤੀਬਾਇਅਗਾ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ॥ ਜੇਤੇਸਾਸਸਾਸਹਮਲੇਤੇਤੇਤੇਹੀਗੁਣਗਾਇਅਗਾ॥ ਨਿਮਖਨਬਿਛੁਰੈਘਰੀ
 ਨਬਿਸਰੈਸਦਸੀਗੇਜਤਜਾਇਅਗਾ॥ ੧॥ ਰਉਬਲਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਚਰਨਕਮਲਕਉਬ

ਲਿਖਲਿਗੁਰਦਰਸਾਇਆ। ਕਹੁਨਾਨਕਕਾਹੁਪਰਵਾਰਾਜਉਸੁਖਸਾਗਰਮੇਧਾਇਆ॥ ੨
 ॥੧੮॥੪੧॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਮੇਰੇਮਨਬਦਲਗੋਗੁਰਮੀਠਾ। ਖਲਿਓਕਰਮਭਇਓ
 ਧਰਗਾਸਾਘਟਿਘਟਿਹਰਿਹਰਿਠੀਠਾ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅਜੇਨੀਸੈਭਉਸਰ
 ਬਥਾਨਘਟਬੀਠਾ। ਭਇਓਪਰਾਪਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਬਲਿਪ੍ਰਭਚਰਨੀਠਾ॥ ੧॥ਸਤਸੇਗਤਿ
 ਕੀਰੇਣੁਮੁਖਿਲਾਗੀਕੀਏਸਗਲਤੀਰਬਸਜਨੀਠਾ। ਕਹੁਨਾਨਕਰੰਗਿਦਲੁਲਭਏਹੋਰਿਰੰ
 ਗੁਨਲਹੇਮਜੀਠਾ॥ ੨॥੧੯॥੪੨॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਓਗੁਰਸਾਖੇ
 ॥ਨਿਮਖਬਚਨੁਪ੍ਰਭੁਹੀਐਬਸਿਉਸਗਲਭੁਖਮੇਰੀਲਾਖੇ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿ
 ਪਾਨਗੁਣਨਾਇਕਠਕਰਸਖਸਮੁਹਸਕਨਾਖੇ। ਏਕਆਸਮੇਹਿਤੇਰੀਸੁਆਮੀਅਟਰਦੁਤੀ
 ਆਆਸਬਿਰਾਖੇ॥ ੧॥ਨੈਣਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਦੇਖਿਦਰਸਾਵਾਰਿਕਰਬਾਰੇਮੇਰੇਮਾਖੇ। ਕਹੁਨਾ
 ਨਕਮੇਅਤੁਲਸੁਖਧਾਇਆਜਾਨਮਮਰਣਭੈਲਾਖੇ॥ ੨॥੨੦॥੪੩॥ਰੇਮੁਝੇਆਨਧਾਹੋਕ
 ਤਜਾਏ। ਸਿਗਿਮਨੇਹਰਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੋਰੇਰੁਭੁਲਿਬਿਖੁਖਾਏ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਪ੍ਰਭਸੇਦਰਚ
 ਤੁਰਅਨੁਪਵਿਧਾਤੇਤਿਸੁਸਿਉਰਚਨਹੀਗਈ। ਮੇਹਨਿਸਿਉਬਾਵਰਮਨਮੇਹਿਉਫੂਠਿਠਗ
 ਉਰੀਪਾਈ॥ ੧॥ਭਇਓਦਇਆਕਿਰਪਾਲਦੁਖਹਰਤਾਸੇਤਨਸਿਉਬਨਿਆਈ। ਸਗਲ
 ਨਿਧਾਨਘਰੈਮਹਿਧਾਏਕਹੁਨਾਨਕਜੇਤਿਸਮਾਈ॥ ੨॥੨੧॥੪੪॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫
 ॥ਓਅੰਪ੍ਰਾਪ੍ਰੀਤਿਠੀਤਿਪਹਿਲਰੀਆ। ਜੇਤਉਬਚਨੁਦੀਉਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਤਉਮੇਸਾਜ
 ਮੀਗਰੀਆ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਹਮਭੂਲਹਤੁਮਸਦਾਅਭੂਲਹਮਪਤਿਤਤੁਮਪਤਿ
 ਤਉਧਰੀਆ। ਹਮਨੀਚਬਿਰਖਤੁਮੇਲਾਗਰਲਾਜਸੇਗਿਸੇਗਿਬਸਰੀਆ॥ ੧॥ਤੁਮਗੰ
 ਭੀਰਪੀਰਉਪਕਾਰੀਹਮਕਿਆਬਪੁਰੀਜੇਤਰੀਆ। ਗੁਰਿਕਿਰਪਾਲਨਾਨਕਹਰਿਮਿਲਿਉਮੇ
 ਰੀਸੁਖਿਸੇਜਰੀਆ॥ ੨॥੨੨॥੪੫॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਮਨਉਦਿਦਿਨਸਪਰਵਾਨਾ।
 ਸਭਲਤੇਘਰੀਸਿਜੇਗਸੁਹਾਵੇਸਤਿਗੁਰਸੇਗਿਗਿਆਨਾ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਪੈਨਿਸ
 ਭਾਗਪੈਨਿਸੇਗਾਪੈਨਿਦੇਤਜਿਨਿਮਾਨਾ। ਇਹੁਤਨੁਤੁਮਗਨਸਭੁਗਿਹਿਪਨੁਤੁਮਾਗੀਉ

ਕੀਉਕੁਰਬਾਨੀ॥ ੧॥ ਕੋਟਿਲਾਖਰਾਜਸੁਖਪਾਏਇਕਨਿਮਖਪੇਖਿਸਿਸਟਾਨੇ॥ ਜਉਕੁਰਮੁ
 ਖਹੁਮੇਦੁਕਇਹਬੈਸੀਐਸੁਖਨਾਨਕਅੰਤਨਜਾਨੇ॥ ੨॥ ੨੩॥ ੪੬॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥
 ਅਬਮੇਰੇਸਹਸਾਦੁਖਗਇਆ॥ ਅਉਰਉਪਾਉਸਗਲਤਿਅਗਿਛੇਠੇਸਤਿਗੁਰਸਰਇਪਇ
 ਅਗ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸਰਬਸਿਧਿਕਾਰਜਸਭਿਸਦਰੇਅਹੰਗੇਗਸਗਲੁਗੀਖਇਆ॥ ਕੋਟਿ
 ਖਰਾਪਖਿਨਮਹਿਉਭਈਗੁਰਮਿਲਿਹਰਿਹਰਿਕਹਿਅਗ॥ ੧॥ ਪੰਚਦਾਸਗੁਰਿਦਸਿਗਤਿਕੀਨੇ
 ਮਨਨਿਹਚਲਨਿਰਕੁਇਆ॥ ਆਇਨਜਾਏਨਕਤਹੀਠੇਲੇਖਿਰਨਾਨਕਰਾਜਇਆ॥ ੨॥
 ੨੪॥ ੪੭॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਖੁਭਮੇਰੇਇਤਉਤਸਦਾਸਹਾਈ॥ ਮਨਮੋਹਨਮੇਰੇਜੀਅ
 ਕੋਪਿਅਰੋਕਦਨਕਗੁਨਿਗਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਖੇਲਿਖਿਲਾਇਲਾਡੁਲਡਵੈਸ
 ਦਾਸਦਾਅਨਦਾਈ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈਬਾਰਿਕਵੀਨਿਆਈਜੈਸੇਮਾਤਪਿਤਾਈ॥ ੧॥ ਤਿਸੁਬਿਨੁ
 ਨਿਮਖਨਹੀਰਹਿਸਕੀਐਖਿਸਰਿਨਕਬਹੁਜਾਈ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਮਿਲਿਸੇਤਸੰਗਤਿਤੇਮਗਨ
 ਭਏਲਿਦਲਾਈ॥ ੨॥ ੨੫॥ ੪੬॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਅਪਨਾਮੀਤਸੁਆਮੀਗਾਈ
 ਐ॥ ਆਸਨਅਦੁਰਕਾਹੁਕੀਕੀਜੈਸੁਖਦਾਤਾਪ੍ਰਭੁਪਿਆਈਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸੁਖਮੰ
 ਗਲੁਕਲਿਅਨਜਿਸਹਿਘਰਿਤਿਸਹੀਸਰਸੀਪਾਈਐ॥ ਤਿਸਹਿਤਿਅਗਿਮਾਨੁਖਜੈਸੇਦ
 ਹੁਤਉਲਾਜਲੇਨਹੇਇਜਾਈਐ॥ ਏਕਉਟਪਕਰੀਠਾਕੁਰਕੀਗੁਰਮਿਲਿਮਤਿਬੁਧਿਪਾਈਐ
 ॥ ਗੁਣਨਿਪਾਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਅਸਗਲਭੁਕੀਮੁਹਤਾਈਐ॥ ੨॥ ੨੬॥ ੪੬॥ ॥
 ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਓਟਸਤਾਈਪ੍ਰਭੁਜੀਉਮੇਰੇ॥ ਸਿਸਦਿਨਲਿਅਦਉਅਦੁਰਕਾਹੁਕਉਮਾ
 ਵਿਮਹਤਿਪ੍ਰਭੁਤੇਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰਕੀਉਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨੈਕਾਛਿਲੀਅਥਿਧੁਘੇਰੇ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਅਉਖਪੁਮੁਖਿਦੀਨੇਜਾਇਪਇਗੁਰਪੇਰੇ॥ ੧॥ ਕਉਣਉਪਮਾਕਹਉਏਕਮੁਖਨਿ
 ਰਗੁਣਕੇਦਾਤੇਰੇ॥ ਕਾਟਿਮਿਲਕਜਿਉਅਪਨਾਕੀਨੇਨਾਨਕਸਖਘਨੇਰੇ॥ ੨॥ ੨੭॥ ੪੬॥
 ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਤਦੁਖਖਿਨਾਸੀ॥ ਭਇਉਕਿਰਪਾਜੀਅਸੁਖਦਾਤਹਈਸ
 ਗਲਖਲਾਸੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਅਦੁਰਨਕਉਸੇਏਪ੍ਰਭੁਬਿਨੁਕਹੇਕਿਸੁਖਹਿਜਾਸੀ॥

ਜਿਉ ਜਾਨ ਹੁਤਿ ਉਰਾ ਧਰੁ ਠਾਕੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਹੀ ਪਾਸੀ॥ ੧॥ ਹਾਥਿ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਪ੍ਰਭਿ
 ਅਪਨੇ ਸਦ ਜੀਵਨ ਅਥਿਨਾਸੀ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਅਨੰਦੁ ਭਇਅਹੈ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਛਾਸੀ॥
 ੨॥ ੨੮॥ ੫੧॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਤ ਕਤ ਤੁਹਿ ਸਮਾਹੈ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਦੀਨ
 ਪਿਤਾ ਪੁਰੁ ਮੇਰੇ ਜਿਉ ਜਾਨ ਹਿਤਿ ਉਪਾਰੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਜਬ ਭੁਖ ਉਤਬ ਭੁਜਨ ਮਾ
 ਹੈ ਅਘਾਏ ਸੁਖ ਸਘਾਹੈ॥ ਤਬ ਅਰੰਗ ਜਬ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਬਸਤੇ ਛੁਟ ਕਤੈ ਹੋਇ ਰਵਾਰੈ॥ ੧॥ ਕ
 ਵਨ ਬਸੇਰੇ ਦਾਸ ਦਾਸ ਨ ਕੋ ਬਾਧਿ ਉਥਾਪਨ ਹਾਰੈ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਤਬ ਜੀਵਨ ਪਾਈ ਅਥਿਨਾਸੀ
 ਨਾਨਕ ਇਹ ਸਾਰੈ॥ ੨॥ ੨੯॥ ੫੨॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਮਨ ਤੇ ਭੈ ਭਉ ਦੁਰਿ ਪਰਾਇਓ॥
 ਭਾਲਿ ਆਲ ਗੁਲਾਲ ਛੁਡਿ ਲੇਸ ਹਜਿ ਸਹਜਿ ਗੁਣ ਗਾਇਓ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥
 ਗੁਰ ਬਚਨ ਤਿਕ ਮਾਤ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬਹੁ ਰਿਨ ਕਤ ਹੁਪਾਇਓ॥ ਰਹਤ ਉਪਾਧਿ ਸਮਾਪਿ ਸੁਖ
 ਅਸਨ ਭਗਤਿ ਵਡ ਭਲਿ ਹੋਇ ਪਾਇਓ॥ ੧॥ ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਕੇਤੁ ਆਨੰਦਾਸ ਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸ
 ਮਾਇਓ॥ ਕਰਨਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵਨ ਅਧੇ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਧਿ ਅਪਾਇਓ॥ ੨॥ ੩੦॥ ੫੩॥
 ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਨ ਹਿ ਅਪਾਰੈ॥ ਜਿਨਿ ਕੀ ਅਤਿ ਸਕੈ ਕਰ ਬਾਨੈ ਗਰੁਪੁ
 ਰੈਨ ਮਸਕਾਰੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਬੂਝੀ ਤਿਸ ਨਾਮੁ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲਾ ਕਾ ਮਰੇ ਪਾਇ ਬੁਝਾਰੈ॥
 ਅਇਨ ਜਾਇ ਬਸੇਇ ਹਠਾ ਹਰਿ ਜਿਹ ਅਸਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੈ॥ ੧॥ ਏਕੈ ਪਰਗਟੁ ਏਕੈ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾਰੈ
 ॥ ਅਇ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪੁਰੁ ਸੇਈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾਚੀ ਚਾਰੁ॥ ੨॥ ੩੧॥ ੫੪॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ
 ੫॥ ਬਿਨੁ ਪੁਰੁ ਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਘਰੀ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਤਾਹੁ ਕੇ ਪੁਰਨ ਜਾ ਕੇ ਸੁਖੁ ਹੋਹਰੀ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ॥ ਮਘ ਲਗੁ ਪਾਪਾਨ ਜੀਵਨ ਪਨ ਸਿਮਰਤ ਅਨਦਘਨਾ॥ ਵਡੁ ਸਮਰਥ ਸਦਾਸ
 ਦਸੇ ਗੋਰ ਸਨਾ ਕਵਨ ਭਨਾ॥ ੧॥ ਥਾਨ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਮਾਨ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੁਨਨ ਕਹਨ ਹਾਰੈ॥ ਕ
 ਹੁ ਨਾਨਕ ਤੇ ਭਵਨ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਜਾਮਹਿ ਸੇਤੁ ਮਾਰੈ॥ ੨॥ ੩੨॥ ੫੫॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥
 ਰਸਨਾ ਜਪਤੀ ਤੁਹੀ ਤੁਹੀ॥ ਮਾਤ ਗਰਭੁ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਮਿਤ ਮੰਡਲ ਇਕੁ ਤੁਹੀ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਮਿਤ ਮਾਤਾ ਤੁਮ ਹੀ ਮੀਤ ਹਿਤ ਭਰਾਤਾ॥ ਤੁਮ ਪਰਵ

ਰਤੁਮਹਿਅਧਾਰੁਤੁਮਹਿਜੀਅਪਾਨਦਾਤਾ॥੧॥ਤੁਮਹਿਜਪੀਨਾਤੁਮਹਜਗੀਨਾਤੁਮਹੀ
 ਮਾਇਕਲਾਲਾ॥ਤੁਮਹਪਾਰਜਾਤਗੁਰਤੇਪਾਏਤਉਨਾਨਕਭਏਨਿਹਾਲਾ॥੨॥੩੨॥੪੬
 ॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਜਾਗੁਕਾਗੁਅਪਨੀਜੀਛਿਤਿਅਏ॥ਜੇਕਾਗੁਕੇਚੇਰੇਹੋਵਤਿਠਾਕਰ
 ਹੀਪਾਹੋਜਾਵੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਅਪੁਨੇਪਹਿਦੁਖਅਪੁਨੇਸੁਖਅਪੁਨੇਹੀਪਹਿਬਿਰਥਾਅ
 ਪੁਨੇਪਹਿਮਾਨੁਅਪੁਨੇਪਹਿਤਾਨਾਅਪੁਨੇਹੀਪਹਿਅਰਥਾ॥੧॥ਕਿਨਹੀਰਾਜਜੇਦਨਪਨਮਿ
 ਲਖਕਿਨਹੀਬਾਪਮਹਿਤਾਰੀ॥ਸਰਬਥੇਕਨਾਨਕਗੁਰਪਾਏਪੁਰਨਅਸਹਮਾਰੀ॥੨॥
 ੩੪॥੪੭॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਝੁਠੇਮਾਇਅਕੋਮਦਮਾਨੋ॥ਪ੍ਰੇਮੇਹਦੁਰਿਕਰਿਬਪੁਰੇ
 ਸੰਗਿਗੋਪਾਲਹਿਜਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮਿਥਿਆਰਾਜਜੇਬਨੁਅਰੁਭੰਮਰੇਮੀਰਮਲ
 ਕਅਰੁਖਾਨੁ॥ਮਿਥਿਆਕਾਪਰਸੁਗੰਧਤੁਰਾਈਮਿਥਿਆਭੈਜਨਪਾਨਾ॥ਦੀਨਬੰਧਰੇਦਾ
 ਸਦਾਸਰੇਸੇਤਹਕੀਸਾਰਾਨਾ॥ਮਾਗਨਿਮੀਗਉਹੋਇਅਚਿਤਾਮਿਲੁਨਾਨਕਕੇਹਰਿਪਾਨਾ॥
 ੨॥੩॥੪੮॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਅਪਨੀਇਤਨੀਕਛੁਨਸਾਰੀ॥ਅਨਿਕਕਾਜਅ
 ਨਿਪਾਟਰਤਾਉਰਇਓਆਨਜੇਜਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਇਉਸਚਰਕੇਦੀਸਹਿਸੰਗੀ
 ਉਹਾਨਹੀਜਿਹਤਾਰੀ॥ਤਿਨਸਿਉਰਾਚਿਮਾਛਿਹਿਤਲਾਇਉਜੋਕਾਮਿਨਹੀਗਾਵਾਰੀ
 ॥੧॥ਹਉਨਾਹੀਨਾਹੀਕਿਛੁਮੇਰਾਨਾਹਮੇਰਬਸਤਾਰੀ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸੰ
 ਤਨਸੰਗਿਉਧਾਰੀ॥੨॥੩੬॥੪੯॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਮੇਹਨੀਮੇਹਤਰਹੈਨਹੇ
 ਰੀ॥ਸਾਧਿਕਸਿਧਸਗਲਕੀਪਿਆਰੀਤੂਟੈਨਕਾਹੂਤੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਖਟੁਸਾ
 ਸਤ੍ਰਉਚਰਤਰਸਨਾਗੁਰਤੀਥਗਦਨਨਥੇਰੀ॥ਪੂਜਾਚਕ੍ਰਬਰਤਨੇਮਤਪੀਆਉਹਗੋਲਿ
 ਨਛੇਰੀ॥੧॥ਅੰਧਕੂਪਮਹਿਪਤਿਤਹੇਤਜਗਸੇਤਹੁਕਰਹੁਪਰਮਗਤਿਮੇਰੀ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿ
 ਨਾਨਕਭਉਉਮੁਕਤਾਦਰਸਨਪੇਖਤਭੇਰੀ॥੨॥੩੭॥੫੦॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥
 ਕਹਾਕਹਹਿਰੇਖਦਿਖਾਵੁਲੀ॥ਪਵਨਅਭਾਰਤੇਰਦਾਮਰੇਅਤਿਜਜਗੀਤੇਰੀਮਾਟੁਲੀ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ॥ਉਹੀਤੇਰਹਿਉਉਹਾਲੇਪਹਿਉਜੋਸੇਬਾਸਾਮਾਸਦੇਤਵਟੁਲੀ॥ਦੇਵਨਹਾਰਬਿ

ਸਾਰਿਉ ਅੰਧੁਲੇ ਜਿਉ ਸਭਗੀ ਉਦਰੁ ਰੋਬਹਿ ਹਾਵੁਲੀ॥ ੧॥ ਸਾਦੁ ਬਿਕਾਰ ਬਿਕਾਰ ਸੁਠਰਸ
 ਜਗਜਾਨਤ ਹਬੀਰ ਬਾਵੁਲੀ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਮਝਿ ਰੇ ਇਅਨੇ ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਖੁਲੇ ਤੇਰੀ ਗੋਠੁਲੀ
 ॥੨॥ ੩੮॥ ੬੧॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਰਜੀ ਉਸੈ ਗਤੁ ਹਾਰੈ ਜਾਨਿਉ॥ ਕੋਟਿ ਜੋਧ ਉਭਾਵੀ
 ਬਾਤਨ ਪੁਛੁ ਮੇਤਾ ਦਰਗਹੁ ਮਾਨਿਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਕਵਨ ਮੂਲ ਪਾਨੀ ਕਾ ਕਹੀ ਮੇਕਰੁ
 ਨ ਭੁਖਿ ਸਟਾਨਿਉ॥ ਜੇ ਤਿਪ੍ਰਗਾ ਸਭੁ ਏਮਾਟੀ ਸੰਗਿ ਦੁਲਭੁ ਏਹ ਬਖਾਨਿਉ॥ ੧॥ ਤੁਮ ਤੇ ਸੇਵ
 ਤਮ ਤੇ ਜਪਤਾ ਪਾਤੁਮ ਤੇ ਤਤੁ ਪਛਾਨਿਉ॥ ਕਰਮ ਸਤ ਵਿਪਰਿਕਟੀ ਜੀਵਹੀ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾ
 ਨਿਉ॥ ੩॥ ੩੯॥ ੬੨॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੀਵੇ ਸੇਵ ਕਰ ਉਨਾ ਮਾਮਾ ਮਾਨਸ
 ਕ ਕੋ ਬਪੁਰੇ ਭਾਈ ਜਾ ਕੋ ਰਾਖਾ ਰਾਮਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਆਪਿ ਮਹਾਜਨੁ ਆਪੇ ਪੈਦਾ ਆਪਿ
 ਸੇਵ ਕੈ ਕਾਮਾ ਆਪੇ ਸਗਲੇ ਦੂਤ ਬਿਦਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅੰਤਰ ਜਾਮਾ॥ ੧॥ ਆਪੇ ਪਤਿ ਰਾਖੀ ਸੇਵ
 ਕੀ ਆਪਿ ਕੀਉ ਬੇਧਾਨਾ ਆਇ ਜੁਗਾਇ ਸੇਵ ਕੀ ਰਾਖੇ ਨਾਨਕ ਕੋ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨੁ॥ ੨॥ ੪੦॥
 ੬੩॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਸਖਾ ਹਰਿ ਪਾਨਾ ਮਨੁ ਪਨੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰਾ
 ਇਹੁ ਤਨੁ ਸੀਤੋ ਤੁਮਰੇ ਪਾਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਤੁਮਹੀ ਦੀਏ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਤੁਮਹੀ ਦੀਏ
 ਮਾਨੁ ਪਸਦਾਸ ਦਾ ਤੁਮਹੀ ਪਤਿ ਰਾਖਹੁ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਜਾਨੁ॥ ੧॥ ਜਿਨ ਸੇਤਨ ਜਾਨਿ ਆਤੰਠਾ
 ਕੁਰਤੇ ਆਇ ਪਰਵਾਨਾ ਜਨਕਾ ਸੰਗੁ ਪਾਈ ਐਵੁ ਭੁਗੀ ਨਾਨਕ ਸੇਤਨ ਕੈ ਕਰ ਬਾਨੁ॥ ੨॥ ੪੧॥
 ੧॥ ੬੪॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਕਰਹੁ ਗਤਿ ਦਇਆਲ ਸੇਤਨੁ ਮੇਰੀ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਕਾਰਨ
 ਕਰਨਾ ਤੁਟੀ ਤੁਮਹੀ ਜੇਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਜਨਮ ਕੇ ਬਿਖਈ ਤੁਮ ਤਾਰੇ ਸੁਮਤਿ ਸੰਗਿ ਤੁ
 ਮਾਰੀ ਪਾਈ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਰਮਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰਤ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਗਾਈ॥ ੧॥ ਜੋ ਜੇ ਸੰਗਿ ਮਿ
 ਲੇ ਸਾਧੂ ਕੈ ਤੇ ਪਤਿ ਤਪੁ ਨੀਤਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਦੁਭੁਗਾ ਤਿਨ ਜਨਮ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਾ॥
 ੨॥ ੪੨॥ ੬੫॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਠਾਕੁਰ ਬਿਨਤੀ ਕਰਨ ਜਨੁ ਆਇਓ ਮਰਬ ਸੁਖ
 ਆਨੰਦ ਸਹਜ ਰਸ ਸੁਨਤ ਤੁਹਾਰੇ ਆਇਓ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਕਿਰਪਾ ਨਿਪਾਨ ਸੁਖ

ਕੇਸਾਗਰਜਸੁਸਤੁਮਹਿਜਾਕੇਛੁਇਉ। ਸੇਤਸੇਗਿਰੇਗਤੁਮਕੀਏਅਪਨਾਅਪ੍ਰਿਸਟਾਇਉ
 ॥੧॥ ਨੇਨਹੁਸਿਗਿਸੇਤਨਕੀਸੇਵਾਚਰਨਸ੍ਵਰੀਕੇਸਾਇਉ। ਆਠਪਹਰਦਰਸਨੁਸੇਤਨਕਾਸੁਖਨ
 ਨਕਇਹੁਪਾਇਉ। ੨॥ ੪੨॥ ੬੬॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਜਾਕੀਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਗੀ।
 ਸਜਨਸਰਿਦਾਸੁਹੇਲਾਸਹਜੇਸੇਕਹੀਐਵਡੁਭਾਗੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਰਤਹਬਿਕਾਰਅਲ
 ਖਮਾਇਤੇਅਹੇਬੁਧਿਬਿਪੁਤਿਅਗੀ। ਦਰਸਪਿਆਸਏਕਹਿਕੀਏਕਹੀਐਪ੍ਰਿਅਪਾਗੀ॥੧
 ॥ ਅਚਿਤਸੇਇਜਾਗਨਉਠਿਸੇਨੁਅਚਿਤਹਸਤਿਬੈਰਾਗੀ। ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨੀਜਗਤੁਠਗਾ
 ਨਾਸੁਮਾਇਆਹਰਿਜਨਠਾਗੀ॥੨॥ ੪੪॥ ੬੭॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਅਬਜਨਉਪਰਿਕੇ
 ਨਪੁਕਾਰੈ। ਪੁਕਾਰਨਕਉਜੇਉਦਮੁਕਰਤਾਗੁਰਪਰਮੇਸੁਰਤਾਕਉਮਾਰੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥
 ਨਿਰਦੇਰੈਸੇਗਿਦੇਰੁਚਾਦੈਹਰਿਦਰਗਹਉਹਾਰੈ। ਆਇਜੁਗਾਇਪ੍ਰਭਕੀਵਡਿਅਈ
 ਜਨਕੀਖੇਜਸਦਾਰੈ॥੧॥ ਨਿਰਕੁਉਭਏਸਗਲਭਉਮਿਟਿਆਚਰਨਕਮਲਆਪਾਰੈ। ਆਗੁਰ
 ਬਚਨਜਉਨਾਉਨਾਨਕਪ੍ਰਗਟੁਭਇਉਸੇਸਾਰੈ॥੨॥ ੪੫॥ ੬੮॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥
 ਹਰਿਜਨਛੋਡਿਅਸਗਲਾਅਪ੍ਰਾ। ਜਿਉਜਾਨਹੁਤਿਉਰਾਖਹੁਗੁਸਾਈਖੇਖਜੀਵਾਪਰਤਾਪ੍ਰਾ॥੧
 ਰਹਾਉ॥ ॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸਸਾਪਕੀਸੰਗਤਿਬਿਨਸਿਉਸਗਲਸੇਤਾਪ੍ਰਾ। ਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰਪੇਖਿਸਮ
 ਤਬੀਚਾਰਿਉਸੇਗਲਸੇਭਾਖਨਜਾਪ੍ਰਾ॥੧॥ ਤਪਤਿਬਸ਼ੀਸੀਤਲਅਘਾਨੇਸੁਨਿਅਨਹਰਵਿਸ
 ਮਭਏਬਿਸਮਾਦਿ। ਅਨਦੁਭਇਅਨਾਨਕਮਨਿਸਾਚਾਪੁਰਨਪੁਰੇਨਾਦਾ॥੨॥ ੪੬॥ ੬੯॥
 ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਮੇਰੇਗੁਰਿਮੇਰੇਸਹਿਸਾਉਤਾਰਿਅਗ। ਤਿਸਗੁਰਕੇਜਾਈਖੇਬਲਿਗ
 ਰੀਸਦਾਸਦਾਹਉਦਾਰਿਅਗ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਗੁਰਕਾਨਾਮੁਜਪਿਉਦਿਨੁਗਤੀਗੁਰਕੇਠ
 ਰਨਿਨਿਪਰਿਅਗ। ਗੁਰਕੀਪੂਰਿਕਰਉਨਿਤਮਜਨੁਕਿਲਵਿਖਮੇਲੁਉਤਾਰਿਅਗ॥੧॥ ਗੁਰ
 ਪੂਰੇਕੀਕਰਉਨਿਤਸੇਵਾਗੁਰਅਪੁਨਾਨਮਸਕਾਰਿਅਗ। ਸਰਬਛਲਾਦੀਨੇਗੁਰਿਪੂਰੇਨਾਨਕ
 ਗੁਰਿਨਿਸਠਾਰਿਅਗ॥੨॥ ੪੭॥ ੭੦॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਸਿਮਰਤਨਾਮਪ੍ਰਾਤਪਤਿ
 ਪਾਵੈ। ਮਿਟਹਿਕਲੇਸਸਾਪਸੰਗਿਹਿਤੁਲਾਵੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿ

ਮਨਿ ਆਗੇ ਪਰਸਨਾ ਕਰਿ ਜਸੁ ਗਾਏ ॥ ਤਨਿ ਅਵਿਮਾਨੁ ਕਾ ਮਕੈ ਪਾਨਿ ਦਾ ਬਾਸ ਦੇਵ ਰੰਗੁ ਲ
 ਏ ॥ ੧ ॥ ਦਮੋਦਰ ਦਇਆਲ ਆਗੇ ਪੁਰੋ ਬਿੰਦੁ ਕਰਤ ਸੁ ਗਾਏ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਹੀ ਹੋਇ ਰੇਨ
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਮਾਏ ॥ ੨੦ ॥ ੪੮ ॥ ੨੧ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪੁਨੇ ਗੁਰ ਪੁਰੋ ਬਲਿ
 ਹੋ ॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਕੀ ਉਨਮੁ ਕੇਰਾ ਖੇਰਾ ਧਨ ਹੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਨਿਰਭਉ ਕੀ ਏਸੇ
 ਵਕਾਸ ਅਪੁਨੇ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਬਿਦਾਏ ॥ ਆਨ ਉਪਾਦੁ ਤਿ ਅਗਿ ਜਨ ਸਗਲੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਦ
 ਪਾਏ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਅਪਾਰ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੈ ਏਕੈ ਕੀ ॥ ਸਭੁ ਤੇ ਉਚਠਾ ਕਰਨਾਨਕ ਕਥਾ ਬਾਰ
 ਬਾਰ ਨਮਸਕਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ੪੯ ॥ ੨੨ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਹੋ ਕੈ ਕਹਾ ਬਤਾਵਹੁ ॥
 ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਕਰਣ ਮੇ ਕਰਤਾ ਤਿ ਸੁਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਪਿਆਵਹੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਤਿ
 ਪੁਰੋ ਏ ਜੀਤਾ ਤਿ ਸੁਪ੍ਰਭੁ ਬਾਜ ਸੁ ਗਾਵਹੁ ॥ ਸਿਮਰਿ ਠਾਕੁ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਬਿਛੁਦੀਨਾ ਆਨ ਕਹਾ
 ਧਰਿ ਜਾਵਹੁ ॥ ਸਭੁ ਲਸੇ ਦਾਸ ਅਮੀ ਮੇਰੇ ਕੀ ਮਠ ਬੈਠਾ ਛੁਤ ਛਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਲਾਭੁ
 ਲਾਗੈ ਲੋਚਨੁ ਸੁਖ ਸੇਤੀ ਅਰਿ ਜਾਵਹੁ ॥ ੨ ॥ ੫੦ ॥ ੨੩ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਠਾਕੁਰ
 ਤੁਮ ਸਰਨਾਈ ਆਇਆ ॥ ਉਤਰਿ ਗਇਓ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਸਿਸਾ ਜਬ ਤੇ ਦਰਸਨ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਅਨ ਕੋਲ ਤ ਮੇਰੀ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨੀ ਅਪੁਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥ ਦੁਖ ਨ ਏ ਸੁਖ
 ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ਅਨਦ ਅਨਦ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਬਹਿਖ ਕਰਿ ਕਹਿ ਲੀਨੇ ਅਪੁਨੇ ਗਿਰਮੇ
 ਪ੍ਰਕਾਸ ਤੇ ਮਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਬਿਧਿ ਪਨ ਕਾਟੇ ਬਿਛੁਰਤ ਆਨ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ੫੧
 ੨੪ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ਕੇ ਗਤਿ ਠਾਕੇ ॥ ਬੇਦ ਪਰਾਨਾ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਪਨਾ ਧ
 ਜਤ ਬੋਜਤ ਕਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਸਿਵ ਬਿਰਚਰ ਦਿਐ ਮੁਲੈ ਕਤਾ ਮਹਿ ਜਲ ਤੇ ਠਿ
 ਰਿਆ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਕੁਏ ਸੀਤਲ ਦੂਖ ਦਰਦੁ ਕੁ ਮਹਿ ਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਜੇ ਜੇ ਤਰਿ ਉ
 ਪਗ ਤਨ ਨ ਉਨਤ ਨੁ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਹਰਿ ਦੇਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੇਤੀ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਉ ਮਿਲੈ ਸੀਤ ਜਨ ਸੇ
 ਵਾ ॥ ੨ ॥ ੫੨ ॥ ੨੪ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਹ ਦੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਹਰਿ ਗਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਬੋਲਿ ਕਥਾ ਸੁਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਉਚਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਨਾਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਪਨ ਸੇ

ਚਰਮਨਤਨਲਾਵਹੁਭਾਉ॥ ਆਨਵਿਕੂਤਮਿਵਿਅਕਰਿਮਾਨਹੁਸਾਚਇਹੈਸੁਆਉ॥
 ੧॥ ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮਕਤਿਕੋਦਾਤਾਏਕਸਮਿਉਲਿਵਲਾਉ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਕੀਸਰਨਾਈ
 ਦੇਤਸਗਲਅਧਿਅਉ॥ ੨॥ ੫੩॥ ੭੬॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਹੋਤੀਨਹੀਕਵਨਕ
 ਛਕਰਈ॥ ਇਹੋਉਦਧਾਈਮਿਲਿਸੇਤਹਗੋਪਾਲਏਕਕੀਸਰਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥
 ਪੈਚਦੇਖਛਿਕ੍ਰਿਅਤਨਮਹਿਵਿਖੇਬਿਅਪਕੀਕਰਈ॥ ਅਸਅਪਾਰਦਿਨਸਗਦਿਰ
 ਖੇਗੁਹਸਤਜਾਤਬਲਜਰਈ॥ ੧॥ ਅਨਾਥਹੁਨਾਥਦਇਅਲਸੁਖਸਾਗਰਸਰਬਦੇਖ
 ਭੇਹਰਈ॥ ਮਨਿਬੀਛਿਤਚਿਤਵਤਨਾਨਕਦਾਸਪੇਖਿਜੀਵਾਪ੍ਰਭਚਰਈ॥ ੨॥ ੫੪॥
 ੭੭॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਛੀਕੇਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨਸੁਦਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਕੀਠਤਨੁਹਰਿ
 ਗਈਐਅਹਿਨਿਸਿਪੂਰਨਨਾਦਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸਿਮਰਤਸੀਤਿਮਹਾਸੁਖਪਾਈ
 ਐਮਿਦਿਜਾਇਸਗਲਬਿਖਾਦਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਲਾਕੁਸਾਧਸੇਗਿਪਾਈਐਅਰਿਲੇਅਵਹੁ
 ਲਾਇ॥ ਸਕੁਤੇਉਚਉਚਤੇਉਚੇਅੰਤਨਹੀਮਿਰਜਾਦਾ॥ ਬਰਨਨਸਾਕਉਨਾਨਕਹਰਿਮੰ
 ਹਿਮਾਪੇਖਿਰਹੈਬਿਸਮਾਦਾ॥ ੨॥ ੫੫॥ ੭੮॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਅਗੋਇਉਸੁਨਨਪ
 ਕਨਕਉਬਾਈ॥ ਨਾਮਬਿਸਾਲਗਹਿਅਨਲਾਲਚਿਬਿਰਬਾਜਨਮੁਖਰਾਈ॥ ੧॥ ਰ
 ਹਾਉ॥ ॥ ਸਮਝਾਏਤਏਤਿਮਨਮੇਰੇਕਬੀਸਿਤਨਅਕਬਕਹਾਈ॥ ਲਾਕੁਲੈਗੁਰਿ
 ਰਿਦੈਅਰਾਧਹੁਕੁਦਕੈਅਵਣਜਾਈ॥ ੧॥ ਉਦਮੁਸਕਤਿਸਿਅਪਤਮਰੀਦੇਹਿਤ
 ਨਾਮੁਦਖਾਈ॥ ॥ ਸੇਈਭਗਤਭਗਤਿਸੇਲਾਗੇਨਾਨਕਜੇਪ੍ਰਭਭਾਈ॥ ੨॥ ੫੬॥
 ੭੯॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਧਨਵੈਤਨਾਮਕੇਵਨਜਾਰੇ॥ ਸੇਈਕਰਹੁਨਾਮਪਨੁਪਾਦੁ
 ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਛੋਡਹੁਕਪਟੁਹੋਇਨਿਰਵੈਰਾਸੇਪ੍ਰਭੁਸੰਗਿਨਿ
 ਹਾਰੇ॥ ਸਚੁਪਨੁਵਨਜਹੁਸਚੁਪਨੁਸੇਚਹੁਕਬਹੁਨਅਵਹੁਹਾਰੇ॥ ੧॥ ਖਾਤਖਰਦਤਵਿ
 ਛੁਨਿਖੁਟਤਨਾਹੀਅਗਨਤਭਰੇਭੇਡਾਰੇ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸੇਕੁਸੰਗਿਜਾਦੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
 ਕੈਦੁਆਰੇ॥ ੨॥ ੫੭॥ ੮੦॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਪ੍ਰਭਜੀਸੇਹਿਕਵਨਅਨਾਥਬਿਚਾ

ਗਾਕਉਨਮਲਤੇਮਾਨੁਕਰਿਅਇਹੁਪਰਤਪੁਤੁਗਾਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜੀਅਖਾ
ਨਸਰਬਕੇਦਾਤੇਗਣਕੇਹੇਨਜਾਹਿਅਖਾਗਾ॥ਸਭਕੇਪ੍ਰੀਤਿਮੁਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੁਸਰਬ
ਘਟਾਘਾਗਾ॥ਕੋਇਨਜਾਨੈਤੁਮਰੀਗਤਿਮਤਿਅਪਹਿਏਕਪਸਾਗਾ॥ਸਾਪਨਾਦੁਬੈਠਾ
ਦੁਹਨਾਨਕਰੁਦਸਾਗਰੁਪਾਰਿਉਤਾਰਾ॥੨॥੫੮॥੮੧॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਆਵੈਰਾ
ਮਸਰਨਿਦੁਤੁਹਾਜੀ॥ਇਕਸਬਿਨੁਵਿਛੁਹੇਰੁਨਜਾਣੈਅਵਰਿਉਪਾਉਤਿਅਗੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ॥ਮਨਬਚਕਰਮਅਰਾਪੈਹਰਿਹਰਿਸਾਪਸੇਕਿਸੁਖੁਪਾਇਅਖਅਨਦਬਿਨੈ
ਦਅਕਬਕਥਾਰਸੁਸਾਚੈਸਹਜਿਸਮਾਇਅਗਾ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜੇਅਪਨਾਕੀਨੇਤਾਕੀਉ
ਤਮਬਾਈ॥ਸਾਪਸੇਗਿਨਾਨਕਨਿਸਤਰੀਐਜੇਰਾਤੇਪ੍ਰਭਨਿਰਬਾਣੀ॥੨॥੫੯॥੮੨॥
ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਜਾਤੇਸਾਪਸਰਨਿਗਹੀ॥ਸੀਤਿਸਹਜੁਮਨਿਤਨਿਪਰਗਾਸਾਬਿਰਥਾ
ਕਛੁਨਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਹੋਹੁਕਿਰਪਾਲਨਾਮੁਇਹੁਅਪਨਾਬਿਨਤੀਏਹਕਹੀ॥
ਆਨਬਿਉਹਾਰਕਿਸਰੇਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਪਾਇਉਲਾਭੁਸਹੀ॥੧॥ਜਹਤੇਉਪਜਿਉਤਹੀ
ਸਮਾਨੇਸਾਈਬਸਤੁਅਹੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਰੁਮਗੁਰਿਕੋਇਉਜੇਤੀਜੋਤਿਸਮਾਹੀ॥੨॥
੮੦॥੮੩॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਰਸਨਾਰਾਮਕੇਜਸੁਗਾਉ॥ਆਨਸੁਆਦਬਿਸਾਰਿਸਭ
ਲੇਭਲੇਨਾਮੁਸੁਆਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਚਰਨਕੁਮਲਬਸਾਇਹਿਰਦੈਏਕਸਮਿਉ
ਲਿਵਲਾਉਮਸਾਪਸੇਗਤਿਹੋਇਨਿਰਮਲੁਬਹੁਤ੍ਵਿਜੇਨਿਨਅਉ॥੧॥ਜਉਪ੍ਰਾਨਅਧਾ
ਰੁਤੇਰਾਤੁਨਿਬਫਿਥਾਉ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਲਿਹਰਿਹਰਿਨਾਨਕਸਚਬਲਿਜਾਉ॥੨॥
੮੧॥੮੪॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਬੈਕੈਠਗੋਬਿਦਚਰਨਨਿਤਪਿਆਉਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁ
ਸਾਪਸੇਗਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਉਤਮਕਥਾਸੁਨੀਜੈਸ੍ਰਵਣੀਮ
ਇਅਕਰਹੁਰੁਗਦਾਨਾ॥ਅਵਤਜਾਵਤਦੋਉਪਖਪੂਰਨਪਾਈਐਸੁਖਵਿਸਰਾਮਾ॥ਸੇਧ
ਤਸੇਧਤਤਤਬੀਚਰਿਉਰੁਗਤਿਸੇਰਪ੍ਰਗੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਇਕਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਅਉਰ
ਸਗਲਧਿਧਿਉਗੀ॥੨॥੮੨॥੮੫॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਸਾਚੇਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਰਾ॥

ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਸਗਲ ਦੁਖੁ ਨਾਸਹਿ ਚਰਨ ਕਮਲੁ ਦਲਿ ਹਾਰਾ ॥ ੧੫੮ ॥ ॥ ਸਤਿ ਪਰ
 ਮੇਸਰੁ ਸਤਿ ਸਾਧਨ ਨਿਹਿਤੁ ਲਹਿ ਰਿਕਾਨੁ ॥ ੧੫੯ ॥ ਤੁਗ ਤਿਭਾਵੁ ਨੀਪਾਰਯੁ ਮਕੀ ਅਵਿਨਾਸੀ ਗੁ
 ਰਗਾਉ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ਐਸ ਗਲ ਅਟਾ ਅਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਹਾਹੁ ਕ
 ਹਤਾ ਕਾ ਅੰਤ ਨ ਪਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ੬੩ ॥ ੨੬ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਬਸੇ ਮਨ ਮੇਰੈ
 ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿ ਉਠਾ ਕਰ ਸਭ ਥਾਈ ਨਿਰੁਦਿ ਬਸੇ ਸਭੁ ਨੇਰੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਬਿਪਨ ਤੇਰਿ ਗ
 ਮ ਲਿਵਲਾਈ ਸੇਤ ਸੰਗਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਜਨ ਮੁਖ ਦਾਰ ਧੁਤੁਇ ਉਪੁਨੀਤਾ ਇਛੁ ਸਗਲ ਪੁਜ
 ਈ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਸੇਹ ਰਿਕਾਜ ਸੁਗਾਏ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ
 ਗਾਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਏ ॥ ੨ ॥ ੬੪ ॥ ੨੭ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਵਨ
 ਤਉ ਗਈ ਐਹ ਰਿਖੇ ਪਾ ॥ ਕਰੁ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮਮਨ ਮੇਰਨ ਛੇਰਿ ਭਰ ਮੇਰੇ ਰੇਖਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਕੋਹ ਤਸਨ ਤਵਿ ਦੁਸੀ ਤਿਨ ਉਪਜਤ ਬਿਨੁ ਬਿਸਾਸ ਕਿ ਆਸੇ ਪਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿ ਆਗਿ ਆਨੇ
 ਚਾਹਤ ਤਵੇ ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਕਾਲੇ ਪਾ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕੋਰਾ ਸਿਸਰ ਬਸੁ ਪੁਸੁ ਆਮੀ ਨਾਨਕ ਮਾਨੁ ਭੁਖ
 ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸੁ ਮਗਨ ਮਨ ਮੇਰੈ ਉਪਰਨ ਅਰਥ ਬਿਸੇਖਾ ॥ ੨ ॥ ੬੫ ॥ ੨੮ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮ
 ਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਨ ਰਾਮ ਕੇ ਇਕਨ ਮਾ ॥ ਕਲ ਮਲ ਦਗ ਪਹਿਰਿ ਧਿਨ ਅੰਤ ਰਿਕੇ ਦਿਦਾਨ
 ਇਸਨਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਆਨ ਜੀ ਜਾਰ ਬਿਰਥਾ ਸੁਮੁਖਾਲ ਤ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਛੇਕੁ
 ਗਿਆਨ ॥ ਜਨ ਮਮਰਨ ਸੇਕ ਤੇ ਛੁਟੈ ਜਗਦੀਸੁ ਜਨ ਸੁਖ ਪਿਆਨੁ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰ
 ਨਿ ਪੂਰਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵੁ ਦਾਨੁ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਵੈ
 ਬਿਨੁ ਸਿਜਾਇ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ੬੬ ॥ ੨੯ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੂਰਤ ਸੇਈ ਜਿ
 ਪੂਰ ਕਉ ਲਾਗੈ ॥ ਸੇਈ ਪੂਰੁ ਸੇਈ ਬਸੈ ਪੂਰੁ ਰਿਏ ਕਖੇ ਮਰਸ ਪਾਗੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਬਲ ਬੰਢ ਕਰੈ ਨ ਜਾਨੈ ਲਾਭੈ ਸੇ ਪੂਰਤ ਨਹੀ ਮੁਕਾ ॥ ਸੁਆਰਥ ਤਿ ਆਗਿ ਅਸਾਰ ਬਿਰਥਿ
 ਉਨਹ ਸਿਮਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਰੂਪਾ ॥ ੧ ॥ ਸੇਈ ਚਤੁਰ ਸਿ ਆਪਣੇ ਭਿਤੁ ਸੇ ਸੁਰਾਸੇ ਦਾਨਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰ
 ਗਿ ਜਿਨਿ ਰਹਿ ਰਿਜ ਪਿਉ ਨਾਨਕ ਸੇ ਪਰਦਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ੬੭ ॥ ੩੦ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫

॥ ਹਰਿਹਰਿਸੇਤਨਾਕੀਜੀਵਨਿ ॥ ਬਿਖੈਰਸਭੇਗਅੰਮ੍ਰਿਤਸੁਖਸਾਗਰਰਾਮਨਾਮਰਸਪੀ
 ਵਨਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਸਿਚਨਿਰਾਮਨਾਮਧਨਰਤਨਾਮਨਤਨਭੀਤਰਿਸੀਵਨਿ ॥ ਹਰਿਰੇ
 ਗਰੰਗਭੁਏਮਨਲਾਲਰਾਮਨਾਮਰਸਪੀਵਨਿ ॥ ੧ ॥ ਜੀਉਮੀਨਾਜਲਸਿਉਓਰਵਾਨੇਰਾਮ
 ਨਾਮਸੇਗਿਲੇਵਨ ॥ ਨਾਨਕਸਿਤਚਾੜਕਕੀਨਿਆਈਹਰਿਬੁਦਧਾਨਸੁਖਬੀਵਨ ॥ ੨ ॥ ੬੬
 ॥ ੨ ॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿਕੋਨਾਮਹੀਨਬੇਤਾਲਾਜੇਤਾਕਰਨਕਰਾਵਨਤੇਤਾਸਭਬੇਧ
 ਨਜੋਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਬਿਨਪ੍ਰਭਸੇਵਕਰਤਅਨਸੇਵਾਬਿਰਥਾਕਾਟੈਕਾਲਾਜਬਜਮੁ
 ਅਇਸਿਘਾਰੈਪਾਣੀਤਬਤਮਰੇਕਵਨਹਵਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਾਖਿਲੇਹੁਦਾਸਅਪੁਨੇਕਉਸਦਾਸਦਾਕਿਰ
 ਥਾਲਾ ॥ ਸੁਖਨਿਧਾਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸੇਰੇਸਾਂਧਸਿਗਿਧਨਮਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ੭੦ ॥ ੨੨ ॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ
 ੫ ॥ ਮਨਿਤਨਿਰਾਮਕੋਬਿਉਹਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਗੁਣਗਾਵਨਗੀਧੇਪੋਹਤਨਹਸੇਸਾਰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
 ਸੁਵਨੀਕੀਰਤਨਸਿਮਰਨੁਸੁਆਮੀਇਹਸਾਧਕੇਆਚਾਰਾ ॥ ਚਰਨਕਮਲਅਸਥਿਤਿਰਿਦੁਅੰਤ
 ਰਿਪੂਜਾਪੂਰਨਕੇਆਧਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭੁਦੀਨਰਇਆਲਸੁਨਹੁਬੇਨਤੀਕਿਰਪਾਅਪਨੀਧਾਰਾ ॥ ਰਾ
 ਮਨਾਮਉਚਰਓਨਿਤਰਸਨਾਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ੭੦ ॥ ੨੩ ॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ॥
 ਹਰਿਕੋਨਾਮਹੀਨਮਤਿਧੇਰੀ ॥ ਸਿਮਰਤਨਾਹਿਸਿਰੀਧਰਠਾਕੁਰਮਿਲਤਅੰਧਦੁਖਘੇਰੀ ॥
 ੧ ॥ ਹਰਿਕੋਨਾਮਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਲਾਗੀਅਨਿਕਭੇਖਬਹੁਜੇਰੀ ॥ ਤੂਠਤਥਾਰਨਲਾਗੈਤਾਕਉ
 ਜਿਉਗਾਗਰਿਜਲਠੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਭਗਤਿਰਸਦੀਜੈਮਨਖਚਿਤਪ੍ਰੇਮਰਸੁ
 ਥੇਰੀ ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਦਾਈਪ੍ਰਭਬਿਨਆਨਨਹੇਰੀ ॥ ੨ ॥ ੭੧ ॥ ੨੪ ॥ ਸਾਰੰਗਮ
 ਹਲਾ ੫ ॥ ਚਿਤਵਉਦਾਅਉਸਰਮਨਮਾਹਿ ॥ ਹਿਇਇਕਤ੍ਰਮਿਲਹੁਸੇਤਸਾਜਣਗ
 ਵਗੋਬਿਦਨਿਤਗਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਭੁਜਨਜੇਤੇਕਾਮਕਰੀਅਹਿਤੇਤੇ
 ਬਿਰਥੀਜਾਹਿ ॥ ਪੂਰਨਪਰਮਾਨੰਦਮਨਿਮੇਰੇਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਸਰਨਾਹਿ ॥ ਜਪਤਪਸੈਜਮਕਰ
 ਮਸੁਖਸਾਧਨਤੁਲਿਨਕਛੁਐਲਾਹਿ ॥ ਚਰਨਕਮਨਾਨਕਮਨਬੇਧਿਓਚਰਨਹਸੇਗਿ
 ਸਮਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ੭੨ ॥ ੨੫ ॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸੇਗੇਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਆ
 ਗੈਕੁਸਲਪਾਛੇਖੇਮਸੁਖਾਸਿਮਰਤਨਾਮਸੁਆਮੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਸਾਜਨਮੀਤ

ਸਖੀਹਰਿ ਮੇਰੇ ਗੋਪਾਲ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਬਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ਨਿਮਖ ਹਿਰਦੈ ਤੇ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਮਿਲ
 ਇਆ ॥ ੧ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਖੇ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਜੀਅ ਜੇਤਵ ਸਿਜਾ ਕੈ ॥ ਏਕਾਲਿ ਦੁਖੁ ਰਨ ਪਰ ਮੇਸ
 ਰ ਕਉ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ॥ ੨ ॥ ੭੩ ॥ ੪੬ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਾਮ ਕੈ ਬਲੁ ਹੋਇ ॥
 ਸਗਲ ਮਨੋ ਰਖ ਪੂਰਨ ਤਾਹੁ ਕੇ ਦੂਖ ਨ ਬਿਅਪੇ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਜੇ ਜਨ ਕੁ ਗਤ ਦਾਸ ਨਿ
 ਜ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਸੁਣਿ ਜੀਵੈ ਤਿਸੁ ਸੇਇ ॥ ਉਦਮ ਕਰ ਉਦਮ ਨੁਪੇਖ ਨ ਕਉ ਕਰ ਮਿਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥
 ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਿਸਰਿ ਨਿਗਰ ਉਦਮੁ ਨ ਹੀ ਕੋਇ ॥ ਦਾਨ ਦੇਇ ਨਾਨਕ ਅਪਨੇ ਕਉ ਚਰਨ
 ਜੀਵੈ ਸੇਤ ਪੋਇ ॥ ੨ ॥ ੭੪ ॥ ੪੭ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਵਤ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਕਰ
 ਹੁ ਕਿਰਪਾ ਗੋਪਾਲ ਬੇਠੁ ਲੇ ਬਿਸਰਿ ਨ ਕਬਹੂੰ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਤਨ ਮਨ ਪਨ ਸਤੁ
 ਤੁਮਰਾ ਸੁਆਮੀ ਅਨਨ ਦੁਜੀ ਜਾਇ ॥ ਜਿਉ ਤੁਰਾਖ ਹਿਤਿ ਉਹੀ ਰਹੁ ਤੁਮਰਾ ਪੈ ਨੈਖਾਇ ॥ ੧
 ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੈ ਬਲਿ ਬਾਲਿ ਜੀਵੈ ਐਕੁ ਹੁਣਿ ਨ ਜਨਮਾਧਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ
 ਜਿਉ ਕੁਦੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ੭੫ ॥ ੪੮ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਰੇ ਨਾਮ ਕੇ ਸੁਖ ਸਾ
 ਗ ॥ ਅਨਕਾ ਮਥਿ ਕਰ ਮਾਇਆ ਸਗਲ ਦੀਸਹਿ ਛਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਗਿਰਿ ਅੰਧ
 ਕੂਪ ਪਤਿ ਤਪਾਨੀ ਨਰ ਕਘੇ ਰਗੁ ਬਾਰਾ ॥ ਅਨਿਕ ਜੀਨੀ ਕਰ ਮਤ ਹਾਰਿ ਉਰ ਮਤ ਬਾਰੰ ਬਾਰ
 ॥ ੧ ॥ ਪਤਿ ਤਪਾਵਨ ਕੁ ਗਤਿ ਬਛੁਲ ਦੀਨ ਕਿਰਪਾ ਪਾਗਾ ॥ ਕਰ ਜੇਹਿ ਨਾਨਕ ਦਾਨ ਮਾਗੇ ਸਾ
 ਧ ਸੰਗਿ ਉਰਧਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ੭੬ ॥ ੪੯ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਰਾਜਤ ਰਾਮ ਕੇ ਪਰਤਾਪਾ ॥ ਆ
 ਪਿਬਿ ਆਪਿ ਸਤੁ ਨਾਸੀ ਬਿਨ ਸੇਤੀ ਨੇਤਾਪੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਤਿਸ ਨਾਬੁਦੀ ਪੂਰਨ ਸ
 ਭਾਸਾ ਦੁਕੈ ਸੰਗੁ ਸੇਤਾਪੁ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਅਚਤੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਮਨ ਤਨ ਆਤਮ ਪ੍ਰਾਪੁ ॥ ੧ ॥
 ਕਾਮ ਰੋਪ ਲੇਖ ਮਦ ਮਤ ਸਰਸਾਪੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ਧਾਪੁ ॥ ਭਗਤਿ ਦੁਲਹੇ ਕਾਵਨ ਹਾਰੇ ਨਾਨਕ ਕੀ
 ਮਾਈ ਬਾਪੁ ॥ ੨ ॥ ੭੭ ॥ ੧੦੦ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਤਮ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸੰਸਾਰਾ ਤਿ
 ਪਤਿ ਨ ਹੋਵਤ ਕੂਕਰੀ ਆਸਾਇ ਤੁਲਾ ਗੋਬਿਧਿ ਆਢੁਗੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਪਾਇਓ ਠਗ
 ਉਰੀ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇ ਉਜਨ ਮਤ ਬਾਰੰ ਬਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਨਿਮਖ ਨ ਸਿਮਰਿ ਚਿਜ ਮਕੈ ਕਰ

ਕਰਤਖੁਆਗੁ॥ ੧॥ ਹੇਹੁ ਕਿਰਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੋਜਨ ਤੇ ਰਿਅਸਤ ਹਰੀ ਗਵਾਰਾ॥ ਨਾਨ
 ਕ ਦਾਸ ਦਰਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਚੈ ਮਨ ਤਨ ਕੇ ਆਧਾਰੁ॥ ੨॥ ੭੨॥ ੧੦੧॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥
 ਮੇਲਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਬਿਨ ਜੀਉ॥ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚੈ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇ ਆਖਿ ਖੇਠ ਗਉਰੀ ਪੀਉ
 ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨ ਮਭੁਰ ਮਤੇ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਬਿਤੀ ਨਹੀ ਕਤ ਹੁਪਾਈ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਸਹਜਿ ਨ ਕੋਟਿ ਆਸਾ ਕਤ ਆਵੈ ਜਾਈ॥ ੧॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਦਾਤੇ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭੁ
 ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਭਵ ਜਲ ਉਤਰਿ ਉਪਾਰੁ॥ ੨॥ ੭੩॥ ॥
 ੧੦੨॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਰਮਣ ਕਉ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਬਾਦ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਿਆਈ ਐ ਪਰ
 ਸਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਾ ਕੇ ਸੁਆਦ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸਿਮਰਤ ਏਕ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਬਿਨ ਸੇ
 ਭਾਇ ਆਮਾਦਾ॥ ਸਹਜ ਅਨੇਕ ਅਨਹਦ ਪੁਨਿ ਬਾਨੀ ਬਹੁ ਰਿਨ ਕੁਏ ਬਿਖਾਦਾ॥ ਸਨਕਾਦਿਕ
 ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ਸੁਕ ਪ੍ਰਗਲਾਦਾ॥ ਪੀਵਤ ਅਮਿਉ ਮਨੇ ਹਰ ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਪਿ ਨਾ
 ਨਕ ਹਰਿ ਬਿਸਮਾਦਾ॥ ੨॥ ੭੪॥ ੧੦੩॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਕੀਨੇ ਪਾਪ ਕੇ ਬਹੁ ਕੋਟਾ॥ ਦਿ
 ਨ ਸਰੇਈ ਬਕਤ ਨਾਹੀ ਕਤ ਹਿ ਨਾਹੀ ਛੋਟਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਮਹਾਬਜਰ ਬਿਖ ਬਿਆਪੀ
 ਸਿਰ ਉਠਾਈ ਪੇਟਾ॥ ਉਘਰਿ ਗਈ ਆਖਿ ਨਹਿ ਭੀ ਤਰਿ ਜਮ ਹਿਰਾ ਸੇਝੇਟਾ॥ ੧॥ ਪਸੁ ਪਰੇ
 ਤ ਉਸਟ ਗਰਧ ਭ ਅਨਿਕ ਜੇਨੀ ਲੇਟਾ॥ ਭੁਜ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਨਕ ਕ ਕੁਨ ਲਾਗੇ
 ਛੋਟਾ॥ ੨॥ ੭੫॥ ੧੦੪॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਅੰਧੇ ਖਾਵਹਿ ਬਿਸੁ ਕੇ ਗਟਾਕਾ॥ ਨੈਨ ਸ੍ਰ
 ਵਨ ਸਰੀਰੁ ਸਭੁ ਹੁਟਿ ਉਸਾ ਸੁਗਇ ਉਤਤ ਘਾਟਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਅਨਾਥ ਰਾਣੀ
 ਉਦਰੁ ਲੈ ਪੋਖਿ ਮਾਇ ਆਗਈ ਆਗਟਾ॥ ਕਿਲਦਿ ਖਕਰਤ ਕਰਤ ਪਛਤਾ ਦੁਹਿ ਕਬਹੂ
 ਨ ਸਾਕ ਹਿ ਛੁਟਾ॥ ੧॥ ਨਿੰਦਕ ਜਮ ਦੂਤਿ ਆਇ ਸੇਧਾਰਿ ਓਦੇ ਦੁਹਿ ਮੰਤ੍ਰ ਉਪਰਿ ਮਟਾਕ
 ॥ ਨਾਨਕ ਅਪਨ ਕਟਾਹੀ ਅਪਸ ਕਉ ਲਾਈ ਮਨ ਆਪਨਾ ਕੀਨੇ ਛਾਟਾ॥ ੨॥ ੭੬॥ ੧੦੫॥
 ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਟੂਟੀ ਨਿੰਦਕ ਕੀ ਅਪਬੀਤਾ॥ ਜਨ ਕਾਰਖਾ ਆਖਿ ਸੁਆਮੀ ਬੇਮੁ
 ਧਕ ਉਠਾਇ ਪਹੁੰਚੀ ਮੀਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਉਸ ਕਾਕ ਹਿ ਆਕੋਇ ਨ ਸੁਨਈ ਕਹੀ

ਨਵੇਸਨਪਾਵੈ॥ ਈਹ ਦੁਖ ਅਭੈ ਨਰਕ ਤੇ ਦੁਖ ਹੁਜੇ ਨੀਤੁ ਰਮਾਵੈ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਗਟ ਕੁਇ ਅ
 ਖੰਡੀ ਬਹੁ ਮੰਡੀ ਕੀਤਾ ਅਪਨਾ ਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਸਗਨਿ ਨਿਰਕੁ ਉਕਰਤੇ ਕੀ ਅਨ ਮੇਗਲ
 ਗੁਣ ਗਾਇਆ॥ ੨॥ ੨੩॥ ੧੦੬॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਤਿਸਨਾ ਜਲ ਤਬ ਹੁਪਰ ਕਾਰਿ
 ॥ ਪੂਰਨ ਹੇਤ ਨਕਤ ਹੁਤਾ ਤਹਿ ਅੰਤਿ ਪਰਤੀ ਗਾਰਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸੋ ਤਿਸੁ ਖਨ ਸਗਲ
 ਉਪਜੇ ਇਹੇ ਇਸੁ ਬਿਉਗਾਰਿ॥ ਆਪੁ ਪਰਕਾ ਕਰਨ ਜਾਨੈ ਕਾ ਮਰੇ ਪਹਿ ਜਾਗਿ॥ ੧॥ ਸਿਸਾਰ
 ਸਾਗਰ ਦੁਖਿ ਬਿਅਪੇਦਾ ਸਲੇਟੁ ਹੁਤਾ ਗਿ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨਾਇ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਬ
 ਲਿਹਾਰਿ॥ ੨॥ ੨੪॥ ੧੦੭॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਰੇਖਾ ਪੀਤੈ ਕਟਨ ਕੀ ਮਤਿ ਲੀਨਾ॥
 ਨਿਮਖ ਘਰੀ ਨ ਸਿਮਰਿ ਉਸੁ ਅਮੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਦੀਨਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਖਾਤ ਪੀ
 ਦੁਤ ਸੰਤ ਸੁਖੀ ਆਨਾ ਮੁਸਿ ਮਰਤ ਪੀਨਾ॥ ਗਰਭ ਉਦਰ ਬਿਲਲਾਟ ਬਰਤਾਤ ਹਾਰੇ ਦੁਤ ਦੀ
 ਨਾ॥ ੧॥ ਮਹਾ ਮਾਰ ਬਿਕਾਰ ਬਾਧਾ ਅਨਿਕ ਜੋ ਨਿਰੁ ਰਮੀਨਾ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਬਿਸਰੇ ਕਟਨ ਦੁ
 ਖਗਨੀ ਅਹਿ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੀਨਾ॥ ੨॥ ੨੫॥ ੧੦੮॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥
 ਮਾਈ ਗੀ ਚਰਨ ਹਉ ਦਗਰੀ॥ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿ ਉਦਰ ਮਤਿ ਜਾਤ ਬਗੀ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਅਗਰ ਅਗਾ ਪਿਉ ਛਾ ਬਿਨਾ ਸੀ ਕੀ ਮਤਿ ਜਾਨਤ ਕਰੀ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ
 ਪੇਖਿ ਮਨੁ ਬਿਗਸਿ ਉਪੁਰਿ ਰਹਿ ਆਸੁ ਬਮਰੀ॥ ੧॥ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਪੀਤ ਮਨ ਮੋਹਨ
 ਮਿਲਿ ਸਾਧਕ ਕੀ ਨੇਸਰੀ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀ ਦੁਤ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਜਮ ਕੀ ਭੀਰਨ ਛਗੀ॥ ੨॥
 ੬੬॥ ੧੦੯॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਮਾਈ ਗੀ ਮਨ ਮੇਰੇ ਮਤ ਦਾਰੋ॥ ਏਕ ਦਇਆ ਅਨ
 ਦੁਸੁਖ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਸਰਪਿ ਉਖੁ ਮਾਰੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਨਿਰਮਲ ਕੁਏ ਉਜਲ ਜਸੁ ਗਾ
 ਦੁਤ ਬਹੁ ਹਿਨੇ ਦੁਤ ਕਾਰੋ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਤੇਰੀ ਲਾਗੀ ਭੇਟਿ ਉਪਰਖ ਅਪਾਰੋ॥ ੧॥ ਕ
 ਰੁਗਹਿ ਲੀਨੇ ਸਰਬ ਸੁਦੀਨੇ ਦੀਪਕੁ ਇਉ ਉਜਾਰੋ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਹੋਰ ਸਕ ਬੈਰਾਗੀ ਕੁਲ
 ਹਸ ਮੁਹੰਤਾਰੋ॥ ੨॥ ੨੬॥ ੧੧੦॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਮਾਈ ਗੀ ਮਨ ਸਿਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀ
 ਹਿ॥ ਤਿਅਗਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਜੀ ਅਨ ਕੇਦਾਰਤਾ ਮਾਇਆ ਸਿਗਿਲ ਪਟਾਰਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥

ਨਾਮ ਵਿਸਾਰਿ ਚਲਾਹਿ ਅਨਮਾਰਗਿ ਨਰਕ ਪੈਰ ਮਹਿ ਪਾਹਿ ॥ ਅਨਿਕ ਸਜੀ ਈਗਨ ਤਨ
 ਆਵੈ ਗਰੇ ਭੇਗਰ ਭੁਭਰ ਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸੇਪਨ ਵੈ ਤੇ ਸੇਪਤਿ ਵੈ ਤੇ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨਿ ਸਮੀਹਿ ॥ ਗੁਰ
 ਪਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਜਗੀਤਿ ਉਬਹੁ ਰਿਨ ਆਵਹਿ ਜੀਹਿ ॥ ੨ ॥ ੮੮ ॥ ੧੧੧ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹ
 ਲ ॥ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਦੀ ਕੁਟਿਲ ਤਾ ਕੁ ਠਾਗਿ ॥ ਕੁਮਨ ਦਹਨ ਭੁਏ ਬਿਨ ਭੀਤ ਰਿਗ ਮਨ ਮਪਰਹਾ
 ਗਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਨਿਦਾ ਪਰਹੀ ਆ ਕਾ ਕ੍ਰੋਧ ਸਾ ਪੂਕੈ ਸੇਗਿ ਮਾਗਿ ॥ ਜਨਮ ਪਦਾਰ
 ਥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜੀਤਿ ਆਬਹੁ ਰਿਨ ਜੁ ਮੇਹ ਗਿ ॥ ੧ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਕ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਪੂਰਨ ਸਬ
 ਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਪਨਾਨ ਕਦਾ ਸਨਿਦਾ ਸੁਜਨ ਤੇਰਾ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹਨ ਮਸਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ੮੯ ॥ ੧੧੨ ॥ ॥
 ਸਾਰੰਗ ਮਹਲ ॥ ੫ ॥ ਪੈਬੀ ਪਰਮੇ ਸੁਰ ਕਾ ਥਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਗਾਵਹਿ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਪੂਰਨ ਕ੍ਰ
 ਮ ਗਿਆਨ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਾਧ ਸਗਲ ਮੁਨਿ ਲੇਚਹਿ ਬਿਰਲੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆ
 ਨੁ ॥ ਜਿਸ ਹਿਰਿ ਪਾਲੁ ਹੋਇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਨ ਤਾ ਕੇ ਕਾਮ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਸੇਭੈ ਭੈ ਜਨ ਤਿਸੁ
 ਜਾਨੈ ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥ ਬਿਨੁ ਪਲੁ ਬਿਸਰੁ ਨ ਜੀ ਮੇਰਾ ਕਰ ਤੇਇ ਗੁਨਾਨ ਕਮੀ ਗੋਦਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ੯੦ ॥ ੧੧੩
 ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲ ॥ ੫ ॥ ਦੁਠਾ ਸਰਬ ਥਾਈ ਮੇਹੁ ॥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗਾਉਹਿ ਜਸੁ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਗਟਿ
 ਉਨੇਹੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਛਾਰਿ ਕੁੰਠ ਦਹਦਿ ਸਜਲ ਨਿਪਿਉ ਨ ਬਾਉ ਨ ਕੇਹੁ ॥ ਕਿਰਪਾ ਨਿ
 ਪਿ ਪੂਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਅਦਾਨ ਸਭੁ ਦੇਹੁ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਸਤਿ ਹਰਿ ਸਤਿਸੁਆਮੀ ਸਤਿਸਾਧ ਸੰਗੇਹੁ
 ॥ ਸਤਿ ਤੇਜਨ ਜਿਨ ਪਰਤੀਤਿ ਉਪਜੀ ਨਾਨਕ ਨਹ ਭੁਰ ਮੇਹੁ ॥ ੨ ॥ ੯੧ ॥ ੧੧੪ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹ
 ਲ ॥ ੫ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਉਤੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥ ਸਜਨ ਮੀਤ ਸਹਾਈ ਤੁਮਹੀ ਤੁਮੇਰੇ ਪਰਵਾਰ ॥
 ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਪਾਰਿ ਉਮੈਰੈ ਮਾਥੇ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥ ਤੁਮਹੀ ਬਿਪਾਤੇ ਸ
 ਭੁਛਲਾ ਪਾਏ ਰਸ ਕਿਰਾਮ ਨਾਮ ਪਿਆਏ ॥ ੧ ॥ ਅਬਿਚਲ ਨੀਦ ਪਰੇ ਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕਬਹੂੰ ਡੋਲਤ
 ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਜਬ ਭੁਏ ਦਇਆ ਰਾਸ ਰਬ ਸੁਖਾਨਿ ਪਿਧੀ ॥ ੨ ॥ ੯੨ ॥ ੧੧੫ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮ
 ਹਲ ॥ ੫ ॥ ਨਿਬਰੀ ਨਾਮ ਕੀ ਸਚੁ ਖੋ ॥ ਲਾਕੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਨਿਪਿਧਨੁ ਬਿਮਾਹਿ ਅਲੇਖ ॥ ੧
 ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਜੀਅ ਜੀਤ ਸਗਲ ਸੇ ਤੇ ਆਪਨਾ ਪ੍ਰਕੁਪਿ ਆਇ ॥ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਅਧਾਰ ਜੀ

ਤਿਉ ਬਹੁ ਫਿਰ ਜੇ ਨਿਨ ਪਾਇ। ਭਏ ਸਿਖਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਬਿੰਦ ਕੁਇਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗ। ਹਰਿ
 ਚਰਨ ਸਿਨਾਨ ਕਪਾਈ ਲਾਗ ਪ੍ਰਭੂ ਸਿਉ ਰੇਗੁ॥ ੨॥੯੩॥੧੧੬॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥
 ਮਾਈ ਗੀਧੇ ਖਿਰ ਗੀਬਿਸ ਮਾਦਾ। ਅਨਹਦ ਪੁਨੀ ਮੇਰਾ ਮਨ ਮੋਹਿਉ ਅਚਰ ਜਤਾ ਕੇ ਸੁਦਾ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ॥ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਧੰਧੇ ਸੇਈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਕੋ ਅਹਿਲਾਦਾ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਗਾਏ ਗੁਨ ਕੇ
 ਬਿਦ ਬਿਨ ਸਿਉ ਸਭ ਪਰਮਾਨੰਦਾ। ਡੇਰੀ ਲਪਟਿ ਰਹੀ ਚਰਨ ਹਮੇਰਿ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਸਗਲੇ ਪਾਦਾ। ਏਕ
 ਅਪਾਰਨਾਨ ਕਜਨ ਕੀ ਆਬਹੁਰਿ ਨ ਜੇਨੀ ਭ੍ਰਮਾਦਾ॥ ੨॥੯੪॥੧੧੭॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥
 ਮਾਈ ਗੀਮਾਤੀ ਚਰਣ ਸਮੂਹਾ ਏਕ ਸੁ ਬਿਨ ਹਉ ਆਨ ਨ ਜਾਨਉ ਦੁਤੀ ਆਭੁ ਉਸਨੁ ਲੁਹੁ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ॥ ਤਿਅ ਗਿਰੀ ਪਾਲ ਅਵਰ ਜੇ ਕਰਣਾ ਤੇ ਬਿਖਿਅ ਕੇ ਪੁਗਾ। ਦਰਸਾਇ ਅਸ ਮੇਰਾ ਮ
 ਨ ਮੋਹਿਉ ਕਾਛੀ ਨ ਕਤੇ ਪੁਗਾ॥ ੧॥ ਸਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਿਲਿਉ ਸੁਖੁ ਦਾ ਬਿਨ ਸੀ ਹਉ ਮੇਰਾ ਮੁਹ। ਰਾਮ ਰੋ
 ਗਿ ਰਾਤੇ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਮਉ ਲਿਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੂਗ॥ ੨॥੯੫॥੧੧੮॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥
 ਬਿਨ ਸੇਵਾ ਚਕੇ ਕਬਿਉ ਹਾਗ। ਰਾਮ ਭਜੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਏ ਜਗ ਸਹਿ ਸਾਗ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ਈਤ ਉਤਨ ਡੇਲ ਕਤ ਹੁਨਾ ਮਹਿ ਰਦੈ ਪਾਗਿ। ਗੁਰ ਚਰਨ ਬੇਰਿਥ ਮਿਲਿਉ ਬਡ ਭਾਛੀ ਤਰਿਉ ਸੇ
 ਸਾਗ॥ ੧॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਉ ਸਰਬ ਨਾਥ ਅਪਾਰ। ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੀਰ ਪੀਉ
 ਨਾਨਕ ਆਨਰ ਸਸਭਿ ਪਾਰ॥ ੨॥੯੬॥੧੧੯॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਤਾਤੇ ਕਰਨ ਪਲਾਹ ਕ
 ਰੇ। ਮੇਰਾ ਬਿਕਾਰ ਮੇਰਾ ਮਦ ਮਾਤੇ ਸਿਮਰਤ ਨਾਹਿ ਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਪ ਤੇ
 ਨਾਠਾਇਣ ਤਿਨ ਕੋ ਦੋਖ ਜਰੇ। ਸਫਲ ਦੇਹ ਪੈ ਨਿਉ ਜਨ ਮੇ ਪੁਕਾਰੇ ਸੰਗਿ ਰਲੇ॥ ੧॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰ
 ਥ ਅਸਟ ਦਸਾ ਸਿਪਿ ਸਭ ਉਪਰਿ ਸਾਧ ਲੇ। ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪੁਰਿ ਜਨ ਬਾਛੈ ਉਪਰਿ ਲਾਗਿ ਪਲੇ
 ॥੨॥੯੭॥੧੧੨੦॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ਜਨ ਕੀ ਪੀ। ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਹੁ ਤਿਏ
 ਹੀ ਸੁਖੁ ਚਾਹਤ ਦਰਸਦੇ ਪਹਿ ਸਬ ਅਖੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਤੁਥੇ ਅੰਤ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁ ਅਮੀ
 ਗਤਿ ਤੇ ਗੀਤਾ ਦਿਨ ਲਾਖੀ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨ ਬੇਧਿ ਆਕਰਿ ਸਰਬ ਸੁ ਅੰਤ ਰਿਰਾਖੀ॥ ੧॥
 ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਧੂ ਜਨ ਇਹ ਬਾਨੀ ਰਸ ਨਾਭ ਪੀ। ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤ ਗੀਐ

ਹੋਰੁਤੀਅਥਿਰਥੇਸਾਖੀ॥ ੨॥੧੨॥੧੨੧॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਮਾਖੀਰਾਮਕੀਤੁਮਾ
 ਖੀ॥ਜਹਦੁਰਗੀਪੁਤਹਾਤੁਬੈਸਹਿਮਹਾਬਿਧਿਅਮਦਰਾਖੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਿਤਹਿਅ
 ਸਥਾਨਤੁਇਕਨਪਾਵਹਿਇਹਿਬਿਧਿਦੇਖੀਅਖੀ॥ਸਿਤਬਿਨੁਤੈਵੇਇਨਛਾਡਿਅਸੇਤਪਰੀ
 ਗੋਬਿੰਦਕੀਪਾਖੀ॥੧॥ਜੀਅਜੇਤਸਗਲੇਤੈਮੋਹੇਬਿਨੁਸੰਤਾਕਿਨੈਨਲਾਖੀਪਨਾਨਕਦਾਸੁ
 ਹਰਿਕੀਰਤਨਿਰਾਤਾਸਬਦੁਸੁਰਤਿਸਚੁਸਾਖੀ॥੨॥੧੨॥੧੨੨॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥
 ਮਾਈਗੀਕਾਟੀਛਾਸਾ॥ਹਰਿਹਰਿਜਪਤਸਰਬਸੁਖਪਾਏਬੀਚੇਗਸਤਉਦਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥
 ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੀਨੇਕਰਿਅਪਨੇਉਪਜੀਹਰਸਿਉਧਿਅਸਿ॥ਸਿਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਹਰਿਗੁਣਗਾ
 ਏਬਿਨਸੀਦੁਤੀਅਸਾ॥੧॥ਮਹਾਉਦਿਅਨਅਟਵੀਤੇਕਾਛੇਮਾਰਗੁਸੇਤਕਹਿਉ॥ਦੇਖਤਦਰਸੁ
 ਖਾਖਸਭਿਨਾਸੇਹਰਿਨਾਨਕਰਤਨਲਹਿਉ॥੨॥੧੦੦॥੧੨੩॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਮਾ
 ਈਗੀਅਰਿਉਪ੍ਰੇਮਕੀਖੋਗਿ॥ਦਰਸਨੁਚਿਤਵਤਧਿਅਸਮਨਿਸੰਦਰਸਕਤਨਕੋਈਤੇਰਿ॥੧
 ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਪ੍ਰਾਨਮਾਨਪਤਿਸੁਤਬੈਧਪਹਰਿਸਰਬਸੁਖਪਨਮੋਰਿ॥ਪ੍ਰਿਗੁਸਰੀਰੁਅਸਟਬਿ
 ਸਟਾਕ੍ਰਿਮਬਿਨੁਹਰਿਜਾਨਤਹੋਰ॥੧॥ਕੁਇਉਕਿਰਪਾਲਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨੁਪਰਾਪੂਰਬਲਾਜੋ
 ਗਾਨਾਨਕਸਰਨਿਕਿਰਪਾਨਿਪਿਸਾਗਰਬਿਨਸਿਉਅਨਨਿਹੋਰ॥੨॥੧੦੧॥੧੨੪॥ਸਾਰੰਗ
 ਮਹਲਾ ੫॥ਨੀਕੀਰਾਮਕੀਪੁਨਿਸੇਇ॥ਚਰਨਕਮਲਅਨੁਪਸੁਆਮੀਜਪਤਸਾਧੁਹੋਇ॥
 ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਚਿਤਵਤਗੋਪਾਲਦਰਸਨਕਲਮਲਕੰਠਪਇ॥ਜਨਮਮਰਨਬਿਕਾ
 ਰਅੰਕਰਹਰਿਕਾਇਛਾਡੇਏਇ॥੧॥ਪਰਾਪੂਰਬਿਨਿਸਹਿਲਿਖਿਅਥਿਰਲਾਧਾਏਕੋਇ॥ਰ
 ਵਨਗਾਨਗੋਪਾਲਕਰਤੇਨਾਨਕਾਸਚੁਜੇਇ॥੨॥੧੦੨॥੧੨੫॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਹ
 ਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਤਿਸਾਰਾ॥ਹਰਿਬਿਸਾਰਿਜੁਆਨਰਚਾਹਿਮਿਥਨਸਕੁਬਿਸਥਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ
 ॥ਸਾਧਸੰਗਮਿਭੁਜਸੁਆਮੀਪਾਧਹੋਵਤਖਾਰਾ॥ਚਰਨਾਰਵਿੰਦਬਸਾਇਹਿਰਦੈਬਹੁਰਿਜਨਮਾ
 ਮਾਰਾ॥ਕਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹਰਾਖਿਲੀਨੇਏਕਨਾਮਅਧਾਰਾ॥ਹਿਨੁਰੈਨਿਸਿਮਰਤਸਦਾਨਾਨਕਮੁਖ
 ਉਜਲਦਰਬਾਰਾ॥੨॥੧੦੩॥੧੨੬॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਮਾਨੀਤੁਰਾਮਕੋਚਰਿਮਾਨੀ॥

ਸਾਧਸੇਗਿਮਿਲਿਗਰਿਗੁਣਗਏਬਿਨਸੀਸਭੁਮਭਿਮਾਨੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ਧਾਰਿਅ
 ਨਗੁਰੁਅਪੁਨੀਕਰਿਲੀਨੀਗੁਰਮੁਖਿਪੁਰਗਿਆਨੀ॥ ਸਰਬਸੂਖਅਨੇਦਘਤੇਰੇਠਾਕਰਦਰ
 ਸਪਿਆਨੀ॥ ੧॥ ਨਿਕਟਿਦੁਰਤਨਿਸਾਸਦਾਸੇਗਾਗਨਿਦੁਹਦਿਸਸਾਈਜਾਨੀ॥ ਪ੍ਰਿਅ
 ਰੰਗਿਰਾਤੀਨਾਗਇਨਨਾਨਕਤਿਸੁਕੁਰਬਾਨੀ॥ ੨॥ ੧੦੪॥ ੧੨੦॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ
 ੫॥ ॥ਤੁਅਚਰਨਅਸਰੇਈਸਾ॥ ਤੁਮਹਿਪਛਾਨੁਸਕਤਮਹਿਸੇਗਿਰਾਖਨਹਰਤੁ
 ਮੇਜਗਈਸਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ਤੁਹਮਰੇਹਮਤਮਰੇਕੁਰੀਐਇਤਉਤਤਮਹੀਰਾਖੋ॥ ਤੁ
 ਬੇਅੰਤੁਅਪਰੰਪਰਸਅਮੀਗੁਰਕਿਰਪਾਲਕੋਈਲਾਖੋ॥ ੧॥ ਬਿਨੁਬਕਨੇਬਿਨਕਹਨਕ
 ਹਦੁਨਅੰਤਰਜਮੀਜਾਨੈ॥ ਜਾਕਉਮੇਲਿਲਏਪੁਕੁਨਾਨਕਸੇਜਨਦਰਗਹਮਾਨੈ॥ ੨॥
 ੧੦੫॥ ੧੨੧॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਅਪਰ ੫॥ ਹਰਿਭੁਜਿਅਨਕਰਮਬਿਕਾਰਾਮਾ
 ਨਮੋਹਨਬੁਝਤਕਿਸਨਾਕਾਲਾਗੁਸਸੀਸਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ਧਾਤਪੀਦੁਤਹਸਤਸੇਵ
 ਤਅਉਧਬਿਤੀਅਸਾਗ॥ ਨਰਕਉਦਰਕੁਮੰਤਜਲਤੇਜਮਹਿਕੀਨੀਸਾਗ॥ ੧॥ ਪਰਯੋਗਕਰ
 ਤਬਿਕਾਰਨਿਦਾਪਾਪਕਰਤਕਰਦਾਗ॥ ਬਿਨਸਤਿਗੁਰਬੁਝਨਾਤੁਮਮੋਹਮਹਾਆਧਾਰ
 ॥੨॥ ਬਿਖਠਗਉਰੀਖਾਇਮੁਠੇਢਿਤਨਸਿਰਜਣਹਾਰੇ॥ ਗੋਬਿੰਦਗੁਪਤਅਹਿਰੋਇਰਹਿ
 ਓਨਿਅਰੋਮਤਿਮਤਿਅਹਿਕਾਰਾ॥ ੩॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਕੁਸੇਤਾਰਖੇਚਰਨਕਮਲਆਧਾ
 ਰਾ॥ ਕਰਜੇਛਿਨਾਨਕਸਰਣਿਆਇਓਗੋਪਾਲਪੁਰਖਆਧਾਰਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੨੬॥
 ॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥

॥ਖੜਤਾਲਾ॥ ਅਰ ੬॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਸੁਭਬਚਨਬੋਲਿਗਣਅਮੋਲਕਿੰਕਰੀਬਿਕਾਰ॥ ਦੇਖਰੀਬਿਛਾਰ॥ ਗੁਰਸਬਦੁਪਿਆਇਮਹ
 ਲੁਪਾਇ॥ ਹਰਿਸੇਗਿਰੰਗਿਕਰਤੇਮਹਾਕੇਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ਸੁਪਨਰੇਸੇਸਚੁ॥ ਮਿਥਨ
 ਬਿਸਥਾਰ॥ ਸਖੀਕਾਇਮੋਹਿਮੇਹਿਲੀਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਹਿਰਦੈਮੇਲਾ॥ ੧॥ ਸਰਬਰੀਪ੍ਰੀਤਿਬਿਅਰ
 ॥ਪ੍ਰਕੁਸਦਾਰੀਦਇਆਰੁ॥ ਕਾਈਆਨਆਨਰੁਚੀਐ॥ ਜਉਸਾਂਧਸਿਗਪਾਏ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿ

ਪਿਆਏ ਅਬ ਹੋ ਜਮਹਿ ਮੇਲਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧੩੦ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੰਚਨ ਬਹੁ
 ਤਿਕਰਾ ॥ ਭੂਮਦਾਨ ਅਰਪਿ ਪਰਾ ॥ ਮਨ ਅਨਿਕ ਸੇਚ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰਤਾ ॥ ਨਾਹੀ ਰੇ ਨਾਮੰਤ ਲਿ
 ਮਨ ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਚਾਰਿ ਭੁਏ ਜਿਹ ਵਭਨੇ ॥ ਦਸ ਅਸਟ ਖਸ
 ਟ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨੇ ॥ ਨਹੀ ਤੁਲਿ ਗੋਬਿੰਦਾ ਨਾਮ ਪਨੇ ॥ ਮਨ ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਬਰਤ ਸੇ
 ਪਿਸੇ ਚ ਚਾਗ ॥ ਵਿਅਕੰਟ ਨਿਰਾਗਾ ॥ ਅਪਰ ਸਕਰਤ ਪਾਕ ਸਾਗ ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ ਬਹੁ ਬਿ
 ਸਾਰਾ ॥ ਪੂਪ ਦੀ ਪਕਰਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਨ ਲਾਗੇ ॥ ਰਾਮ ਦਇਆ ਰੁਸੁ ਟੁਟੀ ਨ ਬੇਨਤੀ ॥
 ਦੇਹਿ ਦਰਸਨੈ ਨ ਪੈ ਓਭੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਮਿਸਟ ਲਾਗੇ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੧੩੧ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ
 ੫ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਾਪਿ ਰਾਮ ਤਰਾਮ ਸਹਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਸੇਤਨ ਕੇ ਚਰਨ ਲਾਗੇ
 ਕਾਮ ਕੋ ਪਲੇ ਭੁਤਿ ਆਗੇ ॥ ਗੁਰਗੋਪ ਲਭੁ ਏਕਿ ਰਖਾਲ ਲਬ ਪਿਅਪਨੀ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨ
 ਸੇਕੁ ਮੇਹ ਅੰਧ ਟੂਟੇ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੋਧਾ ॥ ਪੂਰਨ ਸਰਬ ਤਠਾ ਕੁਰਨ ਹੋ ਕੇ ਓਭੈ ਰਈ ॥ ਸੁਆ
 ਮੀ ਸੁਖ ਸੇਨ ਭੁਏ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੋਖ ਗਏ ॥ ਸੇਤਨ ਕੇ ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥
 ੨ ॥ ੩ ॥ ੧੩੨ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਮੁਖ ਹੁ ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਮਨ ਪਾਰੇ ॥ ੧
 ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨਨ ਭੁਗਤਿ ਕਰਨ ਅਨਿਕ ਪਾਤਿਕ ਪੁਨਹ ਚਰਨਾ ॥ ਸਰਨ ਪਰ
 ਨ ਸਾਧੂ ਆਨ ਬਾਨਿ ਬਿਸਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨੀਤਿ ਨੀਤਿ ਪਾਦ ਨਾਮ ਹਿਮ ਹਾਪੁ
 ਨੀ ਸੇਵ ਕਭੈ ਟੂਹਿ ਕਰਨ ਕਲਿ ਮਲ ਦੇਖ ਜਾਰੇ ॥ ਕਹਤ ਮੁਕਤ ਸੁਨਤ ਮੁਕਤ ਰਹਤ ਜਨ
 ਮਰਹਤੇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਾਰ ਭੂਤ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੧੩੩ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ
 ੫ ॥ ਨਾਮ ਭੁਗਤਿ ਮੋਗ ਸੇਤਨ ਤਿਅਗਿ ਸਗਲ ਕਾਮੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਇ
 ਹਰਿ ਪਿਆਇ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਸਦਾ ਗਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀਰਨ ਬਾਛੁ ਏਨ ਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥
 ੧ ॥ ਸਰਬ ਕੁਸਲ ਸੁਖ ਬਿਸੁਆ ॥ ਆਨਦਾ ਅਨੰਦ ਨਾਮ ਜਮ ਕੀ ਕੁਛੁ ਨਾਹਿ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥ ਜਿ
 ਮਰਿ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਏਕ ਸਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਣ ਸਿਸਾਰ ਸਗਲ ਤਾਪ ਹਰਨਾ ॥ ਨਾਉ ਰੂਪ
 ਸਾਧ ਸਿਗਨਾਨ ਕਪਾਰ ਗਰਾਮੀ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੧੩੪ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਨ ਲਾਲ

ਰਹਾਉ॥ ॥ਪਨੁਪਰਨੀਸੇਅਰੁਸੇਪਤਿਸਗਰੀਜੇਮਾਨਿਉਅਪਨਾਈ॥ਤਨੁਛੁਟੇਕੁਮੇ
 ਸਿਨਚਾਲੇਕਹਾਤਾਹਿਲਪਟਾਈ॥੧॥ਦੀਨਦਇਆਲਸਦਾਦਖੁਭੇਜਨਤਾਸਿਉਰੁਚਨ
 ਬਛਾਈ॥ਨਾਨਕਕਹਤਜਗਤਸਭੁਮਿਥਿਅਜਿਉਸੁਪਨਾਰੈਨਾਈ॥੨॥੧॥ਸਾਰੰਗਮਹਲ
 ੨॥ਕਹਮਨਬਿਥਿਅਸਿਉਲਪਟਾਈ॥ਯਜਗਮੇਕੋਉਰਹਨਪਾਵੈਇਕਆਵਹਿਇ
 ਬਜਾਹੀ॥ਕੋਕੋਤਨਪਨੁਸੇਪਤਿਕੋਕੋਸਿਉਨੇਹੁਲਗਾਹੀ॥ਜੇਦੀਸੇਸੇਸਗਲਬਿਨਾਸੇਜਿਉ
 ਬਾਦਰਿਕੀਛਾਹੀ॥੧॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਸਰਨਿਸੇਤਨਗੀਮੁਕਤਿਹੋਹਿਛਿਨਮਾਹੀ॥ਜ
 ਨਨਾਨਕਕਹਾਵੈਤਭਜਨਬਿਨੁਸੁਖਸੁਖਨੇਭਿਨਾਹੀ॥੨॥੨॥ਸਾਰੰਗਮਹਲ ੨॥ਕਹ
 ਨਰਅਪਨੇਜਨਮੁਗਾਵਾਵੈ॥ਮਾਇਆਮਦਬਿਥਿਰਸਿਗਾਢਿਉਰਾਮਸਰਨਿਨਹੀਆਵੈ॥
 ੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਇਹਸੇਸਾਰਸਗਲਹੇਸੁਪਨੇਦੇਖਿਕਹਾਏਭਾਵੈ॥ਜੇਉਪਜੇਸੇਸਗਲ
 ਬਿਨਸੇਰਹਨੁਨਕੋਉਪਵੈ॥੧॥ਮਿਥਿਅਤਨੁਸਾਚੇਕਰਿਮਾਨਿਉਇਹੁਕਿਪਿਅਪੁਬਿਪਵੈ
 ॥ਜਨਨਾਨਕਸੇਉਜਗਮੁਕਤਾਰਾਮਭਜਨਚਿਤੁਲਾਵੈ॥੨॥੩॥ਸਾਰੰਗਮਹਲ ੨॥
 ਮਨਕਰਿਕਬਹੁਨਹਰਿਗੁਨਗਾਇਓ॥ਬਿਖਿਸਕਤਿਰਹਿਉਨਿਸਬਾਸੁਰੀਨੇਅਪਨੇਕੁਇ
 ਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਗੁਰਉਪਰੇਸਸੁਨਿਨਹਿਕਾਨਨਿਪਰਦਾਰਾਲਪਟਾਇਓ॥ਪਰਨੀ
 ਦਿਅਕਾਰਨਿਬਹੁਪਾਵਤਸਮਝਿਉਨਹਿਸਮਝਾਇਓ॥੧॥ਕਹਾਕਹਉਮੇਅਪਨੀਕਰਨੀ
 ਜਿਹਬਿਪਿਜਨਮੁਗਾਵਾਇਉ॥ਬਹਿਨਾਨਕਸਭਅਉਗਨਮੇਮੇਰਖਿਲੇਹੁਸਰਨਾਇ॥੨॥
 ੪॥ਗਗੁਸਾਰੰਗਮਹਲ ੧॥
 ॥ਘਰੁ ੧॥ਅਸਟਪਟੀ॥ ॥
 ॥ਗਰਿਬਿਨੁਕੋਓਜੀਵਮੇਰੀਮਾਈ॥ਜੇਜਗਦੀਸਤੇਰਾਜਸਜਾਉਮੇਗਰਿਬਿਨੁਰਹਨਨਜਾਈ
 ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਗਰਿਥਿਅਸਥਿਅਸੀਕਾਮਨਿਦੇਖਉਰੈਨਿਸਬਾਈ॥ਸ੍ਰੀਪਰਨਾਬ
 ਮੇਰਾਮਨਲੀਨਾਪੁਕਜਨੇਪੀਰਪਰਾਈ॥੧॥ਗਟਤਸਰੀਰਿਪੀਰਹੋਗਰਿਬਿਨੁਗੁਰਸਬਰੀਰ
 ਰਿਪਾਈ॥ਹੋਹੁਦਇਆਲਕਿਰਪਾਕਰਿਹਰਿਜੀਉਹਰਿਨਿਹਿਰਹੇਸਮਾਈ॥੨॥ਅੰਸੀਰਵਤਰਵ

॥੧॥
 ॥੨॥

ਹੁਮਨਮੇਰੇਹਰਿਚਰਈਤਿਤਲਾਈ।।ਬਿਨੈਸੁਦੇਹੁਦਗਇਮਨੇਹਰਨਿਰਭਉਸਹ
 ਨਿਸਮਾਈ॥ ੩॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਸਦਾਪੁਨਿਨਿਹਚਲਘਟੈਨਕੀਮਤਿਪਾਈ।।ਬਿਨਨਦੈ
 ਸਭੁਕੇਈਨਿਰਪਨੁਸਤਿਗੁਰਬੁਦਬੁਦਾਈ॥੪॥ਪ੍ਰੀਤਪ੍ਰਾਨਭਏਸੁਦਿਸਜਨੀਦੁਤਮੁ
 ਈਬਿਖਖਾਈ।।ਜਬਕੀਉਪਜੀਤਬਕੀਤੇਸੀਰੰਗਲਭਈਮਨਿਭੁਈ॥੫॥ਸਹਜਿਸ
 ਮਾਪਿਸਦਾਇਹਰਿਸਿਉਜੀਵਾਹਰਿਗੁਣਗਾਈ।।ਗੁਰਕੋਸਬਦਿਰਤਾਬੋਗਾਗੀਨਿਜ
 ਘਰਿਤਾਫੀਲਾਈ॥੬॥ਸੁਖਰਸਨਾਮੁਸਹਰਸੁਮੀਠਾਨਿਜਘਰਿਤਤੁਗੁਮੀਈ॥ਤ
 ਹੀਮਨਜਹੀਤੈਰਖਿਅਐਸੀਗੁਰਮਤਿਪਾਈ॥੭॥ਸਨਕਸਨਾਦਿਬ੍ਰਹਮਾਦਿਇ
 ਫਾਦਿਕੁਭਗਤਿਰਤੇਬਨਿਅਈ।।ਨਾਨਕਹਰਿਬਿਨਘਰੀਨਜੀਵੈਹਰਿਕਾਨਾਮੁਵਡਾ
 ਈ॥੮॥੧॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੬॥ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਪੀਰੈਮਨੁਮੇਰਾ।।ਕੇਦਿਕਲਪਕੇਦੁ
 ਖਬਿਨਾਸਨਸਾਧੁਨਿਨਿਬੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕ੍ਰਿਪਨਿਵਾਰਿਜਲੇਹਉਮਮਤਾ
 ਪ੍ਰੇਮਸਦਾਨਉਰੰਗੀ।।ਅਨਭਉਬਿਸਰਿਗਏਪ੍ਰਭੁਜਾਇਅਹਰਿਨਿਰਮਾਇਲੁਸੰਗੀ॥
 ੧॥ਚੰਦਲਮਤਿਤਿਆਗਿਭਉਭੰਜਨੁਪਾਇਅਏਕਸਬਦਿਲਿਵਲਾਗੀ।।ਹਰਿਰਸਦਾ
 ਖਿਤਿਖਾਨਿਵਾਰੀਹਰਿਮੇਲਿਲਏਵਡੁਭਾਗੀ॥੨॥ਅਭਰਸਸਿਚਿਭਏਸੁਭਰਸਰਗੁਰ
 ਮਤਿਸਾਚੁਨਿਰਾਣਾ।।ਮਨਰਤਿਨਾਮਿਰਤੇਨਿਹਕੇਵਲਾਘਾਇਜੁਗਾਦਿਦਇਆਲਾ॥
 ੩॥ਮੇਹਨਿਮੇਹਿਲੀਅਮਨੁਮੇਰਾਬਠੈਭਾਗਿਲਿਵਲਾਗੀ।।ਸਾਚੁਬੀਚਾਰਿਕਿਲਵਿਖਦੁ
 ਖੁਕਾਟੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਅਨੁਗਾਗੀ॥੪॥ਗਹਿਰਗੀਭੀਰਸਾਗਰਰਤਨਾਗਰਅਵਰੁਨਜੀਅ
 ਨਪੂਜਾ।।ਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿਭਰਮਭਉਭੰਜਨੁਅਵਰੁਨਜਾਨਿਆਦੁਜਾ॥੫॥ਮਨੁਅਮਾਰਿ
 ਨਿਰਮਲਪਦੁਚੀਨਿਆਹਰਿਰਸਤੇਅਧਿਕਾਈ।।ਏਕਸਬਿਨਮੇਅਵਰੁਨਜਾਨਾਸਤਿਗੁਰਬ
 ਸੁਬਦਾਈ॥ਅਗਮਅਗੋਦਰੁਅਨਾਥਅਜੇਨੀਗੁਰਮਤਿਏਕੋਜਨਿਅਮਸੁਭਰਸਭੁਰੇਨਾਜੀ
 ਤੇਮਨਮਾਨਿਆ।।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅਕਬਕਬੀਐਕੋਭਉਕਹਾਵੈਸੋਈ॥ਨਾਨਕਵਈਨਦ
 ਦਿਅੰਲਹਮਾਰੇਅਵਰੁਨਜਾਨਿਅਕੋਈ॥੮॥੨॥ ॥ ॥ ॥

॥ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ॥ ੩॥

॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥

॥

॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥

॥ ਮਨਮੋਹਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮ ਫੁਟਿ ਆਈ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ੧॥ ਗੁਰਮਤਿ ॥ ॥ ਸਬਦਿ ਭੁਵਨੁ ਜਨਮ ਕਾਲ ਪੰਜ ਨੁਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ਹਰਿ ਸਬਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਆਸ ਆਈ ॥ ੧॥ ਭੁਗਤਾ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੋਜਨੁ ਪੈ ॥ ਨਹੁ ਭੁਗਤਿ ਬਡਾਈ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਦਾਸਾ ਸਾਧਹਿ ਸੇਵਨਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੇਠਾ ਪਾਈ ॥ ੨॥ ਮਨਮੁਖ ਧੁਪਿ ਕਾਢੀ ਮਨੁ ਆਭੋ ਲੈ ਅਕੁ ਬਨੁ ਕਪੈ ਕਹਾਨੀ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਿਹਤ ਲੁਹਰਿ ਮਨਿ ਦਸਿ ਆਖੈ ਮ੍ਰਿਤ ਸਾਢੀ ਬਾਨੀ ॥ ੩॥ ਮਨ ਕੇਤੁ ਰੋਗ ਸਬਦਿ ਨਿਦਾ ਰਿਰਸਨਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿ ਰਹੀ ਭੈ ਸਦਾ ਅਪੁਨੇ ਜਿ ਨਿਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ੪॥ ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਮੁਕਤੋ ਵੈ ॥ ਹਰਿ ਦਰਈ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ਹਰਿ ਸਰਸਾ ਗੁਰੁ ਸਦਾ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ੫॥ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਸਦਾ ਰੋਗਿ ਰਾਤੀ ਹਉ ਮੈ ਤਿਸਨ ਆਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਿਹਕੇ ਵਲਹਰਿ ਰਵਿਹਾ ਆਸ ਭੁਭਾਤ ਮਰਾ ਮਮੁਰਾਹੀ ॥ ੬॥ ਸੇਵਕਿ ਸੇਵਿ ਰਹੇ ਸਭਿ ਰਾਤੇ ਜੇ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭੁਭੇ ॥ ਦੁਖਿ ਪਾਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ਜਗਿ ਸੁਠੀ ਗੁਣ ਅਵਗੁਣੁ ਨ ਪਛੁਣੈ ॥ ੭॥ ਆਖੈ ਮੇਲਿ ਲਈ ਅਕੁ ਬੁਝੀ ਭੈ ਸਦਾ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਣੈ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਦੁਖਾਈ ॥ ੮॥

॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ॥ ੩॥ ਮਨਮੋਹਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਤਿ ਮੀਠਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਬਿਲਵਿਖ ਭੁਭੈ ਭੁਜਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋ ਡੀਠਾ ॥ ੧॥ ਗੁਰਮਤਿ ॥ ॥ ਕੇਟਿ ਕੇਟਿ ਤਰਕੇ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸਨ ਹਰਿ ਸਾਧਮ ਨਿਭਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰਨ ਸੁਧੈ ਦੁਜਾ ਸਤਿਗੁਰਏ ਕਬਹੂੰ ਏਆ ॥ ੧॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰ ਥਾ ਜਿਨ ਘਟਿ ਦਾਸਿ ਆਸਹੇ ਰੋਗ ਸਮਾਈ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇਰੇ ਗਿਰਲੁ ਲੇਰਾ ਤੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ੨॥ ਰਸਨਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਸਿਰਾਤੀ ਲਾਲੁ ਭਈ ਰੰਗੁ ਲਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਹਕੇ ਵਲ ਜਾਨਿ ਆਮਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਆਸੀ ਤਿਆਈ ॥ ੩॥ ਪੈਠਿ ਤਪਤ੍ਰਿਪਤਿ ਮੇਨੀ ਸਭਿ ਬਾਕੇ ਭੁਰਮਿ ਭੁਖ ਖਰੇ ਭੁਖ ਪਾਰੀ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਨਿਰੋਜਨੁ ਪਾਇ ਆਸਾਢੀ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ੪॥ ਆਵਾਗਉ

ਨਨਿਦੁਰਿਸਚਿਰਾਤੇਸਾਚੁਸਬਦੁਮਨਿਭੁਇਅਯਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸਖਪਾਈਮੀਜਿਨਿ
 ਵਿਚਹੁਆਪੁਗਦਾਇਅਯਾ॥ ੫॥ ਸਾਚੈਬਦਿਸਹਜੁਪੁਨਿਉਪਜੈਮਨਿਸਾਚੈਲਿਦੁਲਾਈ॥
 ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਗੁਰਮੁਖਿਮਨਿਦੁਸਾਏ॥ ਏਕਸਮਹਿਸਭਜਗਤੇਦਰਤੇਵਿ
 ਰਲਾਏਕਪਛਾਏ॥ ਸਬਦਿਮਰੈਤਾਸਭੁਕਿਛੁਸਏਅਨਦਿਨਏਕੇਜਾਏ॥ ੭॥ ਜਿਸਨੇਨਦਰਿ
 ਕਰੇਸੇਈਜਨਬੁਝੈਹੋਰੁਕਹਣਕਬਨੁਜਾਏ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਬੈਰਾਗੀਏਕਸਬ
 ਦਿਲਿਦੁਲਾਈ॥ ੮॥ ੨॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੩॥ ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕੀਅਕਬਕਹਾਈ॥ ਹਰਿ
 ਨਦਰਿਕਰੇਸੇਈਜਨਪਾਏਗੁਰਮੁਖਿਦਿਰਲੇਜਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਹਰਿਗੁਰਗੀ
 ਭੀਰਗੁਣੀਗਹੀਰੁਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਇਅਯਾ॥ ਬਹੁਬਿਧਿਕਰਮਕਰਹਿਭਾਇਦੂਜੈਬਿਨੁਸ
 ਬਦੇਬਉਰਾਨਿਅਯਾ॥ ੧॥ ਹਰਿਨਾਨੈਸੇਈਜਨਨਿਰਮਲੁਠਿਰਿਮੈਲਾਮੂਲਿਨਹੇਈ॥ ਨਾ
 ਮਬਿਨਾਸਭਜਗੁਹੈਮੈਲਾਦੂਜੈਭਰਮਿਪਤਿਘੋਈ॥ ੨॥ ਕਿਅਕਿਛੁਕਿਅਸੰਗਹਿਤਿਅ
 ਗੀਮੇਤਾਬੂਝਨਪਾਈ॥ ਮੋਹਿਦੀਨਕਿਰਪਾਕਰਿਹਰਿਜੀਉਨਾਮੋਹੈਇਸਖਾਈ॥ ੩॥ ਸ
 ਚਾਸਚਰਾਤਾਕਰਮਿਬਿਧਾਤਾਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਨਾਇਲਾਏ॥ ਗੁਰੂਦੁਆਰੇਸੇਈਬੁਝੈਜਿ
 ਸਨੇਅਧਿਬੁਝਾਏ॥ ੪॥ ਏਧਿਬਿਸਮਾਦੁਇਹੁਮਨੁਨਹੀਚੇਤਿਅਯਾਦਾਗਉਦੁਸੈਸਾਰ
 ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਸੇਈਬੁਝੈਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰਾ॥ ੫॥ ਜਿਨਦਰਸੁਝੈਸੇਕਦੇਨਦਿਗਾਛਹਿ
 ਸਤਿਗੁਰਬਖਸ਼ੁਬਖਾਈ॥ ਸਦੁਸੰਜਮੁਕਰਨੀਕਿਰਤਿਕਮਾਦਹਿਅਵਨੁਜਾਣੁਰਹਾਈ॥ ੬॥
 ॥ ਸੇਦਰਿਸਾਚੈਸਾਚੁਕਮਾਦਹਿਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਅਧਾਰਾ॥ ਮਨਮੁਖਦੂਜੈਭਰਮਿ
 ਭੁਲਾਏਨਾਬੁਝਹਿਦੀਚਾਰਾ॥ ੭॥ ਅਧੇਗੁਰਮੁਖਿਅਧੇਦੈਵੈਅਧੇਕਰਿਕਰਿਵੇਖੋ॥ ਨਾਨਕ
 ਸੇਜਨਥਾਇਪਏਹੈਜਿਨਕੀਪਤਿਪਾਵੈਲੇਖੋ॥ ੮॥ ੩॥ ੫॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ ॥

॥ ਅਰੁ ੧॥

॥ ॥

੧੯ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਗੁਸਾਈਪਰਤਾਪੁਤੁਹਾਰੇਡੀਠ

॥ ਕਰਨਕਰਾਦਨਉਪਾਇਸਮਾਦਨਸਗਲਛੁੜਪਤਿਬੀਠਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਰਾਣਾਰਾਉ

ਰਾਜਭਏਰਗਾਤਿਨਿਭਏਕਹੁਕਹਾਇਉ॥ ਹਮਰਾਜਨੁਸਦਾਸਲਾਮਤਿਤਾਰੇਸਗਲਘ
 ਟਾਜਸੁਗਾਇਉ॥ ੧॥ ਉਪਮਾਸੁਨਹੁਰਾਜਨਰੀਸੇਤਹੁਕਹੁਤਜੇਤਪਾਹੁਦੁਆਵਿਸੁਮਾਰਵਡੁਸਾਹ
 ਦਾਤਾਰਾਉਚੇਗੀਤੇਉਚਾ॥ ੨॥ ਪਦਨਪਰੇਇਓਸਗਲਅਥਾਰਾਪਾਵਕਵਾਸਟਸੇਗੋ॥ ਨੀਰ
 ਪਰਟਿਕਰਿਰਾਖੇਏਕੋਤਰੇਇਨਕਿਸਰੀਸੇਗੋ॥ ੩॥ ਘਟਿਘਟਿਕਥਾਰਾਜਨਕੀਚਾਉਘਰਿਘ
 ਰਿਤੁਸੁਹਿਉਮਾਹਾ॥ ਜੀਅਜਿਤਸਰੁਪਾਛੇਕਰਿਅਪ੍ਰਥਮੇਰਿਜਚੁਸਮਾਹਾ॥ ੪॥ ਜੇਕਿਛੁਕਰ
 ਟਾਸੇਅਪੇਕਰਣਾਸਮਲਤਕਾਹੁਦੀਨੀ॥ ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਕਰਹੁਇਖਾਏਸਾਏਸਾਖੀਛੀਨੀ
 ॥ ੫॥ ਹਰਿਭੁਗਤਾਕਰਿਰਾਖੇਅਪਨੀਦੀਨੀਨਾਮੁਦੁਡਾਈ॥ ਜਿਨਿਜਿਨਿਕਰੀਅਵਗਿਅਜਨ
 ਕੀਤੇਰੈਦੀਏਰੁਛਾਈ॥ ੬॥ ਮੁਕਤਿਭਏਸਾਪਸੇਗਤਿਕਰਿਤਿਨਕੇਅਵਗਨਸਰੁਪਰਹਰਿਅ
 ॥ ਤਿਨਕਉਦੇਖਿਭਏਕਿਰਪਾਲਾਤਿਨਭਵਸਾਗਰੁਤਰਿਅ॥ ੭॥ ਹਮਨਾਨੇਨੀਚਤੁਮਬ
 ਨੁਸਾਹਿਬਕਦਰਤਿਕਉਦੁਬੀਚਾਰਾ॥ ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਗੁਰਦਰਸੁਦੇਖੇਨਾਨਕਨਾਮਅਪਾਰਾ
 ॥ ੮॥ ੧॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੩॥ ਘਰੁ ੬॥ ਅਗਮਅਗਾਇਸੁਨਹੁਜਨਕਥਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀ
 ਅਚਰਜਸਰੁ॥ ੧॥ ਸਦਾਸਦਾਸਤਿਗੁਰੁਨਮਸਕਾਰਾ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਗੁਣਗਾਇਅਪਾਰਾ॥
 ਮਨਭੀਤਰਿਹੈਦੈਪਰਗਾਸੁ॥ ਗਿਆਨੇਅੰਜਨਅਗਿਆਨਥਿਨਾਸੁ॥ ਮਿਤਿਨਾਹੀਜਾਕਾਬਿ
 ਸਥਾਰਾ॥ ਸੇਭਾਤਾਕੀਅਪਰਅਪਾਰਾ॥ ਅਨਿਕਰੰਗਜਾਕੇਗਨੇਨਜਾਗਿ॥ ਸੰਗਰਖਦੁਹੁਮ
 ਹਿਨਾਹਿ॥ ੨॥ ਅਨਿਕਬ੍ਰਹਮੇਜਾਕੇਬੇਦਪੁਨਿਕਰਹਿ॥ ਅਨਿਕਮਹੇਸਧੈਸਿਧਿਅਨੁਪਰਹਿ
 ॥ ਅਨਿਕਪੁਰਖਅੰਸਾਅਵਤਾਰਾ॥ ਅਨਿਕਇੰਦ੍ਰਉਬੇਦਰਬਾਰਾ॥ ੩॥ ਅਨਿਕਪਦਨਪਾਵਕੁ
 ਅਰੁਨੀਰਾ॥ ਅਨਿਕਰਤਨਸਾਗਰਦੁਪਿਖੀਰਾ॥ ਅਨਿਕਸੂਰਸਸੀਅਰੁਨਖਿਅਤਿ॥ ਅਨਿ
 ਕਦੇਵੀਦੇਵਾਬਹੁਭਾਤਿ॥ ੪॥ ਅਨਿਕਬਸੁਪਾਅਨਿਕਕਾਮਧੇਨਾ॥ ਅਨਿਕਪਾਰਜਾਤਅਨਿਕ
 ਮੁਖਥੇਨਾ॥ ਅਨਿਕਅਕਾਸਅਨਿਕਪਾਤਾਲਾ॥ ਅਨਿਕਮੁਖੀਜਪੀਐਗੋਪਾਲਾ॥ ੫॥ ਅਨਿਕ
 ਸਾਸਤ੍ਰਸਿਮ੍ਰਿਤਿਪੁਰਾਨਾ॥ ਅਨਿਕਜੁਗਤਿਹੋਵਤਬਖਿਅਨਾ॥ ਅਨਿਕਸਰੋਤੇਸੁਨਹਿਨਿਧਾ
 ਨਾ॥ ਸਰਬਜੀਅਪੂਰਨਭੁਗਵਾਨਾ॥ ੬॥ ਅਨਿਕਪਰਮਅਨਿਕਕੁਮੇਰਾ॥ ਅਨਿਕਬਰਨਅ

ਨਿਕਕਨਿਕਸਮੇਗ। ਅਨਿਕਸੇਖਨਦੁਤਨਨਮਲੇਗਿ। ਪਾਰਬਰਮਵਾਅੰਤਨਤੇਗਿ॥ ੭ ॥
 ਅਨਿਕਪੁਰੀਅੰਅਨਿਤਰਬੰਡਾ। ਅਨਿਕਰੂਪਰੰਗਬਰਮੇਡਾ। ਅਨਿਕਬਨਾਅਨਿਕਛਲਮੂਲ
 ॥ ਅਪਹਿਸੂਖਮਅਪਿਅਸਬੁਲਾ॥ ੮ ॥ ਅਨਿਕਜੁਗਾਦਿਦਿਨਸੁਅਰੁਗਤਿ। ਅਨਿਕਪਰ
 ਲਭਿਅਨਿਕਉਪਾਤਿ। ਅਨਿਕਜੀਅਜਾਕੇਗਿਰਮਾਗਿ। ਰਮਤਰਮਪੂਰਨਸਰਬਠਾਇ॥
 ੯ ॥ ਅਨਿਕਮਾਇਆਜਾਕੇਲਖੇਨਜਾਇ॥ ਅਨਿਕਕਲਖੇਲੇਹਰਿਰਾਇ॥ ਅਨਿਕਪਨਿ
 ਤਲਲਿਤਸੇਗੀਤ। ਅਨਿਕਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟੇਤਹਚੀਤ॥ ੧੦ ॥ ਸਭਤੇਉਚੁਭਗਤਜਾਕੇਸੰਗਿ।
 ਆਠਪਹਰਗੁਰਗਾਦਿਹਿਰੰਗਿ। ਅਨਿਕਅਨਾਹਦਅਨਿਦਸੁਨਕਾਰਾ। ਉਆਰਸਕਾਕਛੁਅੰ
 ਤੁਪਾਰ॥ ੧੧ ॥ ਸਤਿਪੁਰਖੁਸਤਿਅਸਾਨੁ। ਉਚਤੇਉਚਤਿਰਮਲਨਿਰਬਾਨੁ। ਅਪਨਾਕੀਆ
 ਜਾਨਹਿਅਪਿ। ਅਪੇਘਟਿਘਟਿਰਹਿਉਬਿਅਪਿ। ਕਿਰਪਾਨਿਪਾਨਨਾਨਕਦਇਆਲਾ।
 ਜਿਨਿਜਪਿਅਨਾਨਕਤੇਭਏਨਿਗਲਾ॥ ੧੨ ॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ਰਾਗੁਸਾਰੰਗਮਹਲ ੫ ॥

॥ ਛੰਤ॥

॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਸਭਦੇਖੀਐਅਨਭੈਕਾਦਾਤਾ

॥ ਘਟਿਘਟਿਪੂਰਨਹੈਅਲਿਪਾਤਾ। ਘਟਿਘਟਿਪੂਰਨਕਰਿਬਿਸਥੀਰਨਜਲਤਰੰਗਜਿਉ
 ਰਚਨਕੀਆ। ਹਰਿਰਸਮਏਭੇਗਘਟਾਨੇਅਨਨਬੀਅਕੇਬੀਆ। ਹਰਿਰੰਗੀਇਕਰੰਗੀ
 ਠਾਕੁਰਸੇਤਸੰਗਿਪੂਰਜਾਤਾ। ਨਾਨਕਦਰਸਿਲੀਨਾਜਿਉਜਲਮੀਨਾਸਭਦੇਖੀਐਅਨਭੈ
 ਕਾਦਾਤਾ॥ ੧ ॥ ਕਵਨਉਪਮਾਦੇਉਕਉਨਬਡਾਈ। ਪੂਰਨਪੂਰਿਗਹਿਅਸਰਬਠਾਈ। ਪੂਰ
 ਨਮਨਮੋਹਨਘਟਘਟਸੇਹਨਨਬਖਿੰਝੈਤਬਡਾਈ। ਵਿਉਨਅਰਾਧਹੁਮਿਲਿਕਰਿਸਾਧਹੁਪ
 ਰੀਮੁਹਤਕਬੇਲਾਅਈ। ਅਰਬੁਦਰਬੁਸਭਜੇਕਛੁਰੀਸੈਸੰਗਿਨਕਛੁਹੁਜਾਈ। ਕਹੁਨਾਨ
 ਕਹਰਿਗਹਿਅਰਾਧਹੁਕਉਨਉਪਮਾਦੇਉਕਉਨਬਡਾਈ॥ ੨ ॥ ਪੂਰਉਸੇਤਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੈਸਾ
 ॥ ਹੀਉਅਰਪਉਦੇਹਸਦੇਸਾਦੇਹਸਦੇਸਾਪੂਰਜੀਉਕੈਸਾਕੁਹਮੋਹਨਪਰਦੇਸਾ। ਅੰਗਅੰਗੁ
 ਸੁਖਦਾਈਪੂਰਨਬਰਮਾਈਬਾਨਬਨੰਤਰਦੇਸਾ। ਵਿਪਨਤੇਮੁਕਤਾਘਟਿਘਟਿਜੁਗਤਾਕ

ਤਾਪਦਿਪਦਿਜਗਤਾਕਹਿਨਸਕਉਹਰਿਜੈਸਾਦੇਖਿਚਰਿਤਨਾਨਕਮਨਮੇਹਿਉਪੂਛੈ
 ਦੀਨਮੇਰਾਠਾਕੁਰਕੈਸਾ॥ ੩॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਪਹਿਅਇਆਪਿਨਿਸੁਰਿਦਾਜਿਹਚਰ
 ਨਬਸਾਇਆਚਰਨਬਸਾਇਆਮੇਤਸਿਗਾਇਆਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਗਵਾਂਇਆਕੁ
 ਇਆਪਗਾਸੁਰਿਦੈਉਲਾਸੁਪੁਕਲੇਝੀਦਾਪਾਇਆਦੁਖਨਾਠਾਸੁਪਘਰਿਸਹਿਉਠਮਹਾਅ
 ਨੰਦਸਹਜਾਇਆਕਹਨਾਨਕਮੇਪੁਰਾਪਾਇਆਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਪਹਿਅਇਆ॥
 ੪॥੧॥ ਦੁਰਸਾਰੰਗਕੀ॥

॥ਸਲੋਕਾਨਾਲਿਮਹਲਾ ੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ਗਇਮਹਮੇਹਸਨੇਕੀਪੁਨਿ॥ ॥ਸਲੋਕਮਃ ੧॥ ॥ਗੁਰਬ੍ਰਜੀਪਾਹੁਨਿਦਲੁ
 ਮਨਕੇਠਾਤਨੁਛਿਤਾ॥ਨਾਨਕਬਰਾਹਮਿਨੁਮਨਕਾਤਾਕਨਉਘਛੈਅਵਰੁਨਕੁਜੀਹਥਿ॥੧॥
 ਮਃ ੧॥ਨਭੀਜੇਗਗੀਨਾਰੀਬੇਦਿ॥ਨਭੀਜੇਸੁਰਤੀਗਿਆਨੀਜੇਗਿ॥ਨਭੀਜੇਸੇਗੀਕੀਤੈ
 ਰੇਜਿ॥ਨਭੀਜੇਰੂਪੀਮੀਲੀਰੰਗਿ॥ਨਭੀਜੇਤੀਰਬਭੁਟਿਐਨੰਗਿ॥ਨਭੀਜੇਦਾਤੀਕੀਤੈਪੁ
 ਨਿ॥ਨਭੀਜੇਬਾਹਰਿਬੇਠਿਅਸੁਨਿ॥ਨਭੀਜੇਭੇੜਿਮਰਹਿਭਿੜਿਸਗਾ॥ਨਭੀਜੇਰਤੇਹੇਦਹਿ
 ਪੂਛਾ॥ਲੇਖਾਲਿਖੀਐਮਨਕੇਭੁਇ॥ਨਾਨਕਭੀਜੇਸਾਢੈਨਾਇ॥੨॥ਮਃ ੧॥ਨਵਛਿਅਖ
 ਦਵਾਕੇਰਬੀਚਾਰਾ॥ਨਿਸਦਿਨਉਚਰੇਭਾਰਅਠਾਗਾ॥ਤਿਨਿਭੀਅੰਤੁਨਪਾਇਆਤੇਗਾ॥ਨਮਿ
 ਬਿਹੂਨਮੁਕਤਿਕਿਉਹੋਈ॥ਨਾਕੁਦਸਤਬ੍ਰਹਮੇਅੰਤੁਨਜਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਨਮੁ
 ਖਛੁਦਿਆ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਜਨਾਜਿਨਿਆਪੁਉਪਾਇਆ॥ਅ
 ਪੇਖੇਲੁਕਛਾਇਉਨਸਤੁਜਗਤੁਸਥਾਇਆ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਆਪਿਸਿਰਜਿਅਨੁਮਾਇਆਮੇਹੁਦੁ
 ਪਾਇਆਪਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਉਬਰੇਜਿਨਭਾਣਾਭਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸਚੁਦਰਤਦਾਸਭੁਸਚਿਸ
 ਮਾਇਆ॥੧॥ਸਲੋਕਮਃ ੨॥ਆਪਿਉਪਾਏਨਾਨਕਆਪੇਰਖੇਦੇਵਾ॥ਮੰਦਾਕਿਸਨੇਆ
 ਥੀਐਜਾਸਭਨਾਸਾਹਿਬੁਏਕਾ॥ਸਭਨਾਸਾਹਿਬੁਏਕਾਹੋਦੇਖੇਪੈਪੈਲਾਇ॥ਕਿਸੇਥੇਝਾਕਿਸੇ
 ਅਗਲਾਪਾਲੀਕੇਈਨਾਹਿ॥ਅਵਹਿਨੰਗੇਜਾਵਹਿਨੰਗੇਦਿਚੇਕਰਹਿਦਿਥਾਗਾ॥ਨਾਨਕ

ਹੁਕਮਨਜਾਣੀਐਅਗੈਵਾਈਕਾਗ॥੧॥ਮਃ੧॥ਜਿਨਸਿਥਾਪਿਜੀਆਕਉਭੇਜੈਜਿਨਸਿ
 ਥਾਪਿਐਜਾਏ॥ਅਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇਆਧੇਏਤੇਏਸਕਰਾਏ॥ਜੇਤੇਜੀਅਠਿਗਹਿਅਉਪਤੀ
 ਆਪੇਠਿਥਿਅਥਾਏ॥ਲੇਖੇਬੋਲਣੁਲੇਖੇਚਲਣੁਕਾਇਤੁਕੀਦਹਿਦਾਏ॥ਮੁਲਮਤਿ
 ਪਰਦਾਣੁਏਹੇਨਾਨਕੁਆਖਿਸੁਣੈ॥ਕਰਨੀਉਪਰਿਹੋਇਤਪਾਦਸੁਜੇਕੇਕਹੈਕਹਾਏ॥
 ੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਚਲਤੁਰਠਾਇਉਨਗੁਣਪਰਗਟੀਆਇਆਗਣਬਾ
 ਨੀਸਬਦੁਉਚਰੈਹਰਿਮੰਨਿਦਸਾਇਆ॥ਸਸਤਿਗਈਭਰਮਕਟਿਅਸਿਦ੍ਰਜੈਤਿਜਗ
 ਇਆ॥ਜਿਨਕੈਪੂਤੇਪੁਨਹੈਗੁਰਪੁਰਖੁਮਿਲਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਮਿਲਿਰਹੇਹ
 ਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੨॥ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੨॥ ॥ਸਾਹਚਲੇਦੁਣਜਾਗਿਅਲਿ
 ਥਿਅਏਵੈਨਾਨਿ॥ਲਿਖੇਉਪਰਿਹੁਕਮਹੋਇਲਈਐਦੁਸਤੁਸਮਾਨਿ॥ਦੁਸਤਲਈਦੁ
 ਣਜਾਰਈਦੁਖਰੁਖਧਾਪਾਇ॥ਕੇਈਲਾਗਲੇਚਲੇਇਕਿਮੂਲਗਵਾਇ॥ਬਿਨੁਕਿਨੈਨਮੈ
 ਗਿਉਕਿਸੁਕੀਐਸਾਬਾਸਿ॥ਨਰਹਿਤਿਨਾਕਉਨਾਨਕਾਜਿਸਾਬਤਲਾਏਰਾਸਿ॥੧॥
 ਮਃ੧॥ਜਤਿਜਤਿਦਿਛੁਕੇਦਿਛੁਕਿਜਤੈ॥ਜੀਵਨੀਵਮੁਏਮੁਏਜੀਵੈ॥ਕੇਤਿਅਕੇਬਖ
 ਕੇਤਿਅਕੇਬੈਟੇਕੇਤੇਗੁਰਚਲੇਹਏ॥ਅਗੈਪਾਛੈਗਨਤਨਾਏ॥ਕਿਅਜਾਤੀਕਿਅਗੁਣਿ
 ਹੁਏ॥ਸਭਕਰਨਾਕਿਰਤੁਕਰਿਲਿਖੀਐਕਰਿਕਰਿਕਰਤਾਕਰੇਕਰੇ॥ਮਨਮੁਖਿਮਗੀਐ
 ਗੁਰਮੁਖਿਤਰੀਐਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿਕਰੇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਮਨਮੁਖਿਦੁਜਾਭ
 ਰਮਹੋਦੂਜੈਲੇਭਾਇਆ॥ਕੁੜਕਪਦੁਕਮਾਦਏਕੁੜੇਆਲਾਇਆ॥ਪੁੜਕਲੜਮੋਹੇਤੁ
 ਹੇਸਬਦੁਖੁਸਬਾਇਆ॥ਜਮਦਰਿਬਪੇਮਾਰੇਅਹਿਭਰਮਹਿਭਰਮਾਇਆ॥ਮਨਮੁਖਿਜਨਮੁ
 ਗਵਾਇਆ॥ਨਾਨਕਹਰਿਭੁਇਆ॥੩॥ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੨॥ਜਿਨਦੁਭਿਅਈਤੇਰੇਨਾਮ
 ਵੀਤੇਰਤੇਮਨਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕਮੰਮ੍ਰਿਤੁਏਕੁਹੋਦੁਜਾਮੰਮ੍ਰਿਤਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕਮੰਮ੍ਰਿਤਮਨੈਮ
 ਮਾਹਿਪਾਈਐਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਤਿਨੀਪੀਤਾਰੈਗਸਿਉਜਿਨਕਉਲਿਖਿਅਥਾਏ॥੧
 ਮਃ੨॥ਕੀਤਾਕਿਅਸਾਲਾਹੀਐਕੇਰੇਸੇਇਸਾਲਾਹਿ॥ਨਾਨਕਏਕੀਬਾਹਗਦੁਜਾਦਾਤਾ

ਨਾਹਿ। ਕਰਤ ਸੇਸਾਲਾ ਹੀ ਮੇਜਿ ਨਿਕੀਤਾ ਆਕਾਰ। ਦਾਤ ਸੇਸਾਲਾ ਹੀ ਮੇਜਿ ਸਭ ਸੇਰੇ
 ਆਪਾਰ। ਨਾਨਕ ਆਪਸ ਦੀ ਦੇਹੇ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਭੇਡਾਗ। ਦੁਡਾ ਕਰਿ ਸਾਲਾ ਹੀ ਮੇਜਿ ਭੇਡਾਤ ਪਾਰ
 ਵਾਰ। ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੋ ਸੇ ਦਿਖੈ ਸੁਖ ਪਾਈ। ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ
 ਉਚਰਾ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਿ ਜਾਈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਨੀ ਨਾਮੁ ਹੋ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਈ। ਮਤਿ ਪੈਖੈ
 ਰੂਹਿ ਸਿਉ ਇਸ ਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਈ। ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਦਇਆਲ ਹੋਇ ਨਾਮੁ ਲਿਵਲਾਈ।
 ੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕੋਸ ਬੇਲਾ ਜਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਜਾਣ। ਚੀਰੀ ਜਾ ਕੀ ਨਾਹਿ ਰੇ
 ਸਾਹਿਬ ਸੇਖਰ ਵਾਨ। ਚੀਰੀ ਜਿਸ ਕੀ ਢਲ ਨਾਮੀ ਰਮਲ ਕਸਲਾਗ। ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕ
 ਕਾ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ। ਜਿਨਾ ਚੀਰੀ ਢਲਾਹੁ ਬਿਤਿਨਾ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ। ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਭਗਮਾ ਦੁਹੈ
 ਇਉ ਠੀਕਰ ਲੈ ਪਾਹਿ। ਜੇਹਾ ਚੀਰੀ ਲਿਖਿ ਆਤੇ ਗੁਰਮੁਖ ਮਾਹਿ। ਘਾਲੇ ਆਵਹਿ ਨਾਨਕ
 ਸਦੇ ਉਠੀ ਜਾਹਿ। ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਸਿਛ ਤਿਨ ਨ ਕਉ ਬਖਸੀ ਮੇਸੇਈ ਪੈ ਤੇ ਵਾਰ। ਕੁੰਜੀ ਜਿ
 ਨ ਕਉ ਦਿਤੀ ਆਤਿਨਾ ਮਿਲੇ ਭੇਡਾਗ। ਜਹ ਭੇਡਾਰੀ ਗੁਰੁ ਤਿਨ ਹਿਤੇ ਕੀ ਅਹਿ ਪਰਵਾਨ।
 ਨਦਰਿ ਤਿਨ ਕਉ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਿਨਾ ਕੀ ਸਾਫ। ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿ
 ਰਮਲਾ ਸੁਨਿ ਮੇਸੁ ਖੁਹੇਈ। ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ਮੇਸੁ ਭੇਡੇ ਜਨੁ ਕੋਈ। ਬਹੁ ਦਿਖਾਉ
 ਠਹਿ ਆਨ ਦਿਸੈ ਸੇਸਾ ਚਮਚੁ ਸੇਈ। ਭੁਗਤਾ ਕਉ ਨਾਮੁ ਆਪਾਰੁ ਹੋ ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਹੇਈ। ਨਾਨਕ
 ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਆਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸੇਈ। ੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧॥ ਨਾਨਕ ਤੁਲੀ ਅਹਿ
 ਤੇਲ ਜੇ ਜੀਉ ਪਿਛੈ ਪਾਈ ਮੇ। ਇਕ ਸੁਨ ਪੁਜਹਿ ਬੇਲ ਜੇ ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ ਕਰਿ ਮਿਲੈ। ਦੁਡਾ ਆ
 ਖਣ ਭਾਗ ਤੇਲ। ਹੋਰ ਹਉਲੀ ਮਤੀ ਹਉਲੇ ਬੇਲ। ਪਰਤੀ ਪਾਈ ਪਰਬਤ ਭਾਗ। ਵਿਉਂਤੈ
 ਤੇਲੇ ਸੁਨਿ ਆਗ। ਤੇਲ ਮਾਸਾਰ ਤਕ ਪਾਇ। ਨਾਨਕ ਪੁਛਿ ਆਇ ਇਕੁ ਬੁਝਾਇ। ਮਰਖ
 ਮੰਧਿ ਆਮੰਧੀ ਪਾਤ। ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਣਾ ਕਹਾਇ ਨਿ ਆਪ। ੧॥ ਮਃ ੧॥ ਅਖਿਨਿ ਅ
 ਉਖਾ ਸੁਨ ਨਿ ਅਉਖਾ ਆਖਣ ਜਾਪੀ ਆਪਿ ਇਕਿ ਆਪਹਿ ਸਬਦੁ ਭਾਖਹਿ ਮਮਰ

ਪਉਰਪਹਿਨਗਤਿ। ਜੇਕਿਹੁਹੋਇਤਕਿਹੁਇਸੈਜਾਪੈਰਪਨਜਾਤਿਸਭਿਕਾਰੁਕਰਤ
 ਕਰੇਘਰਅਉਘਰਥਾਪਿ। ਅਘਰਅਉਥਾਨਕਾਅਘਰਜਾਪੈਥਾਪਿ॥੨॥ਪਉੜੀ
 ॥ਨਾਇਸੁਨਿਐਮਨਰਹਸੀਐਨਾਮੇਸਾਤਿਆਈ। ਨਾਇਸੁਨਿਐਮਨਤਿਪਤੀਐਸ
 ਕੁਦੁਖਗਫਾਈ। ਨਾਇਸੁਨਿਐਨਉਉਪਜੈਨਾਮੇਵਡਿਆਈ। ਨਾਮੇਹੀਸਰਜਾਤਿਪ
 ਤਿਨਾਮੇਗਤਿਪਾਈ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਈਐਨਾਨਕਲਿਵਲਾਈ॥੬॥ਸਲੋਕ
 ਮਹਲਾ ੧॥ਜੂਰਿਨਗਰੀਜੂਰਿਨਦੇਵੀ। ਜੂਠਿਨਚੰਦਸੂਰਜਕੀਰੇਈ। ਜੂਠੀਨਅੰਗੀ
 ਜੂਠਿਨਨੇਈ। ਜੂਠਿਨਮੀਹੁਦਰਿਐਸਭਥਾਈ। ਜੂਠਿਨਧਰਤੀਜੂਠਿਨਪਾਣੀ। ਜੂਠਿ
 ਨਪਉਣੈਮਾਹਸਮਾਈ। ਨਾਨਕਨਿਗੁਰਿਅਗਾਏਨਾਹੀਕੇਇ। ਮੁਹਿਛੇਰੇਐਮੁਹਜੁਠਾ
 ਹੋਇ॥੧॥ਮਃ ੩॥ਨਾਨਕਚੁਲੀਆਸੁਚੀਅਜੇਕੁਰਿਜਾਣੈਕੇਇ। ਸੁਰਤੇਚੁਲੀਗਿਆ
 ਨਕੀਜੇਗੀਕਾਜਤਹੋਇ। ਬ੍ਰਹਮਚੁਲੀਸੇਤੇਖਕੀਗਿਰੀਕਾਸਤੁਦਾਨਾ। ਰਾਜੇਚੁਲੀਨਿ
 ਆਵਰੀਪੜਿਆਸਰੁਪਿਆਨਾ। ਪਾਣੀਚਿਤਨਪੋਪਈਮੁਖਿਪੀਤੈਤਿਖਜਾਇ। ਪਾਣੀ
 ਪਿਤਾਜਗਤਕਾਠਿਰਿਪਾਣੀਸਭਥਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਨਾਇਸੁਨਿਐਸਭਸਿਪਿ
 ਹੈਰਿਪਿਪਿਛੈਅਏ। ਨਾਇਸੁਨਿਐਨਉਠਿਪਿਮਿਲੈਮਨਚਿੰਦਿਅਥਾਏ। ਨਾਇਸੁਨਿ
 ਐਸੇਤੇਖਹੋਇਕਵਲਾਚਰਨਪਿਆਏ। ਨਾਇਸੁਨਿਐਸਹਜਉਪਜੈਸਹਜੇਸੁਖਪਾਏ॥
 ਗੁਰਮਤੀਨਉਪਾਈਐਨਾਨਕਗਾਏ॥੪॥ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੧॥ਦੁਖਦਿਚਿਜੀਮਣੁ
 ਦੁਖਦਿਚਿਮਣੁਦੁਖਿਵਰਤਨੁਸਾਗੁ। ਦੁਖਦੁਖਅਗੈਆਖੀਐਪੜਿਪੜਿਕਰਹਿਪੁਕੈ
 ਗ। ਦੁਖਕੀਆਪੰਡਪੁਲੀਆਸੁਖਨਕਿਕਲਿਓਕੇਇ। ਦੁਖਦਿਚਿਜੀਉਜਲਾਇਆਦੁ
 ਖੀਆਚਲਿਕੇਇ। ਨਾਨਕਸਿਛਤੀਰਤਿਆਮਨੁਤਨੁਹਰਿਅਹੋਇ। ਦੁਖਕੀਆਖੀਮ
 ਰੀਅਹਿਦੁਖਦਾਰੁਹੋਇ॥੧॥ਮਃ ੧॥ਨਾਨਕਦੀਆਰੁਸਰਗੁਰੁਸਹੇਕੁਸਖੇਗੁ। ਭੁਸੇਕੁ
 ਸੁਕਮਾਵਈਭੁਭਿਸੁਭਰੀਐਦੇਹ। ਜਾਜੀਉਦਿਚਿਹੁਕਰੁਐਭੁਸੁਭਰਿਅਜਾਇ। ਆਗੈ

ਲੇਖੇ ਮੰਗਿ ਮੇਰੇ ਹੁਣ ਸੁਣੀ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਘਉੜੀ ॥ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿ ਮੇਰੇ ਸੁਣ ਸੇਜ ਮੁ
 ਜਮ ਨੇ ਫਿਰ ਆਵੇ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿ ਮੇਰੇ ਘਟਿ ਠਾਨ ਠਾ ਮੇਰੇ ਗੁਣ ਵੇ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿ ਮੇਰੇ ਆਪੁ
 ਬੁਝੀ ਮੇਲਾ ਹਾਨਾ ਉਪਾਵੇ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿ ਮੇਰੇ ਪਾਪੁ ਕਟੀ ਅਹਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੁ ਪਾਵੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨ
 ਦਿ ਮੇਰੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਵੇ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ १ ॥ ਘਰਿ ਨ ਰਹਿਣੁ ਸਚੁ
 ਨਾਨਕ ॥ ਰਖੇ ਨਵਾ ਲਿਖਾ ਕੀ ਗੁਣ ਨ ਛਲ ਛਲ ਛਲ ਛਲ ॥ ਪੈਰੀ ਪੈ ਪੈ ਬਹੁਤ ਸੁਣਾਵੇ ॥
 ਮਾਣੁ ਅਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਪੈ ਨਿਖਾਇ ॥ ਅੰਧੀ ਕੀ ਮੀ ਮੇਰੇ ਸਜਾਇ ॥ ਭੁਖਿ ਆਵੇ ਇਨ ਮੇਰੇ ਦਿਅ
 ਰਖੇ ॥ ਅੰਧਾ ਗੁਣ ਅੰਧੇ ਸਬੈ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਭੇ ਸੁਰਤੀ ਜੇਗ ਸਭੁ ਸਭੇ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨਾ ॥ ਸਭੇ
 ਕਰਣੇ ਤਪਸਭਿ ਸਭੇ ਗੀਤ ਗਿਆਨੁ ॥ ਸਭੇ ਬੁਧੀ ਸਪਿਸਭਿ ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਸਭੁ ਬਾਨੁ ॥ ਸ
 ਭਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਅਮਰ ਸਭਿ ਸਭਿ ਖੁਸੀ ਅਸਭਿ ਪਾਨਾ ॥ ਸਭੇ ਮਾਏ ਸਦੇਵ ਸਭਿ ਸਭੇ ਜੇ
 ਗਪਿ ਆਨਾ ॥ ਸਭੇ ਪੁਰੀ ਅਖੰਡ ਸਭਿ ਸਭੇ ਜੀ ਅਜਗੀਨਾ ॥ ਹਕਮੁ ਚਲਾਏ ਆਪਣੇ ਕਰਮੀਵ
 ਹੋ ਕਲਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਿ ਨਾਇ ਸਚੁ ਸਚੁ ਦੀ ਬਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਘਉੜੀ ॥ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿ
 ਮੇਰੇ ਮੁਖਿ ਪੈ ਨਾ ਮੇਗਾ ਤਿਹੇਈ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿ ਮੇਰੇ ਪਤਿ ਪਾਈ ਮੇਰੇ ਹੋਰੇ ਹਰਿ ਸੇਈ ॥ ਨਾਇ ਮੰ
 ਨਿ ਮੇਰੇ ਭਵ ਨ ਲੁਲੀ ਪੀ ਮੇਰੇ ਭਿਰਿ ਬਿਘਨ ਨ ਹੋਈ ॥ ਨਾਇ ਮੇਰੀ ਮੇਰੇ ਬੁਧ ਪਰਗਟਾਨ ਮੇਰੇ ਸਭੇ
 ਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਮੇਰੇ ਨਉ ਮੰਨੀ ਮੇਰੇ ਜਿਨ ਦੇਵੈ ਸੇਈ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
 ਪੁਰੀ ਅਖੰਡ ਸਿਰਿ ਕਰੇ ਪਿਰੀ ਪੈਰ ਪਿਆਵੇ ॥ ਘਉਨ ਮਾਰਿ ਮਨਿ ਪੁਕਰੇ ਸਿਰੁ ਮੰਡੀ ਤ
 ਲੇਵੇਇ ॥ ਵਿਸੁਖਿ ਪਰਿ ਉਹੁ ਟਿਕਵੇ ਕੇ ਵਿਸਨੇ ਜੇਰ ਕਰੇਇ ॥ ਵਿਸਨੇ ਕਹੀ ਮੇਰੇ ਨਾਨਕ ਵਿਸ
 ਨੇ ਕਰਤਾਰੇਇ ॥ ਹਕਮਿ ਰਹਾਏ ਆਪਣੇ ਮੁਖ ਅਪੁਗਨੇਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਹੋਰੇ ਅਖੰਡ
 ਦਿਕੇ ਦਿਕੇਈ ਹੋਰੇ ਦਿਕੇਇ ॥ ਆਖੁ ਅਖੰਡ ਸਦਾ ਕਹਣਿ ਆਵੇ ਤੇਇ ॥ ਨਾਹ ਉਥ ਕਾ
 ਨ ਠਾਕੀ ਆਵੇ ਵਡੁ ਰਖਹਿ ਜੇਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਫਸਿ ਅਹੁਣ ਖਬਿਰ ਉਪਰਿ ਆਖਦੇ ਸਾ ॥ ੨
 ॥ ਘਉੜੀ ॥ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿ ਮੇਰੇ ਕਲ ਉਪਰੇ ਸਚੁ ਕਟ ਬਸ ਬਾਇਆ ॥ ਨਾਇ ਮਨਿ ਮੇਰੇ
 ਗਤਿ ਉਪਰੇ ਜਿਨ ਹਿਰਦੈ ਸਾਇਆ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿ ਮੇਰੇ ਸੁਣਿ ਉਪਰੇ ਜਿਨ ਰਸ ਨਰਸਾਇ

ਅਗਾਨਾਇਮੰਨਿਐਦੁਖਭੁਖਗਈਜਿਨਨਮਿਚਿਤੁਲਾਇਅਗਾਨਾਨਕਨਾਮੁਤਿਨੀਸਾਲਾ
 ਹਿਅਜਿਨਗੁਰੁਮਿਲਾਇਅਗਾ॥੧੦॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੧॥ਸਭੇਰਾਤੀਸਭਿਦਿਹਸਭਿਥਿਤੀ
 ਸਭਦੁਗਾ॥ਸਭੇਰਾਤੀਮਾਹਸਭਿਸਭਿਪਰਤੀਸਭੁਕਾਰਾ॥ਸਭੇਪਾਈਪਉਦੁਸਭਿਸਭਿਅਗਨੀ
 ਪਾਤਾਲਾ॥ਸਭੇਪੁਰੀਅਖੰਡਸਭਿਸਭਿਲੇਖਲੇਅਭਾਕਾਰਾ॥ਹੁਕਮਨਜਾਪੀਕੇਤਨਾਕਹਿਨਸ
 ਕੀਜੈਕਾਰਾ॥ਅਖਹਿਕਥਹਿਅਪਿਅਧਿਕਰਿਸਿਭਤੀਦੀਚਾਰਾ॥ਤਿਨੁਪਾਇਓਬਪੁਰੀ
 ਨਾਨਕਕਹੈਗਵਾਰਾ॥੧॥ਮਃ ੧॥ਅਖੀਪਰਦੈਜੇਛਿਰੀਦੇਖੀਸਭੁਆਕਾਰਾ॥ਪੁਛਾਗਿਆ
 ਨੀਪੈਤਿਤਪੁਛਾਬੇਦਬੀਚਾਰਾ॥ਪੁਛਾਦੇਦੀਮਨਸਾਜੇਪਕਰਹਿਅਵਤਾਰਾ॥ਸਿਪਸਮਾਪੀਸਭਿ
 ਸੁਣੀਜਾਇਦੇਖਾਦਰਬਾਰਾ॥ਅਗੈਸਭਾਸਭਿਨਾਇਨਿਰਭਉਭੈਦਿਨੁਸਾਰਾ॥ਹੋਰੁਕਰੀਮਤੀਕ
 ਰੁਪਿਉਅੰਧਿਅਅੰਧੁਬੀਚਾਰਾ॥ਨਾਨਕਕਰਮੀਬੇਦਗੀਨਦਰਿਲਖਾਈਪਾਰਾ॥੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਦੁਰਮਤੀਗਈਮਤਿਪਗਈਅਇਅਗਾ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਹਉ
 ਮੇਗਈਸਭਿਰੋਗਗਵਾਇਅਗਾ॥ਨਾਉਮੰਨਿਐਨਾਮੁਉਪਜੈਸਹਜੇਸੁਖਪਾਇਅਗਾ॥ਨਾਉਮੰ
 ਨਿਐਸੰਤਿਉਪਜੈਹਰਿਮੰਨਿਦੁਸਾਇਅਗਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਰਤਨੁਹੈਗੁਰਸਖਿਹਰਿਪਿਆ
 ਇਅਗਾ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੧॥ਹੋਰੁਸਰੀਕਹੈਦੈਕੋਈਤੇਰਾਤਿਸੁਆਗੈਤੁਪੁਆਖੀ॥ਤੁਪੁ
 ਆਗੈਤੁਪੈਸਾਲਾਜੀਮੈਅੰਧੇਨਾਉਸੁਜਾਖਾ॥ਤੇਤਾਅਖਦਸਾਹੀਸਬਦੀਭਾਇਸੁਭਾਈ॥
 ਨਾਨਕਬਹੁਤਾਏਹੋਆਖਦੁਸਭਤੇਰੀਦੁਤਿਆਈਅਗਾ॥੧॥ਮਃ ੧॥ਜੀਨਸਿਅਕਿਆ
 ਰਾਕਰੀਜੀਜੇਮੇਕਿਆਕਾਰਾ॥ਸਭਿਕਾਰਣਕਰਤਾਕਰੇਦੈਖੈਵਾਰੇਵਾਰਾ॥ਜੇਚੁਪੈਜੇਮੰਗਿਐ
 ਦਾਤਿਕਰੇਦਾਤਾਰਾ॥ਇਕਿਦਾਤਾਸਭਿਮੰਗਤੇਛਿਰਿਦੇਖਹਿਅਕਾਰਾ॥ਨਾਨਕਦੇਵੈਜਾਨੀ
 ਐਦੇਵੈਦੇਵਨਹਾਰਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਸੁਰਤਿਉਪਜੈਨਾਮੇਮਤਿਹੋਈ॥
 ਨਾਇਮੰਨਿਐਗੁਣਉਚਰੈਨਾਮੇਸੁਖਹੋਈ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਕਰਮਕਟੀਐਛਿਰਿਦੁਖਨਹੋਈ॥
 ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਸਾਲਾਜੀਐਪਾਪਮਤਿਖੋਈ॥ਨਾਨਕਪੁਰੇਗੁਰਤੇਨਾਉਮੰਨੀਐਜਿਨਦੇ
 ਵੈਸੇਈ॥੧੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੧॥ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਪੁਰਾਨਪੜ੍ਹਤਾ॥ਪੁਕਾਰੈਤਾਅਜਾਣੈਤਾਜਾ

ਬੁਏਤਾਸੁਏਸੇਈ।।ਨਾਨਕਅਖੇਕੁਕਨਹੋਈ।।੧॥੪੪॥ਜਾਹਉਤੇਰਾਤਾਸਭਕਿਛੁ
 ਮੇਰਾਹਉਨਾਹੀਤੁਹੋਵਹਿ।।ਅਪੇਸਕਤਾਅਪੇਸਰਤਾਸਕਤੀਜਗਤੁਪਰੋਵਹਿ।।ਅਪੇਕੇਜੇਅ
 ਪੇਸਦੇਰਚਨਾਰਚਿਰਚਿਦੇਖੋ।।ਨਾਨਕਸਚਾਸਠੀਨਾਈਸਭਪਦੈਪੁਰਿਲੇਖੋ।।੨॥੫੯੩੩।।
 ਨਾਮਨਿਰੰਜਨਅਲਖੁਹੋਕਿਉਲਖਿਆਜਾਈ।।ਨਾਮਨਿਰੰਜਨਨਾਲਿਹੋਕਿਉਪਾਈਮੇਰਾ
 ਈ।।ਨਾਮਨਿਰੰਜਨਨੁਟਰਤਦਾਰਦਿਆਸਭਠਾਈ।।ਗੁਰਪੁਰੋਤੇਪਾਈਮੇਰਿਰਦੈਦੇਇਦਿਖਾ
 ਈ।।ਨਾਨਕਨਦਰੀਕਰਮੁਹੋਇਗੁਰਮਿਲਿਐਠਾਈ।।੧੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੧॥ਕਲਿਹੋਈ
 ਕਤੀਮੁਹੀਖਾਜਹੋਅਮੁਰਦਗ।।ਚੁਛੁਬੇਲਿਬੇਲਿਭੁਕਨਾਚੁਕਾਧਰਮੁਬੀਚਾਰ।।ਜਿਨੀਜੀ
 ਵਦਿਆਪਤਿਨਹੀਮੁਇਆਮੇਰੀਸੋਇ।।ਲਿਖਿਆਹੋਵੈਨਾਨਕਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਇ।।੧॥
 ਮਃ ੧॥ਰੰਨਹੋਈਅਬੋਧੀਆਪੁਰਸਹੋਏਸਈਆਵਾ।।ਸੀਲਸੇਜਮੁਸੁਚਭੰਨੀਖਾਣਾਖਾਜ
 ਅਹਾਜਾ।।ਸਰਮੁਗਇਆਪਰਿਆਪਣੈਪਤਿਓਠਿਛਲੀਨਾਲਿ।।ਨਾਨਕਸਚਾਏਕਹੈਅ
 ਦਰਨਸਚਭਾਲਿ।।੨॥੫੯੩੩।।ਬਾਹਰਿਭੁਸਮਲੇਪਨਾਕਰੇਅੰਤਰਿਗੁਬਾਰੀ।।ਖਿੰ
 ਥਾਈਬਹੁਬੇਖਕਰੇਦਰਮਤਿਅਹੋਕਾਰੀ।।ਸਾਹਿਬੁਸਬਦੁਨਉਚਰੈਮਾਇਆਮੇਰਪਸਾਰੀ।।
 ਅੰਤਰਿਲਾਲਚੁਕਰਮੁਹੋਭਰੇਮੇਗਾਵਾਰੀ।।ਨਾਨਕਨਾਮਨਚੇਤਈਜੁਐਬਾਜੀਹਾਰੀ।।੧੪॥
 ॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੧॥ਲਖਮਿਉਪ੍ਰੀਤਿਹੋਵੈਲਖਜੀਵਨਵਿਆਖੁਸੀਆਕਿਆਚਾਉ।।ਵਿਛੁ
 ਤ੍ਰਿਅਵਿਸਹੋਇਵਿਛੋੜਾਏਕਪੜੀਮਹਿਜਾਤਿ।।ਮਿਠਾਕਉੜਾਏਵੈਰੇਗਾਨਾਨਕ
 ਅੰਤਿਵਿਗੁੰਤੇਭੋਗਾ।।ਵਿਖਿਸੁਖਿਸੁਖਪਦਾਸੁਗਛਾਏਖਾ।।ਵਿਖਿਸੁਖਿਜਾਹਿਸੁਖਹਿਤਿਨਪਾ
 ਸਿ।।੧॥੪੪॥ਕਾਪੜਕਾਠੁਰੇਗਾਇਆਰੇਗਾ।।ਕਰਗਚਕੀਤੇਬਾਗੇਬਗਾ।।ਸਦਾਸ
 ਹਜਰਿਮਨਖੇਲਾਇਆਤੈਸਹਪਾਸਹੁਕਹਣਕਹਾਇਆ।।ਮਿਟਾਕਰਿਕੈਕਉੜਾਖਾਇ
 ਆ।।ਤਿਨਿਕਉੜੈਤਨਿਰੇਗਜਮਾਇਆ।।ਜੇਠਿਰਿਮਿਠਾਪੈਝੈਪਾਇ।।ਤਉਕਵਡਿਤੁ
 ਚੁਕਸਿਮਾਇ।।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਦੈਸੋਇ।।ਜਿਸਨੇਪ੍ਰਾਪਤਿਲਿਖਿਆਹੋਇ।।੨॥
 ੫੯੩੩।।ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਮੇਲੁਕਪਟੁਹੋਬਾਹਰਿਪੈਦਾਇਆ।।ਕੁਛੁਕਪਟੁਕਮਾਵਦੈਕੁਝੈਪ

ਰਗਟੀਅਇਆ। ਅੰਦਰਿਹੋਇਸੋਨਿਕਲੈਨਹਛਪੈਛਪਾਇਆ। ਕੁੜੈਲਾਲੁਚਿਲਗਿ
 ਆਠਿਰਿਜੁਨੀਪਾਇਆ। ਨਾਨਕਜੇਬੀਜੈਸੋਪਾਵਟਾਕਰਤੈਲਿਖਿਪਾਇਆ॥ ੧੫॥ ਸ
 ਲੇਕੁਮਹਲਾ ॥ ਕਥਾਕਹਾਨੀਬੇਰੀਆਈਪਾਪੁਪੁੰਨਬੀਚਾਹਾ। ਦੇਦੇਲੈਲੈਲੈਦੇਨਾ
 ਨਰਕਿਸੁਰਗਿਅਦਤਾਹੁ। ਉਤਮਮਧਿਮਜਾਤੀਜਿਨਸੀਭਰਮਿਭਵੈਸਿਸਾਹੁ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਬਾਣੀਤਤੁਦਖਾਈਗਿਆਨਪਿਆਨਵਿਚਿਆਈ। ਗੁਰਮੁਖਿਅਖੀਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤੀ
 ਸੁਰਤੀਕਰਮਿਪਿਆਈ। ਹੁਕਮਸਾਂਜਿਹੁਕਮੇਵਿਚਿਰਖੇਹੁਕਮੇਅੰਦਰਿਵੇਖੋ। ਨਾਨਕ
 ਅਗਹੁਉਮੈਤੁਟੈਤਾਕੋਲਿਖੀਐਲੇਖੋ॥ ੧॥ ਮਃ ੧॥ ਬੇਦੁਪਕਾਰੇਪੁੰਨਪਾਪੁਸੁਰਗ
 ਨਰਕਕਾਬੀਓ। ਜੇਬੀਜੈਸੋਓਗਵੈਖੀਦਾਜਾਣੈਜੀਓ। ਗਿਆਨਸਲਾਹੇਦੁਗੁਕਰਿਸ
 ਦੇਸਚਾਨਾਓ। ਸਚਬੀਜੈਸਚੁਓਗਵੈਦਰਗਹਪਾਈਐਬਾਓ। ਬੇਦੁਪਾਗੀਗਿਆਨਰਾ
 ਸਿਕਰਮੀਪਲੇਹੋਇ। ਨਾਨਕਰਾਸੀਬਾਹਰਾਲਦਿਨਚਲਿਆਕੋਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
 ਨਿਮੁਬਿਰਖੁਬਹੁਸੇਦੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਇਆ। ਬਿਸੀਅਰੁਮੇਰੁਦਿਸਾਹੀਐਬਹੁਦੁਪਪੀ
 ਆਇਆ। ਮਨਮੁਖਅਭਿਨੁਭਿਜਈਪਬਰੁਨਾਦਾਇਆ। ਬਿਖੁਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਿਦੀਐਬਿ
 ਖੁਕਾਠਲਪਾਇਆ। ਨਾਨਕਸੇਗਤਿਮੇਲਿਹਰਿਸਭੁਬਿਖੁਲਹਿਜਾਇਆ॥ ੧੬॥ ਸਲੋ
 ਕਮਃ ੧॥ ਮਰਨਿਨਮੁਰਤਪੁਛੁਆਪੁਛੀਬਿਤਿਨਵਾਰੁ। ਇਕਨੀਲਦਿਅਇਵਿਲ
 ਦਿਓਲੇਇਕਨੇਬਧੇਭਾਰੁ। ਇਕਨਾਹੋਈਸਾਖਤੀਇਕਨਾਹੋਈਸਾਗ। ਲਸਕਰਸਨੈਦਮ
 ਇਆਛੁਟੇਬੈਕਦੁਆਰਾ। ਨਾਨਕਕੇਰੀਛਰਕੀਭੀਠਿਰਿਹੋਈਛਾਰੁ॥ ੧॥ ਮਃ ੧॥ ਨਾਨਕ
 ਕੇਰੀਛਹਿਪਈਮਿਟੀਸਿਕਾਕੋਇ। ਭੀਤਹਿਦੋਰਬਹਾਲਿਆਖੇਟੁਵੈਜੀਆਖੇਟੁ॥ ੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ॥ ਜਿਨਅੰਦਰਿਨਿਦਾਦੁਸਟੇਹਨਕਵਡੇਨਕਵਡੁਇਆ। ਮਹਾਕੁਰੁਪਦੁ
 ਖੀਦੇਸਦਾਕਾਲੇਮਹਮਾਇਆ। ਭਲਕੇਉਠਿਨਿਤਪਰਦਰਬੁਹਿਰਹਿਰਿਨਾਮੁਰੁ
 ਇਆ। ਆਗਹਿਜੀਉਤਿਨਕੀਸੇਗਤਿਮਤਕਰਹੁਰਖਿਲੇਹੁਹਰਿਰਾਇਆ। ਨਾਨਕਪਾਇ
 ਐਕਿਰਤਕਮਾਦਦੇਮਨਮੁਖਿਦੁਪਾਇਆ॥ ੧੭॥ ਸਲੋਕਮਃ ੧॥ ਸਚੁਕੋਈਹੋਖ

ਸਮਕਾਖਸਮਸਕੁਕੇਹੋਇ। ਗੁਰਮੁਖਛੁਨੈਖਸਮਕਾਸਚਪਾਵੈਕੇਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਅ
 ਪੁਪਛੁਨੀਐਬਰਾਨਦੀਸੈਕੇਇ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਈਐਸਹਿਲਾਅਇ
 ਆਸੇਇ। ੧॥ਮਃ ੪॥ ਸਕੁਨਾਦਾਤਾਆਪਿਹੈਆਪੇਮੇਲਨਹਾਰੁ। ਨਾਨਕਸਬਦਿਮਿ
 ਲੇਨਵਿਛੁੜਹਿਜਿਨਾਸੇਦਿਅਗਰਿਦਾਤਾਰੁ। ੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰ
 ਏਸੇਤਹੈਨਾਉਉਗਇਆਇਆ। ਜਪਤਪਤੀਰਬਸੇਜਮਕਰੇਮੇਰੇਪ੍ਰਕੁਭਇਆ। ਹਿ
 ਰਦਾਸੁਪੁਹਰਿਸੇਦਏਸੇਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆ। ਮੇਰੇਹਰਿਜੀਉਦੈਵੈਭਾਵਦਾਗੁਰਮੁਖਿਤ
 ਰਾਇਆ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਅਨਹਰਿਦਰਿਸੇਹਇਆ। ੧੨॥ਸਲੋਕਮਃ ੧॥
 ਪਨਵੰਤਾਇਉਹੀਕਹੈਅਵਰੇਪਨਕਉਜਾਉ। ਨਾਨਕਨਿਰਪਨੁਤਿਤਦਿਨਜਿਤੁਦਿਨੁ
 ਦਿਸਰੈਨਾਉ। ੧॥ਮਃ ੧॥ ਸੂਰਜਚਛੇਦਿਜੇਗਿਸਕੁਸੇਘਟੈਆਰਜਾ। ਤਨਮਨੁਰਤਾਭੇ
 ਗਿਕੋਈਹਾਰੈਕੋਜਿਟੈ। ਸਕੁਕੇਭਰਿਆਭਵਿਅਖਣਿਕਹਿਨਿਨਬੀਮੀਐ। ਨਾਨਕਵੇ
 ਖੇਆਪਿਭੂਕਕਛਾਏਛਹਿਪਟੈ। ੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਿਤਸੰਗਤਿਨਾਮਨਿਪਾਨੁਹੈਜਿਥ
 ਹੁਹਰਿਪਾਇਆ। ਗੁਰਪਰਸਾਰੀਘਟਿਛਾਨਣਾਅਨੇਰੁਗਾਵਾਇਆ। ਲੇਹਾਪਾਰਸਿਭੇ
 ਦੀਐਰੇਚਨਹੋਇਆਇਆ। ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਨਾਉਪਾਈਐਮਿਲਿਨਾਮੁਪਿ
 ਆਇਆ। ਜਿਨਕੇਪੁਤ੍ਰੇਪੁਨਹੈਤਿਨੀਦਰਸਨਪਾਇਆ। ੧੩॥ਸਲੋਕਮਃ ੧॥
 ਪਿਗੁਤਿਨਾਕਾਜੀਦਿਅਜਿਲਿਖਿਲਿਖਿਦੇਛਹਿਨਾਉ। ਖੇਤੀਜਿਨਕੀਉਜਹੈਖਲਵਾਛੇ
 ਵਿਆਥਾਉ। ਸਚੈਸੂਮੇਬਾਹਰੇਅਗੇਲਹਰਿਨਦਾਇਆ। ਅਕਲਿਏਹੁਨਾਖੀਐਅਕਲਿ
 ਗਵਾਈਐਬਾਇਆ। ਅਕਲੀਸਾਹਿਬੁਸੇਦੀਐਅਕਲੀਪਾਈਐਮਾਨੁ। ਅਕਲੀਪਹਿਕੋ
 ਬੁਦੀਐਅਕਲੀਕੀਜੇਦਾਨੁ। ਨਾਨਕਆਖੈਰਾਖਹੁਏਹੋਰਿਗਲਸੇਤਾਨੁ। ੧॥ਮਃ ੨॥
 ਜੇਸਾਕਰੇਕਹਾਵੈਤੇਸਾਐਸੀਬਨੀਜਰੂਰਤਿ। ਹੋਦਹਿਲਿਛੁਲਿਛੁਨਹੋਦਹਿਐਸੀਕਹੀ
 ਐਸੂਰਤਿ। ਜੇਉਸੁਇਛੈਸੇਛਲੁਪਾਏਤੀਨਾਨਕਕਹੀਐਸੂਰਤਿ। ੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਰਖ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਿ ਛੁਲਿਅਗਾ ਜਿਸ ਪੂਰਾ ਪਤਿ ਸੇਲ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬ ਦੀ ਮਿ
 ਲਿਅਗਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਭਾਣੈ ਜੇ ਚਲੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਲਿਅਗਾ ॥ ੨੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਦੁਰਤ
 ਸੇਤੀ ਖੁਤੀ ਰਬ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਇਸ ਨਾਨਾ ਦਇਆ ਦੇਵਤਾ ਬਿਮਾਨ ਪਮਾਲੀ ਤੇ ਮਾਣੁ ਸਖ
 ਪਾਨਾ ਜੁਗਤਿ ਪੋਤੀ ਸੁਗਤਿ ਚਉਕਾਤਿ ਲਕਰੀ ਹੋਇਆ ॥ ਭਉ ਭੇਜਨ ਨਾਨਕ ਦਿਰਲਾ ਤਕੇ
 ਈਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਉ ਮੇਨੇ ਮਸਚੁ ਜੇ ਕਰੈ ॥ ਕਾਮ ਰੂਪ ਤਿਸ ਨਉ ਚਰੈ ॥ ਦਸ ਮੀਦ ਸੇਦੁ
 ਆਰੁ ਜੇ ਠਕੈ ॥ ਏਕਾਦਸੀ ਏਕ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ॥ ਦੁਆਦਸੀ ਪੰਚ ਦਸ ਗਤਿ ਗੰਧੋ ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਮ
 ਨੁ ਮਾਨੈ ॥ ਐਸਾ ਦੁਰਤੁ ਰਹੀ ਜੇ ਪਾਤਿ ਹੋਰ ਬਹੁਤੁ ਸਿਖ ਬਿਆਈ ਜੈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥
 ਭੁਪਤਿ ਰਾਜੇ ਰੀਗਰਾਇ ਸੇਠ ਹਿ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਹੋਤੁ ਦੁਪਾਇ ਦੇ ਪਰ ਦਰਬ ਭਰਾਇ
 ਆ ॥ ਪੁਕਲ ਤਨ ਦਿਸ ਰਹਿ ਬਹੁ ਪੀਤ ਲਗਾਇਆ ॥ ਦੇਖ ਦਿਖਾਹੀ ਮਾਇਆ ਪੂਹਿ ਗਈ
 ਪਛੁਤਾਹਿ ਪਛੁਤਾਇਆ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀ ਅਹਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ॥ ੨੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ
 ਲ ੧ ॥ ਗਿਆਨ ਦਿਹੁ ਟਾਗਾ ਵੈਰੀ ਤਾ ॥ ਭੁਖੇ ਮੁਲਾ ਘਰੇ ਮਸੀਤਾ ॥ ਮਖਟੁ ਹੋਇ ਕੈ ਕੈ ਨਿਪਰਾਇ ॥
 ਛਕਰ ਕਰੇ ਰਜਾ ਤਿਗਵਾਏ ॥ ਗੁਰੁ ਪੀਰ ਸਦਾ ਏ ਮੰਗਣ ਜਾਇ ॥ ਤੈ ਕੈ ਮੁਲਿ ਨ ਲਗੀ ਐ ਪਾਇ
 ॥ ਘਾਲਿ ਖਾਇ ਵਿਛੁਰ ਬਹੁ ਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਹੁ ਪਛਾਣੁ ਹਿਸੇਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਮਨੁ ਹੁਜਿ ਅੰ
 ਪੇ ਕੁਪ ਕਹਿ ਆ ਬਿਰਦੁ ਨ ਜਾਨੀ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਊਪ ਕਵਲ ਦਿਸ ਨਿਖਰੇ ਕਰੂਪਾ ॥ ਇਕਿ ਕਹਿ ਜਾਣੁ
 ਹਿ ਕਹਿ ਆ ਬੁਝਹਿ ਤੇ ਨਰ ਸੁਖ ਨੁ ਸਰੂਪਾ ॥ ਇਕ ਨਾਨਾ ਦਨ ਬੇਦ ਨਗੀ ਭੂਰੁ ਸੁਰ ਸਕਸਨ ਚ
 ਟੁਤਿ ॥ ਇਕ ਨਾਮੁ ਪਿਨ ਬੁਪਿਨ ਅਕਲਿ ਸਰ ਅਖਰੁ ਕਾਠੇ ਉਨ ਲਹੀਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਜਰ ਅ
 ਸਲਿਖ ਰਜਿ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਸਰਬਰ ਕਰੀਤਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਚੁ ਪਟਿ ਤੁਹੈ
 ਪਨੁ ਸੰਪੇ ਮਾਇਆ ॥ ਤਰਿ ਅਰ ਬਿਜੇ ਖਰਚ ਦੇ ਦੇ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ
 ਆਇ ਦੇ ਤਿਨ ਤੇ ਦਿਨ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਆਵੁ ਦਾਮਾਇਆ ਸੁਟਿ ਪਾਇਆ ॥
 ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਹੋਰੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੁ ਈਹ ਰਿਨਾ ਮਿਸ ਮਾਇਆ ॥ ੨੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਨਿਸੇਵਨੁਭਾਗੀ॥ ਸਚੈਸਥਤਿਜਿਨਾਏਕਲਿਦਲਾਗੀ॥ ਗਿਰਗੁਰੁਕੁਟੀਬਮ
ਹਿਸਿਹਜਿਸਮਾਪੀ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੇਸਾਚੈਬੈਰਾਗੀ॥ ੧॥ ਮ ੩ ੧॥ ਗੁਣਤੈਸੇਵਨਹੇ
ਦਈਕੀਤਾਥਾਇਨਪਾਇ॥ ਸਬਦੈਸਾਦੁਨਅਇਉਸਭਿਨਲਗੇਭਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰਪਿਆਰਾ
ਨਲਗਈਮਨਹਠਿਅਦੈਜਾਇ॥ ਜੇਇਕਦਿਖਅਗਾਹੀਭਰੇਤਾਦੁਸਦਿਖਾਪਿਛਾਹੀਜਾਇ॥
ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਚਾਕੀਜੇਚਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ ਆਪੁਗਵਾਇਸਤਿਗੁਰਨੇਮਿਲੈਸਹ
ਜੇਰਹੈਸਮਾਇ॥ ਨਾਨਕਤਿਨਾਨਾਮੁਨਦਿਸਰੈਸਚੈਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਆ
ਨੁਮਾਲੁਕਹਾਇਦੇਕੋਰਹੁਨਪਾਈ॥ ਗੁਣਮੰਦਰੁਚਕੀਰੀਆਕਿਛੁਸਾਖਿਨਜਾਈ॥ ਸੇਇ
ਨਸਾਖਤਿਪਉਦੇਗਿ॥ ਪ੍ਰਿਗੁਪ੍ਰਿਗੁਚਤੁਰਾਈਛੁਤੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਰਕਾਰਕਰਹਿਬਹੁਮੇਲੁਦ
ਧਾਈ॥ ਨਾਨਕਜੇਦੈਤਿਸਹਿਨਜਾਣਨੀਮੁਨਮੁਖਦੁਖਪਾਈ॥ ੨੩॥ ਸਲੋਕਮ ੩ ੨॥
ਪੜ੍ਹਿਪੜ੍ਹਿਪੈਠਿਤਮੇਨੀਬਕੇਦੇਸੇਤਰਭੁਵਿਥਕੇਭੇਖਪਾਗੀ॥ ਦੁਜੇਭਾਉਨਾਉਕੇਦਪਾਇਨਿ
ਦੁਖਲਾਗਾਅਤਿਭਾਗੀ॥ ਮੂਰਖਅੰਧੈਭੈਗੁਣਸੇਵਹਿਮਾਇਅਕੈਬਿਓਹਾਗੀ॥ ਅੰਦਰਿਕਪਟੁ
ਉਦਰਭਰਦਕੀਤਾਈਪਾਠਪੜ੍ਹਹਿਗਵਾਗੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸੇਸੁਖੁਪਾਏਜਿਨਹਉਮੇਦਿ
ਚਹੁਮਾਗੀ॥ ਨਾਨਕਪੜ੍ਹਨਾਗੁਨਦਾਇਕਨਾਉਬੂਝੈਕੋਈਭੀਗੀ॥ ੧॥ ਮ ੪ ੧॥ ਨਿਗੋਆਵੁਣ
ਨਿਗੋਜਾਵੁਣਾਹਰਿਗੁਰਮੁਖਇਆਕਿਅਕੀਜੈ॥ ਜਿਸਕੇਦਸਤੁਸੇਈਲੇਜਾਇਗਾਰੇਸੁਕਿ
ਸੇਸਿਉਕੀਜੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਭਾਣਮੈਨੈਸਹਜੇਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥ ਨਾਨਕਸੁਖਦਾਤਾਸਦਾ
ਸਲਾਹਿਗੁਰਸਨਾਰਾਮੁਰਵੀਜੈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਗੜ੍ਹਿਕੀਇਅਸੀਗਾਰੁਬਹੁਭਾਤਿਬ
ਣਾਈ॥ ਰੰਗਪਰੰਗਕਤੀਛਿਅਪਹਿਰਹਿਪਰਮਰਾਈ॥ ਲਾਲਸੁਖੇਦੁਲੀਛਿਅਬਹੁਸ
ਭਾਬਣਾਈ॥ ਦੁਖਖਾਣਾਦੁਖਭੋਗਨਾਗਰਬੈਗਰਥਾਈ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਚੇਤਿਉਅੰਤਿਲਏਛੁ
ਛਾਈ॥ ੨੪॥ ਸਲੋਕਮ ੩ ੩॥ ਸਹਜੇਸੁਖਿਸੁਤੀਸਬਦਿਸਮਾਇਆਪੇਖੁਭਿਮੇਲਿਲ
ਈਗਲਿਲਾਇ॥ ਦੁਬਿਧਾਤੁਰੀਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਦਸਿਅਮਨਿਅਇਆਸੇ
ਕੋਠਿਲਾਇਜਿਭੁਟਿਧਾਣਾਇ॥ ਨਾਨਕਜੇਪਹਿਮਿਲੇਸੇਹੁਣਿਅਇਮਿਲਾਇ॥ ੧॥

ਮਃ ੧॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਰਿ ਆਕਿ ਆਜ ਪੁਜਾ ਪਹਿ ਹੋਰੁ ਪਵਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟ ਸੇ ਮੁਤੋ ਪ
 ਧੋ ਚੋਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਰਿ ਸਰੋਵਰੁ ਫੇਲਾ ਲਛਿ ਹੋਗਿ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ
 ਨਿਨਾਮ ਅਸਥਿਰੁ ਜਗਿ ਸੇਈ ॥ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਿਤਿ ਦੈ ਦੁਜਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਰੋਮਿ ਰੋਮਿ ਹ
 ਰਿ ਉਚੈ ਰੋਖਿ ਨ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਸੇਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਕਾਰ ਬਾਨਿਰ ਮਲੁ ਮਲੁ ਖੇਈ ॥ ਨਾਨ
 ਕ ਜੀਵ ਦਾ ਪੁਰਖੁ ਪਿਆਇ ਅਮਰੁ ਪਦੁ ਹੋਈ ॥ ੨੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਦਿ
 ਸਾਰਿ ਆਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਹੋਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀ ਅਹਿ ਜਿਉ ਸੇਨੀ ਉਪਰਿ
 ਫੋਗੁ ॥ ੧॥ ਮਃ ੧॥ ਪਰਤਿ ਸੁਹਾਵੁ ਫੁਲੀ ਆਕਾਸੁ ਸੁਹੀਦਾ ਜਪੀਦਿ ਆਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ
 ਨਾਮੁ ਦਿਹੁ ਟਿਭਾ ਤਿਨ ਤਨ ਖਾਵਹਿ ਕਾਉ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਨਿਭੁ ਉਕਰਿ
 ਨਿਨਾਮੁ ਹਲੀਦਾਸਾ ॥ ਉਦਿ ਬਾਹੁ ਫਿਰੇ ਨਿਨਾਮੁ ਫੁਲੀ ਫਿਰਿ ਹੋਹਿ ਨ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ
 ਰੰਗਿ ਰਵਿ ਰੰਗੇ ਸਭੁ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾਰੇ ਗੁਰਦੇ ਨ ਉਤਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਓ
 ਏਕਿ ਰਖਾ ਕਰਿ ਕੋ ਮੇਲਿ ਅਨੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਾਸਾ ॥ ੨੬॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩॥ ਜਿਨੁ ਰੁਇ ਹੁਮ
 ਨ ਲਹਰੀ ਦਿਛਿ ਹੋਹਿ ਮੇਥਹੁ ਤੁਅਹਿ ਕਾਗੁ ॥ ਸਬਦੈ ਸੁਆਦਨੁ ਆਵਈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੇ ਪਿਆਰੁ
 ॥ ਸੇਵਾ ਥਾਇ ਨ ਪਦਈ ਤਿਕੀ ਖਪਿ ਖਪਿ ਹੋਇ ਖੁਆਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਆਖੀ ਐ ਜੇ ਸਿਰੁ ਪਕੇ
 ਉਤਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣੁ ਮੇਲਿ ਲਏ ਸਬਦੁ ਰਖੈ ਉਹ ਪਾਰਿ ॥ ੧॥ ਮਃ ੧॥ ਸੇਜ ਪੁਤਖੁ
 ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਜਿਖ ਸੇਧੇ ਭਾਵੈ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਆਪ ਤੁਗਵਾਵੈ ॥ ਮਿਲਿ ਆਕੇ ਦੇਨ
 ਵੀ ਛੁਣੈ ਜੇ ਤੀਜੇ ਤਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੇ ਬੁਝ ਸੀ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਵੈ ॥
 ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਸਭੁ ਕੇਲੇ ਪੈ ਦਿਛਿ ਹੋਮਨ ਮੁਖ ਅਹਿ ਕਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰੇ ਨ ਦੇਤਈ
 ਜਮ ਕਾਲੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰੀ ॥ ਪਾਪ ਬਿਕਾਰ ਮਨੋਰਸ ਭਿਲ ਦੇ ਬਹੁ ਭਾਰੀ ॥ ਮਾਰਗੁ ਬਿਖਮੁ ਭਰਾਵ
 ਟਾਕਿ ਉਤਰੀ ਐਤਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਰਖੈ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰੀ ॥ ੨੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ
 ੩॥ ਦਿਵੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਮਰਿ ਜੇ ਮਹਿ ਦਾਰੇ ਦਾਰਾ ॥ ਮੇਹ ਭਗਉਲੀ ਪਾਈ ਅਨੁਬਹੁ
 ਦੂਜੇ ਭਾਇ ਦਿਕਾਰਾ ॥ ਇਕਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਤਿਸੁ ਜਨਕ ਉਕਰਿ ਸਭਿ ਨਮ ਸਕਾਰੁ

ਨਾਨਕ ਅਨ ਦਿਨੁ ਨਾਮ ਪਿਆਇ ਤੂੰ ਅੰਤ ਰਿਜਿਤੁ ਪਾਵਹਿ ਮੇਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥
 ਮਾਇਆ ਮੇਹੁ ਦਿਸਾਰਿ ਸਚ ਮਰਣਾਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਪਿਧਾਕਰਤਿ ਆਜਨ ਮੁਗਟਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਦੁ
 ਖੁਸਹਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਪੁਰਖਿ ਲਿਖਿ ਆਕਰਮੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ
 ॥ ਲੇਖਾ ਪੜੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛਿਰਿ ਲੇਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਪੂਛਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸਦੁ ਘੋਈ ॥ ਜ
 ਮਕਾਲੁ ਮਿਲੇ ਕੁਦ ਸੇਵਕੁ ਨਿਤ ਹੋਈ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਤੇ ਮਹਲਾ ਪਾਇਆ ਪਤਿ ਪਰਗਟੁ ਲੇਈ ॥ ਨਾ
 ਨਕ ਅਨ ਹਰ ਦੁਨੀ ਦਰਿ ਵਜਦੇ ਮਿਲਿ ਆਹਰਿ ਸੇਈ ॥ ੨੨ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਕਾਕਹਿ
 ਅਜੇ ਕਰੇ ਸੁਖੀ ਹੁਸੁਖ ਸਾਗੁ ॥ ਗੁਰਕੀ ਕਰਣੀ ਕੁਝ ਕਟੀਐ ਨਾਨਕ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥
 ਸਚੁ ਪੁਰਾਨਾ ਨਾਥੀਐ ਨਾਮੁ ਨ ਮੇਲਾ ਹੋਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਕਾਣੈ ਜੇ ਚਲੈ ਬਹੁ ਛਿਨ ਆਵਟੁ ਹੋਇਆ ॥ ਨਾ
 ਨਕ ਨਾਮ ਦਿਸਾਰਿਐ ਆਵਟੁ ਜਾਣਾ ਹੋਇਆ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਮੰਗਤ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਦਾਨੁ ਗਰਿ
 ਦੇਹੁ ਸੁਭਾਇ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਹੈ ਦਰਸਨਿ ਦਿਖਤਾਇ ॥ ਧਿਨੁ ਪਲੁਘੁ ਝੀਨ ਜੀਵਉ
 ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮਰੀਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਲਿ ਦੇਇ ਨਾਨਕ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ੨੩ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
 ਮਨ ਮੁਖ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣੀਉ ਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਬਾਉ ਕੁਝ ਉਨ ਜਾਨਣੀ ਸਦਾ
 ਚਿਤੁ ਵਹਿ ਬਿਕਾਰੁ ॥ ਦਰਗਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਉਥੈ ਹੋਇ ਕੂੜਿ ਆਗੁ ॥ ਅਪੇਸਿ ਸਦਿ ਉਪਾਈ
 ਅਨੁ ਆਪਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਸਨੇ ਆਖੀਐ ਸਭ ਦਰਤੇ ਆਪਿ ਸਚਿ ਆਗੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ
 ॥ ਹਰਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਿਨੀ ਅਰਾਪਿ ਆਜਿਨ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ
 ਤਿਨ ਕਉ ਜਿਨ ਮਨਿ ਦਸਿ ਆਸੇਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਆਸ ਕਰੇ ਸਭ ਲੋਕ ਬਹੁ ਜੀਵ
 ਟੁਜਾਇਆ ॥ ਨਿਤ ਜੀਵਣ ਕਉ ਚਿਤੁ ਗੜਮੰਡੁ ਪਸਾਰਿ ਆਗੁ ॥ ਵਲਵੈ ਚ ਕਰਿ ਉਪਾਵੁ ਮਾਇ
 ਆਹਰਿ ਆਇਆ ॥ ਜਮ ਕਾਲਿ ਨਿਹਾਲੇ ਸਾਸ ਆਵੁ ਘਟੈ ਬੇਤਾਲਿ ਆਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਨਾ
 ਈ ਉਬਰੇ ਹਰਿਗੁਰ ਰਖਵਾਇਆ ॥ ੩੦ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੈ ਡਿਠਾ ਦੁਖੁ
 ਵਰੇ ਮਾਇਆ ਮੇਹੁ ਸੁਆਇਆ ॥ ਦੂਜੇ ਕਾਇਨਾਮੁ ਦਿਸਾਰਿ ਆਮਨ ਮੁਖ ਮੁਰਖ ਮਿਲੇ ਸ
 ਜਾਇ ॥ ਜਿਨੀ ਕੀਤੇ ਤਿਸੇ ਨਾਮੇ ਦਿਨੀ ਦੇਵਾਰਿ ਜ ਕੁਸਮਾਇਆ ॥ ਜਮ ਕਾ ਛੋਹ ਗਲਹਨ ਕ

ਟੀਐਠਿਰਿਠਿਰਿਅਵੈਜਾਇ। ਜਿਨਕਉਖੁਗਬਿਲਿਖਿਅਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਅਤਿਨਅ
 ਏ। ਅਨਦਿਨਿਨਾਮੁਪਿਅਇਦੇਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੧॥ ਸਚੁਦੁਜਹਿਸਚੁ
 ਮੇਦਦੇਜੇਗੁਰਮੁਖਿਪੈਰੀਪਾਇ। ਨਾਨਕਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੇਦਲਹਿਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਗਿ॥ ੨
 ॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਅਸਾਵਿਚਿਅਤਿਦੁਖੁਪਾਮਨਮੁਖਿਚਿਤੁਲਾਇਅਗਾਗੁਰਮੁਖਿ
 ਭੁਏਨਿਰਾਸੁਪਰਮਸੁਖੁਪਾਇਅਗਾ। ਵਿਚੇਗਿਹਉਦਾਸੁਅਲਿਪਤੁਲਿਦੁਲਾਇਅਗਾਉਨਾ
 ਸੇਗੁਦਿਜੇਗੁਨਵਿਅਪਈਹਰਿਭਾਣਾਭਾਇਅਗਾ। ਨਾਨਕਹਰਿਸੇਤੀਸਦਾਰਦਿਰਹੇਪੁਰਿਲ
 ਏਮਿਲਾਇਅਗਾ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਪਰਾਈਅਮਾਨਕਿਉਰਖੀਐਦਿਤੀਜੀਸੁਖੁਹੋਇ
 ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਗੁਰਬੈਟਿਕੈਹੋਰੁਬੈਪਰਗਟੁਹੋਇ। ਅੰਨੇਵਸਿਆਮਾਣੁਕੁਪਾਇਅਪਾਰਿਖ
 ਰਿਵੇਦਨਜਾਇ। ਉਨਾਪਰਖਨਅਦਈਅਨੁਨਪਲੈਪਾਇ। ਜੇਅਪਿਪਰਖਨਅਦਈ
 ਤੇਪਾਰਖੀਆਬਾਦੁਹੁਲਾਇ। ਉਪਖਾਇਜੀਉਸਚੁਤੁਲਈਤੰਦੁਬਲਹੈਨਦਨਿਪਿਪਲੈਪਾ
 ਏ। ਪਾਰਿਹੋਪੈਪਨਿਜਗੁਕੁਖਾਮੁਅਥਿਨਸਤਿਗੁਰਸੇਵੀਹੋਇ। ਸਬਦੁਸੀਤਲੁਮਨਿਤਨਿਦ
 ਸੈਤਿਬੈਸੇਗੁਦਿਜੇਗੁਨਕੋਇ। ਦਸਤੁਪਰਾਈਅਪਿਗਰਬੁਕੋਰੇਮੁਰਖਅਪੇਗਟਾਏ। ਨਾਨ
 ਕਥਿਨਬੂਝੈਕਿਨੈਨਪਾਇਉਠਿਰਿਠਿਰਿਅਵੈਜਾਏ॥ ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਮਨਿਅਨਦੁਭਇ
 ਅਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁਸਰਸੇਸਜਣਸਿਤਪਿਅਰੇ। ਜੇਪਰਿਮਿਲੇਨਵਿਛੁਡੁਹਿਕਬਹੁਜਿਅਪਿ
 ਮੇਲੇਕਰਤਾਰੇ। ਅੰਤਰਿਸਬਦਰਦਿਅਗੁਰਪਾਇਅਸਗਲੇਦਖਨਿਦਾਰੇ। ਹਰਿਸਖਦਾ
 ਤਾਸਦਾਸਲਾਹੀਐਅੰਤਰਿਰਾਖਹੁਉਰਪਾਰੇ। ਮਨਮੁਖਤਿਨਕੀਬਖੇਲੀਕਿਕਰੇਜਿਸਚੈਸਬ
 ਦਿਸਦਾਰੇ। ਉਨਦੀਅਪਿਪਤਿਰਖਸੀਮੇਰਾਪਿਅਰਾਸਰਨਾਗਤਿਪਏਗੁਰਦੁਆਰੇ। ਨਾਨ
 ਕਗੁਰਮੁਖਿਸੇਸੁਹੇਲੇਭੁਏਮੁਖਉਜਲਦਰਬਾਰੇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਇਸਤਰੀਪੁਰਕੈਬਹੁਪ੍ਰੀਤਿ
 ਮਿਲਿਮੇਹੁਦੁਪਾਇਅਗਾ। ਪੁਤ੍ਰਕਲਤਨਿਤਦੇਖੈਦਿਗਸੈਮੇਹੁਮਾਇਅਗਾ। ਦੇਸਿਪਰਦੇਸਿਪਨੁਚਰਾ
 ਇਅਾਇਮਹਿਪਾਇਅਗਾ। ਅੰਤਿਹੋਝੈਦੈਦਿਰੇਪੁਕੇਸਕੈਨਛੁਡਾਇਅਗਾ। ਨਾਨਕਵਿਨੁਨਾਵੈ
 ਪ੍ਰਿਥਮੇਹੁਜਿਤੁਲਗਿਦੁਖੁਪਾਇਅਗਾ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾ

ਮੁਹੇਜਿਤਖਾਧੇਸਕੁਭੁਖਜਾਇ॥ਤਿਸਨਾਮੁਲਿਨਹੇਵੁਈਨਾਮੁਦਸੇਮਨਿਆਇ॥ਬਿ
 ਨਨਾਵੈਜਿਹੇਰੁਖਾਣਾਤਿਤੁਰੇਗਲਗੋਤਨਿਧਾਇ॥ਨਾਨਕਰਸਕਸਬਦਸਲਾਹਣਾਅਪੇਲ
 ਏਮਿਲਾਇ॥੧॥ਮਃ ੩॥ਜੀਅਅੰਦਰਿਜੀਉਸਬਦੁਹੇਜਿਤੁਸਹਮੇਲਾਵਹੇਇ॥ਬਿ
 ਨਸਬਦੈਜਗਿਅਨੇਰੁਹੇਸਬਦੇਪਰਗਾਦੁਹੇਇ॥ਪੰਡਿਤਮੋਨੀਪੜ੍ਹਿਪੜ੍ਹਿਬਕੇਭੇਖਬਕੇਤ
 ਨੁਪੇਇ॥ਬਿਨਸਬਦੈਵਿਨੇਨਪਾਇਉਦੁਖੀਏਚਲੇਰੇਇ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਖਾਈਐਕਰ
 ਮਪਰਾਪਤਿਹੇਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਇਸਤੀਪੁਰਖੇਅਤਿਨੇਰੁਖਹਿਮੰਦੁਪਕਾਇਅ
 ॥ਇਸਦਾਸਕੁਭਿਛੁਲਸੀਮੇਰੇਪੁਰਖਾਇਅ॥ਵਿਉਰਗੀਐਬਿਰਜਗਕੇਕਯੁਉ
 ਖਾਇਅ॥ਗੁਰਪੁਰਖੀਚਾਕਰੀਬਿਰੁਪਸਬਾਇਅ॥ਨਾਨਕਬਖਸਿਮਿਲਾਇਅਨਹਰਿ
 ਨਾਮਿਸਮਾਇਅ॥੩॥ਸਲੋਕਮਃ ੩॥ਮਾਇਅਮੋਹੁਦਿਸਾਰਿਗੁਰਕਾਭਉਹੇਤਅ
 ਪਗੁਲੇਭਿਲਬਹਿਸੁਪਿਪਤਿਗਈਸਚਿਨਲਾਗੈਪਿਆਗਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਾਸਬਦੁਮ
 ਨਿਵਸੇਦਰਗਹਮੇਖੁਦੁਆਗੁ॥ਨਾਨਕਅਪੇਮੇਲਿਲਏਅਪੇਬਖਸਨਹਾਰੁ॥੧॥ਮਃ ੪॥
 ਨਾਨਕਤਿਸੁਬਿਨੁਪੜ੍ਹੀਨਜੀਵਣਾਦਿਸਰੇਸਰੇਨਬਿਦੁ॥ਤਿਸੁਸਿਉਵਿਉਮਨਰੁਸੀਐਜਿਸ
 ਹਿਰਮਾਰੀਏਦੁ॥੨॥ਮਃ ੪॥ਸਾਦੁਰੁਖਾਇਅਸਿਮਿਲਿਸਾਹਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆ
 ਇਅੰ॥ਦੁਖੁਭੁਖਕਾਣੁਸਕੁਭੁਕਾਇਸੀਮੀਗੁਰੁਠਾਯੁਗਬਰਲਾਇ॥ਸਕੁਪਹਤੀਭਈਹ
 ਈਅਵਲੀਐਜਜੇਮਿਅਕੋਲਲਾਇ॥ਹਰਿਅੰਤਿਤੁਬਲਾਵੈਕਿਰਪਾਕਰਿਅਪੇਖਾਵੈਥਾ
 ਇ॥ਹਰਿਤਿਸਹਿਪਿਆਦੁਹਸਿਤਜਨਹੁਜੁਅੰਤਲਏਛੁਡਾਇ॥ਹਰਿਰੀਰਤਿਭਗਤਿਅਨਿਦੁਹੈ
 ਸਦਾਸੁਖਦੁਸੇਮਨਿਆਇ॥ਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅਰਾਪਿਅਤਿਨਾਦੁਖੁਭੁਖਲਹਿਜਾਇ
 ॥ਜਨਨਾਨਕਤ੍ਰਿਪਤੈਗਾਇਗੁਰਿਗੁਰਿਦਰਸਨੁਦੇਹੁਸੁਭਾਇ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਗੁਰ
 ਪੁਰਖੀਦਾਤਿਨਿਤਦੇਵੈਭੈਸਦਾਈਅ॥ਦੁਸਿਦੇਵੈਅਪਿਦਇਅਲਨਛੁਪੇਛੁਪਾਇਅ
 ॥ਹਿਰਦੈਕਵਲੁਪ੍ਰਗਾਸੁਉਨਮਨਿਲਿਦਲਾਈਅ॥ਜੇਕੇਕਰੇਉਸਦੀਸਸਿਰਿਛਾਈਖਾਈ
 ਅ॥ਨਾਨਕਅਪੜ੍ਹਿਕੋਇਨਸਕਈਨਸਕਈਪੁਰੇਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਭਾਈਅ॥੩੪॥

॥ अमरुदेपरदाहुंति सुनालिमिआपुनचलदीनगुनति करटीजाहिए। आ
 पुछेठिसरदाहिएपदैमीनिलदेरजाहिए। गुरमुपिजमडैनुनलगदीगुंमेदि
 चहुजाहिए। नानकसेदकसेदीअधीअेजिसचिरहैलिदुलाहिए। १॥ म३१॥
 दातिजेतिसकुसुरतिउेरी। बगुनुमिआपुगुंमेमेरी। बगुकरमकमादहि
 लेठिमेहिदिअधीगुंमेकदेनचुकेगेरी। नानकआपिरायेकरतजेतिसकुदे
 सादीगलचेगीरी। २॥ प३३॥ ॥ सचुपादासचुपेनदासचुनअपारु
 ॥ गुरिपुंरैमेलाहिएआपुठेददहगु। कगुपुंरतिनजागिअजपिअनिरेक
 गु। सापुंमैगतिलगिआतुरिअमैसागु। नानकमिठतिमलहकरिपुठकाजे
 वागु। ३॥ सलेकम४ ५॥ सवेजीअसमालिअपहीमिगुरकरगु। अतुपाटी
 मचुडियाहिएदुपदालदुतिउरगु। अरदासिसुदीदातुरिगेदीमिसठिरगु।
 लेदुगुंठिलगाहिएअपदासगु। नानकनमुपिआपुठकासलुअगु। १॥ म
 ४ १॥ दूठेमेअसुगदहेगुकरमीताकरतगि। रिजकुपिआहिएतुअगलाठीमि
 पहीमैसागि। तनमनुगुरिअगेहिसिमरतअगमअपारु। करिविरपापुठअ
 टीसचेसिरनहगु। वीताविअलेइहिसेकरगिनानकसरबलिगुरि। २॥
 प३३॥ ॥ दूठआपिअगीमगेदुडीदुठिअही। गुरमघदीदेधिदिगामिआ
 अंतुरिसीतिअही। सठिअपेआपिदुरतदाअपेगेहोही। आपिनासुसुत
 धीअनुसकुगुवमिचलाही। नानकगुरिउदेसेकरेसकुचलेरजाही। ३॥

॥ रागसारेगवाही॥

॥ गतवीरिबिबीरजी

॥ १॥ सतिगुरपुसादि॥

॥ वगनरगरबमिषेरीबाता। मनदसनाजदकाचारिगीठीअेदेदेदेजाता।
 १॥ राग३॥ ॥ बगुनुपुतापुगीउिसुपिआहिएदुहिलपदकाबराता। हिनसचा

ਰਿਕੀ ਕਰਹੁ ਸਾਹਿਬੀ ਜੈ ਸੇਬ ਨ ਹਰਧਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਨਾ ਕੋ ਉਲੇ ਆਇਓ ਪਿਹੁ ਪਨ ਨਾ ਮਨ
 ਬਿਖਿ ਆਬੈ ਨ ਜਾਇ ਉਲੇ ਜਾਤਾ ॥ ਰਾਵ ਨ ਹੁਤੇ ਅਪਿਕ ਛੁਤ ਪਤਿ ਬਿਨਿ ਮਹਿ ਗਏ ਬਿਲ
 ਤਾ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੇਤ ਸਦਾ ਬਿਰੁਪੁ ਜਹੁ ਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਤਾ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਵਿਰਧਾ ਕਰਤੁ
 ਹੋਗੋ ਬਿਦੁ ਤੇ ਸਤੀ ਸੇਗਿ ਮਿਲਤਾ ॥ ੩ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਸੇ ਪਤਿ ਅੰਤਿ ਨ ਚਲ
 ਤ ਸਿਗਾਤਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਚਰੁ ਬਉ ਰੇ ਜਨਮ ਅਕਾਰ ਬਜਾਤਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸਾਰੰਗ ॥ ॥
 ਰਾਜਾ ਸਮੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਜੋ ਤੇਰੀ ॥ ਤੇਰੇ ਸਿਤ ਨ ਕੀਹ ਉਚੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਹਸ ਤੇ
 ਜਾਇ ਸੇ ਰੇ ਵਤ ਆਵੈ ਰੇ ਵਤ ਜਾਇ ਸੇ ਹਸੇ ॥ ਸਬ ਤੇ ਹੋਇ ਹੋਇ ਸੇ ਉਜਰੁ ਉਜਰੁ ਹੋਇ ਸੇ ਬ
 ਸੇ ॥ ੧ ॥ ਜਲ ਤੇ ਥਲ ਕਰਿ ਥਲ ਤੇ ਕੁਆ ਕਪਤੇ ਮੇਰੇ ਕਰਾਵੈ ॥ ਪਰਤੀ ਤੇ ਆਕਾ ਸਿਰਝਾ
 ਵੈ ਚਰੇ ਅਕਾ ਸਗਿਰਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਭੁਖਾਰ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਾਵੈ ਰਾਜ ਤੇ ਭੁਖਾਰੀ ॥ ਖਲ ਮੁਖ ਤੇ
 ਪੰਡਿਤੁ ਕਰਿ ਬੇ ਪੰਡਿਤ ਤੇ ਮਗ ਪਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਨਾਰੀ ਤੇ ਜੇ ਪੁਰਖ ਕਰਾਵੈ ਪੁਰਖ ਨ ਤੇ ਜੋ ਨਾ
 ਰੀ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸਾਧੂ ਕੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਤਿ ਸੁਮੁਰਤਿ ਬਲਿ ਹਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ॥ ॥
 ॥ ਸਾਰੰਗ ਬਾਣੀ ਨਾਮ ਦੋਵਜੀ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 ਭੁਲੈ ਠੇਰ ਗਮੁ ਗੀਖਾਇ ॥ ਕੀਇਰੇ ਮਨ ਬਿਖਿ ਆਬੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਜੈ ਸੇ
 ਮੀਨ ਪਾਨੀ ਮਹਿ ਰਹੈ ॥ ਕਾਲ ਜਾਲ ਕੀ ਸੁਪਨ ਹੀ ਲਹੈ ॥ ਜਿਹ ਬਾਸੁ ਆਦੀ ਲੀਲਿ ਤਲੈ
 ਹਾ ॥ ਅਸੇ ਕਨਕਾ ਮਨੀ ਬਾਧਿਓ ਮੋਹ ॥ ੧ ॥ ਜਿਉ ਮਧੁ ਮਾਖੀ ਸਚੇ ਅਪਾਰਾ ॥ ਮਧੁ ਲੀਨੇ
 ਮੁਖਿ ਦੀਨੀ ਛਾਹੁ ॥ ਗਉ ਬਾਛੁ ਕਉ ਸੋਚੈ ਖੀਗਾ ॥ ਗਲਾ ਬਾਧਿ ਦੁਇ ਲੈਇ ਅਹੀਗੁ ॥ ੨ ॥
 ਮਾਇ ਆਕਾਰ ਨਿਸੁ ਮੁਖਿ ਤਿਕਰੈ ॥ ਸੇ ਮਾਇ ਲੈਗਾ ਡੂਪ ਰੈ ॥ ਅਤਿ ਸਚੈ ਸਮਝੈ ਨਹੀ ਮੂੜੁ
 ॥ ਪਨੁ ਪਰਤੀਤ ਨੁ ਹੋਇ ਗਇਉ ਪੁੜਿ ॥ ੩ ॥ ਕਾਮ ਰੋਪ ਤਿਸ ਨ ਅਤਿ ਜਰੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕ
 ਬਹੁ ਨ ਹੀ ਕਰੈ ॥ ਕਹਤ ਨਾਮ ਦੋ ਉਤਾ ਛੀ ਆਇ ॥ ਨਿਰਭੈ ਹੋਇ ਭਜੀ ਮੇਭੁ ਗਵਾਨੁ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥
 ॥ ਸਾਰੰਗ ॥ ॥ ਬਦਹੁ ਕੀਨ ਹੋਤੁ ਮਾਧ ਮੇਸਿਉ ॥ ਠਾਕੁਰ ਤੇ ਜਨ ਜਨ ਤੇ ਠਾਕੁਰ ਖੇਲੁ ਪ

ਰਿਓਹੈਤੋਸਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਆਪਨਦੇਉਦੇਹੁਰਆਪਨਆਪੁਲਗਾਵੇਪੂਜਾ॥
 ਜਲਤੋਤਰੰਗਤੇਹੋਜਲੁਕਹਨਸੁਨਨਕਓਦੂਜਾ॥੧॥ਆਪਹਿਗਾਵੈਆਪਹਿਨਾਵੈਆਪ
 ਬਜਾਵੈਤੁਰਾ॥ਕਹਤਨਾਮਦੇਉਤੈਮੇਰੇਠਾਕੁਰੁਜਨਉਠਾਤੁਪੂਰਾ॥੨॥੨॥ਸਾਰੰਗ॥ ॥
 ਦਾਸਅਨਿਨਮੇਰੇਨਿਜਰੂਪਾ॥ਦਰਸਨਨਿਮਖਤਾਪਛੁਈਮੇਚਨਪਰਸਤਮਕਤਿਕਰਤ
 ਭਿਹੁਕੂਪਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮੇਰੇਬਾਧੀਭਗਤਛੁਡਾਵੈਬਾਧੇਭਗਤੁਨਛੁਡੈਮੋਹਿ॥
 ਏਕਸਮੇਮੋਕਉਗਹਿਬਾਧੈਤਉਛੁਨਿਮੇਪੇਜਬਾਬਨਹੋਇ॥੧॥ਮੇਗਨਬੰਧਸਗਲਕੀ
 ਜੀਵਨਮੇਰੀਜੀਵਨਮੇਰੇਦਾਸਾ॥ਨਾਮਦੇਵਉਜਾਕੇਜੀਅਮੇਸੀਤੈਸੇਤਕੈਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਗਾਸ
 ॥੨॥੩॥ਸਾਰੰਗ॥

॥ਬਾਣੀਗਮਦਾਸਜੀ॥ ॥੧॥ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਤੈਨਰਕਿਆ
 ਪੁਰਾਨਸੁਨਿਕੀਨਾ॥ਅਨਪਾਵਨੀਭੁਗਤਿਨਹੀਉਖਜੀਭੂਖੈਦਾਨੁਨਦੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ॥ਕਾਮਨਬਿਸਰਿਓਲੇਭੁਨਬਿਸਰਿਓਰੂਪਨਛੁਡਿਓਦੇਵਾ॥ਪਰਨਿਦਾਮੁਖਤੀਨਹੀਛੁਟੀਨਿ
 ਹਠਲਭਏਸਭਸੇਵਾ॥੧॥ਬਾਣਪਾਰਿਘਰੁਮੂਸਿਥਿਰਾਨੇਪੇਦੁਭਰੈਅਪਰਾਧੀ॥ਜਿਹਿਘ
 ਰਲੇਕਜਾਇਅਪਕੀਰਤਿਸੇਈਅਬਿਦਿਆਸਾਧੀ॥੨॥ਹਿਸਾਤਉਮਨਤੀਨਹੀਛੁਟੀ
 ਜੀਅਦਇਅਲਹੀਪਾਲੀ॥ਰਾਮਾਨੰਦਸਾਪਸੇਗਿਮਿਲਿਕਥਾਪੁਨੀਤਨਚਾਲੀ॥੩
 ॥੧॥ ॥ਛਾਡਿਬਿਮਖਨਕੋਸੇਗਿ॥

॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ ॥੧॥ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਹਰਿਕੇਸੇ
 ਗਬਸੇਹਰਿਲੇਕਾ॥ਤਨੁਮਨੁਅਰਧਿਸਰਬਸੁਸਭਅਰਧਿਓਅਠਦਸਹਜਪੁਨਿਝੇਰਾ॥੧
 ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਦਰਸਨੁਪੇਖਿਭਏਨਿਹਬਖਏਪਾਏਹੈਸਗਲਬੋਕਾ॥ਅਨਬਸਤਮਿਉਕਾ
 ਜਨਕਛੁਐਸੇਦਰਬਚਨਅਲੇਕਾ॥੧॥ਸਿਅਮਸਿਦਤਜਿਅਨਠਾਹਤਜਿਉਕੁਸਟੀਤਨਿ
 ਜੇਕਾ॥ਸੁਰਦਾਸਮਨੁਪ੍ਰਭਿਹਥਿਲੀਨੇਦੀਨੇਇਹੁਪਰਲੇਕਾ॥੨॥੧॥ ॥ ॥

॥ ਸਾਰੰਗ ਬਾਣੀ ॥

ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਗਰਿਬਿਤ ਕਉ ਨ ਸਹ

ਈ ਮਨ ਕਾ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕਾ ਈਸੁ ਤ ਬਨਿਤਾ ਹਿਤੁ ਲਾਗੈ ਸਭੁ ਛਨ ਕਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਗੈ ਕਉ ਵਿਛੁਤੁ ਲਾਗਾ ਪਹੁ ਵਿਆਭਰਵਾ ਸਾਸਾ ਪਕਾ ॥ ਕਹਾ ਬਿਸਾਸਾ ਇਸੁ ਭਾਵੈ

ਇਤਨ ਕੁਲਾਗੈ ਠਨ ਕਾ ॥ ੧ ॥ ਸਗਲ ਪਰਮਪੁੰਨ ਛਲ ਪਾਵਹੁ ਪੂਰਿ ਬੀਛੁਹੁ ਸਭੁ ਜਨ ਕਾ

॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਨੁ ਉਤਨ ਪੈ ਖੇਰੈ ਬਨ ਕਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥

॥ ਗੁਰਮਲ੍ਹਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਠਉ ਪਏ ॥ ॥ ਅਰੁ ੧ ॥ ॥ ਘਾਣਾ ਪੀਣਾ ਸਉਣਾ ਹਸਣਾ ਟਿ

ਸਰਿਗਇ ਅਗੈ ਮਰਣਾ ॥ ਖਸਮੁ ਟਿਸਾ ਰਿਖੁ ਅਗੈ ਕੀਨੀ ਪ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਨੁ ਨ ਹੀਰਹਣਾ ॥ ੧ ॥

ਪ੍ਰਾਣੀ ਏਕੈ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਹੁ ॥ ਅਪੁਨੀ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਵਹੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਤੁਧੈ

ਸੇਵਹਿ ਤੁਧੈ ਵਿਆਏਵਹਿ ਮੀਰਾ ਹਿਲੇਵਹਿ ਰਹਿਨਹੀ ॥ ਤੁਧਾ ਤਾਜੀ ਅਸਭੁ ਨਾਕਾ ਜੀਅ

ਅੰਦਰਿ ਜੀਉਤੀ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਵਹਿ ਸੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਵਹਿ ਸੇਈ ਸੁਚੇਹੇਗੀ ॥ ਅਹਿ

ਨਿਨਾ ਸੁਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੈਲੇ ਹੋਏਹੇਗੀ ॥ ੩ ॥ ਜੇਹੀ ਰੁਤਿ ਕੈਇਆ ਸੁਖ ਤੇਰਾ ਤੇਹੇ ਜੇਹੀ ਦੇਹੀ

॥ ਨਾਨਕ ਰੁਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਸਾਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਰੁਤਿ ਕੇਹੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਰਉ

ਬਿਨਉ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਹਿ ਰਿਵਰੁ ਅਇ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਸੁਇਘਨ ਘੋਰ ਸੀਤਲ ਮਨ ਮੇਰਾ

ਲਾਲ ਰੁਤੀ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਬਰਸੁ ਘਨਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬੀਨਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੂੰਦ ਸੁਹਾਨੀ ਹੀ ਅੰ

ਗੁਰਮੇਹੀ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰਸਿ ਲੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਖੀ ਦੁਰਕਾ ਮਨਿ ਪਿ
 ਆਰੀ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆਗਾ ॥ ਹਰਿ ਦ੍ਰਿਸਿ ਨ ਰਿਕੁਟੀ ਸੁਹਾਗਨਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੇ
 ਮੁਸੁਖਾਨਿ ਆਗਾ ॥ ੨ ॥ ਅਵਗਟਿ ਤਿਥਾ ਗਿਭੁਟੀ ਬੈਰਾਗਨਿ ਅਸਥਿਰੁ ਦੁਰਸੇ ਹਾਗੁ ਹਰੀ ॥
 ਸੇਗੁ ਵਿਜੇਗੁ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਦਿਖਾਏ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥ ੩ ॥ ਅਵਟੁ ਜਾਨੁ
 ਨਹੀ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਉਠਗਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਨ ਮੇ
 ਰਾਗਨਿ ਸਚੁ ਸਹੀ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਾਢੀ ਸੁਰਤਿ ਨਾਮਿ ਨਹੀ ਤਿਪਤੀ
 ਹਉ ਮੇਕਰਤ ਗਵਾਇ ਆਪਾ ਪਰਪਨੁ ਪਰਨਾਰੀ ਪਰਨਿੰਦਾ ਬਿਖੁਖਾਈ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ਆਪਾ ॥
 ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਤੈ ਕਪਟੁ ਨ ਛੁਟੈ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਮਾਇ ਆਪਾਇ ਆਪਾ ॥ ਅਜਗ ਰਿਭਾ ਰਿਲਦੇ
 ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਮਰਿ ਜਨ ਮੇਜਨ ਮੁਗਵਾਇ ਆਪਾ ॥ ੧ ॥ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇ ਆਪਾ ॥ ਕੁਮਿ
 ਕੁਮਿ ਜੇ ਨਿਬਹੁ ਵੀਨੀ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸਚੁ ਪਾਇ ਆਪਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਤੀਰਥਿ ਤੇਜੁ ਨਿਦੁ
 ਰਿਨਿ ਨਾਤੇ ਹਰਿ ਕਾਨਾ ਮਨੁ ਭਾਇ ਆਪਾ ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਪਰਹਰਿ ਤਿਥਾ ਗੀ ਜਤ ਕੇਤਤ
 ਹੀ ਆਇ ਆਪਾ ॥ ਬਿਸਟਾ ਕੀਟ ਭੁਏ ਉਤਹੇਤੀ ਉਤਹੇ ਮਾਹੀ ਸਮਾਇ ਆਪਾ ॥ ਅਪਿਕੁ ਸੁਆ
 ਰੇਗ ਅਪਿਕਾਈ ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਸਹਜੁ ਨ ਪਾਇ ਆਪਾ ॥ ੨ ॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਰਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ
 ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰਾ ਖੋਜੀ ਉਪਜੇ ਬਾਈ ਬਿਨੁ ਸੇਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਗੁਰ ਕਰਤਾ
 ਰਾਗ ਮਨੀ ਚਹੁ ਤੇਹੀ ਨ ਮਤਿ ਭੂਠੇ ਤੂਸ ਦਿਸਵਾਰੁ ਹਾਰਾ ॥ ਆਤਮ ਚੀਨਿ ਤਹਾ ਤੂ
 ਤਾਰੁ ਸਚੁ ਤਰੇਤਾਰੁ ਹਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਬੈਸਿ ਉਥਾਨਿ ਕਹਾ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਕਿਆ ਕਿਆ ਕਥ
 ਉਥਾ ਪਾਗਾ ॥ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀ ਐ ਅਗਮ ਅਜੇ ਨੀ ਤੂ ਨੀ ਥੀ ਨਾ ਬਨ ਹਾਰਾ ॥ ਬਿਸਪਹਿਦੇ
 ਬਿਕਹਉ ਤੁਕੈ ਸਾਸਭਿ ਜਾਤ ਕੁਤੂਹਲਾ ਤਾਰਾ ॥ ਭਗਤਿ ਹੀਨੁ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਦੇਖਹਉ ਇਕੁ ਨਾ
 ਮਿ ਮਿਲੈ ਉਰਿ ਪਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਨ ਪਨ ਪਿਰਕਾ ਸਾਦਾ ਨ ਜਾਨਿ
 ਆਸਾ ਬਿਲਖ ਬਦਨ ਕੁਮਲਾਨੀ ॥ ਭਏ ਨਿਰਾਸੀ ਕਰਮ ਕੀ ਭਾਸੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨੀ
 ॥ ਬਰਸੁ ਪਨਾ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਪਰਿ ਆਇ ਆਪਾ ॥ ਬਲਿ ਜਾਵੈ ਗੁਰ ਆਪਨੇ ਪੀਤ ਮਜਿ ਨਿਹਰਿ ਪੁ

ਕੁਆਇਮਿਲਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਨਉ ਤਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਅਨਦਿ
 ਨੁਕੁਗਤਿ ਸੁਹਾਵੀ॥ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਗੁਰਦਰਸਦਿ ਖਾਇਆ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਭਗਤਿ ਸੁਹਾਵੀ॥
 ੨॥ ਹਮ ਬਾਰੇ ਤਿਕੁ ਦੁਜ ਗੁਤੁ ਮਾਰਾ ਹਉ ਤੇਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਅ
 ਬਹੁ ਹਿਨ ਭੁਟ ਜਲ ਛੇਰਾ॥ ੩॥ ਆਪੇ ਨੇ ਪਿਰ ਹਰਿ ਦੇਖਿ ਦਿਗਾ ਸੀ ਤਉ ਪਨ ਸਾਚ ਸੀ ਗਾਰੇ
 ॥ ਅਕਲ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿਉ ਸਚਿ ਸਾਚੀ ਗੁਰ ਮਤਿ ਨਾਮ ਅਪਾਰੇ॥ ੪॥ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਬੈਧਨ ਗੁ
 ਰ ਖੋਲੇ ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਿਦੈ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿ
 ਲਾਈ॥ ੫॥ ੪॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧॥ ਪਰਪਾਰਾ ਪਰਪਨ ਪਰਲੇ ਭਾਹਉ ਮੇ ਬਿਖੇ ਬਿਕਾਰ
 ॥ ਦਸਟ ਭਉ ਤਨਿ ਨਿਦ ਪਰਾਈ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਚੰਡਾਰਾ॥ ੧॥ ਮਹਲ ਮਹਿ ਬੈਠੇ ਅਗਮ ਅਪਾਰ
 ॥ ਭੀਤ ਰਿਐ ਮ੍ਰਿਤੁ ਸੇਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਜਿ ਸੁਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਤ ਨ ਆਚਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਦੇਉ ਸਮਕਰਿ ਜਾਏ ਬੁਰਾ ਭੁਲਾ ਸੇ ਸਾਰਾ॥ ਸੁਪਿ ਬੁਧਿ ਸੁਰਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਪਾਈ ਐ
 ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਪਿਅਰਾ॥ ੨॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿਲਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਗੁਰਦਾਤਾ ਦੇਵਨ
 ਹਰਾ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਿਖ ਸੇਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਜਿ ਸਨੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ॥ ੩॥ ਕਾਇਆ ਮਹਲ
 ਅੰਦਰੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹਰਿ ਕਾ ਤਿਸ ਮਹਿ ਰਖੀ ਜੇ ਤਿਅ ਪਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈ ਐ
 ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾਰੁ॥ ੪॥ ੫॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧॥ ਪ੍ਰਰੁ ੨॥ ॥ ਪਵਣੈ ਪਾਣੀ ਜਾਨੈ
 ਜਾਤਿ॥ ਕੀਇਆ ਅਗਨਿ ਕਰੇ ਨਿਭ ਰੀਤਿ॥ ਜਿ ਮਹਿ ਜੀਅ ਜਾਏ ਜੇ ਬਾਉ॥ ਸੁਰਤਾ ਪੰਛਿਤੁ
 ਤਾ ਕੀ ਨਾਉ॥ ੧॥ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਜਾਨੀ ਅਹਿ ਮਾਇਆ॥ ਅਣੁ ਭੀਠਾ ਬਿਛੁਕੁ ਹੁਨ ਜਾਇ॥
 ਵਿਅਕਤਿ ਅਖਿ ਦੁਖਾਈ ਐ ਮਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਉਪਰਿ ਦਰਿ ਅੰਸ ਮਾਨਿ ਪਾਇਅ
 ਲਿ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਕਹੀ ਐ ਦੇਹੁ ਵੀਚਾਰਿ॥ ਬਿਨ ਜਿਹ ਵਾਜੇ ਜਪੇ ਹਿਅਾਇ॥ ਕੋਈ ਜਾਏ ਕੈ
 ਸਾਨਾਇ॥ ੨॥ ਕਬਨੀ ਬਦਨੀ ਰਹੇ ਨਿਭ ਰੀਤਿ॥ ਸੇ ਬੁਝੈ ਹੋਵੈ ਜਿ ਸੁਦਾਤਿ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿ
 ਅੰਤਰਿ ਰਹੈ ਲਿਦੁਲਾਈ ਸੇਇ॥ ਰਖ ਜਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ॥ ੩॥ ਜਾਤਿ ਕਲੇ ਨ ਸੇਦ
 ਕੁ ਜੇ ਹੋਇ॥ ਤਾ ਕਾ ਕਹਣਾ ਕਹਹੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਦਿਓ ਸਨਾਤੀ ਸੇਵੁ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਅਪਣੀ ਆਪਿ

ਸੇਇ॥ ੪॥੫॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲ ॥ ੧॥ ਦੇਖ ਦੇਖੁ ਛੁੜਾਇ ਕਿਦੁ ਖੁਖਾ॥ ਇਕੁ ਦੁਖ ਸਕਤਿ ਦਾ
 ਰਜ ਮਦੁ ਤਾ॥ ਇਕੁ ਦੁਖ ਰੋਗ ਲਗੈ ਤਨਿ ਪਾਇ॥ ਦੈਰ ਨ ਬੋਲੈ ਦਾ ਰੁਲਾਇ॥ ੧॥ ਦਰਦੁ
 ਹੋਵੈ ਦੁਖ ਹੋਸੀ ਗਿ॥ ਐਸਾ ਦਾਰੂ ਲਗੈ ਨ ਬੀਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਖਸਮ ਦਿਸਾਰਿ
 ਵੀਲੈ ਸਰੋਗ॥ ਤੰਤਨਿ ਉਠਿ ਖਲ ਰੋਗ॥ ਮਨ ਅੰਧੇ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ॥ ਦੈਰ ਨ ਭੋਲੈ
 ਦਾਰੂ ਲਾਇ॥ ੨॥ ਚੰਦਨ ਕਾ ਛਲੁ ਚੰਦਨ ਦਾਸਾ॥ ਮਾਣੁ ਸਕਾ ਛਲੁ ਘਟ ਮਹਿ ਸਾਸਾ॥ ਸਾ
 ਸਿਗਾਇ ਐਕੰ ਇਥਾ ਛਹਿ ਪਾਇ॥ ਤਾ ਕੇ ਪਾਛੈ ਕੋਇ ਨ ਖਾਇ॥ ੩॥ ਕੇਚਨ ਕੰਇ ਥਾ
 ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਸਾ॥ ਜਿਸੁ ਮਹਿ ਨ ਮੁਨਿ ਰੰਜਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ॥ ਦੁਖ ਰੋਗ ਸਭਿਗ ਇਥਾ ਗਵਾਇ॥
 ਨਾਨਕ ਛੁਟਿ ਸਿਸਾ ਚੈ ਨਾਇ॥ ੪॥੨॥੨॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲ ॥ ੧॥ ਦੁਖ ਮਹਰ ਅਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
 ॥ ਮਿਲਾ ਸੀ ਤੇ ਪੁਪੀਸੁ ਹਰਿ ਦਾਨੁ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਲੇਹੁ ਨ ਛੀਜੈ ਦੋਹਾ॥ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਜਮ ਮਾ
 ਰੈ ਠੇਗ॥ ੧॥ ਐਸਾ ਦਾਰੂ ਖਾਹਿ ਗਵਾਰਾ॥ ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਤੇ ਰੋਜਾ ਹਿਵਿਕਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥
 ਬਾਜੁ ਮਾਲੁ ਜੇਬ ਨ ਸਭੁ ਛੰਦਾ॥ ਰਬਿ ਛਿਰੈ ਦੈਰੀ ਸਹਿ ਬਾਦਾ॥ ਦੇਹ ਨਾ ਉਨਹੋ ਦੈ ਜਾਤਾ॥ ਉਥੈ ਦਿਹੁ
 ਐਥੈ ਸਭੁ ਰਾਤਿ॥ ੨॥ ਸਾਧਕ ਹਿਸ ਮਧਾ ਤਿਸ ਨਾ ਘਿਉ ਤੇਲੁ॥ ਕਾਮ ਰੋਪ ਅਗਨੀ ਸਿਉ ਮੈਲੁ॥
 ਹੋਮ ਜਗ ਅਰੁ ਪਾਟੁ ਪੁਰਾਨਾ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇ ਪਰਦਾਨਾ॥ ੩॥ ਤਪੁ ਕਾਗਦੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਨਾ॥
 ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿ ਆਏ ਹੁਨਿ ਪਾਨੁ॥ ਸੇ ਪਨ ਦੇਤ ਦਿਸਹਿ ਘਰਿ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਚਨ ਨੀਪੋਨੀ
 ਮਾਇ॥ ੪॥੩॥੨॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲ ॥ ੧॥ ਬਾਗੋ ਕਾ ਪੜ ਬੋਲੈ ਬੈਣਾ॥ ਲਿਮਾਨ ਕੁ ਕਾਲੇ ਤੇ
 ਰੈ ਨੇਣਾ॥ ਕਬਹੂ ਸਾਹਿਬੁ ਦੇਖਿ ਅਚੈਣਾ॥ ੧॥ ਉਡਾ ਉਡਾ ਛੁੜਾ ਅਸਮਾਨੀ॥ ਸਾਹਿਬ ਸਿਮਿਖ
 ਤੇ ਰੈਤਾਇ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਡੁਗ ਰਿਦੈ ਖੀਤੀਰਾ॥ ਥਾਨ ਬਨੈ ਤਹਿ ਸਾਹਿਬੁ ਬੀਰਾ॥ ੨॥ ਜਿਨਿ ਤਨਿ
 ਸਾਜਿ ਦੀਏ ਨਾਲਿ ਖੰਭੁ॥ ਅਤਿ ਤਿਸ ਨਾਉ ਡੁਏ ਕੀਡੀ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤੇ ਬੀਧਾ ਪੀਰਾ॥ ਜਿਉ
 ਦੇਖਾਲੇ ਤਿਉ ਦੇਖਾ ਬੀਰਾ॥ ੩॥ ਨਇਹੁ ਤਨੁ ਜਾਇ ਗਾਨ ਜਾਹਿ ਗੋਖੰ ਕੁ॥ ਪਉਣ ਪਾਈ ਮਗ
 ਨੀ ਸਨ ਬੀਧਾ॥ ਨਾਨਕ ਕਰ ਮੁਹੋ ਦੈ ਜਪੀ ਐ ਗੁਰ ਪੀਰਾ॥ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਦੇਹੁ ਸਰੀਰਾ॥ ੪॥
 ੪॥੫॥ ॥ ਰਾਗ ਮਲਾਰੁ ਮਹਲ ३॥ ਘਰੁ ॥ ਚਉਪਦੇ॥ ॥ ॥

੧ੳਸਾਂਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੥ਨਿਰੋਕਾਰੁਆਕਾਰੁਹੋਆ

ਪਆਪੇਭਰਮਭਲਾਏ॥ ਕਰਿਕਰਿਕਰਤਾਆਪੇਵੇਖੇਜਿਤੁਭਾਵੈਤਿਤੁਲਾਏ॥ ਸੇਵਕਕਉ
ਏਹਾਵਡਿਭਾਈਜਾਕਉਹਕਮਮਨਾਏ॥ ੧॥ ਅਪਣਾਭਾਣਾਆਪੇਜਾਣੈਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਲਗੀ
ਐ॥ ਏਹਾਸਕਤਿਸਿਵੈਘਰਿਅਵੈਜੀਵਦਿਅਮਰਿਗੀਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ੧॥ ਏਹੁਪ
ਫੈਪੜਿਵਾਦੁਖਾਨੈਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸਾ॥ ਏਹੁਤ੍ਰਿਗੁਣਮਾਇਅਜਿਨਿਜਗਤੁਭਲਾਇ
ਆਜਨਮਮਰਨਕਾਸਹਸਾਪਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਏਕੇਜਾਨੈਭੂਕੈਮਨਹੁਅੰਦੇਸਾ॥ ੨॥ ਹਮਦੀਨਮੁ
ਰਖਅਵੀਚਾਰੀਤੁਮਢਿਤਾਕਰਹੁਹਮਰੀ॥ ਹੇਹੁਦਇਆਲੁਕਰਿਦਾਸਦਾਸਾਕਸੇਵਾਕਰੀਤੁ
ਮਾਰੀ॥ ਏਕਨਿਧਾਨਦੇਹਿਤੈਅਪਨਾਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਦਖਾਈ॥ ੩॥ ਕਹਤਨਾਨਕਗੁਰਖ
ਰਸਾਈਬੂਝਹੁਕੇਈਐਸਾਕਰਿਵੀਚਾਰਾ॥ ਜਿਉਜਲਉਪਰਿਛੇਨੁਬੁਦਬੁਦਾਤੇਸਾਇਹੁਸੇ
ਸਾਰਾ॥ ਜਿਸਤੇਹੋਆਤਿਸਹਿਸਮਾਣਾਭੁਕਿਗਇਆਪਾਸਾਰਾ॥ ੪॥ ੧॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ
੩॥ ਜਿਨੀਹਕਮੁਪਛਾਣਿਅਸੇਮੇਲੈਹਉਮੇਸਬਦਿਜਲਾਇ॥ ਸਚੀਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿ
ਨੁਗਤੀਸਢਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥ ਸਦਾਸਚੁਹਰਿਦੇਖਦੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਭਾਇ॥ ੧॥ ਮਨ
ਰੇਹੁਕਮੁਮੀਨਿਸੁਖੁਹੋਇ॥ ਪ੍ਰਭੁਭਾਣਾਅਪਣਾਭਾਵਦਾਜਿਸੁਬਖਸੇਤਿਸੁਬਿਘਨਨਹੋਇ॥ ੧॥
ਰਹਾਉ॥ ੧॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣਸਭਾਪਾਤੁਹੋਨਾਹਰਿਭੁਗਤਿਨਭਾਇ॥ ਗਤਿਮੁਕਤਿਕਦੇਨਹੋਵ
ਈਹਉਮੇਕਰਮਕਮਾਇ॥ ਸਾਹਿਬੁਭਾਵੈਸੇਥੀਐਪਇਐਕਿਰਤਿਛਿਰਾਹਿ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁ
ਰਉਦਿਐਮਨੁਮਰਿਰਹੇਹਰਿਨਾਮੁਦਸੇਮਨਿਆਇ॥ ਤਿਸਕੇਕੀਮਤਿਨਾਪਦੈਕਹਣਾਕਿ
ਛੁਨਜਾਇ॥ ਚਉਥੈਪਦਿਵਾਸਾਹੋਇਆਸਚੈਰਹੈਸਮਾਇ॥ ੩॥ ਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਅਗਮੁ
ਅਗੋਚਰੁਹੋਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਇ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਬੂਝੀਐਸਬਦੇਕਾਰਕਮਾਇ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮਸਲਾਹਿਤੈਹਰਿਦਰਿਸੇਭਾਇ॥ ੪॥ ੨॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕੇਈਦਿ
ਰਲਾਬੁਦੈਜਿਸਨੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ ਗੁਰਬਿਨੁਦਾਤਾਕੇਈਨਹੀਬਖਸੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ ਗੁ
ਰਮਿਲਿਐਸਾਤਿਉਪਜੈਅਨਦਿਨਾਮਲਾਏਇ॥ ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਪਿਆਇ॥

॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਮਿਲੈਨਾਉਪਾਈਐਸਦਾਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਮਨਮਖਸਦਾ
 ਵਿਛੁੜੇਛਿਰਹਿਕੋਇਨਕਿਸੀਨਾਲਿ ॥ ਹਰਿਨਾਮੇਹਉਮੇਵਡਰੇਗੁਹੈਸਿਰਿਮਾਰੋਜਮਥਾ
 ਲਿ ॥ ਗੁਰਮਤਿਸਤਮੈਗਨਵਿਛੁੜਹਿਅਨਦਿਨੁਨਾਮਸਮਾਲਿ ॥ ੨ ॥ ਸਭਨਾਕਰਤਾਏਕ
 ਤੁਨਿਤਕਰਿਦੇਖਹਿਦੀਚਾਰੁ ॥ ਏਕਿਗੁਰਮੁਖਿਅਪਿਮਿਲਾਇਆਬਖਸੇਭਗਤਿਭੰਡਾਰੁ ॥
 ਤੁਐਸਭਕਿਛੁਜਾਨਦਾਕਿਸੁਆਗੇਕਰੇਪੁਕਾਰੁ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਨਦਰੀਪ
 ਏਆਜਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਹਰਿਉਚਰੈਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਨਿਪਾਨਹੈਨ
 ਮੇਹੀਚਿਤਲਾਇ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਸਾਲਾਹੀਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਪ੍ਰਭੁਨਾਰਾ
 ਫਿਰੁਸੇਈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਰਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਵਡੀਵਡਿਅਈਹੋਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁਗੁਣਗਾ
 ਵੈਨਿਤਸਾਚੇਸਚਿਸਮਾਦੈਸੇਈ ॥ ੧ ॥ ਮਨਰੇਗੁਰਮੁਖਿਰਿਦੈਦੀਚਾਰੁ ॥ ਤਜਿਕੁਕੁਟੈਬੁਰ
 ਉਮੈਬਿਖੁਤਿਸਨਾਦਲਣੁਰਿਦੈਸਮਾਲਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਰਾਮਨਾਮ
 ਕਾਹੇਰੁਦਾਤਾਕੋਈਨਾਈ ॥ ਜੀਅਦਾਨੁਦੇਇਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਸਚੈਨਾਮਿਸਮਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁਹਰਿ
 ਰਵਿਅਾਰਿਅੰਤਰਿਸਹਜਿਸਮਾਪਿਲਗਾਈ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਬਦੀਇਹਮਨੁਭੇਇਆਹਿਰ
 ਦੈਸਾਚੀਬਾਈ ॥ ਐਪੇਦਇਆਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਜਪੀਐਸਾਗੰਗਪਾਈ ॥ ਮੇਰੈਪ੍ਰਭੁਅਲਖੁਨਜਾ
 ਈਲਖਿਅਗੁਰਮੁਖਿਅਕਬਕਹਾਈ ॥ ੩ ॥ ਆਵਣਜਾਣਬਹੁਕਿਨਹੈਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿ
 ਪਿਆਇਆ ॥ ਮਨਹੀਤੇਮਨਮਿਲਿਅਸੁਆਮੀਮਨਹੀਮਨਸਮਾਇਆ ॥ ਸਾਚੇਹੀਸ
 ਚੁਸਾਚਿਪਤੀਜੈਵਿਚਹੁਆਗਵਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਏਕੋਏਕੁਦੈਸੈਮਨਿਸੁਆਮੀਦੂਜਾਅਵਰ
 ਨਕੋਈ ॥ ਏਕਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਮੀਠਾਜਗਿਨਿਰਮਲਸਚੁਸੇਈ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਪ੍ਰਭੁਤੇਪਾਈਐ
 ਜਿਨਥਉਪੁਰਿਲਿਖਿਅਹੋਈ ॥ ੫ ॥ ੪ ॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਣਗੰਧਰਬਨਾਮੇਸ
 ਭਿਉਪਰੇਗੁਰਕਾਸਬਦੁਦੀਚਾਰੁ ॥ ਹਉਮੈਮਾਰਿਸਦਮਨਿਦੁਸਾਇਆਹਰਿਗਾਖਿਆਉ
 ਰਧਾਰਿ ॥ ਜਿਸਹਿਬਦਾਏਸੇਈਬੂਟੈਜਿਸਤੇਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨਬਾਈਸਬ
 ਦੇਗਾਵੈਸਾਚਿਗੈਲਿਦੁਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਨਮੇਰੇਖਿਨਖਿਨਨਾਮਸਮਾਲੇ ॥ ਗੁਰਕੀਦਾਤਿਸਬ

ਸੁਖ ਅੰਤਰਿ ਸਦਾ ਨਿਬੰਧ ਤੋਰੈ ਨਾਲਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਪਾਖੈ ਭੁਕ ਦੇਨ
 ਚੁਕੈ ਦੁਜੇ ਭਾਇ ਦੁਖ ਪਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾ ਰਿਬਿਧਿ ਅਮਨਿ ਰਾਤੇ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮ ਗਵਾਏ
 ॥ ਇਹਿ ਦੇਲਾ ਛਿਰਿ ਹਥਿ ਨ ਆਵੈ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਪਛੁਤਾਏ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਕਦੇ ਨ
 ਬੂਝੈ ਦਿਸਣਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇਓ ਪਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ
 ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਆਹਰਿ ਰਾਖਿ ਆਉਰ ਪਾਗਿ ॥ ਮਨ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲ
 ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ ਉਤਮ ਉਤਮ ਬਾਣੀ ਹੋਈ ॥ ਏਕ ਪੁਰਖੁ ਏਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ
 ॥ ੩ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਮਨ ਤਨ ਰਾਤਾ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸੇ
 ਵਾ ਸੁਰਤਿ ਸਮੇਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਦ੍ਰਿਸਿ ਅਲਖ ਅਭੇਦਾ ਗੁਰੇ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ਲਖਾਇ ॥ ਨਾ
 ਨ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥
 ਸਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵੈ ਪਰਦੁਰ ਮਹਲੁ ਸੁਖਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚੁਕੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨ ਕਉ
 ਲਿਲਾਇ ਲਿਖਿ ਆਪੁ ਰਿਨਾਮੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪਿਆਵਹਿ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹਿ
 ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਮਨ ਕੀ ਬਿਧਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੈ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗੈ ਸਾ
 ਦਾ ਹਰਿ ਪਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸਾਚੀ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ੨ ॥
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਖੋਲੈ ਹੁਕਮੁ ਕਥਾ ਪਾਇ ਕਥਿਨ ਮਹਿ ਦਹਿ ਸਭਿ ਰਿਆਵੈ ॥ ਜੇ ਆਪੇ ਨਦਰਿ
 ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਤਾਇਹੁ ਮਨੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਤ ਕਾਲਿ ਦ੍ਰਿਸਿ ਆਵੈ ॥ ਇਸ ਮਨ ਕੀ ਬਿਧਿ ਮਨੁ ਜਾਣੈ
 ਬੂਝੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਸਦਾ ਭੂਭੁਭਿ ਸਾਗਰੁ ਜਿਉ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰੁ ॥
 ੪ ॥ ੬ ॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਪ੍ਰਾਣੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿ ਆਸਮਾਈ
 ॥ ਏਕ ਸੁਬਿਨੁ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਾ ਸੁਭਿ ਗੁਰਿ ਵੀ ਆਬੁ ਬਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਨਾਮਿ ਰਹਿ ਉਲਿ
 ਦਲਾਈ ॥ ਅਦਿਸਟ ਅਗੋਚਰ ਅਪਰੰਪਰ ਕਰਤਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਪਿਆਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾ
 ਉ ॥ ॥ ਮਨ ਤਨ ਭੀ ਜੇ ਏਕ ਲਿਵਲਾਗੈ ਸਗੇ ਰਹੈ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕ੍ਰਮ ਭਉ ਭਾ
 ਗੈ ਏਕ ਨਾਮੁ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਦੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ਗਤਿ ਮਤਿ ਤਬ ਹੀ ਪਾਈ ॥ ਕੇ

ਇਸਪੇਕਿਸਹਿਬੁਝਾਏਤਿਨਰਮਨਾਮਲਿਵਲਾਈ॥ ੩॥ ਜਹਜਹਦੇਖਾਤਹਏਕੇਸੇ
 ਈਇਹੁਗੁਰਮਤਿਬੁਝਿਧਾਈ॥ ਮਨੁਤਨਪ੍ਰਾਨਪਰੇਤਿਸੁਆਗੈਨਾਨਕਅਪਿਗਵਾਏ॥ ੪॥
 ॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੩॥ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਰੁਖਨਿਵਾਰਨੁਸਬਦੇਖਾਇਆਜਾਈ॥ ਭੁਗਤੀਰ
 ਤੀਸਦਾਬੇਰਾਗੀਰਿਸਾਢੇਪਤਿਪਾਈ॥ ੧॥ ਮਨਰੇਮਨਸਿਓਰਹਉਸਮਾਈ॥ ਗੁਰਮ
 ਖਿਰਾਮਨਮੇਮਨੁਭੀਜੇਹਰਿਸੇਤੀਲਿਵਲਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਅਤਿਅ
 ਗਮਅਗੋਚਰੁਗੁਰਮਤਿਦੇਇਬੁਝਾਈ॥ ਸਚਸੇਜਮੁਕਰਦੀਹਰਿਕੀਰਤਿਸੇਤੀਲਿਵ
 ਲਾਈ॥ ੨॥ ਆਪੇਸਬਦੁਸਚੁਸਾਖੀਆਪੇਜਿਨ੍ਹੇਤੀਜੇਤਿਮਿਲਾਈ॥ ਏਹੀਕਾਢੀਪਉਣ
 ਵਜਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਈ॥ ੩॥ ਆਪੇਸਾਜੇਸਕੁਕਾਰੇਲਾਏਸੇਸਚੁਹਿਅਸ
 ਮਾਈ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਬਿਨਾਕੋਈਕਿਛੁਨਾਹੀਨਾਮੇਦੇਵਤਿਅਈ॥ ੪॥ ੨॥ ਮਲਾਰਮ
 ਹਲਾ ੩॥ ਹਉਮੈਬਿਖਮਨਮੋਹਿਅਲੇਇਅਅਜਗਰਭਾਰੀ॥ ਗਰਨੁਸਬਦੁਮਨਖਿ
 ਪਾਇਆਹਉਮੈਬਿਖੁਹਰਿਮਾਰੀ॥ ੧॥ ਮਨਰੇਹਉਮੈਮੋਹੁਦੁਖਭਾਰੀ॥ ਜਿਹਭੁਵਨਲਜਗ
 ਤੁਨਜਾਈਤਰਣਗੁਰਮੁਖਿਤਰਹਰਿਤਾਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਤੈਗੁਣਮਾਇਆਮੋਹੁਪਸ
 ਰਾਸਭਵਰਤੇਆਕਾਰੀ॥ ਤੁਰੀਆਗੁਣਸਤਸੇਗਤਿਪਾਈਐਨਦਰੀਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥ ੩॥
 ॥ ਏਦਨਗੋਪਸੁਗੋਪਹੈਬਹੁਬਾਸਨਬਹੁਕਾਰਿ॥ ਹਰਿਜਨਕਰਨੀਉਤਮਹੈਹਰਿਕੀਰਤਿ
 ਜਗਿਬਿਸਾਰਿ॥ ੩॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਠਾਕੁਰਮੇਰੇਹਰਿਹਰਿਹਰਿਉਰਿਧਾਰਿ॥ ਨਾਨਕ
 ਸਤਿਗੁਪਰਾਪਾਇਆਮਨੁਜਪਿਆਨਾਮੁਮਾਰਿ॥ ੪॥ ੫॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੩॥ ੫॥ ੨॥
 ਇਹਮਨਗਿਰਹੀਕਿਇਹੁਮਨੁਉਦਾਸੀ॥ ਕਿਇਹੁਮਨੁਅਵਰਨਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀ॥ ਕਿਇ
 ਹੁਮਨਢੇਚਲਾਇਹੁਮਨੁਬੇਰਾਗੀ॥ ਇਸੁਮਨਕਉਮਮਤਾਕਿਬਹੁਲਾਗੀ॥ ੧॥ ਪੈਡਿਤਇ
 ਸੁਮਨਕਾਕਰਹੁਖੀਢਾਰੁ॥ ਅਵਰਕਿਬਹੁਤਾਪੜਹਿਉਠਾਵਹਿਭਾਰੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥
 ਮਾਇਆਮਮਤਾਕਰਤੇਲਾਈ॥ ਏਹੁਕਮੁਕਾਇਉਪਾਈ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ
 ਬੁਝਹੁਭਾਈ॥ ਸਦਾਰਹੁਹਰਿਕੀਸਰਿਣਾਈ॥ ੨॥ ਸੇਧੀਡਿਤਜੇਤਿਹਾਗੁਣਾਕੀਪਉਤਾਰੈ॥

ਅਨਦਿਨੁ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਹਉਦੀ ਖਿਅਲੇਇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੇ ਸੀ
 ਸਪਰੇਇ॥ ਸਦਾ ਅਲਗ ਰਹੈ ਬਿਰਥਾਣਾ॥ ਸੇਖੈ ਡਿਤ ਦਰਗਾਹ ਪਰਵਾਣਾ॥ ੩॥ ਸਭੁ ਨਾ
 ਮੁ ਹਿਏ ਕੋਏ ਕਵਖਾਣੈ॥ ਜੀਏ ਕੋਏ ਖੇਤ ਏਕੋ ਜਾਣੈ॥ ਜਾ ਕੋ ਬਖਸੇ ਮੇਲੇ ਸੋਇ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ
 ਸਦਾ ਸਖ ਹੋਇ॥ ੪॥ ਕਹਤ ਨਾਨਕ ਵਨ ਬਿਧਿ ਕੇਰੇ ਕਿਅ ਕੋਇ॥ ਸੇਈ ਮੁਕਤਿ ਜਾਥ
 ਉਕ੍ਰਿਪਾ ਹੋਇ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋਇ॥ ਸਾਸ ਤ੍ਵੇਦ ਕੀ ਠਿਰਿ ਬੁਕਨ ਹੋਇ॥
 ੫॥ ੧॥ ੧੦॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩॥ ਭੁਰਮਿ ਭੁਰਮਿ ਜੇਨਿ ਮਨ ਮੁਖ ਭੁਰਮਾਈ॥ ਜਮੁ ਕਾ
 ਲੁ ਮਾਰੇ ਤਿਨ ਪਤਿਗਵਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਜਮ ਕੀ ਕਾਇ ਚਕਾਈ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿ
 ਲਿਅ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਈ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ॥ ਜਨ ਮੁਖ ਦਾਰੁ ਬੁਢ
 ਬਿਧ ਖੋਇ ਆ ਕਉ ਡੀਬ ਦਲੈ ਜਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲੋ
 ਗੋ ਪਿਆਰਾ॥ ਅੰਤਰਿ ਭੁਗਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਪਾਗਿ॥ ਭੁਵਨੁ ਲਸ ਬਹਿਲੇ ਘਾਵਨ ਹਾਰੁ
 ॥ ਦਰਿ ਸਾਢੈ ਦਿਸੈ ਸਚਿ ਆਰੁ॥ ੨॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਨੀਪਾਇਆ॥ ਬਿਨੁ ਗੁ
 ਰ ਭੁਰਮਿ ਭੁਲੇ ਬਹੁ ਮਾਇਆ॥ ਹਉ ਮੇਮ ਮਤਾ ਬਹੁ ਮੋਹੁ ਦੁਪਾਇਆ॥ ਦੂਜੈ ਭੁਇ ਮਨ ਮੁਖ
 ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ੩॥ ਆਖੇ ਕਰਤਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜਪੀ ਐਸੁ ਚਲਾਹਾ॥
 ਹਜਰ ਹਜ਼ੂਰ ਹਰਿ ਦੇ ਪਰਵਾਹਾ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹਾ॥ ੪॥ ੨॥ ੧੧॥
 ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩॥ ਜੀਵਤ ਮੁਕਤ ਗੁਰ ਮਤੀ ਲਾਗੇ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭੁਗਤਿ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦ
 ਜਾਗੇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹਿਅ ਪੁਗਵਾਇ॥ ਹਉ ਤਿਨ ਜਨ ਕੇ ਸਦ ਲਾਗਉ ਪਾਇ॥ ੧॥
 ਹਉ ਜੀਵਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਈ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਹਾਰਸੁ ਮੀਠਾ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮਿ ਮਕ
 ਤਿ ਗਤਿ ਪਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਅਗਿਆਨ ਗੁਬਾਰਾ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮੋਹੇ
 ਮੁਗਧ ਗਵਾਹਾ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਪੈ ਪਾ ਕਰਤ ਦਿਹਾਇ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੋ ਮਹਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ॥ ੨॥
 ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਲਿਵ ਲਾਈ॥ ਕੂੜੇ ਲਾਲਚਿ ਨਾਲ ਪਟਾਈ॥ ਜੇ ਵਿਛੁਰੇ ਦੈ ਸਹ
 ਜਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਪੀਵੈ ਰਸ ਨ ਰਸਾਇ॥ ੩॥ ਕੇਰਿ ਮਪੇ ਕਿਸ ਹਿਬੁ ਟਾਈ॥ ਆ

ਪੇਬਖਸੇਦੇਵਤਿਅਈਨਾਜੇਧਰਿਮਿਲਿਅਸੁਵਿਛੁੜਿਨਜਾਈਨਾਨਕਗਰਿਹਰਿਨਾ
 ਮਿਸਮਾਈ॥ ੪॥ ੩॥ ੧੨॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੩॥ ਰਸਨਾਨਾਮਸਕੋਈਕਰੇ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰਸੇਵਤਾਨਾਮਲਹੈ॥ ਬੰਧਨਤੇਰੇਮਕਤਿਘਰਿਰਹੈ॥ ਗੁਰਸਕਦੇਅਥਿਰਘਰਿਬਰੇ
 ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਕਾਹੇਰੇਸਕਰੀਜੈ॥ ਲਾਹਾਕਲਜਗਮਹਿਰਾਮਨਾਮੁਹੈਗੁਰਮਤਿਅਨਦਿ
 ਨੁਹਿਰਦੈਰਦੀਜੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਬਾਬੀਖਿਨੁਬਿਲਲਾਇ॥ ਬਿਨੁਪਿਰਦੇਖਿਨੀ
 ਦਨਪਾਇ॥ ਇਹਵਿਛੁੜਾਸਹਿਅਨਜਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਾਮਿਲੈਸੁਭਾਇ॥ ੩॥
 ॥ ਨਾਮੁਹੀਣੁਬਿਨਸੈਦੁਖੁਪਾਇ॥ ਤਿਸਨਾਜਲਿਅਭੂਖਨਜਾਇ॥ ਵਿਣੁਭਾਗਾਨਾਮਨਪਾ
 ਇਆਜਾਇ॥ ਬਹੁਬਿਧਿਥਾਕਬਰਮਕਮਾਇ॥ ੩॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣਬਾਣੀਬੇਦੁਬੀਭਾਉ॥ ਬਿਖਿ
 ਅਮੇਲੁਬਿਖਿਅਵਾਧਾਗੁ॥ ਮਰਿਜਨਮਹਿਠਿਰਿਹੈਇਖੁਆਗੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤੁਰੀਆਗੁ
 ਟੁਝਿਰਿਧਾਰਿ॥ ੪॥ ਗੁਰਮਾਨੈਮਾਨੈਸਭੁਕੋਇ॥ ਗੁਰਬਚਨੀਮਨਸੀਤਲੁਹੋਇ॥ ਚਹੁ
 ਜੁਗਿਸੇਭਾਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਦੁਰਲਾਕੋਇ॥ ੫॥ ੪॥ ੧੩॥ ੨॥ ॥

॥ ਰਾਗਮਲਾਰਮਹਲਾ ੪॥

॥ ਘਰੁ ੧॥ ॥ ਚਉਪਦੇ॥

੧੯ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਹਰਿਪਿਆਇਉਹਿਰਦੈਮਤਿਗੁਰਮਤਿਦੁਖਦਿਸਾਰਿ॥ ਸਭੁਆਸਾਮਨ
 ਸਾਬੰਧਨਤੁਫੈਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ ੧॥ ਨੈਨੀਹਰਿਹਰਿਲਾਗੀਤਾਰੀ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰਦੇਖਿਮੇਰਾਮਨੁਬਿਗਸਿਉਜਨਹਰਿਭੇਦਿਓਬਨਦਾਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਜਿਨ
 ਐਸਾਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਅਮੇਰਾਹਰਿਹਰਿਤਿਸਕੈਕਲਿਲਗੀਗਾਰੀ॥ ਹਰਿਤਿਸਕੈਕਲਿ
 ਪਰਸੁਤਿਨਕਰੀ॥ ਅਹਤਿਸੁਖਿਪਦਾਕਰਿਮਹਤਾਰੀ॥ ੨॥ ਹਰਿਹਰਿਅਨਿਮਿਲਾਵਹੁ
 ਗੁਰਸਾਧੂਜਿਸੁਅਹਿਨਿਸਿਹਰਿਉਰਿਧਾਰੀ॥ ਗੁਰੁਡੀਠੈਗੁਰਕਾਸਿਖਬਿਗਸੈਜਿਉਬਾ
 ਰਿਕਦੇਖਿਮਹਤਾਰੀ॥ ੩॥ ਪਨਪਿਰਕਾਇਕਹੀਸਿਗਿਦਾਸਾਦਿਓਉਮੇਭੀਤਿਕਰਾ
 ਰੀ॥ ਗੁਰਿਪ੍ਰਭੁਹਉਮੇਭੀਤਿਤੇਰੀਜਨਨਾਕਮਿਲਿਧਨਦਾਰੀ॥ ੪॥ ੧॥ ॥ ॥

ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੪॥ ਗੰਗਾਜਮਨਾਗੰਦਾਵਰੀਸਚਸਤਤਿਕਰਹਿਉਦਮਪੂਰਿਸਾਧੂ
 ਵੀਤਾਈ॥ ਵਿਲਵਿਖਮੇਲੁਭਰੇਧਰੇਹਮਰੇਦਿਓਹਮਰੇਮੇਲੁਸਾਧੂਕੀਪੂਰਿਗਵਾਈ॥
 ੧॥ ਤੀਰਥਿਅਠਸਠਮਜਨੁਨਾਈ॥ ਸਤਿਸੰਗਤਿਪੂਰਿਪਰੀਉਡਿਨੇਤੀਸਭਿਦੁਰਮ
 ਤਿਮੇਲੁਗਵਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਜਾਹਰਨਦੀਤਪੇਭਾਗੀਰਥਿਅਈਕੇਦਾਰੁਥ
 ਪਿਉਮਹਸਾਈ॥ ਕਾਸੀਕਿਰਸਨਚਰਾਵਤਗਾਉਮਿਲਿਹਰਿਜਨਸੇਭਾਪਾਈ॥ ਜਿ
 ਤੇਨਤੀਰਥਦੇਵੀਥਾਪੇਸਭਿਤਿਤਨੇਲੇਚਹਿਪੂਰਿਸਾਧੂਕੀਤਾਈ॥ ਹਰਿਕਾਸੀਤਮਿਲੇਗ
 ਰਿਸਾਧਲੈਤਿਸਕੀਪੂਰਿਮੁਖਿਲਾਈ॥ ੨॥ ਜਿਤਨੀਸ੍ਰਿਸਟਿਤੁਮਗੀਮੇਰੇਸੁਆਮੀਸਭਿ
 ਤਿਤਨੀਲੇਚੈਪੂਰਿਸਾਧੂਕੀਤਾਈ॥ ਨਾਨਕਲਿਲਾਇਹੈਦੈਜਿਸੁਲਿਖਿਅਤਿਸੁਸਾਧੂ
 ਪੂਰਿਦੇਹਰਿਪਾਰਿਲਘਾਈ॥ ੪॥ ੨॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੪॥ ਤਿਸਜਨਕਉਹਰਿਮੀਠ
 ਲਗਾਨਾਜਿਸੁਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ ਤਿਸਕੀਭੂਖਦੁਖਸਭਉਤਰੈਜੇਹਰਿਗੁਣਹਰਿਉ
 ਚਰੈ॥ ੧॥ ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਿਸਤਰੈ॥ ਗੁਰਕੇਬਚਨਕਰਨਸੁਨਿਪਿਆਦੈਭੁਵਸਾਗਰ
 ਪਾਰਿਧਰੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਤਿਸਜਨਕੇਹਮਗਾਇਥਿਹਾਏਜਿਸਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈ
 ॥ ਹਰਿਜਨਕਉਮਿਲਿਅਸੁਖਪਾਇਐਸਭਦੁਰਮਤਿਮੇਲੁਹਰੈ॥ ੨॥ ਹਰਿਜਨਕਉ
 ਹਰਿਭੂਖਲਗਾਨੀਜਨਤ੍ਰਿਪਤੈਜਾਹਰਿਗੁਨਬਿਚਰੈ॥ ਹਰਿਕਾਜਨਹਰਿਜਲਕਾਮੀਨਾਹ
 ਰਿਥਿਸਰਤਛੁਟਿਮਰੈ॥ ੩॥ ਜਿਨਿਏਹੁਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਸੇਜਾਨੈਕੈਜਾਨੈਜਿਸੁਮਨਿਧਰੈ॥
 ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਦੇਖਿਸੁਖਪਾਏਸਭਤਨਕੀਭੂਖਦਰੈ॥ ੪॥ ੩॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੪॥
 ਜਿਤਨੇਜੀਅਜੀਤਪ੍ਰਭਿਕੀਤੇਤਿਤਨੇਸਿਰਿਕਾਲਿਲਿਖਾਏ॥ ਹਰਿਜਨਕਉਹਰਿਦੀਨਦ
 ਭਾਈਹਰਿਜਨਹਰਿਕਾਰੈਲਾਏ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਹਰਿਹਰਿਨਾਮਕ੍ਰਿਣਾਏ॥ ਹਰਿਬੋਲਗੁਰ
 ਬਕੇਸਿਖਮੇਰੇਭਾਈਹਰਿਭੁਵਨਲੁਜਗਤੁਤਰਾਏ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਜੇਗੁਰਕਉਜ
 ਨੁਪੁਜੈਸੇਏਸੇਜਨਮੇਰੇਹਰਿਭੁਭਾਏ॥ ਹਰਿਕੇਸੇਦਾਸਤਿਗੁਰਪੂਜਹਰਿਕਿਰਪਾਅਪਿ
 ਤਰਾਏ॥ ੨॥ ਭੁਰਮਿਭੁਲੇਅਗਿਆਨੀਅੰਧਲੇਕੁਮਿਤ੍ਰਮਿਭੁਲਤੇਰਾਏ॥ ਨਿਰਜੀਅਪੂ

ਜਹਿਮਲਾਸਰੀਵਹਿਸਕੁਬਿਰਥੀਘਾਲਗਵਾਏ॥ ੩॥ ਥੁਹਮਬਿੰਦਸੇਸਤਿਗਰਕੀ
 ਐਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਣਾਏ॥ ਤਿਸੁਜਨਕਉਛੁਟਨਭੇਜਨਪਾਟਪਟੈਕਰਬਹਬਿੰਸਤਿਕ
 ਰਿਮਖਿਸੇਛਹੁਤਿਸੁਪੁਨਕੀਛਿਰਿਤੇਦਿਨਆਏ॥ ੪॥ ਸਤਿਗਰਦੇਉਪ੍ਰਤਖਿਹਰਿਮਰ
 ਤਿਜੇਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਸੁਨਾਏ॥ ਨਾਨਕਕੁਭਲੇਤਿਸੁਜਨਕੇਜੋਹਰਿਚਰਨੀਛਿਤਲਾਏ
 ॥ ੫॥ ੪॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੪॥ ਜਿਨਕਉਹੀਅਰੇਬਸਿਉਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰਤੇਸੇਤੁਲੇ
 ਭਲਕੀਤਾ॥ ਨਿਤਦੇਖੇਮੇਰਾਮਨਬਿਗਸੈਹਉਤਿਨਕੈਸਦਬਲਿਜੀਤਾ॥ ੧॥ ਗਿਆ
 ਨੀਹਰਿਬੋਲਹੁਦਿਨਹੁਰਾਤਾ॥ ਤਿਨਕੀਤਿਸਨਾਭੁਖਸਕਉਤਰੀਜੇਗੁਰਮਤਿਗਮਰਸ
 ਧੀਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਹਰਿਦਾਸਸਾਧਸਖਾਜਨਜਨਿਮਿਲਿਅਲਹਿਜਾਹਿ
 ਭਰਾਤਾ॥ ਜਿਉਜਲਦੁਪਭਿੰਨਭਿੰਨਕਾਢੇਦੁਨਿਹਿਸਲਾਭਾਤਿਉਦੇਹੀਦੁਨਿਕਾਢੇ
 ਸਾਧਹਉਮੇਤਾਤਾ॥ ੧॥ ਜਿਨਕੋਪ੍ਰੀਤਿਨਾਹੀਹਰਿਹਿਰਦੈਤੇਕਪਟੇਨਰਕਪਟਕਮਾਤਿ
 ॥ ਤਿਨਕਉਵਿਅਕੋਈਦੇਈਵਖਾਲੇਉਇਆਪਿਥੀਜਿਅਪੇਹੀਧੀਤਾ॥ ੩॥ ਹਰਿਕਾ
 ਛਿਹਨੁਸੇਈਹਰਿਜਨਕਹਹਿਅਪੇਜਨਮਹਿਆਪੁਰਖੀਤਾ॥ ਪੈਨਪੈਨਗੁਰਨਾਨਕਸਮਦ
 ਰਸੀਜਿਨਿਨਿਦਾਉਸਤਤਿਤਰੀਤਰੀਤਾ॥ ੪॥ ੫॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੪॥ ਅਗਮਅਗੋ
 ਚਰਨਾਮੁਹਰਿਉਤਮੁਹਰਿਕਿਰਪਤੇਜਪਿਲਇਆ॥ ਸਤਸਿਗਤਿਸਾਧਪਾਈਦੁਭੁਭਾ
 ਗੀਸਿਗਿਸਾਧਪਾਰਿਧਇਆ॥ ਮੇਰੇਮਨਅਨਦਿਨਅਨਦੁਇਆ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਨਾ
 ਮਹਰਿਜਪਿਆਮੇਰੇਮਨਕਾਰੁਰਮਭਉਗਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਜਿਨਹਰਿ
 ਗਇਆਜਿਨਹਰਿਜਪਿਆਤਿਸਿਗਤਿਹਰਿਮੇਲਹੁਕਰਿਮੋਇਆ॥ ਤਿਨਕਾਦ
 ਰਸੁਦੇਖਿਸੁਖਪਾਇਆਦੁਖਹਉਮੇਰੇਗੁਗਇਆ॥ ੨॥ ਜੇਅਨਦਿਨਹਿਰਦੈਨਾਮ
 ਪਿਆਵਹਿਸਕੁਜਨਮੁਤਿਨਕਾਸਛਲੁਭਇਆ॥ ਉਇਆਪੇਤਰੇਸਿੰਸਟਿਸਤਿਤਗੀ
 ਸਕੁਕੁਲਭੀਧਾਰਿਧਇਆ॥ ੩॥ ਤੁਧਅਪੇਆਪਿਉਪਾਇਆਸਕੁਜਗਤੁਤੁਪਾਪੇ
 ਦੁਸਿਕਰਿਲਇਆ॥ ਜਨਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀਬਿਖੁਬੁਧਾਕਾਕਿਲਇਆ

॥੪॥੬॥ਮਲੁਰਮਹਲਾ ੪॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਹੀਪੀਆਤ੍ਰਿਸਨਾਕੁਖਨ
ਜਾਈ॥ਮਨਮੁਖਮੁਕੁਜਲਤਅਹੋਕਾਰੀਹਉਮੈਵਿਚਿਦੁਖੁਪਾਈ॥ਅਵਤਜਾਤਬਿਰ
ਥਾਜਨਮਗਵਾਇਆਦੁਖਿਲਗੋਪਛੁਤਾਈ॥ਜਿਸਤੇਉਪਜੇਤਿਸਹਿਨਚੇਤਹਿਪ੍ਰਿਥ
ਜੀਵਨੁਪ੍ਰਿਗੁਪਾਈ॥ਪ੍ਰਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਈ॥ਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰੇਗੁਰਮੇਲੇ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮਨਮੁਖਜਨਮੁਕੁਇਆਹੋਬਿਰਥਾਅਵ
ਤਜਾਤਲਜਾਈ॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਨੁਬੇਅਭਿਮਾਨੀਹਉਮੈਵਿਚਿਜਲਾਈ॥ਤਿਨਸਿਪਿਨਬੁਧਿ
ਭਈਮਤਿਮਪਮਲੇਕੁਲਹਰਿਦੁਖੁਪਾਈ॥ਗੁਰਬਿਗੁਨਮਗਵਾਇਆਜਮਪਕਰੇਇ
ਲਾਈ॥੨॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸੁਕਾਈ॥ਨਾਮੁ
ਨਿਪਾਨੁਵਸਿਅਘਰਅੰਤਰਿਰਸਨਾਹਰਿਗੁਨਗਾਈ॥ਸਦਾਅਨੇਦੁਰਹੇਦਿਨੁਰਾਤੀਏ
ਕਸਬਦੁਲਿਵਲਾਈ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥਸਹਜੇਪਾਇਆਇਹੁਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਭਾਈ॥
੩॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਹਰਿਹਰਿਮਨਿਦੁਸਿਅਸਤਿਗੁਰਕਉਸਦਬਲਿਜਾਈ॥ਮਨੁਤਨੁਅਰ
ਧਿਰਖਉਮੁਕੁਆਗੋਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਈ॥ਅਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰਹੁਗੁਰਪੂਰੈਆਪੇਲੇ
ਹੁਮਿਲਾਈ॥ਹਮਲੇਹਗੁਰਨਾਵਖੇਹਿਥਾਨਾਨਕਪਾਰਿਲਿਖਾਈ॥੪॥੭॥ ॥

ਮਲੁਰਮਹਲਾ ੪॥

॥ਪੜਤਾਲੁ॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿਜਨਬੋਲਤਸੀਰਾਮਨਾਮਾਮਿਲਿਸਾਧੁਸਿਗਤਿਹਰਿਤੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥
ਹਰਿਪਨੁਬਨਜਹੁਹਰਿਪਨੁਸੇਚਹੁਜਿਸੁਲਾਗੰਤਹੈਨਹੀਚੇਰਾ॥੧॥ਚਾਤ੍ਰਿਕਮੇਰਬੋਲਤ
ਦਿਨਰਾਤੀਸੁਣਿਘਣੁਹਰਕੀਘੋਰਾ॥੨॥ਜੇਬੋਲਤਹੈਮ੍ਰਿਗਮੀਨਪੰਖੀਰੁਸਬਿਨੁਰਹਿਹ
ਰਿਹਰਿਜਾਪਤਹੈਨਹੀਹੋਰਾ॥ਨਾਨਕਜਨਹਰਿਕੀਰਤਿਗਾਈਅੰਛੁਟਿਗਾਇਉਜ
ਮਕਾਸਕੁਸੇਰਾ॥੪॥੧॥੨॥ਮਲੁਰਮਹਲਾ ੪॥ਹਮਰਾਮਬੋਲਿਬੋਲਿਖੋਜਤੇਬ

ਠਭਾਗੀ॥ ਹਰਿਕਾਪੇਬੁਕੇਉਬਤਾਵੈਤਾਹਉਤਾਕੈਪਾਇਲਾਗੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਹਰਿਹ
 ਮਾਰੇਮੀਤੁਸਖਾਈਹਮਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੀ॥ ਹਰਿਹਮਗਾਢਹਿਹਰਿਹਮਬੋਲਹਿਅਉ
 ਰਦੁਤੀਆਪ੍ਰੀਤਿਹਮਤਿਆਗੀ॥ ੧॥ ਮਨਮੋਹਨਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਰਾਮੁਹਰਿਪਰਮਾਨੰਦੁਬੈਰਾਗੀ॥
 ॥ ਹਰਿਦੇਖੇਜੀਵਤਹੈਨਾਨਕੁਇਕਨਿਮਖਪਲੇਮੁਖਿਲਾਗੀ॥ ੨॥ ੨॥ ੬॥ ੩੧॥ ॥

ਰਾਗਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫॥

॥ ਘਰੁ १॥ ਚਉਪਦੇ॥

 ੧ਉਸਤਿਗਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਵਿਆ

ਤੁਸੇਚਹਿਵਿਆਤੁੰਦਿਤਵਹਿਵਿਆਤੁੰਦਿਤਵਹਿਉਪਾਏ॥ ਤਾਕਉਕਹੁਪਰਦਾਰੁਕਾਹੁਕੀਨਿ
 ਹੋਗਪਾਲਸਹਾਈ॥ ੧॥ ਬਰਸੇਮੇਘੁਸਖੀਘਰਿਪਾਹਨੁਘਰਿਅਏ॥ ਮੇਹਿਦੀਨਕਿਰ
 ਪਾਨਿਦਿਠਾਕੁਰਨਉਨਿਪਿਨਾਮਿਸਮਾਏ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਭੋਜਨਬ
 ਹੁਕੀਏਬਹੁਬਿਜਨਮਿਸਟਾਏ॥ ਕਰੀਪਾਕਸਾਲਸੇਚਪਦਿਤਾਹੁਇਲਾਵਹੁਭੋਗਹਰਿਗਾਏ॥
 ੨॥ ਦੁਸਟਬਿਦਾਰੇਸਜਨਰਹਸੇਇਹੁਮੰਦਰਿਘਰੁਅਪਨਾਏ॥ ਜਿਉਗਿਹਿਲਾਲੁਰੰਗੀ
 ਉਆਇਆਤਉਮੇਸਭਿਸੁਖਪਾਏ॥ ੩॥ ਸਿਤਸਭਉਦਗੁਰਪ੍ਰੇਧਰਿਮਸਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਾ
 ਏ॥ ਜਨਨਾਨਕਬੀਤਰੰਗੀਲਾਪਾਇਆਛਿਰਿਦੁਖਨਲਗੈਆਏ॥ ੪॥ ੧॥ ਮਲਾਰ
 ਮਹਲਾ ੫॥ ਧੀਰਅਰਪਿਬਾਰਿਕੁਜਬਹੇਤਾਬਿਨਪੀਰੈਰਹਨੁਨਜਾਈ॥ ਸਾਰਿਸਮਾ
 ਲਿਮਾਤਾਮੁਖਿਨੀਰੈਤਬਉਹੁਕਿਪਤਿਅਘਾਏ॥ ੧॥ ਹਮਥਾਰਿਕਪਿਤਾਪੁਰਦਾਤਾਭੁਲ
 ਹਿਬਾਰਿਕਅਨਿਕਲਖਬਗੀਅਅਨਠਉਰਨਹੀਜਹਜਾਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਚੰਦਲ
 ਮਤਿਬਾਰਿਕਬਪੁਰੀਕੀਸਰਪਅਗਨਿਕਰਮੇਏ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਕੀਠਿਲਾਇਰਾਖੇਅਨਦਸ
 ਰਜਤਬਖੇਲੇ॥ ੨॥ ਜਿਸਕਾਪਿਤਾਤੁੰਦੈਮੇਰੇਸਆਮੀਤਿਸੁਬਾਰਿਕਭੁਖਕੈਸੇ॥ ਨਦਨਿ
 ਪਿਨਮਨਿਪਾਨੁਗਿਹਿਤੇਰੈਮਨਿਬੀਛੈਸੇਲੈਸੀ॥ ੩॥ ਪਿਤਾਕਿਪਾਲਿਅਗਿਆਇ
 ਹਦੀਨੀਬਾਰਿਕਮੁਖਿਮਾਗੈਸੇਏਨਾ॥ ਨਾਨਕੁਬਾਰਿਕੁਦਰਸੁਪ੍ਰਕੁਚਹੈਮੇਹਿਪ੍ਰਿਦੇਬ

ਸਹਿਨਿਤਚਰਨਾ॥੪॥੨॥ਮਲੁਰਮਹਲਾ ਘ॥ਸਗਲਬਿਧੀਜੁਰਿਅਰਹੁਕਰਿ
ਅਤਜਿਉਸਗਲਅੰਧੇਸਾ॥ਕਾਰਜਸਗਲਅਰੀਭਿਉਘਰਕਾਠਾਕਰਕੀਭਾਰੇਸਾ॥੧
ਸੁਟਿਐਬਾਏਬਜਸਹਾਵੀ॥ਭੋਰਭਾਇਅਮੇਖਿਅਮਖਪੇਖੇਗਿਰਮੈਗਲਸੁਹਲਾਵੀ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮਨੁਅਲਾਇਸਦਾਰੇਬਾਨਪੂਛੁਏਸੀਤਾਜਾਏ॥ਧੋਜਨਧੋਜਤਮੇਪਾ
ਹਨੁਮਿਲਿਓਗਤਿਕਰਉਨਿਦਿਪਾਏ॥੨॥ਜਬਪ੍ਰਿਅਅਇਬਸੇਗਿਰਿਅਸਨਿਤਬ
ਹਮਮੈਗਲੁਗਾਇਅਗ॥ਮੀਤਸਾਜਨਮੇਰੇਭਏਸਹੇਲੇਪ੍ਰਭੁਪੁਰਾਗੁਰਮਿਲਾਇਅਗ॥੩॥
ਸਖੀਸਹੇਲੀਭਏਅਨੰਦਾਗੁਰਿਕਾਰਜਹਮੇਰੇਪੂਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਵਰੁਮਿਲਿਅਸੁਖਦਾ
ਤਾਛੇਭਿਨਜਾਈਦੁਗੇ॥੪॥੩॥ਮਲੁਰਮਹਲਾ ਘ॥ਰਾਜਤੇਵੀਟਵੀਟਤੇਸਰਪਤਿ
ਕਰਿਏਖਜਠਰਕਉਭਰਤੇ॥ਸ਼ਿਪਾਨਿਪਿਛੇਛਿਅਨਕਉਪੁਜਹਿਅਤਮਘਾਤੀਹਰਤੇ
॥੧॥ਹਰਿਬਿਸਰਤਤੇਦੁਖਿਦੁਖਿਮਰਤੇ॥ਅਨਿਕਬਾਰਭਰਮਹਿਬਹੁਜੇਨੀਟੇਕਨਕਾਹੁਪ
ਰਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਤਿਅਗਿਸੁਆਮੀਅਨਕਉਚਿਤਵਤਮੂਡਮਗਪਖਲਖਰਤੇ॥
ਕਾਗਰਨਾਵਲੇਘਹਿਕਤਸਾਗਰੁਪਿਥਾਕਥਤਹਮਤਰਤੇ॥੨॥ਸਿਦਬਿਰੀਚਿਅਸੁਰਸੁਰ
ਜੇਤਕਾਲਅਗਨਿਮਹਜਰਤੇ॥ਨਾਨਕਸਰਹਿਚਰਨਕਮਲਵੀਤਮਨਛਾਰਹੁਪ੍ਰਭਕਰਤੇ
॥੩॥੪॥ਮਲੁਰਮਹਲਾ ਘ॥

॥ਘਰੁ ੧॥ਦੁਪਏ॥ ॥੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਪ੍ਰਭਮੇਰੇ
ਉਏਬੈਰਾਗੀਤਿਅਗੀ॥ਹਉਇਕੁਖਿਨੁਤਿਸੁਖਿਨੁਰਹਿਨਸਕਉਪ੍ਰੀਤਿਹਮਾਰੀਲਾਗੀ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਉਨਕੈਸਿਗਿਮੇਹਿਪ੍ਰਭਚਿਤਿਅਏਸੀਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮੇਹਿਜਾਗੀ॥
ਸੁਨਿਉਪਏਸੁਭਏਮਨਿਨਿਰਮਲਗੁਨਗਾਏਰੇਗਿਰਾਗੀ॥੧॥ਕੈਇਹੁਮਨਦੇਇਕੀ
ਏਸੀਤਮੀਤਾਸ਼ਿਪਾਲਭਏਬਡਭਾਗੀ॥ਮਹਾਸੁਖਪਾਇਆਬਰਨਿਨਸਾਕਉਰੇਨਨਾਨ
ਜਨਪਾਗੀ॥੨॥੧॥੪॥ਮਲੁਰਮਹਲਾ ਘ॥ਮਾਈਮੇਹਿਪ੍ਰੀਤਮੁਏਹੁਮਿਲਾਇ॥
ਸਗਲਸਹੇਲੇਸੁਖਭਰਿਸੁਤੀਜਿਹਘਰਿਲਾਲਖਸਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮੇਹਿਅਵ

ਵਗਨ ਪ੍ਰਭਸਦਾਇਆਲ ਮੇਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ॥ ਕਰਉ ਬਾਰਬਾਰਿ ਜੇਪ੍ਰ
 ਭੁ ਸੰਗਿ ਰਾਤੀ ਇਹੁ ਹਉ ਮੇਰਾ ਘੀਠਾਈ॥ ੧॥ ਭਈ ਨਿਮਾਈ ਇਕਤਾਰੀ ਗੁਰਸਤਿ ਗੁਰ
 ਪੁਰਖੁ ਸਦਾਈ॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਮਹਿ ਮੇਰਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਕਾਇਆ ਨ ਕਸੁ ਖਰੈ ਟਿ ਬਿਹਾਈ॥ ੨
 ॥੨॥ ੬॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫॥ ਬਰਸ ਮੇਘ ਜੀਤਿ ਲੁ ਬਿਲ ਮਨ ਲਾਉ॥ ਬਰਸੁ ਪਿਆ
 ਰੇ ਮਨ ਹਿਸ ਪਾਰੋਹੇ ਇਅਨ ਦੁਸਾਰ ਮਨਿ ਜਾਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਹੁ ਮਤੇਰੀ ਪਰਸਾ
 ਮੀ ਮੇਰੇ ਤੈ ਕ੍ਰਿਉ ਮਨੁ ਬਿਸਰੈ॥ ਇਸਤੀ ਰੁਪ ਚੋਰੀ ਕੀ ਨਿਆਈ ਸੇਭ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਭਰਤਾਰੇ॥
 ੧॥ ਬਿਨੁ ਉਸੁਨ ਉਜ ਬਠਾ ਕੁਰ ਮੇਰੇ ਬੇਗਿ ਅਇਉ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰੇ॥ ਬਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ ਬਿਨਿ ਉ
 ਜੁਨ ਉਜ ਬਹਾਰੇ ਪਤਿ ਸੇਭੁ ਭੁਲੇ ਆਚਾਰੇ॥ ੨॥ ੩॥ ੭॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫॥ ਪ੍ਰੀ
 ਤ ਮੁਸਾਢਾ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ॥ ਦੁਖ ਦਰਦ ਬਿਨੁ ਸੇਭੁ ਉਸਾਰੁ ਗੁਰ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਠਿਕੈ ਬਸਾ
 ਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਦੁਸ ਮਨੁ ਹਤੇ ਦੇਖੀ ਸਭਿ ਦ੍ਰਿਅ ਪੇਹਿ ਸਰਨਾਈ ਆਇ ਅਗ॥
 ਰਾਖ ਨਹਾਰੈ ਹਾਥ ਦੇਹਾ ਖਿਉ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ਅਗ॥ ੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਲ ਦ੍ਰਿਖ
 ਸਭਿ ਕਾਟੇ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨਿ ਦੇਅਗ॥ ਗੁਨ ਨਿਪਾਨ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਦ੍ਰਿਸਿ ਆਬਹੁ ਤਿਨ
 ਦੁਖ ਥੀ ਅਗ॥ ੨॥ ੪॥ ੮॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੇ॥ ਪ੍ਰੇ
 ਮ ਭਗਤਿ ਅਪਨੇ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ਦਇਆ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਪਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸਿਮਰਿਉ
 ਚਰਨ ਤੁਹਾਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਰਿਏ ਤੁਹਾਰੀ ਆਸਾ॥ ਸਿਤ ਜਨਾਪਹਿ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਮਨਿ ਦਰਸ
 ਨ ਕੀ ਪਿਆਸਾ॥ ੧॥ ਬਿਛਰਤ ਮਰਨੁ ਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਮਿਲਤੇ ਜਨ ਕਉ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ॥
 ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ਜੀਵਨੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ॥ ੨॥ ੫॥ ੯॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫
 ॥ ਅਬ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਿਉ ਬਨਿਆਈ॥ ਰਾਜਾਰਾ ਮਰਮਤ ਸੁਖ ਪਾਇਉ ਬਰਸ ਮੇਘ ਸੁਖ
 ਦਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਬਿਕਪਲੁ ਬਿਸਰਤ ਨਹੀ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਨਾਮੁ ਨਵੈ ਨਿਪਿਧਾਈ॥
 ਉਦਤੁ ਭਇਉ ਪੁਰਨ ਭਾਵੈ ਕੋਟੈ ਸਿਤ ਸਹਾਈ॥ ਸੁਖ ਉਪਜੈ ਦੁਖ ਸਗਲ ਬਿਨਾ ਸੇ ਪਾਰ
 ਬ੍ਰਹਮ ਲਿਵਲਾਈ॥ ਤਰਿਉ ਸਿਸਾਰ ਕਠਿਨ ਭੇਸਾ ਗਰਹਿ ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਪਿਆਈ॥ ੨

ਪਾਹਨ ਪ੍ਰਭੁਤਾਰੁ ਸਾਧ ਸਗਤਿ ਸਖ ਮਾਨੇ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥ ੧੫ ॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥
 ਦੁਸਟ ਮੁਏ ਬਿਖਖਾਈ ਰੀਮਾਈ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਤਿਨ ਹੀ ਰਖੇ ਲੀਨੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਕਿਰਪਾ
 ਆਈ ॥ ੧ ॥ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਸਭ ਮਹਿ ਦਰ ਤੇ ਤਾਰੁ ਉਕੈ ਸਾਭਾਈ ॥ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਛੇਡਿ ਨ
 ਜਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀ ਸੇ ਸਭੁ ਨੀਟਾ ਗਾਈ ॥ ਅਨਾਥੁ ਨਾਥੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਆਪਿ ਲੀਏ ਲਹਿ
 ਲਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਉਦਯੋਗਿ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਨਾਈ ॥ ੨ ॥ ੧੨ ॥ ੧੬ ॥ ਮਲਾਰ
 ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਰਵੀ ਜੈ ॥ ਦਰਸਾਇਆ ਸਮੇਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ
 ਪੈਖ ਲਗਾਇ ਮਿਲੀ ਜੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਮਾਰਗੁ ਪਾਇ ਉਸਾਧੁ ਸੇਵਕੀ
 ਜੈ ॥ ਪਾਰੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਨਾਮੁ ਮਹਾਰਸ ਪੀਜੈ ॥ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਕਰਿ ਸਰਨਿ ਆਏ ਜਲ
 ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿਲੇ ਹੁਰਾਸ ਅਪਨੈ ਕਉ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਕੀਜੈ ॥ ੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੭ ॥
 ॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਕੁਗਤਿ ਬਛੁਲ ਬਿਰਦਾਇਉ ॥ ਨਿੰਦਕ ਮਾਰਿ ਚਰਨ ਤਲ
 ਦੀਨੇ ਅਪਨੇ ਜਸੁ ਦਰਤਾਇਉ ॥ ੧ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰਕੀਨੇ ਸਭੁ ਜਗ ਮਹਿ ਦਇਆ ਲੇ ਅਨਮਹਿ ਪਾ
 ਇਉ ॥ ਕੰਠ ਲਾਇ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਰਾਖਿ ਉਤਤੀ ਦੁਆਉ ਨ ਲਾਇਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਅੰਗੀਕ
 ਰਵੀਉ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਤਰ ਮਭਉ ਮੇਰੇ ਸਿਖਾਇਉ ॥ ਮਹਾ ਅਨੈਦ ਕਰਹੁ ਦਾਸ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਨਕ ਬਿ
 ਸੁਆਸ ਮਨਿ ਆਇਉ ॥ ੨ ॥ ੧੪ ॥ ੧੮ ॥
 ॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਉਪਦੋ ॥ ੨ ॥ ॥ ਓਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੀ ਸੇਖੁ ਹਮ ਪਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੈ ਗੁਣੀ ਆਖਿ ਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦ ਬੀਰ ਬੀ
 ਚਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਗੁਰ ਕਰਤ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰ
 ਉਪਦੇਸੀ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਅਪਨਾ ਪਸਮੁ ਪਿਆਈਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥
 ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਦ੍ਰਿਟੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਗੁਨ ਅਨਦਿਨ ਨਿਤ ਗਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂਰਿ ਕਰਉ
 ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਨ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਹਿਥੁ ਉਜਲੁ ਤਾਰੁ ਹਾਰੁ ॥ ਗੁਰ
 ਕੇ ਉਥੈ ਨਹੈ ਦਿਨੇ ਨਿਅਵਤਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਵ ਸੇਜ ਨ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਕਉ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿ ਆਪੁ ਰਿ

ਆਏ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੇਰੇਜੀ ਦੁਨਗੁਰਆਧਾਗੁ॥ ਗੁਰਮੇਰੇਦਰਤਨਿਗੁਰਪਰਦਾਗੁ॥ ਗੁਰਮੇ
 ਰਾਖਸਮੁਸਤਿਗੁਰਸਰਨਾਈ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਾਕੀਕੀਮਨਪਾਈ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੯
 ॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਰਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਦਸਾਏ॥ ਵਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਅਪਿਮਿਲਾ
 ਏ॥ ਅਪਨੇਸੇਦਕਕਉਲਏਪ੍ਰਭਲਾਇ॥ ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ ਵਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰ
 ਰਨਸੁਖਦਾਤੇ॥ ਤੁਮਰੀਕਿਰਪਾਤੇਤ੍ਰਿਭਿਤਿਅਦ੍ਰਹਿਅਠਪਹਰਤੇਰੈਰੀਗਿਰਾਤੇ॥ ੧॥ ਰਹਾ
 ਓ॥ ਗਾਵਨਸੁਣਨਸਰਤੇਰਭਾਣਾ॥ ਹਰਮੁਖੁਏਸੇਸਾਹਿਸਮਾਣਾ॥ ਜਪਿਜਪਿਜੀਵਹਿਤੇ
 ਰਾਨਉ॥ ਤੁਝਥਿਨਦੁਜਾਨਾਹੀਥਾਉ॥ ੨॥ ਦੁਖਸੁਖਰਤੇਹਰਮੁਖਜਾਇ॥ ਭਾਏਬਖਸੇਭਾ
 ਏਦੇਇਸਜਾਇ॥ ਦੁਹਾਸਿਰਿਅਕਾਕਰਤਾਅਪਿ॥ ਕੁਰਬਾਨੁਜਾਈਤੇਰੇਪਰਤਾਪੁ॥ ੩
 ॥ ਤੇਰੇਕੀਮਤਿਤੁਹੇਜਾਣਹਿ॥ ਤ੍ਰਿਅਪੇਬੂਏਹਿਸੁਇਅਪਿਦੁਖਾਣਹਿ॥ ਸੇਈਭਗਤੁਜੇਤੁਪ੍ਰ
 ਭਏ॥ ਨਾਨਕਤਿਨਕੈਸਦਕਰਬਾਏ॥ ੪॥ ੨॥ ੨੦॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫॥ ਪਰਮੇਸੁਰਹੇ
 ਇਦਇਅਲੁ॥ ਮੇਘਦਰਮੈਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਗੁ॥ ਸਗਲੇਜੀਅਜੀਤਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ॥ ਵਾਰਜਾਏ
 ਖੁਰੇਰਸੇ॥ ੧॥ ਸਦਾਸਦਾਮਨਨਾਮੁਸਮਾਏ॥ ਗੁਰਪੁਰੇਕੇਸੇਦਾਪਾਇਅਥੇਥੇਉਥੈਨਿਬਹੇ
 ਨਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਦੁਖਭੇਜਨਭੇਭੇਜਨਹਾਰਾ॥ ਅਪਣੀਅਜੀਅਕੀਕੀਤੀਸਾਰ
 ॥ ਰਾਖਨਹਾਰਸਦਾਮਿਹਰਵਾਨਾ॥ ਸਦਾਸਦਾਜਾਈਐਕੁਰਬਾਣਾ॥ ੨॥ ਕਾਲੁਗਵਾਇਅ
 ਕਰਤੇਅਪਿ॥ ਸਦਾਸਦਾਮਨਿਤਿਸੋਨੇਜਾਪਿ॥ ਮਿਸਟਿਪਾਰਿਰਾਖੇਸਭਿਜੀਤਾ॥ ਗੁਣਗਾ
 ਵਹਿਨਿਤਨਿਤਭਗਵੰਤੁ॥ ਏਕੇਕਰਤਾਅਪੇਅਪਿ॥ ਹਰਿਕੇਭਗਤਿਨਜਾਨਹਿਪਰਤਾਪੁ॥
 ਨਾਵੈਕੇਪੈਜਰਖਦਾਅਇਅਗਾ॥ ਨਾਨਕਬੋਲੈਤਿਸਬਬੋਲਾਇਅਗ॥ ੪॥ ੩॥ ੨੧॥ ਮਲਾਰ
 ਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਰਸਰਨਾਈਸਗਲਨਿਪਾਨਾ॥ ਸਾਚੀਦਰਗਹਪਾਈਐਮਾਨਾ॥ ਕੁਰਮਭ
 ਉਦੁਖਦਰਦਸਭਜਾਇ॥ ਸਾਧਸਿਗਿਸਦਾਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥ ੧॥ ਮਨਮੇਰੇਗੁਰਪੂਰਸਾ
 ਲਾਗਿ॥ ਨਾਮਨਿਪਾਨੁਜਪਹੁਇਨਰਾਤੀ॥ ਮੰਨਿਚਿਦੇਛਲੁਪਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥
 ਸਤਿਗੁਰਜੇਦੁਖਮਦੁਹਨਕੋਇ॥ ਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਸੇਇ॥ ਜਨਮਮਰਨਦੁਖਤੇ

ਰਖੇ॥ ਮਾਇਆ ਬਿਖੁ ਭਿਰਿ ਬਹੁ ਦਿਨ ਚਾਖੇ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਕੇ ਮਹਿ ਮਾ ਕੁ ਬਨੁ ਨ ਜਾਇ॥ ਗੁਰ
 ਪਰ ਮੇ ਸੁਰ ਸਾਢੈ ਨਾਇ॥ ਸਚੁ ਸਿਧ ਮੁਕਤੀ ਸਭੁ ਸਾਢੀ॥ ਸੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜੇ ਗੁਰ ਸੇ ਗਿਰਾ
 ਢੀ॥ ੩॥ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਪਾਈ ਐਵੁ ਭੁਗੀ॥ ਕਾਮ ਰੋਪ ਲੋਕੁ ਮਨ ਤੇ ਤਿਆਗੀ॥ ਕਰਿ ਕਿਰ
 ਪਾ ਚਰਨ ਨਿਵਾਸਾ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਿਥੁ ਸਚੁ ਅਰਦਾਸਿ॥ ੪॥ ੪॥ ੨੨॥ ॥ ॥
 ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫॥

॥ ਪੜਤਾਲਾ ਘਰੁ ੩॥ ॥ ਓਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਗੁਰ ਮਨ ਰਿਖਿ
 ਆਇ ਆਰ ਸਿਉ ਰੇ ਗੁਰੀ ਆ॥ ਵੀਨੇ ਸਗਲ ਸੀ ਗਾਰਾ॥ ਤਜਿ ਉਰਿ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰਾ॥
 ਪਾਵੁ ਤੇ ਅਸਿਰੁ ਥੀ ਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਐਸੇ ਰੇ ਮਨ ਪਾਇ ਕੈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਕੈ
 ਕਰਿ ਸਾਧਨ ਸਿਉ ਸੇਗਾ॥ ਬਾਜੇ ਬਜਹਿ ਮ੍ਰਿਦੰਗੁ॥ ਅਨਾਹਦ ਕੇ ਫਿਲੀਰਾ ਮਨ ਮਥੇ ਲੇਖ
 ਰਖੈ ਨ ਅਤਿ ਸੁਹੀ ਆ॥ ੧॥ ਐਸੇ ਤੇ ਰੇ ਦਰਸਨ ਕੀ ਸੇਭਾ ਅਤਿ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਿਅ ਅਮੋਗਿ ਤੈ ਸ
 ਹੀ ਸੇਗਿ ਸੇਤ ਬਨੇ॥ ਭਵੁ ਉਤਾਰਨ ਮਭਨੇ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮਾਲਾ॥ ਮਨਿ ਛੇਰਿ ਤੇ ਹਰਿ ਸੇ
 ਗਿ ਸੇਗੇ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਥੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖੀ ਆ॥ ੨॥ ੧॥ ੨੩॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫॥
 ਮਨੁ ਘੋਲੇ ਭਮਿ ਬਨੇ॥ ਉਮ ਕਿਤਰ ਸਿਧ ਲੇਲੇ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲ ਬੇਕੀ ਚਾਹੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥
 ਤੇਗੁਣ ਮਈ ਮੋਹਿ ਅਈ ਕਹਉ ਬੇਦ ਨ ਕਾਹਿ॥ ੧॥ ਆਨਉ ਪਾਵੁ ਸਗਰ ਕੀ ਏਨਹਿ ਦੁਖ ਸਾ
 ਕਹਿ ਲਾਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜੁ ਸਰਨਿ ਸਾਧੂ ਨਾਨਕ ਮਿਲੁ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਹਿ॥ ੨॥ ੨॥ ੨੪॥
 ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫॥ ਪ੍ਰਿਅ ਕਿਸੇ ਭੁਜੁ ਗਵਨੀ ਨੀਵੀ॥ ਗਾਹੁ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਬ ਅਪਸਰਾ ਅ
 ਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਗਵਨੀ ਨੀਵੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਪੁਨਿ ਤਲ ਲਿਤ ਗਨ ਰਾਹ ਅਨਿ
 ਕ ਭੁਤ ਬਹੁ ਬਿਲਿ ਰੁਪ ਦੇਖਾਵਨੀ ਨੀਵੀ॥ ੧॥ ਗਿਰਿ ਤਰ ਬਲਾਜ ਭੁਟਨ ਕੋਰ ਪ੍ਰੇਖਾਇ
 ਘਟਿ ਲਾਲ ਨ ਛਾਵਨੀ ਨੀਵੀ॥ ਸਾਪ ਸੇਗਿ ਰਮਈ ਆਰ ਸਪਾਇ ਓਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਭਾਵਨੀ ਨੀ
 ਵੀ॥ ੨॥ ੩॥ ੨੫॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫॥ ਗਾਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਿਅ ਰੇ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਅੰ
 ਤਰਿ ਪਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਦਰਸ ਸਭ ਲਿਖਿ ਦਰਸੁ ਪੇ ਪਿਉ ਗਏ ਬਿਲ ਦਿਖ ਗਏ॥

ਮਨਨਿਰਮਲਉਜੀਅਰੇ॥ ਬਿਸਮਵਿਸਮੇਵਿਸਮਭੁਏ॥ ਅਘਵੇਟਿਹਰਤੇਨਾਮਲਏ॥
 ਗੁਰਚਰਨਮਸਤਕਿਛਾਰਿਧਰੀ॥ ਪ੍ਰਭੁਏਕਤੁਹੀਏਕਤੁਹੀ॥ ਭਗਤਏਕਤੁਹੀ॥ ਜਨ
 ਨਾਨਕਸਰਨਿਦੁਆਰੇ॥ ੨॥੪॥੩੬॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫॥ ਬਰਸਸਰਸੁਅਗਿਆ॥
 ਹੇਹਿਅਨਿਦਸਗਲਭਾਗ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸਿਤਸੰਗੇਮਨੁਪਰਭੂਫੈਮਿਲਿਮੇਘਪਰ
 ਸਹਾਗ॥ ੧॥ ਅਨਘੇਰਪ੍ਰਿਤਿਮੇਗਛਿਤਛਾਤ੍ਰਿਕਬੂਏਗਾ॥ ਅੰਸੇਹਰਿਸੰਗੇਮਨਮੇਗ॥
 ਤਿਆਗਿਮਾਇਅਧ੍ਰੇਗ॥ ਮਿਲਿਸੇਤਨਾਨਕਜਾਗਿਆ॥ ੨॥੫॥੨੭॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ
 ੫॥ ਗੁਨਗੋਪਾਲਗਾਉਨੀਤਾ॥ ਰਾਮਨਾਮਧਾਰਿਚੀਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਚੋਭਮਾਠਤ
 ਜਗੁਮਾਨਾਮਲਸਾਧੁਆ ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਏਕਰੇਗਾ॥ ਮਿਟਿਜਾ
 ਹਿਦਖਮੀਤਾ॥ ੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਭੁਏਦਇਅਲਾ॥ ਬਿਨਸਿਗਏਬਿਖੇਜੇਜਾਲਾ॥ ਸਾਧਜ
 ਨਾਵੈਚਰਨਲਾਗਿ॥ ਨਾਨਕਗਾਏਗੋਬਿੰਦਨੀਤਾ॥ ੨॥੬॥੨੮॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫॥
 ਅਨੁਗਾਰਜਤਗੋਬਿੰਦਰੂਪਾ॥ ਗੁਨਗਾਵਤਸੁਖਦੈਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਹਰਿਚਰਨਸਰ
 ਨਤਰਨਸਾਗਰਪੁਨਿਅਨਹਤਾਰਸਬੈਨਾ॥ ੧॥ ਪਤਿਵਿਪਿਅਸਛਿਤਸਰੇਵਰਅਤਮਜ
 ਲਲੈਨਾ॥ ਹਰਿਦਰਸਨਪ੍ਰੇਮਜਨਨਾਨਕਵਰਿਵਿਰਧਾਪ੍ਰਭੁਦੈਨਾ॥ ੨॥੭॥੩੨॥ ਮਲਾਰਮਹ
 ਲਾ ੫॥ ਹੇਗੋਬਿੰਦਹੇਗੋਪਾਲਹੇਦਇਅਲਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਪ੍ਰਾਨਨਾਥਅਨਾਥ
 ਸਖੀਦੀਨਦਰਦਨਿਵਾਰੁ॥ ੧॥ ਹੇਸਮਥਅਗਮਪੂਰਨਮੇਹਿਮਾਇਆਧਾਰਿ॥ ੨॥ ਅੰਪ
 ਕ੍ਰਪਮਹਾਭਇਅਨਾਨਕਧਾਰਿਉਤਾਗਿ॥ ੩॥੮॥੩੦॥ ਚਉਪਦੀਅਕਾਜਮਲਾ ॥
 ਮਃ ੧੯ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਃ ੨੨ ॥ ੧੩ ॥ ਮਃ ੪ ॥੬॥ ਮਃ ੫ ॥੩੧॥ ਤਿਨਕਾਨਮਲਾ
 ੬॥ ਗਗਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧॥
 ਅਸਦਪਦੀਅੰਗ॥ ॥ ਅਰ ੧॥ ॥ ਓਸਤਿਗਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਚਰਦੀਨੈਨਨੀਦਨਚਹੇਬਿਨਪਿਰਨੀਦਨਪਾਈ॥ ਸੁਰਜਚਹੇਪ੍ਰਭੁਦੇਖੈਨੈਨੀਨਿਦਿ
 ਨਿਦਿਲਾਗੇਪਾਈ॥ ੧॥ ਪਿਰਭੁਦੈਪ੍ਰੇਮਸੁਖਪਾਏ॥ ਤਿਸਬਿਨਘੜੀਨਜੀਜਗਿਜੀ

ਵਾਭੇਸੀਧਿਅਸਤਿਸਾਈ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ॥ ਸਰਵਰਿਕਮਲਕਿਰਣਿਅਕਾਸੀਬਿ
 ਗਮੈਸਹਜਿਸੁਭਾਈ॥ ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰੀਤਿਬਨੀਅਭਭੇਸੀਜੇਤੀਜੇਤਿਮਿਲਾਈ॥ ੨॥ ਚਤ੍ਰਿ
 ਕਜਲਵਿਨੁਪ੍ਰਿਓਪ੍ਰਿਓਟੇਰੈਬਿਲਪਕਰੈਬਿਲਲਾਈ॥ ਘਨਹਰਘੋਰਦਸੇਦਿਸਬਰਸੈਵਿ
 ਨੁਜਲੁਪਿਅਸਨਜਾਈ॥ ੩॥ ਮੀਨਨਿਵਾਸਉਪਜੇਜਲਗੀਤੇਸੁਖਦੁਖਪੂਰਬਿਕਮਾਈ॥
 ਧਿਨਤਿਲਗਹਿਨਸਕੈਪਲੁਜਲੁਬਿਨਮਰਨਜੀਵਨੁਤਿਸੁਭਾਈ॥ ੪॥ ਘਨਦੀਘੀਪ੍ਰਿਓਟੇ
 ਸਨਿਵਾਸੀਸਚੇਗੁਰਪਹਿਸਬਦੁਪਟਾਈ॥ ਗੁਣਸੰਗਹਿਪ੍ਰਭੁਰਿਦੈਨਿਵਾਸੀਭੁਗਤਿਰਤੀ
 ਹਰਿਖਾਈ॥ ੫॥ ਪ੍ਰਿਓਪ੍ਰਿਓਵਰੈਸਭੈਰੈਜੇਤੀਗੁਰਭਾਵੈਪ੍ਰਿਓਖਾਈ॥ ਪ੍ਰਿਓਨਾਲੇਸਦਹੀ
 ਸਚੇਸੰਗੋਨਦਰੀਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥ ੬॥ ਸਕੁਮਹਿਜੀਉਜੀਉਹੈਸੇਈਘਟਿਘਟਿਰਹਿ
 ਅਸਮਾਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਘਰਹੀਪਰਭਾਸੀਅਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਈ॥ ੭॥ ਅਪਨ
 ਕਾਜਸਵਾਰਗੁਆਪੇਸੁਖਦਾਤੇਗੁਸਾਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਘਰਹੀਪਿਰੁਪਾਇਆਤਉਨਾ
 ਨਕਤਪਤਿਬੁਝਾਈ॥ ੮॥ ॥ ਮਲਾਰਮੰਗਲ ॥ ੧॥ ਜਾਗਤੁਜਾਗਿਰਹੈਗੁਰਸੇਵਾਬਿ
 ਨੁਹਰਿਮੇਕੇਨਾਹੀ॥ ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਰਹਣੁਨਪਦੈਅਚੁਕਾਚੁਗਹਿਪਾਹੀ॥ ਇਸੁਤਨੁ
 ਪਨਕਾਕਹੁਗੁਰਬਚੈਸਾ॥ ਬਿਨੁਸਤਬਾਰਨਲਾਗੋਬਦ੍ਰੋਹਉਮੈਗਰਬਿਖਪੇਜਕਭੇਸਾ॥
 ੧॥ ਰਗਉ॥ ॥ ਜੇਜਗਦੀਸਪ੍ਰਭੁਰਖਦਾਰੇਰਾਖੇਪਰਖੇਸੇਈ॥ ਜੇਤੇਹੈਤੇਤੇਤੁਝਹੈਤੇਤੁਮ
 ਸਰਿਅਵਰਨਕੇਈ॥ ੨॥ ਜੀਵਪਾਇਜਗਤਿਵਸਿਕੀਨੀਆਪੇਗੁਰਮਖਿਅੰਜਨੁਅ
 ਮਰਅਨਾਥਸਰਬਸਿਰਿਮੋਰਾਕਾਲੁਕਿਕਾਲਭਰੇਮੇਖੰਜਨੁ॥ ੩॥ ਕਾਗਦੁਕੋਟਿਇਹੁਜਗੁਹੈ
 ਬਪੋਰੈਗਿਨਿਚਿਹਨਚੁਤਾਈ॥ ਨਾਨੁਸੀਬੰਦਪਦੁਪਤਿਖੋਵੈਜਨਮਮਰੈਬਿਨੁਤਾਈ॥
 ੪॥ ਨਦੀਪਕੰਠਿਜੇਸੇਘਰਤਰਦੁਰਸਰਪਨਿਘਰਘਰਮਾਹੀ॥ ਓਲਟੀਨਦਾਕੇਰਾਘਰਤ
 ਰਦੁਰਸਰਪਨਿਠਸੇਦੁਜਾਮਨਮਾਹੀ॥ ੫॥ ਗਾਰਡੁਗੁਰਗਿਆਨੁਪਿਅਨਗਰਬਚਨੀਬਿ
 ਧਿਅਗਰਮਤਿਜਾਗੀ॥ ਮਨਤਨਹੈਦੁਭਏਸਚੁਪਾਇਆਹਰਿਕੀਭੁਗਤਿਨਿਰਾਹੀ॥ ੬॥
 ਜਿਤਨਹੈਤਿਤਨੀਤੁਪੁਜਾਚੈਤੁਸਰਬਜੀਆਦਇਆਲਾ॥ ਤਮਰੇਸਰਨਿਪਰੇਪਤਿਰਖ

ਹੁਸਾਇ ਮਿਲੇਗੋ ਪਾਲਾ ॥ ੭ ॥ ਬਾਪੀ ਪਿਪਿ ਅੰਧਨੀ ਸੁਝੈ ਬਧ ਕਿ ਕਰ ਮਕਮਾਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਮਿਲੇ ਸੁਝੈ ਸਿਬੁ ਸਿਸਤਿ ਮਨਿਗਿ ਆਨੁ ਸਮਾਵੈ ॥ ਨਿਰਗੁਣ ਦੇਹ ਸਾਚੁ ਬਿਨੁ ਕਾਠੀ ਮੇ
 ਖੁਛੁ ਉਗਰ ਅਪਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਖੁ ਪੁਕੁਰਿ ਖਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਸੁਪਨਾ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ਮਲਾਰ ਮ
 ਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਚਾੜ੍ਹ ਕੀ ਨਜਲੀ ਤੇ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਸਾਰੇ ਗਸਬ ਦਿਸਹਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰੇ ਨਿਬਬੀ
 ਹਾਏ ਲਿਓ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਮਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਓ ਲਟੈ ਕਬਹੂੰ ਜੇ ਤੈ ਭਾਵੈ
 ਸਾਈ ॥ ੩ ॥ ਰੁਖੀ ਬਿਰਖੀ ਉਠੁ ਉਠੁ ਖਾਪੀ ਫਾਨੁ ਮੁਸੁਭਾਈ ॥ ੪ ॥ ਲੇਚਨ ਤਾਰ ਲਲਤਾ ਬਿ
 ਲਲਾਤੀ ਦਰਸਨ ਪਿਅਸਰ ਜਾਈ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਬਿਨੁ ਸੀ ਗਾਰੁ ਕਰੀ ਤੇ ਤਾਤਨ ਤਾਪੇ ਕਾਪਰੁ
 ਅਗਿ ਆਨੁ ਸਹਾਈ ॥ ੬ ॥ ਅਪਨੇ ਪਿਅਰੇ ਬਿਨੁ ਇਕੁ ਬਿਨੁ ਹਿਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਮਿਲੇ ਨੀਰ ਨਪ
 ਈ ॥ ੭ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਨ ਜੀ ਕਿਨ ਬੁਝੈ ਬਪੁਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਆਦਿ ਖਾਈ ॥ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿ ਆਤਮ
 ਹੀ ਸੁਖ ਪਾਇ ਅਗਤਿ ਸਨਾਸ ਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ੮ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੁਝੇ ਤੇ ਮਨ ਮਾਨਿ ਆਕੀ ਮਤਿ
 ਬਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ੧੦ ॥ ੩ ॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਅਰੁ ॥ ੨ ॥ ਅਕਲੀ ਉਡੀ ਨ ਲਭੁਰਨਾ ਲਿ
 ॥ ਰੁਗੁਰੁ ਉਠੁ ਉਗਰੁ ਪਾਤਲਿ ॥ ਸਾਗਰ ਸੀਤਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਰੁ ॥ ਮਾਰਗਿ ਮਕਤਾਹ
 ਉਮੈ ਮਾਗਿ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਪੁਲਨਾਵੈ ਕੇ ਜੇਤਿ ॥ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰ ਚਲਾ ਗੁਰ ਕੈ ਭੇਤਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਪੁ ਜਾਨਿ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਅਵੀ ਐਸਾ ਚੇਤਾਨਿ ॥ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਮਿਰੁ ਝੀਬਾ
 ਣਿ ॥ ਬੈਠਾਵੈ ਦੁਹਲੁ ਹਮਿ ਪਰਾਣਿ ॥ ੨ ॥ ਉਤ੍ਰਾ ਬੈਸਾਵੈ ਕਲਿ ਦੁਤਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਨਾਮ
 ਆਪਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਲਭੁ ਗੁਰੁ ਨ ਉਠੀ ਪਾਗਾ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਤਹ ਮਗੁਣ ਚਾਲੁ ਹਾਰਾ ॥ ਜਿ
 ਤੁਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹਿਤੁ ਹੋ ਬਿਪਿ ਜਾਨਹਿ ਬੀਜ ਉਮਹਲੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੁ ਹੁਸਮੈ ਬਨਹੈ
 ਵੀ ਸਭੁ ਜਗਦ ਬਿਆਛਾਏ ॥ ਕਰਣ ਪਲਾਵੈ ਕਰੈ ਬਿਲਲਾਤ ਉਬਿਨੁ ਗੁਰਨਾਮੁ ਨ ਜਾਏ ॥
 ਪਲਪੈ ਕਜ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਛੁਡਾਏ ਜੇ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸਿਦਾਏ ॥ ੪ ॥ ਇਕਿ ਮੂਰਖ ਆਪੈ ਮੁਗਧ
 ਟਾਰਾ ॥ ਇਕਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਾਧੀ ਬਾਣੀ ਮੀਠੀ ਐਸੀ ਤਪਾਰਾ ॥ ਜਿਨਿ ਪੀਤੀ
 ਤਿਸ ਮੇਖਦੁ ਆਗਾ ॥ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਭੈਭਾਇ ਰਿਦੈ ਵਸਾਈ ਗੁਰ ਕਰਨੀ ਸਚ ਬਾਣੀ ॥ ਇਸੁ ਦੁਸੈ

ਪਰਤਸੁਹਾਦੀਘਟਿਘਟਿਜੇਤਿਸਮਾਈ॥ਕਾਲਰਬਿਜਸਿਦੁਰਮਤਿਐਸੀਨਿਕਰੀਕੀਨੀ
 ਸਾਨੀ॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਜਹੁਘੋਰਮੰਧਾਰਾਭੁਖਿਮਏਬਿਨੁਪਾਈ॥੬॥ਜੇਕਿਛੁਕੀਨੇਸੇਪ੍ਰਭੁ
 ਰਜਾਈ॥ਜੇਦੁਹਿਲਿਖਿਅਸੁਮੇਦੁਨਾਨਾਈ॥ਹੁਕਮੇਬਾਧਾਕਾਰਕਮਾਇ॥ਏਕਸਬਦਿ
 ਰਾਏਸਚਿਸਮਾਇ॥੭॥ਚਹੁਦਿਸਦੁਰਤੈਹੁਕਮਪ੍ਰਭੁਤੇਰਾਏਹੁਦਿਸਨਾਮਪਤਾਲੀ॥ਸ
 ਕਮਹਿਸਬਦੁਦਰਤੇਪ੍ਰਭੁਸਾਠਾਕਰਮਿਮਿਲੈਬੈਅੰਲਾ॥ਜਮਦੁਮਰਦਾਰੀਸੈਸਿਰਿਉਭੁਖ
 ਦੇਅਗੰਨਿਸ਼ਾਕਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਮਿਲੈਮਨਿਭੁਦੈਸਾਚੀਨਦਰਿਰਸਾਈ॥੮॥੧॥੮॥
 ਮਲਾਰਮਹਲ ੧॥ਮਰਨਮੁਕਤਿਗਤਿਸਾਰਨਜਾਨੈ॥ਕਿਠੇਬੈਠੇਗੁਰਸਬਦੁਪਛਾਨੈ॥੧
 ॥ਤੂੰਕੈਸੇਅਗਿਛੁਛਾਥੀਜਾਣਿ॥ਅਲਖੁਨਜਾਚਹਿਰਿਦੈਸਮਾਣਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥
 ਏਕਜੀਅਕੈਸੀਅਖਾਹੀ॥ਜਲਤਰਤੀਬੁਠੀਜਲਮਾਹੀ॥੨॥ਸਰਬਜੀਅਕੀਏਖੁਤ
 ਪਾਨੀ॥ਜਬਪਕੜੀਤਬਹੀਪਛੁਤਾਨੀ॥੩॥ਜਬਲਗਿਛੁਛਾਸਪਰੀਅਤਿਭਾਰੀ॥ਉ
 ਠੀਨਸਾਕੈਪੈਖਪਸਾਰੀ॥੪॥ਰਸਿਚੁਗਹਿਮਨਮੁਖਿਗਾਵਾਰੀ॥ਛਾਥੀਛੁਟਹਿਗੁਣਗਿ
 ਆਨਬੀਚਾਰੀ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਦਿਤੁਦੈਜਮਕਾਲੁ॥ਹਿਰਦੈਸਾਠਾਸਬਦੁਸਮਾਲੁ॥ਗੁਰ
 ਮਤਿਸਾਚੀਸਬਦੁਹੋਸਾਰੁ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਰਖੇਉਰੋਪਾਰੁ॥੬॥ਸੇਦੁਖਆਗੈਜਿਤੈਗਾਬਿ
 ਲਾਸੋ॥ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਨਹੀਬਿਨੁਨਾਦੈਸਾਚੇ॥੭॥੨॥੫॥ਰਾਗਮਲਾਰਮਹਲ ੩॥
 ॥ਘਰੁ ੧॥

ਅਸਟਪਦੀ॥

੧੮ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਕਰਮੁਹੋਦੈਤਾਸਤਿਗੁਰ

ਪਾਈਐਦਿਵਕਰਮੇਪਾਇਆਨਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਕੰਨਹੋਇਐਜਾਹਰਿਕੋਹੋਇ
 ਰਜਾਇ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮਚਿਤੁਲਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਹਰਿਪਾਈਐਸਾਛਾਹਰਿਸਿ
 ਉਰਹੋਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁਉਪਜੈਤਾਇਹੁਸੀਸਾਜਾਇ॥ਸ
 ਤਿਗੁਰਤੇਹਰਿਬੂਟੀਐਗਰਭੁਜੇਨੀਨਹਪਾਇ॥੨॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜੀਵਤੁਮਰੈਮਰਿਜੀਵੈਸਬ
 ਦੁਕਮਾਇ॥ਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਸੇਈਪਾਏਜਿਦਿਛਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥੩॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਦਿ

ਧਰਿਜੀਸੇਵਿਚਹੁਸਕਾਤੇਗਵਾ। ੬। ਅਚਰੁਚਰੇਬਿਬੇਕਬੁਧਿਪਾਏਪੁਰਖੇਪੁਰਖੁਮਿਲਾਇ
 ॥੪॥ ਪਾਤਰੁਬਾਜੀਸੇਸਾਰੁਅਚੇਤਹੈਚਲੈਮੂਲਗਵਾਇ। ਲਾਹਾਹਰਿਸਤਸੇਗਤਿਪਾਈਐਕ
 ਰਮੀਪਲੇਪਾਇ। ੫। ਸਤਿਗੁਰਵਿਦੁਕਿਨੈਨਪਾਇਆਵੇਖਹੁਰਿਦੈਦੀਚਾਗਿ। ਵਡਭਾਗੀਗੁ
 ਰਪਾਇਆਕੁਉਜਲਉਤੇਰੇਪਾਗਿ। ੬। ਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਦੇਕਹੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਆਪਾਰੁ। ਕ੍ਰਿ
 ਪਾਬਰਹੁਗੁਰਮੇਲਹੁਹਰਿਜੀਉਪਾਵਉਮੋਖਦੁਆਰੁ। ਮਸਤਕਿਲਿਲਾਟਿਲਿਖਿਆਪੁਰਿਠਾ
 ਕੁਰਿਸੁਮੇਟਣਨਜਾਇ। ਨਾਨਕਸੇਜਨਪੁਰਨਹੋਏਜਿਨਹਰਿਭਾਣਾਭਾਇ। ੭। ੧॥ ਮਲਾਰ
 ਮਹਲਾ ੩॥ ਬੇਦਬਾਣੀਜਗਦਰਤਦਾੜੈਗੁਣਕਰੇਬੀਚਾਗਿ। ਬਿਨੁਨਾਦੈਜਮਭੰਡੁਹੈਸਹੈਮ
 ਰਿਜਨਮੇਵਾਰੋਵਾਰ। ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮੁਕਤਿਰੋਇਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰੁ। ੧॥ ਮਨਰੇਸਤਿਗੁਰ
 ਸੇਵਿਸਮਾਇ। ਵਡੇਭਾਗਿਪੁਰਾਪਾਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ॥
 ਹਰਿਅਪਣੈਸਿਸਟਿਉਪਾਈਐਆਪੇਦੋਇਆਪਾਰੁ। ਹਰਿਅਪਣੈਭਾਣੈਮਨੁਨਿਰਮਲੁਕੀ
 ਆਹਰਿਸਿਉਲਾਗਾਪਿਆਰੁ। ਹਰਿਕੈਭਾਣੈਸਤਿਗੁਰਭੇਟਿਆਸਭੁਜਨਮੁਸਵਾਰਣਹਾਰੁ। ੨
 ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਬਾਣੀਸਤਿਹੈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਇ। ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਿਪ੍ਰਭੁਸਾਲਾਹੀਐਤਿਸੁਜੇਵਡਅ
 ਵਰੁਨਕੋਇ। ਆਪੇਬਖਸੇਮੇਲਿਲਏਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ। ੩॥ ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਮਾਹਰੇਸਤਿ
 ਗੁਰਦੀਆਦਿਪਾਇ। ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦਰਸੈਮਨਿਸਿਤੋਖੀਐਸਚਿਰਹੋਲਿਦਲਾਇ। ਹਰਿਕੈਨਾਇ
 ਸਦਾਹਰੀਆਵਲੀਛਿਰਿਸਕੈਨਾਕੁਮਲਾਇ। ੪॥ ਬਿਨਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਉਮਨਿ
 ਵਖਹੁਕੇਪਤੀਆਇ। ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਸਤਿਗੁਰਪਾਈਐਭੇਟੈਸਹਜਿਸਭਾਇ। ਮਨਮੁਖਿ
 ਭੁਰਮਿਬਲਾਇਆਬਿਨੁਭਾਗਹਰਿਪਨੁਨਪਾਇ। ੫॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣਸਬਾਪਾਤੁਹੈਪੜਿਪੜਿ
 ਕਰਹਿਦੀਚਾਗਿ। ਮੁਕਤਿਕਦੇਨਹੋਵਈਨਹੁਪਾਇਨਿਮੋਖਦੁਆਰੁ। ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬਿਪ
 ਨਤੁਟਹੀਨਾਨਾਮਿਨਲਗੇਪਿਆਰੁ। ੬॥ ਪੜਿਪੜਿਪੜਿਧੰਡੁਮੇਨੀਥਵੀਬੇਏਵਾਅਭਿਆਸੁ
 ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਨਚਿਤਿਅਵਈਨਹਨਿਜਪਹਿਹੋਵੈਵਾਸੁ। ਜਮਕਾਲਸਿਰਹੁਨਉਤਰੈਅੰਤਰਿ
 ਕਪਟੁਦਿਣਾਸੁ। ੭॥ ਹਰਿਨਾਦੈਨੇਸਭਪਰਤਾਪਦਾਵਿਦੁਭਾਗਪਾਇਆਨਜਾਇ। ਕੁਰਕਿਕ

ਰਗਗੁਭੇਟੀਅੰਗਰਿਨਾਮਦਸੈਮਨਿਅਇ। ਨਾਨਕਨਾਮਿਹੀਪਤਿਓਪਜੇਹਰਿਸਿਏਰ
 ਹੇਸਮਾਇ॥੨॥੨॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੩॥ਘਰੁ ੨॥ਹਰਿਹਰਿਵਿਰਪਾਕੇਗੁਰਕੀਕਾਰੈ
 ਲਾਇ। ਦੁਖਪਲਹਿਹਰਿਨਾਮਦਸਾਏ॥ਸਾਚੀਗਤਿਸਾਚੈਚਿਤਲਾਇ। ਗੁਰਕੀਬਖਸੀਸ
 ਬਦਿਸੁਨਾਏ॥ ੧॥ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਹਰਿਸੇਦਿਨਿਧਾਨ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਪਨਪਾਈਐ
 ਅਨੁਦਿਨੁਲਗੇਸਹਜਿਧਿਆਨ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ੧॥ਬਿਨੁਪਿਰਕਾਮਦਿਕਰੇਸੀਗਾਰੁ॥
 ਦੁਹਰਾਈਕੀਕੀਐਨਿਤਹੋਇਖੁਆਗੁ॥ਮਨਮੁਖਕਾਇਹੁਬਾਇਆਛਾਰੁ॥ਬਹੁਕਰਮ
 ਮ੍ਰਿਤ੍ਨਾਦਹਿਨਾਮਦਿਸਾਰੁ॥ ੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਾਮਦਿਬਦਿਅਸੀਗਾਰੁ॥ਸਬਦੇਪਿਰੁਰਖਿ
 ਆਉਰਧਾਰਿ॥ਏਕੁਪਦੁਏਹਉਮੇਮਾਰੁ॥ਸੇਭੁਦੇਤੀਕੀਐਨਾਰਿ॥ ੩॥ਬਿਨੁਗੁਰਦਾਤੇ
 ਕਿਨੈਨਪਾਇਆ॥ਮਨਮੁਖਲੇਭਿਦੂਜੈਲੇਭਾਇਆ॥ਐਸੀਗਿਆਨੀਬੁਧਹੁਕੋਇ॥ਬਿ
 ਨੁਗੁਰਭੇਟੇਮੁਕਤਿਨਹੋਇ॥ ੪॥ਕਹਿਕਹਿਕਹੁਕਹੈਸਭੁਕੋਇ॥ਬਿਨੁਮਨਮੁਏਭੁਗ
 ਤਿਨਹੋਇ॥ਗਿਆਨਮਤੀਕੁਰਮਲਪਰਗਾਸਾ॥ਤਿਤੁਘਦਿਨਾਮੇਨਾਮਿਨਿਦਾਸਾ॥੫॥ਹ
 ਉਮੇਭੁਗਤਿਕਰੇਸਭੁਕੋਇ॥ਨਾਮਨੁਭੀਜੈਨਾਸੁਖਹੋਇ॥ਕਹਿਕਹਿਕਹੁਆਪੁਜਨਾਏ
 ॥ਬਿਰਥੀਭੁਗਤਿਸਭੁਜਨਮੁਗਦਾਏ॥ ੬॥ਸੇਭੁਗਤਸਤਿਗੁਰਮਨਿਭਾਏ॥ਅਨਦਿਨ
 ਨਾਮਿਰਹੇਲਿਦਲਾਏ॥ਸਦੀਨਾਮੁਦੇਖਹਿਹਜਰਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਆਭੁਰਪੁਰਿ॥੭॥
 ॥ਆਪੇਬਖਸੇਦੇਇਧਿਆਨ॥ਹਉਮੇਰੇਗੁਦਭੁਸੇਸਾਰਿ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਏਹੁਰੇਗੁਲਾਇ
 ॥ਨਾਨਕਸਾਚਿਸਚੇਸਮਾਇ॥੨॥੧॥੩॥੫॥

॥ਗੁਰਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫॥

੧ਉਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਇ॥

ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰੇਮਭੁਗਤਿਕੇਦਾਤੇ॥ਅਪਨੇਜਨਮਿਓਸੇਗਿਰਾਤੇ॥ਜਨਸੰਗਿਰਾਤੇਦਿਨਸਰਾ
 ਤੀਇਕਨਿਮਖਮਨਹਨਵੀਸੰਗ॥ਕਿਪਾਲਗਣਨਿਧਿਸਦਸੰਗੇਸਰਬਗਣਜਗਦੀਸੰਗੇ॥
 ਮਨਮੋਹਿਲੀਨਾਚਰਨਸੇਗੇਨਾਮਰਸਿਜਨਮਾਤੇ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਕਿਰਪਾਸਦਹੀਕਿਨੈਕੋਦਿਮਧੇ
 ਜਾਤੇ॥ ੧॥ਪ੍ਰੀਤਮਤੇਰੀਗਤਿਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ਮਹਾਪਤਿਤਤੁਮਤਾਰੇ॥ਪਤਿਤਪਾਦਨਭੁਗ

ਤਿਵਹੁਲਕਿਰਪਾਸਿਪੁਸੁਆਮੀਆਸਿਤਸੰਗਤੁਜਨਿਸੰਗਤੁਉਸਦਾਅਤਰਜਾਮੀਆ
॥ਕੋਟਿਜਨਮਭਰਮੀਤਜੋਨੀਤੇਨਾਮੁਸਿਮਰਤਤਾਰੇ॥ਨਾਨਕਦਰਸਪਿਆਸਹਰਿਜੀਉਆ
ਖਿਲੇਹੁਸਮਾਰੇ॥੨॥ਹਰਿਚਰਨਕਮਲਮਨਲੀਲਾਨੀ॥ਪ੍ਰਭੁਜਲਜਨਤੇਰੇਮੀਨਾ॥ਜ
ਲਮੀਨਪ੍ਰਭੁਜੀਉਇਕਤੁਹੇਭੰਨਆਨਨਜਾਨੀਐ॥ਗਹਿਭੁਜਾਏਵਹੁਨਾਮੁਦੇਵਹੁਤਉਪ੍ਰ
ਸਾਦੀਮਾਨੀਐ॥ਭੁਜਸਾਧਸੰਗੇਏਕਰੰਗੇਕਿਰਪਾਲਗੋਬਿੰਦਦੀਨਾ॥ਅਨਾਥਨੀਚਸਰਨਾ
ਇਨਾਨਕਕਰਿਮਾਇਆਅਪਨਾਕੀਨਾ॥੩॥ਆਪਸਕਉਆਪਮਿਲਾਇਆ॥ਕ੍ਰਮਭੁਜਨ
ਹਰਿਗਾਇਆ॥ਅਚਰਜਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਮਿਲਗੁਣਨਿਧਿਪਿਆਰਿਆ॥ਮਹਾਮੰਗ
ਲਸੁਖਉਪਜੇਗੋਬਿੰਦਗੁਣਨਿਤਸਾਰਿਆ॥ਮਿਲਿਸੰਗਿਸੇਦੇਖਿਮੇਹੈਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆ
ਪਾਇਆ॥ਬਿਨਵੈਤਿਨਾਨਕਸਰਨਿਤਿਨਕੀਜਿਨੀਹਰਿਹਰਿਪਿਆਇਆ॥੪॥੧॥
੪॥੧॥ਅਸਟਪਦੀਆਕਾਜਮਲਾ ॥ਮਃ੧॥੫॥ਮਃ੩॥੩॥ਮਃ੫॥ਛੇਤਾ
ਜਮਲਾ ੨॥ ॥
॥ਅਲਾਰਵੀਵਾਰਮਹਲਾ ੧॥ ॥ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਰੈਣੇਕਾ
ਲਾਸਤਥਾਮਾਲਦੇਵੀਪਨਾ॥ ॥ਸਲੋਕਮਃ ੩॥ ॥ਗੁਰਮਿਲਿਐਮਨੁਰਹ
ਸੀਐਜਿਉਵਠੇਪਰਨਿਸੀਗਾਰਾ॥ਸਭੁਦਿਸੈਹਰੀਆਵਲੀਸਰਭੁਰੇਸਭੁਰਤਾਲਾ॥ਅੰਦ
ਰੁਚੈਸਚਰੰਗਿਜਿਉਮਜੀਠੇਲਾਲਾ॥ਕਮਲੁਬਿਗਮੈਸਚਮਨਿਗੁਰਕੇਸਬਦਿਨਿਹਾ
ਲਾ॥ਮਨਮੁਖਦੁਜੀਤਰਛਹੈਦੇਖਹੁਨਦਰਿਨਿਹਾਲਾ॥ਛਾਹੀਛਾਥੀਮਿਰਗਜਿਉਸਿਰਿ
ਦਿਸੈਜਮਕਾਲਾ॥ਖੁਪਿਆਤ੍ਰਿਸਨਾਨਿਦਬੁਗੀਕਾਮਰੂਪਦਿਕਰਲਾ॥ਏਨੁਆਖੀਨਦਰਿਨ
ਆਵਈਜਿਚਰਸਬਦਿਨਕਗੀਬੀਚਾਰਾ॥ਤੁਧੁਭਾਵੈਸੇਤੋਖੀਆਚੁਕੈਅਲਜੇਜਾਲੁਪਮੁ
ਲਰਹੈਗਰਸੇਦੀਐਗੁਰਪਉੜੀਬੇਹਿਥਾ॥ਨਾਨਕਲਗੀਤਤੁਲੈਤੁਸਾਢਾਮਨਿਸਚਾ॥੧॥
ਮਃ ੧॥ਹੋਰੇਪਾਪਹੁਹੋਕਰਪਉੜੀਨਿਜਥਾਨਾ॥ਗੁੜਉਠਾਕਰਨਾਨਕਾਸਭਿਸੁਖਸਚ

ਉਨਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਆਪੀ ਨੈ ਆਖੁ ਸਾਜੇ ਆਖੁ ਪਛਾਨਿ ਆਮ ਅੰਬਰੁ ਪਰਤਿ
 ਵਿਛੋੜਿ ਏ ਏ ਆਤਾਇ ਆਇ ਦੁਖੰ ਮਾਗਗਨੁ ਰਹਾਇ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਇ ਆ ॥ ਸਰਜੰ
 ਦੁ ਭੁਪਾਇ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨਿ ਆਗੇ ਏ ਰਾਤੀ ਦਿਨੰ ਤੁਚੇ ਜਵਿ ਰਾਨਿ ਆਤੀ ਰਬ ਪਰਮਦੀ
 ਚਾਰਨਾਵੁ ਪੁਰਬਾਇ ਆਤੁ ਪੁਸਰ ਅਵਰਨ ਕੋਇ ਵਿਆਖਿ ਦੁਖਾਨਿ ਆਸਚੇ ਤਖ
 ਤਿਨਿ ਦਾਸੁ ਹੋਰ ਆਵਨਿ ਜਾਨਿ ਆ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਵੁ ਦਿਜੇ ਦੇਸੈ ਸਚਹ
 ਉਮਾਹ ਹੋਇ ॥ ਨਾਗਾ ਮਿਰਗਾ ਮਛੀ ਆਰਸੀ ਆਖਿ ਰਿਪਨੁ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨ
 ਕ ਸਾਵੁ ਦਿਜੇ ਦੇਸੈ ਚਹੁ ਵਿਛੋੜਾ ਹੋਇ ॥ ਗੀਲੀ ਪੁਤਾਨਿ ਰਪਨਾ ਪੀਠਾ ਕਰੁ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਤੇ ਸਚਾ ਸਚਿ ਆਗੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਦਰਤਾਇ ਆ ॥ ਬੈਠਾ ਤਾੜੀ ਲਾਇ ਕਵਲੁ
 ਛੁਪਾਇ ਆ ॥ ਖੁਹ ਮੇਵੁ ਠਾਕਹਾਇ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ਆ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਖਾ ਪੁਨਮਾਇ ਕਿਨਿ ਤੁਜਾ
 ਇਆ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਰੂਪਨ ਰੇਖੁ ਦਰਨ ਸਬਾਇ ਆ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਖ ਹਿਪਿ ਆਸਰ ਜਾਪਾਇ ਆ ॥
 ਗੁਰਮਹਿ ਆਖੁ ਸਮੇਇ ਸਬਦੁ ਦਰਤਾਇ ਆ ॥ ਸਚੇ ਹੀ ਪਾਤਿ ਆਇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ਆ ॥ ੨
 ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ ॥ ੧ ॥ ਵੇਦੁ ਬੁਲਾਇ ਆਵੇ ਦਗੀ ਪਕੁ ਹਿੰਦੁ ਲੀਖੀ ॥ ਬਿਲਾਵੇ ਦੁਨ ਜਾਨ
 ਈ ਕਰਕ ਕਲੇਜੇ ਮਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮ ॥ ੨ ॥ ਵੇਦੁ ਵੇਦੁ ਸੁਵੇਦੁ ਤੇ ਪਹਿਲ ਰੇਗੁ ਪਛਾਨੁ ॥ ਅੰਸਾਰਾ
 ਰੁਲੇ ਕਲਹੁ ਜਿਤੁ ਵੇਦੁ ਰੇਗੁ ਆਇ ॥ ਜਿਤੁ ਦਾਰੂ ਰੇਗੁ ਉਠਿ ਅਹਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਦੇਸੈ ਆਇ ॥
 ਰੇਗੁ ਗਵਾਇ ਆਪਨਾ ਨਾਨਕ ਵੇਦੁ ਸਦਾਇ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਖੁਹ ਮਾਥਿ ਸਨੁ ਮੇ
 ਸਦੇ ਦੁਭਾਇ ਆ ॥ ਖੁਹ ਮੇਦਿ ਤੇ ਬੇਦੁ ਪੁਜਾਲਾਇ ਆ ॥ ਦਸ ਅਵਤਾਰੀ ਰਾਮ ਰਾਜਾ ਆਇ ਆ
 ॥ ਵੇਤ ਮਾਗੀ ਪਾਇ ਗੁਰਾ ਮਿਸਰਾਇ ਆ ॥ ਈਸ ਮਹੀ ਸਰਸੇਵੁ ਤਿਨੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ਆ ॥ ਸ
 ਚੀਕੀ ਮਤਿ ਪਾਇ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇ ਆ ॥ ਦੁਨੀ ਆਪਿ ਪੈਲਾਇ ਆਪ ਛੁਪਾਇ ਆ ॥ ਧਰਮੁ ਕਰਾਈ
 ਕਰਮੁ ਪਰਹੁ ਰਮਾਇ ਆ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ ॥ ੧ ॥ ਸਾਵੁ ਦੁਆਇ ਆਹੇ ਸਖੀ ਕੰਤੈ ਚਿਤਿ ਕਰੇ
 ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਰਮਰਹਿ ਦੇਹ ਗਨੀ ਜਿਨ ਅਵਰੀ ਲਗਾਲੇ ॥ ੧ ॥ ਮ ॥ ੧ ॥ ਸਾਵੁ ਦੁਆਇ ਆ

ਹੇਸਖੀਜਲਹਰਬਰਨਹਾਰਾਨਾਨਕਸੁਖਸਾਵਣਸੇਹਾਗਣੀਜਿਨਸਹਨਾਲਿਖਿਅਰੁ
 ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਅਪਿਛਿਤ੍ਰਿਪਦਾਇਮਲਾਖਾਛਾਰਚਿਅਪਿਛਿਤ੍ਰਿਛੇਮਾਰੇ
 ਅਪਿਅਪਿਕਾਰਜੁਗਚਿਅਪਿਸਭਨਾਖਸਮਏਕੁਹੈਭਾਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐ॥ਹੁਕਮਿਲਿ
 ਖੇਸਿਰਿਲੇਖੁਇਕਿਕਮਲਮਸਾਵਣੀਐ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਾਪਜਬੋਹਰਿਗੁਣਸਦਾਵ
 ਖਾਨੀਐ॥ਨਾਨਕਸਚਾਸਬਦੁਸਲਾਹਿਸਚੁਪਛਾਣੀਐ॥੪॥ਸਲੋਕਮਃ १॥ਉਨ
 ਦਿਉਨਦਿਅਇਅਅਰਦਾਵਨਾ॥ਕਿਅਜਾਣਾਤਿਸੁਸਾਹਸੇਉਕੇਵਰਹਸੀਰੇਗੁ॥ਰੰਗੁ
 ਰਹਿਅਤਿਨਕਾਮਇਜਿਨਮਨਿਭਉਭਉਹੋਇ॥ਨਾਨਕਭੇਭਾਇਬਾਹਰੀਤਿਨਤਨਿ
 ਸੁਖਨਹੋਇ॥੧॥ਮਃ ੧॥ਉਨਦਿਉਨਦਿਅਇਅਦਰਸੇਨੀਰੁਪਿੰਗੁ॥ਨਾਨਕਦੁਖੁ
 ਲਾਗਤਿਨਕਾਮਇਜਿਨਵੰਤੇਸਿਉਮਨਿਭਉਗੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਦੋਵੈਤਰਭਉਪਾ
 ਇਇਕੁਦਰਤਿਅਪਾ॥ਬੇਦੁਬਾਣੀਦਰਤਾਇਅਦਰਿਦਾਦੁਗਤਿਅਪਾ॥ਪਰਦਿਰਤਿਨਿਰਦਿ
 ਗਤਿਹਦਾਦੋਵੈਦਿਚਿਪਰਮੁਭਿਰੇਰੇਬਾਰਿਅਪਾ॥ਮਨਮੁਖਕਚੇਕੂੜਿਅਰਤਿਨੀਨਿਗੁ
 ਉਦਰਗਹਰਿਅਪਾ॥ਗੁਰਮਤੀਸਬਦਿਸੁਰਹੈਕਾਮਕ੍ਰੇਪਜਿਨੀਮਾਰਿਅਪਾ॥ਸਚੀਅੰਦਰਿਮ
 ਹਲਿਸਬਦਿਸਦਾਰਿਅਪਾ॥ਸੇਭਗਤਤੁਪੁਭਾਵਦੇਸਚੇਨਾਇਪਿਅਰਿਅਪਾ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵ
 ਨਿਤਾਪਣਾਤਿਨਾਦਿਟਹੁਉਦਾਰਿਅਪਾ॥੫॥ਸਲੋਕਮਃ ੧॥ਉਨਦਿਉਨਦਿਅਇ
 ਆਵਰਸੇਲਾਇਕੁਦੀ॥ਨਾਨਕਭਾਣੈਚਲੇਕੈਤਕੈਸੁਮਾਨੇਸਦਾਰਲੀ॥੧॥ਮਃ ੩॥
 ਕਿਆਉਠਿਉਠਿਦੇਖਹੁਬਪੁੜੈਇਸੁਮੇਘੁਹਥਿਕਿਛੁਨਾਹਿ॥ਜਿਨਿਏਹਿਮੇਘਪਠਾ
 ਇਅਤਿਸੁਰਾਖਹੁਮਨਮਾਹਿ॥ਤਿਸਕੇਮੈਨਿਵਸਾਇਸੀਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਨਾ
 ਨਕਨਦਗੀਬਾਹਰੀਸਭਕਰਨਪਲਾਹਕਰੇਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸੇਹਰਿਸਦਾਸਰੇਵੀ
 ਐਜਿਸੁਕਰਤਨਲਾਗੇਦਾਰਾ॥ਆਡਾਣੇਆਕਾਸੀਕਰਿਖਿਨਮਹਿਛਾਹਿਉਸਾਰਿਨਹ
 ਰਾ॥ਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਕੈਕੁਦਰਤਿਕਰੇਵੀਚਾਰਾ॥ਮਨਮੁਖਅਗੈਲੇਖਾਮੈਗੀਐਬ
 ਹੁਕੀਹੋਵੇਮਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਤਿਸਿਉਲੇਖਨਿਬਣੈਬਖਸੇਸਿਭਤਿਭੰਡਾਰਾ॥ਉਥੈਗੁਬ

ਬਨਾਪਏ ਕੁਕਨ ਸੁਨ ਐਪਕਾਰਾ। ਉਥੇ ਸਤਿਗੁਰ ਬੇਲੀ ਹੋਏ ਕੁਛ ਲਏ ਮੀਤੀ ਦਾ
 ਗਾਏ ਨਾ ਜੇ ਤਾਂ ਨੇ ਹੋਰ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਰਿ ਕਰਤਾਰਾ। ੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਬਾਬੀ
 ਹਜਿ ਸਨੇ ਤੁਪਕਰ ਕਰਦਾ ਤਿਸਨੇ ਲੇਏ ਸੁਭ ਕੋਇ। ਆਪਨ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੇਵੇ ਸਿਸੇ ਦੁਨ ਤਿ
 ਨ ਹਰਿ ਆਹੋਇ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈ ਐਵੇ ਰਲ ਬੁਝੈ ਕੋਇ। ਬਹਿਰਿ ਆਉ ਠਹਿਰਿ ਆਨਿ
 ਤਪਿ ਆਈ ਐਸ ਦਾਸ ਦਾ ਸੁਖ ਹੋਇ। ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਦ ਹੀ ਦਰਸਦਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦੇਵੇ ਹਰਿ
 ਸੇਇ। ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਕਲਿ ਮਲਿ ਹੋਵੀ ਮੇਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੇ ਲਿਵਲਾਇ। ਸਚੇ ਸੁਨਿ
 ਅਵਿਨ ਦੇ ਪੀਰ ਕਰੇ ਦੇਸਹ ਜਿਸ ਭੁਇ। ਇਝੇ ਨੇ ਭੁਰਮਾਇ ਆਵਟਾਢੈ ਹਬਰ ਲਾਇ
 ਆ। ਅਨੁਪਨੁ ਉਪਜੈ ਬਹੁ ਪਾਤਕੀ ਮਤਿ ਕਰਨ ਨ ਜਾਇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸਲਾਹਿ ਤੇ ਸੁਭ
 ਜੀ ਆਵੇ ਦਰਿ ਜਕੁ ਸੇਵਾਹਿ। ਜਿਤੁ ਪਾਪੇ ਸੁਖ ਉਜੈ ਛਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ। ੨॥ ਪਉ
 ਝੀ। ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਓਸ ਦਾਸ ਚਿਤੁ ਸਚੇ ਲੇਹਿ ਮਿਲਾਇ। ਦੂਜੇ ਦੂਜੇ ਤਰਫ ਹੋ ਕੁਛ
 ਮਿਲੇ ਨ ਮਿਲਿ ਆਜਾਇ। ਆਪੇ ਜੋਇ ਵਿਛੋੜੇ ਛਿਐ ਆਪੇ ਕਰਗਤਿ ਦੇਇ ਰਿਖਾਇ। ਮੇਰ
 ਸੇ ਗਵਿਜੇ ਗਹੈ ਪੂਰ ਬਿਲਿਖਿ ਆਕਮਾਇ। ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜੇ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਰਹੈ
 ਲਿਵਲਾਇ। ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲ ਅਲਪ ਤੁਹੈ ਐਸੀ ਬਨਤ ਬਨਾਇ। ਸੇ ਸੁਖੀ ਦੇਸ ਦਾ
 ਸੇ ਹਟੀ ਜਿਨ ਦਿਛਹੁ ਅਧੁ ਗਵਾਇ। ਤਿਸਨੇ ਸੇ ਗਵਿਜੇ ਗਵਰੇ ਨਹੀਂ ਜੇ ਹਰਿ ਕੋ ਅੰਕਿਸਮ
 ਏ। ੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸਾਲਾਹੀ ਐ ਜਿਸ ਦੁਸਿ ਸਕੁ ਵਿਛੁਹੋਇ। ਤਿਸੇ
 ਸੇਰੇ ਦਿਖਾਈ ਹੁਤਿ ਸੁਖਿ ਨ ਅਵਰੁਨ ਕੋਇ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮਨਿ ਦੇਸੈ ਤੀਸ ਦਾਸ
 ਦਾ ਸੁਖ ਹੋਇ। ਸਹਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਸੁਭ ਚਿਤਾ ਵਿਚ ਹੁਜਾਇ। ਜੇ ਵਿਛੁਹੋਇ ਸੁਸਹਜੇ
 ਹੋਇ ਕਹਣਾ ਵਿਛੁਨ ਜਾਇ। ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਮਨਿ ਦੇਸੈ ਤੀਸ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿ ਆਭ ਲੁਪਾਇ। ਨਾਨ
 ਕ ਤਿਨ ਕਾ ਅਖਿਅ ਅਖਿਸੁ ਨੇ ਜਿਲਾਇ ਅਨੁਪੰਨੈ ਪਾਇ। ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸ
 ਦਾ ਦਰਸਦਾ ਬੂਝ ਨਿਬੂਝ ਨਹਾਰ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਬੂਝਿ ਆਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਖਿ ਆਉਰਿ
 ਪਾਗਿ। ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵਹਿ ਸਦਾਰੀ ਗਿਰਾਤੇ ਹਉ ਮੇਰਿ ਸਨਾਮਾਗਿ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾ

ਮਹੇਦਰਸੈਵਿਰਧਾਪਾਗਿ। ਨਾਨਕਗਰਮਖਿਨਦਰਿ। ਅਇਆਹਰਿਅਤੁਮਰਮਮੁਗਰਿ
 ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਅਤੁਲਵਿਉਤੇਲੀਐਵਿਉਤੇਲੀਪਾਇਆਨਜਾਇ। ਗਰਬੈਸ
 ਬਇਵੀਚਾਰੀਐਗੁਣਮਹਿਰਹੈਸਮਾਇ। ਅਪਨਾਅਪੁਆਪੇਤੇਲਸੀਆਪੇਮਿਲੇਮਿਲਾ
 ਲਿ। ਤਿਸਕੀਕੀਮਤਿਨਾਪਦੈਕੁਹਵਿਛੁਨਜਾਇ। ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਦੇਜਿਨਿ
 ਸਚੇਬੂਝਦਿਤੀਬੂਝਾਇ। ਜਗਤਮੁਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਲਟੀਐਮਨਮੁਖਬੂਝਨਪਾਇ। ਵਿਉਨਾਵੈ
 ਨਾਲਿਨਚਲਸੀਜਾਸੀਜਨਮੁਗਵਾਇ। ਗੁਰਮੀਤੀਜਾਗੇਤਿਨੀਘਰੁਰਖਿਆਦੁਤਾਕਾ
 ਵਿਛੁਨਵਸਾਇ॥੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ ३॥ਬਾਬੀਹਾਨਾਬਿਲਲਾਇਨਾਤਰਸਾਇਏਹੁ
 ਮਨਖਸਮਕਾਹੁਕਮੁਮੀਨਿ। ਨਾਨਕਹੁਕਮਿਮੀਨਿਐਤਿਖਉਤਰੈਚਐਚਉਗਲਿਦੈਨਾ॥
 ੧॥ਮਃ ੩॥ਬਾਬੀਹਾਜਲਮਹਿਤੇਰਾਵਾਸੁਹੈਜਲਹੀਮਾਹਿਛਿਰੀਸਿ। ਜਲਕੇਸਾਰਨ
 ਜਾਣਈਤੀਤੁਕੁਕਨਰਪੀਗਿ। ਜਲਬਲਿਚਹੁਦਿਸਿਦੁਰਸਦਾਖਾਲੀਕੋਥਾਉਨਾਹਿ।
 ਏਤੇਜਲਦਰਸੈਏਤਿਖਮਰਹਿਭਾਗਤਿਨਾਕੇਨਾਹਿ। ਨਾਨਕਗੁਰਮਖਿਤਿਨਸੇਈਪਈ
 ਜਿਨਦੁਸਿਅਮਨਮਾਹਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਨਾਥਜਤੀਸਿਪਧੀਰਕਿਨੇਅੰਤੁਨਪਾਇ
 ਆ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਇਤੁਐਸਮਾਇਆ। ਜਗਛਤੀਹਗੁਬਾਰੁਤਿਸਹੀਭਾਇ
 ਆ। ਜਲਬਿੰਬੁਅਸਰਾਲਤਿਨੇਦਰਤਾਇਆ। ਨੀਲਨੀਲੁਅਗੇਮੁਸਰਜੀਭੁਸਬਾਇ
 ਆ। ਅਗਨਿਉਪਾਈਵਾਦੁਭੁਖਤਿਹਾਇਆ। ਦੁਨੀਆਕੇਸਿਰਿਕਾਲੁਦੁਜਾਭਾਇਆ
 ॥ਰਖੇਰਖਨਹਾਰੁਜਿਨਿਸਬਦੁਬੂਝਾਇਆ॥੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੩॥ਇਹੁਜਲੁਸਭਤੇਰ
 ਗਸਦਾਦਰਸੈਭਾਇਸੁਹਾਇ। ਸੇਵਿਰਧਾਹੀਅਵਲੇਜੇਗੁਰਮੁਖਿਰਹੈਸਮਾਇ। ਨਾ
 ਨਕਨਦਰੀਸੁਖਹੈਇਏਨਜੀਤਾਕਾਦੁਖੁਜਾਇ॥੧॥ਮਃ ੩॥ਦਿਨੀਰੈਦਿਚਮਕਿਅਭਿ
 ਠਛਹਬਰਲਾਇ। ਜਿਤੁਦੁਏਅਨੁਪਨੁਬਹੁਤਉਧਜੇਜਾਸਹੁਕਰਰਜਾਇ। ਜਿਤੁਪਾ
 ਪੈਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੀਐਜੀਅਜਗਤਿਸਮਾਇ। ਇਹੁਪਨੁਕਰਤੇਕਾਖੇਲੁਹੈਕਦੇਆਵੈਕਦੇਜ
 ਏ। ਗਿਅਨੀਕਾਪਨੁਨਾਮੁਹੈਸਦਹੀਰਹੈਸਮਾਇ। ਨਾਨਕਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰੇਤਾਇ

ਇਹੁਪਨੁਪਲੇਪਾਇ॥ ੨॥ ਘਉੜੀ॥ ॥ ਆਖਿਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਖਿਹਉਮੇਵੈਸਿਉ
 ਕਰੀਪੁਕਾਗ॥ ਆਪੇਲੇਖਾਮੇਗਸੀਆਖਿਕਰਾਏ ਕਾਗ॥ ਜੇਤਿਸੁਕਾਵੈਸੇਬੀਐਹੁਕਮਕਰੇਗ
 ਦਾਗ॥ ਆਖਿਛੁਰਾਏਛੁਰੀਐਆਪੇਬਖਸਨਹਾਗ॥ ਆਪੇਵੈਖੈਸੁਣੁਆਪਿਸਭੁਸੇਦੇਅ
 ਧਾਗ॥ ਸਭੁਮਹਿਏਕੁਦਰਤਦਾਸਿਰਿਸਿਰਿਕਰੇਬੀਚਾਗ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਆਪਦੀਚਾਰੀਐ
 ਲਗੇਸਚਿਪਿਆਗ॥ ਨਾਨਕਵਿਸਨੇਆਖੀਐਆਪੇਦੇਵਨਹਾਗ॥ ੧੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩
 ॥ ਬਾਬੀਹਏਹੁਜਗਤੁਹੈਮਤਕੇਭਰਮਿਭੁਲਾਇ॥ ਇਹੁਬਾਬੀਹਪਸੁਰੈਇਸਨੇਬੁਝਨਨਾ
 ਹਿ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਕਾਨਾਮੁਹੈਜਿਤੁਪੀਤੈਤਿਖਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਪੀਅਤਿ
 ਨਬਹੁਫਿਨਲਾਗੀਆਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੨॥ ਮਲਾਰੁਸੀਤਲੁਗਾਗੁਹੈਹਰਿਪਿਆਇਐਸੀ
 ਤਿਹੋਇ॥ ਹਰਿਜੀਉਆਪਨੀਰੂਪਾਕਰੇਤਾਦਰਤੈਸਭੁਲੇਇ॥ ਦੁਠੈਜੀਅਜਗਤਿਹੋਇ
 ਧਰਨੀਨੇਸੀਗਾਰੁਹੋਇ॥ ਨਾਨਕਇਹੁਜਗਤੁਸਭੁਜਲਹੈਜਲਹੀਤੈਸਭੁਕੋਇ॥ ਗੁਰਪ
 ਰਸਾਦੀਕੋਦਿਗਲਬੂਏਸੇਜਨਮੁਕਤਸਦਾਹੋਇ॥ ੨॥ ਘਉੜੀ॥ ॥ ਸਚਾਦੇਪਰਵਾਹੁ
 ਇਕੋਤੁਪਨੀਤੁਸਭੁਪਿਛੁਆਪੇਆਪਿਦੂਜੈਵਿਸੁਗਨੀ॥ ਮਾਣਸਕੂੜਾਗਰਬਸਦੀਤੁਪੁ
 ਮਣੀ॥ ਆਦਾਗਦਰੁਰਚਾਇਉਪਾਈਮੇਦਨੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਦਿਆਪੁਨਾਆਇਆਤਿਸੁ
 ਗਣੀ॥ ਜੇਹਉਮੇਦਿਚਹੁਜਾਇਤਕੇਗੰਗਾਤਗਨੀ॥ ਮਨਮੁਖਮੋਹਿਗੁਬਾਰਿਜਿਉਭੁ
 ਲਮੇਇਦੁਣੀ॥ ਕਰੇਪਾਪਅਸਿਖਨਾਵੈਇਕਕਨੀ॥ ੧੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩॥ ਬਾਬੀਹ
 ਖਸਮੇਕਾਮਹਲੁਨਜਾਨੀਮਹਲੁਦੇਖਿਅਰਦਾਸਿਪਾਇ॥ ਆਪਣੈਭਾਣੈਬਹੁਤਾਬੇਲਹਿ
 ਬੇਲਿਅਥਾਇਨਪਾਇਖਖਸਮੁਦੁਭਾਤਾਰੁਹੈਜੇਇਛੈਸੇਛਲੁਪਾਇ॥ ਬਾਬੀਹਾਕਿਆ
 ਬਖਸ਼ਾਜਗਤੈਕੀਤਿਖਜਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੧॥ ਬਾਬੀਹਭਿਨੀਰੈਦਿਬੇਲਿਮਨਸਹਜੇਸ
 ਚਿਸੁਬਾਇ॥ ਇਹੁਜਲੁਮੇਰੀਜੀਉਹੈਜਲਬਿਨੁਰਹਣੁਨਜਾਇ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਜਲੁਪਾਈ
 ਐਦਿਚਿਹੁਆਪੁਗਦਾਇ॥ ਨਾਨਕਜਿਸਬਿਨੁਚਸਾਨਜੀਦੁਰੀਸੇਸਤਿਗੁਰਿਰੀਅਮਿ
 ਲਾਇ॥ ੨॥ ਘਉੜੀ॥ ॥ ਖੰਡਪਾਤਲਅਸੇਖੁਮੇਗਾਣਤਨਹੋਈ॥ ਤੁਕਰਤਗੋਵਿਦੁ

ਤੁਪੁਸਿਰਜੀਤਧੋਗੋਈ॥ ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਮੇਦਨੀਤੁਵਹੀਤੇਹੋਈ॥ ਇਕਰਜੇਖਾਨਮਲ
 ਕਵਹਿਕਹਾਵਹਿਕੋਈ॥ ਇਕਿਸਾਹਸਦਾਵਹਿਸੇਚਿਪਨਟੁਲੈਪਤਿਧੋਈ॥ ਇਕਿਵਿਦਾਤੇਇ
 ਵਿਮੋਗਤੇਸਭਨਾਮਿਰਿਸੋਈ॥ ਦਿਟੁਨਾਦੇਬਾਜਾਗੀਅਭੀਹਾਵਲਿਹੋਈ॥ ਕੁੜਨਿਖੁਟੇਨਾ
 ਨਕਾਸਚੁਕਰੇਸੁਹੋਈ॥ ੧੨॥ ਸਲੋਕੁਮ ੪ ੨॥ ਬਾਬੀਹਾਗੁਣਵੀਤੀਮਹਲੁਪਾਇਆਅਵ
 ਗੁਣਵੀਤੀਦੁਗਿ॥ ਅੰਤਰਿਤੇਰੈਹਰਿਦਸੈਗੁਰਮੁਖਿਸਚਾਹਜੁਗਿ॥ ਕੁਕਪੁਕਾਰਨਹੋਵਈਨਦ
 ਗੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸਹਜੇਮਿਲਿਸਬਦਿਗੁਰਕੋਘਾਲਿ॥ ੧॥ ਮੌ ੨
 ॥ ਬਾਬੀਹਾਬੇਨਤੀਕਰੇਕਰਿਕਿਰਪਾਏਹੁਜੀਅਦਾਨਾ॥ ਜਲਵਿਨੁਪਿਆਸਨਉਤਰੈਛੁਟ
 ਵਿਜਾਹਿਮੇਰੇਖਾਨਾ॥ ਤੁਸਖੁਦਾਤਬੇਅੰਤਹੋਦਾਤਾਨੇਪਾਨਾ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬਖਸਿਲ
 ਲਏਅੰਤਿਧੋਲੀਹੋਇਭਗਵਾਨਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਕੈਗੁਣਅਵਗੁ
 ਣਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣਸਰਬਜੈਜਲੁਹੋਨਾਮਿਨਪਰੇਪਿਆਰੁ॥ ਗੁਣਛੋਰਿਅਵਗੁਣਕਮਾ
 ਵਦੇਦਰਗਹੋਇਖਆਰੁ॥ ਜੁਐਜਨਮੁਤਿਨੀਹਾਰਿਅਵਿਤੁਆਏਸੇਸਾਗਿ॥ ਸਚੈਸਬਦਿ
 ਮਨੁਮਾਰਿਅਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਖਿਆਰੁ॥ ਜਿਨੀਪੁਰਖੀਉਰਿਅਸਚਾਅਲਖਅਪਾਰੁ॥
 ਤੁਗੁਣਦਾਤਾਨਿਪਾਨੁਹਹਿਅਸੀਅਵਗਾਨਿਆਰੁ॥ ਜਿਸੁਬਖਸੇਸੇਧਾਇਸੀਗੁਰਸਬਦੀ
 ਵੀਚਾਰੁ॥ ੧੩॥ ਸਲੋਕੁਮ ੪ ੨॥ ਗਤਿਨਦਿਹਾਵੀਸਾਕਤਾਜਿਨਾਦਿਸਰੈਨਾਉ॥ ਗ
 ਤੀਦਿਨਸੁਹੋਲੀਅਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਉ॥ ੧॥ ਮੌ ੪ ੫॥ ਰਤਨਜਦੇਹਰਮਾਣਕਾਹੇ
 ਕੁਮਦੀਮਧਿਨਿ॥ ਨਾਨਕਜੇਪ੍ਰਕਿਭਾਇਆਸਚੈਦਰਿਸੇਹੋਨਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਸ
 ਚਾਸਤਿਗੁਰਸੇਦਿਸਚੁਸਮਾਲਿਅਗਾ॥ ਅੰਤਿਖਲੇਇਆਅਇਜਿਸਤਿਗਰਅਭੋਘਾਲਿ
 ਅਗਾ॥ ਪੋਹਿਨਸਕੈਜਮਵਾਲੁਸਚਾਰਖਵਾਲਿਅਗਾ॥ ਗੁਰਸਾਖੀਜੋਤਿਜਗਾਇਦੀਵਾਲਿ
 ਅਗਾ॥ ਮਨਿਮੁਖਵਿਟਨਾਦੈਕੂੜਿਆਗਠਿਹਰਿਬੇਤਾਲਿਅਗਾ॥ ਪਸੁਮਾਣਸਚਿਮਿਪਲੇਟੇਓ
 ਟਰੁਕਾਲਿਅਗਾ॥ ਸਚੈਦਰਤੇਸਚੁਸਚੈਸਬਦਿਨਿਹਾਲਿਅਗਾ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁਹੋਪੂਰੇਗੁ
 ਰਿਦੇਖਾਲਿਅਗਾ॥ ੧੪॥ ਮੌ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁਮ ੪ ੨॥ ਬਾਬੀਹੋਕੁਕਪੁਕਾਰਨਹੋਵਈਨਦ

ਜਿਸੁ ਕਾਇਆ ਮੇਘ ਦਰਸਦ ਇਥਾ ਕਰਿਗਾ ਛਹਰ ਕਲਾਇਆ ਬਾਬੀ ਹੋ ਕਰ ਪੁਕਾਰ
 ਹਿਗਈ ਸੁਖ ਦਸਿ ਮਾਮਨਿ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੇਸਾਲਾ ਹੀ ਮੇਜੇ ਪੈਦਾ ਸਭ ਨਾਨੀ ਆਰਿਜ ਕੁ
 ਸਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਚਾਕਿ ਕੁੰਨ ਜਾਣਹੀ ਵਿਆਤੁ ਪੁਦਿਓ ਤਿਖਾ ਹੋ ਕਿਤੁ ਪੀਤੈ ਤਿ
 ਖਜਾਇਆ ਦੁਜੇ ਕੁਇ ਕੁਰ ਮਿਥਾ ਮੇ ਮ੍ਰਿਤੁ ਜਲੁ ਪਲੇਨ ਪਾਇਆ ਨਦਰਿ ਜੇ ਅਪਨੀ ਤਿਸ
 ਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਸੁਕਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਰਹਿ ਮਾਸਮਾਇਆ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਇਕਿ ਦੁਖੈ ਛਿਥੈ ਸਿਹਿ ਜਾਇ ਸਦ ਨੁਦੇਵਹੀ ਇਕਿ ਪਾਲਾ ਕਰ ਕੁੰਨਿ
 ਆਸੀ ਤਲੁ ਜਲੁ ਹੋਵਹੀ ਇਕਿ ਸਮੁਦ੍ਰਾਵਹਿ ਮੇਲੁ ਨ ਪੇਵਹੀ ਇਕਿ ਜਗ ਬਿ
 ਕਟ ਬਿਕਰਲੁ ॥ ਪਰਿਖੇਵਹੀ ਇਕਿ ਗਨ ਛਿਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਨੀਦ ਨ ਸੇਵਹੀ ਇ
 ਕਿ ਗਨਿ ਜਲਾਵਹਿ ਅੰਗੁ ਆਪੁ ਵਿਗੋਵਹੀ ਵਿਨੁ ਨ ਵੇਤੁ ਨ ਛਾਰੁ ਵਿਆਕਰਿ ਰੇਵਹੀ ॥
 ਸੇਹੀ ਖਸਮੁਦੁ ਆਰਿਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਹੀ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਬਾਬੀ ਹਮੇ ਮ੍ਰਿਤੁ
 ਦੇਲੈ ਬੋਲਿਤੈ ਦਰਿ ਸੁਨੀ ਪੁਕਾਰੁ ਮੇਘੈ ਨੇ ਛਹਰ ਮਾਨੁ ਹੋ ਆਦਰ ਸਹੁ ਵਿਰਪਾ ਪਾਗਿ ॥ ਹਉ
 ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਰਖਿ ਆਉਰ ਪਾਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਸਭੁ ਹਰੀ ਆਵਲੀਗੁ
 ਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਬਾਬੀ ਹਉ ਤੇਰੀ ਤਿਖਾਨ ਉਤਰੈ ਜੈ ਸਉ ਕਰ
 ਹਿ ਪੁਕਾਰੁ ॥ ਨਦਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਈ ਮੇ ਨਦਰੀ ਉਪਜੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਮਨਿ ਦੁ
 ਸੈਵਿ ਚਿਹੁ ਜਾਹਿ ਦਿਕਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਇਕਿ ਜੈਨੀ ਉਦਵਿ ਪਾਇ ਪੁਰੁ ਪੁਖਾ
 ਇਆ ਤਿਨ ਮੁਖਿ ਨਾਹੀ ਨਾਮੁ ਨ ਤੀਰ ਬਿਨਾਇ ਆਹ ਬੀ ਸਿਰ ਬੇਹਾਇ ਨ ਭਵ ਕਰਾਇਆ
 ॥ ਕੁਚਿਰ ਲਹਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ਸਬਦੁ ਨ ਭਾਇਆ ਤਿਨ ਜਾ ਤਿਨ ਕਰ ਮੁਗਵਾਇਆ ਮਨਿ
 ਜੁਠੇਵੇ ਜਾਤਿ ਜੁਠਾਵਾਇਆ ਬਿਨੁ ਸਬਦੀ ਆਚਾਰੁ ਨ ਬਿਨਹੀ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭੀ
 ਕਾਰਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਵਣਿ ਸਰਸੀ ਕਾ ਮਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ
 ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਈ ਗੁਰ ਕੈ ਹੋਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪਿਰਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਨਈ ਸ
 ਭਮੀ ਗਾਰੁ ਖੁਆਰੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਸਚਾ ਅਲਖ ਅਭੇ ਉਹਿ ਤਿਨ ਪਤੀ ਜਾਈ ॥ ਇਕਿ

ਗਾਵਹਿਗਰਪਰੀਆਗਗਿਨਭੀਜਾਇ।ਇਕਿਨਚਿਨਚਿਪੂਰਹਿਤਾਲਭੁਗਤਿਨਕੀ
 ਜਈ।ਇਕਿਅਨੁਨਖੀਹਿਮੂਰਖਤਿਨਕਿਅਕੀਜਈ।ਤਿਸਨਾਹੋਈਕਹੁਤਕਿਵੈਨਪੀ
 ਜਈ।ਕਰਮਵਧਹਿਕੈਲੇਆਖਹਿਮਰੀਜਈ।ਲਾਹਾਨਾਮੁਸੇਸਾਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਜਈ।
 ਹਰਿਭੁਗਤੀਆਨਨੇਹਿਗੁਰਮੁਖਿਪੀਜਈ॥੧੭॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਲੁ
 ਰੁਗਾਗੁਜੇਕਰਹਿਤਿਨਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇ।ਗੁਰਸਬਦੁਏਕੁਪਛਾਨਿਅਏਕੇਸਚਾ
 ਸੇਇ।ਮਨੁਤਨੁਸਚਾਸਚੁਸਚੇਸਚੀਸੇਇ।ਅੰਦਰਿਸਚੀਭੁਗਤਿਹੋਸਹਜੇਹੀਪਤਿਹੋਇ
 ॥ਕਲਿਜੁਗਮਹਿਘੇਰਅੰਧਾਰੁਹੋਮਨਮੁਖਗਾਹਨਕੋਇ।ਸੇਵੁਭੁਗੀਨਾਨਕਾਜਿਨਗੁਰਮੁ
 ਖਿਪਰਗਵਹੋਇ॥੧॥ਮਃ ੩॥ਇਦੁਦਰਸੈਕਰਿਦਇਅਲੇਕਾਮਨਿਉਪਜੈਠਾਉ।ਜਿ
 ਸਕੈਮਨਿਇਦੁਦਰਸਦਾਤਿਸਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ।ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਸਮਾਲੀਅੰਸਚੇ
 ਕੇਗੁਣਗਾਉ।ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਜਿਨਨਿਰਮਲੇਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਉ॥੨॥ਘਉੜੀ॥ ॥
 ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਪੂਰਾਪਾਇਅਗ।ਪੂਰੇਕਰਮਿਪਿਅਇਪੂਰਾਸਬਦੁਮਨਿਦੁਸਾਇਅਗ।
 ਪੂਰੇਗਿਆਨੁਪਿਆਨਿਮੇਲੁਚੁਕਾਇਅਗ।ਹਰਿਸਰਿਤੀਰਬਿਜਾਇਮਨੁਆਨਾਇਅਗ।
 ਸਬਦਿਮੰਗਮਨੁਮਾਰਿਪਨੁਜਣੇਦੀਮਾਇਅਗ।ਦਰਿਸਚੈਸਚਿਅਰੁਸਚਾਅਇਅਗ।ਪੂ
 ਛਿਨਸਕੈਕੋਇਜੀਖਸਮੇਭਾਇਅਗ।ਨਾਨਕਸਚੁਸਲਹਿਲਿਖਿਅਪਾਇਅਗ॥੧੮॥
 ਸਲੋਕੁਮਃ ੪॥ਕੁਲਹਾਏਦੇਬਾਵਲੇਲੇਦੇਵੁਡੇਨਿਲਜਾ।ਚੁਹਾਖੰਡਨਮਾਵਈਤਿਕ
 ਲਿਖੰਨੋਛੁਜਾ।ਦੇਨਿਦੁਆਈਸੇਮਗਹਿਜਿਨਕਉਦੇਨਸਿਜਾਗਿ।ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਨਜਾਪ
 ਈਕਿਬੈਜਾਹਿਸਮਾਗਿ।ਛੁਲੁਆਹਾੜੀਏਕੁਨਾਮੁਸਾਵਈਸਚੁਨਾਉ।ਮੇਮਹਦੁਦਲਿ
 ਖਿਇਅਖਸਮੇਕੋਦਰਿਜਾਇਮਦੁਨੀਅਕੋਦਰਕੇਤਕੇਕੇਤੇਆਵਹਿਜੀਗਿ।ਕੇਤੇਮੰਗਹਿ
 ਮੰਗਤੇਕੇਤੇਮੰਗਿਮੰਗਿਜਾਗਿ॥੧॥ਮਃ ੧॥ਸਉਮਨਰਸਤੇਘਉਗੁਰਖਵੈਪੰਜਿਸੇਦਾਨਾ
 ਖਾਇ।ਠੁਕੇਛੁਕੇਖੇਰਉਭਾਵੈਸਾਹਿਗਇਅੰਧੁਤਾਇਅੰਧੀਛੁਕਿਮੁਏਦੇਵਾਨਿ।ਸਖਮ
 ਮੇਟਿਛਿਰਿਬਾਈਅਪਗਲਾਚਿੜੀਕਾਚੁਗਾਇਗੋਨਚਨਚੜੀਬਿਲਲਾਇ।ਖਸਮੇਭੁ

ਦੇਉਗਚੇਗੀ ਜਿਕਰੇਖਦਾਇਖਦਾਇ। ਸਕਤਾਸੀਹਮਾਰੇਸੈਮਿਰਿਅਸਤਪਿਛੈਪੇਖਾਇ॥
 ॥ ਹੇਇਸਤਾਨਾਘੁਰੇਨਮਾਦੈਸਾਹਿਗਇਐਪਛੁਤਾਇ। ਅੰਧਾਵਿਸਨੇਬੁਥਿਸਨਾਦੈ। ਘਸਮੇਮੁ
 ਲਿਨਭਾਦੈ। ਅਵਿਸੁਊਪ੍ਰੀਤਿਕਰੇਅਵਤਿਭਾਅਕਠਾਲੀਬਹਿਖਾਹਿ। ਘਸਮੇਭਾਦੈਉਹੇਚੇਗੀ
 ਜਿਕਰੇਖਦਾਖੁਦਾਇ। ਨਾਨਕਦੁਨੀਆਚਾਰਿਦਿਹਏਸਖੁਕੀਤੈਦਖਹੋਈ। ਗਲਾਵਾਲੇਹੋਨਿ
 ਘਨੇਰੇਛੁਡਿਨਸਕੇਕੋਈ। ਮਖੀਮਿਰੇਮਰਣਾ। ਜਿਨਤੈਰਖਹਿਤਿਨਤੈਕਿਨਅਦੈਤਿਨਭਉਸਾ
 ਗਰੁਤਰਣਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਅਗਮਅਗੇਚਰਤੁਪਨੀਸਚਅਲਖਅਪਾਗ। ਤੈਰਾਤਸਭਿ
 ਮੰਗਤੇਇਕੋਦੇਵਹੁਗਾ। ਜਿਨੀਸੇਦਿਅਤਿਨਸੁਖਪਾਇਆਗੁਰਮਤੀਦੀਚਾਗ। ਇਕਨਾਨੇਤੁ
 ਪੁਏਦੈਭਾਵਦਾਮਾਇਆਨਾਲਿਪਿਆਗ। ਗੁਰਕੋਸਥਦਿਸਲਾਹੀਐਅੰਤਰਿਪ੍ਰੇਮਪਿਆਗ। ਦਿ
 ਟੁਪ੍ਰੀਤਿਭਗਉਨਹੋਵਈਦਿਟਸਤਿਗੁਰਨਲਗੋਪਿਆਗ। ਤੈਪ੍ਰਭੁਸਭਿਤੁਪਸੇਵਦੇਇਕਭਾ
 ਰੀਕਰੇਖਕਾਗ। ਦੇਹਦਾਨਸੇਤੋਖਿਅਸਚਨਾਮੁਮਿਲੈਅਧਾਗ॥ ੧੯॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩॥ ਗਤੀ
 ਕਾਲੁਘਟੈਦਿਨਕਾਲ। ਛਿਯੋਵੀਇਅੰਗੇਇਖਰਲਾ। ਦੁਰਤਨਿਦੁਰਤਿਅਸਰਬਜੇਜਾਲਾ।
 ਭੁਲਿਅਚੁਕਿਗਇਆਤਪਤਲਾ। ਅੰਧਾਭੁਖਿਭੁਖਿਪਇਅਥੇਗਿ। ਪਿਛੈਰੇਦੁਹਿਲਿਅਵਹਿ
 ਛੇਗਿ। ਬਿਨੁਬੁਏਕਿਛੁਸੁਏਨਾਹੀ। ਮੁਇਅਰੇਹਿਰੇਦੇਮਰਿਜੀਹੀ। ਨਾਨਕਖਸਮੇਏਦੈਭਾਦੈ
 ॥ ਸੇਈਮੁਈਜਿਨਛਿਤਿਨਅਦੈ॥ ੧॥ ਮਃ ੧॥ ਮੁਅਧਿਅਰੁਪ੍ਰੀਤਿਮੁਈਮੁਅਦੈਰਵਾ
 ਦੀ। ਦਿਟੁਗਇਆਰੁਪਦਿਟੁਸਿਅਦਖੀਦੇਹਰਲੀ। ਵਿਥਹੁਆਇਆਕਹਗਇਆਕਿਹੁ
 ਨਸਿਉਕਿਹਸੀ। ਮਨਮੁਖਿਗਲਿਗੋਈਅੰਧੀਤਾਚਉਰਲੀ। ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁਸਿਰ
 ਖੁਰਪਤਿਪਾਈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਸਦਾਸਖਦਾਤਾਅੰਤੇਹੇਇਸਖਾਈ। ਬਾਝਗੁ
 ਰੁਜਗਤਬਉਗਨਾਨਾਦੈਸਾਰਨਪਾਈ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਸੇਪਰਵਾਣੁਜਿਨਜੇਤੀਜੇਤਿਮਿਲਾ
 ਇ। ਸੇਸਾਹਿਬੁਸੇਸੇਵਕਤੇਗਜਿਸੁਭਾਣਾਮੇਨਿਟਸਾਈ। ਅਪਨੇਭਾਨੈਕਹੁਕਿਨਿਸੁਖਪਾਇ
 ਆਅੰਧਾਅੰਧਕਮਾਇ। ਬਿਖਿਅਕਦੇਹੀਰਜੇਨਾਹੀਮੁਰਖਭਪਤਜਾਈ। ਦੂਜੇਸਭੁਕੇਲਗਿ
 ਦਿਗੁਤਾਬਿਨਸਤਿਗੁਰਬਖਸ਼ਨਪਾਈ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸੇਸੁਖਪਾਏਜਿਸਨੇਕਿਰਪਾਕਰੇਰਜਾ

੧॥੨॥ਸਲਕਮਃ ੧॥ਸਰਮਪਰਮੁਦਿਨਾਨਕਾਜਿਪਨੁਪਲੇਪਾਇ।ਸੇਪਨੁਮਿਤ੍ਰੀ
 ਕ੍ਰਿਐਜਿਤਸਿਰਿਚੇਟਾਇ।ਜਿਨਕੈਪਲੇਪਨੁਦਸੇਤਿਨਕਾਨਾਉਛਕੀਗ।ਜਿਨਕੈਹਿਰੇ
 ਤੁਵਸਹਿਤੋਨਰਗੁਣੀਗਹੀਗ।੧॥ਮਃ ੧॥ਦੁਖੀਦਨੀਸਹੇਤੀਐਜਾਇਤੁਲਗਹਿਦੁਖਾ।
 ਨਾਨਕਸਚੀਨਾਮੁਬਿਨੁਕਿਸੈਨਲਬੇਤੁਖਾ।ਰੂਪੀਰੂਪਨਉਤਰੈਜਾਦੇਖਾਤੀਰੂਖਾ।ਜੇਤੋਰ
 ਸਸਗੀਰਕੇਤੇਲਗਹਿਦੁਖਾ।੨॥ਮਃ ੧॥ਅੰਧੀਕੰਮੀਐਪੁਮਨੁਮਾਨਿਐਪੈਤਨੁਅੰਧਾ।
 ਚਿਕੜਿਲਾਇਐਕਿਅੰਧੀਐਜਾਤੁਜਾਤੁਦੇਪਥਰਬੇਧਾ।ਬਿਪਤੁਟਾਬੇਤੀਨਹੀਨਾਤੁਲਹਿ
 ਨਾਹੇਥਾ।ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮੁਬਿਨੁਕੇਤੇਤੁਬਹਿਸਾਥਾ।੩॥ਮਃ ੧॥ਲਖਮਨਸੁਇਦਾਲ
 ਖਮਨਰਪਾਲਖਸਾਗਸਿਰਿਸਾਗ।ਲਖਲਖਸਕਰਲਖਦਾਜੇਨੇਜੇਲੀਖੀਘੋਤੀਪਾਤਿਸਾਹ
 ॥ਜਿਥੇਸਾਇਰੁਲੰਘਣਾਅਗਨਿਪਾਣੀਅਸਗਾਹ।ਕੋਪੀਦਿਸਦਿਨਆਦਈਪਾਹੀਪਦੇਕ
 ਹਾਹਿ।ਨਾਨਕਉਥੇਜਾਨੀਅਹਿਸਾਹਿਕੇਈਪਾਤਿਸਾਹ।੪॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਇਕਨਾ
 ਗਈਜੇਜੀਰੀਆਬੰਦਰਬਾਣੀਐ।ਬੋਧੇਛੁਟਹਿਸਚਿਸਚਪਛਾਨੀਐ।ਲਿਖਿਆਪਲੇਪ
 ਇਸੇਸਚਜਾਨੀਐ।ਹੁਕਮਹੋਈਨਿਬੇਤੁਗਾਇਆਜਾਣੀਐ।ਭਉਜਲੁਤਾਰਣਹਾਰੁਸਬ
 ਦਿਖਛਾਣੀਐ।ਠੇਰਜਾਰਜੁਆਰੁਪੀਛੇਘਾਣੀਐ।ਨਿਦਕਲਾਇਤਬਾਰਮਿਲੇਹੁਦਾ
 ਣੀਐ।ਗੁਰਮੁਖਿਸਚਿਸਮਾਇਸੁਦਰਗਾਹਜਾਣੀਐ।੨॥ਸਲਕਮਃ ੧॥ਨਾਉਛਕੀ
 ਰੋਪਤਿਸਾਹੁਮੁਰਖਪੀਠਿਤਨਾਉ।ਅੰਧੇਕਾਨਾਉਪਾਰਖਏਦੈਕਰੇਗੁਆਉ।ਇਲਤਾਕਾ
 ਨਾਉਠਉਪਰੀਕੂੜੀਪੂਰੇਥਾਉ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐਕਲਿਕਾਏਹੁਨਿਆਉ।੧॥
 ਮਃ ੧॥ਹਰਨਾਬਾਜਾਤੇਸਿਕਦਾਰਾਏਨਾਪੜਿਆਨਾਉ।ਛਾਪੀਲਗੀਜਾਤਿਛਹਾਇ
 ਨਿਅਗੈਨਾਹੀਥਾਉ।ਸੇਪੜਿਅਸੇਪੀਠਿਤੁਬੀਨਾਜਿਨੀਕਮਾਣਾਨਾਉ।ਪਹਿਲੇਦੇਜਤੁ
 ਅੰਦਰਿਜੀਮੈਤਾਉਪਰਿਹੋਵੈਛਾਉ।ਰਾਜੇਸੀਹਮਕਦਮਕਤੇਜਾਇਜਗਾਇਨਿਬੇਠੇਸੁਤੇ॥
 ਚਾਕਰਨਹਦਾਪਾਇਨਿਘਾਉ।ਰਤੁਪਿਤੁਕੁਤਿਹੋਰੁਟਿਜਾਹ।ਜਿਥੇਜੀਐਹੇਸੀਸਾਰ॥
 ਨੀਕੀਦੁਡੀਲਾਇਤਬਾਰ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਖਿਉਪਾਏਮੇਦਨੀਆਧੇਕਰਦਾਸਾ
 ਗ।ਭੈਬਿਨੁਭਰਮਨਕਟੀਐਨਾਮਿਨਲਗੇਪਿਆਰਾ।ਸਤਿਗੁਰਤੇਭਉਉਪਜੈਪਾਈਐ

ਮੇਖੁ ਏ ਆਗੁ। ਭੈਤੇ ਸਹਜੁ ਪਾਈ। ਐਮਿਲਿ ਜੇਤੀ ਜੇਤਿ ਆਪਾਰੁ। ਭੈਤੇ ਭਉ ਜਲ ਲਿਖੀ। ਐਗੁਰ ਮਤੀ ਵੀਚ
 ਗੁ। ਭੈਤੇ ਨਿਰਭਉ ਪਾਈ। ਐਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ। ਮਨ ਮੁਖ ਭੈ ਕੇ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ਤਿਸੁ
 ਜਲ ਤੇ ਕਰਹਿ ਖਵਾਰੁ। ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ ਦੇਵੇ ਤੇ ਸੁਖ ਪਾਇ ਆਗੁਰ ਮਤੀ ਉਰਧਾਰਿ। ੨੨॥ ਸਲੋਕ ਮ:
 ੧॥ ॥ ਰੁਖੇ ਕਾ ਮੇਦੁ ਸਤੀ ਭਖੇ ਸਾਏ ਗੰਠੁ। ਲਬੇ ਮਾਲੇ ਘੁਲਿ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਚਲਿ ਉਘੇ ਸਉ
 ਵਿਪਲਿ ਘੁ। ਭਉ ਕੇ ਕਪੁ ਆਗੁਰੇ ਇ। ਛਕੁ ਮਿਟੇ ਅੰਧ। ਚੰਪੇ ਦੇ ਗਾਨ ਨ ਕਰੁ ਦਿਨੁ ਨਾ ਦੇਸੁ ਹਿ
 ਗੰਧੁ। ੧॥ ਮ: ੧॥ ਰਾਜ ਮਾਲ ਰੁਪੁ ਜਾਤਿ ਜੇ ਬਨ ਪੰਜੇ ਠਗੇ ਨੀਰ ਗੀਜ ਗੁਠਿ ਗਿਅ ਵਿਨੈ ਨਰ
 ਖੀਲਾ ਜਾ। ਏਨਾ ਰਗ ਨਿਠ ਗੰਠੇ ਜਿਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਇ। ਨਾਨਕ ਕਰ ਮਾਥਾ ਹਰੇ ਹਰ ਕੇ ਤੇ ਮਰੇ
 ਜਾਹਿ। ੨॥ ਪਉੜੀ। ॥ ਪੜਿ ਆਲੇ ਖੇਦਾਰੁ ਮੰਗੀ ਐ ਦਿਨੁ ਨਾ ਦੇਵੁ ਤਿ ਆਨੁ ਅਉਖਤਿ
 ਗੀ ਐ। ਅਉਖਤੁ ਰੁਪੇਰਾ ਹਗਲੀ ਆਰੇ ਕੀ ਐ। ਸਚਾ ਦੇ ਪਰਦਾ ਹੁਸ ਬਦਿ ਸੀਤੇ ਖੀ ਐ। ਗਹਿਰ
 ਗੀਤੀਰ ਅਥਾਹੁ ਗਾਥ ਨ ਲਭਈ। ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਚੇਨ ਪਾਹੁ ਦਿਨੁ ਗੁਰ ਕੇ ਦਿਨ ਛੁਟ ਸੀ। ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘ
 ਰਿਜਾਹੁ ਨਾ ਮੁਖਾਈ ਐ। ਹੁਕਮੇ ਸਾਹਿਰਾਹ ਦੇਵਾ ਜਾਈ ਐ। ੨੨॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧॥
 ਪਉੜੀ ਪਾਈ ਅਗਨੀ ਜੀਉ। ਤਿਨ ਵਿਆਖੁਸੀ ਆਕਿਆ ਪੀਰੁ। ਪਰਤੀ ਪਾਤਲੀ ਆਬਾਸੀ ਇਕਿ
 ਦਰਿ ਰਹਿ ਨਿਵ ਜੀਗ। ਇਕ ਨਾਵੁ ਠੀ ਅਰਜਾ ਇਕ ਮਰਹੇ ਹਿਜ ਗੀਗ। ਇਕਿ ਦੇਖਾ ਨਿਖਟੈ ਨਾਹੀ
 ਇਕ ਸਦਾ ਛਿਰਹਿ ਛਕੀਗ। ਹੁਕਮੇ ਸਾਜੇ ਹੁਕਮੇ ਛਹੇ ਏਕ ਸੇ ਮਹਿਲ ਖਾ। ਸਭ ਕੇ ਨਾਥੈ ਨਾਥਿ
 ਅਬਖਸੇ ਤੇ ਛੇਨ ਥਾ। ਦਰਨਾ ਛਿਰਨਾ ਥਾਹਰਾ ਲੇਖੇ ਬਾਣੁ ਅਲਖੁ। ਕਿਉ ਕਥੀ ਐ ਵਿਆਖਾਖੀ
 ਐ ਜਾਪੇ ਸਚੇ ਸਚੁ। ਕਿਹਨਾ ਕਥਨਾ ਕਾਰ ਸਭ ਨਾਨਕ ਆਖਿ ਅਕਥੁ। ਅਕਥ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਣੇ
 ਇ। ਰਿਪਿ ਬਿਪਿ ਸਿਪਿ ਗਿਆਨੁ ਸਦਾ ਸਖਹੇ ਇ। ੧॥ ਮ: ੧॥ ਅਚਰਜ ਰੇਤਨ ਉਕਲ ਬੈਥੁ
 ॥ ਪੁਜੇ ਪ੍ਰਾਨ ਹੋਵੈ ਬਿਰੁ ਕੀਪਾ। ਕਹੰਤੇ ਅੰਧੇ ਆਕੀਏ ਹੁਜਾਣੁ। ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਤਰਹੈ ਪਰਦਾਣੁ
 ॥ ਹਕਮੇ ਬੁਝੈ ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ। ਇਹੁ ਪਰਸਾਦੁ ਗੁਰੁ ਤੇ ਜਾਣੈ। ਹੋਦਾ ਛਕੀ ਅਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜਾਣੁ।
 ਨਾਹ ਉਨਮੈ ਜੂਠੀ ਪਾਣੁ। ੨॥ ਪਉੜੀ। ॥ ਪੜੀ ਐਨਾ ਮੁਸਲਾਹੇ ਰਿਬ ਪੀਮਿ ਬਿਅ।
 ਬਿਨੁ ਸਚੇਦਾ ਪਾਰਜਨ ਮੁਖਿ ਰਬਿਅ। ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ਨ ਬਿਨਹੀ ਪਾਇ ਅੰ। ਸਭ ਜਗੁਗਰ

ਬਿਗੁ ਬਾਹੁ ਤਿਨ ਸਚੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ਚਲੇ ਨਾਮ ਵਿਸਾਰਿ ਤਾ ਵਤ ਤਿਅ ॥ ਬਲ ਦੀ ਅੰਦ
 ਰਿ ਤੇਲੁ ਦੁਬਿਧਾ ਘਤਿਅ ॥ ਆਇਆ ਉਠੀ ਖੇਲੁ ਛਿਰੈ ਉਦ੍ਰਿਤਿਅ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਮੇਲੇ ਸਚੈਰ
 ਤਿਅ ॥ ੨੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਪਹਿਲਾ ਮਾਸੁ ਹੁਨਿ ਮਿਅਮਾ ਸੈ ਅੰਦਰਿ ਦਾਸੁ ॥ ਜੀਉ ਉ
 ਪਾਇ ਮਾਸੁ ਮਹਿ ਮਿਲਿਅ ਹੁੰਦੁ ਚੰਮੁ ਤਨੁ ਮਾਸੁ ॥ ਮਾਸੁ ਹੁਬਾਰਿ ਕਮਿਅ ਮੇ ਮਾਸੁ ਗਿਰਾ
 ਸੁ ॥ ਮਾਹੁ ਮਾਸੈ ਕਾਜੀ ਭਮਾਸੈ ਅੰਦਰਿ ਸਾਸੁ ॥ ਵਡਾ ਹੋਅ ਦੀਆਹਿ ਆਪ ਰਿਲੈ ਆਇਆ ਮਾਸ
 ॥ ਮਾਸੁ ਹੁੰ ਮਾਸੁ ਉਪਜੈ ਮਾਸੁ ਹੋ ਸਭ ਸਾਕੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਹੁਕਮ ਬੁਝੀਐ ਤਕੇ ਆਵੈ
 ਰਾਸਿ ॥ ਆਪਿ ਛੁਟੇ ਨ ਛੁਟੀਐ ਨਾਨਕ ਬਚਨਿ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਬਹੁ ਹਮਣੁ ਅ
 ਧਿਅ ਮਾਸੁ ਮਾਸੁ ਕਰਿ ਮੂਰਖੁ ਸੁਗਛੈ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਨ ਹੀ ਜਾਣੈ ॥ ਕੰਝੁ ਮਾਸੁ ਕਉਨੁ ਸਾ
 ਗਰੁ ਕਹਾਵੈ ਕਿਸ ਮਹਿ ਪਾਪੁ ਜਾਣੈ ॥ ਗੋਡਾ ਮਾਰਿ ਹੋ ਮਜਗ ਕੀ ਦੇਹੇ ਦ੍ਰਿਤਿ ਆਕੀ ਬਾਣੈ ॥ ਮਾ
 ਸੁ ਛੋਡਿ ਬੈਸਿ ਨ ਕਪਕਹਿ ਰਾਤੀ ਮਾਣੁ ਸਖਾਣੈ ॥ ਛਕੁ ਕਰਿ ਲੋਕਾਨੋ ਦਿਖਲਾਵੁ ਹਿਗਿਆਨੁ
 ਪਿਆਨੁ ਨ ਹੀ ਸੁਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਧੇ ਸਿਉ ਵਿਆਕਹੀਐ ਕਹੈ ਨ ਕਹਿ ਆਬੁਣੈ ॥ ਅੰਧਾ ਸੋਇ ਜਿ
 ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਤਿਸੁ ਰਿਦੈ ਸਿਲੇ ਚਨ ਨਾਹੀ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੀ ਰਕਤ ਨਿਪੰਨੇ ਮਛੀ ਆਸੁ ਨ ਕੀ
 ਜੀ ॥ ਇਸ ਕੀ ਪੁਰਖੈ ਜਾਨਿ ਸਮੇਲਾਉ ਬੈ ਅੰਧੁ ਕਮਾਹੀ ॥ ਮਾਸੁ ਹੁਨਿ ਮੇ ਮਾਸੁ ਹੁੰ ਮੇ ਹਮ ਮਾਸੈ ਕੇ
 ਭੀ ਭੈ ॥ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਕਛੁ ਸੁਣੈ ਨ ਹੀ ਚਤੁਰ ਕਹਾਵੈ ਪੀਭੈ ॥ ਬਾਹਰਿ ਕਾ ਮਾਸੁ ਮੰਦਾ ਸੁਆ
 ਮੀ ਘਰ ਕਾ ਮਾਸੁ ਚੰਗੇਰਾ ॥ ਜੀ ਅਜੀਤ ਸਭ ਮਾਸੁ ਹੋਈ ਜੀ ਇਲਾਇਆ ਵਾਸੇਰਾ ॥ ਅਭੁਖੁ ਭ
 ਖਹਿ ਭਖਤ ਜਿਛੋ ਭਹਿ ਅੰਧੁ ਗੁਰੁ ਜਿਨੁ ਕੇਰਾ ॥ ਮਾਸੁ ਹੁਨਿ ਮੇ ਮਾਸੁ ਹੁੰ ਮੇ ਹਮ ਮਾਸੈ ਕੇ ਭੀ
 ਭੈ ॥ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਕਛੁ ਸੁਣੈ ਨ ਹੀ ਚਤੁਰ ਕਹਾਵੈ ਪੀਭੈ ॥ ਮਾਸੁ ਪੁਰਾਨੀ ਮਾਸੁ ਕਤੇਬੀ ਜ
 ਹੁੰ ਗਿਆਨੁ ਕਮਾਣਾ ॥ ਜੀ ਜਿ ਕਾਜੀ ਦੀਆਹਿ ਸੁਹਾਵੈ ਉਥੈ ਮਾਸੁ ਸਮਾਣਾ ॥ ਇਸ ਕੀ ਪੁਰਖੁ ਨਿ
 ਪੁਜਹਿ ਮਾਸੁ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸੁਲਤਾਨਾ ॥ ਜੇਉ ਇਦਿ ਸਹਿ ਨ ਰਕਿ ਜਾਏ ਤਾਉ ਨ ਕਾਦਾ ਨੁਲੈ
 ਨਾ ॥ ਦੇਦਾਨ ਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਲੈ ਦੇ ਦੇਖਹੁ ਏਹੁ ਪਿਛਾਣਾ ॥ ਆਪਿ ਨ ਬੁਝੈ ਲੋਕੁ ਬੁਝਾਏ ਪੀਭੁਖਰਾ
 ਸਿਆਨਾ ॥ ਪੀਭੈ ਭੈ ਜਾਣੈ ਹੀ ਨਾਹੀ ਕਿਸੁ ਹਮਾਸੁ ਉਪੰਨਾ ॥ ਤੇਇ ਅਹੁ ਅਨੰਕ ਮਾਣੁ ਕਪਾਹੁ ਭੈ

ਇਅਗੁਤ੍ਰੁਟੁਨਗੀਨਾ। ਤੇਅਆਖੇਹਉਬਹੁਬਿਧਿਯਛਾਤੇਐਬਹੁਤੁਬਿਕਾਰਾ। ਏਤੈਰ
 ਸਛਾਤਿਹੋਵੈਸਿਨਿਅਸੀਨਾਨਕਰਹੈਵਿਚਾਰਾ। ੨॥੫ਉਤ੍ਰੀ॥ ॥ਹਉਵਿਅਆਖਾ
 ਇਕਜੀਭਤੇਰਾਅੰਤਨਬਿਨਹੀਪਾਇਆ। ਸਚਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਸੇਤ੍ਰੁਹੀਮਾਹਿਸਮਾਇ
 ਆ। ਇਕਿਭਗਦੁਵੈਸੁਕਰਿਭਰਮਦੇਵਿਦੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਆ। ਦੇਸਦਿਸੈਤਰ
 ਭਵਿਥਕੇਤੁਪੁਅੰਤਰਿਅਪਿਲੇਕਾਇਆ। ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਤਨੁਹੈਕਰਿਚਾਣਨਅਪਿਦਿਖਾ
 ਇਆ। ਆਪਣਾਅਪਪਛਾਨਿਅਗੁਰਮੰਤੀਸਤਿਸਮਾਇਆ। ਆਵਾਗਉਨਬਜਾਗੀਅ
 ਬਾਜਾਰਜਿਨੀਰਚਾਇਆ। ਇਕੁਬਿਰੁਸਾਚਾਸਾਹਲਾਹੁਨਾਜਿਨਮਨਿਸਚਾਭਾਇਆ।
 ੨੫॥ਸਲੋਕੁਮਃ १॥ਨਾਨਕਮਾਇਆਕਰਮਬਿਰਖੁਭਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭਲੁਦਿਸਾ। ਸਭ
 ਕਾਰਨਕਰਤਾਕਰੇਜਿਸੁਖਦੁਲੈਤਿਸੁ। ੧॥ਮਃ ੧॥ਨਾਨਕਦੁਨੀਆਵਿਆਵੁਠਿਅ
 ਈਅਗੀਸੇਤੀਜਾਲਿ। ਏਨੀਜਲੀਈਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਅਇਕਨਚਲੀਨਾਲਿ। ੨॥੫ਉ
 ਤ੍ਰੀ॥ ॥ਸਿਰਿਸਿਰਿਹੋਇਨਿਬੇਹੁਕਮਿਚਲਾਇਆ। ਤੇਰੈਹਥਿਨਿਬੇਡੁਤੁਹੈਮਨਿਭਾਇ
 ਆ। ਕਾਲੁਚਲਾਇਬੈਨਿਕੈਇਨਰਖਸੀ। ਜਰਜਰਦੁਨਵਿਨਿਭਇਆਨਚਸੀ। ਸਤਿ
 ਗੁਰਬੋਹਿਥਬੇਡੁਸਚਾਰਖਸੀ। ਅਗਨਿਭਬੈਡੁਗੁਰੁਅਨਦਿਨਭਖਸੀ। ਭਾਬਾਚੁਗੈਰੁ
 ਗੁਰੁਕਮੀਛੁਟਸੀ। ਕਰਤਾਕਰੇਸੇਹੁਗੁਰੁਨਿਖੁਟਸੀ। ੨੬॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੧॥ਘਰ
 ਮਹਿਘਰੁਦੇਖਾਇਦੇਇਸੇਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਸੁਜਾਣਾ। ਪੰਚਸਬਦੁਪੁਨਿਤਹਬਾਜੈਸਬਦੁ
 ਨੀਸਾਣਾ। ਦੀਪਲੇਅਪਤਾਲਤਹਖੰਡਮੰਡਲਹੈਰਾਨਾ। ਤਾਰਘੋਰਬਿਜਿਤਤਹਸਾਚਿਤਖ
 ਤਿਸੁਲਤਾਨਾ। ਸੁਖਮਨੋਕੈਘਰਿਗਗੁਸੁਨਿਸੁਨਿਮੰਡਲਿਲਿਵਲਾਇ। ਅਕਥਕਥਾਬੀ
 ਚਾਰੀਐਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਹਿ। ਉਲਟਿਕਮਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭਰਿਅਇਹਮਨਕਤਹੁਨਜਾ
 ਇ। ਅਜਪਾਜਾਪੁਨਦੀਸੁਰੇਅਗਦਿਜਗਾਇਸਮਾਇ। ਸਭਿਸਖੀਆਪੈਚੈਮਿਲੇਗੁਰਮੁਖਿ
 ਨਿਜਘਰਿਦਾਸਾ। ਸਬਦੁਖੇਚਿਦਿਹੁਘਰੁਲੈਜੇਨਾਨਕਤਾਪਦਾਸਾ। ੧॥ਮਃ ੧॥ਛਿਲਿ
 ਮਿਲਿਬਿਸੀਆਰੁਦਨੀਆਛਾਨੀ। ਕਾਲੁਬਿਅਕਲਮਨਗੇਨਮਾਨੀ। ਮਾਰਕਮੀਨਕਮ

ਤੁਰੀਨੁਤੁਰੀਦਰੀਆਉਖੁਦਾਇਆ। ਏਕੁਦੀਜੁਮੁਏਏਦਰਜਹਰਦੀਜਨਕੁਇਆ
॥ ਪੁਰਾਬਖੀਮਕੂਜੇਹਿਕਮਤਿਖੁਦਾਇਆ। ਮਨਤੁਆਨਾਤੁਕੁਦਰਤੀਆਇਆ। ਸਗਲ
ਨਾਨਕਦੀਬਾਨਮਸਤਾਂਨਨਿਤਚਕੈਸਵਾਇਆ। ਆਤਸਦੁਨੀਆਪੁਨਕਨਾਮੁਖੁਦਾਇ
ਆ। ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਨਵੀਸਭੇਦਰਤੈਚਲਤੁਚਲਤੁਦਖਾਨਿਆ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰ
ਮੇਸਰਾਗੁਰਮੁਖਿਜਾਨਿਆ। ਲਬੇਸਭਿਦਿਕਾਰਸਬਦਿਨੀਸਾਇਆ। ਸਾਪੁਸੀਗਿਉਧਾਰੁ
ਭਏਨਿਕਾਇਆ। ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਦਾਤਾਰੁਸਕੁਰੇਗਮਾਇਆ। ਪਰਗਟੁਭਇਆਸੀਸਾ
ਰਿਮਿਹਰਛੁਦਾਇਆ। ਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਏਸਦੁਕੁਰਬਾਨਿਆ। ਨਾਨਕਲੇਏਮਿਲਾ
ਇਖਸਮੇਭੁਇਆ। ੨੭॥ ਸਲੋਕਮਃ ੧॥ ਪੰਨਕਾਗਦੁਕਲਮਪੰਨਪਨੁਭਾਭਾਪਨਮਸੁ
॥ ਪੰਨਲੇਖਾਗੀਨਾਨਕਾਜਿਨਿਨਾਮੁਲਿਖਿਆਸਭਾ॥ ੧॥ ਮਃ ੧॥ ਆਪੇਪਟੀਕਲਮਆ
ਪਿਉਪਰਿਲੇਖੁਭਿਤੀ। ਏਕੇਕਹੀਮੇਨਾਨਕਾਦੁਜਾਰਦੁਹੇਕਾ। ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਤੁੰਆਪੇ
ਆਪਿਦਰਤਦਾਆਪਿਬਨਤਬਨਾਈ। ਤੁਪਬਿਨੁਦੁਜਾਕੋਨਹੀਤੁੰਗਹਿਆਸਮਾਈ। ਤੇਰੀ
ਗਤਿਮਤਿਤੁੰਹੋਜਾਣਦਾਤੁਪੁਰੀਮਤਿਧਾਈ। ਤੁਅਲਖਅਗੋਚਰਅਗੀਮੁਹੈਗੁਰਮਤਿਦਿਖ
ਈ। ਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨੁਦੁਖੁਰਮੁਹੈਗੁਰਗਿਆਨਗਵਾਈ। ਜਿਸੁਕਿਰਪਾਕਰਹਿਤਿਸੁ
ਮੇਲਿਲੇਹਿਸੇਨਾਮੁਪਿਆਈ। ਤੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਅਗੀਮੁਹੈਰਵਿਆਸਕਠਾਈ। ਜਿਤੁਤੁਲਾ
ਇਹਿਸਚਿਆਤਿਤੁਕੇਲਗੇਨਾਨਕਗੁਣਗਾਈ। ੨੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ॥ ੫੮॥ ੧॥ ਮਲਾਰੁ
ਕਜਮਲਾ। ਚਉਪਦੇ। ੬੮॥ ਅਸਟਪਦੀਆ। ੮॥ ਛੰਤ। ੧॥ ਵਾਰੁ ੧॥ ਤਿਨਕਜਮ
ਲਾ। ੭੧॥ ਗਗਮਲਾਰਬਾਈ॥

ਭਗਤਨਾਮੁਦੇਵਜੀਕੀ॥
੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸੇਵਿਲੇਗੋਪਾਲਰਾਇਅਕਲਨਿਰੋਜਨਾ। ਭਗਤਿਦਾਨੁਦੀਜੇਜਾਚਹਿਸਤਨਾ॥ ੧ ॥
ਗਹਉ॥ ॥ ਜਾਚੈਪਰਿਦਿਗਦਿਸਸੇਰਾਚਾਥੈਕੁਠਠਵਨਨਿਰਸਾਲਸਪਤਲੇਕਸਮਾ
ਨਿਪੁਰੀਆਲੇ। ਜਾਚੈਪਰਿਲਛਮੀਕੁਆਰੀ। ਚੰਦਸਰਜਦੀਵਜੇਕਉਤਕਕਾਲਬਪੁ

ਛਾ। ਕੇਟਵਾਲੁ ਸੁਰਾਸਿਰੀ ਸੁਐਸਾਰਾ ਜਾਸੀ ਨਹਰੀ॥ ੧॥ ਜਾਏ ਘਰਿ ਕਲਲੁ ਬੁਝਮਾ
 ਚਤੁਰਮੁਖ ਛਾਵੁ ਛਾ। ਜਿਨਿ ਬਿਸਮੈ ਸਾਰਾ ਛਾ। ਜਾਏ ਘਰਿ ਦੀਸਹੁ ਬਾਵੁ ਲਾਜਗ
 ਤੁਗੁਰੁ ਤਤਸਾਰਾ ਘਾਗਿ ਆਨ ਭਾਖੀ ਲੋ। ਘਾਘਪੀਨ ਜਾਏ ਛਾ। ਗੀ ਆਰੇ ਛਿਤੁ ਗੁਪਤ ਲੇਖੀ
 ਅਗ। ਪਰਮਰਾਇ ਪੁਰਲੀ ਪ੍ਰਤਿਗਰੁ। ਸੇਐ ਸਾਰਾ ਜਾਸੀ ਗੋਪਾਲਾ॥ ੨॥ ਜਾਏ ਘਰਿ ਗਣ
 ਗੀ ਪਰਬਰਿ ਘੀਬ ਪੁਰੇ ਰੁਝੀ ਆਗਾ ਦਿਤੁ ਆਛੈ। ਸਰਬ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁ ਪੀਆ ਅਨਗੁਰ
 ਆਖਾ ਕਾਮੀ ਠਲੀ ਕੋ ਕੋਲ ਬੋਲਹਿ ਕਾਛੈ। ਚਉਰ ਛਲ ਜਾਏ ਹੈ ਪਵੁਣਾ। ਚੇਰੀ ਸਕਤਿ ਜੀ
 ਤਿਲੇ ਭਵਨਾ। ਅੰਠ ਦੂਰ ਜਾਏ ਬਸ ਮਤੀ। ਜੇਐ ਸਾਰਾ ਜਾਤਿ ਭਵਨ ਪਤੀ॥ ੩॥ ਜਾਏ ਘਰਿ
 ਕੁਰਮਾ ਪਾਲੁ ਸਹਸਰ ਛਾ। ਨੀਬਾ ਸਕੁ ਸੇਜ ਦੁਲਾ ਆ। ਅਰਗ ਭਾਰ ਬਨਾ ਸਪਤੀ ਮਾਲ ਦੀ ਛਿ
 ਨ ਛਾਏ ਕੋਰੇ ਦੀ ਮੇਘ ਮਾਲਾ ਪਾਣੀ ਹਾਰੀ ਆ। ਨਖ ਪ੍ਰਵੇਸ ਜਾਏ ਸੁਰਸਰੀ। ਸਪਤ ਸਮੇ
 ਦ ਜਾਏ ਘਰੁ ਕਲੀ। ਏਤੇ ਜੀ ਅਜਾਏ ਦਰਤ ਦੀ। ਜੇਐ ਸਾਰਾ ਜਾਤਿ ਭਵਨ ਪਤੀ॥ ੪॥ ਜਾ
 ਏ ਘਰਿ ਨਿਕਟਿ ਦਰਤੀ ਅਰਜਨ ਪ੍ਰਪੂਰ ਲਾਦ ਅੰਬਰੀ ਕੁਨਾਰ ਦੁਨੈ ਜੇ ਸਿਪ ਬੁਧਿ ਗਨ ਗੋਪ
 ਰਬ ਬਨ ਦੇਹੇ ਲਾ। ਏਤੇ ਜੀ ਅਜਾਏ ਹੈ ਹਿਘਰੀ। ਸਰਬ ਬਿਅਪਿ ਕ ਅੰਤਰ ਹਰੀ। ਪ੍ਰਨ
 ਵੈਨ ਮੁਦੇ ਉਤਾਰੀ ਆਨਿ। ਸਗਲ ਭਗਤ ਜਾਏ ਨਾਸਾਨਿ॥ ੫॥ ੧॥ ਮਲੁ ਗੁ। ॥
 ਮੇਕ ਉਤੰਨ ਬਿਸਾਰਿਨ ਬਿਸਾਰਿ। ਤੰਨ ਬਿਸਾਰਿ ਰਾਮ ਦੀ ਆ। ॥ ਰਗਉ। ॥ ਆ
 ਲਾਵੀ ਤੀ ਇਹੁ ਕੁਮੁਜੇ ਹੈ ਮੁਝ ਉਪਰਿ ਸਭ ਕੇ ਪਾਲ ਸੁਦ ਸੁਦ ਕਰਿ ਮਾਰਿ ਉਠਾਇ ਉਕਾਰ
 ਰਉ ਬਾਪੁ ਬੀਠ ਲਾ॥ ੨॥ ਮੁਦੇ ਗੁਏ ਜਿਉ ਮੁਕਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਦੇਹੁ ਗੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ਲਾ
 । ਏਪ ਠੀ ਅਮੇਕ ਉਠੇ ਕੇ ਕਹਤ ਤੇਰੀ ਪੈ ਜਿਥਿ ਛਿਉ ਛੀ ਹੋਇ ਲਾ॥ ੨॥ ਤੂੰ ਜੇ ਦਇਆਲੁ
 ਕਿਰਪਾਲੁ ਬਹੀ ਅਤ੍ਰੈ ਅੰਤ ਭੁਜ ਭਾਇ ਉਠਾ ਪਾਰ ਲਾ। ਛੇਰਿ ਦੀ ਆਏ ਹੁਰਾਨਾ ਮੇਕ ਉਪਰੀ
 ਅਨ ਕਉ ਪਿਛੁ ਦਾਰ ਲਾ॥ ੩॥ ੨॥
 ॥ ਮਲਾਰ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ॥ ਨਾਗਰ ਜਾਨਾ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਬਿਖਿ ਆਤ ਚੰਮਾਰੀ। ਰਿਦੈ ਰਾਮ ਕੋ ਬਿਦ ਗੁਨ ਸਾਰੀ॥ ੧॥

॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਸੁਰਸਰੀ ਸਲਲ ਤਿਥਾ ਰੁਨੀ ਰੇ ਸੇ ਤ ਜਨ ਕਰਤ ਨਹੀ ਪਾਨੀ ॥ ਸੁਰ
 ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਨਤ ਅਵਰੁ ਜਲੇ ਰੇ ਸੁਰਸਰੀ ਮਿਲਤ ਨਹਿ ਹੋਇ ਆਨੀ ॥ ੧ ॥ ਤਰਤਾਰਿ ਅਪ
 ਵਿਤ੍ਰ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ਐ ਰਜੇ ਸੇਵਾ ਗਰਾ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਗਉ ਤੁਲਿਖਿ ਐ ਤਿਹਉ
 ਪਰੇ ਪੁਜੀ ਐ ਕਰਿ ਨਮਸ ਕਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਮੇਰੇ ਜਾਤਿ ਕੁਟੰਬਾ ਲੋਕੇ ਰਹੇ ਦੇਤਾ ਨਿਤ ਹਿਥਾ
 ਨਾਰਸੀ ਅਸਾ ਪਾਸਾ ॥ ਅਵਿਥਿ ਪ੍ਰਧਾਨ ਤਿਹ ਕਰਹਿ ਠੰਡ ਉਤਰੈ ਨਾਖ ਸਰਨਾਇ ਰਹਿ
 ਦਾਸ ਦਾਸਾ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ਮਲਾਗਾ ॥ ॥ ਹਰਿ ਜਪ ਤੇ ਉਪਜਾ ਪਦਮ ਕਵਲਾਸ ਪਤਿ
 ਤਾਸ ਸਮ ਤੁਲਿ ਨਹੀ ਆਨ ਕੋਊ ॥ ਏਕ ਗੀਏ ਕ ਅਨੇਕ ਹੋਇ ਬਿਸਥਾਰਿ ਓ ਆਨ ਰੇ ਅ
 ਨੁਰ ਪੂਰਿ ਸੇਊ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਜਾ ਕੋਭਾਗੁ ਵਡੁ ਲੇਖੀ ਐ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਪੇਖੀ ਐ
 ਤਾਸ ਕੀ ਜਾਤਿ ਆਏ ਪਛੀ ਪਾ ॥ ਬਿਅਸਮ ਹਿਲੇਖੀ ਸਨ ਕਮਹਿ ਪੇਖੀ ਐ ਨਾਮ ਕੀ ਨਾਮ
 ਸਪਤ ਦੀਪਾ ॥ ਜਾ ਕੋਈ ਏ ਬੁਕਰੀ ਏ ਕੁਲਗਉ ਹੀ ਬਪੁ ਕਰਹਿ ਮਾਨੀ ਅਹਿ ਸੇਖ ਸਗੀ
 ਦਪੀਰਾ ॥ ਜਾ ਕੋ ਬਾਪ ਦੇ ਸੀ ਕਰੀ ਪੂਤ ਐ ਸੀ ਸਗੀ ਤਿਹੁ ਰੇ ਲੇਖ ਪਰ ਸਿਪ ਕਬੀਰਾ ॥ ੨ ॥ ਜਾ
 ਕੋ ਕੁਟੰਬ ਕੇ ਰੋਸੁ ਸਭੁ ਰੋਸੁ ਦੇਤਾ ਫਿਰਹਿ ਅਜਗੁਬ ਨਾਰਸੀ ਅਸਾ ਪਾਸਾ ॥ ਆਚਾਰ ਸ
 ਹਿਤ ਬਿਪ੍ਰ ਕਰਹਿ ਠੰਡ ਉਤਿਤਿ ਨਿਤ ਨੇਰਹਿ ਦਾਸ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸਾ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ਮਲਾਗਾ ॥
 ॥ ਮਿਲਤ ਪਿਅਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਖ ਕਵਨੁ ਭਗਤਿ ਤੇ ॥ ਸਾਧ ਸਿਗਤਿ ਪਾਏ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥ ੧
 ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਮੇਲੇ ਕਪਰੇ ਕਹਾ ਲਉ ਪੇਵਉ ॥ ਆਏ ਗੀਨੀ ਦਾ ਕਹਾ ਲਗ ਸੇਵਉ ॥ ਜੇ
 ਈ ਜੇਈ ਜੇਰਿ ਉਸੇਈ ਸੇਈ ਸੇਈ ਫਇਉ ॥ ਦੁਠੇ ਬਨ ਜਿਉ ਠਿਗੀ ਗਈ ਗਇਉ ॥ ੨ ॥ ਕ
 ਹੁਰਹਿ ਦਾਸ ਤਇਉ ਜਬ ਲੇਖੇ ॥ ਜੇਈ ਜੇਈ ਕੀਨੇ ਸੇਈ ਸੇਈ ਰੇਖਿਉ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ਜੁਮਲਾ

250

੫॥

॥ ਸੁਭਿ ॥

॥ ਰਾਗੁ ਕਾਨ੍ਹਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਚਉਪਦੈ ॥ ॥ ਅਖਰੁ ੧ ॥ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸਾਧ ਜਨਾ ਮਿ
 ਲਿਹਰਿ ਅਗਾਹਉ ਬਲਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਸਾਧਿ ਜਨਾ ਕਉ ਮਿਲਿ ਸੇਗਤਿ ਪਾਰਿਉਤਰਿਅ
 ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ॥ ਹਰਿਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ਹਮ ਸਾਧ ਜਨਾ ਪਗ ਪਰਿਅਗਾ
 ਪਨੁ ਪਨੁ ਸਾਧ ਜਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਿਅ ਮਿਲਿਸਾਧੁ ਪਤਿਤਉ ਪਰਿਅਗਾ ॥ ੧ ॥ ਮਨੁ ਆਚਲੈ
 ਚਲੈ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲਿਸਾਧੁ ਸੇਗਤਿ ਕਰਿਅਗਾ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਤੇ ਤੁਪ ਸਾਰਿਉ ਬਿਧਿ
 ਰਿਸਿ ਮੀਰੀ ਨਾਵੁ ਸਿਗਤਿ ਪਾਰਿਅਗਾ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੇਤ ਸੇਤ ਸਭਨੀ ਕੇ ਮਿਲਿ ਸੇਤ ਜਨਾ
 ਮਲ ਲੁਹੀਅਗਾ ॥ ਹਉ ਮੇਦੁਰ ਤੁਗਇਆ ਸਭਨੀ ਕਰਿ ਜਿਉ ਸਾਬਨੁ ਕਾਪੁ ਕਰਿਅਗਾ ॥ ੩ ॥
 ਮਸਤਕਿ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਿਅ ਪੁਰਿਠਾ ਕਰਿ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਚਰਨਉ ਪਰਿਅਗਾ ॥ ਸਭ ਦਾ
 ਲਦੁ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮਿਉ ਪਰਿਅਗਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਕਾਨ੍ਹਾ ਮਹਲਾ
 ੪ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸੇਤ ਜਨਾ ਪਗ ਰੇਨਾ ॥ ਹਰਿਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨੀ ਮਿਲਿ ਸੇਗਤਿ ਮਨ ਕੇਗਾ ਹਰਿ
 ਗਿਭੇਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ॥ ਹਮ ਅਚਿਤ ਅਚੇਤਨ ਜਾਨਹਿ ਗਤਿ ਮਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਏਸੁ ਚਿ
 ਤ ਚਿਤੇਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਕੀਉ ਅੰਗੀਕ੍ਰਿਤੁ ਮਾਨਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਜਪੈਨਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ
 ਕੇ ਸੇਤ ਮਿਲਹਿ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਕਟਿ ਦੇਵਹੁ ਹੀ ਅਗਤੇਨਾ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੇਤ ਮਿਲਹਰਿ ਮਿਲਿਅਗ
 ਮ ਕੀਏ ਪਤਿਤ ਪਵੈਨਾ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਉਤਮ ਜਗਿ ਕੀਏ ਜਿਨਿ ਮਿਲਿਅ ਪਾਥਰ ਸੇਨ
 ॥ ਜਨ ਕੀ ਮਹਿ ਮਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਏਉਤੁ ਮਹਰਿ ਹਰਿ ਕੇਨਾ ॥ ੩ ॥ ਤੁਮਹਰਿ ਸਭ ਦੋਖ
 ਭੁਖੁ ਮਾਮੀ ਹਮ ਦੁਖ ਜਾਗੇਗਾ ਸੇਠੇਨਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕਉ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਗੁ ਲਟਿਵਾਖਰੁ

ਰਿਹਰਿਲੇਨਾ॥ ੪॥੨॥ਕਾਨਕਾਮਹਲਾ ੪॥ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮਪਰਗਾਸਾ॥ਹਰਿਕੇ
 ਸੇਤਮਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਨੀਵਿਚੇਰਿਹਿਉਦਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਹਮਹਰਿਹਿਰਦੈਜਪਿ
 ਉਨਾਮਨਰਹਰਿਪ੍ਰਭਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਕ੍ਰਿਪਾਸਾ॥ਅਨੁਦਿਨੁਅਨਦੁਇਆਮਨਬਿਗਸਿਅਉ
 ਦਮੁਭਏਮਿਲਨਕੀਆਸਾ॥੧॥ਐਸਾਹਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈਜਿਤਨੇਸਾਸਲੀਏਹ
 ਸਕਾਸਾ॥ਕਿਸਬਿਖਦਹਨਕੁਏਖਿਨਅੰਤਰਿਤੁਟਿਗਏਮਾਇਆਕੇਛਾਸਾ॥੨॥ਕਿਅਹ
 ਮਕਿਰਮਕਿਅਕਰਮਕਮਾਦਹਿਮੂਰਖਮੁਗਧਰਖੇਪ੍ਰਭੁਪਾਸਾ॥ਅਦੁਗਨੀਆਰੇਧਾਬਰਤੁ
 ਰੇਸਤਸੇਗਤਿਮਿਲਿਤਰੇਤਰਾਸਾ॥੩॥ਜੇਤੀਸ੍ਰਿਸਦਿਕਰੀਜਗਈਸੁਰਿਤੇਸਕੁਉਚਹਮ
 ਨੀਚਬਿਖਿਆਸਾ॥ਹਮਰੇਅਦੁਗਨਸੇਗਿਗੁਰਮੇਦੈਜਨਨਾਨਕਮੇਲਿਲੇਏਪ੍ਰਭੁਪਾਸਾ॥
 ੪॥੩॥ਕਾਨਕਾਮਹਲਾ ੪॥ਮੇਰੇਮਨਿਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਉਗੁਰਦਾਕਿ॥ਹਰਿਹਰਿਕਿਰ
 ਪਾਕਰੀਜਗਈਸੁਰਿਦੁਰਮਤਿਦੂਜਾਭਾਉਗਇਆਸਕੁਦਾਕਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਨਨਾ
 ਰੁਪਰਿਗਹਰਿਕੇਰੇਘਟਿਘਟਿਰਾਮੁਰਦਿਉਗੁਪਲਾਕਾ॥ਹਰਿਸੇਤਮਿਲੇਹਰਿਪ੍ਰਗਏਉਘ
 ਰਿਗਏਬਿਖਿਆਕੇਤਾਕਾ॥੧॥ਸੇਤਜਨਾਕੀਬਹੁਤੁਬਹੁਸੇਭਾਜਿਨਿਉਰਿਧਾਰਿਉਹਰਿਰ
 ਸਿਕਰਸਾਕਾ॥ਹਰਿਕੇਸੇਤਮਿਲੇਹਰਿਮਿਲਿਅਜੇਸੇਗਉਦੇਖਿਬਛੁਰਾਕਾ॥੨॥ਹਰਿਕੇਸੇ
 ਤਜਨਾਮਹਿਹਰਿਹਰਿਤੇਜਨਉਤਮਜਨਕਜਨਾਕਾ॥ਤਿਨਹਰਿਹਿਰਦੈਬਾਸੁਬਸਾਨੀਛੁਇ
 ਗਈਮੁਸਕੀਮੁਸਕਾਕਾ॥੩॥ਤੁਮਰੀਜਨਤੁਮਹੀਪ੍ਰਭੁਕੀਏਹਰਿਰਾਖਿਲੇਹੁਆਪਨਆ
 ਪਨਾਕਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕੀਸਖਾਹਰਿਭਾਈਮਾਤਪਿਤਾਬੰਧਪਹਰਿਸਾਕਾ॥੪॥੪॥ਕਾਨ
 ਕਾਮਹਲਾ ੪॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਹਰਿਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਠੀਤਿ॥ਹਰਿਹਰਿਵਸਤੁਮਾਇਆ
 ਗਛਿਵੇਕੀਗੁਰਕੇਸਬਦਿਲੀਉਗੁਰਜੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮਿਥਿਆਭਰਮਿਭਰ
 ਮਿਥਹੁਭਰਮਿਅਲਬਏਪੁਤਕਲਤਮੇਹਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ਜੇਸੇਤਰਵਰਕੀਤੁਛੁਛਾਇਆਖਿਨ
 ਮਹਿਬਿਨਸਿਜਾਇਏਹਭੀਤਿ॥ਹਮਰੇਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰੀਤਮਜਨਉਤਮਜਿਨਿਮਿਲਿਅਮਨਿਹੇਇ
 ਪ੍ਰਤੀਤਿ॥ਪਰਚੈਰਾਮਰਦਿਅਘਰਿਅੰਤਰਿਅਸਬਿਰੁਰਾਮੁਰਦਿਅਰੰਗਪ੍ਰੀਤਿ॥੨॥ਹ

ਰਿਕੇਸੀਤ ਸੀਤ ਜਨਨੀ ਕੈ ਜਿਨ ਮਿਲਿ ਆਮ ਨਰੋ ਗਰੀਤੀ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗ ਨ ਲਹੈ ਨ ਉਤਰੈ ਕਬ
 ਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤੀ ॥ ੩ ॥ ਹਮ ਬਹੁ ਪਾਪ ਕੀਏ ਅਪਰਾਧੀ ਗੁਰ ਕਾ ਟੇਕ ਟਿਤ ਕ
 ਦੀਤੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਉ ਮੁਖਿ ਅਉਖ ਪੁਜਨ ਨਾ ਨ ਕਪਤਿ ਤਪੁ ਨੀਤੀ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਕਾਨ
 ਛਮ ਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਗੀਨਾਥਾ ॥ ਘੁਮ ਲਘੇ ਰਪ ਰੇ ਬਿਖ ਬਿਖਿ ਆਸਤਿ ਗੁ
 ਰਿ ਕਾ ਮਿਲੀਏ ਦੇਹਾਥਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ੫ ॥ ਸੁਆਮੀ ਅਭੈ ਨਿਰੰਜਨ ਨਰ ਹਰਿ ਤਮ ਗਾਥਿ
 ਲੇਹੁ ਹਮ ਪਾਪੀ ਪਾਥਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖਿ ਆਲੇ ਭੁਲ ਬਤੇ ਕਾਸਟ ਲੇਹੁ ਤਰੈ ਸੀ ਗਿਸਾਥਾ ॥ ੧ ॥
 ਤਮ ਵਡੁ ਪੁਰਖੁ ਵਡੁ ਮਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਹਮ ਛੁਹਿ ਰਹੈ ਪਾਈ ਨਹੀ ਗਾਥਾ ॥ ਤੁਪ ਰੇ ਪਰੈ ਅਪਰੇਖ
 ਰਸੁ ਆਮੀ ਤੁਝ ਆਪਿ ਨ ਜਾਨਹਿ ਆਪਿ ਜਗੀਨਾਥਾ ॥ ਅਦਿ ਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਏ ਸ
 ਤਿ ਸੀਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਪਾਥਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਬਾ ਸੁਨੀ ਮਿਲਿ ਸੀਗਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿਉ
 ਅਕਬ ਕਬਾਥਾ ॥ ੩ ॥ ਹਮ ਰੇ ਪੁਰਖੁ ਜਗਦੀਸੁ ਗੁਸਾਈ ਹਮ ਗਾਥਿ ਲੇਹੁ ਜਗਨਾਥਾ ॥ ਜਨਨਾ
 ਨ ਕਦਾਸ ਦਾਸ ਦਾਸ ਨ ਕੇ ਪੁਰਖੁ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਹੁ ਜਨ ਸਾਥਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਕਾਨ ਛਮ ਹ
 ਲਾ ॥ ੪ ॥ ਪੜਤਾਲਾ ॥

॥ ਘੁਰੁ ੪ ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਮਨ ਜਾਪਹੁ ॥

ਮਗੋ ਪਾਲਹੁ ਰਿਰਤ ਨ ਜੇਵੇ ਹਰ ਲਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਘੜਿ ਦਕ ਸਾਲਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੋ
 ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਤਮ ਰੇ ਗੁਨ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਦੇਵ ਜੀ ਹਰਿ ਆਕ ਖੈ ਬਿਚਾ
 ਰੀ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮਲਾਲਾ ॥ ਤਮ ਗੀ ਅਕਬ ਕਬਾ ਤੂੰ ਤਤੁ ਜੀ ਜਾਨਹਿ ਹਉ ਹਰਿ ਜਪਿ ਪੁਰਖੁ ਦੀ
 ਨਿਹਾਲਿ ਨਿਹਾਲਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਹਮ ਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਸਥਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਮੀਤ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤ
 ਨਿਜੀ ਹਰਿ ਹਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਨ ਮਾਲਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਭਾਗੁ ਤਿਲੀਉ ਸੁਹਾਗੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ
 ਹਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲੇ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲੇ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜੀ ਪੁਛਈ ਨਿ
 ਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਕਾਨ ਛਮ ਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਜਗਦੀ
 ਸਾ ॥ ਏਕ ਜੀ ਹਰੀ ਚੈਲੁ ਖਬੀਸਾ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਬਦਿ ਜਪੀਸਾ ॥ ਹਰਿ ਹੋਰੇ ਕਿਰਪੀਸਾ ॥

61E

ਸਾਧੋ॥ ਚਾਰਬਰਨਚਾਰਿਅਸਾਮਰੈਕੋਈਮਿਲੈਗੁਰਨਾਨਕਸੇਆਪਿਤਰੈਕੁਲਸਗਲਤਰਾਧੇ
॥੨॥੫॥੧੧॥ਕਾਨਕਮਹਲਾ ੪॥ਹਰਿਜਸੁਗਾਵਹੁਭਗਵਾਨ॥ਜਿਸੁਗਾਵਤਪਾਪਲ
ਤਾਨ॥ਮਤਿਗੁਰਮਤਿਸੁਦਿਨਸੁਵਾਨ॥ਹਰਿਹੋਹੋਕਿਰਪਾਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਤੇਰਜ
ਨਪਿਆਵਹਿਇਕਿਮਨਿਇਕਿਠਿਤਤੇਸਾਪੁਸੁਖਪਾਵਹਿ॥ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਪਾ
ਨ॥ਉਸਤਤਿਕਰਹਿਪ੍ਰਭਤੇਗੀਅਮਿਲਿਸਾਪੁਜਾਪਨਾਗੁਰਮਤਿਗੁਰਭਗਵਾਨ॥੧॥
ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਤੁਸੁਆਮੀਤੇਸੁਖਛਲਪਾਵਹਿਤੇਤੇਰਭਉਸਿਧੁਤੇਭਗਤਿਹਰਿਜਾਨ॥
ਤਿਨਸੇਵਧਮਲਾਇਹਰੇਹਮਲਾਇਹਰੇਜਨਨਾਨਕਕੇਹਰਿਤੂੰਤੂੰਤੂੰਤੂੰਤੁਭਗਵਾਨ॥੨॥
॥੬॥੧੨॥ਕਾਨਕਮਹਲਾ ੫॥

॥੫੫੭ ੧॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥
ਗਾਈਐਗੁਰਗੋਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪਿ॥ਦੁਖਬਿਦਾਰਣਸੁਖਦਾਤੇਸਤਿਗੁਰਜਾਕਉਭੇਟਤਹੇ
ਇਸਗਲਸਿਧਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਮਨਹਿਸਾਧਾਰੈ॥ਕੋਟਿਪਗਾਈ
ਖਿਨਮਹਿਤਾਰੈ॥ਜਾਕਉਠੀਤਿਆਵੈਗੁਰਅਪਨਾ॥ਤਾਕਉਦੁਖਨਹੀਤਿਸੁਸੁਖਨਾ॥੨॥
ਜਾਕਸਤਿਗੁਰਅਪਨਾਰਖੈ॥ਸੇਜਨਹਰਿਹਰਿਰਸਰਸਨਾਚਖੈ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਗਰਿ
ਕੀਨੀਮਇਅੰ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਮੁਖਉਜਲਭਇਅੰ॥੪॥੧॥ਕਾਨਕਮਹਲਾ ੫॥
ਆਰਾਧਉਤੁਸੁਹਿਸੁਆਮੀਅਪਨੀ॥ਉਠਤਬੈਠਤਸੇਵਤਜਾਗਤਸਾਸਿਸਾਸਿਹਰਿਜ
ਪਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਤਾਕੈਹਿਰਦੈਬਸਿਉਨਾਮ॥ਜਾਕਉਸੁਆਮੀਕੀਨੋਦਾਨਾ॥
ਤਾਕੈਹਿਰਦੈਆਈਸੀਤਿ॥ਠਾਕੁਰਭੇਟੇਗੁਰਬਚਨੀਤਿ॥ਸਰਬਕਲਾਂਸੇਈਪਰਬੀਨ
॥ਨਾਮੁਮੈਤ੍ਰਜਾਕਉਗੁਰਦੀਨਾ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਕੈਬਲਿਜਾਉ॥ਕਲਿਜਗਮਹਿਪਾ
ਇਅਜਨਿਨਾਉ॥੪॥੨॥ਕਾਨਕਮਹਲਾ ੫॥ਕੀਰਤਿਪ੍ਰਭਕੀਗਾਓਮੇਰੇਰਸਨਾ॥
ਅਨਿਕਬਾਰਕਰਬੈਦਨਸੀਤਉਧਾਰਗੋਬਿੰਦਜੀਕੇਬਸਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਅਨਿ
ਕਭਾਤਿਕਰਿਦੁਆਰਨਪਾਵਉ॥ਹਇਕਿਰਪਾਲਤਹਰਿਹਰਿਪਿਆਵਉ॥੨॥ਕੋਟਿ

ਕਰਮਕਰਿਦੇਹਨਸੋਧਾ। ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਮਨਪਰਬਧਾ। ਤਿਸਨਾਨਬੁਝੀਬਹੁਰੰਗਮ
 ਇਆ। ਨਾਮਲੇਤਸਰਬਸੁਖਪਾਇਆ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਭੁਭੇਦਇਆਲਾ। ਕਹੁਨਾਨਕ
 ਤਉਭੁਟੀਜਿਜਲਾ। ੪॥੩॥ ਕਾਨਕਮਹਲਾ ੫॥ ਐਸੇਮਾਗਉਗੋਬਿੰਦਤੋ। ਟਿਹਲਸੇ
 ਤਨਕੀਸੰਗੁਸਾਧੁਕਾਰਿਨਾਮਾਜਪਿਪਰਮਗਤੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਪ੍ਰਜਾਚਰਨਾਠਕੁ
 ਰਸਰਨਾ। ਸੇਈਕੁਸਲਨੁਪ੍ਰਭਜੀਉਕਰਨਾ॥ ੧॥ ਸਭਲਹੇਤਇਹਦੁਰਲਭਦੇਹੀ॥ ਜਾ
 ਕਉਸਤਿਗੁਰਮਇਆਕਰੇਹੀ॥ ੨॥ ਅਗਿਆਨੁਭਰਮੁਬਿਨਸੇਦੁਖਭੋਗਾ। ਜਾਕੈਹਿਰਦੈ
 ਬਸਹਿਗੁਰਪੇਰਾ॥ ੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿਰੰਗਪ੍ਰਭੁਪਿਆਇਆ। ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨਪੂਰਾਪਾਇ
 ਆ॥ ੪॥੪॥ ਕਾਨਕਮਹਲਾ ੫॥ ਭਗਤਿਭਗਤਿਨਦੁਖਨਿਆਈ॥ ਤਨਮਨਗਲ
 ਤਭਏਠਾਕਰਸਿਉਆਪਨਲੀਏਮਿਲਾਏ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਗਾਵਨਗਾਰੀਗਾਵੈਗੀ
 ਤਾ। ਤੇਉਪੋਰਬਸੇਸਿਹਦੀਤਾ। ਪੇਖੋਬਿਜਨਪਰੇਸਨਹਾਰੈ॥ ਜਿਹਭੇਜਨਕੀਨੇਤੇਤ੍ਰਿਪਤਾਰੈ॥
 ੨॥ ਅਨਿਕਸੰਗਕਾਰੇਭੇਖਪਾਰੇ॥ ਜੈਸੇਸਾਤੈਸੇਦ੍ਰਿਸਟਾਰੇ॥ ੩॥ ਕਹੁਨਾਨਕਗਾਵਨਸਗ
 ਲਜੇਜਾਰਾ। ਨਾਨਕਦਾਸਸਭੁਕਰਟੀਸਾਰਾ॥ ੪॥੫॥ ਕਾਨਕਮਹਲਾ ੫॥ ਤੇਰੇਜਨਹਰਿ
 ਜਸੁਸੁਨਤਉਮਾਹਿਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਮਨਹਿਪ੍ਰਗਾਸੁਪੇਖਿਪ੍ਰਭਕੀਸੇਭਾਜਤਕ
 ਤਪੇਖਉਆਹਿਉ॥ ੧॥ ਸਭਤੇਪਰੈਪਰੈਤੇਉਚਾਗਹਿਰਗੇਭੀਰਅਥਾਹਿਉ॥ ੨॥ ਉਤਿਪੇ
 ਤਿਮਿਲਿਉਭਗਤਨਕਉਜਨਮਿਉਪਰਦਾਲਾਹਿਉ॥ ੩॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਗਾਵੈਗਨਨਾਨ
 ਕਸਹਜਿਸਮਾਧਿਸਮਾਇਉ॥ ੪॥੬॥ ਕਾਨਕਮਹਲਾ ੫॥ ਸੇਤਪਹਿਅਪਿਉਪਾਰ
 ਨਿਆਇਓ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਦਰਸਨਭੇਦਤਹੇਤਪੁਨੀਤਾਹਰਿਹਰਿਮੀਤ੍ਰਿਤ੍ਰਿਛਾਇਉ॥
 ॥ ਕਾਟੇਗੇਭੁਏਮਨਿਨਿਰਮਲੁਹਰਿਹਰਿਅਉਖਪਧਾਇਉ॥ ੨॥ ਅਸਥਿਤੁਭੁਏਬਸੇਸੁਖੁ
 ਬਾਨਾਬਹੁਤਿਨਕਤਹੁਪਾਇਉ॥ ਸੇਤਪ੍ਰਸਾਦਿਤਰੇਕੁਲਲੋਗਾਨਾਨਕਲਿਖਤਨਮਾਇਉ॥
 ੪॥੭॥ ਕਾਨਕਮਹਲਾ ੫॥ ਬਿਸਰਿਗਈਸਭਤਾਤਿਪਰਾਈਜਬਤੇਸਾਧਸੰਗਤਿਮੇ
 ਹੁਪਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਨਾਕੋਬੈਰੀਨਾਈਹੀਬਿਗਾਨਾਸਗਲਸੰਗਿਹਮਕਉਬਨਿ

੬੬

੬੭

ਆਈ॥ ੧॥ ਜੇ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਨੇ ਸੇਭਲ ਮਾਨਿ ਉਏ ਹਿ ਸੁਮਤਿ ਸਾਧੁ ਤੇ ਪਾਈ॥ ੨॥ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿ
 ਰਹਿ ਆਪ੍ਰਭੁ ਏਕੈ ਪੈ ਪਿਧੇ ਪਿਨਾਨ ਕਥਿ ਗਸਾਈ॥ ੩॥ ੨॥ ਕਾਨ੍ਹਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਠਾਕੁਰ
 ਜੀ ਉਤ੍ਰਹਾਰੇ ਪਰਨਾ॥ ਮਾਨ ਮਹਿ ਤੁਮਾਰੈ ਉਪਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ਉਟਰ ਮਾਰੀ ਸਰਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਤੁਮਾਰੀ ਅਸਭੁ ਰੇ ਸਾਤੁ ਮਰਾਤੁ ਮਰਾਨਾ ਮੁਰਿ ਦੈਲੇ ਪਰਨਾ॥ ਤੁਮਰੇ ਬਲ ਤੁਮ ਸਿਗਿਸ
 ਹੇਲੀ ਜੇ ਜੇ ਕਹਿ ਸੇਈ ਸੇਈ ਕਰਨਾ॥ ੧॥ ਤੁਮਰੀ ਦਇਆ ਮਇਆ ਸੁਖ ਪਾਵਉ ਹੋਇ ਰਿ
 ਪਾਲਤੁ ਉਜਲੁ ਤਰਨਾ॥ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪਾਇ ਓ ਸਿਰ ਤੁਰਿ ਨਾਨਕ ਸੇਤੁ ਚਰਨਾ॥
 ੨॥ ੪॥ ਕਾਨ੍ਹਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸਾਧ ਸਰਨਿ ਚਰਨਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ॥ ਸੁਖ ਨ ਕੀ ਬਾਤਿ ਸ
 ਨੀ ਪੇਖੀ ਸੁਖ ਨਾਨਾ ਮੁਖੰਤੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਿਅਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਨਹਿ ਤਿਖਤੁ ਨ
 ਰਾਜ ਜੇ ਬਨ ਪਨਿ ਬਹੁ ਰਿਬਹੁ ਰਿਭਿ ਪਾਇਆ॥ ਸੁਖ ਪਾਇ ਅੰਤਿ ਸਨਾਸਕੁ ਬ੍ਰਹਮੰ ਹੋ ਸਾ
 ਤਿ ਪਾਈ ਗੁਨ ਗਾਇਆ॥ ੧॥ ਬਿਨੁ ਬ੍ਰਹਮੰ ਪਸੁ ਕੇਨਿ ਆਈ ਤੁਰ ਮਿਮੇ ਹਿ ਬਿਅਪਿ ਉਮਾ
 ਦਿਅਾ॥ ਸਾਧ ਸਿਗਿਜ ਮਜੇ ਵਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ॥ ੨॥ ੧੦॥ ਕਾਨ੍ਹਾ
 ਮਹਲਾ ੫॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਗਾਇਆ॥ ਸੀਤਲ ਸੁਖ ਸੀਤਿ ਮਗਤਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ
 ਨਿਤ ਪਿਆਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸਗਲ ਆਸਿ ਰੇ ਤਿਪੁਰਨ ਕੇ ਦਿਜਨ ਮੁਦੁਖ ਜ
 ਇ॥ ੧॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨੁ ਅਨੇਕ ਕਿਰਿਆ ਸਾਧੂ ਸਿਗਿਸਮਾਇ॥ ਤਾਪ ਸੀਤਾ ਪਮਿਟੇ ਨਾਨਕ ਬ
 ਹੁਤਿ ਕਾਲੁ ਨ ਪਾਇ॥ ੨॥ ੧੧॥ ੧੨॥
 ਕਾਨ੍ਹਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਘਰੁ ੩॥
 ਕਥੀ ਸੀਤ ਸਿਗਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗਿਆਨਿ॥ ਪੂਰਨਿ ਪਰਮੇਸਤਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਿਮਰਤ ਪਾਈ ਐ
 ਮਾਨ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਆਵਤਿ ਜਾਤਿ ਰੇ ਸੁਖ ਨਾਮੇ ਸਿਮਰਤਿ ਸਾਧ ਸਿਗਿ॥ ਪਤਿ
 ਤਪਨੀ ਤਿਹੇ ਹਿ ਪਿਨ ਕੀ ਤਰਿ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੰ ਕੈ ਰੰਗਿ॥ ਜੇ ਜੇ ਕਥੈ ਸੁਨੈ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤਨੁ ਤਾਕੀ
 ਦੁਰ ਮਤਿ ਨਾਸੁ॥ ਸਗਲ ਮਨੇ ਰਬ ਪਾਵੈ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨਿ ਹੋਵੈ ਆਸਾ॥ ੨॥ ੧॥ ੧੨॥ ਕਾਨ੍ਹਾ
 ਮਹਲਾ ੫॥ ਸਾਧ ਸਿਗਤਿ ਨਿਪਹਰਿ ਕੇਨਾ॥ ਸਿਗ ਸਹਾਈ ਜੀ ਅਕੈ ਕਾਮ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ

॥ ਸੀਤਰੇ ਨੁਤਿ ਮਜਨੁ ਕਰੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਹਰੈ ॥ ਸੀਤ ਜਨ ਕੀ ਉਚੀ ਬਾਨੀ ॥
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤੇ ਨਰਨਾਨ ਕਪੂਨੀ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੧੩ ॥ ਕਾਨਕ ਮਹਲ ॥ ੫ ॥ ਸਾਧੁ ਹਰਿ
 ਰੇਗਨ ਗਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪਨੁ ਪੂਨ ਪੂਰੁ ਕੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤੁ ਖਿਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥
 ਈਤ ਉਤ ਕਹਾ ਲੇਖੁ ॥ ਵਹਿਏ ਕਾ ਸਿਉ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਹਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੀਤ ਅਸਨਿ ਮਿਲਿ ਸੇ
 ਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ਪਿਆਇ ॥ ੨ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਸਰਨਿ ਆਇ ਉਨਾਨ ਕਲੇਹਿ ਮਿਲਾਇ ॥
 ੩ ॥ ੩ ॥ ੧੪ ॥ ਕਾਨਕ ਮਹਲ ॥ ੫ ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਬਿਗਸਾਉ ਸਾਜਨਿ ਪੂਰੁ ਅਪਨਾਇ ਕੇ
 ਤਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਆਨਦੁ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਮੂਰਤਿ ਤਿਸੁ ਅੰਨਿ ਨਾਹੀ ਭੂਤਿ ॥ ੧ ॥ ਸਿ
 ਮਰਤ ਇਕ ਬਾਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਟੇ ਕੇਟਿਕ ਸਮਲ ਜੀਤਾ ॥ ਗੁਣ ਰਮੇ ਤਿਦੁ ਪਨਾਸਹਿ ਸੁਰਿਦ
 ਭਇ ਅੰਤਿ ਸੀਤਿ ॥ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸ ਪੀਉਰ ਸਨਾਨਾਨ ਕਹਰਿ ਰੰਗੁ ਰੰਗਿ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੧੫ ॥
 ਕਾਨਕ ਮਹਲ ॥ ੫ ॥ ਸਾਜਨ ਸੀਤ ਅੰਤਿ ਮੇਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਆਨਦਾ ਗੁਨ ਗਾਉ
 ਮੰਗਲ ਕਸਮ ਲਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ਮੇਰੇ ॥ ੧ ॥ ਸੀਤ ਚਰਨ ਪਰਉ ਮਾਥੈ ਚਾਦਨਾ ਗਿਹਿ ਹੋਇ ਅੰ
 ਪੈਰੇ ॥ ੨ ॥ ਸੀਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਸਮ ਲਬਿਗਾ ਸੇਗੋ ਬਿੰਦੁ ਭੁਜੁ ਪੇਖਿ ਨੇਰੇ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੀਤ
 ਪਾਏ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਨਾਨਕੁ ਉਬੇਰੇ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੧੬ ॥ ਕਾਨਕ ਮਹਲ ॥ ੫ ॥ ਚਰਨ ਸਰਨ
 ਗੋਪਾਲ ਤੇਰੀ ॥ ਮੇਰਾ ਮਾਨ ਪ੍ਰੇਰੁ ਰਮ ਰਾਖਿ ਲੀਜੈ ਕਾਟਿ ਬੈਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਬੁਝੁਤ
 ਸਿਸਾਰ ਸਾਗਰ ॥ ਉਪਰੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਰਤ ਨਾਗਰ ॥ ੧ ॥ ਸੀਤ ਲਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ॥ ਪੂਰੇ
 ਨਠਾ ਕਰ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥ ੨ ॥ ਦੀਨ ਦਨਿ ਵਾਰਿ ਤਾਰਨਾ ॥ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਪਤਿ ਤਉ ਪਾਰਨ
 ॥ ੩ ॥ ਕੇਟਿ ਜਨਮ ਦੇਖ ਕਹਿ ਪਾਇਉ ॥ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਗੁਰਨਾਮੁ ਤ੍ਰਿਣਾਇਉ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੧੭ ॥
 ਕਾਨਕ ਮਹਲ ॥ ੫ ॥ ਪੈਨਿ ਉਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਸੀ ਗਿਲਾ ਗੀ ॥ ਕੇਟਿ ਜਾਪ ਤਾਪ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਆਇ
 ਮਿਲੇ ਪੂਰਨ ਬਡੁ ਭਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਮੇਰਿ ਅਨਾਥੁ ਦਾਸੁ ਜਨ ਤੇਰਾ ॥ ਅਦੁਰ ਉਟ ਸਗਲੀ
 ਮੇਰਿ ਤਿਆਗੀ ॥ ਭੇਰ ਭਰਮਾ ਕਾਟਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਤ ਗਿਆਨੁ ਅੰਜਨੁ ਮਿਲਿ ਸੇਵਤ ਜਾਗੀ ॥ ੩ ॥
 ਅਥਾਹੁ ਅਤਿ ਬਡੇ ਸੁਆਮੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਪ੍ਰ ਪੂਰਨ ਰਭੁ ਨਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਚੁ ਕੁਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ

ਰਤਿਛਿਰਤਿਨਾਨਕਦਾਸੁਆਇਉਸੰਤਨਰੀਸਰਨਾਇ। ਕਾਟੇਅਨਿਅਨਿਭਰਮਮੇਹਮ
 ਇਆਲੀਉਵੀਠਿਲਗਾਇ॥ ੨॥੪॥੨੩॥ ਕਾਨੜਮਹਲ ੫॥ ਅਨਿਦਰੀਗਬਿਨੇ
 ਦਹਮਾਰੈ॥ ਨਾਮੇਗਾਵਨੁਨਾਮੁਪਿਆਵਨੁਹਮਾਰੈਪ੍ਰਾਨਅਪਾਰੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਨਾਮੇ
 ਗਿਆਨੁਨਾਮੁਇਸਨਾਨੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹਮਾਰੈਕਾਰਜਸਦਾਰੈ॥ ਹਰਿਨਾਮੇਸੇਭਾਨਾਮੁਬਡਾ
 ਈਭੁਭਿਜਲੁਬਿਖਮੁਹਰਿਤਾਰੈ॥ ੧॥ ਅਗਮਪਦਾਰਥਲਾਲਅਮੋਲਕੁਇਉਪਰਾਪਤਿਗੁਰ
 ਚਰਨਾਰੈ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਭੇਦੁਪਾਲਾਮਗਨਭੁਭੇਦੁਹੀਅਰੈਦਰਸਾਰੈ॥ ੨॥੫॥੨੪॥ ਕਾ
 ਨੜਮਹਲ ੫॥ ਸਾਜਨਮੀਤਸਆਮੀਨੇਰੈ॥ ਧੇਖਤਸੁਨਤਸਭਨਕੈਸੰਗੇਬੈਰੈਕਾਜਬਰੈ
 ਕਹਛੇਰੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਨਾਮਬਿਨਜੇਤੇਲਖਟਾਇਉਕਛੁਨਹੀਬੀਕਛੁਤੇਰੈ॥ ਅਗੈਦ੍ਰਿਸ
 ਇਆਵਤਸਭਪਰਗਟਈਹਮੇਹਿਉਕਰਮਅੰਧੇਰੈ॥ ੧॥ ਅਟਕਿਉਸੁਤਬਨਿਤਾਸੰਗਿਆ
 ਇਆਵੇਵਨਹਾਰੁਦਾਤਾਰੁਬਿਸੇਰੈ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਦੈਵੈਕੁਰੋਸਉਬੈਧਨਕਦਨਹਾਰਗੁਰਮੇਰੈ॥
 ੨॥੬॥੨੫॥ ਕਾਨੜਮਹਲ ੫॥ ਬਿਖੈਦਲੁਸੰਤਨਤੁਮਰੈਗਾਇਉ॥ ਤੁਮਾਰੀਟੇਕਭਰੋਸਾਕ
 ਰਸਰਨਿਤੁਮਾਰੀਆਇਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਪਰਛੁਤਦਰਸਨੁਭੇਟਿਮਿ
 ਟਾਹਿਉ॥ ਭੁਇਉਪਰਗਾਸੁਅਨਦਿਨੁਭੀਜੀਆਗਸਹਜਿਸਮਾਪਿਸਮਾਹਿਉ॥ ਕਉਨਕਹੈਤੁ
 ਮਤੇਕਛੁਨਹੀਤੁਮਸਮਰਥਅਥਾਹਿਉ॥ ਸ਼ਿਪਾਨਿਪਾਨਰੰਗੁਪਰਸਨਾਮੁਨਾਨਕਲੇਲਾ
 ਹਿਉ॥ ੨॥੭॥੨੬॥ ਕਾਨੜਮਹਲ ੫॥ ਬੂਡੁਤਪ੍ਰਾਨੀਹਰਿਜਪਿਧੀਰੈ॥ ਬਿਨਸੈਮੇਭ
 ਰਮੁਦੁਖਪੀਰੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸਿਮਰਉਦਿਨੁਰੈਨਿਗੁਰਕੇਚਰਨਾ॥ ਜਤਕਤਪੋਖਉਤੁ
 ਮਰੀਸਰਨਾ॥ ੧॥ ਸਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਇਆ॥ ਗੁਰਭੇਟਤਨਾਨਕਸੁਖਪਾਇਆ॥ ੨॥
 ੮॥੨੭॥ ਕਾਨੜਮਹਲ ੫॥ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਮਨਹਿਸੁਖਪਾਈਐ॥ ਸਾਧਜਨਾਮਿਲਿਹ
 ਰਿਜਸਗਾਈਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਵਿਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਹਿਰਦੈਬਸੇਰੈ॥ ਚਰਨਸੰਤਨਕੇ
 ਮਾਥਾਮੇਰੈ॥ ੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਉਸਿਮਰਹੁਮਨਾ॥ ਗੁਰਸੁਖਿਨਾਨਕਹਰਿਜਸੁਸੁਨਾ॥ ੨॥
 ੯॥੨੮॥ ਕਾਨੜਮਹਲ ੫॥ ਮੇਰੇਮਨਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨਪ੍ਰਭੁਪਰਸਨਾ॥ ਰਸਨਾਹਰਿਹਰਿਭੇ

ਜਨਿਤਿਪਤਾਨੀਅਖੀਅਨਕਉਸਿਤੋਖਪ੍ਰਭਰਸਨਾ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਰਨਨਿਪੁ
 ਰਿਹਹਿਉਨਸੁਪ੍ਰੀਤਮੁਕਲਮਲਦੇਖਸਗਲਮਲਹਰਸਨਾ॥ਪਾਵਨਪਾਵਨਸੁਅਮੀਸੁਖ
 ਪੰਥਾਅੰਗਸੇਗਵੀਏਅੰਸਿਤਸਰਨਾ॥੧॥ਸਰਨਿਗੀਪੂਰਨਅਭਿਨਾਸੀਅਨਉਪਦ੍ਰ
 ਕਬਤਨਹਕਿਰਸਨਾ॥ਕਰੁਗਹਿਲਦੇਨਾਨਕਜਨਅਪੁਨੇਅੰਧਘੋਰਸਾਗਰਨਹੀਮਰਸ
 ਨਾ॥੨॥੧੦॥੨੯॥ਕਾਨਕਮਹਲਾ ੫॥ਕਹੁਕਤਕਪਟਖਪਟਲਖਰਜਤਮਰਜ
 ਤਮੀਰੁਅਨਿਕਬਰੀਅਗ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਅਹਿਮਤਅਨਰਤਕਮਿਤਹਿਤਪ੍ਰੀਤ
 ਮਪੇਖਤਲਾਖਗਰੀਅਗ॥੧॥ਅਨਿਤਬਿਭਿਹਾਰਅਚਾਰਬਿਧਿਗੀਨੋਤਮਮਦਮਾਤ
 ਕੋਪਜਰੀਅਗ॥ਕਰੁਕਿਰਪਾਲਗੋਪਾਲਦੀਨਬੰਧੁਨਾਨਕਉਪਰਸਰਨਿਪਰੀਅਗ॥੨
 ॥੧੧॥੩੦॥ਕਾਨਕਮਹਲਾ ੫॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮਾਨਦਾਤਾ॥ਹਰਿਬਿਸਤੋਹੀਗਨਿ॥
 ੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਗੋਬਿੰਦਤਿਆਗਿਅਨਲਾਗਿਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੇਡਾਰਿਭੂਪਾਰਗਹਿਬਿ
 ਖੇਰਸਸਿਉਅਸਕਤਮੁਕੇਕਹਿਸੁਖਮਾਨਿ॥੧॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਭਿਅਧਿਉਜਨਮ
 ਹੀਥੀਖਾਨਿ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਸਰਨਿਅਇਉਉਪਰਨਾਨਕਜਨੇ॥੨॥੧੨॥੩੧॥
 ॥ਕਾਨਕਮਹਲਾ ੫॥ਅਵਲੋਕਉਰਾਮਕੋਮਖਾਰਬਿਦਾ॥ਖੇਜਖੇਜਤਰਤਨਪਾਇਉ
 ਬਿਸਰੀਸਭਚਿੰਦਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਚਰਨਕਮਲਰਿਦੈਪਾਰਿਉਤਰਿਅਦੁਖਮੰਦਾ॥
 ਰਾਜੁਜੇਬਨੁਪਰਵਾਰੁਮੇਰੈਸਰਬਸੇਗਬਿਦਾ॥ਸਾਧਸੰਗਮਿਲਾਭੁਪਾਇਉਨਾਨਕਠਿਰਿ
 ਨਮਰੇਦਾ॥੨॥੧੩॥੩੨॥

॥ਕਾਨਕਮਹਲਾ ੫॥ਪੜਤਾਲਿਅਪੁਰੁ ੫॥ ॥ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਪ੍ਰਭਪੁਜਹੁਨਾਮੁਅਰਾਧਿ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਦਰਨੀਲਾਗਿਹਰਿਪਾਵਹੁਮਨਅਗਾਧਿ॥ਜ
 ਗਜੀਤੋਹੇਗੁਰਵਿਰਧਾਧਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਅਨਿਕਪੁਜਾਮੇਬਹੁਬਿਧਿਖੇਜੀਸਾਧਜਾ
 ਹਰਿਭਾਵਾਸਿ॥ਮਾਟੀਵੀਏਹੁਪੁਤਰੀਜੋਗੀਕਿਅਏਹਕਰਮਕਮਾਸਿ॥ਪ੍ਰਭੁਬਾਹੁਪ੍ਰਗਿਜਿ
 ਸੁਮਾਰਗਿਪਾਵਹੁਸੇਤੁਪ੍ਰਜੇਭੁਮਿਲਾਸਿ॥੧॥ਅਵਰਉਟਮੇਕੇਇਨਸੁਣੈਇਕਹਰਿਕੀਏ

ਟੇਮੇਅਸਿਆ। ਵਿਆਦੀਨੁਕਰਮਰਦਾਸਿਆ। ਜਿਉਸਕੁਪ੍ਰਦਪ੍ਰਕੁਨਿਦਾਸ। ਪ੍ਰਕੁਚਰਨਕੀ
ਮਨਿਪਿਆਸਿਆ। ਜਨਨਾਨਕਦਾਸੁਕੀਅਤੁਹੈਤੁਮਰਾਹਉਬਲਿਬਲਿਸਦਾਬਲਿਜਾਸਿ
॥੨॥੧॥੩੩॥ ਕਾਨਕਮਹਲ ੫॥

॥੫੫॥੬॥

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਜਗਤਉਪਾਰਨਨਾਮੁਪ੍ਰਿਅਤੇਰੈ॥ ਨਦਨਿਪਿਨਾਮਨਿਪਾਨੁਹਰਿਕੇਰੈ॥ ਹਰਿਰੰਗਾਰੰਗ
ਰੰਗਅਨੁਪੇਰੈ॥ ਕਾਹੇਰੇਮਨਮੋਹਿਮਗਨੇਰੈ॥ ਨੈਨਹੁਦੇਖਸਾਪ੍ਰਦਰਸੇਰੈ॥ ਸੇਪਦੈਜਿਸੁਲਿ
ਖਤੁਲਿਲੇਰੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਦਉਸਾਪਸਿਤਚਰਨੇਰੈ॥ ਬਾਛਉਪ੍ਰਗਿਪਦਿਤ੍ਰਕੇ
ਰੈ॥ ਵਿਛਸੇਗਿਨਚਾਲੈਲਾਖਕੇਰੈ॥ ਪ੍ਰਭਜੇਕੇਨਾਮੁਅੰਤਿਪੁਕੇਰੈ॥ ੧॥ ਮਨਸਾਮਾ
ਨਿਦੇਕਨਿਰੰਕੇਰੈ॥ ਸਗਲਤਿਆਗਿਗੁਭਾਉਦੁਜੇਰੈ॥ ਕਉਨਕੁਹਾਹਉਗੁਨਪ੍ਰਿਅਤੇਰੈ॥
ਬਰਨਨਸਾਕਉਦੇਕਦਲੇਰੈ॥ ਦਰਸਨਪਿਆਸਬਹੁਤਮਨਿਮੇਰੈ॥ ਮਿਲਿਨਾਨਕਦੇਦੁਜ
ਗਤੁਗੁਰਕੇਰੈ॥ ੨॥੧॥੩੪॥ ਕਾਨਕਮਹਲ ੫॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਉਨਖਿਪੇਦਰਸਨਪਰਸਨ
॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ਆਸਪਿਆਸਸਭਲਮੂਰਤਿਉਮਗਿਯੀਉਤਰਸਨ॥ ੧॥ ਦੀਨ
ਲੀਨਪਿਆਸਮੀਨਸੀਤਨਾਰਹਿਸੀਤਨ॥ ਹਰਿਸੀਤਨਕੀਰੇਨਹੀਅਭਿਅਰਪਿਦੇਨ॥ ਪ੍ਰ
ਭਭੁਦੇਹੈਕਿਰਪੇਨ॥ ਮਨਮੋਹਤਿਆਗਿਛੋਡਉਤਉਨਾਨਕਹਰਿਜੀਉਭੋਟੇਨ॥ ੨॥੨॥
੩੫॥ ਕਾਨਕਮਹਲ ੫॥ ਰੰਗਿਰੰਗਿਰੰਗਨਕੇਰੰਗ॥ ਕੀਟਹਸਤਪੂਰਨਸਕੁਸੰਗ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ਬਰਤਨੇਮਤੀਰਬਸਹਰੀਗਾ॥ ਜਲਹੇਦਤਕੁਖਨਅਰੁਨੰਗ॥ ਧੁਜ
ਚਾਰਕਰਤਮੇਲਿਗਾ॥ ਚਕਰਮਤਿਲਕਖਦਿਗਾ॥ ਦਰਸਨਭੇਦੈਬਿਨਸੀਤਸੰਗ॥ ੧॥
ਹਰਿਨਿਗ੍ਰਿਹਿਅਹਿਅਤਿਰਹਤਿਬਿਟੇਗਾ॥ ਹਉਰੇਗਾਬਿਅਪੈਭਵੈਨਭੰਗਾ॥ ਕਾਮਰੂਪਅਤਿ
ਤ੍ਰਿਸਨਾਜਰੰਗ॥ ਸੇਮੁਕਤਨਾਨਕਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰਏਗਾ॥ ੨॥੩॥੩੬॥ ॥ ॥

ਕਾਨਕਮਹਲ ੫॥

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਤਿਖਬੁਝਿਗਈ॥

॥੫੫॥੭॥

ਗਈ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਜਨਾ ਪੰਚ ਭਾਗੇ ਚੋਰ ਸਹਜੇ ਸਖੇ ਨੇ ਰਹੇ ਗਣਗਾ ਵਤੀ ਗਾਵਤੀ ਗਾਵਤੀ
 ਦਰਸਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਜੇ ਸੀਕਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਸਿ ਉਮੇਸਿ ਉਮੇਸਿ ਉਮੇਸਿ ਉਮੇਸਿ ਉਮੇਸਿ
 ਰਹਿ ॥ ਹੀਉ ਤੁਮਾਰੇ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਗਈ ॥ ੧ ॥ ਪਹਿਲੈ ਪੈਸਿ ਤਪਾਇ ਪਿ
 ਆਇ ਪਿਆਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਬਾਨ ਤੇਰੇ ਕੇ ਹਰੇ ਜਿਤੁ ਸਿਤ ਨ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਅਨਿ
 ਕ ਦਾਸ ਕੀਰਤਿ ਕਰਹਿ ਤੁਹਾਰੀ ਸੋਈ ਮਿਲਿ ਉਜੇ ਭਾਵ ਤੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਹਰਿ ਉਸ ਮਾਇ
 ॥ ਇਕਤੁ ਹੀਤੁ ਹੀਤੁ ਹੀ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥ ੨੭ ॥

॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰ ੨ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਤਿਆਗੀ ਮੇਗ ਮਾਨ ਮਾਨੁ ਪੇਖਤਾ ਦਇਆਲ ਲਾਲ ਹੀ ਮਨੁ ਚਰਨ ਰੇਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਹਰਿ ਸਿਤ ਮੈਤ ਗੋਪਾਲ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਿਦੈ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਇ ਦਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰੀ
 ਤਿ ਲਾਇ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਮੋਹਨਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਮਾਇਆ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ
 ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ॥ ਤਜਿ ਮੋਹ ਭਰਮ ਸਗਲ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੩੫ ॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
 ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਨ ਮਲਨ ਦਹਨ ਲਹਨ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਅਨਨ ਹੀਉ ਪਾਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥
 ਤਟਨ ਖਟਨ ਨਹੇ ਮਨ ਨਾਹੀ ਡੰਡਾ ਪਾਰਿ ਸੁਆਉ ॥ ੧ ॥ ਜਤਨ ਭਾਤਨ ਤਪਨ ਕ੍ਰਮਨ ਅਨਿ
 ਕ ਕਥਨ ਕਥਤੇ ਨਹੀ ਬਾਹ ਪਾਈ ਠਾਉ ॥ ਸੇਧ ਸਗਰ ਸੇਧ ਨਾ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਭੁਜਨਾਉ ॥ ੨
 ॥ ੨ ॥ ੩੬ ॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

॥ ਪ੍ਰ ੨ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪਤਿ ਤਪਾਵਨ ਭਗਤਿ ਬਛਲੁ ਭੋਹਰਨ ਤਾਰਨ ਤਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਨੈਨ ਤਿਪ
 ਤੇ ਦਰਸ ਪੇਖਿ ਜਸ ਤੇ ਪਿਸਨੁ ਤਕਰਨਾ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਦਾ ਤੇ ਦੀਨ ਗੋਬਿੰਦ ਸਰਨਾ ॥
 ਆਸ ਪੂਰਨ ਦੁਖ ਬਿਨਾਸਨ ਗਹੀ ਉਟਨਾਨ ਕੁਹਰਿ ਚਰਨਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੪੦ ॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹ
 ਲਾ ੫ ॥ ਚਰਨ ਸਰਨ ਦਇਆਲ ਕੁਰ ਆਨ ਨਹੀ ਜਾਈ ॥ ਪਤਿ ਤਪਾਵਨ ਬਿਰ
 ਦੁ ਸੁਆਮੀ ਉਪਰ ਤੇ ਹਰਿ ਪਿਆਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਸੈਸਾਰ ਗਾਰਬਿ ਕਾਰਸਾਗ

ਰੁਪਤਿਤਮੇਹਮਾਨਅੰਧਾ। ਬਿਕਲਮਾਇਆਸੀਗਿਬੰਧਾ। ਕਰੁਗਹੇਪ੍ਰਭੁਆਪਿਕਾਮਿਹੁ
 ਰਾਖਿਲੇਹੁਗੋਬਿੰਦਰਾਇ॥੧॥ ਅਨਾਥਨਾਥਸਨਾਥਸਿਤਨਕੋਟਿਪਾਪਬਿਨਾਸਾ। ਮਨਿਦ
 ਰਸਨਕੀਪਿਅਸਾ। ਪ੍ਰਭੁਪੂਰਨਗੁਨਤਾਸਾ। ਕ੍ਰਿਪਾਦਇਅਲਗੋਪਾਲਨਾਨਕਹਰਿਰਸ
 ਨਾਗੁਨਗਾਇ॥੨॥੨॥੪੧॥ ਕਾਨਕਮਹਲਾ ੫॥ ਫਗਿਦਰਉਅਨਿਕਛਾਰਉਸੁਖਪ੍ਰ
 ਸਿਨਅਸੁਹਗਪਲਕਾਤਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਕਨਿਕਮੰਦਰੁਪਾਟਸੇਜਸਖੀਮੋਹਿਨਾ
 ਗਿਦਿਨਸਿਉਤਾਤਾ॥੧॥ ਮੁਕਤਿਲਾਲਅਨਿਕਭੋਗਬਿਨੁਨਾਮਨਾਨਕਹਾਤਾਰੁਖੇਭੋਜਨ
 ਭੂਮਿਸੇਨਸਖੀਪ੍ਰਿਅਸੀਗਿਸੁਖਿਬਿਹਾਤਾ॥੨॥੩॥੪੨॥ ਕਾਨਕਮਹਲਾ ੫॥ ਅੰਗੇ
 ਤੇਰੇਮੁਖਜੇਰੇਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਮਨਲੇਰੇ। ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੀਮੇਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥
 ਗਿਹਿਸੇਜਸੁਹਾਦੀਅੰਗਨਿਚੈਨਾ। ਤੇਰੇਗੀਤੇਰੇਪੰਚਦੂਤਨਸਿਉਸੀਗਤੇਰੇ॥੧॥ ਅਇ
 ਨਜਾਇਬਸੈਨਿਜਾਸਨਉਪਕਮਲਬਿਗਸੇਰੇ। ਚੁਟਕੀਹਉਮੇਸੇਰੇ। ਗਾਇਉਗੀਗ
 ਇਉਪ੍ਰਭਨਾਨਕਗੁਨੀਗਹੇਰੇ॥੨॥੪॥੪੩॥ ਕਾਨਕਮਹਲਾ ੫॥ ਘਰੁ ੯॥ ਤਾਤੇ
 ਜਪਿਮਨਾਰਹਿਜਾਪਾ। ਜੇਸੀਤਬੇਦਕਰਤਪੰਥਗਾਥਰੇਮੇਹਮਾਨਅਹੰਤਾਪਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਜੇਗਤੇਮਾਤੇਸੀਗਿਬਪੁਰੀਮਾਇਆਮੇਹਸੀਤਾਪਾ। ਨਾਮੁਜਪਤਸੇਉਜਨਉਪਰੈਜਿਸਹਿਉ
 ਪਾਰਹੁਆਪਾ। ਬਿਨਸਿਜਾਇਮੇਹੁਭੈਰੁਮਾਨਾਨਕਸੀਤਪ੍ਰਤਾਪਾ॥੨॥੫॥੪੪॥ ॥
 ॥ ਕਾਨਕਮਹਲਾ ੫॥

॥ ਘਰੁ ੧॥ ॥ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਐਸੇਦਲਦੇਹਜੀਸੀਤਹੁ
 ਜਾਤਜੀਉਬਲਿਹਾਰੀ॥ ਮਾਨਮੇਹੇਪੰਚਦੇਹੀਉਰਾਇਨਿਕਦਿਬਸਿਉਤਾਕੀਸਰਗਿਸਾਧਅ
 ਇਦੁਤਸੀਗਨਿਦਾਰਿ॥੧॥ ਕੇਇਜਨਮਿਜੇਨਿਕੁਰਮਿਉਹਾਰਿਪਹਿਉਦੁਆਰਿ॥੧॥ ਕਿਰਪਾ
 ਗੋਬਿੰਦਕਈਮਿਲਿਉਨਾਮੁਆਧਾਰੁ। ਦੁਰਲਭਜਨਮੁਸੁਠਲਨਾਨਕਉਤਾਰਿਪਾਰਿ॥
 ੨॥੧॥੪੫॥ ਕਾਨਕਮਹਲਾ ੫॥ ॥ ਘਰੁ ੧੧॥ ॥ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥

॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ਆਪਨ ਆਏ ॥ ਕਹੁ ਨ ਜਨੇ ਉਕਹੁ ਦਿਖਾਏ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਿ ਓਸ ਖਬਾਏ ਭੋਲੇ
 ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਸਿਜੇਗ ਮਿਲਾਏ ਸੇਵਾ ਸੰਗਾਏ ॥ ਕਹੁ ਨ ਜਾਏ ਪਰਹਿਬ ਸਾਏ ॥ ਗੁਨ ਨਿਧ
 ਨ ਪ੍ਰਗਟਿ ਉਇ ਹੁੰਦੇ ॥ ੧ ॥ ਚਰਨ ਲੇਭਾਏ ਆਨਤ ਜਾਏ ॥ ਬਾਨ ਬਨਾਏ ਸਰਬ ਸਮਾਏ ॥ ਰ
 ਸ ਵਿਰਸ ਵਿਨਾਨ ਕਹੁ ਨ ਬੋਲੇ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੪੬ ॥ ਕਾਨਕ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਠਾਕੁਰ ਮਿ
 ਲਨ ਦੁਰਾਈ ॥ ਪਰਮਿਤਿ ਰੂਪ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਰਹਿ ਓਸ ਰਬ ਸਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥
 ਕਹਨਿ ਭਵਨਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ਉਏ ਆਨਿ ਕਉ ਕਤਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਜਤਨ ਜਤਨ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਰੇਤ
 ਉਮਿਲਿ ਉਜੇ ਉਕਰ ਪਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆ ਰਹਿ ਪਾਗਿ ਪਿਜਨ ਨਾਨਕ ਸਿਤਰੇ ਨਾਈ
 ੨ ॥ ੨ ॥ ੪੭ ॥ ਕਾਨਕ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਮਾਈ ਸਿਮਰਤ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਹੋਰੁ
 ਭਿਤ ਉਚਰਨਾਰ ਬਿੰਦ ਸਾਸ ਨਿਸਿਭੇਗ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਨ ਆ
 ਪਨ ਤੁਟਤ ਨਾਹੀ ਜੇਗ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਪਨੁ ਸਰਬ ਸੇਹ ਰਿਗੁਨ ਨਿਧੇ ਸੁਖੁ ਮੋਗ ॥ ੧ ॥ ਈਤ ਉਤਰਾ
 ਮ ਪੂਰਨ ਨਿਰਖਤ ਰਿਦਖੇਗ ॥ ਸਿਤ ਸਗਨਿਤ ਰਨ ਨਾਨਕ ਬਿਨ ਸਿਉ ਦੁਖ ਘੋਗ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪੮
 ॥ ਕਾਨਕ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗੇ ਅਸਨੇਹਿ ॥ ਸਾਜਨੇ ਤੁਮੀ ਤੁਮੇਰਾ ਗਿਹ ਤੇਰੇ ਸਭ ਕੇ
 ਹਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਆਨ ਸਾਗ ਉਤਨ ਮਾਗ ਉਪਨ ਲਖ ਮੀਸੁ ਤੇਹਾ ॥ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਭੁਗ
 ਤਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮ ਨਿਪਾਨ ॥ ਭੈਭਾਇ ਭੁਗਤਿ ਨਿਹਾਲੁ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਰ ਬਾਨਿ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥
 ੪੯ ॥ ਕਾਨਕ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਕਰਤ ਕਰਤ ਚਰਚ ਚਰਚ ਚਰਚ ਚਰਚੀ ॥ ਜਗ ਪਿਆਨ ਕੇਖਿ
 ਤਿ ਆਨਿ ਛਿਰਤ ਛਿਰਤ ਪਰਿਤ ਪਰਿਤ ਚਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਅਹਿ ਅਹਿ ਅਹਿ
 ਦੁਰਮੁ ਫੁਰਮੁ ਫੁਰਮੁ ਫੁਰਮੁ ਦੁਰਈ ॥ ਜਤਿ ਜਾਤਿ ਜਾਤ ਜਾਤ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਾਲ ਹਈ ॥ ਮਾਨੁ ਮਾ
 ਨੁ ਮਾਨ ਤਿ ਆਗਿ ਮਿਰਤਿ ਮਿਰਤਿ ਮਿਰਤਿ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਸਦਾ ਹਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ
 ਸੁਕਹੰਤ ਨਾਨਕ ਸੁਨਹਰੇ ਮੁਕੁ ਬਿਨੁ ਭੁਜਨਿ ਭੁਜਨਿ ਭੁਜਨਿ ਅਹਿਲਾ ਜਨ ਮੁਗਈ ॥ ੨ ॥ ੫
 ॥ ੫੦ ॥ ਚਉਪਦਿ ਆਵਾਜ ਮਲਾ ॥ ਮ ੪ ੪ ॥ ੧੨ ॥ ਮ ੩ ੫ ੩ ॥ ਜੁਮਲਾ ॥ ੬ ੨ ॥ ਕਾਨਕ ਮ
 ਹਲਾ ੪ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ਅਗ ॥ ॥ ੫੫ ॥ ੨ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

੧੩ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਗੋ॥ ਜਿ
 ਓ ਜਿ ਓ ਜਪੇ ਤਿਵੈ ਸੁਖਿ ਪਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਮਾਵੈ ਗੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਭਗਤਿ
 ਜਨੀ ਕੀ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਲੈ ਚਾਨਾ ਮੁਖ ਪਤਿ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਗੋ॥ ਅਨਿਰਸਿ ਸੁਾਇ ਗਏ ਸਭ ਨੀ ਕਰਿ ਬਿ
 ਨੁ ਨਾਵੈ ਵਿਛੁਨ ਸਮਾਵੈ ਗੋ॥ ੧॥ ਗਰਮਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਗੁਰ ਮੀਠੇ ਬਚਨ ਕਰ
 ਵੈ ਗੋ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੀ ਪੁਰਖ ਪੁਰਖੋ ਤਮ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਵੈ ਗੋ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਸੁਨ
 ਤਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਦ੍ਰਿਅ ਮਨੁ ਭੀ ਨਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਆਵੈ ਗੋ॥ ਤਹ ਅਨਹਦ ਪੁਨਿ ਬਾਜਹਿ ਨਿਤ ਬਾ
 ਜੇ ਨੀ ਸੁਰਿ ਪਾਰਿ ਚੁਆਵੈ ਗੋ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਇਕੁ ਤਿਲ ਤਿਲੁ ਗਾਵੈ ਮਨ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਵੈ
 ਗੋ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣੈ ਨਾਮੋ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਨਾਮਿ ਹੀ ਤਿਪਤਾਵੈ ਗੋ॥ ੪॥ ਕਨਿਕ ਕਨਿਕ ਪਹਿਰੇ ਬਹੁ
 ਗਨ ਕਾ ਪਰੁ ਭਾਤਿ ਬਲਾਵੈ ਗੋ॥ ਨਾਮ ਬਿਨ ਸਭਿ ਠੀਕ ਠੀਕ ਨੇ ਜਨ ਮਿ ਮਰੈ ਛਿਰਿ ਆਵੈ
 ਗੋ॥ ੫॥ ਮਾਇਆ ਪਟਲਿ ਪਟਲਿ ਹੇਠਾ ਗੀਘਰ ਘੁਮਨਿ ਘੇਰਿ ਘਲਾਵੈ ਗੋ॥ ਪਾਪ ਬਿਕਾ
 ਰ ਮਨੁ ਰਸ ਭਿਛਾਰੇ ਬਿਖੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰਿ ਉਨ ਜਾਵੈ ਗੋ॥ ੬॥ ਭੁਓ ਬੋਰਾ ਗੁਛੁ ਇਛਾ ਹੋ ਬੋਹਿ ਧੁਗੁਰ
 ਖੇਦੁ ਰਸ ਬਿਤਰਾਵੈ ਗੋ॥ ਗਰਮ ਨਾਮ ਹਰਿ ਭੀ ਟੀ ਮੇਹ ਰਿਗ ਮੇਨਾ ਮਿਸਾਵੈ ਗੋ॥ ੭॥ ਅਗਿਅ
 ਨੀ ਲਾਇ ਸਟੁ ਲਿਅ ਗੁਰ ਗਿਅ ਨੇ ਲਾਇ ਜਗਾਵੈ ਗੋ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਆਪਣੇ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿ
 ਵੈ ਚਲਾਵੈ ਗੋ॥ ੮॥ ੧॥ ਕਾਨਕ ਮਹਲਾ ੪॥ ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਰਾਵੈ ਗੋ॥ ਜੇ
 ਜੇ ਜਪੇ ਸੇਈ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ਜਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਦ ਸਮਾਵੈ ਗੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸ੍ਰਿਪਾ ਸ੍ਰਿਪਾ ਸ੍ਰਿਪਾ
 ਰਿਹਰਿ ਜੀਉ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮਿ ਲਗਾਵੈ ਗੋ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਾਵਹੁ ਮਿਲਿ ਸ
 ਤਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵੈ ਗੋ॥ ੧॥ ਜਨ ਮਜਨ ਮਕੀ ਹਉ ਮੇ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਮਿਲਿ ਸੇਗਤਿ ਮਲੁ
 ਵੈ ਗੋ॥ ਜਿਉ ਲੇਹਾ ਤਰਿਉ ਸੇਗਿ ਕਾਸਟ ਲਗਿ ਸਬਦਿ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਗੋ॥ ੨॥ ਸੇਗਤਿ
 ਸੇਤ ਮਿਲਹੁ ਸੇਗਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਵੈ ਗੋ॥ ਬਿਨੁ ਸੇਗਤਿ ਕਰਮ ਕਰੇ ਅਭਿਮਾਨੀ ਕਾਇਆ ਟੀ
 ਕੀ ਚੜ੍ਹ ਪਾਵੈ ਗੋ॥ ੩॥ ਭਗਤਿ ਜਨਾ ਕੀ ਹਰਿ ਰਖਵਾਰੇ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਲਗਾਵੈ ਗੋ॥ ਖਿ
 ਨੁ ਖਿਨੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵਤਿ ਆਈ ਸਤਿਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਸਮਾਵੈ ਗੋ॥ ੪॥ ਭਗਤਿ ਜਨਾ ਕਉ ਸ

ਦਾਨਿਦੁਰੀਐ ਜਨਨਿਦਹਿਤਾਛਲਗੁਨਪਾਦੈਗੋ। ਜੇਨਿਦਾਦੁਸਟਕਰਹਿਭਗਤਾਕੀਰਿ
 ਨਾਮਸਹਜਿਉਪਜਾਦੈਗੋ॥ ੫॥ ਬ੍ਰਹਮਕਮਲਪੁਤਮੀਤਬਿਅਸਤਪੁਤਪੁਨਪੁਜਕਰਾਦੈ
 ਗੋ। ਜੇਜੇਭਗਤਹੇਇਸੇਪੁਜਹੁਭਰਮਨਭਰਮੁਦੁਕਾਦੈਗੋ॥ ੬॥ ਜਾਤਨਜਾਤਦੇਖਿਮਤੁ
 ਭਰਮਹੁਸਕਜਨਕਪਗੀਲਗਿਪਿਆਦੈਗੋ। ਜੁਠਨਿਜੁਠਿਪਾਈਸਿਰਿਉਪਰਿਖਿਨਾ
 ਨੁਅਤਿਲੁਨਡਲਾਦੈਗੋ॥ ੭॥ ਜਨਕਜਨਕਬੈਠੈਸੀਘਾਸਨਿਨਉਮੁਨੀਪੂਰਿਲੈਲਾਦੈਗੋ
 ॥ ਨਾਨਕਕਿਰਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਠਾਕੁਰਮੇਦਾਸਨਿਦਾਸਕਰਾਦੈਗੋ॥ ੮॥ ੨॥ ਕਾਨਕਮਹ
 ਲਾ ੪॥ ਮਨਿਗੁਰਮਤਿਰਸਿਗੁਨਗਾਦੈਗੋ। ਜਿਹਦਾਦੇਕਹੇਇਲਖਕੋਟੀਲਕੋਟੀਰੇ
 ਟਿਪਿਆਦੈਗੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਹਸਠਨੀਜਪਿਉਸੇਖਨਾਗੋਰਿਜਪਤਿਅਅੰਤੁ
 ਨਪਾਦੈਗੋ। ਤੁਅਥਾਹੁਅਤਿਅਗਮੁਅਗਮੁਹੈਮਤਿਗੁਰਮਤਿਮਨਠਹਰਾਦੈਗੋ। ਜਿਨਿਤੁ
 ਜਪਿਉਤੇਈਜਨਨੀਕੇਹਰਿਜਪਤਿਅਹੁਕਉਸੁਖਪਾਦੈਗੋ। ਬਿਦਰੁਦਾਸੀਸੁਤਛੋਕਛੋਹ
 ਰਾਕ੍ਰਿਸਨਅੰਕਗਲਿਲਾਦੈਗੋ॥ ੨॥ ਜਲਤੇਉਪਤਿਭਈਹੈਕਾਸਟਕਾਸਟਅੰਕਤਰਾਦੈਗੋ
 ॥ ਰਾਮਜਨਾਹਰਿਅਪਿਸਮਾਰੇਅਪਨਬਿਰਦਰਖਾਦੈਗੋ॥ ੩॥ ਹਮਪਾਥਕਲੇਹਲੇਹਬਤਿ
 ਪਾਥਰਗੁਰਸਿਗਤਿਨਦੁਤਰਾਦੈਗੋ। ਜਿਉਸੇਤਸੇਗਤਿਤਰਿਉਜਲਾਹੇਸੇਤਜਨਅਨਿ
 ਭਾਦੈਗੋ॥ ੪॥ ਧਰੇਖਰੇਏਬੈਠਤਉਠਤਿਮਾਗਿਧੀਪਿਪਿਆਦੈਗੋ। ਸਤਿਗੁਰਬਢਨਿਬ
 ਢਨਹੈਸਤਿਗੁਰਪਾਪਹੁਕਉਤਿਜਨਾਦੈਗੋ॥ ੫॥ ਸਾਸਨਿਸਾਸਿਸਾਸਿਬਲਪਾਈਹੈਨਿਹਿ
 ਸਾਸਨਿਨਾਮੁਪਿਆਦੈਗੋ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਉਮੈਬੁਝੈਤੈਗਰਮਤਿਨਾਮਸਮਾਦੈਗੋ॥ ੬॥
 ॥ ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਜੀਅਜੀਅਨਕਉਭਾਗਹੀਨਨਹੀਭਾਦੈਗੋ। ਛਿਰਿਏਹੁਦੇਲਾਹਬਿਨ
 ਆਦੈਪਰਤਾਪੇਪਛੁਤਾਦੈਗੋ॥ ੭॥ ਜੇਕੇਭਲਲੇਕੇਭਲਅਪਨਾਗੁਰਅਗੈਛਹਿਛਹਿਪਾਦੈ
 ਗੋ। ਨਾਨਕਕਦਇਆਦਇਆਕਰਿਠਾਕੁਰਮੈਸਤਿਗੁਰਭਸਮਲਗਾਦੈਗੋ॥ ੮॥ ੩॥ ਕਾਨ
 ਕਮਹਲਾ ੪॥ ਮਨਹਰਿਰੰਗਰਾਤਾਗਾਦੈਗੋ। ਭਿੰਭੈਤ੍ਰਾਸੁਭਏਹੈਨਿਰਮਲਗੁਰਮਤਿਲ
 ਗਿਲਗਾਦੈਗੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤਾਸਕਦਬੈਰਾਗੀਹਰਿਹਰਿਨਿਕਟਿ

ਤਿਨਾ ਘਰ ਆਵੈਗੇ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪੰਕ ਮਿਲੇ ਤਾਜੀ ਵਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪੇ ਦਿਵਾਵੈਗੇ॥ ੧
 ॥ ਦੁਬਿਧਾਲੇ ਭਿਲਗੇ ਹੋਖਾਨੀ ਕੋਰੈ ਮਨਿ ਰੀਗਿਨ ਆਵੈਗੇ॥ ਫਿਰਿ ਉਲਟਿ ਜਨਮੁ ਹੋਵੈਗੇ
 ਰਬਰਨੀ ਗੁਰਪੁਰਖਿ ਲੇਰੇ ਗੁਲਾਵੈਗੇ॥ ੨॥ ਇਸ਼ੀਰ ਸੇਰ ਸੇਠ ਨਿਧਾਵਤਿ ਤੈਗੁਨੀ ਆਖਿ
 ਨਨਟਿਕਾਵੈਗੇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਚੈ ਦਸਗਤਿ ਆਵੈ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਸੋਧਾਵੈਗੇ॥ ੩॥ ਓਕਾਰਿ
 ਏਕੋਰ ਦਿਰਗਿ ਆਸਭਿਏ ਕਸਮਾ ਹਿਸਮਾਵੈਗੇ॥ ਏਕੋਰ ਧਏਕੋ ਬਹੁਰੀ ਸਭ ਏਕ ਤੁਬ ਚਨ ਚ
 ਲਾਵੈਗੇ॥ ੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਏਕੁ ਪਛਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਖਲਾਵੈਗੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਈ
 ਮਿਲੇ ਨਿਜ ਮਹਲੀ ਅਨਦਸ ਬਦਬਜਾਵੈਗੇ॥ ੫॥ ਜੀਅ ਜੀਤ ਸਭਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਓਪਾਈ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈਗੇ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੁਟੇ ਕੋ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ਆਇ ਜਾਇ ਦੁਖ ਪਾਵੈਗੇ॥ ੬॥ ਅਨਿ
 ਕ ਜਨਮ ਵਿਛੁੜੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੁ ਮਿਲਾਵੈਗੇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਤ ਮਹਾਸੁਖੁ
 ਪਾਇ ਆਮਤਿ ਮਲੀ ਬਿਗਸਾਵੈਗੇ॥ ੭॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਜਗਤੀ ਦਨ ਮੇਧਾਨਾ ਮਿ
 ਲਗਾਵੈਗੇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਹੋ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਸਤਿਗੁਰ ਸਗਨਿ ਮਿਲਾਵੈਗੇ॥ ੮॥ ੪ ॥
 ਵਾਨਕ ਮਹਲ ੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਚਲ ਚਲਾਵੈਗੇ॥ ਜਿਉ ਮੇਰਾ ਲੁਮ ਸਤੁ ਦੀਜੈ ਤ
 ਲਿਕੁ ਤੈ ਗੁਰ ਅੰਕ ਸਬਦਿ ਸ੍ਰਿਕਾਵੈਗੇ॥ ੧॥ ਚਲ ਤੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਦਹਦਿ ਸਿਗੁਰ ਰਾਖੈ ਹਰਿ
 ਲਿਵਲਾਵੈਗੇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦ ਦੇਇ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਚੁਆਵੈਗੇ॥ ਬਿਸੀ
 ਅਰੁ ਬਿਰੁ ਸੁਤਰੇ ਪੂਰਨ ਗੁਰੁ ਕਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਵੈਗੇ॥ ਮਾਇਆ ਭੁਇਆ ਗਤਿ ਸੁਨੇਨਿ
 ਨ ਆਵੈ ਬਿਖੁ ਧਰਿ ਧਰਿ ਲਿਵਲਾਵੈਗੇ॥ ੨॥ ਸੁਆਨਲੇ ਰਮਹਿ ਸਬਲਾ ਗੁਰ ਬਿਨ ਮਹਿ
 ਮਾਰਿ ਕਠਾਵੈਗੇ॥ ਸੁਤ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਨਗਰੀ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈਗੇ॥
 ਨਨਿਘਰਤਿ ਕਠਿ ਕਠਾਵੈਗੇ॥ ਤਾਹਿ ਤਾਹਿ ਨਿਕਲਾਵੈਗੇ॥
 ॥੪॥ ਸੁਪਨ ਜਾਵੈਗੇ॥ ਮੇਕ ਰੈ ਕਰਾਵੈ ਹਉ ਮੇਧਾ ਪਕੋਇ ਲੇ ਆਨ ਜਾ
 ਹੁਰਿ ਲਾਵੈਗੇ॥ ਮਾਇਆ ਕਾਲੁ ਦੁਖ ਦਾਈ ਹੋਏ ਜੇਥੀ ਜੈ ਸੋ ਮਦ ਸਾਵੈਗੇ॥ ੬॥ ਸਿਤਗੁਰ ਮਨਾ

੬੩੫

ਰਹਾਉ॥

ਮ ਲੇਖਰਚਢਲਪਤਿਪਾਵੈਗੋ॥ ਪਾਇਖਰਚਦੇਵਹਿਬਹੁਤੇਰਾਹਰਿਦੇਦੇ
 ਤੋਟਨਆਵੈਗੋ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਪਨੁਹੈਰਿਦਮੰਤਰਿਗੁਰਸਰਨਾਈਪਾਵੈਗੋ॥ ਨਾਨਕਰਇ
 ਆਦਿਅਵਹਿਦੀਨੀਦੁਖਦਾਲਦੁਭੈਜਸਮਾਵੈਗੋ॥ ੫॥ ੫॥ ਕਾਨਕਮਹਲਾ ੪॥
 ਮਨਸਤਿਗੁਰਸਰਨਿਪਿਆਵੈਗੋ॥ ਲੇਹਹਿਰਨੁਹੈਸੇਗਿਪਾਰਸੰਗੀਨਪਾਰੋਕੇਹੋਇਅ
 ਵੈਗੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਹਾਪੁਰਖਹੋਪਾਰਸੁਜੇਲਾਗੈਸੋਛਲਪਾਵੈਗੋ
 ॥ ਜਿਉਗਰਉਪਦੇਸਿਤਰੇਪੁਹਲਾਦਾਗਰਸੇਵਕਿਪੈਜਰਖਾਵੈਗੋ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਬਚ
 ਨੁਬਚਨੁਹੈਨੀਕੋਗੁਰਬਚਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਵੈਗੋ॥ ਜਿਉਅੰਬਰੀਕਿਅਮਰਾਪਦੁਪਾਇਆ
 ਸਤਿਗੁਰਮੁਖਬਚਨਪਿਆਵੈਗੋ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰਸਰਨਿਮਨਭਾਈਸਧਾਸਧਾਵਰਿਧਿ
 ਆਵੈਗੋ॥ ਦਇਆਲਈਨਭਏਹੈਸਤਿਗੁਰਹਰਿਮਾਰਗਪੰਥਦਿਖਾਵੈਗੋ॥ ੩॥ ਸ
 ਤਿਗੁਰਸਰਨਿਪਦੇਸੇਥਾਪੈਤਿਨਰਾਖਨਕਉਖੂਭਾਵੈਗੋ॥ ਜੇਕੈਸਿਰਸੇਪੈਜਨਉਪ
 ਰਿਠਿਰਿਠਿਲਟੇਤਿਸਹਿਲਗਾਵੈਗੋ॥ ੪॥ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਸਰਸੇਵਹਿਤਿਨਰ
 ਰਗਮਨੁਦਿਵਾਵੈਗੋ॥ ਗੁਰਮਤਿਗੁਰਮਤਿਗੁਰਮਤਿਪਿਆਵਹਿਹਰਿਗਲਿਮਿਲਿਮਿ
 ਲਾਵੈਗੋ॥ ੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦੁਬੇਦੁਗੁਰਪਰਚੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵੈ॥ ਹਰਿਹਰਿਰੂਪੁ
 ਹੋਵੈਹਰਿਜਨਕਉਹਰਿਹਰਿਪੂਜਕਰਾਵੈਗੋ॥ ੬॥ ਸਾਕਤਨਰਸਤਿਗੁਰਨਰੀਕੀਆਤੇ
 ਬੇਮੁਖਹਰਿਭਰਮਾਵੈਗੋ॥ ਲੇਕੁਲਿਹਰਿਸੁਆਨਕੀਸਿਗਤਿਬਿਖੁਮਾਇਆਕਾਰੀਗਿਲਾ
 ਵੈਗੋ॥ ੭॥ ਰਾਮਨਾਮੁਸਕੁਜਗਕੁਤਾਰਕਉਲਗਿਸਿਗਤਿਨਾਮੁਪਿਆਵੈਗੋ॥ ਨਾਨਕ
 ਰਾਖੁਰਾਖੁਪੂਰਮੇਰੇਸਤਸਿਗਤਿਰਾਖਿਸਮਾਵੈਗੋ॥ ੮॥ ੬॥ ਛਕ ੧॥ ॥

॥ ਕਾਨਕਮਹਲਾ ੫॥

॥ ਛੰਤੁ॥

੧ੳਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੫ਸੇਉਪਰੇਜਿਨ

ਰਾਮਪਿਆਏ॥ ਜਤਨਮਾਇਆਕੇਕਾਮਨਆਏ॥ ਰਾਮਪਿਆਏਸਕੁਛਲੁਪਾਏਪੀਨਿਪੀਨਿ
 ਤੇਬਡੁਭਾਗੀਆ॥ ਸਿਤਸੇਗਿਜਾਗੇਨਾਮੁਲਾਗੇਏਕਸਮਿਉਲਿਵਲਾਗੀਆ॥ ਤਜਿਮ

੬੬੬

ਨਮੋਹਬਿਕਰਸਾਪੁਲਗਿਤਰਉਤਿਨਕੋਪਾਏ॥ ਬਿਨਦੈਤਿਨਾਨਸਰਨਿਸੁਆਮੀਵਡੁਠ
 ਗੀਦਰਸਨੁਪਾਏ॥ ੧॥ ਮਿਲਿਸਾਪੁਨਿਤਕੁਜਗਿਨਾਗਇਟਿ॥ ਰਸਕਿਰਸਕਿਸੁਆਮੀਗੁ
 ਨਗਇਟਿ॥ ਗੁਣਗਾਇਤੀਵਹਿਹਰਿਅਮਿਉਪੀਵਹਿਜਨਮਮਰਨਭਾਗਏ॥ ਸਤਸੰਗਿ
 ਪਾਈਐਹਰਿਪਿਆਈਐਬਹੁਕਿਦੁਖੁਨਲਗਏ॥ ਕਰਿਦਇਆਦਇਆਤੇਪੁਰਖਬਿਪਤੇ
 ਸਿਤਸੇਵਾਕਮਾਇਟਿ॥ ਬਿਨਦੈਤਿਨਾਨਕਜਨਪੁਰਿਬਾਛੁਹਿਹਰਿਦਰਸਸਹਜਿਸਮਾਇਦੁ
 ॥੨॥ ਸਗਲੇਜੰਤੁਜਗੁਗੋਪਾਲੇ॥ ਜਪਤਪਸਿਜਮਪੁਰਨਪਾਲੇ॥ ਨਿਤਕੁਜਗੁਸੁਆਮੀਐਤਰ
 ਜਾਮੀਸਭਲਜਨਮੁਸਬਾਇਆਗੋਬਿੰਦੁਗਾਈਐਨਿਤਪਿਆਈਐਪਰਦਾਨੁਸੇਈਆਇਆ
 ॥ ਜਪਤਪਸਿਜਮਹਰਿਹਰਿਨਿਰੰਜਨੁਗੋਬਿੰਦੁਪਨੁਸਿਛਿਛਾਲੇ॥ ਬਿਨਦੈਤਿਨਾਨਕਦਇਆ
 ਦੀਜੈਹਰਿਰਤਨਬਾਧਉਪਾਲੇ॥ ੩॥ ਮੰਗਲਚਾਰਚੋਜਅਨੰਦਗਾਕਰਿਕਿਰਪਾਮਿਲਿਖਰ
 ਮਾਨੰਦਗਾਪ੍ਰਭਮਿਲਿਸੁਆਮੀਸੁਖਹਿਗਾਮੀਇਛਾਅਨਕੀਪੁਨੀਅਗਾਬਜੀਬਧਾਈਸਹਜੇ
 ਸਮਾਈਬਹੁਕਿਦੁਖਨਹੀਅਗਾਲੇਕੀਠਿਲਾਏਸੁਖਦਿਖਾਏਬਿਕਾਰਬਿਨਸੇਮੰਦਗਾਬਿਨ
 ਦੈਤਿਨਾਨਮਿਲਿਸੁਆਮੀਪੁਰਖੁਪਰਮਾਨੰਦਗਾ॥ ੪॥ ੧॥ ਅਸਟਪਟੀਆਕਾਨੁਮਲਾ ੬॥

੨੩ ੪॥ ਛੰਤ ੧॥ ਜੇਕੁ ੨॥
 ॥ ਕਾਨਕੇਵੀਵਾਰਮਹਲਾ ੪॥ ੧੩ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥
 ॥ ਸੁੰਦਰਕੀਪੁਨੀ॥ ॥ ਸਲੋਕਮਃ ੪॥ ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਨਿਪਨੁਹਰਿਗੁਰ
 ਮਤਿਰਖਉਰਧਾਰਿ॥ ਦਾਸਨਿਦਾਸਹੋਇਰਹਗੁਉਐਬਿਖਿਆਮਾਗਿਜਨਮਪਦਾਜੀ
 ਤਿਅਕਤਨਆਵੇਹਾਰਿ॥ ਪਨਧਨੁਵਡਕਗੀਨਾਨਕਾਜਿਨਿਗੁਰਮਤਿਰਸੁਸਾਰਿ॥ ੧॥ ਮਃ
 ੪॥ ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦੁਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥ ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦੁਪਿਆਈਐਤ
 ਦਰਗਾਈਮੁਖਾ॥ ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦੁਜਪਿਮੁਜਲੁਪਰਧਾਨੁ॥ ਨਾਨਕਗੋਬਿੰਦੁਹਰਿਚਿ
 ਤੁਮਿਲਿਹਰਿਪਾਇਆਨਮੁ॥ ੨॥ ਪਉਉੜੀ॥ ॥ ਤੁਅਧੇਹੀਸਿਧਸਾਧਿਕੇਤੁਆ
 ਪੇਹੀਜਗਜਗੀਆ॥ ਤੁਅਧੇਹੇਰਸੀਅਨਾਤੁਆਪੇਹੀਭੋਗਭੋਗੀਆ॥ ਤੁਅਧੇਆਪਿਦਰ

ਤਿਦਾਤੁਆਪਿਕਰਹਿਸਹੇਗੀਆ। ਸਿਤਸਿਗਤਿਸਤਿਗਰਪੈਨਪੈਨਪੈਨਪੈਨਜਿਤਮਿ
 ਲਿਹਰਿਬੁਲਗਬਲੇਗੀਆ। ਸਭਿਕਹੁਮੁਖਹੁਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿ
 ਤਸਭਪਾਪਲਹੇਗੀਆ। ੧॥ ਸਲੋਕਮ ੪ ੪॥ ਹਰਿਅਪੇਅਪਿਦਇਲੁਹਰਿਹਰਿ
 ਅਪੇਕਰੇਸਹੇਇ। ਹਰਿਅਪੇਅਪਿਦੁਰਤਦਾਹਰਿਜੇਦੁਰਮਦਰਨਕੇਇ। ਜੇਹਰਿਪ੍ਰਕੁਤਾ
 ਵੇਸੇਥੀਐਜੇਹਰਿਪ੍ਰਕੁਕਰੇਸਹੇਇ। ਨਾਨਕਗਰਮਖਿਹਰਿਸਾਲਾਹਿਅਤਨਮਨਸੀ
 ਤਲਹੇਇ। ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਸਭਿਜੇਤਿਤੇਰੀਜਗੰਜੀਦਨਾਤੁਪਾਇਪਾਇਰੀਗੰਗਨਾ।
 ਸਭੁਪਿਆਵਹਿਤੁਪਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਤੁਸਤਿਸਤਿਪੁਰਖਨਿਰੰਜਨਾ। ਇਕਦਾਤਾਸਭੁਜਤਭਿ
 ਧਾਰੀਆਹਰਿਜਾਚਹਿਸਭੁਮੰਗਮੰਗਨਾ। ਸੇਵਕਠਾਕੁਰਸਭੁਤੁਹੈਤੁਹੈਗੁਰਮਤੀਹਰਿਚੈ
 ਗਚੰਗਨਾ। ਸਭੁਕਹੁਮੁਖਹਰਿਖੀਕੇਸਹਰੇਰਿਖੀਕੇਸਹਰੇਜਿਤਪਾਵਹਿਸਭੁਭਲਭਲ
 ਨਾ। ੩॥ ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੪॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਪਿਆਇਮਨਹਰਿਦਰਗਹਪਾਵਹਿ
 ਮਾਨ। ਜੇਇਛਹਿਸੇਭਲਪਾਇਸੀਗੁਰਸਬਰੀਲਗੈਪਿਆਨਾ। ਕਿਲਦਿਖਪਾਪਸਭਿ
 ਕਟੀਅਹਿਹਉਮੇਚੁਕੇਗੁਮਾਨਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਕਮਲੁਦਿਗਸਿਆਸਭੁਆਤੁਮਕਹਮਪਛਾਨ
 ॥ ਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਿਪ੍ਰਕੁਜਨਨਾਨਕਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮ। ੧॥ ਮ ੪ ੪॥ ਹਰਿਹਰਿ
 ਨਾਮਪਾਵਹਿਤੁਹੈਨਾਮਜਪਤਿਦੁਖਜਾਇ। ਜਿਨਕਉਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਿਮਨਿਦੁਸਿਅ
 ਆਇ। ਸਤਿਗੁਰਕੋਭੁਏਜੇਚਲੈਤਿਨਿਦਾਲਦੁਖਲਹਿਜਾਇ। ਅਪਨੈਭੁਏਕਿਨੈਨ
 ਆਇਉਜਨਮਦੇਖਹੁਮਨਪਤੀਆਇ। ਜਨਨਾਨਕਦਾਸਨਦਾਸਹੇਜੇਸਤਿਗੁਰਲਾਗੇਪਾ
 ਧਿ। ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਜੁਥਾਨਬਨੈਤਰਿਭੁਰਪੁਰਿਹਰਿਕਿਰਤੇਸਭੁਤੇਰੀਬਣਤਬਣਾਵ
 ਟੀ। ਰਿਗਿਪਰੇਗਿਸਿਸਦਿਸਭੁਸਾਜੀਬਹੁਬਹੁਬਿਧਿਭੀਤਿਉਪਦੁਟੀ। ਸਭਿਤੇਰੀਜੇਤਿ
 ਜੇਤਿਦਿਓਦਰਤਹਿਗੁਰਮਤੀਤੁਪੇਲਾਵਟੀ। ਜਿਨਹੇਹਿਦਇਆਲਤਿਨਸਤਿਗੁਰਮੇ
 ਲਹਿਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਮਣਾਵਟੀ। ਸਭੁਬੋਲਹੁਰਾਮਰਾਮੇਸੀਰਾਮਰਾਮੇਜਿਤੁਦਾਲਦੁ
 ਦੁਖਸਭਿਲਹਿਜਾਵਟੀ। ੩॥ ਸਲੋਕਮ ੨ ੪॥ ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਸੁਹਰਿ

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਉਰਧਾਰਿ। ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਰਤ ਦਾ ਬ੍ਰਹ੍ਮ ਹੁਸ ਬਦਵੀਚਾਰੁ॥
 ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆ ਬਿਖੁ ਹਉ ਮੇਕ ਕੀ ਮਾਰਿ। ਜਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੀਤਿ ਉ
 ਤਿਨਿ ਜੂਐ ਜਨਮ ਸਭਿ ਹਾਰਿ। ਗੁਰਿ ਤੁਏ ਹਰਿ ਚੇਤ ਇਅ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ
 ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਤੇ ਮਖ ਉਜਲ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੪॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਉਤਮੁ
 ਹੋਵਿ ਚਿਕਲਿ ਜਗਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ। ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਕੀਰਤਿ ਪਾਈ ਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਉਰਧਾਰੁ
 ਗੁ। ਵਡਭਾਗੀ ਜਨਿ ਹਰਿ ਪਿਆਇ ਆਤਿ ਨਿਸ ਉਪਿ ਆਹਰਿ ਭੰਡਾਰੁ। ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੇ
 ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਨਿਤਿ ਹਉ ਮੇਰੇ ਇਖ ਆਰੁ। ਜਲਿ ਹੁਸਤੀ ਮਲਿਨਾ ਵਾਲੀ ਸਿਰਿ ਭੀ
 ਠਿਰਿ ਪਾਵੈ ਛੁਰਾਰੁ। ਹਰਿ ਮਿਲਿ ਹੁਸਤਿ ਗੁਰ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਦੇਵ ਕਾਰੁ। ਜਿਨਿ ਗੁਰ
 ਮਖਿ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਆਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜੇ ਕਾਰੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਗੁਰਮੁਖੁ
 ਵਖਰੇ ਹੋਉਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਇਕੁ ਪੁਰਖ ਹਮਾਰਾ। ਹਰਿ ਲੇਖੁ ਕੀ ਆਹਰਿ ਆਪੇ ਦਰਤੇ ਸਭੁ ਜਗ
 ਤੁ ਕੀ ਆਵੈ ਜਾਗਾ। ਸਭੁ ਜੇ ਤਿਤੇ ਗੀ ਜੋਤੀ ਵਿਚਿ ਕਰਤੇ ਸਭੁ ਸਚੇ ਤੇਰਾ ਪਾਸਾਗਾ। ਸਭਿ
 ਪਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਸਭੁ ਲੁਸੇਗਾ ਵਹਿ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ ਸਭਿ ਕਹਹੁ ਮਖ ਜਗੀ
 ਨਾਥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਜਿਤੁ ਭਵ ਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ॥ ੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪॥ ਹਮਰੀ ਜਿਹ ਵਾ
 ਏਕ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਅਗਮ ਅਥਾਹ। ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਪਹਿ ਇਅ ਇਅ ਹਰਿ ਤਮ ਵ
 ਡ ਅਗਮ ਅਥਾਹ। ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮਤਿ ਉਤਮਾ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰ ਕੇ ਪਾਗਿ ਪਾਗਿ। ਸਤਿ
 ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਪੀ ਸੰਗਤਿ ਰਾਹ। ਜਨਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਬਖਸਿ ਲੈ ਹਰਿ
 ਤੁਠੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਹਿ। ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਹਮ ਪਾਪੀ ਕਿਰਮ ਤੁਰਾਹੁ॥ ੧॥
 ਮਃ ੪॥ ਹਰਿ ਕਰਹੁ ਸ਼ਿਪਾ ਜਗਜੀਵਨਾ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਦਇਆ ਲੁ। ਗੁਰ ਸੇਵਾ
 ਹਰਿ ਹਮ ਭਾਈ ਆਹਰਿ ਹੋ ਆਹਰਿ ਸ਼ਿਪਾਲੁ। ਸਭੁ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਦਿਸਰਿ ਗਈ ਮਰਿਚੂ
 ਕਾ ਆਲਜੇ ਜਾਲੁ। ਗੁਰ ਤੁਏ ਨਾਮੁ ਸ੍ਰਿਣਾਇ ਆਹਮ ਕੀ ਏਸ ਬਦਿ ਨਿਹਾਲਿ। ਜਨ
 ਨਾਨਕ ਅਤੁ ਹੋਪਨੁ ਪਾਇ ਆਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪਨ ਮਾਲੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਹਰਿ

ਤੁਮਵਰੇਵਰੇਵਰੇਵਰੇਉਏਸਭਿਉਪਰਿਵਰੇਵਰੇਨਾ।ਜੇਪਿਆਵਹਿਹਰਿਅਪਰੇਪਰੁਹ
 ਰਿਹਰਿਹਰਿਪਿਆਇਹੇਰੇਨਾ।ਜੇਗਾਵਹਿਸੁਨਹਿਤੇਰਜਸੁਸੁਆਮੀਤਿਨਕਾਏਪਾਥਕਰੇ
 ਨਾ।ਤੁਮਜੇਸੇਹਰਿਪੁਰਖਜਾਨੇਹਰਿਪੁਰਖਜਾਨੇ।ਮਤਿਗੁਰਮਤਿਮੁਖਿਵਰੁਣੁਤਾ
 ਗਿਵਰੁਣੁਨਾ।ਸਭੁਪਿਆਵਹਿਆਇਸਤੇਜਗਾਇਸਤੇਪਰਖਸੁਖਸਤਿਸਦਾਸਦਾਸਤੇ
 ਜਨਨਾਨਕਦਾਸਦਸੇਨਾ।੫॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੪॥ਹਮਰੇਹਰਿਜਗਜੀਵਨਾਹਰਿਨਪਿ
 ਉਹਰਿਗੁਰਮਤਾ।ਹਰਿਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਗਮੁਹਰਿਹਰਿਮੇਲਿਅਪਾਇਆਹੋਇਤਾ।
 ਹਰਿਅਪੇਘਟਿਘਟਿਵਰਤਦਾਹਰਿਅਪੇਅਧਿਬੇਅੰਤਾ।ਹਰਿਅਪੇਸਭੁਰਸਭੇਗਦਾਹ
 ਰਿਅਪੇਕਵਲਬੰਤਾ।ਹਰਿਅਪੇਕਿਧਿਅਪਾਇਦਾਸਭਿਸਿਸਟਿਉਪਾਏਜੀਅਜੰਤਾ।
 ਹਰਿਦੇਵਹੁਦਾਨੁਦਇਆਲਪੁਰੁਹਰਿਮਾਗਹਿਹਰਿਜਨਸੇਤਾ।ਜਨਨਾਨਕਕੇਪੁਰੁਅਪੇ
 ਮਿਲਹੁਹਮਗਾਵਹਿਹਰਿਗੁਣਦੁਤਾ।੧॥ਮਃ ੪॥ਹਰਿਪੁਰੁਸਜਣਨਾਮਹਰਿਮੇਮਨਤ
 ਨਨਾਮਸਗੀਰਿ।ਸਭਿਅਸਾਗੁਰੁਖਿਪੁਰੀਆਜਨਨਾਨਕਸੁਟਿਹਰਿਪੀਰਿ।੨॥ਪਉ
 ਝੀ॥ਹਰਿਉਤਮਹਰਿਅਨਾਮੁਹੇਹਰਿਪੁਰਖਨਿਰੋਜਨਮਉਲਾ।ਜੇਜਪਦੇਹਰਿਹ
 ਰਿਦਿਨਸਰਾਤਿਤਿਨਸੇਦੈਚਰਨਨਿਤਕਵਲਾ।ਜਿਤਿਸਾਰਿਸਮਾਏਸਭਿਜੀਅਜੇਤਹ
 ਰਿਵਸੇਨਿਕਟਿਸਭਿਜੁਉਲਾ।ਸੇਬੁਝੈਜਿਸਅਧਿਬੁਝਾਇਸੀਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਪੁਰ
 ਸਉਲਾ।ਸਭਿਗਾਵਹੁਗੁਣਗੋਬਿੰਦਹਰੇਗੋਬਿੰਦਹਰੇਗੋਬਿੰਦਹਰੇਗੁਣਗਾਵਹੁਗੁਣੀ
 ਸਮਮਉਲਾ।੬॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੪॥ਸਤਿਅਹਰਿਪੁਰੁਚੇਤਿਮਨਿਹਰਿਸਹਜਿਸਮਾਪਿ
 ਸਮਾਇ।ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਚਾਉਮਨਿਗੁਰਤੁਠਾਮੇਲੇਮਾਇ।੧॥ਮਃ ੪॥ਹਰਿਇ
 ਕਸਸੇਤੀਧਿਗਝੀਹਰਿਇਕੇਮੇਰੇਚਿਤਿ।ਜਨਨਾਨਕਇਕੁਅਪਾਰਹਰਿਪੁਰੁਇਕਸਤੇ
 ਗਤਿਪਤਿ।੩॥ਪਉਝੀ॥ਪੰਚੇਸਬਦਿਵਜੇਮਤਿਗੁਰਮਤਿਵਰੁਣਗੀਅਨਹਦੁ
 ਵਜਿਅਗ।ਅਨੰਦਮੂਲਰਾਮੁਸਭਦੇਖਿਅਗੁਰਸਬਦੀਗੋਬਿੰਦਗਜਿਅਗ।ਅਦਿਜਗਾਇ
 ਜੇਵੇਖਹੁਹਰਿਦੇਵੇਮਤਿਗੁਰਮਤਿਹਰਿਪੁਰੁਜਿਅਗ।ਹਰਿਦੇਵਹੁਦਾਨੁਦਇਆਲ

ਪ੍ਰਤ੍ਯੁਜਨਗਾਧਗੁਰਿਖੂਲਜਿਅਗਾਸਤਿਪੈਨਕਹਗੁਰਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰਜਿਤੁ
ਮਿਲਿਹਰਿਪਤ੍ਰਦਾਕਜਿਅਗਾ॥੨॥ਸਲੋਕਮਃ ੪॥ਭਗਤਸਰੋਵਰੁਏਛਲੇਸਕੁਰਭੁ
ਰੇਵਹਿਨਿ।ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰਮੇਠਿਅਜਨਨਾਨਕਵਡਭਗੀਲਹਿਨਿ॥੧॥ਮਃ ੪॥
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਸਿਖੁਹਰਿਹਰਿਕੇਗਨਕਥਨੁਨਜਾਹਿ॥ਹਰਿਹਰਿਅਗਮੁਅਗਾਧਿਹ
ਰਿਜਨੁਕਿਤੁਬਿਧਿਮਿਲਹਿਮਿਲਾਹਿ॥ਹਰਿਹਰਿਜਸੁਜਪਤਪਸੇਜਮਇਕਤਿਲੁਨਹੀ
ਕੀਮਤਿਧਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਅਗਮਪ੍ਰਭੁਹਰਿਮੇਲਿਲੇਹੁਲਕਿਲਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
॥ਹਰਿਹਰਿਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਗਮਹਰਿਕਿਉਕਰਿਹਰਿਦਰਸਨਪਿਧਾ।ਕਿਛੁਦਖਰਹੇ
ਇਸੇਵਰਨੀਹੋਤਿਸਰੂਪਨਰਿਧਾ॥ਜਿਸੁਬੁਝਾਏਅਪਿਏਇਸੇਈਜਨੁਦਿਖਾ॥ਸਤਸੀ
ਗਤਿਗੁਰਚਟਸਾਲੇਹੋਜਿਤੁਹਰਿਗਣਸਿਖਾ।ਪੈਨਪੈਨਸੁਰਸਨਾਧੈਨਕਰਿਪੈਨਸੁਪਾਧਾ
ਜਿਤੁਗੁਰੁਜਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿਲੇਖਾਇਖਾ॥੨॥ਸਲੋਕਮਃ ੪॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਹੋਹਰਿਜਪੀਅੰਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਪਦਿਤੁਹੋਹਰਿਜਪਤਿਸੁਨਤਿਦੁਖਜ
ਇ॥ਹਰਿਨਾਮਤਿਨੀਅਰਾਧਿਆਜਿਨਾਮਸਨੁਕਿਲਿਖਿਅਪੁਰਿਧਾਇ॥ਹਰਿਦਰਗ
ਹਜਨਪੈਨਾਈਅਨਿਜਿਨਹਰਿਮਨਿਦਸਿਅਆਇ॥ਜਨਨਾਨਕਤੇਮੁਖਿਉਜਲੇਏਜਿਨ
ਹਰਿਸੁਨਿਅਮਨਿਭਾਇ॥੧॥ਮਃ ੪॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਨਿਪਾਨਹੋਗੁਰਮੁਖਿਧਾਇਅ
ਜਾਇ॥ਜਿਨਪੁਰਿਮਸਤਕਿਲਿਖਿਅਤਿਨਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਅਆਇ॥ਤਨੁਮਨੁਸੀ
ਤਲੁਹੋਇਅਸਤਿਦਸਿਮਨਿਦਸਿਅਆਇ॥ਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਚੁਉਰਿਅਸਕੁਦਾ
ਲਦੁਦੁਖਲਹਿਜਾਹਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਹਉਵਾਰਿਅਤਿਨਕਉਸਦਾਸਦਾਜਿ
ਨਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਪਿਅਰਾਏਖਿਅਗਾ॥ਤਿਨਕਉਮਿਲਿਅਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰਜਿਨਕਉਪੁ
ਰਿਮਸਤਕਿਲੇਖਿਅਗਾ॥ਹਰਿਅਗਮੁਪਿਅਇਅਗੁਰਮਤੀਤਿਸਰੂਪਨਹੀਪ੍ਰਭੁਰੇਖਿਅ
॥ਗੁਰਬਚਨਿਪਿਅਇਅਜਿਨਾਮਗਮੁਹਰਿਤੇਠਾਕਰਸੇਵਕਹਲਿਏਕਿਅਗਾਸਭਿਕ
ਕਹੁਮੁਖਗੁਨਰਨਰਹੋਨਰਨਰਹਏਹਰਿਲਾਹਾਹਰਭੁਗਤਿਦਿਸੇਖਿਅਗਾ॥੨॥ਸਲੋਕ

ਮਃ ੪॥ ਰਾਮਨਾਮੁ ਰਮੁ ਰਵਿਰਹੇ ਰਮੁ ਰਾਮੇ ਰਾਮੁ ਰਮੀਤਿ॥ ਅਟਿਅਟਿਅਤਮ ਰਾਮੁ ਹੋ
 ਖੁਭੁ ਪੈਲੇ ਕੀ ਬੇਰੀ ਗਿਰੀਤਿ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਦ੍ਰੋਸੇ ਜਗਜੀਵਨਾ ਪਰਗਾਸੁ ਕੀਰਤਿ ਗੁਰਮੀ
 ਤਿ॥ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਾਤਿ ਨਾਮਿ ਲੇਜਿ ਨਲਿਖਿ ਆਪੁ ਹਿਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਜਨਨਾਨਕ
 ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਆਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਪਿ ਉਮਨਿ ਚੀਤਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੪॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਨ ਲੇਖਿ
 ਲਹੁ ਭਾਗਿ ਵਸੇ ਵਡ ਭਾਗੀ॥ ਭੁਰਖੁ ਰੋਧੇ ਪਾਲਿ ਆਨਾਨਕ ਹਰਿ ਲਿਵਲਾਗੀ॥ ੨॥ ਪਉ
 ਝੀ॥ ॥ ਪਿਨੁ ਪਿਨੁ ਸੁਹਾਵੀ ਸਠ ਲੁਘ ਝੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਮਨਿ ਭਾਈ॥ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾ
 ਵਹੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਹੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਕਥ ਕਹਾਈ॥ ਕਿਉ ਪਾਈ ਮੈ ਕਿਉ ਦੇਖੀ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰ
 ਭੁ ਸੁਖ ਦੂਸੁ ਜਾਈ॥ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਦਿਖਾਏ ਆਪਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ॥ ਤਿਨ ਦਿ
 ਟਹ ਦੁਹਾਰਿ ਆਨਾਨਕ ਜੋ ਜਪਦੇ ਹਰਿ ਨਿਰਥਾਈ॥ ੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ
 ਰਤੇ ਲੇਇ ਦੁਹਾਰਿ ਆਨਾਨਕ ਜੋ ਜਪਦੇ ਇਹਾ ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਨ ਪਾਇ ਆਜਨਾਨਕ ਸਹਜਿ
 ਮਿਲੇਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੪॥ ਗੁਰਮੁਖੀ ਤਰਿ ਸੀਤਿ ਹੋ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇ॥ ਨਾਮੁ ਚਿਤ
 ਵੈ ਨਾਮੇ ਪਰੇ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵਲਾਇ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਿ ਆਚਿਤਾ ਗਈ ਬਿਲਾਇ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਮੈ ਨਾਮੁ ਉਪਜੈ ਤਿਸ ਨਾਭੁ ਖਸਤੁ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਆਨਾਮੇ ਪ
 ਲੇਪਾਇ॥ ੨॥ ਪਉਝੀ॥ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੇਤੁ ਪੁਆਪੇਵ ਸਿਗਤਿ ਕੀ
 ਤਾ॥ ਇਕ ਮਨੁ ਮੁਖ ਕਰਿ ਹਰਾਇ ਨ ਕਿਕਨਾ ਮੇਲਿ ਗੁਰੁ ਤਿਨਾ ਜੀਤਾ॥ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਹ
 ਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਹੋ ਗੁਰ ਬਚਨੁ ਸਭ ਗੋਲੀਤਾ॥ ਦੁਖੁ ਦਾਲੁ ਦੁਸਭੁ ਲਹਿ ਗਇ ਆਜਨਾਨਾ ਸ
 ਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਦੀਤਾ॥ ਸਭਿ ਸੇਵਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਮੇਰੇ ਜਗ ਮੇਰੇ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ
 ਸੋਢੁ ਸਿਕੀਤਾ॥ ੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪॥ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉ ਮੈਰੇ ਗੁਰੇ ਭਰਮੁ ਭੁਲੇ ਮਨੁ
 ਖਟੁ ਰਜਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਰੇ ਗੁਰੁ ਦੁਇ ਮਿਲੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਾਧ ਜਨਾ॥ ੧॥ ਮਃ ੪॥ ਮਨੁ ਤ
 ਨੁਤਾ ਮਿਸਰਾ ਰਵਾਜਾ ਦੇਖਾ ਹਰਿ ਨੈਨੇ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਖੁ ਮੈ ਮਿਲੇ ਹਉ ਮੈ ਜੀਵਾ ਸਦੁ ਸੁਖੇ
 ॥੨॥ ਪਉਝੀ॥ ॥ ਜਗੀਨਾ ਬਜਗਦੀ ਸਰਕਰ ਤੇ ਅਪਰੰਪਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਤੇਲਾ॥ ਹਰਿ ਨ

ਮ੍ਰਿਤੀਜੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਕ੍ਰਮਨਾ ਮਗੁਣ ਸਾਖਤ ਹੋਵੈ ਰਿਨਿ ਤੁਛ ਨਿਛ ਨਿਪੂਜ
 ਕਰੀਜੈ॥ ਅਤਮ ਦੇਉ ਦੇਉ ਹੋ ਆਤਮੁ ਰਸਿ ਲਾਗੋ ਪੂਜਿ ਕਰੀਜੈ॥ ੧॥ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਸਭ
 ਜਗਮਹਿ ਨਿਰਮਲੁ ਬਿਛਰਿ ਬਿਛਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ
 ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ॥ ੨॥ ਨਿਰਮੇਲ ਕੁ ਅਤਿ ਹੀਰੋ ਨੀਕੋ ਹੀਰੋ ਹੀਰ ਬਿਧੀਜੈ
 ॥ ਮਨੁ ਮੋਤੀ ਸਾਲ ਹੋ ਗੁਰ ਬਦੀ ਜਿਤੁ ਹੀਰਾ ਪਰਖਿ ਲਈਜੈ॥ ੩॥ ਸਿਗਤਿ ਸਿਤ ਸਿਗਿਲ
 ਗਿਉ ਚੇ ਜਿਓ ਪਾਪੀ ਪਲਾਸਖਾਇ ਲੀਜੈ॥ ਸਭੁ ਨ ਮਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਉਤਮੁ ਹੋਵੈ ਰਾਮ ਨਾਮੇ
 ਬਾਸੁ ਬਸੀਜੈ॥ ੪॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਕਰਮੁ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ਨਿਤ ਸਾਖਾ ਹਰੀ ਜੜੀਜੈ॥
 ਪਰਮੁ ਭਲੁ ਭਲੁ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਮ੍ਰਿਤਾਇਆ ਬਹੁ ਕਾਰਨਿ ਬਾਸੁ ਜਗਿ ਲੀਜੈ॥ ੫॥
 ਏਕ ਜੇਤਿ ਏਕੋ ਮਨਿ ਵਸਿ ਅਸਭ ਬ੍ਰਹਮ ਮ੍ਰਿਸਟਿ ਇਕੁ ਕੀਜੈ॥ ਅਤਮ ਰਾਮੁ ਸਭੁ ਦੇਵੇ
 ਪਸਰੇ ਸਭਿ ਚਰਨ ਤਲੇ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ॥ ੬॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨ ਕੋਟੇ ਨਰ ਦੇਖਹੁ ਤਿਨਿ ਘਸਿ ਘ
 ਸਿਨਾ ਕਵਣੁ ਦੀਜੈ॥ ਸਾਕਤ ਨਰ ਅਹੋ ਕਾਰੀ ਕਹੀ ਅਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪ੍ਰਿਗੁਜੀ ਵੀਜੈ॥ ੭॥
 ਜਬ ਲਗਾਸਾ ਸੁਸਾਸੁ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਤਤੁ ਬੰਗਲ ਸਰਨਿ ਪਰੀਜੈ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕ
 ਰਪਾਰਹੁ ਮੇਸਾ ਪੂਚਰਨ ਪਖੀਜੈ॥ ੮॥ ੪॥ ਕਲਿ ਆਨੁ ਮਹਲਾ ੪॥ ਰਾਮ ਮੇਸਾ ਪੂਚ
 ਰਨ ਪੁਟੀਜੈ॥ ਕਿਲ ਬਿਖਟ ਹਨ ਹੇ ਹਿਖਿਨ ਅੰਤਰਿ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ॥ ਮੰਗਤ ਜਨ ਦੀਨ ਪਰੇਦ ਰਿਠਾਯੇ ਅਤਿ ਤਰਸਨ ਕਉ ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ॥ ਤਾ
 ਹਿ ਤਾਹਿ ਸਰਨਿ ਪੂਰੁ ਆਏ ਮੇ ਕਉ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਮ੍ਰਿਤੀਜੈ॥ ੧॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਨਗਰ ਮਹਿ
 ਸਬ ਲਾਤਿ ਉਠਿ ਉਠਿ ਟੁਟੁ ਕਰੀਜੈ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰਹੁ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਕਾਮਿ
 ਕਰੀਜੈ॥ ੨॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਸਬ ਲਾਤਿ ਬਿਖਿ ਆਇ ਕਸੀ ਤਲੁ ਸਬ ਦੁਗੁਰ ਦੀ
 ਜੈ॥ ਤਨਿ ਮਨਿ ਸੇਤਿ ਹੋਇ ਅਪਿ ਕਾਈ ਰੋਗੁ ਕਾਏ ਸੁਖਿ ਸੁਟੀਜੈ॥ ੩॥ ਜਿਉ ਸੁਰਜੁ ਬਿ

ਰਨਿਰਦਿਆਸਰਬਠਾਈਸਭਿਘਟਿਘਟਿਰਾਮੁਰਵੀਜੈ॥ ਸਾਧੂਸਾਧਮਿਲੇਰਸੁਪਾਵੈ
 ਤਤੁਨਿਜਘਰਿਬੈਠਿਅਧੀਜੈ॥ ੪॥ ਜਨਕਉਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੀਗੁਰਸੇਤੀਜਿਚਕਵੀਦੇਸੁ
 ਗੀਜੈ॥ ਨਿਰਖਤਨਿਰਖਤਰੈਨਿਸਭਿਨਿਰਖੀਮੁਖਿਕਾਠੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈ॥ ੫॥ ਸਾਕ
 ਤਸੁਆਨਕਹੀਅਹਿਬਹੁਲੇਭੀਬਹੁਦੁਰਮਤਿਮੇਲੁਕੁਰੀਜੈ॥ ਆਪੁਨਸੁਆਇਕਰਹਿਬ
 ਹੁਬਾਤਾਤਿਨਕਾਦਿਸਾਹੁਕਿਅਕੀਜੈ॥ ਸਾਧੂਸਰਨਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿਜਿਤੁਹਰਿਰਸੁਕ
 ਠਿਕਠੀਜੈ॥ ਧਰਉਪਕਾਰਬੋਲਹਿਬਹੁਗੁਨੀਆਮਖਿਸੇਤਭਗਤਿਹਰਿਦੀਜੈ॥ ੭
 ॥ ਤੁਅਗਮਦਇਅਲਦਇਆਪਤਿਦਾਤਾਸਭਦਇਆਪਾਰਿਰਖਿਲੀਜੈ॥ ਸਰਬਜੀ
 ਅਜਗਜੀਵਨੁਦੇਕੇਨਾਨਕਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਰੀਜੈ॥ ੮॥ ੫॥ ਕਲਿਅਨਮਹਲਾ ੫॥
 ਰਾਮਹਮਦਾਸਨਦਾਸਕਰੀਜੈ॥ ਜਬਲਗਸਾਸਹੇਇਮਨਅੰਤਰਿਸਾਧੂਪੁਰਿਪਿਵੀਜੈ
 ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਕਰਨਾਰਦਸੇਖਨਾਗਮਨਿਪੁਰਿਸਾਧੂਕੀਲੇਠੀਜੈ॥ ਭਵਨਭਵਨਪਵਿਤ
 ਹੇਇਸਭਿਜਹਸਾਧੂਚਰਨਧਰੀਜੈ॥ ੧॥ ਤਜਿਲਾਜਮਹੇਕਾਰੁਸਭੁਤਾਜੀਐਮਿਲਿਸਾਧੂ
 ਸੰਗਿਰਹੀਜੈ॥ ਪਰਮਰਾਇਕੀਕਾਨਿਚਕਾਵੈਬਿਖਡਬਦਾਰਕਿਠਕਠੀਜੈ॥ ੨॥ ਭਰਮਸੁ
 ਕੇਬਹੁਉਭਿਸਕਿਕਹੀਐਮਿਲਿਸਾਧੂਸੰਗਿਰਹੀਜੈ॥ ਤਾਤੇਬਿਲਮਘਲੁਕਿਲਨਕੀਜੈਜ
 ਇਸਾਧੂਚਰਨਿਲਗੀਜੈ॥ ੩॥ ਰਾਮਨਾਮਕੀਰਤਨਰਤਨਬਹੁਰਿਸਾਧੂਪਾਮਿਰਖੀਜੈ॥ ਜੇ
 ਬਚਨਗੁਰਸਤਿਸਤਿਕਰਿਮਾਨੈਤਿਸਅਭੋਕਾਠਿਪੁਰੀਜੈ॥ ੪॥ ਸਿੰਤਹੁਸੁਨਹੁਜਲਭਈ
 ਗਰਿਕਾਠੀਬਾਹੁਪਕਰੀਜੈ॥ ਜੇਅਤਮਕਉਸਖਨਿਤਲੇਕੁਹਤਾਸਤਿਗੁਰਸਰਨਿਪਵੀਜੈ
 ॥ ੫॥ ਜੇਵਡਭਾਗਹੋਇਅਤਿਨੀਕਾਤੀਗੁਰਸੋਤਿਨਾਮੁਨ੍ਰਿਹੀਜੈ॥ ਸਭਿਮਾਇਆਮੇਹਥਿ
 ਖਮਜਗਤਰੀਐਸਹਜੇਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥ ੬॥ ਮਾਇਆਮਾਇਆਕੇਜੇਅਧਕਾਈਦਿਓ
 ਮਾਇਆਧਏਪਠੀਜੈ॥ ਅਗਿਆਨੁਅੰਧਰੁਮਹਾਧੰਬੁਬਿਖਰਾਅਹੇਕਾਰਿਭਾਰਿਲਦਿਲੀ
 ਜੈ॥ ੭॥ ਨਾਨਕਰਾਮੁਰਮੁਰਮਰਾਮਰਮਰਾਮੈਤੇਗਤਿਕੀਜੈ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇਤਾਨਾਮੁਨ੍ਰਿਹੁ
 ਏਰਾਮੇਰਲੇਮਿਲੀਜੈ॥ ੮॥ ੬॥ ਛਕਾ॥ ਕਲਿਅਨਕਾਜਮਲਾ॥ ॥ ਚਉਪਦੇ॥ ॥
 ੧੭॥ ਅਸਟਪਦੀ ੬॥ ਜੁਮਲਾ॥ ੨੩॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ਪਿਆਵਹੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਹੁਰਿ ਉਤਮ ਹਰਿ ਰਾਮ ਅਮੋਲੁ ॥ ਜਿਨਿ ਪਿਆਰਿ ਦੇਇ ਨ
 ਸੁਰਾਤਿ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਬੋਲੁ ॥ ਸਭਿ ਪਿਆਵਹੁ ਨਰ ਨਾਰਾਇਣ ਨਰ ਨਾਰਾਇਣ ਜਿਤੁ ਚਕਾ
 ਸੁਗਣੁ ਸੁਗਣੁ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਉਦਿ ਆਸੁ ਸੁਖਿ ਪਿਆ
 ਗਾਵਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਲਿਵੁ ਉਬਰੇ ਜਿਨਿ ਸਿਖਿ ਆਤਿ ਸੁਭਿ ਰਿਮਾਰਿ ॥ ੧ ॥
 ਮਃ ੪ ॥ ਅਖੀਐ ਮਕਸਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਥੈ ॥ ਜੇਕਰਿ ਦੂਜਾ ਦੇਖੇ ਜਨ ਨਾਨ
 ਕ ਕਹਿ ਦਿਓ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਪੂਰਨੇ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੇਈ
 ਜੀ ਅਜੀਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਦਾ ਜੇਕਰਿ ਸੇਹੋਈ ॥ ਮਾਤਿ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਹੁ
 ਨ ਕੋਈ ॥ ਪਾਇ ਪਾਇ ਅੰਤ ਰਿਹਾਵਿ ਰਹਿ ਆਜਿ ਪਿਆਰੁ ਜਨ ਕੋਈ ॥ ਸਗਲ ਜਪੁ ਹੋ ਪਾ
 ਲ ਗੁਨ ਪਰਗਟੁ ਸੁਲੇਈ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਸੇ ਸਜਣਾ ਹਰਿ
 ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਰੇਗੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੁਲੁ ਠਲੁ ਠਿਕੁ ਦਰਗਹਿ ਦੇਵੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ
 ੪ ॥ ਹਰਿ ਤੁਹੈ ਦਾਤਾ ਸਭਿ ਸਦਾ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਸਭਿ ਤੁਪੁਨੇ ਆਰਾਧੇ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ
 ਪਿਆਰੇ ॥ ਹਰਿ ਦਾਤੈ ਦਾਤਾ ਰੁਖੁ ਕਹਿ ਅਮੀ ਹੁਦਰੁ ਸੇ ਸਾਰੇ ॥ ਅੰਨੁ ਜੀਅ ਆਖੇ ਤੀਰਥੁ
 ਉਕਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧੇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ
 ॥ ॥ ਇਛਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੀ ਐ ਜਪੀ ਐ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਆਰਾਧੀ ਅਹਿੰਗੁ
 ਰ ਸਬਦਿ ਰਤਨਾਗਰੁ ॥ ਸਭਿ ਪਦੁ ਹੁਸਰਨਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਬਿਨੁ ਸੇਵੁ ਪਦਾਗਰੁ ॥ ੧੪ ॥
 ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਉ ਕੁਛੁ ਏਕੈ ਸਜਣਾ ਸਜਣ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਲਖੁ
 ਨ ਲਖੀ ਐ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦੇਹਿ ਦਿਖਾਲਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਇ ਤਿਨਿ ਸ
 ਚੈ ਤਿਸ ਬਿਨੁ ਰਹਨਾ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੇ ਤਪ ਰਾਖਾਈ ਐ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਸ ਨਿਰਸਾਈ
 ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਕੋਈ ਗਾਵੈ ਕੋਈ ਸੁਣੈ ਕੋਈ ਚਰਿ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਜਨ ਮੁਖਿ ਮੁਖੀ ਮਲੁ ਉ
 ਤਰੈ ਮਨਿ ਚਿਦਿ ਆਪਾਵੈ ॥ ਆਵਹੁ ਜਾਹੁ ਮੇਰੀ ਐ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਅਪਿਤਰ ਹਿਸੀ
 ਤਰਹਿ ਸੁਕੁ ਟਿਕਤਾ ਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿ ਹਾਰੈ ਜੇ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ॥

੧੫॥ ੧॥ ਵਾਰਨਾਲਿ ਸਲੋਕੁ॥ ੩੦॥ ਕਾਨਕੇ ਕਾਜੁ ਮਲਾ॥ ॥ ਚਉਪਦੀ॥ ੬੨ ॥
 ॥ ਅਸਟਪਦੀ ਆਛੰਤੁ॥ ੭॥ ਵਾਰਾ॥ ੧॥ ਜੁਮਲਾ॥ ੭੦॥
 ॥ ੧ ਉਸਤਿਗਰਖੁ ਸਾਂਦਿ॥ ॥ ਗਗਨਕਾਨਕੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮ
 ਦੇਉ ਜੀ ਕੀ॥ ॥ ਐਸੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਜੇ ਸੇ ਦਰਪਨ ਮਾਹਿ ਬਦਨ ਪਰਾਨੀ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਬਸੇ ਘਟੁ ਘਟਿ ਛੁਪਿ ਨ ਲੀਧੋ॥ ਬਿਧਨ ਮੁਕਤਾ ਜਾਤਿ ਨ ਦੀਸੋ॥ ੧॥ ਪਾ
 ਨੀ ਮਾਹਿ ਦੇਖੁ ਮੁਖ ਜੈਸਾ॥ ਨਾਮੁ ਕੇਸੁ ਅਮੀ ਬੀਠਲੁ ਐਸਾ॥ ੨॥ ੧॥

॥ ਗਗਨਕਲਿਆਣ ਮਹਲਾ ੪॥ ਚਉਪਦੀ॥ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮੇ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਹ
 ਮ ਬਾਰਿਕ ਪਤਿ ਪਾਰੇ ਤੁਮੇਰੇ ਤੁਮ ਬਡੁ ਪੁਰਖੁ ਪਿਤਾ ਮੇਰਾ ਮਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਹ
 ਰਿਕੇ ਨਾਮ ਅਸੀਖ ਅਗਮ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਮ ਹਰਿ ਰਾਇਆ॥ ਗੁਨੀ ਗਿਆਨੀ ਸੁਗਤਿ ਬਹੁ
 ਕੀਨੀ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਸਦਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰ
 ਦ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਤੇ ਅਮਿਤਿ ਅਨੇਲੁ ਅਪਰਿਪੁਰਸੁ ਅਮੀ ਬਹੁ ਜਪੀ ਐਸਾ ਹਨ ਪਾਇਆ॥
 ੨॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਤੁਮਰੀ ਜਨਮਾਧੈ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਰਾਇਆ॥ ਤੁਮ ਜਲ ਨਿਧਿ ਹਮ
 ਮੀਨ ਤੁਮਾਰੇ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਤਹੁ ਪਾਇਆ॥ ੩॥ ਜਨਕ ਉਕਿਰ ਪਾਕਰਹੁ ਮਧ ਸੂਦਨੁ
 ਰਿਦੇ ਦੁਹਨਾ ਮੁਖ ਪਾਇਆ॥ ਮੈ ਸੁਰਖ ਅਪੁਲੇ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੈ ਜਨਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ
 ॥ ੪॥ ੧॥ ਕਲਿਆਣ ਮਹਲਾ ੪॥ ਹਰਿ ਜਨ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਸਿਆਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬ
 ਨੀ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਪੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਲਿਖਿਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਪਗ ਸਿਮ

ਰਉਦਿਨਰਾਤਿਮਨਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਬਸਿਅਗ।ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਕੀਰਤਿਜਗਿਸਾਰੁ।੫੫
 ਸਿਓਦਨੁਜਿਸੁਪਸਿਅਗ।੧।ਹਰਿਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਲਿਵਲਾਈਸਭਿਸਾਕਤਿਥੇ
 ਜਿਪਇਅਗ।ਜਿਉਕਿਰਤਿਸੇਜੇਗਚਲਿਉਨਰਨਿਦੁਪਗਨਾਗਨਛੁਹਿਜਲਿਅਗ।੨
 ।ਜਨਕੇਤੁਮਹਰਿਰਾਖੇਸੁਅਮੀਤੁਮਜੁਗੁਜੁਗੁਜਨਰਖਿਅਗ।ਕਹਾਭੁਇਆਏਤਿਕਰੀਬ
 ਖੀਲੀਸਭੁਕਰਿਕਰਿਸੁਰਿਪਰਿਅਗ।੩।ਜੇਤੇਜੀਅਜੀਤਪ੍ਰਭੁਕੀਏਸਭਿਕਾਲੇਮੁਖਿਗਿ
 ਸਿਅਗ।ਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਰਾਖੇਜਨਨਾਨਕਸਰਨਿਪਇਅਗ।੪।੨।ਕਲਿ
 ਆਨਮਹਲ ੪।ਮੇਰੇਮਨਜਪੁਜਪਿਜਗੇਨਾਥੋ।ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਅਇਉਸ
 ਭਿਕਿਲਵਿਖਦੁਖਲਾਥੋ।੧।ਰਹਾਉ। ॥ਰਸਨਾਏਕਜਸੁਗਾਇਨਸਾਕੇਬਹੁਕੀ
 ਜੇਬਹੁਰਸਨਾਥੋ।ਬਾਛਿਬਾਰਿਖਿਨੁਪਲਸਭਿਗਾਵਹਿਗੁਨਕਹਿਨਸਕਉਪ੍ਰਭਮਨਥੋ
 ॥੧॥ਹਮਬਹੁਪ੍ਰੀਤਿਲਗਿਪ੍ਰਭਸੁਅਮੀਹਮਲੇਚਹਪ੍ਰਭੁਦਿਖਨਾਥੋ।ਤੁਮਬਹੁਦਾਤੇਜੀ
 ਅਜੀਅਨਕੇਤੁਮਜਾਨਹੁਹਮਬਿਰਥੋ।੨।ਕੋਈਮਾਰਗੁਪੈਬਬਤਾਏਪ੍ਰਭੁਕਾਕਹੁਤਿਨਕ
 ਉਕਿਅਦਿਨਥੋ।ਸਭੁਤਨੁਮਨੁਅਰਪਿਅਰਪਅਰਾਧਉਕੋਈਮੇਲੇਪ੍ਰਭਮਿਲਥੋ।੩।ਹ
 ਰਿਕੇਗੁਣਬਹੁਤੁਬਹੁਤੁਬਹੁਸੇਭਾਹਮਤੁਛੁਕਰਿਕਰਿਬਰਨਥੋ।ਹਮਰੀਮਤਿਵਸਗਤਿ
 ਪ੍ਰਭੁਤੁਮੇਰੇਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭੁਸਮਰਥੋ।੪।੩।ਕਲਿਆਨਮਹਲ ੪।ਮੇਰੇਮਨਜ
 ਪੇਹਰਿਗੁਨਅਕਥਸੁਨਥਈ।ਪਰਮਅਰਥਸਭੁਕਾਮਮੇਖੁਹੈਜਪੀਛੈਲਾਗਿਠਿਰਿਥ
 ਈ।੧।ਰਹਾਉ। ॥ਸੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਅਦੈਹਰਿਜਨਜਿਸੁਬਡਭਾਗੀਮਿਥ
 ਈ।ਜਹਦਰਗਹਿਪ੍ਰਭੁਲੇਖਾਮੰਗੀਤਹਛੁਟੈਨਾਮੁਪਿਅਇਥਈ।੧।ਹਮਰੇਦੁਖਬ
 ਹੁਜਨਮਜਨਮਕੇਦੁਖਹਉਮੇਮੇਲੁਲਗਥਈ।ਗਾਰਿਧਾਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਜਲਨਾਵਾਏ
 ਸਭਿਕਿਲਵਿਖਪਾਪਗਥਈ।੨।ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਅੰਤਰਿਪ੍ਰਭਸੁਅਮੀਜਨਹਰਿਹਰਿ
 ਨਾਮੁਭਜਥਈ।ਜਹਅੰਤੀਅਉਸਰੁਅਇਥਨਤੁਹੈਤਹਰਾਖੇਨਾਮਸਾਥਈ।੩।ਜਨ
 ਤੇਰਾਜਸੁਗਾਵਹਿਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਹਰਿਜਪਿਉਜਗਨਥਈ।ਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭੁਰਾਖੇਸੁ

ਅਮੀਰਮਪਾਥਰਿਖੁਬਛਬਈ॥ ੪॥੪॥ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੪॥ਹਮਰੀਚਿਤਵੁ
 ਨੀਹਰਿਖੁਜਾਨੈ॥ਅਵਰੁਕੋਈਨਿਦਕਰੈਹਰਿਜਨਕੀਪ੍ਰਭੁਤਾਕਾਕਹਿਅਇਕਤਿਲੁਨ
 ਹੀਮਾਨੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਅਵਰੁਸਕੁਤਿਅਗਿਸੇਵਾਕਰਿਅਚਤੁਜੇਸਕੁਤੇਉਚਾਠਾ
 ਕੁਰਗੁਗਵਾਨੈ॥ਹਰਿਸੇਵਾਤੇਕਾਲਜੇਹਿਨਸਾਕੈਚਰਨੀਆਇਪਦੈਹਰਿਜਾਨੈ॥੧॥ਜਾਕ
 ਉਰਾਖਿਲੇਇਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਾਕਉਸਮਤਿਦੇਇਖੈਵਾਨੈ॥ਤਾਕਉਕੋਈਅਪਰਿਨਸਾਕੈਜਾ
 ਕੀਭਗਤਿਮੇਰਾਪ੍ਰਭਮਾਨੈ॥੨॥ਹਰਿਚੋਜਦਿਛਾਨੈਦਖਜਨਜੇਖੋਟਾਖੜਾਇਕਨਿਮਖਪਾ
 ਛਾਨੈਪਤਾਤੇਜਨਕਉਅਨਦੁਖਇਅਹੋਰਿਦਸੁਪ੍ਰਮਿਲੇਖੋਟੇਪਛੁਤਾਨੈ॥੩॥ਤੁਮਹਰਿਦਾ
 ਤੇਸਮਰਥਸੁਆਮੀਇਕੁਮਾਗਉਤੁਏਪਾਸਹਰਿਦਾਨੈ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਕਿਰਪਾ
 ਕਰਿਦੀਜੈਸਦਬਸਹਿਰਦੈਮੋਹਿਹਰਿਚਰਾਨੈ॥੪॥੪॥ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੪॥
 ਖੁਬੀਜੈਕਿਰਪਾਨਿਧਾਨਹਮਹਰਿਗੁਨਗਾਵਹਿਗੋ॥ਹਉਤਮਰੀਕਰਉਨਿਤਆਸਪ੍ਰ
 ਤਮੋਹਿਕਬਗਲਲਾਵੈਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਹਮਬਾਰਿਕਮਗਦਇਆਨਾਪਿਤਾਸ
 ਮਝਾਵਹਿਗੋ॥ਸੁਤੁਖਿਨੁਖਿਨੁਖੁਲਿਖਿਗਾਰਹਿਜਗਤਪਿਤਭਾਵਹਿਗੋ॥੧॥ਜੇਹਰਿ
 ਸੁਆਮੀਤੁਮਦੇਹੁਸੇਈਹਮਪਾਵਹਿਗੋ॥ਮੋਹਿਦੂਜੀਨਾਹੀਛਉਰੁਜਿਸੁਪਹਿਹਮਜਾਵਹਿ
 ਗੋ॥੨॥ਜੇਹਰਿਭਵਹਿਭਗਤਿਤਿਨਾਹਰਿਭਾਵਹਿਗੋ॥ਜੇਤੀਜੇਤਿਮਿਲਾਇਜੇਤਿਗਲਿ
 ਜਾਵਹਿਗੋ॥੩॥ਹਰਿਆਪੇਹੋਇਕਿਰਪਾਲੁਅਪਿਲਿਵਲਾਵਹਿਗੋ॥ਜਨਨਾਨਕਸ
 ਰਨਿਦੁਆਰਿਲਾਜਰਖਾਵਹਿਗੋ॥੪॥੪॥ਛਕਾ॥ ॥ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ

੪ ॥
 ਭੁਪਾਲੀ॥ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁ
 ਰਸੁਆਮੀਦੁਖਿਨਿਦਾਰਨਾਰਾਇਣੇ॥ਸੰਗਲਭਗਤਿਜਾਚਹਿਸੁਖਸਾਗਰੁਤਵਨਿਧ
 ਤਾਰਣਚਿਤਮਦੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਦੀਨਦਇਆਲਜਗਦੀਸਦਮੇਦਰਹਰਅੰਤਰ
 ਜਾਮੀਗੋਬਿੰਦੇ॥ਤਿਨਿਰਭਉਜਿਨਿਸੀਰਾਮੁਪਿਆਇਆਗੁਰਮਤਿਮੁਰਾਰੇਹਰਿਮਕੰਦੇ

۱۰۰

१८ सतिगुरुसारा॥

॥ ਹਮ ਐਏ ਹਕਿਰਾ ਕੀ ਜੈ ॥੩॥

...

१८ सतिगार्यसादि।

॥ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਾਨਿ ॥

ਨੈਨ ਬੈਨ ਸ੍ਰਵਨ ਸ੍ਰਵੀ ਐ ਐ ਗਿ ਅੰਗੇ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਨਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਇਤ ਉਤਿ ਦਹਿ ਦਿਸਿ
ਰਵਿ ਉਮੇਰ ਤਿਨ ਹਿਸ ਮਾਨਿ ॥ ੧ ॥ ਜਤ ਕਰਾਤ ਤਿਧੇ ਖੀ ਐ ਹਰਿ ਪੁਰਖ ਪਤਿ ਤਪ ਰਧਾਨੁ ॥
ਸਾਧ ਸਿਰਿ ਉਮੇਰੇ ਮੇਟੈ ਕਬੈ ਨਾਨ ਕਬਹੁ ਅਗਿਆਨੁ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੬ ॥ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਗੁਨਿ ਨਾਦ ਪੁਨਿ ਆਨੇ ਦਬੇਦਾ ॥ ਕਬਤ ਸੁਨਤ ਮੁਨਿ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਮੰਡਲੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥
ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਮਾਨੁ ਦਾਨੁ ਮਨ ਰਸਿ ਕਿਰਸਨ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਹ ਪਾਪ ਖੰਡਲੀ ॥ ੧ ॥ ਜੇਗਜੁ
ਤਿਗਿਆਨੁ ਗੁਗਤਿ ਸੁਗਤਿ ਸਬਦਿ ਤਤ ਬੇਤੇ ਜਪਤ ਪੁਅ ਖੰਡਲੀ ॥ ਉਤਿ ਪੋਤਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ

ਤਿਨਾਨਕਕਛੁਟੁਖਨਤੁਲੀ॥੨॥੫॥ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੫॥ਕਉਨਬਿਧਿਤਾ
 ਕੀਕਹਾਕਰਉ॥ਪਰਤਿਪਿਆਨੁਗਿਆਨੁਸਾਸਤ੍ਰਗਿਆਅਰਜਪਦਕੈਸੇਜਰਉ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ॥ਬਿਸਨਮਹੇਸਿਸਿਧਿਮੁਨਿਦਿਸ੍ਰਕੈਦਰਿਸਰਨਿਪਰਉ॥੧॥ਕਹੁਪਹਿਸੁ
 ਰਗੋਕੋਟਿਮਧੇਮੁਕਤਿਕਹਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਨਾਮੁਰਸੁਪਾਈਐਸਾਧੁਚਰਨਿਗਹਉ॥੨॥੩॥
 ॥੬॥ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੫॥ਪ੍ਰਾਨਪਤਿਦਇਅਥਪ੍ਰਕੁਸਯੋ॥ਗਰਭੁਜੇਨਿਕਲਿਕਾਲ
 ਜਲਦੁਖਬਿਨਾਸਨਹਰਿਰਖੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਨਾਮਪਾਗੀਸਰਨਿਤੇਰੀਪ੍ਰਕੁਦਇਆ
 ਲਟੇਕਮੇਰੀ॥੧॥ਅਨਾਥਦੀਨਆਸਦੈਤਿਨਾਮਸੁਆਮੀਹਮਿਮੋਤਿ॥੨॥ਤੁਝਿਬਿਨ
 ਪ੍ਰਭਕਿਛੁਨਜਾਨਾ॥ਸਰਬਜੇਗਮਹਿਤੁਪਛਾਨਾ॥੩॥ਹਰਿਮਨਿਬਸੈਨਿਸਬਾਸਰੋਪਗੋ
 ਬਿੰਦਨਾਨਕਆਸਰੋ॥੪॥੪॥੭॥ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੫॥ਮਨਿਤੁਨਿਜਾਪੀਐਸੁ
 ਗਵਾਨਾ॥ਗੁਰਪੁਰੇਸੁਪਸਿਨਕੁਦੇਸਦਾਸੁਖਕਲਿਆਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਰਬਕਾਰ
 ਜਸਿਪ੍ਰਭੁਦੇਗਾਇਗੁਨਗੋਪਾਲਿ॥ਮਿਲਿਸਾਪਸਿਗਤਿਪ੍ਰਭਸਿਮਰੈਨਾਠਿਅਦੁਖਕਲਿ
 ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਮੇਰਿਆਕਰਉਦਿਨੁਰੋਨਿਸੇਵਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸਰਨਾਗਤੀਹਰਿਪੁ
 ਰਖੁਪੂਰਨਦੇਵਾ॥੨॥੫॥੮॥ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੫॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਣਾ॥
 ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਨਪਰਮੇਸੁਰਨਿਹਚਲੁਸਦੁਸਬਦੁਨੀਸਾਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਹਰਿਬਿ
 ਨੁਆਨਨਕੇਈਸਮਰਬੁਤੇਰੀਆਸਤੇਰਾਮਨਤਾਨਾ॥ਸਰਬਘਟਾਕੇਦਾਤੇਸੁਆਮੀਦੇਹਸੁਪਹਿ
 ਨਦੁਪਾਣਾ॥੧॥ਸੁਰਤਿਮਤਿਚਤੁਰਾਈਸੇਭਾਰੂਪਰੰਗਪਨੁਮਾਣਾ॥ਸਰਬਸੁਖਅਨੰਦਨਾਨ
 ਕਜਪਿਰਾਮਨਾਮਕਲਿਆਨ॥੨॥੬॥੯॥ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੫॥ਹਰਿਚਰਨਿਸ
 ਰਨਿਕਲਿਆਨਕਰਨਪ੍ਰਭਨਾਮੁਪਤਿਤਪਾਵਨੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਾਧਸਿਗਿਜਪਿ
 ਨਿਸਿਗਜਮਕਾਲਤਿਸੁਨਖਾਵਨੋ॥੧॥ਮੁਕਤਿਜਗਤਅਨਿਕਸੁਖਹਰਿਭੁਗਤਿਲਵੇਨਲਾ
 ਵਨੋ॥ਪ੍ਰਭੁਦਰਸਿਲੇਖਪਦਾਸੁਨਾਨਕਬਹੁਤ੍ਰਿਜੇਨਿਨਪਾਵਨੋ॥੨॥੭॥੧੦॥ਚਉਪਈ
 ਆਕਾਜਮਲਾ ੭॥ਮੜ ੪॥੧੫੫੪ ੫॥ਜਮਲਾ॥ ॥ ॥ ॥

॥ बलिभानमगल ४॥

॥ असदपदीअ॥

१॥ सतिगुरूपसादि॥

॥ रामराम

रामेसुदिमनडीजे॥ हरिनामुअंभितुरसुमीठागुरमतिमज्जेपीजे॥ १॥ रग
छि॥ ॥ वासदपहिजिउहेबेसितरमधिमेजमिवादिबडीजे॥ रामनामहेजे
तिसबादीततगुरमतिवादिबडीजे॥ १॥ नउदरद्वज्जतद्वेदरिडीवेरसुअंभि
उदसद्वेद्वीजे॥ विपाविपाविपावरिपिअरेगोरसबदीहरिसपीजे॥ २॥ वीदि
भानगुरनगरहेनीवेदिचिसउदगुरिसुवीजे॥ रतनलालअमेसुअमेसुसति
गुरमेदालीजे॥ ३॥ सतिगुरअगमअगमहेठाबुबुठरिसागुरगतिवरीजे॥
किरपाविपावरिदीनहमसारैगदिबुदनामुमुपिदीजे॥ ४॥ लालनल
ललालहेरैगनमनुरैगनकउगुरदीजे॥ रामरामरामरैगिरातेरमिरसिरग
दकिनिउपीजे॥ ५॥ बसपासपतदीपहेसागरबुबुठनकादिपरीजे॥ मेरे
ठाबुबुठनदिनगुबाहुगिरिभागगिरिगुरसुदीजे॥ ६॥ साकतनरपूनेसद
बुधेनिउबुधनबुधवरीजे॥ पादुतिपादिपादिगुरिपीतिभादिअलबकेसतिव
उविपिदीजे॥ हरिगुरिगुरिगुरिजतनउतमविअपुपमातिनवीवीजे॥ रामनाम
बलिअद्वुनउपमाजतनानवकिरपावरीजे॥ ७॥ १॥ बलिभानमगल ५॥
रामगुरपारसपरसुवरीजे॥ गमनिरगुनीमनुरअतिडीकेमिलिसतिगुरपा
रसुवीजे॥ १॥ रगछि॥ ॥ सुरगमुकतिबेबुठसतिबुठगिरितिअमाअस
वरीजे॥ हरिदरसनकेजतमुकतिनभागगिरिमिलिदुसतित्रिपतिमनडीजे॥
१॥ भादिआमेसबलहेठारीमेगबालपटागलगीजे॥ मेरेठाबुबुठनअ
मुकतेजिउमुरगादीपेकनडीजे॥ २॥ उदतद्वसुअंभगमद्वेहीविउमिलीमे
उदतलीजे॥ वादिपद्वगुरगिभानुवारविपुछेदिछेदिरसपीजे॥ अति

ਆਨਿਸਮਧਾਬਹੁਵੀਨੀਪਲੁਥੈਸੇਤਰੁਕਸਮੁਕਰੀਜੈ॥ ਮਾਹਉਗੁਪਾਪਸਾਕਤਨਰਕੀ
 ਨੇਮਿਲਿਸਾਧੁਲੇਕੀਦੀਜੈ॥ ੪॥ ਸਾਧੁਸਾਧਸਾਧਜਨਨੀਕੇਜਿਨਿਅੰਤਰਿਨਾਮੁਪਰੀ
 ਜੈ॥ ਪਰਸਨਪਰਸਕੁਏਸਾਧਜਨਹਰਿਭਗਵਾਨੁਦਿਖੀਜੈ॥ ੫॥ ਸਾਕਤਸੁਤੁਬਹਗਰ
 ਵੀਭਰਿਅਕਿਉਕਰਿਤਾਨੁਤਨੀਜੈ॥ ਤੇਤੁਸੁਤੁਕਿਛੁਨਿਕਸੈਨਾਹੀਸਾਕਤਿਸੇਗਨਕੀ
 ਜੈ॥ ੬॥ ਸਤਿਗੁਰਸਾਧਸੇਗਹਿਯੈਨੀਕੀਮਿਲਿਸੇਗਰਾਮੁਰਵੀਜੈ॥ ਅੰਦਰਿਰਤਨਜਵੇ
 ਹਰਿਮਾਣਕਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਲੀਜੈ॥ ੭॥ ਮੇਰਠਾਕੁਰਵਡਵਡਹੈਸੁਆਮੀਹਮਕਿਉਕਰਿ
 ਮਿਲਹਿਮਿਲੀਜੈ॥ ਨਾਨਕਮੇਲੁਮਿਲਾਏਗੁਰਪੁਰਾਜਨਕਉਪੁਰਨਦੀਜੈ॥ ੮॥ ੨॥
 ਕਲਿਅਨਮਹਲਾ ੪॥ ਰਾਮਾਰਾਮਰਾਮੇਰਾਮੁਰਵੀਜੈ॥ ਸਾਧੁਸਾਧਸਾਧਜਨਨੀਕੇਮਿਲਿ
 ਸਾਧੁਹਰਿਰੇਗਵੀਜੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਜੀਅਜੇਤਸੁਜਗਹੈਜੇਤਮਨਤੋਲਤਿਤੋ
 ਲਕਰੀਜੈ॥ ਕਿਰਪਾਕਿਰਪਾਕਰਿਸਾਧਮਿਲਾਦੁਹਜਗਬਿਮਨਕਉਬਖੁਦੀਜੈ॥ ੧॥ ਬਾਸੁ
 ਪਾਤਲੇਤਲੇਸਭਿਉਪਰਿਮਿਲਿਸਾਧੁਚਰਨਰੁਲੀਜੈ॥ ਅਤਿਉਤਮਅਤਿਉਤਮਹੇਦੁਹਸ
 ਤਿਸਿਸਿਦਰਨਤਲਦੀਜੈ॥ ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜੇਤਿਤਲੀਸਿਦਨੀਕੀਅਨਪਾਨੀਸਕਤਿਭ
 ਰੀਜੈ॥ ਮੇਰਦੰਤਨਿਕਸੇਗੁਰਬਦਨੀਸਾਰੁਢਬਿਛਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥ ੨॥ ਰਾਮਨਾਮ
 ਅਨਗਹਬਹੁਵੀਆਗਰਸਾਧਪਰਖਮਿਲੀਜੈ॥ ੪॥ ਸਾਧੁਸਾਧਸਾਧਮਨਿਪ੍ਰੀਤਮਾਭਿ
 ਨੁਦੇਖਿਰਹਿਨਸਕੀਜੈ॥ ਜਿਉਜਲਮੀਨਜਲਜਲਪ੍ਰੀਤਿਹੈਖਿਨਜਲਿਬਿਨਛੁਟਿਮ
 ਰੀਜੈ॥ ੫॥ ਮਹਾਅਭਾਗਭਾਗਹੈਜਿਨਕੇਤਿਨਸਾਧਪੂਰਿਨਪੀਜੈ॥ ਤਿਨਾਤ੍ਰਿਸੈਨਾਜ
 ਲਤਜਲਤਨਾਹੀਕੁਛਹਿਡੰਡਪਰਮਰਾਇਕਾਦੀਜੈ॥ ੬॥ ਸਤਿਤੀਰਥਬਰਤਨਗਪੰਨ
 ਵੀਏਹਿਵੇਗਾਲਿਗਾਲਿਤਨੁਛੀਜੈ॥ ਅਤੁਲੁਤਲੁਰਾਮਰਾਮਹੈਗੁਰਮਤਿਕੇਪੁਜੈਨਤੋਲੁ
 ਤੁਲੀਜੈ॥ ੭॥ ਤਉਗੁਨਬ੍ਰਹਮਣੁਬ੍ਰਹਮਤੁਜਾਨਹਿਜਨਨਾਨਕਸਰਨਿਪਰੀਜੈ॥ ਤੁਜਲ
 ਨਿਧਿਮੀਨਹਮਤੇਰੇਕਰਿਕਿਰਪਾਸੇਗਿਰਖੀਜੈ॥ ੮॥ ੩॥ ਕਲਿਅਨਮਹਲਾ ੪॥
 ਰਾਮਾਰਾਮਰਾਮੇਪੂਜਕਰੀਜੈ॥ ਮਨੁਤਨਅਰਧਿਪਰਉਗੁਰਆਗੇਰਸੁਗੁਰਮਤਿਗਿਅਨੁ

੨੨੨
 ਦ੍ਰਿਸ਼ੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਬੁਧਮਨਾਮੁਗੁਣਸਾਪਤਰੇਵਰਿਨਿਤਚੁਨਿਚੁਨਿਪੁਨਿਕਰੀਜੈ॥ਆਤਮਦੇ
 ਉਦੇਉਹੋਆਤਮੁਰਸਿਲਾਗੋਪੁਜਿਕਰੀਜੈ॥੧॥ਬਿਬੇਕਬੁਧਿਸਚਿਜਗੁਮਹਿਨਿਰਮਲੁਬਿਚ
 ਗੋਬਿਠਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਦ੍ਰੁਬਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰਕਉਇਹੁਮਨੁਦੀਜੈ॥੨॥ਨਿ
 ਨਿਰਮੋਲਕਅਤਿਹੀਰੋਨੋਕੋਹੀਰੋਹੀਰੁਬਿਪੀਜੈ॥ਮਨੁਮੋਤੀਸਾਲੁਹੋਗੁਰਸਬਦੀਜਿਤ੍ਰੀਰਾਪ
 ਰਖਿਲਈਜੈ॥੩॥ਸੀਗਤਿਸੀਤਸੇਗਿਲਗਿਉਚੋਜਿਉਪੀਪਲਾਸਖਾਇਲੀਜੈ ਸਕੁਨਰ
 ਮਹਿਪ੍ਰਾਨੀਉਤਮੁਹੋਦੈਰਾਮਨਾਮੈਬਾਸੁਬਸੀਜੈ॥੪॥ਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲੁਕਰਮੁਬਹੁਕੀਨੇਨਿ
 ਤਸਾਖਾਹਰੀਜੈਜੀਜੈ॥ਪੁਰਮਛੁਲੁਛੁਲੁਗੁਰਗਿਆਨੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਬਹੁਕਾਰਨਿਬਾਸੁਜਗਿ
 ਲੀਜੈ॥੫॥ਏਕਜੋਤਿਏਕੋਮਨਿਦ੍ਰਸਿਅਸਰੁਬੁਧਮੁਦ੍ਰਿਸਦਿਏਕੁਕੀਜੈ॥ਆਤਮਰਾਮੁਸਕੁਦੇ
 ਕੋਹੋਪਸਰੇਸਕਿਚਰਨਤਲੇਸਿਰੁਦੀਜੈ॥੬॥ਨਾਮਧਿਨਾਨਕਦੇਨਰਦੇਖਹੁਤਿਨਿਪੁਸਿਪਸਿ
 ਨਕਦੁਦੀਜੈ॥ਸਾਕਤਨਰਅਹੀਕਾਰੀਕੀਅਹਿਬਿਨੁਨਾਦੈਧ੍ਰਿਗੁਜੀਦੀਜੈ॥੭॥ਜਬਲਗੁਸਾ
 ਸੁਸਾਸੁਮਨੁਅੰਦਰਿਤਤਬੇਗਲਸਰਨਿਪਰੀਜੈ॥ਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਪਾਕਰਪਾਰਹੁਮੈਸਾਪੁਰ
 ਰਨਪੀਜੈ॥੮॥ਕਲਿਆਣੁਮਹਲਾ ੪॥ ਰਾਮਾਮੈਸਾਪੁਰਨੁਪਦੀਜੈ॥ਬਲੁਬਿਪੁਲ
 ਨਹੋਹਿਬਿਨੁਅੰਤਰਿਮੇਠੇਠਾਕੁਰਕਿਰਪਾਵੀਜੈ॥੯॥ ਰਹਾਉ॥ਮੰਗਤਜਨਨੈਨਪਠੇਦਰਿਠਾਛੁ
 ਅਤਿਤਰਸਨੁਕਉਦਾਨੁਦੀਜੈ॥ਧ੍ਰਾਤਿਧ੍ਰਾਤਿਸਰਨਿਪੁਰੁਆਏਮੋਕਉਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜੀਜੈ॥੧੦॥
 ਕਾਮਕਰੋਪੁਨਗਾਰਮਹਿਸਬਲਨਿਤਉਠਿਉਠਿਨੁਕੁਕੀਜੈ॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕਰਹੁਰਖਿਲੇਦ
 ਹੁਗੁਰਪੁਗਾਵਾਢਿਕਉਜੈ॥੧੧॥ਅੰਤਰਿਅਗਨਿਸਬਲਅਤਿਬਿਬਿਅਹਿਦ੍ਰਸੀਤਲੁਸਬ
 ਦੁਬੁਰਦੀਜੈ॥ਤਨਿਮਨਿਸੀਤਿਹੋਇਆਧਿਥਾਈਰੋਗੁਕਾਦੈਸੁਖਿਸਦੀਜੈ॥੧੨॥ਜਿਉਸਰਜ
 ਬਿਰਠਿਰਦਿਆਸਰਬਠਾਈਸਕਿਪਾਇਪਾਇਰਾਮੁਰਦੀਜੈ॥ਸਾਪਸਾਪਮਿਲੇਰਸੁਪਾਦੈਤ
 ਤਨਿਜਪਾਰਿਧੈਠਿਆਪੀਜੈ॥੧੩॥ਜਨਕਉਪੀਤਿਲਗੀਗੁਰਨੇਤੀਜਿਉਚਬਦੀਦੀਸੁਗੀਜੈ
 ਨਿਰਪਤਨਿਠਪਤਰੈਨਿਸਕੁਨਿਰਪੀਸੁਖਿਕਾਦੈਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਜੈ॥੧੪॥ਸਾਕਤਸੁਆਨਕੁਜੀਅ
 ਰਿਬਹੁਲੇਭੀਬਹੁਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਕੁਰੀਜੈ॥ਆਪਨੁਸੁਆਇਬਰਹਿਬਹੁਬਾਤਾਤਿਨੁਕਾਦਿਸਤ

ਵਿਆਕੀਜੈ॥੬॥ਸਾਧੁਸਾਧਸਰਨਿਮਿਲਿਸੀਗਤਿਜਿਤੁਹਰਿਰਸੁਕਾਛਿਕਛੀਜੈ॥ਪਰਉਪਰ
 ਰੁਬੇਲਹਿਬਹੁਗੁਨੀਅੰਪੁਖਿਸੀਤਰੁਗਤਿਹਰਿਚੀਜੈ॥੭॥ਤਿਅਗਮਦਇਅਲਦਇਆਪੁਤਿ
 ਦਤਾਸਬੁਦਇਆਧਾਰਿਰਬਿਲੀਜੈ॥ਸਰਬਜੀਅਨਗੁਜੀਦਨੁਏਕੋਨਾਨਕਪੁਤਿਪਾਲਕਰੀ
 ਜੈ॥੮॥੫॥ਕਲਿਆਨੁਮਹਲਾ ੮॥ਰਾਮਾਗਮਦਾਸਨਦਾਸੁਕਰੀਜੈ॥ਜਬਲਗਿਸਾ
 ਸੁਹੰਦਿਮਨਅੰਤਰਿਸਾਧੁਪੁਰਿਪਰੀਦੀਜੈ॥੧੦॥੬॥ਸਿਕੁਰੁਨਾਰਦੁਸੇਖੁਨਾਗਮਨਿ
 ਪੁਰਿਸਾਧੁਕੀਲੇਚੀਜੈ॥ਰੁਦਨਕੁਰੁਨਪਦਿਤੁਹੋਹਿਸਭਿਜਾਸਾਧੁਚਰਨਪਰੀਜੈ॥੧॥ਤੁਲਿ
 ਲਾਜਅੰਦਕਾਰੁਸਰੁਤਜੀਐਮਿਲਿਸਾਧੁਸੀਗਿਰਹੀਜੈ॥ਧਰਮਗਾਇਕੀਕਾਨਿਚੁਕਾਦੈਬਿ
 ਖੁਰੁਸਦਾਕਾਛਿਕਛੀਜੈ॥੨॥ਰੁਗਮਸੁਕੇਬਹੁਉਤਿਸੁਕਿਕਧੀਅਹਿਮਿਲਿਸਾਧੁਸੀਗਿਰਹੀਜੈ
 ਤਾਤੇਬਿਲਮੁਪਲਦਿਲਨਕੀਜੈ॥ਜਾਇਸਾਧੁਚਰਨਿਲਰੀਜੈ॥੩॥ਰਾਮਨਾਮੁਕੀਰਤਨਕ
 ਨਦਬਹੁਹਰਿਸਾਧੁਪਾਸਿਰਖੀਜੈ॥ਜੇਬਚਨੁਗੁਰੁਸਤਿਸਤਿਕਰਿਮਾਨੈਤਿਸੁਆਗੈਕਾਛਿਪਰੀਜੈ
 ੬॥ਸੀਤਹੁਸੁਨਹੁਸੁਨਹੁਸੁਨਕੁਟੀਗੁਰਿਕਾਛੀਬਾਹੁਕਰੀਜੈ॥ਜੇਅਤਮਕਉਸੁਖਨਿਤੁਲੇ
 ਤੁਹੁਤਿਸਸਤਿਗੁਰਸਰਨਿਪਦੀਜੈ॥੫॥ਜੇਦੁਕੁਗਾਹੋਇਅਤਿਨੀਕਾਤਿਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਦਿ
 ਜੀਜੈ॥ਸਤਿਮਾਇਆਮੋਹੁਬਿਖਮੁਜਗਤਰੀਐਸਹਜੇਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥੬॥ਮਾਇਆਮਾਇ
 ਆਕੇਜੇਅਪਕਾਈਦਿਦਿਮਾਇਆਪਦੈਪਦੀਜੈ॥ਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਮਹਾਪੰਥੁਬਿਖਾਅੰ
 ਕਾਰਿਕਾਰਿਲਦਿਲੀਜੈ॥੭॥ਨਾਨਕਰਾਮਰਮਰਮੁਗਮਰਮਰਾਜੈਤੇਗਤਿਕੀਜੈ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿ
 ਲੈਤਾਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਏਰਾਮੈਠਲੈਮਿਲੀਜੈ॥੮॥੬॥ਛੁਕਾ॥੧॥ਕਲਿਆਨੁਮਹਲਾ ੮॥ਚਉਪਦੇ
 ॥੧੭॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥੬॥ਜੁਮਲਾ ੨੩॥

॥ ॥

॥

१॥ सतिनामुक्तरतापुत्रपुत्रिभुविनिर्देव
अकालमुरतिअजुनीमेतेगुरपुसादि॥

रगुपरगुतीविभुसमगला॥१॥ चविपेदाप्यग॥१॥ ॥ नदिउरेउरदनादिपति
तिपुजा॥ नदिउरगगदमतिमकसुदा॥ नदिउरेनदिमीनैसकुवेटी॥ दिनुनदेपति
वषरुनरेटी॥१॥ अदरिसिआनपसगलीपाजा॥ जैकषेमेतेपुत्रकाजु॥१॥ रगुवि
॥ ॥ नदिउरगगदनादिरीषादा॥ नदिउरगलसकरनदिमलतना॥ नदिउरेम
दुमगुतपदवादा॥ तिगीनदगीकरमिपदेनीसादा॥१॥ नदिउरेसगजुनदिमाला
गा॥ नदिउरामीमृतुविपुतिजिदि॥ नदिउरेमृतिमुदसिगिमा॥ निआदि॥ विरु
नदेयापीजमपुतिजदि॥ ॥ नदिउरेगीपतदररेसा॥ मनकीआपुसीआकीरहिदे
सा॥ जसुदेउदिनपादि॥ नदिउरेककुदुदेदिजदि॥ ६॥१॥ प्रकुतीमगला॥१॥
उरगामुत्रतमुक्तरमुत्रदनासुगतिपेलेदि॥ अयेरुअयेदपरेसगललीजैवेर॥१॥
दिउमेसगरसगलेसुपना॥ तिउरगामुदुअदुगनासतिक्तरदुगुअपगु॥१॥ र
गुवि॥ ॥ पातलपुगीआदिक्तरगुदेदिगिलखेकेबिदि॥ उरेलालकीमतिउपा
है॥ जैसिरेरेमेदुगिरेगि॥ २॥ दुधातेसुपविपजगिसुधीगेदुगिदुधा॥ जितुमुपिउ
सालागीअगितिउमुपिवेसीकुपा॥ ३॥ नदिउरेमुत्रपदेक्तरपदेक्तरअदुगुल
मेसगु॥ जितुउलिनामुत्रपिजेमेतनगेदिपुआदा॥ ६॥२॥ प्रकुतीमगला॥ ९॥
जैकरदिपेदुदुगे॥ उरेरेमेक्तरिदिदिमादिआ॥ जैकरदसिपकुदेदिदामीदेदी

ਮਰਮੁਨਪਾਇਆ। ਬਾਬਾ ਮਨਿਸਾਚਾ ਪੁਖਿਸਚ ਕਹੀਐ। ਤਰੀਐ ਸਚ ਹੋਇ। ਚੁਸਮਨ ਦੁ
 ਖਨਾ ਵੈਨੇ ਤ੍ਰਿਗਿਮਤਿ ਮਾਵੈ ਕੋਈ। ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਅਗਨਿ ਬਿਖਪਦਨੈ ਕੀ ਬਾਣੀ
 ਤੀਨ ਨ ਮੁਕਦਾਸਾ। ਤੇਤ ਸਕਰੇ ਜਨਾ ਮੁਨ ਲੈਵੈ ਹਿੰਦੁ ਸਹਿ ਕੋਟ ਪੰਦਾਸਾ। ੨॥ ਜੋ ਕੋਈ ਕਰਕੇ
 ਚੰਗਿਆ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਬਹੁਤ ਬਛਵੈ। ਏਤੇ ਗੁਨ ਏਤੀ ਅੰਗਿ ਗਿਆਈ ਮਾਏ ਇਨ ਪਹੁਤਾਵੈ
 ॥ ੩॥ ਤੁਸਾ ਲਗਨਿ ਤਿਨ ਪਨੁ ਪਲੈ ਨ ਕਰਾ ਪਨੁ ਸੇਇ। ਜੋ ਕੋ ਜੀਉ ਕਰੈ ਉਨ ਕਰਿ ਜਮੀ
 ਤਲ ਬਨਹਈ। ੪॥ ੩॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤੀ ਮਹਲਾ॥ ੧॥ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰੁਪ ਨਾਹੀ ਜਾਤਿ ਨਾਹੀ ਨਾ
 ਹੀ ਸੁਖ ਮਾਸਾ। ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਿਰੋਜਨ ਪਾਇ। ਤੇਰੇ ਨਾਮੈ ਚੋਨਿ ਦਾਸਾ। ੧॥ ਅਉ
 ਪੁਸਹ ਜੇਤ ਤੁਥੀ ਚਾਰੀ। ਜਾਤਿ ਛਿਰਨਾ ਵਹੈ ਸੇਸਾਰੀ। ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਜਾ ਕੈ ਕਰ
 ਮੁਨਾਹੀ ਪਰਮਾਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਸੁਚਿਮਾਲਾ। ਸਿਵ ਜੋਤਿ ਕਿਨੁ ਖੁਪਿ ਪਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਰਖਿ ਦੁ
 ਲਾ। ੨॥ ਜਾ ਕੈ ਕਰ ਤਨਾਹੀ ਨੇ ਮੁਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਬਕਬਾਣੀ। ਗਤਿ ਅਵਗਤਿ ਕੀ ਚਿਤਾਨਾਹੀ
 ਸਤਿਗੁਰ ਛਰਮਾਈ। ੩॥ ਜਾ ਕੈ ਅਸਨਾਹੀ ਨਿਰਾਸਨਾਹੀ ਚਿਤਿ ਸੁਰਤਿ ਸਮੁਝਾਏ ਤੇਤੁ ਕ
 ਉਮਤਿ ਤੀ ਮਹਾਇਆ ਨਾਨਕਾ ਬਪਿ ਪਾਈ। ੪॥ ੪॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤੀ ਮਹਲਾ॥ ੧॥ ॥ ਤਚ
 ਕਹਿਅ ਤੁਰਿ ਪਰਵਾਣੁ। ਬਿਪਿ ਐਮਿ ਤੁਝੈ ਸਮਕਰਿ ਜਾਣਾ। ੧॥ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਸਰ
 ਬਰਹਿਅ ਸਮਾਇ। ਜੋ ਕਿਨੁ ਦੁਖੇ ਤੇ ਸੁਖੇ ਤਰੀ ਰਜਾਈ। ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੇ
 ਤਿਚੁ ਕਾ ਅਥਿਅਸਾ। ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਅ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ। ੨॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਆਈ ਅਸੇ ਜ
 ਨੁ ਜਾਣਾ। ਸਾਚੀ ਦਰਗਾਹ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ। ੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਣ ਅਕਥ ਪਾਰਿ ਜਾਈ।
 ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਨਾਨਕ ਜਾਇ ਜਾਈ। ੪॥ ੫॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤੀ ਮਹਲਾ॥ ੧॥ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਨੀਰੁ ਗਿਆਨਿ ਮਨਿ ਮਜਨੁ ਅਰਸ ਠਿਸੈ ਤੀਰਧ ਸਿਗਿਰਗੇ। ਗੁਰ ਚਿਪਦੈ ਸਿਰੁ ਦਾਹ
 ਰਮਾਣੁ ਕਸੇਵੈ ਪਿਸੁ ਸੇਖ ਜੋ ਲਿਲੈਯੇ। ੧॥ ਗੁਰ ਸਮਾਨਿ ਤੀਰਧੁ ਨਹੀ ਕੋਈ। ਸੁਰ ਸੇਤੋਖ
 ਤਾ ਸੁਗੁਰ ਹੋਇ। ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਗੁਰ ਦਰੀਅ ਉਸਦਾ ਜਲ ਨਿਰਮਲੁ ਮਿਲਿਅਦੁ
 ਰੁਮਤਿ ਮੈਲੁ ਹੋਗੇ। ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਇਐ ਪ੍ਰਭਾਨ ਵਰੁ ਪਸੁ ਪਚੇਤੁ ਦਵ ਕਰੈ। ੨॥ ਰਤਾ ਸਚਿ

ਚਿਨ੍ਹ ਮਿਤਲਗੀਐ ਤੇ ਸੇ ਗੁਰ ਪਰਪਲਈਐ ॥ ਜਾ ਵੀ ਦਸੁਖ ਨਾਸ ਪਉਸ ਉਰੈ ਤਸੁ ਚੁਣ
 ਲਿਵਰੀਐ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜੀ ਪਾਣ ਭਿਜ ਪਹਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਿਵ ਪਰੀਜਾਈਐ ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਿਜ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ੬ ॥ ੮ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤੀ ਮਹਲ
 ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਦਿਓ ਆਈ ਚਰੈ ਪਾਇ ਪਾਇ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥ ਅਪੁ ਅਪੇ ਅਪੁ ਪਰਗਾ
 ਸਿ ॥ ਆਪਾਇ ਅਐ ਮਿਤੁ ਨਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਕਰਤਾ ਤੁਮੇ ਗਜਨਾਮਾ ॥ ਏਕਰਿ ਸਿਨਾ ਹਉ ਤੇ ਪਹਿ
 ਮਾਗਉ ਦੋਹਿ ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਪੰਚਤਸਕ੍ਰਪਾਦਤਰਾ ਖੇਚਕਾ ਮਨਿ ਅ
 ਭਿਖਾਨੁ ਦਿਸਟਿ ਬਿਕਾਰੀ ਦੁਰਮਤਿ ਭੁਗੀਐ ਸਬੁ ਮਗਿਆਨੁ ॥ ੨ ॥ ਜਸੈ ਤਚਾ ਦੁਨਦ
 ਇਆ ਕਣਕ ਕਰਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਪਾਤੀ ਦਾਨਾ ॥ ਧੁਕ ਬਸੈ ਤੇ ਖਾਧੀ ਉਕਰਿਐ ਸਾਮਾ ਗਉ ਦਾਨੁ
 ॥ ੩ ॥ ਖਿਮਾ ਪੀਰ ਜਕਰਿ ਗਉ ਲਵੇ ਗੀ ਸਹੈ ਨ ਬਛੋਰਾ ਪੀਰੁ ਪੀਐ ॥ ਸਿਛਤਿ ਸਰਮ ਬਪਨੁ ਮ
 ਗਉ ਰਿਗੁਣ ਨਾਨਕ ਦੁਰਗੋ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤੀ ਮਹਲ ॥ ੧ ॥ ॥ ਆਦਤ ਵਿਨੈ ਨਰੀਖਾ
 ਜਾਦਤ ਬਿਉਰੀ ਪਿਆ ਜਾਇ ॥ ਜਿਜੁ ਤੇਰੇ ਅਸੇਈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਏ ਜਾਓ ਸਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥
 ਤੁਹੈ ਹੋਵਾ ਹੁਤੇ ਗੀਰ ਜਾਇ ॥ ਜਿਵਿਨੁ ਕਰ ਸਿਰਿ ਸੇਈ ਪਰਧੇਈ ਬਾ ਅਦੁਨ ਬਰਣ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਜੇ ਸੇਰ ਰਹਟ ਕੀਮਾ ਲੁਟਿ ਡੁਲਾਗ ਤੇਰੇ ਇਕ ਸਪਨੀ ਹੋਰੇ ਛੇਰਿ ਭੁਗੀਅਤੈ ॥
 ਤੇਸੇਈ ਇਹੁ ਪੇਲੁ ਖਸਮ ਕਾ ਜਿਉ ਉਸ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ੨ ॥ ਸੁਰਤਿ ਬੈਠਾ ਰਲਿਚ ਲਿਖੇ ਉਲਟੀ
 ਨਰਿ ਪ੍ਰਥਾ ਸੀ ॥ ਮਨਿ ਦੀਚਾਰਿ ਦੇ ਪੁਧੁ ਮਗਿਆਨੀ ਕਉ ਗਿਰੀ ਕਉ ਨਨੁ ਉਦਾਸੀ ॥ ੩ ॥ ਜਿ
 ਸਕੀ ਅਸਤਿ ਸਹੀ ਸਉ ਪੈਵੇ ਏਹੁ ਗਾਇਆ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥ ਜਿਸੇ ਤੇਰੇ ਅਸੇਈ ਕਰਿ ਮਨਿ ਅ
 ਨਾਨਕ ਗਿਰੀ ਉਦਾਸੀ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ੬ ॥ ੮ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤੀ ਮਹਲ ॥ ੧ ॥ ਦਿਸਟਿ ਬਿਕਾਰੀ ਬੇ
 ਪਿਨਿ ਬਾਪੇ ਹੋਰ ਉਤਿ ਸਕੈ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕੀ ਸਚਨਾਨੈ ਭੁਲਾ ਛਿਰੇ ਅਜਾਈ ॥ ੧ ॥
 ਬੋਲੁ ਹੁਸਰੁ ਨਾਮ ਕਰਤਾਗਾ ॥ ਛੁਨਿ ਬਹੁਤਿ ਨ ਆਵਣਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਉਚੈ ਤੇ ਛੁਨਿ ਨੀ
 ਚਕਰ ਤੁਹੈ ਨੀ ਚਕਰੇ ਸੁਲਤਾਨਾ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਨਕੁ ਸੁਨਾਇਆ ਜਗਤ ਪੁਰ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਤਾਕਉ
 ਸਮਝਾ ਜਾਵਣੁ ਜਾਈਐ ਜੇ ਕਉ ਲਾਹੇਈ ॥ ਅਪੇ ਪੇਲੁ ਪੈਰੇ ਸਤੁ ਕਰਤਾਐ ਸਾਬੁ ਏਵੇਈ ॥

ਨਾਉ ਪੁਰੁ ਤੇ ਸਥਾ ਦਿ ਪਿਆਈ ਛੋੜੇ ਦੁਨੀ ਪਰੀਤ ਪੁਰੁ ਦਤਿ ਨਾਨਕ ਦਸ ਨਿਦਾਸ ਜਾਗਿ
 ਹਥਿ ਆਤਿ ਨੀਲੀਤਾ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥ ਪੁਰੁ ਤੇ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਮਨੁ ਸਾਇਆ ਮਨੁ ਪਿਆਇਆ ਮਨ
 ਪੀਖੀਆ ਕਾਸਿ ॥ ਤਸ ਕਰ ਸਥਾ ਦਿ ਨਿਦਾ ਕਿਸ ਨ ਗੁਰੁ ਭਿਟਾ ਬਾਸਿ ॥ ਜਾਤੁ ਰਾਖ ਹਿਠਾ ਖਿਲੇ
 ਹਿਸਾ ਬਝੇ ਦੇ ਰਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਨ ਮੁਰਤ ਨੁ ਨਿਪਿ ਮੇਰੇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇ ਹਿਲਾਉ ਪਾਥਿ ਤੇ
 ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਮਨੁ ਜਗੀ ਮਨਿ ਚੁਗੀ ॥ ਆਮਨੁ ਮੁਰ ਪੁਗਾ ਦਾਗੁ ॥ ਮਨੁ ਦਤਾ ਮਨ ਮੇਰੇ
 ਤਾਮਨੁ ਸਿਗਰ ਕਰਤਾਗੁ ॥ ਪੈਰ ਮਾਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਐਸਾ ਬੁਝਾ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਪਟਿ ਪਟਿ ਦੇ
 ਕੁਦ ਪਾਈ ਮੈ ਕਹੇ ਉਨ੍ਹੇ ਦਿ ਪਿਆਜਾਇ ॥ ਖੇਟੇ ਪੁਰੇ ਰਿਹਾਲੀ ਮੈ ਬਿਨੁ ਨਾ ਦੇ ਪਤਿ ਜਾਇ ਨਾ
 ਤਮਲ ਹਿਤਾ ਮਿਲਿ ਰਾਹੀ ਜੋ ਤੇਰੀ ਹੋਇ ਰਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਜਾਤਿ ਜਨਮੁ ਜਗੁ ਛੁਡੀ ਐਸਾ ਰਾਖ
 ਰੁਲੇ ਰੁਬਤਾਇ ॥ ਸਾਜਾਤਿ ਸਾਪਤਿ ਜੇ ਜੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਕਰੀ ਮੈ
 ਨਾਨਕ ਦੁਟ ਸਿਨਾਇ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥ ਪੁਰੁ ਤੇ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਜਾਗਤੁ ਬਿਗਸੇ ਮੁਠੇ ਮੈ ਪਾਗ
 ਲਿਫੁਹੀ ਸਿਰਿ ਮੇਰੇ ਪਾਪਾ ॥ ਆਸਾ ਆਵੈ ਮਨੁ ਸਾਜਾਤਿ ॥ ਉਰ ਪ੍ਰੀਤਾਈ ਵਿਚੁ ਨ ਆਇ ॥
 ॥ ੧ ॥ ਜਾਗ ਸਿਜੀ ਦੁਲਾਗਾ ਦੁਹਰਾ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮੈ ਮਿਤੁ ਭਿਝਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਕਿਹਉ
 ਨ ਬੁਝੈ ਮੈ ਪਨੁ ਸੁਝੈ ਬੰਨੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਆਪੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਰਮੀ ਮਿਲੈ ਦੁਹਈ ॥ ੨ ॥
 ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਕੁਮਾਰੇ ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਦੁਹੈ ਮਾਇਆ ਮੇਰੇ ਪਟਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਬੁਝੈ ਰੁਪਾ ਦੇ ਜਲੇ
 ਬਲਗੁ ਦੁਕੀ ਰਾਈ ॥ ੩ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿਜੀ ਆਵੈ ਪਿਸਮਾਲੇ ਸੁਖੁ ਪੁਰੁ ਪੁਰ ਬਿਕਾਈ ॥ ਕਰਮ
 ਜੀਨੁ ਸਦਿ ਭੁਧੈ ਪਿਆਮਾ ਗੈਨ ਨ ਕੀਮੈ ਦੁਹਈ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥ ਪੁਰੁ ਤੇ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਮਸਟਿ ਕਰ
 ਮੁਰਖ ਜਗ ਕਾਹੀਆ ॥ ਆਪਿ ਕਬ ਭਉ ਤੇਰੀ ਲਿਫੁਹੀਆ ॥ ਭੁਲੁ ਕੁਤੇ ਰੇ ਰਬਾਗਿ ॥ ਸਮ
 ਬਿਨੁ ਕੋਸੀ ਆਚਾਰਾ ॥ ਐਸੇ ਦੁਠਿ ਮੁਠੀ ਸਿਸੈ ਸਾਗ ॥ ਨਿਦਿ ਕੁਨਿ ਦੇ ਮੁਠੀ ਪਿਆਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
 ਜਿਨੁ ਨਿਦਿ ਹਿਸੇਈ ਬਿਪਿਨਾਨ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦੀ ਰਹਿਨੀ ਸਦੈ ॥ ਕਰਣ ਨਾ ਮੁਅੰਤਰਿ ਰਹਿ
 ਜਾਨੈ ॥ ਨਿਸਨੇ ਨ ਦਰਿ ਬੇਰੇ ਸੇਈ ਬਿਪਿਨਾਨ ॥ ੨ ॥ ਮੈ ਮੈਲੁ ਉਜਲੁ ਸੁਭੈਈ ॥ ਉਤਮੁ ਅਪਿਨਾ
 ਉਚਾਹੈ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖੁ ਸਿਮਰਾ ਬਿਖੁ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੇਰਾ ਦੈ ਨਾਇ ॥ ੩ ॥ ਅੰਧੇ ਭੁਲੇਖੁ

ਗਧਗਦਗਾਹੀਨੇਨੀਬੁਥੁਬੁਥਿਅਗਾਨੀਰਨੇਪਨੁਪਿਅਗਾਇਹੁਪਨੁਸਰੇਗਥਿ
 ਪਿਅਛੁਗਾ॥੬॥ਉਸਤਤਿਨੀਰਸਬਦੁਦੀਚਗਾਜੇਦੇਤਿਸਕਉਜੇਕਾਗਾਤੁਬਖਾਇਐ
 ਸਿਹਿਜਾਤਿਪਤਿਯੋਇ॥ਨਨਕਕੋਰਕਪਦੇਸੇਇ॥੫॥੧੨॥ਪੁਰੁਤੀਮਹਲਾ॥੧॥ਖਾਇਅ
 ਮੈਲੁਦੁਪਾਇਅਪੈਪੇਗਰਕੀਹਾਇਅਥਕਿਧਕਿਵਿਦੁਦੁਰਲਾਇਅਥਿਨੁਨਾਦੇਥਿਪੁਜਾਇ
 ॥ਬਾਬਾਮੈਸਾਥਿਖਮੁਨਲਿਮਨੁਦੁਸਿਅ॥ਥਿਧੁਲੁਧੁਗਿਸਹਜਿਪਰਗਾਸਿਅ॥੧॥ਰਹਾਉ
 ॥॥ਥਿਪੁਪਾਣਥਿਪੁਬੋਲੁਦਥਿਪੁਕੀਕਾਰਕਮਾਇ॥ਜਮਦਹਿਥਾਪੇਮਾਰੀਅਹਿਛੁਟਸਿ
 ਸਾਚੈਨਾਇ॥੨॥ਜਿਉਅਇਅਤਿਉਨਤਿਸੀਕੀਅਲਿਪਿਲੇਜਾਇ॥ਮਨੁਪਿਮੁਲਗ
 ਵਾਇਅਦਰਗਾਮੈਲੇਸਜਾਇ॥੩॥ਜਗੁਪੇਟੀਸਚੁਨਿਰਮਲੇਗੁਰਸਬਦੁਦੀਚਾਗਿਤਿ
 ਨਰਦਿਰਯੇਲਦੀਅਹਿਜਿਨਾਨੇਤਰਿਗਿਅਨੁਮੁਰਾਗਿ॥੬॥ਅਜਰੁਜਰੇਨੀਧੁਰੁਧੁਰੇਅਮ
 ਰਅਨੇਦਸਰੁਪਾਨਨਕਜਲਕੇਮੇਨਸੈਬੋਰੁਦੇਰਾਖੁਪ੍ਰੀਤਿ॥੫॥੧੩॥ਪੁਰੁਤੀਮਹਲਾ॥੧॥
 ॥ਗੀਤਦੋਰਰਚਤੁਰਾਈ॥ਰਹਸਰਿਗਾਛਗਾਇਸਿਕਾਈ॥ਪੈਦੁਨਖਾਨਦੀਤਿਨਪਾਈ॥ਸ
 ਚੁਸਹਜਸੁਖਨਾਮਿ॥੧॥ਕਿਅਨਾਦਅਚਰੇਕਰਾਵੈ॥ਨਮਥਿਨਤਨਿਕਿਚੁਰੁਪਾਵੈ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥ਜਿਹਾਥਿਨੇਦਸਦੁਦਅਨਿਦਾ॥ਮਤਿਸਤਿਭੁਇਰੁਗਤਿਗੇਥਿਦਾ॥ਕੀਰਤਿਕ
 ਰਮਕਾਰਨਿਜਸੇਰਾ॥ਅੰਤਰਿਰਵੇਤਗਾਨਗਸਵੈਰਾ॥੨॥ਪ੍ਰਿਥਿਪ੍ਰਿਥਿਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਿਥਿਰਧਾਰਿ
 ॥ਦੀਨਾਨਾਧੁਪੀਥਿਕਾਨਿਦਾਰੀ॥ਅਨੁਦਿਨੁਨਾਨੁਦਾਨੁਬੁਤਕਾਰੀ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਤਰਿਭਾਤਤਕੀਚਾ
 ਰਿ॥੩॥ਕ੍ਰੋਧਕਥਉਕਿਅਮੈਲੇਗਾ॥ਭੁਗਤਿਕਰੀਕਰਾਇਹਿਮੇਰਾ॥ਅੰਤਰਿਦਸੇਚਕੈਮੈਮੇਰੁ
 ॥ਕਿਸੁਸੇਵੈਦੁਸਾਨਗੈਹੋਗਾ॥੬॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਹਾਸੁਮੀਠਾ॥ਐਸਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਅੰਤਰਿਛੁਠ
 ਨਿਨਿਛੁਠੀਖਅਪੁਰਾਪਦੁਯੋਇ॥ਨਨਕਪ੍ਰਾਪਿਉਤਨਿਸੁਖੋਇ॥੧੬॥ਪੁਰੁਤੀਮਹਲਾ॥
 ਅੰਤਰਿਦੇਖਿਸਬਦੁਮਨਮਾਨਿਅਅਦਰਨਰਗਾਨਹਾਰਾ॥ਅਹਿਨਿਸਿਜੀਅਦੀਪਿਸਮਾਲੇ
 ਤਿਸਹੀਕੀਸਕਾਰਾ॥ਮੇਰਾਪੁਰੁਗਿਗਿਗਾਏਅੰਤਿਰੁੜ੍ਹਦੀਨਰਦਿਆਲਪ੍ਰੀਤਮੁਮਨਮੇਹਨੁ
 ਅਤਿਭਲਲਲਸਕੁੜ੍ਹਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਉਪਾਰਿਕਪੁਗਗਨਪੁਨਿਗਾਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰੀਦ

ਦੁਹਾਰਾ ਫਿਸਕੀ ਰਚਨਾ ਸੋਧਿ ਪਿਨਾਏ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਿਅਨ ਬਿਡਾਰਾ॥ ੨॥ ਪਸਰੇ ਰਿਗਣਿਰ
 ਸਿਰਮਲ ਰੰਗ ਸਸੀਮ ਪਰਿਸੂਰੁ ਸਮਾਇਆ। ਕਲਾਂਬੰਧੁ ਨਿਮਸ ਮਣਿ ਮਾਰੀ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿ ਪੁਰੁ ਪਾਇਆ॥ ੩॥ ਅਤਿ ਰਸ ਰਿਗਿਨੁ ਲੇਲੇ ਰਾਤੀ ਦੁਜ ਰੰਗੁ ਨ ਕੋਈ॥ ਨਲਕ ਹਿਸਨਿਰ
 ਸਾਈ ਰੋਰੇ ਰਵਿਰਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਈ॥ ੪॥ ੫॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤੀ ਮਹਲਾ॥ ੧॥ ॥ ਬਾਰਹ ਮਹਿ
 ਰਾਵਲ ਖੀਖਲ ਦਹਿ ਚੁਛੁ ਮਮਿ ਮੇਲਿਆ ਸੀ॥ ਜੋਗੀ ਕਾ ਪਤੀ ਅਸਿਰੁ ਖੁਧੇ ਬਿਨਸ ਬਦੈ
 ਗਨਿਛ ਸੀ॥ ੧॥ ਸਬਦਿ ਚੋਤ ਪੁਰੈ ਬੈਰਾਗੀ॥ ਅਉਰਹਿ ਰਸਤ ਮਹਿ ਭੀ ਪੈਆ ਬਚੀ ਏਕੁ
 ਦਿਲਿ ਦੁਲਾਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਬਹਮਣ ਦੁਖ ਪ੍ਰਤਿ ਰਿਗਿ ਰਿਖਾ ਕਰਤੀ ਬਰਮਕ
 ਰਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਬੰਧੁ ਕਿਲੁ ਸੁਧੈ ਨਾਹੀ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਦਿਖੁ ਹਿਰੁ ਪਾਏ॥ ੨॥ ਸਬਦਿ ਮਿਲਿ ਸੇਸੁ
 ਚਾਚਾਰੀ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਮਾਨੀ॥ ਅਨਦਿਨ ਨਾ ਮਿਥਤੀ ਲਿਵਲਗੇ ਨੁਗਿ ਜਗਿ ਸਜਿ ਸੇਮਾ
 ਟੀ॥ ੩॥ ਸਗੋਲ ਕਰਮ ਪਰਮ ਸੁਜਿ ਸੇਜ ਮੁਜ ਪਤ ਪਤੀ ਪੁਰਬ ਸਬਦਿ ਦੇਸੇ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿ
 ਗੁਰਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ਦੁਖ ਪਰਾਛੁਤ ਕਾਲ ਸੇਖ॥ ੪॥ ੧੬॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤੀ ਮਹਲਾ॥ ੧॥
 ਸਿਤਾ ਕੋਰੇ ਦੁਸਾ ਪਜਨ ਸੇਗਾ ਤਿਹ ਰਿਕੀਰਤਿ ਤਰਤਾਰੀ॥ ਕੁਰਬਾਨ ਪੁਰਾਜ ਮਨੁ ਪੈ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ॥ ੧॥ ਜਲਿ ਜਾ ਉਜੀ ਦਨ ਨ ਮੁਖਿ ਨਾ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਛਾਪ ਉਜ ਪਉਜ ਪੁਮ
 ਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਵੈ ਸਾਦੁ ਮਾਨ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਗੁਰ ਪਉਦੇ ਸਾਚੁ ਪਜਾ ਕਉ ਵਿਆਤਿ
 ਸਉ ਪਰਕਾਰੀ॥ ਲਾਲਜ ਦੇਹ ਰਰਤ ਨ ਪਦਾਰਥੁ ਪੈ ਜਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੀਐ॥ ੨॥ ਚੀਨੈ
 ਗਿਆਨ ਪਿਆਨੁ ਪੁਨ ਸਚੈ ਦੇਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵਲਾਵੈ॥ ਨਿਰਲੁਕੁ ਨਿਰਗੁਰੁ ਨਿਰੋਵੈ ਦੁਲ
 ਨਿਰਗੁਉ ਤਾਤੀ ਲਾਵੈ॥ ੩॥ ਸਾਇਰ ਸਪਤ ਕੁਰੇ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲਿ ਉਲਟੀ ਨ ਦੁਤਾਰਾ ਵੈ॥ ਬਾ
 ਹਰਿ ਜਤੁ ਉਠਿ ਠਾਕਿ ਰਹਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਗਲ ਸਮਾਵੈ॥ ੪॥ ਸੋਗਿ ਰਹੀ ਸੇਰਾ ਸੁਉਦਾ ਸੀ
 ਨਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਪਛਾ ਨਿਅਨ ਨ ਕਰੈ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੁਜਾ ਸਾਚਿ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਅ
 ॥ ੫॥ ੧੭॥
 ਰਾਗੁ ਪਰੁ ਤੀ ਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਚਉਪਦਾ॥ ਅਗ॥ ੧॥ १ ਰਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲ ਕੋਈ ਬੁਝੁ ਸਬਦੀ ਰਹਿ ਅਸਮਾਈ ॥ ਨਾਮ ਰਤੇ ਸਦ ਸੁਖ ਪਵੈ ਸਾਚਿ
 ਰਹੈ ਦਿਲੁ ਈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਜਨਨੁ ਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨੁ ਅਸਥਿਰੁ
 ਵੈ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਹਰਿ ਅਯਾਧਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭੁਗਤਿ ਕਰਹਿ
 ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਦਿਸੁ ਜਗੁ ਕਾਲੁ ਹਾਠੁ ਈ ॥ ਸਦਾ ਜਨਨਿ ਰਮਲੁ ਮੈਲੁ ਲਗੈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਚਿ
 ਤੁਲਾਈ ॥ ੨ ॥ ਸੁਖੁ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਿਖਾਇ ਅਨਾਮਿ ਵਡੀ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ਅਖਟੁ ਭੰ
 ਨੁ ਭੁਭੁਕੇ ਭੋਭੁਕੇ ਅਨਾਵੈ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸੇਵੁ ਈ ॥ ੩ ॥ ਅਪੋਕਰਤ ਜਿਸੇ ਨੇਵੈ ਤਿਸੁ
 ਵਸਿ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਆਇ ਸਦਾ ਤੁਹਿ ਰਿਸਤਿ ਗੁਰਦੀ ਆਵੈ ਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥
 ਪ੍ਰਭੁ ਤੀ ਮਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ॥ ਨਿਰਗੁਣੀ ਆਰੇ ਕਉ ਬਖਸਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਅਪਲੈ ਹਮਿ ਲਈ
 ਤੁਥੇ ਅੰਤੁ ਤਰਾ ਅੰਤੁ ਪਾਇਆ ਸਬਦੇ ਵਰੁ ਭੂਏ ॥ ੧ ॥ ਹਰ ਜੀਉ ਤੁਪੁਰਿ ਟੁਬਲਿ
 ਜਾਈ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰੁ ਪੀਤੁ ਪੁਆਗੈ ਰਾਖਿ ਸਦਾ ਰਹਾ ਸਰਣੁ ਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਅ
 ਪਣੈ ਭੁਭੈ ਦਿਚਿ ਸਦਾ ਰਾਖੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹਿ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ਪੁਰ ਗੁਰੇ ਤੁਭੁ ਦਲ
 ਪੈ ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ॥ ੨ ॥ ਤਿਰੈ ਭੁਭੈ ਭੁਗਤਿ ਜੇ ਤੁਪੁਰੁ ਵੈ ਅਪੋ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾ
 ਈ ॥ ਤਿਰੈ ਭੁਭੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਤਿਸਨ ਅਗਨਿ ਭੂਏ ॥ ੩ ॥ ਜਿਤੁ ਕਰਹਿ ਸੁ
 ਹੋਵੈ ਕਰਤੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕਾਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵੈ ਜੇ ਭੁਭੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤਾ ਪੁਰ ਗੁਰੇ ਤੇ ਪਾਈ ॥
 ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤੀ ਮਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹਿ ਅਜਿਨੀ ਤਿਨ ਸਾਲਾਹਿ
 ਹਰਿ ਜਾਤਾ ॥ ਦਿਖੁ ਕਰਮੁ ਗਇਆ ਹੋਵੈ ਜਗੁਰੁ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਤਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ
 ਤੁਮੇਰਾ ਇਕ ਸੋਈ ॥ ਤੁਪੁਜ ਪੀਤੁ ਪੈਸਾਲੈ ਜੀਗਤਿ ਮਤਿ ਤੁਏ ਤੇ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਿ ਸੇ ਸਦਾ ਪਾਇਨੀ ਠਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਰਾ ॥ ਸਦਾ ਮੀਠਾ ਕੇਰਨ ਠੀਕ
 ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੈ ਚਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ਸੋਈ ॥ ਜਨੈ ਤਿਸ ਦਿਟੁ ਟੁਬਲਿ ਜਾਈ
 ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਸਚਾ ਸੁਖੁ ਦਾਤਾ ਦਿਖਾਉ ਅਪੁਰਾ ਵਾਈ ਲੇਵਹਿ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸ
 ਦਾ ਹੋਵਾ ਤੁਮੇਰਾ ਇਕੁ ਸੋਭੁ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿ ਆਈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਭੁ ਪਾਵੈ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਕੁਜਪਾਇਆ। ਧਿਮ ਸਿਤੋ ਪੁਤ੍ਰਾਗਮਤਿ ਪਾਦੋ। ਸਿਪਨ ਪਿਨ੍ਹਰਿ ਜੇਨ ਦੁਪੁਰ ਜੇਨੁ ਬਾਰਗਿ
ਹਰਿਗੁਣਗਾਏ। ੩। ਗੁਰੇਤਮਹਿ ਚੇਜੇ ਕਈ ਗੁਰਕ ਕਹਿ ਅਨ ਚਿਤਿ ਪੈਗੇ। ਕਰਿਅਚ
ਰਬਹੁ ਸਿਪੈ ਓਸਿ ਜੇ ਬਿਦੁ ਕਰੈ ਸੁਨਰ ਬਿਪੈਗੇ। ੪। ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਏਕੋ ਪੁਰੁ ਕਰੈ ਤਸਕੁ ਏਕ
ਸੇਤ ਉਤ ਪਤਿ ਚਲੇ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੀ। ਲੇਏ ਗੁਰਮੀਧ ਹਰਿਹਰਿ ਜਾਇ ਰੇਲੇ। ੫
॥੬॥ ਪੁਰੁਤੀ ਮਹਲਾ। ੩। ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਅਪਣਾ ਲਾਗਿ। ਪੁਰੁਤੁ ਭੁਯੋਵੈ ਮੁਖਿ ਮਸ
ਕਿਸਦ ਹਰਿ ਕੈ ਗੁਨ ਗਾਗਿ। ੧॥ ਚਰਾਉ। ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਮੁਕੁਤੀ ਨਹ ਰਿਕੇਦੇਇ। ਕੇ
ਟਿਮ ਪੈ ਕਈ ਦਿਰਲੇ ਲੇਇ। ਜਿਸੇ ਅਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕੋਰੇਇ। ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਨ ਮਨ ਮਰਿ
ਦੁਸਾਇ। ਦੁਖ ਅਨਰਾਜੀ ਦਰਹੁ ਨਾਇ। ਆਪੇ ਸਚ ਲੇਏ ਮਿਲਾਇ। ੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾ
ਣੀ ਸਿਉ ਲਾਇ ਪਿਆਰਾ। ਐਥੈ ਥੈ ਏਹੁ ਅਪਾਰਾ। ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਿਰਜਨਾਰਾ। ੩॥ ਸਾ
ਚ ਮਨ ਏਆ ਪਨ ਭੁਣਾ। ਸੇਈ ਭੁਗਤੁ ਸੁਖ ਤੁਸੈ ਜਾਣਾ। ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੈ ਸਦਕੁਰ
ਬਾਣਾ। ੪॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥

ਰਗੁ ਪਰੁਤੀ ਮਹਲਾ। ੪॥ ਬਿਭੂਸਾ। ਚਰਿ ਪਦੇ। ੧॥ ਬਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ।
ਰਸ ਕਿਰਸ ਵਿਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਗੁਰਮਤਿ ਲਿਵ ਉਨ ਮਨਿ ਨੀਮਲ ਗਾਨਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਪੀ
ਅਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਮਨ ਮਾਦਿਟੁ ਕੁਰ ਬਾਣਾ। ੧॥ ਹਮਰੀ ਜਗਜੀਵਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਣ। ਹਰਿਉ
ਤਮੁ ਚਿਦ ਅੰਤ ਰਿਭੁ ਏਉਗੁ ਬਿਮੁਤੁ ਦੀਉਹ ਰਿਕਾਨ। ੧॥ ਚਰਾਉ। ॥ ਅਵਧੁ ਸੀਤ ਮਿ
ਲਹੁ ਮੇਰੇ ਕੁਈ ਮਿਲਿ ਹਰਿਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਖਾਨ। ਕਿਤੁ ਬਿਪਿ ਵਿਥਿ ਪਾਇ ਐ ਪੁਰੁ ਅਪਨ
ਮੇਕ ਉਕਰਹੁ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿਦਾਨ। ੨॥ ਸੇਤ ਸੀਗਿ ਮਹਿ ਹਰਿਹਰਿ ਦਸਿਅ ਮਿਲਿ ਸੇਗਿ
ਤਿਹ ਰਿਗੁਨ ਜਾਨ। ਵਡੈ ਭੁਕਿ ਸੇਤ ਸੀਗਿ ਤਿਪਾਈ ਗੁਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੁਰਸੀ ਕੁਗਦਾਨ। ੩॥
ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਪੁਰੁ ਮਗਮਠ ਕੁਰ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ਰੋਹੇ ਹਰਾਨ। ਜਨਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਬਿ
ਰਪਾਧਾਰੀ ਹਰਿਨਾਮੁ ਦੀਉ ਖਿਨ ਦਾਨ। ੪॥ ੧॥ ਪੁਰੁਤੀ ਮਹਲਾ। ੪॥ ॥ ਉਗਾਵੈ ਸੁ
ਰਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੋਲਹਿ ਸੁਰੈ ਨਿਸਮਾਲ ਹਿਰਿ ਗਾਲਾ। ਹਮਰੇ ਪੁਰਿ ਮੁਚਲ ਗਾਈ

ਹਮਬਰਹ ਪੁਰੁਹਿਤੁ ਲਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸਾਧੁ ਰਿਹਾ ਲਾਗਿ ਰਿਹਾ ਮੁਖਿ ਭਾਇਉ
 ਗੁਰਮੀਠਾ ਗੁਰ ਪਰਾਇ ਰਹਾ ਮਥਾ ਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਸਾਕਤ ਬਉਦਿ ਨ ਰੋਨੀ ਮੈ ਪ
 ਮੇਰਿ ਥਾਪੈ ਮਾਇਆ ਜਾਨਾ ॥ ਖਿਨ ਪਲੁ ਰਿਹਾ ਭਉ ਚਲੈ ਸਿਉ ਰਿਖਾ ਧੋਬੁ ਗੁੰਧਿ ਪਿਥਾ ਲ
 ॥ ੨ ॥ ਸਤਿ ਸਿਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਹਉ ਚੁਟੈ ਮਮਤਾ ਜਾਨਾ ॥ ਰਹਿਨਾ ਮਹਿ ਮੀਠ
 ਲਗਾਨਾ ਗੁਰਿ ਕੀ ਏਸ ਬਰਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੩ ॥ ਹਮ ਬਰਿਹ ਗੁਰ ਮਰਾ ਮਗੁ ਸਾਈ ਗੁਰ ਕ
 ਰਿਹਿ ਰਪਾ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ਬਿਪੁਰੁ ਚਿਨ ਲੁਕੈ ਭੋਕਾ ਢਿਲੇ ਹੁ ਪੁਰੁ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਬਾਲ ਗੁਪ
 ਲਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਪੁਰੁਤੀ ਮਹਲਾ ॥ ੬ ॥ ॥ ਇਉਂ ਖਿਨੁ ਰਿਹਾ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਪੀ ਗੁਰ ਨਗਾਏ
 ਰਹੁ ਰਮੀਯਾ ॥ ਗਾਵਤੁ ਮਨੋ ਤਉ ਚੁਟੈ ਮੁਕਤਿ ਜਿਨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਿਨੁ ਰਿਪੀਕਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੈ
 ਮਨਿ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਮਨ ਮਰ ਸੁਟੀਕਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨ ਮਨੀ ਤਲ ਜਲੁ ਪਾਇ ਮਾਹਿ ਰਿਹਿ
 ਨਾਮੁ ਪੀਅਰ ਸੁਟੀਕਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਜਿਨੁ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਤਿਨ ਮ
 ਸਤਿ ਚਿਉ ਜਲੁ ਟੀਕਾ ॥ ਰਹਿ ਜਨ ਸੇਰੁ ਸਭੁ ਸਭੁ ਜਗੁ ਪਿਰਿ ਜੇਵਦਿ ਰਿਉ ਚੁਟੈ ਸਮਿਕੀ
 ਕਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨੁ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਏਨਾ ਮਨੁ ਵਿਸਿਉ ਤਿਨੁ ਸਭਿ ਕਾਰਜ ਛੀਕਾ ॥ ਜੇ ਸੇ ਸੀ ਗਾਰ ਕਰੈ
 ਹਮ ਨੁਖ ਨ ਮਥਿਨਾ ਕਰੈ ਨ ਕਰੀਕਾ ॥ ੩ ॥ ਪਾਇ ਪਾਇ ਰਮਈ ਮਾਰ ਮਤਰਾ ਮਗਇ ਸਭੁ
 ਵਰੈ ਸਭੁ ਮਹਿ ਏਕਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਰਹਿ ਪਾਪੀ ਗੁਰ ਬਚਨ ਪਿਆਇਉ ਪਾਗੀ ਮੀ
 ਕਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਪੁਰੁਤੀ ਮਹਲਾ ॥ ੬ ॥ ॥ ਅਰਾਮ ਏਕਾ ਲਕਿ ਪਾਲ ਪੁਰੁ ਪਚੀ ਮੁਖਿ
 ਹਰਿ ਰਹਿਨਾ ਮੁਹਮ ਕਰੇ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਰਹਿਨਾ ਮੁਖਿ ਪਿਆਇਉ ॥ ਸਭਿ ਕਿਲ ਬਿਖਪਾਪ
 ਲੋਯੇ ॥ ੧ ॥ ਜੀਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨ ਮੁਰਹਿ ਰੋਹ ॥ ਟੀਨੁ ਏਕਾ ਲਦ ਪਉ ਜਨ ਗਇਉ ਰਾਗ
 ਤਿਨ ਮੁਪਦਾਰ ਧੁਲੋਯੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਕੀਇ ਮਾਨ ਰਾਹਿਨਾ ਗਾਇ ਰਿਖਾ ਸਿਉ
 ਮਨਿ ਗੁਰ ਮਤਿ ਰਹਿ ਰਿਸਹਿ ॥ ਸਗੀ ਰਿਸਹਿ ਰਿਨਾ ਮੁਹ ਰਿਖਾ ਪਾਇਉ ਪਾਗੀ ਮੇਰ
 ਹਰਿ ਪੁਲੋਯੇ ॥ ੨ ॥ ਜੇਨ ਰਹੁ ਮਿਰੁ ਕੀ ਮਉਦਿ ਮਨੋ ਤੇ ਸਾਕਤ ਮੁਖੁ ਮੁਖੇ ॥ ਜਿਉ ਖਿਗ
 ਨਾ ਚਿਖੈ ਸਦਾ ਨੁਦਸ ਨ ਭੂਮਿ ਭੂਮਿ ਚੁਟੈ ਦਗਹਿ ॥ ੩ ॥ ਤੁਮ ਵਡ ਅਗਮ ਅਥਾ ਪਿਥੇ ਪਿਖ

ਕੁਮਤਿਦੇਦੁਹਰਿਪੁਰੁਲੋਗੇ। ਕਨਨਕਕਉਗੁਰਿਹਾਥੁਸਿਰਿਪਰਿਉਹਰਿਰਮਨਾਮੁ
ਰਦਿਰੇਗੇ॥ ੬॥ ੬॥ ਪੁਰੁਤੀਮਹਲਾ॥ ੬॥ ॥ ਮਨਿਲਗੀਪੀਤਿਰਮੁਨਾਮੁਗੰਦਿਰੇਹੋਰਿ
ਜਉਹਰਿਪੁਰੁਦਛਾ। ਸਤਿਗੁਰਬਚਨਸਖਾਨੇਜੀਅਰੇਹਰਿਦਾਰੀਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਛਾ॥ ੧॥ ਸੇ
ਰਮਨਕੁਚਰਮਨਮਹਰਿਨਿਮਖਛਾ। ਹਰਿਹਰਿਦਾਨਦੀਉਗੁਰਿਪੁਰੇਹਰਿਨਾਮਮਨਿਤ
ਨਿਬਸਛਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਕੀਟਿਅੰਨਗਰਿਦਸਿਉਪਰਿਮੇਰੇਰੰਜਪਿਸੇਕੁਗੁਰਖ
ਪਿਕਰਪਛਾ। ਹਲਤਿਪਸੰਤਜਨਕੁਏਸੁਹੇਲੈਮੁਖਉਜਲਗੁਰਮੁਖਿਤਰਛਾ॥ ੨॥ ਅਨਕੁ
ਉਹਰਿਹਰਿਹਰਿਲਿਵਲਗੀਹਰਿਉਰਿਪਾਰਿਉਗੁਰਨਿਮੁਖਛਾ। ਕੀਟਿਕੋਟਿਕੋਟਿਦੇਖ
ਹਜਨਕੋਹਰਿਦੁਰਿਕੀਏਟਿਕਪਲਛਾ॥ ੩॥ ਤੁਮੇਤਜਨਤੁਮਹੀਤਜਨਪੁਰਜਨਿਉਜਨ
ਤੋਮੁਖਛਾ। ਹਰਿਹਰਿਅਪੁਰਿਉਹਰਿਜਨਮਹਿਜਨਨਨਕੁਹਰਿਪੁਰੁਇਕਛਾ॥ ੪॥
॥ ੫॥ ਪੁਰੁਤੀਮਹਲਾ॥ ੬॥ ॥ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਉਹਰਿਹਰਿਹਮਮੁਏ
ਜੀਵੇਹਰਿਜਪਿਉ। ਪਿਨੁਪਿਨੁਗੁਰਗੁਰਸਤਿਗੁਰਛੇ। ਪੁਰਾਖਿਖਛੁਬਦਬਾਹੇਦਇਕਛਾ
॥ ੧॥ ਜਪਿਮਰਮਨਮਅਰਪੈਉਉਪਜਿਪਿਉਪਾਟਿਨਪਾਟੀਅੇਕਤੁਹਰਿਪੁਰੇਹਰਿਪੁ
ਕੁਲਕੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਰਮਨਮੁਰਸੁਰਮਰਸਾਇਣਸੁਪੀਅਗੁਰਮਤਿਰਸਕੁ॥
ਲੋਹਮਨੁਰਕੇਚਨੀਮਲਿਸੈਗਤਿਹਰਿਸਿਉਰਪਾਰਿਉਗਰਿਹਰਿਕੁ॥ ੨॥ ਹਰਿਮਖਿਖਿ
ਅਨਿਤਲੋਲਿਲਕੁਨੇਪੁਤਕਛਾਤੇਹਿਲਭਿਭੁਮਤਿਨਪਕਸੇਤਨਸੇਵਕਬਹੁਤਮਨਮੁਖ
ਉਹਰਕੁਚਕੁ॥ ਤੁਮੇਰਗੁਨਤੁਮਹੀਪੁਰਜਨਹੁਹਮਪੇਰਹਰਿਤੁਮਸਕੀਛੁ॥ ਜਿਉਜਨਹੁ
ਤੋਉਰਖਹੁਸੁਅਮੀਜਨਨਕਦਾਸੁਤਮਨਕੁ॥ ੬॥ ੬॥
ਪੁਰੁਤੀਬਿਰੁਸਮਹਲਾ॥ ੬॥ ਪੜਤਾਲ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥
ਜਪਿਮਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਨਾ। ਹਰਿਦਰਗਹਪਾਵੈਮਾਨਾ। ਜਿਨਿਜਪਿਅੰਤੁਪਾਰਿ
ਪਰਛਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸੁਨਿਮਨਹਰਿਹਰਿਕਰਿਪਿਅਨੁਪਸੁਨਿਮਨਹਰਿਕੀਰ
ਤਿਅਠਸਠਿਮਜਨਪਸੁਨਮਨਗਰਮੁਖਿਪਵਹਿਮਨਾ॥ ੧॥ ਜਮਮਨਪਰਮੇਸੁਰਪਰ

ਧਾਨਾਪਿਨਥੇਵੇਪਾਪਕੋਟਨਾਮਿਲਨਾਨਕਹਰਿਗੁਗਵਨਾ॥੨੧॥੨॥੩॥
 ਰਾਗੁਪਰਕੁਤੀਬਿਥਾਸੁਮਹਲਾ॥੫॥ਰਉਪਦੇ॥੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਮਨੁਹਰਿਕੀਅਤਨੁਸਕੁਸਾਜਿਅਪੰਚਤਤਰਚਜੇਤਿਨਿਦਾਜਿਅਜਮਿਹੁਜਾਪਰਤਿ
 ਬਰਤਨਕਉਪਾਨੀ॥ਨਿਮਖਨਦਿਸਾਰਹੁਸੇਵਹੁਸਾਰਿਗਪਾਨੀ॥੧੭ਮਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਹੋ
 ਇਪਰਮਗਧੇ॥੧੮ਖਸੇਗੋਤਰਹਰਨਿਗਰਤਿਤੀਪਦਹਿਪਾਨਪਤੋ॥੧੯ਰਹਉ॥ ॥
 ਕਾਪਰੇਗੁਗਰਸਾਨਿਕਤੋਚਾਏ॥ਮਾਤੀਪਤਕੋਟੇਬਸਗਲਬਨਾਏ॥ਰਿਜਕਸਮਾਹੇਜਲਿਬ
 ਮੀਤਾਸਿਹਰਿਸੇਵਾਪ੍ਰੀਤਾਨੀਤ॥੨੦ਤਹਸਖਾਈਜਹੋਕੋਇਨਹੋਦੈ॥ਕੋਇਅਪਾਧਇਕੁ
 ਖਿਨੁਮਹਿਪੈਵੈ॥ਦਾਤਿਕਰੈਨਹੀਪਛੁਤਾਵੈ॥ਏਕਾਬਖਸਿਛਿਰਿਬਹੁਰਿਨਬੁਲਾਵੈ॥੨੧ਕਿ
 ਰਤਸੇਜੋਗੀਪਾਇਆਬਾਲਿ॥ਸਾਧਸੇਗਤਿਮਹਿਬਸਗੁਪਾਲਾ॥ਗੁਰੀਮਲਿਪਾਏਏਮੈਰੇ
 ਆਗਾਜਨਨਾਨਕਦਰਸਨਦੇਹੁਸਮਾਗਿ॥੨੨॥੧॥ਪ੍ਰਕੁਤੀਮਹਲਾ॥੫॥ਪ੍ਰਕੁਤੀਸੇਵ
 ਜਨਕੀਸੇਭਾ॥ਕਮਕੋਪਮੋਟੇਤਿਸੁਲੇਭੇ॥ਨਾਮੁਤਰਾਜਨੈਕੋਭਿਛੁਗਿ॥ਗੁਨਗਾਵਹਿਪ੍ਰਕੁਦਰ
 ਸੀਪਆਗਿ॥੧॥ਤੁਮਭੀਭੁਗਤਿਪ੍ਰਕੁਤਮਹਿਜਨਾਈ॥ਕੋਟੇਜੇਦਰੀਜਨਲੀਛੁਛਾਇ॥ਰਹ
 ਉ॥ ॥ਜੇਜਨਰਾਤਾਪ੍ਰਕੁਕੋਰਿਗਿ॥ਤਿਨਿਸੁਖਪਾਇਪ੍ਰਕੁਕੋਸਿਗਿ॥ਜਿਸੁਰਸੁਆਇਅਸੇ
 ਏਜਨੈ॥ਪੋਖਿਪੋਖਿਮਨਮਾਰਿਹੋਗੈ॥੨੩ਸੇਸੁਖੀਅਸਕੁਤੇਉਤਮੁਸੇਇ॥ਜਕੋਹਿਰਦੇਦ
 ਸਿਆਪ੍ਰਕੁਸੇਇ॥ਸੇਈਨਿਹਚਲੁਮਾਵੈਨਜਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਪ੍ਰਕੁਵੀਹਰਿਗੁਨਗਾਇ॥੨੪॥
 ਤਕਉਕਰਹਉਸਗਲਨਮਸਕਾਗਾਜਕੋਮਨਿਪੁਰੈਨਿਭਿਕਾਗਾ॥ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਮੋਹਿਠਾਕੁਰਦੇ
 ਨਾਨਕਉਧਰੈਜਨਕੋਸੇਵਾ॥੨੫॥੨॥ਪ੍ਰਕੁਤੀਮਹਲਾ॥੫॥ਗੁਨਗਾਵਤਮੁਨਿਹੋਇਅਨਿਦ
 ॥ਅਠਪਹਰਸਿਮਰਉਭੁਗਵਿਤਾ॥ਜਕੋਸਿਮਰਨਿਕਿਲਮਹਜਾਹਿ॥ਤਿਨੁਗੁਰਕੀਹਮਚ
 ਰਨੀਪਾਗਿ॥ਸੁਮਤਿਦੇਵਹੁਸਿਤੀਪਅੰਗੇ॥ਸਿਮਰਉਠਾਨਮੁਮੋਹਿਨਿਸਤੰਗੇ॥੨੬ਰਹਉ॥
 ਜਿਨਿਗੁਰਿਕਹਿਅਮਰਗੁਸੀਧਾ॥ਸਕਲਤਿਅਗਿਨਮਿਹਰਿਗੀਧਾ॥ਤਿਸੁਗੁਰੋਕਸਦਬ
 ਛਿਜਾਈਅਗਹਰਿਸਿਮਰਨੁਤਿਅੰਗੇ॥ਸੁਗੁਰਤੀਪਾਈਐ॥੨੭ਬੁਝਤਪ੍ਰੀਤਿਨਿਗੁਰਹਿਤ

ਰਾਇਆ॥ ਜਿਸੁ ਪੁਸਾਇ ਮੇਰੈ ਨਹੀਆਇਆ॥ ਲਹਤੁ ਪਲਤੁ ਜਿਨਿ ਰਹਿਸਦਾ ਚਿਆ॥
 ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਭੂਪਾਰਿ ਸਦਾ ਹਉ ਦੁਰਿਆ॥ ੩॥ ਮਹਾਮੁਗਾਧੇਤ ਕੀਆਗਿਆ ਨੀ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੋਕੇ
 ਅਕਥ ਕਹਾਨੀ॥ ਪਾਰਥਾਮਨ ਕਗੁਰ ਦੇਉ॥ ਵੇਨੁ ਭੁਗਿਪਾਈਐ ਹਰਿ ਸੇਵਾ॥ ੬॥ ੬
 ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ ਸਗਲੀ ਦੁਖ ਮਿਟੈ ਸੁਖ ਦੇਇ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ॥ ਕਰਿ
 ਵਿਰਪਾ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇ ਸਗਲ ਦੁਰਤੀ ਮਿਟਾਇਆ॥ ੧॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ
 ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆਲਾ॥ ਅਵਗੁਨ ਕਾਇਕੀਏ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ਗਾਪਲੀਏ ਮੇਰੈ ਗੁਰਗੋਪਾਲਿ॥ ੧॥ ਰ
 ਹਉ॥ ॥ ਤਾਪ ਪਾਪ ਬਿਸੇਖਿ ਨ ਭੀਤਿ ਰਿਭੁਏ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਗੁ ਸਾਈ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪਾਰ
 ਬਹੁ ਮੁਖੀਆਪਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਈ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਬਿਅੰਤੁ ਸੁਆਮੀ ਤਕ
 ਅੰਤੁ ਪਾਈਐ॥ ਲਾਜੇਖਾਇਹੋਇਐ ਪਨੁ ਦੇਤਾ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਈਐ॥ ੩॥ ਆਠ ਪਹਰ
 ਪਾਰਬਹੁ ਪਿਆਈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਇਆ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ ਪੁਰੋ ਮਨ ਰਥ ਪਾਰਬਹੁ
 ਗੁਰ ਪਾਇਆ॥ ੬॥ ੬॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕਿਲ ਬਿਖਸੁ ਨਾਸੇ॥
 ਸੁਚਨਾ ਮੁਗੁਰਿ ਦੀਨੀ ਰਸੇ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀਦਰਗ ਹਸੇ ਕੁੰਦੇਤੇ॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਸੇਹੇਤੇ॥ ੧॥ ਹ
 ਰਿਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਦੇਖ ਸਭਿ ਬਿਨਸਹਿ॥ ਆਗਿਆ ਨਾਮੁ ਪੇਗੁ ਮ
 ਨੁਤੇ ਜਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਗੁਰ ਰਾਖੇ ਮੀਤੁ ਹਰਿ ਕੀਨਾ ਮਸਿਉ ਲਗੀ ਪੀ
 ਤਿ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੋਗਈ ਕਲੀਸਾ॥ ਜੇਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੇਰੁ ਲੇਸੇ॥ ੨॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਸਦ
 ਬਲਿ ਜਾਈ॥ ਜਿਸੁ ਪੁਸਾਇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ॥ ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਵੇਨੁ ਭੁਗੀ॥ ਜਿਸੁ
 ਮਿਲਿਤੇਰਾ ਮਲਿਦੁ ਲਗੀ॥ ੩॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਰਬਹੁ ਮੁਖੀਆਮੀ॥ ਸਗਲ ਪਾਟ ਕੇ ਅੰਤਰ
 ਜਾਮੀ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਅਪਨੀ ਲਿਵਲਾਈ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਸਰਨਾਇ॥ ੬॥ ੫॥ ਪ੍ਰਭਾ
 ਤੀ ਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਏ॥ ਹਰਿ ਕਾਨਾਮੁ ਜਪਨ ਕਉ ਦੀਏ॥ ਆਠ ਪ
 ਹਰ ਗੁਨ ਗਾਇਰੀ ਬਿਦਾ॥ ਬੈਠਿ ਨ ਸਤਰੀ ਸਭੁ ਚਿੰਦਾ॥ ੧॥ ਭਿਖਰ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗਿ॥
 ਜੇ ਗੁਰ ਕੈ ਹੋਸੇਈ ਭੁਲ ਮੀਰਾ॥ ਨਾਕੀ ਮਤਿ ਤਿਜਾ ਕਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਦੁਸਿਅ

ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੇਈ॥ਕਲਿਕਲਸਕਿਲੁਬਿਗਨੁਨਹੋਈ॥ਸਦਸਦਪ੍ਰਭੁਜੀਐਕਸੀਰਿ॥
 ਉਤਰੀਐਲੁਭਾਨੁਮੁਕੈਰਿਗਿ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਗੋਪਿਅਗੁ॥ਬਿਨੁਸੇਕਮਕ੍ਰੇ
 ਪਅਹਿਕਾਰੁ॥ਪ੍ਰਭੁਮਿਲਨਕਮਾਰਗੁਜਨੀ॥ਭੁਇਭੁਗਤਿਹਰਿਸਿਉਮਨਮਾਨੀ॥੩॥
 ਸੁਨਿਸਾਜਨਸੀਤਮੀਤਸੁਯੀਲੋ॥ਨਾਮੁਰਤੁਨਹਰਿਅਗਹਿਅਤਲੋ॥ਸਦਸਦਪ੍ਰਭੁਗੁਣ
 ਨਿਪਿਗਈਐ॥ਕਹੁਨਾਨਕਵਡਭੁਗੀਪਾਈਐ॥੪॥੬॥ਪ੍ਰਭੁਤੀਮਹਲਾ॥੫॥
 ਸੇਧਨਵਤੈਸੇਈਸਦਸਾਹਾਨਹਰਿਵੀਦਰਗਹਨਾਮੁਦਿਸਾਹਾ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪ
 ਹਮਨਮੀਤਾ॥ਗੁਰਪੁਰਪਾਈਐਵਡਭੁਗੀਨਿਰਮਲਪੁਰਨਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥੫
 ਇਅਲਭੁਵਜੀਵਾਪਾਈ॥ਸੀਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਕੇਗੁਨਗਈ॥੨॥ਸਾਯਲਜਨਮਜੀਵਨ
 ਪਰਵਣਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਹਰਿਰਿਗੁਮਾਣੁ॥੩॥ਬਿਨੁਸੇਕਮਕ੍ਰੇਪੁਅਹਿਕਾਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਪੁ
 ਖਿਉਤਰਹਿਪਾਗਿ॥੪॥੭॥ਪ੍ਰਭੁਤੀਮਹਲਾ॥੫॥ਗੁਰਪੁਰਪੁਰੀਤਾਵੀਕਲਾ॥ਗੁ
 ਰਕਾਸਬਦੁਸਦਸਦਅਟਲਪਗੁਰਕੀਬਾਣੀ॥ਨਿਸੁਮਨਿਵਸੈ॥ਦੁਖਦਰਦੁਸਭੁਠਾਕ
 ਨੈਸੈ॥੧॥ਹਰਿਰਿਗਰਾਤਮਨਰਾਮਗੁਜਗਾਵੈ॥ਮੁਕਤਸਾਧੁਪੁਰੀਨਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਉਤਰੀਪਾਗਿ॥ਭੁਇਭੁਗਮੁਖਿਬਿਨੁਸੇਕਿਕਾਰਾ॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਬੇਸੇਗੁਰਚਰ
 ਨਾ॥ਨਿਰਭੈਸਾਧਪਰਹਰਿਸਰਨਾ॥੨॥ਅਨਦਸਾਜਨਰਸਸੁਖਪ੍ਰਨੇਰੇ॥ਦੁਸਮਨਦੁਖਨਾ
 ਵੈਨੇਰੇ॥ਗੁਰਪੁਰੈਅਪਨੇਕਰਿਰਾਖੇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਵਿਲਖਿਖਸਭਿਉਭਾਖੇ॥੩॥ਸੀਤਸਾ
 ਜਨਸਿਖਭੁਟਸੁਹੇਲੇ॥ਗੁਰਿਪੁਰੇਪ੍ਰਭੁਸਿਉਲੈਮੇਲੇ॥ਜਨਮਮਰਦੁਖਭਹਾਕਾਇਆ॥ਕ
 ਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਪਤ੍ਰਦਭਕਿਆ॥੪॥੮॥ਪ੍ਰਭੁਤੀਮਹਲਾ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰਿਪੁਰੈਨਾਮੁਦੀ
 ਆ॥ਅਨਦਮੰਗਲਕਲਿਅਣੁਸਦਸੁਪੁਕਾਰਜਾਗਲਗਸਿਧੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਕੇਮਨਿਵਠਾ॥ਦੁਖਦਰਦੁਖਮਭਿਨੋਸਦੁਠਾ॥੧॥ਨਿਤਉਠਿਗਾਵਹੁਪ੍ਰਭ
 ਕੀਬਾਣੀ॥ਅਠਪਹਰਹਰਿਸਿਮਰਹੁਪਾਵੈ॥੨॥ਪ੍ਰਰਿਥਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਬਨੀਭਾਈ॥ਸੇ
 ਰਿਸਹਾਈਜਗਹਉਜਾਈ॥੩॥ਦੁਇਕਤ੍ਰਿਜੋਤ੍ਰਿਕਰੀਅਰਦਾਸਿ॥ਸਦਜਪਿਨਾਨਕਗੁਣ

ਤਾਸੁ॥ ੬॥ ਪ੍ਰਕੁਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨਾ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਾਪਾਈ ਐਕ
 ਭੁਗੀਦਰ ਸਠ ਕੁਝ ਜਾਈ ਐਕੁਰ ਬਾਣ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਮੋਟੇ ਸਬਦਿ ਸਿੱਤੋ
 ਖੁ॥ ਨਮੁ ਅਰਾ ਪੁਨਹੇ ਅਜੇਗੁ॥ ਸਾਪਸੀ ਕਿਹੇ ਅਪਰਗਾਸੁ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਮਾਹਿ ਨਿਦ
 ਜਾ॥ ਨਿਨੀ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਲੀਅਠਾ ਧਿ॥ ਪ੍ਰਕੁਪੁਰਾ ਅਨਾਥ ਕਾਨਾ ਬੁ॥ ਨਿਸਹਿ ਨਿਦੋ ਜਕਿਰਪ
 ਧਾਰਿ॥ ਪੁਰਨ ਕਰਮ ਤਾਕੀ ਆਚਾਰ॥ ੨॥ ਗੁਣ ਗਾਵੇ ਨਿਤਿ ਨਿਤਿ ਤਨੁ ਦੈ॥ ਲਖ ਚਉਰਾ
 ਸੀ ਹੋ ਜਨਿ ਤੇ ਭੁਵਾ॥ ਈਹੀ ਉਹੇ ਚਰਨ ਪੁਜਾਰੇ॥ ਮੁਖੁ ਉਜਲ ਸਚੇ ਦਰ ਬਾਰੇ॥ ੩॥ ਨਿਸਮ ਸਤ
 ਕਿਗੁਰਿ ਪਰਿਗਾਥਾ॥ ਕੇਟਿ ਮਧੇ ਕੇਵਿਰਲ ਦਾਸੁ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਪੇਖੈ ਭੁਰ ਪੁਰਿ ਮਨ
 ਨ ਕਉ ਪਰਸਿਤਿ ਸੁਜਨ ਕੀ ਪੁਰਿ॥ ੪॥ ੧॥ ਪ੍ਰਕੁਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਈ ਗੁਰ
 ਪੁਰ ਅਪਨੇ॥ ਨਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਨੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਈ ਮੁਦ
 ਤ ਨਿਹਾਲਾ॥ ਬਿਨੈ ਸੈਗੇ ਬਿਖਿ ਅਜੇ ਨਲਾ॥ ੧॥ ਸਾਚ ਸਬਦੁ ਸਿਉ ਲਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਹਰਿ
 ਪ੍ਰਕੁਤ ਅਪੁਨਾ ਇਅ ਚੀਤਿ॥ ੨॥ ਨਮੁ ਜਪਤ ਹੇ ਅਪਰਗਾਸੁ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਕੀ ਨਾਰਿਦੈ
 ਨਿਵੈ ਸੁ॥ ੩॥ ਗੁਰ ਸਮਰਥ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਭੁਟੇ ਨਿਲ
 ॥ ੪॥ ੧१॥ ਪ੍ਰਕੁਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਸੇਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਟੀਨ ਦਇ
 ਆਲ ਭੁਟੇ ਕਿਰਪਾਲਾ ਅਪਣਾ ਮੁਆਪੇ ਜਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸਿਤ ਸੀਗਿ ਮਿ
 ਲਿਆ ਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਪੁਕਰੁ ਟੀਅਸਾ॥ ੧॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਨ ਸੁਖ ਮਨਿ ਦੁਰੇ
 ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਗੁਰਨ ਨਠ ਕੁਟੇ॥ ੨॥ ੧੨॥ ਪ੍ਰਕੁਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅੰਬੁ॥ ੨॥
 ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਜਾ ਠਾਉ॥ ਨਹੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਨਾਉ॥ ਸਰਬ ਸਿਪਿਕ ਲਿਆਨਾ॥ ਪੁਰਨ ਹੇ ਹਿਸਗ
 ਲਕਾਮਾ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਐਸੀ ਤਪਕਾ ਮਕਰ ਰੋਪ ਅਹਿਕਾਰੁ ਬਿਨੈ ਸੈਗੇ ਏਕੈ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਨਾਮ ਲਗੈ ਚੁਖੁ ਚੁਗੈ ਸਗਨ ਪਾਲਨੇ ਜਗੁ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੇ ਭੁਟੇ ਜਨਮ ਤੇ
 ਏਕਿ ਸੁਪੁਰਿ ਹੋਵੈ ਸੇਜੇਗਾ॥ ੨॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨ ਸੁਪਿਅਾ ਇਹ ਰਿਹਤਿ ਜਗੁ ਮਨ ਕੇ ਭੁਰਮਾ॥
 ਸਾਪਸੀ ਗਤਿ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਜਿਸਹਿ ਪੁਰਨ ਕਰਮਾ॥ ੩॥ ਜਨਮ ਜਨਮਾ ਬਿਖਾਰ ਬਿ

ਨਸੇਰਾ ਖਿਲੀ ਨੇਜਾ ਪਿ। ਅਤੀ ਪਤਾ ਮੀਤ ਭੁਈ। ਜਨਨ ਨਕਹ ਰਿਹ ਰਿਜਾ ਪਿ। ੬॥

॥੧॥੧੩॥

ਰਾਗੁ ਪ੍ਰਭੁਤੀ ਮਹਾ। ੫ ॥ ਵਿਥਾਸ। ਪੜ੍ਹਾਲ।

੧ ਚਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਰਾਮਰਾਮਜਾਪਾ। ਕਲਿਕਲੇਸਲੇਰੁ ਮੋਹ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਹਿਤਾਪਾ। ੧॥ ਰਹਾਉ

॥ ॥ ਅਪੁਤਿਅਥਿਸਿਤਚਰਨਲਗਿ। ਮਨੁਪਵਿਤੁ ਜਾਹਿ ਪਾਪਾ। ੧॥ ਨਾਨਕੁ ਬਾਰਿਕੁ

ਫੁਲਨੈਰਾਖਨਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਹਿਥਾਪਾ। ੨॥੧॥੧੪॥ ਪ੍ਰਭੁਤੀ ਮਹਲਾ। ੫ ॥ ਚਰਨਬ

ਮਲੋਸਰਨਿਏਕ। ਉਚਮੁਚਏ ਮੰਤਰ ਕੁਰਸਰਬਉ ਪਰਿਤੁਯੀਏਕ। ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥

ਪ੍ਰਾਨਆਪਾਰਦੁਖ ਬਿਦਾਰੈ ਨਹਾਰ ਬੁਧਿਬੈਥਕਾ। ੧॥ ਨਾਮਸਕਾਰ ਰਖਨਹਾਰ

ਮਨਿਅਰਾਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਕਾ। ਸਿਤਰੇਨ ਕਰਉ ਮਜਨਨ ਨਕਪਵੈ ਸੁਖ ਅਨੇਕ। ੨॥

॥੨॥੧੫॥੧੬॥

ਰਾਗੁ ਪ੍ਰਭੁਤੀ ਬਿਭੁਸਮਹਲਾ। ੧॥ ਅਸਟਪਦੀਆ।

੧ ਚਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਦੁਬਿਧਾਬਉ ਭੀਮਨ ਬਿਉਰਾਇਆ। ਬੂਠਲਲਚਿਜਨ ਮੁਗਟਾਇਆ। ਲੁਪਟਿਕਿਰੀ

ਫੁਲਿਬਿਪਨੁਪਾਇਆ। ਸਤਿਗੁਰ ਰਾਖੇਨ ਮੁਦ੍ਰਿਤਾਇਆ। ੧॥ ਨਾਮੁਨਮੇਰੇਨ ਮਇਆ ਮੇਰੇ

ਜਿਨਿਕਿਫੁਕੀਆ ਸੇਈਜਾਏ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿਭਉ ਸਾਗੁਰੁ ਤੇਰੈ। ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਮਾ

ਇਆ ਸਿਚਿਰਾਜੀ ਅਹਿਕਾਰੀ। ਮਾਇਆ ਸਾਥਿਨ ਚਲੈ ਪਿਆਰੀ। ਮਾਇਆ ਮਮਤਹੈ ਬਹੁ

ਰੰਗੀ। ਬਿਨੁਨਦੈ ਕੇਸਾ ਬਿਨਸਿਗੀ। ੨॥ ਜਉ ਮਨੁ ਦੇਖਹਿ ਪਰਮਨੁ ਤੈਸਾ ਜੈਸੇ ਮਨਸਤੈ

ਸੀਟਸਜੈਸਾ ਕਰਮਤੈ ਸੀਲਿਦਿਲਾਵੈ। ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਿ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਵੈ। ੩॥ ਰਾਗਿਨ

ਦਿਮਨੁ ਦੁਜੈਭਾਇ। ਅੰਤਰਿਕਪਟਮਹਾਦੁਖੁ ਪਾਇਆ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੁਟੈ ਸੇਈ ਪਾਇਆ। ਸਚੈ

ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ। ਸਚੀਬਾਣੀ ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ। ਨਿਜ ਘਰਿ ਦਾਸੁ ਅਮਰੁ ਪਦੁ ਪਾਵੈ।

ਤਾਦਰਿਸਾਚੈ ਸੇਭੁ ਪਾਵੈ। ੫ ॥ ਗਰਸੇਵ ਬਿਨੁਭੁਗਤਿ ਨਹੀਏ। ਅਨੇਕਜਨ ਤਨਕਰੈ ਜੇਕੋ

ਈ। ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਸਬਦੈ ਬੋਝੈ। ਨਿਰਮਲੁ ਮੁਦੈ ਸੇਮਨਿ ਸੇਈ। ੬॥ ਇਸੁ ਜਗਮਹਿ ਸ

ਬਦੁਕਰਣੀਹਸਾਗੁ। ਬਨਸਬਦੇਹੋਰਮੋਹੁਗੁਬਾਗੁ। ਸਬਦੇਨਮੁਰਖੇਉਰਿਧਾਰਿ। ਸਬਦੇ
 ਰਤਿਮਤਿਮੋਖੁਦਾਅਗੁ॥ ੨॥ ਅਵਰੁਨਾਹੀਕਰਿਦੇਖਣਹੋਰੇ। ਸਾਚਾਅਪੀਪਅਨੁਪੁਅਪਾਰੇ॥
 ਰਾਮਨਾਮਉਤਸਗਤਿਹੋਈ॥ ਨਾਨਕਖੋਜਿਲਹੈਜਨਕੋਈ॥ ੮॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭੁਤੀਮੰਹਲਾ॥ ੧॥
 ॥ ਮਾਇਆਮੋਹਿਸਗਲਜਗੁਛੁਇਆ। ਕਾਮਨਿਦੇਖਿਕਮਿਲੇਭੁਇਆ। ਸੁਤਕਿਚ
 ਨਸਿਉਹੋਤਵਪਾਪਿਅ। ਸਤੁਕਿਛੁਅਪਨਾਇਕੁਰਾਮੁਪਰਾਇਆ॥ ੧॥ ਐਸਾਜਪੁਜਪ
 ਉਜਪਮਾਲੀ। ਦੁਖਸੁਖਪਰਹਰਿਭੁਗਤਿਨਿਰਾਲੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਗਣਿਨਿਧਾਨ
 ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ। ਸਾਚਸਬਦਿਤੁਭੁਮਾਹਿਸਮਾਇਆ। ਅਵਗਭਿਦੁਤੁਪੁਅਪਿ
 ਰਚਾਇਆ। ਸੇਈਭੁਗਤਿਨਿਨਸਚਿਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ ੨॥ ਗਿਆਨੁਪਿਆਨੁਨਰਹਰਿ
 ਨਿਰਥਾਈ॥ ਬਿਨਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਕੋਇਨਜਾਈ॥ ਸਗਲਸਰੋਵਰਜੇਤਿਸਮਾਈ॥ ੧॥
 ਅਨੰਦਰੂਪਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਈ॥ ੩॥ ਭੁਭਿਗਤਿਗੁਰਮਤੀਪਾਏ॥ ਹਉਮੈਵਿਚਹੁਸਬਦਿ
 ਜਲਾਏ॥ ਪਾਵਤਰਾਖੈਠਾਕੁਰਹਾਏ॥ ਸਚਾਨਾਮੁਮੀਨਿਵਸਾਈ॥ ੪॥ ਬਿਸਮਖਿਨੋਦਰ
 ਹੋਪਰਮਾਈ॥ ਗੁਰਮਤਿਮਨਿਆਭੁਦੇਕਲਿਵਲਕੋੀ॥ ਦਿਖਿਨਿਵਾਰਿਅਜਲਮਹਿ
 ਅਗੀ॥ ਸੇਬੁਝੈਹੋਦੈਦੁਰੁਗੀ॥ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਰੁਮੁਚਕਾਏ॥ ਅਨਦਿਨਜਾਹੋਸ
 ਚਿਲਿਵਲਾਏ॥ ਏਕੋਜਾਏਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ ਸੁਖਦਾਤਾਸੇਵਿਨਿਰਮਲਹੋਇ॥ ੬॥ ਸੇਵਾ
 ਸੁਰਤਿਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ ਜਪੁਤਪੁਸਿਜਮੁਹਉਮੈਮਾਰਿ॥ ਜੀਵਨੁਮੁਕਤਜਾਸਬੁਦਸੁਦ
 ਏ॥ ਸਚੀਰਹਤਸਚਾਸੁਖਪਾਏ॥ ੭॥ ਸੁਖਦਾਤਾਦੁਖਮੇਵਣਹਾਰਾ॥ ਅਵਰੁਨਸੁਭੁਸਿਖੀ
 ਜੀਕਾਰਾ॥ ਤਨੁਮਨੁਪਨਹਰਿਅਗੈਰਾਖਿਆ॥ ਨਾਨਕਕਹੈਮਹਾਰਸੁਚਾਖਿਆ॥ ੮॥ ੨॥
 ਪ੍ਰਭੁਤੀਮੰਹਲਾ॥ ੧॥ ਨਿਵਲੀਕਰਮਭਮੰਗਮਭਾਗੀਰੋਚਰੁਪੁਰਕਕੁਕਰੇ॥ ਬਿਨੁ
 ਸਤਿਗੁਰਕਿਛੁਸੇਈਨਾਹੀਭੁਰਮੇਭੁਲਾਬੁਛਿਮਚੈ॥ ਅੰਪਭੁਰਿਅਭੁਰਿਭੁਰਿਪੈਦੈਅੰਤਰ
 ਕੀਮਲਕਚੇਨਲਹੈ॥ ਨਾਮਬਿਨਾਛਕਟਸਭਿਕਰਮਾਭਿਉਬਜੀਗੁਰਭੁਰਮਿਭੁਲੇ॥ ੧॥
 ਪਦੁਕਰਮਨਾਮੁਨਿਰਿਜਨੁਸੇਈ॥ ਤੁਹੁਰਣਸਾਗੁਰਅਵਗਣਮੋਹੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥

ਮਾਇਆਪੈਧਾਧਾਵਟੀਦੁਰਮਤਿਕਾਰਕਿਕਾਗਮੁਰਖੁਆਪੁਗਣਾਇਚਬੁਝਿਨਸਕੇਕਾਰੁ॥
ਮਨਸਾਮਾਇਆਮੋਹਨੀਮਨੁਖਕੇਲਖੁਆਗਾ॥ਮਨਨਾਣੁਰਚਿਭੁਲਕਾਢੇਛੋਕਦਚਾਰਸੀ
ਗਾਰੁ॥ਦੁਰੀਮਨਕੀਮਤਿਹੋਕਰਟੀਥਾਪਿਖਿਬਾਦੁ॥ਸੁਨਿਧਿਚਿਮਹਿਕਾਰਣੁਰੇਖਸਮਨ
ਪਾਵੈਸਾਚੁ॥ਬਿਨਨਦੈਹੋਚਰਕਮਾਵਟਾਛਿਕਾਵੈਸਾਚੁ॥ਦੁਸਟੀਸਭਾਦਿਗੁਚੀਐ---

ਜੀਵਤਥਾਇ॥ ੩॥ਏਕੁਮਿਭੁਲਮਰਹੁਨਕੇਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਿਨਸਤਿਗੁਰਮੁਕ
ਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ॥ਆਦਹਿਜਾਹਿਮਰਹਿਮਰਿਜਾਈ॥ ੪॥ਏਕੁਸਰੀਰੁਹੈਤੈਗੁਣਪਤਾਇ
ਸੁਨੇਦਿਆਪੈਸੋਗਸਿਤਾਪੁ॥ਸੋਸੇਵਹੁਜਿਸੁਮਾਈਨਥਾਪੁ॥ਦਿਚਹੁਚਕੈਤਿਸਨਅਰੁਅਪੁ॥
ਜਹਜਹਦਖਾਤਹਤਹਸਈ॥ਬਿਨਸਤਿਗੁਰੁਰੋਟੇਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥ਹਿਰਦੈਸਚੁਦੇਹਕਰ
ਈਸਾਰੁ॥ਹੋਰਸੁਕਪਾਖੰਡਪੁਜਪੁਆਗੁ॥ਦੁਖਿਧਾਚੁਕੈਤੀਸਥਦੁਪਛੁਣਾ॥ਅਰਿਥਾਹਰਿ
ਏਕੋਕਰਿਜਾਣੁ॥ਏਹਾਮਤਿਸਥਾਦੈਹੈਸਾਗੁ॥ਦਿਚਿਦੁਖਿਧਾਮਾਥੈਪਦੈਚੁਗੁ॥੭॥ਕਰਟੀ
ਕੀਰਤਿਗੁਰਮਤਿਸਾਗੁ॥ਸੀਤਾਸਭਾਗੁਣਗਿਮਾਨੁਖੀਚਾਗੁ॥ਮਨਮਾਰੇਜੀਵਤ

ਨਾਨਕਨਾਦਰੀਪਛੁਣਾ॥੮॥੩॥ਪ੍ਰਕੁਤੀਤਿਮਹਲਾ॥੧॥ ॥੧॥ਕਿਈਜਾ
ਇਨਕੁਲੇਕੁ॥ਕੁਲੇ ਅਪੇਕੁਲਾਏਬੁਝੈਨਿਸੁਬੁਝਾਏ॥੧॥ਰਹਾਈ॥ ॥ਤਿ
ਨੀਹਰੀਚੀਚੀਪ੍ਰਥਮਪਤਿਰਾਜੈਕਾਗਰੀਮਨਪਾਈ॥੧॥ਅਉਗੁਣਨਾਣੈਤਾਪੁਨਕਰੇਕਿਉ
ਕਿਉਨੈਖਾਸਿਦਿਕਾਈ॥੨॥ਕਰਉਅਚਾਈਪਰਗੀਮੀਰੀਥਾਵਨਰੂਪਿਬਤਾਨੈ॥ਕਿਉਪਾ
ਛਿਅਛਿਜਾਇਕੀਉਚੁਲੀਐਥਥਲਿਰੂਪਛੁਣੈ॥੩॥ਰਾਜਾਜਨਾਏਨਾਦੇਮਤੀਬਰਪਜਿਥਿ
ਅਸੀਪੜਾਇਆ॥ਤਿਤਿਕਰਜਕਗਰਹਯਾਏਵਿਰਤੁਨਦਯੈਚਲਾਇਆ॥ਗਣਤੇਨਗ
ਈਹੁਕਮਪਛੁਣਾਥੈਈਭਾਇਸੁਭਾਈ॥ਜੇਕਿਛੁਦਰਤੈਤੁਪੈਸਲਾਹੀਸੁਭਤੇਰੀਦਾਛਿਅ
ਈ॥੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਲਿਪਤੁਲਪੁਕਦੇਨਲਾਗੈਸਰਨਾਈ॥ਮਨੁਖੁਮੁਗਪੁਆਗੈਚੈਤਨਾ
ਹੀਦੁਖਿਲਗੋਪਛੁਣਾਈ॥੫॥ਅਪੇਕੋਕਰਾਏਕਰਤਾਜਿਨਿਏਹੁਰਚਨਾਰਚੀਐ॥ਹਰਿ
ਅਭਿਮਾਨੁਜਾਈਅਹੁਅਭਿਮਾਨੈਪਪਚੀਐ॥੬॥ਭੁਲਨਦਿਚਿਕੀਆਸਭੁਕੇਈਕਰਤ

ਅੰਪਿਨਕੁਲੇ॥ ਨਾਨਕਸਚਿਨੀਮਿਨਿਸਤਾਰੋਕੁਰਪਰਸਾਟੀਅਘੁਲੇ॥ ੮॥੬॥ ਪੁਤੁ
 ਤੀਮਹਲਾ॥੧॥ ॥ਅਪਣਸਨਨਮੁਅਧਾਰ॥ ਪਿਪਾਛੁਟਕਿਗਈਅਦੇਕਾਰ॥ ਜਿਉ
 ਮਨਮੁਖਿਦੁਜੈਪਤਿਥੇਈ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੇਮੈਅਵਰੁਨਕੋਇ॥੧॥ ਸੁਇਮੈਨੀਪੇਮੁਰਖਗਵਾਰ॥
 ਅਵਤਜਾਵਤਲਾਨਨੀਲਗੋਬਿਨੁਗੁਰਬੁਝੈਬਾਰੇਬਾਰ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ਇਸੁਮਨ
 ਮਾਇਅਮੋਹਿਬਿਨਸੁ॥ ਪੁਰਿਹੁਕੁਮੁਖਿਅਤਾਕੀਐ॥ ਕਾਸੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਦਿਰਲਚੀ
 ਨੈਕੋਈ॥ ਨਮੁਖਿਹੁਨਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥੨॥ ਕੁਮਿਕੁਮੈਛੁਲੇਲਖਚਉਰਾਸੀ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਬੁਝੈ
 ਜਮਕੀਛਾਸੀ॥ ਇਹਮਨਅਖਿਨਾਖਿਨੁਉਭਿਪਾਇਅਲਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਛੁਟੈਨਮੁਸਮਾਲਿ॥੩॥
 ॥ਅੰਪਿਸਦੇਦਿਨਹੋਈਏ॥ ਸਬਦਿਮੋਰੇਸਹਿਲਜੀਵੈਸੋਇ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਸੇਈਕਿਸੈਨਹੋਇ
 ॥ਅਪੇਕਰੇਕਰਾਵੈਸੋਇ॥੪॥ ਏਗੁਨੁਚੁਕਾਵੈਹਰਿਗੁਨਗਾਵੈ॥ ਪੁਰਸਤਿਗੁਰਸਹਜਿਸਮਾ
 ਵੈ॥ ਇਹਮਨਛੋਲਤਤਉਠਹਰਾਵੈ॥ ਸਚਕਰਣੀਕਰਿਕਾਰਕਮਾਵੈ॥੫॥ ਅੰਤਰਿਜੂਠਾਕਿ
 ਉਸਰਿਹੋਇ॥ ਸਬਦੀਪੈਵੈਦਿਰਲਕੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈਸਚੁਕਮਾਵੈ॥ ਅਵਤਜਾਵਰਾ
 ਕਿਰਾਵੈ॥੬॥ ਕੁਉਖਾਣਾਪੀਨਾਸੁਖੁਸਾਰ॥ ਹਰਿਜਨਸੰਗਤਿਪਦੈਪਾਰ॥ ਸਚੁਬੋਲਬੁਲਾਵੈਪਿ
 ਅਰ॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਰਣੀਹੋਸਾਰ॥੭॥ ਹਰਿਜਸੁਕਰਮੁਪਰਮੁਪਤਿਪੁਜਾ॥ ਕਾਮਕੋਧਮ
 ਗਨੀਮਹਿਉਜਾ॥ ਹਰਿਸੁਚਾਖਿਅਤਉਮਨਵਰੁਨੀਜਾ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਅਵਰੁਨਦੁਜਾ॥੮॥
 ॥੫॥ ਪ੍ਰਕੁਤੀਮਹਲਾ॥ ੧ ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਅੰਤਰਿਪੁਜਾ॥ ਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਰਿਅਵਰੁ
 ਨਹੀਦੁਜਾ॥ ਪਾਏਕੋਰਦਿਰਹਿਅਸਕੁਠਾਈ॥ ਅਵਰੁਨਦੀਸੈਕਿਸੁਪੁਜਚੜਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਮਨੁਤਨੁਅਗੋਜੀਅਤੁਤਪਾਸਿ॥ ਜਿਉਭੁਵੈਤਿਉਰਖਹੁਅਰਦਾਸਿ॥੨॥ ਸਚੁਜਿਹਦੁਹਰਿਰ
 ਸਨਰਸਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਛੁਟਸਿਪ੍ਰਕੁਸਰਣਾਈ॥੩॥ ਕਰਮਪਰਮਪ੍ਰਭਿਮੋਰੇਕੀਏ॥ ਨਮੁਵ
 ਠਾਈਸਿਰਿਕਰਮਕੀਏ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁਦ੍ਰਸਿਚਾਰਿਪਦਾਰਥਾ॥ ਤੀਨਿਸਮਾਏਏਕਕ੍ਰਿਤਾਰਥਾ॥
 ਸਤਿਗੁਰਦੀਏਮੁਕਤਿਪਿਆਨਾ॥ ਹਰਿਪਦੈਚੀਨਿਭੁਏਪਰਪਾਨਾ॥੫॥ ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲਗੁਰਿਬੁ
 ਏਬੁਜਾਈ॥ ਪ੍ਰਕੁਨਿਵਸੈਕਿਨਿਕੀਮਤਿਪਾਈ॥੬॥ ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਬੁਝੈਬੁਜਾਈ॥ ਨਮਬਿਨ

ਗਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ੮ ॥ ੬ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤੀ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਏਕਿ ਪੁਰਿ ਬਖਸਿਲੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਚੀਬਣਤ ਬਈ ॥ ਹਰਿ ਰਿਗ ਰਤੇ ਸਦ ਰਿਗੁ ਸਾਰ ਦੁਖ ਬਿਸੇਰ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਏਕਿ ਦੁਰਮ
 ਤਿ ਕੀਚਤੁ ਰਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤ ਬਰਨ ਲਗੇ ਕਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਕਉ ਦੁਖੁ ਦ
 ਰਦੁ ਦਿਆਪਿ ਮਨੁ ਮੁਖ ਦੁਖੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਨ ਤਾਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਤੁ ਮੇਲਿ ਲਏ ਸਰਣ
 ਈ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਤੇ ਅਕੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵ ਸਿਉ ਮੈ ਪਰ ਰਿਦਿ ਦਾਨੇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਅਖਿਨੁ ਉਰਿ ਪੁ
 ਇਅ ਲੀਜ ਬਲਗਿ ਸਬਦ ਨ ਜਾਨੇ ॥ ੨ ॥ ਭੁਖੀ ਪਿਆਸਾ ਜਗੁ ਕੁਇਅ ਤਿ ਪਤਿ ਨ ਜੀ ਬਿਨੁ ਸ
 ਤਿ ਗੁਰ ਪਾਏ ॥ ਸਹੇਜ ਸਹਜੁ ਮਿਲ ਸੁਖ ਪਾਈ ਅੰਦਰ ਗਹ ਪੈ ਪਾਇ ॥ ੬ ॥ ਦਰਗਹ ਦਾਨ ਬੀ
 ਨਾਇ ਕੁ ਅੰਪ ਨਿਰਮਲ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਅਪੇਸਰਤ ਸਚੁ ਵੀਚਰ ਸਿਅ ਪੇਬੁ ਏ ਪਦੁ ਨਿਰ
 ਬਾਣੀ ॥ ੫ ॥ ਜਲੁ ਤਰਿਗ ਅਗਨੀ ਪਵੈ ਨ ਫੁਨਿ ਤੈ ਮਿਲਿ ਜਗਤ ਉਪਾਇਆ ॥ ਮੈਸਾ ਬਲੁ ਛੁ
 ਲਤਿ ਨ ਕਉ ਦੀਅ ਹੁਕਮੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਮੈਸੇ ਜਨ ਦਿਰਯੋ ਜਗ ਅੰਦਰਿ ਪਰੀਖ
 ਪੰਜ ਨੈ ਪਾਇਆ ॥ ਜਤਿ ਵਰਨੇ ਤੇ ਭੁਏ ਮਤੀ ਤਮ ਮਤ ਲੋਕੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ੭ ॥ ਨਾਮਿ ਰੇਤ ਨੀਰਬ
 ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਦੁਖੁ ਹਉ ਮੈ ਲੋਕੁ ਕਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੋ ਚਰਨ ਪਖੈ ਨਿਨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸ
 ਰ ਭੁਇਆ ॥ ੮ ॥ ੭ ॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਤੀ ਬਿਭੁ ਸਮਹਲਾ ॥ ੨ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ॥ ੧ ॥ ਚਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਦੇਖੁ ਤੁਹ ਰਿਮੰਦਰੁ ਤਰੈ ਨਾਇ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਸਬਦੇ ਖੋਜੀ ਐ ਹਰਿ ਨ ਮੇਲਹੁ ਸ
 ਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਨੁ ਮੇਰੇ ਸਬਦੁ ਰਪੈ ਰੀਗੁ ਹੋਇ ॥ ਸਚੀ ਭੁਗਤਿ ਸਚਾ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਪ੍ਰਗਟੀ ਸਚੀ
 ਸੇਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਦੇਹੁ ਸਗੀਰੁ ਹੋਗਿ ਅਨਿਰਤ ਨਿਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਮਨੁ
 ਖਮਲ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਾਣੁ ਸਿਉ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਜਿ ਅਗੰਬ ਅਹੁ
 ਕਮਿਸਦਾਗਿ ॥ ਪੁਰਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਆ ਸੁਕਮ ਵਣ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੇ ਛਹਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਲਿ ਸੁਖੁ
 ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਦੇਹੁ ਜਾਰਾ ਭੁਏ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਪੈਰ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ਦੁਜਾ ਭੁ
 ਉਦਾਰਿ ਪੁਜਦੇ ਮਨੁ ਮੁਖ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ਜਿਥੇ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀ ਐ ਤਿਥੇ ਦੇਹੁ ਨ ਜਾਤਿ ਨ ਜਾਇ

ਸਚਿਰਤੇਸੇਬਰਵੁਖੀਏਵੁਜੇਭੁਇ॥੬॥ਮੰਦਰਿਮਹਿਨਮੁਨਿਪਾਨੁਹੈਨਾਬੁਝਹਿਮੁ
 ਗਦਗਦਗਾਗੁਰਪਰਸਾਦੀਚੀਨਿਆਹਰਿਰਾਂਖਿਆਉਰਿਪਾਰਿ॥੭॥ਗੁਰਕੀਬਾਣੀ
 ਠਾਰੇਜਤੀਜਿਸਬਦਿਰਤੇਰੇਗੁਲਾਇ॥ਪਵਿਤ੍ਰਪਾਵਣਸੇਜਨਨਿਰਮਲਹਰਿਕੇਨਾਮਿ
 ਸਮਾਨੀਏ॥੮॥ਹਰਿਮੰਦਰਹਰਿਕਾਹਾਦੁਹੈਰਾਂਖਿਆਸਬਦਿਸਵਾਰਿ॥ਤਿਸੁਦਿਚਿਸਉ
 ਦਏਕੁਨਮੁਗੁਰਪੁਖਿਲੈਨਿਸਮਾਗਿ॥੯॥ਹਰਿਮੰਦਰਮਹਿਮਨੁਲੋਹਵੇਹੋਮੇਹਿਅਵੁਜੇ
 ਭੁਇ॥ਪਾਰਸਿਭੁਇਐਕਿਚਨਭੁਇਅਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥੧੦॥ਹਰਿਮੰਦਰਮਹਿ
 ਹਰਿਦਸੇਸਬਬਨਿਰਤਰਿਸਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਵੁਣਜੀਐਸਚਾਸਉਦਹੋਇ॥੧੧॥
 ॥੧॥ਪ੍ਰਭੁਤੀਮਹਲਾ॥੩॥ ॥ਭੈਭਾਇਜਗੇਸੇਜਨਨਾਗਣਕਹਹਿਹਉਮੈਮੈਲੁਭਿ
 ਤਾਰਿ॥ਸਦਾਜਗਹਿਪਰਮਪਣਰਾਖਹਿਪੰਚਤਸਕਠਕਾਢਹਿਮਰਿ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇ
 ਗੁਰਮੁਖਿਨਮੁਖਿਅਇ॥ਚਿਤਮਾਰਗਿਹਰਿਪਾਈਐਮਨਸੇਈਕਰਮਕਮਾਇ॥੧੫
 ਰਹਾਉ॥ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਪੁਨਿਉਪਜੈਦੁਖਹਉਮੈਦਿਚਿਹੁਜਾਇ॥ਹਰਿਨਾਮ
 ਹਰਿਮਨਿਵਸੇਸਹਜਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੨॥ਗੁਰਮਤੀਮੁਖਸੇਹੋਹਰਿਰਾਂਖਿਆਉ
 ਰਿਪਾਰਿਐਬਉਧੈਸੁਖਪਣਜੀਪਹਰਿਹਰਿਉਤਰੇਪਾਰਿ॥੩॥ਹਉਮੈਦਿਚਿਜਾਗੁ
 ਠਹੋਵਈ॥ਹਰਿਭਗਤਿਨਪਦਈਥਾਇ॥ਮਨਮੁਖਪਰਿਛੇਦੀਨਾਲਹਰਿਭੁਇਦੁਜੈਕ
 ਰਮਕਮਾਇ॥੪॥ਪ੍ਰਿਗੁਪਾਣਪ੍ਰਿਗੁਪੈਨੁਣਜਿਨਾਦੇਛੇਭੁਇਪਿਆਰੁ॥ਬਿਸਟਰੋਕੀਛੇ
 ਬਿਸਟਰਤੇਮਰਿਜੀਮਹਿਹੋਹਿਖੁਆਰੁ॥੫॥ਜਿਨਕਉਸਤਿਗੁਰਭੇਟਿਅਤਿਨਾਦਿ
 ਟਹੁਬਲਿਜਾਉ॥ਤਿਨਕੀਸੇਗਤੀਮਲਿਰਹਾਸਦੇਸਚਿਸਮਾਇ॥੬॥ਪੁਰੈਭੁਗਿਗੁਰੁ
 ਪਾਈਐਉਪਾਇਛਿਤੈਨਪਾਇਅਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਸਹਜੁਉਪਜੈਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲ
 ਏ॥੭॥ਹਰਿਸਰਣਾਈਭੁਜਮਨਮੇਰੇਸਭੁਕਿਛੁਕਰਦੈਜੇਗੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮਨਦੀਸਰੋਜੋਕਿ
 ਛੁਕਰੈਸੁਹੇਗੁ॥੮॥੨੫੨॥
 ਰਾਗਪ੍ਰਭੁਤੀਬਿਭੁਸਮਹਲਾਅਸਟਪਦੀਅ॥

੧ ਬਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਾਤੀਪਤਾਭਾਈਸੁਤਬਨਿਤਾ। ਚੁਗਹਿਚੋਭਾਅਨਿਦਸਿਉਜਗਤਾ। ਚਿਰਛਿਪਹਿਓਮਨ
 ਮੀਰਮੋਹਗਾ। ਗੁਣਗਾਹਕਮੈਪ੍ਰਨਅਧਾਰਾ। ੧। ਏਕੁਹਮਾਰਅੰਤਰਜਮੀ। ਪਰਏਕ
 ਮੈਏਕਏਕਸੁਖੀਸਿਰਿਸਾਹਦਛਪੁਰਖਸੁਅਮੀ। ੧। ਰਹਾਉ। ॥ ਛੁਲਨਾਗਨਿਸਿ
 ਉਮੇਗੀਟੁਟਨਿਹੋਇ। ਗੁਰਿਕਹਿਅਇਹਸੁਠੰਧੋਗੀ। ਮੁਖਿਮੀਰੀਖਾਇਕਉਭਾਉ
 ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨੀਮਮਨੁਰਹਿਅਪਾਇ। ੨। ਲੋਕੁਮੋਹਸਿਉਗਈਦਿਖੈਟਿ। ਗੁਰੇਕ੍ਰਿਪ
 ਲਿਮੇਹਿਕੀਨੀਦੁਇਪਇਹੁਰਗਵਰੀਬਹੁਤਪੁਰਖਏਹਮਗੁਰਿਰਾਖੈਈਇਕਿਰ
 ਪਾਲੇ। ੩। ਕਮਕਰੋਪਸਿਉਠਾਟੁਨਬਨਿਅਗੁਰਉਪਦੇਸੁਮੋਹਿਕਾਨੀਸੁਨਿ। ਜਹਦੇਖ
 ਉਤਹਮਹਾਰੀਡਲਾ। ਰਾਖਿਲੀਏਅਪੁਨੈਗੁਰਿਗੋਪਲਾ। ੪। ਦਸਨਾਰੀਮੋਕਰੀਦੁਹ
 ਗੁਨੀ। ਗੁਰਿਕਹਿਅਏਹਰਸਹਿਬਿਖਾਗਨਿ। ਇਨਸਨਬੀਰਸਤਲਿਜਾਇ। ਹਮ
 ਗੁਰਰਾਖੋਹਗਿਲਿਵਲਾਇ। ੫। ਅਹਿਮੇਦਸਿਉਮਸਲਤਿਚੁਡੀ। ਗੁਰਿਕਹਿਅਇ
 ਹਮੁਰਖੁਹੋਡੀ। ਇਹਸੀਪੁਰਪੁਰਕਹੀਨਪਾਈ। ਹਮਗੁਰਰਾਖਿਲੀਏਲਿਵਲਾਏ।
 ॥ ੬। ਇਨਲੋਗਨਸਿਉਹਮਭੁਏਬੋਰਾਈਪਏਕਗਿਹਮਹਿਦਇਨਪਟੀਈ। ਅਏਪੁਤ
 ਮਹਿਅੰਤਰਲਾਗਿ। ਕਰਹੁਤਪਾਦਹਿਸੁਪੁਰੁਸਰਥਾਗਿ। ਪੁਰੁਸਮਿਬੇਲਕੀਏਨਿਅਏ
 ॥ ਸਗਲਦੁਤਮੇਰੀਸੇਵਾਲਾਏ। ਤਿਠਾਕੁਰਇਹੁਸਭੁਤੇਰਾ। ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਕੀਅਨਿ
 ਬੋਰਾ। ੮। ੧। ਪੁਰੁਤੀਮਹਲਾ। ੫ ॥ ਮਨਮਹਿਕੋਧੋਮਹਾਅਹਿਕਾਰਾ। ਪੁਰੁਕਹਿ
 ਬਹੁਤਬਿਸਥਾਰਾ। ਕਹਿਇਸਨਾਨੁਤਨਿਚਕੁਬਨਾਏ। ਅੰਤਰਕੀਮਲੁਬਥੀਨਜਾਏ।
 ॥ ੧੫। ਇਤੁਸੀਜੀਅਪੁਰੁਕਿਨਹੀਨਪਾਇਆ। ਗੁਰਉਤੀਮੁੰਦਾਮਨੁਮੋਹਿਅਮਾਇਆ। ੧੫
 ਰਹਾਉ। ॥ ਪਾਪਕਰਹਿਪੰਚਕੋਬਸਿਰੇ। ਤੀਰਥਿਨਾਇਕਹਹਿਸਭਿਉਤੋਗੇ। ਬਹੁ
 ਰਿਕਮਦੁਹਿਹੋਇਨਿਸੇਕਾਜਮਪੁਰਿਥਿਪਿਖਕੇਕਲੇਕਾ। ੨। ਪੁੰਘਪਰਥਾਪਿਬਜਾਦਹਿ
 ਤਾਲਾ। ਅੰਤਰਿਕਪਟੁਭਿਰਹਿਬੇਤਾਲਾ। ਦੁਰਮੀਮਾਰੀਸਾਪੁਨਮੁਆ। ਪੁਰੁਸਭੁਕਿਛੁ
 ਜਨੈਜਿਨਿਤੀਕੀਆ। ੩। ਪੁਅਰਭਾਪਗੋਰੀਕੋਬਸਤ੍ਰਾਅਪਦਾਕਮਾਰਿਅਗਿਹਤੇ

ਨਸਤਾ। ਦੇਸੁ ਛੇਤਿ ਪਰੇਸ ਹਿਧਾਇਆ। ਪੰਥ ਪੰਡਾ ਲਾ ਲੈ ਆਇਆ। ੪॥ ਥਾਨ ਛਰਾਇ
 ਹਿਰਾਏ ਦੁਬਾ। ਪਰਿਘਰਿ ਮੀਰੋ ਤਿਪਤਾ ਦੁਨ ਤੇਰੁ ਕਾ। ਬਨਿਤ ਛੇਤਿ ਬਦਨ ਰਿਪਰਨਾਰੀ॥
 ਫੇਸਿਨ ਪਾਇ ਐਮ ਹਾਦੁਖਿ ਮਾਰੇ॥ ੫॥ ਬੇਦੋਨ ਜੀਹੇ ਇਥੈ ਰਾਮੇ ਨੀ। ਅੰਤ ਰਿਕਲ ਮਪਰੁ ਵ
 ਈ ਐ ਜੋ ਨੀ। ਅਨ ਤੇਰਹਤਾ ਦੁਖ ਦੇਹੀ ਸਹਤਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝੈ ਦਿਆ ਪਿਆਮਤਾ॥ ੬॥ ਬਿ
 ਨੁਸਤਿ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਪਰਮ ਗਤੀ। ਪੁਰੁ ਹੁਸਰ ਲੇਖੈ ਸਿਮਿਤੀ। ਮਨੁ ਪਕਰ ਮਕੋਰੈ
 ਅਨਾਈ। ਨਿਉ ਬਾਲ ਪਰਠ ਉਰਨ ਠਾਈ॥ ੭॥ ਜਿਸ ਨੇਰੁ ਈਗੋ ਬਿੰਦੁ ਦਇਆਲਾ। ਗੁਰ
 ਕਾ ਬਚਨੁ ਤਿਨਿ ਬਾਧਿ ਪਾਲਾ। ਕੋਟਿ ਮੋਧੈ ਕੋਈ ਸਿਤੁ ਦਿਖਾਇਆ। ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ
 ਤੁਹਾਇਆ॥ ੮॥ ਜਿਹੇ ਵੇਰੁ ਗੁਤਾ ਵਰਸਨੁ ਪਾਈਐ। ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਕੁਰੁ ਟੁਟੁ ਰਾਈਐ
 ॥ ੯॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਦੁਨਾ॥ ॥ ਪੁਰੁਤੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ॥ ਸਿਮਰਤੁ ਨ ਮੁਕਿ ਲਖਿ
 ਖਸਤਿ ਕਟੇ। ਪਰਮ ਰਾਇ ਕੇ ਕਰਗਰ ਛਟੇ। ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ। ਪ
 ਰਬ ਮੁਰਿ ਆਹਿ ਸਮਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਤਹ ਰਿਹ ਰਿਸੁ ਪਾਇਆ। ਤੇਰੇ ਵਾਸ
 ਚਰਨ ਸੁਖੁ ਨਾਇਆ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਚੁਕ ਗਉਣੁ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰੁ। ਗੁਰ ਦਿਖ
 ਲਾਇਆ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ। ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰੁਗਤਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਦ ਰਾਤਾ। ਪੁਰੁ ਜਨਾਇਆ ਤੁਥ
 ਜੀ ਜਾਤਾ॥ ੩॥ ਪਾਇਆ ਏਨੇ ਤਰਿ ਗਵਾਸੇ ਇ। ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਬੀਜੇ ਨਾਹੀ ਕੋਇ॥ ੪॥ ਬੈ
 ਰਥਿ ਰੋਪਦੈ ਵੇਰੁ ਰੁਮਾ। ਪੁਰੁ ਪੁੰਨਿ ਮਾਤ ਮੈ ਕੀਨੈ ਪਰਮਾ॥ ੫॥ ਮਹਤ ਰਿਗੋ ਤੇ ਕੀਛੈ ਲਗ
 ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾਟੁ ਟਾਗੀ ਛਾ। ਜਪੁਤ ਪੁਸੀ ਜਮੁ ਨ ਮੁਸਮਲਿਆ। ਆਪੁ ਨੈਠ ਕਰਿ ਨਦਰਿ
 ਨਿਹਾਲਿਆ॥ ੬॥ ਮੈਗਲ ਸੁਖ ਕੀਲੇ ਆਣਤਿ ਬਾਈ। ਜਹ ਸੇਵਕੋ ਪਾਲਗੁ ਸੀਈ। ਪੁ
 ਰੁਸੁ ਨ ਪੁਸੀ ਰੁਏਗੁ ਪਾਲਾ। ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਮਿਟੇ ਬਿਤਾਲਾ॥ ੭॥ ਹਿਮ ਜਗਉਰ ਪਤੁ ਪੁਜ
 ਕੋਟਿ ਤੀਰਥ ਇਸਨੁ ਕਰੀ ਜਾ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਿਮਖ ਰਿਦੈ ਪਰਿ। ਗੋਬਿੰਦ ਜਪਤ ਪਉ
 ਕਾਰ ਜਸਾਰੇ॥ ੮॥ ਉਚਤੇ ਉਚ ਪੁਰੁ ਬਾਨਾ। ਹਰਿ ਜਨੁ ਯਾਦੁ ਹਿਸਹ ਜਿਪਿਆਨਾ। ਦਾਸ
 ਦਾਸ ਨਕੀ ਬੀਛੁ ਉਪਰਿ ਸਰਬ ਕਲਾ ਖੇਤੁ ਮੁਰੁ ਰਪੁਰਿ॥ ੯॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਨੇਰਾ॥

ਮੀਤਸਾਨਭਰਦਸਾਤੇਰਾ। ਕਰਗਹਿਲੀਨੇਆਪੁਨਦਸਾ। ਜੀਪੀਜੀਵਨਾਨਕੁਗੁਣਤਾਨਾ॥
॥੮॥੩॥੧੨॥

ਬਿਭਸਪੁਰਤੀਬਾਣੀਰੁਗਤੀਕੀ॥ ਸੀਕਬੀਰਜੀਉ॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਮਰਨਜੀਵਨਕੀਸੇਕਾਨਸੀ॥ ਆਪਨਰਿਗਸਹਜਪਰਚਸੀ॥ ੧॥ ਪੁਰਾਣੀਜੋਤਿਮਿਟਿਆਐਪਿ
ਆਰਾ। ਰਾਮਰਤਨਪਾਇਆਕਰਤਬੀਚਾਰਾ॥ ੫॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਹਅਨੰਦਦੁਖਦੁਰਿਪ
ਇਆਨਾ॥ ਮਨਮਾਨਕੁਲਿਵਤੁਤਲੀਕਾਨਾ॥ ੨॥ ਪੰਜੇਕਿਛੁਹੋਆਸੁਤੇਰਾਭਣਾ॥ ਜੇਦਿਵੁਬੁਝੈ
ਸੁਸਹਜਿਸਮਾਣਾ॥ ੩॥ ਕਹਤੁਕਬੀਰਕਿਲਬਿਖਰੁਏਖੀਣਾ॥ ਮਨੁਭਇਆਜਗਜੀਵਤੁ
ਲੀਣਾ॥ ੪॥ ੫॥ ਪੁਰਤੀ॥ ॥ਅਲਹੁਏਕੁਮਸੀਤੁਹੋਅਵਰੁਸੁਲਖੁਕਿਸੁਕੇਰਾ॥ ਹਿੰਦੁਮੁ
ਰਤਿਨਮਨਿਵਸੀਦੁਹਮਹਿਤਨੁਹੋਰਾ॥ ੧॥ ਅਲਹਰਾਮਜੀਵਉਤੇਰੇਲੀਣੀ॥ ਤੁਕਰਿਮਿਓ
ਰਾਮਤਿਸੀਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ਦੁਖਨਦੇਸਹਰੀਕਬਾਸਾ॥ ਪਛਮਅਲਹੁਮਕਾਮਾਦਿ
ਲਮਹਿਪੇਜਿਦਿਲੇਦਿਲਿਖੇਜਹੁਏਈਠਉਰਮੁਕਮਾ॥ ੨॥ ਸੁਹਮਨਗਿਆਨਸਕਰਹਿਚਉ
ਬੀਸਾਕਾਜੀਮਹਰਮਜਾਨਾ॥ ਗਿਆਰਹਮਾਸਪਸਕੇਰਾਖੇਏਕੈਮਹਿਨਿਪਾਨਾ॥ ੩॥ ਕਹਾਉ
ਠੀਸੇਮਨੁਕੀਆਕਿਆਸਸੀਤਿਸਿਰੁਨੀਏ॥ ਦਿਲਮਹਿਕਪਟੁਨਿਵਾਜੁਗੁਜਰੈ॥ ਕਿਆ
ਹਜਕਕੇਜਾਏ॥ ੪॥ ਏਤੇਅਉਰਤਮਰਦਸਾਜੇ॥ ਏਸਭੁਕੁਪਤੁਮਰੈ॥ ਕਬੀਰਪੁਰਿਗਾਰ
ਰਾਮਅਲਹਕਾਸਭਗੁਰਪੀਰਮਰਿ॥ ੫॥ ਕਹਤੁਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰਦੈਪਰਹੁਏਕਕੀਸਰਨ
ਕੇਦਲਨਾਮੁਜਪਹੁਰੇਪ੍ਰਾਨੀਤਬਹੀਨਿਚੈਤਰਨਾ॥ ੬॥ ੭॥ ਪੁਰਤੀ॥ ॥ਅਵਲਾਅਲਹੁ
ਰਉਪਾਇਆਕਦਰਤਿਕੇਸਭੁਬੇਦੇ॥ ਏਕਨਰਤੇਸਭੁਜਕਉਪਜਿਆਕਉਨਭੇਏਕੈਰੇ
॥੧॥ ਲੇਗਾਭੁਰਮਿਨਰੁਲਹੁਭਾਈ॥ ਖਾਲਿਕੁਖਲਕੁਖਲਕਮਹਿਖਾਲਿਕੁਪੁਰਿਰਹਿਓ
ਸਭੁਠਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ਮਟੀਏਕਅਨੇਕਉਤਿਕਰਿਸਾਜੀ॥ ਸਾਜਨਹਰੈਨਾਕ
ਛੁਪੇਚਮਾਟੀਕੈਭੁਠੈਨਕਛੁਪੇਚਕੁਭੈ॥ ੨॥ ਸਭਮਹਿਸਚਾਏਕੇਸੋਈ॥ ਤਿਸਕਾਕੈ
ਆਸਭੁਕਛੁਹੋਈ॥ ਹੁਬਮੁਪਛੁਨੈਸੁਏਕੇਜਾਨੈਕਦਕਹੀਅੰਸੋਈ॥ ੩॥ ਅਲਹੁਅਲਖੁ

ਨਜਾਈਲਖਿਮਾਗੁਰਿਗੁਣਦੀਨਮੀਰਾ। ਕਹਿਕਬੀਰਮੇਰੀਸੇਕਾਨਮੀਸਰਬੁਨਿਰੇ
 ਜਨੁਡੀਰਾ॥੬॥੩॥ਪ੍ਰਕੁਤੀ॥ ॥ਬਿਦਕੋਤੋਬਕਹਹਮਤੁਤੁਰੀਤੁਰੀਜੇਨਬਿਚਰੇਗਾਜ
 ਓਸਭੁਮਹਿਏਬੁਧਦਾਇਕਹਤਹਉਤਉਵਿਉਮੁਰਗੀਮੈਰੇ॥੧॥ਮੁਲੀਕਹਹੁਨਿਆ
 ਉਪੁਦਾਏ। ਤੇਰੇਮਨਕਾਰੁਰਮੁਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਪਕਰਿਜੀਉਆਨਿਅਦੇਹ
 ਬਿਨਸੀਮਾਈਕਉਬਿਸਮਿਲਿਬੀਆ॥ਜਤਿਸਰੁਪਅਨਾਹਤਲਾਗੀਕਹੁਹਲਾਲੁਵਿ
 ਆਕੀਆ॥੨॥ਵਿਆਉਜਪਾਬੁਕੀਆਮੁਹੁਪੇਇਆਵਿਆਮਸੀਤਿਸਿਰਲਾਇਆ॥ਜਿ
 ਉਦਿਲਮਹਿਕਪਦੁਨਿਦਜਗੁਜਾਰਹੁਵਿਆਹਜਕਬੈਜਾਇਆ॥੩॥ਤੰਨਖਾਕਪਾਥੁ
 ਨਹੀਸੁਤਿਆਤਿਸਥਾਮਰਮੁਨਜਾਨਿਆ॥ਕਹਿਕਬੀਰਬਿਸਤਤੇਰੁਬਦੇਜਕਸਿਮਨੁਮ
 ਨਿਆ॥੬॥੬॥੩॥ਪ੍ਰਕੁਤੀ॥ ॥ਸੁਨਸੀਪਿਆਤੇਰੀਦੇਵਦਵਾਕਰਅਪਪਤਿਆਰਿਸਸ
 ਮਾਈ॥ਸਿਧਸਮਾਪਿਅੰਤੁਨਹੀਪਾਉਦਿਆਲਾਗਿਰਹੀਸਰਨਾਈ॥੧॥ਏਹੁਆਰਤੀ
 ਹੇਪਰਥਨਿਰੰਜਨਸਤਿਗੁਰਪੁਜਹੁਭਾਈ॥ਠਾਠਾਬਹਾਨਿਗਮਬੀਚਰੇਅਲਖੁਨਲ
 ਪਿਆਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਤਤੁਤਲਨਾਮੁਕੀਆਭੁਤੀਦੀਪਕੁਦਹਉਜਰਾਜੇਤਿ
 ਲਾਇਜਗਦੀਸਜਗਾਇਆਬੁਝੈਬੁਝੁਨਹਾਰਾ॥੨॥ਪੰਚੇਸਬਦਅਨਾਹਦਥਾਜੇ
 ਸੰਗੇਸਾਰਿਗਪਾਨੀ॥ਕਬਰਦਸਤੇਰੀਆਰਤੀਕੀਨੀਨਿਰੋਕਾਰਨਿਰਥਾ
 ਨੀ॥੩॥੫॥

ਪ੍ਰਕੁਤੀਨਾਮਦੇਉਜੀਉਕੀ॥ ੧ ॥ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਮਨਕੀਬਿਰਥਾਮਨੁਜੀਜਦੈਬੋਬੁਜਲਅਚੋਕਹੀਐ॥ਅੰਤਰਜਮੀਰਮੁਰਦੀਈਐਨੁ
 ਰੁਕੈਸੀਚਹੀਐ॥੧॥ਬੁਧੀਅਲੇਗੋਪਾਲਗੁਸਾਈ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਕੁਰਹਿਕਹਿਆਸਰਬਠਾਏ
 ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮਾਨੇਹਾਦੁਮਾਨੇਪਦੁਮਾਨੇਪਸਾਰੀ॥ਮਾਨੇਬਸੇਨਾਨਕਾਉਦੀਭੁਰਮ
 ਤੁਹੈਸਸਾਰੀ॥੨॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਏਹੁਮਨੁਭਾਤਾਦੁਬਿਪਾਸਯਜਿਸਮਾਈ॥ਸਭੇਹੁਕ
 ਮੁਹੁਕਮੁਹੈਅਪੇਨਿਰਭਉਸਮਤੁਬੀਚਾਰੀ॥੩॥ਜੇਨਜਨਾਨਿਭੁਲਹਿਪੁਰਖੇਤੁਮਤਚੀ

ਅਥਿਗਤੁ ਬਾਨੀ ਨਾਮ ਕੋ ਰੋਗ ਜੀਵਨ ਪਾਇਆ ਹਿਰਦੈ ਅਲਖ ਬਿਛੁਟੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਪੁਤੁ
 ਤੀ ਮਹਲਾ ॥ ॥ ਅਦਿਗੁ ਗਾਇਗੁ ਗਾਇਗੁ ਗੇਜਗੁ ਤਾਕ ਅੰਤ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਸਰਬ ਨਿ
 ਰੋਤ ਰਿਗ ਮੁਹਿ ਅਰਦਿ ਮੈ ਸਰੂਪ ਬਖਾਨਿਆ ॥ ੧ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਇਗਾ ਜੈ ਸਬਦੁ ਬਾਜੈ
 ਮਾਨੁਰੀ ਮੋਰੇ ਰਮਈਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਬਾਵਨ ਬੀਪੁ ਬਾਨ ਬੀਖੇ ਬਾਸੁ ਤੇ ਸੁਪਿਲਾਗਿ
 ਲਪਸਰ ਬੇਅਦਿਕਾ ਸਟੁ ਚੰਦਨੁ ਟਿਲਾ ॥ ੨ ॥ ਤੁਮਰੇ ਪਾਰਸੁ ਹਮਰੇ ਲੋਹਾ ਸੰਗੇ ਕਿਚਾ ਚੁ
 ਟਿਲਾ ॥ ਤਿੰਦੁ ਇਅਲਹ ਤਨ ਲਾਲ ਨਾਮਾ ਸਚਿ ਸਮਾਇਲਾ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ਪੁਤੁਤਾ ॥ ॥ ਅਕਲੁ
 ਪੁਰਖਾਇ ਕਚਲਿਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਪਾਇਆ ਟਿਅੰਤ ਰਿਬੁ ਹਮਲੁ ਕਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਜੀਅ
 ਕੀ ਜੇਤਿ ਨ ਜਨੈ ਕੇਈ ॥ ਤੈ ਮੈ ਕੀ ਅਸਮਲੁ ਮਹੇਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਜਿਉ ਪੁਰਾਸਿ ਮਾਮਾ
 ਟੀਕੀ ਭੀਉ ॥ ਆਪੀ ਕਰਤਾ ਬੀਓਲੇ ਦੇਉ ॥ ਜੀਅ ਕਾ ਬੰਧਨ ਕਰਮੁ ਬਿਅਪੈ ॥ ਜੇਕਿ ਭੁਕੀਅ
 ਸੁਆਪੈ ਆਪੈ ॥ ੩ ॥ ਪੁਟਦੁ ਤਿਨ ਮੇਰੇ ਉਦਿ ਧੁਜੀਉ ॥ ਸਚਿ ਤੈ ਸੁਲਯੋ ॥ ਅਮਰੁ ਹੋਇ ਸਰ
 ਅਕਿਲ ਰਯੋ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥

ਪੁਤੁਤੀ ਭਗੋਗਤ ਬੇਈ ਜੀਥੀ ॥ ੧ ॥ ਰਿਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਤਨਿ ਚੰਦਨ ਮਸਤਕਿ ਪਤੀ ॥ ਰਿਦ ਅੰਤ ਰਿਕਰਤ ਲਵਾਤੀ ॥ ਠਗ ਦਿਸਟਿ ਬਗਲਿ ਦੁਲਾ
 ਗਾਇਖੈ ਮੈ ਸੋਨ ਪੁਨ ਮੁਖ ਭੁਗਾ ॥ ੧ ॥ ਕਲਿ ਭੁਗਦੁ ਤਬ ਦਰਿ ਰਾਮੈ ॥ ਕੁਰ ਦਿਸਟਿ ਰਤਾਨਿ
 ਬਿਸਾਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਿਤਿ ਇਸਨ ਨੁਸਰੀਰੀ ॥ ਦਇਏ ਤੀ ਕਰਮ ਮੁਖਿ ਖੀਰੀ ॥
 ਰਿਦੈ ਢੁਗੀ ਸਿਧਿ ਮਾਨੀ ॥ ਪਰਦਰ ਬੁਹਿਰ ਨ ਕੀਥਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ਸੈਲ ਪੁਜ ਸਿਚਕੁ ਗਾਏ ਸੀ ॥ ਨਿ
 ਸਿਜਾਗੈ ਸਿਭੰਗਤਿ ਪ੍ਰਦੇਸੀ ॥ ਪੁਗਲ ਚ ਸਿਚਿਤੁ ਅਕਰਮੀ ॥ ਏਲੈ ਪਟਲ ਚ ਅਧਰਮੀ
 ॥ ੩ ॥ ਮਿਗ ਅਸਤੁ ਤਲ ਸੀਮਾਲਾ ॥ ਕਰ ਉਜਲ ਤਿਲ ਕੁਕਪਾਲਾ ॥ ਰਿਦੈ ਭੁਨ੍ਹ ਕੀਰਿ
 ਰੁਦਾਖੀ ॥ ਰਲੈ ਪਟ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਅਬੀਖੀ ॥ ੪ ॥ ਜਿਨਿ ਅਤਮ ਤਨੁ ਨ ਚੀਨਿਆ ॥ ਸਭੁ
 ਛੋਕਟ ਪਰਮ ਅਬੀਨਿਆ ॥ ਕਹੁ ਥੀਠੀ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਪਿਆਏ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਬਾਣ ਪਾਏ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰ

ਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਨੈ ਚਾਹੈ ਤੀ ਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਮਨਹ ਮਸਿ ਮਰਿ ਰਾਮ ਮਸਿ ਮਰਿ ਇਹੈ ਤੇਰੈ ਕਾਜਹੈ॥ ਮਇਆ
ਕੇ ਸੰਗੁ ਤਿਆਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜੁਕੀ ਸਰਨਿ ਲਾਗਿ ਜਗਤ ਸੁਖ ਮਾਨ ਮਿਥਿਆ ਫੂਠੈ ਸਭੁ ਸਾਜਹੈ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਖ ਨੇ ਜਿਉ ਪਨ ਪਛਾਨੁ ਕਹੈ ਪਰਿ ਕਰਤ ਮਾਨੁ ਬਾਰੂ ਕੀ ਭੀਤਿ ਜੈ ਸੇ ਬਾਸੁ ਪਾਕੈ
ਗਜਹੈ॥ ੧॥ ਨਨਕ ਜਨਕ ਹਤ ਬਾਤ ਬਿਨ ਮਿਥੈ ਹੋ ਤੇਰੇ ਗਤ ਛਿਨ ਛਿਨੁ ਕਰਿ ਗਇਉ ਕਾਲ
ਤੈ ਸੇ ਜਾਤੁ ਆਜਹੈ॥ ੨॥ ੧॥ ਜੈਜਾਹੈ ਤੀ ਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਰਾਮ ਭੁਭੁ ਰਾਮ ਭੁਭੁ ਜਨ ਮਸਿ
ਰਾਤੁਹੈ॥ ਕਹਉ ਕਹਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ਸਮਝੁ ਤਨਹਿ ਕਿਉ ਗਵਾਹ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਨਹਿ ਲਗੈ ਬਾਰ ਉਰੇ ਸ
ਮਗਾਤੁਹੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਗਲ ਭਰਮ ਭੂਰਿ ਦੇਹੇ ਗਬਿੰਦ ਜੂਕੈ ਨ ਮੁਲਹੁ ਮੇਤ ਬਾਰ ਸੇਗਿ
ਤੇਰੈ ਇਹੈ ਦੇ ਕੁਜਾਤੁਹੈ॥ ੧॥ ਬਿਖਿਆ ਬਿਖਿ ਜਿਉ ਬਿਸਾਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋ ਜੁਗੀਏ ਪਾਰਿ ਨਾਨ
ਕ ਜਨਕ ਹਿ ਪੁਕਾਰਿ ਅਉਸਰ ਬਿਹਾਤੁਹੈ॥ ੨॥ ੨॥ ਜੈਜਾਹੈ ਤੀ ਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਰੇ ਮਨ
ਕਉਨ ਗਤਿ ਹੁਇਹੈ ਤੇਰੀ॥ ਇਹ ਜਗ ਮੈ ਰਾਮ ਨ ਮੁਤਾ ਕਉਨ ਹਿ ਸੁਨੈ ਕਾਨ ਬਿਖਿਆ ਨ ਮਿਉ
ਅਤਿ ਲੁਭਾਨੁ ਮਤਿ ਨਹਿਨ ਠੇਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਨ ਸੋ ਕੋ ਜਨ ਮੁਲੀਨ ਮਿ ਮਰਨੁ ਨਹਿਨਿ ਮ
ਖ ਕੀਨ ਚਾਰਾ ਸੁਖ ਭਇਉ ਈਨ ਪਗਹੁ ਪਰੀ ਬੇਰੀ॥ ੧॥ ਨਨਕ ਜਨਕ ਹਿ ਪੁਕਾਰ ਸੁਖ ਨੇ
ਜਿਉ ਜਗ ਸਾਰ ਮਿ ਮਰਤਨ ਹਿ ਕਉ ਮੁਗਾਰਿ ਮਇਆ ਜੀ ਕੀ ਠੇਰੀ॥ ੨॥ ੩॥ ਜੈਜਾਹੈ ਤੀ
ਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਬੀਤਿ ਜੈਹੈ ਜਨ ਮੁਅਕਾਜਹੈ॥ ਨਿਮਿਤਿ ਨ ਸੁਨੈ ਕੇ ਪੁਰਾਨ ਸਮਝਿਉਨਹਿ
ਰੇ ਮਨਾਨ ਕਾਲ ਤਉ ਪਹੁੰਚਿਉ ਆਨਿ ਕਹਾ ਜੈਹੈ ਭਜਿਹੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਸ ਬਿਰਜੈ ਮ
ਨਿਉ ਦੇਹ ਸੇ ਤਉ ਤੇਰੇ ਹੋਇਹੈ ਬੇਹਕਿਉ ਹਰਿ ਕੋ ਨ ਮਲਹਿ ਮੁਰਖ ਨਿਲ ਜਹੈ॥ ੧॥ ਰਾਮ
ਭਗਤਿ ਹੀਏ ਆਨਿ ਛਾਡਿ ਦੇ ਤੈ ਮਨ ਕੇ ਮਾਨ ਨਾਨਕ ਜਨ ਇਹ ਬਖਾਨ ਜਗ ਮੈ ਬਿਰਾਜਹੈ॥
੨॥ ੪॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਲੋਕੁ ਸਹਸਰਿ ਤੀਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਪਤ੍ਰਿ ਪੁਸਤਕ ਸੇਖਿ ਆਬਣੀ ॥ ਮਿਲੁ ਪੁਨਿ ਸਿਖ ਗੁ
 ਲ ਸਮਾਧੀ ॥ ਅਖਿ ਸੁਠ ਬਿਭੂਖਨ ਸਾਹੀ ॥ ਤ੍ਰੈ ਪਾਲਤਿ ਹਾਲ ਬਿਠਾਹੀ ॥ ਗਲਿ ਆਲਤਿ ਲਕ
 ਲਿਲਾਟੀ ॥ ਦੁਇ ਪੈਤੀ ਬਸਤ ਕਪਾਟੀ ॥ ਜੇਜਾਨ ਸਿਖੁ ਹਮੇ ਕਰਮੀ ॥ ਸਭੁ ਠੋਕਟ ਨਿਸਦੈ ਕ
 ਰਮੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਸਦੈ ਪਯਾਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਨ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਨਿਹ ਠੁਲੁਤ
 ਸ੍ਰਜਨ ਮਸਜਾਦੁ ਬ੍ਰਹਮਨ ਬਿੰਦਤਾ ॥ ਸਾਗਰੀ ਸੈ ਸਾਰ ਸਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਰਹਿ ਕੋ ॥ ਕਠ
 ਨ ਕਾਰਣੁ ਸਮਰਥ ਹੈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੀਚਗਿ ॥ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੇ ਵਸਿ ਹੈ ਜਿਨਿ ਕਲਿ ਰਖੀ ਪ
 ਗਿ ॥ ੨ ॥ ਜੇਗ ਸਬਦਿ ਗਿਆਨ ਸਬਦੈ ਬੇਦ ਸਬਦੈ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਗਾਖਨੀ ਸਬਦੈ ਸੁਰਸ
 ਬਦੈ ਸੁਦ੍ਰਿਸ ਬਦੈ ਪਰਾਕ੍ਰਿਤੁ ਗਾਸਰਬ ਸਬਦੈ ਏਕ ਸਬਦੈ ਜੇਕੋ ਜਾਨ ਸਿਭੇ ਉ ॥ ਨਾਨ
 ਕ ਤੋ ਕੋ ਦਸੁ ਹੈ ਮੇਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇ ਉ ॥ ਇਕ ਕ੍ਰਿਸਨੈ ਤਸਰ ਬਦੈ ਵਾਦੈ ਵਾਦੈ ਤਾਤਮਹੁ ॥
 ਆਤਮੀ ਸ੍ਰੀ ਬਾਨ ਸ੍ਰਦੈ ਵਸ ਜੇਕੋਈ ਜਾਨ ਸਿਭੇ ਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤੋ ਕੋ ਦਸੁ ਹੈ ਮੇਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇ
 ਵਾ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਸਹਸਰਿ ਤੀਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥

੧ ਚਮਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਤਿ ਰਮਾਤ ਕਤਿ ਰਖਿਤਾ ਕਤਿ ਰਬ ਨਿਤ ਬਿਨੈਦ ਸੁਤਹਾ ॥ ਕਤਿ ਰਕੂਤਮੀ ਤਹਿਤ ਬੈਥ ਵ
 ਕਤਿ ਰਮੇਹ ਕਟੈ ਬੁਤਾ ॥ ਕਤਿ ਰਬ ਪਲਮੇਹ ਨੀਰੁ ਪੈਥ ਤੈਤਿ ਆਗ ਕ੍ਰਰੇਤਿ ॥ ਰਹਿਤ ਮੇਗ
 ਭਗਵਾਨ ਸਿਮਰੈ ਨਾਨਕ ਲਬਦੈ ਅਨਤਨਹਾ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਿਗਤ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਸੇਨੇ ਹੋ ਪ੍ਰਿਗ
 ਸੇਨੇ ਹੋ ਪ੍ਰਿਗ ਸੇਨੇ ਹੋ ਬ੍ਰਾਤ ਭਗਵਾਨ ਬਾਧ ਵਹਾ ॥ ਪ੍ਰਿਗੁ ਸੇਨੇ ਹੋ ਬਾਨਿਤਾ ਬਿਲਸੁ ਸੁਤਹਾ ॥ ਪ੍ਰਿ
 ਗੁ ਸੇਨੇ ਹੋ ਗ੍ਰਿਹਾਰ ਬਕਹਾ ॥ ਸਾਧ ਸੇਗਿ ਮੇਹੇ ਸਰੈ ਸੁਖ ਯੈ ਬਸੈ ਤਿਨ ਨਕਹਾ ॥ ੨ ॥ ਮਿਥਯ
 ਤਦੇ ਹੋ ਖੀਨੈ ਤਬ ਲਨ ਬਰਦੈ ਤਿਜਰੁ ਆਹਿ ਤੈਤਮਾਇਆ ॥ ਅਸ੍ਰੈਤ ਆਸਾ ਅਥਿਤੁ ਭਵਨੈ
 ॥ ਗਨਿਤ ਸ੍ਰਾਸਭੈ ਯਾਨ ਪਰਮੀ ॥ ਪਤੈਤ ਮੇਹ ਕੁਪਤਨ ਰਲ ਭੁਦੇ ਹੋਤ ਆਸੁ ਯੈਨ ਨਕਾ
 ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਗੋ ਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾ ॥ ੩ ॥ ਕੰਠ ਕੋਟੈ ਰਚੈ ਤਿਥੇ ਯੇਲੇ ਪਨੈ ਰਕਤ ਭੁ
 ਰਮਣੁ ਗਾਨਟੈ ਤਦੁ ਆਰਭੀ ਤਹਿਤ ਬਾਇਰੁ ਪੈ ਅਸਬੰਭਨਹਾ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮੈ ਨਹੁ ਮਿ

੨੪੫
੨੨੭

ਮਰਤਿਅਗਿਅਨੀਜਨੰਤਅਸਥਿਰੀ॥ ਦੁਰਲਭੁਦੇਹੁਏਧਰੰਤਸਾਧਸਰਨਨਕ॥ ਹਰਿਹਰਿਹ
ਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਪਤੀ॥ ੪॥ ਸੁਭੰਤਤੁਯੰਅਭਤੁਗੁਣਗਦੇ॥ ਪੁਰਨੰਬਹਲੇਕ੍ਰਿਪਾਲਾਗੀ
ਤੀਰੰਉਰਉਦੇਸਰਬਗਿਅਪਾਰਾ॥ ਭ੍ਰਿਤੰਅਧਿਅੰਬਿਸ੍ਰਮਭਰਨੰ॥ ਅਨਾਥਨਾਥੇਨਨਕਸਰਨੰ
॥ ੫॥ ਮ੍ਰਿਗੀਪੇਖੰਤਿਬਧਿਕਪ੍ਰਹਰੇਲਖਨਅਵੇਧੀ॥ ਅਹੋਜਸਿਰਬੇਣਗੋਪਾਲਗਾਨਾਨਕ
ਰੋਮਨਛਤ੍ਰਤੋ॥ ੬॥ ਬਹੁਜਤਨਕਰਤਾਬਿਲਵੰਤਕਰੀਸੇਵੰਤਸੁਰੰਤਤੁਦਿਸਹਾ॥ ਬਿਖਮਥਾਨੰ
ਬਸੰਤਉਰਭਹਨਹਸਿਮਰੰਤਮਰਦੇਕਦਾਨਹਾ॥ ਹੋਵੰਤਾਗਿਅਭੁਗਵਾਨਪੁਰਖਹਨਨਕਕੀਟੀ
ਸਾਸਅਕਰਖਤਾ॥ ੭॥ ਸਬਦੰਰਤੰਹਿਤੰਅਇਆਕੀਰਤੰਕਲੀਕਰਮਕਿਰਤੁਆ॥ ਮਿਟੰਤਿਤਤੁ
ਗਤਭਰਮਮਹੀ॥ ਭੁਗਵਾਨਰਮਣੰਸਰਬਤ੍ਰਥਾਨੰ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਭੁਯੰਅਮੋਅਦਰਸਹਰਿਨੰਬਸੰਤਸ
ਪਰਸਨਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਨਕਪ੍ਰਿਅਾਜਪੁਜਪਨਾ॥ ੮॥ ਅਟੰਤਰੁਪੰਅਟੰਤਦੀਪੰਅਟੰ
ਤਰਹਿਸਸੀਅਰਨਖਤੁਗਗਨੰ॥ ਅਟੰਤਬਸੁਗਿਰਿਤਰਸਿਖੰਤੰ॥ ਅਟੰਤਲਲਨਾਸੁਤਭੂਤੁਤੀ
ਤੰ॥ ਅਟਿਤਕਨਿਕਮਾਨਿਕਮਾਇਆਵਰੁਪੰ॥ ਨਹਅਟੰਤਕੇਵਲਗੋਪਾਲਅਰੁਤੁਆਮਸਥਿਰੇਨ
ਨਕਸਾਧਨਨਾ॥ ੯॥ ਨਹਬਿਲੰਬਪਰਮੰਬਿਲੰਬਪਾਪੰ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟੰਤਨਮੰਤਜੰਤਲੇਭੰਸਰਨਿਸੰਤੋਕਿ
ਲਬਿਖਨਾਸੰ॥ ਪ੍ਰਾਪਤੰਪਰਮਲਖਨਿਨਨਕਜਿਹਸੁਪ੍ਰਸੰਨਮਾਧਦੁਹਾ॥ ੧੦॥ ਮਿਰਤਮੋਹੰਅਲੰ
ਪਬੁਧੰਰਣੰਤਿ॥ ਬਨਿਤਾਬਿਨੰਦੇਸਹੀ॥ ਜੇਥਨਬਹਿਕ੍ਰਿਮਕਨਿਕਕੰਡੰਲਹਾ॥ ਬਨਿਤਮੰਦਰ
ਸੰਭੰਤਿਬਸਤ੍ਰਾਇਤੰਤਮਾਇਆਬਯਾਪਿਤੰ॥ ਹੋਅਚੇਤੁਸਰਨਿਸੰਤਨਾਨਕਭੇਭੁਗਵਾਨੰਦੇਨਮ
ਹਾ॥ ੧੧॥ ਜਨਮੰਤਮਰਣੰਹਰਖੰਤਸੰਗੰਭੇਗੰਤਰੇਗੰ॥ ਉਚਤਨੀਚੰਨਾਨਹਸੁਮੁਖੰ॥ ਰਾਜੰਤਮਾ
ਨੰਅਭਿਮਾਨੰਤਹੀਨੰ॥ ਪ੍ਰਵਿਰਤਿਮਾਰਗੰਵਰਤੰਤਿਬਿਨਸਨੰ॥ ਗੋਬਿੰਦਭੁਜਨਸਾਧਸੰਗਣ
ਅਸਥਿਰੇਨਨਕਭੁਗਵੰਤਭੁਜਨਸਨੰ॥ ੧੨॥ ਕਿਰਪਤੰਹਰੀਅੰਮਤਿਤੁਤੁਗਿਅਨੰ॥ ਬਿ
ਗਸੀਪਿਬੁਧਾਕੁਸਲਬਨਿ॥ ਬਸਿੰਤਰਖਿਅੰਤਿਅਗਿਅਨੰ॥ ਸੀਤਲੰਤਰਿਦਯੰਦਿਰੁਸੰਤਹ
ਗਿਅਨੰ॥ ਰਹੰਤੰਜਨਮੰਹਰਿਦਰਸਲੀਨਾਬਾਜੰਤਨਾਨਕਸਬਦੁਬੀਨਾ॥ ੧੩॥ ਕਹਤਬੇਦਾ
ਗੁਨੰਤਗੁਨੀਆ॥ ਸੁਨੰਤਿਬਾਲਬਹੁਬਿਪਿਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟੰਤਸੁਬਿਦਿਅਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਹਰਿ ਹੋਰੇ॥ ਅਨਿਤੁਰਨ ਨਿਰਮੇਤੋ ਹੋਤੇ॥ ੨੩॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਪੂਰਾ ਬੇਨਤੁ ਤੇ ਮਹੀ ਮਤੇ॥ ਬਿਪਰੀਤ
 ਬੁਝੈ ਮਾਰਤ ਲੇਕ ਹਨ ਨਕ ਚਿਰੀ ਕਾਲ ਦੁਖ ਭੋਗਤੇ॥ ਬਿਰਥਾ ਅਨੁਗ੍ਰਹੀ ਗੋਬਿੰਦ ਹਜ ਸੁਮਿ ਮਰਨ
 ਰਿਦੈ ਤਰਹਾ॥ ਅਰੇ ਗ੍ਰੀ ਮਹਾਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਮਿਥਿਓ ਕਰੁਨਾ ਮਯਗਾ॥ ੨੪॥ ਰਨੈ ਕਵੇਲ ਕੀਰਤਨੈ ਸੁਪਰਮੈ
 ਦੇਹਿ ਪਾਰਨਗਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਾਹਿ ਏਨਾ ਨਕ ਪੀਵੈ ਤਮੈ ਤਨ ਤਿਪਤੇ॥ ੨੫॥ ਸਹਨ ਸੀਲ ਸੇਤੈ
 ਸਮਾਮਿਤੁ ਸੁਦਰਨ ਨਗਾ॥ ਨਨਕ ਭੋਜਨ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰੇ ਨਿੰਦਕ ਆਵੁ ਪੋਹਿ ਏਉ ਪਤਿ ਸਟਤੈ॥
 ੨੬॥ ਤਿਤਿਰ ਸਕਾਰਨ ਹੁਭੁ ਵੈ ਤਿਨ ਹੁਭੁ ਵੈ ਤਮਾਨ ਭੀਕਨਗਾ॥ ਸੇਭਾ ਹੀਨ ਨਹੁ ਭੁਵੈ ਤਿਨ ਹੁਭੈ ਤਿ
 ਸੇ ਸਹਨੁ ਖਨਗਾ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਤਿਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੇਗ ਹਨ ਨਕ ਸੇਖਾਨੀ ਸੁਖ ਬਾਸਨਹਾ॥
 ੨੭॥ ਸੇਨਾ ਸਾਧ ਸਮੁਹ ਸੁਰ ਅਜਿਤੈ ਸੇਨ ਹਿਤ ਨਿਨਿਅਤਗਾ॥ ਆਵੁ ਪਹੁ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਨ
 ਉਟੇਗਾਰ ਸਬਦੁ ਕਰੁਨੈ ਰਮਣਗਾ॥ ਅਰੁ ਰੂਤੇ ਅਵਦਰ ਬਨਾਗ ਹੁਭੈ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਰਗਾ॥ ਬਿਨ
 ਰੂਤੇ ਨਿਰਭਯੈ ਸਤੁ ਸੇਨਾ ਪਾਪੀਤੋ॥ ਗੋਪਾਲ ਕੀਰਤਨੁ ਜਿਤੋ ਤੇ ਬਿਸੇਸਾ ਹਨ ਨਕ ਵਸੈ ਕੋਰਤਿ
 ਪੰਠਤ ਸਕਰਹਾ॥ ੨੮॥ ਮ੍ਰਿਗ ਤਿਸਨਾ ਗੋਪਰ ਬਨ ਗਰੇ ਨ੍ਰਮ ਛੁਯਾਰੈ ਦੁਰਮਤਿਗਾ॥ ਤਤਹੁ
 ਠੰਢ ਮੇਹ ਮਿਥਿਆ ਸਿਮਰਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਠਮਨ ਮਗਾ॥ ੨੯॥ ਨਨਕ ਬਿੰਦਿ ਆਨਿ ਪਾਨ ਨਿਗਮੈ
 ਨਨਕ ਗੁਣ ਗੁਨਾ ਮਕੀਰਤਨ ਹਨ ਨਨਕ ਗਾਰਤਨ ਕੈ ਠਨ ਹਨੈ ਨਨਕ ਤਰੁਨਾ ਤਰਹਾ॥ ਭਾਗਿ
 ਦਿ ਮਲ ਬਪੈ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸੇਗਿ ਲਖ ਪੰਡਿਤਗਾ॥ ੩੦॥ ਕੰਠ ਰਮਨੀ ਯਰਾ ਮਗਾ
 ਮਮਾਲਾ ਹਸਤ ਉਚੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਰਨੀ॥ ਜੀਹ ਭੁਨਿਯੈ ਉਤਮ ਸਲੋਕ ਉਪਰੈ ਨੈਨੈ ਨਦਨੀ॥ ੩੧॥
 ਗੁਰਮੈ ਤ੍ਰਿਗੀਣ ਸੁਜੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪ੍ਰਿਗੀਤ ਜਨਮ ਭੂਸਟਨਗਾ॥ ਕੂਕਰਹੁ ਸੁਕਰਹੁ ਗਰਧਰਾਭੁਗਾ॥
 ਕਾਕਰਹੁ ਸਰਪਨ ਤੁਲਿਖਲਗਾ॥ ੩੨॥ ਨਰਨਾਰ ਬਿੰਦੁ ਭਜਨੈ ਰਿਦਯੈ ਨਾਮ ਪਾਰਨਗਾ॥ ਕੀਰ
 ਤਨੈ ਸਾਧ ਸੇਗੋ ਨਨਕ ਨਹੁ ਦ੍ਰਿਸਟੈ ਤਿਜ ਮਨੁ ਤਨਗਾ॥ ੩੩॥ ਨਨਕ ਦੁਰਲਭੈ ਸ੍ਰੁਛੁ ਮੈ
 ਬਰਹਾ॥ ਨਨਕ ਦੁਰਲਭੈ ਪਨੈ ਰੂਪੈ ਨਨਕ ਦੁਰਲਭੈ ਸ੍ਰੁਛੁ ਗਾਰਾ ਜਨਗਾ॥ ਨਨਕ ਦੁਰਲਭੈ ਭੁਜਨੈ ਧਿਜ
 ਨੈ ਨਨਕ ਦੁਰਲਭੈ ਸ੍ਰੁਛੁ ਮੈ ਬਰਹਾ॥ ਨਨਕ ਦੁਰਲਭੈ ਸੁਤ ਮਿਤ੍ਰ ਕ੍ਰਾਤੁ ਭੀ ਪਦੁ ਨਨਕ ਦੁਰਲਭੈ ਬਨ
 ਤਾ ਬਿਲਾਸਗਾ॥ ਨਨਕ ਦੁਰਲਭੈ ਬਰਿਅ ਆਖੀ ਨੈ ਨਨਕ ਦੁਰਲਭੈ ਚਤੁਰ ਚੈ ਚਲਗਾ॥

[illegible]

ਅਤਿ ਬਲਨਾ ਬਹੁ ਮਰਦ ਨਗਾਗਨਰੀ ਪਰ ਬਦੇਵ ਮਾਨਖੰ ਪਸੁਪੰ ਖੀ ਬਿਮੇਹ ਨਗਾ। ਹਰਿਕਰ
 ਨਹਿ ਨਮ ਸਕਾਰੀ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਜਗਨੀ ਸੂਰਗਾ। ੪੫ ॥ ਹੇਕ ਮੇਨਰ ਕਥਿ ਸਰਮੇ ਬਹੁ ਜੇਲੀ
 ਕੁਮਾਵ ਨਗਾ। ਨਿਤ ਹਰਨੈ ਤੈਲੇ ਕਰੀ ਮੁੰਨ ਪਤ ਪਸੀਲ ਬਿਦਰ ਨਗਾ। ਅਲਪ ਸੁਖ ਅਵਿਤਰੀ
 ਨਲ ਉਚ ਨੀਲ ਮਾਵ ਨਗਾ। ਤਵ ਕੈ ਬਿਮੁੰਨਿ ਤਸਾਪ ਸੇਗ ਮਉਟ ਨਨਕ ਨਰਾਇਣਗਾ। ੪੬ ॥
 ਹੇਕ ਲਿਮੁਲਿ ਕ੍ਰੋਧ ਕਦੇ ਨ ਕਰੁਨਾਨ ਭੰਪਰ ਜੋਤਾ। ਬਿਖਿ ਯੰਤਰੀ ਦੇਵ ਸ੍ਵੈ ਕਰੇ ਤਿਨਿ ਰਤੁ ਕਰੇ
 ਤਿਜ ਬਾਮਰ ਕਟਗਾ। ਅਨਿਕ ਸਾਸਨ ਤਾਹੀ ਤਿਜ ਮਦੁ ਹਤ ਵਸੇਗੇ ਅਪਮੰਨ ਰਗਾ। ਨੀਨ ਦੁਖ
 ਭੰਜਨ ਦਯਾਲ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਜੀਅ ਰਖਾ ਕਰੇ ਤਿ। ੪੭ ॥ ਹੇਲੇ ਭਾਲੇ ਪਟ ਸੇਗ ਸਿਰ
 ਮੇਰਹ ਅਨਿਕ ਲਹਰੀ ਕਲੇਲ ਤੇ। ਪਾਵੰਤ ਜੀਅ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਰਿ ਅਨਿਕ ਭੰਤਿ ਬਹੁ ਭੁਲੇ ਤੇ। ਨਨਕ
 ਮਿਤ੍ਰ ਨਚ ਇਸਦੇ ਨਚ ਕਾਪਵਿਨ ਨਚ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਤਵ ਲਜ ਯਾ ਅਕਰਨੈ ਕਰੇ ਤਿ। ਆਖਾ ਚਿਖਾ
 ਦੇ ਅਸਾਨੈ ਸਾਜਿ ਸਮਜ ਯਾ। ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਬਿਗਾਪਿਨ ਨਕ ਹਰਿਨ ਕਹਰਗਾ।
 ੪੮ ॥ ਹੇ ਜਨਮ ਮਰਣ ਮੂਲ ਅਹੰਕਾਰਿ ਪਾਪਾ ਤਮਾ। ਮਿਤ੍ਰ ਤਜੀ ਤਿਸ ਤ੍ਰਾਤ੍ਰ ਤਿ ਅਨਿਕ ਮਾਯ
 ਬਿਸ਼ੀਰ ਨਗਾ। ਆਵੰਤ ਜਾਵੰਤ ਬਾਕੇ ਤਜੀ ਆਦੁਖ ਸੁਖ ਬਹੁ ਭੋਗ ਨਗਾ। ਕੁਮਭੁ ਯਾਨ ਉਦਿਅ
 ਨਰਮਨੀ ਮਹਾ ਬਿਕਟ ਅਸਾਪਰੇਗਾ। ਬੈਠੈ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇ ਸ੍ਵਰ ਅਰਾਪਿਨ ਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਹੋਗਾ। ੪੯ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਾਨਨਾ ਬਗੋਬਿੰਦੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਪਾਨ ਜਗਦਗੁਰੋ। ਹੇ ਸੇਸਾਰ ਤਾਪ ਹਰਨ ਹਕਰੁ
 ਨਸ ਭੁਦੁਖ ਹੋਗੇ। ਹੇ ਸਰਨਿ ਜੇਗਾਦ ਯਾਲ ਹਨੀ ਨਾ ਬੁਮ ਯਾ ਕਰੇਗਾ। ਸਗੀਰ ਸ੍ਵਸ ਬਾਖੀਨ ਸ
 ਮਏ ਸਿਮਰੀ ਤਿਨ ਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੇ ਦਰਮਾ ਪਦਗਾ। ੫੦ ॥ ਨਰਨਕ ਮਲ ਸਰਨੈ ਰਮਨੀ ਗੋਪਾਲ
 ਕੀਰਤਨਗਾ। ਸਾਪ ਸੇਗੇ ਨਤ ਰਨੈ ਨਨਕ ਮਹਾ ਸਾਗਰ ਹੁਥੈ ਦੁਤਰਗਾ। ੫੧ ॥ ਸਿਰਮਸਤ ਕਰ ਬਿ
 ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੀ। ਹਸਤ ਕੀ ਯਾਰ ਬਿਯਾਪਰਮੇ ਸ੍ਵਰਗਾ। ਆਤਮ ਰਖਿ ਆਗੇ ਪਾਲ ਸ੍ਵਾਮੀ ਪਨ ਦਰਨ ਰਖਿ
 ਆਜਗਨੀ ਸੂਰਗਾ। ਸਰਬ ਰਖਿ ਯਾਗੁਰਦ ਯਾਲ ਹੁਥੈ ਦੁਖ ਬਿਨਾਸਨਗਾ। ਕੁਗਤਿ ਵਛਲ ਅਨ
 ਬਨ ਬੇਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਪੁਰਖ ਅਰਤਗਾ। ੫੨ ॥ ਜੇਨਕ ਲਾਪਾਰਿ ਉਆਕਾ ਸੈਬੈ ਸਤਰੀ ਕਾਸਟ ਬੇਸ
 ਟੀ। ਜੇਨਕ ਲਾਸ ਮਿਸੁਰਨ ਖੜ੍ਹੇ ਤੁਸੈ ਸਰੀਰ ਪਾਰਨੀ। ਜੇਨਕ ਲਾਮਾਤ ਗਰਭੁ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਿਨ

ਹੋਛੇਜੇਤਜਠਰਥੇਗਨਗਾਤੇਨਕਲਾਅਸਥਕੁਸਰੇਵਰੀਨਾਨਕਨਹਛਿਜੇਤਿਤਰੇਗੇਤ
 ਯਨਗਾ॥ ੫੩॥ ਗੁਸਾਈਗਰਿਸਟਕੁਪੇਣਸਿਮਰੇਨੈਸਰਬਤ੍ਰਜੀਵਣੇਗਾਲਬਧੈਸੇਤ
 ਸੇਗੇਣਨਾਨਕਸ੍ਰੁਛਮਾਰਗਹਰਿਗੁਗਵਾਤਣਗਾ॥ ੫੪॥ ਮਸਤਕੈਕੁਰਨਿਤਸੈਲੈਕਰਦ
 ਮੈਤਰੇਤਗੇਥਿੰਦਗਾਸਰਣਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹੋਗਾ॥ ੫੫॥ ਤਿਲਕਹੀਣੈਜਥਾਥਿਪ੍ਰਾ
 ਅਮਰਹੀਨੈਜਥਾਰਾਜਨਗਾਅਵਪਹੀਨੈਜਥਾਸੁਰਾਨਾਨਕਪਰਮਹੀਣੈਤਥਾਥੈਸੁਵਹ
 ॥ ੫੬॥ ਨਸੇਖੈਨਚਕ੍ਰੇਨਗਦਾਨਸਿਅਮੀਅਸੰਨਰਜਰੁਪੈਰਹੈਤਜਨਮੀਨੀਤਨੇਤ
 ਕਥੀਤਿਬੇਨਾਉਂਦਮੁਨਅਪਾਰਗੇਥਿੰਦਗਾਏਸਤਿਸਾਧਰਿੰਦਯੈਅਤੁਤਾਬੁਤ੍ਤਿਨਾਨ
 ਕਬਤੁਭਗੀਅਹਾ॥ ੫੭॥ ਉਦਿਅਨਬਸਾਨਸੈਸਾਗਿਸਨਬੀਧੀਸ੍ਰੁਨਿਸਿਅਲਖਰਗਾ
 ਬਿਖਮਸਯਾਨਮਨਮੋਹਮਦਿਰੈਅਹੀਅਸਾਧਪੰਨਤਸਕਰਗਾਹੀਤਮੇਰਭੈਰਮਕੁਮਣੈ
 ਅੰਗਛਾਸਤੀਖਨਕਟਿਨਗਾਪਾਵਕਤੇਅਮਸਾਧਘੋਰੈਅਮਤੀਰਨਲੰਘਨਗਾਭੁਜਸਾਧ
 ਸੀਗੀਗੋਪਾਲਨਾਨਕਹਰਿੰਦਰਸਰਨਉਪਰਨਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ੫੮॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਤੈਗੇਥਿੰਦਗੇ
 ਪਾਲਹਸਗਲਿੰਗਥੰਨੁਨਗਾਸਾਧਸੈਗੇਨਿਗਨਰਮਤਨਾਨਕਸਰਣਿਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਰ
 ਗਾ॥ ੫੯॥ ਸਿਅਮਲੈਮਪੁਰਮਾਨਖਰਿੰਦਯੈਕੁਮਵੈਰਨਗਾਨਿਵੈਤਿਹੋਵਤਿਮਿਥਿਆ
 ਕੇਤੀਠੈਸੇਤਸੁਜਨਗਾ॥ ੬੦॥ ਅਚੇਤਮੁਨਾਨਕਾਨੈਤਘਨੈਤਸਾਸਾਨਿਤਪ੍ਰੇਤਾਟਿਜੈਤਮ
 ਹਮਰਸੈਦਗੀਕਾਇਆਕਾਲਕੈਨਿਅੰਗੁਸਤੋਰਨੈਤਿਪੁਰਖਹਕੁਟੇਬਲੀਲਅਨਿਤਅ
 ਸਾਥਿਥਿੰਦਗਾਕੁਮੰਤਿਕੁਮੰਤਿਬਹੁਜਨਮਹਾਰਿਉਸਰਨਨਾਨਕਕਰਨਮਯਗਾ॥ ੬੧॥ ਹੋ
 ਨਿਹਥੇਹੋਰਸਗੇਮਪੁਰਪ੍ਰਿਆਤੁਯੀਸੇਤਹਤੈਧਰਮਬਦਿਅਵਰਤਏਬਹੁਸੁਧਅਛਰਨਾ
 ਗੋਵਿੰਦਨਮੋਦਰਮਾਧਵੇ॥ ੬੨॥ ਗਰਬੀਤਿਨਗੀਮਦੈਨਮਤੈਮਬਲਵੈਤਬਲਾਭੁਕਾਰ
 ਨਗਾਨਰਨਕਮਲਨਹਉਂਦਤਤਿਨਸਮਾਨਿਧਿਗੁਜਨਮੁਨਗਾਹੇਧਪੀਲਕਾਗੁਸਟੇਗੇਥਿ
 ਦਸਿਮਰਨਤਯਧੇਨਾਨਾਨਕਅਨਿਕਧਾਰਨਮੋਨਮਗਾ॥ ੬੩॥ ਤਿਨੈਤਮੇਰਸਹਕੈਤਹਰੀਅੰਬ
 ਨੂਤਤਗੀਅੰਉਣੈਤਭੁਗੀਅੰਅੰਧਕਾਰਕੇਦਸੁਰਉਂਦਗੀਥਿਨਵੈਤਿਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਦ

ਯਾਗਿ॥ ੬੬॥ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਸੰਗਿ ਉਪਰਨੈ ਬ੍ਰਹਮਕਰਮਜਿ ਪੁਰਨਗਾ॥ ਅਤਮਰਤੈ ਸੰਸਾਰ ਤੋਗਾ॥
 ਨਰਨਾਨਕ ਨਿਹ ਛਲਗਾ॥ ੬੫॥ ਪਰਚਰਬਹਿਰਣੈ ਬਹੁਵਿਘਨਕਰਨੈ ਚਰਨੈ ਸਰਬਤ੍ਰਜੀਅ
 ਕਗਾਲਉਲਈਤਿ ਸਨਾਅਤਿ ਪਤਿ ਮਨਮਾਏ ਕਰਮਕਰਤ ਸੁਕਰਤਗਾ॥ ੬੬॥ ਮਤੇ ਸਮੇਵ
 ਚਰਨੈ ਉਪਰਨੈ ਭੈਰਤਗਾ॥ ਅਨੇਕ ਪਾਤਿਕਰਨੈ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮਨ ਸੰਸਾਰਗਾ॥ ੬੭॥
 ਗਾਥਾ ਮਹਲਾ॥ ੫॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਕਰ ਪੁਰ ਪਤ ਪਸੰਗਾ

ਪਰਸਮਾਨਖ ਦੇਹ ਮਲੀਣਾ॥ ਮਜਾਰ ਪਿਰਤ੍ਰੀ ਪਾਨ ਨਕ ਅਥਿਗੁਰ ਬੇਨ ਅਗਨਣੇ॥ ੧॥
 ਪ੍ਰਿਅਨੈ ਪ੍ਰਜੈਤ ਅਕਾਸਹਦੀ ਪਲੇਅ ਸਿਖੰਡੁ ਨ॥ ਗਛੈ ਨਨੈ ਨਭਾਣੇ ਨਨਕ ਬਿਨਸਾ
 ਪ੍ਰਨਸਿ ਪੁਤੋ॥ ਜਨੈ ਸਤਿਹੈ ਵੈਤੋ ਮਰੇਨ ਤ੍ਰਿਸਟੇਨ ਮਿਥਿਅਾ॥ ਕੀਰਤਿ ਮਾਥਿ ਚਲੈ ਬੇਭਨੈ
 ਤਿਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸੰਗੇਨ॥ ੩॥ ਮਾਯਾ ਨਿਤਿ ਭੁਰਮੇਨ ਇਸਟ ਮਿਤ੍ਰੇ ਬਾਧ ਦੁਹਾਲ ਬਪ੍ਰਿਸਾਧ
 ਸੰਗੇਨ॥ ਨਨਕ ਸੁਅਸਥ ਨਿਗੋਪਾਲ ਤਜਨੈ॥ ੪॥ ਮੇਲ ਗਰਮੰਗੇਨ ਨਿਮੁ ਬਿਰਕ੍ਸ਼ ਮਿਟੈ
 ਚਨਹ॥ ਨਿਕਟਿ ਬਸੈ ਤੇ ਬਾਸੈ ਨਨਕ ਅਹੰ ਬੁਧਿ ਨ ਬੋਹਤੇ॥ ੫॥ ਗਾਥਾ ਗੀਠ ਗੋਪਾਲ ਕਥੈ
 ॥ ਮਥੈ ਮਾਨ ਮਰਧਨਗਾ॥ ਹਤੈ ਪੰਚ ਸਤ੍ਰੇਣ॥ ਨਨਕ ਹਰਿ ਬਾਨੇ ਪ੍ਰਤਾਰਨਗਾ॥ ੬॥ ਬਚਨ ਸਾ
 ਪਸੁਖ ਪੰਥਾ॥ ਲਹੈ ਬਬਡੁ ਕਰਮਨਗਾ॥ ਰਹੈ ਤਾਜਨ ਮਮਰੇਨ॥ ਰਮਨੈ ਨਨਕ ਹਰਿ ਕੀਰਤ
 ਨਗਾ॥ ੭॥ ਪੁਤ੍ਰ ਭੁਰਿ ਜੇਨ ਸ੍ਰੀ ਅੰਨਹਜਨ ਸ੍ਰੀ ਆਪੇਤੁ ਸੰਪਤਾ॥ ਨਾਮ ਬਿਗੁਨਾ ਬਿਖਮਤਾ॥
 ਨਨਕ ਬਹਿ ਤਿਜੈ ਨਿਬਾਸੈ ਰੋਨੀ॥ ੮॥ ਭਾਵਨੀ ਸਾਧ ਸੰਗੇਨੁ ਲਭੈ ਤੇ ਬਡੁ ਭਾਗਨਗਾ॥ ਹਰਿਨ
 ਮਗਨ ਰਮਣੈ ਨਨਕ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰੁ ਹਨਹੈ ਬਿਅਹੈਨਗਾ॥ ੯॥ ਗਾਥਾ ਗੁਰੂ ਅਪਰੰਸ ਮਨੁ
 ਨੈ ਬਿਰਲਾਜਨਗਾ॥ ਸੰਸਾਰ ਕਮਤਜਨੈ ਨਨਕ ਗੋਧਿੰਦਰ ਮਣੈ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮਹਾ॥ ੧੦॥ ਸ
 ਮੰਤ੍ਰ ਸਾਧ ਬਚਨ ਕੇਟਿ ਦੇਖ ਬਿਨਸਨਗਾ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਯਾਨੈ ਨਨਕ ਕੁਲ ਸਮੁਹੈ
 ਪਾਰਨਗਾ॥ ੧੧॥ ਸੰਦਰ ਮੰਦਰ ਸੈਣੁ ਹਜੇਨ ਮਧੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਗਾ॥ ਮੁਕਤੇ ਰਮਨ ਗੋਵਿੰਦੁ
 ਨਨਕ ਲਬ ਪੁਬਤੁ ਭਾਗਨਗਾ॥ ੧੨॥ ਹਰਿ ਲਬ ਪੈ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਮਿਤਿ ਬਿਦਾਰਣ ਕੇਵਨ ਚਿਤੋ॥

ਕਾਮਥਲੁ ਤੇਲ ਅਮਿਤੇ ਸੇਈ ਨਾਨਕ ਸਖਾਜੀ ਅਸੀ ਗਿ ਕਿਤੇ ॥ ੧੩ ॥ ਆਪਾ ਜਿ ਸੇ ਮਿਟੇ ਤ
 ਸਤ ਪੁਰੁਗਾ ॥ ਸਿਮਰਿਤ ਬੁਰਿਏ ਗੁਰਮੰਤ੍ਰ ਨਗਾ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮਭੁਗਵਾਨ ਅਭਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਸਾਰਤਾ
 ਹਨਗਾ ॥ ੧੪ ॥ ਰਮਨੇ ਬਿਸਰਨੇ ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਣਾ ॥ ਜੀਵਣੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਯਾਵਣੁ ਹਲ ਭੁਨੇ ਸਾਧ
 ਸੀਗੇਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਨਗਾ ॥ ੧੫ ॥ ਦਸ ਨ ਬਿਬੂਨ ਭੁਯੰਗੀ ਮੰਤ੍ਰ ਗਾਰੁ ਹੀ ਨਿਵਾ
 ਹੀ ਮਥਾ ਪਿਓ ਪਾਨੁ ਸੇਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਲਬ ਪਕਰ ਮਣਗਾ ॥ ੧੬ ॥ ਜਬ ਕਬਰ ਮਨੇ ਸਰਨੇ ਸਰ
 ਬਤ੍ਰਜੀ ਅਨਗਾ ॥ ਤਬ ਲਗਣੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਨਕਾ ॥ ਪਰਸਾਦੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨਗਾ ॥ ੧੭ ॥ ਚਰਨ ਰਬਿ
 ਦ ਮਨ ਬਿਧੁ ਸੇ ਪੁਸਰ ਬਕੁ ਸਲਨਗਾ ॥ ਗਾਥਾ ਗਾਵੈ ਤਿਨ ਨ ਕਭੁ ਧੰ ਪਗ ਪੁਰਨ ਬਨਗਾ ॥ ੧੮
 ॥ ਸੁਭ ਬਚਨ ਰਮਣੇ ਗਾਵਨੇ ਸਾਧ ਸੇ ਗੋਨ ਉਪਰਣਾ ॥ ਸੇ ਸਾਰ ਸਾਗਰਿ ਨਾਨਕ ਪਨ ਰਪਿ ਜਨ
 ਮਨ ਲਭੁ ਤੇ ॥ ੧੯ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਏਕੈ ਕਾਰਨ ਮਉਰਧਾ ਗਿ ॥ ਕੁਲ ਹਾਸ ਮੁ
 ਸਗਲ ਉਧਾਰੀ ॥ ਬਤੁਭਾਗੀ ਨਾਨਕੇ ਤਰੀ ॥ ੨੦ ॥ ਸਿਮਰਣੇ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਮੰਉ ਪਰਣੇ ਕੁਲ
 ਸਮੁਹਣਗਾ ॥ ਲਬ ਪੈ ਅੰਸਾਧ ਸੇ ਗੋਨੇ ਨਾਨਕ ਵਡੁ ਭਾਗੀ ਭੇਟੇ ਤਿਨ ਦਰਸਨਗਾ ॥ ੨੧ ॥ ਸਰ
 ਦੁਖ ਪਰੇਤਿ ਆਗੀ ਸਰਬ ਪਰਮ ਫਿਰੀ ਤਨਗਾ ॥ ਲਬ ਪੈ ਨਿਸਾਧ ਸੇ ਗੋਨਿ ਨਾਨਕ ਮਸਤ ਕਿ
 ਲਿਖਿਨਗਾ ॥ ੨੨ ॥ ਹੋਯੇ ਹੋਯੇ ਹੋਯੇ ਤੇ ਹਰਨ ਭਰਨ ਸੇ ਪੁਰਨਗਾ ॥ ਸਾਧੁ ਸੇਤ ਮਜਾਨੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀ
 ਤਿ ਕਾਰਨੀ ॥ ੨੩ ॥ ਸੁਣਖ ਬੈਠ ਰਤਨੇ ਰਚਨੇ ਕਸੀ ਭਰੇਗਨਗਾ ॥ ਰੋਗ ਸੇ ਗਧਿਓਰੀ ਨਾਨ
 ਕ ਸੁਖਨ ਸੁਖਨਗਾ ॥ ੨੪ ॥ ਛਨ ਹੇ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥

੧ ਉਸਤਿਗਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਾਥਿ ਕਲੰ ਮਅਗੀ ਮਿਮਸਤ ਲੇਖਾਵਤੀ ॥ ਉਰਫਿਰਹਿ ਉਸਭੁ ਸੇ ਗਿ ਅਨੁਪ ਰੂਪ ਪਾਵੇਤ
 ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਮੁਖ ਹੁਤ ਮਹੀ ਆਮੇ ਹੀ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ਆਮੇ ॥
 ੧ ॥ ਸੇਤ ਸਭ ਮਹਿ ਬੈਸ ਕਿ ਕਾਰਤਿ ਮੇਕੁ ਗਾ ॥ ਅਰੁ ਪੀਸਭੁ ਸੀ ਗਾਰੁ ਏਹੁ ਜੀਉ ਸਭੁ ਦਿਵਾ
 ॥ ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਸੇ ਜਸੁ ਕੇਤਿ ਦਿਛੁ ਟੀਐ ਹਰਿ ਰੀਅਸਤ ਕਿਹੈ ਏਹੁ ਗਤ ਸਾਜਨੁ ਪਾਈ
 ਐ ॥ ੨ ॥ ਸਖੀ ਕਾ ਕਲਹਾਰ ਤੇ ਬੋਲ ਸਭੈ ਕਿਹੁ ਸਾਜਿ ਆਮੇ ਲਹਕੀ ਏਸੀ ਗਾਰ ਕਿਮੇ

ਨਨੁਪਾਜਿਅਗਾਜੇਘਰਿਅਵੈਕੈਤਤੁਸਤੁਕਿਛੁਪਾਈਐ॥ਹਰਿਹੰਕੰਤੇਥਾਸ੍ਰੀਗਾਰਸਤੁਬਿਰ
 ਥਾਨਾਈਐ॥ ੨॥ਜਿਸੁਘਰਿਵਸਿਅਕਿਤੁਸਾਵਤੁਭਾਗਨੇ॥ਤਿਸੁਬਨਿਅਹੁਭੁਸੀਗਾਰੁਸਾਈ
 ਮੇਰਾਗਨੇ॥ਹਉਸਤੀਹੋਇਅਭਿਤਮਨਿਅਸਪੁਰਾਈਐ॥ਹਰਿਹੰਕਾਰਿਘਰਿਅਇਅਕੰਤੁਤ
 ਸਤੁਕਿਛੁਪਾਈਐ॥ ੪॥ਅਸਾਇਤੀਵਪੁਰਾਈਐ॥ਸਤਿਗੁਰਭੁਏਦਇਅਲੁਤੁਪੁਰਾਪਾਈਐ
 ॥ਮੈਤਨਿਅਵਗੁਨਬਹੁਤੁਕਿਅਅਸਕਿਅਸਗਨਛੁਇਅ॥ਹਰਿਹੰਸਤਿਗੁਰਭੁਏਦਇਅ
 ਲਤਮਨੁਠਪਰਾਇਅ॥ ੫॥ਕਹੁਨਨਕਬੇਅੰਤਬੇਅੰਤੁਪਿਅਇਅ॥ਦੁਤਰੁਇਹੁਮੇਸਾਰੁ
 ਸਤਿਗੁਰੁਤਰਾਇਅ॥ਮਿਟਿਅਅਵਗੁਨਜੀਪੁਰਾਪਾਇਅ॥ਹਰਿਹੰਸਤਿਗੁਰਕਨਾਮੁਸ
 ਤਿਗੁਰਤੇਪਾਇਅ॥ ੬॥ਮੇਰੈਹਾਥਿਪਦਮੁਅਗਨਿਸੁਖਥਾਸਨਾ॥ਸਖੀਮੇਰੈਕੈਹਿਰਤੇਨਪੇਖਿ
 ਦੁਖਨਾਸਨਾ॥ਥਾਸਉਸੇਗਿਗੁਪਲਸਗਲਸੁਖਰਾਮਿਹਰਿ॥ਹਰਿਹਾਰਿਧਿਸਿਧਿਨਵਨਿਪਿਥ
 ਸਹਿਜਿਸੁਸਦਕਰਿ॥ ੭॥ਪਰਤਿਅਰਾਵਨਜਾਹਿਸੇਈਤਾਲਾਜੀਅਹਿ॥ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਹਿਰਹਿ
 ਪਰਦਰਬਛੁੜਕਤਨਕੀਅਹਿ॥ਹਰਿਗੁਣਰਮਤਪਵਿਤ੍ਰਸਗਲਕੁਲਤਰੈਈ॥ਹਰਿਹੰਸੁਨ
 ਤੀਭਾਏਪੁਨੀਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮਬੀਰਾਈ॥ ੮॥ਉਪਰਿਬਨੈਅਕਾਸੁਤਲੇਪਰਸੇਰਤੀ॥ਨਹਦਿਸਥੈ
 ਸਕੈਬੀਜੁਲਿਖਕਉਜੈਹਜੀ॥ਬਿਨਤਛਿਰਉਬਿਨੇਸਿਪੀਉਕਤਪਾਈਐ॥ਹਰਿਹੰਜੀਮਸਤ
 ਕਿਹੈਵੈਕਾਗਤਦਰਸਿਸਮਾਈਐ॥ ੯॥ਤਿਠੇਸਕੇਥਾਵਨਹੀਤੁਪੁਜੇਹਿਅਗਾਥਪੈਹੁਪੁਰਖਿਧਿ
 ਧਾਤੇਤਾਤੁਸੇਹਿਅਗਾਵਸਦੀਸਘਨਅਪਾਰਅਨੁਪਰਾਮਦਸੁਪੁਰਾ॥ਹਰਿਹੰਨਨਕਸਮਲਜੈਹਿ
 ਨਾਇਐਰਾਮਦਸਸਗ॥ ੧੦॥ਨਾਤਿਕਠਿਤਸੁਠਿਤਸੁਸਾਜਨੁਰਾਹੀਐ॥ਜਿਸੁਸੇਗਿਲਗੈ
 ਪ੍ਰਾਨਤਿਸੇਕਉਆਹੀਐ॥ਬਨੁਬਨੁਛਿਰਤਉਨਾਸਬੁਦਜਲਕਾਰਨੇ॥ਹਰਿਹੰਤਿਉਹਰਿਜਨੁ
 ਮਾਗੈਨਮੁਨਨਕਬਲਿਹਾਰਨੇ॥ ੧੧॥ਮਿਤਕਠਿਤੁਅਨੁਪਮੈਰਮਜਨੀਐ॥ਗਾਹਕਗੁਨੀਅ
 ਪਾਰਸੁਤਤੁਪਛੁਨੀਐ॥ਨਿਤਹਿਨਿਤੁਸਮਾਇਤੋਹੈਰੈਗੁਗਨਾ॥ਹਰਿਹੰਨਨਕਲੋਰਹਿਅਰਿ
 ਤਪਾਵਹਿਸਤੁਪਨਾ॥ ੧੨॥ਸੁਖਨੈਉਭੀਭਈਗਹਿਉਕੀਨਅੰਡਲਾ॥ਸੁੰਦਰਪੁਰਖਧਿਰਾਜਿਤ
 ਪੇਖਿਮਨੁਬੰਡਲਾ॥ਬਿਨਉਤਕੀਰਨਕਹਹੁਕਤਪਾਈਐ॥ਹਰਿਹੰਸੇਈਜਤੈਨੁਧਤਾਇਸਖੀ

ਖਿਉਪਾਈਐ॥ ੧੩॥ ਨੈਨੁ ਨ ਦੇਖਿ ਹਿਸਾਧਿ ਸਿਨੈ ਟੁਧਿ ਹਾਲਿ ਆਕਰਨ ਨਸੁ ਰਕ
 ਰਨ ਮੁਨਿ ਘਾਲਿ ਆਰਸ ਨਾਨਕ ਬੇਨਨਾ ਮੁਤਿ ਲੁਤਿ ਲੁਕ ਰਿਹਈਐ॥ ਹਰਿ ਹਾਜ ਬਖਿਸਰੈ ਗੋ
 ਬਿੰਦੁ ਰਾਇ ਨਿਨੈ ਨਿਨ ਘਟੀਐ॥ ੧੪॥ ਪੰਕਜ ਛਾਥੇ ਪੰਕਜ ਮਹਾਮਨੁ ਗੁਣਿ ਆਗੈ ਗੰਗੇ ਗਉ
 ਰਸਾਇ ਬਿਸਰਤੇ ਸੁਛਿ ਆਗੈ ਕੈਊਐ ਸਾਭੀ ਤਜਿ ਤੇਰੈ ਬਿਖ ਮਗੁ ਠਿ॥ ਨਨਕ ਇਕ ਸੀਧਰ ਨਾ
 ਬ ਜਿਹੁ ਏਲੇ ਇਸੀ ਠਿ॥ ੧੫॥ ਪਾਵੁ ਉਦਸਾ ਅਨੰਕ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਨੇ॥ ਪੰਡ ਸਤਾਵੁ ਹਿੰਦੁ ਤਕਵ
 ਨ ਬਿਖਿ ਮਾਰਨੇ॥ ਤੀਖਣ ਬਾਨ ਨ ਲਇਨਾ ਮੁਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈਐ॥ ਹਰਿ ਹਮਰੀ ਬਿਖਾਰੀ ਘਾਤ ਪੁਰ
 ਨ ਗੁਰ ਪਾਈਐ॥ ੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਨੀਦ ਤਿਮੁਲਿ ਨ ਨਿਖੁਟਈ॥ ਖਾਵੁ ਹੁਕੁ ਹੁਸਤਿਗੁਰ ਮੁ
 ਖਿ ਛੁਟਈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨ ਮੁਨਿ ਪਾਨ ਨਿਤ ਤੁਮਿ ਹਰਿ॥ ਨਨਕ ਸਦਾ ਅਰਾਧਿ ਕਰੇ ਨ ਜਾਹਿ ਮਾਰ
 ॥ ੧੭॥ ਜਿਥੈ ਜਾਏ ਭਗਤੁ ਸੁਖਾਨੁ ਸੁਹਾਵਨਾ॥ ਸਗਲ ਹੋਏ ਸੁਖ ਤਹਿ ਨ ਮੁਖਿ ਆਵਨਾ॥ ੧੮
 ਕੀ ਅਕਰ ਨਿਜੈ ਕਾਗਨਿ ਰਕਮੁ ਏਪਰਿ ਸਾਜਨ ਮਨਿ ਆਨੈ ਤੁਨਾਨ ਕਨ ਮੁਜ ਪਿ॥ ੧੯॥ ਪਾਵੁ
 ਨ ਪਤਿ ਤਪੁ ਨੀਤ ਕਤ ਨ ਹੀ ਸੇਵੀਐ॥ ਸੁਠੈ ਰੀਗਿ ਪੁਆਰ ਕਹਾ ਲਗੁ ਘੀਵੀਐ॥ ਹਰਿ ਚੰਦ ਉ
 ਰੀ ਪੇਖਿ ਕਹੇ ਸੁਖ ਮਾਨਿ ਆ॥ ਹਰਿ ਹੀ ਹਉ ਬਲਿ ਹਾਰੀ ਤਿਨੁ ਜਿਨੁ ਰਗ ਹਿਜਾਨਿ ਆ॥ ੨੦
 ॥ ਕੀਨੈ ਕਰਮ ਅਨੇਕ ਗਵਾਰ ਬਿਕਾਰ ਘਨ ਮਹਾਤ੍ਰਿਗੀ ਪਤਵਾਸੁ ਸਠ ਕਾਛੁ ਰਤਨ॥ ਛਿਰਤ
 ਉਗਰ ਬਗੁ ਬਾਰਿ ਮਰਣੁ ਨ ਹਜਾਨਈ॥ ਹਰਿ ਹੀ ਹਰਿ ਚੰਦ ਉਰੀ ਪੇਖਿ ਕਹੇ ਸੁਖ ਮਾਨਈ॥ ੨੧
 ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਪੁਜੈ ਅਉ ਪਤਿ ਸੈਕ ਉਨ ਰਾਖੁਈ ਬੈਰ ਕ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਕਹਾ ਲਉ ਭਾਈ॥ ਏ
 ਕੇ ਕੇਤਿ ਗਵਾਰਾ ਕਤੇਰੈ ਆਵਈ॥ ਹਰਿ ਹਾਥਿ ਨਾਵੈ ਤਨੁ ਛੁਰੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਸਭੁ ਜਾਵਈ॥ ੨੨
 ॥ ਅਉਖ ਪੁਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ਅਮੋਲ ਕੁਪੀਜਈ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਖਾਵੁ ਹਿਸੇ ਤਸਗਲ ਕਉ ਦੀ
 ਜਈ॥ ਜਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਤਿਸੈ ਹੀ ਪਾਵਨੇ॥ ਹਰਿ ਹਾਥਿ ਬਲਿ ਹਾਰੀ ਤਿਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗ
 ਰਾਵਨੇ॥ ੨੩॥ ਵੈਦ ਸੇਵਾ ਸੇਗੁ ਇਕ ਦਾਹੇਇ ਆ ਅਉਖਦੁ ਆਏ ਰਾਸਿ ਵਿਡਿ ਆਪਿ ਖਲੋ
 ਇਆ ਜਿਥੈ ਉਨ ਕਰਮ ਸੁਕਰਮ ਹੋਇ ਪਸਰਿ ਆ॥ ਹਰਿ ਹਾਥੁ ਖਰੋਗ ਸਕੁ ਪਾਪ ਤਨ ਤੇ
 ਖਿਸਰਿ ਆ॥ ੨੪॥ ॥ ਨਉ ਬੈਲੀ ਮਹਲਾ॥ ੫ ॥ ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਸੰਮਨਜਿਉਇਸਪ੍ਰੇਮਕੀ

ਦਮਕਿਉਹੋਤੀਸਾਨਾ॥ਰਾਵਨਹੁਤੇਸੁਰਦੀਨੇਕਾਟਾ॥ ੧॥ਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਤਨੁਖਚਰਹਿਆਬੀਚੁ
 ਨਰਇਹੋਤਾ॥ਨਰਨਕਮਲਮੁਨਬੇਪਿਉਬ੍ਰਹਮਸੁਰਤਿਮੰਜੇਗਾ॥ਮੁਸਨਪ੍ਰੇਮਪਿਰੇਮਕੈਗਨਉ
 ਏਕਕਰਕਰਮਾ॥ ੨॥ਸਾਗਰਮੇਰਉਦਿਅੰਨਬਨਨਵਖੰਡੁਬਸੁਪਾਤਰਮਾ॥ਮੁਸਨਪ੍ਰੇਮਪਿ
 ਰੇਮਕੈਗਨਉਏਕਕਰਕਰਮਾ॥ ੩॥ਮੁਸਨਮਸਕਰੇਪ੍ਰੇਮਕੀਚਿਹੀਜੁਅੰਬਰੁਛਾਇ॥ਬੀਧੇ
 ਬਾਧੇਕਮਲਮਹਿਭੁਵਰੇਹਲਪਟਾਇ॥ ੪॥ਜਪਤਪਸੰਜਮੁਹਰਖਸੁਖਮਾਨਮਰਤ
 ਅਰੁਗਰਬਾ॥ਮੁਸਨਨਿਮਖਕਪ੍ਰੇਮਪਰਿਵਾਰਿਦੇਉਸਰਬਾ॥ ੫॥ਮੁਸਨਮਰਮੁਨਜਾਨਈ
 ਮਰਤਹਿਰਤਸੰਸਾਰਾ॥ਪ੍ਰੇਮਪਿਰੇਮਨਬੇਪਿਉਉਰਸਿਉਮਿਥਬਿਉਹਾਗਾ॥ਪ੍ਰਬੁਦਬੁਜਬ
 ਰਾਗੀਮੈਬਿਛੁਰਤਪ੍ਰੇਮਬਿਹਾਲਾ॥ਮੁਸਨਤਬਹੀਮੁਸੀਮੈਬਿਸਰਤਪੁਰਖਦਇਆਲਾ॥ ੬॥
 ਜਾਕੇਪ੍ਰੇਮਸੁਆਉਹੋਰਨਨਿਤਵਮਨਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕਬਿਰਹੀਬੂਹਮਕੀਆਨਾਨਕਤਹੁਜਾਹਿ
 ॥ਲਖਪਾਟੀਉਚੇਅਨੇਠੇਲੰਤੀਤਬਿਹਾਲਾ॥ਨੀਚਕੀਚਨਿਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਾਨੀਕਰਨੀਕਸਲਜਮਾਲ
 ॥ ੭॥ਕਮਲਨੈਨਅੰਜਨਸਿਅਮਨੇਦ੍ਰਬਨਨਿਤਰਗਾ॥ਮੁਸਨਮਗਨਮਰੇਮਸਿਉਖੰਡੁਖੰਡੁਕ
 ਰਿਹਾਗਾ॥ ੮॥ਮਗਨਭਇਉਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੇਮਸਿਉਸੁਦਨਸਿਮਰਤਅੰਗਾ॥ਪ੍ਰਗਟਿਭਇਉਸਭੁਲ
 ਅਮਹਿਨਾਨਕਅਧਮਪਤੰਗਾ॥ ੯॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਉਤੰਗੀਧੈਉਹਰੀ

ਗਹਿਰੀਗੰਢੀਰੀ॥ਸੁਸਹਿਸੁਗੀਆਕਿਦਕਰੀਨਿਵਨੁਣਨਾਇਬਨੀਗਰੁਜਿਲਗਾਖਿਰੂਵ
 ਹੀਸਖੀਏਧਉਲਹਰੀ॥ਸੋਭੀਨੁਹਦੇਤ੍ਰਿਠਮੈਗੁੰਧਨਗਰਬੁਬਨੀ॥ ੧॥ਸੁਨਿਮੈਧੈਰਹਰਨਖੀ
 ਏਗਾਨੁਵੈਣਅਪਾਗਾ॥ਪਹਿਲਾਵਸਤੁਸਿਧਾਨਿਕੈਤਾਕੀਚੈਵਾਪਾਗਾ॥ਦਿਹੀਨਿਠੈਦੁਰਜਨਮਿਤ੍ਰ
 ਕੁੰਜੋਕਾਗਾ॥ਜਿਤੁਦੇਰੀਸਜਨਮਿਲਨਿਲਹੁਮੁੰਧੈਵੀਰਾਗਾ॥ਤਨੁਮਨੁਟੀਕੈਸਜਨਾਮੈਸਾਹਸ
 ਨੁਸਾਰਾ॥ਤਿਸੁਸਿਉਨੇਹੁਨਕੀਚਈਜਿਨਿਸੈਚਲਨਹਾਰਾ॥ਨਾਨਕਜਿਨੀਇਵਕਰਿਬ੍ਰਹਮ
 ਤਿਨਾਵਿਟਹੁਕਰਬਾਨਾ॥ ੨॥ਜੇਤੁਤਾਰੁਪਾਨਿਤਾਰੁਪੁਛਤਿਨੈਨਕਲਾ॥ਤਾਰੁਖਰੋਸੁਜਾਨਵੈ

ਸ੍ਵਾਏ ਨੀਰਪਗੀ॥ ੩॥ ਸ੍ਵਨੁਖ ਸ੍ਵਨੁ ਉਹਾਨੁ ਲਹੀ ਵਹਨਿ ਲਖੈ ਸਗੀ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਆਲਾ
 ਇਥੇ ਨੁਬ ਨਿਨਾਹਿ ਭਉ॥ ੪॥ ਨਾਨਕ ਦੁਨੀ ਆਕੈ ਸੀ ਹੋਇ॥ ਸਾਲ ਕੁ ਮਿਤ੍ਰ ਨਹਿ ਉਕੈ ਈ
 ॥ ਭਾਈ ਬੋਧੇ ਹੋਤੁ ਕਾਇਆ ਦੁਨੀ ਆਕਾਰ ਨਿਦੀ ਨੁਗਾਇਆ॥ ੫॥ ਹੋਰੈ ਕਰਿ ਕੈ ਉਹਿ
 ਕੁਨਿ॥ ਗਲਾ ਪਿਟ ਨਿਮਿਰਿ ਕੋ ਹੋਨਿ॥ ਨਾਉ ਲੈ ਨਿਅਰੁ ਕਰਨਿ ਸਮਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿ
 ਹਾਰੀ ਜਾਇ॥ ੬॥ ਰੋਮ ਨਹੀਂ ਗੁਨ ਤੁਲੀ ਐਸੀ ਟੈ ਮਾਰ ਗਿਯਾ ਉ॥ ਪਾਛੈ ਬਾਗੁ ਤੁਹਾ ਦੇ ਨਾਮੈ
 ਅਗਨਿ ਤਲਉ॥ ਸਹੁ ਸੈਜੀ ਅਤਾ ਪਰਿਹਰਿ ਉਮਾ ਕਉ ਅਵਰ ਨ ਦੇਗੁ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੁ
 ਟੀ ਐ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਸਿਉ ਸੰਗੁ॥ ੭॥ ਬਾਪੁ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਮਾਰੀ ਐ ਨਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਖਿਅ ਹੋਇ
 ॥ ਅਪੁਪ ਛੁਨੈ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਬਹੁ ਨਿਮਰਸ ਹੋਇ॥ ਕੀਨੁ ਰੂਹਾ ਬਨ ਬੂਝੀ ਏਏ ਕਨਕ ਰਿਨਿ
 ਹਾਲਿ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਸਰਦਰ ਸਰੀ ਪਾਲਿ॥ ੮॥ ਅਗਨਿ ਮਰੈ ਜਲ ਲੈ
 ਨਿਲੁ ਰੁਦਿ ਨੁਗਰਨਿ ਪਿਯਲੁ ਨਾਹਿ॥ ਜਨ ਮਿਮਰੈ ਭਰਮਾਈ ਐ ਜੇ ਲਖ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ॥ ਜ
 ਨੁ ਜਾਗਤਿ ਨ ਲਗਈ ਜੇ ਨ ਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਅਮਰ ਪਦੁ ਗੁਰੁ ਹਰਿ
 ਲੈ ਮਿਲਾਇ॥ ੯॥ ਕਲਰ ਕੇਰੀ ਛੁਪਤੀ ਕਉ ਆਮਲਿ ਮਲਿਨਾਇ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੈਲ ਅਵਗੁ
 ਟੀ ਤਿੰਨੁ ਭਗੀਰਥੀ ਆਇ॥ ਸਰਦਰੁ ਹੋਸਨ ਜਾਨਿ ਆਕਾਗਰੁ ਪ੍ਰੀਤੀ ਸੰਗਿ॥ ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਐ
 ਸੀ ਪ੍ਰਤਿ ਹੋ ਬੂਝੁ ਹਰਿ ਆਨੀ ਰੇਗਿ॥ ਸੰਤ ਸਭੁ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਮਾਉ॥ ਨਿਰਮਲ
 ਨਾਦ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੀਰਥੁ ਦਰੀ ਆਉ॥ ੧੦॥ ਜਨਮੀ ਕਾ ਛਲੁ ਕਿ ਆਗਨੀ ਜਾਹਿ ਭਗਤਿ
 ਨ ਭਾਉ॥ ਪੈਧਾ ਧਾਧਾ ਬਾਝਿ ਹੋ ਜਨਮੁ ਜਾਭਾਉ॥ ਦੇਖਨ ਸੁਨਨ ਸੁਠੈ ਮੁਖਿ ਸੁਠਾ ਆਲਉ
 ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੁਹੈ ਹੋਰੁ ਉਮੈ ਆਵਉ ਜਾਉ॥ ੧੧॥ ਪੈਨਿ ਦਿਰਲੇ ਨਹੀਂ ਪੈਨੇ ਛਲ
 ਛਕਰੁ ਸੰਸਾਰੁ॥ ੧੨॥ ਨਾਨਕ ਲਗੀ ਤੁਹਿ ਮਰੈ ਜੀਵਨ ਨਾਹੀ ਤਨੁ॥ ਠੋਏ ਸੇਤੀ ਜੇ ਮਰੈ ਲਗੀ
 ਸਾਪਰਦਾਨੁ॥ ਜਿਸਨੇ ਲਈ ਤਿਸੁ ਲੋਗੁ ਲਗੀ ਤਾਪਰਦਾਨੁ॥ ਪਿਰਮ ਪੈ ਕਾਮੁ ਨਿਕਲੈ ਲਾਇ
 ਅਤਿਨ ਸੁਜਾਨਿ॥ ੧੩॥ ਭੀਤੁ ਪੈਵੈ ਕਉ ਨ ਜਿਕਰਾ ਸਾਜਿ ਆ॥ ਪਾਤੁ ਪੰਜਰੁ ਲਾਇ ਕਰੁ
 ਪਾਜਿ ਆ॥ ਭੀਤੁ ਆਨ ਗੁਰ ਸਿਨਾਤਿ ਸੁਭਾਵ ਸੀ॥ ਪਰਮੇਸਰ ਤਿਨਾ ਗਾਇਵਾ ਜਾਵਾਵ ਸੀ॥

੧੪ ॥ ਮਨਹੁ ਜਿਅੰਧੇ ਘੁਪਕਹਿ ਆਬਿਰਦੁ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ਮਨੁ ਅੰਧੈ ਉਧੈ ਕਦੁ ਲਹਿ ਸਨਖਰੇ
 ਕਰੁ ਪਾ ॥ ਇਕਕਹਿ ਜਾਨਕਹਿ ਆਬੁ ਸੁਨਤੇ ਨਰ ਸੁਖ ਸੁਰੁ ਪਾ ॥ ਇਕਨਾਨੁ ਦੁਨਬੇਦੁ ਨਗੀ
 ਅਰਸੁ ਰਸੁ ਕਸੁ ਨ ਜਾਨਿਤਾ ॥ ਇਕਨਾ ਸਿਉ ਪਨ ਬੁਧਨ ਅਕਲ ਸਰ ਅਖਰ ਕਉ ਉਨਲਹਿਤ
 ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਨਰ ਸਿਲਿਖਰ ਜਿ ਬਿਨੁ ਗੁਨ ਗਰਬ ਕਰੰਤਾ ॥ ੧੫ ॥ ਸੇਬੁ ਹਮਣੁ ਜੈ ਬਿੰਦੈ ਬੂਹ
 ਮਾ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੇਜੁ ਮੁਕਮਾਵੈ ਕਰਮਾ ॥ ਸੀਲ ਸੰਤੋਖੁ ਕਰਖੈ ਪਰਮੁ ਬੰਧਨ ਤੇ ਨੂੰਹੈ ਦੁਖੁ ਕਤਾ ॥
 ਸੇਈ ਬੂਹ ਮਨੁ ਪੂਜਨ ਜੁਗਤਾ ॥ ੧੬ ॥ ਖੜੀ ਸੇਜੁ ਕਰਮਾ ਕਾ ਸੁਗਾ ॥ ਪੰਨ ਦਾਨੁ ਕਾ ਕਰੈ ਸਰੀ
 ਗਾ ਬੇਤੁ ਪਛਾਨੈ ਬੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥ ਸੇਖੜੀ ਦਰਗਹ ਪਰਦਾਨੁ ॥ ਲਬ ਲੇਭੁ ਜੋ ਕੁਛੁ ਕਮਾਵੈ ॥
 ਅਪਨਾ ਕੀਤਾ ਆਖੇ ਪਾਵੈ ॥ ੧੭ ॥ ਤਨੁ ਨ ਤਪਾਇਆ ਤਨੁ ਰਜਿਉ ਬਾਲਨੁ ਹਰੁ ਨ ਬਾਲਿ
 ॥ ਸਿਰਿ ਪੈਗੀ ਕਿਆ ਠੇਹਿ ਆਮੰਦਰਿ ਪਿਰੀ ਸਮਾਲਿ ॥ ੧੮ ॥ ਸੰਭੁ ਨੀਘਟੀ ਸਹੁਦੁ ਸੈ ਸਹਬਿਨੁ
 ਘਟੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਸੇਹਾ ਗਨੀ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਘਟੁ ਹੋਇ ॥ ੧੯ ॥ ਜਿਉ ਤਉ ਪ੍ਰੇ
 ਮ ਬੇਲ ਕਾ ਢਾਉ ॥ ਸਿਰਿ ਪਰਤੰ ਲੀਗਲੀ ਮੇਰੀ ਆਉ ॥ ਇਤਮਾਰ ਗਿਧੈ ਰੁਪਰੀ ਜੈ ॥ ਸਿਰੁ ਦੀ
 ਜੈ ਕਾਨਿ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ੨੦ ॥ ਨਾਲਿ ਕਿਰਾਨੁ ਏਸ ਤੀਕੁ ਹੈ ਕੁਰੀ ਪਾਇਆ ਮਰਨੁ ਨ ਜਾਪੈ ਮੁਲਿ
 ਆਮਾਵੈ ਕਿਥੈ ਬਾਇ ॥ ੨੧ ॥ ਗਿਆਨੁ ਹੀਨੈ ਅਗਿਆਨੁ ਪੂਜਾ ॥ ਅੰਧ ਦਰਤਾ ਵਾਭਾ ਉਤੁ
 ਜਾ ॥ ੨੨ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਪਰਮੁ ਬਿਨੁ ਪਿਆਨੁ ॥ ਸਤੁ ਬਿਨੁ ਸਾਖੀ ਮੁਲ ਨ ਬਾਕੀ ॥
 ੨੩ ॥ ਮਾਨੁ ਗੋਲੈ ਉਧੈ ਚਲੈ ॥ ਸਾਧਨੁ ਹੀਇ ਦੇਹੀ ਗਲੈ ॥ ੨੪ ॥ ਰਾਮ ਸੁਰੈ ਨ ਲਮੇਲਵੈ
 ਅੰਤਰਿ ਬਲੁ ਅਪਿਕਾਰੁ ॥ ਬੇਤਰਕੀ ਸੈਨਾ ਸੇਵੀ ਐਮਤਿ ਤਨਿ ਜੁਸੁ ਆਪਾਰੁ ॥ ਸੀਤਾ ਲੈਗ
 ਇਆ ਦਹ ਸਿਰੈ ਲਛਮਣੁ ਮੁਠਿਉ ਸਰਾਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਕਰਨ ਹਾਰੁ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਬਾਪਿਉ
 ਬਾਪਿ ॥ ੨੫ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਜੋਰ ਗਮੈ ਦਸੀਤਾਲੁ ਨ ਜੇਗਾ ॥ ਹਨੁ ਦ੍ਰਿਤਰ ਆਰਾਪਿ ਆਆ
 ਇਆ ਕਹਿ ਸੇਜੇਗਾ ॥ ਭੁਲਾਵੈ ਤਨੁ ਸਮਝੈ ਤਿਨਿ ਪੂਰੁ ਕੀਏ ਕਾਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਪਰਵਾਹੁ ਸੇਕਿ
 ਰਤਨ ਮਿਟਈ ਰਮਾ ॥ ੨੬ ॥ ਲਹੇਰ ਸਰੁ ਜਹੁ ਕਹੁ ਸਦਾ ਪਹਰੁ ॥ ੨੭ ॥ ਮਃ ॥ ੨ ॥ ਲਾ
 ਹੇਰੁ ਸੁਹਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਸਿਛਤੀ ਦਾਖਰੁ ॥ ੨੮ ॥ ਮਃ ॥ ਉਦੈ ਸਾਹੈ ਕਿਆਨੀ ਸਾਨੀ ਤੇਇ

233

ਨਮਾਵੈ ਅੰਨੀ॥ ਉਦੈ ਸੀਹਰ ਅਪਰੇ ਹੀ ਵਠੀ ਕੁੜਿ ਦੀਰੀ ਨੀ ਧੰਮੀ॥ ਸਤੀਰੀ ਨੀ ਅਪਰੇ ਸਿਖ
 ਪਾਰੇ ਵਨਿ ਕੁੜੀ ਕੰਮੀ॥ ਜਿਲੇ ਦੈ ਸੇ ਦੇ ਵੈ ਨਹੀ ਖਟੀ ਦੇ ਮਸਹੀ॥ ੨੯॥ ਪਬਰਤੁ ਹਰੀ
 ਆਵਲ ਕਵਲ ਕੰਡ ਨਵੈ ਨਿ॥ ਕੈਦੁ ਖਰੈ ਸਹਿਉ ਹਿਕਾਲੀ ਹੋਇ ਆਵੇ ਹੀਰੀ ਨਾਨਕ ਮੇ
 ਤਨਿ ਕੁੰਗਾ॥ ਜਨਾਪਾਨੀ ਨਾਲ ਹਜੈ ਸੇਤੀ ਮੇਰਾ ਮੰਗਾ॥ ਤਿਜਿ ਤੁਡਿਠੈ ਤਨੁ ਪਰਛੈ ਦਰੈ
 ਚਵਗਾ ਨਿਵੈ ਨਿ॥ ੩੦॥ ਰਜਿ ਜਿਨਿ ਕੋਈ ਜੀਵੈ ਆਪਹਿ ਨਿਰਲਿ ਆਕੇਇ॥ ਗਿ
 ਆਨੀ ਜੀਵੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਰਤੀ ਹੀ ਪਤਿ ਹੋਇ॥ ਸਰਛੈ ਸਰਛੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਏਵੈ ਗਈਵੁ
 ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਸੇ ਨ ਆਖੀ ਮੈਵਿਨ ਪੁਛਿ ਆਹੀ ਲੈ ਜਾਇ॥ ੩੧॥ ਦਿਸਨ ਦੇ ਅਹੁ
 ਗਇਨੇ ਮਤਿ ਨ ਲੈ ਜਾ ਬਛੋ ਹੋਵੈ॥ ਗਲਾ ਕਰੇ ਅਨਹੀ ਅਤ ਅੰਨੇ ਪਦੁ ਨ ਖਾਤੀ ਠੇ ਮੈ
 ॥ ੩੨॥ ਪੁਰਾ ਕਾ ਕੀ ਅਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪੁਰਾ ਅਟਿਵਿਧਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੈ
 ਸਾਜਾਨੈ ਪੁਰੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ॥ ੩੩॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕੈ ਲੀ ਅਤੁ ਕੈ ਸੁਕਾ ਅਨਾਹੀ ਕਾ ਪਾਨੁ
 ॥ ਛਿਟਕ ਛਿਟਕ ਕੈ ਰੂਬਦੀ ਅਸਦਾ ਸਦਾ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਪਾਹਿਏ ਤੇਜਾ ਹਿਟੀ ਸਹਿਨਾਨਕ
 ਇਕਨਾਮਾ॥ ਸਭਿ ਬੁਧੀ ਜਾਲੀ ਅਹਿ ਇਕੁ ਰਹੈ ਤਤਿ ਗਿਆਨੁ॥ ੩੪॥ ਅਭਿਮਾਗਤਿਏ
 ਹਿਨ ਆਖੀ ਅਹਿਨ ਨ ਕੈ ਮਨ ਮਹਿ ਭੁਰਮੁ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਦਿਤੇ ਨਾਨਕ ਤੇ ਹੋ ਜੇਹਾ ਪਰਮਾ ਅ
 ਭਿਨਿਰੇ ਜਨ ਪਰਮ ਪਦੁਤਾ ਕਾ ਭੀਖ ਕੋ ਹੋਇ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਭੋਜਨ ਨਾਨਕਾ ਵਿਰਲਾ ਪਾਈ ਕੋਇ
 ॥ ੩੫॥ ਹੋਵਾ ਪੀਤੁ ਤੇਜੇ ਤਕੀ ਬੇਦ ਪਰਾਮੁ ਖਰਾਗ॥ ਨਦੁ ਖੰਡਾ ਵਿਚਿ ਜਾਨੀ ਆਆ
 ਪਨੀ ਚੜ੍ਹਾਈ ਰਾਗੀ॥ ਮਤੁ ਸਦਾ ਅਖਰੁ ਭੁਲਿ ਜਾਇ ਨ ਉਕੈ ਭਿਟੈ ਨ ਕੋਇ॥ ਸੁਠੈ ਨ ਉਕੈ ਨ
 ਨਕਾ ਸਾਨਾ ਏਕੈ ਸੇਇ॥ ੩੬॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੩ ॥

੧ ਚੰਦ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਾਥੈ ਨੋ ਪਹਿਲਿ ਖਿਆਸੁ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਲਿਖਿਆ ਸੇਵਰਤੁ ਨੋ ਬੁਝੈ
 ਜਿਸੇ ਨ ਨਹਿ ਹੋਇ॥ ਜਿਨੀ ਨਮੁ ਦਿਸਾਰਿ ਆਕੁ ਦੈ ਲਾਲ ਚਿਲਗਿ॥ ਧੰਧਾ ਮਾਇ ਅਮੈ
 ਹਨੀ ਮੰਤਰਿ ਤਿਸਨ ਆਗਿ॥ ਜਿਨ ਦੇ ਲਿਨ ਤੁਮਰੀ ਮਾਇ ਆਠ ਗਰਗਿ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਬੀ

ਨਿਰਲਾਈਆਹਨਮਿਲਹੀਵਹਿਸਗਿਆ। ਆਪਿਭੁਲਏਭੁਲੀਐਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥
 ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਛੁਟੀਐਜੇਢਲੈਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ ੨॥ ਸਾਲਾਹੀਸਾਲਾਹੀਠਾਭੀਸਢੈ
 ਸਾਲਾਹਿ। ਨਨਕਸਢਾਏਕੁਦਰਥੀਭਾਪਰਹਰਿਆਹਿ॥ ੩॥ ਨਨਕਜਤਨਹਮੈਛਿਰ
 ਉਤਹਤਹਸਾਢਾਮੈਇ। ਜਹਦੇਖਾਤਹਏਕੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟਹੋਇ॥ ੪॥ ਦੁਖਵਿ
 ਸਾਰਨਸਬਦੁਹੈਜੇਮੈਨਿਵਸਾਏਕੋਇ। ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮਨਿਵਸੈਕਰਮਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥
 ੫॥ ਨਨਕਹਉਹਉਕਰਤੇਖਖਿਮਏਖੁਹਨਿਲਖਅਸੇਖਾ। ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇਸੁਉਥਰੇਸਾ
 ਢੈਸਬਦਿਅਲੰਘਾ॥ ੬॥ ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਇਕੁਮਨਿਸੇਵਿਆਤਿਨਜਾਨਲਾਗਉਪਾਇ
 ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਮਨਿਵਸੈਮਾਇਆਕੀਭੁਖਜਾਇ। ਸੇਜਨਨਿਰਮਲੁਉਜਲੇਜਿਗੁਰਮੁ
 ਖਿਨਾਮਿਸਮਾਇ। ਨਨਕਹੈਰਪਤਿਸਾਹੀਆਕੁਰੀਆਨਾਮਿਰਤੇਪਾਤਿਸਾਹੁ॥ ੭॥ ਜਿਹਪੁ
 ਰਖੈਘਰਿਭੁਗਤੀਨਹਿਹੈਅਤਿਲੈਢੈਭੁਗਤੀਭਾਇ। ਬਹੁਰਸਸਾਲਨੇਸਵਾਰਦੀਖਟਰਸੁ
 ਮੀਟੇਪਾਇ। ਤਿਉਭਾਨੇਭੁਗਤਸਲਹਦੇਹਰਿਨਮੋਢਿਤੁਲਾਇ। ਮਨਤਨੁਪਨੁਆਗੈਰਾਖਿ
 ਆਸਿਹਿਵੇਨਿਆਗੁਰਆਗੈਜਾਇ। ਭੈਭੁਗਤੀਭੁਗਤਿਬਹਲੈਢੈਪ੍ਰਭੁਲੈਢੈਪ੍ਰਗਿਮਿ
 ਲਾਇ। ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਵੇਪਰਵਹੁਹੈਕਿਤੁਖਾਪੈਤਿਪਤਾਇ। ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਨੈਜੇਢਲੈਤਿਪਤਾਐ
 ਹਰਿਗੁਨਗਾਇ। ਪੈਨੁਪੈਨੁਕਲਜੁਗਿਨਨਕਾਜੇਢਲੈਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ ੮॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਨੇਸੇਵਿਉਸਬਦੁਨਰਖਿਉਉਰਪਾਗਿ। ਪਿਗੁਤਿਨਕਾਜੀਵਿਆਕਿਤੁਆਏਸੇਸਾਗਿ। ਗੁਰ
 ਮਤੀਭੁਉਮਨਿਪਵੈਤਾਹਰਿਰਸਿਲਗੋਪਿਆਗਿ। ਨਉਮਿਲੈਪੁਰਿਲਿਖਿਆਜਨਨਨਕਪਾ
 ਰਿਉਤਾਗਿ॥ ੯॥ ਮਾਇਆਮੋਹਿਜਗੁਰਮਿਆਘਰੁਮੁਸੈਖਬਰਿਨਹੋਇ। ਕਮਕ੍ਰੋਧਿਮ
 ਨਹਿਰਿਲਇਆਮਨਮੁਖਅੰਧਾਲੇਇ। ਗਿਆਨੁਖਰੂਗੁਪੈਚੁਤਸੇਘਰੇਗੁਰਮਤਿਜਾ
 ਗੈਸੇਇ। ਨਮਰਤਨਪਰਗਾਸਿਆਮਨੁਤਨਨਿਰਮਲੁਹੋਇ। ਨਮੁਹੀਨਕਟੇਛਿਰਹਿ
 ਬਿਨੁਨਾਵੈਧਹਿਰੇਇ। ਨਨਕਜੇਬੁਰਿਕਰਤੋਲਿਖਿਆਸੁਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ ੧੦॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਾਹਰਿਪਨੁਖਟਿਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਬੀਠਾਗਿ। ਨਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆਅਤੁਟਭਰੇਭੈਭੈ

ਗਾਹਿਗੁਨਬਾਨੀਉਚਰਹਿਅੰਤਪਾਰਵਾਰਾਨਨਕਸਭਕਾਰਨਕਰਤਕਰੈਵੇਖੈਸਿਰ
 ਜਿਨਹਾਰਾ ११ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਸਹਜਿਹੈਮਨਚਰਿਅਦਸਦੈਅਕਸਿਅਤਿਬੈਥੈ
 ਅਨਭੁਖਹੈਹਰਿਅੰਤਨਮਸੁਖਵਾਸਾਨਨਕਦੁਖਸੁਖਵਿਆਪਤਨਹੀਜਿਬੈਅੰਤ
 ਮਰਾਮਪਰਗਾਸਾ १२ ॥ ਕਮਕ੍ਰੋਧਕਾਨੋਲਹਾਸਭਗਲਿਅਏਪਾਇਆਇਕਿਉਪਜਹਿ
 ਇਕਿਬਿਨਸਿਜਾਹਿਹੁਕੁਮੇਅਵੈਜਾਇਆਜੰਮਣਮਰਣਨਦੁਕਈਰੰਗੁਲਗਾਦੁਜੈਭਾਇਆ
 ਬੰਧਨਿਬੰਧਭਵਾਈਅਨੁਕਰਣਕਿਛੁਨਨਜਾਇਆ १३ ॥ ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਪਾਗੀਅਨੁ
 ਤਿਨਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਅਆਇਆਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਉਲਟੀਭੁਈਮਰਿਜੀਵਿਆਸਹਜਿ
 ਸੁਭਾਇਆਨਨਕਭਗਤੀਰਤਿਅਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ १४ ॥ ਮਨਮੁਖਨੋਲਮ
 ਤਿਹੈਅੰਤਰਿਬਹੁਤੁਤੁਰਾਈਆਕੀਤਕਰਤਿਅਥਿਰਥਾਗਇਆਬਿਕੁਤਿਲਥਾਇਨਪ
 ਈਆਪੁੰਨਦਨੁਜੋਬੀਜਦੇਸਭਪਰਮਗਾਇਕੈਜਾਈਆਬਿਨਸਤਿਗੁਰਜਮਕਾਲਨਛੋਰ
 ਈਦੁਜੈਭਾਇਖੁਆਈਆਜੰਬਨਜਾਨਦਰਿਨਾਵਈਜਰੁਪਹੁਕੈਮਰਿਜਾਈਆਪੁਤ
 ਕਲਤੁਮੇਹੋਤੁਹੈਅੰਤਿਬੋਲੀਕੋਨਸਖਾਈਆਸਤਿਗੁਰਮੇਵੈਸੇਸੁਖਪਾਏਨਉਦੁਸੈਮਨਿਆ
 ਈਆਨਨਕਸੇਵਤੇਵਤਭਾਗੀਜਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਸਮਾਈਆ १५ ॥ ਮਨਮੁਖਨਾਮਨਦੋਤਨੀ
 ਬਿਨੁਨਵੈਦੁਖਹੋਇਆਅਤਮਰਾਮਨਹੈਪੁਜਨੀਦੁਜੈਕਿਉਸੁਖਹੋਇਆਹਉਅੰਤਰਿਮੈਲਹੈ
 ਸਬਦਿਨਕਾਨੁਹਿਧੋਇਆਨਨਕਬਿਨੁਨਵੈਮੇਲਿਅਮੁਏਜਨਮਪਦਰਥੁਖੋਇਆ १६ ॥
 ਮਨਮੁਖਬੋਲੈਅੰਧਲੀਤਿਸਮਹਿਅਗਨੀਕਾਵਾਸਾਥਾਣੀਸੁਰਤਿਨਬੁਝਨੀਸਬਦਿਨਕ
 ਰਹਿਪਰਗਾਸਾਉਨਾਅਪਨੀਅੰਦਰਿਸੁਪਨਹੀਗੁਰਬਚਨਿਨਕਰਹਿਦਿਸਾਸਾਗਿਆ
 ਨੀਆਅੰਦਰਿਗੁਰਸਬਦੁਹੈਨਿਤਹਰਿਲਿਵਸਦਾਵਿਗਾਸਾਹਰਿਗਿਆਨੀਅਕੀਰਖ
 ਦਾਹਉਸਦਬਲਿਹਾਰੀਤਾਸਾਗੁਰਮੁਖਿਜੋਹਰਿਸੇਵੈਦੋਜਨਨਾਨਕਤਾਦਾਸਾ १७ ॥ ਮਾਇ
 ਆਭੁਇਅੰਗਮੁਸਰਪੁਹੈਜਗੁਘੋਰਿਅਥਿਖਮਾਇਆਥਿਖਕਮਾਰਨੁਹਰਿਨਮੁਹੈਗੁਰਗੁਰ
 ਨਸਬਦੁਮੁਖਿਪਾਇਆਜਿਨਕਉਪੁਰਬਿਲਿਖਿਅਤਿਨਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਅਇਆਮਿਲਿ

ਸਤਿਗੁਰਨਿਰਮਲਹੋਇਆਥਿਖਹਉਮੈਗਇਆਥਿਲੁਲਾਇਆਗੁਰਮੁਖਕੇਮੁਖਉਜਲੇਹ
 ਹਿਰਗਹਮੇਭਾਪਾਇਆਜਿਨਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਨੁਤਿਨਜੇਨਾਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥
 ੧੮॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਨਿਰਵੈਰੁਪੈਨਿਤਹਿਰਦੈਹਰਿਲਿਵਲਾਇਆਨਿਰਵੈਰੁਨਾਲਿਵੈਰੁ
 ਨਨਾਲਨਾਅਪਨੈਅਰਿਲੁਕੀਲਾਇਆਅੰਤਰਿਕ੍ਸ਼ੇਪਅਹੰਕਾਰੁਹੈਅਨਦਿਨਜਲੈਸਦਾਦੁਖ
 ਪਾਇਆਕੁਰਿਬੋਲਿਬੋਲਿਨਿਤਭਉਕਦੇਬਿਖੁਖਾਧੇਦੁਜੈਭਾਇਆਥਿਖਮਾਇਆਕਾਰਨਿ
 ਭਰਮਦੇਛਿਰਿਅਰਿਅਰਿਅਰਿਪਤਿਗਵਾਇਆਬੇਸੁਆਕੇਰੇਪੁਤਿਜਿਉਪਿਤਾਨਮੁਤਿਸੁ
 ਜਾਇਆਹਰਿਹਰਿਨਮੁਨਤੇਤਨੀਕਰਤੇਆਪਿਖੁਆਇਆਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀਅਨੁਦਿ
 ਨੁਵਿਛੁੜੇਆਪਿਮਿਲਾਇਆਜਿਨਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰੈਜੇਸਤਿਗੁਲਗੇਪਾਇਆ॥ ੧੯॥
 ਨਮਿਲਗੇਸੇਉਬੋਰਬਿਨੁਨਾਵੈਜਪੁਪਰਿਜਾਗਿਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਸੁਖਨਹੀਆਇਗਏਪਛੁ
 ਤਾਇਆ॥ ੨੦॥ ਨਿੰਤਾਪਾਵੁਤਹਹਿਗਏਤਅਨਿਭਇਆਅਨੰਦਾਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝੀਐਸਾ
 ਸਾਧਨਸੁਤੀਨਿੰਦਮਜਿਨਕਉਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਭੇਰੇਆਗੁਰਗੋਬਿੰਦਾਨਾਨਕਸਹਜੇ
 ਨਾਮਿਲਿਰਹੇਹਰਿਪਾਇਆਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ ੨੧॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਨਿਅਪਨਾਗੁਰਸਬਦੀਦੀਨ
 ਗਿਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਨਮੈਨਿਲੈਨਿਰਹਿਨਮੁਰਖਹਿਉਰਪਾਰਿਐਬੋਊਬੈਮੀਨੀਐਹਰਿਨਾਮਿ
 ਲਗੇਵਾਪਾਗਿਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਸੇਵਾਪਦੇਤਿਤੁਸਾਦੇਦਰਬਾਰਿਸਦਾਸਉਦਾਖਰਨਸ
 ਤੁਅੰਤਰਿਪਰਮੁਖਿਆਗੁਜਮਕਾਲਨੇਨ੍ਹਿਨਅਈਆਪਿਬਖਸੀਕਰਤਾਰਿਨਾਨਕਨਾ
 ਮਿਹਤੇਸੇਧਨਵੈਤਹੈਨਿਨਿਰਧਨਹੋਰਸੇਸਾਗੁ॥ ੨੨॥ ਜਨਕੀਟੇਕਹਰਿਨਾਮੁਬਿਨੁਨਾਵੈਰ
 ਦਰਨਠਉਗੁਰਮਤੀਨਉਮੈਨਿਵਸੈਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਉਦੁਭਭਾਗੀਨਾਮੁਪਿਆਇਆ
 ਅਹਿਨਿਮਿਲਗਭਉਜਿਨਨਾਨਕਮੀਗੋਪੁਕ੍ਰਿਤਿਨਹੈਸਦਾਕੁਰਬਾਨੈਜਾਉ॥ ੨੩॥ ਲਖਭਉ
 ਰਸੀਹਮੇਟਨੀਤਿਸਨਾਜਲਤੇਕਰੇਪੁਕਾਰਾਇਹਮੇਰਮਾਇਆਸਭਪਸਰਿਆਨਲਿਛਲੈ
 ਨਮੀਤੀਵਾਰਾਬਿਨੁਹਰਿਸਤਿਅਵਈਕਿਸੁਆਗੈਕਰਪੁਕਾਰਾਦੁਭਭਾਗੀਸਤਿਗੁਰਪਾਇ
 ਆਬੁਝਿਆਬੁਝਮੁਖਿਭਾਰਿਐਸਨਾਅਗਨਿਸਭਬੁਝਿਗਈਜਨਨਾਨਕਹਰਿਉਰ

四

ਤਰੇਪਰਵਾਰੁ॥ ੩੮॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੇ ਮੁਆਜਾ ਪੈ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਰਸਿ ਪ੍ਰਾਪੈ॥ ਹਰਿ
 ਰਗੁ ਹਰਸ ਬਦਿ ਸਿਦ੍ਹਾ ਪੈ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੁਆਜੈ ਸਭੁ ਕੋਇ॥ ਮਨੁ ਮੁਖੁ ਮੁਆਪੁ ਨਾਨਕ
 ਨ ਮੁਖੈ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨੇਤਰਿ ਅੰਤਿ ਦੁਖੁ ਰੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਸੁਹੋਇ॥ ੩੯॥ ਗੁ
 ਰੁ ਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਕਦੇ ਨਹੀ ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਸੁਰਤਿ ਗਿਆਨਾ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਰਵਹਿ ਅੰ
 ਤਰਿ ਸਹਜਿ ਪਿਆਨਾ॥ ਇਸਦਾ ਅਨੇਕਿ ਬਿਬੇਕ ਰਹਿੰਦੁ ਖਿਸੁ ਖਿਏ ਕੁਸਮਾਨਾ॥ ਤਿ
 ਨਾਨਕ ਹੀ ਇਕੋ ਆਇਆ ਸਭੁ ਆਤਮਾ ਮਪਛੁਨਾ॥ ੪੦॥ ਮਨੁ ਮੁਖੁ ਬਾਲਕੁ ਬਿਰਪਿ
 ਸਮਾਨਾ॥ ਹੋ ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਸੁਰਤਿ ਨਹੀ॥ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਸਭੁ ਪਰਮ
 ਰਾਇ ਕੈ ਜੀ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਉਨਾ ਮੈਲੁ ਪਤੰਗੁ ਨ
 ਲਗਈ ਜਿਨੁ ਲਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ॥ ਮਨੁ ਮੁਖੁ ਸੁਭਿਉ ਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਪੈਵਨ ਪਾਇ॥ ਨਾਨ
 ਕ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਅਨੁਗੁਰ ਕੇ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ॥ ੪੧॥ ਬੁਰਾ ਕਰੈ ਸਕੈ ਹਾਸਿ ਝੈ॥ ਅਪਨੈ
 ਰੋਹਿ ਅਧੇ ਹੋਵੈ ਝੈ॥ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਕਮਲਾ ਰਗੈ ਲੁਝੈ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਵਿਛੁਸੁ
 ਝੈ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਮਨੁ ਮਿਊਲੁ ਝੈ॥ ੪੨॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਨ ਮੋਹਿਉ ਸਬ
 ਦਿ ਨ ਕੀਤੇ ਵੀਚਾਰਿ॥ ਉਇ ਮਾਨਸ ਜਨਿ ਨ ਆਖੀ ਅਨਿਧਿ ਸੁਦਰਗਾ ਦੁਗਾ॥ ਉਨਾ ਅੰ
 ਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਿਆਨੁ॥ ਹੋ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਪਿਆਰਿ॥ ਮਨੁ ਮੁਖੁ ਮੋਹਿ ਵਿਕਾਰ ਮਹਿ
 ਮਰਿ ਜੈ ਮਹਿ ਵਾਰੇ ਵਾਰਾ॥ ਜੀਵਨੀ ਅਨੇ ਮਿਲੁ ਸੁਜੀ ਵੇਦ ਰਹੇ ਜਗ ਜੀਵਨ ਉਰਧਾਰਿ
 ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਮੋਹਨੈ ਤਿਤੁ ਸਭੈ ਦਰਬਾਰਿ॥ ੪੩॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਸਾਜਿ ਅਹ
 ਰਿ ਵਸੈ ਜਿਸੁ ਨਾਲਿ॥ ਗੁਰੁ ਮਤੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਆਇਆ ਮੋਹ ਪਰਜਾਲਿ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ
 ਵਸਤੁ ਅਨੇਕ ਹੋਨ ਵਨਿ ਪਿਨਾਸੁ ਮਾਲਾ॥ ਪਨਭੁ ਗਵੰਤੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਾ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਲਪਾ
 ਹਰਿ ਭਾਲਿ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗਨੂ ਮੰਦਰੁ ਬੇਜਿ ਆਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਪਾਇਆ ਨਾਲਿ॥ ੪੪॥
 ਮਨੁ ਮੁਖੁ ਨਹਿ ਸਿਧਿ ਹਿਰਦੈ ਅਤਿ ਤਿਸੁ ਨ ਲੇਭੁ ਵਿਕਾਰਾ॥ ਆਇਆ ਮੋਹਨੁ ਕਈ
 ਮਰਿ ਜੈ ਮੋਹੈ ਵਾਰੇ ਵਾਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਅੰਤਿ ਤਿਸੁ ਨ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰਾ॥

ਨਮਰਨਕਾਤੁਖਗਇਅਜਨਨਕਸਬਦੁਬੀਠਗ॥ ੪੫॥ ਗਹਿਗਹਿਨਮਪਿਆਇ
 ਮਨਹਿਨਰਗਪਾਵਹਿਮਾਨਾਕਿਲਵਿਖਪਾਪਸਭਕਦੀਮਹਿਉਮੈਨੁਕਹਿਗੁਮ
 ਨਾਗੁਰਮੁਖਿਕਮਲਵਿਗਮਿਆਸਭਮਾਤਮੁਖੁਪਛਾਨਿ॥ ਗਹਿਗਹਿਕਿਰਪਾਪਾ
 ਰਿਖੁਭਜਨਨਾਜਪਿਹਰਿਨਮਾ॥ ੪੬॥ ਪਨਾਸਗੀਧਨਦੰਤੀਜਨੀਐਭਾਈਜਾਸਤਿ
 ਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਇ॥ ਤਨੁਮਨੁਸਉਪੈਜੀਅਸਿਉਭਾਈਲਏਹੁਕਮਿਛਿਰਾਉ॥ ਜਿਹ
 ਬੈਸਾਵਹਿਬੈਸਾਭਾਈਜਹਭੇਜਹਿਤਹਜਾਉ॥ ਏਵਡੁਪਨਹੋਰਕੇਨਹੀਭਾਈਜੇਵਡੁਸ
 ਚਾਉ॥ ਸਦਾਸਦੀਕੇਗੁਨਗਾਵਾਭਾਈਸਦਾਸਦੇਕੈਸੇਗਿ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੈਨਣਗੁਨਦੰਗਿ
 ਆਈਆਭਾਈਆਪਨੀਪਤਿਕੇਸਦਾਅਧੇਖਾਇ॥ ਤਿਸਕਕਿਆਸਲਹੀਐਭਾਈਨ
 ਰਸਨਕਉਬਲਿਜਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਵਡਿਭਾਈਆਭਾਈਕਰਮਿਮਿਲੈਤਾਪਾਈ॥ ਇ
 ਕਿਹੁਕਮਮੀਨਿਨਚਾਣੀਭਾਈਦੋਭਾਇਛਿਰਾਈ॥ ਸੰਗਤਿਦੋਈਨਾਮਿਲੈਭਾਈਬੈਸਨਿ
 ਮਿਲੈਨਬਾਇ॥ ਨਨਕਹੁਕਮੁਤਿਨਮਨਇਸੀਭਾਈਜਿਨਾਪਰੇਕਮਾਇਅਨਾਉ॥ ਤਿਨਵਿ
 ਟਹੁਉਵਾਰਿਅਭਾਈਤਿਨਕਉਸਦਾਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ ੪੭॥ ਸੇਵਾਨੀਅੰਸਦੀਅਜਿ
 ਗੁਰਦਰਨੀਲਗੀਨਿ॥ ਅਨਦਿਨਸੇਵਨਿਗੁਰਆਪਨਾਅਨਦਿਨਅਨਦਿਰਹੀਨਿ॥ ਨਨਕਸੇ
 ਮਹੁਸੇਹਨੇਸਚੇਦਰਿਦਿਸੈਨਿ॥ ੪੮॥ ਮੁਖਸਚੇਸਤੁਦਾਨੀਅਸਤੁਖੇਲਹਿਸਤੁਕਮਾਹਿ
 ॥ ਸਾਨਾਸਬਦਮਨਿਵਸਿਆਸਤਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥ ਸਚੇਰਾਸੀਸਤੁਪਨਉਤਮਪਦਵੀ
 ਪਾਹਿ॥ ਸਤੁਸੁਨਹਿਸਤੁਮੀਨਿਲੈਨਿਸਚੇਕਾਰਕਮਾਹਿ॥ ਸਦੀਦਰਗਹਬੈਸਨਾਸਚੇਮਾਤਿਸ
 ਮਾਹਿ॥ ਨਨਕਵਿਨਸਤਿਗੁਰਸਤੁਨਪਾਈਐਮਨਮੁਖਭੁਲੇਜਾਹਿ॥ ੪੯॥ ਬਾਬੀਹਪ੍ਰਿ
 ਥਿਉਕਰੇਜਲਨਿਪਿਪ੍ਰੇਮਪਿਆਗੁਗੁਰਮਿਲਿਸੀਤੋਲੁਜਲੁਪਾਇਆਸਭਿਦੁਖਨਿ
 ਵਾਰਨਹਾਰਾ॥ ਤਿਸਤੁਕੈਸਾਹਜਉਪਜੈਚੁਕੈਕੁਰਪਕਾਰਾ॥ ਨਨਗੁਰਮੁਖਿਸੀਤਿਹੋਇਨਮਰ
 ਖਉਰਪਾਹਿ॥ ੫੦॥ ਬਾਬੀਹਤੁਸਦਚਉਸਚੇਸਉਲਿਵਲਾਇ॥ ਬੋਲਿਅਤੇਰਾਬਾਇ
 ਪਵੈਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਆਲਾਇ॥ ਸਬਦੁਦੀਨਿਤਿਖਉਤਰੈਮੀਨਿਲੈਰਜਾਇ॥ ਚਰੇਕੈਤਉ

ਕਿ ਵਰਸਦਾ ਬੁਝ ਪਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਜਲ ਹੀ ਤੇ ਸਭ ਉਪਜੈ ਬਿਨੁ ਜਲ ਪਿਆਸ ਨਾ
 ਏ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਲੁ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਤਿਸ ਭੁਖ ਨ ਲਗੈ ਆਇ ॥ ੫੧ ॥ ਥਾਈ ਹੋਤੁ ਸਹਜਿ
 ਬੋਲਿ ਸਦੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਲਿਖੈ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਆਇ ਥਾਇ ॥ ਅਖ
 ਪਛਾਨਹਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਮਿ ਲੈ ਉਠਾ ਛੁਹ ਬਰਲਾਇ ॥ ਭ੍ਰਿਮਿ ਭ੍ਰਿਮਿ ਭ੍ਰਿਮਿ ਤਿ ਵਰਸਦਾ ਤਿਸ ਨਾ
 ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਕੁਕੁ ਪਕਾਰਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਤੀਜੇ ਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਦਾ ਨਿਸੇ
 ਹਾਗਨੀ ਸਦੈ ਨ ਮਿਸ ਮਾਇ ॥ ੫੨ ॥ ਪੁਰਖੁ ਸਮਿਭੇ ਜਿ ਆਸਦੈ ਹੁਕਮਿ ਪਠਾਇ ॥ ਏ
 ਵਰਸਦਾ ਇਥਾ ਕਰਿ ਗੁਰੀ ਛੁਹ ਬਰਲਾਇ ॥ ਥਾਈ ਹੋਤਿ ਮਨਿ ਸੁਖ ਹੋਇ ਜੀਤਤੁ ਬੁ
 ਦਮ ਹਿ ਪਾਇ ॥ ਅਨੁਪਨੁ ਬਹੁਤੁ ਉਪਜੈ ਪਰਤੀ ਸੰਭਾਇ ॥ ਅਨੁਦਿਨੁ ਲੋਕੁ ਗਤਿ ਕ
 ਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ ਆਪੇ ਸਭਾ ਬਖਸਿਲ ਏਕ ਰਿਖਿ ਪਾਕੇ ਰਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਗਾਵ
 ਹੁਕਮ ਟੀਸਦੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ ਭੈ ਕਾ ਸਹਜੁ ਸੀ ਗਾਰੁ ਕਰਿ ਹੁਸਤਿ ਹੁਲਿਵਲਾਇ ॥ ਨਾਨ
 ਕ ਨ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਗੁਰ ਗਲ ਏ ਛੁਹਾਇ ॥ ੫੩ ॥ ਥਾਈ ਹੋਤੁ ਸਗਲੀ ਪਰਤੀਜੇ ਛਿਰ ਹਿਉ
 ਨਿਰਨ੍ਰਹਿ ਆਕਾਸਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭੋਜ ਲੁਪਾਈ ਭੋਜੁ ਕੈ ਭੁਖ ਪਿਆਸਾ ॥ ਜੀਉ ਪਿਤੁ ਸ
 ਭ ਤਿਸ ਕਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥ ਦਿਖੈ ਬੋਲਿ ਆਸ ਭੁਕਿ ਛੁਜਾਨਾ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕੀਏ
 ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕ ਵਰਤਨਾ ਸਬਦਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ੫੪ ॥ ਭੈ ਦਿਨਿ
 ਸਭ ਆਕਾਰ ਹੋਨਿ ਰਭੁ ਉਹਰਿ ਜੀਸੇਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਭੋਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਥੈ ਭੁਭਿ ਕਰੇ
 ਨਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਮਨੁ ਖਤਿ ਸੁਨੇ ਨਿਨ ਆਵੈ ਪੈ ਹਿਨ ਸੇਕ ਕੇਇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਨਿ ਵੀਰਾ ਰਿਖਾ
 ਜੇ ਤਿਸੁ ਭੁਵੈ ਸੁਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਹੀ ਪਤਿ ਰਾਖੀ ਸੀ ਕਾਰਜ ਸਦਾ ਰੇਸੇਇ ॥ ੫੫ ॥ ਨਾਨਕ
 ਤਿਸੈ ਬਿਸੇ ਤੁਹੈ ਜਿਸ ਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਮਾਇ ॥ ਹਰਿ ਉਠਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ॥ ਛੈ ਸਭ ਜਗਹੀ ਆ
 ਵਲੁ ਹੋਇ ॥ ੫੬ ॥ ਸਬਦੇ ਸਦਾ ਬਸੇ ਤੁਹੈ ਜਿ ਤੁਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਆਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨ ਮਨ ਵੀਸ
 ਰੈ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿ ਆਸ ਭੁਕੇਇ ॥ ੫੭ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨਾ ਬਸੇ ਤੁਹੈ ਜਿਨਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦਸਿ ਆਮ
 ਨਿਸੇਇ ॥ ਹਰਿ ਵੈਠੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪਰ ਛੈ ਸਭ ਜਗਹਰਿ ਆਹੋਇ ॥ ੫੮ ॥ ਵਰੁਣੈ ਸੁਲਿਵਲੈ ਬ

ਹੈ ਨ ਵਡਾਲਈ ਐ ਵਿਸਾ। ਨਾਉਲਈ ਐ ਪਰਮੇਸਰੈ ਭੈ ਨ ਵਗਰਨ ਸਮਰਥਾ॥ ੫੮॥ ਹਰਹਰੁ ਭੀ
 ਤੁੰਤੁ ਕਰਹਿ ਬੇਲਹਿ ਭੁਲ ਬਾਣੀ। ਸਹਿਬ ਸਦਾ ਹਰਿ ਹੈ ਵਿਆਉ ਦੀ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ। ਜਿਨਿ ਨ
 ਗਤੁ ਉਪਾਇ ਹਰਿ ਰੰਗ ਕੀ ਆਤਿ ਸੇਵਿ ਦੁਕ ਬਾਨੀ। ਆਪੁ ਛੋਡੁ ਹਿਤਾ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਸਾਝੇ ਹੁਟੀ
 ਰਹਾ। ਹਉ ਮੈ ਛਿਕਾ ਬੇਲ ਨਾ ਬਨ ਸਕਾ ਕਾਗ। ਦੁਇ ਤਿਨੁ ਤਿਨੁ ਦੁਇ ਤਿਨੁ ਤਿਨੁ ਤਿਨੁ ਤਿਨੁ ਤਿਨੁ ਤਿਨੁ ਤਿਨੁ
 ਨਿਨੁ ਸਦਾ ਦਿਹਾਣਾ। ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ਆਕਰਿ ਕਰਿ ਬੇਵੀਰਾ। ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ
 ਜੀ ਆਪਣੀ ਤਾ ਆਪੇ ਲੈ ਹਿ ਸਦਾਗ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਪਿਆਇ ਆ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਨੁ
 ॥੬੦॥ ਜੇ ਗੁਨ ਭਗਵੀ ਕਪੜੀ ਜੇ ਗੁਨ ਮੈ ਲੈਵੇ ਸਿ। ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਬੈਠਿ ਆ ਜੇ ਗਪਾਈ ਐ ਸ
 ਤਿਗੁਰ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ॥ ੬੧॥ ਨਰੋ ਕੀਤੁ ਜੇ ਭਵਹਿ ਬੇਦ ਪਦ੍ਰੇਹਿ ਜੁਗਨਰੀ। ਨਾਨਕ ਸਾਝੇ
 ਟੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਪਾਵਹਿ ਮੇਖ ਦੁਆਗ। ੬੨॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਦਰਤੈ ਖਸਮ ਕਾ ਮਤਿ ਭੁਟੀ ਛਿ
 ਹਹਿ ਨ ਲਨਿਤਾ। ਮਨ ਮੁਖ ਸਉ ਕਰਿ ਦੇਸਤੀ ਸੁਖ ਕਿਪੁ ਛੁਹਿ ਮਿਤਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਉ ਕਰਿ ਦੇ
 ਸਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਉ ਲਇ ਰਿਤਾ। ਜਮਣ ਮਰਣ ਕਾ ਮੁਲੁ ਕਟੀ ਐ ਤਾ ਸੁਖ ਹੋਵੀ ਮਿਤਾ॥ ੬੩॥
 ਭੁਲਿਆ ਆਪ ਸਮਝਾਇ ਸੀ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ। ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਹਰੀ ਸਭ ਕਰਨ ਪਲ
 ਹ ਕਰੇਇ॥ ੬੪॥ ੩੩॥ ੪੩॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੪॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਵਡਭਾਗੀ ਆਸੇ ਹਾਗਨੀ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇ। ਐਤਰਿ ਕੈ ਤਿਪਰਗਾਸੀ
 ਆਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਹੋ ਜਿਨਿ ਸਤੁ ਜਤ ਸੇਇ। ਜਿਤੁ
 ਮਿਲਿ ਐ ਤਿਖਉ ਤੈਰੈ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀ ਤਲੁ ਹੋਇ। ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਹੋ ਜਿਨਿ ਸਨੈ ਸਮਤ
 ਸਭ ਕੇਇ। ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਰਵੈਰੈ ਹੋ ਜਿਨਿ ਸਨਿ ਦੂਊ ਸਤਿ ਤਲਿ ਹੋਇ। ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਸੁਜਾਨੈ ਹੋ ਜਿਨਿ ਸੁ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਰਾਗ। ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਰੰਕਾਰੈ ਹੋ ਜਿਨਿ ਸੁ ਅੰਤਨ
 ਪਾਰਾਵਾਰ। ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋ ਜਿਨਿ ਸਤੁ ਤ੍ਰਿਨ੍ਰਾਏ ਸੇਇ। ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿਸੇ
 ਨਾਮ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸੇਹਿਲ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦੁ। ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ

ਸਲਾਹਣਾਹਿਜਪਿਆਮਨਿਅਨੰਦਾ। ਦੁਰੁਤਾਹਰਿਪਾਇਆਪੁਰਨਪਰਮਾਨੰਦਾ। ਜਨ
 ਨਾਨਕਨਮੁਸਲਾਹਿਆਬਹੁਹਿਨਮਨਿਤਨਿਭੰਗਾ॥ ੩॥ ਮੁਖਿਗੀਅਸਉਨੇਹੁਕਿਉਸ
 ਜਨਮਿਲਹਿਪਿਆਰਿਅਗਾ। ਹਉਦੁਦੈਦੀਤਿਨਸਜਨੁਸਦਿਸਦੁਰਿਅਗਾ। ਸਤਿਗੁਰਮੇ
 ਰੁਮਿਭੁਏਜੇਮਿਲੈਤਇਹੁਮਨੁਦੁਰਿਅਗਾ। ਦੈਦਮੁਪਿਰਦਸਿਹਰਿਸਜਨਮਿਰਜਿਨਹ
 ਰਿਅਗਾ। ਨਾਨਕਹਉਪਿਰਿਭਾਲੀਆਪਨਸਤਿਗੁਰਨਲਿਦੇਖਾਲਜਿਅਗਾ॥ ੪॥ ਹਉਖ
 ਰੀਨਿਹਾਲੀਪੰਧਮਤੁਮੁਸਜਨਅੰਦਾ। ਕੇਆਨਿਮਿਲਦੈਸਜਨੁਮੈਪਿਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾਵ
 ਏ। ਹਉਜੀਉਕਰੀਤਿਸੁਹਿਦੁਰਉਖੀਨੀਮੈਜੇਪੈਪਿਰੀਦਿਖਾਵਏ। ਨਾਨਕਹਰਿਹਉਇ
 ਦਇਆਲੁਤਾਗੁਰਪੁਰਮੇਲਵਏ॥ ੫॥ ਅੰਤਰਿਜੇਰੁਹਉਮੈਤਨਿਮਾਇਆਕੁਰੀਅ
 ਦੈਜਾਇ। ਸਤਿਗੁਰਕਾਹਰਮਾਇਆਮੈਨਿਨਸਕੀਤੁਦੁਰਤਰਿਅਨਜੋਇ। ਨਦਰਿ
 ਕਰੇਜਿਸੁਆਪਨੀਮੈਦਲੈਸਤਿਗੁਰਭਾਇ। ਸਤਿਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁਸਛਲੈਏਜੇਇਏਸੇ
 ਛਲਪਾਇ। ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰਮੈਨਿਅਹਉਤਿਨਕੇਲਗਉਪਾਇ। ਨਾਨਕਤਾਕਾਦਸੁਹੈ
 ਜਿਅਨਦਿਨੁਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ ੬॥ ਜਿਨਾਪਿਰੀਪਿਆਰਧਿਨੁਦਰਸਨਕਿਉਤਿਪਤਿ
 ਐ। ਨਾਨਕਮਿਲੇਸੁਭਾਇਗੁਰਮੁਖਿਦਿਹੁਮਨੁਰਹਸੀਐ। ਜਿਨਾਪਿਰੀਪਿਆਰਕਿਉ
 ਜੀਵਨਿਪਿਰਬਾਹੇਗਾ। ਜਾਸਹੁਦੇਖਨਿਅਪਨਾਨਕਬੀਵਨਿਭੀਹੇਗਾ॥ ੭॥ ਜਿਨਾਗੁਰ
 ਮੁਖਿਅੰਦਰਿਨੇਹੁਤੈਪ੍ਰੀਤਮਸੈਲਾਇਆ। ਰਾਤੀਅਤੈਤੈਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰੇਮਸਮਾਇਆ॥
 ੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਦੀਅਸਕੀਨਿਤੁਪ੍ਰੀਤਮੁਸਾਢਾਪਾਈਐ। ਅਨਦਿਨੁਰਹਿਅਨੰਦਿ
 ਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਈਐ॥ ੯॥ ਸਾਢਾਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰੁਗੁਰਪੁਰੇਤੈਪਾਈਐ। ਕਬਹੂੰਨਹੈ
 ਦਹਿਭੰਗੁਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਈਐ॥ ੧੦॥ ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਸਾਢਾਨਹੁਕਿਉਜੀਵਹਿਪਿ
 ਰੀਦਿਹੁਨੀਅਗਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲੇਆਪਿਨਾਨਕਨਿਰੀਦਿਛੁਨਿਅਗਾ॥ ੧੧॥ ਜਿਨਕਉਪ੍ਰੇ
 ਮਪਿਆਰੀਤਉਆਪੇਲਾਇਆਕਰਮੁਕਰਿ। ਨਾਨਕਲੇਹੁਮਿਲਾਇਮੈਜਾਕਿਕਦੀਜੈਨਮੁ
 ਹਰਿ॥ ੧੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਮੈਗੁਰਮੁਖਿਰੇਵੈ। ਜਿਗੁਰਮੁਖਿਕਰੇਸਾਈਭੁਗਤਿਹੋਵੈ। ਗੁ

ਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਕਰੀ ਵੀ ਨਹੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਨਕ ਪਾਵੈ ਪਾਗੁ ॥ ੧੪ ॥ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਨਮੁਨਿ ਪਾਨੁ
 ਹੈ ਗੁਰਬਾਨੀ ਵੀ ਨਹੀ ਗਿ। ਤਿਨ ਕੇ ਮੁਖ ਸਦਾ ਉਜਲ ਤਿਤੁ ਸਦੈ ਨਰਬਾਗਿ। ਤਿਨ ਬਹੁ ਦਿਅ ਭੀ ਠਿ
 ਦਿਅ ਕਦੇ ਨ ਦਿਸੈ ਰੇ ਨਿਅਪਿਬਖ ਸੇ ਕਰਤਾਗਿ। ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੇ ਨ ਦਿਛੁ ਹਿ ਹਿਜਿ ਮਿ
 ਲੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿ ॥ ੧੫ ॥ ਗੁਰਪੰਗੁ ਕੀ ਨਕਰੀ ਮਹਾਂ ਕਰਤ੍ਰੀ ਸੁਖ ਸਾਰੁ। ਨਦਰੀ ਕਰੀ ਜਿ ਸੁਆ
 ਪਨੀ ਤਿਸੁ ਲਏ ਹੋਤਿ ਪਿਆਗਿ। ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵੈ ਲਗਿ ਭੀ ਭਉ ਭਲ ਤਰੈ ਸੇ ਸਾਰੁ। ਮਨ ਠਿ
 ਦਿਅ ਛਲ ਪਾਇ ਸੀ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕ ਬੀ ਨਹੀ। ਨਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈ ਐ ਸਭ
 ਰੁਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ੧੬ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਸੇਵਾ ਜੇ ਕਰੀ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਨਿਤੁ ਲਾਇ। ਪੁਤ ਕਲਤ
 ਕੁਟੇਬੈ ਮਾਇਆ ਮੇਹੁ ਦੁਪਾਇ। ਨਰਗ ਹਲੇਖ ਆਗੀ ਐ ਕੋ ਕੋਈ ਅੰਤਿ ਨ ਸਕੀ ਛੁਡਾਇ।
 ਬਿਨੁ ਨ ਦੈ ਸਭੁ ਦੁਖ ਹੋ ਦੁਖ ਦਾਈ ਮੇਹ ਮਾਇ। ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰਿ ਆਇਆ ਦਿਛੁ ਸਿ
 ਤਜਾਇ ॥ ੧੭ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੈ ਸਹਕੇ ਰਾਹ ਮੇ ਸੁਖ ਪਾਈ। ਹੁਕਮੇ ਸੇਵੈ ਹੁਕਮੁ ਅਰਾਧੈ
 ਕਮੇ ਸਮੈ ਸਮਾਇ। ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਨੀ ਮੁਸਰ ਸੰਜਮੁ ਮਨ ਠਿ ਦਿਅ ਛਲ ਪਾਈ। ਸਦਾ ਸੁਹਾਗ ਨਿ
 ਜਿ ਹੁਕਮੇ ਬੁਝੈ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ਲਿਵਲਾਇ। ਨਨਕ ਹਿ ਪਾਕਰੇ ਜਿਨ ਉਪਰਿ ਤਿਨ ਹੁਕਮੇ ਲਏ
 ਮਿਲਾਇ ॥ ੧੮ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝੀ ਬਖਸ਼ੀ ਨਿਤ ਹਉ ਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ। ਵਰਤਨ ਮੁਸਰੁ ਮੈ
 ਜਮੁ ਪੁਜਾ ਪਾਖੀ ਡਿਭਰਮ ਨ ਜਾਇ। ਅੰਤਰਿ ਹੁਕਮੁ ਪੁਆਇਆ ਮੇਹਿ ਬੇਧਿ ਉਹ ਸਤੀ ਛੁਰਉ
 ਰੋਇ। ਜਿਨਿ ਉਪਾਇ ਤਿਸੈ ਨਚੇਤ ਹਿ ਬਿਨੁ ਚੇਤੇ ਕਿਉ ਸੁਖ ਪਾਇ। ਨਨਕ ਪਰਪੰਥ ਕੀ ਆਪੁਰਿ
 ਕਰਤੈ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿ ਆਕਮਾਇ ॥ ੧੯ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਤੀਤਿ ਭਈ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਅਨਦਿਨੁ
 ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਸਮਾਇ। ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਗੁਰੁ ਸਭੁ ਪੁਜੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸੁ ਦੇਖੈ ਸਭੁ ਆਇ। ਮੇਨੀ
 ਐ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਮ ਬੀ ਨਹੀ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਐ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭੁ ਜਾਇ। ਹਉ ਮੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਬ
 ਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਨੀ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਾ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ। ਨਨਕ ਕਰਮ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਸਭਾ ਜੇ ਗੁ
 ਰਭਰਨੀ ਲਗੀ ਆਇ ॥ ੨੦ ॥ ਜਿਨਿ ਪਿਰੀਆ ਸਉਨੇ ਹੁਸੇ ਸਜਨ ਮੈ ਨਾਲਿ। ਅੰਤਰਿ ਬਾਹ
 ਰਿਉ ਛਿਰੀ ਭੀ ਹਿਰਦੈ ਰਖਾ ਸਮਾਲਿ ॥ ੨੧ ॥ ਜਿਨਾ ਏਕ ਮਾਨਿ ਦਿਕੁ ਚਿਤਿ ਤਿਪਿਆਇਆ

ਸਤਿਗੁਰਸਿਉਤਿਤੁਲਾਇ। ਤਿਨਕੀਨੁਖਭੁਖਹਉਮੈਵਡਾਹੋਗਗਇਅਨਿਰੰਦੇਖਭਏ
 ਲਿਵਲਾਇ। ਗੁਨਗਾਵਹਿਗੁਣਉਤਰਹਿਗੁਨਮਹਿਸਵੈਸਮਾਇ। ਨਨਕਗੁਰਪੁਰੋਤਪਾ
 ਇਅਸਹਜਿਮਿਲਾਇਆਪ੍ਰਕਾਸਾਇ॥ ੨੨॥ ਮਨਮੁਖਿਮਾਇਅਮੇਹੁਪੈਨਾਮਿਨਲਗੈ
 ਪਿਆਗੁ। ਕੁਰਕਮਾਵੈਕੁਰਕਸੇਖਵੈਕੁਰਕਰੈਅਹਗ। ਬਿਖਮਾਇਆਪੈਨੁਸੇਧਿਮਰਹਿਮੰਤਿ
 ਹੋਇਸਭੁਦੁਗੁਕਰਮਪਰਮਸੁਖੈਸੇਜਮਕਰਹਿਅੰਤਰਿਲੇਕੁਦਿਕਾਰੁ। ਨਨਕਮਨਮੁ
 ਖਜਿਕਮਾਵੈਸੁਥਾਇਨਪਵੈਦਰਗਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ ੨੩॥ ਸਤਨਾਗਗਾਵਿਰਿਸੇਕੁਲ
 ਭਾਈਜਿਤੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ। ਰਾਗਾਨਦਸਭੁਸਭਹੋਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ। ਗਾ
 ਗੈਨਦੈਬਾਹਰਾਇਨੀਹੁਕਮਨਬਧਿਆਜਾਇ। ਨਨਕਹੁਕਮੈਬੁਝੈਤਿਨਾਗਸਿਹੋਇ
 ਸਤਿਗੁਰਤੇਸੇਸ਼ੀਪਾਇ। ਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸੇਤੋਹੋਇਆਜਿਉਤਿਸੇਦੀਰਜਾਇ॥ ੨੪॥
 ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਮੁਹੈਅੰਮ੍ਰਿਤਕਹੈਕਹਾਇ। ਗੁਰਮਤੀਨਮੁਨਿਰਮੇਲਨਿਰਮਲੁ
 ਨਮੁਪਿਆਇਆ। ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਾਣੀਤਤੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਵਸੈਮਨਿਆਇ। ਹਿਰਦੈਕਮਲੁਪਰ
 ਗਾਸਿਆਜੇਤੀਜੇਤਿਮਿਲਾਇ। ਨਨਕਸਤਿਗੁਰਤਿਨਕਉਮੇਲਿਉਨਜਿਨਪੁਰਿਮਸਤ
 ਕਿਭਾਗਲਿਖਾਇ॥ ੨੫॥ ਅੰਦਰਿਤਿਸਨਾਅਗਿਹੈਮਨਮੁਖਨਜਾਇ। ਮੇਹੁਕੁਟੈਬੁਸ
 ਭੁਕੁਰੁਹੈਕੁਰੁਗਹਿਆਲਪਟਾਇ। ਅਨੁਦਿਨੁਰੰਤਰਿਤਵੈਚਿਤਾਬਾਧਾਜਾਇ। ਜਨ
 ਮਮਰਨੁਕਈਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਇ। ਗੁਰਸਰਨਾਈਉਬਰੈਨਾਨਕਲਏਛੁਡਾਇ॥
 ੨੬॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਹਰਿਪਿਆਇਦਾਸੈਤਸੇਗਤਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ। ਸਤਸੰਗੇਤ
 ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਨੀਹਰਿਮੇਲਗੁਰਮਿਲਾਇ। ਏਹੁਉਜਲੁਜਲਜਗਤਿਸੇਸਾਰਹੈਗੁਰ
 ਬੋਹਿਬਨਾਮਿਤਰਾਇ। ਗੁਰਸਖੀਭਾਣਾਮੰਨਿਆਗੁਰਪੁਰਾਪਾਰਿਲਖਾਇ। ਗੁਰਸਿਖਾ
 ਕੀਹਰਿਪੁਰਿਦੇਹਿਮਖਾਪੀਭੀਗਤਿਪਾਇ। ਪੁਰਿਮਸਤਕਿਹਰਿਪੁਭਲਿਖਿਅਗੁਰਨ
 ਨਕਮਿਲਿਆਆਇ। ਜਮਕੈਕਰਮਾਰਿਬਿਦਾਰਿਅਨੁਹਰਿਦਰਗਹਲਏਛੁਡਾਇ॥
 ਗੁਰਸਿਖਾਨੇਸਾਬਾਸਿਹੈਹਰਿਤੁਰੈਮਿਲਿਮਿਲਾਇ॥ ੨੭॥ ਗੁਰਪੁਰੈਹਰਿਨਾਮਿਤ੍ਰਿਨੁ

ਵਿਆਜਿ ਨਿਵਿਦਿਤੁ ਰੁਖੁ ਕਾਇਆ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤਿ ਗਾਈ ਕਰਿ ਚਾਨੁ ਮੁਖ
 ਰਾਇ ਖਾਇਆ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਗੀ ਅੰਤ ਰਿਨਾ ਮੁਖ ਸਾਇਆ ਗੁਰਮ ਤੀਜੁ ਮੁਖ
 ਕੇ ਹਿਨ ਸਕੈ ਸਕੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇਆ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦੁਰਤੇ ਕਰਤਾ ਜੇ ਭਾਵੈ ਸੇਨ ਦਿਲਾ
 ਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਉ ਲਈ ਤਾਜਿ ਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਇਆ ॥ ੨੨ ॥ ਮਨ ਅੰਤ
 ਰਿਹਉ ਮੈ ਰੋਗੈ ਕੁਮ ਭੁਲੇ ਸਾਕਤ ਦੁਰਜਨਾਨ ਨ ਕਰੇ ਗਗਾ ਦਾਇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧੁ ਸਜ
 ਨਾ ॥ ੨੪ ॥ ਸੇਰਠਿ ਤਾਮ ਸੁਹਾਵਨੀ ਜਾਹਿ ਰਿਹਨ ਮੁਖੈ ਚੋਲੇ ਗੁਰ ਪੁਰਖ ਮਨਾਏ ਆਪਨਾ
 ਗੁਰਮ ਤੀਹ ਰਿਹਿ ਬੋਲੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕਸਾਈ ਦਿਨ ਸੁਰਾਤਿ ਹਰਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਰੀਗਿ ਚੋਲੇ ॥
 ਹਰਿ ਜੈ ਸਾ ਪੁਰਖ ਨ ਲਭਈ ਸਭੁ ਦੇਖਿ ਆਜਗਤ ਮੈ ਚੋਲੇ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਤ੍ਰਿਨਾਇਕ
 ਮਨ ਮਨ ਤਨੁ ਕਾਹੂੰ ਚੋਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਾ ਦਸੁ ਹੋ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਗੁਲੇ ਗੋਲੇ ॥ ੩੦ ॥
 ਸੋਕ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਰਤੇ ਮੈ ਈਜਿ ਮੁਖ ਨ ਮੇਰੁ

ਹਿਜਨੀ ਸਿਵੈ ਤਾ ਮੇਈ ॥ ੧ ॥ ਭ੍ਰਿਖੁ ਭ੍ਰਿਖੁ ਪਵੈ ਏਕ ਦੇਖਿ ਰਹੀ ਜਿਨ ਕਾਰਨ ਆਈ ॥ ੧ ॥ ਧਨੀ
 ਦਿਹੁ ਈਪਾਟ ਪਟੈ ਬਰਭਾਗੀ ਸੇਤੀ ਜਾ ਲੇ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਨਿ ਲਿਖੈ ਚਰਖੀ ਮੇਰੀ ਨਾਨਕ ਤੇ ਸਹਨ ਲੇ ॥
 ੨ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਰਾਧੀ ਐ ਨ ਮਿਰੀ ਗਿਵੈ ਗਗਾ ॥ ਜੀ ਤੋ ਪੈਰ ਬੈਰਾਈ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਲੁਖ
 ਰਹਿ ਗਗਾ ॥ ੩ ॥ ਜਾਮੁ ਏਕ ਤਲਖਤ ਉਜਿਤੀ ਪਿਨ ਦੇ ਪਰਿਕਿ ਤੇਰਾ ਬਾਮਣੁ ਬਿਰਥਾ
 ਇਉਂ ਨਨ ਮੁਖਿ ਨਿਕੀ ਤੇ ਸੇਵਿ ਸੇਰਾ ॥ ੪ ॥ ਸੇਰਠਿ ਸੇਰ ਸੁਖੀ ਜੇ ਐਕ ਬਹੁ ਨ ਛਿਕਾ ਹੋਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਈ ਅਹਿ ਦਰਗਹ ਨਿਰਮਲੁ ਸੇਇ ॥ ੫ ॥ ਜਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖੀ ਆਪਿ
 ਤਿਨ ਕੇ ਇਨ ਮਾਰਈ ॥ ਅੰਦਰਿ ਨ ਮੁਨਿ ਪਾਨੁ ਸਚ ਗੁਣ ਸਾਰਈ ॥ ਏਕ ਏਕ ਅਗੈ ਮਮਨਿ
 ਤਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਰਈ ॥ ਲਗਾਰੇ ਗਾਪਾਰ ਕੇ ਨਉ ਤਾਰਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਹ
 ਜਿ ਸੁਖ ਸਾਰਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨ ਮੁਨਿ ਪਾਨੁ ਰਿਵੈ ਉਗਿਹਾਰਈ ॥ ੬ ॥ ਕਰੇ ਸੁਚੈ ਗਾਮਾਨਿ ਦੁ
 ਯੀ ਗਣ ਤਲਾਹਿ ॥ ਅਪਨੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ਆਪੇ ਲੈਹੁ ਲਾਇ ॥ ਜਨ ਏਹੁ ਮਤੀ ਦੇ ਸਾਇ

ਤਿਹੁਕੁਰਮਜਾਇ। ਪੁਰਿਲਿਖਿਅਲੇਖੁ ਮੇਈਭੁਕਮਾਇ। ਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਕੈਵਸਿਤੁ
 ਜੀਨਹੀਜਾਇ। ਨਾਨਕਸੁਖਅਨੰਦਭੁਈਪ੍ਰਭੁਕੀਮਨਿਰਜਾਇ। ਗੁਰਪੁਰਾਜਿਨਿ
 ਸਿਮਰਿਅਮੇਈਭੁਈਨਿਹਾਲਿ। ਨਾਨਕਨਾਮਅਰਾਕਾਰਜਿਅਏਰਾਸਿ॥ ੨॥ ਪਾਪੀ
 ਕਰਮਕਮਾਦੇਕਰਦੇਹਾਏਹਾਇ। ਨਾਨਕਜੇਊਮਥਨਿਮਾਧਾਨੀਆਤਿਊਮਥੇਪਰਮਰ
 ਇ॥ ੪॥ ਨਾਮੁਪਿਆਇਨਿਸਾਜਨਾਨਮੁਪਦਰਬੁਜੀਤਿ। ਨਾਨਕਪਰਮਅੰਸਰ
 ਵਹਿਕੀਤੇਭਵਨੁਪੁਨੀਤ॥ ੧੦॥ ਖੁਕੁਰੀਕੁਥਾਮਿਟੀਗਲਨਿਕਮੰਤੀਅਗਾਨਨਕ
 ਮੇਈਊਥੇਗੋਜਿਨਾਭੁਗੁਮਥਾਹਿ॥ ੧੧॥ ਸੁਤਰੀਸੁਖੀਸੁਟੀਨਿਨੇਰਤੇਸਹਆਪਨੇ
 ॥ ਪ੍ਰੇਮਵਿਛੋਰਾਪਨੀਸਉਅਠਪਹਰਹਲਵੈਨਿ॥ ੧੨॥ ਸੁਤਰੀਅਸੇਖਮਾਇਅਸੁ
 ਠੇਕਾਰੇਨ। ਨਾਨਕਸੀਜਾਗੀਨਿਜਿਰਸਨਾਨਮੁਉਠਾਰੇਨ॥ ੧੩॥ ਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾਪੈਖ
 ਭੁਲੇਨੇਵੇਠਨਗਰਗੀਪ੍ਰਥਾ। ਜਿਨੀਸਥਿਅਰਾਪਿਆਨਾਨਕਮਨਿਤਨਿਛੰਧ॥ ੧੪॥
 ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੇਮ੍ਰਥਪੁਰਖਅਪਾਰਾ। ਜਿਸਹਿਉਧਾਰੇਨਾਨਕਸੇਸਿਮਰੇ
 ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥ ੧੫॥ ਦੁਜੈਛੋਡਿਕਵਾਟਰੀਇਕੁਸਮਉਚਿਤੁਲਾਇ। ਦੁਜੈਭਾਵੀ
 ਨਾਨਕਵਹਲਿਣਿਲੁਣ੍ਹੀਦੁਸੁਜਾਇ॥ ੧੬॥ ਤਿਹਦੇਰੁਥਾਨਾਗਸਿਉਦਕਰਨਿਦਨ
 ਜਾਹਿਅਗਾ। ਸਭੁਦੁਖਰੁਜਿਨੀਲਾਇਅਸੇਸਭਰੂਪਾਸਾਰ॥ ੧੭॥ ਪੰਥਾਪ੍ਰੇਮਨਜਾਨਾ
 ਈਭੁਲੀਛਿਰੈਗਵਾਰਿ। ਨਾਨਕਹਰਿਬਿਸਰਾਇਕੈਪਉਦੇਨਰਕਿਅੰਪਿਆਰਿ॥
 ੧੮॥ ਮਾਇਅਮਨਹੁਨਵੀਸਰੈਮਾਗੋਦਮਾਦੀ। ਸੇਪ੍ਰਕੁਤਿਤਿਨਅਵਈਨਾਨਕ
 ਨਹੀਕਰਮਿ॥ ੧੯॥ ਤਿਠਰਮੁਲਿਨਬੁਨੀਦੇਨਿਠਰੁਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਲਿ। ਸਬਦੁਅਖ
 ਟੁਥਾਥਾਨਾਨਕਾਖਹਿਖਰਨਿਪਨਮਾਲੁ॥ ੨੦॥ ਖਭੈਵਿਕਾਦਰੇਜੇਲਗੀਘਿਨੀਸਾ
 ਵੀਤੇਲਿ। ਤੇਨਿਜਨਾਈਅਪਨੇਲਹਾਸਜਨਟੇਲਿ॥ ੨੧॥ ਸਜਨੁਸਾਰਾਧਾਤਿਸਹ
 ਸਿਰਿਸਹਦੈਸਾਗਾ। ਜਿਸਪਾਸਿਬਹਿਠਿਅਸੇਹੀਅੰਸਰੁਨਾਦੈਸਾਗ॥ ੨੨॥ ਤਿਹ
 ਕੀਤਾਜਾਤੇਨਹੀਮੈਨੇਜੇਗੁਕੀਤੇਈ। ਮੈਨਿਰਗੁਣੀਅਗੀਕੇਗੁਨਾਹੀਅਧੇਤਰਸੁਪਇ

੨੨
੨੨

ਉਈ। ਤਰਸੁ ਪਇਆ ਮਿਹਰਾਮ ਤਿਹੇਈ ਸਤਿਗੁਰ ਸਜਨ ਮਿਲਿਆ। ਨਾਨਕ ਨਮੁ ਮਿਲੇ ਤ
ਜੀਵੈ ਤਨੁ ਮਨੁ ਥੀਵੈ ਹਰਿ ਮਾ। ੩੩॥ (੧੨੭)॥ ੬੪੨॥ ਜੇਹੂ॥ ॥ ॥ ॥
ਮੇਰਾ ਵਨੀ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਬਾਲਵਿਨਿਤਿ ਨਿਵ
ਸਤੁ ਪਾਈ ਉਸਤੁ ਮੈ ਤਖਵੀ ਨਹੀ॥ ਮੇਰੇ ਮਿਤੁ ਨਾਮੁ ਠਕੁਰ ਕਾ ਪਾਇ ਉਜਿ ਸਕਾ ਸਤੁ ਸੁਖ ਪਾਏ
॥ ਜੇਕੋ ਥਾਵੈ ਜੇਕੋ ਭੁੰਨੈ ਤਿਸ ਕਾ ਹੋਇ ਉਪਾਏ॥ ਏਹੁ ਵਸਤੁ ਜੀਨਹੀ ਈਨਿ ਤਰਖ ਉਰਿ ਪਾਏ
॥ ਤੁਮ ਸੇ ਸਾਰ ਨਰ ਨ ਲਗਤੀ ਮੈ ਸਭੁ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੇ॥ ੧॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ॥ ੪॥
੧ ਉਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਇਉ ਨਹੀ
ਜਨਮੁ ਅਕਾਰ ਬੁਕੀਨਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭੁਜੁ ਹਰਿ ਮਨਾਜਿ ਹਰਿ ਪਿੰਨ ਲਕਉ ਮੀਨਾ॥ ੧॥ ਬਿ
ਖਿਆਨੁ ਮਿਉ ਕਹੇ ਹਰਿ ਉਨਿ ਮਖਨੋ ਹਿਉ ਦਸਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭੁਜੁ ਹਰਿ ਮਨਾ ਪਰੈ ਨਜਮ
ਕੀਠਾ ਸਾ॥ ੨॥ ਤਰਨਾ ਪੈ ਹਿੰਦੁ ਜੀ ਗਯੋ ਲਯੋ ਜਗਤ ਨਜੀਤਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭੁਜੁ ਹਰਿ ਮਨਾ ਅ
ਉਪਜਾਤਿ ਹੋਈ ਤਿ॥ ੩॥ ਬਿਰਪਿ ਭੁਯੋ ਸੁਝੈ ਨਹੀ ਕਾਲ ਪਹੁੰਚਿ ਉਆਨਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨ
ਰਬਾਵਰੇ ਕਿਉ ਨ ਭੁਜੈ ਭੁਗਵਾਨਾ॥ ੪॥ ਪਨ ਪਾਰਾ ਸੇ ਪਤਿ ਸਕਲ ਨਿਨਿ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਮ
ਨਾ॥ ਇਨਿ ਮੈ ਕਛੁ ਮੇਰਿ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਸਦੀ ਜਾਣੁ॥ ੫॥ ਪਤਿ ਤਉ ਪਾਰਨ ਭੈ ਹਰਨ ਹਰਿ
ਅਨਾ ਬਕੇ ਨਾਥਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਹਨਾ ਨੀਏ ਸੰਦਾ ਬਸਤੁ ਸੁਖ ਮਾਥਾ॥ ੬॥ ਤਨੁ ਪਨੁ ਨਿ
ਹੰਤ ਕਉ ਦੀਉ ਤਾ ਮਿਉ ਨੇਹਨੁ ਕੀਨਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਰਬਾਵਰੇ ਅਥ ਕਿਉ ਭੋਲਤ ਦੀਨਾ॥
੭॥ ਤਨੁ ਪਨੁ ਸੇ ਪੈ ਸੁਖ ਦੀਉ ਅਰੁ ਜਿਹਨੀ ਕੋ ਪਾਯਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਸਿਮਰਤ ਕਹਿ
ਨਰਾਮਾ॥ ੮॥ ਸਭੁ ਸੁਖ ਦਾ ਤਾਗ ਮਹੇ ਦੁਸਰਨਾ ਹਿਨ ਕੋਇ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਤਿਹ
ਸਿਮਰਤਿ ਗਤਿ ਹੋਇ॥ ੯॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਗਤਿ ਪਾਈ ਮੈ ਤਿਹ ਭੁਜੈ ਰੋਤੈ ਮੀਤਾ॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਅਉਪਾਘਟਤ ਹੋਈ ਤਾ॥ ੧੦॥ ਪੰਡਤ ਤੇ ਕੇਤਰੁ ਹਰਿ ਉਜਾਨ ਹੁਰਤਰ
ਸੁਜਾਨਾ॥ ਜਿਹ ਤੇਉ ਪਾਜਿ ਉਨਾ ਕਾਲੀ ਨਤਾ ਹਿ ਮੈ ਮਾਨਾ॥ ੧੧॥ ਘਟ ਘਟ ਸੇ ਹਰਿ ਜੀ
ਬਸੈ ਸੇ ਤਨਕ ਹਿਉ ਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਭੁਜੁ ਮਨਾ ਭਉ ਨਿਪਿਉ ਤਰਹਿ ਪਾਗਾ॥

੧੨॥ ਸੁਖਦੁਖਜਿਹਪਰਸੈਨਹੀਲੇਤੁਅਭਿਮਾਨ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਸੈਮੁਰਤਿਭਗ
 ਵਾਨ॥ ੧੩॥ ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਨਹਿਜਿਹਕੈਚਨਲੇਹਸਮਾਨ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮ
 ਨਾਮੁਕਤਿਤਾਹਿਤੈਜਾਨ॥ ੧੪॥ ਹਰਖਸੇਗਜਾਕੈਨਹੀਥੈਰੀਮੀਤਸਮਾਨ॥ ਕਹੁਨਾਨ
 ਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਮੁਕਤਿਤਾਹਿਤੈਜਾਨ॥ ੧੫॥ ਭੈਕਾਹੁਕਉਦੇਤਨਹਿਨਹਿਭੈਮਾਨਤਅਨ
 ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਗਿਆਨੀਤਾਹਿਬਖਾਨ॥ ੧੬॥ ਜਿਹਥਿਖਿਆਸਗਲੀਤਜੀ
 ਲੀਉਬੇਖਥੈਰਾਗਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਤਿਹਨਰਮਾਥੀਭਾਗਾ॥ ੧੭॥ ਜਿਹਮਾ
 ਇਆਮਮਤਾਤਜੀਸਭਤੇਭਉਭੈਦਾਸਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਜਿਹਘਟਧੂਹਮਨਿ
 ਵਾਸਾ॥ ੧੮॥ ਜਿਹਪ੍ਰਾਨੀਤਉਮੈਤਜੀਕਰਤਾਰਾਮਪਛਾਨ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਵਹੁਮੁਕਤਿਨ
 ਰਇਹਮਨਸਾਢੀਮਾਨ॥ ੧੯॥ ਭੈਨਸਨਦਰਮਤਿਹਰਨਕਲਿਮੈਹਰਿਕੈਨਮਾ॥ ਨਿਮਿ
 ਦਿਨਜੈਨਾਨਕਭਜੈਸਫਲਹੋਹਿਤਿਹਕਾਮਾ॥ ੨੦॥ ਜਿਹਭੁਗਨਗੇਥਿੰਦਭਜਹਨਰ
 ਕਸੁਨਹੁਹਰਿਨਮਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਪਰਹਿਨਜਮਕੈਧਾਮਾ॥ ੨੧॥ ਜੈਪ੍ਰਾਨੀਮ
 ਮਤਾਤਜੈਲੇਭਮੇਹਅਹੈਕਾਗਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਆਪਨੀਤਿਥੈਅਉਰਨਲੇਤਉਧਾਗਾ॥ ੨੨॥
 ਜਿਉਸੁਖਨਾਅਰਧੇਖਨਾਸੈਜਗਕਉਜਾਨਾ॥ ਇਨਮੈਕਛੁਸਦੇਨਹੀਨਾਨਕਬਿਨੁਭਗ
 ਵਾਨ॥ ੨੩॥ ਨਿਮਿਦਿਨਮਾਇਆਕਾਰਨੀਪ੍ਰਾਨੀਤੈਲਤਨੀਤਾ॥ ਕੈਰਨਮੈਨਾਨਕਕਉਨਾ
 ਗਾਇਨਜਿਹਦੀਤਾ॥ ੨੪॥ ਜੈਸੇਜਲੁਤੇਬੁਦਬੁਦਉਪਦੈਥਿਨਸੈਨੀਤਾ॥ ਜਗਰਚਨਤੈ
 ਸੈਰਫੀਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਮੀਤਾ॥ ੨੫॥ ਪ੍ਰਾਨੀਕਿਛੁਨਚੇਤਈਮਧਿਮਾਇਕੈਅੰਧਾ॥ ਕਹੁਨਾਨ
 ਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨੁਪਰਤਤਾਹਿਜਮਛਿਧਾ॥ ੨੬॥ ਜਿਉਸੁਖਕਉਚਹੈਸਦਾਸਰਨਿਚਾਮਕੀ
 ਲਹੁ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਦੁਰਲਭਮਾਨਖਦੇਹਾ॥ ੨੭॥ ਮਾਇਆਕਾਰਨਿਧਾਵਹੀਮੁ
 ਰਖਲੇਗਅਜਾਨਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨਬਿਰਥਾਜਨਮਸਿਰਾਨਾ॥ ੨੮॥ ਜੈ
 ਪ੍ਰਾਨੀਅਹਿਸਿਨਿਭਜੈਰੁਪਰਮਤਿਹਜਾਨਾ॥ ਹਰਿਜਨੁਹਰਿਅੰਤਰੁਨਹੀਨਾਨਕਸਾਢੀ
 ਮਾਨਾ॥ ੨੯॥ ਏਕਭਗਤਿਭਗਵਾਨਜਿਹਪ੍ਰਾਨੀਕੈਨਹਿਮਨਿ॥ ਜੈਸੇਸੁਕਰਸੁਆਨਨ

ਨਕਮਾਨੇ ਭਾਗਿ ਤਾਨੁ॥ ੩੦॥ ਨਰਨਹਤ ਕਛੁ ਅਉਰ ਅਉਰੈ ਤੀ ਅਉਰੈ ਭਾਈ॥ ਨਿਤ ਵਤ
 ਰਹਿਉ ਠਗਉਰ ਨਾਨਕ ਛਾਸੀ ਗਲਿ ਪਰੀ॥ ੩੧॥ ਤੀਰਥ ਬੂਤ ਅਨਾਨਕ ਰਿਮਨ ਮੈ ਪੈਰੇਗੁ
 ਮਾਨ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਹ ਛਲ ਜਾਤਿ ਹਜਿ ਉਕੰਦ ਰਇ ਸਨਾਨੁ॥ ੩੨॥ ਮਨਮਾਇਆ ਮੈ ਠੇਢਿ
 ਰਹਿਉ ਬਿਸਰਿਉ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭੁਜਨ ਜੀਵਨ ਕਉ ਨੈਕਾਮੁ॥
 ੩੩॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਰਾਮ ਨੇਤਈ ਮਧਮਾਇਆ ਕੇ ਅੰਧਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭੁਜਨ ਬਿਨੁ ਪਰਤ
 ਤਾਰਿ ਜਮ ਠੇਢਾ॥ ੩੪॥ ਸੁਖ ਮੈ ਬਹੁ ਸੰਗੀ ਭਏ ਦੁਖ ਮੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕੋਇ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ
 ਭੁਜਨ ਮਨਾਮੀ ਤਿਸ ਹਾਈ ਹੋਇ॥ ੩੫॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਭਰਮ ਤਾਠਿ ਰਿਉ ਮਿਟਿਉ ਜ
 ਮਨ ਕੇ ਦਾਸਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭੁਜਨ ਨਿਰਭੈ ਮਾਏ ਦਾਸਾ॥ ੩੬॥ ਜਤਨ ਬਹੁਤ ਮੈ ਕ
 ਰਿਹਿਉ ਮਿਟਿਉ ਨ ਮਨ ਕੇ ਮਾਨੁ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਸਿਉ ਨਾਨਕ ਠੇਢਿ ਉਗਾਧਿ ਲੇਹੁ ਭੁਗਵਾਨੁ॥
 ੩੭॥ ਬਾਲ ਜੁਆਨੀ ਅਰੁ ਬਿਰਧਿ ਛੁਨਿ ਰੀਨ ਅਵਸਥਾ ਜਾਨੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਰ
 ਭੁਜਨ ਬਿਰਥਾ ਸਭੁ ਹੀ ਮਾਨੁ॥ ੩੮॥ ਕਠਨੇ ਹੁਤੇ ਸੁਨਾ ਕੀਉ ਪਰਿ ਲੇਭੁ ਕੇ ਠੇਢਾ ਨਾਨ
 ਕ ਸਮਯੋ ਰਮਿ ਗਇਉ ਅਬ ਕਿਉ ਰੋਵਤ ਅੰਧਾ॥ ੩੯॥ ਮਨਮਾਇਆ ਮੈ ਰਮਿ ਰਹਿਉ ਨਿ
 ਕ ਸਤਨਾਹਿ ਨ ਮੀਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਮਰਤਿ ਨਿਤੁ ਜਿਉ ਵਰਤੁ ਤਨਾਹਿ ਨ ਭੀਦਾ॥ ੪੦॥ ਜਤਨ
 ਬਹੁਤੁ ਸੁਖ ਕੇ ਕੀਏ ਦੁਖ ਕੇ ਕੀਉ ਨ ਕੋਇ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਹਰਿ ਭਾਏ ਸੋ ਹੋਇ॥
 ੪੧॥ ਸੁਆਮੀ ਕੋ ਗ੍ਰਿਹ ਜਿਉ ਸਦਾ ਸੁਆਨੁ ਤਿਤਨ ਹੀ ਨਿਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਇਹਿ ਹਰਿ ਭੁਜ
 ਹੁਇ ਕਮਨ ਹੋਇ ਕੈ ਢੀਤਾ॥ ੪੨॥ ਜਗਤ ਭਿਖਾਰੀ ਛਿਰ ਤੁਹੈ ਸਭੁ ਕੇ ਦਾਤਾ ਰਾਮਾ॥ ਕਹੁ
 ਨਾਨਕ ਮਨ ਸਿਮਰਤਿ ਹੁ ਪੂਰਨ ਹੋਵਹਿ ਕਾਮਾ॥ ੪੩॥ ਝੁਠੇ ਮਾਨ ਕਹਾ ਕਰੈ ਜਗ ਸੁਖ ਨੀਕਿ
 ਉਜਾਨਾ॥ ਇਨ ਮੈ ਕਿਛੁ ਤੋਰ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਕਹਿਉ ਬਖਾਨਾ॥ ੪੪॥ ਗਰਬ ਕਰਤ ਰੈ
 ਦੇਹ ਕੇ ਬਿਨ ਮੈ ਛਨ ਮੈ ਮੀਤਾ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਜ ਸੁਕਰਿਉ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਜਗ ਜੀਤਾ॥
 ੪੫॥ ਜਿਹ ਘਟ ਸਿਮਰਨ ਰਾਮ ਕੇ ਸੇ ਨਰ ਮੁਕਤਾ ਜਾਨਾ॥ ਤਿਹ ਨਰ ਹਰਿ ਅੰਤਰ ਨਹੀ ਨ
 ਨਕ ਸਾਧੀ ਮਾਨੁ॥ ੪੬॥ ਰਾਮ ਗਇਉ ਰਾਵਨ ਗਇਉ ਜਾ ਕੇ ਬਹੁ ਪਰਵਾਰਾ॥ ਕਹੁ ਨ

ਨਕਥਿਰੁ ਵਿਛੁਨਹੀ ਸੁਖਨੇਜਿਉ ਸੇਸਾਰੁ॥ ੪੦॥ ਜੈਸੇ ਜਿਲਮੈ ਬੁਦਬੁਦਾਉ ਪਜੈ
 ਬਿਨਸੈ ਨੀਤਾ ਜਗਰਨ ਨਾਤਿ ਬਿਪਿਰਨੀ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੀਤਾ॥ ੪੧॥ ਜੈਉ ਪਜਿ
 ਉਸੇ ਬਿਨਸੈ ਹੋ ਪਰੇ ਆਜ ਕੈ ਕਾਲੁ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਇਲੈ ਛੁਤਿ ਸਗਲ ਜੀ
 ਜਾਲੁ॥ ੪੨॥ ਸਿਗਸ ਖਾਸਤੁ ਤਜਿ ਗਏ ਕੇਉ ਨ ਨਿਕੁਇਉ ਸਾਥਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ
 ਬਿਪਤਿ ਮਹਿਉ ਟਟੇ ਕਰ ਪੁਨਾਥਾ॥ ੪੩॥ ਤਿਤਾ ਤਾਕੀ ਕੀਜੀ ਮੈਜਉ ਮਨਹੇ ਨੀਹੇਇ
 ॥ ਇਹੁ ਮਾਰਗ ਸੇਸਾਰ ਕੇ ਨਾਨਕ ਬਿਰੁਨਹੀ ਕੇਇ॥ ੪੪॥ ਬਲਟੁਟਿਉ ਬੈਧਨ ਪਰਿ
 ਉਰਹਿਉ ਨ ਕਿਛੁ ਉਪਾਇ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਥਉ ਟਹਰਿ ਰਾਜਿਉ ਹੋਇ ਸਹਾਇ॥ ੪੫॥
 ॥ ਮ॥ ੪॥ ੧੦॥ ਬਲੁਟੁਉ ਬੈਧਨ ਛੁਟੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਤਉ ਪਾਇ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੁਮਰੇ
 ਹਾਥਿ ਮੈ ਤੁਮਹੀ ਹੋਇ ਸਹਾਇ॥ ੪੬॥ ਰਾਮਨਾਮੁ ਉਰਮੈ ਗਹੇ ਜਾ ਕੇ ਸਮਨਹਿ ਕੇਇ॥ ਕਿ
 ਹਸਿ ਮਰਤ ਸੇਕਟ ਮਿਟਹਿ ਦਰਸਤਿ ਹਾਰੇ ਹੋਇ॥ ੪੭॥ ਸਿਰੁ ਕੀਪਿਉ ਪਗਤੁਗ
 ਮਗੈ ਨੈਨ ਜੇਤਿ ਤੇਹੀ ਨਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਗਤਿ ਤੈਭਈ ਤਉ ਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਲੀਨ॥ ੪੮॥
 ॥ ਨਿਜ ਕਰਿ ਦੇਖਿਉ ਜਗਤ ਮੈ ਕੇਕਾਹੁ ਕੇਨਾਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਰੁਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹੋਤਿ
 ਰਾਖੁ ਮਨਮਾਹਿ॥ ੪੯॥ ਜਗਰਨ ਨਾਮੁ ਸਭੁ ਠਹੈ ਜਾਨਿਲੇ ਹੁਰੀ ਸੀਤਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
 ਕਥਿਰੁ ਨਾਰੈ ਜਿਉ ਬਾਰੁ ਕੀਭੀਤਾ॥ ੫੦॥ ਨਾਮਹਿਉ ਸਾਧੁ ਰਹਿਉ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਾ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜਗਤ ਮੈ ਕਿਨਜ ਪਿਉ ਗੁਰਮੰਤਾ॥ ੫੧॥ ॥ ॥
 ਸਲੋਕੁ ਗਤਾ ਕਥੀਰਜੀ ਕੀ॥ ॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਕਥੀਰਮੇਰੀ

ਸਿਮਰਨੇ ਰਸਨਾਉ ਪਰਿ ਰਾਮਾ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਸਗਲ ਭਗਤ ਤਕੇ ਸੁਖ ਧਿਸਾ
 ਮ॥ ੧॥ ਕਥੀਰਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਕਉ ਸਭੁ ਕੇਹ ਸੇਨਹਾਰਾ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਇਸ ਜਾਤਿ ਕਉ
 ਜਿਹਜ ਪਿਉ ਸਿਰਜਨੁ ਹਾਰਾ॥ ੨॥ ਕਥੀਰ ਭੁਗਮਗ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਕਹਾਤੁਲਾਵ
 ਹਿਜੀਉ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਕੇਨਾਇ ਕੇਰਾ ਮੁਨਮੁਰਸੁ ਪੀਉ॥ ੩॥ ਕਥੀਰ ਕੀਰਨ ਕੇਕੀਤ

ਲਬਨੇਉਪਰਿਲਾਲਜਨ੍ਹਾਉ। ੧੮। ਸਹਿਦਾਏਕਾਨਜਿਉਜਿਨਮਨਿਨਾਹੀਨਉ॥ ੪॥ ਕਬੀਰ
 ਐਸਾਏਕਾਪੁਜੇਜੀਵਤਮਰਤਕੁਹੋਇ। ਨਿਰਭੈਹੋਇਕੋਗੁਨਰਵੈਜਤਪੋਖਉਤਤਮੇਇ॥
 ੫॥ ਕਬੀਰਜਾਨਿਨਹਉਮੁਆਪਾਏਕੁਇਆਅਨੰਦੁ। ਮੇਹਿਮਿਲਿਓਪੁਰੁਆਪਨਸੰਗੀ
 ਬਜਹਿਗੋਬਿੰਦੁ॥ ੬॥ ਕਬੀਰਸਭਤੇਹਮਬਰਹਮਤਜਿਭਲੇਸਭਕੋਇ। ਜਿਨਿਐਸਾ
 ਕਰਿਬੁਝਿਅਮੀਤਹਮਾਰਾਸੇਇ॥ ੭॥ ਕਬੀਰਅਏਮੁਝਿਹਿਪਹਿਅਨਕਕਰੇਕਰਿਤੇਸੁ
 ॥ ਹਮਰਾਖੇਗੁਰਆਪਨਉਨਿਕੀਨੇਅਏਸੁ॥ ੮॥ ਕਬੀਰਸੇਈਮਾਰੀਐਜਿਹਮੁਐਸੁਖਹੋ
 ਇ। ਭਲੇਭਲੇਸਭਕੋਕਹੈਬਰੇਨਮਾਨੈਕੋਇ॥ ੯॥ ਕਬੀਰਰਾਤੀਹੋਵਹਿਕਾਰੀਆਕਾਰੇਉ
 ਭੇਜੇਤਾਲੇਛਹੀਉਪਾਵਤੇਸਿਯਾਨਿਮਾਰੇਭੁਗਵੇਤ॥ ੧੦॥ ਕਬੀਰਦੰਦਨਕਾਬਿਰਦੁਬਲਾ
 ਬੇਝਿਉਚੁਕਪਲਸਾਉਇਭੀਦੰਦਨਹੋਇਰਹੇਬਸੇਜੁਦੰਦਨਪਾਸਿ॥ ੧੧॥ ਕਬੀਰਬਾਸੁ
 ਬਡਾਈਬੁਝਿਅਇਉਮਭੁਬਹੁਕੋਇ। ਨੰਦਨਕੋਨਿਕਟੇਬਸੇਬਾਸੁਸੁਖੀਪਨਹੋਇ॥ ੧੨॥
 ਕਬੀਰਦੀਨਗਵਾਇਆਦੁਨੀਸਿਉਦੁਨੀਨਚਲੀਸਾਥਿ। ਪਾਇਕੁਗੁਰਮਾਰਿਅਗਾਢਲਿ
 ਅਪੁਨੈਗਾਥਿ॥ ੧੩॥ ਕਬੀਰਜਹਜਹਉਛਿਰਿਉਕਉਤਕਰਾਉਠਾਇ। ਇਕਿਰਾਮਸਨੇ
 ਹੀਥਾਹਿਰਾਉਜਰਮੇਰੈਭਾਇ॥ ੧੪॥ ਕਬੀਰਸੇਤਨਕੀਸੰਗੀਆਭੁਲੀਭਟਿਕਸੁਤੀਗਾਉ॥
 ਆਗਿਲਗਉਤਿਹਪਉਲਹਹਿਜਿਹਨਾਹੀਹਰਿਕੋਨਉ॥ ੧੫॥ ਕਬੀਰਸੇਤਮੁਈਕਿਆ
 ਰੇਈਐਜੇਅਪਨੇਗ੍ਰਿਹਿਜਾਇ। ਰੇਵਹੁਸਾਕਤਥਾਪਰੇਜੁਹਾਟੈਹਾਟਬਿਕਾਇ॥ ੧੬॥ ਕਬੀ
 ਰਸਾਕਤਐਸਾਹੋਜੈਸੀਲਸਨਕੀਖਾਨਿ। ਕਿਨੇਬੈਠੇਥਾਈਐਪਰਗਟਹੋਇਨਿਧਾਨ॥ ੧੭॥
 ਕਬੀਰਮਾਇਆਤੋਲਨੀਪਵਨਸੁਕੇਲਹਾਰਾ। ਸਿਤਹਮਾਖਨਖਾਇਆਛਾਛਿਪੀਐਸੇਸਾਗੁ॥
 ੧੮॥ ਕਬੀਰਮਾਇਆਤੋਲਨੀਪਵਨਹੋਹਿਵਪਾਰਾ। ਜਿਨਿਬਿਲੇਇਆਤਿਨਿਖਾਇਆ
 ਅਵਰਬਿਲੇਵਹਾਰਾ॥ ੧੯॥ ਕਬੀਰਮਾਇਆਰੇਰਟੀਮੁਸਿਮੁਸਿਲਵੈਹਾਟਾ। ਏਕਕਬੀ
 ਰਨਮੁਸੀਜਿਨਿਕੀਨੀਥਾਹਰਥਾਟਾ॥ ੨੦॥ ਕਬੀਰਸੁਖਨਏਹੁਜੁਗਕਰਹਿਜੁਬਹੁਤੇਮੀਤ
 ਜੇਨਿਤਰਾਖਹਿਏਕਸਿਉਤੇਸੁਖਪਾਵਹਿਨੀਤਾ॥ ੨੧॥ ਕਬੀਰਜਿਸਮਰਨੇਤੇਜਗਤੁਰੇਖੇ

ਰੇਮਨਮਾਨੰਦਾਮਰਨਹੀਤੇਪਾਈਐਪੁਰਨਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ ੨੨॥ ਰਾਮਪਦਾਰਥਪਾਇਕੇਕ
 ਬੀਰਗੀਠਿਨਖੇਲਾਨਰੀਪਟਨਨਹੀਪਾਰਖੁਨਹੀਗਾਹੁਕਨਹੀਲਾ॥ ੨੩॥ ਕਬੀਰਤਾਮਿ
 ਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਜਾਕੇਠਾਕੁਰਰਾਮਾਪੰਡਿਤਰਾਜੀਭੁਪਤੀਆਵਹਿਕਵਨੇਕਾਮਾ॥ ੨੪॥
 ਕਬੀਰਪ੍ਰੀਤਿਹਿਕਮਿਉਕੀਏਆਨਦੁਬਿਦਾਜਾਇਆਉਵੈਲਬੇਕੇਸਕਰੁਤਾਵੈਪਰ
 ਰਿਮੈਚੁਇਆ॥ ੨੫॥ ਕਬੀਰਜਗੁਕਾਜਲਕੀਕੇਠਹੀਐਪੇਪਰੇਤਿਸਮਾਗਿਹਉਥਲਿ
 ਹਰੀਤਿਨਕਉਪੈਮਿਜਨੀਕਮਿਜਾਗਿ॥ ੨੬॥ ਕਬੀਰਇਹਤਨਜਾਇਗਾਸਕਹੁਤ
 ਲੇਹਬੇਹੇਗਿਨਾਗੇਪਾਵਹੁਤੇਗਏਨਿਨਕੇਲਾਖਕਰੇਗਿ॥ ੨੭॥ ਕਬੀਰਇਹਤਨਜਾ
 ਇਗਾਕਵਨੈਮਾਰਗਿਲਾਇਕੈਸੈਗਤਿਕਰਿਸਾਪਕੀਕੈਹਰਿਕੇਗਨਗਾਇਆ॥ ੨੮॥ ਕ
 ਬੀਰਮਰਤਾਮਰਤਾਜਗਮੁਆਮਰਿਭੀਨਜਾਨਿਤਾਕੈਆਕੇਇਆਐਸੈਮਰਨੈਨਮਰੈਬਹੁਰਿ
 ਨਮਰਨਾਹੇਇਆ॥ ੨੯॥ ਕਬੀਰਮਾਨਸਜਨਮਤੁਲਿਭੁਧੈਹੇਇਨਬਾਰੇਧਾਰਾਜਿਉਬਨਛਲ
 ਪਾਕੇਭੁਇਗਿਰਹਿਬਹੁਰਿਨਲਗਹਿਭੁਗਾ॥ ੩੦॥ ਕਬੀਰਤੁਹੀਕਬੀਰਾਤੁਤੇਰਨਾਉਕ
 ਬੀਰਾ॥ ਰਾਮਰਤਨਤਬਪਾਈਐਜਉਪਹਿਲੇਤਜਹਿਸਰੀਰਾ॥ ੩੧॥ ਕਬੀਰਸ੍ਵਖਨਸ੍ਵਖੀ
 ਐਤੁਟੀਰਾਮਰੋਕਹਿਉਹੇਇਆਕਰਮਕਰੇਮਜੁਕਰਿਰਹੇਮੇਟਨਸਾਕੈਕੇਇਆ॥ ੩੨॥ ਕਬੀਰਕ
 ਸਉਟੀਰਾਮਕੀਸ੍ਵਠਾਠਿਕੈਨਕੇਇਆਰਾਮਕਸਉਟੀਸੈਸਹੇਜੇਮਰਿਜੀਵਹੇਇਆ॥ ੩੩॥ ਕ
 ਬੀਰਉਜਲਪਹਿਰਿਕਾਪਰੇਪਾਨਸੁਪਾਰੀਖਾਗਿਏਕਸਹਰਿਕੇਨਾਮੁਬਿਨਬਾਧੇਜਮੁ
 ਪੁਰਿਜਾਗਿ॥ ੩੪॥ ਕਬੀਰਥੇਨ੍ਰਜਰਜਗਾਛੁਟੇਛੁਕਯਜਾਗਿਹਰੁਏਹਰੁਏਤਿਰਿਗਏਤੁ
 ਥੇਨਿਨਮਿਰਥਾਗਿ॥ ੩੫॥ ਕਬੀਰਗਾਤੁਜਰੇਨਿਉਲਕਰੇਕਸੇਜਰੇਨਿਉਪਾਸਾ॥ ਇਹੁ
 ਜਗੁਜਰਤਾਰੇਖਿਕੈਭੁਇਉਕਬੀਰਉਦਸਾ॥ ੩੬॥ ਕਬੀਰਗਰਬਨਕੀਜੀਐਜਾਮਪਲੇਟੇ
 ਹਾਤਾਹੈਵਰਉਪਰਛੁਤਤਰਤੇਛੁਨਿਪਰਨੀਗਾਤਾ॥ ੩੭॥ ਕਬੀਰਗਰਬਨਕੀਜੀਐਉਰ
 ਦੇਖਿਅਵਾਸਾ॥ ਆਜੁਕਾਲਿਭੁਇਲੇਟਨਉਪਰਿਜਾਐਗਾਸਾ॥ ੩੮॥ ਕਬੀਰਗਰਬਨ
 ਕੀਜੀਐਕੀਕਨਹਸੀਐਕੇਇਆ॥ ਆਜੁਹੁਸੁਨਉਸਮੁੰਦਮਹਿਕਿਅਜਾਨਉਕਿਅਹੇਇ

॥ ३४ ॥ कधीरगघनकीजीभेदेहिनेधिसुदेवा। आनुकालितजिजातुगेजिउका
 उगीउदिभंग॥ ४० ॥ कधीरलटनगैउलुटिलैरभनभुगैलुटि। छिगिपाहैपहु
 उगिगैपुनजगिगेहटि॥ ४१ ॥ कधीरभैसाकेदिनजनमिउभपेनपरलहैभगि
 ॥ पीरुलरिक्काजगिरेरहैरभलिहलगा॥ ४२ ॥ केहैलरिक्काधेनटीलरिक्कीषी
 रैकेदि। साधुधरेकधीरमिउगिरिमिगिबनजकरोदि॥ ४३ ॥ कधीरदेहुनेउदनी
 मउसहसगहिजादि। पाहैउगेनेउगेदुतिनकेगुलैधगि॥ ४४ ॥ कधीरभैजा
 निउपनिधेउलेपनिधेमिउबुलनेग। उगतिनहुउरभकीउहैनिउलेग
 ॥ ४५ ॥ कधीरलेगकिनिदेधपुनजिहभनिनगीगिभान। रभकधीरगदिरगेभ
 दउतेसभकभा॥ ४६ ॥ कधीरपरदेसीकैपापहैरगदिसलगेभगि। धिषा
 जलिकैदिलउदीउआनलगा॥ ४७ ॥ कधीरधिषाजलिकैदिलउदीधप
 रहुटभहुटभैजेगीधपुनधेलिउभसनिरगीधिउठि॥ ४८ ॥ कधीरधैरुल
 भाहुलीहीदुगेलिउजालुएगैपनैनहुटसगिछिरिकरिसभैदुसभालि॥ ४
 ९ ॥ कधीरसभैदुनहुडीभैजुभतिधैरैदि। पधरिपधरिदुदुतेउलेनक
 हिगैकेदि॥ ५० ॥ कधीरनिगसादीधगिगेधगीनगीकेदि। नदीनगरीधीआ
 पुनीकरतेगैदिमेदि॥ ५१ ॥ कधीरधैसनेकीकुकरिबुलीसाकतकीधुगीभादि॥
 उगतिनसुनैरगिनभजसुगिपुधिसाहनजादि॥ ५२ ॥ कधीरगहनदुधलदि
 उगीभाराउला। लधभगरीदेकजीउकेउधेनउकाला॥ ५३ ॥ कधीरगीगा
 तीरजुपरुकरगिनिरभलनीग। धिनगरिबुगतिनभकतिगैदिदिउकरगिरमेक
 धीग॥ ५४ ॥ कधीरभननिरभलुउदिभजैसाजैगीगानीग। पाहैलगेगहिछि
 रैकउकधीरकधीग॥ ५५ ॥ कधीरगदीपीभगीनुनउजलुउदिभभ
 सनेउउमिलैदेनधरनगददि॥ ५६ ॥ कधीरगदीपीरउनुगैउनिगन

ਹਾਇ। ਬਲਿਹਾਰੀਇਹਪ੍ਰੀਤਕਉਨਿਹਜਾਤਿਬਨਕੁਲਨਾਇ॥ ੫੦॥ ਕਬੀਰਮੁਕਤਿਦੁਖ
 ਰਾਸਿਕਰਾਈਦਸਈਭਾਇ। ਮਨਤਉਮੋਗਲੁਹੋਇਗਹਿਉਨਿਕਮੈਕਿਉਕੈਨਾਇ॥ ੫੧॥
 ਕਬੀਰਮੈਸਾਸਤਿਗੁਰਨੁਮਿਲੈਤਠਾਕਰੇਪਸਾਥੀ। ਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਮੈਕਲਸਹਜੇਆਵਉਕੁ
 ਉ॥ ੫੨॥ ਕਬੀਰਨਮੋਹਿਛਾਨਿਨਵਨਾਪਗੀਨਮੋਹਿਅਰਨਹੀਗਾਥੀ। ਮਤੁਹਰਿਪੁਛੈਕ
 ਉਹੈਮੋਰੇਨਾਭਿਨਨਾਉ॥ ੫੩॥ ਕਬੀਰਮੁਹਿਸਰਨੇਕਾਨਉਹੈਮਹਉਤਹਰਿਕੈਦੁਆਰਾ।
 ਮਤੁਹਰਿਪੁਛੈਕਉਹੈਪਰਾਹਮਾਰੈਥਾਰਾ॥ ੫੪॥ ਕਬੀਰਨਹਮਕੀਆਨਕਰਹਿਗੋਨਾਕਰਿ
 ਸਕੈਸਰੀਗਾ। ਕਿਅੰਜਾਨਉਕਿਛੁਹਰਿਕੀਆਭੁਇਉਕਬੀਰਕਬੀਗੁ॥ ੫੫॥ ਕਬੀਰ
 ਸਪਨੈਹੁਬਰਨਾਇਕੈਨਿਹਮੁਖਿਨਿਕਮੈਰਾਮਾ। ਤਕੀਪਗਕੀਪਾਨਹੀਮੋਰੇਤਨਕੈਚਾ
 ਉ॥ ੫੬॥ ਕਬੀਰਮਾਟੀਕੋਹਮਪੁਤਰੇਮਾਨਸਰਾਖਿਉਨਾਉ। ਠਾਰਦਿਵਸਕੋਪਾਹਨੇ
 ਬਡਬਡਰੁਪਹਿਠਾਉ॥ ੫੭॥ ਕਬੀਰਮਹਿਦੀਕਰਿਘਾਲਿਅਘਪੀਸਾਇਪੀਸਾ
 ਟਿ। ਤਿਸਹਬਾਤਨਪੁਛੀਮੈਕਬਹੁਨਲਾਈਪਾਇ॥ ੫੮॥ ਕਬੀਰਗਨਿਹਦਰਆਵ
 ਤਜਾਤਿਅਹੁਹਟਕੈਨਾਹੀਕੋਇ। ਸੇਦਰਕੈਸੇਛੋਠੀਮੈਜੇਦਰਮੈਸਾਹੋਇ॥ ੫੯॥
 ਕਬੀਰਬੁਧਾਥਾਪੈਉਬਹਿਉਗੁਨਕੀਲਹਰਿਸੁਬਕਿ। ਜਾਬਦੇਖਿਉਬੇਨਾਜਰਨਰਾ
 ਤਬਉਤਰਿਪਾਹਿਉਛਰਕਿ॥ ੬੦॥ ਕਬੀਰਪਾਪੀਭੁਗਤਿਨਭਾਵਨੀਹਰਿਪੁਜਾਨ
 ਸੁਹਾਇ। ਮਾਖੀਝੰਦਨਪਰਿਹਰੈਜਹਥਿਰੀਪਤਹਜਾਇ॥ ੬੧॥ ਕਬੀਰਬੈਦੁਮੁਆ
 ਰੇਗੀਮੁਆਮੁਆਸਕੁਸੇਸਾਰਾ। ਏਕਕਬੀਰਨਾਮੁਆਜਿਹਨਾਹੀਰੇਵਨਹਾਰਾ॥ ੬੨॥
 ਕਬੀਰਮਨਪਿਆਉਮੋਟੀਲਾਗੀਖੇਗਿ। ਕਾਇਅਹੀਡੀਕਾਠਕੀਨਉਹਜੇਥੇਹਰਿ
 ॥੬੩॥ ਕਬੀਰਮੈਸੀਹੋਇਪਰੀਮਨਕੈਭਾਵਤਕੀਨਾ। ਮਰਨੇਤੇਕਿਆਤੁਰਪਨਾਜਬਗਾਥਿ
 ਸਿਧਉਰਾਲੀਨ॥ ੬੪॥ ਕਬੀਰਰਸਕੇਗਾਝੇਦੁਸੀਮੋਗਨਕਉਮਰੀਮੈਹੋਇ। ਅਵਗੁ
 ਨੀਆਰੀਮਾਨਸੈਭਲੇਨਕਹਿਹੋਕੋਇ॥ ੬੫॥ ਕਬੀਰਗਾਗਰਿਜਲਭੁਗੀਆਜੁਕਾ
 ਲਿਜੈਹੋਛੁਟਿ। ਗੁਰਜਨਦੇਤਹਿਆਪਨੇਅਪਮਸ਼ੀਲੀਨਹਿਗੇਲੁਟਿ॥ ੬੬॥ ਕਬੀਰ

ਕੁਕਰਗਮਕੇਮੁਤੇਅਰੇਮੇਨਉ॥ਗਲੇਹਮਾਰੇਜੀਵਰੀਜਿਹਪਿਏਤਹਜਾਉ॥੧੪॥ਕਬੀ
 ਰਜਪਨੀਕਾਠਕੀਕਿਆਦਿਖਾਵਹਿਲੇਇ॥ਹਿਰਦੈਰਾਮਨਦੀਤਹੀਇਹਜਪਨੀਕਿਆਏ
 ਇ॥੧੫॥ਕਬੀਰਬਿਰਹੁਭਯੰਰਾਮੁਮਨਬਸੈਮੰਤਨਮਾਨੈਕੋਇ॥ਰਾਮਬਿਉਗੀਨਾਜੀਐਤ
 ਬਉਰਾਏਇ॥੧੬॥ਕਬੀਰਪਾਰਸਦੈਨੇਤਿਨਹੈਏਕਸੁਗੰਧਾ॥ਤਿਹਮਿਲਿਤਉਉਤਮਭ
 ਏਲੋਹਕਾਠਨਿਰਗੰਧਾ॥੧੭॥ਕਬੀਰਜਮਕਾਏਗਾਬੁਰਾਏਉਹੁਨਹੀਸਹਿਆਜਾਇ॥ਏਕੁ
 ਜੁਸਾਪੁਮੇਹਿਮਿਲਿਉਤਿਨਲੀਆਮੰਡਲਿਲਾਇ॥੧੮॥ਕਬੀਰਬੈਦੁਕਹੈਹਉਹੀਭਲ
 ਦਾਰੁਮੈਰੈਵਸਿ॥ਇਹੁਤਉਬਸਤੁਗੁਪਾਲਕੀਜਬਭਾਵੈਲੇਇਖਸਿ॥੧੯॥ਕਬੀਰਨਉ
 ਬਤਿਅਪਨੀਦਿਨੁਦਸਲੇਹੁਬਜਾਇ॥ਨਦੀਨਾਵਸੇਜੇਗਜਿਉਬਹੁਰਿਨਮਿਲਿਹੈਆ
 ਇ॥੨੦॥ਕਬੀਰਸਾਤਸਮੁੰਦਹਿਮਸੁਕਰਉਕੁਲਮਕਰਉਬਨਰਾਇ॥ਬਸੁਧਾਕਾਗਦੁਜ
 ਉਕਰਉਹਰਿਜਸੁਲਿਖਨਨਜਾਇ॥੨੧॥ਕਬੀਰਜੁਲਾਹਾਕਿਆਕਰੈਹਿਰਦੈਬਸੇਗੰਧ
 ਲਾ॥ਕਬੀਰਮਈਆਕੰਠਮਿਲੁਠਕਹਿਰੈਸਰਬਜੰਜਾਲਾ॥੨੨॥ਕਬੀਰਐਸਾਕੋਨਹੀਮੈ
 ਦਰਦੈਇਜਰਾਇ॥ਪੀਠਉਲਰਕੋਮਾਰਿਕੋਰਹੈਰਾਮਲਿਵਲਾਇ॥੨੩॥ਕਬੀਰਐਸਾ
 ਕੋਨਹੀਇਹਤਨਦੈਵੈਛੁਕਿ॥ਅੰਧਾਲੇਗਨਜਾਨਈਰਹਿਉਕਬੀਰਕੁਕਿ॥੨੪॥ਕਬੀਰ
 ਸਤੀਪੁਕਾਰੈਨਿਰਠਨ੍ਹੀਸੁਨਹੈਬੀਰਮਸਾਨਾ॥ਲੇਗਸਬਦਿਆਚਾਲਗਇਉਹਮਤੁਮਕਾ
 ਮੁਨਿਧਾਨੁ॥੨੫॥ਕਬੀਰਮਨੁਪੀਖੀਭਇਉਉਤਿਉਠਿਛਿਤਤਿਸਿਜਾਇ॥ਜੋਜੈਸੀਸੇਗ
 ਤਿਮਿਲੈਸੈਤੈਸੈਛਲੁਖਾਇ॥੨੬॥ਕਬੀਰਜਾਕਉਖੋਜੋਤਪਾਇਉਸੇਈਠੋਉਗਾਸੇਈ
 ਠਿਰਿਕੈਤੁਭਇਆਜਾਕਉਕਹਤਅਉਗੁ॥੨੭॥ਕਬੀਰਮਾਰੀਮਰਉਕੁਸੇਗਕੀਕਿਲੇ
 ਨਿਕਟਿਜੁਬੇਰਿ॥ਉਹਸੁਲੇਉਹਦੀਰੀਐਸਾਕਤਸੇਗਨਹੇਰਿ॥੨੮॥ਕਬੀਰਭਾਰਪਰਾਏ
 ਸਿਰਠਰੋਠਲਿਉਠਾਏਥਾਟਾ॥ਅਪਨੇਭਾਰਹਿਨਾਠੈਰਾਗੈਅਉਘਟਘਾਟਾ॥੨੯॥ਕਬੀ
 ਰਬਨਕੀਦਾਪਿਲਕਰੀਠਾਠੀਕਰੈਪੁਕਾਰਾ॥ਮਤਿਬਸਿਪਰਉਲਹਾਰਕੇਜਾਏਤੁਜੀਬਾਰਾ॥
 ੩੦॥ਕਬੀਰਏਕਮਰੀਤੇਦੁਇਮੁਏਦੁਇਮਰੀਤਹੁਚਾਰਿ॥ਚਾਰਿਮਰੀਤਹੁਹੁਮੁਏਚਾਰਿਪੁਰ

ਖੁਦੁ ਇਨਾਗਿ॥ ੨੧॥ ਕਬੀਰ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜਗਦੁ ਚਿਅ ਕਹੈ ਨ ਪਾਇ ਉਠੈ ਉਰੁ॥ ਜਿਨਿ ਹ
 ਰਿਕਾਨ ਮੁਨ ਦੇਤਿ ਉਕਹਾ ਭਲਾ ਦੁਨ ਅਉਗੁ॥ ੨੨॥ ਕਬੀਰ ਸੰਗਤਿ ਕਰੀ ਐਸਾ ਪਕੀ ਐ
 ਤਿਕਰੈ ਨਿਰਥਾਗੁ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਨ ਕੀ ਜੀ ਐ ਜਾਤੇ ਹੋਇ ਬਿਨਾਗੁ॥ ੨੩॥ ਕਬੀਰ ਜਗਮ
 ਹਿ ਦੇਤਿ ਉਜਾਨਿ ਕੈ ਜਗਮ ਹਿਰਹਿ ਉਸਮਾਇ॥ ਜਿਨ ਹਰਿਕਾਨ ਮੁਨ ਦੇਤਿ ਉਥਾ ਦੁਹਿਨੁ
 ਸੇ ਅਇ॥ ੨੪॥ ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਕਰੀ ਐਰਾਮ ਕੀ ਅਵਰੈ ਅਸਾਨਿ ਰਾਸਾ॥ ਨਰਕ ਪਹਿਤਿ ਮ
 ਨ ਦੀਜੈ ਹਰਿਨ ਅਉਦਾਸੁ॥ ੨੫॥ ਕਬੀਰ ਸਿਖ ਸਾਖਾ ਬਹੁ ਤੇ ਕੀਏ ਕੇ ਸੇ ਕੀਓ ਨ ਮੀਤਾ॥ ਨ
 ਲੇਖੇ ਹਰਿ ਮਿਲਨ ਕਉ ਬੀਧੈ ਅਟਕਿ ਉਠੀਤਾ॥ ੨੬॥ ਕਬੀਰ ਕਾਰਨ ਬਪਗ ਕਿਅ ਕਰੇ ਜ
 ਉਰਾ ਮੁਨ ਕਰੈ ਸਹਾਇ॥ ਜਿਹ ਜਿਹ ਤੁਲੀ ਪਗੁ ਪਰਉ ਸੇਈ ਮੁਹਿ ਮੁਹਿ ਜਾਇ॥ ੨੭॥ ਕਬੀ
 ਰ ਅਵਰ ਹਉ ਕਉ ਪਦੇ ਸਤੇ ਮੁਖ ਮੈ ਪਰਿ ਹੋਰੇਤਾ॥ ਰਾਸਿ ਧਿਰਾਨੀ ਰਾਖੇਤਾ ਧਿਆਏ ਰੁਕਾਏਤ
 ੨੮॥ ਕਬੀਰ ਸਾਧੂ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਰਹਉ ਜਉ ਕੀ ਝੂਸੀ ਖਾਉ॥ ਹੋਨ ਹਾਰੁ ਸੇ ਹੋਇ ਹੋ ਸਾਕਤ ਸੰਗਨ ਜਾ
 ਉ॥ ੨੯॥ ਕਬੀਰ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧਕੀ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਦੁਨ ਹੋਤਾ॥ ਸਾਕਤ ਕਰੀ ਕੀ ਬਰੀ ਪੈਏ ਹੋਇ ਨ ਬੇ
 ਤਾ॥ ੧੦੦॥ ਕਬੀਰ ਮਨ ਮੂਡਿ ਆਨਹੀ ਕੇ ਸਮੰਤੁ ਏਕੀ ਏਕੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀ ਆਸੇ ਮੁਆ ਮੁੰਤੁ ਮੰਤੁ
 ਅਜਾਇ॥ ੧੦੧॥ ਕਬੀਰ ਰਾਮੁਨ ਦੇ ਠੀ ਐ ਤਨੁ ਪਨੁ ਜਾਇ ਤਜਾਉ॥ ਨਰਨ ਕਮਲ ਨਿਤੁ
 ਬੋਧਿ ਆਰਾਮ ਹਿਨਾ ਮਿਸਮਾਉ॥ ੧੦੨॥ ਕਬੀਰ ਜੇ ਹਮ ਜੀਤ ਬਜਾਵੇ ਤੇਟਿ ਗਈ ਸਭ
 ਤਾਰਾ॥ ਜੀਤ ਬਿਨਾ ਰਾਕਿ ਆਕਰੈ ਨ ਲੇਖ ਜਾਵਨ ਹਾਰਾ॥ ੧੦੩॥ ਕਬੀਰ ਆਇ ਮੁਤੁ ਉਤਿ
 ਹਗੁਰੂ ਕੀ ਜਾਤੇ ਭਰਮੁਨ ਜਾਇ॥ ਆਪਤੁ ਬੇਰਹੁ ਭੇਦ ਮਹਿ ਦੇਲੇ ਦੇਏ ਬਿਹਾਇ॥ ੧੦੪॥
 ਕਬੀਰ ਜੇ ਤੇ ਪਾਪ ਕੀਏ ਰਾਖੇ ਤਲੈ ਦੁਰਾਇ॥ ਪਰਗਟ ਭਏ ਨਿਪਾਨੁ ਸਭੁ ਜਬ ਪੁਛੇ ਪਰਮਾ
 ਇ॥ ੧੦੫॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿਕਾ ਸਿਮਰਨ ਛੁਡਿ ਕੈ ਪਾਲਿ ਉਬਹੁਤ ਕੁਟਿਥਾ॥ ਪਿਪਾਕਰ ਤਾਰਹਿ
 ਗਇ ਆਕਾਈ ਰਹਿ ਆਨ ਬਿਪਾ॥ ੧੦੬॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿਕਾ ਸਿਮਰਨ ਛੁਡਿ ਕੈ ਰਾਤਿ ਜਗਾ
 ਦੁਨ ਜਾਇ॥ ਸਰਪ ਨਿਹੋਇ ਕੈ ਅਉਤਰੈ ਜਾਏ ਆਪੁ ਨੇਕਾਇ॥ ੧੦੭॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿਕਾ
 ਸਿਮਰਨ ਛੁਡਿ ਕੈ ਅਹੋਈ ਰਾਖੇ ਨਾਗਿ॥ ਗਦਹੀ ਹੋਇ ਕੈ ਅਉਤਰੈ ਭਾਰ ਸਹੈ ਮਨ ਨਾਰਿ

॥੧੦੨॥ ਕਬੀਰ ਚ ਤੁਰਾਈ ਅਤਿ ਘਨੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ਮਾਹਿ। ਸੁਗੰਧਿ ਪਰਿ ਖੇਲਿ ਨਗਿਰੈ
 ਤਠਾ ਹਰਨਾਹਿ। ੧੦੩॥ ਕਬੀਰ ਸੇਈ ਮੁਖ ਧੰਨੁ ਹੈ ਜਾ ਖਾਖਰੀ ਐਰਾ ਆਇ ਹੀ ਕਿਸ ਕੀ ਬਾਪੁ
 ਗੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਇ ਗੋਗ੍ਰਾਮ। ੧੧੦॥ ਕਬੀਰ ਸੇਈ ਕੁਲ ਭਈ ਜਾ ਕਲ ਹਰਿ ਕੋ ਦਸਾ। ਜਿਹ ਕੁਲ ਦਾ
 ਸਨ ਉਧੈ ਸੇ ਕੁਲ ਦੁਕ ਪਲਾਸਾ। ੧੧੧॥ ਕਬੀਰ ਹੋ ਗਇ ਬਾਹਨ ਸਘਨ ਘਨ ਲਾਖ ਪਜਾਠਿ
 ਹਰਾਹਿ। ਇਸੁ ਖਤੇ ਭਿਖ ਆਭੁਲੀ ਜਿਉ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਿਨ ਜਾਹਿ। ੧੧੨॥ ਕਬੀਰ ਸਭ
 ਜਗ ਹਉ ਠਿਠਿ ਰਿਉ ਮੀਨ ਲਕੀ ਪਦ ਚੁਠਾਇ। ਕਈ ਕਾਹੁ ਕੇ ਨਹੀ ਸਭੁ ਦੇਖੀ ਕੀ ਕੇ ਬਜਾਇ। ੧੧੩
 ॥ ਮਾਰਗ ਮੇਠੀ ਥੀ ਪਰੇ ਅੰਧਾ ਨਿਕਸਿਉ ਆਇ। ਜੇ ਤਿਥਿ ਨਾ ਜਗਦੀਸ ਕੀ ਜਗਤ ਉਲਘੇ
 ਏ। ੧੧੪॥ ਬੁਝਾ ਬਿਪ੍ਰਕ ਬੀਰ ਕਾ ਉਪਜਿਉ ਪੁਤ੍ਰ ਕਮਾਲ। ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਛਾਡਿ ਕੇ ਘਰਿ
 ਲੈ ਆਇ ਆਮਾਲ। ੧੧੫॥ ਕਬੀਰ ਸਾਧੁ ਕੇ ਮਿਲੇ ਨਾਈ ਐਸਾ ਬਿਨ ਲੀਜੈ ਕੇਇ। ਪਾਛੈ
 ਪਾਉ ਨਦੀ ਜੀ ਐ ਆਗੈ ਸੁਹੇਇ। ੧੧੬॥ ਕਬੀਰ ਜਗ ਬਾਪਿਉ ਜਿਹ ਜੇ ਦੁਰੀਤਿ ਹਮਤ ਬਿਪ
 ਹੁਕ ਬੀਗਾ ਜੈ ਹਰਿ ਆਟੈ ਲਨ ਜਿਉ ਸਨੈ ਸਮਾਨ ਸਰੀਗ। ੧੧੭॥ ਕਬੀਰ ਹੋ ਸੁਉ ਠਿਉ ਤਨੁ ਗਾ
 ਠਿਉ ਮੇਰੀ ਸੈਨਾਗ। ਅਜ ਹੁਜ ਉਨ ਛੋਡੀ ਨੈਨਾਗ। ੧੧੮॥ ਕਬੀਰ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰੈ ਤੁਕ ਉਧ
 ਵਨ ਸਨ ਉਤ ਅਨਉ। ਬੈਨ ਉਠ ਰਉ ਤ ਅਨ ਮਜੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦ ਠਉ। ੧੧੯॥ ਕਬੀਰ
 ਰੁਸ ਰਗ ਨਰ ਕਤੇ ਮੈਰ ਹਿਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਮਊ ਜਮ ਹਿਰ ਹਉ ਅਤਿ ਅ
 ਰੁ ਆਇ। ੧੨੦॥ ਕਬੀਰ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਮਊ ਜਕੈ ਕਹਿ ਕੈ ਸੇਉ ਨਾਨੁ ਪਕਹਿ ਬੇਕਉ ਸੇਰਾ
 ਨਹੀ ਦੇਖਾਹੀ ਪਰਵਾਨ। ੧੨੧॥ ਕਬੀਰ ਦੇਖਿ ਕੋ ਕਿਹ ਹਉ ਕਹੇ ਨ ਕੋ ਪਤੀ ਆਇ। ਹਰਿ ਜੈ ਸਾ
 ਤੈ ਸਾਉ ਹੀ ਹਉ ਹੁਮਿ ਗੁਨ ਗਾਇ। ੧੨੨॥ ਕਬੀਰ ਤੁਗੈ ਨਿਤ ਰੈ ਢੀ ਚੁਗੈ ਚੁਗਿ ਚੁਗਿ ਨਿਤ
 ਰੇ। ਜੈ ਸੇ ਬਠ ਰਹਿ ਕੈ ਜਮ ਨ ਆਇ ਆਮ ਮਤ ਰੇ। ੧੨੩॥ ਕਬੀਰ ਅੰਧ ਘਨ ਹਰੁ ਛਾਇ
 ਆਬਰਖ ਚੁਰੇ ਸਰਤ ਲੁਗਾ। ਚਾੜਿ ਕਜਿਉ ਨਿਸਿ ਬੀਛੁ ਰੈ ਆਇ ਮਿਲੈ ਪਰਕਾਤਿ ਰਸ ਤਰੇ
 ਤਿਨ ਕੈ ਕਉ ਨ ਹਵਾਲ। ੧੨੪॥ ਕਬੀਰ ਚਕਰੀ ਜਿਉ ਨਿਸਿ ਬੀਛੁ ਰੈ ਆਇ ਮਿਲੈ ਪਰਕਾ
 ਤਿ। ਜੈ ਨਰ ਬਿਛੁਰੈ ਰਾਮ ਸਿਉ ਨਾਨਿ ਮਿਲੇ ਨਰਾਤਿ। ੧੨੫॥ ਕਬੀਰ ਰੈਨਾਇ ਰਬਿਛੁ

ਰਿਆਰੁਹੇ ਸਿਖਮਧੁਗਿ। ਨਿਵਲਨੇ ਵਲਧਾਹੁ ਹੀ ਦੇ ਸਹਿਉ ਗਉਤ ਸੁਗ। ੧੨੬॥ ਕਥੀਰਸੁਤਾ
 ਕਿਆਕਰਹਿ ਜਾਗੁਰੇਇ ਭੈਦੁਖਾ। ਨਾਕਾਥਾਸਾਗੇਰਮਹਿ ਸੇਵਿਦੁ ਸੈਦੈ ਸੁਖਾ। ੧੨੭॥ ਕਥੀ
 ਰਸੁਤਾ ਕਿਆਕਰਹਿ ਉਠਿ ਬਿਨਜਪਹਿ ਮੁਰਾਰਿ। ਇਕਦਿਨ ਸੇਵਨਹੋਇ ਗੋਲਗੋਬੰਦੁਖ
 ਸਾਗਿ। ੧੨੮॥ ਕਥੀਰਸੁਤਾ ਕਿਆਕਰਹਿ ਥੈਠਾਰਹ ਅਰੁਜਾਗੁ। ਨਾਕੇ ਸੇਗਤੇ ਥੀਛੁਰਾ
 ਹੀਕੇ ਸੇਗਲਗੁ। ੧੨੯॥ ਕਥੀਰਸੇਤਕੀ ਗੋਲਨਦੇ ਛੁਡੀ ਮੈਮਾਰਗਿ ਲਕਾਜਾਉ। ਪੇਖਤ
 ਹੀਪੁਨੀਤਹੋਇ ਭੇਦਤਜਪੀ ਮੈਨਉ। ੧੩੦॥ ਕਥੀਰਸਾਕਤ ਸੇਗਨਕੀਜੀ ਮੈਦਰਹਿਜ
 ਟੀਮੈਭਾਗਿ। ਥਾਸਨਕਰੇਪਰਸੀ ਮੈਤਉ ਵਿਛੁਲਗੋਦਾਗੁ। ੧੩੧॥ ਕਥੀਰਗਮਨਦੇਤਿ
 ਉਜਰਾਪਤੁਨਿਉਆਇ। ਲਾਗੀ ਮੈਦਰਦੁਆਰਤੇ ਅਥਕਿਆਥਨਿਦਾਇ। ੧੩੨॥
 ਕਥੀਰਕਾਰਨੁ ਸੇਭਇਉ ਜੇਕੀਨਿਕਰਤਾਰ। ਤਿਸੁ ਬਿਨੁਦੁਸਰਕੇਨਹੀਏਕੈ ਸਿਰਜਨ
 ਹਾਰੁ। ੧੩੩॥ ਕਥੀਰਠਲਲਗੀ ਠਲਨਿਪਾਕਨਿਲਗੇ ਮੀਧਾ। ਜਾਇਪਤੁਨਹਿਖਸਮਕ
 ਉਜਿਉਬੀਨਖਾਹੀਕੀਥਾ। ੧੩੪॥ ਕਥੀਰਠਕੁਰਪੁਜਹਿ ਮੈਲਿਲੇਮਨਹਰਤੀਰਥਨਾ
 ਹਿ। ਨੇਖਾਨੀਥੇਸੂਗਪਰਿਭੁਲੇਭਟਕਾਥੀਗਿ। ੧੩੫॥ ਕਥੀਰਪਾਹਨਪਰਮੇਸੁਰਕੀ
 ਆਪੁਜੈਸਭਸੇਸਾਰੁ। ਇਸੁਭਰਵਸੇਜੇਰਹੇਬੁਠੇਕਾਲੀਪਾਗੀ। ੧੩੬॥ ਕਥੀਰਕਾ
 ਗਨਕੀਉਥਗੀਮਸੁਕੀਕਰਮਕਪਾਟਾ। ਪਾਹਨਥੀਗੀਧਿਰਥਮੀਪੰਡਿਤਪਾਤ੍ਰੀਥਾਟਾ। ੧
 ੩੭॥ ਕਥੀਰਕਾਲਿਕਰੰਤਾਅਥਹਿਕਰੁਅਥਕਰਤਾਸੁਇਤਲਾ। ਪਾਛੈਕੁਛੁਹੋਨਇ
 ਗਜੈਸਿਰਪਰਆਵੈਕਾਲਾ। ੧੩੮॥ ਕਥੀਰਮੈਸਾਜੈਤੁਏਕਰੇਖਿਆਜੈਸੀਪੈਦਿਲਖ
 ਨੀਸੈਠਲਬਹੁਗਨਮਤਿਹੀਨਾਪਾਕੁ। ੧੩੯॥ ਕਥੀਰਮੇਗੀਬੁਧਿਕਉਜਨਮੁਨਕਰੇਤਿ
 ਸੁਕਰੁਜਿਨਿਇਹੁਜਮੁਆਸਿਰਜਿਅਸੁਜਪਿਆਪਰਦਿਦਗਾਰ। ੧੪੦॥ ਕਥੀਰਕਸਤੁ
 ਗੀਭਇਆਛੁਵਹਭੁਏਸਭਦਾਸਾ। ਜਿਉਜਿਉਭੁਗਤਿਕਥੀਰਕੀਤਿਉਤਿਉਗਮੁਨਿਦਾਸਾ।
 ੧੪੧॥ ਕਥੀਰਗਹਰਾਨਿਪਹਿਉਕੁਟੇਥਕੈਕਾਟੇਰਹਿਗਇਉਰਾਮਾ। ਆਇਪੇਰਪਰੰਗਾਇਕੇ
 ਥੀਨਹਿਪੁਮਾਧਮੁ। ੧੪੨॥ ਕਥੀਰਸਾਕਤਤੇਸੁਕਰੁਕਲਰਾਥੈਆਛੁਗਾਉ। ਉਹੁਸਾਕਤ

ਬਖੁਰਮਰੀਗਿਅਕੈਇਨਲੈਹੇਨਾਉ॥ ੧੪੩॥ ਕਬੀਰਕਉਡੀਕਉਡੀਜੈਰਿਕੈਜੈਰੇਲਖਕਰੇਰਿ
 ॥ ਨਲਤੀਬਾਰਨਕਛੁਮਿਲਿਓਲਈਲਘੇਟੀਤੋਰਿ॥ ੧੪੪॥ ਕਬੀਰਬੈਸਨੇਹੁਆਤਕਿਆ
 ਭਇਆਮਾਲਮੇਲੀਠਾਗਿ॥ ਬਹਰਿਕੈਠਨਬਾਰਹਾਤੀਤਰਿਭੁਗੀਭੰਗਾਰ॥ ੧੪੫॥ ਕਬੀਰੋ
 ਰਾਉਇਹੁਧਾਟਕਾਤਜਿਮਨਕਾਅਭਿਮਾਨ॥ ਐਸਾਕੋਈਦਾਸੁਹੋਇਤਾਹਿਮਿਲੇਭੁਗਵਾਨ॥
 ੧੪੬॥ ਕਬੀਰੋਰਾਹੁਆਤਕਿਆਭਇਆਨਪੀਥੀਕਉਦੁਖਦੇਇ॥ ਐਸਾਤੇਰਾਦਾਸੁਹੋਜਿ
 ਉਪਰਨੀਮਹਿਖੇਗਿ॥ ੧੪੭॥ ਕਬੀਰਰਖੇਹੁਏਤਉਕਿਆਭਇਆਜੈਉਤਿਲਗੈਮੀਗ॥
 ਹਰਿਜਨਐਸਾਠਾਹੀਐਜੈਪਾਨੀਸਰਬੰਗ॥ ੧੪੮॥ ਕਬੀਰਪਾਨੀਹੁਆਤਕਿਆਭਇਆ
 ਸੀਰਤਾਤੋਹੋਇ॥ ਹਰਿਜਨਐਸਾਠਾਹੀਐਜੈਸਾਹਰਿਹੀਹੋਇ॥ ੧੪੯॥ ਉਤਰੁਵਨਕਨਕਾ
 ਮਨੀਸਿਖਹਿਪਜਾਠਹਰਾਇ॥ ਤਾਤੇਭੁਲੀਮਪੁਕਰੀਸਿਤਸਿਗਿਗੁਨਗਾਇ॥ ੧੫੦॥ ਕਬੀ
 ਰਪਾਟਨਤੇਉਜਰਭੁਲਾਰਾਮਭੁਗਤਿਜਿਹਠਾਇ॥ ਰਾਮਸੇਨੇਹੀਬਾਰਹਾਜਮਪੁਰਿਸੇਰੇਰੁ
 ਇ॥ ੧੫੧॥ ਕਬੀਰਗੰਗਜਮੁਨਕੇਅੰਤਰੇਸਹਜੁਸੁਨਕੇਘਾਟਾ॥ ਤਹਾਕਬੀਰੋਮਟਕੀਆਖੇ
 ਜਤਮਨਿਜਨਘਾਟਾ॥ ੧੫੨॥ ਕਬੀਰਜੈਸੀਉਪਜੀਪੋਨੂਤੇਜਉਤੈਸੀਨਿਬਹੈਉਤ੍ਰਿ॥ ਹੀ
 ਰਕਿਸਕਾਥਾਪੁਰਾਪੁਜਹਿਨਰਤਨਕਰੇਨ੍ਰਿ॥ ੧੫੩॥ ਕਬੀਰਾਏਕੁਅਠਿੰਭੁਦੇਖਿਉਹੀਰ
 ਹਾਟਥਿਕਾਇ॥ ਬਨਜਨਹਾਰੇਥਾਹਰਾਕਉਡੀਬਦਲੈਜਾਇ॥ ੧੫੪॥ ਕਬੀਰਾਜਹਾਗਿਆ
 ਨੁਤਹਪਰਮਹੈਨਹਾਝੁਠਤਹਪਾਪਾਜਹਾਲੇਕੁਤਹਕਾਲਹੈਜਹਾਖਿਮਾਤਹਆਪਿ॥ ੧੫੫॥
 ॥ ਕਬੀਰਮਾਇਆਤੰਜੀਤਕਿਆਭਇਆਜਉਮਨਤਜਿਮਾਨਹੀਜਾਇ॥ ਮਨੁਮਨੀਮੁਨਿ
 ਵਰਗਲੇਮਾਨੁਸਭੈਕਉਖਾਇ॥ ੧੫੬॥ ਕਬੀਰਾਸਾਨਸਤਿਗੁਰਮੈਮਿਲਿਆਸਬਦੁਜੁ
 ਥਾਹਿਆਏਕਾ॥ ਲਗਤਹੀਭੁਇਮਿਲਿਗਇਆਪਰਿਆਕਲੇਜੈਛੋਕਾ॥ ੧੫੭॥ ਕਬੀ
 ਰਸਾਨਸਤਿਗੁਰਕਿਆਕਰੈਜਿਓਸਿਖਅਹਿਭੁਕਾ॥ ਅੰਧੇਏਕਨਲਾਗਈਜਿਉਥਾਸਬ
 ਜਾਈਐਛੋਕਾ॥ ੧੫੮॥ ਕਬੀਰਹੈਗੋਬਾਹਨਸੰਘਨਘਨਛੁਪਤੀਕੀਨਾਗਿ॥ ਤਾਸੁਪਟੈ
 ਤਰਨਾਮੁੰਜੀਹਰਿਜਨਕੀਪਨਿਹਾਰਿ॥ ੧੫੯॥ ਕਬੀਰਨਿਪਨਗੀਕਉਹਰਿਦੇਗੀ
 ਕਉਮਾਨੁ॥ ਉਹਮੀਗਸਵਰੈਖਿਖੈਨਿੰਦੇਐਕਉਕਉਉਹਸਿਮਰੇਹਰਿਨਮੁ॥ ੧੬੦॥

ਕਬੀਰ ਬੁਨੀਖਾਈ ਬਿਤਿ ਕੁਈ ਸਤਿਗੁਰ ਬੰਧੀ ਧੀਗਾ ਕਬੀਰ ਹੀਰਾ ਬੰਨਿ ਜਿਅ ਆਨ ਸਰੋਵਰ
 ਤੀਰਾ ॥ ੧੬੧ ॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਹੀਰਾ ਜਨ ਜਿਉ ਹਰੀ ਲਕੋ ਮਾਠੈ ਹਟਾ ॥ ਜਬ ਹੀ ਪਾਈ ਅਹਿ ਪਾਰ
 ਖੁਤ ਬਹੀਰ ਨ ਕੀਸਾਟਾ ॥ ੧੬੨ ॥ ਕਬੀਰ ਕਮ ਪਰੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀ ਐ ਐ ਸਾ ਸਿਮਰੁ ਨਿਤੁ ॥ ਅ
 ਮਰਾ ਪੁਰ ਬਾਸ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਗਇਆ ਬਹੈ ਰੈ ਬਿਤੁ ॥ ੧੬੩ ॥ ਕਬੀਰ ਸੇਵਾ ਕਉ ਦੁਇ ਤੁਲੇ
 ਏਕ ਸੇਤ ਇਕ ਰਾਮ ॥ ਰਾਮ ਜਨਤਾ ਮਕਤਿ ਕੋ ਸੇਤੁ ਜਪਾਵੈ ਨਾਮ ॥ ੧੬੪ ॥ ਕਬੀਰ ਜਿਹ ਮਾਰ
 ਗਿ ਪੰਤਿ ਤਗਏ ਪਾਛੈ ਪਰੀ ਬਹੀਰਾ ॥ ਇਕ ਅਵਧ ਘਟ ਘਟ ਰੋਮ ਕੀ ਤਿਹ ਨਹਿ ਰਹਿਉ ਕਬੀ
 ਰਾ ॥ ੧੬੫ ॥ ਕਬੀਰ ਦੁਨੀਆ ਕੋ ਦੇਖੇ ਮੁਆਲਾ ਹਕੁਲ ਕੀ ਕਾਨਤਾ ॥ ਤਬ ਕੁਲ ਕਿਸ ਕਾ
 ਲਜ ਸੀ ਜਬ ਲੇਖਹੁ ਹਿਮ ਸਾਨਿ ॥ ੧੬੬ ॥ ਕਬੀਰ ਤੁਬਹਿ ਰੋਬਾ ਪਰੇ ਬਹੁਲ ਗਨ ਕੀ ਕਾਨਿ
 ਪਾਰੇ ਸੀ ਕੇ ਜਹੁ ਆਤਮਾ ਪਨੇ ਭੀ ਜਾਨ ॥ ੧੬੭ ॥ ਕਬੀਰ ਭੁਲੀ ਮੁਕਰੀ ਨਾ ਬਿਧਿ ਕੇ ਨ
 ਜਾ ॥ ਨਾਵਾ ਕਾਹੁ ਕੇ ਨਹੀ ਬਤਾਵੈ ਸਬ ਤੁੰਡਾ ॥ ੧੬੮ ॥ ਕਬੀਰ ਦਵੈ ਦਵੈ ਨਹੈ ਤਹੈ ਨਿਰਦਾ
 ਵੈ ਰਹੈ ਨਿਸੇਕਾ ॥ ਜੇਨ ਨਹਿ ਰਦਾਵੈ ਰਹੈ ਸੇ ਗਨੈ ਇੰਦੁ ਸੇ ਕਰੈ ਕਾ ॥ ੧੬੯ ॥ ਕਬੀਰ ਪਾਲਿ ਸੁਮੁਹਾ
 ਸਰਵਾਰ ਭਗਾਪੀ ਨ ਸੋ ਕੋ ਕੋਈ ਨੀਗਾ ॥ ਭਾਗ ਬਤੈ ਤੇ ਪਾਇਉ ਤੈ ਭੁਰਿ ਭੁਰਿ ਪੀਉ ਕਬੀਰਾ ॥ ੧੭੦
 ॥ ਕਬੀਰ ਪਰ ਭੁਤੇ ਤਰੇ ਖਿਸਹਿ ਤਿਉ ਇਹ ਖਿਸੇ ਸੀਰੀਗਾ ॥ ਇੰਦੁ ਇਅਖਰ ਨਾ ਖਿਸਹਿ ਸੇਕਹਿ
 ਰਹਿਉ ਕਬੀਰਾ ॥ ੧੭੧ ॥ ਕਬੀਰ ਕੋ ਠੀਕਾਟਾ ਕੀ ਦਹ ਦਸਿ ਲਗੀ ਆਗਿ ॥ ਪੰਤਿ ਤਪੰਤਿ ਤਜ
 ਲਿਖੈ ਮਰਖ ਉਬਰੇ ਭਾਗਿ ॥ ੧੭੨ ॥ ਕਬੀਰ ਸੇਸਾ ਦੁਹਿ ਕਰੁ ਕਾਗਰ ਦੇਹ ਬਿਧਾਇ ॥ ਭਾਵ
 ਨ ਅਖਰੀ ਸੇਧਿ ਕੈ ਹਰਿ ਨਰਨੀ ਨਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ੧੭੩ ॥ ਕਬੀਰ ਸੇਤ ਨ ਦੁਹੈ ਸੇਤ ਟੀਜਉ
 ਕੋਟਿ ਕਮ ਕੇਲਹਿ ਆਸੇਤਾ ॥ ਮਲਿ ਆਗਰ ਭੰਯੋ ਗਮ ਕੇ ਚਿਤਿ ਸੀਤ ਲਤਾਨ ਤਜੈਤਾ ॥ ੧੭੪
 ॥ ਕਬੀਰ ਮਨ ਸੀਤ ਲਭਇਆ ਪਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ॥ ਜਿਨਿ ਜਨ ਆਲਜ ਗਜ ਰਿਆ
 ਸੁਜਨ ਕੇ ਉਦਕ ਸਮਾਨਿ ॥ ੧੭੫ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਰੀ ਸਿਰਜਨ ਹਾਰ ਕੀ ਜਾਨੈ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ॥ ਕੋਨ
 ਨੈ ਆਪਨ ਪਨੀ ਕੋ ਦਾਸੁ ਨੀਵਾਨਿ ਹੋਇ ॥ ੧੭੬ ॥ ਕਬੀਰ ਭੁਲੀ ਭਈ ਜੇ ਭੁਓ ਪਰਿ ਆਨਿ
 ਸਾਗਈ ਸਤ ਭੁਲਿ ॥ ਉਗਾਗਹਿ ਪਾਨੀ ਭੁਇਆਨਾ ਇਮਿਲਿਉ ਦੁਲਿ ਕੁਲਿ ॥ ੧੭੭ ॥ ਕ
 ਬੀਰਾ ਪੁਸਕੈ ਲਿਕੈ ਪਰੀ ਆਬਾ ਪੀਵੇਹਾ ॥ ਦਿਵਸਾਨਿ ਰਿਕੋ ਪੇਖਨ ਐਤਿ ਬਹਕੀ ਬੋਹਾ ॥

੧੦੨॥ ਕਬੀਰ ਸੁਰਜ ਨੇ ਵੇਖੈ ਏਥੇ ਭਈ ਸਭ ਦੇ ਹਾਗੁਰਗੇ ਬਿੰਦ ਕੇ ਬਿਨੁ ਮਿਲੇ ਪਲਟਿ ਭਈ
 ਸਭ ਖੋਗਾ॥ ੧੦੩॥ ਜਹ ਅਨੁਭਵਿ ਤੈ ਏਥੇ ਨਹੀ ਜਹ ਭਵਿ ਤਹ ਹਰਿ ਨਾਹਿ॥ ਕਹਿ ਉਕਬੀਰ ਬਿ
 ਠਾਰਿ ਕੈ ਸਿਤ ਸੁਨਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ॥ ੧੦੪॥ ਕਬੀਰ ਜਿਨ ਹੁ ਬਿਛੁੜਾਨਿ ਮਾਨਹੀ ਤਿਨ ਸੁਖ ਨੀ
 ਦ ਬਿਦਹਾਇ॥ ਹਮ ਹੁ ਜੁ ਬੁਝਾਨਾ ਪੁਰੀ ਪੁਰੀ ਬਲਾਇ॥ ੧੦੫॥ ਕਬੀਰ ਮਾਰੇ ਬਹੁ ਤੁ ਪੁਕਾਰਿ
 ਆਪੀਰੁ॥ ਪੁਕਾਰੈ ਅਉਰ ਲਗੀ ਏਟ ਮਰੀ ਮਕੀਰ ਹਿਉ ਕਬੀਰ ਠਉਗ॥ ੧੦੬॥ ਕਬੀਰ
 ਏਟ ਸੁਹੇਲੀ ਸੇਲ ਕੀ ਲਗਤ ਲੇਇ ਉਸਾਸਾ॥ ਏਟ ਸੁਹਾਰੈ ਸਬਦ ਕੀ ਰਸੁ ਗੁਰੁ ਮੈ ਦਾਸਾ॥
 ੧੦੭॥ ਕਬੀਰ ਮਲ ਮਨੁ ਰੇ ਕਿ ਅਰੁ ਰਹਿ ਸਾਈ ਨ ਬਹਰਾਏਇ॥ ਜਾ ਕਾਰਨ ਤੈ ਬਾਗ ਦੇਹਿ
 ਦਿਲ ਹੀਰੀ ਤਰਿ ਜੇਇ॥ ੧੦੮॥ ਸੇਖ ਸਬਰੀ ਬਾਹਰਾ ਕਿ ਅਹੁੜ ਕਾ ਬੈਠਾਇ॥ ਕਬੀ
 ਰ ਜਾ ਕੀ ਦਿਲ ਸਾਥਿ ਤਿਨ ਹੀ ਤਾ ਕਉ ਕਹਾ ਖੁਦਾਇ॥ ੧੦੯॥ ਕਬੀਰ ਅਲਹ ਕੀ ਕਰਿ ਬੈ
 ਰਗੀ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਜਾਇ॥ ਦਿਲ ਮਹਿ ਸਾਈ ਪਰ ਗਏ ਬੁਝੈ ਬਲੀ ਤੀ ਨਾਲਿ॥ ੧
 ੧੦॥ ਕਬੀਰ ਜੇਗੀ ਕੀ ਏਥੇ ਲਮੁਹੈ ਕਹਤਾ ਨਾਉ ਹਲਾਲ॥ ਦੁਹਤ ਰਿਲੀ ਖਾਮੀ ਕੀ ਐਤ ਬ
 ਹੇਇ ਗੋ ਕਵਨ ਹਵਾਲੁ॥ ੧੧੧॥ ਕਬੀਰ ਖੁਬ ਬਾਨ ਕੀ ਨਰੀ ਜਾਮਹਿ ਐ ਮ੍ਰਿਤ ਲੋਨਾ॥ ਹੋਰ
 ਰੋਟੀ ਕਾਰਨੇ ਗਾਲਾ ਕਟਾਵੈ ਕਉਨੁ॥ ੧੧੨॥ ਕਬੀਰ ਗੁਰ ਲਗਾਤ ਬਜਾਨੀ ਐ ਮਿਏ ਮੇਤਨੁ
 ॥ ਤਪਹ ਰਿਖ ਸੇਗਾ ਦੁਝੈ ਨਹੀ ਤਬ ਹਰਿ ਆਪੁ ਹਿਆਪੁ॥ ੧੧੩॥ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਕਹਨ ਮਹਿ
 ਬੇਦੁ ਹੈ ਤਾਮਹਿ ਏਕ ਬਿਚਾਰਾ॥ ਸੇਈ ਰਾਮ ਸੁਭੈ ਕਹਹਿ ਸੇਈ ਕਉ ਤਕਾਰਾ॥ ੧੧੪॥ ਕਬੀ
 ਰ ਰਾਮੋ ਰਾਮ ਕਰੁ ਕਹਿ ਬੇਮਹਿ ਬਿਬੇਕਾ॥ ਏਕ ਅਨੇਕ ਹਿਮਿਲਿ ਗਇ ਆਏ ਕਸਮਾਨਾ ਏਕ
 ॥ ੧੧੫॥ ਕਬੀਰ ਜਾ ਅਰਿ ਸਾਧਨ ਸੇਈ ਅਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਸੇਵਨਾਹਿ॥ ਤੇ ਅਰਿ ਮਰਹਟ ਸਾਰੈ
 ਭੁਤ ਬਸਹਿ ਤਿਨ ਮਾਹਿ॥ ੧੧੬॥ ਕਬੀਰ ਗੀਗਾਹੁ ਆਬਾਦੁ ਗੁਰੁ ਆਕਾਨਾ॥ ਪਾਵਹੁ ਤੇ ਪਿ
 ਗੁਲੁ ਭੁਇਆ ਮਹਿ ਆਸਤਿ ਗੁਰ ਬਾਨਾ॥ ੧੧੭॥ ਕਬੀਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਰ ਮੇਧਾਹਿ ਆਬਾ
 ਨੁ ਜੁਏ ਕਾ॥ ਲਗਤ ਹੀ ਭੁਇਗਿ ਰਿਪਰਿ ਆਪਰ ਕਰੇ ਜੇ ਛੇਕੁ॥ ੧੧੮॥ ਕਬੀਰ ਨਿਰਮ
 ਲੁ ਬੁਦੁ ਅਕਾਸ ਕੀ ਪਰਿਗਟੀ ਭੁਮਿ ਬਿਕਾਰਾ॥ ਬਿਨੁ ਸੇਗਾ ਤਿਏ ਉਮਾਨ ਦੀ ਏਗਾ ਏਬਾਏਛੁ

ਗ॥ ੧੫੫ ॥

॥ ਅਨਿਕਸਿਅਨੇਪਠਿਗ

ਏਨਾਨਿਰਦੇਹੀਜਾਇ॥ ੧੫੬ ॥ ਕਬੀਰਹਜਕਾਬੇਹਉਜਾਇਥਾਅਗੈਮਿਲਿਖੁਯਾਇ
॥ ਸੀਈਮਸ੍ਰਿਸਿਉਲਰਿਅਰਿਅਤੁਸ੍ਰੈਕਿਨਿਠਿਰਮਾਈਗਾਇ॥ ੧੫੭ ॥ ਕਬੀਰਹਜ
ਕਾਬੇਹਉਹਉਇਗਾਇਆਕੇਤੀਥਾਰਕਬੀਗ॥ ਸੀਈਮਸ੍ਰਿਮਹਿਕਿਅਖਤਾਮੁਖਹਬੇਲੇ
ਪੀਗ॥ ੧੫੮ ॥ ਕਬੀਰਅਜੁਮਾਰਹਿਜੇਰਕਰਿਕਹਤੇਹਹਿਜੁਲਾਲਾ॥ ਢਠਤਰਢਈ
ਜਬਕਾਢਿਹੈਹਉਇਗਾਕਉਨਹਵਾਲਾ॥ ੧੫੯ ॥ ਕਬੀਰਜੇਰਕੀਅਸੇਜਲਮੁਹੈਲੇਇ
ਜਬਾਬੁਖਾਇ॥ ਢਠਤਰਲੇਖਾਨੀਕਸੇਮਾਰਮੁਹੈਮੁਹਖਾਇ॥ ੨੦੦ ॥ ਕਬੀਰਲੇਖਾ
ਏਨਾਸੁਹੇਲੇਜਉਦਿਲਸਢੀਹਉਇ॥ ਉਸਸੇਢੇਈਥਾਨਮਹਿਪਲਨਪਕਰੈਕੋਇ॥ ੨੦
੧ ॥ ਕਬੀਰਪਰਤੀਅਰੁਆਕਾਸਮਹਿਦੋਇਤੁਕਬਰੀਆਬਧਾ॥ ਖਟਰਸਨਸਖਰੇ
ਅਰੁਢਉਰਾਸੀਹਸੇਧਾ॥ ੨੦੨ ॥ ਕਬੀਰਮੇਗਮੁਸ੍ਰਿਮਹਿਕਿਛੁਨਹੀਜੇਕਿਛੁਹੈਸੇਤੇਰਾ॥
ਤੇਰਾਤੁਕਉਸਉਪਤੇਕਿਆਲਗੈਮੇਰਾ॥ ੨੦੩ ॥ ਕਬੀਰਤੁੰਤੁਕਰਤਤੁੰਹੋਅਮੁਸ੍ਰਮਹਿ
ਗਹਾਨਹੈ॥ ਜਬਆਪਾਪਰਕਾਮਿਟਿਗਾਇਆਜਤਦੇਖਉਤੁੰਤੀ॥ ੨੦੪ ॥ ਕਬੀਰਬਿਕ
ਰਹਿਢਿਤਵਤੇਤੁਠੇਕਰਤੇਆਸਾ॥ ਮਨੇਰਬਕੋਇਨਪੁਰਿਉਚਾਲੇਉਠਿਨਿਰਾਸਾ॥ ੨੦੫
॥ ਕਬੀਰਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨਜੇਕਰੇਸੇਸੁਖੀਆਸੇਸਾਗਿ॥ ਏਤਉਤਕਹਿਨਤੋਲਈਜਿਸੁ
ਗਥੇਸਿਰਜਨਹਾਰਾ॥ ੨੦੬ ॥ ਕਬੀਰਘਾਣੀਪੀਨੂਤੇਸਤਿਗੁਰਲੀਏਛੁਡਾਇ॥ ਪਰਾਪੁ
ਰਬਲਿਕਾਵਨੀਪਰਘਟਹਉਇਆਇ॥ ੨੦੭ ॥ ਕਬੀਰਟਾਲੇਟੇਲੇਦਿਨਗਾਇਆਬਿ
ਆਜੁਬਢੇਤਉਜਾਇ॥ ਨਾਹਰਿਭੁਜਿਉਨਬਤੁਛਟਿਉਕਾਲਪਹੁੰਦਉਆਇ॥ ੨੦੮
॥ ਮਃ ॥ ੫ ॥ ਕਬੀਰਕੁਕਰਕਉਕਾਨਕਗੀਰਪਿਛੈਉਠਿਧਾਇ॥ ਕਰਮੀਸਤਿਗੁਰਪਾਇ
ਆਜਿਨਹਉਲੀਆਛੁਡਾਇ॥ ੨੦੯ ॥ ਮਃ ॥ ੫ ॥ ਕਬੀਰਪਰਤੀਸਾਧਕੀਤਸਕਰਬੈਸ
ਹਿਗਾਗਿ॥ ਪਰਤੀਭਾਰਿਨਬਿਆਪਈਉਨਕਉਲਾਹੁਲਾਹਿ॥ ੨੧੦ ॥ ਮਃ ॥ ੫ ॥ ਕਬੀ
ਰਕਾਵਲਕਾਰਨੇਤੁਖਕਉਮਹਲੀਲਾਇ॥ ਸੇਗਿਕਸੇਗੀਬੈਸਤੇਤਬਪੁਛੋਪਰਮਹਾਇ

ਬਾਦੁ ਬਿਬਾਦੁ॥ ੨੨੮॥ ਕਬੀਰ ਮੈ ਸਾਧੀ ਜੁ ਬੇਇ ਬਹਿਰ ਮਾਸ ਛਲੈ ਤਾ॥ ਸੀਤਲ ਦੁਇ ਮਾ
 ਗਹਿਰ ਗਲ ਪੀਖੀ ਕੇਲ ਕਰੈ ਤਾ॥ ੨੨੯॥ ਕਬੀਰ ਦਾਤਾ ਤਰੁ ਦੁਰੁ ਦੇਇ ਯਾ ਛਲੈ ਪਕਾਰੀ
 ਜੀਵੈ ਤਾ॥ ਪੰਥਾ ਛਲੈ ਦਿਸਾਵਰਾ ਬਿਰਖਾ ਸਫਲੁ ਛਲੈ ਤਾ॥ ੨੩੦॥ ਕਬੀਰ ਸਾਧੁ ਸੰਗ ਪਰ
 ਪਤੀਲਿ ਖਿਆਹੈ ਦਿਲਿ ਲਾਟਾ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥ ਪਾਈ ਮੈ ਠਾਕਨ ਅਵਧਾਟਾ॥ ੨
 ੩੧॥ ਕਬੀਰ ਦੇ ਕਪੜੀ ਆਪੀ ਆਪੀ ਆਪੀ ਹੁਤੇ ਅਧਾ॥ ਭੁਗਤਨ ਸੇਤੀ ਗੋਸਟੀ ਜੋ ਕੀਨ ਸੇ
 ਲਾਭਾ॥ ੨੩੨॥ ਕਬੀਰ ਭੰਗੁ ਮਾਛੁ ਲੀਸੁ ਰਾਪਾ ਨਿਜੇ ਜੇ ਪਾਨੀ ਖਾਹਿ॥ ਤੀਰਥ ਦੁਰਤਨ ਮ
 ਸਕੈ ਰਸਾਤਲ ਜਾਹਿ॥ ੨੩੩॥ ਨੀਚੇ ਲੈ ਦਿਨ ਕਹਿਰਹਿ ਉਲੇਸਾ ਜਨ ਪਟਿ ਮਾਹਿ॥ ਸ
 ਭਰਸੇ ਲਉ ਪੀਅਸ ਉਕਿਸੀ ਖਲਾਵਉ ਨਾਹਿ॥ ੨੩੪॥ ਆਠ ਜਾਮਰ ਉਸਠਿ ਆਪੀ
 ਤੁਅਨਿਰਖਤ ਰਹੈ ਜੀਉ॥ ਨੀਚੇ ਲੈ ਦਿਨ ਕਿਉ ਕਰਉ ਸਭੁ ਘਟ ਦੇਖਉ ਪੀਉ॥ ੨੩੫॥ ਸੁ
 ਨ ਸਖੀ ਪੀਅਸ ਮਹਿ ਜੀਉ ਬਸੈ ਜੀਅ ਮਹਿ ਬਸੈ ਕਿਉ ਪੀਉ॥ ਜੀਉ ਪੀਉ ਬਖਿਉ ਨਹੀ ਘਟ
 ਮਹਿ ਜੀਉ ਕਿਉ ਪੀਉ॥ ੨੩੬॥ ਕਬੀਰ ਬਾਮਨੁ ਗੁਰੁ ਹੋ ਜਗਤ ਕਾ ਭੁਗਤਨ ਕਾ ਗਰਨਾਹਿ॥
 ਅਰਥਿ ਉਰਥਿ ਉਕੈ ਪਠਿ ਮੁਆਰਾ ਹੁ ਬੇਨਹੁ ਮਾਹਿ॥ ੨੩੭॥ ਹਰਿ ਹੋਖੀ ਤੁਰੇ ਮਹਿ ਬਿ
 ਖਰੀ ਗਾਈ ਨਿਨ ਜਾਇ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੁਰੁ ਭਲੀ ਬੁਝਈ ਕੀਟੀ ਹੋਇ ਕੈ ਖਾਇ॥ ੨੩੮
 ॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਤਹਿ ਸਾਧ ਪਿਰੀ ਮਕੀਸੀ ਸੁਕਾਟਿ ਕਰਿ ਗੋਇ॥ ਖੇਤ ਖੇਤ ਹਾਲ ਕਰਿ ਜੋ ਕਿ
 ਛੋਹੈ ਤਹੋਇ॥ ੨੩੯॥ ਕਬੀਰ ਨਿਉ ਤਹਿ ਸਾਧ ਪਿਰੀ ਕੀ ਪਾਕੈ ਸੇਤੀ ਖੋਲਾ॥ ਕਾਠੀ
 ਸਗਮਿਉ ਪੇਲਿ ਕੈ ਨਾਖਲਿ ਭਈ ਨ ਤੇਲਾ॥ ੨੪੦॥ ਚੁਛੁਤੈ ਤੁਲਹਿ ਮੈ ਪਗਤਿ ਅਰ
 ਠੀਨ ਤਨਾਹੀ ਸੇਤਾ॥ ਕਹਿਨਾ ਮਾਕਿਉ ਪਾਈ ਮੈ ਧਿਨ ਭਗਤ ਹੁ ਭਗਵੰਤਾ॥ ੨੪੧॥ ਹਰਿ
 ਸੇਹੀ ਗਾਛੁ ਡਿਕੈ ਕਰਹਿ ਅਨਕੀ ਅਸਾ॥ ਤੇਨ ਰਹੈ ਜਕ ਜਾਗੈ ਸਤਿ ਭਾਖੈ ਰਵਿ ਦਾਸਾ॥ ੨
 ੪੨॥ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਤਪਰ ਮੁਕਰਨਾਹੀ ਤਕਰ ਬੈਰਾਗਾ॥ ਬੈਰਾਗੀ ਬੈਧਨ ਕ
 ਰੈ ਤਕੈ ਬੈਧੁ ਅਭਾਗਾ॥ ੨੪੩॥ ॥ ਸਲੋਕ ਸੇਖ ਛਰੀ ਨ ਜੀਕੈ॥ ॥
 ੧ ਓਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਜਿਤੁ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪਨ ਵਰੀ ਸਾਹੇ ਲਏ ਲਿਖਾਇ ॥ ਮਲਕੁ ਨਿਕੈ ਨੀਸਨੀ ਦਮੁ ਹਰੇ ਖਾਲੇ ਆ
 ਏ ॥ ਜਿੰਦੁ ਨਿਮਾਣੀ ਕਰੀ ਐਹੁ ਛਕੁ ਕਰਕਾਇ ॥ ਸਾਹੇ ਲਿਖੇ ਨਚਲਨੀ ਜਿੰਦੁ ਕੈ ਸਮਝਾਇ ॥
 ਜਿੰਦੁ ਦੁਹੁ ਵੀ ਮਰੈ ਦੁਹੁ ਲੈ ਨਾ ਸੀ ਪਰਣਾਇ ॥ ਆਪਣੀ ਹਥੀ ਜੇ ਲਿਖੇ ਕੈ ਗਲਿ ਲਗੇ ਪਾਇ ॥
 ਵਾਲਹੁ ਨਿਕੀ ਪਰਸਲਾਤ ਕੈ ਨੀਨ ਸੁਨੀ ਆਇ ॥ ਛਰੀ ਦਕਿਰੀ ਪਵੈ ਦੀਈ ਖਰਾਨ ਆਪੁ ਮੁਹ
 ਏ ॥ ੧ ॥ ਛਰੀ ਦਰਦਰਦੇ ਸੀ ਗਾਖਰੀ ਚਲਾ ਦੁਨੀ ਆਭਾਤਿ ॥ ਬੈਨਿਉ ਠਾਈ ਪੈਲ ਦੀ ਕਿ
 ਬੈਵੈ ਭਾਖਾਤਿ ॥ ੨ ॥ ਕਿਸੁ ਨ ਬੁਝੈ ਕਿਸੁ ਨ ਸੁਝੈ ਦੁਨੀ ਆਗੁ ਤੀਭਾਹਿ ॥ ਸੀਈ ਮਰੈ ਟੇਗ ਕੇ
 ਤਾਨਾ ਹੀਤ ਤੇ ਭੀ ਦਸੀ ਆਹਿ ॥ ੩ ॥ ਛਰੀ ਦਯੋ ਨਾਤਿ ਲਖੇ ਰੂਹੇ ਸੁਮਲਿ ਬੁਕੁ ਭਗੀ ॥ ਜੇਨਾ
 ਨਾਨਾ ਸਹੁ ਨ ਚੁਕਾਤਾ ਬੈਰਾਮਾਨ ਕਰੀ ॥ ੪ ॥ ਜੇਨਾ ਨਾਲ ਰੂਹਿ ਨਾ ਪੀਠੀ ਪਾਈ ਗੀਰਿ ॥ ਤੇ
 ਜੇਵਡੁ ਮੈਨਾ ਹਿਕੇ ਸਭੁ ਜਗੁ ਭਿਠਾ ਹੋਇ ॥ ੫ ॥ ਛਰੀ ਦਯੋ ਤੇ ਅਕਲਿ ਲਤੀ ਛਕਾਲੀ ਲਿ
 ਖਨ ਲੇਖਾ ॥ ਆਪੁ ਨ ਗੀ ਗੀਰੀ ਵਾਨ ਮਹਿ ਸਿਰੁ ਨੀਵਾ ਕਰਿ ਦੇਖਾ ॥ ੬ ॥ ਛਰੀ ਜੋ ਤੇ ਮਾਗਨਿ ਮੁ
 ਕੀ ਆਤਿ ਨਾਨ ਮਰੇ ਘੁੰਮਿ ॥ ਆਪਨੇ ਪੈਰਿ ਜਾਈ ਐ ਪੈਰ ਤਿਨ ਦੇ ਚੁੰਮਿ ॥ ੭ ॥ ਛਰੀ ਦਯੋ ਤੇ
 ਉਬੈਟ ਨਵੇਲਾ ਤੇਰਤਾ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ॥ ਮਿਰਗ ਸਦਾਈ ਨੀ ਹਿਜਾ ਭੁਗਿ ਆਤਾ ਲਦਿਆ ॥ ੮ ॥
 ਦੇਖ ਛਰੀ ਦਯੋ ਭੀ ਆਦਾ ਰੀ ਹੋਈ ਭੁਗੇ ॥ ਅਗਹੇ ਨਾਇ ਆਪਿ ਛੁਰਹਿ ਆਦੁਰਿ ॥ ੯ ॥
 ਖੁਛਰੀ ਦਯੋ ਜਿ ਥਿਆ ਸਕਰਹੋਈ ਦਿਸਾ ॥ ਸਾਈ ਬਾਝੁ ਆਪਨੇ ਦੇਵ ਨ ਕਰੀ ਐ ਕਿਸਾ ॥ ੧੦ ॥
 ॥ ਛਰੀ ਦਯੋ ਖੀਰੇ ਖਿਪਤੀ ਨੀ ਆਸੁ ਦਿਸੁ ਦਿਰੀ ਨੇ ਕੈਨਿ ॥ ਸਾਖ ਪਕੈ ਦੀ ਆਇ ਆਹੋਰ
 ਕਰੀ ਦੀਵੇਨਿ ॥ ੧੧ ॥ ਛਰੀ ਦਕਾਲੀ ਜਿਨੀ ਨਰਾਇ ਆਪਉਲੀ ਗਵੈ ਕੋਇ ॥ ਕਰਿ ਸਾ
 ਦੀ ਸਿਉ ਪਿਰਹੁ ਹੀਰਗੁ ਨ ਵੀਲਹੋਇ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ਛਰੀ ਦਕਾਲੀ ਪਉਲੀ ਸਾਹਿਬੁ
 ਸਦਾ ਹੋ ਜੇ ਕੋ ਭਿਤਿ ਕਰੇ ॥ ਆਪੁ ਨ ਲਾਇ ਆਪਿ ਰਮਨ ਲਗਈ ਜੇ ਲੈਣੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਦਿਹੁ
 ਪਿਰਮੁ ਪਿਆਲਾ ਖਸਮ ਕਾ ਜੇ ਭਾਵੈ ਤੇਰੇਇ ॥ ੧੪ ॥ ਛਰੀ ਦਯੋ ਜਿਨ ਲੇਇ ਨਗੁ ਮੇਹਿ ਆ
 ਮੇਲੇ ਇਨ ਮੇਠੁ ॥ ਕਨ ਲਰੇ ਖਨ ਸਹਿ ਦਿਆਸੇ ਪੀਥੀ ਸੁਇ ਬਹਿਠੁ ॥ ੧੫ ॥ ਛਰੀ ਦ
 ਕੋ ਕਰਿ ਆਤੀ ਗੋਰਿ ਆਮਤੀ ਦੇ ਦਿਆਨਿਤਾ ॥ ਜੇ ਸੈਤਾਨਿ ਵੈਦਾਇ ਆਸੇ ਕਿਤ ਛਰਹਿ

ਨਿਤੁ॥ ੧੫॥ ਛਗੀਦਾ ਬੀਉ ਪਾਵਾ ਹੀਰ ਭਾਜੇ ਸਾਈ ਲੋਹੁ ਹਿਸਤੁ॥ ਇਕੁ ਛਿਜ ਹਿਥਿ ਆ-
 ਲਿਤਾ ਹੀ ਅਹਿਤਾ ਸੇਈ ਦੇਵ ਰਿਵਾਜੀ ਅਗਿ॥ ੧੬॥ ਛਗੀਦਾ ਖਾਕੁ ਨਿੰਦੀ ਐਖ ਕੁਜੇ ਤੁਨ ਕੇ
 ਇ॥ ਜੀਵਿ ਆਪੈ ਗਤ ਲੇਖੁ ਇਆਉ ਪਰਿ ਹੋਇ॥ ੧੭॥ ਛਗੀਦਾ ਜਲ ਬਤਨੇ ਹੁਕਿ ਆ-
 ਪਟਾਲ ਬਤ ਕੁਨੇ ਹੁ॥ ਕਿਰ ਰਸੁ ਬਤਿ ਲਪਾਈ ਮੋਛੁ ਪਰਿ ਤੁਟੈ ਮੇਹੁ॥ ੧੮॥ ਛਗੀਦਾ ਜੇ
 ਗਲ ਜੇ ਗਲੁ ਕਿਆ ਭਵਿ ਹਿਵਤ ਕੁਮੇ ਹੋਇ॥ ਵਸੀਰ ਬਹਿ ਆਲਹੈ ਮੇਜੇ ਗਲੁ ਕਿਆ ਦੇ-
 ਰੁਗਿ॥ ੧੯॥ ਛਗੀਦਾ ਇਨੀ ਨਕੀ ਜੇ ਘੀ ਐ ਬਲ ਭੰਗਰ ਭਵਿ ਉਮਿਆ ਆਨ ਛਗੀਦ ਕੁਨ
 ਨਾ ਸੈ ਕੇ ਗਾਬੀਉ ਮਿ॥ ੨੦॥ ਛਗੀਦਾ ਰਾਤੀ ਵਡੀ ਆਪੁ ਖਿਪੁ ਖਿਉ ਠਨਿ ਪਾਸੁ॥ ਪ੍ਰਿਗਤਿ ਨ
 ਦਾ ਜੀਵਿ ਆਜਿ ਨਾ ਵਿਡੁਣੀ ਆਸ॥ ੨੧॥ ਛਗੀਦਾ ਜੇ ਮੈ ਹੋਵਾ ਰਿਅ ਮਿਤਾ ਆਇ ਫਿਰਿ ਆ॥
 ਹੋਰੁ ਜਲੇ ਮਜੀ ਠਜਿ ਉਉ ਪਰਿ ਐ ਗਰਾ॥ ੨੨॥ ਛਗੀਦਾ ਲਵੈ ਹੋਵਾ ਖਿਨ ਉਰੀ ਆ ਕਿ ਕਰ ਬੀ
 ਜੇ ਜਟਾ॥ ਹਿਦੈ ਉਨ ਕਤਾਇ ਦਾ ਪੈਦਾ ਲੈ ਪਦਾ॥ ੨੩॥ ਛਗੀਦਾ ਗਲੀ ਦੇ ਕਰ ਕੁਨੁ ਦੁਹਿ ਆ
 ਰੁਨ ਲਿਪਿ ਆਰੇ ਨੇਹਾ ਨਲਤ ਬਿਜੇ ਕੈ ਬਲੀ ਰਹਾਤ ਤੁਟੈ ਨੇਹਾ॥ ੨੪॥ ਭਿਜੁ ਹੁਸਿਨੁ ਹੁਕਿ ਖ
 ਲੀ ਅਲਹੁ ਦਰਸਉ ਮੇਹਾ॥ ਜਾਮਿਲਾ ਤਿਨ ਸਨ ਨਾਤੁ ਦੁਹਾ ਜੀ ਨੇਹਾ॥ ੨੫॥ ਛਗੀਦਾ ਮੈ ਭੇ-
 ਲਾਵਾ ਪਾਹਾ ਦਮਤੁ ਮੈਲੀ ਹੋਇ ਜਾਇ॥ ਗਹਿਲਾ ਰੁਹ ਨ ਜਾਨਈ ਸਿਰੀ ਭੀ ਮਿਰੀ ਖਾਇ॥ ੨੬॥
 ਛਗੀਦਾ ਸਕਰ ਬੰਤੁ ਨਿਵਾਤ ਗਰੁ ਮੁਖ ਉਮਾਣੁ ਪ੍ਰਾ॥ ਸੇਭੁ ਦਸਤੁ ਮਿਟੀ ਆਰ ਬਨ ਪੁਜ ਨਿਤ
 ਪ੍ਰਾ॥ ੨੭॥ ਛਗੀਦਾ ਰੋਟੀ ਮੇਰੀ ਕਾਠ ਕੀ ਲਵਣੁ ਮੇਰੀ ਭੁਖਾ॥ ਜਿਨ ਖਾਧੀ ਦੇ ਪਤ੍ਰੀ ਘਣੇ ਸਗੇ
 ਦੁਖਾ॥ ੨੮॥ ਰੁਖੀ ਸੁਖੀ ਖਾਇ ਮੈ ਠੰਢਾ ਪਾਨੀ ਪੀਉ॥ ਛਗੀਦਾ ਦੇਖਿ ਪਰਾਈ ਦੇ ਪਤ੍ਰੀ ਨਤ
 ਰਸਾਈ ਜੀਉ॥ ੨੯॥ ਅਜੁ ਨ ਸੁਤੀ ਕੇਤ ਸਿਉ ਐ ਗੁਮ ਹੋ ਮੁੜਿ ਜਾਇ॥ ਜਾਇ ਪੁਛੁ ਹੁਤੁ ਹਾ
 ਗਣੀ ਤੁਮ ਕਿਉ ਹੋਇ ਵਿਯਾਇ॥ ੩੦॥ ਸਾਹੁ ਰੋਟੀ ਨਾਲ ਹੋ ਪੇਈ ਐ ਨਾਹੀ ਬਾਉ॥ ਪਿਰ
 ਦਾਤ ਨੀਨ ਪੁਛੁਈ ਪਨ ਸੇਹਾ ਗਣਿ ਨਉ॥ ੩੧॥ ਸਾਹੁ ਰੋਟੀ ਐ ਕੀਤ ਕੀ ਕੇਤੁ ਅਗਮੁ ਅਥਾਹੁ
 ॥ ਨਨਕ ਸੇਹਾ ਗਣੀ ਜੇ ਭੁਵੈ ਬੇ ਪਰਵਾਹੁ॥ ੩੨॥ ਨਤੀ ਪੇਤੀ ਸੇਧਾ ਹੀ ਸੁਤੀ ਆਇ ਨਿਥਿ
 ਦੁ॥ ਛਗੀਦਾ ਰਹੀ ਸਬੇਸੀ ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਗਈ ਕਬੂਰੀ ਗਯਾ॥ ੩੩॥ ਜੇ ਬਨ ਜਦੋ ਨਡਰਾ ਜੇਸ

ਹੁਪੀਤਿਨਜਾਇ॥ ਛਰੀਦ ਕਿਤੀਜੇਬਨਪ੍ਰੀਤਿਬਿਨਸੁਕਿਗਏਕੁਮਲਾਇ॥ ੩੪॥ ਛਰੀਦ
 ਚਿਤਖੋਲਵਦੁਖਬਿਗਹਿਵਿਛਵਦੁਲੇਛ॥ ਏਹੁਹਮਾਰਾਜੀਵਦੁਖਤੁਮਾਹਿਬਸਨੇਵਖ
 ॥ ੩੫॥ ਬਿਗਹਾਬਿਗਹਾਅਖੀਐਬਿਗਰਤੁਮਲਤਾਨ॥ ਛਰੀਦਜਿਤੁਤੀਨਬਿਗਹੁਨਭਿਖਜੇ
 ਸੇਤਨਜਾਣਸਮਾਣ॥ ੩੬॥ ਛਰੀਦਵਿਸੁਗੀਪਲਪਗੀਆਖੰਡੁਲਿਵਾਹਿ॥ ਇਕਰਹੈਰੇ
 ਰਹਿਕਏਇਕਿਗਪੀਗਏਏਜਾਗਿ॥ ੩੭॥ ਛਰੀਦਚਾਰਿਗਵਾਇਆਹੈਛਿਕੈਚਾਰਿਗ
 ਵਾਇਆਸੇਮਿ॥ ਲੇਖਾਰਬਮੰਗੀਸੀਆਤੁਆਹੋਕੇਹੋਰਕੈਮਿ॥ ੩੮॥ ਛਰੀਦਦਰਿਦਰ
 ਵਜੈਜਾਇਕੈਕਿਉਤਿਠੈਅਪ੍ਰੀਆਲੁ॥ ਏਹੁਨਿਦੇਸਮਾਰੀਐਹਮਦੇਸਦਕਿਆਹਾਲੁ॥
 ॥ ੩੯॥ ਅਪ੍ਰੀਏਅਪ੍ਰੀਏਮਾਰੇਏਪਹਰੀਲਹੈਸਜਾਇ॥ ਸੇਹੇਨਾਅਪ੍ਰੀਆਲਜਿਉਤੁਖੀਰੇ
 ਟਿਵਿਹਾਇ॥ ੪੦॥ ਬੁਤੁਹੈਆਸੇਖਛਰੀਦਕੈਬਣਿਲਗੀਦੇਹਾਜੇਸਉਦਾਰਿਆਜੀਵ
 ਟਾਭੀਤਣਹੈਸੀਬਹੁ॥ ੪੧॥ ਛਰੀਦਬਾਰਿਪਗਾਇਐਐਸਨਾਸਾਈਮੁਝੈਨਦੇਹਿ॥ ਜੇਤੁਏਵੈ
 ਰਖਸੀਜੀਉਸਗੀਰਹਲੇਹਿ॥ ੪੨॥ ਕੈਪਕਹੁਹਾਨਾਸਿਰਿਅਪ੍ਰਾਵਨਿਕੈਸਰਲੇਹਾਰੁ॥ ਛਰੀਦ
 ਹਥਿਲੇਨੀਸਹੁਅਪਣਾਤੁਲੇਨਹਿਅੰਗਾਰੁ॥ ੪੩॥ ਛਰੀਦਇਕਨਾਅਟਾਅਗਲਾਇਕਨਨ
 ਹੀਲੇਨੁ॥ ਆਗੇਗਏਸੈਸੁਪਸਨੁਚੇਦਖਾਸੀਕਉਣੁ॥ ੪੪॥ ਪਾਸਿਦਮਾਮੇਸਿਰਿਭੇਰੀਸ
 ਠੋਰਤੁ॥ ਜਾਇਸੁਤੇਜੀਗਨਿਮਹਿਬੀਏਅਤੀਮਾਗਤੁ॥ ੪੫॥ ਛਰੀਦਕੇਠੇਮੰਡਖਮਾਨੀਆ
 ਈਸਾਰੇਭੀਗਏ॥ ਕੁਨਾਸਉਦਕੈਰਿਗਏਠਾਰੀਆਇਪਏ॥ ੪੬॥ ਛਰੀਦਖਿੰਬਤ੍ਰਿਸੇ
 ਖਾਅਰਾਲੀਆਜਿੰਦੁਨਕਾਈਮੇਖਾ॥ ਵਾਰੀਆਖੇਆਪਨੀਚਲੇਸਮਾਇਕਸੇਖਾ॥ ੪੭॥
 ਛਰੀਦਦੁਹੁਦੀਵੀਬਲੇਦਿਆਮਲਭੁਬਹਿਠਾਆਇ॥ ਗਨੁਲੀਤਾਅਪੁਲੁਠਿਆਦੀਵ
 ਨ੍ਰੇਗਾਇਆਬੁਝਾਇ॥ ੪੮॥ ਛਰੀਦਵੇਖਕਪਾਹੈਜਿਬੀਆਜਿਸਿਰਿਪੀਆਤਿਲਾਹ॥
 ਕਮਾਰੇਅਰੁਕਗਏਕੈਨੇਕੇਇਲਿਆਹਿ॥ ੪੯॥ ਮੰਦੇਅਮਲਕਰੇਦਿਆਏਹਸਜਾਇ
 ਤਿਨਾਹ॥ ੫੦॥ ਛਰੀਦਕਿਨਿਮੁਸਲਸੁਛਗਲਿਦਿਲਿਕਾਤੀਗਨੁਵਤਿ॥ ਬਾਹਰਿਦਿਸੇ
 ਚਾਨਣਾਦਿਲਿਅੰਧਿਆਰੀਗਤਿ॥ ੫੧॥ ਛਰੀਦਰਤੀਰਤੁਨਿਕਲੇਜੇਤਨੁਦੀਰੈਕੈਇ॥

ਜੇਤਨਰਤੇਰਬਸਿਉਤਿਨਤਨਿਰਤਨਹੋਇ॥ ੫੧॥ ॥੪॥ ੩॥ ਇਹੁਤਨੁਸੰਭਰਤੁਹੋਰਤਧਿਨ
 ਤੇਨਨਹੋਇ॥ ਜੇਸਹਰਤੇਅਪਨੈਤਿਤੁਤਨਿਲੇਭਰਤਨਹੋਇ॥ ਭੁਇਖਇਮੈਤਨੁਖੀਨਹੋਇ
 ਲੇਭਰਤੁਵਿਨਹੁਜਾਇ॥ ਕਿਉਥੈਸੇਤਰਧਾਤੁਸੁਧੋਇਖਤਿਉਹਰਿਕਾਭੁਉਰਹਮਤਿਮੈਲੁ
 ਗਵਾਇ॥ ਨਾਨਕਤੇਜਨਮੇਹਏਜਿਰਤੇਹਰਿਬੰਗੁਲਾਇ॥ ੫੨॥ ਛਗੀਦਮੈਈਸਹਦੁਰਦੁ
 ਨਿਲਹੁਜਿਥਹੁਲਭੀਦੁਬਾ॥ ਛਪਨਿਦੁਦੈਕਿਅਹੋਵੈਰਿਕਨਿਤੁਬੈਹਬਾ॥ ੫੩॥ ਛ
 ਗੀਦਨੇਦੀਕੇਤਨਗਵਿਉਵਡੀਬੀਮੁਈਆਸੁ॥ ਪਨਕੁਕੇਦੀਗੋਰਮੈਤੈਸਹਨਾਮਿਲੀਆ
 ਸੁ॥ ੫੪॥ ਛਗੀਦਸਿਰੁਪਲਿਅਦਾਸੀਪਲੀਮਛੁਭੀਪਲੇਅੰਗਰਿਮਨਗਹਿਲੇਥਵ
 ਲੇਮਨਹਿਕਿਅਹਲੀਅੰਗ॥ ੫੫॥ ਛਗੀਦਕੋਠੇਪਕਣੁਕੇਤਨਾਪਿਰਨੀਦਸੀਨਿਦਾਰਿ
 ॥ ਜੇਨਿਹਲਪੇਗਣੁਵੇਗਏਵਿਲਾਹਿਵਿਲਾਹਿ॥ ੫੬॥ ਛਗੀਦਕੋਠੇਮੈਤੁਪਮਾਸੀਆ
 ਏਤੁਨਲਏਰਿਤੁ॥ ਮਿਟੀਪਈਅੰਤਲਵੀਕੇਇਨਨਹਸੀਮਿਤੁ॥ ੫੭॥ ਛਗੀਦਮੈਤੁਪ
 ਮਾਲੁਨਲਾਇਮਰਗਸਤਾਨੀਨਿਤਪਗਿ॥ ਸਾਈਜਾਇਸਮਾਲਿਜਿਥੈਗੀਤਉਦੈਵਦਾ
 ॥ ੫੮॥ ਛਗੀਦਜਿਨੀਕੀਮੀਨਹਿਗੁਣਤੇਕੈਮਨੂਵਿਸਾਗਿ॥ ਮਤੁਸਰੁਮਿਦਾਬੀਵਗੀਸਈ
 ਦੇਦਰਬਾਰਿ॥ ੫੯॥ ਛਗੀਦਸਾਹਿਬਦੀਕਾਰਿਨਕਰੀਦਿਲਦੀਲਾਹਿਭਗੀਤਾਨਰ
 ਵੇਸਾਨੇਲੇਤੀਮੈਰਖੀਦੀਜੀਗਾਪਿ॥ ੬੦॥ ਛਗੀਦਕਾਲੇਮੈਤੁਕਪਨੇਕਾਲਮੈਤੁਵੇਸਾ॥
 ਗੁਨਹੀਭਰਿਮੈਮੈਛਰਾਲੇਕੁਕਹੈਦਰਵੇਸਾ॥ ੬੧॥ ਤਤੀਤੇਇਨਪਲੈਵੈਕੇਜਲਿਦੁਬੀਦੇ
 ਇ॥ ਛਗੀਦਨੇਤੁਹਗਨਿਰਬਦੀਝਰੇਦੀਝਰੇਇ॥ ੬੨॥ ਜਿਕੁਆਗੀਤਾਨਉਦੀਦਾਗੀ
 ਤਮਾਮੇਲਾ॥ ਛਗੀਦਏਹੋਪਛੇਤਉਦਾਤੇਕੁਆਗੀਨਬੀਮੈ॥ ੬੩॥ ਕਲਰਕੇਗੀਛਪਸੀਆ
 ਇਉਲਥੈਹੋਸੁ॥ ਨਿੰਜੁਥੈਨਿਨਾਪੀਵਹਿਉਤੁਮੈਦੀਡੇਸੁ॥ ੬੪॥ ਹਿਸੁਉਤੁਰਿਕੇਪੈਪ
 ਇਆਲੇਕਵਿਤੁਨਜਾਇ॥ ਗਹਿਲਲੇਕੁਨਜਾਨਦਾਹਿਸੁਨਕੇਪਾਖਾਇ॥ ੬੫॥ ਕਲਿਨ
 ਲਿਗਈਆਪੰਥੀਆਜਿਨੀਦਸਾਏਤਲਾ॥ ਛਗੀਦਸਰੁਭਰਿਅਭੀਨਲੀਸੀਥਕੇਕੀਦਲੁ
 ਇਕਲਾ॥ ੬੬॥ ਛਗੀਦਇਹਮਿਰਨੇਭੁਇਸਜਨੁਕੀਨੁਲਹਿਉਮਾਸਿ॥ ਕਿਤਹਿਅਜ

ਗਵਾਪਰੇਇਕਤੁਪਇਆਪਾਸਿ॥ ੬੦॥ ਛਗੀਦਭੰਨੀਘਰੀਸਵੈਨਵੀਟਟੀਨਗਰਲਜਾ॥ ਅਜ
ਗਈਲਛਰੇਸਤਾਕੇਘਰਿਨਗੀਅਜਾ॥ ੬੧॥ ਛਗੀਦਭੰਨੀਘਰੀਸਵੈਨਵੀਟਟੀਨਗਰਲਜਾ॥
ਸਜਨਜੇਸਜਨਭਉਇਭਾਰੇਥੇਸੇਕਿਉਆਵਹਿਅਜਾ॥ ੬੨॥ ਛਗੀਦਥੇਨਿਵਾਜਾਕੁਤਿਅਏਹਨ
ਭਲੀਗੀਤਿਅਕਬਰੀਨਲਿਨਆਇਆਪਜੇਵਖਤਮਸੀਤਿ॥ ੭੦॥ ਉਠੀਛਗੀਦਉਤੁਸਾਜਿ
ਸੁਬਹਨਿਵਾਜਗੁਗਿਜੇਸਿਰਸਾਈਨਨਿਵੈ ਸਿਰੁਕਪਿਉਤਾਰਿ॥ ੭੧॥ ਜੇਸਿਰਸ
ਈਨਨਿਵੈਸੇਸਿਰੁਕੀਜੇਕੀਇਕੀਨੇਹੇਠਿਨਲਈਐਬਾਲਨਸੇਰਥਾਇ॥ ੭੨॥ ਛਗੀਦਕਿਥੇ
ਭੈਤੇਮਾਪਿਅਜਿਨੀਤੁਜਨਿਉਗਿਭੇਪਾਸਹਉਇਲਰਿਗਏਤੁਆਜੇਨਪਤੀਨੇਗਿ॥ ੭੩॥ ਛਗੀ
ਦਮਨੁਮੇਦਾਨੁਦਨਭੈਕਰਿਏਏਠਿਬੇਲਾਗਿਅਗੈਮੁਲਿਨਆਵੈਈਦੇਨਕਸਾਦੀਭਾਗਿ॥ ੭੪॥
॥ਮ॥॥ ਛਗੀਦਖਾਲਕੁਲਕਮਹਿਮਲਕਵਸੈਰਥਾਗਿਅਮੰਦਾਕਿਸਨੇਆਖੀਐਜਾਤਿਸੁਬਿ
ਨੁਕੇਈਨਾਗਿ॥ ੭੫॥ ਛਗੀਦਜਿਰਿਹਿਨਾਲਕਪਿਅਜੇਗਲੁਕਪਹਿਨੁਖਾਪਵਨਿਨਇਤੀਮ
ਮਲੀਸਹੈਨਇਤੀਦੁਖਾ॥ ੭੬॥ ਛਾਲਣੁਦਲਣੁਰੇਤੀਨਸੇਸੁਣੀਸੁਣੀਅਰਥਹਿਗਏਹੋਰੁਮਤੀ
ਪਾਰਸੇਜਾਨੀਦਲਿਗਏ॥ ੭੭॥ ਛਗੀਦਬੁਰੇਦਭਲਾਕਰਿਗੁਸਮਨਿਨਹਦਏਦੇਹੀਰੇਗੁਨ
ਲਗਈਪਲੇਸਭੁਕਿਛੁਪਾਇ॥ ੭੮॥ ਛਗੀਦਅੰਖਪਰਾਤੁਣੀਦੁਨੀਸੁਹਾਵਾਭਾਗਾਨਉਬਤਿ
ਵਜੀਸੁਬਹਮਿਉਦਲਣੁਕਾਰਿਸਾਜਾ॥ ੭੯॥ ਛਗੀਦਰਾਤਿਕਬੂਰੀਵੇਡੀਐਸੁਤਿਉਮਿਲੇਨ
ਭਾਉ॥ ਜਿਨਨੇਨਨੀਦਵੇਲਤਿਨਮਿਲਣੁਕੁਆਉ॥ ੮੦॥ ਛਗੀਦਮੇਜਾਨਿਆਨੁਖਮੁਖੁਕੁਦੁਖ
ਸੁਬਾਇਐਜਗਿਉਭੇਦਨਿਕੋਦੇਖਿਅਤਾਘਰਿਘਰਿਏਹਅਜਿ॥ ੮੧॥ ॥ਮ॥੪੫॥ ਛਗੀਦ
ਭੁਮਿਰੇਗਾਵਲੀਮੇਭ੍ਰਿਟਿਸੁਲਭਾਗਾਜੇਜਨਪਿਰਿਨਿਵਾਜਿਅਤਿਨਾਅੰਦਲੇਨਲਾਗਾ॥ ੮੨॥
ਮ॥੪੫॥ ਛਗੀਦਉਮਰਸੁਹਾਵੁਣੀਸੀਗਿਸੁਵੈਨਨੀਦੇਹਾਵਿਰਲੇਕੇਈਪਾਈਅਨਿਜਿਨਪਿਆ
ਰੇਨੇਹਾ॥ ੮੩॥ ਕੇਪੀਵਹਨੁਦਹਿਤਉਭੀਲੇਖਾਵੇਵਨਾਜਿਪਰਿਰਬੁਰਜਾਇਵਹਣਤਿਰਉਰ
ਉਕੇਗਾ॥ ੮੪॥ ਛਗੀਦਤਖਾਸੇਤੀਦਿਹਗਇਆਸੁਲਸੇਤੀਗਤਿਅਖਾਪੁਕਾਰੇਖਾਤਣੀਬੇਨੁਕ
ਪਰਵਤਿ॥ ੮੫॥ ਲੀਮੀਲੀਮੀਨਦੇਵਹੈਕੀਪੀਕੇਰੇਹੇਤਿਬੇਨੇਕਪਨੁਕਿਅਕਰੇਜੇਪਾਤਨਰੇਹਸ

ਚੇਤਿ॥ ੨੬॥ ਛਗੀਦਾਗਲੀਸੁਸਜਨਵੀਹਿਦਿਨੁਚੇਦੀਨਲਗਾਪੁਖੀਜਿਉਮੀਲੀਹਕਾਰਨਿਤਿ
 ਨਮਾਪਿਰੀ॥ ੨੭॥ ਛਗੀਦਾਇਹੁਮਨੁਕੁਉਕਨਨਿਤਨਿਤਦੁਖੀਐਕਉਨੁ॥ ਕਿਨੀਬੁਝੇਠਹੀਕਿਤੀ
 ਵਗੈਪਉਨੁ॥ ੨੮॥ ਛਗੀਦਾਰਬਖਜੁਗੀਪਕੀਆਮਾਧਿਆਨਈਵਹਿਨਿ॥ ਜੇਛੇਵੈਏਡੀਹਰਾਸਉਮ
 ਰਹਥਪਵੈਨਿ॥ ੨੯॥ ਛਗੀਦਾਤਨੁਸੁਕਾਪਿੰਜਗੀਬੀਆਤਲੀਆਖੁਤੁਹਿਕਾਗਾਅਜੈਰਸਬੁਨ
 ਬਾਹਰੁਉਦੇਖੁਬੰਦੇਕੇਭਾਗਾ॥ ੩੦॥ ਕਾਗਾਕਰੰਗਚੰਦੋਲਿਉਆਸਗਲਖਾਇਆਮਾਸੁ॥ ਏਦੁ
 ਇਨੈਨਾਮਤਿਛੁਹਉਪਿਰਦੇਖਨਕੇਆਸੁ॥ ੩੧॥ ਕਾਗਾਤੁਤਿਪਿੰਜਰਾਬਸੇਤਉਤੁਰਿਜਾਗਿ॥ ਜਿ
 ਤੁਪਿੰਜਰੈਮੇਰਾਸਹੁਵਸੈਮਾਸਨਤਿਦੁਖਾਹਿ॥ ੩੨॥ ਛਗੀਦਾਗੋਰਨਿਮਾਨੇਸਰੇਕੇਗਨਿਅਹਿਅ
 ਰਿਆਈ॥ ਸਰਪਰਮੈਬੈਆਵਨਾਮਰਨਹਨਾਤੁਰਿਅਹੁ॥ ੩੩॥ ਏਨੀਲੇਇਨੀਦੇਖਿਦਿਮਾਕਤੇ
 ਠਲਿਗਈ॥ ਛਗੀਦਾਏਕਾਅਥੇਆਪਨੀਮੈਆਪਣੀਪਈ॥ ੩੪॥ ਆਪਸਦਾਰਹਿਮੈਮੈਲਹਿ
 ਮੈਮਿਲਿਆਸੁਖਹੋਇ॥ ਛਗੀਦਾਜੇਤੁਮੇਰਾਹੋਇਚਹਿਸਬੁਜਗਤੇਰਾਹੋਇ॥ ੩੫॥ ਕੰਦਰੀਉ
 ਤੈਰਖੁਨਾਕਿਰਕੁਬੈਨੇਪੀਗੁ॥ ਛਗੀਦਾਕਰੈਭਾਠੈਰਖੀਐਕਿਰਕੁਤਈਨੀਗੁ॥ ੩੬॥ ਛਗੀ
 ਦਾਮਹਲਨਿਸਾਖਣਰਹਿਗਏਵਾਸਾਇਆਤਲਿ॥ ਗੋਰਸੇਨਿਮਾਨੀਆਬਹੁਸਨਿਰੁਹਮਲਿ
 ਅਥੇਸੇਖੀਬੰਦਗੀਨਣਾਅਜੁਕਿਕਲਿ॥ ੩੭॥ ਛਗੀਦਾਮਉਤੇਦਾਬੰਨਾਏਵੈਦਿਸੈਜਿਉਦਰੀ
 ਆਵੈਦੁਹਾ॥ ਅਗੈਦੇਨਕਤਪਿਆਸੁਣੀਐਹੁਲਪਵੈਕਾਹਾਗਾ॥ ਇਕਨੈਸਕੁਸੇਈਆਈਕਿ
 ਛਿਰਦੇਵਪਰਵਾਹਾ॥ ਅਮਲਜਿਕੀਤਿਆਦਨੀਵਿਦਿਸੇਦਰਗਹਉਗਾਹਾ॥ ੩੮॥ ਛਗੀ
 ਦਾਦਰੀਆਵੈਕੰਨੈਬਗੁਲਾਬੈਠਕੇਲਕਰੇ॥ ਕੇਲਕਰੇਦੇਉਸੁਨੈਅਭਿਤੇਬਾਨਪਏਬਾਨਪਏ॥
 ਤਿਸੁਰਬਦੇਕੇਲੀਵਿਸਰੀਆ॥ ਜਿਮਨਿਕਿਤਿਨਚੇਤੇਸਨਿਸੇਗਾਲੀਰਬਕੀਆਪਾ॥ ੩੯॥
 ਸਾਦੇਤ੍ਰੈਮਨਏਹੁਗੀਨਲੇਪਾਨੀਅੰਨਿ॥ ਆਇਉਬਧਾਨੀਵਿਦਿਵਤਿਆਸੁਣੀਬੰਨਿ॥ ਮਲਕ
 ਲਮਉਜਾਆਵਸੀਸਕੁਦਰਵਾਜੇਤੰਨਿ॥ ਤਿਨਪਿਆਰਿਆਭਾਈਆਅਗੈਦਿਤਾਬੰਨਿ॥ ਵੇਖਹੁਬੰਦਾ
 ਠਲਿਮਾਨਹੁਜਾਨਿਅਦੈਕੰਨਿ॥ ਛਗੀਦਾਮਲਜਿਕੀਤੇਦਨੀਵਿਦਿਦਰਗਹਆਏਕੰਨਿ॥ ੪੦॥ ਛ
 ਗੀਦਾਹਉਬਲਿਹਾਗੀਤਿਨਪੰਖੀਆਜੈਗਲਿਜਿਨਵਾਸੁ॥ ਕਕਰੁਨੁਗਨਿਬਲਿਵਸਨਿਰਬਨਛੇਡਨਿ

ਪਾਸਾ ॥ ੧੦੧ ॥ ਛਰੀਦਰਤਿ ਛਰੀਦਰੁ ਕੀ ਬਿਆਪਤ ਸੁਤਿ ਸੁਤਿ ਪਾਗਿ ॥ ਛਰੇ ਕੇ ਰੂਪੁ ਛਰੀਆ
 ਰਹੁ ਕਿ ਬਥੇ ਨਹਿ ॥ ੧੦੨ ॥ ਛਰੀਦਰ ਪਾਤਿ ਪਟੇਲਾ ਪਜ ਕਰੀ ਕਮਲ ਸ੍ਰੀ ਪਹਿਰੇਉ ॥ ਨਿਨੀ ਦੇ ਸੀਸ
 ਤਮਿ ਲੈ ਸੇਈ ਦੇ ਸਕਰੇਉ ॥ ੧੦੩ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕਾਇ ਪਟੇਲਾ ਪਰਤੀ ਕਮਲ ਸ੍ਰੀ ਪਹਿਰੇਉ ॥ ਨਨਕਾ
 ਰਿ ਗੀਥੇ ਠਿਆਸ ਹਮਿ ਲੈ ਜੇ ਨੀਅਤਿ ਰਾਸਿ ਕਰੇਉ ॥ ੧੦੪ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਛਰੀਦਰ ਗਰਬੁ ਨਿਨਾਵਤਿ ਮਾ
 ਟੀ ਭੀ ਪਨਿ ਜੇ ਬਨਿ ਆਗਾ ਜੁ ਖਾਲੀ ਠਲੀ ਪਨੀ ਮਿਉ ਟਿਬੇ ਨਿਉ ਮੀ ਹਰਾ ॥ ੧੦੫ ॥ ਛਰੀਦਰ ਤਿਨ ਮੁ
 ਖਤੁ ਰਾਵੇ ਨੇ ਨਿਨਾਵਤਿ ਸਾਰਿ ਭੈ ਨਨਾਉ ॥ ਮੇਥੈ ਰੂਪੁ ਨੇ ਪਰਿ ਆ ਆ ਗੈ ਠਉਰ ਨਨਾਉ ॥ ੧੦੬ ॥ ਛਰੀ
 ਦਰ ਪਿਛਲ ਰਾਤਿ ਨਜਾਗਿ ਉਹੀ ਜੀਵੁ ਰੂਪੁ ਟਿਉਗਿ ॥ ਜੇ ਤੇਰ ਬੁਢਿ ਸਾਰਿ ਆਤਰ ਬਨਾਵਿ ਸਾਰਿ
 ਉਹੀ ॥ ੧੦੭ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਛਰੀਦਰ ਕੇ ਤਰੇ ਗਾਵਲਾ ਵਡਾ ਵੇ ਮਹਤਾ ॥ ਅਲਹ ਸੇ ਤੀਰਤਿ ਆਏ ਹੁਸਰਾ
 ਵਾਸਾ ॥ ੧੦੮ ॥ ਮਃ ੬ ॥ ੫ ॥ ਛਰੀਦਰ ਰੂਪੁ ਸੁਖ ਇਕੁ ਕਰਿ ਦਿਲ ਤੇਲਾ ਹਿਵਿਕਾ ॥ ਅਲਹ ਤਾਵੇ
 ਸੇਭਲਾ ਤੀਲਤੀ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ੧੦੯ ॥ ਮਃ ੭ ॥ ੫ ॥ ਛਰੀਦਰ ਦੁਨੀਵ ਜਾਈ ਦੁਨੀਵ ਤੁਝੀ ਦੁਨੀਵ ਨਿਲਿ
 ॥ ਸੇਈ ਜੀਉ ਨਵ ਜਨਾ ਜਿਸ ਅਲਹੁ ਕਰਦਾ ਸਾਗਾ ॥ ੧੧੦ ॥ ਮਃ ੮ ॥ ੫ ॥ ਛਰੀਦਰ ਦਿਲ ਰਤਾਇ ਸੁਦ
 ਨੀ ਮਿਉ ਦੁਨੀਵ ਨਿਕਿ ਤੇ ਕੀਆ ॥ ਮਿਸਲੁ ਕੀ ਰਾਗਾ ਖਸੀ ਸੁਪਾਈ ਭੇ ਪੁਰ ਕੀਆ ॥ ੧੧੧ ॥ ਪਹਿਲੇ ਪ
 ਹਿਰੇ ਛਲਾ ਛਲੁ ਕੀ ਪਛਰਾਤਿ ॥ ਜਿ ਜਾਗੇ ਨਿਲ ਹੋ ਨਿਸੇ ਸੇਈ ਕੋ ਨੇਹਾਤਿ ॥ ੧੧੨ ॥ ਚਤੀ ਸਾਰਿ ਉ
 ਸੀਦੀ ਆਵਿ ਆਨ ਲੇਤਿ ਸੁਨਾ ਲਿ ॥ ਇਕਿ ਜਾਗੇ ਨੇ ਨਾਲ ਹਨਿ ਇਕਨਾ ਸੁਤਿ ਆਏ ਟਿਉ ਠਾਲਿ ॥ ੧
 ੧੩ ॥ ਛਰੇ ਛਰੀ ਦੇ ਸੁਗੀ ਗਕੁ ਤਉ ਤਨਿ ਕਈ ਕੋਗਾ ॥ ਜਿਨਾ ਨਉ ਸੁਹਾਗਨੀ ਤਿਨਾ ਸੁਕਾਨ ਹੋਗਾ ॥ ੧
 ੧੪ ॥ ਸਬਰ ਮੰਤ੍ਰ ਕਮਾਣੇ ਸਬਰ ਕਾਨੀ ਹੋਨੇ ॥ ਸਬਰ ਸੇਰ ਬਾਣੁ ਖਾਲ ਕੁਖ ਤਾਨ ਕਰੀ ॥ ੧੧੫
 ॥ ਸਬਰੁ ਅੰਦਰਿ ਸਾਬਰੀ ਤਨੁ ਏਵੈ ਜਾਲੇ ਨਿ ॥ ਹੋ ਨਿਨਾਜੀ ਕਿਖਦਾ ਏਵੈ ਬੁਢਨ ਵਿਸੇ ਦੇ ਨਿ ॥ ੧੧੬
 ॥ ਸਬਰੁ ਏਹੁ ਸੁਆਉ ਜੇ ਤੂੰ ਬੰਦਾ ਤ੍ਰਿਕੁ ਕਰਗਿ ॥ ਵਧਿ ਬੀਰੁ ਹਿਰੀ ਆਉਟੁ ਟਿਨ ਬੀਰੁ ਹਿਰਾ ਹਰਾ ॥
 ੧੧੭ ॥ ਛਰੀਦਰ ਦਰਦੁ ਦੇ ਸੀਗਾ ਖਸੀ ਦੇ ਪਰੀ ਪਰੀਤਿ ॥ ਇਕਿ ਨਿਕਿ ਨੇ ਠਲੀ ਭੇਰੇ ਦੇ ਸਾਈ
 ਗੀਤਿ ॥ ੧੧੮ ॥ ਤਨੁ ਤਪੈ ਤਨੁ ਰਜਿ ਉਥਾਲੁ ਹੁਤ ਬਲਿ ਨਿ ॥ ਘੇਰੀ ਬਕਸਿ ਰਜੁ ਲਾਨੇ ਮੁਪਿਰੀ ਮਿ
 ਲਿਨਿ ॥ ੧੧੯ ॥ ਤਨੁ ਤਪਾਇ ਤਨੁ ਰਜਿ ਉਥਾਲੁ ਹੁਤ ਬਲਿ ॥ ਮਿਰਿ ਪੈਰੀ ਕਿ ਆਏ ਨਿ ਆ

ਅੰਦਰਿ ਪਿਰੀ ਨਿਹਾਲਿ॥ ੧੨੦॥ ਹਉ ਚੁਕੇ ਦੀ ਸਜਨਾ ਸਜਨ ਮੈ ਤੇ ਨਾਲਿ॥ ਨਾਨਕ ਲ
 ਖਨੁ ਲਖੀ ਐ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦੇਇ ਨਿਖਾਲਿ॥ ੧੨੧॥ ਹੋ ਸਾਨੇ ਖਿਤ ਰੋਇ ਆਬ ਗਾ ਆਇਆ
 ਚਉ॥ ਤੁਥਿ ਮੁਏ ਬਰਾਬ ਪੈਸਿ ਰਤਾਲਿ ਉਪਰਿ ਪਾਉ॥ ੧੨੨॥ ਮੈ ਜਾਨਿਆ ਵਡੁ ਹੋ ਸੁਹੇਤ ਮੈ
 ਕੀਤਾ ਸੈ ਗੁਰ ਜੇ ਜਾਨਾ ਬਗੁ ਉਪਨਾਜਨ ਮਿਨ ਕੇ ਹੀ ਅੰਗ॥ ੧੨੩॥ ਕਿ ਅਹਿ ਸੁਕਿਆ ਗਲਾ
 ਜਾ ਕਉ ਨ ਚਰਿ ਪਰੇ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕ ਕਾ ਗੁਰੁ ਹੋ ਸਕੇ॥ ੧੨੪॥ ਸਰ ਵਰ ਪੰਥਿ ਹੋ ਕੇ ਨਾ
 ਹੀ ਵਾਲੇ ਪਰਾਸਾ॥ ਇਹੁ ਤਨ ਲਹਰੀ ਗਾਤੁ ਥਿਆ ਸਨੇ ਤੇਰੀ ਆਸਾ॥ ੧੨੫॥ ਕਵਨ ਸੁਖ ਅਖਰੁ
 ਕਵਨ ਗੁਨ ਕਵਨ ਸੁਮਨੀ ਆਮੰਤਾ॥ ਕਵਨ ਸੇਵੇ ਸੇਹ ਉਕਰੀ ਜਿਤੁ ਵਸਿਆ ਵੈ ਕੇਤਾ॥ ੧੨੬॥
 ਨਿਵਨ ਸੁਖ ਅਖਰੁ ਕਵਨ ਗੁਣ ਨਿਹ ਬਾਮਨਿ ਆਮੰਤਾ॥ ਏਕੈ ਭੈ ਨਵੇ ਸਕਰਿ ਤਾ ਵਸਿਆ ਵੀ ਕੇ
 ਤਾ॥ ੧੨੭॥ ਮਤਿ ਹੋਈ ਹੋਇ ਇਆਨਾ ਤਾਨੁ ਹੋਇ ਨਿਤਾਨਾ॥ ਆਨ ਹੋਇ ਆਪੁ ਵੈ ਤਾ ਏਕੈ
 ਸਾਭੁ ਕਤੁ ਸਦਾਈ॥ ੧੨੮॥ ਇਕ ਛਿਕਾਨ ਗਾਲ ਇਸੁ ਭਨ ਮੈ ਸਦਾ ਪਨੀ॥ ਹਿਅ ਉਨ ਕੇ ਹੀ
 ਟਹਿ ਮਾਨਕ ਸਭ ਅਮਲੇ॥ ੧੨੯॥ ਸਭੁ ਨਾਮ ਨਾਮ ਨਿਕਟ ਹੁ ਮੁਲਿ ਮਨੇ ਗਵਾ॥ ਜੇ ਤਉ
 ਪਿਰੀ ਆਦੀ ਸਿਕਹਿ ਆਉਨ ਨਾਟਾ ਕੀਦਾ॥ ੧੩੦॥ ॥ ॥

੧ ਓਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਦਾ ਜੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਬਾਕਾ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕਰਤਾ ਕਰਨ ਕਾਰਣੁ ਸਭੁ ਆਪੋ॥
 ਸਰਬ ਰਹਿ ਉਭਰ ਪੁਰਿ ਸਗਲ ਘਟ ਰਹਿ ਉਥਿ ਆਪੋ॥ ਬਖਾਪਤੁ ਦੇਖੀ ਐ ਜਗਤਿ ਜਨੈ ਕਉ
 ਨ ਤੇਰੀ ਗਤਿ॥ ਸਰਬ ਕੀਰਖਿ ਆਕਰੈ ਆਪੇ ਹਰਿ ਪਤਿ॥ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਅਥਿਗਤ ਆਪੇ ਆਪਿ
 ਉਤਪਤਿ॥ ਏਕੈ ਤੁਹੀ ਏਕੈ ਆਨਾ ਹੀ ਤਿਸੁ ਭੁਤਿ॥ ਹਰਿ ਅੰਤ ਨਹੀ ਪਰਵਾਰ ਕਉ ਨੁਹੈ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰੁ
 ਜਗਤਿ ਪਿਤਾ ਹੋ ਸੂਬਾ ਪ੍ਰਾਨੈ ਕੇ ਅਧਾਰੁ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਭੁਗਤੁ ਦਰਿ ਤਲਬੁ ਹਮ ਸਮ ਸਹਿ ਏਕੁ ਜੀ
 ਹਰਿ ਅਬਖਾਨੈ॥ ਹੋ ਕਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦਾ ਬਲਿ ਹਾਰਿ॥ ੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਵਹ ਸ

ਰਿਅਤਲਭੰਡੁਰਿਭੁਰਿਧਰੇਗੀਤੇਪਰੇਅਪਰਅਪਾਰਪਗਿ।ਅਪਨੇਭਾਵਨਕਰਿਮੀਤਿਨਦੁਸ
 ਰੇਪਰਿਉਪਤਿਪਰਲਉਏਕੈਨਿਅਪਤੁਅਗਿ।ਅਨਨਾਹੀਸਮਸਰਿਉਜੀਅਰੇਨਿ... ਰਿਕੋਇ
 ਪਰਾਛੁਤਜਹਿਨਮਿਲੀਏਹਗਿ।ਜਨਨਨਕੁਭੁਗਤੁਦਰਿਤੁਲਿਥੂਹਮਸਮਰਿਏਕਜੀਹੁਆ
 ਬਖਾਨੈ।ਹਿਕਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਸਦਬਲਿਗਾਗਿ॥ ੨॥ਸਗਲਭਵਨਪਾਰੇਏਕਬੀਕੀਏਧਿ
 ਸਥਾਰੇਪਰਿਰਹਿਉਸਬਮਹਿਅਪਿਰੈਨਿਰੋਗ।ਹਰਿਗੁਣਨਹੀਅੰਤੁਪਾਰੀਜੀਅੰਤਸਭਬਾਰੇ।
 ਸਗਲਕੋਟਾਏਕੁਹੈਅਲਖਮੁਰਗੇ।ਅਪਹੀਪਰਨਪਾਰੇਕੁਦਰਤਿਹੈਦੇਖਾਰੇਬਰਨਚਹਨਨਹੀ
 ਮੁਖਨਮਸਾਰੇ।ਜਨਨਨਕੁਭੁਗਤੁਦਰਿਤੁਲਿਥੂਹਮਸਮਸਰਿਏਕਜੀਹਕਿਅਬਖਾਨੈ।ਹਿਕਿ
 ਬਲਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਸਦਬਲਿਗਾਗੀ॥ ੩॥ਸਰਬਗੁਨਨਿਪਾਨੇਕੀਮਤਿਨਗਨੇਪਨਿਉ
 ਠੇਠੇਉਠੇਜਾਨੀਜੈਪ੍ਰਭੁਤੇਰੇਬਨਿ।ਅਨੁਪਨੁਤੇਰੇਪ੍ਰਾਨਏਕੈਸੁਤਿਹੈਜਗਨਿਕਉਨਉਪਮਾਦੇਵਬ
 ਠੇਠੇਬਡਨਿ।ਜਾਨੈਕਉਨੁਤੇਰੇਭਉਅਲਖਆਪਾਰਦੇਉਅਕਲਕਲਹੈਪ੍ਰਭੁਸਰਬਕੋਪ੍ਰਾਨੀ॥
 ਜਨਨਨਕੁਭੁਗਤੁਦਰਿਤੁਲਿਥੂਹਮਸਮਸਰਿਏਕਜੀਹਰਿਅਬਖਾਨੈ।ਹਿਕਿਬਲਿਬ
 ਲਿਬਲਿਬਲਿਸਦਬਲਿਗਾਗਿ॥ ੪॥ਨਿਰੋਕਅਕਾਰਅਛਲਪੁਰਨਅਧਿਨਸੀ।ਹਰਖ
 ਵੈਤਅੰਨਰੂਪਨਿਰਮਲਧਿਗਾਸੀ।ਗੁਨਗਾਵਹਿਬੇਅੰਤਏਕੁਤਿਲਨਹੀਪਾਸੀ।ਜੀਕਉਹੈਰਿ
 ਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਜਨਪ੍ਰਭੁਸੁਜਨਪ੍ਰਭੁਤਮਹਿਮਿਲਸੀ।ਪੈਨਿਪੈਨਿਤੇਪੈਨਿਜਿਹਕ੍ਰਿਪਾਲੁਹਰਿਗਿ
 ਭੁਪਉ।ਹਰਿਗੁਣਨਨਕੁਜਨਪਰਸਿਅਉਸਿਜਨਮਮਰਨਦੇਹਬੇਰਹਿਉ॥ ੫॥ਸਤਿਸਤਿ
 ਹਰਿਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਤਿਭੁਨੀਐ।ਦੁਸਰਆਨਨਅਵਰਪੁਰਖਪਉਰਤਨਸੁਨੀਐ।ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਹਰਿਕੋਨਮੁਲੇਤਮਨਿਸਭੁਸੁਖਪਾਈ।ਜੇਹਰਸਨਚਾਖਿਉਤੇਹਜਨਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਈ।ਜਿਹ
 ਠਕਰਸੇਪ੍ਰਸੰਨਭੁਯੋਸਤਸੰਗਤਿਤਿਹਪਿਆਰੁ।ਹਰਿਗੁਣਨਨਕੁਜਨਪਰਸਿਉਤਿਨਸਭਕੀ
 ਲਕੀਉਉਧਾਰੁ।ਸਦਸਬਾਦੀਬਾਨਸਦੁਸਦੁਪਹਿਪਰਿਉ।ਸਦੇਤਖਤਿਨਿਵਾਸੁਸਦੁਤਪਾ
 ਵਸੁਕਰਿਉ।ਸਠਿਸਿਰਿਜਿਉਸੈਸਾਰੁਆਪਿਭੂਲਨਭੂਲਉ।ਰਤਨਨਮੁਅਪਾਰਕੀਮਨਹੁ
 ਪਵੈਅਮੁਲਉ।ਜਿਹਕ੍ਰਿਪਾਲਹੈਯਉਗੋਬਿੰਦੁਸਰਬਸੁਖਤਿਨਹੁਪਾਏ।ਹਰਿਗੁਣਨਨਕਜਿ

ਨਾਪਰਸਿਉਤੇਬਹੁਵਿਠਿਰਿਜੇਨਿਨਆਏ॥ ੧॥ ਕਉਨਜੇਗਕਉਨਗੁਨਪਾਨਕਵਨਬਿਧਿ
 ਉਸਤਿਤਿਸੇਕਰੀਐ॥ ਸਿਧਸਾਧਿਕਤੇਤੀਸਕੇਗਿਤਿਰਕੀਮਿਨਪਰੀਐ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਸਨ
 ਕਾਦਿਸੇਖਗੁਨਮੀਤਪਾਏ॥ ਅਗਹੁਗਹਿਉਨਹੀਜਾਇਪਰਿਸੂਬਰਹਿਉਸਮਾਏ॥ ਜਿਹਕਾਹੀਮਿ
 ਲਕਟੇਯਾਲਕਦਯਾਲਪ੍ਰਭੁਸੇਇਜਿਨਲਗੇਭੁਗਤੇ॥ ਹਰਿਗੁਰਨਾਨਕਜਿਨਪਰਸਿਉਤੇਇ
 ਤਉਤਸਦਾਮੁਕਤੇ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭੁਦਾਤਉਦਾਤਰਪਰਿਉਜਾਨਕੁਇਕੁਸਰਨਾ॥ ਮਿਲੈਦਨੁਸੇਤੇਕੇ
 ਨੇਜੇਹੁਲਿਗਿਉਜਲਤਰਨਾ॥ ਬਿਨਤਿਕਰਉਜਾਨਕੁਅਰਦਸਿਸੁਨਹੁਜੇਠਾਕੁਰਭਾਵੈ॥ ਦੇ
 ਹਰਸੁਮਨਿਨਾਉਭੁਗਤਿਇਹੁਮਨੁਠਹਰਾਵੈ॥ ਬਲਿਉਦਾਰਾਗੁਮੀਪਾਰਮਹਿਸਭਕਲਿਉ
 ਪਰੀਇਕਨਾਮਪਾਰਮਾ॥ ਪ੍ਰਗਟਸਗਲਹਰਿਭਵਨਮਹਿਜਨੁਨਾਨਕਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ॥ ੩॥
 ੪॥ ਸਵਯੇਸ਼ੀਮੁਖਬਾਕੁਮ॥ ੫॥ ਕਾਹੀਦੇਹਮੇਹਛਾਨਿਬਾਪੀਸਠਕਠਰਕਾਹੀਲੁਕੁਗਿਅ
 ਨੀ॥ ਪਾਵਤਕੁਮਤਰਹੁਨਹੀਪਾਵਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਗਤਿਨਹੀਛਾਨੀ॥ ਜੇਥਨਰੁਪਮਾਇਆ
 ਮਦਮਾਤਾਬਿਨਰਤਬਿਕਲਬੰਡੇਅਭਿਮਾਨੀ॥ ਪਰਧਨਪਰਮਪਦਾਦਨਾਰਿਨਿਦਾਅਹਮੀਠੀ
 ਜੀਅਮਾਹਿਗਿਤਾਨੀ॥ ਬਲਿਬੰਦਹੁਪਕਰਤਉਪਾਵਾਧੇਖਤਸੁਨਤਪ੍ਰਭੁਮੀਤਰਜਾਮੀ॥ ਸੀਲਧ
 ਰਮਦਯਾਸੁਦਨਾਸਿਤਮਾਇਉਸਰਨਜੀਅਕੇਦਨੀ॥ ਕਾਰਨਕਰਨਸਮਰਬਸਿਰੀਪਰਗਾਖਿਲੇ
 ਹਨਨਕਕੇਸੁਅਮੀ॥ ੬॥ ਕੀਰਤਿਕਰਨਸਰਨਮਨਮੇਹਨਜੇਹਨਪਾਪਬਿਪਾਰਨਕਉ॥ ਹਰਿ
 ਤਾਰਨਤਰਨਸਮਥਸਭੈਬਿਧਿਕਲਹਸਮੁਹਉਰਧਾਨਰੁਸਉ॥ ਚਿਤਥੇਤਿਅਥੇਤਿਜਾਨਿਸ
 ਤਸੰਗਤਿਭੁਰਮਅਪੇਰਮੇਹਿਉਕੁਤਪੈਉ॥ ਮੁਰਤਘਰੀਨਸਾਪਲੁਸਿਮਰਨਰਮਨਮੁਰਸਨਾਸੈ
 ਗਲਉ॥ ਹੋਹੁਉਕਾਜੁਅਲਪਸੁਖਧੀਪਨਕੇਟਿਨਨਮਕਹਾਦਖਭੈਉ॥ ਸੈਖਾਸੈਤਨਮੁਭਜਨਾਨ
 ਕਰਮਰੇਗਿਅਤਮਸਿਉਰੈਉ॥ ੭॥ ਰੇਕਕਰੇਤਬੇਤਨਿਨਿਰਮਿਤਦੁਰਲਭੁਦੇਹੁਸਵਾਰਿਧੀ
 ॥ ਖਾਨਸਾਨਸੇਪੇਸੁਖਭੈਨਤਸੇਕਟਕਾਟਿਬਿਪਤਿਹਰੀ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਅਰੁਧੀਪਪਬ੍ਰਹਮਕੀ
 ਸਭਸ੍ਰੀਪਰੀਬਪਰਮਨੇਹੁਤਦਿਨੁਪ੍ਰਤਨਿਤਆਵਤਨਿਟਟਿਬਿਖੀਮੀਜਰੀ॥ ਰੇਗੁਨਹੀਨ
 ਦੀਨਮਾਇਆਕ੍ਰਿਪਾਸਿਮਹਿਸੁਆਮੀਏਕਘਰੀ॥ ਕਰਗਹਿਲੇਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪਿਨਾ

ਨਕਕਾਟਿਭੁੰਮਤਗੀ॥ ੩॥ ਰੋਮਨਮੁਸਥਿਲਮਹਿਗਰਥਤਿਕਰਤਥਕਰਤਮਹੀਮੁਖਨੀ॥ ਸਿਪ
ਤਿਦੇਲਵੇਲਸੈਗਧੁਲਤਮਾਇਅਮੰਗਨਕੁਮਤਪੁਖਪਨਾ॥ ਸੁਤਬਨਿਤਾਸਾਜਨਸੁਖਥੈਪਪਤ
ਸਿਉਮੇਹਥਫਿਉਸੁਖਨੀਬੋਇਉਬੀਜੁਮਹੀਮਮਅੰਕਰਬੀਤੁਤਮਉਪਕਰਤਮਪਨੀ॥ ਮਿਰਤਮੰ
ਜਗਪਸਾਹਿਮੁਖਿਨਿਰਖਤਭੈਰਤਭੁਗਤਿਭੁਖਭੁਖਨਾ॥ ਸਿਮਰਿਗੁਪਾਲੁਦਇਆਲੁਸੈਤਸੈਗਤਿ
ਨਨਕਜਗਜਨਤਸੁਪਨਾ॥ ੪॥ ਦੋਹਨਗੋਹਨਨੇਹਨਨੇਨੀਤਮਾਇਅਮਤਕਹਾਲਉਗਾਰਹੁ॥
ਛੁਕਨਪਤ੍ਰਨਦਵਰਨੋਵਰਬਹਤੀਨਤਰਿਦੇਨਥਿਦਾਰਹੁ॥ ਸੁਰਨਬੀਰਨਮੀਰਨਖਾਨਮਸੈਗਿਨ
ਕੋਉਝਿਸਟਿਨਿਹਾਰਹੁਕੋਟਉਟਨਕੋਸਨਛੋਟਕਰਤਥਿਕਾਰਦੋਉ॥ ਕਰਿਝਾਰਹੁ॥ ਮਿਤ੍ਰਨਪਤ੍ਰ
ਸਾਜਨਸਖਾਉਲਟਤਜਾਤਿਥਿਰਖਕੀਛੰਰਹੁ॥ ਦੀਨਦਯਾਲਪੁਰਖਪ੍ਰਭਪੁਰਨਛਿਨੁਛਿਨਸਿ
ਮਰਹੁਮਗਮਅਪਾਰਹੁ॥ ਸ੍ਰੀਪਤਿਨਾਥਨਨਕਜਨਹੋਭਗਵੈਤਕ੍ਰਿਪਾਕਰਤਾਰਹੁ॥ ੫॥ ਪ੍ਰਾਨ
ਮਾਨਦਾਨਮਗਜੋਹਨਹੀਤਨੀਤੁਦੇਲੇਲੇਪਾਰੀਸਾਜਨਸੈਨਮੀਤਸੁਤਭਾਈਤਾਹੁਤੇਲੇਰਖੀਨਿਰਾ
ਗੀ॥ ਪਾਵਨਪਾਵਨਕੁਰਕਮਾਵਨਇਹਥਿਪਕਰਤਮਉਪਤਨਜਾਗੀ॥ ਕੁਰਮਪਰਮੁਸੈਜਮੁਸਦੇ
ਨਮਾਨੋਲਲਸੈਗਿਸਗਲਥਿਧਿਹਾਗੀ॥ ਪਸੁਖੰਖੀਥਿਰਖਅਸਥਾਵਰਬਹੁਥਿਧਿਛੋਨਿਕੁਮਿਉ
ਅਤਿਭਾਗੀ॥ ਥਿਨਪਲੁਕਸਾਨਮੁਨਹੀਸਿਮਰਿਉਦੀਨਨਾਥਪ੍ਰਾਨਪਤਿਸਾਗੀ॥ ਖਾਨਪਾਨਮੀਠਰਸੁ
ਭੋਜਨਅੰਤਕੀਥਾਰਹੋਤਾ॥ ਨਨਕਸੈਤਰਨਸੈਗਿਉਪਰੇਹੋਰਿਮਾਇਅਮਗਨਗਾਵਤਾ॥ ਇੰਡਮੁ
ਨਿੰਡਖੋਜਤੇਗੋਰਖਪਰਨਿਗਗਨਆਵਤਛੁਨਿਪਾਵਤਾ॥ ਸਿਪਮਨੁਖਦੇਵਅਰੁਦਾਨਦਇਕਤਿਲੁ
ਤਕੋਮਰਮੁਨਪਾਵਤਾ॥ ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰਭਪ੍ਰੇਤਿਪ੍ਰੇਮਰਸਭੁਗਤੀਹਰਿਜਨਤਾਕੋਦਰਸਿਸਵਤਾ॥ ਤਿਸਹਿ
ਤਿਅਗਿਆਨਕਉਜਾਨਹਿਮੁਖਦੇਤਰਸਨਸਗਲਪਸਿਜਾਵਤਾ॥ ਰੋਮਨਮੁਕੂਸਿਮਰਸੁਖਦਤਾ
ਨਨਕਦਾਸਤੁਹਿਸਮਝਾਵਤਾ॥ ੬॥ ਮਾਇਆਰੰਗਥਿਰੰਗਕਰਤਕੁਮਮੇਹਕੋਕੁਪਿਗੁਬਾਰੁਪਰਿ
ਉਹੋ॥ ਏਤਾਗਰਬੁਅਕਸਿਨਮਾਵਤਥਿਸਟਅਸੁਕਿਮਿਉਦਰੁਭੁਰਿਉਹੋ॥ ਦਹਦਿਸਿਪਾਇ
ਮਹਾਥਿਥਿਅਕਉਪਰਪਨਛੀਨਿਆਗਿਆਨਿਹਰਿਉਹੋ॥ ਜੋਬਨਈਤੇਜਰਹੋਗਿਗੁਸਿਉਜਮਦੁ
ਤਨਦੂਨਮਿਰਤਮਰਿਉਹੋ॥ ਅਨਿਕਜੋਨਿਸੈਕਟਨਰਕਭੈਦਤਸਾਸਨਦੁਖਗੁਤਿਗਰਿਤਿ... ਉਹੋ

॥२॥ ਗੁਨ ਸਮੁੰਦਲ ਛ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਹੋ ਆਸ ਹਮਾਰੀ। ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਤੇ ਪਰਦੁਖ ਹਰ ਸ
ਰਬ ਰਗੁ ਖੰਡਨ ਗੁਨ ਕਾਰੀ। ਕਾਮ ਰੂਪ ਮਦ ਮਤ ਸਗਲ ਸਿਨ ਸਿਨਾ ਹਿਰਿਨ ਮੁਉ ਠਾਰੀ।
ਇਸਨ ਨਦਨ ਤਾਪਨ ਤਾਪਨ ਸੁਭ ਕਰਿ ਆਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਰੀ। ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸਖ
ਹਰਿ ਬਿਧ ਪਯਜੀ ਆਦਰ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਨ ਅਧਾਰੀ। ਉਟਗ ਹੀ ਸੁਆਮੀ ਸਮਰਥ ਹਨ ਕਰੁ ਸਦ ਬਲਿ
ਹਾਰੀ। ੨॥ ਆਵੁ ਪਕਟਿ ਉਨ ਜਾਤ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ। ਚਾਵੁ ਨਿਬਿਧਿ ਉਨ ਜਾਤ
ਬਿਧੇ ਮਨ ਦਰਸ ਮਗਿ। ਪਾਵੁ ਕਜਰਿ ਉਨ ਜਾਤ ਰਹਿ ਉਨ ਪੁਰਿ ਲਗਿ। ਨੀਰੁ ਨ ਸਾਕ ਸਿਧੇ ਰਿ
ਚਲਹਿ ਹਰਿ ਪੰਥ ਪਗਿ। ਨਾਨਕ ਰੰਗ ਦੇਖ ਅਪਮਾਨ ਹੋਇ ਹਰਿਨ ਅਧਗਿ॥ ੧੦॥ ਉਦਮਕ
ਰਿਲਗੀ ਬਹੁ ਭੁਤੀ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਅਨਿਕ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁ ਖਟੂ ਅਗ। ਭੁਸਮ ਲਗਾਇ ਤੀਰਥ ਬਹੁ
ਭੂਮਤੇ ਸੁਖ ਮਦੇ ਹਰਿ ਪਹਿ ਬਹੁ ਭੁਟ ਅਗ। ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭੁਜਨੁ ਸਗਲ ਦੁਖ ਪਾਵੁ ਤਜਿ ਉਪ੍ਰੇਮ ਬਹੁ
ਇਸੁ ਤੇ ਕੋਹੁ ਭੁਟ ਅਗ। ਪੁਜਾਨ ਕ੍ਰਿਕਰ ਤੇ ਸੇਵਾ ਪਾਕ ਅਨਿਕ ਬੀਤਿ ਬਾਟ ਹਿਕਰਿ ਬਹੁ ਭੁਟ ਅਗ॥ ੧੧॥
॥੨॥ ੨੦॥ ਸਦ ਯੋਗ ਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ॥ ੧॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਇਕ ਮਨਿ ਪੁਰਖੁ ਪਿਆਇ ਬਰਦਾਤਾ। ਸੀਤ ਸਹਾਰ ਸਦ ਬਿਖ ਆਤਾ। ਤਾ ਸੁਚਰਨ ਲੇਹਿ ਦੈ ਬ
ਸਾਵੁ ਉ। ਤਉ ਪਰਮ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਵੁ ਉ॥ ੧॥ ਗਾਵੁ ਉਗੁਨ ਪਰਮ ਗੁਰੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਦੁਰਤ
ਨਿਵਾਰਣ ਸਬਦ ਸੋਗ। ਗਾਵੁ ਹਿਰੀ ਭੀਰ ਪੀਰ ਮਤਿ ਸਾਗਰ ਜੋਗੀ ਜੋਗ ਮਪਿ ਆਪੋਗ। ਗਾਵੁ ਹਿ
ਇੰਦ੍ਰ ਚਕੁਰ ਗਤ ਪੁਰਿ ਲਾਇ ਕੁਆਤ ਮੁਰਸੁ ਨਿਨਿ ਨਾਨਿਉ। ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜ ਸੁਗਾਵੁ ਉਗੁਰ ਨਾਨ
ਕ ਰਾਜ ਜੋਗ ਨਿਨਿ ਮਾਇਉ॥ ੧॥ ਗਾਵੁ ਹਿਨ ਨਕਾਇ ਚੁਗਤਿ ਜੋਗੇ ਸਹਾਰਿ ਸਪੁਰਨ ਬਰਥ
ਕਲਾਗਾ ਗਾਵੁ ਹਿਸਨ ਭਕਾਇ ਸਾਧ ਸਿਧਾਇ ਕਮਨਿ ਜਨ ਗਾਵੁ ਹਿ ਅਛੁਲ ਛਲਾਗਾ ਗਾਵੁ ਉਗੁ
ਨ ਪ੍ਰੇਮ ਅਟਲ ਮੰਡਲ ਵੇਭੁਗਤਿ ਭਾਇਰ ਸੁਜਾਇਉ। ਕਬਿ ਕਲਿ ਸੁਜ ਸੁਗਾਵੁ ਉਗੁਰ ਨਾਨ
ਕ ਰਾਜ ਜੋਗ ਨਿਨਿ ਮਾਇਉ॥ ੨॥ ਗਾਵੁ ਹਿ ਕਪਿਲਾਇ ਆਇ ਜੋਗੇ ਸੁਰ ਅਪਰਿਪਰ ਮਦਤਾਰ
ਵਹੀ। ਗਾਵੁ ਉਨ ਮਦ ਗਨਿ ਪਰਸਰਾਮੇ ਸੁਰ ਕਰ ਕਠਾ ਕੁਰ ਰਘੁ ਤੇਜੁ ਹਰਿਉ। ਉਪ੍ਰੇਮ ਕੁਰ ਬਿਦ

ਰਗੁਣਗਾਵੈ ਸਰਬਾਤਮੁ ਜਿਨਿ ਜਾਣਿਉ। ਕਥਿਕਲ ਸੁਜਗੁਗਾਵਹਿਗੁਰਨਾਨਕਰਾਜੁ ਜੋਗੁ
 ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਉ॥ ੩॥ ਗਾਵਹਿਗੁਨ ਬਰਨਨਾਰਿਖਟਨਰਸਨ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਿਮਰੈ ਬਿਗੁਨ
 ॥ ਗਾਵੈਗੁਣੈ ਸੇਸੁ ਸਹਸਰਿ ਹਥਾ ਸੁਆਦਿ ਅੰਤਿ ਲਿਵਲਗਿਧਨਾ ॥ ਗਾਵੈਗੁਨ ਮਹਾਦੇਵ ਬੋ
 ਰਾਗੀ ਜਿਨਿ ਪਿਆਨ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਾਨਿਉ। ਕਥਿਕਲੈ ਸੇਜੁ ਸੁਗਾਵਉ ਕੁਰਨਾਨਕਰਾਜੁ ਜੋ
 ਗੁਜਿਨਿ ਮਾਣਿਉ॥ ੪॥ ਗਾਨੁ ਜੋਗੁ ਮਾਣਿਉ ਬਸਿਉ ਨਿਰੰਦੈ ਰੁਚਿਦੇਤਗਿ। ਸਿਸਟਿ ਸਗਲ
 ਉਪਰੇਨਾ ਮਿਲੇਤਰਿਉ ਨਿਰੰਤਰਿ। ਗੁਣਗਾਵਹਿ ਸਨਕਾਦਿ ਆਦਿ ਜਨਕਾਦਿ ਜੁਗੁਲਗਿ।
 ਪੈਨਿ ਪੈਨਿ ਗੁਰੁ ਪੈਨਿ ਜਨਮੁ ਸਕਯੀ ਬਭੁਲੈ ਜਗਿ। ਪਾਤਾਲੁ ਪੁਰੀ ਜੈਕਾਰੁ ਪੁਨਿ ਕਥਿ ਜਨਕਲ
 ਵਖਾਨਿਉ॥ ਹਰਿਨਾਮਿ ਰਸਿਕਨਾਨਗੁਰਗਾਨੁ ਜੋਗਤੈ ਮਾਣਿਉ॥ ੫॥ ਸਤਜਗਿ ਤੈ ਮਾਣਿਉ
 ਛਲਿ ਬਲਿ ਬਾਵਨੁ ਭਾਇਉ। ਤੈ ਤੈ ਮਾਨਿਉ ਰਾਮੁ ਰਾਖੈ ਸੁਕਹਾਇਉ। ਦੁਆਪਰਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮੁਰਾਰਿ
 ਰਿਕੇ ਸੁਕਿਰਤਾਰ ਬੁਕੀਉ। ਉਗ੍ਰਸੈਨ ਕਉ ਰਾਜ ਅਭੈ ਭੁਗਤਿ ਜਨਨੀਉ। ਕਲਜਗ ਪ੍ਰਮਾਨ
 ਨਾਨਕਗੁਰ ਅੰਗਦ ਅਮਰਕਾਰਿਉ॥ ੬॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੁ ਗਾਨੁ ਅਬਰਲੁ ਅਟਲੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖਿ
 ਯੁਗਮਾਇਉ। ਗੁਣਗਾਵੈ ਰਵਿਦਾਸੁ ਭੁਗਤੁ ਜੋਦੇਵ ਤਿਲੇਦਨ। ਨਾਮਾ ਭੁਗਤੁ ਕਥੀ ਰਸ
 ਗਾਵਹਿ ਸਮਲੇਦਨ। ਭੁਗਤ ਬੇਨਿਗੁਨ ਰਵੈ ਸਹਜਿ ਆਤਮਰੀਗੁਮਾਨਿ। ਜੋਗਪਿਆਨਿ
 ਗਰਗਿ ਮਾਨਿ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਵਰਨ ਜਾਣੈ। ਸੁਖਦੇਉ ਪਰੀਖਤ ਗੁਣਰਵੈ ਗੋਤਮ ਰਿਖਿ
 ਸੁਗਾਇਉ। ਕਥਿਕਲ ਸੁਜਸੁਨਾਨਕਗੁਰ ਨਿਤਨੁ ਵਤਨਾ ਜਗਿ ਛਾਇਉ॥ ੭॥ ਗੁਨਗਾ
 ਵਹਿ ਪੈ ਯਾਲਿ ਭੁਗਤਨ ਗਾਨਿ ਭੁਯੰਗਮਾ। ਮਹਾਦੇਉ ਗੁਣਰਵੈ ਸਦਾ ਜੋਗੀ ਨਤਿ ਜੋਗਮਾ॥
 ਗੁਣਗਾਵੈ ਮੁਨਿ ਬਮਾਸੁ ਜਿਥੇਦ ਬਾਕਾਰਨ ਬੀਨਾਰਿ ਮਾਧੁਰਮਾ ਗੁਨ ਉਚਰੈ ਜਿਨਿ
 ਕਮਿਸਭੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਵਾਰੀਆ। ਬ੍ਰਹਮੰਡੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਣ ਨਿਰਗੁਣ ਸਮਜਾਨਿਉ॥
 ਜਪੁਕਲ ਸੁਜਸੁਨਾਨਕਗੁਰ ਸਹਜੁ ਜੋਗ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਉ॥ ੮॥ ਗੁਨਗਾਵਹਿ ਨਵਨ ਬਪੈਨਿ
 ਗੁਰਸਾਨਿ ਸਮਾਇਉ। ਮਾਧਾਤਾ ਗਨਰਵੈ ਜੋਨ ਚਕ੍ਰਵੈ ਕਹਾਇਉ। ਗੁਣਗਾਵੈ ਬਲਿ ਰਾਉ ਸ

ਪਤਪਾਲਿਬਸੰਤੋ। ਭਰਬਰਿਗੁਣਉਚਰੈ ਸਦਾਗੁਰਸੀਗਿਰਹੇਤੋ। ਦੁਰਬਾਪੁਰਬਉਅੰਗ
ਰੈਗੁਰਨਨਕਜਿਸੁਗਾਇਉ। ਕਥਕਲਸੁਜਸੁਨਾਨਕਗੁਰਅਟਿਅਟਿਸਹਜਿਸਮਾਇ
ਉ॥ ॥ ਸਵਯੇਮਹਲਿਨੁਜੋਕੇ॥ ੨॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਸੇਈਪੁਰਖੁ

ਨਕਰਤਾਕਾਰਣਕਰਤਾਰੁਕਰਨਸਮਰਥੋ। ਸਤਿਗੁਰੁਪੈਨਨਕਮਸਤੁਕਿਤਮਪੁਰਿਉ
ਜਿਨਿਹਥੋ। ਤੁਪਰਿਉਮਸਠਕਿਹੁਥੈਸਹਜਿ। ਆਮਿਉਦੁਠਉਦੁਕਿਸਹਿਨਰਗੁਨਮਨਿ
ਬੋਹਿਅਮਰਾਨਾ। ਮਾਰਿਉਕੰਟਕਕਾਲਗਰਜਿਪਾਵਤਲੀਉਬਰਜਿਉਪੰਡਤੁਤਏਕੁਅ
ਰਿਰਾਖਿਲੇਸਮਾਇ। ਜਗਜੀਤਉਗੁਰਦੁਆਰਿਥੇਲਹਿਸਮਤਸਾਰਿਰਬੁਠਨਮਨਿਲਿਵ
ਰਾਖਿਨਿਰੋਕਾਰਿ। ਕਹੁਕੀਰਤਿਕਲਸਹਾਰਸਪਤਦੀਪਮਝਾਰਲਹਣਾਜਗਤਗੁਰਪਰ
ਸਿਮਰਾਗਿ॥ ੧॥ ਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਕਾਲਖਖੀਨਿਉਤਾਰਤਿਮਰਅਗਿਨੁਜਿ
ਦਰਸਦੁਆਗੁ। ਉਇਜੁਸੇਵਹਿਸਬਦੁਸਾਰਗਾਪ੍ਰੀਥਿਖਮਕਾਰੇਤਨਰਬੁਠਉਤਾਰਿਕੀ
ਏਨਿਰਭਾਗੁ। ਸਤਸੰਗਤਿਸਹਜਿਸਾਰਿਜਾਗੀਲੇਗੁਰਬੀਰਹਿਉਨਿਮਰੀਕੁਤਸਦੀਦੁਪ
ਰਮਪਿਆਗਿ। ਕਹੁਕੀਰਤਿਕਲਸਹਾਰਸਪਤਦੀਪਮਝਾਰਲਹਣਾਜਗਤਗੁਰਪਰਸਿਮੁ
ਰਾਗਿ॥ ੨॥ ਤੇਤਉਦ੍ਰਿਸ਼ਿਉਨਮੁਅਪਾਰਾਥਿਮਲਜਾਸੁਥਿਥਾਰਸਾਪਿਕਸਿਪਸੁਨਨ
ਜੀਅਕੋਧਾਗ। ਤੇਤਾਨਨਿਕਰਾਨਾਅਉਤਾਰੁਸਬਦੁਸੰਸਾਰਿਸਾਰੁਰਹਿਨਗਤ
ਲਪਦਮਥੀਨਾਗ। ਕਲਪਤਰੇਗਥਿਦਰੁਸੰਸਾਰਤਾਪਨਿਵਾਰਆਤਮਾਤ੍ਰਿਥਿਪਿਤੋਰੇਏ
ਕਲਿਵਤਾਗ। ਕਹੁਕੀਰਤਿਕਲਸਹਾਰਸਪਤਦੀਪਾਮਝਾਰਲਹਣਾਜਗਤਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗਾਗਿ॥ ੩॥ ਤੇਤਾਰਦਰਬਿਖਾਇਉਮਾਨੁ। ਸੇਵਿਆਗੁਰਪਰਵਾਨੁਸਾਸਿਅਜਗੁਰਿਜਿਨ
ਕੀਅਉਮਾਨੁ। ਹਰਿਹਰਿਦਰਸਸਮਾਨਆਤਮਾਵੰਤਗਿਆਨੁਜਾਨੀਅਅਕਲਗਤਿਗੁਰ
ਪਰਵਾਨਾ। ਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਅੰਮ੍ਰਿਤਲਠਾਨਥਿਮਲਬੁਧਿਸਬਾਨਪਹਿਰਿਸੀਲਸਨਾਹੁਸਕਤਿ

ਬਿਦਾਗਿ ਕਹੁ ਕੀਰਤਿ ਕਲ ਸਹਾਰੁ ਸਪਤਦੀਪ ਮੁਕੁਤਾਰ ਲਹ ਨਾਜਰ ਤਿਗੁਰ ਪਰਸਿ ਮੁਗਰਿ
 ॥ ੪ ॥ ਫਿ ਸਦਿ ਪਰਤਤ ਮਹਰਨ ਪਰਨ ਅਘਪਾਪੁ ਪੁਨਾਸਨਾ ਸਥਰੁ ਸੁਖ ਲਵੈ ਤਕਾ ਮੇਰੇ
 ਪਥਿਨਾਸਨਾ ਲੋਕੁ ਮੇਰੇ ਸਿਕਰਣ ਸਰਨ ਜਾਨਿ ਕਪੂਤਿ ਪਾਲਣਾ ਅਤਮ ਰਤ ਸੇਗੁ ਹਣੁ ਕ
 ਕਹਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਲ ਨੁਲਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਲ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਲ ਕੁ ਸਤਿਲ ਗੈ ਸੇ ਪੈ ਤਰੈ ਗੁ
 ਰਜਗਤ ਚਿਹਨ ਸੀਹ ਅੰਗਰ ਉਰਾ ਕੁੰਗੁਲ ਹਣੁ ਕਰੈ ॥ ੫ ॥ ਸਦਾ ਅਲਕੁਲ ਲਿਵਰੈ ਕ
 ਰਨ ਸਿਉ ਦਿਲੁ ਚਾਹਗਾ ਨ੍ਰਮ ਸਪੁਰਜਿ ਉਨਿ ਦੈ ਪਦੈ ਕ ਸਥਿ ਮਲ ਬੀਜਾਰਗਾ ਦਿਹੈ ਤਤੁ ਕਾ
 ਨਿਉ ਸਰਬ ਗਤਿ ਅਲਖ ਥਿਠਾਨੀ ॥ ਸਗਨਿ ਸੁਭਾਇ ਸੈ ਨਿਉ ਕਿਰਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਲ ਬਾਨੀ
 ॥ ਗਰਗਮਿ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਤੈ ਪਾਇਉ ਸੈ ਤੇ ਪ੍ਰਗੁਨਿ ਲਯੋ ॥ ਗਰਿ ਪ੍ਰਸਿਉ ਕਲ ਸਮੁਲਵੈ ਜਨ ਨਰ ਸ
 ਨੁਲ ਹਨੇਰੁ ਯੋ ॥ ੬ ॥ ਮਨਿ ਬਿੰਸਾ ਸੁਪਾਇਉ ਗਰਗਿ ਗੁਰੁ ਰਖਿ ਦੀਉ ਗਰਲਨਾ ਸਤਨਿ ਨ
 ਠਯੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅੰਤਰੁ ਗਤਿ ਪੀਉ ॥ ਰਿਦਿ ਬਿਗਾਸੁ ਜਾਗਿਉ ਅਲਖਿ ਕਲ ਪਰੀ ਜੁਗੀਤ ਗਿ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਸਹਾਇ ਸਮਾਪਿਰਦਿਉ ਸਾਮਨਿ ਨਿਰੇਤ ਗਿ ॥ ਉਦਰ ਉਡਿਤ ਨਰਿ ਹਨ ਪਿਥੀਤਿ
 ਹਕਲ ਮਲੁ ਸਨਾ ॥ ਸਦਰੈ ਗਿ ਸਗਨਿ ਕੁਲ ਉਦਰੈ ਜਸੁ ਜੀਪਉ ਲਹੇ ਨਰ ਸਨਾ ॥ ੭ ॥ ਨਾਮ ਅ
 ਉਖਥਨ ਅਮਧਾਰੁ ਅਰੁ ਅਨਮੁ ਸਮਾਪਿ ਸੁਖ ਸਦਨ ਮੁਨੀ ਸਾਣੁ ਸੇਹੈ ॥ ਰੰਗਿ ਰਤਉ ਨਾਮ ਸਿ
 ਉਕੁਲਨਾ ਮੁਰਿ ਨਰ ਹਥੈ ॥ ਨਾਮ ਪਰਸੁ ਜਪਾਇਉ ਸਤੁ ਪ੍ਰਗਟਿਉ ਰਵਿ ਲੇਇ ॥ ਦਰਸਨ ਪ
 ਰਸਿ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਅਠ ਸਠਿ ਮਨੁ ਨਹੈ ॥ ੮ ॥ ਸਚੀਤੀ ਰਖੁ ਸਨੁ ਇਸਨ ਨੁ ਅਰਭੈ ਜਨ ਕੁ
 ਉਸਨੁ ਸਦਾ ਸਨੁ ਕੁ ਥਤੁ ਸੇਹੈ ॥ ਸਨੁ ਪਾਇਉ ਗੁਰ ਸਥਦਿ ਸਨੁ ਨਮੁ ਸੀਗਤੀ ਬੈਹੈ ॥ ਕਿਸੁ ਸ
 ਰੁ ਸੇਜ ਮੁਦਰੇ ਸਨੁ ਕ ਬਿਜਨ ਕੁਲ ਦੁਖਾਣੁ ॥ ਦਰਸਨਿ ਪਰਸਿ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਨੁ ਜਨ ਮੁਪਰਵ
 ਣੁ ॥ ੯ ॥ ਅਮਿਅ ਫਿ ਸੁਭ ਕਰੈ ਹਰੈ ਅਘਪਾਪ ਸਕਲ ਮਲਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਕੁ ਮੇਰੇ
 ਦੁਸਿ ਕਰੈ ਸਭੈ ਬਲ ਸਨੁ ਸੁਖ ਮਨਿ ਵਸੈ ਦੁਖ ਸੇ ਸਰੁ ਹਥੈ ॥ ਗੁਰਨ ਦੁਨਿ ਪਿਟਰੀ ਆਉਨ
 ਨਮਹ ਮਕਾਲ ਪੈਵੈ ॥ ਸੁਕਹੁ ਕੁਲ ਗੁਸੇਵੈ ਅੰਗਿ ਨਿਸਿ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥ ਦਰਸਨ ਪਰ
 ਸਿ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਜਨ ਮਮਰਣੁ ਦੁਖ ਜਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ਸਦਯੋ ਮਹਲੇ ਤੀਨੇ ਕੇ ॥ ੩ ॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੇਈਪੁਰਖੁਸਿਵਹਿਏਕੁਸਾਢਾਜਾਕਾਇ॥ਕੁਨਮੁਖਛੁਲਸੈਸਾਰੇ॥ਜਿਨਿਭੁਗਤਭਉ
ਜਲਤਾਰੇ॥ਸਿਮਰਹੁਸੇਈਨਮੁਪਰਧਾਨ॥ਤਿਤੁਨਾਮਿਰਸਿਕੁਨਾਨਕਲਹਣਾਥਪਿਉਨਿ
ਨਸਥਸਿਧੀ॥ਕਵਜਨਕਲਸੁਖਪੀਕੀਰਤਿਨਮਮਰਦਾਸਬਿਸਤਰੀਯਾ॥ਕੀਰਤਿਰ
ਵਿਕਿਰਣਿਪ੍ਰਗਟਸੈਸਾਰਹਸਾਖਤਰੇਵਰਮਦੁਲਸਾਰਾ॥ਉਤਰਦਖਿਣਿਪੁਬਿਅਰੁਪਸ
ਰਮਿਨੈਨੈਕਾਰੁਜਪਿਥਿਨਰਾ॥ਹਰਿਨਾਮੁਰੋਸਨਿਗੁਰਮੁਖਿਬਰਦਾਖਉਉਲਟਿਗੀਗਪ
ਸਰੁਮਿਧਰੀਅਗਾ॥ਸੇਈਨਮੁਖਛੁਲਭੁਗਤਹਭੁਤਾਰਨੁਅਮਰਦਾਸਗੁਰਕਉਛੁ
ਰਿਅਗ॥ ੧ ॥ਸਿਮ੍ਰਹਿਸੇਈਨਮੁਜਪਅਰੁਕਿਨਰਸਾਧਿਕਸਿਧਿਸਮਾਧਿਹਰਾ॥ਸਿਮ
ਰਹਿਨਖਤੁਅਵਰਪ੍ਰਮੰਤੁਲਨਾਰਦਾਦਿਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਵਰਾ॥ਸਸੀਅਰੁਅਰੁਸੁਰਨਾਮਉ
ਲਾਸਹਿਸੈਲਲੇਅਜਿਨਿਉਪਰਿਅਗਾ॥ਸੇਈਨਮੁਖਛੁਲਭੁਗਤਹਭੁਤਾਰਨੁਅਮਰ
ਦਾਸਗੁਰਕਉਛੁਰਿਅਗ॥ ੨ ॥ਸੇਈਨਮੁਸਿਵਹਿਨਵਨਾਥਨਿਰੋਜਨਸਿਵਸਨਕਾਦਿ
ਸੈਮੁਪਰਿਅਗਾ॥ਦਵਰਾਸੀਹਸਿਧਬੁਧਜਿਤੁਗਤੇਅੰਬਰੀਕਭੁਵਨਲਤਰਿਅਗਾਉਪ
ਅਕੁਰਤਿਲੋਚਨਾਮਾਕਲਿਕਬੀਰਕਿਲਦਿਖਹਰਿਅਗਾ॥ਸੇਈਨਮੁਖਛੁਲਭੁਗਤਹ
ਭੁਵਤਾਰਨੁਅਮਰਦਾਸਗੁਰਕਉਛੁਰਿਅਗ॥ ੩ ॥ਤਿਤੁਨਾਮਿਲਾਗਿਤੇਤੀਸਪਿਆਵ
ਹਿਜਗੀਤਪੀਸੁਰਮਨਿਵਸਿਅਗਾ॥ਸੇਈਨਮੁਸਿਮਰਿਰੀਗੇਵੇਪਿਤਿਅਹਰਨਛਿਤਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਰਸਿਅਗਾ॥ਤਿਤੁਨਾਮਿਗੁਰੁਗੀਤੀਰਗੁਰੁਅਮਤਿਸਤਕਹਿਸੈਗਤਿਉਧਰੀਅਗਾ॥
ਸੇਈਨਮੁਖਛੁਲਭੁਗਤਹਭੁਤਾਰਨੁਅਮਰਦਾਸਗੁਰਕਉਛੁਰਿਅਗ॥ ੪ ॥ਨਮਕਿ
ਤਿਸੈਸਾਰਕਿਰਣਿਰਵਿਸੁਰਤਰਸੁਖਾ॥ਉਤਰਿਦਖਿਣਿਪੁਬਿਦੇਸਿਪਸਦਿਮਿਜ
ਸੁਤਪਗਾ॥ਨਨਮੁਤੁਹਿਰਸਕਯਥਜਿਤੁਨਾਮੁਹਰਿਰਿਦੈਨਿਵਸੈ॥ਸੁਰਿਨਰਗੁਣ
ਗੋਪਰਥਛਿਅਦਰਸਨਆਸਸੈ॥ਭੁਲਉਪ੍ਰਸਿਪੁਤੇਜੇਤਨੇਕਲਜੇਨ੍ਰਿਕਰਧਾਇਅ
ਓ॥ਸੇਈਨਮੁਭੁਗਤੁਅਛੁਲਹਰਣਗੁਰਅਮਰਦਾਸਤੈਪਾਇਉ॥ ੫ ॥ਨਮੁਪਿਅ

ਵਹਿਦੇਵਤੇਤੀਸਅਰੁਸਾਪਿਕਸਿਧਨਰਨਾਮਿਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਪਾਗਾਨਹਨਾਮਸਮਾਪਿਉ
 ਹਰਖਮੈਗੁਸਮਕਰਿਸਹਾਰੇ। ਨਾਮਸਿਰੋਮਨਿਸਰਬਮੈਭੁਗਤਰਹੇਲਿਵਪਾਰੇ। ਸੇਈ
 ਨਾਮਪਦਾਰਥੁਅਮਰੁਗੁਰਤਸਿਦੀਉਕਰਿਤਾਗਿ॥ ੬॥ ਸਤਿਸੁਰਉਸੀਲੁਬਲਵੈਤੁਸਤ
 ਭਾਇ। ਸੈਗਤਿਸਘਨਗੁਰੁਅਮਤਿਨਿਰਵੈਰਿਲੀਣਾ। ਜਿਸੁਪੀਰਜੁਪੁਰਿਪਵਲੁਪੁ
 ਜਾਸੇਤਿਥੇਕੀਦਬੀਨਾਪਰਸਹਿਸੈਤੁਪਿਅਰੁਜਿਹਕਰਤਾਰੁਸੈਜੇਗਾ। ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿ
 ਸੁਖਪਾਇਉਅਮਰਿਗੁਰਿਕੀਤਉਜੇਗਾ॥ ੭॥ ਨਾਮਨਾਵਨੁਨਾਮਰਸੁਖਾਨੁਅਰੁਭੇਜਨੁ
 ਨਾਮਰਸੁਸਦਾਨੁਅਮੁਖਿਮਿਸੁਬਾਣੀ। ਧੀਨਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਉਜਿਸੁਪਸਾਇਗਤਿਅ
 ਗਮਜਾਣੀ। ਕੁਲਸੈਬ੍ਰਹਮਸੁਪਰੇਪਾਯਉਨਾਮਨਿਵਾਸੁ। ਸਕਯਥਜਨਮੁਕਲਚਰੈਗੁਰੁ
 ਪਰਸਿਉਅਮਰਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ ੮॥ ਬਾਰਿਜਕਰਿਦਹਿਦੈਸਿਪਿਸਨਮੁਖਮੁਖਜੇਵੈ। ਰਿਪਿ
 ਬਸੈਥਾਵੈਗਿਜੁਤੀਨਿਲਕੀਤਰਮੇਰੈ। ਰਿਦੈਬਸੈਅਕਹੀਉਸੇਇਰਸੁਤਿਨਹੀਜਾਤਉ। ਅਖ
 ਹੁਕੁਗਤਿਉਚਰੈਅਮਰੁਗੁਰੁਇਤੁਰੀਗਿਰਤਉ। ਮਸਤਕਿਨੀਸਾਨੁਸਰਉਕਰਮਕਲ੍ਹੈਨਿਕ
 ਰਿਪਯਾਇਆਉ। ਅਰਸਿਅਉਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰਤਿਲਕੁਸਰਬਇਛੁਤਿਨਿਪਾਇਅਉ॥ ੯॥
 ਚਰਣਤਪਰਸਕਯਥਚਰਣਗੁਰਅਮਰਪਾਵਿਲਿਰਯਾ। ਹਥਤਪਰਸਕਯਥਹਥਲਗਹਿਗੁਰ
 ਅਮਰਪਯਾ। ਜੀਵਤਪਰਸਕਯਥਜੀਹਗੁਰੁਅਮਰੁਭੁਣਿਝੈ। ਨੈਣਤਪਰਸਕਯਥਨਯਾਇ
 ਗੁਰੁਅਮਰੁਪਿਥਿਝੈ। ਸ੍ਰਵਣਤਪਰਸਕਯਥਸ੍ਰਵਣਿਗੁਰੁਅਮਰੁਸੁਣਿਝੈ। ਸਕਯਥਸੁਸੀਉ
 ਜਿਤੁਹੀਅਥਸੈਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਨਿਜਜਗਤਪਿਤਾ। ਸਕਯਥਸੁਸਿਰੁਜਾਲਪੁਭੁਣੈਜੁਸਿਰੁਨਿ
 ਵੈਗੁਰਅਮਰਨਿਤਾ॥ ੧੦॥ ਤਿਨਰਦੁਖਨਹਰੁਖਤਿਨਰਨਿਪਨਨਹੁਕਹੀਅਗਿ। ਤਿਨਰਸੇਕੁ
 ਨਹੁਰੁਐਤਿਨਸੇਅੰਤੁਨਲਹੇਅਗਿ। ਤਿਨਰਸੇਵਨਹੁਕਰਹਿਤਿਨਰਸਯਸਹਸਸਮਪਹਿ
 ਤਿਨਰਦੁਲੀਝੈਬਹਹਿਤਿਨਰਉਥਪਿਥਿਥਪਹਿ। ਸੁਖਲਹਹਿਤਿਨਰਸੈਸਾਰਮਹਿਅਭੈਪ
 ਟਰਿਪਮਪਿਤਿਗ। ਸਕਯਥਤਿਨਰਜਾਲਪੁਭੁਣੈਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨਜਿਗ॥ ੨॥੧੧
 ਤੈਪਦਿਅਉਇਕੁਮਨਿਪਹਿਅਉਇਕੁਕਰਿਇਕੁਪਦੁਣਿਉ। ਨਯਾਇਥਯਾਇਮੁਹਿਇ

ਕੁਇਕੁਦੇਹੁਠਾਇਨਜਾਇਉ।ਸੁਪਨਿਇਕਪਰਤਖਿਇਕੁਇਕੁਇਕੁਸਮਹਿਲੀਠਉ।
 ਤੀਸਇਕੁਅਰੁਪੀਜਿਸਿਧੁਪੈਤੀਸਨਖੀਠਉ।ਇਕੁਹੁਨਿਲਾਖੁਲਖਹੁਅਲਖੁਹੈਇਕੁਇ
 ਕੁਕਹਿਦੁਹਨਿਅਉ।ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਕਾਲਪੁਕੁਏਤੈਇਕਲੇਕੂਹਿਇਕੁਮੀਨਿਅਉ॥੩
 ॥੧੨॥ਜਿਮਤਿਗਹੀਜੈਦੇਵਿਜਿਮਤਿਨਮੈਸੇਭਾਈ।ਜਿਮਤਿਤਿਲੇਚਨਠਿਤਿਭੁਗਤਿ
 ਕੈਥੀਰਹਿਜਾਨੀਹੁਕਮੀਗਦਕਰਤੁਤਿਰਾਮੁਜੈਪਹੁਨਿਤਭਾਈ।ਅੰਮਰੀਕਿਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ
 ਸਰਣਿਗੋਬਿੰਦਗਤਿਪਾਈ।ਤੈਲੇਕੁਕੇਪਤਿਸਨਾਤਜੀਸੁਮਤਿਜਲਜਾਣੀਜੁਗਤਿ॥
 ਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਨਿਜਭੁਗਤੁਹੈਦੇਖਿਦਰਸੁਪਾਵੁਉਮੁਕਤਿ॥੪॥੧੩॥ਗੁਰਅਮਰਦਾ
 ਸੁਪਰਸੀਐਪੁਹਮਿਧਾਤਿਕਬਿਨਾਸਹਿ।ਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਪਰਸੀਐਸਿਧਸਾਧਿਕਆ
 ਸਾਸਹਿ।ਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਪਰਸੀਐਪਿਭਾਨਲਗੀਐਪਉਮੁਕਹਿ।ਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਪਰ
 ਸੀਐਅਭਉਲਭੈਗਉਰਕਹਿ।ਇਕੁਬੀਨਦਗਣਜਤਉਰੈਜਾਸੁਮੀਤਿਭਾਨਦਹਿਲ
 ਹਿ।ਜਾਲਪਾਪਦਰਬਇਤਰੈਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਤਿਠੈਮਿਲਹਿ॥੫॥੧੪॥ਸਰਨਾਮੁ
 ਕਰਤਾਰੁਸੁਨਿਕੂਨਨਕਿਸੇਗਹਿਅਉ।ਤਤੈਅੰਗਦੁਲਹੁਪ੍ਰਗਟਿਤਾਸੁਰੁਣਹਿਲ
 ਵਰਹਿਅਉ।ਤਤੁਕਲਿਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਆਸਾਨਿਦਾਸੁਤਾਸੁਗੁਣਵਖਾਣਉ।ਜੈਗੁਣਅ
 ਲਖਕਵਣਅੰਮਰੀਮਤਿਨਹਗੁਣਅੰਤੁਨਜਣਉ।ਬੋਹਿਬਉਬਿਧਾਤੈਨਿਰਮਲੈਸਭੁਸੇਗ
 ਤਿਕੁਲਓਪਰਣ।ਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਕੀਰਤੁਕਹੈਰੂਹਿਨ੍ਰਹਿਤਅਪਾਸਰਣ॥੬॥੧੫॥ਅ
 ਪਿਨਰਾਇਨੁਕਲਪਾਰਿਨਰਾਮਹਿਪਰਿਵਰਿਅਉ।ਨਿਰੰਕਾਰਿਅਕਾਰੁਜੈਤਿਨਗਮੀਡਲਿ
 ਕਹਿਅਉ।ਜਹਕਹਤਹਭੁਪੁਰੁਸਬਦੁਪਦੀਕਿਦੀਪਾਅਉ।ਜਿਹਸਿਮ੍ਰਹਸੇਗਹਿਉ
 ਤਤੁਹਰਿਨਰਣਮਿਲਾਅਉ।ਨਨਕੁਕਲਿਨਿਮਲੁਅਉਤਰਿਉਅੰਗਦੁਲਹੁਦੇਸੇਗਿਰੁਆ
 ॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਤਾਰਣਤਰਣਨਮਨਮਪਾਸਰਣਿਤੁਆ॥੭॥੧੬॥ਨਪਤਪੁਸ
 ਤਸੈਤੇਖੁਪਿਖਿਦਰਸਨਗੁਰਸਿਖਗਾਸਰਣਿਪਰਹਿਤੇਉਬਰਹਿਛੂਡਿਨਮਪੁਰਕੀਲਿਖ
 ਗਾਭੁਗਤਿਭਾਇਭੁਰਪੁਰਹਿਦੈਉਰੈਕਰਤਾਰੈ।ਗੁਰਗਉਹਰੁਦਰੀਅਉਪਲਕਤਬੈਤੁਹ

ਤਾਰੈ॥ ਨਾਨਕ ਕੁਲਿਨਿ ਮਲੁ ਅਉਤਰਿ ਉਗਣ ਕਰਤਾਰੈ॥ ਉਠੈ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਸੁ ਜਿਨ ਸੇਵਿ ਅਉਤਿ
 ਨਦੁਖ ਦਰਿਦੁ ਪਰਹਿ ਪਰੈ॥ ੩॥ ੧੦॥ ਨਿਤਿ ਨਿਤ ਦੁਉ ਅਰਦਾ ਸਿਕਹਉ ਪਰੁਕਹਿ ਭਿਨ ਸਕਉ॥
 ਸਰਬ ਨਿਤ ਤੁਝੁ ਪਾਸਿ ਸਾਧ ਸੇਗਤਿ ਹਉ ਤਕਉ॥ ਤੇਰੈ ਹੁਕਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ਤਉ ਕਰਉ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਸੇ
 ਵਾ॥ ਨਬਗੁਰ ਦੇਖੈ ਸੁਭਨਿ ਸਟਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਮੁਖਿ ਮੇਵਾ॥ ਅਗਮ ਅਲਖ ਕਾਰਣੁ ਪੁਰਖ ਜੋ ਛਰਮਾ
 ਵਹਿ ਸੇਕਹਉ॥ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਸ ਕਾਰਣੁ ਕਰਣੁ ਜਿਵਤੁ ਰਖਹਿ ਤਿਵਰਹਉ॥ ੪॥ ੧੨॥ ਗੁਰਗਿ
 ਆਨੁ ਅਰੁ ਪਿਆਨੁ ਤਤੁ ਸਿਉ ਤਤੁ ਮਿਲਵੈ॥ ਸਭਿ ਸਰੁ ਜਾਣੀ ਐ ਇਕ ਨਿਤ ਹਲਿ ਵਲਵੈ॥ ਕਾ
 ਮ ਕ੍ਰੋਧ ਸਿਕਰੈ ਪਵਣੁ ਉਤਨ ਪਾਵੈ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੈ ਵਸੈ ਦੇਸਿ ਹੁਕਮੁ ਬ੍ਰਿਥੀ ਨਾਰੁ ਪਾਵੈ॥ ਕਾ
 ਲਿ ਮਾਹਿਰੁ ਪੁਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਸੇਜਾਣੈ ਜਿਨ ਕਿਛੁ ਕੀ ਅਉ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿਓ ਸੇਵਿ ਭਿਖਾ ਕਹੈ ਸਹਜਰੈ
 ਗਿਰ ਸਨੁ ਦੀ ਅਉ॥ ੫॥ ੧੬॥ ਰਹਿਉ ਸੇਤ ਹਉ ਏਲਿ ਸਾਧ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਤਿਠੇ॥ ਸਿਨਿ ਅਸੀਤ ਪਸੀ
 ਅਹੁ ਖਹੈ ਪੰਡਿਤ ਮਿਠੇ॥ ਬਰਸੈ ਕਹਉ ਚਿਰਿਉ ਕਿਨੈ ਨਹ ਪਰਚਉ ਲਾਯਉ॥ ਕਹਤਿ ਅਹੁ ਕਹ
 ਤੇ ਸੁਸਣੀ ਰਹਤ ਕੇਖ ਸੀਨ ਆਖਉ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛੋਡਿ ਜੈ ਲਗੀ ਤਿਨ ਕੇ ਗੁਣ ਹਉ ਕਿਆ ਕਹਉ॥
 ਗੁਰ ਨਾਮਿ ਮਿਲਾਯਉ ਭਿਖਿ ਆਨਿ ਵਤੁ ਰਖਹਿ ਤਿਵਰਹਉ॥ ੨॥ ੨੦॥ ਪਹਿਰਿ ਸਮਾਪਿ ਸਨਹੁ ਗਿ
 ਆਨਿ ਹੋ ਅਸਟਿ ਨਹਿ ਅਉ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਪਨਖੁ ਕਰਗਹਿਉ ਕੁਗਤ ਸੀਲ ਹਸਰਿ ਲਹਿ ਅਉ॥ ਭੈ ਨਿਰਭੁ
 ਉਹਰਿ ਅਟਲ ਮਨਿ ਸਬਦਿ ਗੁਰਨੇ ਜਾਗਤਿਉ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਪਤ ਪੰਚ ਦੁਤ ਬਿਖੀ ਤਿਉ॥
 ਕੁਲਉ ਭੁਹਾਲੁ ਤੇਜੇ ਤਨਾਨਿ ਪਤਿਨਾ ਬੁਨਾਨ ਕਬਗਿ॥ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਸੁ ਸਰੁ ਸਲਭੁ ਤਿਥੈ ਵਲੁ
 ਨਿਤਉ ਇਵਨੁ ਪੁਕਰਿ॥ ੩॥ ੨੧॥ ਅਨਹਰ ਬੁਝੈ ਬਸੁ ਅਰੁ ਮਾਵਲਿ ਕੁਸਮਬ ਸੇਤ ਗਨੈ ਤਨ ਆ
 ਵੈ॥ ਰਵਿ ਸਮਿ ਕਿਰਣਿ ਓਰੁ ਸਾਗਰ ਕੇ ਗੇਗਤ ਰੇਗ ਅੰਤੁ ਕੇ ਪਾਵੈ॥ ਰਵਿ ਗਿਆਨ ਪਿਆਸ ਤਿ
 ਗੁਰ ਕੇ ਕਥਿ ਜਨ ਭਲਉ ਨਹ ਜੇਗਾਵੈ॥ ਭੁਲੇ ਅਮਰ ਦਸ ਗੁਣ ਤੇਰੀ ਉਪਤਿ ਹਿ ਬਨਿ ਆਵੈ॥ ੧॥
 ੩੨॥ ॥ ਸਵਯੇ ਮਹਲੇ ਚਉ ਥੇਕੇ॥ ੪॥

੧ ਓਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਇਕ ਮਨਿ ਪੁ

ਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਿਆਵਉ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਗਾਵਉ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ਬਿ

ਗਾਸਾਸਤਿਗੁਰਪੁਰਿਨਨਹਕੀਆਸਾਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਯਉ॥ਅਧਿਨਸੀ
 ਅਧਿਗਤਪਿਆਯਉ॥ਤਿਸੁਰੇਟੇਦਾਰਿਨਨੈ...ਪੈ॥ਕਲਸਹਾਰਤਾਸੁਗੁਣੀਪੈ॥ਜੇਪਉਗੁਣ
 ਬਿਮਲਸੁਜਨਜਨਕੇਰੇ॥ਅਮਿਅਨਮੁਕਕਉਫੁਰਿਆ॥ਇਨਿਸਤਗੁਰਸੇਵਿਸਬਰਸੁਪਾਯ
 ਨਮੁਨਿਰੰਜਨੁਉਠਿਧਾਰਿਆ॥ਹਰਿਨਮਹਸਿਕੁਗੋਬਿੰਦਗੁਣਗਾਹਕੁਦਾਹਕੁਤਤੁਸਮਤਸਰੇ॥
 ਕਵਿਕਲਠਕੁਰਹਰਦਾਸਤਨੇਗੁਰਰਾਮਦਾਸਸਰਅਭਰਭੁਰੇ॥ ੧ ॥ਛੁਟਤਪਰਵਾਹਅਮਿਅਮ
 ਮਰਾਪਦਅੰਖਿਤਸਰੇਵਰਸਦਭਰਿਆਤੇਪੀਵਹਿਸੰਤਕਰਹਿਮਨਿਮਜਨਪੁਬਜਿਨੁਸੇਵਾ
 ਕਰੀਆ॥ਤਿਨਭਉਨਿਵਾਰਿਅਨਭਉਪਦੁਦੀਨਸਬਦਿਮਾਤੁਤੇਉਪਰਧਰੇ॥ਕਵਿਕਲਠਕੁਰ
 ਹਰਦਾਸਤਨੇਗੁਰਰਾਮਦਾਸਸਰਅਭਰਭੁਰੇ॥ ੨ ॥ਸਤਗੁਰਮਤਿਗੁਰੁਬਿਮਲਸਤਸੰਗਤਿਅਤ
 ਮੁਰੰਗਿਨਲੁਲੁਭਯਾਜਾਗਾਮਨੁਕਵਲੁਸਹਜਿਪਰਕਸ੍ਵਾਅਭੈਨਿਰੰਜਨੁਪਰਹਿਲਹਾਸ
 ਤਿਗੁਰਿਦਯਾਲਿਹਰਿਨਮੁਕਿਨੁਆਤਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਵਸਿਪੰਦਕੇਰੇ॥ਕਵਿਕਲਠਕੁਰਹਰਦਾ
 ਸਤਨੇਗੁਰਰਾਮਦਾਸਸਰਅਭਰਭੁਰੇ॥ ੩ ॥ਅਨਭਉਉਨਮਨਿਅਕਲਲਿਵਲਗੀਪਾ
 ਰਸਭਉਦਿਆਸਹਜਪਰੇ॥ਸਤਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਯਾਭਗਤਿਭਾਇਭੈਡਾਰਭਰੇ
 ॥ਮੋਟਿਆਨਮੀਤਮਰਣਭਉਭਾਗਾਨਿਤੁਲਾਗਸਿਤੋਖਸਰੇ॥ਕਵਿਕਲਠਕੁਰਹਰਦਾ
 ਸਤਨੇਗੁਰਰਾਮਦਾਸਸਰਅਭਰਭੁਰੇ॥ ੪ ॥ਪਾਪਉਮਪਾਰਿਰਅੰਤਰਿਧਾਰਿਉ॥ਦੁਖਭੈ
 ਜਨੁਆਤਮਪ੍ਰਬੋਧਮਨਿਤਤੁਧੀਨਾਰਿਉ॥ਸਦਾਦਇਹਰਿਭਾਇਪ੍ਰੇਮਰਸੁਆਪੇਜਾਣਇ
 ॥ਸਤਿਗੁਰਕੋਪਰਸਾਦਿਸਹਜਸੇਤੀਰੰਗਮਾਣਇ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਸਾਦਿਅੰਗਦਸੁਮਤਿਗੁਰਿ
 ਅਮਰਿਅਮਰਦੁਰਤਾਇਉ॥ਗੁਰਰਾਮਦਾਸਕਲਰਹੈਤੈਅਟਲਅਮਰਪਦੁਪਾਇਉ॥ ੫
 ॥ਸੰਤੋਖਸਰੇਵਰਿਧਸੇਅਮਿਅਰਸੁਰਸਨਪ੍ਰਕਸੈ॥ਮਿਲਤਸੀਤਿਉਪਜੈਦਰਤੁਦਰੰਤਰਿ
 ਨਸੈਸੁਖਸਾਗਰੁਪਾਇਅਉਦਿੰਤੁਹਰਿਮਗਿਨਹੇਠੇ॥ਸੰਜਮਸਤਸੰਤੋਖਸੀਲਸੇਨਹੁਮਛੁ
 ਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਮਾਣੁਬਿਪਨੈਸਿਰਿਉਜਗਿਨਸਤੁਰਥਜਾਇਅਉ॥ਗੁਰਰਾਮਦਾਸਕਲਰ
 ਹੈਤੈਅਭੈਪਰਮਪਦੁਪਾਇਉ॥ ੬ ॥ਜਗੁਜਿਤਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਮਾਣਿਮਨਿਏਕੁਪਿਆਯਉ॥

ਧੋਨਿ ਧੋਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਅਮਰਨ ਸੁਨਿ ਨਿਨ ਮੁਖਿ ਫੁਲ ਖੁਲਿ ॥ ਨਵ ਨਿਪਿਨ ਮੁਖਿ ਧਨੁ ਰਿਪਿ ਸਿਪਿ ਤਾ ਕੀ ॥
 ਸੀ ॥ ਸਹਜ ਸੰਗੇ ਦੁਰੁ ਮਿਲਿ ਉਪਰ ਖੁਭੇ ਟਿਉ ਅਧਿਨ ਸੀ ॥ ਅਧਿਨ ਲੇਕੁ ਗਤਿ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤੇਰੇ ਸੇ ਗੁਰਿਨ
 ਮੁਖਿ ਫੁਲ ਖੁਲਿ ॥ ਗੁਰਗਾਮ ਦਸ ਕੁਲ ਚੋਰੈ ਤੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥ ਪਾਇਉ ॥ ੭ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੁਗਤਿ ਪਰਦਾ
 ਹੁਪੈ ਤਿ ਪੁਰਬ ਲੀਨ ਹੁਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੁ ਅਬਾਹੁ ਮਾਮਿ ਮਧਾਰ ਸੁਗਟਿ ॥ ਮਤਿ ਮਾਤਾ ਸੰਤੋਖੁ ਪਿ
 ਤਾ ਸਰਿ ਸਹਜ ਸਮਾਯਉ ॥ ਅਜੇ ਨੀ ਸੇਭੁ ਵਿਅਉ ਜਗਤੁ ਗੁਰਬ ਨਿਤ ਰਾਖਉ ॥ ਅਧਿਗਤ ਅਗੇ ਰੁਖ
 ਪਰ ਪਰੁ ਮਨਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸਾਇ ਅਉ ॥ ਗੁਰਗਾਮ ਦਸ ਕੁਲ ਚੋਰੈ ਤੇ ਜਗਤਿ ਉਪਾਰਣੁ ਪਾਇ ਅਉ ॥ ੮ ॥
 ॥ ਜਗਤੁ ਉਪਾਰਣੁ ਨਵ ਨਿਪਾਨ ਭਗਤ ਹਰੁ ਦੁਤਾਰਣੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੀਰ ਹਰਿਨ ਮੁਖਿ ਸੁਕੀ ਧਿ ਬੈਨਿਵ
 ਰਣੁ ॥ ਸਹਜ ਤੇਰੇ ਦਲ ਉਗਿਅਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਲਾਗੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈ ਅਹਿ ਪੈਨ ਤਜਨ ਬਡੁ ਭਗੇ
 ॥ ਤੇ ਮੁਕਤੇ ਭਏ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਨਿ ਗੁਰ ਪਰਚਾਇ ਅਉ ॥ ਗੁਰਗਾਮ ਦਸ ਕੁਲ ਚੋਰੈ ਤੇ ਸਬਦ ਨੀ
 ਸਾਨੁ ਬਝਾਇ ਅਉ ॥ ੯ ॥ ਸੇਜ ਸਪਾਸ ਹਜ ਦਵਾਣੁ ਸੰਤੋਖ ਸਗਾਇ ਨ ਉਸਦਾ ਸੀਲ ਸੈਨ ਹੁਸੈ ਗੈ ॥ ਗੁਰ
 ਸਬਦਿ ਸਮਾਧਿ ਰਉਨ ਮੁਖੇ ਕਸੈ ਗਾਇ ਬੈਠੈ ॥ ਅਜੇ ਨੀ ਉਭਲੁ ਅਮਲੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਗਿ ਨਿਵਸਾ ॥ ਗੁ
 ਰਗਾਮ ਦਸ ਕੁਲ ਚੋਰੈ ਤੇ ਅਸਹਜ ਸੰਗੇ ਦੁਹਿ ਬਾਸਾ ॥ ੧੦ ॥ ਗੁਰ ਜਿਨ ਕਉ ਸੁਖੁ ਸੈਨੁ ਨ ਮੁਹਿ ਰਿਹੈ
 ਨਿਵਾਸੈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸੁਖੁ ਸੈਨੁ ਦੁਰੁ ਤੁਰਤ ਰਿਨਾਸੈ ॥ ਗੁਰ ਜਿਨ ਕਉ ਸੁਖੁ ਸੈਨੁ ਮਨ ਅਭਿਮਾਨੁ
 ਨਿਵਾਸੈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸੁਖੁ ਸੈਨੁ ਸਬਦਿ ਲਗਿ ਭਵ ਜਲ ਤਰੈ ॥ ਪਰਚਉ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਗੁਰ ਪਾਇਉ ਤਿ
 ਤਿਨ ਸਕਯ ਬਉ ਜਨ ਮੁਖਿ ਗਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਸਗਟਿ ਭੁਕੁ ਕਲ ਕਾਧਿ ਭੁਕਤਿ ਮੁਕਤਿ ਸਰੁ ਗੁਰੁ ਲਗਿ ॥
 ੧੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੇਮਾਤਾ ਟਿਅਾ ਜਗਤੁ ਬਸਮਾਏ ॥ ਅਨਭਉ ਨੇਜਨ ਮੁਖੇ ਕਾਜਿ ਤੁਰਗਤ ਅਖਾਏ ॥
 ਗੁਰਨ ਨਕੁ ਅੰਗ ਦੁਅਮਰੁ ਭੁਗਤ ਯਹਿ ਸੇਗਿ ਸਮਾਏ ॥ ਇਹੁ ਰਾਜ ਜੇਗ ਗੁਰਗਾਮ ਦਸ ਤੁਮਹੁਰ ਸੁਨਾਏ
 ॥ ੧੨ ॥ ਜਨ ਕੁ ਸੇਇ ਜਿਨਿ ਜਾਇ ਅਉਨ ਮਨਿ ਰਬੁ ਪਰਿਅਾ ॥ ਸਤ ਸੰਤੋਖੁ ਸਮਾਧਿ ਰੇ ਅੰਭੁ ਗਸਰੁ
 ਭਰਿਅਾ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਅਮਰਾ ਪੁਰੀ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਸੁਪਾਵੈ ॥ ਇਹੁ ਜਨ ਕਰਾਜੁ ਗੁਰਗਾਮ ਦਸ ਤੁਹੀ ਬ
 ਟਿਅਾਵੈ ॥ ੧੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨੂੰ ਏਕੇ ਲਿਵ ਮਨਿ ਜਪੈ ਫਿਨੁ ਤਿਨ ਜਨ ਦੁਖ ਪੁਕਤੁ ਹੋਵੈ ਜੀ
 ਉ ॥ ਤਾਰਣੁ ਤਰਣੁ ਖਿਣ ਮਾਤੁ ਕਉ ਫਿਨੁ ਪਾਏ ਸਬਦੁ ਰਿਦ ਬੀਨੈ ਰੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬੈਠੈ ਜੀਉ ॥

ਜੀਅਨ ਸਭੁ ਨ ਦਾਤਾ ਅਗਮ ਗਣਨ ਬਿਖਾਤਾ ਅਹਿਨਿ ਸਿਧਾਨ ਪਾਵੈ ਪਲਕ ਨ ਸੇਵੈ ਜੀਓ। ਜਾ ਕਉ
 ਦੇਖਤਾ ਦਰਿ ਤੁਝੈ ਨ ਮੇਲਿ ਪਾਨੁ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਨਿ ਦਰਮਤਿ ਮੇਲੁ ਪੈਵੈ ਜੀਓ। ਸਤਿਗੁਰਨਾ
 ਮਏ ਕਲਿ ਵਰਮਨਿ ਜਪੈ ਦਿਨੁ ਤਿਨ ਜਨ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਹੁ ਕਤੋਹੈ ਜੀਓ॥ ੧੪॥ ਪਰਮ ਕਰਮ ਪੁਰੇ
 ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਈਐ। ਜਾ ਕੋ ਸਦਾ ਸਿਧ ਸਾਧ ਮਨਿ ਜਨ ਸੁਰਿ ਨ ਰਜਾ ਦਹਿ ਸਬਦੁ ਸਾਹਿਬ ਕਲਿ ਵ
 ਲਾਈਐ। ਛੁਨਿ ਜਾਨੈ ਕੇਤੇ ਗਾਪਾਰੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਮਕਬਕ ਬਨ ਹਾਰੁ ਤੁਝਿ ਹਿ ਬੁਝਾਈਐ।
 ਕੁਰਮ ਭੁਲੈ ਸੇਸਾਰ ਛੁਟਹੁ ਨੀਸੇ। ਘਾਰੁ ਜਮੈ ਕਨਠੈ ਰੁਕਾਲ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈਐ। ਮਨ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੁਗਧ
 ਬੀਠਾਰੁ ਅਹਿਨਿ ਸਿਧ ਪੁਰਮ ਕਰਮ ਪੁਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਈਐ॥ ੨॥ ੧੫॥ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਉ ਸ
 ਤਿਗੁਰ ਸਾਹਿਬ ਨ ਮਪਗਾ। ਕਉਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ ਕਵਨ ਸੇਵਾ ਸੇਰੇ ਉਏ ਕਮਖਰ ਸਨ ਰਸ ਹੁਜ ਗੁਜੈ ਰਿਕਰ॥
 ਛੁਨਿ ਮਨ ਬਿਰਕੁ ਮਜਾਨੁ ਅਨਤ ਦੁਜਾਨ ਮਾਨੁ ਨ ਮੇਅਪਾਰ ਸਾਰੁ ਦੀਨੇ ਗੁਰ ਰਿਦ ਪਰਪਨ ਲਕਵਿ
 ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਕਠ ਕੰਠ ਨ ਹੁਇ ਰੰਠ ਨ ਸੁਧਾ ਸੁਜਾ ਸੁਸਿ ਮਰਤ ਅਨਤ ਗਾ। ਜਾ ਕੇ ਦੇਖਤੁ ਦਮਾਰੇ ਕ
 ਮਕਾ ਮਕੈ ਪਹੀਨਿ ਵੇਰੇ ਜੀ ਹਉ ਬਿਬਲਿ ਜਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਹਿਬ ਨ ਮਪਗਾ॥ ੩॥ ੧੬॥ ਰਾਜ
 ਜੇਗਤ ਬਤੁ ਦੀਅਨੁ ਗੁਰਗਾਮ ਦਾਸਾ। ਪ੍ਰਥਮੇ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜਗਤ ਭਯਉ ਅਨੰਦ ਤਾਰਨ ਮਨੁ ਖਜਨ
 ਕੀ ਅਉ ਪ੍ਰਗਾਸਾ। ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਦੀਅਉ ਨਿਪਾਨੁ ਅਕਬਕ ਬਾਗਿ ਮਾਨੁ ਪੈਰ ਭੂਤ ਬਿਕਨੇ ਜਮਤ
 ਨਰਾਸਾ। ਗੁਰ ਅਮਰੁ ਗੁਰੂ ਸਤਿ ਕਲਿ ਜਗਾ ਰਾਖੀ ਪਤਿ ਅਘੋਨੇ ਦੇਖਤੁ ਗਤੁ ਰਨ ਕਵਲ ਜਮ
 ॥ ਸਭੁ ਬਿਪਿ ਮਨਿ ਉਮਨੁ ਤਬ ਹੀ ਭਯਉ ਪ੍ਰਸੇਨ ਰਾਜੁ ਜੇਗਤ ਬਤੁ ਦੀਅਨੁ ਗੁਰਗਾਮ ਦਾਸਾ॥ ੪॥ ੧੭॥
 ॥ ਰੇਤੂ। ਜਿਸ ਹਿ ਪਾਰਿ ਉਪਰਤਿ ਅਰੁ ਵਿਉ ਮਮਰੁ ਪਵਣੁ ਤੇ ਨੀਰ ਸਰ ਅਵਰ ਮਨ ਲਮਨ ਦਿਕੀ
 ਅਉ। ਸਸਰਿ ਬਿਨਿਸਿ ਮੁਰਦਿ ਨਿਸੈਲ ਤਰੁ ਅਛਲ ਛਲੁ ਦੀਅਉ। ਸੁਰਿ ਨ ਰਸ ਪਤ ਸਮੁੜ
 ਕਿਅ ਪਾਰਿ ਉਉਤਿ ਭਵਨੁ ਜਾਸਾ। ਸੇਈਏ ਕਨਮੁ ਹਰਿਨ ਮੁਹ ਸਤਿ ਪਾਇਉ ਗੁਰ ਅਮਰ ਪ੍ਰਗਾ
 ਸਾ॥ ੧੫॥ ੧੮॥ ਕਠਹੁ ਕੰਠ ਨੁ ਭਇਅਉ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਸ੍ਰਵਣੁ ਹਿ ਸੁਣਿਉ। ਬਿਖੁਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਹੁਯਉ ਨ ਮਸਤਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭੁਟਿ ਅਉ। ਲੇਹੁ ਉਹੈ ਭਉ ਲਾਲਨ ਦਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿ ਪਾਗੇ। ਪਾਹ
 ਣ ਮਾਣੁ ਕਰੇਹੋ ਗਿਅਨੁ ਗੁਰ ਕਹਿ ਅਉ ਬੀਠਾਰੈ। ਕਾਟਹੁ ਸ੍ਰੀਖੰਡੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕੀ ਅਉ ਦੁਖ ਦਰਿ

ਕੁਤਿਨਕਗਇਆਸਤਿਗੁਰੂਗੰਨਿਨਿਪਰਸਿਮਾਸੇਪਸਪਰੇਤਨਰਕੁਇਆ॥੨੬॥੧੬॥ਜ
ਮਿਗੁਰੂਹੋਇਵਲਿਪਨਹਿਕਿਅਗਾਰਵੁਇਨਾਇਆਜਮਿਗੁਰੂਹੋਇਵਲਿਲਖਬਹੋਕਿਅਕਿਨਾਇਆ
ਜਮਿਗੁਰੂਹੋਇਵਲਿਗਿਮਾਨਮਰੁਪਿਆਨਮਨਨਪਾਗਿ॥ਜਮਿਗੁਰੂਹੋਇਵਲਿਸਬਦੁਸਾਖੀਸੁਸਕ
ਅਗਿ॥ਜਗੁਰੂਗੁਰੂਅਹਿਨਿਸਿਨਪੈਦਾਸੁਭਦੁਬਨੇਤਕੈਯੋ॥ਜਗੁਰੂਨਮਰਿਦਮਹਿਪੈਰੇਸੇਜਨਮਮ
ਰਣਦੁਹਬੇਰੇਯੋ॥੨॥੧੭॥੨੦॥ਗੁਰਬਿਨੁਅੰਗੁਰੁਗੁਰੁਬਿਨੁਸਮਝੁਨਾਏ॥ਗੁਰਬਿਨੁਸੁਰ
ਤਿਨਸਿਪਿਗੁਰੁਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਪਾਏ॥ਗੁਰੁਕਰੁਸੁਭਾਨਾਗੁਰੁਕਰੁਰੇਮਨਮੇਰੇਪਗੁਰਕਰੁਸਬਦੁ
ਸਪੰਨਅਘਾਨਕਦਹਿਸਭੁਤੇਗਾਗੁਰੁਨਯੋਏਬਖਯੀਏਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰੁਗੁਰੁਸਤਿਕਵੈਨਲਕਗਿ॥
ਨਿਨਿਗੁਰੁਨਦੇਖਿਅਉਨਹੁਕੀਅਉਤੇਅਕਯਬਸੇਸਾਰਮਹਿ॥੪॥੨੧॥ਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰੁਮ
ਨਮੇਗਾ॥ਤਾਰਣਤਰਣਸਮਥੁਕਲਜਗਿਸਨਤਸਮਾਪਿਸਬਦੁਜਿਸੁਕੇਰੇ॥ਛੁਨਿਦੁਖਨਿਨਸੁਸਖ
ਦਾਯਕੁਸੁਰਉਤੇਪਰਤਪਿਆਨੁਬਸਤਤਿਹੋਨੇਗਾ॥ਪੁਰਉਪੁਰਪੁਰਿਦੈਹਰਿਸਿਮਰਤਮੁਖਦੇਖਤਅੰਘ
ਜਾਹਿਪਰੇਗਾ॥ਜਉਹਰਿਬੁਧਿਰਿਪਿਸਿਪਿਨਹਤਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰੁਮਨਮੇਗਾ॥੫॥੨੨॥ਗੁਰੁਮੁ
ਖੁਦੇਖਿਗੁਰੁਸੁਖਪਾਏ॥ਗੁਤੀਜੁਪਿਆਸਪਿਉਸਪਿਦੈਨਕੀਬੈਛੁਤਸਿਪਿਕਉਬਿਧਿਮਿਲਾਅਉ॥ਪੁਰ
ਨਉਮਨਰਉਬੰਸਰਸਬਾਸਨਸਿਓਜਰਹੀਦਿਸਿਪਾਯਉ॥ਗੋਬਿੰਦਵਾਲੁਗੋਬਿੰਦਪੁਰੀਸਮਜਲਨ
ਤੀਰਿਬਿਪਾਸਬਨਾਯਉ॥ਗਾਯਉਦੁਖਦੁਰਿਬਖਨਕੇਸਗੁਰੁਮੁਖਦੇਖਿਗੁਰੁਸੁਖਪਾਯਉ॥੬॥੧੦
॥੨੩॥ਸਮਰਬਗੁਰੁਸਿਰਿਹੁਬੁਧਿਅਉ॥ਗੁਰਿਕੀਨੀਕ੍ਰਿਪਾਹਰਿਨਮੁਦੀਅਉਜਿਸੁਦੇਖਿਨਰੇਨ
ਅਘੰਨਹਰਉ॥ਨਿਸਥਾਸੁਰੇਏਕਸਮਾਨਪਿਆਨਸੁਨਮਸੁਨਸਤਕੁਨਨੂਰੁਉ॥ਭੁਨਿਦਾਸਸੁਆਸ
ਜਗੁਰੁਗੁਰੁਕੀਪਾਰਸੁਭੇਟਿਪਰਕਰਉ॥ਰਾਮਦਾਸਗੁਰੁਹਰਸਤਿਕੀਅਉਸਮਰਬਗੁਰੁਸਿਰਿਹੁਬੁਧ
ਰਉ॥੭॥੧੧॥੨੪॥ਅਬਰਾਖਹੁਦਸੰਭਾਟਕੀਲਜਾ॥ਜੈਸੀਰਾਖੀਲਾਜੁਗਤਪੁਹਿਲਦਕੀਹਰਨ
ਖਸਛਰੇਕਰਆਜਾ॥ਛੁਨਿਦੈਪਤੀਲਕਰਬੀਹਰਿਪੁਰਜੀਛੁਨਿਤਬਸਤੁਦੀਨਬਹੁਸਾਜਾ॥ਸਿਦਾਮਾ
ਅਪਦਤੇਰਾਖਿਆਗਾਨਿਕਾਪਰੁਤਪੁਰੇਤਿਹਕਾਜਾ॥ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਸੁਪ੍ਰਸੰਨਕਲਜਗਹੋਇਰਾਖਹੁਦਸ
ਭਾਟਕੀਲਜਾ॥੮॥੧੨॥੨੫॥ਝਲਨਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਜਪਪਾਣੀਅਹੁ॥ਸਬਦੁਹਰਿਹ

ਰਿਜਪੈਨਮਨਉਨਿਪਿਅਪੋ। ਰਸਨਿਅਹਿਨਿਸਿਰਸੈਸਤਿਕਰਿਜਾਨੀਅਹੁ। ਛਨਿਪ੍ਰੇਮਰੀਗਪਾਈਐ
 ਗੁਰਮੁਖਿਪਿਅਈਐਅੰਨਮਾਰਗਤਜਹੁਹਰਿਗਾਨੀਅਹੁ। ਬਨਗੁਰਹਿਦਿਪਰਹੁਪੀਡੁਕੁਥਮਿ
 ਕਰਹੁਨਮੁਕਲਉਪਰਹੁਦਰਿਹਰਿਮਾਨੀਅਹੁ। ਜਉਤਸਕੁਸੁਖਇਤਉਤਤੁਮਬੈਛੁਦੁਗੁਰੁਗੁਰੁ
 ਗੁਰੁਜਪਪ੍ਰਾਣੀਅਹੁ॥ ੧॥੧੩॥ ਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਜਪਿਸਤਿਕਰਿ। ਅਗਮਗੁਨਜਨ
 ਨਿਪਾਨੁਹਰਿਮਨਿਪਰਹੁਪਾਨਮਹਿਨਿਸਿਕਰਹੁਬਨਗੁਰਿਦੇਪਰਛਨਿਗੁਰੁਜਲਵਿਮਲਅਬਹੁ
 ਮਜਨਕਰਹੁਸੈਤਗੁਰਸਿਖਤਰਹੁਨਮਸਰੀਰਸਰਿ। ਸਦਾਨਿਰਦੈਰੁਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਰਕੁਉਨਪੈਪ੍ਰੇ
 ਮਗੁਰਸਬਦੁਰਸਿਕਰਤਫਿਰੁਕੁਗਤਿਹਰਿ। ਮੁਗਪਮਨਕੁਮੁਤਜਹੁਨਮੁਗੁਰਮੁਖਿਭੁਜਹੁਗੁਰੁ
 ਗੁਰੁਗੁਰੁਜਪਸਤਿਕਰਿ॥ ੨॥੧੪॥੨੦॥ ਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਹੁਗੁਰੁਹਰਿਪਾਈਐ। ਉਦਪਿ
 ਗੁਰੁਗੁਰਿਗੰਗੀਰਬੇਅੰਤਹਰਿਨਾਮਨਗਹੀਰਮਣਿਮਿਲਤਲਿਵਲਾਈਐ। ਛਨਿਗੁਰੁਪਰਮਲਸ
 ਰਸੈਕਰਤਕੈਨਪਰਸਮੈਲਦੁਰਮਤਿਹਿਰਤਸਬਦਿਗੁਰਪਾਈਐ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਰਦਾਰਛੁਠਕੈਤਸ
 ਦਦੁਹਿਜਿਸੁਗਾਨਗੁਰਵਿਮਲਸਰਸੈਤਸਿਖਨਈਐ। ਨਮੁਨਿਰਬਾਣੁਨਿਪਾਨੁਹਰਿਉਹਿਪਰਹੁ
 ਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਹੁਗੁਰੁਹਰਿਪਾਈਐ॥ ੩॥੧੫॥੧੮॥ ਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਜਪਮੰਨੇਗੇ।
 ਜਕੀਸੇਵਸਿਵਸਿਪਸਪਿਕਸਰਮਸੁਰਗਣਤਹਰਿਤੇਤਿਸਗੁਰਬਨਸੁਛਿਕੈਨੇਗੇ। ਛਨਿਤਰਹਿਤੇ
 ਸੈਤਹਿਤਭਗਤਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਹਿਤਹਿਉਪੁਲਦਗੁਰਮਿਲਤਮੁਨਿਜਨੇਗੇ। ਤਰਹਿਨਰਦਾਨਿਸ
 ਨਕਾਦਿਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਤਰਹਿਦਿਕੁਨਮਛਲਗੋਤਜਹੁਰਸਰੇਅੰਨੇ। ਦਾਸੁਬੇਨਤਿਕਹੈਨਮਗੁ
 ਰਮੁਖਿਲਹੈਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਜਪਮੰਨੇਗੇ॥ ੪॥੧੬॥੨੨॥ ਸਿਰੀਗੁਰੁਸਾਹਿਬੁਸਕੁਉਪ
 ਰਿਕਰੀਕ੍ਰਿਪਾਸੰਤਜਗਿਸਿਨਿਪਪਗਿ। ਸ੍ਰੀਪੁਲਦਭੁਗਤਉਪਰੀਅੰ। ਹਸੰਤਕਮਲਮਾਥੇਪ
 ਰਪਰੀਐ। ਅਲਖਰੁਪਜੀਅਲਖਾਨਜਾਈ। ਸਾਪਿਕਸਿਪਸਗਲਸਰਨਣਾਈ। ਗੁਰਕੇਬਨ
 ਨਸਤਿਜੀਅਪਾਰਹੁ। ਮਨਸਜਨਮੁਦੇਹਨਿਸਤਹੁ। ਗੁਰੁਜਹੁਜੁਬੇਦੁਗੁਰੁਗੁਰਬਿਨੁਤਰਿਅ
 ਨਕੇਇ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪੁਰੁਪਾਈਐਗੁਰਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨੇਹੇਇ। ਗੁਰਨਨਕਨਿਕਟਿਬਸੈਬਨਦੁਰੀ
 ਤਿਨਿਲਹਣੁਥਾਪਿਜੈਤਿਜਗਿਪਾਰੀਲਹਣੁਪੈਬਪਰਮਕਾਕੀਆਮਰਦਸੁਭਲਕਉਦੀਅ॥

ਤਿਨਿਸ੍ਰੀਰਾਮਦਾਸੁਸੇਰੀਥਿਰਥਪਾਉ।ਹਰਿਕਾਨਮੁਮਖੈਨਿਪਿਅਪ੍ਰਭਾ।ਅਪਰਉਹਰਿਨਮੁਮਖੈ
ਨਿਪਿਨਹਜਗਿਗਰਸੇਵਾਕਰਿਛਲੁਲਹੀਮੈ।ਬੈਰਹਿਨੇਰਣਸਗੋਇਸੁਖਪ੍ਰਾਵਹਿਪਰਮਾਨੰ
ਦਗੁਰਮੁਖਿਕਹੀਮੈ।ਪਰਿਤਖਿਦੋਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੁਅਮੀਅਦਿਰੁਪਿਐਖਣੁਰੋਣਾ।ਸਤਿਗੁਰੁਗਰ
ਸੇਵਿਅਲਖਗਤਿਜਾਕੀਸ੍ਰੀਰਾਮਦਾਸਤਾਰਣਤਰਣੈ॥ ੧ ॥ ੩੦ ॥ਜਿਹਮੈਅਿਤਬਨਬਾਣੀਸਾ
ਪੁਨਨਜਪਹਿਕਾਰਿਥਿਨਿਤਿਨਾਉ।ਅਨੰਦੁਨਿਤਿਮੰਗਲੁਗੁਰਦਰਸਨੁਪਰਸਨੁਪਰਮਪਦੈਤਗੋਤ
।ਜੀਤਹਿਨਮੋਕੁਪਤਿਰਜੇਪ੍ਰਾਣੀਹਰਿਜਨਸਿਵਗੁਰਗਾਨਿਰੋਤ।ਰਾਖੈਸੇਤਿਲਕੁਸੇਦੁਰੁ
ਦਸਰਥਪਰਿਮੁਨਿਬੈਛੁਹਿਜਾਕੀਸਰਣੈ।ਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਸੇਵਿਅਲਖਗਤਿਜਾਕੀਸ੍ਰੀਰਾਮਦਾ
ਸਤਾਰਣਤਰਣੈ॥ ੨ ॥ ੩੧ ॥ਸੈਸਾਰੁਅਗਮਸਾਗੰਰਤੁਲਹਾਹਰਿਨਮਗੁਰੁਮੁਖਿਪਾਇਆ।
ਜਗਿਜਨਮੁਮਰਣੁਗਾਇਹਅਈਯੀਮੈਪਰਤੀਤਿ।ਪਰਤੀਤਿਏਹੀਮੈਆਈਜਿਨਜਨਕੈਤਿ
ਨਕਉਪਦਵੀਉਚੋਰੁਈ।ਤਜਿਮਾਇਆਮੇਹੁਲੇਕੁਅਰੁਲਲਕੁਕਾਮਕੈਪਕੀਥੁਬਾਗਈ।ਅਵ
ਲੋਕਾਥੁਹਮੁਬਰਮੁਸਭੁਛੁਟਕਿਟਿਬੁਟਿਸ੍ਰਿਕਾਰਣਕਰਣੈ।ਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਸੇਵਿਅਲਖਗ
ਤਿਜਾਕੀਸ੍ਰੀਰਾਮਦਾਸਤਾਰਣਤਰਣੈ॥ ੩ ॥ ੩੨ ॥ਪਰਤਾਪੁਸਦਗੁਰਕਾਪਾਇਪਾਇਪਰਗਾਸੁ
ਕੁਯਾਜਸੁਜਨਕੈ।ਇਕਿਪਕੁਹਿਸਨਹਿਗਾਵਹਿਪਰਕੁਤਿਹਿਕਗਹਿਇਸ੍ਰਨ।ਇਸਨਮੁਕਗਹਿ
ਪਰਕੁਤਿਸੁਧਮਨਿਗੁਰਪੁਜਾਬਿਪਿਸਹਿਤਕਰੈ।ਕੈਨਤਨੁਹੇਇਪਰਸਿਪਾਰਸਕਉਜੇਤਿਸ
ਰੁਪੀਧੁਨਪਰੀ।ਜਗਜੀਵਨੁਜਗੇਨਬੁਜਲਬਲਮਹਿਗਹਿਅਪੁਰਿਬਹੁਬਿਪਿਬਰਨੈ।ਸਤਿਗੁਰੁ
ਗੁਰਸੇਵਿਅਲਖਗਤਿਜਾਕੀਸ੍ਰੀਰਾਮਦਾਸਤਾਰਣਤਰਣੈ॥ ੪ ॥ ੩੩ ॥ਜਿਨਹੁਬਾਤਤਿਨਿਸੁ
ਲਪੁਅਜਾਨੀਤੇਈਜੀਵਕਾਲਤੇਬਨਾ।ਤਿਨਤਰੀਉਸਮੁਤੁਰੁਤੁਖਿਨਇਕਮਹਿਜਲਹਰਬਿੰਬਜਗਤਿ
ਜਗਰਨਾ।ਕੈਤੁਲਣੀਸੁਰਤੀਸਤਸੈਗਤਿਪਰਮਾਨੰਦਗੁਰਮੁਖਿਮੁਨਾ।ਸਿਰੀਗੁਰਸਾਹਿਬਸਭ
ਉਪਰਿਮਨਬਨਕ੍ਰਮਸੈਵੀਐਸਨਾ॥ ੫ ॥ ੩੪ ॥ਵਹਿਗੁਰੁਵਾਹਿਗੁਰੁਵਾਹਿਗੁਰੁਜੀਉ।ਕਵ
ਲੈਨੈਨਮਪਰਬੈਨਕੈਦਿਸੈਨਸੈਗਸੈਕੁਕਹਤਮਾਜਸੈਦਨਿਸਹਿਦਹੀਭਾਤੁਖਾਹਿਜੀਉ।ਦੇਖਿਰੁ
ਪੁਅਤਿਅਨੁਪਮੋਹਮਹਾਮਗਭੁਈਕਿਕਲੀਸਬਦਭੁਨਕਤਕਾਰਬੇਲਪਾਹਿਜੀਉ।ਕਾਲਕਲ

ਮਹਾਕਾਧਿਕਾਰਕਉਨਮੇਟਿ ਸਕੈਈਸੁਬੈਸੁਰਵਾਨਪ੍ਰਾਨਪਰਤੀਮੈਨਹਿਜੀਉ॥ਸਤਿਸਾਨੁਸ੍ਰੀ
 ਨਿਵਾਸੁਆਦਿਪੁਰਖਸਦਾਤੁਹੀਵਾਹਿਗੁਰੁਵਾਹਿਗੁਰੁਵਾਹਿਗੁਰੁਵਾਹਿਜੀਉ॥ ੧੬ ॥ ੩੫ ॥ਰਾ
 ਮਨਮਪਰਮਪਾਮਸੁਪੁਪਨਿਰੀਕਾਰਥੈਸੁਮਾਰਸਰਬਕਉਕਹਿਜੀਉ॥ਸੁਬਰਨਿਤਭਗਤਹਿ
 ਤਭੇਖਪਰਿਉਹਰਨਾਖਸੁਹਰਿਉਨਖਬਿਦਾਰਿਜੀਉ॥ਸੇਖਰੁਗੁਰੁਪਦਮਆਪਿਆਪੁਕੀਉਛੁ
 ਦਮਅਪਰੰਪਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਲਖੈਕਉਨਤਹਿਜੀਉ॥ਸਤਿਸਾਨੁਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸੁਆਦਿਪੁਰਖਸਦਾਤੁ
 ਹੀਵਾਹਿਗੁਰੁਵਾਹਿਗੁਰੁਵਾਹਿਜੀਉ॥ ੨੦ ॥ ੩੬ ॥ਪੀਤਬਸਨਕੈਦਦਸਨਪ੍ਰਿਅਸਹਿਤਕੈਠ
 ਮਾਲਸੁਕਦੁਸੀਮਿਮੇਰਪਖਨਾਹਿਜੀਉ॥ਧੇਵਾਜੀਰਬਡੇਪੀਰਪਰਮਅੰਗਅਲਖਅਗਮਖੇਲੁ
 ਕੀਆਆਪਣੈਉਛੁਹਿਜੀਉ॥ਅਕਬਕਬਾਕਬੀਨਜਾਇਤੀਨਿਲੇਕਰਹਿਆਸਮਾਇਸੁਤਹਿਸਿ
 ਪਰੁਪੁਪਰਿਉਸਾਹਨਕੈਸਾਹਿਜੀਉ॥ਸਤਿਸਾਨੁਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸੁਆਦਿਪੁਰਖਸਦਾਤੁਹੀਵਾਹਿਗੁਰੁ
 ਵਾਹਿਗੁਰੁਵਾਹਿਜੀਉ॥ ੩੧ ॥ ੩੭ ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਗੁਬਿੰਦਜੀਉ॥ਬਲਿਹਿ
 ਛਲਨਸਥਲਮਲਨਭਗਤਿਛਲਨਕਾਨਕੁਅਰਨਿਹਕਲੈਕਬਜੀਠੈਕਰੂਤਨਲਗਵਿੰਦਜੀ
 ਉ॥ਰਾਮਰਵਦੁਰਤਦਵਦੁਸਕਲਭਵਦੁਕੁਸਲਕਰਦੁਸਰਬਭੁਤਆਪਹੀਦੇਵਾਪਿਦੇਵਸ
 ਹਸਮੁਖਛਨਿੰਦਜੀਉ॥ਜਰਮਕਰਮਮਛੁਰਛੁਰੁਅਬਰਾਹਮਨਕੈਕੁਲਿਖੇਲੁਖੇਲਿਉਨਿ
 ਨਿਗੀਂਦਜੀਉ॥ਨਮਸਾਰੁਹੀਏਪਾਰੁਤਜਥਿਕਾਰੁਮਨਗਯੰਦਸਤਿਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਗੁਬਿੰਦਜੀ
 ਉ॥ ੪ ॥ ੩੮ ॥ਸਿਰੀਗੁਰੁਸਿਰੀਗੁਰੁਸਿਰੀਗੁਰੁਸਤਿਜੀਉ॥ਗੁਰਕਹਿਆਮਾਨੁਨਿਜ
 ਨਿਧਾਨਸਚੁਜਾਮੁਮੰਦ੍ਰਿਏਹਿਨਿਸਿਧਾਸੁਰਹੈਇਕਲਾਨੁਲਹਿਪਰਮਗਤਿਜੀਉ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧ
 ਲੋਭਮੋਹਜਣਜਣਸਿਉਛੁਡੁਪੇਗੁ॥ਹਉਮੈਕਾਛਪੁਕਾਦੁਸਾਪਸੇਗਿਰਤਿਜੀਉ॥ਦੇਹਗੇਹੁ
 ਤ੍ਰਿਸੇਨਹੁਜਿਤਬਿਲਸੁਜਗਤਏਹੁਨਰਣਕਮਲਸਦਮੈਉਤ੍ਰਿਤਕਰੁਮਹਿਜੀਉ॥ਨਮੁ
 ਸਾਰਹੀਏਪਾਰੁਤਜਥਿਕਾਰੁਮਨਗਯੰਦਸਿਰੀਗੁਰੁਸਿਰੀਗੁਰੁਸਿਰੀਗੁਰੁਸਤਿਜੀਉ॥ ੫
 ॥ ੧੦ ॥ ੩੯ ॥ਸੇਵਕਕੈਭੁਰਪੁਰਜਗਜਗਵਾਹਗੁਰੁਤੇਰਾਸਕੁਸਦਕਾਨਿਰੀਕਾਰੁਪੁਭੁ
 ਸਦਾਸਲਮਤਿਕਹਿਨਸਕੈਕਉਤੁਕਦਕਾਘੁਰਮਾਧਿਸਨੁਸਿਰੇਤੈਅਗਨਤਤਿਨਕਉਮੇਹੁ

ਕੁਯਮਨਮਦਕਾਕਦਰਸੀਹਲਖਜੇਨਿਉਪਾਟੀਰਿਜਕੁਦੀਮਸਕੁਪੁਕਉਤਰਕਾਸੇਵਕਕੇਕੁਰ
 ਪੁਰਨਗੁਨਗੁਦਾਹਗੁਰਤੇਰਸਕੁਸਦਕਾ॥ ੧੧ ੧੧ ॥ ੪੦ ॥ ਦੁਹੁਦਾਹੁਕਾਬਡੁਤਮਸਾਗਾਆ
 ਧਰਮੇਆਪੇਹੀਨਿਤਦੈਆਪੇਨੇਦੁਸੁਰੁਪਰਗਸਾਆਪੇਕਲੁਆਪੇਬਲੁਬੰਮਨਆਪੇਕੀਆਪਟਿ
 ਘਟਿਥਾਸਾਆਪੇਨਰੁਆਪੇਛੁਨਿਨਾਰੀਆਪੇਸਾਰਿਆਪਹੀਪਾਸਾਗਰੁਮੁਖਿਸੈਗਤਿਸਭੇਥਿ
 ਰਹੁਦੁਹੁਦਾਹੁਕਾਬਡੁਤਮਸਾ॥ ੨॥ ੧੨ ॥ ੪੧ ॥ ਕੀਆਖੇਲੁਬਡੁਮੇਲਤਮਸਾਦਾਹਿਗੁਰੁ
 ਤੇਰੀਸਕੁਰਨਾ। ਤੁਨਲਿਥਲਿਪਯਾਲਿਗਿਰਪੁਰਿਰਹਾਮੀਮ੍ਰਿਤਤੇਮੀਠੇਨਕੇਬਨਨਾਮਾ
 ਨਹਿਬੁਤਮਾਰਿਕਰੁਤੁਰਿਕਕਾਲਕਾਲੁਨਿਰੰਜਨਜਨਨਾਗੁਪੁਸਾਰਿਪਾਟੀਮੈਪਰਮਾਰੁ
 ਸਤਸੈਗਤਿਸੇਤੀਮਨਖਨਨਾ। ਕੀਆਖੇਲੁਬਡੁਮੇਲਤਮਸਾਦਾਹੁਗੁਰੁਤੇਰੀਸਕੁਰਨਾ॥ ੩॥
 ੧੩ ॥ ੪੨ ॥ ਅਮੰਗਮੁਅਨੰਤੁਅਨਰਿਜਿਸੁਕੇਇਨਜਾਏ। ਸਿੰਦੁਥਿਰੇਨਿਪਰਿਪਾਨੁਨਿਤਹਿ
 ਜਿਸੁਬੇਦਬਖਾਏ। ਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਰਦੈਰਅਦਨਹੀਦੁਸਰੇਕੇਈ। ਭੈਜਨਗਰੁਦੁਸਮਬੁਤਰਦੁਤ
 ਰਦੁਪੁਰੁਸੇਈ। ਨਨਕਪੁਕਾਰਜਿਨਿਜਗੁਕੀਉਨਮਬੁਰਾਰਸਨਰਸੇ। ਸ੍ਰੀਸਤਿਨਮੁਕਰਤ
 ਪੁਰਖੁਗੁਰਰਮਦਸਨਿਤਹਥਸੇ॥ ੧ ॥ ੪੩ ॥ ਗੁਰੁਸਮਰਬੁਗਹਿਕਰੀਆਪਦਬੁਪਿਸੁਮਤਿ
 ਸਮਰਨਕਉ। ਛਨਿਪੁਮਪੁਨਾਛਹੀਤਿਸਦਾਅਪੰਜਤਰੀਗਨਿਦਾਰਨਕਉ। ਮੁਖਰਾਨਨ
 ਜਾਨਿਕਹੀਜੀਅਸਾਨੁਸੁਅਉਰਕਛੁਨਥਿਨਰਨਕਉ। ਹਰਿਨਮੁਬੇਹਿਬਥੇਕਲਿਮੈਭਵ
 ਸਾਗਰਪਾਰਿਉਰਨਕਉ॥ ੨ ॥ ੧੫ ॥ ੪੪ ॥ ਸੀਤਤਹੀਸਤਸੈਗਤਿਸੈਗਸੁਰੰਗਤੇਜ
 ਸੁਗਾਦੈਤੇਯੋ। ਪ੍ਰਮਪੰਥਪਰਿਉਪਰਨੀਪਰਆਧਿਰੇਲਿਦੁਪਾਰਿਨਪਾਦੈਯੋ। ਮਬੁਰਾਭਨਿਭੁ
 ਗਭੁਲੇਉਨਕੇਮਨਦਿੰਦੁਤਹੀਛਲਪਾਦਤੈਯੋ। ਰਦਿਕੇਸੁਤਕੇਤਿਨਦੁਸੁਕਹਾਜੁਨਰੰਨਗੁਰੁ
 ਤਲਾਵਤੈਯੋ॥ ੩ ॥ ੪੫ ॥ ਨਿਰਮਲਨਾਮਸੁਪਾਪਰਪੁਰਨਸਬਦਤਰੰਗਪੁਗਟਿਤਨਿਨ
 ਆਗਰੁ। ਗਹਿਰਗੀਭੀਰੁਅਬਾਹਅਤਿਬਡੁਸੁਕੁਰੁਸਦਸਭੁਥਿਪਿਤਰਨਗਰੁ। ਸੀਤਮਗ
 ਲਕਗਹਿਕੇਤੁਹਲਤਿਜਨਮਤੁਸਮਿਦਿਦੁਖਕਾਗਰੁ। ਕਲਜਗੁਦੁਰਤਦੁਰਿਕਰਿਬੇਕ
 ਉਦਰਸਨਗੁਰੁਸਗਲਸੁਖਸਾਗਰੁ॥ ੪ ॥ ੪੬ ॥ ਜਕਉਮੁਨਿਪਾਨੁਪੈਰੇਛਿਰਤਸ

ਕਲਜਗਕਬਹੁਕਕਉਪਾਵੈਆਤਮਪ੍ਰਗਾਸਕਉ।ਬੇਦਬਾਣੀਸਹਿਤਬਿਰੋਧਿਨਿਸੁਗਾਵੈਜਾਕੇ
 ਸਿਦਮੁਨਿਗਹਿਨਤਜਾਤਕਇਲਸਕਉ।ਜਾਕੇਜੇਗੀਜਤੀਸਿਪਸਾਪਿਕਮਨੇਕਤਪਜਟਾਜਟ
 ਭੇਖਕੀਏਫਿਰਤਉਦਸਕਉ।ਸੁਤਿਨਿਕ੍ਰਿਪਾਪਾਰੀਜੀਆਨਮਕੀਬਤੁਈਦਈਗੁਰਗਮਦਾ
 ਸਕਉ॥ ੫ ॥ ੪੦ ॥ ਨਮੁਨਿਪਾਨੁਪਿਆਨੁਅੰਤਰਿਗਤਿਤੇਜਪੁੰਨਤਿਹੁਲੇਗਪ੍ਰਗਾਸੇ।ਦੇਖਤ
 ਦਰਸੁਭਕ੍ਰਿਬੁਮਭਜਤਦੁਖਪਰਹਿਸੁਖਸਹਜਿਧਿਗਾਸੇ।ਸੇਵਕਸਿਖਸਦਾਅਤਿਲੁਭਿਤਮ
 ਲਿਸਮੁਹਜਿਉਕੁਸਮਸੁਖਾਸੇ।ਧਿਨ੍ਰਮਾਨਗੁਰਿਅਪਿਥਪਉਧਿਰੁਸਾਨੁਉਤਖਤਗੁਰਗਮ
 ਦਾਸੇ॥ ੬ ॥ ੪੧ ॥ ਤਾਰੁਉਸੈਸਾਰੁਮਾਇਆਮਦਮੇਹਿਤਅੰਤਿਨਮੁਦੀਅਉਸਮੇਰਬੁਛਨਿ
 ਕੀਰਤਿਵੈਤਸਦਾਸੁਖਸੰਪਤਿਹਿਪਿਅਰੁਸਿਪਿਨਦੋਰੁਇਸਬਾਦਨਿਬੰਝਅਤਿਵੈਤਮਗ
 ਬਲਿਸੇਵਕਿਦਾਸਿਕਹਿਉਇਹੁਤਬਾ।ਤਾਹਿਕਹਾਪਰਦਾਨਕਾਰੁਕੀਜਾਕੇਬਸੀਸਿਪਰਿ
 ਉਗੁਰਹਥਾ॥ ੭ ॥ ੪੨ ॥ ਤੀਨਿਭਵਨਭਰਪੁਰਿਗਹਿਉਸੇਈਅਪਨਸਰਸੁਕੀਅਉਨਜਗ
 ਤੋਕੇਈ।ਆਪਨਆਪੁਹੀਆਪੁਹੀਉਪਾਯਉ।ਸੁਰਿਨਰਮਸੁਰਮੰਤੁਨਹੀਪਾਯਉ।ਪਾਯਉਨ
 ਹੀਅੰਤੁਸੁਰਮਸੁਰਹਨਰਗਣਗੋਪੁਬਖੇਜੈਤਫਿਰੇ।ਅਥਿਨਸੀਅਨਲੁਅਜੇਨੀਸੈਭਉ
 ਪੁਰਖੇਤਮਅਪਾਰਪੇਗ।ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਸਦਾਸੇਈਸਰਬਜੀਅਮਨਿਪਾਇਯਉ।ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰਗਮਦਾਸਜਯੋਜਯਜਗਮਹਿਤੇਮਹਿਪਰਮਪਦੁਪਾਯਉ॥ ੪੩ ॥ ੯ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਨਾਨਕਭਗਤਿਕਰੀਇਕਮਨਿਤਨਮਨਪਨੁਗੋਬਿੰਦਦੀਅਉ।ਅੰਗਦਿਅਨਿਤਮੁਰਤਿਨਾਨ
 ਪਾਗੀਅਰਮਗੁਨਿਰਸਿਰਸੁਭੀਯਉ।ਗੁਰਮਰਦਾਸਿਕਰਤਰੁਕੀਅਉਦਸਿਵਾਰੁਦਾਰੁ
 ਕਰਿਪਾਇਉ।ਸ੍ਰੀਗੁਰਗਮਦਾਸਜਯੋਜਯਜਗਮਹਿਤੇਮਹਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਯਉ॥ ੨ ॥
 ੪੪ ॥ ਨਾਰਦਾਕੁਪੁਹਲਦੁਸੁਦਾਮਾਪੁਬਭਗਤਹਰਿਕੇਜੁਗਣਿ।ਅੰਬਰੀਕੁਜਯਦੇਵਤਿ
 ਲੋਚਨਨਮਾਅਵਰੁਕਥੀਰੁਭਣੇ।ਤਿਨਕੇਅਉਤਾਰੁਭਯਉਕਲਿਭਿੰਤਹਿਜਸੁਨਗਤਪ
 ਰਿਛੁਇਯਉ।ਸ੍ਰੀਗੁਰਗਮਦਾਸਜਯੋਜਯਜਗਮਹਿਤੇਮਹਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਯਉ॥ ੩
 ॥ ੪੫ ॥ ਮਨਸਾਕਹਿਸਿਮਰੈਤੁਤੁਏਨਰਕਾਮਫੇਪਮਿਦਿਅਉਜੁਤਿਣੇ।ਬਾਠਕਹਿਸਿਮ

ॐ ਤੁ ਤੁ ਏ ਤਿ ਨ ਦੁ ਖ ਰਿ ਦੁ ਮਿ ਟਿ ਪ ਏ ਚੁ ਖਿ ਏ ॥ ਕ ਰ ਮ ਕ ਰਿ ਤ ਮ ਦ ਰ ਸ ਪ ਰ ਸ ਸ ਰ ਬ ਲੁ ਭੁ ਟ
 ਜ ਸੁ ਗਾਇ ਖ ਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗ ਮ ਦ ਸ ਜ ਯੋ ਜ ਯ ਜ ਗ ਮ ਹਿ ਤੈ ਹ ਰਿ ਪ ਰ ਮ ਪ ਦੁ ਪਾਇ ਖ ਏ ॥ ੪ ॥
 ੫੩ ॥ ਜਿ ਹ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਸਿ ਮ ਰੰ ਤ ਨ ਮ ਨ ਕੋ ਤਿ ਮ ਰ ਮਿ ਟ ਹਿ ਖਿ ਨੁ ॥ ਜਿ ਹ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਸਿ ਮ ਰੰ ਥਿ ਰਿ
 ਏ ਹ ਰਿ ਨ ਮੁ ਰਿ ਨੇ ਰਿ ਨੁ ॥ ਜਿ ਹ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਸਿ ਮ ਰੰ ਥਿ ਕੀ ਮ ਕੀ ਤ ਪ ਤਿ ਮਿ ਟ ਏ ॥ ਜਿ ਹ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ
 ਸਿ ਮ ਰੰ ਥਿ ਰਿ ਪਿ ਸਿ ਪਿ ਨ ਦੁ ਨਿ ਪਿ ਪਾ ਏ ॥ ਸੇ ਏ ਰ ਮ ਦ ਸੁ ਗੁ ਰ ਬ ਲੁ ਭੁ ਟਿ ਮਿ ਲਿ ਸੇ ਗ ਤਿ ਪੈ ਨਿ
 ਪੈ ਨਿ ਕ ਰ ਗੁ ॥ ਜਿ ਹ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਲ ਗਿ ਪੁ ਕੁ ਪਾ ਏ ਮੇ ਸੇ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਸਿ ਮ ਰ ਗੁ ਨ ਰ ਗੁ ॥ ੫ ॥ ੫੪
 ॥ ਜਿ ਨਿ ਸ ਬ ਦੁ ਕ ਮਾਇ ਪ ਰ ਮ ਪ ਦੁ ਪਾਇ ਖ ਏ ॥ ਸੇ ਦੁ ਕ ਰ ਤ ਨ ਛੋ ਤਿ ਓ ਪਾ ਸਾ ਤ ਤੇ ਗ ਉ ਹ ਰ
 ਗਾ ਨ ਪੁ ਗ ਟ ਜੀ ਮ ਰ ਉ ਦੁ ਖ ਰਿ ਦੁ ਅੰ ਪਾਰ ਕੇ ਨ ਸੁ ॥ ਕ ਦਿ ਕੀ ਰ ਤ ਜੇ ਸੇ ਤ ਦ ਰ ਨ ਮੁ ਹਿ ਲ ਗ ਹਿ
 ਤਿ ਨ ਕ ਮ ਕੋ ਪੁ ਜ ਮ ਕੇ ਨ ਹੀ ਰ ਸੁ ॥ ਜੀ ਦੁ ਅੰ ਗ ਦੁ ਅੰ ਗਿ ਸੇ ਗਿ ਨ ਨ ਕ ਗੁ ਰ ਤਿ ਦੁ ਗੁ ਰ ਮ ਮ ਰ ਦ ਸ
 ਕੋ ਗੁ ਰ ਮ ਦ ਸੁ ॥ ੧ ॥ ੫੫ ॥ ਜਿ ਨਿ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਸੇ ਦਿ ਪ ਦੁ ਰ ਬੁ ਪਾਇ ਓ ਨਿ ਸਿ ਬਾ ਸੁ ਰ ਹ ਰਿ ਦੁ
 ਰ ਨ ਨਿ ਦੁ ਸੁ ॥ ਤ ਤੇ ਸੇ ਗ ਤਿ ਸ ਘ ਨ ਭੁ ਟਿ ਭੁ ਓ ਮਾ ਨ ਹਿ ਤੁ ਸੇ ਮ ਲੀ ਮ ਗ ਰ ਪੁ ਗ ਟ ਸੁ ਬਾ ਸੁ ਪੁ ਪੁ ਹ
 ਲ ਦ ਕ ਥੀ ਰ ਤਿ ਲੋ ਚ ਨ ਨ ਮੁ ਲੋ ਤ ਉ ਪ ਜੇ ਜੁ ਪੁ ਗ ਸੁ ਜਿ ਹ ਪਿ ਖ ਤ ਅ ਤਿ ਹੇ ਇ ਰ ਹ ਸੁ ਮ ਨਿ ਸੇ ਏ
 ਸੇ ਤ ਸ ਹਾ ਭੁ ਗੁ ਰ ਮ ਦ ਸੁ ॥ ੨ ॥ ੫੬ ॥ ਨ ਨ ਕ ਨ ਮੁ ਨਿ ਰੰ ਕ ਨ ਜ ਨ ਉ ਕੀ ਲੀ ਭੁ ਗ ਤਿ ਪ੍ਰੇ ਮ ਲਿ
 ਦ ਲ ਏ ॥ ਤ ਤੇ ਅੰ ਗ ਦੁ ਅੰ ਗ ਸਿ ਰਿ ਭੁ ਖ ਏ ॥ ਸਾ ਏ ਰੁ ਤਿ ਨਿ ਸ ਬ ਦੁ ਸੁ ਰ ਤਿ ਕੀ ਨੀ ਦ ਰ ਖ ਏ ॥
 ਗੁ ਰ ਮ ਮ ਰ ਦ ਸ ਕੀ ਅ ਕ ਬ ਕ ਥਾ ਹੇ ਇ ਕ ਜੀ ਹ ਕ ਛੁ ਕ ਹੀ ਨ ਜਾ ਏ ॥ ਸੇ ਰੁ ਹੀ ਸ ਰ ਸ ਟਿ ਸ ਕ
 ਲ ਤ ਰ ਏ ਕ ਉ ਮ ਬ ਗੁ ਰ ਗ ਮ ਦ ਸ ਕ ਉ ਮਿ ਲੀ ਬ ਡਾ ਏ ॥ ੩ ॥ ੫੭ ॥ ਹ ਮ ਅ ਦੁ ਗ ਟਿ
 ਭੁ ਰ ਏ ਕ ਗੁ ਰ ਨ ਹੀ ਅੰ ਮੁ ਤੁ ਛ ਡਿ ਥਿ ਥੇ ਥਿ ਖ ਖ ਏ ॥ ਮਾ ਯ ਮੇ ਹ ਭੁ ਰ ਮ ਧੇ ਭੁ ਲੇ ਸੁ ਤ ਦ ਰ ਸਿ
 ਉ ਪ੍ਰੀ ਤਿ ਲ ਗ ਏ ॥ ਇ ਕ ਉ ਤ ਮੁ ਪੰ ਥੁ ਸੁ ਨਿ ਓ ਗੁ ਰ ਸੇ ਗ ਤਿ ਤਿ ਹ ਮਿ ਲੇ ਤ ਜ ਮ ਦੁ ਸ ਮਿ ਟ ਏ
 ॥ ਇ ਕ ਅ ਰ ਦ ਸਿ ਭੁ ਟ ਕੀ ਰ ਤਿ ਕੀ ਗੁ ਰ ਗ ਮ ਦ ਸ ਰ ਖ ਦੁ ਸ ਰ ਨ ਏ ॥ ੪ ॥ ੫੮ ॥ ਮੇ ਹ ਮ ਲਿ
 ਥਿ ਦੁ ਸਿ ਕੀ ਅ ਉ ਕ ਮੁ ਗ ਹਿ ਕੇ ਸ ਪ ਛੁ ਟਿ ਓ ॥ ਫੇ ਪੁ ਧੀ ਤਿ ਪ ਰ ਡੇ ਤਿ ਲੋ ਭੁ ਮ ਪ ਮਾ ਨ ਸਿ ਉ
 ਝਾ ਟੁ ਓ ॥ ਜ ਨ ਮੁ ਕ ਲ ਕਾਰ ਜੇ ਨਿ ਹੁ ਕ ਮੁ ਜੇ ਹੇ ਇ ਸੁ ਮ ਨੈ ॥ ਭੁ ਵ ਸਾ ਗ ਰ ਥੇ ਪਿ ਅ ਉ ਸਿ ਖ ਤ

ਰੇਸੁ ਪ੍ਰਸੰਨੋ॥ ਸਿਰਿ ਆਤਮ ਤੁਸੰਨੇ ਤਖਤ ਜੇਗੁ ਤੇਗਸ ਜੇਤ ਬਲਿ॥ ਗੁਰਗਮਦਸ ਸਾਨੁ ਸਲ
 ਭਇਤੁ ਅਦਲੁ ਰਾਜਿ ਅਰੁ ਗੁਰਲਿ॥ ੧॥ ੫੪॥ ਤੈਸਤਿ ਗੁਰੁ ਦੁਹੁ ਜੁਗੀ ਆਪਿ ਆਪੇ ਪਰ
 ਮੇਸੁ ਰੁ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਿਖ ਮੇਵੈ ਤੁ ਪੁਰਹੁ ਪੁਰ ਅਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਅਨਾਦਿ ਕਲਾਧਾਰੀ
 ਤਿਹੁ ਲੇਖਹੁ॥ ਅਗਮ ਨਿਗਮ ਉਪਰਣੁ ਜਗ ਮਿਹਿ ਅਰੇ ਅਹੁ॥ ਗੁਰ ਅਮਰਨਾ ਸਿਧਿ ਗੁਧਿ ਪਿਅ
 ਉਪਰਗਾ ਮੀਤਾਰਣੁ ਤਰਣਾ॥ ਅਪ ਅੰਤ ਕਥੈ ਨ ਸਲ ਕਵਿ ਗੁਰਗਮਦਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ॥ ੨
 ॥ ੬੦ ॥ ॥ ਸਦਯੋ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇ ਕੋ॥ (੫) ॥

੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਿਮਰੈ ਸੇਈ ਪੁਰਖ ਅਦੋਲੁ ਅਧਿਨ ਸੀ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲਨ ਸੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਹਨਕ ਵਲ ਰਿਦਿ ਪਾਗਿ॥ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਗੁਣ ਸਹਜਿ ਬਿਨੁ ਗਿ॥ ਗੁਰਗਮਦਸ ਘਰਿ ਬੀ ਅਉਪ੍ਰ
 ਗਾਸਾ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਅਸਾ॥ ਤੈਜਨ ਮਤ ਗੁਰਮਤਿ ਬ੍ਰਹਮ ਪਦੁ ਨਿਉ॥ ਕਲੁ ਜੇ ਟੁਕਰ
 ਸੁਜ ਸੁਵਾਇਉ॥ ਭੁਗਤਿ ਜੇਗ ਕੈ ਜੇ ਤਵਾਰੁ ਹਰਿ ਨ ਕਉ ਪਾਇ ਅਉ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਕਾਸਿਉ
 ਹਰਿ ਸਨ ਬਸਾ ਅਉ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਅੰਗਦ ਅਮਰ ਲਾਗਿਉ ਤਮ ਪਦੁ ਪਾ ਅਉ॥ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ
 ਘਰਿ ਗੁਰਗਮਦਸ ਭੁਗਤ ਉਰਿ ਆ ਅਉ॥ ੧॥ ਬਡੁ ਭੁਗੀਉ ਨਮਾਨਿ ਅਉ ਰਿਦਿ ਸਬਦੁ
 ਬਸਾ ਅਉ॥ ਮਨੁ ਮਾਨ ਕੁ ਸੇ ਤੇਖਿ ਅਉ ਗੁਰਿ ਨ ਅਦ੍ਰਿਸੁ ਅਉ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
 ਤਿਗੁਰਦਰਸਾਇਉ॥ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਘਰਿ ਗੁਰਗਮਦਸ ਮਨੁ ਭਉ ਠਹਰਾ ਅਉ॥ ੨॥ ਜਨ
 ਕਰਾਜੁ ਬਰਤਾਇ ਅਸਤੁ ਜੁਗ ਅਲੀਣਾ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਅਪਤੀ ਜੁਪਤੀਣਾ॥ ਗੁਰੁ
 ਨਾਨਕ ਸਦੁ ਨੀਵ ਸਾਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇ ਗਿਲਨਾ॥ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਘਰਿ ਗੁਰਗਮਦਸ ਅਪਰੇਪ
 ਰੁਥੀਣਾ॥ ੩॥ ਖੇਲੁ ਗੁਰੂ ਉਕੀ ਅਉ ਹਰਿ ਰਾਇ ਸੇ ਤੇਖਿ ਸਮਾਨ ਰਿਉ ਧਿ ਮਲ ਬੁਧਿ ਸਤਿਗੁਰਿ
 ਸਮਾਣਉ ਅਜੇ ਨੀ ਸੇ ਭੁਵਿ ਅਉ ਸੁਜ ਸੁਕਲ ਕਵੀ ਅਣਿ ਬਖਾਨਿਉ॥ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਿ ਅੰਗੀ
 ਦੁਹਰਉ ਗੁਰਿ ਅੰਗਦਿ ਅਮਰ ਨਿਪਾਨਾ॥ ਗੁਰਿ ਗਮਦਸ ਅਰਜੁਨ ਦੁਹਰਉ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸੁ ਪ੍ਰ
 ਮਾਣਾ॥ ੪॥ ਸਦ ਜੀਵਣ ਅਰਜੁਨੁ ਅਮੋਲ ਅਜੇ ਨੀ ਸੇ ਭੁਉ॥ ਭੁਯ ਭੋਜਨੁ ਪਰਦੁਖਨਿ

ਵਾਰ ਅਪਾਰ ਅਨੰਤੁ। ਅਗਰ ਗਰੁ ਕੁਮੁਤੀ ਤਿਹੁ ਸੀਤਲੁ ਸੁਖਦਾਤਉ। ਅਸੰਭ
 ਉਉਦੁ ਵਿਅਉ ਪੁਰਖ ਪੁਰਨ ਬਿਦਾਤਉ। ਨਨਕ ਆਇ ਅੰਗਦ ਅਮਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬ
 ਦਿਸਾ ਆਇ ਅਉ। ਪੈਨੁ ਪੈਨੁ ਗੁਰੁ ਰਾਮਦਾਸ ਗੁਰੁ ਜਨਿ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿ ਮਿਲਾਇ ਅਉ॥ ੫
 ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਾਰਜਾ ਸੁਜਗ ਅੰਦਰਿ ਮੈਂਦਰਿ ਕੁਗੁਜਗਤਿ ਸਿਵਰਹਤਾ। ਗੁਰੁ ਪੁਰਾਪਾਇ ਉਬਰੁ
 ਕੁਗੀਲਿ ਵਲਗੇ ਮੇਦ ਨਿਕੁਰੁ ਸਹਤਾ। ਕੁਯ ਭੈਨੁ ਪਰਪੀਰ ਨਿਵਾਰਨੁ ਕਲਸਹਾਰ ਤਹਿ
 ਨਿਸੁਬ ਕਤਾ। ਕਲਿ ਸੇਵੀ ਗੁਰੁ ਰਾਮਦਾਸ ਤਨੁ ਪਰਮੁ ਪੁਨਾ ਅਰਜਨੁ ਹਰਿ ਕੁਗਤਿ। ਪੁਰਮ
 ਧੀਰੁ ਗੁਰਮਤਿ ਗੋਭੀਰੁ ਪਰਦਖ ਬਿਸਾਰਣਾ। ਸਬਦ ਸਾਰੁ ਹਰਿ ਸਮਉਦਰੁ ਅਹੰ ਮੇਵ ਨਿਵਾ
 ਰਣਾ। ਮਹਾਦਾ ਨਿਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ਮਨਿ ਨਉ ਦੁਹੈ। ਸਤਿਦੇਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਤ੍ਰ ਨਵ ਨਿ
 ਪਿਨ ਨਿਖੈ। ਗੁਰੁ ਰਾਮਦਾਸ ਤਨੁ ਸਰਬ ਮੈਸਹ ਨਿਥੈ ਆਤਾਇ ਅਉ। ਗੁਰੁ ਅਰਜਨੁ ਕ
 ਲੁ ਚਰੈ ਤੈਗੁ ਜਨੈ ਗੁਰੁ ਸੁਜਾਨਿ ਅਉ॥ ੬ ॥ ਭੈਨਿ ਰਭਉ ਮਾਇ ਅਉਲਖ ਮਹਿ ਅਲਖੁ ਲਖ
 ਯਉ। ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗਤਿ ਗੋਭੀਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਠਾਯਉ। ਗੁਰੁ ਪਰਚੈ ਪਰਦਾ ਬੁਰਾਨ ਮਹਿ
 ਜੋਗੁ ਕਮਾਯਉ। ਪੈਨੁ ਪੈਨਿ ਗੁਰੁ ਪੈਨਿ ਅਭੁਰ ਸੁਰ ਸੁਭੁਰ ਭੁਗਾਯਉ। ਗੁਰੁ ਰਾਮ ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਅ
 ਜਰੁ ਜਰਿਓ ਸਰਿ ਮੈਤੋਖ ਸਮਾਯਉ। ਗੁਰੁ ਅਰਜਨੁ ਕਲੁ ਚਰੈ ਤੈਸਹ ਜਨੈ ਗਨਿ ਕਪਾਇ ਅਉ॥
 ਅਮਿਉਰ ਸਨਾਬਦ ਨਿਬਰਦਾਤਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਗੁਰੁ ਸੁਰ ਸਬਦਿ ਹਉ ਮੈਨਿ ਵਾਰਉ। ਪੈਨੁ
 ਹਰਿ ਨਿਦਰਿ ਅਉ ਸੈਨ ਸਹਜਿ ਨਿਜ ਅਰਿ ਸਹਾਰਉ। ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਗਿ ਜਗਉ ਪਰਉ ਸਤਿਗੁ
 ਰੁ ਹਿਥੈ ਬਸਾਯਉ। ਗੁਰੁ ਅਰਜਨੁ ਕਲੁ ਚਰੈ ਤੈਨਕ ਹਕਲੁ ਸੁਦੀਪਾਇ ਅਉ॥ ੭ ॥ ਸੇਰ
 ਠੇ॥ ॥ ਗੁਰੁ ਅਰਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਪਾਰਬਉ ਨਾਲੈ ਨਹੀ। ਨੇਜਾਨਾ ਮਨੀ ਸਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬ
 ਦਿਸਦਾਰ ਅਉ। ਭਵਨੁ ਲਸਾਇਰੁ ਸੇਤੁਨ ਮੁਹਰੀ ਕਾਥੇ ਹਿਥਾ। ਤੁਅ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਹੇਤੁਨ ਮਿਲ
 ਗਿ ਜਗਉ ਪਰਉ। ਜਗਤਉ ਪਾਰਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੈਪਾਇ ਅਉ। ਅਬਨਹਿ ਅਦਰ ਸਹਿਕ
 ਮੁਬਰਤਿ ਪੁਰੀਪਣੀ॥ ੮ ॥ ਜੋਤਿ ਰੁਪਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਯਾਯਉ। ਤਤੇ ਅੰਗਦ ਅਉ
 ਤਤਿ ਸਉਤਤਿ ਮਿਲਾਯਉ। ਅੰਗਦਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿ ਅਮਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਿਰਕੀ ਅਉ ਅਮਰਦਾ

ਸਿਅਮਰਤਛਤਗੁਰਰਮਹਿਦੀਅਉ।ਗੁਰਰਮਦਸਦਰਸਨੁਪਰਸਿਕਹਿਮਥਰਾਮੀਮ੍ਰਿਤੁ
 ਬਯਣਾਮੁਰਤਿਪੰਨਪ੍ਰਮਾਣੁਪੁਰਖੁਗੁਰਮਰਜਨਪਿਖਹੁਨਪਣਾ।ਸਤਿਗੁਪੁਸਤਿਨਮਸ
 ਤਸੈਤੋਪੁਰਿਥਿਓਗਿ।ਅਦਿਪੁਰਖੁਪਰਤਪਿਲਿਖਿਉਅਦੁਰਮਸਤਕਿਪੁਗਿ।ਪ੍ਰਗਟਿਜੇ
 ਤਿਜਗਮਗੋਤੇਜੁਭੁਅਮੈਤੁਲਿਛੁਯਉ।ਪਾਰਸੁਪਰਸਿਪਰਸੁਪਰਿਸਿਗੁਰਿਗੁਰਕਹਾਯਉ
 ।ਭਨਿਮਥਰਾਮੁਰਤਿਸਦਾਬਿਰੁਲਓਤਿਤੁਸਨਮੁਖਰਹੁਕਲਿਜੁਗਿਜੁਗਾਨੁਅਰਜਨ
 ਗੁਰੁਸਗਲਤ੍ਰਿਸਟਿਲਗਿਬਿਬਰਹੁ।ਤਿਹਜਨਜਨਹੁਜਗਤੁਪਰਜਨੀਅਤੁਬਾਸੁਰਰਾਖ
 ਨਿਬਾਨਜਾਕੇਹਿਤਨਮਸਿਉ।ਪਰਮਅਤੀਤੁਪਰਮੇਸੁਰਕੈਰੇਗਿਰਗੋਬਾਸਨਤੇਬਾਹਰਿ
 ਪੈਦੇਖੀਅਤੁਪਾਮਸਿਉ।ਅਪਰੇਪਰੇਪਰਪੁਰਖੁਸਿਉਪ੍ਰੇਮਲਗੋਬਿਨੁਭਗਵੈਤਰਸਨਾ
 ਹੀਅਉਰੋਕਮਸਿਉ।ਅਥਰਾਕੇਪੁਤੁਸਰਬਮਾਯਅਰਜਨਗੁਰੁਭਗਤਿਕੈਹੇਤਿਪਾਇਰ
 ਹਿਓਮਿਲਿਰਾਮਸਿਉ।ਅੰਤੁਨਪਾਵਤਦੇਵਸੁਖੈਮਨਿਇੰਦ੍ਰਮਹਾਸਿਵਜੇਗਕਰੀ।ਛਨਿਬੇ
 ਦੁਬਿਰੇਤਿਬਿਰਾਰਿਹਿਉਹਰਿਜਾਪੁਨਛੁਡਉਦੇਕਪਰੀ।ਅਥਰਾਜਨਕੇਪੁਤੁਦੇਨਦਇ
 ਆਲਹੇਸੇਗਤਿਸ੍ਰਿਸਟਿਨਿਹਾਲਕਰੀ।ਰਾਮਦਾਸਿਗੁਰੁਜਗਤਾਰਨਕਉਗੁਰਜੇਤਿਅਰਜਨ
 ਨਮਾਹਿਧਰੀ।ਜਗਅਉਰੁਨਖਾਹਿਮਹਾਤਮਮੈਅਵਤਾਰਉਜਗਰੁਮਾਨਿਕੀਅਉਤਿਨਕੇਦੁ
 ਖਕੇਟਿਕਦੁਰਿਗਏਮਥਰਾਜਨਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮਪੀਅਉ।ਇਹਪਪਤਿਤੇਮਤੁਕਹਿਰੇਮ
 ਭੇਦੁਬਿਭੇਦੁਨਜਾਨਬੀਅਉ।ਪਰਤਛਿਰਿਦੈਗੁਰਅਰਜਨਕੈਹਰਿਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਨਿਦਾਸੁ
 ਲੀਅਉ।ਜਬਲਓਨਹੀਭਾਗਲਿਲਾਰਉਦੈਤਬਲਉਭ੍ਰਮਤੇਛਿਰਤੇਬਹੁਪਾਯਉ।ਕਲਿ
 ਘੋਰਸਮੁਦ੍ਰਮੈਬੁਤਤਥੇਕਬਹੁਮਿਟਿਨਹੀਰੈਪਛੁਤਾਯਉ।ਤਤੁਬਿਰਾਰੁਯਰੇਮਥਰਾਜਗਤ
 ਰਨਕਉਅਵਤਾਰੁਬਨਾਯਉ।ਜਪਉਜਿਨਅਰਜਨਦੇਵਗੁਰੁਛਿਰਿਸਕਦਜੇਨਿਗਰਭ
 ਨਮਾਯਉ।ਕਲਿਸਮੁਦ੍ਰਭ੍ਰਪ੍ਰਗਟਿਹਰਿਨਮਉਪਾਰਨਾ।ਬਸਹਿਮੈਤਨਿਸੁਰਿਦੈਦੁ
 ਖਦਾਰਿਨਿਦਾਰਨਾ।ਨਿਰਮਲੁਭੇਖਅਪਾਰਤਾਸੁਬਿਨੁਅਵਰਨਕੈਇ।ਅਨਬਨਕਿ
 ਨਿਜਾਨਿਅਉਭਯਉਤਿਹਸਮਸਰਿਸੇਈਪਰਨਗਗਨਨਦਖੰਡੁਮਹਿਜੇਤਿਸੁਰੁਪੀਰਹਿ

ੳਭਗਿ। ਭਨਿਮ ਬੁਕ ਛੁ ਭੇਦੁ ਨਹੀ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਪਰਤਖਹੀ॥ ੭॥ ੧॥ ਅਜੈਗੀਗਜ
 ਲਮਰਲਸਿਖਮੇਗਤਿਸਭੁਨਵੈ॥ ਨਿਤਪੁਰਾਨਬਾਨੀਅਹਿਬੇਦਬ੍ਰਹਮਾਮੁਖਿਗਾਏ॥ ਅ
 ਜੈਦਵਰੁਸਿਰਿਦੁਲੇਨਮਅੰਮ੍ਰਿਤਮੁਖਿਲੀਅਉ॥ ਗੁਰਅਰਜੁਨਸਿਰਿਛੁਤੁਅਖਿਪਰਮੇ
 ਸੁਰਿਦੀਅਉ॥ ਮਿਲਿਨਾਨਕਅੰਗਦਅਮਰਗੁਰਗੁਰਰਾਮਦਾਸਗਰਿਪਹਿਗੰਘਉ॥ ਗਰਿਬੇ
 ਸੁਜਗਤਿਜਸੁਸੈਠਰਉਸੁਕਦੁਕਹੈਸ੍ਰੀਗੁਰਮੁਖਉ॥ ੧॥ ਏਦਪੁਰੀਮਹਿਗੰਘਉਅਖਿ
 ਪਰਮੇਸ੍ਵਰਕੁਖਉ॥ ਗਰਿਸਿੰਘਾਸਦੁਦੀਅਉਧੀਗੁਰਤਹਬੈਠਾਇਅਉ॥ ਰਹਸੁਕੀਅ
 ਉਸੁਰਦੇਵਤੇਹਿਜਸੁਜਪਨਪੰਨੀਪਹਿ॥ ਅਸੁਰਗਏਤੇਭਾਗਿਪਾਪਤਿਨਭੀਤਰਿਕੈਪਹਿ
 ॥ ਕਾਟੇਸੁਪਾਪਤਿਨਨਰਹੁਕੇਗੁਰਰਾਮਦਾਸੁਜਿਨਪਾਇਅਉ॥ ਛਿਤ੍ਰਸਿੰਘਾਸਨੁਪਿਰਬਮੀ
 ਗੁਰਅਰਜੁਨਕਉਦੇਅਇਅਉ॥ (੨॥) ੨੧॥ ੧੪੨॥ ਸਲੋਕਮਹਲਾ॥ ੧॥ ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਨਿਤਨਰਿਲਖ

ਮਹਿਮਦਲਖਬ੍ਰਹਮੇਥਿਸਨਮਹੇਸਾ॥ ਲਖਲਖਰਾਮਦੁਤੀਰੀਅਹਿਲਖਠਹੀਲਖਦੇਸਾ॥ ਲਖ
 ਲਖਉਬੈਨਤੀਹੈਸਤੀਹਤੇਮੇਨਿਅਸਾ॥ ਲਖਲਖਉਬੈਗੋਰਖਾਲਖਲਖਨਾਬਾਨਬਾਲਖ
 ਲਖਉਬੈਅਸਨਗੁਰਚਲੇਗੁਰਾਮਿ॥ ਲਖਲਖਦੇਵੀਦੇਵਤੇਦਨੁਲਖਨਿਦਾਸਾ॥ ਲਖਪੀ
 ਰਪੈਕੈਬਰਅਉਲੀਮੈਲਖਕਾਜੀਮੁਲਮੇਖਾ॥ ਕਿਸੈਸਤਿਨਅਈਆਥਿਨਸਤਿਗੁਰਕਉ
 ਪਦੇਸਾ॥ ਸਾਧਿਕਸਿਧਅਗਨਤਹੈਕੇਤੇਲਖਅਪਾਰਾ॥ ਏਤ੍ਰਿਅਪਦਿਤ੍ਰਹੈਥਿਨਸਤਿਗੁਰ
 ਕੇਸਥਦਿਧੀਠਾਗੁ॥ ਸਿਰਨਾਬਾਕੇਏਕਨਾਬਸਤਿਨਮੁਕਰਤਾਗਾਨਾਨਕਤਕੀਕੀਮਤਿਨਾ
 ਪਦੈਬੈਤਬੈਸੁਮਾਰਾ॥ ੧॥ ਏਸੁਕਲੀਓਪੰਨਭੀਤੀਓਕਿਉਕਰਿਰਖੀਪਤਿ॥ ਜੈਬੈਲਤਾ
 ਆਖੀਮੈਬਨ੍ਰਿਬਨ੍ਰਿਕਰੈਬੁਹਤਾ॥ ਨੁਪਕਰੈਤਾਆਖੀਮੈਇਤੁਪਟਿਨਹੀਮਤਿ॥ ਜੈਬਹਿਰਹ
 ਤਾਆਖੀਮੈਬੈਰਾਸਬਰੁਪਤਾ॥ ਓਠਿਜਾਈਤਾਆਖੀਮੈਛੁਰੁਗਇਆਸਿਰਿਪਤਿ॥ ਜੈ
 ਕਰਿਨਿਦਾਤਾਆਖੀਮੈਤੁਰਦਕਰੈਭਗਤਿ॥ ਕਾਈਗਲੀਨਮੇਦਈਜਿਬੈਕਰੁਭੁਤਿ॥ ਏਬੈ
 ਉਬੈਨਾਨਕਕਰਤਾਰਬੈਪਤਿ॥ ੨॥ ਫਿਸਟਿਨਹੀਨਾਨਕਗਿਆਵਾਰਿਦੁਰਨਿ॥ ਫਿਸਟਿ

ਵਿਚਾਰੀ ਕਿ ਆਕਰੈ ਧਾਧਾਲੈ ਰੋਗਿ ॥ ਰੋਗਿ ਖਾਓ ਭੋਖੈ ਨ ਆਰੋਗੁ ਮੁਖਿ ਰੋਸੁ ਹੋਗਿ ॥ ਭੁਰਿ
ਆਭਾਤੁ ਭੁਭੁਭੈ ਵਿਚਿ ਰਖਹੁ ਕਾਜਿ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਰਹਿ ਹੁਛੁ ਪੁਣੀ ਭੋਛੁ ਹੋਗਿ ॥ ਕਿਤੁ ਪਾਤਿ
ਅਣੀ ॥ ਹੁਪਗਿ ਨਾਨਕਾ ਛਿੰਨ ਪਈ ਰੋਗਿ ਨਿਵਾ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਮੁਖ ਸਾਹਿਬ ॥ ॥ ਬਾਇਅਤ

ਸ ਆਖ ਧਾਕ ਦਿਨਾ ਨਾਤੀ ਬੂਝ ਸੀਉ ਮਤਿ ਪਦੇ ਪੈ ਨ ਦੇਲੁ ਹਰ ਬਖਾਕੁ ਧਰਾਇ ॥ ਜੇਕਰਿ ਦੁ
ਹੀ ਛਾਲਿ ਦੇਇ ਕੀ ਛਿਰਿ ਪਰਤੀ ਪਾਇ ॥ ਜੇਕਰਿ ਉਠੈ ਪੀਖੁ ਪਾਣੀ ਪੀਉ ਨ ਰੋਜਾਇ ॥ ਸੇ
ਕਿ ਸੇਜੁ ਦੁਆਖੀ ਭੋਕਿ ਸੇਨ ਪੁਛਾ ਨਾਇ ॥ ਵੇਡੇ ਵਡੇ ਵਡੇ ਮੇਦ ਨੀ ਹਉ ਮੈਕਰਿ ਕਰਿ ਨਾਇ ॥
ਪੁਛੇ ਨਰੇ ਬੇਦ ਮੈਲੇ ਖੇ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਪਾਇ ॥ ਚਾਰਿ ਕਤੇਬਾ ਪੁਛੀ ਆਕ ਮਤਿ ਕਹੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਦ
ਖੰਤੁ ਪੁਛੇ ਮੇਦ ਨੀ ਇਕ ਦੁਇ ਕਰੁ ਨਾਉ ॥ ਸਾਹਿਰੁ ਸੁਰੁ ਦੇਵੇ ਲਿਖਾ ਬੋਹਿ ਬਹਿਲੁ ਰਹੀ ਆ
ਉ ॥ ਨਦੀ ਆਨ ਲੀਵ ਸਿ ਆ ਅਠ ਸਠ ਤੀਰ ਬਨਾਇ ॥ ਦੁਨੁ ਤਿਨੁ ਤਿਨੁ ਦੁਨੁ ਦੁਸਿ ਆਕਉ
ਨੁ ਮਿਠਾ ਖਾਇ ॥ ਸਪਤਿ ਪਾਤਾਲ ਦੇਖਿ ਆ ਅਸਮਾਣੀ ਅਸਮਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਕਰਣੀ ਜੇ ਮੇ
ਲੈ ਸਾਹਿਰੁ ਹੋਈ ਆਣਾ ॥ ੧ ॥ ਵੀਰ ਸਲ ਮਾਲੇ ਖੁਬੁਰਾ ਖੁਦਾਈ ਸੁਰੁ ਰੋਗੁ ਗਵਿਤੁ ਦੇਸੇ
ਖੜੇ ਹਾਥੀ ਜੇ ਲੁਣੈ ਸਹੁ ਕਮੀ ਮਿਲੈ ਸੁਖਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬਧਾ ਧੁਸੁ ਗਾਇ
॥ ਖਲ ਕੁਕੁ ਸੁਭਾਨੁ ਗੋਗ ਨਿਮਾਣੀ ਆਪਗੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕੋ ਨੀ ਸਾਨਾ ॥ ਆਏ ਹੁਕਮਿ ਛੋਰ ਸ
ਤੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ ਭੁਗਾਨਾ ॥ ਤਰਗ ਸਗੁਰੁ ਨਾਛੁ ਹਵੀ ਆਖੈ ਨ ਹਥਿ ਕਮਾਨਾ ॥ ਸੀਗਾ ਸਿਪਰ
ਅਤ ਸੀ ਪਦੁ ਹਿਗਈ ਕੰਜੀਗਾ ॥ ਹੁਕਮੀ ਬੋਨਿ ਨ ਲਾਇ ਆਨਿ ਨ ਕਜਿ ਉਥੇ ਪੀਗਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਦਰਗਹ ਮੈ ਨੀ ਆਸ ਨਾ ਮੁਕਲਿ ਪੀਗਾ ॥ ੩ ॥ ਸਿੰਘ ਸਿ ਆਲਹੁ ਸਪਹੁ ਤੁਰ ਪਹੁ ਸੇ ਘਰੁ ਕੀ
ਨਗੋਗਾ ॥ ਪਦੇ ਖਉ ਰੁਕਰਿ ਗਏ ਦੁਸ ਮਲੁ ਠੰਡੇ ਦੇਗ ਭਾਈ ਸੇਕ ਮੁਹ ਬਤੀ ਜੇ ਤਰੇ ਛਾਤਿ ਆ
ਦੇ ਨਿਦ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗਲ ਕੁਨੀ ਆਸ ਨਾ ਦੇਕੁ ਧਰਾਇ ॥ ੪ ॥ ਗੁਨਾ ਹੀ ਬੋਨਿ ਨ ਲਾਇ
ਆਜੇ ਤੇ ਕੀਏ ਬਿਕਾਗਾ ॥ ਗੁਨਾ ਹੀ ਸੇਦੀ ਖੇਟ ਲੀਨੁ ਕਿਨ ਸਕਾ ਭਾਗਾ ॥ ਆਗੈ ਤੂਫੁ ਰੁਖੇ ਪੁਲੀ
ਪਿਛੈ ਸਿਰਿ ਜੇਦਾਗਾ ॥ ਆਗੈ ਸਾਗਰੁ ਆਤ ਸੀ ਕਿਉ ਕਰਿ ਤੇਰੇ ਪਾਗਿ ॥ ਕਉ ਦੇ ਮਾਹਿ ਸੀ

ਸਿਰੁ ਨ ਦੁਖੁ ਧਿਉ ਜਿਉ ਅੰਗਿ ਆਗਾ ਨਾਨਕ ਕਿ ਬੈਛੁ ਟੀਐ ਹੁਕਮੀ ਹੋਵੇ ਆਗਾ ॥ ੫ ॥ ਚਸਮੇਕ
 ਦੇ ਅਉਗਾਣੀ ਐਧ ਘੋਰ ਮੀਧਿ ਆਗਾ ਕੀਨੀ ਕੋਲ ਪੀਤੀ ਐ ਨਸੀ ਪਗੁ ਥਾਗਾ ਜੀਬ ਕਟਾਏ ਕਉ
 ਲ ਸਿਰਿ ਸੁਰੁ ਵਿਸਰੁ ਹਾਰਾ ਕਿ ਪਰਉ ਤੇਰੁ ਚੁਨੀ ਨ ਲੋਤ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰਾ ਤਿਸ ਨ ਰਖਿ ਨ ਸਕ
 ਟੀ ਬੇ ਪੀਰਾ ਗਾਵਾਗਾ ਅਉਗਾਣੁ ਗਾਣੀ ਬਕਸੀ ਅਨਿ ਨਨਕ ਸੇਈ ਸਾਗਾ ਜਿਉ ਤਿਲ ਤਾਵੁ ਪੀ
 ਨੀ ਅਰਿਖਿ ਦੇ ਤੇ ਤੇਰੁ ਨਾਨਕਾ ਕਾਗਲ ਦੇ ਗੀ ਕੁਟੀ ਆਮੁ ਗਲੀ ਏਇ ਸਕੁ ਨ ਆਇ ਲੋਹੇ
 ਵਾਗੀ ਤਾਈ ਆਚੁ ਪੈ ਤੇ ਬਿਲ ਲਇ ਮੇਕੀ ਪਕ ਨਿਰੁ ਨ ਟੀਐ ਮਹਰਾਣਿ ਸਿਰਿ ਟੀਰਾਗਾ ॥
 ਟੀ ਮਹੁ ਮਾਰੇ ਤਿਤੁ ਤਾਲਿ ਜਿਉ ਕਹੇ ਲੁਹਾਰਾ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨ ਮੁਖਿ ਨ ਆਉਰ ਵਾਰਿ ਨ ਪਾਉ ॥
 ੫ ॥ ਪੈਰੀ ਕੰਠੇ ਸਾਰੇ ਸਿਰੁ ਤਪੈ ਮਕਾਸਿ ਪੈਤ ਲੇਪਤਿ ਉਤਰੇ ਪਰਿ ਅਰਤਾ ਮਾਸਿ ਬੈਠਾ
 ਨਾਲਿ ਲਗਾਈ ਐ ਕੋਇ ਨ ਆਵੈ ਪਾਸਿ ਭੀ ਛਿਰਿ ਲਾਇ ਛੁਟੀ ਐ ਤੇ ਬਕਰੀ ਛਰੀ ਪਾਇ ॥ ਮ
 ਊਗਣੁ ਆਰੇ ਨਾਨਕ ਮਠੇ ਕੋਈ ਵਾਇ ॥ ਭੁਗੀ ਮੰਦਰਿ ਪਾਈ ਆਮਿਲੀ ਅਗਨਿ ਸਲਾਇ ॥ ਬਾ
 ਲੁਰੇ ਤੁਭਾਈ ਆਇ ਦੇ ਅਗਨਿ ਜਲਾਇ ॥ ਅੰਦਰੁ ਭੁਜੇ ਪਾਣੁ ਜਿਉ ਤੁਨੁ ਕੋਤੀ ਬਿਲ ਲਇ
 ॥ ਆਪਿ ਬਖਸੇ ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨ ਕਹੀ ਐ ਨਾਇ ॥ ੬ ॥ ਏਥਿ ਨਿਵੈ ਰਸੁ ਕਰੀ ਐ ਸਭ ਸਿਰਿ
 ਆਈ ਆਚਾਰਿ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪੈਨਣ ਮਨ ਕੀ ਖੁਸੀ ਖੁਆਗਾ ਮਨ ਬਊਲੇ ਖਾਮੀ ਗੀ ਐ ਨਿਨਿ
 ਕੀ ਤਾਵਾ ਪਾਗਾ ॥ ਹਥ ਪੈਰਾ ਨ ਕਰੀ ਕਰਿ ਛੁਰ ਮਾਈ ਕਾਗਾ ॥ ਜੀਭੁ ਪੁਕਾਰੀ ਰਿਖ ਨੀਰ ਖਿਨ ਖਿ
 ਸੁ ਆਦੁ ਬਿਕਾਰਾ ਕੀਨ ਦੇ ਨਿਉ ਗਾਈ ਆਮ ਨ ਝੁਠਾ ਕੁਨਿਆਗਾ ਨਾਸ ਲੇਇਣੁ ਪੁਕਰੇ ਮੈ ਪੇ
 ਦੇ ਸਿਰਿ ਮਾਗਾ ॥ ਏਈ ਸਭੁ ਜਗੇ ਹਿ ਆਬ ਪਾਨ ਮਨੁ ਆਗਿ ॥ ਗਲਿ ਕਰਿ ਵਿਧਿ ਪਣੁ ਸੁਟਿ ਆਮ
 ਰੁ ਜਿਉ ਲੇਹਾਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਹ ਜਿਨ ਭੇਟਿ ਆਨ ਉਰ ਵਾਰਿ ਨ ਪਾਗਿ ॥ ਸਤਿ ਹਿਵੈ
 ਰੇ ਤੇ ਐਤੀ ਰਜਿ ਵੈ ਕਲ ਭੁਤਾ ॥ ਸੇਨੇ ਟਾਗੁ ਨ ਲੀਐ ਸਹਜੀ ਹਿਉ ਕਮੁ ਕੀਤਾ ॥ ਐਵੇ ਵੀਗੀ ਛਲਾਈ
 ਆਮ ਜਗਰ ਜੀਨ ਸਹਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਾ ਕਲ ਕਾ ਛਿਰਿ ਛਿ ਆਵੈ ਨਾਇ ॥ ੭੭ ॥ ਜਲਿ ਬ
 ਲਿਤੁ ਸਮਨ ਕੇ ਤੇਰੇ ਵਣਿ ਰਿਣਿ ਮਾਰੁ ਹਾਰਾ ॥ ਅਰਿ ਅਰਿ ਵੈਰੇ ਨਾਨਕ ਸਈ ਸੁਰਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥
 ੭੮ ॥ ਤੈਨੂੰ ਮਨੇ ਹਿਨ ਲੇਇ ਟੀਰ ਕਤੁ ਨੇੜਿ ਕਿਕਰਾਲਾ ॥ ਸਭੁ ਜਗਤਿ ਨਕਾ ਭੁਖੈ ਨਿਰਦਇ ਆਨ
 ਮਕਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਕ ਨਿਰੁ ਲਇ ਆਹੁ ਕਮੀ ਹਕ ਮਿਟੀਰਾਗਾ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਗੀ ਤੁਖ ਸਮੁਤੁ ਰਖਹਿ

ਤੁਮਰਿ॥ ੧੩॥ ਮਾਤਪਿਤਾਥੈਪਪੇਨਾਬਈਅਰਿਨਦੀਗੁ॥ ਸੁਤਨਲਖਮੀਕਿਉਕਰਿਬੈਧਾਪੀ
 ਰੁ॥ ਨਤਰਗਸੁਨਾਪਨਖੈਨਮਿਪਰਤਲਦਾਗਿ॥ ਤਪੈਕਹੁਹਅਹਿਨਿਸੀਦੇਖਹੁਗੁਰਦੀਨ
 ਗਿ॥ ੧੪॥ ਪਰਮੁਖੈਨਾਸਤੁਜੀਨੁਕਰਿਨਤਕੀਪਾਖਰਮਾਨਾ॥ ਪੰਡਤੀਤਸਰਧਾਨੁਖਗਮਿ
 ਪਰਸਨੁਨਿਦਾਨਿ॥ ਨਨਕਗਰਮੁਖਿਸਨੁਮਨਿਦਰਗਹਪਾਦੁਹਿਮਾਨੁ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਅਇਨ
 ਆਖਸੀਬੇਦਪਰੈਮੁਖਿਨਾਗਿ॥ ਕਿਸਨਕਿਸੈਦਾਬਪੁਨੁਨਿਹੁਕਮਿਲਏਅਉਤਾਗਿ॥ ਮਿ
 ਉਸਲਾਹਿਨਿਦਰਿਖੈਦੇਵੀਦੇਵਅਸੇਧਾ॥ ਅਪੁਟਾਹੈਇਤਾਤੁਰਿਮਰਾਸਨੁਸਨਾਬਖਸੈ
 ਦਾ॥ ੧੫॥ ਗੁਰਗੁਰਮਕਲੀਮਹਲਾ॥ ੧॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਅਸਨਸਾਧਨਿਗਲ
 ਮਰਹੈਪੰਡਤਤਕਾਗੁਹਿਗਏ॥ ਬੈਠੀਨਿੰਦਾਅਲਖਅਲਪਅਹਾਰੀ॥ ਸਾਧਕਾਪਿੰਡਸਦ
 ਹੀਨਗੀ॥ ਜਤਸਤੁਸੈਜਮੁਸਰਤਿਬਨਖਣਾ॥ ਨਨਕਕਹੈਜੇਗਕੇਲਖਣਾ॥ ੧॥ ਜਾਬੈ
 ਲੈਤਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨਾ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਨਾਗੈਰਹੈਪਿਆਨਾ॥ ਸੁਨਮੰਤੁਲਮਹਿਤੋਗੀਪਰੈ
 ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕਦੇਨਮਰੈ॥ ਇਨਥਿਪਿਕੀਜੇਗਰਕੀਸੇਵਾ॥ ਤਾਕਉਬੈਦਹਿਸਗਲੇ
 ਦੇਵਾ॥ ਨਿਹਬਾਉਦਨੁਦਈਨਖਣਾ॥ ਨਨਕਕਹੈਜੇਗਕੇਲਖਣਾ॥ ਤਮਸਤਿਸਨਲੇ
 ਕੁਨਿਦਾਗੈ॥ ਪੰਡਅਗਨਿਘਟਭੀਤਰਿਨਾਗੈ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਰਹੈਗਤੀਰਨਹਾਇ॥ ਸ
 ਹਕਿਉਪਕੈਦੁਰਮਤਿਨਾਇ॥ ਸਾਧਨਿਦਨੈਥੀਪਿੰਡਗਾ॥ ਜਮੁਜਗਾਤਿਨਲਗੈਤੇਗਾ॥ ਹ
 ਰਿਬਿਨਮੰਤਨੁਜਪੀਮੈਹੈਗਾ॥ ਉਤਮਕੁਲੇਤਿਨਕੇਜਖਣਾ॥ ਨਨਕਕਹੈਜੇਗਕੇਲਖਣਾ॥
 ੩॥ ਪੰਡੇਇੰਦੀਨਿੰਦਾਕਰਿਰਾਖੈ॥ ਨਿਹਬਾਅਸਤੁਕਦੇਨਭਾਖੈ॥ ਚਿਟਕੇਦੇਤਰਤਤਕ
 ਬੇਤਾ॥ ਗਗਨਮੰਤੁਲਮਹਿਰਾਖੈਦੇਤਾ॥ ਸਿੰਧਪਿਆਲਗਗਨਮਰਿਭਗੇ॥ ਜਾਇਤ੍ਰਿਬੀ
 ਟੀਮਜਨੁਕਰੈ॥ ਸਤਪੰਡਨਉਲਗਾਰਖਣਾ॥ ਨਨਕਕਹੈਜੇਗਕੇਲਖਣਾ॥ ੪॥ ਪੁਰਬਿ
 ਰਹੈਪਸਰਮਿਆਵੈ॥ ਗਦਿਸਸਿਦੁਹਾਇਕਤਮਿਲਵੈ॥ ਅਹੁਟਪਟਕੀਨੀਨੇਧਾ
 ਦਾ॥ ਤਾਪਰਿਬੁਝੈਅਉਘਟਘਾਟਾ॥ ਨਉਖੰਤੁਦੇਖੇਪੁਰਬਪਛਮਉਤਰੁਦਖਣਾ॥ ਨ
 ਨਕਕਹੈਜੇਗਕੀਲਖਣਾ॥ ੫॥ ਇਹਤਨੁਭਾਤੁਸਰਤਿਕਰਿਦੁਪਾ॥ ਪਾਇਸਨੁਸਮਾ

ਇਹ ਸੁਧਾ ਜੁਗਤਿ ਜਗਤੁ ਕਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ। ਜੁਗਤਿ ਵਿਹੁਣੀ ਵਿਕਉਨਾਇ। ਗਿਆ
ਨਮਧਾਨੀ ਤਾਨਾ। ਇਨ ਬਿਪਿਨ ਪੀਏ ਕੇਵਲ ਰਾਮਾ। ਗਿਲਿ ਬਿਗਲਿ ਲੀਆ ਜੈ ਮਖਣਾ।
ਨਨਕ ਕਹੈ ਜੇਗ ਕੇ ਲਖਣਾ। ੬॥ ਤਿਹੁ ਕਾਮਾਗਿ ਮਿਲੈ ਮਾਨਾ। ਪੀਤੁ ਮਹਿ ਹੋਵੈ ਪਰਪਾਨਾ।
ਪੈਨਾ ਕਾਨੈ ਕਾਣੈ ਭਉ। ਸੇਈ ਕਰਤਾ ਸੇਈ ਦੇਉ। ਆਗਮ ਨਿਗਮ ਜੇਵੇ ਨਾਇ। ਬਿਪੈਨ
ਵਾਗੁ ਪ੍ਰਭ ਆਇ। ਸਤ ਸਤਾਈ ਨਉ ਨਹਾਗਿ। ਤਕੈ ਆਗੈ ਖਰ੍ਹੇ ਦੁਆਗਿ। ਅਠ ਅਠ
ਰਹ ਬਾਰਹੀ। ਤਕੈ ਆਗੈ ਕਨਹਿ ਖਰ੍ਹੀ ਆਨੀ ਸਾ। ਉਨੀ ਨਹਿ ਸਰਾਫੀ ਹੋਇ। ਨਾਨ
ਕ ਕਹੈ ਉਨੀ ਸੇਈ। ੭॥ ਸੇਈ ਦਾਸੀ ਮਾਲੇ ਉਨੀ ਸਾ। ਰਖ ਬਿਰਖ ਕਰਿ ਕੇਵਰ ਦਾਸਾ। ਆ
ਗਿਨਿ ਸਿਰਹਿ ਬੈਠੈ ਭਿਆਸਾ। ਪਰ ਸੇਭੀ ਗਨ ਲਵੈ ਸਾਸਾ। ਨਿਤੁ ਤਨਿ ਤੀ ਆਮੈ ਲਨਹੈ
ਈ। ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਉਨੀ ਸੇਈ। ੮॥ ਗਿਆਨ ਖਰ੍ਹ ਗਲੇ ਮਨ ਮੇਲੈ। ਮਰਮ ਦਸ ਪੀਰ
ਕਾ ਬੁਝੈ। ਮਨ ਮਿਰਤ ਕਕੀ ਪਾਵੈ ਰੇਠੀ। ਤੀਰਥ ਪਰ ਸੇਭੈ ਸੇਠੀ। ਨਿਨਿ ਯਹ ਮੈਲ ਮਨੈ
ਕੀਏਈ। ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਉਨੀ ਸੇਈ। ੯॥ ਦੇਹੀ ਭੈਰਵ ਰਿਅਠਿ ਸਠਿ ਹਾਟਾ। ਤਕੈ ਬਕਰਨ
ਰੂਪੇ ਪਾਟਾ। ਅਠਿ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਭ ਬਿਖ ਮਹੇ ਬਾਟਾ। ਭੈ ਸਾਮਾਰ ਗੁਗਰੁ ਨਿਖਾਇਆ। ਦੁਹੈ ਸੰਦ
ਬਿਸਹਜਿ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ। ਅਠ ਦਸਰੀ ਠੀਏ ਲੈ ਕੇਇ। ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਉਨੀ ਸੇਈ। ੧੦॥
ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਪੁਰਬ ਕਉ ਗਉਨ ਕਰੈ। ਦੁਤੀ ਆਦਿ ਖਣ ਕਉ ਨਿਸਧਰੈ। ਪਦ੍ਮ ਮੰਤ੍ਰੇ ਕੇ ਰੂਪੇ ਸੁਮਰੈ
ਆਵੈ ਪਰਦ ਖਣ ਕੈ ਠੇਗਿ। ਪੁਰੀ ਆਸ ਪਤ ਉਪਰਿ ਕਉ ਲਾਸਣਾ। ਤਿਥੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਆ
ਸਣਾ। ਨਿਨਿ ਹਿਰੀ ਰੋਰਤ ਨੇ ਮਾਲ ਪਰੇਈ। ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਉਨੀ ਸੇਈ। ੧੧॥ ਕਹਾ ਸੁਗਗ
ਨ ਦੇਵ ਕਾਰੁ ਦਨਾ। ਅਗਿਨਿ ਸਿਸਟ ਮਨਾਵੈ ਸਉਣਾ। ਮਹਾ ਸੁਰਾਖਰਾ ਕਉਨਾ। ਅਗਿਨਿ ਸਿਬ
ਸ੍ਵੈ ਦੁਜਨ ਦਉਣਾ। ਬਿਪੈ ਬੈਸੇ ਤਰਪਾਨੀ ਪਵਣਾ। ਗੰਗ ਨਕ ਮਤੁ ਲਗਉ ਜਿਨ ਹਿਨੇਈ। ਨਾ
ਨਕ ਕਹੈ ਉਨੀ ਸੇਈ। ੧੨॥ ਗੁਰ ਕਾਰੁ ਗਤਾਇ ਤੀਕਾ ਜਤੀ। ਹਿਰਦੈ ਕਾ ਮੁਕਤਾ ਮੁਖਕਾ
ਸਤੀ। ਨਿਸਟਿ ਦਇਆ ਲਵੈ ਆਕਰਿ ਦਨਾ। ਨਿਪਟੁ ਨਿਵੈ ਤਨਿ ਦਿਆਨਾ। ਬਰਨ ਸ
ਬਦ ਕਾ ਛਲਾਹਤਾ। ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੇਈ ਅਉ ਪੁਤਾ। ੧੩॥ ਨੰਦ ਲਵਾਇ ਨਾਗਇ ਤਮਾਸੇ।
ਜੁਣੇ ਕਾਇਨ ਪੈਲੇ ਪਾਲੇ। ਅਗੈ ਨੀਰੋ ਨਿਤੁ ਨ ਲਵੇ। ਗੁਰ ਕਾ ਨਿਤਾ ਅਗਿ ਹੋਵੇਈ। ਪਰਪ

ਰਿਜਾਇਨ ਕੀ ਜੇਕਥਾ ਏਹਾ ਹੋਸਤਿਗਰ ਕੇਨ ਥਾ ਗਾਰ ਕੀ ਸੀਖਿ ਆਸੁ ਏਹੇ ਪੁਤਾ ਨਾਨ
 ਕ ਕਹੈ ਸੇਈ ਅਵੁ ਪੁਤਾ ॥ ੧੪ ॥ ਅਉ ਸਰਾਨ ਦੀ ਅਪੁਰੀ ਤਰੈ ॥ ਅਹਿਨਿ ਸਿਸਦ ਸਿਪੀ ਰੈਸ
 ਗੈ ॥ ਕਮਲ ਉਲਟੈ ਪਲਟੈ ਪਉਨਾ ॥ ਏਓ ਨਿਦਰੇ ਆਵਾ ਗਉਨਾ ॥ ਮਨ ਪਦੁ ਨੈ ਕਉ ਰਾਖੈ ਥੀਪਿ ॥
 ਲਹੈ ਤਿਥੀ ਟੀ ਤਿਕਟੀ ਸੇਪਿ ॥ ਅਪਨੈ ਦਸਕ ਰਿਰਾਖੈ ਦੁਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੇਈ ਅਉ ਪੁਤ
 ॥ ੧੫ ॥ ਗਗਨ ਤਰਿ ਕਰਿ ਭੁਵਰ ਉਤਾਵੈ ॥ ਅਹਿਨਿ ਸਿਗੁਰੀ ਡੇਰੀ ਲਾਵੈ ॥ ਪਰਨ ਹੋਇ
 ਤਾਛੇ ਰਿਘ ਰਿਘ ਆਵੈ ॥ ਏਨ ਬਿਧਿ ਜਗਤਿ ਕਮਾਵੈ ॥ ਜਿਹਾ ਆਏ ਹਰਖ ਨਗੈ ਸੇਗਾ ਸੇ
 ਜਮਿ ਰਹੈ ਨ ਬਿਨ ਸੇਸੁਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੇਈ ਅਉ ਪੁਤਾ ॥ ੧੬ ॥ ਨਿਨਹਿ ਮਾਇਆ ਕੁ
 ਗਮੇ ਹਿ ਆਧੈ ਹਮਾ ਧਿ ਸਨ ਮਹੇਸਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਚਿਕਾਇ ਦ੍ਰਾਵਕਾ ਸਿਪ ਸਾਪਕ ਮੁਨਿ ਏਸਾ ॥
 ਜਤੀ ਸਤੀ ਭਵਿਓ ਧਿ ਕਰ ਸੀ ਮੇਹੀ ਮੇਹਨ ਹਾਰਾ ॥ ਏਏ ਏਏ ਦ੍ਰਾਵਕ ਜਗੁ ਜਗੁ ਰਉ ਮੋਇ
 ਤਾਧਾਰਿ ॥ ਏਵੀ ਦੇਵ ਸਥਾਇ ਆਸਿਪ ਸਾਪਿਕ ਮੁਨਿ ਪਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਲ ਨ ਨਾਲ ਬਸਿ
 ਯਹ ਤੇ ਹੁਕਮੁ ਸਦੈ ਨੀਸਾਨਾ ॥ ੧੭ ॥ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਸਨ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਤੇ ਜਾਹਿ ॥ ਆ
 ਏ ਆਮੇਹੈ ਗਰਸ ਬਦ ਬਿਨ ਮਨ ਸੁਖ ਭੁਰ ਮਭੁਲਾਹਿ ॥ ਸੁਰਗ ਮਿਰਤ ਤਨ ਮੇਹਿ ਆਸਖ
 ਤਲੇ ਕਪਾਤਾਲਾ ॥ ਆਕਾਸੀ ਬੈਠੈ ਠਲੇ ਗਸੇ ਮੇਹੈ ਮਾਇਆ ਕਾਲਾ ॥ ਜਿਸ ਰਨਿ ਪਰੇ ਜਗ
 ਦੀ ਸਕੀ ਸੀਤ ਜਨਾ ਪਗਾਰੇਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਰ ਸਨੁ ਪਾਇ ਸੀਖ ਬਿਨਾ ਸੀਸੁ ਖਸੇਨਾ ॥ ੧੮
 ॥ ਗੁਰ ਜਤ ਸਤ ਸਿਵਰ ਭੈ ਮੁਕਤਿ ਸੇਰੇ ਦਰਜ ਪਤ ਪੁਸਹ ਨਿਪਿਆਨਾ ॥ ਸੁਖ ਸੇਰੇ ਦਰਮੁਕ
 ਤਿਵਰ ਦਾਤਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੇਪਿਰ ਦਾਨਾ ॥ ਯਹ ਸੁਰੁ ਸੇਜ ਮੁਗੁ ਗਹਿ ਆਨ ਪਦਰ ਬਹਰਿ
 ਅੰਤ ਰਿਭੁ ਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ॥ ਮਿਥਿ ਆਲੇ ਭੁਭੇ ਮਨ ਸੁਰਾ ਸਹਜਿ ਭਾਇ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥ ਮੁਕ
 ਤਿ ਸੇਰੇ ਦਰ ਭਾਇ ਸੁਮੁਕਤਾਨ ਉਸੁਨਿ ਖਸੇ ਮਿਨਿ ਕਾਲਿ ॥ ਨਉ ਸੁਨਿਦਾ ਤਾਗਰ ਭੁਮਗ
 ਨਿਪੁ ਭੁਪਾਇ ਆਨੀ ਨਦਇ ਆਲਾ ॥ ਤਿਭੁ ਵਨ ਮੈ ਘਲੈ ਅਮਰੁ ਪਦੁ ਤੇਰਾ ॥ ਅਲਖ ਘ
 ਰਿ ਆਸਨ ਤਿਸ ਨ ਕਉ ਖੋਰਾ ॥ ਸੁਅਕਾਲ ਪਾਵਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਜੀ ਕਉ ਬਦ
 ਹਿ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ॥ ਜਿਹ ਥਾ ਅਨਰ ਸਸ ਆਦ ਬਦ ਖਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਬੈਰਾਗ ਕੇਲਖ
 ਣਾ ॥ ੨੦ ॥ ਬਿਮਲਾਨ ਦੀ ਉਲਟੀ ਤਰੈ ॥ ਉਲਟੀ ਪਲਟਿ ਸਿਪੀ ਗੀ ਕਰੈ ॥ ਸੀਖ ਕਮਲ

ਪੁਰਨਤਿਹਪਵਨਾ। ਇਉਨਿਵਹੈਆਵਾਗਵਨਾ। ਮਨਪਵਨੈਕਉਸਬਦਲੇਧਾਨਨਕਟਿਉਛੁ
 ਏਮਾਇਆਕਾਛਿਧਾ॥ ੨੧॥ ਸੇਅਥਿਨਸੀਆਪੇਆਪਿ। ਕਾਲਬਿਕਾਲਕਉਮਾਰੈਛਾਪਿ। ਪਰ
 ਘਰਿਜਾਇਨਸਨਅਨਕਥਾ। ਇਹਆਦਿਪੁਰਖਸਤਿਗੁਰਕੀਨਥਾ। ਸਤਿਗੁਰਕੇਸੀਖਿਅਸਨਿ
 ਰੇਪੁਤਾ। ਨਾਨਕਜੁਗਿਜੁਗਿਸਤਿਗੁਰਅਉਪੁਤਾ॥ ੨੨॥ ਅੰਤਰਜਮੀਮਿਲੈਸੁਹੇਲਾ। ਨਾਗਤਅਵ
 ਸਥਅਨਮਾਹਿਇਕੇਲਾ। ਖਿਮਾਸਰਚੁਰਿਅਮਾਨਕਮੇਤੀ। ਅਮਰਾਪਰਨਹਿਕਰਿਕੇਨਿਆ
 ਲੋ। ਪਰੇਠੀਰੋਗਾਬਿਜੇਗਸੇਗਪਰਜਲੋ। ਆਪੁਪਛੁਤਾਗਤਿਮਿਤਿਨਲੋ। ਮੈਸਾਅਲਖਅਪਾ
 ਰਨਿਰਾਲਾ। ਨਾਨਕਦੀਨਾਪਤਿਪਾਲਸਮਾਲਾ॥ ੨੩॥ ਅਰਨੈਕੇਘਰਿਰਹੈਓਨਾਸਾ। ਪਰ
 ਨੈਕੇਘਰਿਕਰੈਨਿਵਾਸਾ। ਓਰਕੇਸਬਦਿਬਿਲੀਯਾਭਾਗੀ। ਨਾਨਕਕਹੈਸੇਈਬੈਰਾਗੀ
 ॥ ੨੪॥ ਬੈਰਾਸੇਜੇਥੇਮਹਿਅਵੈ। ਸਿਵਕੇਅਗੈਸਕਤਿਨਿਵਾਵੈ। ਸਿਵਸਕਤੀਕੈਕਰਮ
 ਕਰੈ। ਅਜੁਰਵਸਤੁਅਗੈਨਰੁਜਰੈ। ਤਾਮਸਤਿਸਨਾਮਮੈਤਿਆਗੀ। ਨਾਨਕਕਹੈਸੇਈਬੈ
 ਰਾਗੀ॥ ੨੫॥ ਰਤਨਮਾਲਸੁਪਉਤਾਰਕੀਤਾਗਿਰੇਬਕਾਅਖਰੀਤੇਰਕੀਸੀਭੀਅਖਰੀ
 ਗੁਰਮੁਖਿਲਿਖੀ॥ ੧॥ ਹਕੀਕਤਿਰਾਹਮੁਕਾਮਰਾਜੇਸਿਵਨਾਭੁਕੀ॥ ॥ ॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਹਕੀਕਤਿਰਾਹਮੁਕਾਮਸਿਵਨਾਭੁਰਾਜੇਕੀ
 ॥ ਨਗਾਪਟਵੁਧਿਟਰਤਿਜਾਵਰਸੁਹਰਗਰਤਹਾਕਾਰਾਜਾਅਇਰਾਪਤਿਨਾਇਕੁਹੈਤਹ
 ਵਲਾਇਤਰਾਮਰਾਜੇਕੀਹੈ। ਤਹਾਤੇਲੋਕਜਗਜਿਨਹਿਨਹੈ। ਤਿਨਿਨਿਨਤਿਨਿਰਾਤਿ
 ਵਿਨਿਜਾਪਾਪਟਵੁਪਾਰਕਬੰਦਹੁਹੈਤਹਾਜਾਇਉਤਰਤਾਹੈਸੇਸਿੰਘਲਾਦੀਪਹੈਚਉਦਰਸੈ
 ਗੀਉਵਿਨਿਵਸਦਹੈ। ਤਹਾਸਤਿਰਾਜੇਸੇ। ਗੁਰਬਾਬਾਕੇਵਨਨਿਇਕੁਰਾਜੁਹੈਅਹੈ। ਸਿ
 ਵਨਾਭੁਰਾਜੇਕੀਸੇਤਤਿਸਤਾਵਰਿਸਹਰਿਹੈ। ਤਖਤਗਾਹਤਹਾਅਬਰਾਜਾਮਇਆਵਉਨੀ
 ਹੈ। ਰਾਜੇਗਾਇਸਿੰਘਕਾਬੇਟਾਰਾਜੇਸਿਵਨਾਭੁਕਾਪੇਤਹੈਤਹਾਗੁਰਜੀਕੀਪਰਮਸਾਲਹੈਸੇਗ
 ਤਿਜੁਨਤੀਹੈਕੀਰਤਨੁਹੈਤਹੈ। ਰਸੇਈਥੀਸਮਲੁਲੁਹੈਰੇਨਲੁਗਤਹੈ। ਨੇਕਾਪਟਵੁਧੀਨ
 ਨਗਰਤੇਇਕਤੀਕੇਸਹੈ। ਅਰਚਾਟਹਿਅਕੇਬੇਗਾਪੁਰੁਥੀਨਪੁਰਕੇਸੁਆਮੀਹੈ। ਅਰਗਾਧੇ
 ਠਿਹੈਤਹਸੇਗਤਿਨੇਗੇਭੁਟਨੇਕੀਹੈ। ਤਿਸਕੀਗਿਰਦਨਿਵਾਹੀਸਿਖਸੇਗਤਿਬਹੁਤਹੈ। ਅ

ਰੁਕਾਟੁ ਭਿਅਕੇ ਘਰ ਤੇ ਕਜਲੀ ਬਣ ਕੇ ਸ ਅਸੀ ਪੈ ਤਿਹੀ ਆਗਾਨੁ ਹੈ ਤਹਾ ਭੀ ਗੁਰ ਬਾਧੇ ਕਾ
 ਦੇਹੁ ਰਹੈ ਸੇਗ ਤਿਕਾਟੁ ਭਿਅਕੇ ਨੂਹੀ ਹੋ। ਉਥੇ ਗੁਰ ਸਿਪਾਨਾ ਲਿੰਗ ਸਟਿਕ ਰਿਕੇ ਪੁਜਾਥੀ
 ਠਿਲੀਤੀ ਹੋ ਸਾ। ਤਬ ਸਿਪਗੁਰ ਕਾ ਜੇਰ ਅਜਾਇ ਕੋ ਪੈਰੀ ਆਇ ਪਏ ਹੋ ਨਿ। ਉਸ ਬਾਧਿ ਕਾਨ ਉ
 ਕਜਲੀ ਬਣੁ ਭਿਅਗਾਨੁ ਹੈ ਤਹਾ ਭੀ ਸਿਗਾਤਿ ਹੋ। ਰਾਗ ਮਾਲਾ॥ ੧ ਉਸ ਤਿਗਰ ਪੁਸਾਇ॥ ੨
 ਰਾਗ ਏਕ ਮੇਥਿ ਪੰਚ ਬਰੋਗਨ। ਸਿਗਿ ਅਲਪ ਹਿਅਰ ਉਨੰਦ ਨ। ਪ੍ਰਬ ਮਹਾਂਗ ਭੇਰ ਉਕਰਈ॥
 ਪੰਚ ਰਾਗ ਨੀ ਸਿਗਿ ਉਕਰਈ॥ ਪ੍ਰਬ ਮੇਭੇਰ ਵੀ ਬਿਲਵੁਲੀ। ਪ੍ਰੀਨਿ ਆਕੀ ਗਾਵ ਰਿਬੇ ਗਲੀ॥
 ਪ੍ਰੀਨਿ ਆਸ ਲੇਖੀ ਕੀ ਚੁਈ ਬਾਗੀ। ਏਥੇ ਰਉ ਕੀ ਪੀਠੇ ਉਨਗੀ। ਪੰਦਰ ਮਹਾਰਖਾਨਿ ਸਾਖ ਸੁਨਾਵਹਿ
 ॥ ਬੰਗਾਲ ਮਮਧੁ ਮਾਪਦੁ ਗਾਵਹਿ॥ ੧ ॥ ਲਲਤ ਬਿਲਵੁਲ ਗਾਵਹਿ ਅਪੁਨੀ ਅਪੁਨੀ ਕੀਤੀ॥
 ਅਸਟ ਪੁਤ੍ਰ ਭੇਰ ਵੇਕ ਗਾਵਹਿ ਗਾਇਨ ਪਾਤ੍ਰ॥ ੧ ॥ ਦੁਤੀ ਆਮਾਲ ਕਉ ਸਕ ਅਲਪ ਹਿ। ਸਿ
 ਗਿ ਰਾਗ ਨੀ ਪੰਚ ਉਥਾ ਪਹਿ। ਗੋਤੁ ਕਰੀ ਅਰੁ ਦੇਵ ਗੀਧਰੀ। ਗੀਧਰੀ ਸੀਹਤੀ ਉਕਰੀ। ਘਨ
 ਸਰੀਦ ਪੀਠ ਉਗਾਈ॥ ਮਾਲ ਰਾਗ ਕਉ ਸਕ ਮੇਗਾਈ॥ ਮਾਰੂ ਮਸਤ ਅੰਗ ਮੇਵਾ ਰਾ। ਪ੍ਰਬ ਲਲ
 ਤੁ ਕਉ ਸਕ ਉਚਾਰਾ। ਖਉ ਖਟ ਅਉ ਭਉਰਾਨ ਦਗਾਏ॥ ਅਸਠ ਮਾਲ ਕਉ ਸਕ ਮੇਗਾਲਾਏ॥ ੧
 ॥ ਪ੍ਰੀਨਿ ਆਇ ਅਉ ਹਿੰਦੂ ਲਪੰਦਨਾ ਰਿਸਿਗਿ ਅਸਟ ਸੁਤ ਉਠ ਹਿਤਾਨ ਕਲੇ ਲਗਾਇਨ ਤਾਰ
 ਮਿਲਾਵਹੀ॥ ਤਿਲੰਗੀ ਦੇਵ ਕਰੀ ਆਈ॥ ਘਮੇਤੀ ਸੇਰੁ ਰਸੁ ਗਾਵੀ॥ ਸਰਸ ਅਹੀਰੀ ਲੇਤਾਰ
 ਜਗ ਸਿਗਲਾਈ ਪੀਠ ਉਥਾ ਰਾਜਾ। ਸੁਰਮਾਨੰਦ ਭੁਸਕ ਰਿਅਏ॥ ਤਿੰਨ ਬਿਬੇ ਬੰਗਲ ਨਸੁਰ
 ਏ॥ ਸਰਸ ਬਾਨ ਅਉ ਆਇ ਹਿਬਿਨੰਦਾ ਗਾਵਹਿ ਸਰਸ ਬਸਿਤ ਕਮੇਵਾ॥ ਅਸਟ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਕੋ
 ਸਵਾਰੀ॥ ਪ੍ਰੀਨਿ ਆਈ ਵੀ ਪਕ ਕੀ ਬਾਗੀ॥ ੧ ॥ ਕਛੀਲੀ ਪਟ ਮੰਜਰੀ ਟੇਤੀ ਕਰੀ ਅਲਪਿ
 ॥ ਕਮੇਦੀ ਅਉ ਗਾਨੁ ਰੀ ਸੇਗਾਨੀ ਪਕੇ ਸਾਥਿ॥ ੧ ॥ ਕਾਲੇ ਕਾਕੀਤ ਅਉ ਰਾਮਾ ਕਮਲ ਕੁਸਮ
 ਦੇ ਪਕ ਕੇਨ ਮਾਗਉਰ ਅਉ ਕਾਨਰਾ ਕਲਾਨਾ॥ ਅਸਟ ਪੁਤ੍ਰ ਵੀ ਪਕ ਕੇਨਾਨਾ॥ ੧ ॥ ਸਤੁ ਮਿਲਿ
 ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਵੇਗਾਵਹਿ॥ ਪੀਠ ਉਥੇ ਸੇਗ ਬਰੋਗਨ ਲਾਵਹਿ॥ ਬੈਰਾਗੀ ਕਰਨਾਟੀ ਧਰੀ॥ ਗਾਵ
 ਰੀ ਗਾਵਹਿ ਆਸਾਵਰੀ॥ ਤਿਹ ਪਾਛੈ ਸਿਪਵੀ ਅਲਪੀ॥ ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਸਿਉ ਪੀਠ ਉਥਾ ਪੀ॥
 ਸਾਲੁ ਸਾਰਗ ਸਾਰਗ ਅਉ ਰਗੇਤੁ ਰੀ ਭੀਗਾ॥ ਅਸਟ ਪੁਤ੍ਰ ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਕੇਰੀ ਤੁਕੁ ਭੁਗਮੀਰ

॥੧॥ਖਸਟਮੀਪ੍ਰੀਤਗੋਦੇਗਾਦਗਿ।ਪੰਚਥੀਸਿਗਥਰਿਗਨਲਦਗਿ।ਸਿਰਫਸੇਛਮਲੁਗੀਧੁਨੀ।ਪੁਨ
ਗਾਦਹਿਅਸਾਗੁਨਗੁਨੀ।ਉਚੈਸੁਰਿਸੁਹਉਪਨਿਕੀਨੀ।ਮੇਗਰਾਗਸਿਉਪਚੋਚੀਨੀ।ਬੇਰਾਗਰਾ
ਜਪਰੇਕਾਰਾ।ਜਬਲੀਪਰਨਟਅਉਜਲਪਾਰਾ।ਪੁੰਨਗਾਦਹਿਸਿਕਰਅਉਸਿਅਮ।ਮੇਘਰਾਗੁਪ
ਝੇਕਨਸੰ॥੧॥ਖਸਟਰਾਗਉਨਗਾਈਸਿਗਿਰਾਗਨੀਤੀਸਾ।ਸਭੈਪੁਤ੍ਰਰਾਗਨਕੇਅਠਾਰਹਦਸਬੀ
ਸ॥੧॥

੭੬੨

ਰਾਗੁਨਾਨਕਜੀ

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥

ਸਿਅਹੀਕੀਬਿਧਿ

ਸਿਰਸਾਹੀਕਜਲੁਦਜਨੁ॥

॥੧॥ਬੋਲੁ॥੨॥ ਗੁਰਵਿਕਰਿਕ

ਇਕਰਤੀਲਜਦਰਦ॥ ਇਕ

ਰਤੀਲਜਦਰਦ॥ ॥ਇਕਤੀਲੁ

ਮੁਇਨ॥ ਬਿਸੇਜੇਸਾਰਕ

ਪਾਨੀ॥ਤਮੇਕੈਬੋਝ॥ਨਿਮਕੀ

ਲਕੜੀ॥ਦੁਰਕਾਕਜਲੁ॥

ਦਿਨਦੀਹਪਸਈ॥

ਰਾਦਫੈਲਰਖਈ॥

॥ਸੁਕੁਮੀ ॥ ॥

M - 3701

